

εν αρχη εποιησεν ο θεος τον ουρανον και την γην η δε γη ην
αορατος και ακατασκευαστος και σκοτος επανω της αβυσσου και
πνευμα θεου επεφερετο επανω του υδατος και ειπεν ο θεος γενη-
θητω φως και εγενετο φως και ειδεν ο θεος το φως οτι καλον και
διεχωρισεν ο θεος ανα μεσον του φωτος και ανα μεσον του σκοτους
και εκαλεσεν ο θεος το φως ημεραν και το σκοτος εκαλεσεν νυκτα
και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα μια και ειπεν ο θεος γενη-
θητω στερεωμα εν μεσω του υδατος και εστω διαχωριζον ανα μεσον
υδατος και υδατος και εγενετο ουτως και εποιησεν ο θεος το στερε-
ωμα και διεχωρισεν ο θεος ανα μεσον του υδατος ο ην υποκατω του
στερεωματος και ανα μεσον του υδατος του επανω του στερεωματος
και εκαλεσεν ο θεος το στερεωμα ουρανον και ειδεν ο θεος οτι κα-
λον και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα δευτερα και ειπεν ο
θεος συναχθητω το υδωρ το υποκατω του ουρανου εις συναγωγην
μιαν και οφθητω η ξηρα και εγενετο ουτως και συνηχθη το υδωρ το
υποκατω του ουρανου εις τας συναγωγας αυτων και ωφθη η ξηρα
και εκαλεσεν ο θεος την ξηραν γην και τα συστήματα των υδατων
εκαλεσεν θαλασσας και ειδεν ο θεος οτι καλον και ειπεν ο θεος βλα-
στησατω η γη βοτανην χορτου σπειρον σπερμα κατα γενος και καθ
ομοιοτητα και ξυλον καρπιμον ποιουν καρπον ου το σπερμα αυτου
εν αυτω κατα γενος επι της γης και εγενετο ουτως και εξηνεγκεν η
γη βοτανην χορτου σπειρον σπερμα κατα γενος και καθ ομοιοτητα
και ξυλον καρπιμον ποιουν καρπον ου το σπερμα αυτου εν αυτω κατα
γενος επι της γης και ειδεν ο θεος οτι καλον και εγενετο εσπερα και
εγενετο πρωι ημερα τριτη και ειπεν ο θεος γενηθητωσαν φωστηρες
εν τω στερεωmati του ουρανου εις φαισιν της γης του διαχωριζειν
ανα μεσον της ημερας και ανα μεσον της νυκτος και εστωσαν εις
σημεια και εις καιρους και εις ημερας και εις ενιαυτους και εστωσαν
εις φαισιν εν τω στερεωmati του ουρανου ωστε φαινειν επι της γης
και εγενετο ουτως και εποιησεν ο θεος τους δυο φωστηρας τους
μεγαλους τον φωστηρα τον μεγαν εις αρχας της ημερας και τον φω-
στηρα τον ελασσω εις αρχας της νυκτος και τους αστερας και εθετο
αυτους ο θεος εν τω στερεωmati του ουρανου ωστε φαινειν επι της
γης και αρχειν της ημερας και της νυκτος και διαχωριζειν ανα μεσον
του φωτος και ανα μεσον του σκοτους και ειδεν ο θεος οτι καλον
και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα τεταρτη και ειπεν ο θε-
ος εξαγαγετω τα υδατα ερπετα ψυχων ζωων και πετεινα πετομενα
επι της γης κατα το στερεωμα του ουρανου και εγενετο ουτως και
εποιησεν ο θεος τα κητη τα μεγαλα και πασαν ψυχην ζωων ερπετων
α εξαγαγεν τα υδατα κατα γενη αυτων και παν πετεινον πτερωτον
κατα γενος και ειδεν ο θεος οτι καλα και ηυλογησεν αυτα ο θεος
λεγων αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε τα υδατα εν ταις
θαλασσαις και τα πετεινα πληθυνεσθωσαν επι της γης και εγενετο
εσπερα και εγενετο πρωι ημερα πεμπτη και ειπεν ο θεος εξαγαγετω
η γη ψυχην ζωσαν κατα γενος τετραποδα και ερπετα και θηρια της
γης κατα γενος και εγενετο ουτως και εποιησεν ο θεος τα θηρια της
γης κατα γενος και τα κτηνη κατα γενος και παντα τα ερπετα της
γης κατα γενος αυτων και ειδεν ο θεος οτι καλα και ειπεν ο θεος
ποιησωμεν ανθρωπον κατ εικονα ημετεραν και καθ ομοιωσιν και αρ-
χετωσαν των ιχθυων της θαλασσης και των πετεινων του ουρανου

και των κτηνων και πασης της γης και παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης και εποiησεν ο θεος τον ανθρωπον κατ εικονα θεου εποiησεν αυτον αρσεν και θηλυ εποiησεν αυτους και ηυλογησεν αυτους ο θεος λεγων αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και κατακυριευσате αυτης και αρχετε των ιχθυων της θαλασσης και των πετεινων του ουρανου και παντων των κτηνων και πασης της γης και παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης και ειπεν ο θεος ιδου δεδωκα υμιν παν χορτον σποριμον σπειρον σπερμα ο εστιν επανω πασης της γης και παν ξυλον ο εχει εν εαυτω καρπον σπερματος σποριμου υμιν εσται εις βρωσιν και πασι τοις θηριοις της γης και πασι τοις πετεινοις του ουρανου και παντι ερπετω τω ερποντι επι της γης ο εχει εν εαυτω ψυχην ζωης παντα χορτον χλωρον εις βρωσιν και εγενετο ουτως και ειδεν ο θεος τα παντα οσα εποiησεν και ιδου καλα λιαν και εγενετο εσπερα και εγενετο πρωι ημερα εκτη και συνετελεσθησαν ο ουρανός και η γη και πας ο κοσμος αυτων και συνετελεσεν ο θεος εν τη ημερα τη εκτη τα εργα αυτου α εποiησεν και κατεπαυσεν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργων αυτου ων εποiησεν και ηυλογησεν ο θεος την ημεραν την εβδομην και ηγιασεν αυτην οτι εν αυτη κατεπαυσεν απο παντων των εργων αυτου ων ηρξατο ο θεος ποιησαι αυτη η βιβλος γενεσεως ουρανου και γης οτε εγενετο η ημερα εποiησεν ο θεος τον ουρανόν και την γην και παν χλωρον αγρου προ του γενεσθαι επι της γης και παντα χορτον αγρου προ του ανατειλαι ου γαρ εβρεξεν ο θεος επι την γην και ανθρωπος ουκ ην εργαζεσθαι την γην πηγη δε ανεβαινεν εκ της γης και εποτιζεν παν το προσωπον της γης και επλασεν ο θεος τον ανθρωπον χουν απο της γης και ενεφυσησεν εις το προσωπον αυτου πνοην ζωης και εγενετο ο ανθρωπος εις ψυχην ζωσαν και εφυτευσεν κυριος ο θεος παραδεισον εν εδεμ κατα ανατολας και εθετο εκει τον ανθρωπον ον επλασεν και εξανετειλεν ο θεος ετι εκ της γης παν ξυλον ωραιον εις ορασιν και καλον εις βρωσιν και το ξυλον της ζωης εν μεσω τω παραδεισω και το ξυλον του ειδεναι γνωστον καλου και πονηρου ποταμος δε εκπορευεται εξ εδεμ ποτιζειν τον παραδεισον εκειθεν αφοριζεται εις τεσσαρας αρχας ονομα τω ενι φισων ουτος ο κυκλων πασαν την γην ευιλαι εκει ου εστιν το χρυσιον το δε χρυσιον της γης εκεινης καλον και εκει εστιν ο ανθραξ και ο λιθος ο πρασινος και ονομα τω ποταμω τω δευτερω γηων ουτος ο κυκλων πασαν την γην αιθιοπιας και ο ποταμος ο τριτος τιγρις ουτος ο πορευομενος κατεναντι ασσυριων ο δε ποταμος ο τεταρτος ουτος ευφρατης και ελαβεν κυριος ο θεος τον ανθρωπον ον επλασεν και εθετο αυτον εν τω παραδεισω εργαζεσθαι αυτον και φυλασσειν και ενετειλατο κυριος ο θεος τω αδαμ λεγων απο παντος ξυλου του εν τω παραδεισω βρωσει φαγη απο δε του ξυλου του γνωσκειν καλον και πονηρον ου φαγεσθε απ αυτου η δ αν ημερα φαγητε απ αυτου θανατω αποθανεισθε και ειπεν κυριος ο θεος ου καλον ειναι τον ανθρωπον μονον ποιησωμεν αυτω βοηθον κατ αυτον και επλασεν ο θεος ετι εκ της γης παντα τα θηρια του αγρου και παντα τα πετεινα του ουρανου και ηγαγεν αυτα προς τον αδαμ ιδειν τι καλεσει αυτα και παν ο εαν εκαλεσεν αυτο αδαμ ψυχην ζωσαν τουτο ονομα αυτου και εκαλεσεν αδαμ ονοματα πασιν τοις κτηνεσιν και πασι τοις πετεινοις του ουρανου και πασι τοις θηριοις του αγρου τω δε αδαμ ουχ ευρεθη βοηθος ομοιος αυτω και επεβαλεν ο θεος εκστασιν

επι τον αδαμ και υπνωσεν και ελαβεν μιαν των πλευρων αυτου και ανεπληρωσεν σαρκα αντ αυτης και ωκοδομησεν κυριος ο θεος την πλευραν ην ελαβεν απο του αδαμ εις γυναικα και ηγαγεν αυτην προς τον αδαμ και ειπεν αδαμ τουτο νυν οστουν εκ των οστεων μου και σαρξ εκ της σαρκος μου αυτη κληθησεται γυνη οτι εκ του ανδρος αυτης ελημφθη αυτη ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα αυτου και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν και ησαν οι δυο γυμνοι ο τε αδαμ και η γυνη αυτου και ουκ ησχυνοντο ο δε οφης ην φρονιμωτατος παντων των θηριων των επι της γης ων εποησεν κυριος ο θεος και ειπεν ο οφης τη γυναικι τι οτι ειπεν ο θεος ου μη φαγητε απο παντος ξυλου του εν τω παραδεισω και ειπεν η γυνη τω οφει απο καρπου ξυλου του παραδεισου φαγομεθα απο δε καρπου του ξυλου ο εστιν εν μεσω του παραδεισου ειπεν ο θεος ου φαγεσθε απ αυτου ουδε μη αφησθε αυτου ινα μη αποθανητε και ειπεν ο οφης τη γυναικι ου θανατω αποθανεισθε ηδει γαρ ο θεος οτι εν η αν ημερα φαγητε απ αυτου διανοιχθησονται υμων οι οφθαλμοι και εσεσθε ως θεοι γινωσκοντες καλον και πονηρον και ειδεν η γυνη οτι καλον το ξυλον εις βρωσιν και οτι αρεστον τοις οφθαλμοις ιδειν και ωραιον εστιν του κατανοησαι και λαβουσα του καρπου αυτου εφαγεν και εδωκεν και τω ανδρι αυτης μετ αυτης και εφαγον και διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι των δυο και εγνωσαν οτι γυμνοι ησαν και εραψαν φυλλα συκης και εποησαν εαυτοις περιζωματα και ηκουσαν την φωνην κυριου του θεου περιπατουντος εν τω παραδεισω το δειλινον και εκρυβησαν ο τε αδαμ και η γυνη αυτου απο προσωπου κυριου του θεου εν μεσω του ξυλου του παραδεισου και εκαλεσεν κυριος ο θεος τον αδαμ και ειπεν αυτω αδαμ που ει και ειπεν αυτω την φωνην σου ηκουσα περιπατουντος εν τω παραδεισω και εφοβητην οτι γυμνος ειμι και εκρυβην και ειπεν αυτω τις ανηγγειλεν σοι οτι γυμνος ει μη απο του ξυλου ου ενετειλαμην σοι τουτου μονου μη φαγειν απ αυτου εφαγες και ειπεν ο αδαμ η γυνη ην εδωκας μετ εμου αυτη μοι εδωκεν απο του ξυλου και εφαγον και ειπεν κυριος ο θεος τη γυναικι τι τουτο εποησας και ειπεν η γυνη ο οφης ηπατησεν με και εφαγον και ειπεν κυριος ο θεος τω οφει οτι εποησας τουτο επικαταρατος συ απο παντων των κτηνων και απο παντων των θηριων της γης επι τω στηθει σου και τη κοιλια πορευση και γην φαγη πασας τας ημερας της ζωης σου και εχθραν θησω ανα μεσον σου και ανα μεσον της γυναικος και ανα μεσον του σπερματος σου και ανα μεσον του σπερματος αυτης αυτος σου τηρησει κεφαλην και συ τηρησεις αυτου πτερναν και τη γυναικι ειπεν πληθυνων πληθυνω τας λυπας σου και τον στεναγμον σου εν λυπαις τεξη τεκνα και προς τον ανδρα σου η αποστροφη σου και αυτος σου κυριευσει τω δε αδαμ ειπεν οτι ηκουσας της φωνης της γυναικος σου και εφαγες απο του ξυλου ου ενετειλαμην σοι τουτου μονου μη φαγειν απ αυτου επικαταρατος η γη εν τοις εργοις σου εν λυπαις φαγη αυτην πασας τας ημερας της ζωης σου ακανθας και τριβολους ανατελει σοι και φαγη τον χορτον του αγρου εν ιδρωτι του προσωπου σου φαγη τον αρτον σου εως του αποστρεφει σε εις την γην εξ ης ελημφθης οτι γη ει και εις γην απελευση και εκαλεσεν αδαμ το ονομα της γυναικος αυτου ζωη οτι αυτη μητηρ παντων των ζωντων και εποησεν κυριος ο θεος τω αδαμ και τη γυναικι αυτου χιτωνας δερ-

ματινους και ενεδυσεν αυτους και ειπεν ο θεος ιδου αδαμ γεγονεν ως εις εξ ημων του γινωσκειν καλον και πονηρον και νυν μηποτε εκτεινη την χειρα και λαβη του ξυλου της ζωης και φαγη και ζησεται εις τον αιωνα και εξαπεστειλεν αυτον κυριος ο θεος εκ του παραδεισου της τρυφης εργαζεσθαι την γην εξ ης ελημψθη και εξεβαλεν τον αδαμ και κατωκισεν αυτον απεναντι του παραδεισου της τρυφης και εταξεν τα χερουβιμ και την φλογινην ρομφαιαν την στρεφομενην φυλασσειν την οδον του ξυλου της ζωης αδαμ δε εγνω ευαν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν τον καιν και ειπεν εκτησαμην ανθρωπον δια του θεου και προσεθηκεν τεκειν τον αδελφον αυτου τον αβελ και εγενετο αβελ ποιμην προβατων καιν δε ην εργαζομενος την γην και εγενετο μεθ ημερας ηνεγκεν καιν απο των καρπων της γης θυσιαν τω κυριω και αβελ ηνεγκεν και αυτος απο των πρωτοτοκων των προβατων αυτου και απο των στεατων αυτων και επειδεν ο θεος επι αβελ και επι τοις δωροις αυτου επι δε καιν και επι ταις θυσιαις αυτου ου προσεσχεν και ελυπησεν τον καιν λιαν και συνεπεσεν τω προσωπω και ειπεν κυριος ο θεος τω καιν ινα τι περιλυπος εγενου και ινα τι συνεπεσεν το προσωπον σου ουκ εαν ορθως προσενεγκης ορθως δε μη διελης ημαρτες ησυχασον προς σε η αποστροφη αυτου και συ αρξεις αυτου και ειπεν καιν προς αβελ τον αδελφον αυτου διεληθωμεν εις το πεδιον και εγενετο εν τω ειναι αυτους εν τω πεδιω και ανεστη καιν επι αβελ τον αδελφον αυτου και απεκτεινεν αυτον και ειπεν ο θεος προς καιν που εστιν αβελ ο αδελφος σου ο δε ειπεν ου γινωσκω μη φυλαξ του αδελφου μου ειμι εγω και ειπεν ο θεος τι εποιησας φωνη αιματος του αδελφου σου βοα προς με εκ της γης και νυν επικαταρατος συ απο της γης η εχανεν το στομα αυτης δεξασθαι το αιμα του αδελφου σου εκ της χειρος σου οτι εργα την γην και ου προσθησει την ισχυν αυτης δουναι σοι στενων και τρεμων εση επι της γης και ειπεν καιν προς τον κυριον μειζων η αιτια μου του αφεθηναι με ει εκβαλλεις με σημερον απο προσωπου της γης και απο του προσωπου σου κρυβησομαι και εσομαι στενων και τρεμων επι της γης και εσται πας ο ευρισκων με αποκτενει με και ειπεν αυτω κυριος ο θεος ουκ ουτως πας ο αποκτεινας καιν επτα εκδικουμενα παραλυσει και εθετο κυριος ο θεος σημειον τω καιν του μη ανελγειν αυτον παντα τον ευρισκοντα αυτον εξηληθεν δε καιν απο προσωπου του θεου και ωκησεν εν γη ναιδ κατεναντι εδεμ και εγνω καιν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν τον ενωχ και ην οικοδομων πολιν και επωνομασεν την πολιν επι τω ονοματι του υιου αυτου ενωχ εγεννηθη δε τω ενωχ γαιδαδ και γαιδαδ εγεννησεν τον μαιηλ και μαιηλ εγεννησεν τον μαθουσαλα και μαθουσαλα εγεννησεν τον λαμεχ και ελαβεν εαυτω λαμεχ δυο γυναικας ονομα τη μια αδα και ονομα τη δευτερα σελλα και ετεκεν αδα τον ιωβελ ουτος ην ο πατηρ οικουντων εν σκηκαις κτηνοτροφων και ονομα τω αδελφω αυτου ιουβαλ ουτος ην ο καταδειξας ψαλτηριον και κιθαραν σελλα δε ετεκεν και αυτη τον θοβελ και ην σφυροκοπος χαλκευς χαλκου και σιδηρου αδελφη δε θοβελ νοεμα ειπεν δε λαμεχ ταις εαυτου γυναιξιν αδα και σελλα ακουσατε μου της φωνης γυναικες λαμεχ ενωτισασθε μου τους λογους οτι ανδρα απεκτεινα εις τραυμα εμοι και νεανισκον εις μωλωπα εμοι οτι επτακις εκδεδιχται εκ καιν εκ δε λαμεχ εβδομηκοντακις επτα εγνω δε αδαμ ευαν την γυναικα αυτου και συλλαβουσα ετεκεν υιον και επωνομασεν το ονομα

αυτου σθη λεγουσα εξανεστησεν γαρ μοι ο θεος σπερμα ετερον αντι
αβελ ον απεκτεινεν καιν και τω σθη εγενετο υιος επωνομασεν δε το
ονομα αυτου ενως ουτος ηλπισεν επικαλεισθαι το ονομα κυριου του
θεου αυτη η βιβλος γενεσεως ανθρωπων η ημερα εποιησεν ο θεος
τον αδαμ κατ εικονα θεου εποιησεν αυτον αρσεν και θηλυ εποιησεν
αυτους και ευλογησεν αυτους και επωνομασεν το ονομα αυτων αδαμ
η ημερα εποιησεν αυτους εξησεν δε αδαμ διακοσια και τριαχοντα ετη
και εγεννησεν κατα την ιδεαν αυτου και κατα την εικονα αυτου και
επωνομασεν το ονομα αυτου σθη εγενοντο δε αι ημεραι αδαμ μετα
το γεννησαι αυτον τον σθη επτακοσια ετη και εγεννησεν υιους και
θυγατερας και εγενοντο πασαι αι ημεραι αδαμ ας εξησεν εννακοσια
και τριαχοντα ετη και απειθανεν εξησεν δε σθη διακοσια και πεντε
ετη και εγεννησεν τον ενως και εξησεν σθη μετα το γεννησαι αυτον
τον ενως επτακοσια και επτα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας
και εγενοντο πασαι αι ημεραι σθη εννακοσια και δωδεκα ετη και α-
πειθανεν και εξησεν ενως εκατον ενενηκοντα ετη και εγεννησεν τον
καιναν και εξησεν ενως μετα το γεννησαι αυτον τον καιναν επτακοσια
και δεκα πεντε ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και εγενοντο
πασαι αι ημεραι ενως εννακοσια και πεντε ετη και απειθανεν και ε-
ξησεν καιναν εκατον εβδομηκοντα ετη και εγεννησεν τον μαλελεηλ
και εξησεν καιναν μετα το γεννησαι αυτον τον μαλελεηλ επτακοσια
και τεσσαραχοντα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και εγε-
νοντο πασαι αι ημεραι καιναν εννακοσια και δεκα ετη και απειθανεν
και εξησεν μαλελεηλ εκατον και εξηκοντα πεντε ετη και εγεννησεν
τον ιαρεδ και εξησεν μαλελεηλ μετα το γεννησαι αυτον τον ιαρεδ ε-
πτακοσια και τριαχοντα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και
εγενοντο πασαι αι ημεραι μαλελεηλ οκτακοσια και ενενηκοντα πεντε
ετη και απειθανεν και εξησεν ιαρεδ εκατον και εξηκοντα δυο ετη και
εγεννησεν τον ενωχ και εξησεν ιαρεδ μετα το γεννησαι αυτον τον ε-
νωχ οκτακοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και εγενοντο
πασαι αι ημεραι ιαρεδ εννακοσια και εξηκοντα δυο ετη και απειθανεν
και εξησεν ενωχ εκατον και εξηκοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον
μαθουσαλα ευηρεστησεν δε ενωχ τω θεω μετα το γεννησαι αυτον
τον μαθουσαλα διακοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και
εγενοντο πασαι αι ημεραι ενωχ τριακοσια εξηκοντα πεντε ετη και
ευηρεστησεν ενωχ τω θεω και ουχ ηυρισκετο οτι μετεθηκεν αυτον
ο θεος και εξησεν μαθουσαλα εκατον και εξηκοντα επτα ετη και ε-
γεννησεν τον λαμεχ και εξησεν μαθουσαλα μετα το γεννησαι αυτον
τον λαμεχ οκτακοσια δυο ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και
εγενοντο πασαι αι ημεραι μαθουσαλα ας εξησεν εννακοσια και εξη-
κοντα εννεα ετη και απειθανεν και εξησεν λαμεχ εκατον ογδοηκοντα
οκτω ετη και εγεννησεν υιον και επωνομασεν το ονομα αυτου νωε
λεγων ουτος διαναπαυσει ημας απο των εργων ημων και απο των λυ-
πων των χειρων ημων και απο της γης ης κατηρασατο κυριος ο θεος
και εξησεν λαμεχ μετα το γεννησαι αυτον τον νωε πεντακοσια και
εξηκοντα πεντε ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και εγενοντο
πασαι αι ημεραι λαμεχ επτακοσια και πεντηκοντα τρια ετη και απε-
θανεν και ην νωε ετων πεντακοσιων και εγεννησεν νωε τρεις υιους
τον σημ τον χαμ τον ιαφεθ και εγενετο ηνικα ηρξαντο οι ανθρωποι
πολλοι γινεσθαι επι της γης και θυγατερες εγενηθησαν αυτοις ιδο-

ντες δε οι υιοι του θεου τας θυγατερας των ανθρωπων οτι καλαι εισιν ελαβον εαυτοις γυναικας απο πασων ων εξελεξαντο και ειπεν κυριος ο θεος ου μη καταμεινη το πνευμα μου εν τοις ανθρωποις τουτοις εις τον αιωνα δια το ειναι αυτους σαρκας εσονται δε αι ημεραι αυτων εκατον εικοσι ετη οι δε γιγαντες ησαν επι της γης εν ταις ημεραις εκειναις και μετ εκεινο ως αν εισεπορευοντο οι υιοι του θεου προς τας θυγατερας των ανθρωπων και εγεννωσαν εαυτοις εκεινοι ησαν οι γιγαντες οι απ αιωνος οι ανθρωποι οι ονομαστοι ιδων δε κυριος ο θεος οτι πληθυνθησαν αι καχαι των ανθρωπων επι της γης και πας τις διανοειται εν τη καρδια αυτου επιμελως επι τα πονηρα πασας τας ημερας και ενεθυμηθη ο θεος οτι εποιησεν τον ανθρωπον επι της γης και διενοηθη και ειπεν ο θεος απαλειψω τον ανθρωπον ον εποιησα απο προσωπου της γης απο ανθρωπου εως κτηνους και απο ερπετων εως των πετεινων του ουρανου οτι εθυμωθην οτι εποιησα αυτους νωε δε ευρεν χαριν εναντιον κυριου του θεου αυται δε αι γενεσεις νωε νωε ανθρωπος δικαιος τελειος ων εν τη γενεα αυτου τω θεω ευηρεστησεν νωε εγεννησεν δε νωε τρεις υιους τον σημ τον χαμ τον ιαφεθ εφθαρη δε η γη εναντιον του θεου και επλησθη η γη αδικιας και ειδεν κυριος ο θεος την γην και ην κατεφθαρμενη οτι κατεφθειρεν πασα σαρκ την οδον αυτου επι της γης και ειπεν ο θεος προς νωε καιρος παντος ανθρωπου ηκει εναντιον μου οτι επλησθη η γη αδικιας απ αυτων και ιδου εγω καταφθειρω αυτους και την γην ποιησον ουν σεαυτω κιβωτον εκ ξυλων τετραγωνων νοσσιας ποιησεις την κιβωτον και ασφαλτωσεις αυτην εσωθεν και εξωθεν τη ασφαλτω και ουτως ποιησεις την κιβωτον τριακοσιων πηχεων το μηκος της κιβωτου και πεντηκοντα πηχεων το πλατος και τριακοντα πηχεων το υψος αυτης επισυναγων ποιησεις την κιβωτον και εις πηχυν συντελεσεις αυτην ανωθεν την δε θυραν της κιβωτου ποιησεις εκ πλαγιων καταγαια διωροφα και τριωροφα ποιησεις αυτην εγω δε ιδου επαγω τον κατακλυσμον υδωρ επι την γην καταφθειραι πασαν σαρκα εν η εστιν πνευμα ζωης υποκατω του ουρανου και οσα εαν η επι της γης τελευτησει και στησω την διαθηκην μου προς σε εισελευση δε εις την κιβωτον συ και οι υιοι σου και η γυνη σου και αι γυναικες των υιων σου μετα σου και απο παντων των κτηνων και απο παντων των ερπετων και απο παντων των ιθριων και απο πασης σαρκος δυο δυο απο παντων εισαξεις εις την κιβωτον ινα τρεφης μετα σεαυτου αρσεν και ιθηλυ εσονται απο παντων των ορνεων των πετεινων κατα γενος και απο παντων των κτηνων κατα γενος και απο παντων των ερπετων των ερποντων επι της γης κατα γενος αυτων δυο δυο απο παντων εισελευσονται προς σε τρεφεσθαι μετα σου αρσεν και ιθηλυ συ δε λημψη σεαυτω απο παντων των βρωματων α εδεσθε και συναξεις προς σεαυτον και εσται σοι και εκεινοις φαγειν και εποιησεν νωε παντα οσα εντελειατο αυτω κυριος ο θεος ουτως εποιησεν και ειπεν κυριος ο θεος προς νωε εισελθε συ και πας ο οικος σου εις την κιβωτον οτι σε ειδον δικαιον εναντιον μου εν τη γενεα ταυτη απο δε των κτηνων των καθαρων εισαγαγε προς σε επτα επτα αρσεν και ιθηλυ απο δε των κτηνων των μη καθαρων δυο δυο αρσεν και ιθηλυ και απο των πετεινων του ουρανου των καθαρων επτα επτα αρσεν και ιθηλυ και απο των πετεινων των μη καθαρων δυο δυο αρσεν και ιθηλυ διατρεψαι σπερμα επι πασαν την γην ετι γαρ ημερων επτα εγω

επαγω υετον επι την γην τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας και εξαλειψω πασαν την εξαναστασιν ην εποιησα απο προσωπου της γης και εποιησεν νωε παντα οσα ενετειλατο αυτω κυριος ο θεος νωε δε ην ετων εξακοσιων και ο κατακλυσμος εγενετο υδατος επι της γης εισηλθεν δε νωε και οι υιοι αυτου και η γυνη αυτου και αι γυναικες των υιων αυτου μετ αυτου εις την κιβωτον δια το υδωρ του κατακλυσμου και απο των πετεινων και απο των κτηνων των καθαρων και απο των κτηνων των μη καθαρων και απο παντων των ερπετων των επι της γης δυο δυο εισηλθον προς νωε εις την κιβωτον αρσεν και θηλυ καθα ενετειλατο αυτω ο θεος και εγενετο μετα τας επτα ημερας και το υδωρ του κατακλυσμου εγενετο επι της γης εν τω εξακοσιοστω ετει εν τη ζωη του νωε του δευτερου μηνος εβδομη και εικαδι του μηνος τη ημερα ταυτη ερραγησαν πασαι αι πηγαι της αβυσσου και οι καταρραχται του ουρανου ηνεωχθησαν και εγενετο ο υετος επι της γης τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας εν τη ημερα ταυτη εισηλθεν νωε σημ χαμ ιαφεθ υιοι νωε και η γυνη νωε και αι τρεις γυναικες των υιων αυτου μετ αυτου εις την κιβωτον και παντα τα θηρια κατα γενος και παντα τα κτηνη κατα γενος και παν ερπετον κινουμενον επι της γης κατα γενος και παν πετεινον κατα γενος εισηλθον προς νωε εις την κιβωτον δυο δυο απο πασης σαρκος εν ω εστιν πνευμα ζωης και τα εισπορευομενα αρσεν και θηλυ απο πασης σαρκος εισηλθεν καθα ενετειλατο ο θεος τω νωε και εκλεισεν κυριος ο θεος εξωθεν αυτου την κιβωτον και εγενετο ο κατακλυσμος τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας επι της γης και επληθυνθη το υδωρ και επηρεν την κιβωτον και υψωθη απο της γης και επεκρατει το υδωρ και επληθυνετο σφοδρα επι της γης και επεφερετο η κιβωτος επανω του υδατος το δε υδωρ επεκρατει σφοδρα σφοδρως επι της γης και επεκαλυψεν παντα τα ορη τα υψηλα α ην υποκατω του ουρανου δεκα πεντε πηχεις επανω υψωθη το υδωρ και επεκαλυψεν παντα τα ορη τα υψηλα και απεθανεν πασα σαρξ κινουμενη επι της γης των πετεινων και των κτηνων και των θηριων και παν ερπετον κινουμενον επι της γης και πας ανθρωπος και παντα οσα εχει πνοην ζωης και πας ος ην επι της ξηρας απεθανεν και εξηλειψεν παν το αναστημα ο ην επι προσωπου πασης της γης απο ανθρωπου εως κτηνους και ερπετων και των πετεινων του ουρανου και εξηλειφθησαν απο της γης και κατελειφθη μονος νωε και οι μετ αυτου εν τη κιβωτω και υψωθη το υδωρ επι της γης ημερας εκατον πεντηκοντα και εμνησθη ο θεος του νωε και παντων των θηριων και παντων των κτηνων και παντων των πετεινων και παντων των ερπετων οσα ην μετ αυτου εν τη κιβωτω και επηγαγεν ο θεος πνευμα επι την γην και εκοπασεν το υδωρ και επεκαλυφθησαν αι πηγαι της αβυσσου και οι καταρραχται του ουρανου και συνεσχεθη ο υετος απο του ουρανου και ενεδιδου το υδωρ πορευομενον απο της γης ενεδιδου και ηλαττονουτο το υδωρ μετα πεντηκοντα και εκατον ημερας και εκαθισεν η κιβωτος εν μηνι τω εβδομω εβδομη και εικαδι του μηνος επι τα ορη τα αραρα το δε υδωρ πορευομενον ηλαττονουτο εως του δεκατου μηνος εν δε τω ενδεκατω μηνι τη πρωτη του μηνος ωφθησαν αι κεφαλαι των ορειων και εγενετο μετα τεσσαρακοντα ημερας ηνεωξεν νωε την θυριδα της κιβωτου ην εποιησεν και απεστειλεν τον κοραχα του ιδειν ει κεκοπακεν το υδωρ και εξελθων ουχ υπεστρεψεν εως του ξηρανθηναι το

υδωρ απο της γης και απεστειλεν την περιστεραν οπισω αυτου ιδειν ει κεκοπακεν το υδωρ απο προσωπου της γης και ουχ ευρουσα η περιστερα αναπαυσιν τοις ποσιν αυτης υπεστρεψεν προς αυτον εις την κιβωτον οτι υδωρ ην επι παντι προσωπω πασης της γης και εκτεινας την χειρα αυτου ελαβεν αυτην και εισηγαγεν αυτην προς εαυτον εις την κιβωτον και επισχων ετι ημερας επτα ετερας παλιν εξαπεστειλεν την περιστεραν εκ της κιβωτου και ανεστρεψεν προς αυτον η περιστερα το προς εσπεραν και ειχεν φυλλον ελαιας καρφος εν τω στοματι αυτης και εγνω νωε οτι κεκοπακεν το υδωρ απο της γης και επισχων ετι ημερας επτα ετερας παλιν εξαπεστειλεν την περιστεραν και ου προσεθετο του επιστρεψαι προς αυτον ετι και εγενετο εν τω ενι και εξαχοσιοστω ετει εν τη ζωη του νωε του πρωτου μηνος μια του μηνος εξελιπεν το υδωρ απο της γης και απεκαλυψεν νωε την στεγην της κιβωτου ην εποιησεν και ειδεν οτι εξελιπεν το υδωρ απο προσωπου της γης εν δε τω μηνι τω δευτερω εβδομη και εικαδι του μηνος εξηρανθη η γη και ειπεν κυριος ο θεος τω νωε λεγων εξελθε εκ της κιβωτου συ και η γυνη σου και οι υιοι σου και αι γυναικες των υιων σου μετα σου και παντα τα θηρια οσα εστιν μετα σου και πασα σαρξ απο πετεινων εως κτηνων και παν ερπετον κινουμενον επι της γης εξαγαγε μετα σεαυτου και αυξανεσθε και πληθυνεσθε επι της γης και εξηλθεν νωε και η γυνη αυτου και οι υιοι αυτου και αι γυναικες των υιων αυτου μετ αυτου και παντα τα θηρια και παντα τα κτηνη και παν πετεινον και παν ερπετον κινουμενον επι της γης κατα γενος αυτων εξηλθουσιν εκ της κιβωτου και ωκοδομησεν νωε θυσιαστηριον τω θεω και ελαβεν απο παντων των κτηνων των καθαρων και απο παντων των πετεινων των καθαρων και ανηνεγκεν ολοκαρπώσεις επι το θυσιαστηριον και ωσφρανθη κυριος ο θεος οσμην ευωδιας και ειπεν κυριος ο θεος διανοηθεις ου προσθησω ετι του καταρασασθαι την γην δια τα εργα των ανθρωπων οτι εγκειται η διανοια του ανθρωπου επιμελως επι τα πονηρα εκ νεοτητος ου προσθησω ουν ετι παταξαι πασαν σαρκα ζωσαν καθως εποιησα πασας τας ημερας της γης σπερμα και θερισμος ψυχος και καυμα θερος και εαρ ημεραν και νυκτα ου καταπαυσουσιν και ηυλογησεν ο θεος τον νωε και τους υιους αυτου και ειπεν αυτοις αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και κατακυριευσате αυτης και ο τρομος υμων και ο φοβος εσται επι πασιν τοις θηριοις της γης και επι παντα τα ορνεα του ουρανου και επι παντα τα κινουμενα επι της γης και επι παντας τους ιχθυας της θαλασσης υπο χειρας υμιν δεδωκα και παν ερπετον ο εστιν ζων υμιν εσται εις βρωσιν ως λαχανα χορτου δεδωκα υμιν τα παντα πλην κρεας εν αιματι ψυχης ου φαγεσθε και γαρ το υμετερον αιμα των ψυχων υμων εκζητησω εκ χειρος παντων των θηριων εκζητησω αυτο και εκ χειρος ανθρωπου αδελφου εκζητησω την ψυχην του ανθρωπου ο εκχεων αιμα ανθρωπου αντι του αιματος αυτου εκχυθησεται οτι εν εικονι θεου εποιησα τον ανθρωπον υμεις δε αυξανεσθε και πληθυνεσθε και πληρωσατε την γην και πληθυνεσθε επ αυτης και ειπεν ο θεος τω νωε και τοις υιοις αυτου μετ αυτου λεγων εγω ιδου ανιστημι την διαθηκην μου υμιν και τω σπερματι υμων μεθ υμας και παση ψυχη τη ζωση μεθ υμων απο ορνεων και απο κτηνων και πασι τοις θηριοις της γης οσα μεθ υμων απο παντων των εξελθοντων εκ της κιβωτου και στησω την διαθηκην μου προς υμας

και ουκ αποθανειται πασα σαρξ ετι απο του υδατος του κατακλυσμου και ουκ εσται ετι κατακλυσμος υδατος του καταφθειραι πασαν την γην και ειπεν κυριος ο θεος προς νωε τουτο το σημειον της διαθηκης ο εγω διδωμι ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης η εστιν μεθ υμων εις γενεας αιωνιους το τοξον μου τιθημι εν τη νεφελη και εσται εις σημειον διαθηκης ανα μεσον εμου και της γης και εσται εν τω συννεφειν με νεφελας επι την γην οφθησεται το τοξον μου εν τη νεφελη και μνησθησομαι της διαθηκης μου η εστιν ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης εν παση σαρκι και ουκ εσται ετι το υδωρ εις κατακλυσμον ωστε εξαλειφαι πασαν σαρκα και εσται το τοξον μου εν τη νεφελη και οφθαλμοι του μνησθηναι διαθηκην αιωνιον ανα μεσον εμου και ανα μεσον πασης ψυχης ζωσης εν παση σαρκι η εστιν επι της γης και ειπεν ο θεος τω νωε τουτο το σημειον της διαθηκης ης διεθεμην ανα μεσον εμου και ανα μεσον πασης σαρκος η εστιν επι της γης ησαν δε οι υιοι νωε οι εξελθοντες εκ της κιβωτου σημ χαμ ιαφεθ χαμ ην πατηρ χαναναν τρεις ουτοι εισιν οι υιοι νωε απο τουτων διεσπαρθησαν επι πασαν την γην και ηρξατο νωε ανθρωπος γεωργος γης και εφυτευσεν αμπελωνα και επιεν εκ του οινου και εμεθυσθη και εγυμνωθη εν τω οικω αυτου και ειδεν χαμ ο πατηρ χαναναν την γυμνωσιν του πατρος αυτου και εξελθων ανηγγειλεν τοις δυσιν αδελφοις αυτου εξω και λαβοντες σημ και ιαφεθ το ιματιον επεθεντο επι τα δυο νωτα αυτων και επορευθησαν οπισθοφανως και συνεκαλυψαν την γυμνωσιν του πατρος αυτων και το προσωπον αυτων οπισθοφανες και την γυμνωσιν του πατρος αυτων ουκ ειδον εξενηψεν δε νωε απο του οινου και εγνω οσα εποιησεν αυτω ο υιος αυτου ο νεωτερος και ειπεν επικαταρατος χαναναν παις οικετης εσται τοις αδελφοις αυτου και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος του σημ και εσται χαναναν παις αυτου πλατυναι ο θεος τω ιαφεθ και κατοικησάτω εν τοις οικοις του σημ και γεννηθήτω χαναναν παις αυτων εξησεν δε νωε μετα τον κατακλυσμον τριακοσια πεντηκοντα ετη και εγενοντο πασαι αι ημεραι νωε ενναχοσια πεντηκοντα ετη και απεθανεν αυται δε αι γενεσεις των υιων νωε σημ χαμ ιαφεθ και εγεννηθησαν αυτοις υιοι μετα τον κατακλυσμον υιοι ιαφεθ γαμερ και μαγωγ και μαδα και ιωυαν και ελιστα και θοβελ και μοσοχ και θιρας και υιοι γαμερ ασχαναζ και ριφαθ και θοργαμα και υιοι ιωυαν ελιστα και θαρσις κιτιοι ροδιοι εκ τουτων αφωρισθησαν νησοι των εθνων εν τη γη αυτων εκαστος κατα γλωσσαν εν ταις φυλαις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων υιοι δε χαμ χους και μεσραιμ φουδ και χαναναν υιοι δε χους σαβα και ευιλα και σαβαθα και ρεγμα και σαβακαθα υιοι δε ρεγμα σαβα και δαδαν χους δε εγεννησεν τον νεβρωδ ουτος ηρξατο ειναι γιγας επι της γης ουτος ην γιγας κυνηγος εναντιον κυριου του θεου δια τουτο ερουσιν ως νεβρωδ γιγας κυνηγος εναντιον κυριου και εγενετο αρχη της βασιλειας αυτου βαβυλων και ορεχ και αρχαδ και χαλαννη εν τη γη σεννααρ εκ της γης εκεινης εξηλθεν ασσουρ και ωκοδομησεν την νινευη και την ρωβωθ πολιν και την χαλαχ και την δασεμ ανα μεσον νινευη και ανα μεσον χαλαχ αυτη η πολις η μεγαλη και μεσραιμ εγεννησεν τους λουδιμ και τους ενεμετιμ και τους λαβιμ και τους νεφθαλιμ και τους πατροσωνιμ και τους χασλωνιμ οθεν εξηλθεν εκειθεν φυλιστιμ και τους καφθοριμ χαναναν δε εγεννησεν τον σιδωνα πρωτοτοκον και τον χετταιον και τον ιεβουσαιον και τον

αμορραιον και τον γεργεσαιον και τον ευαιον και τον αρουκαιον και τον ασενναιον και τον αραδιον και τον σαμαραιον και τον αμαθι και μετα τουτο διεσπαρησαν αι φυλαι των χαναναιων και εγενοντο τα ορια των χαναναιων απο σιδωνος εως ελθειν εις γεραρα και γαζαν εως ελθειν σοδομων και γομορρας αδαμα και σεβωμ εως λασα ουτοι υιοι χαμ εν ταις φυλαις αυτων κατα γλωσσας αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων και τω σημει εγενηθη και αυτω πατρι παντων των υιων εβερ αδελφω ιαφεθ του μειζονος υιοι σημει αιλαμ και ασσουρ και αρφαξαδ και λουδ και αραμ και καιναν και υιοι αραμ ως και ουλ και γαθερ και μοσοχ και αρφαξαδ εγεννησεν τον καιναν και καιναν εγεννησεν τον σαλα σαλα δε εγεννησεν τον εβερ και τω εβερ εγενηθησαν δυο υιοι ονομα τω ενι φαλεκ οτι εν ταις ημεραις αυτου διεμερισθη η γη και ονομα τω αδελφω αυτου ιεκταν ιεκταν δε εγεννησεν τον ελμωδαδ και τον σαλεφ και ασαρμωθ και ιαραχ και οδορρα και αιζηλ και δεκλα και αβιμεηλ και σαβευ και ουφιρ και ευιλα και ιωβαβ παντες ουτοι υιοι ιεκταν και εγενετο η κατοικησις αυτων απο μασση εως ελθειν εις σωφρηα ορος ανατολων ουτοι υιοι σημει εν ταις φυλαις αυτων κατα γλωσσας αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων αυται αι φυλαι υιων νωε κατα γενεσεις αυτων κατα τα εθνη αυτων απο τουτων διεσπαρησαν νησοι των εθνων επι της γης μετα τον κατακλυσμον και ην πασα η γη χειλος εν και φωνη μια πασιν και εγενετο εν τω κινησαι αυτους απο ανατολων ευρον πεδιον εν γη σεννααρ και κατακχησαν εκει και ειπεν ανθρωπος τω πλησιον δευτε πλινθευσωμεν πλινθους και οπτησωμεν αυτας πυρι και εγενετο αυτοις η πλινθος εις λιθον και ασφαλτος ην αυτοις ο πληλος και ειπαν δευτε οικοδομησωμεν εαυτοις πολιν και πυργον ου η κεφαλη εσται εως του ουρανου και ποιησωμεν εαυτοις ονομα προ του διασπαρηναι επι προσωπου πασης της γης και κατεβη κυριος ιδειν την πολιν και τον πυργον ον ωκοδομησαν οι υιοι των ανθρωπων και ειπεν κυριος ιδου γενος εν και χειλος εν παντων και τουτο ηρξαντο ποιησαι και νυν ουκ εκλειψει εξ αυτων παντα οσα αν επιθωνται ποιειν δευτε και καταβαντες συγχεωμεν εκει αυτων την γλωσσαν ινα μη ακουσωσιν εκαστος την φωνην του πλησιον και διεσπειρεν αυτους κυριος εκειθεν επι προσωπον πασης της γης και επαυσαντο οικοδομουντες την πολιν και τον πυργον δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης συγχυσις οτι εκει συνεχεεν κυριος τα χειλη πασης της γης και εκειθεν διεσπειρεν αυτους κυριος ο θεος επι προσωπον πασης της γης και αυται αι γενεσεις σημει σημει υιος εκατον ετων οτε εγεννησεν τον αρφαξαδ δευτερου ετους μετα τον κατακλυσμον και εζησεν σημει μετα το γεννησαι αυτον τον αρφαξαδ πενταχοσια ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν αρφαξαδ εκατον τριακοντα πεντε ετη και εγεννησεν τον καιναν και εζησεν αρφαξαδ μετα το γεννησαι αυτον τον καιναν ετη τετραχοσια τριακοντα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν καιναν εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον σαλα και εζησεν καιναν μετα το γεννησαι αυτον τον σαλα ετη τριαχοσια τριακοντα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν σαλα εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον εβερ και εζησεν σαλα μετα το γεννησαι αυτον τον εβερ τριαχοσια τριακοντα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απεθανεν και εζησεν εβερ εκατον τριακοντα τεσσαρα ετη και εγεννησεν τον

φαλεχ και εζησεν εβερ μετα το γεννησαι αυτον τον φαλεχ ετη τριακοσια εβδομηκοντα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απειθανεν και εζησεν φαλεχ εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον ραγαι και εζησεν φαλεχ μετα το γεννησαι αυτον τον ραγαι διακοσια εννεα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απειθανεν και εζησεν ραγαι εκατον τριακοντα δυο ετη και εγεννησεν τον σερουχ και εζησεν ραγαι μετα το γεννησαι αυτον τον σερουχ διακοσια επτα ετη και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απειθανεν και εζησεν σερουχ εκατον τριακοντα ετη και εγεννησεν τον ναχωρ και εζησεν σερουχ μετα το γεννησαι αυτον τον ναχωρ ετη διακοσια και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απειθανεν και εζησεν ναχωρ ετη εβδομηκοντα εννεα και εγεννησεν τον θαρα και εζησεν ναχωρ μετα το γεννησαι αυτον τον θαρα ετη εκατον εικοσι εννεα και εγεννησεν υιους και θυγατερας και απειθανεν και εζησεν θαρα εβδομηκοντα ετη και εγεννησεν τον αβραμ και τον ναχωρ και τον αρραν αυται δε αι γενεσεις θαρα θαρα εγεννησεν τον αβραμ και τον ναχωρ και τον αρραν και αρραν εγεννησεν τον λωτ και απειθανεν αρραν ενωπιον θαρα του πατρος αυτου εν τη γη η εγεννηθη εν τη χωρα των χαλδαιων και ελαβον αβραμ και ναχωρ εαυτοις γυναικας ονομα τη γυναικι αβραμ σαρα και ονομα τη γυναικι ναχωρ μελχα θυγατηρ αρραν πατηρ μελχα και πατηρ ιεσχα και ην σαρα στειρα και ουκ ετεκνοποιει και ελαβεν θαρα τον αβραμ υιον αυτου και τον λωτ υιον αρραν υιον του υιου αυτου και την σαραν την νυμφην αυτου γυναικα αβραμ του υιου αυτου και εξηγαγεν αυτους εκ της χωρας των χαλδαιων πορευθησαι εις την γην χανααν και ηλθεν εως χαρραν και κατωκησεν εκει και εγενοντο αι ημεραι θαρα εν χαρραν διακοσια πεντε ετη και απειθανεν θαρα εν χαρραν και ειπεν κυριος τω αβραμ εξελθε εκ της γης σου και εκ της συγγενειας σου και εκ του οικου του πατρος σου εις την γην ην αν σοι δειξω και ποιησω σε εις εθνος μεγα και ευλογησω σε και μεγαλυνω το ονομα σου και εση ευλογητος και ευλογησω τους ευλογουντας σε και τους καταρωμενους σε καταρασσονται και ενευλογηθησονται εν σοι πασαι αι φυλαι της γης και επορευθη αβραμ καθαπερ ελαλησεν αυτω κυριος και ωχετο μετ αυτου λωτ αβραμ δε ην ετων εβδομηκοντα πεντε οτε εξηλθεν εκ χαρραν και ελαβεν αβραμ την σαραν γυναικα αυτου και τον λωτ υιον του αδελφου αυτου και παντα τα υπαρχοντα αυτων οσα εκτησαντο και πασαν ψυχην ην εκτησαντο εν χαρραν και εξηλθουσιν πορευθησαι εις γην χανααν και ηλθον εις γην χανααν και διωδευσεν αβραμ την γην εις το μηκος αυτης εως του τοπου συχεμ επι την δρυν την υψηλην οι δε χαναναιοι τοτε κατωκουν την γην και ωφθη κυριος τω αβραμ και ειπεν αυτω τω σπερματι σου δωσω την γην ταυτην και ωκοδομησεν εκει αβραμ θυσιαστηριον κυριω τω οφθεντι αυτω και απεστη εκειθεν εις το ορος κατ ανατολας βαιθηλ και εστησεν εκει την σκηνην αυτου βαιθηλ κατ αθαλασσαν και αγγαι κατ ανατολας και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον τω κυριω και επεκαλεσατο επι τω ονοματι κυριου και απηρεν αβραμ και πορευθεις εστρατοπεδευσεν εν τη ερημω και εγενετο λιμος επι της γης και κατεβη αβραμ εις αιγυπτον παροιχησαι εκει οτι ενισχυσεν ο λιμος επι της γης εγενετο δε ηνικα ηγγισεν αβραμ εισελθειν εις αιγυπτον ειπεν αβραμ σαρα τη γυναικι αυτου γινωσκω εγω οτι γυνη ευπροσωπος ει εσται ουν ως αν ιδωσιν σε οι αιγυπτιοι ερουσιν οτι γυνη αυτου αυτη και αποκτενουσιν με σε

δε περιποιησονται ειπον ουν οτι αδελφη αυτου ειμι οπως αν ευ μοι γενηται δια σε και ζησεται η ψυχη μου ενεκεν σου εγενετο δε ηνικα εισηλθεν αβραμ εις αιγυπτον ιδοντες οι αιγυπτιοι την γυναικα οτι καλη ην σφοδρα και ειδον αυτην οι αρχοντες φαραω και επηνεσαν αυτην προς φαραω και εισηγαγον αυτην εις τον οικον φαραω και τω αβραμ ευ εχρησαντο δι αυτην και εγενοντο αυτω προβατα και μοσχοι και ονοι παιδες και παιδισκαι ημιονοι και καμηλοι και ητασεν ο θεος τον φαραω ετασμοις μεγαλοις και πονηροις και τον οικον αυτου περι σαρρας της γυναικος αβραμ καλεσας δε φαραω τον αβραμ ειπεν τι τουτο εποιησας μοι οτι ουκ απηγγειλας μοι οτι γυνη σου εστιν ινα τι ειπας οτι αδελφη μου εστιν και ελαβον αυτην εμαυτω εις γυναικα και νυν ιδου η γυνη σου εναντιον σου λαβων αποτρεχε και ενετειλατο φαραω ανδρασιν περι αβραμ συμπροπεμψαι αυτον και την γυναικα αυτου και παντα οσα ην αυτω και λωτ μετ αυτου ανεβη δε αβραμ εξ αιγυπτου αυτος και η γυνη αυτου και παντα τα αυτου και λωτ μετ αυτου εις την ερημον αβραμ δε ην πλουσιος σφοδρα κτηνεσιν και αργυριω και χρυσει και επορευθη οθεν ηλθεν εις την ερημον εως βαιθηλ εως του τοπου ου ην η σκηνη αυτου το προτερον ανα μεσον βαιθηλ και ανα μεσον αγγαι εις τον τοπον του θυσιαστηριου ου εποιησεν εκει την αρχην και επεκαλεσατο εκει αβραμ το ονομα κυριου και λωτ τω συμπορευομενω μετα αβραμ ην προβατα και βοες και σκηναι και ουκ εχωρει αυτους η γη κατοικειν αμα οτι ην τα υπαρχοντα αυτων πολλα και ουκ εδυναντο κατοικειν αμα και εγενετο μαχη ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του αβραμ και ανα μεσον των ποιμενων των κτηνων του λωτ οι δε χαναναιοι και οι φερεζαιοι τοτε κατωκουν την γην ειπεν δε αβραμ τω λωτ μη εστω μαχη ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον των ποιμενων μου και ανα μεσον των ποιμενων σου οτι ανθρωποι αδελφοι ημεις εσμεν ουκ ιδου πασα η γη εναντιον σου εστιν διαχωρισθητι απ εμου ει συ εις αριστερα εγω εις δεξια ει δε συ εις δεξια εγω εις αριστερα και επαρας λωτ τους οφθαλμους αυτου ειδεν πασαν την περιχωρον του ιορδανου οτι πασα ην ποτιζομενη προ του καταστρεψαι τον θεον σοδομα και γομορρα ως ο παραδεισος του θεου και ως η γη αιγυπτου εως ελθειν εις ζογορα και εξελεξατο εαυτω λωτ πασαν την περιχωρον του ιορδανου και απηρην λωτ απο ανατολων και διεχωρισθησαν εκαστος απο του αδελφου αυτου αβραμ δε κατωκησεν εν γη χαναν λωτ δε κατωκησεν εν πολει των περιχωρων και εσκηνωσεν εν σοδομοις οι δε ανθρωποι οι εν σοδομοις πονηροι και αμαρτωλοι εναντιον του θεου σφοδρα ο δε θεος ειπεν τω αβραμ μετα το διαχωρισθηναι τον λωτ απ αυτου αναβλεψας τοις οφθαλμοις σου ιδε απο του τοπου ου νυν συ ει προς βορραν και λιβια και ανατολας και θαλασσαν οτι πασαν την γην ην συ ορας σοι δωσω αυτην και τω σπερματι σου εως του αιωνος και ποιησω το σπερμα σου ως την αμμον της γης ει δυναται τις εξαριθμησαι την αμμον της γης και το σπερμα σου εξαριθμηθησεται αναστας διδουσον την γην εις τε το μηκος αυτης και εις το πλατος οτι σοι δωσω αυτην και αποσκηνωσας αβραμ ελθων κατωκησεν παρα την δρυν την μαμβρη η ην εν χεβρων και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον κυριω εγενετο δε εν τη βασιλεια τη αμαρφαλ βασιλεις σεννααρ αριωχ βασιλευς ελλασαρ και χοδολλογομορ βασιλευς αιλαμ και θαργαλ βασιλευς εθνων εποιησαν πολεμον μετα βαλλα βασιλεις σοδομων και μετα βαρσα βασιλεις γο-

μορρας και σεννααρ βασιλεως αδαμα και συμοβορ βασιλεως σεβωιμ και βασιλεως βαλακ αυτη εστιν σηγωρ παντες ουτοι συνεφωνησαν επι την φαραγγα την αλυκην αυτη η θυλασσα των αλων δωδεκα ετη εδουλευον τω χοδολλογομορ τω δε τρισκαιδεκατω ετει απεστησαν εν δε τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει ηλθεν χοδολλογομορ και οι βασιλεις οι μετ αυτου και κατεκοψαν τους γιγαντας τους εν ασταρωθ καρναιν και εθνη ισχυρα αμα αυτοις και τους ομμαιους τους εν σαυη τη πολει και τους χορραιους τους εν τοις ορεσιν σιρ εως της τερεμινθου της φαραν η εστιν εν τη ερημω και αναστρεψαντες ηλθισαν επι την πηγην της κρισεως αυτη εστιν καδης και κατεκοψαν παντας τους αρχοντας αμαληκ και τους αμορραιους τους κατοικουντας εν ασασανθαμαρ εξηλθεν δε βασιλευς σοδομων και βασιλευς γομορρας και βασιλευς αδαμα και βασιλευς σεβωιμ και βασιλευς βαλακ αυτη εστιν σηγωρ και παρεταξαντο αυτοις εις πολεμον εν τη κοιλαδι τη αλυκη προς χοδολλογομορ βασιλεα αιλαμ και θαργαλ βασιλεα εθνων και αμαρφαλ βασιλεα σεννααρ και αριωχ βασιλεα ελλαसार οι τεσσαρες βασιλεις προς τους πεντε η δε κοιλας η αλυκη φρεατα φρεατα ασφαλτου εφυγεν δε βασιλευς σοδομων και βασιλευς γομορρας και ενεπεσαν εκει οι δε καταλειφθεντες εις την ορεινην εφυγον ελαβον δε την ιππον πασαν την σοδομων και γομορρας και παντα τα βρωματα αυτων και απηλθον ελαβον δε και τον λωτ υιον του αδελφου αβραμ και την αποσκειυην αυτου και απωχοντο ην γαρ κατοικων εν σοδομοις παραγενομενος δε των ανασωθεντων τις απηγγειλεν αβραμ τω περατη αυτος δε κατωκει προς τη δρυι τη μαμβρη ο αμορις του αδελφου εσχωλ και αδελφου αυναν οι ησαν συνωμοται του αβραμ ακουσας δε αβραμ οτι ηχηαλωτευται λωτ ο αδελφος αυτου ηριθμησεν τους ιδιους οικογενεις αυτου τριαχοσιους δεκα και οκτω και κατεδιωξεν οπισω αυτων εως δαν και επεπεσεν επ αυτους την νυκτα αυτος και οι παιδες αυτου και επαταξεν αυτους και εδιωξεν αυτους εως χωβα η εστιν εν αριστερα δαμασκου και απεστρεψεν πασαν την ιππον σοδομων και λωτ τον αδελφον αυτου απεστρεψεν και τα υπαρχοντα αυτου και τας γυναικας και τον λαον εξηλθεν δε βασιλευς σοδομων εις συναντησιν αυτω μετα το αναστρεψαι αυτον απο της κοιτης του χοδολλογομορ και των βασιλεων των μετ αυτου εις την κοιλαδα την σαυη τουτο ην το πεδιον βασιλεως και μελχισηδεκ βασιλευς σαλημ εξηνεγκεν αρτους και οινον ην δε ιερευς του θεου του υψιστου και ηυλογησεν τον αβραμ και ειπεν ευλογημενος αβραμ τω θεω τω υψιστω ος εκτισεν τον ουρανον και την γην και ευλογητος ο θεος ο υψιστος ος παρεδωκεν τους εχθρους σου υποχειριους σοι και εδωκεν αυτω δεκατην απο παντων ειπεν δε βασιλευς σοδομων προς αβραμ δος μοι τους ανδρας την δε ιππον λαβε σεαυτω ειπεν δε αβραμ προς βασιλεα σοδομων εκτενω την χειρα μου προς τον θεον τον υψιστον ος εκτισεν τον ουρανον και την γην ει απο σπαρτιου εως σφαιρωτηρος υποδηματος λημφομαι απο παντων των σων ινα μη ειπης οτι εγω επλουτισα τον αβραμ πλην ων εφαγον οι νεανισκοι και της μεριδος των ανδρων των συμπορευθεντων μετ εμου εσχωλ αυναν μαμβρη ουτοι λημψονται μεριδα μετα δε τα ρηματα ταυτα εγενηθη ρημα κυριου προς αβραμ εν οραματι λεγων μη φοβου αβραμ εγω υπερασπιζω σου ομισθος σου πολυς εσται σφοδρα λεγει δε αβραμ δεσποτα τι μοι δωσεις εγω δε απολυομαι ατεκνος ο δε υιος μασεκ της οικογενους μου ουτος δα-

μασχος ελιεζερ και ειπεν αβραμ επειδη εμοι ουκ εδωκας σπερμα ο δε οικογενης μου κληρονομησει με και ευθυς φωνη κυριου εγενετο προς αυτον λεγων ου κληρονομησει σε ουτος αλλ ος εξελευσεται εκ σου ουτος κληρονομησει σε εξηγαγεν δε αυτον εξω και ειπεν αυτω αναβλεψον δη εις τον ουρανον και αριθμησον τους αστερας ει δυναση εξαριθμησαι αυτους και ειπεν ουτως εσται το σπερμα σου και επιστευσεν αβραμ τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ειπεν δε προς αυτον εγω ο θεος ο εξαγαγων σε εκ χωρας χαλδαιων ωστε δουναι σοι την γην ταυτην κληρονομησαι ειπεν δε δεσποτα κυριε κατα τι γνωσομαι οτι κληρονομησω αυτην ειπεν δε αυτω λαβε μοι δαμαλιν τριετιζουσαν και αιγα τριετιζουσαν και κριον τριετιζοντα και τρυγονα και περιστεραν ελαβεν δε αυτω παντα ταυτα και διειλεν αυτα μεσα και εθηκεν αυτα αντιπροσωπα αλληλοις τα δε ορνεα ου διειλεν κατεβη δε ορνεα επι τα σωματα τα διχοτομηματα αυτων και συνεκαθισεν αυτοις αβραμ περι δε ηλιου δυσμας εκστασις επεπεσεν τω αβραμ και ιδου φοβος σκοτεινης μεγας επιπιπτει αυτω και ερρεθη προς αβραμ γινωσκων γνωση οτι παροικον εσται το σπερμα σου εν γη ουκ ιδια και δουλωσουσιν αυτους και κακωσουσιν αυτους και ταπεινωσουσιν αυτους τετρακοσια ετη το δε εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω μετα δε ταυτα εξελευσονται ωδε μετα αποσκευης πολλης συ δε απελευση προς τους πατερας σου μετ ειρηνης ταφεις εν γηρει καλω τεταρτη δε γενεα αποστραφησονται ωδε ουπω γαρ αναπεπληρωνται αι αμαρτιαι των αμορραιων εως του νυν επει δε εγινετο ο ηλιος προς δυσμαις φλοξ εγενετο και ιδου κλιβανος καπνιζομενος και λαμπαδες πυρος αι διηλθον ανα μεσον των διχοτομηματων τουτων εν τη ημερα εκεινη διεθετο κυριος τω αβραμ διαθηκην λεγων τω σπερματι σου δωσω την γην ταυτην απο του ποταμου αιγυπτου εως του ποταμου του μεγαλου ποταμου ευφρατου τους καιναιους και τους κενεζαιους και τους κεδμωναιους και τους χετταιους και τους φερεζαιους και τους ραφαιν και τους αμορραιους και τους χαναναιους και τους ευαιους και τους γεργεσαιους και τους ιεβουσαιους σαρα δε η γυνη αβραμ ουκ ετικτεν αυτω ην δε αυτη παιδισκη αιγυπτια η ονομα αγαρ ειπεν δε σαρα προς αβραμ ιδου συνεκλεισεν με κυριος του μη τικτειν εισελθε ουν προς την παιδισκην μου ινα τεκνοποιησης εξ αυτης υπηκουσεν δε αβραμ της φωνης σαραι και λαβουσα σαρα η γυνη αβραμ αγαρ την αιγυπτιαν την εαυτης παιδισκην μετα δεκα ετη του οικησαι αβραμ εν γη χαναν και εδωκεν αυτην αβραμ τω ανδρι αυτης αυτω γυναικα και εισηλθεν προς αγαρ και συνελαβεν και ειδεν οτι εν γαστρι εχει και ητιμασθη η κυρια εναντιον αυτης ειπεν δε σαρα προς αβραμ αδικουμαι εκ σου εγω δεδωκα την παιδισκην μου εις τον κολπον σου ιδουσα δε οτι εν γαστρι εχει ητιμασθη εναντιον αυτης κριναι ο θεος ανα μεσον εμου και σου ειπεν δε αβραμ προς σαραν ιδου η παιδισκη σου εν ταις χερσιν σου χρω αυτη ως αν σοι αρεστον η και εκακωσεν αυτην σαρα και απεδρα απο προσωπου αυτης ευρεν δε αυτην αγγελος κυριου επι της πηγης του υδατος εν τη ερημω επι της πηγης εν τη οδω σουρ και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου αγαρ παιδισκη σαραι ποθεν ερχη και που πορευη και ειπεν απο προσωπου σαραι της κυριας μου εγω αποδιδρασκω ειπεν δε αυτη ο αγγελος κυριου αποστραφητι προς την κυριαν σου και ταπεινωθητι υπο τας χειρας αυτης και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου πληθυνων πληθυνω το σπερμα σου και ουκ αριθμη-

θήσεται απο του πληθους και ειπεν αυτη ο αγγελος κυριου ιδου συ εν γαστρι εχεις και τεξη υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ισμαηλ οτι επηκουσεν κυριος τη ταπεινωσει σου ουτος εσται αγροικος ανθρωπος αι χειρες αυτου επι παντας και αι χειρες παντων επ αυτον και κατα προσωπον παντων των αδελφων αυτου κατοικησει και εκαλεσεν αγαρ το ονομα κυριου του λαλουντος προς αυτην συ ο θεος ο επιδων με οτι ειπεν και γαρ ενωπιον ειδον οφθεντα μοι ενεκεν τουτου εκαλεσεν το φρεαρ φρεαρ ου ενωπιον ειδον ιδου ανα μεσον καδης και ανα μεσον βαραδ και ετεκεν αγαρ τω αβραμ υιον και εκαλεσεν αβραμ το ονομα του υιου αυτου ον ετεκεν αυτω αγαρ ισμαηλ αβραμ δε ην ογδοηκοντα εξ ετων ηνικα ετεκεν αγαρ τον ισμαηλ τω αβραμ εγενετο δε αβραμ ετων ενενηκοντα εννεα και ωψθη κυριος τω αβραμ και ειπεν αυτω εγω ειμι ο θεος σου ευαρεσται εναντιον εμου και γινου αμεμπτος και θησομαι την διαθηκην μου ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και πληθυνω σε σφοδρα και επεσεν αβραμ επι προσωπον αυτου και ελαλησεν αυτω ο θεος λεγων και εγω ιδου η διαθηκη μου μετα σου και εση πατηρ πληθους εθνων και ου κληθησεται ετι το ονομα σου αβραμ αλλ εσται το ονομα σου αβρααμ οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε και αυξανω σε σφοδρα σφοδρα και θησω σε εις εθνη και βασιλεις εκ σου εξελευσονται και στησω την διαθηκην μου ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και ανα μεσον του σπερματος σου μετα σε εις γενεας αυτων εις διαθηκην αιωνιον ειναι σου θεος και του σπερματος σου μετα σε και δωσω σοι και τω σπερματι σου μετα σε την γην ην παροικεις πασαν την γην χανααν εις κατασχεσιν αιωνιον και εσομαι αυτοις θεος και ειπεν ο θεος προς αβρααμ συ δε την διαθηκην μου διατηρησεις συ και το σπερμα σου μετα σε εις τας γενεας αυτων και αυτη η διαθηκη ην διατηρησεις ανα μεσον εμου και υμων και ανα μεσον του σπερματος σου μετα σε εις τας γενεας αυτων περιτμηθησεται υμων παν αρσενικον και περιτμηθησθε την σαρκα της ακροβυστίας υμων και εσται εν σημειω διαθηκης ανα μεσον εμου και υμων και παιδιον οκτω ημερων περιτμηθησεται υμιν παν αρσενικον εις τας γενεας υμων ο οικογενης της οικιας σου και ο αργυρωνητος απο παντος υιου αλλοτριου ος ουκ εστιν εκ του σπερματος σου περιτομη περιτμηθησεται ο οικογενης της οικιας σου και ο αργυρωνητος και εσται η διαθηκη μου επι της σαρκος υμων εις διαθηκην αιωνιον και απεριτμητος αρσην ος ου περιτμηθησεται την σαρκα της ακροβυστίας αυτου τη ημερα τη ογδοη εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του γενους αυτης οτι την διαθηκην μου διεσχεδασεν ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ σαρα η γυνη σου ου κληθησεται το ονομα αυτης σαρα αλλα σαρρα εσται το ονομα αυτης ευλογησω δε αυτην και δωσω σοι εξ αυτης τεκνον και ευλογησω αυτον και εσται εις εθνη και βασιλεις εθνων εξ αυτου εσονται και επεσεν αβρααμ επι προσωπον και εγελασεν και ειπεν εν τη διανοια αυτου λεγων ει τω εκατονταετει γενησεται και ει σαρρα ενενηκοντα ετων ουσα τεξεται ειπεν δε αβρααμ προς τον θεον ισμαηλ ουτος ζητω εναντιον σου ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ ναι ιδου σαρρα η γυνη σου τεξεται σοι υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ισαακ και στησω την διαθηκην μου προς αυτον εις διαθηκην αιωνιον και τω σπερματι αυτου μετ αυτον περι δε ισμαηλ ιδου επηκουσα σου ιδου ευλογησα αυτον και αυξανω αυτον και πληθυνω αυτον σφοδρα δωδεκα εθνη γεννησει και δωσω αυτον

εις εθνος μεγα την δε διαθηκην μου στησω προς ισαακ ον τεζεται σοι σαρρα εις τον καιρον τουτον εν τω ενιαυτω τω ετερω συνετελεσεν δε λαλων προς αυτον και ανεβη ο θεος απο αβρααμ και ελαβεν αβρααμ ισμαηλ τον υιον αυτου και παντας τους οικογενεις αυτου και παντας τους αργυρωνητους και παν αρσεν των ανδρων των εν τω οικω αβρααμ και περιετεμεν τας ακροβυστίας αυτων εν τω καιρω της ημερας εκεινης καθα ελαλησεν αυτω ο θεος αβρααμ δε ην ενενηκοντα εννεα ετων ηνικα περιετεμεν την σαρκα της ακροβυστίας αυτου ισμαηλ δε ο υιος αυτου ετων δεκα τριων ην ηνικα περιετμηθη την σαρκα της ακροβυστίας αυτου εν τω καιρω της ημερας εκεινης περιετμηθη αβρααμ και ισμαηλ ο υιος αυτου και παντες οι ανδρες του οικου αυτου και οι οικογενεις και οι αργυρωνητοι εξ αλλογενων εθνων περιετεμεν αυτους ωφθη δε αυτω ο θεος προς τη δρυι τη μαμβρη καθημενου αυτου επι της θυρας της σκηνης αυτου μεσημβριας αναβλεψας δε τοις οφθαλμοις αυτου ειδεν και ιδου τρεις ανδρες εισηκεισαν επανω αυτου και ιδων προσεδραμεν εις συναντησιν αυτοις απο της θυρας της σκηνης αυτου και προσεκυνησεν επι την γην και ειπεν κυριε ει αρα ευρον χαριν εναντιον σου μη παρελθης τον παιδα σου λημφθητω δη υδωρ και νιψατωσαν τους ποδας υμων και καταψυξατε υπο το δενδρον και λημψομαι αρτον και φαγεσθε και μετα τουτο παρελευσεσθε εις την οδον υμων ου εινεκεν εξεκλινατε προς τον παιδα υμων και ειπαν ουτως ποιησον καθως ειρηκας και εσπευσεν αβρααμ επι την σκηνην προς σαρραν και ειπεν αυτη σπευσον και φυρασον τρια μετρα σεμιδαλεως και ποιησον εγκρυφιας και εις τας βοας εδραμεν αβρααμ και ελαβεν μοσχάριον απαλον και καλον και εδωκεν τω παιδι και εταχυνεν του ποιησαι αυτο ελαβεν δε βουτυρον και γαλα και το μοσχάριον ο εποησεν και παρεθηκεν αυτοις και εφαγosan αυτος δε παρειστηκε αυτοις υπο το δενδρον ειπεν δε προς αυτον που σαρρα η γυνη σου ο δε αποκριθεις ειπεν ιδου εν τη σκηνη ειπεν δε επαναστρεψων ηζω προς σε κατα τον καιρον τουτον εις ωρας και εξει υιον σαρρα η γυνη σου σαρρα δε ηκουσεν προς τη θυρα της σκηνης ουσα οπισθεν αυτου αβρααμ δε και σαρρα πρεσβυτεροι προβεβηκοτες ημερων εξελιπεν δε σαρρα γινεσθαι τα γυναικεια εγελασεν δε σαρρα εν εαυτη λεγουσα ουπω μεν μοι γεγονεν εως του νυν ο δε κυριος μου πρεσβυτερος και ειπεν κυριος προς αβρααμ τι οτι εγελασεν σαρρα εν εαυτη λεγουσα αρα γε αληθως τεζομαι εγω δε γεγηρακα μη αδυνατει παρα τω θεω ρημα εις τον καιρον τουτον αναστρεψω προς σε εις ωρας και εσται τη σαρρα υιος ηρνησατο δε σαρρα λεγουσα ουκ εγελασα εφοβηθη γαρ και ειπεν ουχι αλλα εγελασας εξανασταντες δε εκειθεν οι ανδρες κατεβλεψαν επι προσωπον σοδομων και γομορρας αβρααμ δε συνεπορευετο μετ αυτων συμποπεμπων αυτους ο δε κυριος ειπεν μη κρυψω εγω απο αβρααμ του παιδος μου α εγω ποιω αβρααμ δε γινόμενος εσται εις εθνος μεγα και πολυ και ενευλογηθησονται εν αυτω παντα τα εθνη της γης ηδειν γαρ οτι συνταζει τοις υιοις αυτου και τω οικω αυτου μετ αυτον και φυλαξουσιν τας οδους κυριου ποιειν δικαιοσυνην και χρισιν οπως αν επαγαγη κυριος επι αβρααμ παντα οσα ελαλησεν προς αυτον ειπεν δε κυριος κραυγη σοδομων και γομορρας πεπληθυνται και αι αμαρτιαι αυτων μεγαλαι σφοδρα καταβας ουν οψομαι ει κατα την κραυγην αυτων την ερχομενην προς με συντελουνται ει δε μη ινα γνω και αποστρεψαντες εκειθεν οι ανδρες ηλθον εις σοδομα

αβρααμ δε ην εσθηκως εναντιον κυριου και εγγισας αβρααμ ειπεν μη συναπολεσης δικαιον μετα ασεβους και εσται ο δικαιος ως ο ασεβης εαν ωσιν πεντηκοντα δικαιοι εν τη πολει απολεις αυτους ουκ ανησεις παντα τον τοπον ενεκεν των πεντηκοντα δικαιων εαν ωσιν εν αυτη μηδαμως συ ποιησεις ως το ρημα τουτο του αποκτειναι δικαιον μετα ασεβους και εσται ο δικαιος ως ο ασεβης μηδαμως ο κρινων πασαν την γην ου ποιησεις χρισιν ειπεν δε κυριος εαν ευρω εν σοδομοις πεντηκοντα δικαιους εν τη πολει αφησω παντα τον τοπον δι αυτους και αποκριθεις αβρααμ ειπεν νυν ηρξαμην λαλησαι προς τον κυριον εγω δε ειμι γη και σποδος εαν δε ελαττονωθωσιν οι πεντηκοντα δικαιοι πεντε απολεις ενεκεν των πεντε πασαν την πολιν και ειπεν ου μη απολεσω εαν ευρω εκει τεσσαρακοντα πεντε και προσεθηκεν ετι λαλησαι προς αυτον και ειπεν εαν δε ευρεθωσιν εκει τεσσαρακοντα και ειπεν ου μη απολεσω ενεκεν των τεσσαρακοντα και ειπεν μη τι κυριε εαν λαλησω εαν δε ευρεθωσιν εκει τριακοντα και ειπεν ου μη απολεσω εαν ευρω εκει τριακοντα και ειπεν επειδη εχω λαλησαι προς τον κυριον εαν δε ευρεθωσιν εκει εικοσι και ειπεν ου μη απολεσω ενεκεν των εικοσι και ειπεν μη τι κυριε εαν λαλησω ετι απαξ εαν δε ευρεθωσιν εκει δεκα και ειπεν ου μη απολεσω ενεκεν των δεκα απηλθεν δε κυριος ως επαυσατο λαλων τω αβρααμ και αβρααμ απεστρεψεν εις τον τοπον αυτου ηλθον δε οι δυο αγγελοι εις σοδομα εσπερας λωτ δε εκαθητο παρα την πυλην σοδομων ιδων δε λωτ εξανεστη εις συναντησιν αυτοις και προσεκυνησεν τω προσωπω επι την γην και ειπεν ιδου κυριοι εκκλινατε εις τον οικον του παιδος υμων και καταλυσατε και νιψασθε τους ποδας υμων και ορθρισαντες απελευσεσθε εις την οδον υμων ειπαν δε ουχι αλλ εν τη πλατεια καταλυσομεν και κατεβιαζετο αυτους και εξεκλιναν προς αυτον και εισηλθον εις την οικιαν αυτου και εποιησεν αυτοις ποτον και αζυμους επεψεν αυτοις και εφαγον προ του κοιμηθηναι και οι ανδρες της πολεως οι σοδομιται περιεκυκλωσαν την οικιαν απο νεανισκου εως πρεσβυτερου απας ο λαος αμα και εξεκαλουντο τον λωτ και ελεγον προς αυτον που εισιν οι ανδρες οι εισελθοντες προς σε την νυκτα εξαγαγε αυτους προς ημας ινα συγγενωμεθα αυτοις εξηλθεν δε λωτ προς αυτους προς το προθυρον την δε θυραν προσεωξεν οπισω αυτου ειπεν δε προς αυτους μηδαμως αδελφοι μη πονηρευσησθε εισιν δε μοι δυο θυγατρες αι ουκ εγνωσαν ανδρα εξαξω αυτας προς υμας και χρησασθε αυταις καθα αν αρεσχη υμιν μονον εις τους ανδρας τουτους μη ποιησητε μηδεν αδικον ου εινεκεν εισηλθον υπο την σχεπην των δοκων μου ειπαν δε αποστα εκει εις ηλθες παροικειν μη και χρισιν κρινειν νυν ουν σε κακωσομεν μαλλον η εκεινους και παρεβιαζοντο τον ανδρα τον λωτ σφοδρα και ηγγισαν συντριψαι την θυραν εκτειναντες δε οι ανδρες τας χειρας εισεσπασαντο τον λωτ προς εαυτους εις τον οικον και την θυραν του οικου απεκλεισαν τους δε ανδρας τους οντας επι της θυρας του οικου επαταξαν αορασια απο μικρου εως μεγαλου και παρελυθησαν ζητουντες την θυραν ειπαν δε οι ανδρες προς λωτ εστιν τις σοι ωδε γαμβροι η υιοι η θυγατρες η ει τις σοι αλλος εστιν εν τη πολει εξαγαγε εκ του τοπου τουτου οτι απολλυμεν ημεις τον τοπον τουτον οτι υψωθη η κραυγη αυτων εναντιον κυριου και απεστειλεν ημας κυριος εκτριψαι αυτην εξηλθεν δε λωτ και ελαλησεν προς τους γαμβρους αυτου τους ειληφοτας τας θυγατρας αυτου και ειπεν αναστητε και εξελθατε εκ

του τοπου τουτου οτι εκτριβει κυριος την πολιν εδοξεν δε γελοιαζειν εναντιον των γαμβρων αυτου ηνικα δε ορθρος εγινετο επεσπουδαζον οι αγγελοι τον λωτ λεγοντες αναστας λαβε την γυναικα σου και τας δυο θυγατερας σου ας εχεις και εξελθε ινα μη συναπολη ταις ανομιαις της πολεως και εταραχθησαν και εκρατησαν οι αγγελοι της χειρος αυτου και της χειρος της γυναικος αυτου και των χειρων των δυο θυγατερων αυτου εν τω φεισασθαι κυριον αυτου και εγενετο ηνικα εξηγαγον αυτους εξω και ειπαν σωζων σωζε την σεαυτου ψυχην μη περιβλεψης εις τα οπισω μηδε στης εν παση τη περιχωρω εις το ορος σωζου μηποτε συμπαραλημφθης ειπεν δε λωτ προς αυτους δεομαι κυριε επειδη ευρεν ο παις σου ελεος εναντιον σου και εμεγαλυνας την δικαιοσυνην σου ο ποιεις επ εμε του ζην την ψυχην μου εγω δε ου δυνησομαι διασωθηναι εις το ορος μη καταλαβη με τα κακα και αποθανω ιδου η πολις αυτη εγγυς του καταφυγειν με εκει η εστιν μικρα εκει σωθησομαι ου μικρα εστιν και ζησεται η ψυχη μου και ειπεν αυτω ιδου εθαυμασα σου το προσωπον και επι τω ρηματι τουτου μη καταστρεψαι την πολιν περι ης ελαλησας σπευσον ουν του σωθηναι εκει ου γαρ δυνησομαι ποιησαι πραγματα εως του σε εισελθειν εκει δια τουτο εκαλεσεν το ονομα της πολεως εκεινης σηγωρ ο ηλιος εξηλθεν επι την γην και λωτ εισηλθεν εις σηγωρ και κυριος εβρεξεν επι σοδομα και γομορρα θειον και πυρ παρα κυριου εκ του ουρανου και κατεστρεψεν τας πολεις ταυτας και πασαν την περιοικον και παντας τους κατοικουντας εν ταις πολεσιν και παντα τα ανατελλοντα εκ της γης και επεβλεψεν η γυνη αυτου εις τα οπισω και εγενετο στηλη αλος ωρθρισεν δε αβρααμ το πρωι εις τον τοπον ου ειστηκει εναντιον κυριου και επεβλεψεν επι προσωπον σοδομων και γομορρας και επι προσωπον της γης της περιχωρου και ειδεν και ιδου ανεβαινεν φλοξ της γης ωσει ατμεις καμινου και εγενετο εν τω εκτριψαι κυριον πασας τας πολεις της περιοικου εμνησθη ο θεος του αβρααμ και εξαπεστειλεν τον λωτ εκ μεσου της καταστροφης εν τω καταστρεψαι κυριον τας πολεις εν αις κατωκει εν αυταις λωτ ανεβη δε λωτ εκ σηγωρ και εκαυητο εν τω ορει και αι δυο θυγατερες αυτου μετ αυτου εφοβηθη γαρ κατοικησαι εν σηγωρ και ωκησεν εν τω σπηλαιω αυτος και αι δυο θυγατερες αυτου μετ αυτου ειπεν δε η πρεσβυτερα προς την νεωτεραν ο πατηρ ημων πρεσβυτερος και ουδεις εστιν επι της γης ος εισελευσεται προς ημας ως καθηκει παση τη γη δευρο και ποτισωμεν τον πατερα ημων οινον και κοιμηθωμεν μετ αυτου και εξαναστησωμεν εκ του πατρος ημων σπερμα εποτισαν δε τον πατερα αυτων οινον εν τη νυκτι ταυτη και εισελθουσα η πρεσβυτερα εκοιμηθη μετα του πατρος αυτης την νυκτα εκεινην και ουκ ηδει εν τω κοιμηθηναι αυτην και αναστηναι εγενετο δε τη επαυριον και ειπεν η πρεσβυτερα προς την νεωτεραν ιδου εκοιμητην εχθες μετα του πατρος ημων ποτισωμεν αυτον οινον και την νυκτα ταυτην και εισελθουσα κοιμηθητι μετ αυτου και εξαναστησωμεν εκ του πατρος ημων σπερμα εποτισαν δε και εν τη νυκτι εκεινη τον πατερα αυτων οινον και εισελθουσα η νεωτερα εκοιμηθη μετα του πατρος αυτης και ουκ ηδει εν τω κοιμηθηναι αυτην και αναστηναι και συνελαβον αι δυο θυγατερες λωτ εκ του πατρος αυτων και ετεκεν η πρεσβυτερα υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου μωαβ λεγουσα εκ του πατρος μου ουτος πατηρ μωαβιτων εως της σημερον ημερας ετεκεν δε και η νεωτερα υιον και εκαλεσεν το

ονομα αυτου αμμαν υιος του γενους μου ουτος πατηρ αμμανιτων εως της σημερον ημερας και εκινησεν εκειθεν αβρααμ εις γην προς λιβια και ωκησεν ανα μεσον καδης και ανα μεσον σουρ και παρωκησεν εν γεραροις ειπεν δε αβρααμ περι σαρρας της γυναικος αυτου οτι αδελφη μου εστιν εφοβηθη γαρ ειπειν οτι γυνη μου εστιν μηποτε αποκτεινωσιν αυτον οι ανδρες της πολεως δι αυτην απεστειλεν δε αβιμελεχ βασιλευς γεραρων και ελαβεν την σαρραν και εισηλθεν ο θεος προς αβιμελεχ εν υπνω την νυκτα και ειπεν ιδου συ αποθνησκεις περι της γυναικος ης ελαβες αυτη δε εστιν συνωκηκυια ανδρι αβιμελεχ δε ουχ ηψατο αυτης και ειπεν κυριε εθνος αγνοουν και δικαιον απολεις ουκ αυτος μοι ειπεν αδελφη μου εστιν και αυτη μοι ειπεν αδελφος μου εστιν εν καθαρα καρδια και εν δικαιοσυνη χειρων εποησα τουτο ειπεν δε αυτω ο θεος καθ υπνον καγω εγνων οτι εν καθαρα καρδια εποησας τουτο και εφεισαμην εγω σου του μη αμαρτειν σε εις εμε ενεκεν τουτου ουκ αφηκα σε απασθαι αυτης νυν δε αποδος την γυναικα τω ανθρωπω οτι προφητης εστιν και προσευξεται περι σου και ζηση τι δε μη αποδιδως γνωθι οτι αποθανη συ και παντα τα σα και ωρθηρυσεν αβιμελεχ το πρωι και εκαλεσεν παντας τους παιδας αυτου και ελαλησεν παντα τα ρηματα ταυτα εις τα ωτα αυτων εφοβηθησαν δε παντες οι ανθρωποι σφοδρα και εκαλεσεν αβιμελεχ τον αβρααμ και ειπεν αυτω τι τουτο εποησας ημιν μη τι ημαρτομεν εις σε οτι επηγαγες επ εμε και επι την βασιλειαν μου αμαρτιαν μεγαλην εργον ο ουδεις ποιησει πεποιηκας μοι ειπεν δε αβιμελεχ τω αβρααμ τι ενιδων εποησας τουτο ειπεν δε αβρααμ ειπα γαρ αρα ουκ εστιν θεοσεβεια εν τω τοπω τουτω εμε τε αποκτενουσιν ενεκεν της γυναικος μου και γαρ αληθως αδελφη μου εστιν εκ πατρος αλλ ουκ εκ μητρος εγενηθη δε μοι εις γυναικα εγενετο δε ηνικα εξηγαγεν με ο θεος εκ του οικου του πατρος μου και ειπα αυτη ταυτην την δικαιοσυνην ποιησεις επ εμε εις παντα τοπον ου εαν εισελθωμεν εκει ειπον εμε οτι αδελφος μου εστιν ελαβεν δε αβιμελεχ χιλια διδραχμα προβατα και μοσχους και παιδας και παιδισκας και εδωκεν τω αβρααμ και απεδωκεν αυτω σαρραν την γυναικα αυτου και ειπεν αβιμελεχ τω αβρααμ ιδου η γη μου εναντιον σου ου εαν σοι αρεσκη κατοικει τη δε σαρρα ειπεν ιδου δεδωκα χιλια διδραχμα τω αδελφω σου ταυτα εσται σοι εις τιμην του προσωπου σου και πασαι ταις μετα σου και παντα αληθευσον προσηυξατο δε αβρααμ προς τον θεον και ιασατο ο θεος τον αβιμελεχ και την γυναικα αυτου και τας παιδισκας αυτου και ετεκον οτι συγγκλειων συνεκλεισεν κυριος εξωθεν πασαν μητρην εν τω οικω του αβιμελεχ ενεκεν σαρρας της γυναικος αβρααμ και κυριος επεσκεψατο την σαρραν καηα ειπεν και εποησεν κυριος τη σαρρα καηα ελαλησεν και συλλαβουσα ετεκεν σαρρα τω αβρααμ υιον εις το γηρας εις τον καιρον καηα ελαλησεν αυτω κυριος και εκαλεσεν αβρααμ το ονομα του υιου αυτου του γενομενου αυτω ον ετεκεν αυτω σαρρα ισαακ περιετεμεν δε αβρααμ τον ισαακ τη ογδοη ημερα καηα ενετειλατο αυτω ο θεος αβρααμ δε ην εκατον ετων ηνικα εγενετο αυτω ισαακ ο υιος αυτου ειπεν δε σαρρα γελωτα μοι εποησεν κυριος ος γαρ αν ακουση συγχαρειται μοι και ειπεν τις αναγγελει τω αβρααμ οτι ιηλαζει παιδιον σαρρα οτι ετεκον υιον εν τω γηρει μου και ηυξηθη το παιδιον και απεγαλαктиσθη και εποησεν αβρααμ δοχην μεγαλην η ημερα απεγαλαктиσθη ισαακ ο υιος αυτου ιδουσα δε σαρρα τον υιον αγαρ της

αιγυπτιας ος εγενετο τω αβρααμ παιζοντα μετα ισαακ του υιου αυτης και ειπεν τω αβρααμ εκβαλε την παιδισκην ταυτην και τον υιον αυτης ου γαρ κληρονομησει ο υιος της παιδισκης ταυτης μετα του υιου μου ισαακ σκληρον δε εφανη το ρημα σφοδρα εναντιον αβρααμ περι του υιου αυτου ειπεν δε ο θεος τω αβρααμ μη σκληρον εστω το ρημα εναντιον σου περι του παιδιου και περι της παιδισκης παντα οσα εαν ειπη σοι σαφρα ακουε της φωνης αυτης οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα και τον υιον δε της παιδισκης ταυτης εις εθνος μεγα ποιησω αυτον οτι σπερμα σον εστιν ανεστη δε αβρααμ το πρωι και ελαβεν αρτους και ασκον υδατος και εδωκεν αγαρ και επεθηκεν επι τον ωμον και το παιδιον και απεστειλεν αυτην απελθουσα δε επλανατο την ερημον κατα το φρεαρ του ορκου εξελιπεν δε το υδωρ εκ του ασκου και ερριψεν το παιδιον υποκατω μιας ελατης απελθουσα δε εκαθητο απεναντι αυτου μακροθεν ωσει τοξου βολην ειπεν γαρ ου μη ιδω τον θανατον του παιδιου μου και εκαθισεν απεναντι αυτου αναβοησαν δε το παιδιον εκλαυσεν εισηκουσεν δε ο θεος της φωνης του παιδιου εκ του τοπου ου ην και εκαλεσεν αγγελος του θεου την αγαρ εκ του ουρανου και ειπεν αυτη τι εστιν αγαρ μη φοβου επακηκοεν γαρ ο θεος της φωνης του παιδιου σου εκ του τοπου ου εστιν αναστηθι λαβε το παιδιον και κρατησον τη χειρι σου αυτο εις γαρ εθνος μεγα ποιησω αυτον και ανεωξεν ο θεος τους οφθαλμους αυτης και ειδεν φρεαρ υδατος ζωντος και επορευθη και επλησεν τον ασκον υδατος και εποτισεν το παιδιον και ην ο θεος μετα του παιδιου και ηυξηθη και κατωκησεν εν τη ερημω εγενετο δε τοξοτης και κατωκησεν εν τη ερημω τη φαραν και ελαβεν αυτω η μητηρ γυναικα εκ γης αιγυπτου εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω και ειπεν αβιμελεχ και οχοζαθ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου προς αβρααμ λεγων ο θεος μετα σου εν πασιν οισ εαν ποιης νυν ουν ομοσον μοι τον θεον μη αδικησιν με μηδε το σπερμα μου μηδε το ονομα μου αλλα κατα την δικαιοσυνην ην εποιησα μετα σου ποιησεις μετ εμου και τη γη η συ παρωκησας εν αυτη και ειπεν αβρααμ εγω ομουμαι και ηλεγξεν αβρααμ τον αβιμελεχ περι των φρεατων του υδατος ων αφειλαντο οι παιδες του αβιμελεχ και ειπεν αυτω αβιμελεχ ουκ εγνων τις εποίησεν το πραγμα τουτο ουδε συ μοι απηγγειλας ουδε εγω ηκουσα αλλ η σημερον και ελαβεν αβρααμ προβατα και μοσχους και εδωκεν τω αβιμελεχ και διεθεντο αμφοτεροι διαθηκην και εστησεν αβρααμ επτα αμναδας προβατων μονας και ειπεν αβιμελεχ τω αβρααμ τι εισιν αι επτα αμναδες των προβατων τουτων ας εστησας μονας και ειπεν αβρααμ οτι τας επτα αμναδας ταυτας λημψη παρ εμου ινα ωσιν μοι εις μαρτυριον οτι εγω ωρυξα το φρεαρ τουτο δια τουτο επωνομασεν το ονομα του τοπου εκεινου φρεαρ ορκισμού οτι εκει ωμοσαν αμφοτεροι και διεθεντο διαθηκην εν τω φρεατι του ορκου ανεστη δε αβιμελεχ και οχοζαθ ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατηγος της δυναμεως αυτου και επεστρεψαν εις την γην των φυλιστιμι και εφυτευσεν αβρααμ αρουραν επι τω φρεατι του ορκου και επεκαλεσατο εκει το ονομα κυριου θεος αιωνιος παρωκησεν δε αβρααμ εν τη γη των φυλιστιμι ημερας πολλας και εγενετο μετα τα ρηματα ταυτα ο θεος επειραζεν τον αβρααμ και ειπεν προς αυτον αβρααμ αβρααμ ο δε ειπεν ιδου εγω και ειπεν λαβε τον υιον σου τον αγαπητον ον ηγαπησας τον ισαακ και πορευθητι εις την γην την υ-

φήλην και ανενεγκον αυτον εκει εις ολοκαρπωσιν εφ εν των ορειων αν σοι ειπω αναστας δε αβρααμ το πρωι επεσαξεν την ονον αυτου παρελαβεν δε μεθ εαυτου δυο παιδας και ισαακ τον υιον αυτου και σχισας ξυλα εις ολοκαρπωσιν αναστας επορευθη και ηλθεν επι τον τοπον ον ειπεν αυτω ο θεος τη ημερα τη τριτη και αναβλεψας αβρααμ τοις οφθαλμοις ειδεν τον τοπον μακροθεν και ειπεν αβρααμ τοις παισιν αυτου καθισατε αυτου μετα της ονου εγω δε και το παιδαριον διελευσομεθα εως ωδε και προσκυνησαντες αναστρεψωμεν προς υμας ελαβεν δε αβρααμ τα ξυλα της ολοκαρπωσεως και επεθηκεν ισαακ τω υιω αυτου ελαβεν δε και το πυρ μετα χειρα και την μαχαιραν και επορευθησαν οι δυο αμα ειπεν δε ισαακ προς αβρααμ τον πατερα αυτου ειπας πατερ ο δε ειπεν τι εστιν τεκνον λεγων ιδου το πυρ και τα ξυλα που εστιν το προβατον το εις ολοκαρπωσιν ειπεν δε αβρααμ ο θεος οψεται εαυτω προβατον εις ολοκαρπωσιν τεκνον πορευθεντες δε αμφοτεροι αμα ηλθον επι τον τοπον ον ειπεν αυτω ο θεος και ωκοδομησεν εκει αβρααμ θυσιαστηριον και επεθηκεν τα ξυλα και συμποδισας ισαακ τον υιον αυτου επεθηκεν αυτον επι το θυσιαστηριον επανω των ξυλων και εξετεινεν αβρααμ την χειρα αυτου λαβειν την μαχαιραν σφαξαι τον υιον αυτου και εκαλεσεν αυτον αγγελος κυριου εκ του ουρανου και ειπεν αυτω αβρααμ αβρααμ ο δε ειπεν ιδου εγω και ειπεν μη επιβαλης την χειρα σου επι το παιδαριον μηδε ποιησης αυτω μηδεν νυν γαρ εγνων οτι φοβη τον θεον συ και ουκ εφεισω του υιου σου του αγαπητου δι εμε και αναβλεψας αβρααμ τοις οφθαλμοις αυτου ειδεν και ιδου κριος εις κατεχομενος εν φυτω σαβεκ των κερατων και επορευθη αβρααμ και ελαβεν τον κριον και ανηνεγκεν αυτον εις ολοκαρπωσιν αντι ισαακ του υιου αυτου και εκαλεσεν αβρααμ το ονομα του τοπου εκεινου κυριος ειδεν ινα ειπωσιν σημερον εν τω ορει κυριος ωφθη και εκαλεσεν αγγελος κυριου τον αβρααμ δευτερον εκ του ουρανου λεγων κατ εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος ου εινεκεν εποιησας το ρημα τουτο και ουκ εφεισω του υιου σου του αγαπητου δι εμε η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω το σπερμα σου ως τους αστερας του ουρανου και ως την αμμον την παρα το χειλος της θαλασσης και κληρονομησει το σπερμα σου τας πολεις των υπεναντιων και ενευλογηθηθουνται εν τω σπερματι σου παντα τα εθνη της γης ανθ ων υπηκουσας της εμης φωνης απεστραφη δε αβρααμ προς τους παιδας αυτου και αναστάντες επορευθησαν αμα επι το φρεαρ του ορκου και κατωκησεν αβρααμ επι τω φρεατι του ορκου εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα και ανηγγελη τω αβρααμ λεγοντες ιδου τετοκεν μελχα και αυτη υιους ναχωρ τω αδελφω σου τον ωξ πρωτοτοκον και τον βαυξ αδελφον αυτου και τον καμουηλ πατερα συρων και τον χασαδ και τον αζαι και τον φαλδας και τον ιεδλαφ και τον βαθουηλ και βαθουηλ εγεννησεν την ρεβεκκαν οκτω ουτοι υιοι ους ετεκεν μελχα τω ναχωρ τω αδελφω αβρααμ και η παλλακη αυτου η ονομα ρεσμα ετεκεν και αυτη τον ταβεκ και τον γααμ και τον τοχος και τον μωχα εγενετο δε η ζωη σαρρας ετη εκατον εικοσι επτα και απειθανεν σαρρα εν πολει αρβοκ η εστιν εν τω κοιλωματι αυτη εστιν χεβρων εν γη χαναν ηλθεν δε αβρααμ κοψασθαι σαρραν και πενήθησαι και ανεστη αβρααμ απο του νεκρου αυτου και ειπεν τοις υιοις χετ λεγων παροικος και παρεπιδημος εγω ειμι μεθ υμων δοτε ουν μοι κτησιν ταφου μεθ υμων και θαψω τον νεκρον μου

απ' εμου απεκριθησαν δε οι υιοι χετ προς αβρααμ λεγοντες μη κυριε ακουσον δε ημων βασιλευς παρα θεου ει συ εν ημιν εν τοις εκλεκτοις μνημειοις ημων θαψον τον νεκρον σου ουδεις γαρ ημων το μνημειον αυτου κωλυσει απο σου του θαψαι τον νεκρον σου εκει αναστας δε αβρααμ προσεκυνησεν τω λαω της γης τοις υιοις χετ και ελαλησεν προς αυτους αβρααμ λεγων ει εχετε τη ψυχη υμων ωστε θαψαι τον νεκρον μου απο προσωπου μου ακουσατε μου και λαλησατε περι εμου εφρων τω του σαφρ και δοτω μοι το σπηλαιον το διπλουν ο εστιν αυτω το ον εν μερει του αγρου αυτου αργυριου του αξιου δοτω μοι αυτο εν υμιν εις κτησιν μνημειου εφρων δε εκαθητο εν μεσω των υιων χετ αποκριθεις δε εφρων ο χετταιος προς αβρααμ ειπεν ακουοντων των υιων χετ και παντων των εισπορευομενων εις την πολιν λεγων παρ εμοι γενου κυριε και ακουσον μου τον αγρον και το σπηλαιον το εν αυτω σοι διδωμι εναντιον παντων των πολιτων μου δεδωκα σοι θαψον τον νεκρον σου και προσεκυνησεν αβρααμ εναντιον του λαου της γης και ειπεν τω εφρων εις τα ωτα του λαου της γης επειδη προς εμου ει ακουσον μου το αργυριον του αγρου λαβε παρ εμου και θαψω τον νεκρον μου εκει απεκριθη δε εφρων τω αβρααμ λεγων ουχι κυριε ακηκοα γη τετρακοσιων διδραχμων αργυριου ανα μεσον εμου και σου τι αν ειη τουτο συ δε τον νεκρον σου θαψον και ηκουσεν αβρααμ του εφρων και απεκατεστησεν αβρααμ τω εφρων το αργυριον ο ελαλησεν εις τα ωτα των υιων χετ τετρακοσια διδραχμα αργυριου δοκιμου εμποροις και εστη ο αγρος εφρων ος ην εν τω διπλω σπηλαιω ος εστιν κατα προσωπον μαμβρη ο αγρος και το σπηλαιον ο ην εν αυτω και παν δενδρον ο ην εν τω αγρω ο εστιν εν τοις οριοις αυτου κυκλω τω αβρααμ εις κτησιν εναντιον των υιων χετ και παντων των εισπορευομενων εις την πολιν μετα ταυτα ειθαψεν αβρααμ σαρραν την γυναικα αυτου εν τω σπηλαιω του αγρου τω διπλω ο εστιν απεναντι μαμβρη αυτη εστιν χεβρων εν τη γη χανανα και εκυρωθη ο αγρος και το σπηλαιον ο ην εν αυτω τω αβρααμ εις κτησιν ταφου παρα των υιων χετ και αβρααμ ην πρεσβυτερος προβεβηκως ημερων και κυριος ευλογησεν τον αβρααμ κατα παντα και ειπεν αβρααμ τω παιδι αυτου τω πρεσβυτερω της οικιας αυτου τω αρχοντι παντων των αυτου ιθες την χειρα σου υπο τον μηρον μου και εξορκιω σε κυριον τον θεον του ουρανου και τον θεον της γης ινα μη λαβης γυναικα τω υιω μου ισαακ απο των θυγατερων των χαναναων μεθ' ων εγω οικω εν αυτοις αλλα εις την γην μου ου εγενομην πορευση και εις την φυλην μου και λημψη γυναικα τω υιω μου ισαακ εκειθεν ειπεν δε προς αυτον ο παις μηποτε ου βουλεται η γυνη πορευθηναι μετ εμου οπισω εις την γην ταυτην αποστρεψω τον υιον σου εις την γην οθεν εξηλθες εκειθεν ειπεν δε προς αυτον αβρααμ προσεχε σεαυτω μη αποστρεψης τον υιον μου εκει κυριος ο θεος του ουρανου και ο θεος της γης ος ελαβεν με εκ του οικου του πατρος μου και εκ της γης ης εγενηθην ος ελαλησεν μοι και ωμοσεν μοι λεγων σοι δωσω την γην ταυτην και τω σπερματι σου αυτοσ αποστελει τον αγγελον αυτου εμπροσθεν σου και λημψη γυναικα τω υιω μου ισαακ εκειθεν εαν δε μη θελη η γυνη πορευθηναι μετα σου εις την γην ταυτην καθαρος εση απο του ορκου τουτου μονον τον υιον μου μη αποστρεψης εκει και ειθηκεν ο παις την χειρα αυτου υπο τον μηρον αβρααμ του κυριου αυτου και ωμοσεν αυτω περι του ρηματος τουτου και ελαβεν

ο παις δεκα καμηλους απο των καμηλων του κυριου αυτου και απο παντων των αγαθων του κυριου αυτου μεθ αυτου και αναστας επορευθη εις την μεσοποταμιαν εις την πολιν ναχωρ και εκοιμισεν τας καμηλους εξω της πολεως παρα το φρεαρ του υδατος το προς οψε ηνικα εκπορευονται αι υδρευομεναι και ειπεν κυριε ο θεος του κυριου μου αβρααμ ευοδωσον εναντιον εμου σημερον και ποιησον ελεος μετα του κυριου μου αβρααμ ιδου εγω εστηκα επι της πηγης του υδατος αι δε θυγατρες των οικουντων την πολιν εκπορευονται αντλησαι υδωρ και εσται η παρθενος η αν εγω ειπω επικλινον την υδριαν σου ινα πιω και ειπη μοι πие και τας καμηλους σου ποτιω εως αν παυσωνται πινουσαι ταυτην ητοιμασας τω παιδι σου ισαακ και εν τω τω γνωσομαι οτι εποιησας ελεος τω κυριω μου αβρααμ και εγενετο προ του συντελεσαι αυτον λαλουντα εν τη διανοια και ιδου ρεβεκκα εξεπορευετο η τεχθεισα βαθουηλ υιω μελχας της γυναικος ναχωρ αδελφου δε αβρααμ εχουσα την υδριαν επι των ωμων αυτης η δε παρθενος ην καλη τη οφει σφοδρα παρθενος ην ανηρ ουκ εγνω αυτην καταβασα δε επι την πηγην επλησεν την υδριαν και ανεβη επεδραμεν δε ο παις εις συναντησιν αυτης και ειπεν ποτισον με μικρον υδωρ εκ της υδριας σου η δε ειπεν πие κυριε και εσπευσεν και καθειλεν την υδριαν επι τον βραχιονα αυτης και εποτισεν αυτον εως επαυσατο πινων και ειπεν και ταις καμηλοις σου υδρευσομαι εως αν πασαι πωσιν και εσπευσεν και εξεκενωσεν την υδριαν εις το ποτιστηριον και εδραμεν επι το φρεαρ αντλησαι και υδρευσατο πασαις ταις καμηλοις ο δε ανθρωπος κατεμανθανεν αυτην και παρεσιωπα του γνωναι ει ευοδωκεν κυριος την οδον αυτου η ου εγενετο δε ηνικα επαυσαντο πασαι αι καμηλοι πινουσαι ελαβεν ο ανθρωπος ενωτια χρυσα ανα δραχμην ολκης και δυο ψελια επι τας χειρας αυτης δεκα χρυσων ολχη αυτων και επηρωτησεν αυτην και ειπεν θυγατηρ τινος ει αναγγειλον μοι ει εστιν παρα τω πατρι σου τοπος ημιν καταλυσαι και ειπεν αυτω θυγατηρ βαθουηλ ειμι εγω του μελχας ον ετεκεν τω ναχωρ και ειπεν αυτω και αχυρα και χορτασματα πολλα παρ ημιν και τοπος του καταλυσαι και ευδοκησας ο ανθρωπος προσεκυνησεν κυριω και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος του κυριου μου αβρααμ ος ουκ εγκατελιπε την δικαιοσυνην αυτου και την αληθειαν απο του κυριου μου εμε ευοδωκεν κυριος εις οικον του αδελφου του κυριου μου και δραμουσα η παις απηγγειλεν εις τον οικον της μητρος αυτης κατα τα ρηματα ταυτα τη δε ρεβεκκα αδελφος ην ω ονομα λαβαν και εδραμεν λαβαν προς τον ανθρωπον εξω επι την πηγην και εγενετο ηνικα ειδεν τα ενωτια και τα ψελια επι τας χειρας της αδελφης αυτου και οτε ηκουσεν τα ρηματα ρεβεκκας της αδελφης αυτου λεγουσης ουτως λελαληκεν μοι ο ανθρωπος και ηλθεν προς τον ανθρωπον εστηκοτος αυτου επι των καμηλων επι της πηγης και ειπεν αυτω δευρο εισελθε ευλογητος κυριος ινα τι εστηκας εξω εγω δε ητοιμακα την οικιαν και τοπον ταις καμηλοις εισηλθεν δε ο ανθρωπος εις την οικιαν και απεσαξεν τας καμηλους και εδωκεν αχυρα και χορτασματα ταις καμηλοις και υδωρ νιψασθαι τοις ποσιν αυτου και τοις ποσιν των ανδρων των μετ αυτου και παρεθηκεν αυτοις αρτους φαγειν και ειπεν ου μη φαγω εως του λαλησαι με τα ρηματα μου και ειπαν λαλησον και ειπεν παις αβρααμ εγω ειμι κυριος δε ευλογησεν τον κυριον μου σφοδρα και υψωθη και εδωκεν αυτω προβατα και μοσχους αργυριον και χρυσιον παιδας και

παιδισκας καμηλους και ονους και ετεκεν σαρρα η γυνη του κυριου μου υιον ενα τω κυριω μου μετα το γηρασαι αυτον και εδωκεν αυτω οσα ην αυτω και ωρκισεν με ο κυριος μου λεγων ου λημψη γυναικα τω υιω μου απο των θυγατερων των χαναναιων εν οις εγω παροικω εν τη γη αυτων αλλ η εις τον οικον του πατρος μου πορευση και εις την φυλην μου και λημψη γυναικα τω υιω μου εκειθεν ειπα δε τω κυριω μου μηποτε ου πορευσεται η γυνη μετ εμου και ειπεν μοι κυριος ω ευηρεστησα εναντιον αυτου αυτος αποστέλει τον αγγελον αυτου μετα σου και ευοδωσει την οδον σου και λημψη γυναικα τω υιω μου εκ της φυλης μου και εκ του οικου του πατρος μου τοτε αθως εση απο της αρας μου ηνικα γαρ εαν ελθης εις την εμην φυλην και μη σοι δωσιν και εση αθως απο του ορκισμου μου και ελθων σημερον επι την πηγην ειπα κυριε ο θεος του κυριου μου αβρααμ ει συ ευοδοις την οδον μου ην νυν εγω πορευομαι επ αυτην ιδου εγω εφεστηκα επι της πηγης του υδατος και αι θυγατερες των ανθρωπων της πολεως εξελευσονται υδρευσασθαι υδωρ και εσται η παρθενος η αν εγω ειπω ποτισον με μικρον υδωρ εκ της υδριας σου και ειπη μοι και συ πие και τας καμηλους σου υδρευσομαι αυτη η γυνη ην ητοιμασεν κυριος τω εαυτου θεραποντι ισαακ και εν τουτω γνωσμαι οτι πεποιηκας ελεος τω κυριω μου αβρααμ και εγενετο προ του συντελεσαι με λαλουντα εν τη διανοια ευθυς ρεβεκκα εξεπορευετο εχουσα την υδριαν επι των ωμων και κατεβη επι την πηγην και υδρευσατο ειπα δε αυτη ποτισον με και σπευσασα καθειλεν την υδριαν αυτης αφ εαυτης και ειπεν πие συ και τας καμηλους σου ποτιω και επιον και τας καμηλους μου εποτισεν και ηρωτησα αυτην και ειπα τινος ει θυγατηρ η δε εφη θυγατηρ βαθουηλ ειμι του υιου ναχωρ ον ετεκεν αυτω μελχα και περιεθηκα αυτη τα ενωτια και τα φελια περι τας χειρας αυτης και ευδοκησας προσεκυνησα κυριω και ευλογησα κυριον τον θεον του κυριου μου αβρααμ ος ευοδωσεν μοι εν οδω αληθειας λαβειν την θυγατερα του αδελφου του κυριου μου τω υιω αυτου ει ουν ποιειτε υμεις ελεος και δικαιοσυνην προς τον κυριον μου απαγγειλατε μοι ει δε μη απαγγειλατε μοι ινα επιστρεψω εις δεξιαν η εις αριστεραν αποκριθεις δε λαβαν και βαθουηλ ειπαν παρα κυριου εξηλθεν το προσταγμα τουτο ου δυνησομεθα ουν σοι αντειπειν κακον καλω ιδου ρεβεκκα ενωπιον σου λαβων αποτρεχε και εστω γυνη τω υιω του κυριου σου καθα ελαλησεν κυριος εγενετο δε εν τω ακουσαι τον παιδα τον αβρααμ των ρηματων τουτων προσεκυνησεν επι την γην κυριω και εξενεγκας ο παις σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον εδωκεν ρεβεκκα και δωρα εδωκεν τω αδελφω αυτης και τη μητρι αυτης και εφαγον και επιον αυτος και οι ανδρες οι μετ αυτου οντες και εχοιμηθησαν και αναστας πρωι ειπεν εκπεμψατε με ινα απελθω προς τον κυριον μου ειπαν δε οι αδελφοι αυτης και η μητηρ μεινατω η παρθενος μεθ ημων ημερας ωσει δεκα και μετα ταυτα απελευσεται ο δε ειπεν προς αυτους μη κατεχετε με και κυριος ευοδωσεν την οδον μου εκπεμψατε με ινα απελθω προς τον κυριον μου οι δε ειπαν καλεσωμεν την παιδα και ερωτησωμεν το στομα αυτης και εκαλεσαν ρεβεκκαν και ειπαν αυτη πορευση μετα του ανθρωπου τουτου η δε ειπεν πορευσομαι και εξεπεμψαν ρεβεκκαν την αδελφην αυτων και τα υπαρχοντα αυτης και τον παιδα τον αβρααμ και τους μετ αυτου και ευλογησαν ρεβεκκαν την αδελφην αυτων και ειπαν αυτη αδελφη ημων ει γινου εις χιλιαδας μυριαδων και κληρο-

νομησάτω το σπέρμα σου τας πόλεις των υπεναντιων αναστάσα δε ρεβεκκα και αι αβραι αυτής επεβησαν επι τας καμήλους και επορευθησαν μετα του ανθρωπου και αναλαβων ο παις την ρεβεκκαν απηλθεν ισαακ δε επορευετο δια της ερημου κατα το φρεαρ της ορασεως αυτος δε κατωκει εν τη γη τη προς λιβα και εξηλθεν ισαακ αδολεσχησαι εις το πεδιον το προς δειλης και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν καμήλους ερχομενας και αναβλεψασα ρεβεκκα τοις οφθαλμοις ειδεν τον ισαακ και κατεπηδησεν απο της καμήλου και ειπεν τω παιδι τις εστιν ο ανθρωπος εκεινος ο πορευομενος εν τω πεδιω εις συναντησιν ημιν ειπεν δε ο παις ουτος εστιν ο κυριος μου η δε λαβουσα το θιριστρον περιεβαλετο και διηγησατο ο παις τω ισαακ παντα τα ρηματα α ποιησεν εισηλθεν δε ισαακ εις τον οικον της μητρος αυτου και ελαβεν την ρεβεκκαν και εγενετο αυτου γυνη και ηγαπησεν αυτην και παρεκληθη ισαακ περι σαρρας της μητρος αυτου προσθεμενος δε αβρααμ ελαβεν γυναικα η ονομα χεττουρα ετεκεν δε αυτω τον ζεμραν και τον ιεζαν και τον μαδαν και τον μαδιαμ και τον ιεσβοκ και τον σωυε ιεζαν δε εγεννησεν τον σαβα και τον θαιμαν και τον δαιδαν υιοι δε δαιδαν εγενοντο ραγουηλ και ναβδεηλ και ασσουριμ και λατουσιμ και λωμμι υιοι δε μαδιαμ γαιφα και αφερ και ενωχ και αβιρα και ελραγα παντες ουτοι ησαν υιοι χεττουρας εδωκεν δε αβρααμ παντα τα υπάρχοντα αυτου ισαακ τω υιω αυτου και τοις υιοις των παλλακων αυτου εδωκεν αβρααμ δοματα και εξαπεστειλεν αυτους απο ισαακ του υιου αυτου ετι ζωντος αυτου προς ανατολας εις γην ανατολων ταυτα δε τα ετη ημερων ζωης αβρααμ οσα εζησεν εκατον εβδομηκοντα πεντε ετη και εκλιπων απεθανεν αβρααμ εν γηρει καλω πρεσβυτης και πληρης ημερων και προσετεθη προς τον λαον αυτου και εθαψαν αυτον ισαακ και ισμαηλ οι υιοι αυτου εις το σπηλαιον το διπλουν εις τον αγρον εφρων του σααρ του χετταιου ο εστιν απεναντι μαμβρη τον αγρον και το σπηλαιον ο εκτησατο αβρααμ παρα των υιων χετ εκει εθαψαν αβρααμ και σαρραν την γυναικα αυτου εγενετο δε μετα το αποθανειν αβρααμ ευλογησεν ο θεος ισαακ τον υιον αυτου και κατωκησεν ισαακ παρα το φρεαρ της ορασεως αυται δε αι γενεσεις ισμαηλ του υιου αβρααμ ον ετεκεν αгар η παιδισκη σαρρας τω αβρααμ και ταυτα τα ονοματα των υιων ισμαηλ και ονομα των γενεων αυτου πρωτοτοκος ισμαηλ ναβαιωθ και κηδαρ και ναβδεηλ και μασσαμ και μασμα και ιδουμα και μασση και χοδδαδ και θαιμαν και ιετουρ και ναφες και κεδμα ουτοι εισιν οι υιοι ισμαηλ και ταυτα τα ονοματα αυτων εν ταις σκηναις αυτων και εν ταις επαυλεσιν αυτων δωδεκα αρχοντες κατα εθνη αυτων και ταυτα τα ετη της ζωης ισμαηλ εκατον τριακοντα επτα ετη και εκλιπων απεθανεν και προσετεθη προς το γενος αυτου κατωκησεν δε απο ευλατ εως σουρ η εστιν κατα προσωπον αιγυπτου εως ελθειν προς ασσυριους κατα προσωπον παντων των αδελφων αυτου κατωκησεν και αυται αι γενεσεις ισαακ του υιου αβρααμ αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ην δε ισαακ ετων τεσσαρακοντα οτε ελαβεν την ρεβεκκαν θυγατερα βαθουηλ του συρου εκ της μεσοποταμιας αδελφην λαβαν του συρου εαυτω γυναικα εδειτο δε ισαακ κυριου περι ρεβεκκας της γυναικος αυτου οτι στειρα ην επηκουσεν δε αυτου ο θεος και ελαβεν εν γαστρι ρεβεκκα η γυνη αυτου εσχιρτων δε τα παιδια εν αυτη ειπεν δε ει ουτως μοι μελλει γινεσθαι ινα τι μοι τουτο επορευθη δε πυθεσθαι παρα κυριου και ειπεν κυριος αυτη δυο εθνη εν τη γαστρι σου

εισιν και δυο λαοι εκ της κοιλιας σου διασταλησονται και λαος λαου υπερεξει και ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι και πληρωθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην και τηδε ην διδυμα εν τη κοιλια αυτης εξηλθεν δε ο υιος ο πρωτοτοκος πυρρακης ολος ωσει δορα δασυς επωνομασεν δε το ονομα αυτου ησαι και μετα τουτο εξηλθεν ο αδελφος αυτου και η χειρ αυτου επειλημμενη της πτερνης ησαι και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιακωβ ισαακ δε ην ετων εξηκοντα οτε ετεκεν αυτους ρεβεκκα ηυξηθησαν δε οι νεανισκοι και ην ησαι ανθρωπος ειδως κυνηγειν αγροικος ιακωβ δε ην ανθρωπος απλαστος οικων οικιαν ηγαπησεν δε ισαακ τον ησαι οτι η θηρα αυτου βρωσις αυτω ρεβεκκα δε ηγαπα τον ιακωβ ηψησεν δε ιακωβ εψεμα ηλθεν δε ησαι εκ του πεδιου εκλειπων και ειπεν ησαι τω ιακωβ γευσον με απο του εψεματος του πυρρου τουτου οτι εκλειπω δια τουτο εκληθη το ονομα αυτου εδωμ ειπεν δε ιακωβ τω ησαι αποδου μοι σημερον τα πρωτοτοκια σου εμοι ειπεν δε ησαι ιδου εγω πορευομαι τελευταν και ινα τι μοι ταυτα τα πρωτοτοκια και ειπεν αυτω ιακωβ ομοσον μοι σημερον και ωμοσεν αυτω απεδοτο δε ησαι τα πρωτοτοκια τω ιακωβ ιακωβ δε εδωκεν τω ησαι αpton και εψεμα φακου και εφαγεν και επιεν και αναστας ωχeto και εφ αυλισεν ησαι τα πρωτοτοκια εγενετο δε λιμος επι της γης χωρις του λιμου του προτερον ος εγενετο εν τω χρονω τω αβρααμ επορευθη δε ισαακ προς αβιμελεχ βασιλεα φυλιστιμ εις γεραρα ωφθη δε αυτω κυριος και ειπεν μη καταβης εις αιγυπτον κατοικησον δε εν τη γη η αν σοι ειπω και παροικει εν τη γη ταυτη και εσομαι μετα σου και ευλογησω σε σοι γαρ και τω σπερματι σου δωσω πασαν την γην ταυτην και στησω τον ορκον μου ον ωμοσα αβρααμ τω πατρι σου και πληθυνω το σπερμα σου ως τους αστερας του ουρανου και δωσω τω σπερματι σου πασαν την γην ταυτην και ενευλογηθησονται εν τω σπερματι σου παντα τα εθνη της γης ανθ' ων υπηκουσεν αβρααμ ο πατηρ σου της εμης φωνης και εφυλαξεν τα προσταγματα μου και τας εντολας μου και τα δικαιωματα μου και τα νομιμα μου και κατωκησεν ισαακ εν γεραροις επηρωτησαν δε οι ανδρες του τοπου περι ρεβεκκας της γυναικος αυτου και ειπεν αδελφη μου εστιν εφοβηθη γαρ ειπειν οτι γυνη μου εστιν μηποτε αποκτεινωσιν αυτον οι ανδρες του τοπου περι ρεβεκκας οτι ωραια τη οψει ην εγενετο δε πολυχρονιος εκει παρακυψας δε αβιμελεχ ο βασιλειος γεραρων δια της θυριδος ειδεν τον ισαακ παιζοντα μετα ρεβεκκας της γυναικος αυτου εκαλεσεν δε αβιμελεχ τον ισαακ και ειπεν αυτω αρα γε γυνη σου εστιν τι οτι ειπας αδελφη μου εστιν ειπεν δε αυτω ισαακ ειπα γαρ μηποτε αποθανω δι αυτην ειπεν δε αυτω αβιμελεχ τι τουτο εποιησας ημιν μικρου εκοιμηθη τις του γενους μου μετα της γυναικος σου και επηγαγες εφ ημας αγνοιαν συνεταξεν δε αβιμελεχ παντι τω λαω αυτου λεγων πας ο αποτομενος του ανθρωπου τουτου η της γυναικος αυτου θανατου ενοχος εσται εσπειρεν δε ισαακ εν τη γη εκεινη και ευρεν εν τω ενιαυτω εκεινω εκατοστευουσαν κριθην ευλογησεν δε αυτον κυριος και υψωθη ο ανθρωπος και προβαιων μειζων εγινετο εως ου μεγας εγενετο σφοδρα εγενετο δε αυτω κτηνη προβατων και κτηνη βοων και γεωργια πολλα εξηλωσαν δε αυτον οι φυλιστιμ και παντα τα φρεατα α ωρυξαν οι παιδες του πατρος αυτου εν τω χρονω του πατρος αυτου ενεφραξαν αυτα οι φυλιστιμ και επλησαν αυτα γης ειπεν δε αβιμελεχ προς ισαακ απελθε αφ ημων οτι δυνατωτερος ημων εγενου σφοδρα και απηλθεν

εκειθεν ισαακ και κατελυσεν εν τη φαραγγι γεραρων και κατακησεν
εκει και παλιν ισαακ ωρυξεν τα φρεατα του υδατος α ωρυξαν οι παιδες
αβρααμ του πατρος αυτου και ενεφραξαν αυτα οι φυλιστιιμ μετα το
αποθανειν αβρααμ τον πατερα αυτου και επωνομασεν αυτοις ονοματα
κατα τα ονοματα α επωνομασεν αβρααμ ο πατηρ αυτου και ωρυξαν οι
παιδες ισαακ εν τη φαραγγι γεραρων και ευρον εκει φρεαρ υδατος ζω-
ντος και εμαχεσαντο οι ποιμενες γεραρων μετα των ποιμενων ισαακ
φασκοντες αυτων ειναι το υδωρ και εκαλεσεν το ονομα του φρεατος
αδικια ηδικησαν γαρ αυτον απαραι δε ισαακ εκειθεν ωρυξεν φρεαρ ε-
τερον εκρινοντο δε και περι εκεινου και επωνομασεν το ονομα αυτου
εχθρια απαραι δε εκειθεν ωρυξεν φρεαρ ετερον και ουκ εμαχεσαντο
περι αυτου και επωνομασεν το ονομα αυτου ευρυχωρια λεγων διστι
νυν επλατυνεν κυριος ημιν και ηυξησεν ημας επι της γης ανεβη δε
εκειθεν επι το φρεαρ του ορκου και ωφθη αυτω κυριος εν τη νυκτι
εκεινη και ειπεν εγω ειμι ο θεος αβρααμ του πατρος σου μη φοβου
μετα σου γαρ ειμι και ηυλογηκα σε και πληθυνω το σπερμα σου δια
αβρααμ τον πατερα σου και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον και επε-
καλεσατο το ονομα κυριου και επηξεν εκει την σκηνην αυτου ωρυξαν
δε εκει οι παιδες ισαακ φρεαρ και αβιμελεχ επορευθη προς αυτον απο
γεραρων και οχοζαθι ο νυμφαγωγος αυτου και φικολ ο αρχιστρατη-
γος της δυναμειος αυτου και ειπεν αυτοις ισαακ ινα τι ηλθατε προς
με υμεις δε εμισησατε με και απεστειλατε με αφ υμων και ειπαν ιδο-
ντες εωρακαμεν οτι ην κυριος μετα σου και ειπαμεν γενεσθω αρα ανα
μεσον ημων και ανα μεσον σου και διαθησομεθα μετα σου διαθηκην
μη ποιησιν μεθ ημων κακον καθοτι ημεις σε ουκ εβδελυξαμεθα και
ον τροπον εχρησαμεθα σοι καλως και εξαπεστειλαμεν σε μετ ειρη-
νης και νυν συ ευλογητος υπο κυριου και εποιησεν αυτοις δοχην και
εφαγον και επιον και ανασταντες το πρωι ωμοσαν ανθρωπος τω πλη-
σιον αυτου και εξαπεστειλεν αυτους ισαακ και απωχοντο απ αυτου
μετα σωτηριας εγενετο δε εν τη ημερα εκεινη και παραγενομενοι οι
παιδες ισαακ απηγγειλαν αυτω περι του φρεατος ου ωρυξαν και ειπαν
ουκ ευρομεν υδωρ και εκαλεσεν αυτο ορκος δια τουτου ονομα τη πολει
φρεαρ ορκου εως της σημερον ημερας ην δε ησαι ετων τεσσαρακοντα
και ελαβεν γυναικα ιουδι την θυγατερα βεθρ του χετταιου και την
βασεμεινι θυγατερα αιλων του ευαιου και ησαν εριζουσαι τω ισαακ
και τη ρεβεκκα εγενετο δε μετα το γηρασαι ισαακ και ημβλυνθησαν
οι οφθαλμοι αυτου του οραν και εκαλεσεν ησαι τον υιον αυτου τον
πρεσβυτερον και ειπεν αυτω υιε μου και ειπεν ιδου εγω και ειπεν ι-
δου γεγηρακα και ου γινωσκω την ημεραν της τελευτης μου νυν ουν
λαβε το σκευος σου την τε φαρετραν και το τοξον και εξελθε εις το
πεδιον και θηρευσον μοι θηραν και ποιησον μοι εδεσματα ως φιλω
εγω και ενεγκε μοι ινα φαγω οπως ευλογηση σε η ψυχη μου πριν
αποθανειν με ρεβεκκα δε ηκουσεν λαλουντος ισαακ προς ησαι τον
υιον αυτου επορευθη δε ησαι εις το πεδιον θηρευσαι θηραν τω πατρι
αυτου ρεβεκκα δε ειπεν προς ιακωβ τον υιον αυτης τον ελασσω ιδε
εγω ηκουσα του πατρος σου λαλουντος προς ησαι τον αδελφον σου
λεγοντος ενεγκον μοι θηραν και ποιησον μοι εδεσματα και φαγων
ευλογησω σε εναντιον κυριου προ του αποθανειν με νυν ουν υιε α-
κουσον μου καθα εγω σοι εντελλομαι και πορευθεις εις τα προβατα
λαβε μοι εκειθεν δυο εριφους απαλους και καλους και ποιησω αυτους

εδεσματα τω πατρι σου ως φιλει και εισοισεις τω πατρι σου και φα-
γεται οπως ευλογηση σε ο πατηρ σου προ του αποθανειν αυτον ειπεν
δε ιακωβ προς ρεβεκκαν την μητερα αυτου εστιν ησαι ο αδελφος μου
ανηρ δασυς εγω δε ανηρ λειος μηποτε ψηλαφηση με ο πατηρ μου και
εσομαι εναντιον αυτου ως καταφρονων και επαξω επ εμαυτον κατα-
ραν και ουκ ευλογιαν ειπεν δε αυτω η μητηρ επ εμε η καταρα σου
τεκνον μονον υπακουσον της φωνης μου και πορευθεις ενεγκε μοι
πορευθεις δε ελαβεν και ηνεγκεν τη μητρι και εποιησεν η μητηρ αυ-
του εδεσματα καθα επιλει ο πατηρ αυτου και λαβουσα ρεβεκκα την
στολην ησαι του υιου αυτης του πρεσβυτερου την καλην η ην παρ
αυτη εν τω οικω ενεδυσεν ιακωβ τον υιον αυτης τον νεωτερον και τα
δερματα των εριφων περιεθηκεν επι τους βραχιονας αυτου και επι τα
γυμνα του τραχηλου αυτου και εδωκεν τα εδεσματα και τους αρτους
ους εποιησεν εις τας χειρας ιακωβ του υιου αυτης και εισηνεγκεν τω
πατρι αυτου ειπεν δε πατερ ο δε ειπεν ιδου εγω τις ει συ τεκνον και
ειπεν ιακωβ τω πατρι αυτου εγω ησαι ο πρωτοτοκος σου εποιησα
καθα ελαλησας μοι αναστας καθισον και φαγε της θηρας μου οπως
ευλογηση με η ψυχη σου ειπεν δε ισαακ τω υιω αυτου τι τουτο ο ταχυ
ευρες ω τεκνον ο δε ειπεν ο παρεδωκεν κυριος ο θεος σου εναντιον
μου ειπεν δε ισαακ τω ιακωβ εγγισον μοι και ψηλαφησω σε τεκνον ει
συ ει ο υιος μου ησαι η ου ηγγισεν δε ιακωβ προς ισαακ τον πατερα
αυτου και εψηλαφησεν αυτον και ειπεν η μεν φωνη φωνη ιακωβ αι δε
χειρες χειρες ησαι και ουκ επεγνω αυτον ησαν γαρ αι χειρες αυτου
ως αι χειρες ησαι του αδελφου αυτου δασειαι και ηυλογησεν αυτον
και ειπεν συ ει ο υιος μου ησαι ο δε ειπεν εγω και ειπεν προσαγαγε
μοι και φαγομαι απο της θηρας σου τεκνον ινα ευλογηση σε η ψυχη
μου και προσηγαγεν αυτω και εφαγεν και εισηνεγκεν αυτω οινον και
επιεν και ειπεν αυτω ισαακ ο πατηρ αυτου εγγισον μοι και φιλησον
με τεκνον και εγγισας επιλησεν αυτον και ωσφρανθη την οσμην των
ιματιων αυτου και ηυλογησεν αυτον και ειπεν ιδου οσμη του υιου μου
ως οσμη αγρου πληρους ον ηυλογησεν κυριος και δωη σοι ο θεος απο
της δροσου του ουρανου και απο της πιστητος της γης και πληθος
σιτου και οινου και δουλευσάτωσαν σοι εθνη και προσκυνησουσιν
σοι αρχοντες και γινου κυριος του αδελφου σου και προσκυνησου-
σιν σοι οι υιοι του πατρος σου ο καταρωμενος σε επικαταρατος ο
δε ευλογων σε ευλογημενος και εγενετο μετα το παυσασθαι ισαακ
ευλογουντα ιακωβ τον υιον αυτου και εγενετο ως εξηλθεν ιακωβ απο
προσωπου ισαακ του πατρος αυτου και ησαι ο αδελφος αυτου ηλθεν
απο της θηρας και εποιησεν και αυτος εδεσματα και προσηνεγκεν τω
πατρι αυτου και ειπεν τω πατρι αναστητω ο πατηρ μου και φαγετω
της θηρας του υιου αυτου οπως ευλογηση με η ψυχη σου και ειπεν
αυτω ισαακ ο πατηρ αυτου τις ει συ ο δε ειπεν εγω ειμι ο υιος σου
ο πρωτοτοκος ησαι εξεστη δε ισαακ εκστασιν μεγαλην σφοδρα και
ειπεν τις ουν ο θηρευσας μοι θηραν και εισενεγκας μοι και εφαγον
απο παντων προ του σε ελθειν και ηυλογησα αυτον και ευλογημενος
εστω εγενετο δε ηνικα ηκουσεν ησαι τα ρηματα ισαακ του πατρος
αυτου ανεβοησεν φωνην μεγαλην και πικραν σφοδρα και ειπεν ευλο-
γησον δη καμε πατερ ειπεν δε αυτω ελθων ο αδελφος σου μετα δολου
ελαβεν την ευλογιαν σου και ειπεν δικαιως εκληθη το ονομα αυτου
ιακωβ επτερνικεν γαρ με ηδη δευτερον τουτο τα τε πρωτοτοκια μου

ειληφεν και νυν ειληφεν την ευλογιαν μου και ειπεν ησαι τω πατρι αυτου ουχ υπελιπω μοι ευλογιαν πατερ αποκριθεις δε ισαακ ειπεν τω ησαι ει κυριον αυτον εποιησα σου και παντας τους αδελφους αυτου εποιησα αυτου οικετας σιτω και οινω εστηρισα αυτον σοι δε τι ποιησω τεκνον ειπεν δε ησαι προς τον πατερα αυτου μη ευλογια μια σοι εστιν πατερ ευλογησον δη καμε πατερ κατανυχθεντος δε ισαακ ανεβोधησεν φωνην ησαι και εκλαυσεν αποκριθεις δε ισαακ ο πατηρ αυτου ειπεν αυτω ιδου απο της πιοτητος της γης εσται η κατοικησις σου και απο της δροσου του ουρανου ανωθεν και επι τη μαχαيره σου ζηση και τω αδελφω σου δουλευσεις εσται δε ηνικα εαν καθελης και εκλυσεις τον ζυγον αυτου απο του τραχηλου σου και ενεκοτει ησαι τω ιακωβ περι της ευλογιας ης ευλογησεν αυτον ο πατηρ αυτου ειπεν δε ησαι εν τη διανοια εγγισατωσαν αι ημεραι του πενήτους του πατρος μου ινα αποκτεινω ιακωβ τον αδελφον μου απηγγελη δε ρεβεκκα τα ρηματα ησαι του υιου αυτης του πρεσβυτερου και πεμφασα εκαλεσεν ιακωβ τον υιον αυτης τον νεωτερον και ειπεν αυτω ιδου ησαι ο αδελφους σου απειλει σοι του αποκτειναι σε νυν ουν τεκνον ακουσουν μου της φωνης και αναστας αποδραθι εις την μεσοποταμιαν προς λαβαν τον αδελφον μου εις χαρραν και οικησον μετ αυτου ημερας τινας εως του αποστρεψαι τον θυμον και την οργην του αδελφου σου απο σου και επιλαθηται α πεποιηκας αυτω και αποστείλασα μεταπεμψομαι σε εκειθεν μηποτε ατεκνωθω απο των δυο υμων εν ημερα μια ειπεν δε ρεβεκκα προς ισαακ προσωχθικα τη ζωη μου δια τας θυγατερας των υιων χετ ει λημψεται ιακωβ γυναικα απο των θυγατερων της γης ταυτης ινα τι μοι ζην προσκαλεσαμενος δε ισαακ τον ιακωβ ευλογησεν αυτον και ενετειλατο αυτω λεγων ου λημψη γυναικα εκ των θυγατερων χανααν αναστας αποδραθι εις την μεσοποταμιαν εις τον οικον βαθουηλ του πατρος της μητρος σου και λαβε σεαυτω εκειθεν γυναικα εκ των θυγατερων λαβαν του αδελφου της μητρος σου ο δε θεος μου ευλογησαι σε και αυξησαι σε και πληθυναι σε και εση εις συναγωγας εθνων και δωη σοι την ευλογιαν αβρααμ του πατρος μου σοι και τω σπερματι σου μετα σε κληρονομησαι την γην της παροικησεως σου ην εδωκεν ο θεος τω αβρααμ και απεστείλεν ισαακ τον ιακωβ και επορευθη εις την μεσοποταμιαν προς λαβαν τον υιον βαθουηλ του συρου αδελφον δε ρεβεκκας της μητρος ιακωβ και ησαι ειδεν δε ησαι οτι ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και απωχετο εις την μεσοποταμιαν συριας λαβειν εαυτω εκειθεν γυναικα εν τω ευλογειν αυτον και ενετειλατο αυτω λεγων ου λημψη γυναικα απο των θυγατερων χανααν και ηκουσεν ιακωβ του πατρος και της μητρος αυτου και επορευθη εις την μεσοποταμιαν συριας και ειδεν ησαι οτι πονηραι εισιν αι θυγατερες χανααν εναντιον ισαακ του πατρος αυτου και επορευθη ησαι προς ισμαηλ και ελαβεν την μαελεθ θυγατερα ισμαηλ του υιου αβρααμ αδελφην ναβαιωθ προς ταις γυναιξιν αυτου γυναικα και εξηλθεν ιακωβ απο του φρεατος του ορκου και επορευθη εις χαρραν και απηνητησεν τοπω και εκοιμηθη εκει εδυ γαρ ο ηλιος και ελαβεν απο των λιθων του τοπου και ειθηκεν προς κεφαλης αυτου και εκοιμηθη εν τω τοπω εκεινω και ενυπνιασθη και ιδου κλιμαξ εστηριγμενη εν τη γη ης η κεφαλη αφικνειτο εις τον ουρανον και οι αγγελοι του θεου ανεβαινον και κατεβαινον επ αυτης ο δε κυριος επεστηρικτο επ αυτης και ειπεν εγω κυριος ο θεος αβρααμ του πατρος σου και ο θεος

ισαακ μη φοβου η γη εφ ης συ καθευδεις επ αυτης σοι δωσω αυτην και τω σπερματι σου και εσται το σπερμα σου ως η αμμος της γης και πλατυνησεται επι θαλασσαν και επι λιβια και επι βορραν και επ ανατολας και ενευλογηθησονται εν σοι πασαι αι φυλαι της γης και εν τω σπερματι σου και ιδου εγω μετα σου διαφυλασσων σε εν τη οδω παση ου εαν πορευθης και αποστρεψω σε εις την γην ταυτην οτι ου μη σε εγκαταλιπω εως του ποιησαι με παντα οσα ελαλησα σοι και εξηγεθη ιακωβ απο του υπνου αυτου και ειπεν οτι εστιν κυριος εν τω τοπω τουτω εγω δε ουκ ηδειν και εφοβηθη και ειπεν ως φοβερους ο τοπος ουτος ουκ εστιν τουτο αλλ η οικος θεου και αυτη η πυλη του ουρανου και ανεστη ιακωβ το πρωι και ελαβεν τον λιθον ον υπεθηκεν εκει προς κεφαλης αυτου και εστησεν αυτον στηλην και επεχεεν ελαιον επι το ακρον αυτης και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εκεινου οικος θεου και ουλαμλους ην ονομα τη πολει το προτερον και ηυξατο ιακωβ ευχην λεγων εαν η κυριος ο θεος μετ εμου και διαφυλαξη με εν τη οδω ταυτη η εγω πορευομαι και δω μοι αρτον φαγειν και ιματιον περιβαλεσθαι και αποστρεψη με μετα σωτηριας εις τον οικον του πατρος μου και εσται μοι κυριος εις θεον και ο λιθος ουτος ον εστησα στηλην εσται μοι οικος θεου και παντων ων εαν μοι δως δεκατην αποδεκατωσω αυτα σοι και εξαρας ιακωβ τους ποδας επορευθη εις γην ανατολων προς λαβαν τον υιον βαθουηλ του συρου αδελφον δε ρεβεκκας μητρος ιακωβ και ησαι και ορα και ιδου φρεαρ εν τω πεδιω ησαν δε εκει τρια ποιμνια προβατων αναπαυομενα επ αυτου εκ γαρ του φρεατος εκεινου εποτιζον τα ποιμνια λιθος δε ην μεγας επι τω στοματι του φρεατος και συνηγοντο εκει παντα τα ποιμνια και απεκυλιον τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και εποτιζον τα προβατα και απεκαθιστων τον λιθον επι το στομα του φρεατος εις τον τοπον αυτου ειπεν δε αυτοις ιακωβ αδελφοι ποιθεν εστε υμεις οι δε ειπαν εκ χαρραν εσμεν ειπεν δε αυτοις γινωσκετε λαβαν τον υιον ναχωρ οι δε ειπαν γινωσκομεν ειπεν δε αυτοις υγιαίνει οι δε ειπαν υγιαίνει και ιδου ραχηλ η θυγατηρ αυτου ηρχετο μετα των προβατων και ειπεν ιακωβ ετι εστιν ημερα πολλη ουπω ωρα συναχθηναι τα κτηνη ποτισαντες τα προβατα απελθοντες βοσκετε οι δε ειπαν ου δυνασομεθα εως του συναχθηναι παντας τους ποιμενας και αποκυλισωσιν τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και ποτιουμεν τα προβατα ετι αυτου λαλουντος αυτοις και ραχηλ η θυγατηρ λαβαν ηρχετο μετα των προβατων του πατρος αυτης αυτη γαρ εβοσκεν τα προβατα του πατρος αυτης εγενετο δε ως ειδεν ιακωβ την ραχηλ θυγατερα λαβαν αδελφου της μητρος αυτου και τα προβατα λαβαν αδελφου της μητρος αυτου και προσελθων ιακωβ απεκυλισεν τον λιθον απο του στοματος του φρεατος και εποτισεν τα προβατα λαβαν του αδελφου της μητρος αυτου και επιλησεν ιακωβ την ραχηλ και βοησας τη φωνη αυτου εκλαυσεν και ανηγγειλεν τη ραχηλ οτι αδελφος του πατρος αυτης εστιν και οτι υιος ρεβεκκας εστιν και δραμουσα απηγγειλεν τω πατρι αυτης κατα τα ρηματα ταυτα εγενετο δε ως ηκουσεν λαβαν το ονομα ιακωβ του υιου της αδελφης αυτου εδραμεν εις συναντησιν αυτω και περιλαβων αυτον επιλησεν και εισηγαγεν αυτον εις τον οικον αυτου και διηγησατο τω λαβαν παντας τους λογους τουτους και ειπεν αυτω λαβαν εκ των οστων μου και εκ της σαρκος μου ει συ και ην μετ αυτου μηνια ημερων ειπεν δε λαβαν

τω ιακωβ ότι γαρ αδελφος μου ει ου δουλευσεις μοι δωρεαν απαγγειλον μοι τις ο μισθος σου εστιν τω δε λαβαν δυο θυγατερες ονομα τη μειζονι λεια και ονομα τη νεωτερα ραχηλ οι δε οφθαλμοι λειας ασθενεις ραχηλ δε καλη τω ειδει και ωραια τη οψει ηγαπησεν δε ιακωβ την ραχηλ και ειπεν δουλευσω σοι επτα ετη περι ραχηλ της θυγατρος σου της νεωτερας ειπεν δε αυτω λαβαν βελτιον δουναι με αυτην σοι η δουναι με αυτην ανδρι ετερω οικησον μετ εμου και εδουλευσεν ιακωβ περι ραχηλ ετη επτα και ησαν εναντιον αυτου ως ημεραι ολιγαι παρα το αγαπαν αυτον αυτην ειπεν δε ιακωβ προς λαβαν αποδος την γυναικα μου πεπληρωννται γαρ αι ημεραι μου οπως εισελθω προς αυτην συνηγαγεν δε λαβαν παντας τους ανδρας του τοπου και εποιησεν γαμον και εγενετο εσπερα και λαβων λαβαν λειαν την θυγατερα αυτου εισηγαγεν αυτην προς ιακωβ και εισηλθεν προς αυτην ιακωβ εδωκεν δε λαβαν λεια τη θυγατρι αυτου ζελφαν την παιδισκην αυτου αυτη παιδισκην εγενετο δε πρωι και ιδου ην λεια ειπεν δε ιακωβ τω λαβαν τι τουτο εποιησας μοι ου περι ραχηλ εδουλευσα παρα σοι και ινα τι παρελογισω με ειπεν δε λαβαν ουκ εστιν ουτως εν τω τοπω ημων δουναι την νεωτεραν πριν η την πρεσβυτεραν συνετελεσσον ουν τα εβδομα ταυτης και δωσω σοι και ταυτην αντι της εργασιας ης εργα παρ εμοι ετι επτα ετη ετερα εποιησεν δε ιακωβ ουτως και ανεπληρωσεν τα εβδομα ταυτης και εδωκεν αυτω λαβαν ραχηλ την θυγατερα αυτου αυτω γυναικα εδωκεν δε λαβαν ραχηλ τη θυγατρι αυτου βαλλαν την παιδισκην αυτου αυτη παιδισκην και εισηλθεν προς ραχηλ ηγαπησεν δε ραχηλ μαλλον η λειαν και εδουλευσεν αυτω επτα ετη ετερα ιδων δε κυριος οτι μισειται λεια ηνοιξεν την μητραν αυτης ραχηλ δε ην στειρα και συνελαβεν λεια και ετεκεν υιον τω ιακωβ εκαλεσεν δε το ονομα αυτου ρουβην λεγουσα διοτι ειδεν μου κυριος την ταπεινωσιν νυν με αγαπησει ο ανηρ μου και συνελαβεν παλιν λεια και ετεκεν υιον δευτερον τω ιακωβ και ειπεν οτι ηκουσεν κυριος οτι μισουμαι και προσεδωκεν μοι και τουτον εκαλεσεν δε το ονομα αυτου συμεων και συνελαβεν ετι και ετεκεν υιον και ειπεν εν τω νυν καιρω προς εμου εσται ο ανηρ μου ετεκον γαρ αυτω τρεις υιους δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου λειυ και συλλαβουσα ετι ετεκεν υιον και ειπεν νυν ετι τουτο εξομολογησομαι κυριω δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου ιουδα και εστη του τικτειν ιδουσα δε ραχηλ οτι ου τετοκεν τω ιακωβ και εξηλωσεν ραχηλ την αδελφην αυτης και ειπεν τω ιακωβ δος μοι τεκνα ει δε μη τελευτησω εγω εθυμωθη δε ιακωβ τη ραχηλ και ειπεν αυτη μη αντι θεου εγω ειμι ος εστερησεν σε καρπον κοιλιας ειπεν δε ραχηλ τω ιακωβ ιδου η παιδισκη μου βαλλα εισελθε προς αυτην και τεξεται επι των γονατων μου και τεκνοποιησομαι καγω εξ αυτης και εδωκεν αυτω βαλλαν την παιδισκην αυτης αυτω γυναικα εισηλθεν δε προς αυτην ιακωβ και συνελαβεν βαλλα η παιδισκη ραχηλ και ετεκεν τω ιακωβ υιον και ειπεν ραχηλ εκρινεν μοι ο θεος και επηκουσεν της φωνης μου και εδωκεν μοι υιον δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου δαν και συνελαβεν ετι βαλλα η παιδισκη ραχηλ και ετεκεν υιον δευτερον τω ιακωβ και ειπεν ραχηλ συνελαβετο μοι ο θεος και συναναστραφην τη αδελφη μου και ηδυνασθην και εκαλεσεν το ονομα αυτου νεφθαλι ειδεν δε λεια οτι εστη του τικτειν και ελαβεν ζελφαν την παιδισκην αυτης και εδωκεν αυτην τω ιακωβ γυναικα εισηλθεν δε προς αυτην ιακωβ και συνελαβεν ζελφα η παιδισκη λειας και ετε-

κεν τω ιακωβ υιον και ειπεν λεια εν τυχη και επωνομασεν το ονομα αυτου γαδ και συνελαβεν ζελφα η παιδισκη λειας και ετεκεν ετι τω ιακωβ υιον δευτερον και ειπεν λεια μακαρια εγω οτι μακαριζουσιν με αι γυναικες και εκαλεσεν το ονομα αυτου ασηρ επορευθη δε ρουβην εν ημεραις θερισμου πυρων και ευρεν μηλα μανδραγορου εν τω αγρω και ηνεγκεν αυτα προς λειαν την μητερα αυτου ειπεν δε ραχηλ τη λεια δος μοι των μανδραγορων του υιου σου ειπεν δε λεια ουχ ικανον σοι οτι ελαβες τον ανδρα μου μη και τους μανδραγορας του υιου μου λημψη ειπεν δε ραχηλ ουχ ουτως κοιμηθητω μετα σου την νυκτα ταυτην αντι των μανδραγορων του υιου σου εισηλθεν δε ιακωβ εξ αγρου εσπερας και εξηλθεν λεια εις συναντησιν αυτω και ειπεν προς με εισελευση σημερον μεμισθωμαι γαρ σε αντι των μανδραγορων του υιου μου και εκοιμηθη μετ αυτης την νυκτα εκεινην και επηκουσεν ο θεος λειας και συλλαβουσα ετεκεν τω ιακωβ υιον πεμπτον και ειπεν λεια εδωκεν ο θεος τον μισθον μου ανθ ου εδωκα την παιδισκην μου τω ανδρι μου και εκαλεσεν το ονομα αυτου ισσαχαρ ο εστιν μισθος και συνελαβεν ετι λεια και ετεκεν υιον εκτον τω ιακωβ και ειπεν λεια δεδωρηται μοι ο θεος δωρον καλον εν τω νυν καιρω αιρεται με ο ανηρ μου ετεκον γαρ αυτω υιους εξ και εκαλεσεν το ονομα αυτου ζαβουλων και μετα τουτο ετεκεν θυγατερα και εκαλεσεν το ονομα αυτης δινα εμνησθη δε ο θεος της ραχηλ και επηκουσεν αυτης ο θεος και ανεωξεν αυτης την μητραν και συλλαβουσα ετεκεν τω ιακωβ υιον ειπεν δε ραχηλ αφειλεν ο θεος μου το ονειδος και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιωσηφ λεγουσα προσθετω ο θεος μοι υιον ετερον εγενετο δε ως ετεκεν ραχηλ τον ιωσηφ ειπεν ιακωβ τω λαβαν αποστειλον με ινα απελθω εις τον τοπον μου και εις την γην μου αποδος τας γυναικας μου και τα παιδια περι ων δεδουλευκα σοι ινα απελθω συ γαρ γινωσκεις την δουλειαν ην δεδουλευκα σοι ειπεν δε αυτω λαβαν ει ευρον χαριν εναντιον σου οιωμισαμην αν ευλογησεν γαρ με ο θεος τη ση εισοδω διαστειλον τον μισθον σου προς με και δωσω ειπεν δε αυτω ιακωβ συ γινωσκεις α δεδουλευκα σοι και οσα ην κτηνη σου μετ εμου μικρα γαρ ην οσα σοι ην εναντιον εμου και ηυξηθη εις πληθος και ηυλογησεν σε κυριος επι τω ποδι μου νυν ουν ποτε ποιησω καγω εμαυτω οικον και ειπεν αυτω λαβαν τι σοι δωσω ειπεν δε αυτω ιακωβ ου δωσεις μοι ουθεν εαν ποιησης μοι το ρημα τουτο παλιν ποιμανω τα προβατα σου και φυλαξω παρελθατω παντα τα προβατα σου σημερον και διαχωρισον εκειθεν παν προβατον φαιον εν τοις αρνασιν και παν διαλευκον και ραντον εν ταις αιξιν εσται μοι μισθος και επακουσεται μοι η δικαιοσυνη μου εν τη ημερα τη αυριον οτι εστιν ο μισθος μου ενωπιον σου παν ο εαν μη η ραντον και διαλευκον εν ταις αιξιν και φαιον εν τοις αρνασιν κεκλημενον εσται παρ εμοι ειπεν δε αυτω λαβαν εστω κατα το ρημα σου και διεστειλεν εν τη ημερα εκεινη τους τραγους τους ραντους και τους διαλευκους και πασας τας αιγας τας ραντας και τας διαλευκους και παν ο ην λευκον εν αυτοις και παν ο ην φαιον εν τοις αρνασιν και εδωκεν δια χειρος των υιων αυτου και απεστησεν οδον τριων ημερων ανα μεσον αυτων και ανα μεσον ιακωβ ιακωβ δε επομαινεν τα προβατα λαβαν τα υπολειφθεντα ελαβεν δε εαυτω ιακωβ ραβδον στυρακινην χλωραν και χαρυεινην και πλατανου και ελεπισεν αυτας ιακωβ λεπισματα λευκα περισυρων το χλωρον εφαινετο δε επι ταις ραβδοις το λευκον ο ελεπισεν ποικιλον και παρε-

θηκεν τας ραβδους ας ελεπισεν εν ταις ληνοις των ποτιστηριων του υδατος ινα ως αν ελθωσιν τα προβατα πιειν ενωπιον των ραβδων ελθοντων αυτων εις το πιειν εγκισσησωσιν τα προβατα εις τας ραβδους και ετικτον τα προβατα διαλευκα και ποικιλα και σποδοειδη ραντα τους δε αμνους διεστειλεν ιακωβ και εστησεν εναντιον των προβατων κριον διαλευκον και παν ποικιλον εν τοις αμνοις και διεχωρισεν εαυτω ποιμνια καθ' εαυτον και ουκ εμιξεν αυτα εις τα προβατα λαβαν εγενετο δε εν τω καιρω ω ενεκισσησεν τα προβατα εν γαστρι λαμβανοντα εθηκεν ιακωβ τας ραβδους εναντιον των προβατων εν ταις ληνοις του εγκισσησαι αυτα κατα τας ραβδους ηνικα δ αν ετεκον τα προβατα ουκ ετιθει εγενετο δε τα ασημα του λαβαν τα δε επισημα του ιακωβ και επλουτησεν ο ανθρωπος σφοδρα σφοδρα και εγενετο αυτω κτηνη πολλα και βοες και παιδες και παιδισκαι και καμηλοι και ονοι ηκουσεν δε ιακωβ τα ρηματα των υιων λαβαν λεγοντων ειληφεν ιακωβ παντα τα του πατρος ημων και εκ των του πατρος ημων πεποιηκεν πασαν την δοξαν ταυτην και ειδεν ιακωβ το προσωπον του λαβαν και ιδου ουκ ην προς αυτον ως εχθες και τριτην ημεραν ειπεν δε κυριος προς ιακωβ αποστρεφου εις την γην του πατρος σου και εις την γενεαν σου και εσομαι μετα σου αποστειλας δε ιακωβ εκαλεσεν ραχηλ και λειαν εις το πεδιον ου τα ποιμνια και ειπεν αυταις ορω εγω το προσωπον του πατρος υμων οτι ουκ εστιν προς εμου ως εχθες και τριτην ημεραν ο δε θεος του πατρος μου ην μετ εμου και αυται δε οιδατε οτι εν παση τη ισχυι μου δεδουλευκα τω πατρι υμων ο δε πατηρ υμων παρεκρουσατο με και ηλλαξεν τον μισθον μου των δεκα αμνων και ουκ εδωκεν αυτω ο θεος κακοποιησαι με εαν ουτως ειπη τα ποικιλα εσται σου μισθος και τεζεται παντα τα προβατα ποικιλα εαν δε ειπη τα λευκα εσται σου μισθος και τεζεται παντα τα προβατα λευκα και αφειλατο ο θεος παντα τα κτηνη του πατρος υμων και εδωκεν μοι αυτα και εγενετο ηνικα ενεκισσων τα προβατα και ειδον τοις οφθαλμοις αυτα εν τω υπνω και ιδου οι τραγοι και οι κριοι αναβαινοντες ησαν επι τα προβατα και τας αιγας διαλευκοι και ποικιλοι και σποδοειδεις ραντοι και ειπεν μοι ο αγγελος του θεου καθ' υπνον ιακωβ εγω δε ειπα τι εστιν και ειπεν αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου και ιδε τους τραγους και τους κριους αναβαινοντας επι τα προβατα και τας αιγας διαλευκους και ποικιλους και σποδοειδεις ραντους εωρακα γαρ οσα σοι λαβαν ποιει εγω εμει ο θεος ο οφθεις σοι εν τοπω θεου ου ηλειψας μοι εκει στηλην και ηυξω μοι εκει ευχην νυν ουν αναστηθι και εξελθε εκ της γης ταυτης και απελθε εις την γην της γενεσεως σου και εσομαι μετα σου και αποκριθεισα ραχηλ και λεια ειπαν αυτω μη εστιν ημιν ετι μερις η κληρονομια εν τω οικω του πατρος ημων ουχ' ως αι αλλοτριαι λελογισμεθα αυτω πεπρακεν γαρ ημας και κατεφαγεν καταβρωσει το αργυριον ημων παντα τον πλουτον και την δοξαν ην αφειλατο ο θεος του πατρος ημων ημιν εσται και τοις τεκνοις ημων νυν ουν οσα ειρηκεν σοι ο θεος ποιει αναστας δε ιακωβ ελαβεν τας γυναικας αυτου και τα παιδια αυτου επι τας καμηλους και απηγαγεν παντα τα υπαρχοντα αυτου και πασαν την αποσχευην αυτου ην περιεποιησατο εν τη μεσοποταμια και παντα τα αυτου απελθειν προς ισαακ τον πατερα αυτου εις γην χανααν λαβαν δε ωχετο κειραι τα προβατα αυτου εκλεψεν δε ραχηλ τα ειδωλα του πατρος αυτης εκρυψεν δε ιακωβ λαβαν τον συρον του μη αναγγειλαι

αυτω οτι αποδιδρασκει και απεδρα αυτος και παντα τα αυτου και διεβη τον ποταμον και ωρμησεν εις το ορος γαλααδ ανηγγελη δε λαβαν τω συρω τη τριτη ημερα οτι απεδρα ιακωβ και παραλαβων παντας τους αδελφους αυτου μεθ' εαυτου εδιωξεν οπισω αυτου οδον ημερων επτα και κατελαβεν αυτον εν τω ορει τω γαλααδ ηλθεν δε ο θεος προς λαβαν τον συρον καθ' υπνον την νυχτα και ειπεν αυτω φυλαξαι σεαυτον μηποτε λαλησης μετα ιακωβ πονηρα και κατελαβεν λαβαν τον ιακωβ ιακωβ δε επηξεν την σκηνην αυτου εν τω ορει λαβαν δε εστησεν τους αδελφους αυτου εν τω ορει γαλααδ ειπεν δε λαβαν τω ιακωβ τι εποιησας ινα τι κρυψη απεδρας και εκλοποφορησας με και απηγαγες τας θυγατερας μου ως αιχμαλωτιδας μαχαира και ει ανηγγειλας μοι εξαπεστειλα αν σε μετ ευφροσυνης και μετα μουσικων τυμπανων και κιθαρς ουκ ηξιωθην καταφιλησαι τα παιδια μου και τας θυγατερας μου νυν δε αφρονως επραξας και νυν ισχυει η χειρ μου κακοποιησαι σε ο δε θεος του πατρος σου εχθες ειπεν προς με λεγων φυλαξαι σεαυτον μηποτε λαλησης μετα ιακωβ πονηρα νυν ουν πεπορευσαι επιθυμια γαρ επεθυμησας απελθειν εις τον οικον του πατρος σου ινα τι εκλεψας τους θεους μου αποκριθεις δε ιακωβ ειπεν τω λαβαν ειπα γαρ μηποτε αφελης τας θυγατερας σου απ' εμου και παντα τα εμα επιγνωθι τι εστιν των σων παρ εμοι και λαβε και ουκ επεγνω παρ αυτω ουθεν και ειπεν αυτω ιακωβ παρ ω εαν ευρης τους θεους σου ου ζησεται εναντιον των αδελφων ημων ουκ ηδει δε ιακωβ οτι ραχηλ η γυνη αυτου εκλεψεν αυτους εισελθων δε λαβαν ηρευνησεν εις τον οικον λειας και ουχ ευρεν και εξελθων εκ του οικου λειας ηρευνησεν τον οικον ιακωβ και εν τω οικω των δυο παιδισκων και ουχ ευρεν εισηλθεν δε και εις τον οικον ραχηλ ραχηλ δε ελαβεν τα ειδωλα και ενεβαλεν αυτα εις τα σαγματα της καμηλου και επεκαθισεν αυτοις και ειπεν τω πατρι αυτης μη βαρεως φερε κυριε ου δυναμαι αναστηναι ενωπιον σου οτι το κατ' εθισμον των γυναικων μοι εστιν ηρευνησεν δε λαβαν εν ολω τω οικω και ουχ ευρεν τα ειδωλα ωργισθη δε ιακωβ και εμαχεσατο τω λαβαν αποκριθεις δε ιακωβ ειπεν τω λαβαν τι το αδικημα μου και τι το αμαρτημα μου οτι κατεδιωξας οπισω μου και οτι ηρευνησας παντα τα σκευη μου τι ευρες απο παντων των σκευων του οικου σου θες ωδε εναντιον των αδελφων μου και των αδελφων σου και ελεγξατωσαν ανα μεσον των δυο ημων ταυτα μοι εικοσι ετη εγω ειμι μετα σου τα προβατα σου και αι αιγες σου ουκ ητεκνωθησαν κριους των προβατων σου ου κατεφαγον θηριαλωτον ουκ ανενηνοχα σοι εγω απετιννουν παρ εμαυτου κλεμματα ημερας και κλεμματα νυκτος εγινομην της ημερας συγκαιομενος τω καυματι και παγετω της νυκτος και αφιστατο ο υπνος απο των οφθαλμων μου ταυτα μοι εικοσι ετη εγω ειμι εν τη οικια σου εδουλευσα σοι δεκα τεσσαρα ετη αντι των δυο θυγατερων σου και εξ ετη εν τοις προβατοις σου και παρελογισω τον μισθον μου δεκα αμναςιν ει μη ο θεος του πατρος μου αβρααμ και ο φοβος ισαακ ην μοι νυν αν κενον με εξαπεστειλας την ταπεινωσιν μου και τον κοπον των χειρων μου ειδεν ο θεος και ηλεγξεν σε εχθες αποκριθεις δε λαβαν ειπεν τω ιακωβ αι θυγατερες θυγατερες μου και οι υιοι υιοι μου και τα κτηνη κτηνη μου και παντα οσα συ ορας εμα εστιν και των θυγατερων μου τι ποιησω ταυταις σημερον η τοις τεκνοις αυτων οις ετεκον νυν ουν δευρο διαθωμεθα διαθηκην εγω και συ και εσται εις μαρτυριον ανα μεσον εμου και σου

ειπεν δε αυτω ιδου ουθεις μεθ ημων εστιν ιδε ο θεος μαρτυς ανα μεσον εμου και σου λαβων δε ιακωβ λιθον εστησεν αυτον στηλην ειπεν δε ιακωβ τοις αδελφοις αυτου συλλεγετε λιθους και συνελεξαν λιθους και εποιησαν βουνον και εφαγον και επιον εκει επι του βουνου και ειπεν αυτω λαβαν ο βουνος ουτος μαρτυρει ανα μεσον εμου και σου σημερον και εκαλεσεν αυτον λαβαν βουνος της μαρτυριας ιακωβ δε εκαλεσεν αυτον βουνος μαρτυς ειπεν δε λαβαν τω ιακωβ ιδου ο βουνος ουτος και η στηλη αυτη ην εστησα ανα μεσον εμου και σου μαρτυρει ο βουνος ουτος και μαρτυρει η στηλη αυτη δια τουτο εκληθη το ονομα αυτου βουνος μαρτυρει και η ορασις ην ειπεν επιδοι ο θεος ανα μεσον εμου και σου οτι αποστησομεθα ετερος απο του ετερου ει ταπεινωσεις τας θυγατερας μου ει λημψη γυναικας επι ταις θυγατρασιν μου ορα ουθεις μεθ ημων εστιν εαν τε γαρ εγω μη διαβω προς σε μηδε συ διαβης προς με τον βουνον τουτον και την στηλην ταυτην επι κακια ο θεος αβρααμ και ο θεος ναχωρ κρινει ανα μεσον ημων και ωμοσεν ιακωβ κατα του φοβου του πατρος αυτου ισαακ και εθυσεν ιακωβ θυσιαν εν τω ορει και εκαλεσεν τους αδελφους αυτου και εφαγον και επιον και εκοιμηθησαν εν τω ορει αναστας δε λαβαν το πρωι κατεφιλησεν τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου και ευλογησεν αυτους και αποστραφεις λαβαν απηλθεν εις τον τοπον αυτου και ιακωβ απηλθεν εις την εαυτου οδον και αναβλεψας ειδεν παρεμβολην θεου παρεμβεβληκυιαν και συνηντησαν αυτω οι αγγελοι του θεου ειπεν δε ιακωβ ηνικα ειδεν αυτους παρεμβολη θεου αυτη και εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου παρεμβολαι απεστειλεν δε ιακωβ αγγελους εμπροσθεν αυτου προς ησαι τον αδελφον αυτου εις γην σιρ εις χωραν εδωμ και ενετειλατο αυτοις λεγων ουτως ερειτε τω κυριω μου ησαι ουτως λεγει ο παις σου ιακωβ μετα λαβαν παρωκησα και εχρονισα εως του νυν και εγενοντο μοι βοες και ονοι και προβατα και παιδες και παιδισκαι και απεστειλα αναγγειλαι τω κυριω μου ησαι ινα ευρη ο παις σου χαριν εναντιον σου και ανεστρεψαν οι αγγελοι προς ιακωβ λεγοντες ηλθομεν προς τον αδελφον σου ησαι και ιδου αυτος ερχεται εις συναντησιν σοι και τετρακοσιοι ανδρες μετ αυτου εφοβηθη δε ιακωβ σφοδρα και ηπορειτο και διεilen τον λαον τον μετ αυτου και τους βοας και τα προβατα εις δυο παρεμβολας και ειπεν ιακωβ εαν ελθη ησαι εις παρεμβολην μιαν και εκκοψη αυτην εσται η παρεμβολη η δευτερα εις το σωζεσθαι ειπεν δε ιακωβ ο θεος του πατρος μου αβρααμ και ο θεος του πατρος μου ισαακ κυριε ο ειπας μοι αποτρεχε εις την γην της γενεσεως σου και ευ σε ποιησω ικανουται μοι απο πασης δικαιοσυνης και απο πασης αληθειας ης εποιησας τω παιδι σου εν γαρ τη ραβδω μου διεβην τον ιορδανην τουτον νυν δε γεγονα εις δυο παρεμβολας εξελου με εκ χειρος του αδελφου μου ησαι οτι φοβουμαι εγω αυτον μηποτε ελθων παταξη με και μητερα επι τεκνοις συ δε ειπας καλως ευ σε ποιησω και θησω το σπερμα σου ως την αμμον της θαλασσης η ουκ αριθμηθησεται απο του πληθους και εκοιμηθη εκει την νυχτα εκεινην και ελαβεν ων εφε-
ρεν δωρα και εξαπεστειλεν ησαι τω αδελφω αυτου αιγας διακοσιας τραγους εικοσι προβατα διακοσια κριους εικοσι καμηλους θηλαζουσας και τα παιδια αυτων τριακοντα βοας τεσσαρακοντα ταυρους δεκα ονους εικοσι και πωλους δεκα και εδωκεν δια χειρος τοις παισιν αυτου ποιμνιον κατα μονας ειπεν δε τοις παισιν αυτου προπορευεσθε

εμπροσθεν μου και διαστημα ποιειτε ανα μεσον ποιμνης και ποιμνης και ενετειλατο τω πρωτω λεγων εαν σοι συναντηση ησαι ο αδελφος μου και ερωτα σε λεγων τινος ει και που πορευη και τινος ταυτα τα προπορευομενα σου ερεις του παιδος σου ιακωβ δωρα απεσταλκεν τω κυριω μου ησαι και ιδου αυτος οπισω ημων και ενετειλατο τω πρωτω και τω δευτερω και τω τριτω και πασι τοις προπορευομενοις οπισω των ποιμνιων τουτων λεγων κατα το ρημα τουτο λαλησατε ησαι εν τω ευρειν υμας αυτον και ερειτε ιδου ο παις σου ιακωβ παραγινεται οπισω ημων ειπεν γαρ εξηλασομαι το προσωπον αυτου εν τοις δωροις τοις προπορευομενοις αυτου και μετα τουτο οφομαι το προσωπον αυτου ισως γαρ προσδεξεται το προσωπον μου και παρεπορευοντο τα δωρα κατα προσωπον αυτου αυτος δε εκοιμηθη την νυχτα εκεινην εν τη παρεμβολη αναστας δε την νυχτα εκεινην ελαβεν τας δυο γυναικας και τας δυο παιδισκας και τα ενδεκα παιδια αυτου και διεβη την διαβασιν του ιαβοκ και ελαβεν αυτους και διεβη τον χειμαρρουν και διεβιβασεν παντα τα αυτου υπελειφθη δε ιακωβ μονος και επαλαιεν ανθρωπος μετ αυτου εως πρωι ειδεν δε οτι ου δυναται προς αυτον και ηψατο του πλατους του μηρου αυτου και εναρχησεν το πλατος του μηρου ιακωβ εν τω παλαιειν αυτον μετ αυτου και ειπεν αυτω αποστειλον με ανεβη γαρ ο ορθρος ο δε ειπεν ου μη σε αποστειλω εαν μη με ευλογησης ειπεν δε αυτω τι το ονομα σου εστιν ο δε ειπεν ιακωβ ειπεν δε αυτω ου κληθησεται ετι το ονομα σου ιακωβ αλλα ισραηλ εσται το ονομα σου οτι ενισχυσας μετα θεου και μετα ανθρωπων δυνατος ηρωτησεν δε ιακωβ και ειπεν αναγγειλον μοι το ονομα σου και ειπεν ινα τι τουτο ερωτας το ονομα μου και ηυλογησεν αυτον εκει και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εκεινου ειδος θεου ειδον γαρ θεον προσωπον προς προσωπον και εσωθη μου η ψυχη ανετειλεν δε αυτω ο ηλιος ηνικα παρηλθεν το ειδος του θεου αυτος δε επεσκαζεν τω μηρω αυτου ενεκεν τουτου ου μη φαγωσιν οι υιοι ισραηλ το νευρον ο εναρχησεν ο εστιν επι του πλατους του μηρου εως της ημερας ταυτης οτι ηψατο του πλατους του μηρου ιακωβ του νευρου και εναρχησεν αναβλεψας δε ιακωβ ειδεν και ιδου ησαι ο αδελφος αυτου ερχομενος και τετρακοσιοι ανδρες μετ αυτου και επιδιειλεν ιακωβ τα παιδια επι λειαν και ραχηλ και τας δυο παιδισκας και εποιησεν τας δυο παιδισκας και τους υιους αυτων εν πρωτοις και λειαν και τα παιδια αυτης οπισω και ραχηλ και ιωσηφ εσχατους αυτος δε προηλθεν εμπροσθεν αυτων και προσεκυνησεν επι την γην επτακις εως του εγγισαι του αδελφου αυτου και προσεδραμεν ησαι εις συναντησιν αυτω και περιλαβων αυτον επιλησεν και προσεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσαν αμφοτεροι και αναβλεψας ειδεν τας γυναικας και τα παιδια και ειπεν τι ταυτα σοι εστιν ο δε ειπεν τα παιδια οις ηλεησεν ο θεος τον παιδα σου και προσηγγισαν αι παιδισκαι και τα τεκνα αυτων και προσεκυνησαν και προσηγγισεν λεια και τα τεκνα αυτης και προσεκυνησαν και μετα ταυτα προσηγγισεν ραχηλ και ιωσηφ και προσεκυνησαν και ειπεν τι ταυτα σοι εστιν πασαι αι παρεμβολαι αυται αις απηντηκα ο δε ειπεν ινα ευρη ο παις σου χαριν εναντιον σου κυριε ειπεν δε ησαι εστιν μοι πολλα αδελφε εστω σοι τα σα ειπεν δε ιακωβ ει ευρηκα χαριν εναντιον σου δεξαι τα δωρα δια των εμων χειρων ενεκεν τουτου ειδον το προσωπον σου ως αν τις ιδοι προσωπον θεου και ευδοκησεις με λαβε τας ευλογιας μου ας ηνεγκα σοι οτι ηλεησεν με ο θεος και

εστιν μοι παντα και εβιασατο αυτον και ελαβεν και ειπεν απαρანτες πορευσομεθα επ ευθειαν ειπεν δε αυτω ο κυριος μου γινωσκει οτι τα παιδια απαλωτερα και τα προβατα και αι βοες λοχευονται επ εμε εαν ουν καταδιωξω αυτους ημεραν μιαν αποθανουνται παντα τα κτηνη προελθεται ο κυριος μου εμπροσθεν του παιδος εγω δε ενισχυσω εν τη οδω κατα σχολην της πορευσεως της εναντιον μου και κατα ποδα των παιδαριων εως του με ελθειν προς τον κυριον μου εις σιμρ ειπεν δε ησαι καταλειψω μετα σου απο του λαου του μετ εμου ο δε ειπεν ινα τι τουτο ικανον οτι ευρον χαριν εναντιον σου κυριε απεστρεψεν δε ησαι εν τη ημερα εκεινη εις την οδον αυτου εις σιμρ και ιακωβ απαιρει εις σκηνας και εποιησεν εαυτω εκει οικιας και τοις κτηνεσιν αυτου εποιησεν σκηνας δια τουτο εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου σκηναι και ηλθεν ιακωβ εις σαλημ πολιν σικιμων η εστιν εν γη χανααν οτε ηλθεν εκ της μεσοποταμιας συριας και παρενεβαλεν κατα προσωπον της πολεως και εκτησατο την μεριδα του αγρου ου εστησεν εκει την σκηνην αυτου παρα εμμωρ πατρος συχεμ εκατον αμνων και εστησεν εκει θυσιασθηριον και επεκαλεσατο τον θεον ισραηλ εξηλθεν δε δινα η θυγατηρ λειας ην ετεκεν τω ιακωβ καταμαθειν τας θυγατερας των εγγχωριων και ειδεν αυτην συχεμ ο υιος εμμωρ ο χορραιος ο αρχων της γης και λαβων αυτην εκοιμηθη μετ αυτης και εταπεινωσεν αυτην και προσεσχεν τη ψυχη δινας της θυγατρος ιακωβ και ηγαπησεν την παρθενον και ελαλησεν κατα την διανοιαν της παρθενου αυτη ειπεν δε συχεμ προς εμμωρ τον πατερα αυτου λεγων λαβε μοι την παιδισκην ταυτην εις γυναικα ιακωβ δε ηκουσεν οτι εμianεν ο υιος εμμωρ διναν την θυγατερα αυτου οι δε υιοι αυτου ησαν μετα των κτηνων αυτου εν τω πεδιω παρεσιωπησεν δε ιακωβ εως του ελθειν αυτους εξηλθεν δε εμμωρ ο πατηρ συχεμ προς ιακωβ λαλησαι αυτω οι δε υιοι ιακωβ ηλθον εκ του πεδιου ως δε ηκουσαν κατενυχθησαν οι ανδρες και λυπηρον ην αυτοις σφοδρα οτι ασχημον εποιησεν εν ισραηλ κοιμηθεις μετα της θυγατρος ιακωβ και ουχ ουτως εσται και ελαλησεν εμμωρ αυτοις λεγων συχεμ ο υιος μου προειλατο τη ψυχη την θυγατερα υμων δοτε ουν αυτην αυτω γυναικα επιγαμβρευσασθε ημιν τας θυγατερας υμων δοτε ημιν και τας θυγατερας ημων λαβετε τοις υιοις υμων και εν ημιν κατοικειτε και η γη ιδου πλατεια εναντιον υμων κατοικειτε και εμπορευεσθε επ αυτης και εγκτησασθε εν αυτη ειπεν δε συχεμ προς τον πατερα αυτης και προς τους αδελφους αυτης ευροιμι χαριν εναντιον υμων και ο εαν ειπητε δωσομεν πληθυνατε την φερην σφοδρα και δωσω καθοτι αν ειπητε μοι και δωσετε μοι την παιδα ταυτην εις γυναικα απεκριθησαν δε οι υιοι ιακωβ τω συχεμ και εμμωρ τω πατρι αυτου μετα δολου και ελαλησαν αυτοις οτι εμianαν διναν την αδελφην αυτων και ειπαν αυτοις συμεων και λευι οι αδελφοι δινας υιοι δε λειας ου δυνησομεθα ποιησαι το ρημα τουτο δουναι την αδελφην ημων ανθρωπω ος εχει ακροβυστιαν εστιν γαρ ονειδος ημιν εν τουτω ομοιωθησομεθα υμιν και κατοικησομεν εν υμιν εαν γενησθε ως ημεις και υμεις εν τω περιτμηθηναι υμων παν αρσενικον και δωσομεν τας θυγατερας ημων υμιν και απο των θυγατερων υμων λημφομεθα ημιν γυναικας και οικησομεν παρ υμιν και εσομεθα ως γενοσθε εν εαν δε μη εισακουσητε ημων του περιτεμνεσθαι λαβοντες τας θυγατερας ημων απελευσομεθα και ηρεσαν οι λογοι εναντιον εμμωρ και εναντιον συχεμ του υιου εμμωρ και ουκ εχρονισεν ο νεανισκος

του ποιησαι το ρημα τουτο ενεκειτο γαρ τη θυγατρι ιακωβ αυτος δε ην ενδοξοτατος παντων των εν τω οικω του πατρος αυτου ηλθεν δε εμωρ και συχεμ ο υιος αυτου προς την πυλην της πολεως αυτων και ελαλησαν προς τους ανδρας της πολεως αυτων λεγοντες οι ανθρωποι ουτοι ειρηνικοι εισιν μεθ ημων οικειωσαν επι της γης και εμπορευεσθωσαν αυτην η δε γη ιδου πλατεια εναντιον αυτων τας θυγατερας αυτων λημψομεθα ημιν γυναικας και τας θυγατερας ημων δωσομεν αυτοις μονον εν τουτω ομοιωθησονται ημιν οι ανθρωποι του κατοικειν μεθ ημων ωστε ειναι λαον ενα εν τω περιτεμνεσθαι ημων παν αρσενικον καθα και αυτοι περιτετηνται και τα κτηνη αυτων και τα υπαρχοντα αυτων και τα τετραποδα ουχ ημων εσται μονον εν τουτω ομοιωθωμεν αυτοις και οικησουσιν μεθ ημων και εισηκουσαν εμωρ και συχεμ του υιου αυτου παντες οι εκπορευομενοι την πυλην της πολεως αυτων και περιετεμοντο την σαρχα της ακροβυστιας αυτων πας αρσην εγενετο δε εν τη ημερα τη τριτη οτε ησαν εν τω πονω ελαβον οι δυο υιοι ιακωβ συμεων και λευι οι αδελφοι δινας εκαστος την μαχαιραν αυτου και εισηλθον εις την πολιν ασφαλως και απεκτειναν παν αρσενικον τον τε εμωρ και συχεμ τον υιον αυτου απεκτειναν εν στοματι μαχαιρας και ελαβον την διναν εκ του οικου του συχεμ και εξηλθον οι δε υιοι ιακωβ εισηλθον επι τους τραυματιας και διηρπασαν την πολιν εν η εμιαναν διναν την αδελφην αυτων και τα προβατα αυτων και τους βοας αυτων και τους ονους αυτων οσα τε ην εν τη πολει και οσα ην εν τω πεδιω ελαβον και παντα τα σωματα αυτων και πασαν την αποσκευην αυτων και τας γυναικας αυτων ηχημαλωτευσαν και διηρπασαν οσα τε ην εν τη πολει και οσα ην εν ταις οικiais ειπεν δε ιακωβ συμεων και λευι μισητον με πεποιηκατε ωστε πονηρον με ειναι πασιν τοις κατοικουσιν την γην εν τε τοις χαναναιοις και τοις φερεζαιοις εγω δε ολιγοστος ειμι εν αριθμω και συναχθεντες επ εμε συγκοψουσιν με και εκτριβησομαι εγω και ο οικος μου οι δε ειπαν αλλ ωσει πορνη χρησηνται τη αδελφη ημων ειπεν δε ο θεος προς ιακωβ αναστας αναβηθι εις τον τοπον βαιθηλ και οικει εκει και ποιησον εκει θυσιαστηριον τω θεω τω οφθεντι σοι εν τω αποδιδρασκειν σε απο προσωπου ησαι του αδελφου σου ειπεν δε ιακωβ τω οικω αυτου και πασιν τοις μετ αυτου αρατε τους θεους του αλλοτριους τους μεθ υμων εκ μεσους υμων και καθαρισασθε και αλλαξατε τας στολας υμων και ανασταντες αναβωμεν εις βαιθηλ και ποιησωμεν εκει θυσιαστηριον τω θεω τω επακουσαντι μοι εν ημερα θλιψεως ος ην μετ εμου και διεσωσεν με εν τη οδω η επορευθην και εδωκαν τω ιακωβ τους θεους τους αλλοτριους οι ησαν εν ταις χερσιν αυτων και τα ενωτια τα εν τοις ωσιν αυτων και κατεκρυψεν αυτα ιακωβ υπο την τερεμινθον την εν σικιμοις και απωλεσεν αυτα εως της σημερον ημερας και εξηρεν ισραηλ εκ σικιμων και εγενετο φοβος θεου επι τας πολεις τας κυκλω αυτων και ου κατεδιωξαν οπισω των υιων ισραηλ ηλθεν δε ιακωβ εις λουζα η εστιν εν γη χαναν η εστιν βαιθηλ αυτος και πας ο λαος ος ην μετ αυτου και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον και εκαλεσεν το ονομα του τοπου βαιθηλ εκει γαρ επεφανη αυτω ο θεος εν τω αποδιδρασκειν αυτον απο προσωπου ησαι του αδελφου αυτου απεθανεν δε δεββωρα η τροφος ρεβεκκας κατωτερον βαιθηλ υπο την βαλανον και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα αυτης βαλανος πενθους ωφθη δε ο θεος ιακωβ ετι εν λουζα οτε παρεγενετο εκ μεσοποταμιας της

συρίας και ηυλογησεν αυτον ο θεος και ειπεν αυτω ο θεος το ονομα σου ιακωβ ου κληθησεται ετι ιακωβ αλλ ισραηλ εσται το ονομα σου ειπεν δε αυτω ο θεος εγω ο θεος σου αυξανου και πληθυνου εθνη και συναγωγαι εθνων εσονται εκ σου και βασιλεις εκ της οσφυος σου εξελευσονται και την γην ην δεδωκα αβρααμ και ισαακ σοι δεδωκα αυτην σοι εσται και τω σπερματι σου μετα σε δωσω την γην ταυτην ανεβη δε ο θεος απ αυτου εκ του τοπου ου ελαλησεν μετ αυτου και εστησεν ιακωβ στηλην εν τω τοπω ω ελαλησεν μετ αυτου στηλην λιθινην και εσπεισεν επ αυτην σπονδην και επεχεσεν επ αυτην ελαιον και εκαλεσεν ιακωβ το ονομα του τοπου εν ω ελαλησεν μετ αυτου εκει ο θεος βαιθηλ απαραις δε ιακωβ εκ βαιθηλ επηξεν την σκηνην αυτου επεκεινα του πυργου γαδερ εγενετο δε ηνικα ηγγισεν χαβραθα εις γην ελθειν εφραθα ετεκεν ραχηλ και εδυστοκησεν εν τω τοκετω εγενετο δε εν τω σκληρως αυτην τικτειν ειπεν αυτη η μαια θαρσει και γαρ ουτος σοι εστιν υιος εγενετο δε εν τω αφιεναι αυτην την ψυχην απεινθησεν γαρ εκαλεσεν το ονομα αυτου υιος οδυνης μου ο δε πατηρ εκαλεσεν αυτον βενιαμιν απειθανεν δε ραχηλ και εταφη εν τη οδω εφραθα αυτη εστιν βηθλεεμ και εστησεν ιακωβ στηλην επι του μνημειου αυτης αυτη εστιν στηλη μνημειου ραχηλ εως της σημερον ημερας εγενετο δε ηνικα κατωκησεν ισραηλ εν τη γη εκεινη επορευθη ρουβην και εκοιμηθη μετα βαλλας της παλλακης του πατρος αυτου και ηκουσεν ισραηλ και πονηρον εφανη εναντιον αυτου ησαν δε οι υιοι ιακωβ δωδεκα υιοι λειας πρωτοτοκος ιακωβ ρουβην συμεων λευι ιουδας ισααχαρ ζαβουλων υιοι δε ραχηλ ιωσηφ και βενιαμιν υιοι δε βαλλας παιδισκης ραχηλ δαν και νεφθαλι υιοι δε ζελφας παιδισκης λειας γαδ και ασηρ ουτοι υιοι ιακωβ οι εγενοντο αυτω εν μεσοποταμια της συρίας ηλθεν δε ιακωβ προς ισαακ τον πατερα αυτου εις μαμβρη εις πολιν του πεδιου αυτη εστιν χεβρων εν γη χανααν ου παρωκησεν αβρααμ και ισαακ εγενοντο δε αι ημεραι ισαακ ας εζησεν ετη εκατον ογδοηκοντα και εκλιπων απειθανεν και προσετεθη προς το γενοσ αυτου πρεσβυτερος και πληρης ημερων και εθαψαν αυτον ησαι και ιακωβ οι υιοι αυτου αυται δε αι γενεσεις ησαι αυτος εστιν εδωμ ησαι δε ελαβεν γυναικας εαυτω απο των θυγατερων των χαναναων την αδα θυγατερα αιλων του χετταιου και την ελιβεμα θυγατερα ανα του υιου σεβεγων του ευαιου και την βασεμμαθ θυγατερα ισμαηλ αδελφην ναβαιωθ ετεκεν δε αδα τω ησαι τον ελιφας και βασεμμαθ ετεκεν τον ραγουηλ και ελιβεμα ετεκεν τον ιεους και τον ιεγλομ και τον κορε ουτοι υιοι ησαι οι εγενοντο αυτω εν γη χανααν ελαβεν δε ησαι τας γυναικας αυτου και τους υιους και τας θυγατερας και παντα τα σωματα του οικου αυτου και παντα τα υπαρχοντα και παντα τα κτηνη και παντα οσα εκτησατο και οσα περιεποιησατο εν γη χανααν και επορευθη εκ γης χανααν απο προσωπου ιακωβ του αδελφου αυτου ην γαρ αυτων τα υπαρχοντα πολλα του οικειν αμα και ουκ εδυνάτο η γη της παροικησεως αυτων φερειν αυτους απο του πληθους των υπαρχοντων αυτων ωκησεν δε ησαι εν τω ορει σιρ ησαι αυτος εστιν εδωμ αυται δε αι γενεσεις ησαι πατρος εδωμ εν τω ορει σιρ και ταυτα τα ονοματα των υιων ησαι ελιφας υιος αδας γυναικος ησαι και ραγουηλ υιος βασεμμαθ γυναικος ησαι εγενοντο δε υιοι ελιφας θαιμαν ωμαρ σωφαρ γουθομ και κενεζ θαμνα δε ην παλλακη ελιφας του υιου ησαι και ετεκεν τω ελιφας τον αμαληκ ουτοι υιοι αδας γυναικος

ησαν ουτοι δε υιοι ραγουηλ ναχοθ ζαρε σομε και μοζε ουτοι ησαν υιοι βασεμμαθ γυναικος ησαν ουτοι δε ησαν υιοι ελιβεμας θυγατρος ανα του υιου σεβεγων γυναικος ησαν ετεκεν δε τω ησαν τον ιεους και τον ιεγλομ και τον κορε ουτοι ηγεμονες υιοι ησαν υιοι ελιφας πρωτοτοκου ησαν ηγεμων θαιμαν ηγεμων ωμαρ ηγεμων σωφαρ ηγεμων κενεζ ηγεμων κορε ηγεμων γοθομ ηγεμων αμαληκ ουτοι ηγεμονες ελιφας εν γη ιδουμαια ουτοι υιοι αδας και ουτοι υιοι ραγουηλ υιου ησαν ηγεμων ναχοθ ηγεμων ζαρε ηγεμων σομε ηγεμων μοζε ουτοι ηγεμονες ραγουηλ εν γη εδωμ ουτοι υιοι βασεμμαθ γυναικος ησαν ουτοι δε υιοι ελιβεμας γυναικος ησαν ηγεμων ιεους ηγεμων ιεγλομ ηγεμων κορε ουτοι ηγεμονες ελιβεμας ουτοι υιοι ησαν και ουτοι ηγεμονες αυτων ουτοι εισιν υιοι εδωμ ουτοι δε υιοι σιηρ του χορραιου του κατοικουντος την γην λωταν σωβαλ σεβεγων ανα και δησων και ασαρ και ρισων ουτοι ηγεμονες του χορραιου του υιου σιηρ εν τη γη εδωμ εγενοντο δε υιοι λωταν χορρι και αιμαν αδελφη δε λωταν θαιμνα ουτοι δε υιοι σωβαλ γωλων και μαναχαθ και γαιβηλ σωφ και ωμαν και ουτοι υιοι σεβεγων αιε και ωναν ουτος εστιν ο ωνας ος ευρεν τον ιαμιν εν τη ερημω οτε ενεμεν τα υποζυγια σεβεγων του πατρος αυτου ουτοι δε υιοι ανα δησων και ελιβεμα θυγατηρ ανα ουτοι δε υιοι δησων αμαδα και ασβαν και ιεθραν και χαρραν ουτοι δε υιοι ασαρ βαλακν και ζουκακν και ιωυκακν και ουκαν ουτοι δε υιοι ρισων ως και αρακν ουτοι ηγεμονες χορρι ηγεμων λωταν ηγεμων σωβαλ ηγεμων σεβεγων ηγεμων ανα ηγεμων δησων ηγεμων ασαρ ηγεμων ρισων ουτοι ηγεμονες χορρι εν ταις ηγεμονιαις αυτων εν γη εδωμ και ουτοι οι βασιλεις οι βασιλευσαντες εν εδωμ προ του βασιλευσαι βασιλεα εν ισραηλ και εβασιλευσεν εν εδωμ βαλακ υιος του βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δενναβα απεθανεν δε βαλακ και εβασιλευσεν αντ αυτου ιωβαβ υιος ζα-ρα εκ βοσορρας απεθανεν δε ιωβαβ και εβασιλευσεν αντ αυτου ασομ εκ της γης θαιμανων απεθανεν δε ασομ και εβασιλευσεν αντ αυτου αδαδ υιος βαραδ ο εκκοψας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη πολει αυτου γεθθαιμ απεθανεν δε αδαδ και εβασιλευσεν αντ αυτου σαμαλα εκ μασεκκας απεθανεν δε σαμαλα και εβασιλευσεν αντ αυτου σαουλ εκ ρωβωθ της παρα ποταμον απεθανεν δε σαουλ και εβασιλευσεν αντ αυτου βαλαενων υιος αχοβωρ απεθανεν δε βαλαενων υιος αχοβωρ και εβασιλευσεν αντ αυτου αραδ υιος βαραδ και ονομα τη πολει αυτου φογωρ ονομα δε τη γυναικι αυτου μαιτεβεηλ θυγατηρ ματραιθ υιου μαιζοοθ ταυτα τα ονοματα των ηγεμονων ησαν εν ταις φυλαις αυτων κατα τοπον αυτων εν ταις χωραις αυτων και εν τοις εθνεσιν αυτων ηγεμων θαιμνα ηγεμων γωλα ηγεμων ιεθερ ηγεμων ελιβεμας ηγεμων ηλας ηγεμων φινων ηγεμων κενεζ ηγεμων θαιμαν ηγεμων μαζαρ ηγεμων μεγεδιηλ ηγεμων ζαφωμ ουτοι ηγεμονες εδωμ εν ταις κατωκοδομημεναις εν τη γη της κτησεως αυτων ουτος ησαν πατηρ εδωμ κατωκει δε ιακωβ εν τη γη ου παρωκησεν ο πατηρ αυτου εν γη χανααν αυται δε αι γενεσεις ιακωβ ιωσηφ δεκα επτα ετων ην ποιμινων μετα των αδελφων αυτου τα προβατα ων νεος μετα των υιων βαλλας και μετα των υιων ζελφας των γυναικων του πατρος αυτου κατηνεγκεν δε ιωσηφ ψογον πονηρον προς ισραηλ τον πατερα αυτων ιακωβ δε ηγαπα τον ιωσηφ παρα παντας τους υιους αυτου οτι υιος γηρους ην αυτω εποησεν δε αυτω χιτωνα ποικιλον ιδοντες δε οι αδελφοι αυτου οτι αυτον ο πατηρ φιλει εκ παντων των υιων αυτου

εμισησαν αυτον και ουκ εδυναντο λαλειν αυτω ουδεν ειρηνικον ενυπνιασθεις δε ιωσηφ ενυπνιον απηγγειλεν αυτο τοις αδελφοις αυτου και ειπεν αυτοις ακουσατε του ενυπνιου τουτου ου ενυπνιασθην ωμην ημας δεσμευειν δραγματα εν μεσω τω πεδιω και ανεστη το εμον δραγμα και ωρθωθη περιστραφεντα δε τα δραγματα υμων προσεκυνησαν το εμον δραγμα ειπαν δε αυτω οι αδελφοι μη βασιλευων βασιλευσεις εφ ημας η κυριεων κυριευσεις ημων και προσειθεντο ετι μισειν αυτον ενεκεν των ενυπνιων αυτου και ενεκεν των ρηματων αυτου ειδεν δε ενυπνιον ετερον και διηγησατο αυτο τω πατρι αυτου και τοις αδελφοις αυτου και ειπεν ιδου ενυπνιασαμην ενυπνιον ετερον ωσπερ ο ηλιος και η σεληνη και ενδεκα αστερες προσεκυνουν με και επιτιμησεν αυτω ο πατηρ αυτου και ειπεν αυτω τι το ενυπνιον τουτο ο ενυπνιασθης αρα γε ελθοντες ελευσομεθα εγω τε και η μητηρ σου και οι αδελφοι σου προσκυνησαι σοι επι την γην εξηλωσαν δε αυτον οι αδελφοι αυτου ο δε πατηρ αυτου διετηρησεν το ρημα εφορευθησαν δε οι αδελφοι αυτου βοσκειν τα προβατα του πατρος αυτων εις συχημ και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ ουχ οι αδελφοι σου ποιμαινουσιν εν συχημ δευρο αποστειλω σε προς αυτους ειπεν δε αυτω ιδου εγω ειπεν δε αυτω ισραηλ πορευθεις ιδε ει υγαινουσιν οι αδελφοι σου και τα προβατα και αναγγειλον μοι και απεστειλεν αυτον εκ της κοιλαδος της χεβρων και ηλθεν εις συχημ και ευρεν αυτον ανθρωπος πλανωμενον εν τω πεδιω ηρωτησεν δε αυτον ο ανθρωπος λεγων τι ζητεις ο δε ειπεν τους αδελφους μου ζητω αναγγειλον μοι που βοσκουσιν ειπεν δε αυτω ο ανθρωπος απηρκασιν εντευθεν ηκουσα γαρ αυτων λεγοντων πορευθωμεν εις δωθαιμ και εφορευθη ιωσηφ κατοπισθεν των αδελφων αυτου και ευρεν αυτους εν δωθαιμ προειδον δε αυτον μακροθεν προ του εγγισαι αυτον προς αυτους και επονηρευοντο του αποκτειναι αυτον ειπαν δε εκαστος προς τον αδελφον αυτου ιδου ο ενυπνιασθης εκεινος ερχεται νυν ουν δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ριψωμεν αυτον εις ενα των λακκων και ερουμεν θηριον πονηρον κατεφαγεν αυτον και οψομεθα τι εσται τα ενυπνια αυτου ακουσας δε ρουβην εξειλατο αυτον εκ των χειρων αυτων και ειπεν ου παταξομεν αυτον εις ψυχην ειπεν δε αυτοις ρουβην μη εκχεητε αιμα εμβαλετε αυτον εις τον λακκον τουτον τον εν τη ερημω χειρα δε μη επενεγκητε αυτω οπως εξελθαι αυτον εκ των χειρων αυτων και αποδω αυτον τω πατρι αυτου εγενετο δε ηνικα ηλθεν ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εξεδυσαν τον ιωσηφ τον χιτωνα τον ποικιλον τον περι αυτον και λαβοντες αυτον ερριψαν εις τον λακκον ο δε λακκος κενος υδωρ ουκ ειχεν εκαθισαν δε φαγειν αρτον και αναβλειψαντες τοις οφθαλμοις ειδον και ιδου οδοιποροι ισμαηλται ηρχοντο εκ γαλααδ και αι καμηλοι αυτων εγεμον θυμιαματων και ρητινης και στακτης εφορευοντο δε καταγαγειν εις αιγυπτον ειπεν δε ιουδας προς τους αδελφους αυτου τι χρησιμον εαν αποκτεινωμεν τον αδελφον ημων και κρυψωμεν το αιμα αυτου δευτε αποδωμεθα αυτον τοις ισμαηλταις τουτοις αι δε χειρες ημων μη εστωσαν επ αυτον οτι αδελφος ημων και σαρξ ημων εστιν ηκουσαν δε οι αδελφοι αυτου και παρεπορευοντο οι ανθρωποι οι μαδιθηναιοι οι εμποροι και εξειλκυσαν και ανεβιβασαν τον ιωσηφ εκ του λακκου και απεδοντο τον ιωσηφ τοις ισμαηλταις εικοσι χρυσων και κατηγαγον τον ιωσηφ εις αιγυπτον ανεστρεψεν δε ρουβην επι τον λακκον και ουχ ορα τον ιωσηφ εν τω λακκω και διερρηξεν τα ιματια

αυτου και ανεστρεψεν προς τους αδελφους αυτου και ειπεν το παιδα-
ριον ουκ εστιν εγω δε που πορευομαι ετι λαβοντες δε τον χιτωνα του
ιωσηφ εσφαξαν εριφον αιγων και εμολυναν τον χιτωνα τω αιματι και
απεστειλαν τον χιτωνα τον ποικιλον και εισηνεγκαν τω πατρι αυτων
και ειπαν τουτον ευρομεν επιγνωθι ει χιτων του υιου σου εστιν η ου
και επεγνω αυτον και ειπεν χιτων του υιου μου εστιν θηριον πονηρον
κατεφαγεν αυτον θηριον ηρπασεν τον ιωσηφ διερρηξεν δε ιακωβ τα
ιματια αυτου και επεθετο σακκον επι την οσφυν αυτου και επενθιει
τον υιον αυτου ημερας πολλας συνηχθησαν δε παντες οι υιοι αυτου
και αι θυγατρες και ηλθον παρακαλεσαι αυτον και ουκ ηθελεν πα-
ρακαλεισθαι λεγων οτι καταβησομαι προς τον υιον μου πενθων εις
αδου και εκλαυσεν αυτον ο πατηρ αυτου οι δε μαδιηναιοι απεδοντο
τον ιωσηφ εις αιγυπτον τω πετεφρη τω σπαδοντι φαraw αρχιμαγειρω
εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω κατεβη ιουδας απο των αδελφων αυτου
και αφικετο εως προς ανθρωπον τινα οδολλαμιτην ω ονομα ιρας και
ειδεν εκει ιουδας θυγατερα ανθρωπου χαναναου η ονομα σαυα και
ελαβεν αυτην και εισηλθεν προς αυτην και συλλαβουσα ετεκεν υιον
και εκαλεσεν το ονομα αυτου ηρ και συλλαβουσα ετι ετεκεν υιον και
εκαλεσεν το ονομα αυτου αυναν και προσθεισα ετι ετεκεν υιον και
εκαλεσεν το ονομα αυτου σηλωμ αυτη δε ην εν χασβι ηνικα ετεκεν
αυτους και ελαβεν ιουδας γυναικα ηρ τω πρωτοτοκω αυτου η ονο-
μα θαμαρ εγενετο δε ηρ πρωτοτοκος ιουδα πονηρος εναντιον κυριου
και απεκτεινεν αυτον ο θεος ειπεν δε ιουδας τω αυναν εισελθε προς
την γυναικα του αδελφου σου και γαμβρευσαι αυτην και αναστη-
σον σπερμα τω αδελφω σου γνους δε αυναν οτι ουκ αυτω εσται το
σπερμα εγινετο οταν εισηρχετο προς την γυναικα του αδελφου αυτου
εξεχεεν επι την γην του μη δουναι σπερμα τω αδελφω αυτου πονη-
ρον δε εφανη εναντιον του θεου οτι εποιησεν τουτο και εθανατωσεν
και τουτον ειπεν δε ιουδας θαμαρ τη νυμφη αυτου καθου χηρα εν
τω οικω του πατρος σου εως μεγας γεννηται σηλωμ ο υιος μου ειπεν
γαρ μηποτε αποθανη και ουτος ωσπερ οι αδελφοι αυτου απελθουσα
δε θαμαρ εκαθητο εν τω οικω του πατρος αυτης επληθυνθησαν δε
αι ημεραι και απεθανεν σαυα η γυνη ιουδα και παρακληθεις ιουδας
ανεβη επι τους κειροντας τα προβατα αυτου αυτος και ιρας ο ποιμην
αυτου ο οδολλαμιτης εις θαμνα και απηγγελη θαμαρ τη νυμφη αυτου
λεγοντες ιδου ο πενθερος σου αναβαινει εις θαμνα χειραι τα προβατα
αυτου και περιελομενη τα ιματια της χηρευσεως αφ εαυτης περιεβαλε-
το θεριστρον και εκαλλωπισατο και εκαθισεν προς ταις πυλαις αιναν
η εστιν εν παροδω θαμνα ειδεν γαρ οτι μεγας γεγονεν σηλωμ αυτος
δε ουκ εδωκεν αυτην αυτω γυναικα και ιδων αυτην ιουδας εδοξεν
αυτην πορνην ειναι κατεκαλυψατο γαρ το προσωπον αυτης και ουκ
επεγνω αυτην εξεκλινεν δε προς αυτην την οδον και ειπεν αυτη εασον
με εισελθειν προς σε ου γαρ εγνω οτι η νυμφη αυτου εστιν η δε ειπεν
τι μοι δωσεις εαν εισελθης προς με ο δε ειπεν εγω σοι αποστελω
εριφον αιγων εκ των προβατων η δε ειπεν εαν δως αρραβωνα εως του
αποστειλαι σε ο δε ειπεν τινα τον αρραβωνα σοι δωσω η δε ειπεν τον
δακτυλιον σου και τον ορμισκον και την ραβδον την εν τη χειρι σου
και εδωκεν αυτη και εισηλθεν προς αυτην και εν γαστρι ελαβεν εξ
αυτου και αναστασα απηλθεν και περιειλατο το θεριστρον αφ εαυτης
και ενεδυσατο τα ιματια της χηρευσεως αυτης απεστειλεν δε ιουδας

τον εριφον εξ αιγων εν χειρι του ποιμενος αυτου του οδολλαμιτου κομισασθαι τον αρραβωνα παρα της γυναικος και ουχ ευρεν αυτην επηρωτησεν δε τους ανδρας τους εκ του τοπου που εστιν η πορνη η γενομενη εν αιαν επι της οδου και ειπαν ουχ ην ενταυθα πορνη και απεστραφη προς ιουδαν και ειπεν ουχ ευρον και οι ανθρωποι οι εκ του τοπου λεγουσιν μη ειναι ωδε πορνην ειπεν δε ιουδας εχετω αυτα αλλα μηποτε καταγελασθωμεν εγω μεν απεσταλκα τον εριφον τουτον συ δε ουχ ευρηκας εγενετο δε μετα τριμηνον απηγγελη τω ιουδα λεγοντες εκπεπορευκεν θαμαρ η νυμφη σου και ιδου εν γαστρι εχει εκ πορνειας ειπεν δε ιουδας εξαγαγετε αυτην και κατακαυθητω αυτη δε αγομενη απεστειλεν προς τον πενθερον αυτης λεγουσα εκ του ανθρωπου τινος ταυτα εστιν εγω εν γαστρι εχω και ειπεν επιγνωθι τινος ο δακτυλιος και ο ορμισκος και η ραβδος αυτη επεγνω δε ιουδας και ειπεν δεδικαιωται θαμαρ η εγω ου εινεκεν ουκ εδωκα αυτην σηλωμ τω υιω μου και ου προσεθετο ετι του γνωαι αυτην εγενετο δε ηνικα ετικτεν και τηδε ην διδυμα εν τη γαστρι αυτης εγενετο δε εν τω τικτειν αυτην ο εις προεξηνεγκεν την χειρα λαβουσα δε η μαια εδησεν επι την χειρα αυτου κοκκινον λεγουσα ουτος εξελευσεται προτερος ως δε επισυνηγαγεν την χειρα και ευθυς εξηλθεν ο αδελφος αυτου η δε ειπεν τι διεκοπη δια σε φραγμος και εκαλεσεν το ονομα αυτου φαρεις και μετα τουτο εξηλθεν ο αδελφος αυτου εφω ην επι τη χειρι αυτου το κοκκινον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ζαρα ιωσηφ δε κατηχθη εις αιγυπτον και εκτησατο αυτον πετεφρης ο ευνουχος φαραω αρχιμαγειρος ανηρ αιγυπτιος εκ χειρος ισμαηλιτων οι κατηγαγον αυτον εκει και ην κυριος μετα ιωσηφ και ην ανηρ επιτυγχανων και εγενετο εν τω οικω παρα τω κυριω τω αιγυπτιω ηδει δε ο κυριος αυτου οτι κυριος μετ αυτου και οσα αν ποιη κυριος ευοδοι εν ταις χερσιν αυτου και ευρεν ιωσηφ χαριν εναντιον του κυριου αυτου ευηρεστει δε αυτω και κατεστησεν αυτον επι του οικου αυτου και παντα οσα ην αυτω εδωκεν δια χειρος ιωσηφ εγενετο δε μετα το κατασταθηναι αυτον επι του οικου αυτου και επι παντα οσα ην αυτω και ηυλογησεν κυριος τον οικον του αιγυπτιου δια ιωσηφ και εγενηθη ευλογία κυριου εν πασιν τοις υπαρχουσιν αυτω εν τω οικω και εν τω αγρω και επετρεψεν παντα οσα ην αυτω εις χειρας ιωσηφ και ουκ ηδει των καθ' εαυτον ουδεν πλην του αρτου ου ησθιεν αυτος και ην ιωσηφ καλος τω ειδει και ωραιος τη οφει σφοδρα και εγενετο μετα τα ρηματα ταυτα και επεβαλεν η γυνη του κυριου αυτου τους οφθαλμους αυτης επι ιωσηφ και ειπεν κοιμηθητι μετ εμου ο δε ουκ ηθελεν ειπεν δε τη γυναικι του κυριου αυτου ει ο κυριος μου ου γινωσκει δι εμε ουδεν εν τω οικω αυτου και παντα οσα εστιν αυτω εδωκεν εις τας χειρας μου και ουχ υπερεχει εν τη οικια ταυτη ουθεν εμου ουδε υπεξηρηται απ εμου ουδεν πλην σου δια το σε γυναικα αυτου ειναι και πως ποιησω το ρημα το πονηρον τουτο και αμαρτησομαι εναντιον του θεου ηνικα δε ελαλει τω ιωσηφ ημεραν εξ ημερας και ουχ υπηκουσεν αυτη καθειδου μετ αυτης του συγγενεσθαι αυτη εγενετο δε τοιαυτη τις ημερα εισηλθεν ιωσηφ εις την οικιαν ποιειν τα εργα αυτου και ουθεις ην των εν τη οικια εσω και επεσπασατο αυτον των ιματιων λεγουσα κοιμηθητι μετ εμου και καταλιπων τα ιματια αυτου εν ταις χερσιν αυτης εφυγεν και εξηλθεν εξω και εγενετο ως ειδεν οτι κατελιπεν τα ιματια αυτου εν ταις χερσιν αυτης και εφυγεν και εξηλθεν εξω

και εκαλεσεν τους οντας εν τη οικια και ειπεν αυτοις λεγουσα ιδετε εισηγαγεν ημιν παιδα εβραιον εμπαιζειν ημιν εισηλθεν προς με λεγων κοιμηθητι μετ εμου και εβοησα φωνη μεγαλη εν δε τω ακουσαι αυτον οτι υψωσα την φωνην μου και εβοησα καταλιπων τα ιματια αυτου παρ εμοι εφυγεν και εξηλθεν εξω και καταλιμπανει τα ιματια παρ εαυτη εως ηλθεν ο κυριος εις τον οικον αυτου και ελαλησεν αυτω κατα τα ρηματα ταυτα λεγουσα εισηλθεν προς με ο παις ο εβραιος ον εισηγαγες προς ημας εμπαιξαι μοι και ειπεν μοι κοιμηθησομαι μετα σου ως δε ηκουσεν οτι υψωσα την φωνην μου και εβοησα κατελιπεν τα ιματια αυτου παρ εμοι και εφυγεν και εξηλθεν εξω εγενετο δε ως ηκουσεν ο κυριος αυτου τα ρηματα της γυναικος αυτου οσα ελαλησεν προς αυτον λεγουσα ουτως εποησεν μοι ο παις σου και εθυμωθη οργη και λαβων ο κυριος ιωσηφ ενεβαλεν αυτον εις το οχυρωμα εις τον τοπον εν ω οι δεσμωται του βασιλεως κατεχονται εκει εν τω οχυρωματι και ην κυριος μετα ιωσηφ και κατεχεεν αυτου ελεος και εδωκεν αυτω χαριν εναντιον του αρχιδεσμοφυλακος και εδωκεν ο αρχιδεσμοφυλαξ το δεσμωτηριον δια χειρος ιωσηφ και παντας τους απηγμενους οσοι εν τω δεσμωτηριω και παντα οσα ποιουσιν εκει ουκ ην ο αρχιδεσμοφυλαξ του δεσμωτηριου γινωσκων δι αυτον ουθεν παντα γαρ ην δια χειρος ιωσηφ δια το τον κυριον μετ αυτου ειναι και οσα αυτος εποiei κυριος ευωδου εν ταις χερσιν αυτου εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα ημαρτεν ο αρχιοινοχοος του βασιλεως αιγυπτου και ο αρχισιτοποιος τω κυριω αυτων βασιλει αιγυπτου και ωργισθη φαραω επι τοις δυσιν ευνουχοις αυτου επι τω αρχιοινοχωω και επι τω αρχισιτοπωω και εθετο αυτους εν φυλακη παρα τω δεσμοφυλαχι εις το δεσμωτηριον εις τον τοπον ου ιωσηφ απηκτο εκει και συνεστησεν ο αρχιδεσμωτης τω ιωσηφ αυτους και παρεστη αυτοις ησαν δε ημερας εν τη φυλακη και ειδον αμφοτεροι ενυπνιον εκατερος ενυπνιον εν μια νυκτι ορασις του ενυπνιου αυτου ο αρχιοινοχοος και ο αρχισιτοποιος οι ησαν τω βασιλει αιγυπτου οι οντες εν τω δεσμωτηριω εισηλθεν δε προς αυτους ιωσηφ το πρωι και ειδεν αυτους και ησαν τεταραγμενοι και ηρωτα τους ευνουχους φαραω οι ησαν μετ αυτου εν τη φυλακη παρα τω κυριω αυτου λεγων τι οτι τα προσωπα υμων σκυθρωπα σημερον οι δε ειπαν αυτω ενυπνιον ειδομεν και ο συγκρινων ουκ εστιν αυτο ειπεν δε αυτοις ιωσηφ ουχι δια του θεου η διασαφησις αυτων εστιν διηγησασθε ουν μοι και διηγησατο ο αρχιοινοχοος το ενυπνιον αυτου τω ιωσηφ και ειπεν εν τω υπνω μου ην αμπελος εναντιον μου εν δε τη αμπελω τρεις πυθμενες και αυτη θαλλουσα ανενηνοχηια βλαστους πεπειροι οι βοτρυες σταφυλης και το ποτηριον φαραω εν τη χειρι μου και ελαβον την σταφυλην και εξεθλιψα αυτην εις το ποτηριον και εδωκα το ποτηριον εις τας χειρας φαραω και ειπεν αυτω ιωσηφ τουτο η συγκρισις αυτου οι τρεις πυθμενες τρεις ημεραι εισιν ετι τρεις ημεραι και μνησθησεται φαραω της αρχης σου και αποκαταστησει σε επι την αρχιοινοχοιαν σου και δωσεις το ποτηριον φαραω εις την χειρα αυτου κατα την αρχην σου την προτεραν ως ησθα οινοχοων αλλα μνησθητι μου δια σεαυτου οταν ευ σοι γενηται και ποιησεις εν εμοι ελεος και μνησθηση περι εμου φαραω και εξαξεις με εκ του οχυρωματος τουτου οτι κλοπη εκλαπην εκ γης εβραιων και ωδε ουκ εποησα ουδεν αλλ ενεβαλον με εις τον λακκον τουτον και ειδεν ο αρχισιτοποιος οτι ορθως συνεκρινεν και ειπεν τω ιωσηφ καγω ειδον ενυπνιον και ωμην

τρια κανα χονδριτων αιρειν επι της κεφαλης μου εν δε τω κανω τω επανω απο παντων των γενων ων ο βασιλευς φαραω εσθιει εργον σιτοποιου και τα πετεινα του ουρανου κατησθιεν αυτα απο του κανου του επανω της κεφαλης μου αποκριθεις δε ιωσηφ ειπεν αυτω αυτη η συγκρισις αυτου τα τρια κανα τρεις ημεραι εισιν ετι τριων ημερων αφελει φαραω την κεφαλην σου απο σου και κρεμασει σε επι ξυλου και φαγεται τα ορνεα του ουρανου τας σαρκας σου απο σου εγενετο δε εν τη ημερα τη τριτη ημερα γενεσεως ην φαραω και εποiei ποτον πασι τοις παισιν αυτου και εμνησθη της αρχης του αρχιοινοχοου και της αρχης του αρχισιτοποιου εν μεσω των παιδων αυτου και απεκατεστησεν τον αρχιοινοχοον επι την αρχην αυτου και εδωκεν το ποτηριον εις την χειρα φαραω τον δε αρχισιτοποιον εκρεμασεν καθα συνεκρινεν αυτοις ιωσηφ ουκ εμνησθη δε ο αρχιοινοχοος του ιωσηφ αλλα επελαθητο αυτου εγενετο δε μετα δυο ετη ημερων φαραω ειδεν ενυπνιον ωετο εσταναι επι του ποταμου και ιδου ωσπερ εκ του ποταμου ανεβαινον επτα βοες καλαι τω ειδει και εκλεκται ταις σαρξιν και εβροσκοντο εν τω αχει αλλαι δε επτα βοες ανεβαινον μετα ταυτας εκ του ποταμου αισχραι τω ειδει και λεπται ταις σαρξιν και ενεμοντο παρα τας βοας παρα το χειλος του ποταμου και κατεφαγον αι επτα βοες αι αισχραι και λεπται ταις σαρξιν τας επτα βοας τας καλας τω ειδει και τας εκλεκτας ηγερεθη δε φαραω και ενυπνιασθη το δευτερον και ιδου επτα σταχυες ανεβαινον εν πυθμενι ενι εκλεκτοι και καλοι αλλοι δε επτα σταχυες λεπτοι και ανεμοφθοροι ανεψυοντο μετ αυτους και κατεπιον οι επτα σταχυες οι λεπτοι και ανεμοφθοροι τους επτα σταχυας τους εκλεκτους και τους πληρεις ηγερεθη δε φαραω και ην ενυπνιον εγενετο δε πρωι και εταραχθη η ψυχη αυτου και αποστειλας εκαλεσεν παντας τους εξηγητας αιγυπτου και παντας τους σοφους αυτης και διηγησατο αυτοις φαραω το ενυπνιον και ουκ ην ο απαγγελλων αυτο τω φαραω και ελαλησεν ο αρχιοινοχοος προς φαραω λεγων την αμαρτιαν μου αναμιμνησκω σημερον φαραω ωργισθη τοις παισιν αυτου και εθετο ημας εν φυλακη εν τω οικω του αρχιμαγειρου εμε τε και τον αρχισιτοποιον και ειδομεν ενυπνιον εν νυκτι μια εγω τε και αυτος εκαστος κατα το αυτου ενυπνιον ειδομεν ην δε εκει μεθ ημων νεανισκος παις εβραιος του αρχιμαγειρου και διηγησαμεθα αυτω και συνεκρινεν ημιν εγεννηθη δε καθως συνεκρινεν ημιν ουτως και συνεβη εμε τε αποκατασταθηναι επι την αρχην μου εκεινον δε κρεμασθηναι αποστειλας δε φαραω εκαλεσεν τον ιωσηφ και εξηγαγον αυτον εκ του οχυρωματος και εξυρσαν αυτον και ηλλαξαν την στολην αυτου και ηλθεν προς φαραω ειπεν δε φαραω τω ιωσηφ ενυπνιον εωρακα και ο συγκρινων ουκ εστιν αυτο εγω δε ακηκοα περι σου λεγοντων ακουσαντα σε ενυπνια συγκριναι αυτα αποκριθεις δε ιωσηφ τω φαραω ειπεν ανευ του θεου ουκ αποκριθησεται το σωτηριον φαραω ελαλησεν δε φαραω τω ιωσηφ λεγων εν τω υπνω μου ωμην εσταναι παρα το χειλος του ποταμου και ωσπερ εκ του ποταμου ανεβαινον επτα βοες καλαι τω ειδει και εκλεκται ταις σαρξιν και ενεμοντο εν τω αχει και ιδου επτα βοες ετεραι ανεβαινον οπισω αυτων εκ του ποταμου πονηραι και αισχραι τω ειδει και λεπται ταις σαρξιν οιας ουκ ειδον τοιαυτας εν ολη γη αιγυπτω αισχροτερας και κατεφαγον αι επτα βοες αι αισχραι και λεπται τας επτα βοας τας πρωτας τας καλας και εκλεκτας και εισηλθον εις τας κοιλιας αυτων και ου διαδηλοι εγενοντο οτι

εισηλθον εις τας κοιλιας αυτων και αι οφεις αυτων αισχραι καθα και την αρχην εξεγερθεις δε εκοιμηθην και ειδον παλιν εν τω υπνω μου και ωσπερ επτα σταχυες ανεβαινον εν πυθμενι ενι πληρεις και καλοι αλλοι δε επτα σταχυες λεπτοι και ανεμοφθοροι ανεφυοντο εχομενοι αυτων και κατεπιον οι επτα σταχυες οι λεπτοι και ανεμοφθοροι τους επτα σταχυας τους καλους και τους πληρεις ειπα ουν τοις εξηγηταις και ουκ ην ο απαγγελων μοι και ειπεν ιωσηφ τω φαraw το ενυπνιον φαraw εν εστιν οσα ο θεος ποιει εδειξεν τω φαraw αι επτα βοες αι καλαι επτα ετη εστιν και οι επτα σταχυες οι καλοι επτα ετη εστιν το ενυπνιον φαraw εν εστιν και αι επτα βοες αι λεπται αι αναβαινουσαι οπισω αυτων επτα ετη εστιν και οι επτα σταχυες οι λεπτοι και ανεμοφθοροι εσονται επτα ετη λιμου το δε ρημα ο ειρηκα φαraw οσα ο θεος ποιει εδειξεν τω φαraw ιδου επτα ετη ερχεται ευθηνια πολλη εν παση γη αιγυπτω ηξει δε επτα ετη λιμου μετα ταυτα και επιλησονται της πλησμονης εν ολη γη αιγυπτω και αναλωσει ο λιμος την γην και ουκ επιγνωσθησεται η ευθηνια επι της γης απο του λιμου του εσομενου μετα ταυτα ισχυρος γαρ εσται σφοδρα περι δε του δευτερωσαι το ενυπνιον φαraw δις οτι αληθες εσται το ρημα το παρα του θεου και ταχυνει ο θεος του ποιησαι αυτο νυν ουν σκεψαι ανθρωπον φρονιμον και συνετον και καταστησον αυτον επι γης αιγυπτου και ποιησατω φαraw και καταστησατω τοπαρχας επι της γης και αποπεμπωσατωσαν παντα τα γεννηματα της γης αιγυπτου των επτα ετων της ευθηνιας και συναγαγετωσαν παντα τα βρωματα των επτα ετων των ερχομενων των καλων τουτων και συναχθητω ο σιτος υπο χειρα φαraw βρωματα εν ταις πολεσιν φυλαχθητω και εσται τα βρωματα πεφυλαγμενα τη γη εις τα επτα ετη του λιμου α εσονται εν γη αιγυπτω και ουκ εκτριβησεται η γη εν τω λιμω ηρεσεν δε τα ρηματα εναντιον φαraw και εναντιον παντων των παιδων αυτου και ειπεν φαraw πασιν τοις παισιν αυτου μη ευρησομεν ανθρωπον τοιουτον ος εχει πνευμα θεου εν αυτω ειπεν δε φαraw τω ιωσηφ επειδη εδειξεν ο θεος σοι παντα ταυτα ουκ εστιν ανθρωπος φρονιμωτερος και συνετωτερος σου συ εση επι τω οικω μου και επι τω στοματι σου υπακουσεται πας ο λαος μου πλην τον θρονον υπερεξω σου εγω ειπεν δε φαraw τω ιωσηφ ιδου καθιστημι σε σημερον επι πασης γης αιγυπτου και περιελομενος φαraw τον δακτυλιον απο της χειρος αυτου περιεθηκεν αυτον επι την χειρα ιωσηφ και ενεδυσεν αυτον στολην βυσσινην και περιεθηκεν κλοιον χρυσουν περι τον τραχηλον αυτου και ανεβιβασεν αυτον επι το αρμα το δευτερον των αυτου και εκηρυξεν εμπροσθεν αυτου κηρυξ και κατεστησεν αυτον εφ ολης γης αιγυπτου ειπεν δε φαraw τω ιωσηφ εγω φαraw ανευ σου ουκ εξαρει ουθεις την χειρα αυτου επι παση γη αιγυπτου και εκαλεσεν φαraw το ονομα ιωσηφ φονθομφανηχ και εδωκεν αυτω την ασηννεθ θυγατερα πετεφρη ιερεως ηλιου πολεως αυτω γυναικα ιωσηφ δε ην ετων τριακοντα οτε εστη εναντιον φαraw βασιλεως αιγυπτου εξηλθεν δε ιωσηφ εκ προσωπου φαraw και διηλθεν πασαν γην αιγυπτου και εποησεν η γη εν τοις επτα ετεσιν της ευθηνιας δραγματα και συνηγαγεν παντα τα βρωματα των επτα ετων εν οις ην η ευθηνια εν γη αιγυπτου και εθηκεν τα βρωματα εν ταις πολεσιν βρωματα των πεδιων της πολεως των κυκλω αυτης εθηκεν εν αυτη και συνηγαγεν ιωσηφ σιτον ωσει την αμμον της θαλασσης πολυν σφοδρα εως ουκ ηδυναντο αριθμησαι ου γαρ ην

αριθμος τω δε ιωσηφ εγενοντο υιοι δυο προ του ελθειν τα επτα ετη του λιμου ους ετεκεν αυτω ασεννεθ θυγατηρ πετεφρη ιερεως ηλιου πολεως εκαλεσεν δε ιωσηφ το ονομα του πρωτοτοκου μανασση οτι επιλαθεσθαι με εποιησεν ο θεος παντων των πονων μου και παντων των του πατρος μου το δε ονομα του δευτερου εκαλεσεν εφραιμ οτι ηυξησεν με ο θεος εν γη ταπεινωσεως μου παρηλθον δε τα επτα ετη της ευθηνιας α εγενοντο εν γη αιγυπτω και ηρξαντο τα επτα ετη του λιμου ερχεσθαι καθα ειπεν ιωσηφ και εγενετο λιμος εν παση τη γη εν δε παση γη αιγυπτου ησαν αρτοι και επεινασεν πασα η γη αιγυπτου εκεκραξεν δε ο λαος προς φαραω περι αρτων ειπεν δε φαραω πασι τοις αιγυπτιοις πορευεσθε προς ιωσηφ και ο εαν ειπη υμιν ποιησατε και ο λιμος ην επι προσωπου πασης της γης ανεωξεν δε ιωσηφ παντας τους σιτοβολωνας και επωλει πασι τοις αιγυπτιοις και πασαι αι χωραι ηλθον εις αιγυπτον αγοραζειν προς ιωσηφ επεκρατησεν γαρ ο λιμος εν παση τη γη ιδων δε ιακωβ οτι εστιν πρασις εν αιγυπτω ειπεν τοις υιοις αυτου ινα τι ραθυμειτε ιδου ακηκοα οτι εστιν σιτος εν αιγυπτω καταβητε εκει και πριασθε ημιν μικρα βρωματα ινα ζωμεν και μη αποθανωμεν κατεβησαν δε οι αδελφοι ιωσηφ οι δεκα πριασθαι σιτον εξ αιγυπτου τον δε βενιαμιν τον αδελφον ιωσηφ ουκ απεστειλεν μετα των αδελφων αυτου ειπεν γαρ μηποτε συμβη αυτω μαλακια ηλθον δε οι υιοι ισραηλ αγοραζειν μετα των ερχομενων ην γαρ ο λιμος εν γη χανααν ιωσηφ δε ην αρχων της γης ουτος επωλει παντι τω λαω της γης ελθοντες δε οι αδελφοι ιωσηφ προσεκυνησαν αυτω επι προσωπον επι την γην ιδων δε ιωσηφ τους αδελφους αυτου επεγνω και ηλλοτριουτο απ αυτων και ελαλησεν αυτοις σκληρα και ειπεν αυτοις ποθεν ηκατε οι δε ειπαν εκ γης χανααν αγορασαι βρωματα επεγνω δε ιωσηφ τους αδελφους αυτου αυτοι δε ουκ επεγνωσαν αυτον και εμνησθη ιωσηφ των ενυπνιων ων ειδεν αυτος και ειπεν αυτοις κατασκοποι εστε κατανοησαι τα ιχνη της χωρας ηκατε οι δε ειπαν ουχι κυριε οι παιδες σου ηλθομεν πριασθαι βρωματα παντες εσμεν υιοι ενος ανθρωπου ειρηνικοι εσμεν ουκ εισιν οι παιδες σου κατασκοποι ειπεν δε αυτοις ουχι αλλα τα ιχνη της γης ηλθατε ιδειν οι δε ειπαν δωδεκα εσμεν οι παιδες σου αδελφοι εν γη χανααν και ιδου ο νεωτερος μετα του πατρος ημων σημερον ο δε ετερος ουχ υπαρχει ειπεν δε αυτοις ιωσηφ τουτο εστιν ο ειρηκα υμιν λεγων οτι κατασκοποι εστε εν τουτω φανεισθε νη την υγειαν φαραω ου μη εξελθητε εντευθεν εαν μη ο αδελφος υμων ο νεωτερος ελθη ωδε αποστείλατε εξ υμων ενα και λαβετε τον αδελφον υμων υμεις δε απαχθητε εως του φανερα γενεσθαι τα ρηματα υμων ει αληθευετε η ου ει δε μη νη την υγειαν φαραω η μην κατασκοποι εστε και εθετο αυτους εν φυλακη ημερας τρεις ειπεν δε αυτοις τη ημερα τη τριτη τουτο ποιησατε και ζησεσθε τον θεον γαρ εγω φοβουμαι ει ειρηνικοι εστε αδελφος υμων εις κατασχεθητω εν τη φυλακη αυτοι δε βαδισατε και απαγαγετε τον αγορασμον της σιτοδοσιας υμων και τον αδελφον υμων τον νεωτερον αγαγετε προς με και πιστευθησονται τα ρηματα υμων ει δε μη αποθανεισθε εποιησαν δε ουτως και ειπεν εκαστος προς τον αδελφον αυτου ναι εν αμαρτια γαρ εσμεν περι του αδελφου ημων οτι υπερεidoμεν την θλιψιν της ψυχης αυτου οτε κατεδεετο ημων και ουκ εισηκουσαμεν αυτου ενεκεν τουτου επηλθεν εφ ημας η θλιψις αυτη αποκριθεις δε ρουβην ειπεν αυτοις ουκ ελαλησα υμιν λεγων μη αδικησητε το παιδαριον και

οὐκ εἰσηκούσατε μου καὶ ἰδοὺ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται αὐτοὶ δὲ οὐκ ἤδεισαν ὅτι ἀκούει ἰωσήφ ὁ γὰρ ἐρμηνευτὴς ἀνα μέσον αὐτῶν ἦν ἀποστραφεὶς δὲ ἀπ' αὐτῶν ἐκλαύσεν ἰωσήφ καὶ πάλιν προσήλθεν πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπεν αὐτοῖς καὶ ἐλάβεν τὸν σύμεων ἀπ' αὐτῶν καὶ ἐδήσεν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν ἐνέτειλατο δὲ ἰωσήφ ἐμπλησθαι τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου καὶ ἀποδοῦναι τὸ ἀργύριον ἑκάστου εἰς τὸν σάκκον αὐτοῦ καὶ δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμὸν εἰς τὴν ὁδὸν καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως καὶ ἐπιθέντες τὸν σίτον ἐπὶ τοὺς ὄνους αὐτῶν ἀπηλθὼν ἐκεῖθεν λύσας δὲ εἰς τὸν μαρσιππὸν αὐτοῦ δοῦναι χόρτασμα τὰς ὄνους αὐτοῦ οὐ κατέλυσαν εἶδεν τὸν δεσμόν τοῦ ἀργυρίου αὐτοῦ καὶ ἡν ἐπάνω τοῦ στοματός τοῦ μαρσιπποῦ καὶ εἶπεν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἀπεδοθῇ μοι τὸ ἀργύριον καὶ ἰδοὺ τοῦτο ἐν τῷ μαρσιππῷ μου καὶ ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν καὶ ἐταραχθῆσαν πρὸς ἀλλήλους λέγοντες τί τοῦτο ἐποίησεν ὁ θεὸς ἡμῖν ἤλθον δὲ πρὸς ἰακώβ τὸν πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν χαναν καὶ ἀπηγγείλαν αὐτῷ πάντα τὰ συμβάντα αὐτοῖς λέγοντες λελαλήκην ὁ ἀνθρώπος ὁ κυριὸς τῆς γῆς πρὸς ἡμᾶς σκληρὰ καὶ εὐθετο ἡμᾶς ἐν φυλάκῃ ὥς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν εἵπαμεν δὲ αὐτῷ εἰρηνικοὶ ἐσμεν οὐκ ἐσμεν κατασκοποὶ δώδεκα ἀδελφοὶ ἐσμεν υἱοὶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ὁ εἰς οὐχ ὑπάρχει ὁ δὲ μικρότερος μετὰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν σημερον ἐν γῇ χαναν εἶπεν δὲ ἡμῖν ὁ ἀνθρώπος ὁ κυριὸς τῆς γῆς ἐν τούτῳ γινώσκω ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστε ἀδελφὸν ἐνὰ ἀφ' ἑτέρου ὡς μετ' ἐμοῦ τὸν δὲ ἀγορασμὸν τῆς σιτοδοσίας τοῦ οἴκου ὑμῶν λαβόντες ἀπελθάτε καὶ ἀγαγέτε πρὸς με τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν τὸν νεώτερον καὶ γινώσκω ὅτι οὐ κατασκοποὶ ἐστε ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοὶ ἐστε καὶ τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν ἀποδώσω ὑμῖν καὶ τὴν γῆν ἐμπορευέσθε ἐγένετο δὲ ἐν τῷ κατακενῶν αὐτοὺς τοὺς σάκκους αὐτῶν καὶ ἡν ἑκάστου ὁ δεσμός τοῦ ἀργυρίου ἐν τῷ σάκκῳ αὐτῶν καὶ εἶδον τοὺς δεσμοὺς τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν εἶπεν δὲ αὐτοῖς ἰακώβ ὁ πατὴρ αὐτῶν ἐμε ἠτεκνώσατε ἰωσήφ οὐκ ἐστὶν σύμεων οὐκ ἐστὶν καὶ τὸν βενιαμὴν ληψέσθε ἐπ' ἐμὲ ἐγένετο πάντα ταῦτα εἶπεν δὲ ρουβὴν τῷ πατρὶ αὐτοῦ λέγων τοὺς δύο υἱοὺς μου ἀποκτείνον ἐὰν μὴ ἀγάγω αὐτὸν πρὸς σέ ὅς αὐτὸν εἰς τὴν χεῖρα μου καγῶ ἀναξῶ αὐτὸν πρὸς σέ ὁ δὲ εἶπεν οὐ καταβήσεται ὁ υἱός μου μεθ' ὑμῶν ὅτι ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἀπεθάνεν καὶ αὐτὸς μόνος καταλελειπταὶ καὶ συμβήσεται αὐτὸν μάλα-κισθῆναι ἐν τῇ ὁδῷ ἢ ἀν' πορευθῆναι καὶ καταξέτε μου τὸ γῆρας μετὰ λυπῆς εἰς ἀδοῦ ὁ δὲ λίμος ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐγένετο δὲ ἡνικα συνετέλεσαν καταφάγειν τὸν σίτον ὃν ἠνεγκαν ἐξ αἰγύπτου καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν πάλιν πορευθέντες πρᾶσθε ἡμῖν μικρὰ βρώμα-τα εἶπεν δὲ αὐτῷ ἰουδᾶς λέγων διαμαρτυρία διαμεμαρτυρηταὶ ἡμῖν ὁ ἀνθρώπος λέγων οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπον μου ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἢ ἐἴ μεν οὖν ἀποστελλεῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν καταβήσομεθα καὶ ἀγορασώμεν σοὶ βρώματα εἰ δὲ μὴ ἀποστελλεῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν μεθ' ἡμῶν οὐ πορευσομεθα ὁ γὰρ ἀνθρώπος εἶπεν ἡμῖν λέγων οὐκ ὄψεσθε μου τὸ πρόσωπον ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφός ὑμῶν ὁ νεώτερος μεθ' ὑμῶν ἢ εἶπεν δὲ ἰσραὴλ τί ἐκακοποιή-σατε με ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ εἰ ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός οἱ δὲ εἶπαν ἐρωτῶν ἐπῆρωτήσεν ἡμᾶς ὁ ἀνθρώπος καὶ τὴν γενεάν ἡμῶν λέγων εἰ ἐτι ὁ πατὴρ ὑμῶν ζῇ εἰ ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός καὶ ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερωτήσιν ταυτὴν μὴ ἤδειμεν εἰ ἐρεῖ ἡμῖν ἀγαγέτε τὸν ἀδελ-φὸν ὑμῶν εἶπεν δὲ ἰουδᾶς πρὸς ἰσραὴλ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἀποστείλον

το παιδαριον μετ εμου και ανασταντες πορευσομεθα ινα ζωμεν και μη αποθανωμεν και ημεις και συ και η αποσκευη ημων εγω δε εκδεχομαι αυτον εκ χειρος μου ζητησον αυτον εαν μη αγαγω αυτον προς σε και στησω αυτον εναντιον σου ημαρτηκως εσομαι προς σε πασας τας ημερας ει μη γαρ εβραδυναμεν ηδη αν υπεστρεψαμεν δις ειπεν δε αυτοις ισραηλ ο πατηρ αυτων ει ουτως εστιν τουτο ποιησατε λαβετε απο των καρπων της γης εν τοις αγγειοις υμων και καταγαγετε τω ανθρωπω δωρα της ρητινης και του μελιτος θυμιαμα και στακτην και τερεμινθον και καρυα και το αργυριον δισσον λαβετε εν ταις χερσιν υμων το αργυριον το αποστραφεν εν τοις μαρσιπποις υμων αποστρεψατε μεθ υμων μηποτε αγνοημα εστιν και τον αδελφον υμων λαβετε και ανασταντες καταβητε προς τον ανθρωπον ο δε θεος μου δωη υμιν χαριν εναντιον του ανθρωπου και αποστείλαι τον αδελφον υμων τον ενα και τον βενιαμιν εγω μεν γαρ καθα ητεκνωμαι ητεκνωμαι λαβοντες δε οι ανδρες τα δωρα ταυτα και το αργυριον διπλουν ελαβον εν ταις χερσιν αυτων και τον βενιαμιν και ανασταντες κατεβησαν εις αιγυπτον και εστησαν εναντιον ιωσηφ ειδεν δε ιωσηφ αυτους και τον βενιαμιν τον αδελφον αυτου τον ομομητριον και ειπεν τω επι της οικιας αυτου εισαγαγε τους ανθρωπους εις την οικιαν και σφαξον θυματα και ετοιμασον μετ εμου γαρ φαγονται οι ανθρωποι αρτους την μεσημβριαν εποιησεν δε ο ανθρωπος καθα ειπεν ιωσηφ και εισηγαγεν τους ανθρωπους εις τον οικον ιωσηφ ιδοντες δε οι ανθρωποι οτι εισηχθησαν εις τον οικον ιωσηφ ειπαν δια το αργυριον το αποστραφεν εν τοις μαρσιπποις ημων την αρχην ημεις εισαγομεθα του συκοφαντησαι ημας και επιθεσθαι ημιν του λαβειν ημας εις παιδας και τους ονους ημων προσελθοντες δε προς τον ανθρωπον τον επι του οικου ιωσηφ ελαλησαν αυτω εν τω πυλωνι του οικου λεγοντες δεομεθα κυριε κατεβημεν την αρχην πριασθαι βρωματα εγενετο δε ηνικα ηλθομεν εις το καταλυσαι και ηνοιξαμεν τους μαρσιππους ημων και τοδε το αργυριον εκαστου εν τω μαρσιππω αυτου το αργυριον ημων εν σταθμω απεστρεψαμεν νυν εν ταις χερσιν ημων και αργυριον ετερον ηνεγκαμεν μεθ εαυτων αγορασαι βρωματα ουκ οίδαμεν τις ενεβαλεν το αργυριον εις τους μαρσιππους ημων ειπεν δε αυτοις ιλεως υμιν μη φοβεισθε ο θεος υμων και ο θεος των πατερων υμων εδωκεν υμιν ιησαυρους εν τοις μαρσιπποις υμων το δε αργυριον υμων ευδοκιμουν απεχω και εξηγαγεν προς αυτους τον συμεων και ηνεγκεν υδωρ νιψαι τους ποδας αυτων και εδωκεν χορτασματα τοις ονοις αυτων ητοιμασαν δε τα δωρα εως του ελθειν ιωσηφ μεσημβριας ηκουσαν γαρ οτι εκει μελλει αρισταν εισηλθην δε ιωσηφ εις την οικιαν και προσηνεγκαν αυτω τα δωρα α ειχον εν ταις χερσιν αυτων εις τον οικον και προσεκυνησαν αυτω επι προσωπον επι την γην ηρωτησεν δε αυτους πως εχετε και ειπεν αυτοις ει υγαινει ο πατηρ υμων ο πρεσβυτερος ον ειπατε ετι ζη οι δε ειπαν υγαινει ο παις σου ο πατηρ ημων ετι ζη και ειπεν ευλογητος ο ανθρωπος εκεινος τω θεω και κυψαντες προσεκυνησαν αυτω αναβλεψας δε τοις οφθαλμοις ιωσηφ ειδεν βενιαμιν τον αδελφον αυτου τον ομομητριον και ειπεν ουτος ο αδελφος υμων ο νεωτερος ον ειπατε προς με αγαγειν και ειπεν ο θεος ελεησαι σε τεκνον εταραχθη δε ιωσηφ συνεστρεφετο γαρ τα εντερα αυτου επι τω αδελφω αυτου και εξητει κλαусαι εισελθων δε εις το ταμειον εκλαυσεν εκει και νιψαμενος το προσωπον εξελθων ενεκρατευσατο και ειπεν παραυτε

αρτους και παρεθηκεν αυτω μονω και αυτοις καθ' εαυτους και τοις αιγυπτιοις τοις συνδειπνουσιν μετ' αυτου καθ' εαυτους ου γαρ εδυναντο οι αιγυπτιοι συνεσθιειν μετα των εβραιων αρτους βδελυγμα γαρ εστιν τοις αιγυπτιοις εκαθισαν δε εναντιον αυτου ο πρωτοτοκος κατα τα πρεσβεια αυτου και ο νεωτερος κατα την νεοτητα αυτου εξισταντο δε οι ανθρωποι εκαστος προς τον αδελφον αυτου ηραν δε μεριδας παρ αυτου προς αυτοις εμεγαλυνθη δε η μερις βενιαμιν παρα τας μεριδας παντων πενταπλασιως προς τας εκεινων επιον δε και εμεθυσθησαν μετ' αυτου και ενετειλατο ιωσηφ τω οντι επι της οικιας αυτου λεγων πλησατε τους μαρσιππους των ανθρωπων βρωματων οσα εαν δυνωνται αραι και εμβαλατε εκαστου το αργυριον επι του στοματος του μαρσιππου και το κονδυ μου το αργυρουν εμβαλατε εις τον μαρσιππον του νεωτερου και την τιμην του σιτου αυτου εγεννηθη δε κατα το ρημα ιωσηφ καθως ειπεν το πρωι διεφαισεν και οι ανθρωποι απεσταλησαν αυτοι και οι ονοι αυτων εξελθοντων δε αυτων την πολιν ουκ απεσχον μακραν και ιωσηφ ειπεν τω επι της οικιας αυτου αναστας επιδιωξον οπισω των ανθρωπων και καταλημψη αυτους και ερεις αυτοις τι οτι ανταπεδωκατε πονηρα αντι καλων ινα τι εκλεψατε μου το κονδυ το αργυρουν ου τουτο εστιν εν ω πινει ο κυριος μου αυτος δε οικωνισμω οικωνιζεται εν αυτω πονηρα συντετελεσθε α πεποιηκατε ευρων δε αυτοις ειπεν αυτοις κατα τα ρηματα ταυτα οι δε ειπον αυτω ινα τι λαλει ο κυριος κατα τα ρηματα ταυτα μη γενοιτο τοις παισιν σου ποιησαι κατα το ρημα τουτο ει το μεν αργυριον ο ευρομεν εν τοις μαρσιπποις ημων απεστρεψαμεν προς σε εκ γης χαναν πως αν κλειψαιμεν εκ του οικου του κυριου σου αργυριον η χρυσιον παρ ω αν ευρεθη το κονδυ των παιδων σου αποθνησκετω και ημεις δε εσομεθα παιδες τω κυριω ημων ο δε ειπεν και νυν ως λεγετε ουτως εσται ο ανθρωπος παρ ω αν ευρεθη το κονδυ αυτος εσται μου παις υμεις δε εσεσθε καθαροι και εσπευσαν και καθειλαν εκαστος τον μαρσιππον αυτου επι την γην και ηνοιξαν εκαστος τον μαρσιππον αυτου ηρευνα δε απο του πρεσβυτερου αρξαμενος εως ηλθεν επι τον νεωτερον και ευρεν το κονδυ εν τω μαρσιππω τω βενιαμιν και διερρηξαν τα ιματια αυτων και επεθηκαν εκαστος τον μαρσιππον αυτου επι τον ονον αυτου και επεστρεψαν εις την πολιν εισηλθεν δε ιουδας και οι αδελφοι αυτου προς ιωσηφ επι αυτου οντος εκει και επεσον εναντιον αυτου επι την γην ειπεν δε αυτοις ιωσηφ τι το πραγμα τουτο ο εποησατε ουκ οιδατε οτι οικωνισμω οικωνιεται ανθρωπος οιος εγω ειπεν δε ιουδας τι αντερουμεν τω κυριω η τι λαλησωμεν η τι δικαιωθωμεν ο δε θεος ευρεν την αδικιαν των παιδων σου ιδου εσμεν οικεται τω κυριω ημων και ημεις και παρ ω ευρεθη το κονδυ ειπεν δε ιωσηφ μη μοι γενοιτο ποιησαι το ρημα τουτο ο ανθρωπος παρ ω ευρεθη το κονδυ αυτος εσται μου παις υμεις δε αναβητε μετα σωτηριας προς τον πατερα υμων εγγισας δε αυτω ιουδας ειπεν δεομαι κυριε λαλησατω ο παις σου ρημα εναντιον σου και μη θυμωθης τω παιδι σου οτι συ ει μετα φαραω κυριε συ ηρωτησας τους παιδας σου λεγων ει εχετε πατερα η αδελφον και ειπαμεν τω κυριω εστιν ημιν πατηρ πρεσβυτερος και παιδιον γηρωσ νεωτερον αυτω και ο αδελφος αυτου απεθανεν αυτος δε μονος υπελειφθη τη μητρι αυτου ο δε πατηρ αυτον ηγαπησεν ειπας δε τοις παισιν σου καταγαγετε αυτον προς με και επιμελουμεν αυτου και ειπαμεν τω κυριω ου δυνησεται το παιδιον καταλιπειν τον πατερα εαν

δε καταλιπη τον πατερα αποθανειται συ δε ειπας τοις παισιν σου εαν μη καταβη ο αδελφος υμων ο νεωτερος μεθ υμων ου προσθησεσθε ετι ιδειν το προσωπον μου εγενετο δε ηνικα ανεβημεν προς τον παιδα σου πατερα δε ημων απηγγειλαμεν αυτω τα ρηματα του κυριου ειπεν δε ημιν ο πατηρ ημων βαδισατε παλιν αγορασατε ημιν μικρα βρωματα ημεις δε ειπαμεν ου δυνησομεθα καταβηναι αλλ ει μεν ο αδελφος ημων ο νεωτερος καταβαινει μεθ ημων καταβησομεθα ου γαρ δυνησομεθα ιδειν το προσωπον του ανθρωπου του αδελφου του νεωτερου μη οντος μεθ ημων ειπεν δε ο παις σου ο πατηρ ημων προς ημας υμεις γινωσκετε οτι δυο ετεκεν μοι η γυνη και εξηλθεν ο εις απ εμου και ειπατε οτι θηριοβρωτος γεγονεν και ουκ ειδον αυτον ετι και νυν εαν ουν λαβητε και τουτον εκ προσωπου μου και συμβη αυτω μαλακια εν τη οδω και καταξετε μου το γηρας μετα λυπης εις αδου νυν ουν εαν εισπορευμαι προς τον παιδα σου πατερα δε ημων και το παιδαριον μη η μεθ ημων η δε ψυχη αυτου εκκρεμαται εκ της τουτου ψυχης και εσται εν τω ιδειν αυτον μη ον το παιδαριον μεθ ημων τελευτησει και καταξουσιν οι παιδες σου το γηρας του παιδος σου πατρος δε ημων μετ οδυνης εις αδου ο γαρ παις σου εκδεδεκται το παιδιον παρα του πατρος λεγων εαν μη αγαγω αυτον προς σε και στησω αυτον εναντιον σου ημαρτηκως εσομαι προς τον πατερα πασας τας ημερας νυν ουν παραμενω σοι παις αντι του παιδιου οικητης του κυριου το δε παιδιον αναβητω μετα των αδελφων πως γαρ αναβησομαι προς τον πατερα του παιδιου μη οντος μεθ ημων ινα μη ιδω τα κακα α ευρησει τον πατερα μου και ουκ ηδυνάτο ιωσηφ ανεχεσθαι παντων των παρεστηκοτων αυτω αλλ ειπεν εξαποστειλατε παντας απ εμου και ου παρειστηκει ουδεις ετι τω ιωσηφ ηνικα ανεγνωριζετο τοις αδελφοις αυτου και αφηκεν φωνην μετα κλαυθμου ηκουσαν δε παντες οι αιγυπτιοι και ακουστον εγενετο εις τον οικον φαראω ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εγω ειμι ιωσηφ ετι ο πατηρ μου ζη και ουκ εδυνάτο οι αδελφοι αποκριθηναι αυτω εταραχθησαν γαρ ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου εγγισατε προς με και ηγγισαν και ειπεν εγω ειμι ιωσηφ ο αδελφος υμων ον απεδοσθε εις αιγυπτον νυν ουν μη λυπεισθε μηδε σκληρον υμιν φανητω οτι απεδοσθε με ωδε εις γαρ ζωην απεστειλεν με ο θεος εμπροσθεν υμων τουτο γαρ δευτερον ετος λιμος επι της γης και ετι λοιπα πεντε ετη εν οις ουκ εσται αροτριασις ουδε αμητος απεστειλεν γαρ με ο θεος εμπροσθεν υμων υπολειπεσθαι υμων καταλειμμα επι της γης και εκθρεψαι υμων καταλειψιν μεγαλην νυν ουν ουχ υμεις με απεσταλκατε ωδε αλλ η ο θεος και εποιησεν με ως πατερα φαראω και κυριον παντος του οικου αυτου και αρχοντα πασης γης αιγυπτου σπευσαντες ουν αναβητε προς τον πατερα μου και ειπατε αυτω ταδε λεγει ο υιος σου ιωσηφ εποιησεν με ο θεος κυριον πασης γης αιγυπτου καταβηθι ουν προς με και μη μεινης και κατοικησεις εν γη γεσεμ αραβιας και εση εγγυς μου συ και οι υιοι σου και οι υιοι των υιων σου τα προβατα σου και αι βοες σου και οσα σοι εστιν και εκθρεψω σε εκει ετι γαρ πεντε ετη λιμος ινα μη εκτριβης συ και οι υιοι σου και παντα τα υπαρχοντα σου ιδου οι οφθαλμοι υμων βλεπουσιν και οι οφθαλμοι βενιαμιν του αδελφου μου οτι το στομα μου το λαλουν προς υμας απαγγειλατε ουν τω πατρι μου πασαν την δοξαν μου την εν αιγυπτω και οσα ειδετε και ταχυαντες καταγαγετε τον πατερα μου ωδε και επιπεσων επι τον τραχηλον

βενιαμιν του αδελφου αυτου εκλαυσεν επ αυτω και βενιαμιν εκλαυσεν επι τω τραχηλω αυτου και καταφιλησας παντας τους αδελφους αυτου εκλαυσεν επ αυτοις και μετα ταυτα ελαλησαν οι αδελφοι αυτου προς αυτον και διεβροθη η φωνη εις τον οικον φαraw λεγοντες ηκασιν οι αδελφοι ιωσηφ εχαρη δε φαraw και η θεραπεια αυτου ειπεν δε φαraw προς ιωσηφ ειπον τοις αδελφοις σου τουτο ποιησατε γεμισατε τα πορεια υμων και απελθατε εις γην χανααν και παραλαβοντες τον πατερα υμων και τα υπαρχοντα υμων ηκετε προς με και δωσω υμιν παντων των αγαθων αιγυπτου και φαγεσθε τον μυελον της γης συ δε εντειλαι ταυτα λαβειν αυτοις αμαξας εκ γης αιγυπτου τοις παιδιοις υμων και ταις γυναιξιν και αναλαβοντες τον πατερα υμων παραγινεσθε και μη φεισησθε τοις οφθαλμοις των σκευων υμων τα γαρ παντα αγαθα αιγυπτου υμιν εσται εποιησαν δε ουτως οι υιοι ισραηλ εδωκεν δε ιωσηφ αυτοις αμαξας κατα τα ειρημενα υπο φαraw του βασιλεως και εδωκεν αυτοις επισιτισμον εις την οδον και πασιν εδωκεν δισσας στολας τω δε βενιαμιν εδωκεν τριακοσιους χρυσους και πεντε εξαλλασσουσας στολας και τω πατρι αυτου απεστειλεν κατα τα αυτα και δεκα ονους αιροντας απο παντων των αγαθων αιγυπτου και δεκα ημιονους αιρουσας αρτους τω πατρι αυτου εις οδον εξαπεστειλεν δε τους αδελφους αυτου και επορευθησαν και ειπεν αυτοις μη οργιζεσθε εν τη οδω και ανεβησαν εξ αιγυπτου και ηλθον εις γην χανααν προς ιακωβ τον πατερα αυτων και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες οτι ο υιος σου ιωσηφ ζη και αυτος αρχει πασης γης αιγυπτου και εξεστη η διανοια ιακωβ ου γαρ επιστευσεν αυτοις ελαλησαν δε αυτω παντα τα ρηθεντα υπο ιωσηφ οσα ειπεν αυτοις ιδων δε τας αμαξας ας απεστειλεν ιωσηφ ωστε αναλαβειν αυτον ανεζωπυρησεν το πνευμα ιακωβ του πατρος αυτων ειπεν δε ισραηλ μεγα μοι εστιν ει ετι ιωσηφ ο υιος μου ζη πορευθεις οψομαι αυτον προ του αποθανειν με απαρας δε ισραηλ αυτος και παντα τα αυτου ηλθεν επι το φρεαρ του ορκου και εθυσεν θυσιαν τω θεω του πατρος αυτου ισαακ ειπεν δε ο θεος ισραηλ εν οραματι της νυκτος ειπας ιακωβ ιακωβ ο δε ειπεν τι εστιν λεγων εγω ειμι ο θεος των πατερων σου μη φοβου καταβηναι εις αιγυπτον εις γαρ εθνος μεγα ποιησω σε εκει και εγω καταβησομαι μετα σου εις αιγυπτον και εγω αναβιβασω σε εις τελος και ιωσηφ επιβαλει τας χειρας επι τους οφθαλμους σου ανεστη δε ιακωβ απο του φρεατος του ορκου και ανελαβον οι υιοι ισραηλ τον πατερα αυτων και την αποσκευην και τας γυναικας αυτων επι τας αμαξας ας απεστειλεν ιωσηφ αραι αυτον και αναλαβοντες τα υπαρχοντα αυτων και πασαν την κτησιν ην εκτησαντο εν γη χανααν εισηλθον εις αιγυπτον ιακωβ και παν το σπερμα αυτου μετ αυτου υιοι και οι υιοι των υιων αυτου μετ αυτου θυγατερες και θυγατερες των υιων αυτου και παν το σπερμα αυτου ηγαγεν εις αιγυπτον ταυτα δε τα ονοματα των υιων ισραηλ των εισελθοντων εις αιγυπτον ιακωβ και οι υιοι αυτου πρωτοτοκος ιακωβ ρουβην υιοι δε ρουβην ενωχ και φαλλους ασρων και χαρμι υιοι δε συμεων ιεμουηλ και ιαμιν και αωδ και ιαχιν και σααρ και σαουλ υιος της χανανιτιδος υιοι δε λευι γηρσων κααθ και μεραρι υιοι δε ιουδα ηρ και αυναν και σηλωμ και φαρες και ζαρα απεθανεν δε ηρ και αυναν εν γη χανααν εγενοντο δε υιοι φαρες ασρων και ιεμουηλ υιοι δε ισσαχαρ θωλα και φουα και ιασουβ και ζαμβραμ υιοι δε ζαβουλων σερεδ και αλλων και αλοηλ ουτοι υιοι λειας ους ετεκεν τω ιακωβ εν μεσοποταμια της συ-

ριας και διναν την θυγατερα αυτου πασαι αι ψυχαι υιοι και θυγατερες τριακοντα τρεις υιοι δε γαδ σαφων και αγγλις και σαυνις και θασοβαν και αηδισ και αροηδισ και αροηλις υιοι δε αστηρ ιεμνα και ιεσουα και ιε- ουλ και βαρια και σαρα αδελφη αυτων υιοι δε βαρια χοβορ και μελχιηλ ουτοι υιοι ζελφας ην εδωκεν λαβαν λεια τη θυγατρι αυτου η ετεκεν τουτους τω ιακωβ δεκα εξ ψυχας υιοι δε ραχηλ γυναικος ιακωβ ιωσηφ και βενιαμιν εγενοντο δε υιοι ιωσηφ εν γη αιγυπτω ους ετεκεν αυτω ασεννεθ θυγατηρ πετεφρη ιερεως ηλιου πολεως τον μανασση και τον εφραιμ εγενοντο δε υιοι μανασση ους ετεκεν αυτω η παλλαχη η συρα τον μαχιρ μαχιρ δε εγεννησεν τον γαλααδ υιοι δε εφραιμ αδελφου μανασση σουταλααμ και τααμ υιοι δε σουταλααμ εδεμ υιοι δε βενιαμιν βαλα και χοβωρ και ασβηλ εγενοντο δε υιοι βαλα γηρα και νοεμαν και αγχισ και ρως και μαμφιν και οφιμιν γηρα δε εγεννησεν τον αραδ ουτοι υιοι ραχηλ ους ετεκεν τω ιακωβ πασαι ψυχαι δεκα οκτω υιοι δε δαν ασομ και υιοι νεφθαλι ασιηλ και γωυνι και ισσααρ και συλλημ ουτοι υιοι βαλλας ην εδωκεν λαβαν ραχηλ τη θυγατρι αυτου η ετεκεν τουτους τω ιακωβ πασαι ψυχαι επτα πασαι δε ψυχαι αι εισελθουσai μετα ιακωβ εις αιγυπτον οι εξελθοντες εκ των μηρων αυτου χωρις των γυναικων υιων ιακωβ πασαι ψυχαι εξηκοντα εξ υιοι δε ιωσηφ οι γενομενοι αυτω εν γη αιγυπτω ψυχαι εννεα πασαι ψυχαι οικου ιακωβ αι εισελθουσai εις αιγυπτον εβδομηκοντα πεντε τον δε ιουδαν απε- στειλεν εμπροσθεν αυτου προς ιωσηφ συναντησαι αυτω καθ ηρων πολιν εις γην ραμεσση ζευξας δε ιωσηφ τα αρματα αυτου ανεβη εις συναντησιν ισραηλ τω πατρι αυτου καθ ηρων πολιν και οφθεις αυτω επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσεν κλαυθμω πλειوني και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ αποθανουμαι απο του νυν επει εωρακα το προσωπον σου ετι γαρ συ ζης ειπεν δε ιωσηφ προς τους αδελφους αυτου αναβας απαγγελω τω φαraw και ερω αυτω οι αδελφοι μου και ο οικος του πατρος μου οι ησαν εν γη χαναν ηκασιν προς με οι δε ανδρες εισιν ποιμενες ανδρες γαρ κτηνοτροφοι ησαν και τα κτηνη και τους βοας και παντα τα αυτων αγειοχασιν εαν ουν καλεση υμας φαraw και ειπη υμιν τι το εργον υμων εστιν ερειτε ανδρες κτηνο- τροφοι εσμεν οι παιδες σου εκ παιδος εως του νυν και ημεις και οι πατερες ημων ινα κατοικησητε εν γη γεσεμ αραβια βδελυγμα γαρ ε- στιν αιγυπτιοις πας ποιμην προβατων ελθων δε ιωσηφ απηγγειλεν τω φαraw λεγων ο πατηρ μου και οι αδελφοι μου και τα κτηνη και οι βοες αυτων και παντα τα αυτων ηλθον εκ γης χαναν και ιδου εισιν εν γη γεσεμ απο δε των αδελφων αυτου παρελαβεν πεντε ανδρας και εστησεν αυτους εναντιον φαraw και ειπεν φαraw τοις αδελφοις ιω- σηφ τι το εργον υμων οι δε ειπαν τω φαraw ποιμενες προβατων οι παιδες σου και ημεις και οι πατερες ημων ειπαν δε τω φαraw παροι- κειν εν τη γη ηκαμεν ου γαρ εστιν νομη τοις κτηνεσιν των παιδων σου ενισχυσεν γαρ ο λιμος εν γη χαναν νυν ουν κατοικησομεν οι παιδες σου εν γη γεσεμ ειπεν δε φαraw τω ιωσηφ κατοικειτωσαν εν γη γεσεμ ει δε επιστη οτι εισιν εν αυτοις ανδρες δυνατοι καταστησον αυτους αρχοντας των εμων κτηνων ηλθον δε εις αιγυπτον προς ιω- σηφ ιακωβ και οι υιοι αυτου και ηκουσεν φαraw βασιλευς αιγυπτου και ειπεν φαraw προς ιωσηφ λεγων ο πατηρ σου και οι αδελφοι σου ηκασι προς σε ιδου η γη αιγυπτου εναντιον σου εστιν εν τη βελτιστη γη κατοικισον τον πατερα σου και τους αδελφους σου εισηγαγεν δε

ιωσηφ ιακωβ τον πατερα αυτου και εστησεν αυτον εναντιον φαraw και ευλογησεν ιακωβ τον φαraw ειπεν δε φαraw τω ιακωβ ποσα ετη ημερων της ζωης σου και ειπεν ιακωβ τω φαraw αι ημεραι των ετων της ζωης μου ας παροικω εκατον τριακοντα ετη μικραι και πονηραι γεγονασιν αι ημεραι των ετων της ζωης μου ουκ αφικοντο εις τας ημερας των ετων της ζωης των πατερων μου ας ημερας παρωκησαν και ευλογησας ιακωβ τον φαraw εξηλθεν απ αυτου και κατωκισεν ιωσηφ τον πατερα και τους αδελφους αυτου και εδωκεν αυτοις κατασχεσιν εν γη αιγυπτου εν τη βελτιστη γη εν γη ραμεσση καθθα προσεταξεν φαraw και εσιτομετρει ιωσηφ τω πατρι και τοις αδελφοις αυτου και παντι τω οικω του πατρος αυτου σιτον κατα σωμα σιτος δε ουκ ην εν παση τη γη ενισχυσεν γαρ ο λιμος σφοδρα εξελιπεν δε η γη αιγυπτου και η γη χανααν απο του λιμου συνηγαγεν δε ιωσηφ παν το αργυριον το ευρεθεν εν γη αιγυπτου και εν γη χανααν του σιτου ου ηγοραζον και εσιτομετρει αυτοις και εισηνεγκεν ιωσηφ παν το αργυριον εις τον οικον φαraw και εξελιπεν παν το αργυριον εκ γης αιγυπτου και εκ γης χανααν ηλθον δε παντες οι αιγυπτιοι προς ιωσηφ λεγοντες δος ημιν αρτους και ινα τι αποθνησκομεν εναντιον σου εκλελοιπεν γαρ το αργυριον ημων ειπεν δε αυτοις ιωσηφ φερετε τα κτηνη υμων και δωσω υμιν αρτους αντι των κτηνων υμων ει εκλελοιπεν το αργυριον ηγαγον δε τα κτηνη προς ιωσηφ και εδωκεν αυτοις ιωσηφ αρτους αντι των ιππων και αντι των προβατων και αντι των βοων και αντι των ονων και εξεθρεψεν αυτοις εν αρτοις αντι παντων των κτηνων αυτων εν τω ενιαυτω εκεινω εξηλθεν δε το ετος εκεινο και ηλθον προς αυτον εν τω ετει τω δευτερω και ειπαν αυτω μηποτε εκτριβωμεν απο του κυριου ημων ει γαρ εκλελοιπεν το αργυριον και τα υπαρχοντα και τα κτηνη προς σε τον κυριον και ουχ υπολειπεται ημιν εναντιον του κυριου ημων αλλ η το ιδιον σωμα και η γη ημων ινα ουν μη αποθανωμεν εναντιον σου και η γη ερημωθη κτησαι ημας και την γην ημων αντι αρτων και εσομεθα ημεις και η γη ημων παιδες φαraw δος σπερμα ινα σπειρωμεν και ζωμεν και μη αποθανωμεν και η γη ουκ ερημωθησεται και εκτησατο ιωσηφ πασαν την γην των αιγυπτιων τω φαraw απεδοντο γαρ οι αιγυπτιοι την γην αυτων τω φαraw επεκρατησεν γαρ αυτων ο λιμος και εγενετο η γη φαraw και τον λαον κατεδουλωσατο αυτα εις παιδας απ ακρων οριων αιγυπτου εως των ακρων χωρις της γης των ιερεων μονον ουκ εκτησατο ταυτην ιωσηφ εν δοσει γαρ εδωκεν δομα τοις ιερευσιν φαraw και ησθιον την δοσιν ην εδωκεν αυτοις φαraw δια τουτο ουκ απεδοντο την γην αυτων ειπεν δε ιωσηφ πασι τοις αιγυπτιοις ιδου κεκτημαι υμας και την γην υμων σημερον τω φαraw λαβετε εαυτοις σπερμα και σπειρατε την γην και εσται τα γεννηματα αυτης δωσετε το πεμpton μερος τω φαraw τα δε τεσσαρα μερη εσται υμιν αυτοις εις σπερμα τη γη και εις βρωσιν υμιν και πασιν τοις εν τοις οικois υμων και ειπαν σεσωκας ημας ευρομεν χαριν εναντιον του κυριου ημων και εσομεθα παιδες φαraw και ειθετο αυτοις ιωσηφ εις προσταγμα εως της ημερας ταυτης επι γην αιγυπτου τω φαraw αποπεμπτουν χωρις της γης των ιερεων μονον ουκ ην τω φαraw κατωκησεν δε ισραηλ εν γη αιγυπτω επι της γης γεσεμ και εκληρονομησαν επ αυτης και ηυξηθησαν και επληθυνθησαν σφοδρα επεζησεν δε ιακωβ εν γη αιγυπτω δεκα επτα ετη εγενοντο δε αι ημεραι ιακωβ ενιαυτων της ζωης αυτου εκατον

τεσσαρακοντα επτα ετη ηγγισαν δε αι ημεραι ισραηλ του αποθανειν και εκαλεσεν τον υιον αυτου ιωσηφ και ειπεν αυτω ει ευρηκα χαριν εναντιον σου υποθες την χειρα σου υπο τον μηρον μου και ποιησεις επ εμε ελεημοσυνην και αληθειαν του μη με θάψαι εν αιγυπτω αλλα κοιμηθησομαι μετα των πατερων μου και αρεις με εξ αιγυπτου και θαψεις με εν τω ταφω αυτων ο δε ειπεν εγω ποιησω κατα το ρημα σου ειπεν δε ομοσον μοι και ωμοσεν αυτω και προσεκυνησεν ισραηλ επι το ακρον της ραβδου αυτου εγενετο δε μετα τα ρηματα ταυτα και απηγγελη τω ιωσηφ οτι ο πατηρ σου ενοχλειται και αναλαβων τους δυο υιους αυτου τον μανασση και τον εφραιμ ηλθεν προς ιακωβ απηγγελη δε τω ιακωβ λεγοντες ιδου ο υιος σου ιωσηφ ερχεται προς σε και ενισχυσας ισραηλ εκαθισεν επι την κλινην και ειπεν ιακωβ τω ιωσηφ ο θεος μου ωφθη μοι εν λουζα εν γη χανααν και ευλογησεν με και ειπεν μοι ιδου εγω αυξανω σε και πληθυνω σε και ποιησω σε εις συναγωγας εθνων και δωσω σοι την γην ταυτην και τω σπερματι σου μετα σε εις κατασχεσιν αιωνιον νυν ουν οι δυο υιοι σου οι γενομενοι σοι εν αιγυπτω προ του με ελθειν προς σε εις αιγυπτον εμοι εισιν εφραιμ και μανασση ως ρουβην και συμειων εσονται μοι τα δε εκγονα α εαν γεννησης μετα ταυτα σοι εσονται επι τω ονοματι των αδελφων αυτων κληθησονται εν τοις εκεινων κληροις εγω δε ηνικα ηρχομην εκ μεσοποταμιας της συριας απεθανεν ραχηλ η μητηρ σου εν γη χανααν εγγιζοντος μου κατα τον ιπποδρομον χαβραθα της γης του ελθειν εφραθα και κατωρυξα αυτην εν τη οδω του ιπποδρομου αυτη εστιν βαιθλεεμ ιδων δε ισραηλ τους υιους ιωσηφ ειπεν τινες σοι ουτοι ειπεν δε ιωσηφ τω πατρι αυτου υιοι μου εισιν ους εδωκεν μοι ο θεος ενταυθα και ειπεν ιακωβ προσαγαγε μοι αυτους ινα ευλογησω αυτους οι δε οφθαλμοι ισραηλ εβαρυωπησαν απο του γηρους και ουκ ηδυνάτο βλεπειν και ηγγισεν αυτους προς αυτον και εφιλησεν αυτους και περιελαβεν αυτους και ειπεν ισραηλ προς ιωσηφ ιδου του προσωπου σου ουκ εστερηθην και ιδου εδειξεν μοι ο θεος και το σπερμα σου και εξηγαγεν ιωσηφ αυτους απο των γονατων αυτου και προσεκυνησαν αυτω επι προσωπον επι της γης λαβων δε ιωσηφ τους δυο υιους αυτου τον τε εφραιμ εν τη δεξια εξ αριστερων δε ισραηλ τον δε μανασση εν τη αριστερα εκ δεξιων δε ισραηλ ηγγισεν αυτους αυτω εκτεινας δε ισραηλ την χειρα την δεξιαν επεβαλεν επι την κεφαλην εφραιμ ουτος δε ην ο νεωτερος και την αριστεραν επι την κεφαλην μανασση εναλλαξ τας χειρας και ηυλογησεν αυτους και ειπεν ο θεος ω ευηρεστησαν οι πατερες μου εναντιον αυτου αβρααμ και ισαακ ο θεος ο τρεφων με εκ νεοτητος εως της ημερας ταυτης ο αγγελος ο ρυομενος με εκ παντων των κακων ευλογησαι τα παιδια ταυτα και επικληθησεται εν αυτοις το ονομα μου και το ονομα των πατερων μου αβρααμ και ισαακ και πληθυνθεισιν εις πληθος πολυ επι της γης ιδων δε ιωσηφ οτι επεβαλεν ο πατηρ την δεξιαν αυτου επι την κεφαλην εφραιμ βαρυ αυτω κατεφανη και αντελαβετο ιωσηφ της χειρος του πατρος αυτου αφελειν αυτην απο της κεφαλης εφραιμ επι την κεφαλην μανασση ειπεν δε ιωσηφ τω πατρι αυτου ουχ ουτως πατερ ουτος γαρ ο πρωτοτοκος επιθες την δεξιαν σου επι την κεφαλην αυτου και ουκ ηθελησεν αλλα ειπεν οίδα τεκνον οίδα και ουτος εσται εις λαον και ουτος υψωθησεται αλλα ο αδελφος αυτου ο νεωτερος μειζων αυτου εσται και το σπερμα αυτου εσται εις πληθος εθνων και ευλογησεν

αυτους εν τη ημερα εκεινη λεγων εν υμιν ευλογηθησεται ισραηλ λεγοντες ποιησαι σε ο θεος ως εφραιμ και ως μανασση και εθηκεν τον εφραιμ εμπροσθεν του μανασση ειπεν δε ισραηλ τω ιωσηφ ιδου εγω αποθνησκω και εσται ο θεος μεθ υμων και αποστρεψει υμας εις την γην των πατερων υμων εγω δε διδωμι σοι σικιμα εξαιρετον υπερ τους αδελφους σου ην ελαβον εκ χειρος αμορραιων εν μαχαιρα μου και τοξω εκαλεσεν δε ιακωβ τους υιους αυτου και ειπεν συναχθητε ινα αναγγειλω υμιν τι απαντησει υμιν επ εσχατων των ημερων ανθρωπισθητε και ακουσατε υιοι ιακωβ ακουσατε ισραηλ του πατρος υμων ρουβην πρωτοτοκος μου συ ισχυς μου και αρχη τεκνων μου σκληρος φερεσθαι και σκληρος αυθαδης εξυβρισας ως υδωρ μη εκζεσης ανεβης γαρ επι την κοιτην του πατρος σου τοτε εμεινας την στρωμνην ου ανεβης συμεων και λευι αδελφοι συνετελεσαν αδικιαν εξ αιρεσεως αυτων εις βουλην αυτων μη ελθαι η ψυχη μου και επι τη συστασει αυτων μη ερεισαι τα ηπατα μου οτι εν τω θυμω αυτων απεκτειναν ανθρωπους και εν τη επιθυμια αυτων ενευροκοπησαν ταυρον επικαταρατος ο θυμος αυτων οτι αυθαδης και η μηνις αυτων οτι εσκληρυνθη διαμεριω αυτους εν ιακωβ και διασπερω αυτους εν ισραηλ ιουδα σε αινεσαισαν οι αδελφοι σου αι χειρες σου επι νωτου των εχθρων σου προσκυνησουσιν σοι οι υιοι του πατρος σου σκυμνος λεοντος ιουδα εκ βλαστου υιε μου ανεβης αναπεσων εκοιμηθης ως λεων και ως σκυμνος τις εγερει αυτον ουκ εκλειπει αρχων εξ ιουδα και ηγουμενος εκ των μηρων αυτου εως αν ελθη τα αποκειμενα αυτω και αυτος προσδοκια εθνων δεσμευων προς αμπελον τον πωλον αυτου και τη ελικι τον πωλον της ονου αυτου πλυνει εν οινω την στολην αυτου και εν αιματι σταφυλης την περιβολην αυτου χαροποι οι οφθαλμοι αυτου απο οινου και λευκοι οι οδοντες αυτου η γαλα ζαβουλων παραλιος κατοικησει και αυτος παρ ορμον πλοιων και παρατενει εως σιδωνος ισσαχαρ το καλον επεθυμησεν αναπαυομενος ανα μεσον των κληρων και ιδων την αναπαυσιν οτι καλη και την γην οτι πικων υπεθηκεν τον ωμον αυτου εις το πονειν και εγεννηθη ανηρ γεωργος δαν κρινει τον εαυτου λαον ωσει και μια φυλη εν ισραηλ και γεννηθητω δαν οφιος εφ οδου εγκαθημενος επι τριβου δακνων πτερναν ιππου και πεσειται ο ιππευς εις τα οπισω την σωτηριαν περιμενω κυριου γαδ πειρατηριον πειρατευσει αυτον αυτος δε πειρατευσει αυτων κατα ποδας ασηρ πικων αυτου ο αρτος και αυτος δωσει τρυφην αρχουσιν νεφθαλι στελεχος ανειμενον επιδιδους εν τω γεννηματι καλλος υιος ηυξημενος ιωσηφ υιος ηυξημενος ζηλωτος υιος μου νεωτατος προς με αναστρεψον εις ον διαβουλευομενοι ελοιδορουν και ενειχον αυτω κυριοι τοξευματων και συνετριβη μετα κρατους τα τοξα αυτων και εξελυθη τα νευρα βραχιονων χειρων αυτων δια χειρα δυναστου ιακωβ εκειθεν ο κατισχυσας ισραηλ παρα θεου του πατρος σου και εβοηθησεν σοι ο θεος ο εμος και ευλογησεν σε ευλογιαν ουρανου ανωθεν και ευλογιαν γης εχουσης παντα ενεκεν ευλογιας μαστων και μητρας ευλογιας πατρος σου και μητρος σου υπερισχυσεν επ ευλογιας ορειων μονιμων και επ ευλογιας θινων αεναων εσονται επι κεφαλην ιωσηφ και επι κορυφης ων ηγησατο αδελφων βενιαμιν λυκος αρπαξ το πρωινον εδεται ετι και εις το εσπερας διαδωσει τροφην παντες ουτοι υιοι ιακωβ δωδεκα και ταυτα ελαλησεν αυτοις ο πατηρ αυτων και ευλογησεν αυτους εκαστον κατα την ευλογιαν αυτου ευλογησεν αυτους και ειπεν αυτοις

εγω προστινθμαι προς τον εμον λαον θαψατε με μετα των πατερων μου εν τω σπηλαιω ο εστιν εν τω αγρω εφρων του χετταιου εν τω σπηλαιω τω διπλω τω απεναντι μαμβρη εν τη γη χανααν ο εκτησατο αβρααμ το σπηλαιον παρα εφρων του χετταιου εν κτησει μνημειου εκει εθαψαν αβρααμ και σαρραν την γυναικα αυτου εκει εθαψαν ισαακ και ρεβεκκαν την γυναικα αυτου και εκει εθαψα λειαν εν κτησει του αγρου και του σπηλαιου του οντος εν αυτω παρα των υιων χετ και κατεπαυσεν ιακωβ επιτασων τοις υιοις αυτου και εξαρας τους ποδας αυτου επι την κλινην εξελιπεν και προσετεθη προς τον λαον αυτου και επιπεσων ιωσηφ επι το προσωπον του πατρος αυτου εκλαυσεν επ αυτον και εφιλησεν αυτον και προσεταξεν ιωσηφ τοις παισιν αυτου τοις ενταφιασταις ενταφιασαι τον πατερα αυτου και ενεταφιασαν οι ενταφιασται τον ισραηλ και επληρωσαν αυτου τεσσαρακοντα ημερας ουτως γαρ καταριθμουνται αι ημεραι της ταφης και επενθησεν αυτον αιγυπτος εβδομηκοντα ημερας επειδη δε παρηλθον αι ημεραι του πενθους ελαλησεν ιωσηφ προς τους δυναστας φαraw λεγων ει ευρον χαριν εναντιον υμων λαλησατε περι εμου εις τα ωτα φαraw λεγοντες ο πατηρ μου ωρκισεν με λεγων εν τω μνημειω ω ωρυξα εμαυτω εν γη χανααν εκει με θαψεις νυν ουν αναβας θαψω τον πατερα μου και επανελυσομαι και ειπεν φαraw αναβηθι θαψον τον πατερα σου καθαπερ ωρκισεν σε και ανεβη ιωσηφ θαψαι τον πατερα αυτου και συνανεβησαν μετ αυτου παντες οι παιδες φαraw και οι πρεσβυτεροι του οικου αυτου και παντες οι πρεσβυτεροι της γης αιγυπτου και πασα η πανοικια ιωσηφ και οι αδελφοι αυτου και πασα η οικια η πατρικη αυτου και την συγγενειαν και τα προβατα και τους βοας υπελιποντο εν γη γεσεμ και συνανεβησαν μετ αυτου και αρματα και ιππεις και εγενετο η παρεμβολη μεγαλη σφοδρα και παρεγενοντο εφ αλωνα αταδ ο εστιν περαν του ιορδανου και εκοψαντο αυτον κοπετον μεγαν και ισχυρον σφοδρα και εποιησεν το πενθος τω πατρι αυτου επτα ημερας και ειδον οι κατοικοι της γης χανααν το πενθος εν αλωνι αταδ και ειπαν πενθος μεγα τουτο εστιν τοις αιγυπτιοις δια τουτο εκαλεσεν το ονομα αυτου πενθος αιγυπτου ο εστιν περαν του ιορδανου και εποιησαν αυτω ουτως οι υιοι αυτου και εθαψαν αυτον εκει και ανελαβον αυτον οι υιοι αυτου εις γην χανααν και εθαψαν αυτον εις το σπηλαιον το διπλουν ο εκτησατο αβρααμ το σπηλαιον εν κτησει μνημειου παρα εφρων του χετταιου κατεναντι μαμβρη και απεστρεψεν ιωσηφ εις αιγυπτον αυτος και οι αδελφοι αυτου και οι συναναβατες θαψαι τον πατερα αυτου ιδοντες δε οι αδελφοι ιωσηφ οτι τεινηκεν ο πατηρ αυτων ειπαν μηποτε μνησικακηση ημιν ιωσηφ και ανταποδομα ανταποδω ημιν παντα τα κακα α ενεδειξαμεθα αυτω και παρεγενοντο προς ιωσηφ λεγοντες ο πατηρ σου ωρκισεν προ του τελευτησαι αυτον λεγων ουτως ειπατε ιωσηφ αφες αυτοις την αδικιαν και την αμαρτιαν αυτων οτι πονηρα σοι ενεδειξαντο και νυν δεξαι την αδικιαν των θεραποντων του θεου του πατρος σου και εκλαυσεν ιωσηφ λαλουντων αυτων προς αυτον και ελθοντες προς αυτον ειπαν οιδε ημεις σοι οικεται και ειπεν αυτοις ιωσηφ μη φοβεισθε του γαρ θεου ειμι εγω υμεις εβουλευσασθε κατ εμου εις πονηρα ο δε θεος εβουλευσατο περι εμου εις αγαθα οπως αν γεννηθη ως σημερον ινα διατραφη λαος πολυς και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε εγω διαθρεψω υμας και τας οικιας υμων και παρεχαλεσεν αυτους και ελαλησεν αυτων εις την καρδιαν και κατωκησεν ιωσηφ εν

αιγυπτω αυτος και οι αδελφοι αυτου και πασα η πανοικια του πατρος αυτου και εζησεν ιωσηφ ετη εκατον δεκα και ειδεν ιωσηφ εφραιμ παιδια εως τριτης γενεας και υιοι μαχιρ του υιου μανασση ετεχθησαν επι μηρων ιωσηφ και ειπεν ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου λεγων εγω αποθνησκω επισκοπη δε επισκεψεται υμας ο θεος και αναξει υμας εκ της γης ταυτης εις την γην ην ωμοσεν ο θεος τοις πατρασιν ημων αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και ωρκισεν ιωσηφ τους υιους ισραηλ λεγων εν τη επισκοπη η επισκεψεται υμας ο θεος και συνανοισετε τα οστα μου εντευθεν μεθ υμων και ετελευτησεν ιωσηφ ετων εκατον δεκα και εθαψαν αυτον και εθηκαν εν τη σορω εν αιγυπτω

ταυτα τα ονοματα των υιων ισραηλ των εισπεπορευμενων εις αιγυπτον αμα ιακωβ τω πατρι αυτων εκαστος πανοικια αυτων εισηλθουσαν ρουβην συμεων λευι ιουδας ισαχαρ ζαβουλων και βενιαμιν δαν και νεφθαλι γαδ και ασηρ ιωσηφ δε ην εν αιγυπτω ησαν δε πασαι ψυχαι εξ ιακωβ πεντε και εβδομηκοντα ετελευτησεν δε ιωσηφ και παντες οι αδελφοι αυτου και πασα η γενεα εκεινη οι δε υιοι ισραηλ ηυξηθησαν και επληθυνθησαν και χυδαιοι εγενοντο και κατισχυον σφοδρα σφοδρα επληθυνεν δε η γη αυτους ανεστη δε βασιλευς ετερος επ αιγυπτον ος ουκ ηδει τον ιωσηφ ειπεν δε τω εθνει αυτου ιδου το γενοσ των υιων ισραηλ μεγα πληθος και ισχυει υπερ ημας δευτε ουν κατασοφισμεθα αυτους μηποτε πληθυνθη και ηνικα αν συμβη ημιν πολεμος προστεθησονται και ουτοι προς τους υπεναντιους και εκπολεμησαντες ημας εξελευσονται εκ της γης και επεστησεν αυτοις επιστατας των εργων ινα κακωσωσιν αυτους εν τοις εργοις και ωκοδομησαν πολεις οχυρας τω φαראω την τε πιθωμ και ραμεσση και ων η εστιν ηλιου πολις καθοτι δε αυτους εταπεινουν τοσούτω πλειους εγινοντο και ισχυον σφοδρα σφοδρα και εβδελυσσοντο οι αιγυπτιοι απο των υιων ισραηλ και κατεδυναστευον οι αιγυπτιοι τους υιους ισραηλ βια και κατωδυνων αυτων την ζωην εν τοις εργοις τοις σκληροις τω πληλω και τη πλινθεια και πασι τοις εργοις τοις εν τοις πεδιοις κατα παντα τα εργα ων κατεδουλοντο αυτοις μετα βιας και ειπεν ο βασιλευς των αιγυπτίων ταις μαιαις των εβραιων τη μια αυτων η ονομα σεφωρα και το ονομα της δευτερας φουα και ειπεν οταν μειουσθε τας εβραιας και ωσιν προς τω τικτειν εαν μεν αρσεν η αποκτεινατε αυτο εαν δε θηλυ περιποιεσθε αυτο εφοβηθησαν δε αι μαιαι τον θεον και ουκ εποιησαν καθοτι συνεταξεν αυταις ο βασιλευς αιγυπτου και εξωγονουν τα αρσενα εκαλεσεν δε ο βασιλευς αιγυπτου τας μαιας και ειπεν αυταις τι οτι εποιησατε το πραγμα τουτο και εξωγονειτε τα αρσενα ειπαν δε αι μαιαι τω φαראω ουχ ως γυναικες αιγυπτου αι εβραιαι τικτουσιν γαρ πριν η εισελθειν προς αυτας τας μαιας και ετικτον ευ δε εποιει ο θεος ταις μαιαις και επληθυνεν ο λαος και ισχυεν σφοδρα επειδη εφοβουντο αι μαιαι τον θεον εποιησαν εαυταις οικιας συνεταξεν δε φαראω παντι τω λαω αυτου λεγων παν αρσεν ο εαν τεχθη τοις εβραιοις εις τον ποταμον ριψατε και παν θηλυ ζωογονειτε αυτο ην δε τις εκ της φυλης λευι ος ελαβεν των θυγατερων λευι και εσχεν αυτην και εν γαστρι ελαβεν και ετεκεν αρσεν ιδοντες δε αυτο αστειον εσχεπασαν αυτο μηνας τρεις επει δε ουκ ηδυναντο αυτο ετι κρυπτειν ελαβεν αυτω η μητηρ αυτου θιβιν και κατεχρισεν αυτην ασφαλτοπισα και ενεβαλεν το παιδιον εις αυτην και εθηκεν αυτην εις το ελος παρα τον ποταμον και κατεσκοπευεν η αδελφη αυ-

του μακροῦθεν μαθῆναι τι το ἀποβησομενον αὐτῷ κατεβή δε ἡ θυγατὴρ φαραῶ λουσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμὸν καὶ αἱ ἀβραὶ αὐτῆς παρεπορευοντο παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ ἰδούσα τὴν θιβὶν ἐν τῷ ελεῖ ἀποστείλασα τὴν ἀβρὰν ἀνείλατο αὐτὴν ἀνοιξάσα δε ὅρα παιδίον κλαίον ἐν τῇ θιβίῃ καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγατὴρ φαραῶ καὶ ἐφῆ ἀπο τῶν παιδιῶν τῶν ἐβραίων τοῦτο καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ φαραῶ θέλεις καλέσω σοὶ γυναῖκα τροφεῦσαι ἐκ τῶν ἐβραίων καὶ θηλάσει σοὶ τὸ παιδίον ἡ δε εἶπεν αὐτὴ ἡ θυγατὴρ φαραῶ πορευοῦ ἐλθούσα δε ἡ νεανὶς ἐκάλεσεν τὴν μητέρα τοῦ παιδίου εἶπεν δε πρὸς αὐτὴν ἡ θυγατὴρ φαραῶ διατηρήσον μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θηλάσον μοι αὐτὸ ἐγὼ δε δώσω σοὶ τὸν μισθόν ἐλάβεν δε ἡ γυνὴ τὸ παιδίον καὶ ἐθηλάζεν αὐτὸ ἀδρυνθέντος δε τοῦ παιδίου εἰσηγάγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα φαραῶ καὶ ἐγενήθη αὐτὴ εἰς υἱὸν ἐπωνόμασεν δε τὸ ὄνομα αὐτοῦ μωσὴν λέγουσα ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνείλομην ἐγένετο δε ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πολλαῖς ἐκεῖναις μέγας γενομένος μωσῆς ἐξῆλθεν πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ τοὺς υἱούς ἰσραὴλ κατανόησας δε τὸν πόνον αὐτῶν ὅρα ἀνθρώπον αἰγυπτίον τυπτόντα τινὰ ἐβραίων τῶν ἐαυτοῦ ἀδελφῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ περιβλεψάμενος δε ὦδε καὶ ὦδε οὐχ ὅρα οὐδὲνα καὶ πατάξας τὸν αἰγυπτίον ἐκρύψεν αὐτὸν ἐν τῇ ἀμμῷ ἐξελθὼν δε τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ ὅρα δύο ἀνδράς ἐβραίους διαπληκτιζομένους καὶ λέγει τῷ ἀδίκουντι διὰ τί συ τυπτεῖς τὸν πλησίον ὁ δε εἶπεν τίς σε κατέστησεν ἀρχόντα καὶ δικάστην ἐφ' ἡμῶν μὴ ἀνελὼν με συ θέλεις ὃν τρόπον ἀνείλες ἐχθὲς τὸν αἰγυπτίον ἐφοβήθη δε μωσῆς καὶ εἶπεν εἰ οὕτως ἐμφανὲς γέγονεν τὸ ῥῆμα τοῦτο ἤκουσεν δε φαραῶ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐζητεῖ ἀνελὼν μωσὴν ἀνεχώρησεν δε μωσῆς ἀπὸ προσώπου φαραῶ καὶ ὠκῆσεν ἐν γῇ μαδιάμ ἐλθὼν δε εἰς γῆν μαδιάμ ἐκαθίσεν ἐπὶ τοῦ ὄρεατος τῷ δε ἱερὶ μαδιάμ ἦσαν ἑπτὰ θυγατέρες ποιμαίνουσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἰοθὺρ παραγενομέναι δε ἠντλοῦν ἕως ἐπλήσαν τὰς δεξαμένας ποτίσαι τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν ἰοθὺρ παραγενομένοι δε οἱ ποιμένες ἐξεβάλον αὐτὰς ἀνάστας δε μωσῆς ἐρρυσάτο αὐτὰς καὶ ἠντλήσεν αὐταῖς καὶ ἐποίησεν τὰ πρόβατα αὐτῶν παρεγένοντο δε πρὸς ραγούηλ τὸν πατέρα αὐτῶν ὁ δε εἶπεν αὐταῖς τί ὅτι ἐταχύνατε τοῦ παραγενέσθαι σήμερον αἱ δε εἶπαν ἀνθρώπος αἰγυπτίος ἐρρυσάτο ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ ἠντλήσεν ἡμῖν καὶ ἐποίησεν τὰ πρόβατα ἡμῶν ὁ δε εἶπεν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ καὶ πού ἐστι καὶ ἵνα τί οὕτως καταλελοίπατε τὸν ἀνθρώπον καλέσατε οὖν αὐτὸν ὥπως φαγῇ ἄρτον κατωκισθὴ δε μωσῆς παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ καὶ ἐξέδοτο σέπφωραν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ μωσὴν γυναῖκα ἐν γαστρὶ δε λαβούσα ἡ γυνὴ ἐτεκεν υἱὸν καὶ ἐπωνόμασεν μωσῆς τὸ ὄνομα αὐτοῦ γῆρσαμ λέγων ὅτι παροικὸς εἰμι ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ μετὰ δε τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκεῖνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς αἰγυπτίου καὶ κατεστεναῶξαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἐργῶν καὶ ἀνεβόησαν καὶ ἀνέβη ἡ βοή αὐτῶν πρὸς τὸν θεὸν ἀπὸ τῶν ἐργῶν καὶ εἰσηκούσεν ὁ θεὸς τὸν στεναγμὸν αὐτῶν καὶ ἐμνησθὴ ὁ θεὸς τῆς διαθήκης αὐτοῦ τῆς πρὸς ἀβραάμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ καὶ ἐπείδεν ὁ θεὸς τοὺς υἱούς ἰσραὴλ καὶ ἐγνώσθη αὐτοῖς καὶ μωσῆς ἦν ποιμαίνων τὰ πρόβατα ἰοθὺρ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ τοῦ ἱερέως μαδιάμ καὶ ἠγάγεν τὰ πρόβατα ὑπὸ τὴν ἐρημὸν καὶ ἦλθεν εἰς τὸ ὄρος χωρηβ ὠφθῆ δε αὐτῷ ἀγγελὸς κυρίου ἐν φλόγῃ πυρὸς ἐκ τοῦ βατοῦ καὶ ὅρα ὅτι ὁ βᾶτος καίεται πυρὶ ὁ δε βᾶτος οὐ κατεκαίετο εἶπεν δε μωσῆς παρελθὼν ὁφθαλμοῖς

το οραμα το μεγα τουτο τι οτι ου κατακαιεται ο βατος ως δε ειδεν κυριος οτι προσαχει ιδειν εκαλεσεν αυτον κυριος εκ του βατου λεγων μωυση μωυση ο δε ειπεν τι εστιν και ειπεν μη εγγισης ωδε λυσαι το υποδημα εκ των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω συ εστηκας γη αγια εστιν και ειπεν αυτω εγω ειμι ο θεος του πατρος σου θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ απεστρεψεν δε μωυσης το προσωπον αυτου ευλαβειτο γαρ κατεμβλεψαι ενωπιον του θεου ειπεν δε κυριος προς μωυσην ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και της κραυγης αυτων ακηκοα απο των εργοδιωκτων οίδα γαρ την οδυνην αυτων και κατεβην εξελεσθαι αυτους εκ χειρος αιγυπτιων και εξαγαγειν αυτους εκ της γης εκεινης και εισαγαγειν αυτους εις γην αγαθην και πολλην εις γην ρεουσαν γαλα και μελι εις τον τοπον των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και γεργεσαιων και ευαιων και ιεβουσαιων και νυν ιδου κραυγη των υιων ισραηλ ηκει προς με καγω εωρακα τον θλιμμον ον οι αιγυπτιοι θλιβουσιν αυτους και νυν δευρο αποστειλω σε προς φαראω βασιλεα αιγυπτου και εξαξει τον λαον μου τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου και ειπεν μωυσης προς τον θεον τις ειμι οτι πορευομαι προς φαראω βασιλεα αιγυπτου και οτι εξαξω τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου ειπεν δε ο θεος μωυσει λεγων οτι εσομαι μετα σου και τουτο σοι το σημειον οτι εγω σε εξαποστελλω εν τω εξαγαγειν σε τον λαον μου εξ αιγυπτου και λατρευσετε τω θεω εν τω ορει τουτω και ειπεν μωυσης προς τον θεον ιδου εγω ελευσομαι προς τους υιους ισραηλ και ερω προς αυτους ο θεος των πατερων υμων απεσταλκεν με προς υμας ερωτησουσιν με τι ονομα αυτω τι ερω προς αυτους και ειπεν ο θεος προς μωυσην εγω ειμι ο ων και ειπεν ουτως ερεις τοις υιοις ισραηλ ο ων απεσταλκεν με προς υμας και ειπεν ο θεος παλιν προς μωυσην ουτως ερεις τοις υιοις ισραηλ κυριος ο θεος των πατερων υμων θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ απεσταλκεν με προς υμας τουτο μου εστιν ονομα αιωνιον και μνημοσυνον γενεων γενεαις ελθων ουν συναγαγε την γερουσιαν των υιων ισραηλ και ερεις προς αυτους κυριος ο θεος των πατερων υμων ωπται μοι θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ λεγων επισκοπη επεσκεμμαι υμας και οσα συμβεβηκεν υμιν εν αιγυπτω και ειπον αναβιβασω υμας εκ της κακωσεως των αιγυπτιων εις την γην των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και γεργεσαιων και ευαιων και ιεβουσαιων εις γην ρεουσαν γαλα και μελι και εισακουσονται σου της φωνης και εισελευση συ και η γερουσια ισραηλ προς φαראω βασιλεα αιγυπτου και ερεις προς αυτον ο θεος των εβραιων προσκεκληται ημας πορευομεθα ουν οδον τριων ημερων εις την ερημον ινα θυσωμεν τω θεω ημων εγω δε οίδα οτι ου προησεται υμας φαראω βασιλευς αιγυπτου πορευθηναι εαν μη μετα χειρος κραταιας και εκτεινας την χειρα παταξω τους αιγυπτιους εν πασι τοις θαυμασιοις μου οις ποιησω εν αυτοις και μετα ταυτα εξαποστελει υμας και δωσω χαριν τω λαω τουτω εναντιον των αιγυπτιων οταν δε αποτρεχητε ουκ απελευσεσθε κενοι αιτησει γυνη παρα γειτονος και συσκηνου αυτης σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον και επιθησετε επι τους υιους υμων και επι τας θυγατερας υμων και σκυλευσετε τους αιγυπτιους απεκριθη δε μωυσης και ειπεν εαν ουν μη πιστευσωσιν μοι μηδε εισακουσωσιν της φωνης μου ερουσιν γαρ οτι ουκ ωπται σοι ο θεος τι ερω προς αυτους ειπεν δε αυτω κυριος

τι τουτο εστιν το εν τη χειρι σου ο δε ειπεν ραβδος και ειπεν ριψον αυτην επι την γην και ερριψεν αυτην επι την γην και εγενετο οφιος και εφυγεν μωυσης απ αυτου και ειπεν κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα και επιλαβου της κερκου εκτεινας ουν την χειρα επελαβετο της κερκου και εγενετο ραβδος εν τη χειρι αυτου ινα πιστευσωσιν σοι οτι ωπται σοι κυριος ο θεος των πατερων αυτων θεος αβρααμ και θεος ισαακ και θεος ιακωβ ειπεν δε αυτω κυριος παλιν εισενεγκε την χειρα σου εις τον κολπον σου και εισηνεγκεν την χειρα αυτου εις τον κολπον αυτου και εξηνεγκεν την χειρα αυτου εκ του κολπου αυτου και εγενηθη η χειρ αυτου ωσει χιων και ειπεν παλιν εισενεγκε την χειρα σου εις τον κολπον σου και εισηνεγκεν την χειρα εις τον κολπον αυτου και εξηνεγκεν αυτην εκ του κολπου αυτου και παλιν απεκατεστη εις την χροαν της σαρκος αυτου εαν δε μη πιστευσωσιν σοι μηδε εισακουσωσιν της φωνης του σημειου του πρωτου πιστευσουσιν σοι της φωνης του σημειου του εσχατου και εσται εαν μη πιστευσωσιν σοι τοις δυσι σημειοις τουτοις μηδε εισακουσωσιν της φωνης σου λημψη απο του υδατος του ποταμου και εκχεεις επι το ξηρον και εσται το υδωρ ο εαν λαβης απο του ποταμου αιμα επι το ξηρου ειπεν δε μωυσης προς κυριον δεομαι κυριε ουχ ικανος ειμι προ της εχθες ουδε προ της τριτης ημερας ουδε αφ ου ηρξω λαλειν τω θε- ραποντι σου ισχνοφωνος και βραδυγλωσσος εγω ειμι ειπεν δε κυριος προς μωυσην τις εδωκεν στομα ανθρωπω και τις εποιησεν δυσκωφον και κωφον βλεποντα και τυφλον ουκ εγω ο θεος και νυν πορευου και εγω ανοιξω το στομα σου και συμβιβασω σε ο μελλεις λαλησαι και ειπεν μωυσης δεομαι κυριε προχειρισαι δυναμενον αλλον ον αποστε- λεις και θυμωθεις οργη κυριος επι μωυσην ειπεν ουκ ιδου ααρων ο αδελφος σου ο λευιτης επισταμαι οτι λαλων λαλησει αυτος σοι και ιδου αυτος εξελευσεται εις συναντησιν σοι και ιδων σε χαρησεται εν εαυτω και ερεις προς αυτον και δωσεις τα ρηματα μου εις το στομα αυτου και εγω ανοιξω το στομα σου και το στομα αυτου και συμ- βιβασω υμας α ποιησετε και αυτος σοι προσλαλησει προς τον λαον και αυτος εσται σου στομα συ δε αυτω εση τα προς τον θεον και την ραβδον ταυτην την στραφεισαν εις οφιν λημψη εν τη χειρι σου εν η ποιησεις εν αυτη τα σημεια επορευθη δε μωυσης και απεστρεψεν προς ιοθορ τον γαμβρον αυτου και λεγει πορευσομαι και αποστρεψω προς τους αδελφους μου τους εν αιγυπτω και οψομαι ει ετι ζωσιν και ειπεν ιοθορ μωυση βαδιζε υγιαινων μετα δε τας ημερας τας πολλας εκεινας ετελευτησεν ο βασιλευς αιγυπτου ειπεν δε κυριος προς μωυ- σην εν μαδιαμ βαδιζε απελθε εις αιγυπτον τεθνηκασιν γαρ παντες οι ζητουντες σου την ψυχην αναλαβων δε μωυσης την γυναικα και τα παιδια ανεβιβασεν αυτα επι τα υποζυγια και επεστρεψεν εις αιγυπτον ελαβεν δε μωυσης την ραβδον την παρα του θεου εν τη χειρι αυτου ειπεν δε κυριος προς μωυσην πορευομενου σου και αποστρεφοντος εις αιγυπτον ορα παντα τα τερατα α εδωκα εν ταις χερσιν σου ποιη- σεις αυτα εναντιον φαראω εγω δε σκληρυνω την καρδιαν αυτου και ου μη εξαποστειλη τον λαον συ δε ερεις τω φαראω ταδε λεγει κυριος υιος πρωτοτοκος μου ισραηλ ειπα δε σοι εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευση ει μεν ουν μη βουλει εξαποστειλαι αυτοους ορα ουν εγω αποκτενω τον υιον σου τον πρωτοτοκον εγενετο δε εν τη οδω εν τω καταλυματι συνηνητησεν αυτω αγγελος κυριου και εξητει αυτον

αποκτεναι και λαβουσα σεπφωρα ψηφον περιετεμεν την ακροβυστιαν του υιου αυτης και προσεπεσεν προς τους ποδας και ειπεν εστη το αιμα της περιτομης του παιδιου μου και απηλθεν απ αυτου διοτι ειπεν εστη το αιμα της περιτομης του παιδιου μου ειπεν δε κυριος προς ααρων πορευθητι εις συναντησιν μωυσει εις την ερημον και επορευθη και συνηντησεν αυτω εν τω ορει του θεου και κατεφιλησαν αλληλους και ανηγγειλεν μωυσης τω ααρων παντας τους λογους κυριου ους απεστειλεν και παντα τα σημεια α ενετειλατο αυτω επορευθη δε μωυσης και ααρων και συνηγαγον την γερουσιαν των υιων ισραηλ και ελαλησεν ααρων παντα τα ρηματα ταυτα α ελαλησεν ο θεος προς μωυσην και εποιησεν τα σημεια εναντιον του λαου και επιστευσεν ο λαος και εχαρη οτι επεσκεψατο ο θεος τους υιους ισραηλ και οτι ειδεν αυτων την θλιψιν κυψας δε ο λαος προσεκυνησεν και μετα ταυτα εισηλθεν μωυσης και ααρων προς φαraw και ειπαν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι εορτασωσιν εν τη ερημω και ειπεν φαraw τις εστιν ου εισακουσομαι της φωνης αυτου ωστε εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ ουκ οιδα τον κυριον και τον ισραηλ ουκ εξαποστελλω και λεγουσιν αυτω ο θεος των εβραιων προσκεκληται ημας πορευσομεθα ουν οδον τριων ημερων εις την ερημον οπως θυσωμεν τω θεω ημων μηποτε συναντηση ημιν θανατος η φονος και ειπεν αυτοις ο βασιλευς αιγυπτου ινα τι μωυση και ααρων διαστρεφετε τον λαον μου απο των εργων απελθατε εκαστος υμων προς τα εργα αυτου και ειπεν φαraw ιδου νυν πολυπληθει ο λαος μη ουν καταπαυσωμεν αυτους απο των εργων συνεταξεν δε φαraw τοις εργοδιωκταις του λαου και τοις γραμματευσιν λεγων ουκετι προστεθησεται διδοναι αχυρον τω λαω εις την πλινθουργιαν καθαπερ εχθες και τριτην ημεραν αυτοι πορευεσθωσαν και συναγαγετωσαν εαυτοις αχυρα και την συνταξιν της πλινθειας ης αυτοι ποιουσιν καθ' εκαστην ημεραν επιβαλεις αυτοις ουκ αφελεις ουδεν σχολαζουσιν γαρ δια τουτο κεκραγασιν λεγοντες πορευθωμεν και θυσωμεν τω θεω ημων βαρυνεσθω τα εργα των ανθρωπων τουτων και μεριμνατωσαν ταυτα και μη μεριμνατωσαν εν λογοις κενois κατεσπευδον δε αυτους οι εργοδιωκται και οι γραμματαις και ελεγον προς τον λαον λεγοντες ταδε λεγει φαraw ουκετι διδωμι υμιν αχυρα αυτοι υμεις πορευομενοι συλλεγετε εαυτοις αχυρα οθεν εαν ευρητε ου γαρ αφαιρειται απο της συνταξεως υμων ουθεν και διεσπαρη ο λαος εν ολη αιγυπτω συναγαγειν καλαμην εις αχυρα οι δε εργοδιωκται κατεσπευδον αυτους λεγοντες συντελειτε τα εργα τα καθηκοντα καθ' ημεραν καθαπερ και οτε το αχυρον εδιδοτο υμιν και εμαστιγωθησαν οι γραμματαις του γενους των υιων ισραηλ οι κατασταθεντες επ αυτους υπο των επιστατων του φαraw λεγοντες δια τι ου συνετελεσατε τας συνταξεις υμων της πλινθειας καθαπερ εχθες και τριτην ημεραν και το της σημερον εισελθοντες δε οι γραμματαις των υιων ισραηλ κατεβοησαν προς φαraw λεγοντες ινα τι ουτως ποιεις τοις σοις οικηταις αχυρον ου διδοται τοις οικηταις σου και την πλινθον ημιν λεγουσιν ποιειν και ιδου οι παιδες σου μεμαστιγωνται αδικησεις ουν τον λαον σου και ειπεν αυτοις σχολαζετε σχολασται εστε δια τουτο λεγετε πορευθωμεν θυσωμεν τω θεω ημων νυν ουν πορευθεντες εργαζεσθε το γαρ αχυρον ου δοθησεται υμιν και την συνταξιν της πλινθειας αποδωσετε εωρων δε οι γραμματαις των υιων ισραηλ εαυτους εν καχοις λεγοντες ουκ

απολειψετε της πλινθειας το καθηκον τη ημερα συνηντησαν δε μωυση και ααρων ερχομενοις εις συναντησιν αυτοις εκπορευομενων αυτων απο φαraw και ειπαν αυτοις ιδοι ο θεος υμας και κριναι οτι εβδελυξατε την οσμην ημων εναντιον φαraw και εναντιον των θεραποντων αυτου δουναι ρομφαιαν εις τας χειρας αυτου αποκτειναι ημας επεστρεψεν δε μωυσης προς κυριον και ειπεν κυριε δια τι εκακωσας τον λαον τουτον και ινα τι απεσταλκας με και αφ ου πεπορευμαι προς φαraw λαλησαι επι τω σω ονοματι εκακωσεν τον λαον τουτον και ουκ ερρυσω τον λαον σου και ειπεν κυριος προς μωυσην ηδη οψει α ποιησω τω φαraw εν γαρ χειρι κραταια εξαποστελει αυτους και εν βραχιονι υψηλω εκβαλει αυτους εκ της γης αυτου ελαλησεν δε ο θεος προς μωυσην και ειπεν προς αυτον εγω κυριος και ωψθην προς αβρααμ και ισαακ και ιακωβ θεος ων αυτων και το ονομα μου κυριος ουκ εδηλωσα αυτοις και εστησα την διαθηκην μου προς αυτους ωστε δουναι αυτοις την γην των χαναναιων την γην ην παρωκηκασιν εν η και παρωκησαν επ αυτης και εγω εισηκουσα τον στεναγμα των υιων ισραηλ ον οι αιγυπτιοι καταδουλουνται αυτους και εμνησθην της διαθηκης υμων βαδιζε ειπον τοις υιοις ισραηλ λεγων εγω κυριος και εξαξω υμας απο της δυναστειας των αιγυπτιων και ρυσομαι υμας εκ της δουλειας και λυτρωσομαι υμας εν βραχιονι υψηλω και κρισει μεγαλη και ληψομαι εμαυτω υμας λαον εμοι και εσομαι υμων θεος και γνωσεσθε οτι εγω κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ της καταδυναστειας των αιγυπτιων και εισαξω υμας εις την γην εις ην εξετεινα την χειρα μου δουναι αυτην τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και δωσω υμιν αυτην εν κληρω εγω κυριος ελαλησεν δε μωυσης ουτως τοις υιοις ισραηλ και ουκ εισηκουσαν μωυση απο της ολιγοψυχιας και απο των εργα των σκληρων ειπεν δε κυριος προς μωυσην λεγων εισελθε λαλησον φαraw βασιλει αιγυπτου ινα εξαποστειλη τους υιους ισραηλ εκ της γης αυτου ελαλησεν δε μωυσης εναντι κυριου λεγων ιδου οι υιοι ισραηλ ουκ εισηκουσαν μου και πως εισακουσεται μου φαraw εγω δε αλογος ειμι ειπεν δε κυριος προς μωυσην και ααρων και συνεταξεν αυτοις προς φαraw βασιλεα αιγυπτου ωστε εξαποστειλει τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου και ουτοι αρχηγοι οικων πατριων αυτων υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ ενωχ και φαλλους ασρων και χαρμι αυτη η συγγενεια ρουβην και υιοι συμεων ιεμουηλ και ιαμιν και αωδ και ιαχιν και σααρ και σαουλ ο εκ της φοινησσης αυται αι πατριαι των υιων συμεων και ταυτα τα ονοματα των υιων λειυ κατα συγγενειας αυτων γεδσων κααθ και μεραρι και τα ετη της ζωης λειυ εκατον τριακοντα επτα και ουτοι υιοι γεδσων λοβενι και σεμει οικoi πατριας αυτων και υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζειλ και τα ετη της ζωης κααθ εκατον τριακοντα ετη και υιοι μεραρι μοολι και ομουσι ουτοι οικoi πατριων λειυ κατα συγγενειας αυτων και ελαβεν αμβραμ την ιωχαβεδ θυγατερα του αδελφου του πατρος αυτου εαυτω εις γυναικα και εγεννησεν αυτω τον τε ααρων και μωυσην και μαριαμ την αδελφην αυτων τα δε ετη της ζωης αμβραμ εκατον τριακοντα δυο ετη και υιοι ισσααρ κορε και ναφεκ και ζεχρι και υιοι οζειλ ελισταφαν και σετρι ελαβεν δε ααρων την ελισταβεθ θυγατερα αμιναδαβ αδελφην ναασσων αυτω γυναικα και ετεκεν αυτω τον τε ναδαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμαρ υιοι δε κορε ασιρ και ελκανα και αβιασαφ αυται αι γενεσεις κορε και ελεαζαρ ο του ααρων ελαβεν των θυγατερων φουτιηλ

αυτω γυναικα και ετεκεν αυτω τον φινεες αυται αι αρχαι πατριας λευι-
των κατα γενεσεις αυτων ουτος ααρων και μωυσης ος ειπεν αυτοις
ο θεος εξαγαγειν τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν δυναμει
αυτων ουτοι εισιν οι διαλεγόμενοι προς φαraw βασιλεα αιγυπτου και
εξηγαγον τους υιους ισραηλ εξ αιγυπτου αυτος ααρων και μωυσης
η ημερα ελαλησεν κυριος μωυση εν γη αιγυπτω και ελαλησεν κυριος
προς μωυσην λεγων εγω κυριος λαλησον προς φαraw βασιλεα αιγυ-
πτου οσα εγω λεγω προς σε και ειπεν μωυσης εναντιον κυριου ιδου
εγω ισχυνοφωνος ειμι και πως εισακουσεται μου φαraw και ειπεν κυ-
ριος προς μωυσην λεγων ιδου δεδωκα σε θεον φαraw και ααρων ο
αδελφος σου εσται σου προφητης συ δε λαλησεις αυτω παντα οσα
σοι εντελλομαι ο δε ααρων ο αδελφος σου λαλησει προς φαraw ωστε
εξαποστειλαι τους υιους ισραηλ εκ της γης αυτου εγω δε σκληρυνω
την καρδιαν φαraw και πληθυνω τα σημεια μου και τα τερατα εν γη
αιγυπτω και ουκ εισακουσεται υμων φαraw και επιβαλω την χειρα
μου επ αιγυπτον και εξαξω συν δυναμει μου τον λαον μου τους υιους
ισραηλ εκ γης αιγυπτου συν εκδικησει μεγαλη και γνωσονται παντες
οι αιγυπτιοι οτι εγω ειμι κυριος εκτεινων την χειρα επ αιγυπτον και
εξαξω τους υιους ισραηλ εκ μεσου αυτων εποιησεν δε μωυσης και αα-
ρων καθαπερ ενετειλατο αυτοις κυριος ουτως εποιησαν μωυσης δε ην
ετων ογδοηκοντα ααρων δε ο αδελφος αυτου ετων ογδοηκοντα τριων
ηνικα ελαλησεν προς φαraw και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων
λεγων και εαν λαληση προς υμας φαraw λεγων δοτε ημιν σημειον η
τερας και ερεις ααρων τω αδελφω σου λαβε την ραβδον και ριψον αυ-
την επι την γην εναντιον φαraw και εναντιον των θεραποντων αυτου
και εσται δρακων εισηλθεν δε μωυσης και ααρων εναντιον φαraw
και των θεραποντων αυτου και εποιησαν ουτως καθαπερ ενετειλα-
το αυτοις κυριος και ερριψεν ααρων την ραβδον εναντιον φαraw και
εναντιον των θεραποντων αυτου και εγενετο δρακων συνεκαλεσεν
δε φαraw τους σοφιστας αιγυπτου και τους φαρμακους και εποιη-
σαν και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμακειαις αυτων ωσαντως
και ερριψαν εκαστος την ραβδον αυτου και εγενοντο δρακοντες και
κατεπιεν η ραβδος η ααρων τας εκεινων ραβδους και κατισχυσεν η
καρδια φαraw και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν αυτοις
κυριος ειπεν δε κυριος προς μωυσην βεβαρηται η καρδια φαraw του
μη εξαποστειλαι τον λαον βαδισον προς φαraw το πρωι ιδου αυτος
εκπορευεται επι το υδωρ και στηση συναντων αυτω επι το χειλος του
ποταμου και την ραβδον την στραφεισαν εις οφιν λημψη εν τη χειρι
σου και ερεις προς αυτον κυριος ο θεος των εβραιων απεσταλκεν
με προς σε λεγων εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευση εν
τη ερημω και ιδου ουκ εισηκουσας εως τουτου ταδε λεγει κυριος εν
τουτω γνωση οτι εγω κυριος ιδου εγω τυπτω τη ραβδω τη εν τη χειρι
μου επι το υδωρ το εν τω ποταμω και μεταβαλει εις αιμα και οι ιχθυ-
ες οι εν τω ποταμω τελευτησουσιν και εποζεσει ο ποταμος και ου
δυνησονται οι αιγυπτιοι πειν υδωρ απο του ποταμου ειπεν δε κυριος
προς μωυσην ειπον ααρων τω αδελφω σου λαβε την ραβδον σου και
εκτεινον την χειρα σου επι τα υδατα αιγυπτου και επι τους ποταμους
αυτων και επι τας διωρυγας αυτων και επι τα ελη αυτων και επι παν
συνεστηκος υδωρ αυτων και εσται αιμα και εγενετο αιμα εν παση
γη αιγυπτου εν τε τοις ξυλοις και εν τοις λιθοις και εποιησαν ουτως

μωυσης και ααρων καθαπερ ενετειλατο αυτοις κυριος και επαρας τη ραβδω αυτου επαταξεν το υδωρ το εν τω ποταμω εναντιον φαראω και εναντιον των θεραποντων αυτου και μετεβαλεν παν το υδωρ το εν τω ποταμω εις αιμα και οι ιχθυες οι εν τω ποταμω ετελευτησαν και επωξесεν ο ποταμος και ουκ ηδυναντο οι αιγυπτιοι πιειν υδωρ εκ του ποταμου και ην το αιμα εν παση γη αιγυπτου εποιησαν δε ωσαυτως και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμακειαις αυτων και εσκληρυνθη η καρδια φαראω και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ειπεν κυριος επιστραφεις δε φαראω εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ουκ επεστησεν τον νουν αυτου ουδε επι τουτω ωρυξαν δε παντες οι αιγυπτιοι κυκλω του ποταμου ωστε πιειν υδωρ και ουκ ηδυναντο πιειν υδωρ απο του ποταμου και ανεπληρωθησαν επτα ημεραι μετα το παταξιαι κυριον τον ποταμον ειπεν δε κυριος προς μωυσην εισελθε προς φαראω και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος εξαποστειλον τον λαον μου ινα μοι λατρευσωσιν ει δε μη βουλει συ εξαποστειλαι ιδου εγω τυπτω παντα τα ορια σου τοις βατραχοις και εξερευζεται ο ποταμος βατραχους και αναβαντες εισελευσονται εις τους οικους σου και εις τα ταμεια των κοιτωνων σου και επι των κλινων σου και εις τους οικους των θεραποντων σου και του λαου σου και εν τοις φυραμασιν σου και εν τοις κλιβανοις σου και επι σε και επι τους θεραποντας σου και επι τον λαον σου αναβησονται οι βατραχοι ειπεν δε κυριος προς μωυσην ειπον ααρων τω αδελφω σου εκτεινον τη χειρι την ραβδον σου επι τους ποταμους και επι τας διωρυγας και επι τα ελη και αναγαγε τους βατραχους και εξετεινεν ααρων την χειρα επι τα υδατα αιγυπτου και ανηγαγεν τους βατραχους και ανεβιβασθη ο βατραχος και εκαλυψεν την γην αιγυπτου εποιησαν δε ωσαυτως και οι επαοιδοι των αιγυπτιων ταις φαρμακειαις αυτων και ανηγαγον τους βατραχους επι γην αιγυπτου και εκαλεσεν φαראω μωυσην και ααρων και ειπεν ευξασθε περι εμου προς κυριον και περιελετω τους βατραχους απ εμου και απο του εμου λαου και εξαποστελω τον λαον και θυσωσιν κυριω ειπεν δε μωυσης προς φαראω ταξιαι προς με ποτε ευξωμαι περι σου και περι των θεραποντων σου και περι του λαου σου αφανισαι τους βατραχους απο σου και απο του λαου σου και εκ των οικιων υμων πλην εν τω ποταμω υπολειφθησονται ο δε ειπεν εις αυριον ειπεν ουν ως ειρηκας ινα ειδης οτι ουκ εστιν αλλος πλην κυριου και περιαιρεθησονται οι βατραχοι απο σου και εκ των οικιων υμων και εκ των επαυλεων και απο των θεραποντων σου και απο του λαου σου πλην εν τω ποταμω υπολειφθησονται εξηλθεν δε μωυσης και ααρων απο φαראω και εβοησεν μωυσης προς κυριον περι του ορισμου των βατραχων ως εταξατο φαראω εποιησεν δε κυριος καθαπερ ειπεν μωυσης και ετελευτησαν οι βατραχοι εκ των οικιων και εκ των επαυλεων και εκ των αγρων και συνηγαγον αυτους θιμωνιας θιμωνιας και ωξесεν η γη ιδων δε φαראω οτι γεγονεν αναψυξις εβαρυνθη η καρδια αυτου και ουκ εισηκουσεν αυτων καθαπερ ελαλησεν κυριος ειπεν δε κυριος προς μωυσην ειπον ααρων εκτεινον τη χειρι την ραβδον σου και παταξον το χωμα της γης και εσονται σκνιφες εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παση γη αιγυπτου εξετεινεν ουν ααρων τη χειρι την ραβδον και επαταξεν το χωμα της γης και εγενοντο οι σκνιφες εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παντι χωματι της γης εγενοντο οι σκνιφες εν παση γη αιγυπτου εποιησαν δε ωσαυτως και οι επαοιδοι

ταις φαρμακειαῖς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν τὸν σκνίφα καὶ οὐκ ἠδύναντο καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετραποσὶν εἶπαν οὖν οἱ ἐπαοῖδοι τῷ φαράω δακτυλὸς θεοῦ ἐστὶν τοῦτο καὶ ἐσκήληρυνθῇ ἡ καρδία φαράω καὶ οὐκ εἰσηκούσεν αὐτῶν καθάπερ ἐλάλησεν κύριος εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωυσὴν ὀρθήρισον τὸ πρῶν καὶ στήθι ἐναντίον φαράω καὶ ἴδου αὐτὸς ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν ταδε λέγει κύριος ἐξαποστείλῃς τὸν λαὸν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρημῳ εἰάν δὲ μὴ βούλῃ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαὸν μου ἴδου ἐγὼ ἐπαποστελλῶ ἐπὶ σε καὶ ἐπὶ τοὺς θεραπεύοντας σου καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν σου καὶ ἐπὶ τοὺς οἰκοὺς ὑμῶν κυνομυῖαν καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν αἰγυπτίων τῆς κυνομυῖας καὶ εἰς τὴν γῆν ἐφ' ἧς εἰσὶν ἐπ' αὐτῆς καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν γέσεμ ἐφ' ἧς ὁ λαὸς μου ἐπεστὶν ἐπ' αὐτῆς ἐφ' ἧς οὐκ ἐστὶ ἐκεῖ ἡ κυνομυῖα ἵνα εἰδῇς ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ κύριος πάσης τῆς γῆς καὶ δώσω διαστολὴν ἀνα μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἀνα μέσον τοῦ σου λαοῦ ἐν δὲ τῇ αὐρίῳ ἐστὶ τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς ἐποίησεν δὲ κύριος οὕτως καὶ παρέγενετο ἡ κυνομυῖα πληθὺς εἰς τοὺς οἰκοὺς φαράω καὶ εἰς τοὺς οἰκοὺς τῶν θεραπευτῶν αὐτοῦ καὶ εἰς πάσαν τὴν γῆν αἰγύπτου καὶ ἐξώλεθρευνθῇ ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυῖας ἐκάλεσεν δὲ φαράω μωυσὴν καὶ ἀαρὼν λέγων ἐλθόντες θύσατε τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ καὶ εἶπεν μωυσῆς οὐ δυνατόν γενεσθαι οὕτως τὰ γὰρ βδελυγμάτα τῶν αἰγυπτίων θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν εἰάν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελυγμάτα τῶν αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν λιθοβοληθήσομεθα ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευομένης εἰς τὴν ἐρημὸν καὶ θύσομεν κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν καθάπερ εἶπεν ἡμῖν καὶ εἶπεν φαράω ἐγὼ ἀποστελλῶ ὑμᾶς καὶ θύσατε κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρημῳ ἀλλ' οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθῆναι εὐξασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς κύριον εἶπεν δὲ μωυσῆς ὁδὲ ἐγὼ ἐξελεύσομαι ἀπὸ σου καὶ εὐξομαι πρὸς τὸν θεόν καὶ ἀπελευσεται ἡ κυνομυῖα ἀπὸ σου καὶ ἀπὸ τῶν θεραπευτῶν σου καὶ τοῦ λαοῦ σου αὐρίον μὴ προσθής ἐτι φαράω ἐξαπατησάι τοῦ μὴ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν θύσαι κυρίῳ ἐξηλθεν δὲ μωυσῆς ἀπὸ φαράω καὶ ἠΐξατο πρὸς τὸν θεόν ἐποίησεν δὲ κύριος καθάπερ εἶπεν μωυσῆς καὶ περιεῖλεν τὴν κυνομυῖαν ἀπὸ φαράω καὶ τῶν θεραπευτῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ οὐ κατελείφθη οὐδεμία καὶ ἐβάρυνεν φαράω τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν καιρὸν τοῦτου καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωυσὴν εἰσελθε πρὸς φαράω καὶ ἐρεῖς αὐτῷ ταδε λέγει κύριος ὁ θεὸς τῶν ἐβραίων ἐξαποστείλῃς τὸν λαόν μου ἵνα μοι λατρεύσωσιν εἰ μὲν οὖν μὴ βούλῃ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου ἀλλ' ἐτι ἐγκράτεις αὐτοῦ ἴδου χεὶρ κυρίου ἐπεστὰ ἐν τοῖς κτήνεσιν σου τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις ἐν τε τοῖς ἵπποις καὶ ἐν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ ταῖς καμηλοῖς καὶ βουσὶν καὶ προβάτοις θάνατος μέγας σφοδρὰ καὶ παραδοξάσω ἐγὼ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνα μέσον τῶν κτηνῶν τῶν αἰγυπτίων καὶ ἀνα μέσον τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ οὐ τελευτήσει ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ ἰσραὴλ υἱῶν ῥῆτον καὶ ἐδώκεν ὁ θεὸς ὅρον λέγων ἐν τῇ αὐρίῳ ποιήσει κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐποίησεν κύριος τὸ ῥῆμα τοῦτο τῇ ἐπαρίῳ καὶ ἐτελευτήσεν πάντα τὰ κτήνη τῶν αἰγυπτίων ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ οὐκ ἐτελευτήσεν οὐδὲν ἰδὼν δὲ φαράω ὅτι οὐκ ἐτελευτήσεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν υἱῶν ἰσραὴλ οὐδὲν ἐβάρυνθῇ ἡ καρδία φαράω καὶ οὐκ ἐξάπεστεῖλεν τὸν λαόν εἶπεν δὲ κύριος πρὸς μωυσὴν καὶ ἀαρὼν λέγων λάβετε ὑμεῖς πληρεῖς τὰς χεῖ-

ρας αιθαλης καμιναιας και πασατω μωυσης εις τον ουρανον εναντιον φαraw και εναντιον των θεραποντων αυτου και γενηθητω κονιορτος επι πασαν την γην αιγυπτου και εσται επι τους ανθρωπους και επι τα τετραποδα ελκη φλυκτιδες αναζευσαι εν τε τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και εν παση γη αιγυπτου και ελαβεν την αιθαλην της καμιναιας εναντιον φαraw και επασεν αυτην μωυσης εις τον ουρανον και εγενετο ελκη φλυκτιδες αναζευσαι εν τοις ανθρωποις και εν τοις τετραποσιν και ουκ ηδυναντο οι φαρμακοι στηναι εναντιον μωυση δια τα ελκη εγενετο γαρ τα ελκη εν τοις φαρμακοις και εν παση γη αιγυπτου εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαraw και ουκ εισηκουσεν αυτων καθα συνεταξεν κυριος ειπεν δε κυριος προς μωυσην ορθρισον το πρωι και στηθι εναντιον φαraw και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εξαποστειλον τον λαον μου ινα λατρευσωσιν μοι εν τω γαρ νυν καιρω εγω εξαποστελλω παντα τα συναντηματα μου εις την καρδιαν σου και των θεραποντων σου και του λαου σου ιν ειδης οτι ουκ εστιν ως εγω αλλος εν παση τη γη νυν γαρ αποστειλας την χειρα παταξω σε και τον λαον σου θανατω και εκτριβησai απο της γης και ενεκεν τουτου διετηρηθης ινα ενδειξωμαι εν σοι την ισχυν μου και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη ετι ουν συ εμποιη του λαου μου του μη εξαποστειλαι αυτους ιδου εγω υω ταυτην την ωραν αυριον χαλαζαν πολλην σφοδρα ητις τοιαυτη ου γεγονεν εν αιγυπτω αφ ης ημερας εκτισται εως της ημερας ταυτης νυν ουν κατασπευσον συναγαγειν τα κτηνη σου και οσα σοι εστιν εν τω πεδιω παντες γαρ οι ανθρωποι και τα κτηνη οσα αν ευρεθη εν τω πεδιω και μη εισελθη εις οικιαν πεση δε επ αυτα η χαλαζα τελευτησει ο φοβουμενος το ρημα κυριου των θεραποντων φαraw συνηγαγεν τα κτηνη αυτου εις τους οικους ος δε μη προσεσχεν τη διανοια εις το ρημα κυριου αφηκεν τα κτηνη εν τοις πεδιοις ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα σου εις τον ουρανον και εσται χαλαζα επι πασαν γην αιγυπτου επι τε τους ανθρωπους και τα κτηνη και επι πασαν βοτανην την επι της γης εξετεινεν δε μωυσης την χειρα εις τον ουρανον και κυριος εδωκεν φωνας και χαλαζαν και διετρεχεν το πυρ επι της γης και εβρεξεν κυριος χαλαζαν επι πασαν γην αιγυπτου ην δε η χαλαζα και το πυρ φλογιζον εν τη χαλαζη η δε χαλαζα πολλη σφοδρα σφοδρα ητις τοιαυτη ου γεγονεν εν αιγυπτω αφ ου γεγενηται επ αυτης εθνος επαταξεν δε η χαλαζα εν παση γη αιγυπτου απο ανθρωπου εως κτηνους και πασαν βοτανην την εν τω πεδιω επαταξεν η χαλαζα και παντα τα ξυλα τα εν τοις πεδιοις συνετριψεν η χαλαζα πλην εν γη γεσεμ ου ησαν οι υιοι ισραηλ ουκ εγενετο η χαλαζα αποστειλας δε φαraw εκαλεσεν μωυσην και ααρων και ειπεν αυτοις ημαρτηκα το νυν ο κυριος δικαιος εγω δε και ο λαος μου ασεβεις ευξασθε ουν περι εμου προς κυριον και παυσασθω του γενηθηναι φωνας θεου και χαλαζαν και πυρ και εξαποστελω υμας και ουκετι προσθησεσθε μενειν ειπεν δε αυτω μωυσης ως αν εξελθω την πολιν εκπετασω τας χειρας μου προς κυριον και αι φωναι παυσονται και η χαλαζα και ο υετος ουκ εσται ετι ινα γνως οτι του κυριου η γη και συ και οι θεραποντες σου επισταμαι οτι ουδεπω πεφοβησθε τον κυριον το δε λινον και η κριθη επληγη η γαρ κριθη παρεστηκυια το δε λινον σπερματιζον ο δε πυρος και η ολυρα ουκ επληγη οσιμα γαρ ην εξηλθεν δε μωυσης απο φαraw εκτος της πολεως και εξεπετασεν τας

χειρας προς κυριον και αι φωναι επαυσαντο και η χαλαζα και ο υετος ουκ εσταξεν ετι επι την γην ιδων δε φαραω οτι πεπαυται ο υετος και η χαλαζα και αι φωναι προσειθετο του αμαρτανειν και εβαρυνεν αυτου την καρδιαν και των θεραποντων αυτου και εσκληρυνθη η καρδια φαραω και ουκ εξαπεστειλεν τους υιους ισραηλ καθαπερ ελαλησεν κυριος τω μωυση ειπεν δε κυριος προς μωυσην λεγων εισελθε προς φαραω εγω γαρ εσκληρυνα αυτου την καρδιαν και των θεραποντων αυτου ινα εξης επελθη τα σημεια ταυτα επ αυτους οπως διηγηρησθε εις τα ωτα των τεκνων υμων και τοις τεκνοις των τεκνων υμων οσα εμπεπαιχα τοις αιγυπτιοις και τα σημεια μου α εποιησα εν αυτοις και γνωσεσθε οτι εγω κυριος εισηλθεν δε μωυσης και ααρων εναντιον φαραω και ειπαν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος των εβραιων εως τινος ου βουλει εντραπηναι με εξαποστειλον τον λαον μου ινα λατρευσωσιν μοι εαν δε μη θελης συ εξαποστειλαι τον λαον μου ιδου εγω επαγω ταυτην την ωραν αυριον ακριδα πολλην επι παντα τα ορια σου και καλυψει την οψιν της γης και ου δυνηση κατιδειν την γην και κατεδετα παν το περισσον της γης το καταλειψεν ο κατελιπεν υμιν η χαλαζα και κατεδετα παν ξυλον το φυομενον υμιν επι της γης και πλησθησονται σου αι οικiai και αι οικiai των θεραποντων σου και πασαι αι οικiai εν παση γη των αιγυπτιων α ουδεποτε εωρακασιν οι πατερες σου ουδε οι προπαπποι αυτων αφ ης ημερας γεγονασιν επι της γης εως της ημερας ταυτης και εκκλινας μωυσης εξηλθεν απο φαραω και λεγουσιν οι θεραποντες φαραω προς αυτον εως τινος εσται τουτο ημιν σκωλον εξαποστειλον τους ανθρωπους οπως λατρευσωσιν τω θεω αυτων η ειδεναι βουλει οτι απολωλεν αιγυπτος και απεστρεψαν τον τε μωυσην και ααρων προς φαραω και ειπεν αυτοις πορευεσθε και λατρευσατε τω θεω υμων τινες δε και τινες εισιν οι πορευομενοι και λεγει μωυσης συν τοις νεανισκοις και πρεσβυτεροις πορευομεθα συν τοις υιοις και θυγατρασιν και προβατοις και βουσιν ημων εστιν γαρ εορτη κυριου του θεου ημων και ειπεν προς αυτους εστω ουτως κυριος μεθ υμων καθοτι αποστελλω υμας μη και την αποσκευην υμων ιδετε οτι πονηρια προκειται υμιν μη ουτως πορευεσθωσαν δε οι ανδρες και λατρευσατε τω θεω τουτο γαρ αυτοι ζητειτε εξεβαλον δε αυτους απο προσωπου φαραω ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα επι γην αιγυπτου και αναβητω ακρις επι την γην και κατεδετα πασαν βοτανην της γης και παντα τον καρπον των ξυλων ον υπελειπετο η χαλαζα και επηρεν μωυσης την ραβδον εις τον ουρανον και κυριος επηγαγεν ανεμον νοτον επι την γην ολην την ημεραν εκεινην και ολην την νυκτα το πρωι εγενηθη και ο ανεμος ο νοτος ανελαβεν την ακριδα και ανηγαγεν αυτην επι πασαν γην αιγυπτου και κατεπαυσεν επι παντα τα ορια αιγυπτου πολλη σφοδρα προτερα αυτης ου γεγονεν τοιαυτη ακρις και μετα ταυτα ουκ εσται ουτως και εκαλυψεν την οψιν της γης και εφθαρη η γη και κατεφαγεν πασαν βοτανην της γης και παντα τον καρπον των ξυλων ος υπελειψθη απο της χαλαζης ουκ υπελειψθη χλωρον ουδεν εν τοις ξυλοις και εν παση βοτανη του πεδιου εν παση γη αιγυπτου κατεσπευδεν δε φαραω καλεσαι μωυσην και ααρων λεγων ημαρτηκα εναντιον κυριου του θεου υμων και εις υμας προσδεξασθε ουν μου την αμαρτιαν ετι νυν και προσευξασθε προς κυριον τον θεον υμων και περιελετω απ εμου τον θανατον τουτον εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω και ηυξατο προς

τον θεον και μετεβαλεν κυριος ανεμον απο θαλασσης σφοδρον και ανελαβεν την ακριδα και ενεβαλεν αυτην εις την ερυθραν θαλασσαν και ουχ υπελειφθη ακρις μια εν παση γη αιγυπτου και εσκληρυνεν κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εξαπεστειλεν τους υιους ισραηλ ειπεν δε κυριος προς μωυσην εκτεινον την χειρα σου εις τον ουρανον και γενηθητω σκοτος επι γην αιγυπτου ψηλαφητον σκοτος εξετεινεν δε μωυσης την χειρα εις τον ουρανον και εγενετο σκοτος γνοφος θυελλα επι πασαν γην αιγυπτου τρεις ημερας και ουκ ειδεν ουδεις τον αδελφον αυτου τρεις ημερας και ουκ εξανεστη ουδεις εκ της κοιτης αυτου τρεις ημερας πασι δε τοις υιοις ισραηλ ην φως εν πασιν οις κατεγινοντο και εκαλεσεν φαραω μωυσην και ααρων λεγων βαδιζετε λατρευσατε κυριω τω θεω υμων πλην των προβατων και των βοων υπολιπεσθε και η αποσκευη υμων αποτρεχετω μεθ υμων και ειπεν μωυσης αλλα και συ δωσεις ημιν ολοκαυτωματα και θυσιας α ποιησομεν κυριω τω θεω ημων και τα κτηνη ημων πορευσεται μεθ ημων και ουχ υπολειφομεθα οπλην απ αυτων γαρ λημψομεθα λατρευσαι κυριω τω θεω ημων ημεις δε ουκ οιδαμεν τι λατρευσωμεν κυριω τω θεω ημων εως του ελθειν ημας εκει εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ εβουληθη εξαποστεilai αυτους και λεγει φαραω απελθε απ εμου προσεχε σεαυτω ετι προσθειναι ιδειν μου το προσωπον η δ αν ημερα οφθης μοι αποθανη λεγει δε μωυσης ειρηκας ουκετι οφθησομαι σοι εις προσωπον ειπεν δε κυριος προς μωυσην ετι μιαν πληγην επαξω επι φαραω και επ αιγυπτον και μετα ταυτα εξαποστελει υμας εντευθεν οταν δε εξαποστελλη υμας συν παντι εκβαλει υμας εκβολη λαλησον ουν κρυψη εις τα ωτα του λαου και αιτησατω εκαστος παρα του πλησιον και γυνη παρα της πλησιον σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον κυριος δε εδωκεν την χαριν τω λαω αυτου εναντιον των αιγυπτιων και εχρησαν αυτοις και ο ανθρωπος μωυσης μεγας εγενηθη σφοδρα εναντιον των αιγυπτιων και εναντιον φαραω και εναντιον παντων των θεραποντων αυτου και ειπεν μωυσης ταδε λεγει κυριος περι μεσας νυκτας εγω εισπορευομαι εις μεσον αιγυπτου και τελευτησει παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοκου φαραω ος καθηται επι του θρονου και εως πρωτοτοκου της θεραπαινης της παρα τον μυλον και εως πρωτοτοκου παντος κτηνους και εσται κραυγη μεγαλη κατα πασαν γην αιγυπτου ητις τοιαυτη ου γεγονεν και τοιαυτη ουκετι προστεθησεται και εν πασι τοις υιοις ισραηλ ου γρυξει κυων τη γλωσση αυτου απο ανθρωπου εως κτηνους οπως ειδης οσα παραδοξασει κυριος ανα μεσον των αιγυπτιων και του ισραηλ και καταβησονται παντες οι παιδες σου ουτοι προς με και προκυνησουσιν με λεγοντες εξελθε συ και πας ο λαος σου ου συ αφηγη και μετα ταυτα εξελευσομαι εξηλθεν δε μωυσης απο φαραω μετα θυμου ειπεν δε κυριος προς μωυσην ουκ εισακουσεται υμων φαραω ινα πληθυνων πληθυνω μου τα σημεια και τα τερατα εν γη αιγυπτω μωυσης δε και ααρων εποιησαν παντα τα σημεια και τα τερατα ταυτα εν γη αιγυπτω εναντιον φαραω εσκληρυνεν δε κυριος την καρδιαν φαραω και ουκ ηθελησεν εξαποστεilai τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου ειπεν δε κυριος προς μωυσην και ααρων εν γη αιγυπτου λεγων ο μην ουτος υμιν αρχη μηνων πρωτος εστιν υμιν εν τοις μηνσιν του ενιαυτου λαλησον προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγων τη δεκατη του μηνος τουτου λαβετωσαν εκαστος προβατον κατ οικους πατριων εκαστος προβα-

τον κατ οικίαν εαν δε ολιγοστοι ωσιν οι εν τη οικια ωστε μη ικανους
ειναι εις προβατον συλλημψεται μεθ εαυτου τον γειτονα τον πλησιον
αυτου κατα αριθμον ψυχων εκαστος το αρχουν αυτω συναριθμησεται
εις προβατον προβατον τελειον αρσεν ενιαυσιον εσται υμιν απο των
αρνων και των εριφων λημψεσθε και εσται υμιν διατετηρημενον εως
της τεσσαρεσκαιδεκατης του μηνος τουτου και σφαξουσιν αυτο παν
το πληθος συναγωγης υιων ισραηλ προς εσπεραν και λημψονται απο
του αιματος και θησουςιν επι των δυο σταθμων και επι την φλιαν εν
τοις οικοις εν οις εαν φαγωσιν αυτα εν αυτοις και φαγονται τα κρεα
τη νυκτι ταυτη οπτα πυρι και αζυμα επι πικριδων εδονται ουκ εδεσθε
απ αυτων ωμον ουδε ηψημενον εν υδατι αλλ η οπτα πυρι κεφαλην συν
τοις ποσιν και τοις ενδοσθιοις ουκ απολειψετε απ αυτου εως πρωι και
οστουν ου συντριψετε απ αυτου τα δε καταλειπομενα απ αυτου εως
πρωι εν πυρι κατακαυσετε ουτως δε φαγεσθε αυτο αι οσφυες υμων
περιεζωσμεναι και τα υποδηματα εν τοις ποσιν υμων και αι βακτη-
ριαι εν ταις χερσιν υμων και εδεσθε αυτο μετα σπουδης πασχα εστιν
κυριω και διελευσομαι εν γη αιγυπτω εν τη νυκτι ταυτη και παταξω
παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο ανθρωπου εως κτηνους και εν
πασι τοις θεοις των αιγυπτιων ποιησω την εκδικησιν εγω κυριος και
εσται το αιμα υμιν εν σημειω επι των οικιων εν αις υμεις εστε εκει
και οψομαι το αιμα και σκεπασω υμας και ουκ εσται εν υμιν πληγη
του εκτριβηναι οταν παιω εν γη αιγυπτω και εσται η ημερα υμιν αυτη
μνημοσυνον και εορτασετε αυτην εορτην κυριω εις πασας τας γενεας
υμων νομιμον αιωνιον εορτασετε αυτην επτα ημερας αζυμα εδεσθε
απο δε της ημερας της πρωτης αφανιειτε ζυμην εκ των οικιων υμων
πας ος αν φαγη ζυμην εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εξ ισραηλ απο
της ημερας της πρωτης εως της ημερας της εβδομης και η ημερα η
πρωτη κληθησεται αγια και η ημερα η εβδομη κλητη αγια εσται υμιν
παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυταις πλην οσα ποιηθησεται
παση ψυχη τουτο μονον ποιηθησεται υμιν και φυλαξεσθε την εντο-
λην ταυτην εν γαρ τη ημερα ταυτη εξαξω την δυναμιν υμων εκ γης
αιγυπτου και ποιησετε την ημεραν ταυτην εις γενεας υμων νομιμον
αιωνιον εναρχομενου τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του
πρωτου αφ εσπερας εδεσθε αζυμα εως ημερας μιας και εικαδος του
μηνος εως εσπερας επτα ημερας ζυμη ουχ ευρεθησεται εν ταις οικiais
υμων πας ος αν φαγη ζυμων εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ
συναγωγης ισραηλ εν τε τοις γειωραις και αυτοχθισιν της γης παν
ζυμων ουκ εδεσθε εν παντι δε κατοικητηριω υμων εδεσθε αζυμα
εκαλεσεν δε μωυσης πασαν γερουσιαν υιων ισραηλ και ειπεν προς
αυτους απελθοντες λαβετε υμιν εαυτοις προβατον κατα συγγενειας
υμων και θυσατε το πασχα λημψεσθε δε δεσμην υσσωπου και βαψα-
ντες απο του αιματος του παρα την θυραν καθιζεστε της φλιας και επ
αμφοτερων των σταθμων απο του αιματος ο εστιν παρα την θυραν
υμεις δε ουκ εξελευσεσθε εκαστος την θυραν του οικου αυτου εως
πρωι και παρελευσεται κυριος παταξαι τους αιγυπτιους και οψεται το
αιμα επι της φλιας και επ αμφοτερων των σταθμων και παρελευσεται
κυριος την θυραν και ουκ αφησει τον ολεθρευοντα εισελθειν εις τας
οικιας υμων παταξαι και φυλαξεσθε το ρημα τουτο νομιμον σεαυτω
και τοις υιοις σου εως αιωνος εαν δε εισελθητε εις την γην ην αν
δω κυριος υμιν καθοτι ελαλησεν φυλαξεσθε την λατρειαν ταυτην και

εσται εαν λεγωσιν προς υμας οι υιοι υμων τις η λατρεια αυτη και ε-
ρειτε αυτοις θυσια το πασχα τουτο κυριω ως εσκεπασεν τους οικους
των υιων ισραηλ εν αιγυπτω ηνικα επαταξεν τους αιγυπτιους τους δε
οικους ημων ερρυσατο και κυψας ο λαος προσεκυνησεν και απελθον-
τες εποιησαν οι υιοι ισραηλ καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και
ααρων ουτως εποιησαν εγεννηθη δε μεσουσης της νυκτος και κυριος
επαταξεν παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοκου φαraw του
καθημενου επι του θρονου εως πρωτοτοκου της αιχμαλωτιδος της εν
τω λακκω και εως πρωτοτοκου παντος κτηνους και αναστας φαraw
νυκτος και παντες οι θεραποντες αυτου και παντες οι αιγυπτιοι και
εγεννηθη κραυγη μεγαλη εν παση γη αιγυπτω ου γαρ ην οικια εν η ουκ
ην εν αυτη τεθνηκως και εκαλεσεν φαraw μωυσην και ααρων νυκτος
και ειπεν αυτοις αναστητε και εξελθατε εκ του λαου μου και υμεις
και οι υιοι ισραηλ βαδιζετε και λατρευσате κυριω τω θεω υμων καθα
λεγετε και τα προβατα και τους βοας υμων αναλαβοντες πορευεσθε
ευλογησατε δε καμε και κατεβιαζοντο οι αιγυπτιοι τον λαον σπουδη
εκβαλιν αυτους εκ της γης ειπαν γαρ οτι παντες ημεις αποθηνησκο-
μεν ανελαβεν δε ο λαος το σταις προ του ζυμωθηαι τα φυραματα
αυτων ενδεδεμενα εν τοις ιματιοις αυτων επι των ωμων οι δε υιοι ισ-
ραηλ εποιησαν καθα συνεταξεν αυτοις μωυσης και ητησαν παρα των
αιγυπτιων σκευη αργυρα και χρυσα και ιματισμον και κυριος εδωκεν
την χαριν τω λαω αυτου εναντιον των αιγυπτιων και εχρησαν αυ-
τοις και εσκυλευσαν τους αιγυπτιους απαραντες δε οι υιοι ισραηλ εκ
ραμεσση εις σοκχωθα εις εξακοσιας χιλιαδας πεζων οι ανδρες πλην
της αποσκευης και επιμικτος πολυς συνανεβη αυτοις και προβατα και
βοες και κτηνη πολλα σφοδρα και επεψαν το σταις ο εξηνεγκαν εξ
αιγυπτου εγκρυφιας αζυμους ου γαρ εξυμωθη εξεβαλον γαρ αυτους
οι αιγυπτιοι και ουκ ηδυνηθησαν επιμειναι ουδε επισιτισμον εποιησαν
εαυτοις εις την οδον η δε κατοικησις των υιων ισραηλ ην κατωκησαν
εν γη αιγυπτω και εν γη χανααν ετη τετρακοσια τριακοντα και εγενε-
το μετα τα τετρακοσια τριακοντα ετη εξηλθεν πασα η δυναμις κυριου
εκ γης αιγυπτου νυκτος προφυλαχη εστιν τω κυριω ωστε εξαγαγειν
αυτους εκ γης αιγυπτου εκεινη η νυξ αυτη προφυλαχη κυριω ωστε
πασι τοις υιοις ισραηλ ειναι εις γενεας αυτων ειπεν δε κυριος προς
μωυσην και ααρων λεγων ουτος ο νομος του πασχα πανς αλλογενης
ουκ εδεται απ αυτου και παν οικετην τινος η αργυρωνητον περιτεμεις
αυτον και τοτε φαγεται απ αυτου παροικος η μισθωτος ουκ εδεται
απ αυτου εν οικια μια βρωθησεται και ουκ εξοισετε εκ της οικιας
των κρεων εξω και οστουν ου συντριψετε απ αυτου πασα συναγωγη
υιων ισραηλ ποιησει αυτο εαν δε τις προσελθη προς υμας προσηλυ-
τος ποιησαι το πασχα κυριω περιτεμεις αυτου παν αρσενικον και τοτε
προσελευσεται ποιησαι αυτο και εσται ωσπερ και ο αυτοχθων της γης
πας απεριτμητος ουκ εδεται απ αυτου νομος εις εσται τω εγχωριω και
τω προσελθοντι προσηλυτω εν υμιν και εποιησαν οι υιοι ισραηλ καθα
ενετειλατο κυριος τω μωυση και ααρων προς αυτους ουτως εποιησαν
και εγενετο εν τη ημερα εκεινη εξηγαγεν κυριος τους υιους ισραηλ εκ
γης αιγυπτου συν δυναμει αυτων ειπεν δε κυριος προς μωυσην λεγων
αγιασον μοι παν πρωτοτοκον πρωτογενες διανοιγον πασαν μητρην εν
τοις υιοις ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους εμοι εστιν ειπεν δε μω-
υσης προς τον λαον μνημονευετε την ημεραν ταυτην εν η εξηλθατε

εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν υμας κυριος εντευθεν και ου βρωθησεται ζυμη εν γαρ τη σημερον υμεις εκπορευεσθε εν μηνι των νεων και εσται ηνικα εαν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην των χαναναιων και χετταιων και ευαιων και γεργεσαιων και αμορραιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων ην ωμοσεν τοις πατρασιν σου δουναι σοι γην ρεουσαν γαλα και μελι και ποιησεις την λατρειαν ταυτην εν τω μηνι τουτω εξ ημερας εδεσθε αζυμα τη δε ημερα τη εβδομη εορτη κυριου αζυμα εδεσθε τας επτα ημερας ουκ οφθησεται σοι ζυμωτον ουδε εσται σοι ζυμη εν πασιν τοις οριοις σου και αναγγελεις τω υιω σου εν τη ημερα εκεινη λεγων δια τουτο εποιησεν κυριος ο θεος μοι ως εξεπορευομην εξ αιγυπτου και εσται σοι σημειον επι της χειρος σου και μνημοσυνον προ οφθαλμων σου οπως αν γενηται ο νομος κυριου εν τω στοματι σου εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν σε κυριος ο θεος εξ αιγυπτου και φυλαξεσθε τον νομον τουτον κατα καιρους ωρων αφ ημερων εις ημερας και εσται ως αν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην των χαναναιων εν τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου και δωσει σοι αυτην και αφελεις παν διανοιγον μητραν τα αρσενικα τω κυριω παν διανοιγον μητραν εκ των βουκολιων η εν τοις κτηνεσιν σου οσα εαν γενηται σοι τα αρσενικα αγιασεις τω κυριω παν διανοιγον μητραν ονου αλλαξεις προβατω εαν δε μη αλλαξης λυτρωση αυτο παν πρωτοτοκον ανθρωπου των υιων σου λυτρωση εαν δε ερωτηση σε ο υιος σου μετα ταυτα λεγων τι τουτο και ερεις αυτω οτι εν χειρι κραταια εξηγαγεν ημας κυριος εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας ηνικα δε εσκληρυεν φαraw εξαποστειλαι ημας απεκτεινεν παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω απο πρωτοτοκων ανθρωπων εως πρωτοτοκων κτηνων δια τουτο εγω θυω τω κυριω παν διανοιγον μητραν τα αρσενικα και παν πρωτοτοκον των υιων μου λυτρωσομαι και εσται εις σημειον επι της χειρος σου και ασφαλευτον προ οφθαλμων σου εν γαρ χειρι κραταια εξηγαγεν σε κυριος εξ αιγυπτου ως δε εξαπεστειλεν φαraw τον λαον ουχ ωδηγησεν αυτους ο θεος οδον γης φυλιστιμι οτι εγγυς ην ειπεν γαρ ο θεος μηποτε μεταμεληση τω λαω ιδοντι πολεμον και αποστρεψη εις αιγυπτον και εκυκλωσεν ο θεος τον λαον οδον την εις την ερημον εις την ερυθραν θαλασσαν πεμπτη δε γενεα ανεβησαν οι υιοι ισραηλ εκ γης αιγυπτου και ελαβεν μωυσης τα οστα ιωσηφ μεθ εαυτου ορκω γαρ ωρκισεν ιωσηφ τους υιους ισραηλ λεγων επισκοπη επισκεψεται υμας κυριος και συνανοισετε μου τα οστα εντευθεν μεθ υμων εξαραντες δε οι υιοι ισραηλ εκ σοκχωθ εστρατοπεδευσαν εν οθομ παρα την ερημον ο δε θεος ηγειτο αυτων ημερας μεν εν στυλω νεφελης δειξαι αυτοις την οδον την δε νυχτα εν στυλω πυρος ουκ εξελιπεν ο στυλος της νεφελης ημερας και ο στυλος του πυρος νυκτος εναντιον παντος του λαου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και αποστρεψαντες στρατοπεδευσασαωσαν απεναντι της επαυλεως ανα μεσον μαγδωλου και ανα μεσον της θαλασσης εξ εναντιας βεελσεπφων ενωπιον αυτων στρατοπεδευσεις επι της θαλασσης και ερει φαraw τω λαω αυτου οι υιοι ισραηλ πλανωνται ουτοι εν τη γη συγκεκλεικεν γαρ αυτους η ερημος εγω δε σκληρυνω την καρδιαν φαraw και καταδιωξεται οπισω αυτων και ενδοξασθησομαι εν φαraw και εν παση τη στρατια αυτου και γνωσονται παντες οι αιγυπτιοι οτι εγω ειμι κυριος και εποιησαν ουτως και ανηγγελη τω βασιλει των

αιγυπτίων ότι πεφύεγεν ο λαός και μετεστράφη η καρδιά φαραώ και των θεραπόντων αυτού επί τον λαόν και είπαν τι τούτο εποίησαμεν του εξαποστείλαι τους υιούς ισραήλ του μη δουλεύειν ἡμῖν ἐξευξεν οὖν φαραώ τα ἄρματα αυτού και πάντα τον λαόν αυτού συναπηγάγεν μεθ' εαυτού και λαβὼν ἐξαχόσια ἄρματα ἐκλεκτά και πᾶσαν τὴν ἰπποσύνην αἰγυπτίων και τριστάτας ἐπὶ πάντων και ἐσκήληρυνεν κυριὸς τὴν καρδίαν φαραώ βασιλεως αἰγύπτου και των θεραπόντων αυτού και κατεδιώξεν ὀπίσω των υἱῶν ισραήλ οἱ δὲ υἱοὶ ισραήλ ἐξεπορεύοντο ἐν χεὶρὶ υψῆλῃ και κατεδιώξαν οἱ αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν και εὐροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν και πᾶσα ἡ ἰπποσύνη και τὰ ἄρματα φαραώ και οἱ ἵπποι και ἡ στρατία αὐτοῦ ἀπεναντί τῆς ἐπαυλεως ἐξ ἐναντίας βεέλσεπφων και φαραώ προσήγεν και ἀναβλεψάντες οἱ υἱοὶ ισραήλ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὀρώσιν και οἱ αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν και ἐφοβήθησαν σφοδρὰ ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ ισραήλ πρὸς κυρίον και εἶπεν πρὸς μωυσὴν παρὰ τὸ μη ὑπαρχεῖν μνημάτα ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἐξηγάγετε ἡμᾶς θανάτωσαι ἐν τῇ ἐρημῇ τι τούτο εποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ αἰγύπτου οὐ τούτο ἦν τὸ ῥῆμα ὁ ἐλάλησας πρὸς σὲ ἐν αἰγύπτῳ λέγοντες παρὲς ἡμᾶς ὡς δουλεύσωμεν τοῖς αἰγύπτιοις κρείσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς αἰγύπτιοις ἢ ἀποθάνειν ἐν τῇ ἐρημῇ ταύτῃ εἶπεν δὲ μωυσῆς πρὸς τον λαόν θάρσειτε στήτε και ὁράτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον ὃν τρόπον γὰρ ἐώρακατε τοὺς αἰγύπτιους σήμερον οὐ προσθήσεσθε ἐτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τον αἰῶνα χρόνον κυριὸς πολεμήσει περὶ ὑμῶν και ὑμεῖς σιγήσετε εἶπεν δὲ κυριὸς πρὸς μωυσὴν τι βόας πρὸς με λαλήσῃς τοῖς υἱοῖς ισραήλ και ἀναζευξάτωσαν και σὺ ἐπαρὼν τὴν ῥαβδὼ σου και ἐκτείνον τὴν χεῖρα σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν και ῥήξον αὐτὴν και εἰσελθάτωσαν οἱ υἱοὶ ισραήλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξῆρον και ἰδοὺ ἐγὼ σκήληρυνω τὴν καρδίαν φαραώ και των αἰγυπτίων πάντων και εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν και ἐνδοξασθήσομαι ἐν φαραώ και ἐν πᾶσιν τῇ στρατίᾳ αὐτοῦ και ἐν τοῖς ἄρμασιν και ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ και γινώσκονται πάντες οἱ αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι κυριὸς ἐνδοξαζόμενου μου ἐν φαραώ και ἐν τοῖς ἄρμασιν και ἵπποις αὐτοῦ ἐξῆρεν δὲ ὁ ἀγγέλος τοῦ θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς των υἱῶν ισραήλ και ἐπορεύθη ἐκ των ὀπισθεν ἐξῆρεν δὲ και ὁ στυλὸς τῆς νεφέλης ἀπο προσώπου αὐτῶν και ἐστή ἐκ των ὀπίσω αὐτῶν και εἰσηλθὲν ἀνα μέσον τῆς παρεμβολῆς των αἰγυπτίων και ἀνα μέσον τῆς παρεμβολῆς ισραήλ και ἐστή και ἐγένετο σκότος και γνόφος και διήλθεν ἡ νύξ και οὐ συνειμῖξαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα ἐξείτεινεν δὲ μωυσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν και ὑπήγαγεν κυριὸς τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νοτῶ βίαιῳ ὅλην τὴν νύκτα και ἐποίησεν τὴν θάλασσαν ξῆραν και ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ και εἰσηλθόν οἱ υἱοὶ ισραήλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξῆρον και τὸ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν και τεῖχος ἐξ ἐκωνυμῶν κατεδιώξαν δὲ οἱ αἰγύπτιοι και εἰσηλθόν ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἰπποσύνη φαραώ και τὰ ἄρματα και οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐσθινῇ και ἐπεβλέψεν κυριὸς ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν των αἰγυπτίων ἐν στυλῷ πυρός και νεφέλης και συνεταράξεν τὴν παρεμβολὴν των αἰγυπτίων και συνεδήσεν τοὺς ἀξίονας των ἁρμάτων αὐτῶν και ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας και είπαν οἱ αἰγύπτιοι φυγώμεν ἀπο προσώπου ισραήλ ὁ γὰρ κυριὸς πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς αἰγύπτιους εἶπεν δὲ κυριὸς πρὸς μωυσὴν ἐκτείνον τὴν

χειρα σου επι την θαλασσαν και αποκαταστητω το υδωρ και επικαλυφατω τους αιγυπτιους επι τε τα αρματα και τους αναβατας εξετεινεν δε μωυσης την χειρα επι την θαλασσαν και απεκατεστη το υδωρ προς ημεραν επι χωρας οι δε αιγυπτιοι εφυγον υπο το υδωρ και εξετιναξεν κυριος τους αιγυπτιους μεσον της θαλασσης και επαναστραφεν το υδωρ εκαλυψεν τα αρματα και τους αναβατας και πασαν την δυναμιν φαραω τους εισπεπορευμενους οπισω αυτων εις την θαλασσαν και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις οι δε υιοι ισραηλ επορευθησαν δια ξηρας εν μεσω της θαλασσης το δε υδωρ αυτοις τειχος εκ δεξων και τειχος εξ ευωνυμων και ερρυσατο κυριος τον ισραηλ εν τη ημερα εκεινη εκ χειρος των αιγυπτιων και ειδεν ισραηλ τους αιγυπτιους τεινηκοτας παρα το χειλος της θαλασσης ειδεν δε ισραηλ την χειρα την μεγαλην α ποιησεν κυριος τοις αιγυπτιοις εφοβηθη δε ο λαος τον κυριον και επιστευσαν τω θεω και μωυση τω θεραποντι αυτου τοτε ησεν μωυσης και οι υιοι ισραηλ την ωδην ταυτην τω θεω και ειπαν λεγοντες ασωμεν τω κυριω ενδοξως γαρ δεδοξασται ιππον και αναβατας ερριψεν εις θαλασσαν βοηθος και σκεπαστης εγενετο μοι εις σωτηριαν ουτος μου θεος και δοξασω αυτον θεος του πατρος μου και υψωσω αυτον κυριος συντριβων πολεμους κυριος ονομα αυτω αρματα φαραω και την δυναμιν αυτου ερριψεν εις θαλασσαν επιλεκτους αναβατας τριστατας κατεποντισεν εν ερυθρα θαλασση ποντω εκαλυψεν αυτους κατεδυσαν εις βυθον ωσει λιθος η δεξια σου κυριε δεδοξασται εν ισχυι η δεξια σου χειρ κυριε εθραυσεν εχθρους και τω πληθει της δοξης σου συνετριψας τους υπεναντιους απεστείλας την οργην σου και κατεφαγεν αυτους ως καλαμην και δια πνευματος του θυμου σου διεστη το υδωρ επαγη ωσει τειχος τα υδατα επαγη τα κυματα εν μεσω της θαλασσης ειπεν ο εχθρος διωξας καταλημφομαι μεριω σκυλα εμπλησω ψυχην μου ανελω τη μαχαيره μου κυριευσει η χειρ μου απεστείλας το πνευμα σου εκαλυψεν αυτους θαλασσα εδυσαν ωσει μολιβδος εν υδατι σφοδρω τις ομοιος σοι εν θεοις κυριε τις ομοιος σοι δεδοξασμενος εν αγιοις θαυμαστος εν δοξαις ποιων τερατα εξετεινας την δεξian σου κατεπιεν αυτους γη ωδηγησας τη δικαιοσυνη σου τον λαον σου τουτον ον ελυτρωσω παρεκαλεσας τη ισχυι σου εις καταλυμα αγιον σου τον ηκουσαν εθνη και ωργισθησαν ωδινες ελαβον κατοικουντας φυλιστιμι τοτε εσπευσαν ηγεμονες εδωμ και αρχοντες μωαβιτων ελαβεν αυτους τρομος ετακησαν παντες οι κατοικουντες χαναν επιπεσοι επ αυτους φοβος και τρομος μεγαθει βραχιονος σου απολιθωθητωσαν εως αν παρελθη ο λαος σου κυριε εως αν παρελθη ο λαος σου ουτος ον εκτησω εισαγαγων καταφυτευσον αυτους εις ορος κληρονομias σου εις ετοιμον κατοικητηριον σου ο κατειργασω κυριε αγιασμα κυριε ο ητοιμασαν αι χειρες σου κυριος βασιλευων τον αιωνα και επ αιωνα και ετι οτι εισηλθεν ιππος φαραω συν αρμασιν και αναβαταις εις θαλασσαν και επηγαγεν επ αυτους κυριος το υδωρ της θαλασσης οι δε υιοι ισραηλ επορευθησαν δια ξηρας εν μεσω της θαλασσης λαβουσα δε μαριαμ η προφητις η αδελφη ααρων το τυμπανον εν τη χειρι αυτης και εξηλθουσιν πασαι αι γυναικες οπισω αυτης μετα τυμπανων και χορων εξηρχεν δε αυτων μαριαμ λεγουσα ασωμεν τω κυριω ενδοξως γαρ δεδοξασται ιππον και αναβατην ερριψεν εις θαλασσαν εξηρην δε μωυσης τους υιους ισραηλ απο θαλασσης ερυθρας και ηγαγεν αυτους εις την ερημον σουρ και επορευοντο τρεις ημερας

εν τη ερημω και ουκ ηυρισκον υδωρ ωστε πειν ηλθον δε εις μερρα και ουκ ηδυναντο πειν εκ μερρας πικρον γαρ ην δια τουτο επωνομασθη το ονομα του τοπου εκεινου πικρια και διεγογγυζεν ο λαος επι μωυσην λεγοντες τι πιομεθα εβησεν δε μωυσης προς κυριον και εδειξεν αυτω κυριος ξυλον και ενεβαλεν αυτο εις το υδωρ και εγλυκανθη το υδωρ εκει εϋετο αυτω δικαιοματα και χρισεις και εκει επειρασεν αυτον και ειπεν εαν ακοη ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου και τα αρεστα εναντιον αυτου ποιησης και ενωτιση ταις εντολαις αυτου και φυλαξης παντα τα δικαιοματα αυτου πασαν νοσον ην επηγαγον τοις αιγυπτιοις ουκ επαξω επι σε εγω γαρ ειμι κυριος ο ιωμενος σε και ηλθοσαν εις αιλιμ και ησαν εκει δωδεκα πηγαι υδατων και εβδομηκοντα στελεχη φοινικων παρενεβαλον δε εκει παρα τα υδατα απηραν δε εξ αιλιμ και ηλθοσαν πασα συναγωγη υιων ισραηλ εις την ερημον σιν ο εστιν ανα μεσον αιλιμ και ανα μεσον σινα τη δε πεντεκαιδεκατη ημερα τω μηνι τω δευτερω εξεληλυθοτων αυτων εκ γης αιγυπτου διεγογγυζεν πασα συναγωγη υιων ισραηλ επι μωυσην και ααρων και ειπαν προς αυτους οι υιοι ισραηλ οφελον απειθανομεν πληγεντες υπο κυριου εν γη αιγυπτω οταν εκαθισαμεν επι των λεβητων των κρεων και ησθιομεν αρτους εις πλησμονην οτι εξηγαγετε ημας εις την ερημον ταυτην αποκτειναι πασαν την συναγωγην ταυτην εν λιμω ειπεν δε κυριος προς μωυσην ιδου εγω υω υμιν αρτους εκ του ουρανου και εξελευσεται ο λαος και συλλεξουσιν το της ημερας εις ημεραν οπως πειρασω αυτους ει πορευσονται τω νομω μου η ου και εσται τη ημερα τη εκτη και ετοιμασουσιν ο εαν εισενεγκωσιν και εσται διπλουν ο εαν συναγαγωσιν το καθ ημεραν εις ημεραν και ειπεν μωυσης και ααρων προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ εσπερας γνωσεσθε οτι κυριος εξηγαγεν υμας εκ γης αιγυπτου και πρωι οψεσθε την δοξαν κυριου εν τω εισακουσαι τον γογγυσμον υμων επι τω θεω ημεις δε τι εσμεν οτι διαγογγυζετε καθ ημων και ειπεν μωυσης εν τω διδοναι κυριον υμιν εσπερας κρεα φαγειν και αρτους το πρωι εις πλησμονην δια το εισακουσαι κυριον τον γογγυσμον υμων ον υμεις διαγογγυζετε καθ ημων ημεις δε τι εσμεν ου γαρ καθ ημων ο γογγυσμος υμων εστιν αλλ η κατα του θεου ειπεν δε μωυσης προς ααρων ειπον παση συναγωγη υιων ισραηλ προσελθατε εναντιον του θεου εισακηκοεν γαρ υμων τον γογγυσμον ηνικα δε ελαλει ααρων παση συναγωγη υιων ισραηλ και επεστραφησαν εις την ερημον και η δοξα κυριου ωφθη εν νεφελη και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εισακηκοα τον γογγυσμον των υιων ισραηλ λαλησον προς αυτους λεγων το προς εσπεραν εδεσθε κρεα και το πρωι πλησθησεσθε αρτων και γνωσεσθε οτι εγω κυριος ο θεος υμων εγενετο δε εσπερα και ανεβη ορτυγομητρα και εκαλυψεν την παρεμβολην το πρωι εγενετο καταπαυομενης της δροσου κυκλω της παρεμβολης και ιδου επι προσωπον της ερημου λεπτον ωσει κοριον λευκον ωσει παγος επι της γης ιδοντες δε αυτο οι υιοι ισραηλ ειπαν ετερος τω ετερω τι εστιν τουτο ου γαρ ηδεισαν τι ην ειπεν δε μωυσης προς αυτους ουτος ο αρτος ον εδωκεν κυριος υμιν φαγειν τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος συναγαγετε απ αυτου εκαστος εις τους καθηκοντας γομορ κατα κεφαλην κατα αριθμον ψυχων υμων εκαστος συν τοις συσκηνιοις υμων συλλεξατε εποιησαν δε ουτως οι υιοι ισραηλ και συνελεξαν ο το πολυ και ο το ελαττον και μετρησαντες τω γομορ ουκ επλεονασεν ο το πολυ και ο το ελαττον

οὐκ ἠλαττονήσεν ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ ἑαυτῷ συνελέξαν εἶπεν δὲ Μωϋσῆς πρὸς αὐτοὺς μὴδεὶς καταλιπέτω ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσαν Μωϋσῆν ἀλλὰ κατέλιπον τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν καὶ ἐξεῖσεν σκώληκας καὶ ἐπώζεσεν καὶ ἐπικρανῆθαι ἐπ' αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ συνελέξαν αὐτοὺς πρῶν πρῶν ἕκαστος τὸ καθήκον αὐτῷ ἦν· καὶ διεθερμαίνεν ὁ ἥλιος ἐτήκετο ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ συνελέξαν τὰ δεόντα διπλὰ δύο γομορ τῷ ἐνὶ εἰσηλθούσῃ δὲ πάντες οἱ ἀρχόντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνηγγείλαν Μωϋσεὶ εἶπεν δὲ Μωϋσῆς πρὸς αὐτοὺς τοῦτο τὸ ῥῆμα ἐστὶν ὁ ἐλάλησεν κυριὸς σαββάτα ἀναπαύσις ἀγία τῷ κυρίῳ αὐρίον ὅσα εἰς πεσσητε πεσσετε καὶ ὅσα εἰς ἐψήτε εἴψετε καὶ πάντῃ τῷ πλεονάζον καταλίπετε αὐτοὺς εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρῶν καὶ κατέλιπον ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν καθάπερ συνετάξεν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ οὐκ ἐπώζεσεν οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν αὐτῷ εἶπεν δὲ Μωϋσῆς φαγετέ σημερον ἐστὶν γὰρ σαββάτα σημερον τῷ κυρίῳ οὐκ εὐρεῖθῃσεται ἐν τῷ πεδίῳ ἐξ ἡμέρας συλλέξετε τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σαββάτα ὅτι οὐκ ἐστὶ ἐν αὐτῇ ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ ἐζηλθούσαν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλεῖν καὶ οὐκ εὗρον εἶπεν δὲ κυριὸς πρὸς Μωϋσῆν ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου ἴδετε ὁ γὰρ κυριὸς ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἡμέραν ταυτὴν τὰ σαββάτα διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἡμέραν τῇ ἑκτῇ ἄρτους δύο ἡμερῶν καθήσεσθε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν μὴδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τοποῦ αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἐσαββατίσεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ καὶ ἐπωνόμασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μάν ἦν δὲ ὡς σπέρμα κορίου λευκόν τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρίς ἐν μέλιτι εἶπεν δὲ Μωϋσῆς τοῦτο τὸ ῥῆμα ὁ συνετάξεν κυριὸς πλησάτε τὸ γομορ τοῦ μάν εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἵνα ἴδωσιν τὸν ἄρτον ὃν ἐφαγετέ μεις ἐν τῇ ἐρήμῳ ὡς ἐξηγάγεν ὑμᾶς κυριὸς ἐκ γῆς αἰγυπτου καὶ εἶπεν Μωϋσῆς πρὸς ἀσράων λάβε στάμνον χρύσειον ἓνα καὶ ἐμβάλε εἰς αὐτὸν πληρὲς τὸ γομορ τοῦ μάν καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ θεοῦ εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ὃν τρόπον συνετάξεν κυριὸς τῷ Μωϋσῇ καὶ ἀπεῖθε ἀσράων ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐφαγόν τὸ μάν ἐτὶ τεσσαράκοντα ἕως ἡλθόν εἰς γῆν οἰκουμένην τὸ μάν ἐφαγούσαν ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς φοινίκης τὸ δὲ γομορ τὸ δέκατον τῶν τριῶν μετρῶν ἦν καὶ ἀπῆρεν πάσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου σὺν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ ῥήματος κυρίου καὶ παρενεβάλουσιν ἐν ῥαφιδὸν οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωϋσῆν λέγοντες δὸς ἡμῖν ὕδωρ ἵνα πῖωμεν καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωϋσῆς τί λοιδορεῖσθε μοι καὶ τί πειράζετε κυρίον ἐδίψησεν δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι καὶ ἐγογγύζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωϋσῆν λέγοντες ἵνα τί τοῦτο ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ αἰγυπτου ἀποκτεῖναι ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῷ διψῇ ἐβοήσεν δὲ Μωϋσῆς πρὸς κύριον λέγων τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ ἐτί μικρὸν καὶ καταλινθὸβολήσουσιν με καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς Μωϋσῆν προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου λάβε δὲ μετὰ σεαυτοῦ ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ῥαβδὸν ἐν ἣ ἐπάταξας τὸν ποταμὸν λάβε ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ πορεύου ὁδὸς ἐγὼ ἐστήκα προ τοῦ σε ἐκεῖ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν ὠρηβ καὶ πατάξεις τὴν πέτραν καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ καὶ πίεται ὁ λαὸς μου ἐποίησεν δὲ Μωϋσῆς οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐπωνόμασεν τὸ ὄνομα τοῦ τοποῦ ἐκείνου πειρασμός καὶ λοιδορήσις διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὸ πειράζειν

κυριον λεγοντας ει εστιν κυριος εν ημιν η ου ηλθεν δε αμαληκ και επολεμει ισραηλ εν ραφιδιν ειπεν δε μωυσης τω ιησου επιλεξον σε-
αυτω ανδρας δυνατους και εξελθων παραταξαι τω αμαληκ αυριον και
ιδου εγω εστηκα επι της κορυφης του βουνου και η ραβδος του θεου
εν τη χειρι μου και εποιησεν ιησους καθαπερ ειπεν αυτω μωυσης και
εξελθων παρεταξατο τω αμαληκ και μωυσης και ααρων και ωρ ανε-
βησαν επι την κορυφην του βουνου και εγινετο οταν επηρεν μωυσης
τας χειρας κατισχυεν ισραηλ οταν δε καθηκεν τας χειρας κατισχυεν
αμαληκ αι δε χειρες μωυση βαρειαι και λαβοντες λιθον υπειθηκαν υπ
αυτον και εκαθητο επ αυτου και ααρων και ωρ εστηριζον τας χειρας
αυτου εντευθεν εις και εντευθεν εις και εγενοντο αι χειρες μωυση
εστηρικμεναι εως δυσμων ηλιου και ετρεψατο ιησους τον αμαληκ και
παντα τον λαον αυτου εν φονω μαχαιρας ειπεν δε κυριος προς μωυ-
σην καταγραφον τουτο εις μνημοσυνον εν βιβλιω και δος εις τα ωτα
ιησοι οτι αλοιφη εξαλειψω το μνημοσυνον αμαληκ εκ της υπο τον ου-
ρανον και ωκοδομησεν μωυσης θυσιαστηριον κυριω και επωνομασεν
το ονομα αυτου κυριος μου καταφυγη οτι εν χειρι κρυφαια πολεμει
κυριος επι αμαληκ απο γενεων εις γενεας ηκουσεν δε ιοθωρ ο ιερευσ
μαδιαμ ο γαμβρος μωυση παντα οσα εποιησεν κυριος ισραηλ τω ε-
αυτου λαω εξηγαγεν γαρ κυριος τον ισραηλ εξ αιγυπτου ελαβεν δε
ιοθωρ ο γαμβρος μωυση σεπφωραν την γυναικα μωυση μετα την α-
φεσιν αυτης και τους δυο υιους αυτου ονομα τω ενι αυτων γηρσαμ
λεγων παροικος ημην εν γη αλλοτρια και το ονομα του δευτερου ε-
λιεζερ λεγων ο γαρ θεος του πατρος μου βοηθος μου και εξειλατο
με εκ χειρος φαראω και εξηλθεν ιοθωρ ο γαμβρος μωυση και οι υιοι
και η γυνη προς μωυσην εις την ερημον ου παρενεβαλεν επ ορους
του θεου ανηγγελη δε μωυσει λεγοντες ιδου ο γαμβρος σου ιοθωρ
παραγινεται προς σε και η γυνη και οι δυο υιοι σου μετ αυτου εξηλθεν
δε μωυσης εις συναντησιν τω γαμβρω αυτου και προσεκυνησεν αυτω
και επιλησεν αυτον και ησπασαντο αλληλους και εισηγαγεν αυτον εις
την σκηνην και διηγησατο μωυσης τω γαμβρω παντα οσα εποιησεν
κυριος τω φαראω και τοις αιγυπτιοις ενεκεν του ισραηλ και παντα
τον μοχθον τον γενομενον αυτοις εν τη οδω και οτι εξειλατο αυτους
κυριος εκ χειρος φαראω και εκ χειρος των αιγυπτιων εξεστη δε ιοθωρ
επι πασι τοις αγαιθις οις εποιησεν αυτοις κυριος οτι εξειλατο αυτους
εκ χειρος αιγυπτιων και εκ χειρος φαראω και ειπεν ιοθωρ ευλογητος
κυριος οτι εξειλατο τον λαον αυτου εκ χειρος αιγυπτιων και εκ χειρος
φαραω νυν εγνων οτι μεγας κυριος παρα παντας τους θεους ενεκεν
τουτου οτι επεθεντο αυτοις και ελαβεν ιοθωρ ο γαμβρος μωυση ο-
λοκαυτωματα και θυσιας τω θεω παρεγενετο δε ααρων και παντες οι
πρεσβυτεροι ισραηλ συμφαγειν αρτον μετα του γαμβρου μωυση ενα-
ντιον του θεου και εγενετο μετα την επαυριον συνεκαθισεν μωυσης
κρινειν τον λαον παρειστηκει δε πας ο λαος μωυσει απο πρωιθεν εως
εσπερας και ιδων ιοθωρ παντα οσα εποιει τω λαω λεγει τι τουτο ο συ
ποιεις τω λαω δια τι συ καθησαι μονος πας δε ο λαος παρεστηκεν σοι
απο πρωιθεν εως δειλης και λεγει μωυσης τω γαμβρω οτι παραγινε-
ται προς με ο λαος εκζητησαι κρισιν παρα του θεου οταν γαρ γενηται
αυτοις αντιλογια και ελθωσι προς με διακρινω εκαστον και συμβιβα-
ζω αυτους τα προσταγματα του θεου και τον νομον αυτου ειπεν δε
ο γαμβρος μωυση προς αυτον ουκ ορθως συ ποεις το ρημα τουτο

φθορα καταφθάρηση ανυπομονητω και συ και πας ο λαος ουτος ος
εστιν μετα σου βαρυ σοι το ρημα τουτο ου δυνηση ποιειν μονος νυν
ουν ακουσον μου και συμβουλευσω σοι και εσται ο θεος μετα σου
γινου συ τω λαω τα προς τον θεον και ανοισεις τους λογους αυτων
προς τον θεον και διαμαρτυρη αυτοις τα προσταγματα του θεου και
τον νομον αυτου και σημανεις αυτοις τας οδους εν αις πορευονται
εν αυταις και τα εργα α ποιησουσιν και συ σεαυτω σκεψαι απο πα-
ντος του λαου ανδρας δυνατους θεοσεβεις ανδρας δικαιους μισουντας
υπερηφανιαν και καταστησεις αυτους επ αυτων χιλιαρχους και εκα-
τονταρχους και πεντηκονταρχους και δεκαδαρχους και κρινουσιν τον
λαον πασαν ωραν το δε ρημα το υπερογκον ανοιουσιν επι σε τα δε
βραχέα των κριματων κρινουσιν αυτοι και κουφιουσιν απο σου και
συναντιλημψονται σοι εαν το ρημα τουτο ποιησης κατισχυσει σε ο
θεος και δυνηση παραστηναι και πας ο λαος ουτος εις τον εαυτου
τοπον μετ ειρηνης ηξει ηκουσεν δε μωυσης της φωνης του γαμβρου
και εποιησεν οσα αυτω ειπεν και επελεξεν μωυσης ανδρας δυνατους
απο παντος ισραηλ και εποιησεν αυτους επ αυτων χιλιαρχους και ε-
κατονταρχους και πεντηκονταρχους και δεκαδαρχους και εκρινosan
τον λαον πασαν ωραν παν δε ρημα υπερογκον ανεφεροσαν επι μωυ-
σην παν δε ρημα ελαφρον εκρινosan αυτοι εξαπεστειλεν δε μωυσης
τον εαυτου γαμβρον και απηλθεν εις την γην αυτου του δε μηνος του
τριτου της εξοδου των υιων ισραηλ εκ γης αιγυπτου τη ημερα ταυτη
ηλθosan εις την ερημον του σινα και εξηραν εκ ραφιδιν και ηλθosan
εις την ερημον του σινα και παρενεβαλεν εκει ισραηλ κατεναντι του
ορους και μωυσης ανεβη εις το ορος του θεου και εκαλεσεν αυτον
ο θεος εκ του ορους λεγων ταδε ερεις τω οικω ιακωβ και αναγγε-
λεις τοις υιοις ισραηλ αυτοι εωρακατε οσα πεποιηκα τοις αιγυπτιοις
και ανελαβον υμας ωσει επι περυγων αετων και προσηγαγομην υ-
μας προς εμαυτον και νυν εαν ακοη ακουσητε της εμης φωνης και
φυλαξητε την διαθηκην μου εσεσθε μοι λαος περιουσιος απο παντων
των εθνων εμη γαρ εστιν πασα η γη υμεις δε εσεσθε μοι βασιλειον
ιερατευμα και εθνος αγιον ταυτα τα ρηματα ερεις τοις υιοις ισραηλ
ηλθεν δε μωυσης και εκαλεσεν τους πρεσβυτερους του λαου και πα-
ρεθιχεν αυτοις παντας τους λογους τουτους οους συνεταξεν αυτω ο
θεος απεκριθη δε πας ο λαος ομοθυμαδον και ειπαν παντα οσα ει-
πεν ο θεος ποιησομεν και ακουσομεθα ανηνεγκεν δε μωυσης τους
λογους του λαου προς τον θεον ειπεν δε κυριος προς μωυσην ιδου
εγω παραγινομαι προς σε εν στυλω νεφελης ινα ακουση ο λαος λα-
λουντος μου προς σε και σοι πιστευσωσιν εις τον αιωνα ανηγγειλεν
δε μωυσης τα ρηματα του λαου προς κυριον ειπεν δε κυριος προς μω-
υσην καταβας διαμαρτυραι τω λαω και αγνισον αυτους σημερον και
αυριον και πλυνατωσαν τα ματια και εστωσαν ετοιμοι εις την ημεραν
την τριτην τη γαρ ημερα τη τριτη καταβησεται κυριος επι το ορος το
σινα εναντιον παντος του λαου και αφορεις τον λαον κυκλω λεγων
προσεχετε εαυτοις του αναβηναι εις το ορος και θιγειν τι αυτου πας
ο αψαμενος του ορους θανατω τελευτησει ουχ αψεται αυτου χειρ εν
γαρ λιθοις λιθοβοληθησεται η βολιδι κατατοξευθησεται εαν τε κτη-
νος εαν τε ανθρωπος ου ζησεται οταν αι φωναι και αι σαλπιγγες και
η νεφελη απελθη απο του ορους εκεινοι αναβησονται επι το ορος κα-
τεβη δε μωυσης εκ του ορους προς τον λαον και ηγιασεν αυτους και

επλυναν τα ματια και ειπεν τω λαω γινεσθε ετοιμοι τρεις ημερας μη προσελθητε γυναικι εγενετο δε τη ημερα τη τριτη γεννηθεντος προς ορθρον και εγινοντο φωναι και αστραπαι και νεφελη γνοφωδης επ ορους σινα φωνη της σαλπιγγος ηχει μεγα και επτοηθη πας ο λαος ο εν τη παρεμβολη και εξηγαγεν μωυσης τον λαον εις συναντησιν του θεου εκ της παρεμβολης και παρεστησαν υπο το ορος το δε ορος το σινα εκαπνιζετο ολον δια το καταβεβηκεναι επ αυτο τον θεον εν πυρι και ανεβαινεν ο καπνος ως καπνος καμινου και εξεστη πας ο λαος σφοδρα εγινοντο δε αι φωναι της σαλπιγγος προβαινουσαι ισχυροτεραι σφοδρα μωυσης ελαλει ο δε θεος απεκρινατο αυτω φωνη κατεβη δε κυριος επι το ορος το σινα επι την κορυφην του ορους και εκαλεσεν κυριος μωυσην επι την κορυφην του ορους και ανεβη μωυσης και ειπεν ο θεος προς μωυσην λεγων καταβας διαμαρτυραι τω λαω μηποτε εγγισωσιν προς τον θεον κατανοησαι και πεσωσιν εξ αυτων πληθος και οι ιερεις οι εγγιζοντες κυριω τω θεω αγιασθητωσαν μηποτε απαλλαξθι απ αυτων κυριος και ειπεν μωυσης προς τον θεον ου δυνασται ο λαος προσαναβηναι προς το ορος το σινα συ γαρ διαμαρτυρησαι ημιν λεγων αφορισαι το ορος και αγιασαι αυτο ειπεν δε αυτω κυριος βαδιζε καταβηθι και αναβηθι συ και ααρων μετα σου οι δε ιερεις και ο λαος μη βιαζεσθωσαν αναβηναι προς τον θεον μηποτε απολεση απ αυτων κυριος κατεβη δε μωυσης προς τον λαον και ειπεν αυτοις και ελαλησεν κυριος παντας τους λογους τουτους λεγων εγω ειμι κυριος ο θεος σου οστις εξηγαγον σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας ουκ εσονται σοι θεοι ετεροι πλην εμου ου ποιησεις σεαυτω ειδωλον ουδε παντος ομοιωμα οσα εν τω ουρανω ανω και οσα εν τη γη κατω και οσα εν τοις υδασιν υποκατω της γης ου προσκυνησεις αυτοις ουδε μη λατρευσης αυτοις εγω γαρ ειμι κυριος ο θεος σου ζηλωτης αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τεκνα εως τριτης και τεταρτης γενεας τοις μισουσιν με και ποιων ελεος εις χιλιαδας τοις αγαπωσιν με και τοις φυλασσουσιν τα προσταγματα μου ου λημψη το ονομα κυριου του θεου σου επι ματαιω ου γαρ μη καθαριση κυριος τον λαμβανοντα το ονομα αυτου επι ματαιω μνησθητι την ημεραν των σαββατων αγιαζειν αυτην εξ ημερας εργα και ποιησεις παντα τα εργα σου τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα κυριω τω θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο πας σου και η παιδισκη σου ο βους σου και το υποζυγιον σου και παν κτηνος σου και ο προσηλυτος ο παροικων εν σοι εν γαρ εξ ημεραις εποιησεν κυριος τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις και κατεπαυσεν τη ημερα τη εβδομη δια τουτο ευλογησεν κυριος την ημεραν την εβδομην και ηγιασεν αυτην τιμα τον πατερα σου και την μητερα ινα ευ σοι γενηται και ινα μακροχρονιος γενη επι της γης της αγαθης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου φονευσεις ου ψευδομαρτυρησεις κατα του πλησιον σου μαρτυριαν ψευδη ουκ επιθυμησεις την γυναικα του πλησιον σου ουκ επιθυμησεις την οικιαν του πλησιον σου ουτε τον αγρον αυτου ουτε τον παιδα αυτου ουτε την παιδισκην αυτου ουτε του βοου αυτου ουτε του υποζυγιου αυτου ουτε παντος κτηνου αυτου ουτε οσα τω πλησιον σου εστιν και πας ο λαος εωρα την φωνην και τας λαμπαδας και την φωνην της σαλπιγγος και το ορος το καπνιζον φοβηθεντες δε πας ο λαος εστησαν μακροθεν και ειπαν προς μωυσην λαλησον

συ ημιν και μη λαλειτω προς ημας ο θεος μηποτε αποθανωμεν και λεγει αυτοις μωυσης θαρσειτε ενεκεν γαρ του πειρασαι υμας παρεγενηθη ο θεος προς υμας οπως αν γενηται ο φοβος αυτου εν υμιν ινα μη αμαρτανητε εισηκει δε ο λαος μακροθεν μωυσης δε εισηλθεν εις τον γνοφον ου ην ο θεος ειπεν δε κυριος προς μωυσην ταδε ερεις τω οικω ιακωβ και αναγγελεις τοις υιοις ισραηλ υμεις εωρακατε οτι εκ του ουρανου λελαληκα προς υμας ου ποιησετε εαυτοις θεους αργυρους και θεους χρυσους ου ποιησετε υμιν αυτοις θυσιαστηριον εκ γης ποιησετε μοι και θυσετε επ αυτου τα ολοκαυτωματα και τα σωτηρια υμων τα προβατα και τους μοσχους υμων εν παντι τοπω ου εαν επονομασω το ονομα μου εκει και ηζω προς σε και ευλογησω σε εαν δε θυσιαστηριον εκ λιθων ποιης μοι ουκ οικοδομησεις αυτους τμητους το γαρ εγχειριδιον σου επιβεβληκας επ αυτους και μεμιανται ουκ αναβηση εν αναβημισιν επι το θυσιαστηριον μου οπως αν μη αποκαλυψης την ασχημοσυνην σου επ αυτου και ταυτα τα δικαιωματα α παραθησεις ενωπιον αυτων εαν κτηση παιδα εβραιον εξ ετη δουλευσει σοι τω δε εβδομω ετει απελευσεται ελευθερος δωρεαν εαν αυτος μονος εισελθη και μονος εξελευσεται εαν δε γυνη συνεισελθη μετ αυτου εξελευσεται και η γυνη μετ αυτου εαν δε ο κυριος δω αυτω γυναικα και τεκη αυτω υιους η θυγατερας η γυνη και τα παιδια εσται τω κυριω αυτου αυτος δε μονος εξελευσεται εαν δε αποκριθεις ειπη ο παις ηγαπηκα τον κυριον μου και την γυναικα και τα παιδια ουκ αποτρεχω ελευθερος προσαζει αυτον ο κυριος αυτου προς το κριτηριον του θεου και τοτε προσαζει αυτον επι την θυραν επι τον σταθμον και τρυπησει αυτου ο κυριος το ους τω οπητιω και δουλευσει αυτω εις τον αιωνα εαν δε τις αποδωται την εαυτου θυγατερα οικειν ουκ απελευσεται ωσπερ αποτρεχουσιν αι δουλαι εαν μη ευαρεστηση τω κυριω αυτης ην αυτω καθωμολογησατο απολυτρωσει αυτην εθνει δε αλλοτριω ου κυριος εστιν πωλειν αυτην οτι ηθητησεν εν αυτη εαν δε τω υιω καθωμολογησηται αυτην κατα το δικαιωμα των θυγατερων ποιησει αυτη εαν δε αλλην λαβη εαυτω τα δεοντα και τον ιματισμον και την ομιλιαν αυτης ουκ αποστερησει εαν δε τα τρια ταυτα μη ποιηση αυτη εξελευσεται δωρεαν ανευ αργυριου εαν δε παταξη τις τινα και αποθανη θανατω θανατουσθω ο δε ουκ εκων αλλα ο θεος παρεδωκεν εις τας χειρας αυτου δωσω σοι τοπον ου φευζεται εκει ο φονευσας εαν δε τις επιθηται τω πλησιον αποκτειναι αυτον δολω και καταφυγη απο του θυσιαστηριου μου λημψη αυτον θανατωσαι ος τυπτει πατερα αυτου η μητερα αυτου θανατω θανατουσθω ο κακολογων πατερα αυτου η μητερα αυτου τελευτησει θανατω ος εαν κλεψη τις τινα των υιων ισραηλ και καταδυναστευσας αυτον αποδωται και ευρεθη εν αυτω θανατω τελευτατω εαν δε λοιδορωνται δυο ανδρες και παταξη τις τον πλησιον λιθω η πυγμα και μη αποθανη κατακλιθη δε επι την κοιτην εαν εξαναστας ο ανθρωπος περιπατηση εξω επι ραβδου αιθως εσται ο παταξας πλην της αργιας αυτου αποτεισει και τα ιατρεία εαν δε τις παταξη τον παιδα αυτου η την παιδισκην αυτου εν ραβδω και αποθανη υπο τας χειρας αυτου δικη εκδικηθητω εαν δε διαβιωση ημεραν μιαν η δυο ουκ εκδικηθησεται το γαρ αργυριον αυτου εστιν εαν δε μαχωνται δυο ανδρες και παταξωσιν γυναικα εν γαστρι εχουσαν και εξελθη το παιδιον αυτης μη εξεικονισμενον επιζημιον ζημιωθησεται καθοτι αν επιβαλη ο ανηρ της γυναικος δωσει μετα αξιωματος εαν δε εξεικονι-

σμενον ην δωσει ψυχην αντι ψυχης οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος κατακαυμα αντι κατακαυματος τραυμα αντι τραυματος μωλωπα αντι μωλωπος εαν δε τις παταξη τον οφθαλμον του οικητου αυτου η τον οφθαλμον της θεραπαινης αυτου και εκτυφλωση ελευθερους εξαποστελει αυτους αντι του οφθαλμου αυτων εαν δε τον οδοντα του οικητου η τον οδοντα της θεραπαινης αυτου εκκοψη ελευθερους εξαποστελει αυτους αντι του οδοντος αυτων εαν δε κερατιση ταυρος ανδρα η γυναικα και αποθανη λιθοις λιθοβοληθησεται ο ταυρος και ου βρωθησεται τα κρεα αυτου ο δε κυριος του ταυρου αθως εσται εαν δε ο ταυρος κερατιστης η προ της εχθες και προ της τριτης και διαμαρτυρωνται τω κυριω αυτου και μη αφανιση αυτον ανελη δε ανδρα η γυναικα ο ταυρος λιθοβοληθησεται και ο κυριος αυτου προσαποθानειται εαν δε λυτρα επιβληθη αυτω δωσει λυτρα της ψυχης αυτου οσα εαν επιβαλωσιν αυτω εαν δε υιον η θυγατερα κερατιση κατα το δικαιωμα τουτου ποιησουσιν αυτω εαν δε παιδα κερατιση ο ταυρος η παιδισκην αργυριου τριακοντα διδραχμα δωσει τω κυριω αυτων και ο ταυρος λιθοβοληθησεται εαν δε τις ανοιξη λακκον η λατομηση λακκον και μη καλυψη αυτον και εμπεση εκει μοσχος η ονος ο κυριος του λακκου αποτεισει αργυριον δωσει τω κυριω αυτων το δε τετελευτηκος αυτω εσται εαν δε κερατιση τινος ταυρος τον ταυρον του πλησιον και τελευτηση αποδωσονται τον ταυρον τον ζωντα και διελουνται το αργυριον αυτου και τον ταυρον τον τεθνηκοτα διελουνται εαν δε γνωριζηται ο ταυρος οτι κερατιστης εστιν προ της εχθες και προ της τριτης ημερας και διαμαρτυρημενοι ωσιν τω κυριω αυτου και μη αφανιση αυτον αποτεισει ταυρον αντι ταυρου ο δε τετελευτηκος αυτω εσται εαν δε τις κλεψη μοσχον η προβατον και σφαξη αυτο η αποδωται πεντε μοσχους αποτεισει αντι του μοσχου και τεσσαρα προβατα αντι του προβατου εαν δε εν τω διορυγματι ευρεθη ο κλεπτης και πληγεις αποθανη ουκ εστιν αυτω φονος εαν δε ανατειλη ο ηλιος επ αυτω ενοχος εστιν ανταποθानειται εαν δε μη υπαρχη αυτω πραητηω αντι του κλεμματος εαν δε καταλημφθη και ευρεθη εν τη χειρι αυτου το κλεμμα απο τε ονου εως προβατου ζωντα διπλα αυτα αποτεισει εαν δε καταβοσκηση τις αγρον η αμπελωνα και αφη το κτηνος αυτου καταβοσκησαι αγρον ετερον αποτεισει εκ του αγρου αυτου κατα το γεννημα αυτου εαν δε παντα τον αγρον καταβοσκηση τα βελτιστα του αγρου αυτου και τα βελτιστα του αμπελωνος αυτου αποτεισει εαν δε εξελθον πυρ ευρη ακανθας και προσεμπρηση αλωνα η σταχυς η πεδιον αποτεισει ο το πυρ εκκαυσας εαν δε τις δω τω πλησιον αργυριον η σκευη φυλαξει και κλαπη εκ της οικιας του ανθρωπου εαν ευρεθη ο κλεψας αποτεισει διπλουν εαν δε μη ευρεθη ο κλεψας προσελευσεται ο κυριος της οικιας ενωπιον του θεου και ομειται η μην μη αυτος πεπονηρευσθαι εφ ολης της παρακαταθηκης του πλησιον κατα παν ρητον αδικημα περι τε μοσχου και υποζυγιου και προβατου και ιματιου και πασης απωλειας της εγκαλουμενης ο τι ουν αν η ενωπιον του θεου ελευσεται η κρισις αμφοτερων και ο αλους δια του θεου αποτεισει διπλουν τω πλησιον εαν δε τις δω τω πλησιον υποζυγιον η μοσχον η προβατον η παν κτηνος φυλαξει και συντριβη η τελευτηση η αιχμαλωτον γενηται και μηδεις γνω ορκος εσται του θεου ανα μεσον αμφοτερων η μην μη αυτον πεπονηρευσθαι καθ ολης της παρακαταθηκης του πλησιον και

ουτως προσδεζεται ο κυριος αυτου και ουκ αποτεισει εαν δε κλαπη παρ αυτου αποτεισει τω κυριω εαν δε θηριαλωτον γενηται αξει αυτον επι την θηραν και ουκ αποτεισει εαν δε αιτηση τις παρα του πλησιον και συντριβη η αποθανη η αιχμαλωτον γενηται ο δε κυριος μη η μετ αυτου αποτεισει εαν δε ο κυριος η μετ αυτου ουκ αποτεισει εαν δε μισθωτος η εσται αυτω αντι του μισθου αυτου εαν δε απατηση τις παρθενον αμνηστευτον και κοιμηθη μετ αυτης φερνη φερνιει αυτην αυτω γυναικα εαν δε ανανευων ανανευση και μη βουληται ο πατηρ αυτης δουναι αυτην αυτω γυναικα αργυριον αποτεισει τω πατρι καθ' οσον εστιν η φερνη των παρθενων φαρμακους ου περιποιησετε παν κοιμωμενον μετα κτηνους θανατω αποκτενετε αυτους ο θυσιαζων θεοις θανατω ολεθρευθησεται πλην κυριω μονω και προσηλυτον ου κακωσετε ουδε μη θλιψητε αυτον ητε γαρ προσηλυτοι εν γη αιγυπτω πασαν χηραν και ορφανον ου κακωσετε εαν δε κακια κακωσητε αυτους και κεκραξαντες καταβοησωσι προς με ακοη εισακουσομαι της φωνης αυτων και οργισθησομαι θυμω και αποκτενω υμας μαχαيرا και εσονται αι γυναικες υμων χηραι και τα παιδια υμων ορφανα εαν δε αργυριον εκδανεισης τω αδελφω τω πενιχρω παρα σοι ουκ εση αυτον κατεπειγων ουκ επιθησεις αυτω τοκον εαν δε ενεχυρασμα ενεχυρασης το ιματιον του πλησιον προ δυσμων ηλιου αποδωσεις αυτω εστιν γαρ τουτο περιβολαιον αυτου μονον τουτο το ιματιον ασχημοσυνης αυτου εν τινι κοιμηθησεται εαν ουν καταβοηση προς με εισακουσομαι αυτου ελεημων γαρ ειμι θεους ου κακολογησεις και αρχοντας του λαου σου ου κακως ερεις απαρχας αλωνος και ληνου σου ου καθυστερησεις τα πρωτοτοκα των υιων σου δωσεις εμοι ουτως ποιησεις τον μοσχον σου και το προβατον σου και το υποζυγιον σου επτα ημερας εσται υπο την μητερα τη δε ογδοη ημερα αποδωσεις μοι αυτο και ανδρες αγιοι εσεσθε μοι και κρεας θηριαλωτον ουκ εδεσθε τω κυνι απορριψατε αυτο ου παραδεξη ακοην ματαιαν ου συγκαταβηση μετα του αδικου γενεσθαι μαρτυς αδικος ουκ εση μετα πλειονων επι κακια ου προστεθηση μετα πληθους εκκλιναι μετα πλειονων ωστε εκκλιναι κρισιν και πενητα ουκ ελεησεις εν κρισει εαν δε συναντησης τω βοι του εχθρου σου η τω υποζυγιο αυτου πλανωμενοις αποστρεψας αποδωσεις αυτω εαν δε ιδης τω υποζυγιο σου εχθρου σου πεπτωκος υπο τον γομον αυτου ου παρελευση αυτο αλλα συνεγερεις αυτο μετ αυτου ου διαστρεψεις κριμα πενητος εν κρισει αυτου απο παντος ρηματος αδικου αποστηση αθλων και δικαιον ουκ αποκτενεις και ου δικαιωσεις τον ασεβη ενεκεν δωρων και δωρα ου λημψη τα γαρ δωρα εκτυφλοι οφθαλμους βλεποντων και λυμαινεται ρηματα δικαια και προσηλυτον ου θλιψετε υμεις γαρ οιδατε την ψυχην του προσηλυτου αυτοι γαρ προσηλυτοι ητε εν γη αιγυπτω εξ ετη σπερεις την γην σου και συναξεις τα γεννηματα αυτης τω δε εβδομω αφεσιν ποιησεις και ανησεις αυτην και εδονται οι πτωχοι του εθνους σου τα δε υπολειπομενα εδεται τα αγρια θηρια ουτως ποιησεις τον αμπελωνα σου και τον ελαιωνα σου εξ ημερας ποιησεις τα εργα σου τη δε ημερα τη εβδομη αναπαυσις ινα αναπαυσηται ο βους σου και το υποζυγιον σου και ινα αναψυξη ο υιος της παιδισκης σου και ο προσηλυτος παντα οσα ειρηκα προς υμας φυλαξασθε και ονομα θεων ετερων ουκ αναμνησθησεσθε ουδε μη ακουσθη εκ του στοματος υμων τρεις καιρους του ενιαυτου εορτασατε μοι την εορτην των αζυμων φυλαξασθε

ποιειν επτα ημερας εδεσθε αζυμα καθαπερ ενετειλαμην σοι κατα τον καιρον του μηνος των νεων εν γαρ αυτα εξηλθες εξ αιγυπτου ουκ οφθηση ενωπιον μου κενος και εορτην θερισμου πρωτογενηματων ποιησεις των εργων σου ων εαν σπειρης εν τω αγρω σου και εορτην συντελειας επ εξοδου του ενιαυτου εν τη συναγωγή των εργων σου των εκ του αγρου σου τρεις καιρους του ενιαυτου οφθησεται παν αρσενικον σου ενωπιον κυριου του θεου σου οταν γαρ εκβαλω εθνη απο προσωπου σου και εμπλαυνω τα ορια σου ου θυσεις επι ζυμη αιμα θυσιασματος μου ουδε μη κοιμηθη στεαρ της εορτης μου εως πρωι τας απαρχας των πρωτογενηματων της γης σου εισοισεις εις τον οικον κυριου του θεου σου ουχ εψησεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου και ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ινα φυλαξη σε εν τη οδω οπως εισαγαγη σε εις την γην ην ητοιμασα σοι προσεχε σεαυτω και εισακουε αυτου και μη απειθει αυτω ου γαρ μη υποστείλῃται σε το γαρ ονομα μου εστιν επ αυτω εαν ακοη ακουσῃτε της εμης φωνης και ποιησης παντα οσα αν εντειλωμαι σοι και φυλαξῃτε την διαθηκην μου εσεσθε μοι λαος περιουσιος απο παντων των εθνων εμη γαρ εστιν πασα η γη υμεις δε εσεσθε μοι βασιλειον ιερατευμα και εθνος αγιον ταυτα τα ρηματα ερεις τοις υιοις ισραηλ εαν ακοη ακουσῃτε της φωνης μου και ποιησης παντα οσα αν ειπω σοι εχθρευσω τοις εχθροις σου και αντικεισομαι τοις αντικειμενοις σοι πορευεται γαρ ο αγγελος μου ηγουμενος σου και εισαξει σε προς τον αμορραιον και χετταιον και φερεζαιον και χαναναιον και γεργεσαιον και ευαιον και ιεβουσαιον και εκτριψω αυτους ου προσκυνησεις τοις θεοις αυτων ουδε μη λατρευσης αυτοις ου ποιησεις κατα τα εργα αυτων αλλα καθαιρεσει καθελεις και συντριβων συντριψεις τας στηλας αυτων και λατρευσεις κυριω τω θεω σου και ευλογησω τον αρτον σου και τον οινον σου και το υδωρ σου και αποστρεψω μαλακιαν αφ υμων ουκ εσται αγονος ουδε στειρα επι της γης σου τον αριθμον των ημερων σου αναπληρωσω και τον φοβον αποστελω ηγουμενον σου και εκστησω παντα τα εθνη εις ους συ εισπορευη εις αυτους και δωσω παντας τους υπεναντιους σου φυγαδας και αποστελω τας σφηκιας προτερας σου και εκβαλει τους αμορραιοις και τους ευαιους και τους χαναναιους και τους χετταιους απο σου ουκ εκβαλω αυτους εν ενιαυτω ενι ινα μη γενηται η γη ερημος και πολλα γενηται επι σε τα ιθρια της γης κατα μικρον μικρον εκβαλω αυτους απο σου εως αν αυξηθης και κληρονομησης την γην και ιθισω τα ορια σου απο της ερυθρας θαλασσης εως της θαλασσης της φυλιστιμ και απο της ερημου εως του μεγαλου ποταμου ευφρατου και παραδωσω εις τας χειρας υμων τους εγκαθημενους εν τη γη και εκβαλω αυτους απο σου ου συγκαταθηση αυτοις και τοις θεοις αυτων διαθηκην και ουκ εγκαθησονται εν τη γη σου ινα μη αμαρτειν σε ποιησωσιν προς με εαν γαρ δουλευσης τοις θεοις αυτων ουτοι εσονται σοι προσκομμα και μωυση ειπεν αναβηθι προς κυριον συ και ααρων και ναδαβ και αβιουδ και εβδομηκοντα των πρεσβυτερων ισραηλ και προσκυνησουσιν μακροθεν τω κυριω και εγγιει μωυσης μονος προς τον θεον αυτοι δε ουκ εγγιουσιν ο δε λαος ου συναναβησεται μετ αυτων εισηλθεν δε μωυσης και διηγησατο τω λαω παντα τα ρηματα του θεου και τα δικαιωματα απεκριθη δε πας ο λαος φωνη μια λεγοντες παντας τους λογους ους ελαλησεν κυριος ποιησομεν και ακουσομεθα και εγραψεν

μωυσης παντα τα ρηματα κυριου ορθρισας δε μωυσης το πρωι ωκοδομησεν θυσιαστηριον υπο το ορος και δωδεκα λιθους εις τας δωδεκα φυλας του ισραηλ και εξαπεστειλεν τους νεανισκους των υιων ισραηλ και ανηνεγκαν ολοκαυτωματα και εθυσαν θυσιαν σωτηριου τω θεω μοσχαρια λαβων δε μωυσης το ημισυ του αιματος ενεχεεν εις κρατηρας το δε ημισυ του αιματος προσεχεεν προς το θυσιαστηριον και λαβων το βιβλιον της διαθηκης ανεγνω εις τα ωτα του λαου και ειπαν παντα οσα ελαλησεν κυριος ποιησομεν και ακουσομεθα λαβων δε μωυσης το αιμα κατεσχεδασεν του λαου και ειπεν ιδου το αιμα της διαθηκης ης διεθετο κυριος προς υμας περι παντων των λογων τουτων και ανεβη μωυσης και ααρων και νααθβ και αβιουδ και εβδομηκοντα της γερουσιας ισραηλ και ειδον τον τοπον ου ειστηκει εκει ο θεος του ισραηλ και τα υπο τους ποδας αυτου ωσει εργον πλινθου σαπφειρου και ωσπερ ειδος στερεωματος του ουρανου τη καθαριοτητι και των επιλεκτων του ισραηλ ου διεφωνησεν ουδε εις και ωφθησαν εν τω τοπω του θεου και εφαγον και επιον και ειπεν κυριος προς μωυσην αναβηθι προς με εις το ορος και ισθι εκει και δωσω σοι τα πυξια τα λιθινα τον νομον και τας εντολας ας εγραψα νομοθετησαι αυτοις και αναστας μωυσης και ιησους ο παρεστηκως αυτω ανεβησαν εις το ορος του θεου και τοις πρεσβυτεροις ειπαν ησυχάζετε αυτου εως αναστρεψωμεν προς υμας και ιδου ααρων και ωρ μεθ υμων εαν τινη συμβη χρισις προσπορευεσθωσαν αυτοις και ανεβη μωυσης και ιησους εις το ορος και εκαλυψεν η νεφελη το ορος και κατεβη η δοξα του θεου επι το ορος το σινα και εκαλυψεν αυτο η νεφελη εξ ημερας και εκαλεσεν κυριος τον μωυσην τη ημερα τη εβδομη εκ μεσου της νεφελης το δε ειδος της δοξης κυριου ωσει πυρ φλεγον επι της κορυφης του ορους εναντιον των υιων ισραηλ και εισηλθεν μωυσης εις το μεσον της νεφελης και ανεβη εις το ορος και ην εκει εν τω ορει τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ειπον τοις υιοις ισραηλ και λαβετε μοι απαρχας παρα παντων οις αν δοξη τη καρδια και λημψεσθε τας απαρχας μου και αυτη εστιν η απαρχη ην λημψεσθε παρ αυτων χρυσιον και αργυριον και χαλκον και υακινθον και πορφυραν και κοκκινον διπλουν και βυσσον κεκλωσμενην και τριχας αιγιας και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και δερματα υακινθινα και ξυλα ασηπτα και λιθους σαρδιου και λιθους εις την γλυφην εις την επωμιδα και τον ποδηρη και ποιησεις μοι αγιασμα και οφθησομαι εν υμιν και ποιησεις μοι κατα παντα οσα εγω σοι δεικνυω εν τω ορει το παραδειγμα της σκηνης και το παραδειγμα παντων των σκευων αυτης ουτω ποιησεις και ποιησεις κιβωτον μαρτυριου εκ ξυλων ασηπτων δυο πηχεων και ημισους το μηκος και πηχεος και ημισους το πλατος και πηχεος και ημισους το υψος και καταχρυσωσεις αυτην χρυσιω καθαρω εξωθεν και εσωθεν χρυσωσεις αυτην και ποιησεις αυτη κυματια στρεπτα χρυσα κυκλω και ελασεις αυτη τεσσαρας δακτυλιους χρυσους και επιθησεις επι τα τεσσαρα κλιτη δυο δακτυλιους επι το κλιτος το εν και δυο δακτυλιους επι το κλιτος το δευτερον ποιησεις δε αναφορεις ξυλα ασηπτα και καταχρυσωσεις αυτα χρυσιω και εισαξεις τους αναφορεις εις τους δακτυλιους τους εν τοις κλιτεσι της κιβωτου αιρειν την κιβωτον εν αυτοις εν τοις δακτυλοις της κιβωτου εσονται οι αναφορεις ακινητοι και εμβαλεις εις την κιβωτον τα μαρτυρια α αν δω σοι και ποιησεις ιλα-

στηριον επιθεμα χρυσιου καθαρου δυο πηχεων και ημισους το μηκος και πηχεος και ημισους το πλατος και ποιησεις δυο χερουβιμ χρυσα τορευτα και επιθησεις αυτα εξ αμφοτερων των κλιτων του ιλαστηριου ποιηθησονται χερουβ εις εκ του κλιτους τουτου και χερουβ εις εκ του κλιτους του δευτερου του ιλαστηριου και ποιησεις τους δυο χερουβιμ επι τα δυο κλιτη εσονται οι χερουβιμ εκτεινοντες τας πτερυγας επανωθεν συσκιαζοντες ταις πτερυξιν αυτων επι του ιλαστηριου και τα προσωπα αυτων εις αλληλα εις το ιλαστηριον εσονται τα προσωπα των χερουβιμ και επιθησεις το ιλαστηριον επι την κιβωτον ανωθεν και εις την κιβωτον εμβαλεις τα μαρτυρια α αν δω σοι και γνωσθησομαι σοι εκειθεν και λαλησω σοι ανωθεν του ιλαστηριου ανα μεσον των δυο χερουβιμ των οντων επι της κιβωτου του μαρτυριου και κατα παντα οσα αν εντειλωμαι σοι προς τους υιους ισραηλ και ποιησεις τραπεζαν χρυσιου καθαρου δυο πηχεων το μηκος και πηχεος το ευρος και πηχεος και ημισους το υψος και ποιησεις αυτη στρεπτα κυματια χρυσα κυκλω και ποιησεις αυτη στεφανην παλαιστου κυκλω και ποιησεις στρεπτον κυματιον τη στεφανη κυκλω και ποιησεις τεσσαρας δακτυλιους χρυσους και επιθησεις τους δακτυλιους επι τα τεσσαρα μερη των ποδων αυτης υπο την στεφανην και εσονται οι δακτυλιοι εις ιθηκας τοις αναφορευσιν ωστε αιρειν εν αυτοις την τραπεζαν και ποιησεις τους αναφορεις εκ ξυλων ασηπτων και καταχρυσωσεις αυτους χρυσιω καθαρω και αριθησεται εν αυτοις η τραπεζα και ποιησεις τα τρυβλια αυτης και τας θυισκας και τα σπονδεια και τους κυαθους εν οις σπεισεις εν αυτοις χρυσιου καθαρου ποιησεις αυτα και επιθησεις επι την τραπεζαν αρτους ενωπιους εναντιον μου δια παντος και ποιησεις λυχνιαν εκ χρυσιου καθαρου τορευτην ποιησεις την λυχνιαν ο καυλος αυτης και οι καλαμισκοι και οι κρατηρες και οι σφαιρωτηρες και τα κρινα εξ αυτης εσται εξ δε καλαμισκοι εκπορευομενοι εκ πλαγιων τρεις καλαμισκοι της λυχνιας εκ του κλιτους αυτης του ενος και τρεις καλαμισκοι της λυχνιας εκ του κλιτους του δευτερου και τρεις κρατηρες εκτετυπωμενοι καρυισκους εν τω ενι καλαμισκω σφαιρωτηρ και κρινον ουτως τοις εξ καλαμισκοις τοις εκπορευομενοις εκ της λυχνιας και εν τη λυχνια τεσσαρες κρατηρες εκτετυπωμενοι καρυισκους εν τω ενι καλαμισκω οι σφαιρωτηρες και τα κρινα αυτης ο σφαιρωτηρ υπο τους δυο καλαμισκους εξ αυτης και σφαιρωτηρ υπο τους τεσσαρας καλαμισκους εξ αυτης ουτως τοις εξ καλαμισκοις τοις εκπορευομενοις εκ της λυχνιας οι σφαιρωτηρες και οι καλαμισκοι εξ αυτης εστωσαν ολη τορευτη εξ ενος χρυσιου καθαρου και ποιησεις τους λυχνους αυτης επτα και επιθησεις τους λυχνους και φανουσιν εκ του ενος προσωπου και τον επαrustηρα αυτης και τα υποθεματα αυτης εκ χρυσιου καθαρου ποιησεις παντα τα σκευη ταυτα ταλαντον χρυσιου καθαρου ορα ποιησεις κατα τον τυπον τον δεδειγμενον σοι εν τω ορει και την σκηνην ποιησεις δεκα αυλαιας εκ βυσσου κεκλωσμενης και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου χερουβιμ εργασία υφαντου ποιησεις αυτας μηκος της αυλαιας της μιας οκτω και εικοσι πηχεων και ευρος τεσσαρων πηχεων η αυλαια η μια εσται μετρον το αυτο εσται πασαις ταις αυλαιαις πεντε δε αυλαιαι εσονται εξ αλληλων εχομεναι η ετερα εκ της ετερας και πεντε αυλαιαι εσονται συνεχομεναι ετερα τη ετερα και ποιησεις αυταις αγκυλας υακινθινας επι του χειλους της αυλαιας της μιας εκ του ενος μερους εις την

συμβολην και ουτως ποιησεις επι του χειλους της αυλαιας της εξω-
τερας προς τη συμβολη τη δευτερα πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις τη
αυλαια τη μια και πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις εκ του μερους της αυ-
λαιας κατα την συμβολην της δευτερας αντιπροσωποι αντιπιπτουσαι
αλληλαις εις εκαστην και ποιησεις κρικους πεντηκοντα χρυσους και
συναψεις τας αυλαιας ετεραν τη ετερα τοις κρικουις και εσται η σκηνη
μια και ποιησεις δερρεις τριχινας σχεπην επι της σκηνης ενδεκα δερ-
ρεις ποιησεις αυτας το μηκος της δερρεως της μιας εσται τριακοντα
πηχεων και τεσσαρων πηχεων το ευρος της δερρεως της μιας μετρον
το αυτο εσται ταις ενδεκα δερρεσι και συναψεις τας πεντε δερρεις επι
το αυτο και τας εξ δερρεις επι το αυτο και επιδιπλωσεις την δερριν την
εκτην κατα προσωπον της σκηνης και ποιησεις αγκυλας πεντηκοντα
επι του χειλους της δερρεως της μιας της ανα μεσον κατα συμβολην
και πεντηκοντα αγκυλας ποιησεις επι του χειλους της δερρεως της
συναπτουσης της δευτερας και ποιησεις κρικους χαλκους πεντηκοντα
και συναψεις τους κρικους εκ των αγκυλων και συναψεις τας δερρεις
και εσται εν και υποθησεις το πλεοναζον εν ταις δερρεσιν της σκηνης
το ημισυ της δερρεως το υπολειμμενον υποκαλυψεις το πλεοναζον
των δερρεων της σκηνης υποκαλυψεις οπισω της σκηνης πηχυν εκ
τουτου και πηχυν εκ τουτου εκ του υπερεχοντος των δερρεων εκ του
μηκους των δερρεων της σκηνης εσται συγκαλυπτον επι τα πλαγια
της σκηνης ενθεν και ενθεν ινα καλυπτη και ποιησεις κατακαλυμμα
τη σκηνη δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και επικαλυμματα δερματα
υακινθινα επανωθεν και ποιησεις στυλους τη σκηνη εκ ξυλων αση-
πτων δεκα πηχεων ποιησεις τον στυλον τον ενα και πηχεος ενος και
ημισους το πλατος του στυλου του ενος δυο αγκωνισκους τω στυ-
λω τω ενι αντιπιπτοντας ετερον τω ετερω ουτως ποιησεις πασι τοις
στυλοις της σκηνης και ποιησεις στυλους τη σκηνη εικοσι στυλους
εκ του κλιτους του προς βορραν και τεσσαρακοντα βασεις αργυρας
ποιησεις τοις εικοσι στυλοις δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφο-
τερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα
τα μερη αυτου και το κλιτος το δευτερον το προς νοτον εικοσι στυ-
λους και τεσσαρακοντα βασεις αυτων αργυρας δυο βασεις τω στυλω
τω ενι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω στυλω τω ενι
εις αμφοτερα τα μερη αυτου και εκ των οπισω της σκηνης κατα το
μερος το προς θαλασσαν ποιησεις εξ στυλους και δυο στυλους ποι-
ησεις επι των γωνιων της σκηνης εκ των οπισθιων και εσται εξ ισου
κατωθεν κατα το αυτο εσονται ισοι εκ των κεφαλιδων εις συμβλη-
σιν μιαν ουτως ποιησεις αμφοτεραις ταις δυσιν γωνιαις εστωσαν και
εσονται οκτω στυλοι και αι βασεις αυτων αργυραι δεκα εξ δυο βα-
σεις τω στυλω τω ενι εις αμφοτερα τα μερη αυτου και δυο βασεις τω
στυλω τω ενι και ποιησεις μοχλους εκ ξυλων ασηπτων πεντε τω ενι
στυλω εκ του ενος μερους της σκηνης και πεντε μοχλους τω στυλω
τω κλιτει της σκηνης τω δευτερω και πεντε μοχλους τω στυλω τω
οπισθιω τω κλιτει της σκηνης τω προς θαλασσαν και ο μοχλος ο
μεσος ανα μεσον των στυλων διικνεισθω απο του ενος κλιτους εις
το ετερον κλιτος και τους στυλους καταχρυσωσεις χρυσιω και τους
δακτυλιους ποιησεις χρυσους εις ους εισαξεις τους μοχλους και κα-
ταχρυσωσεις τους μοχλους χρυσιω και αναστησεις την σκηνην κατα
το ειδος το δεδειγμενον σοι εν τω ορει και ποιησεις καταπετασμα εξ

υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου νενη-
σμενης εργον υφαντον ποιησεις αυτο χερουβιμ και επιθησεις αυτο επι
τεσσαρων στυλων ασηπτων κεχρυσωμενων χρυσιω και αι κεφαλιδες
αυτων χρυσαι και αι βασεις αυτων τεσσαρες αργυραι και ιθησεις το
καταπετασμα επι τους στυλους και εισοισεις εχει εσωτερον του κα-
ταπετασματος την κιβωτον του μαρτυριου και διοριει το καταπετασμα
υμιν ανα μεσον του αγιου και ανα μεσον του αγιου των αγιων και
κατακαλυψεις τω καταπετασмати την κιβωτον του μαρτυριου εν τω
αγιω των αγιων και ιθησεις την τραπεζαν εξωθεν του καταπετασμα-
τος και την λυχνιαν απεναντι της τραπεζης επι μερους της σκηνης
το προς νοτον και την τραπεζαν ιθησεις επι μερους της σκηνης το
προς βορραν και ποιησεις επισπαστρον εξ υακινθου και πορφυρας και
κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργον ποικιλτου
και ποιησεις τω καταπετασмати πεντε στυλους και χρυσωσεις αυτους
χρυσιω και αι κεφαλιδες αυτων χρυσαι και χωνευσεις αυτοις πεντε
βασεις χαλκας και ποιησεις θυσιαστηριον εκ ξυλων ασηπτων πεντε
πηχεων το μηκος και πεντε πηχεων το ευρος τετραγωνον εσται το
θυσιαστηριον και τριων πηχεων το υψος αυτο και ποιησεις τα κερατα
επι των τεσσαρων γωνιων εξ αυτου εσται τα κερατα και καλυψεις αυ-
τα χαλκω και ποιησεις στεφανην τω θυσιαστηριω και τον καλυπτηρα
αυτου και τας φιαλας αυτου και τας κρεαγρας αυτου και το πυρειον
αυτου και παντα τα σκευη αυτου ποιησεις χαλκα και ποιησεις αυτω
εσχαραν εργω δικτυωτω χαλκην και ποιησεις τη εσχαρα τεσσαρας
δακτυλιους χαλκους επι τα τεσσαρα κλιτη και υποθησεις αυτους υπο
την εσχαραν του θυσιαστηριου κατωθεν εσται δε η εσχαρα εως του
ημισους του θυσιαστηριου και ποιησεις τω θυσιαστηριω φορεις εκ
ξυλων ασηπτων και περιχαλκωσεις αυτους χαλκω και εισαξεις τους
φορεις εις τους δακτυλιους και εστωσαν οι φορεις κατα τα πλευρα
του θυσιαστηριου εν τω αιρειν αυτο κοιλον σανιδωτον ποιησεις αυτο
κατα το παραδειχθεν σοι εν τω ορει ουτως ποιησεις αυτο και ποιησεις
αυλην τη σκηνη εις το κλιτος το προς λιβα ιστια της αυλης εκ βυσσου
κεκλωσμενης μηκος εκατον πηχων τω ενι κλιτει και οι στυλοι αυτων
εικοσι και αι βασεις αυτων εικοσι χαλκαι και οι κρικοι αυτων και αι
ψαλιδες αυτων αργυραι ουτως τω κλιτει τω προς απηλιωτην ιστια ε-
κατον πηχων μηκος και οι στυλοι αυτων εικοσι και αι βασεις αυτων
εικοσι χαλκαι και οι κρικοι και αι ψαλιδες των στυλων και αι βασεις
αυτων περιηγυρωμεναι αργυρω το δε ευρος της αυλης το κατα θα-
λασσαν ιστια πεντηκοντα πηχων στυλοι αυτων δεκα και αι βασεις
αυτων δεκα και ευρος της αυλης το προς νοτον ιστια πεντηκοντα πη-
χεων στυλοι αυτων δεκα και αι βασεις αυτων δεκα και πεντεκαιδεκα
πηχεων το υψος των ιστιων τω κλιτει τω ενι στυλοι αυτων τρεις και
αι βασεις αυτων τρεις και το κλιτος το δευτερον δεκα πεντε πηχων
των ιστιων το υψος στυλοι αυτων τρεις και αι βασεις αυτων τρεις και
τη πυλη της αυλης καλυμμα εικοσι πηχων το υψος εξ υακινθου και
πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης τη
ποικιλια του ραφιδευτου στυλοι αυτων τεσσαρες και αι βασεις αυτων
τεσσαρες παντες οι στυλοι της αυλης κυκλω κατηργυρωμενοι αργυ-
ριω και αι κεφαλιδες αυτων αργυραι και αι βασεις αυτων χαλκαι το δε
μηκος της αυλης εκατον εφ εκατον και ευρος πεντηκοντα επι πεντη-
κοντα και υψος πεντε πηχων εκ βυσσου κεκλωσμενης και αι βασεις

αυτων χαλκαι και πασα η κατασκευη και παντα τα εργαλεια και οι πασσαλοι της αυλης χαλκοι και συ συνταξον τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν σοι ελαιον εξ ελαιων ατρυγον καθαρον κεκοιμημενον εις φως καυσαι ινα καηται λυχνος δια παντος εν τη σκηνη του μαρτυριου εξωθεν του καταπετασματος του επι της διαθηκης καυσει αυτο ααρων και οι υιοι αυτου αφ εσπερας εως πρωι εναντιον κυριου νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων παρα των υιων ισραηλ και συ προσαγαγου προς σεαυτον τον τε ααρων τον αδελφον σου και τους υιους αυτου εκ των υιων ισραηλ ιερατευει μοι ααρων και ναθαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμαρ υιους ααρων και ποιησεις στολην αγιαν ααρων τω αδελφω σου εις τιμην και δοξαν και συ λαλησον πασι τοις σοφοις τη διανοια ους ενεπλησα πνευματος αισθησεως και ποιησουσιν την στολην την αγιαν ααρων εις το αγιον εν η ιερατευσει μοι και αυται αι στολαι ας ποιησουσιν το περιστηθιον και την επωμιδα και τον ποδηρη και χιτωνα κοσσυμβωτον και κιδαριν και ζωνην και ποιησουσιν στολας αγιας ααρων και τοις υιοις αυτου εις το ιερατευειν μοι και αυτοι λημψονται το χρυσιον και την υακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον και την βυσσον και ποιησουσιν την επωμιδα εκ βυσσου κεκλωσμενης εργον υφαντον ποικιλτου δυο επωμιδες συνεχουσai ε-σονται αυτω ετερα την ετεραν επι τοις δυσι μερεσιν εξηρητμεναι και το υφασμα των επωμιδων ο εστιν επ αυτω κατα την ποιησιν εξ αυτου εσται εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενη-σμενου και βυσσου κεκλωσμενης και λημψη τους δυο λιθους λιθους σμαραγδου και γλυφεις εν αυτοις τα ονοματα των υιων ισραηλ εξ ονοματα επι τον λιθον τον ενα και τα εξ ονοματα τα λοιπα επι τον λι-θον τον δευτερον κατα τας γενεσεις αυτων εργον λιθουργικης τεχνης γλυμμα σφραγιδος διαγλυφεις τους δυο λιθους επι τοις ονομασιν των υιων ισραηλ και θησεις τους δυο λιθους επι των ωμων της επωμι-δος λιθοι μνημοσυνου εισιν τοις υιοις ισραηλ και αναλημψεται ααρων τα ονοματα των υιων ισραηλ εναντι κυριου επι των δυο ωμων αυτου μνημοσυνον περι αυτων και ποιησεις ασπιδισκας εκ χρυσιου καθαρου και ποιησεις δυο κροσσωτα εκ χρυσιου καθαρου καταμεμιγμενα εν ανθεσιν εργον πλοκης και επιθησεις τα κροσσωτα τα πεπλεγμενα επι τας ασπιδισκας κατα τας παρωμιδας αυτων εκ των εμπροσθιων και ποιησεις λογειον των κρισεων εργον ποικιλτου κατα τον ρυθμον της επωμιδος ποιησεις αυτο εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου κεκλωσμενου και βυσσου κεκλωσμενης ποιησεις αυτο τε-τραγωνον εσται διπλουν σπιθαμης το μηκος και σπιθαμης το ευρος και καθυφανεις εν αυτω υφασμα καταλιθον τετραστιχον στιχος λιθων εσται σαρδιον τοπαζιον και σμαραγδος ο στιχος ο εις και ο στιχος ο δευτερος ανθραξ και σαπφειρος και ιασπις και ο στιχος ο τριτος λιγυριον αχατης και αμεθυστος και ο στιχος ο τεταρτος χρυσολιθος και βηρυλλιον και ονυχιον περικεκαλυμμενα χρυσιω συνδεδεμενα εν χρυσιω εστωσαν κατα στιχον αυτων και οι λιθοι εστωσαν εκ των ονοματων των υιων ισραηλ δεκα δυο κατα τα ονοματα αυτων γλυ-φαι σφραγιδων εκαστος κατα το ονομα εστωσαν εις δεκα δυο φυλας και ποιησεις επι το λογειον κροσσους συμπεπλεγμενους εργον αλυ-σιδωτον εκ χρυσιου καθαρου και λημψεται ααρων τα ονοματα των υιων ισραηλ επι του λογειου της κρισεως επι του στηθους εισιοντι εις το αγιον μνημοσυνον εναντι του θεου και θησεις επι το λο-

γειον της κρισεως τους κροσσους τα αλυσιδωτα επ αμφοτερων των κλιτων του λογειου επιθησεις και τας δυο ασπιδισκας επιθησεις επ αμφοτερους τους ωμους της επωμιδος κατα προσωπον και επιθησεις επι το λογειον της κρισεως την δηλωσιν και την αληθειαν και εσται επι του στηθους ααρων οταν εισπορευηται εις το αγιον εναντιον κυριου και οισει ααρων τας κρισεις των υιων ισραηλ επι του στηθους εναντιον κυριου δια παντος και ποιησεις υποδυτην ποδηρη ολον υακινθινον και εσται το περιστομιον εξ αυτου μεσον ωαν εχον κυκλω του περιστομιου εργον υφαντου την συμβολην συνυφασμενην εξ αυτου ινα μη ραγη και ποιησεις επι το λωμα του υποδυτου κατωθεν ωσει εξανθουσης ροας ροισκους εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης επι το λωματος του υποδυτου κυκλω το αυτο δε ειδος ροισκους χρυσους και κωδωνας ανα μεσον τουτων περικυκλω παρα ροισκον χρυσουν κωδωνα και ανθινον επι το λωματος του υποδυτου κυκλω και εσται ααρων εν τω λειτουργειν ακουστη η φωνη αυτου εισιοντι εις το αγιον εναντιον κυριου και εξιοντι ινα μη αποθानη και ποιησεις πεταλον χρυσουν καθαρον και εκτυπωσεις εν αυτω εκτυπωμα σφραγιδος αγιασμα κυριου και επιθησεις αυτο επι υακινθου κεκλωσμενης και εσται επι της μιτρας κατα προσωπον της μιτρας εσται και εσται επι του μετωπου ααρων και εξαρει ααρων τα αμαρτηματα των αγιων οσα αν αγιασωσιν οι υιοι ισραηλ παντος δοματος των αγιων αυτων και εσται επι του μετωπου ααρων δια παντος δεκτον αυτοις εναντι κυριου και οι κοσσυμβοι των χιτωνων εκ βυσσου και ποιησεις κιδαριν βυσσινην και ζωνην ποιησεις εργον ποικιλτου και τοις υιοις ααρων ποιησεις χιτωνας και ζωνας και κιδαρεις ποιησεις αυτοις εις τιμην και δοξαν και ενδυσεις αυτα ααρων τον αδελφον σου και τους υιους αυτου μετ αυτου και χρισεις αυτους και εμπλησεις αυτων τας χειρας και αγιασεις αυτους ινα ιερατευωσιν μοι και ποιησεις αυτοις περισκελη λινα καλυψαι ασχημοσυνην χρωτος αυτων απο οσφυος εως μηρων εσται και εξει ααρων αυτα και οι υιοι αυτου ως αν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου η οταν προσπορευωνται λειτουργειν προς το θυσιαστηριον του αγιου και ουκ επαξονται προς εαυτους αμαρτιαν ινα μη αποθανωσιν νομιμον αιωνιον αυτα και τω σπερματι αυτου μετ αυτον και ταυτα εστιν α ποιησεις αυτοις αγιασαι αυτους ωστε ιερατευειν μοι αυτους λημψη μοσχαριον εκ βων εν και κριους δυο αμωμους και αρτους αζυμους πεφυραμενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα κεχρισμενα εν ελαιω σεμιδαλιν εκ πυρων ποιησεις αυτα και επιθησεις αυτα επι κανουν εν και προσοισεις αυτα επι τω κανω και το μοσχαριον και τους δυο κριους και ααρων και τους υιους αυτου προσαξεις επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και λουσεις αυτους εν υδατι και λαβων τας στολας ενδυσεις ααρων τον αδελφον σου και τον χιτωνα τον ποδηρη και την επωμιδα και το λογειον και συναψεις αυτω το λογειον προς την επωμιδα και επιθησεις την μιτραν επι την κεφαλην αυτου και επιθησεις το πεταλον το αγιασμα επι την μιτραν και λημψη του ελαιου του χρισματος και επιχειεις αυτο επι την κεφαλην αυτου και χρισεις αυτον και τους υιους αυτου προσαξεις και ενδυσεις αυτους χιτωνας και ζωσεις αυτους ταις ζωναις και περιθησεις αυτοις τας κιδαρεις και εσται αυτοις ιερατεια εμοι εις τον αιωνα και τελειωσεις τας χειρας ααρων και τας χειρας των υιων αυτου και προσαξεις τον μοσχον επι τας θυρας της σκηνης

του μαρτυριου και επιθησουσιν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και σφαξεις τον μοσχον εναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και λημψη απο του αιματος του μοσχου και θησεις επι των κερατων του θυσιαστηριου τω δακτυλω σου το δε λοιπον παν αιμα εκχεεις παρα την βασιν του θυσιαστηριου και λημψη παν το στεαρ το επι της κοιλιας και τον λοβον του ηπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων και επιθησεις επι το θυσιαστηριον τα δε κρεα του μοσχου και το δερμα και την κοπρον κατακαυσεις πυρι εξω της παρεμβολης αμαρτιας γαρ εστιν και τον κριον λημψη τον ενα και επιθησουσιν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου και σφαξεις αυτον και λαβων το αιμα προσχεεις προς το θυσιαστηριον κυκλω και τον κριον διχοτομησεις κατα μελη και πλυνεις τα ενδοσθια και τους ποδας υδατι και επιθησεις επι τα διχοτομηματα συν τη κεφαλη και ανοισεις ολον τον κριον επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωμα κυριω εις οσμην ευωδιας θυσιασμα κυριω εστιν και λημψη τον κριον τον δευτερον και επιθησει ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου και σφαξεις αυτον και λημψη του αιματος αυτου και επιθησεις επι τον λοβον του ωτος ααρων του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου και επι τους λοβους των ωτων των υιων αυτου των δεξιων και επι τα ακρα των χειρων αυτων των δεξιων και επι τα ακρα των ποδων αυτων των δεξιων και λημψη απο του αιματος του απο του θυσιαστηριου και απο του ελαιου της χρισεως και ρανεις επι ααρων και επι την στολην αυτου και επι τους υιους αυτου και επι τας στολας των υιων αυτου μετ αυτου και αγιασθησεται αυτος και η στολη αυτου και οι υιοι αυτου και αι στολαι των υιων αυτου μετ αυτου το δε αιμα του κριου προσχεεις προς το θυσιαστηριον κυκλω και λημψη απο του κριου το στεαρ αυτου και το στεαρ το κατακαλυπτον την κοιλιαν και τον λοβον του ηπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων και τον βραχιονα τον δεξιον εστιν γαρ τελειωσις αυτη και αρτον ενα εξ ελαιου και λαγανον εν απο του κανου των αζυμων των προτεθειμενων εναντι κυριου και επιθησεις τα παντα επι τας χειρας ααρων και επι τας χειρας των υιων αυτου και αφορεις αυτους αφορισμα εναντι κυριου και λημψη αυτα εκ των χειρων αυτων και ανοισεις επι το θυσιαστηριον της ολοκαυτωσεως εις οσμην ευωδιας εναντι κυριου καρπωμα εστιν κυριω και λημψη το στηθυνιον απο του κριου της τελειωσεως ο εστιν ααρων και αφορεις αυτο αφορισμα εναντι κυριου και εσται σοι εν μεριδι και αγιασεις το στηθυνιον αφορισμα και τον βραχιονα του αφαιρεματος ος αφωρισται και ος αφηρηται απο του κριου της τελειωσεως απο του ααρων και απο των υιων αυτου και εσται ααρων και τοις υιοις αυτου νομιμον αιωνιον παρα των υιων ισραηλ εστιν γαρ αφαιρεμα τουτο και αφαιρεμα εσται παρα των υιων ισραηλ απο των θυματων των σωτηριων των υιων ισραηλ αφαιρεμα κυριω και η στολη του αγιου η εστιν ααρων εσται τοις υιοις αυτου μετ αυτον χρισθηναι αυτοις εν αυτοις και τελειωσαι τας χειρας αυτων επτα ημερας ενδυσεται αυτα ο ιερευσ ο αντ αυτου των υιων αυτου ος εισελευσεται εις την σκηνην του μαρτυριου λειτουργειν εν τοις αγιοις και τον κριον της τελειωσεως λημψη και εψησεις τα κρεα εν τοπω αγιω και εδονται ααρων και οι υιοι αυτου

τα κρεα του κυριου και τους αρτους τους εν τω κανω παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου εδονται αυτα εν οis ηγιασθησαν εν αυτοis τελειωσαι τας χειρας αυτων αγιασαι αυτους και αλλογενης ουκ εδεται απ αυτων εστιν γαρ αγια εαν δε καταλειφθη απο των κρεων της θυσιας της τελειωσεως και των αρτων εως πρωι κατακαυσεις τα λοιπα πυρι ου βρωθησεται αγιασμα γαρ εστιν και ποιησεις ααρων και τοis υιοis αυτου ουτως κατα παντα οσα ενετειλαμην σοι επτα ημερας τελειωσεις αυτων τας χειρας και το μοσχαριον της αμαρτιας ποιησεις τη ημερα του καθαρισμου και καθαριεις το θυσιαστηριον εν τω αγιαζειν σε επ αυτω και χρисεις αυτο ωστε αγιασαι αυτο επτα ημερας καθαριεις το θυσιαστηριον και αγιασεις αυτο και εσται το θυσιαστηριον αγιον του αγιου πας ο απομενος του θυσιαστηριου αγιασθησεται και ταυτα εστιν α ποιησεις επι του θυσιαστηριου αμνους ενιαυσιους αμωμους δυο την ημεραν επι το θυσιαστηριον ενδελεχως καρπωμα ενδελεχισμού τον αμνον τον ενα ποιησεις το πρωι και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το δειλινον και δεκατον σεμιδαλεως πεφυραμενης εν ελαιω κεκομμενων τα τεταρτω του ιν και σπονδην το τεταρτον του ιν οινου τω αμνω τω ενι και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις το δειλινον κατα την θυσιαν την πρωινην και κατα την σπονδην αυτου ποιησεις εις οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω θυσιαν ενδελεχισμού εις γενεας υμων επι θυρας της σκηνης του μαρτυριου εναντι κυριου εν οis γνωσθησονται σοι εκειθεν ωστε λαλησαι σοι και ταξομαι εκει τοis υιοis ισραηλ και αγιασθησονται εν δοξη μου και αγιασω την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον και ααρων και τους υιους αυτου αγιασω ιερατευειν μοι και επικληθησονται εν τοis υιοis ισραηλ και εσομαι αυτων θεος και γνωσονται οτι εγω εμι κυριος ο θεος αυτων ο εξαγαγων αυτους εκ γης αιγυπτου επικληθηνα αυτοis και θεος ειναι αυτων και ποιησεις θυσιαστηριον θυμιαματος εκ ξυλων ασηπτων και ποιησεις αυτο πηχεος το μηκος και πηχεος το ευρος τετραγωνον εσται και δυο πηχεων το υψος εξ αυτου εσται τα κερατα αυτου και καταχρυσώσεις αυτα χρυσιω καθαρω την εσχαραν αυτου και τους τοιχους αυτου κυκλω και τα κερατα αυτου και ποιησεις αυτω στρεπτην στεφανην χρυσην κυκλω και δυο δακτυλιους χρυσους καθαρους ποιησεις υπο την στρεπτην στεφανην αυτου εις τα δυο κλιτη ποιησεις εν τοis δυσι πλευροις και εσονται ψαλιδες ταις σκυταλαις ωστε αιρειν αυτο εν αυταις και ποιησεις σκυταλας εκ ξυλων ασηπτων και καταχρυσώσεις αυτας χρυσιω και ιθησεις αυτο απεναντι του καταπετασματος του οντος επι της κιβωτου των μαρτυριων εν οis γνωσθησονται σοι εκειθεν και θυμιασει επ αυτου ααρων θυμιαμα συνθετον λεπτον το πρωι πρωι οταν επισκευαζη τους λυχνους θυμιασει επ αυτου και οταν εξαπτη ααρων τους λυχνους οψε θυμιασει επ αυτου θυμιαμα ενδελεχισμού δια παντος εναντι κυριου εις γενεας αυτων και ουκ ανοισεις επ αυτου θυμιαμα ετερον καρπωμα θυσιαν και σπονδην ου σπεισεις επ αυτου και εξιλασεται επ αυτο ααρων επι των κερατων αυτου απαξ του ενιαυτου απο του αιματος του καθαρισμου των αμαρτιων του εξιλασμου απαξ του ενιαυτου καθαριει αυτο εις τας γενεας αυτων αγιον των αγιων εστιν κυριω και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εαν λαβης τον συλλογισμόν των υιων ισραηλ εν τη επισκοπη αυτων και δωσουσιν εκαστος λυτρα της ψυχης αυτου τω κυριω και ουκ εσται εν αυτοis πτωσις εν τη επισκοπη αυτων και τουτο εστιν ο δωσουσιν οσοι αν

παραπορευωνται την επισκεψιν το ημισυ του διδραχμου ο εστιν κατα το διδραχμον το αγιον εικοσι οβολοι το διδραχμον το δε ημισυ του διδραχμου εισφορα κυριω πας ο παραπορευομενος εις την επισκεψιν απο εικοσαετους και επανω δωσουσιν την εισφοραν κυριω ο πλουτων ου προσθησει και ο πενομενος ουκ ελαττονησει απο του ημισους του διδραχμου εν τω διδοναι την εισφοραν κυριω εξιλασασθαι περι των ψυχων υμων και λημψη το αργυριον της εισφορας παρα των υιων ισραηλ και δωσεις αυτο εις κατεργον της σκηνης του μαρτυριου και εσται τοις υιοις ισραηλ μνημοσυνον εναντι κυριου εξιλασασθαι περι των ψυχων υμων και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ποιησον λουτρηρα χαλκουν και βασιν αυτω χαλκην ωστε νιπτεσθαι και ιθησεις αυτον ανα μεσον της σκηνης του μαρτυριου και ανα μεσον του θυσιαστηριου και εχχεεις εις αυτον υδωρ και νιφεται ααρων και οι υιοι αυτου εξ αυτου τας χειρας και τους ποδας υδατι οταν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου νιφονται υδατι και ου μη αποθανωσιν η οταν προσπορευωνται προς το θυσιαστηριον λειτουργειν και αναφερειν τα ολοκαυτωματα κυριω νιφονται τας χειρας και τους ποδας υδατι οταν εισπορευωνται εις την σκηνην του μαρτυριου νιφονται υδατι ινα μη αποθανωσιν και εσται αυτοις νομιμον αιωνιον αυτω και ταις γενεαις αυτου μετ αυτον και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων και συ λαβε ηδυσματα το ανθος συμυνης εκλεκτης πενταχοσιους σικλους και κινναμωμου ευωδους το ημισυ τουτου διαχοσιους πεντηκοντα και καλαμου ευωδους διαχοσιους πεντηκοντα και ιρεως πενταχοσιους σικλους του αγιου και ελαιον εξ ελαιων ιν και ποιησεις αυτο ελαιον χρισμα αγιον μυρον μυρεψικον τεχνη μυρεψου ελαιον χρισμα αγιον εσται και χρισεις εξ αυτου την σκηνην του μαρτυριου και την κιβωτον του μαρτυριου και την λυχνιαν και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον του θυμιαματος και το θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων και παντα αυτου τα σκευη και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυτης και τον λουτρηρα και την βασιν αυτου και αγιασεις αυτα και εσται αγια των αγιων πας ο απομενος αυτων αγιασθησεται και ααρων και τους υιους αυτου χρισεις και αγιασεις αυτους ιερατευειν μοι και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ελαιον αλειμμα χρισεως αγιον εσται τουτο υμιν εις τας γενεας υμων επι σαρκα ανθρωπου ου χρισθησεται και κατα την συνθεσιν ταυτην ου ποιησετε υμιν εαυτοις ωσαυτως αγιον εστιν και αγιασμα εσται υμιν ος αν ποιηση ωσαυτως και ος αν δω απ αυτου αλλογενει εξολεθρευθησεται εκ του λαου αυτου και ειπεν κυριος προς μωυσην λαβε σεαυτω ηδυσματα στακτην ονυχα χαλβανην ηδυσμου και λιβανον διαφανη ισον ισω εσται και ποιησουσιν εν αυτω θυμιαμα μυρεψικον εργον μυρεψου μεμιγμενον καθαρον εργον αγιον και συγκοψεις εκ τουτων λεπτον και ιθησεις απεναντι των μαρτυριων εν τη σκηνη του μαρτυριου οθεν γνωσθησεται σοι εκειθεν αγιον των αγιων εσται υμιν θυμιαμα κατα την συνθεσιν ταυτην ου ποιησετε υμιν αυτοις αγιασμα εσται υμιν κυριω ος αν ποιηση ωσαυτως ωστε οσφραινεσθαι εν αυτω απολειται εκ του λαου αυτου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ιδου ανακεκλημαι εξ ονοματος τον βεσελεηλ τον του ουριου τον ωρ της φυλης ιουδα και ενεπλησα αυτον πνευμα θειον σοφιας και συνεσεως και επιστημης εν παντι εργω διανοεισθαι και αρχιτεκτονησαι εργαζεσθαι το χρυσιον και το αργυριον και τον χαλκον και την υακινθον και την πορφυραν και το

κοκκινον το νηστον και την βυσσον την κεκλωσμενην και τα λιθου-
ργικα και εις τα εργα τα τεκτονικα των ξυλων εργαζεσθαι κατα παντα
τα εργα και εγω εδωκα αυτον και τον ελιαβ τον του αχισαμαχ εκ
φυλης δαν και παντι συνετω καρδια δεδωκα συνεσιν και ποιησουσιν
παντα οσα σοι συνεταξα την σκηνην του μαρτυριου και την κιβωτον
της διαθηκης και το ιλαστηριον το επ αυτης και την διασκευην της
σκηνης και τα θυσιαστηρια και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυ-
της και την λυχνιαν την καθαραν και παντα τα σκευη αυτης και τον
λουτρηρα και την βασιν αυτου και τας στολας τας λειτουργικας αα-
ρων και τας στολας των υιων αυτου ιερατευειν μοι και το ελαιον της
χρισεως και το θυμιαμα της συνθεσεως του αγιου κατα παντα οσα
εγω ενετειλαμην σοι ποιησουσιν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην
λεγων και συ συνταξον τοις υιοις ισραηλ λεγων ορατε και τα σαββα-
τα μου φυλαξεσθε σημειον εστιν παρ εμοι και εν υμιν εις τας γενεας
υμων ινα γνωτε οτι εγω κυριος ο αγιαζων υμας και φυλαξεσθε τα
σαββατα οτι αγιον τουτο εστιν κυριου υμιν ο βεβηλων αυτο θανατω
θανατωθησεται πας ος ποιησει εν αυτω εργον εξολευθρευθησεται η
ψυχη εκεινη εκ μεσου του λαου αυτου εξ ημερας ποιησεις εργα τη δε
ημερα τη εβδομη σαββατα αναπαυσις αγια τω κυριω πας ος ποιησει
εργον τη ημερα τη εβδομη θανατω θανατωθησεται και φυλαξουσιν
οι υιοι ισραηλ τα σαββατα ποιειν αυτα εις τας γενεας αυτων διαθηκη
αιωνιος εν εμοι και τοις υιοις ισραηλ σημειον εστιν αιωνιον οτι εν εξ
ημεραις εποησεν κυριος τον ουρανον και την γην και τη ημερα τη
εβδομη επαυσατο και κατεπαυσεν και εδωκεν μωυσει ηνικα κατεπαυ-
σεν λαλων αυτω εν τω ορει τω σινα τας δυο πλακας του μαρτυριου
πλακας λιθινας γεγραμμενας τω δακτυλω του θεου και ιδων ο λαος
οτι κεχρονικεν μωυσης καταβηναι εκ του ορους συνεστη ο λαος επι
ααρων και λεγουσιν αυτω αναστηθι και ποιησον ημιν θεους οι προπο-
ρευσονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ο ανθρωπος ος εξηγαγεν ημας
εξ αιγυπτου ουκ οίδαμεν τι γεγονεν αυτω και λεγει αυτοις ααρων
περιελεσθε τα ενωτια τα χρυσα τα εν τοις ωσιν των γυναικων υμων
και θυγατερων και ενεγκατε προς με και περιειλαντο πας ο λαος τα
ενωτια τα χρυσα τα εν τοις ωσιν αυτων και ηνεγκαν προς ααρων και
εδεξατο εκ των χειρων αυτων και επλασεν αυτα εν τη γραφιδι και
εποησεν αυτα μοσχον χωνευτον και ειπεν ουτοι οι θεοι σου ισραηλ
οιτινες ανεβιβασαν σε εκ γης αιγυπτου και ιδων ααρων ωκοδομησεν
θυσιαστηριον κατεναντι αυτου και εκηρυξεν ααρων λεγων εορτη του
κυριου αυριον και ορθρισας τη επαυριον ανεβιβασεν ολοκαυτωματα
και προσηνεγκεν θυσιαν σωτηριου και εκαθισεν ο λαος φαγειν και
πιειν και ανεστησαν παιζειν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων
βαδιζε το ταχος εντευθεν καταβηθι ηνομησεν γαρ ο λαος σου ους
εξηγαγες εκ γης αιγυπτου παρεβησαν ταχυ εκ της οδου ης ενετειλω
αυτοις εποησαν εαυτοις μοσχον και προσκεκυνηκασιν αυτω και τε-
θυκασιν αυτω και ειπαν ουτοι οι θεοι σου ισραηλ οιτινες ανεβιβασαν
σε εκ γης αιγυπτου και νυν εασον με και θυμωθεις οργη εις αυτους
εκτριψω αυτους και ποιησω σε εις εθνος μεγα και εδεηθη μωυσης
εναντι κυριου του θεου και ειπεν ινα τι κυριε θυμοι οργη εις τον λαον
σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εν ισχυι μεγαλη και εν τω βραχioni
σου τω υψηλω μηποτε ειπωσιν οι αιγυπτιοι λεγοντες μετα πονηριας
εξηγαγεν αυτους αποκτειναι εν τοις ορεσιν και εξαναλωσαι αυτους

απο της γης παυσαι της οργης του θυμου σου και ιλεως γενου επι τη κακια του λαου σου μνησθεις αβρααμ και ισαακ και ιακωβ των σων οικετων οis ωμοσας κατα σεαυτου και ελαλησας προς αυτους λεγων πολυπληθυνω το σπερμα υμων ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει και πασαν την γην ταυτην ην ειπας δουναι τω σπερματι αυτων και καθεξουσιν αυτην εις τον αιωνα και ιλασθη κυριος περι της κακιας ης ειπεν ποιησαι τον λαον αυτου και αποστρεψας μωυσης κατεβη απο του ορους και αι δυο πλακες του μαρτυριου εν ταις χερσιν αυτου πλακες λιθιναι καταγεγραμμεναι εξ αμφοτερων των μερων αυτων ενθεν και ενθεν ησαν γεγραμμεναι και αι πλακες εργον θεου ησαν και η γραφη γραφη θεου εστιν κεκολαμμενη εν ταις πλαξιν και ακουσας ιησους την φωνην του λαου κραζοντων λεγει προς μωυσην φωνη πολεμου εν τη παρεμβολη και λεγει ουκ εστιν φωνη εξαρchonτων κατ ισχυν ουδε φωνη εξαρchonτων τροπης αλλα φωνην εξαρchonτων οινου εγω ακουω και ηνικα ηγγιζεν τη παρεμβολη ορα τον μοσχον και τους χορους και οργισθεις θυμω μωυσης ερριψεν απο των χειρων αυτου τας δυο πλακας και συνετριψεν αυτας υπο το ορος και λαβων τον μοσχον ον εποιησαν κατεκαυσεν αυτον εν πυρι και κατηλεσεν αυτον λεπτον και εσπειρεν αυτον επι το υδωρ και εποτισεν αυτο τους υιους ισραηλ και ειπεν μωυσης τω ααρων τι εποιησεν σοι ο λαος ουτος οτι επηγαγες επ αυτους αμαρτιαν μεγαλην και ειπεν ααρων προς μωυσην μη οργιζου κυριε συ γαρ οιδας το ορμημα του λαου τουτου λεγουσιν γαρ μοι ποιησον ημιν θεους οι προπορευσονται ημων ο γαρ μωυσης ουτος ο ανθρωπος ος εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι γεγονεν αυτω και ειπα αυτοις ει τινη υπαρχει χρυσια περιελεσθε και εδωκαν μοι και ερριψα εις το πυρ και εξηλθεν ο μοσχος ουτος και ιδων μωυσης τον λαον οτι διεσκεδασται διεσκεδασεν γαρ αυτους ααρων επιχαρμα τοις υπεναντιοις αυτων εστη δε μωυσης επι της πυλης της παρεμβολης και ειπεν τις προς κυριον ιτω προς με συνηλθον ουν προς αυτον παντες οι υιοι λευι και λεγει αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ θεσθε εκαστος την εαυτου ρομφαιαν επι τον μηρον και διελθατε και ανακαμψατε απο πυλης επι πυλην δια της παρεμβολης και αποκτεινατε εκαστος τον αδελφον αυτου και εκαστος τον πλησιον αυτου και εκαστος τον εγγιστα αυτου και εποιησαν οι υιοι λευι καθα ελαλησεν αυτοις μωυσης και επεσαν εκ του λαου εν εκεινη τη ημερα εις τρισχιλιους ανδρας και ειπεν αυτοις μωυσης επληρωσατε τας χειρας υμων σημερον κυριω εκαστος εν τω υιω η τω αδελφω δοθηναι εφ υμας ευλογιαν και εγενετο μετα την αυριον ειπεν μωυσης προς τον λαον υμεις ημαρτηκατε αμαρτιαν μεγαλην και νυν αναβησομαι προς τον θεον ινα εξιλασωμαι περι της αμαρτιας υμων υπεστρεψεν δε μωυσης προς κυριον και ειπεν δεομαι κυριε ημαρτηκεν ο λαος ουτος αμαρτιαν μεγαλην και εποιησαν εαυτοις θεους χρυσους και νυν ει μεν αφεις αυτοις την αμαρτιαν αφες ει δε μη εξαλειψον με εκ της βιβλου σου ης εγραψας και ειπεν κυριος προς μωυσην ει τις ημαρτηκεν ενωπιον μου εξαλειψω αυτον εκ της βιβλου μου νυνι δε βαδιζε καταβηθι και οδηγησον τον λαον τουτον εις τον τοπον ον ειπα σοι ιδου ο αγγελος μου προπορευεται προ προσωπου σου η δ αν ημερα επισκεπτωμαι επαξω επ αυτους την αμαρτιαν αυτων και επαταξεν κυριος τον λαον περι της ποιησεως του μοσχου ου εποιησεν ααρων και ειπεν κυριος προς μωυσην πορευου αναβηθι εντευθεν συ και ο λαος σου ους εξηγαγες εκ

γῆς αἰγυπτου εἰς τὴν γῆν ἣν ὤμοσα τῷ ἀβραὰμ καὶ ἰσαὰκ καὶ ἰακώβ λέγων τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτὴν καὶ συναποστελῶ τὸν ἀγγέλον μου πρὸ προσώπου σου καὶ ἐκβάλει τὸν ἀμορραῖον καὶ χετταῖον καὶ φερεζαῖον καὶ γεργεσαῖον καὶ εὐαῖον καὶ ἰεβουσαῖον καὶ εἰσαξῶ σε εἰς γῆν ρεουσάν γαλα καὶ μέλι οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ σου διὰ τὸ λαὸν σκληροτραχήλον σε εἶναι ἵνα μὴ ἐξαναλῶσω σε ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρὸν τοῦτο κατεπενθήσαν ἐν πενιθικοῖς καὶ εἶπεν κυριὸς τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ ὑμεῖς λαὸς σκληροτραχήλος ὁρατέ μὴ πληγῇν ἄλλην ἐπαξῶ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐξαναλῶσω ὑμᾶς νῦν οὖν ἀφελεσθε τὰς στολάς τῶν δοξῶν ὑμῶν καὶ τὸν κόσμον καὶ δεῖξω σοὶ ἃ ποιήσω σοὶ καὶ περιεῖλαντο οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ τὴν περιστολὴν ἀπο τοῦ ὀρους τοῦ χωρηβ καὶ λαβὼν μωυσὴς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπῆξεν ἐξω τῆς παρεμβολῆς μακρὰν ἀπο τῆς παρεμβολῆς καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου καὶ ἐγένετο πᾶς ὁ ζήτων κυρίον ἐξεπορευετο εἰς τὴν σκηνὴν ἐξω τῆς παρεμβολῆς ἡνικά δ' ἂν εἰσεπορευετο μωυσὴς εἰς τὴν σκηνὴν ἐξω τῆς παρεμβολῆς εἰστήκει πᾶς ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἐκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ κατενοοῦσαν ἀπionτος μωυσῆς εἰς τὸν ἐσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνὴν ὥς δ' ἂν εἰσῇθεν μωυσὴς εἰς τὴν σκηνὴν κατεβαίνειν ὁ στυλὸς τῆς νεφέλης καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς καὶ ἐλάλει μωυσὴ καὶ εἶπεν πᾶς ὁ λαὸς τὸν στυλὸν τῆς νεφέλης ἐστῶτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ στάντες πᾶς ὁ λαὸς προσεκύνησαν ἐκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ ἐλάλησεν κυριὸς πρὸς μωυσὴ ἐνώπιος ἐνώπιω ὥς εἰ τις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον καὶ ἀπελυετο εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ δὲ θεραπόντων ἰησοῦς υἱὸς ναυὴ νεὸς οὐκ ἐξεπορευετο ἐκ τῆς σκηνῆς καὶ εἶπεν μωυσὴς πρὸς κυρίον ἰδοὺ σύ μοι λέγεις ἀναγάγε τὸν λαὸν τοῦτον σύ δὲ οὐκ ἐδήλωσας μοι ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ σύ δὲ μοι εἶπας οἶδα σε παρὰ πάντας καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοὶ εἰ οὖν εὐρηκὰ χάριν ἐναντίον σου ἐμφανίσον μοι σεαυτὸν γνωστῶς ἰδῶ σε ὅπως ἂν ὦ εὐρηκῶς χάριν ἐναντίον σου καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαὸς σου τὸ εἶδος τὸ μέγα τοῦτο καὶ λέγει αὐτὸς προπορευέσθαι σου καὶ καταπαύσω σε καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν εἰ μὴ αὐτὸς σύ πορευῇ μὴ με ἀναγαγῇς ἐντευθεῖν καὶ πῶς γνωστὸν εἶσται ἀληθῶς ὅτι εὐρηκὰ χάριν παρὰ σοὶ ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς σου ἀλλ' ἡ συμπορευόμενον σου μετ' ἡμῶν καὶ ἐνδοξασθῆσομαι ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς σου παρὰ πάντα τὰ εἶδη ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστίν καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς μωυσὴν καὶ τοῦτον σοὶ τὸν λόγον ὃν εἰρηκὰς ποιήσω εὐρηκὰς γὰρ χάριν ἐνώπιον μου καὶ οἶδα σε παρὰ πάντας καὶ λέγει δεῖξόν μοι τὴν σεαυτοῦ δοξάν καὶ εἶπεν ἐγὼ παρελυσομαι πρότερος σου τῇ δοξῇ μου καὶ καλεσῶ ἐπὶ τῷ ὀνοματί μου κυριὸς ἐναντίον σου καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλέω καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ καὶ εἶπεν οὐ δύνησῃ ἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον οὐ γὰρ μὴ ἰδῇ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπον μου καὶ ζῆσεται καὶ εἶπεν κυριὸς ἰδοὺ τοπὸς παρ' ἐμοὶ στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας ἡνικά δ' ἂν παρελθῇ μου ἡ δοξὰ καὶ ἴθῃσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας καὶ σκεπάσω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σε ἕως ἂν παρελθῶ καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρά καὶ τότε ὀψῇ τὰ ὀπίσω μου τὸ δὲ πρόσωπον μου οὐκ ὀφῇσεται σοὶ καὶ εἶπεν κυριὸς πρὸς μωυσὴν λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνas καθὼς καὶ αἱ πρῶται καὶ ἀναβῇθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλάκων τὰ ῥήματα ἃ ἦν ἐν ταῖς πλάξιν ταῖς πρῶταις αἷς συνετριψάς καὶ γίνου ἐτοιμὸς εἰς τὸ πρῶν καὶ ἀναβῇσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ σῖνα καὶ στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ' ἀκροῦ τοῦ ὀρους

και μηδεις αναβητω μετα σου μηδε οφθητω εν παντι τω ορει και τα προβατα και αι βοες μη νεμεσθωσαν πλησιον του ορους εκεινου και ελαξευσεν δυο πλακας λιθινας καθαπερ και αι πρωται και ορθρισας μωυσης ανεβη εις το ορος το σινα καθοτι συνεταξεν αυτω κυριος και ελαβεν μωυσης τας δυο πλακας τας λιθινας και κατεβη κυριος εν νεφελη και παρεστη αυτω εκει και εκαλεσεν τω ονοματι κυριου και παρηλθεν κυριος προ προσωπου αυτου και εκαλεσεν κυριος ο θεος οικτιρμων και ελεημων μακροθυμος και πολυελεος και αληθινος και δικαιοσυνην διατηρων και ποιων ελεος εις χιλιαδας αφαιρων ανομιαις και αδικιας και αμαρτιας και ου καθαριει τον ενοχον επαγων ανομιαις πατερων επι τεκνα και επι τεκνα τεκνων επι τριτην και τεταρτην γενεαν και σπευσας μωυσης κυψας επι την γην προσεκυνησεν και ειπεν ει ευρηκα χαριν ενωπιον σου συμπορευθητω ο κυριος μου μεθ ημων ο λαος γαρ σκληροτραχηλος εστιν και αφελεις συ τας αμαρτιας ημων και τας ανομιαις ημων και εσομεθα σοι και ειπεν κυριος προς μωυσην ιδου εγω τινημι σοι διαθηκην ενωπιον παντος του λαου σου ποιησω ενδοξα α ου γεγονεν εν παση τη γη και εν παντι εθνει και οφεται πας ο λαος εν ος ει συ τα εργα κυριου οτι θαυμαστα εστιν α εγω ποιησω σοι προσεχε συ παντα οσα εγω εντελλομαι σοι ιδου εγω εκβαλλω προ προσωπου υμων τον αμορραιον και χαναναιον και χετταιον και φερεζαιον και ευαιον και γεργεσαιον και ιεβουσαιον προσεχε σεαυτω μηποτε θης διαθηκην τοις εγκαθημενοις επι της γης εις την εισπορευη εις αυτην μη σοι γενηται προσκομμα εν υμιν τους βωμους αυτων καθελεите και τας στηλας αυτων συντριψετε και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε εν πυρι ου γαρ μη προσκυνησητε θεω ετερω ο γαρ κυριος ο θεος ζηλωτον ονομα θεος ζηλωτης εστιν μηποτε θης διαθηκην τοις εγκαθημενοις προς αλλοφυλους επι της γης και εκπορνευσωσιν οπισω των θεων αυτων και θυσωσι τοις θεοις αυτων και καλεσωσιν σε και φαγης των θυματων αυτων και λαβης των θυγατερων αυτων τοις υιοις σου και των θυγατερων σου δως τοις υιοις αυτων και εκπορνευσωσιν αι θυγατερες σου οπισω των θεων αυτων και εκπορνευσωσιν τους υιους σου οπισω των θεων αυτων και θεους χωνευτους ου ποιησεις σεαυτω και την εορτην των αζυμων φυλαξη επτα ημερας φαγη αζυμα καθαπερ εντεταλμαι σοι εις τον καιρον εν μηνι των νεων εν γαρ μηνι των νεων εξηλθες εξ αιγυπτου παν διανοιγον μητραν εμοι τα αρσενικα πρωτοτοκον μοσχου και πρωτοτοκον προβατου και πρωτοτοκον υποζυγιου λυτρωση προβατω εαν δε μη λυτρωση αυτο τιμην δωσεις παν πρωτοτοκον των υιων σου λυτρωση ουκ οφθηση ενωπιον μου κενος εξ ημερας εργα τη δε εβδομη καταπαυσεις τω σπορω και τω αμητω καταπαυσεις και εορτην εβδομαδων ποιησεις μοι αρχην θερισμου πυρων και εορτην συναγωγης μεσουντος του ενιαυτου τρεις καιρους του ενιαυτου οφθησεται παν αρσενικον σου ενωπιον κυριου του θεου ισραηλ οταν γαρ εκβαλω τα εθνη προ προσωπου σου και πλατυνω τα ορια σου ουκ επιθυμησει ουδεις της γης σου ηνικα αν αναβαινης οφθηναι εναντιον κυριου του θεου σου τρεις καιρους του ενιαυτου ου σφαξεις επι ζυμη αιμα θυμιαματων μου και ου κοιμηθησεται εις το πρωι θυματα της εορτης του πασχα τα πρωτογεννηματα της γης σου θησεις εις τον οικον κυριου του θεου σου ου προσοισεις αρνα εν γαλαχτι μητρος αυτου και ειπεν κυριος προς μωυσην γραψον σεαυτω τα

ρηματα ταυτα επι γαρ των λογων τουτων τεθειμαι σοι διαθηκην και τω ισραηλ και ην εκει μωυσης εναντιον κυριου τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυχτας αρτον ουκ εφαγεν και υδωρ ουκ επιν και εγραψεν τα ρηματα ταυτα επι των πλακων της διαθηκης τους δεκα λογους ως δε κατεβαινεν μωυσης εκ του ορους και αι δυο πλακες επι των χειρων μωυση καταβαινοντος δε αυτου εκ του ορους μωυσης ουκ ηδει οτι δεδοξασται η οψις του χρωματος του προσωπου αυτου εν τω λαλειν αυτον αυτω και ειδεν αφρων και παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ τον μωυσην και ην δεδοξασμενη η οψις του χρωματος του προσωπου αυτου και εφοβηθησαν εγγισαι αυτου και εκαλεσεν αυτους μωυσης και επεστραφησαν προς αυτον αφρων και παντες οι αρχοντες της συναγωγης και ελαλησεν αυτοις μωυσης και μετα ταυτα προσηλθον προς αυτον παντες οι υιοι ισραηλ και ενετειλατο αυτοις παντα οσα ελαλησεν κυριος προς αυτον εν τω ορει σινα και επειδη κατεπαυσεν λαλων προς αυτους επειθηκεν επι το προσωπον αυτου καλυμμα ηνικα δ αν εισεπορευετο μωυσης εναντι κυριου λαλειν αυτω περιηρειτο το καλυμμα εως του εκπορευεσθαι και εξελθων ελαλει πασιν τοις υιοις ισραηλ οσα ενετειλατο αυτω κυριος και ειδον οι υιοι ισραηλ το προσωπον μωυση οτι δεδοξασται και περιεθηκεν μωυσης καλυμμα επι το προσωπον εαυτου εως αν εισελθη συλλαλει αυτω και συνηθροισεν μωυσης πασαν συναγωγην υιων ισραηλ και ειπεν προς αυτους ουτοι οι λογοι ους ειπεν κυριος ποιησαι αυτοις εξ ημερας ποιησεις εργα τη δε ημερα τη εβδομη καταπαυσις αγιον σαββατα αναπαυσις κυριω πας ο ποιων εργον εν αυτη τελευτατω ου καυσετε πυρ εν παση κατοικια υμων τη ημερα των σαββατων εγω κυριος και ειπεν μωυσης προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγων τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος λεγων λαβετε παρ υμων αυτων αφαιρεμα κυριω πας ο καταδεχομενος τη καρδια οισουσιν τας απαρχας κυριω χρυσιον αργυριον χαλκον υακινθον πορφυραν κοκκινον διπλουν διανενησμενον και βυσσον κεκλωσμενην και τριχας αιγειας και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα και δερματα υακινθινα και ξυλα ασηπτα και λιθους σαρδιου και λιθους εις την γλυφην εις την επωμιδα και τον ποδηρη και πας σοφος τη καρδια εν υμιν ελθων εργαζεσθω παντα οσα συνεταξεν κυριος την σκηνην και τα παραρρυματα και τα καλυμματα και τα διατονια και τους μοχλους και τους στυλους και την κιβωτον του μαρτυριου και τους αναφορεις αυτης και το ιλαστηριον αυτης και το καταπετασμα και τα ιστια της αυλης και τους στυλους αυτης και τους λιθους της σμαραγδου και το θυμιαμα και το ελαιον του χρισματος και την τραπεζαν και παντα τα σκευη αυτης και την λυχνιαν του φωτος και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου και τας στολας τας αγιας αφρων του ιερεως και τας στολας εν αις λειτουργησουσιν εν αυταις και τους χιτωνας τοις υιοις αφρων της ιερατειας και το ελαιον του χρισματος και το θυμιαμα της συνθεσεως και εξηλθεν πασα συναγωγή υιων ισραηλ απο μωυση και ηνεγκαν εκαστος ων εφερεν αυτων η καρδια και οσοις εδοξεν τη ψυχη αυτων ηνεγκαν αφαιρεμα κυριω εις παντα τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και εις παντα τα κατεργα αυτης και εις πασας τας στολας του αγιου και ηνεγκαν οι ανδρες παρα των γυναικων πας ω εδοξεν τη διανοια ηνεγκαν σφραγιδας και ενωτια και δακτυλιους και εμπλοκια και περιδεξια παν σκευος χρυσουν και παντες οσοι ηνεγκαν αφαιρε-

ματα χρυσιου κυριω και παρ ω ευρεθη βυσσος και δερματα υακινθινα και δερματα κριων ηρυθροδανωμενα ηνεγκαν και πας ο αφαιρων αφαιρεμα αργυριον και χαλκον ηνεγκαν τα αφαιρεματα κυριω και παρ ος ευρεθη ξυλα ασηπτα εις παντα τα εργα της κατασκευης ηνεγκαν και πασα γυνη σοφη τη διανοια ταις χερσιν νηθειν ηνεγκαν νενησμενα την υακινθον και την πορφυραν και το κοκκινον και την βυσσον και πασαι αι γυναικες αις εδοξεν τη διανοια αυτων εν σοφια ενησαν τας τριχας τας αιγειας και οι αρχοντες ηνεγκαν τους λιθους της σμαραγδου και τους λιθους της πληρωσεως εις την επωμιδα και εις το λογειον και τας συνθεσεις και το ελαιον της χρισεως και την συνθεσιν του θυμιαματος και πας ανηρ και γυνη ων εφερεν η διανοια αυτων εισελθοντας ποιειν παντα τα εργα οσα συνεταξεν κυριος ποιησαι αυτα δια μωυση ηνεγκαν οι υιοι ισραηλ αφαιρεμα κυριω και ειπεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ ιδου ανακεκληκεν ο θεος εξ ονοματος τον βεσελεηλ τον του ουριου τον ωρ εκ φυλης ιουδα και ενεπλησεν αυτον πνευμα θειον σοφιας και συνεσεως και επιστημης παντων αρχιτεκτονειν κατα παντα τα εργα της αρχιτεκτονιας ποιειν το χρυσιον και το αργυριον και τον χαλκον και λιθουργησαι τον λιθον και κατεργαζεσθαι τα ξυλα και ποιειν εν παντι εργω σοφιας και προβιβασαι γε εδωκεν αυτω εν τη διανοια αυτω τε και ελιαβ τω του αχισαμαχ εκ φυλης δαν ενεπλησεν αυτους σοφιας και συνεσεως διανοιας παντα συνιεναι ποιησαι τα εργα του αγιου και τα υφαντα και ποικιλτα υφαναι τω κοκκινω και τη βυσσω ποιειν παν εργον αρχιτεκτονιας ποικιλιας και εποιησεν βεσελεηλ και ελιαβ και πας σοφος τη διανοια ω εδοθη σοφια και επιστημη εν αυτοις συνιεναι ποιειν παντα τα εργα κατα τα αγια καθηκοντα κατα παντα οσα συνεταξεν κυριος και εκαλεσεν μωυση βεσελεηλ και ελιαβ και παντας τους εχοντας την σοφιαν ω εδωκεν ο θεος επιστημην εν τη καρδια και παντας τους εκουσιως βουλομενους προσπορευεσθαι προς τα εργα ωστε συντελειν αυτα και ελαβον παρα μωυση παντα τα αφαιρεματα α ηνεγκαν οι υιοι ισραηλ εις παντα τα εργα του αγιου ποιειν αυτα και αυτοι προσεδεχοντο ετι τα προσφερομενα παρα των φερωντων το πρωι πρωι και παρεγινοντο παντες οι σοφοι οι ποιουντες τα εργα του αγιου εκαστος κατα το αυτου εργον ο αυτοι ηργαζοντο και ειπαν προς μωυσην οτι πληθος φερει ο λαος παρα τα εργα οσα συνεταξεν κυριος ποιησαι και προσεταξεν μωυσης και εκηρυξεν εν τη παρεμβολη λεγων ανηρ και γυνη μηκετι εργαζεσθωσαν εις τας απαρχας του αγιου και εκωλυθη ο λαος ετι προσφερειν και τα εργα ην αυτοις ικανα εις την κατασκευην ποιησαι και προσκατελιπον και εποιησεν πας σοφος εν τοις εργαζομενοις τας στολας των αγιων αι εισιν ααρων τω ιερει καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν την επωμιδα εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης και ετμηθη τα πεταλα του χρυσιου τριχες ωστε συνυφαναι συν τη υακινθω και τη πορφυρα και συν τω κοκκινω τω διανενησμενω και συν τη βυσσω τη κεκλωσμενη εργον υφαντον εποιησαν αυτο επωμιδας συνεχουσας εξ αμφοτερων των μερων εργον υφαντον εις αλληλα συμπεπλεγμενον καθ εαυτο εξ αυτου εποιησαν κατα την αυτου ποιησιν εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν αμφοτερους τους λιθους της σμαραγδου συμπεπορπημενους και περισσειαλωμενους χρυσιω

γεγλυμμενους και εκκεκολλαμενους εκκολλαμα σφραγιδος εκ των ονοματων των υιων ισραηλ και επεθηκην αυτους επι τους ωμους της επωμιδος λιθους μνημοσυνου των υιων ισραηλ καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν λογειον εργον υφαντον ποικιλια κατα το εργον της επωμιδος εκ χρυσιου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου διανενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης τετραγωνον διπλουν εποιησαν το λογειον σπιθαμης το μηκος και σπιθαμης το ευρος διπλουν και συνυφανθη εν αυτω υφασμα καταλιθον τετραστιχον στιχος λιθων σαρδιον και τοπαζιον και σμαραγδος ο στιχος ο εις και ο στιχος ο δευτερος ανθραξ και σαπφειρος και ιασπις και ο στιχος ο τριτος λιγυριον και αχατης και αμεθυστος και ο στιχος ο τεταρτος χρυσολιθος και βηρυλλιον και ονυχιον περικεκυκλωμενα χρυσιω και συνδεδεμενα χρυσιω και οι λιθοι ησαν εκ των ονοματων των υιων ισραηλ δωδεκα εκ των ονοματων αυτων εγγεγραμμενα εις σφραγιδας εκαστος εκ του εαυτου ονοματος εις τας δωδεκα φυλας και εποιησαν επι το λογειον κροσσους συμπεπλεγμενους εργον εμπλοκιου εκ χρυσιου καθαρου και εποιησαν δυο ασπιδισκας χρυσας και δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν τους δυο δακτυλιους τους χρυσους επ αμφοτερας τας αρχας του λογειου και επεθηκαν τα εμπλοκια εκ χρυσιου επι τους δακτυλιους επ αμφοτερων των μερων του λογειου και εις τας δυο συμβολας τα δυο εμπλοκια και επεθηκαν επι τας δυο ασπιδισκας και επεθηκαν επι τους ωμους της επωμιδος εξ εναντιας κατα προσωπον και εποιησαν δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν επι τα δυο πτερυγια επ ακρου του λογειου επι το ακρον του οπισθιου της επωμιδος εσωθεν και εποιησαν δυο δακτυλιους χρυσους και επεθηκαν επ αμφοτερους τους ωμους της επωμιδος κατωθεν αυτου κατα προσωπον κατα την συμβολην ανωθεν της συνυψης της επωμιδος και συνεσφιγξεν το λογειον απο των δακτυλιων των επ αυτου εις τους δακτυλιους της επωμιδος συνεχομενους εκ της υακινθου συμπεπλεγμενους εις το υφασμα της επωμιδος ινα μη χαλαται το λογειον απο της επωμιδος καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν τον υποδυτην υπο την επωμιδα εργον υφαντον ολον υακινθινον το δε περιστομιον του υποδυτου εν τω μεσω διυφασμενον συμπλεκτον ωαν εχον κυκλω το περιστομιον αδιαλυτον και εποιησαν επι του λωματος του υποδυτου κατωθεν ως εξανθουσης ροας ροισκων εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης και εποιησαν κωδωνας χρυσους και επεθηκαν τους κωδωνας επι το λωμα του υποδυτου κυκλω ανα μεσον των ροισκων κωδων χρυσους και ροισκος επι του λωματος του υποδυτου κυκλω εις το λειτουργειν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν χιτωνας βυσσινους εργον υφαντον αραων και τοις υιοις αυτου και τας κιθαρεις εκ βυσσου και την μιτραν εκ βυσσου και τα περισκελη εκ βυσσου κεκλωσμενης και τας ζωνας αυτων εκ βυσσου και υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου εργον ποικιλτου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν το πεταλον το χρυσουν αφορισμα του αγιου χρυσιου καθαρου και εγραψεν επ αυτου γραμματα εκτετυπωμενα σφραγιδος αγιασμα κυριω και επεθηκαν επ αυτο λωμα υακινθινον ωστε επικεισθαι επι την μιτραν ανωθεν ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και εποιησαν τη σκηνη δεκα αυλαιας οκτω και εικοσι πηχεων μηκος της αυλαιας της μιας το αυτο ησαν πασαι και τεσσαρων

πηχων το ευρος της αυλαιας της μιας και εποiehσαν το καταπετασμα εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργον υφαντου χερουβιμ και επειθηκαν αυτο επι τεσσαρας στυλους ασηπτους καταχεχρυσωμενους εν χρυσιω και αι κεφαλιδες αυτων χρυσαι και αι βασεις αυτων τεσσαρες αργυραι και εποiehσαν το καταπετασμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εργον υφαντου χερουβιμ και τους στυλους αυτου πεντε και τους κρικους και τας κεφαλιδας αυτων και τας ψαλιδας αυτων κατεχρυσωσαν χρυσιω και αι βασεις αυτων πεντε χαλκαι και εποiehσαν την αυλην τα προς λιβα ιστια της αυλης εκ βυσσου κεκλωσμενης εκατον εφ εκατον και οι στυλοι αυτων εικοσι και αι βασεις αυτων εικοσι και το κλιτος το προς βορραν εκατον εφ εκατον και οι στυλοι αυτων εικοσι και αι βασεις αυτων εικοσι και το κλιτος το προς θαλασσαν αυλαιαι πεντηκοντα πηχεων στυλοι αυτων δεκα και αι βασεις αυτων δεκα και το κλιτος το προς ανατολας πεντηκοντα πηχεων ιστια πεντεκαιδεκα πηχεων το κατα νωτου και οι στυλοι αυτων τρεις και αι βασεις αυτων τρεις και επι του νωτου του δευτερου ενθεν και ενθεν κατα την πυλην της αυλης αυλαιαι πεντεκαιδεκα πηχεων και οι στυλοι αυτων τρεις και αι βασεις αυτων τρεις πασαι αι αυλαιαι της αυλης εκ βυσσου κεκλωσμενης και αι βασεις των στυλων χαλκαι και αι αγκυλαι αυτων αργυραι και αι κεφαλιδες αυτων περιηγυρωμεναι αργυριω και οι στυλοι περιηγυρωμενοι αργυριω παντες οι στυλοι της αυλης και το καταπετασμα της πυλης της αυλης εργον ποικιλτου εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου νενησμενου και βυσσου κεκλωσμενης εικοσι πηχεων το μηκος και το υψος και το ευρος πεντε πηχεων εξισουμενον τοις ιστιοις της αυλης και οι στυλοι αυτων τεσσαρες και αι βασεις αυτων τεσσαρες χαλκαι και αι αγκυλαι αυτων αργυραι και αι κεφαλιδες αυτων περιηγυρωμεναι αργυριω και αυτοι περιηγυρωμενοι αργυριω και παντες οι πασσαλοι της αυλης κυκλω χαλκοι και αυτη η συνταξις της σκηνης του μαρτυριου καθα συνεταγη μωυση την λειτουργιαν ειναι των λευιτων δια ιθαμαρ του υιου ααρων του ιερεως και βεσελεηλ ο του ουριου εκ φυλης ιουδα εποiehσεν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και ελιαβ ο του αχισαμακ εκ της φυλης δαν ος ηρχιτεκτονησεν τα υφानτα και τα ραφιδευτα και ποικιλτικα υφανα τω κοκκινω και τη βυσσω και εποiehσεν βεσελεηλ την κιβωτον και κατεχρυσωσεν αυτην χρυσιω καθαρω εσωθεν και εξωθεν και εχωνευσεν αυτη τεσσαρας δακτυλιους χρυσους δυο επι το κλιτος το εν και δυο επι το κλιτος το δευτερον ευρεις τοις διωστηρσιν ωστε αιρειν αυτην εν αυτοις και εποiehσεν το ιλαστηριον επανωθεν της κιβωτου εκ χρυσιου και τους δυο χερουβιμ χρυσους χερουβ ενα επι το ακρον του ιλαστηριου το εν και χερουβ ενα επι το ακρον το δευτερον του ιλαστηριου σχιαζοντα ταις πτερυξιν αυτων επι το ιλαστηριον και εποiehσεν την τραπεζαν την προκειμενην εκ χρυσιου καθαρου και εχωνευσεν αυτη τεσσαρας δακτυλιους δυο επι του κλιτους του ενος και δυο επι του κλιτους του δευτερου ευρεις ωστε αιρειν τοις διωστηρσιν εν αυτοις και τους διωστηρας της κιβωτου και της τραπεζης εποiehσεν και κατεχρυσωσεν αυτοις χρυσιω και εποiehσεν τα σκευη της τραπεζης τα τε τρυβλια και τας θυισκας και τους κυαθους και τα σπονδεια εν οις σπεισει εν αυτοις χρυσα και εποiehσεν την λυχνιαν η φωτιζει χρυσην στερεαν

τον καυλον και τους καλαμισκους εξ αμφοτερων των μερων αυτης εκ των καλαμισκων αυτης οι βλαστοι εξεχοντες τρεις εκ τουτου και τρεις εκ τουτου εξισουμενοι αλληλοις και τα λαμπαδια αυτων α εστιν επι των ακρων καρυωτα εξ αυτων και τα ενθεμια εξ αυτων ινα ωσιν επ αυτων οι λυχνοι και το ενθεμιον το εβδομον απ ακρου του λαμπαδιου επι της κορυφης ανωθεν στερεον ολον χρυσουν και επτα λυχνους επ αυτης χρυσους και τας λαβιδας αυτης χρυσας και τας επαrustριδας αυτων χρυσας ουτος περιηγυρωσεν τους στυλους και εχωνευσεν τω στυλω δακτυλιους χρυσους και εχρυσωσεν τους μοχλους χρυσιω και κατεχρυσωσεν τους στυλους του καταπετασματος χρυσιω και εποιησεν τας αγκυλας χρυσας ουτος εποιησεν και τους κρικους της σκηνης χρυσους και τους κρικους της αυλης και κρικους εις το εκτεινειν το κατακαλυμμα ανωθεν χαλκους ουτος εχωνευσεν τας κεφαλιδας τας αργυρας της σκηνης και τας κεφαλιδας τας χαλκας της θυρας της σκηνης και την πυλην της αυλης και αγκυλας εποιησεν τοις στυλοις αργυρας επι των στυλων ουτος περιηγυρωσεν αυτας ουτος εποιησεν και τους πασσαλους της σκηνης και τους πασσαλους της αυλης χαλκους ουτος εποιησεν το θυσιαστηριον το χαλκουν εκ των πυρειων των χαλκων α ησαν τοις ανδρασιν τοις καταστασιασασι μετα της κορε συναγωγης ουτος εποιησεν παντα τα σκευη του θυσιαστηριου και το πυρειον αυτου και την βασιν και τας ψιαλας και τας κρεαγρας χαλκας ουτος εποιησεν τω θυσιαστηριω παραθεμα εργον δικτυωτον κατωθεν του πυρειου υπο αυτο εως του ημισους αυτου και επεθηκεν αυτω τεσσαρας δακτυλιους εκ των τεσσαρων μερων του παραθεματος του θυσιαστηριου χαλκους τοις μοχλοις ευρεις ωστε αιρειν το θυσιαστηριον εν αυτοις ουτος εποιησεν το ελαιον της χρисεως το αγιον και την συνθεσιν του θυμιματος καθαρων εργων μυρεψου ουτος εποιησεν τον λουτηρα χαλκουν και την βασιν αυτου χαλκην εκ των κατοπτρων των νηστευσασων αι ενηστευσαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου εν η ημερα επηξεν αυτην και εποιησεν τον λουτηρα ινα νιπτωνται εξ αυτου μωυσης και ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων και τους ποδας εισπορευομενων αυτων εις την σκηνην του μαρτυριου η οταν προσπορευωνται προς το θυσιαστηριον λειτουργειν ενιπτοντο εξ αυτου καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση παν το χρυσιον ο κατειργασθη εις τα εργα κατα πασαν την εργασιαν των αγιων εγενετο χρυσιου του της απαρχης εννεα και εικοσι ταλαντα και επταχοσιοι εικοσι σικλοι κατα τον σικλον τον αγιον και αργυριου αφαιρεμα παρα των επεσκεμμενων ανδρων της συναγωγης εκατον ταλαντα και χιλιοι επταχοσιοι εβδομηκοντα πεντε σικλοι δραχη μια τη κεφαλη το ημισυ του σικλου κατα τον σικλον τον αγιον πας ο παραπορευομενος την επισκεψιν απο εικοσαετους και επανω εις τας εξηκοντα μυριαδας και τρισχιλιοι πενταχοσιοι και πεντηκοντα και εγενηθη τα εκατον ταλαντα του αργυριου εις την χωνευσιν των εκατον κεφαλιδων της σκηνης και εις τας κεφαλιδας του καταπετασματος εκατον κεφαλιδες εις τα εκατον ταλαντα ταλαντον τη κεφαλιδι και τους χιλιους επταχοσιους εβδομηκοντα πεντε σικλους εποιησαν εις τας αγκυλας τοις στυλοις και κατεχρυσωσεν τας κεφαλιδας αυτων και κατεκοσμησεν αυτους και ο χαλκος του αφαιρεματος εβδομηκοντα ταλαντα και χιλιοι πενταχοσιοι σικλοι και εποιησεν εξ αυτου τας βασεις της θυρας της σκηνης του μαρτυριου και τας βα-

σεις της αυλής κυκλώ και τας βάσεις της πυλῆς της αυλής και τους πασσαλούς της σκηνῆς και τους πασσαλούς της αυλής κυκλώ και το παραθεμα το χαλκούν του θυσιαστηρίου και παντα τα σκευη του θυσιαστηρίου και παντα τα εργαλεία της σκηνῆς του μαρτυρίου και εποίησαν οι υιοὶ ἰσραὴλ καθὰ συνετάξεν κυριὸς τῷ Μωϋσῇ οὕτως ἐποίησαν το δεῖλον χρυσίου τοῦ ἀφαιρέματος ἐποίησαν σκευὴ εἰς τὸ λειτουργεῖν ἐν αὐτοῖς ἐναντὶ κυρίου καὶ τὴν καταλειφθῆσαν υακινθὸν καὶ πορφύραν καὶ τὸ κοκκινόν ἐποίησαν στολὰς λειτουργικὰς ἀρώων ὥστε λειτουργεῖν ἐν αὐταῖς ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ ἤνεγκαν τὰς στολὰς πρὸς Μωϋσῆν καὶ τὴν σκηνὴν καὶ τὰ σκευη αὐτῆς καὶ τὰς βάσεις καὶ τοὺς μοχλοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στύλους καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης καὶ τοὺς διωστήρας αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ παντα τὰ σκευη αὐτοῦ καὶ τὸ ἐλαίον τῆς χρύσεως καὶ τὸ θυμίαμα τῆς συνθέσεως καὶ τὴν λυχνίαν τὴν καθάραν καὶ τοὺς λυχνοὺς αὐτῆς λυχνοὺς τῆς καύσεως καὶ τὸ ἐλαίον τοῦ φωτός καὶ τὴν τραπεζάν τῆς προθέσεως καὶ παντα τὰ αὐτῆς σκευὴ καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς προκειμένους καὶ τὰς στολὰς τοῦ ἁγίου αἱ εἰσὶν ἀρώων καὶ τὰς στολὰς τῶν υἱῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἱερατεῖαν καὶ τὰ ἱστία τῆς αυλῆς καὶ τοὺς στύλους καὶ τὸ καταπετάσμα τῆς θύρας τῆς σκηνῆς καὶ τῆς πυλῆς τῆς αυλῆς καὶ παντα τὰ σκευη τῆς σκηνῆς καὶ παντα τὰ εργαλεία αὐτῆς καὶ τὰς διψθήρας δερμάτα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ τὰ καλύμματα δερμάτα υακινθίνα καὶ τῶν λοιπῶν τὰ επικαλύμματα καὶ τοὺς πασσαλούς καὶ παντα τὰ εργαλεία τὰ εἰς τὰ ἔργα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ὅσα συνετάξεν κυριὸς τῷ Μωϋσῇ οὕτως ἐποίησαν οἱ υιοὶ ἰσραὴλ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν καὶ εἶδεν Μωϋσῆς παντα τὰ ἔργα καὶ ἦσαν πεποιηκοτές αὐτὰ ὅν τρόπον συνετάξεν κυριὸς τῷ Μωϋσῇ οὕτως ἐποίησαν αὐτὰ καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Μωϋσῆς καὶ ἐλάλησεν κυριὸς πρὸς Μωϋσῆν λέγων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου νομηνία στήσεις τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ θήσεις τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ σκεπάσεις τὴν κιβωτὸν τῷ καταπετάσματι καὶ εἰσοίσεις τὴν τραπεζάν καὶ προθήσεις τὴν προθεσὶν αὐτῆς καὶ εἰσοίσεις τὴν λυχνίαν καὶ ἐπιθήσεις τοὺς λυχνοὺς αὐτῆς καὶ θήσεις τὸ θυσιαστήριον τὸ χρύσειον εἰς τὸ θυμῖον ἐναντίον τῆς κιβωτοῦ καὶ ἐπιθήσεις καλύμμα καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων θήσεις παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ περιθήσεις τὴν σκηνὴν καὶ παντα τὰ αὐτῆς ἁγιάσεις κυκλώ καὶ λημψὴ τὸ ἐλαίον τοῦ χρίσματος καὶ χρίσεις τὴν σκηνὴν καὶ παντα τὰ ἐν αὐτῇ καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν καὶ παντα τὰ σκευη αὐτῆς καὶ ἔσται ἁγία καὶ χρίσεις τὸ θυσιαστήριον τῶν καρπωμάτων καὶ παντα αὐτοῦ τὰ σκευη καὶ ἁγιάσεις τὸ θυσιαστήριον καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων καὶ προσάξεις ἀρώων καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ λουσεις αὐτοὺς ὕδατι καὶ ἐνδύσεις ἀρώων τὰς στολὰς τὰς ἁγίας καὶ χρίσεις αὐτὸν καὶ ἁγιάσεις αὐτὸν καὶ ἱερατεύσει μοι καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ προσάξεις καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας καὶ ἀλειψείς αὐτοὺς ὅν τρόπον ἡλείψας τὸν πατέρα αὐτῶν καὶ ἱερατεύσουσιν μοι καὶ ἔσται ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρίσμα ἱερατείας εἰς τὸν αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν καὶ ἐποίησεν Μωϋσῆς παντὰ ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ κυριὸς οὕτως ἐποίησεν καὶ ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ αἰγύπτου νομηνία ἐστάθη ἡ σκηνὴ καὶ ἐστήσεν Μωϋσῆς τὴν σκηνὴν καὶ ἐπέθηκεν τὰς κεφαλίδας καὶ διενεβάλεν τοὺς

μοχλούς και εστησεν τους στύλους και εξετεινεν τας αυλαίας επι την σκηνην και επεθηκεν το κατακαλυμμα της σκηνης επ αυτης ανωθεν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και λαβων τα μαρτυρια ενεβαλεν εις την κιβωτον και υπεθηκεν τους διωσθηρας υπο την κιβωτον και εισηνεγκεν την κιβωτον εις την σκηνην και επεθηκεν το κατακαλυμμα του καταπετασματος και εσκεπασεν την κιβωτον του μαρτυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και εθηκεν την τραπεζαν εις την σκηνην του μαρτυριου επι το κλιτος της σκηνης του μαρτυριου το προς βορραν εξωθεν του καταπετασματος της σκηνης και προεθηκεν επ αυτης αρτους της προθεσεως εναντι κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και εθηκεν την λυχνιαν εις την σκηνην του μαρτυριου εις το κλιτος της σκηνης το προς νοτον και επεθηκεν τους λυχνους αυτης εναντι κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και εθηκεν το θυσιαστήριον το χρυσουν εν τη σκηνη του μαρτυριου απεναντι του καταπετασματος και εθυμιασεν επ αυτου το θυμιαμα της συνθεσεως καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση και το θυσιαστήριον των καρπωμάτων εθηκεν παρα τας θύρας της σκηνης και εστησεν την αυλην κυκλω της σκηνης και του θυσιαστηριου και συνετελεσεν μωυσης παντα τα έργα και εκαλυψεν η νεφελη την σκηνην του μαρτυριου και δοξης κυριου επλησθη η σκηνη και ουκ ηδυνασθη μωυσης εισελθειν εις την σκηνην του μαρτυριου οτι επεσκιαζεν επ αυτην η νεφελη και δοξης κυριου επλησθη η σκηνη ηνικα δ αν ανεβη η νεφελη απο της σκηνης ανεξευγνυσαν οι υιοι ισραηλ συν τη απαρτια αυτων ει δε μη ανεβη η νεφελη ουκ ανεξευγνυσαν εως της ημερας ης ανεβη η νεφελη νεφελη γαρ ην επι της σκηνης ημερας και πυρ ην επ αυτης νυκτος εναντιον παντος ισραηλ εν πασαις ταις αναζυγαις αυτων

και ανεκαλεσεν μωυσην και ελαλησεν κυριος αυτω εκ της σκηνης του μαρτυριου λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανθρωπος εξ υμων εαν προσαγαγη δωρα τω κυριω απο των κτηνων απο των βοων και απο των προβατων προσοισετε τα δωρα υμων εαν ολοκαυτωμα το δωρον αυτου εκ των βοων αρσεν αμωμον προσαξει προς την θύραν της σκηνης του μαρτυριου προσοισι αυτο δεκτον εναντιον κυριου και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του καρπωματος δεκτον αυτω εξιλασασθαι περι αυτου και σφαξουσιν τον μοσχον εναντι κυριου και προσοισουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα και προσχεουσιν το αιμα επι το θυσιαστήριον κυκλω το επι των θυρων της σκηνης του μαρτυριου και εκδειραντες το ολοκαυτωμα μελιουσιν αυτο κατα μελη και επιθησουςιν οι υιοι ααρων οι ιερεις πυρ επι το θυσιαστήριον και επιστοιβασουσιν ξυλα επι το πυρ και επιστοιβασουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις τα διχοτομηματα και την κεφαλην και το στεαρ επι τα ξυλα τα επι του πυρος τα οντα επι του θυσιαστηριου τα δε εγκοιλια και τους ποδας πλυνουσιν υδατι και επιθησουςιν οι ιερεις τα παντα επι το θυσιαστήριον καρπωμα εστιν θυσια οσμη ευωδιας τω κυριω εαν δε απο των προβατων το δωρον αυτου τω κυριω απο τε των αρνων και των εριφων εις ολοκαυτωμα αρσεν αμωμον προσαξει αυτο και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην αυτου και σφαξουσιν αυτο εκ πλαγιων του θυσιαστηριου προς βορραν εναντι κυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα αυτου επι το θυσιαστήριον κυκλω και διελουσιν αυτο κατα μελη και την

κεφαλὴν καὶ τὸ στέαρ καὶ ἐπιστοιβάσουσιν αὐτὰ οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὰ ξύλα
τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς τὰ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τὰ ἐγκοιλία καὶ τοὺς
ποδας πλυνουσιν ὕδατι καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα καὶ ἐπιθήσει
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καρπῶμα ἐστὶν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ
ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν πετεινῶν καρπῶμα προσφερῆς δῶρον τῷ κυρίῳ καὶ
προοίσει ἀπὸ τῶν τρυγόνων ἢ ἀπὸ τῶν περιστέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ
καὶ προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ θυσιαστήριον καὶ ἀποκνίσει τὴν
κεφαλὴν καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ στραγγίσει τὸ
αἷμα πρὸς τὴν βασιν τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἀφελεῖ τὸν προλόβον συν
τοῖς πτεροῖς καὶ ἐκβάλει αὐτὸ παρὰ τὸ θυσιαστήριον κατὰ ἀνατολὰς
εἰς τὸν τόπον τῆς σποδοῦ καὶ ἐκκλάσει αὐτὸ ἐκ τῶν πτερυγῶν καὶ
οὐ διελεῖ καὶ ἐπιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὰ ξύλα
τὰ ἐπὶ τοῦ πυρὸς καρπῶμα ἐστὶν θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ ἐὰν
δὲ ψυχὴ προσφερῇ δῶρον θυσίαν τῷ κυρίῳ σεμιδάλις ἐστὶ τὸ δῶρον
αὐτοῦ καὶ ἐπιχεῖ ἐπ' αὐτὸ ἐλαῖον καὶ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον θυσία
ἐστὶν καὶ οἶσει πρὸς τοὺς υἱοὺς ἀαρῶν τοὺς ἱερεῖς καὶ δραξαμένος ἀπ'
αὐτῆς πλήρη τὴν δράκα ἀπὸ τῆς σεμιδάλεως συν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα
τὸν λίβανον αὐτῆς καὶ ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνημοσυνὸν αὐτῆς ἐπὶ
τὸ θυσιαστήριον θυσία ὁσμὴ εὐωδίας τῷ κυρίῳ καὶ τὸ λοιπὸν ἀπὸ
τῆς θυσίας ἀαρῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἅγιον τῶν ἁγίων ἀπὸ τῶν θυ-
σιῶν κυρίου ἐὰν δὲ προσφερῇ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐν κλιβάνῳ
δῶρον κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ἐλαίῳ
καὶ λαγανά αζύμα διακεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ τηγά-
νου τὸ δῶρον σου σεμιδάλις πεφυραμένη ἐν ἐλαίῳ αζύμα ἐστὶ καὶ
διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα καὶ ἐπιχεῖς ἐπ' αὐτὰ ἐλαῖον θυσία ἐστὶν
κυρίῳ ἐὰν δὲ θυσία ἀπὸ ἐσχάρας τὸ δῶρον σου σεμιδάλις ἐν ἐλαίῳ
ποιηθήσεται καὶ προσοίσει τὴν θυσίαν ἣν ἂν ποιῇ ἐκ τούτων τῷ κυρίῳ
καὶ προσοίσει πρὸς τὸν ἱερεῖα καὶ προσεγγίσας πρὸς τὸ θυσιαστήριον
ἀφελεῖ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημοσυνὸν αὐτῆς καὶ ἐπιθήσει ὁ
ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καρπῶμα ὁσμὴ εὐωδίας κυρίῳ τὸ δὲ κα-
ταλειφθὲν ἀπὸ τῆς θυσίας ἀαρῶν καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ἁγία τῶν ἁγίων
ἀπὸ τῶν καρπῶματων κυρίου πᾶσαν θυσίαν ἣν ἂν προσφερῇτε κυρίῳ
οὐ ποιήσετε ζυμῶτον πᾶσαν γὰρ ζυμὴν καὶ παν μέλι οὐ προσοίσετε ἀπ'
αὐτοῦ καρπῶμα κυρίῳ δῶρον ἀπαρχῆς προσοίσετε αὐτὰ κυρίῳ ἐπὶ δὲ
τὸ θυσιαστήριον οὐκ ἀναβιβασθήσεται εἰς ὁσμὴν εὐωδίας κυρίῳ καὶ
παν δῶρον θυσίας ὑμῶν ἀλλ' ἀλισθήσεται οὐ διαπαύσετε ἀλλὰ διαθήκης
κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων ὑμῶν ἐπὶ παντός δώρου ὑμῶν προσοίσετε
κυρίῳ τῷ θεῷ ὑμῶν ἀλας ἐὰν δὲ προσφερῆς θυσίαν πρωτογενήμα-
των τῷ κυρίῳ νεὰ πεφρυγμένα χιδρά ἐρικτα τῷ κυρίῳ καὶ προσοίσεις
τὴν θυσίαν τῶν πρωτογενήματων καὶ ἐπιχεῖς ἐπ' αὐτὴν ἐλαῖον καὶ
ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὴν λίβανον θυσία ἐστὶν καὶ ἀνοίσει ὁ ἱερεὺς τὸ μνη-
μοσυνὸν αὐτῆς ἀπὸ τῶν χιδρῶν συν τῷ ἐλαίῳ καὶ πάντα τὸν λίβανον
αὐτῆς καρπῶμα ἐστὶν κυρίῳ ἐὰν δὲ θυσία σωτηρίου τὸ δῶρον αὐτοῦ
τῷ κυρίῳ ἐὰν μὲν ἐκ τῶν βῶων αὐτοῦ προσάγαγῃ ἐὰν τε ἄρσεν ἐὰν
τε θῆλυ ἀμῶμον προσάξει αὐτὸ ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπιθήσει τὰς χει-
ρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δώρου καὶ σφάζει αὐτὸ παρὰ τὰς θύρας τῆς
σκήνης τοῦ μαρτυρίου καὶ προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ ἀαρῶν οἱ ἱερεῖς τὸ αἷ-
μα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὀλοκαυτωμάτων κυκλῶ καὶ προσάξουσιν
ἀπὸ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καρπῶμα κυρίῳ τὸ στέαρ τὸ κατακα-
λυπτον τὴν κοιλίαν καὶ παντὸ στέαρ τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τοὺς δύο

νεφρους και το στεαρ το επ αυτων το επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει και ανοισουσιν αυτα οι υιοι ααρων οι ιερεις επι το θυσιαστηριον επι τα ολοκαυτωματα επι τα ξυλα τα επι του πυρος επι του θυσιαστηριου καρπωμα οσμη ευωδιας κυριω εαν δε απο των προβατων το δωρον αυτου θυσιαν σωτηριου τω κυριω αρσεν η θηλυ αμωμον προσοισει αυτο εαν αρνα προσαγαγη το δωρον αυτου προσαξει αυτο εναντι κυριου και επιθησει τας χειρας επι την κεφαλην του δωρου αυτου και σφαζει αυτο παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω και προσοισει απο της θυσιας του σωτηριου καρπωμα τω θεω το στεαρ και την οσφυν αμωμον συν ταις ψοαις περιελει αυτο και το στεαρ της κοιλιας και αμφοτερους τους νεφρους και το στεαρ το επ αυτων το επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελων ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον οσμη ευωδιας καρπωμα κυριω εαν δε απο των αιγων το δωρον αυτου και προσαξει εναντι κυριου και επιθησει τας χειρας επι την κεφαλην αυτου και σφαξουσιν αυτο εναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσχεουσιν οι υιοι ααρων οι ιερεις το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω και ανοισει επ αυτου καρπωμα κυριω το στεαρ το κατακαλυπτον την κοιλιαν και παν το στεαρ το επι της κοιλιας και αμφοτερους τους νεφρους και παν το στεαρ το επ αυτων το επι των μηριων και τον λοβον του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει και ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον καρπωμα οσμη ευωδιας τω κυριω παν το στεαρ τω κυριω νομιμον εις τον αιωνα εις τας γενεας υμων εν παση κατοικια υμων παν στεαρ και παν αιμα ουκ εδεσθε και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον προς τους υιους ισραηλ λεγων ψυχη εαν αμαρτη εναντι κυριου ακουσιως απο των προσταγμάτων κυριου ων ου δει ποιειν και ποιηση εν τι απ αυτων εαν μεν ο αρχιερευς ο κεχρισμενος αμαρτη του τον λαον αμαρτειν και προσαξει περι της αμαρτιας αυτου ης ημαρτεν μοσχον εκ βοων αμωμον τω κυριω περι της αμαρτιας αυτου και προσαξει τον μοσχον παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου εναντι κυριου και επιθησει την χειρα αυτου επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου και σφαζει τον μοσχον ενωπιον κυριου και λαβων ο ιερευς ο χριστος ο τετελειωμενος τας χειρας απο του αιματος του μοσχου και εισοισει αυτο επι την σκηνην του μαρτυριου και βαψει ο ιερευς τον δαχτυλον εις το αιμα και προσρανει απο του αιματος επτακις εναντι κυριου κατα το καταπετασμα το αγιον και επιθησει ο ιερευς απο του αιματος του μοσχου επι τα κερατα του θυσιαστηριου του θυμιαματος της συνθεσεως του εναντιον κυριου ο εστιν εν τη σκηνη του μαρτυριου και παν το αιμα του μοσχου εκχειει παρα την βασιν του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων ο εστιν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και παν το στεαρ του μοσχου του της αμαρτιας περιελει απ αυτου το στεαρ το κατακαλυπτον τα ενδοσθια και παν το στεαρ το επι των ενδοσθιων και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων ο εστιν επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει αυτο ον τροπον αφαιρειται απο του μοσχου του της θυσιας του σωτηριου και ανοισει ο ιερευς επι το θυσιαστηριον της καρπωσεως και το δερμα του μοσχου και πασαν αυτου την σαρκα συν τη κεφαλη και τοις ακρωτηριοις και τη κοιλια και τη κοπρω και εξοι-

σουσιν όλον τον μοσχον εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον ου εκχεουσιν την σποδιαν και κατακαουσουσιν αυτον επι ξυλων εν πυρι επι της εκχυσεως της σποδιας καυθησεται εαν δε πασα συναγωγή ισ-
ραηλ αγνοηση ακουσιως και λαθη ρημα εξ οφθαλμων της συναγωγης και ποιησωσιν μιαν απο πασων των εντολων κυριου η ου ποιηθησεται και πλημμελησωσιν και γνωσθη αυτοις η αμαρτια ην ημαρτον εν αυτη και προσαξει η συναγωγή μοσχον εκ βοων αμωμον περι της αμαρτιας και προσαξει αυτον παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και επιθησουσιν οι πρεσβυτεροι της συναγωγης τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του μοσχου εναντι κυριου και σφαξουσιν τον μοσχον εναντι κυριου και εισοισει ο ιερευσ ο χριστος απο του αιματος του μοσχου εις την σκηνην του μαρτυριου και βαψει ο ιερευσ τον δαχτυλον απο του αιματος του μοσχου και ρανει επτακις εναντι κυριου κατενωπιον του καταπετασματος του αγιου και απο του αιματος επιθησει ο ιερευσ επι τα κερατα του θυσιαστηριου των θυμιαματων της συνθεσεως ο εστιν ενωπιον κυριου ο εστιν εν τη σκηνη του μαρτυριου και το παν αιμα εκχει προς την βασιν του θυσιαστηριου των καρπωσεων των προς τη θυρα της σκηνης του μαρτυριου και το παν στεαρ περιελει απ αυτου και ανοισει επι το θυσιαστηριον και ποιησει τον μοσχον ον τροπον εποησεν τον μοσχον τον της αμαρτιας ουτως ποιηθησεται και εξιλασεται περι αυτων ο ιερευσ και αφεθησεται αυτοις η αμαρτια και εξοισουσιν τον μοσχον όλον εξω της παρεμβολης και κατακαουσουσιν τον μοσχον ον τροπον κατεκαυσαν τον μοσχον τον προτερον αμαρτια συναγωγης εστιν εαν δε ο αρχων αμαρτη και ποιηση μιαν απο πασων των εντολων κυριου του θεου αυτων η ου ποιηθησεται ακουσιως και αμαρτη και πλημμεληση και γνωσθη αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν εν αυτη και προσοισει το δωρον αυτου χιμαρον εξ αιγων αρσεν αμωμον και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του χιμαρου και σφαξουσιν αυτον εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοκαυτωματα ενωπιον κυριου αμαρτια εστιν και επιθησει ο ιερευσ απο του αιματος της αμαρτιας τω δαχτυλω επι τα κερατα του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων και το παν αιμα αυτου εκχει παρα την βασιν του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων και το παν στεαρ αυτου ανοισει επι το θυσιαστηριον ωσπερ το στεαρ θυσιας σωτηριου και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευσ απο της αμαρτιας αυτου και αφεθησεται αυτω εαν δε ψυχη μια αμαρτη ακουσιως εκ του λαου της γης εν τω ποιησαι μιαν απο πασων των εντολων κυριου η ου ποιηθησεται και πλημμεληση και γνωσθη αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν εν αυτη και οισει χιμαιραν εξ αιγων ιθλειαν αμωμον οισει περι της αμαρτιας ης ημαρτεν και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του αμαρτηματος αυτου και σφαξουσιν την χιμαιραν την της αμαρτιας εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοκαυτωματα και λημψεται ο ιερευσ απο του αιματος αυτης τω δαχτυλω και επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων και παν το αιμα αυτης εκχει παρα την βασιν του θυσιαστηριου και παν το στεαρ περιελει ον τροπον περιαιρειται στεαρ απο θυσιας σωτηριου και ανοισει ο ιερευσ επι το θυσιαστηριον εις οσμην ευωδιας κυριω και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευσ και αφεθησεται αυτω εαν δε προβατον προσενεγκη το δωρον αυτου εις αμαρτιαν ιθλυ αμωμον προσοισει αυτο και επιθησει την χειρα επι την κεφαλην του της αμαρτιας και σφαξουσιν αυτο εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοκαυτωματα και λαβων ο ιερευσ απο του αιματος του

της αμαρτίας τω δακτυλῷ επιθήσει ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ολοκαυτώσεως καὶ παν αὐτοῦ τὸ αἷμα ἐκχεῖ παρα τὴν βασιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ολοκαυτώσεως καὶ παν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελεῖ ὃν τρόπον περιαιρείται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου καὶ επιθήσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ολοκαύτωμα κυρίου καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς αμαρτίας ἧς ἡμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἐὰν δὲ ψυχὴ ἀμαρτῇ καὶ ἀκουσὴ φωνὴν ὀρκισμοῦ καὶ οὗτος μάρτυς ἡ ἐωρακὴν ἡ συνοιδὲν ἐὰν μὴ ἀπαγγεῖλῃ λημψεται τὴν αμαρτίαν ἡ ψυχὴ ἧτις ἐὰν ἀψῆται παντός πραγματος ἀκαθάρτου ἡ θνησιμίου ἡ θηριαλώτου ἀκαθάρτου ἡ τῶν θνησιμίων ἡ τῶν βδελυγμάτων τῶν ἀκαθάρτων ἡ τῶν θνησιμίων κτηνῶν τῶν ἀκαθάρτων ἡ ἀψῆται ἀπο ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου ἀπο πάσης ἀκαθαρσίας αὐτοῦ ἧς ἂν ἀψάμενος μίανθῃ καὶ ἐλάβεν αὐτὸν μετὰ τοῦτο δὲ γνῶ καὶ πλημμελήσῃ ἡ ψυχὴ ἡ ἂν ὁμοσῇ διαστελλούσα τοῖς χεῖλεσιν κακοποιῆσαι ἡ καλῶς ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν διαστείλῃ ὁ ἀνθρώπος μεθ' ὁκοῦ καὶ λάθῃ αὐτὸν πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ οὗτος γνῶ καὶ ἀμαρτῇ ἐν τῇ τούτων καὶ ἐξαγορεύσει τὴν αμαρτίαν περὶ ὧν ἠμαρτήκεν κατ' αὐτῆς καὶ οἰσεῖ περὶ ὧν ἐπλημμέλησεν κυρίῳ περὶ τῆς αμαρτίας ἧς ἡμαρτεν ἡθλῷ ἀπο τῶν προβάτων ἀμνάδα ἡ χιμαῖραν ἐξ αἰγῶν περὶ αμαρτίας καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς αμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἡμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἡ αμαρτία ἐὰν δὲ μὴ ἰσχύσῃ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν εἰς τὸ πρόβατον οἰσεῖ περὶ τῆς αμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἡμαρτεν δύο τρυγόνας ἡ δύο νεοσσούς περιστέρων κυρίῳ ἓνα περὶ αμαρτίας καὶ ἓνα εἰς ολοκαύτωμα καὶ οἰσεῖ αὐτὰ πρὸς τὸν ἱερεᾶ καὶ προσάξει ὁ ἱερεὺς τὸ περὶ τῆς αμαρτίας πρότερον καὶ ἀποκνίσει ὁ ἱερεὺς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπο τοῦ σφονδύλου καὶ οὐ διελεῖ καὶ ρανεῖ ἀπο τοῦ αἵματος τοῦ περὶ τῆς αμαρτίας ἐπὶ τὸν τοίχον τοῦ θυσιαστηρίου τὸ δὲ καταλοιπὸν τοῦ αἵματος καταστραγγίει ἐπὶ τὴν βασιν τοῦ θυσιαστηρίου αμαρτίας γὰρ ἐστὶν καὶ τὸ δεύτερον ποιῆσει ολοκαύτωμα ὡς καθήκει καὶ ἐξιλάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς αμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἡμαρτεν καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ ἐὰν δὲ μὴ εὕρισκῃ αὐτοῦ ἡ χεὶρ ζευγὸς τρυγόνων ἡ δύο νεοσσούς περιστέρων καὶ οἰσεῖ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ οὗ ἡμαρτεν τὸ δεκάτον τοῦ οἴφι σεμιδάλιν περὶ αμαρτίας οὐκ ἐπιχεῖ ἐπ' αὐτὸ ἐλαῖον οὐδὲ επιθήσει ἐπ' αὐτὸ λιβάνον ὅτι περὶ αμαρτίας ἐστὶν καὶ οἰσεῖ αὐτὸ πρὸς τὸν ἱερεᾶ καὶ δραξάμενος ὁ ἱερεὺς ἀπ' αὐτῆς πληρὴ τὴν δρακὰ τὸ μνημοσύνον αὐτῆς επιθήσει ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ολοκαυτωμάτων κυρίῳ αμαρτία ἐστὶν καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς αμαρτίας αὐτοῦ ἧς ἡμαρτεν ἐφ' ἑνὸς τούτων καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ τὸ δὲ καταλειφθὲν ἐστὶ τῷ ἱερεῖ ὡς ἡ θύσια τῆς σεμιδάλεως καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωυσὴν λέγων ψυχὴ ἐὰν λάθῃ αὐτὸν ληθῇ καὶ ἀμαρτῇ ἀκουσίως ἀπο τῶν ἁγίων κυρίου καὶ οἰσεῖ τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ κυρίῳ κριὸν ἀμώμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου σικλῶν τῷ σικλῷ τῶν ἁγίων περὶ οὗ ἐπλημμέλησεν καὶ ὁ ἡμαρτεν ἀπο τῶν ἁγίων ἀποτεῖσαι αὐτὸ καὶ τὸ ἐπιπεμπτόν προσθήσει ἐπ' αὐτὸ καὶ δώσει αὐτὸ τῷ ἱερεῖ καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ καὶ ἡ ψυχὴ ἡ ἂν ἀμαρτῇ καὶ ποιῆσῃ μίαν ἀπο πάσων τῶν ἐντολῶν κυρίου ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν καὶ οὐκ ἐγνῶ καὶ πλημμέλησῃ καὶ λάβῃ τὴν αμαρτίαν καὶ οἰσεῖ κριὸν ἀμώμον ἐκ τῶν προβάτων τιμῆς ἀργυρίου εἰς πλημμελείαν πρὸς τὸν ἱερεᾶ καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀγνοίας αὐτοῦ

ης ηγνοησεν και αυτος ουκ ηδει και αφεθησεται αυτω επλημμελησεν γαρ πλημμελησιν εναντι κυριου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ψυχη εαν αμαρτη και παριδων παριδη τας εντολας κυριου και ψευσηται τα προς τον πλησιον εν παρατηχη η περι κοινωνιας η περι αρπαγης η ηδικησεν τι τον πλησιον η ευρεν απωλειαν και ψευσηται περι αυτης και ομοση αδικως περι ενος απο παντων ων εαν ποιηση ο ανθρωπος ωστε αμαρτειν εν τουτοις και εσται ηνικα εαν αμαρτη και πλημμεληση και αποδω το αρπαγμα ο ηρπασεν η το αδικημα ο ηδικησεν η την παρατηχην ητις παρετεθη αυτω η την απωλειαν ην ευρεν απο παντος πραγματα ου ωμοσεν περι αυτου αδικως και αποτεισει αυτο το κεφαλαιον και το πεμπτον προσθησει επ αυτο τινος εστιν αυτω αποδωσει η ημερα ελεγχθη και της πλημμελειας αυτου οισει τω κυριω χριον απο των προβατων αμωμον τιμης εις ο επλημμελησεν αυτω και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευσ εναντι κυριου και αφεθησεται αυτω περι ενος απο παντων ων εποησεν και επλημμελησεν αυτω και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εντειλαι ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτος ο νομος της ολοκαυτωσεως αυτη η ολοκαυτωσις επι της καυσεως αυτης επι του θυσιαστηριου ολην την νυκτα εως το πρωι και το πυρ του θυσιαστηριου καυθησεται επ αυτου ου σβεσθησεται και ενδυσεται ο ιερευσ χιτωνα λινουν και περισκελες λινουν ενδυσεται περι το σωμα αυτου και αφελει την κατακαρπωσιν ην αν καταναλωση το πυρ την ολοκαυτωσιν απο του θυσιαστηριου και παραθησει αυτο εχομενον του θυσιαστηριου και εκδυσεται την στολην αυτου και ενδυσεται στολην αλλην και εξοισει την κατακαρπωσιν εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον και πυρ επι το θυσιαστηριον καυθησεται απ αυτου και ου σβεσθησεται και καυσει ο ιερευσ επ αυτο ξυλα το πρωι και στοιβασει επ αυτου την ολοκαυτωσιν και επιθησει επ αυτο το στεαρ του σωτηριου και πυρ δια παντος καυθησεται επι το θυσιαστηριον ου σβεσθησεται ουτος ο νομος της θυσιας ην προσαξουσιν αυτην οι υιοι ααρων εναντι κυριου απεναντι του θυσιαστηριου και αφελει απ αυτου τη δραχι απο της σεμιδαλεως της θυσιας συν τω ελαιω αυτης και συν τω λιβανω αυτης τα οντα επι της θυσιας και ανοισει επι το θυσιαστηριον καρπωμα οσμη ευωδιας το μνημοσυνον αυτης τω κυριω το δε καταλειφθεν απ αυτης εδεται ααρων και οι υιοι αυτου αζυμα βρωθησεται εν τοπω αγιω εν αυλη της σκηνης του μαρτυριου εδονται αυτην ου πεφνησεται εξυμωμενη μεριδα αυτην εδωκα αυτοις απο των καρπωματων κυριου αγια αγιων ωσπερ το της αμαρτιας και ωσπερ το της πλημμελειας παν αρσενικον των ιερεων εδονται αυτην νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων απο των καρπωματων κυριου πας ος εαν αψηται αυτων αγιασθησεται και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων τουτο το δωρον ααρων και των υιων αυτου ο προσοισουσιν κυριω εν τη ημερα η αν χριστης αυτον το δεκατον του οικρι σεμιδαλεως εις θυσιαν δια παντος το ημισυ αυτης το πρωι και το ημισυ αυτης το δειλινον επι τηγανου εν ελαιω ποιηθησεται πεφυραμενην οισει αυτην ελιχτα θυσιαν εκ κλασματων θυσιαν οσμη ευωδιας κυριω ο ιερευσ ο χριστος αντ αυτου εκ των υιων αυτου ποιησει αυτην νομος αιωνιος απαν επιτελεσθησεται και πασα θυσια ιερεως ολοκαυτος εσται και ου βρωθησεται και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτος ο νομος της αμαρτιας εν τοπω ου σφαζουσιν το ολοκαυτωμα σφαξου-

σιν τα περι της αμαρτιας εναντι κυριου αγια αγίων εστιν ο ιερευς ο αναφερων αυτην εδεται αυτην εν τοπω αγιω βρωθησεται εν αυλη της σκηνης του μαρτυριου πας ο απομενος των κρεων αυτης αγιασθησεται και ω εαν επιρραντισθη απο του αιματος αυτης επι το ιματιον ο εαν ραντισθη επ αυτο πλυθησεται εν τοπω αγιω και σκευος οστρακινον ου εαν εψηθη εν αυτω συντριβησεται εαν δε εν σκευει χαλκω εψηθη εκτριψει αυτο και εκκλυσει υδατι πας αρσην εν τοις ιερευσιν φαγεται αυτα αγια αγίων εστιν κυριου και παντα τα περι της αμαρτιας ων εαν εισενεχθη απο του αιματος αυτων εις την σκηνην του μαρτυριου εξιλασασθαι εν τω αγιω ου βρωθησεται εν πυρι κατακαυθησεται και ουτος ο νομος του κυριου του περι της πλημμελειας αγια αγίων εστιν εν τοπω ου σφαζουσιν το ολοκαυτωμα σφαζουσιν τον κυριον της πλημμελειας εναντι κυριου και το αιμα προσχει επι την βασιν του θυσιαστηριου κυκλω και παν το στεαρ αυτου προσοισει απ αυτου και την οσφυν και παν το στεαρ το κατακαλυπτον τα ενδοσθια και παν το στεαρ το επι των ενδοσθίων και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων το επι των μηριων και τον λοβον τον επι του ηπατος συν τοις νεφροις περιελει αυτα και ανοισει αυτα ο ιερευς επι το θυσιαστηριον καρπωμα τω κυριω περι πλημμελειας εστιν πας αρσην εκ των ιερεων εδεται αυτα εν τοπω αγιω εδονται αυτα αγια αγίων εστιν ωσπερ το περι της αμαρτιας ουτω και το της πλημμελειας νομος εις αυτων ο ιερευς οστις εξιλασεται εν αυτω αυτω εσται και ο ιερευς ο προσαγων ολοκαυτωμα ανθρωπου το δερμα της ολοκαυτωσεως ης αυτος προσφερει αυτω εσται και πασα θυσια ητις ποιηθησεται εν τω κλιβανω και πασα ητις ποιηθησεται επ εσχαρας η επι τηγανου του ιερεως του προσφεροντος αυτην αυτω εσται και πασα θυσια αναπεποιημενη εν ελαιω και μη αναπεποιημενη πασι τοις υιοις αφρων εσται εκαστω το ισον ουτος ο νομος θυσιας σωτηριου ην προσοισουσιν κυριω εαν μεν περι αινεσεως προσφερη αυτην και προσοισει επι της θυσιας της αινεσεως αρτους εκ σεμιδαλεως αναπεποιημενους εν ελαιω λαγανα αζυμα διακχερισμενα εν ελαιω και σεμιδαλιν πεφυραμενην εν ελαιω επ αρτοις ζυμιταις προσοισει τα δωρα αυτου επι θυσια αινεσεως σωτηριου και προσαξει εν απο παντων των δωρων αυτου αφαιρεμα κυριω τω ιερει τα προσχεοντι το αιμα του σωτηριου αυτω εσται και τα κρεα θυσιας αινεσεως σωτηριου αυτω εσται και εν η ημερα δωρεται βρωθησεται ου καταλειφουσιν απ αυτου εις το πρωι καν ευχη η εκουσιον θυσιαζη το δωρον αυτου η αν ημερα προσαγαγη την θυσιαν αυτου βρωθησεται και τη αυριον και το καταλειφθεν απο των κρεων της θυσιας εως ημερας τριτης εν πυρι κατακαυθησεται εαν δε φαγων φαγη απο των κρεων τη ημερα τη τριτη ου δεχθησεται αυτω τω προσφεροντι αυτο ου λογισθησεται αυτω μiasμα εστιν η δε ψυχη ητις εαν φαγη απ αυτου την αμαρτιαν λημψεται και κρεα οσα αν αφηται παντος ακαθαρτου ου βρωθησεται εν πυρι κατακαυθησεται πας καθαρως φαγεται κρεα η δε ψυχη ητις εαν φαγη απο των κρεων της θυσιας του σωτηριου ο εστιν κυριου και η ακαθαρσια αυτου επ αυτου απολειται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης και ψυχη η αν αφηται παντος πραγματος ακαθαρτου η απο ακαθαρσιας ανθρωπου η των τετραποδων των ακαθαρτων η παντος βδελυγματος ακαθαρτου και φαγη απο των κρεων της θυσιας του σωτηριου ο εστιν κυριου απολειται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις

ισραηλ λεγων παν στεαρ βοων και προβατων και αιγων ουκ εδεσθη και στεαρ θνησιμαιων και θηριαλωτον ποιηθησεται εις παν εργον και εις βρωσιν ου βρωθησεται πας ο εσθων στεαρ απο των κτηνων ων προσαξει αυτων καρπωμα κυριω απολειται η ψυχη εκεινη απο του λαου αυτης παν αιμα ουκ εδεσθη εν παση τη κατοικια υμων απο τε των πετεινων και απο των κτηνων πασα ψυχη η αν φαγη αιμα απολειται η ψυχη εκεινη απο του λαου αυτης και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ο προσφερων θυσιαν σωτηριου κυριω οισι το δωρον αυτου κυριω απο της θυσιας του σωτηριου αι χειρες αυτου προσοισουσιν τα καρπωματα κυριω το στεαρ το επι του στηθυνιου και τον λοβον του ηπατος προσοισει αυτα ωστε επιθηναι δομα εναντι κυριου και ανοισει ο ιερευς το στεαρ επι του θυσιαστηριου και εσται το στηθυνιον ααρων και τοις υιοις αυτου και τον βραχιονα τον δεξιον δωσετε αφαιρεμα τω ιερει απο των θυσιων του σωτηριου υμων ο προσφερων το αιμα του σωτηριου και το στεαρ απο των υιων ααρων αυτω εσται ο βραχιων ο δεξιος εν μεριδι το γαρ στηθυνιον του επιθεματος και τον βραχιονα του αφαιρεματος ειληψα παρα των υιων ισραηλ απο των θυσιων του σωτηριου υμων και εδωκα αυτα ααρων τω ιερει και τοις υιοις αυτου νομιμον αιωνιον παρα των υιων ισραηλ αυτη η χρισις ααρων και η χρισις των υιων αυτου απο των καρπωματων κυριου εν η ημερα προσηγαγετο αυτους του ιερατευειν τω κυριω καθα ενετειλατο κυριος δουναι αυτοις η ημερα εχρισεν αυτους παρα των υιων ισραηλ νομιμον αιωνιον εις τας γενεας αυτων ουτος ο νομος των ολοκαυτωματων και θυσιας και περι αμαρτιας και της πλημμελειας και της τελειωσης και της θυσιας του σωτηριου ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση εν τω ορει σινα η ημερα ενετειλατο τοις υιοις ισραηλ προσφερειν τα δωρα αυτων εναντι κυριου εν τη ερημω σινα και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε ααρων και τους υιους αυτου και τας στολας αυτου και το ελαιον της χρисεως και τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και τους δυο κριους και το κανουν των αζυμων και πασαν την συναγωγην εκκλησιασον επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και εποιησεν μωυσης ον τροπον συνεταξεν αυτω κυριος και εξεκκλησιασεν την συναγωγην επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και ειπεν μωυσης τη συναγωγή τουτο εστιν το ρημα ο ενετειλατο κυριος ποιησαι και προσηνεγχεν μωυσης τον ααρων και τους υιους αυτου και ελουσεν αυτους υδατι και ενεδυσεν αυτον τον χιτώνα και εξωσεν αυτον την ζωνην και ενεδυσεν αυτον τον υποδυτην και επεθηκεν επ αυτον την επωμιδα και συνεζωσεν αυτον κατα την ποιησιν της επωμιδος και συνεσφιγξεν αυτον εν αυτη και επεθηκεν επ αυτην το λογειον και επεθηκεν επι το λογειον την δηλωσιν και την αληθειαν και επεθηκεν την μιτραν επι την κεφαλην αυτου και επεθηκεν επι την μιτραν κατα προσωπον αυτου το πεταλον το χρυσουν το καθηγιασμενον αγιον ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και ελαβεν μωυσης απο του ελαιου της χρисεως και ερρανεν απ αυτου επι το θυσιαστηριον επτακις και εχρισεν το θυσιαστηριον και ηγιασεν αυτο και παντα τα σκευη αυτου και τον λουτηρα και την βασιν αυτου και ηγιασεν αυτα και εχρισεν την σκηνην και παντα τα εν αυτη και ηγιασεν αυτην και επεχεεν μωυσης απο του ελαιου της χρисεως επι την κεφαλην ααρων και εχρισεν αυτον και ηγιασεν αυτον και προσηγαγεν μωυσης τους υιους ααρων και

ενεδυσεν αυτους χιτωνας και εζωσεν αυτους ζωνας και περιεθηκεν αυτοις κιθαρεις καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση και προσηγαγεν μωυσης τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και επεθηκεν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας επι την κεφαλην του μοσχου του της αμαρτιας και εσφαξεν αυτον και ελαβεν μωυσης απο του αιματος και επεθηκεν επι τα κερατα του θυσιαστηριου κυκλω τω δακτυλω και εκαθαρισεν το θυσιαστηριον και το αιμα εξεχεεν επι την βασιν του θυσιαστηριου και ηγιασεν αυτο του εξιλασασθαι επ αυτου και ελαβεν μωυσης παν το στεαρ το επι των ενδοσθιων και τον λοβον τον επι του ηπατος και αμφοτερους τους νεφρους και το στεαρ το επ αυτων και ανηνεγκεν μωυσης επι το θυσιαστηριον και τον μοσχον και την βυρσαν αυτου και τα κρεα αυτου και την κοπρον αυτου και κατεκαυσεν αυτα πυρι εξω της παρεμβολης ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και προσηγαγεν μωυσης τον κριον τον εις ολοκαυτωμα και επεθηκεν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου και εσφαξεν μωυσης τον κριον και προσεχεεν μωυσης το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω και τον κριον εκρεανομησεν κατα μελη και ανηνεγκεν μωυσης την κεφαλην και τα μελη και το στεαρ και την κοιλιαν και τους ποδας επλυνεν υδατι και ανηνεγκεν μωυσης ολον τον κριον επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωμα ο εστιν εις οσμην ευωδιας καρπωμα εστιν τω κυριω καθαπερ ενετειλατο κυριος τω μωυση και προσηγαγεν μωυσης τον κριον τον δευτερον κριον τελειωσεως και επεθηκεν ααρων και οι υιοι αυτου τας χειρας αυτων επι την κεφαλην του κριου και εσφαξεν αυτον και ελαβεν μωυσης απο του αιματος αυτου και επεθηκεν επι τον λοβον του ωτος ααρων του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου και προσηγαγεν μωυσης τους υιους ααρων και επεθηκεν μωυσης απο του αιματος επι τους λοβους των ωτων των δεξιων και επι τα ακρα των χειρων αυτων των δεξιων και επι τα ακρα των ποδων αυτων των δεξιων και προσεχεεν μωυσης το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω και ελαβεν το στεαρ και την οσφυν και το στεαρ το επι της κοιλιας και τον λοβον του ηπατος και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων και τον βραχιονα τον δεξιον και απο του κανου της τελειωσεως του οντος εναντι κυριου ελαβεν αρτον ενα αζυμον και αρτον εξ ελαιου ενα και λαγανον εν και επεθηκεν επι το στεαρ και τον βραχιονα τον δεξιον και επεθηκεν απαντα επι τας χειρας ααρων και επι τας χειρας των υιων αυτου και ανηνεγκεν αυτα αφαιρεμα εναντι κυριου και ελαβεν μωυσης απο των χειρων αυτων και ανηνεγκεν αυτα μωυσης επι το θυσιαστηριον επι το ολοκαυτωμα της τελειωσεως ο εστιν οσμη ευωδιας καρπωμα εστιν τω κυριω και λαβων μωυσης το στηθυνιον αφειλεν αυτο επιθεμα εναντι κυριου απο του κριου της τελειωσεως και εγενετο μωυση εν μεριδι καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και ελαβεν μωυσης απο του ελαιου της χρисεως και απο του αιματος του επι του θυσιαστηριου και προσερρανεν επι ααρων και τας στολας αυτου και τους υιους αυτου και τας στολας των υιων αυτου μετ αυτου και ηγιασεν ααρων και τας στολας αυτου και τους υιους αυτου και τας στολας των υιων αυτου μετ αυτου και ειπεν μωυσης προς ααρων και τους υιους αυτου εψησατε τα κρεα εν τη αυλη της σκηνης του μαρτυριου εν τοπω αγιω και εκει φαγεσθε αυτα και τους αρτους τους εν τω κανω της τελειωσεως ον τροπον

συντεταχται μοι λεγων ααρων και οι υιοι αυτου φαγονται αυτα και το καταλειφθεν των χρεων και των αρτων εν πυρι κατακαυθησεται και απο της θυρας της σκηνης του μαρτυριου ουκ εξελευσεσθε επτα ημερας εως ημερα πληρωθη ημερα τελειωσεως υμων επτα γαρ ημερας τελειωσει τας χειρας υμων καθαπερ εποιησεν εν τη ημερα ταυτη ενετειλατο κυριος του ποιησαι ωστε εξιλασασθαι περι υμων και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου καθησεσθε επτα ημερας ημεραν και νυχτα φυλαξεσθε τα φυλαγματα κυριου ινα μη αποθανητε ουτως γαρ ενετειλατο μοι κυριος ο θεος και εποιησεν ααρων και οι υιοι αυτου παντας τους λογους ους συνεταξεν κυριος τω μωυση και εγενηθη τη ημερα τη ογδοη εκαλεσεν μωυσης ααρων και τους υιους αυτου και την γερουσιαν ισραηλ και ειπεν μωυσης προς ααρων λαβε σεαυτω μοσχαρion εκ βοων περι αμαρτιας και κριον εις ολοκαυτωμα αμωμα και προσενεγκε αυτα εναντι κυριου και τη γερουσια ισραηλ λαλησον λεγων λαβετε χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και μοσχαρion και αμνον ενιαυσιον εις ολοκαρπωσιν αμωμα και μοσχον και κριον εις θυσιαν σωτηριου εναντι κυριου και σεμιδαλιν πεφυραμενην εν ελαιω οτι σημερον κυριος οφθησεται εν υμιν και ελαβον καθο ενετειλατο μωυσης απεναντι της σκηνης του μαρτυριου και προσηλθεν πασα συναγωγή και εστησαν εναντι κυριου και ειπεν μωυσης τουτο το ρημα ο ειπεν κυριος ποιησατε και οφθησεται εν υμιν δοξα κυριου και ειπεν μωυσης τω ααρων προσελθε προς το θυσιαστηριον και ποιησον το περι της αμαρτιας σου και το ολοκαυτωμα σου και εξιλασαι περι σεαυτου και του οικου σου και ποιησον τα δωρα του λαου και εξιλασαι περι αυτων καθαπερ ενετειλατο κυριος τω μωυση και προσηλθεν ααρων προς το θυσιαστηριον και εσφαξεν το μοσχαρion το περι της αμαρτιας και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αιμα προς αυτον και εβαψεν τον δακτυλον εις το αιμα και επεθηκεν επι τα κερατα του θυσιαστηριου και το αιμα εξεχεεν επι την βασιν του θυσιαστηριου και το στεαρ και τους νεφρους και τον λοβον του ηπατος του περι της αμαρτιας ανηνεγκεν επι το θυσιαστηριον ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση και τα χρεα και την βурсαν κατεκαυσεν αυτα πυρι εξω της παρεμβολης και εσφαξεν το ολοκαυτωμα και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αιμα προς αυτον και προσεχεεν επι το θυσιαστηριον κυκλω και το ολοκαυτωμα προσηνεγκαν αυτω κατα μελη αυτα και την κεφαλην και επεθηκεν επι το θυσιαστηριον και επλυνεν την κοιλιαν και τους ποδας υδατι και επεθηκεν επι το ολοκαυτωμα επι το θυσιαστηριον και προσηνεγκαν το δωρον του λαου και ελαβεν τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας του λαου και εσφαξεν αυτο καθα και το πρωτον και προσηνεγκεν το ολοκαυτωμα και εποιησεν αυτο ως καθηκει και προσηνεγκεν την θυσιαν και επλησεν τας χειρας απ αυτης και επεθηκεν επι το θυσιαστηριον χωρις του ολοκαυτωματος του πρωινου και εσφαξεν τον μοσχον και τον κριον της θυσιας του σωτηριου της του λαου και προσηνεγκαν οι υιοι ααρων το αιμα προς αυτον και προσεχεεν προς το θυσιαστηριον κυκλω και το στεαρ το απο του μοσχου και του κριου την οσφην και το στεαρ το κατακαλυπτον επι της κοιλιας και τους δυο νεφρους και το στεαρ το επ αυτων και τον λοβον τον επι του ηπατος και επεθηκεν τα στεατα επι τα στηθυνια και ανηνεγκαν τα στεατα επι το θυσιαστηριον και το στηθυνιον και τον βραχιονα τον δεξιον αφειλεν ααρων αφαιρεμα εναντι κυριου ον

τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και εξαρας ααρων τας χειρας επι τον λαον ευλογησεν αυτους και κατεβη ποιησας το περι της αμαρτιας και τα ολοκαυτωματα και τα του σωτηριου και εισηλθεν μωυσης και ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και εξελθοντες ευλογησαν παντα τον λαον και ωφθη η δοξα κυριου παντι τω λαω και εξηλθεν πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν τα επι του θυσιαστηριου τα τε ολοκαυτωματα και τα στεατα και ειδεν πας ο λαος και εξεστη και επεσαν επι προσωπον και λαβοντες οι δυο υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ εκαστος το πυρειον αυτου επεθηκαν επ αυτο πυρ και επεβαλον επ αυτο θυμιαμα και προσηνεγκαν εναντι κυριου πυρ αλλοτριον ο ου προσεταξεν κυριος αυτοις και εξηλθεν πυρ παρα κυριου και κατεφαγεν αυτους και απειθανον εναντι κυριου και ειπεν μωυσης προς ααρων τουτο εστιν ο ειπεν κυριος λεγων εν τοις εγγιζουσιν μοι αγιασθησομαι και εν παση τη συναγωγη δοξασθησομαι και κατενυχθη ααρων και εκαλεσεν μωυσης τον μισαδαι και τον ελισταφαν υιους οζειλ υιους του αδελφου του πατρος ααρων και ειπεν αυτοις προσελθατε και αρατε τους αδελφους υμων εκ προσωπου των αγιων εξω της παρεμβολης και προσηλθον και ηραν εν τοις χιτωσιν αυτων εξω της παρεμβολης ον τροπον ειπεν μωυσης και ειπεν μωυσης προς ααρων και ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους αυτου τους καταλελειμμενους την κεφαλην υμων ουκ αποκιδαρωσετε και τα ιματια υμων ου διαρρηξετε ινα μη αποθανητε και επι πασαν την συναγωγην εσται θυμος οι αδελφοι υμων πας ο οικος ισραηλ κλαουσονται τον εμπυρισμον ον ενεπυρισθησαν υπο κυριου και απο της θυρας της σκηνης του μαρτυριου ουκ εξελευσεσθε ινα μη αποθανητε το γαρ ελαιον της χρисεως το παρα κυριου εφ υμιν και εποιησαν κατα το ρημα μωυση και ελαλησεν κυριος τω ααρων λεγων οινον και σικερα ου πιεσθε συ και οι υιοι σου μετα σου ηνικα αν εισπορευησθε εις την σκηνην του μαρτυριου η προσπορευομενων υμων προς το θυσιαστηριον και ου μη αποθανητε νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων διαστειλαι ανα μεσον των αγιων και των βεβηλων και ανα μεσον των ακαθαρτων και των καθαρων και συμβιβασεις τους υιους ισραηλ παντα τα νομιμα α ελαλησεν κυριος προς αυτους δια χειρος μωυση και ειπεν μωυσης προς ααρων και προς ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους ααρων τους καταλειφθεντας λαβετε την θυσιαν την καταλειφθεισαν απο των καρπωματων κυριου και φαγεσθε αζυμα παρα το θυσιαστηριον αγια αγιων εστιν και φαγεσθε αυτην εν τοπω αγιω νομιμον γαρ σοι εστιν και νομιμον τοις υιοις σου τουτο απο των καρπωματων κυριου ουτω γαρ εντεταλται μοι και το στηθυνιον του αφορισματος και τον βραχιονα του αφαιρεματος φαγεσθε εν τοπω αγιω συ και οι υιοι σου και ο οικος σου μετα σου νομιμον γαρ σοι και νομιμον τοις υιοις σου εδοθη απο των θυσιων του σωτηριου των υιων ισραηλ τον βραχιονα του αφαιρεματος και το στηθυνιον του αφορισματος επι των καρπωματων των στεατων προσοισουσιν αφορισμα αφορισαι εναντι κυριου και εσται σοι και τοις υιοις σου και ταις θυγατρασιν σου μετα σου νομιμον αιωνιον ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας ζητων εξεζητησεν μωυσης και οδε ενεπεπυριστο και εθυμωθη μωυσης επι ελεαζαρ και ιθαμαρ τους υιους ααρων τους καταλελειμμενους λεγων δια τι ουκ εφαγετε το περι της αμαρτιας εν τοπω αγιω οτι γαρ αγια αγιων εστιν τουτο εδωκεν υμιν φαγειν ινα αφελητε την αμαρτιαν της

συναγωγής και εξίλασθητε περι αυτων εναντι κυριου ου γαρ εισηχθη του αιματος αυτου εις το αγιον κατα προσωπον εσω φαγεσθε αυτο εν τοπω αγιω ον τροπον μοι συνεταξεν κυριος και ελαλησεν ααρων προς μωυσην λεγων ει σημερον προσαγειοχασιν τα περι της αμαρτιας αυτων και τα ολοκαυτωματα αυτων εναντι κυριου και συμβεβηκεν μοι ταυτα και φαγομαι τα περι της αμαρτιας σημερον μη αρεστον εσται κυριω και ηκουσεν μωυσης και ηρεσεν αυτω και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων λαλησατε τοις υιοις ισραηλ λεγοντες ταυτα τα κτηνη α φαγεσθε απο παντων των κτηνων των επι της γης παν κτηνος διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχιζον δυο χηλων και αναγον μηρυκισμον εν τοις κτηνεσιν ταυτα φαγεσθε πλην απο τουτων ου φαγεσθε απο των αναγοντων μηρυκισμον και απο των διχηλουντων τας οπλας και ονυχιζοντων ονυχιστηρας τον καμηλον οτι αναγει μηρυκισμον τουτο οπλην δε ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν και τον δασυποδα οτι αναγει μηρυκισμον τουτο και οπλην ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν και τον χοιρογρυλλιον οτι αναγει μηρυκισμον τουτο και οπλην ου διχηλει ακαθαρτον τουτο υμιν και τον υν οτι διχηλει οπλην τουτο και ονυχιζει ονυχας οπλης και τουτο ουκ αναγει μηρυκισμον ακαθαρτον τουτο υμιν απο των κρεων αυτων ου φαγεσθε και των θνησιμαιων αυτων ουχ αψεσθε ακαθαρτα ταυτα υμιν και ταυτα α φαγεσθε απο παντων των εν τοις υδασιν παντα οσα εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες εν τοις υδασιν και εν ταις θαλασσαις και εν τοις χειμαρροις ταυτα φαγεσθε και παντα οσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια ουδε λεπιδες εν τω υδατι η εν ταις θαλασσαις και εν τοις χειμαρροις απο παντων των ερευγεται τα υδατα και απο πασης ψυχης ζωσης της εν τω υδατι βδελυγμα εστιν και βδελυγματα εσονται υμιν απο των κρεων αυτων ουκ εδεσθε και τα θνησιμαια αυτων βδελυξεσθε και παντα οσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες των εν τω υδατι βδελυγμα τουτο εστιν υμιν και ταυτα βδελυξεσθε απο των πετεινων και ου βρωθησεται βδελυγμα εστιν τον αετον και τον γρυπα και τον αλιαιετον και τον γυπα και ικτινα και τα ομοια αυτω και κορακα και τα ομοια αυτω και στρουθον και γλαυκα και λαρον και τα ομοια αυτω και ιερακα και τα ομοια αυτω και νυκτικορακα και καταρρακτην και ιβιν και πορφυριωνα και πελεκανα και κυκνον και γλαυκα και ερωδιον και χαραδριον και τα ομοια αυτω και εποπα και νυκτεριδα και παντα τα ερπετα των πετεινων α πορευεται επι τεσσαρα βδελυγματα εστιν υμιν αλλα ταυτα φαγεσθε απο των ερπετων των πετεινων α πορευεται επι τεσσαρα α εχει σκελη ανωτερον των ποδων αυτου πηδαν εν αυτοις επι της γης και ταυτα φαγεσθε απ αυτων τον βρουχον και τα ομοια αυτω και τον αττακην και τα ομοια αυτω και την ακριδα και τα ομοια αυτη και τον οφιομακην και τα ομοια αυτω παν ερπετον απο των πετεινων οις εστιν τεσσαρες ποδες βδελυγμα εστιν υμιν και εν τουτοις μιανθησεσθε πας ο απομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας και πας ο αιρων των θνησιμαιων αυτων πλυνει τα ιματια και ακαθαρτος εσται εως εσπερας εν πασιν τοις κτηνεσιν ο εστιν διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχιζει και μηρυκισμον ου μαρυκαται ακαθαρτα εσονται υμιν πας ο απομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας και πας ος πορευεται επι χειρων εν πασι τοις θηριοις α πορευεται επι τεσσαρα ακαθαρτα εσται υμιν πας ο απομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται εως

εσπερας και ο αιρων των θνησιμαιων αυτων πλυνει τα ιματια και ακαθαρτος εσται εως εσπερας ακαθαρτα ταυτα υμιν εστιν και ταυτα υμιν ακαθαρτα απο των ερπετων των ερποντων επι της γης η γαλη και ο μυς και ο κροκοδειλος ο χερσαιος μυγαλη και χαμαιλεων και καλαβωτης και σαυρα και ασπαλαξ ταυτα ακαθαρτα υμιν απο παντων των ερπετων των επι της γης πας ο αποτομενος αυτων τεθνηκοτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας και παν εφ ο αν επιπεση απ αυτων τεθνηκοτων αυτων ακαθαρτον εσται απο παντος σκευους ξυλινου η ιματιου η δερματος η σακκου παν σκευος ο εαν ποιηθη εργον εν αυτω εις υδωρ βαφησεται και ακαθαρτον εσται εως εσπερας και καθαρων εσται και παν σκευος οστρακινον εις ο εαν πεση απο τουτων ενδον οσα εαν ενδον η ακαθαρτα εσται και αυτο συντριβησεται και παν βρωμα ο εσθεται εις ο εαν επελυθη επ αυτο υδωρ ακαθαρτον εσται και παν ποτον ο πινεται εν παντι αγγειω ακαθαρτον εσται και παν ο εαν πεση απο των θνησιμαιων αυτων επ αυτο ακαθαρτον εσται κλιβανοι και κυνηροποδες καθαيرهθησονται ακαθαρτα ταυτα εστιν και ακαθαρτα ταυτα υμιν εσονται πλην πηγων υδατων και λακκου και συναγωγης υδατος εσται καθαρων ο δε αποτομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται εαν δε επιπεση των θνησιμαιων αυτων επι παν σπερμα σποριμον ο σπαρησεται καθαρων εσται εαν δε επιχυθη υδωρ επι παν σπερμα και επιπεση των θνησιμαιων αυτων επ αυτο ακαθαρτον εστιν υμιν εαν δε αποθανη των κτηνων ο εστιν υμιν τουτο φαγειν ο αποτομενος των θνησιμαιων αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ο εσθιων απο των θνησιμαιων τουτων πλυνει τα ιματια και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ο αιρων απο θνησιμαιων αυτων πλυνει τα ιματια και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και παν ερπετον ο ερπει επι της γης βδελυγμα τουτο εσται υμιν ου βρωθησεται και πας ο πορευομενος επι κοιλιας και πας ο πορευομενος επι τεσσαρα δια παντος ο πολυπληθει ποσιν εν πασιν τοις ερπετοις τοις ερπουσιν επι της γης ου φαγεσθε αυτο οτι βδελυγμα υμιν εστιν και ου μη βδελυξητε τας ψυχας υμων εν πασι τοις ερπετοις τοις ερπουσιν επι της γης και ου μιανθησεσθε εν τουτοις και ουκ ακαθαρμοι εσεσθε εν αυτοις οτι εγω ειμι κυριος ο θεος υμων και αγιασθησεσθε και αγιοι εσεσθε οτι αγιος ειμι εγω κυριος ο θεος υμων και ου μιανειτε τας ψυχας υμων εν πασιν τοις ερπετοις τοις κινουμενοις επι της γης οτι εγω ειμι κυριος ο αναγαγων υμας εκ γης αιγυπτου ειναι υμων θεος και εσεσθε αγιοι οτι αγιος ειμι εγω κυριος ουτος ο νομος περι των κτηνων και των πετεινων και πασης ψυχης της κινουμενης εν τω υδατι και πασης ψυχης ερπουσης επι της γης διαστειλαι ανα μεσον των ακαθαρτων και ανα μεσον των καθαρων και ανα μεσον των ζωογονουντων τα εσθιομενα και ανα μεσον των ζωογονουντων τα μη εσθιομενα και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτοις γυνη ητις εαν σπερματισθη και τεκη αρσεν και ακαθαρτος εσται επτα ημερας κατα τας ημερας του χωρισμου της αφεδρου αυτης ακαθαρτος εσται και τη ημερα τη ογδοη περιτεμει την σαρκα της ακροβυστιας αυτου και τριακοντα ημερας και τρεις καθησεται εν αιματι ακαθαρτω αυτης παντος αγιου ουκ αψεται και εις το αγιαστηριον ουκ εισελευσεται εως αν πληρωθωσιν αι ημεραι καθαρσεως αυτης εαν δε τηλυ τεκη και ακαθαρτος εσται δις επτα ημερας κατα την αφεδρον και εξηκοντα ημερας και εξ

καθεσθιησεται εν αιματι ακαθαρτω αυτης και οταν αναπληρωθωσιν αι ημεραι καθαρσεως αυτης εφ υιω η επι θυγατρι προσοισει αμνον ενιαυσιον αμωμον εις ολοκαυτωμα και νεοσσον περιστερας η τρυγονα περι αμαρτιας επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου προς τον ιερεα και προσοισει εναντι κυριου και εξιλασεται περι αυτης ο ιερευς και καθαριει αυτην απο της πηγης του αιματος αυτης ουτος ο νομος της τικτουςης αρσεν η θηλυ εαν δε μη ευρισκη η χειρ αυτης το ικανον εις αμνον και λημψεται δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων μιαν εις ολοκαυτωμα και μιαν περι αμαρτιας και εξιλασεται περι αυτης ο ιερευς και καθαρισθησεται και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων ανθρωπω εαν τινη γενηται εν δερματι χρωτος αυτου ουλη σημασιας τηλαυγης και γενηται εν δερματι χρωτος αυτου αφη λεπρας και αχθησεται προς ααρων τον ιερεα η ενα των υιων αυτου των ιερεων και οψεται ο ιερευς την αφην εν δερματι του χρωτος αυτου και η θριξ εν τη αφη μεταβαλη λευκη και η οψις της αφης ταπεινη απο του δερματος του χρωτος αφη λεπρας εστιν και οψεται ο ιερευς και μιανει αυτον εαν δε τηλαυγης λευκη η εν τω δερματι του χρωτος και ταπεινη μη η η οψις αυτης απο του δερματος και η θριξ αυτου ου μετεβαλεν τριχα λευκην αυτη δε εστιν αμαυρα και αφορει ο ιερευς την αφην επτα ημερας και οψεται ο ιερευς την αφην τη ημερα τη εβδομη και ιδου η αφη μενει εναντιον αυτου ου μετεπεσεν η αφη εν τω δερματι και αφορει αυτον ο ιερευς επτα ημερας το δευτερον και οψεται αυτον ο ιερευς τη ημερα τη εβδομη το δευτερον και ιδου αμαυρα η αφη ου μετεπεσεν η αφη εν τω δερματι καθαριει αυτον ο ιερευς σημασια γαρ εστιν και πλυναμενος τα ιματια καθαρος εσται εαν δε μεταβαλουσα μεταπεση η σημασια εν τω δερματι μετα το ιδειν αυτον τον ιερεα του καθαρισαι αυτον και οφθησεται το δευτερον τω ιερει και οψεται αυτον ο ιερευς και ιδου μετεπεσεν η σημασια εν τω δερματι και μιανει αυτον ο ιερευς λεπρα εστιν και αφη λεπρας εαν γενηται εν ανθρωπω και ηξει προς τον ιερεα και οψεται ο ιερευς και ιδου ουλη λευκη εν τω δερματι και αυτη μετεβαλεν τριχα λευκην και απο του υγιους της σαρκος της ζωσης εν τη ουλη λεπρα παλαιουμενη εστιν εν τω δερματι του χρωτος εστιν και μιανει αυτον ο ιερευς και αφορει αυτον οτι ακαθαρτος εστιν εαν δε εξανθηουσα εξανθηση η λεπρα εν τω δερματι και καλυψη η λεπρα παν το δερμα της αφης απο κεφαλης εως ποδων καθ ολην την ορασιν του ιερεως και οψεται ο ιερευς και ιδου εκαλυψεν η λεπρα παν το δερμα του χρωτος και καθαριει αυτον ο ιερευς την αφην οτι παν μετεβαλεν λευκον καθαρον εστιν και η αν ημερα οφθη εν αυτω χρωσ ζων μιανθησεται και οψεται ο ιερευς τον χρωτα τον υγιη και μιανει αυτον ο χρωσ ο υγιης οτι ακαθαρτος εστιν λεπρα εστιν εαν δε αποκαταστη ο χρωσ ο υγιης και μεταβαλη λευκη και ελευσεται προς τον ιερεα και οψεται ο ιερευς και ιδου μετεβαλεν η αφη εις το λευκον και καθαριει ο ιερευς την αφην καθαρος εστιν και σαρξ εαν γενηται εν τω δερματι αυτου ελκος και υγιασθη και γενηται εν τω τοπω του ελκους ουλη λευκη η τηλαυγης λευκαινουσα η πυρριζουσα και οφθησεται τω ιερει και οψεται ο ιερευς και ιδου η οψις ταπεινοτερα του δερματος και η θριξ αυτης μετεβαλεν εις λευκην και μιανει αυτον ο ιερευς λεπρα εστιν εν τω ελκει εξηνηθησεν εαν δε ιδη ο ιερευς και ιδου ουκ εστιν εν αυτω θριξ λευκη και ταπεινον μη η απο του δερματος του χρωτος και αυτη η αμαυρα αφορει αυτον ο ιερευς

επτα ημερας εαν δε διαχεηται εν τω δερματι και μianει αυτον ο ιερεις αφη λεπρας εστιν εν τω ελκει εξηνηθησεν εαν δε κατα χωραν μεινη το τηλαυγημα και μη διαχεηται ουλη του ελκους εστιν και καθαριει αυτον ο ιερεις και σαρξ εαν γενηται εν τω δερματι αυτου κατακαυμα πυρος και γενηται εν τω δερματι αυτου το υγιασθεν του κατακαυματος αυγαζον τηλαυγες λευκον υποπυριζον η εκλευκον και οψεται αυτον ο ιερεις και ιδου μετεβαλεν θριξ λευκη εις το αυγαζον και η οψις αυτου ταπεινη απο του δερματος λεπρα εστιν εν τω κατακαυματι εξηνηθησεν και μianει αυτον ο ιερεις αφη λεπρας εστιν εαν δε ιδη ο ιερεις και ιδου ουκ εστιν εν τω αυγαζοντι θριξ λευκη και ταπεινον μη η απο του δερματος αυτο δε αμαυρον και αφοριει αυτον ο ιερεις επτα ημερας και οψεται αυτον ο ιερεις τη ημερα τη εβδομη εαν δε διαχυσει διαχεηται εν τω δερματι και μianει αυτον ο ιερεις αφη λεπρας εστιν εν τω ελκει εξηνηθησεν εαν δε κατα χωραν μεινη το αυγαζον και μη διαχυθη εν τω δερματι αυτη δε η αμαυρα η ουλη του κατακαυματος εστιν και καθαριει αυτον ο ιερεις ο γαρ χαρακτηρ του κατακαυματος εστιν και ανδρι και γυναικι εαν γενηται εν αυτοις αφη λεπρας εν τη κεφαλη η εν τω πωγωνι και οψεται ο ιερεις την αφην και ιδου η οψις αυτης εγκοιλοτερα του δερματος εν αυτη δε θριξ ξανθιζουσα λεπτη και μianει αυτον ο ιερεις θραυσμα εστιν λεπρα της κεφαλης η λεπρα του πωγωνος εστιν και εαν ιδη ο ιερεις την αφην του θραυσματος και ιδου ουχ η οψις εγκοιλοτερα του δερματος και θριξ ξανθιζουσα ουκ εστιν εν αυτη και αφοριει ο ιερεις την αφην του θραυσματος επτα ημερας και οψεται ο ιερεις την αφην τη ημερα τη εβδομη και ιδου ου διεχυθη το θραυσμα και θριξ ξανθιζουσα ουκ εστιν εν αυτη και η οψις του θραυσματος ουκ εστιν κοιλη απο του δερματος και ξυρηθησεται το δερμα το δε θραυσμα ου ξυρηθησεται και αφοριει ο ιερεις το θραυσμα επτα ημερας το δευτερον και οψεται ο ιερεις το θραυσμα τη ημερα τη εβδομη και ιδου ου διεχυθη το θραυσμα εν τω δερματι μετα το ξυρηθηναι αυτον και η οψις του θραυσματος ουκ εστιν κοιλη απο του δερματος και καθαριει αυτον ο ιερεις και πλυναμενος τα ιματια καθαρος εσται εαν δε διαχυσει διαχεηται το θραυσμα εν τω δερματι μετα το καθαρισθηναι αυτον και οψεται ο ιερεις και ιδου διαχεχεται το θραυσμα εν τω δερματι ουκ επισκειφεται ο ιερεις περι της τριχος της ξανθης οτι ακαθαρτος εστιν εαν δε ενωπιον μεινη το θραυσμα επι χωρας και θριξ μελαινα ανατειλη εν αυτω υγιαχεν το θραυσμα καθαρος εστιν και καθαριει αυτον ο ιερεις και ανδρι η γυναικι εαν γενηται εν δερματι της σαρκος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευκαθιζοντα και οψεται ο ιερεις και ιδου εν δερματι της σαρκος αυτου αυγασματα αυγαζοντα λευκαθιζοντα αλφος εστιν καθαρος εστιν εξανθει εν τω δερματι της σαρκος αυτου καθαρος εστιν εαν δε τινι μαδηση η κεφαλη αυτου φαλακρος εστιν καθαρος εστιν εαν δε κατα προσωπον μαδηση η κεφαλη αυτου αναφαλαντος εστιν καθαρος εστιν εαν δε γενηται εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου αφη λευκη η πυρριζουσα λεπρα εστιν εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου και οψεται αυτον ο ιερεις και ιδου η οψις της αφης λευκη πυρριζουσα εν τω φαλακρωματι αυτου η εν τω αναφαλαντωματι αυτου ως ειδος λεπρας εν δερματι της σαρκος αυτου ανθρωπος λεπρος εστιν μianσει μianει αυτον ο ιερεις εν τη κεφαλη αυτου η αφη αυτου και ο λεπρος εν ω

εστιν η αφη τα ιματια αυτου εστω παραλελυμενα και η κεφαλη αυτου ακατακαλυπτος και περι το στομα αυτου περιβαλεσθω και ακαθαρτος κεκλησεται πασας τας ημερας οσας αν η επ αυτου η αφη ακαθαρτος ων ακαθαρτος εσται κεχωρισμενος καθησεται εξω της παρεμβολης εσται αυτου η διατριβη και ιματιω εαν γενηται εν αυτω αφη λεπρας εν ιματιω ερεω η εν ιματιω στιλπνιω η εν στημονι η εν κροκη η εν τοις λινοις η εν τοις ερεοις η εν δερματι η εν παντι εργασιμω δερματι και γενηται η αφη χλωριζουσα η πυρριζουσα εν τω δερματι η εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν παντι σκευει εργασιμω δερματος αφη λεπρας εστιν και δειξει τω ιερει και οψεται ο ιερευσ την αφην και αφορει ο ιερευσ την αφην επτα ημερας και οψεται ο ιερευσ την αφην τη ημερα τη εβδομη εαν δε διαχεηται η αφη εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν τω δερματι κατα παντα οσα αν ποιηθη δερματα εν τη εργασια λεπρα εμμονος εστιν η αφη ακαθαρτος εστιν κατακαυσει το ιματιον η τον στημονα η την κροκην εν τοις ερεοις η εν τοις λινοις η εν παντι σκευει δερματινω εν ω εαν η εν αυτω η αφη οτι λεπρα εμμονος εστιν εν πυρι κατακαυθησεται εαν δε ιδη ο ιερευσ και μη διαχεηται η αφη εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν παντι σκευει δερματινω και συνταξει ο ιερευσ και πλυνει εφ ου εαν η επ αυτου η αφη και αφορει ο ιερευσ την αφην επτα ημερας το δευτερον και οψεται ο ιερευσ μετα το πλυθηναι αυτο την αφην και ηδε μη μετεβαλεν την οψιν η αφη και η αφη ου διαχειται ακαθαρτον εστιν εν πυρι κατακαυθησεται εστηρισται εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη και εαν ιδη ο ιερευσ και η αμαυρα η αφη μετα το πλυθηναι αυτο απορρηξει αυτο απο του ιματιου η απο του δερματος η απο του στημονος η απο της κροκης εαν δε οφθη ετι εν τω ιματιω η εν τω στημονι η εν τη κροκη η εν παντι σκευει δερματινω λεπρα εξανθουσα εστιν εν πυρι κατακαυθησεται εν ω εστιν η αφη και το ιματιον η ο στημων η η κροκη η παν σκευος δερματινον ο πλυθησεται και αποστησεται απ αυτου η αφη και πλυθησεται το δευτερον και καθαρων εσται ουτος ο νομος αφης λεπρας ιματιου ερεου η στιλπνιου η στημονος η κροκης η παντος σκευους δερματινου εις το καθαρισαι αυτο η μιαναι αυτο και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ουτος ο νομος του λεπρου η αν ημερα καθαρισθη και προσαχθησεται προς τον ιερεα και εξελευσεται ο ιερευσ εξω της παρεμβολης και οψεται ο ιερευσ και ιδου ιαται η αφη της λεπρας απο του λεπρου και προσταξει ο ιερευσ και λημψονται τω κεκαθαρισμενω δυο ορνιθια ζωντα καθαρα και ξυλον κεδρινον και κεκλωσμενον κοκκινον και υσσωπον και προσταξει ο ιερευσ και σφαξουσιν το ορνιθιον το εν εις αγγειον οστρακινον εφ υδατι ζωντι και το ορνιθιον το ζων λημφεται αυτο και το ξυλον το κεδρινον και το κλωστον κοκκινον και τον υσσωπον και βαψει αυτα και το ορνιθιον το ζων εις το αιμα του ορνιθιου του σφαγεντος εφ υδατι ζωντι και περιρρανει επι τον καθαρισθεντα απο της λεπρας επτακις και καθαρως εσται και εξαποστελει το ορνιθιον το ζων εις το πεδιον και πλυνει ο καθαρισθεις τα ιματια αυτου και ξυρηθησεται αυτου πασαν την τριχα και λουσεται εν υδατι και καθαρως εσται και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και διατριψει εξω του οικου αυτου επτα ημερας και εσται τη ημερα τη εβδομη ξυρηθησεται πασαν την τριχα αυτου την κεφαλην αυτου και τον πωγωνα και τας οφρυας και πασαν την τριχα αυτου ξυρηθησεται

και πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και καθαρος εσται και τη ημερα τη ογδοη λημψεται δυο αμνους ενιαυσιους αμωμους και προβατον ενιαυσιον αμωμον και τρια δεκατα σεμιδαλεως εις θυσιαν πεφυραμενης εν ελαιω και κοτυλην ελαιου μιαν και στησει ο ιερευσ ο καθαριζων τον ανθρωπον τον καθαριζομενον και ταυτα εναντι κυριου επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και λημψεται ο ιερευσ τον αμνον τον ενα και προσαξει αυτον της πλημμελειας και την κοτυλην του ελαιου και αφορει αυτο αφορισμα εναντι κυριου και σφαξουσιν τον αμνον εν τοπω ου σφαζουσιν τα ολοκαυτωματα και τα περι αμαρτιας εν τοπω αγιω εστιν γαρ το περι αμαρτιας ωσπερ το της πλημμελειας εστιν τω ιερει αγια αγιων εστιν και λημψεται ο ιερευσ απο του αιματος του της πλημμελειας και επιθησει ο ιερευσ επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου και λαβων ο ιερευσ απο της κοτυλης του ελαιου επιχειει επι την χειρα του ιερεως την αριστεραν και βαψει τον δαχτυλον τον δεξιον απο του ελαιου του οντος επι της χειρος της αριστερας και ρανει επτακις τω δαχτυλω εναντι κυριου το δε καταλειφθεν ελαιον το ον εν τη χειρι επιθησει ο ιερευσ επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου επι τον τοπον του αιματος του της πλημμελειας το δε καταλειφθεν ελαιον το επι της χειρος του ιερεως επιθησει ο ιερευσ επι την κεφαλην του καθαρισθεντος και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευσ εναντι κυριου και ποιησει ο ιερευσ το περι της αμαρτιας και εξιλασεται ο ιερευσ περι του ακαθαρτου του καθαριζομενου απο της αμαρτιας αυτου και μετα τουτο σφαζει ο ιερευσ το ολοκαυτωμα και ανοισει ο ιερευσ το ολοκαυτωμα και την θυσιαν επι το θυσιαστηριον εναντι κυριου και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευσ και καθαρισθησεται εαν δε πενηται και η χειρ αυτου μη ευρισκη λημψεται αμνον ενα εις ο επλημμελησεν εις αφαιρεμα ωστε εξιλασασθαι περι αυτου και δεκατον σεμιδαλεως πεφυραμενης εν ελαιω εις θυσιαν και κοτυλην ελαιου μιαν και δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων οσα ευρεν η χειρ αυτου και εσται η μια περι αμαρτιας και η μια εις ολοκαυτωμα και προσοισι αυτα τη ημερα τη ογδοη εις το καθαρισαι αυτον προς τον ιερεα επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου εναντι κυριου και λαβων ο ιερευσ τον αμνον της πλημμελειας και την κοτυλην του ελαιου επιθησει αυτα επιθεμα εναντι κυριου και σφαξει τον αμνον της πλημμελειας και λημψεται ο ιερευσ απο του αιματος του της πλημμελειας και επιθησει επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος της δεξιας και επι το ακρον του ποδος του δεξιου και απο του ελαιου επιχειει ο ιερευσ επι την χειρα του ιερεως την αριστεραν και ρανει ο ιερευσ τω δαχτυλω τω δεξιω απο του ελαιου του εν τη χειρι αυτου τη αριστερα επτακις εναντι κυριου και επιθησει ο ιερευσ απο του ελαιου του επι της χειρος αυτου επι τον λοβον του ωτος του καθαριζομενου του δεξιου και επι το ακρον της χειρος αυτου της δεξιας και επι το ακρον του ποδος αυτου του δεξιου επι τον τοπον του αιματος του της πλημμελειας το δε καταλειφθεν απο του ελαιου το ον επι της χειρος του ιερεως επιθησει επι την κεφαλην του καθαρισθεντος και εξιλασεται περι αυτου ο ιερευσ εναντι κυριου και ποιησει μιαν των τρυγονων η απο των νεοσσων των

περιστερων καθοτι ευρεν αυτου η χειρ την μιαν περι αμαρτιας και την μιαν εις ολοκαυτωμα συν τη θυσια και εξιλασεται ο ιερευς περι του καθαριζομενου εναντι κυριου ουτος ο νομος εν ω εστιν η αφη της λεπρας και του μη ευρισκοντος τη χειρι εις τον καθαρισμον αυτου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων ως αν εισελθητε εις την γην των χαναναιων ην εγω διδωμι υμιν εν κτησει και δωσω αφην λεπρας εν ταις οικιαις της γης της εγκτητου υμιν και ηξει τινος αυτου η οικια και αναγγελει τω ιερει λεγων ωσπερ αφη εωραται μου εν τη οικια και προσταζει ο ιερευς αποσκειυασαι την οικιαν προ του εισελθοντα ιδειν τον ιερεα την αφην και ου μη ακαθαρτα γενηται οσα εαν η εν τη οικια και μετα ταυτα εισελευσεται ο ιερευς καταμαθειν την οικιαν και οφεται την αφην εν τοις τοιχοις της οικιας κοιλαδας χλωριζουσας η πυρριζουσας και η οψις αυτων ταπεινότερα των τοιχων και εξελθων ο ιερευς εκ της οικιας επι την θυραν της οικιας και αφορει ο ιερευς την οικιαν επτα ημερας και επανηξει ο ιερευς τη ημερα τη εβδομη και οφεται την οικιαν και ιδου ου διεχυθη η αφη εν τοις τοιχοις της οικιας και προσταζει ο ιερευς και εξελουσιν τους λιθους εν οις εστιν η αφη και εκβαλουσιν αυτους εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον και αποξυσουσιν την οικιαν εσωθεν κυκλω και εκχεουσιν τον χουν εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον και λημψονται λιθους απεξυσμενους ετερους και αντιθησουσιν αντι των λιθων και χουν ετερον λημψονται και εξαλειψουσιν την οικιαν εαν δε επελθη παλιν αφη και ανατειλη εν τη οικια μετα το εξελειν τους λιθους και μετα το αποξυσθηναι την οικιαν και μετα το εξαλειφθηναι και εισελευσεται ο ιερευς και οφεται ει διαχεχυται η αφη εν τη οικια λεπρα εμμονος εστιν εν τη οικια ακαθαρτος εστιν και καθελουσιν την οικιαν και τα ξυλα αυτης και τους λιθους αυτης και παντα τον χουν εξοισουσιν εξω της πολεως εις τοπον ακαθαρτον και ο εισπορευομενος εις την οικιαν πασας τας ημερας ας αφωρισμενη εστιν ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ο κοιμωμενος εν τη οικια πλυνει τα ιματια αυτου και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ο εσθων εν τη οικια πλυνει τα ιματια αυτου και ακαθαρτος εσται εως εσπερας εαν δε παραγενομενος εισελθη ο ιερευς και ιδη και ιδου διαχυσει ου διαχειται η αφη εν τη οικια μετα το εξαλειφθηναι την οικιαν και καθαριει ο ιερευς την οικιαν οτι ιαθη η αφη και λημψεται αφαγνισαι την οικιαν δυο ορνιθια ζωντα καθαρα και ξυλον κεδρινον και κεκλωσμενον κοκκινον και υσσωπον και σφαζει το ορνιθιον το εν εις σκευος οστρακινον εφ υδατι ζωντι και λημψεται το ξυλον το κεδρινον και το κεκλωσμενον κοκκινον και τον υσσωπον και το ορνιθιον το ζων και βαψει αυτο εις το αιμα του ορνιθιου του εσφαγμενου εφ υδατι ζωντι και περιρρανει εν αυτοις επι την οικιαν επτακις και αφαγνιει την οικιαν εν τω αιματι του ορνιθιου και εν τω υδατι τω ζωντι και εν τω ορνιθιω τω ζωντι και εν τω ξυλω τω κεδρινω και εν τω υσσωπω και εν τω κεκλωσμενω κοκκινω και εξαποστελει το ορνιθιον το ζων εξω της πολεως εις το πεδιον και εξιλασεται περι της οικιας και καθαρα εσται ουτος ο νομος κατα πασαν αφην λεπρας και θραυσματος και της λεπρας ιματιου και οικιας και ουλης και σημασιας και του αυγαζοντος και του εξηγησασθαι η ημερα ακαθαρτον και η ημερα καθαρισθησεται ουτος ο νομος της λεπρας και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις αυτοις ανδρι ανδρι ω εαν γενηται ρυσις εκ του σωματος αυτου

η ρυσις αυτού ακαθάρτος ἐστὶν καὶ οὗτος ὁ νόμος τῆς ακαθάρσιας
αὐτοῦ ῥεῶν γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ ἐκ τῆς ρυσεως ἧς συνεστήκεν
τὸ σῶμα αὐτοῦ διὰ τῆς ρυσεως αὐτῇ ἡ ακαθάρσια αὐτοῦ ἐν αὐτῷ πα-
σαι αἱ ἡμέραι ρυσεως σώματος αὐτοῦ ἡ συνεστήκεν τὸ σῶμα αὐτοῦ
διὰ τῆς ρυσεως ακαθάρσια αὐτοῦ ἐστὶν πασα κοιτὴ ἐφ' ἡ ἐὰν κοιμη-
θῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ γονορρυῆς ακαθάρτος ἐστὶν καὶ πᾶν σκευὸς ἐφ' ὃ ἐὰν
καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυῆς ακαθάρτον ἐστὶ καὶ ἀνθρώπος ὅς ἐὰν
ἀψῇται τῆς κοιτῆς αὐτοῦ πλύνει τὰ ἱματῖα αὐτοῦ καὶ λουσεται ὕδατι
καὶ ακαθάρτος ἐστὶ ἐὼς ἐσπερας καὶ ὁ καθηήμενος ἐπὶ τοῦ σκευοῦς
ἐφ' ὃ ἐὰν καθίσῃ ὁ γονορρυῆς πλύνει τὰ ἱματῖα αὐτοῦ καὶ λουσεται
ὕδατι καὶ ακαθάρτος ἐστὶ ἐὼς ἐσπερας καὶ ὁ ἀπομενός τοῦ χρώτος
τοῦ γονορρυοῦς πλύνει τὰ ἱματῖα καὶ λουσεται ὕδατι καὶ ακαθάρτος
ἐστὶ ἐὼς ἐσπερας ἐὰν δὲ προσσιελίσῃ ὁ γονορρυῆς ἐπὶ τὸν καθά-
ρον πλύνει τὰ ἱματῖα καὶ λουσεται ὕδατι καὶ ακαθάρτος ἐστὶ ἐὼς
ἐσπερας καὶ πᾶν ἐπισαγμᾶ οἶνου ἐφ' ὃ ἐὰν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυῆς
ακαθάρτον ἐστὶ ἐὼς ἐσπερας καὶ πᾶς ὁ ἀπομενὸς ὅσα ἐὰν ἡ ὑπο-
κατῶ αὐτοῦ ακαθάρτος ἐστὶ ἐὼς ἐσπερας καὶ ὁ αἰρὼν αὐτὰ πλύνει
τὰ ἱματῖα αὐτοῦ καὶ λουσεται ὕδατι καὶ ακαθάρτος ἐστὶ ἐὼς ἐσπερας
καὶ ὅσων ἐὰν ἀψῇται ὁ γονορρυῆς καὶ τὰς χεῖρας οὐ νενίπτει πλύνει
τὰ ἱματῖα καὶ λουσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ ακαθάρτος ἐστὶ ἐὼς
ἐσπερας καὶ σκευὸς ὀστρακινὸν οὐ ἐὰν ἀψῇται ὁ γονορρυῆς συντρι-
βησεται καὶ σκευὸς ξυλινὸν νιφῇσεται ὕδατι καὶ καθάρον ἐστὶ ἐὰν
δὲ καθαρίσθῃ ὁ γονορρυῆς ἐκ τῆς ρυσεως αὐτοῦ καὶ ἐξαριθμησεται
αὐτῷ ἑπτὰ ἡμέρας εἰς τὸν καθαρισμόν καὶ πλύνει τὰ ἱματῖα αὐτοῦ καὶ
λουσεται τὸ σῶμα ὕδατι καὶ καθάρος ἐστὶ καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ
λημψεται ἑαυτῷ δύο τρυγόνες ἡ δύο νεοσσούς περιστέρων καὶ οἰσεῖ
αὐτὰ ἐναντὶ κυρίου ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου καὶ δώσει
αὐτὰ τῷ ἱερεὶ καὶ ποιήσει αὐτὰ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν
εἰς ὀλοκαυτῶμα καὶ ἐξίλασεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ κυρίου ἀπο-
τῆς ρυσεως αὐτοῦ καὶ ἀνθρώπος ὡς ἐὰν ἐξελθῇ ἐξ αὐτοῦ κοιτὴ σπερ-
ματος καὶ λουσεται ὕδατι πᾶν τὸ σῶμα αὐτοῦ καὶ ακαθάρτος ἐστὶ
ἐὼς ἐσπερας καὶ πᾶν ἱματίον καὶ πᾶν δερμᾶ ἐφ' ὃ ἐὰν ἡ ἐπ' αὐτὸ κοιτὴ
σπερματος καὶ πλυθῇσεται ὕδατι καὶ ακαθάρτον ἐστὶ ἐὼς ἐσπερας
καὶ γυνὴ ἐὰν κοιμηθῇ ἀνὴρ μετ' αὐτῆς κοιτῇ σπερματος καὶ λουσο-
νται ὕδατι καὶ ακαθάρτοι ἐσονται ἐὼς ἐσπερας καὶ γυνὴ ἣτις ἐὰν ἡ
ῥεοῦσα αἱματὶ ἐστὶ ἡ ρυσις αὐτῆς ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἑπτὰ ἡμέρας
ἐστὶ ἐν τῇ ἀφεδρῷ αὐτῆς πᾶς ὁ ἀπομενὸς αὐτῆς ακαθάρτος ἐστὶ
ἐὼς ἐσπερας καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἐὰν κοιτάζῃται ἐπ' αὐτὸ ἐν τῇ ἀφεδρῷ αὐτῆς
ακαθάρτον ἐστὶ καὶ πᾶν ἐφ' ὃ ἐὰν ἐπικαθίσῃ ἐπ' αὐτὸ ακαθάρτον ἐστὶ
καὶ πᾶς ὅς ἐὰν ἀψῇται τῆς κοιτῆς αὐτῆς πλύνει τὰ ἱματῖα αὐτοῦ καὶ
λουσεται τὸ σῶμα αὐτοῦ ὕδατι καὶ ακαθάρτος ἐστὶ ἐὼς ἐσπερας καὶ
πᾶς ὁ ἀπομενὸς παντός σκευοῦς οὐ ἐὰν καθίσῃ ἐπ' αὐτὸ πλύνει τὰ
ἱματῖα αὐτοῦ καὶ λουσεται ὕδατι καὶ ακαθάρτος ἐστὶ ἐὼς ἐσπερας
ἐὰν δὲ ἐν τῇ κοιτῇ αὐτῆς οὖσις ἡ ἐπὶ τοῦ σκευοῦς οὐ ἐὰν καθίσῃ
ἐπ' αὐτῷ ἐν τῷ ἀπτεσθῆναι αὐτὸν αὐτῆς ακαθάρτος ἐστὶ ἐὼς ἐσπερας
ἐὰν δὲ κοιτὴ τις κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς καὶ γεννηταὶ ἡ ακαθάρσια αὐτῆς
ἐπ' αὐτῷ καὶ ακαθάρτος ἐστὶ ἑπτὰ ἡμέρας καὶ πασα κοιτὴ ἐφ' ἡ ἐὰν
κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ακαθάρτος ἐστὶ καὶ γυνὴ ἐὰν ῥεῇ ρυσεὶ αἵματος
ἡμέρας πλείους οὐκ ἐν καιρῷ τῆς ἀφεδρῆς αὐτῆς ἐὰν καὶ ῥεῇ μετὰ
τὴν ἀφεδρὸν αὐτῆς πασαι αἱ ἡμέραι ρυσεως ακαθάρσιας αὐτῆς καθά-

περ αι ημεραι της αφεδρου ακαθαρτος εσται και πασαν κοιτην εφ ην κοιμηθη επ αυτης πασας τας ημερας της ρυσεως κατα την κοιτην της αφεδρου εσται αυτη και παν σκευος εφ ο εαν καθισθη επ αυτο ακαθαρτον εσται κατα την ακαθαρσιαν της αφεδρου πας ο αποτομενος αυτης ακαθαρτος εσται και πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας εαν δε καθαρισθη απο της ρυσεως και εξαριθμησεται αυτη επτα ημερας και μετα ταυτα καθαρισθησεται και τη ημερα τη ογδοη λημψεται αυτη δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων και οισει αυτα προς τον ιερεα επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και ποιησει ο ιερεις την μιαν περι αμαρτιας και την μιαν εις ολοκαυτωμα και εξιλασεται περι αυτης ο ιερεις εναντι κυριου απο ρυσεως ακαθαρσιας αυτης και ευλαβεις ποιησετε τους υιους ισραηλ απο των ακαθαρσιων αυτων και ουκ αποθανουνται δια την ακαθαρσιαν αυτων εν τω μαινειν αυτους την σκηνην μου την εν αυτοις ουτος ο νομος του γονορρους και εαν τινη εξελθη εξ αυτου κοιτη σπερματος ωστε μιανηθαι εν αυτη και τη αιμορροουση εν τη αφεδρω αυτης και ο γονορρυς εν τη ρυσει αυτου τω αρσενι η τη θηλεια και τω ανδρι ος αν κοιμηθη μετα αποκαθηνενης και ελαλησεν κυριος προς μωυσην μετα το τελευτησαι τους δυο υιους ααρων εν τω προσαγειν αυτους πυρ αλλοτριον εναντι κυριου και ετελευτησαν και ειπεν κυριος προς μωυσην λαλησον προς ααρων τον αδελφον σου και μη εισπορευεσθω πασαν ωραν εις το αγιον εσωτερον του καταπετασματος εις προσωπον του ιλαστηριου ο εστιν επι της κιβωτου του μαρτυριου και ουκ αποθανειται εν γαρ νεφελη οφθησομαι επι του ιλαστηριου ουτως εισελευσεται ααρων εις το αγιον εν μοσχω εκ βοων περι αμαρτιας και κριον εις ολοκαυτωμα και χιτωνα λινουν ηγιασμενον ενδυσεται και περισκελες λινουν εσται επι του χρωτος αυτου και ζωνη λινη ζωσεται και κιθαρην λινην περιθησεται ιματια αγια εστιν και λουσεται υδατι παν το σωμα αυτου και ενδυσεται αυτα και παρα της συναγωγης των υιων ισραηλ λημψεται δυο χιμαρους εξ αιγων περι αμαρτιας και κριον ενα εις ολοκαυτωμα και προσαξει ααρων τον μοσχον τον περι της αμαρτιας αυτου και εξιλασεται περι αυτου και τον οικου αυτου και λημψεται τους δυο χιμαρους και στησει αυτους εναντι κυριου παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και επιθησει ααρων επι τους δυο χιμαρους κληρον ενα τω κυριω και κληρον ενα τω αποπομπαιω και προσαξει ααρων τον χιμαρον εφ ον επηλθεν επ αυτον ο κληρος τω κυριω και προσοισει περι αμαρτιας και τον χιμαρον εφ ον επηλθεν επ αυτον ο κληρος του αποπομπαιου στησει αυτον ζωντα εναντι κυριου του εξιλασασθαι επ αυτου ωστε αποστειλαι αυτον εις την αποπομπην αφησει αυτον εις την ερημον και προσαξει ααρων τον μοσχον τον περι της αμαρτιας τον αυτου και του οικου αυτου μονον και εξιλασεται περι αυτου και του οικου αυτου και σφαξει τον μοσχον τον περι της αμαρτιας τον αυτου και λημψεται το πυρειον πληρες ανθρακων πυρος απο του θυσιαστηριου του απεναντι κυριου και πλησει τας χειρας θυμιαματος συνθεσεως λεπτης και εισοισει εσωτερον του καταπετασματος και επιθησει το θυμιαμα επι το πυρ εναντι κυριου και καλυψει η ατμις του θυμιαματος το ιλαστηριον το επι των μαρτυριων και ουκ αποθανειται και λημψεται απο του αιματος του μοσχου και ρανει τω δακτυλω επι το ιλαστηριον κατα ανατολας κατα προσωπον του ιλαστηριου ρανει επτακις απο του αιματος τω δακτυλω και σφαξει

τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας τον περι του λαου εναντι κυριου και εισοισει απο του αιματος αυτου εσωτερων του καταπετασματος και ποιησει το αιμα αυτου ον τροπον εποησεν το αιμα του μοσχου και ρανει το αιμα αυτου επι το ιλαστηριον κατα προσωπον του ιλαστηριου και εξιλασεται το αγιον απο των ακαθαρσιων των υιων ισραηλ και απο των αδικηματων αυτων περι πασων των αμαρτιων αυτων και ουτω ποιησει τη σκηνη του μαρτυριου τη εκτισμενη εν αυτοις εν μεσω της ακαθαρσιας αυτων και πας ανθρωπος ουκ εσται εν τη σκηνη του μαρτυριου εισπορευομενου αυτου εξιλασασθαι εν τω αγιω εως αν εξελθη και εξιλασεται περι αυτου και του οικου αυτου και περι πασης συναγωγης υιων ισραηλ και εξελευσεται επι το θυσιαστηριον το ον απεναντι κυριου και εξιλασεται επ αυτου και λημψεται απο του αιματος του μοσχου και απο του αιματος του χιμαρου και επιθησει επι τα κερατα του θυσιαστηριου κυκλω και ρανει επ αυτου απο του αιματος τω δακτυλω επτακις και καθαριει αυτο και αγιασει αυτο απο των ακαθαρσιων των υιων ισραηλ και συντελεσει εξιλασκομενος το αγιον και την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον και περι των ιερων καθαριει και προσαξει τον χιμαρον τον ζωντα και επιθησει ααρων τας χειρας αυτου επι την κεφαλην του χιμαρου του ζωντος και εξαγορευσει επ αυτου πασας τας ανομιας των υιων ισραηλ και πασας τας αδικιας αυτων και πασας τας αμαρτιας αυτων και επιθησει αυτας επι την κεφαλην του χιμαρου του ζωντος και εξαποστελει εν χειρι ανθρωπου ετοιμου εις την ερημον και λημψεται ο χιμαρος εφ εαυτω τας αδικιας αυτων εις γην αβατον και εξαποστελει τον χιμαρον εις την ερημον και εισελευσεται ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και εκδυσεται την στολην την λινην ην ενεδεδυκει εισπορευομενου αυτου εις το αγιον και αποθησει αυτην εκει και λουσεται το σωμα αυτου υδατι εν τοπω αγιω και ενδυσεται την στολην αυτου και εξελθων ποιησει το ολοκαρπωμα αυτου και το ολοκαρπωμα του λαου και εξιλασεται περι αυτου και περι του οικου αυτου και περι του λαου ως περι των ιερων και το στεαρ το περι των αμαρτιων ανοισει επι το θυσιαστηριον και ο εξαποστελλων τον χιμαρον τον διεσταλμενον εις αφεσιν πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και τον μοσχον τον περι της αμαρτιας και τον χιμαρον τον περι της αμαρτιας ων το αιμα εισηνεχθη εξιλασασθαι εν τω αγιω εξοισουσιν αυτα εξω της παρεμβολης και κατακαυσουσιν αυτα εν πυρι και τα δερματα αυτων και τα κρεα αυτων και την κοπρον αυτων ο δε κατακαιων αυτα πλυνει τα ιματια και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και εσται τουτο υμιν νομιμον αιωνιον εν τω μηνι τω εβδομω δεκατη του μηνος ταπεινωσατε τας ψυχας υμων και παν εργον ου ποιησετε ο αυτοχθων και ο προσηλυτος ο προσκεκμενος εν υμιν εν γαρ τη ημερα ταυτη εξιλασεται περι υμων καθαρισαι υμας απο πασων των αμαρτιων υμων εναντι κυριου και καθαρισθησεσθε σαββατα σαββατων αναπαυσις αυτη εσται υμιν και ταπεινωσατε τας ψυχας υμων νομιμον αιωνιον εξιλασεται ο ιερεις ον αν χρισωσιν αυτον και ον αν τελειωσουσιν τας χειρας αυτου ιερατευειν μετα τον πατερα αυτου και ενδυσεται την στολην την λινην στολην αγιαν και εξιλασεται το αγιον του αγιου και την σκηνην του μαρτυριου και το θυσιαστηριον εξιλασεται και περι των ιερων και περι πασης συναγωγης εξιλασεται και

εσται τουτο υμιν νομιμον αιωνιον εξιλασκεσθαι περι των υιων ισραηλ απο πασων των αμαρτιων αυτων απαξ του ενιαυτου ποιηθησεται καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον προς ααρων και προς τους υιους αυτου και προς παντας υιους ισραηλ και ερεις προς αυτους τουτο το ρημα ο ενετειλατο κυριος λεγων ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ η των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν σφαξη μοσχον η προβατον η αιγα εν τη παρεμβολη και ος αν σφαξη εξω της παρεμβολης και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη ωστε ποιησαι αυτο εις ολοκαυτωμα η σωτηριον κυριω δεκτον εις οσμην ευωδιας και ος αν σφαξη εξω και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη αυτο ωστε μη προσενεγκαι δωρον κυριω απεναντι της σκηνης κυριου και λογισθησεται τω ανθρωπω εκεινω αιμα αιμα εξεχεεν εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης οπως αναφερωσιν οι υιοι ισραηλ τας θυσιας αυτων οσας αν αυτοι σφαξουσιν εν τοις πεδιοις και οισουσιν τω κυριω επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου προς τον ιερεα και θυσουσιν θυσιαν σωτηριου τω κυριω αυτα και προσχει ο ιερευσ το αιμα επι το θυσιαστηριον κυκλω απεναντι κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και ανοισει το στεαρ εις οσμην ευωδιας κυριω και ου θυσουσιν ετι τας θυσιας αυτων τοις ματαιιοις οις αυτοι εκπορνεουσιν οπισω αυτων νομιμον αιωνιον εσται υμιν εις τας γενεας υμων και ερεις προς αυτους ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ και απο των υιων των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν ποιηση ολοκαυτωμα η θυσιαν και επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου μη ενεγκη ποιησαι αυτο τω κυριω εξολεθρευθησεται ο ανθρωπος εκεινος εκ του λαου αυτου και ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ η των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν φαγη παν αιμα και επιστησω το προσωπον μου επι την ψυχη την εσθουσαν το αιμα και απολω αυτην εκ του λαου αυτης η γαρ ψυχη πασης σαρκος αιμα αυτου εστιν και εγω δεδωκα αυτο υμιν επι του θυσιαστηριου εξιλασκεσθαι περι των ψυχων υμων το γαρ αιμα αυτου αντι της ψυχης εξιλασεται δια τουτο ειρηκα τοις υιοις ισραηλ πασα ψυχη εξ υμων ου φαγεται αιμα και ο προσηλυτος ο προσκειμενος εν υμιν ου φαγεται αιμα και ανθρωπος ανθρωπος των υιων ισραηλ και των προσηλυτων των προσκειμενων εν υμιν ος αν θηρευση θηρευμα θηριον η πετεινον ο εσθεται και εκχει το αιμα και καλυψει αυτο τη γη η γαρ ψυχη πασης σαρκος αιμα αυτου εστιν και ειπα τοις υιοις ισραηλ αιμα πασης σαρκος ου φαγεσθε οτι η ψυχη πασης σαρκος αιμα αυτου εστιν πας ο εσθων αυτο εξολεθρευθησεται και πασα ψυχη ητις φαγεται θνησιμιαιον η θηριαλωτον εν τοις αυτοχθοσιν η εν τοις προσηλυτοις πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και καθαρος εσται εαν δε μη πλυνη τα ιματια και το σωμα μη λουσηται υδατι και λημψεται ανομιημα αυτου και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εγω κυριος ο θεος υμων κατα τα επιτηδευματα γης αιγυπτου εν η κατακησατε επ αυτη ου ποιησετε και κατα τα επιτηδευματα γης χαναν εις ην εγω εισαγω υμας εκει ου ποιησετε και τοις νομιμοις αυτων ου πορευσεσθε τα κριματα μου ποιησετε και τα προσταγματα μου φυλαξεσθε πορευεσθαι εν αυτοις εγω κυριος ο θεος υμων και φυλαξεσθε παντα τα προσταγματα μου και παντα τα κριματα μου και

ποιήσετε αυτά α ποιήσας άνθρωπος ζήσεται εν αυτοις εγω κυριος ο
θεος υμων άνθρωπος άνθρωπος προς παντα οικεια σαρκος αυτού ου
προσελεύσεται αποκαλυφαι ασχημοσυνην εγω κυριος ασχημοσυνην
πατρός σου και ασχημοσυνην μητρός σου ουκ αποκαλύψεις μητηρ
γάρ σου εστιν και ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσυνην αυτής ασχη-
μοσυνην γυναικος πατρός σου ουκ αποκαλύψεις ασχημοσυνη πατρός
σου εστιν ασχημοσυνην της αδελφής σου εκ πατρός σου η εκ μητρός
σου ενδογενους η γεγεννημενης εξω ουκ αποκαλύψεις ασχημοσυνην
αυτής ασχημοσυνην θυγατρός υιου σου η θυγατρός θυγατρός σου
ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσυνην αυτών οτι ση ασχημοσυνη εστιν
ασχημοσυνην θυγατρός γυναικος πατρός σου ουκ αποκαλύψεις ομο-
πατρια αδελφη σου εστιν ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσυνην αυτής
ασχημοσυνην αδελφής πατρός σου ουκ αποκαλύψεις οικεια γάρ πα-
τρός σου εστιν ασχημοσυνην αδελφής μητρός σου ουκ αποκαλύψεις
οικεια γάρ μητρός σου εστιν ασχημοσυνην αδελφου του πατρός σου
ουκ αποκαλύψεις και προς την γυναικα αυτού ουκ εισέλυσθι συγ-
γενής γάρ σου εστιν ασχημοσυνην νυμφής σου ουκ αποκαλύψεις
γυνη γάρ υιου σου εστιν ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσυνην αυτής
ασχημοσυνην γυναικος αδελφου σου ουκ αποκαλύψεις ασχημοσυνη
αδελφου σου εστιν ασχημοσυνην γυναικος και θυγατρός αυτής ουκ
αποκαλύψεις την θυγατερα του υιου αυτής και την θυγατερα της θυ-
γατρός αυτής ου λημψη αποκαλυφαι την ασχημοσυνην αυτών οικειαι
γάρ σου εισιν ασεβημα εστιν γυναικα επι αδελφη αυτής ου λημψη
αντιζήλον αποκαλυφαι την ασχημοσυνην αυτής επ αυτή ετι ζωσής
αυτής και προς γυναικα εν χωρισμω ακαθαρσίας αυτής ου προσελεύ-
σθι αποκαλυφαι την ασχημοσυνην αυτής και προς την γυναικα του
πλησιον σου ου δώσεις κοιτην σπερματος σου εκμιανθηναι προς αυ-
την και απο του σπερματος σου ου δώσεις λατρεύειν αρχοντι και ου
βεβηλώσεις το ονομα το αγιον εγω κυριος και μετα αρσενος ου κοι-
μηθήσθι κοιτην γυναικος βδελυγμα γάρ εστιν και προς παν τετραπουν
ου δώσεις την κοιτην σου εις σπερματισμον εκμιανθηναι προς αυτο
και γυνη ου στησεται προς παν τετραπουν βιβασθηναι μυσερον γάρ
εστιν μη μαινεσθι εν πασιν τούτοις εν πασι γάρ τούτοις εμιανθήσαν
τα εθνη α εγω εξάποστελλω προ προσωπου υμών και εμιανθη η γη
και ανταπεδώκα αδικίαν αυτοις δι αυτήν και προσωχθισεν η γη τοις
εγκαθημενοις επ αυτής και φυλάξεσθι παντα τα νομιμα μου και παντα
τα προσταγματα μου και ου ποιήσετε απο παντων των βδελυγματων
τούτων ο εγχωριος και ο προσγενομενος προσήλυτος εν υμιν παντα
γάρ τα βδελυγματα ταυτα εποίησαν οι άνθρωποι της γης οι οντες
προτεροι υμών και εμιανθη η γη και ινα μη προσοχθισθι υμιν η γη εν
τω μαινειν υμας αυτήν ον τροπον προσωχθισεν τοις εθνεσιν τοις προ
υμών οτι πας ος αν ποιήση απο παντων των βδελυγματων τούτων εξο-
λεθρευθήσονται αι ψυχαι αι ποιουσai εκ του λαου αυτών και φυλάξετε
τα προσταγματα μου οπως μη ποιήσητε απο παντων των νομιμων των
εβδελυγμενων α γεγονόςεν προ του υμας και ου μianθήσεσθι εν αυτοις
οτι εγω κυριος ο θεος υμών και ελάλησεν κυριος προς μωυσην λέγων
λάλησον τη συναγωγή των υιων ισραηλ και ερεις προς αυτοις αγιοι
εσεσθι οτι εγω αγιος κυριος ο θεος υμών εκαστος πατερα αυτού και
μητερα αυτού φοβεισθω και τα σαββατα μου φυλάξεσθι εγω κυριος
ο θεος υμών ουκ επακολούθησете ειδωλοις και θεους χωνευτους ου

ποιησετε υμιν εγω κυριος ο θεος υμων και εαν θυσητε θυσιαν σωτηριου τω κυριω δεκτην υμων θυσετε η αν ημερα θυσητε βρωθησεται και τη αυριον και εαν καταλειφθη εως ημερας τριτης εν πυρι κατακαυθησεται εαν δε βρωσει βρωθη τη ημερα τη τριτη αυτου εστιν ου δεχθησεται ο δε εσθων αυτο αμαρτιαν λημψεται οτι τα αγια κυριου εβεβηλωσεν και εξολεθρευθησονται αι ψυχαι αι εσθουσαι εκ του λαου αυτων και εκθεριζοντων υμων τον θερισμον της γης υμων ου συντελεσετε τον θερισμον υμων του αγρου εκθερισαι και τα αποπιπτοντα του θερισμου σου ου συλλεξεις και τον αμπελωνα σου ουκ επανατρυγησεις ουδε τους ρωγας του αμπελωνος σου συλλεξεις τω πτωχω και τω προσηλυτω καταλειψεις αυτα εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ου κλειψετε ου ψευσεσθε ου συκοφαντησει εκαστος τον πλησιον και ουκ ομεισθε τω ονοματι μου επ αδικω και ου βεβηλωσετε το ονομα του θεου υμων εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ουκ αδικησεις τον πλησιον και ουκ αρπασεις και ου μη κοιμηθησεται ο μισθος του μισθωτου παρα σοι εως πρωι ου κακως ερεις κωφον και απεναντι τυφλου ου προσθησεις σκανδαλον και φοβηθηθη κυριον τον θεον σου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ου ποιησετε αδικον εν κρισει ου λημψη προσωπον πτωχου ουδε θαυμασεις προσωπον δυναστου εν δικαιοσυνη κρινεις τον πλησιον σου ου πορευση δολω εν τω εθνει σου ουκ επισυστηση εφ αιμα του πλησιον σου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ου μισησεις τον αδελφον σου τη διανοια σου ελεγμω ελεγξεις τον πλησιον σου και ου λημψη δι αυτον αμαρτιαν και ουκ εκδικαται σου η χειρ και ου μηνιεις τοις υιοις του λαου σου και αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον εγω ειμι κυριος τον νομον μου φυλαξεσθε τα κτηνη σου ου κατοχευσεις ετεροζυγω και τον αμπελωνα σου ου κατασπερεις διαφορον και ιματιον εκ δυο υφασμενον κιβδηλον ουκ επιβαλεις σεαυτω και εαν τις κοιμηθη μετα γυναικος κοιτην σπερματος και αυτη οικητις διαπεφυλαγμενη ανθρωπω και αυτη λυτροις ου λελυτρωται η ελευθερια ουκ εδοθη αυτη επισκοπη εσται αυτοις ουκ αποθανουνται οτι ουκ απηλευθερωθη και προσαξει της πλημμελειας αυτου τω κυριω παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου κριον πλημμελειας και εξιλασεται περι αυτου ο ιερεις εν τω κριω της πλημμελειας εναντι κυριου περι της αμαρτίας ης ημαρτεν και αφεθησεται αυτω η αμαρτια ην ημαρτεν οταν δε εισελθητε εις την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν και καταφυτευσετε παν ξυλον βρωσιμον και περικαθαριετε την ακαθαρσιν αυτου ο καρπος αυτου τρια ετη εσται υμιν απερικαθαρτος ου βρωθησεται και τω ετει τω τεταρτω εσται πας ο καρπος αυτου αγιος αινετος τω κυριω εν δε τω ετει τω πεμπτω φαγεσθε τον καρπον προσθεμα υμιν τα γεννηματα αυτου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων μη εσθετε επι των ορεων και ουκ οιωνεισθε ουδε ορνιθοσκοπησεσθε ου ποιησετε σισοην εκ της κομης της κεφαλης υμων ουδε φθερειτε την οφιν του πωγωνος υμων και εντομιδας επι ψυχη ου ποιησετε εν τω σωματι υμων και γραμματα στικτα ου ποιησετε εν υμιν εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ου βεβηλωσεις την θυγατερα σου εκπορνευσαι αυτην και ουκ εκπορνευσει η γη και η γη πλησθησεται ανομιας τα σαββατα μου φυλαξεσθε και απο των αγιων μου φοβηθησεσθε εγω ειμι κυριος ουκ επακολουθησετε εγγαστριμυθους και τοις επαοιδους ου προσκολληθησεσθε εκμιανθηναι εν αυτοις εγω ειμι κυριος ο θεος υμων απο προσωπου πολλιου εξαναστηση και τιμησεις προσωπον πρε-

σβυτερου και φοβηθητη τον θεον σου εγω ειμι κυριος ο θεος υμων εαν δε τις προσελθη προσηλυτος υμιν εν τη γη υμων ου θλιψετε αυτον ως ο αυτοχθων εν υμιν εσται ο προσηλυτος ο προσπορευομενος προς υμας και αγαπησεις αυτον ως σεαυτον οτι προσηλυτοι εγενηθητε εν γη αιγυπτω εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ου ποιησετε αδικον εν χρισει εν μετροις και εν σταθμιοις και εν ζυγοις ζυγα δικαια και σταθμια δικαια και χους δικαιος εσται υμιν εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου και φυλαξεσθε παντα τον νομον μου και παντα τα προσταγματα μου και ποιησετε αυτα εγω ειμι κυριος ο θεος υμων και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις εαν τις απο των υιων ισραηλ η απο των προσγεγενημενων προσηλυτων εν ισραηλ ος αν δω του σπερματος αυτου αρχοντι θανατω θανατουσθω το εθνος το επι της γης λιθοβολησουσιν αυτον εν λιθοις και εγω επιστησω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και απολω αυτον εκ του λαου αυτου οτι του σπερματος αυτου εδωκεν αρχοντι ινα μιανη τα αγια μου και βεβηλωση το ονομα των ηγιασμενων μοι εαν δε υπεροφει υπεριδωσιν οι αυτοχθονες της γης τοις οφθαλμοις αυτων απο του ανθρωπου εκεινου εν τω δουναι αυτον του σπερματος αυτου αρχοντι του μη αποκτειναι αυτον και επιστησω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και την συγγενειαν αυτου και απολω αυτον και παντας τους ομονοουντας αυτω ωστε εκπορνευειν αυτον εις τους αρχοντας εκ του λαου αυτων και ψυχη η εαν επακολουθηση εγγαστριμυθοις η επαοιδοις ωστε εκπορνευσαι οπισω αυτων επιστησω το προσωπον μου επι την ψυχην εκεινην και απολω αυτην εκ του λαου αυτης και εσεσθε αγιοι οτι αγιος εγω κυριος ο θεος υμων και φυλαξεσθε τα προσταγματα μου και ποιησετε αυτα εγω κυριος ο αγιαζων υμας ανθρωπος ανθρωπος ος αν κακως ειπη τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου θανατω θανατουσθω πατερα αυτου η μητερα αυτου κακως ειπεν ενοχος εσται ανθρωπος ος αν μοιχευσηται γυναικα ανδρος η ος αν μοιχευσηται γυναικα του πλησιον θανατω θανατουσθωσαν ο μοιχευων και η μοιχευομενη εαν τις κοιμηθη μετα γυναικος του πατρος αυτου ασχημοσυνην του πατρος αυτου απεκαλυψεν θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι ενοχοι εισιν και εαν τις κοιμηθη μετα νυμφης αυτου θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι ησεβηκασιν γαρ ενοχοι εισιν και ος αν κοιμηθη μετα αρσενος κοιτην γυναικος βδελυγμα εποιησαν αμφοτεροι θανατουσθωσαν ενοχοι εισιν ος εαν λαβη γυναικα και την μητερα αυτης ανομια εστιν εν πυρι κατακαυσουσιν αυτον και αυτας και ουκ εσται ανομια εν υμιν και ος αν δω κοιτασιαν αυτου εν τετραποδι θανατω θανατουσθω και το τετραπουν αποκτενείτε και γυνη ητις προσελευσεται προς παν κτηνος βιβασθηναι αυτην υπ αυτου αποκτενείτε την γυναικα και το κτηνος θανατω θανατουσθωσαν ενοχοι εισιν ος εαν λαβη την αδελφην αυτου εκ πατρος αυτου η εκ μητρος αυτου και ιδη την ασχημοσυνην αυτης και αυτη ιδη την ασχημοσυνην αυτου ονειδος εστιν εξολεθρευθησονται ενωπιον υιων γενους αυτων ασχημοσυνην αδελφης αυτου απεκαλυψεν αμαρτιαν κοιμουνται και ανηρ ος αν κοιμηθη μετα γυναικος αποκαθημενης και αποκαλυψη την ασχημοσυνην αυτης την πηγην αυτης απεκαλυψεν και αυτη απεκαλυψεν την ρυσιν του αιματος αυτης εξολεθρευθησονται αμφοτεροι εκ του γενους αυτων και ασχημοσυνην αδελφης πατρος σου και αδελφης μητρος σου ουκ αποκαλυψεις

την γαρ οικειοτητα απεκαλυψεν αμαρτιαν αποισονται ος αν κοιμηθητη μετα της συγγενους αυτου ασχημοσυνην της συγγενειας αυτου απεκαλυψεν ατεκνοι αποθανουνται ος αν λαβη την γυναικα του αδελφου αυτου ακαθαρσια εστιν ασχημοσυνην του αδελφου αυτου απεκαλυψεν ατεκνοι αποθανουνται και φυλαξασθε παντα τα προσταγματα μου και τα κριματα μου και ποιησετε αυτα και ου μη προσοχθιση υμιν η γη εις την εγω εισαγω υμας εκει κατοικειν επ αυτης και ουχι πορευεσθε τοις νομιμοις των εθνων ους εξαποστελλω αφ υμων οτι ταυτα παντα εποιησαν και εβδελυξαμην αυτους και ειπα υμιν υμεις κληρονομησατε την γην αυτων και εγω δωσω υμιν αυτην εν κτησει γην ρεουσαν γαλα και μελι εγω κυριος ο θεος υμων ος διωρισα υμας απο παντων των εθνων και αφοριετε αυτους ανα μεσον των κτηνων των καθαρων και ανα μεσον των κτηνων των ακαθαρτων και ανα μεσον των πετεινων των καθαρων και των ακαθαρτων και ου βδελυξετε τας ψυχας υμων εν τοις κτηνεσιν και εν τοις πετεινοις και εν πασιν τοις ερπετοις της γης α εγω αφωρισα υμιν εν ακαθαρσια και εσεσθε μοι αγιοι οτι εγω αγιος κυριος ο θεος υμων ο αφορισας υμας απο παντων των εθνων ειναι εμοι και ανηρ η γυνη ος αν γενηται αυτων εγγαστριμυθος η επαοιδος θανατω θανατουσθωσαν αμφοτεροι λιθοις λιθοβολησατε αυτους ενοχοι εισιν και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων ειπον τοις ιερευσιν τοις υιοις ααρων και ερεις προς αυτους εν ταις ψυχαις ου μιανθησονται εν τω εθνει αυτων αλλ η εν τω οικειω τω εγγιστα αυτων επι πατρι και μητρι και υιοις και θυγατρασιν επ αδελφω και επ αδελφη παρθενω τη εγγιζουση αυτω τη μη εκδεδομενη ανδρι επι τουτοις μιανθησεται ου μιανθησεται εξαπινα εν τω λαω αυτου εις βεβηλωσιν αυτου και φαλακρωμα ου ξυρηθησεσθε την κεφαλην επι νεκρω και την οψιν του πωγωνος ου ξυρησονται και επι τας σαρκας αυτων ου κατατεμουσιν εντομιδας αγιοι εσονται τω θεω αυτων και ου βεβηλωσουσιν το ονομα του θεου αυτων τας γαρ θυσιας κυριου δωρα του θεου αυτων αυτοι προσφερουσιν και εσονται αγιοι γυναικα πορνην και βεβηλωμενην ου λημψονται και γυναικα εκβεβλημενην απο ανδρος αυτης αγιος εστιν τω κυριω θεω αυτου και αγιασει αυτον τα δωρα κυριου του θεου υμων ουτος προσφερει αγιος εσται οτι αγιος εγω κυριος ο αγιαζων αυτους και θυγατηρ ανθρωπου ιερεως εαν βεβηλωθη του εκπορνευσαι το ονομα του πατρος αυτης αυτη βεβηλοι επι πυρος κατακαυθησεται και ο ιερευσ ο μεγας απο των αδελφων αυτου του επικεχυμενου επι την κεφαλην του ελαιου του χριστου και τετελειωμενου ενδυσασθαι τα ιματια την κεφαλην ουκ αποχιδαρωσει και τα ιματια ου διαρρηξει και επι παση ψυχη τετελευτηκυια ουκ εισελευσεται επι πατρι αυτου ουδε επι μητρι αυτου ου μιανθησεται και εκ των αγιων ουκ εξελευσεται και ου βεβηλωσει το ηγιασμενον του θεου αυτου οτι το αγιον ελαιον το χριστον του θεου επ αυτω εγω κυριος ουτος γυναικα παρθενον εκ του γενους αυτου λημψεται χηραν δε και εκβεβλημενην και βεβηλωμενην και πορνην ταυτας ου λημψεται αλλ η παρθενον εκ του γενους αυτου λημψεται γυναικα και ου βεβηλωσει το σπερμα αυτου εν τω λαω αυτου εγω κυριος ο αγιαζων αυτον και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ειπον ααρων ανθρωπος εκ του γενους σου εις τας γενεας υμων τινη εαν η εν αυτω μωμος ου προσελευσεται προσφερειν τα δωρα του θεου αυτου πας ανθρωπος ω αν η εν αυτω μωμος ου προσελευσεται ανθρωπος χωλος η τυφλος η κολοβορριν η ωτοτμητος

η ανθρωπος ω εστιν εν αυτω συντριμμα χειρος η συντριμμα ποδος η κυρτος η εφηλος η πtilος τους οφθαλμους η ανθρωπος ω αν η εν αυτω ψωρα αγρια η λιχην η μονορχις πας ω εστιν εν αυτω μωμος εκ του σπερματος ααρων του ιερεως ουκ εγγιει του προσενεγκειν τας θυσιας τω θεω σου οτι μωμος εν αυτω τα δωρα του θεου ου προσελευσεται προσενεγκειν τα δωρα του θεου τα αγια των αγιων και απο των αγιων φαγεται πλην προς το καταπετασμα ου προσελευσεται και προς το θυσιαστηριον ουκ εγγιει οτι μωμον εχει και ου βεβηλωσει το αγιον του θεου αυτου οτι εγω ειμι κυριος ο αγιαζων αυτους και ελαλησεν μωυσης προς ααρων και τους υιους αυτου και προς παντας υιους ισραηλ και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ειπον ααρων και τοις υιοις αυτου και προσεχετωσαν απο των αγιων των υιων ισραηλ και ου βεβηλωσουσιν το ονομα το αγιον μου οσα αυτοι αγιαζουσιν μοι εγω κυριος ειπον αυτοις εις τας γενεας υμων πας ανθρωπος ος αν προσελθη απο παντος του σπερματος υμων προς τα αγια οσα αν αγιαζωσιν οι υιοι ισραηλ τω κυριω και η ακαθαρσια αυτου επ αυτων εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη απ εμου εγω κυριος ο θεος υμων και ανθρωπος εκ του σπερματος ααρων του ιερεως και ουτος λεπρα η γονορρυης των αγιων ουκ εδεται εως αν καθαρισθη και ο αποτμενος πασης ακαθαρσιας ψυχης η ανθρωπος ω αν εξελθη εξ αυτου κοιτη σπερματος η οστις αν αψηται παντος ερπετου ακαθαρτου ο μιανει αυτον η επ ανθρωπω εν ω μιανει αυτον κατα πασαν ακαθαρσιαν αυτου ψυχη ητις αν αψηται αυτων ακαθαρτος εσται εως εσπερας ουκ εδεται απο των αγιων εαν μη λουσηται το σωμα αυτου υδατι και δυη ο ηλιος και καθαρος εσται και τοτε φαγεται των αγιων οτι αρτος εστιν αυτου θνησιμειον και θηριαλωτον ου φαγεται μιανθη- ναι αυτον εν αυτοις εγω κυριος και φυλαζονται τα φυλαγματα μου ινα μη λαβωσιν δι αυτα αμαρτιαν και αποθानωσιν δι αυτα εαν βεβηλωσω- σιν αυτα εγω κυριος ο θεος ο αγιαζων αυτους και πας αλλογενης ου φαγεται αγια παροικος ιερεως η μισθωτος ου φαγεται αγια εαν δε ιε- ρευσ κτησηται ψυχην εγκτητον αργυριου ουτος φαγεται εκ των αρτων αυτου και οι οικογενεις αυτου και ουτοι φαγονται των αρτων αυτου και θυγατηρ ανθρωπου ιερεως εαν γενηται ανδρι αλλογενει αυτη των απαρχων των αγιων ου φαγεται και θυγατηρ ιερεως εαν γενηται χηρα η εκβεβλημενη σπερμα δε μη ην αυτη επαναστρεψει επι τον οικον τον πατρικον κατα την νεοτητα αυτης απο των αρτων του πατρος αυτης φαγεται και πας αλλογενης ου φαγεται απ αυτων και ανθρωπος ος αν φαγη αγια κατα αγνοιαν και προσθησει το επιτεμπτον αυτου επ αυτο και δωσει τω ιερει το αγιον και ου βεβηλωσουσιν τα αγια των υιων ισραηλ α αυτοι αφαιρουσιν τω κυριω και επαξουσιν εφ εαυτους ανομιαν πλημμελειας εν τω εσθιειν αυτους τα αγια αυτων οτι εγω κυριος ο αγιαζων αυτους και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου και παση συναγωγη ισραηλ και ερεις προς αυτους ανθρωπος ανθρωπος απο των υιων ισραηλ η των υιων των προσηλυτων των προσκειμενων προς αυτους εν ισραηλ ος αν προσενεγκη τα δωρα αυτου κατα πασαν ομολογιαν αυτων η κατα πασαν αιρεσιν αυτων οσα αν προσενεγκωσιν τω θεω εις ολοκαυτωμα δεκτα υμιν αμωμα αρσενα εκ των βουκολιων και εκ των προβατων και εκ των αιγων παντα οσα αν εχη μωμον εν αυτω ου προσαξουσιν κυριω διοτι ου δεκτον εσται υμιν και ανθρωπος ος αν προσενεγκη

θύσιαν σωτηρίου τω κυρίω διαστείλας ευχην κατά αιρεσιν η εν ταις εορταίς υμών εκ των βουκολίων η εκ των προβάτων αμώμον εσται εις δεκτον πας μώμος ουκ εσται εν αυτω τυφλον η συντετριμμενον η γλωσσοτμητον η μυρμηκιωντα η ψωραग्रιωντα η λιχηνας εχοντα ου προσαξουσιν ταυτα τω κυρίω και εις καρπωσιν ου δώσετε απ αυτων επι το θυσιαστήριον τω κυρίω και μοσχον η προβατον ωτοτμητον η κολοβοκερκον σφαγια ποιήσεις αυτα σεαυτω εις δε ευχην σου ου δεχθήσεται θλαδιαν και εκτεθλιμμενον και εκτομιν και απεσπασμενον ου προσαξεις αυτα τω κυρίω και επι της γης υμών ου ποιήσετε και εκ χειρος αλλογενους ου προσοισετε τα δώρα του θεου υμών απο παντων τουτων οτι φθάρματα εστιν εν αυτοις μώμος εν αυτοις ου δεχθήσεται ταυτα υμιν και ελαλήσεν κυριος προς μωυσην λεγων μοσχον η προβατον η αιγα ως αν τεχθή και εσται επτα ημερας υπο την μητερα τη δε ημερα τη ογδοη και επεκεινα δεχθήσεται εις δώρα καρπωμα κυριω και μοσχον η προβατον αυτην και τα παιδια αυτης ου σφαξεις εν ημερα μια εαν δε θύσης θυσίαν ευχην χαρμοσύνης κυριω εις δεκτον υμιν θύσετε αυτο αυτη τη ημερα εκεινη βρωθήσεται ουκ απολείψετε απο των κρεων εις το πρωι εγω ειμι κυριος και φυλάξετε τας εντολας μου και ποιήσετε αυτας και ου βεβήλωσετε το ονομα του αγιου και αγιασθήσομαι εν μεσω των υιων ισραηλ εγω κυριος ο αγιαζων υμας ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου ωστε ειναι υμων θεος εγω κυριος και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλήσον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους αι εορται κυριου ας καλεσετε αυτας κλητας αγιας αυται εισιν εορται μου εξ ημερας ποιήσεις εργα και τη ημερα τη εβδομη σαββατα αναπαυσις κλητη αγια τω κυρίω παν εργον ου ποιήσεις σαββατα εστιν τω κυρίω εν παση κατοικια υμών αυται αι εορται τω κυρίω κληται αγιαι ας καλεσετε αυτας εν τοις καιροις αυτων εν τω πρωτω μηνι εν τη τεσσαρεσκαίδεκατη ημερα του μηνος ανα μεσον των εσπερινων πασχα τω κυρίω και εν τη πεντεκαίδεκατη ημερα του μηνος τουτου εορτη των αζυμων τω κυρίω επτα ημερας αζυμα εδεσθε και η ημερα η πρωτη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιήσετε και προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυρίω επτα ημερας και η εβδομη ημερα κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιήσετε και ελαλήσεν κυριος προς μωυσην λεγων ειπον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους οταν εισελθητε εις την γην ην εγω διδωμι υμιν και θεριζετε τον θερισμον αυτης και οισετε δραγμα απαρχην του θेरισμού υμών προς τον ιερεα και ανοισει το δραγμα εναντι κυριου δεκτον υμιν τη επαυριον της πρωτης ανοισει αυτο ο ιερευς και ποιήσετε εν τη ημερα εν η αν φερητε το δραγμα προβατον αμώμον ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα τω κυρίω και την θύσιαν αυτου δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω θύσια τω κυρίω οσημ ευωδιας κυριω και σπονδην αυτου το τεταρτον του ιν οινου και αρτον και πεφρυγμενα χιδρα νεα ου φαγεσθε εως εις αυτην την ημεραν ταυτην εως αν προσενεγκητε υμεις τα δώρα τω θεω υμών νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμών εν παση κατοικια υμών και αριθμήσετε υμεις απο της επαυριον των σαββατων απο της ημερας ης αν προσενεγκητε το δραγμα του επιθεματος επτα εβδομαδας ολοκληρους εως της επαυριον της εσχατης εβδομαδος αριθμήσετε πεντηκοντα ημερας και προσοισετε θύσιαν νεαν τω κυρίω απο της κατοικιας υμών προσοισετε αρτους επιθεμα δυο αρτους εκ δυο δεκατων σεμιδαλεως εσονται

εξυμωμενοι πεφθησονται πρωτογεννηματων τω κυριω και προσαξετε μετα των αρτων επτα αμνους αμωμους ενιαυσιους και μοσχον ενα εκ βουκολιου και κριους δυο αμωμους εσονται ολοκαυτωμα τω κυριω και αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων θυσιαν οσμην ευωδιας τω κυριω και ποιησουσιν χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και δυο αμνους ενιαυσιους εις θυσιαν σωτηριου μετα των αρτων του πρωτογεννηματος και επιθησει αυτα ο ιερευσ μετα των αρτων του πρωτογεννηματος επιθεμα εναντι κυριου μετα των δυο αμνων αγια εσονται τω κυριω τω ιερει τω προσφεροντι αυτα αυτω εσται και καλεσετε ταυτην την ημεραν κλητην αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν παση τη κατοικια υμων και οταν θεριζητε τον θερισμον της γης υμων ου συντελεσετε το λοιπον του θερισμου του αγρου σου εν τω θεριζειν σε και τα αποπιπτοντα του θερισμου σου ου συλλεξεις τω πτωχω και τω προσηλυτω υπολειψη αυτα εγω κυριος ο θεος υμων και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων του μηνος του εβδομου μια του μηνος εσται υμιν αναπαυσις μνημοσυνον σαλπιγγων κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και προσαξετε ολοκαυτωμα κυριω και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων και τη δεκατη του μηνος του εβδομου τουτου ημερα εξιλασμου κλητη αγια εσται υμιν και ταπεινωσετε τας ψυχας υμων και προσαξετε ολοκαυτωμα τω κυριω παν εργον ου ποιησετε εν αυτη τη ημερα ταυτη εστιν γαρ ημερα εξιλασμου αυτη υμιν εξιλασασθαι περι υμων εναντι κυριου του θεου υμων πασα ψυχη ητις μη ταπεινωθησεται εν αυτη τη ημερα ταυτη εξολεθρευθησεται εκ του λαου αυτης και πασα ψυχη ητις ποιησει εργον εν αυτη τη ημερα ταυτη απολειται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης παν εργον ου ποιησετε νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν πασαις κατοικιαις υμων σαββατα σαββατων εσται υμιν και ταπεινωσετε τας ψυχας υμων απο ενατης του μηνος απο εσπερας εως εσπερας σαββατιετε τα σαββατα υμων και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων τη πεντεκαιδεκατη του μηνος του εβδομου τουτου εορτη σκηνων επτα ημερας τω κυριω και η ημερα η πρωτη κλητη αγια παν εργον λατρευτον ου ποιησετε επτα ημερας προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω και η ημερα η ογδοη κλητη αγια εσται υμιν και προσαξετε ολοκαυτωματα τω κυριω εξοδιον εστιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε αυται αι εορται κυριω ας καλεσετε κλητας αγιας ωστε προσενεγκαι καρπωματα τω κυριω ολοκαυτωματα και θυσιαις αυτων και σπονδας αυτων το καθ ημεραν εις ημεραν πλην των σαββατων κυριου και πλην των δοματων υμων και πλην πασων των ευχων υμων και πλην των εκουσιων υμων αν δωτε τω κυριω και εν τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος του εβδομου τουτου οταν συντελεσητε τα γεννηματα της γης εορτασετε τω κυριω επτα ημερας τη ημερα τη πρωτη αναπαυσις και τη ημερα τη ογδοη αναπαυσις και λημψεσθε τη ημερα τη πρωτη καρπον ξυλου ωραιον και καλλυνθρα φοινικων και κλαδους ξυλου δασεις και ιτεας και αγνου κλαδους εκ χειμαρρου ευφρανθηναι εναντι κυριου του θεου υμων επτα ημερας του ενιαυτου νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εν τω μηνι τω εβδομω εορτασετε αυτην εν σκηναϊς κατοικησετε επτα ημερας πας ο αυτοχθιν εν ισραηλ κατοικησει εν σκηναϊς οπως ιδωσιν αι γενεαι υμων οτι εν σκηναϊς κατωκισα τους υιους ισραηλ εν

τω εξαγαγειν με αυτους εκ γης αιγυπτου εγω κυριος ο θεος υμων και ελαλησεν μωυσης τας εορτας κυριου τοις υιοις ισραηλ και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εντειλαι τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν μοι ελαιον ελαινον καθαρον κεκομμενον εις φως καυσαι λυχνον δια παντος εξωθεν του καταπετασματος εν τη σκηνη του μαρτυριου καυσουσιν αυτον αρων και οι υιοι αυτου απο εσπερας εως πρωι ενωπιον κυριου ενδελεχως νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων επι της λυχνιας της καθαρης καυσετε τους λυχνους εναντι κυριου εως το πρωι και λημψεσθε σεμιδαλιν και ποιησετε αυτην δωδεκα αρτους δυο δεκατων εσται ο αρτος ο εις και επιθησετε αυτους δυο θεματα εξ αρτους το εν θεμα επι την τραπεζαν την καθαραν εναντι κυριου και επιθησετε επι το θεμα λιβανον καθαρον και αλα και εσονται εις αρτους εις αναμνησιν προκειμενα τω κυριω τη ημερα των σαββατων προιθησεται εναντι κυριου δια παντος ενωπιον των υιων ισραηλ διαθηκηνη αιωνιον και εσται αρων και τοις υιοις αυτου και φαγονται αυτα εν τοπω αγιω εστιν γαρ αγια των αγιων τουτο αυτω απο των θυσιαζομενων τω κυριω νομιμον αιωνιον και εξηλθεν υιος γυναικος ισραηλιτιδος και ουτος ην υιος αιγυπτιου εν τοις υιοις ισραηλ και εμαχεσαντο εν τη παρεμβολη ο εκ της ισραηλιτιδος και ο ανθρωπος ο ισραηλιτης και επονομασας ο υιος της γυναικος της ισραηλιτιδος το ονομα κατηρασατο και ηγαγον αυτον προς μωυσην και το ονομα της μητρος αυτου σαλωμιθ θυγατηρ δαβρι εκ της φυλης δαν και απεθεντο αυτον εις φυλακην διακριναι αυτον δια προσταγματος κυριου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εξαγαγε τον καταρασαμενον εξω της παρεμβολης και επιθησουσιν παντες οι ακουσαντες τας χειρας αυτων επι την κεφαλην αυτου και λιθοβολησουσιν αυτον πασα η συναγωγη και τοις υιοις ισραηλ λαλησον και ερεις προς αυτους ανθρωπος ος εαν καταρασεται θεον αμαρτιαν λημψεται ονομαζων δε το ονομα κυριου θανατω θανατουσθω λιθοις λιθοβολειτω αυτον πασα συναγωγη ισραηλ εαν τε προσηλυτος εαν τε αυτοχθων εν τω ονομασαι αυτον το ονομα κυριου τελευτατω και ανθρωπος ος αν παταξη ψυχην ανθρωπου και αποθανη θανατω θανατουσθω και ος αν παταξη κτηνος και αποθανη αποτεισατω ψυχην αντι ψυχης και εαν τις δω μωμον τω πλησιον ως εποησεν αυτω ωσαυτας αντιποινηθησεται αυτω συντριμμα αντι συντριμματος οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος καθοτι αν δω μωμον τω ανθρωπω ουτως δοθησεται αυτω ος αν παταξη ανθρωπον και αποθανη θανατω θανατουσθω δικαιοσις μια εσται τω προσηλυτω και τω εγχωριω οτι εγω ειμι κυριος ο θεος υμων και ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ και εξηγαγον τον καταρασαμενον εξω της παρεμβολης και ελιθοβολησαν αυτον εν λιθοις και οι υιοι ισραηλ εποησαν καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τω ορει σινα λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εαν εισελθητε εις την γην ην εγω διδωμι υμιν και αναπαυσεται η γη ην εγω διδωμι υμιν σαββατα τω κυριω εξ ετη σπερεις τον αγρον σου και εξ ετη τεμεις την αμπελον σου και συναξεις τον καρπον αυτης τω δε ετει τω εβδομω σαββατα αναπαυσις εσται τη γη σαββατα τω κυριω τον αγρον σου ου σπερεις και την αμπελον σου ου τεμεις και τα αυτοματα αναβαινοντα του αγρου σου ουκ εκθερισεις και την σταφυλην του αγιασματος σου ουκ εκτρυγησεις ενιαυτος αναπαυσεως εσται τη γη και εσται τα σαββατα της γης

βρώματα σοι και τω παιδι σου και τη παιδισκη σου και τω μισθῳ σου και τω παροικῳ τῳ προσκειμένῳ πρὸς σε και τοις κτηνεσιν σου και τοις θηριοις τοις ἐν τῇ γῇ σου εἶναι παν τὸ γέννημα αὐτοῦ εἰς βρῶσιν και ἐξαριθμήσεις σεαυτῷ ἑπτὰ ἀναπαύσεις ἐτῶν ἑπτὰ ἐτῆ ἑπτακίς και ἐσονται σοι ἑπτὰ ἐβδομαδες ἐτῶν ἐννεα και τεσσαρακοντα ἐτῆ και διαγγελεῖτε σαλπιγγος φωνῇ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδομῳ τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἰλασμοῦ διαγγελεῖτε σαλπιγγὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ ὑμῶν και ἀγιασέτε τὸ ἐτος τὸ πεντηκοστόν ἐνιαυτὸν και διαβόησετε ἀφ᾽ ἐσθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πᾶσιν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν ἐνιαυτός ἀφ᾽ ἐσθῆς σημασία αὕτη εἶναι ὑμῖν και ἀπελευσεται εἰς ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ και ἕκαστος εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἀπελευσέσθῃ ἀφ᾽ ἐσθῆς σημασία αὕτη τὸ ἐτος τὸ πεντηκοστόν ἐνιαυτός εἶναι ὑμῖν οὐ σπερεῖτε οὐδὲ ἀμῆσετε τὰ αὐτομάτα ἀναβαίνοντα αὐτῆς και οὐ τρυγήσετε τὰ ἡγιασμένα αὐτῆς ὅτι ἀφ᾽ ἐσθῆς σημασία ἐστὶν ἅγιον εἶναι ὑμῖν ἀπὸ τῶν πεδίων φαγεσθῇ τὰ γέννηματα αὐτῆς ἐν τῷ ἐτεί τῆς ἀφ᾽ ἐσθῆς σημασία αὐτῆς ἐπανελευσεται ἕκαστος εἰς τὴν κτήσιν αὐτοῦ ἐὰν δὲ ἀποδῶ πράσιν τῷ πλησίον σου ἐὰν και κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον σου μὴ θλιβέτω ἀνθρώπος τὸν πλησίον κατὰ ἀριθμὸν ἐτῶν μετὰ τὴν σημασίαν κτήσῃ παρὰ τοῦ πλησίον κατὰ ἀριθμὸν ἐνιαυτῶν γέννημάτων ἀποδωσεται σοὶ καθότι ἀν πλείον τῶν ἐτῶν πληθύνῃ τὴν ἐγκτήσιν αὐτοῦ και καθότι ἀν ἐλάττον τῶν ἐτῶν ἐλαττώσῃ τὴν κτήσιν αὐτοῦ ὅτι ἀριθμὸν γέννημάτων αὐτοῦ οὕτως ἀποδωσεται σοὶ μὴ θλιβέτω ἀνθρώπος τὸν πλησίον και φοβηθήσῃ κυρίον τὸν θεὸν σου ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν και ποιήσετε πάντα τὰ δικαιώματα μου και πᾶσας τὰς κρίσεις μου και φυλάξασθε και ποιήσετε αὐτὰ και κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς πεποιθότες και δώσει ἡ γῇ τὰ ἐκφορία αὐτῆς και φαγεσθῇ εἰς πλησμονὴν και κατοικήσετε πεποιθότες ἐπ αὐτῆς ἐὰν δὲ λέγητε τί φαγομεῖθα ἐν τῷ ἐτεί τῷ ἐβδομῳ τουτῷ ἐὰν μὴ σπειρωμέν μὴδὲ συναγαγώμεν τὰ γέννηματα ἡμῶν και ἀποστελῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν ἐν τῷ ἐτεί τῷ ἕκτῳ και ποιήσει τὰ γέννηματα αὐτῆς εἰς τὰ τρία ἐτῆ και σπερεῖτε τὸ ἐτος τὸ οὐδοὸν και φαγεσθῇ ἀπὸ τῶν γέννημάτων παλαιὰ ἐὼς τοῦ ἐτους τοῦ ἐνατοῦ ἐὼς ἀν ἐλθῇ τὸ γέννημα αὐτῆς φαγεσθῇ παλαιὰ παλαιῶν και ἡ γῇ οὐ πραθήσεται εἰς βεβαίωσιν ἐμὴ γὰρ ἐστὶν ἡ γῇ διότι προσηλύτοι και παροικοὶ ὑμεῖς ὅστε ἐναντίον μου και κατὰ πᾶσαν γῆν κατασχεσεὺς ὑμῶν λυτρά δώσετε τῆς γῆς ἐὰν δὲ πενήται ὁ ἀδελφὸς σου ὁ μετὰ σου και ἀποδῶται ἀπὸ τῆς κατασχεσεὺς αὐτοῦ και ἐλθῇ ὁ ἀγχιστευὼν ἐγγίζων ἐγγίστα αὐτοῦ και λυτρωσεται τὴν πράσιν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐὰν δὲ μὴ ἡ τινὶ ὁ ἀγχιστευὼν και εὐπορηθῇ τῇ χεὶρὶ και εὐρεθῇ αὐτῷ τὸ ἱκανὸν λυτρά αὐτοῦ και συλλογίζεται τὰ ἐτῆ τῆς πράσεως αὐτοῦ και ἀποδώσει ὁ ὑπερέχει τῷ ἀνθρώπῳ ὃ ἀπέδοτο ἑαυτὸν αὐτῷ και ἀπελευσεται εἰς τὴν κατασχεσὶν αὐτοῦ ἐὰν δὲ μὴ εὐπορηθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὸ ἱκανὸν ὥστε ἀποδοῦναι αὐτῷ και ἐστὶν ἡ πράσις τῷ κτησαμένῳ αὐτὰ ἐὼς τοῦ ἕκτου ἐτους τῆς ἀφ᾽ ἐσθῆς και ἐξέλυσεται τῇ ἀφ᾽ ἐσθῆς και ἀπελευσεται εἰς τὴν κατασχεσὶν αὐτοῦ ἐὰν δὲ τίς ἀποδῶται οἰκίαν οἰκῆτην ἐν πόλει τετελειωμένη και ἐστὶν ἡ λυτρωσίς αὐτῆς ἐὼς πληρωθῇ ἐνιαυτός ἡμερῶν ἐστὶν ἡ λυτρωσίς αὐτῆς ἐὰν δὲ μὴ λυτρωθῇ ἐὼς ἀν πληρωθῇ αὐτῆς ἐνιαυτός ὅλος κυρωθήσεται ἡ οἰκία ἡ οὐσα ἐν πόλει τῇ ἐχούσῃ τείχος βεβαίως τῷ κτησαμένῳ αὐτὴν εἰς τὰς γενεὰς αὐτοῦ και οὐκ ἐξέλυσεται ἐν τῇ ἀφ᾽ ἐσθῆς αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαυλῶσιν αἱ οὐκ ἐστὶν ἐν

αυταις τειχος κυκλω προς τον αγρον της γης λογισθητωσαν λυτρωται δια παντος εσονται και εν τη αφεσει εξελευσονται και αι πολεις των λευιτων οικιαι των πολεων αυτων κατασχεσεως λυτρωται δια παντος εσονται τοις λευιταις και ος αν λυτρωσαμενος παρα των λευιτων και εξελευσεται η διαπρασις αυτων οικιων πολεως κατασχεσεως αυτων εν τη αφεσει οτι οικιαι των πολεων των λευιτων κατασχεσις αυτων εν μεσω υιων ισραηλ και οι αγροι οι αφωρισμενοι ταις πολεσιν αυτων ου πραθησονται οτι κατασχεσις αιωνια τουτο αυτων εστιν εαν δε πενηται ο αδελφος σου και αδυνατηση ταις χερσιν παρα σοι αντιλημψη αυτου ως προσηλυτου και παροικου και ζησεται ο αδελφος σου μετα σου ου λημψη παρ αυτου τοκον ουδε επι πληθει και φοβηθηση τον θεον σου εγω κυριος και ζησεται ο αδελφος σου μετα σου το αργυριον σου ου δωσεις αυτω επι τοκω και επι πλεονασμον ου δωσεις αυτω τα βρωματα σου εγω κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου δουναι υμιν την γην χανααν ωστε ειναι υμων θεος εαν δε ταπεινωθη ο αδελφος σου παρα σοι και πραθη σοι ου δουλευσει σοι δουλειαν οικετου ως μισθωτος η παροικος εσται σοι εως του ετους της αφεσεως εργαται παρα σοι και εξελευσεται τη αφεσει και τα τεκνα αυτου μετ αυτου και απελευσεται εις την γενεαν αυτου εις την κατασχεσιν την πατρικην αποδραμειται διοτι οικεται μου εισιν ουτοι ους εξηγαγον εκ γης αιγυπτου ου πραθησεται εν πρασει οικετου ου κατατενεις αυτον εν τω μοχθω και φοβηθηση κυριον τον θεον σου και παις και παιδισκη οσοι αν γενωνται σοι απο των εθνων οσοι κυκλω σου εισιν απ αυτων κτησεσθε δουλων και δουλην και απο των υιων των παροικων των οντων εν υμιν απο τουτων κτησεσθε και απο των συγγενων αυτων οσοι αν γενωνται εν τη γη υμων εστωσαν υμιν εις κατασχεσιν και καταμεριετε αυτους τοις τεκνοις υμων μεθ υμας και εσονται υμιν κατοχιμοι εις τον αιωνα των αδελφων υμων των υιων ισραηλ εκαστος τον αδελπον αυτου ου κατατενει αυτον εν τοις μοχθοις εαν δε ευρη η χειρ του προσηλυτου η του παροικου του παρα σοι και απορηθεις ο αδελφος σου πραθη τω προσηλυτω η τω παροικω τω παρα σοι εκ γενετης προσηλυτω μετα το πραθηναι αυτω λυτρωσις εσται αυτω εις των αδελφων αυτου λυτρωσεται αυτον αδελφος πατρος αυτου η υιος αδελφου πατρος λυτρωσεται αυτον η απο των οικειων των σαρκων αυτου εκ της φυλης αυτου λυτρωσεται αυτον εαν δε ευπορηθεις ταις χερσιν λυτρωσεται εαυτον και συλλογιεται προς τον κεκτημενον αυτον απο του ετους ου απεδото εαυτον αυτω εως του ενιαυτου της αφεσεως και εσται το αργυριον της πρασεως αυτου ως μισθιου ετος εξ ετους εσται μετ αυτου εαν δε τινη πλειον των ετων η προς ταυτα αποδωσει τα λυτρα αυτου απο του αργυριου της πρασεως αυτου εαν δε ολιγον καταλειφθη απο των ετων εις τον ενιαυτον της αφεσεως και συλλογιεται αυτω κατα τα ετη αυτου και αποδωσει τα λυτρα αυτου ως μισθωτος ενιαυτον εξ ενιαυτου εσται μετ αυτου ου κατατενεις αυτον εν τω μοχθω ενωπιον σου εαν δε μη λυτρωται κατα ταυτα εξελευσεται εν τω ετει της αφεσεως αυτος και τα παιδια αυτου μετ αυτου οτι εμοι οι υιοι ισραηλ οικεται παιδες μου ουτοι εισιν ους εξηγαγον εκ γης αιγυπτου εγω κυριος ο θεος υμων ου ποιησετε υμιν αυτοις χειροποιητα ουδε γλυπτα ουδε στηλην αναστησετε υμιν ουδε λιθον σκοπον θησετε εν τη γη υμων προσκυνησαι αυτω εγω ειμι κυριος ο θεος υμων τα σαββατα μου φυλαξεσθε και απο των αγιων μου

φοβηθήσεσθε εγω ειμι κυριος εαν τοις προσταγμασιν μου πορευησθε και τας εντολας μου φυλασσησθε και ποιησητε αυτας και δωσω τον υετον υμιν εν καιρω αυτου και η γη δωσει τα γεννηματα αυτης και τα ξυλα των πεδιων αποδωσει τον καρπον αυτων και καταλημψεται υμιν ο αλοητος τον τρυγητον και ο τρυγητος καταλημψεται τον σπορον και φαγεσθε τον αρτον υμων εις πλησμονην και κατοικησετε μετα ασφαλειας επι της γης υμων και πολεμος ου διελευσεται δια της γης υμων και δωσω ειρηνην εν τη γη υμων και κοιμηθήσεσθε και ουκ εσται υμας ο εκφοβων και απολω θηρια πονηρα εκ της γης υμων και διωξεσθε τους εχθρους υμων και πεσουνται εναντιον υμων φονω και διωζονται εξ υμων πεντε εκατον και εκατον υμων διωζονται μυριαδας και πεσουνται οι εχθροι υμων εναντιον υμων μαχαира και επιβλειψω εφ υμας και αυξανω υμας και πληθυνω υμας και στήσω την διαθηκην μου μεθ υμων και φαγεσθε παλαια και παλαια παλαιων και παλαια εκ προσωπου νεων εξοισετε και θησω την διαθηκην μου εν υμιν και ου βδελυζεται η ψυχη μου υμας και εμπεριπατησω εν υμιν και εσομαι υμων θεος και υμεις εσεσθε μου λαος εγω ειμι κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου οντων υμων δουλων και συντριψα τον δεσμον του ζυγου υμων και ηγαγον υμας μετα παρρησιας εαν δε μη υπακουσητε μου μηδε ποιησητε τα προσταγματα μου ταυτα αλλα απειθησθε αυτοις και τοις χρημασιν μου προσοχθιση η ψυχη υμων ωστε υμας μη ποιειν πασας τας εντολας μου ωστε διασκεδασαι την διαθηκην μου και εγω ποιησω ουτως υμιν και επισυστησω εφ υμας την αποριαν την τε ψωραν και τον ικτερον και σφακελιζοντας τους οφθαλμους υμων και την ψυχην υμων εκτηκουσαν και σπερειτε δια κενης τα σπερματα υμων και εδονται οι υπεναντιοι υμων και επιστησω το προσωπον μου εφ υμας και πεσεισθε εναντιον των εχθρων υμων και διωζονται υμας οι μισουντες υμας και φευξεσθε ουθενος διωκοντος υμας και εαν εως τουτου μη υπακουσητε μου και προσθησω του παιδευσαι υμας επτακις επι ταις αμαρτιας υμων και συντριψω την υβριν της υπερηφανιας υμων και θησω τον ουρανον υμιν σιδηρουν και την γην υμων ωσει χαλκην και εσται εις κενον η ισχυς υμων και ου δωσει η γη υμων τον σπορον αυτης και το ξυλον του αγρου υμων ου δωσει τον καρπον αυτου και εαν μετα ταυτα πορευησθε πλαγιοι και μη βουλησθε υπακουειν μου προσθησω υμιν πληγας επτα κατα τας αμαρτίας υμων και αποστελω εφ υμας τα θηρια τα αγρια της γης και κατεδετα υμας και εξαναλωσει τα κτηνη υμων και ολιγοστους ποιησει υμας και ερημωθησονται αι οδοι υμων και επι τουτοις εαν μη παιδευθητε αλλα πορευησθε προς με πλαγιοι πορευεσθαι καγω μεθ υμων θυμω πλαγιω και παταξω υμας καγω επτακις αντι των αμαρτιων υμων και επαξω εφ υμας μαχαίραν εκδικουσαν δικην διαθηκης και καταφευξεσθε εις τας πολεις υμων και εξαποστελω θανατον εις υμας και παραδοθησεσθε εις χειρας εχθρων εν τω θλιψαι υμας σιτοδεια αρτων και πεψουσιν δεκα γυναικες τους αρτους υμων εν κλιβανω ενι και αποδωσουσιν τους αρτους υμων εν σταθμω και φαγεσθε και ου μη εμπλησθητε εαν δε επι τουτοις μη υπακουσητε μου και πορευησθε προς με πλαγιοι και αυτος πορευεσθαι μεθ υμων εν θυμω πλαγιω και παιδευσω υμας εγω επτακις κατα τας αμαρτίας υμων και φαγεσθε τας σαρκας των υιων υμων και τας σαρκας των θυγατερων υμων φαγεσθε και ερημωσω τας στηλας υμων και εξολεθρευσω τα ξυλινα χειροποι-

ητα υμων και θησω τα κωλα υμων επι τα κωλα των ειδωλων υμων και προσοχθιει η ψυχη μου υμιν και θησω τας πολεις υμων ερημους και εξερημωσω τα αγια υμων και ου μη οσφρανθω της οσμης των θυσιων υμων και εξερημωσω εγω την γην υμων και θαυμασονται επι αυτη οι εχθροι υμων οι ενοικουντες εν αυτη και διασπερω υμας εις τα εθνη και εξαναλωσει υμας επιπορευομενη η μαχαира και εσται η γη υμων ερημος και αι πολεις υμων εσονται ερημοι τοτε ευδοκησει η γη τα σαββατα αυτης και πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης και υμεις εσεσθε εν τη γη των εχθρων υμων τοτε σαββατιει η γη και ευδοκησει τα σαββατα αυτης πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης σαββατιει α ουκ εσαββατισεν εν τοις σαββατοις υμων ηνικα κατακειτε αυτην και τοις καταλειφθεισιν εξ υμων επαξω δειλιαν εις την καρδιαν αυτων εν τη γη των εχθρων αυτων και διωζεται αυτοους φωνη φυλλου φερομενου και φευξονται ως φευγοντες απο πολεμου και πεσουνται ουθενος διωκοντος και υπεροψεται ο αδελφος τον αδελφον ωσει εν πολεμω ουθενος κατατρεχοντος και ου δυνησεσθε αντιστηναι τοις εχθροις υμων και απολεισθε εν τοις εθνεσιν και κατεδεται υμας η γη των εχθρων υμων και οι καταλειφθεντες απ υμων καταφθαρησονται δια τας αμαρτιας υμων εν τη γη των εχθρων αυτων ταχισονται και εξαγορευσουσιν τας αμαρτιας αυτων και τας αμαρτιας των πατερων αυτων οτι παρεβησαν και υπερειδον με και οτι επορευθησαν εναντιον μου πλαγιοι και εγω επορευθην μετ αυτων εν θυμω πλαγιω και απολω αυτοους εν τη γη των εχθρων αυτων τοτε εντραπησεται η καρδια αυτων η απεριτμητος και τοτε ευδοκησουσιν τας αμαρτιας αυτων και μνησθησομαι της διαθηκης ιακωβ και της διαθηκης ισαακ και της διαθηκης αβρααμ μνησθησομαι και της γης μνησθησομαι και η γη εγκαταλειφθησεται υπ αυτων τοτε προσδεζεται η γη τα σαββατα αυτης εν τω ερημωθηναι αυτην δι αυτοους και αυτοι προσδεζονται τας αυτων ανομιας ανθ ων τα κριματα μου υπερειδον και τοις προσταγμασιν μου προσωχθισαν τη ψυχη αυτων και ουδ ως οντων αυτων εν τη γη των εχθρων αυτων ουχ υπερειδον αυτοους ουδε προσωχθισα αυτοις ωστε εξαναλωσαι αυτοους του διασκεδασαι την διαθηκην μου την προς αυτοους οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων και μνησθησομαι αυτων της διαθηκης της προτερας οτε εξηγαγον αυτοους εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας εναντι των εθνων του ειναι αυτων θεος εγω ειμι κυριος ταυτα τα κριματα και τα προσταγματα και ο νομος ον εδωκεν κυριος ανα μεσον αυτου και ανα μεσον των υιων ισραηλ εν τω ορει σινα εν χειρι μωυση και ελαλησεν κυριος προς μωυση λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις αυτοις ος αν ευξηται ευχην ωστε τιμην της ψυχης αυτου τω κυριω εσται η τιμη του αρσενος απο εικοσαετους εως εξηκονταετους εσται αυτου η τιμη πεντηκοντα διδραχμα αργυριου τω σταθμω τω αγιω της δε θηλειας εσται η συντιμησις τριακοντα διδραχμα εαν δε απο πενταετους εως εικοσι ετων εσται η τιμη του αρσενος εικοσι διδραχμα της δε θηλειας δεκα διδραχμα απο δε μηνιαιου εως πενταετους εσται η τιμη του αρσενος πεντε διδραχμα αργυριου της δε θηλειας τρια διδραχμα εαν δε απο εξηκονταετων και επανω εαν μεν αρσεν η εσται η τιμη πεντεκαιδεκα διδραχμα αργυριου εαν δε θηλεια δεκα διδραχμα εαν δε ταπεινος η τη τιμη στησεται εναντιον του ιερεως και τιμησεται αυτον ο ιερευσ καθαπερ ισχυει η χειρ του ευξαμενου τιμησεται αυτον ο ιερευσ εαν

δε απο των κτηνων των προσφερομενων απ αυτων δωρον τω κυριω ος αν δω απο τουτων τω κυριω εσται αγιον ουκ αλλαξει αυτο καλον πονηρω ουδε πονηρον καλω εαν δε αλλασσων αλλαξη αυτο κτηνος κτηνει εσται αυτο και το αλλαγμα αγια εαν δε παν κτηνος ακαθαρτον αφ ων ου προσφερεται απ αυτων δωρον τω κυριω στησει το κτηνος εναντι του ιερεως και τιμησεται αυτο ο ιερευσ ανα μεσον καλου και ανα μεσον πονηρου και καθοτι αν τιμησεται ο ιερευσ ουτως στησεται εαν δε λυτρουμενος λυτρωσεται αυτο προσθησει το επιπεμπτον προς την τιμην αυτου και ανθρωπος ος αν αγιαση την οικιαν αυτου αγιαν τω κυριω και τιμησεται αυτην ο ιερευσ ανα μεσον καλης και ανα μεσον πονηρας ως αν τιμησεται αυτην ο ιερευσ ουτως σταθησεται εαν δε ο αγιασας αυτην λυτρωται την οικιαν αυτου προσθησει επ αυτο το επιπεμπτον του αργυριου της τιμης και εσται αυτω εαν δε απο του αγρου της κατασχεσεως αυτου αγιαση ανθρωπος τω κυριω και εσται η τιμη κατα τον σπορον αυτου κορου κριθων πεντηκοντα διδραχμα αργυριου εαν δε απο του ενιαυτου της αφεσεως αγιαση τον αγρον αυτου κατα την τιμην αυτου στησεται εαν δε εσχατον μετα την αφεσιν αγιαση τον αγρον αυτου προσλογιεται αυτο ο ιερευσ το αργυριον επι τα ετη τα επιλοιπα εως εις τον ενιαυτον της αφεσεως και ανθυφαιρεθησεται απο της συντιμησης αυτου εαν δε λυτρωται τον αγρον ο αγιασας αυτον προσθησει το επιπεμπτον του αργυριου προς την τιμην αυτου και εσται αυτω εαν δε μη λυτρωται τον αγρον και αποδωται τον αγρον ανθρωπω ετερω ουκετι μη λυτρωσεται αυτον αλλ εσται ο αγρος εξεληλυθυιας της αφεσεως αγιος τω κυριω ωσπερ η γη η αφωρισμενη τω ιερει εσται κατασχεσις εαν δε απο του αγρου ου κεκτηται ος ουκ εστιν απο του αγρου της κατασχεσεως αυτου αγιαση τω κυριω λογιεται προς αυτον ο ιερευσ το τελος της τιμης εκ του ενιαυτου της αφεσεως και αποδωσει την τιμην εν τη ημερα εχεινη αγιον τω κυριω και εν τω ενιαυτω της αφεσεως αποδοθησεται ο αγρος τω ανθρωπω παρ ου κεκτηται αυτον ου ην η κατασχεσις της γης και πασα τιμη εσται σταθμιοις αγιοις εικοσι οβολοι εσται το διδραχμον και παν πρωτοτοκον ο αν γεννηται εν τοις κτηνεσιν σου εσται τω κυριω και ου καθαγιασει ουθεις αυτο εαν τε μοσχον εαν τε προβατον τω κυριω εστιν εαν δε των τετραποδων των ακαθαρτων αλλαξει κατα την τιμην αυτου και προσθησει το επιπεμπτον προς αυτο και εσται αυτω εαν δε μη λυτρωται πραθησεται κατα το τιμημα αυτου παν δε αναθημα ο εαν αναθη ανθρωπος τω κυριω απο παντων οσα αυτω εστιν απο ανθρωπου εως κτηνους και απο αγρου κατασχεσεως αυτου ουκ αποδωσεται ουδε λυτρωσεται παν αναθημα αγιον αγιων εσται τω κυριω και παν ο εαν ανατεθη απο των ανθρωπων ου λυτρωθησεται αλλα θανατω θανατωθησεται πασα δεκατη της γης απο του σπερματος της γης και του καρπου του ξυλινου τω κυριω εστιν αγιον τω κυριω εαν δε λυτρωται λυτρω ανθρωπος την δεκατην αυτου το επιπεμπτον προσθησει προς αυτο και εσται αυτω και πασα δεκατη βωων και προβατων και παν ο εαν ελθη εν τω αριθμω υπο την ραβδον το δεκατον εσται αγιον τω κυριω ουκ αλλαξεις καλον πονηρω εαν δε αλλασσων αλλαξης αυτο και το αλλαγμα αυτου εσται αγιον ου λυτρωθησεται αυται εισιν αι εντολαι ας ενετειλατο κυριος τω μωυση προς τους υιους ισραηλ εν τω ορει σινα

και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ερημω τη σινα εν τη

σκηνη του μαρτυριου εν μια του μηνος του δευτερου ετους δευτερου εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου λεγων λαβετε αρχην πασης συναγωγης υιων ισραηλ κατα συγγενειας αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον εξ ονοματος αυτων κατα κεφαλην αυτων πας αρσην απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν δυναμει ισραηλ επισκεψασθε αυτοους συν δυναμει αυτων συ και ααρων επισκεψασθε αυτοους και μεθ υμων εσονται εκαστος κατα φυλην εκαστου αρχοντων κατ οικους πατριων εσονται και ταυτα τα ονοματα των ανδρων οιτινες παραστησονται μεθ υμων των ρουβην ελισουρ υιος σεδιουρ των συμειων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι των ιουδα νασσων υιος αμιναδαβ των ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ των ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων των υιων ιωσηφ των εφραιμ ελισαμα υιος εμιουδ των μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ των βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι των δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι των ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν των γαδ ελισαφ υιος ραγουηλ των νεφθαλι αχιρε υιος αιναν ουτοι επικλητοι της συναγωγης αρχοντες των φυλων κατα πατριας χιλιαρχοι ισραηλ εισιν και ελαβεν μωυσης και ααρων τους ανδρας τουτους τους ανακληθεντας εξ ονοματος και πασαν την συναγωγην συνηγαγον εν μια του μηνος του δευτερου ετους και επηξονουσαν κατα γενεσεις αυτων κατα πατριας αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων απο εικοσαετους και επανω παν αρσενικον κατα κεφαλην αυτων ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και επεσκεπησαν εν τη ερημω τη σινα και εγενοντο οι υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ρουβην εξ και τεσσαραχοντα χιλιαδες και πενταχοσιοι τοις υιοις συμειων κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης συμειων εννεα και πεντηκοντα χιλιαδες και τριαχοσιοι τοις υιοις ιουδα κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ιουδα τεσσαρες και εβδομηκοντα χιλιαδες και εξαχοσιοι τοις υιοις ισσαχαρ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ισσαχαρ τεσσαρες και πεντηκοντα χιλιαδες και τετραχοσιοι τοις υιοις ζαβουλων κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ζαβουλων επτα και πεντηκοντα χιλιαδες και τετραχοσιοι τοις υιοις ιωσηφ υιοις εφραιμ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης εφραιμ τεσσαραχοντα χιλιαδες και πενταχοσιοι τοις υιοις μανασση κα-

τα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης μανασση δυο και τριακοντα χιλιαδες και διακοσιοι τοις υιοις βενιαμιν κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης βενιαμιν πεντε και τριακοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι τοις υιοις γαδ κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης γαδ πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και πεντηκοντα τοις υιοις δαν κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης δαν δυο και εξηκοντα χιλιαδες και επτακοσιοι τοις υιοις ασση κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης ασση μια και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι τοις υιοις νεφθαλι κατα συγγενειας αυτων κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων κατα αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων παντα αρσενικα απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος εν τη δυναμει η επισκεψις αυτων εκ της φυλης νεφθαλι τρεις και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι αυτη η επισκεψις ην επεσκεψαντο μωυσης και ααρων και οι αρχοντες ισραηλ δωδεκα ανδρες ανηρ εις κατα φυλην μιαν κατα φυλην οικων πατριας ησαν και εγενετο πασα η επισκεψις υιων ισραηλ συν δυναμει αυτων απο εικοσαετους και επανω πας ο εκπορευομενος παραταξασθαι εν ισραηλ εξακοσιαι χιλιαδες και τρισχιλιοι και πεντακοσιοι και πεντηκοντα οι δε λειuitαι εκ της φυλης πατριας αυτων ουκ επεσκεπησαν εν τοις υιοις ισραηλ και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ορα την φυλην την λειui ου συνεπισκεψη και τον αριθμον αυτων ου λημψη εν μεσω των υιων ισραηλ και συ επιστησον τους λειuitας επι την σκηνην του μαρτυριου και επι παντα τα σκευη αυτης και επι παντα οσα εστιν εν αυτη αυτοι αρουσιν την σκηνην και παντα τα σκευη αυτης και αυτοι λειτουργησουσιν εν αυτη και κυκλω της σκηνης παρεμβολουσιν και εν τω εξαιρειν την σκηνην καθελουσιν αυτην οι λειuitαι και εν τω παρεμβαλλειν την σκηνην αναστησουσιν και ο αλλογενης ο προσπορευομενος αποθανετω και παρεμβολουσιν οι υιοι ισραηλ ανηρ εν τη εαυτου ταξει και ανηρ κατα την εαυτου ηγεμονιαν συν δυναμει αυτων οι δε λειuitαι παρεμβαλετωσαν εναντιον κυριου κυκλω της σκηνης του μαρτυριου και ουκ εσται αμαρτημα εν υιοις ισραηλ και φυλαξουσιν οι λειuitαι αυτοι την φυλακην της σκηνης του μαρτυριου και εποισαν οι υιοι ισραηλ κατα παντα α ενετειλατο κυριος τω μωυση και ααρων ουτως εποισαν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων ανθρωπος εχομενος αυτου κατα ταγμα κατα σημειας κατ οικους πατριων αυτων παρεμβαλετωσαν οι υιοι ισραηλ εναντιοι

κυκλω της σκηνης του μαρτυριου παρεμβολουσιν οι υιοι ισραηλ και οι παρεμβαλλοντες πρωτοι κατ ανατολας ταγμα παρεμβολης ιουδα συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων ιουδα ναασσων υιος αμιναδαβ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρες και εβδομηκοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης ισασχαρ και ο αρχων των υιων ισασχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρες και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης ζαβουλων και ο αρχων των υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι επτα και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι παντες οι επεσκεμμενοι εκ της παρεμβολης ιουδα εκατον ογδοηκοντα χιλιαδες και εξακισχιλιοι και τετρακοσιοι συν δυναμει αυτων πρωτοι εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης ρουβην προς λιβα συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων ρουβην ελίσουρ υιος σεδιουρ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι εξ και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης συμειων και ο αρχων των υιων συμειων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι εννεα και πεντηκοντα χιλιαδες και τριακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης γαδ και ο αρχων των υιων γαδ ελίσαφ υιος ραγουηλ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και πεντηκοντα παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης ρουβην εκατον πεντηκοντα μια χιλιαδες και τετρακοσιοι και πεντηκοντα συν δυναμει αυτων δευτεροι εξαρουσιν και αρθησεται η σκηνη του μαρτυριου και η παρεμβολη των λευιτων μεσον των παρεμβολων ως και παρεμβαλ-λουσιν ουτως και εξαρουσιν εκαστος εχομενος καθ ηγεμονιαν ταγμα παρεμβολης εφραιμ παρα θαλασσαν συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων εφραιμ ελίσαμα υιος εμιουδ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχο-μενοι φυλης μανασση και ο αρχων των υιων μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι δυο και τριακοντα χιλια-δες και διακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης βενιαμιν και ο αρχων των υιων βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι δυναμεις αυτου οι ε-πεσκεμμενοι πεντε και τριακοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης εφραιμ εκατον χιλιαδες και οκτακισχι-λιοι και εκατον συν δυναμει αυτων τριτοι εξαρουσιν ταγμα παρεμβο-λης δαν προς βορραν συν δυναμει αυτων και ο αρχων των υιων δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι δυο και εξηκο-ντα χιλιαδες και επτακοσιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι αυτου φυλης ασηρ και ο αρχων των υιων ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι μια και τεσσαρακοντα χιλιαδες και πεντακο-σιοι και οι παρεμβαλλοντες εχομενοι φυλης νεφθαλι και ο αρχων των υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν δυναμεις αυτου οι επεσκεμμενοι τρεις και πεντηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι παντες οι επεσκεμμενοι της παρεμβολης δαν εκατον και πεντηκοντα επτα χιλιαδες και εξακοσιοι εσχατοι εξαρουσιν κατα ταγμα αυτων αυτη η επισκεψις των υιων ισ-ραηλ κατ οικους πατριων αυτων πασα η επισκεψις των παρεμβολων συν ταις δυναμεσιν αυτων εξακοσιαι χιλιαδες και τρισχιλιοι πεντα-κοσιοι πεντηκοντα οι δε λευιται ου συνεπεσκεπησαν εν αυτοις καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και εποιησαν οι υιοι ισραηλ παντα οσα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως παρενεβαλον κατα ταγμα αυτων

και ουτως εξηρον εκαστος εχομενοι κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων και αυται αι γενεσεις ααρων και μωυση εν η ημερα ελαλησεν κυριος τω μωυση εν ορει σινα και ταυτα τα ονοματα των υιων ααρων πρωτοτοκος ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ ταυτα τα ονοματα των υιων ααρων οι ιερεις οι ηλειμμενοι ους ετελειωσαν τας χειρας αυτων ιερατευειν και ετελευτησεν ναδαβ και αβιουδ εναντι κυριου προσφεροντων αυτων πυρ αλλοτριον εναντι κυριου εν τη ερημω σινα και παιδια ουκ ην αυτοις και ιερατευσεν ελεαζαρ και ιθαμαρ μετ ααρων του πατρος αυτων και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε την φυλην λευι και στησεις αυτους εναντιον ααρων του ιερεως και λειτουργησουσιν αυτω και φυλαξουσιν τας φυλακας αυτου και τας φυλακας των υιων ισραηλ εναντι της σκηνης του μαρτυριου εργαζεσθαι τα εργα της σκηνης και φυλαξουσιν παντα τα σκευη της σκηνης του μαρτυριου και τας φυλακας των υιων ισραηλ κατα παντα τα εργα της σκηνης και δωσεις τους λευιτας ααρων και τοις υιοις αυτου τοις ιερευσιν δομα δεδομενοι ουτοι μοι εισιν απο των υιων ισραηλ και ααρων και τους υιους αυτου καταστησεις επι της σκηνης του μαρτυριου και φυλαξουσιν την ιερατειαν αυτων και παντα τα κατα τον βωμον και εσω του καταπετασματος και ο αλλογενης ο αποτομενος αποθανειται και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων και εγω ιδου ειληφα τους λευιτας εκ μεσου των υιων ισραηλ αντι παντος πρωτοτοκου διανοιγοντος μητραν παρα των υιων ισραηλ λυτρα αυτων εσονται και εσονται εμοι οι λευιται εμοι γαρ παν πρωτοτοκον εν η ημερα επαταξα παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτου ηγιασα εμοι παν πρωτοτοκον εν ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους εμοι εσονται εγω κυριος και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ερημω σινα λεγων επισκεψαι τους υιους λευι κατ οικους πατριων αυτων κατα δημους αυτων κατα συγγενειας αυτων παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω επισκεψασθε αυτους και επεσκεψαντο αυτους μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου ον τροπον συνεταξεν αυτοις κυριος και ησαν ουτοι οι υιοι λευι εξ ονοματων αυτων γεδσων κααθ και μεραρι και ταυτα τα ονοματα των υιων γεδσων κατα δημους αυτων λοβενη και σεμει και υιοι κααθ κατα δημους αυτων αμραμ και ισασαφ χεβρων και οζιηλ και υιοι μεραρι κατα δημους αυτων μοολι και μουσι ουτοι εισιν δημοι των λευιτων κατ οικους πατριων αυτων τω γεδσων δημος του λοβενη και δημος του σεμει ουτοι δημοι του γεδσων η επισκεψις αυτων κατα αριθμον παντος αρσενικου απο μηνιαιου και επανω η επισκεψις αυτων επταχισχilioι και πεντακοσιοι και υιοι γεδσων οπισω της σκηνης παρα θαλασσαν παρεμβαλουσιν και ο αρχων οικου πατριας του δημου του γεδσων ελισαφ υιος λαηλ και η φυλακη υιων γεδσων εν τη σκηνη του μαρτυριου η σκηνη και το καλυμμα και το κατακαλυμμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου και τα ιστια της αυλης και το καταπετασμα της πυλης της αυλης της ουσης επι της σκηνης και τα καταλοιπα παντων των εργων αυτου τω κααθ δημος ο αμραμ και δημος ο σαχαρι και δημος ο χεβρων και δημος ο οζιηλ ουτοι εισιν δημοι του κααθ κατα αριθμον παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω οκταχισχilioι και εξακοσιοι φυλασσοντες τας φυλακας των αγιων οι δημοι των υιων κααθ παρεμβαλουσιν εκ πλαγιων της σκηνης κατα λιβα και ο αρχων οικου πατριων των δημων του κααθ ελισαφαν υιος οζιηλ και η φυλακη αυτων η κιβωτος και η τραπεζα και η λυχνια και

τα θυσιαστήρια και τα σκευη του αγίου οσα λειτουργουσιν εν αυτοις και το κατακαλυμμα και παντα τα εργα αυτων και ο αρχων επι των αρχοντων των λευιτων ελεαζαρ ο υιος ααρων του ιερεως καθεσταμενος φυλασσειν τας φυλακας των αγιων τω μεραρι δημος ο μοολι και δημος ο μουσι ουτοι εισιν δημοι μεραρι η επισκεψις αυτων κατα αριθμον παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω εξακισχιλιοι και πεντηκοντα και ο αρχων οικου πατριων του δημου του μεραρι σουριηλ υιος αβιχαιλ εκ πλαγιων της σκηνης παρεμβολουσιν προς βορραν η επισκεψις η φυλακη υιων μεραρι τας κεφαλιδας της σκηνης και τους μοχλους αυτης και τους στυλους αυτης και τας βασεις αυτης και παντα τα σκευη αυτων και τα εργα αυτων και τους στυλους της αυλης κυκλω και τας βασεις αυτων και τους πασσαλους και τους καλους αυτων και οι παρεμβαλλοντες κατα προσωπον της σκηνης του μαρτυριου απ ανατολης μωυσης και ααρων και οι υιοι αυτου φυλασσοντες τας φυλακας του αγιου εις τας φυλακας των υιων ισραηλ και ο αλλογενης ο αποτομενος αποθανειται πασα η επισκεψις των λευιτων ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου κατα δημους αυτων παν αρσενικον απο μηνιαιου και επανω δυο και εικοσι χιλιαδες και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων επισκεψαι παν πρωτοτοκον αρσεν των υιων ισραηλ απο μηνιαιου και επανω και λαβε τον αριθμον εξ ονοματος και λημψη τους λευιτας εμοι εγω κυριος αντι παντων των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ και τα κτηνη των λευιτων αντι παντων των πρωτοτοκων εν τοις κτηνεσιν των υιων ισραηλ και επεσκεψατο μωυσης ον τροπον ενετειλατο κυριος παν πρωτοτοκον εν τοις υιοις ισραηλ και εγενοντο παντα τα πρωτοτοκα τα αρσενικα κατα αριθμον εξ ονοματος απο μηνιαιου και επανω εκ της επισκεψεως αυτων δυο και εικοσι χιλιαδες τρεις και εβδομηκοντα και διακοσιοι και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε τους λευιτας αντι παντων των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ και τα κτηνη των λευιτων αντι των κτηνων αυτων και εσονται εμοι οι λευιται εγω κυριος και τα λυτρα τριων και εβδομηκοντα και διακοσιων οι πλεοναζοντες παρα τους λευιτας απο των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ και λημψη πεντε σικλους κατα κεφαλην κατα το διδραχμον το αγιον λημψη εικοσι οβολους του σικλου και δωσεις το αργυριον ααρων και τοις υιοις αυτου λυτρα των πλεοναζοντων εν αυτοις και ελαβεν μωυσης το αργυριον τα λυτρα των πλεοναζοντων εις την εκλυτρωσιν των λευιτων παρα των πρωτοτοκων των υιων ισραηλ ελαβεν το αργυριον χιλιους τριακοσιους εξηκοντα πεντε σικλους κατα τον σικλον τον αγιον και εδωκεν μωυσης τα λυτρα των πλεοναζοντων ααρων και τοις υιοις αυτου δια φωνης κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων λαβε το κεφαλαιον των υιων κααθ εκ μεσου υιων λευι κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυτων απο εικοσι και πεντε ετων και επανω και εως πεντηκοντα ετων πας ο εισπορευομενος λειτουργειν ποιησαι παντα τα εργα εν τη σκηνη του μαρτυριου και ταυτα τα εργα των υιων κααθ εν τη σκηνη του μαρτυριου αγιον των αγιων και εισελευσεται ααρων και οι υιοι αυτου οταν εξαιρη η παρεμβολη και καθελουσιν το καταπετασμα το συσκιαζον και κατακαλυψουσιν εν αυτω την κιβωτον του μαρτυριου και επιθησουσιν επ αυτο κατακαλυμμα δερμα υακινθινον και επιβαλουσιν επ αυτην ιματιον ολον υακινθινον ανωθεν και διεμβολουσιν

τους αναφορεις και επι την τραπεζαν την προκειμενην επιβαλουσιν επ αυτην ιματιον ολοπορφυρον και τα τρυβλια και τας θυισκας και τους κυαθους και τα σπονδεια εν οις σπενδει και οι αρτοι οι δια παντος επ αυτης εσονται και επιβαλουσιν επ αυτην ιματιον κοκκινον και καλυψουσιν αυτην καλυμματι δερματινω υακινθινω και διεμβαλουσιν δι αυτης τους αναφορεις και λημψονται ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν την λυχνιαν την φωτιζουσαν και τους λυχνους αυτης και τας λαβιδας αυτης και τας επαrustριδας αυτης και παντα τα αγγεια του ελαιου οις λειτουργουσιν εν αυτοις και εμβαλουσιν αυτην και παντα τα σκευη αυτης εις καλυμμα δερματινον υακινθινον και επιθησουσιν αυτην επ αναφορων και επι το θυσιαστηριον το χρυσουν επικαλυψουσιν ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν αυτο καλυμματι δερματινω υακινθινω και διεμβαλουσιν τους αναφορεις αυτου και λημψονται παντα τα σκευη τα λειτουργικα οσα λειτουργουσιν εν αυτοις εν τοις αγιοις και εμβαλουσιν εις ιματιον υακινθινον και καλυψουσιν αυτα καλυμματι δερματινω υακινθινω και επιθησουσιν επι αναφορεις και τον καλυπτηρα επιθησει επι το θυσιαστηριον και επικαλυψουσιν επ αυτο ιματιον ολοπορφυρον και επιθησουσιν επ αυτο παντα τα σκευη οσοις λειτουργουσιν επ αυτο εν αυτοις και τα πυρεια και τας κρεαγρας και τας φιαλας και τον καλυπτηρα και παντα τα σκευη του θυσιαστηριου και επιβαλουσιν επ αυτο καλυμμα δερματινον υακινθινον και διεμβαλουσιν τους αναφορεις αυτου και λημψονται ιματιον πορφυρου και συγκαλυψουσιν τον λουτηρα και την βασιν αυτου και εμβαλουσιν αυτα εις καλυμμα δερματινον υακινθινον και επιθησουσιν επι αναφορεις και συντελεσουσιν ααρων και οι υιοι αυτου καλυπτοντες τα αγια και παντα τα σκευη τα αγια εν τω εξαρειν την παρεμβολην και μετα ταυτα εισελευσονται υιοι κααθ αιρειν και ουχ αφονται των αγιων ινα μη αποθανωσιν ταυτα αρουσιν οι υιοι κααθ εν τη σκηνη του μαρτυριου επισκοπος ελεαζαρ υιος ααρων του ιερεως το ελαιον του φωτος και το θυμιαμα της συνθεσεως και η θυσια η καθ ημεραν και το ελαιον της χρισεως η επισκοπη ολης της σκηνης και οσα εστιν εν αυτη εν τω αγιω εν πασι τοις εργοις και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων μη ολεθρευσητε της φυλης τον δημον τον κααθ εκ μεσου των λευιτων τουτο ποιησατε αυτοις και ζησονται και ου μη αποθανωσιν προσπορευομενων αυτων προς τα αγια των αγιων ααρων και οι υιοι αυτου προσπορευεσθωσαν και καταστησουσιν αυτους εκαστον κατα την αναφοραν αυτου και ου μη εισελθωσιν ιδειν εξαπινα τα αγια και αποθανουνται και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε την αρχην των υιων γεδσων και τουτους κατ οικους πατριων αυτων κατα δημους αυτων απο πεντεκαεικοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους επισκεψαι αυτους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν τα εργα αυτου εν τη σκηνη του μαρτυριου αυτη η λειτουργια του δημου του γεδσων λειτουργειν και αιρειν και αρει τας δερρεις της σκηνης και την σκηνην του μαρτυριου και το καλυμμα αυτης και το καλυμμα το υακινθινον το ον επ αυτης ανωθεν και το καλυμμα της θυρας της σκηνης του μαρτυριου και τα ιστια της αυλης οσα επι της σκηνης του μαρτυριου και τα περισσα και παντα τα σκευη τα λειτουργικα οσα λειτουργουσιν εν αυτοις ποιησουσιν κατα στομα ααρων και των υιων αυτου εσται η λειτουργια των υιων γεδσων κατα πασας τας λειτουργιας αυτων και κατα παντα τα αρτα δι αυτων και επισκεψη αυτους εξ

ονοματων παντα τα αρτα υπ αυτων αυτη η λειτουργια των υιων γεδ-
σων εν τη σκηνη του μαρτυριου και η φυλακη αυτων εν χειρι ιθαμαρ
του υιου ααρων του ιερεως υιοι μεραρι κατα δημους αυτων κατ οικ-
ους πατριων αυτων επισκεψασθε αυτους απο πεντεκαιεκοσαετους
και επανω εως πεντηκονταετους επισκεψασθε αυτους πας ο εισπο-
ρευομενος λειτουργειν τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και ταυτα
τα φυλαγματα των αιρομενων υπ αυτων κατα παντα τα εργα αυτων εν
τη σκηνη του μαρτυριου τας κεφαλιδας της σκηνης και τους μοχλους
και τους στυλους αυτης και τας βασεις αυτης και το κατακαλυμμα
και αι βασεις αυτων και οι στυλοι αυτων και το κατακαλυμμα της
θυρας της σκηνης και τους στυλους της αυλης κυκλω και αι βασεις
αυτων και τους στυλους του καταπετασματος της πυλης της αυλης
και τας βασεις αυτων και τους πασσαλους αυτων και τους καλους αυ-
των και παντα τα σκευη αυτων και παντα τα λειτουργηματα αυτων εξ
ονοματων επισκεψασθε αυτους και παντα τα σκευη της φυλακης των
αιρομενων υπ αυτων αυτη η λειτουργια δημου υιων μεραρι εν πασιν
τοις εργοις αυτων εν τη σκηνη του μαρτυριου εν χειρι ιθαμαρ υιου
ααρων του ιερεως και επεσκεψατο μωυσης και ααρων και οι αρχοντες
ισραηλ τους υιους κααθ κατα δημους αυτων κατ οικους πατριων αυ-
των απο πεντεκαιεκοσαετους και επανω εως πεντηκονταετους πας ο
εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν εν τη σκηνη του μαρτυριου και
εγενετο η επισκεψις αυτων κατα δημους αυτων διςχιλιοι διακοσιοι πε-
ντηκοντα αυτη η επισκεψις δημου κααθ πας ο λειτουργων εν τη σκηνη
του μαρτυριου κααθ επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου
εν χειρι μωυση και επεσκεπησαν υιοι γεδσων κατα δημους αυτων κατ
οικους πατριων αυτων απο πεντεκαιεκοσαετους και επανω εως πε-
ντηκονταετους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν και ποιειν τα εργα
εν τη σκηνη του μαρτυριου και εγενετο η επισκεψις αυτων κατα δη-
μους αυτων κατ οικους πατριων αυτων διςχιλιοι εξακοσιοι τριακοντα
αυτη η επισκεψις δημου υιων γεδσων πας ο λειτουργων εν τη σκηνη
του μαρτυριου ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια φωνης κυριου
εν χειρι μωυση επεσκεπησαν δε και δημος υιων μεραρι κατα δημους
αυτων κατ οικους πατριων αυτων απο πεντεκαιεκοσαετους και επανω
εως πεντηκονταετους πας ο εισπορευομενος λειτουργειν προς τα εργα
της σκηνης του μαρτυριου και εγενηθη η επισκεψις αυτων κατα δη-
μους αυτων κατ οικους πατριων αυτων τριςχιλιοι και διακοσιοι αυτη
η επισκεψις δημου υιων μεραρι ους επεσκεψατο μωυσης και ααρων δια
φωνης κυριου εν χειρι μωυση παντες οι επεσκεμμενοι ους επεσκεψατο
μωυσης και ααρων και οι αρχοντες ισραηλ τους λευιτας κατα δημους
κατ οικους πατριων αυτων απο πεντεκαιεκοσαετους και επανω εως
πεντηκονταετους πας ο εισπορευομενος προς το εργον των εργων και
τα εργα τα αιρομενα εν τη σκηνη του μαρτυριου και εγενηθησαν οι
επισκεπεντες οκτακιςχιλιοι πεντακοσιοι ογδοηκοντα δια φωνης κυ-
ριου επεσκεψατο αυτους εν χειρι μωυση ανδρα κατ ανδρα επι των
εργων αυτων και επι ων αιρουσιν αυτοι και επεσκεπησαν ον τροπον
συνεταξεν κυριος τω μωυση και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων
προσταξον τοις υιοις ισραηλ και εξαποστειλατωσαν εκ της παρεμβο-
λης παντα λεπρον και παντα γονορρυη και παντα ακαθαρτον επι ψυχη
απο αρσενικου εως θηλυκου εξαποστειλατε εξω της παρεμβολης και
ου μη μινουσιν τας παρεμβολας αυτων εν οις εγω καταγινομαι εν αυ-

τοις και εποιησαν ουτως οι υιοι ισραηλ και εξαπεστειλαν αυτους εξω της παρεμβολης καθα ελαλησεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων ανηρ η γυνη οστις εαν ποιηση απο των αμαρτιων των ανθρωπων και παριδων παριδη και πλημμεληση η ψυχη εκεινη εξαγορευσει την αμαρτιαν ην εποιησεν και αποδωσει την πλημμελειαν το κεφαλαιον και το επιπεμπτον αυτου προσθησει επ αυτο και αποδωσει τινι επλημμελησεν αυτω εαν δε μη η τω ανθρωπω ο αγχιστευων ωστε αποδουναι αυτω το πλημμελημα προς αυτον το πλημμελημα το αποδιδομενον κυριω τω ιερει εσται πλην του κριου του ιλασμου δι ου εξιλασεται εν αυτω περι αυτου και πασα απαρχη κατα παντα τα αγιαζομενα εν υιοις ισραηλ οσα αν προσφερωσιν τω κυριω τω ιερει αυτω εσται και εκαστου τα ηγιασμενα αυτου εσται ανηρ ος εαν δω τω ιερει αυτω εσται και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανδρος ανδρος εαν παραβη η γυνη αυτου και παριδη αυτον υπεριδουσα και κοιμηθη τις μετ αυτης κοιτην σπερματος και λαθη εξ οφθαλμων του ανδρος αυτης και κρυψη αυτη δε η μεμιαμμενη και μαρτυς μη ην μετ αυτης και αυτη μη η συνειλημμενη και επελθη αυτω πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου αυτη δε μεμιανται η επελθη αυτω πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου αυτη δε μη η μεμιαμμενη και αξει ο ανθρωπος την γυναικα αυτου προς τον ιερεα και προσοισει το δωρον περι αυτης το δεκατον του οιβι αλευρον κριθινον ουκ επιχει επ αυτο ελαιον ουδε επιθησει επ αυτο λιβανον εστιν γαρ θυσια ζηλοτυπιας θυσια μνημοσυνου αναμνησκουσα αμαρτιαν και προσαξει αυτην ο ιερευς και στησει αυτην εναντι κυριου και λημψεται ο ιερευς υδωρ καθαρων ζων εν αγγειω οστρακινω και της γης της ουσης επι του εδαφους της σκηνης του μαρτυριου και λαβων ο ιερευς εμβαλει εις το υδωρ και στησει ο ιερευς την γυναικα εναντι κυριου και αποκαλυψει την κεφαλην της γυναικος και δωσει επι τας χειρας αυτης την θυσιαν του μνημοσυνου την θυσιαν της ζηλοτυπιας εν δε τη χειρι του ιερεως εσται το υδωρ του ελεγχμου του επικαταρωμενου τουτου και ορκιει αυτην ο ιερευς και ερει τη γυναικι ει μη κεκοιμηται τις μετα σου ει μη παραβεβηκας μιανθηναι υπο τον ανδρα τον σεαυτης αθωα ισθι απο του υδατος του ελεγχμου του επικαταρωμενου τουτου ει δε συ παραβεβηκας υπ ανδρος ουσα η μεμιανσαι και εδωκεν τις την κοιτην αυτου εν σοι πλην του ανδρος σου και ορκιει ο ιερευς την γυναικα εν τοις ορκοις της αρας ταυτης και ερει ο ιερευς τη γυναικι δωη κυριος σε εν αρα και εν ορκιον εν μεσω του λαου σου εν τω δουναι κυριον τον μηρον σου διαπεπτωκοτα και την κοιλιαν σου πεπρησμενην και εισελευσεται το υδωρ το επικαταρωμενον τουτο εις την κοιλιαν σου πρησαι γαστερα και διαπεσειν μηρον σου και ερει η γυνη γενοιτο γενοιτο και γραψει ο ιερευς τας αρας ταυτας εις βιβλιον και εξαλειψει εις το υδωρ του ελεγχμου του επικαταρωμενου και ποτιει την γυναικα το υδωρ του ελεγχμου του επικαταρωμενου και εισελευσεται εις αυτην το υδωρ το επικαταρωμενον του ελεγχμου και λημψεται ο ιερευς εκ χειρος της γυναικος την θυσιαν της ζηλοτυπιας και επιθησει την θυσιαν εναντι κυριου και προσοισει αυτην προς το θυσιαστηριον και δραζεται ο ιερευς απο της θυσιας το μνημοσυνον αυτης και ανοισει αυτο επι το θυσιαστηριον και μετα ταυτα ποτιει την γυναικα το υδωρ και εσται

εαν η μεμιαμμενη και ληθη λαθη τον ανδρα αυτης και εισελευσεται εις αυτην το υδωρ του ελεγμου το επικαταρωμενον και πρησθησεται την κοιλιαν και διαπεσειται ο μηρος αυτης και εσται η γυνη εις αφραν εν τω λαω αυτης εαν δε μη μιανθη η γυνη και καθαρα η και αιθα εσται και εκσπερματιει σπερμα ουτος ο νομος της ζηλοτυπιας ω εαν παραβη η γυνη υπ ανδρος ουσα και μιανθη η ανθρωπος ω εαν επελθη επ αυτον πνευμα ζηλωσεως και ζηλωση την γυναικα αυτου και στησει την γυναικα αυτου εναντι κυριου και ποιησει αυτη ο ιερεις παντα τον νομον τουτον και αιθως εσται ο ανθρωπος απο αμαρτιας και η γυνη εκεινη λημψεται την αμαρτιαν αυτης και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους ανηρ η γυνη ος εαν μεγαλως ευξηται ευχην αφαγνισασθαι αγνειαν κυριω απο οινου και σικερα αγνισθησεται απο οινου και οζος εξ οινου και οζος εκ σικερα ου πιεται και οσα κατεργαζεται εκ σταφυλης ου πιεται και σταφυλην προσφατον και σταφιδα ου φαγεται πασας τας ημερας της ευχης αυτου απο παντων οσα γινεται εξ αμπελου οινον απο στεμφυλων εως γιγαρτου ου φαγεται πασας τας ημερας της ευχης του αγνισμου ξυρον ουκ επελευσεται επι την κεφαλην αυτου εως αν πληρωθωσιν αι ημεραι οσας ηυξατο κυριω αγιος εσται τρεφων κομην τριχα κεφαλης πασας τας ημερας της ευχης κυριω επι παση ψυχη τετελευτηκυια ουκ εισελευσεται επι πατρι και επι μητρι και επ αδελφω και επ αδελφω ου μιανθησεται επ αυτοις αποθανοντων αυτων οτι ευχη θεου αυτου επ αυτω επι κεφαλης αυτου πασας τας ημερας της ευχης αυτου αγιος εσται κυριω εαν δε τις αποθανη εξαπινα επ αυτω παραχρημα μιανθησεται η κεφαλη ευχης αυτου και ξυρησεται την κεφαλην αυτου η αν ημερα καθαρισθη τη ημερα τη εβδομη ξυρηθησεται και τη ημερα τη ογδοη οισει δυο τρυγονας η δυο νεοσσους περιστερων προς τον ιερεα επι τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και ποιησει ο ιερεις μιαν περι αμαρτιας και μιαν εις ολοκαυτωμα και εξιλασεται περι αυτου ο ιερεις περι ων ημαρτεν περι της ψυχης και αγιασει την κεφαλην αυτου εν εκεινη τη ημερα η ηγιασθη κυριω τας ημερας της ευχης και προσαξει αμνον ενιαυσιον εις πλημμελειαν και αι ημεραι αι προτεραι αλογοι εσονται οτι εμιανη κεφαλη ευχης αυτου και ουτος ο νομος του ευξαμενου η αν ημερα πληρωση ημερας ευχης αυτου προσοισει αυτος παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και προσαξει το δωρον αυτου κυριω αμνον ενιαυσιον αμωμον ενα εις ολοκαυτωσιν και αμναδα ενιαυσιαν αμωμον μιαν εις αμαρτιαν και κριον ενα αμωμον εις σωτηριον και κανουν αζυμων σεμιδαλεως αρτους αναπεποιημενους εν ελαιω και λαγανα αζυμα κεχρισμενα εν ελαιω και θυσια αυτων και σπονδη αυτων και προσοισει ο ιερεις εναντι κυριου και ποιησει το περι αμαρτιας αυτου και το ολοκαυτωμα αυτου και τον κριον ποιησει θυσιαν σωτηριου κυριω επι τω κανω των αζυμων και ποιησει ο ιερεις την θυσιαν αυτου και την σπονδην αυτου και ξυρησεται ο ηυγμενος παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου την κεφαλην της ευχης αυτου και επιθησει τας τριχας επι το πυρ ο εστιν υπο την θυσιαν του σωτηριου και λημψεται ο ιερεις τον βραχιονα εφθον απο του κριου και αρτον ενα αζυμον απο του κανου και λαγανον αζυμον εν και επιθησει επι τας χειρας του ηυγμενου μετα το ξυρησασθαι αυτον την ευχην αυτου και προσοισει αυτα ο ιερεις επιθεμα εναντι κυριου αγιον εσται τω ιερει επι του στηθυνιου του επιθεματος και επι του βραχιο-

νος του αφαιρεματος και μετα ταυτα πιεται ο ηυγμενος οινον ουτος ο νομος του ευξαμενου ος αν ευξηται κυριω δωρον αυτου κυριω περι της ευχης χωρις ων αν ευρη η χειρ αυτου κατα δυναμιν της ευχης αυτου ην αν ευξηται κατα νομον αγνειας και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον ααρων και τοις υιοις αυτου λεγων ουτως ευλογησετε τους υιους ισραηλ λεγοντες αυτοις και επιθησουσιν το ονομα μου επι τους υιους ισραηλ και εγω κυριος ευλογησω αυτους ευλογησαι σε κυριος και φυλαξαι σε επιφαναι κυριος το προσωπον αυτου επι σε και ελεησαι σε επαραι κυριος το προσωπον αυτου επι σε και δωη σοι ειρηνην και εγενετο η ημερα συνετελεσεν μωυσης ωστε αναστησαι την σκηνην και εχρισεν αυτην και ηγιασεν αυτην και παντα τα σκευη αυτης και το θυσιαστηριον και παντα τα σκευη αυτου και εχρισεν αυτα και ηγιασεν αυτα και προσηνεγκαν οι αρχοντες ισραηλ δωδεκα αρχοντες οικων πατριων αυτων ουτοι αρχοντες φυλων ουτοι οι παρεστηκοτες επι της επισκοπης και ηνεγκαν τα δωρα αυτων εναντι κυριου εξ αμαξας λαμπηνικας και δωδεκα βοας αμαξαν παρα δυο αρχοντων και μοσχον παρα εκαστου και προσηγαγον εναντιον της σκηνης και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε παρ αυτων και εσονται προς τα εργα τα λειτουργικα της σκηνης του μαρτυριου και δωσεις αυτα τοις λευιταις εκαστω κατα την αυτου λειτουργιαν και λαβων μωυσης τας αμαξας και τους βοας εδωκεν αυτα τοις λευιταις τας δυο αμαξας και τους τεσσαρας βοας εδωκεν τοις υιοις γεδων κατα τας λειτουργιας αυτων και τας τεσσαρας αμαξας και τους οκτω βοας εδωκεν τοις υιοις μεραρι κατα τας λειτουργιας αυτων δια ιθαμαρ υιου ααρων του ιερεως και τοις υιοις κααθ ουκ εδωκεν οτι τα λειτουργηματα του αγιου εχουσιν επ ωμων αρουσιν και προσηνεγκαν οι αρχοντες εις τον εγκαινισμον του θυσιαστηριου εν τη ημερα η εχρισεν αυτο και προσηνεγκαν οι αρχοντες τα δωρα αυτων απεναντι του θυσιαστηριου και ειπεν κυριος προς μωυσην αρχων εις καη ημεραν αρχων καη ημεραν προσοισουσιν τα δωρα αυτων εις τον εγκαινισμον του θυσιαστηριου και ην ο προσφερων τη ημερα τη πρωτη το δωρον αυτου νασσων υιος αμιναδαβ αρχων της φυλης ιουδα και προσηνεγκεν το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολχη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον νασσων υιου αμιναδαβ τη ημερα τη δευτερα προσηνεγκεν ναθαναηλ υιος σωγαρ αρχων της φυλης ισασαχ και προσηνεγκεν το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολχη αυτου φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ναθαναηλ υιου σωγαρ τη ημερα τη τριτη αρχων των υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων το δωρον αυτου τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και

εκατον ολκη αυτού φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελιαβ υιου χαιλων τη ημερα τη τεταρτη αρχων των υιων ρουβην ελισουρ υιος σεδιουρ το δωρον αυτού τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτού φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισουρ υιου σεδιουρ τη ημερα τη πεμπτη αρχων των υιων symeων σαλαμιηλ υιος σουρισαδαι το δωρον αυτού τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτού φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον σαλαμιηλ υιου σουρισαδαι τη ημερα τη εκτη αρχων των υιων γαδ ελισταφ υιος ραγουηλ το δωρον αυτού τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτού φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισταφ υιου ραγουηλ τη ημερα τη εβδομη αρχων των υιων εφραιμ ελισταμα υιος εμιουδ το δωρον αυτού τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτού φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον ελισταμα υιου εμιουδ τη ημερα τη ογδοη αρχων των υιων μανασση γαμαλιηλ υιος φαδασσουρ το δωρον αυτού τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτού φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον γαμαλιηλ υιου φαδασσουρ τη ημερα τη ενατη αρχων των υιων βενιαμιν αβιδαν υιος γαδεωνι το δωρον αυτού τρυβλιον αργυρου εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτού φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα

σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως ανα-
πεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη
θυμιαματος μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις
ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και εις θυσιαν
σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυ-
σιας πεντε τουτο το δωρον αβιδαν υιου γαδεωνι τη ημερα τη δεκατη
αρχων των υιων δαν αχιεζερ υιος αμισαδαι το δωρον αυτου τρυβλιον
αργυρουν εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην μιαν αργυ-
ραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφοτερα πληρη
σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην μιαν δεκα
χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνον ενα
ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας και
εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους πεντε αμνα-
δας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον αχιεζερ υιου αμισαδαι τη ημερα
τη ενδεκατη αρχων των υιων ασηρ φαγαιηλ υιος εχραν το δωρον αυ-
του τρυβλιον αργυρουν εν τριακοντα και εκατον ολκη αυτου φιαλην
μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον αγιον αμφο-
τερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν θυισκην
μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα
αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ αιγων ενα περι
αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους πεντε τραγους
πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον φαγαιηλ υιου εχραν
τη ημερα τη δωδεκατη αρχων των υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν το
δωρον αυτου τρυβλιον αργυρουν εν τριακοντα και εκατον ολκη αυ-
του φιαλην μιαν αργυραν εβδομηκοντα σικλων κατα τον σικλον τον
αγιον αμφοτερα πληρη σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυ-
σιαν θυισκην μιαν δεκα χρυσων πληρη θυμιαματος μοσχον ενα εκ
βοων κριον ενα αμνον ενα ενιαυσιον εις ολοκαυτωμα και χιμαρον εξ
αιγων ενα περι αμαρτιας και εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις δυο κριους
πεντε τραγους πεντε αμναδας ενιαυσιας πεντε τουτο το δωρον αχιρε
υιου αιναν ουτος ο εγκαινισμος του θυσιαστηριου η ημερα εχρισεν
αυτο παρα των αρχοντων των υιων ισραηλ τρυβλια αργυρα δωδεκα
φιαλαι αργυρα δωδεκα θυισκαι χρυσαι δωδεκα τριακοντα και εκατον
σικλων το τρυβλιον το εν και εβδομηκοντα σικλων η φιαλη η μια παν
το αργυριον των σκευων δισχιλιοι και τετρακοσιοι σικλοι εν τω σικλω
τω αγιω θυισκαι χρυσαι δωδεκα πληρεις θυμιαματος παν το χρυσιον
των θυισκων εικοσι και εκατον χρυσοι πασαι αι βοες εις ολοκαυτωσιν
μοσχοι δωδεκα κριοι δωδεκα αμνοι ενιαυσιοι δωδεκα και αι θυσαι αυ-
των και αι σπονδαι αυτων και χιμαροι εξ αιγων δωδεκα περι αμαρτιας
πασαι αι βοες εις θυσιαν σωτηριου δαμαλεις εικοσι τεσσαρες κριοι
εξηκοντα τραγοι εξηκοντα αμναδες εξηκοντα ενιαυσiai αμωμοι αυτη
η εγκαινωσις του θυσιαστηριου μετα το πληρωσαι τας χειρας αυτου
και μετα το χρисαι αυτον εν τω εισπορευεσθαι μωυσην εις την σκηνην
του μαρτυριου λαλησαι αυτω και ηκουσεν την φωνην κυριου λαλου-
ντος προς αυτον ανωθεν του ιλαστηριου ο εστιν επι της κιβωτου του
μαρτυριου ανα μεσον των δυο χερουβιμ και ελαλει προς αυτον και
ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τω ααρων και ερεις
προς αυτον οταν επιτιθης τους λυχνους εκ μερους κατα προσωπον
της λυχνιας φωτιουσιν οι επτα λυχνοι και εποησεν ουτως ααρων εκ
του ενος μερους κατα προσωπον της λυχνιας εξηψεν τους λυχνους

αυτης καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και αυτη η κατασκευη της λυχνιας στερεα χρυση ο καυλος αυτης και τα κρινα αυτης στερεα ολη κατα το ειδος ο εδειξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησεν την λυχνιαν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε τους λευιτας εκ μεσου υιων ισραηλ και αφαγνιεις αυτους και ουτως ποιησεις αυτοις τον αγνισμον αυτων περιρρανεις αυτους υδωρ αγνισμου και επελευσεται ξυρον επι παν το σωμα αυτων και πλυνουσιν τα ιματια αυτων και καθαροι εσονται και λημψονται μοσχον ενα εκ βοων και τουτου θυσιαν σεμιδαλεως αναπεποιημενην εν ελαιω και μοσχον ενιαυσιον εκ βοων λημψη περι αμαρτιας και προσαξεις τους λευιτας εναντι της σκηνης του μαρτυριου και συναξεις πασαν συναγωγην υιων ισραηλ και προσαξεις τους λευιτας εναντι κυριου και επιθησουσιν οι υιοι ισραηλ τας χειρας αυτων επι τους λευιτας και αφορειε αφρων τους λευιτας αποδομα εναντι κυριου παρα των υιων ισραηλ και εσονται ωστε εργαζεσθαι τα εργα κυριου οι δε λευιται επιθησουσιν τας χειρας επι τας κεφαλαι των μοσχων και ποιησει τον ενα περι αμαρτιας και τον ενα εις ολοκαυτωμα κυριω εξιλασασθαι περι αυτων και στησεις τους λευιτας εναντι κυριου και εναντι αφρων και εναντι των υιων αυτου και αποδωσεις αυτους αποδομα εναντι κυριου και διαστελεις τους λευιτας εκ μεσου υιων ισραηλ και εσονται εμοι και μετα ταυτα εισελευσονται οι λευιται εργαζεσθαι τα εργα της σκηνης του μαρτυριου και καθαριεις αυτους και αποδωσεις αυτους εναντι κυριου οτι αποδομα αποδοδεδομενοι ουτοι μοι εισιν εκ μεσου υιων ισραηλ αντι των διανοιγοντων πασαν μητραν πρωτοτοκων παντων εκ των υιων ισραηλ ειληφα αυτους εμοι οτι εμοι παν πρωτοτοκον εν υιοις ισραηλ απο ανθρωπου εως κτηνους η ημερα επαταξα παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω ηγιασα αυτους εμοι και ελαβον τους λευιτας αντι παντος πρωτοτοκου εν υιοις ισραηλ και απεδωκα τους λευιτας αποδομα δεδομενους αφρων και τοις υιοις αυτου εκ μεσου υιων ισραηλ εργαζεσθαι τα εργα των υιων ισραηλ εν τη σκηνη του μαρτυριου και εξιλασκεσθαι περι των υιων ισραηλ και ουκ εσται εν τοις υιοις ισραηλ προσεγγιζων προς τα αγια και εποιησεν μωυσης και αφρων και πασα συναγωγη υιων ισραηλ τοις λευιταις καθα ενετειλατο κυριος τω μωυση περι των λευιτων ουτως εποιησαν αυτοις οι υιοι ισραηλ και ηγγισαντο οι λευιται και επλυναντο τα ιματια και απεδωκεν αυτους αφρων αποδομα εναντι κυριου και εξιλασατο περι αυτων αφρων αφαγνισασθαι αυτους και μετα ταυτα εισηλθον οι λευιται λειτουργειν την λειτουργιαν αυτων εν τη σκηνη του μαρτυριου εναντι αφρων και εναντι των υιων αυτου καθως συνεταξεν κυριος τω μωυση περι των λευιτων ουτως εποιησαν αυτοις και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων τουτο εστιν το περι των λευιτων απο πεντεκαεικοσαετους και επανω εισελευσονται ενεργειν εν τη σκηνη του μαρτυριου και απο πεντηκονταετους αποστησεται απο της λειτουργιας και ουκ εργαται ετι και λειτουργησει ο αδελφος αυτου εν τη σκηνη του μαρτυριου φυλασσειν φυλακας εργα δε ουκ εργαται ουτως ποιησεις τοις λευιταις εν ταις φυλακαις αυτων και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ερημω σινα εν τω ετει τω δευτερω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου εν τω μηνι τω πρωτω λεγων ειπον και ποιειτωσαν οι υιοι ισραηλ το πασχα καθ' ωραν αυτου τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου προς εσπεραν ποιησεις αυτο κατα καιρους κατα τον νομον αυτου και κατα την συγκρισιν αυτου ποιησεις αυτο και

ελάλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ ποιησαι το πασχα εναρχομενου τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος εν τη ερημω του σινα καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ και παρεγενοντο οι ανδρες οι ησαν ακαθαρτοι επι ψυχη ανθρωπου και ουκ ηδυναντο ποιησαι το πασχα εν τη ημερα εκεινη και προσηλθον εναντιον μωυση και ααρων εν εκεινη τη ημερα και ειπαν οι ανδρες εκεινοι προς αυτον ημεις ακαθαρτοι επι ψυχη ανθρωπου μη ουν υστερησωμεν προσενεγκαι το δωρον κυριω κατα καιρον αυτου εν μεσω υιων ισραηλ και ειπεν προς αυτους μωυσης στητε αυτου και ακουσομαι τι εντελειται κυριος περι υμων και ελάλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων ανθρωπος ανθρωπος ος εαν γενηται ακαθαρτος επι ψυχη ανθρωπου η εν οδω μακραν υμιν η εν ταις γενεαις υμων και ποιησει το πασχα κυριω εν τω μηνι τω δευτερω εν τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα το προς εσπεραν ποιησουσιν αυτο επ αζυμων και πικριδων φαγονται αυτο ου καταλειψουσιν απ αυτου εις το πρωι και οσπουν ου συντριψουσιν απ αυτου κατα τον νομον του πασχα ποιησουσιν αυτο και ανθρωπος ος εαν καθαρος η και εν οδω μακρα ουκ εστιν και υστερηση ποιησαι το πασχα εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης οτι το δωρον κυριω ου προσηνεγκεν κατα τον καιρον αυτου αμαρτιαν αυτου λημψεται ο ανθρωπος εκεινος εαν δε προσελθη προς υμας προσηλυτος εν τη γη υμων και ποιησει το πασχα κυριω κατα τον νομον του πασχα και κατα την συνταξιν αυτου ποιησει αυτο νομος εις εσται υμιν και τω προσηλυτω και τω αυτοχθονι της γης και τη ημερα η εσταθη η σκηνη εκάλυψεν η νεφελη την σκηνην τον οικον του μαρτυριου και το εσπερας ην επι της σκηνης ως ειδος πυρος εως πρωι ουτως εγινετο δια παντος η νεφελη εκάλυπτεν αυτην ημερας και ειδος πυρος την νυκτα και ηνικα ανεβη η νεφελη απο της σκηνης και μετα ταυτα απηραν οι υιοι ισραηλ και εν τω τοπω ου αν εστη η νεφελη εκει παρενεβαλον οι υιοι ισραηλ δια προσταγματος κυριου παρεμβολουσιν οι υιοι ισραηλ και δια προσταγματος κυριου απαρουσιν πασας τας ημερας εν αις σκιαζει η νεφελη επι της σκηνης παρεμβολουσιν οι υιοι ισραηλ και οταν εφελκηται η νεφελη επι της σκηνης ημερας πλειους και φυλαζονται οι υιοι ισραηλ την φυλακην του θεου και ου μη εξαρωσιν και εσται οταν σκεπαση η νεφελη ημερας αριθμω επι της σκηνης δια φωνης κυριου παρεμβολουσιν και δια προσταγματος κυριου απαρουσιν και εσται οταν γενηται η νεφελη αφ εσπερας εως πρωι και αναβη η νεφελη το πρωι και απαρουσιν ημερας η νυκτος μηνος ημερας πλεοναζουσας της νεφελης σκιαζουσας επ αυτης παρεμβολουσιν οι υιοι ισραηλ και ου μη απαρωσιν οτι δια προσταγματος κυριου απαρουσιν την φυλακην κυριου εφυλαξαντο δια προσταγματος κυριου εν χειρι μωυση και ελάλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ποιησον σεαυτω δυο σαλπιγγας αργυρας ελατας ποιησεις αυτας και εσονται σοι ανακαλειν την συναγωγην και εξαφρην τας παρεμβολας και σαλπισεις εν αυταις και συναχθησεται πασα η συναγωγη επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου εαν δε εν μια σαλπισωσιν προσελευσονται προς σε παντες οι αρχοντες αρχηγοι ισραηλ και σαλπείτε σημασιαν και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσαι ανατολας και σαλπείτε σημασιαν δευτεραν και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσας λιβα και σαλπείτε σημασιαν τριτην και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβαλλουσας παρα θαλασσαν και

σαλπείτε σημασιαν τεταρτην και εξαρουσιν αι παρεμβολαι αι παρεμβалλουσai προς βορραν σημασια σαλπουσιν εν τη εξαρσει αυτων και οταν συναγαγητε την συναγωγην σαλπείτε και ου σημασια και οι υιοι ααρων οι ιερεις σαλπουσιν ταις σαλπιγξιν και εσται υμιν νομιμον αιωνιον εις τας γενεας υμων εαν δε εξελθητε εις πολεμον εν τη γη υμων προς τους υπεναντιους τους ανθεστηκοτας υμιν και σημεινετε ταις σαλπιγξιν και αναμνησθησεσθε εναντι κυριου και διασωθησεσθε απο των εχθρων υμων και εν ταις ημεραις της ευφροσυνης υμων και εν ταις εορταις υμων και εν ταις νουμηνιαις υμων σαλπείτε ταις σαλπιγξιν επι τοις ολοκαυτωμασιν και επι ταις θυσιας των σωτηριων υμων και εσται υμιν αναμνησις εναντι του θεου υμων εγω κυριος ο θεος υμων και εγενετο εν τω ενιαυτω τω δευτερω εν τω μηνι τω δευτερω εικαδι του μηνος ανεβη η νεφελη απο της σκηνης του μαρτυριου και εξηραν οι υιοι ισραηλ συν απαρταις αυτων εν τη ερημω σινα και εστη η νεφελη εν τη ερημω του φαραν και εξηραν πρωτοι δια φωνης κυριου εν χειρι μωυση και εξηραν ταγμα παρεμβολης υιων ιουδα πρωτοι συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ναασων υιος αμιναδαβ και επι της δυναμεως φυλης υιων ισσαχαρ ναθαναηλ υιος σωγαρ και επι της δυναμεως φυλης υιων ζαβουλων ελιαβ υιος χαιλων και κατελουσιν την σκηνην και εξαρουσιν οι υιοι γεδων και οι υιοι μεραρι αιροντες την σκηνην και εξηραν ταγμα παρεμβολης ρουβην συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ελισουρ υιος σεδιουρ και επι της δυναμεως φυλης υιων συμεων σαλαμειλ υιος σουρισαδαι και επι της δυναμεως φυλης υιων γαδ ελισταφ ο του ραγουηλ και εξαρουσιν οι υιοι κααθ αιροντες τα αγια και στησουσιν την σκηνην εως παραγενωνται και εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης εφραιμ συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων ελισταμα υιος εμιουδ και επι της δυναμεως φυλης υιων μανασση γαμαλιηλ ο του φαδασσουρ και επι της δυναμεως φυλης υιων βενιαμιν αβιδαν ο του γαδεωνι και εξαρουσιν ταγμα παρεμβολης υιων δαν εσχατοι πασων των παρεμβολων συν δυναμει αυτων και επι της δυναμεως αυτων αχιεζερ ο του αμισαδαι και επι της δυναμεως φυλης υιων ασηρ φαγαηλ υιος εχραν και επι της δυναμεως φυλης υιων νεφθαλι αχιρε υιος αιναν αυται αι στρατιαι υιων ισραηλ και εξηραν συν δυναμει αυτων και ειπεν μωυσης τω ιωβαβ υιω ραγουηλ τω μαδιανιτη τω γαμβρω μωυση εξαιρομεν ημεις εις τον τοπον ον ειπεν κυριος τουτον δωσω υμιν δευρο μεθ ημων και ευ σε ποιησομεν οτι κυριος ελαλησεν καλα περι ισραηλ και ειπεν προς αυτον ου πορευσομαι αλλα εις την γην μου και εις την γενεαν μου και ειπεν μη εγκαταλιπης ημας ου εινεκεν ησθα μεθ ημων εν τη ερημω και εση εν ημιν πρεσβυτης και εσται εαν πορευθης μεθ ημων και εσται τα αγαθα εκεινα οσα εαν αγαθοποιηση κυριος ημας και ευ σε ποιησομεν και εξηραν εκ του ορους κυριου οδον τριων ημερων και η κιβωτος της διαθηκης κυριου προεπορευετο προτερα αυτων οδον τριων ημερων κατασχεψασθαι αυτοις αναπαυσιν και εγενετο εν τω εξαρειν την κιβωτον και ειπεν μωυσης εξεγερεθητι κυριε διασχορπισθητωσαν οι εχθροι σου φυγετωσαν παντες οι μισουντες σε και εν τη καταπαυσει ειπεν επιστρεφε κυριε χιλιαδας μυριαδας εν τω ισραηλ και η νεφελη εγενετο σχιαζουσα επ αυτοις ημερας εν τω εξαρειν αυτοις εκ της παρεμβολης και ην ο λαος γογγυζων πονηρα εναντι κυριου και ηκουσεν κυριος και εθυμωθη οργη και εξακαυθη εν αυτοις πυρ παρα

κυριου και κατεφαγεν μερος τι της παρεμβολης και εκεκραξεν ο λαος προς μωυσην και ηυξατο μωυσης προς κυριον και εκοπασεν το πυρ και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου εμπυρισμος οτι εξεκαυθη εν αυτοις πυρ παρα κυριου και ο επιμικτος ο εν αυτοις επεθυμησαν επιθυμιαν και καθισαντες εκλαιον και οι υιοι ισραηλ και ειπαν τις ημας ψωμει κρεα εμνησθημεν τους ιχθυας ους ησθιομεν εν αιγυπτω δωρεαν και τους σικυας και τους πεπονας και τα πρασα και τα χρομμυα και τα σκορδα νυνι δε η ψυχη ημων καταξηρος ουδεν πλην εις το μαννα οι οφθαλμοι ημων το δε μαννα ωσει σπερμα κοριου εστιν και το ειδος αυτου ειδος κρυσταλλου και διεπορευετο ο λαος και συνελεγον και ηληθον αυτο εν τω μυλω και ετριβον εν τη θυια και ηψουν αυτο εν τη χυτρα και εποιουν αυτο εγκρυφιας και ην η ηδονη αυτου ωσει γευμα εγχρις εξ ελαιου και οταν κατεβη η δροσος επι την παρεμβολην νυκτος κατεβαινεν το μαννα επ αυτης και ηκουσεν μωυσης κλαιοντων αυτων κατα δημους αυτων εκαστον επι της θυρας αυτου και εθυμωθη οργη κυριος σφοδρα και εναντι μωυση ην πονηρον και ειπεν μωυσης προς κυριον ινα τι εκακωσας τον θεραποντα σου και δια τι ουχ ευρηκα χαριν εναντιον σου επιθειναι την ορμην του λαου τουτου επ εμε μη εγω εν γαστρι ελαβον παντα τον λαον τουτον η εγω ετεκον αυτους οτι λεγεις μοι λαβε αυτον εις τον κολπον σου ωσει αραι τιθηνος τον ιηλαζοντα εις την γην ην ωμοσας τοις πατρασιν αυτων ποθεν μοι κρεα δουναι παντι τω λαω τουτω οτι κλαιουσιν επ εμοι λεγοντες δος ημιν κρεα ινα φαγωμεν ου δυνησομαι εγω μονος φερειν τον λαον τουτον οτι βαρυτερον μοι εστιν το ρημα τουτο ει δε ουτως συ ποιεις μοι αποκτεινον με αναηρεσει ει ευρηκα ελεος παρα σοι ινα μη ιδω μου την κακωσιν και ειπεν κυριος προς μωυσην συναγαγε μοι εβδομηκοντα ανδρας απο των πρεσβυτερων ισραηλ ους αυτος συ οιδας οτι ουτοι εισιν πρεσβυτεροι του λαου και γραμματαις αυτων και αξεις αυτους προς την σκηνην του μαρτυριου και στησονται εκει μετα σου και καταβησομαι και λαλησω εκει μετα σου και αφελω απο του πνευματος του επι σοι και επιθησω επ αυτους και συναντιλημψονται μετα σου την ορμην του λαου και ουχ οισεις αυτους συ μονος και τω λαω ερεις αγνισασθε εις αυριον και φαγεσθε κρεα οτι εκλαυσате εναντι κυριου λεγοντες τις ημας ψωμει κρεα οτι καλον ημιν εστιν εν αιγυπτω και δωσει κυριος υμιν κρεα φαγειν και φαγεσθε κρεα ουχ ημεραν μιαν φαγεσθε ουδε δυο ουδε πεντε ημερας ουδε δεκα ημερας ουδε εικοσι ημερας εως μηνος ημερων φαγεσθε εως αν εξελθη εκ των μυκτηρων υμων και εσται υμιν εις χολεραν οτι ηπειθησατε κυριω ος εστιν εν υμιν και εκλαυσате εναντιον αυτου λεγοντες ινα τι ημιν εξελθειν εξ αιγυπτου και ειπεν μωυσης εξακοσαι χιλιαδες πεζων ο λαος εν οις ειμι εν αυτοις και συ ειπας κρεα δωσω αυτοις φαγειν και φαγονται μηνα ημερων μη προβατα και βοες σφαγησονται αυτοις και αρκεσει αυτοις η παν το οψος της θαλασσης συναχθησεται αυτοις και αρκεσει αυτοις και ειπεν κυριος προς μωυσην μη χειρ κυριου ουκ εξαρχεσει ηδη γνωσει ει επικαταλημψεται σε ο λογος μου η ου και εξηλθεν μωυσης και ελαλησεν προς τον λαον τα ρηματα κυριου και συνηγαγεν εβδομηκοντα ανδρας απο των πρεσβυτερων του λαου και εστησεν αυτους κυκλω της σκηνης και κατεβη κυριος εν νεφελη και ελαλησεν προς αυτον και παρεϊλατο απο του πνευματος του επ αυτω και επεθηκεν επι τους εβδομηκοντα ανδρας τους πρεσβυτερους ως

δε επανεπαυσατο το πνευμα επ αυτους και επροφητευσαν και ουκετι προσεθεντο και κατελειφθησαν δυο ανδρες εν τη παρεμβολη ονομα τω ενι ελδαδ και ονομα τω δευτερω μωδαδ και επανεπαυσατο επ αυτους το πνευμα και ουτοι ησαν των καταγεγραμμενων και ουκ ηλθον προς την σκηνην και επροφητευσαν εν τη παρεμβολη και προσδραμων ο νεανισκος απηγγειλεν μωυση και ειπεν λεγων ελδαδ και μωδαδ προφητεουσιν εν τη παρεμβολη και αποκριθεις ιησους ο του ναυη ο παρεστηκως μωυση ο εκελεκτος ειπεν κυριε μωυση κωλυσον αυτους και ειπεν αυτω μωυσης μη ζηλεις συ μοι και τις δωη παντα τον λαον κυριου προφητας οταν δω κυριος το πνευμα αυτου επ αυτους και απηλθεν μωυσης εις την παρεμβολην αυτος και οι πρεσβυτεροι ισραηλ και πνευμα εξηλθεν παρα κυριου και εξεπερασεν ορτυγομητραν απο της θαλασσης και επεβαλεν επι την παρεμβολην οδον ημερας εντευθεν και οδον ημερας εντευθεν κυκλω της παρεμβολης ωσει διπηχυ απο της γης και αναστας ο λαος ολην την ημεραν και ολην την νυκτα και ολην την ημεραν την επαυριον και συνηγαγον την ορτυγομητραν ο το ολιγον συνηγαγεν δεκα κορους και εψυξαν εαυτους ψυγμους κυκλω της παρεμβολης τα κρεα ετι ην εν τοις οδουσιν αυτων πριν η εκλειπειν και κυριος εθυμωθη εις τον λαον και επαταξεν κυριος τον λαον πληγην μεγαλην σφοδρα και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου μνηματα της επιθυμιας οτι εκει εθαψαν τον λαον τον επιθυμητην απο μνηματων επιθυμιας εξηρεν ο λαος εις ασηρωθ και εγενετο ο λαος εν ασηρωθ και ελαλησεν μαριαμ και ααρων κατα μωυση ενεκεν της γυναικος της αιθιοπισσης ην ελαβεν μωυσης οτι γυναικα αιθιοπισσαν ελαβεν και ειπαν μη μωυση μονω λελαληκεν κυριος ουχι και ημιν ελαλησεν και ηκουσεν κυριος και ο ανθρωπος μωυσης πραυς σφοδρα παρα παντας τους ανθρωπους τους οντας επι της γης και ειπεν κυριος παραχρημα προς μωυσην και μαριαμ και ααρων εξελθατε υμεις οι τρεις εις την σκηνην του μαρτυριου και εξηλθον οι τρεις εις την σκηνην του μαρτυριου και κατεβη κυριος εν στυλω νεφελης και εστη επι της θυρας της σκηνης του μαρτυριου και εκληθησαν ααρων και μαριαμ και εξηλθουσιν αμφοτεροι και ειπεν προς αυτους ακουσατε των λογων μου εαν γενηται προφητης υμων κυριω εν οραματι αυτω γνωσθησομαι και εν υπνω λαλησω αυτω ουχ ουτως ο θεραπων μου μωυσης εν ολω τω οικω μου πιστος εστιν στομα κατα στομα λαλησω αυτω εν ειδει και ου δι αινιγματων και την δοξαν κυριου ειδεν και δια τι ουκ εφοβηθητε καταλαλησαι κατα του θεραποντος μου μωυση και οργη θυμου κυριου επ αυτοις και απηλθεν και η νεφελη απεστη απο της σκηνης και ιδου μαριαμ λεπρωσα ωσει χιων και επεβλεψεν ααρων επι μαριαμ και ιδου λεπρωσα και ειπεν ααρων προς μωυσην δεομαι κυριε μη συνεπιθη ημιν αμαρτιαν διοτι ηγνοησαμεν καθοτι ημαρτομεν μη γενηται ωσει ισον θανατω ωσει εκτρωμα εκπορευομενον εκ μητρας μητρος και κατεσθιει το ημισυ των σαρκων αυτης και εβοησεν μωυσης προς κυριον λεγων ο θεος δεομαι σου ιασαι αυτην και ειπεν κυριος προς μωυσην ει ο πατηρ αυτης πτυων ενεπτυσεν εις το προσωπον αυτης ουκ εντραπησεται επτα ημερας αφορισθητω επτα ημερας εξω της παρεμβολης και μετα ταυτα εισελευσεται και αφωρισθη μαριαμ εξω της παρεμβολης επτα ημερας και ο λαος ουκ εξηρεν εως εκαθαρισθη μαριαμ και μετα ταυτα εξηρεν ο λαος εξ ασηρωθ και παρενεβαλον εν τη ερημω του φαραν και ελαλησεν κυριος προς μω-

υσην λεγων αποστεilon σεαυτω ανδρας και κατασχεψασθωσαν την γην των χαναναιων ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εις κατασχεσιν ανδρα ενα κατα φυλην κατα δημους πατριων αυτων αποστελεις αυτους παντα αρχηγον εξ αυτων και εξαπεστειλεν αυτους μωυσης εκ της ερημου φαραν δια φωνης κυριου παντες ανδρες αρχηγοι υιων ισραηλ ουτοι και ταυτα τα ονοματα αυτων της φυλης ρουβην σαλαμιηλ υιος ζακχουρ της φυλης συμεων σαφατ υιος σουρι της φυλης ιουδα χαλεβ υιος ιεφοννη της φυλης ισσαχαρ ιγααλ υιος ιωσηφ της φυλης εφραιμ αυση υιος ναυη της φυλης βενιαμιν φαλτι υιος ραφου της φυλης ζαβουλων γουδιηλ υιος σουδι της φυλης ιωσηφ των υιων μανασση γαδδι υιος σουσι της φυλης δαν αμειηλ υιος γαμαλι της φυλης ασηρ σαθουρ υιος μιχαηλ της φυλης νεφθαλι ναβι υιος ιαβι της φυλης γαδ γουδιηλ υιος μακχι ταυτα τα ονοματα των ανδρων ους απεστειλεν μωυσης κατασχεψασθαι την γην και επωνομασεν μωυσης τον αυση υιον ναυη ιησουν και απεστειλεν αυτους μωυσης κατασχεψασθαι την γην χαναν και ειπεν προς αυτους αναβητε ταυτη τη ερημω και αναβησεσθε εις το ορος και οψεσθε την γην τις εστιν και τον λαον τον εγκαθημενον επ αυτης ει ισχυροτερος εστιν η ασθενης ει ολιγοι εισιν η πολλοι και τις η γη εις ην ουτοι εγκαθηνται επ αυτης ει καλη εστιν η πονηρα και τινες αι πολεις εις ας ουτοι κατοικουσιν εν αυταις ει εν τειχηρεσιν η εν ατειχιστοις και τις η γη ει πικρη η παρειμενη ει εστιν εν αυτη δενδρα η ου και προσκαρτερησαντες λημψεσθε απο των καρπων της γης και αι ημεραι ημεραι εαρος προδρομοι σταφυλης και αναβαντες κατεσχεψαντο την γην απο της ερημου σιν εως ρααβ εισπορευομενων εφασθ και ανεβησαν κατα την ερημον και ηλθον εως χεβρων και εκει αχιμαν και σεσσι και θελαμιν γενεαι εναχ και χεβρων επτα ετεσιν ωκοδομηθη προ του τανιν αιγυπτου και ηλθοσαν εως φαραγγος βοτρυος και κατεσχεψαντο αυτην και εκοψαν εκειθεν κλημα και βοτρυν σταφυλης ενα επ αυτου και ηραν αυτον επ αναφορευσιν και απο των ρων και απο των συκων τον τοπον εκεινον επωνομασαν φαργζ βοτρυος δια τον βοτρυν ον εκοψαν εκειθεν οι υιοι ισραηλ και απεστρεψαν εκειθεν κατασχεψαμενοι την γην μετα τεσσαρακοντα ημερας και πορευθεντες ηλθον προς μωυσην και ααρων και προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ εις την ερημον φαραν καδης και απεκριθησαν αυτοις ρημα και παση τη συναγωγη και εδειξαν τον καρπον της γης και διηγησαντο αυτω και ειπαν ηλθαμεν εις την γην εις ην απεστειλας ημας γην ρεουσαν γαλα και μελι και ουτος ο καρπος αυτης αλλ η οτι θρασυ το εθνος το κατοικουν επ αυτης και αι πολεις οχυραι τετειχισμεναι και μεγαλαι σφοδρα και την γενεαν εναχ εωρακαμεν εκει και αμαληκ κατοικει εν τη γη τη προς νοτον και ο χετταιος και ο ευαιος και ο ιεβουσαιος και ο αμορραιος κατοικει εν τη ορεινη και ο χαναναιος κατοικει παρα θαλασσαν και παρα τον ιορδανην ποταμον και κατεσιωπησεν χαλεβ τον λαον προς μωυσην και ειπεν αυτω ουχι αλλα αναβαντες αναβησομεθα και κατακληρονομησομεν αυτην οτι δυνατοι δυνησομεθα προς αυτους και οι ανθρωποι οι συναναβαντες μετ αυτου ειπαν ουκ αναβαινομεν οτι ου μη δυναμεθα αναβηαι προς το εθνος οτι ισχυροτερον εστιν ημων μαλλον και εξηνεγκαν εκστασιν της γης ην κατεσχεψαντο αυτην προς τους υιους ισραηλ λεγοντες την γην ην παρηλθομεν αυτην κατασχεψασθαι γη κατεσθουσα τους κατοικουντας επ αυτης εστιν πας ο λαος ον εωρακαμεν εν αυτη αν-

δρες υπερμηκεις και εκει εωρακαμεν τους γιγαντας και ημεν ενωπιον αυτων ωσει ακριδεις αλλα και ουτως ημεν ενωπιον αυτων και αναλαβουσα πασα η συναγωγη εδωκεν φωνην και εκλαιεν ο λαος ολην την νυχτα εκεινην και διεγογγυζον επι μωυσην και ααρων παντες οι υιοι ισραηλ και ειπαν προς αυτους πασα η συναγωγη οφελον απεθανομεν εν γη αιγυπτω η εν τη ερημω ταυτη ει απεθανομεν και ινα τι κυριος εισαγει ημας εις την γην ταυτην πεσειν εν πολεμω αι γυναικες ημων και τα παιδια εσονται εις διαρπαγην νυν ουν βελτιον ημιν εστιν αποστραφηναι εις αιγυπτον και ειπαν ετερος τω ετερω δωμεν αρχηγον και αποστρεψωμεν εις αιγυπτον και επεσεν μωυσης και ααρων επι προσωπον εναντιον πασης συναγωγης υιων ισραηλ ιησους δε ο του ναυη και χαλεβ ο του ιεφοννη των κατασχεψαμενων την γην διερρηξαν τα ιματια αυτων και ειπαν προς πασαν συναγωγην υιων ισραηλ λεγοντες η γη ην κατεσχεψαμεθα αυτην αγαθη εστιν σφοδρα σφοδρα ει αιρετιζει ημας κυριος εισαξει ημας εις την γην ταυτην και δωσει αυτην ημιν γη ητις εστιν ρεουσα γαλα και μελι αλλα απο του κυριου μη αποσταται γινεσθε υμεις δε μη φοβηθητε τον λαον της γης οτι καταβρωμα ημιν εστιν αφεστηκεν γαρ ο καιρος απ αυτων ο δε κυριος εν ημιν μη φοβηθητε αυτους και ειπεν πασα η συναγωγη καταλιθοβολησαι αυτους εν λιθοις και η δοξα κυριου ωφθη εν νεφελη επι της σκηνης του μαρτυριου εν πασι τοις υιοις ισραηλ και ειπεν κυριος προς μωυσην εως τινος παροξυνει με ο λαος ουτος και εως τινος ου πιστευουσιν μοι εν πασιν τοις σημειοις οις εποιησα εν αυτοις παταξω αυτους θανατω και απολω αυτους και ποιησω σε και τον οικον του πατρος σου εις εθνος μεγα και πολυ μαλλον η τουτο και ειπεν μωυσης προς κυριον και ακουσεται αιγυπτος οτι ανηγαγες τη ισχυι σου τον λαον τουτον εξ αυτων αλλα και παντες οι κατοικουντες επι της γης ταυτης ακηχοασιν οτι συ ει κυριος εν τω λαω τουτω οστις οφθαλμοις κατ οφθαλμους οπταξη κυριε και η νεφελη σου εφεστηκεν επ αυτων και εν στυλω νεφελης συ πορευη προτερος αυτων την ημεραν και εν στυλω πυρος την νυχτα και εκτριψεις τον λαον τουτον ωσει ανθρωπον ενα και ερουσιν τα εθνη οσοι ακηχοασιν το ονομα σου λεγοντες παρα το μη δυνασθαι κυριον εισαγαγειν τον λαον τουτον εις την γην ην ωμοσεν αυτοις κατεστρωσεν αυτους εν τη ερημω και νυν υψωθητω η ισχυς σου κυριε ον τροπον ειπας λεγων κυριος μακροθυμος και πολυελεος και αληθινος αφαιρων ανομιας και αδικιας και αμαρτιας και καθαρισμω ου καθαριει τον ενοχον αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τεκνα εως τριτης και τεταρτης αφες την αμαρτιαν τω λαω τουτω κατα το μεγα ελεος σου καθαπερ ιλεως αυτοις εγενου απ αιγυπτου εως του νυν και ειπεν κυριος προς μωυσην ιλεως αυτοις ειμι κατα το ρημα σου αλλα ζω εγω και ζων το ονομα μου και εμπλησει η δοξα κυριου πασαν την γην οτι παντες οι ανδρες οι ορωντες την δοξαν μου και τα σημεια α εποιησα εν αιγυπτω και εν τη ερημω ταυτη και επειρασαν με τουτο δεκατον και ουκ εισηκουσαν μου της φωνης η μην ουκ οφονται την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων αλλ η τα τεκνα αυτων α εστιν μετ εμου ωδε οσοι ουκ οιδασιν αγαθον ουδε κακον πας νεωτερος απειρος τουτοις δωσω την γην παντες δε οι παροξυναντες με ουκ οφονται αυτην ο δε παις μου χαλεβ οτι εγεννηθη πνευμα ετερον εν αυτω και επηκολουθησεν μοι εισαξω αυτον εις την γην εις ην εισηλθεν εκει και το σπερμα αυτου κληρονομησει αυτην ο δε αμαληκ

και ο χαναναιος κατοικουσιν εν τη κοιλαδι αυριον επιστραφητε υμεις και απαρτε εις την ερημον οδον θαλασσαν ερυθραν και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων εως τινος την συναγωγην την πονηραν ταυτην α αυτοι γογγυζουσιν εναντιον εμου την γογγυσιν των υιων ισραηλ ην εγογγυσαν περι υμων ακηκοα ειπον αυτοις ζω εγω λεγει κυριος η μην ον τροπον λελαληκατε εις τα ωτα μου ουτως ποιησω υμιν εν τη ερημω ταυτη πεσειται τα κωλα υμων και πασα η επισκοπη υμων και οι κατηριθμημενοι υμων απο εικοσαετους και επανω οσοι εγογγυσαν επ εμοι ει υμεις εισελευσεσθε εις την γην εφ ην εξετεινα την χειρα μου κατασκηνωσαι υμας επ αυτης αλλ η χαλεβ υιος ιεφοννη και ιησους ο του ναυη και τα παιδια α ειπατε εν διαπαγγη εσεσθαι εισαξω αυτους εις την γην και κληρονομησουσιν την γην ην υμεις απεστητε απ αυτης και τα κωλα υμων πεσειται εν τη ερημω ταυτη οι δε υιοι υμων εσονται νεμομενοι εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη και ανοιουσιν την πορνειαν υμων εως αν αναλωθη τα κωλα υμων εν τη ερημω κατα τον αριθμον των ημερων οσας κατασκεψασθε την γην τεσσαρακοντα ημερας ημεραν του ενιαυτου λημψεσθε τας αμαρτίας υμων τεσσαρακοντα ετη και γνωσεσθε τον θυμον της οργης μου εγω κυριος ελαλησα η μην ουτως ποιησω τη συναγωγή τη πονηρα ταυτη τη επισυνεσταμένη επ εμε εν τη ερημω ταυτη εξαναλωθησονται και εκει αποθανουνται και οι ανθρωποι ους απεστειλεν μωυσης κατασκεψασθαι την γην και παραγεννηθεντες διεγογγυσαν κατ αυτης προς την συναγωγην εξενεγκαι ρηματα πονηρα περι της γης και απεθανον οι ανθρωποι οι κατειπαντες κατα της γης πονηρα εν τη πληγη εναντι κυριου και ιησους υιος ναυη και χαλεβ υιος ιεφοννη εξησαν απο των ανθρωπων εκεινων των πεπορευμενων κατασκεψασθαι την γην και ελαλησεν μωυσης τα ρηματα ταυτα προς παντας υιους ισραηλ και επενθησεν ο λαος σφοδρα και ορθρισαντες το πρωι ανεβησαν εις την κορυφην του ορους λεγοντες ιδου οιδε ημεις αναβησομεθα εις τον τοπον ον ειπεν κυριος οτι ημαρτομεν και ειπεν μωυσης ινα τι υμεις παραβαινετε το ρημα κυριου ουκ ευοδα εσται υμιν μη αναβαινετε ου γαρ εστιν κυριος μεθ υμων και πεσεισθε προ προσωπου των εχθρων υμων οτι ο αμαληκ και ο χαναναιος εκει εμπροσθεν υμων και πεσεισθε μαχαира ου ενεικεν απεστραφητε απειθουντες κυριω και ουκ εσται κυριος εν υμιν και διαβιασαμενοι ανεβησαν επι την κορυφην του ορους η δε κιβωτος της διαθηκης κυριου και μωυσης ουκ εκινηθησαν εκ της παρεμβολης και κατεβη ο αμαληκ και ο χαναναιος ο εγκαθημενος εν τω ορει εκεινω και ετρεψαντο αυτους και κατεκοψαν αυτους εως ερμαν και απεστραφησαν εις την παρεμβολην και ειπεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους οταν εισελθητε εις την γην της κατοικησεως υμων ην εγω διδωμι υμιν και ποιησεις ολοκαυτωματα κυριω ολοκαρπωμα η θυσιαν μεγαλυναι ευχην η καθ εκουσιον η εν ταις εορταις υμων ποιησαι οσμην ευωδιας κυριω ει μεν απο των βοων η απο των προβατων και προσοισει ο προσφερων το δωρον αυτου κυριω θυσιαν σεμιδαλεως δεκατον του οιφι αναπεποιημενης εν ελαιω εν τεταρτω του ιν και οινον εις σπονδην το τεταρτον του ιν ποιησετε επι της ολοκαυτωσης η επι της θυσιας τω αμνω τω ενι ποιησεις τοσοουτο καρπωμα οσμην ευωδιας τω κυριω και τω χριω οταν ποιητε αυτον η εις ολοκαυτωμα η εις θυσιαν ποιησεις θυσιαν σεμιδαλεως δυο δεκατα αναπεποιημε-

νης εν ελαιω το τριτον του ιν και οινον εις σπονδην το τριτον του ιν προσοισετε εις οσμην ευωδιας κυριω εαν δε απο των βοων ποιητε εις ολοκαυτωμα η εις θυσιαν μεγαλυναι ευχην η εις σωτηριον κυριω και προσοισει επι του μοσχου θυσιαν σεμιδαλεως τρια δεκατα αναπεποιημενης εν ελαιω ημισυ του ιν και οινον εις σπονδην το ημισυ του ιν καρπωμα οσμην ευωδιας κυριω ουτως ποιησεις τω μοσχω τω ενι η τω κριω τω ενι η τω αμνω τω ενι εκ των προβατων η εκ των αιγων κατα τον αριθμον ων εαν ποιησητε ουτω ποιησετε τω ενι κατα τον αριθμον αυτων πας ο αυτοχθων ποιησει ουτως τοιαυτα προσενεγκαι καρπωματα εις οσμην ευωδιας κυριω εαν δε προσηλυτος εν υμιν προσγενηται εν τη γη υμων η ος αν γενηται εν υμιν εν ταις γενεαις υμων και ποιησει καρπωμα οσμην ευωδιας κυριω ον τροπον ποιειτε υμεις ουτως ποιησει η συναγωγή κυριω νομος εις εσται υμιν και τοις προσηλυτοις τοις προσκειμενοις εν υμιν νομος αιωνιος εις γενεας υμων ως υμεις και ο προσηλυτος εσται εναντι κυριου νομος εις εσται και δικαιομα εν εσται υμιν και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν υμιν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους εν τω εισπορευεσθαι υμας εις την γην εις ην εγω εισαγω υμας εκει και εσται οταν εσθητε υμεις απο των αρτων της γης αφελειτε αφαιρεμα αφορισμα κυριω απαρχην φυραματος υμων αρτον αφαιρεμα αφοριετε αυτο ως αφαιρεμα απο αλω ουτως αφελειτε αυτον απαρχην φυραματος υμων και δωσετε κυριω αφαιρεμα εις τας γενεας υμων οταν δε διαμαρτητε και μη ποιησητε πασας τας εντολας ταυτας ας ελαλησεν κυριος προς μωυσην καθα συνεταξεν κυριος προς υμας εν χειρι μωυση απο της ημερας ης συνεταξεν κυριος προς υμας και επεκεινα εις τας γενεας υμων και εσται εαν εξ οφθαλμων της συναγωγης γεννηθη ακουσιως και ποιησει πασα η συναγωγή μοσχον ενα εκ βοων αμωμον εις ολοκαυτωμα εις οσμην ευωδιας κυριω και θυσιαν τουτου και σπονδην αυτου κατα την συνταξιν και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτίας και εξιλασεται ο ιερευς περι πασης συναγωγης υιων ισραηλ και αφεθησεται αυτοις οτι ακουσιον εστιν και αυτοι ηνεγκαν το δωρον αυτων καρπωμα κυριω περι της αμαρτίας αυτων εναντι κυριου περι των ακουσιων αυτων και αφεθησεται κατα πασαν συναγωγήν υιων ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω προς υμας οτι παντι τω λαω ακουσιον εαν δε ψυχη μια αμαρτη ακουσιως προσαξει αιγα μιαν ενιαυσιαν περι αμαρτίας και εξιλασεται ο ιερευς περι της ψυχης της ακουσιασθεισης και αμαρτουσης ακουσιως εναντι κυριου εξιλασασθαι περι αυτου τω εγχωριω εν υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν αυτοις νομος εις εσται αυτοις ος αν ποιηση ακουσιως και ψυχη ητις ποιησει εν χειρι υπερηφανιας απο των αυτοχθονων η απο των προσηλυτων τον θεον ουτος παροξυνει εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ του λαου αυτης οτι το ρημα κυριου εφαιλυσεν και τας εντολας αυτου διεσχεδασεν εκτριψει εκτριβησεται η ψυχη εκεινη η αμαρτια αυτης εν αυτη και ησαν οι υιοι ισραηλ εν τη ερημω και ευρον ανδρα συλλεγοντα ξυλα τη ημερα των σαββατων και προσηγαγον αυτον οι ευροντες αυτον συλλεγοντα ξυλα τη ημερα των σαββατων προς μωυσην και ααρων και προς πασαν συναγωγήν υιων ισραηλ και απεθεντο αυτον εις φυλακην ου γαρ συνεκριναν τι ποιησωσιν αυτον και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων θανατω θανατουσθω ο ανθρωπος λιθοβολησατε αυτον λιθοις πασα η συνα-

γωγη και εξηγαγον αυτον πασα η συναγωγη εξω της παρεμβολης και ελιθοβολησαν αυτον πασα η συναγωγη λιθοις εξω της παρεμβολης καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και ειπεν κυριος προς μωυση λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους και ποιησασαν εαυτοις κρασπεδα επι τα πτερυγια των ιματιων αυτων εις τας γενεας αυτων και επιθησετε επι τα κρασπεδα των πτερυγιων κλωσμα υακινθινον και εσται υμιν εν τοις κρασπεδοις και οψεσθε αυτα και μνησθησεσθε πασων των εντολων κυριου και ποιησετε αυτας και ου διαστραφησεσθε οπισω των διανοιων υμων και οπισω των οφθαλμων υμων εν οις υμεις εκπορννευετε οπισω αυτων οπως αν μνησθητε και ποιησητε πασας τας εντολας μου και εσεσθε αγιοι τω θεω υμων εγω κυριος ο θεος υμων ο εξαγαγων υμας εκ γης αιγυπτου ειναι υμων θεος εγω κυριος ο θεος υμων και ελαλησεν κορε υιος ισσααρ υιου κααθ υιου λειυ και δαθιαν και αβιρων υιοι ελιαβ και αυν υιος φαλειθ υιου ρουβην και ανεστησαν εναντι μωυση και ανδρες των υιων ισραηλ πεντηκοντα και διαχοσιοι αρχηγοι συναγωγης συγκλητοι βουλης και ανδρες ονομαστοι συνεστησαν επι μωυσην και ααρων και ειπαν εχετω υμιν οτι πασα η συναγωγη παντες αγιοι και εν αυτοις κυριος και δια τι κατανιστασθε επι την συναγωγην κυριου και ακουσας μωυσης επεσεν επι προσωπον και ελαλησεν προς κορε και προς πασαν αυτου την συναγωγην λεγων επεσκεπται και εγνω ο θεος τους οντας αυτου και τους αγιους και προσηγαγετο προς εαυτον και ους εξελεξατο εαυτω προσηγαγετο προς εαυτον τουτο ποιησατε λαβετε υμιν αυτοις πυρεια κορε και πασα η συναγωγη αυτου και επιθετε επ αυτα πυρ και επιθετε επ αυτα θυμιαμα εναντι κυριου αυριον και εσται ο ανηρ ον αν εκλεξηται κυριος ουτος αγιος ικανουσθω υμιν υιοι λειυ και ειπεν μωυσης προς κορε εισακουσατε μου υιοι λειυ μη μικρον εστιν τουτο υμιν οτι διεστειλεν ο θεος ισραηλ υμας εκ συναγωγης ισραηλ και προσηγαγετο υμας προς εαυτον λειτουργειν τας λειτουργιας της σκηνης κυριου και παριστασθαι εναντι της συναγωγης λατρευειν αυτοις και προσηγαγετο σε και παντας τους αδελφους σου υιους λειυ μετα σου και ζητειτε ιερατευειν ουτως συ και πασα η συναγωγη σου η συνθηθροισμενη προς τον θεον και ααρων τις εστιν οτι διαγογγυζετε κατ αυτον και απεστειλεν μωυσης καλεσαι δαθιαν και αβιρων υιους ελιαβ και ειπαν ουκ αναβαινομεν μη μικρον τουτο οτι ανηγαγες ημας εκ γης ρεουσας γαλα και μελι αποκτειναι ημας εν τη ερημω οτι καταρχεις ημων αρχων ει και εις γην ρεουσαν γαλα και μελι εισηγαγες ημας και εδωκας ημιν κληρον αγρου και αμπελωνας τους οφθαλμους των ανθρωπων εκεινων αν εξεκοψας ουκ αναβαινομεν και εβαρυνθυμησεν μωυσης σφοδρα και ειπεν προς κυριον μη προσχης εις την θυσιαν αυτων ουκ επιθυμημα ουδενοσ αυτων ειληφα ουδε εκακωσα ουδενα αυτων και ειπεν μωυσης προς κορε αγιασον την συναγωγην σου και γινεσθε ετοιμοι εναντι κυριου συ και αυτοι και ααρων αυριον και λαβετε εκαστος το πυρειον αυτου και επιθησετε επ αυτα θυμιαμα και προσαξετε εναντι κυριου εκαστος το πυρειον αυτου πεντηκοντα και διαχοσια πυρεια και συ και ααρων εκαστος το πυρειον αυτου και ελαβεν εκαστος το πυρειον αυτου και επεθηκαν επ αυτα πυρ και επεβαλον επ αυτο θυμιαμα και εστησαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου μωυσης και ααρων και επισυνεστησεν επ αυτοις κορε την πασαν αυτου συναγωγην παρα την θυραν της

σκήνης του μαρτυρίου και ωφθη η δοξα κυριου παση τη συναγωγή και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων αποσχισθητε εκ μεσου της συναγωγης ταυτης και εξαναλωσω αυτους εις απαξ και επεσαν επι προσωπον αυτων και ειπαν θεος θεος των πνευματων και πασης σαρκος ει ανθρωπος εις ημαρτεν επι πασαν την συναγωγήν οργη κυριου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τη συναγωγή λεγων αναχωρησατε κυκλω απο της συναγωγης κορε και ανεστη μωυσης και επορευθη προς δαθαν και αβιρων και συνεπορευθησαν μετ αυτου παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ και ελαλησεν προς την συναγωγήν λεγων αποσχισθητε απο των σκηνων των ανθρωπων των σκληρων τουτων και μη απτεσθε απο παντων ων εστιν αυτοις μη συναπολησθε εν παση τη αμαρτια αυτων και απεστησαν απο της σκήνης κορε κυκλω και δαθαν και αβιρων εξηλθον και ειστηκεισαν παρα τας θυρας των σκηνων αυτων και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων και η αποσκευη αυτων και ειπεν μωυσης εν τουτω γνωσεσθε οτι κυριος απεστείλεν με ποιησαι παντα τα εργα ταυτα οτι ουκ απ εμαυτου ει κατα θανατον παντων ανθρωπων αποθानουνται ουτοι ει και κατ επισκεψιν παντων ανθρωπων επισκοπη εσται αυτων ουχι κυριος απεσταλκεν με αλλ η εν φασματι δειξει κυριος και ανοιξασα η γη το στομα αυτης καταπιεται αυτους και τους οικους αυτων και τας σκήνας αυτων και παντα οσα εστιν αυτοις και καταβησονται ζωντες εις αδου και γνωσεσθε οτι παρωξυναν οι ανθρωποι ουτοι τον κυριον ως δε επαυσατο λαλων παντας τους λογους τουτους ερραγη η γη υποκατω αυτων και ηνοιχθη η γη και κατεπιεν αυτους και τους οικους αυτων και παντας τους ανθρωπους τους οντας μετα κορε και τα κτηνη αυτων και κατεβησαν αυτοι και οσα εστιν αυτων ζωντα εις αδου και εκαλυψεν αυτους η γη και απωλοντο εκ μεσου της συναγωγης και πας ισραηλ οι κυκλω αυτων εφυγον απο της φωνης αυτων οτι λεγοντες μηποτε καταπιη ημας η γη και πυρ εξηλθεν παρα κυριου και κατεφαγεν τους πεντηκοντα και διακοσιους ανδρας τους προσφεροντας το θυμιαμα και ειπεν κυριος προς μωυσην και προς ελεαζαρ τον υιον ααρων τον ιερεα ανελεσθε τα πυρεια τα χαλκα εκ μεσου των κατακεκαυμενων και το πυρ το αλλοτριον τουτο σπειρον εκει οτι ηγιασαν τα πυρεια των αμαρτωλων τουτων εν ταις ψυχαις αυτων και ποιησον αυτα λεπιδας ελατας περιθεμα τω θυσιαστηριω οτι προσηνεχθησαν εναντι κυριου και ηγιασθησαν και εγενοντο εις σημειον τοις υιοις ισραηλ και ελαβεν ελεαζαρ υιος ααρων του ιερεως τα πυρεια τα χαλκα οσα προσηνεγκαν οι κατακεκαυμενοι και προσεθησαν αυτα περιθεμα τω θυσιαστηριω μνημοσυνον τοις υιοις ισραηλ οπως αν μη προσελθη μηθεις αλλογενης ος ουκ εστιν εκ του σπερματος ααρων επιθειναι θυμιαμα εναντι κυριου και ουκ εσται ωσπερ κορε και η επισυστασις αυτου καθα ελαλησεν κυριος εν χειρι μωυση και εγογγυσαν οι υιοι ισραηλ τη επαυριον επι μωυσην και ααρων λεγοντες υμεις απεχταγχατε τον λαον κυριου και εγενετο εν τω επισυστρεφεσθαι την συναγωγήν επι μωυσην και ααρων και ωρμησαν επι την σκήνην του μαρτυριου και τηνδε εκαλυψεν αυτην η νεφελη και ωφθη η δοξα κυριου και εισηλθεν μωυσης και ααρων κατα προσωπον της σκήνης του μαρτυριου και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων εκχωρησατε εκ μεσου της συναγωγης ταυτης και εξαναλωσω αυτους εις απαξ και επεσον επι προσωπον αυτων και ειπεν

μωυσης προς ααρων λαβε το πυρειον και επιθες επ αυτο πυρ απο του θυσιαστηριου και επιβαλε επ αυτο θυμιαμα και απενεγχε το ταχος εις την παρεμβολην και εξιλασαι περι αυτων εξηλθεν γαρ οργη απο προσωπου κυριου ηρκαται θραυειν τον λαον και ελαβεν ααρων καθαπερ ελαλησεν αυτω μωυσης και εδραμεν εις την συναγωγην και ηδη ενηρ-κτο η θραυσις εν τω λαω και επεβαλεν το θυμιαμα και εξιλασατο περι του λαου και εστη ανα μεσον των τεθνηκοτων και των ζωντων και εκοπασεν η θραυσις και εγενοντο οι τεθνηκοτες εν τη θραυσει τεσ-σαρες και δεκα χιλιαδες και επτακοσιοι χωρις των τεθνηκοτων ενεκεν κορε και επεστρεψεν ααρων προς μωυσην επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και εκοπασεν η θραυσις και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και λαβε παρ αυτων ραβδον ραβδον κατ οικους πατριων παρα παντων των αρχοντων αυτων κατ οικους πατριων αυτων δωδεκα ραβδους και εκαστου το ονομα αυτου επιγραψον επι της ραβδου αυτου και το ονομα ααρων επιγραψον επι της ραβδου λευι εστιν γαρ ραβδος μια κατα φυλην οικου πατριων αυτων δωσουσιν και θησεις αυτας εν τη σκηνη του μαρτυριου κατεναντι του μαρτυριου εν οις γνωσθησονται σοι εκει και εσται ο ανθρωπος ον εαν εκλεξωμαι αυτον η ραβδος αυτου εκβλαστησει και περιελω-απ εμου τον γογγυσμον των υιων ισραηλ α αυτοι γογγυζουσιν εφ υμιν και ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ και εδωκαν αυτω παντες οι αρχοντες αυτων ραβδον τω αρχοντι τω ενι ραβδον κατα αρχοντα κατ οικους πατριων αυτων δωδεκα ραβδους και η ραβδος ααρων ανα μεσον των ραβδων αυτων και απεθηκεν μωυσης τας ραβδους εναντι κυριου εν τη σκηνη του μαρτυριου και εγενετο τη επαυριον και ει-σηλθεν μωυσης και ααρων εις την σκηνην του μαρτυριου και ιδου εβλαστησεν η ραβδος ααρων εις οικον λευι και εξηνεγκεν βλαστον και εξηνηθησεν ανθη και εβλαστησεν καρυα και εξηνεγκεν μωυσης πασας τας ραβδους απο προσωπου κυριου προς παντας υιους ισραηλ και ειδον και ελαβον εκαστος την ραβδον αυτου και ειπεν κυριος προς μωυσην αποθες την ραβδον ααρων ενωπιον των μαρτυριων εις διατη-ρησιν σημειον τοις υιοις των ανηκοων και παυσασθω ο γογγυσμος αυτων απ εμου και ου μη αποθανωσιν και εποιησεν μωυσης και αα-ρων καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς μωυσην λεγοντες ιδου εξανηλωμεθα απολωλαμεν παρανηλωμεθα πας ο αποτομενος της σκηνης κυριου αποθνησκει εως εις τελος αποθανωμεν και ειπεν κυριος προς ααρων λεγων συ και οι υιοι σου και ο οικος πατριας σου λημψεσθε τας αμαρτιας των αγιων και συ και οι υιοι σου λημψεσθε τας αμαρτιας της ιερατειας υμων και τους αδελφους σου φυλην λευι δημον του πατρος σου προσαγαγου προς σεαυτον και προστεθητωσαν σοι και λειτουργειτωσαν σοι και συ και οι υιοι σου μετα σου απεναντι της σκηνης του μαρτυριου και φυλαζονται τας φυλακας σου και τας φυλακας της σκηνης πλην προς τα σκευη τα αγια και προς το θυσιαστηριον ου προσελευσονται και ουκ αποθानουνται και ουτοι και υμεις και προστεθησονται προς σε και φυλαζονται τας φυλακας της σκηνης του μαρτυριου κατα πασας τας λειτουργιας της σκηνης και ο αλλογενης ου προσελευσεται προς σε και φυλαξεσθε τας φυλακας των αγιων και τας φυλακας του θυ-σιαστηριου και ουκ εσται θυμος εν τοις υιοις ισραηλ και εγω ειληφα τους αδελφους υμων τους λευιτας εκ μεσου των υιων ισραηλ δομα

δεδομενον κυριω λειτουργειν τας λειτουργιας της σκηνης του μαρτυριου και συ και οι υιοι σου μετα σου διατηρησετε την ιερατειαν υμων κατα παντα τροπον του θυσιαστηριου και το ενδοθεν του καταπετασματος και λειτουργησετε τας λειτουργιας δομα της ιερατειας υμων και ο αλλογενης ο προσπορευομενος αποθανειται και ελαλησεν κυριος προς ααρων και εγω ιδου δεδωκα υμιν την διατηρησιν των απαρχων απο παντων των ηγιασμενων μοι παρα των υιων ισραηλ σοι δεδωκα αυτα εις γερας και τοις υιοις σου μετα σε νομιμον αιωνιον και τουτο εστω υμιν απο των ηγιασμενων αγιων των καρπωματων απο παντων των δωρων αυτων και απο παντων των θυσιασμων αυτων και απο πασης πλημμελειας αυτων και απο πασων των αμαρτιων οσα αποδιδοασιν μοι απο παντων των αγιων σοι εσται και τοις υιοις σου εν τω αγιω των αγιων φαγεσθε αυτα παν αρσενικον φαγεται αυτα συ και οι υιοι σου αγια εσται σοι και τουτο εσται υμιν απαρχη δοματων αυτων απο παντων των επιθεματων των υιων ισραηλ σοι δεδωκα αυτα και τοις υιοις σου και ταις θυγατρας σου μετα σου νομιμον αιωνιον πας καθαρος εν τω οικω σου εδεται αυτα πασα απαρχη ελαιου και πασα απαρχη οινου και σιτου απαρχη αυτων οσα αν δωσι τω κυριω σοι δεδωκα αυτα τα πρωτογεννηματα παντα οσα εν τη γη αυτων οσα αν ενεγκωσιν κυριω σοι εσται πας καθαρος εν τω οικω σου εδεται αυτα παν ανατεθεματισμενον εν υιοις ισραηλ σοι εσται και παν διανοιγον μητραν απο πασης σαρκος α προσφερουσιν κυριω απο ανθρωπου εως κτηνους σοι εσται αλλ η λυτρωσις λυτρωθησεται τα πρωτοτοκα των ανθρωπων και τα πρωτοτοκα των κτηνων των ακαθαρτων λυτρωση και η λυτρωσις αυτου απο μηνιαιου η συντιμησις πεντε σικλων κατα τον σικλον τον αγιον εικοσι οβολοι εισιν πλην πρωτοτοκα μοσχων και πρωτοτοκα προβατων και πρωτοτοκα αιγων ου λυτρωση αγια εστιν και το αιμα αυτων προσχεεις προς το θυσιαστηριον και το στεαρ ανοισεις καρπωμα εις οσμην ευωδιας κυριω και τα κρεα εσται σοι καθα και το στηθυνιον του επιθεματος και κατα τον βραχιονα τον δεξιον σοι εσται παν αφαιρεμα των αγιων οσα αν αφελωσιν οι υιοι ισραηλ κυριω σοι δεδωκα και τοις υιοις σου και ταις θυγατρας σου μετα σου νομιμον αιωνιον διαθηκη αλος αιωνιος εστιν εναντι κυριου σοι και τα σπερματι σου μετα σε και ελαλησεν κυριος προς ααρων εν τη γη αυτων ου κληρονομησεις και μερις ουκ εσται σοι εν αυτοις οτι εγω μερις σου και κληρονομια σου εν μεσω των υιων ισραηλ και τοις υιοις λειυ ιδου δεδωκα παν επιδεκατον εν ισραηλ εν κληρω αντι των λειτουργιων αυτων οσα αυτοι λειτουργουσιν λειτουργιαν εν τη σκηνη του μαρτυριου και ου προσελευσονται ετι οι υιοι ισραηλ εις την σκηνην του μαρτυριου λαβειν αμαρτιαν θανατηφορον και λειτουργησει ο λευιτης αυτος την λειτουργιαν της σκηνης του μαρτυριου και αυτοι λημψονται τα αμαρτηματα αυτων νομιμον αιωνιον εις τας γενεας αυτων και εν μεσω υιων ισραηλ ου κληρονομησουσιν κληρονομιαν οτι τα επιδεκατα των υιων ισραηλ οσα αν αφορισωσιν κυριω αφαιρεμα δεδωκα τοις λευιταις εν κληρω δια τουτο ειρηκα αυτοις εν μεσω υιων ισραηλ ου κληρονομησουσιν κληρον και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων και τοις λευιταις λαλησεις και ερεις προς αυτους εαν λαβητε παρα των υιων ισραηλ το επιδεκατον ο δεδωκα υμιν παρ αυτων εν κληρω και αφελετε υμεις απ αυτου αφαιρεμα κυριω επιδεκατον απο του επιδεκατου και λογισθησεται υμιν τα αφαιρεματα υμων ως σιτος

απο αλώ και αφαιρεμα απο ληνου ουτως αφελεите και υμεις απο των αφαιρεματων κυριου απο παντων επιδεκατων υμων οσα εαν λαβητε παρα των υιων ισραηλ και δωσετε απ αυτων αφαιρεμα κυριω ααρων τω ιερει απο παντων των δοματων υμων αφελεите αφαιρεμα κυριω η απο παντων των απαρχων το ηγιασμενον απ αυτου και ερεις προς αυτους οταν αφαιρητε την απαρχην απ αυτου και λογισθησεται τοις λευιταις ως γεννημα απο αλώ και ως γεννημα απο ληνου και εδεσθε αυτο εν παντι τοπω υμεις και οι οικoi υμων οτι μισθος ουτος υμιν εστιν αντι των λειτουργιων υμων των εν τη σκηνη του μαρτυριου και ου λημψεσθε δι αυτο αμαρτιαν οτι αν αφαιρητε την απαρχην απ αυτου και τα αγια των υιων ισραηλ ου βεβηλωσετε ινα μη αποθανητε και ελαλησεν κυριος προς μωυσην και ααρων λεγων αυτη η διαστολη του νομου οσα συνεταξεν κυριος λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και λαβετωσαν προς σε δαμαλιν πυρραν αμωμον ητις ουκ εχει εν αυτη μωμον και η ουκ επεβληθη επ αυτην ζυγος και δωσεις αυτην προς ελεαζαρ τον ιερεα και εξαξουσιν αυτην εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον και σφαξουσιν αυτην ενωπιον αυτου και λημψεται ελεαζαρ απο του αιματος αυτης και ρανει απεναντι του προσωπου της σκηνης του μαρτυριου απο του αιματος αυτης επτακις και κατακαυσουσιν αυτην εναντιον αυτου και το δερμα και τα κρεα αυτης και το αιμα αυτης συν τη κοπρω αυτης κατακαυθησεται και λημψεται ο ιερευς ξυλον κεδρινον και υσσωπον και κοκκινον και εμβαλουσιν εις μεσον του κατακαυματος της δαμαλεως και πλυνει τα ιματια αυτου ο ιερευς και λουσεται το σωμα αυτου υδατι και μετα ταυτα εισελευσεται εις την παρεμβολην και ακαθαρτος εσται ο ιερευς εως εσπερας και ο κατακαίων αυτην πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται το σωμα αυτου και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και συναξει ανθρωπος καθαρος την σποδον της δαμαλεως και αποθησει εξω της παρεμβολης εις τοπον καθαρον και εσται τη συναγωγή υιων ισραηλ εις διατηρησιν υδωρ ραντισμου αγνισμα εστιν και πλυνει τα ιματια ο συναγων την σποδιαν της δαμαλεως και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και εσται τοις υιοις ισραηλ και τοις προσκειμενοις προσηλυτοις νομιμον αιωνιον ο απομeνος του τεθνηκοτος πασης ψυχης ανθρωπου ακαθαρτος εσται επτα ημερας ουτος αγνισθησεται τη ημερα τη τριτη και τη ημερα τη εβδομη και καθαρος εσται εαν δε μη αφαγνισθη τη ημερα τη τριτη και τη ημερα τη εβδομη ου καθαρος εσται πας ο απομeνος του τεθνηκοτος απο ψυχης ανθρωπου εαν αποθανη και μη αφαγνισθη την σκηνην κυριου εμianεν εκτριβησεται η ψυχη εκεινη εξ ισραηλ οτι υδωρ ραντισμου ου περιερραντισθη επ αυτον ακαθαρτος εστιν ετι η ακαθαρσία αυτου εν αυτω εστιν και ουτος ο νομος ανθρωπος εαν αποθανη εν οικια πας ο εισπορευομενος εις την οικιαν και οσα εστιν εν τη οικια ακαθαρτα εσται επτα ημερας και παν σκευος ανεωγμενον οσα ουχι δεσμον καταδεδεται επ αυτω ακαθαρτα εστιν και πας ος εαν αφηται επι προσωπου του πεδιου τραυματιου η νεκρου η οστεου ανθρωπινου η μνηματος επτα ημερας ακαθαρτος εσται και λημψονται τω ακαθαρτω απο της σποδιας της κατακεκαυμενης του αγνισμου και εχρεουσιν επ αυτην υδωρ ζων εις σκευος και λημψεται υσσωπον και βαψει εις το υδωρ ανηρ καθαρος και περιρρανει επι τον οικον και επι τα σκευη και επι τας ψυχας οσαι εαν ωσιν εκει και επι τον ημενον του οστεου του ανθρωπινου η του τραυματιου η του τεθνηκοτος

η του μνηματος και περιρρανει ο καθαρος επι τον ακαθαρτον εν τη ημερα τη τριτη και εν τη ημερα τη εβδομη και αφαγνισθησεται τη ημερα τη εβδομη και πλυνει τα ιματια αυτου και λουσεται υδατι και ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ανθρωπος ος εαν μιανθη και μη αφαγνισθη εξολεθρευθησεται η ψυχη εκεινη εκ μεσου της συναγωγης οτι τα αγια κυριου εμianεν οτι υδωρ ραντισμου ου περιερραντισθη επ αυτον ακαθαρτος εστιν και εσται υμιν νομιμον αιωνιον και ο περιρραινων υδωρ ραντισμου πλυνει τα ιματια αυτου και ο αποτομενος του υδατος του ραντισμου ακαθαρτος εσται εως εσπερας και παντος ου εαν αφηται αυτου ο ακαθαρτος ακαθαρτον εσται και η ψυχη η αποτομενη ακαθαρτος εσται εως εσπερας και ηλθον οι υιοι ισραηλ πασα η συναγωγή εις την ερημον σιν εν τω μηνι τω πρωτω και κατεμεινεν ο λαος εν καδης και ετελευτησεν εκει μαριαμ και εταφη εκει και ουκ ην υδωρ τη συναγωγή και ηθροισθησαν επι μωυσην και ααρων και ελοιδορειτο ο λαος προς μωυσην λεγοντες οφελον απειθανομεν εν τη απωλεια των αδελφων ημων εναντι κυριου και ινα τι ανηγαγετε την συναγωγήν κυριου εις την ερημον ταυτην αποκτειναι ημας και τα κτηνη ημων και ινα τι τουτο ανηγαγετε ημας εξ αιγυπτου παραγενεσθαι εις τον τοπον τον πονηρον τουτον τοπος ου ου σπειρεται ουδε συκαι ουδε αμπελοι ουδε ροαι ουδε υδωρ εστιν πειν και ηλθεν μωυσης και ααρων απο προσωπου της συναγωγης επι την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και επεσαν επι προσωπον και ωφθη η δοξα κυριου προς αυτους και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαββε την ραβδον και εκκλησιασον την συναγωγήν συ και ααρων ο αδελφος σου και λαλησατε προς την πετραν εναντι αυτων και δωσει τα υδατα αυτης και εξοισετε αυτοις υδωρ εκ της πετρας και ποτιετε την συναγωγήν και τα κτηνη αυτων και ελαβεν μωυσης την ραβδον την απεναντι κυριου καθα συνεταξεν κυριος και εξεκκλησιασεν μωυσης και ααρων την συναγωγήν απεναντι της πετρας και ειπεν προς αυτους ακουσατε μου οι απειθεις μη εκ της πετρας ταυτης εξαξομεν υμιν υδωρ και επαρας μωυσης την χειρα αυτου επαταξεν την πετραν τη ραβδω δις και εξηλθεν υδωρ πολυ και επιεν η συναγωγή και τα κτηνη αυτων και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων οτι ουκ επιστευσατε αγιασαι με εναντιον υιων ισραηλ δια τουτο ουκ εισαξετε υμεις την συναγωγήν ταυτην εις την γην ην δεδωκα αυτοις τουτο υδωρ αντιλογιας οτι ελοιδορηθησαν οι υιοι ισραηλ εναντι κυριου και ηγιασθη εν αυτοις και απεστειλεν μωυσης αγγελους εκ καδης προς βασιλεα εδωμ λεγων ταδε λεγει ο αδελφος σου ισραηλ συ επιστη παντα τον μοχθον τον ευροντα ημας και κατεβησαν οι πατερες ημων εις αιγυπτον και παρωχησαμεν εν αιγυπτω ημερας πλειους και εκακωσαν ημας οι αιγυπτιοι και τους πατερας ημων και ανεβοησαμεν προς κυριον και εισηκουσεν κυριος της φωνης ημων και αποστείλας αγγελον εξηγαγεν ημας εξ αιγυπτου και νυν εσμεν εν καδης πολει εκ μερους των οριων σου παρελευσομεθα δια της γης σου ου διελευσομεθα δι αγρων ουδε δι αμπελωνων ουδε πιομεθα υδωρ εκ λακκου σου οδω βασιλικη πορευσομεθα ουκ εκκλινουμεν δεξια ουδε ευωνυμα εως εως παρελθωμεν τα ορια σου και ειπεν προς αυτον εδωμ ου διελευση δι εμου ει δε μη εν πολεμω εξελευσομαι εις συναντησιν σοι και λεγουσιν αυτω οι υιοι ισραηλ παρα το ορος παρελευσομεθα εαν δε του υδατος σου πιωμεν εγω τε και τα κτηνη δωσω τιμην σοι αλλα το πραγμα

ουδεν εστιν παρα το ορος παρελευσμεθα ο δε ειπεν ου διελευση δι εμου και εξηλθεν εδωμ εις συναντησιν αυτω εν οχλω βαρει και εν χειρι ισχυρα και ουκ ηθελησεν εδωμ δουναι τω ισραηλ παρελθειν δια των οριων αυτου και εξεκλινεν ισραηλ απ αυτου και απηραν εκ καθης και παρεγενοντο οι υιοι ισραηλ πασα η συναγωγη εις ωρ το ορος και ειπεν κυριος προς μωυσην και ααρων εν ωρ τω ορει επι των οριων γης εδωμ λεγων προστεθητω ααρων προς τον λαον αυτου οτι ου μη εισελθητε εις την γην ην δεδωκα τοις υιοις ισραηλ διοτι παρωξυνατε με επι του υδατος της λoidοριας λαβε τον ααρων και ελεαζαρ τον υιον αυτου και αναβιβασον αυτους εις ωρ το ορος εναντι πασης της συναγωγης και εκδυσον ααρων την στολην αυτου και ενδυσον ελεαζαρ τον υιον αυτου και ααρων προστεθεις αποθανετω εκει και εποιησεν μωυσης κατ'α συνεταξεν κυριος και ανεβιβασεν αυτον εις ωρ το ορος εναντιον πασης της συναγωγης και εξεδυσεν ααρων τα ιματια αυτου και ενεδυσεν αυτα ελεαζαρ τον υιον αυτου και απειθανεν ααρων επι της κορυφης του ορους και κατεβη μωυσης και ελεαζαρ εκ του ορους και ειδεν πασα η συναγωγη οτι απελυθη ααρων και εκλαυσαν τον ααρων τριακοντα ημερας πας οικος ισραηλ και ηκολουσεν ο χανανις βασιλευς αραδ ο κατοικων κατα την ερημον ηλθεν γαρ ισραηλ οδον αθαριν και επολεμησεν προς ισραηλ και κατεπρονομευσαν εξ αυτων αιχμαλωσιαν και ηυξατο ισραηλ ευχην κυριω και ειπεν εαν μοι παραδωσ τον λαον τουτον υποχειριον αναθεματιω αυτον και τας πολεις αυτου και εισηκουσεν κυριος της φωνης ισραηλ και παρεδωκεν τον χανανιν υποχειριον αυτου και ανεθεματισεν αυτον και τας πολεις αυτου και επεκαλεσαν το ονομα του τοπου εκεινου αναθεμα και απαραντες εξ ωρ του ορους οδον επι θαλασσαν ερυθραν περιεκυκλωσαν γην εδωμ και ωλιγοψυχησεν ο λαος εν τη οδω και κατελαλει ο λαος προς τον θεον και κατα μωυση λεγοντες ινα τι εξηγαγες ημας εξ αιγυπτου αποκτειναι ημας εν τη ερημω οτι ουκ εστιν αρτος ουδε υδωρ η δε ψυχη ημων προσωχτισεν εν τω αρτω τω διακνενω και απεστειλεν κυριος εις τον λαον τους οφεις τους θανατουντας και εδακνον τον λαον και απειθανεν λαος πολυς των υιων ισραηλ και παραγενομενος ο λαος προς μωυσην ελεγον οτι ημαρτομεν οτι κατελαλησαμεν κατα του κυριου και κατα σου ευξαι ουν προς κυριον και αφελετω αφ ημων τον οφιν και ηυξατο μωυσης προς κυριον περι του λαου και ειπεν κυριος προς μωυσην ποιησον σεαυτω οφιν και θες αυτον επι σημειου και εσται εαν δακη οφис ανθρωπον πας ο δεδηγμενος ιδων αυτον ζησεται και εποιησεν μωυσης οφιν χαλκουν και εστησεν αυτον επι σημειου και εγενετο οταν εδακνεν οφис ανθρωπον και επεβλεψεν επι τον οφιν τον χαλκουν και εζη και απηραν οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον εν ωβωθ και εξαραντες εξ ωβωθ παρενεβαλον εν αχελγαι εκ του περαν εν τη ερημω η εστιν κατα προσωπον μωαβ κατα ανατολας ηλιου εκειθεν απηραν και παρενεβαλον εις φαραγγα ζαρετ και εκειθεν απαραντες παρενεβαλον εις το περαν αρνων εν τη ερημω το εξεχον απο των οριων των αμορραιων εστιν γαρ αρνων ορια μωαβ ανα μεσον μωαβ και ανα μεσον του αμορραιου δια τουτο λεγεται εν βιβλιω πολεμος του κυριου την ζωοβ εφλογισεν και τους χειμαρρους αρνων και τους χειμαρρους κατεστησεν κατοικισαι ηρ και προσκειται τοις οριοις μωαβ και εκειθεν το φρεαρ τουτο εστιν το φρεαρ ο ειπεν κυριος προς μωυσην συναγαγε τον λαον και δωσω αυτοις υδωρ πειν τοτε ησεν

ισραηλ το ασμα τουτο επι του φρεατος εξαρχετε αυτω φρεαρ ωρυζαν αυτο αρχοντες εξελατομησαν αυτο βασιλεις εθνων εν τη βασιλεια αυτων εν τω κυριευσαι αυτων και απο φρεατος εις μανθαναιν και απο μανθαναιν εις νααλιηλ και απο νααλιηλ εις βαμωθ και απο βαμωθ εις ναπην η εστιν εν τω πεδιω μωαβ απο κορυφης του λελαξευμενου το βλεπον κατα προσωπον της ερημου και απεστειλεν μωυσης πρεσβεις προς σην βασιλεια αμορραιων λογοις ειρηνικοις λεγων παρελευσομεθα δια της γης σου τη οδω πορευσομεθα ουκ εκκλινουμεν ουτε εις αγρον ουτε εις αμπελωνα ου πιομεθα υδωρ εκ φρεατος σου οδω βασιλικη πορευσομεθα εως παρελθωμεν τα ορια σου και ουκ εδωκεν σην τω ισραηλ παρελθειν δια των οριων αυτου και συνηγαγεν σην παντα τον λαον αυτου και εξηλθεν παραταξασθαι τω ισραηλ εις την ερημον και ηλθεν εις ιασσα και παρεταξατο τω ισραηλ και επαταξεν αυτον ισραηλ φωνω μαχαιρης και κατεκυριευσαν της γης αυτου απο αρνων εως ιαβοκ εως υιων αμμαν οτι ιαζηρ ορια υιων αμμων εστιν και ελαβεν ισραηλ πασας τας πολεις ταυτας και κατωκησεν ισραηλ εν πασαις ταις πολεισιν των αμορραιων εν εσεβων και εν πασαις ταις συγκυρουσαις αυτη εστιν γαρ εσεβων πολις σην του βασιλεως των αμορραιων και ουτος επολεμησεν βασιλεια μωαβ το προτερον και ελαβον πασαν την γην αυτου απο αροηρ εως αρνων δια τουτο ερουσιν οι αινιγματισται ελθετε εις εσεβων ινα οικοδομηθη και κατασκευασθη πολις σην οτι πυρ εξηλθεν εξ εσεβων φλοξ εκ πολεως σην και κατεφαγεν εως μωαβ και κατεπιεν στηλας αρνων ουαι σοι μωαβ απωλου λαος χαμωσ απεδοθησαν οι υιοι αυτων διασωζεσθαι και αι θυγατρες αυτων αιχμαλωτοι τω βασιλει των αμορραιων σην και το σπερμα αυτων απολειται εσεβων εως δαιβων και αι γυναικες ετι προσεξεκαυσαν πυρ επι μωαβ κατωκησεν δε ισραηλ εν πασαις ταις πολεισιν των αμορραιων και απεστειλεν μωυσης κατασκευασθαι την ιαζηρ και κατελαβοντο αυτην και τας κωμας αυτης και εξεβαλον τον αμορραιον τον κατοικουντα εκει και επιστρεψαντες ανεβησαν οδον την εις βασαν και εξηλθεν ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν αυτοις και πας ο λαος αυτου εις πολεμον εις εδραιν και ειπεν κυριος προς μωυσην μη φοβηθης αυτον οτι εις τας χειρας σου παραδεδωκα αυτον και παντα τον λαον αυτου και πασαν την γην αυτου και ποιησεις αυτω καθως εποιησας τω σην βασιλει των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων και επαταξεν αυτον και τους υιους αυτου και παντα τον λαον αυτου εως του μη καταλιπειν αυτου ζωγρειαν και εκληρονομησαν την γην αυτων και απارانτες οι υιοι ισραηλ παρενεβαλον επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω και ιδων βαλακ υιος σεπφωρ παντα οσα εποιησεν ισραηλ τω αμορραιω και εφοβηθη μωαβ τον λαον σφοδρα οτι πολλοι ησαν και προσωχθισεν μωαβ απο προσωπου υιων ισραηλ και ειπεν μωαβ τη γερουσια μαδιαμ νυν εκλειζει η συναγωγή αυτη παντας τους κυκλω ημων ως εκλειξαι ο μοσχος τα χλωρα εκ του πεδιου και βαλακ υιος σεπφωρ βασιλευς μωαβ ην κατα τον καιρον εκεινον και απεστειλεν πρεσβεις προς βαλααμ υιον βεωρ φαθουρα ο εστιν επι του ποταμου γης υιων λαου αυτου καλεσαι αυτον λεγων ιδου λαος εξεληλυθεν εξ αιγυπτου και ιδου κατεκαλυψεν την οψιν της γης και ουτος εγαθηται εχομενος μου και νυν δευρο αρασαι μοι τον λαον τουτον οτι ισχυει ουτος η ημεις εαν δυναμεθα παταξαι εξ αυτων και εχθαλω αυτους εκ της γης οτι οίδα ους εαν ευλογησης συ

ευλογηνται και ους εαν καταραση συ κεκατηρανται και επορευθη η γερουσια μωαβ και η γερουσια μαδιαμ και τα μαντεια εν ταις χερσιν αυτων και ηλθον προς βαλααμ και ειπαν αυτω τα ρηματα βαλααμ και ειπεν προς αυτους καταλυσате αυτου την νυχτα και αποκριθησομαι υμιν πραγματα α εαν λαληση κυριος προς με και κατεμειναν οι αρχοντες μωαβ παρα βαλααμ και ηλθεν ο θεος προς βαλααμ και ειπεν αυτω τι οι ανθρωποι ουτοι παρα σοι και ειπεν βαλααμ προς τον θεον βαλααμ υιος σεπφωρ βασιλευς μωαβ απεστειλεν αυτους προς με λεγων ιδου λαος εξεληλυθεν εξ αιγυπτου και ιδου κεκαλυφεν την οψιν της γης και ουτος εγκαθηται εχομενος μου και νυν δευρο αρασαι μοι αυτον ει αρα δυνησομαι παταξαι αυτον και εκβαλω αυτον απο της γης και ειπεν ο θεος προς βαλααμ ου πορευση μετ αυτων ουδε καταραση τον λαον εστιν γαρ ευλογημενος και αναστας βαλααμ το πρωι ειπεν τοις αρχουσιν βαλααμ αποτρεχετε προς τον κυριον υμων ουκ αφησιν με ο θεος πορευεσθαι μεθ υμων και αναστάντες οι αρχοντες μωαβ ηλθον προς βαλααμ και ειπαν ου θελει βαλααμ πορευθηναι μεθ ημων και προσεθετο βαλααμ ετι αποστειλα αρχοντας πλειους και εντιμοτερους τουτων και ηλθον προς βαλααμ και λεγουσιν αυτω ταδε λεγει βαλααμ ο του σεπφωρ αξιω σε μη οκνησης ελθειν προς με εντιμως γαρ τιμησω σε και οσα εαν ειπης ποιησω σοι και δευρο επικαταρασαι μοι τον λαον τουτον και απεκριθη βαλααμ και ειπεν τοις αρχουσιν βαλααμ εαν δω μοι βαλααμ πληρη τον οικον αυτου αργυριου και χρυσιου ου δυνησομαι παραβηναι το ρημα κυριου του θεου ποιησαι αυτο μικρον η μεγα εν τη διανοια μου και νυν υπομεινατε αυτου και υμεις την νυχτα ταυτην και γνωσομαι τι προσθησει κυριος λαλησαι προς με και ηλθεν ο θεος προς βαλααμ νυκτος και ειπεν αυτω ει καλεσαι σε παρεισιν οι ανθρωποι ουτοι αναστας ακολουθησον αυτοις αλλα το ρημα ο αν λαλησω προς σε τουτο ποιησεις και αναστας βαλααμ το πρωι επεσαξεν την ονον αυτου και επορευθη μετα των αρχοντων μωαβ και ωργισθη θυμω ο θεος οτι επορευθη αυτος και ανεστη ο αγγελος του θεου ενδιαβαλλειν αυτον και αυτος επιβεβηκει επι της ονου αυτου και δυο παιδες αυτου μετ αυτου και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου ανθεστηκοτα εν τη οδω και την ρομφαιαν εσπασμενην εν τη χειρι αυτου και εξεκλινεν η ονος εκ της οδου και επορευετο εις το πεδιον και επαταξεν την ονον τη ραβδω του ευθυναι αυτην εν τη οδω και εστη ο αγγελος του θεου εν ταις αυλαξιν των αμπελων φραγμος εντευθεν και φραγμος εντευθεν και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου προσεθλιψεν εαυτην προς τον τοιχον και απεθλιψεν τον ποδα βαλααμ και προσεθετο ετι μαστιξαι αυτην και προσεθετο ο αγγελος του θεου και απελθων υπεστη εν τοπω στενω εις ον ουκ ην εκκλιναι δεξιαν ουδε αριστεραν και ιδουσα η ονος τον αγγελον του θεου συνεκαθισεν υποκατω βαλααμ και εθυμωθη βαλααμ και ετυπτεν την ονον τη ραβδω και ηνοιξεν ο θεος το στομα της ονου και λεγει τω βαλααμ τι εποησα σοι οτι πεπαικας με τουτο τριτον και ειπεν βαλααμ τη ονω οτι εμπεπαικας μοι και ει ειχον μαχαιραν εν τη χειρι μου ηδη αν εξεκεντησα σε και λεγει η ονος τω βαλααμ ουκ εγω η ονος σου εφ ης επεβαινες απο νεοτητος σου εως της σημερον ημερας μη υπερορασει υπεριδουσα εποησα σοι ουτως ο δε ειπεν ουχι απεκαλυψεν δε ο θεος τους οφθαλμους βαλααμ και ορα τον αγγελον κυριου ανθεστηκοτα εν τη οδω και την μαχαιραν εσπασμενην εν τη χειρι αυτου και κυψας

προσεκυνησεν τω προσωπω αυτου και ειπεν αυτω ο αγγελος του θεου δια τι επαταξας την ονον σου τουτο τριτον και ιδου εγω εξηλθον εις διαβολην σου οτι ουκ αστεια η οδος σου εναντιον μου και ιδουσα με η ονος εξεκλινεν απ εμου τριτον τουτο και ει μη εξεκλινεν νυν ουν σε μεν απεκτεινα εκεινην δε περιποιησαμην και ειπεν βαλααμ τω αγγελω κυριου ημαρτηκα ου γαρ ηπισταμην οτι συ μοι ανθεστηκας εν τη οδω εις συναντησιν και νυν ει μη σοι αρεσκει αποστραφησομαι και ειπεν ο αγγελος του θεου προς βαλααμ συμπορευθητι μετα των ανθρωπων πλην το ρημα ο εαν ειπω προς σε τουτο φυλαξη λαλησαι και επορευθη βαλααμ μετα των αρχοντων βαλαχ και ακουσας βαλαχ οτι ηκει βαλααμ εξηλθεν εις συναντησιν αυτω εις πολιν μωαβ η εστιν επι των οριων αρνων ο εστιν εκ μερους των οριων και ειπεν βαλαχ προς βαλααμ ουχι απεστειλα προς σε καλεσαι σε δια τι ουκ ηρχου προς με οντως ου δυνησομαι τιμησαι σε και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ ιδου ηκω προς σε νυν δυνατος εσομαι λαλησαι τι το ρημα ο εαν βαλη ο θεος εις το στομα μου τουτο λαλησω και επορευθη βαλααμ μετα βαλαχ και ηλθον εις πολεις επαυλεων και εθυσεν βαλαχ προβατα και μοσχους και απεστειλεν τω βαλααμ και τοις αρχουσι τοις μετ αυτου και εγεννηθη πρωι και παραλαβων βαλαχ τον βαλααμ ανεβιβασεν αυτον επι την στηλην του βααλ και εδειξεν αυτω εκειθεν μερος τι του λαου και ειπεν βαλααμ τω βαλαχ οικοδομησον μοι ενταυθα επτα βωμους και ετοιμασον μοι ενταυθα επτα μοσχους και επτα κριους και εποιησεν βαλαχ ον τροπον ειπεν αυτω βαλααμ και ανηνεγκεν μοσχον και κριον επι τον βωμον και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ παραστηθι επι της θυσιας σου και πορευσομαι ει μοι φανειται ο θεος εν συναντησει και ρημα ο εαν μοι δειξη αναγγελω σοι και παρεστη βαλαχ επι της θυσιας αυτου και βαλααμ επορευθη επερωτησαι τον θεον και επορευθη ευθειαν και εφανη ο θεος τω βαλααμ και ειπεν προς αυτον βαλααμ τους επτα βωμους ητοιμασα και ανεβιβασα μοσχον και κριον επι τον βωμον και ενεβαλεν ο θεος ρημα εις το στομα βαλααμ και ειπεν επιστραφεις προς βαλαχ ουτως λαλησεις και απεστραφη προς αυτον και οδε εφειστηκει επι των ολοκαυτωματων αυτου και παντες οι αρχοντες μωαβ μετ αυτου και εγεννηθη πνευμα θεου επ αυτω και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν εκ μεσοποταμιας μετεπεμψατο με βαλαχ βασιλευς μωαβ εξ ορεων απ ανατολων λεγων δευρο αρασαι μοι τον ιακωβ και δευρο επικαταρασαι μοι τον ισραηλ τι αρασωμαι ον μη καταραται κυριος η τι καταρασωμαι ον μη καταραται ο θεος οτι απο κορυφης ορεων οψομαι αυτον και απο βουνων προσνοησω αυτον ιδου λαος μονος κατοικησει και εν εθνεσιν ου συλλογισθησεται τις εξηκριβασατο το σπερμα ιακωβ και τις εξαριθμησεται δημους ισραηλ αποθανοι η ψυχη μου εν ψυχαις δικαιων και γενοιτο το σπερμα μου ως το σπερμα τουτων και ειπεν βαλαχ προς βαλααμ τι πεποιηκας μοι εις καταρασιν εχθρων μου κεκληκα σε και ιδου ευλογηκας ευλογιαν και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ ουχι οσα εαν εμβαλη ο θεος εις το στομα μου τουτο φυλαξω λαλησαι και ειπεν προς αυτον βαλαχ δευρο ετι μετ εμου εις τοπον αλλον εξ ων ουκ οψη αυτον εκειθεν αλλ η μερος τι αυτου οψη παντας δε ου μη ιδης και καταρασαι μοι αυτον εκειθεν και παρελαβεν αυτον εις αγρου σκοπιαν επι κορυphen λελαξευμενου και ωκοδομησεν εκει επτα βωμους και ανεβιβασεν μοσχον και κριον επι τον βωμον και ειπεν βαλααμ προς βαλαχ παραστηθι επι της θυ-

σιας σου εγω δε πορευσομαι επερωτησαι τον θεον και συνηνητησεν ο θεος τω βαλααμ και ενεβαλεν ρημα εις το στομα αυτου και ειπεν αποστραφητι προς βαλααχ και ταδε λαλησεις και απεστραφη προς αυτον και οδε εφειστηκει επι της ολοκαυτωσεως αυτου και παντες οι αρχοντες μωαβ μετ αυτου και ειπεν αυτω βαλααχ τι ελαλησεν κυριος και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν αναστηθι βαλααχ και ακουε ενωτισαι μαρτυς υιος σεπφωρ ουχ ως ανθρωπος ο θεος διαρτηθηναι ουδε ως υιος ανθρωπου απειληθηναι αυτος ειπας ουχι ποιησει λαλησει και ουχι εμμενει ιδου ευλογειν παρειλημμαι ευλογησω και ου μη αποστρεψω ουκ εσται μοχθος εν ιακωβ ουδε οφθησεται πονος εν ισραηλ κυριος ο θεος αυτου μετ αυτου τα ενδοξα αρχοντων εν αυτω θεος ο εξαγαγων αυτους εξ αιγυπτου ως δοξα μονοκερωτος αυτω ου γαρ εστιν οιωνισμος εν ιακωβ ουδε μαντεια εν ισραηλ κατα καιρον ρηθησεται ιακωβ και τω ισραηλ τι επιτελεσει ο θεος ιδου λαος ως σκυμνος αναστησεται και ως λεων γαυριωθησεται ου κοιμηθησεται εως φαγη θηραν και αιμα τραυματιων πιεται και ειπεν βαλααχ προς βαλααμ ουτε καταραις καταραση μοι αυτον ουτε ευλογων μη ευλογησης αυτον και αποκριθεις βαλααμ ειπεν τω βαλααχ ουκ ελαλησα σοι λεγων το ρημα ο εαν λαληση ο θεος τουτο ποιησω και ειπεν βαλααχ προς βαλααμ δευρο παραλαβω σε εις τοπον αλλον ει αρεσει τω θεω και καταρασαι μοι αυτον εκειθεν και παρελαβεν βαλααχ τον βαλααμ επι κορυφην του φογωρ το παρατεινον εις την ερημον και ειπεν βαλααμ προς βαλααχ οικοδομησον μοι ωδε επτα βωμους και ετοιμασον μοι ωδε επτα μοσχους και επτα κριους και εποησεν βαλααχ καθαπερ ειπεν αυτω βαλααμ και ανηνεγκεν μοσχον και κριον επι τον βωμον και ιδων βαλααμ οτι καλον εστιν εναντι κυριου ευλογειν τον ισραηλ ουκ επορευθη κατα το ειωθος εις συναντησιν τοις οιωνοις και απεστρεψεν το προσωπον αυτου εις την ερημον και εξαρας βαλααμ τους οφθαλμους αυτου καθορα τον ισραηλ εστρατοπεδευκοτα κατα φυλας και εγενετο πνευμα θεου εν αυτω και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν ψησιν βαλααμ υιος βεωρ ψησιν ο ανθρωπος ο αληθινως ορων ψησιν ακουων λογια θεου οστις ορασιν θεου ειδεν εν υπνω αποκεκαλυμμενοι οι οφθαλμοι αυτου ως καλοι σου οι οικoi ιακωβ αι σκηнай σου ισραηλ ωσει ναπαι σκιαζουσai και ωσει παραδεισοi επι ποταμων και ωσει σκηнай ας επηξεν κυριος ωσει κεδροι παρ υδατα εξελευσεται ανθρωπος εκ του σπερματος αυτου και κυριεусει εθνων πολλων και υψωθησεται η γωγ βασιλεια αυτου και αυξηθησεται η βασιλεια αυτου θεος ωδηγησεν αυτον εξ αιγυπτου ως δοξα μονοκερωτος αυτω εδεται εθνη εχθρων αυτου και τα παχη αυτων εκμυελει και ταις βολισιν αυτου κατατοξεусει εχθρον κατακλιθεις ανεπαυσατο ως λεων και ως σκυμνος τις αναστησει αυτον οι ευλογουντες σε ευλογηνται και οι καταρωμενοι σε κεκατηρανται και εθυμωθη βαλααχ επι βαλααμ και συνεκροτησεν ταις χερσιν αυτου και ειπεν βαλααχ προς βαλααμ καταρασθαι τον εχθρον μου κεκληκα σε και ιδου ευλογων ευλογησας τριτον τουτο νυν ουν φευγε εις τον τοπον σου ειπα τιμησω σε και νυν εστερησεν σε κυριος της δοξης και ειπεν βαλααμ προς βαλααχ ουχι και τοις αγγελοις σου ους απεστειλας προς με ελαλησα λεγων εαν μοι δω βαλααχ πληρη τον οικον αυτου αργυριου και χρυσιου ου δυνησομαι παραβηναι το ρημα κυριου ποιησαι αυτο πονηρον η καλον παρ εμαυτου οσα εαν ειπη ο θεος ταυτα ερω και νυν ιδου αποτρεχω

εις τον τοπον μου δευρο συμβουλευσω σοι τι ποιησει ο λαος ουτος τον λαον σου επ εσχατου των ημερων και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν ψησιν βαλααμ υιος βεωρ ψησιν ο ανθρωπος ο αληθινως ορων ακουων λογια θεου επισταμενος επιστημην παρα υψιστου και ορασιν θεου ιδων εν υπνω αποκεκαλυμμενοι οι οφθαλμοι αυτου δειξω αυτω και ουχι νυν μακαριζω και ουκ εγγιζει ανατελει αστρον εξ ιακωβ και αναστησεται ανθρωπος εξ ισραηλ και θραυσει τους αρχηγους μωαβ και προνομευσει παντας υιους σθη και εσται εδωμ κληρονομια και εσται κληρονομια ησου ο εχθρος αυτου και ισραηλ εποησεν εν ισχυι και εξεγερθησεται εξ ιακωβ και απολει σωζομενον εκ πολεως και ιδων τον αμαληκ και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν αρχη εθνων αμαληκ και το σπερμα αυτων απολειται και ιδων τον καιναιον και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν ισχυρα η κατοικια σου και εαν θης εν πετρα την νοσσιαν σου και εαν γενηται τω βεωρ νεοσσια πανουργιας ασσυριοι σε αιχμαλωτευσουσιν και ιδων τον ωγ και αναλαβων την παραβολην αυτου ειπεν ω ω τις ζησεται οταν θη ταυτα ο θεος και εξελευσεται εκ χειρος κιτιαων και κακωσουσιν ασσυρ και κακωσουσιν εβραιοις και αυτοι ομοθυμαδον απολουνται και αναστας βαλααμ απηλθεν αποστραφεις εις τον τοπον αυτου και βαλαακ απηλθεν προς εαυτον και κατελυσεν ισραηλ εν σαττιν και εβεβηλωθη ο λαος εκπορνευσαι εις τας θυγατερας μωαβ και εκαλεσαν αυτους επι ταις θυσιαις των ειδωλων αυτων και εφαγεν ο λαος των θυσιων αυτων και προσεκυνησαν τοις ειδωλοις αυτων και ετελεσθη ισραηλ τω βεελφεγωρ και ωργισθη θυμω κυριος τω ισραηλ και ειπεν κυριος τω μωυση λαβε παντας τους αρχηγους του λαου και παραδειγματισον αυτους κυριω απεναντι του ηλιου και αποστραφησεται οργη θυμου κυριου απο ισραηλ και ειπεν μωυσης ταις φυλαις ισραηλ αποκτεινατε εκαστος τον οικειον αυτου τον τετελεσμενον τω βεελφεγωρ και ιδου ανθρωπος των υιων ισραηλ ελθων προσηγαγεν τον αδελφον αυτου προς την μαδιανιτιν εναντιον μωυση και εναντι πασης συναγωγης υιων ισραηλ αυτοι δε εκλαιον παρα την θυραν της σκηνης του μαρτυριου και ιδων φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως εξανεστη εκ μεσου της συναγωγης και λαβων σειρομαστην εν τη χειρι εισηλθεν οπισσω του ανθρωπου του ισραηλιτου εις την καμινον και απεκεντησεν αμφοτερους των τε ανθρωπον τον ισραηλιτην και την γυναικα δια της μητρας αυτης και επαυσατο η πληγη απο υιων ισραηλ και εγενοντο οι τεθνηκοτες εν τη πληγη τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως κατεπαυσεν τον θυμον μου απο υιων ισραηλ εν τω ζηλωσαι μου τον ζηλον εν αυτοις και ουκ εξανηλωσα τους υιους ισραηλ εν τω ζηλω μου ουτως ειπον ιδου εγω διδωμι αυτω διαθηκην ειρηνης και εσται αυτω και τω σπερματι αυτου μετ αυτον διαθηκη ιερατειας αιωνια ανθ'ων εξηλωσεν τω θεω αυτου και εξηλασατο περι των υιων ισραηλ το δε ονομα του ανθρωπου του ισραηλιτου του πεπληγοτος ος επληγη μετα της μαδιανιτιδος ζαμβρι υιος σαλω αρχων οικου πατριας των συμεων και ονομα τη γυναικι τη μαδιανιτιδι τη πεπληγυια χασβι θυγατηρ σουρ αρχοντος εθνους ομμωθ οικου πατριας εστιν των μαδιαν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων εχθραινετε τοις μαδιθηναιοις και παταξατε αυτους οτι εχθραινουσιν αυτοι υμιν εν δολιοτητι οσα δολιουσιν υμας δια φο-

γῶρ καὶ διὰ χάσβι θυγατέρα ἀρχόντος μαδιαν ἀδελφὴν αὐτῶν τὴν πετληγυϊαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πληγῆς διὰ φόγῳρ καὶ ἐγένετο μετὰ τὴν πληγὴν καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς μωϋσὴν καὶ πρὸς ἐλεάζαρ τὸν ἱερεᾶ λέγων λάβε τὴν ἀρχὴν πάσης συναγωγῆς υἱῶν ἰσραὴλ ἀπὸ εἰκοσα-
ετούς καὶ ἐπάνω κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν πᾶς ὁ ἐκπορευόμενος παραταξάσθαι ἐν ἰσραὴλ καὶ ἐλάλησεν μωϋσῆς καὶ ἐλεάζαρ ὁ ἱερεὺς ἐν ἀραβυθὶ μωαβ ἐπὶ τοῦ ἰορδάνου κατὰ ἱερὶχῳ λέγων ἀπὸ εἰκοσα-
ετούς καὶ ἐπάνω ὅν τρόπον συνετάξεν κύριος τῷ μωϋσῇ καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ οἱ ἐξελθόντες ἐξ αἰγυπτίου ρουβὴν πρωτοτοκος ἰσραὴλ υἱοὶ
δὲ ρουβὴν ἐνωχ καὶ δῆμος τοῦ ἐνωχ τῷ φαλλοῦ δῆμος τοῦ φαλλοῦι
τῷ ἀσρών δῆμος τοῦ ἀσρώνι τῷ χαρμί δῆμος τοῦ χαρμί οὗτοι δῆμοι
ρουβὴν καὶ ἐγένετο ἡ ἐπισκεψίς αὐτῶν τρεῖς καὶ τεσσαράκοντα χι-
λιάδες καὶ ἐπτακοσιοὶ καὶ τριακόνα καὶ υἱοὶ φαλλοῦ ἐλῖαβ καὶ υἱοὶ
ἐλῖαβ ναμουὴλ καὶ δαθὴν καὶ ἀβιρων οὗτοι ἐπικλητοὶ τῆς συναγωγῆς
οὗτοι εἰσὶν οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ μωϋσῇ καὶ ἀαρῶν ἐν τῇ συναγωγῇ
κορε ἐν τῇ ἐπισυστάσει κυρίου καὶ ἀνοίξασα ἡ γῆ τὸ στόμα αὐτῆς
κατέπιεν αὐτούς καὶ κορε ἐν τῷ θανάτῳ τῆς συναγωγῆς αὐτοῦ ὅτε
κατέφαγεν τὸ πῦρ τοὺς πεντηκόντα καὶ διακόσιους καὶ ἐγενήθησαν
ἐν σημείῳ οἱ δὲ υἱοὶ κορε οὐκ ἀπέθανον καὶ οἱ υἱοὶ συμῶν ὁ δῆμος
τῶν υἱῶν συμῶν τῷ ναμουὴλ δῆμος ὁ ναμουὴλι τῷ ἱαμὶν δῆμος ὁ
ἱαμὶνι τῷ ἱαχὶν δῆμος ὁ ἱαχὶνι τῷ ζαρά δῆμος ὁ ζαράι τῷ σαοὺλ δῆμος
ὁ σαοὺλι οὗτοι δῆμοι συμῶν ἐκ τῆς ἐπισκεψέως αὐτῶν δύο καὶ εἰ-
κοσι χιλιάδες καὶ διακοσιοὶ υἱοὶ δὲ ἰουδᾶ ἦρ καὶ αὐναν καὶ ἀπεθάνεν
ἦρ καὶ αὐναν ἐν γῇ χαναν ἐγένοντο δὲ οἱ υἱοὶ ἰουδᾶ κατὰ δῆμους
αὐτῶν τῷ σῆλῳν δῆμος ὁ σῆλῳνι τῷ φαρές δῆμος ὁ φαρές τῷ ζαρά
δῆμος ὁ ζαράι καὶ ἐγένοντο υἱοὶ φαρές τῷ ἀσρών δῆμος ὁ ἀσρώνι
τῷ ἱαμοὺν δῆμος ὁ ἱαμοὺνι οὗτοι δῆμοι τῷ ἰουδᾶ κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν
αὐτῶν ἐξ καὶ ἐβδομήκοντα χιλιάδες καὶ πεντακοσιοὶ καὶ υἱοὶ ἰσασαχάρ
κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ θῳάλα δῆμος ὁ θῳάλαι τῷ φουά δῆμος ὁ φουάι
τῷ ἱασοὺβ δῆμος ὁ ἱασοὺβι τῷ σαμαράν δῆμος ὁ σαμαράνι οὗτοι δῆ-
μοι ἰσασαχάρ ἐξ ἐπισκεψέως αὐτῶν τεσσαρες καὶ ἐξηκόντα χιλιάδες
καὶ τριακοσιοὶ υἱοὶ ζαβουλῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ σαρεδ δῆμος ὁ
σαρεδὶ τῷ ἀλλῶν δῆμος ὁ ἀλλῶνι τῷ ἀλλῆλ δῆμος ὁ ἀλλῆλι οὗτοι
δῆμοι ζαβουλῶν ἐξ ἐπισκεψέως αὐτῶν ἐξηκόντα χιλιάδες καὶ πεντα-
κοσιοὶ υἱοὶ γαδ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ σαφῶν δῆμος ὁ σαφῶνι τῷ
ἀγγὶ δῆμος ὁ ἀγγὶ τῷ σουνὶ δῆμος ὁ σουνὶ τῷ ἀζενὶ δῆμος ὁ ἀζενὶ τῷ
ἀδδὶ δῆμος ὁ ἀδδὶ τῷ ἀροαδὶ δῆμος ὁ ἀροαδὶ τῷ ἀριηλ δῆμος ὁ ἀριηλι
οὗτοι δῆμοι υἱῶν γαδ ἐξ ἐπισκεψέως αὐτῶν τεσσαράκοντα χιλιάδες
καὶ πεντακοσιοὶ υἱοὶ ἀσηρ κατὰ δῆμους αὐτῶν τῷ ἱαμὶν δῆμος ὁ ἱαμὶνι
τῷ ἱεσοὺ δῆμος ὁ ἱεσοὺι τῷ βαρία δῆμος ὁ βαρίαι τῷ χοβερ δῆμος
ὁ χοβερὶ τῷ μελχιηλ δῆμος ὁ μελχιηλι καὶ τὸ ὄνομα θυγατρὸς ἀσηρ
σάρα οὗτοι δῆμοι ἀσηρ ἐξ ἐπισκεψέως αὐτῶν τρεῖς καὶ πεντηκόντα
χιλιάδες καὶ τετρακοσιοὶ υἱοὶ ἰωσηφ κατὰ δῆμους αὐτῶν μανασσῇ καὶ
εφραὶμ υἱοὶ μανασσῇ τῷ μαχὶρ δῆμος ὁ μαχὶρι καὶ μαχὶρ ἐγεννήσεν
τὸν γαλααδ τῷ γαλααδ δῆμος ὁ γαλααδὶ καὶ οὗτοι υἱοὶ γαλααδ τῷ
ἀχιεζερ δῆμος ὁ ἀχιεζερὶ τῷ χελεγ δῆμος ὁ χελεγὶ τῷ ἐσριηλ δῆμος
ὁ ἐσριηλι τῷ συχεμ δῆμος ὁ συχεμὶ τῷ συμαερ δῆμος ὁ συμαερὶ καὶ
τῷ ὀφερ δῆμος ὁ ὀφερὶ καὶ τῷ σαλπααδ υἱὸς ὀφερ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ
υἱοὶ ἀλλ' ἡ θυγατέρες καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν θυγατέρων σαλπααδ
μάλαι καὶ νουα καὶ ἐγλα καὶ μελχα καὶ θερσα οὗτοι δῆμοι μανασσῇ ἐξ

επισκεψέως αυτων δυο και πενηντηντα χιλιαδες και επτακοσιοι και ουτοι υιοι εφραιμ τω σουταλα δημος ο σουταλαι τω ταναχ δημος ο ταναχι ουτοι υιοι σουταλα τω εδεν δημος ο εδενι ουτοι δημοι εφραιμ εξ επισκεψέως αυτων δυο και τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι ουτοι δημοι υιων ιωσηφ κατα δημους αυτων υιοι βενιαμιν κατα δημους αυτων τω βαλε δημος ο βαλει τω ασυβηρ δημος ο ασυβηρι τω ιαχιραν δημος ο ιαχιρανι τω σωφαν δημος ο σωφاني και εγενοντο οι υιοι βαλε αδαρ και νοεμαν τω αδαρ δημος ο αδари τω νοεμαν δημος ο νοεμανι ουτοι υιοι βενιαμιν κατα δημους αυτων εξ επισκεψέως αυτων πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και εξακοσιοι και υιοι δαν κατα δημους αυτων τω σαμι δημος ο σαμι ουτοι δημοι δαν κατα δημους αυτων παντες οι δημοι σαμι κατ επισκοπην αυτων τεσσαρες και εξηκοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι υιοι νεφθαλι κατα δημους αυτων τω ασιηλ δημος ο ασιηλι τω γαυνι δημος ο γαυνι τω ιεσερ δημος ο ιεσερι τω σελλημ δημος ο σελλημι ουτοι δημοι νεφθαλι εξ επισκεψέως αυτων πεντε και τεσσαρακοντα χιλιαδες και τετρακοσιοι αυτη η επισκεψις υιων ισραηλ εξακοσιαι χιλιαδες και χιλιοι και επτακοσιοι και τριακοντα και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων τουτοις μερισθησεται η γη κληρονομειν εξ αριθμου ονοματων τοις πλειοσιν πλεονασεις την κληρονομειαν και τοις ελαττοσιν ελαττωσεις την κληρονομειαν αυτων εκαστω καθως επεσκεπησαν δοθησεται η κληρονομια αυτων δια κληρων μερισθησεται η γη τοις ονομασιν κατα φυλας πατριων αυτων κληρονομησουσιν εκ του κληρου μεριεις την κληρονομειαν αυτων ανα μεσον πολλων και ολιγων και υιοι λειυ κατα δημους αυτων τω γεδσων δημος ο γεδσωνι τω κααθ δημος ο κααθι τω μεραρι δημος ο μεραρι ουτοι δημοι υιων λειυ δημος ο λοβενι δημος ο χεβρωνι δημος ο χορε και δημος ο μουσι και κααθ εγεννησεν τον αμραμ και το ονομα της γυναικος αυτου ιωχαβεδ θυγατηρ λειυ η ετεκεν τουτους τω λειυ εν αιγυπτω και ετεκεν τω αμραμ τον ααρων και μωυσην και μαριαμ την αδελphen αυτων και εγεννηθησαν τω ααρων ο τε ναδαβ και αβιουδ και ελεαζαρ και ιθαμαρ και απεθανεν ναδαβ και αβιουδ εν τω προσφερειν αυτους πυρ αλλοτριον εναντι κυριου εν τη ερημω σινα και εγεννηθησαν εξ επισκεψέως αυτων τρεις και εικοσι χιλιαδες παν αρσενικον απο μηνιαιων και επανω ου γαρ συνεπεσκεπησαν εν μεσω υιων ισραηλ οτι ου διδοται αυτοις κληρος εν μεσω υιων ισραηλ και αυτη η επισκεψις μωυση και ελεαζαρ του ιερεως οι επεσκεψαντο τους υιους ισραηλ εν αραβωθι μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω και εν τουτοις ουκ ην ανθρωπος των επεσκεμμενων υπο μωυση και ααρων ους επεσκεψαντο τους υιους ισραηλ εν τη ερημω σινα οτι ειπεν κυριος αυτοις θανατω αποθानουνται εν τη ερημω και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις πλην χαλεβ υιος ιεφοννη και ιησους ο του ναυη και προσελθουσαι αι θυγατερες σαλπααδ υιου οφερ υιου γαλααδ υιου μαχιρ του δημου μανασση των υιων ιωσηφ και ταυτα τα ονοματα αυτων μαλα και νουα και εγλα και μελχα και θερσα και στασαι εναντι μωυση και εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εναντι των αρχοντων και εναντι πασης συναγωγης επι της θυρας της σκηνης του μαρτυριου λεγουσιν ο πατηρ ημων απεθανεν εν τη ερημω και αυτος ουκ ην εν μεσω της συναγωγης της επισυστασης εναντι κυριου εν τη συναγωγή χορε οτι δια αμαρτιαν αυτου απεθανεν και υιοι ουκ εγενοντο αυτω μη εξαλειφθητω το ονομα του πατρος ημων εκ μεσου του δημου αυτου

οτι ουκ εστιν αυτω υιος δοτε ημιν κατασχεσιν εν μεσω αδελφων πα-
τρος ημων και προσηγαγεν μωυσης την κρισιν αυτων εναντι κυριου
και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ορθως θυγατερες σαλπααδ
λελαληκασιν δομα δωσεις αυταις κατασχεσιν κληρονομιας εν μεσω
αδελφων πατρος αυτων και περιιησεις τον κληρον του πατρος αυτων
αυταις και τοις υιοις ισραηλ λαλησεις λεγων ανθρωπος εαν αποθανη
και υιος μη η αυτω περιιησετε την κληρονομιαν αυτου τη θυγατρι
αυτου εαν δε μη η θυγατηρ αυτω δωσετε την κληρονομιαν τω αδελ-
φω αυτου εαν δε μη ωσιν αυτω αδελφοι δωσετε την κληρονομιαν τω
αδελφω του πατρος αυτου εαν δε μη ωσιν αδελφοι του πατρος αυτου
δωσετε την κληρονομιαν τω οικειω τω εγγιστα αυτου εκ της φυλης
αυτου κληρονομησει τα αυτου και εσται τουτο τοις υιοις ισραηλ δι-
καιωμα κρισεως καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και ειπεν κυριος
προς μωυσην αναβηθι εις το ορος το εν τω περαν τουτο ορος ναβαυ
και ιδε την γην χαναν ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εν κατασχεσει
και οφει αυτην και προστεθηση προς τον λαον σου και συ καθα προ-
σπευθη ααρων ο αδελφος σου εν ωρ τω ορει διοτι παρεβητε το ρημα
μου εν τη ερημω σιν εν τω αντιπιπτειν την συναγωγην αγιασαι με ουχ
ηγιασατε με επι τω υδατι εναντι αυτων τουτο εστιν υδωρ αντιλογιας
καδης εν τη ερημω σιν και ειπεν μωυσης προς κυριον επισκεψασθω
κυριος ο θεος των πνευματων και πασης σαρκος ανθρωπον επι της
συναγωγης ταυτης οστις εξελευσεται προ προσωπου αυτων και ο-
στις εισελευσεται προ προσωπου αυτων και οστις εξαξει αυτους και
οστις εισαξει αυτους και ουκ εσται η συναγωγή κυριου ωσει προ-
βατα οις ουκ εστιν ποιμην και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων
λαβε προς σεαυτον τον ιησουν υιον ναυη ανθρωπον ος εχει πνευμα
εν εαυτω και επιθησεις τας χειρας σου επ αυτον και στησεις αυτον
εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εντελη αυτω εναντι πασης συναγωγης
και εντελη περι αυτου εναντιον αυτων και δωσεις της δοξης σου επ
αυτον οπως αν εισακουσωσιν αυτου οι υιοι ισραηλ και εναντι ελεα-
ζαρ του ιερεως στησεται και επερωτησουσιν αυτον την κρισιν των
δηλων εναντι κυριου επι τω στοματι αυτου εξελευσονται και επι τω
στοματι αυτου εισελευσονται αυτος και οι υιοι ισραηλ ομοθυμαδον
και πασα η συναγωγή και εποησεν μωυσης καθα εντειλατο αυτω
κυριος και λαβων τον ιησουν εστησεν αυτον εναντιον ελεαζαρ του
ιερεως και εναντι πασης συναγωγης και επεθηκεν τας χειρας αυτου
επ αυτον και συνεστησεν αυτον καθαπερ συνεταξεν κυριος τω μωυση
και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εντειλαι τοις υιοις ισραηλ
και ερεις προς αυτους λεγων τα δωρα μου δοματα μου καρπωματα
μου εις οσμην ευωδιας διατηρησετε προσφερειν εμοι εν ταις εορταις
μου και ερεις προς αυτους ταυτα τα καρπωματα οσα προσαξετε κυριω
αμνους ενιαυσιους αμωμους δυο την ημεραν εις ολοκαυτωσιν ενδελε-
χως τον αμνον τον ενα ποιησεις το πρωι και τον αμνον τον δευτερον
ποιησεις το προς εσπεραν και ποιησεις το δεκατον του οικει σεμιδαλιν
εις θυσιαν αναπεποιημενην εν ελαιω εν τεταρτω του ιν ολοκαυτωμα
ενδελεχισμού η γενομενη εν τω ορει σινα εις οσμην ευωδιας κυριω
και σπονδην αυτου το τεταρτον του ιν τω αμνω τω ενι εν τω αγιω
σπεισεις σπονδην σικερα κυριω και τον αμνον τον δευτερον ποιησεις
το προς εσπεραν κατα την θυσιαν αυτου και κατα την σπονδην αυτου
ποιησετε εις οσμην ευωδιας κυριω και τη ημερα των σαββατων προ-

σαζετε δυο αμνους ενιαυσιους αμωμους και δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω εις θυσιαν και σπονδην ολοκαυτωμα σαββατων εν τοις σαββατοις επι της ολοκαυτωσης της δια παντος και την σπονδην αυτου και εν ταις νεομηνiais προσαζετε ολοκαυτωματα τω κυριω μοσχους εκ βοων δυο και κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμους τρια δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω κριω τω ενι δεκατον σεμιδαλεως αναπεποιημενης εν ελαιω τω αμνω τω ενι θυσιαν οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω η σπονδη αυτων το ημισυ του ιν εσται τω μοσχω τω ενι και το τριτον του ιν εσται τω κριω τω ενι και το τεταρτον του ιν εσται τω αμνω τω ενι οινου τουτο ολοκαυτωμα μηνα εκ μηνος εις τους μηνας του ενιαυτου και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας κυριω επι της ολοκαυτωσης της δια παντος ποιηθησεται και η σπονδη αυτου και εν τω μηνι τω πρωτω τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος πασχα κυριω και τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος τουτου εορτη επτα ημερας αζυμα εδεσθε και η ημερα η πρωτη επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και προσαζετε ολοκαυτωματα καρπωματα κυριω μοσχους εκ βοων δυο κριον ενα επτα αμνους ενιαυσιους αμωμοι εσονται υμιν και η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι δεκατον δεκατον ποιησεις τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι υμων πλην της ολοκαυτωσης της δια παντος της πρωινης ο εστιν ολοκαυτωμα ενδελεχισμού ταυτα κατα ταυτα ποιησετε την ημεραν εις τας επτα ημερας δωρον καρπωμα εις οσμην ευωδιας κυριω επι του ολοκαυτωματος του δια παντος ποιησεις την σπονδην αυτου και η ημερα η εβδομη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη και τη ημερα των νεων οταν προσφερητε θυσιαν νεαν κυριω των εβδομαδων επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και προσαζετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας κυριω μοσχους εκ βοων δυο κριον ενα επτα αμνους ενιαυσιους αμωμους η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις και υμιν πλην της ολοκαυτωσης της δια παντος της πρωινης ο εστιν ολοκαυτωμα ενδελεχισμού ταυτα κατα ταυτα ποιησετε την ημεραν εις τας επτα ημερας δωρον καρπωμα εις οσμην ευωδιας κυριω επι του ολοκαυτωματος του δια παντος ποιησεις την σπονδην αυτου και η ημερα η εβδομη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη και τη ημερα των νεων οταν προσφερητε θυσιαν νεαν κυριω των εβδομαδων επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και προσαζετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας κυριω μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμους η θυσια αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι τοις επτα αμνοις και υμιν πλην της ολοκαυτωσης της δια παντος της πρωινης ο εστιν ολοκαυτωμα ενδελεχισμού ταυτα κατα ταυτα ποιησετε την ημεραν εις τας επτα ημερας δωρον καρπωμα εις οσμην ευωδιας κυριω επι του ολοκαυτωματος του δια παντος ποιησεις την σπονδην αυτου και η ημερα η εβδομη κλητη αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε εν αυτη και τη ημερα των νεων οταν προσφερητε θυσιαν νεαν κυριω των εβδομαδων επικλητος αγια εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και προσαζετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας κυριω μοσχον ενα εκ βοων κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα αμωμοι εσονται υμιν η θυσια

αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω τω
ενι και δυο δεκατα τω κριω τω ενι δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι
εις τους επτα αμνους και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας εξι-
λασασθαι περι υμων πλην το περι της αμαρτιας της εξιλασεως και η
ολοκαυτωσις η δια παντος η θυσια αυτης και η σπονδη αυτης κατα
την συγκρισιν εις οσμην ευωδιας καρπωμα κυριω και τη πεντεκαιδε-
κατη ημερα του μηνος του εβδομου τουτου επικλητος αγια εσται υμιν
παν εργον λατρευτον ου ποιησετε και εορτασετε αυτην εορτην κυ-
ριω επτα ημερας και προσαξετε ολοκαυτωματα καρπωματα εις οσμην
ευωδιας κυριω τη ημερα τη πρωτη μοσχους εκ βοων τρεις και δεκα
κριους δυο αμνους ενιαυσιους δεκα τεσσαρας αμωμοι εσονται αι θυ-
σαι αυτων σεμιδαλις αναπεποιημενη εν ελαιω τρια δεκατα τω μοσχω
τω ενι τοις τρισκαιδεκα μοσχοις και δυο δεκατα τω κριω τω ενι επι
τους δυο κριους δεκατον δεκατον τω αμνω τω ενι επι τους τεσσαρας
και δεκα αμνους και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της
ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων
και τη ημερα τη δευτερα μοσχους δωδεκα κριους δυο αμνους ενιαυ-
σιους τεσσαρας και δεκα αμωμους η θυσια αυτων και η σπονδη αυτων
τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα
την συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην
της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυ-
των τη ημερα τη τριτη μοσχους ενδεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους
τεσσαρας και δεκα αμωμους η θυσια αυτων και η σπονδη αυτων τοις
μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την
συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της
ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων
τη ημερα τη τεταρτη μοσχους δεκα κριους δυο αμνους ενιαυσιους
τεσσαρας και δεκα αμωμους αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων
τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα
την συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της
ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων
τη ημερα τη πεμπτη μοσχους εννεα κριους δυο αμνους ενιαυσιους
τεσσαρας και δεκα αμωμους αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων
τοις μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα
την συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην
της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυ-
των τη ημερα τη εκτη μοσχους οκτω κριους δυο αμνους ενιαυσιους
δεκα τεσσαρας αμωμους αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις
μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την
συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της
ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων
τη ημερα τη εβδομη μοσχους επτα κριους δυο αμνους ενιαυσιους τεσ-
σαρας και δεκα αμωμους αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τοις
μοσχοις και τοις κριοις και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την
συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της
ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων
και τη ημερα τη ογδοη εξοδιον εσται υμιν παν εργον λατρευτον ου
ποιησετε εν αυτη και προσαξετε ολοκαυτωματα εις οσμην ευωδιας
καρπωματα κυριω μοσχον ενα κριον ενα αμνους ενιαυσιους επτα α-
μωμους αι θυσαι αυτων και αι σπονδαι αυτων τω μοσχω και τω κριω

και τοις αμνοις κατα αριθμον αυτων κατα την συγκρισιν αυτων και χιμαρον εξ αιγων ενα περι αμαρτιας πλην της ολοκαυτωσεως της δια παντος αι θυσιαι αυτων και αι σπονδαι αυτων ταυτα ποιησετε κυριω εν ταις εορταις υμων πλην των ευχων υμων και τα εκουσια υμων και τα ολοκαυτωματα υμων και τας θυσιας υμων και τας σπονδας υμων και τα σωτηρια υμων και ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ κατα παντα οσα ενετειλατο κυριος τω μωυση και ελαλησεν μωυσης προς τους αρχοντας των φυλων ισραηλ λεγων τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος ανθρωπος ανθρωπος ος αν ευξηται ευχην κυριω η ομοση ορκον η ορισηται ορισμω περι της ψυχης αυτου ου βεβηλωσει το ρημα αυτου παντα οσα εαν εξελθη εκ του στοματος αυτου ποιησει εαν δε γυνη ευξηται ευχην κυριω η ορισηται ορισμον εν τω οικω του πατρος αυτης εν τη νεοτητι αυτης και ακουση ο πατηρ αυτης τας ευχας αυτης και τους ορισμους αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης και παρασιωπηση αυτης ο πατηρ και στησονται πασαι αι ευχαι αυτης και παντες οι ορισμοι ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης μενουσιν αυτη εαν δε ανανευων ανανευση ο πατηρ αυτης η αν ημερα ακουση πασας τας ευχας αυτης και τους ορισμους ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης ου στησονται και κυριος καθαριει αυτην οτι ανενευсен ο πατηρ αυτης εαν δε γενομενη γενηται ανδρι και αι ευχαι αυτης επ αυτη κατα την διαστολην των χειλεων αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης και ακουση ο ανηρ αυτης και παρασιωπηση αυτη η αν ημερα ακουση και ουτως στησονται πασαι αι ευχαι αυτης και οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης στησονται εαν δε ανανευων ανανευση ο ανηρ αυτης η αν ημερα ακουση πασαι αι ευχαι αυτης και οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης ου μενουσιν οτι ο ανηρ ανενευсен απ αυτης και κυριος καθαριει αυτην και ευχη χηρας και εκβεβλημενης οσα αν ευξηται κατα της ψυχης αυτης μενουσιν αυτη εαν δε εν τω οικω του ανδρος αυτης η ευχη αυτης η ο ορισμος κατα της ψυχης αυτης μεθ ορκου και ακουση ο ανηρ αυτης και παρασιωπηση αυτη και μη ανανευση αυτη και στησονται πασαι αι ευχαι αυτης και παντες οι ορισμοι αυτης ους ωρισατο κατα της ψυχης αυτης στησονται κατ αυτης εαν δε περιελων περιελη ο ανηρ αυτης η αν ημερα ακουση παντα οσα εαν εξελθη εκ των χειλεων αυτης κατα τας ευχας αυτης και κατα τους ορισμους τους κατα της ψυχης αυτης ου μνει αυτη ο ανηρ αυτης περιειλεν και κυριος καθαρισει αυτην πασα ευχη και πας ορκος δεσμου κακωσαι ψυχην ο ανηρ αυτης στησει αυτη και ο ανηρ αυτης περιειλε εαν δε σιωπων παρασιωπηση αυτη ημεραν εξ ημερας και στησει αυτη πασας τας ευχας αυτης και τους ορισμους τους επ αυτης στησει αυτη οτι εσιωπησεν αυτη τη ημερα η ηκουσεν εαν δε περιελων περιελη αυτης μετα την ημεραν ην ηκουσεν και λημψεται την αμαρτιαν αυτου ταυτα τα δικαιωματα οσα ενετειλατο κυριος τω μωυση ανα μεσον ανδρος και γυναικος αυτου και ανα μεσον πατρος και θυγατρος εν νεοτητι εν οικω πατρος και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εκδικει την εκδικησιν υιων ισραηλ εκ των μαδιανιτων και εσχατον προστεθηση προς τον λαον σου και ελαλησεν μωυσης προς τον λαον λεγων εξοπλισατε εξ υμων ανδρας παραταξασθαι εναντι κυριου επι μαδιαν αποδουναι εκδικησιν παρα του κυριου τη μαδιαν χιλιους εκ φυλης χιλιους εκ φυλης εκ πασων φυλων ισραηλ αποστειλατε παραταξασθαι και εξηριθμησαν εκ των χιλιαδων ισραηλ χιλιους

εκ φυλής δωδεκα χιλιάδες ενωπλισμενοι εις παραταξιν και απεστει-
λεν αυτους μωυσης χιλιους εκ φυλής χιλιους εκ φυλής συν δυναμει
αυτων και φινεες υιον ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως και τα σκευ-
η τα αγια και αι σαλπιγγες των σημασιων εν ταις χερσιν αυτων και
παρεταξαντο επι μαδιαν καθθα ενετειλατο κυριος τω μωυση και απε-
κτειναν παν αρσενικον και τους βασιλεις μαδιαν απεκτειναν αμα τοις
τραυματιαις αυτων και τον ευιν και τον σουρ και τον ροχομ και τον
οур και τον ροβοκ πεντε βασιλεις μαδιαν και τον βαλααμ υιον βεωρ
απεκτειναν εν ρομφαια συν τοις τραυματιαις αυτων και επρονομευσαν
τας γυναικας μαδιαν και την αποσκευην αυτων και τα κτηνη αυτων
και παντα τα εγκτητα αυτων και την δυναμιν αυτων επρονομευσαν
και πασας τας πολεις αυτων τας εν ταις οικιαις αυτων και τας επαυ-
λεις αυτων ενεπρησαν εν πυρι και ελαβον πασαν την προνομην και
παντα τα σκυλα αυτων απο ανθρωπου εως κτηνους και ηγαγον προς
μωυσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς παντας υιους ισραηλ
την αιχμαλωσιαν και τα σκυλα και την προνομην εις την παρεμβολην
εις αραβιη μωαβ η εστιν επι του ιορδανου κατα ιεριχω και εξηλθεν
μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευς και παντες οι αρχοντες της συναγω-
γης εις συναντησιν αυτοις εξω της παρεμβολης και ωργισθη μωυσης
επι τοις επισκοποις της δυναμεως χιλιαρχοις και εκατονταρχοις τοις
ερχομενοις εκ της παραταξεως του πολεμου και ειπεν αυτοις μωυ-
σης ινα τι εξωγηρησατε παν θηλυ αυται γαρ ησαν τοις υιοις ισραηλ
κατα το ρημα βαλααμ του αποστησαι και υπεριδειν το ρημα κυριου
ενεκεν φογωρ και εγενετο η πληγη εν τη συναγωγη κυριου και νυν
αποκτεινατε παν αρσενικον εν παση τη απαρτια και πασαν γυναικα
ητις εγνωκεν κοιτην αρσενος αποκτεινατε πασαν την απαρτιαν των
γυναικων ητις ουκ οιδεν κοιτην αρσενος ζωγηρησατε αυτας και υμεις
παρεμβαλετε εξω της παρεμβολης επτα ημερας πας ο ανελων και ο
απτομενος του τετρωμενου αγνισθησεται τη ημερα τη τριτη και τη
ημερα τη εβδομη υμεις και η αιχμαλωσια υμων και παν περιβλημα και
παν σκευος δερματινον και πασαν εργασιαν εξ αιγειας και παν σκευος
ξυλινον αφαγνιετε και ειπεν ελεαζαρ ο ιερευς προς τους ανδρας της
δυναμεως τους ερχομενους εκ της παραταξεως του πολεμου τουτου το
δικαιωμα του νομου ο συνεταξεν κυριος τω μωυση πλην του χρυσιου
και του αργυριου και χαλκου και σιδηρου και μολιβου και κασσιτε-
ρου πανπραγμα ο διελευσεται εν πυρι και καθαρισθησεται αλλ η τω
υδατι του αγνισμου αγνισθησεται και παντα οσα εαν μη διαπορευηται
δια πυρος διελευσεται δι υδατος και πλυνεισθε τα ιματια τη ημερα
τη εβδομη και καθαρισθησεσθε και μετα ταυτα εισελευσεσθε εις την
παρεμβολην και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαβε το κεφα-
λαιον των σκυλων της αιχμαλωσιας απο ανθρωπου εως κτηνους συ
και ελεαζαρ ο ιερευς και οι αρχοντες των πατριων της συναγωγης και
διελαιτε τα σκυλα ανα μεσον των πολεμιστων των εκπορευομενων εις
την παραταξιν και ανα μεσον πασης συναγωγης και αφελεите τελος
κυριω παρα των ανθρωπων των πολεμιστων των εκπεπορευμενων εις
την παραταξιν μιαν ψυχην απο πεντακοσιων απο των ανθρωπων και
απο των κτηνων και απο των βοων και απο των προβατων και απο
των αιγων και απο του ημισους αυτων λημψεσθε και δωσεις ελεαζαρ
τω ιερει τας απαρχας κυριου και απο του ημισους του των υιων ισ-
ραηλ λημψη ενα απο των πεντηκοντα απο των ανθρωπων και απο των

βωων και απο των προβατων και απο των ονων και απο παντων των κτηνων και δωσεις αυτα τοις λευιταις τοις φυλασσουσιν τας φυλακας εν τη σκηνη κυριου και εποιησεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευσ καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση και εγενηθη το πλεονασμα της προνομης ο επρονομευσαν οι ανδρες οι πολεμισται απο των προβατων εξακοσιαι χιλιαδες και εβδομηκοντα και πεντε χιλιαδες και βοες δυο και εβδομηκοντα χιλιαδες και ονοι μια και εξηκοντα χιλιαδες και ψυχαι ανθρωπων απο των γυναικων αι ουκ εγνωσαν κοιτην ανδρος πασαι ψυχαι δυο και τριακοντα χιλιαδες και εγενηθη το ημισευμα η μερις των εκπεπορευμενων εις τον πολεμον εκ του αριθμου των προβατων τριακοσιαι και τριακοντα χιλιαδες και επτακισχιλια και πεντακοσια και εγενετο το τελος κυριω απο των προβατων εξακοσια εβδομηκοντα πεντε και βοες εξ και τριακοντα χιλιαδες και το τελος κυριω δυο και εβδομηκοντα και ονοι τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και το τελος κυριω εις και εξηκοντα και ψυχαι ανθρωπων εκκαιδεκα χιλιαδες και το τελος αυτων κυριω δυο και τριακοντα ψυχαι και εδωκεν μωυσης το τελος κυριω το αφαιρεμα του θεου ελεαζαρ και ιερει καθα συνεταξεν κυριος τω μωυση απο του ημισευματος των υιων ισραηλ ους διειλεν μωυσης απο των ανδρων των πολεμιστων και εγενετο το ημισευμα το της συναγωγης απο των προβατων τριακοσιαι χιλιαδες και τριακοντα χιλιαδες και επτακισχιλια και πεντακοσια και βοες εξ και τριακοντα χιλιαδες ονοι τριακοντα χιλιαδες και πεντακοσιοι και ψυχαι ανθρωπων εξ και δεκα χιλιαδες και ελαβεν μωυσης απο του ημισευματος των υιων ισραηλ το εν απο των πεντηκοντα απο των ανθρωπων και απο των κτηνων και εδωκεν αυτα τοις λευιταις τοις φυλασσουσιν τας φυλακας της σκηνης κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση και προσηλθον προς μωυσην παντες οι καθεσταμενοι εις τας χιλιαρχιας της δυναμεως χιλιαρχοι και εκατονταρχοι και ειπαν προς μωυσην οι παιδες σου ειληφασιν το κεφαλαιον των ανδρων των πολεμιστων των παρ ημων και ου διαπεφωνηκεν απ αυτων ουδε εις και προσενηνοχαμεν το δωρον κυριω ανηρ ο ευρεν σκευος χρυσουν χλιδωνα και ψελιον και δακτυλιον και περιδεξιον και εμπλοκιον εξιλασασθαι περι ημων εναντι κυριου και ελαβεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευσ το χρυσιον παρ αυτων παν σκευος ειργασμενον και εγενετο παν το χρυσιον το αφαιρεμα ο αφειλον κυριω εξ και δεκα χιλιαδες και επτακοσιοι και πεντηκοντα σικλοι παρα των χιλιαρχων και παρα των εκατονταρχων και οι ανδρες οι πολεμισται επρονομευσαν εκαστος εαυτω και ελαβεν μωυσης και ελεαζαρ ο ιερευσ το χρυσιον παρα των χιλιαρχων και παρα των εκατονταρχων και εισηνεγκεν αυτα εις την σκηνην του μαρτυριου μνημοσυνον των υιων ισραηλ εναντι κυριου και κτηνη πληθος ην τοις υιοις ρουβην και τοις υιοις γαδ πληθος σφοδρα και ειδον την χωραν ιαζηρ και την χωραν γαλααδ και ην ο τοπος τοπος κτηνεσιν και προσελθοντες οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ ειπαν προς μωυσην και προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς τους αρχοντας της συναγωγης λεγοντες αταρωθ και δαιβων και ιαζηρ και ναμβρα και εσεβων και ελεαλη και σεβαμα και ναβαυ και βαιαν την γην ην παρεδωκεν κυριος ενωπιον των υιων ισραηλ γη κτηνοτροφος εστιν και τοις παισιν σου κτηνη υπαρχει και ελεγον ει ευρομεν χαριν ενωπιον σου δοθητω η γη αυτη τοις οικεταις σου εν κατασχεσει και μη διαβιβασης ημας τον ιορδανην και ειπεν μωυσης τοις υιοις γαδ και

τοις υιοις ρουβην οι αδελφοι υμων πορευονται εις πολεμον και υμεις καθησσεσθε αυτου και ινα τι διαστρεφετε τας διανοιας των υιων ισραηλ μη διαβηναι εις την γην ην κυριος διδωσιν αυτοις ουχ ουτως εποιησαν οι πατερες υμων οτε απεστειλα αυτοους εκ καδης βαρνη κατανοησαι την γην και ανεβησαν φαραγγα βοτρυος και κατενοησαν την γην και απεστησαν την καρδιαν των υιων ισραηλ οπως μη εισελθωσιν εις την γην ην εδωκεν κυριος αυτοις και ωργισθη θυμω κυριος εν τη ημερα εκεινη και ωμοσεν λεγων ει οψονται οι ανθρωποι ουτοι οι αναβαντες εξ αιγυπτου απο εικοσαετους και επανω οι επισταμενοι το κακον και το αγαθον την γην ην ωμοσα τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ου γαρ συνεπηκολουθησαν οπισω μου πλην χαλεβ υιος ιεφοννη ο διακεχωρισμενος και ιησους ο του ναυη οτι συνεπηκολουθησεν οπισω κυριου και ωργισθη θυμω κυριος επι τον ισραηλ και κατερρομβευσεν αυτοους εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη εως εξανηλωθη πασα η γενεα οι ποιουντες τα πονηρα εναντι κυριου ιδου ανεστητε αντι των πατερων υμων συστρεμμα ανθρωπων αμαρτωλων προσθιναι επι επι τον θυμον της οργης κυριου επι ισραηλ οτι αποστραφησσεσθε απ αυτου προσθιναι ετι καταλειπει αυτον εν τη ερημω και ανομησετε εις ολην την συναγωγην ταυτην και προσηλθον αυτω και ελεγον επαυλεις προβατων οικοδομησωμεν ωδε τοις κτηνεσιν ημων και πολεις ταις αποσκευαις ημων και ημεις ενοπλισαμενοι προφυλακη προτεροι των υιων ισραηλ εως αν αγαγωμεν αυτοους εις τον εαυτων τοπον και κατοικησει η αποσκευη ημων εν πολεσιν τετειχισμεναις δια τους κατοικουντας την γην ου μη αποστραφωμεν εις τας οικιας ημων εως αν καταμερισθωσιν οι υιοι ισραηλ εκαστος εις την κληρονομιαν αυτου και ουκετι κληρονομησωμεν εν αυτοις απο του περαν του ιορδανου και επεκεινα οτι απεχομεν τους κληρους ημων εν τω περαν του ιορδανου εν ανατολαις και ειπεν προς αυτοους μωυσης εαν ποιησητε κατα το ρημα τουτο εαν εξοπλισησθε εναντι κυριου εις πολεμον και παρελευσεται υμων πας οπλιτης τον ιορδανην εναντι κυριου εως αν εκτριβη ο εχθρος αυτου απο προσωπου αυτου και κατακυριευθη η γη εναντι κυριου και μετα ταυτα αποστραφησσεσθε και εσεσθε αθωοι εναντι κυριου και απο ισραηλ και εσται η γη αυτη υμιν εν κατασχεσει εναντι κυριου εαν δε μη ποιησητε ουτως αμαρτησσεσθε εναντι κυριου και γνωσεσθε την αμαρτιαν υμων οταν υμας καταλαβη τα κακα και οικοδομησετε υμιν αυτοις πολεις τη αποσκευη υμων και επαυλεις τοις κτηνεσιν υμων και το εκπορευομενον εκ του στοματος υμων ποιησετε και ειπαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ προς μωυσην λεγοντες οι παιδες σου ποιησουσιν καθα ο κυριος ημων εντελλεται η αποσκευη ημων και αι γυναικες ημων και παντα τα κτηνη ημων εσονται εν ταις πολεσιν γαλααδ οι δε παιδες σου παρελευσονται παντες ενωπλισμενοι και εκτεταγμενοι εναντι κυριου εις τον πολεμον ον τροπον ο κυριος λεγει και συνεστησεν αυτοις μωυσης ελεαζαρ τον ιερεα και ιησουν υιον ναυη και τους αρχοντας πατριων των φυλων ισραηλ και ειπεν προς αυτοους μωυσης εαν διαβωσιν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ μεθ υμων τον ιορδανην πας ενωπλισμενος εις πολεμον εναντι κυριου και κατακυριευσητε της γης απεναντι υμων και δωσετε αυτοις την γην γαλααδ εν κατασχεσει εαν δε μη διαβωσιν ενωπλισμενοι μεθ υμων εις τον πολεμον εναντι κυριου και διαβιβασετε την αποσκευην αυτων και τας γυναικας αυτων και τα κτηνη αυτων προτερα υμων εις γην χανανα

και συγκατακληρονομηθησονται· εν υμιν εν τη γη χανααν και απε-
κριθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ λεγοντες οσα ο κυριος λεγει
τοις θεραπουσιν αυτου ουτως ποιησομεν ημεις διαβησομεθα ενωπλι-
σμενοι εναντι κυριου εις γην χανααν και δωσετε την κατασχεσιν ημιν
εν τω περαν του ιορδανου και εδωκεν αυτοις μωυσης τοις υιοις γαδ
και τοις υιοις ρουβην και τω ημισει φυλης μανασση υιων ιωσηφ την
βασιλειαν σην βασιλειωσ αμορραιων και την βασιλειαν ωγ βασιλειωσ
της βασαν την γην και τας πολεις συν τοις οριοις αυτης πολεις της
γης κυκλω και ωκοδομησαν οι υιοι γαδ την δαιβων και την αταρωθ
και την αροηρ και την σωφαρ και την ιαζηρ και υψωσαν αυτας και
την ναμβραν και την βαιθαραν πολεις οχυρας και επαυλεις προβατων
και οι υιοι ρουβην ωκοδομησαν την εσεβων και ελεαλη και χαριαθαμ
και την βεελμεων περικεκυκλωμενας και την σεβαμα και επωνομασαν
κατα τα ονοματα αυτων τα ονοματα των πολεων ας ωκοδομησαν και
επορευθη υιος μαχιρ υιου μανασση εις γαλααδ και ελαβεν αυτην και
απωλεσεν τον αμορραιον τον κατοικουντα εν αυτη και εδωκεν μωυσης
την γαλααδ τω μαχιρ υιω μανασση και κατακχησεν εκει και ιαιρ ο του
μανασση επορευθη και ελαβεν τας επαυλεις αυτων και επωνομασεν
αυτας επαυλεις ιαιρ και ναβου επορευθη και ελαβεν την κανααθ και
τας κωμας αυτης και επωνομασεν αυτας ναβωθ εκ του ονοματος αυ-
του και ουτοι σταθμοι των υιων ισραηλ ως εξηλθον εκ γης αιγυπτου
συν δυναμει αυτων εν χειρι μωυση και ααρων και εγραψεν μωυσης
τας απαρσεις αυτων και τους σταθμους αυτων δια ρηματος κυριου
και ουτοι σταθμοι της πορειας αυτων απηραν εκ ραμεσση τω μηνι τω
πρωτω τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου τη επαυριον
του πασχα εξηλθον οι υιοι ισραηλ εν χειρι υψηλη εναντιον παντων
των αιγυπτιων και οι αιγυπτιοι εθαπτον εξ αυτων τους τεθνηκοτας
παντας ους επαταξεν κυριος παν πρωτοτοκον εν γη αιγυπτω και εν
τοις θεοις αυτων εποιησεν την εκδικησιν κυριος και απαραντες οι υιοι
ισραηλ εκ ραμεσση παρενεβαλον εις σοκχωθ και απηραν εκ σοκχωθ
και παρενεβαλον εις βουθαν ο εστιν μερος τι της ερημου και απηραν
εκ βουθαν και παρενεβαλον επι στομα ειρωθ ο εστιν απεναντι βε-
ελσεφων και παρενεβαλον απεναντι μαχδωλου και απηραν απεναντι
ειρωθ και διεβησαν μεσον της θαλασσης εις την ερημον και επορευ-
θησαν οδον τριων ημερων δια της ερημου αυτοι και παρενεβαλον εν
πικριαις και απηραν εκ πικριων και ηλθον εις αιλιμ και εν αιλιμ δωδεκα
πηγαι υδατων και εβδομηκοντα στελεχη φοινικων και παρενεβαλον ε-
κει παρα το υδωρ και απηραν εξ αιλιμ και παρενεβαλον επι θαλασσαν
ερυθραν και απηραν απο θαλασσης ερυθρας και παρενεβαλον εις την
ερημον σιν και απηραν εκ της ερημου σιν και παρενεβαλον εις ραφα-
κα και απηραν εκ ραφακα και παρενεβαλον εν αιλους και απηραν εξ
αιλους και παρενεβαλον εν ραφιδιν και ουκ ην υδωρ τω λαω πιειν εκει
και απηραν εκ ραφιδιν και παρενεβαλον εν τη ερημω σινα και απηραν
εκ της ερημου σινα και παρενεβαλον εν μνημασιν της επιθυμιας και
απηραν εκ μνηματων επιθυμιας και παρενεβαλον εν ασηρωθ και απη-
ραν εξ ασηρωθ και παρενεβαλον εν ραιθαμα και απηραν εκ ραιθαμα
και παρενεβαλον εν ρεμμων φαρες και απηραν εκ ρεμμων φαρες και
παρενεβαλον εν λεμωνα και απηραν εκ λεμωνα και παρενεβαλον εις
δεσσα και απηραν εκ δεσσα και παρενεβαλον εις μακελλαθ και απη-
ραν εκ μακελλαθ και παρενεβαλον εις σαφαρ και απηραν εκ σαφαρ και

παρενεβαλον εις χαραδαυ και απηραν εκ χαραδαυ και παρενεβαλον εις μακηλωυ και απηραν εκ μακηλωυ και παρενεβαλον εις κατααυ και απηραν εκ κατααυ και παρενεβαλον εις ταραιυ και απηραν εκ ταραιυ και παρενεβαλον εις ματεκκα και απηραν εκ ματεκκα και παρενεβαλον εις σελμωνα και απηραν εκ σελμωνα και παρενεβαλον εις μασσουρουυ και απηραν εκ μασσουρουυ και παρενεβαλον εις βαναια και απηραν εκ βαναια και παρενεβαλον εις το ορος γαδγαδ και απηραν εκ του ορους γαδγαδ και παρενεβαλον εις ετεβαθα και απηραν εξ ετεβαθα και παρενεβαλον εις εβρωνα και απηραν εξ εβρωνα και παρενεβαλον εις γεσιωνγαβερ και απηραν εκ γεσιωνγαβερ και παρενεβαλον εν τη ερημω σιν και απηραν εκ της ερημου σιν και παρενεβαλον εις την ερημον φαραν αυτη εστιν καδης και απηραν εκ καδης και παρενεβαλον εις ωρ το ορος πλησιον γης εδωμ και ανεβη ααρων ο ιερευς δια προσταγματος κυριου και απεθανεν εκει εν τω τεσσαρακοστω ετει της εξοδου των υιων ισραηλ εκ γης αιγυπτου τω μηνι τω πεμπτω μια του μηνος και ααρων ην τριων και εικοσι και εκατον ετων οτε απεθνησκειν εν ωρ τω ορει και ακουσας ο χανανις βασιλευς αραδ και ουτος κατωκει εν γη χαναν οτε εισεπορευοντο οι υιοι ισραηλ και απηραν εξ ωρ του ορους και παρενεβαλον εις σελμωνα και απηραν εκ σελμωνα και παρενεβαλον εις φινω και απηραν εκ φινω και παρενεβαλον εις ωβωυ και απηραν εξ ωβωυ και παρενεβαλον εν γαι εν τω περαν επι των οριων μωαβ και απηραν εκ γαι και παρενεβαλον εις δαιβων γαδ και απηραν εκ δαιβων γαδ και παρενεβαλον εν γελμων δεβλαθαιμ και απηραν εκ γελμων δεβλαθαιμ και παρενεβαλον επι τα ορη τα αβαριμ απεναντι ναβαυ και απηραν απο ορειων αβαριμ και παρενεβαλον επι δυσμων μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω και παρενεβαλον παρα τον ιορδανην ανα μεσον ασιμωυ εως βελσαττιμ κατα δυσμας μωαβ και ελαλησεν κυριος προς μωυσην επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εις γην χαναν και απολειτε παντας τους κατοικουντας εν τη γη προ προσωπου υμων και εξαρειτε τας σκοπιας αυτων και παντα τα ειδωλα τα χωνευτα αυτων απολειτε αυτα και πασας τας στηλας αυτων εξαρειτε και απολειτε παντας τους κατοικουντας την γην και κατοικησετε εν αυτη υμιν γαρ δεδωκα την γην αυτων εν κληρω και κατακληρονομησετε την γην αυτων εν κληρω κατα φυλας υμων τοις πλειοσιν πληθυνειτε την κατασχεσιν αυτων και τοις ελαττοσιν ελαττωσετε την κατασχεσιν αυτων εις ο εαν εξελθη το ονομα αυτου εκει αυτου εσται κατα φυλας πατριων υμων κληρονομησετε εαν δε μη απολεσητε τους κατοικουντας επι της γης απο προσωπου υμων και εσται ους εαν καταλιπητε εξ αυτων σχολοπες εν τοις οφθαλμοις υμων και βολιδες εν ταις πλευραις υμων και εχθρευουσιν επι της γης εφ ην υμεις κατοικησετε και εσται καθοτι διεγνωνκειν ποιησαι αυτους ποιησω υμιν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων εντειλαι τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους υμεις εισπορευεσθε εις την γην χαναν αυτη εσται υμιν εις κληρονομιαν γη χαναν συν τοις οριοις αυτης και εσται υμιν το κλιτος το προς λιβα απο ερημου σιν εως εχομενον εδωμ και εσται υμιν τα ορια προς λιβα απο μερους της θαλασσης της αλυκης απο ανατολων και κυκλωσει υμας τα ορια απο λιβος προς αναβασιν ακραβιν και παρελευσεται σεννα και εσται η διεξοδος αυτου προς λιβα καδης του βαρνη και εξελευσεται εις επαυλιν αραδ και πα-

ρελευσεται ασεμωνα και κυκλωσει τα ορια απο ασεμωνα χειμαρρουν αιγυπτου και εσται η διεξοδος η θαλασσα και τα ορια της θαλασσης εσται υμιν η θαλασσα η μεγαλη ορει τουτο εσται υμιν τα ορια της θαλασσης και τουτο εσται τα ορια υμιν προς βορραν απο της θαλασσης της μεγαλης καταμετρησετε υμιν αυτοις παρα το ορος το ορος και απο του ορους το ορος καταμετρησετε αυτοις εισπορευομενων εις εμαυ και εσται η διεξοδος αυτου τα ορια σαραδα και εξελευσεται τα ορια δεφωνα και εσται η διεξοδος αυτου ασερναιν τουτο εσται υμιν ορια απο βορρα και καταμετρησετε υμιν αυτοις τα ορια ανατολων απο ασερναιν σεπφαμα και καταβησεται τα ορια απο σεπφαμ αρβηλα απο ανατολων επι πηγας και καταβησεται τα ορια βηλα επι νωτου θαλασσης χεναρα απο ανατολων και καταβησεται τα ορια επι τον ιορδανην και εσται η διεξοδος θαλασσα η αλυκη αυτη εσται υμιν η γη και τα ορια αυτης κυκλω και ενετειλατο μωυσης τοις υιοις ισραηλ λεγων αυτη η γη ην κατακληρονομησετε αυτην μετα κληρου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση δουναι αυτην ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση οτι ελαβεν φυλη υιων ρουβην και φυλη υιων γαδ και οικους πατριων αυτων και το ημισυ φυλης μανασση απελαβον τους κληρους αυτων δυο φυλαι και ημισυ φυλης ελαβον τους κληρους αυτων περαν του ιορδανου κατα ιεριχω απο νοτου κατ ανατολας και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων ταυτα τα ονοματα των ανδρων οι κληρονομησουσιν υμιν την γην ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη και αρχοντα ενα εκ φυλης λημψεσθε κατακληρονομησαι υμιν την γην και ταυτα τα ονοματα των ανδρων της φυλης ιουδα χαλεβ υιος ιεφοννη της φυλης συμειων σαλαμιηλ υιος εμιουδ της φυλης βενιαμιν ελδαδ υιος χασλων της φυλης δαν αρχων βακχιρ υιος εγλι των υιων ιωσηφ φυλης υιων μανασση αρχων ανιηλ υιος ουφι της φυλης υιων εφραιμ αρχων καμουηλ υιος σαβιαθα της φυλης ζαβουλων αρχων ελισταφαν υιος φαρναχ της φυλης υιων ισσαχαρ αρχων φαλτιηλ υιος οζα της φυλης υιων ασηρ αρχων αχιωρ υιος σελεμι της φυλης νεφθαλι αρχων φαδαηλ υιος βεναμιουδ ουτοι οις ενετειλατο κυριος καταμερισαι τοις υιοις ισραηλ εν γη χανααν και ελαλησεν κυριος προς μωυσην επι δυσμων μωαβ παρα τον ιορδανην κατα ιεριχω λεγων συνταξον τοις υιοις ισραηλ και δωσουσιν τοις λευιταις απο των κληρων κατασχεσεως αυτων πολεις κατοικειν και τα προαστεια των πολειων κυκλω αυτων δωσουσιν τοις λευιταις και εσονται αυτοις αι πολεις κατοικειν και τα αφορισματα αυτων εσται τοις κτηνεσιν αυτων και πασι τοις τετραποσιν αυτων και τα συγκυρουντα των πολειων ας δωσετε τοις λευιταις απο τειχους της πολεως και εξω δισχιλιους πηχεις κυκλω και μετρησεις εξω της πολεως το κλιτος το προς ανατολας δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς λιβα δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς θαλασσαν δισχιλιους πηχεις και το κλιτος το προς βορραν δισχιλιους πηχεις και η πολις μεσον τουτου εσται υμιν και τα ομορα των πολειων και τας πολεις δωσετε τοις λευιταις τας εξ πολεις των φυγαδευτηριων ας δωσετε φευγειν εκει τω φονευσαντι και προς ταυταις τεσσαρακοντα και δυο πολεις πασας τας πολεις δωσετε τοις λευιταις τεσσαρακοντα και οκτω πολεις ταυτας και τα προαστεια αυτων και τας πολεις ας δωσετε απο της κατασχεσεως υιων ισραηλ απο των τα πολλα πολλα και απο των ελαττωνων ελαττω εκαστος κατα την κληρονομιαν αυτου ην κληρονομησουσιν δωσουσιν απο των πολειων τοις

λευιταις και ελαλησεν κυριος προς μωυσην λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ και ερεις προς αυτους υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εις γην χανααν και διαστελειτε υμιν αυτοις πολεις φυγαδευτηρια εσται υμιν φυγειν εκει τον φονευτην πας ο παταξας ψυχην ακουσιως και εσονται αι πολεις υμιν φυγαδευτηρια απο αγγιστευοντος το αιμα και ου μη αποθανη ο φονευων εως αν στη εναντι της συναγωγης εις κρισιν και αι πολεις ας δωσετε τας εξ πολεις φυγαδευτηρια εσονται υμιν τας τρεις πολεις δωσετε εν τω περαν του ιορδανου και τας τρεις πολεις δωσετε εν γη χανααν φυγαδιον εσται τοις υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω και τω παροικω τω εν υμιν εσονται αι πολεις αυται εις φυγαδευτηριον φυγειν εκει παντι παταξαντι ψυχην ακουσιως εαν δε εν σκευει σιδηρου παταξη αυτον και τελευτηση φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης εαν δε εν λιθω εκ χειρος εν ω αποθανειται εν αυτω παταξη αυτον και αποθανη φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης εαν δε εν σκευει ξυλινω εκ χειρος εξ ου αποθανειται εν αυτω παταξη αυτον και αποθανη φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευτης ο αγγιστευων το αιμα ουτος αποκτενει τον φονευσαντα οταν συναντηση αυτω ουτος αποκτενει αυτον εαν δε δι εχθραν ωση αυτον και επιρριψη επ αυτον παν σκευος εξ ενεδρου και αποθανη η δια μηνιν επαταξεν αυτον τη χειρι και αποθανη θανατω θανατουσθω ο παταξας φονευτης εστιν θανατω θανατουσθω ο φονευων ο αγγιστευων το αιμα αποκτενει τον φονευσαντα εν τω συναντησαι αυτω εαν δε εξαπινα ου δι εχθραν ωση αυτον η επιρριψη επ αυτον παν σκευος ουκ εξ ενεδρου η παντι λιθω εν ω αποθανειται εν αυτω ουκ ειδως και επιπεση επ αυτον και αποθανη αυτος δε ουκ εχθρος αυτου ην ουδε ζητων κακοποιησαι αυτον και κρινει η συναγωγή ανα μεσον του παταξαντος και ανα μεσον του αγγιστευοντος το αιμα κατα τα κριματα ταυτα και εξελειται η συναγωγή τον φονευσαντα απο του αγγιστευοντος το αιμα και αποκαταστησουσιν αυτον η συναγωγή εις την πολιν του φυγαδευτηριου αυτου ου κατεφυγεν και κατοικησει εκει εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας ον εχρισαν αυτον τω ελαιω τω αγιω εαν δε εξοδω εξελθη ο φονευσας τα ορια της πολεως εις ην κατεφυγεν εκει και ευρη αυτον ο αγγιστευων το αιμα εξω των οριων της πολεως καταφυγης αυτου και φονευση ο αγγιστευων το αιμα τον φονευσαντα ουκ ενοχος εστιν εν γαρ τη πολει της καταφυγης κατοικειτω εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας και μετα το αποθानειν τον ιερεα τον μεγαν επαναστραφησεται ο φονευσας εις την γην της κατασχεσεως αυτου και εσται ταυτα υμιν εις δικαιωμα κριματος εις τας γενεας υμων εν πασαις ταις κατοικιαις υμων πας παταξας ψυχην δια μαρτυρων φονευσεις τον φονευσαντα και μαρτυς εις ου μαρτυρησει επι ψυχην αποθानειν και ου λημψεσθε λυτρα περι ψυχης παρα του φονευσαντος του ενοχου οντος αναιρεθηναι θανατω γαρ θανατωθησεται ου λημψεσθε λυτρα του φυγειν εις πολιν των φυγαδευτηριων του παλιν κατοικειν επι της γης εως αν αποθανη ο ιερευς ο μεγας και ου μη φονοκτονησθε την γην εις ην υμεις κατοικειτε το γαρ αιμα τουτο φονοκτονει την γην και ουκ εξιλασθησεται η γη απο του αιματος του εκχυθεντος επ αυτης αλλ επι του αιματος του εκχεοντος και ου μιανειτε την γην εφ ης κατοικειτε επ αυτης εφ ης εγω κατασκηνωσω εν υμιν εγω γαρ ειμι κυριος κατασκηνων εν μεσω των υιων ισραηλ και προσηλθον οι αρχοντες φυλης υιων γαλααδ υιου μαχιρ υιου μανασση εκ της φυλης

υιων ιωσηφ και ελαλησαν εναντι μωυση και εναντι ελεαζαρ του ιερεως και εναντι των αρχοντων οικων πατριων υιων ισραηλ και ειπαν τω κυριω ημων ενετειλατο κυριος αποδουναι την γην της κληρονομιας εν κληρω τοις υιοις ισραηλ και τω κυριω συνεταξεν κυριος δουναι την κληρονομiam σαλπααδ του αδελφου ημων ταις θυγατρασιν αυτου και εσονται ενι των φυλων υιων ισραηλ γυναικες και αφαιρεθησεται ο κληρος αυτων εκ της κατασχεσεως των πατερων ημων και προστεθησεται εις κληρονομiam της φυλης οis αν γενωνται γυναικες και εκ του κληρου της κληρονομιας ημων αφαιρεθησεται εαν δε γενηται η αφεσις των υιων ισραηλ και προστεθησεται η κληρονομia αυτων επι την κληρονομiam της φυλης οis αν γενωνται γυναικες και απο της κληρονομιας φυλης πατριας ημων αφαιρεθησεται η κληρονομia αυτων και ενετειλατο μωυσης τοις υιοις ισραηλ δια προσταγματος κυριου λεγων ουτως φυλη υιων ιωσηφ λεγουσιν τουτο το ρημα ο συνεταξεν κυριος ταις θυγατρασιν σαλπααδ λεγων ου αρεσκει εναντιον αυτων εστωσαν γυναικες πλην εκ του δημου του πατρος αυτων εστωσαν γυναικες και ουχι περιστραφησεται κληρονομia τοις υιοις ισραηλ απο φυλης επι φυλην οτι εκαστος εν τη κληρονομia της φυλης της πατριας αυτου προσκολληθησονται οι υιοι ισραηλ και πασα θυγατηρ αγχιστευουσα κληρονομiam εκ των φυλων υιων ισραηλ ενι των εκ του δημου του πατρος αυτης εσονται γυναικες ινα αγχιστευσωσιν οι υιοι ισραηλ εκαστος την κληρονομiam την πατρικην αυτου και ου περιστραφησεται κληρος εκ φυλης επι φυλην ετεραν αλλα εκαστος εν τη κληρονομia αυτου προσκολληθησονται οι υιοι ισραηλ ον τροπον συνεταξεν κυριος μωυση ουτως εποiησαν θυγατερες σαλπααδ και εγενοντο θερσα και εγλα και μελχα και νουα και μααλα θυγατερες σαλπααδ τοις ανεψιοις αυτων εκ του δημου του μανασση υιων ιωσηφ εγεννηθησαν γυναικες και εγενετο η κληρονομia αυτων επι την φυλην δημου του πατρος αυτων αυται αι εντολαι και τα δικαιωματα και τα κριματα α ενετειλατο κυριος εν χειρι μωυσης επι δυσμων μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω

ουτοι οι λογοι ους ελαλησεν μωυσης παντι ισραηλ περαν του ιορδανου εν τη ερημω προς δυσμαις πλησιον της ερυθρας ανα μεσον φαραν τοφολ και λοβον και αυλων και καταχρυσεα ενδεκα ημερων εν χωρηβ οδος επ ορος στηρ εως καδης βαρνη και εγεννηθη εν τω τεσσαρακοστω ετει εν τω ενδεκατω μηνι μια του μηνος ελαλησεν μωυσης προς παντας υιους ισραηλ κατα παντα οσα ενετειλατο κυριος αυτω προς αυτους μετα το παταξαι σην βασιλεια αμορραιων τον κατοικησαντα εν εσεβων και ωγ βασιλεια της βασαν τον κατοικησαντα εν ασταρωθ και εν εδραιν εν τω περαν του ιορδανου εν γη μωαβ ηρξατο μωυσης διασαφησαι τον νομον τουτον λεγων κυριος ο θεος ημων ελαλησεν ημιν εν χωρηβ λεγων ικανουσθω υμιν κατοικειν εν τω ορει τουτω επιστραφητε και απαρτε υμεις και εισπορευεσθε εις ορος αμορραιων και προς παντας τους περιοικους αραβα εις ορος και πεδιον και προς λιβα και παραλιαν γην χαναναιων και αντιλιβανον εως του ποταμου του μεγαλου ευφρατου ιδετε παραδεδωκα ενωπιον υμων την γην εισπορευθεντες κληρονομησατε την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν υμων τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ δουναι αυτοις και τω σπερματι αυτων μετ αυτους και ειπα προς υμας εν τω καιρω εκεινω λεγων ου δυνησομαι μονος φερειν υμας κυριος ο θεος υμων επληθυνεν υμας

και ιδου εστε σημερον ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει κυριος ο θεος των πατερων υμων προσθειη υμιν ως εστε χιλιοπλασιως και ευλογησαι υμας καθοτι ελαλησεν υμιν πως δυνησμαι μονος φερειν τον κοπον υμων και την υποστασιν υμων και τας αντιλογιας υμων δοτε εαυτοις ανδρας σοφους και επιστημονας και συνετους εις τας φυλας υμων και καταστησω εφ υμων ηγουμενους υμων και απεκριθητε μοι και ειπατε καλον το ρημα ο ελαλησας ποιησαι και ελαβον εξ υμων ανδρας σοφους και επιστημονας και συνετους και κατεστησα αυτους ηγεισθαι εφ υμων χιλιαρχους και εκατονταρχους και πεντηκονταρχους και δεκαδαρχους και γραμματοεισαγωγεις τοις κριταις υμων και ενετειλαμην τοις κριταις υμων εν τω καιρω εκεινω λεγων διακουετε ανα μεσον των αδελφων υμων και κρινατε δικαιως ανα μεσον ανδρος και ανα μεσον αδελφου και ανα μεσον προσηλυτου αυτου ουκ επιγνωση προσωπον εν κρισει κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν κρινεις ου μη υποστειλη προσωπον ανθρωπου οτι η κρισις του θεου εστιν και το ρημα ο εαν σκληρον η αφ υμων ανοισετε αυτο επ εμε και ακουσομαι αυτο και ενετειλαμην υμιν εν τω καιρω εκεινω παντας τους λογους ους ποιησετε και απαραντες εκ χωρηβ επορευθημεν πασαν την ερημον την μεγαλην και την φοβεραν εκεινην ην ειδατε οδον ορους του αμορραιου καθοτι ενετειλατο κυριος ο θεος ημων ημιν και ηλθομεν εως καδης βαρνη και ειπα προς υμας ηλθατε εως του ορους του αμορραιου ο ο κυριος ο θεος ημων διδωσιν υμιν ιδετε παραδεδωκεν υμιν κυριος ο θεος υμων προ προσωπου υμων την γην αναβαντες κληρονομησατε ον τροπον ειπεν κυριος ο θεος των πατερων υμων υμιν μη φοβεισθε μηδε δειλιασθε και προσηλθατε μοι παντες και ειπατε αποστειλωμεν ανδρας προτερους ημων και εφοδευσատωσαν ημιν την γην και αναγγειλατωσαν ημιν αποκρισιν την οδον δι ης αναβησομεθα εν αυτη και τας πολεις εις ας εισπορευσομεθα εις αυτας και ηρσεν εναντιον μου το ρημα και ελαβον εξ υμων δωδεκα ανδρας ανδρα ενα κατα φυλην και επιστραφεντες ανεβησαν εις το ορος και ηλθουσιν εως φαραγγος βοτρυος και κατεσχοπευσαν αυτην και ελαβουσιν εν ταις χερσιν αυτων απο του καρπου της γης και κατηνεγκαν προς ημας και ελεγον αγαθη η γη ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν ημιν και ουκ ηθελησατε αναβηναι και ηπειθησατε τω ρηματι κυριου του θεου υμων και διεγογγυζετε εν ταις σκηναις υμων και ειπατε δια το μισειν κυριον ημας εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου παραδουναι ημας εις χειρας αμορραιων εξολεθρευσαι ημας που ημεις αναβαινομεν οι αδελφοι υμων απεστησαν υμων την καρδιαν λεγοντες εθνος μεγα και πολυ και δυνατωτερον ημων και πολεις μεγαλαι και τετειχισμεναι εως του ουρανου αλλα και υιους γιγαντων εωρακαμεν εκει και ειπα προς υμας μη πτηξητε μηδε φοβηθητε απ αυτων κυριος ο θεος υμων ο προπορευομενος προ προσωπου υμων αυτος συνεκπολεμησει αυτους μεθ υμων κατα παντα οσα εποιησεν υμιν εν γη αιγυπτω και εν τη ερημω ταυτη ην ειδατε ως ετροφοφορησεν σε κυριος ο θεος σου ως ει τις τροφοφορησει ανθρωπος τον υιον αυτου κατα πασαν την οδον ην επορευθητε εως ηλθετε εις τον τοπον τουτον και εν τω λογω τουτω ουκ ενεπιστευσατε κυριω τω θεω υμων ος προπορευεται προτερος υμων εν τη οδω εκλεγεσθαι υμιν τοπον οδηγων υμας εν πυρι νυκτος δεικνυσιν υμιν την οδον καθ ην πορευεσθε επ αυτης και εν νεφελη ημερας και ηκουσεν κυριος την φωνην των λογων υμων

και παροξυνθεις ωμοσεν λεγων ει οφεται τις των ανδρων τουτων την αγαθην ταυτην γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων πλην χαλεβ υιος ιεφοννη ουτος οφεται αυτην και τουτω δωσω την γην εφ ην επεβη και τοις υιοις αυτου δια το προσκεισθαι αυτον τα προς κυριον και εμοι εθυμωθη κυριος δι υμας λεγων ουδε συ ου μη εισελθης εκει ιησους υιος ναυη ο παρεστηκως σοι ουτος εισελευσεται εκει αυτον κατισχυσον οτι αυτος κατακληρονομησει αυτην τω ισραηλ και παν παιδιον νεον οστις ουκ οιδεν σημερον αγαθον η κακον ουτοι εισελευσονται εκει και τουτοις δωσω αυτην και αυτοι κληρονομησουσιν αυτην και υμεις επιστραφεντες εστρατοπεδευσате εις την ερημον οδον την επι της ερυθρας θαλασσης και απεκριθητε μοι και ειπατε ημαρτομεν εναντι κυριου του θεου ημων ημεις αναβαντες πολεμησομεν κατα παντα οσα ενετειλατο κυριος ο θεος ημων ημιν και αναλαβοντες εκαστος τα σκευη τα πολεμικα αυτου και συναθροισθεντες ανεβαινετε εις το ορος και ειπεν κυριος προς με ειπον αυτοις ουκ αναβησεσθε ουδε μη πολεμησετε ου γαρ ειμι μεθ υμων και ου μη συντριβητε ενωπιον των εχθρων υμων και ελαλησα υμιν και ουκ εισηκουσατε μου και παρεβητε το ρημα κυριου και παραβιασαμενοι ανεβητε εις το ορος και εξηλθεν ο αμορραιος ο κατοικων εν τω ορει εκεινω εις συναντησιν υμιν και κατεδιωξαν υμας ως ει ποιησαισαν αι μελισσαι και ετιτρωσκον υμας απο στηρ εως ερμα και καθισαντες εκλαιετε εναντι κυριου και ουκ εισηκουσεν κυριος της φωνης υμων ουδε προσεσχεν υμιν και ενεκαθησθε εν καδης ημερας πολλας οσας ποτε ημερας ενεκαθησθε και επιστραφεντες απηραμεν εις την ερημον οδον θαλασσαν ερυθραν ον τροπον ελαλησεν κυριος προς με και εκυκλωσαμεν το ορος το στηρ ημερας πολλας και ειπεν κυριος προς με ικανουσθω υμιν κυκλουν το ορος τουτο επιστραφητε ουν επι βορραν και τω λαω εντειλαι λεγων υμεις παραπορευεσθε δια των οριων των αδελφων υμων υιων ησαι οι κατοικουσιν εν στηρ και φοβηθησονται υμας και ευλαβηθησονται υμας σφοδρα μη συναψητε προς αυτους πολεμον ου γαρ μη δω υμιν απο της γης αυτων ουδε βημα ποδος οτι εν κληρω δεδωκα τοις υιοις ησαι το ορος το στηρ βρωματα αργυριου αγορασατε παρ αυτων και φαγεσθε και υδωρ μετρω λημψεσθε παρ αυτων αργυριου και πιεσθε ο γαρ κυριος ο θεος ημων ευλογησεν σε εν παντι εργω των χειρων σου διαγνωθι πως διηλθες την ερημον την μεγαλην και την φοβεραν εκεινην ιδου τεσσαρακοντα ετη κυριος ο θεος σου μετα σου ουκ επεδεθηθης ρηματος και παρηλθομεν τους αδελφους ημων υιους ησαι τους κατοικουντας εν στηρ παρα την οδον την αραβα απο αιλων και απο γασιωνγαβερ και επιστρεψαντες παρηλθομεν οδον ερημον μωαβ και ειπεν κυριος προς με μη εχθραινετε τοις μωαβιταις και μη συναψητε προς αυτους πολεμον ου γαρ μη δω υμιν απο της γης αυτων εν κληρω τοις γαρ υιοις λωτ δεδωκα την στηρ κληρονομειν οι ομμιν προτεροι ενεκαθηντο επ αυτης εθνος μεγα και πολυ και ισχυοντες ωσπερ οι ενακιμ ραφαιν λογισθησονται και ουτοι ωσπερ οι ενακιμ και οι μωαβιται επονομαζουσιν αυτους ομμιν και εν στηρ ενεκαθητο ο χορραιος προτερον και υιοι ησαι απωλεσαν αυτους και εξετριψαν αυτους απο προσωπου αυτων και κατωκισθησαν αντ αυτων ον τροπον εποιησεν ισραηλ την γην της κληρονομιας αυτου ην δεδωκεν κυριος αυτοις νυν ουν αναστητε και απαράτε υμεις και παραπορευεσθε την φαραγγα ζαρετ και παρηλθομεν την φαραγγα ζαρετ και αι ημεραι ας

παρεπορευθημεν απο καδης βαρνη εως ου παρηλθομεν την φαραγγα ζαρετ τριακοντα και οκτω ετη εως ου διεπεσαν πασα γενεα ανδρων πολεμιστων αποθνησκοντες εκ της παρεμβολης καθοτι ωμοσεν αυτοις ο θεος και η χειρ του θεου ην επ αυτοις εξαναλωσαι αυτους εκ της παρεμβολης εως ου διεπεσαν και εγεννηθη επει διεπεσαν παντες οι ανδρες οι πολεμισται αποθνησκοντες εκ μεσου του λαου και ελαλησεν κυριος προς με λεγων συ παραπορευση σημερον τα ορια μωαβ την σιρ και προσαξετε εγγυς υιων αμμαν μη εχθραινετε αυτοις και μη συναψητε αυτοις εις πολεμον ου γαρ μη δω απο της γης υιων αμμαν σοι εν κληρω οτι τοις υιοις λωτ δεδωκα αυτην εν κληρω γη ραφαιν λογισθησεται και γαρ επ αυτης κατωκουν οι ραφαιν το προτερον και οι αμμανιται ονομαζουσιν αυτους ζομζομιν εθνος μεγα και πολυ και δυνατωτερον υμων ωσπερ οι εναχιμ και απωλεσεν αυτους κυριος προ προσωπου αυτων και κατεκληρονομησαν και κατωκισθησαν αντ αυτων εως της ημερας ταυτης ωσπερ εποιησαν τοις υιοις ησαι τοις κατοικουσιν εν σιρ ον τροπον εξετριψαν τον χορραιον απο προσωπου αυτων και κατεκληρονομησαν και κατωκισθησαν αντ αυτων εως της ημερας ταυτης και οι ευαιοι οι κατοικουντες εν ασηρωθ εως γαζης και οι καππαδοκες οι εξελθοντες εκ καππαδοκιας εξετριψαν αυτους και κατωκισθησαν αντ αυτων νυν ουν αναστητε και απαρατε και παρελθατε υμεις την φαραγγα αρνων ιδου παραδεδωκα εις τας χειρας σου τον σ των βασιλεα εσεβων τον αμορραιον και την γην αυτου εναρχου κληρονομειν συναπτε προς αυτον πολεμον εν τη ημερα ταυτη εναρχου δουναι τον τρομον σου και τον φοβον σου επι προσωπον παντων των εθνων των υποκατω του ουρανου οιτινες ακουσαντες το ονομα σου ταραχθησονται και ωδινας εξουσιν απο προσωπου σου και απεστειλα πρεσβεις εκ της ερημου κεδαμωθ προς σ των βασιλεα εσεβων λογοις ειρηνικοις λεγων παρελευσομαι δια της γης σου εν τη οδω παρελευσομαι ουχι εκκλινω δεξια ουδε αριστερα βρωματα αργυριου αποδωσ η μοι και φαγομαι και υδωρ αργυριου αποδωσ η μοι και πιομαι πλην οτι παρελευσομαι τοις ποσιν καθως εποιησαν μοι οι υιοι ησαι οι κατοικουντες εν σιρ και οι μωαβιται οι κατοικουντες εν αροηρ εως παρελθω και ιορδανην εις την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν ημιν και ουκ ηθελησεν σ των βασιλευς εσεβων παρελθειν ημας δι αυτου οτι εσκληρυνεν κυριος ο θεος ημων το πνευμα αυτου και κατισχυσεν την καρδιαν αυτου ινα παραδοθη εις τας χειρας σου ως εν τη ημερα ταυτη και ειπεν κυριος προς με ιδου ηργμαι παραδουναι προ προσωπου σου τον σ των βασιλεα εσεβων τον αμορραιον και την γην αυτου εναρχαι κληρονομησαι την γην αυτου και εξηλθεν σ των βασιλευς εσεβων εις συναντησιν ημιν αυτος και πας ο λαος αυτου εις πολεμον ιασσα και παρεδωκεν αυτον κυριος ο θεος ημων προ προσωπου ημων και επαταξαμεν αυτον και τους υιους αυτου και παντα τον λαον αυτου και εκρατησαμεν πασων των πολεων αυτου εν τω καιρω εκεινω και εξωλεθρευσαμεν πασαν πολιν εξης και τας γυναικας αυτων και τα τεκνα αυτων ου κατελιπομεν ζωγρειαν πλην τα κτηνη επρονομευσαμεν και τα σκυλα των πολεων ελαβομεν εξ αροηρ η εστιν παρα το χειλος χειμαρρου αρνων και την πολιν την ουσαν εν τη φαραγγι και εως ορους του γαλααδ ουκ εγεννηθη πολις ητις διεφυγεν ημας τας πασας παρεδωκεν κυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων πλην εις γην υιων αμμων ου προσηλθομεν παντα τα συγχυρουντα

χειμαρρου ιαβοκ και τας πολεις τας εν τη ορεινη καθοτι ενετειλατο ημιν κυριος ο θεος ημων και επιστραφεντες ανεβημεν οδον την εις βασαν και εξηλθεν ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν ημιν αυτος και πας ο λαος αυτου εις πολεμον εις εδραιν και ειπεν κυριος προς με μη φοβηθης αυτον οτι εις τας χειρας σου παραδεδωκα αυτον και παντα τον λαον αυτου και πασαν την γην αυτου και ποιησεις αυτω ωσπερ εποιησας σην βασιλει των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων και παρεδωκεν αυτον κυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων και τον ωγ βασιλεα της βασαν και παντα τον λαον αυτου και επαταξαμεν αυτον εως του μη καταλιπειν αυτου σπερμα και εκρατησαμεν πασων των πολεων αυτου εν τω καιρω εκεινω ουκ ην πολις ην ουκ ελαβομεν παρ αυτων εξηκοντα πολεις παντα τα περιχωρα αργοβ βασιλειας ωγ εν βασαν πασαι πολεις οχυραι τειχη υψηλα πυλαι και μοχλοι πλην των πολεων των φερεζαιων των πολλων σφοδρα εξωλεθρευσαμεν αυτους ωσπερ εποιησαμεν τον σην βασιλεα εσεβων και εξωλεθρευσαμεν πασαν πολιν εξης και τας γυναικας και τα παιδια και παντα τα κτηνη και τα σκυλα των πολεων επρονομεισαμεν εαυτοις και ελαβομεν εν τω καιρω εκεινω την γην εκ χειρων δυο βασιλεων των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου απο του χειμαρρου αρνων και εως αερμων οι φοινικες επονομαζουσιν το αερμων σανιωρ και ο αμορραιος επωνομασεν αυτο σανιρ πασαι πολεις μισωρ και πασα γαλααδ και πασα βασαν εως σελχα και εδραιν πολεις βασιλειας του ωγ εν τη βασαν οτι πλην ωγ βασιλευς βασαν κατελειφθη απο των ραφαιν ιδου η κλινη αυτου κλινη σιδηρα ιδου αυτη εν τη ακρα των υιων αμμων εννεα πηχων το μηκος αυτης και τεσσαρων πηχων το ευρος αυτης εν πηχει ανδρος και την γην εκεινην εκληρονομησαμεν εν τω καιρω εκεινω απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και το ημισυ ορους γαλααδ και τας πολεις αυτου εδωκα τω ρουβην και τω γαδ και το καταλοιπον του γαλααδ και πασαν την βασαν βασιλειαν ωγ εδωκα τω ημισει φυλης μανασση και πασαν περιχωρον αργοβ πασαν την βασαν εκεινην γη ραφαιν λογισθησεται και ιαιρ υιος μανασση ελαβεν πασαν την περιχωρον αργοβ εως των οριων γαργασι και ομαχαθι επωνομασεν αυτας επι τω ονοματι αυτου την βασαν αυωθ ιαιρ εως της ημερας ταυτης και τω μαχιρ εδωκα την γαλααδ και τω ρουβην και τω γαδ δεδωκα απο της γαλααδ εως χειμαρρου αρνων μεσον του χειμαρρου οριον και εως του ιαβοκ ο χειμαρρους οριον τοις υιοις αμμαν και η αραβα και ο ιορδανος οριον μαχαναρεθ και εως θαλασσης αραβα θαλασσης αλυκης υπο ασηδωθ την φασγα ανατολων και ενετειλαμεν υμιν εν τω καιρω εκεινω λεγων κυριος ο θεος υμων εδωκεν υμιν την γην ταυτην εν κληρω ενοπλισαμενοι προπορευεσθε προ προσωπου των αδελφων υμων υιων ισραηλ πας δυνατος πλην αι γυναικες υμων και τα τεκνα υμων και τα κτηνη υμων οίδα οτι πολλα κτηνη υμιν κατοικειωσαν εν ταις πολεσιν υμων αις εδωκα υμιν εως αν καταπαυση κυριος ο θεος υμων τους αδελφους υμων ωσπερ και υμας και κατακληρονομησουσιν και ουτοι την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν αυτοις εν τω περαν του ιορδανου και επαναστραφησεσθε εκαστος εις την κληρονομιαν αυτου ην εδωκα υμιν και τω ιησοι ενετειλαμεν εν τω καιρω εκεινω λεγων οι οφθαλμοι υμων εωρακασιν παντα οσα εποιησεν κυριος ο θεος ημων τοις δυσι βασιλευσι τουτοις ουτως ποιησει κυριος ο θεος ημων πασας τας βασιλειας εφ ας συ διαβαινεις εκει ου

φοβηθήσεσθε οτι κυριος ο θεος ημων αυτος πολεμησει περι υμων και εδεηθην κυριου εν τω καιρω εκεινω λεγων κυριε κυριε συ ηρξω δειξαι τω σω θεραποντι την ισχυν σου και την δυναμιν σου και την χειρα την κραταιαν και τον βραχιονα τον υψηλον τις γαρ εστιν θεος εν τω ουρανω η επι της γης οστις ποιησει καθα συ εποιησας και κατα την ισχυν σου διαβας ουν οψομαι την γην την αγαθην ταυτην την ουσαν περαν του ιορδανου το ορος τουτο το αγαθον και τον αντιλιβανον και υπερειδεν κυριος εμε ενεκεν υμων και ουκ εισηκουσεν μου και ειπεν κυριος προς με ικανουσθω σοι μη προσθης ετι λαλησαι τον λογον τουτον αναβηθι επι κορυφην λελαξυμενου και αναβλεψας τοις οφθαλμοις κατα θαλασσαν και βορραν και λιβα και ανατολας και ιδε τοις οφθαλμοις σου οτι ου διαβηση τον ιορδανην τουτον και εντειλαι ιησοι και κατισχυσον αυτον και παρακαλεσον αυτον οτι ουτος διαβησεται προ προσωπου του λαου τουτου και αυτος κατακληρονομησει αυτοις την γην ην εωρακας και ενεκαθημεθα εν ναπη συνεγγυς οικου φογωρ και νυν ισραηλ ακουε των δικαιωματος και των κριματων οσα εγω διδασκω υμας σημερον ποιειν ινα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθοντες κληρονομησητε την γην ην κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν ου προσθησετε προς το ρημα ο εγω εντελλομαι υμιν και ουκ αφελεите απ αυτου φυλασσεσθε τας εντολας κυριου του θεου υμων οσα εγω εντελλομαι υμιν σημερον οι οφθαλμοι υμων εωρακασιν παντα οσα εποιησεν κυριος ο θεος ημων τω βεελφεγωρ οτι πας ανθρωπος οστις επορευθη οπισω βεελφεγωρ εξετριψεν αυτον κυριος ο θεος υμων εξ υμων υμεις δε οι προσκειμενοι κυριω τω θεω υμων ζητε παντες εν τη σημερον ιδετε δεδειχα υμιν δικαιωματα και κρισεις καθα εντειλατο μοι κυριος ποιησαι ουτως εν τη γη εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομειν αυτην και φυλαξεσθε και ποιησετε οτι αυτη η σοφια υμων και η συνεσις εναντιον παντων των εθνων οσοι εαν ακουσωσιν παντα τα δικαιωματα ταυτα και ερουσιν ιδου λαος σοφος και επιστημων το εθνος το μεγα τουτο οτι ποιον εθνος μεγα ω εστιν αυτω θεος εγγιζων αυτοις ως κυριος ο θεος ημων εν πασιν οις εαν αυτον επικαλεσωμεθα και ποιον εθνος μεγα ω εστιν αυτω δικαιωματα και κριματα δικαια κατα παντα τον νομον τουτον ον εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον προσεχε σεαυτω και φυλαξον την ψυχην σου σφοδρα μη επιλαθι παντας τους λογους ους εωρακασιν οι οφθαλμοι σου και μη αποστητωσαν απο της καρδιας σου πασας τας ημερας της ζωης σου και συμβιβασεις τους υιους σου και τους υιους των υιων σου ημεραν ην εστητε εναντιον κυριου του θεου υμων εν χωρηβ τη ημερα της εκκλησιας οτε ειπεν κυριος προς με εκκλησιασον προς με τον λαον και ακουσατωσαν τα ρηματα μου οπως μαθωσιν φοβεισθαι με πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι της γης και τους υιους αυτων διδασκωσιν και προσηλθετε και εστητε υπο το ορος και το ορος εκαιετο πυρι εως του ουρανου σκοτος γνοφος θυελλα φωνη μεγαλη και ελαλησεν κυριος προς υμας εκ μεσου του πυρος φωνην ρηματων υμεις ηκουσατε και ομοιωμα ουκ ειδετε αλλ η φωνην και ανηγγειλεν υμιν την διαθηκην αυτου ην ενετειλατο υμιν ποιειν τα δεκα ρηματα και εγραψεν αυτα επι δυο πλακας λιθινας και εμοι ενετειλατο κυριος εν τω καιρω εκεινω διδασκει υμας δικαιωματα και κρισεις ποιειν αυτα υμας επι της γης εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομειν αυτην και φυλαξεσθε σφοδρα τας ψυχας υμων οτι

οὐκ εἶδετε ὁμοίωμα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐλάλησεν κυριὸς πρὸς ὑμᾶς ἐν
χωρῇβ ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός μὴ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε
ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτόν ὁμοίωμα πάσαν εἰκόνα ὁμοίωμα ἀρσενικοῦ ἢ
θηλυκοῦ ὁμοίωμα παντός κτήνους τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοίωμα
παντός ὀρνέου πτερωτοῦ ὃ πετάται ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ὁμοίωμα παντός
ἐρπετοῦ ὃ ἐρπεῖ ἐπὶ τῆς γῆς ὁμοίωμα παντός ἰχθύος ὅσα ἐστὶν ἐν τοῖς
ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς καὶ μὴ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδὼν
τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας καὶ πάντα τὸν κόσμον
τοῦ οὐρανοῦ πλανήτεις προσκυνήσης αὐτοῖς καὶ λατρεύσης αὐτοῖς ἃ
ἀπενείμειν κυριὸς ὁ θεὸς σου αὐτὰ πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τοῖς ὑποκάτω
τοῦ οὐρανοῦ ὑμᾶς δὲ ἐλάβεν ὁ θεὸς καὶ ἐξηγάγεῖν ὑμᾶς ἐκ τῆς κα-
μίνου τῆς σιδήρας ἐξ αἰγύπτου εἶναι αὐτῷ λαὸν ἐγκλήρον ὥς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ταυτῇ καὶ κυριὸς ἐθυμώθη μοι περὶ τῶν λεγομένων ὑφ' ὑμῶν
καὶ ὤμοσεν ἵνα μὴ διαβῶ τὸν ἰορδάνην τοῦτον καὶ ἵνα μὴ εἰσελθῶ εἰς
τὴν γῆν ἣν κυριὸς ὁ θεὸς δίδωσιν σοι ἐν κλήρῳ ἐγὼ γὰρ ἀποθνήσκω
ἐν τῇ γῇ ταυτῇ καὶ οὐ διαβαίω τὸν ἰορδάνην τοῦτον ὑμεῖς δὲ δια-
βαίνετε καὶ κληρονομήσετε τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταυτην προσέχετε
ὑμεῖς μὴ ἐπιλαθῆσθε τὴν διαθήκην κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν ἣν διεθέτο
πρὸς ὑμᾶς καὶ ποιήσητε ὑμῖν ἑαυτοῖς γλυπτόν ὁμοίωμα πάντων ὧν
συνεταξεν κυριὸς ὁ θεὸς σου ὅτι κυριὸς ὁ θεὸς σου πῦρ καταναλι-
σκόν ἐστιν θεὸς ζῆλωτης εἰάν τις γεννήσῃ υἱοὺς καὶ υἱοὺς τῶν υἱῶν
σου καὶ χρονίσῃ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀνομήσητε καὶ ποιήσητε γλυπτόν
ὁμοίωμα παντός καὶ ποιήσητε τὰ πονηρὰ ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ
ὑμῶν παροργίσαι αὐτὸν διαμαρτυρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν ὅτι ἀπώλεια ἀπολείσθε ἀπὸ τῆς γῆς εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε
τὸν ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτὴν οὐχὶ πολυχρονιεῖτε ἡμέρας ἐπὶ
αὐτῇ ἀλλ' ἡ ἐκτριβὴ ἐκτριβήσεσθε καὶ διασπέρει κυριὸς ὑμᾶς ἐν πᾶσιν
τοῖς ἔθνεσιν καὶ καταλειψθήσεσθε ὀλίγοι ἀριθμῶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς
οὓς εἰσαξεί κυριὸς ὑμᾶς ἐκεῖ καὶ λατρεύσετε ἐκεῖ θεοὺς ἑτεροῖς ἐργοῖς
χειρῶν ἀνθρώπων ξύλοις καὶ λίθοις οἱ οὐκ ὀφνταὶ οὐδὲ μὴ ἀκουσώ-
σιν οὐτε μὴ φαγώσιν οὐτε μὴ ὀσφρανθῶσιν καὶ ζητήσετε ἐκεῖ κυρίον
τὸν θεὸν ὑμῶν καὶ εὐρησέτε ὅταν ἐκζητήσητε αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρ-
δίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου ἐν τῇ θλίψει σου καὶ εὐρησοῦσιν
σε πάντες οἱ λόγοι οὗτοι ἐπ' ἐσχάτῳ τῶν ἡμερῶν καὶ ἐπιστραφήσῃ
πρὸς κυρίον τὸν θεὸν σου καὶ εἰσακουσῇ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ὅτι θεὸς
οἰκτιρῶν κυριὸς ὁ θεὸς σου οὐκ ἐγκαταλείψει σε οὐδὲ μὴ ἐκτριβεί
σε οὐκ ἐπιλήσεται τὴν διαθήκην τῶν πατέρων σου ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς
ἐπερωτήσατε ἡμέρας προτερας τὰς γενομένας προτερας σου ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ἧς ἐκτίσεν ὁ θεὸς ἀνθρώπον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ τὸ ἀκρὸν τοῦ
οὐρανοῦ ἕως ἀκροῦ τοῦ οὐρανοῦ εἰ γέγονεν κατὰ τὸ ῥῆμα τὸ μέγα
τοῦτο εἰ ἠκούσται τοιοῦτο εἰ ἀκηκόεν ἔθνος φωνὴν θεοῦ ζῶντος λα-
λοῦντος ἐκ μέσου τοῦ πυρός ὃν τρόπον ἀκηκόας σύ καὶ ἐξήσας εἰ
ἐπείρασεν ὁ θεὸς εἰσελθὼν λαβεῖν ἑαυτῷ ἔθνος ἐκ μέσου ἔθνους ἐν
πειρασμῷ καὶ ἐν σημείοις καὶ ἐν τεράσι καὶ ἐν πολέμῳ καὶ ἐν χειρὶ
κράταια καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς μεγάλῳ κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησεν κυριὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν αἰγύπτῳ ἐνώπιόν σου βλέπο-
ντος ὥστε εἰδῆσαι σε ὅτι κυριὸς ὁ θεὸς σου οὗτος θεὸς ἐστὶν καὶ
οὐκ ἐστὶν ἐτι πλὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀκουστὴ ἐγένετο ἡ φωνὴ
αὐτοῦ παιδεύσαι σε καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ἐδείξεν σοὶ τὸ πῦρ αὐτοῦ τὸ μέγα
καὶ τὰ ῥήματα αὐτοῦ ἠκούσας ἐκ μέσου τοῦ πυρός διὰ τὸ ἀγαπήσαι

αυτον τους πατερας σου και εξελεξατο το σπερμα αυτων μετ αυτους υμας και εξηγαγεν σε αυτος εν τη ισχυι αυτου τη μεγαλη εξ αιγυπτου εξολεθρευσαι εθνη μεγαλα και ισχυροτερα σου προ προσωπου σου εισαγαγειν σε δουναι σοι την γην αυτων κληρονομειν καθως εχεις σημερον και γνωση σημερον και επιστραφηση τη διανοια οτι κυριος ο θεος σου ουτος θεος εν τω ουρανω ανω και επι της γης κατω και ουκ εστιν ετι πλην αυτου και φυλαξη τα δικαιωματα αυτου και τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ινα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου μετα σε οπως μακροημεροι γενησθε επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι πασας τας ημερας τοτε αφωρισεν μωυσης τρεις πολεις περαν του ιορδανου απο ανατολων ηλιου φυγειν εκει τον φονευτην ος αν φονευση τον πλησιον ουκ ειδως και ουτος ου μισων αυτον προ της εχθες και τριτης και καταφευζεται εις μιαν των πολεων τουτων και ζησεται την βοσκορ εν τη ερημω εν τη γη τη πεδινη τω ρουβην και την ραμωθ εν γαλααδ τω γαδι και την γαυλων εν βασαν τω μανασση ουτος ο νομος ον παρεθετο μωυσης ενωπιον υιων ισραηλ ταυτα τα μαρτυρια και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ελαλησεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ εν τη ερημω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου εν τω περαν του ιορδανου εν φαραγγι εγγυς οικου φογωρ εν γη σμων βασιλειωσ των αμορραιων ος κατωκει εν εσεβων ους επαταξεν μωυσης και οι υιοι ισραηλ εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου και εκληρονομησαν την γην αυτου και την γην ωγ βασιλειωσ της βασαν δυο βασιλειων των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου κατ ανατολας ηλιου απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και επι του ορους του σμων ο εστιν αερμων πασαν την αραβα περαν του ιορδανου κατ ανατολας ηλιου υπο ασηδωθ την λαξευτην και εκαλεσεν μωυσης παντα ισραηλ και ειπεν προς αυτους ακουε ισραηλ τα δικαιωματα και τα κριματα οσα εγω λαλω εν τοις ωσιν υμων εν τη ημερα ταυτη και μαθησεσθε αυτα και φυλαξεσθε ποιειν αυτα κυριος ο θεος υμων διεθετο προς υμας διαθηκην εν χωρηβ ουχι τοις πατρασιν υμων διεθετο κυριος την διαθηκην ταυτην αλλ η προς υμας υμεις ωδε παντες ζωντες σημερον προσωπον κατ προσωπον ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει εκ μεσου του πυρος καγω ειστηκειν ανα μεσον κυριου και υμων εν τω καιρω εκεινω αναγγειλαι υμιν τα ρηματα κυριου οτι εφοβηθητε απο προσωπου του πυρος και ουκ ανεβητε εις το ορος λεγων εγω κυριος ο θεος σου ο εξαγαγων σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας ουκ εσονται σοι θεοι ετεροι προ προσωπου μου ου ποιησεις σεαυτω ειδωλον ουδε παντος ομοιωμα οσα εν τω ουρανω ανω και οσα εν τη γη κατω και οσα εν τοις υδασιν υποκατω της γης ου προσκυνησεις αυτοις ουδε μη λατρευσης αυτοις οτι εγω ειμι κυριος ο θεος σου θεος ζηλωτης αποδιδους αμαρτιας πατερων επι τεκνα επι τριτην και τεταρτην γενεαν τοις μισουσιν με και ποιων ελεος εις χιλιαδας τοις αγαπωσιν με και τοις φυλασσουν τα προσταγματα μου ου λημψη το ονομα κυριου του θεου σου επι ματαιω ου γαρ μη καθαριση κυριος τον λαμβανοντα το ονομα αυτου επι ματαιω φυλαξαι την ημεραν των σαββατων αγιαζειν αυτην ον τροπον ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου εξ ημερας εργα και ποιησεις παντα τα εργα σου τη δε ημερα τη εβδομη σαββατα κυριω τω θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον συ και οι υιοι σου και η θυγατηρ σου ο παις σου και η παιδισκη σου ο βους σου και το υποζυγιον σου και παν κτηνος σου

και ο προσηλυτος ο παροικων εν σοι ινα αναπαυσηται ο παις σου και η παιδισκη σου ωσπερ και συ και μνησθηση οτι οικητης ησθα εν γη αιγυπτω και εξηγαγεν σε κυριος ο θεος σου εκειθεν εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω δια τουτο συνεταξεν σοι κυριος ο θεος σου ωστε φυλασσεσθαι την ημεραν των σαββατων και αγιαζειν αυτην τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ον τροπον ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου ινα ευ σοι γενηται και ινα μακροχρονιος γενη επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ου μοιχευσεις ου φονευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις κατα του πλησιον σου μαρτυριαν ψευδη ουκ επιθυμησεις την γυναικα του πλησιον σου ουκ επιθυμησεις την οικιαν του πλησιον σου ουτε τον αγρον αυτου ουτε τον παιδα αυτου ουτε την παιδισκην αυτου ουτε του βοος αυτου ουτε του υποζυγιου αυτου ουτε παντος κτηνους αυτου ουτε οσα τω πλησιον σου εστιν τα ρηματα ταυτα ελαλησεν κυριος προς πασαν συναγωγην υμων εν τω ορει εκ μεσου του πυρος σκοτος γνοφος θυελλα φωνη μεγαλη και ου προσεθηκεν και εγραψεν αυτα επι δυο πλακας λιθινας και εδωκεν μοι και εγενετο ως ηκουσατε την φωνην εκ μεσου του πυρος και το ορος εκαιετο πυρι και προσηλθετε προς με παντες οι ηγουμενοι των φυλων υμων και η γερουσια υμων και ελεγετε ιδου εδειξεν ημιν κυριος ο θεος ημων την δοξαν αυτου και την φωνην αυτου ηκουσαμεν εκ μεσου του πυρος εν τη ημερα ταυτη ειδομεν οτι λαλησει ο θεος προς ανθρωπον και ζησεται και νυν μη αποθανωμεν οτι εξαναλωσει ημας το πυρ το μεγα τουτο εαν προσθωμεθα ημεις ακουσαι την φωνην κυριου του θεου ημων ετι και αποθανουμεθα τις γαρ σαρχ ητις ηκουσεν φωνην θεου ζωντος λαλουντος εκ μεσου του πυρος ως ημεις και ζησεται προσελθε συ και ακουσον οσα εαν ειπη κυριος ο θεος ημων και συ λαλησεις προς ημας παντα οσα αν λαληση κυριος ο θεος ημων προς σε και ακουσομεθα και ποιησομεν και ηκουσεν κυριος την φωνην των λογων υμων λαλουντων προς με και ειπεν κυριος προς με ηκουσα την φωνην των λογων του λαου τουτου οσα ελαλησαν προς σε ορθως παντα οσα ελαλησαν τις δωσει ουτως ειναι την καρδιαν αυτων εν αυτοις ωστε φοβεισθαι με και φυλασσεσθαι τας εντολας μου πασας τας ημερας ινα ευ η αυτοις και τοις υιοις αυτων δι αιωνος βαδισον ειπον αυτοις αποστραφητε υμεις εις τους οικους υμων συ δε αυτου στηθι μετ εμου και λαλησω προς σε τας εντολας και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα διδαξεις αυτους και ποιειτωσαν εν τη γη ην εγω διδωμι αυτοις εν κληρω και φυλαξεσθε ποιειν ον τροπον ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου ουκ εκκλινετε εις δεξια ουδε εις αριστερα κατα πασαν την οδον ην ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου πορευεσθαι εν αυτη οπως καταπαυση σε και ευ σοι η και μακροημερευσητε επι της γης ης κληρονομησετε και αυται αι εντολαι και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ενετειλατο κυριος ο θεος ημων διδασθαι υμας ποιειν ουτως εν τη γη εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομησαι αυτην ινα φοβησθε κυριον τον θεον υμων φυλασσεσθαι παντα τα δικαιωματα αυτου και τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον συ και οι υιοι σου και οι υιοι των υιων σου πασας τας ημερας της ζωης σου ινα μακροημερευσητε και ακουσον ισραηλ και φυλαξαι ποιειν οπως ευ σοι η και ινα πληθυνθητε σφοδρα καθαπερ ελαλησεν κυριος ο θεος των πατερων σου δουναι σοι γην ρεουσαν γαλα και μελι και ταυτα τα δικαιωματα και τα κριματα οσα

ενετείλατο κυριος τοις υιοις ισραηλ εν τη ερημω εξελθοντων αυτων εκ γης αιγυπτου ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της δυναμεως σου και εσται τα ρηματα ταυτα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον εν τη καρδια σου και εν τη ψυχη σου και προβιβασεις αυτα τους υιους σου και λαλησεις εν αυτοις καθημενος εν οικω και πορευομενος εν οδω και κοιταζομενος και διανισταμενος και αφαιψεις αυτα εις σημειον επι της χειρος σου και εσται ασαλευτον προ οφθαλμων σου και γραψετε αυτα επι τας φλιας των οικιων υμων και των πυλων υμων και εσται οταν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην ην ωμοσεν τοις πατρασιν σου τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ δουναι σοι πολεις μεγαλας και καλας ας ουκ ωκοδομησας οικιας πληρεις παντων αγαθων ας ουκ ενεπλησας λαακους λελατομημενους ους ουκ εξελατομησας αμπελωνας και ελαιωνας ους ου κατεφυτευσας και φαγων και εμπλησθεις προσεχε σεαυτω μη επιλαθη κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας κυριον τον θεον σου φοβηθηση και αυτω λατρευσεις και προς αυτον κολληθηση και τω ονοματι αυτου ομη ου πορευσεσθε οπισω θεων ετερων απο των θεων των εθνων των περικυκλω υμων οτι θεος ζηλωτης κυριος ο θεος σου εν σοι μη οργισθεις θυμωθη κυριος ο θεος σου εν σοι και εξολεθρευση σε απο προσωπου της γης ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ον τροπον εξεπειρασασθε εν τω πειρασμω φυλασσω φυλαξη τας εντολας κυριου του θεου σου τα μαρτυρια και τα δικαιωματα οσα ενετειλατο σοι και ποιησεις το αρεστον και το καλον εναντιον κυριου του θεου υμων ινα ευ σοι γενηται και εισελθης και κληρονομησης την γην την αγαθην ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν υμων εκδιωξαι παντας τους εχθρους σου προ προσωπου σου καθα ελαλησεν και εσται οταν ερωτηση σε ο υιος σου αυριον λεγων τι εστιν τα μαρτυρια και τα δικαιωματα και τα κριματα οσα ενετειλατο κυριος ο θεος ημων ημιν και ερεις τω υιω σου οικεται ημεν τω φαראω εν γη αιγυπτω και εξηγαγεν ημας κυριος εκειθεν εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εδωκεν κυριος σημεια και τερατα μεγαλα και πονηρα εν αιγυπτω εν φαראω και εν τω οικω αυτου ενωπιον ημων και ημας εξηγαγεν εκειθεν ινα εισαγαγη ημας δουναι ημιν την γην ταυτην ην ωμοσεν δουναι τοις πατρασιν ημων και ενετειλατο ημιν κυριος ποιειν παντα τα δικαιωματα ταυτα φοβεισθαι κυριον τον θεον ημων ινα ευ η ημιν πασας τας ημερας ινα ζωμεν ωσπερ και σημερον και ελεημοσυνη εσται ημιν εαν φυλασσωμεθα ποιειν πασας τας εντολας ταυτας εναντιον κυριου του θεου ημων καθα ενετειλατο ημιν κυριος εαν δε εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι και εξαφει εθνη μεγαλα απο προσωπου σου τον χετταιον και γεργεσαιον και αμορραιον και χαναναιον και φερεζαιον και ευαιον και ιεβουσαιον επτα εθνη πολλα και ισχυροτερα υμων και παραδωσει αυτους κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και παταξεις αυτους αφανισμω αφανιεις αυτους ου διαθηση προς αυτους διαθηκην ουδε μη ελεησητε αυτους ουδε μη γαμβρευσητε προς αυτους την θυγατερα σου ου δωσεις τω υιω αυτου και την θυγατερα αυτου ου λημψη τω υιω σου αποστησει γαρ τον υιον σου απ εμου και λατρευσει θεοις ετεροις και οργισθησεται θυμω κυριος εις υμας και εξολεθρευσει σε το ταχος αλλ ουτως

ποιήσετε αυτοίς τους βώμους αυτών καθέλειτε και τας στήλας αυτών συντριψέτε και τα αλση αυτών εκκοψέτε και τα γλυπτά των θεών αυτών κατακαύσετε πυρί ότι λαός αγίος ει κυρίω τω θεώ σου και σε προείλατο κυριος ο θεός σου είναι σε αυτώ λαόν περιούσιον παρά πάντα τα έθνη όσα επί προσώπου της γης ουχ ότι πολυπληθείτε παρά πάντα τα έθνη προείλατο κυριος υμάς και εξέλεξάτο υμάς υμείς γάρ έστε ολιγοστοί παρά πάντα τα έθνη αλλά παρά το αγαπάν κυριον υμάς και διατηρών τον όρκον όν ώμοσεν τοίς πατράσιν υμών εξέγαγεν κυριος υμάς εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλώ και ελυτρώσατο εξ οικου δουλείας εκ χειρός φαραώ βασιλέως αιγυπτου και γνώση ότι κυριος ο θεός σου ουτός θεός θεός πιστός ο φυλάσσων διαθήκην και έλεος τοίς αγαπώσιν αυτον και τοίς φυλάσσουσιν τας εντολάς αυτου εις χιλιάς γενεάς και αποδίδους τοίς μισουσιν κατά προσωπον εξολεθρεύσαι αυτούς και ουχι βραδύνει τοίς μισουσιν κατά προσωπον αποδώσει αυτοίς και φυλάξη τας εντολάς και τα δικαιώματα και τα κρίματα ταύτα όσα εγώ εντέλλομαι σοι σημερον ποιείν και εσται ήνικα αν ακουστήτε πάντα τα δικαιώματα ταύτα και φυλάξητε και ποιήσητε αυτά και διαφυλάξει κυριος ο θεός σου σοι την διαθήκην και το έλεος ο ώμοσεν τοίς πατράσιν υμών και αγαπήσει σε και ευλογήσει σε και πληθύνει σε και ευλογήσει τα εκγόνα της κοιλίας σου και τον καρπον της γης σου τον σιτον σου και τον οινον σου και το ελαιον σου τα βουκόλια των βοών σου και τα ποιμνία των προβάτων σου επί της γης ής ώμοσεν κυριος τοίς πατράσιν σου δουναι σοι ευλογητός εση παρά πάντα τα έθνη ουχ εσται εν υμιν άγονος ουδε στείρα και εν τοίς κτήνεσιν σου και περιέλει κυριος από σου πασαν μαλακίαν και πασάς νοσους αιγυπτου τας πονήρας άς εωρακάς και όσα εγνώς ουκ επιθήσει επί σε και επιθήσει αυτά επί παντάς τούς μισούντάς σε και φαγή πάντα τα σκυλα των εθνών α κυριος ο θεός σου διδώσιν σοι ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ αυτοίς και ου λατρεύσεις τοίς θεοίς αυτών ότι σκώλον τουτο εστιν σοι εαν δε λέγης εν τη διανοία σου ότι πολυ το έθνος τουτο ή εγώ πως δύνησομαι εξολεθρεύσαι αυτούς ου φοβήθησιν αυτούς μνεία μνηστήση όσα εποίησεν κυριος ο θεός σου τω φαραώ και πασι τοίς αιγυπτίοις τούς πειρασμούς τούς μεγάλους ους έδωσαν οι οφθαλμοί σου τα σημεία και τα τεράτα τα μεγάλα εκείνα την χείρα την κραταιάν και τον βραχίονα τον υψηλον ως εξέγαγεν σε κυριος ο θεός σου ουτως ποιήσει κυριος ο θεός ήμών πασιν τοίς εθνεσιν ους συ φοβή απο προσώπου αυτών και τας σφηκίας αποστείλει κυριος ο θεός σου εις αυτούς εως αν εκτριβώσιν οι καταλειτουργοί και οι κεκρυμμένοι από σου ου τρωθήσιν από προσώπου αυτών ότι κυριος ο θεός σου εν σοι θεός μέγας και κραταιός και καταναλώσει κυριος ο θεός σου τα έθνη ταύτα από προσώπου σου κατά μικρον μικρον ου δύνησιν εξαναλώσαι αυτούς το ταχος ινα μη γενήται ή γή ερημός και πληθυνθή επί σε τα θήρια τα άγρια και παραδώσει αυτούς κυριος ο θεός σου εις τας χείρας σου και απολέσει αυτούς απώλεια μεγάλη εως αν εξολεθρεύσιν αυτούς και παραδώσει τούς βασιλείς αυτών εις τας χείρας υμών και απολείται το όνομα αυτών εκ του τοπου εκείνου ουχ αντιστήσεται ουδεις κατά προσωπον σου εως αν εξολεθρεύσιν αυτούς τα γλυπτά των θεών αυτών κατακαύσετε πυρί ουκ επιθυμήσεις άργυριον ουδε χρυσιον απ αυτών και ου λήμψη σε αυτώ μη πταισής δι αυτο ότι βδελυγμα κυρίω τω θεώ σου εστιν και ουκ

εισοισεις βδελυγμα εις τον οικον σου και εση αναθημα ωσπερ τουτο προσοχθισματι προσοχθεις και βδελυγματι βδελυξη οτι αναθημα εστιν πασας τας εντολας ας εγω εντελλομαι υμιν σημερον φυλαξεσθε ποιειν ινα ζητε και πολυπλασιασθητε και εισελθητε και κληρονομησητε την γην ην κυριος ο θεος υμων ωμοσεν τοις πατρασιν υμων και μνησθηση πασαν την οδον ην ηγαγεν σε κυριος ο θεος σου εν τη ερημω οπως αν κακωση σε και εκπειραση σε και διαγνωσθη τα εν τη καρδια σου ει φυλαξη τας εντολας αυτου η ου και εκακωσεν σε και ελιμαγχονησεν σε και εψωμισεν σε το μαννα ο ουκ ειδησαν οι πατερες σου ινα αναγγειλη σοι οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ο ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι τω εκπορευομενω δια στοματος θεου ζησεται ο ανθρωπος τα ιματια σου ου κατετριβη απο σου οι ποδες σου ουκ ετυλωθησαν ιδου τεσσαρακοντα ετη και γνωση τη καρδια σου οτι ως ει τις παιδευσαι ανθρωπος τον υιον αυτου ουτως κυριος ο θεος σου παιδευσει σε και φυλαξη τας εντολας κυριου του θεου σου πορευεσθαι εν ταις οδοις αυτου και φοβεισθαι αυτον ο γαρ κυριος ο θεος σου εισαγει σε εις γην αγαθην και πολλην ου χειμαρροι υδατων και πηγαι αβυσσων εκπορευομεναι δια των πεδιων και δια των ορεων γη πυρου και κριθης αμπελοι συκαι ροαι γη ελαιας ελαιου και μελιτος γη εφ ης ου μετα πτωχειας φαγη τον αρτον σου και ουκ ενδεθηθη ουδεν επ αυτης γη ης οι λιθοι σιδηρος και εκ των ορεων αυτης μεταλλευσεις χαλκον και φαγη και εμπλησθηση και ευλογησεις κυριον τον θεον σου επι της γης της αγαθης ης εδωκεν σοι προσεχε σεαυτω μη επιλαθη κυριου του θεου σου του μη φυλαξαι τας εντολας αυτου και τα χρηματα και τα δικαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον μη φαγων και εμπλησθεις και οικιας καλας οικοδομησας και κατοικησας εν αυταις και των βοων σου και των προβατων σου πληθυνθεντων σοι αργυριου και χρυσιου πληθυνθεντος σοι και παντων οσων σοι εσται πληθυνθεντων σοι υψωθης τη καρδια και επιλαθη κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας του αγαγοντος σε δια της ερημου της μεγαλης και της φοβερας εκεινης ου οφεις δακνων και σκορπιος και διψα ου ουκ ην υδωρ του εξαγαγοντος σοι εκ πετρας ακροτομου πηγην υδατος του ψωμισαντος σε το μαννα εν τη ερημω ο ουκ ειδησαν οι πατερες σου ινα κακωση σε και εκπειραση σε και ευ σε ποιηση επ εσχατων των ημερων σου μη ειπης εν τη καρδια σου η ισχυς μου και το κρατος της χειρος μου εποιησεν μοι την δυναμιν την μεγαλην ταυτην και μνησθηση κυριου του θεου σου οτι αυτος σοι διδωσιν ισχυν του ποιησαι δυναμιν και ινα στηση την διαθηκην αυτου ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου ως σημερον και εσται εαν ληθη επιλαθη κυριου του θεου σου και πορευθης οπισω θεων ετερων και λατρευσης αυτοις και προσκυνησης αυτοις διαμαρτυρομαι υμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην οτι απωλεια απολεισθε καθα και τα λοιπα εθνη οσα κυριος απολλυει προ προσωπου υμων ουτως απολεισθε ανθ ων ουκ ηκουσατε της φωνης κυριου του θεου υμων ακουε ισραηλ συ διαβαινεις σημερον τον ιορδανην εισελθειν κληρονομησαι εθνη μεγαλα και ισχυροτερα μαλλον η υμεις πολεις μεγαλας και τειχηρεις εως του ουρανου λαον μεγαν και πολυν και ευμηκη υιους ενακ ους συ οισθα και συ ακηκοας τις αντιστησεται κατα προσωπον υιων ενακ και γνωση σημερον οτι κυριος ο θεος σου ουτος προπορευεται προ προσωπου σου πυρ καταναλισκον εστιν

ουτος εξολεθρευσει αυτους και ουτος αποστρεφει αυτους απο προσωπου σου και απολεις αυτους καθαπερ ειπεν σοι κυριος μη ειπης εν τη καρδια σου εν τω εξαναλωσαι κυριον τον θεον σου τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου λεγων δια τας δικαιοσυνας μου εισηγαγεν με κυριος κληρονομησαι την γην την αγαθην ταυτην αλλα δια την ασεβειαν των εθνων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους προ προσωπου σου ουχι δια την δικαιοσυνην σου ουδε δια την οσιοτητα της καρδιας σου συ εισπορευη κληρονομησαι την γην αυτων αλλα δια την ασεβειαν των εθνων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους απο προσωπου σου και ινα στηση την διαθηκην αυτου ην ωμοσεν τοις πατρασιν υμων τω αβρααμ και τω ισαακ και τω ιακωβ και γνωση σημερον οτι ουχι δια τας δικαιοσυνας σου κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι την γην την αγαθην ταυτην κληρονομησαι οτι λαος σκληροτραχηλος ει μνησθητι μη επιλαθη οσα παρωξυνας κυριον τον θεον σου εν τη ερημω αφ ης ημερας εξηλθετε εξ αιγυπτου εως ηλθετε εις τον τοπον τουτον απειθουντες διετελειτε τα προς κυριον και εν χωρηβ παρωξυνατε κυριον και εθυμωθη κυριος εφ υμιν εξολεθρευσαι υμας αναβαινοντος μου εις το ορος λαβειν τας πλακας τας λιθινας πλακας διαθηκης ας διεθετο κυριος προς υμας και κατεγινομην εν τω ορει τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγον και υδωρ ουκ επιον και εδωκεν κυριος εμοι τας δυο πλακας τας λιθινας γεγραμμενας εν τω δακτυλω του θεου και επ αυταις εγεγραπτο παντες οι λογοι ους ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει ημερα εκκλησιας και εγενετο δια τεσσαρακοντα ημερων και τεσσαρακοντα νυκτων εδωκεν κυριος εμοι τας δυο πλακας τας λιθινας πλακας διαθηκης και ειπεν κυριος προς με αναστηθι καταβηθι το ταχος εντευθεν οτι ηνομησεν ο λαος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου παρεβησαν ταχυ εκ της οδου ης ενετειλω αυτοις εποιησαν εαυτοις χωνευμα και ειπεν κυριος προς με λελαληκα προς σε απαξ και δις λεγων εωρακα τον λαον τουτον και ιδου λαος σκληροτραχηλος εστιν εασον με εξολεθρευσαι αυτους και εξαλειψω το ονομα αυτων υποκατωθεν του ουρανου και ποιησω σε εις εθνος μεγα και ισχυρον και πολυ μαλλον η τουτο και επιστρεψας κατεβην εκ του ορους και το ορος εκαιετο πυρι και αι δυο πλακες επι ταις δυσι χειρσιν μου και ιδων οτι ημαρτετε εναντιον κυριου του θεου υμων και εποιησατε υμιν εαυτοις χωνευτον και παρεβητε απο της οδου ης ενετειλατο υμιν κυριος και επιλαβομενος των δυο πλακων ερριψα αυτας απο των δυο χειρων μου και συνετριψα εναντιον υμων και εδεθητην εναντιον κυριου δευτερον καθαπερ και το προτερον τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας αρτον ουκ εφαγον και υδωρ ουκ επιον περι πασων των αμαρτιων υμων ων ημαρτετε ποιησαι το πονηρον εναντιον κυριου του θεου υμων παροξυναι αυτον και εκφοβος ειμι δια την οργην και τον θυμον οτι παρωξυνθη κυριος εφ υμιν εξολεθρευσαι υμας και εισηκουσεν κυριος εμου και εν τω καιρω τουτω και επι ααρων εθυμωθη κυριος σφοδρα εξολεθρευσαι αυτον και ηυξαμην και περι ααρων εν τω καιρω εκεινω και την αμαρτιαν υμων ην εποιησατε τον μοσχον ελαβον αυτον και κατεκαυσα αυτον εν πυρι και συνεκοψα αυτον καταλεσας σφοδρα εως ου εγενετο λεπτον και εγενηθη ωσει κονιορτος και ερριψα τον κονιορτον εις τον χειμαρρουν τον καταβαινοντα εκ του ορους και εν τω εμπυρισμω και εν τω πειρασμω και εν τοις μνημασιν της επιθυμιας παροξυνοντες ητε κυριον τον θεον υμων

και οτε εξαπεστειλεν κυριος υμας εκ καδης βαρνη λεγων αναβητε και κληρονομησατε την γην ην διδωμι υμιν και ηπειθησατε τω ρηματι κυριου του θεου υμων και ουκ επιστευσατε αυτω και ουκ εισηκουσατε της φωνης αυτου απειθουντες ητε τα προς κυριον απο της ημερας ης εγνωσθη υμιν και εδεθητην εναντιον κυριου τεσσαραχοντα ημερας και τεσσαραχοντα νυκτας οσας εδεθητην ειπεν γαρ κυριος εξολεθρευσαι υμας και ευξαμην προς τον θεον και ειπα κυριε κυριε βασιλευ των θεων μη εξολεθρευσης τον λαον σου και την μεριδα σου ην ελυτρωσω εν τη ισχυι σου τη μεγαλη ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εν τη ισχυι σου τη μεγαλη και εν τη χειρι σου τη κραταια και εν τω βραχιονι σου τω υψηλω μνησθητι αβρααμ και ισαακ και ιακωβ των θεραποντων σου οις ωμοσας κατα σεαυτου μη επιβλεψης επι την σκληροτητα του λαου τουτου και τα ασεβηματα και τα αμαρτηματα αυτων μη ειπωσιν οι κατοικουντες την γην οθεν εξηγαγες ημας εκειθεν λεγοντες παρα το μη δυνασθαι κυριον εισαγαγειν αυτους εις την γην ην ειπεν αυτοις και παρα το μισησαι αυτους εξηγαγεν αυτους αποκτειναι εν τη ερημω και ουτοι λαος σου και κληρος σου ους εξηγαγες εκ γης αιγυπτου εν τη ισχυι σου τη μεγαλη και εν τω βραχιονι σου τω υψηλω εν εκεινω τω καιρω ειπεν κυριος προς με λαξουσον σεαυτω δυο πλακας λιθινας ωσπερ τας πρωτας και αναβηθι προς με εις το ορος και ποιησεις σεαυτω κιβωτον ξυλινην και γραψω επι τας πλακας τα ρηματα α ην εν ταις πλαξιν ταις πρωταις ας συνετριψας και εμβαλεις αυτας εις την κιβωτον και εποιησα κιβωτον εκ ξυλων ασηπτων και ελαξευσα τας δυο πλακας τας λιθινας ως αι πρωται και ανεβην εις το ορος και αι δυο πλακες επι ταις χερσιν μου και εγραψεν επι τας πλακας κατα την γραφην την πρωτην τους δεκα λογους ους ελαλησεν κυριος προς υμας εν τω ορει εκ μεσου του πυρος και εδωκεν αυτας κυριος εμοι και επιστρεψας κατεβην εκ του ορους και ενεβαλον τας πλακας εις την κιβωτον ην εποιησα και ησαν εκει καθα ενετειλατο μοι κυριος και οι υιοι ισραηλ απηραν εκ βηρωθ υιων ιακιμ μισαδαι εκει απειθανεν ααρων και εταφη εκει και ιερατευσεν ελεαζαρ υιος αυτου αντ αυτου εκειθεν απηραν εις γαδγαδ και απο γαδγαδ εις ετεβαθα γη χειμαρροι υδατων εν εκεινω τω καιρω διεστειλεν κυριος την φυλην την λευι αιρειν την κιβωτον της διαθηκης κυριου παρεσταναι εναντι κυριου λειτουργειν και επευχεσθαι επι τω ονοματι αυτου εως της ημερας ταυτης δια τουτο ουκ εστιν τοις λευιταις μερις και κληρος εν τοις αδελφοις αυτων κυριος αυτος κληρος αυτου καθα ειπεν αυτω καγω εισηκειν εν τω ορει τεσσαραχοντα ημερας και τεσσαραχοντα νυκτας και εισηκουσεν κυριος εμου και εν τω καιρω τουτω και ουκ ηθελησεν κυριος εξολεθρευσαι υμας και ειπεν κυριος προς με βαδιζε απαρον εναντιον του λαου τουτου και εισπορευεσθωσαν και κληρονομειτωσαν την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων δουναι αυτοις και νυν ισραηλ τι κυριος ο θεος σου αιτειται παρα σου αλλ η φοβεισθαι κυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου και αγαπαν αυτον και λατρευειν κυριω τω θεω σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου φυλασσεσθαι τας εντολας κυριου του θεου σου και τα δικαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον ινα ευ σοι η ιδου κυριου του θεου σου ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού η γη και παντα οσα εστιν εν αυτη πλην τους πατερας υμων προειλατο κυριος αγαπαν αυτους και εξελεξατο το σπερμα αυτων μετ αυτους υμας παρα παντα

τα ἔθνη κατα τὴν ἡμέραν ταυτήν καὶ περιτεμείσθε τὴν σκληροκαρ-
διαν ὑμῶν καὶ τὸν τραχὺλὸν ὑμῶν οὐ σκληρύνετε ἐτι ὁ γὰρ κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν οὗτος θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων ὁ θεὸς ὁ
μεγὰς καὶ ἰσχυρὸς καὶ ὁ φοβερός ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον οὐδ'
οὐ μὴ λάβῃ δῶρον ποίων κρίσιν προσήλυτων καὶ ὀρφάνῳ καὶ χηρᾷ καὶ
ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δούναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον καὶ ἀγαπήσετε
τὸν προσήλυτον προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ αἰγύπτῳ κύριον τὸν θε-
ὸν σου φοβήθησθε καὶ αὐτῷ λατρεύετε καὶ πρὸς αὐτὸν κολλήθησθε
καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ οὗτος καυχῆμα σου καὶ οὗτος θεὸς σου
ὅστις ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδοξά ταῦτα ἃ εἶδον οἱ
ὀφθαλμοὶ σου ἐν ἐβδόμηκοντα ψυχαῖς κατεβῆσαν οἱ πατέρες σου εἰς
αἰγύπτῳ νῦν δὲ ἐποίησεν σε κύριος ὁ θεὸς σου ὥσει τὰ ἀστρά του
οὐρανοῦ τῷ πληθύνει καὶ ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεὸν σου καὶ φυλάξῃ
τὰ φυλάγματα αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ
πᾶσας τὰς ἡμέρας καὶ γινώσcesτε σημεῖον ὅτι οὐχὶ τὰ παιδιά ὑμῶν
ὅσοι οὐκ οἶδασιν οὐδὲ εἶδον τὴν παιδείαν κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ
τὰ μεγάλα αὐτοῦ καὶ τὴν χεῖρα τὴν κραταίαν καὶ τὸν βραχίονα τὸν
υψηλὸν καὶ τὰ σημεῖα αὐτοῦ καὶ τὰ τεράτα αὐτοῦ ὅσα ἐποίησεν ἐν με-
σῷ αἰγύπτου φαραὼ βασιλεὶ αἰγύπτου καὶ πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ καὶ ὅσα
ἐποίησεν τὴν δύναμιν τῶν αἰγυπτίων τὰ ἄρματα αὐτῶν καὶ τὴν ἵππον
αὐτῶν ὥς ἐπεκλύσεν τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης τῆς ἐρυθρᾶς ἐπὶ πρόσω-
που αὐτῶν καταδιώκοντων αὐτῶν ἐκ τῶν ὀπισθῶν ὑμῶν καὶ ἀπώλεσεν
αὐτοὺς κύριος ἕως τῆς σημερὸν ἡμέρας καὶ ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν ἐν τῇ
ἐρημῷ ἕως ἡλῠθετε εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ ὅσα ἐποίησεν τῷ δαδαν
καὶ ἀβιρων υἱοῖς ἐλῖαβ υἱοῦ ρουβὴν οὓς ἀνοίξασα ἡ γῇ τὸ στόμα αὐ-
τῆς κατέπιεν αὐτοὺς καὶ τοὺς οἰκοὺς αὐτῶν καὶ τὰς σκῆνας αὐτῶν
καὶ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ὑπόστασιν τὴν μετ' αὐτῶν ἐν μεσῷ παντός ἱσ-
ραὴλ ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ἐώρακον πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὰ μεγάλα
ὅσα ἐποίησεν ὑμῖν σημεῖον καὶ φυλάξεςτε πᾶσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σημεῖον ἵνα ζητεῖτε καὶ πολυπλασιασθῇτε καὶ
εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν ἱ-
ὀρδανὴν ἐκεῖ κληρονομήσατε αὐτὴν ἵνα μακροήμερευσητε ἐπὶ τῆς γῆς
ἧς ὤμοσεν κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δούναι αὐτοῖς καὶ τῷ σπέρματι
αὐτῶν μετ' αὐτοῦ γῆν ῥεοῦσαν γάλα καὶ μέλι ἐστὶν γὰρ ἡ γῇ εἰς ἣν
εἰσπορευθῇ ἐκεῖ κληρονομήσατε αὐτὴν οὐχ ὥσπερ ἡ γῇ αἰγύπτου ἐστὶν
ὅθεν ἐκπεπορευσθε ἐκεῖθεν ὅταν σπειρώσιν τὸν σπόρον καὶ ποτίζω-
σιν τοὺς πόσιν ὥσει κηπὸν λαχανείας ἡ δὲ γῇ εἰς ἣν εἰσπορευθῇ ἐκεῖ
κληρονομήσατε αὐτὴν γῆ ὀρεινὴ καὶ πεδινὴ ἐκ τοῦ ὑέτου τοῦ οὐρανοῦ
πιετὰ ὕδωρ γῆ ἣν κύριος ὁ θεὸς σου ἐπισκοπεῖται αὐτὴν διὰ παντός
οἱ ὀφθαλμοὶ κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπ' αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἐνιαυτοῦ
καὶ ἕως συντελείας τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰάν δὲ ἀκοῇ εἰσακούσητε πᾶσας τὰς
ἐντολὰς αὐτοῦ ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σημεῖον ἀγαπᾷν κύριον τὸν
θεὸν σου καὶ λατρεύειν αὐτῷ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς σου καὶ δώσει τὸν ὑέτον τῇ γῇ σου καθ' ὥραν προῖμον καὶ
ὀψιμον καὶ εἰσοίσεις τὸν σίτον σου καὶ τὸν οἶνον σου καὶ τὸ ἐλαίον
σου καὶ δώσει χορτάσματα ἐν τοῖς ἀγροῖς σου τοῖς κτήνεσιν σου καὶ
φαγῶν καὶ ἐμπλήσθεις προσέχε σεαυτῷ μὴ πλατυνθῇ ἡ καρδία σου
καὶ παραβῇτε καὶ λατρεύσητε θεοῖς ἑτεροῖς καὶ προσκυνήσητε αὐτοῖς
καὶ θυμῶθεις ὀργὴν κύριος ἐφ' ὑμῖν καὶ συσχητὸν οὐρανὸν καὶ οὐκ
ἔσται ὑέτος καὶ ἡ γῇ οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς καὶ ἀπολείσθε ἐν

ταχει απο της γης της αγαθης ης εδωκεν ο κυριος υμιν και εμβαλειτε τα ρηματα ταυτα εις την καρδιαν υμων και εις την ψυχην υμων και αφαιψετε αυτα εις σημειον επι της χειρος υμων και εσται ασφαλευτον προ οφθαλμων υμων και διδαξετε αυτα τα τεχνα υμων λαλειν αυτα καθημενους εν οικω και πορευομενους εν οδω και κοιταζομενους και διανισταμενους και γραψετε αυτα επι τας φλιας των οικιων υμων και των πυλων υμων ινα πολυημερευσητε και αι ημεραι των υιων υμων επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν υμων δουναι αυτοις καθως αι ημεραι του ουρανου επι της γης και εσται εαν ακοη ακουσητε πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιειν αγαπαν κυριον τον θεον ημων και πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου και προσκολλασθαι αυτω και εκβαλει κυριος παντα τα εθνη ταυτα απο προσωπου υμων και κληρονομησετε εθνη μεγαλα και ισχυροτερα μαλλον η υμεις παντα τον τοπον ου εαν πατηση το ιχνος του ποδος υμων υμιν εσται απο της ερημου και αντιλιβανου και απο του ποταμου του μεγαλου ποταμου ευφρατου και εως της θαλασσης της επι δυσμων εσται τα ορια σου ουκ αντιστησεται ουδεις κατα προσωπον υμων τον τρομον υμων και τον φοβον υμων επιθησει κυριος ο θεος υμων επι προσωπον πασης της γης εφ ης εαν επιβητε επ αυτης ον τροπον ελαλησεν κυριος προς υμας ιδου εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον ευλογιαν και καταραν την ευλογιαν εαν ακουσητε τας εντολας κυριου του θεου υμων ας εγω εντελλομαι υμιν σημερον και τας καταρας εαν μη ακουσητε τας εντολας κυριου του θεου υμων οσας εγω εντελλομαι υμιν σημερον και πλανηθητε απο της οδου ης ενετειλαμην υμιν πορευθεντες λατρευειν θεοις ετεροις ους ουκ οιδατε και εσται οταν εισαγαγη σε κυριος ο θεος σου εις την γην εις ην διαβαινεις εκει κληρονομησαι αυτην και δωσεις την ευλογιαν επ ορος γαριζιν και την καταραν επ ορος γαιβαλ ουκ ιδου ταυτα περαν του ιορδανου οπισω οδον δυσμων ηλιου εν γη χανααν το κατοικουν επι δυσμων εχομενον του γολγολ πλησιον της δρυος της υψηλης υμεις γαρ διαβαινετε τον ιορδανην εισελθοντες κληρονομησαι την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν εν κληρω πασας τας ημερας και κληρονομησετε αυτην και κατοικησετε εν αυτη και φυλαξεσθε του ποιειν παντα τα προσταγματα αυτου και τας κρισεις ταυτας οσας εγω διδωμι ενωπιον υμων σημερον και ταυτα τα προσταγματα και αι κρισεις ας φυλαξετε του ποιειν επι της γης ης κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν εν κληρω πασας τας ημερας ας υμεις ζητε επι της γης απωλεια απολειτε παντας τους τοπους εν οις ελατρευσαν εκει τοις θεοις αυτων ους υμεις κληρονομειτε αυτους επι των ορεων των υψηλων και επι των θινων και υποκατω δενδρου δασεος και κατασκαψετε τους βωμους αυτων και συντριψετε τας στηλας αυτων και τα αλση αυτων εκκοψετε και τα γλυπτα των θεων αυτων κατακαυσετε πυρι και απολειται το ονομα αυτων εκ του τοπου εκεινου ου ποιησετε ουτως κυριω τω θεω υμων αλλ η εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος υμων εν μια των φυλων υμων επονομασαι το ονομα αυτου εκει επικληθηναι και εκζητησετε και εισελευσεσθε εκει και οισετε εκει τα ολοκαυτωματα υμων και τα θυσιασματα υμων και τας απαρχας υμων και τας ευχας υμων και τα εκουσια υμων και τα πρωτοτοκα των βωων υμων και των προβατων υμων και φαγεσθε εκει εναντιον κυριου του θεου υμων και ευφρανθησεσθε επι πασιν ου αν την χειρα επιβαλητε

υμεις και οι οικoi υμων καθoτι ευλογησεν σε κυριος o θεος σου ου ποιησετε παντα α ημεις ποιουμεν ωδε σημερον εκαστος το αρεστον ενωπιον αυτου ου γαρ ηκατε εως του νυν εις την καταπαυσιν και εις την κληρονομian ην κυριος o θεος υμων διδωσιν υμιν και διαβησεσθε τον ιορδανην και κατοικησετε επι της γης ης κυριος o θεος υμων κατακληρονομει υμιν και καταπαυσει υμας απο παντων των εχθρων υμων των κυκλω και κατοικησετε μετα ασφαλειας και εσται o τοπος ον αν εκλεξηται κυριος o θεος υμων επικληθηναι το ονομα αυτου εκει εκει οιστε παντα οσα εγω εντελλομαι υμιν σημερον τα ολοκαυτωματα υμων και τα θυσιασματα υμων και τα επιδεκατα υμων και τας απαρχας των χειρων υμων και τα δοματα υμων και παν εκλεκτον των δωρων υμων οσα εαν ευξησθε τω θεω υμων και ευφρανθησεσθε εναντιον κυριου του θεου υμων υμεις και οι υιοι υμων και αι θυγατρες υμων οι παιδες υμων και αι παιδισκαι υμων και o λευιτης o επι των πυλων υμων οτι ουκ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μεθ υμων προσεχε σεαυτω μη ανενεγκης τα ολοκαυτωματα σου εν παντι τοπω ου εαν ιδης αλλ η εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος o θεος σου αυτον εν μια των φυλων σου εκει ανοισεις τα ολοκαυτωματα σου και εκει ποιησεις παντα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον αλλ η εν παση επιθυμια σου θυσεις και φαγη κρεα κατα την ευλογian κυριου του θεου σου ην εδωκεν σοι εν παση πολει o ακαθαρτος εν σοι και o καθαρος επι το αυτο φαγεται αυτο ως δορκαδα η ελαφον πλην το αιμα ου φαγεσθε επι την γην εκχεειτε αυτο ως υδωρ ου δυνηση φαγειν εν ταις πολεσιν σου το επιδεκατον του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου τα πρωτοτοκα των βοων σου και των προβατων σου και πασας ευχας οσας αν ευξησθε και τας ομολογιας υμων και τας απαρχας των χειρων υμων αλλ η εναντιον κυριου του θεου σου φαγη αυτα εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος o θεος σου αυτω συ και o υιος σου και η θυγατηρ σου o παις σου και η παιδισκη σου και o προσηλυτος o εν ταις πολεσιν υμων και ευφρανθηση εναντιον κυριου του θεου σου επι παντα ου αν επιβαλης την χειρα σου προσεχε σεαυτω μη εγκαταλιπης τον λευιτην παντα τον χρονον οσον εαν ζης επι της γης εαν δε εμπλατυνη κυριος o θεος σου τα ορια σου καθαπερ ελαλησεν σοι και ερεις φαγομαι κρεα εαν επιθυμηση η ψυχη σου ωστε φαγειν κρεα εν παση επιθυμια της ψυχης σου φαγη κρεα εαν δε μακροτερον απεχη σου o τοπος ον αν εκλεξηται κυριος o θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει και θυσεις απο των βοων σου και απο των προβατων σου ων αν δω o θεος σοι ον τροπον ενετειλαμην σοι και φαγη εν ταις πολεσιν σου κατα την επιθυμian της ψυχης σου ως εσθεται η δορκας και η ελαφος ουτως φαγη αυτο o ακαθαρτος εν σοι και o καθαρος ωσαυτως εδεται προσεχε ισχυρως του μη φαγειν αιμα οτι το αιμα αυτου ψυχη ου βρωθησεται η ψυχη μετα των κρεων ου φαγεσθε επι την γην εκχεειτε αυτο ως υδωρ ου φαγη αυτο ινα ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου μετα σε εαν ποιησης το καλον και το αρεστον εναντιον κυριου του θεου σου πλην τα αγια σου εαν γενηται σοι και τας ευχας σου λαβων ηξεις εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος o θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει και ποιησεις τα ολοκαυτωματα σου τα κρεα ανοισεις επι το θυσιαστηριον κυριου του θεου σου το δε αιμα των θυσιων σου προσχεεις προς την βασιν του θυσιαστηριου κυριου του θεου σου τα δε κρεα φαγη φυλασσου και

ακουε και ποιησεις παντας τους λογους ους εγω εντελλομαι σοι ινα
ευ σοι γενηται και τοις υιοις σου δι αιωνος εαν ποιησης το καλον
και το αρεστον εναντιον κυριου του θεου σου εαν δε εξολεθρευση
κυριος ο θεος σου τα εθνη εις ους συ εισπορευη εχει κληρονομησαι
την γην αυτων απο προσωπου σου και κατακληρονομησεις αυτους
και κατοικησης εν τη γη αυτων προσεχε σεαυτω μη εκζητησης επα-
κολουθησαι αυτοις μετα το εξολεθρευθηναι αυτους απο προσωπου
σου ου μη εκζητησης τους θεους αυτων λεγων πως ποιουσιν τα εθνη
ταυτα τοις θεοις αυτων ποιησω καγω ου ποιησεις ουτως κυριω τω
θεω σου τα γαρ βδελυγματα α κυριος εμισεσεν εποιησαν τοις θεοις
αυτων οτι τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων κατακαουσιν
εν πυρι τοις θεοις αυτων παν ρημα ο εγω εντελλομαι σοι σημερον
τουτο φυλαξη ποιειν ου προσθησεις επ αυτο ουδε αφελεις απ αυτου
εαν δε αναστη εν σοι προφητης η ενυπνιαζομενος ενυπνιον και δω
σοι σημειον η τερας και ελθη το σημειον η το τερας ο ελαλησεν προς
σε λεγων πορευθωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ οιδате
ουκ ακουσεσθε των λογων του προφητου εκεινου η του ενυπνιαζο-
μενου το ενυπνιον εκεινο οτι πειραζει κυριος ο θεος υμας ειδεναι ει
αγαπατε κυριον τον θεον υμων εξ ολης της καρδιας υμων και εξ ολης
της ψυχης υμων οπισω κυριου του θεου υμων πορευεσθε και αυτον
φοβηθησεσθε και τας εντολας αυτου φυλαξεσθε και της φωνης αυτου
ακουσεσθε και αυτω προστεθησεσθε και ο προφητης εκεινος η ο το
ενυπνιον ενυπνιαζομενος εκεινος αποθανειται ελαλησεν γαρ πλανησαι
σε απο κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος σε εκ γης αιγυπτου
του λυτρωσαμενου σε εκ της δουλειας εξωσαι σε εκ της οδου ης
ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου πορευεσθαι εν αυτη και αφανιεις
τον πονηρον εξ υμων αυτων εαν δε παρακαλεση σε ο αδελφος σου
εκ πατρος σου η εκ μητρος σου η ο υιος σου η η θυγατηρ σου η η
γυνη η εν κολπω σου η ο φιλος ο ισος της ψυχης σου λαθρα λεγων
βαδισωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις ους ουκ ηδεις συ και οι
πατερες σου απο των θεων των εθνων των περικυκλω υμων των εγ-
γιζοντων σοι η των μακραν απο σου απ ακρου της γης εως ακρου της
γης ου συνθελησεις αυτω και ουκ εισακουση αυτου και ου φεισεται
ο οφθαλμος σου επ αυτω ουκ επιποθησεις επ αυτω ουδ ου μη σκεπα-
σης αυτον αναγγελλων αναγγελεις περι αυτου αι χειρες σου εσονται
επ αυτον εν πρωτοις αποκτειναι αυτον και αι χειρες παντος του λαου
επ εσχατω και λιθοβολησουσιν αυτον εν λιθοις και αποθανειται οτι
εζητησεν αποστησαι σε απο κυριου του θεου σου του εξαγαγοντος
σε εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας και πας ισραηλ ακουσας φοβη-
θησεται και ου προσθησουσιν ετι ποιησαι κατα το ρημα το πονηρον
τουτο εν υμιν εαν δε ακουσης εν μια των πολεων σου ων κυριος ο
θεος σου διδωσιν σοι κατοικειν σε εχει λεγοντων εξηλθosan ανδρες
παρανομοι εξ υμων και απεστησαν παντας τους κατοικουντας την
πολιν αυτων λεγοντες πορευθωμεν και λατρευσωμεν θεοις ετεροις
ους ουκ ηδeite και ερωτησεις και εραυνησεις σφοδρα και ιδου αληθης
σαφως ο λογος γεγενηται το βδελυγμα τουτο εν υμιν αναιρων ανε-
λεις παντας τους κατοικουντας εν τη πολει εκεινη εν φονω μαχαιρας
αναθεματι αναθεματιετε αυτην και παντα τα εν αυτη και παντα τα
σχυλα αυτης συναξεις εις τας διόδους αυτης και εμπρησεις την πολιν
εν πυρι και παντα τα σχυλα αυτης πανδημει εναντιον κυριου του θεου

σου και εσται οικητος εις τον αιωνα ουκ ανοικοδομηθησεται επι ου προσκολληθησεται εν τη χειρι σου ουδεν απο του αναθεματος ινα αποστραφη κυριος απο θυμου της οργης αυτου και δωσει σοι ελεος και ελεησει σε και πληθυνει σε ον τροπον ωμοσεν κυριος τοις πατрасιν σου εαν ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον ποιειν το καλον και το αρεστον εναντιον κυριου του θεου σου υιοι εστε κυριου του θεου υμων ου φοιβησετε ουκ επιθησετε φαλακρωμα ανα μεσον των οφθαλμων υμων επι νεκρω οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου και σε εξελεξατο κυριος ο θεος σου γενεσθαι σε αυτω λαον περιουσιον απο παντων των εθνων των επι προσωπου της γης ου φαγεσθε παν βδελυγμα ταυτα τα κτηνη α φαγεσθε μοσχον εκ βοων και αμνον εκ προβατων και χιμαρον εξ αιγων ελαφον και δορκαδα και βουβαλον και τραγελαφον και πυγαργον ορυγα και καμηλοπαρδαλιν παν κτηνος διχηλουν οπλην και ονυχιστηρας ονυχιζον δυο χηλων και αναγον μηρυκισμον εν τοις κτηνεσιν ταυτα φαγεσθε και ταυτα ου φαγεσθε απο των αναγοντων μηρυκισμον και απο των διχηλουντων τας οπλας και ονυχιζοντων ονυχιστηρας τον καμηλον και δασυποδα και χοιρογρυλλιον οτι αναγουσιν μηρυκισμον και οπλην ου διχηλουσιν ακαθαρτα ταυτα υμιν εστιν και τον υν οτι διχηλει οπλην τουτο και ονυχιζει ονυχας οπλης και τουτο μηρυκισμον ου μαρυκαται ακαθαρτον τουτο υμιν απο των κρεων αυτων ου φαγεσθε και των θνησιμαιων αυτων ουχ αψεσθε και ταυτα φαγεσθε απο παντων των εν τοις υδασιν παντα οσα εστιν εν αυτοις πτερυγια και λεπιδες φαγεσθε και παντα οσα ουκ εστιν αυτοις πτερυγια και λεπιδες ου φαγεσθε ακαθαρτα υμιν εστιν παν ορνεον καθαρον φαγεσθε και ταυτα ου φαγεσθε απ αυτων τον αετον και τον γρυπα και τον αλαιοετον και τον γυπα και τον ικτινα και τα ομοια αυτω και παντα κορρακα και τα ομοια αυτω και στρουθον και γλαυκα και λαρον και ερωδιον και κυκνον και ιβιν και καταρακτην και ιερακα και τα ομοια αυτω και εποπα και νυκτικορακα και πελεκανα και χαραδριον και τα ομοια αυτω και πορφυριωνα και νυκτεριδα παντα τα ερπετα των πετεινων ακαθαρτα ταυτα εστιν υμιν ου φαγεσθε απ αυτων παν πετεινον καθαρον φαγεσθε παν θνησιμαιον ου φαγεσθε τω παροιικν τω εν ταις πολεσιν σου δοιθησεται και φαγεται η αποδωση τω αλλοτριω οτι λαος αγιος ει κυριω τω θεω σου ουκ εψησεις αρνα εν γαλακτι μητρος αυτου δεκατην αποδεκατωσεις παντος γεννηματος του σπερματος σου το γεννημα του αγρου σου ενιαυτον κατ ενιαυτον και φαγη αυτο εναντι κυριου του θεου σου εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει οισετε τα επιδεκατα του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου τα πρωτοτοκα των βοων σου και των προβατων σου ινα μαθης φοβεισθαι κυριον τον θεον σου πασας τας ημερας εαν δε μακραν γενηται απο σου η οδος και μη δυνη αναφερειν αυτα οτι μακραν απο σου ο τοπος ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει οτι ευλογησει σε κυριος ο θεος σου και αποδωση αυτα αργυριου και λημψη το αργυριον εν ταις χερσιν σου και πορευση εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου αυτον και δωσεις το αργυριον επι παντος ου εαν επιθυμη η ψυχη σου επι βουσι η επι προβατοις επι οινω η επι σικερα η επι παντος ου εαν επιθυμη η ψυχη σου και φαγη εκει εναντιον κυριου του θεου σου και ευφρανθησιν συ

και ο οικος σου και ο λευιτης ο εν ταις πολεσιν σου οτι ουκ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μετα σου μετα τρια ετη εξοισεις παν το επιδεκατον των γεννηματων σου εν τω ενιαυτω εκεινω ιθησεις αυτο εν ταις πολεσιν σου και ελευσεται ο λευιτης οτι ουκ εστιν αυτω μερις ουδε κληρος μετα σου και ο προσηλυτος και ο ορφανος και η χηρα η εν ταις πολεσιν σου και φαγονται και εμπλησθησονται ινα ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασιν τοις εργοις οις εαν ποιης δι επτα ετων ποιησεις αφεσιν και ουτως το προσταγμα της αφεσεως αφησεις παν χρεος ιδιον ο οφειλει σοι ο πλησιον και τον αδελφον σου ουκ απαιτησεις οτι επικεκληται αφεσις κυριω τω θεω σου τον αλλοτριον απαιτησεις οσα εαν η σοι παρ αυτω του αδελφου σου αφεσιν ποιησεις του χρεους σου οτι ουκ εσται εν σοι ενδεης οτι ευλογων ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω κατακληρονομησαι αυτην εαν δε ακοη εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων φυλασσειν και ποιειν πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον οτι κυριος ο θεος σου ευλογησεν σε ον τροπον ελαλησεν σοι και δανεις εθνεσιν πολλοις συ δε ου δανη και αρξεις συ εθνων πολλων σου δε ουκ αρξουσιν εαν δε γενηται εν σοι ενδεης των αδελφων σου εν μια των πολεων σου εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ουκ αποστερξεις την καρδιαν σου ουδ ου μη συσφιγξης την χειρα σου απο του αδελφου σου του επιδεομενου ανοιγων ανοιξεις τας χειρας σου αυτω δανειον δανεις αυτω οσον επιδεεται καθ οσον ενδεειται προσεχε σεαυτω μη γενηται ρημα κρυπτον εν τη καρδια σου ανομημα λεγων εγγιζει το ετος το εβδομον ετος της αφεσεως και πονηρευσηται ο οφθαλμος σου τω αδελφω σου τω επιδεομενω και ου δωσεις αυτω και βοησεται κατα σου προς κυριον και εσται εν σοι αμαρτια μεγαλη διδους δωσεις αυτω και δανειον δανεις αυτω οσον επιδεεται και ου λυπηθηση τη καρδια σου διδοντας σου αυτω οτι δια το ρημα τουτο ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν πασιν τοις εργοις και εν πασιν ου αν επιβαλης την χειρα σου ου γαρ μη εκλιπη ενδεης απο της γης δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο λεγων ανοιγων ανοιξεις τας χειρας σου τω αδελφω σου τω πενητι και τω επιδεομενω τω επι της γης σου εαν δεπραθη σοι ο αδελφος σου ο εβραιος η η εβραια δουλευσει σοι εξ ετη και τω εβδομω εξαποστελεις αυτον ελευθερον απο σου οταν δε εξαποστελλης αυτον ελευθερον απο σου ουκ εξαποστελεις αυτον κενον εφοδιον εφοδιασεις αυτον απο των προβατων σου και απο του σιτου σου και απο της ληνου σου καθα ευλογησεν σε κυριος ο θεος σου δωσεις αυτω και μνησθηση οτι οικητης ησθα εν γη αιγυπτου και ελυτρωσατο σε κυριος ο θεος σου εκειθεν δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο εαν δε λεγη προς σε ουκ εξελευσομαι απο σου οτι ηγαπηκεν σε και την οικιαν σου οτι ευ αυτω εστιν παρα σοι και λημψη το οπητιον και τρυπησεις το ωτιον αυτου προς την θυραν και εσται σοι οικητης εις τον αιωνα και την παιδισκην σου ποιησεις ωσαυτως ου σκληρον εσται εναντιον σου εξαποστελλομενων αυτων ελευθερων απο σου οτι εφετιον μισθον του μισθωτου εδουλευσεν σοι εξ ετη και ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν πασιν οις εαν ποιης παν πρωτοτοκον ο εαν τεχθη εν τοις βουσιν σου και εν τοις προβατοις σου τα αρσενικα αγιασεις κυριω τω θεω σου ουκ εργα εν τω πρωτοτοκω μοσχω σου και ου μη χειρης το πρωτοτοκον των προβα-

των σου εναντι κυριου φαγη αυτο ενιαυτον εξ ενιαυτου εν τω τοπω
ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου συ και ο οικος σου εαν δε η εν
αυτω μωμος χωλον η τυφλον η και πας μωμος πονηρος ου θυσεις
αυτο κυριω τω θεω σου εν ταις πολεσιν σου φαγη αυτο ο ακαθαρτος
εν σοι και ο καθαρος ωσαυτως εδεται ως δορκαδα η ελαφον πλην το
αιμα ου φαγεσθε επι την γην εκχεεις αυτο ως υδωρ φυλαξι τον μην
των νεων και ποιησεις το πασχα κυριω τω θεω σου οτι εν τω μηνι
των νεων εξηλθες εξ αιγυπτου νυκτος και θυσεις το πασχα κυριω τω
θεω σου προβατα και βοας εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος
σου αυτον επικληθηναι το ονομα αυτου εκει ου φαγη επ αυτου ζυμην
επτα ημερας φαγη επ αυτου αζυμα αρτον κακωσεως οτι εν σπουδη
εξηλθετε εξ αιγυπτου ινα μνησθητε την ημεραν της εξοδιας υμων εκ
γης αιγυπτου πασας τας ημερας της ζωης υμων ουκ οφθησεται σοι
ζυμη εν πασι τοις οριοις σου επτα ημερας και ου κοιμηθησεται απο
των κρεων ων εαν θυσης το εσπερας τη ημερα τη πρωτη εις το πρωι
ου δυνηση θυσαι το πασχα εν ουδεμια των πολων σου ων κυριος ο
θεος σου διδωσιν σοι αλλ η εις τον τοπον ον εαν εκλεξηται κυριος ο
θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει θυσεις το πασχα εσπερας
προς δυσμας ηλιου εν τω καιρω ω εξηλθες εξ αιγυπτου και εψησεις
και οπτησεις και φαγη εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου
αυτον και αποστραψηση το πρωι και απελευση εις τους οικους σου εξ
ημερας φαγη αζυμα και τη ημερα τη εβδομη εξοδιον εορτη κυριω τω
θεω σου ου ποιησεις εν αυτη παν εργον πλην οσα ποιηθησεται ψυ-
χη επτα εβδομαδας ολοκληρους εξαριθμησεις σεαυτω αρξαμενου σου
δρεπανον επ αμητον αρξη εξαριθμησαι επτα εβδομαδας και ποιησεις
εορτην εβδομαδων κυριω τω θεω σου καθοτι η χειρ σου ισχυει οσα
αν δω σοι καθοτι ηυλογησεν σε κυριος ο θεος σου και ευφρανθηση
εναντιον κυριου του θεου σου συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου
ο παις σου και η παιδισκη σου και ο λευιτης ο εν ταις πολεσιν σου και
ο προσηλυτος και ο ορφανος και η χηρα η εν υμιν εν τω τοπω ω εαν
εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει και
μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω και φυλαξη και ποιησεις
τας εντολας ταυτας εορτην σκηνων ποιησεις σεαυτω επτα ημερας εν
τω συναγαγειν σε εκ του αλωνος σου και απο της ληνου σου και
ευφρανθηση εν τη εορτη σου συ και ο υιος σου και η θυγατηρ σου ο
παις σου και η παιδισκη σου και ο λευιτης και ο προσηλυτος και ο ορ-
φανος και η χηρα η ουσαν εν ταις πολεσιν σου επτα ημερας εορτασεις
κυριω τω θεω σου εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται κυριος ο θεος σου
αυτω εαν δε ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασιν τοις γεννημασιν
σου και εν παντι εργω των χειρων σου και εση ευφραινομενος τρεις
καιρους του ενιαυτου οφθησεται παν αρσενικον σου εναντιον κυριου
του θεου σου εν τω τοπω ω εαν εκλεξηται αυτον κυριος εν τη εορτη
των αζυμων και εν τη εορτη των εβδομαδων και εν τη εορτη της σκη-
νοπηγιας ουκ οφθηση ενωπιον κυριου του θεου σου κενος εκαστος
κατα δυναμιν των χειρων υμων κατα την ευλογιαν κυριου του θε-
ου σου ην εδωκεν σοι κριτας και γραμματοεισαγωγεις καταστησεις
σεαυτω εν πασαις ταις πολεσιν σου αις κυριος ο θεος σου διδωσιν
σοι κατα φυλας και κρινουσιν τον λαον χρισιν δικαιαν ουκ εκκλινου-
σιν χρισιν ουκ επιγνωσονται προσωπον ουδε λημψονται δωρον τα γαρ
δωρα εκτυφλοι οφθαλμους σοφων και εξαρει λογους δικαιων δικαιως

το δικαίον διώξῃ ἵνα ζητῇ καὶ εἰσελθόντες κληρονομήσητε τὴν γῆν
ἣν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσιν σοὶ οὐ φυτεύσεις σεαυτῷ ἄλσος παν
ξύλον παρὰ τὸ θυσιαστήριον κυρίου τοῦ θεοῦ σου ὁ ποιήσεις σεαυτῷ
οὐ στήσεις σεαυτῷ στήλην ἃ ἐμίσησεν κύριος ὁ θεὸς σου οὐ θύσεις
κυρίῳ τῷ θεῷ σου μόσχον ἢ πρόβατον ἐν ᾧ ἐστὶν ἐν αὐτῷ μώμος
παν ῥῆμα πονηρὸν ὅτι βδελύγμα κυρίῳ τῷ θεῷ σου ἐστὶν ἐὰν δὲ εὐ
ρεθῇ ἐν σοὶ ἐν μιᾷ τῶν πόλεων σου ὧν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσιν
σοὶ ἀνὴρ ἢ γυνὴ ὅστις ποιήσῃ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου τοῦ θεοῦ
σου παρέλθῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ ἐλθόντες λατρεύσωσιν θεοὺς
ἑτεροῖς καὶ προσκυνήσωσιν αὐτοῖς τῷ ἡλίῳ ἢ τῇ σελήνῃ ἢ παντὶ τῶν
ἐκ τοῦ κόσμου τοῦ οὐρανοῦ ἃ οὐ προσεταξέν καὶ ἀναγγελεῖ σοὶ καὶ
ἐκζητήσεις σφοδρὰ καὶ ἴδῃ ἀληθῶς γέγονεν τὸ ῥῆμα γεγεννηται τὸ
βδελύγμα τοῦτο ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐξαξείς τὸν ἀνθρώπον ἐκεῖνον ἢ τὴν γυ
ναῖκα ἐκείνην καὶ λιθοβολήσετε αὐτοὺς ἐν λίθοις καὶ τελευτήσουσιν
ἐπὶ δυσὶν μαρτυσίῃ ἢ ἐπὶ τρισὶν μαρτυσίῃ ἀποθάνειται ὁ ἀποθνήσκων
οὐκ ἀποθάνειται ἐφ' ἐνὶ μαρτυρίᾳ καὶ ἡ χεὶρ τῶν μαρτυρῶν ἐσται ἐπ'
αὐτῷ ἐν πρώτοις θανάτωσάι αὐτὸν καὶ ἡ χεὶρ πάντος τοῦ λαοῦ ἐπ'
ἐσχάτων καὶ ἐξαρείς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἐὰν δὲ ἀδυνατήσῃ
ἀπὸ σου ῥῆμα ἐν κρίσει ἀνα μέσον αἵμα αἵματος καὶ ἀνα μέσον κρίσει
κρίσεως καὶ ἀνα μέσον ἀφῆ ἀφῆς καὶ ἀνα μέσον ἀντιλογία ἀντιλογίας
ῥήματα κρίσεως ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν καὶ ἀνάστας ἀνάβηθῃ εἰς τὸν
τόπον ὃν ἀν ἐκλεξῆται κύριος ὁ θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ ὄνομα αὐ
τοῦ ἐκεῖ καὶ ἐλευσῇ πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς λευίτας καὶ πρὸς τὸν κρίτην
ὅς ἀν γενῆται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐκζητήσαντες ἀναγγελοῦ
σιν σοὶ τὴν κρίσιν καὶ ποιήσεις κατὰ τὸ πρᾶγμα ὁ ἐὰν ἀναγγεῖλωσιν
σοὶ ἐκ τοῦ τόπου οὐ ἀν ἐκλεξῆται κύριος ὁ θεὸς σου ἐπικληθῆναι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ καὶ φυλάξῃ σφοδρὰ ποιῆσαι κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν
νομοθετήθῃ σοὶ κατὰ τὸν νόμον καὶ κατὰ τὴν κρίσιν ἣν ἀν εἰπῶσιν
σοὶ ποιήσεις οὐκ ἐκκλίνεις ἀπὸ τοῦ ῥήματος οὐ ἐὰν ἀναγγεῖλωσιν
σοὶ δέξια οὐδὲ ἀριστερά καὶ ὁ ἀνθρώπος ὅς ἀν ποιῇ ἐν υπερῆφανίᾳ
τοῦ μὴ υπακούσαι τοῦ ἱερέως τοῦ παρεστηκότος λειτουργεῖν ἐπὶ τῷ
ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἢ τοῦ κρίτου ὅς ἀν ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις καὶ ἀποθάνειται ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος καὶ ἐξαρείς τὸν πονηρὸν
ἐξ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας φοβήθησεται καὶ οὐκ ἀσεβήσῃ
ἐτι ἐὰν δὲ εἰσελθῇ εἰς τὴν γῆν κύριος ὁ θεὸς σου δίδωσιν σοὶ ἐν
κληρῷ καὶ κληρονομήσῃς αὐτὴν καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς καὶ εἰπῇς
καταστήσω ἐπ' ἐμαυτὸν ἀρχόντα καθά καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη τὰ κυκλῶ
μου καθίστων καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν ἀρχόντα ὃν ἀν ἐκλεξῆται κυ
ριος ὁ θεὸς σου αὐτὸν ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου καταστήσεις ἐπὶ σεαυτὸν
ἀρχόντα οὐ δύνησῃ καταστήσαι ἐπὶ σεαυτὸν ἀνθρώπον ἀλλοτρίον ὅτι
οὐκ ἀδελφός σου ἐστὶν διότι οὐ πληθύνει εαυτῷ ἵππον οὐδὲ μὴ ἀπο
στρέψῃ τὸν λαὸν εἰς αἴγυπτον ὅπως πληθύνῃ εαυτῷ ἵππον ὁ δὲ κύριος
εἶπεν οὐ προσθήσετε ἀποστρέψαι τὴν ὁδὸν ταυτὴ ἐτι καὶ οὐ πληθύνει
εαυτῷ γυναικάς οὐδὲ μεταστήσεται αὐτοῦ ἡ καρδία καὶ ἀργυρίον καὶ
χρυσίον οὐ πληθύνει εαυτῷ σφοδρὰ καὶ ἐσται ὅταν καθίσῃ ἐπὶ τῆς
ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ γράψῃ εαυτῷ τὸ δευτερονομίον τοῦτο εἰς βιβλίον
παρὰ τῶν ἱερέων τῶν λευιτῶν καὶ ἐσται μετ' αὐτοῦ καὶ ἀναγνώσεται
ἐν αὐτῷ πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἵνα μαθῇ φοβέσθαι κυ
ρίον τὸν θεὸν αὐτοῦ φυλάσσεσθαι πᾶσας τὰς ἐντολάς ταύτας καὶ τὰ
δικαιώματα ταῦτα ποιεῖν ἵνα μὴ ὑψωθῇ ἡ καρδία αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀδελ

φων αυτου ινα μη παραβη απο των εντολων δεξια η αριστερα οπως αν μακροχρονη επι της αρχης αυτου αυτος και οι υιοι αυτου εν τοις υιοις ισραηλ ουκ εσται τοις ιερευσιν τοις λειταις ολη φυλη λευι μερις ουδε κληρος μετα ισραηλ καρπωματα κυριου ο κληρος αυτων φαγονται αυτα κληρος δε ουκ εσται αυτοις εν τοις αδελφοις αυτων κυριος αυτος κληρος αυτου καθοτι ειπεν αυτω και αυτη η κρισις των ιερων τα παρα του λαου παρα των θυοντων τα θυματα εαν τε μοσχον εαν τε προβατον και δωσει τω ιερει τον βραχιονα και τα σιαγονια και το ενυστρον και τας απαρχας του σιτου σου και του οινου σου και του ελαιου σου και την απαρχην των κουρων των προβατων σου δωσεις αυτω οτι αυτον εξελεξατο κυριος ο θεος σου εκ πασων των φυλων σου παρεσταναι εναντι κυριου του θεου σου λειτουργειν και ευλογειν επι τω ονοματι αυτου αυτος και οι υιοι αυτου εν τοις υιοις ισραηλ εαν δε παραγενηται ο λευιτης εκ μιας των πολεων υμων εκ παντων των υιων ισραηλ ου αυτος παροικει καθοτι επιθυμει η ψυχη αυτου εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος και λειτουργησει τω ονοματι κυριου του θεου αυτου ωσπερ παντες οι αδελφοι αυτου οι λευιται οι παρεστηκοτες εκει εναντι κυριου μεριδα μεμερισμενην φαγεται πλην της πρασεως της κατα πατριαν εαν δε εισελθης εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ου μαθηση ποιειν κατα τα βδελυγματα των εθνων εκεινων ουχ ευρεθησεται εν σοι περικαθαιρων τον υιον αυτου η την θυγατερα αυτου εν πυρι μαντευομενος μαντειαν κληδονιζομενος και οιωنيζομενος φαρμακος επαειδων επαοιδην εγγαστριμυθος και τερατοσκοπος επερωτων τους νεκρους εστιν γαρ βδελυγμα κυριω τω θεω σου πας ποιων ταυτα ενεκεν γαρ των βδελυγματων τουτων κυριος εξολεθρευσει αυτους απο σου τελειος εση εναντιον κυριου του θεου σου τα γαρ εθνη ταυτα ους συ κατακληρονομεις αυτους ουτοι κληδονων και μαντειων ακουσονται σοι δε ουχ ουτως εδωκεν κυριος ο θεος σου προφητην εκ των αδελφων σου ως εμε αναστησει σοι κυριος ο θεος σου αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα ητησω παρα κυριου του θεου σου εν χωρηβ τη ημερα της εκκλησιας λεγοντες ου προσθησομεν ακουσαι την φωνην κυριου του θεου ημων και το πυρ το μεγα τουτο ουκ οψομεθα ετι ουδε μη αποθανωμεν και ειπεν κυριος προς με ορθως παντα οσα ελαλησαν προφητην αναστησω αυτοις εκ των αδελφων αυτων ωσπερ σε και δωσω το ρημα μου εν τω στοματι αυτου και λαλησει αυτοις καθοτι αν εντειλωμαι αυτω και ο ανθρωπος ος εαν μη ακουση οσα εαν λαληση ο προφητης επι τω ονοματι μου εγω εκδικησω εξ αυτου πλην ο προφητης ος αν ασεβηση λαλησαι επι τω ονοματι μου ρημα ο ου προσεταξα λαλησαι και ος αν λαληση επ ονοματι θεων ετερων αποθανειται ο προφητης εκεινος εαν δε ειπης εν τη καρδια σου πως γνωσομεθα το ρημα ο ουκ ελαλησεν κυριος οσα εαν λαληση ο προφητης επι τω ονοματι κυριου και μη γενηται το ρημα και μη συμβη τουτο το ρημα ο ουκ ελαλησεν κυριος εν ασεβεια ελαλησεν ο προφητης εκεινος ουκ αφεξεσθε αυτου εαν δε αφανιση κυριος ο θεος σου τα εθνη α ο θεος σου διδωσιν σοι την γην αυτων και κατακληρονομησητε αυτους και κατοικησητε εν ταις πολεσιν αυτων και εν τοις οικοις αυτων τρεις πολεις διαστελεις σεαυτω εν μεσω της γης σου ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι στοχασαι σοι την οδον και τριμερειεις τα ορια της γης σου ην καταμεριζει σοι κυριος ο θεος σου και εσται καταφυγη εκει παντι φονευτη τουτο δε εσται το προ-

σταγμα του φονευτου ος αν φυγη εκει και ζησεται ος αν παταξη τον πλησιον αυτου ακουσιως και ουτος ου μισων αυτον προ της εχθες και προ της τριτης και ος αν εισελθη μετα του πλησιον εις τον δρυμον συναγαγειν ξυλα και εκκρουσθη η χειρ αυτου τη αξινη κοπτοντος το ξυλον και εκπεσον το σιδηριον απο του ξυλου τυχη του πλησιον και αποθανη ουτος καταφευζεται εις μιαν των πολεων τουτων και ζησεται ινα μη διωξας ο αγχιστευων του αιματος οπισω του φονευσαντος οτι παρατεθερμανται τη καρδια και καταλαβη αυτον εαν μακροτερα η η οδος και παταξη αυτου την ψυχην και αποθανη και τουτω ουκ εστιν κρισις θανατου οτι ου μισων ην αυτον προ της εχθες και προ της τριτης δια τουτο εγω σοι εντελλομαι το ρημα τουτο λεγων τρεις πολεις διαστελεις σεαυτω εαν δε εμπλατυνη κυριος ο θεος σου τα ορια σου ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου και δω σοι κυριος πασαν την γην ην ειπεν δουναι τοις πατρασιν σου εαν ακουσης ποιειν πασας τας εντολας ταυτας ας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν κυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου πασας τας ημερας και προσθησεις σεαυτω ετι τρεις πολεις προς τας τρεις ταυτας και ουκ εκχυθησεται αιμα αναιτιον εν τη γη σου η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω και ουκ εσται εν σοι αιματι ενοχος εαν δε γενηται ανθρωπος μισων τον πλησιον και ενεδρευση αυτον και επαναστη επ αυτον και παταξη αυτου ψυχην και απειθανη και φυγη εις μιαν των πολεων τουτων και αποστελουσιν η γερουσια της πολεως αυτου και λημψονται αυτον εκειθεν και παραδωσουσιν αυτον εις χειρας τω αγχιστευοντι του αιματος και αποθανειται ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ αυτω και καθαρεις το αιμα το αναιτιον εξ ισραηλ και ευ σοι εσται ου μετακινήσεις ορια του πλησιον σου α εστησαν οι πατερες σου εν τη κληρονομια σου η κατεκληρονομηθης εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω ουκ εμμενει μαρτυς εις μαρτυρησαι κατα ανθρωπου κατα πασαν αδικιαν και κατα παν αμαρτημα και κατα πασαν αμαρτιαν ην αν αμαρτη επι στοματος δυο μαρτυρων και επι στοματος τριων μαρτυρων σταθησεται παν ρημα εαν δε καταστη μαρτυς αδικος κατα ανθρωπου καταλεγων αυτου ασεβειαν και στησονται οι δυο ανθρωποι οις εστιν αυτοις η αντιλογια εναντι κυριου και εναντι των ιερεων και εναντι των κριτων οι εαν ωσιν εν ταις ημεραις εκειναις και εξετασωσιν οι κριται ακριβως και ιδου μαρτυς αδικος εμαρτυρησεν αδικα αντεστη κατα του αδελφου αυτου και ποιησετε αυτω ον τροπον επονηρευσατο ποιησαι κατα του αδελφου αυτου και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων και οι επιλοιποι ακουσαντες φοβηθησονται και ου προσθησουσιν ετι ποιησαι κατα το ρημα το πονηρον τουτο εν υμιν ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ αυτω ψυχην αντι ψυχης οφθαλμον αντι οφθαλμου οδοντα αντι οδοντος χειρα αντι χειρος ποδα αντι ποδος εαν δε εξελθης εις πολεμον επι τους εχθρους σου και ιδης ιππον και αναβατην και λαον πλειονα σου ου φοβηθηση απ αυτων οτι κυριος ο θεος σου μετα σου ο αναβιβασας σε εκ γης αιγυπτου και εσται οταν εγγισης τω πολεμω και προσεγγισας ο ιερευς λαλησει τω λαω και ερει προς αυτους ακουε ισραηλ υμεις προσπορευεσθε σημερον εις πολεμον επι τους εχθρους υμων μη εκλυεσθω η καρδια υμων μη φοβεισθε μηδε θραυεσθε μηδε εκκλινητε απο προσωπου αυτων οτι κυριος ο θεος υμων ο προπορευομενος μεθ υμων συνεκπολεμησαι υμιν τους εχθρους υμων διασωσαι υμας και λαλησουσιν οι γραμματεις προς τον

λαον λεγοντες τις ο ανθρωπος ο οικοδομησας οικιαν καινην και ουκ ενεκαινισεν αυτην πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερος εγκαινιει αυτην και τις ο ανθρωπος οστις εφυτευσεν αμπελωνα και ουκ ευφρανθη εξ αυτου πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερος ευφρανθησεται εξ αυτου και τις ο ανθρωπος οστις μεμνηστευται γυναικα και ουκ ελαβεν αυτην πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου μη αποθανη εν τω πολεμω και ανθρωπος ετερος λημψεται αυτην και προσθησουσιν οι γραμματαις λαλησαι προς τον λαον και ερουσιν τις ο ανθρωπος ο φοβουμενος και δειλος τη καρδια πορευεσθω και αποστραφητω εις την οικιαν αυτου ινα μη δειλιανη την καρδιαν του αδελφου αυτου ωσπερ η αυτου και εσται οταν παυσωνται οι γραμματαις λαλουντες προς τον λαον και καταστησουσιν αρχοντας της στρατιας προηγουμενους του λαου εαν δε προσελθης προς πολιν εκπολεμησαι αυτην και εκκαλεση αυτους μετ ειρηνης εαν μεν ειρηνικα αποκριθωσιν σοι και ανοιξωσιν σοι εσται πας ο λαος οι ευρεθεντες εν αυτη εσονται σοι φορολογητοι και υπηκοοι σου εαν δε μη υπακουσωσιν σοι και ποιησωσιν προς σε πολεμον περικαθεις αυτην και παραδωσει αυτην κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και παταξεις παν αρσενικον αυτης εν φονω μαχαιρας πλην των γυναικων και της αποσκευης και παντα τα κτηνη και παντα οσα αν υπαρχη εν τη πολει και πασαν την απαρτιαν προνομυσεις σεαυτω και φαγη πασαν την προνομην των εχθρων σου ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι ουτως ποιησεις πασας τας πολεις τας μακραν ουσας απο σου σφοδρα αι ουχι εκ των πολεων των εθνων τουτων ιδου δε απο των πολεων των εθνων τουτων ων κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι κληρονομειν την γην αυτων ου ζωγηρσετε απ αυτων παν εμπνεον αλλ η αναθεματι αναθεματιετε αυτους τον χετταιον και αμορραιον και χαναναιον και φερεζαιον και ευαιον και ιεβουσαιον και γεργεσαιον ον τροπον ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου ινα μη διδαξωσιν υμας ποιειν παντα τα βδελυγματα αυτων οσα εποιησαν τοις θεοις αυτων και αμαρτησεσθε εναντιον κυριου του θεου υμων εαν δε περικαθισης περι πολιν ημερας πλειους εκπολεμησαι αυτην εις καταλημψιν αυτης ουχι εξολεθρευσεις τα δενδρα αυτης επιβαλειν επ αυτα σιδηρον αλλ η απ αυτου φαγη αυτο δε ουκ εκκοψεις μη ανθρωπος το ξυλον το εν τω αγρω εισελθειν απο προσωπου σου εις τον χαρακα αλλα ξυλον ο επιστασαι οτι ου καρποβρωτον εστιν τουτο εξολεθρευσεις και εκκοψεις και οικοδομησεις χαρακωσιν επι την πολιν ητις ποιει προς σε τον πολεμον εως αν παραδοθη εαν δε ευρεθη τραυματιας εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι κληρονομησαι πεπτωκως εν τω πεδιω και ουκ οιδασιν τον παταξαντα εξελευσεται η γερουσια σου και οι κριται σου και εκμετρησουσιν επι τας πολεις τας κυκλω του τραυματιου και εσται η πολις η εγγιζουσα τω τραυματια και λημψεται η γερουσια της πολεως εκεινης δαμαλιν εκ βοων ητις ουκ ειργασται και ητις ουχ ειλκυσεν ζυγον και καταβιβασουσιν η γερουσια της πολεως εκεινης την δαμαλιν εις φαραγγα τραχειαν ητις ουκ ειργασται ουδε σπειρεται και νευροκοπησουσιν την δαμαλιν εν τη φαραγγι και προσελευσονται οι ιερεις οι λευιται οτι αυτους επελεξεν κυριος ο θεος σου παρεστηκεναι αυτω και ευλογειν επι τω ονοματι αυτου και επι τω στοματι αυτων εσται πασα αντιλογια και πασα αφη και πασα

η γερουσια της πολεως εκεινης οι εγγιζοντες τω τραυματια νιφονται τας χειρας επι την κεφαλην της δαμαλεως της νενευροκοπημενης εν τη φαραγγι και αποκριθεντες ερουσιν αι χειρες ημων ουκ εξεχεαν το αιμα τουτο και οι οφθαλμοι ημων ουκ εωρακασιν ιλεως γενου τω λαω σου ισραηλ ους ελυτρωσω κυριε εκ γης αιγυπτου ινα μη γενηται αιμα αναιτιον εν τω λαω σου ισραηλ και εξιλασθησεται αυτοις το αιμα συ δε εξαρεις το αιμα το αναιτιον εξ υμων αυτων εαν ποιησης το καλον και το αρεστον εναντι κυριου του θεου σου εαν δε εξελθων εις πολεμον επι τους εχθρους σου και παραδω σοι κυριος ο θεος σου εις τας χειρας σου και προνομευσεις την προνομην αυτων και ιδης εν τη προνομη γυναικα καλην τω ειδει και ενθυμηθης αυτης και λαβης αυτην σαυτω γυναικα και εισαξεις αυτην ενδον εις την οικιαν σου και ξυρσεις την κεφαλην αυτης και περιονυχιεις αυτην και περιελεις τα ιματια της αιχμαλωσιας αυτης απ αυτης και καθιεται εν τη οικια σου και κλαυσεται τον πατερα και την μητερα μηνος ημερας και μετα ταυτα εισελευση προς αυτην και συνοικισθηση αυτη και εσται σου γυνη και εσται εαν μη θελης αυτην εξαποστελεις αυτην ελευθεραν και πρασει ου πραθησεται αργυριου ουκ αθητησεις αυτην διоти εταπεινωσας αυτην εαν δε γενωνται ανθρωπω δυο γυναικες μια αυτων ηγαπημενη και μια αυτων μισουμενη και τεκωσιν αυτω η ηγαπημενη και η μισουμενη και γενηται υιος πρωτοτοκος της μισουμενης και εσται η αν ημερα κατακληροδοτη τοις υιοις αυτου τα υπαρχοντα αυτου ου δυνησεται πρωτοτοκευσαι τω υιω της ηγαπημενης υπεριδων τον υιον της μισουμενης τον πρωτοτοκον αλλα τον πρωτοτοκον υιον της μισουμενης επιγνωσεται δουναι αυτω διπλα απο παντων ων αν ευρεθη αυτω οτι ουτος εστιν αρχη τεκνων αυτου και τουτω καθηκει τα πρωτοτοκια εαν δε τινι η υιος απειθης και ερεθιστης ουκ υπακουων φωνην πατρος και φωνην μητρος και παιδευσωσιν αυτον και μη εισακουη αυτων και συλλαβοντες αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου και εξαξουσιν αυτον επι την γερουσιαν της πολεως αυτου και επι την πυλην του τοπου αυτου και ερουσιν τοις ανδρασιν της πολεως αυτων ο υιος ημων ουτος απειθει και ερεθιζει ουκ υπακουει της φωνης ημων συμβολοκοπων οιοφυλγει και λιθοβολησουσιν αυτον οι ανδρες της πολεως αυτου εν λιθοις και αποθανειται και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων και οι επιλοιποι ακουσαντες φοβηθησονται εαν δε γενηται εν τινι αμαρτια κριμα θανατου και αποθανη και κρεμασητε αυτον επι ξυλου ουκ επικοιμηθησεται το σωμα αυτου επι του ξυλου αλλα ταφη θαψετε αυτον εν τη ημερα εκεινη οτι κεκατηραμενος υπο θεου πας κρεμαμενος επι ξυλου και ου μιανειτε την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω μη ιδων τον μοσχον του αδελφου σου η το προβατον αυτου πλανωμενα εν τη οδω υπεριδης αυτα αποστροφή αποστρεψεις αυτα τω αδελφω σου και αποδωσεις αυτω εαν δε μη εγγιζη ο αδελφος σου προς σε μηδε επιστη αυτον συναξεις αυτα ενδον εις την οικιαν σου και εσται μετα σου εως αν ζητηση αυτα ο αδελφος σου και αποδωσεις αυτω ουτως ποιησεις τον ονον αυτου και ουτως ποιησεις το ιματιον αυτου και ουτως ποιησεις κατα πασαν απωλειαν του αδελφου σου οσα εαν αποληται παρ αυτου και ευρης ου δυνηση υπεριδειν ουκ οψη τον ονον του αδελφου σου η τον μοσχον αυτου πεπτωκοτας εν τη οδω μη υπεριδης αυτους ανιστων αναστησεις μετ αυτου ουκ εσται σκευη ανδρος επι γυναικι ουδε μη ενδυσηται ανηρ

στολην γυναικειαν οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν πας ποιων ταυτα εαν δε συναντησης νοσσια ορνων προ προσωπου σου εν τη οδω η επι παντι δενδρει η επι της γης νεοσσοις η ωοις και η μητηρ θαλλη επι των νεοσσων η επι των ωων ου λημψη την μητερα μετα των τεκνων αποστολη αποστελεις την μητερα τα δε παιδια λημψη σεαυτω ινα ευ σοι γενηται και πολυμερος εση εαν δε οικοδομησης οικιαν καινην και ποιησεις στεφανην τω δωματι σου και ου ποιησεις φονον εν τη οικια σου εαν πεση ο πεσων απ αυτου ου κατασπερεις τον αμπελωνα σου διαφορον ινα μη αγιασθη το γεννημα και το σπερμα ο εαν σπειρης μετα του γεννηματος του αμπελωνος σου ουκ αροτριασεις εν μοσχω και ονω επι το αυτο ουκ ενδυση κιβδηλον ερια και λινον εν τω αυτω στρεπτα ποιησεις σεαυτω επι των τεσσαρων κρασπεδων των περιβολαιων σου α εαν περιβαλη εν αυτοις εαν δε τις λαβη γυναικα και συνοικηση αυτη και μισηση αυτην και επιθη αυτη προφασιστικους λογους και κατενεγκη αυτης ονομα πονηρον και λεγη την γυναικα ταυτην ειληφα και προσελθων αυτη ουκ ευρηκα αυτης παρθενια και λαβων ο πατηρ της παιδος και η μητηρ εξοισουσιν τα παρθενια της παιδος προς την γερουσιαν επι την πυλην και ερει ο πατηρ της παιδος τη γερουσια την θυγατερα μου ταυτην δεδωκα τω ανθρωπω τουτω γυναικα και μισησας αυτην αυτος νυν επιτιθησιν αυτη προφασιστικους λογους λεγων ουκ ευρηκα τη θυγατρι σου παρθενια και ταυτα τα παρθενια της θυγατρος μου και αναπτυξουσιν το ιματιον εναντιον της γερουσιας της πολεως και λημψεται η γερουσια της πολεως εκεινης τον ανθρωπον εκεινον και παιδευσουσιν αυτον και ζημιωσουσιν αυτον εκατον σικλους και δωσουσιν τω πατρι της νεανιδος οτι εξηνεγκεν ονομα πονηρον επι παρθενον ισραηλιτιν και αυτου εσται γυνη ου δυνησεται εξαποστειλαι αυτην τον απαντα χρονον εαν δε επ αληθειας γενηται ο λογος ουτος και μη ευρεθη παρθενια τη νεανιδι και εξαξουσιν την νεανιν επι τας θυρας οικου πατρος αυτης και λιθοβολησουσιν αυτην οι ανδρες της πολεως αυτης εν λιθοις και αποθανειται οτι εποιησεν αφροσυνην εν υιοις ισραηλ εκπορνευσαι τον οικον του πατρος αυτης και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων εαν δε ευρεθη ανθρωπος κοιμωμενος μετα γυναικος συνωκισμενης ανδρι αποκτενείτε αμφοτερους τον ανδρα τον κοιμωμενον μετα της γυναικος και την γυναικα και εξαρεις τον πονηρον εξ ισραηλ εαν δε γενηται παις παρθενος μεμνηστευμενη ανδρι και ευρων αυτην ανθρωπος εν πολει κοιμηθη μετ αυτης εξαξετε αμφοτερους επι την πυλην της πολεως αυτων και λιθοβοληθησονται εν λιθοις και αποθानουνται την νεανιν οτι ουκ εβοησεν εν τη πολει και τον ανθρωπον οτι εταπεινωσεν την γυναικα του πλησιον και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων εαν δε εν πεδιω ευρη ανθρωπος την παιδα την μεμνηστευμενην και βιασαμενος κοιμηθη μετ αυτης αποκτενείτε τον ανθρωπον τον κοιμωμενον μετ αυτης μονον και τη νεανιδι ου ποιησετε ουδεν ουκ εστιν τη νεανιδι αμαρτημα θανατου οτι ως ει τις επαναστη ανθρωπος επι τον πλησιον και φονευση αυτου ψυχην ουτως το πραγμα τουτο οτι εν τω αγρω ευρεν αυτην εβοησεν η νεανις η μεμνηστευμενη και ο βοηθησων ουκ ην αυτη εαν δε τις ευρη την παιδα την παρθενον ητις ου μεμνηστευται και βιασαμενος κοιμηθη μετ αυτης και ευρεθη δωσει ο ανθρωπος ο κοιμηθεις μετ αυτης τω πατρι της νεανιδος πεντηκοντα διδραχμα αργυριου και αυτου εσται γυνη ανθ ων εταπεινωσεν αυτην ου δυνη-

σεται εξαποστείλαι αυτήν τον απαντα χρόνον ου λημφεται άνθρωπος την γυναίκα του πατρος αυτού και ουκ αποκαλύψει συγκαλυμμα του πατρος αυτού ουκ εισελευσεται θλαδίας και αποκεκοιμμενος εις εκκλησίαν κυριου ουκ εισελευσεται εκ πόρνης εις εκκλησίαν κυριου ουκ εισελευσεται αμμανιτης και μωαβιτης εις εκκλησίαν κυριου και εως δεκατης γενεας ουκ εισελευσεται εις εκκλησίαν κυριου και εως εις τον αιωνα παρα το μη συναντησαι αυτους υμιν μετα αρτων και υδατος εν τη οδω εκπορευομενων υμων εξ αιγυπτου και οτι εμισθώσαντο επι σε τον βαλααμ υιον βεωρ εκ της μεσοποταμίας καταρσασθαι σε και ουκ ηθέλησεν κυριος ο θεος σου εισακουσαι του βαλααμ και μετεστρέψεν κυριος ο θεος σου τας καταρας εις ευλογίαν οτι ηγάπησεν σε κυριος ο θεος σου ου προσαγορευσεις ειρηνικά αυτοις και συμφερόντα αυτοις πασας τας ημερας σου εις τον αιωνα ου βδελυξη ιδουμαιον οτι αδελφος σου εστιν ου βδελυξη αιγυπτιον οτι παροικος εγενου εν τη γη αυτού υιοι εαν γεννηθωσιν αυτοις γενεα τρίτη εισελευσονται εις εκκλησίαν κυριου εαν δε εξελθής παρεμβάλειν επι τους εχθρούς σου και φυλάξη απο παντός ρήματος πονηρου εαν η εν σοι άνθρωπος ος ουκ εσται καθαρός εκ ρυσεως αυτού νυκτός και εξελευσεται εξω της παρεμβολής και ουκ εισελευσεται εις την παρεμβολήν και εσται το προς εσπεραν λουσεται το σωμα αυτού υδατι και δεδυκοτος ηλιου εισελευσεται εις την παρεμβολήν και τοπος εσται σοι εξω της παρεμβολής και εξελευση εκει εξω και πασσαλος εσται σοι επι της ζώνης σου και εσται οταν διακαθίζανης εξω και ορυξεις εν αυτω και επαγαγών καλύψεις την ασχημοσύνην σου εν αυτω οτι κυριος ο θεος σου εμπεριπατει εν τη παρεμβολή σου εξελεσθαι σε και παραδουναι τον εχθρον σου προ προσώπου σου και εσται η παρεμβολή σου αγία και ουκ οφθήσεται εν σοι ασχημοσύνη πραγματος και αποστρέψει απο σου ου παραδώσεις παιδα τω κυριω αυτού ος προστεθείται σοι παρα του κυριου αυτού μετα σου κατοικήσει εν υμιν κατοικήσει εν παντι τοπω ου εαν αρεση αυτω ου θλιψεις αυτον ουκ εσται πόρνη απο θυγατερων ισραηλ και ουκ εσται πορνευων απο υιών ισραηλ ουκ εσται τελεσφόρος απο θυγατερων ισραηλ και ουκ εσται τελισκομενος απο υιών ισραηλ ου προσοίσεις μισθώμα πόρνης ουδε αλλαγμα κυνός εις τον οικον κυριου του θεου σου προς πασαν ευχην οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου εστιν και αμφοτερά ουκ εκτοκίεις τω αδελφω σου τοκον αργυριου και τοκον βρωμάτων και τοκον παντός πραγματος ου αν εκδανείσης τω αλλοτρίω εκτοκίεις τω δε αδελφω σου ουκ εκτοκίεις ινα ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασι τοις εργοις σου επι της γης εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτήν εαν δε ευξη ευχην κυριω τω θεω σου ου χρονίεις αποδουναι αυτήν οτι εκζητών εκζητήσει κυριος ο θεος σου παρα σου και εσται εν σοι αμαρία εαν δε μη θέλης ευξασθαι ουκ εστιν εν σοι αμαρτία τα εκπορευομενα δια των χείρων σου φυλάξη και ποιήσεις ον τροπον ευξω κυριω τω θεω σου δόμα ο ελαλήσας τω στοματι σου εαν δε εισελθής εις αμητον του πλησιον σου και συλλεξεις εν ταις χερσιν σου σταχυς και δρεπανον ου μη επιβάλης επι τον αμητον του πλησιον σου εαν δε εισελθής εις τον αμπελωνα του πλησιον σου φαγή σταφυλήν οσον ψυχην σου εμπλησθηναι εις δε αγγος ουκ εμβάλεις εαν δε τις λαβη γυναίκα και συνοικήση αυτή και εσται εαν μη ευρη χάριν εναντιον αυτού οτι ευρεν εν αυτή ασχημον πραγμα και γράφει αυτή βιβλίον αποστασιου

και δωσει εις τας χειρας αυτης και εξαποστελει αυτην εκ της οικιας αυτου και απελθουσα γενηται ανδρι ετερω και μισηση αυτην ο ανηρ ο εσχατος και γραφει αυτη βιβλιον αποστασιου και δωσει εις τας χειρας αυτης και εξαποστελει αυτην εκ της οικιας αυτου η αποθανη ο ανηρ ο εσχατος ος ελαβεν αυτην εαυτω γυναικα ου δυνησεται ο ανηρ ο προτερος ο εξαποστειλας αυτην επαναστρεψας λαβειν αυτην εαυτω γυναικα μετα το μιανθηναι αυτην οτι βδελυγμα εστιν εναντιον κυριου του θεου σου και ου μιανειτε την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν εν κληρω εαν δε τις λαβη γυναικα προσφατως ουκ εξελευσεται εις τον πολεμον και ουκ επιβληθησεται αυτω ουδεν πραγμα αθως εσται εν τη οικια αυτου ενιαυτον ενα ευφρανει την γυναικα αυτου ην ελαβεν ουκ ενεχυρασεις μυλον ουδε επιμυλιον οτι ψυχην ουτος ενεχυραζει εαν δε αλω ανθρωπος κλεπτων ψυχην των αδελφων αυτου των υιων ισραηλ και καταδυναστευσας αυτον αποδωται αποθανειται ο κλεπτης εκεινος και εξαρεις τον πονηρον εξ υμων αυτων προσεχε σεαυτον εν τη αψη της λεπρας φυλαξη σφοδρα ποιειν κατα παντα τον νομον ον εαν αναγγειλωσιν υμιν οι ιερεις οι λευιται ον τροπον εντεταλαμην υμιν φυλαξασθε ποιειν μνησθητι οσα εποιοησεν κυριος ο θεος σου τη μαριαμ εν τη οδω εκπορευομενων υμων εξ αιγυπτου εαν οφειλημα η εν τω πλησιον σου οφειλημα οτιουν ουκ εισελευση εις την οικιαν αυτου ενεχυρασαι το ενεχυρον εξω στηση και ο ανθρωπος ου το δανειον σου εστιν εν αυτω εξοισει σοι το ενεχυρον εξω εαν δε ο ανθρωπος πενηται ου κοιμηθηση εν τω ενεχυρω αυτου αποδοσει αποδωσεις το ενεχυρον αυτου περι δυσμας ηλιου και κοιμηθησεται εν τω ιματιω αυτου και ευλογησει σε και εσται σοι ελεημοσυνη εναντιον κυριου του θεου σου ουκ απαδικησεις μισθον πενητος και ενδεους εκ των αδελφων σου η εκ των προσηλυτων των εν ταις πολεσιν σου αυθημερον αποδωσεις τον μισθον αυτου ουκ επιδυσεται ο ηλιος επ αυτω οτι πενης εστιν και εν αυτω εχει την ελπιδα και ου καταβησεται κατα σου προς κυριον και εσται εν σοι αμαρτια ουκ αποθανουνται πατερες υπερ τεκνων και υιοι ουκ αποθανουνται υπερ πατερων εκαστος τη εαυτου αμαρτια αποθανειται ουκ εκκλινεις χρισιν προσηλυτου και ορφανου και χηρας και ουκ ενεχυρασεις ιματιον χηρας και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω και ελυτρωσατο σε κυριος ο θεος σου εκειθεν δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο εαν δε αμησης αμητον εν τω αγρω σου και επιλαθη δραγμα εν τω αγρω σου ουκ επαναστραψηση λαβειν αυτο τω πτωχω και τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα εσται ινα ευλογηση σε κυριος ο θεος σου εν πασι τοις εργοις των χειρων σου εαν δε ελαιαλογησης ουκ επαναστρεψεις καλαμησασθαι τα οπισω σου τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα εσται και μνησθηση οτι οικετης ησθα εν γη αιγυπτω δια τουτο εγω σοι εντελλομαι ποιειν το ρημα τουτο εαν δε γενηται αντιλογια ανα μεσον ανθρωπων και προσελθωσιν εις χρισιν και κρινωσιν και δικαιωσωσιν τον δικαιον και καταγνωσιν του ασεβους και εσται εαν αξιος η πληγων ο ασεβων και καθιεις αυτον εναντι των κριτων και μαστιγωσουσιν αυτον εναντιον αυτων κατα την ασεβειαν αυτου αριθμω τεσσαρακοντα μα-

στιγώσουσιν αυτον ου προσθησουσιν εαν δε προσθωσιν μαστιγωσαι αυτον υπερ ταυτας τας πληγας πλειους ασχημονησει ο αδελφος σου εναντιον σου ου φμώσεις βουν αλωωντα εαν δε κατοικωσιν αδελφοι επι το αυτο και αποθανη εις εξ αυτων σπερμα δε μη η αυτω ουκ εσται η γυνη του τεθνηκοτος εξω ανδρι μη εγγιζοντι ο αδελφος του ανδρος αυτης εισελευσεται προς αυτην και λημψεται αυτην εαυτω γυναικα και συνοικησει αυτη και εσται το παιδιον ο εαν τεκη κατασταθησεται εκ του ονοματος του τετελευτηκοτος και ουκ εξαλειφθησεται το ονομα αυτου εξ ισραηλ εαν δε μη βουληται ο ανθρωπος λαβειν την γυναικα του αδελφου αυτου και αναβησεται η γυνη επι την πυλην επι την γερουσιαν και ερει ου θελει ο αδελφος του ανδρος μου αναστησαι το ονομα του αδελφου αυτου εν ισραηλ ουκ ηθελησεν ο αδελφος του ανδρος μου και καλεσουσιν αυτον η γερουσια της πολεως αυτου και ερουσιν αυτω και στας ειπη ου βουλομαι λαβειν αυτην και προσελθουσα η γυνη του αδελφου αυτου εναντι της γερουσιας και υπολυσει το υποδημα αυτου το εν απο του ποδος αυτου και εμπτυσεται εις το προσωπον αυτου και αποκριθεις ερει ουτως ποιησουσιν τω ανθρωπω ος ουκ οικοδομησει τον οικον του αδελφου αυτου και κληθησεται το ονομα αυτου εν ισραηλ οικος του υπολυθεντος το υποδημα εαν δε μαχωνται ανθρωποι επι το αυτο ανθρωπος μετα του αδελφου αυτου και προσελθη γυνη ενος αυτων εξελεσθαι τον ανδρα αυτης εκ χειρος του τυπτοντος αυτον και εκτεινασα την χειρα επιλαβηται των διδυμων αυτου αποκοψεις την χειρα αυτης ου φεισεται ο οφθαλμος σου επ αυτη ουκ εσται εν τω μαρσιππω σου σταθμιον και σταθμιον μεγα η μικρον ουκ εσται εν τη οικια σου μετρον και μετρον μεγα η μικρον σταθμιον αληθινον και δικαιον εσται σοι και μετρον αληθινον και δικαιον εσται σοι ινα πολυμερος γενη επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω οτι βδελυγμα κυριω τω θεω σου πας ποιων ταυτα πας ποιων αδικον μνησθητι οσα εποιησεν σοι αμαληκ εν τη οδω εκπορευομενου σου εξ αιγυπτου πως αντεστη σοι εν τη οδω και εκοψεν σου την ουραγιαν τους κοπιωντας οπισω σου συ δε επεινας και εκοπιας και ουκ εφοβηθη τον θεον και εσται ηνικα εαν καταπαυση σε κυριος ο θεος σου απο παντων των εχθρων σου των κυκλω σου εν τη γη η κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω κατακληρονομησαι εξαλειψεις το ονομα αμαληκ εκ της υπο τον ουρανον και ου μη επιλαθη και εσται εαν εισελθης εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εν κληρω και κατακληρονομησης αυτην και κατοικησης επ αυτης και λημψη απο της απαρχης των καρπων της γης σου ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι και εμβάλεις εις καρταλλον και πορευση εις τον τοπον ον αν εκλεξηται κυριος ο θεος σου επικληθηναι το ονομα αυτου εκει και ελευση προς τον ιερεα ος εαν η εν ταις ημεραις εκειναις και ερεις προς αυτον αναγγελλω σημερον κυριω τω θεω μου οτι εισελθλυθα εις την γην ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν ημων δουναι ημιν και λημψεται ο ιερευς τον καρταλλον εκ των χειρων σου και ιθησει αυτον απεναντι του θυσιαστηριου κυριου του θεου σου και αποκριθησεται και ερεις εναντι κυριου του θεου σου συριαν απεβαλεν ο πατηρ μου και κατεβη εις αιγυπτον και παρωχησεν εκει εν αριθμω βραχει και εγενετο εκει εις εθνος μεγα και πληθος πολυ και μεγα και εκακωσαν ημας οι αιγυπτιοι και εταπεινωσαν ημας και επεθησαν ημιν εργα σκληρα και ανεβοησαμεν προς κυριον τον θεον των πατερων η-

μων και εισηκουσεν κυριος της φωνης ημων και ειδεν την ταπεινωσιν ημων και τον μοχθον ημων και τον θλιμμον ημων και εξηγαγεν ημας κυριος εξ αιγυπτου αυτος εν ισχυι μεγαλη και εν χειρι κραταια και εν βραχιονι αυτου τω υψηλω και εν οραμασιν μεγαλοις και εν σημειοις και εν τερασιν και εισηγαγεν ημας εις τον τοπον τουτον και εδωκεν ημιν την γην ταυτην γην ρεουσαν γαλα και μελι και νυν ιδου ενηνοχα την απαρχην των γεννηματων της γης ης εδωκας μοι κυριε γην ρεουσαν γαλα και μελι και αφησεις αυτα απεναντι κυριου του θεου σου και προσκυνησεις εκει εναντι κυριου του θεου σου και ευφρανθησιν εν πασιν τοις αγαθοις οις εδωκεν σοι κυριος ο θεος σου και τη οικια σου συ και ο λευιτης και ο προσηλυτος ο εν σοι εαν δε συντελεσης αποδεκατωσαι παν το επιδεκατον των γεννηματων της γης σου εν τω ετει τω τριτω το δευτερον επιδεκατον δωσεις τω λευιτη και τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα και φαγονται εν ταις πολεσιν σου και εμπλησθησονται και ερεις εναντιον κυριου του θεου σου εξεκαθαρα τα αγια εκ της οικιας μου και εδωκα αυτα τω λευιτη και τω προσηλυτω και τω ορφανω και τη χηρα κατα πασας τας εντολας ας ενετειλω μοι ου παρηλθον την εντολην σου και ουκ επελαθομην και ουκ εφαγον εν οδυνη μου απ αυτων ουκ εκαρπωσα απ αυτων εις ακαθαρτων ουκ εδωκα απ αυτων τω τεθνηκοτι υπηκουσα της φωνης κυριου του θεου μου εποιησα καθα ενετειλω μοι κατιδε εκ του οικου του αγιου σου εκ του ουρανου και ευλογησον τον λαον σου τον ισραηλ και την γην ην εδωκας αυτοις καθα ωμοσας τοις πατρασιν ημων δουναι ημιν γην ρεουσαν γαλα και μελι εν τη ημερα ταυτη κυριος ο θεος σου ενετειλατο σοι ποιησαι παντα τα δικαιωματα ταυτα και τα κριματα και φυλαξεσθε και ποιησετε αυτα εξ ολης της καρδιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων τον θεον ειλου σημερον ειναι σου θεον και πορευεσθαι εν ταις οδοις αυτου και φυλασσεσθαι τα δικαιωματα και τα κριματα αυτου και υπακουειν της φωνης αυτου και κυριος ειλατο σε σημερον γενεσθαι σε αυτω λαον περιουσιον καθαπερ ειπεν σοι φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου και ειναι σε υπερανω παντων των εθνων ως εποιησεν σε ονομαστον και καυχημα και δοξαστον ειναι σε λαον αγιον κυριω τω θεω σου καθως ελαλησεν και προσεταξεν μωυση και η γερουσια ισραηλ λεγων φυλασσεσθε πασας τας εντολας ταυτας οσας εγω εντελλομαι υμιν σημερον και εσται η αν ημερα διαβητε τον ιορδανην εις την γην ην κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι και στησεις σεαυτω λιθους μεγαλους και κονιασεις αυτους κονια και γραψεις επι των λιθων παντας τους λογους του νομου τουτου ως αν διαβητε τον ιορδανην ηνικα εαν εισελθητε εις την γην ην κυριος ο θεος των πατερων σου διδωσιν σοι γην ρεουσαν γαλα και μελι ον τροπον ειπεν κυριος ο θεος των πατερων σου σοι και εσται ως αν διαβητε τον ιορδανην στησετε τους λιθους τουτους ους εγω εντελλομαι σοι σημερον εν ορει γαιβαλ και κονιασεις αυτους κονια και οικοδομησεις εκει θυσιαστηριον κυριω τω θεω σου θυσιαστηριον εκ λιθων ουκ επιβαλεις επ αυτους σιδηρον λιθους ολοκληρους οικοδομησεις θυσιαστηριον κυριω τω θεω σου και ανοισεις επ αυτο ολοκαυτωματα κυριω τω θεω σου και θυσεις εκει θυσιαν σωτηριου κυριω τω θεω σου και φαγη και εμπλησθησιν και ευφρανθησιν εναντιον κυριου του θεου σου και γραψεις επι των λιθων παντα τον νομον τουτον σαφως σφοδρα και ελαλησεν μωυσης και οι ιερεις οι λευιται παντι ισραηλ λε-

γοντες σιωπα και ακουε ισραηλ εν τη ημερα ταυτη γεγονας εις λαον κυριω τω θεω σου και εισακουση της φωνης κυριου του θεου σου και ποιησεις πασας τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον και ενετειλατο μωυσης τω λαω εν τη ημερα εκεινη λεγων ουτοι στησονται ευλογειν τον λαον εν ορει γαριζιν διαβαντες τον ιορδανην συμεων λευι ιουδας ισσαχαρ ιωσηφ και βενιαμιν και ουτοι στησονται επι της καταρας εν ορει γαιβαλ ρουβην γαδ και ασηρ ζαβουλων δαν και νεφθαλι και αποκριθεντες οι λευιται ερουσιν παντι ισραηλ φωνη μεγαλη επικαταρατος ανθρωπος οστις ποιησει γλυπτον και χωνευτον βδελυγμα κυριω εργον χειρων τεχνιτου και θησει αυτο εν αποκρυφω και αποκριθεις πας ο λαος ερουσιν γενοιτο επικαταρατος ο ατιμαζων πατερα αυτου η μητερα αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ο μετατιθεις ορια του πλησιον και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ο πλανων τυφλον εν οδω και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ος αν εκκλινη κρισιν προσηλυτου και ορφανου και χηρας και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα γυναικος του πατρος αυτου οτι απεκαλυψεν συγκαλυμμα του πατρος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα παντος κτηνους και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα αδελφης εκ πατρος η εκ μητρος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα πενθερας αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ο κοιμωμενος μετα αδελφης γυναικος αυτου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ο τυπτων τον πλησιον αυτου δολω και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος ος αν λαβη δωρα παταξαι ψυχην αιματος αθωου και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο επικαταρατος πας ανθρωπος ος ουκ εμμενει εν πασιν τοις λογιοις του νομου τουτου του ποιησαι αυτους και ερουσιν πας ο λαος γενοιτο και εσται ως αν διαβητε τον ιορδανην εις την γην ην κυριος ο θεος υμων διδωσιν υμιν εαν ακοη εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων φυλασσειν και ποιειν πασας τας εντολας αυτου ας εγω εντελλομαι σοι σημερον και δωσει σε κυριος ο θεος σου υπερανω παντων των εθνων της γης και ηξουσιν επι σε πασαι αι ευλογiai αυται και ευρησουσιν σε εαν ακοη ακουσης της φωνης κυριου του θεου σου ευλογημενος συ εν πολει και ευλογημενος συ εν αγρω ευλογημενα τα εκγονα της κοιλιας σου και τα γεννηματα της γης σου τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου ευλογημεναι αι αποθηκαι σου και τα εγκαταλειμματα σου ευλογημενος συ εν τω εισπορευεσθαι σε και ευλογημενος συ εν τω εκπορευεσθαι σε παραδω κυριος ο θεος σου τους εχθρους σου τους ανθεστηκοτας σοι συντετριμμενους προ προσωπου σου οδω μια εξελευσονται προς σε και εν επτα οδοις φευξονται απο προσωπου σου αποστειλαι κυριος επι σε την ευλογιαν εν τοις ταμειοις σου και εν πασιν ου αν επιβαλης την χειρα σου επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι αναστησαι σε κυριος ο θεος σου εαυτω λαον αγιον ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου εαν εισακουσης της φωνης κυριου του θεου σου και πορευθης εν ταις οδοις αυτου και οψονται σε παντα τα εθνη της γης οτι το ονομα κυριου επικεκληται σοι και φοβηθησονται σε και πληθυνει σε κυριος ο θεος σου εις αγαθα επι τοις εκγονοις της κοιλιας σου και επι τοις γενημασιν της γης σου και επι τοις εκγονοις των κτηνων σου επι της γης

ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου δουναι σοι ανοιξαι σοι κυριος τον θησαυρον αυτου τον αγαθον τον ουρανον δουναι τον υετον τη γη σου επι καιρου αυτου ευλογησαι παντα τα εργα των χειρων σου και δανεις εθνεσιν πολλοις συ δε ου δανιη και αρξεις συ εθνων πολλων σου δε ουκ αρξουσιν καταστησαι σε κυριος ο θεος σου εις κεφαλην και μη εις ουραν και εση τοτε επανω και ουκ εση υποκατω εαν ακουσης των εντολων κυριου του θεου σου οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον φυλασσειν και ποιειν ου παραβηση απο παντων των λογων ων εγω εντελλομαι σοι σημερον δεξια ουδε αριστερα πορευεσθαι οπισω θεων ετερων λατρευειν αυτοις και εσται εαν μη εισακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσειν και ποιειν πασας τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον και ελευσονται επι σε πασαι αι καταραι αυται και καταλημψονται σε επικαταρατος συ εν πολει και επικαταρατος συ εν αγρω επικαταρατοι αι αποθηκαι σου και τα εγκαταλειμματα σου επικαταρατα τα εκγονα της κοιλιας σου και τα γεννηματα της γης σου τα βουκολια των βων σου και τα ποιμνια των προβατων σου επικαταρατος συ εν τω εκπορευεσθαι σε και επικαταρατος συ εν τω εισπορευεσθαι σε εξαποστελται κυριος σοι την ενδειαν και την εκλιμian και την αναλwsιν επι παντα ου αν επιβαλης την χειρα σου οσα εαν ποιησης εως αν εξολειθρευση σε και εως αν απολεση σε εν ταχει δια τα πονηρα επιτηδευματα σου διοτι εγκατελιπες με προσκολλησαι κυριος εις σε τον θανατον εως αν εξαναλwsη σε απο της γης εις ην συ εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην παταξαι σε κυριος απορια και πυρετω και ριγει και ερεθισμω και φονω και ανεμοφθoρια και τη ωχρα και καταδιwζονται σε εως αν απολεσωσιν σε και εσται σοι ο ουρανos ο υπερ κεφαλης σου χαλκους και η γη η υποκατω σου σιδηρα δωη κυριος τον υετον τη γη σου κονιορτον και χους εκ του ουρανου καταβησεται επι σε εως αν εκτριψη σε και εως αν απολεση σε δωη σε κυριος επικοπην εναντιον των εχθρων σου εν οδω μια εξελευση προς αυτους και εν επτα οδοις φευξη απο προσωπου αυτων και εση εν διασπορα εν πασαις ταις βασιλειαις της γης και εσονται οι νεκροι υμων καταβρωμα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και ουκ εσται ο αποσοβων παταξαι σε κυριος εν ελκει αιγυπτω εν ταις εδραις και ψωρα αγρια και κνηψη wστε μη δυνασθαι σε ιαθηναι παταξαι σε κυριος παραπληξια και αορασια και εκστασει διανοιας και εση ψηλαφων μεσημβριας wσει ψηλαφησαι ο τυφλος εν τω σκοτει και ουκ ευοδωσει τας οδους σου και εση τοτε αδικουμενος και διαρπαζομενος πασας τας ημερας και ουκ εσται σοι ο βοηθων γυναικα λημψη και ανηρ ετερος εξει αυτην οικιαν οικοδομησεις και ουκ οικησεις εν αυτη αμπελωνα φυτευσεις και ου τρυγησεις αυτον ο μοσχος σου εσφαγμενος εναντιον σου και ου φαγη εξ αυτου ο ονος σου ηρπασμενος απο σου και ουκ αποδοθησεται σοι τα προβατα σου δεδομενα τοις εχθροις σου και ουκ εσται σοι ο βοηθων οι υιοι σου και αι θυγατρες σου δεδομεναι εθνει ετερω και οι οφθαλμοι σου βλεψονται σφακελιζοντες εις αυτα και ουκ ισχυσει η χειρ σου τα εκφορια της γης σου και παντας τους πονους σου φαγεται εθνος ο ουκ επιστασαι και εση αδικουμενος και τεθραυσμενος πασας τας ημερας και εση παραπληκτος δια τα οραματα των οφθαλμων σου αβλεψη παταξαι σε κυριος εν ελκει πονηρω επι τα γονατα και επι τας κνημας wστε μη δυνασθαι σε ιαθηναι απο ιχνους των ποδων σου εως

της κορυφής σου απαγαγοί κυριος σε και τους αρχοντας σου ους εαν καταστησης επι σεαυτον εις εθνος ο ουκ επιστασαι συ και οι πατερες σου και λατρευσεις εκει θεοις ετεροις ξυλοις και λιθοις και εση εκει εν αιγιματι και παραβολη και διηγηματι εν πασιν τοις εθνεσιν εις ους αν απαγαγη σε κυριος εκει σπερμα πολυ εξοισεις εις το πεδιον και ολιγα εισοισεις οτι κατεδεται αυτα η ακρις αμπελωνα φυτευσεις και κατεργα και οινον ου πιεσαι ουδε ευφρανθησθ η εξ αυτου οτι καταφαγεται αυτα ο σκωληξ ελαιαι εσονται σοι εν πασι τοις οριοις σου και ελαιον ου χρηση οτι εκρυησεται η ελαια σου υιους και θυγατερας γεννησεις και ουκ εσονται σοι απελευσονται γαρ εν αιχμαλωσια παντα τα ξυλινα σου και τα γεννηματα της γης σου εξαναλωσει η ερυσιβη ο προσηλυτος ος εστιν εν σοι αναβησεται επι σε ανω ανω συ δε καταβηση κατω κατω ουτος δανειε σοι συ δε τουτω ου δανειεις ουτος εσται κεφαλη συ δε εση ουρα και ελευσονται επι σε πασαι αι καταραι αυται και καταδιωξονται σε και καταλημψονται σε εως αν εξολεθρευση σε και εως αν απολεση σε οτι ουκ εισηκουσας της φωνης κυριου του θεου σου φυλαξαι τα εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου οσα εντειλατο σοι και εσται εν σοι σημεια και τερατα και εν τω σπερματι σου εως του αιωνος ανθων ουκ ελατρευσας κυριω τω θεω σου εν ευφροσυνη και αγαθη καρδια δια το πληθος παντων και λατρευσεις τοις εχθροις σου ους επαποστελει κυριος επι σε εν λιμω και εν διψει και εν γυμνοτητι και εν εκλειψει παντων και επιθησει κλοιον σιδηρου εν τον τραχηλον σου εως αν εξολεθρευση σε επαξει κυριος επι σε εθνος μακροθεν απ εσχατου της γης ωσει ορμημα αετου εθνος ο ουκ ακουση της φωνης αυτου εθνος αναιδες προσωπω οστις ου θαυμασει προσωπον πρεσβυτου και νεον ουκ ελεησει και κατεδεται τα εκγονα των κτηνων σου και τα γεννηματα της γης σου ωστε μη καταλιπειν σοι σιτον οινον ελαιον τα βουκολια των βοων σου και τα ποιμνια των προβατων σου εως αν απολεση σε και εκτριψη σε εν πασαις ταις πολεσιν σου εως αν καθαιρεθωσιν τα τειχη σου τα υψηλα και τα οχυρα εφ οις συ πεποιθας επ αυτοις εν παση τη γη σου και θλιψει σε εν πασαις ταις πολεσιν σου αις εδωκεν σοι κυριος ο θεος σου και φαγη τα εκγονα της κοιλιας σου χρεα υιων σου και θυγατερων σου οσα εδωκεν σοι κυριος ο θεος σου εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η θλιψει σε ο εχθρος σου ο απαλος εν σοι και ο τρυφερος σφοδρα βασκανει τω οφθαλμω τον αδελφον και την γυναικα την εν τω κολπω αυτου και τα καταλελειμμενα τεκνα αν καταλειφθη ωστε δουναι ενι αυτων απο των σαρκων των τεκνων αυτου αν κατεστη δια το μη καταλειφθηναι αυτω μηθεν εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η αν θλιψωσιν σε οι εχθροι σου εν πασαις ταις πολεσιν σου και η απαλη εν υμιν και η τρυφερα σφοδρα ης ουχι πειραν ελαβεν ο πους αυτης βαινειν επι της γης δια την τρυφεροτητα και δια την απαλοτητα βασκανει τω οφθαλμω αυτης τον ανδρα αυτης τον εν τω κολπω αυτης και τον υιον και την θυγατερα αυτης και το χοριον αυτης το εξελθον δια των μηρων αυτης και το τεκνον ο αν τεκη καταφαγεται γαρ αυτα δια την ενδειαν παντων κρυψη εν τη στενοχωρια σου και εν τη θλιψει σου η θλιψει σε ο εχθρος σου εν πασαις ταις πολεσιν σου εαν μη εισακουσητε ποιειν παντα τα ρηματα του νομου τουτου τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω φοβεισθαι το ονομα το εντιμον και το θαυμαστον τουτο κυριον τον θεον σου και παραδοξασει

κυριος τας πληγας σου και τας πληγας του σπερματος σου πληγας μεγαλας και θαυμαστας και νοσους πονηρας και πιστας και επιστρεψει επι σε πασαν την οδυνην αιγυπτου την πονηραν ην διευλαβου απο προσωπου αυτων και κολληθησονται εν σοι και πασαν μαλακxian και πασαν πληγην την μη γεγραμμενην εν τω βιβλxιω του νομου τουτου επαξει κυριος επι σε εως αν εξολεθρευση σε και καταλειφθησεσθε εν αριθμω βραχει ανθ' ων οτι ητε ωσει τα αστρα του ουρανου τω πληθει οτι ουκ εισηκουσατε της φωνης κυριου του θεου υμων και εσται ον τροπον ευφρανθη κυριος εφ' υμιν ευ ποιησαι υμας και πληθυναι υμας ουτως ευφρανθησεται κυριος εφ' υμιν εξολεθρευσαι υμας και εξαρθησεσθε απο της γης εις ην υμεις εισπορευεσθε εκει κληρονομησαι αυτην και διασπερει σε κυριος ο θεος σου εις παντα τα εθνη απ' ακρου της γης εως ακρου της γης και δουλευσεις εκει θεοις ετεροις ξυλοις και λιθοις ους ουκ ηπιστω συ και οι πατερες σου αλλα και εν τοις εθνεσιν εκεινοις ουκ αναπαυσει σε ουδ' ου μη γενηται στασις τω ιχνει του ποδος σου και δωσει σοι κυριος εκει καρδιαν ανθυμουσαν και εκλειποντας οφθαλμους και τηκομενην ψυχην και εσται η ζωη σου κρεμαμενη απεναντι των οφθαλμων σου και φοβηθηση ημερας και νυκτος και ου πιστευσεις τη ζωη σου το πρωι ερεις πως αν γενοιτο εσπερα και το εσπερας ερεις πως αν γενοιτο πρωι απο του φοβου της καρδιας σου α φοβηθηση και απο των οραματων των οφθαλμων σου ων οψη και αποστρεψει σε κυριος εις αιγυπτον εν πλοιοις και εν τη οδω η ειπα ου προσθησεσθε ετι ιδειν αυτην και πραθησεσθε εκει τοις εχθροις υμων εις παιδας και παιδισκας και ουκ εσται ο κτωμενος ουτοι οι λογοι της διαθηκης ους ενετειλατο κυριος μωυση στησαι τοις υιοις ισραηλ εν γη μωαβ πλην της διαθηκης ης διεθετο αυτοις εν χωρηβ και εκαλεσεν μωυσης παντας τους υιους ισραηλ και ειπεν προς αυτους υμεις εωρακατε παντα οσα εποιησεν κυριος εν γη αιγυπτω ενωπιον υμων φαραω και τοις θεραπουσιν αυτου και παση τη γη αυτου τους πειρασμους τους μεγαλους ους εωρακασιν οι οφθαλμοι σου τα σημεια και τα τερατα τα μεγαλα εκεινα και ουκ εδωκεν κυριος ο θεος υμιν καρδιαν ειδεναι και οφθαλμους βλεπειν και ωτα ακουειν εως της ημερας ταυτης και ηγαγεν υμας τεσσαραχοντα ετη εν τη ερημω ουκ επαλαιωθη τα ιματια υμων και τα υποδηματα υμων ου κατετριβη απο των ποδων υμων αρτον ουκ εφαγετε οινον και σικερα ουκ επιετε ινα γνωτε οτι ουτος κυριος ο θεος υμων και ηλθετε εως του τοπου τουτου και εξηλθεν σμων βασιλευς εσεβων και ωγ βασιλευς της βασαν εις συναντησιν ημιν εν πολεμω και επαταξαμεν αυτους και ελαβομεν την γην αυτων και εδωκα αυτην εν κληρω τω ρουβην και τω γαδδι και τω ημισει φυλης μανασση και φυλαξεσθε ποιειν παντας τους λογους της διαθηκης ταυτης ινα συνητε παντα οσα ποιησετε υμεις εστηκατε παντες σημερον εναντιον κυριου του θεου υμων οι αρχιφυλοι υμων και η γερουσια υμων και οι κριται υμων και οι γραμματοεισαγωγεις υμων πας ανηρ ισραηλ αι γυναικες υμων και τα εκγονα υμων και ο προσηλυτος ο εν μεσω της παρεμβολης υμων απο ξυλοκοπου υμων και εως υδροφορου υμων παρελθειν εν τη διαθηκη κυριου του θεου σου και εν ταις αραις αυτου οσα κυριος ο θεος σου διατινεται προς σε σημερον ινα στηση σε αυτω εις λαον και αυτος εσται σου θεος ον τροπον ειπεν σοι και ον τροπον ωμοσεν τοις πατρασιν σου αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και ουχ' υμιν μονοις εγω διατινεται την

διαθήκην ταυτην και την αραν ταυτην αλλα και τοις ωδε ουσι μεθ
ημων σημερον εναντιον κυριου του θεου υμων και τοις μη ουσιν μεθ
ημων ωδε σημερον οτι υμεις οιδατε ως κατακησάμεν εν γη αιγυπτω
και παρηλθόμεν εν μεσω των εθνων ους παρηλθετε και ειδατε τα
βδελυγματα αυτων και τα ειδωλα αυτων ξυλον και λιθον αργυριον
και χρυσιον α εστιν παρ αυτοις μη τις εστιν εν υμιν ανηρ η γυνη η
πατρια η φυλη τινος η διανοια εξεκλινεν απο κυριου του θεου υμων
πορευεσθαι λατρευειν τοις θεοις των εθνων εκεινων μη τις εστιν εν
υμιν ριζα ανω φυουσα εν χολη και πικρια και εσται εαν ακουση τα
ρηματα της αρας ταυτης και επιφημισηται εν τη καρδια αυτου λεγων
οσια μοι γενοιτο οτι εν τη αποπλανησει της καρδιας μου πορευο-
μαι ινα μη συναπολεση ο αμαρτωλος τον αναμαρτητον ου μη θεληση
ο θεος ευιλατευσαι αυτω αλλ η τοτε εκκαυθησεται οργη κυριου και
ο ζηλος αυτου εν τω ανθρωπω εκεινω και κολληθησονται εν αυτω
πασαι αι αραι της διαθηκης ταυτης αι γεγραμμεναι εν τω βιβλιω του
νομου τουτου και εξαλειψει κυριος το ονομα αυτου εκ της υπο τον
ουρανον και διαστελει αυτον κυριος εις κακα εκ παντων των υιων
ισραηλ κατα πασας τας αρας της διαθηκης τας γεγραμμενας εν τω
βιβλιω του νομου τουτου και ερουσιν η γενεα η ετερα οι υιοι υμων οι
αναστησονται μεθ υμας και ο αλλοτριος ος αν ελθη εκ γης μακροθεν
και οφονται τας πληγας της γης εκεινης και τας νοσους αυτης ας
απεστειλεν κυριος επ αυτην θειον και αλα κατακακαυμενον πασα η
γη αυτης ου σπαρησεται ουδε ανατελει ουδε μη αναβη επ αυτην παν
χλωρον ωσπερ κατεστραφη σοδομα και γομορρα αδαμα και σεβωιμ
ας κατεστρεψεν κυριος εν θυμω και οργη και ερουσιν παντα τα εθνη
δια τι εποιησεν κυριος ουτως τη γη ταυτη τις ο θυμος της οργης ο
μεγας ουτος και ερουσιν οτι κατελιποσαν την διαθηκην κυριου του
θεου των πατερων αυτων α διεθετο τοις πατρασιν αυτων οτε εξη-
γαγεν αυτους εκ γης αιγυπτου και πορευθεντες ελατρευσαν θεοις
ετεροις και προσεκυνησαν αυτοις οισ ουκ ηπισταντο ουδε διενειμεν
αυτοις και ωργισθη θυμω κυριος επι την γην εκεινην επαγαγειν επ
αυτην κατα πασας τας καταρας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω του
νομου τουτου και εξηρεν αυτους κυριος απο της γης αυτων εν θυμω
και οργη και παροξυσμω μεγαλω σφοδρα και εξεβαλεν αυτους εις
γην ετεραν ωσει νυν τα κρυπτα κυριω τω θεω ημων τα δε φανερα
ημιν και τοις τεκνοις ημων εις τον αιωνα ποιειν παντα τα ρηματα του
νομου τουτου και εσται ως αν ελθωσιν επι σε παντα τα ρηματα ταυτα
η ευλογια και η καταρα ην εδωκα προ προσωπου σου και δεξη εις την
καρδιαν σου εν πασιν τοις εθνεσιν ου εαν σε διασκορπιση κυριος εκει
και επιστραφησιν επι κυριον τον θεον σου και υπακουση της φωνης
αυτου κατα παντα οσα εγω εντελλομαι σοι σημερον εξ ολης της καρ-
διας σου και εξ ολης της ψυχης σου και ιασεται κυριος τας αμαρτίας
σου και ελεησει σε και παλιν συναξει σε εκ παντων των εθνων εις
ους διεσκορπισεν σε κυριος εκει εαν η η διασπορα σου απ ακρου του
ουρανου εως ακρου του ουρανου εκειθεν συναξει σε κυριος ο θεος
σου και εκειθεν λημψεται σε κυριος ο θεος σου και εισαξει σε κυ-
ριος ο θεος σου εις την γην ην εκληρονομησαν οι πατερες σου και
κληρονομησεις αυτην και ευ σε ποιησει και πλεοναστον σε ποιησει
υπερ τους πατερας σου και περικαθαριει κυριος την καρδιαν σου και
την καρδιαν του σπερματος σου αγαπαν κυριον τον θεον σου εξ ολης

της καρδιας σου και εξ ὅλης της ψυχης σου ινα ζης συ και δωσει κυριος ο θεος σου τας αρας ταυτας επι τους εχθρους σου και επι τους μισουντας σε οι εδιωξαν σε και συ επιστραφηση και εισακουση της φωνης κυριου του θεου σου και ποιησεις τας εντολας αυτου οσας εγω εντελλομαι σοι σημερον και πολυωρησει σε κυριος ο θεος σου εν παντι εργω των χειρων σου εν τοις εκγονοις της κοιλιας σου και εν τοις γεννημασιν της γης σου και εν τοις εκγονοις των κτηνων σου οτι επιστρεψει κυριος ο θεος σου ευφρανθηναι επι σε εις αγαθα καθοτι ηυφρανθη επι τοις πατρασιν σου εαν εισακουσης της φωνης κυριου του θεου σου φυλασσεσθαι και ποιειν πασας τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα αυτου και τας κρισεις αυτου τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω του νομου τουτου εαν επιστραφης επι κυριον τον θεον σου εξ ὅλης της καρδιας σου και εξ ὅλης της ψυχης σου οτι η εντολη αυτη ην εγω εντελλομαι σοι σημερον ουχ υπερογκος εστιν ουδε μακρην απο σου ουκ εν τω ουρανῳ ανω εστιν λεγων τις αναβησεται ημιν εις τον ουρανον και λημψεται αυτην ημιν και ακουσαντες αυτην ποιησομεν ουδε περαν της θαλασσης εστιν λεγων τις διαπερασει ημιν εις το περαν της θαλασσης και λημψεται ημιν αυτην και ακουστην ημιν ποιησει αυτην και ποιησομεν εστιν σου εγγυς το ρημα σφοδρα εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου και εν ταις χερσιν σου αυτο ποιειν ιδου δεδωκα προ προσωπου σου σημερον την ζωην και τον θανατον το αγαθον και το κακον εαν εισακουσης τας εντολας κυριου του θεου σου ας εγω εντελλομαι σοι σημερον αγαπαν κυριον τον θεον σου πορευεσθαι εν πασαις ταις οδοις αυτου φυλασσεσθαι τα δικαιωματα αυτου και τας κρισεις αυτου και ζησεσθε και πολλοι εσεσθε και ευλογησει σε κυριος ο θεος σου εν παση τη γη εις ην εισπορευη εκει κληρονομησαι αυτην και εαν μεταστη η καρδια σου και μη εισακουσης και πλανηθεις προσκυνησης θεοις ετεροις και λατρευσης αυτοις αναγγελλω σοι σημερον οτι απωλεια απολεισθε και ου μη πολυημεροι γενησθε επι της γης ης κυριος ο θεος σου διδωσιν σοι εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην διαμαρτυρομαι υμιν σημερον τον τε ουρανον και την γην την ζωην και τον θανατον δεδωκα προ προσωπου υμων την ευλογιαν και την καταραν εκλεξαι την ζωην ινα ζης συ και το σπερμα σου αγαπαν κυριον τον θεον σου εισακουειν της φωνης αυτου και εχεσθαι αυτου οτι τουτο η ζωη σου και η μακροτης των ημερων σου κατοικειν σε επι της γης ης ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν σου αβρααμ και ισαακ και ιακωβ δουναι αυτοις και συνετελεσεν μωυσης λαλων παντας τους λογους τουτους προς παντας υιους ισραηλ και ειπεν προς αυτους εκατον και εικοσι ετων εγω ειμι σημερον ου δυνησομαι ετι εισπορευεσθαι και εκπορευεσθαι κυριος δε ειπεν προς με ου διαβηση τον ιορδανην τουτον κυριος ο θεος σου ο προπορευομενος προ προσωπου σου αυτος εξολεθρευσει τα εθνη ταυτα απο προσωπου σου και κατακληρονομησεις αυτους και ιησους ο προπορευομενος προ προσωπου σου καθα ελαλησεν κυριος και ποιησει κυριος αυτοις καθα εποιησεν σμων και ωγ τοις δυσι βασιλευσιν των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου και τη γη αυτων καθοτι εξωλεθρευσεν αυτους και παρεδωκεν αυτους κυριος υμιν και ποιησετε αυτοις καθοτι ενετειλαμην υμιν ανδριζου και ισχυε μη φοβου μηδε δειλια μηδε πτοηθης απο προσωπου αυτων οτι κυριος ο θεος σου ο προπορευομενος μεθ υμων εν υμιν ου μη σε ανη ουτε μη

σε εγκαταλιπη και εκαλεσεν μωυσης ιησουν και ειπεν αυτω εναντι παντος ισραηλ ανδριζου και ισχυε συ γαρ εισελευση προ προσωπου του λαου τουτου εις την γην ην ωμοσεν κυριος τοις πατρασιν ημων δουναι αυτοις και συ κατακληρονομησεις αυτην αυτοις και κυριος ο συμπορευομενος μετα σου ουκ ανησει σε ουδε μη εγκαταλιπη σε μη φοβου μηδε δειλια και εγραψεν μωυσης τα ρηματα του νομου τουτου εις βιβλιον και εδωκεν τοις ιερευσιν τοις υιοις λευι τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης κυριου και τοις πρεσβυτεροις των υιων ισραηλ και ενετειλατο αυτοις μωυσης εν τη ημερα εκεινη λεγων μετα επτα ετη εν καιρω ενιαυτου αφεσεως εν εορτη σκηνοπηγιας εν τω συμπορευεσθαι παντα ισραηλ οφθηναι ενωπιον κυριου του θεου σου εν τω τοπω ω αν εκλεξηται κυριος αναγνωσεσθε τον νομον τουτον εναντιον παντος ισραηλ εις τα ωτα αυτων εκκλησιασας τον λαον τους ανδρας και τας γυναικας και τα εκγονα και τον προσηλυτον τον εν ταις πολεσιν υμων ινα ακουσωσιν και ινα μαθωσιν φοβεισθαι κυριον τον θεον υμων και ακουσονται ποιειν παντας τους λογους του νομου τουτου και οι υιοι αυτων οι ουκ οιδασιν ακουσονται και μαθησονται φοβεισθαι κυριον τον θεον υμων πασας τας ημερας οσας αυτοι ζωσιν επι της γης εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην και ειπεν κυριος προς μωυσην ιδου ηγγικασιν αι ημεραι του θανατου σου καλεσον ιησουν και στητε παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και εντελουμαι αυτω και επορευθη μωυσης και ιησους εις την σκηνην του μαρτυριου και εστησαν παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και κατεβη κυριος εν νεφελη και εστη παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και εστη ο στυλος της νεφελης παρα τας θυρας της σκηνης και ειπεν κυριος προς μωυσην ιδου συ κοιμα μετα των πατερων σου και αναστας ο λαος ουτος εκπορνευσει οπισω θεων αλλοτριων της γης εις ην ουτος εισπορευεται εκει εις αυτην και εγκαταλειψουσιν με και διασχεδασουσιν την διαθηκην μου ην διεθεμην αυτοις και οργισθησομαι θυμω εις αυτους εν τη ημερα εκεινη και καταλειψω αυτους και αποστρεψω το προσωπον μου απ αυτων και εσται καταβρωμα και ευρησουσιν αυτον καχα πολλα και θλιψεις και ερει εν τη ημερα εκεινη διоти ουκ εστιν κυριος ο θεος μου εν εμοι ευροσαν με τα καχα εγω δε αποστροφή αποστρεψω το προσωπον μου απ αυτων εν τη ημερα εκεινη δια πασας τας καχιας ας εποιησαν οτι επεστρεψαν επι θεους αλλοτριους και νυν γραψατε τα ρηματα της ωδης ταυτης και διδαξετε αυτην τους υιους ισραηλ και εμβαλειτε αυτην εις το στομα αυτων ινα γενηται μοι η ωδη αυτη εις μαρτυριον εν υιοις ισραηλ εισαξω γαρ αυτους εις την γην την αγαθην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων δουναι αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι και φαγονται και εμπλησθεντες κορησουσιν και επιστραφησονται επι θεους αλλοτριους και λατρευσουσιν αυτοις και παροξυνουσιν με και διασχεδασουσιν την διαθηκην μου και αντικαταστησεται η ωδη αυτη κατα προσωπον μαρτυρουσα ου γαρ μη επιλησθη απο στοματος αυτων και απο στοματος του σπερματος αυτων εγω γαρ οίδα την πονηριαν αυτων οσα ποιουσιν ωδε σημερον προ του εισαγαγειν με αυτους εις την γην την αγαθην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων και εγραψεν μωυσης την ωδην ταυτην εν εκεινη τη ημερα και εδιδαξεν αυτην τους υιους ισραηλ και ενετειλατο μωυσης ιησοι και ειπεν αυτω ανδριζου και ισχυε συ γαρ εισαξεις τους υιους ισραηλ εις την γην

ην ωμοσεν κυριος αυτοις και αυτος εσται μετα σου ηνικα δε συνε-
τελεσεν μωυσης γραφων παντας τους λογους του νομου τουτου εις
βιβλιον εως εις τελος και ενετειλατο τοις λευιταις τοις αιρουσιν την
κιβωτον της διαθηκης κυριου λεγων λαβοντες το βιβλιον του νομου
τουτου θησετε αυτο εκ πλαγιων της κιβωτου της διαθηκης κυριου
του θεου υμων και εσται εκει εν σοι εις μαρτυριον οτι εγω επισταμαι
τον ερεθισμον σου και τον τραχηλον σου τον σκληρον ετι γαρ εμου
ζωντος μεθ υμων σημερον παραπικραινοντες ητε τα προς τον θεον
πως ουχι και εσχατον του θανατου μου εκκλησιασατε προς με τους
φυλαρχους υμων και τους πρεσβυτερους υμων και τους κριτας υμων
και τους γραμματσεισαγωγεις υμων ινα λαλησω εις τα ωτα αυτων πα-
ντας τους λογους τουτους και διαμαρτυρωμαι αυτοις τον τε ουρανον
και την γην οίδα γαρ οτι εσχατον της τελευτης μου ανομια ανομησε-
τε και εκκλινετε εκ της οδου ης ενετειλαμην υμιν και συναντησεται
υμιν τα κακα εσχατον των ημερων οτι ποιησετε το πονηρον εναντιον
κυριου παροργισαι αυτον εν τοις εργοις των χειρων υμων και ελαλη-
σεν μωυσης εις τα ωτα πασης εκκλησιας ισραηλ τα ρηματα της ωδης
ταυτης εως εις τελος προσεχε ουρανε και λαλησω και ακουετω γη
ρηματα εκ στοματος μου προσδοκασθω ως υετος το αποφθεγμα μου
και καταβητω ως δροσος τα ρηματα μου ωσει ομβρος επ αγρωστιν και
ωσει νιφετος επι χορτον οτι ονομα κυριου εκαλεσα δοτε μεγαλωσυ-
νην τω θεω ημων θεος αληθινα τα εργα αυτου και πασαι αι οδοι αυτου
κρισεις θεος πιστος και ουκ εστιν αδικια δικαιος και οσιος κυριος η-
μαρτοσαν ουκ αυτω τεκνα μωμητα γενεα σχολια και διεστραμμενη
ταυτα κυριω ανταποδιδετε ουτω λαος μωρος και ουχι σοφος ουκ αυ-
τος ουτος σου πατηρ εκτησατο σε και εποησεν σε και εκτισεν σε
μνησθητε ημερας αιωνος συνετε ετη γενεας γενεων επερωτησον τον
πατερα σου και αναγγελοι σοι τους πρεσβυτερους σου και ερουσιν
σοι οτε διεμεριζεν ο υψιστος εθνη ως διεσπειρεν υιους αδαμ εστησεν
ορια εθνων κατα αριθμον αγγελων θεου και εγεννηθη μερις κυριου
λαος αυτου ιακωβ σχοινισμα κληρονομιας αυτου ισραηλ αυταρχησεν
αυτον εν γη ερημω εν διψει καυματος εν ανυδρω εκυκλωσεν αυτον
και επαιδευσεν αυτον και διεφυλαξεν αυτον ως κοραν οφθαλμου ως
αετος σκεπασαι νοσσιαν αυτου και επι τοις νεοσσοις αυτου επεποθη-
σεν διεις τας πτερυγας αυτου εδεξατο αυτους και ανελαβεν αυτους
επι των μεταφρενων αυτου κυριος μονος ηγεν αυτους και ουκ ην μετ
αυτων θεος αλλοτριος ανεβιβασεν αυτους επι την ισχυν της γης εψω-
μισεν αυτους γεννηματα αγρων εθηλασαν μελι εκ πετρας και ελαιον
εκ στερεας πετρας βουτυρον βοων και γαλα προβατων μετα στεατος
αρνων και κριων υιων ταυρων και τραγων μετα στεατος νεφρων πυ-
ρου και αιμα σταφυλης επιον οινον και εφαγεν ιακωβ και ενεπλησθη
και απελαχτισεν ο ηγαπημενος ελιπανθη επαχυνθη επλατυνθη και ε-
γκατελιπεν θεον τον ποιησαντα αυτον και απεστη απο θεου σωτηρος
αυτου παρωξυναν με επ αλλοτριους εν βδελυγμασιν αυτων εξεπικρα-
ναν με εθυσαν δαιμονιοις και ου θεω θεοις οις ουκ ηδειςαν καινοι
προσφατοι ηκασιν ους ουκ ηδειςαν οι πατερες αυτων θεον τον γεν-
νησαντα σε εγκατελιπες και επελαθου θεου του τρεφοντος σε και
ειδεν κυριος και εζηλωσεν και παρωξυνθη δι οργην υιων αυτου και
θυγατερων και ειπεν αποστρεψω το προσωπον μου απ αυτων και δει-
ξω τι εσται αυτοις επ εσχατων οτι γενεα εξεστραμμενη εστιν υιοι οις

ουκ εστιν πιστις εν αυτοις αυτοι παρεζηλωσαν με επ ου θεω παρωργισαν με εν τοις ειδωλοις αυτων καγω παραζηλωσω αυτους επ ουκ εθνηι επ εθνηι ασυνετω παροργιω αυτους οτι πυρ εκκεκαυται εκ του θυμου μου καυθησεται εως αδου κατω καταφαγεται γην και τα γενηματα αυτης φλεξει θεμελια ορειων συναξω εις αυτους κακα και τα βελη μου συντελεσω εις αυτους τηκομενοι λιμω και βρωσει ορνεων και οπισθοτονος ανιατος οδοντας θηριων αποστελω εις αυτους μετα θυμου συροντων επι γης εξωθεν ατεκνωσει αυτους μαχαιρα και εκ των ταμειων φοβος νεανισκος συν παρθενω θηλαζων μετα καθεστηκοτος πρεσβυτου ειπα διασπερω αυτους παυσω δη εξ ανθρωπων το μνημοσυνον αυτων ει μη δι οργην εχθρων ινα μη μακροχρονισωσιν και ινα μη συνεπιθωνται οι υπεναντιοι μη ειπωσιν η χειρ ημων η υψηλη και ουχι κυριος εποιοησεν ταυτα παντα οτι εθνος απολωλεκος βουλην εστιν και ουκ εστιν εν αυτοις επιστημη ουκ εφρονησαν συνιεναι ταυτα καταδεξασθωσαν εις τον επιοντα χρονον πως διωζεται εις χιλιους και δυο μετακινήσουσιν μυριαδας ει μη ο θεος απεδοτο αυτους και κυριος παρεδωκεν αυτους οτι ουκ εστιν ως ο θεος ημων οι θεοι αυτων οι δε εχθροι ημων ανοητοι εκ γαρ αμπελου σοδομων η αμπελος αυτων και η κληματις αυτων εκ γομορρας η σταφυλη αυτων σταφυλη χολης βοτρυς πικριας αυτοις θυμος δρακοντων ο οινος αυτων και θυμος ασπιδων ανιατος ουκ ιδου ταυτα συνηκται παρ εμοι και εσφραγισται εν τοις θησαυροις μου εν ημερα εκδικησεως ανταποδωσω εν καιρω οταν σφαλh ο πους αυτων οτι εγγυς ημερα απωλειας αυτων και παρεστιν ετοιμα υμιν οτι κρινει κυριος τον λαον αυτου και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται ειδεν γαρ παραλελυμενους αυτους και εκλελειπotas εν επαγωγη και παρειμενους και ειπεν κυριος που εισιν οι θεοι αυτων εφ οις επεποιθεισαν επ αυτοις ων το στεαρ των θυσιων αυτων ησθιετε και επινετε τον οινον των σπονδων αυτων αναστητωσαν και βοηθησάτωσαν υμιν και γεννηθητωσαν υμιν σκεπασται ιδετε ιδετε οτι εγω ειμι και ουκ εστιν θεος πλην εμου εγω αποκτενω και ζην ποιησω παταξω καγω ιασομαι και ουκ εστιν ος εξελειται εκ των χειρων μου οτι αρω εις τον ουρανον την χειρα μου και ομουμεν τη δεξια μου και ερω ζω εγω εις τον αιωνα οτι παροξυνω ως αστραπην την μαχαιραν μου και ανθεζεται κριματος η χειρ μου και ανταποδωσω δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν με ανταποδωσω μεθυσω τα βελη μου αφ αιματος και η μαχαιρα μου καταφαγεται κρεα αφ αιματος τραυματιων και αιχμαλωσιας απο κεφαλhς αρχοντων εχθρων ευφρανθητε ουρανοι αμα αυτω και προσκυνησάτωσαν αυτω παντες υιοι θεου ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου και ενισχυσάτωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου οτι το αιμα των υιων αυτου εκδικαται και εκδικησει και ανταποδωσει δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν ανταποδωσει και εκκαθαριει κυριος την γην του λαου αυτου και εγραψεν μωυσης την ωδην ταυτην εν εκεινη τη ημερα και εδιδάξεν αυτην τους υιους ισραηλ και εισηλθεν μωυσης και ελαλησεν παντας τους λογους του νομου τουτου εις τα ωτα του λαου αυτος και ιησους ο του ναυη και συνετελεσεν μωυσης λαλων παντι ισραηλ και ειπεν προς αυτους προσεχετε τη καρδια επι παντας τους λογους τουτους ους εγω διαμαρτυρομαι υμιν σημερον α εντελεισθε τοις υιοις υμων φυλασσειν και ποιειν παντας τους λογους του νομου τουτου οτι ουχι λογος κενος ουτος υμιν οτι αυτη η ζωη υμων και ενεκεν του λο-

γού τουτου μακροήμερευσετε επι της γης εις ην υμεις διαβαινετε τον ιορδανην εκει κληρονομησαι αυτην και ελαλησεν κυριος προς μωυσην εν τη ημερα ταυτη λεγων αναβηθι εις το ορος το αβαραν τουτο ορος ναβαυ ο εστιν εν γη μωαβ κατα προσωπον ιεριχω και ιδε την γην χαναν ην εγω διδωμι τοις υιοις ισραηλ εις κατασχεσιν και τελευτα εν τω ορει εις ο αναβαινεις εκει και προστεθιτι προς τον λαον σου ον τροπον απειθανεν ααρων ο αδελφος σου εν ωρ τω ορει και προσεθεθη προς τον λαον αυτου διοτι ηπειθησατε τω ρηματι μου εν τοις υιοις ισραηλ επι του υδατος αντιλογιας καδης εν τη ερημω σιν διοτι ουχ ηγιασατε με εν τοις υιοις ισραηλ οτι απεναντι οψη την γην και εκει ουκ εισελευση και αυτη η ευλογια ην ευλογησεν μωυσης ανθρωπος του θεου τους υιους ισραηλ προ της τελευτης αυτου και ειπεν κυριος εκ σινα ηκει και επεφανεν εκ σιερ ημιν και κατεσπευσεν εξ ορους φαραν συν μυριασιν καδης εκ δεξιων αυτου αγγελοι μετ αυτου και εφεισατο του λαου αυτου και παντες οι ηγιασμενοι υπο τας χειρας σου και ουτοι υπο σε εισιν και εδεξατο απο των λογων αυτου νομον ον ενετειλατο ημιν μωυσης κληρονομιαν συναγωγαις ιακωβ και εσται εν τω ηγαπημενω αρχων συναχθεντων αρχοντων λαων αμα φυλαις ισραηλ ζητω ρουβην και μη αποθανετω και εστω πολυς εν αριθμω και αυτη ιουδα εισακουσον κυριε φωνης ιουδα και εις τον λαον αυτου εισελθοισαν αι χειρες αυτου διακρινουσιν αυτω και βοηθος εκ των εχθρων αυτου εση και τω λευι ειπεν δοτε λευι δηλους αυτου και αληθειαν αυτου τω ανδρι τω οσιω ον επειρασαν αυτον εν πειρα ελοιδορησαν αυτον επι υδατος αντιλογιας ο λεγων τω πατρι και τη μητρι ουχ εορακα σε και τους αδελφους αυτου ουκ επεγνω και τους υιους αυτου απεγνω εφυλαξεν τα λογια σου και την διαθηκην σου διετηρησεν δηλωσουσιν τα δικαιωματα σου τω ιακωβ και τον νομον σου τω ισραηλ επιθησουσιν θυμιαμα εν οργη σου δια παντος επι το θυσιαστηριον σου ευλογησον κυριε την ισχυν αυτου και τα εργα των χειρων αυτου δεξα καταξον οσφυν εχθρων επανεστηκοτων αυτω και οι μισουντες αυτον μη αναστητωσαν και τω βενιαμιν ειπεν ηγαπημενος υπο κυριου κατασκηνωσει πεποιθως και ο θεος σκιαζει επ αυτω πασας τας ημερας και ανα μεσον των ωμων αυτου κατεπαυσεν και τω ιωσηφ ειπεν απ ευλογιας κυριου η γη αυτου απο ωρων ουρανου και δροσου και απο αβυσσων πηγων κατωθεν και καθ ωραν γεννηματων ηλιου τροπων και απο συνοδων μηνων και απο κορυφης ορεων αρχης και απο κορυφης βουνων αεναν και καθ ωραν γης πληρωσεως και τα δεκτα τω οφθεντι εν τω βατω ελθοισαν επι κεφαλην ιωσηφ και επι κορυφης δοξασθεις εν αδελφοις πρωτοτοκος ταυρου το καλλος αυτου κερατα μονοκερωτος τα κερατα αυτου εν αυτοις εθνη κερατιει αμα εως επ ακρου γης αυται μυριαδες εφραιμ και αυται χιλιαδες μανασση και τω ζαβουλων ειπεν ευφρανθητι ζαβουλων εν εξοδια σου και ισσαχαρ εν τοις σκηνωμασιν αυτου εθνη εξολειθρευουσιν και επικαλεσεσθε εκει και θυσετε θυσιαν δικαιοσυνης οτι πλουτος θαλασσης ιηλασει σε και εμπορια παραλιον κατοικουντων και τω γαδ ειπεν ευλογημενος εμπλατυνων γαδ ως λεων ανεπαυσατο συντριψας βραχιονα και αρχοντα και ειδεν απαρχην αυτου οτι εκει εμερισθη γη αρχοντων συνηγμενων αμα αρχηγους λαων δικαιοσυνην κυριος εποιησεν και χρισιν αυτου μετα ισραηλ και τω δαν ειπεν δαν σχυμνος λεοντος και εκπηδησεται εκ του βασαν και τω νεφθαλι ειπεν νεφθαλι

πλησμονη δεκτων και εμπλησθητω ευλογιαν παρα κυριου θαλασσαν και λιβα κληρονομησει και τω ασηρ ειπεν ευλογητος απο τεκνων ασηρ και εσται δεκτος τοις αδελφοις αυτου βαψει εν ελαιω τον ποδα αυτου σιδηρος και χαλκος το υποδημα αυτου εσται και ως αι ημεραι σου η ισχυς σου ουκ εστιν ωσπερ ο θεος του ηγαπημενου ο επιβαινων επι τον ουρανον βοηθος σου και ο μεγαλοπρεπης του στερεωματος και σχεπασις θεου αρχης και υπο ισχυν βραχιονων αενawn και εκβαλει απο προσωπου σου εχθρον λεγων απολοιо και κατασκηνωσει ισραηλ πεποιθως μονος επι γης ιακωβ επι σιτω και οινω και ο ουρανός αυτω συννεφης δροσω μακαριος συ ισραηλ τις ομοιος σοι λαος σωζομενος υπο κυριου υπερασπει ο βοηθος σου και η μαχαира καυχημα σου και ψευσονται σε οι εχθροι σου και συ επι τον τραχηλον αυτων επιβηση και ανεβη μωυσης απο αραβωθ μωαβ επι το ορος ναβαυ επι κορυφην φασγα η εστιν επι προσωπου ιεριχω και εδειξεν αυτω κυριος πασαν την γην γαλααδ εως δαν και πασαν την γην νεφθαλι και πασαν την γην εφραιμ και μανασση και πασαν την γην ιουδα εως της θαλασσης της εσχατης και την ερημον και τα περιχωρα ιεριχω πολιν φοινικων εως σηγγωρ και ειπεν κυριος προς μωυσην αυτη η γη ην ωμοσα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ λεγων τω σπερματι υμων δωσω αυτην και εδειξα αυτην τοις οφθαλμοις σου και εκει ουκ εισελευση και ετελευτησεν μωυσης οικετης κυριου εν γη μωαβ δια ρηματος κυριου και εθαψαν αυτον εν γαι εν γη μωαβ εγγυς οικου φογγωρ και ουκ οιδεν ουδεις την ταφην αυτου εως της ημερας ταυτης μωυσης δε ην εκατον και εικοσι ετων εν τω τελευταν αυτον ουκ ημαυρωθησαν οι οφθαλμοι αυτου ουδε εφθαρησαν τα χελυνια αυτου και εκλαυσαν οι υιοι ισραηλ τον μωυσην εν αραβωθ μωαβ επι του ιορδανου κατα ιεριχω τριακοντα ημερας και συνετελεσθησαν αι ημεραι πενθους κλαυθμου μωυση και ιησους υιος ναυη ενεπλησθη πνευματος συνεσεως επεθηκεν γαρ μωυσης τας χειρας αυτου επ αυτον και εισηκουσαν αυτου οι υιοι ισραηλ και εποιησαν καθοτι ενετειλατο κυριος τω μωυση και ουκ ανεστη ετι προφητης εν ισραηλ ως μωυσης ον εγνω κυριος αυτον προσωπον κατα προσωπον εν πασι τοις σημειοις και τερασιν ον απεστειλεν αυτον κυριος ποιησαι αυτα εν γη αιγυπτω φαראω και τοις θεραπουσιν αυτου και παση τη γη αυτου τα θαυμασια τα μεγαλα και την χειρα την χρатаian α εποιησεν μωυσης εναντι παντος ισραηλ

και εγενετο μετα την τελευτην μωυση ειπεν κυριος τω ιησοι υιω ναυη τω υπουργω μωυση λεγων μωυσης ο θεραπων μου τετελευτηκεν νυν ουν αναστας διαβηθι τον ιορδανην συ και πας ο λαος ουτος εις την γην ην εγω διδωμι αυτοις πας ο τοπος εφ ον αν επιβητε τω ιχνει των ποδων υμων υμιν δωσω αυτον ον τροπον ειρηκα τω μωυση την ερημον και τον αντιλιβανον εως του ποταμου του μεγαλου ποταμου ευφρατου και εως της θαλασσης της εσχατης αφ ηλιου δυσμων εσται τα ορια υμων ουκ αντιστησεται ανθρωπος κατενωπιον υμων πασας τας ημερας της ζωης σου και ωσπερ ημην μετα μωυση ουτως εσομαι και μετα σου και ουκ εγκαταλειψω σε ουδε υπεροψομαι σε ισχυε και ανδριζου συ γαρ αποδιαστελεις τω λαω τουτω την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν υμων δουναι αυτοις ισχυε ουν και ανδριζου φυλασσεσθαι και ποιειν καθοτι ενετειλατο σοι μωυσης ο παις μου και ουκ εκκλινεις απ αυτων εις δεξια ουδε εις αριστερα ινα συνης εν πασιν οις εαν πρασσης και ουκ αποστησεται η βιβλος του νομου τουτου εκ

του στοματος σου και μελετησεις εν αυτω ημερας και νυκτος ινα συνης ποιειν παντα τα γεγραμμενα τοτε ευοδωθητη και ευοδωσεις τας οδους σου και τοτε συνησεις ιδου εντεταλμαι σοι ισχυε και ανδριζου μη δειλιασης μηδε φοβηθης οτι μετα σου κυριος ο θεος σου εις παντα ου εαν πορευη και ενετειλατο ιησους τοις γραμματευσιν του λαου λεγων εισελθατε κατα μεσον της παρεμβολης του λαου και εντειλασθε τω λαω λεγοντες ετοιμαζεσθε επισιτισμον οτι ετι τρεις ημεραι και υμεις διαβαινετε τον ιορδανην τουτον εισελθοντες κατασχειν την γην ην κυριος ο θεος των πατερων υμων διδωσιν υμιν και τω ρουβην και τω γαδ και τω ημισει φυλης μανασση ειπεν ιησους μνησθητε το ρημα κυριου ο ενετειλατο υμιν μωυσης ο παις κυριου λεγων κυριος ο θεος υμων κατεπαυσεν υμας και εδωκεν υμιν την γην ταυτην αι γυναικες υμων και τα παιδια υμων και τα κτηνη υμων κατοικειτωσαν εν τη γη η εδωκεν υμιν υμεις δε διαβησεσθε ευζωνοι προτεροι των αδελφων υμων πας ο ισχυων και συμμαχησετε αυτοις εως αν καταπαυση κυριος ο θεος υμων τους αδελφους υμων ωσπερ και υμας και κληρονομησωσιν και ουτοι την γην ην κυριος ο θεος ημων διδωσιν αυτοις και απελευσεσθε εκαστος εις την κληρονομιαν αυτου ην εδωκεν υμιν μωυσης εις το περαν του ιορδανου απ ανατολων ηλιου και αποκριθεντες τω ιησοι ειπαν παντα οσα αν εντειλη ημιν ποιησομεν και εις παντα τοπον ου εαν αποστειλης ημας πορευσομεθα κατα παντα οσα ηκουσαμεν μωυση ακουσομεθα σου πλην εστω κυριος ο θεος ημων μετα σου ον τροπον ην μετα μωυση ο δε ανθρωπος ος εαν απειθηση σοι και οστις μη ακουση των ρηματων σου καθοτι αν αυτω εντειλη αποθανετω αλλα ισχυε και ανδριζου και απεστειλεν ιησους υιος ναυη εκ σαττιν δυο νεανισκους κατασκοπευσαι λεγων αναβητε και ιδετε την γην και την ιεριχω και πορευθεντες εισηλθουσιν οι δυο νεανισκοι εις ιεριχω και εισηλθουσιν εις οικιαν γυναικος πορνης η ονομα ρααβ και κατελυσαν εκει και απηγγελη τω βασιλει ιεριχω λεγοντες εισπεπορευνται ωδε ανδρες των υιων ισραηλ κατασκοπευσαι την γην και απεστειλεν ο βασιλευς ιεριχω και ειπεν προς ρααβ λεγων εξαγαγε τους ανδρας τους εισπεπορευμενους εις την οικιαν σου την νυκτα κατασκοπευσαι γαρ την γην ηκασιν και λαβουσα η γυνη τους ανδρας εκρυψεν αυτους και ειπεν αυτοις λεγουσα εισελθουσιν προς με οι ανδρες ως δε η πυλη εκλειετο εν τω σκοτει και οι ανδρες εξηλθον ουκ επισταμαι που πεπορευνται καταδιωξατε οπισω αυτων ει καταλημψεσθε αυτους αυτη δε ανεβιβασεν αυτους επι το δωμα και εκρυψεν αυτους εν τη λινοκαλαμη τη εστοιβασμενη αυτη επι του δωματος και οι ανδρες κατεδιωξαν οπισω αυτων οδον την επι του ιορδανου επι τας διαβασεις και η πυλη εκλεισθη και εγενετο ως εξηλθουσιν οι διωκοντες οπισω αυτων και αυτοι δε πριν η κοιμηθηται αυτους και αυτη ανεβη επι το δωμα προς αυτους και ειπεν προς αυτους επισταμαι οτι δεδωκεν υμιν κυριος την γην επιπετωκεν γαρ ο φοβος υμων εφ ημας ακηκοαμεν γαρ οτι κατεξηρανεν κυριος ο θεος την ερυθραν θαλασσαν απο προσωπου υμων οτε εξεπορευεσθε εκ γης αιγυπτου και οσα εποιησεν τοις δυσι βασιλευσιν των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου τω σην και ωγ ους εξωλεθρευσατε αυτους και ακουσαντες ημεις εξεστημεν τη καρδια ημων και ουκ εστη ετι πνευμα εν ουδενι ημων απο προσωπου υμων οτι κυριος ο θεος υμων θεος εν ουρανω ανω και επι της γης κατω και νυν ομοσατε μοι

κυριον τον θεον οτι ποιω υμιν ελεος και ποιησετε και υμεις ελεος εν τω οικω του πατρος μου και ζωγησετε τον οικον του πατρος μου και την μητερα μου και τους αδελφους μου και παντα τον οικον μου και παντα οσα εστιν αυτοις και εξελεισθε την ψυχην μου εκ θανατου και ειπαν αυτη οι ανδρες η ψυχη ημων ανθ υμων εις θανατον και αυτη ειπεν ως αν παραδω κυριος υμιν την πολιν ποιησετε εις εμε ελεος και αληθειαν και κατεχαλασεν αυτους δια της θυριδος και ειπεν αυτοις εις την ορεινην απελθετε μη συναντησωσιν υμιν οι καταδιωκοντες και κρυβησεσθε εκει τρεις ημερας εως αν αποστρεψωσιν οι καταδιωκοντες οπισω υμων και μετα ταυτα απελευσεσθε εις την οδον υμων και ειπαν οι ανδρες προς αυτην αιθωι εσμεν τω ορκω σου τουτω ιδου ημεις εισπορευομεθα εις μερος της πολεως και ιθησεις το σημειον το σπαρτιον το κοκκινον τουτο εκδησεις εις την θυριδα διης κατεβιβασας ημας δι αυτης τον δε πατερα σου και την μητερα σου και τους αδελφους σου και παντα τον οικον του πατρος σου συναξεις προς σεαυτην εις την οικιαν σου και εσται πας ος αν εξελιθη την θυραν της οικιας σου εξω ενοχος εαυτω εσται ημεις δε αιθωι τω ορκω σου τουτω και οσοι εαν γενωνται μετα σου εν τη οικια σου ημεις ενοχοι εσομεθα εαν δε τις ημας αδικηση η και αποκαλυψη τους λογους ημων τουτους εσομεθα αιθωι τω ορκω σου τουτω και ειπεν αυτοις κατα το ρημα υμων ουτως εστω και εξαπεστειλεν αυτους και επορευθησαν και ηλθουσιν εις την ορεινην και κατεμειναν εκει τρεις ημερας και εξεζητησαν οι καταδιωκοντες πασας τας οδους και ουχ ευροσαν και υπεστρεψαν οι δυο νεανισκοι και κατεβησαν εκ του ορους και διεβησαν προς ιησουν υιον ναυη και διηγησαντο αυτω παντα τα συμβεβηκοτα αυτοις και ειπαν προς ιησουν οτι παρεδωκεν κυριος πασαν την γην εν χειρι ημων και κατεπτηχεν πας ο κατοικων την γην εκεινην αφ ημων και ωρθησεν ιησους το πρωι και απηραν εκ σαττιν και ηλθουσιν εως του ιορδανου και κατελυσαν εκει προ του διαβηναι και εγενετο μετα τρεις ημερας διηλθον οι γραμματεις δια της παρεμβολης και ενετειλαντο τω λαω λεγοντες οταν ιδητε την κιβωτον της διαθηκης κυριου του θεου ημων και τους ιερεις ημων και τους λευιτας αιροντας αυτην απαρειτε απο των τοπων υμων και πορευεσθε οπισω αυτης αλλα μαχραν εστω ανα μεσον υμων και εκεινης οσον δισχιλιους πηχεις στησεσθε μη προσεγγισητε αυτην εν επιστησθε την οδον ην πορευεσθε αυτην ου γαρ πεπορευεσθε την οδον απ εχθες και τριτης ημερας και ειπεν ιησους τω λαω αγνισασθε εις αυριον οτι αυριον ποιησει εν υμιν κυριος θαυμαστα και ειπεν ιησους τοις ιερεισιν αρατε την κιβωτον της διαθηκης κυριου και προπορευεσθε του λαου και ηραν οι ιερεις την κιβωτον της διαθηκης κυριου και επορευοντο εμπροσθεν του λαου και ειπεν κυριος προς ιησουν εν τη ημερα ταυτη αρχομαι υψωσαι σε κατενωπιον παντων υιων ισραηλ ινα γνωσιν καθοτι ημην μετα μωυση ουτως εσομαι και μετα σου και νυν εντειλαι τοις ιερεισιν τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης λεγων ως αν εισελθητε επι μερους του υδατος του ιορδανου και εν τω ιορδανη στησεσθε και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ προσαγαγετε ωδε και ακουσατε το ρημα κυριου του θεου ημων εν τουτω γνωσεσθε οτι θεος ζων εν υμιν και ολεθρευων ολεθρευσει απο προσωπου ημων τον χαναναιον και τον χετταιον και τον φερεζαιον και τον ευαιον και τον αμορραιον και τον γεργεσαιον και τον ιεβουσαιον ιδου η κιβωτος

διαθήκης κυρίου πασης της γης διαβαινει τον ιορδανην προχειρισασθε υμιν δωδεκα ανδρας απο των υιων ισραηλ ενα αφ εκαστης φυλης και εσται ως αν καταπαυσωσιν οι ποδες των ιερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθήκης κυρίου πασης της γης εν τω υδατι του ιορδανου το υδωρ του ιορδανου εκλειψει το δε υδωρ το καταβαινον στησεται και απηρεν ο λαος εκ των σκηνωματων αυτων διαβηναι τον ιορδανην οι δε ιερεις ηροσαν την κιβωτον της διαθήκης κυρίου προτεροι του λαου ως δε εισεπορευοντο οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθήκης επι τον ιορδανην και οι ποδες των ιερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθήκης κυρίου εβαφησαν εις μερος του υδατος του ιορδανου ο δε ιορδανης πληρου καθ' ολην την κρηπιδα αυτου ωσει ημεραι θερισμου πυρων και εστη τα υδατα τα καταβαινοντα ανωθεν εστη πηγμα εν αφεστηκος μακραν σφοδρα σφοδρως εως μερους καριαθιαριμ το δε καταβαινον κατεβη εις την θαλασσαν αραβα θαλασσαν αλος εως εις το τελος εξελιπεν και ο λαος εισηκει απεναντι ιεριχω και εστησαν οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθήκης κυρίου επι ξηρας εν μεσου του ιορδανου και παντες οι υιοι ισραηλ διεβαινον δια ξηρας εως συνετελεσεν πας ο λαος διαβαινων τον ιορδανην και ειπεν κυριος τω ιησοι λεγων παραλαβων ανδρας απο του λαου ενα αφ εκαστης φυλης συνταξον αυτοις λεγων ανελεσθε εκ μεσου του ιορδανου ετοιμους δωδεκα λιθους και τουτους διακομισαντες αμα υμιν αυτοις θετε αυτους εν τη στρατοπεδεια υμων ου εαν παρεμβαλητε εκει την νυχτα και ανακαλεσαμενος ιησους δωδεκα ανδρας των ενδοξων απο των υιων ισραηλ ενα αφ εκαστης φυλης ειπεν αυτοις προσαγαγετε εμπροσθεν μου προ προσωπου κυριου εις μεσον του ιορδανου και ανελομενος εκειθεν εκαστος λιθον αρατω επι των ωμων αυτου κατα τον αριθμον των δωδεκα φυλων του ισραηλ ινα υπαρχωσιν υμιν ουτοι εις σημειον χειμενον δια παντος ινα οταν ερωτα σε ο υιος σου αυριον λεγων τι εισιν οι λιθοι ουτοι υμιν και συ δηλωσεις τω υιω σου λεγων οτι εξελιπεν ο ιορδανης ποταμος απο προσωπου κιβωτου διαθήκης κυρίου πασης της γης ως διεβαινεν αυτον και εσονται οι λιθοι ουτοι υμιν μνημοσυνον τοις υιοις ισραηλ εως του αιωνος και εποιησαν ουτως οι υιοι ισραηλ καθοτι ενετειλατο κυριος τω ιησοι και λαβοντες δωδεκα λιθους εκ μεσου του ιορδανου καθαπερ συνεταξεν κυριος τω ιησοι εν τη συντελεια της διαβασεως των υιων ισραηλ και διεκομισαν αμα εαυτοις εις την παρεμβολην και απεθηκαν εκει εστησεν δε ιησους και αλλους δωδεκα λιθους εν αυτω τω ιορδανη εν τω γενομενω τοπω υπο τους ποδας των ιερεων των αιροντων την κιβωτον της διαθήκης κυριου και εισιν εκει εως της σημερον ημερας εισηκεισαν δε οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθήκης εν τω ιορδανη εως ου συνετελεσεν ιησους παντα α ενετειλατο κυριος αναγγειλαι τω λαω και εσπευσεν ο λαος και διεβησαν και εγενετο ως συνετελεσεν πας ο λαος διαβηναι και διεβη η κιβωτος της διαθήκης κυριου και οι λιθοι εμπροσθεν αυτων και διεβησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και οι ημισεις φυλης μανασση διεσχευασμενοι εμπροσθεν των υιων ισραηλ καθαπερ ενετειλατο αυτοις μωυσης τετρακισμυριοι ευζωνοι εις μαχην διεβησαν εναντιον κυριου εις πολεμον προς την ιεριχω πολιν εν εκεινη τη ημερα ηυξησεν κυριος τον ιησουν εναντιον παντος του γενους ισραηλ και εφοβουντο αυτον ωσπερ μωυσην οσον χρονον εξη

και ειπεν κυριος τω ιησοι λεγων εντειλαι τοις ιερευσιν τοις αιρουσιν την κιβωτον της διαθηκης του μαρτυριου κυριου εκβηναι εκ του ιορδανου και ενετειλατο ιησους τοις ιερευσιν λεγων εκβητε εκ του ιορδανου και εγενετο ως εξεβησαν οι ιερεις οι αιροντες την κιβωτον της διαθηκης κυριου εκ του ιορδανου και εθηκαν τους ποδας επι της γης ωρμησεν το υδωρ του ιορδανου κατα χωραν και επορευετο καθα εχθες και τριτην ημεραν δι ολης της κρηπιδος και ο λαος ανεβη εκ του ιορδανου δεκατη του μηνος του πρωτου και κατεστρατοπεδευσαν οι υιοι ισραηλ εν γαλγαλοις κατα μερος το προς ηλιου ανατολας απο της ιεριχω και τους δωδεκα λιθους τουτους ους ελαβεν εκ του ιορδανου εστησεν ιησους εν γαλγαλοις λεγων οταν ερωτωσιν υμας οι υιοι υμων λεγοντες τι εισιν οι λιθοι ουτοι αναγγειλατε τοις υιοις υμων οτι επι ξηρας διεβη ισραηλ τον ιορδανην αποξηραναντος κυριου του θεου ημων το υδωρ του ιορδανου εκ του εμπροσθεν αυτων μεχρι ου διεβησαν καθαπερ εποιησεν κυριος ο θεος ημων την ερυθραν θαλασσαν ην απεξηρανεν κυριος ο θεος ημων εμπροσθεν ημων εως παρηλθομεν οπως γνωσιν παντα τα εθνη της γης οτι η δυναμις του κυριου ισχυρα εστιν και ινα υμεις σεβησθε κυριον τον θεον υμων εν παντι χρονω και εγενετο ως ηκουσαν οι βασιλεις των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου και οι βασιλεις της φοινικης οι παρα την θαλασσαν οτι απεξηρανεν κυριος ο θεος τον ιορδανην ποταμον εκ των εμπροσθεν των υιων ισραηλ εν τω διαβαινειν αυτους και ετακhsαν αυτων αι διανοιαι και κατεπλαγησαν και ουκ ην εν αυτοις φρονησις ουδεμια απο προσωπου των υιων ισραηλ υπο δε τουτον τον καιρον ειπεν κυριος τω ιησοι ποιησον σεαυτω μαχαιρας πετρινας εκ πετρας ακροτομου και καθισας περιετεμε τους υιους ισραηλ και εποιησεν ιησους μαχαιρας πετρινας ακροτομους και περιετεμεν τους υιους ισραηλ επι του καλουμενου τοπου βουνος των ακροβυστιων ον δε τροπον περιεκαθαρεν ιησους τους υιους ισραηλ οσοι ποτε εγενοντο εν τη οδω και οσοι ποτε απεριτμητοι ησαν των εξεληλυθωτων εξ αιγυπτου παντας τουτους περιετεμεν ιησους τεσσαρακοντα γαρ και δυο ετη ανεστραπτai ισραηλ εν τη ερημω τη μαδβαριτιδι διο απεριτμητοι ησαν οι πλειστοι αυτων των μαχιμων των εξεληλυθωτων εκ γης αιγυπτου οι απειθησαντες των εντολων του θεου οis και διωρισεν μη ιδειν αυτους την γην ην ωμοσεν κυριος τοis πατρasiν αυτων δουναι ημιν γην ρεουσαν γαλα και μελι αντι δε τουτων αντικατεστησεν τους υιους αυτων ους ιησους περιετεμεν δια το αυτους γεγενησθαι κατα την οδον απεριτμητους περιτμηθεντες δε ησυχιαν ειχον αυτοι καθημενοι εν τη παρεμβολη εως υγιασθησαν και ειπεν κυριος τω ιησοι υιω ναυη εν τη σημερον ημερα αφειλον τον ονειδισμον αιγυπτου αφ υμων και εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου γαλγαλα και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πασχα τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος απο εσπερας επι δυσμων ιεριχω εν τω περαν του ιορδανου εν τω πεδιω και εφαγosan απο του σιτου της γης αζυμα και νεα εν ταυτη τη ημερα εξελιπεν το μαννα μετα το βεβρωκεναι αυτους εκ του σιτου της γης και ουκετι υπηρχεν τοις υιοις ισραηλ μαννα εκαρπισαντο δε την χωραν των φοινικων εν τω ενιαυτω εκεινω και εγενετο ως ην ιησους εν ιεριχω και αναβλεψας τοis οφθαλμοis ειδεν ανθρωπον εστηκοτα εναντιον αυτου και η ρομφαia εσπασμενη εν τη χειρι αυτου και προσελθων ιησους ειπεν αυτω ημετερος ει η των υπεναντιων ο δε ειπεν αυτω εγω αρχι-

στρατηγος δυναμεως κυριου νυνι παραγεγονα και ιησους επεσεν επι προσωπον επι την γην και ειπεν αυτω δεσποτα τι προστασσεις τω σω οικετη και λεγει ο αρχιστρατηγος κυριου προς ιησουν λυσαι το υποδημα εκ των ποδων σου ο γαρ τοπος εφ ω συ εστηκας αγιος εστιν και ιερικω συγκεκλεισμενη και ωχυρωμενη και ουθεις εξεπορευετο εξ αυτης ουδε εισεπορευετο και ειπεν κυριος προς ιησουν ιδου εγω παραδιδωμι υποχειριον σου την ιερικω και τον βασιλεα αυτης τον εν αυτη δυνατους οντας εν ισχυι συ δε περιστησον αυτη τους μαχιμους κυκλω και εσται ως αν σαλπισητε τη σαλπιγγι ανακραγετω πας ο λαος αμα και ανακραγοντων αυτων πεσειται αυτοματα τα τειχη της πολεως και εισελευσεται πας ο λαος ορμησας εκαστος κατα προσωπον εις την πολιν και εισηλθεν ιησους ο του ναυη προς τους ιερεις και ειπεν αυτοις λεγων παραγγειλατε τω λαω περιελθειν και κυκλωσαι την πολιν και οι μαχιμοι παραπορευεσθωσαν ενωπλισμενοι εναντιον κυριου και επτα ιερεις εχοντες επτα σαλπιγγας ιερας παρελθετωσαν ωσαυτως εναντιον του κυριου και σημαινετωσαν ευτονως και η κιβωτος της διαθηκης κυριου επακολουθειτω οι δε μαχιμοι εμπροσθεν παραπορευεσθωσαν και οι ιερεις οι ουραγοντες οπισω της κιβωτου της διαθηκης κυριου πορευομενοι και σαλπιζοντες τω δε λαω ενετειλατο ιησους λεγων μη βοατε μηδε ακουσατω μηθεις υμων την φωνην εως αν ημεραν αυτος διαγγειλη αναβοησαι και τοτε αναβοησετε και περιελθουσα η κιβωτος της διαθηκης του θεου την πολιν ευθεως απηλθεν εις την παρεμβολην και εκοιμηθη εκει και τη ημερα τη δευτερα ανεστη ιησους το πρωι και ηραν οι ιερεις την κιβωτον της διαθηκης κυριου και οι επτα ιερεις οι φεροντες τας σαλπιγγας τας επτα προεπορευοντο εναντιον κυριου και μετα ταυτα εισεπορευοντο οι μαχιμοι και ο λοιπος οχλος οπισθε της κιβωτου της διαθηκης κυριου και οι ιερεις εσαλπισαν ταις σαλπιγγι και ο λοιπος οχλος απας περιεκυκλωσε την πολιν εγγυθεν και απηλθεν παλιν εις την παρεμβολην ουτως εποιει επι εξ ημερας και τη ημερα τη εβδομη ανεστησαν ορθρου και περιηλθουσαν την πολιν εξακισ και τη περιοδω τη εβδομη εσαλπισαν οι ιερεις και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ κεκραξατε παρεδωκεν γαρ κυριος υμιν την πολιν και εσται η πολις αναθεμα αυτη και παντα οσα εστιν εν αυτη κυριω σαβανθ πλην ρααβ την πορνην περιποιησασθε αυτην και οσα εστιν εν τω οικω αυτης αλλα υμεις φυλαξασθε σφοδρα απο του αναθεματος μηποτε ενθυμηθεντες υμεις αυτοι λαβητε απο του αναθεματος και ποιησητε την παρεμβολην των υιων ισραηλ αναθεμα και εκτριψητε ημας και παν αργυριον η χρυσιον η χαλκος η σιδηρος αγιον εσται τω κυριω εις θησαυρον κυριου εισενεχθησεται και εσαλπισαν ταις σαλπιγγιν οι ιερεις ως δε ηκουσεν ο λαος την φωνην των σαλπιγγων ηλαλαξεν πας ο λαος αμα αλαλαγμω μεγαλω και ισχυρω και επεσεν απαν το τειχος κυκλω και ανεβη πας ο λαος εις την πολιν και ανεθεματισεν αυτην ιησους και οσα ην εν τη πολει απο ανδρος και εως γυναικος απο νεανισκου και εως πρεσβυτου και εως μοσχου και υποζυγιου εν στοματι ρομφαιας και τοις δυσιν νεανισκοις τοις κατασκοπευσασιν ειπεν ιησους εισελθατε εις την οικιαν της γυναικος και εξαγαγετε αυτην εκειθεν και οσα εστιν αυτη και εισηλθον οι δυο νεανισκοι οι κατασκοπευσαντες την πολιν εις την οικιαν της γυναικος και εξηγαγosan ρααβ την πορνην και τον πατερα αυτης και την μητερα αυτης και τους αδελφους αυτης και παντα οσα ην αυτη

και πασαν την συγγενειαν αυτης και κατεστησαν αυτην εξω της παρεμβολης ισραηλ και η πολις ενεπρησθη εμπυρισμω συν πασιν τοις εν αυτη πλην αργυριου και χρυσιου και χαλκου και σιδηρου εδωκαν εις ιθησαυρον κυριου εισενεχθηναι και ρααβ την πορνην και παντα τον οικον τον πατρικον αυτης εξωγρησεν ιησους και κατωκησεν εν τω ισραηλ εως της σημερον ημερας διοτι εκρυψεν τους κατασκοπευσαντας ους απεστειλεν ιησους κατασκοπευσαι την ιεριχω και ωρκισεν ιησους εν τη ημερα εκεινη εναντιον κυριου λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος οικοδομησει την πολιν εκεινην εν τω πρωτοτοκω αυτου θεμελιωσει αυτην και εν τω ελαχιστω αυτου επιστησει τας πυλας αυτης και ουτως εποιησεν οζαν ο εκ βαιθλ εν τω αβιρων τω πρωτοτοκω εθεμελιωσεν αυτην και εν τω ελαχιστω διασωθεντι επεστησεν τας πυλας αυτης και ην κυριος μετα ιησου και ην το ονομα αυτου κατα πασαν την γην και επλημμελησαν οι υιοι ισραηλ πλημμελειαν μεγαλην και ενοσφισαντο απο του αναθεματος και ελαβεν αχαρ υιος χαρμι υιου ζαμβρι υιου ζαρα εκ της φυλης ιουδα απο του αναθεματος και εθυμωθη οργη κυριος τοις υιοις ισραηλ και απεστειλεν ιησους ανδρας εις γαι η εστιν κατα βαιθλ λεγων κατασκεψασθε την γαι και ανεβησαν οι ανδρες και κατεσκεψαντο την γαι και ανεστρεψαν προς ιησουν και ειπαν προς αυτον μη αναβητω πας ο λαος αλλ ως δισχιλιοι η τρισχιλιοι ανδρες αναβητωσαν και εκπολιορκησατωσαν την πολιν μη αναγαγης εκει τον λαον παντα ολιγοι γαρ εισιν και ανεβησαν ωσει τρισχιλιοι ανδρες και εφυγον απο προσωπου των ανδρων γαι και απεκτειναν απ αυτων ανδρες γαι εις τριακοντα και εξ ανδρας και κατεδιωξαν αυτους απο της πυλης και συνετριψαν αυτους επι του καταφερους και επτοθη η καρδια του λαου και εγενετο ωσπερ υδωρ και διερρηξεν ιησους τα ματια αυτου και επεσεν ιησους επι την γην επι προσωπον εναντιον κυριου εως εσπερας αυτος και οι πρεσβυτεροι ισραηλ και επεβαλοντο χουν επι τας κεφαλας αυτων και ειπεν ιησους δεομαι κυριε ινα τι διεβιβασεν ο παις σου τον λαον τουτον τον ιορδανην παραδουναι αυτον τω αμορραιω απολεσαι ημας και ει κατεμειναμεν και κατωκισθημεν παρα τον ιορδανην και τι ερω επει μετεβαλεν ισραηλ αυχενα απεναντι του εχθρου αυτου και ακουσας ο χαναναιος και παντες οι κατοικουντες την γην περικυκλωσουσιν ημας και εκτριψουσιν ημας απο της γης και τι ποιησεις το ονομα σου το μεγα και ειπεν κυριος προς ιησουν αναστηθι ινα τι τουτο συ πεπτωκας επι προσωπον σου ημαρτηκεν ο λαος και παρεβη την διαθηκην ην διεθεμην προς αυτους και κλειψαντες απο του αναθεματος ενεβαλον εις τα σκευη αυτων ου μη δυνωνται οι υιοι ισραηλ υποστηναι κατα προσωπον των εχθρων αυτων αυχενα επιστρεψουσιν εναντι των εχθρων αυτων οτι εγενηθησαν αναθεμα ου προσθησω ετι εινα μεθ υμων εαν μη εξαρητε το αναθεμα εξ υμων αυτων αναστας αγιασον τον λαον και ειπον αγιασθηναι εις αυριον ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ το αναθεμα εν υμιν εστιν ου δυνησεσθε αντιστηναι απεναντι των εχθρων υμων εως αν εξαρητε το αναθεμα εξ υμων και συναχθησεσθε παντες το πρωι κατα φυλας και εσται η φυλη ην αν δειξη κυριος προσαξετε κατα δημους και τον δημον ον εαν δειξη κυριος προσαξετε κατ ανδρα και ος αν ενδειχθη κατακαυθησεται εν πυρι και παντα οσα εστιν αυτω οτι παρεβη την διαθηκην κυριου και εποιησεν ανομημα εν ισραηλ και ωρθησεν ιησους και προσηγαγεν τον λαον

κατα φυλας και ενεδειχθη η φυλη ιουδα και προσηχθη κατα δημους και ενεδειχθη δημοσ ο ζαφαι και προσηχθη κατα ανδρα και ενεδειχθη αχαρ υιος ζαμβρι υιου ζαρα και ειπεν ιησους τω αχαρ δος δοξαν σημερον τω κυριω θεω ισραηλ και δος την εξομολογησιν και αναγγειλον μοι τι εποιησας και μη κρυψης απ εμου και απεκριθη αχαρ τω ιησοι και ειπεν αληθως ημαρτον εναντιον κυριου θεου ισραηλ ουτως και ουτως εποιησα ειδον εν τη προνομη ψιλην ποικιλην καλην και διακοσια διδραχμα αργυριου και γλωσσαν μιαν χρυσην πεντηκοντα διδραχμων και ενθυμηθεις αυτων ελαβον και ιδου αυτα εγκεκρυπται εν τη γη εν τη σκηνη μου και το αργυριον κεκρυπται υποκατω αυτων και απεστειλεν ιησους αγγελους και εδραμον εις την σκηνην εις την παρεμβολην και ταυτα ην εγκεκρυμμενα εις την σκηνην και το αργυριον υποκατω αυτων και εξηνεγκαν αυτα εκ της σκηνης και ηνεγκαν προς ιησουν και τους πρεσβυτερους ισραηλ και εθηκαν αυτα εναντι κυριου και ελαβεν ιησους τον αχαρ υιον ζαρα και ανηγαγεν αυτον εις φαραγγα αχωρ και τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου και τους μοσχους αυτου και τα υποζυγια αυτου και παντα τα προβατα αυτου και την σκηνην αυτου και παντα τα υπαρχοντα αυτου και πας ο λαος μετ αυτου και ανηγαγεν αυτους εις εμεκαχωρ και ειπεν ιησους τω αχαρ τι ωλεθρευσας ημας εξολεθρευσαι σε κυριος καθα και σημερον και ελιθοβολησαν αυτον λιθοις πας ισραηλ και επεστησαν αυτω σωρον λιθων μεγαν και επαυσατο κυριος του θυμου της οργης δια τουτο επωνομασεν αυτο εμεκαχωρ εως της ημερας ταυτης και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης μηδε δειλιασης λαβε μετα σου τους ανδρας παντας τους πολεμιστας και αναστας αναβηθι εις γαι ιδου δεδωκα εις τας χειρας σου τον βασιλεα γαι και την γην αυτου και ποιησεις την γαι ον τροπον εποιησας την ιεριχω και τον βασιλεα αυτης και την προνομην των κτηνων προνομευσεις σεαυτω καταστησον δε σεαυτω ενεδρα τη πολει εις τα οπισω και ανεστη ιησους και πας ο λαος ο πολεμιστης ωστε αναβηθαι εις γαι επελεξεν δε ιησους τριακοντα χιλιαδας ανδρων δυνατους εν ισχυι και απεστειλεν αυτους νυκτος και ενετειλατο αυτοις λεγων υμεις ενεδρευσατε οπισω της πολεως μη μακραν γινεσθε απο της πολεως και εσεσθε παντες ετοιμοι και εγω και παντες οι μετ εμου προσαζομεν προς την πολιν και εσται ως αν εξελθωσιν οι κατοικουντες γαι εις συναντησιν ημιν καθαπερ και πρωην και φευξομεθα απο προσωπου αυτων και ως αν εξελθωσιν οπισω ημων αποσπασομεν αυτους απο της πολεως και ερουσιν φευγουσιν ουτοι απο προσωπου ημων ον τροπον και εμπροσθεν υμεις δε εξαναστησεσθε εκ της ενεδρας και πορευεσθε εις την πολιν κατα το ρημα τουτο ποιησετε ιδου εντεταλμαι υμιν και απεστειλεν αυτους ιησους και επορευθησαν εις την ενεδραν και ενεκαθισαν ανα μεσον βαιθηλ και ανα μεσον γαι απο θαλασσης της γαι και ορθρισας ιησους το πρωι επεσκεψατο τον λαον και ανεβησαν αυτος και οι πρεσβυτεροι κατα προσωπον του λαου επι γαι και πας ο λαος ο πολεμιστης μετ αυτου ανεβησαν και πορευομενοι ηλθον εξ εναντιας της πολεως απ ανατολων και τα ενεδρα της πολεως απο θαλασσης και εγενετο ως ειδεν βασιλευς γαι εσπευσεν και εξηλθεν εις συναντησιν αυτοις επ ευθειας εις τον πολεμον αυτος και πας ο λαος ο μετ αυτου και αυτος ουκ ηδει οτι ενεδρα αυτω εστιν οπισω της πολεως και ειδεν και ανεχωρησεν ιησους και ισραηλ απο προσωπου

αυτων και κατεδιωξαν οπισω των υιων ισραηλ και αυτοι απεστησαν απο της πολεως ου κατελειφθη ουθεις εν τη γαι ος ου κατεδιωξεν οπισω ισραηλ και κατελιπον την πολιν ανεωγμενην και κατεδιωξαν οπισω ισραηλ και ειπεν κυριος προς ιησουν εκτεινον την χειρα σου εν τω γαισω τω εν τη χειρι σου επι την πολιν εις γαρ τας χειρας σου παραδεδωκα αυτην και τα ενεδρα εξαναστησονται εν ταχει εκ του τοπου αυτων και εξετεινεν ιησους την χειρα αυτου τον γαισον επι την πολιν και τα ενεδρα εξανεστησαν εν ταχει εκ του τοπου αυτων και εξηλθουσιν οτε εξετεινεν την χειρα και ηλθουσιν επι την πολιν και κατελαβοντο αυτην και σπευσαντες ενεπρησαν την πολιν εν πυρι και περιβλεψαντες οι κατοικοι γαι εις τα οπισω αυτων και εθεωρουν καπνον αναβαινοντα εκ της πολεως εις τον ουρανον και ουκετι ειχον που φυγωσιν ωδε η ωδε και ιησους και πας ισραηλ ειδον οτι ελαβον τα ενεδρα την πολιν και οτι ανεβη ο καπνος της πολεως εις τον ουρανον και μεταβαλομενοι επαταξαν τους ανδρας της γαι και ουτοι εξηλθουσιν εκ της πολεως εις συναντησιν και εγενηθησαν ανα μεσον της παρεμβολης ουτοι εντευθεν και ουτοι εντευθεν και επαταξαν εως του μη καταλειφθηναι αυτων σεσωσμενον και διαπεφευγοτα και τον βασιλεα της γαι συνελαβον ζωντα και προσηγαγον αυτον προς ιησουν και ως επαυσαντο οι υιοι ισραηλ αποκτενοντες παντας τους εν τη γαι τους εν τοις πεδιοις και εν τω ορει επι της καταβασεως ου κατεδιωξαν αυτους απ αυτης εις τελος και απεστρεψεν ιησους εις γαι και επαταξεν αυτην εν στοματι ρομφαιας και εγενηθησαν οι πεσοντες εν τη ημερα εκεινη απο ανδρος και εως γυναικος δωδεκα χιλιαδες παντας τους κατοικουντας γαι πλην των κτηνων και των σκυλων των εν τη πολει παντα α επρονομευσαν οι υιοι ισραηλ κατα προσταγμα κυριου ον τροπον συνεταξεν κυριος τω ιησοι και ενεπυρισεν ιησους την πολιν εν πυρι χωμα αιχμητον εις τον αιωνα εθηκεν αυτην εως της ημερας ταυτης και τον βασιλεα της γαι εκρεμασεν επι ξυλου διδυμου και ην επι του ξυλου εως εσπερας και επιδυνοντος του ηλιου συνεταξεν ιησους και καθειλουσιν αυτου το σωμα απο του ξυλου και ερριψαν αυτον εις τον βοθρον και επεστησαν αυτω σωρον λιθων εως της ημερας ταυτης ως δ ηκουσαν οι βασιλεις των αμορραιων οι εν τω περαν του ιορδανου οι εν τη ορεινη και οι εν τη πεδινη και οι εν παση τη παραλια της θαλασσης της μεγαλης και οι προς τω αντιλιβανω και οι χετταιοι και οι χαναναιοι και οι φερεζαιοι και οι ευαιοι και οι αμορραιοι και οι γεργεσαιοι και οι ιεβουσαιοι συνηλθουσιν επι το αυτο εκπολεμησαι ιησουν και ισραηλ αμα παντες τοτε ωκοδομησεν ιησους θυσιαστηριον κυριω τω θεω ισραηλ εν ορει γαιβαλ καθοτι ενετειλατο μωυσης ο θεραπων κυριου τοις υιοις ισραηλ καθα γεγραπται εν τω νομω μωυση θυσιαστηριον λιθων ολοκληρων εφ ους ουκ επεβληθη σιδηρος και ανεβιβασεν εκει ολοκαυτωματα κυριω και θυσιαν σωτηριου και εγραψεν ιησους επι των λιθων το δευτερονομιον νομον μωυση ον εγραψεν ενωπιον υιων ισραηλ και πας ισραηλ και οι πρεσβυτεροι αυτων και οι δικασται και οι γραμματεεις αυτων παρεπορευοντο ενθεν και ενθεν της κιβωτου απεναντι και οι ιερεις και οι λευιται ηραν την κιβωτον της διαθηκης κυριου και ο προσηλυτος και ο αυτοχθων οι ησαν ημισυ πλησιον ορους γαριζιν και οι ησαν ημισυ πλησιον ορους γαιβαλ καθοτι ενετειλατο μωυσης ο θεραπων κυριου ευλογησαι τον λαον εν πρωτοις και μετα ταυτα ουτως α-

νεγνω ιησους παντα τα ρηματα του νομου τουτου τας ευλογιας και τας καταρας κατα παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωυση ουκ ην ρημα απο παντων ων εντειλατο μωυσης τω ιησοι ο ουκ ανεγνω ιησους εις τα ωτα πασης εκκλησιας υιων ισραηλ τοις ανδρασιν και ταις γυναιξιν και τοις παιδιοις και τοις προσηλυτοις τοις προσπορευομενοις τω ισραηλ και οι κατοικουντες γαβρων ηκουσαν παντα οσα εποιησεν κυριος τη ιεριχω και τη γαι και εποιησαν και γε αυτοι μετα πανουργιας και ελθοντες επεσιτισαντο και ητοιμασαντο και λαβοντες σακκους παλαιους επι των ονων αυτων και ασκους οινου παλαιους και κατερρωγοτας αποδεδεμενους και τα κοιλα των υποδηματων αυτων και τα σανδاليا αυτων παλαια και καταπεπελματωμενα εν τοις ποσιν αυτων και τα ιματια αυτων πεπαλαιωμενα επανω αυτων και ο αρτος αυτων του επισιτισμου ξηρος και ευρωτιων και βεβρωμενος και ηλθοσαν προς ιησουν εις την παρεμβολην ισραηλ εις γαλγαλα και ειπαν προς ιησουν και ισραηλ εκ γης μακροθεν ηκαμεν και νυν διαθεσθε ημιν διαθηκην και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς τον χορραιον ορα μη εν εμοι κατοικεις και πως σοι διαθωμαι διαθηκην και ειπαν προς ιησουν οικεται σου εσμεν και ειπεν προς αυτους ιησους ποιθεν εστε και ποιθεν παραγεγονατε και ειπαν εκ γης μακροθεν σφοδρα ηκασιν οι παιδες σου εν ονοματι κυριου του θεου σου ακηκοαμεν γαρ το ονομα αυτου και οσα εποιησεν εν αιγυπτω και οσα εποιησεν τοις βασιλευσιν των αμορραιων οι ησαν περαν του ιορδανου τω σ των βασιλει εσεβων και τω ωγ βασιλει της βασαν ος κατωκει εν ασταρωθ και εν εδραιν και ακουσαντες ειπαν προς ημας οι πρεσβυτεροι ημων και παντες οι κατοικουντες την γην ημων λεγοντες λαβετε εαυτοις επισιτισμον εις την οδον και πορευθητε εις συναντησιν αυτων και ερειτε προς αυτους οικεται σου εσμεν και νυν διαθεσθε ημιν διαθηκην ουτοι οι αρτοι θερμους εφωδιασθημεν αυτους εν τη ημερα η εξηλθομεν παραγενεσθαι προς υμας νυν δε εξηρανθησαν και γεγονασιν βεβρωμενοι και ουτοι οι ασκοι του οινου ους επλησαμεν καινους και ουτοι ερρωγασιν και τα ιματια ημων και τα υποδηματα ημων πεπαλαιωται απο της πολλης οδου σφοδρα και ελαβον οι αρχοντες του επισιτισμου αυτων και κυριον ουκ επηρωτησαν και εποιησεν ιησους προς αυτους ειρηνην και διεθετο προς αυτους διαθηκην του διασωσαι αυτους και ωμοσαν αυτοις οι αρχοντες της συναγωγης και εγενετο μετα τρεις ημερας μετα το διαθεσθαι προς αυτους διαθηκην ηκουσαν οτι εγγυθεν αυτων εισιν και οτι εν αυτοις κατοικουσιν και απηραν οι υιοι ισραηλ και ηλθον εις τας πολεις αυτων αι δε πολεις αυτων γαβρων και κεφira και βηρωθ και πολις ιαριν και ουκ εμαχεσαντο αυτοις οι υιοι ισραηλ οτι ωμοσαν αυτοις παντες οι αρχοντες κυριον τον θεον ισραηλ και διεγογγυσαν πασα η συναγωγη επι τοις αρχουσιν και ειπαν οι αρχοντες παση τη συναγωγη ημεις ωμοσαμεν αυτοις κυριον τον θεον ισραηλ και νυν ου δυνησομεθα αφασθαι αυτων τουτο ποιησομεν ζωγρησαι αυτους και περιποιησομεθα αυτους και ουκ εσται καθ ημων οργη δια τον ορκον ον ωμοσαμεν αυτοις ζησονται και εσονται ξυλοκοποι και υδροφοροι παση τη συναγωγη καιταπερ ειπαν αυτοις οι αρχοντες και συνεκαλεσεν αυτους ιησους και ειπεν αυτοις δια τι παρελογισασθε με λεγοντες μακραν απο σου εσμεν σφοδρα υμεις δε εγχωριοι εστε των κατοικουντων εν ημιν και νυν επικαταρατοι εστε ου μη εκλιπη εξ υμων δουλός ουδε ξυλοκοπος εμοι και τω θεω μου και απεκριθησαν

τω ιησου λεγοντες ανηγγελη ημιν οσα συνεταξεν κυριος ο θεος σου μωυση τω παιδι αυτου δουναι υμιν την γην ταυτην και εξολεθρευσαι ημας και παντας τους κατοικουντας επ αυτης απο προσωπου υμων και εφοβηθημεν σφοδρα περι των ψυχων ημων απο προσωπου υμων και εποιησαμεν το πραγμα τουτο και νυν ιδου ημεις υποχειριοι υμιν ως αρεσκει υμιν και ως δοκει υμιν ποιησατε ημιν και εποιησαν αυτοις ουτως και εξειλατο αυτους ιησους εν τη ημερα εκεινη εκ χειρων υιων ισραηλ και ουκ ανειλον αυτους και κατεστησεν αυτους ιησους εν τη ημερα εκεινη ξυλοκοπους και υδροφορους παση τη συναγωγη και τω θυσιαστηριω του θεου δια τουτο εγενοντο οι κατοικουντες γαβαων ξυλοκοποι και υδροφοροι του θυσιαστηριου του θεου εως της σημερον ημερας και εις τον τοπον ον εαν εκλεξηται κυριος ως δε ηκουσεν αδωνιβεζεχ βασιλευς ιερουσαλημ οτι ελαβεν ιησους την γαι και εξωλεθρευσεν αυτην ον τροπον εποιησαν την ιεριχω και τον βασιλεα αυτης ουτως εποιησαν την γαι και τον βασιλεα αυτης και οτι αυτομολησαν οι κατοικουντες γαβαων προς ιησουν και προς ισραηλ και εφοβηθησαν εν αυτοις σφοδρα ηδει γαρ οτι μεγαλη πολις γαβαων ωσει μια των μητροπολεων και παντες οι ανδρες αυτης ισχυροι και απεστειλεν αδωνιβεζεχ βασιλευς ιερουσαλημ προς αιλαμ βασιλεα χεβρων και προς φιδων βασιλεα ιεριμουθ και προς ιεφθα βασιλεα λαχισ και προς δαβιρ βασιλεα οδολλαμ λεγων δευτε αναβητε προς με και βοηθησατε μοι και εκπολεμησωμεν γαβαων αυτομολησαν γαρ προς ιησουν και προς τους υιους ισραηλ και ανεβησαν οι πεντε βασιλεις των ιεβουσαιων βασιλευς ιερουσαλημ και βασιλευς χεβρων και βασιλευς ιεριμουθ και βασιλευς λαχισ και βασιλευς οδολλαμ αυτοι και πας ο λαος αυτων και περιεκαθισαν την γαβαων και εξεπολιορκουν αυτην και απεστειλαν οι κατοικουντες γαβαων προς ιησουν εις την παρεμβολην ισραηλ εις γαλγαλα λεγοντες μη εκλυσης τας χειρας σου απο των παιδων σου αναβηθι προς ημας το ταχος και εξελου ημας και βοηθησον ημιν οτι συνηγμενοι εισιν εφ ημας παντες οι βασιλεις των αμορραιων οι κατοικουντες την ορεινην και ανεβη ιησους εκ γαλγαλων αυτος και πας ο λαος ο πολεμιστης μετ αυτου πας δυνατος εν ισχυι και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης αυτους εις γαρ τας χειρας σου παραδεδωκα αυτους ουχ υπολειφθησεται εξ αυτων ουθεις ενωπιον υμων και επιπαρεγενετο επ αυτους ιησους αφνω ολην την νυκτα εισεπορευθη εκ γαλγαλων και εξεστησεν αυτους κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ και συνετριψεν αυτους κυριος συντριψιν μεγαλην εν γαβαων και κατεδιωξαν αυτους οδον αναβασεως ωρωνιν και κατεκοπτον αυτους εως αζηκα και εως μακηδα εν τω δε φευγειν αυτους απο προσωπου των υιων ισραηλ επι της καταβασεως ωρωνιν και κυριος επερριψεν αυτοις λιθους χαλαζης εκ του ουρανου εως αζηκα και εγενοντο πλειους οι αποθανοντες δια τους λιθους της χαλαζης η ους απεκτειναν οι υιοι ισραηλ μαχαιρα εν τω πολεμω τοτε ελαλησεν ιησους προς κυριον η ημερα παρεδωκεν ο θεος τον αμορραιον υποχειριον ισραηλ ηνικα συνετριψεν αυτους εν γαβαων και συνετριβησαν απο προσωπου υιων ισραηλ και ειπεν ιησους στητω ο ηλιος κατα γαβαων και η σεληνη κατα φαραγγα αιλων και εστη ο ηλιος και η σεληνη εν στασει εως ημυνατο ο θεος τους εχθρους αυτων και εστη ο ηλιος κατα μεσον του ουρανου ου προεπορευετο εις δυσμας εις τελος ημερας μιας και ουκ εγενετο ημερα τοιαυτη ουδε

το προτερον ουδε το εσχατον ωστε επακουσαι θεον ανθρωπου οτι κυριος συνεπολεμησεν τω ισραηλ και εφυγον οι πεντε βασιλεις ουτοι και κατεκρυβησαν εις το σπηλαιον το εν μακηδα και απηγγελη τω ιησου λεγοντες ευρηνται οι πεντε βασιλεις κεκρυμμενοι εν τω σπηλαιω τω εν μακηδα και ειπεν ιησους κυλισατε λιθους επι το στομα του σπηλαιου και καταστησατε ανδρας φυλασσειν επ αυτους υμεις δε μη εστηκατε καταδιωκοντες οπισω των εχθρων υμων και καταλαβετε την ουραγιαν αυτων και μη αφητε εισελθειν εις τας πολεις αυτων παρεδωκεν γαρ αυτους κυριος ο θεος ημων εις τας χειρας ημων και εγενετο ως κατεπαυσεν ιησους και πας υιος ισραηλ κοπτοντες αυτους κοπην μεγαλην σφοδρα εως εις τελος και οι διασωζομενοι διεσωθησαν εις τας πολεις τας οχυρας και απεστραφη πας ο λαος προς ιησουν εις μακηδα υγιεις και ουκ εγρυξεν ουθεις των υιων ισραηλ τη γλωσση αυτου και ειπεν ιησους ανοιξατε το σπηλαιον και εξαγαγετε τους πεντε βασιλεις τουτους εκ του σπηλαιου και εξηγαγosan τους πεντε βασιλεις εκ του σπηλαιου τον βασιλεα ιερουσαλημ και τον βασιλεα χεβρων και τον βασιλεα ιεριμουθ και τον βασιλεα λαχισ και τον βασιλεα οδολλαμ και επει εξηγαγον αυτους προς ιησουν και συνεκαλεσεν ιησους παντα ισραηλ και τους εναρχομενους του πολεμου τους συμπορευομενους αυτω λεγων αυτοις προπορευεσθε και επιθετε τους ποδας υμων επι τους τραχηλους αυτων και προσελθοντες επειθηκαν τους ποδας αυτων επι τους τραχηλους αυτων και ειπεν προς αυτους ιησους μη φοβηθητε αυτους μηδε δειλιασθε ανδριζεσθε και ισχυετε οτι ουτως ποιησει κυριος πασι τοις εχθροις υμων ους υμεις καταπολεμειτε αυτους και απεκτεινεν αυτους ιησους και εκρεμασεν αυτους επι πεντε ξυλων και ησαν κρεμαμενοι επι των ξυλων εως εσπερας και εγενηθη προς ηλιου δυσμας ενετειλατο ιησους και καθειλον αυτους απο των ξυλων και ερριψαν αυτους εις το σπηλαιον εις ο κατεφυγosan εκει και επεκυλισαν λιθους επι το σπηλαιον εως της σημερον ημερας και την μακηδα ελαβosan εν τη ημερα εκεινη και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελειφθη εν αυτη ουδεις διασεσωσμενος και διαπεφευγως και εποιησαν τω βασιλει μακηδα ον τροπον εποιησαν τω βασιλει ιεριχω και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ αυτου εκ μακηδα εις λεβνα και επολιορκει λεβνα και παρεδωκεν αυτην κυριος εις χειρας ισραηλ και ελαβον αυτην και τον βασιλεα αυτης και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελειφθη εν αυτη ουδε εις διασεσωσμενος και διαπεφευγως και εποιησαν τω βασιλει αυτης ον τροπον εποιησαν τω βασιλει ιεριχω και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ αυτου εκ λεβνα εις λαχισ και περιεκαθισεν αυτην και επολιορκει αυτην και παρεδωκεν κυριος την λαχισ εις τας χειρας ισραηλ και ελαβεν αυτην εν τη ημερα τη δευτερα και εφονευσαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτην ον τροπον εποιησαν την λεβνα τοτε ανεβη αιλαμ βασιλευς γαζερ βοθητησων τη λαχισ και επαταξεν αυτον ιησους εν στοματι ξιφους και τον λαον αυτου εως του μη καταλειφθηναι αυτων σεσωσμενον και διαπεφευγοτα και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ αυτου εκ λαχισ εις οδολλαμ και περιεκαθισεν αυτην και επολιορκησεν αυτην και παρεδωκεν αυτην κυριος εν χειρι ισραηλ και ελαβεν αυτην εν τη ημερα εκεινη και εφονευσεν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον εν αυτη εφονευσαν ον τρο-

πον εποιησαν τη λαχis και απηλθεν ιησους και πας ισραηλ μετ αυτου εις χειβρων και περιεκαθισεν αυτην και επαταξεν αυτην εν στοματι ξιφους και παν εμπνεον οσα ην εν αυτη ουκ ην διασεσωσμενος ον τροπον εποιησαν την οδολλαμ εξωλεθρευσαν αυτην και οσα ην εν αυτη και απεστρεψεν ιησους και πας ισραηλ εις δαβιρ και περικαθισαντες αυτην ελαβον αυτην και τον βασιλεα αυτης και τας κωμας αυτης και επαταξαν αυτην εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτην και παν εμπνεον εν αυτη και ου κατελιπον αυτη ουδενα διασεσωσμενον ον τροπον εποιησαν την χειβρων και τω βασιλει αυτης ουτως εποιησαν τη δαβιρ και τω βασιλει αυτης και επαταξεν ιησους πασαν την γην της ορεινης και την ναγεβ και την πεδινην και την ασηδωθ και τους βασιλεις αυτης ου κατελιπον αυτων σεσωσμενον και παν εμπνεον ζωης εξωλεθρευσεν ον τροπον ενετειλατο κυριος ο θεος ισραηλ απο καδης βαρνη εως γαζης πασαν την γοσομ εως της γαβαων και παντας τους βασιλεις αυτων και την γην αυτων επαταξεν ιησους εις απαξ οτι κυριος ο θεος ισραηλ συνεπολεμει τω ισραηλ ως δε ηκουσεν ιαβιν βασιλευς ασωρ απεστειλεν προς ιωβαβ βασιλεα μαρρων και προς βασιλεα συμωων και προς βασιλεα αζιφ και προς τους βασιλεις τους κατα σιδωνα την μεγαλην εις την ορεινην και εις την ραβα απεναντι κενερωθ και εις το πεδιον και εις ναφεδδωρ και εις τους παραλιους χαναναιους απο ανατολων και εις τους παραλιους αμορραιους και ευαιους και ιεβουσαιους και φερεζαιους τους εν τω ορει και τους χετταιους τους υπο την αερμων εις γην μασσηφα και εξηλθον αυτοι και οι βασιλεις αυτων μετ αυτων ωσπερ η αμμος της θαλασσης τω πληθει και ιπποι και αρματα πολλα σφοδρα και συνηλθον παντες οι βασιλεις ουτοι και παρεγενοντο επι το αυτο και παρενεβαλον επι του υδατος μαρρων πολεμησαι τον ισραηλ και ειπεν κυριος προς ιησουν μη φοβηθης απο προσωπου αυτων οτι αυριον ταυτην την ωραν εγω παραδιδωμι τετροπωμενους αυτους εναντιον του ισραηλ τους ιππους αυτων νευροκοπησεις και τα αρματα αυτων κατακαυσεις εν πυρι και ηλθεν ιησους και πας ο λαος ο πολεμιστης επ αυτους επι το υδωρ μαρρων εξαπινα και επεπεσαν επ αυτους εν τη ορεινη και παρεδωκεν αυτους κυριος υποχειριους ισραηλ και κοπτοντες αυτους κατεδιωκον εως σιδωνος της μεγαλης και εως μασερων και εως των πεδιων μασσωχ κατ ανατολας και κατεκοφαν αυτους εως του μη καταλειφθηναι αυτων διασεσωσμενον και εποιησεν αυτοις ιησους ον τροπον ενετειλατο αυτω κυριος τους ιππους αυτων ενευροκοπησεν και τα αρματα αυτων ενεπρησεν εν πυρι και απεστραφη ιησους εν τω καιρω εκεινω και κατελαβετο ασωρ και τον βασιλεα αυτης ην δε ασωρ το προτερον αρχουσα πασων των βασιλειων τουτων και απεκτειναν παν εμπνεον εν αυτη εν ξιφει και εξωλεθρευσαν παντας και ου κατελειφθη εν αυτη εμπνεον και την ασωρ ενεπρησαν εν πυρι και πασας τας πολεις των βασιλειων και τους βασιλεις αυτων ελαβεν ιησους και ανειλεν αυτους εν στοματι ξιφους και εξωλεθρευσαν αυτους ον τροπον συνεταξεν μωυσης ο παις κυριου αλλα πασας τας πολεις τας κεχωματισμενας ουκ ενεπρησεν ισραηλ πλην ασωρ μονην ενεπρησεν ιησους και παντα τα σκυλα αυτης επρονομευσαν εαυτοις οι υιοι ισραηλ αυτους δε παντας εξωλεθρευσαν εν στοματι ξιφους εως απωλεσεν αυτους ου κατελιπον εξ αυτων ουδε εν εμπνεον ον τροπον συνεταξεν κυριος τω μωυση τω παιδι αυτου και μωυσης ωσαυτως ενετειλατο τω ιησοι και

οὕτως ἐποίησεν ἰησοῦς οὐ παρέβη οὐδὲν ἀπο πάντων ὧν συνετάξεν αὐτῷ μωυσης καὶ ἔλαβεν ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν τὴν ὀρεινὴν καὶ πᾶσαν τὴν ναγεβ καὶ πᾶσαν τὴν γῆν γοσομ καὶ τὴν πεδινὴν καὶ τὴν πρὸς δυσμαῖς καὶ τὸ ὄρος ἰσραὴλ καὶ τὰ ταπεινά τὰ πρὸς τῷ ὄρει ἀπὸ ὀρους ἀχελ καὶ ὁ προσαναβαίνει εἰς σὴρ καὶ ἐως βααλγαδ καὶ τὰ πεδία τοῦ λιβανου ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ αερμων καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἔλαβεν καὶ ἀνείλεν αὐτοὺς καὶ ἀπεκτείνειν καὶ πλείους ἡμέρας ἐποίησεν ἰησοῦς πρὸς τοὺς βασιλεῖς τούτους τὸν πόλεμον καὶ οὐκ ἦν πόλις ἣν οὐκ ἔλαβεν ἰσραὴλ πάντα ἔλαβον ἐν πολέμῳ ὅτι διὰ κυρίου ἐγένετο κατισχυσαὶ αὐτῶν τὴν καρδίαν συνάνταν εἰς πόλεμον πρὸς ἰσραὴλ ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὅπως μὴ δοθῇ αὐτοῖς ἐλεος ἀλλ' ἵνα ἐξολεθρευθῶσιν ὁν τρόπον εἶπεν κύριος πρὸς μωυσὴν καὶ ἡλθὲν ἰησοῦς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ ἐξώλεθρευσεν τοὺς ἐναχιμ ἐκ τῆς ὀρεινῆς ἐκ χεβρων καὶ ἐκ δαβὶρ καὶ ἐξ ἀναβωθ καὶ ἐκ παντός γενοῦς ἰσραὴλ καὶ ἐκ παντός ὄρους ἰουδα συν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐξώλεθρευσεν αὐτοὺς ἰησοῦς οὐ κατελείφθη τῶν ἐναχιμ ἀπὸ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ ἀλλὰ πλὴν ἐν γαζῇ καὶ ἐν γεθ καὶ ἐν ἀσεδωθ κατελείφθη καὶ ἔλαβεν ἰησοῦς πᾶσαν τὴν γῆν καθότι ἐνετείλατο κύριος τῷ μωυσὴ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἰησοῦς ἐν κληρονομίᾳ ἰσραὴλ ἐν μερισμῷ κατὰ φυλάς αὐτῶν καὶ ἡ γῆ κατεπαύσεν πολέμουμένη καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς οὓς ἀνείλον οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ κατεκλήρονησαν τὴν γῆν αὐτῶν πέραν τοῦ ἰορδάνου ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν ἀπὸ φαραγγὸς ἀρνῶν ἐως τοῦ ὄρους αερμων καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἀραβα ἀπ' ἀνατολῶν σῆων τὸν βασιλεῖα τῶν ἀμορραίων ὃς κατῴκει ἐν ἐσεβῶν κυριεῦων ἀπὸ ἀροῆρ ἡ ἐστὶν ἐν τῇ φαραγγί κατὰ μέρος τῆς φαραγγὸς καὶ τὸ ἡμισυ τῆς γαλααδ ἐως ἰαβοκ ὅρια υἱῶν ἀμμων καὶ ἀραβα ἐως τῆς θαλάσσης χενερεθ κατ' ἀνατολὰς καὶ ἐως τῆς θαλάσσης ἀραβα θαλάσσαν τῶν ἀλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν ὁδὸν τὴν κατὰ ἀσιμωθ ἀπὸ θαιμαν τὴν ὑπὸ ἀσηδωθ φασγά καὶ ὡγ βασιλεὺς βᾶσαν ὑπελείφθη ἐκ τῶν γίγαντων ὁ κατοικῶν ἐν ἀσταρωθ καὶ ἐν ἐδραῖν ἀρχῶν ἀπὸ ὀρους αερμων καὶ ἀπὸ σελχα καὶ πᾶσαν τὴν βᾶσαν ἐως ὀριῶν γεσουρι καὶ τὴν μαχατι καὶ τὸ ἡμισυ γαλααδ ὀριῶν σῆων βασιλεὺς ἐσεβῶν μωυσης ὁ παῖς κυρίου καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐπατάξαν αὐτοὺς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν μωυσης ἐν κληρονομίᾳ ρουβὴν καὶ γαδ καὶ τῷ ἡμισί φυλῆς μανασσῇ καὶ οὗτοι οἱ βασιλεῖς τῶν ἀμορραίων οὓς ἀνείλεν ἰησοῦς καὶ οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τῷ περὶν τοῦ ἰορδάνου πέρα θάλασσαν βααλγαδ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ λιβανου καὶ ἐως τοῦ ὄρους χελχα ἀναβαίνοντων εἰς σὴρ καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἰησοῦς ταῖς φυλαῖς ἰσραὴλ κληρονομεῖν κατὰ κληρὸν αὐτῶν ἐν τῷ ὄρει καὶ ἐν τῷ πεδίῳ καὶ ἐν ἀραβα καὶ ἐν ἀσηδωθ καὶ ἐν τῇ ἐρημῳ καὶ ἐν ναγεβ τὸν χετταῖον καὶ τὸν ἀμορραῖον καὶ τὸν χαναναῖον καὶ τὸν φερεζαῖον καὶ τὸν εὐαῖον καὶ τὸν ἰεβουσαιὸν τὸν βασιλεῖα ἱεριχω καὶ τὸν βασιλεῖα τῆς γαῖ ἡ ἐστὶν πλῆσιον βαιθὴλ βασιλεῖα ἱερουσαλὴμ βασιλεῖα χεβρων βασιλεῖα ἱεριμουθ βασιλεῖα λαχίς βασιλεῖα αἰλαμ βασιλεῖα γάζερ βασιλεῖα δαβὶρ βασιλεῖα γαδερ βασιλεῖα ἐρμαθ βασιλεῖα ἀραθ βασιλεῖα λιβνα βασιλεῖα ὁδλλαμ βασιλεῖα μακῆδα βασιλεῖα ταφουγ βασιλεῖα ὀφερ βασιλεῖα ἀφεκ τῆς σαρῶν βασιλεῖα ἀσωρ βασιλεῖα συμῶν βασιλεῖα μαρρων βασιλεῖα ἀζίφ βασιλεῖα καθῆς βασιλεῖα ταναχ βασιλεῖα μαγεδῶν βασιλεῖα ἰεχοναμ τοῦ χερμελ βασιλεῖα δῶρ τοῦ ναφεδδῶρ βασιλεῖα γωμ τῆς γαλιλαίας βασιλεῖα θάρσα πάντες οὗτοι βασιλεῖς εἰκοσὶ ἐννέα καὶ ἰησοῦς πρεσβύτερος προβέβηκως τῶν ἡμερῶν καὶ εἶπεν κύριος πρὸς ἰησοῦν σύ

προβεβηκας των ημερων και η γη υπολελειπται πολλη εις κληρονομιαν και αυτη η γη η καταλειμμενη ορια φυλιστιμι ο γεσιρι και ο χαναναιος απο της οικητου της κατα προσωπον αιγυπτου εως των οριων ακκαρων εξ ευωνυμων των χαναναιων προσλογιζεται ταις πεντε σατραπειαις των φυλιστιμι τω γαζαιω και τω αζωτιω και τω ασκαλωνιτη και τω γεθιθαιω και τω ακκαρωνιτη και τω ευαιω εκ θαιμαν και παση γη χαναναν εναντιον γαζης και οι σιδωνιοι εως αφεκ εως των οριων των αμορραιων και πασαν την γην γαβλι φυλιστιμι και παντα τον λιβανον απο ανατολων ηλιου απο γαλγαλ υπο το ορος το αερμων εως της εισοδου εμαθ πας ο κατοικων την ορεινην απο του λιβανου εως της μασερεφωθιμαιμ παντας τους σιδωνιους εγω αυτοους εξολεθρευσω απο προσωπου ισραηλ αλλα διαδος αυτην εν κληρω τω ισραηλ ον τροπον σοι ενετειλαμην και νυν μερισον την γην ταυτην εν κληρονομια ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση απο του ιορδανου εως της θαλασσης της μεγαλης κατα δυσμας ηλιου δωσεις αυτην η θαλασσα η μεγαλη ορει ταις δε δυο φυλαις και τω ημισει φυλης μανασση τω ρουβην και τω γαδ εδωκεν μωυσης εν τω περαν του ιορδανου κατα ανατολας ηλιου δεδωκεν αυτην μωυσης ο πας κυριου απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και την πολιν την εν μεσω της φαραγγος και πασαν την μισωρ απο μαιδαβα εως δαιβαν πασας τας πολεις σηων βασιλεως αμορραιων ος εβασιλευσεν εν εσεβων εως των οριων υιων αμμων και την γαλααδιτιδα και τα ορια γεσιρι και του μαχατι παν ορος αερμων και πασαν την βασανιτιν εως σελχα πασαν την βασιλειαν ωγ εν τη βασανιτιδι ος εβασιλευσεν εν ασταρωθ και εν εδραιν ουτος κατελειφθη απο των γιγαντων και επαταξεν αυτον μωυσης και εξωλεθρευσεν και ουκ εξωλεθρευσαν οι υιοι ισραηλ τον γεσιρι και τον μαχατι και τον χαναναιον και κατακει βασιλευς γεσιρι και ο μαχατι εν τοις υιοις ισραηλ εως της σημερον ημερας πλην της φυλης λευι ουκ εδοθη κληρονομια κυριος ο θεος ισραηλ ουτος αυτων κληρονομια καθα ειπεν αυτοις κυριος και ουτος ο καταμερισμος ον κατεμερισεν μωυσης τοις υιοις ισραηλ εν αραβωθ μωαβ εν τω περαν του ιορδανου κατα ιεριχω και εδωκεν μωυσης τη φυλη ρουβην κατα δημους αυτων και εγενηθη αυτων τα ορια απο αροηρ η εστιν κατα προσωπον φαραγγος αρνων και η πολις η εν τη φαραγγι αρνων και πασαν την μισωρ εως εσεβων και πασας τας πολεις τας ουσας εν τη μισωρ και δαιβων και βαμωθβααλ και οικου βεελμων και ιασσα και κεδημωθ και μεφααθ και καριαθαιμ και σεβαμα και σεραδα και σιωρ εν τω ορει εμακ και βαιθφογωρ και ασηδωθ φασγα και βαιθασιμωθ και πασας τας πολεις του μισωρ και πασαν την βασιλειαν του σηων βασιλεως των αμορραιων ον επαταξεν μωυσης αυτον και τους ηγουμενους μαδιαμ και τον ευι και τον ροχομ και τον σουρ και τον ουρ και τον ροβε αρχοντας παρα σηων και τους κατοικουντας την γην και τον βαλααμ τον του βεωρ τον μαντιν απεκτειναν εν τη ροπη εγενετο δε τα ορια ρουβην ιορδανης οριον αυτη η κληρονομια υιων ρουβην κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι επαυλεις αυτων εδωκεν δε μωυσης τοις υιοις γαδ κατα δημους αυτων και εγενετο τα ορια αυτων ιαζηρ πασαι αι πολεις γαλααδ και το ημισυ γης υιων αμμων εως αροηρ η εστιν κατα προσωπον ραββα και απο εσεβων εως ραμωθ κατα την μασσηφα και βοτανιν και μααναιν εως των οριων δαβιρ και εν εμεκ βαιθαφαμ και βαιθαναβρα και σοκχωθα και σαφαν και την λοιπην βα-

σιλειαν σην βασιλεως εσεβων και ο ιορδανης ορει εις μερους της θαλασσης χενερεθ περαν του ιορδανου απ ανατολων αυτη η κληρονομια υιων γαδ κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι επαυλεις αυτων και εδωκεν μωυσης τω ημισει φυλης μανασση κατα δημους αυτων και εγενετο τα ορια αυτων απο μαναιμ και πασα βασιλεια βασανι και πασα βασιλεια ωγ βασιλεως βασαν και πασας τας κωμας ιαιρ αι εισιν εν τη βασανιτιδι εξηκοντα πολεις και το ημισυ της γαλααδ και εν ασταρωθ και εν εδραιν πολεις βασιλειας ωγ εν βασανιτιδι και εδοθησαν τοις υιοις μαχιρ υιου μανασση και τοις ημισεσιν υιοις μαχιρ υιου μανασση κατα δημους αυτων ουτοι ους κατεκληρονομησεν μωυσης περαν του ιορδανου εν αραβωθ μωαβ εν τω περαν του ιορδανου κατα ιεριχω απο ανατολων και ουτοι οι κατακληρονομησαντες υιων ισραηλ εν τη γη χανααν ος κατεκληρονομησεν αυτοις ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη και οι αρχοντες πατριων φυλων των υιων ισραηλ κατα κληρους εκληρονομησαν ον τροπον ενετειλατο κυριος εν χειρι ιησου ταις εννεα φυλαις και τω ημισει φυλης απο του περαν του ιορδανου και τοις λευιταις ουκ εδωκεν κληρον εν αυτοις οτι ησαν οι υιοι ιωσηφ δυο φυλαι μανασση και εφραιμ και ουκ εδοθη μερις εν τη γη τοις λευιταις αλλ η πολεις κατοικειν και τα αφωρισμενα αυτων τοις κτηνεσιν και τα κτηνη αυτων ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση ουτως εποιησαν οι υιοι ισραηλ και εμερισαν την γην και προσηλθουσιν οι υιοι ιουδα προς ιησουν εν γαλγαλ και ειπεν προς αυτον χαλεβ ο του ιεφοννη ο κενεζαιος συ επιστη το ρημα ο ελαλησεν κυριος προς μωυσην ανθρωπον του θεου περι εμου και σου εν καδης βαρνη τεσσαρακοντα γαρ ετων ημην οτε απεστειλεν με μωυσης ο παις του θεου εκ καδης βαρνη κατασκοπευσαι την γην και απεκριθην αυτω λογον κατα τον νουν αυτου οι δε αδελφοι μου οι αναβαντες μετ εμου μετεστησαν την καρδιαν του λαου εγω δε προσετεθην επακολουθησαι κυριω τω θεω μου και ωμοσεν μωυσης εν εκεινη τη ημερα λεγων η γη εφ ην επεβης σοι εσται εν κληρω και τοις τεκνοις σου εις τον αιωνα οτι προσετεθης επακολουθησαι οπισω κυριου του θεου ημων και νυν διεθρεψεν με κυριος ον τροπον ειπεν τουτο τεσσαρακοστον και πεμπτον ετος αφ ου ελαλησεν κυριος το ρημα τουτο προς μωυσην και επορευθη ισραηλ εν τη ερημω και νυν ιδου εγω σημερον ογδοηκοντα και πεντε ετων ετι ειμι σημερον ισχυων ωσει οτε απεστειλεν με μωυσης ωσαυτως ισχυω νυν εξελθειν και εισελθειν εις τον πολεμον και νυν αιτουμαι σε το ορος τουτο καθα ειπεν κυριος τη ημερα εκεινη οτι συ ακηκοας το ρημα τουτο τη ημερα εκεινη νυν δε οι εναχιμ εκει εισιν πολεις οχυραι και μεγαλαι εαν συν κυριος μετ εμου η εξολεθρευσω αυτους ον τροπον ειπεν μοι κυριος και ευλογησεν αυτον ιησους και εδωκεν την χειρων τω χαλεβ υιω ιεφοννη υιου κενεζ εν κληρω δια τουτο εγεννηθη η χειρων τω χαλεβ τω του ιεφοννη του κενεζαιου εν κληρω εις της ημερας ταυτης δια το αυτον επακολουθησαι τω προσταγματι κυριου θεου ισραηλ το δε ονομα της χειρων ην το προτερον πολις αρβοκ μητροπολις των εναχιμ αυτη και η γη εκοπασεν του πολεμου και εγενετο τα ορια φυλης ιουδα κατα δημους αυτων απο των οριων της ιδουμιας απο της ερημου σιν εις καδης προς λιβα και εγεννηθη αυτων τα ορια απο λιβος εις μερους της θαλασσης της αλυκης απο της λοφιας της φερουσης επι λιβα και διαπορευεται απεναντι της προσαναβασεως ακραβιν και

εκπεριπορευεται σεννα και αναβαινει απο λιβος επι καδης βαρνη και εκπορευεται ασωρων και προσαναβαινει εις αδδαρα και περιπορευεται την κατα δυσμας καδης και πορευεται επι ασεμωνα και διεκβαλει εως φαραγγος αιγυπτου και εσται αυτου η διεξοδος των οριων επι την θαλασσαν τουτο εστιν αυτων ορια απο λιβος και τα ορια απο ανατολων πασα η θαλασσα η αλυκη εως του ιορδανου και τα ορια αυτων απο βορρα και απο της λοφιας της θαλασσης και απο του μερους του ιορδανου επιβαινει τα ορια επι βαιθαγλα και παραπορευεται απο βορρα επι βαιθαραβα και προσαναβαινει τα ορια επι λιθον βαιων υιου ρουβην και προσαναβαινει τα ορια επι το τεταρτον της φαραγγος αχωρ και καταβαινει επι γαλγαλ η εστιν απεναντι της προσβασεως αδδαμιν η εστιν κατα λιβα τη φαραγγι και διεκβαλει επι το υδωρ πηγης ηλιου και εσται αυτου η διεξοδος πηγη ρωγηλ και αναβαινει τα ορια εις φα-ραγγα ονομ επι νωτου ιεβους απο λιβος αυτη εστιν ιερουσαλημ και διεκβαλλει τα ορια επι κορυφην ορους η εστιν κατα προσωπον φα-ραγγος ονομ προς θαλασσης η εστιν εκ μερους γης ραφαιν επι βορρα και διεκβαλλει το οριον απο κορυφης του ορους επι πηγην υδατος ναφθω και διεκβαλλει εις το ορος εφρων και εξαξει το οριον εις βααλ αυτη εστιν πολις ιαριμ και περιελευσεται οριον απο βααλ επι θαλασσαν και παρελευσεται εις ορος ασσαρες επι νωτου πολιν ιαριμ απο βορρα αυ-τη εστιν χασλων και καταβησεται επι πολιν ηλιου και παρελευσεται επι λιβα και διεκβαλει το οριον κατα νωτου ακχαρων επι βορραν και διεκβαλει τα ορια εις σακχαρωνα και παρελευσεται ορος της βαλα και διεκβαλει επι ιαβνηλ και εσται η διεξοδος των οριων επι θαλασσαν και τα ορια αυτων απο θαλασσης η θαλασσα η μεγαλη ορει ταυτα τα ορια υιων ιουδα κυκλω κατα δημους αυτων και τω χαλεβ υιω ιεφοννη εδωκεν μεριδα εν μεσω υιων ιουδα δια προσταγματος του θεου και εδωκεν αυτω ιησους την πολιν αρβοκ μητροπολιν ενακ αυτη εστιν χεβρων και εξωλεθρευσεν εκειθεν χαλεβ υιος ιεφοννη τους τρεις υ-ιους ενακ τον σουσι και τον θολμι και τον αχιμα και ανεβη εκειθεν χαλεβ επι τους κατοικουντας δαβιρ το δε ονομα δαβιρ ην το προτερον πολις γραμματων και ειπεν χαλεβ ος εαν λαβη και εκκοψη την πολιν των γραμματων και κυριευση αυτης δωσω αυτω την αχσαν θυγατερα μου εις γυναικα και ελαβεν αυτην γοθνονηλ υιος κενεζ αδελφος χα-λεβ ο νεωτερος και εδωκεν αυτω την αχσαν θυγατερα αυτου αυτω γυναικα και εγενετο εν τω εισπορευεσθαι αυτην και συνεβουλευσα-το αυτω λεγουσα αιτησομαι τον πατερα μου αγρον και εβοησεν εκ του ονου και ειπεν αυτη χαλεβ τι εστιν σοι και ειπεν αυτω δος μοι ευλογιαν οτι εις γην ναγεβ δεδωκας με δος μοι την γολαθμιν και εδωκεν αυτη χαλεβ την γολαθμιν την ανω και την γολαθμιν την κατω αυτη η κληρονομια φυλης υιων ιουδα εγεννηθησαν δε αι πολεις αυτων πολις πρωτη φυλης υιων ιουδα εφ οριων εδωμ επι της ερημου καιβισσελεηλ και αρα και ασωρ και ικαμ και ρεγμα και αρουηλ και κα-δης και ασοριωναιν και μαιναμ και βαλμαιναν και αι κωμαι αυτων και αι πολεις ασερων αυτη ασωρ και σην και σαλμαα και μωλαδα και σερι και βαιφαλαδ και χολασεωλα και βηρσαβее και αι κωμαι αυτων και αι επαυλεις αυτων βαλα και βακωκ και ασομ και ελβωυδαδ και βαιθηλ και ερμα και σεκελακ και μαχαριμ και σεθεννακ και λαβως και σαλη και ερωμωθ πολεις κη και αι κωμαι αυτων εν τη πεδινη ασταωλ και ραα και ασσα και ραμεν και τανω και ιλουθωθ και μαιανι και ιερμουθ

και οδολλαμ και μεμβρα και σωχω και αζηκα και σακαριμ και γαδη-
ρα και αι επαυλεις αυτης πολεις δεκα τεσσαρες και αι κωμαι αυτων
σεννα και αδασαν και μαγαδαγαδ και δαλαλ και μασφα και ιακαρεηλ
και λαχης και βασηδωθ και ιδεαδαλεα και χαβρα και μαχες και μα-
χως και γεδδωρ και βαγαδιηλ και νωμαν και μακηδαν πολεις δεκαεξ
και αι κωμαι αυτων λεμνα και ιθακ και ανωχ και ιανα και νασιβ και
κειλαμ και ακιεζι και κεζιβ και βαθησαρ και αιλων πολεις δεκα και αι
κωμαι αυτων ακκαρων και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτων απο
ακκαρων γεμνα και πασαι οσαι εισιν πλησιον ασηδωθ και αι κωμαι
αυτων ασιεδωθ και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης γαζα και αι
κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης εως του χειμαρρου αιγυπτου και η
θαλασσα η μεγαλη διοριζει και εν τη ορεινη σαμιρ και ιεθερ και σωχα
και ρεννα και πολις γραμματων αυτη δαβιρ και ανων και εσκαιμαν και
αισαμ και γοσομ και χαλου και χαννα πολεις ενδεκα και αι κωμαι αυ-
των αιρεμ και ρεμνα και σομα και ιεμαιν και βαιθαχου και φακουα και
ευμα και πολις αρβοκ αυτη εστιν χειβρων και σωρθ πολεις εννεα και
αι επαυλεις αυτων μαωρ και χερμελ και οζιβ και ιταν και ιαριηλ και ια-
ρικαμ και ζακαναμ και γαβαα και ιθαμναθα πολεις εννεα και αι κωμαι
αυτων αλουα και βαιθσουρ και γεδδων και μαγαρωνθ και βαιθαναμ και
ιθεκουμ πολεις εξ και αι κωμαι αυτων ιθεκω και εφραθα αυτη εστιν
βαιθλεεμ και φαγωρ και αιταν και κουλον και ταταμ και εωβης και
καρεμ και γαλεμ και ιθεθηρ και μανοχω πολεις ενδεκα και αι κωμαι
αυτων καριαθβααλ αυτη η πολις ιαριμ και σωθηβα πολεις δυο και αι
επαυλεις αυτων και βαδδαργις και ιθαραβααμ και αιων και αιχιοζα και
ναφλαζων και αι πολεις σαδωμ και ανκαδης πολεις επτα και αι κωμαι
αυτων και ο ιεβουσαιος κατακει εν ιερουσαλημ και ουκ ηδυνασθη-
σαν οι υιοι ιουδα απολεσαι αυτους και καταωκησαν οι ιεβουσαιοι εν
ιερουσαλημ εως της ημερας εκεινης και εγενετο τα ορια υιων ιωσηφ
απο του ιορδανου του κατα ιεριχω απ ανατολων και αναβησεται απο
ιεριχω εις την ορεινην την ερημον εις βαιθηλ λουζα και εξελευσεται
εις βαιθηλ και παρελευσεται επι τα ορια του χαταρωθ και διελευσεται
επι την θαλασσαν επι τα ορια απταλιμ εως των οριων βαιθωρων την
κατω και εσται η διεξοδος αυτων επι την θαλασσαν και εκληρονομη-
σαν οι υιοι ιωσηφ εφραιμ και μανασση και εγενηθη ορια υιων εφραιμ
κατα δημους αυτων και εγενηθη τα ορια της κληρονομιας αυτων απο
ανατολων αταρωθ και εροκ εως βαιθωρων την ανω και γαζαρα και
διελευσεται τα ορια επι την θαλασσαν εις ικασμων απο βορρα θερμα
περιελευσεται επι ανατολας εις ιθνασα και σελλησα και παρελευσεται
απ ανατολων εις ιανωκα και εις μαχω και αταρωθ και αι κωμαι αυτων
και ελευσεται επι ιεριχω και διεκβαλει επι τον ιορδανην και απο ταφου
πορευσεται τα ορια επι θαλασσαν επι χελκανα και εσται η διεξοδος
αυτων επι θαλασσαν αυτη η κληρονομια φυλης εφραιμ κατα δημους
αυτων και αι πολεις αι αφορισθειςαι τοις υιοις εφραιμ ανα μεσον της
κληρονομιας υιων μανασση πασαι αι πολεις και αι κωμαι αυτων και
ουκ απωλεσεν εφραιμ τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και
κατωκει ο χαναναιος εν τω εφραιμ εως της ημερας ταυτης εως ανεβη
φαραιω βασιλευς αιγυπτου και ελαβεν αυτην και ενεπηρσεν αυτην εν
πυρι και τους χαναναιους και τους φερεζαιους και τους κατοικουντας
εν γαζερ εξεκεντησαν και εδωκεν αυτην φαραιω εν φερνη τη θυγατρι
αυτου και εγενετο τα ορια φυλης υιων μανασση οτι ουτος πρωτοτο-

κος τω ιωσηφ τω μαχιρ πρωτοτοκω μανασση πατρι γαλααδ ανηρ γαρ πολεμιστης ην εν τη γαλααδιτιδι και εν τη βασανιτιδι και εγεννηθη τοις υιοις μανασση τοις λοιποις κατα δημους αυτων τοις υιοις ιεζερ και τοις υιοις κελεζ και τοις υιοις ιεζιηλ και τοις υιοις συχεμ και τοις υιοις συμαριμ και τοις υιοις οφερ ουτοι οι αρσενες κατα δημους αυτων και τω σαλπααδ υιω οφερ ουκ ησαν αυτω υιοι αλλ η θυγατερες και ταυτα τα ονοματα των θυγατερων σαλπααδ μααλα και νουα και εγλα και μελχα και θερσα και εστησαν εναντιον ελεαζαρ του ιερεως και εναντιον ιησου και εναντιον των αρχοντων λεγουσαι ο θεος ενετειλατο δια χειρος μωυση δουναι ημιν κληρονομιαν εν μεσω των αδελφων ημων και εδοθη αυταις δια προσταγματος κυριου κληρος εν τοις αδελφοις του πατρος αυτων και επεσεν ο σχοινισμος αυτων απο ανασσα και πεδιον λαβεκ εκ της γαλααδ η εστιν περαν του ιορδανου οτι θυγατερες υιων μανασση εκληρονομησαν κληρον εν μεσω των αδελφων αυτων η δε γη γαλααδ εγεννηθη τοις υιοις μανασση τοις καταλελειμμενοις και εγεννηθη ορια υιων μανασση δηλαναθ η εστιν κατα τροσων υιων αναθ και πορευεται επι τα ορια επι ιαμιν και ιασσιβ επι πηγην θαφθωθ τω μανασση εσται και θαφειθ επι των οριων μανασση τοις υιοις εφραιμ και καταβησεται τα ορια επι φαργγα καρανα επι λιβα κατα φαργγα ιαριηλ τερεμινθος τω εφραιμ ανα μεσον πολεως μανασση και ορια μανασση επι τον βορραν εις τον χειμαρρουν και εσται αυτου η διεξοδος θαλασσα απο λιβος τω εφραιμ και επι βορραν μανασση και εσται η θαλασσα ορια αυτοις και επι ασηρ συναψουσιν επι βορραν και τω ισσαχαρ απ ανατολων και εσται μανασση εν ισσαχαρ και εν ασηρ βαιθσαν και αι κωμαι αυτων και τους κατοικουντας δωρ και τας κωμας αυτης και τους κατοικουντας μαγεδδω και τας κωμας αυτης και το τριτον της ναφετα και τας κωμας αυτης και ουκ ηδυνασθησαν οι υιοι μανασση εξολεθρευσαι τας πολεις ταυτας και ηρχετο ο χαναναιος κατοικειν εν τη γη ταυτη και εγεννηθη και επει κατισχυσαν οι υιοι ισραηλ και εποησαν τους χαναναιους υπηκοους εξολεθρευσαι δε αυτους ουκ εξωλεθρευσαν αντειπαν δε οι υιοι ιωσηφ τω ιησου λεγοντες δια τι εκληρονομησας ημας κληρον ενα και σχοινισμα εν εγω δε λαος πολυς ειμι και ο θεος ευλογησεν με και ειπεν αυτοις ιησους ει λαος πολυς ει αναβηθι εις τον δρυμον και εκκαθαρον σεαυτω ει στενοχωρει σε το ορος το εφραιμ και ειπαν ουκ αρκεσει ημιν το ορος το εφραιμ και ιππος επιλεκτος και σιδηρος τω χαναναιω τω κατοικουντι εν αυτω εν βαιθσαν και εν ταις κωμαις αυτης εν τη κοιλαδι ιεζραελ και ειπεν ιησους τοις υιοις ιωσηφ ει λαος πολυς ει και ισχυν μεγαλην εχεις ουκ εσται σοι κληρος εις ο γαρ δρυμος εσται σοι οτι δρυμος εστιν και εκκαθαριεις αυτον και εσται σοι και οταν εξολεθρευσης τον χαναναιον οτι ιππος επιλεκτος εστιν αυτω συ γαρ υπερισχυεις αυτου και εξεκκλησιασθη πασα συναγωγη υιων ισραηλ εις σηλω και επηξαν εκει την σκηνην του μαρτυριου και η γη εκρατηθη υπ αυτων και κατελειφθησαν οι υιοι ισραηλ οι ουκ εκληρονομησαν επτα φυλαι και ειπεν ιησους τοις υιοις ισραηλ εως τινος εκλυθησεσθε κληρονομησαι την γην ην εδωκεν κυριος ο θεος ημων δοτε εξ υμων τρεις ανδρας εκ φυλης και ανασταντες διεληθεωσαν την γην και διαγραφατωσαν αυτην εναντιον μου καθα δεησει διελειν αυτην και ηλθουσαν προς αυτον και διειλεν αυτοις επτα μεριδας ιουδας στησεται αυτοις οριον απο λιβος και οι υιοι ιωσηφ στησονται αυτοις απο βορρα

υμεις δε μερισατε την γην επτα μεριδας και ενεγκατε προς με ωδε και εξοισω υμιν κληρον εναντι κυριου του θεου ημων ου γαρ εστιν μερις τοις υιοις λευι εν υμιν ιερατεια γαρ κυριου μερις αυτου και γαδ και ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση ελαβουσιν την κληρονομιαν αυτων περαν του ιορδανου επ ανατολας ην εδωκεν αυτοις μωυσης ο παις κυριου και ανασταντες οι ανδρες επορευθησαν και ενετειλατο ιησους τοις ανδρασιν τοις πορευομενοις χωροβατησαι την γην λεγων πορευεσθε και χωροβατησατε την γην και παραγεννηθητε προς με και ωδε εξοισω υμιν κληρον εναντι κυριου εν σηλω και επορευθησαν και εχωροβατησαν την γην και ειδοσαν αυτην και εγραψαν αυτην κατα πολεις αυτης επτα μεριδας εις βιβλιον και ηνεγκαν προς ιησουν και ενεβαλεν αυτοις ιησους κληρον εν σηλω εναντι κυριου και εξηλθεν ο κληρος φυλης βενιαμιν πρωτος κατα δημους αυτων και εξηλθεν ορια του κληρου αυτων ανα μεσον ιουδα και ανα μεσον των υιων ιωσηφ και εγεννηθη αυτων τα ορια απο βορρα απο του ιορδανου προσαναβησεται τα ορια κατα νωτου ιεριχω απο βορρα και αναβησεται επι το ορος επι την θαλασσαν και εσται αυτου η διεξοδος η μαδβαριτις βαιθων και διελευσεται εκειθεν τα ορια λουζα επι νωτου λουζα απο λιβος αυτη εστιν βαιθηλ και καταβησεται τα ορια ματαρωθορεχ επι την ορεινην η εστιν προς λιβα βαιθωρων η κατω και διελευσεται τα ορια και περιλευσεται επι το μερος το βλεπον παρα θαλασσαν απο λιβος απο του ορους επι προσωπον βαιθωρων λιβα και εσται αυτου η διεξοδος εις καριαθβαλ αυτη εστιν καριαθιαριν πολις υιων ιουδα τουτο εστιν το μερος το προς θαλασσαν και μερος το προς λιβα απο μερους καριαθβαλ και διελευσεται ορια εις γασιν επι πηγην υδατος ναφθω και καταβησεται τα ορια επι μερους του ορους ο εστιν κατα προσωπον ναπης οναμ ο εστιν εκ μερους εμεκραφαιν απο βορρα και καταβησεται γαιεννα επι νωτου ιεβουσαι απο λιβος και καταβησεται επι πηγην ρωγηλ και διελευσεται επι πηγην βαιθσαμυς και παρελευσεται επι γαλιλωθ η εστιν απεναντι προς αναβασιν αιθαμιν και καταβησεται επι λιθον βαιων υιων ρουβην και διελευσεται κατα νωτου βαιθαραβα απο βορρα και καταβησεται επι τα ορια επι νωτου βαιθαγλα απο βορρα και εσται η διεξοδος των οριων επι λοφιαν της θαλασσης των αλων επι βορραν εις μερος του ιορδανου απο λιβος ταυτα τα ορια εστιν απο λιβος και ο ιορδανης ορει απο μερους ανατολων αυτη η κληρονομια υιων βενιαμιν τα ορια αυτης κυκλω κατα δημους και εγεννηθησαν αι πολεις των υιων βενιαμιν κατα δημους αυτων ιεριχω και βαιθηγλιω και αμεκασις και βαιθαβαρα και σαρα και βησανα και αιιν και φαρα και εφραθα και καραφα και κεφιρα και μονι και γαβαα πολεις δεκα δυο και αι κωμαι αυτων γαβαων και ραμα και βεθρωθα και μασσημα και μιρων και αμωκη και φιρα και καφαν και νακαν και σεληκαν και θαρεηλα και ιεβους αυτη εστιν ιερουσαλημ και πολεις και γαβαωνιαριμ πολεις τρεις και δεκα και αι κωμαι αυτων αυτη η κληρονομια υιων βενιαμιν κατα δημους αυτων και εξηλθεν ο δευτερος κληρος των υιων συμεων και εγεννηθη η κληρονομια αυτων ανα μεσον κληρων υιων ιουδα και εγεννηθη ο κληρος αυτων βηρσαββεε και σαμαα και κωλαδαμ και αρσωλα και βωλα και ασομ και ελθουλα και βουλα και ερμα και σικελακ και βαιθμαχερεβ και σαρσουσιν και βαθαρωθ και οι αγροι αυτων πολεις δεκα τρεις και αι κωμαι αυτων ερεμμων και θαλχα και εθερ και ασαν πολεις τεσσαρες και αι κωμαι αυτων κυκλω των πολεων αυτων

εως βαρεχ πορευομενων βαμεθ κατα λιβα αυτη η κληρονομια φυλης υιων συμεων κατα δημους αυτων απο του κληρου ιουδα η κληρονομια φυλης υιων συμεων οτι εγεννηθη η μερις υιων ιουδα μειζων της αυτων και εκκληρονομησαν οι υιοι συμεων εν μεσω του κληρου αυτων και εξηλθεν ο κληρος ο τριτος τω ζαβουλων κατα δημους αυτων εσται τα ορια της κληρονομιας αυτων εσεδεκ γωλα ορια αυτων η θαλασσα και μαραγελλα και συναψει επι βαιθαραβα εις την φαργγα η εστιν κατα προσωπον ιεκμαν και ανεστρεψεν απο σεδδουκ εξ εναντιας απ ανατολων βαιθσαμυς επι τα ορια χασελωθαιθ και διελευσεται επι δαβιρωθ και προσαναβησεται επι φαγγαι και εκειθεν περιελευσεται εξ εναντιας επ ανατολας επι γεβερε επι πολιν κατασεμ και διελευσεται επι ρεμμωνα αμαθαρ οζα και περιελευσεται ορια επι βορραν επι αμωθ και εσται η διεξοδος αυτων επι γαιφαηλ και καταναθ και ναβααλ και συμωων και ιεριχω και βαιθμαν αυτη η κληρονομια φυλης υιων ζαβουλων κατα δημους αυτων πολεις και αι κωμαι αυτων και τω ισσαχαρ εξηλθεν ο κληρος ο τεταρτος και εγεννηθη τα ορια αυτων ιαζηλ και χασαλωθ και σουναν και αγιν και σιωνα και ρηρωθ και αναχερεθ και δαβιρων και κισων και ρεβες και ρεμμας και ιεων και τομμαν και αιμαρεκ και βηρσαφης και συναψει τα ορια επι γαιθβωρ και επι σολιμ κατα θαλασσαν και βαιθσαμυς και εσται αυτου η διεξοδος των οριων ο ιορδανης αυτη η κληρονομια φυλης υιων ισσαχαρ κατα δημους αυτων αι πολεις και αι κωμαι αυτων και εξηλθεν ο κληρος ο πεμπτος ασηρ και εγεννηθη τα ορια αυτων εξ ελεκεθ και αλεφ και βαιθοκ και κεαφ και ελιμελεκ και αμιηλ και μασα και συναψει τω καρμηλω κατα θαλασσαν και τω σιων και λαβαναθ και επιστρεφει απ ανατολων ηλιου και βαιθεγενεθ και συναψει τω ζαβουλων και εκ γαι και φθαιηλ κατα βορραν και εισελευσεται ορια σαφθαιβαιθμε και ιναηλ και διελευσεται εις χωβα μασομελ και ελβων και ρααβ και εμεμαων και κανθαν εως σιδωνος της μεγαλης και αναστρεφει τα ορια εις ραμα και εως πηγης μασφασσατ και των τυριων και αναστρεφει τα ορια επι ιασιφ και εσται η διεξοδος αυτου η θαλασσα και απο λεβ και εχοζοβ και αρχωβ και αφεκ και ραου αυτη η κληρονομια φυλης υιων ασηρ κατα δημους αυτων πολεις και αι κωμαι αυτων και τω νεφθαλι εξηλθεν ο κληρος ο εκτος και εγεννηθη τα ορια αυτων μοοαμ και μωλα και βεσεμιν και αρμε και ναβωκ και ιεφθαμει εως δωδαμ και εγεννηθησαν αι διεξοδοι αυτου ο ιορδανης και επιστρεφει τα ορια επι θαλασσαν ενανθ θαβωρ και διελευσεται εκειθεν ιακανα και συναψει τω ζαβουλων απο νοτου και ασηρ συναψει κατα θαλασσαν και ο ιορδανης απ ανατολων ηλιου και αι πολεις τειχηρεις των τυριων τυρος και ωμαθα δακεθ και κενερεθ και αρμαθ και αραηλ και ασωρ και καδες και ασσαρι και πηγη ασορ και κερωε και μεγαλα αρμι και βαιθθαμε και θεσσαμυς αυτη η κληρονομια φυλης υιων νεφθαλι και τω δαν εξηλθεν ο κληρος ο εβδομος και εγεννηθη τα ορια αυτων σαραθ και ασα πολεις σαμμανυς και σαλαβιν και αμμων και σιλαθα και αιλων και θαμναθα και ακκαρων και αλκαθα και βεγεθων και γεβεελαν και αζωρ και βαναιβαχατ και γεθρεμμων και απο θαλασσης ιερακων οριον πλησιον ιοπτης αυτη η κληρονομια φυλης υιων δαν κατα δημους αυτων αι πολεις αυτων και αι κωμαι αυτων και ουκ εξεθλιψαν οι υιοι δαν τον αμορραιον τον θλιβοντα αυτους εν τω ορει και ουκ ειων αυτους οι αμορραιοι καταβηναι εις την κοιλαδα και εθλιψαν απ αυτων το οριον της μεριδος αυτων και

επορευθησαν οι υιοι ιουδα και επολεμησαν την λαχis και κατελαβοντο αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι μαχαιρας και κατωκησαν αυτην και εκαλεσαν το ονομα αυτης λασενδακ και ο αμορραιος υπεμεινεν του κατοικειν εν ελωμ και εν σαλαμιν και εβαρυνθη η χειρ του εφραιμ επ αυτους και εγενοντο αυτοις εις φορον και επορευθησαν εμβατευσαι την γην κατα το οριον αυτων και εδωκαν οι υιοι ισραηλ κληρον ιησοι τω υιω ναυη εν αυτοις δια προσταγματος του θεου και εδωκαν αυτω την πολιν ην ητησατο θαμνασαραχ η εστιν εν τω ορει εφραιμ και ωκοδομησεν την πολιν και κατωκει εν αυτη αι διαιρεσεις ας κατεκληρονομησεν ελεαζαρ ο ιερευς και ιησους ο του ναυη και οι αρχοντες των πατριων εν ταις φυλαις ισραηλ κατα κληρους εν σηλω εναντιον κυριου παρα τας θυρας της σκηνης του μαρτυριου και επορευθησαν εμβατευσαι την γην και ελαλησεν κυριος τω ιησοι λεγων λαλησον τοις υιοις ισραηλ λεγων δοτε τας πολεις των φυγαδευτηριων ας ειπα προς υμας δια μωυση φυγαδευτηριον τω φονευτη τω παταξαντι ψυχην ακουσιως και εσονται υμιν αι πολεις φυγαδευτηριον και ουκα αποθανεिता ο φονευτης υπο του αγχιστευοντος το αιμα εως αν καταστη εναντιον της συναγωγης εις χρισιν και διεστειλεν την καδης εν τη γαλιλαια εν τω ορει τω νεφθαλι και συχεμ εν τω ορει τω εφραιμ και την πολιν αρβοκ αυτη εστιν χεβρων εν τω ορει τω ιουδα και εν τω περαν του ιορδανου εδωκεν βοσορ εν τη ερημω εν τω πεδιω απο της φυλης ρουβην και αρημωθ εν τη γαλααδ εκ της φυλης γαδ και την γαυλων εν τη βασανιτιδι εκ της φυλης μανασση αιται αι πολεις αι επικλητοι τοις υιοις ισραηλ και τω προσηλυτω τω προσκειμενω εν αυτοις καταφυγειν εκει παντι παιοντι ψυχην ακουσιως ινα μη αποθανη εν χειρι του αγχιστευοντος το αιμα εως αν καταστη εναντι της συναγωγης εις χρισιν και προσηλθουσιν οι αρχιπατριωται των υιων λευι προς ελεαζαρ τον ιερεα και προς ιησουν τον του ναυη και προς τους αρχιφυλους πατριων εκ των φυλων ισραηλ και ειπον προς αυτους εν σηλω εν γη χανααν λεγοντες ενετειλατο κυριος εν χειρι μωυση δουναι ημιν πολεις κατοικειν και τα περισπορια τοις κτηνεσιν ημων και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις εν τω κατακληρονομειν δια προσταγματος κυριου τας πολεις και τα περισπορια αυτων και εξηλθεν ο κληρος τω δημω κααθ και εγενετο τοις υιοις ααρων τοις ιερευσιν τοις λευιταις απο φυλης ιουδα και απο φυλης συμεων και απο φυλης βενιαμιν κληρωτι πολεις δεκα τρεις και τοις υιοις κααθ τοις καταλειμμενοις εκ της φυλης εφραιμ και εκ της φυλης δαν και απο του ημισους φυλης μανασση κληρωτι πολεις δεκα και τοις υιοις γεδσων απο της φυλης ισσαχαρ και απο της φυλης ασηρ και απο της φυλης νεφθαλι και απο του ημισους φυλης μανασση εν τω βασαν πολεις δεκα τρεις και τοις υιοις μεραρι κατα δημους αυτων απο φυλης ρουβην και απο φυλης γαδ και απο φυλης ζαβουλων κληρωτι πολεις δωδεκα και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις τας πολεις και τα περισπορια αυτων ον τροπον ενετειλατο κυριος τω μωυση κληρωτι και εδωκεν η φυλη υιων ιουδα και η φυλη υιων συμεων και απο της φυλης υιων βενιαμιν τας πολεις και επεκληθησαν τοις υιοις ααρων απο του δημου του κααθ των υιων λευι οτι τουτοις εγεννηθη ο κληρος και εδωκεν αυτοις την καριαθαρβοκ μητροπολιν των εναχ αυτη εστιν χεβρων εν τω ορει ιουδα τα δε περισπορια κυκλω αυτης και τους αγρους της πολεως και τας κωμας αυτης εδωκεν ιησους τοις υιοις χαλεβ υιου

ιεφονην εν κατασχεσει και τοις υιοις αφρων την πολιν φυγαδευτηριον τω φονευσαντι την χεβρων και τα αφωρισμενα τα συν αυτη και την λεμνα και τα αφωρισμενα τα προς αυτη και την αιλωμ και τα αφωρισμενα αυτη και την τεμα και τα αφωρισμενα αυτη και την γελλα και τα αφωρισμενα αυτη και την δαβιρ και τα αφωρισμενα αυτη και ασα και τα αφωρισμενα αυτη και τανυ και τα αφωρισμενα αυτη και βαιθσαιμυς και τα αφωρισμενα αυτη πολεις εννεα παρα των δυο φυλων τουτων και παρα της φυλης βενιαμιν την γαβαων και τα αφωρισμενα αυτη και γαθεθ και τα αφωρισμενα αυτη και αναθωθ και τα αφωρισμενα αυτη και γαμαλα και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες πασαι αι πολεις υιων αφρων των ιερεων δεκα τρεις και τοις δημοις υιοις κααθ τοις λευιταις τοις καταλελειμμενοις απο των υιων κααθ και εγεννηθη πολις των οριων αυτων απο φυλης εφραιμ και εδωκαν αυτοις την πολιν του φυγαδευτηριου την του φονευσαντος την συχεμ και τα αφωρισμενα αυτη και γαζαρα και τα προς αυτην και τα αφωρισμενα αυτη και την καβσαιμ και τα αφωρισμενα τα προς αυτη και την ανω βαιθωρων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες και εκ της φυλης δαν την ελκωθαιμ και τα αφωρισμενα αυτη και την γεθεδαν και τα αφωρισμενα αυτη και αιλων και τα αφωρισμενα αυτη και γεθερεμμων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες και απο του ημισους φυλης μανασση την ταναχ και τα αφωρισμενα αυτη και την ιεβαθα και τα αφωρισμενα αυτη πολεις δυο πασαι πολεις δεκα και τα αφωρισμενα τα προς αυταις τοις δημοις υιων κααθ τοις υπολελειμμενοις και τοις υιοις γεδσων τοις λευιταις εκ του ημισους φυλης μανασση τας πολεις τας αφωρισμενας τοις φονευσασι την γαυλων εν τη βασανιτιδι και τα αφωρισμενα αυτη και την βοσοραν και τα αφωρισμενα αυτη πολεις δυο και εκ της φυλης ισσαχαρ την κισων και τα αφωρισμενα αυτη και δεββα και τα αφωρισμενα αυτη και την ρεμμαθ και τα αφωρισμενα αυτη και πηγην γραμματων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες και εκ της φυλης ασηρ την βασελλαν και τα αφωρισμενα αυτη και δαββων και τα αφωρισμενα αυτη και χελκατ και τα αφωρισμενα αυτη και ρααβ και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τεσσαρες και εκ της φυλης νεφθαλι την πολιν την αφωρισμενην τω φονευσαντι την καδες εν τη γαλιλαια και τα αφωρισμενα αυτη και την εμμαθ και τα αφωρισμενα αυτη και θεμμων και τα αφωρισμενα αυτη πολεις τρεις πασαι αι πολεις του γεδσων κατα δημους αυτων πολεις δεκα τρεις και τω δημω υιων μεραρι τοις λευιταις τοις λοιποις εκ της φυλης υιων ζαβουλων την μαν και τα περισπορια αυτης και την καδης και τα περισπορια αυτης και δεμνα και τα περισπορια αυτης και σελλα και τα περισπορια αυτης πολεις τεσσαρες και περαν του ιορδανου του κατα ιεριχω εκ της φυλης ρουβην την πολιν το φυγαδευτηριον του φονευσαντος την βοσορ εν τη ερημω τη μισωρ και τα περισπορια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης και την δεχμων και τα περισπορια αυτης και την μαφα και τα περισπορια αυτης πολεις τεσσαρες και απο της φυλης γαδ την πολιν το φυγαδευτηριον του φονευσαντος την ραμωθ εν τη γαλααδ και τα περισπορια αυτης και την καμιν και τα περισπορια αυτης και την εσεβων και τα περισπορια αυτης και την ιαζηρ και τα περισπορια αυτης αι πασαι πολεις τεσσαρες πασαι πολεις τοις υιοις μεραρι κατα δημους αυτων των καταλελειμμενων απο της φυλης λευι και εγεννηθη τα ορια πολεις δεκα δυο πασαι αι πολεις των λευιτων εν

μεσω κατασχεσεως υιων ισραηλ τεσσαρακοντα οκτω πολεις και τα περισπορια αυτων κυκλω των πολεων τουτων πολις και τα περισπορια κυκλω της πολεως πασαις ταις πολεσιν ταυταις και συνετελεσεν ιησους διαμερισας την γην εν τοις οριοις αυτων και εδωκαν οι υιοι ισραηλ μεριδα τω ιησοι κατα προσταγμα κυριου εδωκαν αυτω την πολιν ην ητησατο την θαμνασαραχ εδωκαν αυτω εν τω ορει εφραιμ και ωκοδομησεν ιησους την πολιν και ωκησεν εν αυτη και ελαβεν ιησους τας μαχαιρας τας πετρινas εν αις περιετεμεν τους υιους ισραηλ τους γενομενους εν τη οδω εν τη ερημω και εθηκεν αυτας εν θαμνασαραχ και εδωκεν κυριος τω ισραηλ πασαν την γην ην ωμοσεν δουναι τοις πατρασιν αυτων και κατεκληρονομησαν αυτην και κατωκησαν εν αυτη και κατεπαυσεν αυτους κυριος κυκλοθεν καθοτι ωμοσεν τοις πατρασιν αυτων ουκ ανεστη ουθεις κατενωπιον αυτων απο παντων των εχθρων αυτων παντας τους εχθρους αυτων παρεδωκεν κυριος εις τας χειρας αυτων ου διεπεσεν απο παντων των ρηματων των χαλων ων ελαλησεν κυριος τοις υιοις ισραηλ παντα παρεγενετο τοτε συνεκαλεσεν ιησους τους υιους ρουβην και τους υιους γαδ και το ημισυ φυλης μανασση και ειπεν αυτοις υμεις ακηκοατε παντα οσα ενετειλατο υμιν μωυσης ο παις κυριου και επηκουσατε της φωνης μου κατα παντα οσα ενετειλαμην υμιν ουκ εγκαταλελοιπατε τους αδελφους υμων ταυτας τας ημερας και πλειους εως της σημερον ημερας εφυλαξασθε την εντολην κυριου του θεου υμων νυν δε κατεπαυσεν κυριος ο θεος ημων τους αδελφους ημων ον τροπον ειπεν αυτοις νυν ουν αποστραφεντες απελθατε εις τους οικους υμων και εις την γην της κατασχεσεως υμων ην εδωκεν υμιν μωυσης εν τω περαν του ιορδανου αλλα φυλαξασθε ποιειν σφοδρα τας εντολας και τον νομον ον ενετειλατο ημιν ποιειν μωυσης ο παις κυριου αγαπαν κυριον τον θεον υμων πορευεσθαι πασαις ταις οδοις αυτου φυλαξασθαι τας εντολας αυτου και προσκεισθαι αυτω και λατρευειν αυτω εξ ολης της διανοιας υμων και εξ ολης της ψυχης υμων και ηυλογησεν αυτους ιησους και εξαπεστειλεν αυτους και επορευθησαν εις τους οικους αυτων και τω ημισει φυλης μανασση εδωκεν μωυσης εν τη βασαντιδι και τω ημισει εδωκεν ιησους μετα των αδελφων αυτου εν τω περαν του ιορδανου παρα θαλασσαν και ηνικα εξαπεστειλεν αυτους ιησους εις τους οικους αυτων και ευλογησεν αυτους και εν χρημασιν πολλοις απηλθουσαν εις τους οικους αυτων και κτηνη πολλα σφοδρα και αργυριον και χρυσιον και σιδηρον και ιματισμον πολυν και διειλαντο την προνομην των εχθρων μετα των αδελφων αυτων και επορευθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης υιων μανασση απο των υιων ισραηλ εκ σηλω εν γη χανααν απελθειν εις γην γαλααδ εις γην κατασχεσεως αυτων ην εκληρονομησαν αυτην δια προσταγματος κυριου εν χειρι μωυση και ηλθον εις γαλγαλα του ιορδανου η εστιν εν γη χανααν και ωκοδομησαν οι υιοι γαδ και οι υιοι ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση εκει βωμον επι του ιορδανου βωμον μεγαν του ιδειν και ηκουσαν οι υιοι ισραηλ λεγοντων ιδου ωκοδομησαν οι υιοι γαδ και οι υιοι ρουβην και το ημισυ φυλης μανασση βωμον εφ οριων γης χανααν επι του γαλααδ του ιορδανου εν τω περαν υιων ισραηλ και συνηθροισθησαν παντες οι υιοι ισραηλ εις σηλω ωστε αναβαντες εκπολεμησαι αυτους και απεστειλαν οι υιοι ισραηλ προς τους υιους ρουβην και προς τους υιους γαδ και προς το ημισυ φυλης μανασση

εις γην γαλααδ τον τε φινεες υιον ελεαζαρ υιου ααρων του αρχιερεως και δεκα των αρχοντων μετ αυτου αρχων εις απο οικου πατριας απο πασων φυλων ισραηλ αρχοντες οικων πατριων εισιν χιλιαρχοι ισραηλ και παρεγενοντο προς τους υιους γαδ και προς τους υιους ρουβην και προς τους ημισεις φυλης μανασση εις γην γαλααδ και ελαλησαν προς αυτους λεγοντες ταδε λεγει πασα η συναγωγη κυριου τις η πλημμελεια αυτη ην επλημμελησατε εναντιον του θεου ισραηλ αποστραφηται σημερον απο κυριου οικοδομησαντες υμιν εαυτοις βωμον αποστατας υμας γενεσθαι απο κυριου μη μικρον ημιν το αμαρτημα φογωρ οτι ουκ εκαθαρισθημεν απ αυτου εως της ημερας ταυτης και εγενηθη πληγη εν τη συναγωγη κυριου και υμεις αποστραφησεσθε σημερον απο κυριου και εσται εαν αποστητε σημερον απο κυριου και αυριον επι παντα ισραηλ εσται η οργη και νυν ει μικρα υμιν η γη της κατασχεσεως υμων διαβητε εις την γην της κατασχεσεως κυριου ου κατασκηνοι εκει η σκηνη κυριου και κατακληρονομησατε εν ημιν και μη αποσταται απο θεου γενηθητε και μη αποστητε απο κυριου δια του οικοδομησαι υμας βωμον εξω του θυσιαστηριου κυριου του θεου ημων ουκ ιδου αχαρ ο του ζαρα πλημμελεια επλημμελησεν απο του αναθεματος και επι πασαν συναγωγην ισραηλ εγενηθη οργη και ουτος εις μονος ην μη μονος ουτος απεθανεν τη εαυτου αμαρτια και απεκριθησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης μανασση και ελαλησαν τοις χιλιαρχοις ισραηλ λεγοντες ο θεος θεος εστιν κυριος και ο θεος θεος κυριος αυτος οιδεν και ισραηλ αυτος γνωσεται ει εν αποστασια επλημμελησαμεν εναντι του κυριου μη ρυσαιτο ημας εν ταυτη και ει ωκοδομησαμεν αυτοις βωμον ωστε αποστηναι απο κυριου του θεου ημων ωστε αναβιβασαι επ αυτον θυσιαν ολοκαυτωματων η ωστε ποιησαι επ αυτου θυσιαν σωτηριου κυριος εκζητησει αλλ ενεκεν ευλαβειας ρηματος εποησαμεν τουτο λεγοντες ινα μη ειπωσιν αυριον τα τεκνα υμων τοις τεκνοις ημων τι υμιν κυριω τω θεω ισραηλ και ορια ειθηκεν κυριος ανα μεσον ημων και υμων τον ιορδανην και ουκ εστιν υμιν μερις κυριου και απαλλοτριωσουσιν οι υιοι υμων τους υιους ημων ινα μη σεβωνται κυριον και ειπαμεν ποιησαι ουτως του οικοδομησαι τον βωμον τουτον ουχ ενεκεν καρπωματος ουδε ενεκεν θυσιων αλλ ινα η τουτο μαρτυριον ανα μεσον ημων και υμων και ανα μεσον των γενεων ημων μεθ ημας του λατρευειν λατρειαν κυριω εναντιον αυτου εν τοις καρπωμασιν ημων και εν ταις θυσιας ημων και εν ταις θυσιας των σωτηριων ημων και ουκ ερουσιν τα τεκνα υμων τοις τεκνοις ημων αυριον ουκ εστιν υμιν μερις κυριου και ειπαμεν εαν γενηται ποτε και λαλησωσιν προς ημας και ταις γενεαις ημων αυριον και ερουσιν ιδετε ομοιωμα του θυσιαστηριου κυριου ο εποησαν οι πατερες ημων ουχ ενεκεν καρπωματος ουδε ενεκεν θυσιων αλλα μαρτυριον εστιν ανα μεσον υμων και ανα μεσον ημων και ανα μεσον των υιων ημων μη γενοιτο ουν ημας αποστραφηναι απο κυριου εν ταις σημερον ημεραις αποστηναι απο κυριου ωστε οικοδομησαι ημας θυσιαστηριον τοις καρπωμασιν και ταις θυσιας σαλαμιν και τη θυσια του σωτηριου πλην του θυσιαστηριου κυριου ο εστιν εναντιον της σκηνης αυτου και ακουσας φινεες ο ιερευς και παντες οι αρχοντες της συναγωγης ισραηλ οι ησαν μετ αυτου τους λογους ους ελαλησαν οι υιοι ρουβην και οι υιοι γαδ και το ημισυ φυλης μανασση και ηρεσεν αυτοις και ειπεν φινεες ο ιερευς τοις υιοις ρουβην και τοις υιοις γαδ και τω ημισει

φυλης μανασση σημερον εγνωκαμεν οτι μεθ ημων κυριος διοτι ουκ επλημμελησατε εναντιον κυριου πλημμελειαν και οτι ερρυσασθε τους υιους ισραηλ εκ χειρος κυριου και απεστρεψεν φινεες ο ιερεις και οι αρχοντες απο των υιων ρουβην και απο των υιων γαδ και απο του ημισους φυλης μανασση εκ γης γαλααδ εις γην χανααν προς τους υιους ισραηλ και απεκριθησαν αυτοις τους λογους και ηρεσεν τοις υιοις ισραηλ και ελαλησαν προς τους υιους ισραηλ και ευλογησαν τον θεον υιων ισραηλ και ειπαν μηκετι αναβηναι προς αυτους εις πολεμον εξολεθρευσαι την γην των υιων ρουβην και των υιων γαδ και του ημισους φυλης μανασση και κατωκησαν επ αυτης και επωνομασεν ιησους τον βωμον των ρουβην και των γαδ και του ημισους φυλης μανασση και ειπεν οτι μαρτυριον εστιν ανα μεσον αυτων οτι κυριος ο θεος αυτων εστιν και εγενετο μεθ ημερας πλειους μετα το κατα-
παυσαι κυριον τον ισραηλ απο παντων των εχθρων αυτων κυκλοθεν και ιησους πρεσβυτερος προβεβηκως ταις ημεραις και συνεκαλεσεν ιησους παντας τους υιους ισραηλ και την γερουσιαν αυτων και τους αρχοντας αυτων και τους γραμματεις αυτων και τους δικαστας αυτων και ειπεν προς αυτους εγω γεγηρακα και τους δικαστας αυτων και ειπεν δε εωρακατε οσα εποησεν κυριος ο θεος υμων πασιν τοις εθνεσιν τουτοις απο προσωπου υμων οτι κυριος ο θεος υμων ο εκπολεμησας υμιν ιδετε οτι επερριφα υμιν τα εθνη τα καταλελειμμενα υμιν ταυτα εν τοις κληροις εις τας φυλας υμων απο του ιορδανου παντα τα εθνη α εξωλεθρευσα και απο της θαλασσης της μεγαλης ορει εις δυσμας ηλιου κυριος δε ο θεος υμων ουτος εξολεθρευσει αυτους απο προσω-
που υμων εως αν απολωνται και αποστελει αυτοις τα θηρια τα αγρια εως αν εξολεθρευση αυτους και τους βασιλεις αυτων απο προσωπου υμων και κατακληρονομησατε την γην αυτων καθα ελαλησεν κυριος ο θεος υμων υμιν κατισχυσατε ουν σφοδρα φυλασσειν και ποιειν παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω του νομου μουση ινα μη εκκλινητε εις δεξιαν η ευωνυμα οπως μη εισελθητε εις τα εθνη τα καταλελειμ-
μενα ταυτα και τα ονοματα των θεων αυτων ουκ ονομασθησεται εν υμιν ουδε μη προσκυνησητε αυτοις ουδε μη λατρευσητε αυτοις αλλα κυριω τω θεω υμων προσκολληθησεσθε καθαπερ εποησατε εως της ημερας ταυτης και εξωλεθρευσεν αυτους κυριος απο προσωπου υμων εθνη μεγαλα και ισχυρα και υμιν ουθεις αντεστη κατενωπιον υμων εως της ημερας ταυτης εις υμων εδιωξεν χιλιους οτι κυριος ο θεος υμων εξεπολεμει υμιν καθαπερ ειπεν υμιν και φυλαξασθε σφοδρα του αγαπαν κυριον τον θεον υμων εαν γαρ αποστραφητε και προσθησθε τοις υπολειφθεισιν εθνεσιν τουτοις τοις μεθ υμων και επιγαμιας ποιη-
σητε προς αυτους και συγκαταμιγητε αυτοις και αυτοι υμιν γινωσχετε οτι ου μη προσθη κυριος του εξολεθρευσαι τα εθνη ταυτα απο προ-
σωπου υμων και εσονται υμιν εις παγιδας και εις σκανδαλα και εις ηλους εν ταις πτερναις υμων και εις βολιδας εν τοις οφθαλμοις υμων εως αν απολησθε απο της γης της αγαθης ταυτης ην εδωκεν υμιν κυριος ο θεος υμων εγω δε αποτρεχω την οδον καθα και παντες οι επι της γης και γνωσεσθε τη καρδια υμων και τη ψυχη υμων διοτι ου διεπεσεν εις λογος απο παντων των λογων ων ειπεν κυριος ο θεος υμων προς παντα τα ανηκοντα υμιν ου διεφωνησεν εξ αυτων και εσται ον τροπον ηκει εφ υμας παντα τα ρηματα τα καλα α ελαλησεν κυριος προς υμας ουτως επαξει κυριος ο θεος εφ υμας παντα τα ρηματα τα

πονηρα εως αν εξολεθρευση υμας απο της γης της αγαθης ταυτης ης εδωκεν κυριος υμιν εν τω παραβηναι υμας την διαθηκην κυριου του θεου υμων ην ενετειλατο υμιν και πορευθεντες λατρευσητε θεοις ετεροις και προσκυνησητε αυτοις και συνηγαγεν ιησους πασας φυλας ισραηλ εις σηλω και συνεκαλεσεν τους πρεσβυτερους αυτων και τους γραμματεις αυτων και τους δικαστας αυτων και εστησεν αυτους απεναντι του θεου και ειπεν ιησους προς παντα τον λαον ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ περαν του ποταμου κατωκησαν οι πατερες υμων το απ αρχης θαρα ο πατηρ αβρααμ και ο πατηρ ναχωρ και ελατρευσαν θεοις ετεροις και ελαβον τον πατερα υμων τον αβρααμ εκ του περαν του ποταμου και ωδηγησα αυτον εν παση τη γη και επιληθυνα αυτου σπερμα και εδωκα αυτω τον ισαακ και τω ισαακ τον ιακωβ και τον ησαι και εδωκα τω ησαι το ορος το σηιρ κληρονομησαι αυτω και ιακωβ και οι υιοι αυτου κατεβησαν εις αιγυπτον και εγενοντο εκει εις εθνος μεγα και πολυ και κραταιον και εκακωσαν αυτους οι αιγυπτιοι και επαταξεν κυριος την αιγυπτον εν οις εποιησεν αυτοις και μετα ταυτα εξηγαγεν υμας εξ αιγυπτου και εισηλθατε εις την θαλασσαν την ερυθραν και κατεδιωξαν οι αιγυπτιοι οπισω των πατερων υμων εν αρμασιν και εν ιπποις εις την θαλασσαν την ερυθραν και ανεβοσημεν προς κυριον και εδωκεν νεφελην και γνοφον ανα μεσον ημων και ανα μεσον των αιγυπτιων και επηγαγεν επ αυτους την θαλασσαν και εκαλυψεν αυτους και ειδοσαν οι οφθαλμοι υμων οσα εποιησεν κυριος εν γη αιγυπτω και ητε εν τη ερημω ημερας πλειους και ηγαγεν υμας εις γην αμορραιων των κατοικουντων περαν του ιορδανου και παρεταξαντο υμιν και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας υμων και κατεκληρονομησατε την γην αυτων και εξωλεθρευσατε αυτους απο προσωπου υμων και ανεστη βαλαχ ο του σεπφωρ βασιλευς μωαβ και παρεταξατο τω ισραηλ και αποστειλας εκαλεσεν τον βαλααμ αρασασθαι υμιν και ουκ ηθελησεν κυριος ο θεος σου απολεσαι σε και ευλογιαν ευλογησεν υμας και εξειλατο υμας εκ χειρων αυτων και παρεδωκεν αυτους και διεβητε τον ιορδανην και παρεγενηθητε εις ιεριχω και επολεμησαν προς υμας οι κατοικουντες ιεριχω ο αμορραιος και ο χαναναιος και ο φερεζαιος και ο ευαιος και ο ιεβουσαιος και ο χετταιος και ο γεργεσαιος και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας υμων και εξαπεστειλεν προτεραν υμων την σφηκιαν και εξεβαλεν αυτους απο προσωπου υμων δωδεκα βασιλεις των αμορραιων ουκ εν τη ρομφαια σου ουδε εν τω τοξω σου και εδωκεν υμιν γην εφ ην ουκ εχοπιασατε επ αυτης και πολεις ας ουκ ωκοδομησατε και κατωκισθητε εν αυταις και αμπελωνας και ελαιωνας ους ουκ εφυτευσατε υμεις εδεσθε και νυν φοβηθητε κυριον και λατρευσατε αυτω εν ευθυτητι και εν δικαιοσυνη και περιελεσθε τους θεους τους αλλοτριους οις ελατρευσαν οι πατερες υμων εν τω περαν του ποταμου και εν αιγυπτω και λατρευετε κυριω ει δε μη αρεσκει υμιν λατρευειν κυριω ελεσθε υμιν εαυτοις σημερον τινι λατρευσητε ειτε τοις θεοις των πατερων υμων τοις εν τω περαν του ποταμου ειτε τοις θεοις των αμορραιων εν οις υμεις κατοικειτε επι της γης αυτων εγω δε και η οικια μου λατρευσομεν κυριω οτι αγιος εστιν και αποκριθεις ο λαος ειπεν μη γενοιτο ημιν καταλιπειν κυριον ωστε λατρευειν θεοις ετεροις κυριος ο θεος ημων αυτος θεος εστιν αυτος ανηγαγεν ημας και τους πατερας ημων εξ αιγυπτου και διεφυλαξεν ημας εν παση τη οδω η επορευθη-

μεν εν αυτη και εν πασιν τοις εθνεσιν ους παρηλθομεν δι αυτων και εξεβαλεν κυριος τον αμορραιον και παντα τα εθνη τα κατοικουντα την γην απο προσωπου ημων αλλα και ημεις λατρευσομεν κυριω ουτος γαρ θεος ημων εστιν και ειπεν ιησους προς τον λαον ου μη δυνησθε λατρευειν κυριω οτι θεος αγιος εστιν και ζηλωσας ουτος ουκ ανησει υμων τα αμαρτηματα και τα ανομηματα υμων ηνικα εαν εγκαταλιπητε κυριον και λατρευσητε θεοις ετεροις και επελθων κακωσει υμας και εξαναλωσει υμας ανθ ων ευ εποιησεν υμας και ειπεν ο λαος προς ιησουν ουχι αλλα κυριω λατρευσομεν και ειπεν ιησους προς τον λαον μαρτυρες υμεις καθ υμων οτι υμεις εξελεξασθε κυριον λατρευειν αυτω και νυν περιελεσθε τους θεους τους αλλοτριους τους εν υμιν και ευθυνατε την καρδιαν υμων προς κυριον θεον ισραηλ και ειπεν ο λαος προς ιησουν κυριω λατρευσομεν και της φωνης αυτου ακουσομεθα και διεθετο ιησους διαθηκην προς τον λαον εν τη ημερα εκεινη και εδωκεν αυτω νομον και χρισιν εν σηλω ενωπιον της σκηνης του θεου ισραηλ και εγραψεν τα ρηματα ταυτα εις βιβλιον νομον του θεου και ελαβεν λιθον μεγαν και εστησεν αυτον ιησους υπο την τερεμινθον απεναντι κυριου και ειπεν ιησους προς τον λαον ιδου ο λιθος ουτος εσται εν υμιν εις μαρτυριον οτι αυτος ακηκοεν παντα τα λεχθεντα αυτω υπο κυριου ο τι ελαλησεν προς ημας σημερον και εσται ουτος εν υμιν εις μαρτυριον επ εσχατων των ημερων ηνικα εαν ψευσησθε κυριω τω θεω μου και απεστειλεν ιησους τον λαον και επορευθησαν εκαστος εις τον τοπον αυτου και ελατρευσεν ισραηλ τω κυριω πασας τας ημερας ιησου και πασας τας ημερας των πρεσβυτερων οσοι εφειλκυσαν τον χρονον μετα ιησου και οσοι ειδοσαν παντα τα εργα κυριου οσα εποιησεν τω ισραηλ και εγενετο μετ εκεινα και απεθανεν ιησους υιος ναυη δουλος κυριου εκατον δεκα ετων και εθαψαν αυτον προς τοις οριοις του κληρου αυτου εν θάμναθασαχαρα εν τω ορει τω εφραιμ απο βορρα του ορους γαας εκει εθηκαν μετ αυτου εις το μνημα εις ο εθαψαν αυτον εκει τας μαχαιρας τας πετρινas εν αις περιετεμεν τους υιους ισραηλ εν γαλλαλοις οτε εξηγαγεν αυτους εξ αιγυπτου καθα συνεταξεν αυτοις κυριος και εκει εισιν εως της σημερον ημερας και τα οσα ιωσηφ ανηγαγον οι υιοι ισραηλ εξ αιγυπτου και κατωρυξαν εν σικιμοις εν τη μεριδι του αγρου ου εκτησατο ιακωβ παρα των αμορραιων των κατοικουντων εν σικιμοις αμναδων εκατον και εδωκεν αυτην ιωσηφ εν μεριδι και εγενετο μετα ταυτα και ελεαζαρ υιος ααρων ο αρχιερευς ετελευτησεν και εταφη εν γαβααθ φινεες του υιου αυτου ην εδωκεν αυτω εν τω ορει τω εφραιμ εν εκεινη τη ημερα λαβοντες οι υιοι ισραηλ την κιβωτον του θεου περιεφεροσαν εν εαυτοις και φινεες ιερατευσεν αντι ελεαζαρ του πατρος αυτου εως απεθανεν και κατωρυγη εν γαβααθ τη εαυτου οι δε υιοι ισραηλ απηλθοσαν εκαστος εις τον τοπον αυτων και εις την εαυτων πολιν και εσεβοντο οι υιοι ισραηλ την ασταρτην και ασταρωθ και τους θεους των εθνων των κυκλω αυτων και παρεδωκεν αυτους κυριος εις χειρας εγλωμ τω βασιλει μωαβ και εκυριευσεν αυτων ετη δεκα οκτω

καβσεηλ και εδραι και ιαγουρ και κινα και διμωνα και αδαδα και κεδες και ιθναζιφ και τελεμ και βαλωθ και πολις ασερων αυτη ασωρ αμαμ και σαμαα και μωλαδα και ασεργαδδα και βαιθφαλειθ και ασαρ-σουλα και βηρσαβее και αι κωμαι αυτων και αι επαυλεις αυτων βααλα και αυιμ και ασεμ και ελθωδαδ και χασιλ και ερμα και σικελεγ και

μεδεβηνα και σανσαννα και λαβωθ και σελειμ και ρεμμων πολεις ει-
κοσι και εννεα και αι κωμαι αυτων εν τη πεδινη εσθαολ και σαφρα
και ασνα και ραμεν και ζανω και αδιαθαιμ και ηναιμ και ιεριμουθ και
οδολλαμ και νεμερα και σωχω και αζηκα και σαργαριμ και γαδηρα και
αι επαυλεις αυτης πολεις δεκα τεσσαρες και αι κωμαι αυτων σενναν
και αδασα και μαγδαλγαδ και δαλααν και μασφα και ιεχθαηλ και λαχis
και βαζκαθ και αγλων και χαββα και λαμας και χαθλως και γαδηρωθ
και βηθδαγων και νωμα και μακηδα πολεις δεκαεξ και αι κωμαι αυτων
λεβνα και ανθερ και ιεφθα και ασεννα και νεσιβ και κειλα και αχζιβ
και μαρησα και εδωμ πολεις εννεα και αι κωμαι αυτων ακκαρων και αι
κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης και απο ακκαρων ιεμναι και πασαι
οσαι εισιν πλησιον ασδωδ και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης
γαζα και αι κωμαι αυτης και αι επαυλεις αυτης εως του χειμαρρου
αιγυπτου και η θαλασσα η μεγαλη διοριζει και εν τη ορεινη σαφιρ
και ιεθερ και σωχω και ρεννα πολIs γραμματων αυτη εστιν δαβιρ και
ανωβ και εσθεμω και ανιμ και γοσομ και χιλουων και γηλων πολεις
δεκα και αι κωμαι αυτων ερεβ και εσαν και ρουμα και ιανουμ και βαιθ-
θααφουε και αφαα και χαμματα και πολIs αρβο αυτη εστιν χεβρων
και σιωρ πολεις εννεα και αι κωμαι αυτων μων και χερμελ και ζιφ
και ιεττα και ιεζραελ και ιεκδαμ και ζανωακιμ και γαββα και θαμνα
πολεις εννεα και αι κωμαι αυτων αλουλ και βαιθσουρ και γεδωρ και
μαρωθ και βαιθανωθ και ελθεκεν πολεις εξ και αι κωμαι αυτων θεκω
και εφραθα αυτη εστιν βηθλεεμ και φαγωρ και αιταμ και κουλον και
ταταμ και σωρης και καρεμ και γαλλιμ και βαιθηρ και μανοχω πολεις
ενδεκα και αι κωμαι αυτων καριαθβααλ αυτη πολIs ιαριμ και αρεβ-
βα πολεις δυο και αι κωμαι αυτων και αι επαυλεις αυτων βαδδαργis
και βηθαραβα και μαδων και σοχοχα και νεβσαν και αι πολεις αλων
και ηνγαδδι πολεις επτα και αι κωμαι αυτων βηθαγλα και αμεκκασis
και βαιθααραβα και σεμιριμ και βηθηλ και αιμ και αφαρ και αφρα και
αικαρεν και καφηραμμιν και γαββα πολεις δωδεκα και αι κωμαι αυ-
των γαβαων και ραμα και βηρωθ και μασφα και χεφιρα και αμωσα
και ρεκεμ και ιερφαηλ και θαραλα και σηλαεφ και ιεβους αυτη εστιν
ιερουσαλημ και γαβααθ και πολIs ιαριμ πολεις δεκα τρεις και αι κω-
μαι αυτων αυτη η κληρονομια υιων βενιαμιν κατα δημους αυτων και
εξηλθεν ο κληρος ο δευτερος τω συμεων και εγενηθη η κληρονομια
αυτων ανα μεσον κληρου υιων ιουδα και εγενηθη ο κληρος αυτων
βηρσαβεε και σαβεε και μωλαδα και ασερσουαλ και βαθουλ και βωλα
και ασομ και ελθουλαδ και ερμα και σεκελα και βαιθαμμαρχαβωθ και
ασερσουσιμ και βαιθλαβαθ και οι αγροι αυτων πολεις δεκα τρεις και
αι κωμαι αυτων αιμ και ρεμμων και εθερ και ασαν πολεις τεσσαρες
και αι κωμαι αυτων αι περικυκλω των πολεων τουτων εως βααλεθ-
βηρραμωθ πορευομενων ιαμεθ κατα λιβα αυτη η κληρονομια φυλης
υιων συμεων κατα δημους αυτων απο του κληρου ιουδα η κληρονομια
φυλης υιων συμεων οτι εγενηθη μερις υιων ιουδα μειζων της αυτων
και εκκληρονομησαν οι υιοι συμεων εν μεσω του κληρου αυτων και ε-
ξηλθεν ο κληρος ο τριτος τω ζαβουλων κατα δημους αυτων και εσται
τα ορια της κληρονομιας αυτων εως σαριδ τα ορια αυτων η θαλασσα
και μαραλα και συναιψει επι δαβασθαι εις την φαραγγα η εστιν κατα
προσωπον ιεκναμ και αναστρεψει απο σαριδ εξ εναντιας απο ανατο-
λων σαις επι τα ορια χασαλωθ θαβωρ και διελευσεται επι δαβραθ και

προσαναβησεται επι ιαφαγαι και εκειθεν περιελευσεται εζ εναντιας επ ανατολας επι γεθθα επι πολιν κασιμ και διελευσεται επι ρεμμων αμ-
μαθαριμ αννουα και περιελευσεται επι τα ορια βορρα επι εννανθωθ και
εσται η διεξοδος αυτων επι γαιεψθαηλ και κατταθ και νααλωλ και
σεμρων και ιαδηλα και βαιθλεεμ αυτη η κληρονομια της φυλης υιων
ζαβουλων κατα δημους αυτων αι πολεις αυται και αι κωμαι αυτων και
τω ισασχαρ εξηλθεν ο κληρος ο τεταρτος και εγενηθη τα ορια αυτων
ιεζραελ και αχασελωθ και σουναμ και αφεραιμ και σιαν και ρεναθ και
αναρεθ και ραββωθ και κεσιων και αεμε και ραμαθ και ηνγαννιμ και
ηναδδα και βαιθφασης και συναψει τα ορια επι θαβωθ και επι σασιμα
κατα θαλασσαν και βαιθσματος και εσται η διεξοδος των οριων αυτων ο
ιορδανης αυτη η κληρονομια φυλης υιων ισασχαρ κατα δημους αυτων
αι πολεις και αι επαυλεις αυτων και εξηλθεν ο κληρος ο πεμπτος ασηρ
κατα δημους αυτων και εγενηθη τα ορια αυτων χελκαθ και οολι και
βατνε και αχσαφ και αμαδ και μασαλ και συναψει τω καρμηλω κατα
θαλασσαν και τω σιωρ και λαβαναθ και επιστρεφει απ ανατολων ηλιου
βηθδαγων και συναψει τω ζαβουλων και εν γαιεψθαηλ κατα βορραν
και εισελευσεται τα ορια σαφθαβηθαεμεκ και πορευσεται το μεθοριον
ανιηλ και διελευσεται εις χαβωλ απο αριστερων και αχραν και ρωωβ
και αμων και κανα εως σιδωνος της μεγαλης και αναστρεφει τα ορια
εις ραμα και εως πολεως οχυρωματος των τυριων και αναστρεφει τα
ορια επι ωσα και εσται η διεξοδος αυτου η θαλασσα και απο του σχοι-
νισματος αχζιφ και αμμα και αφεκ και ραωβ πολεις εικοσι δυο αυτη η
κληρονομια φυλης υιων ασηρ κατα δημους αυτων πολεις αυτων και αι
κωμαι αυτων και τω νεφθαλι εξηλθεν ο κληρος ο εκτος και εγενετο
τα ορια αυτων μεελεφ και μαηλων και βεσενανιμ και αρμαι και ναχεβ
και ιαβνηλ εως λακου και εγενηθησαν αι διεξοδοι αυτου ο ιορδανης
και επιστρεφει τα ορια επι θαλασσαν αζανωθ θαβωρ και διελευσεται
εκειθεν εις ικωκ και συναψει τω ζαβουλων απο νοτου και τω ασηρ
συναψει κατα θαλασσαν και ο ιορδανης απ ανατολων ηλιου και πο-
λεις τειχηρεις των τυριων τυρος και αμαθ και ρεκκαθ και χενερεθ
και αδαμ και ραμα και ασωρ και κεδες και εδραι και πηγη ασορ και
ιαριων και μαγδαλιηλ ωραμ και βαιθαναθ και θασμους πολεις δεκα
ενδεα αυτη η κληρονομια φυλης υιων νεφθαλι και τω δαν εξηλθεν
ο κληρος ο εβδομος και εγενηθη τα ορια αυτων σαραα και εσθιαολ
και πολις σαμες και σαλαβιν και ιααλων και ιεθλα και αιλων και θα-
μνα και ακκαρων και ελθεκω και γαβαθων και βααλων και ιουθ και
βανηβαρκ και γεθρεμμων

και εγενετο μετα την τελευτην ιησου και επηρωτων οι υιοι ισραηλ
δια του κυριου λεγοντες τις αναβησεται ημιν προς τους χαναναιους
αφηγουμενος του πολεμησαι προς αυτους και ειπεν κυριος ιουδας α-
ναβησεται ιδου δεδωκα την γην εν τη χειρι αυτου και ειπεν ιουδας
τω συμεων αδελφω αυτου αναβηθι μετ εμου εν τω κληρω μου και
παραταξωμεθα προς τους χαναναιους και πορευσομαι καγω μετα σου
εν τω κληρω σου και επορευθη μετ αυτου συμεων και ανεβη ιουδας
και παρεδωκεν κυριος τον χαναναιον και τον φερεζαιον εις τας χει-
ρας αυτων και εκοψαν αυτους εν βεζεκ εις δεκα χιλιαδας ανδρων και
κατελαβον τον αδωνιβεζεκ εν τη βεζεκ και παρεταξαντο προς αυτον
και εκοψαν τον χαναναιον και τον φερεζαιον και εφυγεν αδωνιβεζεκ
και κατεδραμον οπισω αυτου και κατελαβον αυτον και απεκοψαν

τα ακρα των χειρων αυτου και τα ακρα των ποδων αυτου και ειπεν αδωνιβεζεχ εβδομηκοντα βασιλεις τα ακρα των χειρων αυτων και τα ακρα των ποδων αυτων αποκεκομμενοι ησαν συλλεγοντες τα υποκατω της τραπεζης μου καθως ουν εποιησα ουτως ανταπεδωκεν μοι ο θεος και αγουσιν αυτον εις ιερουσαλημ και απειθανεν εκει και επολεμουν οι υιοι ιουδα την ιερουσαλημ και κατελαβοντο αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπρησαν εν πυρι και μετα ταυτα κατεβησαν οι υιοι ιουδα του πολεμησαι προς τον χαναναιον τον κατοικουντα την ορεινην και τον νοτον και την πεδινην και επορευθη ιουδας προς τον χαναναιον τον κατοικουντα εν χειβρων και εξηλθεν χειβρων εξ εναντιας και το ονομα ην χειβρων το προτερον καριαθαρβοζεφερ και επαταξαν τον σεσσι και αχιναν και θολμιν γεννηματα του εναχ και ανεβησαν εκειθεν προς τους κατοικουντας δαβιρ το δε ονομα της δαβιρ ην εμπροσθεν καριαθσωφαρ πολις γραμματων και ειπεν χαλεβ ος εαν παταξη την πολιν των γραμματων και προκαταλαβηται αυτην δωσω αυτω την ασχα θυγατερα μου εις γυναικα και προκαταλαβeto αυτην γοθονιηλ υιος κενεζ αδελφου χαλεβ ο νωτερος και εδωκεν αυτω χαλεβ την ασχα θυγατερα αυτου εις γυναικα και εγενετο εν τη εισοδω αυτης και επεσεισεν αυτην γοθονιηλ του αιτησαι παρα του πατρος αυτης αγρον και εγογγυζεν και εκραξεν απο του υποζυγιου εις γην νοτου εκδεδοσαι με και ειπεν αυτη χαλεβ τι εστιν σοι και ειπεν αυτω ασχα δος δη μοι ευλογιαν οτι εις γην νοτου εκδεδοσαι με και δωσεις μοι λυτρωσιν υδατος και εδωκεν αυτη χαλεβ κατα την καρδιαν αυτης λυτρωσιν μετεωρων και λυτρωσιν ταπεινων και οι υιοι ιοθορ του κιναιου του γαμβρου μωυσεως ανεβησαν εκ πολεως των φοινικων μετα των υιων ιουδα εις την ερημον την ουσαν εν τω νοτω ιουδα η εστιν επι καταβασεως αραδ και καταωκησαν μετα του λαου και επορευθη ιουδας μετα συμεων του αδελφου αυτου και εκοψεν τον χαναναιον τον κατοικουντα σεφεκ και εξωλεθρευσαν αυτους και εκαλεσεν το ονομα της πολεως αναθεμα και ουκ εκληρονομησεν ιουδας την γαζαν ουδε τα ορια αυτης ουδε την ασκαλωνα ουδε τα ορια αυτης ουδε την ακχαρων ουδε τα ορια αυτης ουδε την αζωτον ουδε τα περισπορια αυτης και ην κυριος μετα ιουδα και εκληρονομησεν το ορος οτι ουκ ηδυνασθησαν εξολεθρευσαι τους κατοικουντας την κοιλαδα οτι ρηχαβ διεστειλατο αυτοις και εδωκαν τω χαλεβ την χειβρων καθως ελαλησεν μωυσης και εκληρονομησεν εκειθεν τας τρεις πολεις των υιων εναχ και τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα εν ιερουσαλημ ουκ εκληρονομησαν οι υιοι βενιαμιν και καταωκησεν ο ιεβουσαιος μετα των υιων βενιαμιν εν ιερουσαλημ εως της ημερας ταυτης και ανεβησαν οι υιοι ιωσηφ και γε αυτοι εις βαιθηλ και κυριος ην μετ αυτων και παρενεβαλον και κατεσκεφαντο βαιθηλ το δε ονομα της πολεως αυτων ην εμπροσθεν λουζα και ειδον οι φυλασσοντες και ιδου ανηρ εξεπορευετο εκ της πολεως και ελαβον αυτον και ειπον αυτω δειξον ημιν της πολεως την εισοδον και ποιησομεν μετα σου ελεος και εδειξεν αυτοις την εισοδον της πολεως και επαταξαν την πολιν εν στοματι ρομφαιας τον δε ανδρα και την συγγενειαν αυτου εξαπεστειλαν και επορευθη ο ανηρ εις γην χεττιν και ωκοδομησεν εκει πολιν και εκαλεσεν το ονομα αυτης λουζα τουτο το ονομα αυτης εως της ημερας ταυτης και ουκ εξηρεν μανασση την βαιθσαν η εστιν σκυθων πολις ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τα

περιοικα αυτης ουδε την θανακ ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας δωρ ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τον κατοικουντα βαλακ ουδε τα περιοικα αυτης ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας μαγεδω ουδε τα περιοικα αυτης ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας ιεβλααμ ουδε τα περιοικα αυτης ουδε τας θυγατερας αυτης και ηρξατο ο χαναναιος κατοικειν εν τη γη ταυτη και εγενετο οτε ενισχυσεν ισραηλ και εποιησεν τον χαναναιον εις φορον και εξαιρων ουκ εξηρεν αυτον και εφραιμ ουκ εξηρεν τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και κατωκησεν ο χαναναιος εν μεσω αυτου εν γαζερ και εγενετο εις φορον και ζαβουλων ουκ εξηρεν τους κατοικουντας κεδρων ουδε τους κατοικουντας δωμανα και κατωκησεν ο χαναναιος εν μεσω αυτων και εγενετο αυτω εις φορον και ασηρ ουκ εξηρεν τους κατοικουντας ακχω και εγενετο αυτω εις φορον και τους κατοικουντας δωρ και τους κατοικουντας σιδωνα και τους κατοικουντας ααλαφ και τον ασχαζι και τον χελβα και τον ναι και τον ερεω και κατωκησεν ο ασηρ εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην οτι ουκ ηδυνηθη εξαραι αυτον και νεφθαλι ουκ εξηρεν τους κατοικουντας βαιθσαμυς και τους κατοικουντας βαιθανανθι και κατωκησεν νεφθαλι εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην οι δε κατοικουντες βαιθσαμυς και την βαιθνεθ εγενοντο αυτοις εις φορον και εξεθλιψεν ο αμορραιος τους υιους δαν εις το ορος οτι ουκ αφηκαν αυτον καταβηναι εις την κοιλαδα και ηρξατο ο αμορραιος κατοικειν εν τω ορει τω οστρακωδει εν ω αι αρκοι και εν ω αι αλωπεκες εν τω μυρσινωνι και εν θαλαβιν και εβαρυνθη χειρ οικου ιωσηφ επι τον αμορραιον και εγενηθη αυτοις εις φορον και το οριον του αμορραιου απο της αναβασεως ακραβιν απο της πετρας και επανω και ανεβη αγγελος κυριου απο γαλγαλ επι τον κλαυθμωνα και επι βαιθηλ και επι τον οικον ισραηλ και ειπεν προς αυτους ταδε λεγει κυριος ανεβιβασα υμας εξ αιγυπτου και εισηγαγον υμας εις την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν υμων και ειπα ου διασκεδασω την διαθηκην μου την μεθ υμων εις τον αιωνα και υμεις ου διαθησεσθε διαθηκην τοις εγκαθημενοις εις την γην ταυτην ουδε τοις θεοις αυτων προσκυνησετε αλλα τα γλυπτα αυτων συντριψετε και τα θυσιαστηρια αυτων καθελειτε και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου οτι ταυτα εποιησατε καγω ειπον ου μη εξαρω αυτους εκ προσωπου υμων και εσονται υμιν εις συνοχος και οι θεοι αυτων εσονται υμιν εις σκανδαλον και εγενετο ως ελαλησεν ο αγγελος κυριου τους λογους τουτους προς παντας υιους ισραηλ και επηραν ο λαος την φωνην αυτων και εκλαυσαν και επωνομασαν το ονομα του τοπου εκεινου κλαυθμωνες και εθυσιασαν εκει τω κυριω και εξαπεστειλεν ιησους τον λαον και ηλθεν ανηρ εις την κληρονομιαν αυτου κατακληρονομησαι την γην και εδουλευσεν ο λαος τω κυριω πασας τας ημερας ιησου και πασας τας ημερας των πρεσβυτερων οσοι εμακροημερευσαν μετα ιησου οσοι εγνωσαν παν το εργον κυριου το μεγα ο εποιησεν εν τω ισραηλ και ετελευτησεν ιησους υιος ναυη δουλος κυριου υιος εκατον δεκα ετων και ειθαψαν αυτον εν οριω της κληρονομιας αυτου εν θαμναθαρες εν ορει εφραιμ απο βορρα του ορους γαας και γε πασα η γενεα εκεινη προσετεθησαν προς τους πατερας αυτων και ανεστη γενεα ετερα μετ αυτους οι ουκ εγνωσαν τον κυριον και γε το εργον ο εποιησεν εν τω ισραηλ και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον ενωπιον κυριου και ελατρευσαν

τοις βασιλεῦσι καὶ ἐγκατέλιπον τὸν κύριον τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτῶν τὸν ἐξαγαγόντα αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω θεῶν ἑτερῶν ἀπὸ τῶν θεῶν τῶν ἐθνῶν τῶν περικυκλῶ αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ παρωργίσαν τὸν κύριον καὶ ἐγκατέλιπον αὐτὸν καὶ ἐλάτρευσαν τὴν βααλ καὶ τὰς ἀστάρτας καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς χεῖρας προνομιουμένων καὶ κατεπρονομιευσαν αὐτοὺς καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν κυκλοῦν καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἐτι ἀντιστῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν ἐν πάσιν οἷς ἐξεπορεύοντο καὶ χεὶρ κυρίου ἦν ἐπ' αὐτοὺς εἰς κακὰ καθὼς ἐλάλησεν κύριος καὶ καθὼς ὤμοσεν κύριος αὐτοῖς καὶ ἐξεθλίβεν αὐτοὺς σφοδρὰ καὶ ἠγείρεν κύριος κρίτας καὶ ἐσῶσεν αὐτοὺς κύριος ἐκ χείρος τῶν προνομιουμένων αὐτοὺς καὶ γὰρ τῶν κρίτων οὐκ ὑπήκουσαν ὅτι ἐξεπορεύοντο ὀπίσω θεῶν ἑτερῶν καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐξεκλίναν ταχὺ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἧς ἐπορεύθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ εἰσακοῦν τῶν λόγων κυρίου οὐκ ἐποίησαν οὕτως καὶ ὅτι ἠγείρεν κύριος κρίτας αὐτοῖς καὶ ἦν κύριος μετὰ τοῦ κρίτου καὶ ἐσῶσεν αὐτοὺς ἐκ χείρος ἐχθρῶν αὐτῶν πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ κρίτου ὅτι παρεκλήθη κύριος ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ αὐτῶν ἀπὸ προσώπου τῶν πολιορκούντων αὐτοὺς καὶ ἐκθλιβόντων αὐτοὺς καὶ ἐγένετο ὥς ἀπειθήσκειν ὁ κρίτης καὶ ἀπεστρεψάν καὶ πάλιν διεφθίρειν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἑτερῶν λατρεύειν αὐτοῖς καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς οὐκ ἀπερρίψαν τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν καὶ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τὰς σκληρὰς καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν ἀνθ' ὧν ὅσα ἐγκατέλιπον τὸ ἔθνος τοῦτο τὴν διαθήκην μου ἣν ἐνετείλαμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσαν τῆς φωνῆς μου καὶ γὰρ ἐγὼ οὐ προσθήσω τοῦ ἔξαραι ἀνδρὰ ἐκ προσώπου αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ὧν κατέλειπεν ἰησοὺς υἱὸς ναυῆ ἐν τῇ γῇ καὶ ἀφῆκεν τοὺς πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ εἰ φυλάσσονται τὴν ὁδὸν κυρίου πορεύεσθαι ἐν αὐτῇ ὅν τρόπον ἐφυλάξαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἢ οὐ καὶ ἀφῆκεν κύριος τὰ ἔθνη ταῦτα τοῦ μὴ ἔξαραι αὐτὰ τὸ ταχὺ καὶ οὐ παρέδωκεν αὐτὰ ἐν χερσὶ ἰησοῦ καὶ ταῦτα τὰ ἔθνη ἃ ἀφῆκεν κύριος αὐτὰ ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ πάντας τοὺς μὴ ἐγνώκοντας τοὺς πολέμους χαναναὶν πλην διὰ τὰς γενεὰς υἱῶν Ἰσραὴλ τοῦ διδάξαι αὐτοὺς πόλεμον πλην οἱ ἐμπροσθέν αὐτῶν οὐκ ἐγνώσαν αὐτὰς πεντε σάτραπείας τῶν ἀλλοφύλων καὶ πάντα τὸν χαναναϊὸν καὶ τὸν σιδωνιὸν καὶ τὸν εὐαῖον τὸν κατοικοῦντα τὸν λιβανὸν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ αερμῶν ἕως λαβώμεσθαι καὶ ἐγένετο ὥστε πειράσαι ἐν αὐτοῖς τὸν Ἰσραὴλ γινῶναι εἰ ἀκούσονται τὰς ἐντολὰς κυρίου ἢ ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν χερσὶ μωσῆ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατῴκησαν ἐν μέσῳ τοῦ χαναναίου καὶ τοῦ χετταίου καὶ τοῦ αμορραίου καὶ τοῦ φερεζαίου καὶ τοῦ εὐαίου καὶ τοῦ ἰεβουσαίου καὶ ἔλαβον τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἔδωκαν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν καὶ ἐλάτρευαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ πονηρὸν ἐναντίον κυρίου καὶ ἐπελάθοντο κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν καὶ ἐλάτρευαν τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς ἀλσέσιν καὶ ὠργίσθη θυμῷ κύριος ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἀπέδοτο αὐτοὺς ἐν χερσὶ χουσαρσαθαὶμ βασιλεως Συρίας ποταμῶν καὶ ἐδούλευσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τῷ χουσαρσαθαὶμ ἑτη ὀκτὼ καὶ ἐκεκραζάν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς κύριον καὶ ἠγείρεν κύριος σωτῆρα τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐσῶσεν αὐτοὺς τὸν γοθονιὴλ υἱὸν κενεζῆ ἀδελφοῦ χαλεβ τὸν νεώτερον ὑπὲρ αὐτὸν καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα κυρίου

και εκρινεν τον ισραηλ και εξηλθεν εις πολειμον προς χουσαρσαθαιμ και παρεδωκεν κυριος εν χειρι αυτου τον χουσαρσαθαιμ βασιλεα συριας ποταμων και εκραταιωθη η χειρ αυτου επι τον χουσαρσαθαιμ και ησυχασεν η γη τεσσαρακοντα ετη και απειθανεν γουθονιηλ υιος κενεζ και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου και ενισχυσεν κυριος τον εγλωμ βασιλεα μωαβ επι τον ισραηλ δια το πεποιηκεναι αυτους το πονηρον εναντι κυριου και συνηγαγεν προς εαυτον παντας τους υιους αμμων και αμαληκ και εφορευθη και επαταξεν τον ισραηλ και εκληρονομησεν την πολιν των φοινικων και εδουλευσαν οι υιοι ισραηλ τω εγλωμ βασιλει μωαβ ετη δεκα οκτω και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ηγειρεν αυτοις σωτηρα τον αωδ υιον γηρα υιον του ιεμενι ανδρα αμφοτεροδεξιον και εξαπεστειλαν οι υιοι ισραηλ δωρα εν χειρι αυτου τω εγλωμ βασιλει μωαβ και εποιησεν εαυτω αωδ μαχαιραν διστομον σπιθαμης το μηκος αυτης και περιεζωσατο αυτην υπο τον μανδυαν επι τον μηρον τον δεξιον αυτου και εφορευθη και προσηνεγκεν τα δωρα τω εγλωμ βασιλει μωαβ και εγλωμ ανηρ αστειος σφοδρα και εγενετο ηνικα συνετελεσεν αωδ προσφερων τα δωρα και εξαπεστειλεν τους φεροντας τα δωρα και αυτος υπεστρεψεν απο των γλυπτων των μετα της γαλγαλ και ειπεν αωδ λογος μοι κρυφιος προς σε βασιλευ και ειπεν εγλωμ προς αυτον σιωπα και εξαπεστειλεν αφ εαυτου παντας τους εφεστωτας επ αυτον και αωδ εισηλθεν προς αυτον και αυτος εκαθητο εν τω υπερω τω θερινω τω εαυτου μονωτατος και ειπεν αωδ λογος θεου μοι προς σε βασιλευ και εξανεστη απο του θρονου εγλωμ εγγυς αυτου και εγενετο αμα τω αναστηναι αυτον και εξετεινεν αωδ την χειρα την αριστεραν αυτου και ελαβεν την μαχαιραν επανωθεν του μηρου αυτου του δεξιου και ενεπηξεν αυτην εν τη κοιλια αυτου και επεισηνεγκεν και γε την λαβην οπισω της φλογος και απεκλεισεν το στεαρ κατα της φλογος οτι ουκ εξεσπασεν την μαχαιραν εκ της κοιλιας αυτου και εξηλθεν αωδ την προσταδα και εξηλθεν τους διατεταγμενους και απεκλεισεν τας θυρας του υπερωου κατ αυτου και εσφηνωσεν και αυτος εξηλθεν και οι παιδες αυτου εισηλθον και ειδον και ιδου αι θυραι του υπερωου εσφηνωμεναι και ειπαν μηποτε αποκενοι τους ποδας αυτου εν τω ταμειω τω θερινω και υπεμειναν εως ησχυνοντο και ιδου ουκ εστιν ο ανοιγων τας θυρας του υπερωου και ελαβον την κλειδα και ηνοιξαν και ιδου ο κυριος αυτων πεπτωκως επι την γην τεινηκως και αωδ διεσωθη εως εθоруβουντο και ουκ ην ο προσνοων αυτω και αυτος παρηλθεν τα γλυπτα και διεσωθη εις σετιρωθα και εγενετο ηνικα ηλθεν αωδ εις γην ισραηλ και εσαλπισεν εν κερατινη εν τω ορει εφραιμ και κατεβησαν συν αυτω οι υιοι ισραηλ απο του ορους και αυτος εμπροσθεν αυτων και ειπεν προς αυτους καταβητε οπισω μου οτι παρεδωκεν κυριος ο θεος τους εχθρους ημων την μωαβ εν χειρι ημων και κατεβησαν οπισω αυτου και προκατελαβοντο τας διαβασεις του ιορδανου της μωαβ και ουκ αφηκεν ανδρα διαβηναι και επαταξαν την μωαβ εν τη ημερα εκεινη ωσει δεκα χιλιαδας ανδρων παν λιπαρον και παντα ανδρα δυναμεως και ου διεσωθη ανηρ και ενετραπη μωαβ εν τη ημερα εκεινη υπο χειρα ισραηλ και ησυχασεν η γη ογδοηκοντα ετη και εκρινεν αυτους αωδ εως ου απειθανεν και μετ αυτον ανεστη σαμεγαρ υιος διναχ και επαταξεν τους αλλοφυλους εις εξαχοσιους ανδρας εν τω αροτροποδι των βοων και εσωσεν και γε αυτος τον

ισραηλ και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου και αωδ απεθανεν και απεδото αυτους κυριος εν χειρι ιαβιν βασιλεως χανααν ος εβασιλευσεν εν ασωρ και ο αρχων της δυναμεως αυτου σισαρα και αυτος κατωκει εν αρισωθ των εθνων και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον οτι ενναχοσια αρματα σιδηρα ην αυτω και αυτος εθλιψεν τον ισραηλ κατα κρατος εικοσι ετη και δεββωρα γυνη προφητις γυνη λαφιδωθ αυτη εκρινεν τον ισραηλ εν τω καιρω εκεινω και αυτη εκαθητο υπο φοινικα δεββωρα ανα μεσον της ραμα και ανα μεσον της βαιθηλ εν τω ορει εφραιμ και ανεβαινον προς αυτην οι υιοι ισραηλ εις κρισιν και απεστειλεν δεββωρα και εκαλεσεν τον βαρακ υιον αβινεεμ εκ καδης νεφθαλι και ειπεν προς αυτον ουχι ενετειλατο κυριος ο θεος ισραηλ σοι και απελευση εις ορος θαβωρ και λημψη μετα σεαυτου δεκα χιλιαδας ανδρων εκ των υιων νεφθαλι και εκ των υιων ζαβουλων και επαξω προς σε εις τον χειμαρρουν κισων τον σισαρα αρχοντα της δυναμεως ιαβιν και τα αρματα αυτου και το πληθος αυτου και παραδωσω αυτον εις τας χειρας σου και ειπεν προς αυτην βαρακ εαν πορευοιτης μετ εμου πορευομαι και εαν μη πορευοιτης ου πορευομαι οτι ουκ οйда την ημεραν εν η ευοδοι τον αγγελον κυριος μετ εμου και ειπεν πορευομενη πορευομαι μετα σου πλην γινωσκε οτι ουκ εσται το προτερημα σου επι την οδον ην συ πορευη οτι εν χειρι γυναικος αποδωσεται κυριος τον σισαρα και ανεστη δεββωρα και επορευθη μετα βαρακ εκ καδης και εβοησεν βαρακ τον ζαβουλων και τον νεφθαλι εκ καδης και ανεβησαν κατα ποδας αυτου δεκα χιλιαδες ανδρων και ανεβη μετ αυτου δεββωρα και χαβερ ο κιναιος εχωρισθη απο καινα απο των υιων ιωβαβ γαμβρου μωυση και επηξεν την σκηνην αυτου εως δρυος πλεονεκτούντων η εστιν εχομενα κεδες και ανηγγελη σισαρα οτι ανεβη βαρακ υιος αβινεεμ εις ορος θαβωρ και εκαλεσεν σισαρα παντα τα αρματα αυτου ενναχοσια αρματα σιδηρα και παντα τον λαον τον μετ αυτου απο αρισωθ των εθνων εις τον χειμαρρουν κισων και ειπεν δεββωρα προς βαρακ αναστηθι οτι αυτη η ημερα εν η παρεδωκεν κυριος τον σισαρα εν τη χειρι σου οτι κυριος εξελευσεται εμπροστιεν σου και κατεβη βαρακ απο του ορους θαβωρ και δεκα χιλιαδες ανδρων οπισω αυτου και εξεστησεν κυριος τον σισαρα και παντα τα αρματα αυτου και πασαν την παρεμβολην αυτου εν στοματι ρομφαιας ενωπιον βαρακ και κατεβη σισαρα επανωθεν του αρματος αυτου και εφυγεν τοις ποσιν αυτου και βαρακ διωκων οπισω των αρματων και οπισω της παρεμβολης εως αρισωθ των εθνων και επεσεν πασα παρεμβολη σισαρα εν στοματι ρομφαιας ου κατελειφθη εως ενος και σισαρα εφυγεν τοις ποσιν αυτου εις σκηνην ιαηλ γυναικος χαβερ εταιρου του κιναιου οτι ειρηνη ην ανα μεσον ιαβιν βασιλεως ασωρ και ανα μεσον οικου χαβερ του κιναιου και εξηλθεν ιαηλ εις συναντησιν σισαρα και ειπεν αυτω εκκλινον κυριε μου εκκλινον προς με μη φοβου και εξεκλινεν προς αυτην εις την σκηνην και περιεβαλεν αυτον επιβολαιω και ειπεν σισαρα προς αυτην ποτισσον με δη μικρον υδωρ οτι εδιψησα και ηνοιξεν τον ασκον του γαλακτος και εποτισεν αυτον και περιεβαλεν αυτον και ειπεν προς αυτην σισαρα στηθι δη επι την θυραν της σκηνης και εσται εαν ανηρ ελθη προς σε και ερωτηση σε και ειπη ει εστιν ωδε ανηρ και ερεις ουκ εστιν και ελαβεν ιαηλ γυνη χαβερ τον πασσαλον της σκηνης και εθηκεν την σφυραν εν τη χειρι αυτης και εισηλθεν προς αυτον εν κρυψη και επηξεν τον

πασσαλον εν τω κροταφω αυτου και διεξηλθεν εν τη γη και αυτος εξεστως εσκοτωθη και απειθανεν και ιδου βαρακ διωκων τον σισαρα και εξηλθεν ιαηλ εις συναντησιν αυτω και ειπεν αυτω δευρο και δειξω σοι τον ανδρα ον συ ζητεις και εισηλθεν προς αυτην και ιδου σισαρα ρεριμμενος νεκρος και ο πασσαλος εν τω κροταφω αυτου και ετροπωσεν ο θεος εν τη ημερα εκεινη τον ιαβιν βασιλεια χανααν εμπροσθεν των υιων ισραηλ και επορευετο χειρ των υιων ισραηλ πορευομενη και σκληρυνομενη επι ιαβιν βασιλεια χανααν εως ου εξωλεθρευσαν τον ιαβιν βασιλεια χανααν και ησαν δεββωρα και βαρακ υιος αβινεεμ εν τη ημερα εκεινη λεγοντες απεκαλυφθη αποκαλυμμα εν ισραηλ εν τω εκουσιασθηναι λαον ευλογειτε κυριον ακουσατε βασιλεις και ενωτισασθε σατραπαι εγω ειμι τω κυριω εγω ειμι ασομαι ψαλω τω κυριω τω θεω ισραηλ κυριε εν τη εξοδω σου εν στηρ εν τω απαρειν σε εξ αγρου εδωμ γη εσεισθη και ο ουρανος εσταξεν δροσους και αι νεφελαι εσταξαν υδωρ ορη εσαλευθησαν απο προσωπου κυριου ελωι τουτο σινα απο προσωπου κυριου θεου ισραηλ εν ημεραις σαμεγαρ υιου αναθ εν ημεραις ιαηλ εξελιπον οδους και επορευθησαν ατραπους επορευθησαν οδους διεστραμμενας εξελιπον δυνατοι εν ισραηλ εξελιπον εως ου αναστη δεββωρα εως ου αναστη μητηρ εν ισραηλ εξελεξαντο θεους καινους τοτε επολεμησαν πολεις αρχοντων θυρεος εαν οφθη και λογχη εν τεσσαρακοντα χιλιασιν εν ισραηλ η καρδια μου εις τα διατεταγμενα τω ισραηλ οι εκουσιαζομενοι εν λαω ευλογειτε κυριον επιβεβηκοτες επι ονου ιηλειας μεσημβριας καθημενοι επι κριτηριου και πορευομενοι επι οδους συνεδρων εφ οδω διηγεισθε απο φωνης ανακρουομενων ανα μεσον υδρευομενων εκει δωσουσιν δικαιοσυνας κυριω δικαιοσυνας αυξησον εν ισραηλ τοτε κατεβη εις τας πολεις λαος κυριου εξεγειρου εξεγειρου δεββωρα εξεγειρου εξεγειρου λαλησον ωδην αναστα βαρακ και αιχμαλωτισον αιχμαλωσιαν σου υιος αβινεεμ τοτε κατεβη καταλειμμα τοις ισχυροις λαος κυριου κατεβη αυτω εν τοις κραταιοις εξ εμου εφραιμ εξερριζωσεν αυτους εν τω αμαληκ οπισω σου βενιαμιν εν τοις λαοις σου εν εμοι μαχιρ κατεβησαν εξερευνωντες και απο ζαβουλων ελκοντες εν ραβδω διηγησεως γραμματεως και αρχηγοι εν ισσαχαρ μετα δεββωρας και βαρακ ουτως βαρακ εν κοιλασιν απεστειλεν εν ποσιν αυτου εις τας μεριδας ρουβην μεγαλοι εξικνουμενοι καρδιαν εις τι εκαθισαν ανα μεσον της διγομιας του ακουσαι συρισμου αγγγελων εις διαιρεσεις ρουβην μεγαλοι εξετασμοι καρδιας γαλααδ εν τω περαν του ιορδανου εσκηνωσεν και δαν εις τι παροικει πλοιοις αστηρ εκαθισεν παραλιαν θαλασσων και επι διεξοδοις αυτου σκηνωσει ζαβουλων λαος ωνειδισεν ψυχην αυτου εις θανατον και νεφθαλι επι υψη αγρου ηλθον αυτων βασιλεις παρεταξαντο τοτε επολεμησαν βασιλεις χανααν εν θανααχ επι υδατι μεγεδδω δωρον αργυριου ουκ ελαβον εξ ουρανου παρεταξαντο οι αστερες εκ τριβων αυτων παρεταξαντο μετα σισαρα χειμαρρους κισων εξεσυρεν αυτους χειμαρρους αρχαιων χειμαρρους κισων καταπατησει αυτον ψυχη μου δυνατη τοτε ενεποδισθησαν πτερναι ιππου σπουδη εσπευσαν ισχυροι αυτου καταρασθε μηρωζ ειπεν αγγγελος κυριου καταρασθε επικαταρατος πας ο κατοικων αυτην οτι ουκ ηλθουσιν εις βοηθειαν κυριου εις βοηθειαν εν δυνατοις ευλογηθειη εν γυναιξιν ιαηλ γυνη χαβερ του κιναιου απο γυναικων εν σκηναϊς ευλογηθειη υδωρ ητησεν γαλα εδωκεν εν λεκανη υπερεχοντων προσηνεγκεν βουτυρον χειρα

αυτης αριστεραν εις πασσαλον εξετεινεν και δεξιαν αυτης εις σφυραν κοπιωντων και εσφυροκοπησεν σισαρα διηλωσεν κεφαλην αυτου και επαταξεν διηλωσεν χροταφον αυτου ανα μεσον των ποδων αυτης κατεκυλισθη επεσεν και εκοιμηθη ανα μεσον των ποδων αυτης κατακλιθεις επεσεν καθως κατεκλιθη εκει επεσεν εξοδευθεις δια της θυριδος παρεκυψεν μητηρ σισαρα εκτος του τοξικου διοτι ησχυνηθη αρμα αυτου διοτι εχρονισαν ποδες αρματων αυτου αι σοφαι αρχουσai αυτης απεκριθησαν προς αυτην και αυτη απεστρεψεν λογους αυτης εαυτη ουχ ευρησουσιν αυτον διαμεριζοντα σκυλα οικτιρμων οικτιρησει εις κεφαλην ανδρος σκυλα βαμματαων τω σισαρα σκυλα βαμματαων ποικιλιας βαμματα ποικιλτων αυτα τω τραχηλω αυτου σκυλα ουτως απολοιτο παντες οι εχθροι σου κυριε και οι αγαπωντες αυτον ως εξοδος ηλιου εν δυναμει αυτου και ησυχασεν η γη τεσσαραχοντα ετη και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον ενωπιον κυριου και εδωκεν αυτους κυριος εν χειρι μαδιαμ επτα ετη και ισχυσεν χειρ μαδιαμ επι ισραηλ και εποιησαν εαυτους οι υιοι ισραηλ απο προσωπου μαδιαμ τας τρυμαλιας τας εν τοις ορεσιν και τα σπηλαια και τα κρεμαστα και εγενετο εαν εσπειραν οι υιοι ισραηλ και ανεβαιναν μαδιαμ και αμαληκ και οι υιοι ανατολων συνανεβαινον αυτοις και παρενεβαλον εις αυτους και κατεψθειραν τους καρπους αυτων εως ελθειν εις γαζαν και ου κατελιπον υποστασιν ζωης εν τη γη ισραηλ ουδε εν τοις ποιμνιοις ταυρον και ονον οτι αυτοι και αι κτησεις αυτων ανεβαινον και αι σκηnai αυτων παρεγινοντο καθως ακρις εις πληθος και αυτοις και τοις καμηλοις αυτων ουκ ην αριθμος και ηρχοντο εις την γην ισραηλ και διεψθειρον αυτην και επτωχευσεν ισραηλ σφοδρα απο προσωπου μαδιαμ και εβοησαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον απο προσωπου μαδιαμ και εξαπεστειλεν κυριος ανδρα προφητην προς τους υιους ισραηλ και ειπεν αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εγω ειμι ος ανηγαγον υμας εκ γης αιγυπτου και εξηγαγον υμας εξ οικου δουλειας υμων και ερρυσαμην υμας εκ χειρος αιγυπτου και εκ χειρος παντων των θλιβοντων υμας και εξεβαλον αυτους εκ προσωπου υμων και εδωκα υμιν την γην αυτων και ειπα υμιν εγω κυριος ο θεος υμων ου φοβηθησεσθε τους θεους του αμορραιου εν οις υμεις καθησεσθε εν τη γη αυτων και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου και ηλθεν αγγελος κυριου και εκαθισεν υπο την τερεμινθον την εν εφραθα την ιωας πατρος του εσδρι και γεδεων υιος αυτου ραβδιζων σιτον εν ληνω εις εκφυγειν απο προσωπου του μαδιαμ και ωψθη αυτω ο αγγελος κυριου και ειπεν προς αυτον κυριος μετα σου ισχυρος των δυναμεων και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε μου και ει εστιν κυριος μεθ ημων εις τι ευρεν ημας τα κακα ταυτα και που εστιν παντα τα θαυμασια αυτου α διηγησαντο ημιν οι πατερες ημων λεγοντες μη ουχι εξ αιγυπτου ανηγαγεν ημας κυριος και νυν εξερριψεν ημας και εδωκεν ημας εν χειρι μαδιαμ και επεστρεψεν προς αυτον ο αγγελος κυριου και ειπεν πορευου εν ισχυι σου ταυτη και σωσεις τον ισραηλ εκ χειρος μαδιαμ ιδου εξαπεστειλα σε και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε μου εν τινι σωσω τον ισραηλ ιδου η χιλιας μου ησθενησεν εν μανασση και εγω ειμι ο μικροτερος εν οικω πατρος μου και ειπεν προς αυτον ο αγγελος κυριου κυριος εσται μετα σου και παταξεις την μαδιαμ ωσει ανδρα ενα και ειπεν προς αυτον γεδεων ει δε ευρον ελεος εν οφθαλμοις σου και ποιησεις μοι σημερον παν ο τι ελαλησας μετ εμου μη χωρισθης

εντευθεν εως του ελθειν με προς σε και εξοισω την θυσιαν και θησω ενωπιον σου και ειπεν εγω ειμι καθιομαι εως του επιστρεφαι σε και γεδεων εισηλθεν και εποιησεν εριφον αιγων και οιφι αλευρου αζυμα και τα κρεα εθηκεν εν τω κοφινω και τον ζωμον εβαλεν εν τη χυτρα και εξηνεγκεν αυτα προς αυτον υπο την τερεμινθον και προσηγγισεν και ειπεν προς αυτον ο αγγελος του θεου λαβε τα κρεα και τα αζυμα και θες προς την πετραν εκεινην και τον ζωμον εχομενα εκχεε και εποιησεν ουτως και εξετεινεν ο αγγελος κυριου το ακρον της ραβδου της εν χειρι αυτου και ηψατο των κρεων και των αζυμων και ανεβη πυρ εκ της πετρας και κατεφαγεν τα κρεα και τους αζυμους και ο αγγελος κυριου επορευθη απο οφθαλμων αυτου και ειδεν γεδεων οτι αγγελος κυριου ουτος εστιν και ειπεν γεδεων α α κυριε μου κυριε οτι ειδον αγγελον κυριου προσωπον προς προσωπον και ειπεν αυτω κυριος ειρηνη σοι μη φοβου ου μη αποθανης και ωκοδομησεν εκει γεδεων θυσιασθηριον τω κυριω και επεκαλεσεν αυτω ειρηνη κυριου εως της ημερας ταυτης ετι αυτου οντος εν εφραθα πατρος του εσδρι και εγενετο εν τη νυκτι εκεινη και ειπεν αυτω κυριος λαβε τον μοσχον τον ταυρον ος εστιν τω πατρι σου και μοσχον δευτερον επταετη και καθειλεις το θυσιασθηριον του βααλ ο εστιν τω πατρι σου και το αλσος το επ αυτο ολεθρευσεις και οικοδομησεις θυσιασθηριον κυριω τω θεω σου επι κορυφην του μαουεκ τουτου εν τη παραταξει και λημψη τον μοσχον τον δευτερον και ανοισεις ολοκαυτωμα εν τοις ξυλοις του αλσους ου εξολεθρευσεις και ελαβεν γεδεων δεκα ανδρας απο των δουλων εαυτου και εποιησεν ον τροπον ελαλησεν προς αυτον κυριος και εγενηθη ως εφοβηθη τον οικον του πατρος αυτου και τους ανδρας της πολεως του ποιησαι ημερας και εποιησεν νυκτος και ωρθηρισαν οι ανδρες της πολεως το πρωι και ιδου καθηρητο το θυσιασθηριον του βααλ και το αλσος το επ αυτω ωλεθρευτο και ειδαν τον μοσχον τον δευτερον ον ανηνεγκεν επι το θυσιασθηριον το ωκοδομημενον και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου τις εποιησεν το ρημα τουτο και επεζητησαν και ηρευνησαν και εγνωσαν οτι γεδεων υιος ιωας εποιησεν το ρημα τουτο και ειπον οι ανδρες της πολεως προς ιωας εξενεγκε τον υιον σου και αποθανετω οτι καθειλεν το θυσιασθηριον του βααλ και οτι ωλεθρευσεν το αλσος το επ αυτω και ειπεν ιωας τοις ανδρασιν πασι οτι επανεστησαν αυτω μη υμεις νυν δικαζεσθε υπερ του βααλ η υμεις σωσετε αυτον ος εαν δικασηται αυτω θανατωθητω εως πρωι ει θεος εστιν δικαζεσθω αυτω οτι καθειλεν το θυσιασθηριον αυτου και εκαλεσεν αυτο εν τη ημερα εκεινη ιαββαλ λεγων δικασασθω εν αυτω ο βααλ οτι καθηρεθη το θυσιασθηριον αυτου και πασα μαδιαμ και αμαληκ και υιοι ανατολων συνηχηθησαν επι το αυτο και παρενεβαλον εν κοιλαδι εξερεελ και πνευμα κυριου ενεδυναμωσεν τον γεδεων και εσαλπισεν εν κερατινη και εφοβηθη αβιεζερ οπισω αυτου και αγγελους απεστειλεν εις παντα μανασση και εν ασηρ και εν ζαβουλων και νεφθαλι και ανεβη εις συναντησιν αυτων και ειπεν γεδεων προς τον θεον ει συ σωζεις εν χειρι μου τον ισραηλ καθως ελαλησας ιδου εγω τινημι τον ποκον του εριου εν τη αλωνι εαν δροσος γενηται επι τον ποκον μονον και επι πασαν την γην ξηρασια γνωσσομαι οτι σωσεις εν χειρι μου τον ισραηλ καθως ελαλησας και εγενετο ουτως και ωρθηρισεν τη επαυριον και εξεπιασεν τον ποκον και εσταξεν δροσος απο του ποκου πληρης λεκανη υδατος και ειπεν γεδεων προς τον θεον μη

δη οργισθητω ο θυμος σου εν εμοι και λαλησω ετι απαξ πειρασω δε και γε ετι απαξ εν τω ποκω και γενεσθω η ξηρασια επι τον ποκον μονον και επι πασαν την γην γενηθητω δροσος και εποησεν ουτως ο θεος εν τη νυκτι εκεινη και εγενετο ξηρασια επι τον ποκον μονον και επι πασαν την γην εγενηθη δροσος και ωρθησεν ιαββαλ αυτος εστιν γεδεων και πας ο λαος μετ αυτου και παρενεβαλον επι πηγην αραδ και παρεμβολη μαδιαμ ην αυτω απο βορρα απο γαβααθ αμωρα εν κοιλαδι και ειπεν κυριος προς γεδεων πολυς ο λαος ο μετα σου ωστε μη παραδουναι με την μαδιαμ εν χειρι αυτων μηποτε καυχησηται ισραηλ επ εμε λεγων η χειρ μου εσωσεν με και νυν λαλησον δη εν ωσιν του λαου λεγων τις ο φοβουμενος και δειλος επιστρεφετω και εκχωρειτω απο ορους γαλααδ και επεστρεψεν απο του λαου εικοσι και δυο χιλιαδες και δεκα χιλιαδες υπελειφθησαν και ειπεν κυριος προς γεδεων ετι ο λαος πολυς κατενεγκον αυτους προς το υδωρ και εκκαθαρω σοι αυτον εκει εσται ον εαν ειπω προς σε ουτος πορευσεται συν σοι αυτος πορευσεται συν σοι και παν ον εαν ειπω προς σε ουτος ου πορευσεται μετα σου αυτος ου πορευσεται μετα σου και κατηνεγκεν τον λαον προς το υδωρ και ειπεν κυριος προς γεδεων πας ος αν λαψη τη γλωσση αυτου απο του υδατος ως εαν λαψη ο κυων στησεις αυτον κατα μονας και πας ος εαν κλινη επι τα γονατα αυτου πειν και εγενετο ο αριθμος των λαψαντων εν χειρι αυτων προς το στομα αυτων τριακοσιοι ανδρες και παν το καταλοιπον του λαου εκλιναν επι τα γονατα αυτων πειν υδωρ και ειπεν κυριος προς γεδεων εν τοις τριακοσίοις ανδρασιν τοις λαψασιν σωσω υμας και δωσω την μαδιαμ εν χειρι σου και πας ο λαος πορευσονται ανηρ εις τον τοπον αυτου και ελαβον τον επισιτισμον του λαου εν χειρι αυτων και τας κερατινας αυτων και τον παντα ανδρα ισραηλ εξαπεστειλεν ανδρα εις σκηνην αυτου και τους τριακοσιους ανδρας κατισχυσεν και η παρεμβολη μαδιαμ ησαν αυτου υποκατω εν τη κοιλαδι και εγενηθη εν τη νυκτι εκεινη και ειπεν προς αυτον κυριος αναστας καταβηθι εν τη παρεμβολη οτι παρεδωκα αυτην εν τη χειρι σου και ει φοβη συ καταβηθαι καταβηθι συ και φαρα το παιδαριον σου εις την παρεμβολην και ακουση τι λαλησουσιν και μετα τουτο ισχυσουσιν αι χειρες σου και καταβηση εν τη παρεμβολη και κατεβη αυτος και φαρα το παιδαριον αυτου προς αρχην των πεντηκοντα οι ησαν εν τη παρεμβολη και μαδιαμ και αμαληκ και παντες υιοι ανατολων βεβλημενοι εν τη κοιλαδι ωσει ακρις εις πληθος και ταις καμηλοις αυτων ουκ ην αριθμος αλλα ησαν ως η αμμος η επι χειλους της θαλασσης εις πληθος και ηλθεν γεδεων και ιδου ανηρ εξηγουμενος τω πλησιον αυτου ενυπνιον και ειπεν ενυπνιον ιδου ενυπνιασαμην και ιδου μαγις αρτου κριθινου στρεφομενη εν τη παρεμβολη μαδιαμ και ηλθεν εως της σκηνης και επαταξεν αυτην και επεσεν και ανεστρεψεν αυτην ανω και επεσεν η σκηνη και απεκριθη ο πλησιον αυτου και ειπεν ουκ εστιν αυτη ει μη ρομφαια γεδεων υιου ιωας ανδρος ισραηλ παρεδωκεν ο θεος εν χειρι αυτου την μαδιαμ και πασαν την παρεμβολην και εγενετο ως ηκουσεν γεδεων την εξηγησιν του ενυπνιου και την συγχρισιν αυτου και προσεκυνησεν κυριω και υπεστρεψεν εις την παρεμβολην ισραηλ και ειπεν αναστητε οτι παρεδωκεν κυριος εν χειρι ημων την παρεμβολην μαδιαμ και διειλεν τους τριακοσιους ανδρας εις τρεις αρχας και εδωκεν κερατινας εν χειρι παντων και υδριας κενας και λαμπαδας εν ταις

υδριας και ειπεν προς αυτους απ εμου οφεσθε και ουτως ποιησετε και ιδου εγω εισπορευομαι εν αρχη της παρεμβολης και εσται καθως αν ποιησω ουτως ποιησετε και σαλπω εν τη κερατινη εγω και παντες μετ εμου σαλπείτε εν ταις κερατιναις κυκλω ολης της παρεμβολης και ερεϊτε τω κυριω και τω γεδεων και εισηλθεν γεδεων και οι εκατον ανδρες οι μετ αυτου εν αρχη της παρεμβολης εν αρχη της φυλακης μεσης και εγειροντες ηγειραν τους φυλασσοντας και εσαλπισαν εν ταις κερατιναις και εξετιναζαν τας υδριας τας εν ταις χερσιν αυτων και εσαλπισαν αι τρεις αρχαι εν ταις κερατιναις και συνετριψαν τας υδριας και εκρατησαν εν χερσιν αριστεραις αυτων τας λαμπαδας και εν χερσιν δεξιαις αυτων τας κερατινας του σαλπίζειν και ανεκραζαν ρομφαια τω κυριω και τω γεδεων και εστησαν ανηρ εφ εαυτω κυκλω της παρεμβολης και εδραμεν πασα η παρεμβολη και εσημαναν και εφυγαν και εσαλπισαν εν ταις τριακοσιαις κερατιναις και εθηκεν κυριος την ρομφαιαν ανδρος εν τω πλησιον αυτου εν παση τη παρεμβολη και εφυγεν η παρεμβολη εως βηθσεεδτα γαραγαθα εως χειλους αβωμεουλα επι ταβαν και εβοησαν ανηρ ισραηλ απο νεφθαλι και απο ασηρ και απο παντος μανασση και εδιωξαν οπισω μαδιαμ και αγγελους απεστειλεν γεδεων εν παντι ορει εφραιμ λεγων καταβητε εις συναντησιν μαδιαμ και καταλαβετε εαυτοις το υδωρ εως βαιθηρα και τον ιορδανην και εβοησεν πας ανηρ εφραιμ και προκατελαβοντο το υδωρ εως βαιθηρα και τον ιορδανην και συνελαβον τους αρχοντας μαδιαμ και τον ωρηβ και τον ζηβ και απεκτειναν τον ωρηβ εν σουρ και τον ζηβ απεκτειναν εν ιακεφζηφ και κατεδιωξαν μαδιαμ και την κεφαλην ωρηβ και ζηβ ηνεγκαν προς γεδεων απο περαν του ιορδανου και ειπαν προς γεδεων ανηρ εφραιμ τι το ρημα τουτο εποιησας ημιν του μη καλεσαι ημας οτε επορευητης παραταξασθαι εν μαδιαμ και διελεξαντο προς αυτον ισχυρως και ειπεν προς αυτους τι εποιησα νυν καθως υμεις η ουχι κρεισσον επιφυλλις εφραιμ η τρυγητος αβιεζερ εν χειρι υμων παρεδωκεν κυριος τους αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και τι ηδυνηθην ποιησαι ως υμεις τοτε ανεθη το πνευμα αυτων απ αυτου εν τω λαλησαι αυτον τον λογον τουτον και ηλθεν γεδεων επι τον ιορδανην και διεβη αυτος και οι τριακοσιοι ανδρες οι μετ αυτου πεινωντες και διωκοντες και ειπεν τοις ανδρασιν σοκχωθι δοτε δη αρτους εις τροφην τω λαω τουτω τω εν ποσιν μου οτι εκλειπουσιν και ιδου εγω ειμι διωκων οπισω του ζεβее και σελμανα βασιλεων μαδιαμ και ειπον οι αρχοντες σοκχωθι μη χειρ ζεβее και σελμανα νυν εν χειρι σου ου δωσομεν τη δυναμει σου αρτους και ειπεν γεδεων δια τουτο εν τω δουναι κυριον τον ζεβее και σελμανα εν χειρι μου και εγω αλοησω τας σαρκας υμων εν ταις ακανθιαις της ερημου και εν ταις αβαρκηνιν και ανεβη εκειθεν εις φανουηλ και ελαλησεν προς αυτους ωσαυτως και απεκριθησαν αυτω οι ανδρες φανουηλ ον τροπον απεκριθησαν ανδρες σοκχωθι και ειπεν γεδεων προς ανδρας φανουηλ εν επιστροφη μου μετ ειρηνης τον πυργον τουτον κατασκαψω και ζεβее και σελμανα εν καρκαρ και η παρεμβολη αυτων μετ αυτων ωσει δεκα πεντε χιλιαδες παντες οι καταλελειμμενοι απο πασης παρεμβολης αλλοφυλων και οι πεπτωκοτες εκατον εικοσι χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν και ανεβη γεδεων οδον των σχηνουντων εν σχηναις απο ανατολων της ναβαι και ιεγεβαλ και επαταξεν την παρεμβολην και η παρεμβολη ην πεποιθυια και εφυγον ζεβее και σελμανα και εδιωξεν οπισω αυτων

και εκρατησεν τους δυο βασιλεις μαδιαμ τον ζεβее και τον σελμανα και πασαν την παρεμβολην εξεστησεν και επεστρεψεν γεδεων υιος ιωας απο της παραταξεως απο επανωθεν της παραταξεως αρες και συνελαβεν παιδαριον απο των ανδρων σοκχωθ και επηρωτησεν αυτον και εγραψεν προς αυτον τα ονοματα των αρχοντων σοκχωθ και των πρεσβυτερων αυτων εβδομηκοντα και επτα ανδρας και παρεγενετο γεδεων προς τους αρχοντας σοκχωθ και ειπεν ιδου ζεβее και σελμανα εν οις ωνειδισατε με λεγοντες μη χειρ ζεβее και σελμανα νυν εν χειρι σου οτι δωσομεν τοις ανδρασιν τοις εκλειπουσιν αρτους και ελαβεν τους πρεσβυτερους της πολεως εν ταις ακανθαις της ερημου και ταις βαρακηνιμ και ηλοησεν εν αυτοις τους ανδρας της πολεως και τον πυργον φανουηλ κατεστρεψεν και απεκτεινεν τους ανδρας της πολεως και ειπεν προς ζεβее και σελμανα που οι ανδρες ους απεκτεινατε εν θαβωρ και ειπαν ως συ ως αυτοι εις ομοιωμα υιου βασιλεις και ειπεν γεδεων αδελφοι μου και υιοι της μητρος μου ησαν ζη κυριος ει εξωογονηκειτε αυτους ουκ αν απεκτεινα υμας και ειπεν ιεθερ τω πρωτοτοκω αυτου αναστας αποκτεινον αυτους και ουκ εσπασεν το παιδαριον την ρομφαιαν αυτου οτι εφοβηθη οτι ετι νεωτερος ην και ειπεν ζεβее και σελμανα αναστα συ και συναντησον ημιν οτι ως ανδρος η δυναμις σου και ανεστη γεδεων και απεκτεινεν τον ζεβее και τον σελμανα και ελαβεν τους μηνισκους τους εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων και ειπον ανηρ ισραηλ προς γεδεων κυριε αρξον ημων και συ και ο υιος σου οτι συ εσωσας ημας εκ χειρος μαδιαμ και ειπεν προς αυτους γεδεων ουκ αρξω εγω και ουκ αρξει ο υιος μου εν υμιν κυριος αρξει υμων και ειπεν γεδεων προς αυτους αιτησομαι παρ υμων αιτημα και δοτε μοι ανηρ ενωτιον εκ σκυλων αυτου οτι ενωτια χρυσα αυτοις οτι ισμαηλιται ησαν και ειπαν διδοντες δωσομεν και ανεπτυξεν το ιματιον αυτου και εβαλεν εκει ανηρ ενωτιον σκυλων αυτου και εγενετο ο σταθμος των ενωτιων των χρυσων ων ητησεν χιλιοι και πεντακοσιοι χρυσοι παρεξ των μηνισκων και των στραγγαλιδων και των ιματιων και πορφυριδων των επι βασιλευσι μαδιαμ και εκτος των περιθεματων α ην εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων και εποιησεν αυτο γεδεων εις εφωθ και εστησεν αυτο εν πολει αυτου εφραθα και εξεπορνευσεν πας ισραηλ οπισω αυτου εκει και εγενετο τω γεδεων και τω οικω αυτου εις σκωλον και συνεσταλη μαδιαμ ενωπιον υιων ισραηλ και ου προσεθηκαν αραι κεφαλην αυτων και ησυχασεν η γη τεσσαρακοντα ετη εν ημεραις γεδεων και επορευθη ιεροβααλ υιος ιωας και εκαθισεν εν οικω αυτου και τω γεδεων ησαν εβδομηκοντα υιοι εκπεπορευμενοι εκ μηρων αυτου οτι γυναικες πολλαι ησαν αυτω και παλλακη αυτου ην εν συχεμ και ετεκεν αυτω και γε αυτη υιον και εθηκεν το ονομα αυτου αβιμελεχ και απεθανεν γεδεων υιος ιωας εν πολει αυτου και εταφη εν τω ταφω ιωας του πατρος αυτου εν εφραθα αβιεσδρι και εγενετο καθως απεθανεν γεδεων και επεστρεψαν οι υιοι ισραηλ και εξεπορνευσαν οπισω των βααλιμ και εθηκαν εαυτοις τω βααλ διαθηκην του ειναι αυτοις αυτον εις θεον και ουκ εμνησθησαν οι υιοι ισραηλ κυριου του θεου του ρυσαμενου αυτους εκ χειρος παντων των θλιβοντων αυτους κυκλοθεν και ουκ εποιησαν ελεος μετα του οικου ιεροβααλ αυτος εστιν γεδεων κατα παντα τα αγαθα α εποιησεν μετα ισραηλ και επορευθη αβιμελεχ υιος ιεροβααλ εις συχεμ προς αδελφους μητρος αυτου και ελαλησεν προς αυτους και προς πασαν

συγγενειαν οικου πατρος μητρος αυτου λεγων λαλησατε δη εν τοις
ωσιν παντων των ανδρων συχεμ τι το αγαθον υμιν κυριευσαι υμων
εβδομηκοντα ανδρας παντας υιους ιεροβααλ η κυριευσεν υμων ανδρα
ενα και μνησθητε οτι οστουν υμων και σαρξ υμων εimi και ελαλησαν
περι αυτου οι αδελφοι της μητρος αυτου εν τοις ωσιν παντων των
ανδρων συχεμ παντας τους λογους τουτους και εκλινεν η καρδια αυ-
των οπισω αβιμελεχ οτι ειπαν αδελφος ημων εστιν και εδωκαν αυτω
εβδομηκοντα αργυριου εξ οικου βααλβεριθ και εμισθωσατο εαυτω α-
βιμελεχ ανδρας κενους και δειλους και επορευθησαν οπισω αυτου και
εισηλθεν εις τον οικον του πατρος αυτου εις εφραθα και απεκτεινεν
τους αδελφους αυτου υιους ιεροβααλ εβδομηκοντα ανδρας επι λιθον
ενα και κατελειφθη ιωαθαν υιος ιεροβααλ ο νεωτερος οτι εκρυβη και
συνηχθησαν παντες ανδρες σικιμων και πας οικος βηθμααλων και ε-
πορευθησαν και εβασιλευσαν τον αβιμελεχ προς τη βαλανω τη ευρετη
της στασεως της εν σικιμοις και ανηγγελη τω ιωαθαν και επορευθη
και εστη επι κορυφην ορους γαριζιν και επηρην την φωνην αυτου και
εκλαυσεν και ειπεν αυτοις ακουσατε μου ανδρες σικιμων και ακουσε-
ται υμων ο θεος πορευομενα επορευθη τα ξυλα του χρισαι εφ εαυτα
βασιλεα και ειπον τη ελαια βασιλευσον εφ ημων και ειπεν αυτοις η ε-
λαια μη απολειψασα την πισοτητα μου εν η δοξασουσι τον θεον ανδρες
πορευσομαι κινεισθαι επι των ξυλων και ειπον τα ξυλα τη συκη δευρο
βασιλευσον εφ ημων και ειπεν αυτοις η συκη μη απολειψασα εγω την
γλυκυτητα μου και τα γεννηματα μου τα αγαθα πορευσομαι κινεισθαι
επι των ξυλων και ειπαν τα ξυλα προς την αμπελον δευρο συ βασιλευ-
σον εφ ημων και ειπεν αυτοις η αμπελος μη απολειψασα τον οινον μου
τον ευφραινοντα θεον και ανθρωπους πορευσομαι κινεισθαι επι των
ξυλων και ειπαν παντα τα ξυλα τη ραμνω δευρο συ βασιλευσον εφ
ημων και ειπεν η ραμνος προς τα ξυλα ει εν αληθεια χριετε με υμεις
του βασιλευειν εφ υμας δευτε υποστητε εν τη σκια μου και ει μη εξελ-
θη πυρ απ εμου και καταφαγη τας κεδρους του λιβανου και νυν ει εν
αληθεια και τελειοτητι εποιησατε και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ και
ει αγαθωσυνην εποιησατε μετα ιεροβααλ και μετα του οικου αυτου
και ει ως ανταποδοσις χειρος αυτου εποιησατε αυτω ως παρεταξατο
ο πατηρ μου υπερ υμων και εξερριψεν την ψυχην αυτου εξ εναντίας
και ερρουσατο υμας εκ χειρος μαδιαμ και υμεις επανεστητε επι τον
οικον του πατρος μου σημερον και απεκτεινατε τους υιους αυτου ε-
βδομηκοντα ανδρας επι λιθον ενα και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ υιον
παιδισκης αυτου επι τους ανδρας σικιμων οτι αδελφος υμων εστιν και
ει εν αληθεια και τελειοτητι εποιησατε μετα ιεροβααλ και μετα του
οικου αυτου εν τη ημερα ταυτη ευφρανθηιτε εν αβιμελεχ και ευ-
φρανθειη και γε αυτος εφ υμιν ει δε ου εξελθοι πυρ απο αβιμελεχ και
φαγοι τους ανδρας σικιμων και τον οικον βηθμααλων και εξελθοι
πυρ απο ανδρων σικιμων και εκ του οικου βηθμααλων και καταφαγοι
τον αβιμελεχ και εφυγεν ιωαθαν και απεδρα και επορευθη εως βαιηρ
και ωκησεν εκει απο προσωπου αβιμελεχ αδελφου αυτου και ηρξεν α-
βιμελεχ επι ισραηλ τρια ετη και εξαπεστειλεν ο θεος πνευμα πονηρον
ανα μεσον αβιμελεχ και ανα μεσον των ανδρων σικιμων και ηθετησαν
ανδρες σικιμων εν τω οικω αβιμελεχ του επαγαγειν την αδικιαν των
εβδομηκοντα υιων ιεροβααλ και τα αιματα αυτων του θειναι επι αβιμε-
λεχ τον αδελφον αυτων ος απεκτεινεν αυτους και επι ανδρας σικιμων

οτι ενισχυσαν τας χειρας αυτου αποκτειναι τους αδελφους αυτου και ειθηκαν αυτω οι ανδρες σικιμων ενεδρευοντας επι τας κεφαλας των ορεων και διηρπαζον παντα ος παρεπορευετο επ αυτους εν τη οδω και απηγγελη τω βασιλει αβιμελεχ και ηλθεν γααλ υιος ιωβηλ και οι αδελφοι αυτου και παρηλθον εν σικιμοις και ηλπισαν εν αυτω οι ανδρες σικιμων και εξηλθον εις αγρον και ετρυγησαν τους αμπελωνας αυτων και επατησαν και εποιησαν ελλουλιμ και εισηνεγκαν εις οικον θεου αυτων και εφαγον και επιον και κατηρασαντο τον αβιμελεχ και ειπεν γααλ υιος ιωβηλ τις εστιν αβιμελεχ και τις εστιν υιος συχεμ οτι δουλευσομεν αυτω ουχ υιος ιεροβααλ και ζεβουλ επισκοπος αυτου δουλός αυτου συν τοις ανδρασιν εμμωρ πατρος συχεμ και τι οτι δουλευσομεν αυτω ημεις και τις δωη τον λαον τουτον εν χειρι μου και μεταστησω τον αβιμελεχ και ερω προς αυτον πληθυνον την δυναμιν σου και εξελθε και ηκουσεν ζεβουλ αρχων της πολεως τους λογους γααλ υιου ιωβηλ και ωργισθη θυμω αυτος και απεστειλεν αγγελους προς αβιμελεχ εν κρυφη λεγων ιδου γααλ υιος ιωβηλ και οι αδελφοι αυτου ερχονται εις συχεμ και ιδου αυτοι περικαθηνται την πολιν επι σε και νυν αναστας νυκτος συ και ο λαος ο μετα σου και ενεδρευσον εν τω αγρω και εσται το πρωι αμα τω ανατειλαι τον ηλιον ορθιρεις και εκτενεις επι την πολιν και ιδου αυτος και ο λαος ο μετ αυτου εκπορευονται προς σε και ποιησεις αυτω οσα αν ευρη η χειρ σου και ανεστη αβιμελεχ και πας ο λαος μετ αυτου νυκτος και ενηδρευσαν επι συχεμ τετρασιν αρχαις και εξηλθεν γααλ υιος ιωβηλ και εστη προς τη θυρα της πυλης της πολεως και ανεστη αβιμελεχ και ο λαος ο μετ αυτου απο του ενεδρου και ειδεν γααλ υιος ιωβηλ τον λαον και ειπεν προς ζεβουλ ιδου λαος καταβαινει απο κεφαλων των ορεων και ειπεν προς αυτον ζεβουλ την σκιαν των ορεων συ βλεπεις ως ανδρας και προσεθηκε ετι γααλ του λαλησαι και ειπεν ιδου λαος καταβαινων κατα θαλασσαν απο του εχομενα ομφαλου της γης και αρχη ετερα ερχεται δια οδου ηλωνμαωνενιμ και ειπεν προς αυτον ζεβουλ και που εστιν το στομα σου ως ελαλησας τις εστιν αβιμελεχ οτι δουλευσομεν αυτω μη ουχι ουτος ο λαος ον εξουδενωσας εξελθε δη νυν και παραταξαι αυτω και εξηλθεν γααλ ενωπιον ανδρων συχεμ και παρεταξατο προς αβιμελεχ και ειδωξεν αυτον αβιμελεχ και εφυγεν απο προσωπου αυτου και επεσαν τραυματια πολλοι εως της θυρας της πυλης και εισηλθεν αβιμελεχ εν αρημα και εξεβαλεν ζεβουλ τον γααλ και τους αδελφους αυτου μη οικειν εν συχεμ και εγενετο τη επαυριον και εξηλθεν ο λαος εις τον αγρον και ανηγγειλεν τω αβιμελεχ και ελαβεν τον λαον και διειλεν αυτους εις τρεις αρχας και ενηδρευσεν εν αγρω και ειδεν και ιδου ο λαος εξηλθεν εκ της πολεως και ανεστη επ αυτους και επαταξεν αυτους και αβιμελεχ και οι αρχηγοι οι μετ αυτου εξετειναν και εστησαν παρα την θυραν της πυλης της πολεως και αι δυο αρχαι εξετειναν επι παντας τους εν τω αγρω και επαταξαν αυτους και αβιμελεχ παρετασσετο εν τη πολει ολην την ημεραν εκεινην και κατελαβετο την πολιν και τον λαον τον εν αυτη απεκτεινεν και καθειλεν την πολιν και εσπειρεν εις αλας και ηκουσαν παντες οι ανδρες πυργων συχεμ και ηλθον εις συνελευσιν βαιθηλβεριθ και ανηγγελη τω αβιμελεχ οτι συνηχθησαν παντες οι ανδρες πυργων συχεμ και ανεβη αβιμελεχ εις ορος ερμων και πας ο λαος ο μετ αυτου και ελαβεν αβιμελεχ τας αξινας εν τη χειρι αυτου και εκοψεν κλαδον ξυλου και

ηρεν και εθηκεν επ ωμων αυτου και ειπεν τω λαω τω μετ αυτου ο
ειδετε με ποιουντα ταχεως ποιησατε ως εγω και εκοψαν και γε ανηρ
κλαδον πας ανηρ και επορευθησαν οπισω αβιμελεχ και επεθηκαν επι
την συνελευσιν και ενεπυρισαν επ αυτους την συνελευσιν εν πυρι και
απεθανον και γε παντες οι ανδρες πυργου σικιμων ως χιλιοι ανδρες
και γυναικες και επορευθη αβιμελεχ εκ βαιθηλβεριθ και παρενεβαλεν
εν θηβης και κατελαβεν αυτην και πυργος ισχυρος ην εν μεσω της
πολεως και εφυγον εκει παντες οι ανδρες και αι γυναικες της πολεως
και εκλεισαν εξωθεν αυτων και ανεβησαν επι το δωμα του πυργου και
ηλθεν αβιμελεχ εως του πυργου και παρεταξαντο αυτω και ηγγισεν
αβιμελεχ εως της θυρας του πυργου του εμπερησαι αυτον εν πυρι και
ερριψεν γυνη μια κλασμα επιμυλιου επι κεφαλην αβιμελεχ και εκλα-
σεν το κρανιον αυτου και εβοησεν ταχυ προς το παιδαριον το αιρον τα
σκευη αυτου και ειπεν αυτω σπασον την ρομφαιαν μου και θανατω-
σον με μηποτε ειπωσιν γυνη απεκτεινεν αυτον και εξεκεντησεν αυτον
το παιδαριον αυτου και απεθανεν και ειδεν ανηρ ισραηλ οτι απεθανεν
αβιμελεχ και επορευθησαν ανηρ εις τον τοπον αυτου και επεστρεψεν
ο θεος την πονηριαν αβιμελεχ ην εποισεν τω πατρι αυτου αποκτειναι
τους εβδομηκοντα αδελφους αυτου και την πασαν πονηριαν ανδρων
συχεμ επεστρεψεν ο θεος εις κεφαλην αυτων και επηλθεν επ αυτους
η καταρα ιωαθαν υιου ιεροβααλ και ανεστη μετα αβιμελεχ του σωσαι
τον ισραηλ θωλα υιος φουα υιος πατραδελφου αυτου ανηρ ισαχαρ
και αυτος ωκει εν σαμिर εν ορει εφραιμ και εκρινεν τον ισραηλ εικο-
σι τρια ετη και απεθανεν και εταφη εν σαμिर και ανεστη μετ αυτον
ιαιρ ο γαλααδ και εκρινεν τον ισραηλ εικοσι δυο ετη και ησαν αυτω
τριακοντα και δυο υιοι επιβαινοντες επι τριακοντα δυο πωλους και
τριακοντα δυο πολεις αυτοις και εκαλουν αυτας επαυλεις ιαιρ εως της
ημερας ταυτης εν γη γαλααδ και απεθανεν ιαιρ και εταφη εν ραμνων
και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου και
εδουλευσαν τοις βααλιμ και ταις ασταρωθ και τοις θεοις αραδ και τοις
θεοις σιδωνος και τοις θεοις μωαβ και τοις θεοις υιων αμμων και τοις
θεοις φυλιστιμ και εγκατελιπον τον κυριον και ουκ εδουλευσαν αυτω
και ωργισθη θυμω κυριος εν ισραηλ και απεδото αυτους εν χειρι φυ-
λιστιμ και εν χειρι υιων αμμων και εθλιψαν και εθλασαν τους υιους
ισραηλ εν τω καιρω εκεινω δεκα οκτω ετη τους παντας υιους ισραηλ
τους εν τω περαν του ιορδανου εν γη του αμορρι του εν γαλααδ και
διεβησαν οι υιοι αμμων τον ιορδανην παραταξασθαι προς ιουδαν και
βενιαμιν και προς εφραιμ και εθλιβη ισραηλ σφοδρα και εβοησαν οι
υιοι ισραηλ προς κυριον λεγοντες ημαρτομεν σοι οτι εγκατελιπομεν
τον θεον και εδουλευσαμεν τω βααλιμ και ειπεν κυριος προς τους
υιους ισραηλ μη ουχι εξ αιγυπτου και απο του αμορραιου και απο
υιων αμμων και απο φυλιστιμ και σιδωνιων και αμαληκ και μαδιαμ
οι εθλιψαν υμας και εβοησατε προς με και εσωσα υμας εκ χειρος
αυτων και υμεις εγκατελιπετε με και εδουλευσατε θεοις ετεροις δια
τουτο ου προσθησω του σωσαι υμας πορευεσθε και βοησατε προς
τους θεους ους εξελεξασθε εαυτοις και αυτοι σωσασωσαν υμας εν
καιρω θλιψεως υμων και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον ημαρτομεν
ποιησον συ ημιν κατα παν το αγαθον εν οφθαλμοις σου πλην εξελου
ημας εν τη ημερα ταυτη και εξεκλιναν τους θεους τους αλλοτριους
εκ μεσου αυτων και εδουλευσαν τω κυριω μονω και ωλιγωθη η ψυχη

αυτου εν κοπω ισραηλ και ανεβησαν οι υιοι αμμων και παρενεβαλον εν γαλααδ και συνηχθησαν οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον εν τη σκοπια και ειπον ο λαος οι αρχοντες γαλααδ ανηρ προς τον πλησιον αυτου τις ο ανηρ οστις αν αρξηται παραταξασθαι προς υιους αμμων και εσται εις αρχοντα πασιν τοις κατοικουσιν γαλααδ και ιεφθαε ο γαλααδιτης επηρμενος δυναμει και αυτος υιος γυναικος πορνης η εγεννησεν τω γαλααδ τον ιεφθαε και ετεκεν η γυνη γαλααδ αυτω υιους και ηδρυνθησαν οι υιοι της γυναικος και εξεβαλον τον ιεφθαε και ειπαν αυτω ου κληρονομησεις εν τω οικω του πατρος ημων οτι υιος γυναικος εταιρας συ και εφυγεν ιεφθαε απο προσωπου αδελφων αυτου και ωκησεν εν γη τωβ και συνεστραφησαν προς ιεφθαε ανδρες κενοι και εξηλθον μετ αυτου και εγενετο ηνικα παρεταξαντο οι υιοι αμμων μετα ισραηλ και επορευθησαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ λαβειν τον ιεφθαε απο της γης τωβ και ειπαν τω ιεφθαε δευρο και εση ημιν εις αρχηγον και παραταξωμεθα προς υιους αμμων και ειπεν ιεφθαε τοις πρεσβυτεροις γαλααδ ουχι υμεις εμισησατε με και εξεβαλετε με εκ του οικου του πατρος μου και εξαπεστειλατε με αφ υμων και δια τι ηλθατε προς με νυν ηνικα χρηζετε και ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε δια τουτο νυν επεστρεψαμεν προς σε και πορευση μεθ ημων και παραταξη προς υιους αμμων και εση ημιν εις αρχοντα πασιν τοις οικουσιν γαλααδ και ειπεν ιεφθαε προς τους πρεσβυτερους γαλααδ ει επιστρεφετε με υμεις παραταξασθαι εν υιοις αμμων και παραδω κυριος αυτους ενωπιον εμου και εγω εσομαι υμιν εις αρχοντα και ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε κυριος εστω ακουων ανα μεσον ημων ει μη κατα το ρημα σου ουτως ποιησομεν και επορευθη ιεφθαε μετα των πρεσβυτερων γαλααδ και ειθηκαν αυτον ο λαος επ αυτους εις κεφαλην και εις αρχηγον και ελαλησεν ιεφθαε τους λογους αυτου παντας ενωπιον κυριου εν μασσηφα και απεστειλεν ιεφθαε αγγελους προς βασιλεα υιων αμμων λεγων τι εμοι και σοι οτι ηλθες προς με του παραταξασθαι εν τη γη μου και ειπεν βασιλευς υιων αμμων προς τους αγγελους ιεφθαε οτι ελαβεν ισραηλ την γην μου εν τω αναβαινειν αυτον εξ αιγυπτου απο αρνων και εως ιαβοκ και εως του ιορδανου και νυν επιστρεψον αυτας εν ειρηνη και πορευσομαι και προσεθηκεν ετι ιεφθαε και απεστειλεν αγγελους προς βασιλεα υιων αμμων και ειπεν αυτω ουτω λεγει ιεφθαε ουκ ελαβεν ισραηλ την γην μωαβ και την γην υιων αμμων οτι εν τω αναβαινειν αυτους εξ αιγυπτου επορευθη ισραηλ εν τη ερημω εως θαλασσης σιφ και ηλθεν εις καδης και απεστειλεν ισραηλ αγγελους προς βασιλεα εδωμ λεγων παρελευσομαι δη εν τη γη σου και ουκ ηκουσεν βασιλευς εδωμ και προς βασιλεα μωαβ απεστειλεν και ουκ ευδοκησεν και εκαθισεν ισραηλ εν καδης και επορευθη εν τη ερημω και εκυκλωσεν την γην εδωμ και την γην μωαβ και ηλθεν απο ανατολων ηλιου τη γη μωαβ και παρενεβαλον εν περαν αρνων και ουκ εισηλθεν εν οριοις μωαβ οτι αρνων οριον μωαβ και απεστειλεν ισραηλ αγγελους προς σων βασιλεα του αμορραιου βασιλεα εσεβων και ειπεν αυτω ισραηλ παρελθωμεν δη εν τη γη σου εως του τοπου ημων και ουκ ενεπιστευσεν σων τω ισραηλ παρελθειν εν οριω αυτου και συνηξεν σων τον παντα λαον αυτου και παρενεβαλον εις ιασα και παρεταξατο προς ισραηλ και παρεδωκεν κυριος ο θεος ισραηλ τον σων και παντα τον λαον αυτου εν χειρι ισραηλ και επαταξεν αυτον και εκληρονομησεν ισραηλ την πασαν γην

του αμορραιου του κατοικουντος την γην εκεινην απο αρνων και εως του ιαβοκ και απο της ερημου εως του ιορδανου και νυν κυριος ο θεος ισραηλ εξηρεν τον αμορραιον απο προσωπου λαου αυτου ισραηλ και συ κληρονομησεις αυτον ουχι α εαν κληρονομησει σε χαμως ο θεος σου αυτα κληρονομησεις και τους παντας ους εξηρεν κυριος ο θεος ημων απο προσωπου ημων αυτους κληρονομησομεν και νυν μη εν αγαθω αγαθωτερος συ υπερ βαλακ υιον σεπφωρ βασιλεα μωαβ μη μαχομενος εμαχεσατο μετα ισραηλ η πολεμων επολεμησεν αυτον εν τω οικησαι εν εσεβων και εν τοις οριοις αυτης και εν γη αρορ και εν τοις οριοις αυτης και εν πασαις ταις πολεσιν ταις παρα τον ιορδανην τριακοσια ετη και δια τι ουκ ερρυσω αυτους εν τω καιρω εκεινω και νυν εγω ειμι ουκ ημαρτον σοι και συ ποιεις μετ εμου πονηριαν του παραταξασθαι εν εμοι κριναι κυριος κρινων σημερον ανα μεσον υιων ισραηλ και ανα μεσον υιων αμμων και ουκ ηκουσεν βασιλευς υιων αμμων των λογων ιεφθαε ων απεστειλεν προς αυτον και εγενετο επι ιεφθαε πνευμα κυριου και παρηλθεν τον γαλααδ και τον μανασση και παρηλθεν την σκοπιαν γαλααδ εις το περαν υιων αμμων και ηυξάτο ιεφθαε ευχην τω κυριω και ειπεν εαν διδους δωσ τους υιους αμμων εν τη χειρι μου και εσται ο εκπορευομενος ος εαν εξελθη απο της θυρας του οικου μου εις συναντησιν μου εν τω επιστρεφειν με εν ειρηνη απο υιων αμμων και εσται τω κυριω ανοισω αυτον ολοκαυτωμα και παρηλθεν ιεφθαε προς υιους αμμων παραταξασθαι προς αυτους και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι αυτου και επαταξεν αυτους απο αρορ εως ελθειν αχρις αρνων εν αριθμω εικοσι πολεις και εως εβελχαρμιν πληγην μεγαλην σφοδρα και συνεσταλησαν οι υιοι αμμων απο προσωπου υιων ισραηλ και ηλθεν ιεφθαε εις μασσηφα εις τον οικον αυτου και ιδου η θυγατηρ αυτου εξεπορευετο εις υπαντησιν εν τυμπανοις και χοροις και ην αυτη μονογενης ουκ ην αυτω ετερος υιος η θυγατηρ και εγενετο ως ειδεν αυτην αυτος διερρηξεν τα ιματια αυτου και ειπεν α θυγατηρ μου ταραχη εταραξας με και συ ης εν τω ταραχω μου και εγω ειμι ηνοιξα κατα σου το στομα μου προς κυριον και ου δυνησομαι επιστρεψαι η δε ειπεν προς αυτον πατερ ηνοιξας το στομα σου προς κυριον ποιησον μοι ον τροπον εξηλθεν εκ στοματος σου εν τω ποιησαι σοι κυριον εκδικησιν απο των εχθρων σου απο υιων αμμων και ηδε ειπεν προς τον πατερα αυτης ποιησατω δη ο πατηρ μου τον λογον τουτον εασον με δυο μηνας και πορευσομαι και καταβησομαι επι τα ορη και κλαισομαι επι τα παρθενια μου εγω ειμι και αι συνεταιριδες μου και ειπεν πορευου και απεστειλεν αυτην δυο μηνας και επορευθη αυτη και αι συνεταιριδες αυτης και εκλαιυσεν επι τα παρθενια αυτης επι τα ορη και εγενετο εν τελει των δυο μηνων και επεστρεφεν προς τον πατερα αυτης και εποιησεν εν αυτη την ευχην αυτου ην ηυξάτο και αυτη ουκ εγνώ ανδρα και εγενετο εις προσταγμα εν ισραηλ απο ημερων εις ημερας επορευοντο θυγατερες ισραηλ θρηνην την θυγατερα ιεφθαε γαλααδ επι τεσσαρας ημερας εν τω ενιαυτω και εβοησεν ανηρ εφραιμ και παρηλθαν εις βορραν και ειπαν προς ιεφθαε δια τι παρηλθες παραταξασθαι εν υιοις αμμων και ημας ου κεκληκας πορευθηναι μετα σου τον οικον σου εμπρησομεν επι σε εν πυρι και ειπεν ιεφθαε προς αυτους ανηρ μαχητης ημην εγω και ο λαος μου και οι υιοι αμμων σφοδρα και εβοησα υμας και ουκ εσωσατε με εκ χειρος αυτων και ειδον οτι ουκ ει σωτηρ και εθηκα την

ψυχην μου εν χειρι μου και παρηλθον προς υιους αμμων και εδωκεν αυτους κυριος εν χειρι μου και εις τι ανεβητε επ εμε εν τη ημερα ταυτη παραταξασθαι εν εμοι και συνεστρεψεν ιεφθαε τους παντας ανδρας γαλααδ και παρεταξατο τω εφραιμ και επαταξαν ανδρες γαλααδ τον εφραιμ οτι ειπαν οι διασωζομενοι του εφραιμ υμεις γαλααδ εν μεσω του εφραιμ και εν μεσω του μανασση και προκατελαβετο γαλααδ τας διαβασεις του ιορδανου του εφραιμ και ειπαν αυτοις οι διασωζομενοι εφραιμ διαβωμεν και ειπαν αυτοις οι ανδρες γαλααδ μη εφραθιτης ει και ειπεν ου και ειπαν αυτω ειπον δη σταχυς και ου κατευθυνεν του λαλησαι ουτως και επελαβοντο αυτου και εθυσαν αυτον προς τας διαβασεις του ιορδανου και επεσαν εν τω καιρω εκεινω απο εφραιμ τεσσαρακοντα δυο χιλιαδες και εκρινεν ιεφθαε τον ισραηλ εξηκοντα ετη και απειθανεν ιεφθαε ο γαλααδιτης και εταφη εν πολει αυτου εν γαλααδ και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ αβαισαν απο βαιθλεεμ και ησαν αυτω τριακοντα υιοι και τριακοντα θυγατερες ας εξαπεστειλεν εξω και τριακοντα θυγατερας εισηνεγκεν τοις υιοις αυτου εξωθεν και εκρινεν τον ισραηλ επτα ετη και απειθανεν αβαισαν και εταφη εν βαιθλεεμ και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ αιλωμ ο ζαβουλωνιτης δεκα ετη και απειθανεν αιλωμ ο ζαβουλωνιτης και εταφη εν αιλωμ εν γη ζαβουλων και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ αβδων υιος ελληλ ο φαρθωνιτης και ησαν αυτω τεσσαρακοντα υιοι και τριακοντα υιων υιοι επιβαινοντες επι εβδομηκοντα πωλους και εκρινεν τον ισραηλ οκτω ετη και απειθανεν αβδων υιος ελληλ ο φαρθωνιτης και εταφη εν φαρθωμ εν γη εφραιμ εν ορει του αμαληκ και προσεθηκαν οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι φυλιστιμι τεσσαρακοντα ετη και ην ανηρ εις απο σαραα απο δημου συγγενειας του δανι και ονομα αυτω μανωε και γυνη αυτω στειρα και ουκ ετεκεν και ωφθη αγγελος κυριου προς την γυναικα και ειπεν προς αυτην ιδου συ στειρα και ου τετοκας και συλλημψη υιον και νυν φυλαξαι δη και μη πιης οινον και μεθυσμα και μη φαγης παν ακαθαρτον οτι ιδου συ εν γαστρι εχεις και τεξη υιον και σιδηρος ουκ αναβησεται επι την κεφαλην αυτου οτι ναζιρ θεου εσται το παιδαριον απο της κοιλιας και αυτος αρζεται του σωσαι τον ισραηλ εκ χειρος φυλιστιμι και εισηλθεν η γυνη και ειπεν τω ανδρι αυτης λεγουσα ανθρωπος θεου ηλθεν προς με και ειδος αυτου ως ειδος αγγελου θεου φοβερον σφοδρα και ουκ ηρωτησα αυτον ποθεν εστιν και το ονομα αυτου ουκ απηγγειλεν μοι και ειπεν μοι ιδου συ εν γαστρι εχεις και τεξη υιον και νυν μη πιης οινον και μεθυσμα και μη φαγης παν ακαθαρτον οτι αγιον θεου εσται το παιδαριον απο γαστρος εως ημερας θανατου αυτου και προσηυξατο μανωε προς κυριον και ειπεν εν εμοι κυριε αδωναιε τον ανθρωπον του θεου ον απεστειλας ελθωτω δη ετι προς ημας και συμβιβασατω ημας τι ποιησωμεν τω παιδιω τω τικτομενω και εισηκουσεν ο θεος της φωνης μανωε και ηλθεν ο αγγελος του θεου ετι προς την γυναικα και αυτη εκαθητο εν αγρω και μανωε ο ανηρ αυτης ουκ ην μετ αυτης και εταχυνεν η γυνη και εδραμεν και ανηγγειλεν τω ανδρι αυτης και ειπεν προς αυτον ιδου ωπται προς με ο ανηρ ος ηλθεν εν ημερα προς με και ανεστη και επορευθη μανωε οπισω της γυναικος αυτου και ηλθεν προς τον ανδρα και ειπεν αυτω ει συ ει ο ανηρ ο λαλησας προς την γυναικα και ειπεν ο αγγελος εγω και ειπεν μανωε νυν ελευσεται ο λογος σου τις

εσται κρίσις του παιδιου και τα ποιήματα αυτου και ειπεν ο αγγελος κυριου προς μανωε απο παντων ων ειρηκα προς την γυναικα φυλαζεται απο παντος ο εκπορευεται εξ αμπελου του οινου ου φαγεται και οινον και σικερα μεθυσμα μη πιετω και παν ακαθαρτον μη φαγετω παντα οσα ενετειλαμην αυτη φυλαζεται και ειπεν μανωε προς τον αγγελον κυριου κατασχωμεν ωδε σε και ποιησωμεν ενωπιον σου εριφον αιγων και ειπεν ο αγγελος κυριου προς μανωε εαν κατασχης με ου φαγομαι απο των αρτων σου και εαν ποιησης ολοκαυτωμα τω κυριω ανοισεις αυτο οτι ουκ εγνω μανωε οτι αγγελος κυριου αυτος και ειπεν μανωε προς τον αγγελον κυριου τι το ονομα σοι οτι ελθοι το ρημα σου και δοξασομεν σε και ειπεν αυτω ο αγγελος κυριου εις τι τουτο ερωτας το ονομα μου και αυτο εστιν θαυμαστον και ελαβεν μανωε τον εριφον των αιγων και την θυσιαν και ανηνεγκεν επι την πετραν τω κυριω και διεχωρισεν ποιησαι και μανωε και η γυνη αυτου βλεποντες και εγενετο εν τω αναβηναι την φλογα επανω του θυσιαστηριου εως του ουρανου και ανεβη ο αγγελος κυριου εν τη φλογι του θυσιαστηριου και μανωε και η γυνη αυτου βλεποντες και επεσαν επι προσωπον αυτων επι την γην και ου προσειθηκεν επι ο αγγελος κυριου οφθηναι προς μανωε και προς την γυναικα αυτου τοτε εγνω μανωε οτι αγγελος κυριου ουτος και ειπεν μανωε προς την γυναικα αυτου θανατω αποθανουμεθα οτι θεον ειδομεν και ειπεν αυτω η γυνη αυτου ει ηθελεν ο κυριος θανατωσαι ημας ουκ αν ελαβεν εκ χειρος ημων ολοκαυτωμα και θυσιαν και ουκ αν εδειξεν ημιν ταυτα παντα και καθως καιρος ουκ αν ηκουτισεν ημας ταυτα και ετεκεν η γυνη υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαμψων και ηδρυνθη το παιδαριον και ευλογησεν αυτο κυριος και ηρξατο πνευμα κυριου συνεκπορευεσθαι αυτω εν παρεμβολη δαν και ανα μεσον σαραα και ανα μεσον εσθαολ και κατεβη σαμψων εις θαμναθα και ειδεν γυναικα εις θαμναθα απο των θυγατερων των αλλοφυλων και ανεβη και απηγγειλεν τω πατρι αυτου και τη μητρι αυτου και ειπεν γυναικα εορακα εν θαμναθα απο των θυγατερων φυλιστιμ και νυν λαβετε αυτην εμοι εις γυναικα και ειπεν αυτω ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου μη ουκ εισιν θυγατρες των αδελφων σου και εκ παντος του λαου μου γυνη οτι συ πορευη λαβειν γυναικα απο των αλλοφυλων των απεριτιμητων και ειπεν σαμψων προς τον πατερα αυτου ταυτην λαβει μοι οτι αυτη ευθεια εν οφθαλμοις μου και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου ουκ εγνωσαν οτι παρα κυριου εστιν οτι εκδικησιν αυτος ζητει εκ των αλλοφυλων και εν τω καιρω εκεινω οι αλλοφυλοι κυριευοντες εν ισραηλ και κατεβη σαμψων και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου εις θαμναθα και ηλθεν εως του αμπελωνος θαμναθα και ιδου σκυμνος λεοντος ωρυομενος εις συναντησιν αυτου και ηλατο επ αυτον πνευμα κυριου και συνετριψεν αυτον ωσει συντριψει εριφον και ουδεν ην εν ταις χερσιν αυτου και ουκ απηγγειλεν τω πατρι αυτου και τη μητρι αυτου ο εποιησεν και κατεβησαν και ελαλησαν τη γυναικι και ηυθυνηθη εν οφθαλμοις σαμψων και υπεστρεψεν μεθ ημερας λαβειν αυτην και εξεκληνεν ιδειν το πτωμα του λεοντος και ιδου συναγωγη μελισσων εν τω στοματι του λεοντος και μελι και εξειλεν αυτο εις χειρας αυτου και επορευετο πορευομενος και εσθιων και επορευθη προς τον πατερα αυτου και την μητερα αυτου και εδωκεν αυτοις και εφαγον και ουκ απηγγειλεν αυτοις οτι απο του στοματος του λεο-

ντος εξείλεν το μέλι και κατέβη ο πατήρ αυτού προς την γυναίκα και εποίησεν εκεί σαμψών ποτον επτά ημερας οτι ουτως ποιουσιν οι νεανισκοι και εγενετο οτε ειδον αυτον και ελάβον τριακοντα κλητους και ησαν μετ αυτού και ειπεν αυτοις σαμψών προβλημα υμιν προβαλλομαι εαν απαγγελλοντες απαγγειλητε αυτο εν ταις επτά ημεραις του ποτου και ευρητε δώσω υμιν τριακοντα σινδονας και τριακοντα στολας ιματιών και εαν μη δυνήσθε απαγγειλαι μοι δώσετε υμεις εμοι τριακοντα οθονια και τριακοντα αλλασσομενας στολας ιματιών και ειπαν αυτω προβάλου το προβλημα και ακουσομεθα αυτο και ειπεν αυτοις τι βρωτον εξήλθεν εκ βιβρωσκοντος και απο ισχυρου γλυκυ και ουκ ηδυναντο απαγγειλαι το προβλημα επι τρεις ημερας και εγενετο εν τη ημερα τη τεταρτη και ειπαν τη γυναίκι σαμψών απατησον δη τον ανδρα σου και απαγγειλατω σοι το προβλημα μηποτε κατακαυσωμεν σε και τον οικον του πατρος σου εν πυρι η εκβιασαι ημας κεκληκατε και εκλαυσεν η γυνη σαμψών προς αυτον και ειπεν πλην μεμισηκας με και ουκ ηγαπήσας με οτι το προβλημα ο προεβαλου τοις υιοις του λαου μου ουκ απηγγειλας μοι και ειπεν αυτη σαμψών ει τω πατρι μου και τη μητρι μου ουκ απηγγελχα σοι απαγγειλω και εκλαυσεν προς αυτον επι τας επτά ημερας ας ην αυτοις ο ποτος και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και απηγγειλεν αυτη οτι παρενωχλήσεν αυτω και αυτη απηγγειλεν τοις υιοις του λαου αυτης και ειπαν αυτω οι ανδρες της πολεως εν τη ημερα τη εβδομη προ του ανατειλαι τον ηλιον τι γλυκυτερον μελιτος και τι ισχυροτερον λεοντος και ειπεν αυτοις σαμψών ει μη ηροτρίασατε εν τη δαμαλει μου ουκ αν εγνώτε το προβλημα μου και ηλατο επ αυτον πνευμα κυριου και κατέβη εις ασκαλωνα και επατάξεν εξ αυτων τριακοντα ανδρας και ελαβεν τα ιματια αυτων και εδωκεν τας στολας τοις απαγγειλασιν το προβλημα και ωργισθη θυμω σαμψών και ανεβη εις τον οικον του πατρος αυτού και εγενετο η γυνη σαμψών ενι των φίλων αυτού ων εφιλίασεν και εγενετο μεθ ημερας εν ημεραις θερισμου πυρων και επεσκεψατο σαμψών την γυναίκα αυτού εν εριφω αιγών και ειπεν εισελευσομαι προς την γυναίκα μου εις το ταμειον και ουκ εδωκεν αυτον ο πατήρ αυτης εισελθειν και ειπεν ο πατήρ αυτης λέγων ειπα οτι μισών εμισήσας αυτην και εδωκα αυτην ενι των εκ των φίλων σου μη ουχι η αδελφη αυτης η νεωτερα αυτης αγαθωτερα υπερ αυτην εστω δη σοι αντι αυτης και ειπεν αυτοις σαμψών ηθώωμαι και το απαξ απο αλλοφυλών οτι ποιω εγω μετ αυτων πονηριαν και επορευθη σαμψών και συνελάβεν τριακοσίας αλωπεκας και ελαβεν λαμπαδας και επεστρεψεν κερκον προς κερκον και εθήκεν λαμπαδα μιαν ανα μεσον των δυο κερκων και εδησεν και εξεκαυσεν πυρ εν ταις λαμπασιν και εξαπεστείλεν εν τοις σταχυσιν των αλλοφυλών και εκαησαν απο αλωνος και εως σταχυων ορθων και εως αμπελωνος και ελαιας και ειπαν οι αλλοφυλοι τις εποίησεν ταυτα και ειπαν σαμψών ο νυμφιος του θάμνι οτι ελαβεν την γυναίκα αυτού και εδωκεν αυτην τω εκ των φίλων αυτού και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και ενεπρησαν αυτην και τον πατέρα αυτης εν πυρι και ειπεν αυτοις σαμψών εαν ποιήσητε ουτως ταυτην οτι ει μην εκδικήσω εν υμιν και εσχάτον κοπάσω και επατάξεν αυτους κνημην επι μηρον πληγην μεγάλην και κατέβη και εκαθισεν εν τρυμαλία της πετρας ηταμ και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και παρενεβάλον εν ιουδα και εξερριφήσαν εν λειω και ειπαν ανηρ ιουδα εις τι ανεβήτε εφ η-

μας και ειπον οι αλλοφυλοι δησαι τον σαμφων ανεβημεν και ποιησαι αυτω ον τροπον εποιησεν ημιν και κατεβησαν τρισχιλιοι ανδρες απο ιουδα εις τρυμαλιαν πετρας ηταμ και ειπαν τω σαμφων ουκ οιδας οτι κυριευουσιν οι αλλοφυλοι ημων και τι τουτο εποιησας ημιν και ειπεν αυτοις σαμφων ον τροπον εποιησαν μοι ουτως εποιησα αυτοις και ειπαν αυτω δησαι σε κατεβημεν του δουναι σε εν χειρι αλλοφυλων και ειπεν αυτοις σαμφων ομοσατε μοι μηποτε συναντησητε εν εμοι υμεις και ειπον αυτω λεγοντες ουχι οτι αλλ η δεσμω δησομεν σε και παραδωσομεν σε εν χειρι αυτων και θανατω ου θανατωσομεν σε και εδησαν αυτον εν δυσι καλωδιοις καινοις και ανηνεγκαν αυτον απο της πετρας εκεινης και ηλθον εως σιαγονος και οι αλλοφυλοι ηλαλαζαν και εδραμον εις συναντησιν αυτου και ηλατο επ αυτον πνευμα κυριου και εγενηθη τα καλωδια τα επι βραχιοσιν αυτου ωσει στιππυον ο ε- ξεκαυθη εν πυρι και ετακhsαν δεσμοι αυτου απο χειρων αυτου και ευρεν σιαγονα ονου εκερριμμενην και εξετεινεν την χειρα αυτου και ελαβεν αυτην και επαταξεν εν αυτη χιλιους ανδρας και ειπεν σαμφων εν σιαγονι ονου εξαλειφων εξηλειφα αυτους οτι εν τη σιαγονι του ονου επαταξα χιλιους ανδρας και εγενετο ως επαυσατο λαλων και ερριψεν την σιαγονα εκ της χειρος αυτου και εκαλεσεν τον τοπον εκεινον αναηρεσις σιαγονος και εδιψησεν σφοδρα και εκλαυσεν προς κυριον και ειπεν συ ευδοκησας εν χειρι δουλου σου την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην και νυν αποθανουμαι τω διψει και εμπεσουμαι εν χειρι των απεριτμητων και ερρηξεν ο θεος τον λακκον τον εν τη σια- γονι και εξηλθεν εξ αυτου υδωρ και επιεν και επεστρεψεν το πνευμα αυτου και εξησεν δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης πηγη του επι- καλουμενου η εστιν εν σιαγονι εως της ημερας ταυτης και εκρινεν τον ισραηλ εν ημεραις αλλοφυλων εικοσι ετη και επορευθη σαμφων εις γαζαν και ειδεν εκει γυναικα πορνην και εισηλθεν προς αυτην και ανηγγελη τοις γαζαιοις λεγοντες ηκει σαμφων ωδε και εκυκλωσαν και ενηδρευσαν επ αυτον ολην την νυκτα εν τη πυλη της πολεως και εκωφευσαν ολην την νυκτα λεγοντες εως διαφαιση ο ορθρος και φο- νευσωμεν αυτον και εκοιμηθη σαμφων εως μεσονυκτιου και ανεστη εν ημισει της νυκτος και επελαβετο των θυρων της πυλης της πολε- ως συν τοις δυσι σταθμοις και ανεβαστασεν αυτας συν τω μοχλω και εθηκεν επ ωμων αυτου και ανεβη επι την κορυφην του ορους του επι προσωπου χειβρων και εθηκεν αυτα εκει και εγενετο μετα τουτο και ηγαπησεν γυναικα εν αλσωρηχ και ονομα αυτη δαλιδα και ανεβησαν προς αυτην οι αρχοντες των αλλοφυλων και ειπαν αυτη απατησον αυτον και ιδε εν τινι η ισχυς αυτου η μεγαλη και εν τινι δυνατομεθα αυτω και δησομεν αυτον του ταπεινωσαι αυτον και ημεις δωσομεν σοι ανηρ χιλιους και εκατον αργυριου και ειπεν δαλιδα προς σαμφων απαγγειλον δη μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη και εν τινι δεθηση του ταπεινωθηναι σε και ειπεν προς αυτην σαμφων εαν δησωσιν με εν επτα νευρεαις υγραις μη διεφθαρμεναις και ασθენησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων και ανηνεγκαν αυτη οι αρχοντες των αλλοφυλων επτα νευρας υγρας μη διεφθαρμενας και εδησεν αυτον εν αυταις και το ενεδρον αυτη εκαθητο εν τω ταμειω και ειπεν αυτω αλλοφυλοι επι σε σαμφων και διεσπασεν τας νευρεας ως ει τις αποσπασοι στρεμμα στιππυου εν τω οσφρανθηναι αυτο πυρος και ουκ εγνωσθη η ισχυς αυτου και ειπεν δαλιδα προς σαμφων ιδου επλανησας με και ελαλhasας

προς με ψευδη νυν ουν αναγγειλον μοι εν τινι δεθηση και ειπεν προς αυτην εαν δεσμευοντες δησωσιν με εν καλωδιοις καινοις ος ουκ εγενετο εν αυτοις εργον και ασθενησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων και ελαβεν δαλιδα καλωδια καινα και εδησεν αυτον εν αυτοις και τα ενεδρα εξηλθεν εκ του ταμειου και ειπεν αλλοφυλοι επι σε σαμφων και διεσπασεν αυτα απο βραχιονων αυτου ως σπαρτιον και ειπεν δαλιδα προς σαμφων ιδου επλανεσας με και ελαλησας προς εμε ψευδη απαγγειλον δη μοι εν τινι δεθηση και ειπεν προς αυτην εαν υφανης τας επτα σειρας της κεφαλης μου συν τω διασματι και εγκρουσης τω πασσαλω εις τον τοιχον και εσομαι ως εις των ανθρωπων ασθενης και εγενετο εν τω κοιμασθαι αυτον και ελαβεν δαλιδα τας επτα σειρας της κεφαλης αυτου και υφανεν εν τω διασματι και επηξεν τω πασσαλω εις τον τοιχον και ειπεν αλλοφυλοι επι σε σαμφων και εξυπνισθη εκ του υπνου αυτου και εξηρεν τον πασσαλον του υφασματος εκ του τοιχου και ειπεν δαλιδα προς σαμφων πως λεγεις ηγαπηκα σε και ουκ εστιν η καρδια σου μετ εμου τουτο τριτον επλανεσας με και ουκ απηγγειλας μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη και εγενετο οτε εξεθλιβεν αυτον εν λογοις αυτης πασας τας ημερας και εστενοχωρησεν αυτον και ωλιγοψυχησεν εως του αποθανειν και ανηγγειλεν αυτη την πασαν καρδιαν αυτου και ειπεν αυτη σιδηρος ουκ ανεβη επι την κεφαλην μου οτι αγιος θεου εγω ειμι απο κοιλιας μητρος μου ουν ζυρησωμαι αποστησεται απ εμου η ισχυς μου και ασθενησω και εσομαι ως παντες οι ανθρωποι και ειδεν δαλιδα οτι απηγγειλεν αυτη πασαν την καρδιαν αυτου και απεστειλεν και εκαλεσεν τους αρχοντας των αλλοφυλων λεγουσα αναβητε ετι το απαξ τουτο οτι απηγγειλεν μοι την πασαν καρδιαν αυτου και ανεβησαν προς αυτην οι αρχοντες των αλλοφυλων και ανηνεγκαν το αργυριον εν χερσιν αυτων και εκοιμισεν δαλιδα τον σαμφων επι τα γονατα αυτης και εκαλεσεν ανδρα και εξυρησεν τας επτα σειρας της κεφαλης αυτου και ηρξατο ταπεινωσαι αυτον και απεστη η ισχυς αυτου απ αυτου και ειπεν δαλιδα αλλοφυλοι επι σε σαμφων και εξυπνισθη εκ του υπνου αυτου και ειπεν εξελευσομαι ως απαξ και απαξ και εκτιναχθησομαι και αυτος ουκ εγινω οτι απεστη ο κυριος απανωθεν αυτου και εκρατησαν αυτον οι αλλοφυλοι και εξεκοψαν τους οφθαλμους αυτου και κατηνεγκαν αυτον εις γαζαν και επεδησαν αυτον εν πεδαις χαλκειαις και ην αληθων εν οικω του δεσμωτηριου και ηρξατο θιριξ της κεφαλης αυτου βλαστανειν καθως εξυρησατο και οι αρχοντες των αλλοφυλων συνηχθησαν θυσαι θυσιασμα μεγα τω δαγων θεω αυτων και ευφρανθησαι και ειπαν εδωκεν ο θεος εν χειρι ημων τον σαμφων τον εχθρον ημων και ειδαν αυτον ο λαος και υμνησαν τον θεον αυτων οτι παρεδωκεν ο θεος ημων τον εχθρον ημων εν χειρι ημων τον ερημουντα την γην ημων και ος επληθυνεν τους τραυματιας ημων και οτε ηγαθυνθη η καρδια αυτων και ειπαν καλεσατε τον σαμφων εξ οικου φυλακης και παιξατω ενωπιον ημων και εκαλεσαν τον σαμφων απο οικου δεσμωτηριου και επαιζεν ενωπιον αυτων και ερραπιζον αυτον και εστησαν αυτον ανα μεσον των κιονων και ειπεν σαμφων προς τον νεανιαν τον κρατουντα την χειρα αυτου αφες με και ψηλαφησω τους κιονας εφ ος ο οικος στηκει επ αυτους και επιστηριχθησομαι επ αυτους και ο οικος πληρης των ανδρων και των γυναικων και εχει παντες οι αρχοντες των αλλοφυλων και επι το δωμα ως επτακοσιοι ανδρες και

γυναίκες οι θεωρούντες εν παιγνίαις σαιφών και εκλαυσεν σαιφών προς κυρίον και ειπεν αδωναιε κυριε μνησθήτι δη μου νυν και ενισχύσον με ετι το απαξ τουτο θεε και ανταποδώσω ανταποδοσιν μίαν περι των δυο οφθαλμών μου τοις αλλοφυλοῖς και περιελαβεν σαιφών τους δυο κίονας του οικου εφ ους ο οικος εστηκει και επεστηριχθη επ αυτους και εκρατησεν ενα τη δεξια αυτου και ενα τη αριστερα αυτου και ειπεν σαιφών αποθανετω ψυχη μου μετα αλλοφυλών και εβασταξεν εν ισχυι και επεσεν ο οικος επι τους αρχοντας και επι παντα τον λαον τον εν αυτω και ησαν οι τεθνηκοτες ους εθανατωσεν εν τη ζωη αυτου και κατεβησαν οι αδελφοι αυτου και ο οικος του πατρος αυτου και ελαβον αυτον και ανεβησαν και εθαψαν αυτον ανα μεσον σαραα και ανα μεσον εσθαολ εν τω ταφω μανωε του πατρος αυτου και αυτος εκρινεν τον ισραηλ εικοσι ετη και εγενετο ανηρ απο ορους εφραιμ και ονομα αυτω μιχαιας και ειπεν τη μητρι αυτου οι χίλιοι και εκατον ους ελαβες αργυριου σεαυτη και με ηρασω και προσειπας εν ωσι μου ιδου το αργυριον παρ εμοι εγω ελαβον αυτο και ειπεν η μητηρ αυτου ευλογητος ο υιος μου τω κυριω και απεδωκεν τους χίλιους και εκατον του αργυριου τη μητρι αυτου και ειπεν η μητηρ αυτου αγιαζουσα ηγιακα το αργυριον τω κυριω εκ χειρος μου τω υιω μου του ποιησαι γλυπτον και χωνευτον και νυν αποδώσω σοι αυτο και απεδωκεν το αργυριον τη μητρι αυτου και ελαβεν η μητηρ αυτου διακοσιους αργυριου και εδωκεν αυτο αργυροκοπω και εποησεν αυτο γλυπτον και χωνευτον και εγεννηθη εν οικω μιχαια και ο οικος μιχαια αυτω οικος θεου και εποησεν εφωδ και θαραφιν και επληρωσεν την χειρα απο ενος υιων αυτου και εγενετο αυτω εις ιερεα εν δε ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ το ευθες εν οφθαλμοῖς αυτου εποiei και εγεννηθη νεανιας εκ βηθλεεμ δημου ιουδα και αυτος λευιτης και ουτος παρωκει εκει και επορευθη ο ανηρ απο βηθλεεμ της πολεως ιουδα παροικησαι εν ω εαν ευρη τοπω και ηλθεν εως ορους εφραιμ και εως οικου μιχαια του ποιησαι οδον αυτου και ειπεν αυτω μιχαιας ποθεν ερχη και ειπεν προς αυτον λευιτης εimi απο βαιθλεεμ ιουδα και εγω πορευομαι παροικησαι εν ω εαν ευρω τοπω και ειπεν αυτω μιχαιας καθου μετ εμου και γινου μοι εις πατερα και εις ιερεα και εγω δώσω σοι δεκα αργυριου εις ημεραν και στολην ιματιων και τα προς ζωην σου και επορευθη ο λευιτης και ηρξατο παροιkein παρα τω ανδρι και εγεννηθη ο νεανιας παρ αυτω ως εις απο υιων αυτου και επληρωσεν μιχαιας την χειρα του λευιτου και εγενετο αυτω εις ιερεα και εγενετο εν οικω μιχαια και ειπεν μιχαιας νυν εγνων οτι αγαθυνει κυριος εμοι οτι εγενετο μοι ο λευιτης εις ιερεα εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ και εν ταις ημεραις εκειναις η φυλη δαν εζητει αυτη κληρονομίαν κατοικησαι οτι ουκ ενεπεσεν αυτη εως της ημερας εκεινης εν μεσω φυλών ισραηλ κληρονομία και απεστειλαν οι υιοι δαν απο δημων αυτων πεντε ανδρας υιους δυναμεως απο σαραα και απο εσθαολ του κατασχεφασθαι την γην και εξιχνιασαι αυτην και ειπαν προς αυτους πορευεσθε και εξιχνιασατε την γην και ηλθον εως ορους εφραιμ εως οικου μιχαια και ηυλισθησαν εκει αυτοι εν οικω μιχαια και αυτοι επεγνωσαν την φωνην του νεανισκου του λευιτου και εξεκλιναν εκει και ειπαν αυτω τις ηνεγκεν σε ωδε και τι συ ποιεις εν τω τοπω τουτου και τι σοι ωδε και ειπεν προς αυτους ουτως και

ουτως εποιησεν μοι μιχαιας και εμισθωσατο με και εγενομην αυτω εις ιερεα και ειπαν αυτω ερωτησον δη εν τω θεω και γνωσομεθα ει ευοδωθησεται η οδος ημων εν η ημεις πορευομεθα εν αυτη και ειπεν αυτοις ο ιερευς πορευεσθε εν ειρηνη ενωπιον κυριου η οδος υμων εν η πορευεσθε εν αυτη και επορευθησαν οι πεντε ανδρες και ηλθον εις λαισα και ειδαν τον λαον τον εν μεσω αυτης κατημενον επ ελπιδι ως κρισις σιδωνιων ησυχάζουσα και ουκ εστιν διατρεπων η κατασχυνων λογον εν τη γη κληρονομος εκπιεζων θησαυρου και μακραν εισιν σιδωνιων και λογον ουκ εχουσιν προς ανθρωπον και ηλθον οι πεντε ανδρες προς τους αδελφους αυτων εις σαραα και εσθαολ και ειπον τοις αδελφοις αυτων τι υμεις κατησθε και ειπαν αναστητε και αναβωμεν επ αυτους οτι ειδομεν την γην και ιδου αγαθη σφοδρα και υμεις ησυχάζετε μη οκνησητε του πορευθηναι και εισελθειν του κληρονομησαι την γην και ηνικα αν ελθητε εισελευσεσθε προς λαον επ ελπιδι και η γη πλατεια οτι εδωκεν αυτην ο θεος εν χειρι υμων τοπος οπου ουκ εστιν εκει υστερημα παντος ρηματος των εν τη γη και απηραν εκειθεν απο δημων του δαν απο σαραα και απο εσθαολ εξαχοσιοι ανδρες εζωσμενοι σκευη παραταξεως και ανεβησαν και παρενεβαλον εν καριαθιαριμ εν ιουδα δια τουτο εκληθη εν εκεινω τω τοπω παρεμβολη δαν εως της ημερας ταυτης ιδου οπισω καριαθιαριμ και παρηλθον εκειθεν ορος εφραιμ και ηλθον εως οικου μιχαια και απεκριθησαν οι πεντε ανδρες οι πεπορευμενοι κατασκεψασθαι την γην λαισα και ειπαν προς τους αδελφους αυτων εγνωτε οτι εστιν εν τω οικω τουτω εφωδ και θεραφιν και γλυπτον και χωνευτον και νυν γνωτε ο τι ποιησετε και εξεκλιναν εκει και εισηλθον εις τον οικον του νεανισκου του λευιτου οικον μιχαια και ηρωτησαν αυτον εις ειρηνην και οι εξαχοσιοι ανδρες οι ανεζωσμενοι τα σκευη της παραταξεως αυτων εστωτες παρα θυρας της πυλης οι εκ των υιων δαν και ανεβησαν οι πεντε ανδρες οι πορευθεντες κατασκεψασθαι την γην και εισηλθον εκει εις οικον μιχαια και ο ιερευς εστως και ελαβον το γλυπτον και το εφωδ και το θεραφιν και το χωνευτον και ειπεν προς αυτους ο ιερευς τι υμεις ποιειτε και ειπαν αυτω κωφευσον επιθες την χειρα σου επι το στομα σου και δευρο μεθ ημων και γενου ημιν εις πατερα και εις ιερεα μη αγαθον ειναι σε ιερεα οικου ανδρος ενος η γενεσθαι σε ιερεα φυλης και οικου εις δημον ισραηλ και ηγαθυνθη η καρδια του ιερεως και ελαβεν το εφωδ και το θεραφιν και το γλυπτον και το χωνευτον και ηλθεν εν μεσω του λαου και επεστρεψαν και απηλθαν και εθηκαν τα τεχνα και την κτησιν και το βαρος εμπροσθεν αυτων αυτοι εμακρυναν απο οικου μιχαια και ιδου μιχαιας και οι ανδρες οι εν ταις οικιαις ταις μετα οικου μιχαια εβοησαν και κατελαβοντο τους υιους δαν και επεστρεψαν το προσωπον αυτων υιοι δαν και ειπαν τω μιχαια τι εστιν σοι οτι εβοησας και ειπεν μιχαιας οτι το γλυπτον μου ο εποιησα ελαβετε και τον ιερεα και επορευθητε και τι εμοι ετι και τι τουτο λεγετε προς με τι κραζεις και ειπον προς αυτον οι υιοι δαν μη ακουσθητω δη φωνη σου μεθ ημων μηποτε συναντησωσιν εν ημιν ανδρες πικροι ψυχη και προσθησουσιν ψυχην και την ψυχην του οικου σου και επορευθησαν οι υιοι δαν εις οδον αυτων και ειδεν μιχαιας οτι δυνατωτεροι εισιν υπερ αυτον και εποστρεφεν εις τον οικον αυτου και οι υιοι δαν ελαβον ο εποιησεν μιχαιας και τον ιερεα ος ην αυτω και ηλθον επι λαισα επι λαον ησυχάζοντα και πεποιθота επ ελπιδι

και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπερσαν εν πυρι και ουκ ην ο ρυομενος οτι μακραν εστιν απο σιδωνιων και λογος ουκ εστιν αυτοις μετα ανθρωπου και αυτη εν τη κοιλαδι του οικου ρααβ και ωκοδομησαν την πολιν και κατεσκηνωσαν εν αυτη και εκαλεσαν το ονομα της πολεως δαν εν ονοματι δαν πατρος αυτων ος ετεχθη τω ισραηλ και ουλαμαις το ονομα της πολεως το προτερον και εστησαν εαυτοις οι υιοι δαν το γλυπτον και ιωναθαμ υιος γηρσομ υιος μανασση αυτος και οι υιοι αυτου ησαν ιερεις τη φυλη δαν εως ημερας αποικιας της γης και εθηκαν αυτοις το γλυπτον ο εποηησεν μιχαιας πασας τας ημερας ας ην ο οικος του θεου εν σηλωμ και εγενετο εν ταις ημεραις εκειναις και ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ και εγενετο ανηρ λευιτης παροικων εν μηροις ορους εφραιμ και ελαβεν αυτω γυναικα παλλακην απο βηθλεεμ ιουδα και επορευθη απ αυτου η παλλακη αυτου και απηλθεν παρ αυτου εις οικον πατρος αυτης εις βηθλεεμ ιουδα και ην εκει ημερας τεσσαρων μηνων και ανεστη ο ανηρ αυτης και επορευθη οπισω αυτης του λαλησαι επι καρδιαν αυτης του επιστρεψαι αυτην αυτω και νεανιας αυτου μετ αυτου και ζευγος ονων και ηδε εισηνεγκεν αυτον εις οικον πατρος αυτης και ειδεν αυτον ο πατηρ της νεανιδος και ηυφρανθη εις συναντησιν αυτου και κατεσχεν αυτον ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος και εκαθισεν μετ αυτου επι τρεις ημερας και εφαγον και επιον και ηυλισθησαν εκει και εγενετο τη ημερα τη τεταρτη και ωρθρισαν το πρωι και ανεστη του πορευθηναι και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον νυμφιον αυτου στηρισον σου την καρδιαν ψωμω αρτου και μετα τουτο πορευσεσθε και εκαθισεν και εφαγον οι δυο επι το αυτο και επιον και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον ανδρα αγε δη αυλισθητι και αγαθυνθησεται η καρδια σου και ανεστη ο ανηρ του πορευεσθαι και εβιασατο αυτον ο γαμβρος αυτου και εκαθισεν και ηυλισθη εκει και ωρθρισεν το πρωι τη ημερα τη πεμπτη του πορευθηναι και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος στηρισον δη την καρδιαν σου και στρατευσον εως κλιναι την ημεραν και εφαγον οι δυο και ανεστη ο ανηρ του πορευθηναι αυτος και η παλλακη αυτου και ο νεανιας αυτου και ειπεν αυτω ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος ιδου δη ησθενησεν η ημερα εις την εσπεραν αυλισθητι ωδε και αγαθυνθησεται η καρδια σου και ορθριετε αυριον εις οδον υμων και πορευση εις το σκηνωμα σου και ουκ ευδοκησεν ο ανηρ αυλισθηναι και ανεστη και απηλθεν και ηλθεν εως απεναντι ιεβους αυτη εστιν ιερουσαλημ και μετ αυτου ζευγος ονων επισεσαγμενων και η παλλακη αυτου μετ αυτου και ηλθουσιν εως ιεβους και η ημερα προβεβηκει σφοδρα και ειπεν ο νεανιας προς τον κυριον αυτου δευρο δη και εκκλινωμεν εις πολιν του ιεβουσι ταυτην και αυλισθωμεν εν αυτη και ειπεν προς αυτον ο κυριος αυτου ουκ εκκλινουμεν εις πολιν αλλοτριαν εν η ουκ εστιν απο υιων ισραηλ ωδε και παρελευσομεθα εως γαβαα και ειπεν τω νεανια αυτου δευρο και εγγισωμεν ενι των τοπων και αυλισθησομεθα εν γαβαα η εν ραμα και παρηλθον και επορευθησαν και εδω ο ηλιος αυτοις εχομενα της γαβαα η εστιν τω βενιαμιν και εξεκλιναν εκει του εισελθειν αυλισθηναι εν γαβαα και εισηλθον και εκαθισαν εν τη πλατεια της πολεως και ουκ ην ανηρ συναγων αυτους εις οικιαν αυλισθηναι και ιδου ανηρ πρεσβυτης ηρχετο εξ εργων αυτου εξ αγρου εν εσπερα και ο ανηρ ην εξ ορους εφραιμ και αυτος παρωκει εν γαβαα και οι ανδρες του τοπου υιοι βενιαμιν

και ηρεν τους οφθαλμους αυτου και ειδεν τον οδοιπορον ανδρα εν τη πλατεια της πολεως και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης που πορευη και ποθεν ερχη και ειπεν προς αυτον παραπορευομεθα ημεις απο βηθλεεμ ιουδα εως μηρων ορους εφραιμ εκειθεν εγω ειμι και επορευηθη εως βηθλεεμ ιουδα και εις τον οικον μου εγω πορευομαι και ουκ εστιν ανηρ συναγων με εις την οικιαν και γε αχυρα και χορτασματα εστιν τοις ονοις ημων και αρτοι και οινος εστιν εμοι και τη παιδισκη και τω νεανισκω μετα των παιδιων σου ουκ εστιν υστερημα παντος πραγματος και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης ειρηνη σοι πλην παν υστερημα σου επ εμε πλην εν τη πλατεια ου μη αυλισθηση και εισηνεγκεν αυτον εις τον οικον αυτου και τοπον εποιησεν τοις ονοις και αυτοι ενιψαντο τους ποδας αυτων και εφαγον και επιον αυτοι δ αγαθυνοντες καρδιαν αυτων και ιδου ανδρες της πολεως υιοι παρανομων εκυκλωσαν την οικιαν κρουοντες επι την θυραν και ειπον προς τον ανδρα τον κυριον του οικου τον πρεσβυτην λεγοντες εξεनेγκε τον ανδρα ος εισηλθεν εις την οικιαν σου ινα γνωμεν αυτον και εξηλθεν προς αυτους ο ανηρ ο κυριος του οικου και ειπεν μη αδελφοι μη κακοποιησητε δη μετα το εισελθειν τον ανδρα τουτον εις την οικιαν μου μη ποιησητε την αφροσυνην ταυτην ιδε η θυγατηρ μου η παρθενος και η παλλακη αυτου εξαξω αυτας και ταπεινωσατε αυτας και ποιησατε αυταις το αγαθον εν οφθαλμοις υμων και τω ανδρι τουτω ου ποιησετε το ρημα της αφροσυνης ταυτης και ουκ ευδοκησαν οι ανδρες του εισακουσαι αυτου και επελαβετο ο ανηρ της παλλακης αυτου και εξηγαγεν αυτην προς αυτους εξω και εγνωσαν αυτην και ενεπαιζον εν αυτη ολην την νυκτα εως πρωι και εξαπεστειλαν αυτην ως ανεβη το πρωι και ηλθεν η γυνη προς τον ορθρον και επεσεν παρα την θυραν του οικου ου ην αυτης εκει ο ανηρ εως του διαφωσαι και ανεστη ο ανηρ αυτης το πρωι και ηνοιξεν τας θυρας του οικου και εξηλθεν του πορευηθαι την οδον αυτου και ιδου η γυνη η παλλακη αυτου πεπτωκυια παρα τας θυρας του οικου και αι χειρες αυτης επι το προθυρον και ειπεν προς αυτην αναστα και απελθωμεν και ουκ απεκριθη οτι ην νεκρα και ελαβεν αυτην επι τον ονον και επορευη εις τον τοπον αυτου και ελαβεν την ρομφαιαν και εκρατησεν την παλλακην αυτου και εμελισεν αυτην εις δωδεκα μελη και απεστειλεν αυτα εν παντι οριω ισραηλ και εγενετο πας ο βλεπων ελεγεν ουκ εγενετο και ουχ εοραται ως αυτη απο ημερας αναβασεως υιων ισραηλ εκ γης αιγυπτου και εως της ημερας ταυτης θεσθε υμιν αυτοι επ αυτην βουλην και λαλησατε και εξηλθον παντες οι υιοι ισραηλ και εξεκλησιασθη η συναγωγη ως ανηρ εις απο δαν και εως βηρσαβее και γη του γαλααδ προς κυριον εις μασσηφα και εσταθησαν κατα προσωπον κυριου πασαι αι φυλαι του ισραηλ εν εκκλησια του λαου του θεου τετρακοσαι χιλιαδες ανδρων πεζων ελκοντες ρομφαιαν και ηκουσαν οι υιοι βενιαμιν οτι ανεβησαν οι υιοι ισραηλ εις μασσηφα και ελθοντες ειπαν οι υιοι ισραηλ λαλησατε που εγενετο η πονηρια αυτη και απεκριθη ο ανηρ ο λευιτης ο ανηρ της γυναικος της φονευθεισης και ειπεν εις γαβαα της βενιαμιν ηλθον εγω και η παλλακη μου του αυλισθηαι και ανεστησαν επ εμε οι ανδρες της γαβαα και εκυκλωσαν επ εμε επι την οικιαν νυκτος εμε ηθελησαν φονευσαι και την παλλακην μου εταπεινωσαν και απειθανεν και εκρατησα την παλλακην μου και εμελισα αυτην και απεστειλα εν παντι οριω κληρονομιας υιων ισραηλ οτι εποιησαν ζεμα και αποπτω-

μα εν ισραηλ ιδου παντες υμεις υιοι ισραηλ δοτε εαυτοις λογον και βουλην εκει και ανεστη πας ο λαος ως ανηρ εις λεγοντες ουκ απελευσομεθα ανηρ εις σκηνωμα αυτου και ουκ επιστρεψομεν ανηρ εις οικον αυτου και νυν τουτο το ρημα ο ποιηθησεται τη γαββα αναβησομεθα επ αυτην εν κληρω πλην λημψομεθα δεκα ανδρας τοις εκατον εις πασας φυλας ισραηλ και εκατον τοις χιλιοις και χιλιους τοις μυριοις λαβειν επισιτισμον του ποιησαι ελθειν αυτους εις γαββα βενιαμιν ποιησαι αυτη κατα παν το αποπτωμα ο εποιησεν εν ισραηλ και συνηχθη πας ανηρ ισραηλ εις την πολιν ως ανηρ εις και απεστειλαν αι φυλαι ισραηλ ανδρας εν παση φυλη βενιαμιν λεγοντες τις η πονηρια αυτη η γενομενη εν υμιν και νυν δοτε τους ανδρας υιους παρανομων τους εν γαββα και θανατωσομεν αυτους και εκκαθαριουμεν πονηριαν απο ισραηλ και ουκ ευδοκησαν οι υιοι βενιαμιν ακουσαι της φωνης των αδελφων αυτων υιων ισραηλ και συνηχθησαν οι υιοι βενιαμιν απο των πολεων αυτων εις γαββα εξελθειν εις παραταξιν προς υιους ισραηλ και επεσκεπησαν οι υιοι βενιαμιν εν τη ημερα εκεινη απο των πολεων εικοσι τρεις χιλιαδες ανηρ ελκων ρομφαιαν εκτος των οικουντων την γαββα οι επεσκεπησαν επτακοσιοι ανδρες εκλεκτοι εκ παντος λαου αμφοτεροδεξιοι παντες ουτοι σφενδονηται εν λιθοις προς τριχα και ουκ εξαμαρτανοντες και ανηρ ισραηλ επεσκεπησαν εκτος του βενιαμιν τετρακοσιαι χιλιαδες ανδρων ελκοντων ρομφαιαν παντες ουτοι ανδρες παραταξεως και ανεστησαν και ανεβησαν εις βαιθηλ και ηρωτησαν εν τω θεω και ειπαν οι υιοι ισραηλ τις αναβησεται ημιν εν αρχη εις παραταξιν προς υιους βενιαμιν και ειπεν κυριος ιουδας εν αρχη αναβησεται αφηγουμενος και ανεστησαν οι υιοι ισραηλ το πρωι και παρενεβαλον επι γαββα και εξηλθον πας ανηρ ισραηλ εις παραταξιν προς βενιαμιν και συνηψαν αυτοις επι γαββα και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν απο της γαββα και διεφθειραν εν ισραηλ εν τη ημερα εκεινη δυο και εικοσι χιλιαδας ανδρων επι την γην και ενισχυσαν ανηρ ισραηλ και προσεθηκαν συναψαι παραταξιν εν τω τοπω οπου συνηψαν εν τη ημερα τη πρωτη και ανεβησαν οι υιοι ισραηλ και εκλαυσαν ενωπιον κυριου εως εσπερας και ηρωτησαν εν κυριω λεγοντες ει προσθωμεν εγγισαι εις παραταξιν προς υιους βενιαμιν αδελφους ημων και ειπεν κυριος αναβητε προς αυτους και προσηλθον οι υιοι ισραηλ προς υιους βενιαμιν εν τη ημερα τη δευτερα και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εις συναντησιν αυτοις απο της γαββα εν τη ημερα τη δευτερα και διεφθειραν απο υιων ισραηλ ετι οκτωκαιδεκα χιλιαδας ανδρων επι την γην παντες ουτοι ελκοντες ρομφαιαν και ανεβησαν παντες οι υιοι ισραηλ και πας ο λαος και ηλθον εις βαιθηλ και εκλαυσαν και εκαθισαν εκει ενωπιον κυριου και ενηστευσαν εν τη ημερα εκεινη εως εσπερας και ανηνεγκαν ολοκαυτωσεις και τελειας ενωπιον κυριου οτι εκει κιβωτος διαθηκης κυριου του θεου και φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων παρεστηκως ενωπιον αυτης εν ταις ημεραις εκειναις και επηρωτησαν οι υιοι ισραηλ εν κυριω λεγοντες ει προσθωμεν ετι εξελθειν εις παραταξιν προς υιους βενιαμιν αδελφους ημων η επισχωμεν και ειπεν κυριος αναβητε οτι αυριον δωσω αυτους εις τας χειρας υμων και ειθηκαν οι υιοι ισραηλ ενεδρα τη γαββα κυκλω και ανεβησαν οι υιοι ισραηλ προς υιους βενιαμιν εν τη ημερα τη τριτη και συνηψαν προς την γαββα ως απαξ και απαξ και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εις συναντησιν του λαου και εξεκενωθησαν της πολεως και ηρξαντο πατασσειν απο του λαου

τραυματίας ως απαξ και απαξ εν ταις οδοις η εστιν μια αναβαινουσα εις βαιθηλ και μια εις γαβαα εν αγρω ως τριακοντα ανδρας εν ισραηλ και ειπαν οι υιοι βενιαμιν πιπτουσιν ενωπιον ημων ως το πρωτον και οι υιοι ισραηλ ειπον φυγωμεν και εκκενωσωμεν αυτους απο της πολεως εις τας οδους και εποιησαν ουτως και πας ανηρ ανεστη εκ του τοπου αυτου και συνηψαν εν βααλθαμαρ και το ενεδρον ισραηλ επηρχετο εκ του τοπου αυτου απο μααραγαβε και ηλθον εξ εναντιας γαβαα δεκα χιλιαδες ανδρων εκλεκτων εκ παντος ισραηλ και παραταξις βαρεια και αυτοι ουκ εγνωσαν οτι φθανει επ αυτους η κακια και επαταξεν κυριος τον βενιαμιν ενωπιον υιων ισραηλ και διεφθειραν οι υιοι ισραηλ εκ του βενιαμιν εν τη ημερα εκεινη εικοσι και πεντε χιλιαδας και εκατον ανδρας παντες ουτοι ειλον ρομφαιαν και ειδον οι υιοι βενιαμιν οτι επληγησαν και εδωκεν ανηρ ισραηλ τοπον τω βενιαμιν οτι ηλπισαν προς το ενεδρον ο εθηκαν επι την γαβαα και εν τω αυτοις υποχωρησαι και το ενεδρον εκινήθη και εξετειναν επι την γαβαα και εξεχυθη το ενεδρον και επαταξαν την πολιν εν στοματι ρομφαιας και σημειον ην τοις υιοις ισραηλ μετα του ενεδρου της μαχης ανενεγκαι αυτοις συσσημον καπνου απο της πολεως και ειδον οι υιοι ισραηλ οτι προκατελαβετο το ενεδρον την γαβαα και εστησαν εν τη παραταξει και βενιαμιν ηρξατο πατασσειν τραυματίας εν ανδρασιν ισραηλ ως τριακοντα ανδρας οτι ειπαν παλιν πτωσει πιπτουσιν ενωπιον ημων ως η παραταξις η πρωτη και το συσσημον ανεβη επι πλειον επι της πολεως ως στυλος καπνου και επεβλεψεν βενιαμιν οπισω αυτου και ιδου ανεβη η συντελεια της πολεως εως ουρανου και ανηρ ισραηλ επεστρεψεν και εσπευσαν ανδρες βενιαμιν οτι ειδον οτι συνηντησεν επ αυτους η πονηρια και επεβλεψαν ενωπιον υιων ισραηλ εις οδον της ερημου και εφυγον και η παραταξις εφθασεν επ αυτους και οι απο των πολεων διεφθειρον αυτους εν μεσω αυτων και κατεκοπτον τον βενιαμιν και εδιωξαν αυτον απο νουα κατα ποδα αυτου εως απεναντι γαβαα προς ανατολας ηλιου και επεσαν απο βενιαμιν δεκα οκτω χιλιαδες ανδρων οι παντες ουτοι ανδρες δυναμεως και επεβλεψαν οι λοιποι και εφευγον εις την ερημον προς την πετραν του ρεμμων και εκαλαμησαντο εξ αυτων οι υιοι ισραηλ πεντακισχιλιους ανδρας και κατεβησαν οπισω αυτων οι υιοι ισραηλ εως γεδαν και επαταξαν εξ αυτων δισχιλιους ανδρας και εγενοντο παντες οι πιπτοντες απο βενιαμιν εικοσι πεντε χιλιαδες ανδρων ελκοντων ρομφαιαν εν τη ημερα εκεινη οι παντες ουτοι ανδρες δυναμεως και επεβλεψαν οι λοιποι και εφυγον εις την ερημον προς την πετραν του ρεμμων εξακοσιοι ανδρες και εκαθισαν εν πετρα ρεμμων τεσσαρας μηνας και οι υιοι ισραηλ επεστρεψαν προς υιους βενιαμιν και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαιας απο πολεως μεθλα και εως κτηνους και εως παντος του ευρισκομενου εις πασας τας πολεις και τας πολεις τας ευρεθεισας ενεπρησαν εν πυρι και οι υιοι ισραηλ ωμοσαν εν μασσηφα λεγοντες ανηρ εξ ημων ου δωσει θυγατερα αυτου τω βενιαμιν εις γυναικα και ηλθεν ο λαος εις βαιθηλ και εκαθισαν εκει εως εσπερας ενωπιον του θεου και ηραν φωνην αυτων και εκλαυσαν κλαυθμον μεγαν και ειπαν εις τι κυριε θεε ισραηλ εγεννηθη αυτη του επισκεπηναι σημερον απο ισραηλ φυλην μιαν και εγενετο τη επαυριον και ωρθησεν ο λαος και ωκοδομησαν εκει θυσιαστηριον και ανηνεγκαν ολοκαυτωσεις και τελειας και ειπον οι υιοι ισραηλ τις ουκ ανεβη εν τη εκκλησια απο πασων φυλων ισραηλ

προς κυριον οτι ο ορκος μεγας ην τοις ουκ αναβιβηκοσιν προς κυριον εις μασσηφα λεγοντες θανατω θανατωθησεται και παρεκληθησαν οι υιοι ισραηλ προς βενιαμιν αδελφον αυτων και ειπαν εξεκοπη σημερον φυλη μια απο ισραηλ τι ποιησωμεν αυτοις τοις περισσοις τοις υπολειφθεισιν εις γυναικας και ημεις ωμοσαμεν εν κυριω του μη δουναι αυτοις απο των θυγατερων ημων εις γυναικας και ειπαν τις εις απο φυλων ισραηλ ος ουκ ανεβη προς κυριον εις μασσηφα και ιδου ουκ ηλθεν ανηρ εις την παρεμβολην απο ιαβις γαλααδ εις την εκκλησιαν και επεσκεπη ο λαος και ουκ ην εκει ανηρ απο οικουντων ιαβις γαλααδ και απεστειλεν εκει η συναγωγη δωδεκα χιλιαδας ανδρων απο υιων της δυναμεως και ενετειλαντο αυτοις λεγοντες πορευεσθε και παταξατε τους οικουντας ιαβις γαλααδ εν στοματι ρομφαιας και τουτο ποιησετε παν αρσεν και πασαν γυναικα ειδικαι κοιτην αρσενος αναθεματιετε τας δε παρθενους περιποιησεσθε και εποησαν ουτως και ευρον απο οικουντων ιαβις γαλααδ τετρακοσιας νεανιδας παρθενους αιτινες ουκ εγνωσαν ανδρα εις κοιτην αρσενος και ηνεγκαν αυτας εις την παρεμβολην εις σηλων την εν γη χανααν και απεστειλεν πασα η συναγωγη και ελαλησαν προς τους υιους βενιαμιν εν τη πετρα ρεμμων και εκαλεσαν αυτους εις ειρηνην και επεστρεψεν βενιαμιν προς τους υιους ισραηλ εν τω καιρω εκεινω και εδωκαν αυτοις οι υιοι ισραηλ τας γυναικας ας εξωοποιησαν απο των θυγατερων ιαβις γαλααδ και ηρσεν αυτοις ουτως και ο λαος παρεκληθη επι τω βενιαμιν οτι εποησεν κυριος διακοπην εν ταις φυλαις ισραηλ και ειπον οι πρεσβυτεροι της συναγωγης τι ποιησωμεν τοις περισσοις εις γυναικας οτι ηφανισθη απο βενιαμιν γυνη και ειπαν κληρονομια διασωζομενων τω βενιαμιν και ουκ εξαλειφθησεται φυλη απο ισραηλ οτι ημεις ου δυνησομεθα δουναι αυτοις γυναικας απο των θυγατερων ημων οτι ωμοσαμεν εν υιοις ισραηλ λεγοντες επικαταρατος ο διδους γυναικα τω βενιαμιν και ειπαν ιδου δη εορτη κυριου εν σηλων αφ ημερων εις ημερας η εστιν απο βορρα της βαιθηλ κατ ανατολας ηλιου επι της οδου της αναβαινουσης απο βαιθηλ εις συχεμ και απο νοτου της λεβωνα και ενετειλαντο τοις υιοις βενιαμιν λεγοντες πορευεσθε ενεδρευσате εν τοις αμπελωσιν και οψεσθε και ιδου εαν εξελθωσιν αι θυγατερες των οικουντων σηλων χορευειν εν τοις χοροις και εξελευσεσθε εκ των αμπελωνων και αρπασατε εαυτοις ανηρ γυναικα απο των θυγατερων σηλων και πορευεσθε εις γην βενιαμιν και εσται οταν ελθωσιν οι πατερες αυτων η οι αδελφοι αυτων κρινεσθαι προς υμας και ερουμεν αυτοις ελεος ποιησατε ημιν αυτας οτι ουκ ελαβομεν ανηρ γυναικα αυτου εν τη παραταξει οτι ουχ υμεις εδωκατε αυτοις ως καιρος πλημμελησατε και εποησαν ουτως οι υιοι βενιαμιν και ελαβον γυναικας εις αριθμον αυτων απο των χορευουσων ων ηρπασαν και επορευθησαν και υπεστρεψαν εις την κληρονομιαν αυτων και ωκοδομησαν τας πολεις και εκαθισαν εν αυταις και περιεπατησαν εκειθεν οι υιοι ισραηλ εν τω καιρω εκεινω ανηρ εις φυλην αυτου και εις συγγενειαν αυτου και εξηλθον εκειθεν ανηρ εις κληρονομιαν αυτου εν δε ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ το ευθες ενωπιον αυτου εποiei

και εγενετο μετα την τελευτην ιησου και επηρωτων οι υιοι ισραηλ εν κυριω λεγοντες τις αναβησεται ημιν προς τον χαναναιον αφηγουμενος του πολεμησαι εν αυτω και ειπεν κυριος ιουδας αναβησεται ιδου

δεδωκα την γην εν χειρι αυτου και ειπεν ιουδας προς συμεων τον αδελφον αυτου αναβηθι μετ εμου εν τω κληρω μου και πολεμησωμεν εν τω χαναναιω και πορευσομαι και γε εγω μετα σου εν τω κληρω σου και επορευθη μετ αυτου συμεων και ανεβη ιουδας και εδωκεν κυριος τον χαναναιον και τον φερεζαιον εν χειρι αυτου και επαταξεν αυτους εν βεζεκ δεκα χιλιαδας ανδρων και ευρον τον αδωνιβεζεκ εν βεζεκ και επολεμησαν εν αυτω και επαταξαν τον χαναναιον και τον φερεζαιον και εφυγεν αδωνιβεζεκ και κατεδιωξαν οπισω αυτου και ελαβον αυτον και απεκοψαν τα ακρα των χειρων αυτου και των ποδων αυτου και ειπεν αδωνιβεζεκ εβδομηκοντα βασιλεις τα ακρα των χειρων αυτων και των ποδων αυτων αποκεκομμενοι ησαν συλλεγοντες τα υποκατω της τραπεζης μου καθως ουν εποιησα ουτως ανταπεδωκεν μοι ο θεος και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και απειθανεν εκει και επολεμησαν οι υιοι ιουδα εν ιερουσαλημ και κατελαβοντο αυτην και επαταξαν αυτην εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπρησαν εν πυρι και μετα ταυτα κατεβησαν οι υιοι ιουδα πολεμησαι εν τω χαναναιω τω κατοικουντι την ορεινην και τον νοτον και την πεδινην και επορευθη ιουδας προς τον χαναναιον τον κατοικουντα εν χεβρων και εξηλθεν χεβρων εξ εναντιας το δε ονομα χεβρων ην εμπροσθεν καριαθαρβοκσεφερ και επαταξεν τον σεσι και τον αχιμαν και τον ιθολμι γεννηματα του ενακ και επορευθησαν εκειθεν προς τους κατοικουντας δαβιρ και το ονομα δαβιρ ην εμπροσθεν πολις γραμματων και ειπεν χαλεβ ος αν παταξη την πολιν των γραμματων και προκαταλαβηται αυτην δωσω αυτω την ασχαν θυγατερα μου εις γυναικα και προκατελαβετο αυτην γοθονιηλ υιος κενεζ αδελφος χαλεβ ο νεωτερος και εδωκεν αυτω την ασχαν θυγατερα αυτου εις γυναικα και εγενετο εν τω εισπορευεσθαι αυτην και επεσεισεν αυτην αιτησαι παρα του πατρος αυτης τον αγρον και εγογγυζεν επανω του υποζυγιου και εκραξεν απο του υποζυγιου εις γην νοτου εκδεδοσαι με και ειπεν αυτη χαλεβ τι εστιν σοι και ειπεν αυτω ασχα δος μοι ευλογιαν οτι εις γην νοτου εκδεδοσαι με και δωσεις μοι λυτρωσιν υδατος και εδωκεν αυτη χαλεβ κατα την καρδιαν αυτης την λυτρωσιν μετεωρων και την λυτρωσιν ταπεινων και οι υιοι ιωβαβ του κιναιου πενθηρου μωυση ανεβησαν εκ της πολεως των φοινικων προς τους υιους ιουδα εις την ερημον την ουσαν εν τω νοτω επι καταβασεως αραδ και επορευθη και κατωκησεν μετα του λαου και επορευθη ιουδας μετα συμεων του αδελφου αυτου και επαταξαν τον χαναναιον τον κατοικουντα σεφεθ και ανεθιματισαν αυτην και εξωλεθρευσαν αυτην και εκαλεσαν το ονομα της πολεως εξολεθρευσις και ουκ εκληρονομησεν ιουδας την γαζαν και το οριον αυτης και την ασκαλωνα και το οριον αυτης και την ακκαρων και το οριον αυτης και την αζωτον και τα περισπορια αυτης και ην κυριος μετα ιουδα και εκληρονομησεν το ορος οτι ουκ εδυνατο κληρονομησαι τους κατοικουντας την κοιλαδα οτι ρηχαβ διεστείλατο αυτην και εδωκεν τω χαλεβ την χεβρων καθα ελαλησεν μωυσης και εκληρονομησεν εκειθεν τας τρεις πολεις και εξηρεν εκειθεν τους τρεις υιους ενακ και τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα εν ιερουσαλημ ουκ εξηραν οι υιοι βενιαμιν και κατωκησεν ο ιεβουσαιος μετα των υιων βενιαμιν εως της ημερας ταυτης και ανεβησαν οι υιοι ιωσηφ και γε αυτοι εις βαιθηλ και ιουδας μετ αυτων και παρενεβαλον οικος ισραηλ κατα βαιθηλ το δε ονομα της πολεως ην εμπροσθεν λουζα και ειδον οι φυλασσοντες αν-

δρα εκπορευομενον εκ της πολεως και ελαβαν αυτον και ειπον αυτα δειξον ημιν την εισοδον της πολεως και ποιησομεν μετα σου ελεος και εδειξεν αυτοις την εισοδον της πολεως και επαταξαν την πολιν εν στοματι ρομφαιας τον δε ανδρα και την συγγενειαν αυτου εξαπεστειλαν και απηλθην ο ανηρ εις γην χεττιμ και ωκοδομησεν εκει πολιν και εκαλεσεν το ονομα αυτης λουζα τουτο ονομα αυτης εως της ημερας ταυτης και ουκ εκληρονομησεν μανασσης την βαιθσαν η εστιν σκυθων πολις ουδε τας θυγατερας αυτης ουδε τα περισπορια αυτης ουδε την εκθινααδ και τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας δωρ και τας θυγατερας αυτης και τους κατοικουντας βαλααμ και τας θυγατερας αυτης και τους κατοικουντας μαγεδων και τας θυγατερας αυτης ουδε τους κατοικουντας ιεβλααμ ουδε τας θυγατερας αυτης και ηρξατο ο χαναναιος κατοικειν εν τη γη ταυτη και εγενετο οτε ενισχυσεν ισραηλ και ειθετο τον χαναναιον εις φορον και εξαιρων ουκ εξηρην αυτον και εφραιμ ουκ εξηρην τον χαναναιον τον κατοικουντα εν γαζερ και κατωκει ο χαναναιος εν μεσω αυτου εν γαζερ και εγενετο εις φορον και ζαβουλων ουκ εξηρην τους κατοικουντας κεδρων και τους κατοικουντας ενααλα και κατωκησεν ο χαναναιος εν μεσω αυτου και εγενετο εις φορον και ασηρ ουκ εξηρην τους κατοικουντας ακχω και εγενετο αυτω εις φορον και τους κατοικουντας δωρ και τους κατοικουντας σιδωνα και τους κατοικουντας ααλαφ και τον αχαζιβ και την χελβα και την αφεκ και την ρωωβ και κατωκησεν ασηρ εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην οτι ουκ εδυνασθη εξαραι αυτον και νεφθαλι ουκ εξηρην τους κατοικουντας βαιθσαμυς ουδε τους κατοικουντας βαιθνεθ και κατωκησεν ισραηλ εν μεσω του χαναναιου του κατοικουντος την γην οι δε κατοικουντες βαιθσαμυς και την βαιθνεθ εγενηθησαν αυτοις εις φορον και εξεθλιψεν ο αμορραιος τους υιους δαν εις το ορος οτι ουκ αφηκεν αυτον καταβηναι εις την κοιλαδα και ηρξατο ο αμορραιος κατοικειν εν τω ορει του μυρσινωνος ου αι αρκοι και αι αλωπεκες και εβαρυνθη η χειρ οικου ιωσηφ επι τον αμορραιον και εγενετο εις φορον και το οριον του αμορραιου ο ιδουμαιοσ επανω ακραβιν επι της πετρας και επανω και ανεβη αγγελος κυριου απο γαλγαλ επι τον κλαυθμωνα και επι βαιθηλ και επι τον οικον ισραηλ και ειπεν προς αυτους κυριος κυριος ανεβιβασεν υμας εξ αιγυπτου και εισηγαγεν υμας εις την γην ην ωμοσεν τοις πατρασιν υμων του δουναι υμιν και ειπεν υμιν ου διασκεδασω την διαθηκην μου την μεθ υμων εις τον αιωνα και υμεις ου διαθησεσθε διαθηκην τοις εγκαθημενοις εις την γην ταυτην ουδε τοις θεοις αυτων ου μη προσκυνησητε αλλα τα γλυπτα αυτων συντριψετε και τα θυσιασθηρια αυτων κατασκαψετε και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου οτε ταυτα εποιησατε και εγω ειπα ου προσθησω του μετοικισαι τον λαον ον ειπα του εξολεθρευσαι αυτους εκ προσωπου υμων και εσονται υμιν εις συνοχος και οι θεοι αυτων εσονται υμιν εις σκανδαλον και εγενετο ως ελαλησεν ο αγγελος κυριου τους λογους τουτους προς παντα ισραηλ και επηρην ο λαος την φωνην αυτων και εκλαυσαν δια τουτο εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου κλαυθμων και ειθυσαν εκει τω κυριω και εξαπεστειλεν ιησους τον λαον και απηλθαν οι υιοι ισραηλ εκαστος εις τον οικον αυτου και εις την κληρονομιαν αυτου του κατακληρονομησαι την γην και εδουλευσεν ο λαος τω κυριω πασας τας ημερας ιησου και πασας τας ημερας των πρεσβυτερων οσοι εμαχροη-

μερευσαν μετα ιησουν οσοι εγνωσαν παν το εργον κυριου το μεγα ο εποιησεν τω ισραηλ και ετελευτησεν ιησους υιος ναυη δουλός κυριου υιος εκατον δεκα ετων και εθαψαν αυτον εν οριω της κληρονομιας αυτου εν θιαμναθαρες εν ορει εφραϊμ απο βορρα του ορους γαας και πασα η γενεα εκεινη προσετεθησαν προς τους πατερας αυτων και ανεστη γενεα ετερα μετ αυτους οσοι ουκ εγνωσαν τον κυριον και το εργον ο εποιησεν τω ισραηλ και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντιον κυριου και ελατρευον τοις βααλιμ και εγκατελιπον τον κυριον θεον των πατερων αυτων τον εξαγαγοντα αυτους εκ γης αιγυπτου και επορευθησαν οπισω θεων ετερων απο των θεων των λαων των περικυκλω αυτων και προσεκυνησαν αυτοις και παρωργισαν τον κυριον και εγκατελιπον τον κυριον και ελατρευσαν τη βααλ και ταις ασταρταις και ωργισθη θυμω κυριος τω ισραηλ και παρεδωκεν αυτους εν χειρι προνομευοντων και επρονομευσαν αυτους και απεδото αυτους εν χειρι των εχθρων αυτων κυκλοθεν και ουκ ηδυνασθησαν αντιστηναι κατα προσωπον των εχθρων αυτων εν πασιν οις επορευον και χειρ κυριου ην αυτοις εις κακα καθως ελαλησεν κυριος και καθως ωμοσεν κυριος και εξεθλιψεν αυτους σφοδρα και ηγειρεν αυτοις κυριος κριτας και εσωσεν αυτους εκ χειρος των προνομευοντων αυτους και γε των κριτων αυτων ουκ επηκουσαν οτι εξεπορνευσαν οπισω θεων ετερων και προσεκυνησαν αυτοις και παρωργισαν τον κυριον και εξεκλιναν ταχυ εκ της οδου ης επορευθησαν οι πατερες αυτων του εισακουειν εντολας κυριου ουκ εποιησαν ουτως και οτι ηγειρεν αυτοις κυριος κριτας και ην κυριος μετα του κριτου και εσωσεν αυτους εκ χειρος των εχθρων αυτων πασας τας ημερας του κριτου οτι παρεκλήθη κυριος απο του στεναγμου αυτων απο προσωπου των πολιорχουντων αυτους και κακουντων αυτους και εγενετο ως απεθνησκειν ο κριτης και απεστρεψαν και παλιν διεψθειραν υπερ τους πατερας αυτων πορευθησαι οπισω θεων ετερων λατρευειν αυτοις και προσκυνειν αυτοις ουκ απερριψαν τα επιτηδευματα αυτων και ουκ απεστησαν απο της οδου αυτων της σκληρας και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και ειπεν ανθων οσα εγκατελιπαν το εθνος τουτο την διαθηκην μου ην ενετειλαμην τοις πατρασιν αυτων και ουχ υπηκουσαν της φωνης μου και εγω ου προσθησω του εξαραι ανδρα εκ προσωπου αυτων απο των εθνωνων κατελιπεν ιησους και αφηκεν του πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ ει φυλασσονται την οδον κυριου πορευεσθαι εν αυτη ον τροπον εφυλαζαντο οι πατερες αυτων η ου και αφηκεν κυριος τα εθνη ταυτα του μη εξαραι αυτα το ταχος και ου παρεδωκεν αυτα εν χειρι ιησου και ταυτα τα εθνη αφηκεν ιησους ωστε πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ παντας τους μη εγνωκοτας παντας τους πολεμους χαναν πλην δια τας γεneas των υιων ισραηλ του διδασξαι αυτους πολεμον πλην οι εμπροσθεν αυτων ουκ εγνωσαν αυτα τας πεντε σατραπειας των αλλοφυλων και παντα τον χαναναιον και τον σιδωνιον και τον ευαιον τον κατοικουντα τον λιβανον απο του ορους του βαλαερμων εως λοβωημαθ και εγενετο ωστε πειρασαι εν αυτοις τον ισραηλ γνωναι ει ακουσονται τας εντολας κυριου ας ενετειλατο τοις πατρασιν αυτων εν χειρι μωση και οι υιοι ισραηλ κατωκησαν εν μεσω του χαναναιου και του χετταιου και του αμορραιου και του φερεζαιου και του ευαιου και του ιεβουσαιου και ελαβον τας θυγατερας αυτων εαυτοις εις γυναικας και τας θυγατερας αυτων εδωκαν

τοις υιοις αυτων και ελατρευσαν τοις θεοις αυτων και εποιησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντι κυριου και επελαθοντο κυριου θεου αυτων και ελατρευσαν ταις βααλιμ και τοις αλσεσιν και ωργισθη θυμω κυριος εν τω ισραηλ και απεδото αυτους εις χειρας χουσαρσαθωμ βασιλεως συριας ποταμων και εδουλευσαν αυτω οκτω ετη και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ηγειρεν κυριος σωτηρα τω ισραηλ και εσωσεν αυτους τον γοθονιηλ υιον κενεζ αδελφον χαλεβ τον νεωτερον αυτου και εισηκουσεν αυτου και εγενετο επ αυτον πνευμα κυριου και εκρινεν τον ισραηλ και εξηλθεν επι τον πολεμον και παρεδωκεν κυριος εν χειρι αυτου τον χουσαρσαθωμ βασιλεα συριας και εκραταιωθη η χειρ αυτου επι τον χουσαρσαθωμ και ησυχασεν η γη ετη πεντηκοντα και απειθανεν γοθονιηλ υιος κενεζ και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου και ενισχυσεν κυριος τον εγλωμ βασιλεα μωαβ επι τον ισραηλ δια το πεποικηκεναι αυτους το πονηρον εναντι κυριου και προσηγαγεν προς αυτον παντας τους υιους αμμων και αμαλκ και επορευθη και επαταξεν τον ισραηλ και εκληρονομησεν την πολιν των φοινικων και εδουλευσαν οι υιοι ισραηλ τω εγλωμ βασιλει μωαβ ετη δεκα οκτω και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και ηγειρεν αυτοις κυριος σωτηρα τον αωδ υιον γηρα υιου του ιεμενι ανδρα αμφοτεροδεξιον και απεστειλαν οι υιοι ισραηλ δωρα εν χειρι αυτου τω εγλωμ βασιλει μωαβ και εποιησεν εαυτω αωδ μαχαιραν διστομον σπιθαμης το μηκος και περιεζωσατο αυτην υπο τον μανδυαν επι τον μηρον τον δεξιον αυτου και προσηνεγκεν τα δωρα τω εγλωμ βασιλει μωαβ και εγλωμ ανηρ αστειος σφοδρα και εγενετο ως συνετελεσεν αωδ προσφερων τα δωρα και εξαπεστειλεν τους αιροντας τα δωρα και εγλωμ ανεστρεψεν απο των γλυπτων μετα της γαλγαλ και ειπεν αωδ λογος μοι κρυφιος προς σε βασιλευ και ειπεν εγλωμ πασιν εκ μεσου και εξηλθον απ αυτου παντες οι παραστηκοντες αυτω και αωδ εισηλθεν προς αυτον και αυτος εκαθητο εν τω υπερωω τω θερινω αυτου μονωτατος και ειπεν αωδ λογος θεου μοι προς σε βασιλευ και εξανεστη απο του θρονου εγλωμ εγγυς αυτου και εγενετο αμα του αναστηναι εξετεινεν αωδ την χειρα την αριστεραν αυτου και ελαβεν την μαχαιραν απο του μηρου του δεξιου αυτου και ενεπηξεν αυτην εις την κοιλιαν εγλωμ και επεισηνεγκεν και γε την λαβην οπισω της φλογος και απεκλεισεν το στεαρ κατα της φλογος οτι ουκ εξεσπασεν την μαχαιραν εκ της κοιλιας αυτου και εξηλθεν αωδ εις την προσταδα και απεκλεισεν τας θυρας του υπερωου επ αυτον και εσφηνωσεν και αυτος εξηλθεν και οι παιδες αυτου εισηλθον και ειδον και ιδου αι θυραι του υπερωου αποκεκλεισμεναι και ειπαν μηποτε προς διφρους καθηται εν τη αποχωρησει του κοιτωνος και προσμειναν αισχυνομενοι και ιδου ουκ ην ο ανοιγων τας θυρας του υπερωου και ελαβον την κλειδα και ηνοιξαν και ιδου ο κυριος αυτων πεπτωκως επι την γην τεθνηκως και αωδ διεσωθη εως εθορυβουντο και ουκ ην ο προσνοων αυτω και αυτος παρηλθεν τα γλυπτα και διεσωθη εις σειρωθα και εγενετο ηνικα ηλθεν και εσαλπισεν κερατινη εν ορει εφραιμ και κατεβησαν συν αυτω οι υιοι ισραηλ και αυτος εμπροσθεν αυτων και ειπεν προς αυτους καταβαινετε οπισω μου οτι παρεδωκεν κυριος ο θεος τους εχθρους υμων την μωαβ εν χειρι υμων και κατεβησαν οπισω αυτου και προκατελαβοντο τας διαβασεις του ιορδανου της μωαβ και ουκ αφηκαν ανδρα διαβηναι και επαταξαν την

μωαβ εν τω καιρω εκεινω ωσει δεκα χιλιαδας ανδρων παντας τους μαχητας τους εν αυτοις και παντα ανδρα δυναμεως και ου διεσωθη ανηρ και ενετραπη μωαβ εν τη ημερα εκεινη υπο την χειρα ισραηλ και ησυχασεν η γη ογδοηκοντα ετη και εκρινεν αυτους αωδ εως ου απειθανεν και μετα τουτον ανεστη σαμεγαρ υιος αναθ και επαταξεν τους αλλοφυλους εις εξακοσιους ανδρας εκτος μοσχων των βοων και εσωσεν αυτος τον ισραηλ και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου και απεδото αυτους κυριος εν χειρι ιαβιν βασιλεως χανααν ος εβασιλευσεν εν ασωρ και ο αρχων της δυναμεως αυτου σισαρα και αυτος κατωκει εν αρισωθ των εθνων και εκεκραζαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον οτι ενναχοσια αρματα σιδηρα ην αυτω και αυτος εθλιψεν τον ισραηλ κατα κρατος εικοσι ετη και δεββωρα γυνη προφητις γυνη λαφιδωθ αυτη εκρινεν τον ισραηλ εν τω καιρω εκεινω και αυτη εκαθητο υπο φοινικα δεββωρα ανα μεσον ραμα και ανα μεσον βαιθηλ εν ορει εφραιμ και ανεβαινον προς αυτην οι υιοι ισραηλ εκει του κρινεσθαι και απεστειλεν δεββωρα και εκαλεσεν τον βαρχα υιον αβινεεμ εκ κεδες νεφθαλι και ειπεν προς αυτον ουχι σοι ενετειλατο κυριος ο θεος ισραηλ και απελευση εις ορος θιαβωρ και λημψη μετα σεαυτου δεκα χιλιαδας ανδρων απο των υιων νεφθαλι και απο των υιων ζαβουλων και απαξω προς σε εις τον χειμαρρουν κισων τον σισαρα αρχοντα της δυναμεως ιαβιν και τα αρματα αυτου και το πληθος αυτου και παραδωσω αυτον εν τη χειρι σου και ειπεν προς αυτην βαρχα εαν πορευθης μετ εμου πορευσομαι και εαν μη πορευθης μετ εμου ου πορευσομαι οτι ουκ οйда την ημεραν εν η ευοδοι κυριος τον αγγελον μετ εμου και ειπεν προς αυτον δεββωρα πορευομενη πορευσομαι μετα σου πλην γινωσκε οτι ουκ εσται το προτερημα σου εις την οδον ην συ πορευη οτι εν χειρι γυναικος αποδωσεται κυριος τον σισαρα και ανεστη δεββωρα και επορευθη μετα του βαρχα εις κεδες και παρηγγειλεν βαρχα τω ζαβουλων και τω νεφθαλι εις κεδες και ανεβησαν κατα ποδας αυτου δεκα χιλιαδες ανδρων και δεββωρα ανεβη μετ αυτου και οι πλησιον του κιναιου εχωρισθησαν απο των υιων ιωαβ γαμβρου μωυση και επηξεν την σκηνην αυτου προς δρυν αναπαυομενων η εστιν εχομενα κεδες και ανηγγειλαν τω σισαρα οτι ανεβη βαρχα υιος αβινεεμ επ ορος θιαβωρ και εκαλεσεν σισαρα παντα τα αρματα αυτου οτι ενναχοσια αρματα σιδηρα ην αυτω και παντα τον λαον τον μετ αυτου απο αρισωθ των εθνων εις τον χειμαρρουν κισων και ειπεν δεββωρα προς βαρχα αναστηθι οτι αυτη η ημερα εν η παρεδωκεν κυριος τον σισαρα εν χειρι σου ουκ ιδου κυριος ελευσεται εμπροσθεν σου και κατεβη βαρχα απο του ορους θιαβωρ και δεκα χιλιαδες ανδρων οπισω αυτου και εξεστησεν κυριος τον σισαρα και παντα τα αρματα αυτου και πασαν την παρεμβολην αυτου εν στοματι ρομφαιας ενωπιον βαρχα και κατεβη σισαρα απο του αρματος αυτου και εφυγεν τοις ποσιν αυτου και βαρχα διωκων οπισω των αρματων και οπισω της παρεμβολης εως δρυμου των εθνων και επεσεν πασα η παρεμβολη σισαρα εν στοματι ρομφαιας ου κατελειφθη εως ενος και σισαρα ανεχωρησεν τοις ποσιν αυτου εις σκηνην ιαηλ γυναικος χαβερ του κιναιου οτι ειρηνη ανα μεσον ιαβιν βασιλεως ασωρ και ανα μεσον οικου χαβερ του κιναιου και εξηλθεν ιαηλ εις απαντησιν σισαρα και ειπεν προς αυτον εκνευσον κυριε μου εκνευσον προς με μη φοβου και εξενευσεν προς αυτην εις την σκηνην και συνεκαλυψεν

αυτον εν τη δερρει αυτης και ειπεν σισαρα προς αυτην ποτισον με δη μικρον υδωρ οτι εδιψησα και ηνοιξεν τον ασκον του γαλακτος και εποτισεν αυτον και συνεκαλυψεν το προσωπον αυτου και ειπεν προς αυτην στηθι εν τη θυρα της σκηνης και εσται εαν τις ελθη προς σε και ερωτηση σε και ειπη σοι εστιν ενταυθα ανηρ και ερεις ουκ εστιν και συνεκαλυψεν αυτον εν τη δερρει αυτης και ελαβεν ιαηλ γυνη χα-βερ τον πασσαλον της σκηνης και εθηκεν την σφυραν εν τη χειρι αυτης και εισηλθεν προς αυτον ησυχη και ενεκρουσεν τον πασσαλον εν τη γναθω αυτου και διηλασεν εν τη γη και αυτος απεσκαρισεν ανα μεσον των γονατων αυτης και εξεψυξεν και απεθανεν και ιδου βαρακ διωκων τον σισαρα και εξηλθεν ιαηλ εις απαντην αυτου και ειπεν αυτω δευρο και δειξω σοι τον ανδρα ον συ ζητεις και εισηλθεν προς αυτην και ιδου σισαρα πεπτωκως νεκρος και ο πασσαλος εν τη γναθω αυτου και εταπεινωσεν κυριος ο θεος τον ιαβιν βασιλεια χανααν εν τη ημερα εκεινη ενωπιον υιων ισραηλ και επορευθη χειρ των υιων ισραηλ πορευομενη και σκληρυνομενη επι ιαβιν βασιλεια χανααν εως εξωλεθρευσαν αυτον και ησεν δεββωρα και βαρακ υιος αβινεεμ εν τη ημερα εκεινη και ειπεν εν τω αρξασθαι αρχηγους εν ισραηλ εν προαιρεσει λαου ευλογειτε τον κυριον ακουσατε βασιλεις ενωτιζεσθε σατραπαι δυνατοι εγω τω κυριω ασομαι ψαλω τω θεω ισραηλ κυριε εν τη εξοδω σου εκ σιρη εν τω απαιρειν σε εξ αγρου εδωμ γη εσεισθη και ο ουρανος εξεσταθη και αι νεφελαι εσταξαν υδωρ ορη εσαλευ-θησαν απο προσωπου κυριου τουτο σινα απο προσωπου κυριου θεου ισραηλ εν ημεραις σαμεγαρ υιου αναθ εν ημεραις ιαηλ εξελιπον βα-σιλεις και επορευθησαν τριβους επορευθησαν οδους διεστραμμενας εξελιπεν φραζων εν τω ισραηλ εξελιπεν εως ου εξανεστη δεββωρα οτι ανεστη μητηρ εν τω ισραηλ ηρετισαν θεους καινους ως αρτον κριθι-νον σκεπην εαν ιδω σιρομαστων εν τεσσαρακοντα χιλιασιν η καρδια μου επι τα διατεταγμενα τω ισραηλ οι δυνασται του λαου ευλογει-τε τον κυριον επιβεηκοτες επι υποζυγιων καθημενοι επι λαμπηνων φθειγξασθε φωνην ανακρουομενων ανα μεσον ευφραينوμενων εκει δωσουσιν δικαιοσυνην κυριω δικαιοι ενισχυσαν εν τω ισραηλ τοτε κατεβη εις τας πολεις αυτου ο λαος κυριου εξεγειρου εξεγειρου δεβ-βωρα εξεγειρον μυριαδας μετα λαου εξεγειρου εξεγειρου λαλει μετ ωδης ενισχυων εξανιστασο βαρακ και ενισχυσον δεββωρα τον βαρακ αιχμαλωτιζε αιχμαλωσιαν σου υιος αβινεεμ ποτε εμεγαλυνθη η ισχυς αυτου κυριε ταπεινωσον μοι τους ισχυροτερους μου λαος εφφραιμ επι-μωρησατο αυτους εν κοιλαδι αδελφου σου βενιαμιν εν λαοις σου εξ εμου μαχιρ κατεβησαν εξερευνωντες και εκ ζαβουλων κυριος επο-λεμει μοι εν δυνατοις εκειθεν εν σκηπτρω ενισχυοντος ηγησεως εν ισσαχαρ μετα δεββωρας εξαπεστειλεν πεζους αυτου εις την κοιλαδα ινα τι συ κατοικεις εν μεσω χειλεων εξετεινεν εν τοις ποσιν αυτου εν διαιρσεσιν ρουβην μεγαλοι ακριβασμοι καρδιας ινα τι μοι καθησαι ανα μεσον των μοσφαθαιμ του εισακουειν συρισμους εξεγειροντων του διελθειν εις τα του ρουβην μεγαλοι εξιχνιασμοι καρδιας γαλα-αδ εν τω περαν του ιορδανου κατεσκηνωσεν και δαν ινα τι παροικει πλοιοις ασηρ παρωκησεν παρ αιγιαλον θαλασσων και επι τας διακο-πας αυτου κατεσκηνωσεν ζαβουλων λαος ονειδισας ψυχην αυτου εις θανατον και νεφθαλιμ επι υψη αγρου ηλθον βασιλεις και παρεταξα-ντο τοτε επολεμησαν βασιλεις χανααν εν θενναχ επι υδατος μαγεδδω

πλεονεξίαν αργυρίου ουκ ελαβον εκ του ουρανου επολεμησαν αστερες εκ της τάξεως αυτων επολεμησαν μετα σισαρα χειμαρρους κισων εξεβαλεν αυτους χειμαρρους καδημιμ χειμαρρους κισων καταπατησει αυτους ψυχη μου δυνατη τοτε απεκοπησαν πτερναι ιππου αμαδαρωθ δυνατων αυτου καταρασασθε μαρωζ ειπεν ο αγγελος κυριου καταρασει καταρασασθε τους ενοικους αυτης οτι ουκ ηλθοσαν εις την βοηθειαν κυριου βοηθος ημων κυριος εν μαχηταις δυνατος ευλογηθειη εκ γυναικων ιαηλ γυνη χαβερ του κιναιου εκ γυναικων εν σκηνη ευλογηθειη υδωρ ητησεν αυτην και γαλα εδωκεν αυτω εν λαχανη ισχυρων προσηγγισεν βουτυρον την χειρα αυτης την αριστεραν εις πασσαλον εξετεινεν την δεξιαν αυτης εις αποτομας κατακοπων και απετειμεν σισαρα απετριψεν την κεφαλην αυτου και συνεθλασεν και διηλασεν την γναθον αυτου ανα μεσον των ποδων αυτης συγκαμψας επεσεν εκοιμηθη μεταξυ ποδων αυτης εν ω εκαμψεν εκει επεσεν τάλαιπωρος δια της θυριδος διεκυπτεν η μητηρ σισαρα δια της δικτυωτης επιβλεπουσα επι τους μεταστρεφοντας μετα σισαρα δια τι ησχατισεν το αρμα αυτου παραγενεσθαι δια τι εχρονισαν ιχνη αρματων αυτου σοφαι αρχουσων αυτης ανταπεκριναντο προς αυτην και αυτη απεκριναντο εν ρημασιν αυτης ουχι ευρησουσιν αυτον διαμεριζοντα σκυλα φιλιαζων φιλοις εις κεφαλην δυνατου σκυλα βαμματα των σισαρα σκυλα βαμματα των ποικιλιας βαφη ποικιλων περι τραχηλον αυτου σκυλον ουτως απολοινοτο παντες οι εχθροι σου κυριε και οι αγαπωντες αυτον καθως η ανατολη του ηλιου εν δυναστεiais αυτου και ησυχασεν η γη τεσσαρακοντα ετη και εποησαν οι υιοι ισραηλ το πονηρον εναντι κυριου και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι μαδιαμ ετη επτα και κατισχυσεν χειρ μαδιαμ επι ισραηλ και εποησαν εαυτοις οι υιοι ισραηλ απο προσωπου μαδιαμ μανδρας εν τοις ορεσιν και τοις σπηλαιois και τοις οχυρωμασιν και εγενετο οταν εσπειρεν ανηρ ισραηλ και ανεβαινεν μαδιαμ και αμαληκ και οι υιοι ανατολων και ανεβαινον επ αυτον και παρενεβαλλον επ αυτους και διεφθειραν τα εκφορια της γης εως του ελθειν εις γαζαν και ουκ υπελειποντο υποστασιν ζωης εν ισραηλ και ποιμνιον και μοσχον και ονον οτι αυτοι και τα κτηνη αυτων ανεβαινον και τας σκηνας αυτων παρεφερον και παρεγινοντο ως ακρις εις πληθος και αυτοις και ταις καμηλοις αυτων ουκ ην αριθμος και παρεγινοντο εν τη γη ισραηλ του διαφθειρειν αυτην και επτωχευσεν ισραηλ σφοδρα απο προσωπου μαδιαμ και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον και εγενετο επει εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον δια μαδιαμ και εξαπεστειλεν κυριος ανδρα προφητην προς τους υιους ισραηλ και ειπεν αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εγω ειμι ο αναβιβασας υμας εξ αιγυπτου και εξηγαγον υμας εξ οικου δουλειας και εξειλαμην υμας εκ χειρος αιγυπτου και εκ χειρος παντων των θλιβοντων υμας και εξεβαλον αυτους εκ προσωπου υμων και εδωκα υμιν την γην αυτων και ειπα υμιν εγω κυριος ο θεος υμων ου φοβηθησεσθε τους θεους του αμορραιου εν οis υμεις ενοικειτε εν τη γη αυτων και ουκ εισηκουσατε της φωνης μου και ηλθεν αγγελος κυριου και εκαθισεν υπο την δρυν την ουσαν εν εφραθα την του ιωας πατρος αβιεζρι και γεδεων ο υιος αυτου ερραβδιζεν πυρους εν ληνω του εκφυγειν εκ προσωπου μαδιαμ και ωφθη αυτω αγγελος κυριου και ειπεν προς αυτον κυριος μετα σου δυνατος τη ισχυι και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε και ει εστιν κυριος μεθ ημων ινα τι ευρεν

ημας παντα τα κακα ταυτα και που εστιν παντα τα θαυμασια αυτου
οσα διηγησαντο ημιν οι πατερες ημων λεγοντες ουχι εξ αιγυπτου α-
νηγαγεν ημας κυριος και νυν απωσατο ημας και παρεδωκεν ημας εν
χειρι μαδιαμ και επεβλεψεν προς αυτον ο αγγελος κυριου και ειπεν
αυτω πορευου εν τη ισχυι σου και σωσεις τον ισραηλ και ιδου εξα-
πεστειλα σε και ειπεν προς αυτον γεδεων εν εμοι κυριε εν τινι σωσω
τον ισραηλ ιδου η χιλιας μου ταπεινότερα εν μανασση και εγω ειμι
μικρος εν τω οικω του πατρος μου και ειπεν προς αυτον ο αγγελος
κυριου κυριος εσται μετα σου και παταξεις την μαδιαμ ωσει ανδρα ενα
και ειπεν προς αυτον γεδεων και ει ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου και
ποιησεις μοι σημειον οτι συ λαλεις μετ εμου μη κινηθης εντευθεν εως
του ελθειν με προς σε και οισω την θυσιαν μου και ιθησω ενωπιον
σου και ειπεν εγω ειμι καθησομαι εως του επιστρεψαι σε και γεδεων
εισηλθεν και εποίησεν εριφον αιγων και οιφι αλευρου αζυμα και τα
κρεα επεθηκεν επι το κανουν και τον ζωμον ενεχεσεν εις χυτραν και
εξηνεγκεν προς αυτον υπο την δρυν και προσεκυνησεν και ειπεν προς
αυτον ο αγγελος κυριου λαβε τα κρεα και τους αρτους τους αζυμους
και θες προς την πετραν εκεινην και τον ζωμον εκχεσον και εποίησεν
ουτως και εξετεινεν ο αγγελος κυριου το ακρον της ραβδου της εν τη
χειρι αυτου και ηψατο των κρεων και των αζυμων και ανηψθη πυρ εκ
της πετρας και κατεφαγεν τα κρεα και τους αζυμους και ο αγγελος
κυριου απηλθεν εξ οφθαλμων αυτου και ειδεν γεδεων οτι αγγελος
κυριου εστιν και ειπεν γεδεων α α κυριε κυριε οτι ειδον τον αγγελον
κυριου προσωπον προς προσωπον και ειπεν αυτω κυριος ειρηνη σοι
μη φοβου μη αποθανης και ωκοδομησεν εκει γεδεων θυσιαστηριον
τω κυριω και εκαλεσεν αυτο ειρηνη κυριου εως της ημερας ταυτης ετι
αυτου οντος εν εφραθα πατρος του εζρι και εγεννηθη τη νυκτι εκεινη
και ειπεν αυτω κυριος λαβε τον μοσχον τον σιτευτον του πατρος σου
μοσχον τον επταετη και κατελεις το θυσιαστηριον του βααλ ο εστιν
του πατρος σου και το αλσος το επ αυτω εκκοψεις και οικοδομησεις
θυσιαστηριον κυριω τω θεω σου τω οφθεντι σοι επι της κορυφης του
ορους μαωζ τουτου εν τη παραταξει και λημψη τον μοσχον και ανοι-
σεις ολοκαυτωμα εν τοις ξυλοις του αλσους ου εκκοψεις και ελαβεν
γεδεων τρεις και δεκα ανδρας απο των δουλων αυτου και εποίησεν
καθα ελαλησεν προς αυτον κυριος και εγενετο ως εφοβηθη τον οικον
του πατρος αυτου και τους ανδρας της πολεως μη ποιησαι ημερας και
εποίησεν νυκτος και ωρθηρισαν οι ανδρες της πολεως το πρωι και ιδου
κατεσκαμμενον το θυσιαστηριον του βααλ και το αλσος το επ αυτω
εκκεκομμενον και ο μοσχος ο σιτευτος ανηνεγμενος εις ολοκαυτωμα
επι το θυσιαστηριον το ωκοδομημενον και ειπεν ανηρ προς τον πλη-
σιον αυτου τις εποίησεν το πραγμα τουτο και ανηταζον και εξεζητουν
και ειπαν γεδεων ο υιος ιωας εποίησεν το πραγμα τουτο και ειπαν οι
ανδρες της πολεως προς ιωας εξαγαγε τον υιον σου και αποθανετω
οτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον του βααλ και οτι εκοψεν το αλσος
το επ αυτω και ειπεν ιωας προς τους ανδρας τους εσταμενους επ
αυτον μη υμεις νυν δικαζεσθε περι του βααλ η υμεις σωζετε αυτον
ος αντεδίκησεν αυτον αποθανειται εως πρωι ει εστιν θεος αυτος εκ-
δικησει αυτον οτι κατεσκαψεν το θυσιαστηριον αυτου και εκαλεσεν
αυτο εν τη ημερα εκεινη δικαστηριον του βααλ οτι κατεσκαψεν το
θυσιαστηριον αυτου και πασα μαδιαμ και αμαληκ και υιοι ανατολων

συνηχθήσαν επι το αυτο και διεβησαν και παρενεβαλον εν τη κοιλαδι ιεζραελ και πνευμα θεου ενεδυσεν τον γεδεων και εσαλπισεν εν κερατινη και εβοησεν αβιεζερ οπισω αυτου και αγγελους εξαπεστειλεν εν παντι μανασση και εβοησεν και αυτος οπισω αυτου και εξαπεστειλεν αγγελους εν αστηρ και εν ζαβουλων και εν νεφθαλι και ανεβησαν εις συναντησιν αυτου και ειπεν γεδεων προς τον θεον ει σωζεις εν τη χειρι μου τον ισραηλ ον τροπον ελαλησας ιδου εγω απερείδομαι τον ποκον των εριων εν τω αλωνι και εαν δροσος γενηται επι τον ποκον μονον και επι πασαν την γην ξηρασια και γνωσομαι οτι σωζεις εν τη χειρι μου τον ισραηλ ον τροπον ελαλησας και εγενετο ουτως και ωρθιρσεν γεδεων τη επαυριον και απεπιασεν τον ποκον και απερρυη η δροσος εκ του ποκου πληρης λεκανη υδατος και ειπεν γεδεων προς τον θεον μη οργισθητω ο θυμος σου εν εμοι και λαλησω ετι απαξ και πειρασω ετι απαξ εν τω ποκω και γενηθητω ξηρασια επι τον ποκον μονον επι δε πασαν την γην γενηθητω δροσος και εποιησεν ο θεος ουτως εν τη νυκτι εκεινη και εγενετο ξηρασια επι τον ποκον μονον επι δε πασαν την γην εγενετο δροσος και ωρθιρσεν ιεροβαλ αυτος εστιν γεδεων και πας ο λαος ο μετ αυτου και παρενεβαλεν επι την γην αρωεδ και παρεμβολη μαδιαμ και αμαληκ ην αυτω απο βορρα απο του βουνου του αβωρ εν τη κοιλαδι και ειπεν κυριος προς γεδεων πολυς ο λαος ο μετα σου ωστε μη παραδουναι με την μαδιαμ εν χειρι αυτων μηποτε καυχησηται ισραηλ επ εμε λεγων η χειρ μου εσωσεν με και ειπεν κυριος προς αυτον λαλησον δη εις τα ωτα του λαου λεγων τις δειλος και φοβουμενος αποστραφητω και εξωρησαν απο του ορους του γαλααδ και απεστραφησαν απο του λαου εικοσι και δυο χιλιαδες και δεκα χιλιαδες υπελειφθησαν και ειπεν κυριος προς γεδεων ετι ο λαος πολυς καταγαγε αυτους εις το υδωρ και δοκιμω αυτους σοι εκει και εσται ον εαν ειπω προς σε ουτος πορευσεται μετα σου αυτος πορευσεται μετα σου και ον εαν ειπω σοι οτι ου πορευσεται μετα σου αυτος ου πορευσεται μετα σου και κατεβιβασεν τον λαον εις το υδωρ και ειπεν κυριος προς γεδεων πας ος αν λαψη τη γλωσση αυτου εκ του υδατος ως εαν λαψη ο κυων στησεις αυτον κατα μονας και πας ος αν καμψη επι τα γονατα αυτου του πειν μεταστησεις αυτον καθ αυτον και εγενετο πας ο αριθμος των λαψαντων εν τη γλωσση αυτων τριακοσιοι ανδρες και πας ο επιλοιπος του λαου εξαμψαν επι τα γονατα αυτων του πειν υδωρ και ειπεν κυριος προς γεδεων εν τοις τριακοσιοις ανδρασιν τοις λαψασιν σωσω υμας και παραδωσω την μαδιαμ εν χειρι σου και πας ο λαος αποτρεχετω ανηρ εις τον τοπον αυτου και ελαβον τον επισιτισμον του λαου εν τη χειρι αυτων και τας κερατινας αυτων και παντα ανδρα ισραηλ εξαπεστειλεν ανδρα εις το σκηνωμα αυτου των δε τριακοσιων ανδρων εκρατησεν η δε παρεμβολη μαδιαμ ην υποκατωθεν αυτου εν τη κοιλαδι και εγενηθη εν τη νυκτι εκεινη και ειπεν προς αυτον κυριος αναστα καταβηθι το ταχος εντευθεν εις την παρεμβολην οτι παρεδωκα αυτην εν τη χειρι σου ει δε φοβη συ καταβηθαι καταβηθι συ και φαρα το παιδαριον σου εις την παρεμβολην και ακουση τι λαλουσιν και μετα ταυτα ισχυσουσιν αι χειρες σου και καταβηση εν τη παρεμβολη και κατεβη αυτος και φαρα το παιδαριον αυτου εις μερος των πεντηκοντα των εν τη παρεμβολη και μαδιαμ και αμαληκ και παντες οι υιοι ανατολων παρεμβεβληκεισαν εν τη κοιλαδι ως αχρις εις πληθος και ταις καμηλοις αυτων ουκ

ην αριθμος αλλ ησαν ωσπερ η αμμος η επι το χειλος της θαλασσης εις πληθος και εισηλθεν γεδεων και ιδου ανηρ εξηγγειτο τω πλησιον αυτου το ενυπνιον και ειπεν ιδου το ενυπνιον ο ηνυπνιασθην και ιδου μαγισ αρτου κριθινου κυλιομενη εν τη παρεμβολη μαδιαμ και ηλθεν εως της σκηνης μαδιαμ και επαταξεν αυτην και κατεστρεψεν αυτην και επεσεν η σκηνη και απεκριθη ο πλησιον αυτου και ειπεν ουκ εστιν αυτη αλλ η ρομφαια γεδεων υιου ιωας ανδρος ισραηλ παρεδωκεν κυριος εν χειρι αυτου την μαδιαμ και πασαν την παρεμβολην και εγενετο ως ηκουσεν γεδεων την διηγησιν του ενυπνιου και την συγκρισιν αυτου και προσεκυνησεν κυριον και επεστρεψεν εις την παρεμβολην ισραηλ και ειπεν αναστητε οτι παρεδωκεν κυριος εν χερσιν υμων την παρεμβολην μαδιαμ και διειλεν τους τριακοσιους ανδρας τρεις αρχας και εδωκεν κερατινας εν χειρι παντων και υδριας κενας και λαμπαδας εν μεσω των υδριων και ειπεν προς αυτους απ εμου οψεσθε και ουτως ποιησετε και ιδου εγω εισπορευομαι εν μεσω της παρεμβολης και εσται ως εαν ποιησω ουτως ποιησετε και σαλπιω τη κερατινη εγω και παντες οι μετ εμου και σαλπικειτε ταις κερατιναις και υμεις κυκλω της παρεμβολης και ερειτε τω κυριω και τω γεδεων και εισηλθεν γεδεων και εκατον ανδρες μετ αυτου εν μερει της παρεμβολης αρχομενης της φυλακης της μεσουσης πλην εγερσει ηγειρεν τους φυλασσοντας και εσαλπισαν ταις κερατιναις και εξετιναξαν τας υδριας τας εν ταις χερσιν αυτων και εσαλπισαν αι τρεις αρχαι εν ταις κερατιναις και συνετριψαν τας υδριας και ελαβοντο εν τη χειρι τη αριστερα αυτων των λαμπαδων και εν τη χειρι τη δεξια αυτων αι κερατιναι του σαλπικειν και ανεκραξαν ρομφαια τω κυριω και τω γεδεων και εστησαν εκαστος καθ εαυτον κυκλω της παρεμβολης και εδραμον πασα η παρεμβολη και εσημαναν και εφυγον και εσαλπισαν αι τριακοσαι κερατιναι και εθετο κυριος μαχαिरαν ανδρος εν τω πλησιον αυτου και εν ολη τη παρεμβολη και εφυγεν η παρεμβολη εως της βαιθασεττα και συνηγμενη εως χειλους αβελμεουλα και επι ταβαθ και εβοησεν ανηρ ισραηλ εκ νεφθαλιμ και εξ ασηρ και εκ παντος μανασση και κατεδιωξαν οπισω μαδιαμ και αγγελους εξαπεστειλεν γεδεων εν παντι οριω εφραιμ λεγων καταβητε εις συναντησιν μαδιαμ και καταλαβετε εαυτοις το υδωρ εως βαιθβηρα και τον ιορδανην και εβοησεν πας ανηρ εφραιμ και προκατελαβοντο το υδωρ εως βαιθβηρα και τον ιορδανην και συνελαβον τους δυο αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και απεκτειναν τον ωρηβ εν σουριν και τον ζηβ απεκτειναν εν ιακεφζηβ και κατεδιωξαν μαδιαμ και την κεφαλην ωρηβ και ζηβ ηνεγκαν προς γεδεων εκ του περαν του ιορδανου και ειπεν προς αυτον ανηρ εφραιμ τι το ρημα τουτο εποιησας ημιν του μη καλεσαι ημας οτε εξεπορευου πολεμησαι εν τη μαδιαμ και εκρινοντο μετ αυτου κραταιως και ειπεν προς αυτους τι εποιησα νυν καθως υμεις ουχι κρειττω επιφυλλιδες εφραιμ η τρυγητος αβιεζερ εν χειρι υμων παρεδωκεν κυριος τους αρχοντας μαδιαμ τον ωρηβ και τον ζηβ και τι ηδυνασθην ποιησαι καθως υμεις και κατεπαυσαν τοτε ανηκε το πνευμα αυτων απ αυτου εν τω λαλησαι αυτον τον λογον τουτον και ηλθεν γεδεων επι τον ιορδανην και διεβη αυτος και οι τριακοσιοι ανδρες μετ αυτου ολιγοψυχουντες και πεινωντες και ειπεν τοις ανδρασιν σοκχωθι δοτε δη αρτους τω λαω τω μετ εμου οτι πεινωσιν εγω δε διωκω οπισω ζεβее και σαλμανα βασιλεων μαδιαμ και ειπαν οι αρχοντες σοκχωθι μη χειρ ζεβее και σαλμανα νυν

εν τη χειρι σου οτι δωσομεν τη στρατια σου αρτους και ειπεν γεδεων ουχ ουτως εν τω δουναι κυριον τον ζεβее και σαλμανα εν τη χειρι μου και καταξανω τας σαρκας υμων εν ταις ακανθαις της ερημου και εν ταις βαρκοννιμ και ανεβη εκειθεν εις φανουηλ και ελαλησεν προς αυτους κατα ταυτα και απεκριθησαν αυτω οι ανδρες φανουηλ ον τροπον απεκριθησαν αυτω οι ανδρες σοκχωθ και ειπεν τοις ανδρασιν φανουηλ λεγων εν τω επιστρεφειν με μετ ειρηνης κατασκαψω τον πυργον τουτον και ζεβее και σαλμανα εν καρκαρ και η παρεμβολη αυτων μετ αυτων ωσει πεντεκαιδεκα χιλιαδες οι καταλειφθεντες εν παση παρεμβολη υιων ανατολων και οι πεπτωκοτες ησαν εκατον και εικοσι χιλιαδες ανδρων εσπασμενων ρομφαιαν και ανεβη γεδεων οδον κατοικουντων εν σκηναις ανατολων της ναβεθ εξ εναντιας ζεβее και επαταξεν την παρεμβολην η δε παρεμβολη ην πεπονηια και εφυγεν ζεβее και σαλμανα και εδιωξεν οπισω αυτων και εκρατησεν τους δυο βασιλεις μαδιαμ τον ζεβее και τον σαλμανα και πασαν την παρεμβολην αυτων εξετριψεν και ανεστρεψεν γεδεων υιος ιωας εκ του πολεμου απο αναβασεως αφες και συνελαβον παιδαριον εκ των ανδρων σοκχωθ και επηρωτησεν αυτον και απεγραψατο προς αυτους τους αρχοντας σοκχωθ και τους πρεσβυτερους αυτης εβδομηκοντα επτα ανδρας και παρεγενετο γεδεων προς τους αρχοντας σοκχωθ και ειπεν αυτοις ιδου ζεβее και σαλμανα δι ους ωνειδισατε με λεγοντες μη χειρ ζεβее και σαλμανα νυν εν τη χειρι σου οτι δωσομεν τοις ανδρασιν σου τοις εκλελυμενοις αρτους και ελαβεν τους αρχοντας και τους πρεσβυτερους της πολεως και κατεξανεν αυτους εν ταις ακανθαις της ερημου και ταις βαρακηνιμ και κατεξανεν εν αυτοις ανδρας σοκχωθ και τον πυργον φανουηλ κατεσκαψεν και απεκτεινεν τους ανδρας της πολεως και ειπεν προς ζεβее και σαλμανα που οι ανδρες ους απεκτεινατε εν θιαβωρ και ειπαν ωσει συ ομοιος σοι ομοιος αυτων ως ειδος μορφη υιων βασιλεων και ειπεν γεδεων αδελφοι μου και υιοι της μητρος μου εισιν και ωμοσεν αυτοις ζη κυριος ει εξωγονησατε αυτους ουκ αν απεκτεινα υμας και ειπεν τω ιεθερ τω πρωτοτοκω αυτου αναστας αποκτεινον αυτους και ουκ εσπασεν το παιδαριον αυτου την μαχαιραν αυτου οτι εφοβηθη οτι ην νεωτερος και ειπεν ζεβее και σαλμανα αναστα δη συ και απαντησον ημιν οτι ως ανηρ η δυναμις αυτου και ανεστη γεδεων και ανειλεν τον ζεβее και τον σαλμανα και ελαβεν τους μηνισκους τους εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων και ειπεν ανηρ ισραηλ προς γεδεων αρχε εν ημιν συ και οι υιοι σου οτι σεσωκας ημας εκ χειρος μαδιαμ και ειπεν προς αυτους γεδεων ουκ αρξω εγω υμων και ουκ αρξει ο υιος μου υμων κυριος αρξει υμων και ειπεν προς αυτους γεδεων αιτησομαι παρ υμων αιτησιν και δοτε μοι ανηρ ενωτιον των σκυλων αυτου οτι ενωτια χρυσα πολλα ην αυτοις οτι ισμαηλιται ησαν και ειπαν διδοντες δωσομεν και ανεπτυξεν το ματιον αυτου και ερριψεν εκει ανηρ ενωτιον χρυσουν των σκυλων αυτου και εγενηθη ο σταθμος των ενωτιων των χρυσων ων ητησατο σικλοι χιλιοι και επτακοσιοι χρυσου πλην των σιρωνων και των ορμισκων ενφωθ και των περιβολαιων των πορφυρων των επι τοις βασιλευσιν μαδιαμ και πλην των κλοιων των χρυσων των εν τοις τραχηλοις των καμηλων αυτων και εποησεν αυτο γεδεων εις εφρουδ και εστησεν αυτο εν πολει αυτου εν εφραθα και εξεπορνευσεν πας ισραηλ οπισω αυτου εκει και εγενετο τω γεδεων και τω οικω αυτου εις σκανδαλον και ενε-

τραπη μαδιαμ ενωπιον υιων ισραηλ και ου προσεθεντο αραι κεφαλην αυτων και ησυχασεν η γη ετη τεσσαρακοντα εν ημεραις γεδεων και επορευθη ιεροβααλ υιος ιωας και κατακησεν εν τω οικω αυτου και τω γεδεων ησαν εβδομηκοντα υιοι εκπορευομενοι εκ μηρων αυτου οτι γυναικες πολλαι ησαν αυτω και η παλλακη αυτου η εν σικιμοις ετεκεν αυτω και γε αυτη υιον και επεθηκεν το ονομα αυτου αβιμελεχ και απεθανεν γεδεων υιος ιωας εν πολια αγαθη και εταφη εν τω ταφω ιωας του πατρος αυτου εν εφραθα πατρος αβιεζρι και εγεννηθη ως απεθανεν γεδεων και απεστραφησαν οι υιοι ισραηλ και εξεπορευσαν οπισω των βααλιμ και εθεντο αυτοις τον βααλβεριθ εις διαθηκην του ειναι αυτοις αυτον εις θεον και ουκ εμνησθησαν οι υιοι ισραηλ κυριου του θεου αυτων του ρυσαμενου αυτους εκ χειρος παντων των εχθρων αυτων κυκλοθεν και ουκ εποιησαν ελεος μετα του οικου ιεροβααλ γεδεων κατα πασαν την αγαθωσυνην ην εποιησεν μετα ισραηλ και επορευθη αβιμελεχ υιος ιεροβααλ εις σικιμα προς τους αδελφους της μητρος αυτου και ελαλησεν προς αυτους και προς πασαν την συγγενειαν του οικου της μητρος αυτου λεγων λαλησατε δη εν ωσιν των ανδρων σικιμων ποιον βελτιον εστιν το αρχειν υμων εβδομηκοντα ανδρας παντας υιους ιεροβααλ η κυριευσειν υμων ανδρα ενα και μνησθητε οτι σαρξ υμων και οστον υμων εγω ειμι και ελαλησαν περι αυτου οι αδελφοι της μητρος αυτου εν τοις ωσιν παντων των ανδρων σικιμων παντας τους λογους τουτους και εκλινεν καρδια αυτων οπισω αβιμελεχ οτι ειπαν αδελφος ημων εστιν και εδωκαν αυτω εβδομηκοντα αργυριου εκ του οικου βααλ διαθηκης και εμισθωσατο εν αυτοις αβιμελεχ ανδρας κενους και θαμβουμενους και επορευθησαν οπισω αυτου και εισηλθεν εις τον οικον του πατρος αυτου εις εφραθα και απεκτεινεν τους αδελφους αυτου υιους ιεροβααλ εβδομηκοντα ανδρας επι λιθον ενα και απελειφθη ιωαθαμ υιος ιεροβααλ ο νεωτερος οτι εκρυβη και συνηχθησαν παντες οι ανδρες σικιμων και πας ο οικος μααλλων και επορευθησαν και εβασιλευσαν τον αβιμελεχ εις βασιλεια προς τη βαλανω της στασεως εν σικιμοις και ανηγγειλαν τω ιωαθαμ και επορευθη και εστη επι της κορυφης του ορους γαριζιν και επηρην την φωνην αυτου και εκαλεσεν και ειπεν αυτοις ακουσατε μου ανδρες σικιμων και ακουσαι μων ο θεος πορευομενα επορευθησαν τα ξυλα του χρισαι εαυτοις βασιλεια και ειπον τη ελαια βασιλευσον εφ ημων και ειπεν αυτοις η ελαια αφεισα την πιστητα μου ην εν εμοι εδοξασεν ο θεος και ανθρωποι πορευθη αρχειν των ξυλων και ειπαν τα ξυλα τη συκη δευρο βασιλευσον εφ ημων και ειπεν αυτοις η συκη αφεισα την γλυκυτητα μου και το γενημα μου το αγαθον πορευθη αρχειν επι ξυλων και ειπαν τα ξυλα τη αμπελω δευρο βασιλευσον εφ ημων και ειπεν αυτοις η αμπελος αφεισα τον οινον μου την ευφροσυνην την παρα του θεου των ανθρωπων πορευθη αρχειν ξυλων και ειπαν τα ξυλα προς την ραμνον δευρο συ βασιλευσον εφ ημων και ειπεν η ραμνος προς τα ξυλα ει εν αληθεια υμεις χριετε με εις βασιλεια εφ υμων δευτε πεποιθατε εν τη σκεπη μου και ει μη εξελθι πυρ εκ της ραμνου και καταφαγοι τας κεδρους του λιβανου και νυν ει εν αληθεια και εν τελειοτητι εποιησατε και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ και ει καλως εποιησατε μετα ιεροβααλ και μετα του οικου αυτου και ει κατα το ανταποδομα της χειρος αυτου εποιησατε αυτω ως επολεμησεν ο πατηρ μου υπερ υμων και ερριψεν την ψυχην αυτου εξ εναντιας και

εξείλατο υμας εκ χειρος μαδιαμ και υμεις επανεστητε επι τον οικον του πατρος μου σημερον και απεχτεινατε τους υιους αυτου εβδομηκοντα ανδρας επι λιθον ενα και εβασιλευσατε τον αβιμελεχ υιον της παιδισκης αυτου επι τους ανδρας σικιμων οτι αδελφος υμων εστιν και ει εν αληθεια και τελειοτητι εποιησατε μετα ιεροβααλ και του οικου αυτου τη ημερα ταυτη ευλογηθηειτε υμεις και ευφρανθηειτε εν αβιμελεχ και ευφρανθηει και αυτος εν υμιν και ει μη εξελθoi πυρ εξ αβιμελεχ και καταφαγοι τους ανδρας σικιμων και τον οικον μααλλων και ει μη εξελθoi πυρ απο ανδρων σικιμων και εκ του οικου μααλλων και καταφαγοι τον αβιμελεχ και απεδρα ιωαθαμ και επορευθη εν οδω και εφυγεν εις ραρα και κατωκησεν εκει απο προσωπου αβιμελεχ του αδελφου αυτου και ηρξεν αβιμελεχ επι ισραηλ τρια ετη και εξαπεστειλεν ο θεος πνευμα πονηρον ανα μεσον αβιμελεχ και ανα μεσον των ανδρων σικιμων και ηθητησαν οι ανδρες σικιμων εν τω οικω αβιμελεχ του επαγαγειν την αδικιαν των εβδομηκοντα υιων ιεροβααλ και το αιμα αυτων επιθηναι επι αβιμελεχ τον αδελφον αυτων τον αποκτειναντα αυτους και επι τους ανδρας σικιμων τους κατισχυσαντας τας χειρας αυτου ωστε αποκτειναι τους αδελφους αυτου και εθεντο αυτω οι ανδρες σικιμων ενεδρα επι τας κεφαλας των ορεων και ανηρπαζον παντας τους διαπορευομενους επ αυτους εν τη οδω και απηγγελη τω αβιμελεχ και ηλθεν γααλ υιος αβεδ και οι αδελφοι αυτου εις σικιμα και επεποιθησαν εν αυτω οι ανδρες σικιμων και ηλθον εις αγρον και ετρυγησαν τους αμπελωνας αυτων και κατεπατουν και εποιησαν χορους και εισηλθον εις οικον θεου αυτων και εφαγον και επιον και κατηρωντο τον αβιμελεχ και ειπεν γααλ υιος αβεδ τι εστιν αβιμελεχ και τις εστιν ο υιος συχεμ οτι δουλευσομεν αυτω ουχ ουτος υιος ιεροβααλ και ζεβουλ επισκοπος αυτου δουλός αυτου συν τοις ανδρασιν εμμωρ πατρος συχεμ και τι οτι δουλευσομεν αυτω ημεις και τις δωη τον λαον τουτον εν χειρι μου και μεταστησω τον αβιμελεχ και ερω τω αβιμελεχ πληθυνον την δυναμιν σου και εξελθε και ηκουσεν ζεβουλ ο αρχων της πολεως τους λογους γααλ υιου αβεδ και εθυμωθη οργη και απεστειλεν αγγελους προς αβιμελεχ μετα δωρων λεγων ιδου γααλ υιος αβεδ και οι αδελφοι αυτου παραγεγονασιν εις σικιμα και οιδε πολιορκουσιν την πολιν επι σε και νυν αναστηθι νυκτος συ και ο λαος ο μετα σου και ενεδρευσον εν τω αγρω και εσται το πρωι αμα τω ανατειλαι τον ηλιον και ορθισεις και εκτενεις επι την πολιν και ιδου αυτος και ο λαος ο μετ αυτου εκπορευονται προς σε και ποιησεις αυτω καθαπερ εαν ευρη η χειρ σου και ανεστη αβιμελεχ και πας ο λαος ο μετ αυτου νυκτος και ενηδρευσαν επι σικιμα τεσσαρας αρχας και εγενετο πρωι και εξηλθεν γααλ υιος αβεδ και εστη προς τη θυρα της πυλης της πολεως και ανεστη αβιμελεχ και ο λαος ο μετ αυτου εκ των ενεδρων και ειδεν γααλ υιος αβεδ τον λαον και ειπεν προς ζεβουλ ιδου λαος καταβαινων απο των κορυφων των ορεων και ειπεν προς αυτον ζεβουλ την σκιαν των ορεων συ ορας ως ανδρας και προσεθηκε ετι γααλ του λαλησαι και ειπεν ιδου λαος καταβαινων κατα θαλασσαν απο του εχομενα του ομφαλου της γης και αρχη μια παραγινεται απο οδου δρυος αποβλεποντων και ειπεν προς αυτον ζεβουλ που εστιν νυν το στομα σου το λεγον τις εστιν αβιμελεχ οτι δουλευσομεν αυτω ουχ ιδου ουτος εστιν ο λαος ον εξουδενωσας εξελθε νυν και πολεμει προς αυτον και εξηλθεν γααλ απο προσωπου

των ανδρων σικιμων και επολεμησεν εν αβιμελεχ και κατεδιωξεν αυτον αβιμελεχ και εφυγεν απο προσωπου αυτου και επεσον τραυματια πολλοι εως θυρων της πολεως και εκαθισεν αβιμελεχ εν αριμα και εξεβαλεν ζεβουλ τον γααλ και τους αδελφους αυτου του μη οικειν εν σικιμοις και εγεννηθη τη επαυριον και εξηλθεν ο λαος εις το πεδιον και απηγγελη τω αβιμελεχ και παρελαβεν τον λαον και διειλεν αυτον τρεις αρχας και ενηδρευσεν εν αυτω και ειδεν και ιδου λαος εξηλθεν εκ της πολεως και επανεστη αυτοις και επαταξεν αυτους και αβιμελεχ και αι αρχαι αι μετ αυτου εξεταθησαν και εστησαν παρα την πυλην της πολεως και αι δυο αρχαι εξεχυθησαν επι παντας τους εν τω αγρω και επαταξεν αυτους και αβιμελεχ επολεμει εν τη πολει ολην την ημεραν εκεινην και κατελαβοντο την πολιν και τον λαον τον εν αυτη ανειλεν και την πολιν καθειλεν και εσπειρεν αυτην αλας και ηκουσαν παντες οι ανδρες πυργου σικιμων και εισηλθον εις το οχυρωμα οικου του βααλ διαθηκης και απηγγελη τω αβιμελεχ οτι συνηχθησαν παντες οι ανδρες του πυργου σικιμων και ανεβη αβιμελεχ εις ορος σελμων αυτος και πας ο λαος ο μετ αυτου και ελαβεν αβιμελεχ αξινην εν τη χειρι αυτου και εκοψεν φορτιον ξυλων και ελαβεν αυτο και επεθηκεν επι τους ωμους αυτου και ειπεν προς τον λαον τον μετ αυτου τι ειδετε με ποιουντα ταχεως ποιησατε ως και εγω και εκοψαν και αυτοι εκαστος φορτιον και ηραν και εφορευθησαν οπισω αβιμελεχ και επεθηκαν επι το οχυρωμα και ενεπρησαν επ αυτους το οχυρωμα εν πυρι και απεθανον παντες οι ανδρες πυργου σικιμων ωσει χιλιοι ανδρες και γυναικες και εφορευθη αβιμελεχ εις θεβες και περιεκαθισεν επ αυτην και προκατελαβετο αυτην και πυργος ην οχυρος εν μεσω της πολεως και εφυγον εκει παντες οι ανδρες και αι γυναικες και παντες οι ηγουμενοι της πολεως και απεκλεισαν εφ εαυτους και ανεβησαν επι το δωμα του πυργου και ηλθεν αβιμελεχ εως του πυργου και εξεπολεμησεν αυτον και ηγγισεν αβιμελεχ εως της θυρας του πυργου εμπρησαι αυτον εν πυρι και ερριψεν γυνη μια κλασμα μυλου επι την κεφαλην αβιμελεχ και συνεθλασεν το κρανιον αυτου και εβοησεν το ταχος προς το παιδαριον τον αιροντα τα σκευη αυτου και ειπεν αυτω σπασαι την μαχαιραν σου και θανατωσον με μηποτε ειπωσιν γυνη απεκτεινεν αυτον και εξεκεντησεν αυτον το παιδαριον αυτου και απεθανεν αβιμελεχ και ειδεν ανηρ ισραηλ οτι απεθανεν αβιμελεχ και απηλθον ανηρ εις τον τοπον αυτου και απεστρεψεν ο θεος την κακιαν αβιμελεχ ην εποιησεν τω πατρι αυτου αποκτειναι τους εβδομηκοντα αδελφους αυτου και πασαν κακιαν ανδρων σικιμων επεστρεψεν ο θεος εις την κεφαλην αυτων και επηλθεν επ αυτους η καταρα ιωαθαμ του υιου ιεροβααλ και ανεστη μετα αβιμελεχ του σωσαι τον ισραηλ θωλα υιος φουα υιος πατραδελφου αυτου ανηρ ισααχαρ και αυτος κατωκει εν σαμαρεια εν ορει εφραιμ και εκρινεν τον ισραηλ εικοσι και τρια ετη και απεθανεν και εταφη εν σαμαρεια και ανεστη μετ αυτον ιαιρ ο γαλααδιτης και εκρινεν τον ισραηλ εικοσι και δυο ετη και εγενοντο αυτω τριακοντα και δυο υιοι επιβεβηκοτες επι τριακοντα και δυο πωλους και τριακοντα και δυο πολεις αυτοις και εκαλεσεν αυτας επαυλεις ιαιρ εως της ημερας ταυτης αι εισιν εν τη γη γαλααδ και απεθανεν ιαιρ και εταφη εν ραμμω και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντι κυριου και ελατρευσαν ταις βααλιμ και ταις ασταρωθ και τοις θεοις σιδωνος και τοις θεοις μωαβ και τοις θεοις

υιων αμμων και τοις θεοις των αλλοφυλων και εγκατελιπον τον κυριον και ουκ εδουλευσαν αυτω και εθυμωθη οργη κυριος εν τω ισραηλ και απεδото αυτους εν χειρι αλλοφυλων και εν χειρι υιων αμμων και εσαθρωσαν και εθλασαν τους υιους ισραηλ εν τω ενιαυτω εκεινω οκτωκαιδεκα ετη παντας τους υιους ισραηλ εν τω περαν του ιορδανου εν τη γη του αμορραιου εν τη γαλααδιτιδι και διεβησαν οι υιοι αμμων τον ιορδανην εκπολεμησαι και εν τω ιουδα και βενιαμιν και εν τω οικω εφραιμ και εθλιβησαν οι υιοι ισραηλ σφοδρα και εκεκραξαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον λεγοντες ημαρτομεν σοι οτι εγκατελιπομεν τον θεον ημων και ελατρευσαμεν ταις βααλιμ και ειπεν κυριος προς τους υιους ισραηλ ουχι οι αιγυπτιοι και οι αμορραιοι και οι υιοι αμμων και μωαβ και οι αλλοφυλοι και σιδωνιοι και μαδιαμ και αμαληκ εξεθλιψαν υμας και εκεκραξατε προς με και εσωσα υμας εκ χειρος αυτων και υμεις εγκατελιπετε με και ελατρευσατε θεοις ετεροις δια τουτο ου προσθησω του σωσαι υμας βαδιζετε και βοατε προς τους θεους ους εξελεξασθε εαυτοις και αυτοι σωσατωσαν υμας εν καιρω θλιψεως υμων και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον ημαρτομεν ποιησον συ ημιν κατα παντα οσα αν αρεσκη ενωπιον σου πλην κυριε εξελου ημας εν τη ημερα ταυτη και μετεστησαν τους θεους τους αλλοτριους εκ μεσου αυτων και ελατρευσαν τω κυριω και ουκ ευηρεστησεν εν τω λαω και ωλιγοψυχησεν εν τω κοπω ισραηλ και ανεβησαν οι υιοι αμμων και παρενεβαλον εν γαλααδ και εξηλθον οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον εν τη μασσηφα και ειπον οι αρχοντες του λαου γαλααδ ανηρ προς τον πλησιον αυτου τις ανηρ ος αρζεται πολεμησαι εν τοις υιοις αμμων και εσται εις κεφαλην πασιν τοις κατοικουσιν γαλααδ και ιεφθαε ο γαλααδιτης δυνατος εν ισχυι και αυτος ην υιος γυναικος πορνης και ετεκεν τω γαλααδ τον ιεφθαε και ετεκεν η γυνη γαλααδ αυτω υιους και ηδρυνθησαν οι υιοι της γυναικος και εξεβαλον τον ιεφθαε και ειπον αυτω ου κληρονομησεις εν τω οικω του πατρος ημων οτι γυναικος υιος εταιρας ει συ και απεδρα ιεφθαε εκ προσωπου των αδελφων αυτου και κατωχησεν εν γη τωβ και συνελεγοντο προς τον ιεφθαε ανδρες λιτοι και συνεξεπορευοντο μετ αυτου και εγενετο μεθ ημερας και επολεμησαν οι υιοι αμμων μετα ισραηλ και εγεννηθη ηνικα επολεμουν οι υιοι αμμων μετα ισραηλ και επορευθησαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ παραλαβειν τον ιεφθαε εν γη τωβ και ειπαν προς ιεφθαε δευρο και εση ημιν εις ηγουμενον και πολεμησωμεν εν τοις υιοις αμμων και ειπεν ιεφθαε τοις πρεσβυτεροις γαλααδ ουχ υμεις εμισησατε με και εξεβαλετε με εκ του οικου του πατρος μου και εξαπεστειλατε με αφ υμων και τι οτι ηλθατε προς με ηνικα εθλιβητε και ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε ουχ ουτως νυν ηλθομεν προς σε και συμπορευση ημιν και πολεμησομεν εν τοις υιοις αμμων και εση ημιν εις κεφαλην πασιν τοις κατοικουσιν γαλααδ και ειπεν ιεφθαε προς τους πρεσβυτερους γαλααδ ει επιστρεφετε με υμεις πολεμησαι εν τοις υιοις αμμων και παραδω κυριος αυτους ενωπιον εμου εγω υμιν εσομαι εις κεφαλην και ειπαν οι πρεσβυτεροι γαλααδ προς ιεφθαε κυριος εσται ο ακουων ανα μεσον ημων ει μη κατα το ρημα σου ουτως ποιησομεν και επορευθη ιεφθαε μετα των πρεσβυτερων γαλααδ και κατεστησαν αυτον επ αυτων εις κεφαλην εις ηγουμενον και ελαλησεν ιεφθαε παντας τους λογους αυτου ενωπιον κυριου εν μασσηφα και απεστειλεν ιεφθαε αγγελους προς βασιλεα υιων αμμων λεγων τι εμοι και σοι οτι

ηκεις προς με συ πολεμησαι με εν τη γη μου και ειπεν βασιλευς υιων
αμμων προς τους αγγελους ιεφθαε διοτι ελαβεν ισραηλ την γην μου
εν τη αναβασει αυτου εξ αιγυπτου απο αρνων εως ιαβοκ και εως του
ιορδανου και νυν επιστρεψον αυτας μετ ειρηνης και απεστρεψαν οι
αγγελοι προς ιεφθαε και απεστειλεν ιεφθαε αγγελους προς τον βασι-
λεα υιων αμμων λεγων ταδε λεγει ιεφθαε ουκ ελαβεν ισραηλ την γην
μωαβ και την γην υιων αμμων εν τη αναβασει αυτων εξ αιγυπτου αλλ
επορευθη ισραηλ εν τη ερημω εως θαλασσης ερυθρας και ηλθεν εως
καδης και εξαπεστειλεν ισραηλ αγγελους προς βασιλεα εδωμ λεγων
παρελευσομαι δια της γης σου και ουκ ηκουσεν βασιλευς εδωμ και γε
προς βασιλεα μωαβ απεστειλεν και ουκ ηθελησεν και εκαθισεν ισραηλ
εν καδης και διηλθεν εν τη ερημω και εκυκλωσεν την γην εδωμ και
την γην μωαβ και παρεγενετο κατ ανατολας ηλιου της γης μωαβ και
παρενεβαλον εν τω περαν αρνων και ουκ εισηλθον εις το οριον μωαβ
οτι αρνων ην οριον μωαβ και απεστειλεν ισραηλ αγγελους προς σμων
βασιλεα εσεβων τον αμορραιον και ειπεν αυτω ισραηλ παρελευσομαι
δια της γης σου εως του τοπου μου και ουκ ηθελησεν σμων διελθειν
τον ισραηλ δια των οριων αυτου και συνηγαγεν σμων παντα τον λαον
αυτου και παρενεβαλεν εις ιασσα και επολεμησεν μετα ισραηλ και πα-
ρεδωκεν κυριος ο θεος ισραηλ τον σμων και παντα τον λαον αυτου εν
χειρι ισραηλ και επαταξεν αυτους και εκληρονομησεν ισραηλ πασαν
την γην του αμορραιου του κατοικουντος εν τη γη και εκληρονομη-
σεν παν το οριον του αμορραιου απο αρνων και εως του ιαβοκ και απο
της ερημου και εως του ιορδανου και νυν κυριος ο θεος ισραηλ εξηρεν
τον αμορραιον εκ προσωπου του λαου αυτου ισραηλ και συ κληρο-
νομησεις αυτον επι σου ουχι οσα κατεκληρονομησεν σοι χαμως ο
θεος σου αυτα κληρονομησεις και παντα οσα κατεκληρονομησεν κυ-
ριος ο θεος ημων απο προσωπου ημων αυτα κληρονομησομεν και νυν
μη χρεισων ει συ του βαλακ υιου σεπφωρ βασιλεως μωαβ μη μαχη
εμαχεσατο μετα ισραηλ η πολεμων επολεμησεν αυτοις εν τω οικω ισ-
ραηλ εν εσεβων και εν ταις θυγατρασιν αυτης και εν ιαζηρ και εν ταις
θυγατρασιν αυτης και εν πασαις ταις πολεσιν ταις παρα τον ιορδανην
τριαχοσια ετη τι οτι ουκ ερρυσαντο αυτοις εν τω καιρω εκεινω και
εγω ουχ ημαρτον σοι και συ ποιεις μετ εμου πονηριαν του πολεμησαι
εν εμοι κριναι κυριος ο κρινων σημερον ανα μεσον υιων ισραηλ και
ανα μεσον υιων αμμων και ουκ εισηκουσεν βασιλευς υιων αμμων και
ουκ εισηκουσεν των λογων ιεφθαε ων απεστειλεν προς αυτον και
εγεννηθη επι ιεφθαε πνευμα κυριου και διεβη την γην γαλααδ και τον
μανασση και διεβη την σκοπιαν γαλααδ και απο σκοπιας γαλααδ εις
το περαν υιων αμμων και ηυξατο ιεφθαε ευχην τω κυριω και ειπεν
εαν παραδωσει παραδως μοι τους υιους αμμων εν χειρι μου και εσται
ος αν εξελθη εκ των θυρων του οικου μου εις απαντησιν μου εν τω
επιστρεψαι με εν ειρηνη απο των υιων αμμων και εσται τω κυριω και
ανοισω αυτον ολοκαυτωμα και διεβη ιεφθαε προς τους υιους αμμων
του πολεμησαι προς αυτους και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι
αυτου και επαταξεν αυτους απο αροηρ και εως του ελθειν εις σεμωιθ
εικοσι πολεις εως αβελ αμπελωνων πληγην μεγαλην σφοδρα και ενε-
τραπησαν οι υιοι αμμων απο προσωπου υιων ισραηλ και ηλθεν ιεφθαε
εις μασσηφα εις τον οικον αυτου και ιδου η θυγατηρ αυτου εξεπορευε-
το εις απαντησιν αυτου εν τυμπανοις και χοροις και αυτη μονογενης

αυτω αγαπητη και ουκ εστιν αυτω πλην αυτης υιος η θυγατηρ και
εγεννηθη ηνικα ειδεν αυτην και διερρηξεν τα ματια αυτου και ειπεν
οιμοι θυγατερ μου εμπεποδοστατηκας με εις σκωλον εγενου εν ο-
φθαλμοις μου εγω δε ηνοιξα το στομα μου περι σου προς κυριον και
ου δυνησομαι αποστρεψαι και ειπεν προς αυτον πατερ μου ει εν εμοι
ηνοιξας το στομα σου προς κυριον ποιει μοι ον τροπον εξηλθεν εκ
του στοματος σου ανθ' ων εποιησεν σοι κυριος εκδικησεις εκ των
εχθρων σου εκ των υιων αμμων και ειπεν προς τον πατερα αυτης και
ποιησον μοι το ρημα τουτο εασον με δυο μηνας και πορευσομαι και
καταβησομαι επι τα ορη και κλαυσομαι επι τα παρθενια μου και εγω
και αι συνεταιριδες μου και ειπεν πορευου και εξαπεστειλεν αυτην
δυο μηνας και επορευθη αυτη και αι συνεταιριδες αυτης και εκλαυ-
σεν επι τα παρθενια αυτης επι τα ορη και εγενετο μετα τελος δυο
μηνων και ανεκαμψεν προς τον πατερα αυτης και επετελεσεν ιεψθαι
την ευχην αυτου ην ηυξατο και αυτη ουκ εγνω ανδρα και εγεννηθη εις
προσταγμα εν ισραηλ εξ ημερων εις ημερας συνεπορευοντο αι θυγα-
τερες ισραηλ θρηνην την θυγατερα ιεψθαι του γαλααδितου τεσσαρας
ημερας εν τω ενιαυτω και συνηχθησαν οι υιοι εφραιμ και ηλθον εις
σεφινα και ειπον προς ιεψθαι τι οτι επορευθης πολεμειν εν τοις υιοις
αμμων και ημας ου κεκληκας πορευθηναι μετα σου τον οικον σου
εμπρησομεν εν πυρι και ειπεν προς αυτους ιεψθαι ανηρ αντιδικων η-
μην εγω και ο λαος μου και οι υιοι αμμων εταπεινουν με σφοδρα και
εβοησα προς υμας και ουκ εσωσατε με εκ χειρος αυτων και ειδον
οτι ουκ ην ο σωζων και εθεμην την ψυχην μου εν τη χειρι μου και
διεβην προς τους υιους αμμων και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι
μου και ινα τι ανεβητε προς με τη ημερα ταυτη του πολεμειν εν εμοι
και συνηθροισεν ιεψθαι παντας τους ανδρας γαλααδ και επολεμει τον
εφραιμ και επαταξαν ανδρες γαλααδ τον εφραιμ οτι ειπαν οι διασσεω-
σμενοι του εφραιμ υμεις γαλααδ εν μεσω εφραιμ και εν μεσω μανασση
και προκατελαβοντο ανδρες γαλααδ τας διαβασεις του ιορδανου του
εφραιμ και εγεννηθη οτι ειπαν οι διασσεωσμενοι του εφραιμ διαβωμεν
και ειπαν αυτοις οι ανδρες γαλααδ μη υμεις εκ του εφραιμ και ειπαν
ουκ εσμεν και ειπαν αυτοις ειπατε δη συνθημα και ου κατηνυθυναν
του λαλθαι ουτως και επελαβοντο αυτων και εσφαζαν αυτους επι
τας διαβασεις του ιορδανου και επεσαν εξ εφραιμ εν τω καιρω εκεινω
δυο τεσσαραχοντα χιλιαδες και εκρινεν ιεψθαι τον ισραηλ εξ ετη και
απεθανεν ιεψθαι ο γαλααδितिς και εταφη εν τη πολει αυτου γαλααδ
και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ εσεβων εκ βαιθλεεμ και εγενοντο
αυτω τριαχοντα υιοι και τριαχοντα θυγατερες εξαπεσταλμεναι εξω
και τριαχοντα γυναικας εισηγαγεν τοις υιοις αυτου εξωθεν και εκρι-
νεν τον ισραηλ επτα ετη και απεθανεν εσεβων και εταφη εν βηθλεεμ
και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ αιλων ο ζαβουλωνιτης και εκρινεν
τον ισραηλ δεκα ετη και απεθανεν αιλων ο ζαβουλωνιτης εν αιλιμ και
εθαψαν αυτον εν γη ζαβουλων και εκρινεν μετ αυτον τον ισραηλ λα-
βδων υιος σελλημ ο φρααθωνιτης και εγενοντο αυτω τεσσαραχοντα
υιοι και τριαχοντα υιοι των υιων αυτου επιβεβηκοτες επι εβδομηκοντα
πωλους και εκρινεν τον ισραηλ οκτω ετη και απεθανεν λαβδων υιος
σελλημ ο φρααθωνιτης και εταφη εν φρααθων εν γη εφραιμ εν ορει
λαναχ και προσεθεντο οι υιοι ισραηλ ποιησαι το πονηρον εναντιον κυ-
ριου και παρεδωκεν αυτους κυριος εν χειρι αλλοφυλων τεσσαραχοντα

ετη και εγενετο ανηρ εκ σαραα εκ της φυλης του δαν και ονομα αυτω
μανωε και η γυνη αυτου στειρα και ουκ ετικτεν και ωφθη αγγελος
κυριου προς την γυναικα και ειπεν προς αυτην ιδου δη συ στειρα και
ου τετοκας και εν γαστρι εξεις και τεξη υιον και νυν φυλαξαι και μη
πιης οινον και σικερα και μη φαγης παν ακαθαρτον οτι ιδου συ εν γασ-
στρι εξεις και τεξη υιον και ουκ αναβησεται σιδηρος επι την κεφαλην
αυτου οτι ηγιασμενον ναζιραιον εσται τω θεω το παιδαριον εκ της
γαστρος και αυτος αρξεται σωζειν τον ισραηλ εκ χειρος αλλοφυλων
και ηλθεν η γυνη και ειπεν τω ανδρι αυτης λεγουσα οτι ανθρωπος
του θεου ηλθεν προς με και η ορασις αυτου ως ορασις αγγελου του
θεου επιφανης σφοδρα και ηρωτων ποιθεν εστιν και το ονομα αυτου
ουκ απηγγειλεν μοι και ειπεν μοι ιδου συ εν γαστρι εξεις και τεξη
υιον και νυν μη πιης οινον και σικερα και μη φαγης πασαν ακαθαρσιαν
οτι ναζιραιον θεου εσται το παιδαριον απο της γαστρος εως ημερας
θανατου αυτου και εδετηθη μανωε του κυριου και ειπεν εν εμοι κυριε
ανθρωπος του θεου ον απεστειλας προς ημας ελθετω δη προς ημας
και φωτισατω ημας τι ποιησωμεν τω παιδαριω τω τικτομενω και ε-
πηκουσεν ο θεος της φωνης μανωε και παρεγενετο ο αγγελος του
θεου ετι προς την γυναικα αυτης καθημενης εν τω αγρω και μανωε
ο ανηρ αυτης ουκ ην μετ αυτης και εταχυνεν η γυνη και εξεδραμεν
και απηγγειλεν τω ανδρι αυτης και ειπεν προς αυτον ιδου ωπται μοι
ο ανηρ ο ελθων προς με τη ημερα εκεινη και ανεστη μανωε και ε-
πορευθη οπισω της γυναικος αυτου προς τον ανδρα και ειπεν αυτω
ει συ ει ο ανηρ ο λαλησας προς την γυναικα και ειπεν ο αγγελος
εγω και ειπεν μανωε νυν δη ελθοντος του ρηματος σου τι εσται το
κριμα του παιδαριου και τα εργα αυτου και ειπεν ο αγγελος κυριου
προς μανωε απο παντων ων ειπα προς την γυναικα φυλαξασθω απο
παντων οσα εκπορευεται εξ αμπελου ου φαγεται και οινον και σικερα
μη πιετω και παν ακαθαρτον μη φαγετω παντα οσα ενετειλαμην αυ-
τη φυλαξασθω και ειπεν μανωε προς τον αγγελον κυριου βιασωμεθα
δη σε και ποιησομεν ενωπιον σου εριφον αιγων και ειπεν ο αγγελος
κυριου προς μανωε εαν βιαση με ου φαγομαι των αρτων σου και εαν
ποιησης ολοκαυτωμα κυριω ανοισεις αυτο οτι ουκ εγνω μανωε οτι
αγγελος κυριου εστιν και ειπεν μανωε προς τον αγγελον κυριου τι
ονομα σοι ινα οταν ελθη το ρημα σου δοξασωμεν σε και ειπεν αυτω
ο αγγελος κυριου ινα τι τουτο ερωτας το ονομα μου και αυτο εστιν
θαυμαστον και ελαβεν μανωε τον εριφον των αιγων και την θυσιαν
και ανηνεγκεν επι την πετραν τω κυριω τω θαυμαστα ποιουντι κυριω
και μανωε και η γυνη αυτου εθεωρουν και εγενετο εν τω αναβηναι
την φλογα επανωθεν του θυσιαστηριου εις τον ουρανον και ανεβη ο
αγγελος κυριου εν τη φλογι και μανωε και η γυνη αυτου εθεωρουν
και επεσον επι προσωπον αυτων επι την γην και ου προσεθηκεν ετι
ο αγγελος κυριου οφθηναι προς μανωε και προς την γυναικα αυτου
τοτε εγνω μανωε οτι αγγελος κυριου εστιν και ειπεν μανωε προς
την γυναικα αυτου θανατω αποθανουμεθα οτι θεον εωρακαμεν και
ειπεν αυτω η γυνη αυτου ει εβουλετο κυριος θανατωσαι ημας ουκ
αν εδεξατο εκ των χειρων ημων ολοκαυτωμα και θυσιαν και ουκ αν
εφωτισεν ημας παντα ταυτα και ουκ αν ακουστα εποησεν ημιν ταυτα
και ετεκεν η γυνη υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαμψων και
ηυλογησεν αυτον κυριος και ηυξηθη το παιδαριον και ηρξατο πνευμα

κυριου συμπορευεσθαι αυτω εν παρεμβολη δαν ανα μεσον σαραα και ανα μεσον εσθαολ και κατεβη σαμψων εις θαμναθα και ειδεν γυναικα εν θαμναθα εκ των θυγατερων των αλλοφυλων και ηρσεν ενωπιον αυτου και ανεβη και απηγγειλεν τω πατρι αυτου και τη μητρι αυτου και ειπεν γυναικα εωρακα εν θαμναθα απο των θυγατερων των αλλοφυλων και νυν λαβετε μοι αυτην εις γυναικα και ειπεν αυτω ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου μη ουκ εστιν απο των θυγατερων των αδελφων σου και εν παντι τω λαω μου γυνη οτι συ πορευη λαβειν γυναικα εκ των αλλοφυλων των απεριτμητων και ειπεν σαμψων προς τον πατερα αυτου ταυτην λαβε μοι οτι ηρσεν εν οφθαλμοις μου και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου ουκ εγνωσαν οτι παρα κυριου εστιν οτι ανταποδομα αυτοσ εκζητει εκ των αλλοφυλων και εν τω καιρω εκεινω αλλοφυλοι εκυριευον των υιων ισραηλ και κατεβη σαμψων και ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου εις θαμναθα και εξεκλινεν εις αμπελωνα θαμναθα και ιδου σκυμνος λεοντων ωρυομενος εις απαντησιν αυτου και καταθυθυνεν επ αυτον πνευμα κυριου και διεσπασεν αυτον ωσει διασπασαι εριφον αιγων και ουδεν ην εν τη χειρι αυτου και ουκ απηγγειλεν τω πατρι αυτου ουδε τη μητρι α εποιησεν και κατεβησαν και ελαλησαν τη γυναικι και ηρσεν ενωπιον σαμψων και επεστρεψεν μεθ ημερας λαβειν αυτην και εξεκλινεν ιδειν το πτωμα του λεοντος και ιδου συστροφη μελισσων εν τω στοματι του λεοντος και μελην και εξειλεν αυτο εις το στομα αυτου και επορευθη πορευομενος και εσθων και επορευθη προς τον πατερα αυτου και προς την μητερα αυτου και εδωκεν αυτοις και εφαγον και ουκ απηγγειλεν αυτοις οτι εκ της εξεως του λεοντος εξειλεν το μελι και κατεβη ο πατηρ αυτου προς την γυναικα και εποιησεν εκει σαμψων ποτον ημερας επτα οτι ουτως εποιουν οι νεανισκοι και εγενετο εν τω φοβεισθαι αυτοις αυτον προσκατεστησαν αυτω εταιρους τριακοντα και ησαν μετ αυτου και ειπεν αυτοις σαμψων προβαλω υμιν προβλημα και εαν απαγγειλητε μοι το προβλημα εν ταις επτα ημεραις του ποτου δωσω υμιν τριακοντα σινδονας και τριακοντα στολας και εαν μη δυνασθητε απαγγειλαι μοι και δωσετε υμεις εμοι τριακοντα σινδονας και τριακοντα στολας ιματιων και ειπαν αυτω προβαλου το προβλημα σου και ακουσομεθα αυτου και ειπεν αυτοις εκ του εσθοντος εξηλθεν βρωσις και εξ ισχυρου εξηλθεν γλυκυ και ουκ ηδυνασθησαν απαγγειλαι το προβλημα επι τρεις ημερας και εγενετο εν τη ημερα τη τεταρτη και ειπαν τη γυναικι σαμψων απατησον δη τον ανδρα σου και απαγγειλατω σοι το προβλημα μηποτε εμπυρισωμεν σε και τον οικον του πατρος σου εν πυρι η πτωχευσαι εκαλεσατε ημας και εκλαυσεν η γυνη σαμψων επ αυτον και ειπεν αυτω μεμισηκας με και ουκ ηγαπηκας με οτι το προβλημα ο προεβαλου τοις υιοις του λαου μου καμοι ουκ απηγγειλας αυτο και ειπεν αυτη σαμψων ιδου τω πατρι μου και τη μητρι μου ουκ απηγγειλα αυτο και σοι απαγγελω και εκλαυσεν επ αυτον επι τας επτα ημερας εν αις ην εν αυταις ο ποτος και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και απηγγειλεν αυτη οτι παρηνωχλησεν αυτον και αυτη απηγγειλεν τοις υιοις του λαου αυτης και ειπαν αυτω οι ανδρες της πολεως εν τη ημερα τη εβδομη πριν δυναι τον ηλιον τι γλυκυτερον μελιτος και τι ισχυροτερον λεοντος και ειπεν αυτοις σαμψων ει μη κατεδαμασατε μου την δαμαλιν ουκ αν ευρετε το προβλημα μου και κατευθυνεν επ αυτον πνευμα κυριου και κατεβη εις ασκαλωνα και επαισεν εκειθεν

τριακοντα ανδρας και ελαβεν τας στολας αυτων και εδωκεν τοις απαγωγειλασιν το προβλημα και εθυμωθη οργη σαμψων και ανεβη εις τον οικον του πατρος αυτου και συνωκησεν η γυνη σαμψων τω νυμφαγωγω αυτου ος ην εταiros αυτου και εγενετο μεθ ημερας εν ημεραις θερismου πυρων και επεσκεψατο σαμψων την γυναικα αυτου φερων εριφον αιγων και ειπεν εισελευσομαι προς την γυναικα μου εις τον κοιτωνα και ουκ αφηκεν αυτον ο πατηρ αυτης εισελθειν προς αυτην και ειπεν ο πατηρ αυτης ειπας ειπα οτι μισων εμισησας αυτην και εδωκα αυτην τω συνεταιρω σου ουκ ιδου η αδελφη αυτης η νεωτερα κρεισσων αυτης εστιν εστω δη σοι αντι αυτης και ειπεν αυτω σαμψων αθως ειμι το απαξ απο των αλλοφυλων οτι εγω ποιω μεθ υμων κακα και επορευθη σαμψων και συνελαβεν τριακοσιας αλωπεκας και ελαβεν λαμπαδας και συνεδησεν κερκον προς κερκον και εθηκεν λαμπαδα μιαν ανα μεσον των δυο κερκων εν τω μεσω και εξηψεν πυρ εν ταις λαμπασιν και εξαπεστειλεν εις τα δραγματα των αλλοφυλων και ενεπυρισεν τους σταχυας και τα προτεθερισμενα απο στοιβης και εως εστωτος και εως αμπελωνος και ελαιας και ειπαν οι αλλοφυλοι τις εποιησεν ταυτα και ειπαν σαμψων ο γαμβρος του θαμναθαιου οτι ελαβεν την γυναικα αυτου και εδωκεν αυτην τω συνεταιρω αυτου και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και ενεπυρισαν την οικιαν του πατρος αυτης και αυτην και τον πατερα αυτης εν πυρι και ειπεν αυτοις σαμψων εαν ποιησητε ουτως ουκ ευδοκησω αλλα την εκδικησιν μου εξ ενος και εκαστου υμων ποιησομαι και επαταξεν αυτοις επι μηρον πληγην μεγαλην και κατεβη και κατωκει παρα τω χειμαρρω εν τω σπηλαιω ηταμ και ανεβησαν οι αλλοφυλοι και παρενεβαλοσαν επι τον ιουδαν και εξερριφησαν εν λεχι και ειπαν αυτοις πας ανηρ ιουδα ινα τι ανεβητε εφ ημας και ειπαν οι αλλοφυλοι δησαι τον σαμψων και ποιησαι αυτω ον τροπον εποιησεν ημιν και κατεβησαν τρεις χιλιαδες ανδρων εξ ιουδα επι την οπην της πετρας ηταμ και ειπαν προς σαμψων ουκ οιδας οτι αρχουσιν ημων οι αλλοφυλοι και ινα τι ταυτα εποιησας ημιν και ειπεν αυτοις σαμψων καθως εποιησαν ημιν ουτως εποιησα αυτοις και ειπαν αυτω του δησαι σε κατεβημεν και παραδουναι σε εις χειρας αλλοφυλων και ειπεν αυτοις σαμψων ομοσατε μοι μη αποκτειναι με υμεις και παραδοτε με αυτοις μηποτε απαντησητε υμεις εν εμοι και ωμοσαν αυτω λεγοντες ουχι αλλα δεσμω δησομεν σε και παραδωσομεν σε εις χειρας αυτων θανατω δε ου θανατωσομεν σε και εδησαν αυτον δυο καλωδιοις καινοις και ανηγαγον αυτον εκ της πετρας και αυτος ηλθεν εως σιαγονος και οι αλλοφυλοι ηλαλαξαν εις απαντησιν αυτου και εδραμον εις συναντησιν αυτου και κατηνυθυνεν επ αυτον πνευμα κυριου και εγενοντο τα καλωδια τα εν τοις βραχιοσιν αυτου ωσει στιππυον ηνικα αν οσφρανθη πυρος και διελυθησαν οι δεσμοι απο των βραχιονων αυτου και ευρεν σιαγονα ονου ερριμμενην εν τη οδω και εξετεινεν την χειρα αυτου και ελαβεν αυτην και επαταξεν εν αυτη χιλιους ανδρας και ειπεν σαμψων εν σιαγονι ονου εξαλειφω εξηλειψα αυτοις οτι εν σιαγονι ονου επαταξα χιλιους ανδρας και εγενετο ηνικα συνετελεσεν λαλων και ερριψεν την σιαγονα απο της χειρος αυτου και εκαλεσεν τον τοπον εκεινον αναηρεσις σιαγονος και εδιψησεν σφοδρα και εβοησεν προς κυριον και ειπεν συ εδωκας εν χειρι του δουλου σου την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην και νυν αποθανουμαι εν διψει και εμπεσομαι εν χειρι των απεριτμητων και

ηνοιξεν ο θεος το τραυμα της σιαγονος και εξηλθεν εξ αυτου υδατα και επιεν και επεστρεψεν το πνευμα αυτου εν αυτω και ανεψυξεν δια τουτο εκληθη το ονομα αυτης πηγη επικλητος σιαγονος εως της ημερας ταυτης και εκρινεν τον ισραηλ εν ημεραις αλλοφυλων ετη εικοσι και επορευθη σαμφων εκειθεν εις γαζαν και ειδεν εκει γυναικα πορνην και εισηλθεν προς αυτην και απηγγελη τοις γαζαιοις λεγοντες ηκει σαμφων ενταυθα και εκυκλωσαν και ενηδρευσαν αυτον ολην την νυκτα επι της πυλης της πολεως και εκωφευσαν ολην την νυκτα λεγοντες εως φωτος πρωι μεινωμεν και αποκτεινωμεν αυτον και εκοιμηθη σαμφων εως του μεσονυκτιου και ανεστη περι το μεσονυκτιον και επελαβετο των θυρων της πυλης της πολεως και των δυο σταθμων και ανεβαστασεν αυτας συν τω μοχλω και επεθηκεν επι τω ωμω αυτου και ανηνεγκεν αυτα επι την κορυphen του ορους ο εστιν επι προσωπον χειβρων και εθηκεν αυτα εκει και εγενετο μετα ταυτα και ηγαπησεν γυναικα επι του χειμαρρου σωρηχ και ονομα αυτη δαλιλα και ανεβησαν προς αυτην οι σατραπαι των αλλοφυλων και ειπαν αυτη απατησον αυτον και ιδε εν τινι η ισχυς αυτου εστιν η μεγαλη και εν τινι δυνατομεθα προς αυτον και δησομεν αυτον ωστε ταπεινωσαι αυτον και ημεις δωσομεν σοι ανηρ χιλιους και εκατον αργυριου και ειπεν δαλιλα προς σαμφων αναγγειλον μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη και εν τινι δεθηση του ταπεινωθηναι σε και ειπεν προς αυτην σαμφων εαν δησωσιν με εν επτα νευραις υγραις μη ηρημωμεναις και ασθενησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων και ανηνεγκαν αυτη οι σατραπαι των αλλοφυλων επτα νευρας υγρας μη ηρημωμενας και εδησεν αυτον εν αυταις και το ενεδρον αυτου εκαθητο εν τω ταμειω και ειπεν προς αυτον αλλοφυλοι επι σε σαμφων και διερρηξεν τας νευρας ον τροπον διασπαται κλωσμα του αποτιναγματος εν τω οσφρανθηναι πυρος και ουκ εγνωσθη η ισχυς αυτου και ειπεν δαλιλα προς σαμφων ιδου παρελογισω με και ελαλησας προς με ψευδη νυν συν αναγγειλον δη μοι εν τινι δεθηση και ειπεν προς αυτην εαν δεσμω δησωσιν με εν επτα καλωδιοις καινοις εν οις ουκ εγεννηθη εργον και ασθενησω και εσομαι ως εις των ανθρωπων και ελαβεν αυτω δαλιλα καλωδια καινα και εδησεν αυτον εν αυτοις και ειπεν προς αυτον οι αλλοφυλοι επι σε σαμφων και το ενεδρον εκαθητο εν τω ταμειω και διεσπασεν αυτα απο των βραχιονων αυτου ως ραμμα και ειπεν δαλιλα προς σαμφων εως νυν παρελογισω με και ελαλησας προς με ψευδη αναγγειλον δη μοι εν τινι δεθηση και ειπεν προς αυτην εαν υφανης τας επτα σειρας της κεφαλης μου μετα του διασματος και εγκρουσης εν τω πασσαλω εις τον τοιχον και εσομαι ασθενης ως εις των ανθρωπων και εκοιμισεν αυτον δαλιλα και εδιασατο τους επτα βοστρυχους της κεφαλης αυτου μετα της εκτασεως και κατεκρουσεν εν τοις πασσαλοις εις τον τοιχον και ειπεν προς αυτον οι αλλοφυλοι επι σε σαμφων και εξηγεθη εκ του υπνου αυτου και εξεσπασεν τους πασσαλους συν τω υφασματι εκ του τοιχου και το διασμα και ουκ εγνωσθη η ισχυς αυτου και ειπεν προς αυτον δαλιλα πως ερεις ηγαπηκα σε και η καρδια σου ουκ εστιν μετ εμου τουτο τριτον παρελογισω με και ουκ απηγγειλας μοι εν τινι η ισχυς σου η μεγαλη και εγενετο οτε κατειργασατο αυτον τοις λογοις αυτης ολην την νυκτα και παρηνωχλησεν αυτον και ωλιγοψυχησεν εως εις θανατον και απηγγειλεν αυτη παντα τα απο καρδιας αυτου και ειπεν αυτη ξυρον ουκ αναβησεται επι την

κεφαλὴν μου ὅτι νάξιραιος ἔθους ἐγὼ εἰμι ἐκ κοιλίας μητρὸς μου καὶ ἐὰν ζυρῶμαι ἀποστήσεται ἀπ' ἐμοῦ ἡ ἰσχύς μου καὶ ἀσθενήσω καὶ ἐσομαι κατὰ πάντας τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἶδεν δαλίλα ὅτι ἀνηγγείλεν αὐτὴ πάντα τὰ ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ καὶ ἀπεστείλεν καὶ ἐκάλεσεν πάντας τοὺς σατραπᾶς τῶν ἀλλοφυλῶν λέγουσα ἀναβῆτε τὸ ἀπαξ ὅτι ἀνηγγείλεν μοι πᾶσαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ ἀνεβήσαν πρὸς αὐτὴν πᾶσαι αἱ σατραπῖαι τῶν ἀλλοφυλῶν καὶ ἠνεγκαν τὸ ἀργυρίον ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ἐκοίμισεν αὐτὸν ἀνα μέσον τῶν γονάτων αὐτῆς καὶ ἐκάλεσεν τὸν κούρεα καὶ ἐζύρησεν τοὺς ἐπτά βοστρυχοὺς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἤρξατο ταπεινοῦσθαι καὶ ἀπεστή ἡ ἰσχύς αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ δαλίλα οἱ ἀλλοφυλοὶ ἐπὶ σὲ σάμψων καὶ ἐξηγερέθῃ ἐκ τοῦ ὑπνίου αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἐξέλυσσομαι καὶ ποιήσω καθὼς αἶψα καὶ ἀποτιναξομαι καὶ αὐτὸς οὐκ ἔγνω ὅτι κύριος ἀπεστή ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἐπελάβοντο αὐτοῦ οἱ ἀλλοφυλοὶ καὶ ἐξωρύξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ κατήγαγον αὐτὸν εἰς γάζαν καὶ ἔδησαν αὐτὸν ἐν πεδαῖς χαλκαῖς καὶ ἦν ἀληθὴς ἐν οἰκῷ τῆς φυλακῆς καὶ ἤρξατο ἡ θύρῃς τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀνατεῖλαι ἡνῖκα ἐζυρήθῃ καὶ οἱ σατραπαὶ τῶν ἀλλοφυλῶν συνήχθησαν τοῦ θύσαι θύσιαν μεγάλῃν δαγῶν τῷ θεῷ αὐτῶν καὶ τοῦ ευφρανθῆναι καὶ εἶπαν παρεδῶκεν ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν χεὶρὶ ἡμῶν σάμψων τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν καὶ εἶδεν αὐτὸν ὁ λαὸς καὶ ἠνέσαν τοὺς θεοὺς αὐτῶν καὶ εἶπαν παρεδῶκεν ὁ θεὸς ἡμῶν τὸν ἐχθρὸν ἡμῶν ἐν χεὶρὶ ἡμῶν καὶ τὸν ἐξερημουντὰ τὴν γῆν ἡμῶν ὅστις ἐπληθύνεν τοὺς τραυματίας ἡμῶν καὶ ἐγένετο ὅτε ἠγαθυνθῇ ἡ καρδία αὐτῶν καὶ εἶπαν καλέσατε τὸν σάμψων ἐξ οἴκου φυλακῆς καὶ παίξατω ἐνώπιον ἡμῶν καὶ ἐκάλεσαν τὸν σάμψων ἐξ οἴκου τῆς φυλακῆς καὶ ἐνεπαίζον αὐτῷ καὶ ἐστήσαν αὐτὸν ἀνα μέσον τῶν δύο στύλων καὶ εἶπεν σάμψων πρὸς τὸ παιδάριον τὸν χειραγωγούντα αὐτὸν ἐπαναπαύσον με ἤδη καὶ ποιήσον ψηλαφήσαι με ἐπὶ τοὺς στύλους ἐφ' ὧν ὁ οἶκος ἐπεστηρικταὶ ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπιστήρισσομαι ἐπ' αὐτοὺς ὁ δὲ παῖς ἐποίησεν οὕτως ὁ δὲ οἶκος ἦν πλήρης ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ ἔκει πάντες οἱ σατραπαὶ τῶν ἀλλοφυλῶν καὶ ἐπὶ τοῦ δωματός ὥσει τρισχίλιοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐμβλέποντες ἐμπαίζομενον τὸν σάμψων καὶ ἐβοήθουν σάμψων πρὸς κύριον καὶ εἶπεν κυριε κυριε μνησθήτι μου καὶ ἐνίσχυσον με ἤδη πλὴν ἐτι τὸ ἀπαξ τοῦτο καὶ ἐκδίκησάς με ἐκδίκησιν μίαν ἀντὶ τῶν δύο ὀφθαλμῶν μου ἐκ τῶν ἀλλοφυλῶν καὶ περιελάβεν σάμψων τοὺς δύο στύλους τοὺς μεσοὺς ἐφ' ὧν ὁ οἶκος ἐπεστηρικτὸς ἐπ' αὐτῶν καὶ ἐπεστηρίσατο ἐπ' αὐτοῖς ἓνα ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ καὶ ἓνα ἐν τῇ ἀριστερᾷ αὐτοῦ καὶ εἶπεν σάμψων ἀποθάνετω ἡ ψυχὴ μου μετὰ τῶν ἀλλοφυλῶν καὶ ἐκλινεν ἐν ἰσχύϊ καὶ ἐπέσεν ὁ οἶκος ἐπὶ τοὺς σατραπᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν τὸν ἐν αὐτῷ καὶ ἐγένοντο οἱ τεθνηκοτεῖς οὓς ἐθάνατωσεν σάμψων ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ πλείους ὑπερὸς ἐθάνατωσεν ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ καὶ κατεβήσαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ πᾶς ὁ οἶκος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐλάβον αὐτὸν καὶ ἀνεβήσαν καὶ ἐθαψάν αὐτὸν ἀνα μέσον σάρκα καὶ ἀνα μέσον ἐσθαοὺς ἐν τῷ τάφῳ μανῶε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐκρίνεν τὸν Ἰσραὴλ εἰκοσὶ ἔτη καὶ ἐγένετο ἀνὴρ ἐξ ὁρῶν ἐφραΐμ καὶ ὄνομα αὐτῷ μίχα καὶ εἶπεν τῇ μητρὶ αὐτοῦ χίλιους καὶ ἑκατὸν ἀργυρίου τοὺς λημψθέντας σοὶ καὶ ἐξωρκίσας καὶ εἶπας ἐν τοῖς ὥσιν μου ἴδου τὸ ἀργυρίον παρ' ἐμοῖ ἐγὼ ἐλάβον αὐτὸ καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εὐλογημένος ὁ υἱὸς μου τῷ κυρίῳ καὶ ἀπέδωκεν τοὺς χίλιους καὶ ἑκατὸν τοῦ ἀργυρίου τῇ μητρὶ αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ

αυτου αγιασμω ηγιασα το αργυριον τω κυριω εκ της χειρος μου κατα μονας του ποιησαι γλυπτον και χωνευτον και νυν επιστρεψω αυτα σοι και αποδωσω σοι αυτο και απεδωκεν το αργυριον τη μητρι αυτου και ελαβεν η μητηρ αυτου διακοσιους του αργυριου και εδωκεν αυτο τω χωνευτη και εποιησεν αυτο γλυπτον και χωνευτον και εγενετο εν τω οικω μιχα και ο ανηρ μιχα αυτω οικος θεου και εποιησεν εφουδ και θεραφιν και ενεπλησεν την χειρα ενος των υιων αυτου και εγεννηθη αυτω εις ιερεα εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου εποιει και εγενετο παιδαριον εκ βηθλεεμ δημου ιουδα εκ της συγγενειας ιουδα και αυτος λευιτης και αυτος παρωκει εκει και επορευθη ο ανηρ εκ της πολεως ιουδα εκ βηθλεεμ παροικειν ου εαν ευρη και εγεννηθη εις ορος εφραιμ εως οικου μιχα του ποιησαι την οδον αυτου και ειπεν αυτω μιχα ποθεν ερχη και ειπεν προς αυτον λευιτης εγω εμι εκ βηθλεεμ ιουδα και εγω πορευομαι παροικειν ου εαν ευρω και ειπεν αυτω μιχα καθου μετ εμου και γενου μοι εις πατερα και εις ιερεα και εγω δωσω σοι δεκα αργυριου εις ημερας και ζευγος ιματιων και τα προς το ζην σου και επορευθη ο λευιτης και ηρξατο παροικειν παρα τω ανδρι και εγεννηθη αυτω το παιδαριον ως εις των υιων αυτου και ενεπλησεν μιχα την χειρα του λευιτου και εγεννηθη αυτω το παιδαριον εις ιερεα και ην εν τω οικω μιχα και ειπεν μιχα νυν εγνω οτι ηγαθοποιησεν με κυριος οτι εγεννηθη μοι ο λευιτης εις ιερεα εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ και εν ταις ημεραις εκειναις εξητει η φυλη του δαν εαυτη κληρονομια του κατοικειν οτι ουκ επεσεν αυτη εως των ημερων εκεινων εν μεσω φυλων ισραηλ κληρονομια και εξαπεστειλαν οι υιοι δαν εκ των συγγενειων αυτων πεντε ανδρας απο μερους αυτων υιους δυναμεως εκ σαφα και εσθαολ του κατασχεψασθαι την γην και εξιχνιασαι αυτην και ειπαν προς αυτους πορευεσθε και εξεραυνησατε την γην και παρεγενοντο εις ορος εφραιμ εως οικου μιχα και κατε- παυσαν εκει αυτων οντων παρα τω οικω μιχα και αυτοι επεγνωσαν την φωνην του παιδαριου του νεωτερου του λευιτου και εξεκλιναν εκει και ειπαν αυτω τις ηγαγεν σε ωδε και τι ποιεις ενταυθα και τι σοι εστιν ωδε και ειπεν προς αυτους ουτως και ουτως εποιησεν μοι μιχα και εμισθωσατο με και εγεννηθην αυτω εις ιερεα και ειπαν αυτω επερωτησον δη εν τω θεω και γνωσομεθα ει κατευοδοι η οδος ημων ην ημεις πορευομεθα επ αυτην και ειπεν αυτοις ο ιερευς πορευεσθε εις ειρηνην ενωπιον κυριου η οδος υμων καθ ην υμεις πορευεσθε εν αυτη και επορευθησαν οι πεντε ανδρες και παρεγενοντο εις λαισα και ειδον τον λαον τον κατοικουντα εν αυτη καθημενον εν ελπιδι κατα την συγκρισιν των σιδωνιων ησυχάζοντας εν ελπιδι και μη δυναμε- νους λαλησαι ρημα οτι μακραν εισιν απο σιδωνος και λογος ουκ ην αυτοις μετα συριας και παρεγενοντο οι πεντε ανδρες προς τους α- δελφους αυτων εις σαφα και εσθαολ και ελεγον αυτοις οι αδελφοι αυτων τι υμεις κατησθε και ειπαν αναστητε και αναβωμεν επ αυτους οτι εισηλθαμεν και ενεπεριεπατησαμεν εν τη γη εως λαισα και ειδο- μεν τον λαον τον κατοικουντα εν αυτη εν ελπιδι κατα το συγκριμα των σιδωνιων και μακραν απεχοντες εκ σιδωνος και λογος ουκ ην αυτοις μετα συριας αλλα αναστητε και αναβωμεν επ αυτους οτι ευρη- καμεν την γην και ιδου αγαθη σφοδρα και υμεις σιωπατε μη οκνησητε του πορευθηναι του ελθειν και κατακληρονομησαι την γην ηνικα αν

εισεληθίτε ηξέτε προς λαον πεποιθота και η γη ευρυχωρος οτι παρεδωκεν αυτην ο θεος εν χειρι υμων τοπος ου ουκ εστιν εκει υστερημα παντος ρηματος οσα εν τη γη και απηραν εκ συγγενειας του δαν εκ σαρα και εσθαολ εξακοσιοι ανδρες περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα και ανεβησαν και παρενεβαλосαν εν χαριαθιαριμ εν ιουδα δια τουτο εκληθη τω τοπω εκεινω παρεμβολη δαν εως της ημερας ταυτης ιδου κατοπισθεν χαριαθιαριμ παρηλθαν εκειθεν και ηλθαν εως του ορους εφραιμ και ηλθον εως οικου μιχα και απεκριθησαν οι πεντε ανδρες οι πορευομενοι κατασχεψασθαι την γην και ειπαν προς τους αδελφους αυτων ει οιδατε οτι εν τοις οικοις τουτοις εφουδ και θεραφιν και γλυπτον και χωνευτον και νυν γνωτε τι ποιησετε και εξεκλιναν εκει και εισηλθосαν εις τον οικον του παιδαριου του λευιτου εις τον οικον μιχα και ησπασαντο αυτον και οι εξακοσιοι ανδρες περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα εστηλωμενοι παρα την θυραν του πυλωνος οι εκ των υιων δαν και ανεβησαν οι πεντε ανδρες οι πορευομενοι κατασχεψασθαι την γην επελθοντες εκει ελαβον το γλυπτον και το εφουδ και το θεραφιν και το χωνευτον και ο ιερευσ εστηλωμενος παρα τη θυρα του πυλωνος και οι εξακοσιοι ανδρες οι περιεζωσμενοι σκευη πολεμικα και ουτοι εισηλθον εις οικον μιχα και ελαβον το γλυπτον και το εφουδ και το θεραφιν και το χωνευτον και ειπεν προς αυτους ο ιερευσ τι υμεις ποιειτε και ειπαν προς αυτον κωφευσον επιθες την χειρα σου επι το στομα σου και ελθε μεθ ημων και εση ημιν εις πατερα και εις ιερεα μη βελτιον ειναι σε ιερεα οικου ανδρος ενος η γινεσθαι σε ιερεα φυλης και συγγενειας εν ισραηλ και ηγαθυνθη η καρδια του ιερεως και ελαβεν το εφουδ και το θεραφιν και το γλυπτον και το χωνευτον και εισηλθεν εν μεσω του λαου και επεστρεψαν και απηλθαν και εταζαν την πανοικιαν και την κτησιν αυτου την ενδοξον εμπροσθεν αυτων αυτων δε μεμακρυγκοτων απο του οικου μιχα και ιδου μιχα και οι ανδρες οι συν τω οικω μετα μιχα εκραζον κατοπισω υιων δαν και επεστρεψαν οι υιοι δαν τα προσωπα αυτων και ειπαν προς μιχα τι εστιν σοι οτι εκραξας και ειπεν μιχα οτι το γλυπτον μου ο εποηισα εμαυτω ελαβετε και τον ιερεα και απηλθατε και τι εμοι επι και τι τουτο λεγετε μοι τι τουτο κραζεις και ειπον προς αυτον οι υιοι δαν μη ακουσθητω δη η φωνη σου μεθ ημων μηποτε απαντησωσιν υμιν ανδρες καταδυνουι ψυχη και προσθησεις την ψυχην σου και την ψυχην του οικου σου και επορευθησαν οι υιοι δαν εις την οδον αυτων και ειδεν μιχα οτι ισχυροτεροι εισιν αυτου και εξενευσεν και ανεστρεψεν εις τον οικον αυτου και αυτοι ελαβον οσα εποηισεν μιχα και τον ιερεα ος ην αυτω και ηλθον εως λαισα επι λαον ησυχαζοντα και πεποιθота και επαταζαν αυτους εν στοματι ρομφαιας και την πολιν ενεπρησαν και ουκ εστιν εξαιρουμενος οτι μακραν εστιν απο σιδωνιων και λογος ουκ εστιν αυτοις μετα ανθρωπων και αυτη εν κοιλαδι η εστιν του οικου ρωβ και ωκοδομησαν την πολιν και κατωκησαν εν αυτη και εκαλεσαν το ονομα της πολεως δαν κατα το ονομα του πατρος αυτων ος εγενηθη τω ισραηλ και ην λαις ονομα τη πολει το προτερον και ανεστησαν εαυτοις οι υιοι του δαν το γλυπτον μιχα και ιωναιθαν υιος γηρσωμ υιου μωυση αυτος και οι υιοι αυτου ησαν ιερεις τη φυλη δαν εως της ημερας της μετοικεσιас της γης και εταζαν εαυτοις το γλυπτον μιχα ο εποηισεν πασας τας ημερας οσας ην ο οικος του θεου εν σηλω και εγενετο εν ταις ημεραις εκειναις και βασιλευς ουκ

ην εν ισραηλ και εγενετο ανηρ λευιτης παροιικων εν μηροις ορους εφραιμ και ελαβεν ο ανηρ εαυτω γυναικα παλλακην εκ βηθλθεεμ ιουδα και ωργισθη αυτω η παλλακη αυτου και απηλθεν απ αυτου εις τον οικον του πατρος αυτης εις βηθλθεεμ ιουδα και εγενετο εκει ημερας τετραμηνον και ανεστη ο ανηρ αυτης και επορευθη κατοπισθεν αυτης του λαλησαι επι την καρδιαν αυτης του διαλλαξαι αυτην εαυτω και απαγαγειν αυτην παλιν προς αυτον και το παιδαριον αυτου μετ αυτου και ζευγος υποζυγιων και επορευθη εως οικου του πατρος αυτης και ειδεν αυτον ο πατηρ της νεανιδος και παρην εις απαντησιν αυτου και εισηγαγεν αυτον ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος και εκαθισεν μετ αυτου ημερας τρεις και εφαγον και επιον και υπνωσαν εκει και εγενηθη τη ημερα τη τεταρτη και ωρθρισαν το πρωι και ανεστη του απελθειν και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον γαμβρον αυτου στηρισον την καρδιαν σου κλασματοι αρτου και μετα τουτο πορευεσθε και εκαθισαν και εφαγον αμφοτεροι επι το αυτο και επιον και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος προς τον ανδρα αρξαμενος αυλισθητι και αγαθυνθητω η καρδια σου και ανεστη ο ανηρ απελθειν και εβιασαστο αυτον ο γαμβρος αυτου και παλιν ηυλισθη εκει και ωρθρισεν το πρωι τη ημερα τη πεμπτη του απελθειν και ειπεν ο πατηρ της νεανιδος στηρισον την καρδιαν σου αρτω και στρατευθητι εως κλινη η ημερα και εφαγον και επιον αμφοτεροι και ανεστη ο ανηρ του απελθειν αυτος και η παλλακη αυτου και το παιδαριον αυτου και ειπεν αυτω ο γαμβρος αυτου ο πατηρ της νεανιδος ιδου δη εις εσπεραν κεκλικεν η ημερα καταλυσον ωδε ετι σημερον και αγαθυνθητω η καρδια σου και ορθριετε αυριον εις την οδον υμων και απελευση εις το σκηνωμα σου και ουκ ηθελησεν ο ανηρ αυλισθηται και ανεστη και απηλθεν και παρεγενοντο εως κατεναντι ιεβους αυτη εστιν ιερουσαλημ και μετ αυτου ζευγος υποζυγιων επισεσαγμενων και η παλλακη αυτου μετ αυτου ετι αυτων οντων κατα ιεβους και η ημερα κεκλικυια σφοδρα και ειπεν το παιδαριον προς τον κυριον αυτου δευρο δη και εκκλινωμεν εις την πολιν του ιεβουσαιου ταυτην και αυλισθωμεν εν αυτη και ειπεν ο κυριος αυτου προς αυτον ου μη εκκλινω εις πολιν αλλοτριου η ουκ εστιν εκ των υιων ισραηλ και παρελευσομεθα εως γαββα και ειπεν τω παιδαριω αυτου δευρο και εισελθωμεν εις ενα των τοπων και αυλισθωμεν εν γαββα η εν ραμα και παρηλθον και απηλθον εδω γαρ ο ηλιος εχομενα της γαββα η εστιν του βενιαμιν και εξεκλιναν εκει του εισελθειν καταλυσαι εν γαββα και εισηλθον και εκαθισαν εν τη πλατεια της πολεως και ουκ εστιν ανηρ ο συναγων αυτους εις τον οικον καταλυσαι και ιδου ανηρ πρεσβυτης εισηλθεν απο των εργων αυτου εκ του αγρου εσπερας και ο ανηρ εξ ορους εφραιμ και αυτος παρωκει εν γαββα και οι ανδρες του τοπου υιοι βενιαμιν και αναβλεψας τοις οφθαλμοις ειδεν τον ανδρα τον οδοιπορον εν τη πλατεια της πολεως και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης που πορευη και ποθεν ερχη και ειπεν προς αυτον διαβαινομεν ημεις εκ βηθλθεεμ της ιουδα εως μηρων ορους του εφραιμ εγω δε εκειθεν ειμι και επορευθηην εως βηθλθεεμ ιουδα και εις τον οικον μου εγω αποτρεχω και ουκ εστιν ανηρ συναγων με εις την οικιαν και γε αχυρα και χορτασματα υπαρχει τοις ονοις ημων και γε αρτος και οινος υπαρχει μοι και τη δουλη σου και τω παιδαριω τοις δουλοις σου ουκ εστιν υστερημα παντος πραγματατος και ειπεν ο ανηρ ο πρεσβυτης ειρηνη σοι πλην παν το υστερημα σου επ εμε πλην εν τη πλατεια μη

καταλύσης και εισηγάγεν αυτον εις την οικιαν αυτου και παρεβαλεν τοις υποζυγιοις αυτου και ενιψαντο τους ποδας αυτων και εφαγον και επιον αυτων δε αγαθυνθεντων τη καρδια αυτων και ιδου οι ανδρες της πολεως υιοι παρανομων περιεκυκλωσαν την οικιαν και εκρουσαν την θυραν και ειπαν προς τον ανδρα τον κυριον της οικιας τον πρεσβυτην λεγοντες εξαγαγε τον ανδρα τον εισελθοντα εις την οικιαν σου ινα γνωμεν αυτον και εξηλθεν προς αυτους ο ανηρ ο κυριος της οικιας και ειπεν προς αυτους μηδ' αμωσ αδελφοι μη πονηρευσησθε δη μετα το εισελθηναι τον ανδρα τουτον εις την οικιαν μου μη ποιησητε την αφροσυνην ταυτην ιδου η θυγατηρ μου η παρθενος και η παλλακη αυτου εξαΰω δη αυτας και ταπεινωσατε αυτας και ποιησατε αυταις το αγαθον εν οφθαλμοις υμων και τω ανδρι τουτω μη ποιησητε το ρημα της αφροσυνης ταυτης και ουκ ηθελησαν οι ανδρες ακουσαι αυτου και επελαβετο ο ανηρ της παλλακης αυτου και εξηγάγεν αυτην προς αυτους εξω και εγνωσαν αυτην και ενεπαιξαν αυτη ολην την νυκτα εως το πρωι και εξαπεστειλαν αυτην αμα τω αναβαινειν τον ορθρον και ηλθεν η γυνη το προς πρωι και επεσεν παρα την θυραν του πυλωνος του οικου του ανδρος ου ην ο κυριος αυτης εκει εως ου διεφασεν και ανεστη ο κυριος αυτης το πρωι και ηνοιξεν τας θύρας του οικου και εξηλθεν του απελθειν την οδον αυτου και ιδου η γυνη η παλλακη αυτου πεπτωκυια παρα την θυραν και αι χειρες αυτης επι το προθυρον και ειπεν προς αυτην αναστηθι και απελθωμεν και ουκ απεκριθη αυτω αλλα τεθνηκει και ανελαβεν αυτην επι το υποζυγιον και ανεστη ο ανηρ και απηλθεν εις τον τοπον αυτου και εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ελαβεν την μαχαιραν και επελαβετο της παλλακης αυτου και εμελισεν αυτην κατα τα οστα αυτης εις δωδεκα μεριδας και εξαπεστειλεν αυτας εις πασας τας φυλας ισραηλ και εγενετο πας ο ορων ελεγεν ουτε εγεννηθη ουτε ωφθη ουτως απο της ημερας αναβασεως υιων ισραηλ εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης και ενετειλατο τοις ανδρασιν οις εξαπεστειλεν λεγων ταδε ερειτε προς παντα ανδρα ισραηλ ει γεγονεν κατα το ρημα τουτο απο της ημερας αναβασεως υιων ισραηλ εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης θεσθε δη εαυτοις βουλην περι αυτης και λαλησατε και εξηλθον παντες οι υιοι ισραηλ και εξεκλησιασθη πασα η συναγωγη ως ανηρ εις απο δαν και εως βηρσαβεε και γη γαλααδ προς κυριον εις μασσηφα και εστη το κλιμα παντος του λαου πασαι αι φυλαι ισραηλ εν τη εκκλησια του λαου του θεου τετραχοσαι χιλιαδες ανδρων πεζων σπωμενων ρομφαιαν και ηκουσαν οι υιοι βενιαμιν οτι ανεβησαν οι υιοι ισραηλ προς κυριον εις μασσηφα και ειπαν οι υιοι ισραηλ λαλησατε που εγενετο η κακια αυτη και απεκριθη ο ανηρ ο λευιτης ο ανηρ της γυναικος της πεφονευμενης και ειπεν εις γαβαα της βενιαμιν ηλθον εγω και η παλλακη μου καταλυσαι και ανεστησαν επ εμε οι ανδρες οι παρα της γαβαα και περιεκυκλωσαν επ εμε την οικιαν νυκτος και εμε ηθελησαν αποκτειναι και την παλλακην μου εταπεινωσαν και ενεπαιξαν αυτη και απεθανεν και επελαβομεν της παλλακης μου και εμελισα αυτην και εξαπεστειλα εν παντι οριω κληρονομιας ισραηλ οτι εποισαν αφροσυνην εν τω ισραηλ ιδου παντες υμεις οι υιοι ισραηλ δοτε εαυτοις λογον και βουλην και ανεστη πας ο λαος ως ανηρ εις λεγων ουκ εισελευσομεθα ανηρ εις το σκηνωμα αυτου και ουκ εκκλινουμεν ανηρ εις τον οικον αυτου και νυν τουτο το ρημα ο ποιησομεν τη γαβαα αναβησομεθα επ αυτην εν

κλήρω και λημψομεθα δεκα ανδρας τοις εκατον και εκατον τοις χιλιοις και χιλιοις τοις μυριοις λαβειν επισιτισμον τω λαω τοις εισπορευομενοις επιτελεσαι τη γαβαα του βενιαμιν κατα πασαν την αφροσυνην ην εποιησαν εν ισραηλ και συνηχθη πας ανηρ ισραηλ εκ των πολεων ως ανηρ εις ερχομενοι και εξαπεστειλαν αι φυλαι ισραηλ ανδρας εν παση φυλη βενιαμιν λεγοντες τις η κακια αυτη η γενομενη εν υμιν και νυν δοτε τους ανδρας τους ασεβεις τους εν γαβαα τους υιους βελιαλ και θανατωσομεν αυτους και εξαρουμεν κακιαν εξ ισραηλ και ουκ ηθελησαν οι υιοι βενιαμιν εισακουσαι της φωνης των αδελφων αυτων των υιων ισραηλ και συνηχθησαν οι υιοι βενιαμιν εκ των πολεων αυτων εις γαβαα εξελθειν του πολεμηση μετα υιων ισραηλ και επεσκεπησαν οι υιοι βενιαμιν εν τη ημερα εκεινη εκ των πολεων εικοσι και πεντε χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν χωρις των κατοικουντων την γαβαα ουτοι επεσκεπησαν επτακοσιοι ανδρες νεανισκοι εκλεκτοι αμφοτεροδεξιοι παντες ουτοι σφενδονηται βαλλοντες λιθους προς την τριχα και ου διαμαρτανοντες και πας ανηρ ισραηλ επεσκεπησαν χωρις των υιων βενιαμιν τετρακοσιαι χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν παντες ουτοι ανδρες πολεμισται και ανεστησαν και ανεβησαν εις βαιθιηλ και επηρωτησαν εν τω θεω και ειπαν οι υιοι ισραηλ τις αναβησεται ημιν αφηγουμενος πολεμηση μετα βενιαμιν και ειπεν κυριος ιουδας αναβησεται αφηγουμενος και ανεστησαν οι υιοι ισραηλ και παρενεβαλον επι την γαβαα και εξηλθεν πας ανηρ ισραηλ εις πολεμον μετα βενιαμιν και παρεταξαντο μετ αυτων εις πολεμον ανηρ ισραηλ προς την γαβαα και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εκ της πολεως και διεφθειραν εν ισραηλ εν τη ημερα εκεινη δυο και εικοσι χιλιαδας ανδρων επι την γην και ενισχυσεν ανηρ ισραηλ και προσεθεντο παραταξασθαι πολεμον εν τω τοπω ω παρεταξαντο εκει εν τη ημερα τη πρωτη και ανεβησαν οι υιοι ισραηλ και εκλαυσαν ενωπιον κυριου εως εσπερας και επηρωτησαν εν κυριω λεγοντες ει προσθω προσεγγισαι εις πολεμον μετα βενιαμιν του αδελφου μου και ειπεν κυριος αναβητε προς αυτον και προσηλθουσιν οι υιοι ισραηλ προς βενιαμιν εν τη ημερα τη δευτερα και εξηλθεν βενιαμιν εις απαντησιν αυτων εκ της γαβαα εν τη ημερα τη δευτερα και διεφθειρεν εκ του λαου οκτωκαιδεκα χιλιαδας ανδρων επι την γην παντες ουτοι εσπασμενοι ρομφαιαν και ανεβησαν παντες οι υιοι ισραηλ και πας ο λαος και ηλθουσιν εις βαιθιηλ και εκλαυσαν εναντι κυριου και ενηστευσαν εν τη ημερα εκεινη και ανηνεγκαν ολοκαυτωματα σωτηριου εναντι κυριου και επηρωτησαν οι υιοι ισραηλ εν κυριω και εκει η κιβωτος διαθηκης κυριου εν ταις ημεραις εκειναις και φινεες υιος ελεαζαρ υιου ααρων παρεστηκως ενωπιον αυτης εν ταις ημεραις εκειναις λεγων ει προσθω ετι εξελθειν εις πολεμον μετα υιων βενιαμιν του αδελφου μου η κοπασω και ειπεν κυριος αναβητε οτι αυριον παραδωσω αυτον εν χειρι σου και εθηκαν οι υιοι ισραηλ ενεδρα εν τη γαβαα κυκλω και εταξεν ισραηλ προς τον βενιαμιν εν τη ημερα τη τριτη και παρεταξαντο προς γαβαα καθως απαξ και απαξ και εξηλθον οι υιοι βενιαμιν εις απαντησιν του λαου και εξειλκυσθησαν εκ της πολεως και ηρξαντο τυπτειν εκ του λαου καθως απαξ και απαξ εν ταις οδοις η εστιν μια αναβαινουσα εις βαιθιηλ και μια αναβαινουσα εις γαβαα εν τω αγρω ωσει τριαχοντα ανδρας εν τω ισραηλ και ειπαν οι υιοι βενιαμιν προσκοπτουσιν ενωπιον ημων καθως εμπροσθεν και οι υιοι ισραηλ ειπαν φυγωμεν και εκσπασωμεν αυτους εκ της πολεως

εις τας οδους και πας ανηρ ισραηλ ανεστη εκ του τοπου αυτου και παρεταξαντο εν βααλθθαμαρ και το ενεδρον ισραηλ επαλαιεν εκ του τοπου αυτου απο δυσμων της γαβαα και παρεγενοντο εξ εναντιας της γαβαα δεκα χιλιαδες ανδρων εκλεκτων εκ παντος ισραηλ και ο πολεμος εβαρυνθη και αυτοι ουκ εγνωσαν οτι αφηπται αυτων η κακια και ετροπωσεν κυριος τον βενιαμιν κατα προσωπον ισραηλ και διεφθειραν οι υιοι ισραηλ εν τω βενιαμιν εν τη ημερα εκεινη εικοσι και πεντε χιλιαδας και εκατον ανδρας παντες ουτοι σπωμενοι ρομφαιαν και ειδεν βενιαμιν οτι τετροπωται και εδωκεν ανηρ ισραηλ τω βενιαμιν τοπον οτι ηλπισαν επι το ενεδρον ο εταξαν προς την γαβαα και το ενεδρον ωρμησεν και εξεχυθησαν προς την γαβαα και επορευθη το ενεδρον και επαταξαν ολην την πολιν εν στοματι ρομφαιας και η συνταγη ην ανδρι ισραηλ προς το ενεδρον του ανενεγκαι αυτοις πυρσον του καπνου της πολεως και ανεστρεψαν ανηρ ισραηλ εν τω πολεμω και βενιαμιν ηρκται του τυπτειν τραυματιας εν τω ανδρι ισραηλ ωσει τριακοντα ανδρας οτι ειπαν πλην τροπουμενος τροπουται εναντιον ημων καθως ο πολεμος ο εμπροσθεν και ο πυρσος ηρξατο αναβαινειν εκ της πολεως στυλος καπνου και επεβλεψεν βενιαμιν οπισω αυτου και ιδου ανεβη συντελεια της πολεως εις τον ουρανον και ανηρ ισραηλ απεστρεψεν και εσπευσεν ανηρ βενιαμιν και ειδεν οτι ηπται αυτου η κακια και εκλιναν ενωπιον ανδρος ισραηλ εις την οδον της ερημου και ο πολεμος κατεφθασεν αυτον και οι απο των πολεων διεφθειραν αυτον εν μεσω αυτων και εκοψαν τον βενιαμιν καταπαυσαι αυτον καταπαυσιν και κατεπατησαν αυτον εως εξ εναντιας της γαβαα απο ανατολων ηλιου και επεσαν εκ του βενιαμιν οκτωκαιδεκα χιλιαδες ανδρων συν πασιν τουτοις ανδρες δυνατοι και εξεκλιναν και εφυγον εις την ερημον προς την πετραν την ρεμμων και εκαλαμησαντο εν ταις οδοις πεντε χιλιαδας ανδρων και προσεκολληθησαν οπισω αυτου εως γαδααμ και επαταξαν εξ αυτων διςχιλιους ανδρας και εγενοντο παντες οι πεπτωκοτες εν τω βενιαμιν εικοσι και πεντε χιλιαδες ανδρων σπωμενων ρομφαιαν εν τη ημερα εκεινη συν πασι τουτοις ανδρες δυνατοι και εξεκλιναν και εφυγον εις την ερημον προς την πετραν την ρεμμων εξακοσιοι ανδρες και εκαθισαν εν τη πετρα ρεμμων τετραμνηον και ανηρ ισραηλ απεκλεισεν τους υιους βενιαμιν και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαιας απο πολεως εξης εως κτηνους εως παντος του ευρεθεντος εις πασας τας πολεις και τας πολεις τας ευρεθεισας εξαπεστειλαν εν πυρι και ανηρ ισραηλ ωμοσεν εν μασσηφα λεγων ανηρ εξ ημων ου δωσει την θυγατερα αυτου τω βενιαμιν εις γυναικα και παρεγενοντο πας ο λαος εις μασσηφα και βαιθηλ και εκαθισαν εκει εως εσπερας ενωπιον του θεου και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν κλαυθμον μεγαν και ειπαν ινα τι κυριε ο θεος ισραηλ εγεννηθη αυτη εν τω ισραηλ του επισκεπηται σημερον εν τω ισραηλ φυλην μιαν και εγενετο εν τη επαυριον και ωρθηρυσεν ο λαος και ωκοδομησαν εκει θυσιαστηριον και ανηνεγκαν ολοκαυτωματα σωτηριου και ειπαν οι υιοι ισραηλ τις ο μη αναβας εν τη εκκλησια εκ πασων φυλων ισραηλ προς κυριον οτι ορκος μεγας ην τω μη αναβαντι προς κυριον εις μασσηφα λεγοντες θανατω αποθανειται και παρεκληθησαν οι υιοι ισραηλ περι βενιαμιν του αδελφου αυτων και ειπαν αφηρηται σημερον φυλη μια εξ ισραηλ τι ποιησωμεν αυτοις τοις υπολειφθεισιν εις γυναικας και ημεις ωμοσαμεν εν κυριω του μη δουναι αυτοις α-

πο των θυγατερων ημων εις γυναικας και ειπαν τις μια των φυλων ισραηλ ητις ουκ ανεβη προς κυριον εις μασσηφα και ιδου ουκ ηλθεν ανηρ εις την παρεμβολην απο ιαβις γαλααδ εις την εκκλησιαν και επεσκεπη ο λαος και ιδου ουκ εστιν εκει ανηρ απο των κατοικουντων ιαβις γαλααδ και απεστειλαν εκει η συναγωγη δωδεκα χιλιαδας ανδρων απο των υιων της δυναμεως και ενετειλαντο αυτοις λεγοντες πορευθητε και παταξατε παντας τους κατοικουντας ιαβις γαλααδ εν στοματι ρομφαιας και τας γυναικας και τον λαον και ουτος ο λογος ον ποιησετε παν αρσενικον και πασαν γυναικα γινωσκουσαν κοιτην αρσενος αναθεματιετε και ευρον απο των κατοικουντων ιαβις γαλααδ τετρακοσιας νεανιδας παρθενους αι ουκ εγνωσαν ανδρα εις κοιτην αρσενος και ηγον αυτας εις την παρεμβολην εις σηλω η εστιν εν γη χανααν και απεστειλεν πασα η συναγωγη και ελαλησαν προς βενιαμιν τον εν τη πετρα ρεμμων και εκαλεσαν αυτους εις ειρηνην και απεστρεψεν βενιαμιν προς τους υιους ισραηλ εν τω καιρω εκεινω και εδωκαν αυτοις τας γυναικας αιτινες ησαν εκ των γυναικων ιαβις γαλααδ και ηρσεν αυτοις ουτως και ο λαος παρεκληθη τω βενιαμιν οτι εποιησεν κυριος διακοπην εν ταις φυλαις ισραηλ και ειπαν οι πρεσβυτεροι της συναγωγης τι ποιησωμεν τοις επιλοιποις εις γυναικας οτι ηφανισται εκ του βενιαμιν γυνη και ειπαν κληρονομια διασσεωσμενη τω βενιαμιν και ου μη εξαλειφθη φυλη εξ ισραηλ και ημεις ου δυνησομεθα δουναι αυτοις γυναικας απο των θυγατερων ημων οτι ωμοσαμεν οι υιοι ισραηλ λεγοντες επικαταρατος ο διδους γυναικα τω βενιαμιν και ειπαν εορτη τω κυριω εν σηλω αφ ημερων εις ημερας η εστιν απο βορρα της βαιθηλ κατ ανατολας ηλιου εν τη οδω τη αναβαινουση εκ βαιθηλ εις σικιμα και απο νοτου του λιβανου της λεβωνα και ενετειλαντο τοις υιοις βενιαμιν λεγοντες διελθατε και ενεδρευσате εν τοις αμπελωσιν και οψεσθε και ιδου ως αν εξελθωσιν αι θυγατερες των κατοικουντων σηλω εν σηλω χορευσαι εν χοροις και εξελευσεσθε απο των αμπελωνων και αρπασετε ανηρ εαυτω γυναικα απο των θυγατερων σηλω και απελευσεσθε εις γην βενιαμιν και εσται οταν ελθωσιν οι πατερες αυτων η οι αδελφοι αυτων κρινεσθαι προς υμας και ερουμεν προς αυτους ελεησατε αυτους οτι ουκ ελαβον ανηρ γυναικα αυτου εν τω πολεμω ου γαρ υμεις δεδωκατε αυτοις κατα τον καιρον επλημμελησατε και εποιησαν ουτως οι υιοι βενιαμιν και ελαβον γυναικας κατα τον αριθμον αυτων απο των χορευουσων ας διηρπασαν και απηλθον και απεστρεψαν επι την κληρονομιαν αυτων και ωκοδομησαν εαυτοις πολεις και κατακησαν εν αυταις και περιεπατησαν εκειθεν οι υιοι ισραηλ εν τω καιρω εκεινω ανηρ εις την φυλην αυτου και εις την συγγενειαν αυτου και απηλθον εκειθεν ανηρ εις την κληρονομιαν αυτου εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην βασιλευς εν ισραηλ ανηρ εκαστος το ευθεσ εν οφθαλμοις αυτου εποιει

και εγενετο εν τω κρινειν τους κριτας και εγενετο λιμος εν τη γη και επορευθη ανηρ απο βαιθλεεμ της ιουδα του παροικησαι εν αγρω μωαβ αυτος και η γυνη αυτου και οι υιοι αυτου και ονομα τω ανδρι αβιμελεχ και ονομα τη γυναικι αυτου νωεμιν και ονομα τοις δυσιν υιοις αυτου μααλων και χελαιων εφραθαι οι εκ βαιθλεεμ της ιουδα και ηλθοσαν εις αγρον μωαβ και ησαν εκει και απεθανεν αβιμελεχ ο ανηρ της νωεμιν και κατελειφθη αυτη και οι δυο υιοι αυτης και ελαβosan εαυτοις γυναικας μωαβιτιδας ονομα τη μια ορφα και ονομα τη δευτερα

ρουθ και κατωκησαν εκει ως δεκα ετη και απεθανον και γε αμφοτεροι μααλων και χελαιων και κατελειφθη η γυνη απο του ανδρος αυτης και απο των δυο υιων αυτης και ανεστη αυτη και αι δυο νυμφαι αυτης και απεστρεψαν εξ αγρου μωαβ οτι ηκουσαν εν αγρω μωαβ οτι επεσκεπται κυριος τον λαον αυτου δουναι αυτοις αρτους και εξηλθεν εκ του τοπου ου ην εκει και αι δυο νυμφαι αυτης μετ αυτης και επορευοντο εν τη οδω του επιστρεψαι εις την γην ιουδα και ειπεν νωεμινταις νυμφαις αυτης πορευεσθε δη αποστραφητε εκαστη εις οικον μητρος αυτης ποιησαι κυριος μεθ υμων ελεος καθως εποηισατε μετα των τεθνηκοτων και μετ εμου δωη κυριος υμιν και ευροιτε αναπαυσιν εκαστη εν οικω ανδρος αυτης και κατεφιλησεν αυτας και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν και ειπαν αυτη μετα σου επιστρεφομεν εις τον λαον σου και ειπεν νωεμιν επιστραφητε δη θυγατερες μου και ινα τι πορευεσθε μετ εμου μη ετι μοι υιοι εν τη κοιλια μου και εσονται υμιν εις ανδρας επιστραφητε δη θυγατερες μου διοτι γεγηρακα του μη ειναι ανδρι οτι ειπα οτι εστιν μοι υποστασις του γεννηθηναι με ανδρι και τεζομαι υιους μη αυτους προσδεξεσθε εως ου αδρυνθωσιν η αυτοις κατασχεθισης του μη γενεσθαι ανδρι μη δη θυγατερες μου οτι επικρανθη μοι υπερ υμας οτι εξηλθεν εν εμοι χειρ κυριου και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν ετι και κατεφιλησεν ορφα την πενθεραν αυτης και επεστρεψεν εις τον λαον αυτης ρουθ δε ηκολουθησεν αυτη και ειπεν νωεμιν προς ρουθ ιδου ανεστρεψεν η συννυμφος σου προς λαον αυτης και προς τους θεους αυτης επιστραφητι δη και συ οπισω της συννυμφου σου ειπεν δε ρουθ μη απαντησαι εμοι του καταλιπειν σε η αποστρεψαι οπισθεν σου οτι συ οπου εαν πορευθης πορευσομαι και ου εαν αυλισθης αυλισθησομαι ο λαος σου λαος μου και ο θεος σου θεος μου και ου εαν αποθανης αποθανουμαι κακει ταφησομαι ταδε ποιησαι μοι κυριος και ταδε προσθειη οτι θανατος διαστελει ανα μεσον εμου και σου ιδουσα δε νωεμιν οτι κραταιουται αυτη του πορευεσθαι μετ αυτης εκοπασεν του λαλησαι προς αυτην ετι επορευθησαν δε αμφοτεραι εως του παραγενεσθαι αυτας εις βαιθλεεμ και ηχησεν πασα η πολις επ αυταις και ειπον αυτη εστιν νωεμιν και ειπεν προς αυτας μη δη καλειτε με νωεμιν καλεσατε με πικραν οτι επικρανθη εν εμοι ο ικανος σφοδρα εγω πληρης επορευθη και κεννην απεστρεψεν με ο κυριος και ινα τι καλειτε με νωεμιν και κυριος εταπεινωσεν με και ο ικανος εκακωσεν με και επεστρεψεν νωεμιν και ρουθ η μωαβιτις η νυμφη αυτης επιστρεφουσα εξ αγρου μωαβ αυται δε παρεγενηθησαν εις βαιθλεεμ εν αρχη θερισμου κριθων και τη νωεμιν ανηρ γνωριμος τω ανδρι αυτης ο δε ανηρ δυνατος ισχυι εκ της συγγενειας αβιμελεχ και ονομα αυτω βοος και ειπεν ρουθ η μωαβιτις προς νωεμιν πορευθω δη εις αγρον και συναξω εν τοις σταχυσιν κατοπισθεν ου εαν ευρω χαριν εν οφθαλμοις αυτου ειπεν δε αυτη πορευου θυγατερ και επορευθη και συνελεξεν εν τω αγρω κατοπισθεν των θεριζοντων και περιεπεσεν περιπτωματι τη μεριδι του αγρου βοος του εκ συγγενειας αβιμελεχ και ιδου βοος ηλθεν εκ βαιθλεεμ και ειπεν τοις θεριζουσιν κυριος μεθ υμων και ειπον αυτω ευλογησαι σε κυριος και ειπεν βοος τω παιδαριω αυτου τω εφεστωτι επι τους θεριζοντας τινος η νεανις αυτη και απεκριθη το παιδαριον το εφεστος επι τους θεριζοντας και ειπεν η παις η μωαβιτις εστιν η αποστραφεισα μετα νωεμιν εξ αγρου μωαβ και ειπεν συλλεξω δη και συναξω

εν τοις δραγμασιν οπισθεν των θεριζοντων και ηλθεν και εστη απο πρωθεν και εως εσπερας ου κατεπαυσεν εν τω αγρω μικρον και ειπεν βοος προς ρουθ ουκ ηκουσας θυγατερ μη πορευθης εν αγρω συλλεξαι ετερω και συ ου πορευση εντευθεν ωδε κολληθητι μετα των κορασιων μου οι οφθαλμοι σου εις τον αγρον ου εαν θεριζωσιν και πορευση κατοπισθεν αυτων ιδου ενετειλαμην τοις παιδαριοις του μη αψασθαι σου και ο τι διψησεις και πορευθησθαι εις τα σκευη και πιεσαι οθεν αν υδρευωνται τα παιδαρια και επεσεν επι προσωπον αυτης και προσεκυνησεν επι την γην και ειπεν προς αυτον τι οτι ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου του επιγνωναι με και εγω ειμι ξενη και απεκριθη βοος και ειπεν αυτη απαγγελια απηγγελη μοι οσα πεποιηκας μετα της πενθερας σου μετα το αποθανειν τον ανδρα σου και πως κατελιπες τον πατερα σου και την μητερα σου και την γην γενεσεως σου και επορευθης προς λαον ον ουκ ηδεις εχθες και τριτης αποτεισαι κυριος την εργασιαν σου και γενοιτο ο μισθος σου πληρης παρα κυριου θεου ισραηλ προς ον ηλθες πεποιθεναι υπο τας πτερυγας αυτου η δε ειπεν ευροιμι χαριν εν οφθαλμοις σου κυριε οτι παρεκαλεσας με και οτι ε-
λλαλησας επι καρδιαν της δουλης σου και ιδου εγω εσομαι ως μια των παιδισκων σου και ειπεν αυτη βοος ηδη ωρα του φαγειν προσελθε ωδε και φαγεσαι των αρτων και βαψεις τον ψωμον σου εν τω οξει και εκαθισεν ρουθ εκ πλαγιων των θεριζοντων και εβουνισεν αυτη βοος αλφιτον και εφαγεν και ενεπλησθη και κατελιπεν και ανεστη του συλλεγειν και ενετειλατο βοος τοις παιδαριοις αυτου λεγων και γε ανα μεσον των δραγματων συλλεγετω και μη καταισχυνητε αυτην και βασταζοντες βασταξατε αυτη και γε παραβαλλοντες παραβαλετε αυτη εκ των βεβουνισμενων και αφετε και συλλεξει και ουκ επιτιμη-
σετε αυτη και συνελεξεν εν τω αγρω εως εσπερας και ερραβδισεν α συνελεξεν και εγεννηθη ως οικρι κριθων και ηρεν και εισηλθεν εις την πολιν και ειδεν η πενθερα αυτης α συνελεξεν και εξενεγκασα ρουθ εδωκεν αυτη α κατελιπεν εξ ων ενεπλησθη και ειπεν αυτη η πενθερα αυτης που συνελεξας σημερον και που εποησας ειη ο επιγνους σε ευ-
λογημενος και απηγγειλεν ρουθ τη πενθερα αυτης που εποησεν και ειπεν τον ονομα του ανδρος μεθ ου εποησα σημερον βοος και ειπεν νωεμιν τη νυμφη αυτης ευλογητος εστιν τω κυριω οτι ουκ εγκατελι-
πεν το ελεος αυτου μετα των ζωντων και μετα των τεθνηκοτων και ειπεν αυτη νωεμιν εγγιζει ημιν ο ανηρ εκ των αγχιστευοντων ημας εστιν και ειπεν ρουθ προς την πενθεραν αυτης και γε οτι ειπεν προς με μετα των παιδαριων μου προσκολληθητι εως αν τελεσωσιν ολον τον αμητον ος υπαρχει μοι και ειπεν νωεμιν προς ρουθ την νυμφην αυτης αγαθον θυγατερ οτι επορευθης μετα των κορασιων αυτου και ουκ απαντησονται σοι εν αγρω ετερω και προσεκολληθη ρουθ τοις κορασιοις βοος συλλεγειν εως ου συνετελεσεν τον θερισμον των κρι-
θων και των πυρων και εκαθισεν μετα της πενθερας αυτης ειπεν δε αυτη νωεμιν η πενθερα αυτης θυγατερ ου μη ζητησω σοι αναπαυσιν ινα ευ γενηται σοι και νυν ουχι βοος γνωριμος ημων ου ης μετα των κορασιων αυτου ιδου αυτος λικμα τον αλωνα των κριθων ταυτη τη νυκτι συ δε λουση και αλειψη και περιθησεις τον ιματισμον σου επι σεαυτη και αναβησθαι επι τον αλω μη γνωρισθης τω ανδρι εως ου συ-
ντελεσαι αυτον πειν και φαγειν και εσται εν τω κοιμηθηναι αυτον και γνωση τον τοπον οπου κοιμαται εκει και ελευση και αποκαλυψεις τα

προς ποδων αυτου και κοιμηθηση και αυτος απαγγελει σοι α ποιησεις ειπεν δε ρουθ προς αυτην παντα οσα εαν ειπης ποιησω και κατεβη εις τον αλω και εποιησεν κατα παντα οσα ενετειλατο αυτη η πενθερα αυτης και εφαγεν βοος και ηγαθυνθη η καρδια αυτου και ηλθεν κοιμηθηται εν μεριδι της στοιβης η δε ηλθεν κρυφη και απεκαλυψεν τα προς ποδων αυτου εγενετο δε εν τω μεσονυχτιω και εξεστη ο ανηρ και εταραχθη και ιδου γυνη κοιμαται προς ποδων αυτου ειπεν δε τις ει συ η δε ειπεν εγω ειμι ρουθ η δουλη σου και περιβαλεις το περυγιον σου επι την δουλην σου οτι αγχιστευς ει συ και ειπεν βοος ευλογημενη συ τω κυριω θεω θυγατερ οτι ηγαθυνας το ελεος σου το εσχατον υπερ το πρωτον το μη πορευθηναι σε οπισω νεανιων ειτοι πτωχος ειτοι πλουσιος και νυν θυγατερ μη φοβου παντα οσα εαν ειπης ποιησω σοι οιδεν γαρ πασα φυλη λαου μου οτι γυνη δυναμεως ει συ και οτι αληθως αγχιστευς εγω ειμι και γε εστιν αγχιστευς εγγιων υπερ εμε αυλισθητι την νυχτα και εσται το πρωι εαν αγχιστευση σε αγαθον αγχιστευετω εαν δε μη βουληται αγχιστευσαι σε αγχιστευσω σε εγω ζη κυριος κοιμηθητι εως πρωι και εκοιμηθη προς ποδων αυτου εως πρωι η δε ανεστη προ του επιγνωναι ανδρα τον πλησιον αυτου και ειπεν βοος μη γνωσθητω οτι ηλθεν γυνη εις τον αλωνα και ειπεν αυτη φερε το περιζωμα το επανω σου και εκρατησεν αυτο και εμετρησεν εξ κριθων και επεθηκεν επ αυτην και εισηλθεν εις την πολιν και ρουθ εισηλθεν προς την πενθεραν αυτης η δε ειπεν τις ει θυγατερ και ειπεν αυτη παντα οσα εποιησεν αυτη ο ανηρ και ειπεν αυτη τα εξ των κριθων ταυτα εδωκεν μοι οτι ειπεν προς με μη εισελθης κενη προς την πενθεραν σου η δε ειπεν καθου θυγατερ εως του επιγνωναι σε πως ου πεσειται ρημα ου γαρ μη ησυχαση ο ανηρ εως αν τελεση το ρημα σημερον και βοος ανεβη επι την πυλην και εκαθισεν εκει και ιδου ο αγχιστευτης παρεπορευετο ον ειπεν βοος και ειπεν προς αυτον βοος εκκλινας καθισον ωδε κρυψιε και εξεκλινεν και εκαθισεν και ελαβεν βοος δεκα ανδρας απο των πρεσβυτερων της πολεως και ειπεν καθισατε ωδε και εκαθισαν και ειπεν βοος τω αγχιστει την μεριδα του αγρου η εστιν του αδελφου ημων του αβιμελεχ η δεδοται νωεμιν τη επιστρεφουση εξ αγρου μωαβ καγω ειπα αποκαλυψω το ους σου λεγων κτησαι εναντιον των καθημενων και εναντιον των πρεσβυτερων του λαου μου ει αγχιστευεις αγχιστευει ει δε μη αγχιστευεις αναγγειλον μοι και γνωσσομαι οτι ουκ εστιν παρεξ σου του αγχιστευσαι καγω ειμι μετα σε ο δε ειπεν εγω ειμι αγχιστευσω και ειπεν βοος εν ημερα του κτησασθαι σε τον αγρον εκ χειρος νωεμιν και παρα ρουθ της μωαβιτιδος γυναικος του τεθνηκοτος και αυτην κτησασθαι σε δει ωστε αναστησαι το ονομα του τεθνηκοτος επι της κληρονομιας αυτου και ειπεν ο αγχιστευς ου δυνησομαι αγχιστευσαι εμαυτω μηποτε διαφθειρω την κληρονομιαν μου αγχιστευσον σεαυτω την αγχιστειαν μου οτι ου δυνησομαι αγχιστευσαι και τουτο το δικαιομα εμπροσθεν εν τω ισραηλ επι την αγχιστειαν και επι το ανταλλαγμα του στησαι παν λογον και υπελυετο ο ανηρ το υποδημα αυτου και εδιδου τω πλησιον αυτου τω αγχιστευοντι την αγχιστειαν αυτου και τουτο ην μαρτυριον εν ισραηλ και ειπεν ο αγχιστευς τω βοος κτησαι σεαυτω την αγχιστειαν μου και υπελυσατο το υποδημα αυτου και εδωκεν αυτω και ειπεν βοος τοις πρεσβυτεροις και παντι τω λαω μαρτυρες υμεις σημερον οτι κεκτημαι παντα τα του αβιμελεχ και

παντα οσα υπαρχει τω χελαιων και τω μααλων εκ χειρος νωεμιν και γε ρουθ την μωαβιτιν την γυναικα μααλων κεκτημαι εμαυτω εις γυναικα του αναστησαι το ονομα του τεθνηκοτος επι της κληρονομιας αυτου και ουκ εξολειθρευθησεται το ονομα του τεθνηκοτος εκ των αδελφων αυτου και εκ της φυλης λαου αυτου μαρτυρες υμεις σημερον και ειποσαν πας ο λαος οι εν τη πυλη μαρτυρες και οι πρεσβυτεροι ειποσαν δωη κυριος την γυναικα σου την εισπορευομενην εις τον οικον σου ως ραχηλ και ως λειαν αι ωκοδομησαν αμφοτεραι τον οικον ισραηλ και εποιησαν δυναμιν εν εφραθα και εσται ονομα εν βαιθλεεμ και γενοιτο ο οικος σου ως ο οικος φαρες ον ετεκεν θαμαρ τω ιουδα εκ του σπερματος ου δωσει κυριος σοι εκ της παιδισκης ταυτης και ελαβεν βοος την ρουθ και εγεννηθη αυτω εις γυναικα και εισηλθεν προς αυτην και εδωκεν αυτη κυριος κυησιν και ετεκεν υιον και ειπαν αι γυναικες προς νωεμιν ευλογητος κυριος ος ου κατελυσε σοι σημερον τον αγχιστεα και καλεσαι το ονομα σου εν ισραηλ και εσται σοι εις επιστρεφοντα ψυχην και του διαθρεψαι την πολιαν σου οτι η νυμφη σου η αγαπησασα σε ετεκεν αυτον η εστιν αγαθη σοι υπερ επτα υιους και ελαβεν νωεμιν το παιδιον και εθηγεν εις τον κολπον αυτης και εγεννηθη αυτω εις τιθνην και εκαλεσαν αυτου αι γειτονες ονομα λεγουσαι ετεχη υιος τη νωεμιν και εκαλεσαν το ονομα αυτου ωβηδ ουτος πατηρ ιεσσαι πατρος δαυιδ και αυται αι γενεσεις φαρες φαρες εγεννησεν τον εσρων εσρων δε εγεννησεν τον αρραν και αρραν εγεννησεν τον αμιναδαβ και αμιναδαβ εγεννησεν τον νασσων και νασσων εγεννησεν τον σαλμαν και σαλμαν εγεννησεν τον βοος και βοος εγεννησεν τον ωβηδ και ωβηδ εγεννησεν τον ιεσσαι και ιεσσαι εγεννησεν τον δαυιδ

ανθρωπος ην εξ αρμαθαιμ σιφα εξ ορους εφραιμ και ονομα αυτω ελκανα υιος ιερεμεηλ υιου ηλιου υιου θοκε εν νασιβ εφραιμ και τουτω δυο γυναικες ονομα τη μια αννα και ονομα τη δευτερα φεννανα και ην τη φεννανα παιδια και τη αννα ουκ ην παιδιον και ανεβαινεν ο ανθρωπος εξ ημερων εις ημερας εκ πολεως αυτου εξ αρμαθαιμ προσκυνεν και θυειν τω κυριω θεω σαβαωθ εις σηλω και εχει ηλι και οι δυο υιοι αυτου οφνι και φινεες ιερεις του κυριου και εγεννηθη ημερα και εθυσεν ελκανα και εδωκεν τη φεννανα γυναικι αυτου και τοις υιοις αυτης και ταις θυγατρασιν αυτης μεριδας και τη αννα εδωκεν μεριδα μιαν οτι ουκ ην αυτη παιδιον πλην οτι την ανναν ηγαπα ελκανα υπερ ταυτην και κυριος απεκλεισεν τα περι την μητραν αυτης οτι ουκ εδωκεν αυτη κυριος παιδιον κατα την θλιψιν αυτης και κατα την αιθυμιαν της θλιψεως αυτης και ηθυμει δια τουτο οτι συνεκλεισεν κυριος τα περι την μητραν αυτης του μη δουναι αυτη παιδιον ουτως εποiei ενιαυτον κατ ενιαυτον εν τω αναβαινειν αυτην εις οικον κυριου και ηθυμει και εκλαιεν και ουκ ησθιεν και ειπεν αυτη ελκανα ο ανηρ αυτης αννα και ειπεν αυτω ιδου εγω κυριε και ειπεν αυτη τι εστιν σοι οτι κλαιεις και ινα τι ουκ εσθιεις και ινα τι τυπτει σε η καρδια σου ουκ αγαθος εγω σοι υπερ δεκα τεκνα και ανεστη αννα μετα το φαγειν αυτους εν σηλω και κατεστη ενωπιον κυριου και ηλι ο ιερευσ εκαθητο επι του διφρου επι των φλιων ναου κυριου και αυτη κατωδυνος ψυχη και προσηρξατο προς κυριον και κλαιουσα εκλαυσεν και ηρξατο ευχην κυρια λεγουσα αδωναι κυριε ελωαι σαβαωθ εαν επιβλεπων επιβλεψης επι την ταπεινωσιν της δουλης σου και μνησθης μου και δως τη

δουλη σου σπερμα ανδρων και δωσω αυτον ενωπιον σου δοτον εως ημερας θανατου αυτου και οινον και μεθυσμα ου πιεται και σιδηρος ουκ αναβησεται επι την κεφαλην αυτου και εγενηθη οτε επληθυνεν προσευχομενη ενωπιον κυριου και ηλι ο ιερεις εφυλαξεν το στομα αυτης και αυτη ελαλει εν τη καρδια αυτης και τα χειλη αυτης εκινειτο και φωνη αυτης ουκ ηκουετο και ελογισατο αυτην ηλι εις μεθυουσαν και ειπεν αυτη το παιδαριον ηλι εως ποτε μεθυσθησθαι περιελου τον οινον σου και πορευου εκ προσωπου κυριου και απεκριθη αννα και ειπεν ουχι κυριε γυνη η σκληρα ημερα εγω ειμι και οινον και μεθυσμα ου πεπωκα και εκχεω την ψυχην μου ενωπιον κυριου μη δως την δουλην σου εις θυγατερα λοιμην οτι εκ πληθους αδολεσχιας μου εκτετακα εως νυν και απεκριθη ηλι και ειπεν αυτη πορευου εις ειρηνην ο θεος ισραηλ δωη σοι παν αιτημα σου ο ητησω παρ αυτου και ειπεν ευρεν η δουλη σου χαριν εν οφθαλμοις σου και επορευθη η γυνη εις την οδον αυτης και εισηλθεν εις το καταλυμα αυτης και εφαγεν μετα του ανδρος αυτης και επιεν και το προσωπον αυτης ου συνεπεσεν ετι και ορθριζουσιν το πρωι και οι προσκυνουσιν τω κυριω και πορευονται την οδον αυτων και εισηλθεν ελκανα εις τον οικον αυτου αρμαθαιμ και εγνω την ανναν γυναικα αυτου και εμνησθη αυτης κυριος και συνελαβεν και εγενηθη τω καιρω των ημερων και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαμουηλ και ειπεν οτι παρα κυριου θεου σαβαωθ ητησαμην αυτον και ανεβη ο ανθρωπος ελκανα και πας ο οικος αυτου θυσαι εν σηλωμ την θυσιαν των ημερων και τας ευχας αυτου και πασας τας δεκατας της γης αυτου και αννα ουκ ανεβη μετ αυτου οτι ειπεν τω ανδρι αυτης εως του αναβηναι το παιδαριον εαν απογαλακτισω αυτο και οφθησεται τω προσωπω κυριου και καθησεται εκει εως αιωνος και ειπεν αυτη ελκανα ο ανηρ αυτης ποιει το αγαθον εν οφθαλμοις σου καθου εως αν απογαλακτισης αυτο αλλα στησαι κυριος το εξελθον εκ του στοματος σου και εκαθισεν η γυνη και εθηλασεν τον υιον αυτης εως αν απογαλακτιση αυτον και ανεβη μετ αυτου εις σηλωμ εν μοσχω τριετιζοντι και αρτοις και οιφι σεμιδαλεως και νεβελ οινου και εισηλθεν εις οικον κυριου εν σηλωμ και το παιδαριον μετ αυτων και προσηγαγον ενωπιον κυριου και εσφαξεν ο πατηρ αυτου την θυσιαν ην εποιει εξ ημερων εις ημερας τω κυριω και προσηγαγεν το παιδαριον και εσφαξεν τον μοσχον και προσηγαγεν αννα η μητηρ του παιδαριου προς ηλι και ειπεν εν εμοι κυριε ζη η ψυχη σου εγω η γυνη η καταστασα ενωπιον σου εν τω προσευξασθαι προς κυριον υπερ του παιδαριου τουτου προσηξαμην και εδωκεν μοι κυριος το αιτημα μου ο ητησαμην παρ αυτου καγω κιχω αυτον τω κυριω πασας τας ημερας ας ζη αυτος χρησιν τω κυριω και ειπεν εστερεωθη η καρδια μου εν κυριω υψωθη κερας μου εν θεω μου επλατυνη επι εχθρους το στομα μου ευφρανθη εν σωτηρια σου οτι ουκ εστιν αγιος ως κυριος και ουκ εστιν δικαιος ως ο θεος ημων ουκ εστιν αγιος πλην σου μη καυχασθε και μη λαλειτε υψηλα μη εξελθατω μεγαλορρημοσυνη εκ του στοματος υμων οτι θεος γνωσεων κυριος και θεος ετοιμαζων επιτηδευματα αυτου τοξον δυνατων ησθενησεν και ασθενουντες περιεζωσαντο δυναμιν πληρεις αρτων ηλαττωθησαν και οι πεινωντες παρηκαν γην οτι στειρα ετεκεν επτα και η πολλη εν τεκνοις ησθενησεν κυριος θανατοι και ζωογονει καταγει εις αδου και αναγει κυριος πτωχιζει και πλουτιζει ταπεινοι

και ανυψοι ανιστα απο γης πενητα και απο κοπριας εγειρει πτωχον καθισαι μετα δυναστων λαων και θρονον δοξης κατακληρονομων αυτοις διδους ευχην τω ευχομενω και ευλογησεν ετη δικαιου οτι ουκ εν ισχυι δυνατος ανηρ κυριος ασθενη ποιησει αντιδικον αυτου κυριος αγιος μη καυχασθω ο φρονιμος εν τη φρονησει αυτου και μη καυχασθω ο δυνατος εν τη δυναμει αυτου και μη καυχασθω ο πλουσιος εν τω πλουτω αυτου αλλ η εν τω τω καυχασθω ο καυχωμενος συνιειν και γινωσκειν τον κυριον και ποιειν κριμα και δικαιοσυνην εν μεσω της γης κυριος ανεβη εις ουρανους και εβροντησεν αυτος κρινει ακρα γης και διδωσιν ισχυν τοις βασιλευσιν ημων και υψωσει κερας χριστου αυτου και κατελιπον αυτον εκει ενωπιον κυριου και απηλθον εις αρμαθιαμ και το παιδαριον ην λειτουργων τω προσωπω κυριου ενωπιον ηλι του ιερεως και οι υιοι ηλι του ιερεως υιοι λοιμοι ουκ ειδοτες τον κυριον και το δικαιωμα του ιερεως παρα του λαου παντος του θυοντος και ηρχετο το παιδαριον του ιερεως ως αν ηψηθη το κρεας και κρεαγρον τριοδους εν τη χειρι αυτου και επαταξεν αυτην εις τον λεβητα τον μεγαν η εις το χαλκιον η εις την κυθραν παν ο εαν ανεβη εν τη κρεαγρα ελαμβανεν εαυτω ο ιερευς κατα ταδε εποιουν παντι ισραηλ τοις ερχομενοις θυσαι κυριω εν σηλωμ και πριν θυμιαθηναι το στεαρ ηρχετο το παιδαριον του ιερεως και ελεγεν τω ανδρι τω θυοντι δος κρεας οπτησαι τω ιερει και ου μη λαβω παρα σου εφθον εκ του λεβητος και ελεγεν ο ανηρ ο θυων θυμιαθητω πρωτον ως καθηκει το στεαρ και λαβε σεαυτω εκ παντων ων επιθυμει η ψυχη σου και ειπεν ουχι οτι νυν δωσεις και εαν μη λημψομαι κραταιως και ην η αμαρτια των παιδαριων ενωπιον κυριου μεγαλη σφοδρα οτι ηθετον την θυσιαν κυριου και σαμουηλ ην λειτουργων ενωπιον κυριου παιδαριον περιεζωσμενον εφουδ βαρ και διπλοιδα μικραν εποησεν αυτω η μητηρ αυτου και ανεφερεν αυτω εξ ημερων εις ημερας εν τω αναβαινειν αυτην μετα του ανδρος αυτης θυσαι την θυσιαν των ημερων και ευλογησεν ηλι τον ελκανα και την γυναικα αυτου λεγων αποτεισαι σοι κυριος σπερμα εκ της γυναικος ταυτης αντι του χρεους ου εχρησας τω κυριω και απηλθεν ο ανθρωπος εις τον τοπον αυτου και επεσχεψατο κυριος την ανναν και ετεκεν ετι τρεις υιους και δυο θυγατερας και εμεγαλυνηθη το παιδαριον σαμουηλ ενωπιον κυριου και ηλι πρεσβυτης σφοδρα και ηκουσεν α εποιουν οι υιοι αυτου τοις υιοις ισραηλ και ειπεν αυτοις ινα τι ποιειτε κατα το ρημα τουτο ο εγω ακουω εκ στοματος παντος του λαου κυριου μη τεκνα οτι ουκ αγαθη η ακοη ην εγω ακουω μη ποιειτε ουτως οτι ουκ αγαθαι αι ακοαι ας εγω ακουω του μη δουλευειν λαον θεω εαν αμαρτανων αμαρτη ανηρ εις ανδρα και προσευξονται υπερ αυτου προς κυριον και εαν τω κυριω αμαρτη τις προσευζεται υπερ αυτου και ουκ ηκουον της φωνης του πατρος αυτων οτι βουλομενος εβουλετο κυριος διαφθειραι αυτους και το παιδαριον σαμουηλ επορευετο και εμεγαλυνετο και αγαθον και μετα κυριου και μετα ανθρωπων και ηλθεν ανθρωπος θεου προς ηλι και ειπεν ταδε λεγει κυριος αποκαλυφθεις απεκαλυφθην προς οικον πατρος σου οντων αυτων εν γη αιγυπτω δουλων τω οικω φαραω και εξελεξαμην τον οικον του πατρος σου εκ παντων των σκηπτρων ισραηλ εμοι ιερατευειν και αναβαινειν επι θυσιαστηριον μου και θυμιαν θυμιαμα και αιρειν εφουδ και εδωκα τω οικω του πατρος σου τα παντα του πυρος υιων ισραηλ εις βρωσιν και ινα τι επεβλεψας επι το θυμιαμα μου και

εις την θυσιαν μου αναιδει οφθαλμω και εδοξασας τους υιους σου υπερ εμε ενευλογεισθαι απαρχης πασης θυσιας ισραηλ εμπροσθεν μου δια τουτο ταδε ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ειπα ο οικος σου και ο οικος του πατρος σου διελευσεται ενωπιον μου εως αιωνος και νυν φησιν κυριος μηδαμως εμοι οτι αλλ η τους δοξαζοντας με δοξασω και ο εξουθενων με ατιμωθησεται ιδου ημεραι ερχονται και εξολεθρευσω το σπερμα σου και το σπερμα οικου πατρος σου και ουκ εσται σου πρεσβυτης εν οικω μου πασας τας ημερας και ανδρα ουκ εξολεθρευσω σοι απο του θυσιαστηριου μου εκλιπειν τους οφθαλμους αυτου και καταρρειν την ψυχην αυτου και πας περισσευων οικου σου πεσουνται εν ρομφαια ανδρων και τουτο σοι το σημειον ο ηξει επι τους δυο υιους σου τουτους οφνι και φινεες εν ημερα μια αποθανουνται αμφοτεροι και αναστησω εμαυτω ιερεα πιστον ος παντα τα εν τη καρδια μου και τα εν τη ψυχη μου ποιησει και οικοδομησω αυτω οικον πιστον και διελευσεται ενωπιον χριστου μου πασας τας ημερας και εσται ο περισσευων εν οικω σου ηξει προσκυνειν αυτω οβολου αργυριου λεγων παραρριψον με επι μιαν των ιερατειων σου φαγειν αρτον και το παιδαριον σαμουηλ ην λειτουργων τω κυριω ενωπιον ηλι του ιερεως και ρημα κυριου ην τιμιον εν ταις ημεραις εκειναις ουκ ην ορασις διαστελλουσα και εγενετο εν τη ημερα εκεινη και ηλι εκαθευδεν εν τω τοπω αυτου και οι οφθαλμοι αυτου ηρξαντο βαρυνεσθαι και ουκ ηδυνατο βλεπειν και ο λυχνος του θεου πριν επισκευασθηναι και σαμουηλ εκαθευδεν εν τω ναω ου η κιβωτος του θεου και εκαλεσεν κυριος σαμουηλ σαμουηλ και ειπεν ιδου εγω και εδραμεν προς ηλι και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και ειπεν ου κεκληκα σε αναστρεψε καθευδε και ανεστρεψεν και εκαθευδεν και προσεθετο κυριος και εκαλεσεν σαμουηλ σαμουηλ και επορευθη προς ηλι το δευτερον και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και ειπεν ου κεκληκα σε αναστρεψε καθευδε και σαμουηλ πριν η γνωμαι θεον και αποκαλυφθηναι αυτω ρημα κυριου και προσεθετο κυριος καλεσαι σαμουηλ εν τριτω και ανεστη και επορευθη προς ηλι και ειπεν ιδου εγω οτι κεκληκας με και εσοφισατο ηλι οτι κυριος κεκληκεν το παιδαριον και ειπεν αναστρεψε καθευδε τεκνον και εσται εαν καλεση σε και ερεις λαλει κυριε οτι ακουει ο δουλος σου και επορευθη σαμουηλ και εκοιμηθη εν τω τοπω αυτου και ηλθεν κυριος και κατεστη και εκαλεσεν αυτον ως απαξ και απαξ και ειπεν σαμουηλ λαλει οτι ακουει ο δουλος σου και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ιδου εγω ποιω τα ρηματα μου εν ισραηλ ωστε παντος ακουοντος αυτα ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου εν τη ημερα εκεινη επεγερω επι ηλι παντα οσα ελαλησα εις τον οικον αυτου αρχομαι και επιτελεσω και ανηγγελκα αυτω οτι εκδικω εγω τον οικον αυτου εως αιωνος εν αδικiais υιων αυτου οτι καχολογουντες θεον υιοι αυτου και ουκ ενουθετει αυτους και ουδ ουτως ωμοσα τω οικω ηλι ει εξιλασθησεται αδικια οικου ηλι εν θυμιαματι και εν θυσιας εως αιωνος και κοιμαται σαμουηλ εως πρωι και ωρθρισεν το πρωι και ηνοιξεν τας θυρας οικου κυριου και σαμουηλ εφοβηθη απαγγειλαι την ορασιν τω ηλι και ειπεν ηλι προς σαμουηλ σαμουηλ τεκνον και ειπεν ιδου εγω και ειπεν τι το ρημα το λαληθεν προς σε μη δη κρυψης απ εμου ταδε ποιησαι σοι ο θεος και ταδε προσθειη εαν κρυψης απ εμου ρημα εκ παντων των λογων των λαληθεντων σοι εν τοις ωσιν σου και απηγγειλεν σαμουηλ παντας τους λογους και ουκ εκρυψεν απ αυ-

του και ειπεν ηλι κυριος αυτος το αγαθον ενωπιον αυτου ποιησει και
εμεγαλυνθη σαμουηλ και ην κυριος μετ αυτου και ουκ επεσεν απο
παντων των λογων αυτου επι την γην και εγνωσαν πας ισραηλ απο
δαν και εως βηρσαββε οτι πιστος σαμουηλ εις προφητην τω κυριω
και προσεθετο κυριος δηλωθηαι εν σηλωμ οτι απεκαλυφθη κυριος
προς σαμουηλ και επιστευθη σαμουηλ προφητης γενεσθαι τω κυριω
εις παντα ισραηλ απ ακρων της γης και εως ακρων και ηλι πρεσβυτης
σφοδρα και οι υιοι αυτου πορευομενοι επορευοντο και πονηρα η οδος
αυτων ενωπιον κυριου και εγενηθη εν ταις ημεραις εκειναις και συνα-
θροιζονται αλλοφυλοι εις πολεμον επι ισραηλ και εξηλθεν ισραηλ εις
απαντησιν αυτοις εις πολεμον και παρεμβαλλουσιν επι αβνεζεερ και
οι αλλοφυλοι παρεμβαλλουσιν εν αφεκ και παρατασσονται οι αλλοφυ-
λοι εις πολεμον επι ισραηλ και εκλινεν ο πολεμος και επταισεν ανηρ
ισραηλ ενωπιον αλλοφυλων και επληγησαν εν τη παραταξει εν αγρω
τεσσαρες χιλιαδες ανδρων και ηλθεν ο λαος εις την παρεμβολην και
ειπαν οι πρεσβυτεροι ισραηλ κατα τι επταισεν ημας κυριος σημερον
ενωπιον αλλοφυλων λαβωμεν την κιβωτον του θεου ημων εκ σηλωμ
και εξελθετω εν μεσω ημων και σωσει ημας εκ χειρος εχθρων ημων
και απεστειλεν ο λαος εις σηλωμ και αιρουσιν εκειθεν την κιβωτον
κυριου καθημενου χερουβιμ και αμφοτεροι οι υιοι ηλι μετα της κι-
βωτου οφνι και φινεες και εγενηθη ως ηλθεν κιβωτος κυριου εις την
παρεμβολην και ανεκραξεν πας ισραηλ φωνη μεγαλη και ηχησεν η γη
και ηκουσαν οι αλλοφυλοι της κραυγης και ειπον οι αλλοφυλοι τις η
κραυγη η μεγαλη αυτη εν παρεμβολη των εβραιων και εγνωσαν οτι κι-
βωτος κυριου ηκει εις την παρεμβολην και εφοβηθησαν οι αλλοφυλοι
και ειπον ουτοι οι θεοι ηκασιν προς αυτοις εις την παρεμβολην ουαι
ημιν εξελου ημας κυριε σημερον οτι ου γεγονεν τοιαυτη εχθες και
τριτην ουαι ημιν τις εξελειται ημας εκ χειρος των θεων των στερεων
τουτων ουτοι οι θεοι οι παταξαντες την αιγυπτον εν παση πληγη και
εν τη ερημω κραταιουσθε και γινεσθε εις ανδρας αλλοφυλοι μηποτε
δουλευσητε τοις εβραιοις καθως εδουλευσαν ημιν και εσεσθε εις αν-
δρας και πολεμησατε αυτοις και επολεμησαν αυτοις και πταιει ανηρ
ισραηλ και εφυγεν εκαστος εις σκηνωμα αυτου και εγενετο πληγη
μεγαλη σφοδρα και επεσαν εξ ισραηλ τριαχοντα χιλιαδες ταγματων
και κιβωτος θεου ελημφθη και αμφοτεροι υιοι ηλι απεθανον οφνι και
φινεες και εδραμεν ανηρ ιεμιναιος εκ της παραταξεως και ηλθεν εις
σηλωμ εν τη ημερα εκεινη και τα ιματια αυτου διερρηγοτα και γη επι
της κεφαλης αυτου και ηλθεν και ιδου ηλι εκαθητο επι του διφρου
παρα την πυλην σκοπευων την οδον οτι ην η καρδια αυτου εξεστη-
κυια περι της κιβωτου του θεου και ο ανθρωπος εισηλθεν εις την
πολιν απαγγειλαι και ανεβोधσεν η πολις και ηκουσεν ηλι την φωνην
της βοης και ειπεν τις η βοη της φωνης ταυτης και ο ανθρωπος σπευ-
σας εισηλθεν και απηγγειλεν τω ηλι και ηλι υιος ενενηχοντα ετων
και οι οφθαλμοι αυτου επανεστησαν και ουκ εβλεπεν και ειπεν ηλι
τοις ανδρασιν τοις περιεστηκοσιν αυτω τις η φωνη του ηχους τουτου
και ο ανηρ σπευσας προσηλθεν προς ηλι και ειπεν αυτω εγω ειμι ο
ηκων εκ της παρεμβολης καγω πεφευγα εκ της παραταξεως σημερον
και ειπεν τι το γεγονος ρημα τεκνον και απεκριθη το παιδαριον και
ειπεν πεφευγεν ανηρ ισραηλ εκ προσωπου αλλοφυλων και εγενετο
πληγη μεγαλη εν τω λαω και αμφοτεροι οι υιοι σου τεθνηκασιν και η

κιβωτος του θεου ελημφθη και εγενετο ως εμνησθη της κιβωτου του θεου και επεσεν απο του διφρου οπισθίως εχομενος της πυλης και συνετριβη ο νωτος αυτου και απεθανεν οτι πρεσβυτης ο ανθρωπος και βαρυσ και αυτος εκρινεν τον ισραηλ εικοσι ετη και νυμφη αυτου γυνη φινεες συνειληφυια του τεκειν και ηκουσεν την αγγελιαν οτι ελημφθη η κιβωτος του θεου και οτι τεθνηκεν ο πενθερος αυτης και ο ανηρ αυτης και ωκλασεν και ετεκεν οτι επεστραφησαν επ αυτην ωδινες αυτης και εν τω καιρω αυτης αποθνησκει και ειπον αυτη αι γυναικες αι παρεστηκυιαι αυτη μη φοβου οτι υιον τετοκας και ουκ απεκριθη και ουκ ενοησεν η καρδια αυτης και εκαλεσεν το παιδαριον ουαι βαρχαβωθ υπερ της κιβωτου του θεου και υπερ του πενθερου αυτης και υπερ του ανδρος αυτης και ειπαν απωκισται δοξα ισραηλ εν τω λημφθηναι την κιβωτον κυριου και αλλοφυλοι ελαβον την κιβωτον του θεου και εισηνεγκαν αυτην εξ αβεννεζερ εις αζωτον και ελαβον αλλοφυλοι την κιβωτον κυριου και εισηνεγκαν αυτην εις οικον δαγων και παρεστησαν αυτην παρα δαγων και ωρθρισαν οι αζωτιοι και εισηλθον εις οικον δαγων και ειδον και ιδου δαγων πεπτωκως επι προσωπον αυτου ενωπιον κιβωτου του θεου και ηγειραν τον δαγων και κατεστησαν εις τον τοπον αυτου και εβαρυνθη χειρ κυριου επι τους αζωτιους και εβασανισεν αυτους και επαταξεν αυτους εις τας εδρας αυτων την αζωτον και τα ορια αυτης και εγενετο οτε ωρθρισαν το πρωι και ιδου δαγων πεπτωκως επι προσωπον αυτου ενωπιον κιβωτου διαθηκης κυριου και η κεφαλη δαγων και αμφοτερα τα ιχνη χειρων αυτου αφηρημενα επι τα εμπροσθια αμαφεθ εκαστον και αμφοτεροι οι καρποι των χειρων αυτου πεπτωκοτες επι το προθυρον πλην η ραχis δαγων υπελειφθη δια τουτο ουκ επιβαινουσιν οι ιερεις δαγων και πας ο εισπορευομενος εις οικον δαγων επι βαθμον οικου δαγων εν αζωτω εως της ημερας ταυτης οτι υπερβαινοντες υπερβαινουσιν και εβαρυνθη χειρ κυριου επι αζωτον και επηγαγεν αυτοις και εξεξεσεν αυτοις εις τας ναυς και μεσον της χωρας αυτης ανεφυησαν μυες και εγενετο συγχυσις θανατου μεγαλη εν τη πολει και ειδον οι ανδρες αζωτου οτι ουτως και λεγουσιν οτι ου καθησεται κιβωτος του θεου ισραηλ μεθ ημων οτι σκληρα χειρ αυτου εφ ημας και επι δαγων θεον ημων και αποστελλουσιν και συναγουσιν τους σατραπας των αλλοφυλων προς αυτους και λεγουσιν τι ποιησωμεν κιβωτω θεου ισραηλ και λεγουσιν οι γεθιθαιοι μετελθετω κιβωτος του θεου προς ημας και μετληθεν κιβωτος του θεου εις γεθιθα και εγενηθη μετα το μετελθειν αυτην και γινεται χειρ κυριου εν τη πολει ταραχος μεγας σφοδρα και επαταξεν τους ανδρας της πολεως απο μικρου εως μεγαλου και επαταξεν αυτους εις τας εδρας αυτων και εποιησαν εαυτοις οι γεθιθαιοι εδρας και εξαποστελλουσιν την κιβωτον του θεου εις ασκαλωνα και εγενηθη ως εισηλθεν κιβωτος θεου εις ασκαλωνα και εβοησαν οι ασκαλωνιται λεγοντες τι απεστρεψατε προς ημας την κιβωτον του θεου ισραηλ θανατωσαι ημας και τον λαον ημων και εξαποστελλουσιν και συναγουσιν τους σατραπας των αλλοφυλων και ειπον εξαποστειλατε την κιβωτον του θεου ισραηλ και καθισατω εις τον τοπον αυτης και ου μη θανατωση ημας και τον λαον ημων οτι εγενηθη συγχυσις θανατου εν ολη τη πολει βαρεια σφοδρα ως εισηλθεν κιβωτος θεου ισραηλ εκει και οι ζωντες και ουκ αποθανοντες επληγησαν εις τας εδρας και ανεβη η κραυγη της πολεως εις τον ουρανον και ην η κιβωτος εν αγρω

των αλλοφυλων επτα μηνας και εξεξεσεν η γη αυτων μυας και καλουσιν αλλοφυλοι τους ιερεις και τους μαντεις και τους επαοιδους αυτων λεγοντες τι ποιησωμεν τη κιβωτω κυριου γνωρισατε ημιν εν τινι αποστελουμεν αυτην εις τον τοπον αυτης και ειπαν ει εξαπεστελλετε υμεις την κιβωτον διαθηκης κυριου θεου ισραηλ μη δη εξαποστελιητε αυτην κενην αλλα αποδιδοντες αποδοτε αυτη της βασανου και τοτε ιαθησεσθε και εξιλασθησεται υμιν μη ουκ αποστη η χειρ αυτου αφ υμων και λεγουσιν τι το της βασανου αποδωσομεν αυτη και ειπαν κατ αριθμον των σατραπων των αλλοφυλων πεντε εδρας χρυσας οτι πταισμα εν υμιν και τοις αρχουσιν υμων και τω λαω και μυς χρυσους ομοιωμα των μυων υμων των διαφθειροντων την γην και δωσετε τω κυριω δοξαν οπως κουφιση την χειρα αυτου αφ υμων και απο των θεων υμων και απο της γης υμων και ινα τι βαρυνετε τας καρδιας υμων ως εβαρυνεν αιγυπτος και φαραω την καρδιαν αυτων ουχι οτε ενεπαιξεν αυτοις εξαπεστειλαν αυτους και απηλθον και νυν λαβετε και ποιησατε αμαξαν καινην και δυο βοας πρωτοτοκουσας ανευ των τεκνων και ζευξατε τας βοας εν τη αμαξη και απαγαγετε τα τεκνα απο οπισθεν αυτων εις οικον και λημψεσθε την κιβωτον και ιθησετε αυτην επι την αμαξαν και τα σκευη τα χρυσα αποδωσετε αυτη της βασανου και ιθησετε εν θεματι βερσεχυναν εκ μερους αυτης και εξαποστελειτε αυτην και απελασατε αυτην και απελευσεται και οψεσθε ει εις οδον οριων αυτης πορευσεται κατα βαιθσαμυς αυτος πεποιηκεν ημιν την κακιαν ταυτην την μεγαλην και εαν μη και γνωσομεθα οτι ου χειρ αυτου ηπται ημων αλλα συμπτωμα τουτο γεγονεν ημιν και εποιησαν οι αλλοφυλοι ουτως και ελαβον δυο βοας πρωτοτοκουσας και εξευξαν αυτας εν τη αμαξη και τα τεκνα αυτων απεκαλωσαν εις οικον και εθεντο την κιβωτον επι την αμαξαν και το θεμα εργαβ και τους μυς τους χρυσους και κατευθυναν αι βοες εν τη οδω εις οδον βαιθσαμυς εν τριβω ενι επορευοντο και εκοπιων και ου μεθισταντο δεξια ουδε αριστερα και οι σατραπαι των αλλοφυλων επορευοντο οπισω αυτης εως οριων βαιθσαμυς και οι εν βαιθσαμυς ειθεριζον ιθερισμον πυρων εν κοιλαδι και ηραν οφθαλμους αυτων και ειδον κιβωτον κυριου και ηυφρανθησαν εις απαντησιν αυτης και η αμαξα εισηλθεν εις αγρον ωσπε τον εν βαιθσαμυς και εστησαν εχει παρ αυτη λιθον μεγαν και σχιζουσιν τα ξυλα της αμαξης και τας βοας ανηνεγκαν εις ολοκαυτωσιν τω κυριω και οι λευιται ανηνεγκαν την κιβωτον του κυριου και το θεμα εργαβ μετ αυτης και τα επ αυτης σκευη τα χρυσα και εθεντο επι του λιθου του μεγαλου και οι ανδρες βαιθσαμυς ανηνεγκαν ολοκαυτωσεις και θυσιας εν τη ημερα εκεινη τω κυριω και οι πεντε σατραπαι των αλλοφυλων εωρων και ανεστρεψαν εις ασκαλωνα τη ημερα εκεινη και αυται αι εδραι αι χρυσαι ας απεδωκαν οι αλλοφυλοι της βασανου τω κυριω της αζωτου μιαν της γαζης μιαν της ασκαλωνος μιαν της γεθ μιαν της ακκαρων μιαν και μυς οι χρυσοι κατ αριθμον πασων πολεων των αλλοφυλων των πεντε σατραπων εκ πολεως εστερεωμενης και εως κωμης του φερεζαιου και εως λιθου του μεγαλου ου επειθησαν επ αυτου την κιβωτον διαθηκης κυριου του εν αγρω ωσπε του βαιθσαμυσιτου και ουκ ησμενισαν οι υιοι ιεχονιου εν τοις ανδρασιν βαιθσαμυς οτι ειδαν κιβωτον κυριου και επαταξεν εν αυτοις εβδομηκοντα ανδρας και πεντηκοντα χιλιαδας ανδρων και επενθησεν ο λαος οτι επαταξεν κυριος εν τω λαω πληγην μεγαλην σφοδρα και ειπαν οι

ανδρες οι εκ βαιθσαμυς τις δυνησεται διελθειν ενωπιον κυριου του αγιου τουτου και προς τινα αναβησεται κιβωτος κυριου αφ ημων και αποστελλουσιν αγγελους προς τους κατοικουντας καριαθιαριμ λεγοντες απεστροψασιν αλλοφυλοι την κιβωτον κυριου καταβητε και αναγαγετε αυτην προς εαυτους και ερχονται οι ανδρες καριαθιαριμ και αναγουσιν την κιβωτον διαθηκης κυριου και εισαγουσιν αυτην εις οικον αμιναδαβ τον εν τω βουνω και τον ελεαζαρ υιον αυτου ηγιασαν φυλασσειν την κιβωτον διαθηκης κυριου και εγεννηθη αφ ης ημερας ην η κιβωτος εν καριαθιαριμ επληθυνυν αι ημεραι και εγενοντο εικοσι ετη και επεβλειψεν πας οικος ισραηλ οπισω κυριου και ειπεν σαμουηλ προς παντα οικον ισραηλ λεγων ει εν ολη καρδια υμων υμεις επιστρεφετε προς κυριον περιελετε τους θεους τους αλλοτριους εκ μεσου υμων και τα αλση και ετοιμασατε τας καρδιας υμων προς κυριον και δουλευσατε αυτω μονω και εξελειται υμας εκ χειρος αλλοφυλων και περιειλον οι υιοι ισραηλ τας βααλιμ και τα αλση ασταρων και εδουλευσαν κυριω μονω και ειπεν σαμουηλ αθροισατε παντα ισραηλ εις μασσηφαθ και προσευξομαι περι υμων προς κυριον και συνηχθησαν εις μασσηφαθ και υδρευονται υδωρ και εξεχεαν ενωπιον κυριου επι την γην και ενηστευσαν εν τη ημερα εκεινη και ειπαν ημαρτηκαμεν ενωπιον κυριου και εδικαζεν σαμουηλ τους υιους ισραηλ εις μασσηφαθ και ηκουσαν οι αλλοφυλοι οτι συνηθροισθησαν παντες οι υιοι ισραηλ εις μασσηφαθ και ανεβησαν σατραπαι αλλοφυλων επι ισραηλ και ακουουσιν οι υιοι ισραηλ και εφοβηθησαν απο προσωπου αλλοφυλων και ειπαν οι υιοι ισραηλ προς σαμουηλ μη παρασιωπησης αφ ημων του μη βοαν προς κυριον θεον σου και σωσει ημας εκ χειρος αλλοφυλων και ελαβεν σαμουηλ αρνα γαλαθηνον ενα και ανηνεγκεν αυτον ολοκαυτωσιν συν παντι τω λαω τω κυριω και εβοησεν σαμουηλ προς κυριον περι ισραηλ και επηκουσεν αυτου κυριος και ην σαμουηλ αναφερων την ολοκαυτωσιν και αλλοφυλοι προσηγον εις πολεμον επι ισραηλ και εβροντησεν κυριος εν φωνη μεγαλη εν τη ημερα εκεινη επι τους αλλοφυλους και συνεχυθησαν και επταισαν ενωπιον ισραηλ και εξηλθαν ανδρες ισραηλ εκ μασσηφαθ και κατεδιωξαν τους αλλοφυλους και επαταξαν αυτους εως υποκατω του βαιθχορ και ελαβεν σαμουηλ λιθον ενα και εστησεν αυτον ανα μεσον μασσηφαθ και ανα μεσον της παλαιας και εκαλεσεν το ονομα αυτου αβνεζεερ λιθος του βοηθου και ειπεν εως ενταυθα εβοηθησεν ημιν κυριος και εταπεινωσεν κυριος τους αλλοφυλους και ου προσειθεντο ετι προσελθειν εις οριον ισραηλ και εγεννηθη χειρ κυριου επι τους αλλοφυλους πασας τας ημερας του σαμουηλ και απεδοθησαν αι πολεις ας ελαβον οι αλλοφυλοι παρα των υιων ισραηλ και απεδωκαν αυτας τω ισραηλ απο ασκαλωνος εως αζοβ και το οριον ισραηλ αφειλαντο εκ χειρος αλλοφυλων και ην ειρηνη ανα μεσον ισραηλ και ανα μεσον του αμορραιου και εδικαζεν σαμουηλ τον ισραηλ πασας τας ημερας της ζωης αυτου και επορευετο κατ ενιαυτον ενιαυτον και εκυκλου βαιθηλ και την γαλγαλα και την μασσηφαθ και εδικαζεν τον ισραηλ εν πασι τοις ηγιασμενοις τουτοις η δε αποστροφή αυτου εις αρμαθαιμ οτι εκει ην ο οικος αυτου και εδικαζεν εκει τον ισραηλ και ωκοδομησεν εκει θυσιαστηριον τω κυριω και εγενετο ως εγηρασεν σαμουηλ και κατεστησεν τους υιους αυτου δικαστας τω ισραηλ και ταυτα τα ονοματα των υιων αυτου πρωτοτοκος ιωηλ και ονομα του δευτερου αβια δικα-

σται εν βηρσαβεε και ουκ επορευθησαν οι υιοι αυτου εν οδω αυτου και εξεκλιναν οπισω της συντελειας και ελαμβανον δωρα και εξεκλινον δικαιωματα και συναθροιζονται ανδρες ισραηλ και παραγινονται εις αρμαθαιμ προς σαμουηλ και ειπαν αυτω ιδου συ γεγηρακας και οι υιοι σου ου πορευονται εν τη οδω σου και νυν καταστησον εφ ημας βασιλεια δικαζειν ημας καθα και τα λοιπα εθνη και ην πονηρον το ρημα εν οφθαλμοις σαμουηλ ως ειπαν δος ημιν βασιλεια δικαζειν ημας και προσηυξατο σαμουηλ προς κυριον και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ακουε της φωνης του λαου καθα αν λαλησωσιν σοι οτι ου σε εξουθενηκασιν αλλ η εμε εξουδενωκασιν του μη βασιλευειν επ αυτων κατα παντα τα ποιηματα α εποιησαν μοι αφ ης ημερας ανηγαγον αυτους εξ αιγυπτου εως της ημερας ταυτης και εγκατελιπον με και εδουλευον θεοις ετεροις ουτως αυτοι ποιουσιν και σοι και νυν ακουε της φωνης αυτων πλην οτι διαμαρτυρομενος διαμαρτυρη αυτοις και απαγγελεις αυτοις το δικαιωμα του βασιλεως ος βασιλευσει επ αυτους και ειπεν σαμουηλ παν το ρημα κυριου προς τον λαον τους αιτουντας παρ αυτου βασιλεια και ειπεν τουτο εσται το δικαιωμα του βασιλεως ος βασιλευσει εφ υμας τους υιους υμων λημψεται και ιθησεται αυτους εν αρμασιν αυτου και ιππευσιν αυτου και προτρεχοντας των αρματων αυτου και ιθεσθαι αυτους εαυτω χιλιαρχους και εκατονταρχους και ιθεριζειν ιθερισμον αυτου και τρυγαν τρυγητον αυτου και ποιειν σκευη πολεμικα αυτου και σκευη αρματων αυτου και τας θυγατερας υμων λημψεται εις μυρεψους και εις μαγειρισσας και εις πεσσουσας και τους αγρους υμων και τους αμπελωνας υμων και τους ελαιωνας υμων τους αγαθους λημψεται και δωσει τοις δουλοις αυτου και τα σπερματα υμων και τους αμπελωνας υμων αποδεκατωσει και δωσει τοις ευνουχοις αυτου και τοις δουλοις αυτου και τους δουλους υμων και τας δουλας υμων και τα βουκολια υμων τα αγαθα και τους ονους υμων λημψεται και αποδεκατωσει εις τα εργα αυτου και τα ποιμνια υμων αποδεκατωσει και υμεις εσεσθε αυτω δουλοι και βοησεσθε εν τη ημερα εκεινη εκ προσωπου βασιλεως υμων ου εξελεξασθε εαυτοις και ουκ επακουσεται κυριος υμων εν ταις ημεραις εκειναις οτι υμεις εξελεξασθε εαυτοις βασιλεια και ουκ ηβουλετο ο λαος ακουσαι του σαμουηλ και ειπαν αυτω ουχι αλλ η βασιλευει εσται εφ ημας και εσομεθα και ημεις κατα παντα τα εθνη και δικασει ημας βασιλεις ημων και εξελευσεται εμπροσθεν ημων και πολεμησει τον πολεμον ημων και ηκουσεν σαμουηλ παντας τους λογους του λαου και ελαλησεν αυτους εις τα ωτα κυριου και ειπεν κυριος προς σαμουηλ ακουε της φωνης αυτων και βασιλευσον αυτοις βασιλεια και ειπεν σαμουηλ προς ανδρας ισραηλ αποτρεχετω εκαστος εις την πολιν αυτου και ην ανηρ εξ υιων βενιαμιν και ονομα αυτω κισ υιος αβιηλ υιου σαρεδ υιου βαχιρ υιου αφεκ υιου ανδρος ιεμιναιου ανηρ δυνατος και τουτω υιος και ονομα αυτω σαουλ ευμεγεθης ανηρ αγαθος και ουκ ην εν υιοις ισραηλ αγαθος υπερ αυτον υπερ ωμιαν και επανω υψηλος υπερ πασαν την γην και απωλοντο αι ονοι κισ πατρος σαουλ και ειπεν κισ προς σαουλ τον υιον αυτου λαβε μετα σεαυτου εν των παιδαριων και αναστητε και πορευθητε και ζητησατε τας ονους και διηλθον δι ορους εφραιμ και διηλθον δια της γης σελχα και ουχ ευρον και διηλθον δια της γης εασαχεμ και ουκ ην και διηλθον δια της γης ιακιμ και ουχ ευρον αυτων ελθοντων εις την σιφ και σαουλ ειπεν τω παιδαριω αυτου τω

μετ' αὐτοῦ δέυρο καὶ ἀναστρέψωμεν μὴ ἀνείς ὁ πατήρ μου τὰς ὄνους φροντίζῃ περὶ ἡμῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ τὸ παιδάριον ἰδοὺ δὴ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ὁ ἀνθρώπος ἐνδοξὸς πάν ὅταν λαλήσῃ παραγινόμενον παρ᾽ ἐστὶ καὶ νῦν πορευθῶμεν ὥπως ἀπαγγεῖλῃ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν ἐφ' ἣν ἐπορευθήμεν ἐπ' αὐτὴν καὶ εἶπεν σαουλ τῷ παιδάρῳ αὐτοῦ τῷ μετ' αὐτοῦ καὶ ἰδοὺ πορευσομεθα καὶ τί οἴσόμεν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ ὅτι οἱ ἄρτοι ἐκλελοιπασιν ἐκ τῶν ἀγγείων ἡμῶν καὶ πλεῖον οὐκ ἐστὶν μεθ' ἡμῶν εἰσενεγκεῖν τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ τὸ ὑπάρχον ἡμῖν καὶ προσεθετο τὸ παιδάριον ἀποκριθῆναι τῷ σαουλ καὶ εἶπεν ἰδοὺ εὐρήται ἐν τῇ χειρὶ μου τέταρτον σίκλου ἀργυρίου καὶ δώσεις τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ ἀπαγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν ἡμῶν καὶ ἐμπροσθεν ἐν Ἰσραὴλ τάδε ἐλέγεν ἕκαστος ἐν τῷ πορευεσθῆναι ἐπερωτᾶν τὸν θεὸν δέυρο πορευθῶμεν πρὸς τὸν βλέποντα ὅτι τὸν προφήτην ἐκαλεῖ ὁ λαὸς ἐμπροσθεν ὁ βλέπων καὶ εἶπεν σαουλ πρὸς τὸ παιδάριον αὐτοῦ ἀγαθὸν τὸ ῥῆμα δέυρο καὶ πορευθῶμεν καὶ ἐπορευθῆσαν εἰς τὴν πόλιν οὗ ἣν ἔχει ὁ ἀνθρώπος τοῦ θεοῦ αὐτῶν ἀναβαίνοντων τὴν ἀναβάσιν τῆς πόλεως καὶ αὐτοὶ εὐρίσκουσιν τὰ κοράσια ἐξεληλυθότα ὑδρευσασθῆναι ὑδῶρ καὶ λέγουσιν αὐταῖς εἰ ἐστὶν ἐνταῦθα ὁ βλέπων καὶ ἀπεκριθῆ τα κοράσια αὐτοῖς καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ἐστὶν ἰδοὺ κάτα πρόσωπον ὑμῶν νῦν διὰ τὴν ἡμέραν ἦκει εἰς τὴν πόλιν ὅτι θύσια σημερὸν τῷ λαῷ ἐν βάμῃ ὥς ἂν εἰσελθῇτε τὴν πόλιν οὕτως εὐρήσετε αὐτὸν ἐν τῇ πόλει πρὶν ἀναβῆναι αὐτὸν εἰς βάμῃ τοῦ φαγεῖν ὅτι οὐ μὴ φαγῇ ὁ λαὸς ἕως τοῦ εἰσελθῆναι αὐτὸν ὅτι οὗτος εὐλογεῖ τὴν θύσιαν καὶ μετὰ ταῦτα ἐσθίουσιν οἱ ξένοι καὶ νῦν ἀναβῆτε ὅτι διὰ τὴν ἡμέραν εὐρήσετε αὐτὸν καὶ ἀναβαίνουνσιν τὴν πόλιν αὐτῶν εἰσπορευομένων εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ ἰδοὺ σάμουηλ ἐξῆλθεν εἰς ἀπαντήσιν αὐτῶν τοῦ ἀναβῆναι εἰς βάμῃ καὶ κυρίως ἀπεκαλύψεν τὸ ὥτιον σάμουηλ ἡμέρα μία ἐμπροσθεν τοῦ ἐλθῆναι πρὸς αὐτὸν σαουλ λέγων ὥς ὁ καιρὸς αὐρίον ἀποστελῶ πρὸς σέ ἄνδρα ἐκ γῆς βενιαμὶν καὶ χρίσεις αὐτὸν εἰς ἀρχόντα ἐπὶ τὸν λαὸν μου Ἰσραὴλ καὶ σώσει τὸν λαὸν μου ἐκ χειρὸς ἀλλοφυλῶν ὅτι ἐπεβλέψα ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τοῦ λαοῦ μου ὅτι ἦλθεν βοή αὐτῶν πρὸς με καὶ σάμουηλ εἶδεν τὸν σαουλ καὶ κυρίως ἀπεκριθῆ αὐτῷ ἰδοὺ ὁ ἀνθρώπος ὃν εἶπα σοὶ οὗτος ἀρξεί ἐν τῷ λαῷ μου καὶ προσηγάγεν σαουλ πρὸς σάμουηλ εἰς μέσον τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἀπαγγεῖλον δὴ ποῖος ὁ οἶκος τοῦ βλέποντος καὶ ἀπεκριθῆ σάμουηλ τῷ σαουλ καὶ εἶπεν ἐγὼ εἰμι αὐτὸς ἀναβῆθι ἐμπροσθεν μου εἰς βάμῃ καὶ φαγε μετ' ἐμοῦ σημερὸν καὶ ἐξαποστελῶ σε πρῶι καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀπαγγελῶ σοὶ καὶ περὶ τῶν ὄνων σου τῶν ἀπολωλυῶν σημερὸν τριταίων μὴ θῇς τὴν καρδίαν σου αὐταῖς ὅτι εὐρήνται καὶ τί τὰ ὥραια τοῦ Ἰσραὴλ οὐ σοὶ καὶ τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου καὶ ἀπεκριθῆ σαουλ καὶ εἶπεν οὐχὶ ἀνδρὸς υἱὸς ἱεμιναιοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ μικροῦ σκηπτροῦ φυλῆς Ἰσραὴλ καὶ τῆς φυλῆς τῆς ἐλαχίστης ἐξ ὅλου σκηπτροῦ βενιαμὶν καὶ ἵνα τί ἐλάλησας πρὸς ἐμὲ κάτα τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ ἐλάβεν σάμουηλ τὸν σαουλ καὶ τὸ παιδάριον αὐτοῦ καὶ εἰσηγάγεν αὐτοὺς εἰς τὸ καταλύμα καὶ εἴθετο αὐτοῖς τόπον ἐν πρώτοις τῶν κεκλήμενων ὥσει ἐβδομηκοντὰ ἀνδρῶν καὶ εἶπεν σάμουηλ τῷ μαγειρῷ δός μοι τὴν μερίδα ἣν ἐδώκα σοὶ ἣν εἶπα σοὶ θείναι αὐτὴν παρὰ σοὶ καὶ ὑψώσεν ὁ μαγειρὸς τὴν κώλεαν καὶ παρεθήκεν αὐτὴν ἐνώπιον σαουλ καὶ εἶπεν σάμουηλ τῷ σαουλ ἰδοὺ ὑπολείμμα παραθήες αὐτὸ ἐνώπιον σου καὶ φαγε ὅτι εἰς μαρτυρίον τεύθεται σοὶ παρὰ τοὺς ἄλλους ἀποκνίξε καὶ

εφαγεν σαουλ μετα σαμουηλ εν τη ημερα εκεινη και κατεβη εκ της βαμα εν τη πολει και διεστρωσαν τω σαουλ επι τω δωματι και εκοιμηθη και εγενετο ως ανεβαινεν ο ορθρος και εκαλεσεν σαμουηλ τον σαουλ επι τω δωματι λεγων αναστα και εξαποστελω σε και ανεστη σαουλ και εξηλθεν αυτος και σαμουηλ εως εξω αυτων καταβαινοντων εις μερος της πολεως και σαμουηλ ειπεν τω σαουλ ειπον τω νεανισκω και διελθετω εμπροσθεν ημων και συ στηθι ως σημερον και ακουσον ρημα θεου και ελαβεν σαμουηλ τον φακον του ελαιου και επεχεεν επι την κεφαλην αυτου και εφιλησεν αυτον και ειπεν αυτω ουχι κεχρικεν σε κυριος εις αρχοντα επι τον λαον αυτου επι ισραηλ και συ αρξεις εν λαω κυριου και συ σωσεις αυτον εκ χειρος εχθρων αυτου κυκλοθεν και τουτο σοι το σημειον οτι εχρισεν σε κυριος επι κληρονομιαν αυτου εις αρχοντα ως αν απελθης σημερον απ εμου και ευρησεις δυο ανδρας προς τοις ταφοις ραχηλ εν τω οριω βενιαμιν αλλομενους μεγαλα και ερουσιν σοι ευρηνται αι ονοι ας επορευθητε ζητειν και ιδου ο πατηρ σου αποτετιναχται το ρημα των ονων και εδαψιλευσατο δι υμας λεγων τι ποιησω υπερ του υιου μου και απελευσει εκειθεν και επεκεινα ηξεις εως της δρυος θαβωρ και ευρησεις εκει τρεις ανδρας αναβαινοντας προς τον θεον εις βαιθηλ ενα αιροντα τρια αιγιδια και ενα αιροντα τρια αγγεια αρτων και ενα αιροντα ασκον οινου και ερωτησουσιν σε τα εις ειρηνην και δωσουσιν σοι δυο απαρχας αρτων και λημψη εκ της χειρος αυτων και μετα ταυτα εισελευση εις τον βουνον του θεου ου εστιν εκει το αναστημα των αλλοφυλων εκει νασιβ ο αλλοφυλος και εσται ως αν εισελθητε εκει εις την πολιν και απαντησεις χορω προφητων καταβαινοντων εκ της βαμα και εμπροσθεν αυτων ναβλα και τυμπανον και αυλος και κινυρα και αυτοι προφητευοντες και εφωλείται επι σε πνευμα κυριου και προφητευσεις μετ αυτων και στραφηση εις ανδρα αλλον και εσται οταν ηξει τα σημεια ταυτα επι σε ποιει παντα οσα εαν ευρη η χειρ σου οτι θεος μετα σου και καταβηση εμπροσθεν της γαλγαλα και ιδου καταβαινω προς σε ανενεγκειν ολοκαυτωσιν και θυσιας ειρηνικας επτα ημερας διαλειψεις εως του ελθειν με προς σε και γνωρισω σοι α ποιησεις και εγενηθη ωστε επιστραφηναι τω ωμω αυτου απελθειν απο σαμουηλ μετεστρεψεν αυτω ο θεος καρδιαν αλλην και ηλθεν παντα τα σημεια εν τη ημερα εκεινη και ερχεται εκειθεν εις τον βουνον και ιδου χορος προφητων εξ εναντιας αυτου και ηλατο επ αυτον πνευμα θεου και επροφητευσεν εν μεσω αυτων και εγενηθησαν παντες οι ειδότες αυτον εχθες και τριτην και ειδον και ιδου αυτος εν μεσω των προφητων και ειπεν ο λαος εκαστος προς τον πλησιον αυτου τι τουτο το γεγονος τω υιω κισ η και σαουλ εν προφηταις και απεκριθη τις αυτων και ειπεν και τις πατηρ αυτου δια τουτο εγενηθη εις παραβολην η και σαουλ εν προφηταις και συνετελεσεν προφητευων και ερχεται εις τον βουνον και ειπεν ο οικειος αυτου προς αυτον και προς το παιδαριον αυτου που επορευθητε και ειπαν ζητειν τας ονους και ειδαμεν οτι ουκ εισιν και εισηλθομεν προς σαμουηλ και ειπεν ο οικειος προς σαουλ απαγγειλον δη μοι τι ειπεν σοι σαμουηλ και ειπεν σαουλ προς τον οικειον αυτου απηγγειλεν απαγγελων μοι οτι ευρηνται αι ονοι το δε ρημα της βασιλειας ουκ απηγγειλεν αυτω και παρηγγειλεν σαμουηλ παντι τω λαω προς κυριον εις μασσηφα και ειπεν προς υιους ισραηλ ταδε ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ λεγων εγω ανηγαγον τους υιους ισραηλ

εξ αιγυπτου και εξειλαμην υμας εκ χειρος φαραω βασιλεως αιγυπτου και εκ πασων των βασιλειων των θλιβουσων υμας και υμεις σημερον εξουθενηκατε τον θεον ος αυτος εστιν υμων σωτηρ εκ παντων των κακων υμων και θλιψεων υμων και ειπατε ουχι αλλ η οτι βασιλεια στησεις εφ ημων και νυν καταστητε ενωπιον κυριου κατα τα σκηπτρα υμων και κατα τας φυλας υμων και προσηγαγεν σαμουηλ παντα τα σκηπτρα ισραηλ και κατακληρουται σκηπτρον βενιαμιν και προσαγει σκηπτρον βενιαμιν εις φυλας και κατακληρουται φυλη ματταρι και προσαγουσιν την φυλην ματταρι εις ανδρας και κατακληρουται σαουλ υιος κισ και εξητει αυτον και ουχ ευρισκετο και επηρωτησεν σαμουηλ ετι εν κυριω ει ερχεται ο ανηρ ενταυθα και ειπεν κυριος ιδου αυτος κεκρυπται εν τοις σκευεσιν και εδραμεν και λαμβανει αυτον εκειθεν και κατεστησεν εν μεσω του λαου και υψωθη υπερ παντα τον λαον υπερ ωμιαν και επανω και ειπεν σαμουηλ προς παντα τον λαον ει ορακατε ον εκλελεκται εαυτω κυριος οτι ουκ εστιν αυτω ομοιος εν πασιν υμιν και εγνωσαν πας ο λαος και ειπαν ζητω ο βασιλευς και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον το δικαιωμα του βασιλεως και εγραψεν εν βιβλιω και εθηκεν ενωπιον κυριου και εξαπεστειλεν σαμουηλ παντα τον λαον και απηλθεν εκαστος εις τον τοπον αυτου και σαουλ απηλθεν εις τον οικον αυτου εις γαβαα και εφορευθησαν υιοι δυναμεωνων ηψατο κυριος καρδιας αυτων μετα σαουλ και υιοι λοιμοι ειπαν τι σωσει ημας ουτος και ητιμασαν αυτον και ουκ ηνεγκαν αυτω δωρα και εγεννηθη ως μετα μηνα και ανεβη νας ο αμμανιτης και παρεμβαλλει επι ιαβις γαλααδ και ειπον παντες οι ανδρες ιαβις προς νας τον αμμανιτην διαθου ημιν διαθηκην και δουλευσομεν σοι και ειπεν προς αυτους νας ο αμμανιτης εν ταυτη διαθησομαι υμιν διαθηκην εν τω εξορυξαι υμων παντα οφθαλμον δεξιον και ιθησομαι ονειδος επι ισραηλ και λεγουσιν αυτω οι ανδρες ιαβις ανες ημιν επτα ημερας και αποστελουμεν αγγελους εις παν οριον ισραηλ εαν μη η ο σωζων ημας εξελευσομεθα προς υμας και ερχονται οι αγγελοι εις γαβαα προς σαουλ και λαλουσιν τους λογους εις τα ωτα του λαου και ηραν πας ο λαος την φωνην αυτων και εκλαυσαν και ιδου σαουλ ηρχετο μετα το πρωι εξ αγρου και ειπεν σαουλ τι οτι κλαιει ο λαος και διηγουνται αυτα τα ρηματα των υιων ιαβις και εφηλατο πνευμα κυριου επι σαουλ ως ηκουσεν τα ρηματα ταυτα και εθυμωθη επ αυτους οργη αυτου σφοδρα και ελαβεν δυο βοας και εμελισεν αυτας και απεστειλεν εις παν οριον ισραηλ εν χειρι αγγελων λεγων ος ουκ εστιν εκπορευομενος οπισω σαουλ και οπισω σαμουηλ κατα ταδε ποιησουσιν τοις βουσιν αυτου και επηλθεν εκστασις κυριου επι τον λαον ισραηλ και εβοησαν ως ανηρ εις και επισκεπτεται αυτους αβιεζεκ εν βαμα παν ανδρα ισραηλ εξακοσιας χιλιαδας και ανδρας ιουδα εβδομηκοντα χιλιαδας και ειπεν τοις αγγελοις τοις ερχομενοις ταδε ερειτε τοις ανδρασιν ιαβις αυριον υμιν η σωτηρια διαθερμαναντος του ηλιου και ηλθον οι αγγελοι εις την πολιν και απαγγελλουσιν τοις ανδρασιν ιαβις και ευφρανθησαν και ειπαν οι ανδρες ιαβις προς νας τον αμμανιτην αυριον εξελευσομεθα προς υμας και ποιησετε ημιν το αγαθον ενωπιον υμων και εγεννηθη μετα την αυριον και εθηκε σαουλ τον λαον εις τρεις αρχας και εισπορευονται μεσον της παρεμβολης εν φυλακη τη πρωινη και ετυπτον τους υιους αμμων εως διεθερμανθη η ημερα και εγεννηθησαν οι υπολελειμμενοι διεσπαρσαν και ουχ υπελειφθησαν εν αυτοις δυο

κατα το αυτο και ειπεν ο λαος προς σαμουηλ τις ο ειπας οτι σαουλ ου βασιλευσει ημων παραδος τους ανδρας και θανατωσμεν αυτους και ειπεν σαουλ ουκ αποθανειται ουδεις εν τη ημερα ταυτη οτι σημερον κυριος εποιησεν σωτηριαν εν ισραηλ και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον λεγων πορευθωμεν εις γαλγαλα και εγκαينισωμεν εκει την βασιλειαν και επορευθη πας ο λαος εις γαλγαλα και εχρισεν σαμουηλ εκει τον σαουλ εις βασιλεια ενωπιον κυριου εν γαλγαλοις και εθυσεν εκει θυσιας και ειρηνικας ενωπιον κυριου και ευφρανθη σαμουηλ και πας ισραηλ ωστε λιβαν και ειπεν σαμουηλ προς παντα ανδρα ισραηλ ιδου ηκουσα φωνης υμων εις παντα οσα ειπατε μοι και εβασιλευσα εφ υμας βασιλεια και νυν ιδου ο βασιλευς διαπορευεται ενωπιον υμων καγω γεγηρακα και καθησομαι και οι υιοι μου ιδου εν υμιν καγω ιδου διεληλυθα ενωπιον υμων εκ νεοτητος μου και εως της ημερας ταυτης ιδου εγω αποκριθητε κατ εμου ενωπιον κυριου και ενωπιον χριστου αυτου μοσχον τινος ειληφα η ονον τινος ειληφα η τινα κατεδυναστευσα υμων η τινα εξεπιασα η εκ χειρος τινος ειληφα εξιλασμα και υποδημα αποκριθητε κατ εμου και αποδωσω υμιν και ειπαν προς σαμουηλ ουκ ηδικησας ημας και ου κατεδυναστευσας και ουκ εθλασας ημας και ουκ ειληφας εκ χειρος ουδενος ουδεν και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον μαρτυς κυριος εν υμιν και μαρτυς χριστος αυτου σημερον εν ταυτη τη ημερα οτι ουκ ευρηκατε εν χειρι μου ουθεν και ειπαν μαρτυς και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον λεγων μαρτυς κυριος ο ποιησας τον μωυσην και τον ααρων ο αναγαγων τους πατερας ημων εξ αιγυπτου και νυν καταστητε και δικασω υμας ενωπιον κυριου και απαγγελω υμιν την πασαν δικαιοσυνην κυριου α εποιησεν εν υμιν και εν τοις πατρασιν υμων ως εισηλθεν ιακωβ και οι υιοι αυτου εις αιγυπτον και εταπεινωσεν αυτους αιγυπτος και εβοησαν οι πατερες ημων προς κυριον και απεστειλεν κυριος τον μωυσην και τον ααρων και εξηγαγεν τους πατερας ημων εξ αιγυπτου και κατωκισεν αυτους εν τω τοπω τουτω και επελαθοντο κυριου του θεου αυτων και απεδото αυτους εις χειρας σισαρα αρχιστρατηγου ιαβιν βασιλεως ασωρ και εις χειρας αλλοφυλων και εις χειρας βασιλεως μωαβ και επολεμησαν εν αυτοις και εβοησαν προς κυριον και ελεγον ημαρτομεν οτι εγκατελιπομεν τον κυριον και εδουλευσαμεν τοις βααλιμ και τοις αλσεσιν και νυν εξελου ημας εκ χειρος εχθρων ημων και δουλευσομεν σοι και απεστειλεν κυριος τον ιεροβααλ και τον βαρακ και τον ιεφθαε και τον σαμουηλ και εξειλατο υμας εκ χειρος εχθρων υμων των κυκλοθεν και κατωκειτε πεποιθοτες και ειδετε οτι νας βασιλευς υιων αμμων ηλθεν εφ υμας και ειπατε ουχι αλλ η οτι βασιλευς βασιλευσει εφ ημων και κυριος ο θεος ημων βασιλευς ημων και νυν ιδου ο βασιλευς ον εξελεξασθε και ιδου δεδωκεν κυριος εφ υμας βασιλεια εαν φοβηθητε τον κυριον και δουλευσητε αυτω και ακουσητε της φωνης αυτου και μη ερισητε τω στοματι κυριου και ητε και υμεις και ο βασιλευς ο βασιλευων εφ υμων οπισω κυριου πορευομενοι εαν δε μη ακουσητε της φωνης κυριου και ερισητε τω στοματι κυριου και εσται χειρ κυριου επι υμας και επι τον βασιλεια υμων και νυν καταστητε και ιδετε το ρημα το μεγα τουτο ο ο κυριος ποιησει εν οφθαλμοις υμων ουχι θερισμος πυρων σημερον επικαλεσομαι κυριον και δωσει φωνας και υετον και γνωτε και ιδετε οτι η κακια υμων μεγαλη ην εποιησατε ενωπιον κυριου αιτησαντες εαυτοις βασιλεια και επεκαλεσατο σαμουηλ

τον κυριον και εδωκεν κυριος φωνας και υετον εν τη ημερα εκεινη και εφοβηθησαν πας ο λαος τον κυριον σφοδρα και τον σαμουηλ και ειπαν πας ο λαος προς σαμουηλ προσευξαι υπερ των δουλων σου προς κυριον θεον σου και ου μη αποθανωμεν οτι προστεθεικαμεν προς πασας τας αμαρτιας ημων κακιαν αιτησαντες εαυτοις βασιλεια και ειπεν σαμουηλ προς τον λαον μη φοβεισθε υμεις πεποιηκατε την πασαν κακιαν ταυτην πλην μη εκκλινητε απο οπισθεν κυριου και δουλευσατε τω κυριω εν ολη καρδια υμων και μη παραβητε οπισω των μηθεν οντων οι ου περανουσιν ουθεν και οι ουκ εξελουνται οτι ουθεν εισιν οτι ουκ απωσεται κυριος τον λαον αυτου δια το ονομα αυτου το μεγα οτι επιεικως κυριος προσελαβετο υμας αυτω εις λαον και εμοι μηδαμως του αμαρτειν τω κυριω ανιεναι του προσευχεσθαι περι υμων και δουλευσω τω κυριω και δειξω υμιν την οδον την αγαθην και την ευθειαν πλην φοβεισθε τον κυριον και δουλευσατε αυτω εν αληθεια και εν ολη καρδια υμων οτι ειδετε α εμεγαλυνεν μεθ υμων και εαν κακια κακοποιησητε και υμεις και ο βασιλευς υμων προστεθησεσθε και εκλεγεται σαουλ εαυτω τρεις χιλιαδας ανδρων εκ των ανδρων ισραηλ και ησαν μετα σαουλ δισχιλιοι εν μαχεμας και εν τω ορει βαιθιηλ χιλιοι ησαν μετα ιωναθαν εν γαββε του βενιαμιν και το καταλοιπον του λαου εξαπεστειλεν εκαστον εις το σκηνωμα αυτου και επαταξεν ιωναθαν τον νασιβ τον αλλοφυλον τον εν τω βουνω και ακουουσιν οι αλλοφυλοι και σαουλ σαλπιγγι σαλπίζει εις πασαν την γην λεγων ηθετηκασιν οι δουλοι και πας ισραηλ ηκουσεν λεγοντων πεπαικεν σαουλ τον νασιβ τον αλλοφυλον και ησχυνηθησαν ισραηλ εν τοις αλλοφυλοις και ανεβοησαν ο λαος οπισω σαουλ εν γαλγαλοις και οι αλλοφυλοι συναγονται εις πολεμον επι ισραηλ και αναβαινουσιν επι ισραηλ τριακοντα χιλιαδες αρματων και εξ χιλιαδες ιππεων και λαος ως η αμμος η παρα την θιλασσαν τω πληθει και αναβαινουσιν και παρεμβαλλουσιν εν μαχεμας εξ εναντιας βαιθων κατα νοτου και ανηρ ισραηλ ειδεν οτι στενως αυτω μη προσαγειν αυτον και εκρυβη ο λαος εν τοις σπηλαιois και εν ταις μανδραις και εν ταις πετραις και εν τοις βοθροις και εν τοις λακκοις και οι διαβαινοντες διεβησαν τον ιορδανην εις γην γαδ και γαλααδ και σαουλ ετι ην εν γαλγαλοις και πας ο λαος εξεστη οπισω αυτου και διελιπεν επτα ημερας τω μαρτυριω ως ειπεν σαμουηλ και ου παρεγενετο σαμουηλ εις γαλγαλα και διεσπαρη ο λαος αυτου απ αυτου και ειπεν σαουλ προσαγαγετε οπως ποιησω ολοκαυτωσιν και ειρηνικας και ανηνεγκεν την ολοκαυτωσιν και εγενετο ως συνετελεσεν αναφερων την ολοκαυτωσιν και σαμουηλ παραγινεται και εξηλθεν σαουλ εις απαντησιν αυτω ευλογησαι αυτον και ειπεν σαμουηλ τι πεποιηκας και ειπεν σαουλ οτι ειδον ως διεσπαρη ο λαος απ εμου και συ ου παρεγενου ως διαταξω εν τω μαρτυριω των ημερων και οι αλλοφυλοι συνηχθησαν εις μαχεμας και ειπα νυν καταβησονται οι αλλοφυλοι προς με εις γαλγαλα και του προσωπου του κυριου ουκ εδεθητην και ενεκρατευσαμην και ανηνεγκα την ολοκαυτωσιν και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ μεματαιωται σοι οτι ουκ εφυλαξας την εντολην μου ην ενετειλατο σοι κυριος ως νυν ητοιμασεν κυριος την βασιλειαν σου εως αιωνος επι ισραηλ και νυν η βασιλεια σου ου στησεται και ζητησει κυριος εαυτω ανθρωπον κατα την καρδιαν αυτου και εντελειται κυριος αυτω εις αρχοντα επι τον λαον αυτου οτι ουκ εφυλαξας οσα ενετειλατο σοι κυριος και ανεστη

σαμουηλ και απηλθεν εκ γαλγαλων εις οδον αυτου και το καταλειμμα του λαου ανεβη οπισω σαουλ εις απαντησιν οπισω του λαου του πολεμιστου αυτων παραγενομενων εκ γαλγαλων εις γαββα βενιαμιν και επεσχεψατο σαουλ τον λαον τον ευρεθεντα μετ αυτου ως εξακοσιους ανδρας και σαουλ και ιωναθαν υιος αυτου και ο λαος οι ευρεθεντες μετ αυτων εκαθισαν εν γαββε βενιαμιν και εκλαιον και οι αλλοφυλοι παρεμβεβληκεισαν εις μαχεμας και εξηλθεν διαφθειρων εξ αγρου αλλοφυλων τρισιν αρχαις η αρχη η μια επιβλεπουσα οδον γοφερα επι γην σωγαλ και η μια αρχη επιβλεπουσα οδον βαινωρων και η αρχη η μια επιβλεπουσα οδον γαββε την εισχυπτουσαν επι γαι την σαβιν και τεκτων σιδηρου ουχ ευρισκετο εν παση γη ισραηλ οτι ειπον οι αλλοφυλοι μη ποιησωσιν οι εβραιοι ρομφαιαν και δορυ και κατεβαινον πας ισραηλ εις γην αλλοφυλων χαλκευειν εκαστος το θεριστρον αυτου και το σκευος αυτου και εκαστος την αξινην αυτου και το δρεπανον αυτου και ην ο τρυγητος ετοιμος του θεριζειν τα δε σκευη ην τρεις σικλοι εις τον οδοντα και τη αξινη και τω δρεπανω υποστασις ην η αυτη και εγενηθη εν ταις ημεραις του πολεμου μαχεμας και ουχ ευρεθη ρομφαια και δορυ εν χειρι παντος του λαου του μετα σαουλ και μετα ιωναθαν και ευρεθη τω σαουλ και τω ιωναθαν υιω αυτου και εξηλθεν εξ υποστασεως των αλλοφυλων την εν τω περαν μαχεμας και γινεται ημερα και ειπεν ιωναθαν υιος σαουλ τω παιδαριω τω αιροντι τα σκευη αυτου δευρο και διαβωμεν εις μεσσαβ των αλλοφυλων την εν τω περαν εκεινω και τω πατρι αυτου ουκ απηγγειλεν και σαουλ εκαθητο επ ακρου του βουνου υπο την ροαν την εν μαγδων και ησαν μετ αυτου ως εξακοσιοι ανδρες και αχια υιος αχιτωβ αδελφου ιωχαβηδ υιου φινεες υιου ηλι ιερευς του θεου εν σηλωμ αιρων εφουδ και ο λαος ουκ ηδει οτι πεπορευται ιωναθαν και ανα μεσον της διαβασεως ου εξητει ιωναθαν διαβηναι εις την υποστασιν των αλλοφυλων και ακρωτηριον πετρας ενθεν και ακρωτηριον πετρας ενθεν ονομα τω ενι βαζες και ονομα τω αλλω σεννα η οδος η μια απο βορρα ερχομενω μαχμας και η οδος η αλλη απο νοτου ερχομενω γαββε και ειπεν ιωναθαν προς το παιδαριον το αιρον τα σκευη αυτου δευρο διαβωμεν εις μεσσαβ των απεριτμητων τούτων ει τι ποιησαι ημιν λεγοις οτι ουκ εστιν τω κυριω συνεχομενον σωζειν εν πολλοις η εν ολιγοις και ειπεν αυτω ο αιρων τα σκευη αυτου ποιει παν ο εαν η καρδια σου εκκλινη ιδου εγω μετα σου ως η καρδια σου καρδια μου και ειπεν ιωναθαν ιδου ημεις διαβαινομεν προς τους ανδρας και κατακυλισθησομεθα προς αυτους εαν ταδε ειπωσιν προς ημας αποστητε εκει εως αν απαγγειλωμεν υμιν και στησομεθα εφ εαυτοις και ου μη αναβωμεν επ αυτους και εαν ταδε ειπωσιν προς ημας αναβητε προς ημας και αναβησομεθα οτι παραδεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας ημων τουτο ημιν το σημειον και εισηλθον αμφοτεροι εις μεσσαβ των αλλοφυλων και λεγουσιν οι αλλοφυλοι ιδου οι εβραιοι εκπορευονται εκ των τρωγλων αυτων ου εκρυβησαν εκει και απεκριθησαν οι ανδρες μεσσαβ προς ιωναθαν και προς τον αιροντα τα σκευη αυτου και λεγουσιν αναβητε προς ημας και γνωριουμεν υμιν ρημα και ειπεν ιωναθαν προς τον αιροντα τα σκευη αυτου αναβηθι οπισω μου οτι παρεδωκεν αυτους κυριος εις χειρας ισραηλ και ανεβη ιωναθαν επι τας χειρας αυτου και επι τους ποδας αυτου και ο αιρων τα σκευη αυτου μετ αυτου και επεβλεψαν κατα προσωπον ιωναθαν και επαταξεν αυτους και ο αιρων τα σκευη αυτου

επεδίδου οπισω αυτου και εγεννηθη η πληγη η πρωτη ην επαταξεν ι-
ωναθαν και ο αιρων τα σκευη αυτου ως εικοσι ανδρες εν βολισι και
εν πετροβολοις και εν κοχλαξιν του πεδιου και εγεννηθη εκστασις εν
τη παρεμβολη και εν αγρω και πας ο λαος οι εν μεσσαβ και οι δια-
φθειροντες εξεστησαν και αυτοι ουκ ηθελον ποιειν και εθαμβησεν η
γη και εγεννηθη εκστασις παρα κυριου και ειδον οι σκοποι του σαουλ
εν γαβρε βενιαμιν και ιδου η παρεμβολη τεταραγμενη ενθεν και ενθεν
και ειπεν σαουλ τω λαω τω μετ αυτου επισκεψασθε δη και ιδετε τις
πεπορευται εξ υμων και επεσκεψαντο και ιδου ουχ ευρισκετο ιωναθαν
και ο αιρων τα σκευη αυτου και ειπεν σαουλ τω αχια προσαγαγε το
εφουδ οτι αυτος ηρεν το εφουδ εν τη ημερα εκεινη ενωπιον ισραηλ
και εγεννηθη ως ελαλει σαουλ προς τον ιερεα και ο ηχος εν τη πα-
ρεμβολη των αλλοφυλων επορευετο πορευομενος και επληθυνεν και
ειπεν σαουλ προς τον ιερεα συναγαγε τας χειρας σου και ανεβοησεν
σαουλ και πας ο λαος ο μετ αυτου και ερχονται εως του πολεμου
και ιδου εγενετο ρομφαια ανδρος επι τον πλησιον αυτου συγχυσις
μεγαλη σφοδρα και οι δουλοι οι οντες εχθες και τριτην ημεραν μετα
των αλλοφυλων οι αναβαντες εις την παρεμβολην επεστραφησαν και
αυτοι ειναι μετα ισραηλ των μετα σαουλ και ιωναθαν και πας ισραηλ
οι κρυπτομενοι εν τω ορει εφραιμ και ηκουσαν οτι πεφευγασιν οι
αλλοφυλοι και συναπτουσιν και αυτοι οπισω αυτων εις πολεμον και
εσωσεν κυριος εν τη ημερα εκεινη τον ισραηλ και ο πολεμος διηλθεν
την βαιθων και πας ο λαος ην μετα σαουλ ως δεκα χιλιαδες ανδρων
και ην ο πολεμος διεσπαρμενος εις ολην την πολιν εν τω ορει εφραιμ
και σαουλ ηγνοησεν αγνοιαν μεγαλην εν τη ημερα εκεινη και αρα-
ται τω λαω λεγων επικαταρατος ο ανθρωπος ος φαγεται αρτον εως
εσπερας και εκδικησω τον εχθρον μου και ουκ εγευσατο πας ο λαος
αρτου και πασα η γη ηριστα και ιααρ δρυμος ην μελισσωνος κατα
προσωπον του αγρου και εισηλθεν ο λαος εις τον μελισσωνα και ιδου
επορευετο λαλων και ιδου ουκ ην επιστρεφων την χειρα αυτου εις το
στομα αυτου οτι εφοβηθη ο λαος τον ορκον κυριου και ιωναθαν ουκ
ακηκοει εν τω ορκιζειν τον πατερα αυτου τον λαον και εξετεινεν το
ακρον του σκηπτρου αυτου του εν τη χειρι αυτου και εβαψεν αυτο εις
το κηριον του μελιτος και επεστρεψεν την χειρα αυτου εις το στομα
αυτου και ανεβησαν οι οφθαλμοι αυτου και απεκριθη εις εκ του λαου
και ειπεν ορκισας ωρκισεν ο πατηρ σου τον λαον λεγων επικαταρατος
ο ανθρωπος ος φαγεται αρτον σημερον και εξελυθη ο λαος και εγνω
ιωναθαν και ειπεν απηλλαχεν ο πατηρ μου την γην ιδε δη οτι ειδον
οι οφθαλμοι μου οτι εγευσαμην βραχyu του μελιτος τουτου αλλ οτι ει
εφαγεν εσθων ο λαος σημερον των σκυλων των εχθρων αυτων ων
ευρεν οτι νυν αν μειζων ην η πληγη εν τοις αλλοφυλοις και επαταξεν
εν τη ημερα εκεινη εκ των αλλοφυλων εν μαχεμας και εκοπιασεν ο
λαος σφοδρα και εκλιθη ο λαος εις τα σκυλα και ελαβεν ο λαος ποι-
μνια και βουκολια και τεκνα βοων και εσφαξεν επι την γην και ησθιεν
ο λαος συν τω αιματι και απηγγελη τω σαουλ λεγοντες ημαρτηκεν
ο λαος τω κυριω φαγων συν τω αιματι και ειπεν σαουλ εν γεθθιμε
κυλισατε μοι λιθον ενταυθα μεγαν και ειπεν σαουλ διασπαρητε εν τω
λαω και ειπατε αυτοις προσαγαγειν ενταυθα εκαστος τον μοσχον αυ-
του και εκαστος το προβατον αυτου και σφαζετω επι τουτου και ου
μη αμαρτητε τω κυριω του εσθιειν συν τω αιματι και προσηγεν πας ο

λαος εκαστος το εν τη χειρι αυτου και εσφαζον εκει και ωκοδομησεν εκει σαουλ θυσιαστηριον τω κυριω τουτο ηρξατο σαουλ οικοδομησαι θυσιαστηριον τω κυριω και ειπεν σαουλ καταβωμεν οπισω των αλλοφυλων την νυχτα και διαρπασωμεν εν αυτοις εως διαφαιση η ημερα και μη υπολιπωμεν εν αυτοις ανδρα και ειπαν παν το αγathon ενωπιον σου ποιει και ειπεν ο ιερεις προσελθωμεν ενταυθα προς τον θεον και επηρωτησεν σαουλ τον θεον ει καταβω οπισω των αλλοφυλων ει παραδωσεις αυτους εις χειρας ισραηλ και ουκ απεκριθη αυτω εν τη ημερα εκεινη και ειπεν σαουλ προσαγαγετε ενταυθα πασας τας γωνιας του ισραηλ και γνωτε και ιδετε εν τινι γεγονεν η αμαρτια αυτη σημερον οτι ζη κυριος ο σωσας τον ισραηλ οτι εαν αποκριθη κατα ιωνathan του υιου μου θανατω αποθανειται και ουκ ην ο αποκρινόμενος εκ παντος του λαου και ειπεν παντι ισραηλ υμεις εσεσθε εις δουλειαν και εγω και ιωνathan ο υιος μου εσομεθα εις δουλειαν και ειπεν ο λαος προς σαουλ το αγathon ενωπιον σου ποιει και ειπεν σαουλ κυριε ο θεος ισραηλ τι οτι ουκ απεκριθης τω δουλω σου σημερον ει εν εμοι η εν ιωνathan τω υιω μου η αδικια κυριε ο θεος ισραηλ δος δηληλους και εαν ταδε ειπης εν τω λαω σου ισραηλ δος δη οσιοτητα και κληρουται ιωνathan και σαουλ και ο λαος εξηλθεν και ειπεν σαουλ βαλετε ανα μεσον εμου και ανα μεσον ιωνathan του υιου μου ον αν κατακληρωσεται κυριος αποθανετω και ειπεν ο λαος προς σαουλ ουκ εστιν το ρημα τουτο και κατεκρατησεν σαουλ του λαου και βαλλουσιν ανα μεσον αυτου και ανα μεσον ιωνathan του υιου αυτου και κατακληρουται ιωνathan και ειπεν σαουλ προς ιωνathan απαγγειλον μοι τι πεποιηκας και απηγγειλεν αυτω ιωνathan και ειπεν γευσάμενος εγευσάμην εν ακρω τω σκηπτρω τω εν τη χειρι μου βραχυ μελι ιδου εγω αποθνήσκω και ειπεν αυτω σαουλ ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι θανατω αποθανη σημερον και ειπεν ο λαος προς σαουλ ει σημερον θανατωθήσεται ο ποιησας την σωτηριαν την μεγαλην ταυτην εν ισραηλ ζη κυριος ει πεσειται της τριχος της κεφαλης αυτου επι την γην οτι ο λαος του θεου εποίησεν την ημεραν ταυτην και προσηυξατο ο λαος περι ιωνathan εν τη ημερα εκεινη και ουκ απεθανεν και ανεβη σαουλ απο οπισθεν των αλλοφυλων και οι αλλοφυλοι απηλθον εις τον τοπον αυτων και σαουλ κατακληρουται εργον επι ισραηλ και επολεμει κυκλω παντας τους εχθρους αυτου εις τον μεαβ και εις τους υιους αμμων και εις τους υιους εδωμ και εις τον βαιθεωρ και εις βασιλεα σουβα και εις τους αλλοφυλους ου αν εστραφη εσωζετο και εποίησεν δυναμιν και επαταξεν τον αμαληκ και εξειλατο τον ισραηλ εκ χειρος των καταπατούντων αυτον και ησαν υιοι σαουλ ιωνathan και ιεσσιου και μελχισα και ονοματα των δυο θυγατερων αυτου ονομα τη πρωτοτοκω μεροβ και ονομα τη δευτερα μελχολ και ονομα τη γυναικι αυτου αχινοομ θυγατηρ αχιμαας και ονομα τω αρχιστρατηγω αβεννερ υιος νηρ υιου οικειου σαουλ και χις πατηρ σαουλ και νηρ πατηρ αβεννερ υιος ιαμιν υιου αβιηλ και ην ο πολεμος κραταιος επι τους αλλοφυλους πασας τας ημερας σαουλ και ιδων σαουλ παντα ανδρα δυνατον και παντα ανδρα υιον δυναμειως και συνηγαγεν αυτους προς αυτον και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ εμε απεστειλεν κυριος χρισαι σε εις βασιλεα επι ισραηλ και νυν ακουε της φωνης κυριου ταδε ειπεν κυριος σβαρωθ νυν εκδικησω α εποίησεν αμαληκ τω ισραηλ ως απηντησεν αυτω εν τη οδω αναβαινοντος αυτου εξ αιγυπτου και νυν πορευου και παταξεις

τον αμαλχη και ιεριμ και παντα τα αυτου και ου περιποιηση εζ αυτου και εξολεθρευσεις αυτον και αναθεματιεις αυτον και παντα τα αυτου και ου φειση απ αυτου και αποκτενεις απο ανδρος και εως γυναικος και απο νηπιου εως ιθλαζοντος και απο μοσχου εως προβατου και απο καμηλου εως ονου και παρηγγειλεν σαουλ τω λαω και επισκεπτεται αυτους εν γαλγαλοις τετρακοσιας χιλιαδας ταγματων και τον ιουδαν τριακοντα χιλιαδας ταγματων και ηλθεν σαουλ εως των πολεων αμαλχη και ενηδρευsen εν τω χειμαρρω και ειπεν σαουλ προς τον κιναιον απελθε και εκκλινον εκ μεσου του αμαλχηkitου μη προσθω σε μετ αυτου και συ εποιησας ελεος μετα των υιων ισραηλ εν τω αναβαινειν αυτους εξ αιγυπτου και εξεκλινεν ο κιναιος εκ μεσου αμαλχη και επαταξεν σαουλ τον αμαλχη απο ευιλατ εως σουρ επι προσωπου αιγυπτου και συνελαβεν τον αγαγ βασιλεα αμαλχη ζωντα και παντα τον λαον ιεριμ απεκτεινεν εν στοματι ρομφαιας και περιεποιησατο σαουλ και πας ο λαος τον αγαγ ζωντα και τα αγαθα των ποιμνιων και των βουκολιων και των εδεσμάτων και των αμπελωνων και παντων των αγαθων και ουκ εβουλετο αυτα εξολεθρευσαι και παν εργον ητιμωμενον και εξουδενωμενον εξωλεθρευσαν και εγεννηθη ρημα κυριου προς σαμουηλ λεγων παρακεκλημαι οτι εβασιλευσα τον σαουλ εις βασιλεα οτι απεστρεψεν απο οπισθεν μου και τους λογους μου ουκ ετηρησεν και ηθυμησεν σαμουηλ και εβοησεν προς κυριον ολην την νυχτα και ωρθιρσεν σαμουηλ και επορευθη εις απαντησιν ισραηλ πρωι και απηγγελη τω σαμουηλ λεγοντες ηκει σαουλ εις καρμηλον και ανεστακεν αυτω χειρα και επεστρεψεν το αρμα και κατεβη εις γαλγαλα προς σαουλ και ιδου αυτος ανεφερεν ολοκαυτωσιν τω κυριω τα πρωτα των σκυλων ων ηνεγκεν εξ αμαλχη και παρεγενετο σαμουηλ προς σαουλ και ειπεν αυτω σαουλ ευλογητος συ τω κυριω εστησα παντα οσα ελαλησεν κυριος και ειπεν σαμουηλ και τις η φωνη του ποιμνιου τουτου εν τοις ωσιν μου και φωνη των βωων ων εγω ακουω και ειπεν σαουλ εξ αμαλχη ηνεγκα αυτα α περιεποιησατο ο λαος τα κρατιστα του ποιμνιου και των βωων οπως τυθη τω κυριω θεω σου και τα λοιπα εξωλεθρευσα και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ανες και απαγγελω σοι α ελαλησεν κυριος προς με την νυχτα και ειπεν αυτω λαλησον και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ουχι μικρος συ ει ενωπιον αυτου ηγουμενος σκηπτρου φυλης ισραηλ και εχρισεν σε κυριος εις βασιλεα επι ισραηλ και απεστειλεν σε κυριος εν οδω και ειπεν σοι πορευθητι και εξολεθρευσον τους αμαρτανοντας εις εμε τον αμαλχη και πολεμησεις αυτους εως συντελεσης αυτους και ινα τι ουκ ηκουσας της φωνης κυριου αλλ ωρμησας του θεσθαι επι τα σκυλα και εποιησας το πονηρον ενωπιον κυριου και ειπεν σαουλ προς σαμουηλ δια το ακουσαι με της φωνης του λαου και επορευθη εν τη οδω η απεστειλεν με κυριος και ηγαγον τον αγαγ βασιλεα αμαλχη και τον αμαλχη εξωλεθρευσα και ελαβεν ο λαος των σκυλων ποιμνια και βουκολια τα πρωτα του εξολεθρευματος θυσαι ενωπιον κυριου θεου ημων εν γαλγαλοις και ειπεν σαμουηλ ει θελητον τω κυριω ολοκαυτωματα και θυσαι ως το ακουσαι φωνης κυριου ιδου ακοη υπερ θυσιαν αγαθη και η επαχροασις υπερ στεαρ κριων οτι αμαρτια οικωνισμα εστιν οδυνην και πονους θεραφιν επαγουσιν οτι εξουδενωσας το ρημα κυριου και εξουδενωσει σε κυριος μη ειναι βασιλεα επι ισραηλ και ειπεν σαουλ προς σαμουηλ ημαρτηκα οτι παρεβην τον λογον κυριου και το ρημα

σου οτι εφοβηθην τον λαον και ηκουσα της φωνης αυτων και νυν αρον δη το αμαρτημα μου και αναστρεψον μετ εμου και προσκυνησω κυριω τω θεω σου και ειπεν σαμουηλ προς σαουλ ουκ αναστρεψω μετα σου οτι εξουδενωσας το ρημα κυριου και εξουδενωσει σε κυριος του μη ειναι βασιλεα επι τον ισραηλ και απεστρεψεν σαμουηλ το προσωπον αυτου του απελθειν και εκρατησεν σαουλ του πτερυγιου της διπλοιδος αυτου και διερρηξεν αυτο και ειπεν προς αυτον σαμουηλ διερρηξεν κυριος την βασιλειαν ισραηλ εκ χειρος σου σημερον και δωσει αυτην τω πλησιον σου τω αγαθω υπερ σε και διαιρεθησεται ισραηλ εις δυο και ουκ αποστρεψει ουδε μετανοησει οτι ουχ ως ανθρωπος εστιν του μετανοησαι αυτος και ειπεν σαουλ ημαρτηκα αλλα δοξασον με δη ενωπιον πρεσβυτερων ισραηλ και ενωπιον λαου μου και αναστρεψον μετ εμου και προσκυνησω τω κυριω θεω σου και ανεστρεψεν σαμουηλ οπισω σαουλ και προσεκυνησεν τω κυριω και ειπεν σαμουηλ προσαγαγετε μοι τον αγαγ βασιλεα αμαληκ και προσηλθεν προς αυτον αγαγ τρεμων και ειπεν αγαγ ει ουτως πικρος ο θανατος και ειπεν σαμουηλ προς αγαγ καθοτι ητεκνωσεν γυναικας η ρομφαια σου ουτως ατεκνωθησεται εκ γυναικων η μητηρ σου και εσφαξεν σαμουηλ τον αγαγ ενωπιον κυριου εν γαλαγαλ και απηλθεν σαμουηλ εις αρμαθαϊμ και σαουλ ανεβη εις τον οικον αυτου εις γαβαα και ου προσεθετο σαμουηλ ετι ιδειν τον σαουλ εως ημερας θανατου αυτου οτι επενθει σαμουηλ επι σαουλ και κυριος μετεμεληθη οτι εβασιλευσεν τον σαουλ επι ισραηλ και ειπεν κυριος προς σαμουηλ εως ποτε συ πενθεις επι σαουλ καγω εξουδενωκα αυτον μη βασιλευειν επι ισραηλ πλησον το κερας σου ελαιου και δευρο αποστειλω σε προς ιεσσαι εως εις βηθλεεμ οτι εορακα εν τοις υιοις αυτου εμοι βασιλευειν και ειπεν σαμουηλ πως πορευθω και ακουσεται σαουλ και αποκτενει με και ειπεν κυριος δαμαλιν βωων λαβε εν τη χειρι σου και ερεις θυσαι τω κυριω ηκω και καλεσεις τον ιεσσαι εις την θυσιαν και γνωριω σοι α ποιησεις και χρισεις ον εαν ειπω προς σε και εποιησεν σαμουηλ παντα α ελαλησεν αυτω κυριος και ηλθεν εις βηθλεεμ και εξεστησαν οι πρεσβυτεροι της πολεως τη απαντησει αυτου και ειπαν ειρηνη η εισοδος σου ο βλεπων και ειπεν ειρηνη θυσαι τω κυριω ηκω αγιασθητε και ευφρανθητε μετ εμου σημερον και ηγιασεν τον ιεσσαι και τους υιους αυτου και εκαλεσεν αυτους εις την θυσιαν και εγεννηθη εν τω αυτους εισιεναι και ειδεν τον ελιαβ και ειπεν αλλα και ενωπιον κυριου χριστος αυτου και ειπεν κυριος προς σαμουηλ μη επιβλεψης επι την οψιν αυτου μηδε εις την εξιν μεγεθους αυτου οτι εξουδενωκα αυτον οτι ουχ ως εμβλεψεται ανθρωπος οψεται ο θεος οτι ανθρωπος οψεται εις προσωπον ο δε θεος οψεται εις καρδιαν και εκαλεσεν ιεσσαι τον αμιναδαβ και παρηλθεν κατα προσωπον σαμουηλ και ειπεν ουδε τουτον εξελεξατο κυριος και παρηγαγεν ιεσσαι τον σαμα και ειπεν και εν τουτω ουκ εξελεξατο κυριος και παρηγαγεν ιεσσαι τους επτα υιους αυτου ενωπιον σαμουηλ και ειπεν σαμουηλ ουκ εξελεξατο κυριος εν τουτοις και ειπεν σαμουηλ προς ιεσσαι εκλελοιπασιν τα παιδαρια και ειπεν ετι ο μικρος ιδου ποιμαινει εν τω ποιμνιω και ειπεν σαμουηλ προς ιεσσαι αποστειλον και λαβε αυτον οτι ου μη κατακλιθωμεν εως του ελθειν αυτον και απεστειλεν και εισηγαγεν αυτον και ουτος πυρρακης μετα καλλους οφθαλμων και αγαθος ορασει κυριω και ειπεν κυριος προς σαμουηλ αναστα και χρισον τον δαυιδ οτι ουτος αγαθος

εστιν και ελαβεν σαμουηλ το κερας του ελαιου και εχρισεν αυτον εν μεσω των αδελφων αυτου και εφηλατο πνευμα κυριου επι δαυιδ απο της ημερας εκεινης και επανω και ανεστη σαμουηλ και απηλθεν εις αρμαθαιμ και πνευμα κυριου απεστη απο σαουλ και επνιγεν αυτον πνευμα πονηρον παρα κυριου και ειπαν οι παιδες σαουλ προς αυτον ιδου δη πνευμα κυριου πονηρον πνιγει σε ειπατωσαν δη οι δουλοι σου ενωπιον σου και ζητησατωσαν τω κυριω ημων ανδρα ειδοτα ψαλλειν εν κινυρα και εσται εν τω ειναι πνευμα πονηρον επι σοι και ψαλει εν τη κινυρα αυτου και αγαθον σοι εσται και αναπαυσει σε και ειπεν σαουλ προς τους παιδας αυτου ιδετε δη μοι ανδρα ορθως ψαλλοντα και εισαγαγετε αυτον προς εμε και απεκριθη εις των παιδαριων αυτου και ειπεν ιδου εορακα υιον τω ιεσσαι βηθλεεμιτην και αυτον ειδοτα ψαλμον και ο ανηρ συνετος και ο ανηρ πολεμιστης και σοφος λογω και ανηρ αγαθος τω ειδει και κυριος μετ αυτου και απεστειλεν σαουλ αγγελους προς ιεσσαι λεγων αποστειλον προς με τον υιον σου δαυιδ τον εν τω ποιμνιω σου και ελαβεν ιεσσαι γομορ αρτων και ασκον οινου και εριφον αιγων ενα και εξαπεστειλεν εν χειρι δαυιδ του υιου αυτου προς σαουλ και εισηλθεν δαυιδ προς σαουλ και παρειστηκει ενωπιον αυτου και ηγαπησεν αυτον σφοδρα και εγενηθη αυτω αιρων τα σκευη αυτου και απεστειλεν σαουλ προς ιεσσαι λεγων παριστασθω δη δαυιδ ενωπιον εμου οτι ευρεν χαριν εν οφθαλμοις μου και εγενηθη εν τω ειναι πνευμα πονηρον επι σαουλ και ελαμβανεν δαυιδ την κινυραν και εψαλλεν εν τη χειρι αυτου και ανεψυχεν σαουλ και αγαθον αυτω και αφιστατο απ αυτου το πνευμα το πονηρον και συναγουσιν αλλοφυλοι τας παρεμβολας αυτων εις πολεμον και συναγονται εις σοκχωθ της ιουδαιας και παρεμβαλλουσιν ανα μεσον σοκχωθ και ανα μεσον αζηκα εν εφερμεμ και σαουλ και οι ανδρες ισραηλ συναγονται και παρεμβαλλουσιν εν τη κοιλαδι αυτοι παρατασσονται εις πολεμον εξ εναντιας αλλοφυλων και αλλοφυλοι ιστανται επι του ορους ενταυθα και ισραηλ ισταται επι του ορους ενταυθα και ο αυλων ανα μεσον αυτων και εξηλθεν ανηρ δυνατος εκ της παραταξεως των αλλοφυλων γολιαθ ονομα αυτω εκ γεθ υψος αυτου τεσσαρων πηχεων και σπιθαμης και περικεφαλαια επι της κεφαλης αυτου και θωρακα αλυσιδων τον αυτος ενδεδυκως και ο σταθμος του θωρακος αυτου πεντε χιλιαδες σικλων χαλκου και σιδηρου και κνημιδες χαλκα επανω των σκελων αυτου και ασπις χαλκη ανα μεσον των ωμων αυτου και ο κοντος του δορατος αυτου ωσει μεσακilon υφαινοντων και η λογχη αυτου εξακοσιων σικλων σιδηρου και ο αιρων τα οπλα αυτου προεπορευετο αυτου και εστη και ανεβησεν εις την παραταξιν ισραηλ και ειπεν αυτοις τι εκπορευεσθε παραταξασθαι πολεμω εξ εναντιας ημων ουκ εγω ειμι αλλοφυλος και υμεις εβραιοι του σαουλ εκλεξασθε εαυτοις ανδρα και καταβητω προς με και εαν δυνηθη προς εμε πολεμησαι και εαν παταξη με και εσομεθα υμιν εις δουλους εαν δε εγω δυνηθω και παταξω αυτον εσεσθε ημιν εις δουλους και δουλευσετε ημιν και ειπεν ο αλλοφυλος ιδου εγω ωνειδισα την παραταξιν ισραηλ σημερον εν τη ημερα ταυτη δοτε μοι ανδρα και μονομαχησομεν αμφοτεροι και ηκουσεν σαουλ και πας ισραηλ τα ρηματα του αλλοφυλου ταυτα και εξεστησαν και εφοβηθησαν σφοδρα και ειπεν δαυιδ προς σαουλ μη δη συμπεσετω η καρδια του κυριου μου επ αυτον ο δουλος σου πορευεται και πολεμησει μετα του αλλοφυλου τουτου και ειπεν σαουλ

προς δαυιδ ου μη δυνηση πορευθηναι προς τον αλλοφυλον του πο-
λειμειν μετ αυτου οτι παιδαριον ει συ και αυτος ανηρ πολεμιστης εκ
νεοτητος αυτου και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ποιμανων ην ο δουλος
σου τω πατρι αυτου εν τω ποιμνιω και οταν ηρχετο ο λεων και η αρ-
κος και ελαμβανεν προβατον εκ της αγελης και εξεπορευομην οπισω
αυτου και επαταξα αυτον και εξεσπασα εκ του στοματος αυτου και
ει επανιστατο επ εμε και εκρατησα του φαρυγγος αυτου και επατα-
ξα και εθανατωσα αυτον και την αρχον ετυπτεν ο δουλος σου και
τον λεοντα και εσται ο αλλοφυλος ο απεριτμητος ως εν τουτων ουχι
πορευσομαι και παταξω αυτον και αφελω σημερον ονειδος εξ ισραηλ
διοτι τις ο απεριτμητος ουτος ος ωνειδισεν παραταξιν θεου ζωντος
κυριος ος εξειλατο με εκ χειρος του λεοντος και εκ χειρος της αρχου
αυτος εξελειται με εκ χειρος του αλλοφυλου του απεριτμητου τουτου
και ειπεν σαουλ προς δαυιδ πορευου και εσται κυριος μετα σου και
ενεδυσεν σαουλ τον δαυιδ μανδυαν και περικεφαλαιαν χαλκην περι
την κεφαλην αυτου και εξωσεν τον δαυιδ την ρομφαιαν αυτου επα-
νω του μανδουου αυτου και εκοπιασεν περιπατησας απαξ και δις και
ειπεν δαυιδ προς σαουλ ου μη δυναμαι πορευθηναι εν τουτοις οτι ου
πεπειραμαι και αφαιρουσιν αυτα απ αυτου και ελαβεν την βακτηριαν
αυτου εν τη χειρι αυτου και εξελεξατο εαυτω πεντε λιθους λειους
εκ του χειμαρρου και εθηκε αυτους εν τω καδιω τω ποιμενικω τω
οντι αυτω εις συλλογην και σφενδονην αυτου εν τη χειρι αυτου και
προσηλθεν προς τον ανδρα τον αλλοφυλον και ειδεν γολιαθ τον δαυιδ
και ητιμασεν αυτον οτι αυτος ην παιδαριον και αυτος πυρραχης μετα
καλλους οφθαλμων και ειπεν ο αλλοφυλος προς δαυιδ ωσει κυων εγω
ειμι οτι συ ερχη επ εμε εν ραβδω και λιθοις και ειπεν δαυιδ ουχι αλλ
η χειρω κυνος και κατηρασατο ο αλλοφυλος τον δαυιδ εν τοις θεοις
αυτου και ειπεν ο αλλοφυλος προς δαυιδ δευρο προς με και δωσω
τας σαρκας σου τοις πετεινοις του ουρανου και τοις κτηνεσιν της γης
και ειπεν δαυιδ προς τον αλλοφυλον συ ερχη προς με εν ρομφαια και
εν δορατι και εν ασπιδι καγω πορευομαι προς σε εν ονοματι κυριου
σαβαωθ θεου παραταξεως ισραηλ ην ωνειδισας σημερον και αποκλει-
σει σε κυριος σημερον εις την χειρα μου και αποκτενω σε και αφελω
την κεφαλην σου απο σου και δωσω τα κωλα σου και τα κωλα πα-
ρειμβολης αλλοφυλων εν ταυτη τη ημερα τοις πετεινοις του ουρανου
και τοις θηριοις της γης και γνωσεται πασα η γη οτι εστιν θεος εν
ισραηλ και γνωσεται πασα η εκκλησια αυτη οτι ουκ εν ρομφαια και
δορατι σωζει κυριος οτι του κυριου ο πολεμος και παραδωσει κυριος
υμας εις χειρας ημων και ανεστη ο αλλοφυλος και επορευθη εις συ-
ναντησιν δαυιδ και εξετεινεν δαυιδ την χειρα αυτου εις το καδιον και
ελαβεν εκειθεν λιθον ενα και εσφενδονησεν και επαταξεν τον αλλο-
φυλον επι το μετωπον αυτου και διεδυ ο λιθος δια της περικεφαλαιας
εις το μετωπον αυτου και επεσεν επι προσωπον αυτου επι την γην και
εδραμεν δαυιδ και επεστη επ αυτον και ελαβεν την ρομφαιαν αυτου
και εθανατωσεν αυτον και αφειλεν την κεφαλην αυτου και ειδον οι
αλλοφυλοι οτι τεθνηκεν ο δυνατος αυτων και εφυγον και ανιστανται
ανδρες ισραηλ και ιουδα και ηλαλαξαν και κατεδιωξαν οπισω αυτων ε-
ως εισοδου γεθ και εως της πυλης ασκαλωνος και επεσαν τραυματιαι
των αλλοφυλων εν τη οδω των πυλων και εως γεθ και εως ακχαρων
και ανεστρεψαν ανδρες ισραηλ εκκλινοντες οπισω των αλλοφυλων

και κατεπατουν τας παρεμβολας αυτων και ελαβεν δαυιδ την κεφαλην του αλλοφυλου και ηνεγκεν αυτην εις ιερουσαλημ και τα σκευη αυτου εθηκεν εν τω σκηνωματι αυτου και εξηλθον αι χορευουσαι εις συναντησιν δαυιδ εκ πασων πολεων ισραηλ εν τυμπανοις και εν χαρμοσυνη και εν κυμβαλοις και εξηρχον αι γυναικες και ελεγον επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου και πονηρον εφανη το ρημα εν οφθαλμοις σαουλ περι του λογου τουτου και ειπεν τω δαυιδ εδωκαν τας μυριαδας και εμοι εδωκαν τας χιλιαδας και ην σαουλ υποβλεπομενος τον δαυιδ απο της ημερας εκεινης και επεκεινα και εφοβηθη σαουλ απο προσωπου δαυιδ και απεστησεν αυτον απ αυτου και κατεστησεν αυτον εαυτω χιλιαρχον και εξεπορευετο και εισεπορευετο εμπροσθεν του λαου και ην δαυιδ εν πασαις ταις οδοις αυτου συνιων και κυριος μετ αυτου και ειδεν σαουλ ως αυτος συνιει σφοδρα και ευλαβειτο απο προσωπου αυτου και πας ισραηλ και ιουδας ηγαπα τον δαυιδ οτι αυτος εξεπορευετο και εισεπορευετο προ προσωπου του λαου και ηγαπησεν μελχολ η θυγατηρ σαουλ τον δαυιδ και απηγγελη σαουλ και ηγυθηνθη εν οφθαλμοις αυτου και ειπεν σαουλ δωσω αυτην αυτω και εσται αυτω εις σκανδαλον και ην επι σαουλ χειρ αλλοφυλων και ενετειλατο σαουλ τοις παισιν αυτου λεγων λαλησατε υμεις λαθρα τω δαυιδ λεγοντες ιδου ο βασιλευς θελει εν σοι και παντες οι παιδες αυτου αγαπωσιν σε και συ επιγαμβρευσον τω βασιλει και ελαλησαν οι παιδες σαουλ εις τα ωτα δαυιδ τα ρηματα ταυτα και ειπεν δαυιδ ει κουφον εν οφθαλμοις υμων επιγαμβρευσαι βασιλει καγω ανηρ ταπεινος και ουχι ενδοξος και απηγγειλαν οι παιδες σαουλ αυτω κατα τα ρηματα ταυτα α ελαλησεν δαυιδ και ειπεν σαουλ ταδε ερειτε τω δαυιδ ου βουλεται ο βασιλευς εν δοματι αλλ η εν εκατον ακροβυστιας αλλοφυλων εκδικησαι εις εχθρους του βασιλειως και σαουλ ελογισατο αυτον εμβαλιν εις χειρας των αλλοφυλων και απαγγελλουσιν οι παιδες σαουλ τω δαυιδ τα ρηματα ταυτα και ευθυνηθη ο λογος εν οφθαλμοις δαυιδ επιγαμβρευσαι τω βασιλει και ανεστη δαυιδ και επορευθη αυτος και οι ανδρες αυτου και επαταξεν εν τοις αλλοφυλοις εκατον ανδρας και ανηνεγκεν τας ακροβυστίας αυτων τω βασιλει και επιγαμβρευεται τω βασιλει και διδωσιν αυτω την μελχολ θυγατερα αυτου αυτω εις γυναικα και ειδεν σαουλ οτι κυριος μετα δαυιδ και πας ισραηλ ηγαπα αυτον και προσεθετο ευλαβεισθαι απο δαυιδ ετι και ελαλησεν σαουλ προς ιωναθαν τον υιον αυτου και προς παντας τους παιδας αυτου θανατωσαι τον δαυιδ και ιωναθαν υιος σαουλ ηρειτο τον δαυιδ σφοδρα και απηγγειλεν ιωναθαν τω δαυιδ λεγων σαουλ ζητει θανατωσαι σε φυλαξαι ουν αυριον πρωι και κρυβηθι και καθισον κρυβη και εγω εξελυσομαι και στησομαι εχομενος του πατρος μου εν αγρω ου εαν ης εκει και εγω λαλησω περι σου προς τον πατερα μου και οφομαι ο τι εαν η και απαγγελω σοι και ελαλησεν ιωναθαν περι δαυιδ αγαθα προς σαουλ τον πατερα αυτου και ειπεν προς αυτον μη αμαρτηστω ο βασιλευς εις τον δουλον σου δαυιδ οτι ουχ ημαρτηκεν εις σε και τα ποιηματα αυτου αγαθα σφοδρα και εθετο την ψυχην αυτου εν τη χειρι αυτου και επαταξεν τον αλλοφυλον και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην και πας ισραηλ ειδον και εχαρησαν και ινα τι αμαρτανεις εις αιμα αθων θανατωσαι τον δαυιδ δωρεαν και ηκουσεν σαουλ της φωνης ιωναθαν και ωμοσεν σαουλ λεγων ζη κυριος ει αποθανειται και εκαλεσεν ιωναθαν τον δαυιδ και

απηγγείλεν αυτω παντα τα ρηματα ταυτα και εισηγαγεν ιωναθαν τον δαυιδ προς σαουλ και ην ενωπιον αυτου ωσει εχθες και τριτην ημεραν και προσεθετο ο πολεμος γενεσθαι προς σαουλ και κατισχυσεν δαυιδ και επολεμησεν τους αλλοφυλους και επαταξεν εν αυτοις πληγην μεγαλην σφοδρα και εφυγον εκ προσωπου αυτου και εγενετο πνευμα θεου πονηρον επι σαουλ και αυτος εν οικω καθευδων και δορυ εν τη χειρι αυτου και δαυιδ εψαλλεν εν ταις χερσιν αυτου και εξητει σαουλ παταξαι το δορυ εις δαυιδ και απεστη δαυιδ εκ προσωπου σαουλ και επαταξεν το δορυ εις τον τοιχον και δαυιδ ανεχωρησεν και διεσωθη και εγενηθη εν τη νυκτι εκεινη και απεστειλεν σαουλ αγγελους εις οικον δαυιδ φυλαξαι αυτον του θανατωσαι αυτον πρωι και απηγγειλεν τω δαυιδ μελχολ η γυνη αυτου λεγουσα εαν μη συ σωσης την ψυχην σαυτου την νυκτα ταυτην αυριον θανατωθησιν και καταγει η μελχολ τον δαυιδ δια της θυριδος και απηλθεν και εφυγεν και σωζεται και ελαβεν η μελχολ τα κενοταφια και ευθετο επι την κλινην και ηπαρ των αιγων ευθετο προς κεφαλης αυτου και εκαλυψεν αυτα ιματια και απεστειλεν σαουλ αγγελους λαβειν τον δαυιδ και λεγουσιν ενοχλεισθαι αυτον και αποσπελλει επι τον δαυιδ λεγων αγαγετε αυτον επι της κλινης προς με του θανατωσαι αυτον και ερχονται οι αγγελοι και ιδου τα κενοταφια επι της κλινης και ηπαρ των αιγων προς κεφαλης αυτου και ειπεν σαουλ τη μελχολ ινα τι ουτως παρελογισω με και εξαπεστειλας τον εχθρον μου και διεσωθη και ειπεν μελχολ τω σαουλ αυτος ειπεν εξαποστειλον με ει δε μη θανατωσω σε και δαυιδ εφυγεν και διεσωθη και παραγινεται προς σαμουηλ εις αρμαθαιμ και απαγγελλει αυτω παντα οσα εποιησεν αυτω σαουλ και επορευθη δαυιδ και σαμουηλ και εκαθισαν εν ναυαθ εν ραμα και απηγγελη τω σαουλ λεγοντες ιδου δαυιδ εν ναυαθ εν ραμα και απεστειλεν σαουλ αγγελους λαβειν τον δαυιδ και ειδαν την εκκλησιαν των προφητων και σαμουηλ εισηκει καθεστηκως επ αυτων και εγενηθη επι τους αγγελους του σαουλ πνευμα θεου και προφητεουσιν και απηγγελη τω σαουλ και απεστειλεν αγγελους ετερους και επροφητευσαν και αυτοι και προσεθετο σαουλ αποσπελλαι αγγελους τριτους και επροφητευσαν και αυτοι και ευθυμωθη οργη σαουλ και επορευθη και αυτος εις αρμαθαιμ και ερχεται εως του φρεατος του αλω του εν τω σεφι και ηρωτησεν και ειπεν που σαμουηλ και δαυιδ και ειπαν ιδου εν ναυαθ εν ραμα και επορευθη εκειθεν εις ναυαθ εν ραμα και εγενηθη και επ αυτω πνευμα θεου και επορευετο προφητευν εως του ελθειν αυτον εις ναυαθ εν ραμα και εξεδυσατο τα ιματια αυτου και επροφητευσεν ενωπιον αυτων και επεσεν γυμνος ολην την ημεραν εκεινην και ολην την νυκτα δια τουτου ελεγον ει και σαουλ εν προφηταις και απεδρα δαυιδ εκ ναυαθ εν ραμα και ερχεται ενωπιον ιωναθαν και ειπεν τι πεποιηκα και τι το αδικημα μου και τι ημαρτηκα ενωπιον του πατρος σου οτι επιζητει την ψυχην μου και ειπεν αυτω ιωναθαν μηδαμως σοι ου μη αποθανης ιδου ου μη ποιηση ο πατηρ μου ρημα μεγα η μικρον και ουκ αποκαλυψει το ωτιον μου και τι οτι κρυψει ο πατηρ μου το ρημα τουτο ουκ εστιν τουτο και απεκριθη δαυιδ τω ιωναθαν και ειπεν γινωσκων οιδεν ο πατηρ σου οτι ευρηκα χαριν εν οφθαλμοις σου και ειπεν μη γνωτω τουτο ιωναθαν μη ου βουληται αλλα ζη κυριος και ζη η ψυχη σου οτι καθως ειπον εμπελησται ανα μεσον μου και του θανατου και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ τι επιθυμει η ψυχη σου και τι ποιησω

σοι και ειπεν δαυιδ προς ιωναθαν ιδου δη νεομηνια αυριον και εγω καθισας ου καθησομαι μετα του βασιλεως φαγειν και εξαποστελεις με και κρυβησομαι εν τω πεδιω εως δειλης εαν επισκεπτομενος επισκεψηται με ο πατηρ σου και ερεις παραιτουμενος παρητησατο απ εμου δαυιδ δραμειν εως εις βηθλεεμ την πολιν αυτου οτι θυσια των ημερων εκει ολη τη φυλη εαν ταδε ειπη αγαθως ειρηνη τω δουλω σου και εαν σκληρως αποκριθη σοι γνωθι οτι συντετελεσται η κακια παρ αυτου και ποιησεις ελεος μετα του δουλου σου οτι εισηγαγες εις διαθηκην κυριου τον δουλόν σου μετα σεαυτου και ει εστιν αδικια εν τω δουλω σου θανατωσον με συ και εως του πατρος σου ινα τι ουτως εισαγεις με και ειπεν ιωναθαν μηδαμως σοι οτι εαν γινωσκων γνω οτι συντετελεσται η κακια παρα του πατρος μου του ελθειν επι σε και εαν μη εις τας πολεις σου εγω απαγγελω σοι και ειπεν δαυιδ προς ιωναθαν τις απαγγελει μοι εαν αποκριθη ο πατηρ σου σκληρως και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ πορευου και μενε εις αγρον και εκπορευονται αμφοτεροι εις αγρον και ειπεν ιωναθαν προς δαυιδ κυριος ο θεος ισραηλ οιδεν οτι ανακρινω τον πατερα μου ως αν ο καιρος τρισσως και ιδου αγαθον η περι δαυιδ και ου μη αποστειλω προς σε εις αγρον ταδε ποιησαι ο θεος τω ιωναθαν και ταδε προσθειη οτι ανοισω τα κακα επι σε και αποκαλυψω το ωτιον σου και εξαποστελω σε και απελευση εις ειρηνην και εσται κυριος μετα σου καθως ην μετα του πατρος μου και μεν ετι μου ζωντος και ποιησεις ελεος μετ εμου και εαν θανατω αποθानω ουκ εξαρεις ελεος σου απο του οικου μου εως του αιωνος και ει μη εν τω εξαιρειν κυριον τους εχθρους δαυιδ εκαστον απο προσωπου της γης εξαρθηται το ονομα του ιωναθαν απο του οικου δαυιδ και εκζητησαι κυριος εχθρους του δαυιδ και προσεθετο ετι ιωναθαν ομοσαι τω δαυιδ οτι ηγαπησεν ψυχην αγαπωντος αυτον και ειπεν ιωναθαν αυριον νουμηνια και επισκεπηση οτι επισκεπησεται καθεδρα σου και τρισσευσεις και επισκεψη και ηξεις εις τον τοπον σου ου εκρυβης εν τη ημερα τη εργασιμη και καθηση παρα το εργαβ εκεινο και εγω τρισσευσω ταις σχιζαις ακοντιζων εκπεμπων εις την αματταρι και ιδου αποστειλω το παιδαριον λεγων δευρο ευρε μοι την σχιζαν εαν ειπω λεγων τω παιδαριω ωδε η σχιζα απο σου και ωδε λαβε αυτην παραγινου οτι ειρηνη σοι και ουκ εστιν λογος ζη κυριος εαν ταδε ειπω τω νεανισκω ωδε η σχιζα απο σου και επεκεινα πορευου οτι εξαπεσταλκεν σε κυριος και το ρημα ο ελαλησαμεν εγω και συ ιδου κυριος μαρτυς ανα μεσον εμου και σου εως αιωνος και κρυπτεται δαυιδ εν αγρω και παραγινεται ο μην και ερχεται ο βασιλευς επι την τραπεζαν του φαγειν και εκαθισεν ο βασιλευς επι την καθεδραν αυτου ως απαξ και απαξ επι της καθεδρας παρα τοιχον και προεφθασεν τον ιωναθαν και εκαθισεν αβεννηρ εκ πλαγιων σαουλ και επεσκεπη ο τοπος δαυιδ και ουκ ελαλησεν σαουλ ουδεν εν τη ημερα εκεινη οτι ειπεν συμπτωμα φαινεται μη καθαρος ειναι οτι ου κεκαθαρισται και εγεννηθη τη επαυριον του μηνος τη ημερα τη δευτερα και επεσκεπη ο τοπος του δαυιδ και ειπεν σαουλ προς ιωναθαν τον υιον αυτου τι οτι ου παραγεγονεν ο υιος ιεσσαι και εχθες και σημερον επι την τραπεζαν και απεκριθη ιωναθαν τω σαουλ και ειπεν αυτω παρητηται δαυιδ παρ εμου εως εις βηθλεεμ την πολιν αυτου πορευθηται και ειπεν εξαποστειλον δη με οτι θυσια της φυλης ημιν εν τη πολει και ενετειλαντο προς με οι αδελφοι μου και νυν ει ευρηκα χαριν εν

οφθαλμοις σου διασωθησομαι δη και οφιομαι τους αδελφους μου δια τουτο ου παραγεγονεν επι την τραπεζαν του βασιλεως και εθυμωθη οργη σαουλ επι ιωναθαν σφοδρα και ειπεν αυτω υιε κορασων αυτο-μολουντων ου γαρ οίδα οτι μετοχος ει συ τω υιω ιεσσα εις αισχυνην σου και εις αισχυνην αποκαλυψεως μητρος σου οτι πασας τας ημερας ας ο υιος ιεσσα ζη επι της γης ουχ ετοιμασθησεται η βασιλεια σου νυν ουν αποστειλας λαβε τον νεανιαν οτι υιος θανατου ουτος και απεκριθη ιωναθαν τω σαουλ ινα τι αποθνησκει τι πεποιηκεν και επηρεν σαουλ το δορυ επι ιωναθαν του θανατωσαι αυτον και εγνω ιωναθαν οτι συνετελεσται η κακια αυτη παρα του πατρος αυτου θανατωσαι τον δαυιδ και ανεπηδυσεν ιωναθαν απο της τραπεζης εν οργη θυμου και ουκ εφαγεν εν τη δευτερα του μηνος αρτον οτι ειθραυσθη επι τον δαυιδ οτι συνετελεσεν επ αυτον ο πατηρ αυτου και εγεννηθη πρωι και εξηλθεν ιωναθαν εις αγρον καθως εταξατο εις το μαρτυριον δαυιδ και παιδαριον μικρον μετ αυτου και ειπεν τω παιδαριω δραμε ευρε μοι τας σχιζας εν αις εγω ακοντιζω και το παιδαριον εδραμε και αυτος ηκοντιζε τη σχιζη και παρηγαγεν αυτην και ηλθεν το παιδαριον εως του τοπου της σχιζης ου ηκοντιζεν ιωναθαν και ανεβοησεν ιωναθαν οπισω του νεανιου και ειπεν εκει η σχιζα απο σου και επεκεινα και ανεβοησεν ιωναθαν οπισω του παιδαριου αυτου λεγων ταχυνας σπευσον και μη στης και ανελεξεν το παιδαριον ιωναθαν τας σχιζας προς τον κυριον αυτου και το παιδαριον ουκ εγνω ουθεν παρεξ ιωναθαν και δαυιδ εγνωσαν το ρημα και ιωναθαν εδωκεν τα σκευη αυτου επι το παιδαριον αυτου και ειπεν τω παιδαριω αυτου πορευου εισελθε εις την πολιν και ως εισηλθεν το παιδαριον και δαυιδ ανεστη απο του εργαβ και επεσεν επι προσωπον αυτου και προσεκυνησεν αυτω τρις και κατεφιλησεν εκαστος τον πλησιον αυτου και εκλαυσεν εκαστος τω πλησιον αυτου εως συνελευας μεγαλης και ειπεν ιωναθαν πορευου εις ειρηνην και ως ομωμοκαμεν ημεις αμφοτεροι εν ονοματι κυριου λεγοντες κυριος εσται μαρτυς ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον του σπερματος μου και ανα μεσον του σπερματος σου εως αιωνος και ανεστη δαυιδ και απηλθεν και ιωναθαν εισηλθεν εις την πολιν και ερχεται δαυιδ εις νομβια προς αβιμελεχ τον ιερεα και εξεστη αβιμελεχ τη απαντησει αυτου και ειπεν αυτω τι οτι συ μονος και ουθεις μετα σου και ειπεν δαυιδ τω ιερει ο βασιλευς εντεταλται μοι ρημα σημερον και ειπεν μοι μηδεις γνωτω το ρημα περι ου εγω αποστελλω σε και υπερ ου εντεταλμαι σοι και τοις παιδαριois διαμεμαρτυρημαι εν τω τοπω τω λεγομενω θεου πιστις φελλανι αλεμωνι και νυν ει εισιν υπο την χειρα σου πεντε αρτοιδος εις χειρα μου το ευρεθεν και απεκριθη ο ιερευσ τω δαυιδ και ειπεν ουκ εισιν αρτοι βεβηλοι υπο την χειρα μου οτι αλλ η αρτοι αγιοι εισιν ει πεφυλαχμενα τα παιδαρια εστιν απο γυναικος και φαγεται και απεκριθη δαυιδ τω ιερει και ειπεν αυτω αλλα απο γυναικος απεσχημεθα εχθες και τριτην ημεραν εν τω εξελθειν με εις οδον γεγονε παντα τα παιδαρια ηγνισμενα και αυτη η οδος βεβηλος διοτι αγιασθησεται σημερον δια τα σκευη μου και εδωκεν αυτω αβιμελεχ ο ιερευσ τους αρτους της προθεσεως οτι ουκ ην εκει αρτος οτι αλλ η αρτοι του προσωπου οι αφηρημενοι εκ προσωπου κυριου παρατεθηναι αρτον θερμον η ημερα ελαβεν αυτους και εκει ην εν των παιδαριων του σαουλ εν τη ημερα εκεινη συνεχομενος νεεσσαραν ενωπιον κυριου και ονομα αυτω δωηκ ο συρος νεμων τας ημιονους

σαουλ και ειπεν δαυιδ προς αβιμελεχ ιδε ει εστιν ενταυθα υπο την χειρα σου δορυ η ρομφαια οτι την ρομφαιαν μου και τα σκευη ουκ ειληφα εν τη χειρι μου οτι την το ρημα του βασιλεως κατα σπουδην και ειπεν ο ιερεις ιδου η ρομφαια γολιαθ του αλλοφυλου ον επαταξας εν τη κοιλαδι ηλα και αυτη ενειλημενη εν ιματιω ει ταυτην λημψη σεαυτω λαβε οτι ουκ εστιν ετερα παρεξ ταυτης ενταυθα και ειπεν δαυιδ ιδου ουκ εστιν ωσπερ αυτη δος μοι αυτην και εδωκεν αυτην αυτω και ανεστη δαυιδ και εφυγεν εν τη ημερα εκεινη εκ προσωπου σαουλ και ηλθεν δαυιδ προς αγχους βασιλεα γεθ και ειπαν οι παιδες αγχους προς αυτον ουχι ουτος δαυιδ ο βασιλευς της γης ουχι τουτω εξηρχον αι χορευουσαι λεγουσαι επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου και εθετο δαυιδ τα ρηματα εν τη καρδια αυτου και εφοβηθη σφοδρα απο προσωπου αγχους βασιλεως γεθ και ηλλοιωσεν το προσωπον αυτου ενωπιον αυτου και προσεποιησατο εν τη ημερα εκεινη και ετυμπανιζεν επι ταις θυραις της πολεως και παρεφερετο εν ταις χερσιν αυτου και επιπτεν επι τας θυρας της πυλης και τα σιελα αυτου κατερρει επι τον πωγωνα αυτου και ειπεν αγχους προς τους παιδας αυτου ιδου ιδετε ανδρα επιλημpton ινα τι εισηγαγετε αυτον προς με η ελαττουμαι επιλημπτων εγω οτι εισαγειοχατε αυτον επιλημπτευεσθαι προς με ουτος ουκ εισελευσεται εις οικιαν και απηλθεν εκειθεν δαυιδ και διεσωθη και ερχεται εις το σπηλαιον το οδολλαμ και ακουουσιν οι αδελφοι αυτου και ο οικος του πατρος αυτου και καταβαινουσιν προς αυτον εκει και συνηγοντο προς αυτον πας εν αναγκη και πας υποχρεως και πας κατωδυνος ψυχη και ην επ αυτων ηγουμενος και ησαν μετ αυτου ως τετρακοσιοι ανδρες και απηλθεν δαυιδ εκειθεν εις μασσηφα της μωαβ και ειπεν προς βασιλεα μωαβ γινεσθωσαν δη ο πατηρ μου και η μητηρ μου παρα σοι εως οτου γνω τι ποιησει μοι ο θεος και παρεκαλεσεν το προσωπον του βασιλεως μωαβ και κατωκουν μετ αυτου πασας τας ημερας οντος του δαυιδ εν τη περιοχη και ειπεν γαδ ο προφητης προς δαυιδ μη καθου εν τη περιοχη πορευου και ηξεις εις γην ιουδα και επορευθη δαυιδ και ηλθεν και εκαθισεν εν πολει σαριχ και ηκουσεν σαουλ οτι εγνωσται δαυιδ και οι ανδρες οι μετ αυτου και σαουλ εκαθητο εν τω βουνω υπο την αρουραν την εν ραμα και το δορυ εν τη χειρι αυτου και παντες οι παιδες αυτου παρειστηκεισαν αυτω και ειπεν σαουλ προς τους παιδας αυτου τους παρεστηκοτας αυτω και ειπεν αυτοις ακουσατε δη υιοι βενιαμιν ει αληθως πασιν υμιν δωσει ο υιος ιεσσαι αγρους και αμπελωνας και παντας υμας ταξει εκατονταρχους και χιλιαρχους οτι συγκεισθε παντες υμεις επ εμε και ουκ εστιν ο αποκαλυπτων το ωτιον μου εν τω διαθεσθαι τον υιον μου διαθηκην μετα του υιου ιεσσαι και ουκ εστιν πονων περι εμου εξ υμων και αποκαλυπτων το ωτιον μου οτι επηγειρεν ο υιος μου τον δουλον μου επ εμε εις εχθρον ως η ημερα αυτη και αποκρινεται δωηκ ο συρος ο καθεστηκως επι τας ημιονους σαουλ και ειπεν εορακα τον υιον ιεσσαι παραγινομενον εις νομβα προς αβιμελεχ υιον αχιτωβ τον ιερεα και ηρωτα αυτω δια του θεου και επισιτισμον εδωκεν αυτω και την ρομφαιαν γολιαθ του αλλοφυλου εδωκεν αυτω και απεστειλεν ο βασιλευς καλεσαι τον αβιμελεχ υιον αχιτωβ και παντας τους υιους του πατρος αυτου τους ιερεις τους εν νομβα και παρεγενοντο παντες προς τον βασιλεα και ειπεν σαουλ ακουε δη υιε αχιτωβ και ειπεν ιδου εγω λαλει κυριε και ειπεν αυτω

σαουλ ινα τι συνεθου κατ εμου συ και ο υιος ιεσσαι δουναι σε αυτω αφρον και ρομφαιαν και ερωταν αυτω δια του θεου θεσθαι αυτον επ εμε εις εχθρον ως η ημερα αυτη και απεκριθη τω βασιλει και ειπεν και τις εν πασιν τοις δουλοις σου ως δαυιδ πιστος και γαμβρος του βασιλεως και αρχων παντος παραγγελματος σου και ενδοξος εν τω οικω σου η σημερον ηργμαι ερωταν αυτω δια του θεου μηδαμως μη δοτω ο βασιλευς κατα του δουλου αυτου λογον και εφ ολον τον οικον του πατρος μου οτι ουκ ηδει ο δουλος ο σος εν πασιν τουτοις ρημα μικρον η μεγα και ειπεν ο βασιλευς σαουλ θανατω αποθανη αβιμελεχ συ και πας ο οικος του πατρος σου και ειπεν ο βασιλευς τοις παρατρεχουσιν τοις εφεστηκοσιν επ αυτον προσαγαγετε και θανατουτε τους ιερεις του κυριου οτι η χειρ αυτων μετα δαυιδ και οτι εγνωσαν οτι φευγει αυτος και ουκ απεκαλυψαν το ωτιον μου και ουκ εβουληθησαν οι παιδες του βασιλεως επενεγκειν τας χειρας αυτων απαντησαι εις τους ιερεις κυριου και ειπεν ο βασιλευς τω δωηκ επιστρεφου συ και απαντα εις τους ιερεις και επεστραφη δωηκ ο συρος και εθανατωσεν τους ιερεις κυριου εν τη ημερα εκεινη τριακοσιους και πεντε ανδρας παντας αιροντας εφουδ και την νομβα την πολιν των ιερων επαταξεν εν στοματι ρομφαιας απο ανδρος εως γυναικος απο νηπιου εως ιηλαζοντος και μοσχου και ονου και προβατου και διασωζεται υιος εις τω αβιμελεχ υιω αχιτωβ και ονομα αυτω αβιαθαρ και εφυγεν οπισω δαυιδ και απηγγειλεν αβιαθαρ τω δαυιδ οτι εθανατωσεν σαουλ παντας τους ιερεις του κυριου και ειπεν δαυιδ τω αβιαθαρ ηιδειν εν τη ημερα εκεινη οτι δωηκ ο συρος οτι απαγγελλων απαγγειλει τω σαουλ εγω ειμι αιτιος των ψυχων οικου του πατρος σου καθου μετ εμου μη φοβου οτι ου εαν ζητω τη ψυχη μου τοπον ζητησω και τη ψυχη σου οτι πεφυλαξαι συ παρ εμοι και απηγγελη τω δαυιδ λεγοντες ιδου οι αλλοφυλοι πολεμουσιν εν τη κειλα και αυτοι διαρπαζουσιν καταπατουσιν τους αλω και επηρωτησεν δαυιδ δια του κυριου λεγων ει πορευθω και παταξω τους αλλοφυλους τουτους και ειπεν κυριος πορευου και παταξεις εν τοις αλλοφυλοις τουτοις και σωσεις την κειλα και ειπαν οι ανδρες του δαυιδ προς αυτον ιδου ημεις ενταυθα εν τη ιουδαια φοβουμεθα και πως εσται εαν πορευθωμεν εις κειλα εις τα σκυλα των αλλοφυλων εισπορευσομεθα και προσεθετο δαυιδ ερωτησαι ετι δια του κυριου και απεκριθη αυτω κυριος και ειπεν προς αυτον αναστηθι και καταβηθι εις κειλα οτι εγω παραδιδωμι τους αλλοφυλους εις χειρας σου και επορευθη δαυιδ και οι ανδρες οι μετ αυτου εις κειλα και επολεμησεν εν τοις αλλοφυλοις και εφυγον εκ προσωπου αυτου και απηγαγεν τα κτηνη αυτων και επαταξεν εν αυτοις πληγην μεγαλην και εσωσεν δαυιδ τους κατοικουντας κειλα και εγενετο εν τω φυγειν αβιαθαρ υιον αβιμελεχ προς δαυιδ και αυτος μετα δαυιδ εις κειλα κατεβη εχων εφουδ εν τη χειρι αυτου και απηγγελη τω σαουλ οτι ηκει δαυιδ εις κειλα και ειπεν σαουλ πεπρακεν αυτον ο θεος εις χειρας μου οτι αποκεκλεισται εισελθων εις πολιν θυρων και μοχλων και παρηγγειλεν σαουλ παντι τω λαω εις πολεμον καταβαινειν εις κειλα συνεχειν τον δαυιδ και τους ανδρας αυτου και εγνω δαυιδ οτι ου παρασιωπα σαουλ περι αυτου την καχικαν και ειπεν δαυιδ προς αβιαθαρ τον ιερεα προσαγαγε το εφουδ κυριου και ειπεν δαυιδ κυριε ο θεος ισραηλ ακουων ακηκοεν ο δουλος σου οτι ζητει σαουλ ελθειν επι κειλα διαφθειραι την πολιν δι εμε ει αποκλεισθησεται

και νυν ει καταβησεται σαουλ καθως ηκουσεν ο δουλός σου κυριε ο
θεος ισραηλ απαγγειλον τω δουλῳ σου και ειπεν κυριος αποκλεισθη-
σεται και ανεστη δαυιδ και οι ανδρες οι μετ αυτου ως τετρακοσιοι και
εξηλθον εκ χειλα και επορευοντο ου εαν επορευθησαν και τω σαουλ
απηγγελη οτι διασεσεται δαυιδ εκ χειλα και ανηκεν του εξελθειν και
εκαθισεν δαυιδ εν τη ερημῳ εν μασερεμ εν τοις στενοις και εκαθητο
εν τη ερημῳ εν τῳ ορει ζιφ εν τη γῇ τη αυχμῳδει και εζητει αυτον
σαουλ πασας τας ημερας και ου παρεδωκεν αυτον κυριος εις τας χει-
ρας αυτου και ειδεν δαυιδ οτι εξερχεται σαουλ του ζητειν τον δαυιδ
και δαυιδ εν τῳ ορει τῳ αυχμῳδει εν τη καινῇ ζιφ και ανεστη ιωναθαν
υιος σαουλ και επορευθη προς δαυιδ εις καινῃν και εκραταιωσεν τας
χειρας αυτου εν κυριῳ και ειπεν προς αυτον μη φοβου οτι ου μη ευρη
σε ἡ χεὶρ σαουλ του πατρος μου και συ βασιλευσεις ἐπὶ ισραηλ και
εγω εσομαι σοι εις δευτερον και σαουλ ο πατηρ μου οιδεν ουτως και
διεθεντο αμφοτεροι διαθηκην ενωπιον κυριου και εκαθητο δαυιδ εν
καινῇ και ιωναθαν απηλθεν εις οικον αυτου και ανεβησαν οι ζιφαιοι
εκ της αυχμῳδους προς σαουλ ἐπὶ τον βουνον λεγοντες ουκ ιδου
δαυιδ κεκρυπται παρ ἡμῖν εν μεσσαρα εν τοις στενοις εν τη καινῇ εν
τῳ βουνῳ του εχελα του εκ δεξιων του ιεσσαμουν και νυν παν το
προς ψυχῇν του βασιλεως εις καταβασιν καταβαινετω προς ἡμας κε-
κλεικασιν αυτον εις τας χειρας του βασιλεως και ειπεν αυτοις σαουλ
ευλογημενοι υμεις τῳ κυριῳ οτι επονεσατε περι εμου πορευθητε δη
και ετοιμασατε ἐτι και γνωτε τον τοπον αυτου ου εσται ο πους αυτου
εν ταχει ἐκεῖ ου ειπατε μηποτε πανουργευσθαι και ιδετε και γνωτε
και πορευσομεθα μεθ' υμων και εσται ἐι εστιν ἐπὶ της γῆς και εξε-
ρευνησω αυτον εν πασαις χιλιασιν ιουδα και ανεστησαν οι ζιφαιοι και
επορευθησαν εμπροσθεν σαουλ και δαυιδ και οι ανδρες αυτου εν τη
ερημῳ τη μααν καθ' εσπεραν εκ δεξιων του ιεσσαμουν και επορευθη
σαουλ και οι ανδρες αυτου ζητειν αυτον και απηγγειλαν τῳ δαυιδ και
κατεβη εις την πετραν την εν τη ερημῳ μααν και ηκουσεν σαουλ και
κατεδιωξεν οπισω δαυιδ εις την ερημον μααν και πορευονται σαουλ
και οι ανδρες αυτου εκ μερους του ορους τουτου και ἦν δαυιδ και οι
ανδρες αυτου εκ μερους του ορους τουτου και ἦν δαυιδ σχεπαζομε-
νος πορευεσθαι ἀπο προσωπου σαουλ και σαουλ και οι ανδρες αυτου
παρενεβαλον ἐπὶ δαυιδ και τους ανδρας αυτου συλλαβειν αυτους και
αγγελος προς σαουλ ἦλθεν λεγων σπευδε και δευρο οτι επεθεντο οι
αλλοφυλοι ἐπὶ την γῆν και ανεστρεψεν σαουλ μη καταδιωκειν οπισω
δαυιδ και επορευθη εις συναντησιν των αλλοφυλων δια τουτο επε-
κληθη ο τοπος ἐκεῖνος πετρα ἡ μερισθεισα και ανεβη δαυιδ ἐκεῖθεν
και εκαθισεν εν τοις στενοις εγγαδδι και εγεννηθη ὡς ανεστρεψεν
σαουλ ἀπο οπισθεν των αλλοφυλων και απηγγελη αυτῳ λεγοντων
οτι δαυιδ εν τη ερημῳ εγγαδδι και ελαβεν μεθ' εαυτου τρεις χιλιαδας
ανδρων εκλεκτους εκ παντος ισραηλ και επορευθη ζητειν τον δαυιδ
και τους ανδρας αυτου ἐπὶ προσωπον σαδαιεμ και ἦλθεν εις τας ἀγε-
λας των ποιμνιων τας ἐπὶ της οδοῦ και ἦν ἐκεῖ σπηλαιον και σαουλ
εισηλθεν παρασχευασασθαι και δαυιδ και οι ανδρες αυτου εσωτερον
του σπηλαιου εκαθηντο και ειπον οι ανδρες δαυιδ προς αυτον ιδου
ἡ ἡμερα αὕτη ἦν ειπεν κυριος προς σε παραδουναι τον ἐχθρον σου
εις τας χειρας σου και ποιησεις αυτῳ ὡς ἀγαθον εν οφθαλμοις σου
και ανεστη δαυιδ και αφειλεν το πτερυγιον της διπλοιδος της σαουλ

λαθραϊως και εγενηθη μετα ταυτα και επαταξεν καρδια δαυιδ αυτον οτι αφειλεν το πτερυγιον της διπλοιδος αυτου και ειπεν δαυιδ προς τους ανδρας αυτου μηδαμως μοι παρα κυριου ει ποιησω το ρημα τουτο τω κυριω μου τω χριστω κυριου επενεγκαι χειρα μου επ αυτον οτι χριστος κυριου εστιν ουτος και επεισεν δαυιδ τους ανδρας αυτου εν λογοις και ουκ εδωκεν αυτοις ανασταντας θανατωσαι τον σαουλ και ανεστη σαουλ και κατεβη εις την οδον και ανεστη δαυιδ οπισω αυτου εκ του σπηλαιου και εβοησεν δαυιδ οπισω σαουλ λεγων κυριε βασιλευ και επεβλεψεν σαουλ εις τα οπισω αυτου και εκυψεν δαυιδ επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν δαυιδ προς σαουλ ινα τι ακουεις των λογων του λαου λεγοντων ιδου δαυιδ ζητει την ψυχην σου ιδου εν τη ημερα ταυτη εορακασιν οι οφθαλμοι σου ως παρεδωκεν σε κυριος σημερον εις χειρα μου εν τω σπηλαιω και ουκ ηβουληθην αποκτειναι σε και εφεισαμην σου και ειπα ουκ εποισω χειρα μου επι κυριον μου οτι χριστος κυριου ουτος εστιν και ιδου το πτερυγιον της διπλοιδος σου εν τη χειρι μου εγω αφηρηκα το πτερυγιον και ουκ απεκταγκα σε και γνωνθι και ιδε σημερον οτι ουκ εστιν κακια εν τη χειρι μου ουδε ασεβεια και αθετησις και ουχ ημαρτηκα εις σε και συ δεσμευεις την ψυχην μου λαβειν αυτην δικασαι κυριος ανα μεσον εμου και σου και εκδικησαι με κυριος εκ σου και η χειρ μου ουκ εσται επι σοι καθως λεγεται η παραβολη η αρχαια εξ ανομων εξελευσεται πλημμελεια και η χειρ μου ουκ εσται επι σε και νυν οπισω τινος συ εκπορευη βασιλευ ισραηλ οπισω τινος καταδιωκεις συ οπισω κυνος τεθνηκοτος και οπισω ψυλλου ενος γενοιτο κυριος εις κριτην και δικαστην ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου ιδου κυριος και κριναι την κρισιν μου και δικασαι μοι εκ χειρος σου και εγενετο ως συνετελεσεν δαυιδ τα ρηματα ταυτα λαλων προς σαουλ και ειπεν σαουλ η φωνη σου αυτη τεκνον δαυιδ και ηρεν την φωνην αυτου σαουλ και εκλαυσεν και ειπεν σαουλ προς δαυιδ δικαιος συ υπερ εμε οτι συ ανταπεδωκας μοι αγαθα εγω δε ανταπεδωκα σοι κακα και συ απηγγειλας μοι σημερον α εποιησας μοι αγαθα ως απεκλεισεν με κυριος σημερον εις χειρας σου και ουκ απεκτεινας με και οτι ει ευροιτο τις τον εχθρον αυτου εν θλιψει και εκπεμψαι αυτον εν οδω αγαθη και κυριος ανταποτεισει αυτω αγαθα καθως πεποιηκας σημερον και νυν ιδου εγω γινωσκω οτι βασιλευων βασιλευσεις και στησεται εν χερσιν σου βασιλεια ισραηλ και νυν ομοσον μοι εν κυριω οτι ουκ εξολεθρευσεις το σπερμα μου οπισω μου και ουκ αφανιεις το ονομα μου εκ του οικου του πατρος μου και ωμοσεν δαυιδ τω σαουλ και απηλθεν σαουλ εις τον τοπον αυτου και δαυιδ και οι ανδρες αυτου ανεβησαν εις την μεσσαρα στενην και απεθανεν σαμουηλ και συνανθροϊζονται πας ισραηλ και κοπτονται αυτον και θαπτουσιν αυτον εν οικω αυτου εν αρμαθαιμ και ανεστη δαυιδ και κατεβη εις την ερημον μαν και ην ανθρωπος εν τη μαν και τα ποιμνια αυτου εν τω καρμηλω και ο ανθρωπος μεγας σφοδρα και τουτω ποιμνια τρισχιλια και αιγες χιλιαι και εγενηθη εν τω κειρειν το ποιμνιον αυτου εν τω καρμηλω και ονομα τω ανθρωπω ναβαλ και ονομα τη γυναικι αυτου αβιγαια και η γυνη αυτου αγαθη συνεσει και καλη τω ειδει σφοδρα και ο ανθρωπος σκληρος και πονηρος εν επιτηδευμασιν και ο ανθρωπος κυνικος και ηκουσεν δαυιδ εν τη ερημω οτι κειρει ναβαλ ο καρμηλιος το ποιμνιον αυτου και δαυιδ απεστειλεν δεκα παιδαρια και

ειπεν τοις παιδαριοις αναβητε εις καρμηλον και απελθατε προς ναβαλ και ερωτησατε αυτον επι τω ονοματι μου εις ειρηνην και ερειτε ταδε εις ωρας και συ υγιαινων και ο οικος σου και παντα τα σα υγιαिनοντα και νυν ιδου ακηκοα οτι χειρουν σοι νυν οι ποιμενες σου οι ησαν μεθ ημων εν τη ερημω και ουκ απεκωλυσαμεν αυτους και ουκ ενετειλαμεθα αυτοις ουθεν πασας τας ημερας οντων αυτων εν καρμηλω ερωτησον τα παιδαρια σου και απαγγελουσιν σοι και ευρετωσαν τα παιδαρια χαριν εν οφθαλμοις σου οτι εφ ημεραν αγαθην ηκομεν δος δη ο εαν ευρη η χειρ σου τω υιω σου τω δαυιδ και ερχονται τα παιδαρια και λαλουσιν τους λογους τουτους προς ναβαλ κατα παντα τα ρηματα ταυτα εν τω ονοματι δαυιδ και ανεπηδησεν και απεκριθη ναβαλ τοις παισιν δαυιδ και ειπεν τις ο δαυιδ και τις ο υιος ιεσσαι σημερον πεπληθυμμενοι εισιν οι δουλοι αναχωρουντες εκαστος εκ προσωπου του κυριου αυτου και λημψομαι τους αρτους μου και τον οινον μου και τα θυματα μου α τεθυκα τοις χειρουν μου τα προβατα και δωσω αυτα ανδρασιν οις ουκ οιδα ποιθεν εισιν και απεστραφησαν τα παιδαρια δαυιδ εις οδον αυτων και ανεστρεψαν και ηλθον και ανηγγειλαν τω δαυιδ κατα τα ρηματα ταυτα και ειπεν δαυιδ τοις ανδρασιν αυτου ζωσασθε εκαστος την ρομφαιαν αυτου και ανεβησαν οπισω δαυιδ ως τετρακοσιοι ανδρες και οι διακοσιοι εκαθισαν μετα των σκευων και τη αβιγαια γυναικι ναβαλ απηγγειλεν εν των παιδαριων λεγων ιδου δαυιδ απεστειλεν αγγελους εκ της ερημου ευλογησαι τον κυριον ημων και εξεκλινεν απ αυτων και οι ανδρες αγαθοι ημιν σφοδρα ουκ απεκωλυσαν ημας ουδε ενετειλαντο ημιν πασας τας ημερας ας ημεν παρ αυτοις και εν τω ειναι ημας εν αγρω ως τειχος ησαν περι ημας και την νυκτα και την ημεραν πασας τας ημερας ας ημεθα παρ αυτοις ποιμαινοντες το ποιμνιον και νυν γνωθι και ιδε τι συ ποιησεις οτι συντετελεσται η κακια εις τον κυριον ημων και εις τον οικον αυτου και ουτος υιος λοιμος και ουκ εστιν λαλησαι προς αυτον και εσπευσεν αβιγαια και ελαβεν διακοσιους αρτους και δυο αγγεια οινου και πεντε προβατα πεποιημενα και πεντε οιφι αλφιτου και γομορ εν σταφιδος και διακοσιας παλαθας και εθηκε επι τους ονους και ειπεν τοις παιδαριοις αυτης προπορευεσθε εμπροσθεν μου και ιδου εγω οπισω υμων παραγινομαι και τω ανδρι αυτης ουκ απηγγειλεν και εγεννηθη αυτης επιβεβηκυις επι την ονον και καταβαινουσης εν σκεπη του ορους και ιδου δαυιδ και οι ανδρες αυτου κατεβαινον εις συναντησιν αυτης και απηνητησεν αυτοις και δαυιδ ειπεν ισως εις αδικον πεφυλαχα παντα τα αυτου εν τη ερημω και ουκ ενετειλαμεθα λαβειν εκ παντων των αυτου ουθεν και ανταπεδωκεν μοι πονηρα αντι αγαθων ταδε ποιησαι ο θεος τω δαυιδ και ταδε προσθειη ει υπολειψομαι εκ παντων των του ναβαλ εως πρωι ουρουντα προς τοιχον και ειδεν αβιγαια τον δαυιδ και εσπευσεν και κατεπηδησεν απο της ονου και επεσεν ενωπιον δαυιδ επι προσωπον αυτης και προσεκυνησεν αυτω επι την γην επι τους ποδας αυτου και ειπεν εν εμοι κυριε μου η αδικια λαλησατω δη η δουλη σου εις τα ωτα σου και ακουσον της δουλης σου λογον μη δη θεσθω ο κυριος μου καρδιαν αυτου επι τον ανθρωπον τον λοιμον τουτον οτι κατα το ονομα αυτου ουτως εστιν ναβαλ ονομα αυτω και αφροσυνη μετ αυτου και εγω η δουλη σου ουκ ειδον τα παιδαρια σου α απεστειλας και νυν κυριε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου καθως εκωλυσεν σε κυριος του μη ελθειν εις αιμα αθων και σωζειν την χειρα σου σοι

και νυν γενοιντο ως ναβαλ οι εχθροι σου και οι ζητουντες τω κυριω μου κακα και νυν λαβε την ευλογιαν ταυτην ην εννηοχεν η δουλη σου τω κυριω μου και δωσεις τοις παιδαριois τοις παρεστηκοσιν τω κυριω μου αρον δη το ανομημα της δουλης σου οτι ποιων ποιησει κυριος τω κυριω μου οικον πιστον οτι πολεμον κυριου ο κυριος μου πολεμει και κακια ουχ ευρεθησεται εν σοι πωποτε και αναστησεται ανθρωπος καταδιωκων σε και ζητων την ψυχην σου και εσται η ψυχη κυριου μου ενδεδεμενη εν δεσμω της ζωης παρα κυριω τω θεω και ψυχην εχθρων σου σφενδονησεις εν μεσω της σφενδονης και εσται οτι ποιησει κυριος τω κυριω μου παντα οσα ελαλησεν αγαθα επι σε και εντελειται σοι κυριος εις ηγουμενον επι ισραηλ και ουκ εσται σοι τουτο βδελυγμος και σκανδαλον τω κυριω μου εκχεαι αιμα αιθων δωρεαν και σωσαι χειρα κυριου μου αυτω και αγαθωσει κυριος τω κυριω μου και μνησθησθ της δουλης σου αγαθωσαι αυτη και ειπεν δαυιδ τη αβιγαια ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος απεστειλεν σε σημερον εν ταυτη εις απαντησιν μου και ευλογητος ο τροπος σου και ευλογημενη συ η αποκαλωσασα με σημερον εν ταυτη μη ελθειν εις αιματα και σωσαι χειρα μου εμοι πλην οτι ζη κυριος ο θεος ισραηλ ος απεκαλωσεν με σημερον του κακοποιησαι σε οτι ει μη εσπευσας και παρεγενου εις απαντησιν μοι τοτε ειπα ει υπολειφθησεται τω ναβαλ εως φωτος του πρωι ουρων προς τοιχον και ελαβεν δαυιδ εκ χειρος αυτης παντα α εφερεν αυτω και ειπεν αυτη αναβηθι εις ειρηνην εις οικον σου βλεπε ηκουσα της φωνης σου και ηρετισα το προσωπον σου και παρεγενηθη αβιγαια προς ναβαλ και ιδου αυτω ποτος εν οικω αυτου ως ποτος βασιλεως και η καρδια ναβαλ αγαθη επ αυτον και αυτος μεθυων εως σφοδρα και ουκ απηγγειλεν αυτω ρημα μικρον η μεγα εως φωτος του πρωι και εγενετο πρωι ως εξενηψεν απο του οινου ναβαλ απηγγειλεν αυτω η γυνη αυτου τα ρηματα ταυτα και εναπειθανεν η καρδια αυτου εν αυτω και αυτος γινεται ως λιθος και εγενετο ωσει δεκα ημεραι και επαταξεν κυριος τον ναβαλ και απειθανεν και ηκουσεν δαυιδ και ειπεν ευλογητος κυριος ος εκρινεν την κρισιν του ονειδισμου μου εκ χειρος ναβαλ και τον δουλον αυτου περιεποιησατο εκ χειρος κακων και την κακιαν ναβαλ απεστρεψεν κυριος εις κεφαλην αυτου και απεστειλεν δαυιδ και ελαλησεν περι αβιγαιας λαβειν αυτην εαυτω εις γυναικα και ηλθον οι παιδες δαυιδ προς αβιγαιαν εις καρμηλον και ελαλησαν αυτη λεγοντες δαυιδ απεστειλεν ημας προς σε λαβειν σε αυτω εις γυναικα και ανεστη και προσεκυνησεν επι την γην επι προσωπον και ειπεν ιδου η δουλη σου εις παιδισκην νιψαι ποδας των παιδων σου και ανεστη αβιγαια και επεβη επι τον ονον και πεντε κορασια ηκολουθουν αυτη και επορευθη οπισω των παιδων δαυιδ και γινεται αυτω εις γυναικα και την αχινααμ ελαβεν δαυιδ εξ ιεζραελ και αμφοτεραι ησαν αυτω γυναικες και σαουλ εδωκεν μελχολ την θυγατερα αυτου την γυναικα δαυιδ τω φαλτι υιω λαις τω εκ ρομμα και ερχονται οι ζιφαιοι εκ της αυχμωδους προς τον σαουλ εις τον βουνον λεγοντες ιδου δαυιδ σκεπαζεται μεθ ημων εν τω βουνω του εχελα του κατα προσωπον του ιεσσαιμουν και ανεστη σαουλ και κατεβη εις την ερημον ζιφ και μετ αυτου τρεις χιλιαδες ανδρων εκλεκτοι εξ ισραηλ ζητειν τον δαυιδ εν τη ερημω ζιφ και παρενεβαλεν σαουλ εν τω βουνω του εχελα επι προσωπου του ιεσσαιμουν επι της οδου και δαυιδ εκαθισεν εν τη ερημω και ειδεν δαυιδ οτι ηκει σαουλ

οπισω αυτου εις την ερημον και απεστειλεν δαυιδ κατασκοπους και εγνω οτι ηκει σαουλ ετοιμος εκ κειλα και ανεστη δαυιδ λαθρα και εισπορευεται εις τον τοπον ου εκαθευδεν εκει σαουλ και εκει αβεννηρ υιος νηρ αρχιστρατηγος αυτου και σαουλ εκαθευδεν εν λαμπηνη και ο λαος παρεμβεβληκως κυκλω αυτου και απεκριθη δαυιδ και ειπεν προς αχιμεlech τον χετταιον και προς αβεσσα υιον σαρουιας αδελφον ιωαβ λεγων τις εισελευσεται μετ εμου προς σαουλ εις την παρεμβολην και ειπεν αβεσσα εγω εισελευσομαι μετα σου και εισπορευεται δαυιδ και αβεσσα εις τον λαον την νυχτα και ιδου σαουλ καθευδων υπνω εν λαμπηνη και το δορυ εμπεπηγος εις την γην προς κεφαλης αυτου και αβεννηρ και ο λαος αυτου εκαθευδεν κυκλω αυτου και ειπεν αβεσσα προς δαυιδ απεκλεισεν σημερον κυριος τον εχθρον σου εις τας χειρας σου και νυν παταξω αυτον τω δορατι εις την γην απαξ και ου δευτερωσω αυτω και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα μη ταπεινωσης αυτον οτι τις εποισει χειρα αυτου επι χριστον κυριου και αθωωθησεται και ειπεν δαυιδ ζη κυριος εαν μη κυριος παιση αυτον η η ημερα αυτου ελθη και αποθανη η εις πολεμον καταβη και προστεθη μηδαμως μοι παρα κυριου επενεγκειν χειρα μου επι χριστον κυριου και νυν λαβε δη το δορυ απο προς κεφαλης αυτου και τον φακον του υδατος και απελθωμεν καθ εαυτους και ελαβεν δαυιδ το δορυ και τον φακον του υδατος απο προς κεφαλης αυτου και απηλθον καθ εαυτους και ουκ ην ο βλεπων και ουκ ην ο γινωσκων και ουκ ην ο εξεγειρομενος παντες υπνουντες οτι θαμβος κυριου επεπεσεν επ αυτους και διεβη δαυιδ εις το περαν και εστη επι την κορυφην του ορους μακροθεν και πολλη η οδος ανα μεσον αυτων και προσεκαλεσατο δαυιδ τον λαον και τω αβεννηρ ελαλησεν λεγων ουκ αποκριθησει αβεννηρ και απεκριθη αβεννηρ και ειπεν τις ει συ ο καλων με και ειπεν δαυιδ προς αβεννηρ ουκ ανηρ συ και τις ως συ εν ισραηλ και δια τι ου φυλασσεις τον κυριον σου τον βασιλεα οτι εισηλθεν εις εκ του λαου διαφθειραι τον βασιλεα κυριον σου και ουκ αγαθον το ρημα τουτο ο πεποιηκας ζη κυριος οτι υιοι θανατωσεως υμεις οι φυλασσοντες τον βασιλεα κυριον υμων τον χριστον κυριου και νυν ιδε δη το δορυ του βασιλεως και ο φακος του υδατος που εστιν τα προς κεφαλης αυτου και επεγνω σαουλ την φωνην του δαυιδ και ειπεν η φωνη σου αυτη τεκνον δαυιδ και ειπεν δαυιδ δουλος σου κυριε βασιλευ και ειπεν ινα τι τουτο καταδιωκει ο κυριος μου οπισω του δουλου αυτου οτι τι ημαρτηκα και τι ευρεθη εν εμοι αδικημα και νυν ακουσατω δη ο κυριος μου ο βασιλευς το ρημα του δουλου αυτου ει ο θεος επισειει σε επ εμε οσφρανθειη θυσιας σου και ει υιοι ανθρωπων επικαταρατοι ουτοι ενωπιον κυριου οτι εξεβαλον με σημερον μη εστηρισθαι εν κληρονομια κυριου λεγοντες πορευου δουλευε θεοις ετεροις και νυν μη πεσοι το αιμα μου επι την γην εξ εναντιας προσωπου κυριου οτι εξεληλυθεν ο βασιλευς ισραηλ ζητειν την ψυχην μου καθως καταδιωκει ο νυκτικοραξ εν τοις ορεσιν και ειπεν σαουλ ημαρτηκα επιστρεψε τεκνον δαυιδ οτι ου καχοποιησω σε ανθ ων εντιμος ψυχη μου εν οφθαλμοις σου εν τη σημερον μεματαιωμαι και ηγνοηκα πολλα σφοδρα και απεκριθη δαυιδ και ειπεν ιδου το δορυ του βασιλεως διελθεται εις των παιδαριων και λαβητω αυτο και κυριος επιστρεψει εκαστω τας δικαιοσυνας αυτου και την πιστιν αυτου ως παρεδωκεν σε κυριος σημερον εις χειρας μου και ουκ ηθελησα επενεγκειν χειρα μου επι χριστον κυριου και ιδου

καθως εμεγαλυνθη η ψυχη σου σημερον εν ταυτη εν οφθαλμοις μου ουτως μεγαλυνθειη η ψυχη μου ενωπιον κυριου και σκεπασαι με και εξελειται με εκ πασης θλιψεως και ειπεν σαουλ προς δαυιδ ευλογημενος συ τεκνον και ποιων ποιησεις και δυναμενος δυνησει και απηλθεν δαυιδ εις την οδον αυτου και σαουλ ανεστρεψεν εις τον τοπον αυτου και ειπεν δαυιδ εν τη καρδια αυτου λεγων νυν προστεθησομαι εν ημερα μια εις χειρας σαουλ και ουκ εστιν μοι αγαθον εαν μη σωθω εις γην αλλοφυλων και ανη σαουλ του ζητειν με εις παν οριον ισραηλ και σωθησομαι εκ χειρος αυτου και ανεστη δαυιδ και οι τετρακοσιοι ανδρες μετ αυτου και επορευθη προς αγχους υιον αμμαχ βασιλεια γεθ και εκαθισεν δαυιδ μετα αγχους εν γεθ αυτος και οι ανδρες αυτου εκαστος και ο οικος αυτου και δαυιδ και αμφοτεραι αι γυναικες αυτου αχιναιμ η ιεζραηλιτις και αβιγαια η γυνη ναβαλ του καρμηλιου και ανηγγελη τω σαουλ οτι πεφευγεν δαυιδ εις γεθ και ου προσεθετο επι ζητειν αυτον και ειπεν δαυιδ προς αγχους ει δη ευρηκεν ο δουλος σου χαριν εν οφθαλμοις σου δοτωσαν δη μοι τοπον εν μια των πολεων των κατ αγρον και καθησομαι εκει και ινα τι καθηται ο δουλος σου εν πολει βασιλευομενη μετα σου και εδωκεν αυτω εν τη ημερα εκεινη την σεκελαχ δια τουτου εγεννηθη σεκελαχ τω βασιλει της ιουδαιας εως της ημερας ταυτης και εγεννηθη ο αριθμος των ημερων των εκαθισεν δαυιδ εν αγρω των αλλοφυλων τεσσαρας μηνας και ανεβαινεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου και επετιθεντο επι παντα τον γεσιρι και επι τον αμαληχιτην και ιδου η γη κατωκειτο απο ανηκοντων η απο γελαμφουρ τετειχισμενων και εως γης αιγυπτου και ετυπτε την γην και ουκ εξωγονει ανδρα και γυναικα και ελαμβανεν ποιμνια και βουκολια και ονους και καμηλους και ιματισμον και ανεστρεψαν και ηρχοντο προς αγχους και ειπεν αγχους προς δαυιδ επι τινα επεθεσθε σημερον και ειπεν δαυιδ προς αγχους κατα νοτον της ιουδαιας και κατα νοτον ιεσμεγα και κατα νοτον του κενεζι και ανδρα και γυναικα ουκ εξωγονησεν του εισαγαγειν εις γεθ λεγων μη αναγγειλωσιν εις γεθ καθ ημων λεγοντες ταδε δαυιδ ποιει και τοδε το δικαιωμα αυτου πασας τας ημερας ας εκαθητο δαυιδ εν αγρω των αλλοφυλων και επιστευθη δαυιδ εν τω αγχους σφοδρα λεγων ησχυνται αισχυνομενος εν τω λαω αυτου εν ισραηλ και εσται μοι δουλος εις τον αιωνα και εγεννηθη εν ταις ημεραις εκειναις και συναθροιζονται αλλοφυλοι εν ταις παρεμβολαις αυτων εξελθειν πολεμειν μετα ισραηλ και ειπεν αγχους προς δαυιδ γινωσκων γνωσει οτι μετ εμου εξελευσει εις πολεμον συ και οι ανδρες σου και ειπεν δαυιδ προς αγχους ουτω νυν γνωσει α ποιησει ο δουλος σου και ειπεν αγχους προς δαυιδ ουτως αρχισωματοφυλακα θησομαι σε πασας τας ημερας και σαμουηλ απεθανεν και εκοψαντο αυτον πας ισραηλ και θιπτουσιν αυτον εν αρμαθαιμ εν πολει αυτου και σαουλ περιειλεν τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας απο της γης και συναθροιζονται οι αλλοφυλοι και ερχονται και παρεμβαλλουσιν εις σωμαν και συναθροιζει σαουλ παντα ανδρα ισραηλ και παρεμβαλλουσιν εις γελβουε και ειδεν σαουλ την παρεμβολην των αλλοφυλων και εφοβηθη και εξεστη η καρδια αυτου σφοδρα και επηρωτησεν σαουλ δια κυριου και ουκ απεκριθη αυτω κυριος εν τοις ενυπνιοις και εν τοις δηλοις και εν τοις προφηταις και ειπεν σαουλ τοις παισιν αυτου ζητησατε μοι γυναικα εγγαστριμυθον και πορευσομαι προς αυτην και ζητησω εν αυτη και ειπαν οι παιδες

αυτου προς αυτον ιδου γυνη εγγαστριμυθος εν αενδωρ και συνεκαλυψατο σαουλ και περιεβαλετο ιματια ετερα και πορευεται αυτος και δυο ανδρες μετ αυτου και ερχονται προς την γυναικα νυκτος και ειπεν αυτη μαντευσαι δη μοι εν τω εγγαστριμυθω και αναγαγε μοι ον εαν ειπω σοι και ειπεν η γυνη προς αυτον ιδου δη συ οιδας οσα εποιησεν σαουλ ως εξωλεθρευσεν τους εγγαστριμυθους και τους γνωστας απο της γης και ινα τι συ παγιδευεις την ψυχην μου θανατωσαι αυτην και ωμοσεν αυτη σαουλ λεγων ζη κυριος ει απαντησεται σοι αδικια εν τω λογω τουτω και ειπεν η γυνη τινα αναγαγω σοι και ειπεν τον σαμουηλ αναγαγε μοι και ειδεν η γυνη τον σαμουηλ και ανεβοησεν φωνη μεγαλη και ειπεν η γυνη προς σαουλ ινα τι παρελογισω με και συ ει σαουλ και ειπεν αυτη ο βασιλευς μη φοβου ειπον τινα εορακας και ειπεν αυτω θεους εορακα αναβαινοντας εκ της γης και ειπεν αυτη τι εγnows και ειπεν αυτω ανδρα ορθιον αναβαινοντα εκ της γης και ουτος διπλοϊδα αναβεβλημενος και εγνω σαουλ οτι σαμουηλ ουτος και εκυψεν επι προσωπον αυτου επι την γην και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν σαμουηλ ινα τι παρηνωχλησας μοι αναβηται με και ειπεν σαουλ θλιβομαι σφοδρα και οι αλλοφυλοι πολεμουσιν εν εμοι και ο θεος αφεστηκεν απ εμου και ουκ επακηκοεν μοι ετι και εν χειρι των προφητων και εν τοις ενυπνιοις και νυν κεκληκα σε γνωρισαι μοι τι ποιησω και ειπεν σαμουηλ ινα τι επερωτας με και κυριος αφεστηκεν απο σου και γεγονεν μετα του πλησιον σου και πεποιηκεν κυριος σοι καθως ελαλησεν εν χειρι μου και διαρρηξει κυριος την βασιλειαν σου εκ χειρος σου και δωσει αυτην τω πλησιον σου τω δαυιδ διοτι ουκ ηκουσας φωνης κυριου και ουκ εποιησας θυμον οργης αυτου εν αιματη δια τουτο το ρημα εποιησεν κυριος σοι τη ημερα ταυτη και παραδωσει κυριος τον ισραηλ μετα σου εις χειρας αλλοφυλων και αυριον συ και οι υιοι σου μετα σου πεσουνται και την παρεμβολην ισραηλ δωσει κυριος εις χειρας αλλοφυλων και εσπευσεν σαουλ και επεσεν εσθητως επι την γην και εφοβηθη σφοδρα απο των λογων σαμουηλ και ισχυς εν αυτω ουκ ην ετι ου γαρ εφαγεν αρτον ολην την ημεραν και ολην την νυκτα εκεινην και εισηλθεν η γυνη προς σαουλ και ειδεν οτι εσπευσεν σφοδρα και ειπεν προς αυτον ιδου δη ηκουσεν η δουλη σου της φωνης σου και εθεμην την ψυχην μου εν τη χειρι μου και ηκουσα τους λογους ους ελαλησας μοι και νυν ακουσον δη φωνης της δουλης σου και παραθησω ενωπιον σου ψωμον αρτου και φαγε και εσται εν σοι ισχυς οτι πορευση εν οδω και ουκ εβουληθη φαγειν και παρεβιαζοντο αυτον οι παιδες αυτου και η γυνη και ηκουσεν της φωνης αυτων και ανεστη απο της γης και εκαθισεν επι τον διφρον και τη γυναικι ην δαμαλις νομας εν τη οικια και εσπευσεν και εθυσεν αυτην και ελαβεν αλευρα και εφυρασεν και επεψεν αζυμα και προσηγαγεν ενωπιον σαουλ και ενωπιον των παιδων αυτου και εφαγον και ανεστησαν και απηλθον την νυκτα εκεινην και συνανθροιζουσιν αλλοφυλοι πασας τας παρεμβολας αυτων εις αφεκ και ισραηλ παρενεβαλεν εν αενδωρ τη εν ιεζραελ και σατραπαι αλλοφυλων παρεπορευοντο εις εκατονταδας και χιλιαδας και δαυιδ και οι ανδρες αυτου παρεπορευοντο επ εσχατων μετα αγχους και ειπον οι σατραπαι των αλλοφυλων τινες οι διαπορευομενοι ουτοι και ειπεν αγχους προς τους στρατηγους των αλλοφυλων ουχ ουτος δαυιδ ο δουλός σαουλ βασιλεως ισραηλ γεγονεν μεθ ημων ημερας τουτο δευτερον

ετος και ουχ ευρηκα εν αυτω ουθεν αφ ης ημερας ενεπεσεν προς με και εως της ημερας ταυτης και ελυπηθησαν επ αυτω οι στρατηγοι των αλλοφυλων και λεγουσιν αυτω αποστρεψον τον ανδρα εις τον τοπον αυτου ου κατεστησας αυτον εκει και μη ερχεσθω μεθ ημων εις τον πολεμον και μη γινεσθω επιβουλος της παρεμβολης και εν τινι διαλλαγησεται ουτος τω κυριω αυτου ουχι εν ταις κεφαλαις των ανδρων εκεινων ουχ ουτος δαυιδ ω εξηρχον εν χοροις λεγοντες επαταξεν σαουλ εν χιλιασιν αυτου και δαυιδ εν μυριασιν αυτου και εκαλεσεν αγχους τον δαυιδ και ειπεν αυτω ζη κυριος οτι ευθης συ και αγαθος εν οφθαλμοις μου και η εξοδος σου και η εισοδος σου μετ εμου εν τη παρεμβολη και οτι ουχ ευρηκα κατα σου κακιαν αφ ης ημερας ηκεις προς με εως της σημερον ημερας και εν οφθαλμοις των σατραπων ουκ αγαθος συ και νυν αναστρεφε και πορευου εις ειρηνην και ου μη ποιησεις κακιαν εν οφθαλμοις των σατραπων των αλλοφυλων και ειπεν δαυιδ προς αγχους τι πεποιηκα σοι και τι ευρες εν τω δουλω σου αφ ης ημερας ημην ενωπιον σου και εως της ημερας ταυτης οτι ου μη ελθω πολεμησαι τους εχθρους του κυριου μου του βασιλευς και απεκριθη αγχους προς δαυιδ οιδα οτι αγαθος συ εν οφθαλμοις μου αλλ οι σατραπαι των αλλοφυλων λεγουσιν ουχ ηξει μεθ ημων εις πολεμον και νυν ορθρισον το πρωι συ και οι παιδες του κυριου σου οι ηκοντες μετα σου και πορευεσθε εις τον τοπον ου κατεστησα υμας εκει και λογον λοιπον μη θης εν καρδια σου οτι αγαθος συ ενωπιον μου και ορθρισατε εν τη οδω και φωτισατω υμιν και πορευθητε και ωρθρισεν δαυιδ αυτος και οι ανδρες αυτου απελθειν και φυλασσειν την γην των αλλοφυλων και οι αλλοφυλοι ανεβησαν πολεμειν επι ισραηλ και εγενηθη εισελθοντος δαυιδ και των ανδρων αυτου εις σεκελαχ τη ημερα τη τριτη και αμαληκ επεθετο επι τον νοτον και επι σεκελαχ και επαταξεν την σεκελαχ και ενεπυρισεν αυτην εν πυρι και τας γυναικας και παντα τα εν αυτη απο μικρου εως μεγαλου ουκ εθανατωσαν ανδρα και γυναικα αλλ ηχημαλωτευσαν και απηλθον εις την οδον αυτων και ηλθεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου εις την πολιν και ιδου εμπεπυρισται εν πυρι αι δε γυναικες αυτων και οι υιοι αυτων και αι θυγατερες αυτων ηχημαλωτευμενοι και ηρεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου την φωνην αυτων και εκλαυσαν εως ουτου ουκ ην εν αυτοις ισχυς ετι κλαιειν και αμφοτεροι αι γυναικες δαυιδ ηχημαλωτευθησαν αχινοοι η ιεζραηλιτις και αβιγαια η γυνη ναβαλ του καρμηλιου και εθλιβη δαυιδ σφοδρα οτι ειπεν ο λαος λιθοβολησαι αυτον οτι κατωδυνος ψυχη παντος του λαου εκαστου επι τους υιους αυτου και επι τας θυγατερας αυτου και εχραταιωθη δαυιδ εν κυριω θεω αυτου και ειπεν δαυιδ προς αβιαθαρ τον ιερεα υιον αχιμεlech προσαγαγε το εφουδ και επηρωτησεν δαυιδ δια του κυριου λεγων ει καταδιωξω οπισω του γεδδουρ τουτου ει καταλημφομαι αυτους και ειπεν αυτω καταδιωκε οτι καταλαμβανων καταλημψη και εξαιρουμενος εξελη και επορευθη δαυιδ αυτος και οι εξακοσιοι ανδρες μετ αυτου και ερχονται εως του χειμαρρου βοσορ και οι περισσοι εστησαν και κατεδιωξεν εν τετρακοσιοις ανδρασιν υπεστησαν δε διακοσιοι ανδρες οιτινες εκαθισαν περαν του χειμαρρου του βοσορ και ευρισκουσιν ανδρα αιγυπτιον εν αγρω και λαμβανουσιν αυτον και αγουσιν αυτον προς δαυιδ εν αγρω και διδοασιν αυτω αρτον και εφαγεν και εποτισαν αυτον υδωρ και διδοασιν αυτω κλασμα παλαιης και εφαγεν και κατεστη το πνευμα αυτου εν αυτω οτι ου

βεβρωκει αρτον και ου πεπωκει υδωρ τρεις ημερας και τρεις νυκτας και ειπεν αυτω δαυιδ τινος συ ει και ποθεν ει και ειπεν το παιδαριον το αιγυπτιον εγω ειμι δουλος ανδρος αμαληκиту και κατελιπεν με ο κυριος μου οτι ηνωχληθην εγω σημερον τριταιος και ημεις επεθεμεθα επι νοτον του χολθι και επι τα της ιουδαιας μερη και επι νοτον χελουβ και την σεκελαχ ενεπυρισαμεν εν πυρι και ειπεν προς αυτον δαυιδ ει καταξεις με επι το γεδδουρ τουτο και ειπεν ομοσον δη μοι κατα του θεου μη θανατωσιν με και μη παραδουναι με εις χειρας του κυριου μου και καταξω σε επι το γεδδουρ τουτο και κατηγαγεν αυτον εκει και ιδου ουτοι διακεχυμενοι επι προσωπον πασης της γης εσθιοντες και πινοντες και εορταζοντες εν πασι τοις σκυλοις τοις μεγαλοις οις ελαβον εκ γης αλλοφυλων και εκ γης ιουδα και ηλθεν επ αυτους δαυιδ και επαταξεν αυτους απο εωσφορου εως δειλης και τη επαυριον και ουκ εσωθη εξ αυτων ανηρ οτι αλλ η τετρακοσια παιδαρια α ην επιβεβηκοτα επι τας καμηλους και εφυγον και αφειλατο δαυιδ παντα α ελαβον οι αμαληκитай και αμφοτερας τας γυναικας αυτου εξειλατο και ου διεφωνησεν αυτοις απο μικρου εως μεγαλου και απο των σκυλων και εως υιων και θυγατερων και εως παντων ων ελαβον αυτων τα παντα επεστρεψεν δαυιδ και ελαβεν δαυιδ παντα τα ποιμνια και τα βουκολια και απηγαγεν εμπροσθεν των σκυλων και τοις σκυλοις εκεινοις ελεγετο ταυτα τα σκυλα δαυιδ και παραγινεται δαυιδ προς τους διακοσιους ανδρας τους εκλυθεντας του πορευεσθαι οπισω δαυιδ και εκαθισεν αυτους εν τω χειμαρρω τω βοσορ και εξηλθον εις απαντησιν δαυιδ και εις απαντησιν του λαου του μετ αυτου και προσηγαγεν δαυιδ εως του λαου και ηρωτησαν αυτον τα εις ειρηνην και απεκριθη πας ανηρ λοιμος και πονηρος των ανδρων των πολεμιστων των πορευθεντων μετα δαυιδ και ειπαν οτι ου κατεδιωξαν μεθ ημων ου δωσομεν αυτοις εκ των σκυλων ων εξειλαμεθα οτι αλλ η εκαστος την γυναικα αυτου και τα τεκνα αυτου απαγεσθωσαν και αποστρεφτωσαν και ειπεν δαυιδ ου ποιησετε ουτως μετα το παραδουναι τον κυριον ημιν και φυλαξαι ημας και παρεδωκεν κυριος τον γεδδουρ τον επερχομενον εφ ημας εις χειρας ημων και τις υπακουσεται υμων των λογων τουτων οτι ουχ ηττον υμων εισιν διοτι κατα την μεριδα του καταβαινοντος εις πολεμον ουτως εσται η μερις του καθημενου επι τα σκευη κατα το αυτο μεριουνται και εγεννηθη απο της ημερας εκεινης και επανω και εγενετο εις προσταγμα και εις δικαιωμα τω ισραηλ εως της σημερον και ηλθεν δαυιδ εις σεκελαχ και απεστειλεν τοις πρεσβυτεροις ιουδα των σκυλων και τοις πλησιον αυτου λεγων ιδου απο των σκυλων των εχθρων κυριου τοις εν βαιθσορ και τοις εν ραμα νοτου και τοις εν ιεθθορ και τοις εν αροηρ και τοις αμμαδι και τοις εν σαφι και τοις εν εσθιε και τοις εν γεθ και τοις εν κιναν και τοις εν σαφεκ και τοις εν θιμαθ και τοις εν καρμηλω και τοις εν ταις πολεσιν του ιεραμηλι και τοις εν ταις πολεσιν του κενεζι και τοις εν ιεριμουθ και τοις εν βηρσαβεε και τοις εν νοο και τοις εν χεβρων και εις παντας τους τοπους ους διηλθεν δαυιδ εκει αυτος και οι ανδρες αυτου και οι αλλοφυλοι επολεμουν επι ισραηλ και εφυγον οι ανδρες ισραηλ εκ προσωπου των αλλοφυλων και πιπτουσιν τραυματιαι εν τω ορει τω γελβουε και συναπτουσιν αλλοφυλοι τω σαουλ και τοις υιοις αυτου και τυπτουσιν αλλοφυλοι τον ιωναθαν και τον αμιναδαβ και τον μελχισα υιους σαουλ και βαρυνεται ο πολεμος επι σαουλ και

ευρισκουσιν αυτον οι ακοντισται ανδρες τοξοται και ετραυματισθη εις τα υποχονδρια και ειπεν σαουλ προς τον αιρωντα τα σκευη αυτου σπασαι την ρομφαιαν σου και αποκεντησον με εν αυτη μη ελθωσιν οι απεριτμητοι ουτοι και αποκεντησωσιν με και εμπαιξωσιν μοι και ουκ εβουλετο ο αιρων τα σκευη αυτου οτι εφοβηθη σφοδρα και ελαβεν σαουλ την ρομφαιαν και επεπεσεν επ αυτην και ειδεν ο αιρων τα σκευη αυτου οτι τεθνηκεν σαουλ και επεπεσεν και αυτος επι την ρομφαιαν αυτου και απεθανεν μετ αυτου και απεθανεν σαουλ και οι τρεις υιοι αυτου και ο αιρων τα σκευη αυτου εν τη ημερα εκεινη κατα το αυτο και ειδον οι ανδρες ισραηλ οι εν τω περαν της κοιλαδος και οι εν τω περαν του ιορδανου οτι εφυγον οι ανδρες ισραηλ και οτι τεθνηκεν σαουλ και οι υιοι αυτου και καταλειπουσιν τας πολεις αυτων και φευγουσιν και ερχονται οι αλλοφυλοι και κατοικουσιν εν αυταις και εγενηθη τη επαυριον και ερχονται οι αλλοφυλοι εκδιδυσκειν τους νεκρους και ευρισκουσιν τον σαουλ και τους τρεις υιους αυτου πεπτωκοτας επι τα ορη γελβουε και αποστρεφουσιν αυτον και εξεδυσαν τα σκευη αυτου και αποστελλουσιν αυτα εις γην αλλοφυλων κυκλω ευαγγελιζοντες τοις ειδωλοις αυτων και τω λαω αυτων και ανεθηκαν τα σκευη αυτου εις το ασταρτειον και το σωμα αυτου κατεπηξαν εν τω τειχει βαιθσαν και ακουουσιν οι κατοικουντες ιαβις της γαλααδιτιδος α εποιησαν οι αλλοφυλοι τω σαουλ και ανεστησαν πας ανηρ δυναμεως και επορευθησαν ολην την νυκτα και ελαβον το σωμα σαουλ και το σωμα ιωναθαν του υιου αυτου απο τειχους βαιθσαν και φερουσιν αυτους εις ιαβις και κατακαιουσιν αυτους εκει και λαμβανουσιν τα οστα αυτων και θαπτουσιν υπο την αρουραν την ιαβις και νηστεουσιν επτα ημερας

και εγενετο μετα το αποθανειν σαουλ και δαυιδ ανεστρεψεν τυπτων τον αμαληκ και εκαθισεν δαυιδ εν σεκελακ ημερας δυο και εγενηθη τη ημερα τη τριτη και ιδου ανηρ ηλθεν εκ της παρεμβολης εκ του λαου σαουλ και τα ιματια αυτου διερρωγοτα και γη επι της κεφαλης αυτου και εγενετο εν τω εισελθειν αυτον προς δαυιδ και επεσεν επι την γην και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν αυτω δαυιδ ποθεν συ παραγινη και ειπεν προς αυτον εκ της παρεμβολης ισραηλ εγω διασσωσμαι και ειπεν αυτω δαυιδ τις ο λογος ουτος απαγγελιον μοι και ειπεν οτι εφυγεν ο λαος εκ του πολεμου και πεπτωκασι πολλοι εκ του λαου και απεθανον και απεθανεν και σαουλ και ιωναθαν ο υιος αυτου απεθανεν και ειπεν δαυιδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω πως οιδας οτι τεθνηκεν σαουλ και ιωναθαν ο υιος αυτου και ειπεν το παιδαριον το απαγγελλον αυτω περιπτωματι περιεπεσον εν τω ορει τω γελβουε και ιδου σαουλ επστηρικτο επι το δορυ αυτου και ιδου τα αρματα και οι ιππαρχαι συνηψαν αυτω και επεβλεψεν επι τα οπισω αυτου και ειδεν με και εκαλεσεν με και ειπα ιδου εγω και ειπεν μοι τις ει συ και ειπα αμαληκιτης εγω ειμι και ειπεν προς με στηθι δη επανω μου και θανατωσον με οτι κατεσχεν με σκοτος δεινον οτι πασα η ψυχη μου εν εμοι και επεστην επ αυτον και εθανατωσα αυτον οτι ηδειν οτι ου ζησεται μετα το πεσειν αυτον και ελαβον το βασιλειον το επι την κεφαλην αυτου και τον χλιδωνα τον επι του βραχιονος αυτου και ενηνοχα αυτα τω κυριω μου ωδε και εκρατησεν δαυιδ των ιματιων αυτου και διερρηξεν αυτα και παντες οι ανδρες οι μετ αυτου διερρηξαν τα ιματια αυτων και εκοψαντο και εκλαυσαν και ενηστευ-

σαν εως δειλης επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτου και επι τον λαον ιουδα και επι τον οικον ισραηλ οτι επληγησαν εν ρομφαια και ειπεν δαυιδ τω παιδαριω τω απαγγελλοντι αυτω ποιθεν ει συ και ειπεν υιος ανδρος παροικου αμαλχηιτου εγω ειμι και ειπεν αυτω δαυιδ πως ουκ εφοβηθης επενεγκειν χειρα σου διαφθειραι τον χριστον κυριου και εκαλεσεν δαυιδ εν των παιδαριων αυτου και ειπεν προσελθων απαντησον αυτω και επαταξεν αυτον και απεθανεν και ειπεν δαυιδ προς αυτον το αιμα σου επι την κεφαλην σου οτι το στομα σου απεκριθη κατα σου λεγων οτι εγω εθανατωσα τον χριστον κυριου και εθρηνησεν δαυιδ τον θρηνον τουτον επι σαουλ και επι ιωναθαν τον υιον αυτου και ειπεν του διδασξαι τους υιους ιουδα ιδου γεγραπται επι βιβλιου του ευθους στηλωσον ισραηλ υπερ των τεθνηκοτων επι τα υψη σου τραυματιων πως επεσαν δυνατοι μη αναγγειλητε εν γεθ και μη ευαγγελισθητε εν ταις εξοδοις ασκαλωνος μηποτε ευφρανθωσιν θυγατερες αλλοφυλων μηποτε αγαλλιασωνται θυγατερες των απεριτμητων ορη τα εν γελβουε μη καταβη δροσος και μη υετος εφ υμας και αγροι απαρχων οτι εκει προσωχθισθη θυρεος δυνατων θυρεος σαουλ ουκ εχρισθη εν ελαιω αφ αιματος τραυματιων απο στεατος δυνατων τοξον ιωναθαν ουκ απεστραφη κενον εις τα οπισω και ρομφαια σαουλ ουκ ανεκαμψεν κενη σαουλ και ιωναθαν οι ηγαπημενοι και ωραιοι ου διακεχωρισμενοι ευπρεπεις εν τη ζωη αυτων και εν τω θανατω αυτων ου διεχωρισθησαν υπερ αετους κουφοι και υπερ λεοντας εκραταιωθησαν θυγατερες ισραηλ επι σαουλ κλαυσате τον ενδιδυσκοντα υμας κοκκινα μετα κοσμου υμων τον αναφεροντα κοσμον χρυσουν επι τα ενδυματα υμων πως επεσαν δυνατοι εν μεσω του πολεμου ιωναθαν επι τα υψη σου τραυματιας αλγω επι σοι αδελφε μου ιωναθαν ωραιωθης μοι σφοδρα εθανυμαστωθη η αγαπησις σου εμοι υπερ αγαπησιν γυναικων πως επεσαν δυνατοι και απωλοντο σκευη πολεμικα και εγενετο μετα ταυτα και επηρωτησεν δαυιδ εν κυριω λεγων ει αναβω εις μιαν των πολεων ιουδα και ειπεν κυριος προς αυτον αναβηθι και ειπεν δαυιδ που αναβω και ειπεν εις χεβρων και ανεβη εκει δαυιδ εις χεβρων και αμφοτεραι αι γυναικες αυτου αχινοομ η ιεζραηλιτις και αβιγαια η θυνη ναβαλ του καρμηλιου και οι ανδρες οι μετ αυτου εκαστος και ο οικος ιουδα και κατωχων εν ταις πολεσιν χεβρων και ερχονται ανδρες της ιουδαιας και χριουσιν τον δαυιδ εκει του βασιλευειν επι τον οικον ιουδα και απηγγειλαν τω δαυιδ λεγοντες οτι οι ανδρες ιαβις της γαλααδιτιδος εθαψαν τον σαουλ και απεστειλεν δαυιδ αγγελους προς τους ηγουμενους ιαβις της γαλααδιτιδος και ειπεν προς αυτους ευλογημενοι υμεις τω κυριω οτι πεποιχηκατε το ελεος τουτο επι τον κυριον υμων επι σαουλ τον χριστον κυριου και εθαψατε αυτον και ιωναθαν τον υιον αυτου και νυν ποιησαι κυριος μεθ υμων ελεος και αληθειαν και γε εγω ποιησω μεθ υμων τα αγαθα ταυτα οτι εποιησατε το ρημα τουτο και νυν κραταιουσθωσαν αι χειρες υμων και γινεσθε εις υιους δυνατους οτι τεθνηκεν ο κυριος υμων σαουλ και γε εμε κεχρικεν ο οικος ιουδα εφ εαυτους εις βασιλεα και αβεννερ υιος νηρ αρχιστρατηγος του σαουλ ελαβεν τον ιεβοσθε υιον σαουλ και ανεβιβασεν αυτον εκ της παρεμβολης εις μαναεμ και εβασιλευσεν αυτον επι την γαλααδιτιν και επι τον θασιρι και επι τον ιεζραελ και επι τον εφραιμ και επι τον βενιαμιν και επι παντα ισραηλ τεσσαραχοντα ετων ιεβοσθε υιος σαουλ οτε εβασιλευσεν επι τον ισραηλ και δυο ετη εβα-

σπλευσεν πλην του οικου ιουδα οι ησαν οπισω δαυιδ και εγενοντο αι ημεραι ας δαυιδ εβασιλευσεν εν χειβρων επι τον οικον ιουδα επτα ετη και εξ μηνας και εξηλθεν αβεννηρ υιος νηρ και οι παιδες ιεβοσθε υιου σαουλ εκ μαναεμ εις γαβαων και ιωαβ υιος σαρουιας και οι παιδες δαυιδ εξηλθοσαν εκ χειβρων και συναντωσιν αυτοις επι την κρηνην την γαβαων επι το αυτο και εκαθισαν ουτοι επι την κρηνην την γαβαων εντευθεν και ουτοι επι την κρηνην εντευθεν και ειπεν αβεννερ προς ιωαβ αναστητωσαν δη τα παιδαρια και παιξατωσαν ενωπιον ημων και ειπεν ιωαβ αναστητωσαν και ανεστησαν και παρηλθον εν αριθμω των παιδων βενιαμιν δωδεκα των ιεβοσθε υιου σαουλ και δωδεκα εκ των παιδων δαυιδ και εκρατησαν εκαστος τη χειρι την κεφαλην του πλησιον αυτου και μαχαира αυτου εις πλευραν του πλησιον αυτου και πιπτουσιν κατα το αυτο και εκληθη το ονομα του τοπου εκεινου μερις των επιβουλων η εστιν εν γαβαων και εγενετο ο πολεμος σκληρος ωστε λιαν εν τη ημερα εκεινη και επταισεν αβεννηρ και ανδρες ισραηλ ενωπιον παιδων δαυιδ και εγενοντο εκει τρεις υιοι σαρουιας ιωαβ και αβεσσα και ασαηλ και ασαηλ κουφος τοις ποσιν αυτου ωσει μια δορκας εν αγρω και κατεδιωξεν ασαηλ οπισω αβεννηρ και ουκ εξεκλινεν του πορευεσθαι εις δεξια ουδε εις αριστερα κατοπισθεν αβεννηρ και επεβλεψεν αβεννηρ εις τα οπισω αυτου και ειπεν ει συ ει αυτος ασαηλ και ειπεν εγω ειμι και ειπεν αυτω αβεννηρ εκκλινον συ εις τα δεξια η εις τα αριστερα και κατασχε σαυτω εν των παιδαριων και λαβε σεαυτω την πανοπλιαν αυτου και ουκ ηθελησεν ασαηλ εκκλιναι εκ των οπισθεν αυτου και προσεθετο ετι αβεννηρ λεγων τω ασαηλ αποστηθι απ εμου ινα μη παταξω σε εις την γην και πως αρω το προσωπον μου προς ιωαβ και που εστιν ταυτα επιστρεψε προς ιωαβ τον αδελφον σου και ουκ εβουλετο του αποστηναι και τυπτει αυτον αβεννηρ εν τω οπισω του δορατος επι την ψοαν και διεξηλθεν το δορυ εκ των οπισω αυτου και πιπτει εκει και αποθνησκει υποκατω αυτου και εγενετο πας ο ερχομενος εως του τοπου ου επεσεν εκει ασαηλ και απειθανεν και υφιστατο και κατεδιωξεν ιωαβ και αβεσσα οπισω αβεννηρ και ο ηλιος εδυνεν και αυτοι εισηλθον εως του βουνου αμμαν ο εστιν επι προσωπου γαι οδον ερημον γαβαων και συναθροιζονται υιοι βενιαμιν οι οπισω αβεννηρ και εγενηθησαν εις συναντησιν μιαν και εστησαν επι κεφαλην βουνου ενος και εκαλεσεν αβεννηρ ιωαβ και ειπεν μη εις νικος καταφαγεται η ρομφαια η ουκ οιδας οτι πικρα εσται εις τα εσχατα και εως ποτε ου μη ειπης τω λαω αναστρεφειν απο οπισθεν των αδελφων ημων και ειπεν ιωαβ ζη κυριος οτι ει μη ελαλησας διοτι τοτε εκ πρωιθεν ανεβη ο λαος εκαστος κατοπισθεν του αδελφου αυτου και εσαλπισεν ιωαβ τη σαλπιγγι και απεστησαν πας ο λαος και ου κατεδιωξαν οπισω του ισραηλ και ου προσεθεντο ετι του πολεμειν και αβεννηρ και οι ανδρες αυτου απηλθον εις δυσμας ολην την νυκτα εκεινην και διεβαιναν τον ιορδανην και επορευθησαν ολην την παρατεινουσαν και ερχονται εις την παρεμβολην και ιωαβ ανεστρεψεν οπισθεν απο του αβεννηρ και συνηθροισεν παντα τον λαον και επεσκεπησαν των παιδων δαυιδ εννεακαιδεκα ανδρες και ασαηλ και οι παιδες δαυιδ επатаξαν των υιων βενιαμιν των ανδρων αβεννηρ τριακοσιους εξηκοντα ανδρας παρ αυτου και αιρουσιν τον ασαηλ και θαπτουσιν αυτον εν τω ταφω του πατρος αυτου εν βαιθλεεμ και επορευθη ιωαβ και οι ανδρες οι μετ αυτου ολην την νυκτα και διε-

φασεν αυτοις εν χειρων και εγενετο ο πολεμος επι πολυ ανα μεσον του οικου σαουλ και ανα μεσον του οικου δαυιδ και ο οικος δαυιδ επορευετο και εκραταιουτο και ο οικος σαουλ επορευετο και ησθενει και ετεχθησαν τω δαυιδ υιοι εν χειρων και ην ο πρωτοτοκος αυτου αμνων της αχινοομ της ιεζραηλιτιδος και ο δευτερος αυτου δαλουια της αβιγαιας της καρμηλιας και ο τριτος αβεσσαλωμ υιος μααχα θυγατρος θολμι βασιλεως γεσιρ και ο τεταρτος ορνια υιος φεγγιθ και ο πεμπτος σαβατια της αβιταλ και ο εκτος ιεθερααμ της αιγλα γυναικος δαυιδ ουτοι ετεχθησαν τω δαυιδ εν χειρων και εγενετο εν τω ειναι τον πολεμον ανα μεσον του οικου σαουλ και ανα μεσον του οικου δαυιδ και αβεννηρ ην κρατων του οικου σαουλ και τω σαουλ παλλακη ρεσφα θυγατηρ ιαλ και ειπεν μεμφιβοσθε υιος σαουλ προς αβεννηρ τι οτι εισηλθες προς την παλλακην του πατρος μου και εθυμωθη σφοδρα αβεννηρ περι του λογου μεμφιβοσθε και ειπεν αβεννηρ προς αυτον μη κεφαλη κυνος εγω ειμι εποησα ελεος σημερον μετα του οικου σαουλ του πατρος σου και περι αδελφων και γνωριμων και ουκ ηυτομολησα εις τον οικον δαυιδ και επιζητεις επ εμε υπερ αδικιας γυναικος σημερον ταδε ποιησαι ο θεος τω αβεννηρ και ταδε προσθειη αυτω οτι καθως ωμοσεν κυριος τω δαυιδ οτι ουτως ποιησω αυτω εν τη ημερα ταυτη περιελειν την βασιλειαν απο του οικου σαουλ και του αναστησαι τον θρονον δαυιδ επι ισραηλ και επι τον ιουδαν αποδαν εως βηρσαβее και ουκ ηδυνασθη ετι μεμφιβοσθε αποκριθηναι τω αβεννηρ ρημα απο του φοβεισθαι αυτον και απεστειλεν αβεννηρ αγγελους προς δαυιδ εις θαιλαμ ου ην παραχρημα λεγων διαθου διαθηκην σου μετ εμου και ιδου η χειρ μου μετα σου του επιστρεψαι προς σε παντα τον οικον ισραηλ και ειπεν δαυιδ εγω καλως διαθησομαι προς σε διαθηκην πλην λογον ενα εγω αιτουμαι παρα σου λεγων ουκ οφει το προσωπον μου εαν μη αγαγης την μελχολ θυγατερα σαουλ παραγινομενου σου ιδειν το προσωπον μου και εξαπεστειλεν δαυιδ προς μεμφιβοσθε υιον σαουλ αγγελους λεγων αποδος μοι την γυναικα μου την μελχολ ην ελαβον εν εκατον ακροβυστιας αλλοφυλων και απεστειλεν μεμφιβοσθε και ελαβεν αυτην παρα του ανδρος αυτης παρα φαλτιηλ υιου σελλης και επορευετο ο ανηρ αυτης μετ αυτης κλειων οπισω αυτης εως βαρακιμ και ειπεν προς αυτον αβεννηρ πορευου αναστρεφε και ανεστρεψεν και ειπεν αβεννηρ προς τους πρεσβυτερους ισραηλ λεγων εχθες και τριτην εξητειτε τον δαυιδ βασιλευειν εφ υμων και νυν ποιησατε οτι κυριος ελαλησεν περι δαυιδ λεγων εν χειρι του δουλου μου δαυιδ σωσω τον ισραηλ εκ χειρος αλλοφυλων και εκ χειρος παντων των εχθρων αυτων και ελαλησεν αβεννηρ εν τοις ωσιν βενιαμιν και επορευθη αβεννηρ του λαλησαι εις τα ωτα του δαυιδ εις χειρων παντα οσα ηρεσεν εν οφθαλμοις ισραηλ και εν οφθαλμοις παντος οικου βενιαμιν και ηλθεν αβεννηρ προς δαυιδ εις χειρων και μετ αυτου εικοσι ανδρες και εποησεν δαυιδ τω αβεννηρ και τοις ανδρασιν τοις μετ αυτου ποτον και ειπεν αβεννηρ προς δαυιδ αναστησομαι δη και πορευσομαι και συναθροισω προς κυριον μου τον βασιλεα παντα ισραηλ και διαθησομαι μετα σου διαθηκην και βασιλευσεις επι πασιν οις επιθυμει η ψυχη σου και απεστειλεν δαυιδ τον αβεννηρ και επορευθη εν ειρηνη και ιδου οι παιδες δαυιδ και ιωαβ παρεγινοντο εκ της εξοδιας και σκυλα πολλα εφερον μετ αυτων και αβεννηρ ουκ ην μετα δαυιδ εις χειρων οτι απεσταλκει αυτον και απεληλυθει εν ειρηνη και

ιωαβ και πασα η στρατια αυτου ηχθησαν και απηγγελη τω ιωαβ λεγοντες ηκει αβεννερ υιος νηρ προς δαυιδ και απεσταλκεν αυτον και απηλθεν εν ειρηνη και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα και ειπεν τι τουτο εποιησας ιδου ηλθεν αβεννερ προς σε και ινα τι εξαπεσταλκας αυτον και απηλθυθεν εν ειρηνη η ουκ οιδας την κακιαν αβεννερ υιου νηρ οτι απατησαι σε παρεγενετο και γνωνα την εξοδον σου και την εισοδον σου και γνωνα απαντα οσα συ ποιεις και ανεστρεψεν ιωαβ απο του δαυιδ και απεστειλεν αγγελους οπισω αβεννερ και επιστρεφουσιν αυτον απο του φρεατος του σειραμ και δαυιδ ουκ ηδει και επεστρεψεν αβεννερ εις χεβρων και εξεκλινεν αυτον ιωαβ εκ πλαγιων της πυλης λαλησαι προς αυτον ενεδρευων και επαταξεν αυτον εκει επι την ψοαν και απειθανεν εν τω αιματι ασαηλ του αδελφου ιωαβ και ηκουσεν δαυιδ μετα ταυτα και ειπεν ανθρωπος ειμι εγω και η βασιλεια μου απο κυριου εως αιωνος απο των αιματων αβεννερ υιου νηρ κατανησατωσαν επι κεφαλην ιωαβ και επι παντα τον οικον του πατρος αυτου και μη εκλιποι εκ του οικου ιωαβ γονορρυσ και λεπρος και κρατων σκυταλης και πιπτων εν ρομφαια και ελασσουμενος αρτοις ιωαβ δε και αβεσσα ο αδελφος αυτου διεπαρετρηοντο τον αβεννερ ανθων ειθανατωσεν τον ασαηλ τον αδελφον αυτων εν γαββαιν εν τω πολεμω και ειπεν δαυιδ προς ιωαβ και προς παντα τον λαον τον μετ αυτου διαρρηξατε τα ιματια υμων και περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε εμπροσθεν αβεννερ και ο βασιλευς δαυιδ εφορευετο οπισω της κλινης και θαπτουσιν τον αβεννερ εις χεβρων και ηρεν ο βασιλευς την φωνην αυτου και εκλαυσεν επι του ταφου αυτου και εκλαυσεν πας ο λαος επι αβεννερ και εθρηνησεν ο βασιλευς επι αβεννερ και ειπεν ει κατα τον θανατον ναβαλ αποθानειται αβεννερ αι χειρες σου ουκ εδεθησαν οι ποδες σου ουκ εν πεδαις ου προσηγαγεν ως ναβαλ ενωπιον υιων αδικιας επεσας και συνηχη πας ο λαος του κλαυσαι αυτον και ηλθεν πας ο λαος περιδειπνησαι τον δαυιδ αρτοις ετι ουσης ημερας και ωμοσεν δαυιδ λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι εαν μη δυη ο ηλιος ου μη γευσωμαι αρτου η απο παντος τινος και εγνω πας ο λαος και ηρεσεν ενωπιον αυτων παντα οσα εποιησεν ο βασιλευς ενωπιον του λαου και εγνω πας ο λαος και πας ισραηλ εν τη ημερα εκεινη οτι ουκ εγενετο παρα του βασιλεως θανατωσαι τον αβεννερ υιον νηρ και ειπεν ο βασιλευς προς τους παιδας αυτου ουκ οιδατε οτι ηγουμενος μεγας πεπτωκεν εν τη ημερα ταυτη εν τω ισραηλ και οτι εγω ειμι σημερον συγγενης και καθεσταμενος υπο βασιλεως οι δε ανδρες ουτοι υιοι σαρουιας σκληροτεροι μοι εισιν ανταποδω κυριος τω ποιουντι πονηρα κατα την κακιαν αυτου και ηκουσεν μεμφιβοσθε υιος σαουλ οτι τεθνηκεν αβεννερ εν χεβρων και εξελυθησαν αι χειρες αυτου και παντες οι ανδρες ισραηλ παρειυθησαν και δυο ανδρες ηγουμενοι συστρεμματων τω μεμφιβοσθε υιω σαουλ ονομα τω ενι βαανα και ονομα τω δευτερω ρηχαβ υιοι ρεμμων του βηρωθαιου εκ των υιων βενιαμιν οτι βηρωθ ελογιζετο τοις υιοις βενιαμιν και απεδρασαν οι βηρωθαιοι εις γεθθαμ και ησαν εκει παροικουντες εως της ημερας ταυτης και τω ιωναθαν υιω σαουλ υιος πεπληγως τους ποδας υιος ετων πεντε ουτος εν τω ελθειν την αγγελιαν σαουλ και ιωναθαν του υιου αυτου εξ ιεζραελ και ηρεν αυτον η τιθηνος αυτου και εφυγεν και εγενετο εν τω σπευδειν αυτην και αναχωρειν και επεσεν και εχωλανθη και ονομα αυτω μεμφιβοσθε και εφορευθησαν υιοι

ρεμμων του βηρωθαιου ρεχχα και βαανα και εισηλθον εν τω καυματι της ημερας εις οικον μεμφιβοσθε και αυτος εκαθευδεν εν τη κοιτη της μεσημβριας και ιδου η θυρωρος του οικου εκαθαιρεν πυρους και ενυσταξεν και εκαθευδεν και ρεχχα και βαανα οι αδελφοι διελαθον και εισηλθον εις τον οικον και μεμφιβοσθε εκαθευδεν επι της κλινης αυτου εν τω κοιτωνι αυτου και τυπτουσιν αυτον και θανατουσιν και αφαιρουσιν την κεφαλην αυτου και ελαβον την κεφαλην αυτου και απηλθον οδον την κατα δυσμας ολην την νυκτα και ηνεγκαν την κεφαλην μεμφιβοσθε τω δαυιδ εις χεβρων και ειπαν προς τον βασιλεα ιδου η κεφαλη μεμφιβοσθε υιου σαουλ του εχθρου σου ος εζητει την ψυχην σου και εδωκεν κυριος τω κυριω βασιλει εκδικησιν των εχθρων αυτου ως η ημερα αυτη εκ σαουλ του εχθρου σου και εκ του σπερματος αυτου και απεκριθη δαυιδ τω ρεχχα και τω βαανα αδελφω αυτου υιοις ρεμμων του βηρωθαιου και ειπεν αυτοις ζη κυριος ος ελυτρωσατο την ψυχην μου εκ πασης θλιψεως οτι ο απαγγειλας μοι οτι τεθνηκεν σαουλ και αυτος ην ως ευαγγελιζομενος ενωπιον μου και κατεσχον αυτον και απεκτεινα εν σεκελα ω εδει με δουναι ευαγγελια και νυν ανδρες πονηροι απεκταγχασιν ανδρα δικαιον εν τω οικω αυτου επι της κοιτης αυτου και νυν εκζητησω το αιμα αυτου εκ χειρος υμων και εξολεθρευσω υμας εκ της γης και ενετειλατο δαυιδ τοις παιδαριοις αυτου και αποκτεννουσιν αυτους και κολοβουσιν τας χειρας αυτων και τους ποδας αυτων και εκρεμασαν αυτους επι της κρηνης εν χεβρων και την κεφαλην μεμφιβοσθε εθαψαν εν τω ταφω αβεννερ υιου νηρ και παραγινονται πασαι αι φυλαι ισραηλ προς δαυιδ εις χεβρων και ειπαν αυτω ιδου οστα σου και σαρκες σου ημεις και εχθες και τριτην οντος σαουλ βασιλεως εφ ημιν συ ησθα ο εξαγων και εισαγων τον ισραηλ και ειπεν κυριος προς σε συ ποιμανεις τον λαον μου τον ισραηλ και συ εσει εις ηγουμενον επι τον ισραηλ και ερχονται παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ προς τον βασιλεα εις χεβρων και διεθετο αυτοις ο βασιλευς δαυιδ διαθηκην εν χεβρων ενωπιον κυριου και χριουσιν τον δαυιδ εις βασιλεα επι παντα ισραηλ υιος τριακοντα ετων δαυιδ εν τω βασιλευσαι αυτον και τεσσαρακοντα ετη εβασιλευσεν επτα ετη και εξ μηνας εβασιλευσεν εν χεβρων επι τον ιουδαν και τριακοντα τρια ετη εβασιλευσεν επι παντα ισραηλ και ιουδαν εν ιερουσαλημ και απηλθεν δαυιδ και οι ανδρες αυτου εις ιερουσαλημ προς τον ιεβουσαιον τον κατοικουντα την γην και ερρεθη τω δαυιδ ουκ εισελευσει ωδε οτι αντεστησαν οι τυφλοι και οι χωλοι λεγοντες οτι ουκ εισελευσεται δαυιδ ωδε και κατελαβετο δαυιδ την περιοχην σιων αυτη η πολις του δαυιδ και ειπεν δαυιδ τη ημερα εκεινη πας τυπτων ιεβουσαιον απεστρω εν παραξιφιδι και τους χωλους και τους τυφλους και τους μισουντας την ψυχην δαυιδ δια τουτο ερουσιν τυφλοι και χωλοι ουκ εισελευσονται εις οικον κυριου και εκαθισεν δαυιδ εν τη περιοχη και εκληθη αυτη η πολις δαυιδ και ωκοδομησεν την πολιν κυκλω απο της ακρας και τον οικον αυτου και επορευετο δαυιδ πορευομενος και μεγαλυνομενος και κυριος παντοκρατωρ μετ αυτου και απεστειλεν χιραμ βασιλευς τυρου αγγελους προς δαυιδ και ξυλα κεδρινα και τεκτονας ξυλων και τεκτονας λιθων και ωκοδομησαν οικον τω δαυιδ και εγνω δαυιδ οτι ητοιμασεν αυτον κυριος εις βασιλεα επι ισραηλ και οτι επηρηθη η βασιλεια αυτου δια τον λαον αυτου ισραηλ και ελαβεν δαυιδ ετι γυναικας και παλλακας εξ ιερουσαλημ μετα το

ελθειν αυτον εκ χειρων και εγενοντο τω δαυιδ ετι υιοι και θυγα-
τερες και ταυτα τα ονοματα των γεννηθεντων αυτω εν ιερουσαλημ
σαμμους και σωβαβ και ναθαν και σαλωμων και εβεαρ και ελιστους
και ναφεκ και ιεφιος και ελισαμα και ελιδαε και ελιφαλαθ σαμαε ιεσ-
σιβαθ ναθαν γαλαμααν ιεβααρ θεησους ελφαλατ ναγεδ ναφεκ ιαναθα
λεασαμυς βααλιμαθ ελιφαλαθ και ηκουσαν αλλοφυλοι οτι κεχρισται
δαυιδ βασιλευς επι ισραηλ και ανεβησαν παντες οι αλλοφυλοι ζητειν
τον δαυιδ και ηκουσεν δαυιδ και κατεβη εις την περιοχην και οι αλλο-
φυλοι παραγινονται και συνεπεσαν εις την κοιλαδα των τιτανων και
ηρωτησεν δαυιδ δια κυριου λεγων ει αναβω προς τους αλλοφυλους
και παραδωσεις αυτους εις τας χειρας μου και ειπεν κυριος προς δαυιδ
αναβαινε οτι παραδιδους παραδωσω τους αλλοφυλους εις τας χειρας
σου και ηλθεν δαυιδ εκ των επανω διακοπων και εκοψεν τους αλλο-
φυλους εκει και ειπεν δαυιδ διεκοψεν κυριος τους εχθρους μου τους
αλλοφυλους ενωπιον εμου ως διακοπτεται υδατα δια τουτο εκληθη το
ονομα του τοπου εκεινου επανω διακοπων και καταλιμπανουσιν εκει
τους θεους αυτων και ελαβosan αυτους δαυιδ και οι ανδρες οι μετ
αυτου και προσεθεντο ετι αλλοφυλοι του αναβηναι και συνεπεσαν εν
τη κοιλαδι των τιτανων και επηρωτησεν δαυιδ δια κυριου και ειπεν
κυριος ουκ αναβησει εις συναντησιν αυτων αποστρεφου απ αυτων
και παρεσει αυτοις πλησιον του κλαυθμωνος και εσται εν τω ακουσαι
σε την φωνην του συγκλεισμου του αλσους του κλαυθμωνος τοτε
καταβησει προς αυτους οτι τοτε εξελευσεται κυριος εμπροσθεν σου
κοπτειν εν τω πολεμω των αλλοφυλων και εποησεν δαυιδ καθως ενε-
τειλατο αυτω κυριος και επαταξεν τους αλλοφυλους απο γαβαων εως
της γης γαζηρα και συνηγαγεν ετι δαυιδ παντα νεανιαν εξ ισραηλ ως
εβδομηκοντα χιλιαδας και ανεστη και επορευθη δαυιδ και πας ο λα-
ος ο μετ αυτου απο των αρχοντων ιουδα εν αναβασει του αναγαγειν
εκειθεν την κιβωτον του θεου εφ ην επεκληθη το ονομα κυριου των
δυναμεων καθημενου επι των χερουβιν επ αυτης και επεβιβασεν την
κιβωτον κυριου εφ αμαξαν καινην και ηρεν αυτην εξ οικου αμιναδαβ
του εν τω βουνω και οζα και οι αδελφοι αυτου υιοι αμιναδαβ ηγον την
αμαξαν συν τη κιβωτω και οι αδελφοι αυτου επορευοντο εμπροσθεν
της κιβωτου και δαυιδ και οι υιοι ισραηλ παιζοντες ενωπιον κυριου
εν οργανοις ηρμουςμενοις εν ισχυι και εν ωδαϊς και εν κινυραις και εν
ναβλαις και εν τυμπανοις και εν κυμβαλοις και εν αυλοις και παρα-
γινονται εως αλω νωδαβ και εξετεινεν οζα την χειρα αυτου επι την
κιβωτον του θεου κατασχειν αυτην και εκρατησεν αυτην οτι περιε-
σπασεν αυτην ο μοσχος του κατασχειν αυτην και εθυμωθη κυριος
τω οζα και επαισεν αυτον εκει ο θεος και απεθανεν εκει παρα την
κιβωτον του κυριου ενωπιον του θεου και ηθυμησεν δαυιδ υπερ ου
διεκοψεν κυριος διακοπην εν τω οζα και εκληθη ο τοπος εκεινος δια-
κοπη οζα εως της ημερας ταυτης και εφοβηθη δαυιδ τον κυριον εν
τη ημερα εκεινη λεγων πως εισελευσεται προς με η κιβωτος κυριου
και ουκ εβουλετο δαυιδ του εκκλιναι προς αυτον την κιβωτον διαθη-
κης κυριου εις την πολιν δαυιδ και απεκλινεν αυτην δαυιδ εις οικον
αβεδδαρα του γεθθαιου και εκαθισεν η κιβωτος του κυριου εις οικον
αβεδδαρα του γεθθαιου μηνας τρεις και ευλογησεν κυριος ολον τον
οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου και απηγγελη τω βασιλει δαυιδ
λεγοντες ηυλογησεν κυριος τον οικον αβεδδαρα και παντα τα αυτου

ενεκεν της κιβωτου του θεου και επορευθη δαυιδ και ανηγαγεν την κιβωτον του κυριου εκ του οικου αβεδδαρα εις την πολιν δαυιδ εν ευφροσυνη και ησαν μετ αυτων αιροντες την κιβωτον επτα χοροι και θυμα μοσχος και αρνα και δαυιδ ανεκρουετο εν οργανοις ηρμοσμενοις ενωπιον κυριου και ο δαυιδ ενδεδυκως στολην εξαλλον και δαυιδ και πας ο οικος ισραηλ ανηγαγον την κιβωτον κυριου μετα κραυγης και μετα φωνης σαλπιγγος και εγενετο της κιβωτου παραγινομενης εως πολεως δαυιδ και μελχολ η θυγατηρ σαουλ διεκυπτεν δια της θυριδος και ειδεν τον βασιλεα δαυιδ ορχουμενον και ανακρουομενον ενωπιον κυριου και εξουδενωσεν αυτον εν τη καρδια αυτης και φερουσιν την κιβωτον του κυριου και ανεθηκαν αυτην εις τον τοπον αυτης εις μεσον της σκηνης ης επηξεν αυτη δαυιδ και ανηνεγκεν δαυιδ ολοκαυτωματα ενωπιον κυριου και ειρηνικας και συνετελεσεν δαυιδ συναναφερων τας ολοκαυτωσεις και τας ειρηνικας και ευλογησεν τον λαον εν ονοματι κυριου των δυναμεων και διεμερισεν παντι τω λαω εις πασαν την δυναμιν του ισραηλ απο δαν εως βηρσαβεε απο ανδρος εως γυναικος εκαστω κολλυριδα αρτου και εσχαριτην και λαγανον απο τηγανου και απηλθεν πας ο λαος εκαστος εις τον οικον αυτου και επεστρεψεν δαυιδ ευλογησαι τον οικον αυτου και εξηλθεν μελχολ η θυγατηρ σαουλ εις απαντησιν δαυιδ και ευλογησεν αυτον και ειπεν τι δεδοξασται σημερον ο βασιλευς ισραηλ ος απεκαλυφθη σημερον εν οφθαλμοις παιδισκων των δουλων εαυτου καθως αποκαλυπτεται αποκαλυφθεις εις των ορχουμενων και ειπεν δαυιδ προς μελχολ ενωπιον κυριου ορχησομαι ευλογητος κυριος ος εξελεξατο με υπερ τον πατερα σου και υπερ παντα τον οικον αυτου του καταστησαι με εις ηγουμενον επι τον λαον αυτου επι τον ισραηλ και παιζομαι και ορχησομαι ενωπιον κυριου και αποκαλυφθησομαι ετι ουτως και εσομαι αχρειος εν οφθαλμοις σου και μετα των παιδισκων ων ειπας με δοξασθηναι και τη μελχολ θυγατρι σαουλ ουκ εγενετο παιδιον εως της ημερας του αποθανειν αυτην και εγενετο οτε εκαθισεν ο βασιλευς εν τω οικω αυτου και κυριος κατεκληρονομησεν αυτον κυκλω απο παντων των εχθρων αυτου των κυκλω και ειπεν ο βασιλευς προς ναθαν τον προφητην ιδου δη εγω κατοικω εν οικω κεδρινω και η κιβωτος του θεου καθιηται εν μεσω της σκηνης και ειπεν ναθαν προς τον βασιλεα παντα οσα αν εν τη καρδια σου βαδιζε και ποιει οτι κυριος μετα σου και εγενετο τη νυκτι εκεινη και εγενετο ρημα κυριου προς ναθαν λεγων πορευου και ειπον προς τον δουλον μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος ου συ οικοδομησεις μοι οικον του κατοικησαι με οτι ου κατωκηξα εν οικω αφ ης ημερας ανηγαγον εξ αιγυπτου τους υιους ισραηλ εως της ημερας ταυτης και ημην εμπεριπατων εν καταλυματι και εν σκηνη εν πασιν οις διηλθον εν παντι ισραηλ ει λαλων ελαλησα προς μιαν φυλην του ισραηλ ω ενετειλαμην ποιμαινειν τον λαον μου ισραηλ λεγων τι ουκ ωκοδομηκατε μοι οικον κεδρινον και νυν ταδε ερεις τω δουλω μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ελαβον σε εκ της μανδρας των προβατων του ειναι σε εις ηγουμενον επι τον λαον μου επι τον ισραηλ και ημην μετα σου εν πασιν οις επορευου και εξωλειθρευσα παντας τους εχθρους σου απο προσωπου σου και εποισα σε ονομαστον κατα το ονομα των μεγαλων των επι της γης και θησομαι τοπον τω λαω μου τω ισραηλ και καταφυτευσω αυτον και κατασκηνωσει καθ' εαυτον και ου μεριμνησει ουκετι και ου προσθησει υιος

αδικίας του ταπεινώσαι αυτον καθως απ αρχης απο των ημερων ων εταξα κριτας επι τον λαον μου ισραηλ και αναπαύσω σε απο παντων των εχθρων σου και απαγγελει σοι κυριος οτι οικον οικοδομησεις αυτω και εσται εαν πληρωθωσιν αι ημεραι σου και κοιμηθηση μετα των πατερων σου και αναστησω το σπερμα σου μετα σε ος εσται εκ της κοιλιας σου και ετοιμασω την βασιλειαν αυτου αυτος οικοδομησει μοι οικον τω ονοματι μου και ανορθωσω τον θρονον αυτου εως εις τον αιωνα εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον και εαν ελθη η αδικια αυτου και ελεγξω αυτον εν ραβδω ανδρων και εν αφαις υιων ανθρωπων το δε ελεος μου ουκ αποστησω απ αυτου καθως απεστησα απ ων απεστησα εκ προσωπου μου και πιστωθησεται ο οικος αυτου και η βασιλεια αυτου εως αιωνος ενωπιον εμου και ο θρονος αυτου εσται ανωρθωμενος εις τον αιωνα κατα παντας τους λογους τουτους και κατα πασαν την ορασιν ταυτην ουτως ελαλησεν ναθαν προς δαυιδ και εισηλθεν ο βασιλευς δαυιδ και εκαθισεν ενωπιον κυριου και ειπεν τις ειμι εγω κυριε μου κυριε και τις ο οικος μου οτι ηγαπηκας με εως τουτων και κατεσμιχυνηθη μικρον ενωπιον σου κυριε μου κυριε και ελαλησας υπερ του οικου του δουλου σου εις μακραν ουτος δε ο νομος του ανθρωπου κυριε μου κυριε και τι προσθησει δαυιδ επι του λαλησαι προς σε και νυν συ οιδας τον δουλόν σου κυριε μου κυριε δια τον λογόν σου πεποιηκας και κατα την καρδιαν σου εποησας πασαν την μεγαλυσυνην ταυτην γνωρισαι τω δουλῳ σου ενεκεν του μεγαλυναι σε κυριε μου κυριε οτι ουκ εστιν ως συ και ουκ εστιν θεος πλην σου εν πασιν οις ηκουσαμεν εν τοις ωσιν ημων και τις ως ο λαος σου ισραηλ εθνος αλλο εν τη γη ως ωδηγησεν αυτον ο θεος του λυτρωσασθαι αυτω λαον του θεσθαι σε ονομα του ποιησαι μεγαλυσυνην και επιφανειαν του εκβαλειν σε εκ προσωπου του λαου σου ου ελυτρωσω σεαυτω εξ αιγυπτου εθνη και σκηνώματα και ητοιμασας σεαυτω τον λαον σου ισραηλ λαον εως αιωνος και συ κυριε εγενου αυτοις εις θεον και νυν κυριε μου κυριε το ρημα ο ελαλησας περι του δουλου σου και του οικου αυτου πιστωσον εως αιωνος κυριε παντοκρατωρ θεε του ισραηλ και νυν καθως ελαλησας μεγαλυνθειη το ονομα σου εως αιωνος κυριε παντοκρατωρ θεος ισραηλ απεκαλυψας το ωτιον του δουλου σου λεγων οικον οικοδομησθαι δια τουτου ευρεν ο δουλός σου την καρδιαν εαυτου του προσευξασθαι προς σε την προσευχην ταυτην και νυν κυριε μου κυριε συ ει ο θεος και οι λογοι σου εσονται αληθινοι και ελαλησας υπερ του δουλου σου τα αγαθα ταυτα και νυν αρξαι και ευλογησον τον οικον του δουλου σου του ειναι εις τον αιωνα ενωπιον σου οτι συ ει κυριε μου κυριε ελαλησας και απο της ευλογιας σου ευλογηθησεται ο οικος του δουλου σου εις τον αιωνα και εγενετο μετα ταυτα και επαταξεν δαυιδ τους αλλοφυλους και ετροπωσατο αυτους και ελαβεν δαυιδ την αφωρισμενην εκ χειρος των αλλοφυλων και επαταξεν δαυιδ την μωαβ και διεμετρησεν αυτους εν σχοινοις κοιμισας αυτους επι την γην και εγενετο τα δυο σχοινισματα του θανατώσαι και τα δυο σχοινισματα εζώγησεν και εγενετο μωαβ τῷ δαυιδ εις δούλους φεροντας ξενια και επαταξεν δαυιδ τον αδρααζαρ υιον ρααβ βασιλεα σουβα πορευομενου αυτου επιστησαι την χειρα αυτου επι τον ποταμον ευφρατην και προκατελαβετο δαυιδ των αυτου χιλια αρματα και επτα χιλιαδας ιππεων και εικοσι χιλιαδας ανδρων πεζων και παρελυσεν δαυιδ παντα τα

αρματα και υπελιπετο εξ αυτων εκατον αρματα και παραγινεται συρια δαμασκου βοηθησαι τω αδρααζαρ βασιλει σουβα και επαταξεν δαυιδ εν τω συρω εικοσι δυο χιλιαδας ανδρων και εθετο δαυιδ φρουραν εν συρια τη κατα δαμασκον και εγενετο ο συρος τω δαυιδ εις δουλους φεροντας ξενια και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο και ελαβεν δαυιδ τους χλιδωνας τους χρυσους οι ησαν επι των παιδων των αδρααζαρ βασιλεως σουβα και ηνεγκεν αυτα εις ιερουσαλημ και ελαβεν αυτα σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου εν τω αναβηναι αυτον εις ιερουσαλημ εν ημεραις ροβοαμ υιου σολομωντος και εκ της μασβακ εκ των εκλεκτων πολεων του αδρααζαρ ελαβεν ο βασιλευς δαυιδ χαλκον πολυν σφοδρα εν αυτω εποιησεν σαλωμων την θαλασσαν την χαλκην και τους στυλους και τους λουτھρας και παντα τα σκευη και ηκουσεν υθου ο βασιλευς ημαυ οτι επαταξεν δαυιδ πασαν την δυναμιν αδρααζαρ και απεστειλεν υθου ιεδδουραν τον υιον αυτου προς βασιλεα δαυιδ ερωτησαι αυτον τα εις ειρηνην και ευλογησαι αυτον υπερ ου επολεμησεν τον αδρααζαρ και επαταξεν αυτον οτι αντικειμενος ην τω αδρααζαρ και εν ταις χερσιν αυτου ησαν σκευη αργυρα και σκευη χρυσα και σκευη χαλκα και ταυτα ηγιασεν ο βασιλευς δαυιδ τω κυριω μετα του αργυριου και μετα του χρυσιου ου ηγιασεν εκ πασων των πολεων ων κατεδυναστευσεν εκ της ιδουμαιας και εκ της γης μωαβ και εκ των υιων αμμων και εκ των αλλοφυλων και εξ αμαληκ και εκ των σκυλων αδρααζαρ υιου ρααβ βασιλεως σουβα και εποιησεν δαυιδ ονομα και εν τω ανακαμπτειν αυτον επαταξεν την ιδουμαιαν εν γαιμελε εις οκτωκαιδεκα χιλιαδας και εθετο εν τη ιδουμια φρουραν εν παση τη ιδουμια και εγενοντο παντες οι ιδουμαιοι δουλοι τω βασιλει και εσωσεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν οις επορευετο και εβασιλευσεν δαυιδ επι ισραηλ και ην δαυιδ ποιων κριμα και δικαιοσυνην επι παντα τον λαον αυτου και ιωαβ υιος σαρουιας επι της στρατιας και ιωσαφατ υιος αχια επι των υπομνηματων και σαδδουκ υιος αχιτωβ και αχιμελεχ υιος αβιαθαρ ιερεις και ασα ο γραμματευσ και βαναιας υιος ιωδαε συμβουλος και ο χελεθθι και ο φελεττι και υιοι δαυιδ αυλαρχαι ησαν και ειπεν δαυιδ ει εστιν ετι υπολελειμμενος τω οικω σαουλ και ποιησω μετ αυτου ελεος ενεκεν ιωναθαν και εκ του οικου σαουλ παις ην και ονομα αυτω σιβα και καλουσιν αυτον προς δαυιδ και ειπεν προς αυτον ο βασιλευς ει συ ει σιβα και ειπεν εγω δουλος σος και ειπεν ο βασιλευς ει υπολελειπται εκ του οικου σαουλ ετι ανηρ και ποιησω μετ αυτου ελεος θεου και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα ετι εστιν υιος τω ιωναθαν πεπληγως τους ποδας και ειπεν ο βασιλευς που ουτος και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα ιδου εν οικω μαχιρ υιου αμιηλ εκ της λαδαβαρ και απεστειλεν ο βασιλευς δαυιδ και ελαβεν αυτον εκ του οικου μαχιρ υιου αμιηλ εκ της λαδαβαρ και παραγινεται μεμφιβοσθε υιος ιωναθαν υιου σαουλ προς τον βασιλεα δαυιδ και επεσεν επι προσωπον αυτου και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν αυτω δαυιδ μεμφιβοσθε και ειπεν ιδου ο δουλος σου και ειπεν αυτω δαυιδ μη φοβου οτι ποιων ποιησω μετα σου ελεος δια ιωναθαν τον πατερα σου και αποκαταστησω σοι παντα αγρον σαουλ πατρος του πατρος σου και συ φαγη αρτον επι της τραπεζης μου δια παντος και προσεκυνησεν μεμφιβοσθε και ειπεν τις εμι ο δουλος σου οτι επεβλεψας επι τον κυνα τον τεθνηκοτα τον ομοιον εμοι και εκαλεσεν ο βασιλευς σιβα το παιδαριον σαουλ και ειπεν προς αυτον παντα οσα

εστιν τω σαουλ και ολω τω οικω αυτου δεδωκα τω υιω του κυριου σου και εργα αυτω την γην συ και οι υιοι σου και οι δουλοι σου και εισοισεις τω υιω του κυριου σου αρτους και εδεται αυτους και μεμφιβοσθε υιος του κυριου σου φαγεται δια παντος αρτον επι της τραπεζης μου και τω σιβα ησαν πεντεκαιδεκα υιοι και εικοσι δουλοι και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα κατα παντα οσα εντεταλται ο κυριος μου ο βασιλευς τω δουλω αυτου ουτως ποιησει ο δουλος σου και μεμφιβοσθε ησθιεν επι της τραπεζης δαυιδ καθως εις των υιων του βασιλεως και τω μεμφιβοσθε υιος μικρος και ονομα αυτω μιχα και πασα η κατοικησις του οικου σιβα δουλοι του μεμφιβοσθε και μεμφιβοσθε κατωκει εν ιερουσαλημ οτι επι της τραπεζης του βασιλεως δια παντος ησθιεν και αυτος ην χωλος αμφοτεροις τοις ποσιν αυτου και εγενετο μετα ταυτα και απεθανεν βασιλευς υιων αμμων και εβασιλευσεν αννων υιος αυτου αντ αυτου και ειπεν δαυιδ ποιησω ελεος μετα αννων υιου νας ον τροπον εποιησεν ο πατηρ αυτου μετ εμου ελεος και απεστειλεν δαυιδ παρακαλεσαι αυτον εν χειρι των δουλων αυτου περι του πατρος αυτου και παρεγενοντο οι παιδες δαυιδ εις την γην υιων αμμων και ειπον οι αρχοντες υιων αμμων προς αννων τον κυριον αυτων μη παρα το δοξαζειν δαυιδ τον πατερα σου ενωπιον σου οτι απεστειλεν σοι παρακαλουντας αλλ ουχι οπως ερευνησωσιν την πολιν και κατασκοπησωσιν αυτην και του κατασκειψασθαι αυτην απεστειλεν δαυιδ τους παιδας αυτου προς σε και ελαβεν αννων τους παιδας δαυιδ και εξυρηνεν τους πωγωνας αυτων και απεκοψεν τους μανδυας αυτων εν τω ημισει εως των ισχιων αυτων και εξαπεστειλεν αυτους και ανηγγειλαν τω δαυιδ υπερ των ανδρων και απεστειλεν εις απαντην αυτων οτι ησαν οι ανδρες ητιμασμενοι σφοδρα και ειπεν ο βασιλευς καθισατε εν ιεριχω εως του ανατειλαι τους πωγωνας υμων και επιστραφησεσθε και ειδαν οι υιοι αμμων οτι κατησχυνθησαν ο λαος δαυιδ και απεστειλαν οι υιοι αμμων και εμισθωσαντο την συριαν βαιθρωβ εικοσι χιλιαδας πεζων και τον βασιλεα μααχα χιλιους ανδρας και ιστωβ δωδεκα χιλιαδας ανδρων και ηκουσεν δαυιδ και απεστειλεν τον ιωαβ και πασαν την δυναμιν τους δυνατους και εξηλθαν οι υιοι αμμων και παρεταξαντο πολεμον παρα τη θυρα της πυλης και συρια σουβα και ρωβ και ιστωβ και μααχα μονοι εν αγρω και ειδεν ιωαβ οτι εγενηθη προς αυτον αντιπροσωπον του πολεμου εκ του κατα προσωπον εξ εναντιας και εκ του οπισθεν και επελεξεν εκ παντων των νεανισκων ισραηλ και παρεταξαντο εξ εναντιας συριας και το καταλοιπον του λαου εδωκεν εν χειρι αβεσσα του αδελφου αυτου και παρεταξαντο εξ εναντιας υιων αμμων και ειπεν εαν κραταιωθη συρια υπερ εμε και εσεσθε μοι εις σωτηριαν και εαν υιοι αμμων κραταιωθωσιν υπερ σε και εσομεθα του σωσαι σε ανδριζου και κραταιωθωμεν υπερ του λαου ημων και περι των πολεων του θεου ημων και κυριος ποιησει το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου και προσηλθεν ιωαβ και ο λαος αυτου μετ αυτου εις πολεμον προς συριαν και εφυγαν απο προσωπου αυτου και οι υιοι αμμων ειδαν οτι εφυγεν συρια και εφυγαν απο προσωπου αβεσσα και εισηλθαν εις την πολιν και ανεστρεψεν ιωαβ απο των υιων αμμων και παρεγενοντο εις ιερουσαλημ και ειδεν συρια οτι επταισεν εμπροσθεν ισραηλ και συνηχθησαν επι το αυτο και απεστειλεν αδρααζαρ και συνηγαγεν την συριαν την εκ του περαν του ποταμου χαλαμαχ και παρεγενοντο αιλαμ και σωβαχ αρχων

της δυναμεως αδρααζαρ εμπροσθεν αυτων και ανηγγελη τω δαυιδ και συνηγαγεν τον παντα ισραηλ και διεβη τον ιορδανην και παρεγενοντο εις αιλαμ και παρεταξατο συρια απεναντι δαυιδ και επολεμησαν μετ αυτου και εφυγεν συρια απο προσωπου ισραηλ και ανειλεν δαυιδ εκ της συριας επτακοσια αρματα και τεσσαρακοντα χιλιαδας ιππων και τον σωβαχ τον αρχοντα της δυναμεως αυτου επатаξεν και απειθανεν εκει και ειδαν παντες οι βασιλεις οι δουλοι αδρααζαρ οτι επταισαν εμπροσθεν ισραηλ και ητυμολησαν μετα ισραηλ και εδουλευσαν αυτοις και εφοβηθη συρια του σωσαι ετι τους υιους αμμων και εγενετο επιστρεψαντος του ενιαυτου εις τον καιρον της εξοδιας των βασιλειων και απεστειλεν δαυιδ τον ιωαβ και τους παιδας αυτου μετ αυτου και τον παντα ισραηλ και διεφθειραν τους υιους αμμων και διεκαθισαν επι ραββαθ και δαυιδ εκαθισεν εν ιερουσαλημ και εγενετο προς εσπεραν και ανεστη δαυιδ απο της κοιτης αυτου και περιεπατει επι του δωματος του οικου του βασιλεως και ειδεν γυναικα λουομενην απο του δωματος και η γυνη καλη τω ειδει σφοδρα και απεστειλεν δαυιδ και εξητησεν την γυναικα και ειπεν ουχι αυτη βηρσαββε θυγατηρ ελιαβ γυνη ουριου του χετταιου και απεστειλεν δαυιδ αγγελους και ελαβεν αυτην και εισηλθεν προς αυτον και εκοιμηθη μετ αυτης και αυτη αγιαζομενη απο ακαθαρσιας αυτης και απεστρεψεν εις τον οικον αυτης και εν γαστρι ελαβεν η γυνη και αποστειλασα απηγγειλεν τω δαυιδ και ειπεν εγω ειμι εν γαστρι εχω και απεστειλεν δαυιδ προς ιωαβ λεγων αποστειλον προς με τον ουριαν τον χετταιον και απεστειλεν ιωαβ τον ουριαν προς δαυιδ και παραγινεται ουριας και εισηλθεν προς αυτον και επηρωτησεν δαυιδ εις ειρηνην ιωαβ και εις ειρηνην του λαου και εις ειρηνην του πολему και ειπεν δαυιδ τω ουρια καταβηθι εις τον οικον σου και νιψαι τους ποδας σου και εξηλθεν ουριας εξ οικου του βασιλεως και εξηλθεν οπισω αυτου αρσις του βασιλεως και εκοιμηθη ουριας παρα τη θυρα του βασιλεως μετα των δουλων του κυριου αυτου και ου κατεβη εις τον οικον αυτου και ανηγγειλαν τω δαυιδ λεγοντες οτι ου κατεβη ουριας εις τον οικον αυτου και ειπεν δαυιδ προς ουριαν ουχι εξ οδου συ ερχη τι οτι ου κατεβης εις τον οικον σου και ειπεν ουριας προς δαυιδ η κιβωτος και ισραηλ και ιουδας κατοικουσιν εν σκηναις και ο κυριος μου ιωαβ και οι δουλοι του κυριου μου επι προσωπον του αγρου παρεμβαλλουσιν και εγω εισελευσομαι εις τον οικον μου φαγειν και πειν και κοιμηθημαι μετα της γυναικος μου πως ζη η ψυχη σου ει ποιησω το ρημα τουτο και ειπεν δαυιδ προς ουριαν καθισον ενταυθα και γε σημερον και αυριον εξαποστελω σε και εκαθισεν ουριας εν ιερουσαλημ εν τη ημερα εκεινη και τη επαυριον και εκαλεσεν αυτον δαυιδ και εφαγεν ενωπιον αυτου και επιεν και εμεθυσεν αυτον και εξηλθεν εσπερας του κοιμηθηναι επι της κοιτης αυτου μετα των δουλων του κυριου αυτου και εις τον οικον αυτου ου κατεβη και εγενετο πρωι και εγραψεν δαυιδ βιβλιον προς ιωαβ και απεστειλεν εν χειρι ουριου και εγραψεν εν τω βιβλιω λεγων εισαγαγε τον ουριαν εξ εναντιας του πολему του κραταιου και αποστραφησεσθε απο οπισθεν αυτου και πληγησεται και αποθανειται και εγενηθη εν τω φυλασσειν ιωαβ επι την πολιν και εθηκεν τον ουριαν εις τον τοπον ου ηδει οτι ανδρες δυναμεως εκει και εξηλθον οι ανδρες της πολεως και επολεμουν μετα ιωαβ και επεσαν εκ του λαου εκ των δουλων δαυιδ και απειθανεν και γε ουριας ο χετταιος

και απεστειλεν ιωαβ και απηγγειλεν τω βασιλει παντας τους λογους του πολему και εντελειατο τω αγγελω λεγων εν τω συντελεσαι σε παντας τους λογους του πολему λαλησαι προς τον βασιλεα και εσται εαν αναβη ο θυμος του βασιλεως και ειπη σοι τι οτι ηγγισατε προς την πολιν πολεμησαι ουκ ηδειτε οτι τοξευσουσιν απανωθεν του τειχους τις επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ αυτον κλασμα μυλου επανωθεν του τειχους και απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχος και ερεις και γε ουριας ο δουλος σου ο χετταιος απεθανεν και επορευθη ο αγγελος ιωαβ προς τον βασιλεα εις ιερουσαλημ και παρεγενετο και απηγγειλεν τω δαυιδ παντα οσα απηγγειλεν αυτω ιωαβ παντα τα ρηματα του πολему και εθυμωθη δαυιδ προς ιωαβ και ειπεν προς τον αγγελον ινα τι προσηγαγετε προς την πολιν του πολεμησαι ουκ ηδειτε οτι πληγησεσθε απο του τειχους τις επαταξεν τον αβιμελεχ υιον ιεροβααλ ουχι γυνη ερριψεν επ αυτον κλασμα μυλου απο του τειχους και απεθανεν εν θαμασι ινα τι προσηγαγετε προς το τειχος και ειπεν ο αγγελος προς δαυιδ οτι εκραταιωσαν εφ ημας οι ανδρες και εξηλθαν εφ ημας εις τον αγρον και εγεννηθημεν επ αυτους εως της θυρας της πυλης και ετοξευσαν οι τοξευοντες προς τους παιδας σου απανωθεν του τειχους και απεθαναν των παιδων του βασιλεως και γε ο δουλος σου ουριας ο χετταιος απεθανεν και ειπεν δαυιδ προς τον αγγελον ταδε ερεις προς ιωαβ μη πονηρον εστω εν οφθαλμοις σου το ρημα τουτο οτι ποτε μεν ουτως και ποτε ουτως φαγεται η μαχαιρα κραταιωσον τον πολεμον σου προς την πολιν και κατασπασον αυτην και κραταιωσον αυτον και ηκουσεν η γυνη ουριου οτι απεθανεν ουριας ο ανηρ αυτης και εκοψατο τον ανδρα αυτης και διηλθεν το πενθος και απεστειλεν δαυιδ και συνηγαγεν αυτην εις τον οικον αυτου και εγεννηθη αυτω εις γυναικα και ετεκεν αυτω υιον και πονηρον εφανη το ρημα ο εποιησεν δαυιδ εν οφθαλμοις κυριου και απεστειλεν κυριος τον ναθαν τον προφητην προς δαυιδ και εισηλθεν προς αυτον και ειπεν αυτω δυο ησαν ανδρες εν πολει μια εις πλουσιος και εις πενης και τω πλουσιω ην ποιμνια και βουκολια πολλα σφοδρα και τω πενητι ουδεν αλλ η αμνας μια μικρα ην εκτησατο και περιεποιησατο και εξεθρεψεν αυτην και ηδρυνθη μετ αυτου και μετα των υιων αυτου επι το αυτο εκ του αρτου αυτου ησθιεν και εκ του ποτηριου αυτου επινεν και εν τω κολπω αυτου εκαθευδεν και ην αυτω ως θυγατηρ και ηλθεν παροδος τω ανδρι τω πλουσιω και εφεισατο λαβειν εκ των ποιμνιων αυτου και εκ των βουκολιων αυτου του ποιησαι τω ξενω οδοιπορω ελθοντι προς αυτον και ελαβεν την αμναδα του πενητος και εποιησεν αυτην τω ανδρι τω ελθοντι προς αυτον και εθυμωθη οργη δαυιδ σφοδρα τω ανδρι και ειπεν δαυιδ προς ναθαν ζη κυριος οτι υιος θανατου ο ανηρ ο ποιησας τουτο και την αμναδα αποτεισει επταπλασιονα ανθ ων οτι εποιησεν το ρημα τουτο και περι ου ουκ εφεισατο και ειπεν ναθαν προς δαυιδ συ ει ο ανηρ ο ποιησας τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ εγω ειμι εχρισα σε εις βασιλεα επι ισραηλ και εγω ειμι ερρυσαμην σε εκ χειρος σαουλ και εδωκα σοι τον οικον του κυριου σου και τας γυναικας του κυριου σου εν τω κολπω σου και εδωκα σοι τον οικον ισραηλ και ιουδα και ει μικρον εστιν προσθησω σοι κατα ταυτα τι οτι εφαυλισας τον λογον κυριου του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις αυτου τον ουριαν τον χετταιον επαταξας εν ρομφαια και την γυναικα αυτου ελαβες σεαυτω

εις γυναικα και αυτον απεκτεινας εν ρομφαια υιων αμμων και νυν ουκ αποστησεται ρομφαια εκ του οικου σου εως αιωνος ανθ' ων οτι εξουδενωσας με και ελαβες την γυναικα του ουριου του χετταιου του ειναι σοι εις γυναικα ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω επι σε κακα εκ του οικου σου και λημψομαι τας γυναικας σου κατ' οφθαλμους σου και δωσω τω πλησιον σου και κοιμηθησεται μετα των γυναικων σου εναντιον του ηλιου τουτου οτι συ εποησας κρυβη καγω ποιησω το ρημα τουτο εναντιον παντος ισραηλ και απεναντι τουτου του ηλιου και ειπεν δαυιδ τω ναθαν ημαρτηκα τω κυριω και ειπεν ναθαν προς δαυιδ και κυριος παρεβιβασεν το αμαρτημα σου ου μη αποθανης πλην οτι παροξυνων παρωξυνας τους εχθρους κυριου εν τω ρηματι τουτω και γε ο υιος σου ο τεχθεις σοι θανατω αποθανειται και απηλθεν ναθαν εις τον οικον αυτου και ειθραυσεν κυριος το παιδιον ο ετεκεν η γυνη ουριου τω δαυιδ και ηρρωστησεν και εξητησεν δαυιδ τον θεον περι του παιδαριου και ενηστευσεν δαυιδ νηστειαν και εισηλθεν και ηυλισθη εν σακκω επι της γης και ανεστησαν επ αυτον οι πρεσβυτεροι του οικου αυτου τον εγειραι αυτον απο της γης και ουκ ηθελησεν και ου συνεφαγεν αυτοις αρτον και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και απεθανε το παιδαριον και εφοβηθησαν οι δουλοι δαυιδ αναγγειλαι αυτω οτι τεθνηκεν το παιδαριον οτι ειπαν ιδου εν τω ετι το παιδαριον ζην ελαλησαμεν προς αυτον και ουκ εισηκουσεν της φωνης ημων και πως ειπωμεν προς αυτον οτι τεθνηκεν το παιδαριον και ποιησει κακα και συνηκεν δαυιδ οτι οι παιδες αυτου ψιθυριζουσιν και ενοησεν δαυιδ οτι τεθνηκεν το παιδαριον και ειπεν δαυιδ προς τους παιδας αυτου ει τεθνηκεν το παιδαριον και ειπαν τεθνηκεν και ανεστη δαυιδ εκ της γης και ελουσατο και ηλειψατο και ηλλαξεν τα ιματια αυτου και εισηλθεν εις τον οικον του θεου και προσεκυνησεν αυτω και εισηλθεν εις τον οικον αυτου και ητησεν αρτον φαγειν και παρεθηκαν αυτω αρτον και εφαγεν και ειπαν οι παιδες αυτου προς αυτον τι το ρημα τουτο ο εποησας ενεκα του παιδαριου ετι ζωντος ενηστευες και εκλαιες και ηγρυπνεις και ηνικα απεθανεν το παιδαριον ανεστης και εφαγες αρτον και πεπωκας και ειπεν δαυιδ εν τω το παιδαριον ετι ζην ενηστευσα και εκλαυσα οτι ειπα τις οιδεν ει ελεησει με κυριος και ζησεται το παιδαριον και νυν τεθνηκεν ινα τι τουτο εγω νηστευω μη δυνησομαι επιστρεψαι αυτο ετι εγω πορευσομαι προς αυτον και αυτος ουκ αναστρεψει προς με και παρεκαλεσεν δαυιδ βηρσαβεε την γυναικα αυτου και εισηλθεν προς αυτην και εκοιμηθη μετ αυτης και συνελαβεν και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου σαλωμων και κυριος ηγαπησεν αυτον και απεστειλεν εν χειρι ναθαν του προφητου και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιδεδι ενεκεν κυριου και επολεμησεν ιωαβ εν ραββαθ υιων αμμων και κατελαβεν την πολιν της βασιλειας και απεστειλεν ιωαβ αγγελους προς δαυιδ και ειπεν επολεμησα εν ραββαθ και κατελαβομην την πολιν των υδατων και νυν συναγαγε το καταλοιπον του λαου και παρεμβαλε επι την πολιν και προκαταλαβου αυτην ινα μη προκαταλαβωμαι εγω την πολιν και κληθη το ονομα μου επ αυτην και συνηγαγεν δαυιδ παντα τον λαον και επορευθη εις ραββαθ και επολεμησεν εν αυτη και κατελαβετο αυτην και ελαβεν τον στεφανον μελχολ του βασιλεως αυτων απο της κεφαλης αυτου και ο σταθμος αυτου ταλαντον χρυσιου και λιθου τιμιου και ην επι της κεφαλης δαυιδ και σκυλα της πολεως εξηνεγκεν πολλα σφοδρα και

τον λαον τον οντα εν αυτη εξηγαγεν και εθηκεν εν τω πριονι και εν τοις τριβολοις τοις σιδηροις και διηγαγεν αυτους δια του πλινθειου και ουτως εποιησεν πασαις ταις πολεσιν υιων αμμων και επεστρεψεν δαυιδ και πας ο λαος εις ιερουσαλημ και εγεννηθη μετα ταυτα και τω αβεσσαλωμ υιω δαυιδ αδελφη καλη τω ειδει σφοδρα και ονομα αυτη θημαρ και ηγαπησεν αυτην αμνων υιος δαυιδ και εθλιβετο αμνων ωστε αρρωστειν δια θημαρ την αδελφην αυτου οτι παρθενος ην αυτη και υπερογκον εν οφθαλμοις αμνων του ποιησαι τι αυτη και ην τω αμνων εταιρος και ονομα αυτω ιωναδαβ υιος σαμαα του αδελφου δαυιδ και ιωναδαβ ανηρ σοφος σφοδρα και ειπεν αυτω τι σοι οτι συ ουτως ασθενης υιε του βασιλεως το πρωι πρωι ουκ απαγγελεις μοι και ειπεν αυτω αμνων θημαρ την αδελφην αβεσσαλωμ του αδελφου μου εγω αγαπω και ειπεν αυτω ιωναδαβ κοιμηθητι επι της κοιτης σου και μαλακισθητι και εισελευσεται ο πατηρ σου του ιδειν σε και ερεις προς αυτον ελθετω δη θημαρ η αδελφη μου και ψωμισατω με και ποιησατω κατ οφθαλμους μου βρωμα οπως ιδω και φαγω εκ των χειρων αυτης και εκοιμηθη αμνων και ηρρωστησεν και εισηλθεν ο βασιλευς ιδειν αυτον και ειπεν αμνων προς τον βασιλεα ελθετω δη θημαρ η αδελφη μου προς με και κολλυρισατω εν οφθαλμοις μου δυο κολλυριδας και φαγομαι εκ της χειρος αυτης και απεστειλεν δαυιδ προς θημαρ εις τον οικον λεγων πορευθητι δη εις τον οικον αμνων του αδελφου σου και ποιησον αυτω βρωμα και επορευθη θημαρ εις τον οικον αμνων αδελφου αυτης και αυτος κοιμωμενος και ελαβεν το σταις και εφυρασεν και εκολλυρισεν κατ οφθαλμους αυτου και ηψησεν τας κολλυριδας και ελαβεν το τηγανον και κατεκενωσεν ενωπιον αυτου και ουκ ηθελησεν φαγειν και ειπεν αμνων εξαγαγετε παντα ανδρα επανωθεν μου και εξηγαγον παντα ανδρα απο επανωθεν αυτου και ειπεν αμνων προς θημαρ εισνεγκε το βρωμα εις το ταμειον και φαγομαι εκ της χειρος σου και ελαβεν θημαρ τας κολλυριδας ας εποιησεν και εισηνεγκεν τω αμνων αδελφω αυτης εις τον κοιτωνα και προσηγαγεν αυτω του φαγειν και επελαβετο αυτης και ειπεν αυτη δευρο κοιμηθητι μετ εμου αδελφη μου και ειπεν αυτω μη αδελφε μου μη ταπεινωσης με διοτι ου ποιηθησεται ουτως εν ισραηλ μη ποιησης την αφροσυνην ταυτων και εγω που αποιω το ονειδος μου και συ εση ως εις των αφρωνων εν ισραηλ και νυν λαλησον δη προς τον βασιλεα οτι ου μη κωλυση με απο σου και ουκ ηθελησεν αμνων του ακουσαι της φωνης αυτης και εκραταιωσεν υπερ αυτην και εταπεινωσεν αυτην και εκοιμηθη μετ αυτης και εμισεσεν αυτην αμνων μισος μεγα σφοδρα οτι μεγα το μισος ο εμισεσεν αυτην υπερ την αγαπην ην ηγαπησεν αυτην και ειπεν αυτη αμνων αναστηθι και πορευου και ειπεν αυτω θημαρ μη αδελφε οτι μεγαλη η κακια η εσχατη υπερ την πρωτην ην εποιησας μετ εμου του εξαποστειλαι με και ουκ ηθελησεν αμνων ακουσαι της φωνης αυτης και εκαλεσεν το παιδαριον αυτου τον προεστηκοτα του οικου αυτου και ειπεν αυτω εξαποστειλατε δη ταυτην απ εμου εξω και αποκλεισον την θυραν οπισω αυτης και επ αυτης ην χιτων καρπωτος οτι ουτως ενεδιδυσκοντο αι θυγατερες του βασιλεως αι παρθενοι τους επενδυτας αυτων και εξηγαγεν αυτην ο λειτουργος αυτου εξω και απεκλεισεν την θυραν οπισω αυτης και ελαβεν θημαρ σποδον και επεθηκεν επι την κεφαλην αυτης και τον χιτωνα τον καρπωτον τον επ αυτης διερρηξεν και επεθηκεν τας χειρας αυτης επι την κεφαλην

αυτης και επορευθη πορευομενη και κραζουσα και ειπεν προς αυτην αβεσσαλωμ ο αδελφος αυτης μη αμνων ο αδελφος σου εγενετο μετα σου και νυν αδελφη μου κωφευσον οτι αδελφος σου εστιν μη ιθης την καρδιαν σου του λαλησαι εις το ρημα τουτο και εκαθισεν ιθιμαρ χηρευουσα εν οικω αβεσσαλωμ του αδελφου αυτης και ηκουσεν ο βασιλευς δαυιδ παντας τους λογους τουτους και εθυμωθη σφοδρα και ουκ ελυπησεν το πνευμα αμνων του υιου αυτου οτι ηγαπα αυτον οτι πρωτοτοκος αυτου ην και ουκ ελαλησεν αβεσσαλωμ μετα αμνων απο πονηρου εως αγαθου οτι εμισε αβεσσαλωμ τον αμνων επι λογου ου εταπεινωσεν ιθιμαρ την αδελφην αυτου και εγενετο εις διετηριδα ημερων και ησαν κειροντες τω αβεσσαλωμ εν βελασωρ τη εχομενα εφραιμ και εκαλεσεν αβεσσαλωμ παντας τους υιους του βασιλεως και ηλθεν αβεσσαλωμ προς τον βασιλεα και ειπεν ιδου δη κειρουσιν τω δουλω σου πορευθητω δη ο βασιλευς και οι παιδες αυτου μετα του δουλου σου και ειπεν ο βασιλευς προς αβεσσαλωμ μη δη υιε μου μη πορευθωμεν παντες ημεις και ου μη καταβαρυνθωμεν επι σε και εβιασατο αυτον και ουκ ηθελησεν του πορευθηναι και ευλογησεν αυτον και ειπεν αβεσσαλωμ και ει μη πορευθητω δη μεθ ημων αμνων ο αδελφος μου και ειπεν αυτω ο βασιλευς ινα τι πορευθη μετα σου και εβιασατο αυτον αβεσσαλωμ και απεστειλεν μετ αυτου τον αμνων και παντας τους υιους του βασιλεως και εποιησεν αβεσσαλωμ ποτον κατα τον ποτον του βασιλεως και ενετειλατο αβεσσαλωμ τοις παιδαριοις αυτου λεγων ιδετε ως αν αγαθυνθη η καρδια αμνων εν τω οινω και ειπω προς υμας παταξατε τον αμνων και θανατωσατε αυτον μη φοβηθητε οτι ουχι εγω εμι εντελλομαι υμιν ανδριζεσθε και γινεσθε εις υιους δυναμεως και εποιησαν τα παιδαρια αβεσσαλωμ τω αμνων καθα ενετειλατο αυτοις αβεσσαλωμ και ανεστησαν παντες οι υιοι του βασιλεως και επεκαθισαν ανηρ επι την ημιονον αυτου και εφυγαν και εγενετο αυτων οντων εν τη οδω και η ακοη ηλθεν προς δαυιδ λεγων επαταξεν αβεσσαλωμ παντας τους υιους του βασιλεως και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις και ανεστη ο βασιλευς και διερρηξεν τα ιματια αυτου και εκοιμηθη επι την γην και παντες οι παιδες αυτου οι περιεστωτες αυτω διερρηξαν τα ιματια αυτων και απεκριθη ιωναδαβ υιος σαμαα αδελφου δαυιδ και ειπεν μη ειπατω ο κυριος μου ο βασιλευς οτι παντα τα παιδαρια τους υιους του βασιλεως εθανατωσεν οτι αμνων μονωτατος απεθανεν οτι επι στοματος αβεσσαλωμ ην κειμενος απο της ημερας ης εταπεινωσεν ιθιμαρ την αδελφην αυτου και νυν μη θεσθω ο κυριος μου ο βασιλευς επι την καρδιαν αυτου ρημα λεγων παντες οι υιοι του βασιλεως απεθαναν οτι αλλ η αμνων μονωτατος απεθανεν και απεδρα αβεσσαλωμ και ηρεν το παιδαριον ο σκοπος τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου λαος πολυς πορευομενος εν τη οδω οπισθεν αυτου εκ πλευρας του ορους εν τη καταβασει και παρεγενετο ο σκοπος και απηγγειλεν τω βασιλει και ειπεν ανδρας εωραχα εκ της οδου της ωρωνην εκ μερους του ορους και ειπεν ιωναδαβ προς τον βασιλεα ιδου οι υιοι του βασιλεως παρεισιν κατα τον λογον του δουλου σου ουτως εγενετο και εγενετο ηνικα συνετελεσεν λαλων και ιδου οι υιοι του βασιλεως ηλθαν και επηραν την φωνην αυτων και εκλαυσαν και γε ο βασιλευς και παντες οι παιδες αυτου εκλαυσαν κλαυθμον μεγαν σφοδρα και αβεσσαλωμ εφυγεν και επορευθη προς θολμαι υιον εμιουδ βασιλεα γεδσουρ εις γην μαχαδ και επενθησεν ο

βασιλευς δαυιδ επι τον υιον αυτου πασας τας ημερας και αβεσσαλωμ απεδρα και επορευθη εις γεδσουρ και ην εκει ετη τρια και εκοπασεν το πνευμα του βασιλεως του εξελθειν οπισω αβεσσαλωμ οτι παρεκληθη επι αμνων οτι απειθανεν και εγνω ιωαβ υιος σαρουιας οτι η καρδια του βασιλεως επι αβεσσαλωμ και απεστειλεν ιωαβ εις θεκωε και ελαβεν εκειθεν γυναικα σοφην και ειπεν προς αυτην πενθησον δη και ενδυσαι ιματια πενθιχα και μη αλειψη ελαιον και εση ως γυνη πενθουσα επι τεθνηχοτι τουτο ημερας πολλας και ελευση προς τον βασιλεα και λαλησεις προς αυτον κατα το ρημα τουτο και εθηκεν ιωαβ τους λογους εν τω στοματι αυτης και εισηλθεν η γυνη η θεκωιτις προς τον βασιλεα και επεσεν επι προσωπον αυτης εις την γην και προσεκυνησεν αυτω και ειπεν σωσον βασιλευ σωσον και ειπεν προς αυτην ο βασιλευς τι εστιν σοι η δε ειπεν και μαλα γυνη χηρα εγω ειμι και απειθανεν ο ανηρ μου και γε τη δουλη σου δυο υιοι και εμαχεσαντο αμφοτεροι εν τω αγρω και ουκ ην ο εξαιρουμενος ανα μεσον αυτων και επαισεν ο εις τον αδελφον αυτου και εθανατωσεν αυτον και ιδου επανεστη ολη η πατρια προς την δουλην σου και ειπαν δος τον παισαντα τον αδελφον αυτου και θανατωσομεν αυτον αντι της ψυχης του αδελφου αυτου ου απεκτεινεν και εξαρουμεν και γε τον κληρονομον υμων και σβεσουσιν τον ανθρακα μου τον καταλειφθεντα ωστε μη θεσθαι τω ανδρι μου καταλειμμα και ονομα επι προσωπου της γης και ειπεν ο βασιλευς υγαινουσα βαδιζε εις τον οικον σου καγω εντελουμαι περι σου και ειπεν η γυνη η θεκωιτις προς τον βασιλεα επ εμε κυριε μου βασιλευ η ανομια και επι τον οικον του πατρος μου και ο βασιλευς και ο θρονος αυτου αθωος και ειπεν ο βασιλευς τις ο λαλων προς σε και αξεις αυτον προς εμε και ου προσθησει ετι αφασθαι αυτου και ειπεν μνημονευσατω δη ο βασιλευς τον κυριον θεον αυτου πληθυνθηνα αγχιστεα του αιματος του διαφθειραι και ου μη εξαρωσιν τον υιον μου και ειπεν ζη κυριος ει πεσειται απο της τριχος του υιου σου επι την γην και ειπεν η γυνη λαλησατω δη η δουλη σου προς τον κυριον μου τον βασιλεα ρημα και ειπεν λαλησον και ειπεν η γυνη ινα τι ελογισω τοιουτο επι λαον θεου η εκ στοματος του βασιλεως ο λογος ουτος ως πλημμελεια του μη επιστρεψαι τον βασιλεα τον εξωσμενον αυτου οτι θανατω αποθανουμεθα και ωσπερ το υδωρ το καταφερομενον επι της γης ο ου συναχθησεται και λημψεται ο θεος ψυχην και λογιζομενος του εξωσαι απ αυτου εξωσμενον και νυν ο ηλθον λαλησαι προς τον βασιλεα τον κυριον μου το ρημα τουτο οτι οψεται με ο λαος και ερει η δουλη σου λαλησατω δη προς τον βασιλεα ει πως ποιησει ο βασιλευς το ρημα της δουλης αυτου οτι ακουσει ο βασιλευς ρυσασθαι την δουλην αυτου εκ χειρος του ανδρος του ζητουντος εξαραι με και τον υιον μου απο κληρονομιας θεου και ειπεν η γυνη ειη δη ο λογος του κυριου μου του βασιλεως εις θυσιαν οτι καθως αγγελος θεου ουτως ο κυριος μου ο βασιλευς του ακουειν το αγαθον και το πονηρον και κυριος ο θεος σου εσται μετα σου και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν προς την γυναικα μη δη κρυψης απ εμου ρημα ο εγω επερωτω σε και ειπεν η γυνη λαλησατω δη ο κυριος μου ο βασιλευς και ειπεν ο βασιλευς μη η χειρ ιωαβ εν παντι τουτω μετα σου και ειπεν η γυνη τω βασιλει ζη η ψυχη σου κυριε μου βασιλευ ει εστιν εις τα δεξια η εις τα αριστερα εκ παντων ων ελαλησεν ο κυριος μου ο βασιλευς οτι ο δουλος σου ιωαβ αυτος ενετειλατο μοι και αυτος

εθετο εν τω στοματι της δουλῆς σου παντας τους λογους τουτους ενεκεν του περιελθειν το προσωπον του ρηματος τουτου εποιησεν ο δουλός σου ιωαβ τον λογον τουτον και ο κυριος μου σοφος καθως σοφια αγγελου του θεου του γνωναι παντα τα εν τη γῇ και ειπεν ο βασιλευς προς ιωαβ ιδου δη εποιησα σοι κατα τον λογον σου τουτον πορευου επιστρεψον το παιδαριον τον αβεσσαλωμ και επεσεν ιωαβ επι προσωπον αυτου επι την γῃν και προσεκυνησεν και ευλογησεν τον βασιλεα και ειπεν ιωαβ σημερον εγνω ο δουλός σου οτι ευρον χαριν εν οφθαλμοις σου κυριε μου βασιλευ οτι εποιησεν ο κυριος μου ο βασιλευς τον λογον του δουλου αυτου και ανεστη ιωαβ και επορευθη εις γεδσορ και ηγαγεν τον αβεσσαλωμ εις ιερουσαλημ και ειπεν ο βασιλευς αποστραφητω εις τον οικον αυτου και το προσωπον μου μη βλεπετω και απεστρεψεν αβεσσαλωμ εις τον οικον αυτου και το προσωπον του βασιλεως ουκ ειδεν και ως αβεσσαλωμ ουκ ην ανηρ εν παντι ισραηλ αινετος σφοδρα απο ιχνους ποδος αυτου και εως κορυφης αυτου ουκ ην εν αυτω μωμος και εν τω χειρεσθαι αυτον την κεφαλην αυτου και εγενετο απ αρχης ημερων εις ημερας ως αν εκειρετο οτι κατεβαρυνετο επ αυτον και χειρομενος αυτην εστησεν την τριχα της κεφαλῆς αυτου διακοσιους σικλους εν τω σικλω τω βασιλικω και ετεχθησαν τω αβεσσαλωμ τρεις υιοι και θυγατηρ μια και ονομα αυτη θημαρ αυτη ην γυνη καλη σφοδρα και γινεται γυνη τω ροβοαμ υιω σαλωμων και τικτει αυτω τον αβια και εκαθισεν αβεσσαλωμ εν ιερουσαλημ δυο ετη ημερων και το προσωπον του βασιλεως ουκ ειδεν και απεστειλεν αβεσσαλωμ προς ιωαβ του αποστειλαι αυτον προς τον βασιλεα και ουκ ηθελησεν ελθειν προς αυτον και απεστειλεν εκ δευτερου προς αυτον και ουκ ηθελησεν παραγενεσθαι και ειπεν αβεσσαλωμ προς τους παιδας αυτου ιδετε η μερις εν αγρω του ιωαβ εχομενα μου και αυτω κριθαι εκει πορευεσθε και εμπρησατε αυτην εν πυρι και ενεπρησαν αυτας οι παιδες αβεσσαλωμ και παραγινονται οι δουλοι ιωαβ προς αυτον διερρηχότες τα ιματια αυτων και ειπαν ενεπυρισαν οι δουλοι αβεσσαλωμ την μεριδα εν πυρι και ανεστη ιωαβ και ηλθεν προς αβεσσαλωμ εις τον οικον και ειπεν προς αυτον ινα τι οι παιδες σου ενεπυρισαν την μεριδα την εμην εν πυρι και ειπεν αβεσσαλωμ προς ιωαβ ιδου απεστειλα προς σε λεγων ηκε ωδε και αποστω σε προς τον βασιλεα λεγων ινα τι ηλθον εκ γεδσορ αγαθον μοι ην του ετι ειναι με εκει και νυν ιδου το προσωπον του βασιλεως ουκ ειδον ει δε εστιν εν εμοι αδικια και θανατωσον με και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα και απηγγειλεν αυτω και εκαλεσεν τον αβεσσαλωμ και εισηλθεν προς τον βασιλεα και προσεκυνησεν αυτω και επεσεν επι προσωπον αυτου επι την γῃν κατα προσωπον του βασιλεως και κατεφιλησεν ο βασιλευς τον αβεσσαλωμ και εγενετο μετα ταυτα και εποιησεν εαυτω αβεσσαλωμ αρματα και ιππους και πεντηκοντα ανδρας παρατρεχειν εμπροσθεν αυτου και ωρθρισεν αβεσσαλωμ και εστη ανα χειρα της οδου της πυλης και εγενετο πας ανηρ ω εγενετο κρισις ηλθεν προς τον βασιλεα εις κρισιν και εβοησεν προς αυτον αβεσσαλωμ και ελεγεν αυτω εκ ποιας πολεως συ ει και ειπεν ο ανηρ εκ μιας φυλων ισραηλ ο δουλός σου και ειπεν προς αυτον αβεσσαλωμ ιδου οι λογοι σου αγαθοι και ευκολοι και ακουων ουκ εστιν σοι παρα του βασιλεως και ειπεν αβεσσαλωμ τις με καταστησει κριτην εν τη γῇ και επ εμε ελευσεται πας ανηρ ω εαν η αντιλογια

και χρισις και δικαιοσω αυτον και εγενετο εν τω εγγιζειν ανδρα του προσκυνησαι αυτω και εξετεινεν την χειρα αυτου και επελαμβανετο αυτου και κατεφιλησεν αυτον και εποιησεν αβεσσαλωμ κατα το ρημα τουτου παντι ισραηλ τοις παραγινομενοις εις χρισιν προς τον βασιλεα και ιδιοποιετο αβεσσαλωμ την καρδιαν ανδρων ισραηλ και εγενετο απο τελους τεσσαρακοντα ετων και ειπεν αβεσσαλωμ προς τον πατερα αυτου πορευσομαι δη και αποτεισω τας ευχας μου ας ηυξαμην τω κυριω εν χειβρων οτι ευχην ηυξατο ο δουλος σου εν τω οικειν με εν γεδσουρ εν συρια λεγων εαν επιστρεφων επιστρεψη με κυριος εις ιερουσαλημ και λατρευσω τω κυριω και ειπεν αυτω ο βασιλευς βαδιζε εις ειρηνην και αναστας επορευθη εις χειβρων και απεστειλεν αβεσσαλωμ κατασκοπους εν πασαις φυλαις ισραηλ λεγων εν τω ακουσαι υμας την φωνην της κερατινης και ερειτε βεβασιλευκεν βασιλευς αβεσσαλωμ εν χειβρων και μετα αβεσσαλωμ επορευθησαν διακοσιοι ανδρες εξ ιερουσαλημ κλητοι και πορευομενοι τη απλοτητι αυτων και ουκ εγνωσαν παν ρημα και απεστειλεν αβεσσαλωμ και εκαλεσεν τον αχιτοφελ τον γελμωναιον τον συμβουλον δαυιδ εκ της πολεως αυτου εκ γωλα εν τω θυσιαζειν αυτον και εγενετο συστρεμμα ισχυρον και ο λαος πορευομενος και πολυς μετα αβεσσαλωμ και παρεγενετο ο απαγγελλων προς δαυιδ λεγων εγενηθη η καρδια ανδρων ισραηλ οπισω αβεσσαλωμ και ειπεν δαυιδ πασιν τοις παισιν αυτου τοις μετ αυτου τοις εν ιερουσαλημ αναστητε και φυγωμεν οτι ουκ εστιν ημιν σωτηρια απο προσωπου αβεσσαλωμ ταχυνατε του πορευθηναι ινα μη ταχυνη και καταλαβη ημας και εξωση εφ ημας την κακιαν και παταξη την πολιν στοματι μαχαιρης και ειπον οι παιδες του βασιλεως προς τον βασιλεα κατα παντα οσα αιρεται ο κυριος ημων ο βασιλευς ιδου οι παιδες σου και εξηλθεν ο βασιλευς και πας ο οικος αυτου τοις ποσιν αυτων και αφηκεν ο βασιλευς δεκα γυναικας των παλλακων αυτου φυλασσειν τον οικον και εξηλθεν ο βασιλευς και παντες οι παιδες αυτου πεζη και εστησαν εν οικω τω μακραν και παντες οι παιδες αυτου ανα χειρα αυτου παρηγον και πας ο χεττι και πας ο φελεθι και εστησαν επι της ελαιας εν τη ερημω και πας ο λαος παρεπορευετο εχομενος αυτου και παντες οι περι αυτον και παντες οι αδροι και παντες οι μαχηται εξακοσιοι ανδρες και παρησαν επι χειρα αυτου και πας ο χερεθθι και πας ο φελεθθι και παντες οι γεθθαιοι εξακοσιοι ανδρες οι ελθοντες τοις ποσιν αυτων εκ γεθ πορευομενοι επι προσωπον του βασιλεως και ειπεν ο βασιλευς προς εθθι τον γεθθαιον ινα τι πορευη και συ μεθ ημων επιστρεφε και οικει μετα του βασιλεως οτι ξενος ει συ και οτι μετωκηκας συ εκ του τοπου σου ει εχθες παραγεγονας και σημερον κινησω σε μεθ ημων και γε μεταναστησεις τον τοπον σου εχθες η εξελευσις σου και σημερον μετακινήσω σε μεθ ημων του πορευθηναι και εγω πορευσομαι ου αν εγω πορευθω επιστρεφου και επιστρεφον τους αδελφους σου μετα σου και κυριος ποιησει μετα σου ελεος και αληθειαν και απεκριθη εθθι τω βασιλει και ειπεν ζη κυριος και ζη ο κυριος μου ο βασιλευς οτι εις τον τοπον ου εαν η ο κυριος μου και εαν εις θανατον και εαν εις ζωην οτι εκει εσται ο δουλος σου και ειπεν ο βασιλευς προς εθθι δευρο και διαβαινε μετ εμου και παρηλθεν εθθι ο γεθθαιος και παντες οι παιδες αυτου και πας ο οχλος ο μετ αυτου και πασα η γη εκλαιεν φωνη μεγαλη και πας ο λαος παρεπορευοντο εν τω χειμαρρω κεδρων και ο βασιλευς

διεβη τον χειμαρρουν κεδρων και πας ο λαος και ο βασιλευς παρεπο-
ρευοντο επι προσωπον οδου την ερημον και ιδου και γε σαδωκ και
παντες οι λεινται μετ αυτου αιροντες την κιβωτον διαθηκης κυριου
απο βαιθαρ και εστησαν την κιβωτον του θεου και ανεβη αβιαθαρ εως
επαυσατο πας ο λαος παρελθειν εκ της πολεως και ειπεν ο βασιλευς
τω σαδωκ αποστρεψον την κιβωτον του θεου εις την πολιν εαν ευρω
χαριν εν οφθαλμοις κυριου και επιστρεφει με και δειξει μοι αυτην και
την ευπρεπειαν αυτης και εαν ειπη ουτως ουκ ηθεληκα εν σοι ιδου
εγω ειμι ποιειτω μοι κατὰ το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου και ειπεν
ο βασιλευς τω σαδωκ τω ιερει ιδετε συ επιστρεφεις εις την πολιν εν
ειρηνη και αχιμαας ο υιος σου και ιωναθαν ο υιος αβιαθαρ οι δυο υιοι
υμων μεθ υμων ιδετε εγω ειμι στρατευομαι εν αραβωθ της ερημου
εως του ελθειν ρημα παρ υμων του απαγγειλαι μοι και απεστρεψεν
σαδωκ και αβιαθαρ την κιβωτον εις ιερουσαλημ και εκαθισεν εκει και
δαυιδ ανεβαινεν εν τη αναβασει των ελαιων αναβαινων και κλαιων και
την κεφαλην επικεκαλυμμενος και αυτος επορευετο ανυποδετος και
πας ο λαος ο μετ αυτου επεκαλυψεν ανηρ την κεφαλην αυτου και ανε-
βαινον αναβαινοντες και κλαιοντες και ανηγγελη δαυιδ λεγοντες και
αχιτοφελ εν τοις συστρεφομενοις μετα αβεσσαλωμ και ειπεν δαυιδ
διασχεδασον δη την βουλην αχιτοφελ κυριε ο θεος μου και ην δαυιδ
ερχομενος εως του ρως ου προσεκυνησεν εκει τω θεω και ιδου εις
απαντην αυτω χουσι ο αρχι εταiros δαυιδ διερρηχως τον χιτωνα αυτου
και γη επι της κεφαλης αυτου και ειπεν αυτω δαυιδ εαν μεν διαβης μετ
εμου και εση επ εμε εις βασταγμα και εαν εις την πολιν επιστρεψης
και ερεις τω αβεσσαλωμ διεληλυθασιν οι αδελφοι σου και ο βασιλευς
κατοπισθεν μου διεληλυθεν ο πατηρ σου και νυν παις σου ειμι βασι-
λευ εασον με ζησαι παις του πατρος σου ημην τοτε και αρτιως και
νυν εγω δουλός σος και διασχεδασεις μοι την βουλην αχιτοφελ και
ιδου μετα σου εκει σαδωκ και αβιαθαρ οι ιερεις και εσται παν ρημα
ο εαν ακουσης εξ οικου του βασιλεως και αναγγελεις τω σαδωκ και
τω αβιαθαρ τοις ιερευσιν ιδου εκει μετ αυτων δυο υιοι αυτων αχιμαας
υιος τω σαδωκ και ιωναθαν υιος τω αβιαθαρ και αποστελειτε εν χειρι
αυτων προς με παν ρημα ο εαν ακουσητε και εισηλθεν χουσι ο εται-
ρος δαυιδ εις την πολιν και αβεσσαλωμ εισπορευετο εις ιερουσαλημ
και δαυιδ παρηλθεν βραχυ τι απο της ρως και ιδου σιβα το παιδαριον
μεμφιβοσθε εις απαντην αυτου και ζευγος ονων επισεσαγμενων και
επ αυτοις διακοσιοι αρτοι και εκατον σταφιδες και εκατον φοινικες
και νεβελ οινου και ειπεν ο βασιλευς προς σιβα τι ταυτα σοι και ειπεν
σιβα τα υποζυγια τη οικια του βασιλεως του επικαθησθαι και οι αρτοι
και οι φοινικες εις βρωσιν τοις παιδαριοις και ο οινος πειν τοις εκλε-
λυμενοις εν τη ερημω και ειπεν ο βασιλευς και που ο υιος του κυριου
σου και ειπεν σιβα προς τον βασιλεα ιδου καθηται εν ιερουσαλημ οτι
ειπεν σημερον επιστρεφουσιν μοι ο οικος ισραηλ την βασιλειαν του
πατρος μου και ειπεν ο βασιλευς τω σιβα ιδου σοι παντα οσα εστιν τω
μεμφιβοσθε και ειπεν σιβα προσκυνησας ευροimi χαριν εν οφθαλμοις
σου κυριε μου βασιλευ και ηλθεν ο βασιλευς δαυιδ εως βαουριμ και
ιδου εκειθεν ανηρ εξεπορευετο εκ συγγενειας οικου σαουλ και ονομα
αυτω σεμει υιος γηρα εξηλθεν εκπορευομενος και καταρωμενος και
λιθαζων εν λιθοις τον δαυιδ και παντας τους παιδας του βασιλεως
δαυιδ και πας ο λαος ην και παντες οι δυνατοι εκ δεξιων και εξ ευω-

νυμων του βασιλεως και ουτως ελεγεν σεμει εν τω καταρασθαι αυτον εξελθε εξελθε ανηρ αιματων και ανηρ ο παρανομος επεστρεψεν επι σε κυριος παντα τα αιματα του οικου σου οτι εβασιλευσας αντ αυτου και εδωκεν κυριος την βασιλειαν εν χειρι αβεσσαλωμ του υιου σου και ιδου συ εν τη κακια σου οτι ανηρ αιματων συ και ειπεν αβεσσα υιος σαρουιας προς τον βασιλεα ινα τι καταραται ο κυων ο τεθνηκως ουτος τον κυριον μου τον βασιλεα διαβησομαι δη και αφελω την κεφαλην αυτου και ειπεν ο βασιλευς τι εμοι και υμιν υιοι σαρουιας αφετε αυτον και ουτως καταρασθω οτι κυριος ειπεν αυτω καταρασθαι τον δαυιδ και τις ερει ως τι εποιησας ουτως και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα και προς παντας τους παιδας αυτου ιδου ο υιος μου ο εξελθων εκ της κοιλιας μου ζητει την ψυχην μου και προσετι νυν ο υιος του ιεμινι αφετε αυτον καταρασθαι οτι ειπεν αυτω κυριος ει πως ιδοι κυριος εν τη ταπεινωσει μου και επιστρεψει μοι αγαθα αντι της καταρας αυτου τη ημερα ταυτη και επορευθη δαυιδ και οι ανδρες αυτου εν τη οδω και σεμει επορευετο εκ πλευρας του ορους εχομενα αυτου πορευομενος και καταρωμενος και λιθαζων εν λιθοις εκ πλαγιων αυτου και τω χοι πασων και ηλθεν ο βασιλευς και πας ο λαος αυτου εκλελυμενοι και ανεψυξαν εκει και αβεσσαλωμ και πας ανηρ ισραηλ εισηλθον εις ιερουσαλημ και αχιτοφελ μετ αυτου και εγεννηθη ηνικα ηλθεν χουσι ο αρχι εταιρος δαυιδ προς αβεσσαλωμ και ειπεν χουσι προς αβεσσαλωμ ζητω ο βασιλευς και ειπεν αβεσσαλωμ προς χουσι τουτο το ελεος σου μετα του εταιρου σου ινα τι ουκ απηλθες μετα του εταιρου σου και ειπεν χουσι προς αβεσσαλωμ ουχι αλλα κατοπισθεν ου εξελεξατο κυριος και ο λαος ουτος και πας ανηρ ισραηλ αυτω εσομαι και μετ αυτου καθησομαι και το δευτερον τινι εγω δουλευσω ουχι ενωπιον του υιου αυτου καθαπερ εδουλευσα ενωπιον του πατρος σου ουτως εσομαι ενωπιον σου και ειπεν αβεσσαλωμ προς αχιτοφελ φερετε εαυτοις βουλην τι ποιησωμεν και ειπεν αχιτοφελ προς αβεσσαλωμ εισελθε προς τας παλλακας του πατρος σου ας κατελιπεν φυλασσειν τον οικον αυτου και ακουσεται πας ισραηλ οτι κατησχυνας τον πατερα σου και ενισχυσουσιν αι χειρες παντων των μετα σου και επηξαν την σκηνην τω αβεσσαλωμ επι το δωμα και εισηλθεν αβεσσαλωμ προς τας παλλακας του πατρος αυτου κατ οφθαλμους παντος ισραηλ και η βουλη αχιτοφελ ην εβουλευσατο εν ταις ημεραις ταις πρωταις ον τροπον επερωτηση εν λογω του θεου ουτως πασα η βουλη του αχιτοφελ και γε τω δαυιδ και γε τω αβεσσαλωμ και ειπεν αχιτοφελ προς αβεσσαλωμ επιλεξω δη εμαυτω δωδεκα χιλιαδας ανδρων και αναστησομαι και καταδιωξω οπισω δαυιδ την νυκτα και επελευσομαι επ αυτον και αυτος κοπιων και εκλελυμενος χερσιν και εκστησω αυτον και φυεζεται πας ο λαος ο μετ αυτου και παταξω τον βασιλεα μονωτατον και επιστρεψω παντα τον λαον προς σε ον τροπον επιστρεφει η νυμφη προς τον ανδρα αυτης πλην ψυχην ενος ανδρος συ ζητεις και παντι τω λαω εσται ειρηνη και ευθης ο λογος εν οφθαλμοις αβεσσαλωμ και εν οφθαλμοις παντων των πρεσβυτερων ισραηλ και ειπεν αβεσσαλωμ καλεσατε δη και γε τον χουσι τον αραχι και ακουσωμεν τι εν τω στοματι αυτου και γε αυτου και εισηλθεν χουσι προς αβεσσαλωμ και ειπεν αβεσσαλωμ προς αυτον λεγων κατα το ρημα τουτο ελαλησεν αχιτοφελ ει ποιησομεν κατα τον λογον αυτου ει δε μη συ λαλησον και ειπεν χουσι προς αβεσσαλωμ ουκ αγαθη αυτη η βουλη ην εβουλευ-

σατο αχιτοφελ το απαξ τουτο και ειπεν χουσι συ οιδας τον πατερα σου και τους ανδρας αυτου οτι δυνατοι εισιν σφοδρα και καταπικροι τη ψυχη αυτων ως αρκος ητεκνωμενη εν αγρω και ως υς τραχεια εν τω πεδιω και ο πατηρ σου ανηρ πολεμιστης και ου μη καταλυση τον λαον ιδου γαρ αυτος νυν κεκρυπται εν ενι των βουνων η εν ενι των τοπων και εσται εν τω επιπεσειν αυτοις εν αρχη και ακουση ο ακουων και ειπη εγεννηθη θραυσις εν τω λαω τω οπισω αβεσσαλωμ και γε αυτος υιος δυναμεως ου η καρδια καθως η καρδια του λεοντος τηκομενη τακησεται οτι οιδεν πας ισραηλ οτι δυνατος ο πατηρ σου και υιοι δυναμεως οι μετ αυτου οτι ουτως συμβουλευων εγω συνεβουλευσα και συναγομενος συναχθησεται επι σε πας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαβее ως η αμμος η επι της θαλασσης εις πληθος και το προσωπον σου πορευομενον εν μεσω αυτων και ηξομεν προς αυτον εις ενα των τοπων ου εαν ευρωμεν αυτον εκει και παρεμβαλουμεν επ αυτον ως πιπτει η δροσος επι την γην και ουχ υπολειψομεθα εν αυτω και τοις ανδρασι τοις μετ αυτου και γε ενα και εαν εις πολιν συναχθη και λημψεται πας ισραηλ προς την πολιν εκεινην σχοινα και συρουμεν αυτην εως εις τον χειμαρρουν οπως μη καταλειφθη εκει μηδε λιθος και ειπεν αβεσσαλωμ και πας ανηρ ισραηλ αγαθη η βουλη χουσι του αραχι υπερ την βουλην αχιτοφελ και κυριος ενετειλατο διασχεδασαι την βουλην αχιτοφελ την αγαθην οπως αν επαγαγη κυριος επι αβεσσαλωμ τα κακα παντα και ειπεν χουσι ο του αραχι προς σαδωκ και αβιαθαρ τους ιερεις ουτως και ουτως συνεβουλευσεν αχιτοφελ τω αβεσσαλωμ και τοις πρεσβυτεροις ισραηλ και ουτως και ουτως συνεβουλευσα εγω και νυν αποστειλατε ταχυ και αναγγειλατε τω δαυιδ λεγοντες μη αυλισθης την νυκτα εν αραβωθ της ερημου και γε διαβαινων σπευσον μηποτε καταπιη τον βασιλεα και παντα τον λαον τον μετ αυτου και ιωναθαν και αχιμαας ειστηκεισαν εν τη πηγη ρωγηλ και επορευθη η παιδισκη και ανηγγειλεν αυτοις και αυτοι πορευονται και αναγγελλουσιν τω βασιλει δαυιδ οτι ουκ εδυναντο οφθηναι του εισελθειν εις την πολιν και ειδεν αυτους παιδαριον και απηγγειλεν τω αβεσσαλωμ και επορευθησαν οι δυο ταχεως και εισηλθαν εις οικιαν ανδρος εν βαουριμ και αυτω λακκος εν τη αυλη και κατεβησαν εκει και ελαβεν η γυνη και διεπετασεν το επικαλυμμα επι προσωπον του λακκου και εψυξεν επ αυτω αραφωθ και ουκ εγνωσθη ρημα και ηλθαν οι παιδες αβεσσαλωμ προς την γυναικα εις την οικιαν και ειπαν που αχιμαας και ιωναθαν και ειπεν αυτοις η γυνη παρηλθαν μικρον του υδατος και εζητησαν και ουχ ευραν και ανεστρεψαν εις ιερουσαλημ εγενετο δε μετα το απελθειν αυτους και ανεβησαν εκ του λακκου και επορευθησαν και ανηγγειλαν τω βασιλει δαυιδ και ειπαν προς δαυιδ αναστητε και διαβητε ταχεως το υδωρ οτι ουτως εβουλευσατο περι υμων αχιτοφελ και ανεστη δαυιδ και πας ο λαος ο μετ αυτου και διεβησαν τον ιορδανην εως του φωτος του πρωι εως ενος ουκ ελαθεν ος ου διηλθεν τον ιορδανην και αχιτοφελ ειδεν οτι ουκ εγεννηθη η βουλη αυτου και επεσαξεν την ονον αυτου και ανεστη και απηλθεν εις τον οικον αυτου εις την πολιν αυτου και ενετειλατο τω οικω αυτου και απηγξατο και απεθανεν και εταφη εν τω ταφω του πατρος αυτου και δαυιδ διηλθεν εις μαναιμ και αβεσσαλωμ διεβη τον ιορδανην αυτος και πας ανηρ ισραηλ μετ αυτου και τον αμεσσαι κατεστησεν αβεσσαλωμ αντι ιωαβ επι της δυναμεως και αμεσσαι υιος ανδρος και ονομα

αυτω ιωθορ ο ισραηλιτης ουτος εισηλθεν προς αβιγαιαν θυγατερα να-
ας αδελφην σαρουιας μητρος ιωαβ και παρενεβαλεν πας ισραηλ και
αβεσσαλωμ εις την γην γαλααδ και εγενετο ηνικα ηλθεν δαυιδ εις
μαναιμ ουεσβι υιος ναας εκ ραββαθ υιων αμμων και μαχιρ υιος αιμιηλ
εκ λωδαβαρ και βερζελλι ο γαλααδιτης εκ ρωγελλιμ ηνεγκαν δεκα
κοιτας και αμφιταπους και λεβητας δεκα και σκευη κεραμου και πυ-
ρους και κριθας και αλευρον και αλφιτον και κυαμον και φακον και
μελι και βουτυρον και προβατα και σαφφωθ βοων και προσηνεγκαν
τω δαυιδ και τω λαω τω μετ αυτου φαγειν οτι ειπαν ο λαος πεινων
και εκλελυμενος και διψων εν τη ερημω και επεσκεφατο δαυιδ τον
λαον τον μετ αυτου και κατεστησεν επ αυτων χιλιαρχους και εκατο-
νταρχους και απεστειλεν δαυιδ τον λαον το τριτον εν χειρι ιωαβ και
το τριτον εν χειρι αβεσσα υιου σαρουιας αδελφου ιωαβ και το τριτον
εν χειρι εθθι του γεθθαιου και ειπεν δαυιδ προς τον λαον εξελθων
εξελευσομαι και γε εγω μεθ υμων και ειπαν ουκ εξελευση οτι εαν
φυγη φυγωμεν ου θησουσιν εφ ημας καρδιαν και εαν αποθανωμεν
το ημιον ημων ου θησουσιν εφ ημας καρδιαν οτι συ ως ημεις δεκα
χιλιαδες και νυν αγathon οτι εση ημιν εν τη πολει βοηθεια του βοη-
θειν και ειπεν προς αυτους ο βασιλευς ο εαν αρεση εν οφθαλμοις
υμων ποιησω και εστη ο βασιλευς ανα χειρα της πυλης και πας ο
λαος εξεπορευετο εις εκατονταδας και εις χιλιαδας και ενετειλατο ο
βασιλευς τω ιωαβ και τω αβεσσα και τω εθθι λεγων φεισασθε μοι
του παιδαριου του αβεσσαλωμ και πας ο λαος ηκουσεν εντελλομε-
νου του βασιλεως πασιν τοις αρχουσιν υπερ αβεσσαλωμ και εξηλθεν
πας ο λαος εις τον δρυμον εξ εναντιας ισραηλ και εγενετο ο πολεμος
εν τω δρυμω εφραιμ και επταισεν εκει ο λαος ισραηλ ενωπιον των
παιδων δαυιδ και εγενετο η θραυσις μεγαλη εν τη ημερα εκεινη ει-
κοσι χιλιαδες ανδρων και εγενετο εκει ο πολεμος διεσπαρμενος επι
προσωπον πασης της γης και επλεονασεν ο δρυμος του καταφαγειν
εκ του λαου υπερ ους κατεφαγεν εν τω λαω η μαχαира εν τη ημερα
εκεινη και συνηντησεν αβεσσαλωμ ενωπιον των παιδων δαυιδ και α-
βεσσαλωμ επιβεβηκως επι του ημιονου αυτου και εισηλθεν ο ημιονος
υπο το δασος της δρυος της μεγαλης και εκρεμασθη η κεφαλη αυτου
εν τη δρυι και εκρεμασθη ανα μεσον του ουρανου και ανα μεσον της
γης και ο ημιονος υποκατω αυτου παρηλθεν και ειδεν ανηρ εις και
ανηγγειλεν ιωαβ και ειπεν ιδου εωρακα τον αβεσσαλωμ κρεμαμενον
εν τη δρυι και ειπεν ιωαβ τω ανδρι τω απαγγελλοντι και ιδου εορα-
κας τι οτι ουκ επαταξας αυτον εις την γην και εγω αν δεδωκειν σοι
δεκα αργυριου και παραζωνην μιαν ειπεν δε ο ανηρ προς ιωαβ και
εγω ειμι ιστημι επι τας χειρας μου χιλιους σικλους αργυριου ου μη
επιβαλω χειρα μου επι τον υιον του βασιλεως οτι εν τοις ωσιν ημων
ενετειλατο ο βασιλευς σοι και αβεσσα και τω εθθι λεγων φυλαξατε
μοι το παιδαριον τον αβεσσαλωμ μη ποιησαι εν τη ψυχη αυτου αδι-
κον και πας ο λογος ου λησεται απο του βασιλεως και συ στηση εξ
εναντιας και ειπεν ιωαβ τουτο εγω αρξομαι ουκ ουτως μενω ενωπιον
σου και ελαβεν ιωαβ τρια βελη εν τη χειρι αυτου και ενεπηξεν αυτα
εν τη καρδια αβεσσαλωμ ετι αυτου ζωντος εν τη καρδια της δρυος
και εκυκλωσαν δεκα παιδαρια αιροντα τα σκευη ιωαβ και επαταξαν
τον αβεσσαλωμ και εθανατωσαν αυτον και εσαλπισεν ιωαβ εν κερατι-
νι και απεστρεψεν ο λαος του μη διωκειν οπισω ισραηλ οτι εφειδετο

ιωαβ του λαου και ελαβεν τον αβεσσαλωμ και ερριψεν αυτον εις χασμα μεγα εν τω δρυμω εις τον βοθυνον τον μεγαν και εστηλωσεν επ αυτον σωρον λιθων μεγαν σφοδρα και πας ισραηλ εφυγεν ανηρ εις το σκηνωμα αυτου και αβεσσαλωμ ετι ζων και εστησεν εαυτω την στηλην εν η ελημψθη και εστηλωσεν αυτην λαβειν την στηλην την εν τη κοιλαδι του βασιλεως οτι ειπεν ουκ εστιν αυτω υιος ενεκεν του αναμνησαι το ονομα αυτου και εκαλεσεν την στηλην χειρ αβεσσαλωμ εως της ημερας ταυτης και αχιμαας υιος σαδωκ ειπεν δραμω δη και ευαγγελιω τω βασιλει οτι εκρινεν αυτω κυριος εκ χειρος των εχθρων αυτου και ειπεν αυτω ιωαβ ουκ ανηρ ευαγγελιας συ εν τη ημερα ταυτη και ευαγγελιη εν ημερα αλλη εν δε τη ημερα ταυτη ουκ ευαγγελιη ου εινεκεν ο υιος του βασιλεως απειθανεν και ειπεν ιωαβ τω χουσι βαδισας αναγγειλον τω βασιλει οσα ειδες και προσεκυνησεν χουσι τω ιωαβ και εξηλθεν και προσεθετο ετι αχιμαας υιος σαδωκ και ειπεν προς ιωαβ και εστω οτι δραμω και γε εγω οπισω του χουσι και ειπεν ιωαβ ινα τι τουτο τρεχεις υιε μου δευρο ουκ εστιν σοι ευαγγελια εις ωφελειαν πορευομενω και ειπεν τι γαρ εαν δραμουνται και ειπεν αυτω ιωαβ δραμε και εδραμεν αχιμαας οδον την του κεχαρ και υπερεβη τον χουσι και δαυιδ εκαθητο ανα μεσον των δυο πυλων και επορευθη ο σκοπος εις το δωμα της πυλης προς το τειχος και επηρεν τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου ανηρ τρεχων μονος ενωπιον αυτου και ανεβησεν ο σκοπος και απηγγειλεν τω βασιλει και ειπεν ο βασιλευς ει μονος εστιν ευαγγελια εν τω στοματι αυτου και επορευετο πορευομενος και εγγιζων και ειδεν ο σκοπος ανδρα ετερον τρεχοντα και εβησεν ο σκοπος προς τη πυλη και ειπεν ιδου ανηρ ετερος τρεχων μονος και ειπεν ο βασιλευς και γε ουτος ευαγγελιζομενος και ειπεν ο σκοπος εγω ορω τον δρομον του πρωτου ως δρομον αχιμαας υιου σαδωκ και ειπεν ο βασιλευς ανηρ αγαθος ουτος και γε εις ευαγγελιαν αγαθην ελευσεται και εβησεν αχιμαας και ειπεν προς τον βασιλεα ειρηνη και προσεκυνησεν τω βασιλει επι προσωπον αυτου επι την γην και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος σου ος απεκλεισεν τους ανδρας τους μισουντας την χειρα αυτων εν τω κυρια μου τω βασιλει και ειπεν ο βασιλευς ειρηνη τω παιδαριω τω αβεσσαλωμ και ειπεν αχιμαας ειδον το πληθος το μεγα του αποστειλαι τον δουλον του βασιλεως ιωαβ και τον δουλον σου και ουκ εγνων τι εκει και ειπεν ο βασιλευς επιστρεψον στηλωθητι ωδε και επεστραφη και εστη και ιδου ο χουσι παρεγενετο και ειπεν τω βασιλει ευαγγελισθητω ο κυριος μου ο βασιλευς οτι εκρινεν σοι κυριος σημερον εκ χειρος παντων των επεγειρομενων επι σε και ειπεν ο βασιλευς προς τον χουσι ει ειρηνη τω παιδαριω τω αβεσσαλωμ και ειπεν ο χουσι γενοιτο ως το παιδαριον οι εχθροι του κυριου μου του βασιλεως και παντες οσοι επανεστησαν επ αυτον εις κακα και εταραχθη ο βασιλευς και ανεβη εις το υπερων της πυλης και εκλαυσεν και ουτως ειπεν εν τω πορευεσθαι αυτον υιε μου αβεσσαλωμ υιε μου υιε μου αβεσσαλωμ τις δωη τον θανατον μου αντι σου εγω αντι σου αβεσσαλωμ υιε μου υιε μου και ανηγγελη τω ιωαβ λεγοντες ιδου ο βασιλευς κλαιει και πενθει επι αβεσσαλωμ και εγενετο η σωτηρια εν τη ημερα εκεινη εις πενθος παντι τω λαω οτι ηκουσεν ο λαος εν τη ημερα εκεινη λεγων οτι λυπειται ο βασιλευς επι τω υιω αυτου και διεκλεπτετο ο λαος εν τη ημερα εκεινη του εισελθειν εις την πολιν καθως διακλεπτεται

ο λαος οι αισχυνομενοι εν τω αυτους φευγειν εν τω πολεμω και ο βασιλευς εκρυψεν το προσωπον αυτου και εκραξεν ο βασιλευς φωνη μεγαλη λεγων υιε μου αβεσσαλωμ αβεσσαλωμ υιε μου και εισηλθεν ιωαβ προς τον βασιλεα εις τον οικον και ειπεν κατησχυνας σημερον το προσωπον παντων των δουλων σου των εξαιρουμενων σε σημερον και την ψυχην των υιων σου και των θυγατερων σου και την ψυχην των γυναικων σου και των παλλακων σου του αγαπαν τους μισουντας σε και μισειν τους αγαπωντας σε και ανηγγειλας σημερον οτι ουκ εισιν οι αρχοντες σου ουδε παιδες οτι εγνωκα σημερον οτι ει αβεσσαλωμ εξη παντες ημεις σημερον νεκροι οτι τοτε το ευθες ην εν οφθαλμοις σου και νυν αναστας εξελθε και λαλησον εις την καρδιαν των δουλων σου οτι εν κυριω ωμοσα οτι ει μη εκπορευση σημερον ει αυλισθησεται ανηρ μετα σου την νυκτα ταυτην και επιγνωθι σεαυτω και κακον σοι τουτο υπερ παν το κακον το επελθον σοι εκ νεοτητος σου εως του νυν και ανεστη ο βασιλευς και εκαθισεν εν τη πυλη και πας ο λαος ανηγγειλαν λεγοντες ιδου ο βασιλευς καθηται εν τη πυλη και εισηλθεν πας ο λαος κατα προσωπον του βασιλεως και ισραηλ εφυγεν ανηρ εις τα σκηνωματα αυτου και ην πας ο λαος κρινομενος εν πασαις φυλαις ισραηλ λεγοντες ο βασιλευς δαυιδ ερρυσατο ημας απο παντων των εχθρων ημων και αυτος εξειλατο ημας εκ χειρος αλλοφυλων και νυν πεφευγεν απο της γης και απο της βασιλειας αυτου απο αβεσσαλωμ και αβεσσαλωμ ον εχρισαμεν εφ ημων απεθανεν εν τω πολεμω και νυν ινα τι υμεις κωφευετε του επιστρεψαι τον βασιλεα και το ρημα παντος ισραηλ ηλθεν προς τον βασιλεα και ο βασιλευς δαυιδ απεστειλεν προς σαδωκ και προς αβιαθαρ τους ιερεις λεγων λαλησατε προς τους πρεσβυτερους ιουδα λεγοντες ινα τι γινεσθε εσχατοι του επιστρεψαι τον βασιλεα εις τον οικον αυτου και λογος παντος ισραηλ ηλθεν προς τον βασιλεα αδελφοι μου υμεις οστα μου και σαρκες μου υμεις και ινα τι γινεσθε εσχατοι του επιστρεψαι τον βασιλεα εις τον οικον αυτου και τω αμεσσαι ερειτε ουχι οστουν μου και σαρξ μου συ και νυν ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη ει μη αρχων δυναμεως εση ενωπιον εμου πασας τας ημερας αντι ιωαβ και εκλινεν την καρδιαν παντος ανδρος ιουδα ως ανδρος ενος και απεστειλεν προς τον βασιλεα λεγοντες επιστραφητι συ και παντες οι δουλοι σου και επεστρεψεν ο βασιλευς και ηλθεν εως του ιορδανου και ανδρες ιουδα ηλθαν εις γαλγαλα του πορευεσθαι εις απαντην του βασιλεως διαβιβασαι τον βασιλεα τον ιορδανην και εταχυνεν σημει υιος γηρα υιου του ιεμενι εκ βαουριμ και κατεβη μετα ανδρος ιουδα εις απαντην του βασιλεως δαυιδ και χιλιοι ανδρες μετ αυτου εκ του βενιαμιν και σιβα το παιδαριον του οικου σαουλ και δεκα πεντε υιοι αυτου μετ αυτου και εικοσι δουλοι αυτου μετ αυτου και κατευθυναν τον ιορδανην εμπροσθεν του βασιλεως και ελειτουργησαν την λειτουργιαν του διαβιβασαι τον βασιλεα και διεβη η διαβασις εξεγειραι τον οικον του βασιλεως και του ποιησαι το ευθες εν οφθαλμοις αυτου και σημει υιος γηρα επεσεν επι προσωπον αυτου ενωπιον του βασιλεως διαβαινοντος αυτου τον ιορδανην και ειπεν προς τον βασιλεα μη διαλογισασθω ο κυριος μου ανομιαν και μη μνησθης οσα ηδικησεν ο παις σου εν τη ημερα η ο κυριος μου ο βασιλευς εξεπορευετο εξ ιερουσαλημ του θεσθαι τον βασιλεα εις την καρδιαν αυτου οτι εγνω ο δουλος σου οτι εγω ημαρτον και ιδου εγω ηλθον σημερον προτερος

παντος οικου ιωσηφ του καταβηναι εις απαντην του κυριου μου του βασιλεως και απεκριθη αβεσσα υιος σαρουιας και ειπεν μη αντι τουτου ου θανατωθησεται σεμει οτι κατηρασατο τον χριστον κυριου και ειπεν δαυιδ τι εμοι και υμιν υιοι σαρουιας οτι γινεσθε μοι σημερον εις επιβουλον σημερον ου θανατωθησεται τις ανηρ εξ ισραηλ οτι ουκ οιδα ει σημερον βασιλευω εγω επι τον ισραηλ και ειπεν ο βασιλευς προς σεμει ου μη αποθανης και ωμοσεν αυτω ο βασιλευς και μεμφιβοσθε υιος ιωνανθαν υιου σαουλ κατεβη εις απαντην του βασιλεως και ουκ εθεραπευσεν τους ποδας αυτου ουδε ωνυχισατο ουδε εποιησεν τον μυστακα αυτου και τα ιματια αυτου ουκ επλυνεν απο της ημερας ης απηλθεν ο βασιλευς εως της ημερας ης αυτος παρεγενετο εν ειρηνη και εγενετο οτε εισηλθεν εις ιερουσαλημ εις απαντησιν του βασιλεως και ειπεν αυτω ο βασιλευς τι οτι ουκ επορευθης μετ εμου μεμφιβοσθε και ειπεν προς αυτον μεμφιβοσθε κυριε μου βασιλευ ο δουλος μου παρελογισατο με οτι ειπεν ο παις σου αυτω επισαξον μοι την ονον και επιβω επ αυτην και πορευσομαι μετα του βασιλεως οτι χωλος ο δουλος σου και μεθωδευσεν εν τω δουλω σου προς τον κυριον μου τον βασιλεα και ο κυριος μου ο βασιλευς ως αγγελος του θεου και ποιησον το αγαθον εν οφθαλμοις σου οτι ουκ ην πας ο οικος του πατρος μου αλλ η οτι ανδρες θανατου τω κυριω μου τω βασιλει και εθηκας τον δουλον σου εν τοις εσθιουσιν την τραπεζαν σου και τι εστιν μοι ετι δικαιωμα και του κεκραγεναι με ετι προς τον βασιλεα και ειπεν αυτω ο βασιλευς ινα τι λαλεις ετι τους λογους σου ειπον συ και σιβα διελειςθε τον αγρον και ειπεν μεμφιβοσθε προς τον βασιλεα και γε τα παντα λαβετω μετα το παραγενεσθαι τον κυριον μου τον βασιλεα εν ειρηνη εις τον οικον αυτου και βερζελλι ο γαλααδιτης κατεβη εκ ρωγελλιμ και διεβη μετα του βασιλεως τον ιορδανην εκπεμφαι αυτον τον ιορδανην και βερζελλι ανηρ πρεσβυτερος σφοδρα υιος ογδοηκοντα ετων και αυτος διεθρεψεν τον βασιλεα εν τω οικειν αυτον εν μαναιμ οτι ανηρ μεγας εστιν σφοδρα και ειπεν ο βασιλευς προς βερζελλι συ διαβηση μετ εμου και διαθρεψω το γηρας σου μετ εμου εν ιερουσαλημ και ειπεν βερζελλι προς τον βασιλεα ποσαι ημεραι ετων ζωης μου οτι αναβησομαι μετα του βασιλεως εις ιερουσαλημ υιος ογδοηκοντα ετων εγω ειμι σημερον μη γνωσομαι ανα μεσον αγαθου και κακου η γευσεται ο δουλος σου ετι ο φαγομαι η πιομαι η ακουσομαι ετι φωνην αδοντων και αδουσων ινα τι εσται ετι ο δουλος σου εις φορτιον επι τον κυριον μου τον βασιλεα ως βραχυ διαβησεται ο δουλος σου τον ιορδανην μετα του βασιλεως και ινα τι ανταποδιδωσιν μοι ο βασιλευς την ανταποδοσιν ταυτην καθισατω δη ο δουλος σου και αποθανουμαι εν τη πολει μου παρα τω ταφω του πατρος μου και της μητρος μου και ιδου ο δουλος σου χαμααμ διαβησεται μετα του κυριου μου του βασιλεως και ποιησον αυτω το αγαθον εν οφθαλμοις σου και ειπεν ο βασιλευς μετ εμου διαβητω χαμααμ καγω ποιησω αυτω το αγαθον εν οφθαλμοις σου και παντα οσα εκλεξη επ εμοι ποιησω σοι και διεβη πας ο λαος τον ιορδανην και ο βασιλευς διεβη και κατεφιλησεν ο βασιλευς τον βερζελλι και ευλογησεν αυτον και επεστρεψεν εις τον τοπον αυτου και διεβη ο βασιλευς εις γαλαλα και χαμααμ διεβη μετ αυτου και πας ο λαος ιουδα διαβαινοντες μετα του βασιλεως και γε το ημισυ του λαου ισραηλ και ιδου πας ανηρ ισραηλ παρεγενοντο προς τον βασιλεα και ειπον προς τον βασιλεα τι

οτι εκλεψαν σε οι αδελφοι ημων ανηρ ιουδα και διεβιβασαν τον βασιλεια και τον οικον αυτου τον ιορδανην και παντες ανδρες δαυιδ μετ αυτου και απεκριθη πας ανηρ ιουδα προς ανδρα ισραηλ και ειπαν διοτι εγγιζει προς με ο βασιλευς και ινα τι ουτως ευθυμωθης περι του λογου τουτου μη βρωσει εφαγαμεν εκ του βασιλειως η δομα εδωκεν η αρσιν ηρεν ημιν και απεκριθη ανηρ ισραηλ τω ανδρι ιουδα και ειπεν δεκα χειρες μοι εν τω βασιλει και πρωτοτοκος εγω η συ και γε εν τω δαυιδ ειμι υπερ σε και ινα τι τουτο υβρισας με και ουκ ελογισθη ο λογος μου πρωτος μοι του επιστρεψαι τον βασιλεια εμοι και εσκληρυνθη ο λογος ανδρος ιουδα υπερ τον λογον ανδρος ισραηλ και εκει επικαλουμενος υιος παρανομος και ονομα αυτω σαβее υιος βοχορι ανηρ ο ιεμενι και εσαλπισεν εν τη κερατινη και ειπεν ουκ εστιν ημιν μερις εν δαυιδ ουδε κληρονομια ημιν εν τω υιω ιεσσαι ανηρ εις τα σκηνωματα σου ισραηλ και ανεβη πας ανηρ ισραηλ απο οπισθεν δαυιδ οπισω σαβее υιου βοχορι και ανηρ ιουδα εκολληθη τω βασιλει αυτων απο του ιορδανου και εως ιερουσαλημ και εισηλθεν δαυιδ εις τον οικον αυτου εις ιερουσαλημ και ελαβεν ο βασιλευς τας δεκα γυναικας τας παλλακας αυτου ας αφηκεν φυλασσειν τον οικον και εδωκεν αυτας εν οικω φυλακης και διεθρεψεν αυτας και προς αυτας ουκ εισηλθεν και ησαν συνεχομεναι εως ημερας θανατου αυτων χηραι ζωσαι και ειπεν ο βασιλευς προς αμεσσαι βοησον μοι τον ανδρα ιουδα τρεις ημερας συ δε αυτου στηθι και επορευθη αμεσσαι του βοησαι τον ιουδαν και εχρονισεν απο του καιρου ου εταξατο αυτω δαυιδ και ειπεν δαυιδ προς αβεσσα νυν κακοποιησει ημας σαβее υιος βοχορι υπερ αβεσσαλωμ και νυν συ λαβε μετα σεαυτου τους παιδας του κυριου σου και καταδιωξον οπισω αυτου μηποτε εαυτω ευρη πολεις οχυρας και σκιασει τους οφθαλμους ημων και εξηλθον οπισω αυτου οι ανδρες ιωαβ και ο χερεθθι και ο φελεθθι και παντες οι δυνατοι και εξηλθαν εξ ιερουσαλημ διωξαι οπισω σαβее υιου βοχορι και αυτοι παρα τω λιθω τω μεγαλω τω εν γαβαων και αμεσσαι εισηλθεν εμπροσθεν αυτων και ιωαβ περιεζωσμενος μανδυναν το ενδυμα αυτου και επ αυτω περιεζωσμενος μαχαιραν εξευγμενην επι της οσφυος αυτου εν κολεω αυτης και η μαχαιρα εξηλθεν και επεσεν και ειπεν ιωαβ τω αμεσσαι ει υγαινεις συ αδελφε και εκρατησεν η χειρ η δεξια ιωαβ του πωγωνος αμεσσαι του καταφιλησαι αυτον και αμεσσαι ουκ εφυλαξατο την μαχαιραν την εν τη χειρι ιωαβ και επαισεν αυτον εν αυτη ιωαβ εις την ψοαν και εξεχυθη η κοιλια αυτου εις την γην και ουκ εδευτερωσεν αυτω και απεθανεν και ιωαβ και αβεσσα ο αδελφος αυτου εδιωξεν οπισω σαβее υιου βοχορι και ανηρ εστη επ αυτον των παιδαριων ιωαβ και ειπεν τις ο βουλομενος ιωαβ και τις του δαυιδ οπισω ιωαβ και αμεσσαι πεφυρμενος εν τω αιματι εν μεσω της τριβου και ειδεν ο ανηρ οτι ειστηκει πας ο λαος και απεστρεψεν τον αμεσσαι εκ της τριβου εις αγρον και επερριψεν επ αυτον μαιτιον καθοτι ειδεν παντα τον ερχομενον επ αυτον εστηκοτα ηνικα δε εφθασεν εκ της τριβου παρηλθεν πας ανηρ ισραηλ οπισω ιωαβ του διωξαι οπισω σαβее υιου βοχορι και διηλθεν εν πασαις φυλαις ισραηλ εις αβελ και εις βαιθμαχα και παντες εν χαρρι και εξεκκλησιασθησαν και ηλθον κατοπισθεν αυτου και παρεγεννηθησαν και επολιορχουν επ αυτον την αβελ και την βαιθμαχα και εξεχεαν προσχωμα προς την πολιν και εστη εν τω προτειχισματι και πας ο λαος ο μετα ιωαβ ενοουσαν καταβαλαιν το τειχος

και εβροησεν γυνη σοφη εκ του τειχους και ειπεν ακουσατε ακουσατε ειπατε δη προς ιωαβ εγγισον εως ωδε και λαλησω προς αυτον και προσηγγισεν προς αυτην και ειπεν η γυνη ει συ ει ιωαβ ο δε ειπεν εγω ειπεν δε αυτω ακουσον τους λογους της δουλης σου και ειπεν ιωαβ ακουω εγω ειμι και ειπεν λεγουσα λογον ελαλησαν εν πρωτοις λεγοντες ηρωτημενος ηρωτηθη εν τη αβελ και εν δαν ει εξελιπον α εθεντο οι πιστοι του ισραηλ ερωτωντες επερωτησουσιν εν αβελ και ουτως ει εξελιπον εγω ειμι ειρηνικα των στηριγματων ισραηλ συ δε ζητεις θανατωσαι πολιν και μητροπολιν εν ισραηλ ινα τι καταποντιζεις κληρονομιαν κυριου και απεκριθη ιωαβ και ειπεν ιλεως μοι ιλεως μοι ει καταποντιω και ει διαφθερω ουχ ουτος ο λογος οτι ανηρ εξ ορους εφραιμ σαββε υιος βοχορι ονομα αυτου και επηρεν την χειρα αυτου επι τον βασιλεα δαυιδ δοτε αυτον μοι μονον και απελευσομαι απανωθεν της πολεως και ειπεν η γυνη προς ιωαβ ιδου η κεφαλη αυτου ριφησεται προς σε δια του τειχους και εισηλθεν η γυνη προς παντα τον λαον και ελαλησεν προς πασαν την πολιν εν τη σοφια αυτης και αφειλεν την κεφαλην σαββε υιου βοχορι και εβαλεν προς ιωαβ και εσαλπισεν εν κερατινη και διεσπαρησαν απο της πολεως ανηρ εις τα σκηνωματα αυτου και ιωαβ απεστρεψεν εις ιερουσαλημ προς τον βασιλεα και ιωαβ προς παση τη δυναμει ισραηλ και βαναιας υιος ιωδαε επι του χερειθι και επι του φελεθι και αδωνираμ επι του φορου και ιωσαφατ υιος αχιλουθ αναμνησκων και σουσα γραμματευσ και σαδωκ και αβιαθαρ ιερεις και γε ιρας ο ιαριν ην ιερευσ του δαυιδ και εγενετο λιμος εν ταις ημεραις δαυιδ τρια ετη ενιαυτος εχομενος ενιαυτου και εξητησεν δαυιδ το προσωπον του κυριου και ειπεν κυριος επι σαουλ και επι τον οικον αυτου αδικια δια το αυτον θανατω αιματων περι ου εθανατωσεν τους γαβαωνιτας και εκαλεσεν ο βασιλευς δαυιδ τους γαβαωνιτας και ειπεν προς αυτους και οι γαβαωνιται ουχ υιοι ισραηλ εισιν οτι αλλ η εκ του λειμματος του αμορραιου και οι υιοι ισραηλ ωμοσαν αυτοις και εξητησεν σαουλ παταξαι αυτους εν τω ζηλωσαι αυτον τους υιους ισραηλ και ιουδα και ειπεν δαυιδ προς τους γαβαωνιτας τι ποιησω υμιν και εν τινι εξηλασμαι και ευλογησετε την κληρονομιαν κυριου και ειπαν αυτω οι γαβαωνιται ουκ εστιν ημιν αργυριον και χρυσιον μετα σαουλ και μετα του οικου αυτου και ουκ εστιν ημιν ανηρ θανατωσαι εν ισραηλ και ειπεν τι υμεις λεγετε και ποιησω υμιν και ειπαν προς τον βασιλεα ο ανηρ συνετελεσεν εφ ημας και εδιωξεν ημας ος παρελογισατο εξολεθρευσαι ημας αφανισωμεν αυτον του μη εσταναι αυτον εν παντι οριω ισραηλ δοτω ημιν επτα ανδρας εκ των υιων αυτου και εξηλιασωμεν αυτους τω κυριω εν γαβαων σαουλ εκλεκτους κυριου και ειπεν ο βασιλευς εγω δωσω και εφεισατο ο βασιλευς επι μεμφιβοσθε υιον ιωναθαν υιου σαουλ δια τον ορκον κυριου τον ανα μεσον αυτων ανα μεσον δαυιδ και ανα μεσον ιωναθαν υιου σαουλ και ελαβεν ο βασιλευς τους δυο υιους ρεσφα θυγατρος αια ους ετεχεν τω σαουλ τον ερμωνι και τον μεμφιβοσθε και τους πεντε υιους μιχολ θυγατρος σαουλ ους ετεχεν τω εσριηλ υιω βερζελλι τω μοουλαθι και εδωκεν αυτους εν χειρι των γαβαωνιτων και εξηλιασαν αυτους εν τω ορει εναντι κυριου και επεσαν οι επτα αυτοι επι το αυτο και αυτοι δε εθανατωθησαν εν ημεραις θερισμου εν πρωτοις εν αρχη θερισμου κριθων και ελαβεν ρεσφα θυγατηρ αια τον σακχον και επηξεν αυτη προς την πετραν εν αρχη θερισμου κριθων εως εσταξεν επ αυτους υδωρ εκ

του ουρανου και ουκ εδωκεν τα πετεινα του ουρανου καταπαυσαι επ αυτους ημερας και τα θηρια του αγρου νυκτος και απηγγελη τω δαυιδ οσα εποιησεν ρεσφα θυγατηρ αια παλλακη σαουλ και εξελυθησαν και κατελαβεν αυτους δαν υιος ιωα εκ των απογονων των γιγαντων και επορευθη δαυιδ και ελαβεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου παρα των ανδρων υιων ιαβις γαλααδ οι εκλεψαν αυτους εκ της πλατειας βαιψαν οτι εστησαν αυτους εκει οι αλλοφυλοι εν ημερα η επαταξαν οι αλλοφυλοι τον σαουλ εν γελβουε και ανηνεγκεν εκειθεν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και συνηγαγεν τα οστα των εξηλιασμενων και εθαψαν τα οστα σαουλ και τα οστα ιωναθαν του υιου αυτου και των ηλιασθεντων εν γη βενιαμιν εν τη πλευρα εν τω ταφω κης του πατρος αυτου και εποιησαν παντα οσα ενετειλατο ο βασιλευς και επηκουσεν ο θεος τη γη μετα ταυτα και εγεννηθη ετι πολεμος τοις αλλοφυλοις μετα ισραηλ και κατεβη δαυιδ και οι παιδες αυτου μετ αυτου και επολεμησαν μετα των αλλοφυλων και εξελυθη δαυιδ και ιεσβι ος ην εν τοις εκγονοις του ραφα και ο σταθμος του δορατος αυτου τριακοσιων σικλων ολχη χαλκου και αυτος περιεζωσμενος κορυνην και διενοειτο παταξαι τον δαυιδ και εβοηθησεν αυτω αβεσσα υιος σαρουιας και επαταξεν τον αλλοφυλον και εθανατωσεν αυτον τοτε ωμοσαν οι ανδρες δαυιδ λεγοντες ουκ εξελευση ετι μεθ ημων εις πολεμον και ου μη σβεσης τον λυχνον ισραηλ και εγεννηθη μετα ταυτα ετι πολεμος εν γεθ μετα των αλλοφυλων τοτε επαταξεν σεβοχα ο αστατωθι τον σεφ τον εν τοις εκγονοις του ραφα και εγενετο ο πολεμος εν γοβ μετα των αλλοφυλων και επαταξεν ελεαναν υιος αριωργιμ ο βαιθλεεμιτης τον γολιαθ τον γεθθαιον και το ξυλον του δορατος αυτου ως αντιον υφαινοντων και εγενετο ετι πολεμος εν γεθ και ην ανηρ μαδων και οι δακτυλοι των χειρων αυτου και οι δακτυλοι των ποδων αυτου εξ και εξ εικοσι τεσσαρες αριθμω και γε αυτος ετεχθη τω ραφα και ωνειδισεν τον ισραηλ και επαταξεν αυτον ιωναθαν υιος σεμει αδελφου δαυιδ οι τεσσαρες ουτοι ετεχθησαν απογονοι των γιγαντων εν γεθ τω ραφα οικος και επεσαν εν χειρι δαυιδ και εν χειρι των δουλων αυτου και ελαλησεν δαυιδ τω κυριω τους λογους της ωδης ταυτης εν η ημερα εξειλατο αυτον κυριος εκ χειρος παντων των εχθρων αυτου και εκ χειρος σαουλ και ειπεν κυριε πετρα μου και οχυρωμα μου και εξαιρουμενος με εμοι ο θεος μου φυλαξ εσται μου πεποιθως εσομαι επ αυτω υπερασπιστης μου και κερας σωτηριας μου αντιλημπτωρ μου και καταφυγη μου σωτηριας μου εξ αδικου σωσεις με αινετον επικαλεσομαι κυριον και εκ των εχθρων μου σωθησομαι οτι περιεσχον με συντριμμοι θανατου χειμαρροι ανομιας εθαμβησαν με ωδινες θανατου εκυκλωσαν με προεφθασαν με σκληροτητες θανατου εν τω θλιβεσθαι με επικαλεσομαι κυριον και προς τον θεον μου βοηθησομαι και επακουσεται εκ ναου αυτου φωνης μου και η κραυγη μου εν τοις ωσιν αυτου και εταραχθη και εσεισθη η γη και τα θεμελια του ουρανου συνεταραχθησαν και εσπαραχθησαν οτι εθυμωθη κυριος αυτοις ανεβη καπνος εν τη οργη αυτου και πυρ εκ στοματος αυτου κατεδεται ανθρακες εξεκαυθησαν απ αυτου και εκλινεν ουρανους και κατεβη και γνωφος υποκατω των ποδων αυτου και επεκαθισεν επι χερουβιν και επετασθη και ωφθη επι πτερυγων ανεμου και εθετο σκοτος αποκρυφην αυτου κυκλω αυτου η σκηνη αυτου σκοτος υδατων επαχυνεν εν νεφελαις αερος απο του

φεγγους εναντιον αυτου εξεκαυθησαν ανθρωακες πυρος εβροντησεν εξ ουρανου κυριος και ο υψιστος εδωκεν φωνην αυτου και απεστειλεν βελη και εσκορπισεν αυτους αστραπην και εξεστησεν αυτους και ωφθησαν αφεσεις θαλασσης και απεκαλυφθη θεμελια της οικουμενης εν τη επιτιμησει κυριου απο πνοης πνευματος θυμου αυτου απεστειλεν εξ υψους και ελαβεν με ειλικυσεν με εξ υδατων πολλων ερρυσατο με εξ εχθρων μου ισχυος εκ των μισουντων με οτι εκραταιωθησαν υπερ εμε προεφθασαν με εν ημερα θλιψεως μου και εγενετο κυριος επιστηριγμα μου και εξηγαγεν με εις πλατυσμον και εξειλατο με οτι ευδοκησεν εν εμοι και ανταπεδωκεν μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου κατα την καθαριότητα των χειρων μου ανταπεδωκεν μοι οτι εφυλαξα οδους κυριου και ουκ ησεβησα απο του θεου μου οτι παντα τα κριματα αυτου κατεναντιον μου και τα δικαιωματα αυτου ουκ απεστην απ αυτων και εσομαι αμωμος αυτω και προφυλαζομαι απο της ανομιας μου και αποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την καθαριότητα των χειρων μου ενωπιον των οφθαλμων αυτου μετα οσιου οσιωθηθη και μετα ανδρος τελειου τελειωθηθη και μετα εκλεκτου εκλεκτος εση και μετα στρεβλου στρεβλωθηθη και τον λαον τον πτωχον σωσεις και οφθαλμους επι μετεωρων ταπεινωσεις οτι συ ο λυχνος μου κυριε και κυριος εκλαμψει μοι το σκοτος μου οτι εν σοι δραμουμαι μονοζωνος και εν τω θεω μου υπερβησομαι τειχος ο ισχυρος αμωμος η οδος αυτου το ρημα κυριου κραταιον πεπυρωμενον υπερασπιστης εστιν πασιν τοις πεποιθοσιν επ αυτω τις ισχυρος πλην κυριου και τις κτιστης εσται πλην του θεου ημων ο ισχυρος ο κραταιων με δυναμει και εξετιναξεν αμωμον την οδον μου τιθεις τους ποδας μου ως ελαφων και επι τα υψη ιστων με διδασκων χειρας μου εις πολεμον και καταξας τοξον χαλκουν εν βραχιονι μου και εδωκας μοι υπερασπισμον σωτηριας μου και η υπακοη σου επληθυνεν με εις πλατυσμον εις τα διαβηματα μου υποκατω μου και ουκ εσαλευθησαν τα σκελη μου διωξω εχθρους μου και αφανιω αυτους και ουκ αναστρεψω εως συντελεσω αυτους και θλασω αυτους και ουκ αναστησονται και πεσουνται υπο τους ποδας μου και ενισχυσεις με δυναμει εις πολεμον καμψεις τους επανιστανομενους μοι υποκατω μου και τους εχθρους μου εδωκας μοι νωτον τους μισουντας με και εθανατωσας αυτους βοησονται και ουκ εστιν βοηθος προς κυριον και ουχ υπηκουσεν αυτων και ελεανα αυτους ως χουν γης ως πηλον εξοδων ελεπτυνα αυτους και ρυση με εκ μαχης λαων φυλαξεις με εις κεφαλην εθνων λαος ον ουκ εγνων εδουλευσαν μοι υιοι αλλοτριοι εψευσαντο μοι εις ακοην ωτιου ηκουσαν μοι υιοι αλλοτριοι απορριφησονται και σφαλουσιν εκ των συγκλεισμων αυτων ζη κυριος και ευλογητος ο φυλαξ μου και υψωθησεται ο θεος μου ο φυλαξ της σωτηριας μου ισχυρος κυριος ο διδους εκδικησεις εμοι παιδευν λαους υποκατω μου και εξαγων με εξ εχθρων μου και εκ των επεγειρομενων μοι υψωσεις με εξ ανδρος αδικηματων ρυση με δια τουτο εξομολογησομαι σοι κυριε εν τοις εθνεσιν και εν τω ονοματι σου ψαλω μεγαλυνων σωτηριας βασιλεως αυτου και ποιων ελεος τω χριστω αυτου τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου εως αιωνος και ουτοι οι λογοι δαυιδ οι εσχατοι πιστος δαυιδ υιος ιεσσαι και πιστος ανηρ ον ανεστησεν κυριος επι χριστον θεου ιακωβ και ευπρεπεις ψαλμοι ισραηλ πνευμα κυριου ελαλησεν εν εμοι και ο λογος αυτου επι γλωσσης μου

λεγει ο θεος ισραηλ εμοι ελαλησεν φυλαξ ισραηλ παραβολην ειπον εν ανθρωπω πως κραταιωσθε φοβον θεου και εν θεω φωτι πρωιας ανατειλαι ηλιος το πρωι ου παρηλθεν εκ φεγγους και ως εξ υετου χλοης απο γης ου γαρ ουτως ο οικος μου μετα ισχυρου διαθηκην γαρ αιωνιον εθετο μοι ετοιμην εν παντι καιρω πεφυλαγμενην οτι πασα σωτηρια μου και παν θελημα οτι ου μη βλαστηση ο παρανομος ωσπερ ακανθα εξωσμενη παντες αυτοι οτι ου χειρι λημφθησονται και ανηρ ου κοπιασει εν αυτοις και πληρες σιδηρου και ξυλον δορατος και εν πυρι καυσει καυθησονται αισχυνη αυτων ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ ιεβοσθε ο χαναναιος αρχων του τριτου εστιν αδινων ο ασωναιος ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου επι οκταχοσιους τραυματιας εις απαξ και μετ αυτον ελεαζαρ υιος πατραδελφου αυτου υιος σουσιτου εν τοις τρισιν δυνατοις ουτος ην μετα δαυιδ εν σερρην και εν τω ονειδισαι αυτον εν τοις αλλοφυλοις συνηχθησαν εκει εις πολεμον και ανεβησαν ανηρ ισραηλ αυτος ανεστη και επαταξεν εν τοις αλλοφυλοις εως ου εκοπιασεν η χειρ αυτου και προσεκολληθη η χειρ αυτου προς την μαχαिरαν και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην εν τη ημερα εκεινη και ο λαος εκαθητο οπισω αυτου πλην εκδιδυσκειν και μετ αυτον σαμαια υιος ασα ο αρουχαιος και συνηχθησαν οι αλλοφυλοι εις ιθρια και ην εκει μερις του αγρου πληρης φακου και ο λαος εφυγεν εκ προσωπου αλλοφυλων και εστηλωθη εν μεσω της μεριδος και εξειλατο αυτην και επαταξεν τους αλλοφυλους και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην και κατεβησαν τρεις απο των τριακοντα και ηλθον εις κασων προς δαυιδ εις το σπηλαιον οδολλαμ και ταγμα των αλλοφυλων παρενεβαλον εν τη κοιλαδι ραφαιμ και δαυιδ τοτε εν τη περιοχη και το υποστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ και επειθυμησεν δαυιδ και ειπεν τις ποτιει με υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη το δε συστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ και διερρηξαν οι τρεις δυνατοι εν τη παρεμβολη των αλλοφυλων και υδρευσαντο υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ του εν τη πυλη και ελαβαν και παρεγενοντο προς δαυιδ και ουκ ηθελησεν πειν αυτο και εσπειςεν αυτο τω κυριω και ειπεν ιλεως μοι κυριε του ποιησαι τουτο ει αιμα των ανδρων των πορευθεντων εν ταις ψυχαις αυτων πιομαι και ουκ ηθελησεν πειν αυτο ταυτα εποιησαν οι τρεις δυνατοι και αβεσσα αδελφος ιωαβ υιος σαρουιας αυτος αρχων εν τοις τρισιν και αυτος εξηγειρεν το δορυ αυτου επι τριαχοσιους τραυματιας και αυτω ονομα εν τοις τρισιν εκ των τριων εκεινων ενδοξος και εγενετο αυτοις εις αρχοντα και εως των τριων ουκ ηλθεν και βαναιας υιος ιωδαε ανηρ αυτος πολλοστος εργοις απο καβεσεηλ και αυτος επαταξεν τους δυο υιους αριηλ του μωαβ και αυτος κατεβη και επαταξε τον λεοντα εν μεσω του λακκου εν τη ημερα της χιονος αυτος επαταξεν τον ανδρα τον αιγυπτιον ανδρα ορατον εν δε τη χειρι του αιγυπτιου δορυ ως ξυλον διαβαθρας και κατεβη προς αυτον εν ραβδω και ηρπασεν το δορυ εκ της χειρος του αιγυπτιου και απεκτεινεν αυτον εν τω δορατι αυτου ταυτα εποιησεν βαναιας υιος ιωδαε και αυτω ονομα εν τοις τρισιν τοις δυνατοις εκ των τριων ενδοξος και προς τους τρεις ουκ ηλθεν και εταξεν αυτον δαυιδ εις τας ακοας αυτου και ταυτα τα ονοματα των δυνατων δαυιδ βασιλεως ασαηλ αδελφος ιωαβ ουτος εν τοις τριακοντα ελεαναν υιος δουδι πατραδελφου αυτου εν βαιθλεεμ σαμαι ο αρουδαιος ελικα ο αρωδαιος ελλης ο φελωθι ιρας υιος εκκας

ο θεκωιτης αβιεζερ ο αναθωιτης εκ των υιων του ασωθιτου σελμων ο αωιτης μοορε ο νετωφαθιτης ελα υιος βαανα ο νετωφαθιτης εθθι υιος ριβα εκ γαβαεθ υιος βενιαμιν βαναιας ο φαραθωνιτης ουρι εκ ναχαλιγαιας αβιηλ υιος του αραβωιτου αζμωθ ο βαρσαμιτης ελιασου ο σαλαβωνιτης υιοι ιασαν ιωνανθαν σαμμα ο αρωδιτης αχιαν υιος σαραδ ο αραουριτης αλιφαλεθ υιος του ασβιτου υιος του μααχατι ελιαβ υιος αχιτοφελ του γελωνιτου ασαραι ο καρμηλιος φαραι ο ερχι ιγααλ υιος ναθαν απο δυναμεως υιος γαδδι ελιε ο αμμανιτης γελωραι ο βηρωθιαιος αιρων τα σκευη ιωαβ υιου σαρουιας ιρας ο ιεθιραιος γαρηβ ο ιεθιραιος ουριας ο χετταιος παντες τριακοντα και επτα και προσεθετο οργη κυριου εκκαηναι εν ισραηλ και επεσεισεν τον δαυιδ εν αυτοις λεγων βαδιζε αριθμησον τον ισραηλ και τον ιουδα και ειπεν ο βασιλευς προς ιωαβ αρχοντα της ισχυος τον μετ αυτου διελθε δη πασας φυλας ισραηλ απο δαν και εως βηρσαβее και επισκεψαι τον λαον και γνωσομαι τον αριθμον του λαου και ειπεν ιωαβ προς τον βασιλεα και προσθειη κυριος ο θεος σου προς τον λαον ωσπερ αυτους και ωσπερ αυτους εκατονταπλασιασμα και οφθαλμοι του κυριου μου του βασιλεως ορωντες και ο κυριος μου ο βασιλευς ινα τι βουλεται εν τω λογω τουτω και υπερисχυσεν ο λογος του βασιλεως προς ιωαβ και εις τους αρχοντας της δυναμεως και εξηλθεν ιωαβ και οι αρχοντες της ισχυος ενωπιον του βασιλεως επισκεψασθαι τον λαον ισραηλ και διεβησαν τον ιορδανην και παρενεβαλον εν αροηρ εκ δεξιων της πολεως της εν μεσω της φαραγγος γαδ και ελιεζερ και ηλθον εις την γαλααδ και εις γην θαβασων η εστιν αδασαι και παρεγενοντο εις δανιδαν και ουδαν και εκυκλωσαν εις σιδωνα και ηλθαν εις μαψαρ τυρου και πασας τας πολεις του ευαιου και του χαναναιου και ηλθαν κατα νοτον ιουδα εις βηρσαβее και περιωδευσαν εν παση τη γη και παρεγενοντο απο τελους εννεα μηνων και εικοσι ημερων εις ιερουσαλημ και εδωκεν ιωαβ τον αριθμον της επισκεψεως του λαου προς τον βασιλεα και εγενετο ισραηλ οκτακοσαι χιλιαδες ανδρων δυναμεως σπωμενων ρομφαιαν και ανηρ ιουδα πεντακοσαι χιλιαδες ανδρων μαχητων και επαταξεν καρδια δαυιδ αυτον μετα το αριθμησαι τον λαον και ειπεν δαυιδ προς κυριον ημαρτον σφοδρα ο εποηισα νυν κυριε παραβιβασον δη την ανομιαν του δουλου σου οτι εμωρανθην σφοδρα και ανεστη δαυιδ το πρωι και λογος κυριου εγενετο προς γαδ τον προφητην τον ορωντα δαυιδ λεγων πορευθητι και λαλησον προς δαυιδ λεγων ταδε λεγει κυριος τρια εγω ειμι αιρω επι σε και εκλεξαι σεαυτω εν εξ αυτων και ποιησω σοι και εισηλθεν γαδ προς δαυιδ και ανηγγειλεν αυτω και ειπεν αυτω εκλεξαι σεαυτω γενεσθαι ει ελθη σοι τρια ετη λιμος εν τη γη σου η τρεις μηνας φευγειν σε εμπροσθεν των εχθρων σου και εσονται διωκοντες σε η γενεσθαι τρεις ημερας θανατον εν τη γη σου νυν ουν γνωθι και ιδε τι αποκριθω τω αποστειλαντι με ρημα και ειπεν δαυιδ προς γαδ στενα μοι παντοθεν σφοδρα εστιν εμπεσουμαι δη εν χειρι κυριου οτι πολλοι οι οικτιρμοι αυτου σφοδρα εις δε χειρας ανθρωπου ου μη εμπεσω και εξελεξατο εαυτω δαυιδ τον θανατον και ημεραι θιερισμού πυρων και εδωκεν κυριος εν ισραηλ θανατον απο πρωιθεν εως ωρας αριστου και ηρξατο η θραυσις εν τω λαω και απειθανεν εκ του λαου απο δαν και εως βηρσαβее εβδομηκοντα χιλιαδες ανδρων και εξετεινεν ο αγγελος του θεου την χειρα αυτου εις ιερουσαλημ του διαφθειραι αυτην και παρεκληθη κυριος επι τη κακια και ειπεν

τω αγγέλω τω διαφθειροντι εν τω λαω πολυ νυν ανες την χειρα σου και ο αγγελος κυριου ην παρα τω αλω ορνα του ιεβουσαιου και ειπεν δαυιδ προς κυριον εν τω ιδειν αυτον τον αγγελον τυπτοντα εν τω λαω και ειπεν ιδου εγω ειμι ηδικησα και εγω ειμι ο ποιμην εκακοποιησα και ουτοι τα προβατα τι εποιησαν γενεσθω δη η χειρ σου εν εμοι και εν τω οικω του πατρος μου και ηλθεν γαδ προς δαυιδ εν τη ημερα εκεινη και ειπεν αυτω αναβηθι και στησον τω κυριω θυσιαστηριον εν τω αλωνι ορνα του ιεβουσαιου και ανεβη δαυιδ κατα τον λογον γαδ καθ' ον τροπον ενετειλατο αυτω κυριος και διεκυψεν ορνα και ειδεν τον βασιλεα και τους παιδας αυτου παραπορευομενους επανω αυτου και εξηλθεν ορνα και προσεκυνησεν τω βασιλει επι προσωπον αυτου επι την γην και ειπεν ορνα τι οτι ηλθεν ο κυριος μου ο βασιλευς προς τον δουλον αυτου και ειπεν δαυιδ κτησασθαι παρα σου τον αλωνα του οικοδομησαι θυσιαστηριον τω κυριω και συσχεθι η θραυσις επανω του λαου και ειπεν ορνα προς δαυιδ λαβετω και ανενεγκετω ο κυριος μου ο βασιλευς τω κυριω το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου ιδου οι βοες εις ολοκαυτωμα και οι τροχοι και τα σκευη των βοων εις ξυλα τα παντα εδωκεν ορνα τω βασιλει και ειπεν ορνα προς τον βασιλεα κυριος ο θεος σου ευλογησαι σε και ειπεν ο βασιλευς προς ορνα ουχι οτι αλλα κτωμενος κτησομαι παρα σου εν αλλαγmati και ουκ ανοισω τω κυριω θεω μου ολοκαυτωμα δωρεαν και εκτησατο δαυιδ τον αλωνα και τους βοας εν αργυριω σικλων πεντηκοντα και ωκοδομησεν εκει δαυιδ θυσιαστηριον κυριω και ανηνεγκεν ολοκαυτωσεις και ειρηνικας και προσεθηκεν σαλωμων επι το θυσιαστηριον επ' εσχατω οτι μικρον ην εν πρωτοις και επηκουσεν κυριος τη γη και συνεσχεθη η θραυσις επανωθεν ισραηλ

και ο βασιλευς δαυιδ πρεσβυτερος προβεβηκως ημεραις και περιβαλλον αυτον ιματιοις και ουκ εθερμαινετο και ειπον οι παιδες αυτου ζητησατωσαν τω κυριω ημων τω βασιλει παρθενον νεανιδα και παραστησεται τω βασιλει και εσται αυτον θαλπουσα και κοιμηθησεται μετ αυτου και θερμανθησεται ο κυριος ημων ο βασιλευς και εξητησαν νεανιδα καλην εκ παντος οριου ισραηλ και ευρον την αβισακ την σωμανιτιν και ηνεγκαν αυτην προς τον βασιλεα και η νεανις καλη εως σφοδρα και ην θαλπουσα τον βασιλεα και ελειτουργει αυτω και ο βασιλευς ουκ εγνω αυτην και αδωνιας υιος αγγιθ επηρετο λεγων εγω βασιλευσω και εποιησεν εαυτω αρματα και ιππεις και πεντηκοντα ανδρας παρατρεχειν εμπροσθεν αυτου και ουκ απεχωλυσεν αυτον ο πατηρ αυτου ουδεποτε λεγων δια τι συ εποιησας και γε αυτος ωραιος τη οφει σφοδρα και αυτον ετεκεν οπισω αβεσσαλωμ και εγενοντο οι λογοι αυτου μετα ιωαβ του υιου σαρουιας και μετα αβιαθαρ του ιερεως και εβοηθηουν οπισω αδωνιου και σαδωκ ο ιερευς και βαναιας υιος ιωδαε και ναθαν ο προφητης και σημει και ρηι και οι δυνατοι του δαυιδ ουκ ησαν οπισω αδωνιου και εθυσιασεν αδωνιας προβατα και μοσχους και αρνας μετα λιθου του ζωελεθ ος ην εχομενα της πηγης ρωγηλ και εκαλεσεν παντας τους αδελφους αυτου και παντας τους αδρους ιουδα παιδας του βασιλεως και τον ναθαν τον προφητην και βαναιαν και τους δυνατους και τον σαλωμων αδελφον αυτου ουκ εκαλεσεν και ειπεν ναθαν προς βαρσαβεμ μητερα σαλωμων λεγων ουκ ηκουσας οτι εβασιλευσεν αδωνιας υιος αγγιθ και ο κυριος ημων δαυιδ ουκ εγνω και νυν δευρο συμβουλευσω σοι δη συμβουλιαν και

εξελου την ψυχην σου και την ψυχην του υιου σου σαλωμων δευρο εισελθε προς τον βασιλεα δαυιδ και ερεις προς αυτον λεγουσα ουχι συ κυριε μου βασιλευ ωμοσας τη δουλη σου λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ εμε και αυτος καθιηται επι του θρονου μου και τι οτι εβασιλευσεν αδωνιας και ιδου ετι λαλουσης σου εχει μετα του βασιλεως και εγω εισελευσομαι οπισω σου και πληρωσω τους λογους σου και εισηλθεν βηρσαββε προς τον βασιλεα εις το ταμειον και ο βασιλευς πρεσβυτης σφοδρα και αβισακ η σωμανιτις ην λειτουργουσα τω βασιλει και εκυψεν βηρσαββε και προσεκυνησεν τω βασιλει και ειπεν ο βασιλευς τι εστιν σοι η δε ειπεν κυριε μου βασιλευ συ ωμοσας εν κυριω τω θεω σου τη δουλη σου λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ εμε και αυτος καθησεται επι του θρονου μου και νυν ιδου αδωνιας εβασιλευσεν και συ κυριε μου βασιλευ ουκ εγnows και εθυσιασεν μοσχους και αρνας και προβατα εις πληθος και εκαλεσεν παντας τους υιους του βασιλεως και αβιαθαρ τον ιερεα και ιωαβ τον αρχοντα της δυναμεως και τον σαλωμων τον δουλον σου ουκ εκαλεσεν και συ κυριε μου βασιλευ οι οφθαλμοι παντος ισραηλ προς σε απαγγειλαι αυτοις τις καθησεται επι του θρονου του κυριου μου του βασιλεως μετ αυτον και εσται ως αν κοιμηθη ο κυριος μου ο βασιλευς μετα των πατερων αυτου και εσομαι εγω και ο υιος μου σαλωμων αμαρτωλοι και ιδου ετι αυτης λαλουσης μετα του βασιλεως και ναθαν ο προφητης ηλθεν και ανηγγελη τω βασιλει ιδου ναθαν ο προφητης και εισηλθεν κατα προσωπον του βασιλεως και προσεκυνησεν τω βασιλει κατα προσωπον αυτου επι την γην και ειπεν ναθαν κυριε μου βασιλευ συ ειπας αδωνιας βασιλευσει οπισω μου και αυτος καθησεται επι του θρονου μου οτι κατεβη σημερον και εθυσιασεν μοσχους και αρνας και προβατα εις πληθος και εκαλεσεν παντας τους υιους του βασιλεως και τους αρχοντας της δυναμεως και αβιαθαρ τον ιερεα και ιδου εισιν εσθιοντες και πινοντες ενωπιον αυτου και ειπαν ζητω ο βασιλευς αδωνιας και εμε αυτον τον δουλον σου και σαδωκ τον ιερεα και βαναιαν υιον ιωδαε και σαλωμων τον δουλον σου ουκ εκαλεσεν ει δια του κυριου μου του βασιλεως γεγονεν το ρημα τουτο και ουκ εγνωρισας τω δουλω σου τις καθησεται επι τον θρονον του κυριου μου του βασιλεως μετ αυτον και απεκριθη δαυιδ και ειπεν καλεσατε μοι την βηρσαββε και εισηλθεν ενωπιον του βασιλεως και εστη ενωπιον αυτου και ωμοσεν ο βασιλευς και ειπεν ζη κυριος ος ελυτρωσατο την ψυχην μου εκ πασης θλιψεως οτι καθως ωμοσα σοι εν κυριω τω θεω ισραηλ λεγων οτι σαλωμων ο υιος σου βασιλευσει μετ εμε και αυτος καθησεται επι του θρονου μου αντ εμου οτι ουτως ποιησω τη ημερα ταυτη και εκυψεν βηρσαββε επι προσωπον επι την γην και προσεκυνησεν τω βασιλει και ειπεν ζητω ο κυριος μου ο βασιλευς δαυιδ εις τον αιωνα και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ καλεσατε μοι σαδωκ τον ιερεα και ναθαν τον προφητην και βαναιαν υιον ιωδαε και εισηλθον ενωπιον του βασιλεως και ειπεν ο βασιλευς αυτοις λαβετε τους δουλους του κυριου υμων μεθ υμων και επιβιβασατε τον υιον μου σαλωμων επι την ημιονον την εμην και καταγαγετε αυτον εις τον γιων και χρισατω αυτον εχει σαδωκ ο ιερευς και ναθαν ο προφητης εις βασιλεα επι ισραηλ και σαλπισατε κερατινη και ερειτε ζητω ο βασιλευς σαλωμων και καθησεται επι του θρονου μου και αυτος βασιλευσει αντ εμου και εγω ενετειλαμην του ειναι εις ηγουμενον επι

ισραηλ και ιουδα και απεκριθη βαναιας υιος ιωδαε τω βασιλει και ειπεν γενοιτο ουτως πιστωσαι κυριος ο θεος του κυριου μου του βασιλεως καθως ην κυριος μετα του κυριου μου του βασιλεως ουτως ειη μετα σαλωμων και μεγαλυναι τον θρονον αυτου υπερ τον θρονον του κυριου μου του βασιλεως δαυιδ και κατεβη σαδωκ ο ιερευς και ναθαν ο προφητης και βαναιας υιος ιωδαε και ο χερεθθι και ο φελεθθι και επεκαθισαν τον σαλωμων επι την ημιονον του βασιλεως δαυιδ και απηγαγον αυτον εις τον γιων και ελαβεν σαδωκ ο ιερευς το κερας του ελαιου εκ της σκηνης και εχρισεν τον σαλωμων και εσαλπισεν τη κερατινη και ειπεν πας ο λαος ζητω ο βασιλευς σαλωμων και ανεβη πας ο λαος οπισω αυτου και εχορευον εν χοροις και ευφραινομενοι ευφροσυνην μεγαλην και ερραγη η γη εν τη φωνη αυτων και ηκουσεν αδωνιας και παντες οι κλητοι αυτου και αυτοι συνετελεσαν φαγειν και ηκουσεν ιωαβ την φωνην της κερατινης και ειπεν τις η φωνη της πολεως ηκουσης ετι αυτου λαλουντος και ιδου ιωναθαν υιος αβιαθαρ του ιερεως ηλθεν και ειπεν αδωνιας εισελθε οτι ανηρ δυναμεως ει συ και αγαθα ευαγγελισαι και απεκριθη ιωναθαν και ειπεν και μαλα ο κυριος ημων ο βασιλευς δαυιδ εβασιλευσεν τον σαλωμων και απεστειλεν ο βασιλευς μετ αυτου τον σαδωκ τον ιερεα και ναθαν τον προφητην και βαναιαν υιον ιωδαε και τον χερεθθι και τον φελεθθι και επεκαθισαν αυτον επι την ημιονον του βασιλεως και εχρισαν αυτον σαδωκ ο ιερευς και ναθαν ο προφητης εις βασιλεα εν τω γιων και ανεβησαν εκειθεν ευφραινομενοι και ηχησεν η πολις αυτη η φωνη ην ηκουσατε και εκαθισεν σαλωμων επι θρονον της βασιλειας και εισηλθον οι δουλοι του βασιλεως ευλογησαι τον κυριον ημων τον βασιλεα δαυιδ λεγοντες αγαθυναι ο θεος το ονομα σαλωμων του υιου σου υπερ το ονομα σου και μεγαλυναι τον θρονον αυτου υπερ τον θρονον σου και προσεκυνησεν ο βασιλευς επι την κοιτην αυτου και γε ουτως ειπεν ο βασιλευς ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος εδωκεν σημερον εκ του σπερματος μου καθημενον επι του θρονου μου και οι οφθαλμοι μου βλεπουσιν και εξεστησαν και εξανεστησαν παντες οι κλητοι του αδωνιου και απηλθον ανηρ εις την οδον αυτου και αδωνιας εφοβηθη απο προσωπου σαλωμων και ανεστη και απηλθεν και επελαβετο των κερατων του θυσιαστηριου και ανηγγελη τω σαλωμων λεγοντες ιδου αδωνιας εφοβηθη τον βασιλεα σαλωμων και κατεχει των κερατων του θυσιαστηριου λεγων ομοσατω μοι σημερον ο βασιλευς σαλωμων ει ου θανατωσει τον δουλον αυτου εν ρομφαια και ειπεν σαλωμων εαν γενηται εις υιον δυναμεως ει πεσειται των τριχων αυτου επι την γην και εαν κακια ευρεθη εν αυτω θανατωθησεται και απεστειλεν ο βασιλευς σαλωμων και κατηνεγκεν αυτον απανωθεν του θυσιαστηριου και εισηλθεν και προσεκυνησεν τω βασιλει σαλωμων και ειπεν αυτω σαλωμων δευρο εις τον οικον σου και ηγγισαν αι ημεραι δαυιδ αποθανειν αυτον και ενετειλατο τω σαλωμων υιω αυτου λεγων εγω ειμι πορευομαι εν οδω πασης της γης και ισχυσεις και εση εις ανδρα και φυλαξεις την φυλακην κυριου του θεου σου του πορευεσθαι εν ταις οδοις αυτου φυλασσειν τας εντολας αυτου και τα δικαιωματα και τα κριματα τα γεγραμμενα εν νομω μουσεως ινα συνιης α ποιησεις κατα παντα οσα αν εντειλωμαι σοι ινα στηση κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν λεγων εαν φυλαξωσιν οι υιοι σου την οδον αυτων πορευεσθαι ενωπιον εμου εν αληθεια εν ολη καρδια αυτων και εν ολη

ψυχη αυτων λεγων ουκ εξολεθρευθησεται σοι ανηρ επανωθεν θρονου ισραηλ και γε συ εγνωσ οσα εποιησεν μοι ιωαβ υιος σαρουιας οσα εποιησεν τοις δυσιν αρχουσιν των δυναμεων ισραηλ τω αβεννηρ υιω νηρ και τω αμεσσαι υιω ιεθερ και απεκτεινεν αυτους και εταξεν τα αιματα πολεμου εν ειρηνη και εδωκεν αιμα αιθων εν τη ζωνη αυτου τη εν τη οσφui αυτου και εν τω υποδηματι αυτου τω εν τω ποδι αυτου και ποιησεις κατα την σοφian σου και ου καταξεις την πολian αυτου εν ειρηνη εις αδου και τοις υιοις βερζελλι του γαλααδιτου ποιησεις ελεος και εσονται εν τοις εσθιουσιν την τραπεζαν σου οτι ουτως ηγγισαν μοι εν τω με αποδιδρασκειν απο προσωπου αβεσσαλωμ του αδελφου σου και ιδου μετα σου σεμει υιος γηρα υιος του ιεμενι εκ βαουριμ και αυτος κατηρασατο με καταραν οδυνηραν τη ημερα η επορευομην εις παρεμβολας και αυτος κατεβη εις απαντην μου εις τον ιορδανην και ωμοσα αυτω εν κυριω λεγων ει θανατωσω σε εν ρομφαια και ου μη αιθωσσης αυτον οτι ανηρ σοφος ει συ και γνωση α ποιησεις αυτω και καταξεις την πολian αυτου εν αιματι εις αδου και εκοιμηθηθαι δαυιδ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και αι ημεραι ας εβασιλευσεν δαυιδ επι τον ισραηλ τεσσαρακοντα ετη εν χειβρων εβασιλευσεν ετη επτα και εν ιερουσαλημ τριακοντα τρια ετη και σαλωμων εκαθισεν επι του θρονου δαυιδ του πατρος αυτου υιος ετων δωδεκα και ητοιμασθη η βασιλεια αυτου σφοδρα και εισηλθεν αδωνιας υιος αγγιυθ προς βηρσαβее μητερα σαλωμων και προσεκυνησεν αυτη η δε ειπεν ειρηνη η εισοδος σου και ειπεν ειρηνη λογος μοι προς σε και ειπεν αυτω λαλησον και ειπεν αυτη συ οιδας οτι εμοι ην η βασιλεια και επ εμε εθετο πας ισραηλ το προσωπον αυτου εις βασιλεια και εστραφη η βασιλεια και εγεννηθη τω αδελφω μου οτι παρα κυριου εγενετο αυτω και νυν αιτησιν μιαν εγω αιτουμαι παρα σου μη αποστρεψης το προσωπον σου και ειπεν αυτω βηρσαβее λαλει και ειπεν αυτη ειπον δη προς σαλωμων τον βασιλεια οτι ουκ αποστρεψει το προσωπον αυτου απο σου και δωσει μοι την αβισακ την σωμαντιν εις γυναικα και ειπεν βηρσαβее καλως εγω λαλησω περι σου τω βασιλει και εισηλθεν βηρσαβее προς τον βασιλεια σαλωμων λαλησαι αυτω περι αδωνιου και εξανεστη ο βασιλευς εις απαντην αυτη και κατεφιλησεν αυτην και εκαθισεν επι του θρονου αυτου και ετεθη θρονος τη μητρι του βασιλεως και εκαθισεν εκ δεξιων αυτου και ειπεν αυτω αιτησιν μιαν μικραν εγω αιτουμαι παρα σου μη αποστρεψης το προσωπον σου και ειπεν αυτη ο βασιλευς αιτησαι μητερ εμη οτι ουκ αποστρεψω σε και ειπεν δοθητω δε αβισακ η σωμαντις τω αδωνια τω αδελφω σου εις γυναικα και απεκριθη σαλωμων ο βασιλευς και ειπεν τη μητρι αυτου και ινα τι συ ητησαι την αβισακ τω αδωνια και αιτησαι αυτω την βασιλειαν οτι ουτος αδελφος μου ο μεγας υπερ εμε και αυτω αβιαθαρ ο ιερεις και αυτω ιωαβ ο υιος σαρουιας ο αρχιστρατηγος εταιρος και ωμοσεν ο βασιλευς σαλωμων κατα του κυριου λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι κατα της ψυχης αυτου ελαλησεν αδωνιας τον λογον τουτον και νυν ζη κυριος ος ητοιμασεν με και εθετο με επι τον θρονον δαυιδ του πατρος μου και αυτος εποιησεν μοι οικον καθως ελαλησεν κυριος οτι σημερον θανατωθησεται αδωνιας και εξαπεστειλεν σαλωμων ο βασιλευς εν χειρι βαναιου υιου ιωδαε και ανειλεν αυτον και απεθανεν αδωνιας εν τη ημερα εκεινη και τω αβιαθαρ τω ιερει ειπεν ο βασιλευς αποτρεχε συ εις αναθωθ εις αγρον

σου οτι ανηρ θανατου ει συ εν τη ημερα ταυτη και ου θανατωσω σε οτι ηρας την κιβωτον της διαθηκης κυριου ενωπιον του πατρος μου και οτι εκακουχηθης εν απασιν οις εκακουχηθη ο πατηρ μου και εξεβαλεν σαλωμων τον αβιαθαρ του μη ειναι ιερεα του κυριου πληρωθηναι το ρημα κυριου ο ελαλησεν επι τον οικον ηλι εν σηλωμ και η ακοη ηλθεν εως ιωαβ του υιου σαρουιας οτι ιωαβ ην κεκληκως οπισω αδωνιου και οπισω σαλωμων ουκ εκλινεν και εφυγεν ιωαβ εις το σκηνωμα του κυριου και κατεσχεν των κερατων του θυσιαστηριου και απηγγελη τω σαλωμων λεγοντες οτι εφυγεν ιωαβ εις την σκηνην του κυριου και ιδου κατεχει των κερατων του θυσιαστηριου και απεστειλεν σαλωμων προς ιωαβ λεγων τι γεγονεν σοι οτι πεφευγας εις το θυσιαστηριον και ειπεν ιωαβ οτι εφοβηθην απο προσωπου σου και εφυγον προς κυριον και απεστειλεν σαλωμων ο βασιλευς τον βαναιου υιον ιωδαε λεγων πορευου και ανελε αυτον και θαψον αυτον και ηλθεν βαναιου υιος ιωδαε προς ιωαβ εις την σκηνην του κυριου και ειπεν αυτω ταδε λεγει ο βασιλευς εξελθε και ειπεν ιωαβ ουκ εκπορευομαι οτι ωδε αποθανομαι και απεστρεψεν βαναιας υιος ιωδαε και ειπεν τω βασιλει λεγων ταδε λελαληκην ιωαβ και ταδε αποκεκριται μοι και ειπεν αυτω ο βασιλευς πορευου και ποιησον αυτω καθως ειρηκεν και ανελε αυτον και θαψεις αυτον και εξαρεις σημερον το αιμα ο δωρεαν εξεχεεν ιωαβ απ εμου και απο του οικου του πατρος μου και απεστρεψεν κυριος το αιμα της αδικιας αυτου εις κεφαλην αυτου ως απηντησεν τοις δυσιν ανθρωποις τοις δικαιοις και αγαθοις υπερ αυτον και απεκτεινεν αυτους εν ρομφαια και ο πατηρ μου δαυιδ ουκ εγνω το αιμα αυτων τον αβεννερ υιον νηρ αρχιστρατηγον ισραηλ και τον αμεσσα υιον ιεθερ αρχιστρατηγον ιουδα και επεστραφη τα αιματα αυτων εις κεφαλην αυτου και εις κεφαλην του σπερματος αυτου εις τον αιωνα και τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου και τω οικω αυτου και τω θρονω αυτου γενοιτο ειρηνη εως αιωνος παρα κυριου και απηντησεν βαναιου υιος ιωδαε τω ιωαβ και εθανατωσεν αυτον και εθαψεν αυτον εν τω οικω αυτου εν τη ερημω και εδωκεν ο βασιλευς τον βαναιου υιον ιωδαε αντ αυτου επι την στρατηγίαν και η βασιλεια κατωρθουτο εν ιερουσαλημ και τον σαδωκ τον ιερεα εδωκεν ο βασιλευς εις ιερεα πρωτον αντι αβιαθαρ και εδωκεν κυριος φρονησιν τω σαλωμων και σοφian πολλην σφοδρα και πλατος καρδιας ως η αμμος η παρα την θαλασσαν και επληθυνθη η φρονησις σαλωμων σφοδρα υπερ την φρονησιν παντων αρχαιων υιων και υπερ παντας φρονιμους αιγυπτου και ελαβεν την θυγατερα φαראω και εισηγαγεν αυτην εις την πολιν δαυιδ εως συντελεσαι αυτον τον οικον αυτου και τον οικον κυριου εν πρωτοις και το τειχος ιερουσαλημ κυκλοθεν εν επτα ετεσιν εποιησεν και συνετελεσεν και ην τω σαλωμων εβδομηκοντα χιλιαδες αιροντες αρσιν και ογδοηκοντα χιλιαδες λατομων εν τω ορει και εποιησεν σαλωμων την θαλασσαν και τα υποστηριγματα και τους λουτηρας τους μεγαλους και τους στυλους και την κρηνην της αυλης και την θαλασσαν την χαλκην και ωκοδομησεν την ακραν και τας επαλξεις αυτης και διεκοψεν την πολιν δαυιδ ουτως θυγατηρ φαראω ανεβαινεν εκ της πολεως δαυιδ εις τον οικον αυτης ον ωκοδομησεν αυτη τοτε ωκοδομησεν την ακραν και σαλωμων ανεφερεν τρεις εν τω ενιαυτω ολοκαυτωσεις και ειρηνικας επι το θυσιαστηριον ο ωκοδομησεν τω κυριω και εθυμια ενωπιον κυριου και συνετελεσεν τον

οικον και ουτοι οι αρχοντες οι καθησταμενοι επι τα εργα του σαλωμων τρεις χιλιαδες και εξακοσιοι επισταται του λαου των ποιουντων τα εργα και ωκοδομησεν την ασσουρ και την μαγδω και την γαζερ και την βαιθωρων την επανω και τα βααλαθ πλην μετα το οικοδομησαι αυτον τον οικον του κυριου και το τειχος ιερουσαλημ κυκλω μετα ταυτα ωκοδομησεν τας πολεις ταυτας και εν τω ετι δαυιδ ζην ενετειλατο τω σαλωμων λεγων ιδου μετα σου σημει υιος γηρα υιος σπερματος του ιεμινι εκ χειβρων ουτος κατηρασατο με καταραν οδυνηραν εν η ημερα επορευομην εις παρεμβολας και αυτος κατεβαινεν εις απαντην μοι επι τον ιορδανην και ωμοσα αυτω κατα του κυριου λεγων ει θανατωθησεται εν ρομφαια και νυν μη αθωωσης αυτον οτι ανηρ φρονιμος συ και γνωση α ποιησεις αυτω και καταξεις την πολιν αυτου εν αιματι εις αδου και εκαλεσεν ο βασιλευς τον σημει και ειπεν αυτω οικοδομησον σεαυτω οικον εν ιερουσαλημ και καθου εκει και ουκ εξελευση εκειθεν ουδαμου και εσται εν τη ημερα της εξοδου σου και διαβηση τον χειμαρρουν κεδρων γινωσκων γνωση οτι θανατω αποθανη τον αιμα σου εσται επι την κεφαλην σου και ωρκισεν αυτον ο βασιλευς εν τη ημερα εκεινη και ειπεν σημει προς τον βασιλεα αγαθον το ρημα ο ελαλησας κυριε μου βασιλευ ουτω ποιησει ο δουλος σου και εκαθισεν σημει εν ιερουσαλημ τρια ετη και εγενηθη μετα τρια ετη και απεδρασαν δυο δουλοι του σημει προς αγχους υιον μαχα βασιλεα γεθ και απηγγελη τω σημει λεγοντες ιδου οι δουλοι σου εν γεθ και ανεστη σημει και επεσαξε την ονον αυτου και επορευθη εις γεθ προς αγχους του εκζητησαι τους δουλους αυτου και επορευθη σημει και ηγαγεν τους δουλους αυτου εκ γεθ και απηγγελη τω σαλωμων λεγοντες οτι επορευθη σημει εξ ιερουσαλημ εις γεθ και απεστρεψεν τους δουλους αυτου και απεστειλεν ο βασιλευς και εκαλεσεν τον σημει και ειπεν προς αυτον ουχι ωρκισα σε κατα του κυριου και επεμαρτυραμην σοι λεγων εν η αν ημερα εξελθης εξ ιερουσαλημ και πορευθης εις δεξια η εις αριστερα γινωσκων γνωση οτι θανατω αποθανη και τι οτι ουκ εφυλαξας τον ορκον κυριου και την εντολην ην ενετειλαμην κατα σου και ειπεν ο βασιλευς προς σημει συ οιδας πασαν την κακian σου ην εγνω η καρδια σου α εποησας τω δαυιδ τω πατρι μου και ανταπεδωκεν κυριος την κακian σου εις κεφαλην σου και ο βασιλευς σαλωμων ηυλογημενος και ο θρονος δαυιδ εσται ετοιμος ενωπιον κυριου εις τον αιωνα και ενετειλατο ο βασιλευς σαλωμων τω βαναια υιω ιωδαε και εξηλθεν και ανειλεν αυτον και απεθανεν και ην ο βασιλευς σαλωμων φρονιμος σφοδρα και σοφος και ιουδα και ισραηλ πολλοι σφοδρα ως η αμμος η επι της θαλασσης εις πληθος εσθιοντες και πινοντες και χαιροντες και σαλωμων ην αρχων εν πασαις ταις βασιλειαις και ησαν προσφεροντες δωρα και εδουλευον τω σαλωμων πασας τας ημερας της ζωης αυτου και σαλωμων ηρξατο διανοιγειν τα δυναστευματα του λιβανου και αυτος ωκοδομησεν την θερμαι εν τη ερημω και τουτο το αριστον τω σαλωμων τριακοντα κοροι σεμιδαλεως και εξηκοντα κοροι αλευρου κεκοπανισμενου δεκα μοσχοι εκλεκτοι και εικοσι βοες νομαδες και εκατον προβατα εκτος ελαφων και δορκαδων και ορνιθων εκλεκτων νομαδων οτι ην αρχων εν παντι περαν του ποταμου απο ραφι εως γαζης εν πασιν τοις βασιλευσιν περαν του ποταμου και ην αυτω ειρηνη εκ παντων των μερων αυτου κυκλοθεν και κατωκει ιουδα και ισραηλ πεποιυθotes

εκάστος υπο την ἀμπελον αὐτοῦ καὶ υπο τὴν συκὴν αὐτοῦ ἐσθίωντες καὶ πίνοντες ἀπο δαν καὶ ἕως βῆρσαββε πασὰς τὰς ἡμέρας σαλῶμων καὶ οὗτοι οἱ ἀρχόντες τοῦ σαλῶμων ἀζαριὸν υἱὸς σαδωκ τοῦ ἱερέως καὶ ὀρνίου υἱὸς ναθάν ἀρχῶν τῶν ἐφεστηκότων καὶ ἐδραμ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ σουβα γραμματεὺς καὶ βάσα υἱὸς ἀχιθαλαμ ἀναμιμνησκῶν καὶ ἀβὶ υἱὸς ἰωαβ ἀρχιστρατηγὸς καὶ ἀχιρε υἱὸς ἐδραὶ ἐπὶ τὰς ἀρσεὶς καὶ βαναια υἱὸς ἰωδὰς ἐπὶ τῆς αὐλαρχίας καὶ ἐπὶ τοῦ πλινθίου καὶ ζαχούρ υἱὸς ναθάν ὁ συμβούλος καὶ ἦσαν τῶ σαλῶμων τεσσαράκοντα χιλιάδες τοκάδες ἵπποι εἰς ἄρματα καὶ δώδεκα χιλιάδες ἵππων καὶ ἡν ἀρχῶν ἐν πασὶν τοῖς βασιλευσὶν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ καὶ ἕως γῆς ἀλλοφυλῶν καὶ ἕως ὀρίων αἰγυπτου σαλῶμων υἱὸς δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἐπὶ ἰσραὴλ καὶ ἰουδα ἐν ἱερουσαλὴμ πλὴν ὁ λαὸς ἦσαν θυμίωντες ἐπὶ τοῖς ὑψηλοῖς ὅτι οὐκ ὠκοδομηθὲν οἶκος τῶ ὀνόματι κυρίου ἕως νῦν καὶ ἠγάπησεν σαλῶμων τὸν κύριον πορευεσθαι ἐν τοῖς προσταγμασὶν δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πλὴν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς ἐθύεν καὶ εὐθυμία καὶ ἀνεστῆ καὶ ἐπορευθῆ ἐἰς γαβῶν θύσαι ἐκεῖ ὅτι αὐτὴ ὑψηλοτάτη καὶ μεγάλη χιλίαν ὀλοκαυτῶσιν ἀνηγέγκεν σαλῶμων ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐν γαβῶν καὶ ὤφθη κύριος τῶ σαλῶμων ἐν ὑπνῶ τὴν νυκτὰ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς σαλῶμων αἰτήσαι τί αἰτήμα σαυτῶ καὶ εἶπεν σαλῶμων σὺ ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου ἔλεος μέγα καθὼς διηλθὲν ἐνώπιον σου ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσυνῇ καὶ ἐν εὐθυτητί καρδίας μετὰ σοῦ καὶ ἐφυλάξας αὐτῶ τὸ ἔλεος τὸ μέγα τοῦτο δοῦναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὥς ἡ ἡμέρα αὐτῇ καὶ νῦν κυριε ὁ θεὸς μου σὺ ἐδῶκας τὸν δούλον σου ἀντὶ δαυὶδ τοῦ πατρὸς μου καὶ ἐγὼ εἰμι παῖδαριον μικρὸν καὶ οὐκ οἶδα τὴν ἐξόδον μου καὶ τὴν εἰσόδον μου ὁ δὲ δούλος σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου ὃν ἐξελεξάμενος λαὸν πολὺν ὃς οὐκ ἀριθμηθήσεται καὶ δώσεις τῶ δούλῳ σου καρδίαν ἀκούειν καὶ διακρίνειν τὸν λαὸν σου ἐν δικαιοσυνῇ τοῦ συνιέναι ἀνα μέσον ἀγαθοῦ καὶ κακοῦ ὅτι τίς δύνησεται κρίνειν τὸν λαὸν σου τὸν βαρὺν τοῦτον καὶ ἤρρεσεν ἐνώπιον κυρίου ὅτι ἤτησατο σαλῶμων τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτὸν ἀνθ' ὧν ἤτησῶ παρ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα τοῦτο καὶ οὐκ ἤτησῶ σαυτῶ ἡμέρας πολλὰς καὶ οὐκ ἤτησῶ πλοῦτον οὐδὲ ἤτησῶ ψυχὰς ἐχθρῶν σου ἀλλ' ἤτησῶ σαυτῶ συνέσιν τοῦ εἰσακτοῦν κριμα ἰδοὺ πεποίηκα κατὰ τὸ ῥῆμα σου ἰδοὺ δέδωκα σοὶ καρδίαν φρονιμὴν καὶ σοφὴν ὥς σὺ οὐ γέγονεν ἐμπροσθεν σοῦ καὶ μετὰ σέ οὐκ ἀναστήσεται ὁμοίος σοὶ καὶ ἄ οὐκ ἤτησῶ δέδωκα σοὶ καὶ πλοῦτον καὶ δοξάν ὥς οὐ γέγονεν ἀνὴρ ὁμοίος σοὶ ἐν βασιλευσὶν καὶ ἐὰν πορευθῇς ἐν τῇ ὁδῷ μου φυλάσσειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὰ προσταγμάτων μου ὥς ἐπορευθῇ δαυὶδ ὁ πατήρ σου καὶ πληθύνῃ τὰς ἡμέρας σου καὶ ἐξυπνισθῇ σαλῶμων καὶ ἰδοὺ ἐνυπνίον καὶ ἀνεστῆ καὶ παραγίνεται ἐἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐστῇ κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ κατὰ πρόσωπον κιβωτοῦ διαθήκης κυρίου ἐν σιών καὶ ἀνηγάγεν ὀλοκαυτῶσεις καὶ ἐποίησεν εἰρηνικὰς καὶ ἐποίησεν πότον μέγαν ἑαυτῶ καὶ πασὶν τοῖς παισὶν αὐτοῦ τότε ὤφθησαν δύο γυναῖκες πόρναι τῶ βασιλεὶ καὶ ἐστήσαν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ ἡ μία ἐν ἐμοὶ κυριε ἐγὼ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη οἰκοῦμεν ἐν οἰκῷ ἐνὶ καὶ ἐτεκομεν ἐν τῷ οἰκῷ καὶ ἐγεννήθη ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ τεκνοῦσής μου καὶ ἐτεκεν καὶ ἡ γυνὴ αὕτη καὶ ἡμεῖς κατὰ τὸ αὐτὸ καὶ οὐκ ἐστὶν οὐθεις μεθ' ἡμῶν παρεξ ἀμφοτέρων ἡμῶν ἐν τῷ οἰκῷ καὶ ἀπεθάνεν ὁ υἱὸς τῆς γυναίκος ταύτης τὴν νυκτὰ ὥς ἐπεκοιμηθῇ

επ αυτον και ανεστη μεσης της νυκτος και ελαβεν τον υιον μου εκ των αγχαλων μου και εκοιμισεν αυτον εν τω κολπω αυτης και τον υιον αυτης τον τεθνηκοτα εκοιμισεν εν τω κολπω μου και ανεστην το πρωι θηλασαι τον υιον μου και εκεινος ην τεθνηκως και ιδου κατενοησα αυτον πρωι και ιδου ουκ ην ο υιος μου ον ετεκον και ειπεν η γυνη η ετερα ουχι αλλα ο υιος μου ο ζων ο δε υιος σου ο τεθνηκως και ελαλησαν ενωπιον του βασιλεως και ειπεν ο βασιλευς αυταις συ λεγεις ουτος ο υιος μου ο ζων και ο υιος ταυτης ο τεθνηκως και συ λεγεις ουχι αλλα ο υιος μου ο ζων και ο υιος σου ο τεθνηκως και ειπεν ο βασιλευς λαβετε μοι μαχαιραν και προσηνεγκαν την μαχαιραν ενωπιον του βασιλεως και ειπεν ο βασιλευς διελετε το παιδιον το θηλαζον το ζων εις δυο και δοτε το ημισυ αυτου ταυτη και το ημισυ αυτου ταυτη και απεκριθη η γυνη ης ην ο υιος ο ζων και ειπεν προς τον βασιλεα οτι εταραχθη η μητρα αυτης επι τω υιω αυτης και ειπεν εν εμοι κυριε δοτε αυτη το παιδιον και θανατω μη θανατωσητε αυτον και αυτη ειπεν μητε εμοι μητε αυτη εστω διελετε και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν δοτε το παιδιον τη ειπουση δοτε αυτη αυτο και θανατω μη θανατωσητε αυτον αυτη η μητηρ αυτου και ηκουσαν πας ισραηλ το κριμα τουτο ο εκρινεν ο βασιλευς και εφοβηθησαν απο προσωπου του βασιλεως οτι ειδον οτι φρονησις θεου εν αυτω του ποιειν δικαιομα και ην ο βασιλευς σαλωμων βασιλευων επι ισραηλ και ουτοι οι αρχοντες οι ησαν αυτου αζαριου υιος σαδωκ και ελιαρεφ και αχια υιος σαβα γραμματεις και ιωσαφατ υιος αχιλιδ υπομμνησκων και σαδουχ και αβιαθαρ ιερεις και ορνια υιος ναθαν επι των καθεσταμενων και ζαβουθ υιος ναθαν εταιρος του βασιλεως και αχιηλ οικονομος και ελιαβ υιος σαφ επι της πατριας και αδωνιραμ υιος εφρα επι των φορων και τω σαλωμων δωδεκα καθεσταμενοι επι παντα ισραηλ χορηγειν τω βασιλει και τω οικω αυτου μηνα εν τω ενιαυτω εγινετο επι τον ενα χορηγειν και ταυτα τα ονοματα αυτων βενωρ εν ορει εφραιμ εις υιος ρηχαβ εν μαχεμας και βηθαλαμιν και βαιθσαμυς και αιλων εως βαιθαναν εις υιος εσωθ βηρβηθνεμα λουσαμηνχα και ρησφαρα χιναδαβ και αναφανθι ανηρ ταβληθ θυγατηρ σαλωμων ην αυτω εις γυναικα εις βακχα υιος αχιλιδ θαναχα και μεκεδω και πας ο οικος σαν ο παρασεσθαιαν υποκατω του εσραε και εκ βαισαφουδ εβελημαωλα εως μαβεερ λουκαμ εις υιος γαβερ εν ρεμαθ γαλααδ τουτω σχοινισμα ερεγαβα η εν τη βασαν εξηκοντα πολεις μεγαλαι τειχηρεις και μοχλοι χαλκοι εις αχινδαβ υιος αχελ μααναιν εις αχιμας εν νεφθαλι και ουτος ελαβεν την βασεμπαθ θυγατερα σαλωμων εις γυναικα εις βαανα υιος χουσι εν τη μααλαθ εις σαμα υιος ηλα εν τω βενιαμιν γαβερ υιος αδα εν τη γη γαδ γη σηων βασιλεως του εσεβων και ωγ βασιλεως του βασαν και νασιφ εις εν γη ιουδα ιωσαφατ υιος φουασουδ εν ισσαχαρ και εχορηγουν οι καθεσταμενοι ουτως τω βασιλει σαλωμων και παντα τα διαγγελματα επι την τραπεζαν του βασιλεως εκαστος μηνα αυτου ου παραλλασσουσιν λογον και τας κριθας και το αχυρον τοις ιπποις και τοις αρμασιν ηρον εις τον τοπον ου αν η ο βασιλευς εκαστος κατα την συνταξιν αυτου και ταυτα τα δεοντα τω σαλωμων εν ημερα μια τριακοντα κοροι σεμιδαλεως και εξηκοντα κοροι αλευρου κεκοπανισμενου και δεκα μοσχοι εκλεκτοι και εικοσι βοες νομαδες και εκατον προβατα εκτος ελαφων και δορκαδων και ορνιθων εκλεκτων σιτευτα οτι ην αρχων περαν του ποταμου και ην αυτω ειρηνη εκ παντων των

μερων κυκλοθεν και εδωκεν κυριος φρονησιν τω σαλωμων και σοφian πολλην σφοδρα και χυμα καρδιας ως η αμμος η παρα την θαλασσαν και επληθυνθη σαλωμων σφοδρα υπερ την φρονησιν παντων αρχαιων ανθρωπων και υπερ παντας φρονιμους αιγυπτου και εσοφισατο υπερ παντας τους ανθρωπους και εσοφισατο υπερ γαιθαν τον εζραιην και τον αιμαν και τον χαλκαλ και δαρδα υιους μαλ και ελαλησεν σαλωμων τρισχιλιας παραβολας και ησαν ωδαι αυτου πεντακισχιλιαι και ελαλησεν περι των ξυλων απο της κεδρου της εν τω λιβανω και εως της υσωπου της εκπορευομενης δια του τοιχου και ελαλησεν περι των κτηνων και περι των πετεινων και περι των ερπετων και περι των ιχθυων και παρεγινοντο παντες οι λαοι ακουσαι της σοφias σαλωμων και ελαμβανεν δωρα παρα παντων των βασιλειων της γης οσοι ηκουον της σοφias αυτου και ελαβεν σαλωμων την θυγατερα φαraw εαυτω εις γυναικα και εισηγαγεν αυτην εις την πολιν δαυιδ εως συντελεσαι αυτον τον οικον κυριου και τον οικον εαυτου και το τειχος ιερουσαλημ τοτε ανεβη φαraw βασιλευς αιγυπτου και προκατελαβετο την γαζερ και ενεπυρισεν αυτην και τον χανανιτην τον κατοικουντα εν μεργαβ και εδωκεν αυτας φαraw αποστολας θυγατρι αυτου γυναικι σαλωμων και σαλωμων ωκοδομησεν την γαζερ και απεστειλεν χιραμ βασιλευς τυρου τους παιδας αυτου χρισαι τον σαλωμων αντι δαυιδ του πατρος αυτου οτι αγαπων ην χιραμ τον δαυιδ πασας τας ημερας και απεστειλεν σαλωμων προς χιραμ λεγων συ οιδας δαυιδ τον πατερα μου οτι ουκ εδυνατο οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου μου απο προσωπου των πολεμων των κυκλωσαντων αυτον εως του δουναι κυριον αυτους υπο τα ιχνη των ποδων αυτου και νυν ανεπαυσε κυριος ο θεος μου εμοι κυκλοθεν ουκ εστιν επιβουλος και ουκ εστιν απαντημα πονηρον και ιδου εγω λεγω οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου μου καθως ελαλησεν κυριος ο θεος προς δαυιδ τον πατερα μου λεγων ο υιος σου ον δωσω αντι σου επι τον θρονον σου ουτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου και νυν εντειλαι και κοψατωσαν μοι ξυλα εκ του λιβανου και ιδου οι δουλοι μου μετα των δουλων σου και τον μισθον δουλειας σου δωσω σοι κατα παντα οσα εαν ειπης οτι συ οιδας οτι ουκ εστιν ημιν ειδως ξυλα κοπτειν καθως οι σιδωνιοι και εγεννηθη καθως ηκουσεν χιραμ των λογων σαλωμων εχαρη σφοδρα και ειπεν ευλογητος ο θεος σημερον ος εδωκεν τω δαυιδ υιον φρονιμον επι τον λαον τον πολυν τουτον και απεστειλεν προς σαλωμων λεγων ακηκοα περι παντων ων απεσταλκας προς με εγω ποιησω παν θελημα σου ξυλα κεδρινα και πευκινα οι δουλοι μου καταξουσιν αυτα εκ του λιβανου εις την θαλασσαν εγω ιθησομαι αυτα σχεδιας εως του τοπου ου εαν αποστείλης προς με και εκτιναξω αυτα εκει και συ αρεις και ποιησεις το θελημα μου του δουναι αρτους τω οικω μου και ην χιραμ διδους τω σαλωμων κεδρους και παν θελημα αυτου και σαλωμων εδωκεν τω χιραμ εικοσι χιλιαδας κορους πυρου και μαχιρ τω οικω αυτου και εικοσι χιλιαδας βεθ ελαιου κεκοιμενου κατα τουτο εδιδου σαλωμων τω χιραμ κατ ενιαυτον και κυριος εδωκεν σοφian τω σαλωμων καθως ελαλησεν αυτω και ην ειρηνη ανα μεσον χιραμ και ανα μεσον σαλωμων και διεθεντο διαθηκην ανα μεσον εαυτων και ανηνεγκεν ο βασιλευς φορον εκ παντος ισραηλ και ην ο φορος τριαχοντα χιλιαδες ανδρων και απεστειλεν αυτους εις τον λιβανον δεκα χιλιαδες εν τω μηνι αλλασσομενοι μηνα ησαν εν τω λι-

βανω και δυο μηνας εν οικω αυτων και αδωνιραμ επι του φορου και ην τω σαλωμων εβδομηκοντα χιλιαδες αιροντες αρσιν και ογδοηκοντα χιλιαδες λατομων εν τω ορει χωρις αρχοντων των καθησταμενων επι των εργων των σαλωμων τρεις χιλιαδες και εξακοσιοι επισταται οι ποιουντες τα εργα και ητοιμασαν τους λιθους και τα ξυλα τρια ετη και εγενηθη εν τω τεσσαρακοστω και τετρακοσιοστω ετει της εξοδου υιων ισραηλ εξ αιγυπτου τω ετει τω τεταρτω εν μηνι τω δευτερω βασιλευοντος του βασιλεως σαλωμων επι ισραηλ και ενετειλατο ο βασιλευς και αιρουσιν λιθους μεγαλους τιμιους εις τον θεμελιον του οικου και λιθους απελεκητους και επελεκησαν οι υιοι σαλωμων και οι υιοι χιραμ και εβαλαν αυτους εν τω ετει τω τεταρτω εθεμελιωσεν τον οικον κυριου εν μηνι νισω τω δευτερω μηνι εν ενδεκατω ενιαυτω εν μηνι βααλ ουτος ο μην ο ογδοος συνετελεσθη ο οικος εις παντα λογον αυτου και εις πασαν διαταξιν αυτου και ο οικος ον ωκοδομησεν ο βασιλευς σαλωμων τω κυριω τεσσαρακοντα πηχεων μηκος αυτου και εικοσι εν πηχει πλατος αυτου και πεντε και εικοσι εν πηχει το υψος αυτου και το αιλαμ κατα προσωπον του ναου εικοσι εν πηχει μηκος αυτου εις το πλατος του οικου και δεκα εν πηχει το πλατος αυτου κατα προσωπον του οικου και ωκοδομησεν τον οικον και συνετελεσεν αυτον και εποισεν τω οικω θυριδας παραχυπτομενας κρυπτας και εδωκεν επι τον τοιχον του οικου μελαιθρα κυκλοθεν τω ναω και τω δαβιρ και εποισεν πλευρας κυκλοθεν η πλευρα η υποκατω πεντε πηχεων το πλατος αυτης και το μεσον εξ και η τριτη επτα εν πηχει το πλατος αυτης οτι διαστημα εδωκεν τω οικω κυκλοθεν εξωθεν του οικου οπως μη επιλαμβανωνται των τοιχων του οικου και ο οικος εν τω οικοδομεισθαι αυτον λιθοις ακροτομοις αργοις ωκοδομηθη και σφυρα και πελεκυς και παν σκευος σιδηρου ουκ ηκουσθη εν τω οικω εν τω οικοδομεισθαι αυτον και ο πυλων της πλευρας της υποκατωθεν υπο την ωμιαν του οικου την δεξιαν και ελικτη αναβασις εις το μεσον και εκ της μεσης επι τα τριωροφα και ωκοδομησεν τον οικον και συνετελεσεν αυτον και εχοιλοσταθησεν τον οικον κεδροις και ωκοδομησεν τους ενδεσμούς δι ολου του οικου πεντε εν πηχει το υψος αυτου και συνεσχεν τον ενδεσμον εν ξυλοις κεδρινους και ωκοδομησεν τους τοιχους του οικου δια ξυλων κεδρινων απο του εδαφους του οικου και εως των δοκων και εως των τοιχων εχοιλοσταθησεν συνεχομενα ξυλοις εσωθεν και περιεσχεν το εσω του οικου εν πλευραις πευκιναις και ωκοδομησεν τους εικοσι πηχεις απ ακρου του οικου το πλευρον το εν απο του εδαφους εως των δοκων και εποισεν εκ του δαβιρ εις το αγιον των αγιων και τεσσαρακοντα πηχων ην ο ναος κατα προσωπον του δαβιρ εν μεσω του οικου εσωθεν δουναι εκει την κιβωτον διαθηκης κυριου εικοσι πηχεις μηκος και εικοσι πηχεις πλατος και εικοσι πηχεις το υψος αυτου και περιεσχεν αυτον χρυσιω συγκεκλεισμενω και εποισεν θυσιαστηριον κατα προσωπον του δαβιρ και περιεσχεν αυτο χρυσιω και ολον τον οικον περιεσχεν χρυσιω εως συντελειας παντος του οικου και εποισεν εν τω δαβιρ δυο χερουβιν δεκα πηχεων μεγεθος εσταθιμωμενον και πεντε πηχεων πτερυγιον του χερουβ του ενος και πεντε πηχεων πτερυγιον αυτου το δευτερον εν πηχει δεκα απο μερους πτερυγιου αυτου εις μερος πτερυγιου αυτου ουτως τω χερουβ τω δευτερω εν μετρω ενι συντελεια μια αμφοτεροις και το υψος του χερουβ του ενος δεκα

εν πηχει και ουτως το χερουβι του δευτερου και αμφοτερα τα χερουβιν εν μεσω του οικου του εσωτατου και διεπετασεν τας πτερυγας αυτων και ηπτετο πτερυξ μια του τοιχου και πτερυξ ηπτετο του τοιχου του δευτερου και αι πτερυγες αυτων αι εν μεσω του οικου ηπτοντο πτερυξ πτερυγος και περιεσχεν τα χερουβιν χρυσιω και παντας τους τοιχους του οικου κυκλω εγκολαπτα εγραψεν γραφιδι χερουβιν και φοινικες τω εσωτερω και τω εξωτερω και το εδαφος του οικου περιεσχεν χρυσιω του εσωτατου και του εξωτατου και τω θυρωματι του δαβιρ εποιησεν θυρας ξυλων αρκευθινων και φλιας πενταπлас και δυο θυρας ξυλων πευκινων και εγκολαπτα επ αυτων εγκεκολλαμμενα χερουβιν και φοινικας και πεταλα διαπεπετασμενα και περιεσχεν χρυσιω και κατεβαινεν επι τα χερουβιν και επι τους φοινικας το χρυσιον και ουτως εποιησεν τω πυλωνι του ναου φλιας ξυλων αρκευθινων στοαι τετραπλως και εν αμφοτεραις ταις θυραις ξυλα πευκινα δυο πτυχαι η θυρα η μια και στροφεις αυτων και δυο πτυχαι η θυρα η δευτερα στρεφομενα εγκεκολλαμμενα χερουβιν και φοινικες και διαπεπετασμενα πεταλα και περιεχομενα χρυσιω καταγομενω επι την εκτυπωσιν και ωκοδομησεν την αυλην την εσωτατην τρεις στιχους απελεκητων και στιχος κατειργασμενης κεδρου κυκλοθεν και ωκοδομησε καταπετασμα της αυλης του αιλαμ του οικου του κατα προσωπον του ναου και απεστειλεν ο βασιλευς σαλωμων και ελαβεν τον χιραμ εκ τυρου υιον γυναικος χηρας και ουτος απο της φυλης νεφθαλι και ο πατηρ αυτου ανηρ τυριος τεκτων χαλκου και πεπληρωμενος της τεχνης και συνεσεως και επιγνωσεως του ποιειν παν εργον εν χαλκω και εισηχθη προς τον βασιλεα σαλωμων και εποιησεν παντα τα εργα και εχωνευσεν τους δυο στυλους τω αιλαμ του οικου οκτωκαιδεκα πηχεις υψος του στυλου και περιμετρον τεσσαρες και δεκα πηχεις εκυκλου αυτον και το παχος του στυλου τεσσαρων δακτυλων τα κοιλωματα και ουτως ο στυλος ο δευτερος και δυο επιθεματα εποιησεν δουναι επι τας κεφαλας των στυλων χωνευτα χαλκα πεντε πηχεις το υψος του επιθεματος του ενος και πεντε πηχεις το υψος του επιθεματος του δευτερου και εποιησεν δυο δικτυα περικαλυψαι το επιθεμα των στυλων και δικτυον τω επιθεματι τω ενι και δικτυον τω επιθεματι τω δευτερω και εργον κρεμαστον δυο στιχοι ρων χαλκων δεδικτυωμενοι εργον κρεμαστον στιχος επι στιχον και ουτως εποιησεν τω επιθεματι τω δευτερω και εστησεν τους στυλους του αιλαμ του ναου και εστησεν τον στυλον τον ενα και επεκαλεσεν το ονομα αυτου ιαχουμ και εστησεν τον στυλον τον δευτερον και επεκαλεσεν το ονομα αυτου βααζ και επι των κεφαλων των στυλων εργον κρινου κατα το αιλαμ τεσσαρων πηχων και μελαθρον επ αμφοτερων των στυλων και επανωθεν των πλευρων επιθεμα το μελαθρον τω παχει και εποιησεν την θαλασσαν δεκα εν πηχει απο του χειλους αυτης εως του χειλους αυτης στρογγυλον κυκλω το αυτο πεντε εν πηχει το υψος αυτης και συνηγμενοι τρεις και τριαχοντα εν πηχει εκυκλουν αυτην και υποστηριγματα υποκατωθεν του χειλους αυτης κυκλοθεν εκυκλουν αυτην δεκα εν πηχει κυκλοθεν ανισταν την θαλασσαν και το χειλος αυτης ως εργον χειλους ποτηριου βλαστος κρινου και το παχος αυτου παλαιστης και δωδεκα βοες υποκατω της θαλασσης οι τρεις επιβλεποντες βορραν και οι τρεις επιβλεποντες θαλασσαν και οι τρεις επιβλεποντες νοτον και οι τρεις επιβλεποντες ανατολην και

παντα τα οπισθια εις τον οικον και η θαλασσα επ αυτων επανωθεν και εποιησεν δεκα μεχωνωθ χαλκας πεντε πηχεις μηκος της μεχωνωθ της μιας και τεσσαρες πηχεις πλατος αυτης και εξ εν πηχει υψος αυτης και τουτο το εργον των μεχωνωθ συγκλειστον αυτοις και συγκλειστον ανα μεσον των εξεχομενων και επι τα συγκλεισματα αυτων ανα μεσον των εξεχομενων λεοντες και βοες και χερουβιν και επι των εξεχομενων ουτως και επανωθεν και υποκατωθεν των λεοντων και των βοων χωραι εργον καταβασεως και τεσσαρες τροχοι χαλκοι τη μεχωνωθ τη μια και τα προσεχοντα χαλκα και τεσσαρα μερη αυτων ωμιαι υποκατω των λουτηρων και χειρες εν τοις τροχοις εν τη μεχωνωθ και το υψος του τροχου του ενος πηχεος και ημισους και το εργον των τροχων εργον τροχων αρματος αι χειρες αυτων και οι νωτοι αυτων και η πραγματεια αυτων τα παντα χωνευτα αι τεσσαρες ωμιαι επι των τεσσαρων γωνιων της μεχωνωθ της μιας εκ της μεχωνωθ οι ωμοι αυτης και επι της κεφαλης της μεχωνωθ ημισυ του πηχεος μεγεθος στρογγυλον κυκλω επι της κεφαλης της μεχωνωθ και αρχη χειρων αυτης και τα συγκλεισματα αυτης και ηνοιγετο επι τας αρχας των χειρων αυτης και τα συγκλεισματα αυτης χερουβιν και λεοντες και φοινικες εσωτα εχομενον εκαστον κατα προσωπον αυτου εσω και τα κυκλοιθεν κατ αυτην εποιησεν πασας τας δεκα μεχωνωθ ταξιν μιαν και μετρον εν πασαις και εποιησεν δεκα χυτροκαυλους χαλκους τεσσαρακοντα χοεις χωρουντα τον χυτροκαυλον τον ενα μετρησει ο χυτροκαυλος ο εις επι της μεχωνωθ της μιας τας δεκα μεχωνωθ και εθετο τας δεκα μεχωνωθ πεντε απο της ωμιας του οικου εκ δεξιων και πεντε απο της ωμιας του οικου εξ αριστερων και η θαλασσα απο της ωμιας του οικου εκ δεξιων κατ ανατολας απο του κλιτους του νοτου και εποιησεν χιραμ τους λεβητας και τας θερμαστρεις και τας φιαλας και συνετελεσεν χιραμ ποιων παντα τα εργα α εποιησεν τω βασιλει σαλωμων εν οικω κυριου στυλους δυο και τα στρεπτα των στυλων επι των κεφαλων των στυλων δυο και τα δικτυα δυο του καλυπτειν αμφοτερα τα στρεπτα των γλυφων τα οντα επι των στυλων τας ροας τετρακοσιας αμφοτεροις τοις δικτυοις δυο στιχοι ρωων τον δικτυον τω ενι περικαλυπτειν αμφοτερα τα στρεπτα επ αμφοτεροις τοις στυλοις και τας μεχωνωθ δεκα και τους χυτροκαυλους δεκα επι των μεχωνωθ και την θαλασσαν μιαν και τους βοας δωδεκα υποκατω της θαλασσης και τους λεβητας και τας θερμαστρεις και τας φιαλας και παντα τα σκευη α εποιησεν χιραμ τω βασιλει σαλωμων τω οικω κυριου και οι στυλοι τεσσαρακοντα και οκτω του οικου του βασιλεως και του οικου κυριου παντα τα εργα του βασιλεως α εποιησεν χιραμ χαλκα αρδην ουκ ην σταθμος του χαλκου ου εποιησεν παντα τα εργα ταυτα εκ πληθους σφοδρα ουκ ην τερμα τω σταθμω του χαλκου εν τω περιοικω του ιορδανου εχωνευσεν αυτα ο βασιλευς εν τω παχει της γης ανα μεσον σοκχωθ και ανα μεσον σιρα και εδωκεν ο βασιλευς σαλωμων τα σκευη α εποιησεν εν οικω κυριου το θυσιαστηριον το χρυσουν και την τραπεζαν εφ ης οι αρτοι της προσφορας χρυσην και τας λυχνιας πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ αριστερων κατα προσωπον του δαβιρ χρυσας συγκλειομενας και τα λαμπαδια και τους λυχνους και τας επαrustριδας χρυσας και τα προθυρα και οι ηλοι και αι φιαλαι και τα τρυβλια και αι θυισκαι χρυσαι συγκλειστα και τα θυρωματα των θυρων του οικου του εσωτατου αγιου των αγιων και τας θυρας

του οικου του ναου χρυσας και ανεπληρωθη παν το εργον ο εποισησεν σαλωμων οικου κυριου και εισηνεγκεν σαλωμων τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου και παντα τα αγια σαλωμων το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εδωκεν εις τους θησαυρους οικου κυριου και τον οικον αυτου ωκοδομησεν σαλωμων τρισκαιδεκα ετεσιν και ωκοδομησεν τον οικον δρυω του λιβανου εκατον πηχεις μηκος αυτου και πεντηκοντα πηχεις πλατος αυτου και τριακοντα πηχων υψος αυτου και τριων στιχων στυλων κεδρινων και ωμιαι κεδριναι τοις στυλοις και εφαινωσεν τον οικον ανωθεν επι των πλευρων των στυλων και αριθμος των στυλων τεσσαρακοντα και πεντε δεκα και πεντε ο στιχος και μελαθρα τρια και χωρα επι χωραν τρισσως και παντα τα θυρωματα και αι χωραι τετραγωνοι μεμελαθρωμεναι και απο του θυρωματος επι θυραν τρισσως και το αιλαμ των στυλων πεντηκοντα πηχων μηκος και τριακοντα εν πλατει εξυγωμενα αιλαμ επι προσωπον αυτων και στυλοι και παχος επι προσωπον αυτης τοις αιλαμιν και το αιλαμ των θρονων ου κρινει εκει αιλαμ του κριτηριου και οικος αυτω εν ω καθισεται εκει αυλη μια εξελισσομενη τουτοις κατα το εργον τουτο και οικον τη θυγατρι φαραω ην ελαβεν σαλωμων κατα το αιλαμ τουτο παντα ταυτα εκ λιθων τιμιων κεκολαμμενα εκ διαστηματος εσωθεν και εκ του θεμελιου εως των γεισων και εξωθεν εις την αυλην την μεγαλην την τεθεμελιωμενην εν τιμοις λιθοις μεγαλοις λιθοις δεκαπηχεσιν και τοις οκταπηχεσιν και επανωθεν τιμοις κατα το μετρον απελεκτων και κεδροις της αυλης της μεγαλης κυκλω τρεις στιχοι απελεκτων και στιχος κεκολαμμενης κεδρου και συνετελεσεν σαλωμων ολον τον οικον αυτου και εγενετο εν τω συντελεσαι σαλωμων του οικοδομησαι τον οικον κυριου και τον οικον εαυτου μετα εικοσι ετη τοτε εξεκλησιασεν ο βασιλευς σαλωμων παντας τους πρεσβυτερους ισραηλ εν σιων του ανενεγκειν την κιβωτον διαθηκης κυριου εκ πολεως δαυιδ αυτη εστιν σιων εν μηνι αυθινην και ηραν οι ιερεις την κιβωτον και το σκηνωμα του μαρτυριου και παντα τα σκευη τα αγια τα εν τω σκηνωmati του μαρτυριου και ο βασιλευς και πας ισραηλ εμπροσθεν της κιβωτου θυοντες προβατα και βοας αναριθμητα και εισφερουσιν οι ιερεις την κιβωτον εις τον τοπον αυτης εις το δαβιρ του οικου εις τα αγια των αγιων υπο τας πτερυγας των χερουβιν οτι τα χερουβιν διαπετασμενα ταις πτερυξιν επι τον τοπον της κιβωτου και περιεκαλυπτον τα χερουβιν επι την κιβωτον και επι τα αγια αυτης επανωθεν και υπερειχον τα ηγιασμενα και ενεβλεποντο αι κεφαλαι των ηγιασμενων εκ των αγιων εις προσωπον του δαβιρ και ουκ ωπτανοντο εξω ουκ ην εν τη κιβωτω πλην δυο πλακες λιθιναι πλακες της διαθηκης ας εθηκεν εκει μωυσης εν χωρηβ α διεθετο κυριος μετα των υιων ισραηλ εν τω εκπορευεσθαι αυτους εκ γης αιγυπτου και εγενετο ως εξηλθον οι ιερεις εκ του αγιου και η νεφελη επλησεν τον οικον και ουκ ηδυναντο οι ιερεις στηναι λειτουργειν απο προσωπου της νεφελης οτι επλησεν δοξα κυριου τον οικον και απεστρεψεν ο βασιλευς το προσωπον αυτου και ευλογησεν ο βασιλευς παντα ισραηλ και πασα εκκλησια ισραηλ εισηκει και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ σημερον ος ελαλησεν εν τω στοματι αυτου περι δαυιδ του πατρος μου και εν ταις χερσιν αυτου επληρωσεν λεγων αφ ης ημερας εξηγαγον τον λαον μου τον ισραηλ εξ αιγυπτου ουκ εξελεξαμην εν πολει εν ενι σκηπτρω ισραηλ του οικοδομησαι οικον του ειναι

το ονομα μου εκει και εξελεξαμην εν ιερουσαλημ ειναι το ονομα μου εκει και εξελεξαμην τον δαυιδ του ειναι επι τον λαον μου τον ισραηλ και εγενετο επι της καρδιας δαυιδ του πατρος μου οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ και ειπεν κυριος προς δαυιδ τον πατερα μου ανθ' ων ηλθεν επι την καρδιαν σου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι μου καλως εποησας οτι εγενηθη επι την καρδιαν σου πλην συ ουκ οικοδομησεις τον οικον αλλ η ο υιος σου ο εξελθων εκ των πλευρων σου ουτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου και ανεστησεν κυριος το ρημα αυτου ο ελαλησεν και ανεστην αντι δαυιδ του πατρος μου και εκαθισα επι του θρονου ισραηλ καθως ελαλησεν κυριος και ωκοδομησα τον οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ και εθεμεν εκει τοπον τη κιβωτω εν η εστιν εκει διαθηκη κυριου ην διεθετο κυριος μετα των πατερων ημων εν τω εξαγαγειν αυτον αυτους εκ γης αιγυπτου και εστη σαλωμων κατα προσωπον του θυσιαστηριου κυριου ενωπιον πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου εις τον ουρανον και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ουκ εστιν ως συ θεος εν τω ουρανω ανω και επι της γης κατα φυλασσαν διαθηκην και ελεος τω δουλω σου τω πορευομενω ενωπιον σου εν ολη τη καρδια αυτου α εφυλαξας τω δουλω σου δαυιδ τω πατρι μου και ελαλησας εν τω στοματι σου και εν χερσιν σου επληρωσας ως η ημερα αυτη και νυν κυριε ο θεος ισραηλ φυλαξον τω δουλω σου τω δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων ουκ εξαρθησεται σου ανηρ εκ προσωπου μου καθημενος επι θρονου ισραηλ πλην εαν φυλαξωνται τα τεκνα σου τας οδους αυτων του πορευεσθαι ενωπιον εμου καθως επορευθης ενωπιον εμου και νυν κυριε ο θεος ισραηλ πιστωθητω δη το ρημα σου τω δαυιδ τω πατρι μου οτι ει αληθως κατοικησει ο θεος μετα ανθρωπων επι της γης ει ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου ουκ αρχεσουσιν σοι πλην και ο οικος ουτος ον ωκοδομησα τω ονοματι σου και επιβλεψη επι την δεησιν μου κυριε ο θεος ισραηλ ακουειν της τερψεως ης ο δουλός σου προσευχεται ενωπιον σου προς σε σημερον του ειναι οφθαλμους σου ηνεωγμενους εις τον οικον τουτον ημερας και νυκτος εις τον τοπον ον ειπας εσται το ονομα μου εκει του εισακουειν της προσευχης ης προσευχεται ο δουλός σου εις τον τοπον τουτον ημερας και νυκτος και εισακουση της δεησεως του δουλου σου και του λαου σου ισραηλ α αν προσευξωνται εις τον τοπον τουτον και συ εισακουση εν τω τοπω της κατοικησεως σου εν ουρανω και ποιησεις και ιλεως εση οσα αν αμαρτη εκαστος τω πλησιον αυτου και εαν λαβη επ αυτον αραν του αρασθαι αυτον και ελθη και εξαγορευση κατα προσωπον του θυσιαστηριου σου εν τω οικω τουτω και συ εισακουσει εκ του ουρανου και ποιησεις και κρινεις τον λαον σου ισραηλ ανομηθηναι ανομον δουναι την οδον αυτου εις κεφαλην αυτου και του δικαιωσαι δικαιον δουναι αυτω κατα την δικαιοσυνην αυτου εν τω παισαι τον λαον σου ισραηλ ενωπιον εχθρων οτι αμαρτησονται σοι και επιστρεψουσιν και εξομολογησονται τω ονοματι σου και προσευξονται και δεηθησονται εν τω οικω τουτω και συ εισακουση εκ του ουρανου και ιλεως εση ταις αμαρτιας του λαου σου ισραηλ και αποστρεψεις αυτους εις την γην ην εδωκας τοις πατρασιν αυτων εν τω συσχεθηναι τον ουρανον και μη γενεσθαι υετον οτι αμαρτησονται σοι και προσευξονται εις τον τοπον τουτον και εξομολογησονται τω ονοματι σου και απο των αμαρτιων αυτων

αποστρέψουσιν όταν ταπεινώσης αυτούς και εισακούση εκ του ουρανού και ιλεως εση ταις αμαρτιας του δούλου σου και του λαου σου ισραηλ οτι δηλώσεις αυτοις την οδον την αγαθήν πορευεσθαι εν αυτη και δώσεις υετον επι την γην ην εδωκας τω λαω σου εν κληρονομια λιμμος εαν γενηται θανατος εαν γενηται οτι εσται εμπυρισμος βρουχος ερυσιβη εαν γενηται και εαν θλιψη αυτον εχθρος αυτου εν μια των πολεων αυτου παν συναντημα παν πονον πασαν προσευχην πασαν δεησιν εαν γενηται παντι ανθρωπω ως αν γνωσιν εκαστος αφην καρδιας αυτου και διαπεταση τας χειρας αυτου εις τον οικον τουτον και συ εισακούση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ιλεως εση και ποιήσεις και δώσεις ανδρι κατα τας οδους αυτου καθως αν γνωσ την καρδιαν αυτου οτι συ μονωτατος οιδας την καρδιαν παντων υιων ανθρωπων οπως φοβωνται σε πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι της γης ης εδωκας τοις πατρασιν ημων και τω αλλοτριω ος ουκ εστιν απο λαου σου ουτος και ηξουσιν και προσευξονται εις τον τοπον τουτον και συ εισακούση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ποιήσεις κατα παντα οσα αν επικαλεσθαι σε ο αλλοτριος οπως γνωσιν παντες οι λαοι το ονομα σου και φοβωνται σε καθως ο λαος σου ισραηλ και γνωσιν οτι το ονομα σου επικεκληται επι τον οικον τουτον ον ωκοδομησα οτι εξελευσεται ο λαος σου εις πολεμον επι τους εχθρους αυτου εν οδω η επιστρέψεις αυτούς και προσευξονται εν ονοματι κυριου οδον της πολεως ης εξελεξω εν αυτη και του οικου ου ωκοδομησα τω ονοματι σου και εισακούσει εκ του ουρανου της δεησεως αυτων και της προσευχης αυτων και ποιήσεις το δικαίωμα αυτοις οτι αμαρτησονται σοι οτι ουκ εστιν ανθρωπος ος ουχ αμαρτησεται και επαξεις επ αυτούς και παραδώσεις αυτούς ενωπιον εχθρων και αιχμαλωτιουσιν αυτούς οι αιχμαλωτιζοντες εις γην μακραν και εγγυς και επιστρέψουσιν καρδιας αυτων εν τη γη ου μετηχθήσαν εκει και επιστρέψουσιν και δεηθώσιν σου εν γη μετοικίας αυτων λεγοντες ημαρτομεν ηνομησαμεν ηδίκησαμεν και επιστρέψωσιν προς σε εν ολη καρδια αυτων και εν ολη ψυχη αυτων εν τη γη εχθρων αυτων ου μετηγάγες αυτούς και προσευξονται προς σε οδον γης αυτων ης εδωκας τοις πατρασιν αυτων της πολεως ης εξελεξω και του οικου ου ωκοδομηκα τω ονοματι σου και εισακούση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ιλεως εση ταις αδικιαις αυτων αις ημαρτον σοι και κατα παντα τα αθετήματα αυτων α ηθετήσαν σοι και δώσεις αυτούς εις οικτιρμούς ενωπιον αιχμαλωτευοντων αυτούς και οικτιρήσουσιν αυτούς οτι λαος σου και κληρονομία σου ους εξήγαγες εκ γης αιγυπτου εκ μεσου χωνευτηριου σιδηρου και εστώσαν οι οφθαλμοί σου και τα ωτα σου ηνεωγμένα εις την δεησιν του δούλου σου και εις την δεησιν του λαου σου ισραηλ εισακούειν αυτων εν πασιν οις αν επικαλεσώνται σε οτι συ διεστείλας αυτούς σαυτω εις κληρονομίαν εκ παντων των λαων της γης καθως ελάλησας εν χειρι δούλου σου μωυση εν τω εξαγαγειν σε τους πατερας ημων εκ γης αιγυπτου κυrie κυrie τότε ελάλησεν σαλωμων υπερ του οικου ως συνετέλεσεν του οικοδομησαι αυτον ηλιον εγνωρισεν εν ουρανω κυριος ειπεν του κατοικειν εν γνοφω οικοδομησον οικον μου οικον εκπρεπη σαυτω του κατοικειν επι καινοτητος ουκ ιδου αυτη γεγραπται εν βιβλίω της ωδης και εγενετο ως συνετέλεσεν σαλωμων προσευχομενος προς κυριον ολην την προσευχην και την δεησιν ταυ-

την και ανεστη απο προσωπου του θυσιαστηριου κυριου οκλακως επι τα γονατα αυτου και αι χειρες αυτου διαπεπτασμεναι εις τον ουρανον και εστη και ευλογησεν πασαν εκκλησιαν ισραηλ φωνη μεγαλη λεγων ευλογητος κυριος σημερον ος εδωκεν καταπαυσιν τω λαω αυτου ισραηλ κατα παντα οσα ελαλησεν ου διεφωνησεν λογος εις εν πασιν τοις λογοις αυτου τοις αγαθοις οις ελαλησεν εν χειρι μωυση δουλου αυτου γενοιτο κυριος ο θεος ημων μεθ ημων καθως ην μετα των πατερων ημων μη εγκαταλιποιτο ημας μηδε αποστρεφειτο ημας επικλιναι καρδιας ημων προς αυτον του πορευεσθαι εν πασαις οδοις αυτου και φυλασσειν πασας τας εντολας αυτου και προσταγματα αυτου α ενετειλατο τοις πατρασιν ημων και εστωσαν οι λογοι ουτοι ους δεδεσθαι ενωπιον κυριου θεου ημων εγγιζοντες προς κυριον θεον ημων ημερας και νυκτος του ποιειν το δικαιωμα του δουλου σου και το δικαιωμα λαου σου ισραηλ ρημα ημερας εν ημερα αυτου οπως γνωσιν παντες οι λαοι της γης οτι κυριος ο θεος αυτος θεος και ουκ εστιν ετι και εστωσαν αι καρδιαι ημων τελειαι προς κυριον θεον ημων και οσιως πορευεσθαι εν τοις προσταγμασιν αυτου και φυλασσειν εντολας αυτου ως η ημερα αυτη και ο βασιλευς και παντες οι υιοι ισραηλ εθυσαν θυσιαν ενωπιον κυριου και εθυσεν ο βασιλευς σαλωμων τας θυσιας των ειρηνικων ας εθυσεν τω κυριω βοων δυο και εικοσι χιλιαδας και προβατων εκατον εικοσι χιλιαδας και ενεκαινισεν τον οικον κυριου ο βασιλευς και παντες οι υιοι ισραηλ τη ημερα εκεινη ηγιασεν ο βασιλευς το μεσον της αυλης το κατα προσωπον του οικου κυριου οτι εποιησεν εκει την ολοκαυτωσιν και τας θυσιας και τα στεατα των ειρηνικων οτι το θυσιαστηριον το χαλκουν το ενωπιον κυριου μικρον του μη δυνασθαι την ολοκαυτωσιν και τας θυσιας των ειρηνικων υπενεγκειν και εποιησεν σαλωμων την εορτην εν τη ημερα εκεινη και πας ισραηλ μετ αυτου εκκλησια μεγαλη απο της εισοδου ημαθ εως ποταμου αιγυπτου ενωπιον κυριου θεου ημων εν τω οικω ω ωκοδομησεν εσθιων και πινων και ευφραινομενος ενωπιον κυριου θεου ημων επτα ημερας και εν τη ημερα τη ογδοη εξαπεστειλεν τον λαον και ευλογησεν αυτον και απηλθον εκαστος εις τα σκηνωματα αυτου χαιροντες και αγαθη καρδια επι τοις αγαθοις οις εποιησεν κυριος τω δαυιδ δουλω αυτου και τω ισραηλ λαω αυτου και εγεννηθη ως συνετελεσεν σαλωμων οικοδομειν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλειως και πασαν την πραγματειαν σαλωμων οσα ηθελησεν ποιησαι και ωφθη κυριος τω σαλωμων δευτερον καθως ωφθη εν γαβρων και ειπεν προς αυτον κυριος ηκουσα της φωνης της προσευχης σου και της δεησεως σου ης εδεηθης ενωπιον εμου πεποιηχα σοι κατα πασαν την προσευχην σου ηγιαχα τον οικον τουτον ον ωκοδομησας του θεσθαι το ονομα μου εκει εις τον αιωνα και εσονται οι οφθαλμοι μου εκει και η καρδια μου πασας τας ημερας και συ εαν πορευθης ενωπιον εμου καθως επορευθη δαυιδ ο πατηρ σου εν οσιοτητι καρδιας και εν ευθυτητι και του ποιειν κατα παντα α ενετειλαμην αυτω και τα προσταγματα μου και τας εντολας μου φυλαξης και αναστησω τον θρονον της βασιλειας σου επι ισραηλ εις τον αιωνα καθως ελαλησα τω δαυιδ πατρι σου λεγων ουκ εξαρθησεται σοι ανηρ ηγουμενος εν ισραηλ εαν δε αποστραφεντες αποστραφητε υμεις και τα τεκνα υμων απ εμου και μη φυλαξητε τας εντολας μου και τα προσταγματα μου α εδωκεν μωυσης ενωπιον υμων και πορευθητε και δουλευσητε θε-

οις ετεροις και προσκυνησητε αυτοις και εξαρω τον ισραηλ απο της γης ης εδωκα αυτοις και τον οικον τουτον ον ηγιασα τω ονοματι μου απορριψω εκ προσωπου μου και εσται ισραηλ εις αφανισμον και εις λαλημα εις παντας τους λαους και ο οικος ουτος ο υψηλος πας ο διαπορευομενος δι αυτου εκστησεται και συριει και ερουσιν ενεκα τινος εποιησεν κυριος ουτως τη γη ταυτη και τω οικω τουτω και ερουσιν ανη των εγκατελιπον κυριον θεον αυτων ος εξηγαγεν τους πατερας αυτων εξ αιγυπτου εξ οικου δουλειας και αντελαβοντο θεων αλλοτριων και προσεκυνησαν αυτοις και εδουλευσαν αυτοις δια τουτο επηγαγεν κυριος επ αυτους την κακιαν ταυτην τοτε ανηγαγεν σαλωμων την θυγατερα φαraw εκ πολεως δαυιδ εις οικον αυτου ον ωκοδομησεν εαυτω εν ταις ημεραις εκειναις εικοσι ετη εν οις ωκοδομησεν σαλωμων τους δυο οικους τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλευς χирам βασιλευς τυρου αντελαβετο του σαλωμων εν ξυλοις κεδρινοις και εν ξυλοις πευκινοις και εν χρυσιω και εν παντι θεληματι αυτου τοτε εδωκεν ο βασιλευς τω χирам εικοσι πολεις εν τη γη τη γαλιλαια και εξηλθεν χирам εκ τυρου και επορευθη εις την γαλιλαιαν του ιδειν τας πολεις ας εδωκεν αυτω σαλωμων και ουκ ηρεσαν αυτω και ειπεν τι αι πολεις αυται ας εδωκας μοι αδελφε και εκαλεσεν αυτας οριον εως της ημερας ταυτης και ηνεγκεν χирам τω σαλωμων εκατον και εικοσι ταλαντα χρυσιου και ναυν υπερ ου εποιησεν ο βασιλευς σαλωμων εν γασιωνγαβερ την ουσαν εχομενην αιλαθ επι του χειλους της εσχατης θαλασσης εν γη εδωμ και απεστειλεν χирам εν τη νηι των παιδων αυτου ανδρας ναυτικους ελαυνειν ειδοτας θαλασσαν μετα των παιδων σαλωμων και ηλθον εις σωφρα και ελαβον εκειθεν χρυσιου εκατον και εικοσι ταλαντα και ηνεγκαν τω βασιλει σαλωμων και βασιλισσα σαβα ηκουσεν το ονομα σαλωμων και το ονομα κυριου και ηλθεν πειρασαι αυτον εν αινιγμασιν και ηλθεν εις ιερουσαλημ εν δυναμει βαρεια σφοδρα και καμηλοι αιρουσαι ηδυσματα και χρυσον πολυν σφοδρα και λιθον τιμιον και εισηλθεν προς σαλωμων και ελαλησεν αυτω παντα οσα ην εν τη καρδια αυτης και απηγγειλεν αυτη σαλωμων παντας τους λογους αυτης ουκ ην λογος παρεωραμενος παρα του βασιλευς ον ουκ απηγγειλεν αυτη και ειδεν βασιλισσα σαβα πασαν φρονησιν σαλωμων και τον οικον ον ωκοδομησεν και τα βρωματα σαλωμων και την καθεδραν παιδων αυτου και την στασιν λειτουργων αυτου και τον ιματισμον αυτου και τους οينوχοους αυτου και την ολοκαυτωσιν αυτου ην ανεφερεν εν οικω κυριου και εξ εαυτης εγενετο και ειπεν προς τον βασιλεα σαλωμων αληθινος ο λογος ον ηκουσα εν τη γη μου περι του λογου σου και περι της φρονησεως σου και ουκ επιστευσα τοις λαλουσιν μοι εως οτου παρεγενομην και εωρακασιν οι οφθαλμοι μου και ιδου ουκ εστιν το ημισυ καθως απηγγειλαν μοι προστεθεικας αγαθα προς αυτα επι πασαν την ακοην ην ηκουσα εν τη γη μου μακαριαι αι γυναικες σου μακαριοι οι παιδες σου ουτοι οι παρεστηκοτες ενωπιον σου δι ολου οι ακουοντες πασαν την φρονησιν σου γενοιτο κυριος ο θεος σου ευλογημενος ος ηθελησεν εν σοι δουναι σε επι θρονου ισραηλ δια το αγαπαν κυριον τον ισραηλ στησαι εις τον αιωνα και ειθετο σε βασιλεα επ αυτους του ποιειν κριμα εν δικαιοσυνη και εν κριμασιν αυτων και εδωκεν τω σαλωμων εκατον εικοσι ταλαντα χρυσιου και ηδυσματα πολλα σφοδρα και λιθον τιμιον ουκ εληλυθει κατα τα ηδυσματα εκεινα ετι εις πληθος α εδωκεν βασιλισσα σαβα τω

βασιλει σαλωμων και η ναυς χιραμ η αιρουσα το χρυσιον εκ σουφιρ ηνεγκεν ξυλα απελεκητα πολλα σφοδρα και λιθον τιμιον και εποιησεν ο βασιλευς τα ξυλα τα απελεκητα υποστηριγματα του οικου κυριου και του οικου του βασιλεως και ναβλας και κινυρας τοις ωδοις ουκ εληλυθει τοιαυτα ξυλα απελεκητα επι της γης ουδε ωφθησαν που εως της ημερας ταυτης και ο βασιλευς σαλωμων εδωκεν τη βασιλισση σαβα παντα οσα ηθελησεν οσα ητησατο εκτος παντων ων δεδωκει αυτη δια χειρος του βασιλεως σαλωμων και απεστραφη και ηλθεν εις την γην αυτης αυτη και παντες οι παιδες αυτης και ην ο σταθμος του χρυσιου του εληλυθοτος τω σαλωμων εν ενιαυτω ενι εξακοσια και εξηκοντα εξ ταλαντα χρυσιου χωρις των φορων των υποτεταγμενων και των εμπορων και παντων των βασιλειων του περαν και των σατραπων της γης και εποιησεν σαλωμων τριακοσια δορατα χρυσα ελατα τριακοσιοι χρυσοι επησαν επι το δορυ το εν και τριακοσια οπλα χρυσα ελατα τρεις μναι χρυσιου ενησαν εις το οπλον το εν και εδωκεν αυτα εις οικον δρυμου του λιβανου και εποιησεν ο βασιλευς θρονον ελεφαντινον μεγαν και περιεχρυσωσεν αυτον χρυσιω δοκιμω εξ αναβαθμιοι τω θρονω και προτομαι μοσχων τω θρονω εκ των οπισω αυτου και χειρες ενθεν και ενθεν επι του τοπου της καθεδρας και δυο λεοντες εστηκοτες παρα τας χειρας και δωδεκα λεοντες εστωτες επι των εξ αναβαθμων ενθεν και ενθεν ου γεγονεν ουτως παση βασιλεια και παντα τα σκευη του ποτου σαλωμων χρυσα και λουτρηρες χρυσοι παντα τα σκευη οικου δρυμου του λιβανου χρυσιω συγκεκληισμενα ουκ ην αργυριον οτι ουκ ην λογιζομενον εν ταις ημεραις σαλωμων οτι ναυς θαρσις τω βασιλει εν τη θαλασση μετα των νηων χιραμ μια δια τριων ετων ηρχετο τω βασιλει ναυς εκ θαρσις χρυσιου και αργυριου και λιθων τορευτων και πελεκητων αυτη ην η πραγματεια της προνομης ης ανηνεγκεν ο βασιλευς σαλωμων οικοδομησαι τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και το τειχος ιερουσαλημ και την ακραν του περιφραξαι τον φραγμα της πολεως δαυιδ και την ασσουρ και την μαγδαν και την γαζερ και την βαιθωρων την ανωτερω και την ιεθερμαθ και πασας τας πολεις των αρματων και πασας τας πολεις των ιππεων και την πραγματειαν σαλωμων ην επραγματευσατο οικοδομησαι εν ιερουσαλημ και εν παση τη γη του μη καταρξαι αυτου παντα τον λαον τον υπολελειμμενον απο του χετταιου και του αμορραιου και του φερεζαιου και του χαναναιου και του ευαιου και του ιεβουσαιου και του γεργεσαιου των μη εκ των υιων ισραηλ οντων τα τεκνα αυτων τα υπολελειμμενα μετ αυτους εν τη γη ους ουκ εδυναντο οι υιοι ισραηλ εξολεθρευσαι αυτους και ανηγαγεν αυτους σαλωμων εις φορον εως της ημερας ταυτης και εκ των υιων ισραηλ ουκ εδωκε σαλωμων ειςπραγμα οτι αυτοι ησαν ανδρες οι πολεμισται και παιδες αυτου και αρχοντες των αρματων αυτου και ιππεις αυτου και εμεγαλυνθη σαλωμων υπερ παντας τους βασιλεις της γης πλουτω και φρονησει και παντες βασιλεις της γης εξητουν το προσωπον σαλωμων του ακουσαι της φρονησεως αυτου ης εδωκεν κυριος εν τη καρδια αυτου και αυτοι εφερον εκαστος τα δωρα αυτου σκευη χρυσα και ιματισμον στακτην και ηδυσματα και ιππους και ημιονους το κατ ενιαυτον ενιαυτον και ησαν τω σαλωμων τεσσαρες χιλιαδες θηλειαι ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και ενθετο αυτας εν ταις πολεσι των αρματων και μετα του βασιλεως εν ιερουσαλημ και ην

ηγουμενος παντων των βασιλειων απο του ποταμου και εως γης αλλοφυλων και εως οριων αιγυπτου και εδωκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους εδωκεν ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος και η εξοδος των ιππων σαλωμων εξ αιγυπτου και εκ θεκουε εμποροι του βασιλεως ελαμβανον εκ θεκουε εν αλλαγματι και ανεβαινεν η εξοδος εξ αιγυπτου αρμα αντι εκατον αργυριου και ιππος αντι πεντηκοντα αργυριου και ουτω πασιν τοις βασιλευσιν χεττιν και βασιλευσιν συριας κατα θαλασσαν εξεπορευοντο και ο βασιλευς σαλωμων ην φιλογυναιος και ησαν αυτω αρχουσαι επτακοσαι και παλλακαι τριακοσαι και ελαβεν γυναικας αλλοτριας και την θυγατερα φαראω μωαβιτιδας αμμανιτιδας συρας και ιδουμιας χετταιας και αμορραιας εκ των εθνων ων απειπεν κυριος τοις υιοις ισραηλ ουκ εισελευσεσθε εις αυτους και αυτοι ουκ εισελευσονται εις υμας μη εκκλινωσιν τας καρδιας υμων οπισω ειδωλων αυτων εις αυτους εκολληθη σαλωμων του αγαπησαι και εγεννηθη εν καιρω γηρους σαλωμων και ουκ ην η καρδια αυτου τελεια μετα κυριου θεου αυτου καθως η καρδια δαυιδ του πατρος αυτου και εξεκλιναν αι γυναικες αι αλλοτριαι την καρδιαν αυτου οπισω θεων αυτων τοτε ωκοδομησεν σαλωμων υψηλον τω χαμως ειδωλω μωαβ και τω βασιλει αυτων ειδωλω υιων αμμων και τη ασταρτη βδελυγματι σιδωνιων και ουτως εποιοησεν πασαις ταις γυναιξιν αυτου ταις αλλοτριάις εθυμιων και εθυον τοις ειδωλοις αυτων και εποιοησεν σαλωμων το πονηρον ενωπιον κυριου ουκ επορευθη οπισω κυριου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου και ωργισθη κυριος επι σαλωμων οτι εξεκλινεν καρδιαν αυτου απο κυριου θεου ισραηλ του οφθεντος αυτω δις και εντειλαμενου αυτω υπερ του λογου τουτου το παραπαν μη πορευθηναι οπισω θεων ετερων και φυλαξασθαι ποιησαι α ενετειλατο αυτω κυριος ο θεος και ειπεν κυριος προς σαλωμων ανθ' ων εγενετο ταυτα μετα σου και ουκ εφυλαξας τας εντολας μου και τα προσταγματα μου α ενετειλαμην σοι διαρρησων διαρρηξω την βασιλειαν σου εκ χειρος σου και δωσω αυτην τω δουλω σου πλην εν ταις ημεραις σου ου ποιησω αυτα δια δαυιδ τον πατερα σου εκ χειρος υιου σου λημψομαι αυτην πλην ολην την βασιλειαν ου μη λαβω σκηπτρον εν δωσω τω υιω σου δια δαυιδ τον δουλον μου και δια ιερουσαλημ την πολιν ην εξελεξαμην και ηγειρεν κυριος σαταν τω σαλωμων τον αδερ τον ιδουμαιοι και τον εσρωμ υιον ελιαδαε τον εν ραεμμαθι αδραζαρ βασιλεα σουβα κυριον αυτου και συνηθροισθησαν επ αυτον ανδρες και ην αρχων συστρεμματος και προκατελαβετο την δαμασεκ και ησαν σαταν τω ισραηλ πασας τας ημερας σαλωμων και αδερ ο ιδουμαιοι εκ του σπερματος της βασιλειας εν ιδουμια και εγενετο εν τω εξολεθρευσαι δαυιδ τον εδωμ εν τω πορευθηναι ιωαβ αρχοντα της στρατιας θαπτειν τους τραυματιας εκοψαν παν αρσενικον εν τη ιδουμια οτι εξ μηνας ενεκαθητο εκει ιωαβ και πας ισραηλ εν τη ιδουμια εως οτου εξωλεθρευσεν παν αρσενικον εκ της ιδουμιας και απεδρα αδερ αυτος και παντες ανδρες ιδουμαιοι των παιδων του πατρος αυτου μετ αυτου και εισηλθον εις αιγυπτον και αδερ παιδαριον μικρον και ανιστανται ανδρες εκ της πολεως μαδιαμ και ερχονται εις φαραν και λαμβανουσιν ανδρας μετ αυτων και ερχονται προς φαראω βασιλεα αιγυπτου και εισηλθεν αδερ προς φαראω και εδωκεν αυτω οικον και αρτους διεταξεν αυτω και ευρεν αδερ χαριν εναντιον φαראω σφοδρα και εδωκεν αυτω γυναικα

αδελφην της γυναικος αυτου αδελφην θεκεμινας την μειζω και ετεκεν αυτω η αδελφη θεκεμινας τω αδερ τον γανηβαθ υιον αυτης και εξε-
θρεψεν αυτον θεκεμινα εν μεσω υιων φαראω και ην γανηβαθ εν μεσω υιων φαראω και αδερ ηκουσεν εν αιγυπτω οτι κεκοιμηται δαυιδ μετα των πατερων αυτου και οτι τεθνηκεν ιωαβ ο αρχων της στρατιας και ειπεν αδερ προς φαראω εξαποστειλον με και αποστρεψω εις την γην μου και ειπεν φαראω τω αδερ τινι συ ελαττονη μετ εμου και ιδου συ ζητεις απελθειν εις την γην σου και ειπεν αυτω αδερ οτι εξαποστελ-
λων εξαποστελεις με και ανεστρεψεν αδερ εις την γην αυτου αυτη η κακια ην εποιησεν αδερ και εβαρυθυμησεν εν ισραηλ και εβασιλευσεν εν γη εδωμ και ιεροβοαμ υιος ναβατ ο εφραθι εκ της σαριρα υιος γυναικος χηρας δουλος σαλωμων και τουτο το πραγμα ως επηρατο χειρας επι βασιλεια σαλωμων ωκοδομησεν την ακραν συνεκλεισεν τον φραγμα τον της πολεως δαυιδ του πατρος αυτου και ο ανθρωπος ιεροβο-
αμ ισχυρος δυναμει και ειδεν σαλωμων το παιδαριον οτι ανηρ εργων εστιν και κατεστησεν αυτον επι τας αρσεις οικου ιωσηφ και εγενηθη εν τω καιρω εκεινω και ιεροβοαμ εξηλθεν εξ ιερουσαλημ και ευρεν αυτον αχιας ο σηλωνιτης ο προφητης εν τη οδω και απεστησεν αυτον εκ της οδου και ο αχιας περιβεβλημενος ιματιω καινω και αμφοτεροι εν τω πεδιω και επελαβετο αχια του ιματιου αυτου του καινου του επ αυτω και διερρηξεν αυτο δωδεκα ρηγματα και ειπεν τω ιεροβοαμ λαβε σεαυτω δεκα ρηγματα οτι ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω ρησω την βασιλειαν εκ χειρος σαλωμων και δωσω σοι δεκα σκηπτρα και δυο σκηπτρα εσονται αυτω δια τον δουλον μου δαυιδ και δια ιερουσαλημ την πολιν ην εξελεξαμην εν αυτη εκ πασων φυ-
λων ισραηλ ανθ ων κατελιπεν με και εποιησεν τη ασταρτη βδελυγματι σιδωνιων και τω χαμωσ και τοις ειδωλοις μωαβ και τω βασιλει αυ- των προσοχθισματι υιων αμμων και ουκ επορευθη εν ταις οδοις μου του ποιησαι το ευθες ενωπιον εμου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου και ου μη λαβω ολην την βασιλειαν εκ χειρος αυτου διοτι αντιτασσομενος αντιταξομαι αυτω πασας τας ημερας της ζωης αυτου δια δαυιδ τον δουλον μου ον εξελεξαμην αυτον και λημψομαι την βασιλειαν εκ χει-
ρος του υιου αυτου και δωσω σοι τα δεκα σκηπτρα τω δε υιω αυτου δωσω τα δυο σκηπτρα οπως η θεσις τω δουλω μου δαυιδ πασας τας ημερας ενωπιον εμου εν ιερουσαλημ τη πολει ην εξελεξαμην εμαυτω του θεσθαι ονομα μου εκει και σε λημψομαι και βασιλευσεις εν οis επιθυμει η ψυχη σου και συ εση βασιλευς επι τον ισραηλ και εσται εαν φυλαξης παντα οσα αν εντειλωμαι σοι και πορευθης εν ταις οδοις μου και ποιησης το ευθες ενωπιον εμου του φυλαξασθαι τας εντολας μου και τα προσταγματα μου καθως εποιησεν δαυιδ ο δουλος μου και εσομαι μετα σου και οικοδομησω σοι οικον πιστον καθως ωκο-
δομησα τω δαυιδ και εζητησεν σαλωμων θανατωσαι τον ιεροβοαμ και ανεστη και απεδρα εις αιγυπτον προς σουσσακι βασιλεια αιγυπτου και ην εν αιγυπτω εως ου απειθανεν σαλωμων και τα λοιπα των ρηματων σαλωμων και παντα οσα εποιησεν και πασαν την φρονησιν αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραπται εν βιβλιω ρηματων σαλωμων και αι ημεραι ας ε-
βασιλευσεν σαλωμων εν ιερουσαλημ τεσσαρακοντα ετη και εκοιμηθη σαλωμων μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εγενηθη ως ηκουσεν ιεροβοαμ υιος ναβατ και αυτου ετι οντος εν αιγυπτω ως εφυγεν εκ προσωπου σαλωμων και

εκαθήτο εν αιγυπτω κατευθύνει και ερχεται εις την πολιν αυτου εις την γην σαριρα την εν ορει εφραιμ και ο βασιλευς σαλωμων εκοιμηθη μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ αυτου και πορευεται βασιλευς ροβοαμ εις σικιμα οτι εις σικιμα ηρχοντο πας ισραηλ βασιλευσαι αυτον και ελαλησεν ο λαος προς τον βασιλεα ροβοαμ λεγοντες ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον ημων και συ νυν κουφισον απο της δουλειας του πατρος σου της σκληρας και απο του κλοιου αυτου του βαρεος ου εδωκεν εφ ημας και δουλευσομεν σοι και ειπεν προς αυτους απελθετε εως ημερων τριων και αναστρεψατε προς με και απηλθον και παρηγγειλεν ο βασιλευς τοις πρεσβυτεροις οι ησαν παρεστωτες ενωπιον σαλωμων του πατρος αυτου επι ζωντος αυτου λεγων πως υμεις βουλευεσθε και αποκριθω τω λαω τουτω λογον και ελαλησαν προς αυτον λεγοντες ει εν τη ημερα ταυτη εση δουλός τω λαω τουτω και δουλευσης αυτοις και λαλησης αυτοις λογους αγαθους και εσονται σοι δουλοι πασας τας ημερας και εγκατελιπεν την βουλην των πρεσβυτερων α συνεβουλευσαντο αυτω και συνεβουλευσατο μετα των παιδαριων των εκτραφεντων μετ αυτου των παρεστηκοτων προ προσωπου αυτου και ειπεν αυτοις τι υμεις συμβουλευετε και τι αποκριθω τω λαω τουτω τοις λαλησασιν προς με λεγοντων κουφισον απο του κλοιου ου εδωκεν ο πατηρ σου εφ ημας και ελαλησαν προς αυτον τα παιδαρια τα εκτραφεντα μετ αυτου οι παρεστηκοτες προ προσωπου αυτου λεγοντες ταδε λαλησεις τω λαω τουτω τοις λαλησασι προς σε λεγοντες ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον ημων και συ νυν κουφισον αφ ημων ταδε λαλησεις προς αυτους η μικροτης μου παχυτερα της οσφυος του πατρος μου και νυν ο πατηρ μου επεσασσето υμας κλοιω βαρει καγω προσθησω επι τον κλοιον υμων ο πατηρ μου επαιδευsen υμας εν μαστιγξιν εγω δε παιδευσω υμας εν σκορπιοις και παρεγενοντο πας ισραηλ προς τον βασιλεα ροβοαμ εν τη ημερα τη τριτη καθοτι ελαλησεν αυτοις ο βασιλευς λεγων αναστραφητε προς με τη ημερα τη τριτη και απεκριθη ο βασιλευς προς τον λαον σκληρα και εγκατελιπεν ροβοαμ την βουλην των πρεσβυτερων α συνεβουλευσαντο αυτω και ελαλησεν προς αυτους κατα την βουλην των παιδαριων λεγων ο πατηρ μου εβαρυνεν τον κλοιον υμων καγω προσθησω επι τον κλοιον υμων ο πατηρ μου επαιδευsen υμας εν μαστιγξιν καγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις και ουκ ηκουsen ο βασιλευς του λαου οτι ην μεταστροφη παρα κυριου οπως στηση το ρημα αυτου ο ελαλησεν εν χειρι αχια του σηλωνιτου περι ιεροβοαμ υιου ναβατ και ειδον πας ισραηλ οτι ουκ ηκουsen ο βασιλευς αυτων και απεκριθη ο λαος τω βασιλει λεγων τις ημιν μερις εν δαυιδ και ουκ εστιν ημιν κληρονομια εν υιω ιεσσαι αποτρεχε ισραηλ εις τα σκηνωματα σου νυν βοσκει τον οικον σου δαυιδ και απηλθεν ισραηλ εις τα σκηνωματα αυτου και απεστειλεν ο βασιλευς τον αδωνιραμ τον επι του φορου και ελιθοβολησαν αυτον πας ισραηλ εν λιθοις και απεθανεν και ο βασιλευς ροβοαμ εφθασεν αναβηναι του φυγειν εις ιερουσαλημ και ηθετηsen ισραηλ εις τον οικον δαυιδ εως της ημερας ταυτης και εγενετο ως ηκουsen πας ισραηλ οτι ανεκαμψεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και απεστειλαν και εκαλεσαν αυτον εις την συναγωγην και εβασιλευσαν αυτον επι ισραηλ και ουκ ην οπισω οικου δαυιδ παρεξ σκηπτρου ιουδα και βενιαμιν μονοι και ροβοαμ εισηλθεν εις ιερουσαλημ και εξεκλησιαsen την συναγωγην ιουδα και σκηπτρον βενιαμιν

εκατον και εικοσι χιλιαδες νεανιων ποιουντων πολεμον του πολεμειν προς οικον ισραηλ επιστρεψαι την βασιλειαν ροβοαμ υιω σαλωμων και εγενετο λογος κυριου προς σαμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων ειπον τω ροβοαμ υιω σαλωμων βασιλει ιουδα και προς παντα οικον ιουδα και βενιαμιν και τω καταλοιπω του λαου λεγων ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε ουδε πολεμησετε μετα των αδελφων υμων υιων ισραηλ αναστρεφετω εκαστος εις τον οικον εαυτου οτι παρ εμου γεγονεν το ρημα τουτο και ηκουσαν του λογου κυριου και κατεπαυσαν του πορευθηναι κατα το ρημα κυριου και ο βασιλευς σαλωμων κοιμαται μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ αυτου εν ιερουσαλημ υιος ων εκκαιδεκα ετων εν τω βασιλευειν αυτον και δωδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ναναν θυγατηρ αναν υιου νας βασιλεως υιων αμμων και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και ουκ επορευθη εν οδω δαυιδ του πατρος αυτου και ην ανθρωπος εξ ορους εφραιμ δουλος τω σαλωμων και ονομα αυτω ιεροβοαμ και ονομα της μητρος αυτου σαφιρα γυνη πορνη και εδωκεν αυτον σαλωμων εις αρχοντα σκυταλης επι τας αρσεις οικου ιωσηφ και ωκοδομησεν τω σαλωμων την σαφιρα την εν ορει εφραιμ και ησαν αυτω αρματα τριακοσια ιππων ουτος ωκοδομησεν την ακραν εν ταις αρσεσιν οικου εφραιμ ουτος συνεκλεισεν την πολιν δαυιδ και ην επαιρομενος επι την βασιλειαν και εξητει σαλωμων θανατωσαι αυτον και εφοβηθη και απεδρα αυτος προς σουσακιμ βασιλεα αιγυπτου και ην μετ αυτου εως απεθανεν σαλωμων και ηκουσεν ιεροβοαμ εν αιγυπτω οτι τεθνηκεν σαλωμων και ελαλησεν εις τα ωτα σουσακιμ βασιλεως αιγυπτου λεγων εξαποστειλον με και απελευσομαι εγω εις την γην μου και ειπεν αυτω σουσακιμ αιτησαι τι αιτημα και δωσω σοι και σουσακιμ εδωκεν τω ιεροβοαμ την ανω αδελphen θεκεμινας την πρεσβυτεραν της γυναικος αυτου αυτω εις γυναικα αυτη ην μεγαλη εν μεσω των θυγατερων του βασιλεως και ετεκεν τω ιεροβοαμ τον αβια υιον αυτου και ειπεν ιεροβοαμ προς σουσακιμ οντως εξαποστειλον με και απελευσομαι και εξηλθεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και ηλθεν εις γην σαφιρα την εν ορει εφραιμ και συναγεται εκει παν σκληπρον εφραιμ και ωκοδομησεν ιεροβοαμ εκει χαρακα και ηρωστησε το παιδαριον αυτου αρρωστιαν κραταιαν σφοδρα και επορευθη ιεροβοαμ επερωτησαι υπερ του παιδαριου και ειπε προς ανω την γυναικα αυτου αναστηθι και πορευου επερωτησον τον θεον υπερ του παιδαριου ει ζησεται εκ της αρρωστιας αυτου και ανθρωπος ην εν σηλω και ονομα αυτω αχια και ουτος ην υιος εξηκοντα ετων και ρημα κυριου μετ αυτου και ειπεν ιεροβοαμ προς την γυναικα αυτου αναστηθι και λαβε εις την χειρα σου τω ανθρωπω του θεου αρτους και κολλυρια τοις τεκνοις αυτου και σταφυλην και σταμνον μελιτος και ανεστη η γυνη και ελαβεν εις την χειρα αυτης αρτους και δυο κολλυρια και σταφυλην και σταμνον μελιτος τω αχια και ο ανθρωπος πρεσβυτερος και οι οφθαλμοι αυτου ημβλυωπουν του βλεπειν και ανεστη εκ σαφιρα και πορευεται και εγενετο εισελθουσας αυτης εις την πολιν προς αχια τον σηλωνιτην και ειπεν αχια τω παιδαριω αυτου εξελθε δη εις απαντην ανω τη γυναικι ιεροβοαμ και ερεις αυτη εισελθε και μη στης οτι ταδε λεγει κυριος σκληρα εγω επαποστελω επι σε και εισηλθεν ανω προς τον ανθρωπον του θεου και ειπεν αυτη αχια ινα τι

μοι ενηνοχας αρτους και σταφυλην και κολλυρια και σταμνον μελιτος ταδε λεγει κυριος ιδου συ απελευση απ εμου και εσται εισελθουσας σου την πυλην εις σαριρα και τα κορασια σου εξελευσονται σοι εις συναντησιν και ερουσιν σοι το παιδαριον τεθνηκεν οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξολεθρευσω του ιεροβοαμ ουρουντα προς τοιχον και εσονται οι τεθνηκοτες του ιεροβοαμ εν τη πολει καταφαγονται οι κυνες και τον τεθνηκοτα εν τω αγρω καταφαγεται τα πετεινα του ουρανου και το παιδαριον κοψονται ουαι κυριε οτι ευρεθη εν αυτω ρημα καλον περι του κυριου και απηλθεν η γυνη ως ηκουσεν και εγενετο ως εισηλθεν εις την σαριρα και το παιδαριον απειθανεν και εξηλθεν η κραυγη εις απαντην και επορευθη ιεροβοαμ εις σικιμα την εν ορει εφραιμ και συνηθροισεν εκει τας φυλας του ισραηλ και ανεβη εκει ροβοαμ υιος σαλωμων και λογος κυριου εγενετο προς σαμαιαν τον ελαμι λεγων λαβε σεαυτω ιματιον καινον το ουκ εισελθλυθος εις υδωρ και ρηξον αυτο δωδεκα ρηγματα και δωσεις τω ιεροβοαμ και ερεις αυτω ταδε λεγει κυριος λαβε σεαυτω δεκα ρηγματα του περιβαλεσθαι σε και ελαβεν ιεροβοαμ και ειπεν σαμαιας ταδε λεγει κυριος επι τας δεκα φυλας του ισραηλ και ειπεν ο λαος προς ροβοαμ υιον σαλωμων ο πατηρ σου εβαρυνεν τον κλοιον αυτου εφ ημας και εβαρυνεν τα βρωματα της τραπεζης αυτου και νυν ει κουφισεις συ εφ ημας και δουλευσομεν σοι και ειπεν ροβοαμ προς τον λαον επι τριων ημερων και αποκριθησομαι υμιν ρημα και ειπεν ροβοαμ εισαγαγετε μοι τους πρεσβυτερους και συμβουλευσομαι μετ αυτων τι αποκριθω τω λαω ρημα εν τη ημερα τη τριτη και ελαλησεν ροβοαμ εις τα ωτα αυτων καθως απεστειλεν ο λαος προς αυτον και ειπον οι πρεσβυτεροι του λαου ουτως ελαλησεν προς σε ο λαος και διεσκεδασεν ροβοαμ την βουλην αυτων και ουκ ηρесе ενωπιον αυτου και απεστειλεν και εισηγαγεν τους συντροφους αυτου και ελαλησεν αυτοις τα αυτα και ταυτα απεστειλεν προς με λεγων ο λαος και ειπαν οι συντροφοι αυτου ουτως λαλησεις προς τον λαον λεγων η μικροτης μου παχυτερα υπερ την οσφυν του πατρος μου ο πατηρ μου εμαστιγιου υμας μαστιγξιν εγω δε καταρξω υμων εν σκορπιοις και ηρесе το ρημα ενωπιον ροβοαμ και απεκριθη τω λαω καθως συνεβουλευσαν αυτω οι συντροφοι αυτου τα παιδαρια και ειπεν πας ο λαος ως ανηρ εις εκαστος τω πλησιον αυτου και ανεκραξαν απαντες λεγοντες ου μερις ημιν εν δαυιδ ουδε κληρονομια εν υιω ιεσσαι εις τα σκηνωματα σου ισραηλ οτι ουτος ο ανθρωπος ουκ εις αρχοντα ουδε εις ηγουμενον και διεσπαρη πας ο λαος εκ σικιμων και απηλθεν εκαστος εις το σκηνωμα αυτου και κατεκρατησεν ροβοαμ και απηλθεν και ανεβη επι το αρμα αυτου και εισηλθεν εις ιερουσαλημ και πορευονται οπισω αυτου παν σκηπτρον ιουδα και παν σκηπτρον βενιαμιν και εγενετο ενισταμενου του ενιαυτου και συνηθροισεν ροβοαμ παντα ανδρα ιουδα και βενιαμιν και ανεβη του πολεμειν προς ιεροβοαμ εις σικιμα και εγενετο ρημα κυριου προς σαμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων ειπον τω ροβοαμ βασιλει ιουδα και προς παντα οικον ιουδα και βενιαμιν και προς το καταλειμμα του λαου λεγων ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε ουδε πολεμησετε προς τους αδελφους υμων υιους ισραηλ αναστρεφετε εκαστος εις τον οικον αυτου οτι παρ εμου γεγονεν το ρημα τουτο και ηκουσαν του λογου κυριου και ανεσχον του πορευθηναι κατα το ρημα κυριου και ωκοδομησεν ιεροβοαμ την

σικιμα την εν ορει εφραιμ και κατωκει εν αυτη και εξηλθεν εκειθεν και ωκοδομησεν την φανουηλ και ειπεν ιεροβοαμ εν τη καρδια αυτου ιδου νυν επιστρεψει η βασιλεια εις οικον δαυιδ εαν αναβη ο λαος ουτος αναφερειν θυσιας εν οικω κυριου εις ιερουσαλημ και επιστραφησεται καρδια του λαου προς κυριον και κυριον αυτων προς ροβοαμ βασιλεα ιουδα και αποκτενουςιν με και εβουλευσατο ο βασιλευς και επορευθη και εποιησεν δυο δαμαλεις χρυσας και ειπεν προς τον λαον ικανουσθη υμιν αναβαινειν εις ιερουσαλημ ιδου θεοι σου ισραηλ οι αναγαγοντες σε εκ γης αιγυπτου και εθετο την μιαν εν βαιθηλ και την μιαν εδωκεν εν δαν και εγενετο ο λογος ουτος εις αμαρτιαν και επορευετο ο λαος προ προσωπου της μιας εως δαν και εποιησεν οικους εφ υψηλων και εποιησεν ιερεις μερος τι εκ του λαου οι ουκ ησαν εκ των υιων λευι και εποιησεν ιεροβοαμ εορτην εν τω μηνι τω ογδω εν τη πεντεκαιδεκατη ημερα του μηνος κατα την εορτην την εν γη ιουδα και ανεβη επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν εν βαιθηλ του θυειν ταις δαμαλειςιν αις εποιησεν και παρεστησεν εν βαιθηλ τους ιερεις των υψηλων ων εποιησεν και ανεβη επι το θυσιαστηριον ο εποιησεν τη πεντεκαιδεκατη ημερα εν τω μηνι τω ογδω εν τη εορτη η επλασατο απο καρδιας αυτου και εποιησεν εορτην τοις υιοις ισραηλ και ανεβη επι το θυσιαστηριον του επιθυσαι και ιδου ανθρωπος του θεου εξ ιουδα παρεγενετο εν λογω κυριου εις βαιθηλ και ιεροβοαμ εισηκει επι το θυσιαστηριον του επιθυσαι και επεκαλεσεν προς το θυσιαστηριον εν λογω κυριου και ειπεν θυσιαστηριον θυσιαστηριον ταδε λεγει κυριος ιδου υιος τικτεται τω οικω δαυιδ ιωσιας ονομα αυτω και θυσει επι σε τους ιερεις των υψηλων τους επιθυοντας επι σε και οστα ανθρωπων καυσει επι σε και εδωκεν εν τη ημερα εκεινη τερας λεγων τουτο το ρημα ο ελαλησεν κυριος λεγων ιδου το θυσιαστηριον ρηγνυται και εκχυθησεται η πιστης η επ αυτω και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς ιεροβοαμ των λογων του ανθρωπου του θεου του επικαλεσαμενου επι το θυσιαστηριον το εν βαιθηλ και εξετεινεν ο βασιλευς την χειρα αυτου απο του θυσιαστηριου λεγων συλλαβετε αυτον και ιδου εξηρανθη η χειρ αυτου ην εξετεινεν επ αυτον και ουκ ηδυνηθη επιστρεψαι αυτην προς εαυτον και το θυσιαστηριον ερραγη και εξεχυθη η πιστης απο του θυσιαστηριου κατα το τερας ο εδωκεν ο ανθρωπος του θεου εν λογω κυριου και ειπεν ο βασιλευς ιεροβοαμ τω ανθρωπω του θεου δεηθητι του προσωπου κυριου του θεου σου και επιστρεψατω η χειρ μου προς με και εδεηθη ο ανθρωπος του θεου του προσωπου κυριου και επεστρεψεν την χειρα του βασιλεως προς αυτον και εγενετο κατως το προτερον και ελαλησεν ο βασιλευς προς τον ανθρωπον του θεου εισελθε μετ εμου εις οικον και αριστησον και δωσω σοι δομα και ειπεν ο ανθρωπος του θεου προς τον βασιλεα εαν μοι δως το ημισυ του οικου σου ουκ εισελευσομαι μετα σου ουδε μη φαγω αρτον ουδε μη πιω υδωρ εν τω τοπω τουτω οτι ουτως ενετειλατο μοι εν λογω κυριος λεγων μη φαγης αρτον και μη πης υδωρ και μη επιστρεψης εν τη οδω η επορευθης εν αυτη και απηλθεν εν οδω αλλη και ουκ ανεστρεψεν εν τη οδω η ηλθεν εν αυτη εις βαιθηλ και προφητης εις πρεσβυτης κατωκει εν βαιθηλ και ερχονται οι υιοι αυτου και διηγησαντο αυτω απαντα τα εργα α εποιησεν ο ανθρωπος του θεου εν τη ημερα εκεινη εν βαιθηλ και τους λογους ους ελαλησεν τω βασιλει και επεστρεψαν το προσωπον του πατρος αυτων και ελαλησεν προς

αυτους ο πατηρ αυτων λεγων ποια οδω πεπορευται και δεικνυσιν αυτω οι υιοι αυτου την οδον εν η ανηλθεν ο ανθρωπος του θεου ο ελθων εξ ιουδα και ειπεν τοις υιοις αυτου επισαξατε μοι τον ονον και επεσαξαν αυτω τον ονον και επεβη επ αυτον και επορευθη κατοπισθεν του ανθρωπου του θεου και ευρεν αυτον καθημενον υπο δρυν και ειπεν αυτω ει συ ει ο ανθρωπος του θεου ο εληλυθως εξ ιουδα και ειπεν αυτω εγω και ειπεν αυτω δευρο μετ εμου και φαγε αρτον και ειπεν ου μη δυναμαι του επιστρεψαι μετα σου ουδε μη φαγομαι αρτον ουδε πιομαι υδωρ εν τω τοπω τουτω οτι ουτως εντεταλται μοι εν λογω κυριος λεγων μη φαγης αρτον εκει και μη πιης υδωρ εκει και μη επιστρεψης εν τη οδω η επορευθης εν αυτη και ειπεν προς αυτον καγω προφητης ειμι καθως συ και αγγελος λελαληκεν προς με εν ρηματι κυριου λεγων επιστρεψον αυτον προς σεαυτον εις τον οικον σου και φαγετω αρτον και πιετω υδωρ και εψευσατο αυτω και επεστρεψεν αυτον και εφαγεν αρτον και επιεν υδωρ εν τω οικω αυτου και εγενετο αυτων καθημενων επι της τραπεζης και εγενετο λογος κυριου προς τον προφητην τον επιστρεψαντα αυτον και ειπεν προς τον ανθρωπον του θεου τον ηκοντα εξ ιουδα λεγων ταδε λεγει κυριος ανθρωπων παρεπικρανας το ρημα κυριου και ουκ εφυλαξας την εντολην ην ενετειλατο σοι κυριος ο θεος σου και επεστρεψας και εφαγες αρτον και επιες υδωρ εν τω τοπω τουτω ω ελαλησεν προς σε λεγων μη φαγης αρτον και μη πιης υδωρ ου μη εισελθη το σωμα σου εις τον ταφον των πατερων σου και εγενετο μετα το φαγειν αρτον και πειν υδωρ και επεσαξεν αυτω τον ονον και επεστρεψεν και απηλθεν και ευρεν αυτον λεων εν τη οδω και εθανατωσεν αυτον και ην το σωμα αυτου ερριμμενον εν τη οδω και ο ονος ειστηκει παρ αυτο και ο λεων ειστηκει παρα το σωμα και ιδου ανδρες παραπορευομενοι και ειδον το θνησιμαιον ερριμμενον εν τη οδω και ο λεων ειστηκει εχομενα του θνησιμαιου και εισηλθον και ελαλησαν εν τη πολει ου ο προφητης ο πρεσβυτης κατωκει εν αυτη και ηκουσεν ο επιστρεψας αυτον εκ της οδου και ειπεν ο ανθρωπος του θεου ουτος εστιν ος παρεπικρανε το ρημα κυριου και επορευθη και ευρεν το σωμα αυτου ερριμμενον εν τη οδω και ο ονος και ο λεων ειστηκεισαν παρα το σωμα και ουκ εφαγεν ο λεων το σωμα του ανθρωπου του θεου και ου συνετριψεν τον ονον και ηρεν ο προφητης το σωμα του ανθρωπου του θεου και επεθηκεν αυτο επι τον ονον και επεστρεψεν αυτον εις την πολιν ο προφητης του θιαψαι αυτον εν τω ταφω εαυτου και εκοψαντο αυτον ουαι αδελφε και εγενετο μετα το κοψασθαι αυτον και ειπεν τοις υιοις αυτου λεγων εαν αποθανω θιαψατε με εν τω ταφω τουτω ου ο ανθρωπος του θεου τεθαπται εν αυτω παρα τα οστα αυτου θετε με ινα σωθωσι τα οστα μου μετα των οστων αυτου οτι γινομενον εσται το ρημα ο ελαλησεν εν λογω κυριου επι του θυσιαστηριου του εν βαιθηλ και επι τους οικους τους υψηλους τους εν σαμαρια και μετα το ρημα τουτο ουκ επεστρεψεν ιεροβοαμ απο της κακίας αυτου και επεστρεψεν και εποιησεν εκ μερους του λαου ιερεις υψηλων ο βουλομενος επληρου την χειρα αυτου και εγινετο ιερεις εις τα υψηλα και εγενετο το ρημα τουτο εις αμαρτιαν τω οικω ιεροβοαμ και εις ολεθρον και εις αφανισμον απο προσωπου της γης και ροβοαμ υιος σαλωμων εβασιλευσεν επι ιουδα υιος τεσσαρακοντα και ενος ενιαυτων ροβοαμ εν τω βασιλευειν αυτον και δεκα επτα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ τη πολει

ην εξελεξατο κυριος θεσθαι το ονομα αυτου εκ πασων φυλων του ισραηλ και το ονομα της μητρος αυτου νααμα η αμμανιτις και εποιησεν ροβοαμ το πονηρον ενωπιον κυριου και παρεζηλωσεν αυτον εν πασιν οις εποιησαν οι πατερες αυτου και εν ταις αμαρτιας αυτων αις ημαρτον και ωκοδομησαν εαυτοις υψηλα και στηλας και αλση επι παντα βουνον υψηλον και υποκατω παντος ξυλου συσκιου και συνδεσμος εγενηθη εν τη γη και εποιησαν απο παντων των βδελυγματων των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ και εγενετο εν τω ενιαυτω τω πεμπτω βασιλευοντος ροβοαμ ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου επι ιερουσαλημ και ελαβεν παντας τους θησαυρους οικου κυριου και τους θησαυρους οικου του βασιλεως και τα δορατα τα χρυσα α ελαβεν δαυιδ εκ χειρος των παιδων αδρααζαρ βασιλεως σουβα και εισηνεγκεν αυτα εις ιερουσαλημ τα παντα ελαβεν οπλα τα χρυσα και εποιησεν ροβοαμ ο βασιλευς οπλα χαλκα αντ αυτων και επεθεντο επ αυτον οι ηγουμενοι των παρατρεχοντων οι φυλασσοντες τον πυλωνα οικου του βασιλεως και εγενετο οτε εισεπορευετο ο βασιλευς εις οικον κυριου και ηρον αυτα οι παρατρεχοντες και απηρειδοντο αυτα εις το θεε των παρατρεχοντων και τα λοιπα των λογων ροβοαμ και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και πολεμος ην ανα μεσον ροβοαμ και ανα μεσον ιεροβοαμ πασας τας ημερας και εκοιμηθη ροβοαμ μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αβιου υιος αυτου αντ αυτου και εν τω οκτωκαιδεκατω ετει βασιλευοντος ιεροβοαμ υιου ναβατ βασιλευει αβιου υιος ροβοαμ επι ιουδα και εξ ετη εβασιλευσεν και ονομα της μητρος αυτου μααχα θυγατηρ αβεσσαλωμ και επορευθη εν ταις αμαρτιας του πατρος αυτου αις εποιησεν ενωπιον αυτου και ουκ ην η καρδια αυτου τελεια μετα κυριου θεου αυτου ως η καρδια δαυιδ του πατρος αυτου οτι δια δαυιδ εδωκεν αυτω κυριος καταλειμμα ινα στηση τεκνα αυτου μετ αυτον και στηση την ιερουσαλημ ως εποιησεν δαυιδ το ευθες ενωπιον κυριου ουκ εξεκλινεν απο παντων ων ενετειλατο αυτω πασας τας ημερας της ζωης αυτου και τα λοιπα των λογων αβιου και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και πολεμος ην ανα μεσον αβιου και ανα μεσον ιεροβοαμ και εκοιμηθη αβιου μετα των πατερων αυτου εν τω εικοστω και τεταρτω ετει του ιεροβοαμ και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και βασιλευει ασα υιος αυτου αντ αυτου εν τω ενιαυτω τω τεταρτω και εικοστω του ιεροβοαμ βασιλεως ισραηλ βασιλευει ασα επι ιουδαν και τεσσαραχοντα και εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ανα θυγατηρ αβεσσαλωμ και εποιησεν ασα το ευθες ενωπιον κυριου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου και αφειλεν τας τελετας απο της γης και εξαπεστειλεν παντα τα επιτηδευματα α εποιησαν οι πατερες αυτου και την ανα την μητερα αυτου μετεστησεν του μη ειναι ηγουμενην καθως εποιησεν συνοδον εν τω αλσει αυτης και εξεκοψεν ασα τας καταδυσεις αυτης και ενεπρησεν πυρι εν τω χειμαρρω κεδρων τα δε υψηλα ουκ εξηρεν πλην η καρδια ασα ην τελεια μετα κυριου πασας τας ημερας αυτου και εισηνεγκεν τους κιονας του πατρος αυτου και τους κιονας αυτου εισηνεγκεν εις τον οικον κυριου αργυρους και χρυσους και σκευη και πολεμος ην ανα μεσον ασα και ανα μεσον βαασα βασιλεως ισραηλ πασας τας ημερας

και ανεβη βαασα βασιλευς ισραηλ επι ιουδαν και ωκοδομησεν την ραμα του μη ειναι εκπορευομενον και εισπορευομενον τω ασα βασιλει ιουδα και ελαβεν ασα το αργυριον και το χρυσιον το ευρεθεν εν τοις θησαυροις του οικου του βασιλεως και εδωκεν αυτα εις χειρας παιδων αυτου και εξαπεστειλεν αυτους ο βασιλευς ασα προς υιον αδερ υιον ταβερεμμαν υιου αζιν βασιλεως συριας του κατοικουντος εν δαμασκω λεγων διαθου διαθηκηνη ανα μεσον εμου και ανα μεσον σου και ανα μεσον του πατρος μου και του πατρος σου ιδου εξαπεσταλκα σοι δωρα αργυριον και χρυσιον δευρο διασχεδασον την διαθηκηνη σου την προς βαασα βασιλεα ισραηλ και αναβησεται απ εμου και ηκουσεν υιος αδερ του βασιλεως ασα και απεστειλεν τους αρχοντας των δυναμεων των αυτου ταις πολεσιν του ισραηλ και επαταξεν την αιν και την δαν και την αβελμαα και πασαν την χεζραη εως πασης της γης νεφθαλι και εγενετο ως ηκουσεν βαασα και διελιπεν του οικοδομειν την ραμα και ανεστρεψεν εις θερσα και ο βασιλευς ασα παρηγγειλεν παντι ιουδα εις αινακιμ και αιρουσιν τους λιθους της ραμα και τα ξυλα αυτης α ωκοδομησεν βαασα και ωκοδομησεν εν αυτοις ο βασιλευς ασα παν βουνον βενιαμιν και την σκοπιαν και τα λοιπα των λογων ασα και πασα η δυναστεια αυτου ην εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εστιν επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα πλην εν τω καιρω του γηρωσ αυτου επονεσεν τους ποδας αυτου και εκοιμηθη ασα και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και βασιλευει ιωσαφατ υιος αυτου αντ αυτου και ναδαβ υιος ιεροβοαμ βασιλευει επι ισραηλ εν ετει δευτερω του ασα βασιλεως ιουδα και εβασιλευσεν επι ισραηλ ετη δυο και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και επορευθη εν οδω του πατρος αυτου και εν ταις αμαρτιας αυτου αις εξημαρτεν τον ισραηλ και περιεκαθισεν αυτον βαασα υιος αχια επι τον οικον βελααν και επαταξεν αυτον εν γαβαθων τη των αλλοφυλων και ναδαβ και πας ισραηλ περιεκαθητο επι γαβαθων και εθανατωσεν αυτον βαασα εν ετει τριτω του ασα υιου αβιου βασιλεως ιουδα και εβασιλευσεν και εγενετο ως εβασιλευσεν και επαταξεν τον οικον ιεροβοαμ και ουχ υπελιπετο πασαν πνοην του ιεροβοαμ εως του εξολεθρευσαι αυτον κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου αχια του σηλωνιτου περι των αμαρτιων ιεροβοαμ ως εξημαρτεν τον ισραηλ και εν τω παροργισμω αυτου ω παρωργισεν τον κυριον θεον του ισραηλ και τα λοιπα των λογων ναδαβ και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εστιν εν βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και εν τω ετει τω τριτω του ασα βασιλεως ιουδα βασιλευει βαασα υιος αχια επι ισραηλ εν θερσα εικοσι και τεσσαρα ετη και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και επορευθη εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιας αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ και εγενετο λογος κυριου εν χειρι ιου υιου ανανι προς βαασα ανθ ων υψωσα σε απο της γης και εδωκα σε ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ και επορευθης εν τη οδω ιεροβοαμ και εξημαρτες τον λαον μου τον ισραηλ του παροργισαι με εν τοις ματαιοις αυτων ιδου εγω εξεγειρω οπισω βαασα και οπισθεν του οικου αυτου και δωσω τον οικον σου ως τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ τον τεθνηκοτα του βαασα εν τη πολει καταφαγονται αυτον οι κυνες και τον τεθνηκοτα αυτου εν τω πεδιω καταφαγονται αυτον τα πετεινα του ουρανου και τα λοιπα των λογων βαασα και παντα α εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου ουκ ιδου

ταυτα γεγραμμενα εν βιβλῳ λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ και εκοιμηθη βαασα μετα των πατερων αυτου και θαπτεται εν θερσα και βασιλευει ηλα υιος αυτου αντ αυτου εν τω εικοστω ετει βασιλευσας και εν χειρι ιου υιου ανανι ελαλησεν κυριος επι βαασα και επι τον οικον αυτου πασαν την κακιαν ην εποιησεν ενωπιον κυριου του παροργισαι αυτον εν τοις εργοις των χειρων αυτου του ειναι κατα τον οικον ιεροβοαμ και υπερ του παταξαι αυτον και ηλα υιος βαασα εβασιλευσεν επι ισραηλ δυο ετη εν θερσα και συνεστρεψεν επ αυτον ζαμβρι ο αρχων της ημισους της ιππου και αυτος ην εν θερσα πινων μεθυων εν τω οικω ωσα του οικονομου εν θερσα και εισηλθεν ζαμβρι και επαταξεν αυτον και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ αυτου και εγεννηθη εν τω βασιλευσαι αυτον εν τω καθισαι αυτον επι του θρονου αυτου και επαταξεν ολον τον οικον βαασα κατα το ρημα ο ελαλησεν κυριος επι τον οικον βαασα προς ιου τον προφητην περι πασων των αμαρτιων βαασα και ηλα του υιου αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ του παροργισαι κυριον τον θεον ισραηλ εν τοις ματαιοις αυτων και τα λοιπα των λογων ηλα και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλῳ λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ και ζαμβρι εβασιλευσεν επτα ημερας εν θερσα και η παρεμβολη ισραηλ επι γαβαθων την των αλλοφυλων και ηκουσεν ο λαος εν τη παρεμβολη λεγοντων συνεστραφη ζαμβρι και επαισεν τον βασιλεα και εβασιλευσαν εν ισραηλ τον αμβρι τον ηγουμενον της στρατιας επι ισραηλ εν τη ημερα εκεινη εν τη παρεμβολη και ανεβη αμβρι και πας ισραηλ μετ αυτου εκ γαβαθων και περιεκαθισαν επι θερσα και εγεννηθη ως ειδεν ζαμβρι οτι προκατειλημπται αυτου η πολις και εισπορευεται εις αντρον του οικου του βασιλεως και ενεπυρισεν επ αυτον τον οικον του βασιλεως εν πυρι και απεθανεν υπερ των αμαρτιων αυτου ων εποιησεν του ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου πορευθηται εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιας αυτου ως εξημαρτεν τον ισραηλ και τα λοιπα των λογων ζαμβρι και τας συναψεις αυτου ας συνηψεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλῳ λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ τοτε μεριζεται ο λαος ισραηλ ημισυ του λαου γινεται οπισω θαμνι υιου γωναθ του βασιλευσαι αυτον και το ημισυ του λαου γινεται οπισω αμβρι ο λαος ο ων οπισω αμβρι υπερεκρατησεν τον λαον τον οπισω θαμνι υιου γωναθ και απεθανεν θαμνι και ιωραμ ο αδελφος αυτου εν τω καιρω εκεινω και εβασιλευσεν αμβρι μετα θαμνι εν τω ετει τω τριακοστω και πρωτω του βασιλεως ασα βασιλευει αμβρι επι ισραηλ δωδεκα ετη εν θερσα βασιλευει εξ ετη και εκτησατο αμβρι το ορος το σεμερων παρα σεμηρ του κυριου του ορους δυο ταλαντων αργυριου και ωκοδομησεν το ορος και επεκαλεσεν το ονομα του ορους ου ωκοδομεσεν επι τω ονοματι σεμηρ του κυριου του ορους σαεμηρων και εποιησεν αμβρι το πονηρον ενωπιον κυριου και επονηρευσατο υπερ παντας τους γενομενους εμπροσθεν αυτου και επορευθη εν παση οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ και εν ταις αμαρτιας αυτου αις εξημαρτεν τον ισραηλ του παροργισαι τον κυριον θεον ισραηλ εν τοις ματαιοις αυτων και τα λοιπα των λογων αμβρι και παντα α εποιησεν και η δυναστεια αυτου ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλῳ λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ και εκοιμηθη αμβρι μετα των πατερων αυτου και θαπτεται εν σαμαρεια και βασιλευει αχααβ υιος αυτου αντ αυτου και εν τω ενιαυτω τω ενδεκατω

του αμβρι βασιλευει ιωσαφατ υιος ασα ετων τριακοντα και πεντε εν τη βασιλεια αυτου και εικοσι πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου γαζουβα θυγατηρ σελει και επορευθη εν τη οδω ασα του πατρος αυτου και ουκ εξεκλινεν απ αυτης του ποιειν το ευθεος ενωπιον κυριου πλην των υψηλων ουκ εξηραν εθυον εν τοις υψηλοις και εθυμιων και α συνεθετο ιωσαφατ και πασα η δυναστεια ην εποιησεν και ους επολεμησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ιουδα και τα λοιπα των συμπλοκων ας επεθεντο εν ταις ημεραις ασα του πατρος αυτου εξηρεν απο της γης και βασιλευς ουκ ην εν συρια νασιβ και ο βασιλευς ιωσαφατ εποιησεν ναυν εις θαρσις πορευεσθαι εις σωφιρ επι το χρυσιον και ουκ επορευθη οτι συνετριβη η ναυς εν γασιωνγαβερ τοτε ειπεν ο βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ εξαποστελω τους παιδας σου και τα παιδαρια μου εν τη νηι και ουκ εβουλετο ιωσαφατ και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και θαπτεται μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ αυτου εν ετει δευτερω τω ιωσαφατ βασιλευει αχααβ υιος αμβρι εβασιλευσεν επι ισραηλ εν σαμαρεια εικοσι και δυο ετη και εποιησεν αχααβ το πονηρον ενωπιον κυριου επονηρευσατο υπερ παντας τους εμπροσθεν αυτου και ουκ ην αυτω ικανον του πορευεσθαι εν ταις αμαρτιας ιεροβοαμ υιου ναβατ και ελαβεν γυναικα την ιεζαβελ θυγατερα ιειθεβαλ βασιλεως σιδωνιων και επορευθη και εδουλευσεν τω βααλ και προσεκυνησεν αυτω και εστησεν θυσιαστηριον τω βααλ εν οικω των προσοχθισματων αυτου ον ωκοδομησεν εν σαμαρεια και εποιησεν αχααβ αλσος και προσεθηκεν αχααβ του ποιησαι παροργισματα του παροργισαι την ψυχην αυτου του εξολεθρευθηναι εκαχοποιησεν υπερ παντας τους βασιλεις ισραηλ τους γενομενους εμπροσθεν αυτου εν ταις ημεραις αυτου ωκοδομησεν αχιηλ ο βαιθηλιτης την ιεριχω εν τω αβιρων τω πρωτοτοκω αυτου εθεμελιωσεν αυτην και τω σεγουβ τω νεωτερω αυτου επεστησεν θυρας αυτης κατα το ρημα κυριου ο ελλαλησεν εν χειρι ιησου υιου ναυη και ειπεν ηλιου ο προφητης ο θεσβιτης εκ θεσβων της γαλααδ προς αχααβ ζη κυριος ο θεος των δυναμεων ο θεος ισραηλ ω παρεστην ενωπιον αυτου ει εσται τα ετη ταυτα δροσος και υετος οτι ει μη δια στοματος λογου μου και εγενετο ρημα κυριου προς ηλιου πορευου εντευθεν κατα ανατολας και κρυβηθι εν τω χειμαρρω χορραθ του επι προσωπου του ιορδανου και εσται εκ του χειμαρρου πιεσαι υδωρ και τοις κοραξιν εντελουμαι διατρεφειν σε εκει και εποιησεν ηλιου κατα το ρημα κυριου και εκαθισεν εν τω χειμαρρω χορραθ επι προσωπου του ιορδανου και οι κορακες εφερον αυτω αρτους το πρωι και χρεα το δειλης και εκ του χειμαρρου επινεν υδωρ και εγενετο μετα ημερας και εξηρανθη ο χειμαρρος οτι ουκ εγενετο υετος επι της γης και εγενετο ρημα κυριου προς ηλιου αναστηθι και πορευου εις σαρεπτα της σιδωνιας ιδου εντεταλμαι εκει γυναικι χηρα του διατρεφειν σε και ανεστη και επορευθη εις σαρεπτα εις τον πυλωνα της πολεως και ιδου εκει γυνη χηρα συνελεγεν ξυλα και εβοησεν οπισω αυτης ηλιου και ειπεν αυτη λαβε δη μοι ολιγον υδωρ εις αγγος και πιομαι και επορευθη λαβειν και εβοησεν οπισω αυτης ηλιου και ειπεν λημψη δη μοι ψωμον αρτου εν τη χειρι σου και ειπεν η γυνη ζη κυριος ο θεος σου ει εστιν μοι εγκρυφιας αλλ η οσον δραξ αλευρου εν τη υδρια και ολιγον ελαιον εν τω καψακη και ιδου

εγω συλλεγω δυο ξυλαρια και εισελευσομαι και ποιησω αυτο εμαυτη και τοις τεκνοις μου και φαγομεθα και αποθανουμεθα και ειπεν προς αυτην ηλιου θαρσει εισελθε και ποιησον κατὰ το ρημα σου αλλα ποιησον εμοι εκειθεν εγκρυφιαν μικρον εν πρωτοις και εξοισεις μοι σαυτη δε και τοις τεκνοις σου ποιησεις επ εσχατου οτι ταδε λεγει κυριος η υδρια του αλευρου ουκ εκλειψει και ο καψακης του ελαιου ουκ ελαττονησει εως ημερας του δουναι κυριον τον υετον επι της γης και εφορευθη η γυνη και εποιησεν και ησθιεν αυτη και αυτος και τα τεκνα αυτης και η υδρια του αλευρου ουκ εξελιπεν και ο καψακης του ελαιου ουκ ελαττωνωθη κατὰ το ρημα κυριου ο ελαλησεν εν χειρι ηλιου και εγενετο μετα ταυτα και ηρρωσθησεν ο υιος της γυναικος της κυριας του οικου και ην η αρρωστια αυτου κραταια σφοδρα εως ου ουκ υπελειφθη εν αυτω πνευμα και ειπεν προς ηλιου τι εμοι και σοι ανθρωπε του θεου εισηλθες προς με του αναμνησαι τας αδικιας μου και θανατωσαι τον υιον μου και ειπεν ηλιου προς την γυναικα δος μοι τον υιον σου και ελαβεν αυτον εκ του κολπου αυτης και ανηνεγκεν αυτον εις το υπερωον εν ω αυτος εκαθητο εκει και εκοιμισεν αυτον επι της κλινης αυτου και ανεβοησεν ηλιου και ειπεν οιμμοι κυριε ο μαρτυς της χηρας μεθ ης εγω κατοικω μετ αυτης συ κεκακωκας του θανατωσαι τον υιον αυτης και ενεψυσησεν τω παιδαριω τρις και επεκαλεσατο τον κυριον και ειπεν κυριε ο θεος μου επιστραφητω δη η ψυχη του παιδαριου τουτου εις αυτον και εγενετο ουτως και ανεβοησεν το παιδαριον και κατηγαγεν αυτον απο του υπερωου εις τον οικον και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου και ειπεν ηλιου βλεπε ζη ο υιος σου και ειπεν η γυνη προς ηλιου ιδου εγνωκα οτι ανθρωπος θεου ει συ και ρημα κυριου εν στοματι σου αληθινον και εγενετο μεθ ημερας πολλας και ρημα κυριου εγενετο προς ηλιου εν τω ενιαυτω τω τριτω λεγων πορευθητι και οφθητι τω αχααβ και δωσω υετον επι προσωπον της γης και εφορευθη ηλιου του οφθηναι τω αχααβ και η λιμος κραταια εν σαμαρεια και εκαλεσεν αχααβ τον αβδιου τον οικονομον και αβδιου ην φοβουμενος τον κυριον σφοδρα και εγενετο εν τω τυπτειν την ιεζαβελ τους προφητας κυριου και ελαβεν αβδιου εκατον ανδρας προφητας και εκρυψεν αυτους κατὰ πεντηκοντα εν σπηλαιω και διετρεφεν αυτους εν αρτω και υδατι και ειπεν αχααβ προς αβδιου δευρο και διελθωμεν επι την γην επι πηγας των υδατων και επι χειμαρρους εαν πως ευρωμεν βοτανην και περιποιησωμεθα ιππους και ημιονους και ουκ εξολοθρευθησονται απο των κτηνων και εμερισαν εαυτοις την οδον του διελθειν αυτην αχααβ εφορευθη εν οδω μια μονος και αβδιου εφορευθη εν οδω αλλη μονος και ην αβδιου εν τη οδω μονος και ηλθεν ηλιου εις συναντησιν αυτου μονος και αβδιου εσπευσεν και επεσεν επι προσωπον αυτου και ειπεν ει συ ει αυτος κυριε μου ηλιου και ειπεν ηλιου αυτω εγω πορευου λεγε τω κυριω σου ιδου ηλιου και ειπεν αβδιου τι ημαρτηκα οτι διδως τον δουλόν σου εις χειρα αχααβ του θανατωσαι με ζη κυριος ο θεος σου ει εστιν εθνος η βασιλεια ου ουκ απεσταλκεν ο κυριος μου ζητειν σε και ειπον ουκ εστιν και ενεπερηνσεν την βασιλειαν και τας χωρας αυτης οτι ουκ ευρηκεν σε και νυν συ λεγεις πορευου αναγγελλε τω κυριω σου ιδου ηλιου και εσται εαν εγω απελθω απο σου και πνευμα κυριου αρει σε εις γην ην ουκ οίδα και εισελευσομαι απαγγειλαι τω αχααβ και αποκτενει με και ο δουλός σου εστιν φοβουμενος τον κυριον εκ νεοτητος αυτου

η ουκ απηγγελη σοι τω κυριω μου οια πεποιηκα εν τω αποκτεινειν ιεζαβελ τους προφητας κυριου και εκρυψα απο των προφητων κυριου εκατον ανδρας ανα πεντηκοντα εν σπηλαιω και ευθρεψα εν αρτοις και υδατι και νυν συ λεγεις μοι πορευου λεγε τω κυριω σου ιδου ηλιου και αποκτεινει με και ειπεν ηλιου ζη κυριος των δυναμεων ω παρεστην ενωπιον αυτου οτι σημερον οφθησομαι αυτω και επορευθη αβδίου εις συναντην τω αχααβ και απηγγειλεν αυτω και εξεδραμεν αχααβ και επορευθη εις συναντησιν ηλιου και εγενετο ως ειδεν αχααβ τον ηλιου και ειπεν αχααβ προς ηλιου ει συ ει αυτος ο διαστρεφων τον ισραηλ και ειπεν ηλιου ου διαστρεφω τον ισραηλ οτι αλλ η συ και ο οικος του πατρος σου εν τω καταλιμπανειν υμας τον κυριον θεον υμων και επορευθης οπισω των βααλιμ και νυν αποστειλον συναθροισον προς με παντα ισραηλ εις ορος το καρμηλιον και τους προφητας της αισχυνης τετρακοσιους και πεντηκοντα και τους προφητας των αλσων τετρακοσιους εσθιοντας τραπεζαν ιεζαβελ και απεστειλεν αχααβ εις παντα ισραηλ και επισυνηγαγεν παντας τους προφητας εις ορος το καρμηλιον και προσηγαγεν ηλιου προς παντας και ειπεν αυτοις ηλιου εως ποτε υμεις χωλανειτε επ αμφοτεραις ταις ιγνυαις ει εστιν κυριος ο θεος πορευεσθε οπισω αυτου ει δε ο βααλ αυτος πορευεσθε οπισω αυτου και ουκ απεκριθη ο λαος λογον και ειπεν ηλιου προς τον λαον εγω υπολελειμμαι προφητης του κυριου μονωτατος και οι προφηται του βααλ τετρακοσιοι και πεντηκοντα ανδρες και οι προφηται του αλσους τετρακοσιοι δοτωσαν ημιν δυο βοας και εκλεξασθωσαν εαυτοις τον ενα και μελισατωσαν και επιθετωσαν επι των ξυλων και πυρ μη επιθετωσαν και εγω ποιησω τον βουν τον αλλον και πυρ ου μη επιθω και βοατε εν ονοματι θεων υμων και εγω επικαλεσομαι εν ονοματι κυριου του θεου μου και εσται ο θεος ος εαν επακουση εν πυρι ουτος θεος και απεκριθησαν πας ο λαος και ειπον καλον το ρημα ο ελαλησας και ειπεν ηλιου τοις προφηταις της αισχυνης εκλεξασθε εαυτοις τον μοσχον τον ενα και ποιησατε πρωτοι οτι πολλοι υμεις και επικαλεσασθε εν ονοματι θεου υμων και πυρ μη επιθητε και ελαβον τον μοσχον και εποιησαν και επεκαλουντο εν ονοματι του βααλ εκ πρωθεν εως μεσημβριας και ειπον επακουσον ημων ο βααλ επακουσον ημων και ουκ ην φωνη και ουκ ην ακροασις και διετρεχον επι του θυσιαστηριου ου εποιησαν και εγενετο μεσημβρια και εμυκτηρισεν αυτους ηλιου ο θεοβιτης και ειπεν επικαλεισθε εν φωνη μεγαλη οτι θεος εστιν οτι αδολεσχια αυτω εστιν και αμα μηποτε χρηματιζει αυτος η μηποτε καθευδει αυτος και εξαναστησεται και επεκαλουντο εν φωνη μεγαλη και κατετεμνοντο κατα τον εθισμόν αυτων εν μαχαιραις και σειρομασταις εως εκχυσεως αιματος επ αυτους και επροφητευσον εως ου παρηλθεν το δειλινον και εγενετο ως ο καιρος του αναβηναι την θυσιαν και ουκ ην φωνη και ελαλησεν ηλιου ο θεοβιτης προς τους προφητας των προσοχθισματων λεγων μεταστητε απο του νυν και εγω ποιησω το ολοκαυτωμα μου και μετεστησαν και απηλθον και ειπεν ηλιου προς τον λαον προσαγαγετε προς με και προσηγαγεν πας ο λαος προς αυτον και ελαβεν ηλιου δωδεκα λιθους κατ αριθμον φυλων του ισραηλ ως ελαλησεν κυριος προς αυτον λεγων ισραηλ εσται το ονομα σου και ωκοδομησεν τους λιθους εν ονοματι κυριου και ιασατο το θυσιαστηριον το κατεσκαμμενον και εποιησεν θιαλα χωρουσαν δυο μετρητας σπερματος κυκλouthεν του θυσιαστηριου και

εστοιβάσεν τας σχιδακας επι το θυσιαστήριον ο εποίησεν και εμελίσεν το ολοκαυτωμα και επεθήκην επι τας σχιδακας και εστοιβάσεν επι το θυσιαστήριον και ειπεν λαβετε μοι τεσσαρας υδριας υδατος και επιχεετε επι το ολοκαυτωμα και επι τας σχιδακας και εποίησαν ουτως και ειπεν δευτερώσατε και εδευτερώσαν και ειπεν τρισώσατε και ετρισσευσαν και διεπορευετο το υδωρ κυκλω του θυσιαστηριου και την θαλαα επλήσαν υδατος και ανεβόησεν ηλιου εις τον ουρανον και ειπεν κυριε ο θεος αβρααμ και ισαακ και ισραηλ επακουσον μου κυριε επακουσον μου σημερον εν πυρι και γνωτώσαν πας ο λαος ουτος οτι συ ει κυριος ο θεος ισραηλ καγω δουλος σου και δια σε πεποιηκα τα εργα ταυτα επακουσον μου κυριε επακουσον μου εν πυρι και γνωτω ο λαος ουτος οτι συ ει κυριος ο θεος και συ εστρεψας την καρδιαν του λαου τουτου οπισω και επεσεν πυρ παρα κυριου εκ του ουρανου και κατεφαγεν το ολοκαυτωμα και τας σχιδακας και το υδωρ το εν τη θαλαα και τους λιθους και τον χουν εξελίξεν το πυρ και επεσεν πας ο λαος και τρεις προσωπον αυτων και ειπον αληθως κυριος εστιν ο θεος αυτος ο θεος και ειπεν ηλιου προς τον λαον συλλαβετε τους προφητας του βααλ μηθεις σωθητω εξ αυτων και συνελαβον αυτους και καταγει αυτους ηλιου εις τον χειμαρρουν κισων και εσφαξεν αυτους εκει και ειπεν ηλιου τω αχααβ αναβηθι και φαγε και πие οτι φωνη των ποδων του υετου και ανεβη αχααβ του φαγειν και πиеν και ηλιου ανεβη επι τον καρμηλον και εκυψεν επι την γην και εθηκεν το προσωπον εαυτου ανα μεσον των γονατων εαυτου και ειπεν τω παιδαριω αυτου αναβηθι και επιβλεψον οδον της θαλασσης και επεβλεψεν το παιδαριον και ειπεν ουκ εστιν ουθεν και ειπεν ηλιου και συ επιστρεψον επτακι και επεστρεψεν το παιδαριον επτακι και εγενετο εν τω εβδομω και ιδου νεφελη μικρα ως ιχνος ανδρος αναγούσα υδωρ και ειπεν αναβηθι και ειπον τω αχααβ ζευξον το αρμα σου και καταβηθι μη καταλαβη σε ο υετος και εγενετο εως ωδε και ωδε και ο ουρανός συνεσκοτασεν νεφελαις και πνευματι και εγενετο υετος μεγας και εκλαιεν και επορευετο αχααβ εις ιεζραελ και χειρ κυριου επι τον ηλιου και συνεσφιγξεν την οσφυν αυτου και ετρεχεν εμπροσθεν αχααβ εως ιεζραελ και ανηγγειλεν αχααβ τη ιεζαβελ γυναικι αυτου παντα α εποίησεν ηλιου και ως απεκτεινεν τους προφητας εν ρομφαια και απεστείλεν ιεζαβελ προς ηλιου και ειπεν ει συ ει ηλιου και εγω ιεζαβελ ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη οτι ταυτην την ωραν αυριον θησομαι την ψυχην σου καθως ψυχην ενος εξ αυτων και εφοβηθη ηλιου και ανεστη και απηλθεν κατα την ψυχην εαυτου και ερχεται εις βηρσαβее την ιουδα και αφηκεν το παιδαριον αυτου εκει και αυτος επορευθη εν τη ερημω οδον ημερας και ηλθεν και εκάθισεν υπο ραθυμ εν και ητησατο την ψυχην αυτου αποθανειν και ειπεν ικανουσθω νυν λαβε δη την ψυχην μου απ εμου κυριε οτι ου κρεισσων εγω ειμι υπερ τους πατερας μου και εκοιμηθη και υπνωσεν εκει υπο φυτον και ιδου τις ηψατο αυτου και ειπεν αυτω αναστηθι και φαγε και επεβλεψεν ηλιου και ιδου προς κεφαλής αυτου εγχυρψιας ολυριτης και καψακης υδατος και ανεστη και εφαγεν και επιεν και επιστρεψας εκοιμηθη και επεστρεψεν ο αγγελος κυριου εκ δευτερου και ηψατο αυτου και ειπεν αυτω αναστα φαγε οτι πολλη απο σου η οδος και ανεστη και εφαγεν και επιεν και επορευθη εν τη ισχυι της βρωσεως εκεινης τεσσαρακοντα ημερας και τεσσαρακοντα νυκτας ε-

ως ορους χωρηθῇ και εισηλθεν εκει εις το σπηλαιον και κατελυσεν εκει και ιδου ρημα κυριου προς αυτον και ειπεν τι συ ενταυθα ηλιου και ειπεν ηλιου ζηλων εξηλωκα τω κυριω παντοκρατορι οτι εγκατελιπον σε οι υιοι ισραηλ τα θυσιαστηρια σου κατεσκαψαν και τους προφητας σου απεκτειναν εν ρομφαια και υπολελειμμαι εγω μονωτατος και ζητουσι την ψυχην μου λαβειν αυτην και ειπεν εξελευση αυριον και στηση ενωπιον κυριου εν τω ορει ιδου παρελευσεται κυριος και πνευμα μεγα κραταιον διαλυον ορη και συντριβον πετρας ενωπιον κυριου ουκ εν τω πνευματι κυριος και μετα το πνευμα συσσεισμος ουκ εν τω συσσεισμω κυριος και μετα τον συσσεισμον πυρ ουκ εν τω πυρι κυριος και μετα το πυρ φωνη αυρας λεπτης κακει κυριος και εγενετο ως ηκουσεν ηλιου και επεκαλυψεν το προσωπον αυτου εν τη μηλωτη εαυτου και εξηλθεν και εστη υπο το σπηλαιον και ιδου προς αυτον φωνη και ειπεν τι συ ενταυθα ηλιου και ειπεν ηλιου ζηλων εξηλωκα τω κυριω παντοκρατορι οτι εγκατελιπον την διαθηκην σου οι υιοι ισραηλ τα θυσιαστηρια σου καθειλαν και τους προφητας σου απεκτειναν εν ρομφαια και υπολελειμμαι εγω μονωτατος και ζητουσι την ψυχην μου λαβειν αυτην και ειπεν κυριος προς αυτον πορευου αναστρεφε εις την οδον σου και ηξεις εις την οδον ερημου δαμασκου και χρισεις τον αζαηλ εις βασιλεα της συριας και τον ιου υιον ναμεσσι χρισεις εις βασιλεα επι ισραηλ και τον ελισαιε υιον σαφατ απο αβελμουλα χρισεις εις προφητην αντι σου και εσται τον σωζομενον εκ ρομφαιας αζαηλ θανατωσει ιου και τον σωζομενον εκ ρομφαιας ιου θανατωσει ελισαιε και καταλειψεις εν ισραηλ επτα χιλιαδας ανδρων παντα γονατα α ουκ ωκλασαν γονυ τω βααλ και παν στομα ο ου προσεκυνησεν αυτω και απηλθεν εκειθεν και ευρισκει τον ελισαιε υιον σαφατ και αυτος ηροτρια εν βουσιν δωδεκα ζευγη βοων ενωπιον αυτου και αυτος εν τοις δωδεκα και επηλθεν επι αυτον και επερριψε την μηλωτην αυτου επι αυτον και κατελιπεν ελισαιε τας βοας και κατεδραμεν οπισω ηλιου και ειπεν καταφιλησω τον πατερα μου και ακολουθησω οπισω σου και ειπεν ηλιου αναστρεφε οτι πεποιηκα σοι και ανεστρεψεν εξοπισθεν αυτου και ελαβεν τα ζευγη των βοων και ειθυσεν και ηψησεν αυτα εν τοις σκευεσι των βοων και εδωκεν τω λαω και εφαγον και ανεστη και επορευθη οπισω ηλιου και ελειτουργει αυτω και αμπελων εις ην τω ναβουθαι τω ιεζραηλιτη παρα τω αλω αχααβ βασιλεως σαμαρειας και ελαλησεν αχααβ προς ναβουθαι λεγων δος μοι τον αμπελωνα σου και εσται μοι εις κηπον λαχανων οτι εγγιων ουτος τω οικω μου και δωσω σοι αμπελωνα αλλον αγαθον υπερ αυτον ει δε αρεσκει ενωπιον σου δωσω σοι αργυριον ανταλλαγμα του αμπελωνος σου τουτου και εσται μοι εις κηπον λαχανων και ειπεν ναβουθαι προς αχααβ μη μοι γενοιτο παρα θεου μου δουναι κληρονομιαν πατερων μου σοι και εγενετο το πνευμα αχααβ τεταραγμενον και εκοιμηθη επι της κλινης αυτου και συνεκαλυψεν το προσωπον αυτου και ουκ εφαγεν αρτον και εισηλθεν ιεζαβελ η γυνη αυτου προς αυτον και ελαλησεν προς αυτον τι το πνευμα σου τεταραγμενον και ουκ ει συ εσθιων αρτον και ειπεν προς αυτην οτι ελαλησα προς ναβουθαι τον ιεζραηλιτην λεγων δος μοι τον αμπελωνα σου αργυριου ει δε βουλει δωσω σοι αμπελωνα αλλον αντ αυτου και ειπεν ου δωσω σοι κληρονομιαν πατερων μου και ειπεν προς αυτον ιεζαβελ η γυνη αυτου συ νυν ουτως ποιεις βασιλεα επι ισραηλ αναστηθι φαγε αρτον και σαυτου γενου εγω δωσω

σοι τον αμπελωνα ναβουθαι του ιεζραηλιτου και εγραψεν βιβλιον επι τω ονοματι αχααβ και εσφραγισατο τη σφραγιδι αυτου και απεστειλεν το βιβλιον προς τους πρεσβυτερους και τους ελευθερους τους κατοικουντας μετα ναβουθαι και εγεγραπτο εν τοις βιβλίοις λεγων νηστευσατε νηστειαν και καθισατε τον ναβουθαι εν αρχη του λαου και εγκαθισατε δυο ανδρας υιους παρανομων εξ εναντιας αυτου και καταμαρτυρησατωσαν αυτου λεγοντες ηυλογησεν θεον και βασιλεια και εξαγαγετωσαν αυτον και λιθοβολησατωσαν αυτον και αποθανετω και εποιησαν οι ανδρες της πολεως αυτου οι πρεσβυτεροι και οι ελευθεροι οι κατοικουντες εν τη πολει αυτου καθα απεστειλεν προς αυτους ιεζαβελ καθα γεγραπται εν τοις βιβλίοις οις απεστειλεν προς αυτους εκαλεσαν νηστειαν και εκαθισαν τον ναβουθαι εν αρχη του λαου και ηλθον δυο ανδρες υιοι παρανομων και εκαθισαν εξ εναντιας αυτου και κατεμαρτυρησαν αυτου λεγοντες ηυλογηκας θεον και βασιλεια και εξηγαγον αυτον εξω της πολεως και ελιθοβολησαν αυτον λιθοις και απεθανεν και απεστειλαν προς ιεζαβελ λεγοντες λελιθοβοληται ναβουθαι και τεθνηκεν και εγενετο ως ηκουσεν ιεζαβελ και ειπεν προς αχααβ αναστα κληρονομει τον αμπελωνα ναβουθαι του ιεζραηλιτου ος ουκ εδωκεν σοι αργυριου οτι ουκ εστιν ναβουθαι ζων οτι τεθνηκεν και εγενετο ως ηκουσεν αχααβ οτι τεθνηκεν ναβουθαι ο ιεζραηλιτης και διερρηξεν τα ιματια εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εγενετο μετα ταυτα και ανεστη και κατεβη αχααβ εις τον αμπελωνα ναβουθαι του ιεζραηλιτου κληρονομησαι αυτον και ειπεν κυριος προς ηλιου τον θεσβιτην λεγων αναστηθι και καταβηθι εις απαντην αχααβ βασιλεις ισραηλ του εν σαμαρεια ιδου ουτος εν αμπελωνι ναβουθαι οτι καταβεβηκεν εκει κληρονομησαι αυτον και λαλησεις προς αυτον λεγων ταδε λεγει κυριος ως συ εφονευσας και εκληρονομησας δια τουτο ταδε λεγει κυριος εν παντι τοπω ω ελειξαν αι υες και οι κυνες το αιμα ναβουθαι εκει λειξουσιν οι κυνες το αιμα σου και αι πορναι λουσονται εν τω αιματι σου και ειπεν αχααβ προς ηλιου ει ευρηκας με ο εχθρος μου και ειπεν ευρηκα διοτι ματην πεπρασαι ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου παροργισαι αυτον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι σε κακα και εκκαυσω οπισω σου και εξολοθρευσω του αχααβ ουρουντα προς τοιχον και συνεχομενον και εγκαταλελειμμενον εν ισραηλ και δωσω τον οικον σου ως τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ και ως τον οικον βαασα υιου αχια περι των παροργισματων των παρωργισας και εξημαρτες τον ισραηλ και τη ιεζαβελ ελαλησεν κυριος λεγων οι κυνες καταφαγονται αυτην εν τω προτειχισματι ιεζραελ τον τεθνηκοτα του αχααβ εν τη πολει φαγονται οι κυνες και τον τεθνηκοτα αυτου εν τω πεδιω φαγονται τα πετεινα του ουρανου πλην ματαιως αχααβ ως επραθη ποιησαι το πονηρον ενωπιον κυριου ως μετεθηκεν αυτον ιεζαβελ η γυνη αυτου και εβδελυχητη σφοδρα πορευεσθαι οπισω των βδελυγματων κατα παντα α εποιησεν ο αμορραιος ον εξωλεθρευσεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ και υπερ του λογου ως κατενυγη αχααβ απο προσωπου του κυριου και επορευετο κλαιων και διερρηξεν τον χιτωνα αυτου και εξωσατο σακκον επι το σωμα αυτου και ενηστευσεν και περιεβαλετο σακκον εν τη ημερα η επαταξεν ναβουθαι τον ιεζραηλιτην και εγενετο ρημα κυριου εν χειρι δουλου αυτου ηλιου περι αχααβ και ειπεν κυριος εωρακας ως κατενυγη αχααβ απο προσωπου μου ουκ επαξω την κακιαν εν ταις

ημεραις αυτου αλλ εν ταις ημεραις του υιου αυτου επαξω την κακιαν και συνηθροισεν υιος αδερ πασαν την δυναμιν αυτου και ανεβη και περιεκαθισεν επι σαμαρειαν και τριακοντα και δυο βασιλεις μετ αυτου και πας ιππος και αρμα και ανεβησαν και περιεκαθισαν επι σαμαρειαν και επολεμησαν επ αυτην και απεστειλεν προς αχααβ βασιλεα ισραηλ εις την πολιν και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει υιος αδερ το αργυριον σου και το χρυσιον σου εμον εστιν και αι γυναικες σου και τα τεκνα σου εμα εστιν και απεκριθη ο βασιλευς ισραηλ και ειπεν καθως ελαλησας κυριε βασιλευ σος εγω ειμι και παντα τα εμα και ανεστρεψαν οι αγγελοι και ειπον ταδε λεγει υιος αδερ εγω απεσταλκα προς σε λεγων το αργυριον σου και το χρυσιον σου και τας γυναικας σου και τα τεκνα σου δωσεις εμοι οτι ταυτην την ωραν αυριον αποστελω τους παιδας μου προς σε και ερευνησουσιν τον οικον σου και τους οικους των παιδων σου και εσται τα επιθυμηματα οφθαλμων αυτων εφ α αν επιβαλωσι τας χειρας αυτων και λημψονται και εκαλεσεν ο βασιλευς ισραηλ παντας τους πρεσβυτερους και ειπεν γνωτε δη και ιδετε οτι κακιαν ουτος ζητει οτι απεσταλκεν προς με περι των γυναικων μου και περι των υιων μου και περι των θυγατερων μου το αργυριον μου και το χρυσιον μου ουκ απεκωλυσα απ αυτου και ειπαν αυτω οι πρεσβυτεροι και πας ο λαος μη ακουσης και μη θελησης και ειπεν τοις αγγελοις υιου αδερ λεγετε τω κυριω υμων παντα οσα απεσταλκας προς τον δουλον σου εν πρωτοις ποιησω το δε ρημα τουτο ου δυναησομαι ποιησαι και απηραν οι ανδρες και επεστρεψαν αυτω λογον και ανταπεστειλεν προς αυτον υιος αδερ λεγων ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθειη ει εκποιησει ο χους σαμαρειας ταις αλωπεξιν παντι τω λαω τοις πεζοις μου και απεκριθη ο βασιλευς ισραηλ και ειπεν ικανουσθω μη καυχασθω ο κυρτος ως ο ορθος και εγενετο οτε απεκριθη αυτω τον λογον τουτον πινων ην αυτος και παντες οι βασιλεις μετ αυτου εν σκηναις και ειπεν τοις παισιν αυτου οικοδομησατε χαρακα και εθεντο χαρακα επι την πολιν και ιδου προφητης εις προσηλθεν τω βασιλει ισραηλ και ειπεν ταδε λεγει κυριος ει εορακας παντα τον οχλον τον μεγαν τουτον ιδου εγω διδωμι αυτον σημερον εις χειρας σας και γνωση οτι εγω κυριος και ειπεν αχααβ εν τινι και ειπεν ταδε λεγει κυριος εν τοις παιδαριοις των αρχοντων των χωρων και ειπεν αχααβ τις συναψει τον πολεμον και ειπεν συ και επεσκειψατο αχααβ τα παιδαρια των αρχοντων των χωρων και εγενοντο διακοσιοι και τριακοντα και μετα ταυτα επεσκεψατο τον λαον παν υιον δυναμεως εξηκοντα χιλιαδας και εξηλθεν μεσημβριας και υιος αδερ πινων μεθυων εν σοκχωθ αυτος και οι βασιλεις τριακοντα και δυο βασιλεις συμβοηθoi μετ αυτου και εξηλθον παιδαρια αρχοντων των χωρων εν πρωτοις και αποστελλουσιν και απαγγελλουσιν τω βασιλει συριας λεγοντες ανδρες εξεληλυθασιν εκ σαμαρειας και ειπεν αυτοις ει εις ειρηνην ουτοι εκπορευονται συλλαβετε αυτους ζωντας και ει εις πολεμον ζωντας συλλαβετε αυτους και μη εξελθατωσαν εκ της πολεως τα παιδαρια αρχοντων των χωρων και η δυναμις οπισω αυτων επαταξεν εκαστος τον παρ αυτου και εδευτερωσεν εκαστος τον παρ αυτου και εφυγεν συρια και κατεδιωξεν αυτους ισραηλ και σωζεται υιος αδερ βασιλευς συριας εφ ιππου ιππεως και εξηλθεν βασιλευς ισραηλ και ελαβεν παντας τους ιππους και τα αρματα και επαταξεν πληγην μεγαλην εν συρια και προσηλθεν ο προφητης προς βασιλεα

ισραηλ και ειπεν κραταιου και γνωθι και ιδε τι ποιησεις οτι επιστρεφοντος του ενιαυτου υιος αδερ βασιλευς συριας αναβαινει επι σε και οι παιδες βασιλεως συριας ειπον θεος ορεων θεος ισραηλ και ου θεος κοιλαδων δια τουτο εκκραταιωσεν υπερ ημας εαν δε πολεμησωμεν αυτους κατ ευθυ ει μη κραταιωσομεν υπερ αυτους και το ρημα τουτο ποιησον αποστησον τους βασιλεις εκαστον εις τον τοπον αυτων και θου αντ αυτων σατραπας και αλλαξομεν σοι δυναμιν κατα την δυναμιν την πεσουσαν απο σου και ιππον κατα την ιππον και αρματα κατα τα αρματα και πολεμησομεν προς αυτους κατ ευθυ και κραταιωσομεν υπερ αυτους και ηκουσεν της φωνης αυτων και εποησεν ουτως και εγενετο επιστρεψαντος του ενιαυτου και επεσχεψατο υιος αδερ την συριαν και ανεβη εις αφεκα εις πολεμον επι ισραηλ και οι υιοι ισραηλ επεσχεπησαν και παρεγενοντο εις απαντην αυτων και παρενεβαλεν ισραηλ εξ εναντιας αυτων ωσει δυο ποιμνια αιγων και συρια επλησεν την γην και προσηλθεν ο ανθρωπος του θεου και ειπεν τω βασιλει ισραηλ ταδε λεγει κυριος ανθων ειπεν συρια θεος ορεων κυριος ο θεος ισραηλ και ου θεος κοιλαδων αυτος και δωσω την δυναμιν την μεγαλην ταυτην εις χειρα σην και γνωση οτι εγω κυριος και παρεμβαλλουσιν ουτοι απεναντι τουτων επτα ημερας και εγενετο εν τη ημερα τη εβδομη και προσηγαγεν ο πολεμος και επαταξεν ισραηλ την συριαν εκατον χιλιαδας πεζων μια ημερα και εφυγον οι καταλοιποι εις αφεκα εις την πολιν και επεσεν το τειχος επι εικοσι και επτα χιλιαδας ανδρων των καταλοιπων και υιος αδερ εφυγεν και εισηλθεν εις τον οικον του κοιτωνος εις το ταμειον και ειπεν τοις παισιν αυτου οίδα οτι βασιλεις ισραηλ βασιλεις ελεους εισιν επιθυμεθα δη σακκους επι τας οσφυας ημων και σχοινια επι τας κεφαλας ημων και εξελθωμεν προς βασιλεια ισραηλ ει πως ζωογονησει τας ψυχας ημων και περιεζωσαντο σακκους επι τας οσφυας αυτων και εθεσαν σχοινια επι τας κεφαλας αυτων και ειπον τω βασιλει ισραηλ δουλος σου υιος αδερ λεγει ζηστω δη η ψυχη μου και ειπεν ει ετι ζη αδελφος μου εστιν και οι ανδρες οιωνισαντο και εσπευσαν και ανελεξαν τον λογον εκ του στοματος αυτου και ειπον αδελφος σου υιος αδερ και ειπεν εισελθατε και λαβετε αυτον και εξηλθεν προς αυτον υιος αδερ και αναβιβαζουσιν αυτον προς αυτον επι το αρμα και ειπεν προς αυτον τας πολεις ας ελαβεν ο πατηρ μου παρα του πατρος σου αποδωσω σοι και εξοδους ιησεις σαυτω εν δαμασκω καθως εθετο ο πατηρ μου εν σαμαρεια και εγω εν διαθηκη εξαποστελω σε και διεθετο αυτω διαθηκην και εξαπεστειλεν αυτον και ανθρωπος εις εκ των υιων των προφητων ειπεν προς τον πλησιον αυτου εν λογω κυριου παταξον δη με και ουκ ηθελησεν ο ανθρωπος παταξαι αυτον και ειπεν προς αυτον ανθων ουκ ηκουσας της φωνης κυριου ιδου συ αποτρεχεις απ εμου και παταξει σε λεων και απηλθεν απ αυτου και ευρισκει αυτον λεων και επαταξεν αυτον και ευρισκει ανθρωπον αλλον και ειπεν παταξον με δη και επαταξεν αυτον ο ανθρωπος παταξας και συνετριψεν και επορευθη ο προφητης και εστη τω βασιλει ισραηλ επι της οδου και κατεδησατο τελαμωνι τους οφθαλμους αυτου και εγενετο ως ο βασιλευς παρεπορευετο και ουτος εβοα προς τον βασιλεια και ειπεν ο δουλος σου εξηλθεν επι την στρατιαν του πολεμου και ιδου ανηρ εισηγαγεν προς με ανδρα και ειπεν προς με φυλαξον τουτον τον ανδρα εαν δε εκπηδων εκπηδηση και εσται η ψυχη σου αντι της ψυχης αυτου η ταλαντον αργυριου

στησεις και εγεννηθη περιεβλεψατο ο δουλος σου ωδε και ωδε και ουτος ουκ ην και ειπεν προς αυτον ο βασιλευς ισραηλ ιδου και τα ενεδρα παρ εμοι εφονευσας και εσπευσεν και αφειλεν τον τελαμωνα απο των οφθαλμων αυτου και επεγνω αυτον ο βασιλευς ισραηλ οτι εκ των προφητων ουτος και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος διοτι εξηνεγκας συ ανδρα ολεθριον εκ χειρος σου και εσται η ψυχη σου αντι της ψυχης αυτου και ο λαος σου αντι του λαου αυτου και απηλθεν ο βασιλευς ισραηλ συγκεχυμενος και εκλελυμενος και ερχεται εις σαμαρειαν και εκαθισεν τρια ετη και ουκ ην πολεμος ανα μεσον συριας και ανα μεσον ισραηλ και εγεννηθη εν τω ενιαυτω τω τριτω και κατεβη ιωσαφατ βασιλευς ιουδα προς βασιλεια ισραηλ και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς τους παιδας αυτου ει οιδατε οτι ημιν ρεμμαθ γαλααδ και ημεις σιωπωμεν λαβειν αυτην εκ χειρος βασιλεως συριας και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ αναβηση μεθ ημων εις ρεμμαθ γαλααδ εις πολεμον και ειπεν ιωσαφατ καθως εγω ουτως και συ καθως ο λαος μου ο λαος σου καθως οι ιπποι μου οι ιπποι σου και ειπεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα προς βασιλεια ισραηλ επερωτησατε δη σημερον τον κυριον και συνηθορισεν ο βασιλευς ισραηλ παντας τους προφητας ως τετρακοσιους ανδρας και ειπεν αυτοις ο βασιλευς ει πορευθω εις ρεμμαθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπαν αναβαινε και διδους δωσει κυριος εις χειρας του βασιλεως και ειπεν ιωσαφατ προς βασιλεια ισραηλ ουκ εστιν ωδε προφητης του κυριου και επερωτησομεν τον κυριον δι αυτου και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ ετι εστιν ανηρ εις του επερωτησαι τον κυριον δι αυτου και εγω μεμισηκα αυτον οτι ου λαλει περι εμου καλα αλλ η κακα μιχαιας υιος ιεμλα και ειπεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα μη λεγεται ο βασιλευς ουτως και εκαλεσεν ο βασιλευς ισραηλ ευνουχον ενα και ειπεν ταχος μιχαιαν υιον ιεμλα και ο βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εκαθηντο ανηρ επι του θρονου αυτου ενοπλοι εν ταις πυλαις σαμαρειας και παντες οι προφηται επροφητευον ενωπιον αυτων και εποιησεν εαυτω σεδεχιας υιος χανανα κερατα σιδηρα και ειπεν ταδε λεγει κυριος εν τουτοις κερατιεις την συριαν εως συντελεσθη και παντες οι προφηται επροφητευον ουτως λεγοντες αναβαινε εις ρεμμαθ γαλααδ και ευοδωσει και δωσει κυριος εις χειρας σου και τον βασιλεια συριας και ο αγγελος ο πορευθεις καλεσαι τον μιχαιαν ελαλησεν αυτω λεγων ιδου δη λαλουσιν παντες οι προφηται εν στοματι ενι καλα περι του βασιλεως γινου δη και συ εις λογους σου κατα τους λογους ενος τουτων και λαλησον καλα και ειπεν μιχαιας ζη κυριος οτι αν ειπη κυριος προς με ταυτα λαλησω και ηλθεν προς τον βασιλεια και ειπεν αυτω ο βασιλευς μιχαια ει αναβω εις ρεμμαθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπεν αναβαινε και ευοδωσει και δωσει κυριος εις χειρα του βασιλεως και ειπεν αυτω ο βασιλευς ποσακις εγω ορκιζω σε οπως λαλησης προς με αληθειαν εν ονοματι κυριου και ειπεν μιχαιας ουχ ουτως εωρακα παντα τον ισραηλ διεσπαρμενον εν τοις ορεσιν ως ποιμνιον ω ουκ εστιν ποιμην και ειπεν κυριος ου κυριος τουτοις αναστρεφετω εκαστος εις τον οικον αυτου εν ειρηνη και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ βασιλεια ιουδα ουκ ειπα προς σε ου προφητευει ουτος μοι καλα διοτι αλλ η κακα και ειπεν μιχαιας ουχ ουτως ουκ εγω ακουε ρημα κυριου ουχ ουτως ειδον τον κυριον θεον ισραηλ καθημενον επι θρονου αυτου και πασα η στρατια του ουρανου

ειστηκε περι αυτον εκ δεξιών αυτου και εξ ευωνυμών αυτου και ει-
πεν κυριος τις απατησει τον αχααβ βασιλεα ισραηλ και αναβησεται και
πεσειται εν ρεμμαθι γαλααδ και ειπεν ουτος ουτως και ουτος ουτως
και εξηλθεν πνευμα και εστη ενωπιον κυριου και ειπεν εγω απατησω
αυτον και ειπεν προς αυτον κυριος εν τινι και ειπεν εξελευσομαι και
εσομαι πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων αυτου και
ειπεν απατησεις και γε δυνησει εξελθε και ποιησον ουτως και νυν
ιδου εδωκεν κυριος πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων
σου τουτων και κυριος ελαλησεν επι σε κακα και προσηλθεν σεδεκιου
υιος χανανα και επαταξεν τον μιχαιαν επι την σιαγονα και ειπεν ποιον
πνευμα κυριου το λαλησαν εν σοι και ειπεν μιχαιας ιδου συ οψη εν τη
ημερα εκεινη οταν εισελθης ταμειον του ταμειου του κρυβηναι και
ειπεν ο βασιλευς ισραηλ λαβετε τον μιχαιαν και αποστρεψατε αυτον
προς εμηρ τον αρχοντα της πολεως και τω ιωας υιω του βασιλεως
ειπον θεσθαι τουτον εν φυλακη και εσθιειν αυτον αρτον θλιψεως και
υδωρ θλιψεως εως του επιστρεψαι με εν ειρηνη και ειπεν μιχαιας ε-
αν επιστρεψων επιστρεψης εν ειρηνη ουκ ελαλησεν κυριος εν εμοι
και ανεβη βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα μετ αυτου εις
ρεμμαθι γαλααδ και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ βασιλεα ιου-
δα συγκαλυψομαι και εισελευσομαι εις τον πολεμον και συ ενδυσαι
τον ιματισμον μου και συνεκαλυψατο ο βασιλευς ισραηλ και εισηλθεν
εις τον πολεμον και βασιλευς συριας ενετειλατο τοις αρχουσι των
αρματων αυτου τριακοντα και δυσιν λεγων μη πολεμειτε μικρον και
μεγαν αλλ η τον βασιλεα ισραηλ μονωτατον και εγενετο ως ειδον οι
αρχοντες των αρματων τον ιωσαφατ βασιλεα ιουδα και αυτοι ειπον
φαινεται βασιλευς ισραηλ ουτος και εκυκλωσαν αυτον πολεμησαι και
ανεκραξεν ιωσαφατ και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων
οτι ουκ εστιν βασιλευς ισραηλ ουτος και απεστρεψαν απ αυτου και
ενετεινεν εις το τοξον ευστοχως και επαταξεν τον βασιλεα ισραηλ
ανα μεσον του πνευμονος και ανα μεσον του θωρακος και ειπεν τω
ηνιοχω αυτου επιστρεψον τας χειρας σου και εξαγαγε με εκ του πο-
λεμου οτι τετρωμαι και ετροπωθη ο πολεμος εν τη ημερα εκεινη και
ο βασιλευς ην εστηκως επι του αρματος εξ εναντιας συριας απο πρωι
εως εσπερας και απεχυνεν το αιμα εκ της πληγης εις τον κολπον του
αρματος και απεθανεν εσπερας και εξεπορευετο το αιμα της τροπης
εως του κολπου του αρματος και εστη ο στρατοκηρυξ δυνοντος του
ηλιου λεγων εκαστος εις την εαυτου πολιν και εις την εαυτου γην
οτι τεθνηκεν ο βασιλευς και ηλθον εις σαμαρειαν και εθαψαν τον
βασιλεα εν σαμαρεια και απενιψαν το αρμα επι την κρηνην σαμαρειας
και εξελειξαν αι υες και οι κυνες το αιμα και αι πορναι ελουσαντο εν
τω αιματι κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν και τα λοιπα των λογων
αχααβ και παντα α εποιησεν και οικον ελεφαντινον ον ωκοδομησεν
και πασας τας πολεις ας εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραπται εν βιβλιω
λογων των ημερων των βασιλεων ισραηλ και εκοιμηθη αχααβ μετ
των πατερων αυτου και εβασιλευσεν οχοζιας υιος αυτου αντ αυτου
και ιωσαφατ υιος ασα εβασιλευσεν επι ιουδα ετει τεταρτω τω αχα-
αβ βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν ιωσαφατ υιος τριακοντα και πεντε
ετων εν τω βασιλευειν αυτον και εικοσι και πεντε ετη εβασιλευσεν
εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αζουβα θυγατηρ σελει και
επορευθη εν παση οδω ασα του πατρος αυτου ουκ εξεκλινεν απ αυ-

της του ποιησαι το ευθες εν οφθαλμοις κυριου πλην των υψηλων ουκ εξηρην επι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις υψηλοις και ειρηνευσεν ιωσαφατ μετα βασιλεως ισραηλ και τα λοιπα των λογων ιωσαφατ και αι δυνασταιαι αυτου οσα εποησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα εν βιβλιω λογων των ημερων των βασιλεων ιουδα και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και εταφη παρα τοις πατρασιν αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ αυτου και οχοζιας υιος αχααβ εβασιλευσεν επι ισραηλ εν σαμαρεια εν ετει επτακαιδεκατω ιωσαφατ βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν εν ισραηλ ετη δυο και εποησεν το πονηρον εναντιον κυριου και επορευθη εν οδω αχααβ του πατρος αυτου και εν οδω ιεζαβελ της μητρος αυτου και εν ταις αμαρτιας οικου ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ και εδουλευσεν τοις βααλιμ και προσεκυνησεν αυτοις και παρωργισεν τον κυριον θεον ισραηλ κατα παντα τα γενομενα εμπροσθεν αυτου

και ηθετησεν μωαβ εν ισραηλ μετα το αποθανειν αχααβ και επεσεν οχοζιας δια του δικτυωτου του εν τω υπερωω αυτου τω εν σαμαρεια και ηρρωστησεν και απεστειλεν αγγελους και ειπεν προς αυτους δευτε και επιζητησατε εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης και επορευθησαν επερωτησαι δι αυτου και αγγελος κυριου ελαλησεν προς ηλιου τον θεσβιτην λεγων αναστας δευρο εις συναντησιν των αγγελων οχοζιου βασιλεως σαμαρειας και λαλησεις προς αυτους ει παρα το μη ειναι θεον εν ισραηλ υμεις πορευεσθε επιζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων και ουχ ουτως οτι ταδε λεγει κυριος η κλινη εφ ης ανεβης εκει ου καταβησιν απ αυτης οτι εκει θανατω αποθανη και επορευθη ηλιου και ειπεν προς αυτους και επεστραψαν οι αγγελοι προς αυτον και ειπεν προς αυτους τι οτι επεστρεψατε και ειπαν προς αυτον ανηρ ανεβη εις συναντησιν ημων και ειπεν προς ημας δευτε επιστραφητε προς τον βασιλεα τον αποστειλαντα υμας και λαλησατε προς αυτον ταδε λεγει κυριος ει παρα το μη ειναι θεον εν ισραηλ συ πορευη ζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ουχ ουτως η κλινη εφ ης ανεβης εκει ου καταβησιν απ αυτης οτι θανατω αποθανη και ελαλησεν προς αυτους λεγων τις η κρισις του ανδρος του αναβαντος εις συναντησιν υμιν και λαλησαντος προς υμας τους λογους τουτους και ειπον προς αυτον ανηρ δασυς και ζωνην δερματινην περιεζωσμενος την οσφυν αυτου και ειπεν ηλιου ο θεσβιτης ουτος εστιν και απεστειλεν προς αυτον ηγουμενον πεντηκονταρχον και τους πεντηκοντα αυτου και ανεβη και ηλθεν προς αυτον και ιδου ηλιου εκαθητο επι της κορυφης του ορους και ελαλησεν ο πεντηκονταρχος προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου ο βασιλευς εκαλεσεν σε καταβηθι και απεκριθη ηλιου και ειπεν προς τον πεντηκονταρχον και ει ανθρωπος του θεου εγω καταβησεται πυρ εκ του ουρανου και καταφαγεται σε και τους πεντηκοντα σου και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτον και τους πεντηκοντα αυτου και προσεθετο ο βασιλευς και απεστειλεν προς αυτον αλλον πεντηκονταρχον και τους πεντηκοντα αυτου και ανεβη και ελαλησεν ο πεντηκονταρχος προς αυτον και ειπεν ανθρωπε του θεου ταδε λεγει ο βασιλευς ταχεως καταβηθι και απεκριθη ηλιου και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ει ανθρωπος του θεου εγω ειμι καταβησεται πυρ εκ του ουρανου και καταφαγεται σε και τους πεντηκοντα σου και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτον και τους

πεντηκοντα αυτου και προσεθετο ο βασιλευς ετι αποστειλαι ηγου-
μενον πεντηκονταρχον τριτον και τους πεντηκοντα αυτου και ηλθεν
προς αυτον ο πεντηκονταρχος ο τριτος και εκαμψεν επι τα γονατα
αυτου κατεναντι ηλιου και εδεθη αυτου και ελαλησεν προς αυτον και
ειπεν ανθρωπε του θεου εντιμωθητω δη η ψυχη μου και η ψυχη των
δουλων σου τουτων των πεντηκοντα εν οφθαλμοις σου ιδου κατεβη
πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν τους δυο πεντηκονταρχους τους
πρωτους και τους πεντηκοντα αυτων και νυν εντιμωθητω δη η ψυχη
των δουλων σου εν οφθαλμοις σου και ελαλησεν αγγελος κυριου
προς ηλιου και ειπεν καταβηθι μετ αυτου μη φοβηθης απο προσω-
που αυτων και ανεστη ηλιου και κατεβη μετ αυτου προς τον βασιλεια
και ελαλησεν προς αυτον και ειπεν ηλιου ταδε λεγει κυριος τι οτι
απεστειλας αγγελους ζητησαι εν τη βααλ μυιαν θεον ακκαρων ουχ
ουτως η κλινη εφ ης ανεβης εκει ου καταβηση απ αυτης οτι θανατω
αποθανη και απεθανεν κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν ηλιου και τα
λοιπα των λογων οχοζιου οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα
επι βιβλιου λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και ιωραμ
υιος αχααβ βασιλευει επι ισραηλ εν σαμαρεια ετη δεκα δυο εν ετει
οκτωκαιδεκατω ιωσαφατ βασιλευς ιουδα και εποιησεν το πονηρον
ενωπιον κυριου πλην ουχ ως οι αδελφοι αυτου ουδε ως η μητηρ αυ-
του και απεστησεν τας στηλας του βααλ ας εποιησεν ο πατηρ αυτου
και συνετριψεν αυτας πλην εν ταις αμαρτιας οικου ιεροβοαμ ος εξη-
μαρτεν τον ισραηλ εκολληθη ουκ απεστη απ αυτων και εθυμωθη
οργη κυριος εις τον οικον αχααβ και εγενετο εν τω αναγειν κυριον
τον ηλιου εν συσσεισμω ως εις τον ουρανον και επορευθη ηλιου και
ελισαιε εκ γαλγαλων και ειπεν ηλιου προς ελισαιε καθου δη ενταυθα
οτι κυριος απεσταλκεν με εως βαιθηλ και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και
ζη η ψυχη σου ει καταλειψω σε και ηλθον εις βαιθηλ και ηλθον οι
υιοι των προφητων οι εν βαιθηλ προς ελισαιε και ειπον προς αυτον
ει εγνως οτι κυριος σημερον λαμβανει τον κυριον σου επανωθεν της
κεφαλης σου και ειπεν καγω εγνωκα σιωπατε και ειπεν ηλιου προς
ελισαιε καθου δη ενταυθα οτι κυριος απεσταλκεν με εις ιεριχω και ει-
πεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και ηλθον
εις ιεριχω και ηγγισαν οι υιοι των προφητων οι εν ιεριχω προς ελι-
σαιε και ειπαν προς αυτον ει εγνως οτι σημερον λαμβανει κυριος τον
κυριον σου επανωθεν της κεφαλης σου και ειπεν και γε εγω εγνω
σιωπατε και ειπεν αυτω ηλιου καθου δη ωδε οτι κυριος απεσταλκεν
με εως του ιορδανου και ειπεν ελισαιε ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει
εγκαταλειψω σε και επορευθησαν αμφοτεροι και πεντηκοντα ανδρες
υιοι των προφητων και εστησαν εξ εναντιας μακροθεν και αμφοτεροι
εστησαν επι του ιορδανου και ελαβεν ηλιου την μηλωτην αυτου και
ειλησεν και επαταξεν το υδωρ και διηρεθη το υδωρ ενθα και ενθα και
διεβησαν αμφοτεροι εν ερημω και εγενετο εν τω διαβηναι αυτοους και
ηλιου ειπεν προς ελισαιε αιτησαι τι ποιησω σοι πριν η αναλημφθηναι
με απο σου και ειπεν ελισαιε γεννηθητω δη διπλα εν πνευματι σου επ
εμε και ειπεν ηλιου εσκληρυνας του αιτησασθαι εαν ιδης με αναλαμ-
βανομενον απο σου και εσται σοι ουτως και εαν μη ου μη γενηται
και εγενετο αυτων πορευομενων επορευοντο και ελαλουν και ιδου
αρμα πυρος και ιπποι πυρος και διεστειλαν ανα μεσον αμφοτερων και
ανελημφθη ηλιου εν συσσεισμω ως εις τον ουρανον και ελισαιε εωρα

και εβρα πατερ πατερ αρμα ισραηλ και ιππευς αυτου και ουκ ειδεν αυτον ετι και επελαβετο των ιματιων αυτου και διερρηξεν αυτα εις δυο ρηγματα και υψωσεν την μηλωτην ηλιου η επεσεν επανωθεν ελισαιε και επεστρεψεν ελισαιε και εστη επι του χειλους του ιορδανου και ελαβεν την μηλωτην ηλιου η επεσεν επανωθεν αυτου και επαταξεν το υδωρ και ου διεστη και ειπεν που ο θεος ηλιου αφωω και επαταξεν τα υδατα και διερραγησαν ενθα και ενθα και διεβη ελισαιε και ειδον αυτον οι υιοι των προφητων οι εν ιεριχω εξ εναντιας και ειπον επαναπεπαυται το πνευμα ηλιου επι ελισαιε και ηλθον εις συναντην αυτου και προσεκυνησαν αυτω επι την γην και ειπον προς αυτον ιδου δη μετα των παιδων σου πεντηκοντα ανδρες υιοι δυναμεως πορευθεντες δη ζητησατωσαν τον κυριον σου μηποτε ηρεν αυτον πνευμα κυριου και ερριψεν αυτον εν τω ιορδανη η εφ εν των ορεων η εφ ενα των βουνων και ειπεν ελισαιε ουκ αποστελειτε και παρεβιασαντο αυτον εως οτου ησχυνετο και ειπεν αποστεiliate και απεστειλαν πεντηκοντα ανδρας και εξητησαν τρεις ημερας και ουχ ευρον αυτον και ανεστρεψαν προς αυτον και αυτος εκαθητο εν ιεριχω και ειπεν ελισαιε ουκ ειπον προς υμας μη πορευθητε και ειπον οι ανδρες της πολεως προς ελισαιε ιδου η κατοικησις της πολεως αγαθη καθως ο κυριος βλεπει και τα υδατα πονηρα και η γη ατεκνουμενη και ειπεν ελισαιε λαβετε μοι υδρισκην καινην και θετε εκει αλα και ελαβον προς αυτον και εξηλθεν ελισαιε εις την διεξοδον των υδατων και ερριψεν εκει αλα και ειπεν ταδε λεγει κυριος ιαμαι τα υδατα ταυτα ουκ εσται ετι εκειθεν θανατος και ατεκνουμενη και ιαθησαν τα υδατα εως της ημερας ταυτης κατα το ρημα ελισαιε ο ελαλησεν και ανεβη εκειθεν εις βαιθηλ και αναβαινοντος αυτου εν τη οδω και παιδαρια μικρα εξηλθον εκ της πολεως και κατεπαιζον αυτου και ειπον αυτω αναβαινε φαλακρε αναβαινε και εξενευσεν οπισω αυτων και ειδεν αυτα και κατηρασατο αυτοις εν ονοματι κυριου και ιδου εξηλθον δυο αρχοι εκ του δρυμου και ανερρηξαν εξ αυτων τεσσαρακοντα και δυο παιδας και επορευθη εκειθεν εις το ορος το καρμηλιον και εκειθεν επεστρεψεν εις σαμαρειαν και ιωραμ υιος αχααβ εβασιλευσεν εν ισραηλ εν ετει οκτωκαιδεκατω ιωσαφατ βασιλει ιουδα και εβασιλευσεν δωδεκα ετη και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου πλην ουχ ως ο πατηρ αυτου και ουχ ως η μητηρ αυτου και μετεστησεν τας στηλας του βααλ ας εποιησεν ο πατηρ αυτου πλην εν τη αμαρτια ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εκολληθη ουκ απεστη απ αυτης και μωσα βασιλευς μωαβ ην νωκηδ και επεστρεψεν τω βασιλει ισραηλ εν τη επαναστασει εκατον χιλιαδας αρνων και εκατον χιλιαδας κριων επι ποκων και εγενετο μετα το αποθανειν αχααβ και ηθετησεν βασιλευς μωαβ εν βασιλει ισραηλ και εξηλθεν ο βασιλευς ιωραμ εν τη ημερα εκεινη εκ σαμαρειας και επεσκειψατο τον ισραηλ και επορευθη και εξαπεστειλεν προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα λεγων βασιλευς μωαβ ηθετησεν εν εμοι ει πορευση μετ εμου εις μωαβ εις πολεμον και ειπεν αναβησομαι ομοιος μοι ομοιος σοι ως ο λαος μου ο λαος σου ως οι ιπποι μου οι ιπποι σου και ειπεν ποια οδω αναβω και ειπεν οδον ερημον εδωμ και επορευθη ο βασιλευς ισραηλ και ο βασιλευς ιουδα και ο βασιλευς εδωμ και εκυκλωσαν οδον επτα ημερων και ουκ ην υδωρ τη παρεμβολη και τοις κτηνεσιν τοις εν τοις ποσιν αυτων και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ ω οτι κεκληκεν κυριος τους τρεις βασιλεις παρερχομενους δουναι αυτοις εν χειρι μωαβ και

ειπεν ιωσαφατ ουκ εστιν ωδε προφητης του κυριου και επιζητησωμεν τον κυριον παρ αυτου και απεκριθη εις των παιδων βασιλεως ισραηλ και ειπεν ωδε ελισαιε υιος σαφατ ος επεχεεν υδωρ επι χειρας ηλιου και ειπεν ιωσαφατ εστιν αυτω ρημα κυριου και κατεβη προς αυτον βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα και βασιλευς εδωμ και ειπεν ελισαιε προς βασιλεα ισραηλ τι εμοι και σοι δευρο προς τους προφητας του πατρος σου και ειπεν αυτω ο βασιλευς ισραηλ μη οτι κεκληκεν κυριος τους τρεις βασιλεις του παραδουναι αυτους εις χειρας μωαβ και ειπεν ελισαιε ζη κυριος των δυναμεων ω παρεστην ενωπιον αυτου οτι ει μη προσωπον ιωσαφατ βασιλεως ιουδα εγω λαμβανω ει επεβλεψα προς σε και ειδον σε και νυνι δε λαβε μοι ψαλλοντα και εγενετο ως εψαλλεν ο ψαλλων και εγενετο επ αυτον χειρ κυριου και ειπεν ταδε λεγει κυριος ποιησατε τον χειμαρρουν τουτον βοθυνους βοθυνους οτι ταδε λεγει κυριος ουκ οψεσθε πνευμα και ουκ οψεσθε υετον και ο χειμαρρους ουτος πλησθησεται υδατος και πιεσθε υμεις και αι κτησεις υμων και τα κτηνη υμων και κουφη αυτη εν οφθαλμοις κυριου και παραδωσω την μωαβ εν χειρι υμων και παταξετε πασαν πολιν οχυραν και παν ξυλον αγαθον καταβλαιετε και πασας πηγας υδατος εμψραξετε και πασαν μεριδα αγαθην αχρειωσετε εν λιθις και εγενετο το πρωι αναβαινουσης της θυσιας και ιδου υδατα ηρχοντο εξ οδου εδωμ και επλησθη η γη υδατος και πασα μωαβ ηκουσαν οτι ανεβησαν οι βασιλεις πολεμειν αυτους και ανεβησαν εκ παντος περιεζωσμενου ζωνην και επανω και εστησαν επι του οριου και ωρθισαν το πρωι και ο ηλιος ανετειλεν επι τα υδατα και ειδεν μωαβ εξ εναντιας τα υδατα πυρρα ωσει αιμα και ειπαν αιμα τουτο της ρομφαιας εμαχεσαντο οι βασιλεις και επαταξαν ανηρ τον πλησιον αυτου και νυν επι τα σκυλα μωαβ και εισηλθον εις την παρεμβολην ισραηλ και ισραηλ ανεστησαν και επαταξαν την μωαβ και εφυγον απο προσωπου αυτων και εισηλθον εισπορευομενοι και τυπτοντες την μωαβ και τας πολεις καθειλον και πασαν μεριδα αγαθην ερριψαν ανηρ τον λιθον και ενεπλησαν αυτην και πασαν πηγην υδατος ενεψραξαν και παν ξυλον αγαθον κατεβαλον εως του καταλιπειν τους λιθους του τοιχου καθηρημενους και εκυκλευσαν οι σφενδονηται και επαταξαν αυτην και ειδεν ο βασιλευς μωαβ οτι εκραταιωσεν υπερ αυτον ο πολεμος και ελαβεν μεθ εαυτου επτακοσιους ανδρας εσπασμενους ρομφαιαν διακοψαι προς βασιλεα εδωμ και ουκ ηδυνθησαν και ελαβεν τον υιον αυτου τον πρωτοτοκον ος εβασιλευσεν αντ αυτου και ανηνεγκεν αυτον ολοκαυτωμα επι του τειχους και εγενετο μεταμελος μεγας επι ισραηλ και απηραν απ αυτου και επεστρεψαν εις την γην και γυνη μια απο των υιων των προφητων εβρα προς ελισαιε λεγουσα ο δουλος σου ο ανηρ μου απεθανεν και συ εγνως οτι δουλος ην φοβουμενος τον κυριον και ο δανιστης ηλθεν λαβειν τους δυο υιους μου εαυτω εις δουλους και ειπεν ελισαιε τι ποιησω σοι αναγγειλον μοι τι εστιν σοι εν τω οικω η δε ειπεν ουκ εστιν τη δουλη σου ουθεν εν τω οικω οτι αλλ η ο αλειφομαι ελαιον και ειπεν προς αυτην δευρο αιτησον σαυτη σκευη εξωθεν παρα παντων των γειτονων σου σκευη κενα μη ολιγωσης και εισελευση και αποκλεισεις την θυραν κατα σου και κατα των υιων σου και αποχεεις εις τα σκευη ταυτα και το πληρωθεν αρεις και απηλθεν παρ αυτου και εποιησεν ουτως και απεκλεισεν την θυραν κατ αυτης και κατα των υιων αυτης αυτοι προσηγγιζον προς

αυτην και αυτη επεχεεν εως επλησθησαν τα σκευη και ειπεν προς τους υιους αυτης εγγισατε ετι προς με σκευος και ειπον αυτη ουκ εστιν ετι σκευος και εστη το ελαιον και ηλθεν και απηγγειλεν τω ανθρωπω του θεου και ειπεν ελισταie δευρο και αποδου το ελαιον και αποτεισεις τους τοκους σου και συ και οι υιοι σου ζησεσθε εν τω επιλοιπω ελαιω και εγενετο ημερα και διεβη ελισταie εις σουμαν και εκει γυνη μεγαλη και εκρατησεν αυτον φαγειν αρτον και εγενετο αφ ικανου του εισπορευεσθαι αυτον εξεκλινεν του εκει φαγειν και ειπεν η γυνη προς τον ανδρα αυτης ιδου δη εγνων οτι ανθρωπος του θεου αγιος ουτος διαπορευεται εφ ημας δια παντος ποιησωμεν δη αυτω υπερων τοπον μικρον και θωμεν αυτω εκει κλινην και τραπεζαν και διφρον και λυχνιαν και εσται εν τω εισπορευεσθαι προς ημας και εκκλινει εκει και εγενετο ημερα και εισηλθεν εκει και εξεκλινεν εις το υπερων και εκοιμηθη εκει και ειπεν προς γιεζι το παιδαριον αυτου καλεσον μοι την σωμαντιν ταυτην και εκαλεσεν αυτην και εστη ενωπιον αυτου και ειπεν αυτω ειπον δη προς αυτην ιδου εξεστησας ημιν πασαν την εκστασιν ταυτην τι δει ποιησαι σοι ει εστιν λογος σοι προς τον βασιλεα η προς τον αρχοντα της δυναμειως η δε ειπεν εν μεσω του λαου μου εγω ειμι οικω και ειπεν τι δει ποιησαι αυτη και ειπεν γιεζι το παιδαριον αυτου και μαλα υιος ουκ εστιν αυτη και ο ανηρ αυτης πρεσβυτης και εκαλεσεν αυτην και εστη παρα την θυραν και ειπεν ελισταie προς αυτην εις τον καιρον τουτον ως η ωρα ζωσα συ περιεληφουια υιον η δε ειπεν μη κυριε μου μη διαψευση την δουλην σου και εν γαστρι ελαβεν η γυνη και ετεκεν υιον εις τον καιρον τουτον ως η ωρα ζωσα ως ελαλησεν προς αυτην ελισταie και ηδρυνθη το παιδαριον και εγενετο ηνικα εξηλθεν το παιδαριον προς τον πατερα αυτου προς τους θεριζοντας και ειπεν προς τον πατερα αυτου την κεφαλην μου την κεφαλην μου και ειπεν τω παιδαριω αρον αυτον προς την μητερα αυτου και ηρεν αυτον προς την μητερα αυτου και εκοιμηθη επι των γονατων αυτης εως μεσημβριας και απεθανεν και ανηνεγκεν αυτον και εκοιμισεν αυτον επι την κλινην του ανθρωπου του θεου και απεκληισεν κατ αυτου και εξηλθεν και εκαλεσεν τον ανδρα αυτης και ειπεν αποστειλον δη μοι εν των παιδαριων και μιαν των ονων και δραμουμαι εως του ανθρωπου του θεου και επιστρεψω και ειπεν τι οτι συ πορευη προς αυτον σημερον ου νεομηνια ουδε σαββατον η δε ειπεν ειρηνη και επεσαξεν την ονον και ειπεν προς το παιδαριον αυτης αγε πορευου μη επισχης μοι του επιβηαι οτι εαν ειπω σοι δευρο και πορευση και ελευση προς τον ανθρωπον του θεου εις το ορος το καρμηλιον και εγενετο ως ειδεν ελισταie ερχομενην αυτην και ειπεν προς γιεζι το παιδαριον αυτου ιδου δη η σωμαντις εκεινη νυν δραμε εις απαντην αυτης και ερεις ει ειρηνη σοι ει ειρηνη τω ανδρι σου ει ειρηνη τω παιδαριω η δε ειπεν ειρηνη και ηλθεν προς ελισταie εις το ορος και επελαβετο των ποδων αυτου και ηγγισεν γιεζι απωσασθαι αυτην και ειπεν ελισταie αφες αυτην οτι η ψυχη αυτης κατωδυνος αυτη και κυριος απεκυρην απ εμου και ουκ ανηγγειλεν μοι η δε ειπεν μη ητησαμην υιον παρα του κυριου μου ουκ ειπα ου πλανησεις μετ εμου και ειπεν ελισταie τω γιεζι ζωσαι την οσφυν σου και λαβε την βακτηριαν μου εν τη χειρι σου και δευρο οτι εαν ευρης ανδρα ουκ ευλογησεις αυτον και εαν ευλογηση σε ανηρ ουκ αποκριθησθαι αυτω και επιθησεις την βακτηριαν μου επι προσωπον του παιδαριου και ειπεν η μητηρ του

παιδαριου ζη κυριος και ζη η ψυχη σου ει εγκαταλειψω σε και ανεστη ελισαιε και επορευθη οπισω αυτης και γιεζι διηλθεν εμπροσθεν αυτης και επειθηκεν την βακτηριαν επι προσωπον του παιδαριου και ουκ ην φωνη και ουκ ην ακροασις και επεστρεψεν εις απαντην αυτου και απηγγειλεν αυτω λεγων ουκ ηγερυθη το παιδαριον και εισηλθεν ελισαιε εις τον οικον και ιδου το παιδαριον τεθνηκος κεκοιμισμενον επι την κλινην αυτου και εισηλθεν ελισαιε εις τον οικον και απεκλεισεν την θυραν κατα των δυο εαυτων και προσηυξατο προς κυριον και ανεβη και εκοιμηθη επι το παιδαριον και εθηκεν το στομα αυτου επι το στομα αυτου και τους οφθαλμους αυτου επι τους οφθαλμους αυτου και τας χειρας αυτου επι τας χειρας αυτου και διεκαμφεν επ αυτον και διεθερμανθη η σαρξ του παιδαριου και επεστρεψεν και επορευθη εν τη οικια ενθεν και ενθεν και ανεβη και συνεκαμφεν επι το παιδαριον εως επτακις και ηνοιξεν το παιδαριον τους οφθαλμους αυτου και εξεβοησεν ελισαιε προς γιεζι και ειπεν καλεσον την σωμανιτιν ταυτην και εκαλεσεν και εισηλθεν προς αυτον και ειπεν ελισαιε λαβε τον υιον σου και εισηλθεν η γυνη και επεσεν επι τους ποδας αυτου και προσεκυνησεν επι την γην και ελαβεν τον υιον αυτης και εξηλθεν και ελισαιε επεστρεψεν εις γαλαλα και ο λιμος εν τη γη και οι υιοι των προφητων εκαθηντο ενωπιον αυτου και ειπεν ελισαιε τω παιδαριω αυτου επιστησον τον λεβητα τον μεγαν και εψε εψεμα τοις υιοις των προφητων και εξηλθεν εις εις τον αγρον συλλεξαι αριων και ευρεν αμπελον εν τω αγρω και συνελεξεν απ αυτης τολουπην αγριαν πληρες το ιματιον αυτου και ενεβαλεν εις τον λεβητα του εψεματος οτι ουκ εγνωσαν και ενεχει τοις ανδρασιν φαγειν και εγενετο εν τω εσθιειν αυτους εκ του εψηματος και ιδου ανεβοησαν και ειπον θανατος εν τω λεβητι ανθρωπε του θεου και ουκ ηδυναντο φαγειν και ειπεν λαβετε αλευρον και εμβαλετε εις τον λεβητα και ειπεν ελισαιε προς γιεζι το παιδαριον εγχει τω λαω και εσθιετωσαν και ουκ εγενηθη ετι εχει ρημα πονηρον εν τω λεβητι και ανηρ διηλθεν εκ βαιθσαρισα και ηνεγκεν προς τον ανθρωπον του θεου πρωτογεννηματων εικοσι αρτους κριθινους και παλαιας και ειπεν δοτε τω λαω και εσθιετωσαν και ειπεν ο λειτουργος αυτου τι δω τουτο ενωπιον εκατον ανδρων και ειπεν δος τω λαω και εσθιετωσαν οτι ταδε λεγει κυριος φαγονται και καταλειψουσιν και εφαγον και κατελιπον κατα το ρημα κυριου και ναιμαν ο αρχων της δυναμεως συριας ην ανηρ μεγας ενωπιον του κυριου αυτου και τεθнауμασμενος προσωπω οτι εν αυτω εδωκεν κυριος σωτηριαν συρια και ο ανηρ ην δυνατος ισχυι λελεπτωμενος και συρια εξηλθον μονοζωνοι και ηχημαλωτευσαν εκ γης ισραηλ νεανιδα μικραν και ην ενωπιον της γυναικος ναιμαν η δε ειπεν τη κυρια αυτης οφελον ο κυριος μου ενωπιον του προφητου του θεου του εν σαμαρεια τοτε αποσυναξει αυτον απο της λεπρας αυτου και εισηλθεν και απηγγειλεν τω κυριω εαυτης και ειπεν ουτως και ουτως ελαλησεν η νεανις η εκ γης ισραηλ και ειπεν βασιλευς συριας προς ναιμαν δευρο εισελθε και εξαποστελω βιβλιον προς βασιλεα ισραηλ και επορευθη και ελαβεν εν τη χειρι αυτου δεκα ταλαντα αργυριου και εξακισχιλιους χρυσους και δεκα αλλασσομενας στολας και ηνεγκεν το βιβλιον προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων και νυν ως αν ελθη το βιβλιον τουτο προς σε ιδου απεστειλα προς σε ναιμαν τον δουλον μου και αποσυναξει αυτον απο της λεπρας αυτου και εγενετο ως ανεγνω βασιλευς ισραηλ το βιβλιον

διερρηξεν τα ιματια αυτου και ειπεν μη θεος εγω του θανατωσαι και ζωοποιησαι οτι ουτος αποστέλλει προς με αποσυναξαι ανδρα απο της λεπρας αυτου οτι πλην γνωτε δη και ιδετε οτι προφασίζεται ουτος με και εγενετο ως ηκουσεν ελισαιε οτι διερρηξεν ο βασιλευς ισραηλ τα ιματια εαυτου και απεστειλεν προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων ινα τι διερρηξας τα ιματια σου ελθετω δη προς με ναιμαν και γνωτω οτι εστιν προφητης εν ισραηλ και ηλθεν ναιμαν εν ιππω και αρματι και εστη επι θυρας οικου ελισαιε και απεστειλεν ελισαιε αγγελον προς αυτον λεγων πορευθεις λουσαι επτακις εν τω ιορδανη και επιστρεψει η σαρξ σου σοι και καθαρισθηση και εθυμωθη ναιμαν και απηλθεν και ειπεν ιδου δη ελεγον οτι εξελευσεσαι προς με και στησεται και επικαλεσεται εν ονοματι θεου αυτου και επιθησει την χειρα αυτου επι τον τοπον και αποσυναξει το λεπρον ουχι αγαθος αβανα και φαρφαρ ποταμοι δαμασκου υπερ ιορδανην και παντα τα υδατα ισραηλ ουχι πορευθεις λουσομαι εν αυτοις και καθαρισθησομαι και εξεκλινεν και απηλθεν εν θυμω και ηγγισαν οι παιδες αυτου και ελαλησαν προς αυτον μεγαν λογον ελαλησεν ο προφητης προς σε ουχι ποιησεις και οτι ειπεν προς σε λουσαι και καθαρισθητι και κατεβη ναιμαν και εβαπτισατο εν τω ιορδανη επτακις κατὰ το ρημα ελισαιε και επεστρεψεν η σαρξ αυτου ως σαρξ παιδαριου μικρου και εκαθαρισθη και επεστρεψεν προς ελισαιε αυτος και πασα η παρεμβολη αυτου και ηλθεν και εστη και ειπεν ιδου δη εγνωκα οτι ουκ εστιν θεος εν παση τη γη οτι αλλ η εν τω ισραηλ και νυν λαβε την ευλογιαν παρα του δουλου σου και ειπεν ελισαιε ζη κυριος ω παρεστην ενωπιον αυτου ει λημψομαι και παρεβιασατο αυτον λαβειν και ηπειθησεν και ειπεν ναιμαν και ει μη δοιητω δη τω δουλω σου γομος ζευγους ημιονων και συ μοι δωσεις εκ της γης της πυρρας οτι ου ποιησει ετι ο δουλος σου ολοκαυτωμα και θυσιασμα θεοις ετεροις αλλ η τω κυριω μονω και ιλασεται κυριος τω δουλω σου εν τω εισπορευεσθαι τον κυριον μου εις οικον ρεμμαν προσκυνησαι αυτον και επαναπαυσεται επι της χειρος μου και προσκυνησω εν οικω ρεμμαν εν τω προσκυνειν αυτον εν οικω ρεμμαν και ιλασεται δη κυριος τω δουλω σου εν τω λογω τουτω και ειπεν ελισαιε προς ναιμαν δευρο εις ειρηνην και απηλθεν απ αυτου εις δεβραθα της γης και ειπεν γιεζι το παιδαριον ελισαιε ιδου εφεισατο ο κυριος μου του ναιμαν του σουρου τουτου του μη λαβειν εκ χειρος αυτου α ενηνοχεν ζη κυριος οτι ει μη δραμουμαι οπισω αυτου και λημψομαι παρ αυτου τι και εδιωξε γιεζι οπισω του ναιμαν και ειδεν αυτον ναιμαν τρεχοντα οπισω αυτου και επεστρεψεν απο του αρματος εις απαντην αυτου και ειπεν ειρηνη ο κυριος μου απεστειλεν με λεγων ιδου νυν ηλθον προς με δυο παιδαρια εξ ορους εφραιμ απο των υιων των προφητων δος δη αυτοις ταλαντον αργυριου και δυο αλλασσομενας στολας και ειπεν ναιμαν λαβε διταλαντον αργυριου και ελαβεν εν δυσι θυλακοις και δυο αλλασσομενας στολας και εδωκεν επι δυο παιδαρια αυτου και ηραν εμπροσθεν αυτου και ηλθον εις το σκοτεινον και ελαβεν εκ των χειρων αυτων και παρειθετο εν οικω και εξαπεστειλεν τους ανδρας και αυτος εισηλθεν και παρειστηκε προς τον κυριον αυτου και ειπεν προς αυτον ελισαιε ποθεν γιεζι και ειπεν γιεζι ου πεπορευται ο δουλος σου ενθα και ενθα και ειπεν προς αυτον ελισαιε ουχι η καρδια μου επορευθη μετα σου οτε επεστρεψεν ο ανηρ απο του αρματος εις συναντην σοι και νυν ελαβες το αργυριον

και νυν ελαβες τα ιματια και λημψη εν αυτω κηπους και ελαιωνας και αμπελωνας και προβατα και βοας και παιδας και παιδισκας και η λεπρα ναιμαν κολληθησεται εν σοι και εν τω σπερματι σου εις τον αιωνα και εξηλθεν εκ προσωπου αυτου λελερωμενος ωσει χιων και ειπον οι υιοι των προφητων προς ελισαιε ιδου δη ο τοπος εν ω η-μεις οικουμεν ενωπιον σου στενος αφ ημων πορευθωμεν δη εως του ιορδανου και λαβωμεν εκειθεν ανηρ εις δοκον μιαν και ποιησωμεν εαυτοις εκει του οικειν εκει και ειπεν δευτε και ειπεν ο εις επιεικως δευρο μετα των δουλων σου και ειπεν εγω πορευσομαι και επορευθη μετ αυτων και ηλθον εις τον ιορδανην και ετεμνον τα ξυλα και ιδου ο εις καταβαλλων την δοκον και το σιδηριον εξεπεσεν εις το υδωρ και εβοησεν ω κυριε και αυτο κεχρημενον και ειπεν ο ανθρωπος του θεου που επεσεν και εδειξεν αυτω τον τοπον και απεκνισεν ξυλον και ερριψεν εκει και επεπολασεν το σιδηριον και ειπεν υψωσον σαυτω και εξετεινεν την χειρα αυτου και ελαβεν αυτο και βασιλευς συριας ην πολεμων εν ισραηλ και εβουλευσατο προς τους παιδας αυτου λεγων εις τον τοπον τονδε τινα ελμωني παρεμβάλω και απεστειλεν ελισαιε προς τον βασιλεα ισραηλ λεγων φυλάξαι μη παρελθειν εν τω τοπω τουτω οτι εκει συρια κεκρυπται και απεστειλεν ο βασιλευς ισραηλ εις τον τοπον ον ειπεν αυτω ελισαιε και εφυλαξατο εκειθεν ου μιαν ουδε δυο και εξεκινήθη η ψυχη βασιλεως συριας περι του λογου τουτου και εκαλεσεν τους παιδας αυτου και ειπεν προς αυτους ουκ αναγγε-λείτε μοι τις προδιδωσιν με βασιλει ισραηλ και ειπεν εις των παιδων αυτου ουχι κυριε μου βασιλευ οτι ελισαιε ο προφητης ο εν ισραηλ αναγγελλει τω βασιλει ισραηλ παντας τους λογους ους εαν λαλησης εν τω ταμειω του κοιτωνος σου και ειπεν δευτε ιδετε που ουτος και αποστειλας λημψομαι αυτον και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες ιδου εν δωθαμ και απεστειλεν εκει ιππον και αρμα και δυναμιν βαρειαν και ηλθον νυχτος και περιεκυκλωσαν την πολιν και ωρθιρσεν ο λειτουργος ελισαιε αναστηναι και εξηλθεν και ιδου δυναμεις κυκλousα την πολιν και ιππος και αρμα και ειπεν το παιδαριον προς αυτον ω κυριε πως ποιησωμεν και ειπεν ελισαιε μη φοβου οτι πλειους οι μεθ ημων υπερ τους μετ αυτων και προσευξατο ελισαιε και ειπεν κυριε διανοιζον τους οφθαλμους του παιδαριου και ιδετω και διηνοιξεν κυριος τους οφθαλμους αυτου και ειδεν και ιδου το ορος πληρες ιππων και αρμα πυρος περικυκλω ελισαιε και κατεβησαν προς αυτον και προσηυξατο ελισαιε προς κυριον και ειπεν παταξον δη τουτο το εθνος αορασια και επαταξεν αυτους αορασια κατα το ρημα ελισαιε και ειπεν προς αυτους ελισαιε ουχ αυτη η πολις και αυτη η οδος δευτε οπισω μου και απαξω υμας προς τον ανδρα ον ζητειτε και απηγαγεν αυτους εις σαμαρειαν και εγενετο ως εισηλθον εις σαμαρειαν και ειπεν ελισαιε ανοιζον δη κυριε τους οφθαλμους αυτων και ιδετωσαν και διηνοιξεν κυριος τους οφθαλμους αυτων και ειδον και ιδου ησαν εν μεσω σαμαρειας και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ ως ειδεν αυτους ει παταξας παταξω πατερ και ειπεν ου παταξεις ει μη ους ηχημαλωτευσας εν ρομφαια σου και τοξω σου συ τυπτεις παραθες αρτους και υδωρ ενωπιον αυτων και φαγετωσαν και πιετωσαν και απελθετωσαν προς τον κυριον αυτων και παρεθηκεν αυτοις παραθesis μεγαλην και εφαγον και επιον και απεστειλεν αυτους και απηλθον προς τον κυριον αυτων και ου προσεθεντο ετι μονοζωνοι συριας του ελθειν εις γην ισραηλ και εγενετο

μετα ταυτα και ηθροισεν υιος αδερ βασιλευς συριας πασαν την παρεμβολην αυτου και ανεβη και περιεκαθισεν σαμαρειαν και εγενετο λιμος megas en samaria και ιδου περιεκαθηντο επ αυτην εως ου εγενηθη κεφαλη ονου πεντηκοντα σικλων αργυριου και τεταρτον του καβου κοπρου περιστερων πεντε σικλων αργυριου και ην ο βασιλευς ισραηλ διαπορευομενος επι του τειχους και γυνη εβοησεν προς αυτον λεγουσα σωσον κυριε βασιλευ και ειπεν αυτη μη σε σωσαι κυριος ποθεν σωσω σε μη απο της αλωνος η απο της ληνου και ειπεν αυτη ο βασιλευς τι εστιν σοι και ειπεν η γυνη αυτη ειπεν προς με dos τον υιον σου και φαγομεθα αυτον σημερον και τον υιον μου και φαγομεθα αυτον αυριον και ηψησαμεν τον υιον μου και εφαγομεν αυτον και ειπον προς αυτην τη ημερα τη δευτερα dos τον υιον σου και φαγωμεν αυτον και εκρυψεν τον υιον αυτης και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς ισραηλ τους λογους της γυναικος διερρηξεν τα ιματια αυτου και αυτος διεπορευετο επι του τειχους και ειδεν ο λαος τον σακκον επι της σαρκος αυτου εσωθεν και ειπεν ταδε ποιησαι μοι ο θεος και ταδε προσθηι ει στησεται η κεφαλη ελισαιε επ αυτω σημερον και ελισαιε εκαθητο εν τω οικω αυτου και οι πρεσβυτεροι εκαθηντο μετ αυτου και απεστειλεν ανδρα προ προσωπου αυτου πριν ελθειν τον αγγελον προς αυτον και αυτος ειπεν προς τους πρεσβυτερους ει οιδατε οτι απεστειλεν ο υιος του φονευτου ουτος αφελειν την κεφαλην μου ιδετε ως αν ελθη ο αγγελος αποκλεισατε την θυραν και παραθλιψατε αυτον εν τη θυρα ουχι φωνη των ποδων του κυριου αυτου κατοπισθεν αυτου ετι αυτου λαλουντος μετ αυτων και ιδου αγγελος κατεβη προς αυτον και ειπεν ιδου αυτη η κακια παρα κυριου τι υπομεινω τω κυριω ετι και ειπεν ελισαιε ακουσον λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ως η ωρα αυτη αυριον μετρον σεμιδαλεως σικλου και διμετρον κριθων σικλου εν ταις πυλαις σαμαρειας και απεκριθη ο τριστατης εφ ον ο βασιλευς επανεπαυετο επι την χειρα αυτου τω ελισαιε και ειπεν ιδου ποιησει κυριος καταρρακτας εν ουρανω μη εσται το ρημα τουτο και ελισαιε ειπεν ιδου συ οψη τοις οφθαλμοις σου και εκειθεν ου φαγη και τεσσαρες ανδρες ησαν λεπροι παρα την θυραν της πολεως και ειπεν ανηρ προς τον πλησιον αυτου τι ημεις καθημεθα ωδε εως αποθανωμεν εαν ειπωμεν εισελθωμεν εις την πολιν και ο λιμος εν τη πολει και αποθανουμεθα εκει και εαν καθισωμεν ωδε και αποθανουμεθα και νυν δευτε και εμπεσωμεν εις την παρεμβολην συριας εαν ζωογονησωσιν ημας και ζησομεθα και εαν θανατωσωσιν ημας και αποθανουμεθα και ανεστησαν εν τω σκοτει εισελθειν εις την παρεμβολην συριας και ηλθον εις μερος της παρεμβολης συριας και ιδου ουκ εστιν ανηρ εκει και κυριος ακουστην εποιησεν την παρεμβολην συριας φωνην αρματος και φωνην ιππου και φωνην δυναμεως μεγαλης και ειπεν ανηρ προς τον αδελφον αυτου νυν εμισθωσατο εφ ημας βασιλευς ισραηλ τους βασιλεας των χετταιων και τους βασιλεας αιγυπτου του ελθειν εφ ημας και ανεστησαν και απεδρασαν εν τω σκοτει και εγκατελιπαν τας σκηνας αυτων και τους ιππους αυτων και τους ονους αυτων εν τη παρεμβολη ως εστιν και εφυγον προς την ψυχην εαυτων και εισηλθον οι λεπροι ουτοι εως μερους της παρεμβολης και εισηλθον εις σκηνην μιαν και εφαγον και επιον και ηραν εκειθεν αργυριον και χρυσιον και ιματισμον και εφορευθησαν και επεστρεψαν και εισηλθον εις σκηνην αλλην και ελαβον εκειθεν και εφορευθησαν και κατεκρυψαν και ειπεν

ανηρ προς τον πλησιον αυτου ουχ ουτως ημεις ποιουμεν η ημερα αυτη ημερα ευαγγελιας εστιν και ημεις σιωπωμεν και μενομεν εως φωτος του πρωι και ευρησομεν ανομιαν και νυν δευρο και εισελθωμεν και αναγγειλωμεν εις τον οικον του βασιλεως και εισηλθον και εβοησαν προς την πυλην της πολεως και ανηγγειλαν αυτοις λεγοντες εισηλθομεν εις την παρεμβολην συριας και ιδου ουχ εστιν εκει ανηρ και φωνη ανθρωπου οτι ει μη ιππος δεδεμενος και ονος και αι σκηnai αυτων ως εισιν και εβοησαν οι θυρωροι και ανηγγειλαν εις τον οικον του βασιλεως εσω και ανεστη ο βασιλευς νυκτος και ειπεν προς τους παιδας αυτου αναγγελω δη υμιν α εποιησεν ημιν συρια εγνωσαν οτι πεινωμεν ημεις και εξηλθαν εκ της παρεμβολης και εκρυβησαν εν τω αγρω λεγοντες οτι εξελευσονται εκ της πολεως και συλλημφομεθα αυτοους ζωντας και εις την πολιν εισελευσομεθα και απεκριθη εις των παιδων αυτου και ειπεν λαβετωσαν δη πεντε των ιππων των υπολελειμμενων οι κατελειφθησαν ωδε ιδου εισιν προς παν το πληθος ισραηλ το εκλειπον και αποστελουμεν εκει και οψομεθα και ελαβον δυο επιβατας ιππων και απεστειλεν ο βασιλευς ισραηλ οπισω του βασιλεως συριας λεγων δευτε και ιδετε και επορευθησαν οπισω αυτων εως του ιορδανου και ιδου πασα η οδος πληρης ιματιων και σκευων ων ερριψεν συρια εν τω ιθαμβεισθαι αυτοους και επεστρεψαν οι αγγελοι και ανηγγειλαν τω βασιλει και εξηλθεν ο λαος και διηρπασεν την παρεμβολην συριας και εγενετο μετρον σεμιδαλεως σικλου και διμετρον κριθων σικλου κατα το ρημα κυριου και ο βασιλευς κατεστησεν τον τριστατην εφ ον ο βασιλευς επανεπαυετο επι τη χειρι αυτου επι της πυλης και συνεπατησεν αυτον ο λαος εν τη πυλη και απεθανεν καθα ελαλησεν ο ανθρωπος του θεου ος ελαλησεν εν τω καταβηναι τον αγγελον προς αυτον και εγενετο καθα ελαλησεν ελισαιε προς τον βασιλεα λεγων διμετρον κριθης σικλου και μετρον σεμιδαλεως σικλου και εσται ως η ωρα αυτη αυριον εν τη πυλη σαμαρειας και απεκριθη ο τριστατης τω ελισαιε και ειπεν ιδου κυριος ποιει καταρρακτας εν τω ουρανω μη εσται το ρημα τουτο και ειπεν ελισαιε ιδου οψη τοις οφθαλμοις σου και εκειθεν ου φαγη και εγενετο ουτως και συνεπατησεν αυτον ο λαος εν τη πυλη και απεθανεν και ελισαιε ελαλησεν προς την γυναικα ης εξωπυρρησεν τον υιον λεγων αναστηθι και δευρο συ και ο οικος σου και παρωκει ου εαν παροικησης οτι κεκληκεν κυριος λιμον επι την γην και γε ηλθεν επι την γην επτα ετη και ανεστη η γυνη και εποιησεν κατα το ρημα ελισαιε και επορευθη αυτη και ο οικος αυτης και παρωκει εν γη αλλοφυλων επτα ετη και εγενετο μετα το τελος των επτα ετων και επεστρεψεν η γυνη εκ γης αλλοφυλων εις την πολιν και ηλθεν βοησαι προς τον βασιλεα περι του οικου εαυτης και περι των αγρων εαυτης και ο βασιλευς ελαλει προς γιεζι το παιδαριον ελισαιε του ανθρωπου του θεου λεγων διηγησαι δη μοι παντα τα μεγαλα α εποιησεν ελισαιε και εγενετο αυτου εξηγουμενου τω βασιλει ως εξωπυρρησεν υιον τεθνηκοτα και ιδου η γυνη ης εξωπυρρησεν τον υιον αυτης ελισαιε βωωσα προς τον βασιλεα περι του οικου εαυτης και περι των αγρων εαυτης και ειπεν γιεζι κυριε βασιλευ αυτη η γυνη και ουτος ο υιος αυτης ον εξωπυρρησεν ελισαιε και επηρωτησεν ο βασιλευς την γυναικα και διηγησατο αυτω και εδωκεν αυτη ο βασιλευς ευνουχον ενα λεγων επιστρεψον παντα τα αυτης και παντα τα γεννηματα του αγρου αυτης απο της ημερας

ης κατέλιπεν την γην εως του νυν και ηλθεν ελίσαιε εις δαμασκον και υιος αδερ βασιλευς συριας ηρρωσται και ανηγγειλαν αυτω λεγοντες ηκει ο ανθρωπος του θεου εως ωδε και ειπεν ο βασιλευς προς αζαηλ λαβε εν τη χειρι σου μαννα και δευρο εις απαντην τω ανθρωπω του θεου και επιζητησον τον κυριον παρ αυτου λεγων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης και επορευθη αζαηλ εις απαντην αυτου και ελαβεν μαννα εν τη χειρι αυτου και παντα τα αγαθα δαμασκου αρσιν τεσσαρακοντα καμηλων και ηλθεν και εστη ενωπιον αυτου και ειπεν προς ελίσαιε ο υιος σου υιος αδερ βασιλευς συριας απεστειλεν με προς σε λεγων ει ζησομαι εκ της αρρωστιας μου ταυτης και ειπεν ελίσαιε δευρο ειπον αυτω ζωη ζωη και εδειξεν μοι κυριος οτι θανατω αποθανη και παρεστη τω προσωπω αυτου και ειθηκεν εως αισχυνης και εκλαυσεν ο ανθρωπος του θεου και ειπεν αζαηλ τι οτι ο κυριος μου κλειει και ειπεν οτι οίδα οσα ποιησεις τοις υιοις ισραηλ κακα τα οχυρωματα αυτων εξαποστελεις εν πυρι και τους εκλεκτους αυτων εν ρομφαια αποκτενεις και τα νηπια αυτων ενσεισεις και τας εν γαστρι εχουσας αυτων αναρρηξεις και ειπεν αζαηλ τις εστιν ο δουλός σου ο κυων ο τεθνηκώς οτι ποιησει το ρημα τουτο και ειπεν ελίσαιε εδειξεν μοι κυριος σε βασιλευοντα επι συριαν και απηλθεν απο ελίσαιε και εισηλθεν προς τον κυριον αυτου και ειπεν αυτω τι ειπεν σοι ελίσαιε και ειπεν ειπεν μοι ζωη ζωη και εγενετο τη επαυριον και ελαβεν το μαχμα και εβαψεν εν τω υδατι και περιεβαλεν επι το προσωπον αυτου και απεθανεν και εβασιλευσεν αζαηλ αντ αυτου εν ετει πεμπτω τω ιωραμ υιω αχααβ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν ιωραμ υιος ιωσαφατ βασιλευς ιουδα υιος τριακοντα και δυο ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και οκτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και επορευθη εν οδω βασιλεων ισραηλ καθως εποιησεν οικος αχααβ οτι θυγατηρ αχααβ ην αυτω εις γυναικα και εποίησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και ουκ ηθελησεν κυριος διαφθειραι τον ιουδαν δια δαυιδ τον δουλόν αυτου καθως ειπεν δουναι αυτω λυχνον και τοις υιοις αυτου πασας τας ημερας εν ταις ημεραις αυτου ηθετησεν εδωμ υποκατωθεν χειρος ιουδα και εβασιλευσαν εφ εαυτους βασιλεια και ανεβη ιωραμ εις σιωρ και παντα τα αρματα μετ αυτου και εγενετο αυτοις ανασταντος και επαταξεν τον εδωμ τον κυκλωσαντα επ αυτον και τους αρχοντας των αρματων και εφυγεν ο λαος εις τα σκηνωματα αυτων και ηθετησεν εδωμ υποκατωθεν χειρος ιουδα εως της ημερας ταυτης τοτε ηθετησεν λοβена εν τω καιρω εκεινω και τα λοιπα των λογων ιωραμ και παντα οσα εποίησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραπται επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη ιωραμ μετα των πατερων αυτου και εταφη μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν οχοζιας υιος αυτου αντ αυτου εν ετει δωδεκατω τω ιωραμ υιω αχααβ βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν οχοζιας υιος ιωραμ υιος εικοσι και δυο ετων οχοζιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενιαυτον ενα εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου γοιθολια θυγατηρ αμβρι βασιλεως ισραηλ και επορευθη εν οδω οικου αχααβ και εποίησεν το πονηρον ενωπιον κυριου καθως ο οικος αχααβ και επορευθη μετα ιωραμ υιου αχααβ εις πολεμον μετα αζαηλ βασιλεως αλλοφυλων εν ρεμμωθ γαλααδ και επαταξαν οι συροι τον ιωραμ και επεστρεψεν ο βασιλευς ιωραμ του ιατρευθηναι εν ιερουσαλ απο των πληγων ων επαταξαν αυτον εν ρεμμωθ εν τω πολεμειν αυ-

τον μετα αζαηλ βασιλεως συριας και οχοζιας υιος ιωραμ κατεβη του ιδειν τον ιωραμ υιον αχααβ εν ιεζραελ οτι ηρρωστει αυτος και ελισαιε ο προφητης εκαλεσεν ενα των υιων των προφητων και ειπεν αυτω ζωσαι την οσφυν σου και λαβε τον φακον του ελαιου τουτου εν τη χειρι σου και δευρο εις ρεμμωθ γαλααδ και εισελευση εκει και οψη εκει ιου υιον ιωσαφατ υιου ναμεσσι και εισελευση και αναστησεις αυτον εκ μεσου των αδελφων αυτου και εισαξεις αυτον εις το ταμειον εν τω ταμειω και λημψη τον φακον του ελαιου και επιχεεις επι την κεφαλην αυτου και ειπον ταδε λεγει κυριος κεχρικα σε εις βασιλεια επι ισραηλ και ανοιξεις την θυραν και φευξη και ου μενεις και επορευθη το παιδαριον ο προφητης εις ρεμμωθ γαλααδ και εισηλθεν και ιδου οι αρχοντες της δυναμειως εκαθηντο και ειπεν λογος μοι προς σε ο αρχων και ειπεν ιου προς τινα εκ παντων ημων και ειπεν προς σε ο αρχων και ανεστη και εισηλθεν εις τον οικον και επεχεεν το ελαιον επι την κεφαλην αυτου και ειπεν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ κεχρικα σε εις βασιλεια επι λαον κυριου επι τον ισραηλ και εξολεθρευσεις τον οικον αχααβ του κυριου σου εκ προσωπου μου και εκδικησεις τα αιματα των δουλων μου των προφητων και τα αιματα παντων των δουλων κυριου εκ χειρος ιεζαβελ και εκ χειρος ολου του οικου αχααβ και εξολεθρευσεις τω οικω αχααβ ουρουντα προς τοιχον και συνεχομενον και εγκαταλειμμενον εν ισραηλ και δωσω τον οικον αχααβ ως τον οικον ιεροβοαμ υιου ναβατ και ως τον οικον βαασα υιου αχια και την ιεζαβελ καταφαγονται οι κυνες εν τη μεριδι ιεζραελ και ουκ εστιν ο θιαπτων και ηνοιξεν την θυραν και εφυγεν και ιου εξηλθεν προς τους παιδας του κυριου αυτου και ειπον αυτω ει ειρηνη τι οτι εισηλθεν ο επιλημπος ουτος προς σε και ειπεν αυτοις υμεις οιδατε τον ανδρα και την αδολεσχian αυτου και ειπον αδικον απαγγειλον δη ημιν και ειπεν ιου προς αυτους ουτως και ουτως ελαλησεν προς με λεγων ταδε λεγει κυριος κεχρικα σε εις βασιλεια επι ισραηλ και ακουσαντες εσπευσαν και ελαβον εκαστος το ιματιον αυτου και εθηκαν υποκατω αυτου επι γαρεμ των αναβαθμων και εσαλπισαν εν κερατινη και ειπον εβασιλευσεν ιου και συνεστραφη ιου υιος ιωσαφατ υιου ναμεσσι προς ιωραμ και ιωραμ αυτος εφυλασσεν εν ρεμμωθ γαλααδ αυτος και πας ισραηλ απο προσωπου αζαηλ βασιλεως συριας και απεστρεψεν ιωραμ ο βασιλευς ιατρευθηται εν ιεζραελ απο των πληγων ων επαισαν αυτον οι συροι εν τω πολεμειν αυτον μετα αζαηλ βασιλεως συριας και ειπεν ιου ει εστιν η ψυχη υμων μετ εμου μη εξελθετω εκ της πολεως διαπεφευγως του πορευθηται και απαγγελται εν ιεζραελ και ιππευσεν και επορευθη ιου και κατεβη εις ιεζραελ οτι ιωραμ βασιλευς ισραηλ εθεραπευετο εν ιεζραελ απο των τοξευματων ων κατετοξευσαν αυτον οι αραμιν εν τη ραμμαθ εν τω πολεμω μετα αζαηλ βασιλεως συριας οτι αυτος δυνατος και ανηρ δυναμειως και οχοζιας βασιλευς ιουδα κατεβη ιδειν τον ιωραμ και ο σκοπος ανεβη επι τον πυργον εν ιεζραελ και ειδεν τον κονιορτον ιου εν τω παραγινεσθαι αυτον και ειπεν κονιορτον εγω βλεπω και ειπεν ιωραμ λαβε επιβατην και αποστειλον εμπροσθεν αυτων και ειπατω ει ειρηνη και επορευθη επιβατης ιππου εις απαντην αυτων και ειπεν ταδε λεγει ο βασιλευς ει ειρηνη και ειπεν ιου τι σοι και ειρηνη επιστρεψε εις τα οπισω μου και απηγγειλεν ο σκοπος λεγων ηλθεν ο αγγελος εως αυτων και ουκ ανεστρεψεν και απεστειλεν επιβατην ιππου δευτερον και ηλθεν προς

αυτον και ειπεν ταδε λεγει ο βασιλευς ει ειρηνη και ειπεν ιου τι σοι και ειρηνη επιστρεφου εις τα οπισω μου και απηγγειλεν ο σκοπος λεγων ηλθεν εως αυτων και ουκ ανεστρεψεν και ο αγων ηγεν τον ιου υιον ναμεσσιου οτι εν παραλλαγη εγενετο και ειπεν ιωραμ ζευξον και εξευξεν αρμα και εξηλθεν ιωραμ βασιλευς ισραηλ και οχοζιας βασιλευς ιουδα ανηρ εν τω αρματι αυτου και εξηλθον εις απαντην ιου και ευρον αυτον εν τη μεριδι ναβουθαι του ιεζραηλиту και εγενετο ως ειδεν ιωραμ τον ιου και ειπεν ει ειρηνη ιου και ειπεν ιου τι ειρηνη ετι αι πορνειαι ιεζαβελ της μητρος σου και τα φαρμακα αυτης τα πολλα και επεστρεψεν ιωραμ τας χειρας αυτου του φυγειν και ειπεν προς οχοζιαν δολος οχοζια και επλησεν ιου την χειρα αυτου εν τω τοξω και επαταξεν τον ιωραμ ανα μεσον των βραχιονων αυτου και εξηλθεν το βελος δια της καρδιας αυτου και εκαμψεν επι τα γονατα αυτου και ειπεν ιου προς βαδεκαρ τον τριστατην αυτου ριφον αυτον εν τη μεριδι αγρου ναβουθαι του ιεζραηλиту οτι μνημονευω εγω και συ επιβεβηκοτες επι ζευγη οπισω αχααβ του πατρος αυτου και κυριος ελαβεν επ αυτον τον λημμα τουτο λεγων ει μη μετα των αιματων ναβουθαι και τα αιματα των υιων αυτου ειδον εχθες φησιν κυριος και ανταποδωσω αυτω εν τη μεριδι ταυτη φησιν κυριος και νυν αρas δη ριφον αυτον εν τη μεριδι κατα το ρημα κυριου και οχοζιας βασιλευς ιουδα ειδεν και εφυγεν οδον βαιθαγγαν και εδιωξεν οπισω αυτου ιου και ειπεν και γε αυτον και επαταξεν αυτον εν τω αρματι εν τω αναβαινειν γαι η εστιν ιεβλααμ και εφυγεν εις μαγεδδων και απεθανεν εκει και επεβιβασαν αυτον οι παιδες αυτου επι το αρμα και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν πολει δαυιδ και εν ετει ενδεκατω ιωραμ βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν οχοζιας επι ιουδαν και ηλθεν ιου εις ιεζραελ και ιεζαβελ ηκουσεν και εστιμισατο τους οφθαλμους αυτης και ηγαθιυνεν την κεφαλην αυτης και διεκυψεν δια της θυριδος και ιου εισεπορευετο εν τη πολει και ειπεν ει ειρηνη ζαμβρι ο φονευτης του κυριου αυτου και επηρεν το προσωπον αυτου εις την θυριδα και ειδεν αυτην και ειπεν τις ει συ καταβηθι μετ εμου και κατεκυψαν προς αυτον δυο ευνουχοι και ειπεν κυλισατε αυτην και εκυλισαν αυτην και ερραντισθη του αιματος αυτης προς τον τοιχον και προς τους ιππους και συνεπατησαν αυτην και εισηλθεν ιου και εφαγεν και επιεν και ειπεν επισκεψασθε δη την κατηραμενην ταυτην και θαψατε αυτην οτι θυγατηρ βασιλεως εστιν και επορευθησαν θαψαι αυτην και ουκ ευρον εν αυτη αλλο τι η το κρανιον και οι ποδες και τα ιχνη των χειρων και επεστρεψαν και ανηγγειλαν αυτω και ειπεν λογος κυριου ον ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ηλιου του θεσβιτου λεγων εν τη μεριδι ιεζραελ καταφαγονται οι κυνες τας σαρκας ιεζαβελ και εσται το θνησιμαιον ιεζαβελ ως κοπρια επι προσωπου του αγρου εν τη μεριδι ιεζραελ ωστε μη ειπειν αυτους ιεζαβελ και τω αχααβ εβδομηκοντα υιοι εν σαμαρεια και εγραψεν ιου βιβλιον και απεστειλεν εν σαμαρεια προς τους αρχοντας σαμαρειας και προς τους πρεσβυτερους και προς τους τιθηνους υιων αχααβ λεγων και νυν ως εαν ελθη το βιβλιον τουτο προς υμας μεθ υμων οι υιοι του κυριου υμων και μεθ υμων το αρμα και οι ιπποι και πολεις οχυραι και τα οπλα και οψεσθε τον αγαθον και τον ευθη εν τοις υιοις του κυριου υμων και καταστησετε αυτον επι τον θρονον του πατρος αυτου και πολεμειτε υπερ του οικου του κυριου υμων και εφοβηθησαν σφοδρα και ειπον ιδου οι

δυο βασιλεις ουκ εστησαν κατα προσωπον αυτου και πως στησομεθα ημεις και απεστειλαν οι επι του οικου και οι επι της πολεως και οι πρεσβυτεροι και οι τιθνηνοι προς ιου λεγοντες παιδες σου ημεις και οσα εαν ειπης προς ημας ποιησομεν ου βασιλευσομεν ανδρα το αγαθον εν οφθαλμοις σου ποιησομεν και εγραψεν προς αυτους βιβλιον δευτερον λεγων ει εμοι υμεις και της φωνης μου υμεις εισακουετε λαβετε την κεφαλην ανδρων των υιων του κυριου υμων και ενεγκατε προς με ως η ωρα αυριον εις ιεζραελ και οι υιοι του βασιλεως ησαν εβδομηκοντα ανδρες ουτοι αδροι της πολεως εξετρεφον αυτους και εγενετο ως ηλθεν το βιβλιον προς αυτους και ελαβον τους υιους του βασιλεως και εσφαξαν αυτους εβδομηκοντα ανδρας και εθηκαν τας κεφαλας αυτων εν καρταλλοις και απεστειλαν αυτας προς αυτον εις ιεζραελ και ηλθεν ο αγγελος και απηγγειλεν λεγων ηνεγκαν τας κεφαλας των υιων του βασιλεως και ειπεν θετε αυτας βουνους δυο παρα την θυραν της πυλης εις πρωι και εγενετο πρωι και εξηλθεν και εστη εν τω πυλωνι της πολεως και ειπεν προς παντα τον λαον δικαιοι υμεις ιδου εγω ειμι συνεστραφην επι τον κυριον μου και απεκτεινα αυτον και τις επатаξεν παντας τουτους ιδετε αφωω οτι ου πεσειται απο του ρηματος κυριου εις την γην ου ελαλησεν κυριος επι τον οικον αχααβ και κυριος εποιησεν οσα ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ηλιου και επатаξεν ιου παντας τους καταλειφθεντας εν τω οικω αχααβ εν ιεζραελ και παντας τους αδρους αυτου και τους γνωστους αυτου και τους ιερεις αυτου ωστε μη καταλιπειν αυτου καταλειμμα και ανεστη και επορευθη εις σαμαρειαν αυτος εν βαιθακαδ των ποιμενων εν τη οδω και ιου ευρεν τους αδελφους οχοζιου βασιλεως ιουδα και ειπεν τινες υμεις και ειπον οι αδελφοι οχοζιου ημεις και κατεβημεν εις ειρηνην των υιων του βασιλεως και των υιων της δυναστευουσης και ειπεν συλλαβετε αυτους ζωντας και συνελαβον αυτους ζωντας και εσφαξαν αυτους εις βαιθακαδ τεσσαρακοντα και δυο ανδρας ου κατελιπεν ανδρα εξ αυτων και επορευθη εκειθεν και ευρεν τον ιωναδαβ υιον ρηχαβ εν τη οδω εις απαντην αυτου και ευλογησεν αυτον και ειπεν προς αυτον ιου ει εστιν καρδια σου μετα καρδιας μου ευθεια καθως η καρδια μου μετα της καρδιας σου και ειπεν ιωναδαβ εστιν και ειπεν ιου και ει εστιν δος την χειρα σου και εδωκεν την χειρα αυτου και ανεβιβασεν αυτον προς αυτον επι το αρμα και ειπεν προς αυτον δευρο μετ εμου και ιδε εν τω ζηλωσαι με τω κυριω σαβαωθ και επεκαθισεν αυτον εν τω αρματι αυτου και εισηλθεν εις σαμαρειαν και επатаξεν παντας τους καταλειφθεντας του αχααβ εν σαμαρεια εως του αφανισαι αυτον κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν προς ηλιου και συνηθροισεν ιου παντα τον λαον και ειπεν προς αυτους αχααβ εδουλευσεν τω βααλ ολιγα και γε ιου δουλευσει αυτω πολλα και νυν παντες οι προφηται του βααλ παντας τους δουλους αυτου και τους ιερεις αυτου καλεσατε προς με ανηρ μη επισκεπητω οτι θυσια μεγαλη μοι τω βααλ πας ος εαν επισκεπη ου ζησεται και ιου εποιησεν εν περνισμω ινα απολεση τους δουλους του βααλ και ειπεν ιου αγιασατε ιερειαν τω βααλ και εκηρυξαν και απεστειλεν ιου εν παντι ισραηλ λεγων και νυν παντες οι δουλοι του βααλ και παντες οι ιερεις αυτου και παντες οι προφηται αυτου μηδεις απολειπεσθω οτι θυσιαν μεγαλην ποιω ος αν απολειφθη ου ζησεται και ηλθον παντες οι δουλοι του βααλ και παντες οι ιερεις αυτου και παντες οι προφηται αυτου ου κατελειφθη ανηρ ος ου πα-

ρεγενετο και εισηλθον εις τον οικον του βααλ και επλησθη ο οικος του βααλ στομα εις στομα και ειπεν ιου τω επι του οικου μεσθααλ εξαγαγε ενδυματα πασι τοις δουλοις του βααλ και εξηνεγκεν αυτοις ο στολιστης και εισηλθεν ιου και ιωναδαβ υιος ρηχαβ εις οικον του βααλ και ειπεν τοις δουλοις του βααλ ερευνησατε και ιδετε ει εστιν μεθ υμων των δουλων κυριου οτι αλλ η οι δουλοι του βααλ μονωτατοι και εισηλθεν του ποιησαι τα θυματα και τα ολοκαυτωματα και ιου εταξεν εαυτω εξω ογδοηκοντα ανδρας και ειπεν ανηρ ος εαν διασωθη απο των ανδρων ων εγω αναγω επι χειρας υμων η ψυχη αυτου αντι της ψυχης αυτου και εγενετο ως συνετελεσεν ποιων την ολοκαυτωσιν και ειπεν ιου τοις παρατρεχουσιν και τοις τρισταταις εισελθοντες παταξατε αυτους ανηρ μη εξελθατω εξ αυτων και επαταξαν αυτους εν στοματι ρομφαιας και ερριψαν οι παρατρεχοντες και οι τρισταται και επορευθησαν εως πολεως οικου του βααλ και εξηνεγκαν την στηλην του βααλ και ενεπρησαν αυτην και κατεσπασαν τας στηλας του βααλ και καθειλον τον οικον του βααλ και εταξαν αυτον εις λυτρωνας εως της ημερας ταυτης και ηφανισεν ιου τον βααλ εξ ισραηλ πλην αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ ουκ απεστη ιου απο οπισθεν αυτων αι δαμαλεις αι χρυσαι εν βαιθηλ και εν δαν και ειπεν κυριος προς ιου ανθ ων οσα ηγαθυνας ποιησαι το ευθες εν οφθαλμοις μου και παντα οσα εν τη καρδια μου εποιησας τω οικω αχχαβ υιοι τεταρτοι καθησονται σοι επι θρονου ισραηλ και ιου ουκ εφυλαξεν πορευεσθαι εν νομω κυριου θεου ισραηλ εν ολη καρδια αυτου ουκ απεστη επανωθεν αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εν ταις ημεραις εκειναις ηρξατο κυριος συγκοπτειν εν τω ισραηλ και επαταξεν αυτους αζαηλ εν παντι οριω ισραηλ απο του ιορδανου κατ ανατολας ηλιου πασαν την γην γαλααδ του γαδδι και του ρουβην και του μανασση απο αροηρ η εστιν επι του χειλους χειμαρρου αρνων και την γαλααδ και την βασαν και τα λοιπα των λογων ιου και παντα οσα εποιησεν και πασα η δυναστεια αυτου και τας συναψεις ας συνηψεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και εκοιμηθη ιου μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν σαμαρεια και εβασιλευσεν ιωαχας υιος αυτου αντ αυτου και αι ημεραι ας εβασιλευσεν ιου επι ισραηλ εικοσι οκτω ετη εν σαμαρεια και γοθολια η μητηρ οχοζιου ειδεν οτι απειθανον οι υιοι αυτης και απωλεσεν παν το σπερμα της βασιλειας και ελαβεν ιωσαφες θυγατηρ του βασιλεως ιωραμ αδελφη οχοζιου τον ιωακ υιον αδελφου αυτης και εκλεψεν αυτον εκ μεσου των υιων του βασιλεως των θανατουμενων αυτον και την τροφον αυτου εν τω ταμειω των κλινων και εκρυψεν αυτον απο προσωπου γοθολιας και ουκ εθανατωθη και ην μετ αυτης εν οικω κυριου κρυβομενος εξ ετη και γοθολια βασιλευουσα επι της γης και εν τω ετει τω εβδομω απεστειλεν ιωδαε ο ιερευς και ελαβεν τους εκατονταρχους τον χορρι και τον ρασιμ και απηγαγεν αυτους προς αυτον εις οικον κυριου και διεθετο αυτοις διαθηκην κυριου και ωρκισεν αυτους ενωπιον κυριου και εδειξεν αυτοις ιωδαε τον υιον του βασιλεως και ενετειλατο αυτοις λεγων ουτος ο λογος ον ποιησετε το τριτον εξ υμων εισελθετω το σαββατον και φυλαξετε φυλακην οικου του βασιλεως εν τω πυλωνι και το τριτον εν τη πυλη των οδων και το τριτον της πυλης οπισω των παρατρεχοντων και φυλαξετε την φυλακην του οικου και δυο χειρες

εν υμιν πας ο εκπορευομενος το σαββατον και φυλαξουσιν την φυλακην οικου κυριου προς τον βασιλεα και κυκλωσατε επι τον βασιλεα κυκλω ανηρ και το σκευος αυτου εν χειρι αυτου και ο εισπορευομενος εις τα σαδηρωθ αποθανειται και εγενετο μετα του βασιλεως εν τω εκπορευεσθαι αυτον και εν τω εισπορευεσθαι αυτον και εποιησαν οι εκατονταρχοι παντα οσα ενετειλατο ιωδασ ο συνετος και ελαβεν ανηρ τους ανδρας αυτου τους εισπορευομενους το σαββατον μετα των εκπορευομενων το σαββατον και εισηλθεν προς ιωδασ τον ιερεα και εδωκεν ο ιερευσ τοις εκατονταρχαις τους σειρομαστας και τους τρισσους του βασιλεως δαυιδ τους εν οικω κυριου και εστησαν οι παρατρεχοντες ανηρ και το σκευος αυτου εν τη χειρι αυτου απο της ωμιας του οικου της δεξιας εως της ωμιας του οικου της ευωνυμου του θυσιαστηριου και του οικου επι τον βασιλεα κυκλω και εξαπεστειλεν τον υιον του βασιλεως και εδωκεν επ αυτον το νεζερ και το μαρτυριον και εβασιλευσεν αυτον και εχρισεν αυτον και εκροτησαν τη χειρι και ειπαν ζητω ο βασιλευς και ηκουσεν γοιθολια την φωνην των τρεχοντων του λαου και εισηλθεν προς τον λαον εις οικον κυριου και ειδεν και ιδου ο βασιλευς εισηκει επι του στυλου κατα το κριμα και οι ωδοι και αι σαλπιγγες προς τον βασιλεα και πας ο λαος της γης χαιρων και σαλπιζων εν σαλπιγξιν και διερρηξεν γοιθολια τα ιματια εαυτης και εβοησεν συνδεσμος συνδεσμος και ενετειλατο ιωδασ ο ιερευσ τοις εκατονταρχαις τοις επισκοποις της δυναμεως και ειπεν προς αυτους εξαγαγετε αυτην εσωθεν των σαδηρωθ και ο εισπορευομενος οπισω αυτης θανατω θανατωθησεται ρομφαια οτι ειπεν ο ιερευσ και μη αποθανη εν οικω κυριου και επεθηκαν αυτη χειρας και εισηλθεν οδον εισοδου των ιππων οικου του βασιλεως και απεθανεν εκει και διεθετο ιωδασ διαθηκην ανα μεσον κυριου και ανα μεσον του βασιλεως και ανα μεσον του λαου του ειναι εις λαον τω κυριω και ανα μεσον του βασιλεως και ανα μεσον του λαου και εισηλθεν πας ο λαος της γης εις οικον του βααλ και κατεσπασαν αυτον και τα θυσιαστηρια αυτου και τας εικονας αυτου συνετριψαν αγαθως και τον ματθαν τον ιερεα του βααλ απεκτειναν κατα προσωπον των θυσιαστηριων και εθηκεν ο ιερευσ επισκοπους εις τον οικον κυριου και ελαβεν τους εκατονταρχους και τον χορρι και τον ρασιμ και παντα τον λαον της γης και κατηγάγον τον βασιλεα εξ οικου κυριου και εισηλθεν οδον πυλης των παρατρεχοντων οικου του βασιλεως και εκαθισαν αυτον επι του θρονου των βασιλεων και εχαρη πας ο λαος της γης και η πολις ησυχασεν και την γοιθολιαν εθανατωσαν εν ρομφαια εν οικω του βασιλεως υιος ετων επτα ιωας εν τω βασιλευειν αυτον εν ετει εβδομω τω ιου εβασιλευσεν ιωας και τεσσαραχοντα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου αβια εκ της βηρσαββε και εποιησεν ιωας το ευθες ενωπιον κυριου πασας τας ημερας ας εφωτισεν αυτον ιωδασ ο ιερευσ πλην των υψηλων ου μετεσταθησαν και εκει ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις υψηλοις και ειπεν ιωας προς τους ιερεις παν το αργυριον των αγιων το εισοδιαζομενον εν τω οικω κυριου αργυριον συντιμησησεως ανηρ αργυριον λαβων συντιμησησεως παν αργυριον ο εαν αναβη επι καρδιαν ανδρος ενεγκειν εν οικω κυριου λαβετωσαν εαυτοις οι ιερεις ανηρ απο της πρασεως αυτων και αυτοι κρατησουσιν το βεδεκ του οικου εις παντα ου εαν ευρεθη εκει βεδεκ και εγεννηθη εν τω εικοστω και τριτω ετει τω βασιλει ιωας

οὐκ ἐκραταιώσαν οἱ ἱερεῖς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου καὶ ἐκαλεσεν ἰώας ὁ βασιλεὺς ἰώδασ τὸν ἱερεᾶ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς τί οὐκ ἐκραταίετε τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου καὶ νῦν μὴ λαβήτε ἀργύριον ἀπὸ τῶν πράξεων ὑμῶν ὅτι εἰς τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου δώσετε αὐτὸ καὶ συνεφώνησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ μὴ λαβεῖν ἀργύριον παρὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ μὴ ἐνίσχυσαι τὸ βεδεκ τοῦ οἴκου καὶ ἔλαβεν ἰώδασ ὁ ἱερεὺς κιβωτὸν μίαν καὶ ἐτήρησεν τρωγλὴν ἐπὶ τῆς σάνιδος αὐτῆς καὶ ἔδωκεν αὐτὴν παρὰ ἱαμιβὶν ἐν τῷ οἴκῳ ἀνδρὸς οἴκου κυρίου καὶ ἔδωκαν οἱ ἱερεῖς οἱ φυλάσσοντες τὸν σταθμὸν πᾶν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἐγένετο ὡς εἶδον ὅτι πολὺ τὸ ἀργύριον ἐν τῇ κιβωτῷ καὶ ἀνεβῆ ὁ γραμματεὺς τοῦ βασιλεως καὶ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας καὶ ἐσφιγξάν καὶ ἠριθμήσαν τὸ ἀργύριον τὸ εὐρεθὲν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ ἔδωκαν τὸ ἀργύριον τὸ ἐτοιμασθὲν ἐπὶ χειρὸς ποιούντων τὰ ἔργα τῶν ἐπισκοπῶν οἴκου κυρίου καὶ ἔξεδοσαν τοῖς τεκτοσὶν τῶν ξυλῶν καὶ τοῖς οἰκοδομοῖς τοῖς ποιοῦσιν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τοῖς τειχίσταις καὶ τοῖς λατομοῖς τῶν λίθων τοῦ κτήσασθαι ξύλα καὶ λίθους λατομητοὺς τοῦ κατασκευῆναι τὸ βεδεκ οἴκου κυρίου εἰς πάντα ὅσα ἐξωδιασθῇ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ κραταίωσαι πλὴν οὐ ποιηθήσεται οἴκῳ κυρίου θύραι ἀργυραὶ ἡλοὶ φιάλαι καὶ σάλπιγγες πᾶν σκεὺς χρύσους καὶ σκεὺς ἀργύρου ἐκ τοῦ ἀργυρίου τοῦ εἰσενεχθέντος ἐν οἴκῳ κυρίου ὅτι τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα δώσουσιν αὐτὸ καὶ ἐκραταιώσαν ἐν αὐτῷ τὸν οἶκον κυρίου καὶ οὐκ ἐξελογίζοντο τοὺς ἀνδράς οἱς ἐδίδουν τὸ ἀργύριον ἐπὶ χειρὸς αὐτῶν δοῦναι τοῖς ποιοῦσιν τὰ ἔργα ὅτι ἐν πίστει αὐτῶν ποιοῦσιν ἀργύριον περὶ ἁμαρτίας καὶ ἀργύριον περὶ πλημμελείας ὃ τί εἰσηνεχθῇ ἐν οἴκῳ κυρίου τοῖς ἱερευσὶν ἐγένετο τότε ἀνεβῆ ἄζαηλ βασιλεὺς συρίας καὶ ἐπολεμήσεν ἐπὶ γεθ καὶ προκατελάβετο αὐτὴν καὶ ἐτάξεν ἄζαηλ τὸ προσώπον αὐτοῦ ἀναβῆναι ἐπὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἔλαβεν ἰώας βασιλεὺς ἰουδα πάντα τὰ ἁγία ὅσα ἠγίασεν ἰωσαφάτ καὶ ἰωραμ καὶ οὐχοζίας οἱ πατέρες αὐτοῦ καὶ βασιλεῖς ἰουδα καὶ τὰ ἁγία αὐτοῦ καὶ πᾶν τὸ χρυσίον τὸ εὐρεθὲν ἐν θῆσαυροις οἴκου κυρίου καὶ οἴκου τοῦ βασιλεως καὶ ἀπεστείλεν τῷ ἄζαηλ βασιλεὶ συρίας καὶ ἀνεβῆ ἀπὸ ἱερουσαλὴμ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν λόγων ἰώας καὶ πάντα ὅσα ἐποίησεν οὐκ ἰδοὺ ταῦτα γεγραμμένα ἐπὶ βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τοῖς βασιλευσὶν ἰουδα καὶ ἀνεστήσαν οἱ δούλοι αὐτοῦ καὶ ἔδησαν πάντα συνδεσμον καὶ ἐπατάξαν τὸν ἰώαν ἐν οἴκῳ μάλλῳ τῷ ἐν γααλλὰ καὶ ἰεζιχαρ υἱὸς ἱεμουαθ καὶ ἰεζεβουθ ὁ υἱὸς αὐτοῦ σῶμῃρ οἱ δούλοι αὐτοῦ ἐπατάξαν αὐτὸν καὶ ἀπέθανεν καὶ ἐθάψαν αὐτὸν μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν πόλει δαυὶδ καὶ ἐβασίλευσεν ἀμεσσίας υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ ἐν ἔτει εἰκοστῷ καὶ τρίτῳ ἔτει τῷ ἰώας υἱὸς οὐχοζίου βασιλεὶ ἰουδα ἐβασίλευσεν ἰωαχὰς υἱὸς ἰου ἐν σαμαρείᾳ ἐπτακαίδεκα ἔτη καὶ ἐποίησεν τὸ πονηρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυρίου καὶ ἐπορευθῇ ὀπίσω ἁμαρτιῶν ἱεροβοάμ υἱοῦ ναβάτ ὃς ἐξημαρτεν τὸν ἰσραὴλ οὐκ ἀπέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ὠργίσθη θυμῷ κυριὸς ἐν τῷ ἰσραὴλ καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς ἐν χειρὶ ἄζαηλ βασιλεως συρίας καὶ ἐν χειρὶ υἱοῦ ἀδερ υἱοῦ ἄζαηλ πᾶσας τὰς ἡμέρας καὶ ἐδεήθη ἰωαχὰς τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐπήκουσεν αὐτοῦ κυριὸς ὅτι εἶδεν τὴν θλίψιν ἰσραὴλ ὅτι ἐθλίψεν αὐτοὺς βασιλεὺς συρίας καὶ ἔδωκεν κυριὸς σωτηρίαν τῷ ἰσραὴλ καὶ ἐξῆλθεν ὑποκατωθὲν χεὶρὸς συρίας καὶ ἐκαθίσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν καθὼς ἐχθὲς καὶ τρίτης πλὴν οὐκ ἀπέστησαν ἀπὸ ἁμαρτιῶν οἴκου ἱεροβοάμ ὃς ἐξημαρτεν τὸν ἰσραὴλ ἐν αὐταῖς ἐπορευθῆσαν καὶ γέ το ἄλσος ἐστάθη ἐν

σαμαρεια οτι ουχ υπελειφθη τω ιωαχας λαος αλλ η πεντηκοντα ιππεις και δεκα αρματα και δεκα χιλιαδες πεζων οτι απωλεσεν αυτους βασιλευς συριας και εθεντο αυτους ως χουν εις καταπατησιν και τα λοιπα των λογων ιωαχας και παντα οσα εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και εκοιμηθη ιωαχας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν σαμαρεια και εβασιλευσεν ιωας υιος αυτου αντ αυτου εν ετει τριακοστω και εβδομω ετει τω ιωας βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ιωας υιος ιωαχας επι ισραηλ εν σαμαρεια εκκαιδεκα ετη και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο πασης αμαρτιας ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εν αυταις επορευθη και τα λοιπα των λογων ιωας και παντα οσα εποιησεν και αι δυναστειαι αυτου ας εποιησεν μετα αμεσσιου βασιλεως ιουδα ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και εκοιμηθη ιωας μετα των πατερων αυτου και ιεροβοαμ εκαθισεν επι του θρονου αυτου εν σαμαρεια μετα των υιων ισραηλ και ελισαιε ηρωστησεν την αρρωστιαν αυτου δι ην απεθανεν και κατεβη προς αυτον ιωας βασιλευς ισραηλ και εκλ αυσεν επι προσωπου αυτου και ειπεν πατερ πατερ αρμα ισραηλ και ιππευς αυτου και ειπεν αυτω ελισαιε λαβε τοξον και βελη και ελαβεν προς αυτον τοξον και βελη και ειπεν τω βασιλει επιβιβασον την χειρα σου επι το τοξον και επεβιβασεν ιωας την χειρα αυτου επι το τοξον και επεθηκεν ελισαιε τας χειρας αυτου επι τας χειρας του βασιλεως και ειπεν ανοιξον την θυριδα κατ ανατολας και ηνοιξεν και ειπεν ελισαιε τοξευσον και ετοξευσεν και ειπεν βελος σωτηριας τω κυριω και βελος σωτηριας εν συρια και παταξεις την συριαν εν αφεκ εως συντελειας και ειπεν αυτω ελισαιε λαβε τοξα και ελαβεν και ειπεν τω βασιλει ισραηλ παταξον εις την γην και επαταξεν ο βασιλευς τρις και εστη και ελυπηθη επ αυτω ο ανθρωπος του θεου και ειπεν ει επαταξας πεντακις η εξακις τοτε αν επαταξας την συριαν εως συντελειας και νυν τρις παταξεις την συριαν και απεθανεν ελισαιε και εθαψαν αυτον και μονοζωνοι μωαβ ηλθον εν τη γη ελθοντος του ενιαυτου και εγενετο αυτων θαπτοντων τον ανδρα και ιδου ειδον τον μονοζωνον και ερριψαν τον ανδρα εν τω ταφω ελισαιε και επορευθη και ηψατο των οστεων ελισαιε και εζησεν και ανεστη επι τους ποδας αυτου και αζαηλ εξεθλιψεν τον ισραηλ πασας τας ημερας ιωαχας και ηλεησεν κυριος αυτους και οικτιρησεν αυτους και επεβλεψεν προς αυτους δια την διαθηκην αυτου την μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και ουκ ηθελησεν κυριος διαφθειραι αυτους και ουκ απερριψεν αυτους απο του προσωπου αυτου και απεθανεν αζαηλ βασιλευς συριας και εβασιλευσεν υιος αδερ υιος αυτου αντ αυτου και επεστρεψεν ιωας υιος ιωαχας και ελαβεν τας πολεις εκ χειρος υιου αδερ υιου αζαηλ ας ελαβεν εκ χειρος ιωαχας του πατρος αυτου εν τω πολεμω τρις επαταξεν αυτον ιωας και επεστρεψεν τας πολεις ισραηλ εν ετει δευτερω τω ιωας υιω ιωαχας βασιλει ισραηλ και εβασιλευσεν αμεσσιας υιος ιωας βασιλευς ιουδα υιος εικοσι και πεντε ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ιωαδιν εξ ιερουσαλημ και εποιησεν το ευθεσ εν οφθαλμοις κυριου πλην ουχ ως δαυιδ ο πατηρ αυτου κατα παντα οσα εποιησεν ιωας ο πατηρ αυτου εποιησεν πλην τα υψηλα ουκ εξηρεν ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμιων εν τοις

υψηλούς και εγενετο οτε κατισχυσεν η βασιλεια εν χειρι αυτου και επαταξεν τους δουλους αυτου τους παταξαντας τον πατερα αυτου και τους υιους των παταξαντων ουκ εθανατωσεν καθως γεγραπται εν βιβλῳ νομων μωυση ως ενετειλατο κυριος λεγων ουκ αποθανουνται πατερες υπερ υιων και υιοι ουκ αποθανουνται υπερ πατερων οτι αλλ η εκαστος εν ταις αμαρτιας αυτου αποθανειται αυτος επαταξεν τον εδωμ εν γαιμελε δεκα χιλιαδας και συνελαβε την πετρην εν τω πολεμω και εκαλεσεν το ονομα αυτης καθοηλ εως της ημερας ταυτης τοτε απεστειλεν αμεσσιας αγγελους προς ιωας υιον ιωαχας υιου ιου βασιλεως ισραηλ λεγων δευρο οφθωμεν προσωποις και απεστειλεν ιωας βασιλευς ισραηλ προς αμεσσιαν βασιλεα ιουδα λεγων ο ακαν ο εν τω λιβανω απεστειλεν προς την κεδρον την εν τω λιβανω λεγωνδος την θυγατερα σου τω υιω μου εις γυναικα και διηλθον τα θηρια του αγρου τα εν τω λιβανω και συνεπατησαν τον ακανα τυπτων επαταξας την ιδουμιαν και επηρεν σε η καρδια σου ενδοξασθητι καθημενος εν τω οικω σου και ινα τι εριξεις εν κακια σου και πεση συ και ιουδας μετα σου και ουκ ηκουσεν αμεσσιας και ανεβη ο βασιλευς ισραηλ και ωφθησαν προσωποις αυτος και αμεσσιας βασιλευς ιουδα εν βαιθσαμυς τη του ιουδα και επταισεν ιουδας απο προσωπου ισραηλ και εφυγεν ανηρ εις το σκηνωμα αυτου και τον αμεσσιαν υιον ιωας υιου οχοζιου βασιλεα ιουδα συνελαβεν ιωας υιος ιωαχας βασιλευς ισραηλ εν βαιθσαμυς και ηλθεν εις ιερουσαλημ και καθειλεν εν τω τειχει ιερουσαλημ εν τη πυλη εφραιμ εως πυλης της γωνιας τετρακοσιους πηχεις και ελαβεν το χρυσιον και το αργυριον και παντα τα σκευη τα ευρεθεντα εν οικω κυριου και εν θησαυροις οικου του βασιλεως και τους υιους των συμμιξεων και απεστρεφεν εις σαμαρειαν και τα λοιπα των λογων ιωας οσα εποιησεν εν δυναστεια αυτου α επολεμησεν μετα αμεσσιου βασιλεως ιουδα ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλῳ λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και εκοιμηθη ιωας μετα των πατερων αυτου και εταφη εν σαμαρεια μετα των βασιλεων ισραηλ και εβασилευσεν ιεροβοαμ υιος αυτου αντ αυτου και εζησεν αμεσσιας υιος ιωας βασιλευς ιουδα μετα το αποθανειν ιωας υιον ιωαχας βασιλεα ισραηλ πεντεκαιδεκα ετη και τα λοιπα των λογων αμεσσιου και παντα α εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλῳ λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και συνεστραφησαν επ αυτον συστρεμμα εν ιερουσαλημ και εφυγεν εις λαχισ και απεστειλαν οπισω αυτου εις λαχισ και εθανατωσαν αυτον εκει και ηραν αυτον εφ ιππων και εταφη εν ιερουσαλημ μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και ελαβεν πας ο λαος ιουδα τον αζαριαν και αυτος υιος εκκαιδεκα ετων και εβασилευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου αμεσσιου αυτος ωκοδομησεν την αιλωθ και επεστρεφεν αυτην τω ιουδα μετα το κοιμηθηναι τον βασιλεα μετα των πατερων αυτου εν ετει πεντεκαιδεκατω του αμεσσιου υιου ιωας βασιλεως ιουδα εβασилευσεν ιεροβοαμ υιος ιωας επι ισραηλ εν σαμαρεια τεσσαρακοντα και εν ετος και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου ουκ απεστη απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ αυτος απεστησεν το οριον ισραηλ απο εισοδου αιμαθ εως της θαλασσης της αραβα κατα το ρημα κυριου θεου ισραηλ ο ελαλησεν εν χειρι δουλου αυτου ιωνα υιου αμαθι του προφητου του εκ γεθχοφερ οτι ειδεν κυριος την ταπεινωσιν ισραηλ πικραν σφοδρα και ολιγοστους συνεχομενους και εσπανισμενους και

εγκαταλελειμμένους και ουκ ην ο βοηθων τω ισραηλ και ουκ ελαλη-
σεν κυριος εξαλειφαι το σπερμα ισραηλ υποκατωθεν του ουρανου και
εσωσεν αυτους δια χειρος ιεροβοαμ υιου ιωας και τα λοιπα των λογων
ιεροβοαμ και παντα οσα εποιησεν και αι δυνασταιαι αυτου οσα επολε-
μησεν και οσα επεστρεψεν την δαμασκον και την αιμαθ τω ιουδα εν
ισραηλ ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βα-
σιλευσιν ισραηλ και εκοιμηθη ιεροβοαμ μετα των πατερων αυτου μετα
βασιλεων ισραηλ και εβασилευσεν αζαριας υιος αμεσσιου αντι του πα-
τρος αυτου εν ετει εικοστω και εβδομω τω ιεροβοαμ βασιλει ισραηλ
εβασилευσεν αζαριας υιος αμεσσιου βασιλεως ιουδα υιος εκκαιδεκα
ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και πεντηχοντα και δυο ετη εβаси-
λευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου χαλια εξ ιερουσαλημ
και εποιησεν το ευθες εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν
αμεσσιος ο πατηρ αυτου πλην των υψηλων ουκ εξηρεν ετι ο λαος ε-
θυσιαζεν και εθυμιων εν τοις υψηλοις και ηψατο κυριος του βασιλεως
και ην λελεπρωμενος εως ημερας θανατου αυτου και εβасилευσεν εν
οικω αφφουσωθ και ιωαθαμ υιος του βασιλεως επι τω οικω κρινων
τον λαον της γης και τα λοιπα των λογων αζαριου και παντα οσα
εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιου λογων των ημερων
τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη αζαριας μετα των πατερων αυτου
και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ και εбаси-
λευσεν ιωαθαμ υιος αυτου αντ αυτου εν ετει τριακοστω και ογδω τω
αζαρια βασιλει ιουδα εбасилευσεν ζαχαριας υιος ιεροβοαμ επι ισραηλ
εν σαμαρεια εξαμηνον και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου
καθα εποίησαν οι πατερες αυτου ουκ απεστη απο αμαρτιων ιεροβοαμ
υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ και συνεστραφησαν επ αυτον
σελλουμ υιος ιαβις και κεβλααμ και επαταξαν αυτον και εθανατωσαν
αυτον και σελλουμ εбасилευσεν αντ αυτου και τα λοιπα των λογων
ζαχαριου ιδου εστιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις
басилевσιν ισραηλ ο λογος κυριου ον ελαλησεν προς ιου λεγων υιοι
τεταρτοι καθησονται σοι επι θρονου ισραηλ και εγενετο ουτως και
σελλουμ υιος ιαβις εбасилευσεν και εν ετει τριακοστω και ενατω αζα-
ρια βασιλει ιουδα εбасилευσεν σελλουμ μηνι ημερων εν σαμαρεια και
ανεβη μαναημ υιος γαδδι εκ θαρσιλα και ηλθεν εις σαμαρειαν και επα-
ταξεν τον σελλουμ υιον ιαβις εν σαμαρεια και εθανατωσεν αυτον και
τα λοιπα των λογων σελλουμ και η συστροφη αυτου ην συνεστραφη
ιδου εισιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν
ισραηλ τοτε επαταξεν μαναημ την θερσα και παντα τα εν αυτη και
τα ορια αυτης απο θερσα οτι ουκ ηνοιξαν αυτω και επαταξεν αυτην
και τας εν γαστρι εχουσας ανερρηξεν εν ετει τριακοστω και ενατω
αζαρια βασιλει ιουδα και εбасилευσεν μαναημ υιος γαδδι επι ισραηλ
δεκα ετη εν σαμαρεια και εποίησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου
ουκ απεστη απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν
τον ισραηλ εν ταις ημεραις αυτου ανεβη φουλ βασιλευς ασσυριων επι
την γην και μαναημ εδωκεν τω φουλ χιλια ταλαντα αργυριου ειναι
την χειρα αυτου μετ αυτου και εξηνεγκεν μαναημ το αργυριον επι
τον ισραηλ επι παν δυνατον ισχυι δουναι τω βασιλει των ασσυριων
πεντηχοντα σικλους τω ανδρι τω ενι και απεστρεψεν βασιλευς ασσυ-
ριων και ουκ εστη εκει εν τη γη και τα λοιπα των λογων μαναημ και
παντα οσα εποίησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων

των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ και εκοιμηθη μαναημ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν φακειας υιος αυτου αντ αυτου εν ετει πεντηχοστω του αζαριου βασιλεως ιουδα εβασιλευσεν φακειας υιος μαναημ επι ισραηλ εν σαμαρεια δυο ετη και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ και συνεστραφη επ αυτον φακεε υιος ρομελιου ο τριστατης αυτου και επαταξεν αυτον εν σαμαρεια εναντιον οικου του βασιλεως μετα του αργοβ και μετα του αρια και μετ αυτου πεντηκοντα ανδρες απο των τετραχοσιων και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ αυτου και τα λοιπα των λογων φακειου και παντα οσα εποιησεν ιδου εισιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ εν ετει πεντηχοστω και δευτερω του αζαριου βασιλεως ιουδα εβασιλευσεν φακεε υιος ρομελιου επι ισραηλ εν σαμαρεια εικοσι ετη και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου ουκ απεστη απο πασων αμαρτιων ιεροβοαμ υιου ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ εν ταις ημεραις φακεε βασιλεως ισραηλ ηλθεν θαυγαλθφελλα-σαρ βασιλευς ασσυριων και ελαβεν την αιν και την αβελβαιθαμααχα και την ιανωχ και την κενεζ και την ασωρ και την γαλααδ και την γαλιλαιαν πασαν γην νεφθαλι και απωκισεν αυτους εις ασσυριους και συνεστρεψεν συστρεμμα ωσηε υιος ηλα επι φακεε υιον ρομελιου και επαταξεν αυτον και εθανατωσεν αυτον και εβασιλευσεν αντ αυτου εν ετει εικοστω ιωαθαμ υιου αζαριου και τα λοιπα των λογων φακεε και παντα οσα εποιησεν ιδου εστιν γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ισραηλ εν ετει δευτερω φακεε υιου ρομελιου βασιλεως ισραηλ εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αζαριου βασιλεως ιουδα υιος εικοσι και πεντε ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και εκκαιδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ιερουσα θυγατηρ σαδωκ και εποιησεν το ευθεσ εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν οζιας ο πατηρ αυτου πλην τα υψηλα ουκ εξηρεν ετι ο λαος εθυσιαζεν και εθυμια εν τοις υψηλοις αυτος ωκοδομησεν την πυλην οικου κυριου την επανω και τα λοιπα των λογων ιωαθαμ και παντα οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα εν ταις ημεραις εκειναις ηρξατο κυριος εξαποστελλειν εν ιουδα τον ραασσων βασιλεα συριας και τον φακεε υιον ρομελιου και εκοιμηθη ιωαθαμ μετα των πατερων αυτου και εταφη μετα των πατερων αυτου εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασιλευσεν αχαζ υιος αυτου αντ αυτου εν ετει επτακαιδεκατω φακεε υιου ρομελιου εβασιλευσεν αχαζ υιος ιωαθαμ βασιλεως ιουδα υιος εικοσι ετων ην αχαζ εν τω βασιλευειν αυτον και εκκαιδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ουκ εποιησεν το ευθεσ εν οφθαλμοις κυριου θεου αυτου πιστως ως δαυιδ ο πατηρ αυτου και επορευθη εν οδω ιεροβοαμ υιου ναβατ βασιλεως ισραηλ και γε τον υιον αυτου διηγεν εν πυρι κατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ και εθυσιαζεν και εθυμια εν τοις υψηλοις και επι των βουνων και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους τοτε ανεβη ραασσων βασιλευς συριας και φακεε υιος ρομελιου βασιλευς ισραηλ εις ιερουσαλημ εις πολεμον και επολιορκουν επι αχαζ και ουκ εδυναντο πολεμειν εν τω καιρω εκεινω επεστρεψεν ραασσων βασιλευς συριας την αιλαθ τη συρια και εξεβαλεν τους ιουδαιους εξ αιλαθ και ιδουμαιοι ηλθον εις αιλαθ και κατωκησαν εκει εως της ημερας ταυ-

της και απεστειλεν αχαζ αγγελους προς θαγλαθφελλαसार βασιλεα ασσυριων λεγων δουλος σου και υιος σου εγω αναβηθι και σωσον με εκ χειρος βασιλεως συριας και εκ χειρος βασιλεως ισραηλ των επανισταμενων επ εμε και ελαβεν αχαζ το αργυριον και το χρυσιον το ευρεθεν εν θησαυροις οικου κυριου και οικου του βασιλεως και απεστειλεν τω βασιλει δωρα και ηκουσεν αυτου βασιλευς ασσυριων και ανεβη βασιλευς ασσυριων εις δαμασκον και συνελαβεν αυτην και απωκισεν αυτην και τον ρασσων εθανατωσεν και επορευθη βασιλευς αχαζ εις απαντην τω θαγλαθφελλαसार βασιλει ασσυριων εις δαμασκον και ειδεν το θυσιαστηριον εν δαμασκω και απεστειλεν ο βασιλευς αχαζ προς ουριαν τον ιερεα το ομοιωμα του θυσιαστηριου και τον ρυθμον αυτου εις πασαν ποιησιν αυτου και ωκοδομησεν ουριας ο ιερευς το θυσιαστηριον κατα παντα οσα απεστειλεν ο βασιλευς αχαζ εκ δαμασκου και ειδεν ο βασιλευς το θυσιαστηριον και ανεβη επ αυτο και εθυμιασεν την ολοκαυτωσιν αυτου και την θυσιαν αυτου και την σπονδην αυτου και προσεχεεν το αιμα των ειρηνικων των αυτου επι το θυσιαστηριον και το θυσιαστηριον το χαλκουν το απεναντι κυριου και προσηγαγεν απο προσωπου του οικου κυριου απο του ανα μεσον του θυσιαστηριου και απο του ανα μεσον του οικου κυριου και εδωκεν αυτο επι μηρον του θυσιαστηριου κατα βορραν και ενετειλατο ο βασιλευς αχαζ τω ουρια τω ιερει λεγων επι το θυσιαστηριον το μεγα προσφερε την ολοκαυτωσιν την πρωινην και την θυσιαν την εσπερινην και την ολοκαυτωσιν του βασιλεως και την θυσιαν αυτου και την ολοκαυτωσιν παντος του λαου και την θυσιαν αυτων και την σπονδην αυτων και παν αιμα ολοκαυτωσεως και παν αιμα θυσιας επ αυτο προσχεεις και το θυσιαστηριον το χαλκουν εσται μοι εις το πρωι και εποιησεν ουριας ο ιερευς κατα παντα οσα ενετειλατο αυτω ο βασιλευς αχαζ και συνεκοψεν ο βασιλευς αχαζ τα συγκλεισματα των μεχωνωθ και μετρηεν απ αυτων τον λουτρηρα και την θαλασσαν καθειλεν απο των βοων των χαλκων των υποκατω αυτης και εδωκεν αυτην επι βασιν λιθινην και τον θεμελιον της καθεδρας ωκοδομησεν εν οικω κυριου και την εισοδον του βασιλεως την εξω επεστρεψεν εν οικω κυριου απο προσωπου βασιλεως ασσυριων και τα λοιπα των λογων αχαζ οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη αχαζ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν εξεκιας υιος αυτου αντ αυτου εν ετει δωδεκατω τω αχαζ βασιλει ιουδα εβασιλευσεν ωσηε υιος ηλα εν σαμαρεια επι ισραηλ εννεα ετη και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου πλην ουχ ως οι βασιλεις ισραηλ οι ησαν εμπροσθεν αυτου επ αυτον ανεβη σαλαμανασαρ βασιλευς ασσυριων και εγενηθη αυτω ωσηε δουλος και επεστρεψεν αυτω μαναα και ευρεν βασιλευς ασσυριων εν τω ωσηε αδικιαν οτι απεστειλεν αγγελους προς σηγωρ βασιλεα αιγυπτου και ουκ ηνεγκεν μαναα τω βασιλει ασσυριων εν τω ενιαυτω εκεινω και επολιορκησεν αυτον ο βασιλευς ασσυριων και εδησεν αυτον εν οικω φυλακης και ανεβη ο βασιλευς ασσυριων εν παση τη γη και ανεβη εις σαμαρειαν και επολιορκησεν επ αυτην τρια ετη εν ετει ενατω ωσηε συνελαβεν βασιλευς ασσυριων την σαμαρειαν και απωκισεν τον ισραηλ εις ασσυριους και καταωκισεν αυτους εν αλαε και εν αβωρ ποταμοις γωζαν και ορη μηδων και εγενετο οτι ημαρτον οι υιοι ισραηλ τω κυριω θεω αυτων τω αναγαγοντι αυτους εκ γης

αιγυπτου υποκατωθεν χειρος φαraw βασιλεως αιγυπτου και εφοβηθησαν θεους ετερους και επορευθησαν τοις δικαιομασιν των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ και οι βασιλεις ισραηλ οσοι εποιησαν και οσοι ημφιεσαντο οι υιοι ισραηλ λογους ουχ ουτως κατα κυριου θεου αυτων και ωκοδομησαν εαυτοις υψηλα εν πασαις ταις πολεσιν αυτων απο πυργου φυλασσοντων εως πολεως οχυρας και εστηλωσαν εαυτοις στηλας και αλση επι παντι βουνω υψηλω και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους και εθυμιασαν εκει εν πασιν υψηλοις καθως τα εθνη α απωκισεν κυριος εκ προσωπου αυτων και εποιησαν κοινωνους και εχαραζαν του παροργισαι τον κυριον και ελατρευσαν τοις ειδωλοις οις ειπεν κυριος αυτοις ου ποιησετε το ρημα τουτο κυριω και διεμαρτυρατο κυριος εν τω ισραηλ και εν τω ιουδα εν χειρι παντων των προφητων αυτου παντος ορωντος λεγων αποστραφητε απο των οδων υμων των πονηρων και φυλαξατε τας εντολας μου και τα δικαιωματα μου και παντα τον νομον ον ενετειλαμην τοις πατρασιν υμων οσα απεστείλα αυτοις εν χειρι των δουλων μου των προφητων και ουχ ηκουσαν και εσχληρυναν τον νωτον αυτων υπερ τον νωτον των πατερων αυτων και τα μαρτυρια αυτου οσα διεμαρτυρατο αυτοις ουχ εφυλαξαν και επορευθησαν οπισω των ματαιων και εματαιωθησαν και οπισω των εθνων των περικυκλω αυτων ων ενετειλατο αυτοις του μη ποιησαι κατα ταυτα εγκατελιπον τας εντολας κυριου θεου αυτων και εποιησαν εαυτοις χωνευμα δυο δαμαλεις και εποιησαν αλση και προσεκυνησαν παση τη δυναμει του ουρανου και ελατρευσαν τω βααλ και διηγον τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εν πυρι και εμαντευοντο μαντειας και οiwνιζοντο και επραθησαν του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου παροργισαι αυτον και εθυμωθη κυριος σφοδρα εν τω ισραηλ και απεστησεν αυτους απο του προσωπου αυτου και ουχ υπελειφθη πλην φυλη ιουδα μονωτατη και γε ιουδας ουκ εφυλαξεν τας εντολας κυριου του θεου αυτων και επορευθησαν εν τοις δικαιομασιν ισραηλ οις εποιησαν και απεωσαντο τον κυριον εν παντι σπερματι ισραηλ και εσαλευσεν αυτους και εδωκεν αυτους εν χειρι διαρπαζοντων αυτους εως ου απερριψεν αυτους απο προσωπου αυτου οτι πλην ισραηλ επανωθεν οικου δαυιδ και εβασιλευσαν τον ιεροβοαμ υιον ναβατ και εξεωσεν ιεροβοαμ τον ισραηλ εξοπισθεν κυριου και εξημαρτεν αυτους αμαρτιαν μεγαλην και επορευθησαν οι υιοι ισραηλ εν παση αμαρτια ιεροβοαμ η εποιησεν ουκ απεστησαν απ αυτης εως ου μετεστησεν κυριος τον ισραηλ απο προσωπου αυτου καθως ελαλησεν κυριος εν χειρι παντων των δουλων αυτου των προφητων και απωκισθη ισραηλ επανωθεν της γης αυτου εις ασσυριους εως της ημερας ταυτης και ηγαγεν βασιλευς ασσυριων εκ βαβυλωνος τον εκ χουνθα και απο αια και απο αιμαθ και σεπφαρουαιν και κατωκισθησαν εν πολεσιν σαμαρειας αντι των υιων ισραηλ και εκληρονομησαν την σαμαρειαν και κατωκησαν εν ταις πολεσιν αυτης και εγενετο εν αρχη της καθεδρας αυτων ουκ εφοβηθησαν τον κυριον και απεστείλεν κυριος εν αυτοις τους λεοντας και ησαν αποκτενοντες εν αυτοις και ειπον τω βασιλει ασσυριων λεγοντες τα εθνη α απωκισας και αντεκαθισας εν πολεσιν σαμαρειας ουκ εγνωσαν το κριμα του θεου της γης και απεστείλεν εις αυτους τους λεοντας και ιδου εισιν θανατουντες αυτους καθοτι ουκ οιδασιν το κριμα του θεου της γης και ενετειλατο ο βασιλευς ασσυριων λεγων απαγετε εκειθεν και πορευεσθωσαν και

κατοικειωσαν εκει και φωτιουσιν αυτους το κριμα του θεου της γης και ηγαγον ενα των ιερεων ων απωκισαν απο σαμαρειας και εκαθισεν εν βαιθλ και ην φωτιζων αυτους πως φοβηθωσιν τον κυριον και ησαν ποιουντες εθνη εθνη θεους αυτων και εθηκαν εν οικω των υψηλων ων εποιησαν οι σαμαριται εθνη εν ταις πολεσιν αυτων εν αις κατωκουν εν αυταις και οι ανδρες βαβυλωνος εποιησαν την σοκχωθβαινιθ και οι ανδρες χουθ εποιησαν την νηριγελ και οι ανδρες αιμαθ εποιησαν την ασιμαθ και οι ευαιοι εποιησαν την εβλαζερ και την θαρθακ και οι σεπφαρουαιν κατεκαιον τους υιους αυτων εν πυρι τω αδραμελεχ και ανημελεχ θεοις σεπφαρουαιν και ησαν φοβουμενοι τον κυριον και κατωκισαν τα βδελυγματα αυτων εν τοις οικοις των υψηλων α εποιησαν εν σαμαρεια εθνος εθνος εν πολει εν η κατωκουν εν αυτη και ησαν φοβουμενοι τον κυριον και εποιησαν εαυτοις ιερεις των υψηλων και εποιησαν εαυτοις εν οικω των υψηλων τον κυριον εφοβουντο και τοις θεοις αυτων ελατρευον κατα το κριμα των εθνων οθεν απωκισεν αυτους εκειθεν εως της ημερας ταυτης αυτοι εποιουν κατα το κριμα αυτων αυτοι φοβουνται και αυτοι ποιουσιν κατα τα δικαιωματα αυτων και κατα την χρισιν αυτων και κατα τον νομον και κατα την εντολην ην ενετειλατο κυριος τοις υιοις ιακωβ ου εθηκεν το ονομα αυτου ισραηλ και διεθετο κυριος μετ αυτων διαθηκην και ενετειλατο αυτοις λεγων ου φοβηθησεσθε θεους ετερους και ου προσκυνησετε αυτοις και ου λατρευσετε αυτοις και ου θυσιασετε αυτοις οτι αλλ η τω κυριω ος ανηγαγεν υμας εκ γης αιγυπτου εν ισχυι μεγαλη και εν βραχιονι υψηλω αυτον φοβηθησεσθε και αυτω προσκυνησετε και αυτω θυσετε και τα δικαιωματα και τα κριματα και τον νομον και τας εντολας ας εγραψεν υμιν φυλασσεσθε ποιειν πασας τας ημερας και ου φοβηθησεσθε θεους ετερους και την διαθηκην ην διεθετο μεθ υμων ουκ επιλησεσθε και ου φοβηθησεσθε θεους ετερους οτι αλλ η τον κυριον θεον υμων φοβηθησεσθε και αυτος εξελεεται υμας εκ παντων των εχθρων υμων και ουκ ακουσεσθε επι τω κριματι αυτων ο αυτοι ποιουσιν και ησαν τα εθνη ταυτα φοβουμενοι τον κυριον και τοις γλυπτοις αυτων ησαν δουλευοντες και γε οι υιοι και οι υιοι των υιων αυτων καθα εποιησαν οι πατερες αυτων ποιουσιν εως της ημερας ταυτης και εγενετο εν ετει τριτω τω ωσηε υιω ηλα βασιλει ισραηλ εβασιλευσεν εξεκιας υιος αχαζ βασιλεως ιουδα υιος εικοσι και πεντε ετων ην εν τω βασιλευειν αυτον και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αβου θυγατηρ ζαχαριου και εποιησεν το ευθες εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησεν δαυιδ ο πατηρ αυτου αυτος εξηρεν τα υψηλα και συνετριψεν πασας τας στηλας και εξωλεθρευσεν τα αλση και τον οφιν τον χαλκουν ον εποιησεν μωυσης οτι εως των ημερων εκεινων ησαν οι υιοι ισραηλ θυμιωντες αυτω και εκαλεσεν αυτον νεεσθαν εν κυριω θεω ισραηλ ηλπισεν και μετ αυτον ουκ εγενηθη ομοιος αυτω εν βασιλευσιν ιουδα και εν τοις γενομενοις εμπροσθεν αυτου και εκολληθη τω κυριω ουκ απεστη οπισθεν αυτου και εφυλαξεν τας εντολας αυτου οσας ενετειλατο μωυση και ην κυριος μετ αυτου εν πασιν οις εποιει συνηκεν και ηθετησεν εν τω βασιλει ασσυριων και ουκ εδουλευσεν αυτω αυτος επαταξεν τους αλλοφυλους εως γαζης και εως οριου αυτης απο πυργου φυλασσοντων και εως πολεως οχυρας και εγενετο εν τω ετει τω τεταρτω βασιλει εξεκια αυτος ενιαυτος ο εβδομος τω ωσηε υιω

ηλα βασιλει ισραηλ ανεβη σαλαμανασσαρ βασιλευς ασσυριων επι σαμαρειαν και επολιορχει επ αυτην και κατελαβετο αυτην απο τελους τριων ετων εν ετει εκτω τω εξεκια αυτος ενιαυτος ενατος τω ωσπε βασιλει ισραηλ και συνελημφθη σαμαρεια και απωκισεν βασιλευς ασσυριων την σαμαρειαν εις ασσυριους και εθηκεν αυτους εν αλαε και εν αβωρ ποταμω γωζαν και ορη μηδων ανθ ων οτι ουκ ηκουσαν της φωνης κυριου θεου αυτων και παρεβησαν την διαθηκην αυτου παντα οσα ενετειλατο μωυσης ο δουλος κυριου και ουκ ηκουσαν και ουκ εποιησαν και τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει βασιλει εξεκιου ανεβη σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων επι τας πολεις ιουδα τας οχυρας και συνελαβεν αυτας και απεστειλεν εξεκιας βασιλευς ιουδα αγγελους προς βασιλεα ασσυριων εις λαχis λεγων ημαρτηκα αποστραφητι απ εμου ο εαν επιθης επ εμε βαστασω και επεθηκεν ο βασιλευς ασσυριων επι εξεκιαν βασιλεα ιουδα τριακοσια ταλαντα αργυριου και τριακοντα ταλαντα χρυσιου και εδωκεν εξεκιας παν το αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου και εν θησαυροις οικου του βασιλεως εν τω καιρω εκεινω συνεκοψεν εξεκιας τας θυρας ναου κυριου και τα εστηριγμενα α εχρυσωσεν εξεκιας βασιλευς ιουδα και εδωκεν αυτα βασιλει ασσυριων και απεστειλεν βασιλευς ασσυριων τον θαρθαν και τον ραφis και τον ραφακην εκ λαchis προς τον βασιλεα εξεκιαν εν δυναμει βαρεια επι ιερουσαλημ και ανεβησαν και ηλθον εις ιερουσαλημ και εστησαν εν τω υδραγωγω της κολυμβηθρας της ανω η εστιν εν τη οδω του αγρου του γναφews και εβοησαν προς εξεκιαν και εξηλθον προς αυτον ελιαχιμ υιος χελκιου ο οικονομος και σομνας ο γραμματευσ και ιωας υιος ασαφ ο αναμιμνησκων και ειπεν προς αυτους ραφακης ειπατε δη προς εξεκιαν ταδε λεγει ο βασιλευς ο μεγας βασιλευς ασσυριων τις η πεποιθησις αυτη ην πεποιθας ειπας πλην λογοι χειλεων βουλη και δυναμεις εις πολεμον νυν ουν τινι πεποιθως ηθετησας εν εμοι νυν ιδου πεποιθας σαυτω επι την ραβδον την καλαμινην την τευθλασμενην ταυτην επ αιγυπτον ος αν στηριχητη ανηρ επ αυτην και εισελευσεται εις την χειρα αυτου και τρησει αυτην ουτως φαראω βασιλευς αιγυπτου πασιν τοις πεποιθοσιν επ αυτον και οτι ειπας προς με επι κυριον θεον πεποιθαμεν ουχι αυτος αυτος ου απεστησεν εξεκιας τα υψηλα αυτου και τα θυσιαστηρια αυτου και ειπεν τω ιουδα και τη ιερουσαλημ ενωπιον του θυσιαστηριου τουτου προσκυνησετε εν ιερουσαλημ και νυν μιχηθητε δη τω κυριω μου βασιλει ασσυριων και δωσω σοι δισχιλιους ιππους εις δυνηση δουναι σεαυτω επιβατας επ αυτους και πως αποστρεψεις το προσωπον τοπαρχου ενος των δουλων του κυριου μου των ελαχιστων και ηλπισας σαυτω επ αιγυπτον εις αρματα και ιππεις και νυν μη ανευ κυριου ανεβημεν επι τον τοπον τουτον του διαφθειραι αυτον κυριος ειπεν προς με αναβηθι επι την γην ταυτην και διαφθειρον αυτην και ειπεν ελιαχιμ υιος χελκιου και σομνας και ιωας προς ραφακην λαλησον δη προς τους παιδας σου συριστι οτι ακουομεν ημεις και ου λαλησεις μεθ ημων ιουδαιστι και ινα τι λαλεις εν τοις ωσιν του λαου του επι του τειχους και ειπεν προς αυτους ραφακης μη επι τον κυριον σου και προς σε απεστειλεν με ο κυριος μου λαλησαι τους λογους τουτους ουχι επι τους ανδρας τους καθημενους επι του τειχους του φαγειν την κοπρον αυτων και πιειν το ουρον αυτων μεθ υμων αμα και εστη ραφακης και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαιστι και ελαλησεν και ειπεν ακουσατε τους λογους του μεγαλου βασιλεως

ασσυριων ταδε λεγει ο βασιλευς μη επαιρετω υμας εξεκιας λογοις οτι ου μη δυνηται υμας εξελεσθαι εκ χειρος μου και μη επελπιζετω υμας εξεκιας προς κυριον λεγων εξαιρουμενος εξελειται ημας κυριος ου μη παραδοθη η πολις αυτη εν χειρι βασιλεως ασσυριων μη ακουετε εξεκιου οτι ταδε λεγει ο βασιλευς ασσυριων ποιησατε μετ εμου ευλογιαν και εξελθατε προς με και πιεται ανηρ την αμπελον αυτου και ανηρ την συκην αυτου φαγεται και πιεται υδωρ του λακκου αυτου εως ελθω και λαβω υμας εις γην ως γη υμων γη σιτου και οινου και αρτου και αμπελωνων γη ελαιας ελαιου και μελιτος και ζησετε και ου μη αποθανητε και μη ακουετε εξεκιου οτι απατα υμας λεγων κυριος ρυσεται ημας μη ρυομενοι ερρυσαντο οι θεοι των εθνων εκαστος την εαυτου χωραν εκ χειρος βασιλεως ασσυριων που εστιν ο θεος αιμαθ και αρφαθ που εστιν ο θεος σεπφαρουαιν και οτι εξειλαντο σαμαρειαν εκ χειρος μου τις εν πασιν τοις θεοις των γαιων οι εξειλαντο τας γας αυτων εκ χειρος μου οτι εξελειται κυριος την ιερουσαλημ εκ χειρος μου και εκωφευσαν και ουκ απεκριθησαν αυτω λογον οτι εντολη του βασιλεως λεγων ουκ αποκριθησεσθε αυτω και εισηλθεν ελιαχιμ υιος χελχιου ο οικονομος και σομνας ο γραμματευσ και ιωας υιος ασαφ ο αναμιμνησκων προς εξεκιαν διερρηχότες τα ιματια και ανηγγειλαν αυτω τους λογους ραψακου και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς εξεκιας και διερρηξεν τα ιματια εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εισηλθεν εις οικον κυριου και απεστειλεν ελιαχιμ τον οικονομον και σομναν τον γραμματεα και τους πρεσβυτερους των ιερων περιβεβλημενους σακκους προς ησαιαν τον προφητην υιον αμωσ και ειπον προς αυτον ταδε λεγει εξεκιας ημερα θλιψεως και ελεγμου και παροργισμου η ημερα αυτη οτι ηλθον υιοι εως ωδινων και ισχυς ουκ εστιν τη τικτουση ει πως εισακουσεται κυριος ο θεος σου παντας τους λογους ραψακου ον απεστειλεν αυτον βασιλευς ασσυριων ο κυριος αυτου ονειδιζειν θεον ζωντα και βλασφημειν εν λογοις οις ηκουσεν κυριος ο θεος σου και λημψη προσευχην περι του λειμματος του ευρισκομενου και ηλθον οι παιδες του βασιλεως εξεκιου προς ησαιαν και ειπεν αυτοις ησαιας ταδε ερειτε προς τον κυριον υμων ταδε λεγει κυριος μη φοβηθης απο των λογων ων ηκουσας ων εβλασφημησαν τα παιδαρια βασιλεως ασσυριων ιδου εγω διδωμι εν αυτω πνευμα και ακουσεται αγγελιαν και αποστραφησεται εις την γην αυτου και καταβαλω αυτον εν ρομφαια εν τη γη αυτου και επεστρεψεν ραψακης και ευρεν τον βασιλεα ασσυριων πολεμουντα επι λομνα οτι ηκουσεν οτι απηρεν απο λαχis και ηκουσεν περι θαρακα βασιλεως αιθιοπων λεγων ιδου εξηλθεν πολεμειν μετα σου και επεστρεψεν και απεστειλεν αγγελους προς εξεκιαν λεγων μη επαιρετω σε ο θεος σου εφ ω συ πεποιθας επ αυτω λεγων ου μη παραδοθη ιερουσαλημ εις χειρας βασιλεως ασσυριων ιδου συ ηκουσας παντα οσα εποιησαν βασιλεις ασσυριων πασαις ταις γαις του αναθεματισαι αυτας και συ ρυσθηση μη εξειλαντο αυτους οι θεοι των εθνων ους διεφθειραν οι πατερες μου την τε γωζαν και την χαρραν και ραφες και υιους εδεμ τους εν θαεσθεν που εστιν ο βασιλευς αιμαθ και ο βασιλευς αρφαθ και που εστιν σεπφαρουαιν ανα και αυα και ελαβεν εξεκιας τα βιβλια εκ χειρος των αγγελων και ανεγνω αυτα και ανεβη εις οικον κυριου και ανεπτυξεν αυτα εξεκιας εναντιον κυριου και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ο καθημενος επι των χερουβιν συ ει ο θεος μονος εν πασαις ταις βασιλειαίς της

γης συ εποίησας τον ουρανον και την γην κλινον κυριε το ους σου και ακουσον ανοιζον κυριε τους οφθαλμους σου και ιδε και ακουσον τους λογους σενναχηριμ ους απεστειλεν ονειδιζειν θεον ζωντα οτι αληθεια κυριε ηρημωσαν βασιλεις ασσυριων τα εθνη και εδωκαν τους θεους αυτων εις το πυρ οτι ου θεοι εισιν αλλ η εργα χειρων ανθρωπων ξυλα και λιθοι και απωλεσαν αυτους και νυν κυριε ο θεος ημων σωσον ημας εκ χειρος αυτου και γνωσονται πασαι αι βασιλειαί της γης οτι συ κυριος ο θεος μονος και απεστειλεν ησαιας υιος αμως προς εξεκιαν λεγων ταδε λεγει κυριος ο θεος των δυναμεων ο θεος ισραηλ α προσηυξω προς με περι σενναχηριμ βασιλεως ασσυριων ηκουσα ουτος ο λογος ον ελαλησεν κυριος επ αυτον εξουδενησεν σε και εμυκτηρισεν σε παρθενος θυγατηρ σιων επι σοι κεφαλην αυτης εκινησεν θυγατηρ ιερουσαλημ τινα ωνειδισας και εβλασφημησας και επι τινα υψωσας φωνην και ηρας εις υψος τους οφθαλμους σου εις τον αγιον του ισραηλ εν χειρι αγγελων σου ωνειδισας κυριον και ειπας εν τω πληθει των αρματων μου εγω αναβησομαι εις υψος ορεων μηρους του λιβανου και εκοψα το μεγεθος της κεδρου αυτου τα εκλεκτα κυπαρισσων αυτου και ηλθον εις μελον τελους αυτου δρυμου καρμηλου αυτου εγω εψυξα και επιον υδατα αλλοτρια και εξηρημωσα τω ιχνει του ποδος μου παντας ποταμους περιοχης επλασα αυτην νυν ηγαγον αυτην και εγενηθη εις επαρσεις αποικεσιων μαχιμων πολεις οχυρας και οι ενοικουντες εν αυταις ησθენησαν τη χειρι επτηξαν και κατησχυνθησαν εγενοντο χορτος αγρου η χλωρα βοτανη χλοη δωματων και πατημα απεναντι εστηκοτος και την καθεδραν σου και την εξοδον σου και την εισοδον σου εγνων και τον θυμον σου επ εμε δια το οργισθηναι σε επ εμε και το στρηνος σου ανεβη εν τοις ωσιν μου και θησω τα αγκιστρα μου εν τοις μυκτηρησιν σου και χαλινον εν τοις χειλεσιν σου και αποστρεψω σε εν τη οδω η ηλθες εν αυτη και τουτο σοι το σημειον φαγη τουτον τον ενιαυτον αυτοματα και τω ετει τω δευτερω τα ανατελλοντα και ετι τριτω σπορα και αμητος και φυτεια αμπελωνων και φαγεσθε τον καρπον αυτων και προσθησει το διασσεσωμενον οικου ιουδα το υπολειφθεν ριζαν κατω και ποιησει καρπον ανω οτι εξ ιερουσαλημ εξελευσεται καταλειμμα και ανασυζομενος εξ ορους σιων ο ζηλος κυριου των δυναμεων ποιησει τουτο ουχ ουτως ταδε λεγει κυριος προς βασιλεα ασσυριων ουκ εισελευσεται εις την πολιν ταυτην και ου τοξευσει εκει βελος και ου προφθασει αυτην θυρεος και ου μη εκχεη προς αυτην προσχωμα τη οδω η ηλθεν εν αυτη αποστραφησεται και εις την πολιν ταυτην ουκ εισελευσεται λεγει κυριος και υπερασπιω υπερ της πολεως ταυτης δι εμε και δια δαυιδ τον δουλον μου και εγενετο εως νυκτος και εξηλθεν αγγελος κυριου και επαταξεν εν τη παρεμβολη των ασσυριων εκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδας και ωρθρισαν το πρωι και ιδου παντες σωματα νεκρα και απηρεν και επορευθη και απεστρεφεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων και ωκησεν εν νινευη και εγενετο αυτου προσκυνουντος εν οικω νεσεραχ θεου αυτου και αδραμελεχ και σαρασαρ οι υιοι αυτου επαταξαν αυτον εν μαχαιρα και αυτοι εσωθησαν εις γην αραρατ και εβασιλευσεν ασορδαν ο υιος αυτου αντ αυτου εν ταις ημεραις εκειναις ηρρωστησεν εξεκιας εις θανατον και εισηλθεν προς αυτον ησαιας υιος αμως ο προφητης και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος εντειλαι τω οικω σου οτι αποθνησκεις συ και ου ζηση και απεστρεφεν εξεκιας

το προσωπον αυτου προς τον τοιχον και ηυξατο προς κυριον λεγων
ω δη κυριε μνησθητι δη οσα περιεπατησα ενωπιον σου εν αληθεια
και εν καρδια πληρει και το αγαθον εν οφθαλμοις σου εποιησα και
εκλαυσεν εξεκιας κλαυθμω μεγαλω και ην ησαιας εν τη αυλη τη με-
ση και ρημα κυριου εγενετο προς αυτον λεγων επιστρεψον και ερεις
προς εξεκιαν τον ηγουμενον του λαου μου ταδε λεγει κυριος ο θεος
δαυιδ του πατρος σου ηκουσα της προσευχης σου ειδον τα δακρυα
σου ιδου εγω ιασομαι σε τη ημερα τη τριτη αναβηση εις οικον κυριου
και προσθησω επι τας ημερας σου πεντε και δεκα ετη και εκ χειρος
βασιλεως ασσυριων σωσω σε και την πολιν ταυτην και υπερασπιω υ-
περ της πολεως ταυτης δι εμε και δια δαυιδ τον δουλον μου και ειπεν
λαβετωσαν παλαιην συκων και επιθετωσαν επι το ελκος και υγιασει
και ειπεν εξεκιας προς ησαιαν τι το σημειον οτι ιασεται με κυριος
και αναβησομαι εις οικον κυριου τη ημερα τη τριτη και ειπεν ησαιας
τουτο το σημειον παρα κυριου οτι ποιησει κυριος τον λογον ον ελα-
λησεν πορευσεται η σκια δεκα βαθμους εαν επιστρεψη δεκα βαθμους
και ειπεν εξεκιας κουφον την σκιαν κλιναι δεκα βαθμους ουχι αλλ
επιστραφητω η σκια δεκα βαθμους εις τα οπισω και εβοησεν ησαιας
ο προφητης προς κυριον και επεστρεψεν η σκια εν τοις αναβαθμοις
εις τα οπισω δεκα βαθμους εν τω καιρω εκεινω απεστειλεν μαρωδαχ-
βαλαδαν υιος βαλαδαν βασιλευς βαβυλωνος βιβλια και μαναα προς
εξεκιαν οτι ηκουσεν οτι ηρωστησεν εξεκιας και εχαρη επ αυτοις ε-
ξεκιας και εδειξεν αυτοις ολον τον οικον του νεχωθα το αργυριον και
το χρυσιον τα αρωματα και το ελαιον το αγαθον και τον οικον των
σκευων και οσα ηυρεθη εν τοις θησαυροις αυτου ουκ ην λογος ον
ουκ εδειξεν αυτοις εξεκιας εν τω οικω αυτου και εν παση τη εξουσια
αυτου και εισηλθεν ησαιας ο προφητης προς τον βασιλεα εξεκιαν και
ειπεν προς αυτον τι ελαλησαν οι ανδρες ουτοι και ποθεν ηκασιν προς
σε και ειπεν εξεκιας εκ γης πορρωθεν ηκασιν προς με εκ βαβυλωνος
και ειπεν τι ειδον εν τω οικω σου και ειπεν παντα οσα εν τω οικω
μου ειδον ουκ ην εν τω οικω μου ο ουκ εδειξα αυτοις αλλα και τα
εν τοις θησαυροις μου και ειπεν ησαιας προς εξεκιαν ακουσον λογον
κυριου ιδου ημεραι ερχονται και λημψησεται παντα τα εν τω οικω
σου και οσα εθησαυρισαν οι πατερες σου εως της ημερας ταυτης εις
βαβυλωνα και ουχ υπολειφθησεται ρημα ο ειπεν κυριος και οι υιοι σου
οι εξελευσονται εκ σου ους γεννησεις λημψεται και εσονται ευνουχοι
εν τω οικω του βασιλεως βαβυλωνος και ειπεν εξεκιας προς ησαιαν
αγαθος ο λογος κυριου ον ελαλησεν εστω ειρηνη εν ταις ημεραις μου
και τα λοιπα των λογων εξεκιου και πασα η δυνασθεια αυτου και οσα
εποιησεν την κρηνην και τον υδραγωγον και εισηνεγκεν το υδωρ εις
την πολιν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις
βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη εξεκιας μετα των πατερων αυτου και
εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν μανασσης υιος αυτου αντ αυτου
υιος δωδεκα ετων μανασσης εν τω βασιλευειν αυτον και πεντηκοντα
και πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου
οψιβα και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα τα βδελυγ-
ματα των εθνων ων εξηρεν κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ
και επεστρεψεν και ωκοδομησεν τα υψηλα α κατεσπασεν εξεκιας ο
πατηρ αυτου και ανεστησεν θυσιαστηριον τη βααλ και εποιησεν αλση
καθως εποιησεν αχααβ βασιλευς ισραηλ και προσεκυνησεν παση τη

δυναμει του ουρανου και εδουλευσεν αυτοις και ωκοδομησεν θυσιαστήριον εν οικω κυριου ως ειπεν εν ιερουσαλημ θησω το ονομα μου και ωκοδομησεν θυσιαστήριον παση τη δυναμει του ουρανου εν ταις δυσιν αυλαις οικου κυριου και διηγεν τους υιους αυτου εν πυρι και εκληδονιζετο και οιωνιζετο και εποιησεν θελητην και γνωστας επληθυνεν του ποιειν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου παροργισαι αυτον και εθηκεν το γλυπτον του αλσους εν τω οικω ω ειπεν κυριος προς δαυιδ και προς σαλωμων τον υιον αυτου εν τω οικω τουτω και εν ιερουσαλημ η εξελεξαμην εκ πασων φυλων ισραηλ και θησω το ονομα μου εκει εις τον αιωνα και ου προσθησω του σαλευσαι τον ποδα ισραηλ απο της γης ης εδωκα τοις πατρασιν αυτων οιτινες φυλαξουσιν παντα οσα ενετειλαμην κατα πασαν την εντολην ην ενετειλατο αυτοις ο δουλος μου μωυσης και ουκ ηκουσαν και επλανησεν αυτους μανασσης του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου υπερ τα εθνη α ηφανισεν κυριος εκ προσωπου υιων ισραηλ και ελαλησεν κυριος εν χειρι δουλων αυτου των προφητων λεγων ανθων οσα εποιησεν μανασσης ο βασιλευς ιουδα τα βδελυγματα ταυτα τα πονηρα απο παντων ων εποιησεν ο αμορραιος ο εμπροσθεν και εξημαρτεν και γε ιουδα εν τοις ειδωλοις αυτων ουχ ουτως ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω φερω κακα επι ιερουσαλημ και επι ιουδα ωστε παντος ακουοντος ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου και εκτενω επι ιερουσαλημ το μετρον σαμαρειας και το σταθμιον οικου αχααβ και απαλειψω την ιερουσαλημ καθως απαλειφεται ο αλαβαστρος απαλειφομενος και καταστρεφεται επι προσωπον αυτου και απωσομαι το υπολειμμα της κληρονομιας μου και παραδωσω αυτους εις χειρας εχθρων αυτων και εσονται εις διαρπαγην και εις προνομην πασιν τοις εχθροις αυτων ανθων οσα εποιησαν το πονηρον εν οφθαλμοις μου και ησαν παροργιζοντες με απο της ημερας ης εξηγαγον τους πατερας αυτων εξ αιγυπτου και εως της ημερας ταυτης και γε αιμα αιτων εξεχεεν μανασσης πολυ σφοδρα εως ου επλησεν την ιερουσαλημ στομα εις στομα πλην των αμαρτιων αυτου ων εξημαρτεν τον ιουδαν του ποιησαι το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου και τα λοιπα των λογων μανασση και παντα οσα εποιησεν και η αμαρτια αυτου ην ημαρτεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη μανασσης μετα των πατερων αυτου και εταφη εν τω κηπω του οικου αυτου εν κηπω οζα και εβασιλευσεν αμων υιος αυτου αντ αυτου υιος εικοσι και δυο ετων αμων εν τω βασιλευειν αυτον και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου μεσολλαμ θυγατηρ αρους εξ ιετεβα και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου καθως εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου και επορευθη εν παση οδω η επορευθη ο πατηρ αυτου και ελατρευσεν τοις ειδωλοις οις ελατρευσεν ο πατηρ αυτου και προσεκυνησεν αυτοις και εγκατελιπεν τον κυριον θεον των πατερων αυτου και ουκ επορευθη εν οδω κυριου και συνεστραφησαν οι παιδες αμων προς αυτον και εθανατωσαν τον βασιλεα εν τω οικω αυτου και επαταξεν πας ο λαος της γης παντας τους συστραφεντας επι τον βασιλεα αμων και εβασιλευσεν ο λαος της γης τον ιωσιαν υιον αυτου αντ αυτου και τα λοιπα των λογων αμων οσα εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν τω κηπω οζα και εβασιλευσεν ιωσιас υιος αυτου αντ αυτου υιος οκτω ετων ιωσιас εν τω

βασιλευειν αυτον και τριακοντα και εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσα-
λημ και ονομα τη μητρι αυτου ιεδιδα θυγατηρ εδεια εκ βασουρωνη και
εποιησεν το ευθες εν οφθαλμοις κυριου και επορευθη εν παση οδω
δαυιδ του πατρος αυτου ουκ απεστη δεξια η αριστερα και εγεννηθη
εν τω οκτωκαιδεκατω ετει τω βασιλει ιωσια εν τω μηνι τω ογδω
απεστειλεν ο βασιλευς τον σαφφαν υιον εσελιου υιου μεσολλαμ τον
γραμματεα οικου κυριου λεγων αναβηθι προς χελκιαν τον ιερεα τον
μεγαν και σφραγισον το αργυριον το εισενεχθεν εν οικω κυριου ο
συνηγαγον οι φυλασσοντες τον σταθμον παρα του λαου και δοτω-
σαν αυτο επι χειρα ποιουντων τα εργα των καθεσταμενων εν οικω
κυριου και εδωκεν αυτο τοις ποιουσιν τα εργα τοις εν οικω κυριου
του κατισχυσαι το βεδεκ του οικου τοις τεκτοσιν και τοις οικοδομοις
και τοις τειχισταις και του κτησασθαι ξυλα και λιθους λατομητους
του κραταιωσαι το βεδεκ του οικου πλην ουκ εξελογιζοντο αυτους
το αργυριον το διδομενον αυτοις οτι εν πιστει αυτοι ποιουσιν και ει-
πεν χελκιας ο ιερευσ ο μεγας προς σαφφαν τον γραμματεα βιβλιον
τον νομου ευρον εν οικω κυριου και εδωκεν χελκιας το βιβλιον προς
σαφφαν και ανεγνω αυτο και εισηνεγεν προς τον βασιλεα ιωσιαν
και επεστρεψεν τω βασιλει ρημα και ειπεν εχωνευσαν οι δουλοι σου
το αργυριον το ευρεθεν εν τω οικω κυριου και εδωκαν αυτο επι χει-
ρα ποιουντων τα εργα των καθεσταμενων εν οικω κυριου και ειπεν
σαφφαν ο γραμματευσ προς τον βασιλεα λεγων βιβλιον εδωκεν μοι
χελκιας ο ιερευσ και ανεγνω αυτο σαφφαν ενωπιον του βασιλεως και
εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς τους λογους του βιβλιου του νομου
και διερρηξεν τα ματια εαυτου και ενετειλατο ο βασιλευς τω χελκια
τω ιερει και τω αχικαμ υιω σαφφαν και τω αχοβωρ υιω μιχαιου και
τω σαφφαν τω γραμματει και τω ασαια δουλω του βασιλεως λεγων
δευτε εκζητησατε τον κυριον περι εμου και περι παντος του λαου και
περι παντος του ιουδα περι των λογων του βιβλιου του ευρεθεντος
τουτου οτι μεγαλη η οργη κυριου η εκκεκαυμενη εν ημιν υπερ ου ουκ
ηκουσαν οι πατερες ημων των λογων του βιβλιου τουτου του ποιειν
κατα παντα τα γεγραμμενα καθ ημων και επορευθη χελκιας ο ιερευσ
και αχικαμ και αχοβωρ και σαφφαν και ασαιας προς ολδαν την προ-
φητιν γυναικα σελλημ υιου θεκουε υιου αραας του ματιοφυλακος και
αυτη κατωκει εν ιερουσαλημ εν τη μασενα και ελαλησαν προς αυτην
και ειπεν αυτοις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ειπατε τω ανδρι τω
αποστειλαντι υμας προς με ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω κακα
επι τον τοπον τουτον και επι τους ενοικουντας αυτον παντας τους
λογους του βιβλιου ους ανεγνω βασιλευς ιουδα ανθ ων εγκατελιπον
με και εθυμιων θεοις ετεροις οπως παροργισωσιν με εν τοις εργοις
των χειρων αυτων και εκκαυθησεται ο θυμος μου εν τω τοπω τουτω
και ου σβεσθησεται και προς βασιλεα ιουδα τον αποστειλαντα υμας
επιζητησαι τον κυριον ταδε ερειτε προς αυτον ταδε λεγει κυριος ο
θεος ισραηλ οι λογοι ους ηκουσας ανθ ων οτι ηπαλυνθη η καρδια
σου και ενετραπης απο προσωπου κυριου ως ηκουσας οσα ελαλησα
επι τον τοπον τουτον και επι τους ενοικουντας αυτον του ειναι εις
αφανισμον και εις καταραν και διερρηξας τα ματια σου και εκλαυσας
ενωπιον εμου και γε εγω ηκουσα λεγει κυριος ουχ ουτως ιδου εγω
προστιθημι σε προς τους πατερας σου και συναχθηση εις τον ταφον
σου εν ειρηνη και ουκ οφθησεται εν τοις οφθαλμοις σου εν πασιν

τοις καχοις οἱς ἐγὼ εἰμι ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπιστρέψαν τὴν βασιλεῖν τὸ ῥῆμα καὶ ἀπεστείλεν ὁ βασιλεὺς καὶ συνήγαγεν πρὸς ἑαυτὸν πάντας τοὺς πρεσβυτέρους ἰουδα καὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἀνέβη ὁ βασιλεὺς εἰς οἶκον κυρίου καὶ πᾶς ἀνὴρ ἰουδα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν ἱερουσαλὴμ μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ καὶ εἰς μεγάλου καὶ ἀνέγνω ἐν ὧσιν αὐτῶν πάντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τῆς διαθήκης τοῦ εὐρεθέντος ἐν οἰκῷ κυρίου καὶ ἔστη ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στυλὸν καὶ διεθέτο διαθήκην ἐνώπιον κυρίου τοῦ πορευεσθαι ὀπίσω κυρίου καὶ τοῦ φυλάσσειν τὰς ἐντολάς αὐτοῦ καὶ τὰ μαρτυρία αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ τοῦ ἀναστήσαι τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης τὰ γεγραμμένα ἐπὶ τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἔστη πᾶς ὁ λαὸς ἐν τῇ διαθήκῃ καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ χελκίᾳ τῷ ἱερεὶ τῷ μεγάλῳ καὶ τοἱς ἱερεῦσιν τῆς δευτερώσεως καὶ τοἱς φυλάσσουσιν τὸν σταθμὸν τοῦ ἐξαγαγεῖν ἐκ τοῦ ναοῦ κυρίου πάντα τὰ σκευὴ τὰ πεποιημένα τῷ βααλ καὶ τῷ ἀλσεὶ καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ κατεκαύσεν αὐτὰ ἐξῶ ἱερουσαλὴμ ἐν σάδῃμιν κεδρῶν καὶ ἐλάβεν τὸν χουν αὐτῶν εἰς βαιθὴλ καὶ κατέπαυσεν τοὺς χωμαριμ οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς ἰουδα καὶ ἐθυμῶν ἐν τοῖς ὑψηλοῖς καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἰουδα καὶ τοἱς περικυκλω ἱερουσαλὴμ καὶ τοὺς θυμιῶντας τῷ βααλ καὶ τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ καὶ τοῖς μαζουρωθ καὶ πάσῃ τῇ δυνάμει τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐξηνεγκεν τὸ ἄλσος ἐξ οἴκου κυρίου ἐξῶθεν ἱερουσαλὴμ εἰς τὸν χειμαρρὸν κεδρῶν καὶ κατέκαυσεν αὐτὸν ἐν τῷ χειμαρρῷ κεδρῶν καὶ ἐλεπτυνεν εἰς χουν καὶ ἐρρίψεν τὸν χουν αὐτοῦ εἰς τὸν τάφον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ καὶ καθείλεν τὸν οἶκον τῶν καθήσιμ τῶν ἐν τῷ οἰκῷ κυρίου οὐ αἱ γυναῖκες ὑφαίνον ἐκεῖ χεττιν τῷ ἀλσεὶ καὶ ἀνήγαγεν πάντας τοὺς ἱερεῖς ἐκ πόλεων ἰουδα καὶ ἔμειναν τὰ ὑψηλὰ οὐ ἐθυμίασαν ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς ἀπὸ γαββα καὶ εἰς βηρσαβее καὶ καθείλεν τὸν οἶκον τῶν πυλῶν τὸν παρὰ τὴν θύραν τῆς πυλῆς ἰησοῦ ἀρχόντος τῆς πόλεως τῶν ἐξ ἀριστερῶν ἀνδρὸς ἐν τῇ πυλῇ τῆς πόλεως πλὴν οὐκ ἀνέβησαν οἱ ἱερεῖς τῶν ὑψηλῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον κυρίου ἐν ἱερουσαλὴμ ὅτι εἰ μὴ ἐφαγον ἄζυμα ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν καὶ ἔμειναν τὸν ταφεῖν τὸν ἐν φαργγὶ υἱοῦ ἐννομ τοῦ διαγεῖν ἀνδρὰ τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ ἀνδρὰ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ τῷ μολοχ ἐν πυρὶ καὶ κατέπαυσεν τοὺς ἱπποὺς οὓς ἔδωκαν βασιλεῖς ἰουδα τῷ ἡλίῳ ἐν τῇ εἰσοδῷ οἴκου κυρίου εἰς τὸ γαζοφυλάκιον νάθαν βασιλεὺς τοῦ ευνουχοῦ ἐν φαρουριμ καὶ τὸ ἄρμα τοῦ ἡλίου κατέκαυσεν πυρὶ καὶ τὰ θυσιαστήρια τὰ ἐπὶ τοῦ δωματός τοῦ ὑπερώου ἀχαζ ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς ἰουδα καὶ τὰ θυσιαστήρια ἃ ἐποίησεν μανασσῆς ἐν ταῖς δυσὶν αὐλαῖς οἴκου κυρίου καὶ καθείλεν ὁ βασιλεὺς καὶ κατέσπασεν ἐκεῖθεν καὶ ἐρρίψεν τὸν χουν αὐτῶν εἰς τὸν χειμαρρὸν κεδρῶν καὶ τὸν οἶκον τὸν ἐπὶ πρόσωπον ἱερουσαλὴμ τὸν ἐκ δεξιῶν τοῦ ὀρους τοῦ μοσσαθ ὃν ὠκοδομήσεν σαλῶμων βασιλεὺς ἰσραὴλ τῇ ἀσταρτῇ προσοχθισματὶ σιδωνίων καὶ τῷ χαμῶς προσοχθισματὶ μωαβ καὶ τῷ μολχοὺ βδελυγματὶ υἱῶν ἀμμων ἔμειναν ὁ βασιλεὺς καὶ συνετρίψεν τὰς στήλας καὶ ἐξώλεθρευσεν τὰ ἄλση καὶ ἐπλήσεν τοὺς τοποὺς αὐτῶν ὀστέων ἀνθρώπων καὶ γὰρ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἐν βαιθὴλ τὸ ὑψηλὸν ὃ ἐποίησεν ἱεραβοὰμ υἱὸς ναβατ ὃς ἐξημαρτεν τὸν ἰσραὴλ καὶ γὰρ τὸ θυσιαστήριον ἐκεῖνο καὶ τὸ ὑψηλὸν κατέσπασεν καὶ συνετρίψεν τοὺς λίθους αὐτοῦ καὶ ἐλεπτυνεν εἰς χουν καὶ κατέκαυσεν τὸ ἄλσος καὶ ἐξένευσεν ἰωσίας καὶ εἶδεν τοὺς τάφους τοὺς ὄντας

εκει εν τη πολει και απεστειλεν και ελαβεν τα οστα εκ των ταφων και κατεκαυσεν επι το θυσιαστηριον και εμεινανεν αυτο κατα το ρημα κυριου ο ελαλησεν ο ανθρωπος του θεου εν τω εσταναι ιεροβοαμ εν τη εορτη επι το θυσιαστηριον και επιστρεψας ηρεν τους οφθαλμους αυτου επι τον ταφον του ανθρωπου του θεου του λαλησαντος τους λογους τουτους και ειπεν τι το σκοπελον εκεινο ο εγω ορω και ειπον αυτω οι ανδρες της πολεως ο ανθρωπος του θεου εστιν ο εξεληλυθως εξ ιουδα και επικαλεσαμενος τους λογους τουτους ους επεκαλεσατο επι το θυσιαστηριον βαιθηλ και ειπεν αφετε αυτο ανηρ μη κινησατω τα οστα αυτου και ερρυσθησαν τα οστα αυτου μετα των οστων του προφητου του ηκοντος εκ σαμαρειας και γε εις παντας τους οικους των υψηλων τους εν ταις πολεσιν σαμαρειας ους εποιησαν βασιλεις ισραηλ παροργιζειν κυριον απεστησεν ιωσιας και εποιησεν εν αυτοις παντα τα εργα α εποιησεν εν βαιθηλ και εθυσιασεν παντας τους ιερεις των υψηλων τους οντας εκει επι των θυσιαστηριων και κατεκαυσεν τα οστα των ανθρωπων επ αυτα και επεστραφη εις ιερουσαλημ και ενετευλατο ο βασιλευς παντι τω λαω λεγων ποιησατε το πασχα τω κυριω θεω ημων καθως γεγραπται επι βιβλιου της διαθηκης ταυτης οτι ουκ εγενηθη το πασχα τουτο αφ ημερων των κριτων οι εκρινον τον ισραηλ και πασας τας ημερας βασιλεων ισραηλ και βασιλεων ιουδα οτι αλλ η τω οκτωκαιδεκατω ετει του βασιλεως ιωσια εγενηθη το πασχα τω κυριω εν ιερουσαλημ και γε τους θελητας και τους γνωριστας και τα θεραφιν και τα ειδωλα και παντα τα προσοχθισματα τα γεγονοτα εν γη ιουδα και εν ιερουσαλημ εξηρεν ο βασιλευς ιωσιας ινα στηση τους λογους του νομου τους γεγραμμενους επι του βιβλιου ου ευρεν χελκιας ο ιερεις εν οικω κυριου ομοιος αυτω ουκ εγενηθη εμπροσθεν αυτου βασιλευς ος επεστρεψεν προς κυριον εν ολη καρδια αυτου και εν ολη ψυχη αυτου και εν ολη ισχυι αυτου κατα παντα τον νομον μωυση και μετ αυτον ουκ ανεστη ομοιος αυτω πλην ουκ απεστραφη κυριος απο θυμου οργης αυτου του μεγαλου ου εθυμωθη οργη αυτου εν τω ιουδα επι τους παροργισμους ους παρωργισεν αυτον μανασσης και ειπεν κυριος και γε τον ιουδαν αποστησω απο του προσωπου μου καθως απεστησα τον ισραηλ και απωσομαι την πολιν ταυτην ην εξελεξαμην την ιερουσαλημ και τον οικον ου ειπον εσται το ονομα μου εκει και τα λοιπα των λογων ιωσιου και παντα οσα εποιησεν ουχι ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα εν δε ταις ημεραις αυτου ανεβη φαraw νεχaw βασιλευς αιγυπτου επι βασιλεα ασσυριων επι ποταμον ευφρατην και επορευθη ιωσιας εις απαντην αυτου και εθανατωσεν αυτον νεχaw εν μαγεδδω εν τω ιδειν αυτον και επεβιβασαν αυτον οι παιδες αυτου νεκρον εκ μαγεδδω και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και εθαψαν αυτον εν τω ταφω αυτου εν πολει δαυιδ και ελαβεν ο λαος της γης τον ιωαχας υιον ιωσιου και εχρισαν αυτον και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου υιος εικοσι και τριων ετων ην ιωαχας εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου εκ λεμνα και εποιησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποιησαν οι πατερες αυτου και μετεστησεν αυτον φαraw νεχaw εν δεβλαθα εν γη εμαθ του μη βασιλευειν εν ιερουσαλημ και εδωκεν ζημιαν επι την γην εκατον ταλαντα αργυριου και εκατον ταλαντα χρυσιου και εβασιλευσεν

φαραω νεχαιω επ αυτους τον ελιακιμ υιον ιωσηου βασιλεως ιουδα αντι ιωσηου του πατρος αυτου και επεστρεψεν το ονομα αυτου ιωακιμ και τον ιωαχας ελαβεν και εισηνεγκεν εις αιγυπτον και απειθανεν εκει και το αργυριον και το χρυσιον εδωκεν ιωακιμ τω φαραω πλην επιμογραφησεν την γην του δουναι το αργυριον επι στοματος φαραω ανηρ κατα την συντιμησιν αυτου εδωκεν το αργυριον και το χρυσιον μετα του λαου της γης δουναι τω φαραω νεχαιω υιος εικοσι και πεντε ετων ιωακιμ εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου ιελδαφ θυγατηρ φεδεια εκ ρουμα και εποησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποησαν οι πατερες αυτου εν ταις ημεραις αυτου ανεβη ναβουχοδο- νοσορ βασιλευς βαβυλωνος και εγενηθη αυτω ιωακιμ δουλός τρια ετη και επεστρεψεν και ηθετησεν εν αυτω και απεστειλεν αυτω τους μονοζωνους των χαλδαιων και τους μονοζωνους συριας και τους μονοζωνους μωαβ και τους μονοζωνους υιων αμμων και εξαπεστειλεν αυτους εν τη γη ιουδα του κατισχυσαι κατα τον λογον κυριου ον ελλαλησεν εν χειρι των δουλων αυτου των προφητων πλην επι τον θυμον κυριου ην εν τω ιουδα αποστησαι αυτον απο προσωπου αυτου εν αμαρτιας μανασση κατα παντα οσα εποησεν και γε αιμα αθων εζεχεεν και επλησεν την ιερουσαλημ αιματος αθου και ουκ ηθελη- σεν κυριος ιλασθηται και τα λοιπα των λογων ιωακιμ και παντα οσα εποησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη ιωακιμ μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ιωακιμ υιος αυτου αντ αυτου και ου προσεθετο επι βασιλευς αιγυπτου εξελθειν εκ της γης αυτου οτι ελαβεν βασιλευς βαβυλωνος απο του χειμαρρου αιγυπτου εως του ποταμου ευφρατου παντα οσα ην του βασιλεως αιγυπτου υιος οκτωκαιδεκα ετων ιωακιμ εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου νεσθα θυγατηρ ελλαναθαν εξ ιερουσαλημ και εποησεν το πονηρον εν οφθαλμοις κυριου κατα παντα οσα εποησεν ο πατηρ αυτου εν τω καιρω εκεινω ανεβη ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και ηλθεν η πολις εν περιοχη και εισηλ- θεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος εις την πολιν και οι παιδες αυτου επολιρχουν επ αυτην και εξηλθεν ιωακιμ βασιλευς ιουδα επι βασιλεα βαβυλωνος αυτος και οι παιδες αυτου και η μητηρ αυτου και οι αρχοντες αυτου και οι ευνουχοι αυτου και ελαβεν αυτον βασιλευς βαβυλωνος εν ετει ογδω της βασιλειας αυτου και εξηνεγκεν εκει- θεν παντας τους θησαυρους οικου κυριου και τους θησαυρους οικου του βασιλεως και συνεκοψεν παντα τα σκευη τα χρυσα α εποησεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ εν τω ναω κυριου κατα το ρημα κυριου και απωκισεν την ιερουσαλημ και παντας τους αρχοντας και τους δυνα- τους ισχυι αιχμαλωσιας δεκα χιλιαδας αιχμαλωτισας και παν τεκτονα και τον συγκλειοντα και ουκ υπελειφθη πλην οι πτωχοι της γης και απωκισεν τον ιωακιμ εις βαβυλωνα και την μητερα του βασιλεως και τας γυναικας του βασιλεως και τους ευνουχους αυτου και τους ι- σχυρους της γης απηγαγεν αποικεσιαν εξ ιερουσαλημ εις βαβυλωνα και παντας τους ανδρας της δυναμειως επτακισχιλιους και τον τεκτο- να και τον συγκλειοντα χιλιους παντες δυνατοι ποιουντες πολεμον και ηγαγεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος μετοιικεσιαν εις βαβυλωνα και εβασιλευσεν βασιλευς βαβυλωνος τον μαθθανιαν υιον αυτου αντ

αυτου και επειθηκεν το ονομα αυτου σεδεκια υιος εικοσι και ενος ενιαυτου σεδεκιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν ιωακιμ οτι επι τον θυμον κυριου ην επι ιερουσαλημ και εν τω ιουδα εως απερριψεν αυτους απο προσωπου αυτου και ηθετησεν σεδεκιας εν τω βασιλει βαβυλωνος και εγεννηθη εν τω ετει τω ενατω της βασιλειας αυτου εν τω μηνι τω δεκατω ηλθεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσαλημ και παρενεβαλεν επ αυτην και ωκοδομησεν επ αυτην περιτειχος κυκλω και ηλθεν η πολις εν περιοχη εως του ενδεκατου ετους του βασιλεως σεδεκιου ενατη του μηνος και ενισχυσεν ο λιμος εν τη πολει και ουκ ησαν αρτοι τω λαω της γης και ερραγη η πολις και παντες οι ανδρες του πολεμου εξηληθον νυκτος οδον πυλης της ανα μεσον των τειχεων αυτη η εστιν του κηπου του βασιλεως και οι χαλδαιοι επι την πολιν κυκλω και επορευθη οδον την αραβα και εδιωξεν η δυναμις των χαλδαιων οπισω του βασιλεως και κατελαβον αυτον εν αραβωθ ιεριχω και πασα η δυναμις αυτου διεσπαρη επανωθεν αυτου και συνελαβον τον βασιλεα και ηγαγον αυτον προς τον βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαθα και ελαλησεν μετ αυτου κρισιν και τους υιους σεδεκιου εσφαξεν κατ οφθαλμους αυτου και τους οφθαλμους σεδεκιου εξετυφλωσεν και εδησεν αυτον εν πεδαις και ηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα και εν τω μηνι τω πεμπτω εβδομη του μηνος αυτος ενιαυτος εννεακαιδεκατος τω ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος ηλθεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος εστως ενωπιον βασιλεως βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και ενεπρησεν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και παντας τους οικους ιερουσαλημ και παν οικον ενεπρησεν ο αρχιμαγειρος και το περισσον του λαου το καταλειφθεν εν τη πολει και τους εμπεπτωκοτας οι ενεπεσον προς βασιλεα βαβυλωνος και το λοιπον του στηριγματος μετηρεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος και απο των πτωχων της γης υπελιπεν ο αρχιμαγειρος εις αμπελουργους και εις γαβιν και τους στυλους τους χαλκους τους εν οικω κυριου και τας μεχωνωθ και την θαλασσαν την χαλκην την εν οικω κυριου συνετριψαν οι χαλδαιοι και ηραν τον χαλκον αυτων εις βαβυλωνα και τους λεβητας και τα ιαμιν και τας φιαλας και τας θυισκας και παντα τα σκευη τα χαλκα εν οis λειτουργουσιν εν αυτοις ελαβεν και τα πυρεια και τας φιαλας τας χρυσας και τας αργυρας ελαβεν ο αρχιμαγειρος στυλους δυο η θαλασσα η μια και τα μεχωνωθ α εποιησεν σαλωμων τω οικω κυριου ουκ ην σταθμος του χαλκου παντων των σκευων οκτωκαιδεκα πηχεων υψος του στυλου του ενος και το χωθαρ επ αυτου το χαλκουν και το υψος του χωθαρ τριων πηχεων σαβαχα και ροαι επι του χωθαρ κυκλω τα παντα χαλκα και κατα τα αυτα τω στυλω τω δευτερω επι τω σαβαχα και ελαβεν ο αρχιμαγειρος τον σαβαιαν ιερεα τον πρωτον και τον σοφονιαν υιον της δευτερωσεως και τους τρεις τους φυλασσοντας τον σταθμον και εκ της πολεως ελαβεν ευνουχον ενα ος ην επιστατης επι των ανδρων των πολεμιστων και πεντε ανδρας των ορωντων το προσωπον του βασιλεως τους ευρεθεντας εν τη πολει και τον γραμματεα του αρχοντος της δυναμεως τον εκτασσοντα τον λαον της γης και εξηκοντα ανδρας του λαου της γης τους ευρεθεντας εν τη πολει και ελαβεν αυτους ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος και απηγαγεν αυτους προς τον βασιλεα

βαβυλωνος εις δεβλαθα και επαισεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος και εθανατωσεν αυτους εν δεβλαθα εν γη αιμαθ και απωκισθη ιουδας επανωθεν της γης αυτου και ο λαος ο καταλειφθεις εν γη ιουδα ους κατελιπεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και κατεστησεν επ αυτων τον γοδολιαν υιον αχικαμ υιου σαφαν και ηκουσαν παντες οι αρχοντες της δυναμεως αυτοι και οι ανδρες αυτων οτι κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος τον γοδολιαν και ηλθον προς γοδολιαν εις μασσηφαθ και ισμαηλ υιος ναθανιου και ιωαναν υιος καρφε και σαραιας υιος θανεμαθ ο νετωφαθιτης και ιεζονιας υιος του μαχαθι αυτοι και οι ανδρες αυτων και ωμοσεν γοδολιας αυτοις και τοις ανδρασιν αυτων και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε παροδον των χαλδαιων καθισατε εν τη γη και δουλευσατε τω βασιλει βαβυλωνος και καλως εσται υμιν και εγεννηθη εν τω εβδομω μηνι ηλθεν ισμαηλ υιος ναθανιου υιου ελισαμα εκ του σπερματος των βασιλεων και δεκα ανδρες μετ αυτου και επαταξεν τον γοδολιαν και απεθανεν και τους ιουδαιους και τους χαλδαιους οι ησαν μετ αυτου εις μασσηφαθ και ανεστη πας ο λαος απο μικρου και εως μεγαλου και οι αρχοντες των δυναμεων και εισηλθον εις αιγυπτον οτι εφοβηθησαν απο προσωπου των χαλδαιων και εγεννηθη εν τω τριακοστω και εβδομω ετει της αποικεσιας του ιωακιμ βασιλεως ιουδα εν τω δωδεκατω μηνι εβδομη και εικαδι του μηνος υψωσεν ευιμαρωδαχ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ενιαυτω της βασιλειας αυτου την κεφαλην ιωακιμ βασιλεως ιουδα και εξηγαγεν αυτον εξ οικου φυλακης αυτου και ελαλησεν μετ αυτου αγαθα και εδωκεν τον θρονον αυτου επανωθεν των θρονων των βασιλεων των μετ αυτου εν βαβυλωνι και ηλλοιωσεν τα ιματια της φυλακης αυτου και ησθιεν αρτον δια παντος ενωπιον αυτου πασας τας ημερας της ζωης αυτου και η εστιατορια αυτου εστιατορια δια παντος εδοθη αυτω εξ οικου του βασιλεως λογον ημερας εν τη ημερα αυτου πασας τας ημερας της ζωης αυτου

αδαμ σθη ενως καιιναν μαλελεηλ ιαρεδ ενωχ μαθουσαλα λαμεχ νωε υιοι νωε σημ χαμ ιαφεθ υιοι ιαφεθ γαμερ μαγωγ μαδι ιωυαν ελιστα θοβελ μοσοχ και θιρας και υιοι γαμερ ασχαναζ και ριφαθ και θοργαμα και υιοι ιωυαν ελιστα και θαρσις κιτιοι και ροδιοι και υιοι χαμ χους και μεστραιμ φουδ και χαναν και υιοι χους σαβα και ευιλατ και σαβαθα και ρεγμα και σεβεκαθα και υιοι ρεγμα σαβα και ουδαδαν και χους εγεννησεν τον νεβρωδ ουτος ηρξατο του ειναι γιγας κυνηγος επι της γης υιοι σημ αιλαμ και ασσουρ και αρφαξαδ σαλα εβερ φαλεκ ραγαυ σερουχ ναχωρ θαρα αβρααμ υιοι δε αβρααμ ισαακ και ισμαηλ αυται δε αι γενεσεις πρωτοτοκου ισμαηλ ναβαιωθ και κηδαρ ναβδεηλ μαβσαν μασμα ιδουμα μασση χοδδαθ θαιμαν ιεττουρ ναφες και κεδμα ουτοι εισιν υιοι ισμαηλ και υιοι χεττουρας παλλακης αβρααμ και ετεκεν αυτω τον ζεμβραν ιεξαν μαδαν μαδιαμ σοβακ σωε και υιοι ιεξαν σαβα και δαιδαν και υιοι μαδιαμ γαιφα και οφερ και ενωχ και αβιδα και ελδαα παντες ουτοι υιοι χεττουρας και εγεννησεν αβρααμ τον ισαακ και υιοι ισαακ ησαι και ιακωβ υιοι ησαι ελιφας και ραγουηλ και ιεουλ και ιεγλομ και κορε υιοι ελιφας θαιμαν και ωμαρ σωφαρ και γωωθαμ και κενεζ και της θαμνα αμαληκ και υιοι ραγουηλ ναχεθ ζαρε σομε και μοζε υιοι σιηρ λωταν σωβαλ σεβεγων ανα δησων ωσαρ δαισων και υιοι λωταν χορρι και αιμαν και αιλαθ και ναμνα υιοι σωβαλ γωλαμ μαναχαθ γαιβηλ σωβ και ωναμ υιοι δε σεβεγων αια και ανα υιοι ανα

δαισων υιοι δε δησων εμερων και εσεβαν και ιεθραν και χαρραν και υιοι ωσαρ βαλααν και ζουκαν και ιωκαν υιοι δαισων ως και αρραν και ουτοι οι βασιλεις αυτων βαλακ υιος βεωρ και ονομα τη πολει αυτου δηνναβα και απειθανεν βαλακ και εβασιλευσεν αντ αυτου ιωβαβ υιος ζαρα εκ βοσορρας και απειθανεν ιωβαβ και εβασιλευσεν αντ αυτου ασομ εκ της γης θαιμανων και απειθανεν ασομ και εβασιλευσεν αντ αυτου αδαδ υιος βαραδ ο παταζας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη πολει αυτου γεθθαιμ και απειθανεν αδαδ και εβασιλευσεν αντ αυτου σαμαα εκ μασεκκας και απειθανεν σαμαα και εβασιλευσεν αντ αυτου σαουλ εκ ρωβωθ της παρα ποταμον και απειθανεν σαουλ και εβασιλευσεν αντ αυτου βαλαεννων υιος αχοβωρ και απειθανεν βαλαεννων υιος αχοβωρ και εβασιλευσεν αντ αυτου αδαδ υιος βαραδ και ονομα τη πολει αυτου φογωρ και απειθανεν αδαδ και ησαν ηγεμονες εδωμ ηγεμων θαμανα ηγεμων γωλα ηγεμων ιεθετ ηγεμων ελιβαμας ηγεμων ηλας ηγεμων φινων ηγεμων κενεζ ηγεμων θαιμαν ηγεμων μαβσαρ ηγεμων μεγεδιηλ ηγεμων ηραμ ουτοι ηγεμονες εδωμ ταυτα τα ονοματα των υιων ισραηλ ρουβην συμεων λειυ ιουδα ισασχαρ ζαβουλαν δαν ιωσηφ βενιαμιν νεφθαλι γαδ ασηρ υιοι ιουδα ηρ αυναν σηλων τρεις εγεννηθησαν αυτω εκ της θυγατρος σαυας της χανανα νιτιδος και ην ηρ ο πρωτοτοκος ιουδα πονηρος εναντιον κυριου και απεκτεινεν αυτον και θαμαρ η νυμφη αυτου ετεκεν αυτω τον φαρες και τον ζαρα παντες υιοι ιουδα πεντε υιοι φαρες αρσων και ιεμουηλ και υιοι ζαρα ζαμβρι και αιθαν και αιμαν και χαλχαλ και δαρα παντες πεντε και υιοι χαρμι αχαρ ο εμποδοστατης ισραηλ ος ηθετησεν εις το αναθεμα και υιοι αιθαν αζαρια και υιοι εσερων οι ετεχθησαν αυτω ο ιραμεηλ και ο ραμ και ο χαλεβ και αραμ και αραμ εγεννησεν τον αμιναδαβ και αμιναδαβ εγεννησεν τον νασσων αρχοντα του οικου ιουδα και νασσων εγεννησεν τον σαλμων και σαλμων εγεννησεν τον βοος και βοος εγεννησεν τον ωβηδ και ωβηδ εγεννησεν τον ιεσσα και ιεσσα εγεννησεν τον πρωτοτοκον αυτου ελιαβ αμιναδαβ ο δευτερος σαμαα ο τριτος ναθαναηλ ο τεταρτος ραδδαι ο πεμπτος ασομ ο εκτος δαυιδ ο εβδομος και αδελφη αυτων σαρουια και αβιγαια και υιοι σαρουια αβεσσα και ιωαβ και ασαηλ τρεις και αβιγαια εγεννησεν τον αμεσσα και πατηρ αμεσσα ιοθωρ ο ισμαηλιτης και χαλεβ υιος εσερων εγεννησεν την γαζουβα γυναικα και την ιεριωθ και ουτοι υιοι αυτης ιωασαρ και σωβαβ και ορνα και απειθανεν γαζουβα και ελαβεν εαυτω χαλεβ την εφραϊμ και ετεκεν αυτω τον ωρ και ωρ εγεννησεν τον ουρι και ουρι εγεννησεν τον βεσελεηλ και μετα ταυτα εισηλθεν εσερων προς την θυγατερα μαχिर πατρος γαλααδ και ουτος ελαβεν αυτην και αυτος εξηκοντα ην ετων και ετεκεν αυτω τον σεγουβ και σεγουβ εγεννησεν τον ιαιρ και ησαν αυτω εικοσι τρεις πολεις εν τη γαλααδ και ελαβεν γεδσουρ και αραμ τας κωμας ιαιρ εξ αυτων την καναϊ και τας κωμας αυτης εξηκοντα πολεις πασαι αυται υιων μαχिर πατρος γαλααδ και μετα το αποθανειν εσερων ηλθεν χαλεβ εις εφραϊθα και η γυνη εσερων αβια και ετεκεν αυτω τον ασχωδ πατερα θεκωε και ησαν υιοι ιερεμεηλ πρωτοτοκου εσερων ο πρωτοτοκος ραμ και βαανα και αραν και ασομ αδελφος αυτου και ην γυνη ετερα τω ιερεμεηλ και ονομα αυτη αταρα αυτη εστιν μητηρ οζομ και ησαν υιοι ραμ πρωτοτοκου ιερεμεηλ μαας και ιαμιν και αχορ και ησαν υιοι οζομ σαμαι και ιαδαε και υιοι σαμαι ναδαβ και αβισουρ και ονομα της γυναικος αβισουρ

αβιχαϊλ και ετεκεν αυτω τον αχαβαρ και τον μωλιδ υιοι ναδαβ σαλαδ και αφφαιμ και απειθανεν σαλαδ ουκ εχων τεκνα και υιοι αφφαιμ ισεμειηλ και υιοι ισεμειηλ σωσαν και υιοι σωσαν αχλαι και υιοι ιαδαε αχισαμει ιεθερ ιωναθαν και απειθανεν ιεθερ ουκ εχων τεκνα και υιοι ιωναθαν φαλεθ και οζαζα ουτοι ησαν υιοι ιερεμειηλ και ουκ ησαν τω σωσαν υιοι αλλ η θυγατερες και τω σωσαν παις αιγυπτιος και ονομα αυτω ιωχηλ και εδωκεν σωσαν την θυγατερα αυτου τω ιωχηλ παιδι αυτου εις γυναικα και ετεκεν αυτω τον εθθι και εθθι εγεννησεν τον ναθαν και ναθαν εγεννησεν τον ζαβεδ και ζαβεδ εγεννησεν τον αφαηλ και αφαηλ εγεννησεν τον ωβηδ και ωβηδ εγεννησεν τον ιηου και ιηου εγεννησεν τον αζαριαν και αζαριας εγεννησεν τον χελλης και χελλης εγεννησεν τον ελεασα και ελεασα εγεννησεν τον σοσομαι και σοσομαι εγεννησεν τον σαλουμ και σαλουμ εγεννησεν τον ιεχεμειαν και ιεχεμειας εγεννησεν τον ελισταμα και υιοι χαλεβ αδελφου ιερεμειηλ μαρισα ο πρωτοτοκος αυτου ουτος πατηρ ζιφ και υιοι μαρισα πατρος χειβρων και υιοι χειβρων κορε και θαπους και ρεκομ και σεμαα και σεμαα εγεννησεν τον ραεμ πατερα ιερκανα και ιερκανα εγεννησεν τον σαμει και υιος αυτου μαων και μαων πατηρ βαιθσουρ και γαιφα η παλλακη χαλεβ εγεννησεν τον αρραν και τον μωσα και τον γεζουε και αρραν εγεννησεν τον γεζουε και υιοι ιαδαι ραγεμ και ιωαθαμ και γηρσωμ και φαλετ και γαιφα και σαγαφ και η παλλακη χαλεβ μωχα εγεννησεν τον σαβερ και τον θαρχνα και εγεννησεν σαγαφ πατερα μαρμηνα και τον σαου πατερα μαχαβηνα και πατερα γαιβαα και θυγατηρ χαλεβ ασχα ουτοι ησαν υιοι χαλεβ υιοι ωρ πρωτοτοκου εφραθα σωβαλ πατηρ καριαθιαριμ σαλωμων πατηρ βαιθλαεμ αριμ πατηρ βαιθγεδωρ και ησαν υιοι τω σωβαλ πατρι καριαθιαριμ αραα εσι αμμανιθ εμοσφεως πολις ιαιρ αιθθαλιμ και μιφιθιμ και ησαμαθιμ και ημασαραιμ εκ τουτων εξηλθισαν οι σαραθαιοι και οι εσθαωλαιοι υιοι σαλωμων βαιθλαεμ νετωφαθι αταρωθ οικου ιωαβ και ημισυ της μανανθι ησαρει πατριαι γραμματεων κατοικουντες ιαβες θαργαθιμ σαμαθιμ σωκαθιμ ουτοι οι κιναιοι οι ελθοντες εκ μεσημα πατρος οικου ρηχαβ και ουτοι ησαν υιοι δαυιδ οι τεχθεντες αυτω εν χειβρων ο πρωτοτοκος αμων την αχιναιμ τη ιεζραηλιτιδι ο δευτερος δανιηλ τη αβιγαια τη καρμηλια ο τριτος αβεσσαλωμ υιος μωχα θυγατρος θολμαι βασιλεις γεδσουρ ο τεταρτος αδωνια υιος αγγιθ ο πεμπτος σαφατια της αβιταλ ο εκτος ιεθρααμ τη αγλα γυναικι αυτου εξ εγεννηθησαν αυτω εν χειβρων και εβασιλευσεν εκει επτα ετη και εξαμηνον και τριακοντα και τρια ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ουτοι ετεχθησαν αυτω εν ιερουσαλημ σαμαα σωβαβ ναθαν και σαλωμων τεσσαρες τη βηρσαββε θυγατρι αμιηλ και ιβααρ και ελισταμα και ελιφαλετ και ναγε και ναφαγ και ιανουε και ελισταμα και ελιαδα και ελιφαλετ εννεα παντες υιοι δαυιδ πλην των υιων των παλλακων και θημαρ αδελφη αυτων υιοι σαλωμων ροβοαμ αβια υιος αυτου ασα υιος αυτου ιωσαφατ υιος αυτου ιωραμ υιος αυτου οχοζια υιος αυτου ιωας υιος αυτου αμασιας υιος αυτου αζαρια υιος αυτου ιωαθαν υιος αυτου αχαζ υιος αυτου εξεκιας υιος αυτου μανασσης υιος αυτου αμων υιος αυτου ιωσια υιος αυτου και υιοι ιωσια πρωτοτοκος ιωαναν ο δευτερος ιωαχιμ ο τριτος σεδεκια ο τεταρτος σαλουμ και υιοι ιωαχιμ ιεχονιας υιος αυτου σεδεκιας υιος αυτου και υιοι ιεχονια-ασιρ σαλαθιηλ υιος αυτου μελχιραμ και φαδαιας και σανεσαρ και ιεκεμια και ωσαμω και δενεθι και υιοι σαλα-

θιηλ ζοροβαβελ και σεμει και υιοι ζοροβαβελ μοσολλαμος και ανανια και σαλωμιη αδελφη αυτων και ασουβε και οολ και βαραχια και ασαδια και ασοβαεσδ πεντε και υιοι ανανια φαλλετια και ισαια υιος αυτου ραφαια υιος αυτου ορνα υιος αυτου αβδια υιος αυτου σεχενια υιος αυτου και υιος σεχενια σαμια και υιοι σαμια χαττους και ιωηλ και μαρι και νωαδια και σαφαιθ εξ και υιοι νωαδια ελιθεναν και εξεκια και εξρικαμ τρεις και υιοι ελιθεναν οδουια και ελιασιβ και φαλαια και ακουν και ιωαναν και δαλαια και ανανι επτα και υιοι ιουδα φαρεις αρσων και χαρμι και ωρ σουβαλ και ραια υιος αυτου και σουβαλ εγεννησεν τον ιειθ και ιειθ εγεννησεν τον αχιμι και τον λααδ αυται αι γενεσεις του σαφαιθ και ουτοι υιοι αιταμ ιεζραηλ και ραγμα και ιαβας και ονομα αδελφης αυτων εσηλεββων και φανουηλ πατηρ γεδωρ και αζηρ πατηρ ωσαν ουτοι υιοι ωρ του πρωτοτοκου εφραθα πατρος βαιθλαεμ και τω σαουρ πατρι θεκωε ησαν δυο γυναικες αωδα και θιοαδα και ετεκεν αυτω αωδα τον ωχαζαμ και τον ηφαδ και τον θιαιμαν και τον ασθηραν παντες ουτοι υιοι αωδας και υιοι θιοαδα σαρεθ και σααρ και ειθναν και κως εγεννησεν τον ενωβ και τον σαβηβ και γεννησεις αδελφου ρηχαβ υιου ιαριμ και ην ιγαβης ενδοξος υπερ τους αδελφους αυτου και η μητηρ εκαλεσεν το ονομα αυτου ιγαβης λεγουσα ετεκον ως γαβης και επεκαλεσατο ιγαβης τον θεον ισραηλ λεγων εαν ευλογων ευλογησης με και πληθυνης τα ορια μου και η η χειρ σου μετ εμου και ποιησεις γνωσιν του μη ταπεινωσαι με και επηγαγεν ο θεος παντα οσα ητησατο και χαλεβ πατηρ ασχα εγεννησεν τον μαχιρ ουτος πατηρ ασσαθων και ασσαθων εγεννησεν τον βαθρεφαν και τον φεσση και τον θανα πατερα πολεως νας αδελφου εσελων του κενεζι ουτοι ανδρες ρηφα και υιοι κενεζ γοθονιηλ και σαραια και υιοι γοθονιηλ αιθαθ και μαναιθι εγεννησεν τον γοφερα και σαραια εγεννησεν τον ιωαβ πατερα αγεαδδαιρ οτι τεκτονες ησαν και υιοι χαλεβ υιου ιεφοννη ηρα αλα και νοομ και υιοι αλα κενεζ και υιος αυτου γεσεηλ αμιαχι και ζαφα και ζαιρα και εσεραηλ και υιοι εσρι ιειθερ μωραδ και αφερ και ιαλων και εγεννησεν ιειθερ τον μαρων και τον σεμαι και τον μαρεθ πατερα εσθεμων και η γυνη αυτου αυτη αδια ετεκεν τον ιαρεδ πατερα γεδωρ και τον αβερ πατερα σωχων και τον ιεκθιηλ πατερα ζανω και ουτοι υιοι γελια θυγατρος φαραιω ην ελαβεν μωρηδ και υιοι γυναικος της ιδουιας αδελφης ναχεμ και δαλια πατηρ κειλα και σεμειων πατηρ ιωμαν και υιοι ναημ πατρος κειλα αγαρμι και εσθεμωη μαχαθι και υιοι σεμειων αμνων και ρανα υιος αναν και θιλων και υιοι ισει ζωαθ και υιοι ζωαθ υιοι σηλωμ υιου ιουδα ηρ πατηρ ληχα και λααδα πατηρ μαρησα και γενεσεις οικιων εφραθι αβακ τω οικω εσοβα και ιωακιμ και ανδρες χωζηβα και ιωας και σαραφ οι κατωκησαν εν μωαβ και απεστρεψεν αυτους αβδεηριν αιθουκιιν ουτοι κεραμεις οι κατοικουντες εν νатаιμ και γαδηρα μετα του βασιλεως εν τη βασιλεια αυτου ενισχυσαν και κατωκησαν εκει υιοι συμειων ναμουηλ και ιαμιν ιαριβ ζαρε σαουλ σαλεμ υιος αυτου μαβασαμ υιος αυτου μασμα υιος αυτου αμμουηλ υιος αυτου σαβουδ υιος αυτου ζακχουρ υιος αυτου σεμει υιος αυτου και τω σεμει υιοι εκκαιδεκα και θυγατερες τρεις και τοις αδελφοις αυτων ουκ ησαν υιοι πολλοι και πασαι αι πατριαι αυτων ουκ επλεονασαν ως υιοι ιουδα και κατωκησαν εν βηρσαβεε και σαμα και μωλαδα και εσηρσουαλ και εν βαλαα και βοασομ και θουλαδ και βαθουηλ και ερμα και σεκλαγ και βαιθμαρχαβωθ και ημισυ σωσιμ και οικον βαρουμσεωριμ

αυται πολεις αυτων εως βασιλεις δαυιδ και επαυλεις αυτων αιταμ και ηνρεμμων και θοκκαν και αισαν πολεις πεντε και πασαι αι επαυλεις αυτων κυκλω των πολεων τουτων εως βααλ αυτη η κατασχεσις αυτων και ο καταλοχισμος αυτων και μοσωβαβ και ιεμολοχ και ιωσια υιος αμασια και ιωηλ και ουτος υιος ισαβια υιος σαραια υιος ασιηλ και ελιωηναι και ιαχαβα και ιασουια και ασαια και εδιηλ και ισμαηλ και βαναια και ζουζα υιος σεφει υιου αλλων υιου ιεδια υιου σαμαρι υιου σαιμαιου ουτοι οι διελθοντες εν ονομασιν αρχοντων εν ταις γενεσεσιν αυτων και εν οικois πατριων αυτων επληθυνθησαν εις πληθος και επορευθησαν εως του ελθειν γεραρα εως των ανατολων της γαι του ζητησαι νομας τοις κτηνεσιν αυτων και ευρον νομας πιονας και αγαθας και η γη πλατεια εναντιον αυτων και ειρηνη και ησυχια οτι εκ των υιων χαμ των κατοικουντων εχει εμπροσθεν και ηλθουσιν ουτοι οι γεγραμμενοι επ ονοματος εν ημεραις εξεχιου βασιλεις ιουδα και επαταξαν τους οικους αυτων και τους μιναιους ους ευροσαν εχει και ανθεματισαν αυτους εως της ημερας ταυτης και ωκησαν αντ αυτων οτι νομαιοι κτηνεσιν αυτων εχει και εξ αυτων απο των υιων συμεων επορευθησαν εις ορος σιερ ανδρες πενταχοισιοι και φαλεττια και νωαδια και ραφαια και οζιηλ υιοι ιεσι αρχοντες αυτων και επαταξαν τους καταλοιπους τους καταλειφθεντας του αμαληκ και κατωκησαν εχει εως της ημερας ταυτης και υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ οτι ουτος ο πρωτοτοκος και εν τω αναβηναι επι την κοιτην του πατρος αυτου εδωκεν ευλογιαν αυτου τω υιω αυτου ιωσηφ υιω ισραηλ και ουκ εγενεαλογηθη εις πρωτοτοκια οτι ιουδας δυνατος ισχυι και εν τοις αδελφοις αυτου και εις ηγουμενον εξ αυτου και η ευλογία του ιωσηφ υιοι ρουβην πρωτοτοκου ισραηλ ενωχ και φαλλους αρσων και χαρμι υιοι ιωηλ σημει και βαναια υιος αυτου και υιοι γουγ υιου σημει υιος αυτου μιχα υιος αυτου ρηχα υιος αυτου βααλ υιος αυτου βεηρα ον μετωκισεν θαγαλθαφλανασαρ βασιλευς ασσουρ ουτος αρχων των ρουβην και αδελφοι αυτου τη πατρια αυτου εν τοις καταλοχισμοις αυτων κατα γενεσεις αυτων ο αρχων ιωηλ και ζαχαρια και βαλεκ υιος οζουζ υιος σαμα υιος ιωηλ ουτος κατωκησεν εν αροηρ και επι ναβου και βεελμανων και προς ανατολας κατωκησεν εως ερχομενων της ερημου απο του ποταμου ευφρατου οτι κτηνη αυτων πολλα εν γη γαλααδ και εν ημεραις σαουλ εποιησαν πολεμον προς τους παροικους και επεσον εν χερσιν αυτων κατοικουντες εν σκηναις εως παντες κατ ανατολας της γαλααδ υιοι γαδ κατεναντι αυτων κατωκησαν εν τη βασαν εως σελχα ιωηλ ο πρωτοτοκος και σαφαμ ο δευτερος και ιανι ο γραμματευσ εν βασαν και οι αδελφοι αυτων κατ οικους πατριων αυτων μιχαηλ μοσολλαμ και σεβее και ιωρεε και ιαχαν και ζουε και ωβηδ επτα ουτοι υιοι αβιχαιλ υιου ουρι υιου ιδαι υιου γαλααδ υιου μιχαηλ υιου ισαι υιου ιουρι υιου ζαβουχαμ υιου αβδιηλ υιου γουνι αρχων οικου πατριων κατωκουν εν γαλααδ εν βασαν και εν ταις κωμαις αυτων και παντα τα περιχωρα σαρων εως εξοδου παντων ο καταλοχισμος εν ημεραις ιωαθαμ βασιλεις ιουδα και εν ημεραις ιεροβοαμ βασιλεις ισραηλ υιοι ρουβην και γαδ και ημισυ φυλης μανασση εξ υιων δυναμειωσ ανδρες αιροντες ασπιδας και μαχαιραν και τεινοντες τοξον και δεδιδαγμενοι πολεμον τεσσαρακοντα και τεσσαρες χιλιαδες και επταχοισιοι και εξηκοντα εκπορευομενοι εις παραταξιν και εποιουν πολεμον μετα των αγαρηνων και ιτουραιων και ναφισαιων και ναθαβαιων και κατισχυ-

σαν επ αυτων και εδοθησαν εις χειρας αυτων οι αγαραιοι και παντα τα σκηνωματα αυτων οτι προς τον θεον εβοησαν εν τω πολεμω και επηκουσεν αυτοις οτι ηλπισαν επ αυτον και ηχημαλωτευσαν την αποσκευην αυτων καμηλους πενταχιςχιλιας και προβατων διακοσιας πεντηκοντα χιλιαδας ονους δισχιλιους και ψυχας ανδρων εκατον χιλιαδας οτι τραυματιαι πολλοι επεσον οτι παρα του θεου ο πολεμος και κατωκησαν αντ αυτων εως της μετοικεσιας και οι ημισεις φυλης μανασση κατωκησαν εν τη γη απο βασαν εως βααλερμων και σανιρ και ορος αερμων και εν τω λιβανω αυτοι επλεονασθησαν και ουτοι αρχηγοι οικου πατριων αυτων οφερ και ισει και ελιηλ και εσδριηλ και ιερμια και ωδουια και ιεδιηλ ανδρες ισχυροι δυναμει ανδρες ονομαστοι αρχοντες των οικων πατριων αυτων και ηθετησαν εν θεω πατερων αυτων και επορνευσαν οπισω θεων λαων της γης ους εξηρην ο θεος απο προσωπου αυτων και επηγειρεν ο θεος ισραηλ το πνευμα φαλωχ βασιλειωσ ασσουρ και το πνευμα θαγλαθφαλνασαρ βασιλειωσ ασσουρ και μετωκισεν τον ρουβην και τον γαδδι και το ημισυ φυλης μανασση και ηγαγεν αυτους εις χαλαχ και χαβωρ και επι ποταμον γωζαν εως της ημερας ταυτης υιοι λευι γεδσων κααθ και μεραρι και υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ και υιοι αμβραμ ααρων και μωυσης και μαριαμ και υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ ελεαζαρ εγεννησεν τον φινεες φινεες εγεννησεν τον αβισου αβισου εγεννησεν τον βωκαι βωκαι εγεννησεν τον οζι οζι εγεννησε τον ζα- ραια ζαραια εγεννησεν τον μαριηλ και μαριηλ εγεννησεν τον αμαρια και αμαρια εγεννησεν τον αχιτωβ και αχιτωβ εγεννησεν τον σαδωκ και σαδωκ εγεννησεν τον αχιμαας και αχιμαας εγεννησεν τον αζαρια και αζαριας εγεννησεν τον ιωαναν και ιωανας εγεννησεν τον αζαριαν ουτος ιερατευσεν εν τω οικω ω ωκοδομησεν σαλωμων εν ιερουσαλημ και εγεννησεν αζαρια τον αμαρια και αμαρια εγεννησεν τον αχιτωβ και αχιτωβ εγεννησεν τον σαδωκ και σαδωκ εγεννησεν τον σαλωμ και σαλωμ εγεννησεν τον χελκίαν και χελκίας εγεννησεν τον αζαρια και αζαριας εγεννησεν τον σαραια και σαραιας εγεννησεν τον ιωσα- δακ και ιωσαδακ επορευθη εν τη μετοικια μετα ιουδα και ιερουσαλημ εν χειρι ναβουχοδοноσορ υιοι λευι γεδσων κααθ και μεραρι και ταυτα τα ονοματα των ιων γεδσων λοβενι και σεμει υιοι κααθ αμβραμ και ισσααρ χεβρων και οζιηλ υιοι μεραρι μοολι και ομουσι και αυτοι αι πατριαι του λευι κατα πατριας αυτων τω γεδσων τω λοβενι υιω αυτου ιεσθ υιος αυτου ζεμμα υιος αυτου ιωαχ υιος αυτου αδδι υιος αυτου ζαρα υιος αυτου ιεθρι υιος αυτου υιοι κααθ αμιναδαβ υιος αυτου κο- ρε υιος αυτου ασιρ υιος αυτου ελκανα υιος αυτου και αβιασαφ υιος αυτου ασιρ υιος αυτου θααθ υιος αυτου ουριηλ υιος αυτου οζια υιος αυτου σαουλ υιος αυτου και υιοι ελκανα αμασι και αχιμωθ ελκανα υιος αυτου σουφι υιος αυτου και νααθ υιος αυτου ελιαβ υιος αυτου ιδαερ υιος αυτου ελκανα υιος αυτου υιοι σαμουηλ ο πρωτοτοκος σани και αβια υιοι μεραρι μοολι λοβενι υιος αυτου σεμει υιος αυτου οζα υιος αυτου σομεα υιος αυτου αγγια υιος αυτου ασαια υιος αυτου και ουτοι ους κατεστησεν δαυιδ επι χειρας αδοντων εν οικω κυριου εν τη καταπαυσει της κιβωτου και ησαν λειτουργουντες εναντιον της σκηνης οικου μαρτυριου εν οργανοις εως ου ωκοδομησεν σαλωμων τον οικον κυριου εν ιερουσαλημ και εστησαν κατα την χρισιν αυτων επι τας λειτουργιας αυτων και ουτοι οι εσθηκοτες και οι υιοι αυτων

εκ των υιων του κααθ αιμαν ο ψαλτωδος υιος ιωηλ υιου σαμουηλ υιου
ελκανα υιου ηθαδ υιου ελιηλ υιου θιε υιου σουφ υιου ελκανα υιου μεθ
υιου αμασιου υιου ελκανα υιου ιωηλ υιου αζαρια υιου σαφανα υιου
θααθ υιου ασιρ υιου αβιασαφ υιου χορε υιου ισσααρ υιου κααθ υιου
λευι υιου ισραηλ και αδελφος αυτου ασαφ ο εστηκες εν δεξια αυτου
ασαφ υιος βαραχια υιου σαμα υιου μιχαηλ υιου μαασια υιου μελχια
υιου αθανι υιου ζαραι υιου αδια υιου αιθαν υιου ζαμμα υιου σεμει υιου
ηχα υιου γεδσων υιου λευι και υιοι μεραρι αδελφου αυτων εξ αριστε-
ρων αιθαν υιος κισαι υιου αβδι υιου μαλωχ υιου ασεβι υιου αμεσσια
υιου χελκιου υιου αμασαι υιου βανι υιου σεμμηρ υιου μοολι υιου μουσι
υιου μεραρι υιου λευι και αδελφοι αυτων κατ οικους πατριων αυτων οι
λευιται δεδομενοι εις πασαν εργασιαν λειτουργιας σκηνης οικου του
θεου και ααρων και οι υιοι αυτου θυμιωντες επι το θυσιαστηριον των
ολοκαυτωματων και επι το θυσιαστηριον των θυμιαματων εις πασαν
εργασιαν αγια των αγιων και εξιλασkesthai περι ισραηλ κατα παντα
οσα ενετειλατο μωυσης παις του θεου και ουτοι υιοι ααρων ελεαζαρ
υιος αυτου φινεες υιος αυτου αβισου υιος αυτου βωκαι υιος αυτου οζι
υιος αυτου ζαραια υιος αυτου μαριηλ υιος αυτου αμαρια υιος αυτου
αχιτωβ υιος αυτου σαδωκ υιος αυτου αχιμαας υιος αυτου και αυται αι
κατοιικiai αυτων εν ταις κωμαις αυτων εν τοις οριοις αυτων τοις υιοις
ααρων τη πατρια του κααθι οτι αυτοις εγενετο ο κληρος και εδωκαν
αυτοις την χεβρων εν γη ιουδα και τα περισπορια αυτης κυκλω αυτης
και τα πεδια της πολεως και τας κωμας αυτης εδωκαν τω χαλεβ υιω
ιεφοννη και τοις υιοις ααρων εδωκαν τας πολεις των φυγαδευτηριων
την χεβρων και την λοβνα και τα περισπορια αυτης και την σελνα και
τα περισπορια αυτης και την εσθαμω και τα περισπορια αυτης και την
ιεθθαρ και τα περισπορια αυτης και την δαβιρ και τα περισπορια αυτης
και την ασαν και τα περισπορια αυτης και την ατταν και τα περισπορια
αυτης και την βασαμυς και τα περισπορια αυτης και εκ φυλης βενιαμιν
την γαβεε και τα περισπορια αυτης και την γαλεμεθ και τα περισπο-
ρια αυτης και την αγχωχ και τα περισπορια αυτης πασαι αι πολεις
αυτων τρισκαιδεκα πολεις κατα πατριας αυτων και τοις υιοις κααθ
τοις καταλοιποις εκ των πατριων εκ της φυλης εκ του ημισους φυ-
λης μανασση κληρω πολεις δεκα και τοις υιοις γεδσων κατα πατριας
αυτων εκ φυλης ισσαχαρ εκ φυλης ασηρ εκ φυλης νεφθαλι εκ φυλης
μανασση εν τη βασαν πολεις τρισκαιδεκα και τοις υιοις μεραρι κατα
πατριας αυτων εκ φυλης ρουβην εκ φυλης γαδ εκ φυλης ζαβουλων
κληρω πολεις δεκα δυο και εδωκαν οι υιοι ισραηλ τοις λευιταις τας
πολεις και τα περισπορια αυτων και εδωκαν εν κληρω εκ φυλης υιων
ιουδα και εκ φυλης υιων συμεων τας πολεις ταυτας ας εκαλεσεν αυ-
τας επ ονοματος και απο των πατριων υιων κααθ και εγενοντο πολεις
των οριων αυτων εκ φυλης εφραιμ και εδωκαν αυτω τας πολεις των
φυγαδευτηριων την συχεμ και τα περισπορια αυτης εν ορει εφραιμ και
την γαζερ και τα περισπορια αυτης και την ιεκμααμ και τα περισπορια
αυτης και την βαιθωρων και τα περισπορια αυτης και την εγλαμ και
τα περισπορια αυτης και την γεθρεμμων και τα περισπορια αυτης και
απο του ημισους φυλης μανασση την αναρ και τα περισπορια αυτης
και την ιεβλααμ και τα περισπορια αυτης κατα πατριαν τοις υιοις κα-
αθ τοις καταλοιποις τοις υιοις γεδσων απο πατριων ημισους φυλης
μανασση την γωλαν εκ της βασαν και τα περισπορια αυτης και την

ασηρωθ και τα περισπορια αυτης και εκ φυλης ισσαχαρ την κεδες και τα περισπορια αυτης και την δεβερι και τα περισπορια αυτης και την δαβωρ και τα περισπορια αυτης και την αναμ και τα περισπορια αυτης και εκ φυλης ασηρ την μασαλ και τα περισπορια αυτης και την αβαρην και τα περισπορια αυτης και την ικακ και τα περισπορια αυτης και την ρωωβ και τα περισπορια αυτης και απο φυλης νεφθαλι την κεδες εν τη γαλιλαια και τα περισπορια αυτης και την χαμωθ και τα περισπορια αυτης και την καριαθαμ και τα περισπορια αυτης τοις υιοις μεραρι τοις καταλοιποις εκ φυλης ζαβουλων την ρεμμων και τα περισπορια αυτης και την θαχχια και τα περισπορια αυτης και εκ του περαν του ιορδανου ιεριχω κατα δυσμας του ιορδανου εκ φυλης ρουβην την βοσορ εν τη ερημω και τα περισπορια αυτης και την ιασα και τα περισπορια αυτης και την καδημωθ και τα περισπορια αυτης και την μωφααθ και τα περισπορια αυτης και εκ φυλης γαδ την ραμωθ γαλααδ και τα περισπορια αυτης και την μαναναιμ και τα περισπορια αυτης και την εσεβων και τα περισπορια αυτης και την ιαζερ και τα περισπορια αυτης και τοις υιοις ισσαχαρ θωλα και ιασουβ και σεμερων τεσσαρες και υιοι θωλα οζι και ραφαια και ιεριηλ και ιεμου και ιεβασαμ και σαιμουηλ αρχοντες οικων πατριων αυτων τω θωλα ισχυροι δυναμει κατα γενεσεις αυτων ο αριθμος αυτων εν ημεραις δαυιδ εικοσι και δυο χιλιαδες και εξακοσιοι και υιοι οζι ιεζρια και υιοι ιεζρια μιχαηλ και οβδια και ιωηλ και ιεσια πεντε αρχοντες παντες και επ αυτων κατα γενεσεις αυτων κατ οικους πατρικους αυτων ισχυροι παραταξασθαι εις πολεμον τριακοντα και εξ χιλιαδες οτι πληθυναν γυναικας και υιους και αδελφοι αυτων εις πασας πατριας ισσαχαρ ισχυροι δυναμει ογδοηκοντα και επτα χιλιαδες ο αριθμος αυτων των παντων βενιαμιν βαλε και βαχιρ και ιαδιηλ τρεις και υιοι βαλε ασεβων και οζι και οζηηλ και ιεριμωθ και ουρι πεντε αρχοντες οικων πατρικων ισχυροι δυναμει και ο αριθμος αυτων εικοσι και δυο χιλιαδες και τριακοντα τεσσαρες και υιοι βαχιρ ζαμαριας και ιωας και ελιεζερ και ελιθεναν και αμαρια και ιεριμωθ και αβιου και αναθωθ και γεμεεθ παντες ουτοι υιοι βαχιρ και ο αριθμος αυτων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες οικων πατριων αυτων ισχυροι δυναμει εικοσι χιλιαδες και διακοσιοι και υιοι ιαδιηλ βαλθαν και υιοι βαλθαν ιαους και βενιαμιν και αωθ και χανανα και ζαιθαν και ραμεσσαι και αχισααρ παντες ουτοι υιοι ιαδιηλ αρχοντες των πατριων ισχυροι δυναμει επτακαιδεκα χιλιαδες και διακοσιοι εκπορευομενοι δυναμει του πολεμειν και σαπφιν και απφιν και υιοι ραωμ υιος αυτου αερ υιοι νεφθαλι ιασιηλ και γωνι και ιισιηρ και σαλωμ υιοι βαλαα υιοι μανασση ασεριηλ ον ετεκεν η παλλακη αυτου η συρα ετεκεν τον μαχιρ πατερα γαλααδ και μαχιρ ελαβεν γυναικα τω αμφιν και μαμφιν και ονομα αδελφης αυτου μωωχα και ονομα τω δευτερω σαλπααδ και εγεννηθησαν τω σαλπααδ θυγατερες και ετεκεν μωωχα γυνη μαχιρ υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου φαρες και ονομα αδελφου αυτου σορος υιος αυτου ουλαμ και υιοι ουλαμ βαδαν ουτοι υιοι γαλααδ υιου μαχιρ υιου μανασση και αδελφη αυτου η μαλεχεθ ετεκεν τον ισαδεκ και τον αβιεζερ και τον μαελα και ησαν υιοι σεμιρα ιααιμ και συχεμ και λακει και ανιαμ και υιοι εφραιμ σωθθαλα και βαραδ υιος αυτου και θααθ υιος αυτου ελεαδα υιος αυτου νομεε υιος αυτου ζαβεδ υιος αυτου σωθελε υιος αυτου και εζερ και ελεαδ και απεκτειναν αυτους ανδρες γεθ οι τεχθεντες εν τη γη οτι κατεβησαν

λαβειν τα κτηνη αυτων και επενθησεν εφραιμ πατηρ αυτων ημερας πολλας και ηλθον αδελφοι αυτου του παρακαλσαι αυτον και εισηλθεν προς την γυναικα αυτου και ελαβεν εν γαστρι και ετεκεν υιον και εκαλεσεν το ονομα αυτου βαραγα οτι εν κακοις εγενετο εν οικω μου και εν εκεινοις τοις καταλοιποις και ωκοδομησεν βαιθωρων την κατω και την ανω και υιοι οζαν σηηρα και ραφη υιοι αυτου ρασεφ και θαλε υιοι αυτου θαεν υιος αυτου τω λααδαν υιω αυτου αμιουδ υιος αυτου ελισαμα υιος αυτου νουμ υιος αυτου ιησουε υιος αυτου και κατασχεσις αυτων και κατοικια αυτων βαιθηλ και αι κωμαι αυτης κατ ανατολας νααραν προς δυσμαις γαζερ και αι κωμαι αυτης και συχεμ και αι κωμαι αυτης εως γαιαν και αι κωμαι αυτης και εως οριων υιων μανασση βαιθσσαν και αι κωμαι αυτης θανααχ και αι κωμαι αυτης και βαλαδ και αι κωμαι αυτης μαγεδδω και αι κωμαι αυτης δωρ και αι κωμαι αυτης εν ταυταις κατωκησαν οι υιοι ιωσηφ υιου ισραηλ υιοι ασηρ ιεμνα και ισουα και ισουι και βεριγα και σορε αδελφη αυτων και υιοι βεριγα χαβερ και μελχιηλ ουτος πατηρ βερζαιθ και χαβερ εγεννησεν τον ιαφαλητ και τον σαμηρ και τον χωθαμ και την σωλα αδελφην αυτων και υιοι ιαφαλητ φεσηχι βαμαηλ και ασιθ ουτοι υιοι ιαφαλητ και υιοι σεμμηρ αχιουραογα και οβα και αραμ και βανηελαμ αδελφοι αυτου σωφα και ιμανα και σελλης και αμαλ υιοι σωφα χουχι αρναφαρ και σουαλ και βαρι και ιμαρη σοβαλ και ωδ και σεμμα και σαλιστα και ιεθραν και βεηρα και υιοι ιεθερ ιφινα και φασφα και αρα και υιοι ωλα ορεχ ανιηλ και ρασια παντες ουτοι υιοι ασηρ παντες αρχοντες πατριων εκλεκτοι ισχυροι δυναμει αρχοντες ηγουμενοι αριθμος αυτων εις παραταξιν του πολεμειν αριθμος αυτων ανδρες εικοσι εξ χιλιαδες και βενιαμιν εγεννησεν τον βαλε πρωτοτοκον αυτου και ασβηλ τον δευτερον ααρα τον τριτον νωα τον τεταρτον και ραφη τον πεμπτον και ησαν υιοι τω βαλε αδερ και γηρα και αβιουδ και αβισουε και νοομα και αχια και γηρα και σωφαρφακ και ωιμ ουτοι υιοι αωδ ουτοι εισιν αρχοντες πατριων τοις κατοικουσιν γαβσε και μετωκισαν αυτους εις μαναχαθι και νοομα και αχια και γηρα ουτος ιγλααμ και εγεννησεν τον ναανα και τον αχιχωδ και σααρημ εγεννησεν εν τω πεδιω μωαβ μετα το αποστειλαι αυτον ωσιμ και την βααδα γυναικα αυτου και εγεννησεν εκ της αδα γυναικος αυτου τον ιωβαβ και τον σεβια και τον μισα και τον μελχαμ και τον ιαωσ και τον σαβια και τον μαρμα ουτοι αρχοντες πατριων και εκ της ωσιμ εγεννησεν τον αβιτωβ και τον αλφααλ και υιοι αλφααλ ωβηδ μεσσααμ σεμμηρ ουτος ωκοδομησεν την ωνω και την λοδ και τας κωμας αυτης και βεριγα και σαμα ουτοι αρχοντες των πατριων τοις κατοικουσιν αιλαμ και ουτοι εξεδιωξαν τους κατοικουντας γεθ και αδελφος αυτου σωσηκ και ιαριμωθ και ζαβαδια και ωρηρ και ωδηδ και μιχαηλ και ιεσφα και ιωχα υιοι βαριγα και ζαβαδια και μοσολλαμ και αζακι και αβαρ και ισαμαρι και ιεζλια και ιωβαβ υιοι ελφααλ και ιακιμ και ξεχρι και ζαβδι και ελιωηναι και σαλθι και ελιηλι και αδαια και βαραια και σαμαραθ υιοι σαμαι και ισφαν και ωβηδ και ελεηλ και αβαδων και ξεχρι και αναν και ανανια και αμβρι και αιλαμ και αναθωθια και αθιν και ιεφερια και φελιηλ υιοι σωσηκ και σαμσαρια και σααρια και ογοθολια και ιαρασια και ηλια και ξεχρι υιοι ιρααμ ουτοι αρχοντες πατριων κατα γενεσεις αυτων αρχοντες ουτοι κατωκησαν εν ιερουσαλημ και εν γαβων κατωκησεν πατηρ γαβαων και ονομα γυναικι αυτου μααχα και

υιος αυτης ο πρωτοτοκος αβαδων και σουρ και κισ και βααλ και νηρ και νααβ και γεδουρ και αδελφος αυτου και ζαχουρ και μακαλωθ και μακαλωθ εγεννησεν τον σεμαα και γαρ ουτοι κατεναντι των αδελφων αυτων κατωκησαν εν ιερουσαλημ μετα των αδελφων αυτων και νηρ εγεννησεν τον κισ και κισ εγεννησεν τον σαουλ και σαουλ εγεννησεν τον ιωναθαν και τον μελχισουε και τον αμιναδαβ και τον ασαβαλ και υιοι ιωναθαν μεριβααλ και μεριβααλ εγεννησεν τον μιχια και υιοι μιχια φυθων και μελχηλ και θερεε και αχαζ και αχαζ εγεννησεν τον ιωιαδα και ιωιαδα εγεννησεν τον γαλεμαθ και τον ασμωθ και τον ζαμβρι και ζαμβρι εγεννησεν τον μαισα και μαισα εγεννησεν τον βαανα ραφαια υιος αυτου ελασα υιος αυτου εσηλ υιος αυτου και τω εσηλ εξ υιοι και ταυτα τα ονοματα αυτων εξρικαμ πρωτοτοκος αυτου και ισμαηλ και σαραια και αβδια και αναν παντες ουτοι υιοι εσηλ και υιοι ασηλ αδελφου αυτου αιλαμ πρωτοτοκος αυτου και ιαις ο δευτερος ελιφαλετ ο τριτος και ησαν υιοι αιλαμ ισχυροι ανδρες δυναμει τεινοντες τοξον και πληθυνοντες υιους και υιους των υιων εκατον πεντηκοντα παντες ουτοι εξ υιων βενιαμιν και πας ισραηλ ο συλλοχισμος αυτων και ουτοι καταγεγραμμενοι εν βιβλιω των βασιλεων ισραηλ και ιουδα μετα των αποικισθεντων εις βαβυλωνα εν ταις ανομιαις αυτων και οι κατοικουντες προτερον εν ταις κατασχεσεσιν αυτων εν ταις πολεσιν ισραηλ οι ιερεις οι λευιται και οι δεδομενοι και εν ιερουσαλημ κατωκησαν απο των υιων ιουδα και απο των υιων βενιαμιν και απο των υιων εφραιμ και μανασση γωθι υιος αμμιουδ υιου αμρι υιου υιων φαρες υιου ιουδα και εκ των σηλωνι ασαια πρωτοτοκος αυτου και υιοι αυτου εκ των υιων ζαα ιηλ και αδελφοι αυτων εξακοσιοι και ενενηκοντα και εκ των υιων βενιαμιν σαλω υιος μοσολλαμ υιου ωδουια υιου σαναα και ιβανα υιος ιρααμ και ουτοι υιοι οζι υιου μαχιρ και μασσαλημ υιος σαφατια υιου ραγουηλ υιου βαναια και αδελφοι αυτων κατα γενεσεις αυτων εννακοσιοι πεντηκοντα εξ παντες οι ανδρες αρχοντες πατριων κατ οικους πατριων αυτων και απο των ιερεων ιωδαε και ιωαριμ και ιαχιν και αζαρια υιος χελκια υιου μοσολλαμ υιου σαδωκ υιου μαραιοθ υιου αχιτωβ ηγουμενος οικου του θεου και αδαια υιος ιρααμ υιου πασχωρ υιου μαλχια και μασαα υιος αδιηλ υιου ιεδιου υιου μοσολλαμ υιου μασελμωθ υιου εμμηρ και αδελφοι αυτων αρχοντες οικων πατριων χιλιοι επτακοσιοι εξηκοντα ισχυροι δυναμει εις εργασιαν λειτουργιας οικου του θεου και εκ των λευιτων σαμια υιος ασωβ υιου εσρικαμ υιου ασαβια εκ των υιων μεραρι και βααβαακ και αρης και γαλαλ και μανθανιας υιος μιχα υιου ζεχρι υιου ασαφ και αβδια υιος σαμια υιου γαλαλ υιου ιδιθων και βαραχια υιος οσσα υιου ηλκανα ο κατοικων εν ταις κωμαις νετωφατι οι πυλωροι σαλωμ και ακουβ και ταλμαν και αιμαν και αδελφοι αυτων σαλωμ ο αρχων και εως ταυτης εν τη πυλη του βασιλεως κατ ανατολας αυται αι πυλαι των παρεμβολων υιων λευι και σαλωμ υιος κωρη υιου αβιασαφ υιου κορε και οι αδελφοι αυτου εις οικον πατρος αυτου οι κοριται επι των εργων της λειτουργιας φυλασσοντες τας φυλακας της σκηνης και πατερες αυτων επι της παρεμβολης κυριου φυλασσοντες την εισοδον και φινεες υιος ελεαζαρ ηγουμενος ην επ αυτων εμπροσθεν και ουτοι μετ αυτου ζαχαριας υιος μασαλαμ πυλωρος της θυρας της σκηνης του μαρτυριου παντες οι εκλεκτοι ταις πυλαις εν ταις πυλαις διακοσιοι και δεκα δυο ουτοι εν ταις αυλαις αυτων ο καταλοχισμος αυτων τουτους

εστησεν δαυιδ και σαμουηλ ο βλεπων τη πιστει αυτων και ουτοι και οι υιοι αυτων επι των πυλων εν οικω κυριου εν οικω της σκηνης του φυλασσειν κατὰ τους τεσσαρας ανεμους ησαν αι πυλαι κατ' ανατολας θηλασσαν βορραν νοτον και αδελφοι αυτων εν ταις αυλαις αυτων του εισπορευεσθαι κατὰ επτα ημερας απο καιρου εις καιρον μετα τουτων οτι εν πιστει εισιν τεσσαρες δυνατοι των πυλων οι λευιται ησαν επι των παστοφοριων και επι των θησαυρων οικου του θεου και περικυκλω οικου του θεου παρεμβολουσιν οτι επ' αυτους φυλακη και ουτοι επι των κλειδων το πρωι πρωι ανοιγειν τας θυρας του ιερου και εξ αυτων επι τα σκευη της λειτουργιας οτι εν αριθμω εισοισουσιν αυτα και εν αριθμω εξοισουσιν αυτα και εξ αυτων καθεσταμενοι επι τα σκευη και επι παντα τα σκευη τα αγια και επι της σεμιδαλεως του οινου του ελαιου του λιβανωτου και των αρωματων και απο των υιων των ιερεων ησαν μυρεψοι του μυρου και εις τα αρωματα και ματταθιας εκ των λευιτων ουτος ο πρωτοτοκος τω σαλωμ τω κοριτη εν τη πιστει επι τα εργα της θυσιας του τηγανου του μεγαλου ιερεως και βαναιας ο κααθιτης εκ των αδελφων αυτων επι των αρτων της προθεσεως του ετοιμασαι σαββατον κατὰ σαββατον και ουτοι ψαλτωδοι αρχοντες των πατριων των λευιτων διατεταγμεναι εφημεριαι οτι ημερα και νυξ επ' αυτοις εν τοις εργοις ουτοι αρχοντες των πατριων των λευιτων κατὰ γενεσεις αυτων αρχοντες ουτοι κατωκησαν εν ιερουσαλημ και εν γαβαιν κατωκησεν πατηρ γαβαιν ιηλ και ονομα γυναικος αυτου μοωχα και υιος αυτου ο πρωτοτοκος αβαδων και σιρ και κισ και βααλ και νηρ και ναδαβ και γεδουρ και αδελφος και ζαχαρια και μακελλωθ και μακελλωθ εγεννησεν τον σαμα και ουτοι εν μεσω των αδελφων αυτων κατωκησαν εν ιερουσαλημ μετα των αδελφων αυτων και νηρ εγεννησεν τον κισ και κισ εγεννησεν τον σαουλ και σαουλ εγεννησεν τον ιωναθαν και τον μελχισουε και τον αμιναδαβ και τον ισβααλ και υιος ιωναθαν μαριβααλ και μαριβααλ εγεννησεν τον μιχα και υιοι μιχα φαιθων και μαλαχ και θαραχ και αχαζ εγεννησεν τον ιαδα και ιαδα εγεννησεν τον γαλεμεθ και τον γαζμωθ και τον ζαμβρι και ζαμβρι εγεννησεν τον μασα και μασα εγεννησεν τον βαανα ραφαια υιος αυτου ελεασα υιος αυτου εσηλ υιος αυτου και τω εσηλ εξ υιοι και ταυτα τα ονοματα αυτων εσδριξαμ πρωτοτοκος αυτου ισμαηλ και σαφια και αβδια και αναν ουτοι υιοι εσηλ και αλλοφυλοι επολεμησαν προς ισραηλ και εφυγον απο προσωπου αλλοφυλων και επεσον τραυματιαι εν ορει γελβουε και κατεδιωξαν αλλοφυλοι οπισω σαουλ και οπισω υιων αυτου και επαταξαν αλλοφυλοι τον ιωναθαν και τον αμιναδαβ και τον μελχισουε υιους σαουλ και εβαρυνθη ο πολεμος επι σαουλ και ευρον αυτον οι τοξοται εν τοις τοξοις και πονοις και επονεσεν απο των τοξων και ειπεν σαουλ τω αιρωντι τα σκευη αυτου σπασαι την ρομφαιαν σου και εκκεντησον με εν αυτη μη ελθωσιν οι απεριτμητοι ουτοι και εμπαιξωσιν μοι και ουκ εβουλετο ο αιρων τα σκευη αυτου οτι εφοβειτο σφοδρα και ελαβεν σαουλ την ρομφαιαν και επεπεσεν επ' αυτην και ειδεν ο αιρων τα σκευη αυτου οτι απεθανεν σαουλ και επεσεν και γε αυτος επι την ρομφαιαν αυτου και απεθανεν και απεθανεν σαουλ και τρεις υιοι αυτου εν τη ημερα εκεινη και πας ο οικος αυτου επι το αυτο απεθανεν και ειδεν πας ανηρ ισραηλ ο εν τω αυλωνι οτι εφυγεν ισραηλ και οτι απεθανεν σαουλ και οι υιοι αυτου και κατελιπον τας πολεις αυτων και εφυγον και ηλθον αλλοφυλοι και κατωκησαν εν

αυταις και εγενετο τη εχομενη και ηλθον αλλοφυλοι του σκυλευειν τους τραυματιας και ευρον τον σαουλ και τους υιους αυτου πεπωκοντας εν τω ορει γελβουε και εξεδυσαν αυτον και ελαβον την κεφαλην αυτου και τα σκευη αυτου και απεστειλαν εις γην αλλοφυλων κυκλω του ευαγγελισασθαι τοις ειδωλοις αυτων και τω λαω και εθηκαν τα σκευη αυτου εν οικω θεου αυτων και την κεφαλην αυτου εθηκαν εν οικω δαγων και ηκουσαν παντες οι κατοικουντες γαλααδ απαντα α εποιησαν αλλοφυλοι τω σαουλ και τω ισραηλ και ηγεθησαν εκ γαλααδ πας ανηρ δυνατος και ελαβον το σωμα σαουλ και το σωμα των υιων αυτου και ηνεγκαν αυτα εις ιαβις και εθαψαν τα οστα αυτων υπο την δρυν εν ιαβις και ενηστευσαν επτα ημερας και απειθανεν σαουλ εν ταις ανομiais αυτου αις ηνομησεν τω κυριω κατα τον λογον κυριου διοτι ουκ εφυλαξεν οτι επηρωτησεν σαουλ εν τω εγγαστριμυθω του ζητησαι και απεκρινατο αυτω σαμουηλ ο προφητης και ουκ εξητησεν κυριον και απεκτεινεν αυτον και επεστρεψεν την βασιλειαν τω δαυιδ υιω ιεσσα και ηλθεν πας ισραηλ προς δαυιδ εν χειβρων λεγοντες ιδου οστα σου και σαρκες σου ημεις και εχθες και τριτην οντος σαουλ βασιλεως συ ησθα ο εξαγων και εισαγων τον ισραηλ και ειπεν κυριος ο θεος σου σοι συ ποιμανεις τον λαον μου τον ισραηλ και συ εση εις ηγουμενον επι ισραηλ και ηλθον παντες πρεσβυτεροι ισραηλ προς τον βασιλεα εις χειβρων και διεθετο αυτοις ο βασιλευς δαυιδ διαθηκην εν χειβρων εναντιον κυριου και εχρισαν τον δαυιδ εις βασιλεα επι ισραηλ κατα τον λογον κυριου δια χειρος σαμουηλ και επορευθη ο βασιλευς και ανδρες ισραηλ εις ιερουσαλημ αυτη ιεβους και εχει οι ιεβουσαιοι οι κατοικουντες την γην ειπαν δε οι κατοικουντες ιεβους τω δαυιδ ουκ εισελευση ωδε και προκατελαβετο την περιοχην σιων αυτη η πολις δαυιδ και ειπεν δαυιδ πας τυπτων ιεβουσαιον εν πρωτοις και εσται εις αρχοντα και εις στρατηγον και ανεβη επ αυτην εν πρωτοις ιωαβ υιος σαρουια και εγενετο εις αρχοντα και εκαθισεν δαυιδ εν τη περιοχη δια τουτο εκαλεσεν αυτην πολιν δαυιδ και ωκοδομησεν την πολιν κυκλω και επολεμησεν και ελαβεν την πολιν και επορευετο δαυιδ πορευομενος και μεγαλυνομενος και κυριος παντοκρατωρ μετ αυτου και ουτοι οι αρχοντες των δυνατων οι ησαν τω δαυιδ οι κατισχυοντες μετ αυτου εν τη βασιλεια αυτου μετα παντος ισραηλ του βασιλευσαι αυτον κατα τον λογον κυριου επι ισραηλ και ουτος ο αριθμος των δυνατων του δαυιδ ιεσεβααλ υιος αχαμανι πρωτος των τριακοντα ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου απαξ επι τριακοσιους τραυματιας εν καιρω ενι και μετ αυτον ελεαζαρ υιος δωδαι ο αχωχι ουτος ην εν τοις τρισιν δυνατοις ουτος ην μετα δαυιδ εν φασοδομιν και οι αλλοφυλοι συνηχθησαν εκει εις πολεμον και ην μερις του αγρου πληρης κριθων και ο λαος εφυγεν απο προσωπου αλλοφυλων και εστη εν μεσω της μεριδος και εσωσεν αυτην και επαταξεν τους αλλοφυλους και εποιησεν κυριος σωτηριαν μεγαλην και κατεβησαν τρεις εκ των τριακοντα αρχοντων εις την πετραν προς δαυιδ εις το σπηλαιον οδολλαμ και παρεμβολη των αλλοφυλων παρεμβεβληκει εν τη κοιλαδι των γιγαντων και δαυιδ τοτε εν τη περιοχη και το συστημα των αλλοφυλων τοτε εν βαιθλεεμ και επεθυμησεν δαυιδ και ειπεν τις ποτιει με υδωρ εκ του λακκου βαιθλεεμ του εν τη πυλη και διερρηξαν οι τρεις την παρεμβολην των αλλοφυλων και υδρευσαντο υδωρ εκ του λακκου του εν βαιθλεεμ ος ην εν τη πυλη και ελαβον και

ηλθον προς δαυιδ και ουκ ηθελησεν δαυιδ του πειν αυτο και εσπει-
σεν αυτο τω κυριω και ειπεν ιλεως μοι ο θεος του ποιησαι το ρημα
τουτο ει αιμα ανδρων τουτων πιομαι εν ψυχαις αυτων οτι εν ψυχαις
αυτων ηνεγκαν αυτο και ουκ εβουλετο πειν αυτο ταυτα εποιησαν οι
τρεις δυνατοι και αβεσσα αδελφος ιωαβ ουτος ην αρχων των τριων
ουτος εσπασατο την ρομφαιαν αυτου επι τριακκοσιους τραυματιας εν
καιρω ενι και ουτος ην ονομαστος εν τοις τρισιν απο των τριων υπερ
τους δυο ενδοξος και ην αυτοις εις αρχοντα και εως των τριων ουκ
ηρχετο και βαναιας υιος ιωδαε υιος ανδρος δυνατου πολλα εργα αυ-
του υπερ καβασαηλ ουτος επαταξεν τους δυο αριηλ μωαβ και ουτος
κατεβη και επαταξεν τον λεοντα εν τω λακκω εν ημερα χιονος και
ουτος επαταξεν τον ανδρα τον αιγυπτιον ανδρα ορατον πενταπηχυν
και εν χειρι του αιγυπτιου δορυ ως αντιον υφαινοντων και κατεβη επ
αυτον βαναιας εν ραβδω και αφειλατο εκ της χειρος του αιγυπτιου
το δορυ και απεκτεινεν αυτον εν τω δορατι αυτου ταυτα εποιησεν
βαναιας υιος ιωδαε και τουτω ονομα εν τοις τρισιν τοις δυνατοις υπερ
τους τριακοντα ενδοξος ουτος και προς τους τρεις ουκ ηρχετο και
κατεστησεν αυτον δαυιδ επι την πατριαν αυτου και δυνατοι των δυ-
ναμεων ασαηλ αδελφος ιωαβ ελεσαν υιος δωδω εκ βαιθλαεμ σαμμωθ
ο αδι χελλης ο φελωνι ωραι υιος εκκης ο θεκωι αβιεζερ ο αναθωθι
σοβοχαι ο ασωθι ηλι ο αχωι μοοραι ο νετωφαθι χολοδ υιος νοοζα ο
νετωφαθι αιθι υιος ριβαι εκ βουνου βενιαμιν βαναιας ο φαθαθωνι ουρι
εκ ναχαλιγας αβιηλ ο γαραβεθθι αζμωθ ο βεερμι ελιαβα ο σαλαβωνι
βενναιας οσομ ο γεννουνι ιωναθαν υιος σωλα ο αρاري αχιμ υιος σα-
χαρ ο αρاري ελφαλ υιος ουρ οφαρ ο μοχοραθι αχια ο φελωνι ησεραι ο
χαρμαλι ναχραι υιος αζωβαι ιωηλ αδελφος ναθαν μεβααρ υιος αγари
σεληκ ο αμμωνι ναχωρ ο βερθι αιρων σκευη ιωαβ υιου σαρουια ιρα
ο ιεθθι γαρηβ ο ιεθθι ουριας ο χεττι ζαβετ υιος αχλια αδινα υιος
σαιζα του ρουβην αρχων και επ αυτω τριακοντα αναν υιος μωαχ και
ιωσαφατ ο βαιθθι οζια ο ασταρωθι σαμμα και ιηλ υιοι χωθαν του
αρاري ιεδιηλ υιος σαμερι και ιωαζαε ο αδελφος αυτου ο ιεασι ελιηλ
ο μμι και ιαριβι και ιωσια υιος αυτου ελνααμ και ιεθεμα ο μωαβιτης
αλιηλ και ωβηδ και ιεσιηλ ο μισαβια και ουτοι οι ελθοντες προς δαυιδ
εις σωκλαγ ετι συνεχομενου απο προσωπου σαουλ υιου κισ και ουτοι
εν τοις δυνατοις βοηθουντες εν πολεμω και τοξω εκ δεξιων και εξ
αριστερων και σφενδονηται εν λιθοις και τοξοις εκ των αδελφων σα-
ουλ εκ βενιαμιν ο αρχων αχιεζερ και ιωας υιος ασμα του γεβωνιτου
και ιωηλ και ιωφαλητ υιοι ασμωθ και βερchia και ιηουλ ο αναθωθι και
σαμαιας ο γαβαωνιτης δυνατος εν τοις τριακοντα και επι των τριακο-
ντα ιερμιας και ιεζιηλ και ιωαναν και ιωζαβαδ ο γαδαραθι ελιαζαι και
ιαριμουθ και βααλια και σαμαρια και σαφατια ο χαραιφι ηλκανα και
ιησουνι και οζριηλ και ιωαζαρ και ιεσβοαμ οι κοριται και ελια και ζα-
βαδια υιοι ιρααμ υιοι του γεδωρ και απο του γαδδι εχωρισθησαν προς
δαυιδ απο της ερημου ισχυροι δυνατοι ανδρες παραταξεως πολεμου
αιροντες θυρεους και δορατα και προσωπον λεοντος προσωπα αυτων
και κουφοι ως δορκαδες επι των ορεων τω ταχει αζερ ο αρχων αβδια ο
δευτερος ελιαβ ο τριτος μασεμαννη ο τεταρτος ιερμια ο πεμπτος εθθι
ο εκτος ελιαβ ο εβδομος ιωαναν ο ογδοος ελιαζερ ο ενατος ιερμια
ο δεκατος μαχαβανναι ο ενδεκατος ουτοι εκ των υιων γαδ αρχοντες
της στρατιας εις τοις εκατον μικρος και μεγας τοις χιλιοις ουτοι οι

διαβαντες τον ιορδανην εν τω μηνι τω πρωτω και ουτος πεπληρωκως επι πασαν κρηπιδα αυτου και εξεδιωξαν παντας τους κατοικουντας αυλωνας απο ανατολων εως δυσμων και ηλθον απο των υιων βενιαμιν και ιουδα εις βοηθειαν του δαυιδ και δαυιδ εξηλθεν εις απαντησιν αυτων και ειπεν αυτοις ει εις ειρηνην ηκατε προς με ειη μοι καρδια καθ' εαυτην εφ' υμας και ει του παραδουναι με τοις εχθροις μου ουκ εν αληθεια χειρος ιδιοι ο θεος των πατερων ημων και ελεγξαιτο και πνευμα ενεδυσε τον αμασαι αρχοντα των τριακοντα και ειπεν πορευου και ο λαος σου δαυιδ υιος ιεσσαι ειρηνη ειρηνη σοι και ειρηνη τοις βοηθοις σου οτι εβοηθησεν σοι ο θεος σου και προσεδεξατο αυτους δαυιδ και κατεστησεν αυτους αρχοντας των δυναμεων και απο μανασση προσεχωρησαν προς δαυιδ εν τω ελθειν τους αλλοφυλους επι σαουλ εις πολεμον και ουκ εβοηθησεν αυτοις οτι εν βουλη εγενετο παρα των στρατηγων των αλλοφυλων λεγοντων εν ταις κεφαλαις των ανδρων εκεινων επιστρεψει προς τον κυριον αυτου σαουλ εν τω πορευθηναι αυτον εις σωκληγ προσεχωρησαν αυτω απο μανασση εδνα και ιωζαβαθ και ιωδιηλ και μιχαηλ και ιωσαβεθ και ελιμουθ και σελαθι αρχηγοι χιλιαδων εισιν του μανασση και αυτοι συνεμαχησαν τω δαυιδ επι τον γεδδουρ οτι δυνατοι ισχυος παντες και ησαν ηγουμενοι εν τη στρατια εν τη δυναμει οτι ημεραν εξ ημερας ηρχοντο προς δαυιδ εις δυναμιν μεγαλην ως δυναμις θεου και ταυτα τα ονοματα των αρχοντων της στρατιας οι ελθοντες προς δαυιδ εις χεβρων του αποστρεψαι την βασιλειαν σαουλ προς αυτον κατα τον λογον κυριου υιοι ιουδα θυρεοφοροι και δορατοφοροι εξ χιλιαδες και οκτακοσιοι δυνατοι παραταξεως των υιων συμεων δυνατοι ισχυος εις παραταξιν επτα χιλιαδες και εκατον των υιων λευι τετρακιςχιλιοι εξακοσιοι και ιωαδαε ο ηγουμενος τω ααρων και μετ αυτου τρεις χιλιαδες και επτακοσιοι και σαδωκ νεος δυνατος ισχυι και της πατρικης οικιας αυτου αρχοντες εικοσι δυο και εκ των υιων βενιαμιν των αδελφων σαουλ τρεις χιλιαδες και ετι το πλειστον αυτων απεσκοπει την φυλακην οικου σαουλ και απο υιων εφραιμ εικοσι χιλιαδες και οκτακοσιοι δυνατοι ισχυι ανδρες ονομαστοι κατ οικους πατριων αυτων και απο του ημισους φυλης μανασση δεκα οκτω χιλιαδες οι ωνομασθησαν εν ονοματι του βασιλευσαι τον δαυιδ και απο των υιων ισσαχαρ γινωσκοντες συνεσιν εις τους καιρους γινωσκοντες τι ποιησαι ισραηλ εις τας αρχας αυτων διακοσιοι και παντες αδελφοι αυτων μετ αυτων και απο ζαβουλων εκπορευομενοι εις παραταξιν πολεμου εν πασιν σκευεσιν πολεμικοις πεντηκοντα χιλιαδες βοηθησαι τω δαυιδ ουχ ετεροκλινως και απο νεφθαλι αρχοντες χιλιοι και μετ αυτων εν θυρεοις και δορασιν τριακοντα επτα χιλιαδες και απο των δανιτων παρατασσομενοι εις πολεμον εικοσι οκτω χιλιαδες και οκτακοσιοι και απο του ασηρ εκπορευομενοι βοηθησαι εις πολεμον τεσσαρακοντα χιλιαδες και εκ περαν του ιορδανου απο ρουβην και γαδι και απο του ημισους φυλης μανασση εν πασιν σκευεσιν πολεμικοις εκατον εικοσι χιλιαδες παντες ουτοι ανδρες πολεμισται παρατασσομενοι παραταξιν εν ψυχη ειρηνικη και ηλθον εις χεβρων του βασιλευσαι τον δαυιδ επι παντα ισραηλ και ο καταλοιπος ισραηλ ψυχη μια του βασιλευσαι τον δαυιδ και ησαν εκει ημερας τρεις εσθιοντες και πινοντες οτι ητοιμασαν αυτοις οι αδελφοι αυτων και οι ομορουντες αυτοις εως ισσαχαρ και ζαβουλων και νεφθαλι εφερον αυτοις επι των καμηλων και των ονων και των

ημιονων και επι των μοσχων βρωματα αλευρα παλαθας σταφιδας οινον και ελαιον μοσχους και προβατα εις πληθος οτι ευφροσυνη εν ισραηλ και εβουλευσατο δαυιδ μετα των χιλιαρχων και των εκατονταρχων παντι ηγουμενω και ειπεν δαυιδ τη παση εκκλησια ισραηλ ει εφ υμιν αγαθον και παρα κυριου θεου ημων ευοδωθη αποστείλωμεν προς τους αδελφους ημων τους υπολελειμμενους εν παση γη ισραηλ και μετ αυτων οι ιερεις οι λευιται εν πολεσιν κατασχεσεως αυτων και συναχθησονται προς ημας και μετενεγκωμεν την κιβωτον του θεου ημων προς ημας οτι ουκ εξητησαν αυτην αφ ημερων σαουλ και ειπεν πασα η εκκλησια του ποιησαι ουτως οτι ευθης ο λογος εν οφθαλμοις παντος του λαου και εξεκκλησιασεν δαυιδ τον παντα ισραηλ απο οριων αιγυπτου και εως εισοδου ημαθ του εισενεγκαι την κιβωτον του θεου εκ πολεως ιαριμ και ανηγαγεν αυτην δαυιδ και πας ισραηλ ανεβη εις πολιν δαυιδ η ην του ιουδα του αναγαγειν εκειθεν την κιβωτον του θεου κυριου καθημενου επι χερουβιν ου επεκληθη ονομα αυτου και επεθηκαν την κιβωτον του θεου επι αμαξαν καινην εξ οικου αμιναδαβ και οζα και οι αδελφοι αυτου ηγον την αμαξαν και δαυιδ και πας ισραηλ παιζοντες εναντιον του θεου εν παση δυναμει και εν φάλτωδαις και εν κινυραις και εν ναβλαις εν τυμπανοις και εν κυμβαλοις και εν σαλιγγι και ηλθουσιν εως της αλωνος και εξετεινεν οζα την χειρα αυτου του κατασχειν την κιβωτον οτι εξεκλινεν αυτην ο μοσχος και εθυμωθη οργη κυριος επι οζα και επαταξεν αυτον εκει δια το εκτειναι την χειρα αυτου επι την κιβωτον και απεθανεν εκει απεναντι του θεου και ηθυμησεν δαυιδ οτι διεκοψεν κυριος διακοπην εν οζα και εκαλεσεν τον τοπον εκεινον διακοπη οζα εως της ημερας ταυτης και εφοβηθη δαυιδ τον θεον εν τη ημερα εκεινη λεγων πως εισοισω προς εμαυτον την κιβωτον του θεου και ουκ απεστρεψεν δαυιδ την κιβωτον προς εαυτον εις πολιν δαυιδ και εξεκλινεν αυτην εις οικον αβεδδαρα του γεθιθαιου και εκαθισεν η κιβωτος του θεου εν οικω αβεδδαρα τρεις μηνας και ευλογησεν ο θεος αβεδδαραμ και παντα τα αυτου και απεστειλεν χιραμ βασιλευς τυρου αγγελους προς δαυιδ και ξυλα κεδρινα και οικοδομους τοιχων και τεκτονας ξυλων του οικοδομησαι αυτω οικον και εγνω δαυιδ οτι ητοιμησεν αυτον κυριος επι ισραηλ οτι ηυξηθη εις υψος η βασιλεια αυτου δια τον λαον αυτου ισραηλ και ελαβεν δαυιδ ετι γυναικας εν ιερουσαλημ και ετεχθησαν δαυιδ ετι υιοι και θυγατρες και ταυτα τα ονοματα αυτων των τεχθεντων οι ησαν αυτω εν ιερουσαλημ σαμαα ισοβααμ ναθαν σαλωμων και ιβααρ και ελίσσαε και ελιφαλετ και ναγε και ναφαγ και ιανουσου και ελίσσαμαε και βαλεγδαε και ελιφαλετ και ηκουσαν αλλοφυλοι οτι εχρισθη δαυιδ βασιλευς επι παντα ισραηλ και ανεβησαν παντες οι αλλοφυλοι ζητησαι τον δαυιδ και ηκουσεν δαυιδ και εξηλθεν εις απαντησιν αυτοις και αλλοφυλοι ηλθον και συνεπεσον εν τη κοιλαδι των γιγαντων και ηρωτησεν δαυιδ δια του θεου λεγων ει αναβω επι τους αλλοφυλους και δωσεις αυτους εις τας χειρας μου και ειπεν αυτω κυριος αναβηθι και δωσω αυτους εις τας χειρας σου και ανεβη εις βααλφαρασιν και επαταξεν αυτους εκει δαυιδ και ειπεν δαυιδ διεκοψεν ο θεος τους εχθρους μου εν χειρι μου ως διακοπην υδατος δια τουτο εκαλεσεν το ονομα του τοπου εκεινου διακοπη φαρασιν και εγκατελιπον εκει τους θεους αυτων και ειπεν δαυιδ κατακαυσαι αυτους εν πυρι και προσεθεντο ετι αλλοφυλοι και συνεπεσαν ετι εν τη κοιλαδι των γιγαντων

και ηρωτησεν δαυιδ ετι εν θεω και ειπεν αυτω ο θεος ου πορευση
οπισω αυτων αποστρεφου απ αυτων και παρεση αυτοις πλησιον των
απιων και εσται εν τω ακουσαι σε την φωνην του συσσεισμου των
ακρων των απιων τοτε εξελευση εις τον πολεμον οτι εξηλθεν ο θεος
εμπροσθεν σου του παταξαι την παρεμβολην των αλλοφυλων και ε-
ποιησεν καθως ενετειλατο αυτω ο θεος και επαταξεν την παρεμβολην
των αλλοφυλων απο γαβων εως γαζαρα και εγενετο ονομα δαυιδ εν
παση τη γη και κυριος εδωκεν τον φοβον αυτου επι παντα τα εθνη
και εποησεν αυτω οικιας εν πολει δαυιδ και ητοιμασεν τον τοπον
τη κιβωτω του θεου και εποησεν αυτη σκηνην τοτε ειπεν δαυιδ ουκ
εστιν αραι την κιβωτον του θεου αλλ η τους λευιτας οτι αυτους ε-
ξελεξατο κυριος αιρειν την κιβωτον κυριου και λειτουργειν αυτω εως
αιωνος και εξεκλησιασεν δαυιδ τον παντα ισραηλ εις ιερουσαλημ του
ανενεγκαι την κιβωτον κυριου εις τον τοπον ον ητοιμασεν αυτη και
συνηγαγεν δαυιδ τους υιους ααρων και τους λευιτας των υιων κααθ
ουριηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον εικοσι των υιων μεραρι
ασαια ο αρχων και οι αδελφοι αυτου διακοσιοι πεντηκοντα των υιων
γηρσαμ ιωηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον πεντηκοντα των
υιων ελισταφαν σαμιας ο αρχων και οι αδελφοι αυτου διακοσιοι των
υιων χεβρων ελιηλ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου ογδοηκοντα των
υιων οζιηλ αμιναδαβ ο αρχων και οι αδελφοι αυτου εκατον δεκα δυο
και εκαλεσεν δαυιδ τον σαδωκ και αβιαθαρ τους ιερεις και τους λευι-
τας τον ουριηλ ασαια ιωηλ σαμιαν ελιηλ αμιναδαβ και ειπεν αυτοις
υμεις αρχοντες πατριων των λευιτων αγνισθητε υμεις και οι αδελφοι
υμων και ανοισετε την κιβωτον του θεου ισραηλ ου ητοιμασα αυτη
οτι ουκ εν τω προτερον υμας ειναι διεκοψεν ο θεος ημων εν ημιν οτι
ουκ εξητησαμεν εν κριματι και ηγνισθησαν οι ιερεις και οι λευιται του
ανενεγκαι την κιβωτον θεου ισραηλ και ελαβον οι υιοι των λευιτων
την κιβωτον του θεου ως ενετειλατο μωυσης εν λογω θεου κατα την
γραφην εν αναφορευσιν επ αυτους και ειπεν δαυιδ τοις αρχουσιν των
λευιτων στησατε τους αδελφους αυτων τους ψαλτωδους εν οργανοις
ωδων ναβλαις και κινυραις και κυμβαλοις του φωνησαι εις υψος εν
φωνη ευφροσυνης και εστησαν οι λευιται τον αιμαν υιον ιωηλ εκ των
αδελφων αυτου ασαφ υιος βαραχια και εκ των υιων μεραρι αδελφων
αυτου αιθαν υιος κισαιου και μετ αυτων αδελφοι αυτων οι δευτεροι
ζαχαριας και οζιηλ και σεμιραμωθ και ιηλ και ωνι και ελιαβ και βα-
ναια και μαασαια και ματταθια και ελιφαλια και μακενια και αβδεδομ
και ιηλ και οζιας οι πυλωροι και οι ψαλτωδοι αιμαν ασαφ και αιθαν εν
κυμβαλοις χαλκοις του ακουσθηναι ποιησαι ζαχαριας και οζιηλ σε-
μιραμωθ ιηλ ωνι ελιαβ μασαιας βαναιας εν ναβλαις επι αλαιμωθ και
ματταθιας και ελιφαλιας και μακενιας και αβδεδομ και ιηλ και οζιας
εν κινυραις αμασενιθ του ενισχυσαι και χωνενια αρχων των λευιτων
αρχων των ωδων οτι συνετος ην και βαραχια και ηλκανα πυλωροι της
κιβωτου και σοβνια και ιωσαφατ και ναθαναηλ και αμασαι και ζαχαρια
και βαναι και ελιεζερ οι ιερεις σαλπιζοντες ταις σαλπιγξιν εμπροσθεν
της κιβωτου του θεου και αβδεδομ και ια πυλωροι της κιβωτου του
θεου και ην δαυιδ και οι πρεσβυτεροι ισραηλ και οι χιλιαρχοι οι πο-
ρευομενοι του αναγαγειν την κιβωτον της διαθηκης κυριου εξ οικου
αβδεδομ εν ευφροσυνη και εγενετο εν τω κατισχυσαι τον θεον τους
λευιτας αιροντας την κιβωτον της διαθηκης κυριου και εθυσαν επτα

μοσχους και επτα κριους και δαυιδ περιεζωσμενος εν στολη βυσσινη και παντες οι λευιται αιροντες την κιβωτον διαθηκης κυριου και οι φαλτωδοι και χωνενιας ο αρχων των ωδων των αδοντων και επι δαυιδ στολη βυσσινη και πας ισραηλ αναγοντες την κιβωτον διαθηκης κυριου εν σημασια και εν φωνη σωφερ και εν σαλπιγξιν και εν κυμβαλοις αναφωνουντες ναβλαις και εν κινυραις και εγενετο κιβωτος διαθηκης κυριου και ηλθεν εως πολεως δαυιδ και μελχοι θυγατηρ σαουλ παρεκυψεν δια της θυριδος και ειδεν τον βασιλεα δαυιδ ορχουμενον και παιζοντα και εξουδενωσεν αυτον εν τη ψυχη αυτης και εισηνεγκαν την κιβωτον του θεου και απηρεισαντο αυτην εν μεσω της σκηνης ης επηξεν αυτη δαυιδ και προσηνεγκαν ολοκαυτωματα και σωτηριου εναντιον του θεου και συνετελεσεν δαυιδ αναφερων ολοκαυτωματα και σωτηριου και ευλογησεν τον λαον εν ονοματι κυριου και διεμερισεν παντι ανδρι ισραηλ απο ανδρος και εως γυναικος τω ανδρι αρτον ενα αρτοκοπικον και αμοριτην και εταξεν κατα προσωπον της κιβωτου διαθηκης κυριου εκ των λευιτων λειτουργουντας αναφωνουντας και εξομολογεισθαι και αινειν κυριον τον θεον ισραηλ ασαφ ο ηγουμενος και δευτερευων αυτω ζαχαριας ιηλ σεμιραμωθ ιηλ ματταθιας ελιαβ και βαναιας και αβδεδομ και ιηλ εν οργανοις ναβλαις και κινυραις και ασαφ εν κυμβαλοις αναφωνων και βαναιας και οζιηλ οι ιερεις εν ταις σαλπιγξιν δια παντος εναντιον της κιβωτου της διαθηκης του θεου εν τη ημερα εκεινη τοτε εταξεν δαυιδ εν αρχη του αινειν τον κυριον εν χειρι ασαφ και των αδελφων αυτου εξομολογεισθε τω κυριω επικαλεισθε αυτον εν ονοματι αυτου γνωρισατε εν λαοις τα επιτηδευματα αυτου ασατε αυτω και υμνησατε αυτω διηγησασθε πασιν τα θαυμασια αυτου α εποησεν κυριος αινειτε εν ονοματι αγιω αυτου ευφρανθησεται καρδια ζητουσα την ευδοκιαν αυτου ζητησατε τον κυριον και ισχυσατε ζητησατε το προσωπον αυτου δια παντος μνημονευετε τα θαυμασια αυτου α εποησεν τερατα και κριματα του στοματος αυτου σπερμα ισραηλ παιδες αυτου υιοι ιακωβ εκλεκτοι αυτου αυτος κυριος ο θεος ημων εν παση τη γη τα κριματα αυτου μνημονευων εις αιωνα διαθηκης αυτου λογον αυτου ον ενετειλατο εις χιλιας γενεας ον διεθετο τω αβρααμ και τον ορκον αυτου τω ισαακ εστησεν αυτον τω ιακωβ εις προσταγμα και τον ισραηλ διαθηκην αιωνιον λεγων σοι δωσω την γην χanaan σχοινισμα κληρονομιας υμων εν τω γενεσθαι αυτους ολιγοστους αριθμω ως εσμικρυνθησαν και παρωκησαν εν αυτη και επορευθησαν απο εθνους εις εθνος και απο βασιλειας εις λαον ετερον ουκ αφηκεν ανδρα του δυναστευσαι αυτους και ηλεγξεν περι αυτων βασιλεις μη αψησθε των χριστων μου και εν τοις προφηταις μου μη πονηρευεσθε ασατε τω κυριω πασα η γη αναγγειλατε εξ ημερας εις ημεραν σωτηριαν αυτου οτι μεγας κυριος και αινετος σφοδρα φοβερους εστιν επι παντας τους θεους οτι παντες οι θεοι των εθνων ειδωλα και ο θεος ημων ουρανον εποησεν δοξα και επαινος κατα προσωπον αυτου ισχυς και καυχημα εν τοπω αυτου δοτε τω κυριω πατριαι των εθνων δοτε τω κυριω δοξαν και ισχυν δοτε τω κυριω δοξαν ονοματος αυτου λαβετε δωρα και ενεγκατε κατα προσωπον αυτου και προσκυνησατε τω κυριω εν αυλαις αγiais αυτου φοβηθητω απο προσωπου αυτου πασα η γη κατορθωθητω η γη και μη σαλευθητω ευφρανθητω ο ουρανος και αγαλλιασθω η γη και ειπατωσαν εν τοις εθνεσιν κυριος βασιλευων βομβησει η θαλασσα συν τω πληρωματι και ξυλον αγρου

και παντα τα εν αυτω τοτε ευφρανθησεται τα ξυλα του δρυμου απο προσωπου κυριου οτι ηλθεν κριναι την γην εξομολογισθε τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ειπατε σωσον ημας ο θεος της σωτηριας ημων και εξελου ημας εκ των εθνων του αινειν το ονομα το αγιον σου και καυχασθαι εν ταις αινεσεσιν σου ευλογημενος κυριος ο θεος ισραηλ απο του αιωνος και εως του αιωνος και ερει πας ο λαος αμην και ηνεσαν τω κυριω και κατελιπον εκει εναντι της κιβωτου διαθηκης κυριου τον ασαφ και τους αδελφους αυτου του λειτουργειν εναντιον της κιβωτου δια παντος το της ημερας εις ημεραν και αβδεδομ και οι αδελφοι αυτου εξηκοντα και οκτω και αβδεδομ υιος ιδιων και οσσα εις πυλωρους και τον σαδωκ τον ιερεα και τους αδελφους αυτου τους ιερεις εναντιον σκηνης κυριου εν βαμα τη εν γαββαιν του αναφερειν ολοκαυτωματα τω κυριω επι του θυσιαστηριου των ολοκαυτωματων δια παντος το πρωι και το εσπερας και κατα παντα τα γεγραμμενα εν νομω κυριου οσα ενετειλατο εφ υιους ισραηλ εν χειρι μωυση του θεραποντος του θεου και μετ αυτου αιμαν και ιδιων και οι λοιποι εκλεγεντες επ ονοματος του αινειν τον κυριον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και μετ αυτων σαλπιγγες και κυμβαλα του αναφωνειν και οργανα των ωδων του θεου υιοι ιδιων εις την πυλην και επορευθη απας ο λαος εκαστος εις τον οικον αυτου και επεστρεψεν δαυιδ του ευλογησαι τον οικον αυτου και εγενετο ως κατωκησεν δαυιδ εν οικω αυτου και ειπεν δαυιδ προς ναθαν τον προφητην ιδου εγω κατοικω εν οικω κεδρινω και η κιβωτος διαθηκης κυριου υποκατω δερρεων και ειπεν ναθαν προς δαυιδ παν το εν τη ψυχη σου ποιει οτι ο θεος μετα σου και εγενετο εν τη νυκτι εκεινη και εγενετο λογος κυριου προς ναθαν λεγων πορευου και ειπον προς δαυιδ τον παιδα μου ουτως ειπεν κυριος ου συ οικοδομησεις μοι οικον του κατοικησαι με εν αυτω οτι ου κατωκησα εν οικω απο της ημερας ης ανηγαγον τον ισραηλ εως της ημερας ταυτης και ημην εν σκηνη και εν καταλυματι εν πασιν οις διηλθον εν παντι ισραηλ ει λαλων ελαλησα προς μιαν φυλην ισραηλ του ποιμαινεν τον λαον μου λεγων ουκ ωκοδομηκατε μοι οικον κεδρινον και νυν ουτως ερεις τω δουλω μου δαυιδ ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ελαβον σε εκ της μανδρας εξοπισθεν των ποιμνιων του ειναι εις ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ και ημην μετα σου εν πασιν οις επορευθης και εξωλεθρευσα παντας τους εχθρους σου απο προσωπου σου και εποησα σοι ονομα κατα το ονομα των μεγαλων των επι της γης και θησομαι τοπον τω λαω μου ισραηλ και καταφυτευσω αυτον και κατασκηνωσει καθ εαυτον και ου μεριμνησει ετι και ου προσθησει αδικια του ταπεινωσαι αυτον καθως απ αρχης και αφ ημερων ων εταξα κριτας επι τον λαον μου ισραηλ και εταπεινωσα απαντας τους εχθρους σου και αυξησω σε και οικον οικοδομησει σοι κυριος και εσται οταν πληρωθωσιν αι ημεραι σου και κοιμηθηση μετα των πατερων σου και αναστησω το σπερμα σου μετα σε ος εσται εκ της κοιλιας σου και ετοιμασω την βασιλειαν αυτου αυτος οικοδομησει μοι οικον και ανορθωσω τον θρονον αυτου εως αιωνος εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον και το ελεος μου ουκ αποστησω απ αυτου ως απεστησα απο των οντων εμπροσθεν σου και πιστωσω αυτον εν οικω μου και εν βασιλεια αυτου εως αιωνος και ο θρονος αυτου εσται ανωρθωμενος εως αιωνος κατα παντας τους λογους τουτουος και κατα πασαν

την ορασιν ταυτην ουτως ελαλησεν ναθαν προς δαυιδ και ηλθεν ο βασιλευς δαυιδ και εκαθισεν απεναντι κυριου και ειπεν τις ειμι εγω κυριε ο θεος και τις ο οικος μου οτι ηγαπησας με εως αιωνος και εσμιχρυνθη ταυτα ενωπιον σου ο θεος και ελαλησας επι τον οικον του παιδος σου εκ μακρων και επειδες με ως ορασις ανθρωπου και υψωσας με κυριε ο θεος τι προσθησει ετι δαυιδ προς σε του δοξασαι και συ τον δουλόν σου οιδας και κατα την καρδιαν σου εποιησας την πασαν μεγαλωσην κυριε ουκ εστιν ομοιος σοι και ουκ εστιν πλην σου κατα παντα οσα ηκουσαμεν εν ωσιν ημων και ουκ εστιν ως ο λαος σου ισραηλ εθνος ετι επι της γης ως ωδηγησεν αυτον ο θεος του λυτρωσασθαι εαυτω λαον του θεσθαι εαυτω ονομα μεγα και επιφανες του εκβαλειν απο προσωπου λαου σου ους ελυτρωσω εξ αιγυπτου εθνη και εδωκας τον λαον σου ισραηλ σεαυτω λαον εως αιωνος και συ κυριε αυτοις εις θεον και νυν κυριε ο λογος σου ον ελαλησας προς τον παιδα σου και επι τον οικον αυτου πιστωθητω εως αιωνος λεγοντων κυριε κυριε παντοκρατωρ θεος ισραηλ και ο οικος δαυιδ παιδος σου ανωρθωμενος εναντιον σου οτι συ κυριε ηνοιξας το ους του παιδός σου του οικοδομησαι αυτω οικον δια τουτο ευρεν ο πας σου του προσευξασθαι κατα προσωπον σου και νυν κυριε συ ει αυτος ο θεος και ελαλησας επι τον δουλόν σου τα αγαθα ταυτα και νυν ηρξω του ευλογησαι τον οικον του παιδός σου του ειναι εις τον αιωνα εναντιον σου οτι συ κυριε ευλογησας και ευλογησον εις τον αιωνα και εγενετο μετα ταυτα και επαταξεν δαυιδ τους αλλοφυλους και ετροπωσατο αυτους και ελαβεν την γεθ και τας κωμας αυτης εκ χειρος αλλοφυλων και επαταξεν την μωαβ και ησαν μωαβ παιδες τω δαυιδ φεροντες δωρα και επαταξεν δαυιδ τον αδρααζαρ βασιλεα σουβα ημαθ πορευομενου αυτου επιστησαι χειρα αυτου επι ποταμον ευφρατην και προκατελαβετο δαυιδ αυτων χιλια αρματα και επτα χιλιαδας ιππων και εικοσι χιλιαδας ανδρων πεζων και παρελυσεν δαυιδ παντα τα αρματα και υπελιπετο εξ αυτων εκατον αρματα και ηλθεν συρος εκ δαμασκου βοηθησαι αδρααζαρ βασιλει σουβα και επαταξεν δαυιδ εν τω συρω εικοσι και δυο χιλιαδας ανδρων και εθετο δαυιδ φρουραν εν συρια τη κατα δαμασκον και ησαν τω δαυιδ εις παιδας φεροντας δωρα και εσωζεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν ος επορευετο και ελαβεν δαυιδ τους κλοιους τους χρυσους οι ησαν επι τους παιδας αδρααζαρ και ηνεγκεν αυτους εις ιερουσαλημ και εκ της μεταβηχας και εκ των εκλεκτων πολεων των αδρααζαρ ελαβεν δαυιδ χαλκον πολλυν σφοδρα εξ αυτου εποιησεν σαλωμων την θιαλασσαν την χαλκην και τους στυλους και τα σκευη τα χαλκα και ηκουσεν θωα βασιλευς ημαθ οτι επαταξεν δαυιδ την πασαν δυναμιν αδρααζαρ βασιλεως σουβα και απεστειλεν τον ιδουραμ υιον αυτου προς τον βασιλεα δαυιδ του ερωτησαι αυτον τα εις ειρηνην και του ευλογησαι αυτον υπερ ου επολεμησεν τον αδρααζαρ και επαταξεν αυτον οτι ανηρ πολεμιος θωα ην τω αδρααζαρ και παντα τα σκευη αργυρα και χρυσα και ταυτα ηγιασεν δαυιδ τω κυριω μετα του αργυριου και του χρυσιου ου ελαβεν εκ παντων των εθνων εξ ιδουμαιας και μωαβ και εξ υιων αμμων και εκ των αλλοφυλων και εξ αμαληκ και αβεσσα υιος σαρουια επαταξεν την ιδουμαιαν εν κοιλαδι των αλων οκτω και δεκα χιλιαδας και εθετο εν τη κοιλαδι φρουρας και ησαν παντες οι ιδουμαιοι παιδες δαυιδ και εσωζεν κυριος τον δαυιδ εν πασιν ος επορευετο και εβασιλευσεν

δαυιδ επι παντα ισραηλ και ην ποιων κριμα και δικαιοσυνην τω παντι λαω αυτου και ιωαβ υιος σαρουια επι της στρατιας και ιωσαφατ υιος αχιλουδ υπομνηματογραφος και σαδωκ υιος αχιτωβ και αχμελεχ υιος αβιαθαρ ιερεις και σουσα γραμματευσ και βαναιας υιος ιωδαε επι του χερειθι και του φελεθι και υιοι δαυιδ οι πρωτοι διαδοχοι του βασιλεως και εγενετο μετα ταυτα απεθανεν νας βασιλευς υιων αμμων και εβασιλευσεν αναν υιος αυτου αντ αυτου και ειπεν δαυιδ ποιησω ελεος μετα αναν υιου νας ως εποησεν ο πατηρ αυτου μετ εμου ελεος και απεστειλεν αγγελους δαυιδ του παρακαλεσαι αυτον περι του πατρος αυτου και ηλθον παιδες δαυιδ εις γην υιων αμμων του παρακαλεσαι αυτον και ειπον αρχοντες αμμων προς αναν μη δοξαζων δαυιδ τον πατερα σου εναντιον σου απεστειλεν σοι παρακαλουντας ουχ οπως εξερευνησωσιν την πολιν του κατασκοπησαι την γην ηλθον παιδες αυτου προς σε και ελαβεν αναν τους παιδας δαυιδ και εξυρσησεν αυτους και αφειλεν των μανδυων αυτων το ημισυ εως της αναβολης και απεστειλεν αυτους και ηλθον απαγγειλαι τω δαυιδ περι των ανδρων και απεστειλεν εις απαντησιν αυτοις οτι ησαν ητιμωμενοι σφοδρα και ειπεν ο βασιλευς καθισατε εν ιεριχω εως του ανατειλαι τους πωγωνας υμων και ανακαμψατε και ειδον οι υιοι αμμων οτι ησχυνηθαι λαος δαυιδ και απεστειλεν αναν και οι υιοι αμμων χιλια ταλанта αργυριου του μισθωσασθαι εαυτοις εκ συριας μεσοποταμιας και εκ συριας μοχα και εκ σωβα αρματα και ιππεις και εμισθωσαντο εαυτοις δυο και τριακοντα χιλιαδας αρματων και τον βασιλεα μωχα και τον λαον αυτου και ηλθον και παρενεβαλον κατεναντι μαιδαβα και οι υιοι αμμων συνηχθησαν εκ των πολεων αυτων και ηλθον εις το πολεμησαι και ηκουσεν δαυιδ και απεστειλεν τον ιωαβ και πασαν την στρατιαν των δυνατων και εξηλθον οι υιοι αμμων και παρατασσονται εις πολεμον παρα τον πυλωνα της πολεως και οι βασιλεις οι ελθοντες παρενεβαλον καθ' εαυτους εν τω πεδιω και ειδεν ιωαβ οτι γεγονασιν αντιπροσωποι του πολεμειν προς αυτον κατα προσωπον και εξοπισθεν και εξελεξατο εκ παντος νεανιου εξ ισραηλ και παρεταξαντο εναντιον του συρου και το καταλοιπον του λαου εδωκεν εν χειρι αβεσσα αδελφου αυτου και παρεταξαντο εξ εναντιας υιων αμμων και ειπεν εαν κρατηση υπερ εμε συρος και εση μοι εις σωτηριαν και εαν υιοι αμμων κρατησωσιν υπερ σε και σωσω σε ανδριζον και ενισχυσωμεν περι του λαου ημων και περι των πολεων του θεου ημων και κυριος το αγαθον εν οφθαλμοις αυτου ποιησει και παρεταξατο ιωαβ και ο λαος ο μετ αυτου κατεναντι συρων εις πολεμον και εφυγον απ αυτου και οι υιοι αμμων ειδον οτι εφυγον συροι και εφυγον και αυτοι απο προσωπου ιωαβ και απο προσωπου αβεσσα του αδελφου αυτου και ηλθον εις την πολιν και ηλθεν ιωαβ εις ιερουσαλημ και ειδεν συρος οτι ετροπωσατο αυτον ισραηλ και απεστειλεν αγγελους και εξηγαγον τον συρον εκ του περαν του ποταμου και σωφαχ αρχιστρατηγος δυναμεως αδρααζαρ εμπροσθεν αυτων και απηγγελη τω δαυιδ και συνηγαγεν τον παντα ισραηλ και διεβη τον ιορδανην και ηλθεν επ αυτους και παρεταξατο επ αυτους και παρατασσεται συρος εξ εναντιας δαυιδ και επολεμησαν αυτον και εφυγεν συρος απο προσωπου δαυιδ και απεκτεινεν δαυιδ απο του συρου επτα χιλιαδας αρματων και τεσσαρακοντα χιλιαδας πεζων και τον σωφαχ αρχιστρατηγον δυναμεως απεκτεινεν και ειδον παιδες αδρααζαρ οτι επταικασιν απο προσωπου ισραηλ και διεθεντο μετα δαυιδ και

εδουλευσαν αυτω και ουκ ηθελησεν συρος του βοηθησαι τοις υιοις αμμων επι και εγενετο εν τω επιοντι ετει εν τη εξοδω των βασιλευων και ηγαγεν ιωαβ πασαν την δυναμιν της στρατιας και εφθειραν την χωραν υιων αμμων και ηλθεν και περιεκαθισεν την ραββα και δαυιδ εκαθητο εν ιερουσαλημ και επαταξεν ιωαβ την ραββα και κατεσκαψεν αυτην και ελαβεν δαυιδ τον στεφανον μολχολ βασιλεως αυτων απο της κεφαλης αυτου και ευρεθη ο σταθμος αυτου ταλαντον χρυσιου και εν αυτω λιθος τιμιος και ην επι την κεφαλην δαυιδ και σκυλα της πολεως εξηνεγκεν πολλα σφοδρα και τον λαον τον εν αυτη εξηγαγεν και διεπρισεν πρισιν και εν σκεπαρνοις σιδηροις και ουτως εποιησεν δαυιδ τοις πασιν υιοις αμμων και ανεστρεψεν δαυιδ και πας ο λαος αυτου εις ιερουσαλημ και εγενετο μετα ταυτα και εγενετο επι πολεμος εν γαζερ μετα των αλλοφυλων τοτε επαταξεν σοβοχαϊ ο ουσαιθι τον σαφου απο των υιων των γιγαντων και εταπεινωσεν αυτον και εγενετο επι πολεμος μετα των αλλοφυλων και επαταξεν ελλαναν υιος ιαιρ τον λεεμι αδελφον γολιαθ του γεθθαιου και ξυλον δορατος αυτου ως αντιον υφαινοντων και εγενετο επι πολεμος εν γεθ και ην ανηρ υπερμεγεθης και δακτυλοι αυτου εξ και εξ εικοσι τεσσαρες και ουτος ην απογονος γιγαντων και ωνειδισεν τον ισραηλ και επαταξεν αυτον ιωναθαν υιος σαμαα αδελφου δαυιδ ουτοι εγενοντο ραφα εν γεθ παντες ησαν τεσσαρες γιγαντες και επεσον εν χειρι δαυιδ και εν χειρι παιδων αυτου και εστη διαβολος εν τω ισραηλ και επεσεισεν τον δαυιδ του αριθμησαι τον ισραηλ και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ προς ιωαβ και προς τους αρχοντας της δυναμεως πορευθητε αριθμησατε τον ισραηλ απο βηρσαββε και εως δαν και ενεγκατε προς με και γνωσομαι τον αριθμον αυτων και ειπεν ιωαβ προσθειη κυριος επι τον λαον αυτου ως αυτοι εκατονταπλασιως και οι οφθαλμοι κυριου μου του βασιλεως βλεποντες παντες τω κυριω μου παιδες ινα τι ζητει ο κυριος μου τουτο ινα μη γενηται εις αμαρτιαν τω ισραηλ το δε ρημα του βασιλεως εκραταιωθη επι τω ιωαβ και εξηλθεν ιωαβ και διηλθεν εν παντι οριω ισραηλ και ηλθεν εις ιερουσαλημ και εδωκεν ιωαβ τον αριθμον της επισκεψεως του λαου τω δαυιδ και ην πας ισραηλ χιλιαι χιλιαδες και εκατον χιλιαδες ανδρων εσπασμενων μαχαιραν και ιουδας τετρακοσiai και ογδοηκοντα χιλιαδες ανδρων εσπασμενων μαχαιραν και τον λευι και τον βενιαμιν ουκ ηριθμησεν εν μεσω αυτων οτι κατισχυσεν λογος του βασιλεως τον ιωαβ και πονηρον εφανη εναντιον του θεου περι του πραγματος τουτου και επαταξεν τον ισραηλ και ειπεν δαυιδ προς τον θεον ημαρτηκα σφοδρα οτι εποιησα το πραγμα τουτο και νυν περιελε δη την κακιαν παιδος σου οτι εματαιωθην σφοδρα και ελαλησεν κυριος προς γαδ ορωντα δαυιδ λεγων πορευου και λαλησον προς δαυιδ λεγων ουτως λεγει κυριος τρια αιρω εγω επι σε εκλεξαι σεαυτω εν εξ αυτων και ποιησω σοι και ηλθεν γαδ προς δαυιδ και ειπεν αυτω ουτως λεγει κυριος εκλεξαι σεαυτω η τρια ετη λιμου η τρεις μηνας φευγειν σε εκ προσωπου εχθρων σου και μαχαιραν εχθρων σου του εξολεθρευσαι η τρεις ημερας ρομφαιαν κυριου και θανατον εν τη γη και αγγελος κυριου εξολεθρευων εν παση κληρονομια ισραηλ και νυν ιδε τι αποκριθω τω αποστειλαντι με λογον και ειπεν δαυιδ προς γαδ στενα μοι και τα τρια σφοδρα εμπεσουμαι δη εις χειρας κυριου οτι πολλοι οι οικτιρμοι αυτου σφοδρα και εις χειρας ανθρωπων ου μη εμπεσω και εδωκεν κυριος θανατον εν ισραηλ

και επεσον εξ ισραηλ εβδομηκοντα χιλιαδες ανδρων και απεστειλεν ο θεος αγγελον εις ιερουσαλημ του εξολεθρευσαι αυτην και ως εξωλεθρευσεν ειδεν κυριος και μετεμεληθη επι τη κακια και ειπεν τω αγγελω τω εξολεθρευοντι ικανουσθω σοι ανες την χειρα σου και ο αγγελος κυριου εστω εν τω αλω ορνα του ιεβουσαιου και επηρεν δαυιδ τους οφθαλμους αυτου και ειδεν τον αγγελον κυριου εστωτα ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και η ρομφαια αυτου εσπασμενη εν τη χειρι αυτου εκτεταμενη επι ιερουσαλημ και επεσεν δαυιδ και οι πρεσβυτεροι περιβεβλημενοι εν σακκοις επι προσωπον αυτων και ειπεν δαυιδ προς τον θεον ουκ εγω ειπα του αριθμησαι εν τω λαω και εγω ειμι ο αμαρτων κακοποιων εκακοποιησα και ταυτα τα προβατα τι εποιησαν κυριε ο θεος γεννηθητω η χειρ σου εν εμοι και εν τω οικω του πατρος μου και μη εν τω λαω σου εις απωλειαν κυριε και αγγελος κυριου ειπεν τω γαδ του ειπειν προς δαυιδ ινα αναβη του στησαι θυσιαστηριον τω κυριω εν αλω ορνα του ιεβουσαιου και ανεβη δαυιδ κατα τον λογον γαδ ον ελαλησεν εν ονοματι κυριου και επεστρεψεν ορνα και ειδεν τον βασιλεα και τεσσαρες υιοι αυτου μετ αυτου μεθ'αβιν και ορνα ην αλωων πυρους και ηλθεν δαυιδ προς ορναν και ορνα εξηλθεν εκ της αλω και προσεκυνησεν τω δαυιδ τω προσωπω επι την γην και ειπεν δαυιδ προς ορνα δος μοι τον τοπον σου της αλω και οικοδομησω επ αυτω θυσιαστηριον τω κυριω εν αργυριω αξιω δος μοι αυτον και παυσεται η πληγη εκ του λαου και ειπεν ορνα προς δαυιδ λαβε σεαυτω και ποιησατω ο κυριος μου ο βασιλευς το αγαθον εναντιον αυτου ιδε δεδωκα τους μοσχους εις ολοκαυτωσιν και το αροτρον και τας αμαξας εις ξυλα και τον σιτον εις θυσιαν τα παντα δεδωκα και ειπεν ο βασιλευς δαυιδ τω ορνα ουχι οτι αγοραζων αγοραζω εν αργυριω αξιω οτι ου μη λαβω α εστιν σοι κυριω του ανενεγκαι ολοκαυτωσιν δωρεαν κυριω και εδωκεν δαυιδ τω ορνα εν τω τοπω αυτου σικλους χρυσιου ολκης εξακοσιους και ωκοδομησεν δαυιδ εκει θυσιαστηριον κυριω και ανηνεγκεν ολοκαυτωματα και σωτηριου και εβοησεν προς κυριον και επηκουσεν αυτω εν πυρι εκ του ουρανου επι το θυσιαστηριον της ολοκαυτωσεως και καταναλωσεν την ολοκαυτωσιν και ειπεν κυριος προς τον αγγελον και κατεθηκεν την ρομφαιαν εις τον κολεον εν τω καιρω εκεινω εν τω ιδειν τον δαυιδ οτι επηκουσεν αυτω κυριος εν τω αλω ορνα του ιεβουσαιου και εθυσιασεν εκει και σκηνη κυριου ην εποιησεν μωυσης εν τη ερημω και θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων εν τω καιρω εκεινω εν βαμα εν γαβων και ουκ ηδυνάτο δαυιδ του πορευθηναι εμπροσθεν αυτου του ζητησαι τον θεον οτι κατεσπευσεν απο προσωπου της ρομφαιας αγγελου κυριου και ειπεν δαυιδ ουτος εστιν ο οικος κυριου του θεου και τουτο το θυσιαστηριον εις ολοκαυτωσιν τω ισραηλ και ειπεν δαυιδ συναγαγειν παντας τους προσηλυτους εν γη ισραηλ και κατεστησεν λατομους λατομησαι λιθους ξυστους του οικοδομησαι οικον τω θεω και σιδηρον πολυν εις τους ηλους των θυρωματων και των πυλων και τους στροφεις ητοιμασεν δαυιδ και χαλκον εις πληθος ουκ ην σταθμος και ξυλα κεδρινα ουκ ην αριθμος οτι εφεροσαν οι σιδωνιοι και οι τυριοι ξυλα κεδρινα εις πληθος τω δαυιδ και ειπεν δαυιδ σαλωμων ο υιος μου παιδαριον απαλον και ο οικος του οικοδομησαι τω κυριω εις μεγαλωσινην ανω εις ονομα και εις δοξαν εις πασαν την γην ετοιμασω αυτω και ητοιμασεν δαυιδ εις πληθος εμπροσθεν της τελευτης

αυτου και εκαλεσεν σαλωμων τον υιον αυτου και ενετειλατο αυτω του οικοδομησαι τον οικον τω κυριω θεω ισραηλ και ειπεν δαυιδ σαλωμων τεκνον εμοι εγενετο επι ψυχη του οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου και εγενετο επι εμοι λογος κυριου λεγων αιμα εις πληθος εξεχεας και πολεμους μεγαλους εποησας ουκ οικοδομησεις οικον τω ονοματι μου οτι αιματα πολλα εξεχεας επι της γης εναντιον μου ιδου υιος τικτεται σοι ουτος εσται ανηρ αναπαυσεως και αναπαυσω αυτον απο παντων των εχθρων κυκλοθεν οτι σαλωμων ονομα αυτω και ειρηνην και ησυχιαν δωσω επι ισραηλ εν ταις ημεραις αυτου ουτος οικοδομησει οικον τω ονοματι μου και ουτος εσται μοι εις υιον καγω αυτω εις πατερα και ανορθωσω θρονον βασιλειας αυτου εν ισραηλ εως αιωνος και νυν υιε μου εσται μετα σου κυριος και ευδοωσει και οικοδομησεις οικον τω κυριω θεω σου ως ελαλησεν περι σου αλλ η δωη σοι σοφιαν και συνεσιν κυριος και κατισχυσαι σε επι ισραηλ και του φυλασσεσθαι και του ποιειν τον νομον κυριου του θεου σου τοτε ευδοωσει εαν φυλαξης του ποιειν τα προσταγματα και τα κριματα α ενετειλατο κυριος τω μωυση επι ισραηλ ανδριζου και ισχυε μη φοβου μηδε πτοηθης και ιδου εγω κατα την πτωχειαν μου ητοιμασα εις οικον κυριου χρυσιου ταλαντων εκατον χιλιαδας και αργυριου ταλαντων χιλιας χιλιαδας και χαλκον και σιδηρον ου ουκ εστιν σταθμος οτι εις πληθος εστιν και ξυλα και λιθους ητοιμασα και προς ταυτα προσθες και μετα σου εις πληθος ποιουντων εργα τεχνιται και οικοδομοι λιθων και τεκτονες ξυλων και πας σοφος εν παντι εργω εν χρυσει εν αργυριω εν χαλκω και εν σιδηρω ουκ εστιν αριθμος αναστηθι και ποιει και κυριος μετα σου και ενετειλατο δαυιδ τοις πασιν αρχουσιν ισραηλ αντιλαβεσθαι τω σαλωμων υιω αυτου ουχι κυριος μεθ υμων και ανεπαυσεν υμας κυκλοθεν οτι εδωκεν εν χερσιν τους κατοικουντας την γην και υπεταγη η γη εναντιον κυριου και εναντιον λαου αυτου νυν δοτε καρδιας υμων και ψυχας υμων του ζητησαι τω κυριω θεω υμων και εγερθητε και οικοδομησατε αγιασμα κυριω τω θεω υμων του εισενεγκαι την κιβωτον διαθηκης κυριου και σκευη τα αγια του θεου εις οικον τον οικοδομουμενον τω ονοματι κυριου και δαυιδ πρεσβυτης και πληρης ημερων και εβασιλευσεν σαλωμων τον υιον αυτου αντ αυτου επι ισραηλ και συνηγαγεν τους παντας αρχοντας ισραηλ και τους ιερεις και τους λευιτας και ηριθμηθησαν οι λευιται απο τριακονταετους και επανω και εγενετο ο αριθμος αυτων κατα κεφαλην αυτων εις ανδρας τριακοντα και οκτω χιλιαδας απο τουτων εργοδιωκται επι τα εργα οικου κυριου εικοσι τεσσαρες χιλιαδες και γραμματεις και κριται εξακισχιλιοι και τεσσαρες χιλιαδες πυλωροι και τεσσαρες χιλιαδες αινουντες τω κυριω εν τοις οργανοις οις εποησεν του αινειν τω κυριω και διεilen αυτους δαυιδ εφημεριας τοις υιοις λευι τω γεδσων κααθ μεραρι και τω παροσωμ τω εδαν και τω σεμει υιοι τω εδαν ο αρχων ιηλ και ζεθομ και ιωηλ τρεις υιοι σεμει σαλωμιθ και ιηλ και αιδαν τρεις ουτοι αρχοντες των πατριων τω εδαν και τοις υιοις σεμει ιεθ και ζιζα και ιωας και βερια ουτοι υιοι σεμει τεσσαρες και ην ιεθ ο αρχων και ζιζα ο δευτερος και ιωας και βερια ουκ επληθυναν υιους και εγενοντο εις οικον πατριας εις επισχεψιν μιαν υιοι κααθ αμβραμ ισσααρ χειβρων οζιηλ τεσσαρες υιοι αμβραμ ααρων και μωυσης και διεσταλη ααρων του αγιασθηναι αγια αγιων αυτος και οι υιοι αυτου εως αιωνος του θυμιαν εναντιον του κυριου λειτουρ-

γενει και επευχεσθαι επι τω ονοματι αυτου εως αιωνος και μωυσης ανθρωπος του θεου υιοι αυτου εκληθησαν εις φυλην του λευι υιοι μωυση γηρσαμ και ελιεζερ υιοι γηρσαμ σουβαηλ ο αρχων και ησαν υιοι τω ελιεζερ ρααβια ο αρχων και ουκ ησαν τω ελιεζερ υιοι ετεροι και υιοι ρααβια ηυξηθησαν εις υψος υιοι ισσααρ σαλωμωνι ο αρχων υιοι χειβρων ιδουδ ο αρχων αμαδια ο δευτερος οζιηλ ο τριτος ικεμιας ο τεταρτος υιοι οζιηλ μιχας ο αρχων και ισια ο δευτερος υιοι μεραρι μοολι και μουσι υιοι μοολι ελεαζαρ και κισ και απειθανεν ελεαζαρ και ουκ ησαν αυτω υιοι αλλ η θυγατερες και ελαβον αυτας υιοι κισ αδελφοι αυτων υιοι μουσι μοολι και εδερ και ιαριμωνι τρεις ουτοι υιοι λευι κατ οικους πατριων αυτων αρχοντες των πατριων αυτων κατα την επισκεψιν αυτων κατα τον αριθμον ονοματων αυτων κατα κεφαλην αυτων ποιουντες τα εργα λειτουργιας οικου κυριου απο εικοσαετους και επανω οτι ειπεν δαυιδ κατεπαυσεν κυριος ο θεος ισραηλ τω λαω αυτου και κατεσκηνωσεν εν ιερουσαλημ εως αιωνος και οι λευιται ουκ ησαν αιροντες την σκηνην και τα παντα σκευη αυτης εις την λειτουργιαν αυτης οτι εν τοις λογοις δαυιδ τοις εσχατοις εστιν ο αριθμος υιων λευι απο εικοσαετους και επανω οτι εστησεν αυτους επι χειρα ααρων του λειτουργειν εν οικω κυριου επι τας αυλας και επι τα παστοφορια και επι τον καθαρισμον των παντων αγιων και επι τα εργα λειτουργιας οικου του θεου εις τους αρτους της προθεσεως εις την σεμιδαλιν της θυσιας και εις τα λαγανα τα αζυμα και εις τηγανον και εις την πεφυραμενην και εις παν μετρον και του στηναι πρωι του αινειν εξομολογεισθαι τω κυριω και ουτως το εσπερας και επι παντων των αναφερομενων ολοκαυτωματων τω κυριω εν τοις σαββατοις και εν ταις νεομηνiais και εν ταις εορταις κατα αριθμον κατα την χρισιν επ αυτοις δια παντος τω κυριω και φυλαξουσιν τας φυλακας σκηνης του μαρτυριου και τας φυλακας υιων ααρων αδελφων αυτων του λειτουργειν εν οικω κυριου και τοις υιοις ααρων διαιρεσεις υιοι ααρων ναδαβ και αβιουδ ελεαζαρ και ιθαμαρ και απειθανεν ναδαβ και αβιουδ εναντιον του πατρος αυτων και υιοι ουκ ησαν αυτοις και ιερατευσεν ελεαζαρ και ιθαμαρ υιοι ααρων και διειλεν αυτους δαυιδ και σαδωκ εκ των υιων ελεαζαρ και αχιμελεχ εκ των υιων ιθαμαρ κατα την επισκεψιν αυτων κατα την λειτουργιαν αυτων κατ οικους πατριων αυτων και ευρεθησαν υιοι ελεαζαρ πλειους εις αρχοντας των δυνατων παρα τους υιους ιθαμαρ και διειλεν αυτους τοις υιοις ελεαζαρ αρχοντας εις οικους πατριων εξ και δεκα και τοις υιοις ιθαμαρ οκτω κατ οικους πατριων και διειλεν αυτους κατα κληρους τουτους προς τουτους οτι ησαν αρχοντες των αγιων και αρχοντες κυριου εν τοις υιοις ελεαζαρ και εν τοις υιοις ιθαμαρ και εγραψεν αυτους σαμιας υιος ναθαναηλ ο γραμματευσ εκ του λευι κατεναντι του βασιλεως και των αρχοντων και σαδωκ ο ιερευσ και αχιμελεχ υιος αβιαθαρ και αρχοντες των πατριων των ιερων και των λευιτων οικου πατριας εις εις τω ελεαζαρ και εις εις τω ιθαμαρ και εξηλθεν ο κληρος ο πρωτος τω ιαριβ τω ιδεια ο δευτερος τω χαρημ ο τριτος τω σεωριμ ο τεταρτος τω μελχια ο πεμπτος τω μιαμιν ο εκτος τω κως ο εβδομος τω αβια ο ογδοος τω ιησου ο ενατος τω σεχενια ο δεκατος τω ελιασιβ ο ενδεκατος τω ιαχιμ ο δωδεκατος τω οχχοψα ο τρισκαιδεκατος τω ισβααλ ο τεσσαρεσκαιδεκατος τω βελγα ο πεντεκαιδεκατος τω εμμηρ ο εκκαιδεκατος τω χηζιρ ο επτακαιδεκατος τω αφεσση ο οκτωκαιδεκατος τω φεταια ο

εννεακαιδεκατος τω εξεχλ ο εικοστος τω ιαχιν ο εις και εικοστος τω γαμουλ ο δευτερος και εικοστος τω δαλαιο ο τριτος και εικοστος τω μαασαι ο τεταρτος και εικοστος αυτη η επισκεψις αυτων κατα την λειτουργιαν αυτων του εισπορευεσθαι εις οικον κυριου κατα την κρισιν αυτων δια χειρος ααρων πατρος αυτων ως ενετειλατο κυριος ο θεος ισραηλ και τοις υιοις λειυ τοις καταλοιποις τοις υιοις αμβραμ σουβαηλ τοις υιοις σουβαηλ ιαδια τω ρααβια ο αρχων ιεσιας και τω ισσαρι σαλωμωνι τοις υιοις σαλωμωνι ιαθ υιοι ιεδιου αμαδια ο δευτερος ιαζιηλ ο τριτος ιοκομ ο τεταρτος υιοι οζιηλ μιχα υιοι μιχα σαμηρ αδελφος μιχα ισια υιοι ισια ζαχαρια υιοι μεραρι μοολι και μουσι υιοι οζια υιοι βοννι υιοι μεραρι τω οζια υιοι αυτου ισοαμ και ζααχουρ και αβδι τω μοολι ελεαζαρ και ιθαμαρ και απεθανεν ελεαζαρ και ουκ ησαν αυτω υιοι τω κισ υιοι του κισ ιραμαηλ και υιοι του μουσι μοολι και εδερ και ιαριμωνι ουτοι υιοι των λευιτων κατ οικους πατριων αυτων και ελαβον και αυτοι κληρους καθως οι αδελφοι αυτων υιοι ααρων εναντιον του βασιλεως και σαδωκ και αχιμελεχ και αρχοντων πατριων των ιερων και των λευιτων πατριαρχαι αρααβ καθως οι αδελφοι αυτου οι νεωτεροι και εστησεν δαυιδ ο βασιλευς και οι αρχοντες της δυναμειως εις τα εργα τους υιους ασαφ και αιμαν και ιδιων τους αποφθεγγομενους εν κινυραις και εν ναβλαις και εν κυμβαλοις και εγενετο ο αριθμος αυτων κατα κεφαλην αυτων εργαζομενων εν τοις εργοις αυτων υιοι ασαφ ζααχουρ και ιωσηφ και ναθανιας και εραηλ υιοι ασαφ εχομενοι ασαφ του προφητου εχομενοι του βασιλεως τω ιδιων υιοι ιδιων γοδολια και σουρι και ισαια και σεμει και ασαβια και ματταθιας εξ μετα τον πατερα αυτων ιδιων εν κινυρα αναχρουομενοι εξομολογησιν και ανεσιν τω κυριω τω αιμανι υιοι αιμαν βουκιας και μανθανιας και αζαραηλ και σουβαηλ και ιερμωνι και ανανιας και ανανι και ηλιαθα και γοδολλαθι και ρωμεμθι-ωδ και ιεσβακασα και μαλληθι και ωθηρι και μεαζωνι παντες ουτοι υιοι τω αιμαν τω αναχρουομενω τω βασιλει εν λογοις θεου υψωσαι κερας και εδωκεν ο θεος τω αιμαν υιους δεκα τεσσαρας και θυγατερας τρεις παντες ουτοι μετα του πατρος αυτων υμνωδουντες εν οικω κυριου εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις εχομενα του βασιλεως και ασαφ και ιδιων και αιμανι και εγενετο ο αριθμος αυτων μετα τους αδελφους αυτων δεδιδαγμενοι αδειν κυριω πας συνιων διαχοσιοι ογδοηκοντα και οκτω και εβαλον και αυτοι κληρους εφημεριων κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν τελειων και μανθανοντων και εξηλθεν ο κληρος ο πρωτος υιων αυτου και αδελφων αυτου τω ασαφ τω ιωσηφ γοδολια ο δευτερος ηνια αδελφοι αυτου και υιοι αυτου δεκα δυο ο τριτος ζααχουρ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο τεταρτος ιεσδρι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο πεμπτος ναθανιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο εκτος βουκιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο εβδομος ισεριηλ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο ογδοος ιωσια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο ενατος μανθανιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο δεκατος σεμει υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο ενδεκατος αζαρια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο δωδεκατος ασαβια υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο τρισκαιδεκατος σουβαηλ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο τεσσαρεσκαιδεκατος ματταθιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο πεντεκαιδεκατος ιερμωνι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου

δεκα δυο ο εκκαιδεκατος ανανιας υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο επτακαιδεκατος ιεσβακασα υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο οκτωκαιδεκατος ανανι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο εννεακαιδεκατος μελληθι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο εικοστος ελιαθα υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο εικοστος πρωτος ηθιρ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο εικοστος δευτερος γοδολλαθι υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο τριτος και εικοστος μεαζωθ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο ο τεταρτος και εικοστος ρωμεμθι-ωδ υιοι αυτου και αδελφοι αυτου δεκα δυο εις διαιρεσεις των πυλων υιοις κορειμ μοσολλαμια υιος κωρη εκ των υιων αβιασασφ και τω μοσολλαμια υιοι ζαχαριας ο πρωτοτοκος ιδιηλ ο δευτερος ζαβαδιας ο τριτος ιεθνουηλ ο τεταρτος ωλαμ ο πεμπτος ιωνανν ο εκτος ελιωηναι ο εβδομος και τω αβδεδομ υιοι σαμιας ο πρωτοτοκος ιωζαβαδ ο δευτερος ιωαα ο τριτος σωχαρ ο τεταρτος ναθαναηλ ο πεμπτος αμιηλ ο εκτος ισσαχαρ ο εβδομος φολλαθι ο ογδοος οτι ευλογησεν αυτον ο θεος και τω σαμια υιω αυτου ετεχθησαν υιοι του πρωτοτοκου ρωσαι εις τον οικον τον πατρικον αυτου οτι δυνατοι ησαν υιοι σαμια γοθνι και ραφαηλ και ωβηδ και ελζαβαδ και αχιου υιοι δυνατοι ελιου και σαβχια και ισβακωμ παντες απο των υιων αβδεδομ αυτοι και οι αδελφοι αυτων και υιοι αυτων ποιουντες δυνατως εν τη εργασία οι παντες εξηκοντα δυο τω αβδεδομ και τω μοσολλαμια υιοι και αδελφοι δεκα και οκτω δυνατοι και τω ωσα των υιων μεραρι υιοι φυλασποντες την αρχην οτι ουκ ην πρωτοτοκος και εποησεν αυτον ο πατηρ αυτου αρχοντα της διαιρεσεως της δευτερας ταβλαι ο τριτος ζαχαριας ο τεταρτος παντες ουτοι υιοι και αδελφοι τω ωσα τρισκαιδεκα τουτοις αι διαιρεσεις των πυλων τοις αρχουσι των δυνατων εφημερια καθως οι αδελφοι αυτων λειτουργειν εν οικω κυριου και εβαλον κληρους κατα τον μικρον και κατα τον μεγαν κατ οικους πατριων αυτων εις πυλωνα και πυλωνα και επεσεν ο κληρος των προς ανατολας τω σαλαμια και ζαχαρια υιοι ιωας τω μελχια εβαλον κληρους και εξηλθεν ο κληρος βορρα τω αβδεδομ νοτον κατεναντι οικου εσεφιν εις δευτερον τω ωσα προς δυσμαις μετα την πυλην παστοφοριου της αναβασεως φυλακη κατεναντι φυλακης προς ανατολας εξ την ημεραν βορρα της ημερας τεσσαρες νοτον της ημερας τεσσαρες και εις το εσεφιν δυο εις διαδεχομενους και προς δυσμαις τεσσαρες και εις τον τριβον δυο διαδεχομενους αυται αι διαιρεσεις των πυλων τοις υιοις κορε και τοις υιοις μεραρι και οι λειταια αδελφοι αυτων επι των θησαυρων οικου κυριου και επι των θησαυρων των καθηγιασμενων υιοι λαδαν υιοι τω γηρσωνι τω λαδαν αρχοντες πατριων τω λαδαν τω γηρσωνι ιηλ και υιοι ιηλ ζεθομ και ιωηλ οι αδελφοι επι των θησαυρων οικου κυριου τω αμβραμ και ισσααρ χειβρων και οζηηλ και σουβαηλ ο του γηρσαμ του μωυση ηγουμενος επι των θησαυρων και τω αδελφω αυτου τω ελιεζερ ρααβιας υιος και ιωσαιας και ιωραμ και ζεχρι και σαλωμων αυτος σαλωμων και οι αδελφοι αυτου επι παντων των θησαυρων των αγιων ους ηγιασεν δαυιδ ο βασιλευς και οι αρχοντες των πατριων χιλιαρχοι και εκατονταρχοι και αρχηγοι της δυναμεως α ελαβεν εκ των πολεμων και εκ των λαφυρων και ηγιασεν απ αυτων του μη καθυστερησαι την οικοδομην του οικου του θεου και επι παντων των αγιων σαμουηλ του προφητου και σαουλ του κισ και αφεννηρ του νηρ και ιωαβ του σαρουια παν ο ηγιασαν δια χειρος

σαλωμωθ και των αδελφων αυτου τω ισσαρι χωνενια και υιοι αυτου της εργασιας της εξω επι τον ισραηλ του γραμματευειν και διακρινειν τω χειβρωνι ασαβιας και οι αδελφοι αυτου υιοι δυνατοι χιλιοι και επταχοσιοι επι της επισκεψεως του ισραηλ περαν του ιορδανου προς δυσμαις εις πασαν λειτουργιαν κυριου και εργασιαν του βασιλεως του χειβρωνι ιουδιας ο αρχων των χειβρωνι κατα γενεσεις αυτων κατα πατριας εν τω τεσσαρακοστω ετει της βασιλειας αυτου επεσκεπησαν και ευρεθη ανηρ δυνατος εν αυτοις εν ιαζηρ της γαλααδιτιδος και οι αδελφοι αυτου υιοι δυνατοι δισχιλιοι επταχοσιοι αρχοντες πατριων και κατεστησεν αυτοους δαυιδ ο βασιλευς επι του ρουβηνι και γαδδι και ημισους φυλης μανασση εις παν προσταγμα κυριου και λογον βασιλεως και υιοι ισραηλ κατ αριθμον αυτων αρχοντες των πατριων χιλιαρχοι και εκατονταρχοι και γραμματαις οι λειτουργουντες τω λαω και εις παν λογον του βασιλεως κατα διαιρεσεις εις παν λογον του εισπορευομενου και εκπορευομενου μηνα εκ μηνος εις παντας τους μηνας του ενιαυτου διαιρεσεις μια εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες και επι της διαιρεσεως της πρωτης του μηνος του πρωτου ιεσβοαμ ο του ζαβδιηλ και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες απο των υιων φαρες αρχων παντων των αρχοντων της δυναμεως του μηνος του πρωτου και επι της διαιρεσεως του μηνος του δευτερου δωδια ο εχωχι και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι και τεσσαρες χιλιαδες αρχοντες δυναμεως ο τριτος τον μηνα τον τριτον βαναιας ο του ιωδαε ο ιερευς ο αρχων και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες αυτος βαναιας δυνατωτερος των τριακοντα και επι των τριακοντα και επι της διαιρεσεως αυτου αμιζαβαθ υιος αυτου ο τεταρτος εις τον μηνα τον τεταρτον ασαηλ ο αδελφος ιωαβ και ζαβδιας ο υιος αυτου και οι αδελφοι και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο πεμπτος τω μνην τω πεμπτω ο ηγουμενος σαμαωθ ο ιεσραε και επι της διαιρεσεως αυτου εικοσι τεσσαρες χιλιαδες ο εκτος τω μνην τω εκτω οδουιας ο του εκκης ο θεκωιτης και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο εβδομος τω μνην τω εβδομω χελλης ο εκ φαλλους απο των υιων εφραιμ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο ογδοος τω μνην τω ογδω σοβοχαμ ο ισαθι τω ζαραι και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο ενατος τω μνην τω ενατω αβιεζερ ο εξ αναθωθ εκ γης βενιαμιν και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο δεκατος τω μνην τω δεκατω μεηρα ο εκ νετουφατ τω ζαραι και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο ενδεκατος τω μνην τω ενδεκατω βαναιας ο εκ φαραθων των υιων εφραιμ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες ο δωδεκατος εις τον μηνα τον δωδεκατον χολδαι ο νετωφατι τω γοθονιηλ και επι της διαιρεσεως αυτου τεσσαρες και εικοσι χιλιαδες και επι των φυλων ισραηλ τω ρουβην ηγουμενος ελιεζερ ο του ζεχρι τω συμειων σαφατιας ο του μααχα τω λευι ασαβιας ο του καμουηλ τω ααρων σαδωκ τω ιουδα ελιαβ των αδελφων δαυιδ τω ισσαχαρ αμβρι ο του μιχαηλ τω ζαβουλων σαμιας ο του αβδιου τω νεφθαλι ιεριμωθ ο του εσριηλ τω εφραιμ ωση ο του οζιου τω ημισει φυλης μανασση ιωηλ ο του φαδαια τω ημισει φυλης μανασση τω εν τη γαλααδ ιαδδαι ο του ζαβδιου τοις υιοις βενιαμιν ασιηλ ο του αβεννηρ τω δαν αζαραηλ ο του ιωραμ ουτοι πατριαρχαι των φυλων ισραηλ και ουκ ελαβεν

δαυιδ τον αριθμον αυτων απο εικοσαετους και κατω οτι κυριος ειπεν πληθυναι τον ισραηλ ως τους αστερας του ουρανου και ιωαβ ο του σαρουια ηρξατο αριθμειν εν τω λαω και ου συνετελεσεν και εγενετο εν τουτοις οργη επι τον ισραηλ και ου κατεχωρισθη ο αριθμος εν βιβλῳ λογων των ημερων του βασιλεως δαυιδ και επι των θησαυρων του βασιλεως ασμωθ ο του ωδιηλ και επι των θησαυρων των εν αγρω και εν ταις κωμαις και εν τοις εποικιοις και εν τοις πυργοις ιωναθαν ο του οζιου επι δε των γεωργουντων την γην των εργαζομενων εσδρι ο του χολουβ και επι των χωριων σεμει ο εκ ραμα και επι των θησαυρων των εν τοις χωριοις του οινου ζαχρι ο του σεφνι και επι των ελαιωνων και επι των συκαμινων των εν τη πεδινη βολανας ο γεδωριτης επι δε των θησαυρων του ελαιου ιωας και επι των βοων των νομαδων των εν τω ασιδων σατραις ο σαρωνιτης και επι των βοων των εν τοις αυλωσιν σωφατ ο του αδλι επι δε των καμηλων ωβιλ ο ισμαηλιτης επι δε των ονων ιαδιας ο εκ μεραθων και επι των προβατων ιαζιζ ο αγαριτης παντες ουτοι προσταται υπαρχοντων δαυιδ του βασιλεως και ιωναθαν ο πατραδελφος δαυιδ συμβουλος ανθρωπος συνετος και γραμματευσ αυτος και ιηλ ο του αχαμανι μετα των υιων του βασιλεως και αχιτοφελ συμβουλος του βασιλεως και χουσι πρωτος φιλος του βασιλεως και μετα τουτον αχιτοφελ εχομενος ιωδασ ο του βαναιου και αβιαθαρ και ιωαβ αρχιστρατηγος του βασιλεως και εξεκκλησιασεν δαυιδ παντας τους αρχοντας ισραηλ αρχοντας των κριτων και τους αρχοντας των εφημεριων των περι το σωμα του βασιλεως και αρχοντας των χιλιαδων και των εκατονταδων και τους γαζοφυλακας και τους επι των υπαρχοντων αυτου και τους δυναστας και τους μαχητας της στρατιας εν ιερουσαλημ και εστη δαυιδ εν μεσω της εκκλησιας και ειπεν ακουσατε μου αδελφοι και λαος μου εμοι εγενετο επι καρδιαν οικοδομησαι οικον αναπαυσεως της κιβωτου διαθηκης κυριου και στασιν ποδων κυριου ημων και ητοιμασα τα εις την κατασκηνωσιν επιτηδεια και ο θεος ειπεν ουκ οικοδομησεις εμοι οικον του επονομασαι το ονομα μου επ αυτω οτι ανθρωπος πολεμιστης ει συ και αιματα εξεχεας και εξελεξατο κυριος ο θεος ισραηλ εν εμοι απο παντος οικου πατρος μου ειναι βασιλεια επι ισραηλ εις τον αιωνα και εν ιουδα ηρετικεν το βασιλειον και εξ οικου ιουδα τον οικον του πατρος μου και εν τοις υιοις του πατρος μου εν εμοι ηθελησεν του γενεσθαι με βασιλεια επι τω παντι ισραηλ και απο παντων των υιων μου οτι πολλους υιους εδωκεν μοι κυριος εξελεξατο εν σαλωμων τω υιω μου καθισαι αυτον επι θρονου βασιλειας κυριου επι τον ισραηλ και ειπεν μοι ο θεος σαλωμων ο υιος σου οικοδομησει τον οικον μου και την αυλην μου οτι ηρετικα εν αυτω ειναι μοι υιον καγω εσομαι αυτω εις πατερα και κατορθωσω την βασιλειαν αυτου εως αιωνος εαν ισχυση του φυλαξασθαι τας εντολας μου και τα κριματα μου ως η ημερα αυτη και νυν κατα προσωπον πασης εκκλησιας κυριου και εν ωσιν θεου ημων φυλαξασθε και ζητησατε πασας τας εντολας κυριου του θεου ημων ινα κληρονομησητε την γην την αγαθην και κατακληρονομησητε τοις υιοις υμων μεθ υμας εως αιωνος και νυν σαλωμων υιε μου γνωθι τον θεον των πατερων σου και δουλευε αυτω εν καρδια τελεια και ψυχη θελουση οτι πασας καρδιας εταζει κυριος και παν ενθυμημα γιγνωσκει εαν ζητησης αυτον ευρεθησεται σοι και εαν καταλειψης αυτον καταλειψει σε εις τελος ιδε τοιουνι οτι κυριος

ηρετικεν σε οικοδομησαι αυτω οικον εις αγιασμα ισχυε και ποιει και εδωκεν δαυιδ σαλωμων τω υιω αυτου το παραδειγμα του ναου και των οικων αυτου και των ζακχω αυτου και των υπερων και των αποθηκων των εσωτερων και του οικου του εξιλασμου και το παραδειγμα ο ειχεν εν πνευματι αυτου των αυλων οικου κυριου και παντων των παστοφοριων των κυκλω των εις τας αποθηκας οικου κυριου και των αποθηκων των αγιων και των καταλυματων των εφημεριων των ιερεων και των λευιτων εις πασαν εργασιαν λειτουργιας οικου κυριου και των αποθηκων των λειτουργησιμων σκευων της λατρειας οικου κυριου και τον σταθμον της ολκης αυτων των τε χρυσων και αργυρων λυχνιων την ολκην εδωκεν αυτω και των λυχνων εδωκεν αυτω ομοιως τον σταθμον των τραπεζων της προθεσεως εκαστης τραπεζης χρυσης και ωσαυτως των αργυρων και των κρεαγγρων και σπονδειων και των φιαλων των χρυσων και τον σταθμον των χρυσων και των αργυρων κεφουρε εκαστου σταθμου και τον του θυσιαστηριου των θυμιαματων εκ χρυσιου δοκιμου σταθμον υπεδειξεν αυτω και το παραδειγμα των αρματος των χειρουβιν των διαπεπετασμενων ταις πτερυξιν και σχιαζοντων επι της κιβωτου διαθηκης κυριου παντα εν γραφη χειρος κυριου εδωκεν δαυιδ σαλωμων κατα την περιγενηθεισαν αυτω συνεσιν της κατεργασιας του παραδειγματος και ειπεν δαυιδ σαλωμων τω υιω αυτου ισχυε και ανδριζου και ποιει μη φοβου μηδε πτοηθης οτι κυριος ο θεος μου μετα σου ουκ ανησει σε και ου μη σε εγκαταλιπη εως του συντελεσαι σε πασαν εργασιαν λειτουργιας οικου κυριου και ιδου αι εφημεριαι των ιερεων και των λευιτων εις πασαν λειτουργιαν οικου του θεου και μετα σου εν παση πραγματεια και πας προθυμος εν σοφια κατα πασαν τεχνην και οι αρχοντες και πας ο λαος εις παντας τους λογους σου και ειπεν δαυιδ ο βασιλευς παση τη εκκλησια σαλωμων ο υιος μου εις ον ηρετικεν εν αυτω κυριος νεος και απαλος και το εργον μεγα οτι ουκ ανθρωπω η οικοδομη αλλ η κυριω θεω κατα πασαν την δυναμιν ητοιμακα εις οικον θεου μου χρυσιον αργυριον χαλκον σιδηρον ξυλα λιθους σοομ και πληρωσεως και λιθους πολυτελεις και ποικιλους και παντα λιθον τιμιον και παριον πολλυν και ετι εν τω ευδοκησαι με εν οικω θεου μου εστιν μοι ο περιπεποιημα χρυσιον και αργυριον και ιδου δεδωκα εις οικον θεου μου εις εως εκτος ων ητοιμακα εις τον οικον των αγιων τρισχιλια ταλαντα χρυσιου του εκ σουφιρ και επτακισχιλια ταλαντα αργυριου δοκιμου εξαλειφθηναι εν αυτοις τους τοιχους του ιερου δια χειρος τεχνιτων και τις ο προθυμουμενος πληρωσαι τας χειρας αυτου σημερον κυριω και προεθυμηθησαν αρχοντες των πατριων και οι αρχοντες των υιων ισραηλ και οι χιλιαρχοι και οι εκατονταρχοι και οι προσταται των εργων και οι οικονομοι του βασιλεως και εδωκαν εις τα εργα οικου κυριου χρυσιου ταλαντα πεντακισχιλια και χρυσους μυριους και αργυριου ταλαντων δεκα χιλιαδας και χαλκου ταλαντα μυρια οκτακισχιλια και σιδηρου ταλαντων χιλιαδας εκατον και οισ ευρεθη παρ αυτοις λιθος εδωκαν εις τας αποθηκας οικου κυριου δια χειρος ιηλ του γηρσωνι και ευφρανθη ο λαος υπερ του προθυμηθηναι οτι εν καρδια πληρει προεθυμηθησαν τω κυριω και δαυιδ ο βασιλευς ευφρανθη μεγαλως και ευλογησεν ο βασιλευς δαυιδ τον κυριον ενωπιον της εκκλησιας λεγων ευλογητος ει κυριε ο θεος ισραηλ ο πατηρ ημων απο του αιωνος και εως του αιωνος σοι κυριε η μεγαλωσυνη

και η δυναμις και το καυχημα και η νικη και η ισχυς οτι συ παντων των εν τω ουρανω και επι της γης δεσποζεις απο προσωπου σου ταρασσεται πας βασιλευς και εθνος παρα σου ο πλουτος και η δοξα συ παντων αρχεις κυριε ο αρχων πασης αρχης και εν χειρι σου ισχυς και δυναστεια και εν χειρι σου παντοκρατωρ μεγαλυναι και κατισχυσαι τα παντα και νυν κυριε εξομολογουμεθα σοι και αινουμεν το ονομα της καυχησης σου και τις ειμι εγω και τις ο λαος μου οτι ισχυσαμεν προθυμηθηναι σοι κατα ταυτα οτι σα τα παντα και εκ των σων δεδωκαμεν σοι οτι παροικοι εσμεν εναντιον σου και παροικουντες ως παντες οι πατερες ημων ως σκια αι ημεραι ημων επι γης και ουκ εστιν υπομονη κυριε ο θεος ημων παν το πληθος τουτο ο ητοιμακα οικοδομηθηναι οικον τω ονοματι τω αγιω σου εκ χειρος σου εστιν και σοι τα παντα και εγνω κυριε οτι συ ει ο εταζων καρδιας και δικαιοσυνην αγαπας εν απλοτητι καρδιας προεθυμηθην παντα ταυτα και νυν τον λαον σου τον ευρεθεντα ωδε ειδον εν ευφροσυνη προθυμηθεντα σοι κυριε ο θεος αβρααμ και ισαακ και ισραηλ των πατερων ημων φυλαξον ταυτα εν διανοια καρδιας λαου σου εις τον αιωνα και κατευθυνοντας καρδιας αυτων προς σε και σαλωμων τω υιω μου δος καρδιαν αγαθην ποιειν τας εντολας σου και τα μαρτυρια σου και τα προσταγματα σου και του επι τελος αγαγειν την κατασκευην του οικου σου και ειπεν δαυιδ παση τη εκκλησια ευλογησατε κυριον τον θεον υμων και ευλογησεν πασα η εκκλησια κυριον τον θεον των πατερων αυτων και καμψαντες τα γονατα προσεκυνησαν τω κυριω και τω βασιλει και εθυσεν δαυιδ τω κυριω θυσιας και ανηνεγκεν ολοκαυτωματα τω θεω τη επαυριον της πρωτης ημερας μοσχους χιλιους κριους χιλιους αρνας χιλιους και τας σπονδας αυτων και θυσιας εις πληθος παντι τω ισραηλ και εφαγον και επιον εναντιον κυριου εν εκεινη τη ημερα μετα χαρας και εβασιλευσαν εκ δευτερου τον σαλωμων υιον δαυιδ και εχρισαν αυτον τω κυριω εις βασιλεα και σαδωκ εις ιερωσυνην και εκαθισεν σαλωμων επι θρονου δαυιδ του πατρος αυτου και ευδοκηθη και επηκουσαν αυτου πας ισραηλ οι αρχοντες και οι δυνασται και παντες υιοι του βασιλεως δαυιδ πατρος αυτου υπεταγησαν αυτω και εμεγαλυνεν κυριος τον σαλωμων επανωθεν εναντιον παντος ισραηλ και εδωκεν αυτω δοξαν βασιλεως ο ουκ εγενετο επι παντος βασιλεως εμπροσθεν αυτου και δαυιδ υιος ιεσσα εβασιλευσεν επι ισραηλ ετη τεσσαραχοντα εν χειβρων ετη επτα και εν ιερουσαλημ ετη τριαχοντα τρια και ετελευτησεν εν γηρει καλω πληρης ημερων πλουτω και δοξη και εβασιλευσεν σαλωμων υιος αυτου αντ αυτου οι δε λοιποι λογοι του βασιλεως δαυιδ οι προτεροι και οι υστεροι γεγραμμενοι εισιν εν λογοις σαμουηλ του βλεποντος και επι λογων ναθαν του προφητου και επι λογων γαδ του βλεποντος περι πασης της βασιλειας αυτου και της δυναστειας αυτου και οι καιροι οι εγενοντο επ αυτω και επι τον ισραηλ και επι πασας βασιλειας της γης

και ενισχυσεν σαλωμων υιος δαυιδ επι την βασιλειαν αυτου και κυριος ο θεος αυτου μετ αυτου και εμεγαλυνεν αυτον εις υψος και ειπεν σαλωμων προς παντα ισραηλ τοις χιλιαρχοις και τοις εκατονταρχοις και τοις κριταις και πασιν τοις αρχουσιν εναντιον ισραηλ τοις αρχουσι των πατριων και επορευθη σαλωμων και πασα η εκκλησια μετ αυτου εις την υψηλην την εν γαβων ου εχει ην σκηνη του μαρτυριου του θεου ην εποιησεν μωυσης πας κυριου εν τη ερη-

μω αλλά κιβωτον του θεου ανηνεγκεν δαυιδ εκ πολεως καριαθιαριμ
οτι ητοιμασεν αυτη σκηνην εις ιερουσαλημ και το θυσιασστηριον το
χαλκουν ο εποιησεν βεσελεηλ υιος ουριου υιου ωρ εκει ην εναντι
της σκηνης κυριου και εξεζητησεν αυτο σαλωμων και η εκκλησια και
ανηνεγκεν εκει σαλωμων επι το θυσιασστηριον το χαλκουν ενωπιον
κυριου το εν τη σκηνη και ανηνεγκεν επ αυτο ολοκαυτωσιν χιλιαν εν
τη νυκτι εκεινη ωφθη ο θεος τω σαλωμων και ειπεν αυτω αιτησαι τι
σοι δω και ειπεν σαλωμων προς τον θεον συ εποιησας μετα δαυιδ του
πατρος μου ελεος μεγα και εβασιλευσας με αντ αυτου και νυν κυριε
ο θεος πιστωθητω το ονομα σου επι δαυιδ πατερα μου οτι συ εβασι-
λευσας με επι λαον πολυν ως ο χους της γης νυν σοφian και συνεσιν
δος μοι και εξελευσομαι ενωπιον του λαου τουτου και εισελευσομαι
οτι τις κρινει τον λαον σου τον μεγαν τουτον και ειπεν ο θεος προς
σαλωμων ανθ ων εγενετο τουτο εν τη καρδια σου και ουκ ητησω
πλουτον χρηματων ουδε δοξαν ουδε την ψυχην των υπεναντιων και
ημερας πολλας ουκ ητησας και ητησας σεαυτα σοφian και συνεσιν
οπως κρινης τον λαον μου εφ ον εβασιλευσα σε επ αυτον την σο-
φian και την συνεσιν διδωμι σοι και πλουτον και χρηματα και δοξαν
δωσω σοι ως ουκ εγενηθη ομοιος σοι εν τοις βασιλευσι τοις εμπρο-
σθε σου και μετα σε ουκ εσται ουτως και ηλθεν σαλωμων εκ βαμα
της εν γαβρων εις ιερουσαλημ απο προσωπου σκηνης μαρτυριου και
εβασιλευσεν επι ισραηλ και συνηγαγεν σαλωμων αρματα και ιππεις
και εγενοντο αυτω χιλια και τετρακοσια αρματα και δωδεκα χιλιαδες
ιππεων και κατελιπεν αυτα εν πολεσιν των αρματων και ο λαος μετα
του βασιλεως εν ιερουσαλημ και εθηκεν ο βασιλευς το χρυσιον και
το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους εν τη ιουδαια
ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος και η εξοδος των ιππων
των σαλωμων εξ αιγυπτου και η τιμη των εμπορων του βασιλεως ε-
μπορευεσθαι ηγοραζον και ανεβαινον και εξηγον εξ αιγυπτου αρμα
εν εξακοσιων αργυριου και ιππον εκατον και πεντηκοντα και ουτως
πασιν τοις βασιλευσιν των χετταιων και βασιλευσιν συριας εν χερσιν
αυτων εφερον και ειπεν σαλωμων του οικοδομησαι οικον τω ονοματι
κυριου και οικον τη βασιλεια αυτου και συνηγαγεν σαλωμων εβδο-
μηκοντα χιλιαδας ανδρων και ογδοηκοντα χιλιαδας λατομων εν τω
ορει και οι επισταται επ αυτων τρισχιλιοι εξακοσιοι και απεστειλεν
σαλωμων προς χιραμ βασιλεα τυρου λεγων ως εποιησας μετα του
πατρος μου δαυιδ και απεστειλας αυτω κεδρους του οικοδομησαι ε-
αυτω οικον κατοικησαι εν αυτω και ιδου εγω ο υιος αυτου οικοδομω
οικον τω ονοματι κυριου θεου μου αγιασαι αυτον αυτω του θυμian
απεναντι αυτου θυμιαμα και προθεσιν δια παντος και του αναφερειν
ολοκαυτωματα δια παντος το πρωι και το δειλης και εν τοις σαββατοις
και εν ταις νουμηνιας και εν ταις εορταις του κυριου θεου ημων εις
τον αιωνα τουτο επι τον ισραηλ και ο οικος ον εγω οικοδομω μεγας
οτι μεγας ο θεος ημων παρα παντας τους θεους και τις ισχυσει οι-
κοδομησαι αυτω οικον οτι ο ουρανός και ο ουρανός του ουρανού ου
φερουσιν αυτου την δοξαν και τις εγω οικοδομων αυτω οικον οτι αλλ
η του θυμian κατεναντι αυτου και νυν αποστειλον μοι ανδρα σοφον
και ειδοτα του ποιησαι εν τω χρυσει και εν τω αργυριω και εν τω
χαλκω και εν τω σιδηρω και εν τη πορφυρα και εν τω κοκκινω και
εν τη υακινθω και επισταμενον γλυψαι γλυφην μετα των σοφων των

μετ' εμου εν ιουδα και εν ιερουσαλημ ων ητοιμασεν δαυιδ ο πατηρ μου και αποστειλον μοι ξυλα κεδρινα και αρχευθινα και πευκινα εκ του λιβανου οτι εγω οίδα ως οι δουλοι σου οιδασιν κοπτειν ξυλα εκ του λιβανου και ιδου οι παιδες σου μετα των παιδων μου πορευσονται ετοιμασαι μοι ξυλα εις πληθος οτι ο οικος ον εγω οικοδομω μεγας και ενδοξος και ιδου τοις εργαζομενοις τοις κοππουσιν ξυλα εις βρωματα δεδωκα σιτον εις δοματα τοις παισιν σου κορων εικοσι χιλιαδας και κριθων κορων εικοσι χιλιαδας και οινου μετρων εικοσι χιλιαδας και ελαιου μετρων εικοσι χιλιαδας και ειπεν χιραμ βασιλευς τυρου εν γραφη και απεστειλεν προς σαλωμων εν τω αγαπησαι κυριον τον λαον αυτου εδωκεν σε επ αυτους εις βασιλεια και ειπεν χιραμ ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος εποιησεν τον ουρανον και την γην ος εδωκεν τω δαυιδ τω βασιλει υιον σοφον και επισταμενον συνεσιν και επιστημην ος οικοδομησει οικον τω κυριω και οικον τη βασιλεια αυτου και νυν απεσταλχα σοι ανδρα σοφον και ειδοτα συνεσιν τον χιραμ τον πατερα μου η μητηρ αυτου απο θυγατερων δαν και ο πατηρ αυτου ανηρ τυριος ειδοτα ποιησαι εν χρυσιω και εν αργυριω και εν χαλκω και εν σιδηρω εν λιθοις και ξυλοις και υφαινειν εν τη πορφυρα και εν τη υακινθω και εν τη βυσσω και εν τω κοκκινω και γλυφαι γλυφας και διανοεισθαι πασαν διανοησιν οσα αν δως αυτω μετα των σοφων σου και σοφων δαυιδ κυριου μου πατρος σου και νυν τον σιτον και την κριθην και το ελαιον και τον οινον α ειπεν ο κυριος μου αποστείλατω τοις παισιν αυτου και ημεις κοψομεν ξυλα εκ του λιβανου κατα πασαν την χρειαν σου και αξομεν αυτα σχεδιας επι θαλασσαν ιοππης και συ αξεις αυτα εις ιερουσαλημ και συνηγαγεν σαλωμων παντας τους ανδρας τους προσηλυτους εν γη ισραηλ μετα τον αριθμον ον ηριθμησεν αυτους δαυιδ ο πατηρ αυτου και ευρεθησαν εκατον πεντηκοντα χιλιαδες και τρισχιλιοι εξακοσιοι και εποιησεν εξ αυτων εβδομηκοντα χιλιαδας νωτοφορων και ογδοηκοντα χιλιαδας λατομων και τρισχιλιους εξακοσιους εργοδιωκτας επι τον λαον και ηρξατο σαλωμων του οικοδομειν τον οικον κυριου εν ιερουσαλημ εν ορει του αμορια ου ωφθη κυριος τω δαυιδ πατρι αυτου εν τω τοπω ω ητοιμασεν δαυιδ εν αλω ορνα του ιεβουσαιου και ηρξατο οικοδομησαι εν τω μηνι τω δευτερω εν τω ετει τω τεταρτω της βασιλειας αυτου και ταυτα ηρξατο σαλωμων του οικοδομησαι τον οικον του θεου μηκος πηχεων η διαμετρησις η πρωτη πηχεων εξηκοντα και ευρος πηχεων εικοσι και αιλαμ κατα προσωπον του οικου μηκος επι προσωπον πλατους του οικου πηχεων εικοσι και υψος πηχεων εκατον εικοσι και κατεχρυσωσεν αυτον εσωθεν χρυσιω καθαρω και τον οικον τον μεγαν εξυλωσεν ξυλοις κεδρινοις και κατεχρυσωσεν χρυσιω καθαρω και εγλυφεν επ αυτου φοινικας και χαλαστα και εκοσμησεν τον οικον λιθοις τιμιους εις δοξαν και χρυσιω χρυσιου του εκ φαρουαιμ και εχρυσωσεν τον οικον και τους τοιχους και τους πυλωνας και τα οροφωματα και τα θυρωματα χρυσιω και εγλυφεν χερουβιν επι των τοιχων και εποιησεν τον οικον του αγιου των αγιων μηκος αυτου επι προσωπον πλατους πηχεων εικοσι και το ευρος πηχεων εικοσι και κατεχρυσωσεν αυτον χρυσιω καθαρω εις χερουβιν εις ταλαντα εξακοσια και ολκη των ηλων ολκη του ενος πεντηκοντα σικλοι χρυσιου και το υπερων εχρυσωσεν χρυσιω και εποιησεν εν τω οικω τω αγιω των αγιων χερουβιν δυο εργον εκ ξυλων και εχρυσωσεν αυτα χρυσιω

και αι πτερυγες των χερουβιν το μηκος πηχεων εικοσι και η πτερυξ η μια πηχεων πεντε απομενη του τοιχου του οικου και η πτερυξ η ετερα πηχεων πεντε απομενη της πτερυγος του χερουβ του ετερου και η πτερυξ του χερουβ του ενος πηχεων πεντε απομενη του τοιχου του οικου και η πτερυξ η ετερα πηχεων πεντε απομενη του πτερυγος του χερουβ του ετερου και αι πτερυγες των χερουβιν διαπεπετασμεναι πηχεων εικοσι και αυτα εστηκοτα επι τους ποδας αυτων και τα προσωπα αυτων εις τον οικον και εποιησεν το καταπετασμα εξ υακινθου και πορφυρας και κοκκινου και βυσσου και υφανεν εν αυτω χερουβιν και εποιησεν εμπροσθεν του οικου στυλους δυο πηχεων τριακοντα πεντε το υψος και τας κεφαλας αυτων πηχεων πεντε και εποιησεν σερσερωθ εν τω δαβιρ και εδωκεν επι των κεφαλων των στυλων και εποιησεν ροισκους εκατον και επεθηκεν επι των χαλαστων και εστησεν τους στυλους κατα προσωπον του ναου ενα εκ δεξιων και τον ενα εξ ευωνυμων και εκαλεσεν το ονομα του εκ δεξιων κατορθωσις και το ονομα του εξ αριστερων ισχυς και εποιησεν το θυσιαστηριον χαλκουν πηχεων εικοσι μηκος και το ευρος πηχεων εικοσι υψος πηχεων δεκα και εποιησεν την θαλασσαν χυτην πηχεων δεκα την διαμετρησιν στρογγυλην κυκλοθεν και πηχεων πεντε το υψος και το κυκλωμα πηχεων τριακοντα και ομοιωμα μοσχων υποκατωθεν αυτης κυκλω κυκλουσιν αυτην πηχεις δεκα περιεχουσιν τον λουτηρα κυκλοθεν δυο γενη εχωνευσαν τους μοσχους εν τη χωνευσει αυτων η εποιησαν αυτους δωδεκα μοσχους οι τρεις βλεποντες βορραν και οι τρεις βλεποντες δυσμας και οι τρεις βλεποντες νοτον και οι τρεις βλεποντες κατ ανατολας και η θαλασσα επ αυτων ανω ησαν τα οπισθια αυτων εσω και το παχος αυτης παλαιστης και το χειλος αυτης ως χειλος ποτηριου διαγεγλυμμενα βλαστους κρινου χωρουσαν μετρητας τρισχιλιους και εξετελεσεν και εποιησεν λουτηρας δεκα και εθηκεν τους πεντε εκ δεξιων και τους πεντε εξ αριστερων του πλυνειν εν αυτοις τα εργα των ολοκαυτωματων και αποκλυζειν εν αυτοις και η θαλασσα εις το νιπτεσθαι τους ιερεις εν αυτη και εποιησεν τας λυχνιας τας χρυσας δεκα κατα το κριμα αυτων και εθηκεν εν τω ναω πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ αριστερων και εποιησεν τραπεζας δεκα και εθηκεν εν τω ναω πεντε εκ δεξιων και πεντε εξ ευωνυμων και εποιησεν φιαλας χρυσας εκατον και εποιησεν την αυλην των ιερων και την αυλην την μεγαλην και θυρας τη αυλη και θυρωματα αυτων κατακεχαλκωμενα χαλκω και την θαλασσαν εθηκεν απο γωνιας του οικου εκ δεξιων ως προς ανατολας κατεναντι και εποιησεν χιραμ τας κρεαγρας και τα πυρεια και την εσχαραν του θυσιαστηριου και παντα τα σκευη αυτου και συνετελεσεν χιραμ ποιησαι πασαν την εργασιαν ην εποιησεν σαλωμων τω βασιλει εν οικω του θεου στυλους δυο και επ αυτων γωλαθ τη χωθαρεθ επι των κεφαλων των στυλων δυο και δικτυα δυο συγκαλυψαι τας κεφαλας των χωθαρεθ α εστιν επι των κεφαλων των στυλων και κωδωνας χρυσους τετρακοσιους εις τα δυο δικτυα και δυο γενη ροισκων εν τω δικτυω τω ενι του συγκαλυψαι τας δυο γωλαθ των χωθαρεθ α εστιν επανω των στυλων και τας μεωνωθ εποιησεν δεκα και τους λουτηρας εποιησεν επι των μεωνωθ και την θαλασσαν μιαν και τους μοσχους τους δωδεκα υποκατω αυτης και τους ποδιστηρας και τους αναλημπτηρας και τους λεβητας και τας κρεαγρας και παντα τα σκευη αυτων α εποιησεν χιραμ και

ανηνεγκεν τω βασιλει σαλωμων εν οικω κυριου χαλκου καθαρου εν τω περιχωρω του ιορδανου εχωνευσεν αυτα ο βασιλευς εν τω παχει της γης εν οικω σοκχωθ και ανα μεσον σιρδαθα και εποιησεν σαλωμων παντα τα σκευη ταυτα εις πληθος σφοδρα οτι ουκ εξελιπεν ολκη του χαλκου και εποιησεν σαλωμων παντα τα σκευη οικου κυριου και το θυσιαστηριον το χρυσουν και τας τραπεζας και επ αυτων αρτοι προθεσεως και τας λυχνias και τους λυχνους του φωτος κατα το κριμα και κατα προσωπον του δαβιρ χρυσιου καθαρου και λαβιδες αυτων και οι λυχνοι αυτων και τας φιαλας και τας θυσιαστας και τα πυρεια χρυσιου καθαρου και η θυρα του οικου η εσωτερα εις τα αγια των αγιων εις τας θυρας του οικου του ναου χρυσας και συνετελεσθη πασα η εργασία ην εποιησεν σαλωμων εν οικω κυριου και εισηνεγκεν σαλωμων τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εδωκεν εις θησαυρον οικου κυριου τοτε εξεκκλησιασεν σαλωμων τους πρεσβυτερους ισραηλ και παντας τους αρχοντας των φυλων τους ηγουμενους πατριων υιων ισραηλ εις ιερουσαλημ του ανενεγκαι κιβωτον διαθηκης κυριου εκ πολεως δαυιδ αυτη σιων και εξεκκλησιασθησαν προς τον βασιλεα πας ανηρ ισραηλ εν τη εορτη ουτος ο μην εβδομος και ηλθον παντες οι πρεσβυτεροι ισραηλ και ελαβον παντες οι λευιται την κιβωτον και ανηνεγκαν την κιβωτον και την σκηνην του μαρτυριου και παντα τα σκευη τα αγια τα εν τη σκηνη και ανηνεγκαν αυτην οι ιερεις και οι λευιται και ο βασιλευς σαλωμων και πασα συναγωγη ισραηλ και οι φοβουμενοι και οι επισυνηγμενοι αυτων εμπροσθεν της κιβωτου θυοντες μοσχους και προβατα οι ουκ αριθμηθησονται και οι ου λογισθησονται απο του πληθους και εισηνεγκαν οι ιερεις την κιβωτον διαθηκης κυριου εις τον τοπον αυτης εις το δαβιρ του οικου εις τα αγια των αγιων υποκατω των πτερυγων των χερουβιν και ην τα χερουβιν διαπεπετακοτα τας πτερυγας αυτων επι τον τοπον της κιβωτου και συνεκαλυπτεν τα χερουβιν επι την κιβωτον και επι τους αναφορεις αυτης επανωθεν και υπερειχον οι αναφορεις και εβλεποντο αι κεφαλαι των αναφορων εκ των αγιων εις προσωπον του δαβιρ ουκ εβλεποντο εξω και ησαν εκει εως της ημερας ταυτης ουκ ην εν τη κιβωτω πλην δυο πλακες ας εθηκεν μωυσης εν χωρηβ α διεθετο κυριος μετα των υιων ισραηλ εν τω εξελθειν αυτους εκ γης αιγυπτου και εγενετο εν τω εξελθειν τους ιερεις εκ των αγιων οτι παντες οι ιερεις οι ευρεθεντες ηγιασθησαν ουκ ησαν διατεταγμενοι κατ εφημεριαν και οι λευιται οι ψαλτωδοι παντες τοις υιοις ασαφ τω αιμαν τω ιδιθουν και τοις υιοις αυτων και τοις αδελφοις αυτων των ενδεδυμενων στολας βυσσινας εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις εστηκοτες κατεναντι του θυσιαστηριου και μετ αυτων ιερεις εκατον εικοσι σαλπιζοντες ταις σαλπιγξιν και εγενετο μια φωνη εν τω σαλπιζειν και εν τω ψαλτωδειν και εν τω αναφωνειν φωνη μια του εξομολογεισθαι και αινειν τω κυριω και ως υψωσαν φωνην εν σαλπιγξιν και εν κυμβαλοις και εν οργανοις των ωδων και ελεγον εξομολογεισθε τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ο οικος ενεπλησθη νεφελης δοξης κυριου και ουκ ηδυναντο οι ιερεις του στηναι λειτουργειν απο προσωπου της νεφελης οτι ενεπλησεν δοξα κυριου τον οικον του θεου τοτε ειπεν σαλωμων κυριος ειπεν του κατασκηνωσαι εν γνοφω και εγω ωκοδομηκα οικον τω ονοματι σου αγιον σοι και ετοιμον του κατασκηνωσαι

εις τους αιωνας και επεστρεψεν ο βασιλευς το προσωπον αυτου και ευλογησεν την πασαν εκκλησιαν ισραηλ και πασα εκκλησια ισραηλ παρειστηκει και ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ ος ελαλησεν εν στοματι αυτου προς δαυιδ τον πατερα μου και εν χερσιν αυτου επληρωσεν λεγων απο της ημερας ης ανηγαγον τον λαον μου εκ γης αιγυπτου ουκ εξελεξαμην εν πολει απο πασων φυλων ισραηλ του οικοδομησαι οικον του ειναι ονομα μου εκει και ουκ εξελεξαμην εν ανδρι του ειναι εις ηγουμενον επι τον λαον μου ισραηλ και εξελεξαμην εν ιερουσαλημ γενεσθαι το ονομα μου εκει και εξελεξαμην εν δαυιδ ωστε ειναι επανω του λαου μου ισραηλ και εγενετο επι καρδιαν δαυιδ του πατρος μου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ και ειπεν κυριος προς δαυιδ πατερα μου διοτι εγενετο επι καρδιαν σου του οικοδομησαι οικον τω ονοματι μου καλως εποιησας οτι εγενετο επι καρδιαν σου πλην συ ουκ οικοδομησεις τον οικον οτι ο υιος σου ος εξελευσεται εκ της οσφυος σου ουτος οικοδομησει τον οικον τω ονοματι μου και ανεστησεν κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν και εγενηθην αντι δαυιδ πατρος μου και εκαθισα επι τον θρονον ισραηλ καθως ελαλησεν κυριος και ωκοδομησα τον οικον τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ και εθηκα εκει την κιβωτον εν η εκει διαθηκη κυριου ην διεθετο τω ισραηλ και εστη κατεναντι του θυσιαστηριου κυριου εναντι πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου οτι εποιησεν σαλωμων βασιν χαλκην και εθηκεν αυτην εν μεσω της αυλης του ιερου πεντε πηχων το μηκος αυτης και πεντε πηχεων το ευρος αυτης και τριων πηχεων το υψος αυτης και εστη επ αυτης και επεσεν επι τα γονατα εναντι πασης εκκλησιας ισραηλ και διεπετασεν τας χειρας αυτου εις τον ουρανον και ειπεν κυριε ο θεος ισραηλ ουκ εστιν ομοιος σοι θεος εν ουρανω και επι της γης φυλασσων την διαθηκην και το ελεος τοις παισιν σου τοις πορευομενοις εναντιον σου εν ολη καρδια α εφυλαξας τω παιδι σου δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων και ελαλησας εν στοματι σου και εν χερσιν σου επληρωσας ως η ημερα αυτη και νυν κυριε ο θεος ισραηλ φυλαξον τω παιδι σου τω δαυιδ τω πατρι μου α ελαλησας αυτω λεγων ουκ εκλειψει σοι ανηρ απο προσωπου μου καθημενος επι θρονον ισραηλ πλην εαν φυλαξωσιν οι υιοι σου την οδον αυτων του πορευεσθαι εν τω νομω μου ως επορευθης εναντιον μου και νυν κυριε ο θεος ισραηλ πιστωθητω δη το ρημα σου ο ελαλησας τω παιδι σου τω δαυιδ οτι ει αληθως κατοικησει θεος μετα ανθρωπων επι της γης ει ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου ουκ αρκεσουσιν σοι και τις ο οικος ουτος ον ωκοδομησα και επιβλεψη επι την προσευχην παιδος σου και επι την δεησιν μου κυριε ο θεος του επακουσαι της δεησεως και της προσευχης ης ο παις σου προσευχεται εναντιον σου σημερον του ειναι οφθαλμους σου ανεωγμενους επι τον οικον τουτον ημερας και νυκτος εις τον τοπον τουτον ον ειπας επικληθηναι το ονομα σου εκει του ακουσαι της προσευχης ης ο παις σου προσευχεται εις τον τοπον τουτον και ακουση της δεησεως του παιδος σου και λαου σου ισραηλ α αν προσευξωνται εις τον τοπον τουτον και συ εισακουση εν τω τοπω της κατοικησεως σου εκ του ουρανου και ακουση και ιλεως εση εαν αμαρτη ανηρ τω πλησιον αυτου και λαβη επ αυτον αραν του αρασθαι αυτον και ελθη και αρασθαι κατεναντι του θυσιαστηριου εν τω οικω τουτω και συ εισακουση εκ του ουρανου και ποιησεις και

κρινεις τους δουλους σου του αποδουναι τω ανομω και αποδουναι οδους αυτου εις κεφαλην αυτου του δικαιωσαι δικαιον του αποδουναι αυτω κατα την δικαιοσυνην αυτου και εαν θραυσθη ο λαος σου ισραηλ κατεναντι του εχθρου εαν αμαρτωσιν σοι και επιστρεψωσιν και εξομολογησωνται τω ονοματι σου και προσευξωνται και δεηθωσιν εναντιον σου εν τω οικω τουτω και συ εισακουση εκ του ουρανου και ιλεως εση ταις αμαρτιαις λαου σου ισραηλ και αποστρεψεις αυτους εις την γην ην εδωκας αυτοις και τοις πατρασιν αυτων εν τω συσχεθηναι τον ουρανον και μη γενεσθαι υετον οτι αμαρτησονται σοι και προσευξονται εις τον τοπον τουτον και ανεσουσιν το ονομα σου και απο των αμαρτιων αυτων επιστρεψουσιν οτι ταπεινωσεις αυτους και συ εισακουση εκ του ουρανου και ιλεως εση ταις αμαρτιαις των παιδων σου και του λαου σου ισραηλ οτι δηλωσεις αυτοις την οδον την αγαθην εν η πορευονται εν αυτη και δώσεις υετον επι την γην σου ην εδωκας τω λαω σου εις κληρονομιαν λιμος εαν γενηται επι της γης θανατος εαν γενηται ανεμοψθορια και ικτερος ακρις και βρουχος εαν γενηται εαν θλιψη αυτον ο εχθρος κατεναντι των πολεων αυτων κατα πασαν πληγην και παν πονον και πασα προσευχη και πασα δεησις η εαν γενηται παντι ανθρωπω και παντι λαω σου ισραηλ εαν γνω ανθρωπος την αψην αυτου και την μαλακιαν αυτου και διαπεταση τας χειρας αυτου εις τον οικον τουτον και συ εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ιλαση και δώσεις ανδρι κατα τας οδους αυτου ως αν γνως την καρδιαν αυτου οτι μονος γινωσκεις την καρδιαν υιων ανθρωπων οπως φοβωνται τας οδους σου πασας τας ημερας ας αυτοι ζωσιν επι προσωπου της γης ης εδωκας τοις πατρασιν ημων και πας αλλοτριος ος ουκ εκ του λαου σου ισραηλ εστιν αυτος και ελθη εκ γης μακροθεν δια το ονομα σου το μεγα και την χειρα σου την κραταιαν και τον βραχιονα σου τον υψηλον και ελθωσιν και προσευξωνται εις τον τοπον τουτον και εισακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου και ποιησεις κατα παντα οσα εαν επικαλεσηται σε ο αλλοτριος οπως γνωσιν παντες οι λαοι της γης το ονομα σου και του φοβεισθαι σε ως ο λαος σου ισραηλ και του γνωσιν οτι επικεκληται το ονομα σου επι τον οικον τουτον ον ωκοδομησα εαν δε εξελθι ο λαος σου εις πολεμον επι τους εχθρους αυτου εν οδω η αποστελεις αυτους και προσευξωνται προς σε κατα την οδον της πολεως ταυτης ην εξελεξω εν αυτη και οικου ου ωκοδομησα τω ονοματι σου και ακουση εκ του ουρανου της δεησεως αυτων και της προσευχης αυτων και ποιησεις το δικαιωμα αυτων οτι αμαρτησονται σοι οτι ουκ εσται ανθρωπος ος ουκ αμαρτησεται και παταξεις αυτους και παραδώσεις αυτους κατα προσωπον εχθρων και αιχμαλωτευσουσιν οι αιχμαλωτευοντες αυτους εις γην εχθρων εις γην μακραν η εγγυς και επιστρεψωσιν καρδιαν αυτων εν τη γη αυτων ου μετηχθησαν εκει και γε επιστρεψωσιν και δεηθωσιν σου εν τη αιχμαλωσια αυτων λεγοντες ημαρτομεν ηδικησαμεν ηνομησαμεν και επιστρεψωσιν προς σε εν ολη καρδια και εν ολη ψυχη αυτων εν γη αιχμαλωτευσαντων αυτους και προσευξωνται οδον γης αυτων ης εδωκας τοις πατρασιν αυτων και της πολεως ης εξελεξω και του οικου ου ωκοδομησα τω ονοματι σου και ακουση εκ του ουρανου εξ ετοιμου κατοικητηριου σου της προσευχης αυτων και της δεησεως αυτων και ποιησεις χριματα και ιλεως εση τω λαω τω αμαρτοντι σοι νυν κυριε εστώσαν δη οι οφθαλμοι

σου ανεωγμενοι και τα ωτα σου επηκοα εις την δεησιν του τοπου τουτου και νυν αναστηθι κυριε ο θεος εις την καταπαυσιν σου συ και η κιβωτος της ισχυος σου οι ιερεις σου κυριε ο θεος ενδυσαντο σωτηριαν και οι υιοι σου ευφρανθητωσαν εν αγαθοις κυριε ο θεος μη αποστρεψης το προσωπον του χριστου σου μνησθητι τα ελεη δαυιδ του δουλου σου και ως συνετελεσεν σαλωμων προσευχομενος και το πυρ κατεβη εκ του ουρανου και κατεφαγεν τα ολοκαυτωματα και τας θυσιας και δοξα κυριου επλησεν τον οικον και ουκ ηδυναντο οι ιερεις εισελθειν εις τον οικον κυριου εν τω καιρω εκεινω οτι επλησεν δοξα κυριου τον οικον και παντες οι υιοι ισραηλ εωρων καταβαινον το πυρ και η δοξα κυριου επι τον οικον και επεσον επι προσωπον επι την γην επι το λιθοστρωτον και προσεκυνησαν και ηνουν τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ο βασιλευς και πας ο λαος θυοντες θυματα εναντι κυριου και εθυσιασεν σαλωμων την θυσιαν μοσχων εικοσι και δυο χιλιαδας και βοσκηματων εκατον και εικοσι χιλιαδας και ενεκαινισεν τον οικον του θεου ο βασιλευς και πας ο λαος και οι ιερεις επι τας φυλακας αυτων εστηκotes και οι λεινται εν οργανοις ωδων κυριου του δαυιδ του βασιλεως του εξομολογεισθαι εναντι κυριου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εν υμνοις δαυιδ δια χειρος αυτων και οι ιερεις σαλπιζοντες ταις σαλπιγξιν εναντιον αυτων και πας ισραηλ εστηκως και ηγγιασεν σαλωμων το μεσον της αυλης της εν οικω κυριου οτι εποιησεν εκει τα ολοκαυτωματα και τα στεατα των σωτηριων οτι το θυσιαστηριον το χαλκουν ο εποιησεν σαλωμων ουκ εξεποιει δεξασθαι τα ολοκαυτωματα και τα μαννα και τα στεατα και εποιησεν σαλωμων την εορτην εν τω καιρω εκεινω επτα ημεραις και πας ισραηλ μετ αυτου εκκλησια μεγαλη σφοδρα απο εισοδου αιμαθ και εως χειμαρρου αιγυπτου και εποιησεν εν τη ημερα τη ογδοη εξοδιον οτι εγκαίνισμον του θυσιαστηριου εποιησεν επτα ημερας εορτην και εν τη τριτη και εικοστη του μηνος του εβδομου απεστειλεν τον λαον εις τα σκηνωματα αυτων ευφραϊνομενους και αγαθη καρδια επι τοις αγαθοις οις εποιησεν κυριος τω δαυιδ και τω σαλωμων και τω ισραηλ λαω αυτου και συνετελεσεν σαλωμων τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και παντα οσα ηθελησεν εν τη ψυχη σαλωμων του ποιησαι εν οικω κυριου και εν οικω αυτου ευοδωθι και ωφθι ο θεος τω σαλωμων την νυχτα και ειπεν αυτω ηκουσα της προσευχης σου και εξελεξαμην εν τω τοπω τουτω εμαυτω εις οικον θυσιας εαν συσχω τον ουρανον και μη γενηται υετος και εαν εντειλωμαι τη ακριδι καταφαγειν το ξυλον και εαν αποστειλω θανατον εν τω λαω μου και εαν εντραπη ο λαος μου εφ ους το ονομα μου επικεκληται επ αυτους και προσευξωνται και ζητησωσιν το προσωπον μου και αποστρεψωσιν απο των οδων αυτων των πονηρων και εγω εισακουσομαι εκ του ουρανου και ιλεως εσομαι ταις αμαρτιαις αυτων και ιασομαι την γην αυτων νυν οι οφθαλμοι μου εσονται ανεωγμενοι και τα ωτα μου επηκοα τη προσευχη του τοπου τουτου και νυν εξελεξαμην και ηγιακα τον οικον τουτον του ειναι ονομα μου εκει εως αιωνος και εσονται οι οφθαλμοι μου και η καρδια μου εκει πασας τας ημερας και συ εαν πορευθης εναντιον μου ως δαυιδ ο πατηρ σου και ποιησης κατα παντα α ενετειλαμην σοι και τα προσταγματα μου και τα χρηματα μου φυλαξη και αναστησω τον θρονον της βασιλειας σου ως διεθεμην δαυιδ τω πατρι σου λεγων ουκ εξαρθησεται σοι

ανηρ ηγουμενος εν ισραηλ και εαν αποστρεψητε υμεις και εγκαταλιπτε τα προσταγματα μου και τας εντολας μου ας εδωκα εναντιον υμων και πορευθητε και λατρευσητε θεοις ετεροις και προσκυνησητε αυτοις και εξαρω υμας απο της γης ης εδωκα αυτοις και τον οικον τουτον ον ηγιασα τω ονοματι μου αποστρεψω εκ προσωπου μου και δωσω αυτον εις παραβολην και εις διηγημα εν πασιν τοις εθνεσιν και ο οικος ουτος ο υψηλος πας ο διαπορευομενος αυτον εκστησεται και ερει χαριν τινος εποικησεν κυριος τη γη ταυτη και τω οικω τουτω και ερουσιν διοτι εγκατελιπον κυριον τον θεον των πατερων αυτων τον εξαγαγοντα αυτους εκ γης αιγυπτου και αντελαβοντο θεων ετερων και προσεκυνησαν αυτοις και εδουλευσαν αυτοις δια τουτο επηγαγεν επ αυτους πασαν την κακιαν ταυτην και εγενετο μετα εικοσι ετη εν οις ωκοδομησεν σαλωμων τον οικον κυριου και τον οικον εαυτου και τας πολεις ας εδωκεν χιραμ τω σαλωμων ωκοδομησεν αυτας σαλωμων και κατωκισεν εκει τους υιους ισραηλ και ηλθεν σαλωμων εις αιμαθ σωβα και κατισχυσεν αυτην και ωκοδομησεν την θεδμωρ εν τη ερημω και πασας τας πολεις τας οχυρας ας ωκοδομησεν εν ημαθ και ωκοδομησεν την βαιθωρων την ανω και την βαιθωρων την κατω πολεις οχυρας τειχη πυλαι και μοχλοι και την βααλαθ και πασας τας πολεις τας οχυρας αι ησαν τω σαλωμων και πασας τας πολεις των αρματων και τας πολεις των ιππεων και οσα επεθυμησεν σαλωμων κατα την επιθυμιαν του οικοδομησαι εν ιερουσαλημ και εν τω λιβανω και εν παση τη βασιλεια αυτου πας ο λαος ο καταλειψθεις απο του χετταιου και του αμορραιου και του φερεζαιου και του ευαιου και του ιεβουσαιου οι ουκ εισιν εκ του ισραηλ ησαν εκ των υιων αυτων των καταλειψθεντων μετ αυτους εν τη γη ους ουκ εξωλεθρευσαν οι υιοι ισραηλ και ανηγαγεν αυτους σαλωμων εις φορον εως της ημερας ταυτης και εκ των υιων ισραηλ ουκ εδωκεν σαλωμων εις παιδας τη βασιλεια αυτου οτι αυτοι ανδρες πολεμισται και αρχοντες και δυνατοι και αρχοντες αρματων και ιππεων και ουτοι αρχοντες των προστατων βασιλειως σαλωμων πεντηκοντα και διακοσιοι εργοδιωκουντες εν τω λαω και την θυγατερα φαraw σαλωμων ανηγαγεν εκ πολεως δαυιδ εις τον οικον ον ωκοδομησεν αυτη οτι ειπεν ου κατοικησει η γυνη μου εν πολει δαυιδ του βασιλειως ισραηλ οτι αγιος εστιν ου εισηλθεν εκει κιβωτος κυριου τοτε ανηγεγκεν σαλωμων ολοκαυτωματα τω κυριω επι το θυσιαστηριον ο ωκοδομησεν απεναντι του ναου και κατα τον λογον ημερας εν ημερα του αναφερειν κατα τας εντολας μωυση εν τοις σαββατοις και εν τοις μηνσιν και εν ταις εορταις τρεις καιρους του ενιαυτου εν τη εορτη των αζυμων και εν τη εορτη των εβδομαδων και εν τη εορτη των σκηνων και εστησεν κατα την χρισιν δαυιδ τας διαιρεσεις των ιερων κατα τας λειτουργιας αυτων και οι λευιται επι τας φυλακας αυτων του αινειν και λειτουργειν κατεναντι των ιερων κατα τον λογον ημερας εν τη ημερα και οι πυλωροι κατα τας διαιρεσεις αυτων εις πυλην και πυλην οτι ουτως εντολαι δαυιδ ανθρωπου του θεου ου παρηλθον τας εντολας του βασιλειως περι των ιερων και των λευιτων εις παντα λογον και εις τους ιησαιρους και ητοιμασθη πασα η εργασία αφ ης ημερας εθεμελιωθη εως ου ετελειωσεν σαλωμων τον οικον κυριου τοτε ωχετο σαλωμων εις γασιωνγαβερ και εις την αιλαθ την παραθαλασσιαν εν γη ιδουμαια και απεστειλεν χιραμ εν χειρι παιδων αυτου πλοια και παιδας ειδοτας θαλασσαν και ωχοντο μετα των

παιδων σαλωμων εις σωφικα και ελαβον εκειθεν τετρακοσια και πεντηκοντα ταλαντα χρυσιου και ηλθον προς τον βασιλεα σαλωμων και βασιλισσα σαβα ηκουσεν το ονομα σαλωμων και ηλθεν του πειρασαι σαλωμων εν αιγιμασιν εις ιερουσαλημ εν δυναμει βαρεια σφοδρα και καμηλοι αιρουσαι αρωματα και χρυσιον εις πληθος και λιθον τιμιον και ηλθεν προς σαλωμων και ελαλησεν προς αυτον παντα οσα εν τη ψυχη αυτης και ανηγγειλεν αυτη σαλωμων παντας τους λογους αυτης και ου παρηλθεν λογος απο σαλωμων ον ουκ απηγγειλεν αυτη και ειδεν βασιλισσα σαβα την σοφικαν σαλωμων και τον οικον ον ωκοδομησεν και τα βρωματα των τραπεζων και καθεδραν παιδων αυτου και στασιν λειτουργων αυτου και ιματισμον αυτων και οينوχοους αυτου και στολισμον αυτων και τα ολοκαυτωματα α ανεφερεν εν οικω κυριου και εξ εαυτης εγενετο και ειπεν προς τον βασιλεα αληθινος ο λογος ον ηκουσα εν τη γη μου περι των λογων σου και περι της σοφικας σου και ουκ επιστευσα τοις λογοις εως ου ηλθον και ειδον οι οφθαλμοι μου και ιδου ουκ απηγγελη μοι ημισυ του πληθους της σοφικας σου προσεθηκας επι την ακοην ην ηκουσα μακαριοι οι ανδρες μακαριοι οι παιδες σου ουτοι οι παρεστηκοτες σοι δια παντος και ακουουσιν σοφικαν σου εστω κυριος ο θεος σου ηυλογημενος ος ηθελησεν σοι του δουναι σε επι θρονον αυτου εις βασιλεα τω κυριω θεω σου εν τω αγαπησαι κυριον τον θεον σου τον ισραηλ του στησαι αυτον εις αιωνα και εδωκεν σε επ αυτους εις βασιλεα του ποιησαι κριμα και δικαιοσυνην και εδωκεν τω βασιλει εκατον εικοσι ταλαντα χρυσιου και αρωματα εις πληθος πολυ και λιθον τιμιον και ουκ ην κατα τα αρωματα εκεινα α εδωκεν βασιλισσα σαβα τω βασιλει σαλωμων και οι παιδες σαλωμων και οι παιδες χιραμ εφερον χρυσιον τω σαλωμων εκ σουφικ και ξυλα πευκικα και λιθον τιμιον και εποιησεν ο βασιλευς τα ξυλα τα πευκικα αναβασεις τω οικω κυριου και τω οικω του βασιλεως και κιθαρας και ναβλας τοις ωδοις και ουκ ωφθησαν τοιαυτα εμπροσθεν εν γη ιουδα και ο βασιλευς σαλωμων εδωκεν τη βασιλισση σαβα παντα τα θεληματα αυτης α ητησεν εκτος παντων ων ηνεγκεν τω βασιλει σαλωμων και απεστρεψεν εις την γην αυτης και ην ο σταθμος του χρυσιου του ενεχθεντος τω σαλωμων εν ενιαυτω ενι εξακοσια εξηκοντα εξ ταλαντα χρυσιου πλην των ανδρων των υποτεταγμενων και των εμπορευομενων ων εφερον και παντων των βασιλεων της αραβιας και σατραπων της γης εφερον χρυσιον και αργυριον τω βασιλει σαλωμων και εποιησεν ο βασιλευς σαλωμων διακοσιους θυρεους χρυσους ελατους εξακοσιοι χρυσοι καθαροι τω ενι θυρεω εξακοσιοι χρυσοι επησαν επι τον ενα θυρεον και τριακοσιας ασπιδας ελατας χρυσας τριακοσιων χρυσων ανεφερετο επι την ασπιδα εκαστην και εδωκεν αυτας ο βασιλευς εν οικω δρυμου του λιβανου και εποιησεν ο βασιλευς θρονον ελεφαντινον οδοντων μεγαν και κατεχρυσωσεν αυτον χρυσιω δοκιμω και εξ αναβαθμοι τω θρονω ενδεδεμενοι χρυσιω και αγκωνες ενθεν και ενθεν επι του θρονου της καθεδρας και δυο λεοντες εστηκοτες παρα τους αγκωνας και δωδεκα λεοντες εστηκοτες εκει επι των εξ αναβαθμων ενθεν και ενθεν ουκ εγεννηθη ουτως εν παση βασιλεια και παντα τα σκευη του βασιλεως σαλωμων χρυσιου και παντα τα σκευη οικου δρυμου του λιβανου χρυσιω κατελημμενα ουκ ην αργυριον λογιζομενον εν ημεραις σαλωμων εις ουθεν οτι ναυς τω βασιλει επορευετο εις θαρσις μετα των παιδων χιραμ απαξ δια

τριων ετων ηρχετο πλοια εκ θαρσις τω βασιλει γεμοντα χρυσιου και αργυριου και οδοντων ελεφαντινων και πιθηκων και εμεγαλυνθη σαλωμων υπερ παντας τους βασιλεις και πλουτω και σοφια και παντες οι βασιλεις της γης εζητουν το προσωπον σαλωμων ακουσαι της σοφιας αυτου ης εδωκεν ο θεος εν καρδια αυτου και αυτοι εφερον εκαστος τα δωρα αυτου σκευη αργυρα και σκευη χρυσα και ιματισμον στακτην και ηδυσματα ιππους και ημιονους το κατ ενιαυτον ενιαυτον και ησαν τω σαλωμων τεσσαρες χιλιαδες θηλειαι ιπποι εις αρματα και δωδεκα χιλιαδες ιππεων και εθηκε αυτοους εν πολεσιν των αρματων και μετα του βασιλευς εν ιερουσαλημ και ην ηγουμενος παντων των βασιλευς απο του ποταμου και εως γης αλλοφυλων και εως οριου αιγυπτου και εδωκεν ο βασιλευς το χρυσιον και το αργυριον εν ιερουσαλημ ως λιθους και τας κεδρους ως συκαμινους τας εν τη πεδινη εις πληθος και η εξοδος των ιππων εξ αιγυπτου τω σαλωμων και εκ πασης της γης και οι καταλοιποι λογοι σαλωμων οι πρωτοι και οι εσχατοι ιδου γεγραμμενοι επι των λογων ναθαν του προφητου και επι των λογων αχια του σηλωνιτου και εν ταις ορασεσιν ιωηλ του ορωντος περι ιεροβοαμ υιου ναβατ και εβασилευσεν σαλωμων ο βασιλευς επι παντα ισραηλ τεσσαρακοντα ετη και εκοιμηθη σαλωμων και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ του πατρος αυτου και εβασилευσεν ροβοαμ υιος αυτου αντ αυτου και ηλθεν ροβοαμ εις συχημ οτι εις συχημ ηρχετο πας ισραηλ βασιλευσαι αυτον και εγενετο ως ηκουσεν ιεροβοαμ υιος ναβατ και αυτος εν αιγυπτω ως εφυγεν απο προσωπου σαλωμων του βασιλευς και κατωκησεν ιεροβοαμ εν αιγυπτω και απεστρεψεν ιεροβοαμ εξ αιγυπτου και απεστειλαν και εκαλεσαν αυτον και ηλθεν ιεροβοαμ και πασα η εκκλησια ισραηλ προς ροβοαμ λεγοντες ο πατηρ σου εσκληρυνεν τον ζυγον ημων και νυν αφες απο της δουλειας του πατρος σου της σκληρας και απο του ζυγου αυτου του βαρεος ου εδωκεν εφ ημας και δουλευσομεν σοι και ειπεν αυτοις πορευεσθε εως τριων ημερων και ερχεσθε προς με και απηλθεν ο λαος και συνηγαγεν ο βασιλευς ροβοαμ τους πρεσβυτερους τους εστηκοτας εναντιον σαλωμων του πατρος αυτου εν τω ζην αυτον λεγων πως υμεις βουλευεσθε του αποκριθηναι τω λαω τουτω λογον και ελαλησαν αυτω λεγοντες εαν εν τη σημερον γενη εις αγαθον τω λαω τουτω και ευδοκησης και λαλησης αυτοις λογους αγαθους και εσονται σοι παιδες πασας τας ημερας και κατελιπεν την βουλην των πρεσβυτερων οι συνεβουλευσαντο αυτω και συνεβουλευσατο μετα των παιδαριων των συνεκτραφεντων μετ αυτου των εστηκοτων εναντιον αυτου και ειπεν αυτοις τι υμεις βουλευεσθε και αποκριθησμαι λογον τω λαω τουτω οι ελαλησαν προς με λεγοντες ανες απο του ζυγου ου εδωκεν ο πατηρ σου εφ ημας και ελαλησαν αυτω τα παιδαρια τα εκτραφεντα μετ αυτου ουτως λαλησεις τω λαω τω λαλησαντι προς σε λεγων ο πατηρ σου εβαρυνεν τον ζυγον ημων και συ αφες αφ ημων ουτως ερεις ο μικρος δακτυλος μου παχυτερος της οσφυος του πατρος μου και νυν ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας ζυγω βαρει και εγω προσθησω επι τον ζυγον υμων ο πατηρ μου επαιδευσεν υμας εν μαστιγξιν και εγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις και ηλθεν ιεροβοαμ και πας ο λαος προς ροβοαμ τη ημερα τη τριτη ως ελαλησεν ο βασιλευς λεγων επιστρεψατε προς με τη ημερα τη τριτη και απεκριθη ο βασιλευς σκληρα και εγκατελιπεν ο βασιλευς ροβοαμ την βουλην των πρεσβυτερων

και ελαλησεν προς αυτους κατα την βουλην των νεωτερων λεγων ο πατηρ μου εβαρυνεν τον ζυγον υμων και εγω προσθησω επ αυτον ο πατηρ μου επαιδευsen υμας εν μαστιγξιν και εγω παιδευσω υμας εν σκορπιοις και ουκ ηκουσεν ο βασιλευς του λαου οτι ην μεταστροφη παρα του θεου λεγων ανεστησεν κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν εν χειρι αχια του σηλωνιτου περι ιεροβοαμ υιου ναβατ και παντος ισραηλ οτι ουκ ηκουσεν ο βασιλευς αυτων και απεκριθη ο λαος προς τον βασιλεα λεγων τις ημιν μερις εν δαυιδ και κληρονομια εν υιω ιεσσα εις τα σκηνωματα σου ισραηλ νυν βλεπε τον οικον σου δαυιδ και επορευθη πας ισραηλ εις τα σκηνωματα αυτου και ανδρες ισραηλ οι κατοικουντες εν πολεσιν ιουδα και εβασιλευsen επ αυτων ροβοαμ και απεστειλεν ο βασιλευς ροβοαμ τον αδωνιραμ τον επι του φορου και ελιθοβολησαν αυτον οι υιοι ισραηλ λιθοις και απεθανεν και ο βασιλευς ροβοαμ εσπευσεν του αναβηναι εις το αρμα του φυγειν εις ιερουσαλημ και ηθετηsen ισραηλ εν τω οικω δαυιδ εως της ημερας ταυτης και ηλθεν ροβοαμ εις ιερουσαλημ και εξεκκλησιαsen τον ιουδαν και βενιαμιν εκατον ογδοηκοντα χιλιαδας νεανισκων ποιουντων πολεμον και επολεμει προς ισραηλ του επιστρεψαι την βασιλειαν τω ροβοαμ και εγενετο λογος κυριου προς σαμαιαν ανθρωπον του θεου λεγων ειπον προς ροβοαμ τον του σαλωμων και προς παντα ιουδαν και βενιαμιν λεγων ταδε λεγει κυριος ουκ αναβησεσθε και ου πολεμησετε προς τους αδελφους υμων αποστρεφετε εκαστος εις τον οικον αυτου οτι παρ εμου εγενετο το ρημα τουτο και επηκουσαν του λογου κυριου και απεστραφησαν του μη πορευθηναι επι ιεροβοαμ και κατωκηsen ροβοαμ εις ιερουσαλημ και ωκοδομηsen πολεις τειχηρεις εν τη ιουδαia και ωκοδομηsen την βαιθλεεμ και την αιταμ και την θεκωε και την βαιθσουρα και την σοκχωθ και την οδολλαμ και την γεθ και την μαρισαν και την ζιφ και την αδωραιμ και την λαχισ και την αζηκα και την σαραα και την αιαλων και την χεβρων η εστιν του ιουδα και βενιαμιν πολεις τειχηρεις και ωχυρωsen αυτας τειχεσιν και εδωκεν εν αυταις ηγουμενους και παραθεσεις βρωματων ελαιον και οινον κατα πολιν και κατα πολιν θυρεους και δορατα και κατισχυsen αυτας εις πληθος σφοδρα και ησαν αυτω ιουδα και βενιαμιν και οι ιερεις και οι λευιται οι ησαν εν παντι ισραηλ συνηχθησαν προς αυτον εκ παντων των οριων οτι εγκατελιπον οι λευιται τα σκηνωματα της κατασχεσεως αυτων και επορευθησαν προς ιουδαν εις ιερουσαλημ οτι εξεβαλεν αυτους ιεροβοαμ και οι υιοι αυτου του μη λειτουργειν κυριω και κατεστηsen εαυτω ιερεις των υψηλων και τοις ειδωλοις και τοις ματαιοις και τοις μοσχois α εποισηsen ιεροβοαμ και εξεβαλεν αυτους απο φυλων ισραηλ οι εδωκαν καρδιαν αυτων του ζητησαι κυριον θεον ισραηλ και ηλθον εις ιερουσαλημ θυσαι κυριω θεω των πατερων αυτων και κατισχυσαν την βασιλειαν ιουδα και κατισχυσαν ροβοαμ τον του σαλωμων εις ετη τρια οτι επορευθη εν ταις οδοις δαυιδ και σαλωμων ετη τρια και ελαβεν εαυτω ροβοαμ γυναικα την μολλαθ θυγατερα ιερμουθ υιου δαυιδ αβαιαν θυγατερα ελιαβ του ιεσσα και ετεκεν αυτω υιους τον ιαους και τον σαμαριαν και τον ροολλαμ και μετα ταυτα ελαβεν εαυτω την μααχα θυγατερα αβεσσαλωμ και ετεκεν αυτω τον αβια και τον ιεθι και τον ζιζα και τον εμμουθ και ηγαπηsen ροβοαμ την μααχαν θυγατερα αβεσσαλωμ υπερ πασας τας γυναικας αυτου και τας παλλακας αυτου οτι γυναικας δεκα οκτω ειχεν και παλλακας τριακοντα

και εγεννησεν υιους εικοσι οκτω και θυγατερας εξηκοντα και κατεστησεν εις αρχοντα ροβοαμ τον αβια τον της μααχα εις ηγουμενον εν τοις αδελφοις αυτου οτι βασιλευσαι διενοειτο αυτον και ηυξηθη παρα παντας τους υιους αυτου εν πασιν τοις οριοις ιουδα και βενιαμιν και εν ταις πολεσιν ταις οχυραις και εδωκεν αυταις τροφας πληθος πολυ και ητησατο πληθος γυναικων και εγενετο ως ητοιμασθη η βασιλεια ροβοαμ και ως κατεκρατηθη εγκατελιπεν τας εντολας κυριου και πας ισραηλ μετ αυτου και εγενετο εν τω πεμπτω ετει της βασιλειας ροβοαμ ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου επι ιερουσαλημ οτι ημαρτον εναντιον κυριου εν χιλιοις και διακοσιοις αρμασιν και εξηκοντα χιλιασιν ιππων και ουκ ην αριθμος του πληθους του ελθοντος μετ αυτου εξ αιγυπτου λιβυες τραγλοδυται και αιθιοπες και κατεκρατησαν των πολεων των οχυρων αι ησαν εν ιουδα και ηλθεν εις ιερουσαλημ και σαμαιας ο προφητης ηλθεν προς ροβοαμ και προς τους αρχοντας ιουδα τους συναχθεντας εις ιερουσαλημ απο προσωπου σουσακιμ και ειπεν αυτοις ουτως ειπεν κυριος υμεις εγκατελιπετε με καγω εγκαταλειψω υμας εν χειρι σουσακιμ και ησχυνησαν οι αρχοντες ισραηλ και ο βασιλευς και ειπαν δικαιος ο κυριος και εν τω ιδειν κυριον οτι ενετραπησαν και εγενετο λογος κυριου προς σαμαιαν λεγων ενετραπησαν ου καταφθερω αυτους και δωσω αυτους ως μικρον εις σωτηριαν και ου μη σταξη ο θυμος μου εν ιερουσαλημ οτι εσονται εις παιδας και γνωσονται την δουλειαν μου και την δουλειαν της βασιλειας της γης και ανεβη σουσακιμ βασιλευς αιγυπτου και ελαβεν τους θησαυρους τους εν οικω κυριου και τους θησαυρους τους εν οικω του βασιλεως τα παντα ελαβεν και ελαβεν τους θυρεους τους χρυσους ους εποιησεν σαλωμων και εποιησεν ροβοαμ θυρεους χαλκους αντ αυτων και κατεστησεν επ αυτον σουσακιμ αρχοντας παρατρεχοντων τους φυλασσοντας τον πυλωνα του βασιλεως και εγενετο εν τω εισελθειν τον βασιλεα εις οικον κυριου εισεπορευοντο οι φυλασσοντες και οι παρατρεχοντες και οι επιστρεφοντες εις απαντησιν των παρατρεχοντων και εν τω εντραπηναι αυτον απεστραφη απ αυτου οργη κυριου και ουκ εις καταφθοραν εις τελος και γαρ εν ιουδα ησαν λογοι αγαθοι και κατισχυσεν ροβοαμ εν ιερουσαλημ και εβασιλευσεν και τεσσαρακοντα και ενος ετων ροβοαμ εν τω βασιλευσαι αυτον και επτακαιδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ εν τη πολει η εξελεξατο κυριος επονομασαι το ονομα αυτου εκει εκ πασων φυλων υιων ισραηλ και ονομα της μητρος αυτου νοομμα η αμμανιτις και εποιησεν το πονηρον οτι ου κατευθυνεν την καρδιαν αυτου εκζητησαι τον κυριον και λογοι ροβοαμ οι πρωτοι και οι εσχατοι ουκ ιδου γεγραμμενοι εν τοις λογοις σαμαια του προφητου και αδδω του ορωντος και πραξεις αυτου και επολεμει ροβοαμ τον ιεροβοαμ πασας τας ημερας και απεθανεν ροβοαμ και εταφη μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αβια υιος αυτου αντ αυτου εν τω οκτωκαιδεκατω ετει της βασιλειας ιεροβοαμ εβασιλευσεν αβια επι ιουδαν ετη τρια εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου μααχα θυγατηρ ουριηλ απο γαβρων και πολεμος ην ανα μεσον αβια και ανα μεσον ιεροβοαμ και παρεταξατο αβια τον πολεμον εν δυναμει πολεμισταις δυναμεως τετρακοσiais χιλιασιν ανδρων δυνατων και ιεροβοαμ παρεταξατο προς αυτον πολεμον εν οκτακοσiais χιλιασιν δυνατοι πολεμισται δυναμεως και ανεστη αβια απο του ορους σομορων ο εστιν εν τω ορει εφραιμ

και ειπεν ακουσατε ιεροβοαμ και πας ισραηλ ουχ υμιν γνωναι οτι κυριος ο θεος ισραηλ εδωκεν βασιλειαν επι τον ισραηλ εις τον αιωνα τω δαυιδ και τοις υιοις αυτου διαθηκην αλος και ανεστη ιεροβοαμ ο του ναβατ ο παις σαλωμων του δαυιδ και απεστη απο του κυριου αυτου και συνηχθησαν προς αυτον ανδρες λοιμοι υιοι παρανομοι και αντεστη προς ροβοαμ τον του σαλωμων και ροβοαμ ην νεωτερος και δειλος τη καρδια και ουκ αντεστη κατα προσωπον αυτου και νυν λεγετε υμεις αντιστηναι κατα προσωπον βασιλειας κυριου δια χειρος υιων δαυιδ και υμεις πληθος πολυ και μεθ υμων μοσχοι χρυσοι ους εποιησεν υμιν ιεροβοαμ εις θεους η ουκ εξεβαλετε τους ιερεις κυριου τους υιους ααρων και τους λευιτας και εποιησατε εαυτοις ιερεις εκ του λαου της γης πας ο προσπορευομενος πληρωσαι τας χειρας εν μοσχω εκ βοων και κριοις επτα και εγινετο εις ιερεα τω μη οντι θεω και ημεις κυριον τον θεον ημων ουκ εγκατελιπομεν και οι ιερεις αυτου λειτουργουσιν τω κυριω οι υιοι ααρων και οι λευιται εν ταις εφημεριας αυτων θυμιωσιν τω κυριω ολοκαυτωματα πρωι και δειλης και θυμιαμα συνθεσεως και προθεσεις αρτων επι της τραπεζης της καθαρης και η λυχνια η χρυση και οι λυχνοι της καυσεως αναψαι δειλης οτι φυλασσομεν ημεις τας φυλακας κυριου του θεου των πατερων ημων και υμεις εγκατελιπετε αυτον και ιδου μεθ ημων εν αρχη κυριος και οι ιερεις αυτου και αι σαλπιγγες της σημασιας του σημαινειν εφ υμας οι υιοι του ισραηλ πολεμησετε προς κυριον θεον των πατερων ημων οτι ουκ ευοδωθησεται υμιν και ιεροβοαμ απεστρεψεν το ενεδρον ελθειν αυτων εκ των οπισθεν και εγενετο εμπροσθεν ιουδα και το ενεδρον εκ των οπισθεν και απεστρεψεν ιουδας και ιδου αυτοις ο πολεμος εκ των εμπροσθεν και εκ των οπισθεν και εβοησαν προς κυριον και οι ιερεις εσαλπισαν ταις σαλπιγγιν και εβοησαν ανδρες ιουδα και εγενετο εν τω βοαν ανδρας ιουδα και κυριος επαταξεν τον ιεροβοαμ και τον ισραηλ εναντιον αβια και ιουδα και εφυγον οι υιοι ισραηλ απο προσωπου ιουδα και παρεδωκεν αυτους κυριος εις τας χειρας αυτων και επαταξεν εν αυτοις αβια και ο λαος αυτου πληγην μεγαλην και επεσον τραυματιαι απο ισραηλ πενταχοσiai χιλιαδες ανδρες δυνατοι και εταπεινωθησαν οι υιοι ισραηλ εν τη ημερα εκεινη και κατισχυσαν οι υιοι ιουδα οτι ηλπισαν επι κυριον θεον των πατερων αυτων και κατεδιωξεν αβια οπισω ιεροβοαμ και προκατελαβετο παρ αυτου πολεις την βαιθηλ και τας κωμας αυτης και την ισανα και τας κωμας αυτης και την εφρων και τας κωμας αυτης και ουκ εσχεν ισχυν ιεροβοαμ επι πασας τας ημερας αβια και επαταξεν αυτον κυριος και ετελευτησεν και κατισχυσεν αβια και ελαβεν εαυτω γυναικας δεκα τεσσαρας και εγεννησεν υιους εικοσι δυο και θυγατερας δεκα εξ και οι λοιποι λογοι αβια και αι πραξεις αυτου και οι λογοι αυτου γεγραμμενοι επι βιβλιω του προφητου αδδω και απεθανεν αβια μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ασα υιος αυτου αντ αυτου εν ταις ημεραις ασα ησυχασεν η γη ιουδα ετη δεκα και εποιησεν το καλον και το ευθες ενωπιον κυριου θεου αυτου και απεστησεν τα θυσιαστηρια των αλλοτριων και τα υψηλα και συνετριψεν τας στηλας και εξεκοψεν τα αλση και ειπεν τω ιουδα εκζητησαι τον κυριον θεον των πατερων αυτων και ποιησαι τον νομον και τας εντολας και απεστησεν απο πασων των πολεων ιουδα τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα και ειρηνευσεν πολεις τειχηρεις εν γη ιουδα οτι ειρηνευσεν

η γη και ουκ ην αυτω πολεμος εν τοις ετεσιν τουτοις οτι κατεπαυσεν αυτω κυριος και ειπεν τω ιουδα οικοδομησωμεν τας πολεις ταυτας και ποιησωμεν τειχη και πυργους και πυλας και μοχλους εν ω της γης κυριευσομεν οτι καθως εξεζητησαμεν κυριον θεον ημων εξεζητησεν ημας και κατεπαυσεν ημας κυκλοθεν και ευοδωσεν ημιν και εγενετο τω ασα δυναμις οπλοφορων αιροντων θυρεους και δορατα εν γη ιουδα τριακοσαι χιλιαδες και εν γη βενιαμιν πελτασται και τοξοται διακοσαι και πεντηκοντα χιλιαδες παντες ουτοι πολεμισται δυναμεως και εξηλθεν επ αυτους ζαρε ο αιθιοψ εν δυναμει εν χιλιαις χιλιασιν και αρμασιν τριακοσίοις και ηλθεν εως μαρισα και εξηλθεν ασα εις συναντησιν αυτω και παρεταξατο πολεμον εν τη φαραγγι κατα βορραν μαρισης και εβοησεν ασα προς κυριον θεον αυτου και ειπεν κυριε ουκ αδυνατει παρα σοι σωζειν εν πολλοις και εν ολιγοις κατισχυσον ημας κυριε ο θεος ημων οτι επι σοι πεποιθαμεν και επι τω ονοματι σου ηλθαμεν επι το πληθος το πολυ τουτο κυριε ο θεος ημων μη κατισχυσατω προς σε ανθρωπος και επαταξεν κυριος τους αιθιοπας εναντιον ιουδα και εφυγον οι αιθιοπες και κατεδιωξεν ασα και ο λαος αυτου εως γεδωρ και επεσον αιθιοπες ωστε μη ειναι εν αυτοις περιποιησιν οτι συνετριβησαν ενωπιον κυριου και εναντιον της δυναμεως αυτου και εσκυλευσαν σκυλα πολλα και εξεκοψαν τας κωμας αυτων κυκλω γεδωρ οτι εγεννηθη εκστασις κυριου επ αυτους και εσκυλευσαν πασας τας πολεις αυτων οτι πολλα σκυλα εγεννηθη αυτοις και γε σκηνας κτησεων τους αμαζονεις εξεκοψαν και ελαβον προβατα πολλα και καμηλους και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και αζαριας υιος ωδηδ εγενετο επ αυτον πνευμα κυριου και εξηλθεν εις απαντησιν ασα και παντι ιουδα και βενιαμιν και ειπεν ακουσατε μου ασα και πας ιουδα και βενιαμιν κυριος μεθ υμων εν τω ειναι υμας μετ αυτου και εαν εκζητησητε αυτον ευρεθησεται υμιν και εαν εγκαταλιπητε αυτον εγκαταλειπει υμας και ημεραι πολλαι τω ισραηλ εν ου θεω αληθινω και ουχ ιερεως υποδεικνυοντος και εν ου νομω και επιστρεφει επι κυριον θεον ισραηλ και ευρεθησεται αυτοις και εν εκεινω τω καιρω ουκ εστιν ειρηνη τω εκπορευομενω και τω εισπορευομενω οτι εκστασις κυριου επι παντας τους κατοικουντας τας χωρας και πολεμησει εθνος προς εθνος και πολις προς πολιν οτι ο θεος εξεστησεν αυτους εν παση θλιψει και υμεις ισχυσατε και μη εκλυεσθωσαν αι χειρες υμων οτι εστιν μισθος τη εργασία υμων και εν τω ακουσαι τους λογους τουτους και την προφητειαν αδαδ του προφητου και κατισχυσεν και εξεβαλεν τα βδελυγματα απο πασης της γης ιουδα και βενιαμιν και απο των πολεων ων κατεσχεν εν ορει εφραιμ και ενεκαινισεν το θυσιαστηριον κυριου ο ην εμπροσθεν του ναου κυριου και εξεκκλησιασεν τον ιουδαν και βενιαμιν και τους προσηλυτους τους παροικουντας μετ αυτου απο εφραιμ και απο μανασση και απο συμεων οτι προσετεθησαν προς αυτον πολλοι του ισραηλ εν τω ιδειν αυτους οτι κυριος ο θεος αυτου μετ αυτου και συνηχθησαν εις ιερουσαλημ εν τω μηνι τω τριτω εν τω πεντεκαιδεκατω ετει της βασιλειας ασα και εθυσεν τω κυριω εν εκεινη τη ημερα απο των σκυλων ων ηνεγκαν μοσχους επτακοσιους και προβατα επτακισχιλια και διηλθεν εν διαθηκη ζητησαι κυριον θεον των πατερων αυτων εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της ψυχης και πας ος εαν μη εκζητηση κυριον θεον ισραηλ αποθανειται απο νεωτερου εως πρεσβυτερου απο ανδρος εως γυναικος και ωμοσαν εν τω

κυριω εν φωνη μεγαλη και εν σαλπιγξιν και εν κερατιναις και ηυφρανθησαν πας ιουδα περι του ορκου οτι εξ ολης της ψυχης ωμοσαν και εν παση θελησει εξητησαν αυτον και ευρεθη αυτοις και κατεπαυσεν αυτοις κυριος κυκλοθεν και την μαχα την μητερα αυτου μετεστησεν του μη ειναι τη ασταρτη λειτουργουσαν και κατεκοψεν το ειδωλον και κατεκαυσεν εν χειμαρρω κεδρων πλην τα υψηλα ουκ απεστησαν επι υπηρχεν εν τω ισραηλ αλλ η καρδια ασα εγενετο πληρης πασας τας ημερας αυτου και εισηνεγκεν τα αγια δαυιδ του πατρος αυτου και τα αγια οικου κυριου του θεου αργυριον και χρυσιον και σκευη και πολεμος ουκ ην μετ αυτου εως του πεμπτου και τριακοστου ετους της βασιλειας ασα και εν τω ογδω και τριακοστω ετει της βασιλειας ασα ανεβη βασασ βασιλευς ισραηλ επι ιουδαν και ωκοδομησεν την ραμα του μη δουναι εξοδον και εισοδον τω ασα βασιλει ιουδα και ελαβεν ασα χρυσιον και αργυριον εκ θησαυρων οικου κυριου και οικου του βασιλεως και απεστειλεν προς τον υιον του αδερ βασιλεως συριας τον κατοικουντα εν δαμασκω λεγων διαθου διαθηκην ανα μεσον εμου και σου και ανα μεσον του πατρος μου και ανα μεσον του πατρος σου ιδου απεσταλκα σοι χρυσιον και αργυριον δευρο και διασκεδασον απ εμου τον βασασ βασιλεα ισραηλ και απελθετω απ εμου και ηκουσεν υιος αδερ του βασιλεως ασα και απεστειλεν τους αρχοντας της δυναμειω αυτου επι τας πολεις ισραηλ και επαταξεν την ιων και την δαν και την αβελμαιν και πασας τας περιχωρους νεφθαλι και εγενετο εν τω ακουσαι βασασ απελιπεν του μηκει οικοδομειν την ραμα και κατεπαυσεν το εργον αυτου και ασα ο βασιλευς ελαβεν παντα τον ιουδαν και ελαβεν τους λιθους της ραμα και τα ξυλα αυτης α ωκοδομησεν βασασ και ωκοδομησεν εν αυτοις την γαβαε και την μασφα και εν τω καιρω εκεινω ηλθεν ανανι ο προφητης προς ασα βασιλεα ιουδα και ειπεν αυτω εν τω πεποιθεναι σε επι βασιλεα συριας και μη πεποιθεναι σε επι κυριον θεον σου δια τουτο εσωθη δυναμις συριας απο της χειρος σου ουχ οι αιθιοπες και λιβυες ησαν εις δυναμιν πολλην εις θαρσος εις ιππεις εις πληθος σφοδρα και εν τω πεποιθεναι σε επι κυριον παρεδωκεν εις τας χειρας σου οτι οι οφθαλμοι κυριου επιβλεπουσιν εν παση τη γη κατισχυσαι εν παση καρδια πληρει προς αυτον ηγνοηκας επι τουτω απο του νυν εσται μετα σου πολεμος και εθυμωθη ασα τω προφητη και παρεθετο αυτον εις φυλακην οτι ωργισθη επι τουτω και ελυμνηνато ασα εν τω λαω εν τω καιρω εκεινω και ιδου οι λογοι ασα οι πρωτοι και οι εσχατοι γεγραμμενοι εν βιβλιω βασιλεων ιουδα και ισραηλ και εμαλαχισθη ασα εν τω ενατω και τριακοστω ετει της βασιλειας αυτου τους ποδας εως σφοδρα εμαλαχισθη και εν τη μαλακια αυτου ουκ εξητησεν κυριον αλλα τους ιατροους και εχοιμηθη ασα μετα των πατερων αυτου και ετελευτησεν εν τω ενατω και τριακοστω ετει της βασιλειας αυτου και εθαψαν αυτον εν τω μνηματι ω ωρυξεν εαυτω εν πολει δαυιδ και εχοιμισαν αυτον επι της κλινης και επλησαν αρωματων και γενη μυρων μυρεψων και εποιησαν αυτω εκφοραν μεγαλην εως σφοδρα και εβασιλευσεν ιωσαφατ υιος αυτου αντ αυτου και κατισχυσεν ιωσαφατ επι τον ισραηλ και εδωκεν δυναμιν εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα ταις οχυραις και κατεστησεν ηγουμενους εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα και εν πολεσιν εφραιμ ας προκατελαβετο ασα ο πατηρ αυτου και εγενετο κυριος μετα ιωσαφατ οτι επορευθη εν οδοις του πατρος αυτου ταις πρωταις και ουκ εξεζητησεν τα ειδω-

λα αλλα κυριον τον θεον του πατρος αυτου εξεζητησεν και εν ταις εντολαις του πατρος αυτου επορευθη και ουχ ως του ισραηλ τα εργα και κατηνυθεν κυριος την βασιλειαν εν χειρι αυτου και εδωκεν πας ιουδα δωρα τω ιωσαφατ και εγενετο αυτω πλουτος και δοξα πολλη και υψωθη καρδια αυτου εν οδω κυριου και ετι εξηρην τα υψηλα και τα αλση απο της γης ιουδα και εν τω τριτω ετει της βασιλειας αυτου απεστειλεν τους ηγουμενους αυτου και τους υιους των δυνατων τον αβδιαν και ζαχαριαν και ναθαναηλ και μιχαιαν διδασκειν εν πολεσιν ιουδα και μετ αυτων οι λευιται σαμουιας και ναθανιας και ζαβδιας και ασιηλ και σεμιραμωθ και ιωναθαν και αδωνιας και τωβιας οι λευιται και μετ αυτων ελισαμα και ιωραμ οι ιερεις και εδιδασκον εν ιουδα και μετ αυτων βυβλος νομου κυριου και διηλθον εν ταις πολεσιν ιουδα και εδιδασκον τον λαον και εγενετο εκστασις κυριου επι πασαις ταις βασιλειαις της γης ταις κυκλω ιουδα και ουκ επολεμουν προς ιωσαφατ και απο των αλλοφυλων εφερον τω ιωσαφατ δωρα και αργυριον και δοματα και οι αραβες εφερον αυτω κριους προβατων επτακισχιλιους επτακοσιους και ην ιωσαφατ πορευομενος μειζων εως εις υψος και ωκοδομησεν οικησεις εν τη ιουδαια και πολεις οχυρας και εργα πολλα εγενετο αυτω εν τη ιουδαια και ανδρες πολεμισται δυνατοι ισχυοντες εν ιερουσαλημ και ουτος αριθμος αυτων κατ οικους πατριων αυτων τω ιουδα χιλιαρχοι εδνας ο αρχων και μετ αυτου υιοι δυνατοι δυναμεως τριακοσαι χιλιαδες και μετ αυτον ιωαναν ο ηγουμενος και μετ αυτου διακοσαι ογδοηκοντα χιλιαδες και μετ αυτον αμασιας ο του ζαχρι ο προθυμουμενος τω κυριω και μετ αυτου διακοσαι χιλιαδες δυνατοι δυναμεως και εκ του βενιαμιν δυνατος δυναμεως ελιαδα και μετ αυτου τοξοται και πελτασται διακοσαι χιλιαδες και μετ αυτον ιωζαβαδ και μετ αυτου εκατον ογδοηκοντα χιλιαδες δυνατοι πολεμου ουτοι οι λειτουργουντες τω βασιλει εκτος ων εδωκεν ο βασιλευς εν ταις πολεσιν ταις οχυραις εν παση τη ιουδαια και εγενηθη τω ιωσαφατ ετι πλουτος και δοξα πολλη και επεγαμβρευσατο εν οικω αχααβ και κατεβη δια τελους ετων προς αχααβ εις σαμαρειαν και εθυσεν αυτω αχααβ προβατα και μοσχους πολλους και τω λαω τω μετ αυτου και ηπατα αυτον του συναβηναι μετ αυτου εις ραμωθ της γαλααδιτιδος και ειπεν αχααβ βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ βασιλεα ιουδα πορευση μετ εμου εις ραμωθ της γαλααδιτιδος και ειπεν αυτω ως εγω ουτως και συ ως ο λαος σου και ο λαος μου μετα σου εις πολεμον και ειπεν ιωσαφατ προς βασιλεα ισραηλ ζητησον δη σημερον τον κυριον και συνηγαγεν ο βασιλευς ισραηλ τους προφητας τετρακοσιους ανδρας και ειπεν αυτοις ει πορευθω εις ραμωθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπαν αναβαινε και δωσει ο θεος εις τας χειρας του βασιλεως και ειπεν ιωσαφατ ουκ εστιν ωδε προφητης του κυριου ετι και επιζητησομεν παρ αυτου και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ ετι ανηρ εις του ζητησαι τον κυριον δι αυτου και εγω εμισησα αυτον οτι ουκ εστιν προφητευων περι εμου εις αγαθα οτι πασαι αι ημεραι αυτου εις κακα ουτος μιχαιας υιος ιεμλα και ειπεν ιωσαφατ μη λαλειτω ο βασιλευς ουτως και εκαλεσεν ο βασιλευς ισραηλ ευνουχον ενα και ειπεν ταχος μιχαιαν υιον ιεμλα και βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα καθημενοι εκαστος επι θρονου αυτου και ενδεδυμενοι στολας καθημενοι εν τω ευρυχωρω θυρας πυλης σαμαρειας και παντες οι προφηται επροφητευσαν εναντιον αυτων και εποησεν εαυ-

τω σεδεκιας υιος χανανα κερατα σιδηρα και ειπεν ταδε λεγει κυριος εν τούτοις κερατιεις την συριαν εως αν συντελεσθη και παντες οι προφηται επροφητευσον ουτως λεγοντες αναβαινε εις ραμωθ γαλααδ και ευοδωθηση και δωσει κυριος εις χειρας του βασιλεως και ο αγγελος ο πορευθεις του καλεσαι τον μιχαιαν ελαλησεν αυτω λεγων ιδου ελαλησαν οι προφηται εν στοματι ενι αγαθα περι του βασιλεως και εστωσαν δη οι λογοι σου ως ενος αυτων και λαλησεις αγαθα και ειπεν μιχαιας ζη κυριος οτι ο εαν ειπη ο θεος προς με αυτο λαλησω και ηλθεν προς τον βασιλεα και ειπεν αυτω ο βασιλευς μιχαια ει πορευθω εις ραμωθ γαλααδ εις πολεμον η επισχω και ειπεν αναβαινε και ευοδωσεις και δοθησονται εις χειρας υμων και ειπεν αυτω ο βασιλευς ποσακις ορχιζω σε ινα μη λαλησης προς με πλην αληθειαν εν ονοματι κυριου και ειπεν ειδον τον ισραηλ διεσπαρμενους εν τοις ορεσιν ως προβατα οις ουκ εστιν ποιμην και ειπεν κυριος ουκ εχουσιν ηγουμενον αναστρεφτωσαν εκαστος εις τον οικον αυτου εν ειρηνη και ειπεν ο βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ ουκ ειπα σοι οτι ου προφητευει περι εμου αγαθα αλλ η κακα και ειπεν ουχ ουτως ακουσατε λογον κυριου ειδον τον κυριον καθημενον επι θρονου αυτου και πασα δυναμεις του ουρανου εισηκει εκ δεξιων αυτου και εξ αριστερων αυτου και ειπεν κυριος τις απατησει τον αχααβ βασιλεα ισραηλ και αναβησεται και πεσειται εν ραμωθ γαλααδ και ειπεν ουτος ουτως και ουτος ειπεν ουτως και εξηλθεν το πνευμα και εστη ενωπιον κυριου και ειπεν εγω απατησω αυτον και ειπεν κυριος εν τινι και ειπεν εξελευσομαι και εσομαι πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων αυτου και ειπεν απατησεις και δυνηση εξελθε και ποιησον ουτως και νυν ιδου εδωκεν κυριος πνευμα ψευδες εν στοματι παντων των προφητων σου τούτων και κυριος ελαλησεν επι σε κακα και ηγγισεν σεδεκιας υιος χανανα και επαταξεν τον μιχαιαν επι την σιαγονα και ειπεν αυτω ποια τη οδω παρηλθεν πνευμα κυριου παρ εμου του λαλησαι προς σε και ειπεν μιχαιας ιδου οψη εν τη ημερα εκεινη εν η εισελευση ταμειον εκ ταμειου του κατακυρβηναι και ειπεν βασιλευς ισραηλ λαβετε τον μιχαιαν και αποστρεψατε προς εμην αρχοντα της πολεως και προς ιωας αρχοντα υιον του βασιλεως και ερεις ουτως ειπεν ο βασιλευς αποθεσθε τούτον εις οικον φυλακης και εσθιετω αφτον θλιψεως και υδωρ θλιψεως εως του επιστρεψαι με εν ειρηνη και ειπεν μιχαιας εαν επιστρεφων επιστρεψης εν ειρηνη ουκ ελαλησεν κυριος εν εμοι ακουσατε λαοι παντες και ανεβη βασιλευς ισραηλ και ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εις ραμωθ γαλααδ και ειπεν βασιλευς ισραηλ προς ιωσαφατ κατακαλυψομαι και εισελευσομαι εις τον πολεμον και συ ενδυσαι τον ιματισμον μου και συνεκαλυψατο βασιλευς ισραηλ και εισηλθεν εις τον πολεμον και βασιλευς συριας ενετειλατο τοις αρχουσιν των αρματων τοις μετ αυτου λεγων μη πολεμειτε τον μικρον και τον μεγαν αλλ η τον βασιλεα ισραηλ μονον και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων τον ιωσαφατ και αυτοι ειπαν βασιλευς ισραηλ εστιν και εκυκλωσαν αυτον του πολεμειν και εβοησεν ιωσαφατ και κυριος εσωσεν αυτον και απεστρεψεν αυτους ο θεος απ αυτου και εγενετο ως ειδον οι αρχοντες των αρματων οτι ουκ ην βασιλευς ισραηλ και απεστρεψαν απ αυτου και ανηρ ενετεινεν τοξον ευστοχως και επαταξεν τον βασιλεα ισραηλ ανα μεσον του πνευμονος και ανα μεσον του θωρακος και ειπεν τω ηνιοχω επιστρεψε την χειρα σου και

εξαγαγε με εκ του πολεμου οτι επονεσα και ετροπωθη ο πολεμος εν τη ημερα εκεινη και ο βασιλευς ισραηλ ην εστηκως επι του αρματος εως εσπερας εξ εναντιας συριας και απειθανεν δυνοντος του ηλιου και απεστρεψεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα εις τον οικον αυτου εν ειρηνη εις ιερουσαλημ και εξηλθεν εις απαντησιν αυτου ιου ο του ανανι ο προφητης και ειπεν αυτω βασιλευ ιωσαφατ ει αμαρτωλω συ βοηθεις η μισουμενω υπο κυριου φιλιαζεις δια τουτο εγενετο επι σε οργη παρα κυριου αλλ η λογοι αγαθοι ηυρεθησαν εν σοι οτι εξηρας τα αλση απο της γης ιουδα και κατηυθυνας την καρδιαν σου εκζητησαι τον κυριον και κατωκησεν ιωσαφατ εν ιερουσαλημ και παλιν εξηλθεν εις τον λαον απο βηρσαβες εως ορους εφραιμ και επεστρεψεν αυτους επι κυριον θεον των πατερων αυτων και κατεστησεν κριτας εν πασαις ταις πολεσιν ιουδα ταις οχυραις εν πολει και πολει και ειπεν τοις κριταις ιδετε τι υμεις ποιειτε οτι ουκ ανθρωπω υμεις κρινετε αλλ η τω κυριω και μεθ υμων λογοι της χρισεως και νυν γενεσθω φοβος κυριου εφ υμας και φυλασσετε και ποιησετε οτι ουκ εστιν μετα κυριου θεου ημων αδικια ουδε θιαυμασαι προσωπον ουδε λαβειν δωρα και γαρ εν ιερουσαλημ κατεστησεν ιωσαφατ των ιερεων και των λευιτων και των πατριαρχων ισραηλ εις κρισιν κυριου και κρινειν τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ και ενετειλατο προς αυτους λεγων ουτως ποιησετε εν φοβω κυριου εν αληθεια και εν πληρει καρδια πας ανηρ κρισιν την ελθουσαν εφ υμας των αδελφων υμων των κατοικουντων εν ταις πολεσιν αυτων ανα μεσον αιματος αιμα και ανα μεσον προσταγματος και εντολης και δικαιωματα και κριματα και διαστελεισθε αυτοις και ουχ αμαρτησονται τω κυριω και ουκ εσται εφ υμας οργη και επι τους αδελφους υμων ουτως ποιησετε και ουχ αμαρτησεσθε και ιδου αμαριας ο ιερεις ηγουμενος εφ υμας εις παν λογον κυριου και ζαβδιας υιος ισμαηλ ο ηγουμενος εις οικον ιουδα προς παν λογον βασιλευς και οι γραμματαις και οι λευιται προ προσωπου υμων ισχυσατε και ποιησατε και εσται κυριος μετα του αγαθου και μετα ταυτα ηλθον οι υιοι μωαβ και οι υιοι αμμων και μετ αυτων εκ των μιναιων προς ιωσαφατ εις πολεμον και ηλθον και υπεδειξαν τω ιωσαφατ λεγοντες ηκει επι σε πληθος πολυ εκ περαν της θαλασσης απο συριας και ιδου εισιν εν ασασανθαμαρ αυτη εστιν ενγαδδι και εφοβηθη και εδωκεν ιωσαφατ το προσωπον αυτου εκζητησαι τον κυριον και εκηρυξεν νηστειαν εν παντι ιουδα και συνηχθη ιουδας εκζητησαι τον κυριον και απο πασων των πολεων ιουδα ηλθον ζητησαι τον κυριον και ανεστη ιωσαφατ εν εκκλησια ιουδα εν ιερουσαλημ εν οικω κυριου κατα προσωπον της αυλης της καινης και ειπεν κυριε ο θεος των πατερων ημων ουχι συ ει θεος εν ουρανω και συ κυριευεις πασων των βασιλειων των εθνων και εν τη χειρι σου ισχυς δυναστειας και ουκ εστιν προς σε αντιστηναι ουχι συ ει ο κυριος ο εξολεθρευσας τους κατοικουντας την γην ταυτην απο προσωπου του λαου σου ισραηλ και εδωκας αυτην σπερματι αβρααμ τω ηγαπημενω σου εις τον αιωνα και κατωκησαν εν αυτη και ωκοδομησαν εν αυτη αγιασμα τω ονοματι σου λεγοντες εαν επελθη εφ ημας κακα ρομφαια κρισις θανατος λιμος στησομεθα εναντιον του οικου τουτου και εναντιον σου οτι το ονομα σου επι τω οικω τουτω και βοηθομεθα προς σε απο της θλιψεως και ακουση και σωσεις και νυν ιδου υιοι αμμων και μωαβ και ορος σιρ εις ους ουκ εδωκας τω ισραηλ διελθειν δι αυτων εξελθοντων αυτων εκ γης

αιγυπτου οτι εξεκληναν απ αυτων και ουκ εξωλεθρευσαν αυτους και νυν ιδου αυτοι επιχειρουνσιν εφ ημας εξελθειν εκβαλειν ημας απο της κληρονομιας ημων ης εδωκας ημιν κυριε ο θεος ημων ου κρινεις εν αυτοις οτι ουκ εστιν ημιν ισχυς του αντιστηναι προς το πληθος το πολυ τουτο το ελθον εφ ημας και ουκ οιδαμεν τι ποιησωμεν αυτοις αλλ η επι σοι οι οφθαλμοι ημων και πας ιουδας εστηκως εναντι κυριου και τα παιδια αυτων και αι γυναικες και τω οζειλ τω του ζαχαριου των υιων βαναιου των υιων ελεηλ του μανθανιου του λευιτου απο των υιων ασαφ εγενετο επ αυτον πνευμα κυριου εν τη εκκλησια και ειπεν ακουσατε πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και ο βασιλευς ιωσαφατ ταδε λεγει κυριος υμιν αυτοις μη φοβεισθε μηδε πτοηθητε απο προσωπου του οχλου του πολλου τουτου οτι ουχ υμιν εστιν η παραταξις αλλ η τω θεω αυριον καταβητε επ αυτους ιδου αναβαινουσιν κατα την αναβασιν ασας και ευρησετε αυτους επ ακρου ποταμου της ερημου ιεριηλ ουχ υμιν εστιν πολεμησαι ταυτα συνετε και ιδετε την σωτηριαν κυριου μεθ υμων ιουδα και ιερουσαλημ μη φοβεισθε μηδε πτοηθητε αυριον εξελθειν εις απαντησιν αυτοις και κυριος μεθ υμων και κυψας ιωσαφατ επι προσωπον αυτου και πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ επεσαν εναντι κυριου προσκυνησαι κυριω και ανεστησαν οι λευιται απο των υιων κααθ και απο των υιων κορε αινειν κυριω θεω ισραηλ εν φωνη μεγαλη εις υψος και ωρθηρισαν πρωι και εξηλθον εις την ερημον θεκωε και εν τω εξελθειν εστη ιωσαφατ και εβοησεν και ειπεν ακουσατε μου ιουδα και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ εμπιστευσατε εν κυριω θεω υμων και εμπιστευθησεσθε εμπιστευσατε εν προφητη αυτου και ευοδωθησεσθε και εβουλευσατο μετα του λαου και εστησεν ψαλτωδους και αινουντας εξομολογεισθαι και αινειν τα αγια εν τω εξελθειν εμπροσθεν της δυναμειως και ελεγον εξομολογεισθε τω κυριω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εν τω αρξασθαι της αινεσεως αυτου της εξομολογησεως εδωκεν κυριος πολεμειν τους υιους αμμων επι μωαβ και ορος στηρ τους εξελθοντας επι ιουδαν και ετροπωθησαν και ανεστησαν οι υιοι αμμων και μωαβ επι τους κατοικουντας ορος στηρ εξολεθρευσαι και εκτριψαι και ως συνετελεσαν τους κατοικουντας στηρ ανεστησαν εις αλληλους του εξολεθρευθηναι και ιουδας ηλθεν επι την σκοπιαν της ερημου και επεβλεψεν και ειδεν τον πληθος και ιδου παντες νεκροι πεπτωκοτες επι της γης ουκ ην σωζομενος και ηλθεν ιωσαφατ και ο λαος αυτου σκυλευσαι τα σκυλα αυτων και ευρον κτηνη πολλα και αποσκευην και σκυλα και σκευη επιθυμητα και εσκυλευσαν εαυτοις και εγενοντο ημεραι τρεις σκυλευοντων αυτων τα σκυλα οτι πολλα ην και τη ημερα τη τεταρτη επισυνηχθησαν εις τον αυλωνα της ευλογιας εκει γαρ ηυλογησαν τον κυριον δια τουτο εκαλεσαν το ονομα του τοπου εκεινου κοιλας ευλογιας εως της ημερας ταυτης και επεστρεψεν πας ανηρ ιουδα εις ιερουσαλημ και ιωσαφατ ηγουμενος αυτων εν ευφροσυνη μεγαλη οτι ευφρανεν αυτους κυριος απο των εχθρων αυτων και εισηλθον εις ιερουσαλημ εν ναβλαις και εν κινυραις και εν σαλιγιξιν εις οικον κυριου και εγενετο εκστασις κυριου επι πασας τας βασιλειας της γης εν τω ακουσαι αυτους οτι επολεμησεν κυριος προς τους υπεναντιους ισραηλ και ειρηνευσεν η βασιλεια ιωσαφατ και κατεπαυσεν αυτω ο θεος αυτου κυκλωθεν και εβασιλευσεν ιωσαφατ επι τον ιουδαν ετων τριακοντα πεντε εν τω βασιλευσαι αυτον και εικοσι πεντε

ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αζουβα θυγατηρ σαλι και επορευθη εν ταις οδοις του πατρος αυτου ασα και ουκ εξεκλινεν του ποιησαι το ευθες ενωπιον κυριου αλλα τα υψηλα ετι υπηρχεν και ετι ο λαος ου κατευθυνεν την καρδιαν προς κυριον θεον των πατερων αυτων και οι λοιποι λογοι ιωσαφατ οι πρωτοι και οι εσχατοι ιδου γεγραμμενοι εν λογοις ιου του ανανι ος κατεγραψεν βιβλιον βασιλεων ισραηλ και μετα ταυτα εκοινωνησεν ιωσαφατ βασιλευς ιουδα προς οχοζιαν βασιλεα ισραηλ και ουτος ηνομησεν εν τω ποιησαι και πορευθηναι προς αυτον του ποιησαι πλοια του πορευθηναι εις θαρσις και εποιησεν πλοια εν γασιωνγαβερ και επροφητευσεν ελιεζερ ο του δωδια απο μαρισης επι ιωσαφατ λεγων ως επιλιασας τω οχοζια εθραυσεν κυριος το εργον σου και συνετριβη τα πλοια σου και ουκ εδυνασθη του πορευθηναι εις θαρσις και εκοιμηθη ιωσαφατ μετα των πατερων αυτου και εταφη παρα τοις πατρασιν αυτου εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν ιωραμ υιος αυτου αντ αυτου και αυτω αδελφοι υιοι ιωσαφατ εξ αζαριας και ιηλ και ζαχαριας και αζαριας και μιχαηλ και σαφατιας παντες ουτοι υιοι ιωσαφατ βασιλεως ιουδα και εδωκεν αυτοις ο πατηρ αυτων δοματα πολλα αργυριον και χρυσιον και οπλα μετα πολων τετειχισμενων εν ιουδα και την βασιλειαν εδωκεν τω ιωραμ οτι ουτος ο πρωτοτοκος και ανεστη ιωραμ επι την βασιλειαν αυτου και εκραταιωθη και απεκτεινεν παντας τους αδελφους αυτου εν ρομφαια και απο των αρχοντων ισραηλ οντος αυτου τριακοντα και δυο ετων κατεστη ιωραμ επι την βασιλειαν αυτου και οκτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και επορευθη εν οδω βασιλεων ισραηλ ως εποιησεν οικος αχααβ οτι θυγατηρ αχααβ ην αυτου γυνη και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου και ουκ εβουλετο κυριος εξολεθρευσαι τον οικον δαυιδ δια την διαθηκην ην διεθετο τω δαυιδ και ως ειπεν αυτω δουναι αυτω λυχνον και τοις υιοις αυτου πασας τας ημερας εν ταις ημεραις εκειναις απεστη εδωμ απο του ιουδα και εβασιλευσαν εφ εαυτους βασιλεα και ωχετο ιωραμ μετα των αρχοντων και πασα η ιππος μετ αυτου και εγενετο και ηγερεθη νυκτος και επαταξεν εδωμ τον κυκλουντα αυτον και τους αρχοντας των αρματων και εφυγεν ο λαος εις τα σκηνωματα αυτων και απεστη απο ιουδα εδωμ εως της ημερας ταυτης τοτε απεστη λομνα εν τω καιρω εκεινω απο χειρος αυτου οτι εγκατελιπεν κυριον θεον των πατερων αυτου και γαρ αυτος εποιησεν υψηλα εν πολεσιν ιουδα και εξεπορνευσεν τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ και απεπλανησεν τον ιουδαν και ηλθεν αυτω εγγραφη παρα ηλιου του προφητου λεγων ταδε λεγει κυριος ο θεος δαυιδ του πατρος σου ανθ' ων ουκ επορευθης εν οδω ιωσαφατ του πατρος σου και εν οδοις ασα βασιλεως ιουδα και επορευθης εν οδοις βασιλεων ισραηλ και εξεπορνευσας τον ιουδαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ ως εξεπορνευσεν οικος αχααβ και τους αδελφους σου υιους του πατρος σου τους αγαθους υπερ σε απεκτεινας ιδου κυριος παταξει σε πληγην μεγαλην εν τω λαω σου και εν τοις υιοις σου και εν γυναιξιν σου και εν παση τη αποσκευη σου και συ εν μαλακια πονηρα εν νοσω κοιλιας εως ου εξελθη η κοιλια σου μετα της μαλακιας εξ ημερων εις ημερας και επηγειρεν κυριος επι ιωραμ τους αλλοφυλους και τους αραβας και τους ομορους των αιθιοπων και ανεβησαν επι ιουδαν και κατεδυναστευον και απεστρεψαν πασαν την αποσκευην ην ευρον εν οικω του βασιλεως και τους υιους αυτου και τας θυγατερας αυτου

και ου κατελειφθη αυτω υιος αλλ η οχοζιας ο μικροτατος των υιων αυτου και μετα ταυτα παντα επαταξεν αυτον κυριος εις την κοιλιαν μαλακια εν η ουκ εστιν ιατρεια και εγενετο εξ ημερων εις ημερας και ως ηλθεν καιρος των ημερων ημερας δυο εξηλθεν η κοιλια αυτου μετα της νοσου και απεθανεν εν μαλακια πονηρα και ουκ εποιησεν ο λαος αυτου εκφοραν καθως εκφοραν πατερων αυτου ην τριακοντα και δυο ετων οτε εβασιλευσεν και οκτω ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και επορευθη εν ουκ επαινω και εταφη εν πολει δαυιδ και ουκ εν ταφοις των βασιλεων και εβασιλευσαν οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ τον οχοζιαν υιον αυτου τον μικρον αντ αυτου οτι παντας τους πρεσβυτερους απεκτεινεν το ληστηριον το επελθον επ αυτους οι αραβες και οι αλιμαζονεις και εβασιλευσεν οχοζιας υιος ιωραμ βασιλεως ιουδα ων εικοσι ετων οχοζιας εβασιλευσεν και ενιαυτον ενα εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου γοθολια θυγατηρ αμβρι και ουτος επορευθη εν οδω οικου αχααβ οτι μητηρ αυτου ην συμβουλος του αμαρτανειν και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου ως οικος αχααβ οτι αυτοι ησαν αυτω μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου συμβουλοι του εξολθρευσαι αυτον και εν ταις βουλαις αυτων επορευθη και επορευθη μετα ιωραμ υιου αχααβ εις πολεμον επι αζαηλ βασιλεα συριας εις ραμα γαλααδ και επαταξαν οι τοξοται τον ιωραμ και επεστρεψεν ιωραμ του ιατρευθηναι εις ιεζραελ απο των πληγων ων επαταξαν αυτον οι συροι εν ραμα εν τω πολεμειν αυτον προς αζαηλ βασιλεα συριας και οχοζιας υιος ιωραμ βασιλευς ιουδα κατεβη θεασασθαι τον ιωραμ υιον αχααβ εις ιεζραελ οτι ηρρωσται και παρα του θεου εγενετο καταστροφη οχοζια ελθειν προς ιωραμ και εν τω ελθειν αυτον εξηλθεν μετ αυτου ιωραμ προς ιου υιον ναμεσσι χριστον κυριου τον οικον αχααβ και εγενετο ως εξεδικησεν ιου τον οικον αχααβ και ευρεν τους αρχοντας ιουδα και τους αδελφους οχοζια λειτουργουντας τω οχοζια και απεκτεινεν αυτους και ειπεν του ζητησαι τον οχοζιαν και κατελαβον αυτον ιατρευομενον εν σαμαρεια και ηγαγον αυτον προς ιου και απεκτεινεν αυτον και εθαψαν αυτον οτι ειπαν υιος ιωσαφατ εστιν ος εξητησεν τον κυριον εν ολη καρδια αυτου και ουκ ην εν οικω οχοζια κατισχυσαι δυναμιν περι της βασιλειας και γοθολια η μητηρ οχοζια ειδεν οτι τεθνηκεν αυτης ο υιος και ηγερεθη και απωλεσεν παν το σπερμα της βασιλειας εν οικω ιουδα και ελαβεν ιωσαβεθ η θυγατηρ του βασιλεως τον ιωας υιον οχοζια και εκλεψεν αυτον εκ μεσου υιων του βασιλεως των θανατουμενων και εδωκεν αυτον και την τροφον αυτου εις ταμειον των κλινων και εκρυψεν αυτον ιωσαβεθ θυγατηρ του βασιλεως ιωραμ αδελφη οχοζιου γυνη ιωδαε του ιερεως και εκρυψεν αυτον απο προσωπου γοθολιας και ουκ απεκτεινεν αυτον και ην μετ αυτης εν οικω του θεου κατακεκρυμμενος εξ ετη και γοθολια εβασιλευσεν επι της γης και εν τω ετει τω εβδομω εκραταιωσεν ιωδαε και ελαβεν τους εκατονταρχους τον αζαριαν υιον ιωραμ και τον ισμαηλ υιον ιωαναν και τον αζαριαν υιον ωβηδ και τον μαασαιαν υιον αδαια και τον ελισταφαν υιον ζαχαρια μετ αυτου εις οικον και εκυκλωσαν τον ιουδαν και συνηγαγον τους λευιτας εκ πασων των πολεων ιουδα και αρχοντας πατριων του ισραηλ και ηλθον εις ιερουσαλημ και διεθεντο πασα εκκλησια ιουδα διαθηκην εν οικω του θεου μετα του βασιλεως και εδειξεν αυτοις τον υιον του βασιλεως και ειπεν αυτοις ιδου ο υιος του βασιλεως βασιλευ-

στατω καθώς ελάλησεν κυριος επι τον οικον δαυιδ νυν ο λογος ουτος ον ποιησετε το τριτον εξ υμων εισπορευεσθωσαν το σαββατον των ιερων και των λευιτων και εις τας πυλας των εισοδων και το τριτον εν οικω του βασιλεως και το τριτον εν τη πυλη τη μεση και πας ο λαος εν αυλαις οικου κυριου και μη εισελθετω εις οικον κυριου εαν μη οι ιερεις και οι λευιται και οι λειτουργουντες των λευιτων αυτοι εισελουσονται οτι αγιοι εισιν και πας ο λαος φυλασσετω φυλακας κυριου και κυκλωσουσιν οι λευιται τον βασιλεα κυκλω ανδρος σκευος εν χειρι αυτου και ο εισπορευομενος εις τον οικον αποθानειται και εσονται μετα του βασιλεως εισπορευομενου και εκπορευομενου και εποιησαν οι λευιται και πας ιουδα κατα παντα οσα ενετειλατο ιωδαι ο ιερεις και ελαβον εκαστος τους ανδρας αυτου απ αρχης του σαββατου εως εξοδου του σαββατου οτι ου κατελυσεν ιωδαι τας εφημεριαις και εδωκεν τας μαχαιρας και τους θυρεους και τα οπλα α ην του βασιλεως δαυιδ εν οικω του θεου και εστησεν παντα τον λαον εκαστον εν τοις οπλοις αυτου απο της ωμιας του οικου της δεξιας εως της ωμιας της αριστερας του θυσιαστηριου και του οικου επι τον βασιλεα κυκλω και εξηγαγεν τον υιον του βασιλεως και εδωκεν επ αυτον το βασιλειον και τα μαρτυρια και εβασιλευσαν και εχρισαν αυτον ιωδαι και οι υιοι αυτου και ειπαν ζητω ο βασιλευς και ηκουσεν γοιθολια την φωνην του λαου των τρεχοντων και εξομολογουμενων και αιουνωντων τον βασιλεα και εισηλθεν προς τον βασιλεα εις οικον κυριου και ειδεν και ιδου ο βασιλευς επι της στασεως αυτου και επι της εισοδου οι αρχοντες και αι σαλπιγγες περι τον βασιλεα και πας ο λαος ηυφρανθη και εσαλπισαν εν ταις σαλπιγξιν και οι αδοντες εν τοις οργανοις ωδοι και υμνουντες αινον και διερρηξεν γοιθολια την στολην αυτης και εβοησεν και ειπεν επιτιθεμενοι επιτιθεσθε και εξηλθεν ιωδαι ο ιερεις και ενετειλατο ιωδαι ο ιερεις τοις εκατονταρχοις και τοις αρχηγοις της δυναμεως και ειπεν αυτοις εκβαλετε αυτην εκτος του οικου και εισελθατε οπισω αυτης και αποθανετω μαχαιρα οτι ειπεν ο ιερεις μη αποθανετω εν οικω κυριου και εδωκαν αυτη ανεσιν και διηλθεν δια της πυλης των ιππεων του οικου του βασιλεως και εθανατωσαν αυτην εκει και διεθετο ιωδαι διαθηκην ανα μεσον αυτου και του λαου και του βασιλεως ειναι λαον τω κυριω και εισηλθεν πας ο λαος της γης εις οικον βααλ και κατεσπασαν αυτον και τα θυσιαστηρια και τα ειδωλα αυτου ελεπτυναν και τον ματιθαν ιερεα της βααλ εθανατωσαν εναντιον των θυσιαστηριων αυτου και ενεχειρησεν ιωδαι ο ιερεις τα εργα οικου κυριου δια χειρος ιερων και λευιτων και ανεστησεν τας εφημεριαις των ιερων και των λευιτων ας διεστειλεν δαυιδ επι τον οικον κυριου και ανενεγκαι ολοκαυτωματα κυριω καθως γεγραπται εν νομω μωυση εν ευφροσυνη και εν ωδαις δια χειρος δαυιδ και εστησαν οι πυλωροι επι τας πυλας οικου κυριου και ουκ εισελουσεται ακαθαρτος εις παν πραγμα και ελαβεν τους πατριάρχας και τους δυνατους και τους αρχοντας του λαου και παντα τον λαον της γης και ανεβιβασαν τον βασιλεα εις οικον κυριου και εισηλθεν δια της πυλης της εσωτερικης εις τον οικον του βασιλεως και εκαθισαν τον βασιλεα επι τον θρονον της βασιλειας και ηυφρανθη πας ο λαος της γης και η πολις ησυχασεν και την γοιθολιαν εθανατωσαν μαχαιρα ων επτα ετων ιωας εν τω βασιλευσαι αυτον και τεσσαραχοντα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου σαβια

εκ βηρσαββε και εποισεν ιωας το ευθες ενωπιον κυριου πασας τας ημερας ιωδαε του ιερεως και ελαβεν αυτω ιωδαε γυναικας δυο και εγεννησεν υιους και θυγατερας και εγενετο μετα ταυτα και εγενετο επι καρδιαν ιωας επισκευασαι τον οικον κυριου και συνηγαγεν τους ιερεις και τους λευιτας και ειπεν αυτοις εξελθατε εις τας πολεις ιουδα και συναγαγετε απο παντος ισραηλ αργυριον κατισχυσαι τον οικον κυριου ενιαυτον κατ ενιαυτον και σπευσατε λαλησαι και ουκ εσπευσαν οι λευιται και εκαλεσεν ο βασιλευς ιωας τον ιωδαε τον αρχοντα και ειπεν αυτω δια τι ουκ επεσκεψω περι των λευιτων του εισενεγκαι απο ιουδα και ιερουσαλημ το κεκριμενον υπο μωυση ανθρωπου του θεου οτε εξεκλησιασεν τον ισραηλ εις την σκηνην του μαρτυριου οτι γοιθολια ην η ανομος και οι υιοι αυτης κατεσπασαν τον οικον του θεου και γαρ τα αγια οικου κυριου εποισαν ταις βααλιμ και ειπεν ο βασιλευς γεννηθητω γλωσσοκομον και τειθητω εν πυλη οικου κυριου εξω και κηρυξωσαν εν ιουδα και εν ιερουσαλημ εισενεγκαι κυριω καθως ειπεν μωυσης παις του θεου επι τον ισραηλ εν τη ερημω και εδωκαν παντες αρχοντες και πας ο λαος και εισεφερον και ενεβαλλον εις το γλωσσοκομον εως ου πληρωθη και εγενετο ως εισεφερον το γλωσσοκομον προς τους προστατας του βασιλεως δια χειρος των λευιτων και ως ειδον οτι επλεονασεν το αργυριον και ηλθεν ο γραμματευσ του βασιλεως και ο προστατης του ιερεως του μεγαλου και εξεκενωσαν το γλωσσοκομον και κατεστησαν εις τον τοπον αυτου ουτως εποιουν ημεραν εξ ημερας και συνηγαγον αργυριον πολυ και εδωκεν αυτο ο βασιλευς και ιωδαε ο ιερευσ τοις ποιουσιν τα εργα εις την εργασιαν οικου κυριου και εμισθουντο λατομους και τεκτονας επισκευασαι τον οικον κυριου και χαλκεις σιδηρου και χαλκου επισκευασαι τον οικον κυριου και εποιουν οι ποιουντες τα εργα και ανεβη μηκος των εργων εν χερσιν αυτων και ανεστησαν τον οικον κυριου επι την στασιν αυτου και ενισχυσαν και ως συνετελεσαν ηνεγκαν προς τον βασιλεα και προς ιωδαε το καταλοιπον του αργυριου και εποισαν σκευη εις οικον κυριου σκευη λειτουργικα ολοκαυτωματων και θυισκας χρυσας και αργυρας και ανηνεγκαν ολοκαυτωσεις εν οικω κυριου δια παντος πασας τας ημερας ιωδαε και εγηρασεν ιωδαε πληρης ημερων και ετελευτησεν ων εκατον και τριακοντα ετων εν τω τελευταν αυτον και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ μετα των βασιλεων οτι εποισεν αγαθωσυνην μετα ισραηλ και μετα του θεου και του οικου αυτου και εγενετο μετα την τελευτην ιωδαε εισηλθον οι αρχοντες ιουδα και προσεκυνησαν τον βασιλεα τοτε επηκουσεν αυτοις ο βασιλευς και εγκατελιπον τον κυριον θεον των πατερων αυτων και εδουλευον ταις ασταρταις και τοις ειδωλοις και εγενετο οργη επι ιουδαν και επι ιερουσαλημ εν τη ημερα ταυτη και απεστειλεν προς αυτους προφητας επιστρεψαι προς κυριον και ουκ ηκουσαν και διεμαρτυραντο αυτοις και ουκ ηκουσαν και πνευμα θεου ενεδυσεν τον αζαριαν τον του ιωδαε τον ιερεα και ανεστη επανω του λαου και ειπεν ταδε λεγει κυριος τι παραπορευεσθε τας εντολας κυριου και ουκ ευοδωθησεσθε οτι εγκατελιπετε τον κυριον και εγκαταλειπει υμας και επεθεντο αυτω και ελιθοβολησαν αυτον δι εντολης ιωας του βασιλεως εν αυλη οικου κυριου και ουκ εμνησθη ιωας του ελεους ου εποισεν μετ αυτου ιωδαε ο πατηρ αυτου και εθανατωσεν τον υιον αυτου και ως απεθνησκεν ειπεν ιδοι κυριος και κρινατω και εγενετο μετα την

συντελειαν του ενιαυτου ανεβη επ αυτον δυναμεις συριας και ηλθεν επι ιουδαν και επι ιερουσαλημ και κατεφθειραν παντας τους αρχοντας του λαου εν τω λαω και παντα τα σκυλα αυτων απεστειλαν τω βασιλει δαμασκου οτι εν ολιγοις ανδρασιν παρεγενετο δυναμεις συριας και ο θεος παρεδωκεν εις τας χειρας αυτων δυναμιν πολλην σφοδρα οτι εγκατελιπον κυριον θεον των πατερων αυτων και μετα ιωας εποιησεν κριματα και μετα το απελθειν αυτους απ αυτου εν τω εγκαταλιπειν αυτον εν μαλακiais μεγαλαις και επεθεντο αυτω οι παιδες αυτου εν αιμασιν υιου ιωδαε του ιερεως και εθανατωσαν αυτον επι της κλινης αυτου και απεθανεν και εθαψαν αυτον εν πολει δαυιδ και ουκ εθαψαν αυτον εν τω ταφω των βασιλεων και οι επιθεμενοι επ αυτον ζαβεδ ο του σαμαθι ο αμμανιτης και ιωζαβεδ ο του σομαρωθ ο μωαβιτης και οι υιοι αυτου παντες και προσηλθον αυτω οι πεντε και τα λοιπα ιδου γεγραμμενα επι την γραφην των βασιλεων και εβασιλευσεν αμασις υιος αυτου αντ αυτου ων πεντε και εικοσι ετων εβασιλευσεν αμασις και εικοσι εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου ιωαδεν απο ιερουσαλημ και εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου αλλ ουκ εν καρδια πληρει και εγενετο ως κατεστη η βασιλεια εν χειρι αυτου και εθανατωσαν τους παιδας αυτου τους φονευσαντας τον βασιλεα πατερα αυτου και τους υιους αυτων ουκ απεκτεινεν κατα την διαθηκην του νομου κυριου καθως γεγραπται ως ενετειλατο κυριος λεγων ουκ αποθανουνται πατερες υπερ τεκνων και υιοι ουκ αποθανουνται υπερ πατερων αλλ η εκαστος τη εαυτου αμαρτια αποθανουνται και συνηγαγεν αμασις τον οικον ιουδα και ανεστησεν αυτους κατ οικους πατριων αυτων εις χιλιαρχους και εκατονταρχους εν παντι ιουδα και ιερουσαλημ και ηριθμησεν αυτους απο εικοσαετους και επανω και ευρεν αυτους τριακοσις χιλιαδας δυνατους εξελθειν εις πολεμον κρατουντας δορυ και θυρεον και εμισθωσατο απο ισραηλ εκατον χιλιαδας δυνατους ισχυι εκατον ταλαντων αργυριου και ανθρωπος του θεου ηλθεν προς αυτον λεγων βασιλευ ου πορευσεται μετα σου δυναμεις ισραηλ οτι ουκ εστιν κυριος μετα ισραηλ παντων των υιων εφραιμ οτι εαν υπολαβης κατισχυσαι εν τουτοις και τροπωςται σε κυριος εναντιον των εχθρων οτι εστιν παρα κυριου και ισχυσαι και τροπωςσασθαι και ειπεν αμασις τα ανθρωπω του θεου και τι ποιησω τα εκατον ταλαντα α εδωκα τη δυναμει ισραηλ και ειπεν ο ανθρωπος του θεου εστιν τω κυριω δουναι σοι πλειστα τουτων και διεχωρισεν αμασις τη δυναμει τη ελθουση προς αυτον απο εφραιμ απελθειν εις τον τοπον αυτων και εθυμωθησαν σφοδρα επι ιουδαν και επεστρεψαν εις τον τοπον αυτων εν οργη θυμου και αμασις κατισχυσεν και παρελαβεν τον λαον αυτου και επορευθη εις την κοιλαδα των αλων και επαταξεν εκει τους υιους σιηρ δεκα χιλιαδας και δεκα χιλιαδας εξωγρησαν οι υιοι ιουδα και εφερον αυτους επι το ακρον του κρημνου και κατεκρημνιζον αυτους απο του ακρου του κρημνου και παντες διερρηγγυντο και οι υιοι της δυναμεως ους απεστρεψεν αμασις του μη πορευθηναι μετ αυτου εις πολεμον και επεθεντο επι τας πολεις ιουδα απο σαμαρειας εως βαιθωρων και επαταξαν εν αυτοις τρεις χιλιαδας και εσκυλευσαν σκυλα πολλα και εγενετο μετα το ελθειν αμασιαν παταξαντα την ιδουμαιαν και ηνεγκεν προς αυτους τους θεους υιων σιηρ και εστησεν αυτους εαυτω εις θεους και εναντιον αυτων προσεκυνη και αυτοις αυτος εθυεν και εγενετο οργη κυριου

επι αμασιαν και απεστειλεν αυτω προφητας και ειπαν αυτω τι εξητη-
σας τους θεους του λαου οι ουκ εξειλαντο τον λαον αυτων εκ χειρος
σου και εγενετο εν τω λαλησαι αυτω και ειπεν αυτω μη συμβουλον
του βασιλεως δεδωκα σε προσεχε μη μαστιγωθης και εσιωπησεν ο
προφητης και ειπεν οτι γινωσκω οτι εβουλετο επι σοι του καταφθειραι
σε οτι εποιησας τουτο και ουκ επηκουσας της συμβουλιας μου και
εβουλευσατο αμασιας και απεστειλεν προς ιωας υιον ιωαχαζ υιου ιου
βασιλεα ισραηλ λεγων δευρο οφθωμεν προσωποις και απεστειλεν ιω-
ας βασιλευς ισραηλ προς αμασιαν βασιλεα ιουδα λεγων ο αχουχ ο εν
τω λιβανω απεστειλεν προς την κεδρον την εν τω λιβανω λεγων δος
την θυγατερα σου τω υιω μου εις γυναικα και ιδου ελευσεται τα ιθρια
του αγρου τα εν τω λιβανω και ηλθιαν τα ιθρια και κατεπατησαν τον
αχουχ ειπας ιδου επαταξας την ιδουμαιαν και επαιρει σε η καρδια η
βαρεια νυν καθησο εν οικω σου και ινα τι συμβαλλεις εν κακια και πε-
ση συ και ιουδας μετα σου και ουκ ηκουσεν αμασιας οτι παρα κυριου
εγενετο του παραδουναι αυτον εις χειρας οτι εξεζητησεν τους θεους
των ιδουμαιων και ανεβη ιωας βασιλευς ισραηλ και ωφθησαν αθληλοις
αυτος και αμασιας βασιλευς ιουδα εν βαιθσαμυς η εστιν του ιουδα και
ετροπωθη ιουδας κατα προσωπον ισραηλ και εφυγεν εκαστος εις το
σκηνωμα και τον αμασιαν βασιλεα ιουδα τον του ιωας κατελαβεν ιωας
βασιλευς ισραηλ εν βαιθσαμυς και εισηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ
και κατεσπασεν απο του τειχους ιερουσαλημ απο πυλης εφραιμ εως
πυλης γωνιας τετρακοσιους πηχεις και παν το χρυσιον και το αργυ-
ριον και παντα τα σκευη τα ευρεθεντα εν οικω κυριου και παρα τω
αβδεδομ και τους ιθισαυρους οικου του βασιλεως και τους υιους των
συμιμιξεων και επεστρεψεν εις σαμαρειαν και εξησεν αμασιας ο του
ιωας βασιλευς ιουδα μετα το αποθανειν ιωας τον του ιωαχαζ βασι-
λεα ισραηλ ετη δεκα πεντε και οι λοιποι λογοι αμασιου οι πρωτοι
και οι εσχατοι ουκ ιδου γεγραμμενοι επι βιβλιου βασιλεων ιουδα και
ισραηλ και εν τω καιρω ω απεστη αμασιας απο κυριου και επειθεντο
αυτω επιθεσιν και εφυγεν απο ιερουσαλημ εις λαχισ και απεστειλαν
κατοπισθεν αυτου εις λαχισ και εθανατωσαν αυτον εκει και ανελαβον
αυτον επι των ιππων και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν
πολει δαυιδ και ελαβεν πας ο λαος της γης τον οζιαν και αυτος δεκα
και εξ ετων και εβασιλευσαν αυτον αντι του πατρος αυτου αμασιου
αυτος ωκοδομησεν την αιλαθ αυτος επεστρεψεν αυτην τω ιουδα με-
τα το κοιμηθηναι τον βασιλεα μετα των πατερων αυτου υιος δεκα εξ
ετων εβασιλευσεν οζιας και πεντηκοντα και δυο ετη εβασιλευσεν εν
ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου χαλια απο ιερουσαλημ και ε-
ποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν αμασιας ο
πατηρ αυτου και ην εκζητων τον κυριον εν ταις ημεραις ζαχαριου του
συνιοντος εν φοβω κυριου και εν ταις ημεραις αυτου εξητησεν τον
κυριον και ευοδωσεν αυτω κυριος και εξηλθεν και επολεμησεν προς
τους αλλοφυλους και κατεσπασεν τα τειχη γεθ και τα τειχη ιαβνη και
τα τειχη αζωτου και ωκοδομησεν πολεις αζωτου και εν τοις αλλοφυ-
λοις και κατισχυσεν αυτον κυριος επι τους αλλοφυλους και επι τους
αραβας τους κατοικουντας επι της πετρας και επι τους μιναιους και
εδωκαν οι μιναιοι δωρα τω οζια και ην το ονομα αυτου εως εισοδου
αιγυπτου οτι κατισχυσεν εως ανω και ωκοδομησεν οζιας πυργους εν
ιερουσαλημ και επι την πυλην της γωνιας και επι την πυλην της φα-

ραγγος και επι των γωνιων και κατισχυσεν και ωκοδομησεν πυργους εν τη ερημω και ελατομησεν λακκους πολλους οτι κτηνη πολλα υπηρχεν αυτω εν σεφηλα και εν τη πεδινη και αμπελουργοι εν τη ορεινη και εν τω χαρμηλω οτι φιλογεωργος ην και εγενετο τω οζια δυναμεις ποιουσαι πολεμον και εκπορευομεναι εις παραταξιν εις αριθμον και ο αριθμος αυτων δια χειρος ιηλ του γραμματεως και μασσαιου του κριτου δια χειρος ανανιου του διαδοχου του βασιλεως πας ο αριθμος των πατριαρχων των δυνατων εις πολεμον δισχιλιοι εξακοσιοι και μετ αυτων δυναμις πολεμικη τριακοσαι χιλιαδες και επτακισχιλιοι πεντακοσιοι ουτοι οι ποιουντες πολεμον εν δυναμει ισχυος βοηθησαι τω βασιλει επι τους υπεναντιους και ητοιμαζεν αυτοις οζιας παση τη δυναμει θυρεους και δορατα και περικεφαλαιας και θωρακας και τοξα και σφενδονας εις λιθους και εποιησεν εν ιερουσαλημ μηχανας μεμηχανευμενας λογιστου του ειναι επι των πυργων και επι των γωνιων βαλλειν βελεσιν και λιθοις μεγαλοις και ηκουσθη η κατασκευη αυτων εως πορρω οτι εθαυμαστωθη του βοηθηθηναι εως ου κατισχυσεν και ως κατισχυσεν υψωθη η καρδια αυτου του καταφθειραι και ηδικησεν εν κυριω θεω αυτου και εισηλθεν εις τον ναον κυριου θυμιασαι επι το θυσιαστηριον των θυμιαματων και εισηλθεν οπισω αυτου αζαριας ο ιερευσ και μετ αυτου ιερεις του κυριου ογδοηκοντα υιοι δυνατοι και εστησαν επι οζιαν τον βασιλεα και ειπαν αυτω ου σοι οζια θυμιασαι τω κυριω αλλ η τοις ιερευσιν υιοις ααρων τοις ηγιασμενοις θυμιασαι εξελθε εκ του αγιασματος οτι απεστης απο κυριου και ουκ εσται σοι τουτο εις δοξαν παρα κυριου θεου και εθυμωθη οζιας και εν τη χειρι αυτου το θυμιατηριον του θυμιασαι εν τω ναω και εν τω θυμωθηναι αυτον προς τους ιερεις και η λεπρα ανετειλεν εν τω μετωπω αυτου εναντιον των ιερων εν οικω κυριου επανω του θυσιαστηριου των θυμιαματων και επεστρεψεν επ αυτον ο ιερευσ ο πρωτος και οι ιερεις και ιδου αυτος λεπρος εν τω μετωπω και κατεσπευσαν αυτον εκειθεν και γαρ αυτος εσπευσεν εξελθειν οτι ηλεγξεν αυτον κυριος και ην οζιας ο βασιλευς λεπρος εως ημερας της τελευτης αυτου και εν οικω αφφουσωθ εκαθητο λεπρος οτι απεσχισθη απο οικου κυριου και ιωαθαμ ο υιος αυτου επι της βασιλειας αυτου κρινων τον λαον της γης και οι λοιποι λογοι οζιου οι πρωτοι και οι εσχατοι γεγραμμενοι υπο ιεσσιου του προφητου και εκοιμηθη οζιας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν τω πεδιω της ταφης των βασιλεων οτι ειπαν οτι λεπρος εστιν και εβασιλευσεν ιωαθαμ υιος αυτου αντ αυτου υιος εικοσι πεντε ετων ιωαθαμ εν τω βασιλευσαι αυτον και δεκα εξ ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ιερουσα θυγατηρ σαδωκ και εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν οζιας ο πατηρ αυτου αλλ ουκ εισηλθεν εις τον ναον κυριου και ετι ο λαος κατεφθειρετο αυτος ωκοδομησεν την πυλην οικου κυριου την υψηλην και εν τειχει του οφλα ωκοδομησεν πολλα και πολεις ωκοδομησεν εν ορει ιουδα και εν τοις δρυμοις και οικησεις και πυργους αυτος εμαχεσατο προς βασιλεα υιων αμμων και κατισχυσεν επ αυτον και εδιδουν αυτω οι υιοι αμμων κατ ενιαυτον εκατον ταλαντα αργυριου και δεκα χιλιαδας κορων πυρου και κριθων δεκα χιλιαδας ταυτα εφερεν αυτω βασιλευς αμμων κατ ενιαυτον εν τω πρωτω ετει και τω δευτερω και τω τριτω και κατισχυσεν ιωαθαμ οτι ητοιμασεν τας οδους αυτου εναντι κυριου θεου αυτου και οι λοιποι

λογοι ιωαθαμ και ο πολεμος και αι πραξεις αυτου ιδου γεγραμμενοι επι βιβλιω βασιλεων ιουδα και ισραηλ και εκοιμηθη ιωαθαμ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ και εβασιλευσεν αχαζ υιος αυτου αντ αυτου υιος εικοσι ετων αχαζ εν τω βασιλευσαι αυτον και δεκα εξ ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ουκ εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου ως δαυιδ ο πατηρ αυτου και επορευθη κατα τας οδους βασιλεων ισραηλ και γαρ γλυπτα εποιησεν τοις ειδωλοις αυτων και εθυεν εν γαιβενενομ και διηγεν τα τεκνα αυτου δια πυρος κατα τα βδελυγματα των εθνων ων εξωλεθρευσεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ και εθυμια επι των υψηλων και επι των δωματων και υποκατω παντος ξυλου αλσωδους και παρεδωκεν αυτον κυριος ο θεος αυτου δια χειρος βασιλεως συριας και επαταξεν εν αυτω και ηχημαλωτευσεν εξ αυτων αιχημαλωσιαν πολλην και ηγαγεν εις δαμασκον και γαρ εις τας χειρας βασιλεως ισραηλ παρεδωκεν αυτον και επαταξεν εν αυτω πληγην μεγαλην και απεκτεινεν φακεε ο του ρομελια βασιλευς ισραηλ εν ιουδα εν μια ημερα εκατον εικοσι χιλιαδας ανδρων δυνατων ισχυι εν τω αυτους καταλιπειν τον κυριον θεον των πατερων αυτων και απεκτεινεν εξεκρι ο δυνατος του εφραιμ τον μαασαιαν τον υιον του βασιλεως και τον εσδριχαμ ηγουμενον του οικου αυτου και τον ελκανα τον διαδοχον του βασιλεως και ηχημαλωτισαν οι υιοι ισραηλ απο των αδελφων αυτων τριακοσιας χιλιαδας γυναικας υιους και θυγατερας και σκυλα πολλα εσκυλευσαν εξ αυτων και ηνεγκαν τα σκυλα εις σαμαρειαν και εκει ην ο προφητης του κυριου ωδηδ ονομα αυτω και εξηλθεν εις απαντησιν της δυναμεως των ερχομενων εις σαμαρειαν και ειπεν αυτοις ιδου οργη κυριου θεου των πατερων υμων επι τον ιουδα και παρεδωκεν αυτους εις τας χειρας υμων και απεκτεινατε εν αυτοις εν οργη εως των ουρανων εφθασεν και νυν υιους ιουδα και ιερουσαλημ υμεις λεγετε κατακτησεσθαι εις δουλους και δουλαις ουκ ιδου ειμι μεθ υμων μαρτυρησαι κυριω θεω υμων και νυν ακουσατε μου και αποστρεψατε την αιχημαλωσιαν ην ηχημαλωτευσατε των αδελφων υμων οτι οργη θυμου κυριου εφ υμιν και ανεστησαν αρχοντες απο των υιων εφραιμ ουδια ο του ιωαννου και βαραχιας ο του μοσολαμωθ και εξεκιας ο του σελλημ και αμασιας ο του χοδλι επι τους ερχομενους απο του πολεμου και ειπαν αυτοις ου μη εισαγαγητε την αιχημαλωσιαν ωδε προς ημας οτι εις το αμαρτανειν τω κυριω εφ ημας υμεις λεγετε προσθιναι επι ταις αμαρτιας ημων και επι την αγνοιαν οτι πολλη η αμαρτια ημων και οργη θυμου κυριου επι τον ισραηλ και αφηκαν οι πολεμισται την αιχημαλωσιαν και τα σκυλα εναντιον των αρχοντων και πασης της εκκλησιας και ανεστησαν ανδρες οι επεκληθησαν εν ονοματι και αντελαβοντο της αιχημαλωσιας και παντας τους γυμνους περιεβαλον απο των σκυλων και ενεδυσαν αυτους και υπεδησαν αυτους και εδωκαν φαγειν και αλειψασθαι και αντελαβοντο εν υποζυγιοις παντος ασθενουντος και κατεστησαν αυτους εις ιεριχω πολιν φοινικων προς τους αδελφους αυτων και επεστρεψαν εις σαμαρειαν εν τω καιρω εκεινω απεστείλεν αχαζ προς βασιλεα ασσουρ βοηθησαι αυτω και εν τουτω οτι ιδουμαιοι επεθεντο και επαταξαν εν ιουδα και ηχημαλωτισαν αιχημαλωσιαν και οι αλλοφυλοι επεθεντο επι τας πολεις της πεδινης και απο λιβος του ιουδα και ελαβον την βαιθσαμυς και την αιλων και την γαδηρωθ και την σωχω και τας κωμας αυτης και την θαμνα και τας κωμας αυτης και την γαμζω και τας

κωμας αυτης και κατωκησαν εκει οτι εταπεινωσεν κυριος τον ιουδαν δι αχαζ βασιλεα ιουδα οτι απεστη αποστασει απο κυριου και ηλθεν επ αυτον θγαγλαθφελλασαρ βασιλευς ασσουρ και επαταξεν αυτον και ελαβεν αχαζ τα εν οικω κυριου και τα εν οικω του βασιλεως και των αρχοντων και εδωκεν τω βασιλει ασσουρ και ουκ εις βοηθειαν αυτω αλλ η τω θλιβηναι αυτον και προσεθηκεν του αποστηναι απο κυριου και ειπεν ο βασιλευς εκζητησω τους θεους δαμασκου τους τυπτοντας με και ειπεν οτι θεοι βασιλεως συριας αυτοι κατισχυσουσιν αυτους αυτοις τοινυν θυσω και αντιλημψονται μου και αυτοι εγενοντο αυτω εις σκωλον και παντι ισραηλ και απεστησεν αχαζ τα σκευη οικου κυριου και κατεκοψεν αυτα και εκλεισεν τας θυρας οικου κυριου και εποιησεν εαυτω θυσιαστηρια εν παση γωνια εν ιερουσαλημ και εν παση πολει και πολει εν ιουδα εποιησεν υψηλα θυμιαν θεοις αλλοτριοις και παρωργισαν κυριον τον θεον των πατερων αυτων και οι λοιποι λογοι αυτου και αι πραξεις αυτου αι πρωται και αι εσχαται ιδου γεγραμμεναι επι βιβλιω βασιλεων ιουδα και ισραηλ και εκοιμηθη αχαζ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν πολει δαυιδ οτι ουκ εισηνεγκαν αυτον εις τους ταφους των βασιλεων ισραηλ και εβασιλευσεν εξεκιας υιος αυτου αντ αυτου και εξεκιας εβασιλευσεν ων εικοσι και πεντε ετων και εικοσι και εννεα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αββα θυγατηρ ζαχαρια και εποιησεν το ευθες ενωπιον κυριου κατα παντα οσα εποιησεν δαυιδ ο πατηρ αυτου και εγενετο ως εστη επι της βασιλειας αυτου εν τω πρωτω μηνι ανεωξεν τας θυρας οικου κυριου και επεσκευασεν αυτας και εισηγαγεν τους ιερεις και τους λευιτας και κατεστησεν αυτους εις το κλιτος το προς ανατολας και ειπεν αυτοις ακουσατε οι λευιται νυν αγνισθητε και αγνισατε τον οικον κυριου θεου των πατερων υμων και εκβαλετε την ακαθαρσιν εκ των αγιων οτι απεστησαν οι πατερες ημων και εποιησαν το πονηρον εναντιον κυριου και εγκατελιπαν αυτον και απεστρεψαν το προσωπον απο της σκηνης κυριου και εδωκαν αυχενα και απεκλεισαν τας θυρας του ναου και εσβεσαν τους λυχνους και θυμιαμα ουκ εθυμιασαν και ολοκαυτωματα ου προσηνεγκαν εν τω αγιω θεω ισραηλ και ωργισθη οργη εκρατος επι τον ιουδαν και επι την ιερουσαλημ και εδωκεν αυτους εις εκτασιν και εις αφανισμον και εις συρισμον ως υμεις ορατε τοις οφθαλμοις υμων και ιδου πεπληγασιν οι πατερες υμων μαχαιρα και οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και αι γυναικες υμων εν αιχμαλωσια εν γη ουκ αυτων ο και νυν εστιν επι τουτοις νυν εστιν επι καρδιας διαθεσθαι διαθηκην κυριου θεου ισραηλ και αποστρεφει την οργην θυμου αυτου αφ ημων και νυν μη διαλιπτε οτι εν υμιν ηρετικεν κυριος στηναι εναντιον αυτου λειτουργειν και ειναι αυτω λειτουργουντας και θυμιωντας και ανεστησαν οι λευιται μααθ ο του αμασι και ιωηλ ο του αζαριου εκ των υιων κααθ και εκ των υιων μεραρι κισ ο του αβδι και αζαριας ο του ιαλλεληλ και απο των υιων γεδσωνι ιωα ο του ζεμμαθ και ιωδαν ο του ιωαχα και των υιων ελισταφν σαμβρι και ιηλ και των υιων ασαφ ζαχαριας και μαθιθανιας και των υιων αιμαν ιηλ και σεμει και των υιων ιδιθων σαιμιας και οζιηλ και συνηγαγον τους αδελφους αυτων και ηγγισθησαν κατα την εντολην του βασιλεως δια προσταγματος κυριου καθαρισαι τον οικον κυριου και εισηλθον οι ιερεις εσω εις τον οικον κυριου αγνισαι και εξεβαλον πασαν την ακαθαρσιν την ευρεθισαν εν τω οικω κυριου

και εις την αυλην οικου κυριου και εδεξαντο οι λευιται εκβαλειν εις τον χειμαρρουν κεδρων εξω και ηρξαντο τη ημερα τη πρωτη νουμηνια του μηνος του πρωτου αγνισαι και τη ημερα τη ογδοη του μηνος εισηλθαν εις τον ναον κυριου και ηγνισαν τον οικον κυριου εν ημεραις οκτω και τη ημερα τη εκκαιδεκατη του μηνος του πρωτου συνετελεσαν και εισηλθαν εσω προς εξεκιαν τον βασιλεα και ειπαν ηγνισαμεν παντα τα εν οικω κυριου το θυσιαστηριον της ολοκαυτωσεως και τα σκευη αυτου και την τραπεζαν της προθεσεως και τα σκευη αυτης και παντα τα σκευη α εμεινανεν αχαζ ο βασιλευς εν τη βασιλεια αυτου εν τη αποστασια αυτου ητοιμακαμεν και ηγνικαμεν ιδου εστιν εναντιον του θυσιαστηριου κυριου και ωρθιρσεν εξεκιας ο βασιλευς και συνηγαγεν τους αρχοντας της πολεως και ανεβη εις οικον κυριου και ανηνεγκεν μοσχους επτα κριους επτα αμνους επτα χιμαρους αιγων επτα περι αμαρτιας περι της βασιλειας και περι των αγιων και περι ισραηλ και ειπεν τοις υιοις ααρων τοις ιερευσιν αναβαινειν επι το θυσιαστηριον κυριου και εθυσαν τους μοσχους και εδεξαντο οι ιερεις το αιμα και προσεχεον επι το θυσιαστηριον και εθυσαν τους κριους και προσεχεον το αιμα επι το θυσιαστηριον και εθυσαν τους αμνους και περιεχεον το αιμα τω θυσιαστηριω και προσηγαγον τους χιμαρους τους περι αμαρτιας εναντιον του βασιλεως και της εκκλησιας και επεθηκαν τας χειρας αυτων επ αυτους και εθυσαν αυτους οι ιερεις και εξιλασαντο το αιμα αυτων προς το θυσιαστηριον και εξιλασαντο περι παντος ισραηλ οτι περι παντος ισραηλ ειπεν ο βασιλευς η ολοκαυτωσις και τα περι αμαρτιας και εστησεν τους λευιτας εν οικω κυριου εν κυμβαλοις και εν ναβλαις και εν κινυραις κατα την εντολην δαυιδ του βασιλεως και γαδ του ορωντος τω βασιλει και ναθαν του προφητου οτι δι εντολης κυριου το προσταγμα εν χειρι των προφητων και εστησαν οι λευιται εν οργανοις δαυιδ και οι ιερεις ταις σαλπιγξιν και ειπεν εξεκιας ανενεγκαι την ολοκαυτωσιν επι το θυσιαστηριον και εν τω αρξασθαι αναφερειν την ολοκαυτωσιν ηρξαντο αδειν κυριω και αι σαλπιγγες προς τα οργανα δαυιδ βασιλεως ισραηλ και πασα η εκκλησια προσεκυνη και οι ψαλτωδοι αδοντες και αι σαλπιγγες σαλπίζουσαι εως ου συνετελεσθη η ολοκαυτωσις και ως συνετελεσαν αναφέροντες εκαμψεν ο βασιλευς και παντες οι ευρεθεντες και προσεκυνησαν και ειπεν εξεκιας ο βασιλευς και οι αρχοντες τοις λευιταις υμνειν τον κυριον εν λογοις δαυιδ και ασαφ του προφητου και υμνουν εν ευφροσυνη και επεσον και προσεκυνησαν και απεκριθη εξεκιας και ειπεν νυν επληρωσατε τας χειρας υμων κυριω προσαγαγετε και φερετε θυσιας και αινεσεως εις οικον κυριου και ανηνεγκεν η εκκλησια θυσιας και αινεσεως εις οικον κυριου και πας προθυμος τη καρδια ολοκαυτωσεις και εγενετο ο αριθμος της ολοκαυτωσεως ης ανηνεγκεν η εκκλησια μοσχοι εβδομηκοντα κριοι εκατον αμνοι διακοσιοι εις ολοκαυτωσιν κυριω παντα ταυτα και οι ηγιασμενοι μοσχοι εξακοσιοι προβατα τρισχιλια αλλ η οι ιερεις ολιγοι ησαν και ουκ εδυναντο δειραι την ολοκαυτωσιν και αντελαβοντο αυτων οι αδελφοι αυτων οι λευιται εως ου συνετελεσθη το εργον και εως ου ηγνισθησαν οι ιερεις οτι οι λευιται προθυμως ηγνισθησαν παρα τους ιερεις και η ολοκαυτωσις πολλη εν τοις στεασιν της τελειωσεως του σωτηριου και των σπονδων της ολοκαυτωσεως και κατωρθωθη το εργον εν οικω κυριου και ηυφρανθη εξεκιας και πας ο λαος δια το ητοιμασθαι τον

θεον τω λαω οτι εξαπινά εγενετο ο λογος και απεστειλεν εξεχιας επι παντα ισραηλ και ιουδα και επιστολας εγραψεν επι τον εφραιμ και μανασση ελθειν εις οικον κυριου εις ιερουσαλημ ποιησαι το φασεκ τω κυριω θεω ισραηλ και εβουλευσατο ο βασιλευς και οι αρχοντες και πασα η εκκλησια η εν ιερουσαλημ ποιησαι το φασεκ τω μηνι τω δευτερω ου γαρ ηδυνασθησαν αυτο ποιησαι εν τω καιρω εκεινω οτι οι ιερεις ουχ ηγνισθησαν ικανοι και ο λαος ου συνηχθη εις ιερουσαλημ και ηρεσεν ο λογος εναντιον του βασιλεως και εναντιον της εκκλησιας και εστησαν λογον διελθειν κηρυγμα εν παντι ισραηλ απο βηρσαβεε εως δαν ελθοντας ποιησαι το φασεκ κυριω θεω ισραηλ εν ιερουσαλημ οτι πληθος ουκ εποιησεν κατα την γραφην και επορευθησαν οι τρεχοντες συν ταις επιστολαις παρα του βασιλεως και των αρχοντων εις παντα ισραηλ και ιουδα κατα το προσταγμα του βασιλεως λεγοντες υιοι ισραηλ επιστρεψατε προς θεον αβρααμ και ισαακ και ισραηλ και επιστρεφει τους ανασεσωσμενους τους καταλειφθεντας απο χειρος βασιλεως ασσουρ και μη γινεσθε καθως οι πατερες υμων και οι αδελφοι υμων οι απεστησαν απο κυριου θεου πατερων αυτων και παρεδωκεν αυτοις εις ερημωσιν καθως υμεις ορατε και νυν μη σκληρυνητε τους τραχηλους υμων δοτε δοξαν κυριω τω θεω και εισελθατε εις το αγιασμα αυτου ο ηγιασεν εις τον αιωνα και δουλευσατε τω κυριω θεω υμων και αποστρεφει αφ υμων θυμον οργης οτι εν τω επιστρεφειν υμας προς κυριον οι αδελφοι υμων και τα τεκνα υμων εσονται εν οικτιρμοις εναντι παντων των αιχμαλωτισαντων αυτους και αποστρεφει εις την γην ταυτην οτι ελεημων και οικτιρμων κυριος ο θεος ημων και ουκ αποστρεφει το προσωπον αυτου αφ ημων εαν επιστρεψωμεν προς αυτον και ησαν οι τρεχοντες διαπορευομενοι πολιν εκ πολεως εν τω ορει εφραιμ και μανασση και εως ζαβουλων και εγενοντο ως καταγελωντες αυτων και καταμωκωμενοι αλλα ανθρωποι ασηρ και απο μανασση και απο ζαβουλων ενετραπησαν και ηλθον εις ιερουσαλημ και εν ιουδα εγενετο χειρ κυριου δουναι αυτοις καρδιαν μιαν ελθειν του ποιησαι κατα το προσταγμα του βασιλεως και των αρχοντων εν λογω κυριου και συνηχθησαν εις ιερουσαλημ λαος πολυς του ποιησαι την εορτην των αζυμων εν τω μηνι τω δευτερω εκκλησια πολλη σφοδρα και ανεστησαν και καθειλαν τα θυσιασθηρια τα εν ιερουσαλημ και παντα εν οις εθυμιασαν τοις ψευδεσιν κατεσπασαν και ερριψαν εις τον χειμαρρουν κεδρων και εθυσαν το φασεκ τη τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος του δευτερου και οι ιερεις και οι λευιται ενετραπησαν και ηγνισθησαν και εισηνεγκαν ολοκαυτωματα εις οικον κυριου και εστησαν επι την στασιν αυτων κατα το κριμα αυτων κατα την εντολην μωυση ανθρωπου του θεου και οι ιερεις εδεχοντο τα αιματα εκ χειρος των λευιτων οτι πληθος της εκκλησιας ουχ ηγνισθη και οι λευιται ησαν του θυειν το φασεκ παντι τω μη δυναμενω αγνισθηναι τω κυριω οτι το πλειστον του λαου απο εφραιμ και μανασση και ισσαχαρ και ζαβουλων ουχ ηγνισθησαν αλλα εφαγον το φασεκ παρα την γραφην και προσηυξατο εξεχιας περι αυτων λεγων κυριος ο αγαθος εξιλασασθω υπερ πασης καρδιας κατευθυνουσης εκζητησαι κυριον τον θεον των πατερων αυτων και ου κατα την αγνειαν των αγιων και επηκουσεν κυριος τω εξεκια και ιασατο τον λαον και εποιησαν οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες εν ιερουσαλημ την εορτην των αζυμων επτα ημερας εν ευφροσυνη μεγαλη και καθυ-

μνουντες τω κυριω ημεραν καθ' ημεραν και οι ιερεις και οι λευιται εν οργανοις τω κυριω και ελαλησεν εξεκιας επι πασαν καρδιαν των λευιτων και των συνιοντων συνεσιν αγαθην τω κυριω και συνετελεσαν την εορτην των αζυμων επτα ημερας θυοντες θυσιας σωτηριου και εξομολογουμενοι τω κυριω θεω των πατερων αυτων και εβουλευσατο η εκκλησια αμα ποιησαι επτα ημερας αλλας και εποιησαν επτα ημερας εν ευφροσυνη οτι εξεκιας απηρξατο τω ιουδα τη εκκλησια μοσχους χιλιους και επταχιςχιλια προβατα και οι αρχοντες απηρξαντο τω λαω μοσχους χιλιους και προβατα δεκα χιλιαδας και τα αγια των ιερεων εις πληθος και ηυφρανθη πασα η εκκλησια οι ιερεις και οι λευιται και πασα η εκκλησια ιουδα και οι ευρεθεντες εξ ισραηλ και οι προσηλυτοι οι ελθοντες απο γης ισραηλ και οι κατοικουντες εν ιουδα και εγενετο ευφροσυνη μεγαλη εν ιερουσαλημ απο ημερων σαλωμων υιου δαυιδ βασιλεως ισραηλ ουκ εγενετο τοιαυτη εορτη εν ιερουσαλημ και ανεστησαν οι ιερεις οι λευιται και ηυλογησαν τον λαον και επηκουσθη η φωνη αυτων και ηλθεν η προσευχη αυτων εις το κατοικητηριον το αγιον αυτου εις τον ουρανον και ως συνετελεσθη παντα ταυτα εξηλθεν πας ισραηλ οι ευρεθεντες εν πολεσιν ιουδα και συνετριψαν τας στηλας και εξεκοψαν τα αλση και κατεσπασαν τα υψηλα και τους βωμους απο πασης της ιουδαιας και βενιαμιν και εξ εφραιμ και απο μανασση εως εις τελος και επεστρεψαν πας ισραηλ εκαστος εις την κληρονομiam αυτου και εις τας πολεις αυτων και εταξεν εξεκιας τας εφημεριαις των ιερεων και των λευιτων και τας εφημεριαις εκαστου κατα την εαυτου λειτουργiam τοις ιερευσιν και τοις λευιταις εις την ολοκαυτωσιν και εις την θυσιαν του σωτηριου και αινειν και εξομολογεισθαι και λειτουργειν εν ταις πυλαις εν ταις αυλαις οικου κυριου και μερις του βασιλεως εκ των υπαρχοντων αυτου εις τας ολοκαυτωσεις την πρωινην και την δευτεραν και ολοκαυτωσεις εις σαββατα και εις τας νομηνιας και εις τας εορτας τας γεγραμμενας εν τω νομω κυριου και ειπεν τω λαω τοις κατοικουσιν εν ιερουσαλημ δουναι την μεριδα των ιερεων και των λευιτων οπως κατισχυσωσιν εν τη λειτουργια οικου κυριου και ως προσεταξεν τον λογον επλεονασαν οι υιοι ισραηλ απαρχην σιτου και οινου και ελαιου και μελιτος και παν γεννημα αγρου και επιδεκατα παντα εις πληθος ηνεγκαν οι υιοι ισραηλ και ιουδα και οι κατοικουντες εν ταις πολεσιν ιουδα και αυτοι ηνεγκαν επιδεκατα μοσχων και προβατων και επιδεκατα αιγων και ηγιασαν τω κυριω θεω αυτων και εισηνεγκαν και ειθηκαν σωρους σωρους εν τω μηνι τω τριτω ηρξαντο οι σωροι θεμελιουσθαι και εν τω εβδομω μηνι συνετελεσθησαν και ηλθεν εξεκιας και οι αρχοντες και ειδον τους σωρους και ηυλογησαν τον κυριον και τον λαον αυτου ισραηλ και επυνθανετο εξεκιας των ιερεων και των λευιτων υπερ των σωρων και ειπεν προς αυτον αζαριας ο ιερευς ο αρχων εις οικον σαδωκ και ειπεν εξ ου ηρκαται η απαρχη φερεσθαι εις οικον κυριου εφ'αγομεν και επιομεν και κατελιπομεν οτι κυριος ηυλογησεν τον λαον αυτου και κατελιπομεν επι το πληθος τουτο και ειπεν εξεκιας ετοιμασαι παστοφορια εις οικον κυριου και ητοιμασαν και εισηνεγκαν εκει τας απαρχας και τα επιδεκατα εν πιστει και επ αυτων επιστατης χωνενιας ο λευιτης και σημει ο αδελφος αυτου διαδεχομενος και ιηλ και οζαζιας και ναεθ και ασαηλ και ιεριμωθ και ιωζαβαθ και ελιηλ και σαμαχια και μααθ και βαναιας και οι υιοι αυτου καθεσταμενοι δια χωνενιου και σημει του

αδελφου αυτου καθως προσεταξεν ο βασιλευς εξεκιας και αζαριας ο ηγουμενος οικου κυριου και κωρη ο του ιεμνα ο λευιτης ο πυλωρος κατα ανατολας επι των δοματων δουναι τας απαρχας κυριω και τα αγια των αγιων δια χειρος οδομ και βενιαμιν και ιησους και σεμει και αμαριας και σεχονιας δια χειρος των ιερεων εν πιστει δουναι τοις αδελφοις αυτων κατα τας εφημεριας κατα τον μεγαν και τον μικρον εκτος της επιγονης των αρσενικων απο τριετους και επανω παντι τω εισπορευομενω εις οικον κυριου εις λογον ημερων εις ημεραν εις λειτουργιαν εφημεριας διαταξεως αυτων ουτος ο καταλοχισμος των ιερεων κατ οικους πατριων και οι λευιται εν ταις εφημεριας αυτων απο εικοσαετους και επανω εν διαταξει εν καταλοχιας εν παση επιγονη υιων αυτων και θυγατερων αυτων εις παν το πληθος οτι εν πιστει ηγνισαν το αγιον τοις υιοις ααρων τοις ιερατευουσιν και οι απο των πολεων αυτων εν παση πολει και πολει ανδρες οι ωνομασθησαν εν ονοματι δουναι μεριδα παντι αρσενικω εν τοις ιερευσιν και παντι καταριθμουμενω εν τοις λευιταις και εποιησεν ουτως εξεκιας εν παντι ιουδα και εποιησεν το καλον και το ευθες εναντιον του κυριου θεου αυτου και εν παντι εργω εν ω ηρξατο εν εργασια εν οικω κυριου και εν τω νομω και εν τοις προσταγμασιν εξεζητησεν τον θεον αυτου εξ ολης ψυχης αυτου και εποιησεν και ευοδωθη και μετα τους λογους τουτους και την αληθειαν ταυτην ηλθεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων και ηλθεν επι ιουδαν και παρενεβαλεν επι τας πολεις τας τειχηρεις και ειπεν προκαταλαβεσθαι αυτας και ειδεν εξεκιας οτι ηκει σενναχηριμ και το προσωπον αυτου του πολεμησαι επι ιερουσαλημ και εβουλευσατο μετα των πρεσβυτερων αυτου και των δυνατων εμφραζει τα υδατα των πηγων α ην εξω της πολεως και συνεπισχυσαν αυτω και συνηγαγεν λαον πολυν και ενεφραξεν τα υδατα των πηγων και τον ποταμον τον διοριζοντα δια της πολεως λεγων μη ελθη βασιλευς ασσουρ και ευρη υδωρ πολυ και κατισχυση και κατισχυσεν εξεκιας και ωκοδομησεν παν το τειχος το κατεσκαμμενον και πυργους και εξω προτειχισμα αλλο και κατισχυσεν το αναλημμα πολεως δαυιδ και κατεσκευασεν οπλα πολλα και εθηκε αρχοντας του πολεμου επι τον λαον και συνηχθησαν προς αυτον εις την πλατειαν της πυλης της φαραγγος και ελαλησεν επι καρδιαν αυτων λεγων ισχυσατε και ανδριζεσθε μη πτοηθητε απο προσωπου βασιλεως ασσουρ και απο προσωπου παντος του εθνους του μετ αυτου οτι μεθ ημων πλειονες η μετ αυτου μετ αυτου βραχιονες σαρκινοι μεθ ημων δε κυριος ο θεος ημων του σωζειν και του πολεμειν τον πολεμον ημων και κατεπαρσησεν ο λαος επι τοις λογοις εξεκιου βασιλεως ιουδα και μετα ταυτα απεστειλεν σενναχηριμ βασιλευς ασσυριων τους παιδας αυτου επι ιερουσαλημ και αυτος επι λαχis και πασα η στρατια μετ αυτου και απεστειλεν προς εξεκιαν βασιλεα ιουδα και προς παντα ιουδαν τον εν ιερουσαλημ λεγων ουτως λεγει σενναχηριμ ο βασιλευς ασσυριων επι τινη υμεις πεποιθατε και καθησθε εν τη περιοχη εν ιερουσαλημ ουχι εξεκιας απατα υμας του παραδουναι υμας εις θανατον και εις λιμον και εις διψαν λεγων κυριος ο θεος ημων σωσει ημας εκ χειρος βασιλεως ασσουρ ουχ ουτος εστιν εξεκιας ος περιειλεν τα θυσιασθηρια αυτου και τα υψηλα αυτου και ειπεν τω ιουδα και τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ λεγων κατεναντι του θυσιασθηριου τουτου προσκυνησετε και επ αυτω θυμιασετε ου γνωσεσθε ο τι εποιησα εγω και οι πατε-

ρες μου πασι τοις λαοις των χωρων μη δυναμενοι ηδυναντο θεοι των εθνων πασης της γης σωσαι τον λαον αυτων εκ χειρος μου τις εν πασι τοις θεοις των εθνων τουτων ους εξωλεθρευσαν οι πατερες μου μη ηδυναντο σωσαι τον λαον αυτων εκ χειρος μου οτι δυνησεται ο θεος υμων σωσαι υμας εκ χειρος μου νυν μη απατατω υμας εξεκιας και μη πεποιθεναι υμας ποιειτω κατα ταυτα και μη πιστευετε αυτω οτι ου μη δυνηται ο θεος παντος εθνους και βασιλειας του σωσαι τον λαον αυτου εκ χειρος μου και εκ χειρος πατερων μου οτι ο θεος υμων ου μη σωσει υμας εκ χειρος μου και ετι ελαλησαν οι παιδες αυτου επι κυριον θεον και επι εξεκιαν παιδα αυτου και βιβλιον εγραφεν ονειδιζειν τον κυριον θεον ισραηλ και ειπεν περι αυτου λεγων ως θεοι των εθνων της γης ουκ εξειλαντο τους λαους αυτων εκ χειρος μου ουτως ου μη εξεληται ο θεος εξεκιου λαον αυτου εκ χειρος μου και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδαιστι επι λαον ιερουσαλημ τον επι του τειχους του φοβησαι αυτους και κατασπασαι οπως προκαταλαβωνται την πολιν και ελαλησεν επι θεον ιερουσαλημ ως και επι θεους λαων της γης εργα χειρων ανθρωπων και προσηυξατο εξεκιας ο βασιλευς και ησαιας υιος αμως ο προφητης περι τουτων και εβοησαν εις τον ουρανον και απεστειλεν κυριος αγγελον και εξετριψεν παν δυνατον πολεμιστην και αρχοντα και στρατηγον εν τη παρεμβολη βασιλεως ασσουρ και απεστρεψεν μετα αισχυνης προσωπου εις την γην αυτου και ηλθεν εις οικον του θεου αυτου και των εξελθοντων εκ κοιλιας αυτου κατεβαλον αυτον εν ρομφαια και εσωσεν κυριος εξεκιαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ εκ χειρος σενναχηριμ βασιλεως ασσουρ και εκ χειρος παντων και κατεπαυσεν αυτους κυκλοθεν και πολλοι εφερον δωρα τω κυριω εις ιερουσαλημ και δοματα τω εξεκια βασιλει ιουδα και υπερηρθη κατ οφθαλμους παντων των εθνων μετα ταυτα εν ταις ημεραις εκειναις ηρρωστησεν εξεκιας εως θανατου και προσηυξατο προς κυριον και επηκουσεν αυτου και σημειον εδωκεν αυτω και ου κατα το ανταποδομα ο εδωκεν αυτω ανταπεδωκεν εξεκιας αλλα υψωθη η καρδια αυτου και εγενετο επ αυτον οργη και επι ιουδαν και ιερουσαλημ και εταπεινωθη εξεκιας απο του υψους της καρδιας αυτου και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και ουκ επηλθεν επ αυτους οργη κυριου εν ταις ημεραις εξεκιου και εγενετο εν εξεκια πλουτος και δοξα πολλη σφοδρα και ητσαυρος εποιησεν εαυτω αργυριου και χρυσιου και του λιθου του τιμιου και εις τα αρωματα και οπλοθηκας και εις σκευη επιθυμητα και πολεις εις τα γεννηματα σιτου και ελαιου και οινου και φατνας παντος κτηνους και μανδρας εις τα ποιμνια και πολεις ας ωκοδομησεν αυτω και αποσκευην προβατων και βοων εις πληθος οτι εδωκεν αυτω κυριος αποσκευην πολλην σφοδρα αυτος εξεκιας ενεφραξεν την εξοδον του υδατος γιων το ανω και κατηυθυνεν αυτα κατω προς λιβα της πολεως δαυιδ και ευοδωθη εξεκιας εν πασι τοις εργοις αυτου και ουτως τοις πρεσβευταις των αρχοντων απο βαβυλωνος τοις αποσταλειςιν προς αυτον πυθεσθαι παρ αυτου το τερας ο εγενετο επι της γης και εγκατελιπεν αυτον κυριος του πειρασαι αυτον ειδεναι τα εν τη καρδια αυτου και τα καταλοιπα των λογων εξεκιου και το ελεος αυτου ιδου γεγραπται εν τη προφητεια ησαιου υιου αμως του προφητου και επι βιβλιου βασιλεων ιουδα και ισραηλ και εχοιμηθη εξεκιας μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν αναβασει ταφων υιων δαυιδ και δοξαν και τιμην εδωκαν αυτω

εν τω θανάτω αυτού πας ιουδα και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ και εβασιλευσεν μανασσης υιος αυτού αντ' αυτού ων δεκα δυο ετων μανασσης εν τω βασιλευσαι αυτον και πεντηκοντα πεντε ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου απο παντων των βδελυγματων των εθνων ους εξωλεθρευσεν κυριος απο προσωπου των υιων ισραηλ και επεστρεψεν και ωκοδομησεν τα υψηλα α κατεσπασεν εξεκίας ο πατηρ αυτού και εστησεν στηλας ταις βασιμ και εποιησεν αλση και προσεκυνησεν παση τη στρατια του ουρανου και εδουλευσεν αυτοις και ωκοδομησεν θυσιαστήρια εν οικω κυριου ου ειπεν κυριος εν ιερουσαλημ εσται το ονομα μου εις τον αιωνα και ωκοδομησεν θυσιαστήρια παση τη στρατια του ουρανου εν ταις δυσιν αυλαις οικου κυριου και αυτος διηγαγεν τα τεκνα αυτού εν πυρι εν γαι-βαναι-εννομ και εκληδονιζετο και οιωνιζετο και εφαρμακευετο και εποιησεν εγγαστριμυθους και επαοιδους επληθυνεν του ποιησαι το πονηρον εναντιον κυριου του παροργισαι αυτον και εθηκεν το γλυπτον και το χωνευτον εικονα ην εποιησεν εν οικω θεου ου ειπεν ο θεος προς δαυιδ και προς σαλωμων υιον αυτου εν τω οικω τουτω και ιερουσαλημ ην εξελεξαμην εκ πασων φυλων ισραηλ ιησω το ονομα μου εις τον αιωνα και ου προσθησω σαλευσαι τον ποδα ισραηλ απο της γης ης εδωκα τοις πατρασιν αυτων πλην εαν φυλασσωνται του ποιησαι παντα α ενετειλαμην αυτοις κατα παντα τον νομον και τα προσταγματα και τα κριματα εν χειρι μωυση και επλανησεν μανασσης τον ιουδαν και τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ του ποιησαι το πονηρον υπερ παντα τα εθνη α εξηρεν κυριος απο προσωπου υιων ισραηλ και ελαλησεν κυριος επι μανασση και επι τον λαον αυτου και ουκ επηκουσαν και ηγαγεν κυριος επ αυτους τους αρχοντας της δυναμεως βασιλειωσ ασσουρ και κατελαβον τον μανασση εν δεσμοις και εδησαν αυτον εν πεδαις και ηγαγον εις βαβυλωνα και ως εθλιβη εξητησεν το προσωπον κυριου του θεου αυτου και εταπεινωθη σφοδρα απο προσωπου θεου των πατερων αυτου και προσηυξατο προς αυτον και επηκουσεν αυτου και επηκουσεν της βοης αυτου και επεστρεψεν αυτον εις ιερουσαλημ επι την βασιλειαν αυτου και εγνω μανασσης οτι κυριος αυτος εστιν ο θεος και μετα ταυτα ωκοδομησεν τειχος εξω της πολεως δαυιδ απο λιθβος κατα γιων εν τω χειμαρρω και εκπορευομενων την πυλην την κυκλοθεν και εις το οφλα και υψωσεν σφοδρα και κατεστησεν αρχοντας της δυναμεως εν πασαις ταις πολεσιν ταις τειχηρεσιν εν ιουδα και περιειλεν τους θεους τους αλλοτριους και το γλυπτον εξ οικου κυριου και παντα τα θυσιαστήρια α ωκοδομησεν εν ορει οικου κυριου και εν ιερουσαλημ και εξω της πολεως και κατωρθωσεν το θυσιαστήριον κυριου και εθυσιασεν επ αυτο θυσιαν σωτηριου και αινεσεως και ειπεν τω ιουδα του δουλευειν κυριω θεω ισραηλ πλην ο λαος ετι επι των υψηλων πλην κυριος ο θεος αυτων και τα λοιπα των λογων μανασση και η προσευχη αυτου η προς τον θεον και λογοι των ορωντων λαλουντων προς αυτον επ ονοματι κυριου θεου ισραηλ ιδου επι λογων προσευχης αυτου και ως επηκουσεν αυτου και πασαι αι αμαρτιαι αυτου και αι αποστασεις αυτου και οι τοποι εφ οις ωκοδομησεν τα υψηλα και εστησεν εκει αλση και γλυπτα προ του επιστρεψαι ιδου γεγραπται επι των λογων των ορωντων και εκοιμηθη μανασσης μετα των πατερων αυτου και εθαψαν αυτον εν παραδεισω οικου αυτου και εβασιλευσεν αντ' αυτου αμων υιος αυτου ων εικοσι

και δυο ετων αμων εν τω βασιλευειν αυτον και δυο ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου ως εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου και πασιν τοις ειδωλοις οις εποιησεν μανασσης ο πατηρ αυτου ειθυεν αμων και εδουλευσεν αυτοις και ουκ εταπεινωθη εναντιον κυριου ως εταπεινωθη μανασσης ο πατηρ αυτου οτι υιος αυτου αμων επληθυνεν πλημμελειαν και επεθεντο αυτω οι παιδες αυτου και επαταξαν αυτον εν οικω αυτου και επαταξεν ο λαος της γης τους επιθεμενους επι τον βασιλεα αμων και εβασιλευσεν ο λαος της γης τον ιωσιαν υιον αυτου αντ αυτου ων οκτω ετων ιωσιας εν τω βασιλευσαι αυτον και τριακοντα εν ετος εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιησεν το ευθες εναντιον κυριου και επορευθη εν οδοις δαυιδ του πατρος αυτου και ουκ εξεκλινεν δεξια και αριστερα και εν τω ογδω ετει της βασιλειας αυτου και αυτος ετι παιδαριον ηρξατο του ζητησαι κυριον τον θεον δαυιδ του πατρος αυτου και εν τω δωδεκατω ετει της βασιλειας αυτου ηρξατο του καθαρισαι τον ιουδαν και την ιερουσαλημ απο των υψηλων και των αλσεων και απο των χωνευτων και κατεσπασεν κατα προσωπον αυτου τα θυσιασθηρια των βααλιμ και τα υψηλα τα επ αυτων και εκοψεν τα αλση και τα γλυπτα και τα χωνευτα συνετριψεν και ελεπτυνεν και ερριψεν επι προσωπον των μνηματων των θυσιαζοντων αυτοις και οστα ιερων κατεκαυσεν επι τα θυσιασθηρια και εκαθαρισεν τον ιουδαν και την ιερουσαλημ και εν πολεσιν εφραιμ και μανασση και συμεων και νεφθαλι και τοις τοποις αυτων κυκλω και κατεσπασεν τα αλση και τα θυσιασθηρια και τα ειδωλα κατεκοψεν λεπτα και παντα τα υψηλα εκοψεν απο πασης της γης ισραηλ και απεστρεψεν εις ιερουσαλημ και εν τω οκτωκαιδεκατω ετει της βασιλειας αυτου του καθαρισαι την γην και τον οικον απεστειλεν τον σαφαν υιον εσελια και τον μαασιαν αρχοντα της πολεως και τον ιουαχ υιον ιωαχαζ τον υπομνηματογραφον αυτου κραταιωσαι τον οικον κυριου του θεου αυτου και ηλθον προς χελκιαν τον ιερεα τον μεγαν και εδωκαν το αργυριον το εισενεχθεν εις οικον θεου ο συνηγαγον οι λευιται φυλασσοντες την πυλην εκ χειρος μανασση και εφραιμ και των αρχοντων και απο παντος καταλοιπου εν ισραηλ και υιων ιουδα και βενιαμιν και οικουντων εν ιερουσαλημ και εδωκαν αυτο επι χειρα ποιουντων τα εργα οι καθεσταμενοι εν οικω κυριου και εδωκαν αυτο ποιουσι τα εργα οι εποιουν εν οικω κυριου επισκευασαι κατισχυσαι τον οικον και εδωκαν τοις τεκτοσι και τοις οικοδομοις αγορασαι λιθους τετραπεδους και ξυλα εις δοκους στεγασαι τους οικους ους εξωλεθρευσαν βασιλεις ιουδα και οι ανδρες εν πιστει επι των εργων και επ αυτων επισκοποι ιεθ και αβδιας οι λευιται εξ υιων μεραρι και ζαχαριας και μοσολλαμ εκ των υιων κααθ επισκοπειν και πας λευιτης πας συνιων εν οργανοις ωδων και επι των νωτοφορων και επι παντων των ποιουντων τα εργα εργασία και εργασία και απο των λευιτων γραμματεις και κριται και πυλωροι και εν τω εκφερειν αυτους το αργυριον το εισοδιασθεν εις οικον κυριου ευρεν χελκιαις ο ιερευς βιβλιον νομου κυριου δια χειρος μωυση και απεκριθη χελκιαις και ειπεν προς σαφαν τον γραμματεα βιβλιον νομου ευρον εν οικω κυριου και εδωκεν χελκιαις το βιβλιον τω σαφαν και εισηνεγκεν σαφαν το βιβλιον προς τον βασιλεα και απεδωκεν ετι τω βασιλει λογον παν το δοθεν αργυριον εν χειρι των παιδων σου των ποιουντων το εργον και εχωνευσαν το αργυριον το ευρεθεν εν οικω κυριου και εδωκαν

επι χειρα των επισκοπων και επι χειρα των ποιουντων εργασιαν και απηγγειλεν σαφαν ο γραμματευσ τω βασιλει λεγων βιβλιον εδωκεν μοι χελκας ο ιερεις και ανεγνω αυτο σαφαν εναντιον του βασιλεως και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς τους λογους του νομου και διερρηξεν τα ιματια αυτου και ενετειλατο ο βασιλευς τω χελκια και τω αχικαμ υιω σαφαν και τω αβδων υιω μιχαια και τω σαφαν τω γραμματει και τω ασαια παιδι του βασιλεως λεγων πορευθητε ζητησατε τον κυριον περι εμου και περι παντος του καταλειφθεντος εν ισραηλ και ιουδα περι των λογων του βιβλιου του ευρεθεντος οτι μεγας ο θυμος κυριου εκκεκαυται εν ημιν διοτι ουκ εισηκουσαν οι παteres ημων των λογων κυριου του ποιησαι κατα παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω και επορευθη χελκας και ος ειπεν ο βασιλευς προς ολδαν την προφητιν γυναικα σελλημ υιου θακουαθ υιου χελλης φυλασσουσας τας στολας και αυτη κατακει εν ιερουσαλημ εν μασανα και ελαλησαν αυτη κατα ταυτα και ειπεν αυτοις ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ειπατε τω ανδρι τω αποστειλαντι υμας προς με ουτως λεγει κυριος ιδου εγω επαγω κακα επι τον τοπον τουτον τους παντας λογους τους γεγραμμενους εν τω βιβλιω τω ανεγνωσμενω εναντιον του βασιλεως ιουδα ανθ ων εγκατελιπον με και εθυμιασαν θεοις αλλοτριois ινα παροργισωσιν με εν πασιν τοις εργοις των χειρων αυτων και εξεκαυθη ο θυμος μου εν τω τοπω τουτω και ου σβεσθησεται και επι βασιλεια ιουδα τον αποστειλαντα υμας του ζητησαι τον κυριον ουτως ερειτε αυτω ουτως λεγει κυριος ο θεος ισραηλ τους λογους ους ηκουσας και ενετραπη η καρδια σου και εταπεινωθης απο προσωπου μου εν τω ακουσαι σε τους λογους μου επι τον τοπον τουτον και επι τους κατοικουντας αυτον και εταπεινωθης εναντιον μου και διερρηξας τα ιματια σου και εκλαυσας κατεναντιον μου και εγω ηκουσα φησιν κυριος ιδου προστιθημι σε προς τους πατερας σου και προστεθηση προς τα μνηματα σου εν ειρηνη και ουκ οψονται οι οφθαλμοι σου εν πασιν τοις κακοις ος εγω επαγω επι τον τοπον τουτον και επι τους κατοικουντας αυτον και απεδωκαν τω βασιλει λογον και απεστειλεν ο βασιλευς και συνηγαγεν τους πρεσβυτερους ιουδα και ιερουσαλημ και ανεβη ο βασιλευς εις οικον κυριου και πας ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και οι ιερεις και οι λευιται και πας ο λαος απο μεγαλου εως μικρου και ανεγνω εν ωσιν αυτων τους παντας λογους βιβλιου της διαθηκης του ευρεθεντος εν οικω κυριου και εστη ο βασιλευς επι τον στυλον και διεθετο διαθηκην εναντιον κυριου του πορευθηναι ενωπιον κυριου του φυλασσειν τας εντολας αυτου και μαρτυρια αυτου και προσταγματα αυτου εν ολη καρδια και εν ολη ψυχη τους λογους της διαθηκης τους γεγραμμενους επι τω βιβλιω τουτω και εστησεν παντας τους ευρεθεντας εν ιερουσαλημ και βενιαμιν και εποιησαν οι κατοικουντες ιερουσαλημ διαθηκην εν οικω κυριου θεου πατερων αυτων και περιειλεν ιωσιας τα παντα βδελυγματα εκ πασης της γης η ην υιων ισραηλ και εποιησεν παντας τους ευρεθεντας εν ιερουσαλημ και εν ισραηλ του δουλευειν κυριω θεω αυτων πασας τας ημερας αυτου ουκ εξεκλινεν απο οπισθεν κυριου θεου πατερων αυτου και εποιησεν ιωσιας το φασεχ τω κυριω θεω αυτου και εθυσαν το φασεχ τη τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος του πρωτου και εστησεν τους ιερεις επι τας φυλακας αυτων και κατισχυσεν αυτους εις τα εργα οικου κυριου και ειπεν τοις λευιταις τοις δυνατοις εν παντι ισραηλ του αγιασθηναι

αυτους τω κυριω και εθηκαν την κιβωτον την αγιαν εις τον οικον ον
ωκοδομησεν σαλωμων υιος δαυιδ του βασιλεως ισραηλ και ειπεν ο
βασιλευς ουκ εστιν υμιν αραι επ ωμων ουθεν νυν ουν λειτουργησατε
τω κυριω θεω υμων και τω λαω αυτου ισραηλ και ετοιμασθητε κατ
οικους πατριων υμων και κατα τας εφημεριας υμων κατα την γραφην
δαυιδ βασιλεως ισραηλ και δια χειρος σαλωμων υιου αυτου και στητε
εν τω οικω κατα τας διαιρεσεις οικων πατριων υμων τοις αδελφοις
υμων υιοις του λαου και μερις οικου πατριας τοις λευιταις και θυσατε
το φασεχ και τα αγια ετοιμασατε τοις αδελφοις υμων του ποιησαι κα-
τα τον λογον κυριου δια χειρος μωυση και απηρξατο ιωσιας τοις υιοις
του λαου προβατα και αμνους και εριφους απο των τεκνων των αιγων
παντα εις το φασεχ εις παντας τους ευρεθεντας εις αριθμον τριακο-
ντα χιλιαδας και μοσχων τρεις χιλιαδας ταυτα απο της υπαρξεως του
βασιλεως και οι αρχοντες αυτου απηρξαντο τω λαω και τοις ιερευσιν
και λευιταις εδωκεν χελκias και ζαχαριας και ιηλ οι αρχοντες οικου
του θεου τοις ιερευσιν και εδωκαν εις το φασεχ προβατα και αμνους
και εριφους δισχιλια εξακοσια και μοσχους τριακοσιους και χωνενιας
και βαναιας και σαμιας και ναθαναηλ αδελφος αυτου και ασαβια και
ιηλ και ιωζαβαδ αρχοντες των λευιτων απηρξαντο τοις λευιταις εις το
φασεχ προβατα πεντακισχιλια και μοσχους πεντακοσιους και κατωρ-
θωθη η λειτουργια και εστησαν οι ιερεις επι την στασιν αυτων και οι
λευιται επι τας διαιρεσεις αυτων κατα την εντολην του βασιλεως και
εθυσαν το φασεχ και προσεχεαν οι ιερεις το αιμα εκ χειρος αυτων
και οι λευιται εξεδειραν και ητοιμασαν την ολοκαυτωσιν παραδουναι
αυτοις κατα την διαιρεσιν κατ οικους πατριων τοις υιοις του λαου
του προσαγειν τω κυριω ως γεγραπται εν βιβλιω μωυση και ουτως
εις το πρωι και ωπτησαν το φασεχ εν πυρι κατα την χρisin και τα
αγια ηψησαν εν τοις χαλκειοις και εν τοις λεβησιν και ευοδωθη και
εδραμον προς παντας τους υιους του λαου και μετα το ετοιμασαι αυ-
τοις και τοις ιερευσιν οτι οι ιερεις εν τω αναφερειν τα στεατα και τα
ολοκαυτωματα εως νυκτος και οι λευιται ητοιμασαν αυτοις και τοις
αδελφοις αυτων υιοις ααρων και οι ψαλτωδοι υιοι ασαφ επι της στα-
σεως αυτων κατα τας εντολας δαυιδ και ασαφ και αιμαν και ιδιων
οι προφηται του βασιλεως και οι αρχοντες και οι πυλωροι πυλης και
πυλης ουκ ην αυτοις κινεισθαι απο της λειτουργιας αιγων οτι οι αδελ-
φοι αυτων οι λευιται ητοιμασαν αυτοις και κατωρθωθη και ητοιμασθη
πασα η λειτουργια κυριου εν τη ημερα εκεινη του ποιησαι το φασεχ
και ενεγκειν τα ολοκαυτωματα επι το θυσιαστηριον κυριου κατα την
εντολην του βασιλεως ιωσια και εποησαν οι υιοι ισραηλ οι ευρεθε-
ντες το φασεχ εν τω καιρω εκεινω και την εορτην των αζυμων επτα
ημερας και ουκ εγενετο φασεχ ομοιον αυτω εν ισραηλ απο ημερων
σαμουηλ του προφητου και παντες βασιλεις ισραηλ ουκ εποησαν ως
το φασεχ ο εποησεν ιωσιας και οι ιερεις και οι λευιται και πας ιουδα
και ισραηλ ο ευρεθεις και οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ τω κυριω
τω οκτωκαιδεκατω ετει της βασιλειας ιωσια και τους εγγαστριμυ-
θους και τους γνωστας και τα θαραφιν και τα ειδωλα και τα καρασιμ
α ην εν γη ιουδα και εν ιερουσαλημ ενεπυρισεν ο βασιλευς ιωσιας ινα
στηση τους λογους του νομου τους γεγραμμενους επι του βιβλιου
ου ευρεν χελκias ο ιερευς εν τω οικω κυριου ομοιος αυτω ουκ ε-
γενηθη εμπροσθεν αυτου ος επεστρεψεν προς κυριον εν ολη καρδια

αυτου και εν ολη ψυχη αυτου και εν ολη ισχυι αυτου κατα παντα τον νομον μωυση και μετ αυτον ουκ ανεστη ομοιος αυτω πλην ουκ απεστραφη κυριος απο οργης θυμου αυτου του μεγαλου ου ωργισθη θυμω κυριος εν τω ιουδα επι παντα τα παροργισματα α παρωργισεν μανασσης και ειπεν κυριος και γε τον ιουδαν αποστησω απο προσωπου μου καθως απεστησα τον ισραηλ και απωσαμην την πολιν ην εξελεξαμην την ιερουσαλημ και τον οικον ον ειπα εσται το ονομα μου εκει και ανεβη φαraw νεχaw βασιλευς αιγυπτου επι τον βασιλεα ασσυριων επι τον ποταμον ευφρατην και επορευθη ο βασιλευς ιωσιας εις συναντησιν αυτω και απεστειλεν προς αυτον αγγελους λεγων τι εμοι και σοι βασιλευ ιουδα ουκ επι σε ηκω σημερον πολεμον ποιησαι και ο θεος ειπεν κατασπευσαι με προσεχε απο του θεου του μετ εμου μη καταφθιερη σε και ουκ απεστρεψεν ιωσιας το προσωπον αυτου απ αυτου αλλ η πολεμειν αυτον εκραταιωθη και ουκ ηκουσεν των λογων νεχaw δια στοματος θεου και ηλθεν του πολεμηση εν τω πεδιω μαγεδων και ετοξευσαν οι τοξοται επι βασιλεα ιωσιαν και ειπεν ο βασιλευς τοις παισιν αυτου εξαγαγετε με οτι επονεσα σφοδρα και εξηγαγον αυτον οι παιδες αυτου απο του αρματος και ανεβιβασαν αυτον επι το αρμα το δευτερευον ο ην αυτω και ηγαγον αυτον εις ιερουσαλημ και απειθανεν και εταφη μετα των πατερων αυτου και πας ιουδα και ιερουσαλημ επενθησαν επι ιωσιαν και ειρηνησεν ιερεμιας επι ιωσιαν και ειπαν παντες οι αρχοντες και αι αρχουσαι θρηνον επι ιωσιαν εως της σημερον και εδωκαν αυτον εις προσταγμα επι ισραηλ και ιδου γεγραπται επι των θρηνων και ησαν οι λογοι ιωσια και η ελπις αυτου γεγραμμενα εν νομω κυριου και οι λογοι αυτου οι πρωτοι και οι εσχατοι ιδου γεγραμμενοι επι βιβλιω βασιλεων ισραηλ και ιουδα και ελαβεν ο λαος της γης τον ιωαχαζ υιον ιωσιου και εχρισαν αυτον και κατεστησαν αυτον εις βασιλεα αντι του πατρος αυτου εν ιερουσαλημ υιος εικοσι και τριων ετων ιωαχαζ εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμιου εκ λοβενα και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου κατα παντα α εποιησαν οι πατερες αυτου και εδησεν αυτον φαraw νεχaw εν δεβλαιθα εν γη εμαθ του μη βασιλευειν αυτον εν ιερουσαλημ και μετηγαγεν αυτον ο βασιλευς εις αιγυπτον και επεβαλεν φορον επι την γην εκατον ταλαντα αργυριου και ταλαντον χρυσιου και κατεστησεν φαraw νεχaw τον ελιαχιμ υιον ιωσιου βασιλεα ιουδα αντι ιωσιου του πατρος αυτου και μετεστρεψεν το ονομα αυτου ιωαχιμ και τον ιωαχαζ αδελφον αυτου ελαβεν φαraw νεχaw και εισηγαγεν αυτον εις αιγυπτον και απειθανεν εκει και το αργυριον και το χρυσιον εδωκαν τω φαraw τοτε ηρξατο η γη φορολογεισθαι του δουναι το αργυριον επι στομα φαraw και εκαστος κατα δυναμιν απητει το αργυριον και το χρυσιον παρα του λαου της γης δουναι τω φαraw νεχaw ων εικοσι και πεντε ετων ιωαχιμ εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα της μητρος αυτου ζεχωρα θυγατηρ νηριου εκ ραμα και εποιησεν το πονηρον εναντιον κυριου κατα παντα οσα εποιησαν οι πατερες αυτου εν ταις ημεραις αυτου ηλθεν ναβουχοδονσορ βασιλευς βαβυλωνος εις την γην και ην αυτω δουλευων τρια ετη και απεστη απ αυτου και απεστειλεν κυριος επ αυτους τους χαλδαιους και ληστηρια συρων και ληστηρια μωαβιτων και υιων αμμων και της σαμαρειας και απεστησαν

μετα τον λογον τουτον κατα τον λογον κυριου εν χειρι των παιδων αυτου των προφητων πλην θυμος κυριου ην επι ιουδαν του αποστησαι αυτον απο προσωπου αυτου δια τας αμαρτιας μανασση εν πασιν οισ εποιησεν και εν αιματι αθωω ω εξεχεεν ιωακιμ και επλησεν την ιερουσαλημ αιματος αθωου και ουκ ηθελησεν κυριος εξολεθρευσαι αυτους και ανεβη επ αυτον ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος και εδησεν αυτον εν χαλκαις πεδαις και απηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα και μερος των σκευων οικου κυριου απηνεγκεν εις βαβυλωνα και εθηκεν αυτα εν τω ναω αυτου εν βαβυλωνι και τα λοιπα των λογων ιωακιμ και παντα α εποιησεν ουκ ιδου ταυτα γεγραμμενα επι βιβλιω λογων των ημερων τοις βασιλευσιν ιουδα και εκοιμηθη ιωακιμ μετα των πατερων αυτου και εταφη εν γανοζα μετα των πατερων αυτου και εβασιλευσεν ιεχονιας υιος αυτου αντ αυτου υιος οκτωκαιδεκα ετων ιεχονιας εν τω βασιλευειν αυτον και τριμηνον και δεκα ημερας εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και επιστρεφοντος του ενιαυτου απεστειλεν ο βασιλευς ναβουχοδοноσορ και εισηνεγκεν αυτον εις βαβυλωνα μετα των σκευων των επιθυμητων οικου κυριου και εβασιλευσεν σεδεκιαν αδελφον του πατρος αυτου επι ιουδαν και ιερουσαλημ ετων εικοσι ενος σεδεκιας εν τω βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου θεου αυτου ουκ ενετραπη απο προσωπου ιερεμιου του προφητου και εκ στοματος κυριου εν τω τα προς τον βασιλεα ναβουχοδοноσορ αθετησαι α ωρκισεν αυτον κατα του θεου και εσκληρυεν τον τραχηλον αυτου και την καρδιαν αυτου κατισχυσεν του μη επιστρεψαι προς κυριον θεον ισραηλ και παντες οι ενδοξοι ιουδα και οι ιερεις και ο λαος της γης επληθυναν του αθετησαι αθετηματα βδελυγματων εθνων και εμιαναν τον οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ και εξαπεστειλεν κυριος ο θεος των πατερων αυτων εν χειρι προφητων ορθριζων και αποστελλων τους αγγελους αυτου οτι ην φειδομενος του λαου αυτου και του αγιασματος αυτου και ησαν μυκτηριζοντες τους αγγελους αυτου και εξουθενουντες τους λογους αυτου και εμπαιζοντες εν τοις προφηταις αυτου εως ανεβη ο θυμος κυριου εν τω λαω αυτου εως ουκ ην ιαμα και ηγαγεν επ αυτους βασιλεα χαλδαιων και απεκτεινεν τους νεανισκους αυτων εν ρομφαια εν οικω αγιασματος αυτου και ουκ εφεισατο του σεδεκιου και τας παρθενους αυτων ουκ ηλεσαν και τους πρεσβυτερους αυτων απηγαγον τα παντα παρεδωκεν εν χερσιν αυτων και παντα τα σκευη οικου θεου τα μεγαλα και τα μικρα και τους θησαυρους και παντας τους θησαυρους βασιλεως και μεγιστανων παντα εισηνεγκεν εις βαβυλωνα και ενεπρησεν τον οικον κυριου και κατεσκαψεν το τειχος ιερουσαλημ και τας βαρεις αυτης ενεπρησεν εν πυρι και παν σκευος ωραιον εις αφανισμον και απωκισεν τους καταλοιπους εις βαβυλωνα και ησαν αυτω και τοις υιοις αυτου εις δουλους εως βασιλειας μηδων του πληρωθηναι λογον κυριου δια στοματος ιερεμιου εως του προσδεξασθαι την γην τα σαββατα αυτης σαββατισαι πασας τας ημερας της ερημωσεως αυτης εσαββατισεν εις συμπληρωσιν ετων εβδομηκοντα ετους πρωτου κυρου βασιλεως περσων μετα το πληρωθηναι ρημα κυριου δια στοματος ιερεμιου εξηγειρεν κυριος το πνευμα κυρου βασιλεως περσων και παρηγγειλεν κηρυξαι εν παση τη βασιλεια αυτου εν γραπτω λεγων ταδε λεγει κυρος βασιλευς περσων πασας τας βασιλειας της

γης ἔδωκεν μοι κυριος ο θεος του ουρανου και αυτος ενετειλατο μοι οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ εν τη ιουδαια τις εξ υμων εκ παντος του λαου αυτου εσται ο θεος αυτου μετ αυτου και αναβητω

και ηγαγεν ιωσιας το πασχα εν ιερουσαλημ τω κυριω αυτου και εθυσεν το πασχα τη τεσσαρεσκαιδεκατη ημερα του μηνος του πρωτου στησας τους ιερεις κατ εφημεριας εστολισμενους εν τω ιερω του κυριου και ειπεν τοις λευιταις ιεροδουλοις του ισραηλ αγιασαι εαυτους τω κυριω εν τη θεσει της αγιας κιβωτου του κυριου εν τω οικω ω οικοδομησεν σαλωμων ο του δαυιδ ο βασιλευς ουκ εσται υμιν αραι επ ωμων αυτην και νυν λατρευετε τω κυριω θεω υμων και θεραπευετε το εθνος αυτου ισραηλ και ετοιμασατε κατα τας πατριας και τας φυλας υμων κατα την γραφην δαυιδ βασιλεως ισραηλ και κατα την μεγαλειοτητα σαλωμων του υιου αυτου και σταντες εν τω ιερω κατα την μεριδαρχιαν την πατρικην υμων των λευιτων των εμπροσθεν των αδελφων υμων υιων ισραηλ εν ταξει θυσατε το πασχα και τας θυσιας ετοιμασατε τοις αδελφοις υμων και ποιησατε το πασχα κατα το προσταγμα του κυριου το δοθεν τω μωυση και εδωρησατο ιωσιας τω λαω τω ευρεθεντι αρνων και εριφων τριακοντα χιλιαδας μοσχους τρισχιλιους ταυτα εκ των βασιλικων εδοθη κατ επαγγελιαν τω λαω και τοις ιερουσιν και λευιταις και ἔδωκεν χελκias και ζαχαριας και ησυηλος οι επισταται του ιερου τοις ιερουσιν εις πασχα προβατα δισχιλια εξακοσια μοσχους τριακοσιους και ιεχονιας και σαμαιας και ναθαναηλ ο αδελφος και ασαβιας και οχιηλος και ιωραμ χιλιαρχοι ἔδωκαν τοις λευιταις εις πασχα προβατα πεντακισχιλια μοσχους επτακοσιους και ταυτα τα γενομενα ευπρεπως εστησαν οι ιερεις και οι λευιται εχοντες τα αζυμα κατα τας φυλας και κατα τας μεριδαρχιας των πατερων εμπροσθεν του λαου προσενεγκειν τω κυριω κατα τα γεγραμμενα εν βιβλιω μωυση και ουτω το πρωινον και ωπησαν το πασχα πυρι ως καθηκει και τας θυσιας ηψησαν εν τοις χαλκειοις και λεβησιν μετ ευωδιας και απηνεγκαν πασι τοις εκ του λαου μετα δε ταυτα ητοιμασαν εαυτοις τε και τοις ιερουσιν αδελφοις αυτων υιοις ααρων οι γαρ ιερεις ανεφερον τα στεατα εως αωριας και οι λευιται ητοιμασαν εαυτοις και τοις ιερουσιν αδελφοις αυτων υιοις ααρων και οι ιεροφαλται υιοι ασαφ ησαν επι της ταξεως αυτων κατα τα υπο δαυιδ τεταγμενα και ασαφ και ζαχαριας και εδδινους οι παρα του βασιλεως και οι θυρωροι εφ εκαστου πυλωνος ουκ εστιν παραβηναι εκαστον την εαυτου εφημεριαν οι γαρ αδελφοι αυτων οι λευιται ητοιμασαν αυτοις και συνετελεσθη τα της θυσιας του κυριου εν εκεινη τη ημερα αχθηναι το πασχα και προσενεχθηναι τας θυσιας επι το του κυριου θυσιαστηριον κατα την επιταγην του βασιλεως ιωσιου και ηγαγosan οι υιοι ισραηλ οι ευρεθεντες εν τω καιρω τουτω το πασχα και την εορτην των αζυμων ημερας επτα και ουκ ηχθη το πασχα τοιουτο εν τω ισραηλ απο των χρονων σαμουηλ του προφητου και παντες οι βασιλεις του ισραηλ ουκ ηγαγosan πασχα τοιουτον οιον ηγαγεν ιωσιας και οι ιερεις και οι λευιται και οι ιουδαιοι και πας ισραηλ οι ευρεθεντες εν τη κατοικησει αυτων εν ιερουσαλημ οκτωκαιδεκατω ετει βασιλευοντος ιωσιου ηχθη το πασχα τουτο και ωρθωθη τα εργα ιωσιου ενωπιον του κυριου αυτου εν καρδια πληρει ευσεβειας και τα κατ αυτον δε αναγεγραπται εν τοις εμπροσθεν χρονοις περι των ημαρτηκοτων και ησεβηκοτων εις τον κυριον παρα παν εθνος και βασιλειαν και α ελυπησαν αυτον εν αισθησει και οι λογοι

του κυριου ανεστησαν επι ισραηλ και μετα πασαν την πραξιν ταυτην ιωσιου συνεβη φαראω βασιλεα αιγυπτου ελθοντα πολεμον εγειραι εν χαρκαμυς επι του ευφρατου και εξηλθεν εις απαντησιν αυτω ιωσιας και διεπεμψατο βασιλευς αιγυπτου προς αυτον λεγων τι εμοι και σοι εστιν βασιλευ της ιουδαιας ουχι προς σε εξαπεσταλμαι υπο κυριου του θεου επι γαρ του ευφρατου ο πολεμος μου εστιν και νυν κυριος μετ εμου εστιν και κυριος μετ εμου επισπευδων εστιν αποστηθι και μη εναντιου τω κυριω και ουκ απεστρεψεν εαυτον ιωσιας επι το αρμα αυτου αλλα πολεμειν αυτον επιχειρει ου προσεχων ρημασιν ιερεμιου προφητου εκ στοματος κυριου αλλα συνεστησατο προς αυτον πολεμον εν τω πεδιω μαγεδδαιους και κατεβησαν οι αρχοντες προς τον βασιλεα ιωσιαν και ειπεν ο βασιλευς τοις παισιν αυτου αποστησατε με απο της μαχης ησθენησα γαρ λιαν και ευθεως απεστησαν αυτον οι παιδες αυτου απο της παραταξεως και ανεβη επι το αρμα το δευτεριον αυτου και αποκατασταθεις εις ιερουσαλημ μετηλλαξεν τον βιον αυτου και εταφη εν τω πατρικω ταφω και εν ολη τη ιουδαια επενθησαν τον ιωσιαν και εθρηνησεν ιερεμιας ο προφητης υπερ ιωσιου και οι προκαθημενοι συν γυναιξιν εθρηνουσαν αυτον εως της ημερας ταυτης και εξεδοθη τουτο γινεσθαι αιει εις απαν το γενος ισραηλ ταυτα δε αναγεγραπται εν τη βυβλω των ιστορουμενων περι των βασιλεων της ιουδαιας και το καθ εν πραχθην της πραξεως ιωσιου και της δοξης αυτου και της συνεσεως αυτου εν τω νομω κυριου τα τε προπραχθεντα υπ αυτου και τα νυν ιστορηται εν τω βυβλιω των βασιλεων ισραηλ και ιουδα και αναλαβοντες οι εκ του εθνους τον ιερχονιαν υιον ιωσιου ανεδειξαν βασιλεα αντι ιωσιου του πατρος αυτου οντα ετων εικοσι τριων και εβασιλευσεν εν ιουδα και ιερουσαλημ μηνας τρεις και απεκατεστησεν αυτον βασιλευς αιγυπτου βασιλευειν εν ιερουσαλημ και εζημιωσεν το εθνος αργυριου ταλαντοις εκατον και χρυσιου ταλαντω ενι και ανεδειξεν ο βασιλευς αιγυπτου βασιλεα ιωακιμ τον αδελφον αυτου βασιλεα της ιουδαιας και ιερουσαλημ και εδησεν ιωακιμ τους μεγιστανas ζαριον δε τον αδελφον αυτου συλλαβων ανηγαγεν εξ αιγυπτου ετων δε ην εικοσι πεντε ιωακιμ οτε εβασιλευσεν της ιουδαιας και ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου επ αυτον δε ανεβη ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και δησας αυτον εν χαλκειω δεσμου απηγαγεν εις βαβυλωνα και απο των ιερων σκευων του κυριου λαβων ναβουχοδονοσορ και απενεγκας απηρεισατο εν τω ναω αυτου εν βαβυλωνι τα δε ιστορηθεντα περι αυτου και της αυτου ακαθαρσιας και δυσσεβειας αναγεγραπται εν τη βιβλω των χρονων των βασιλεων και εβασιλευσεν αντ αυτου ιωακιμ ο υιος αυτου οτε γαρ ανεδειχθη ην ετων δεκα οκτω βασιλευει δε μηνas τρεις και ημερας δεκα εν ιερουσαλημ και εποιησεν το πονηρον εναντι κυριου και μετ ενιαυτον αποστειλας ναβουχοδονοσορ μετηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα αμα τοις ιεροις σκευεσιν του κυριου και ανεδειξε σεδεκιαν βασιλεα της ιουδαιας και ιερουσαλημ σεδεκιαν οντα ετων εικοσι ενος βασιλευει δε ετη ενδεκα και εποιησεν το πονηρον ενωπιον κυριου και ουκ ενετραπη απο των ρηθεντων λογων υπο ιερεμιου του προφητου εκ στοματος του κυριου και ορκισθεις απο του βασιλεως ναβουχοδονοσορ τω ονοματι του κυριου επιορκησας απεστη και σκληρυνας αυτου τον τραχηλον και την καρδιαν αυτου παρεβη τα νομιμα κυριου θεου ισραηλ και οι ηγουμενοι δε του λαου και των ιερων πολλα ησε-

βησαν και ηνομησαν υπερ πασας τας ακαθαρσιας παντων των εθνων και εμειναν το ιερον του κυριου το αγιαζομενον εν ιεροσολυμοις και απεστειλεν ο θεος των πατερων αυτων δια του αγγελου αυτου μετακαλεσαι αυτους καθο εφειδετο αυτων και του σκηνωματος αυτου αυτοι δε εξεμυκτηρισαν εν τοις αγγελοις αυτου και η ημερα ελαλησεν κυριος ησαν εκπαιζοντες τους προφητας αυτου εως του θυμωθεντα αυτον επι τω εθνει αυτου δια τα δυσσεβηματα προσταξαι αναβιβασαι επ αυτους τους βασιλεις των χαλδαιων ουτοι απεκτειναν τους νεανισκους αυτων εν ρομφαια περικυκλω του αγιου αυτων ιερου και ουκ εφεισαντο νεανισκου και παρθενου και πρεσβυτου και νεωτερου αλλα παντας παρεδωκεν εις τας χειρας αυτων και παντα τα ιερα σκευη του κυριου τα μεγαλα και τα μικρα και τας κιβωτους του κυριου και τας βασιλικας αποθηκας αναλαβοντες απηνεγκαν εις βαβυλωνα και ενεπυρισαν τον οικον του κυριου και ελυσαν τα τειχα ιεροσολυμων και τους πυργους αυτων ενεπυρισαν εν πυρι και συνετελεσαν παντα τα ενδοξα αυτης αχρεωσαι και τους επιλοιπους απηγαγεν μετα ρομφαιας εις βαβυλωνα και ησαν παιδες αυτω και τοις υιοις αυτου μεχρι του βασιλευσαι περασας εις αναπληρωσιν του ρηματος του κυριου εν στοματι ιερεμιου εως του ευδοκησαι την γην τα σαββατα αυτης παντα τον χρονον της ερημωσεως αυτης σαββατιει εις συμπληρωσιν ετων εβδομηκοντα βασιλευοντος κυρου περσων ετους πρωτου εις συντελειαν ρηματος κυριου εν στοματι ιερεμιου ηγειρεν κυριος το πνευμα κυρου βασιλεως περσων και εκηρυξεν εν ολη τη βασιλεια αυτου και αμα δια γραπτων λεγων ταδε λεγει ο βασιλευς περσων κυρος εμε ανεδειξεν βασιλεα της οικουμενης ο κυριος του ισραηλ κυριος ο υφιστος και εσημηnen μοι οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερουσαλημ τη εν τη ιουδαια ει τις εστιν ουν υμων εκ του εθνους αυτου εστω ο κυριος αυτου μετ αυτου και αναβας εις την ιερουσαλημ την εν τη ιουδαια οικοδομειτω τον οικον του κυριου του ισραηλ ουτος ο κυριος ο κατασκηνωσας εν ιερουσαλημ οσοι ουν κατα τοπους οικουσιν βοηθειτωσαν αυτω οι εν τω τοπω αυτου εν χρυσιω και εν αργυριω εν δοσεσιν μεθ ιππων και κτηνων συν τοις αλλοις τοις κατ ευχας προστεθειμενοις εις το ιερον του κυριου το εν ιερουσαλημ και κατασταντες οι αρχιφυλοι των πατρων της ιουδα και βενιαμιν φυλης και οι ιερείς και οι λευιται και παντων ων ηγειρεν κυριος το πνευμα αναβηναι οικοδομησαι οικον τω κυριω τον εν ιερουσαλημ και οι περικυκλω αυτων εβοηθησαν εν πασιν αργυριω και χρυσιω ιπποις και κτηνεσιν και ευχαις ως πλεισταις πολλων ων ο νους ηγεθη και ο βασιλευς κυρος εξηνεγκεν τα ιερα σκευη του κυριου α μετηγαγεν ναβουχοδονοσορ εξ ιερουσαλημ και απηρεισατο αυτα εν τω εαυτου ειδωλιω εξενεγκας δε αυτα κυρος ο βασιλευς περσων παρεδωκεν αυτα μυθριδατη τω εαυτου γαζοφυλακι δια δε τουτου παρεδοθησαν σαναβασσαρω προστατη της ιουδαιας ο δε τουτων αριθμος ην σπονδεια χρυσα χιλια σπονδεια αργυρα χιλια θυισκαι αργυραι εικοσι εννεα φιαλαι χρυσαι τριακοντα αργυραι δισχιλια τετρακοσια δεκα και αλλα σκευη χιλια τα δε παντα σκευη διεκομισθη χρυσα και αργυρα πενταχισχιλια τετρακοσια εξηκοντα εννεα ανηνεχθη δε υπο σαναβασσαρου αμα τοις εκ της αιχμαλωσιας εκ βαβυλωνος εις ιεροσολυμα εν δε τοις επι αρταξερξου του περσων βασιλεως χρονους κατεγραψεν αυτω κατα των κατοικουντων εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ βεσλεμος και μυθραδατης και ταβελλιος και

ραουμος και βεελτεεμος και σαμσαιος ο γραμματευσ και οι λοιποι οι τουτοις συντασσομενοι οικουντες δε εν σαμαρεια και τοις αλλοις τοποις την υπογεγραμμενην επιστολην βασιλει αρταξερξη κυριω οι παιδες σου ραουμος ο τα προσπιπτοντα και σαμσαιος ο γραμματευσ και οι επιλοιποι της βουλης αυτων κριται οι εν κοιλη συρια και φοινικη και νυν γνωστον εστω τω κυριω βασιλει διοτι οι ιουδαιοι αναβαντες παρ υμων προς ημας ελθοντες εις ιερουσαλημ την πολιν την αποστατιν και πονηραν οικοδομουσιν τας τε αγορας αυτης και τα τειχη θεραπεουσιν και ναον υποβαλλονται εαν ουν η πολις αυτη οικοδομηθη και τα τειχη συντελεσθη φορολογιαν ου μη υπομεινωσιν δουναι αλλα και βασιλευσιν αντιστησονται και επει ενεργειται τα κατα τον ναον καλως εχειν υπολαμβανομεν μη υπερειδεν το τοιοιυτο αλλα προσφωνησαι τω κυριω βασιλει οπως αν φαινηται σοι επισκεψθη εν τοις απο των πατερων σου βιβλίοις και ευρησεις εν τοις υπομνηματισμοις τα γεγραμμενα περι τουτων και γνωση οτι η πολις ην εκεινη αποστατις και βασιλεις και πολεις ενοχλουσα και οι ιουδαιοι αποσταται και πολιορκιας συνισταμενοι εν αυτη ετι εξ αιωνος δι ην αιτιαν και η πολις αυτη ηρημωθη νυν ουν υποδεικνυμεν σοι κυριε βασιλευ διοτι εαν η πολις αυτη οικοδομηθη και τα ταυτης τειχη ανασταθη καθοδος σοι ουκετι εσται εις κοιλην συριαν και φοινικην τοτε αντεγραψεν ο βασιλευς ραουμω τω γραφοντι τα προσπιπτοντα και βεελτεεμω και σαμσαιω γραμματει και τοις λοιποις τοις συντασσομενοις και οικουσιν εν τη σαμαρεια και συρια και φοινικη τα υπογεγραμμενα ανεγνων την επιστολην ην πεπομφατε προς με επεταξα ουν επισκεψασθαι και ευρεθη οτι εστιν η πολις εκεινη εξ αιωνος βασιλευσιν αντιπατασσουσα και οι ανθρωποι αποστασεις και πολεμους εν αυτη συντελουντες και βασιλεις ισχυροι και σκληροι ησαν εν ιερουσαλημ κυριευοντες και φορολογουντες κοιλην συριαν και φοινικην νυν ουν επεταξα αποκωλυσαι τους ανθρωπους εκεινους του οικοδομησαι την πολιν και προνοηθηναι οπως μηθεν παρα ταυτα γενηται και μη προβη επι πλειον τα της καχιας εις το βασιλεις ενοχλησαι τοτε αναγνωσθεντων των παρα του βασιλεως αρταξερξου γραφεντων ο ραουμος και σαμσαιος ο γραμματευσ και οι τουτοις συντασσομενοι αναξευξαντες κατα σπουδην εις ιερουσαλημ μεθ ιππου και οχλου παραταξεις ηρξαντο κωλυειν τους οικοδομουντας και ηργει η οικοδομη του ιερου του εν ιερουσαλημ μεχρι του δευτερου ετους της βασιλειας δαρειου του περσων βασιλεως και βασιλευς δαρειος εποιησεν δοχην μεγαλην πασιν τοις υπ αυτον και πασιν τοις οικογενεσιν αυτου και πασιν τοις μεγιστασιν της μηδιας και της περσιδος και πασιν τοις σατραπαις και στρατηγοις και τοπαρχαις τοις υπ αυτον απο της ινδικης μεχρι της αιθιοπιας εν ταις εκατον εικοσι επτα σατραπειαις και εφαγοσαν και επιοσαν και εμπλησθεντες ανελυσαν ο δε δαρειος ο βασιλευς ανελυσεν εις τον κοιτωναν και εκοιμηθη και εξυπνος εγενετο τοτε οι τρεις νεανισκοι οι σωματοφυλακες οι φυλασσοντες το σωμα του βασιλεως ειπαν ετερος προς τον ετερον ειπωμεν εκαστος ημων ενα λογον ος υπερισχυσει και ου αν φανη το ρημα αυτου σοφωτερον του ετερου δωσει αυτω δαρειος ο βασιλευς δωρεας μεγαλας και επινικια μεγαλα και πορφυραν περιβαλεσθαι και εν χρυσωμασιν πινειν και επι χρυσω καθευδειν και αρμα χρυσοχαλινον και κιθαρην βυσσινην και μανιακην περι τον τραχηλον και δευτερος καθιειται δαρειου δια την σοφian αυτου και

συγγενης δαρειου κληθησεται και τοτε γραψαντες εκαστος τον εαυτου λογον εσφραγισαντο και εθηκαν υπο το προσκεφαλιον δαρειου του βασιλεως και ειπαν οταν εγερθη ο βασιλευς δωσουσιν αυτω το γραμμα και ον αν κρινη ο βασιλευς και οι τρεις μεγιστανες της περσιδος οτι ο λογος αυτου σοφωτερος αυτω δοθησεται το νικος καθως γεγραπται ο εις εγραψεν υπερισχυει ο οινος ο ετερος εγραψεν υπερισχυει ο βασιλευς ο τριτος εγραψεν υπερισχουσιν αι γυναικες υπερ δε παντα νικα η αληθεια και οτε εξηγερθη ο βασιλευς λαβοντες το γραμμα εδωκαν αυτω και ανεγνω και εξαποστειλας εκαλεσεν παντας τους μεγιστανας της περσιδος και της μηδίας και σατραπας και στρατηγους και τοπαρχας και υπατους και εκαθισεν εν τω χρηματιστηριω και ανεγνωσθη το γραμμα ενωπιον αυτων και ειπεν καλεσατε τους νεανισκους και αυτοι δηλωσουσιν τους λογους αυτων και εκληθησαν και εισηλθουσιν και ειπαν αυτοις απαγγειλατε ημιν περι των γεγραμμενων και ηρξατο ο πρωτος ο ειπας περι της ισχυος του οινου και εφη ουτως ανδρες πως υπερισχυει ο οινος παντας τους ανθρωπους τους πινοντας αυτον πλανα την διανοιαν του τε βασιλεως και του ορφανου ποιει την διανοιαν μιαν την τε του οικτου και την του ελευθερου την τε του πενητος και την του πλουσιου και πασαν διανοιαν μεταστρεφει εις ευωχίαν και ευφροσυνην και ου μεμνηται πασαν λυπην και παν οφειλημα και πασας καρδιας ποιει πλουσίας και ου μεμνηται βασιλεα ουδε σατραπην και παντα δια ταλαντων ποιει λαλειν και ου μεμνηται οταν πινωσιν φιλιαζειν φιλοις και αδελφοις και μετ ου πολυ σπωνται μαχαιρας και οταν απο του οινου γεννηθωσιν ου μεμνηται απραξαν ω ανδρες ουχ υπερισχυει ο οινος οτι ουτως αναγκαζει ποιειν και εσιγησεν ουτως ειπας και ηρξατο ο δευτερος λαλειν ο ειπας περι της ισχυος του βασιλεως ω ανδρες ουχ υπερισχουσιν οι ανθρωποι την γην και την θαλασσαν κατακρατουντες και παντα τα εν αυτοις ο δε βασιλευς υπερισχυει και κυριευει αυτων και δεσποζει αυτων και παν ο εαν ειπη αυτοις ενακουουσιν εαν ειπη αυτοις ποιησαι πολεμον ετερος προς τον ετερον ποιουσιν εαν δε εξαποστειλη αυτους προς τους πολεμιους βαδιζουσιν και κατεργαζονται τα ορη και τα τειχη και τους πυργους φονευουσιν και φονευονται και τον λογον του βασιλεως ου παραβαινουσιν εαν δε νικησωσιν τω βασιλει κοιμιζουσιν παντα και οσα εαν προνομευσωσιν και τα αλλα παντα και οσοι ου στρατευονται ουδε πολεμουσιν αλλα γεωργουσιν την γην παλιν οταν σπειρωσι θερισαντες αναφερουσιν τω βασιλει και ετερος τον ετερον αναγκαζοντες αναφερουσι τους φορους τω βασιλει και αυτος εις μονος εστιν εαν ειπη αποκτειναι αποκτεννουσιν ειπεν αφειναι αφιουσιν ειπε παταξαι τυπτουσιν ειπεν ερημωσαι ερημουσιν ειπεν οικοδομησαι οικοδομουσιν ειπεν εκκοψαι εκκοπτουσιν ειπεν φυτευσαι φυτεουσιν και πας ο λαος αυτου και αι δυναμεις αυτου ενακουουσιν προς δε τουτοις αυτος ανακειται εσθiei και πινει και καθευδει αυτοι δε τηρουσιν κυκλω περι αυτον και ου δυνανται εκαστος απελθειν και ποιειν τα εργα αυτου ουδε παρακουουσιν αυτου ω ανδρες πως ουχ υπερισχυει ο βασιλευς οτι ουτως επακουστος εστιν και εσιγησεν ο δε τριτος ο ειπας περι των γυναικων και της αληθειας ουτος εστιν ζοροβαβελ ηρξατο λαλειν ανδρες ου μεγας ο βασιλευς και πολλοι οι ανθρωποι και ο οινος ισχυει τις ουν ο δεσποζων αυτων η τις ο κυριεων αυτων ουχ αι γυναικες αι γυναικες εγεννησαν τον βασιλεα και παντα τον

λαον ος κυριευει της θαλασσης και της γης και εξ αυτων εγενοντο και αυται εξεθρεψαν αυτους τους φυτευοντας τους αμπελωνας εξ ων ο οινος γινεται και αυται ποιουσιν τας στολας των ανθρωπων και αυται ποιουσιν δοξαν τοις ανθρωποις και ου δυνανται οι ανθρωποι ειναι χωρις των γυναικων εαν δε συναγαγωσιν χρυσιον και αργυριον και παν πραγμα ωραιον και ιδωσιν γυναικα μιαν καλην τω ειδει και τω καλλει και ταυτα παντα αφεντες εις αυτην εγκεχηναν και χασκοντες το στομα θεωρουσιν αυτην και παντες αυτην αιρετιζουσιν μαλλον η το χρυσιον και το αργυριον και παν πραγμα ωραιον ανθρωπος τον εαυτου πατερα εγκαταλειπει ος εξεθρεψεν αυτον και την ιδιαν χωραν και προς την ιδιαν γυναικα κολλαται και μετα της γυναικος αφησι την ψυχην και ουτε τον πατερα μεμνηται ουτε την μητερα ουτε την χωραν και εντευθεν δει υμας γνωναι οτι αι γυναικες κυριεουσιν υμων ουχι πονειτε και μοχθειτε και παντα ταις γυναιξιν διδοτε και φερετε και λαμβανει ανθρωπος την ρομφαιαν αυτου και εκπορευεται εξοδευειν και ληστευειν και κλεπτειν και εις την θαλασσαν πλειν και ποταμους και τον λεοντα θεωρει και εν σκοτει βαδιζει και οταν κλειψη και αρπαση και λωποδυτηση τη ερωμενη αποφερει και πλειον αγαπα ανθρωπος την ιδιαν γυναικα μαλλον η τον πατερα και την μητερα και πολλοι απενοηθησαν ταις ιδιαις διανοιαις δια τας γυναικας και δουλοι εγενοντο δι αυτας και πολλοι απωλοντο και εσφαλησαν και ημαρτοσαν δια τας γυναικας και νυν ου πιστευετε μοι ουχι μεγας ο βασιλευς τη εξουσια αυτου ουχι πασαι αι χωραι ευλαβουνται αψασθαι αυτου εθεωρουν αυτον και απαμην την θυγατερα βαρτακου του θαυμαστου την παλλακην του βασιλεως καθημενην εν δεξια του βασιλεως και αφαιρουνσαν το διαδημα απο της κεφαλης του βασιλεως και επιτιθουσαν εαυτη και ερραπιζεν τον βασιλεα τη αριστερα και προς τουτοις ο βασιλευς χασκων το στομα εθεωρει αυτην και εαν προσγελαση αυτω γελα εαν δε πικρανθη επ αυτον κολακευει αυτην οπως διαλλαγη αυτω ω ανδρες πως ουχι ισχυραι αι γυναικες οτι ουτως πρασσουν και τοτε ο βασιλευς και οι μεγιστανες ενεβλεπον ετερος προς τον ετερον και ηρξατο λαλειν περι της αληθειας ανδρες ουχι ισχυραι αι γυναικες μεγαλη η γη και υψηλος ο ουρανος και ταχυσ τω δρομω ο ηλιος οτι στρεφεται εν τω κυκλω του ουρανου και παλιν αποτρεχει εις τον εαυτου τοπον εν μια ημερα ουχι μεγας ος ταυτα ποιει και η αληθεια μεγαλη και ισχυροτερα παρα παντα πασα η γη την αληθειαν καλει και ο ουρανος αυτην ευλογει και παντα τα εργα σειεται και τρεμει και ουκ εστιν μετ αυτου αδικον ουθεν αδικος ο οινος αδικος ο βασιλευς αδικοι αι γυναικες αδικοι παντες οι υιοι των ανθρωπων και αδικα παντα τα εργα αυτων παντα τα τοιαυτα και ουκ εστιν εν αυτοις αληθεια και εν τη αδικια αυτων απολουνται η δε αληθεια μενει και ισχυει εις τον αιωνα και ζη και κρατει εις τον αιωνα του αιωνος και ουκ εστιν παρ αυτη λαμβανειν προσωπα ουδε διαφορα αλλα τα δικαια ποιει απο παντων των αδικων και πονηρων και παντες ευδοκousι τοις εργοις αυτης και ουκ εστιν εν τη χρισει αυτης ουθεν αδικον και αυτη η ισχυς και το βασιλειον και η εξουσια και η μεγαλειότης των παντων αιωνων ευλογητος ο θεος της αληθειας και εσιωπησεν του λαλειν και πας ο λαος τοτε εφωνησεν και τοτε ειπον μεγαλη η αληθεια και υπερισχυει τοτε ο βασιλευς ειπεν αυτω αιτησαι ο θελεις πλειω των γεγραμμενων και δωσομεν σοι ον τροπον ευρεθης σοφωτερος και εχομενος μου

καθήση και συγγενης μου κληθήση τότε ειπεν τω βασιλει μνησθήτι την ευχην ην ηυξω οικοδομησαι την ιερουσαλημ εν τη ημερα η το βασιλειον σου παρελαβες και παντα τα σκευη τα λημφθεντα εξ ιερουσαλημ εκπεμψαι α εξεχωρισεν κυρος οτε ηυξατο εκκοψαι βαβυλωνα και ηυξατο εξαποστειλαι εκει και συ ευξω οικοδομησαι τον ναον ον ενεπυρισαν οι ιδουμαιοι οτε ηρημωθη η ιουδαια υπο των χαλδαιων και νυν τουτο εστιν ο σε αξιω κυριε βασιλευ και ο αιτουμαι σε και αυτη εστιν η μεγαλωσυνη η παρα σου δεομαι ουν ινα ποιησης την ευχην ην ηυξω τω βασιλει του ουρανου ποιησαι εκ στοματος σου τότε αναστας δαρειος ο βασιλευς κατεφιλησεν αυτον και εγραψεν αυτω τας επιστολας προς παντας τους οικονομους και τοπαρχας και στρατηγους και σατραπας ινα προπεμψωσιν αυτον και τους μετ αυτου παντας αναβαινοντας οικοδομησαι την ιερουσαλημ και πασι τοις τοπαρχαις εν κοιλη συρια και φοινικη και τοις εν τω λιβανω εγραψεν επιστολας μεταφερειν ξυλα κεδρινα απο του λιβανου εις ιερουσαλημ και οπως οικοδομησωσιν μετ αυτου την πολιν και εγραψεν πασι τοις ιουδαιοις τοις αναβαινουσιν απο της βασιλειας εις την ιουδαιαν υπερ της ελευθεριας παντα δυνατον και σατραπην και τοπαρχην και οικονομον μη επελευσεσθαι επι τας θυρας αυτων και πασαν την χωραν ην κρατησουσιν αφορολογητον αυτοις υπαρχειν και ινα οι ιδουμαιοι αφιωσι τας κωμας ας διακρατουσιν των ιουδαιων και εις την οικοδομην του ιερου δοθηναι κατ ενιαυτον ταλαντα εικοσι μεχρι του οικοδομηθηναι και επι το θυσιαστηριον ολοκαυτωματα καρπουσθαι καθ ημεραν καθα εχουσιν εντολην επτακαιδεκα προσφερειν αλλα ταλαντα δεκα κατ ενιαυτον και πασιν τοις προσβαινουσιν απο της βαβυλωνιας κτισαι την πολιν υπαρχειν την ελευθεριαν αυτοις τε και τοις τεκνοις αυτων και πασι τοις ιερευσι τοις προσβαινουσιν εγραψεν δε και την χορηγίαν και την ιερατικήν στολήν εν τινι λατρευουσιν εν αυτη και τοις λευιταις εγραψεν δουναι την χορηγίαν εως ης ημερας επιτελεσθη ο οικος και ιερουσαλημ οικοδομηθηναι και πασι τοις φρουρουσι την πολιν εγραψε δουναι αυτοις κληρους και οψωνια και εξαπεστειλεν παντα τα σκευη α εξεχωρισεν κυρος απο βαβυλωνος και παντα οσα ειπεν κυρος ποιησαι και αυτος επεταξεν ποιησαι και εξαποστειλαι εις ιερουσαλημ και οτε εξηλθεν ο νεανισκος αρας το προσωπον εις τον ουρανον εναντιον ιερουσαλημ ευλογησεν τω βασιλει του ουρανου λεγων παρα σου η νικη και παρα σου η σοφια και ση η δοξα και εγω σος οικετης ευλογητος ει ος εδωκας μοι σοφίαν και σοι ομολογω δεσποτα των πατερων και ελαβεν τας επιστολας και εξηλθεν εις βαβυλωνα και απηγγειλεν τοις αδελφοις αυτου πασιν και ευλογησαν τον θεον των πατερων αυτων οτι εδωκεν αυτοις ανεσιν και αφεσιν αναβηναι και οικοδομησαι ιερουσαλημ και το ιερον ου ωνομασθη το ονομα αυτου επ αυτω και εκωθωνιζοντο μετα μουσικων και χαρας ημερας επτα μετα δε ταυτα εξελεγησαν αναβηναι αρχηγοι οικου πατριων κατα φυλας αυτων και αι γυναικες αυτων και οι υιοι και αι θυγατρες και οι παιδες αυτων και αι παιδισκαι και τα κτηνη αυτων και δαρειος συναπεστειλεν μετ αυτων ιππεις χιλιους εως του αποκαταστησαι αυτους εις ιερουσαλημ μετ ειρήνης και μετα μουσικων τυμπανων και αυλων και παντες οι αδελφοι αυτων παιζοντες και εποησεν αυτους συναναβηναι μετ εκεινων και ταυτα τα ονοματα των ανδρων των αναβαινοντων κατα πατριάς αυτων εις τας φυλας επι την μεριдарχίαν αυτων οι ιερείς υιοί φινεες υίου α-

αρων ιησους ο του ιωσηδεκ του σαραιου και ιωακιμ ο του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ εκ του οικου του δαυιδ εκ της γενεας φαρες φυλη δε ιουδα ος ελαλησεν επι δαρειου του βασιλεις περσων λογους σοφους εν τω δευτερω ετει της βασιλειας αυτου μηνι νισαν του πρωτου μηνος εισιν δε ουτοι εκ της ιουδαιας οι αναβαντες εκ της αιχμαλωσιας της παροικιας ους μετωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και την λοιπην ιουδαιαν εκαστος εις την ιδιαν πολιν οι ελθοντες μετα ζοροβαβελ και ιησου νεεμιου ζαραιου ρησαιου ενηνιος μαρδοχαιου βεελσαρου ασφαρασου βορολιου ροιμου βαανα των προηγουμενων αυτων αριθμος των απο του εθνους και οι προηγουμενοι αυτων υιοι φορος δυο χιλιαδες και εκατον εβδομηκοντα δυο υιοι σαφατ τετρακοσιοι εβδομηκοντα δυο υιοι αρεε επτακοσιοι πεντηκοντα εξ υιοι φαθιμωαβ εις τους υιους ιησου και ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα δυο υιοι ωλαμου χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ζατου εννακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι χορβε επτακοσιοι πεντε υιοι βανι εξακοσιοι τεσσαρακοντα οκτω υιοι βηβαι εξακοσιοι εικοσι τρεις υιοι ασγαδ χιλιοι τριακοσιοι εικοσι δυο υιοι αδωνικαμ εξακοσιοι εξηκοντα επτα υιοι βαγοι δισχιλιοι εξηκοντα εξ υιοι αδινου τετρακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ατηρ εξεκιου ενενηκοντα δυο υιοι κιλαν και αζητας εξηκοντα επτα υιοι αζουρου τετρακοσιοι τριακοντα δυο υιοι αννιας εκατον εις υιοι αρομ υιοι βασσαι τριακοσιοι εικοσι τρεις υιοι αριφου εκατον δεκα δυο υιοι βαιτηρους τρισχιλιοι πεντε υιοι εκ βαιθλωμων εκατον εικοσι τρεις οι εκ νετεβας πεντηκοντα πεντε οι εξ ενατου εκατον πεντηκοντα οκτω οι εκ βαιτασμων τεσσαρακοντα δυο οι εκ καριαθιαριος εικοσι πεντε οι εκ καπιρας και βηροτ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις οι χαδιασαι και αμμιδιοι τετρακοσιοι εικοσι δυο οι εκ κιραμας και γαββης εξακοσιοι εικοσι εις οι εκ μακαλων εκατον εικοσι δυο οι εκ βαιτολιω πεντηκοντα δυο υιοι νιφισ εκατον πεντηκοντα εξ υιοι καλαμω αλλου και ωνους επτακοσιοι εικοσι πεντε υιοι ιερεχου τριακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι σαναας τρισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα οι ιερεις υιοι ιεδδου του υιου ιησου εις τους υιους ανασιβ εννακοσιοι εβδομηκοντα δυο υιοι εμμηρου χιλιοι πεντηκοντα δυο υιοι φασσουρου χιλιοι διακοσιοι τεσσαρακοντα επτα υιοι χαρμη χιλιοι δεκα επτα οι δε λευιται υιοι ιησου και καδμιηλου και βαννου και σουδιου εβδομηκοντα τεσσαρες οι ιεροψαλται υιοι ασαφ εκατον εικοσι οκτω οι θυρωροι υιοι σαλουμ υιοι αταρ υιοι τολμαν υιοι ακουβ υιοι ατητα υιοι σωβαι οι παντες εκατον τριακοντα εννεα οι ιεροδουλοι υιοι ησαν υιοι ασιφα υιοι ταβαωθ υιοι κηρας υιοι σουα υιοι φαδαιου υιοι λαβανα υιοι αγγαβα υιοι ακουδ υιοι ουτα υιοι κηταβ υιοι αγαβα υιοι συβαι υιοι αναν υιοι καθουα υιοι γεδδουρ υιοι ιαιρου υιοι δαισαν υιοι νοεβα υιοι χασεβα υιοι γαζηρα υιοι οζιου υιοι φινσε υιοι ασαρα υιοι βασθαι υιοι ασανα υιοι μανι υιοι ναφισι υιοι ακουφ υιοι αχιβα υιοι ασουρ υιοι φαρακιμ υιοι βασαλωθ υιοι μεεδδα υιοι κουθα υιοι χαρεα υιοι βαρχους υιοι σεραρ υιοι θιομοι υιοι νασι υιοι ατιφα υιοι παιδων σαλωμων υιοι ασσαφιωθ υιοι φαριδα υιοι ιεηλι υιοι λοζων υιοι ισδαηλ υιοι σαφυθι υιοι αγια υιοι φακαρεθ-σαβιη υιοι σαρωθιε υιοι μασιας υιοι γας υιοι αδδους υιοι σουβας υιοι αφερρα υιοι βαρωδισ υιοι σαφατ υιοι αμων παντες οι ιεροδουλοι και οι υιοι των παιδων σαλωμων τριακοσιοι εβδομηκοντα δυο ουτοι αναβαντες απο θερμελεθ και θελερσας ηγουμενος αυτων χα-

ρααθ αδαν και αμαρ και ουκ ηδυναντο απαγγειλαι τας πατριας αυτων και γενεας ως εκ του ισραηλ εισιν υιοι δαλαν του υιου τουβαν υιοι νεκωδαν εξακοσιοι πεντηκοντα δυο και εκ των ιερων οι εμποιουμενοι ιερωσυνης και ουχ ευρεθησαν υιοι οββια υιοι ακχως υιοι ιοδδους του λαβροντος αυγιαν γυναικα των θυγατερων φαρζελλαιου και εκληθη επι τω ονοματι αυτου και τουτων ζητηθεισης της γενικης γραφης εν τω καταλοχισμω και μη ευρεθεισης εχωρισθησαν του ιερατευειν και ειπεν αυτοις νεεμιας και ατθαριας μη μετεχειν των αγιων αυτους εως αναστη αρχιερευς ενδεδυμενος την δηλωσιν και την αληθειαν οι δε παντες ησαν ισραηλ απο δωδεκαετους χωρις παιδων και παιδισκων μυριαδες τεσσαρες διςχιλιοι τριακοσιοι εξηκοντα παιδες τουτων και παιδισκαι επτακισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα ψαλται και ψαλτωδοι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε καμηλοι τετρακοσιοι τριακοντα πεντε και ιπποι επτακισχιλιοι τριακοντα εξ ημιονοι διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υποζυγια πεντακισχιλια πεντακοσια εικοσι πεντε και εκ των ηγουμενων κατα τας πατριας εν τω παραγινεσθαι αυτους εις το ιερον του θεου το εν ιερουσαλημ ευξαντο εγειραι τον οικον επι του τοπου αυτου κατα την αυτων δυναμιν και δουναι εις το ιερον γαζοφυλακιον των εργων χρυσιου μνας χιλιας και αργυριου μνας πεντακισχιλιας και στολας ιερατικας εκατον και κατωκισθησαν οι ιερεις και οι λευιται και οι εκ του λαου εν ιερουσαλημ και τη χωρα οι τε ιεροψαλται και οι θυρωροι και πας ισραηλ εν ταις κωμαις αυτων ενσταντος δε του εβδομου μηνος και οντων των υιων ισραηλ εκαστου εν τοις ιδιοις συνηχθησαν ομοθυμαδον εις το ευρυχωρον του πρωτου πυλωνος του προς τη ανατολη και καταστας ιησους ο του ιωσεδεκ και οι αδελφοι αυτου οι ιερεις και ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και οι τουτου αδελφοι ητοιμασαν το θυσιαστηριον του θεου του ισραηλ προσενεγκαι επ αυτου ολοκαυτωσεις ακολουθως τοις εν τη μωυσεως βιβλω του ανθρωπου του θεου διηγορευμενοις και επισυνηχθησαν αυτοις εκ των αλλων εθνων της γης και κατωρθωσαν το θυσιαστηριον επι του τοπου αυτου οτι εν εχθρα ησαν αυτοις και κατισχυσαν αυτους παντα τα εθνη τα επι της γης και ανεφερον θυσιας κατα τον καιρον και ολοκαυτωματα τω κυριω το πρωινον και το δειλινον και ηγαγosan την της σκηνοπηγιας εορτην ως επιτεταχται εν τω νομω και θυσιας καθημεραν ως προσηκον ην και μετα ταυτα προσφορας ενδελεχισμου και θυσιας σαββατων και νομηνιων και εορτων πασων ηγιασμενων και οσοι ευξαντο ευχην τω θεω απο της νομηνιας του εβδομου μηνος ηρξαντο προσφερειν θυσιας τω θεω και ο νος του θεου ουπω ωκοδομητο και εδωκαν αργυριον τοις λατομοις και τεκτοσι και βρωτα και ποτα και χαρα τοις σιδωνιοις και τυριοις εις το παραγειν αυτους εκ του λιβανου ξυλα κεδρινα διαφερειν σχεδιας εις τον ιοπτης λιμενα κατα το προσταγμα το γραφεν αυτοις παρα κυρου του περσων βασιλεως και τω δευτερω ετει παραγενομενος εις το ιερον του θεου εις ιερουσαλημ μηνος δευτερου ηρξατο ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του ιωσεδεκ και οι αδελφοι αυτων και οι ιερεις οι λευιται και παντες οι παραγενομενοι εκ της αιχμαλωσιας εις ιερουσαλημ και ειθεμελιωσαν τον ναον του θεου τη νομηνια του δευτερου μηνος του δευτερου ετους εν τω ελθειν εις την ιουδαιαν και ιερουσαλημ και εστησαν τους λευιτας απο εικοσαετους επι των εργων του κυριου και εστη ιησους και οι υιοι και οι αδελφοι και καθμηλ ο αδελφος και οι υιοι ιησου

ημαδαβουν και οι υιοι ιωδα του ιλιαδουν συν τοις υιοις και αδελφοις παντες οι λευιται ομοθυμαδον εργοδιωκται ποιουντες εις τα εργα εν τω οικω του θεου και ωκοδομησαν οι οικοδομοι τον ναον του κυριου και εστησαν οι ιερεις εστολισμενοι μετα μουσικων και σαλπιγγων και οι λευιται υιοι ασαφ εχοντες τα κυμβαλα υμνουντες τω κυριω και ευλογουντες κατα δαυιδ βασιλεα του ισραηλ και εφωνησαν δι υμνων ομολογουντες τω κυριω οτι η χρηστοτης αυτου και η δοξα εις τους αιωνας παντι ισραηλ και πας ο λαος εσαλπισαν και εβοησαν φωνη μεγαλη υμνουντες τω κυριω επι τη εγερσει του οικου του κυριου και ηλθσαν εκ των ιερων των λευιτων και των προκαθημενων κατα τας πατριας αυτων οι πρεσβυτεροι οι εωρακότες τον προ τουτου οικον προς την τουτου οικοδομην μετα κραυγης και κλαυθμου μεγαλου και πολλοι δια σαλπιγγων και χαρας μεγαλη τη φωνη ωστε τον λαον μη ακουειν των σαλπιγγων δια τον κλαυθμον του λαου ο γαρ οχλος ην ο σαλπίζων μεγαλωστι ωστε μακροθεν ακουεσθαι και ακουσαντες οι εχθροι της φυλης ιουδα και βενιαμιν ηλθσαν επιγνωναι τις η φωνη των σαλπιγγων και επεγνωσαν οτι οι εκ της αιχμαλωσιας οικοδομουσιν τον ναον τω κυριω θεω ισραηλ και προσελθόντες τω ζοροβαβελ και ιησου και τοις ηγουμενοις των πατριων λεγουσιν αυτοις συνοικοδομησομεν υμιν ομοιως γαρ υμιν ακουομεν του κυριου υμων και αυτω επιθυομεν απο ημερων ασβασαρεθ βασιλεως ασσυριων ος μετηγαγεν ημας ενταυθα και ειπεν αυτοις ζοροβαβελ και ιησους και οι ηγουμενοι των πατριων του ισραηλ ουχ υμιν και ημιν του οικοδομησαι τον οικον κυριω τω θεω ημων ημεις γαρ μονοι οικοδομησομεν τω κυριω του ισραηλ ακολουθως οις προσεταξεν ημιν κυρος ο βασιλευς περσων τα δε εθνη της γης επικειμενα τοις εν τη ιουδαια και πολιορκουντες ειργον του οικοδομειν και επιβουλας και δημαγωγιας και επισυστασεις ποιουμενοι απεκωλυσαν του επιτελεσθηναι την οικοδομην παντα τον χρονον της ζωης του βασιλεως κυρου και ειρχθησαν της οικοδομης ετη δυο εως της δαρειου βασιλειας εν δε τω δευτερω ετει της του δαρειου βασιλειας επροφητευσεν αγγαιος και ζαχαριας ο του εδδι οι προφηται επι τους ιουδαιους τους εν τη ιουδαια και ιερουσαλημ επι τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ επ αυτους τοτε στας ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του ιωσεδεκ ηρξαντο οικοδομειν τον οικον του κυριου τον εν ιερουσαλημ συνοντων των προφητων του κυριου βοηθουντων αυτοις εν αυτω τω χρονω παρην προς αυτους σισινης ο επαρχος συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι και ειπαν αυτοις τινος υμιν συνταξαντος τον οικον τουτον οικοδομειτε και την στεγην ταυτην και ταλλα παντα επιτελειτε και τινες εισιν οι οικοδομοι οι ταυτα επιτελουντες και εσχosan χαριν επισκοπης γενομενης επι την αιχμαλωσιαν παρα του κυριου οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων και ουχ εκωλυθησαν της οικοδομης μεχρι του υποσημανθηναι δαρειω περι αυτων και προσφωνηθηναι αντιγραφον επιστολης ης εγραψεν δαρειω και απεστειλεν σισινης ο επαρχος συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι οι εν συρια και φοινικη ηγεμονες βασιλει δαρειω χαιρειν παντα γνωστα εστω τω κυριω ημων τω βασιλει οτι παραγενομενοι εις την χωραν της ιουδαιας και ελθοντες εις ιερουσαλημ την πολιν κατελαβομεν της αιχμαλωσιας τους πρεσβυτερους των ιουδαιων εν ιερουσαλημ τη πολει οικοδομουντας οικον τω κυριω μεγαν καινον δια λιθων ξυστων πολυτελων ξυλων

τιθεμενων εν τοις τοιχοις και τα εργα εκεινα επι σπουδης γιγνομενα και ευοδουμενον το εργον εν ταις χερσιν αυτων και εν παση δοξη και επιμελεια συντελουμενα τοτε επυνθανομεθα των πρεσβυτερων των λεγοντες τινος υμιν προσταξαντος οικοδομειτε τον οικον τουτον και τα εργα ταυτα θεμελιουτε επηρωτησαμεν ουν αυτους εινεκεν του γνωρισαι σοι και γραψαι σοι τους ανθρωπους τους αφηγουμενους και την ονοματογραφιαν ητουμεν αυτους των προκαθηγουμενων οι δε απεκριθησαν ημιν λεγοντες ημεις εσμεν παιδες του κυριου του κτισαντος τον ουρανον και την γην και ωκοδομητο ο οικος εμπροσθεν ετων πλειονων δια βασιλεις του ισραηλ μεγαλου και ισχυρου και επετελεσθη και επει οι παteres ημων παραπικραναντες ημαρτον εις τον κυριον του ισραηλ τον ουρανιον παρεδωκεν αυτους εις χειρας ναβουχοδοноσορ βασιλεις βαβυλωνος βασιλεις των χαλδαιων τον τε οικον καθελοντες ενεπυρισαν και τον λαον ηχμαλωτευσαν εις βαβυλωνα εν δε τω πρωτω ετει βασιλευοντος κυρου χωρας βαβυλωνιας εγραψεν ο βασιλευς κυρος οικοδομησαι τον οικον τουτον και τα ιερα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν ναβουχοδοноσορ εκ του οικου του εν ιερουσαλημ και απηρεισατο αυτα εν τω εαυτου ναω παλιν εξηνεγκεν αυτα κυρος ο βασιλευς εκ του ναου του εν βαβυλωνι και παρεδοθη ζοροβαβελ και σαναβασσαρω τω επαρχω και επεταγη αυτω απενεγκαντι παντα τα σκευη ταυτα αποθιναι εν τω ναω τω εν ιερουσαλημ και τον ναον του κυριου τουτον οικοδομηθηναι επι του τοπου τοτε ο σαναβασσαρος εκεινος παραγενομενος ενεβαλετο τους θεμελιους του οικου κυριου του εν ιερουσαλημ και απ εκεινου μεχρι του νυν οικοδομουμενος ουκ ελαβεν συντελειαν νυν ουν ει κρινεται βασιλευ επισκεπητω εν τοις βασιλικois βιβλιοφυλακiais του κυριου βασιλεις τοις εν βαβυλωνι και εαν ευρισκηται μετα της γνωμης κυρου του βασιλεις γενομενην την οικοδομην του οικου κυριου του εν ιερουσαλημ και κρινηται τω κυριω βασιλει ημων προσφωνησατω ημιν περι τουτων τοτε ο βασιλευς δαρειος προσεταξεν επισκεψασθαι εν τοις βασιλικois βιβλιοφυλακiais τοις κειμενοis εν βαβυλωνι και ευρεθη εν εχβατανοis τη βαρει τη εν μηδια χωρα τομος εις εν ω υπεμνηματιστο ταδε ετους πρωτου βασιλευοντος κυρου βασιλευς κυρος προσεταξεν τον οικον του κυριου τον εν ιερουσαλημ οικοδομησαι οπου επιθυουσιν δια πυρος ενδελεχους ου το υψος πηχεων εξηκοντα πλατος πηχεων εξηκοντα δια δομων λιθινων ξυστων τριων και δομου ξυλινου εγχωριου καινου ενος και το δαπανημα δοθηναι εκ του οικου κυρου του βασιλεις και τα ιερα σκευη του οικου κυριου τα τε χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν ναβουχοδοноσορ εκ του οικου του εν ιερουσαλημ και απηνεγκεν εις βαβυλωνα αποκατασταθηναι εις τον οικον τον εν ιερουσαλημ ου ην κειμενα οπως τεθη εκει προσεταξεν δε επιμεληθηναι σισιννη επαρχω συριας και φοινικης και σαθραβουζανη και τοis συνεταιροis και τοis αποτεταγμενοis εν συρια και φοινικη ηγεμοsin απεχεσθαι του τοπου εασαι δε τον παιδα του κυριου ζοροβαβελ επαρχον δε της ιουδαιας και τους πρεσβυτερους των ιουδαιων τον οικον του κυριου εκεινον οικοδομειν επι του τοπου καγω δε επεταξα ολοσχερως οικοδομησαι και ατενισαι ινα συμποιωsin τοis εκ της αιχμαλωσιας της ιουδαιας μεχρι του επιτελεσθηναι τον οικον του κυριου και απο της φορολογιας κοιλης συριας και φοινικης επιμελως συνταξιν διδοσθαι τουτοις τοis ανθρωποις εις θυσιας τω κυριω ζορο-

βαβελ επαρχω εις ταυρους και κριους και αρνας ομοιως δε και πυρον και αλα και οινον και ελαιον ενδελεχως κατ ενιαυτον καθως αν οι ιερεις οι εν ιερουσαλημ υπαγορευσωσιν αναλίσκεσθαι καθ ημεραν αναμφισβητητως οπως προσφερωνται σπονδαι τω θεω τω υψιστω υπερ του βασιλεως και των παιδων και προσευχωνται περι της αυτων ζωης και προσεταξεν ινα οσοι εαν παραβωσιν τι των προειρημενων και των προσγεγραμμενων η και ακυρωσωσιν λημφθηναι ξυλον εκ των ιδιων αυτου και επι τουτου κρεμασθηναι και τα υπαρχοντα αυτου ειναι βασιλικα δια ταυτα και ο κυριος ου το ονομα αυτου επικεκληται εκει αφανισαι παντα βασιλεα και εθνος ος εκτενει την χειρα αυτου κωλυσαι η κακοποιησαι τον οικον του κυριου εκεινον τον εν ιερουσαλημ εγω βασιλευς δαρειος δεδογματικα επιμελως κατα ταυτα γιγνεσθαι τοτε σισινης ο επαρχος κοιλης συριας και φοινικης και σαθραβουζανης και οι συνεταιροι κατακολουθησαντες τοις υπο του βασιλεως δαρειου προσταγεισιν επεστατον των ιερων εργων επιμελεστερον συνεργουντες τοις πρεσβυτεροις των ιουδαιων και ιεροσταταις και ευοδα εγινετο τα ιερα εργα προφητευοντων αγγαιου και ζαχαριου των προφητων και συνετελεσαν ταυτα δια προσταγματος του κυριου θεου ισραηλ και μετα της γνωμης κυρου και δαρειου και αρταξερξου βασιλεως περσων συνετελεσθη ο οικος ο αγιος εως τριτης και εικαδος μηνος αδαρ του εκτου ετους βασιλεως δαρειου και εποιησαν οι υιοι ισραηλ και οι ιερεις και οι λευιται και οι λοιποι οι εκ της αιχμαλωσιας οι προστεθεντες ακολουθως τοις εν τη μωυσεως βιβλω και προσηνεγκαν εις τον εγκαινισμον του ιερου του κυριου ταυρους εκατον κριους διακοσιους αρνας τετρακοσιους χιμαρους υπερ αμαρτιας παντος του ισραηλ δωδεκα προς αριθμον εκ των φυλαρχων του ισραηλ δωδεκα και εστησαν οι ιερεις και οι λευιται εστολισμενοι κατα φυλας επι των εργων του κυριου θεου ισραηλ ακολουθως τη μωυσεως βιβλω και οι θυρωροι εφ εκαστου πυλωνος και ηγαγosan οι υιοι ισραηλ των εκ της αιχμαλωσιας το πασχα εν τη τεσσαρεσκαιδεκατη του πρωτου μηνος οτι ηγνισθησαν οι ιερεις και οι λευιται αμα και παντες οι υιοι της αιχμαλωσιας ουχ ηγνισθησαν οτι οι λευιται αμα παντες ηγνισθησαν και εθυσαν το πασχα πασιν τοις υιοις της αιχμαλωσιας και τοις αδελφοις αυτων τοις ιερεισιν και εαυτοις και εφαγosan οι υιοι ισραηλ οι εκ της αιχμαλωσιας παντες οι χωρισθεντες απο των βδελυγματων των εθνων της γης ζητουντες τον κυριον και ηγαγosan την εορτην των αζυμων επτα ημερας ευφραινομενοι εναντι του κυριου οτι μετεστρεψεν την βουλην του βασιλεως ασσυριων επ αυτους κατισχυσαι τας χειρας αυτων επι τα εργα κυριου θεου ισραηλ και μεταγενεστερος τουτων βασιλευοντος αρταξερξου του περσων βασιλεως προσεβη εσδρας σαραιου του εξεριου του χελκιου του σαλημου του σαδδουκου του αχιτωβ του αμαριου του οζιου του βοκκα του αβισουε του φινεες του ελεαζαρ του ααρων του πρωτου ιερεως ουτος εσδρας ανεβη εκ βαβυλωνος ως γραμματευσ ευφυης ων εν τω μωυσεως νομω τω εκδεδομενω υπο του θεου του ισραηλ και εδωκεν αυτω ο βασιλευς δοξαν ευροντος χαριν εναντιον αυτου επι παντα τα αξιωματα αυτου και συνανεβησαν εκ των υιων ισραηλ και των ιερειων και λευιτων και ιεροφαλτων και θυρωρων και ιεροδουλων εις ιεροσολυμα ετους εβδομου βασιλευοντος αρταξερξου εν τω πεμπτω μηνι ουτος ενιαυτος εβδομος τω βασιλει εξελθοντες γαρ εκ βαβυλωνος

τη νουμηνια του πρωτου μηνος εν τη νουμηνια του πεμπτου μηνος παρεγενοντο εις ιεροσολυμα κατα την δοθεισαν αυτοις ευοδιαν παρα του κυριου επ αυτω ο γαρ εσδρας πολλην επιστημην περιειχεν εις το μηδεν παραλιπειν των εκ του νομου κυριου και εκ των εντολων διδασθαι τον παντα ισραηλ παντα τα δικαιωματα και τα κριματα προσπεσοντος δε του γραφεντος προσταγματος παρα αρταξερξου του βασιλεως προς εσδραν τον ιερεα και αναγνωστην του νομου κυριου ου εστιν αντιγραφον το υποκειμενον βασιλευς αρταξερξης εσδρα τω ιερει και αναγνωστη του νομου κυριου χαιρειν και τα φιλανθρωπα εγω κρινας προσεταξα τους βουλομενους εκ του εθνους των ιουδαιων αιρετιζοντας και των ιερων και των λευιτων και των δε εν τη ημετερα βασιλεια συμπορευεσθαι σοι εις ιερουσαλημ οσοι ουν ενθυμουνται συνεξοματωσαν καθαπερ δεδοχται εμοι τε και τοις επτα φιλοις συμβουλευταις οπως επισκεψωνται τα κατα την ιουδαιαν και ιερουσαλημ ακολουθως ω εχει εν τω νομω του κυριου και απενεγκειν δωρα τω κυριω του ισραηλ α ηυξαμην εγω τε και οι φιλοι εις ιερουσαλημ και παν χρυσιον και αργυριον ο εαν ευρεθι εν τη χωρα της βαβυλωνιας τω κυριω εις ιερουσαλημ συν τω δεδωρημενω υπο του εθνους εις το ιερον του κυριου αυτων το εν ιερουσαλημ συναχθηναι το τε χρυσιον και αργυριον εις ταυρους και κριους και αρνας και τα τουτοις ακολουθα ωστε προσενεγκειν θυσιας επι το θυσιαστηριον του κυριου αυτων το εν ιερουσαλημ και παντα οσα αν βουλη μετα των αδελφων σου ποιησαι χρυσιω και αργυριω επιτελει κατα το θελημα του θεου σου και τα ιερα σκευη του κυριου τα διδομενα σοι εις την χρειαν του ιερου του θεου σου του εν ιερουσαλημ και τα λοιπα οσα αν υποπιπτη σοι εις την χρειαν του ιερου του θεου σου δωσεις εκ του βασιλικου γαζοφυλακιου καγω δε αρταξερξης ο βασιλευς προσεταξα τοις γαζοφυλαξι συριας και φοινικης ινα οσα αν αποστεilh εσδρας ο ιερευσ και αναγνωστης του νομου του θεου του υψιστου επιμελως διδωσιν αυτω εως αργυριου ταλαντων εκατον ομοιως δε και εως πυρου κορων εκατον και οινου μετρητων εκατον και αλα εκ πληθους παντα τα κατα τον του θεου νομον επιτελεσθητω επιμελως τω θεω τω υψιστω ενεκα του μη γενεσθαι οργην εις την βασιλειαν του βασιλεως και των υιων και υμιν δε λεγεσθαι οπως τοις ιερουσιν και τοις λευιταις και ιεροφαλταις και θυρωροις και ιεροδουλοις και πραγματικοις του ιερου τουτου μηδεμια φορολογια μηδε αλλη επιβολη γιγνηται και εξουσιαν μηδενα εχειν επιβαλειν τι τουτοις και συ εσδρα κατα την σοφian του θεου αναδειξον κριτας και δικαστας οπως δικαζωσιν εν ολη συρια και φοινικη παντας τους επισταμενους τον νομον του θεου σου και τους μη επισταμενους δε διδασξεις και παντες οσοι εαν παραβαινωσι τον νομον του θεου σου και τον βασιλικον επιμελως κολασθησονται εαν τε και θανατω εαν τε και τιμωρια η αργυρικη ζημια η απαγωγη ευλογητος μονος ο κυριος ο δους ταυτα εις την καρδιαν του βασιλεως δοξασαι τον οικον αυτου τον εν ιερουσαλημ και εμε ετιμησεν εναντι του βασιλεως και των συμβουλευοντων και παντων των φιλων και μεγιστανων αυτου και εγω ευθαρσης εγενομην κατα την αντιλημψιν κυριου του θεου μου και συνηγαγον εκ του ισραηλ ανδρας ωστε συναναβηναι μοι και ουτοι οι προηγουμενοι κατα τας πατριας αυτων και τας μεριδαρχιας οι αναβαντες μετ εμου εκ βαβυλωνος εν τη βασιλεια αρταξερξου του βασιλεως εκ των υιων φινεες γαρσομος

εκ των υιων ιεταμαρου γαμηλος εκ των υιων δαυιδ αττους ο σχε-
νιου εκ των υιων φορος ζαχαριας και μετ αυτου απο γραφης ανδρες
εκατον πεντηκοντα εκ των υιων φααθμωαβ ελιαωνιας ζαραιου και μετ
αυτου ανδρες διακοσιοι εκ των υιων ζαθιοης σεχενιας ιεζηλου και μετ
αυτου ανδρες τριακοσιοι εκ των υιων αδινου βην-ιωναθου και μετ αυ-
του ανδρες διακοσιοι πεντηκοντα εκ των υιων ηλαμ ιεσιας γοθολιου
και μετ αυτου ανδρες εβδομηκοντα εκ των υιων σαφατιου ζαραιας μι-
χαηλου και μετ αυτου ανδρες εβδομηκοντα εκ των υιων ιωαβ αβαδιας
ιεζηλου και μετ αυτου ανδρες διακοσιοι δεκα δυο εκ των υιων βανι
ασσαλιμωθ ιωσαφιου και μετ αυτου ανδρες εκατον εξηκοντα εκ των
υιων βαβι ζαχαριας βηβαι και μετ αυτου ανδρες εικοσι οκτω εκ των
υιων ασγαθ ιωανης ακαταν και μετ αυτου ανδρες εκατον δεκα εκ των
υιων αδωνικαμ οι εσχατοι και ταυτα τα ονοματα αυτων ελιφαλατος
ιεουηλ και σαμαιας και μετ αυτων ανδρες εβδομηκοντα εκ των υιων
βαγο ουθι ο του ισταλκουρου και μετ αυτου ανδρες εβδομηκοντα και
συνηγαγον αυτους επι τον λεγομενον θεραν ποταμον και παρενεβα-
λομεν αυτοιη ημερας τρεις και κατεμαθον αυτους και εκ των υιων των
ιερεων και εκ των λευιτων ουχ ευρων εκει απεστειλα προς ελεαζαρον
και ιδουηλον και μαασμαν και ελναταν και σαμαιαν και ιωριβον ναθαν
ενναταν ζαχαριαν και μεσολαμον τους ηγουμενους και επιστημονας
και ειπα αυτοις ελθειν προς αδδαιον τον ηγουμενον τον εν τω τοπω
του γαζοφυλακιου εντειλαμενος αυτοις διαλεγηναι αδδαιω και τοις α-
δελφοις αυτου και τοις εν τω τοπω γαζοφυλαξιν αποστειλαι ημιν τους
ιερατευσοντας εν τω οικω του κυριου ημων και ηγαγον ημιν κατα την
κραταιαν χειρα του κυριου ημων ανδρας επιστημονας των υιων μοολι
του λειυ του ισραηλ ασεβηβιαν και τους υιους και τους αδελφους δε-
κα οκτω και ασεβιαν και αννουνον και ωσαιαν αδελφον εκ των υιων
χανουναιου και οι υιοι αυτων ανδρες εικοσι και εκ των ιεροδουλων
ων εδωκεν δαυιδ και οι ηγουμενοι εις την εργασιαν των λευιτων ι-
εροδουλοι διακοσιοι εικοσι παντων εσημανθη η ονοματογραφια και
ευξαμην εκει νηστειαν τοις νεανισκοις εναντι του κυριου ημων ζητη-
σαι παρ αυτου ευοδιαν ημιν τε και τοις συνουσιν ημιν τεκνοις ημων
και κτηνεσιν ενετραπηνη γαρ αιτησαι τον βασιλεα πεζους τε και ιπ-
πεις και προπομπην ενεκεν ασφαλειας της προς τους εναντιουμενους
ημιν ειπαμεν γαρ τω βασιλει οτι ισχυς του κυριου ημων εσται μετα
των επιζητουντων αυτον εις πασαν επανορθωσιν και παλιν εδεηθημεν
του κυριου ημων κατα ταυτα και ευιλατου ετυχομεν και εχωρισα των
φυλαρχων των ιερεων ανδρας δεκα δυο και σερεβιαν και ασαβιαν και
μετ αυτων εκ των αδελφων αυτων ανδρας δεκα και εστησα αυτοις
το αργυριον και το χρυσιον και τα ιερα σκευη του οικου του κυριου
ημων α αυτος εδωρησατο ο βασιλευς και οι συμβουλοι αυτου και οι
μεγιστανες και πας ισραηλ και στησας παρεδωκα αυτοις αργυριου τα-
λαντα εξακοσια πεντηκοντα και σκευη αργυρα ταλαντων εκατον και
χρυσιου ταλαντα εκατον και χρυσωματα εικοσι και σκευη χαλκα απο
χρηστου χαλκου στιλβοντα χρυσοειδη σκευη δωδεκα και ειπα αυτοις
και υμεις αγιοι εστε τω κυριω και τα σκευη αγια και το αργυριον και
το χρυσιον ευχη τω κυριω κυριω των πατερων ημων αγρυπνειτε και
φυλασσετε εως του παραδουναι αυτα υμας τοις φυλαρχοις των ιερε-
ων και των λευιτων και τοις ηγουμενοις των πατριων του ισραηλ εν
ιερουσαλημ εν τοις παστοφοριοις του οικου του κυριου ημων και οι

παραλαβόντες οι ιερείς και οι λευίται το αργύριον και το χρυσιον και τα σκευη τα εν ιερουσαλημ εισηνεγκαν εις το ιερον του κυριου και αναζευξαντες απο του ποταμου θερα τη δωδεκατη του πρωτου μηνος εισηλθόμεν εις ιερουσαλημ κατα την κραταιαν χειρα του κυριου ημων την εφ ημιν και ερρυσατο ημας επι της εισοδου απο παντος εχθρου και ηλθόμεν εις ιερουσαλημ και γενομενης αυτοθι ημερας τριτης σταθεν το αργύριον και το χρυσιον παρεδοθη εν τω οικω του κυριου ημων μαρμωθι ουρια ιερει και μετ αυτου ελεαζαρ ο του φινεες και ησαν μετ αυτων ιωσαβδος ιησου και μωεθ σαβαννου οι λευίται προς αριθμον και ολκην απαντα και εγγραφη πασα η ολκη αυτων αυτη τη ωρα οι δε παραγενομενοι εκ της αιχμαλωσιας προσηνεγκαν θυσιας τω θεω του ισραηλ κυριω ταυρους δωδεκα υπερ παντος ισραηλ κριους ενενηκοντα εξ αρνας εβδομηκοντα δυο τραγους υπερ σωτηριου δεκα δυο απαντα θυσιαν τω κυριω και απεδωκαν τα προσταγματα του βασιλεως τοις βασιλικois οικονομοις και τοις επαρχοις κοιλης συριας και φοινικης και εδοξασαν το εθνος και το ιερον του κυριου και τούτων τελεσθεντων προσηλθόσαν μοι οι ηγουμενοι λεγοντες ουκ εχωρισαν το εθνος του ισραηλ και οι αρχοντες και οι ιερείς και οι λευίται τα αλλογενη εθνη της γης και τας ακαθαρσιας αυτων χαναναιων και χετταιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων και μωαβιτων και αιγυπτιων και ιδουμαιων συνωκησαν γαρ μετα των θυγατερων αυτων και αυτοι και οι υιοι αυτων και επειμιγη το σπερμα το αγιον εις τα αλλογενη εθνη της γης και μετειχον οι προηγουμενοι και οι μεγιστανες της ανομιας ταυτης απο της αρχης του πραγματος και αμα τω ακουσαι με ταυτα διερρηξα τα ιματια και την ιεραν εσθητα και κατετιλα του τριχωματος της κεφαλης και του πωγωνος και εκαθισα συννους και περιλυπος και επισυνηχθησαν προς με οσοι ποτε επεκινουντο τω ρηματι κυριου του ισραηλ εμου πενθουντος επι τη ανομια και εκαθημην περιλυπος εως της δειλινης θυσιας και εξεγερθεις εκ της νηστειας διερρηγμενα εχων τα ιματια και την ιεραν εσθητα καμψας τα γονατα και εκτεινας τας χειρας προς τον κυριον ελεγον κυριε ησχυμμαι εντετραμμαι κατα προσωπον σου αι γαρ αμαρτιαι ημων επλεονασαν υπερ τας κεφαλας ημων αι δε αγνοιαι ημων υπερηνεγκαν εως του ουρανου απο των χρονων των πατερων ημων και εσμεν εν μεγαλη αμαρτια εως της ημερας ταυτης και δια τας αμαρτίας ημων και των πατερων ημων παρεδοθημεν συν τοις αδελφοις ημων και συν τοις βασιλευσιν ημων και συν τοις ιερευσιν ημων τοις βασιλευσιν της γης εις ρομφαιαν και αιχμαλωσιαν και προνομην μετα αισχυνης μεχρι της σημερον ημερας και νυν κατα ποσον τι εγεννηθη ημιν ελεος παρα σου κυριε καταλειφθηναι ημιν ριζαν και ονομα εν τω τοπω του αγιασματος σου και του ανακαλυψαι φωστηρα ημων εν τω οικω του κυριου ημων δουναι ημιν τροφην εν τω καιρω της δουλειας ημων και εν τω δουλευειν ημας ουκ εγκατελειφθημεν υπο του κυριου ημων αλλα εποησεν ημας εν χαριτι ενωπιον των βασιλεων περσων δουναι ημιν τροφην και δοξασαι το ιερον του κυριου ημων και εγειραι την ερημον σιων δουναι ημιν στερεωμα εν τη ιουδαία και ιερουσαλημ και νυν τι ερουμεν κυριε εχοντες ταυτα παρεβημεν γαρ τα προσταγματα σου α εδωκας εν χειρι των παιδων σου των προφητων λεγων οτι η γη εις ην εισερχεσθε κληρονομησαι εστιν γη μεμολυσμενη μολυσμω των αλλογενων της γης και της ακαθαρσιας αυτων ανεπλησαν αυτην και νυν τας θυγατε-

ρας υμων μη συνοικισητε τοις υιοις αυτων και τας θυγατερας αυτων μη λαβητε τοις υιοις υμων και ου ζητησετε ειρηνευσαι τα προς αυτους τον απαντα χρονον ινα ισχυσαντες φαγητε τα αγαθα της γης και κατακληρονομησητε τοις υιοις υμων εως αιωνος και τα συμβαινοντα παντα ημιν γιγνεται δια τα εργα ημων τα πονηρα και τας μεγαλας αμαρτιας ημων συ γαρ κυριε εκουφισας τας αμαρτιας ημων και εδωκας ημιν τοιαυτην ριζαν παλιν ανεκαμψαμεν παραβηναι τον νομον σου εις το επιμιγναι τη ακαθαρσια των εθνων της γης ουχι ωργισθης ημιν απολεσαι ημας εως του μη καταλιπειν ριζαν και σπερμα και ονομα ημων κυριε του ισραηλ αληθινος ει κατελειφθημεν γαρ ριζα εν τη σημερον ιδου νυν εσμεν ενωπιον σου εν ταις ανομιαις ημων ου γαρ εστιν στηναι ετι εμπροσθεν σου επι τουτοις και οτε προσευχομενος εσδρας ανθρωμολογειτο κλαιων χαμαιπετης εμπροσθεν του ιερου επισυνηχθησαν προς αυτον απο ιερουσαλημ οχλος πολυς σφοδρα ανδρες και γυναικες και νεανιαι κλαυθμος γαρ ην μεγας εν τω πληθει και φωνησας ιεχονιας ιεηλου των υιων ισραηλ ειπεν εσδρα ημεις ημαρτομεν εις τον κυριον και συνωκισαμεν γυναικας αλλογενεις εκ των εθνων της γης και νυν εστιν ελπις τω ισραηλ εν τω τω γεγενεσθω ημιν ορκωμοσια προς τον κυριον εκβαλαιν πασας τας γυναικας ημων τας εκ των αλλογενων συν τοις τεκνοις αυτων ως εκριθη σοι και οσοι πειθαρχουσιν τω νομω του κυριου αναστας επιτελει προς σε γαρ το πραγμα και ημεις μετα σου ισχυν ποιειν και αναστας εσδρας ωρκισεν τους φυλαρχους των ιερων και λευιτων παντος του ισραηλ ποιησαι κατα ταυτα και ωμοσαν και αναστας εσδρας απο της αυλης του ιερου επορευθη εις το παστοφοριον ιωαναν του ελιασιβου και αυλισθεις εχει αρτου ουκ εγευσατο ουδε υδωρ επινεν πενθων υπερ των ανομιων των μεγαλων του πληθους και εγενετο κηρυγμα εν ολη τη ιουδαια και ιερουσαλημ πασι τοις εκ της αιχμαλωσιας συναχθηναι εις ιερουσαλημ και οσοι αν μη απαντησωσιν εν δυσιν η τρισιν ημεραις κατα το κριμα των προκαθημενων πρεσβυτερων ανιερωθησονται τα κτηνη αυτων και αυτος αλλοτριωθησεται απο του πληθους της αιχμαλωσιας και επισυνηχθησαν οι εκ της φυλης ιουδα και βενιαμιν εν τρισιν ημεραις εις ιερουσαλημ ουτος ο μην ενατος τη εικαδι του μηνος και συνεκαθισαν παν τον πληθος εν τη ευρυχωρω του ιερου τρεμοντες δια τον ενεστωτα χειμωνα και αναστας εσδρας ειπεν αυτοις υμεις ηνομησατε και συνωκισατε γυναικας αλλογενεις του προσθιναι αμαρτιαν τω ισραηλ και νυν δοτε ομολογιαν δοξαν τω κυριω θεω των πατερων ημων και ποιησατε το θελημα αυτου και χωρισθητε απο των εθνων της γης και απο των γυναικων των αλλογενων και εφωνησαν απαν το πληθος και ειπον μεγαλη τη φωνη ουτως ως ειρηκας ποιησομεν αλλα το πληθος πολυ και η ωρα χειμερινη και ουκ ισχυομεν στηναι αιθριοι και ουχ ευρομεν και το εργον ημιν ουκ εστιν ημερας μιας ουδε δυο επι πλειον γαρ ημαρτομεν εν τουτοις στητωσαν δε οι προηγουμενοι του πληθους και παντες οι εκ των κατοικιων ημων οσοι εχουσιν γυναικας αλλογενεις παραγεννηθητωσαν λαβοντες χρονον και εκαστου δε τοπου τους πρεσβυτερους και τους κριτας εως του λυσαι την οργην του κυριου αφ ημων του πραγματος τουτου ιωναθας αζαηλου και ιεζιας ιθοκανου επεδεξαντο κατα ταυτα και μοσολλαμος και λευις και σαββαταιος συνεβραβευσαν αυτοις και εποησαν κατα παντα ταυτα οι εκ της αιχμαλωσιας και επελεξατο εαυτω εσδρας ο ιερεις ανδρας η-

γουμενους των πατριων αυτων κατ ονομα παντας και συνεκαθισαν τη νομηνια του μηνος του δεκατου ετασαι το πραγμα και ηχηθη επι περας τα κατα τους ανδρας τους επισυνεχοντας γυναικας αλλογενεις εως της νομηνιας του πρωτου μηνος και ευρειθησαν των ιερων οι επισυναχθεντες αλλογενεις γυναικας εχοντες εκ των υιων ιησου του ιωσεδεκ και των αδελφων μασθας και ελεαζαρος και ιωριβος και ιωδανος και επεβαλον τας χειρας εκβαλειν τας γυναικας αυτων και εις εξιλασμον κριους υπερ της αγνοιας αυτων και εκ των υιων εμμηρ ανανιας και ζαβδαιος και μανης και σαμαιος και ιηλ και αζαριας και εκ των υιων φαισουρ ελιωναις μασσιας ισμαηλος και ναθαναηλος και ωκιδηλος και σαλθας και εκ των λευιτων ιωζαβδος και σεμεις και κωλιος ουτος καλιτας και παθαιος και ωουδας και ιωανας εκ των ιεροψαλτων ελιασιβος βακχουρος εκ των θυρωρων σαλλουμος και τολβανης εκ του ισραηλ εκ των υιων φορος ιερμας και ιεζιας και μελχιας και μιαμιнос και ελεαζαρος και ασιβιας και βανναιας εκ των υιων ηλαμ ματανιας και ζαχαριας ιεζριηλος και ωβαδιος και ιερεμωθ και ηλιας και εκ των υιων ζαμοθ ελιαδας ελιασιμος οθονιας ιαριμωθ και σαβαθτος και ζερδαιας και εκ των υιων βηβαι ιωαννης και ανανιας και ζαβδος και εμαθις και εκ των υιων μανι ωλαμος μαμουχος ιεδαιος ιασουβος και ασαηλος και ιερεμωθ και εκ των υιων αδδι νααθτος και μοοσσιας λακχουνος και ναιδος και βεσκασπασμυς και σεσθηλ και βαλνουος και μανασσθας και εκ των υιων ανναν ελιωνας και ασαιας και μελχιας και σαββαιας και σιμων χοσαμαιος και εκ των υιων ασομ μαλτανναιος και ματταθιας και σαβανναιους και ελιφαλτ και μανασσης και σεμει και εκ των υιων βαβανι ιερεμιας μομδιος μαηρος ιουηλ μαμδαι και πεδιας και ανως караβασιων και ελιασιβος και μαμινταναιμος ελιασις βαννους ελιαλις σομεις σελεμιας ναθανιας και εκ των υιων εξωρα σεσσις εξριλ αζαηλος σαματος ζαμβρις ιωσηπος και εκ των υιων νοομα μαζιτιας ζαβαδαιας ηδαις ιουηλ βαναιας παντες ουτοι συνωκισαν γυναικας αλλογενεις και απελυσαν αυτας συν τεκνοις και κατωκησαν οι ιερεις και οι λευιται και οι εκ του ισραηλ εν ιερουσαλημ και εν τη χωρα τη νομηνια του εβδομου μηνος και οι υιοι ισραηλ εν ταις κατοικιας αυτων και συνηχηθη παν το πληθος ομοθυμαδον επι το ευρυχωρον του προς ανατολας του ιερου πυλωνος και ειπον εσδρα τω αρχιερει και αναγνωστη χομισαι τον νομον μωυσεως τον παραδοθεντα υπο του κυριου θεου ισραηλ και εχομισεν εσδρας ο αρχιερευς τον νομον παντι τω πληθει απο ανθρωπου εως γυναικος και πασιν τοις ιερευσιν ακουσαι του νομου νομηνια του εβδομου μηνος και ανεγιγνωσκεν εν τω προ του ιερου πυλωνος ευρυχωρω απο ορθρου εως μεσημβρινου ενωπιον ανδρων τε και γυναικων και επεδωκαν παν το πληθος τον νουν εις τον νομον και εστη εσδρας ο ιερευς και αναγνωστης του νομου επι του ξυλινου βηματος του κατασκευασθεντος και εστησαν παρ αυτω ματταθιας σαμμους ανανιας αζαριας ουριας εξεκιας βααλσαμος εκ δεξιων και εξ ευωνυμων φαδαιος μισαηλ μελχιας λωθασουβος ναβαριας ζαχαριας και αναλαβων εσδρας το βιβλιον του νομου ενωπιον του πληθους προεκαθητο γαρ επιδοξως ενωπιον παντων και εν τω λυσαι τον νομον παντες ορθοι εστησαν και ευλογησεν εσδρας τω κυριω θεω υψιστω θεω σαβαωθ παντοκρατορι και επεφωνησεν παν το πληθος αμην και αραντες ανω τας χειρας προσπεσοντες επι την γην προσεκυνησαν τω κυριω ιησους και αννιουθ

και σαραβιας ιαδινος ιακουβος σαββαταιος αυταις μαιαννας και καλιτας αζαριας και ιωζαβδος αναβιας φαλιας οι λευιται εδιδασκον τον νομον κυριου και προς το πληθος ανεγινωσκον τον νομον του κυριου εμψυσιουντες αμα την αναγνωσιν και ειπεν ατταρατης εσδρα τω αρχιερει και αναγνωστη και τοις λευιταις τοις διδασκουσι το πληθος επι παντας η ημερα αυτη εστιν αγια τω κυριω και παντες εκλαιον εν τω ακουσαι του νομου βαδισαντες ουν φαγετε λιπασματα και πιετε γλυκασματα και αποστείλατε αποστολας τοις μη εχουσιν αγια γαρ η ημερα τω κυριω και μη λυπεισθε ο γαρ κυριος δοξασει υμας και οι λευιται εκελευον τω δημω παντι λεγοντες η ημερα αυτη αγια μη λυπεισθε και ωχοντο παντες φαγειν και πειν και ευφραϊνσθαι και δουναι αποστολας τοις μη εχουσιν και ευφρανθηναι μεγαλως οτι και ενεψυσιωθησαν εν τοις ρημασιν οις εδιδαχθησαν και επισυνηχθησαν

και εν τω πρωτω ετει κυρου του βασιλεως περσων του τελεσθη-
ναι λογον κυριου απο στοματος ιερεμιου εξηγειρεν κυριος το πνευμα
κυρου βασιλεως περσων και παρηγγειλεν φωνην εν παση βασιλεια
αυτου και γε εν γραπτω λεγων ουτως ειπεν κυρος βασιλευς περσων
πασας τας βασιλειας της γης εδωκεν μοι κυριος ο θεος του ουρανου
και αυτος επεσκεψατο επ εμε του οικοδομησαι αυτω οικον εν ιερου-
σαλημ τη εν τη ιουδαια τις εν υμιν απο παντος του λαου αυτου και
εσται ο θεος αυτου μετ αυτου και αναβησεται εις ιερουσαλημ την εν
τη ιουδαια και οικοδομησατω τον οικον θεου ισραηλ αυτος ο θεος ο
εν ιερουσαλημ και πας ο καταλειπομενος απο παντων των τοπων ου
αυτος παροικει εκει και λημψονται αυτον ανδρες του τοπου αυτου εν
αργυριω και χρυσιω και αποσκευη και κτηνεσιν μετα του εκουσιου
εις οικον του θεου του εν ιερουσαλημ και ανεστησαν αρχοντες των
πατριων τω ιουδα και βενιαμιν και οι ιερεις και οι λευιται παντων ων
εξηγειρεν ο θεος το πνευμα αυτων του αναβηναι οικοδομησαι τον
οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ και παντες οι κυκλοθεν ενισχυσαν
εν χερσιν αυτων εν σκευεσιν αργυριου εν χρυσω εν αποσκευη και
εν κτηνεσιν και εν ξενιοις παρεξ των εν εκουσιος και ο βασιλευς
κυρος εξηνεγκεν τα σκευη οικου κυριου α ελαβεν ναβουχοδονοσορ
απο ιερουσαλημ και εδωκεν αυτα εν οικω θεου αυτου και εξηνεγκεν
αυτα κυρος βασιλευς περσων επι χειρα μιθραδατου γασβαρηνου και
ηριθμησεν αυτα τω σασαβασαρ αρχοντι του ιουδα και ουτος ο αριθ-
μος αυτων ψυκτηρες χρυσοι τριακοντα και ψυκτηρες αργυροι χιλιοι
παρηλλαγμενα εννεα και εικοσι κεφφουρη χρυσοι τριακοντα και αρ-
γυροι διακοσιοι και σκευη ετερα χιλια παντα τα σκευη τω χρυσω και
τω αργυρω πεντακισχιλια και τετρακοσια τα παντα αναβαινοντα μετα
σασαβασαρ απο της αποικιας εκ βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και ουτοι
οι υιοι της χωρας οι αναβαινοντες απο της αιχμαλωσιας της αποικιας
ης απωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα και
επεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ιουδα ανηρ εις πολιν αυτου οι ηλθον
μετα ζοροβαβελ ιησους νεεμιας σαραιας ρεελιας μαρδοχαιος βαλασαν
μασφαρ βαγουι ρεουμ βααανα ανδρων αριθμος λαου ισραηλ υιοι φορος
δισχιλιοι εκατον εβδομηκοντα δυο υιοι σαφατια τριακοσιοι εβδομηκο-
ντα δυο υιοι ηρα επτακοσιοι εβδομηκοντα πεντε υιοι φααθμωαβ τοις
υιοις ιησουε ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα δυο υιοι αιλαμ χιλιοι δια-
κοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ζαθουα εννακοσιοι τεσσαρακοντα
πεντε υιοι ζααχου επτακοσιοι εξηκοντα υιοι βανουι εξακοσιοι τεσσα-

ρακοντα δυο υιοι βαβι εξακοσιοι εικοσι τρεις υιοι ασγαδ τρισχilioι διακοσιοι εικοσι δυο υιοι αδωνικαμ εξακοσιοι εξηκοντα εξ υιοι βαγοι δισχιλιοι πενηκοντα εξ υιοι αδιν τετρακοσιοι πενηκοντα τεσσαρες υιοι ατηρ τω εξεκια ενενηκοντα οκτω υιοι βασου τριακοσιοι εικοσι τρεις υιοι ιωρα εκατον δεκα δυο υιοι ασεμ διακοσιοι εικοσι τρεις υιοι γαβερ ενενηκοντα πεντε υιοι βαιθλεεμ εκατον εικοσι τρεις υιοι νετωφα πενηκοντα εξ υιοι αναθωθ εκατον εικοσι οκτω υιοι ασμωθ τεσσαρακοντα δυο υιοι καριαθιαριμ καφιρα και βηρωθ επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις υιοι αραμα και γαβαα εξακοσιοι εικοσι εις ανδρες μαχμας εκατον εικοσι δυο ανδρες βαιθηλ και αια τετρακοσιοι εικοσι τρεις υιοι ναβου πενηκοντα δυο υιοι μαγεβωσ εκατον πενηκοντα εξ υιοι ηλαμ-αρ χilioι διακοσιοι πενηκοντα τεσσαρες υιοι ηραμ τριακοσιοι εικοσι υιοι λοδ αρωθ και ωνω επτακοσιοι εικοσι πεντε υιοι ιεριχω τριακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι σαναα τρισχilioι εξακοσιοι τριακοντα και οι ιερεις υιοι ιεδουα τω οικω ιησου εννακοσιοι εβδομηκοντα τρεις υιοι εμμηρ χilioι πενηκοντα δυο υιοι φασσυρ χilioι διακοσιοι τεσσαρακοντα επτα υιοι ηρεμ χilioι επτα και οι λευιται υιοι ιησου και καδμihλ τοις υιοις ωδουα εβδομηκοντα τεσσαρες οι αδοντες υιοι ασαφ εκατον εικοσι οκτω υιοι των πυλωρων υιοι σαλουμ υιοι ατηρ υιοι τελμων υιοι ακουβ υιοι ατιτα υιοι σαβαου οι παντες εκατον τριακοντα εννεα οι ναθιναιοι υιοι σουια υιοι ασουφε υιοι ταβωθ υιοι κηραος υιοι σωηα υιοι φαδων υιοι λαβανω υιοι αγαβα υιοι ακαβωθ υιοι αγαβ υιοι σαμαλαιοι υιοι αναν υιοι κεδελ υιοι γαερ υιοι ρεηα υιοι ρασων υιοι νεκωδα υιοι γαζεμ υιοι ουσα υιοι φαση υιοι βασι υιοι ασενα υιοι μαωνιμ υιοι ναφισων υιοι βααβουκ υιοι ακιφα υιοι αρουρ υιοι βασαλωθ υιοι μαουδα υιοι αρησα υιοι βαρκους υιοι σισαρα υιοι θεμα υιοι νασουε υιοι ατουφα υιοι αβδησελμα υιοι σατι υιοι ασεφρηαθ υιοι φαδουρα υιοι ιεηλα υιοι δαρκων υιοι γεδηλ υιοι σαφατια υιοι ατιλ υιοι φαχεραθ-ασεβωιν υιοι ημι παντες οι ναθινιν και υιοι αβδησελμα τριακοσιοι ενενηκοντα δυο και ουτοι οι αναβαντες απο θελμελεθ θελαρησα χαρουβ ηδαν εμμηρ και ουκ ηδυναστησαν του αναγγειλαι οικον πατριας αυτων και σπερμα αυτων ει εξ ισραηλ εισιν υιοι δαλαια υιοι βουα υιοι τωβια υιοι νεκωδα εξακοσιοι πενηκοντα δυο και απο των υιων των ιερεων υιοι χαβια υιοι ακους υιοι βερζελλαι ος ελαβεν απο θυγατερων βερζελλαι του γαλααδιτου γυναικα και εκληθη επι τω ονοματι αυτων ουτοι εξητησαν γραφην αυτων οι μεθωεσιμ και ουχ ευρεθησαν και ηγγιστευθησαν απο της ιερατειας και ειπεν αθερσαθα αυτοις του μη φαγειν απο του αγιου των αγιων εως αναστη ιερεις τοις φωτιζουσιν και τοις τελειοις πασα δε η εκκλησια ως εις τεσσαρες μυριαδες δισχιλιοι τριακοσιοι εξηκοντα χωρις δουλων αυτων και παιδισκων αυτων ουτοι επταχισχιλιοι τριακοσιοι τριακοντα επτα και ουτοι αδοντες και αδουσαι διακοσιοι ιπποι αυτων επτακοσιοι τριακοντα εξ ημιονοι αυτων διακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε καμηλοι αυτων τετρακοσιοι τριακοντα πεντε ονοι αυτων εξαχισχilioι επτακοσιοι εικοσι και απο αρχοντων πατριων εν τω ελθειν αυτοις εις οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ ηκουσιασαντο εις οικον του θεου του στησαι αυτον επι την ετοιμασιαν αυτου ως η δυναμις αυτων εδωκαν εις θησαυρον του εργου χρυσιον καθαρον μναι εξ μυριαδες και χilioι και αργυριον μναι πενταχισχιλιοι και κοθωνοι των ιερεων εκατον και εκαθισαν οι ιερεις και οι λευιται και οι απο του λαου και οι αδοντες και οι πυλωροι και

οι ναθινιμ εν πολεσιν αυτων και πας ισραηλ εν πολεσιν αυτων και εφθασεν ο μην ο εβδομος και οι υιοι ισραηλ εν πολεσιν αυτων και συνηχθη ο λαος ως ανηρ εις εις ιερουσαλημ και ανεστη ιησους ο του ιωσεδεκ και οι αδελφοι αυτου ιερεις και ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και οι αδελφοι αυτου και ωκοδομησαν το θυσιαστηριον θεου ισραηλ του ανενεγκαι επ αυτο ολοκαυτωσεις κατα τα γεγραμμενα εν νομω μωυση ανθρωπου του θεου και ητοιμασαν το θυσιαστηριον επι την ετοιμασιαν αυτου οτι εν καταπληξει επ αυτους απο των λαων των γαιων και ανεβη επ αυτο ολοκαυτωσις τω κυριω το πρωι και εις εσπεραν και εποιησαν την εορτην των σκηνων κατα το γεγραμμενον και ολοκαυτωσεις ημεραν εν ημερα εν αριθμω ως η κρισις λογον ημερας εν ημερα αυτου και μετα τουτο ολοκαυτωσεις ενδελεχισμου και εις τας νουμηνιας και εις πασας εορτας τας ηγιασμενας και παντι εκουσιαζομενω εκουσιον τω κυριω εν ημερα μια του μηνος του εβδομου ηρξαντο αναφερειν ολοκαυτωσεις τω κυριω και ο οικος κυριου ουκ εθεμελιωθη και εδωκαν αργυριον τοις λατομοις και τοις τεκτοσιν και βρωματα και ποτα και ελαιον τοις σηδανιν και τοις σωριν ενεγκαι ξυλα κεδρινα απο του λιβανου προς θαλασσαν ιοπητης κατ επιχωρησιν κυρου βασιλεως περσων επ αυτους και εν τω ετει τω δευτερω του ελθειν αυτους εις οικον του θεου εις ιερουσαλημ εν μηνι τω δευτερω ηρξατο ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ και ιησους ο του ιωσεδεκ και οι καταλοιποι των αδελφων αυτων οι ιερεις και οι λευιται και παντες οι ερχομενοι απο της αιχμαλωσιας εις ιερουσαλημ και εστησαν τους λευιτας απο εικοσαετους και επανω επι τους ποιουντας τα εργα εν οικω κυριου και εστη ιησους και οι υιοι αυτου και οι αδελφοι αυτου καδμιηλ και οι υιοι αυτου υιοι ιουδα επι τους ποιουντας τα εργα εν οικω του θεου υιοι ηναδαδ υιοι αυτων και αδελφοι αυτων οι λευιται και εθεμελιωσαν του οικοδομησαι τον οικον κυριου και εστησαν οι ιερεις εστολισμενοι εν σαλπιγξιν και οι λευιται υιοι ασαφ εν κυμβαλοις του αινειν τον κυριον επι χειρας δαυιδ βασιλεως ισραηλ και απεκριθησαν εν αινω και ανθομολογησει τω κυριω οτι αγαθον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου επι ισραηλ και πας ο λαος εσημαινον φωνην μεγαλην αινειν τω κυριω επι θεμελιωσει οικου κυριου και πολλοι απο των ιερεων και των λευιτων και αρχοντες των πατριων οι πρεσβυτεροι οι ειδοσαν τον οικον τον πρωτον εν θεμελιωσει αυτου και τουτον τον οικον εν οφθαλμοις αυτων εκλαιον φωνη μεγαλη και οχλος εν σημασια μετ ευφροσυνης του υψωσαι ωδην και ουκ ην ο λαος επιγινωσκων φωνην σημασιας της ευφροσυνης απο της φωνης του κλαυθμου του λαου οτι ο λαος εκραυγασεν φωνη μεγαλη και η φωνη ηκουετο εως απο μακροθεν και ηκουσαν οι θλιβοντες ιουδα και βενιαμιν οτι οι υιοι της αποικιας οικοδομουσιν οικον τω κυριω θεω ισραηλ και ηγγισαν προς ζοροβαβελ και προς τους αρχοντας των πατριων και ειπαν αυτοις οικοδομησομεν μεθ υμων οτι ως υμεις εκζητούμεν τω θεω υμων και αυτω ημεις θυσιαζομεν απο ημερων ασαραδδων βασιλεως ασσουρ του ενεγκαντος ημας ωδε και ειπεν προς αυτους ζοροβαβελ και ιησους και οι καταλοιποι των αρχοντων των πατριων του ισραηλ ουκ ημιν και υμιν του οικοδομησαι οικον τω θεω ημων οτι ημεις αυτοι επι το αυτο οικοδομησομεν τω κυριω θεω ημων ως ενετειλατο ημιν κυρος ο βασιλευς περσων και ην ο λαος της γης εκλυων τας χειρας του λαου ιουδα και ενεποδιζον αυτους του οικοδομειν και μισθουμενοι

ἐπ' αὐτοὺς βουλευόμενοι τοῦ διασχεδᾶσαι βουλὴν αὐτῶν πᾶσας τὰς ἡμέρας κυροῦ βασιλεῶς περσῶν καὶ ἕως βασιλείας δαρείου βασιλεῶς περσῶν καὶ ἐν βασιλείᾳ ἀσούηρου ἐν ἀρχῇ βασιλείας αὐτοῦ ἐγράψαν ἐπιστολὴν ἐπὶ οἰκούντας ἰουδα καὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν ἡμέραις ἀρθασασθᾶ ἐγράψεν ἐν εἰρηνῇ μυθράδατῃ ταβέηλ σὺν καὶ τοῖς λοιποῖς συνδούλοις αὐτοῦ πρὸς ἀρθασασθᾶ βασιλεᾶ περσῶν ἐγράψεν ὁ φορολόγος γραφὴν συριστί καὶ ἡρμηνευμένην ραοὺμ βααλταμ καὶ σαμσαι ὁ γραμματεὺς ἐγράψαν ἐπιστολὴν μιᾶν κατὰ ἱερουσαλὴμ τῷ ἀρθασασθᾶ βασιλεὶ ταδὲ ἐκρίνεν ραοὺμ βααλταμ καὶ σαμσαι ὁ γραμματεὺς καὶ οἱ καταλοιποὶ συνδούλοι ἡμῶν διναιοὶ ἀφαρσαθαχαιοὶ ταρφαλλαιοὶ ἀφαρσαιοὶ ἀρχυαιοὶ βαβυλωνιοὶ σουσαναχαιοὶ οἱ εἰσὶν ἡλαμαιοὶ καὶ οἱ καταλοιποὶ ἐθνῶν ὧν ἀπώκισεν ἀσένναφαρ ὁ μέγας καὶ ὁ τιμιός καὶ κατώκισεν αὐτοὺς ἐν πόλεσιν τῆς σομορῶν καὶ τὸ καταλοιπὸν περὰν τοῦ ποταμοῦ αὕτῃ ἡ διαταγὴ τῆς ἐπιστολῆς ἧς ἀπεστείλαν πρὸς αὐτὸν πρὸς ἀρθασασθᾶ βασιλεᾶ παῖδες σοῦ ἄνδρες περὰν τοῦ ποταμοῦ γινώσκοντες ὅτι τῷ βασιλεὶ ὅτι οἱ ἰουδαῖοι ἀναβάντες ἀπὸ σοῦ ἐφ' ἡμᾶς ἤλθουσιν εἰς ἱερουσαλὴμ τὴν πόλιν ἀποστατῆς καὶ πονήραν οἰκοδομοῦσιν καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς κατηρτισμένοι εἰσιν καὶ θεμελίους αὐτῆς ἀνυψώσαν νῦν σὺν γινώσκοντες ὅτι τῷ βασιλεὶ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη ἀνοικοδομηθῇ καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῶσιν φοροὶ οὐκ ἐσονται σοὶ οὐδὲ δώσουσιν καὶ τοῦτο βασιλεὺς κακοποιεῖ καὶ ἀσχημοσύνην βασιλεῶς οὐκ ἐξεστὶν ἡμῖν ἰδεῖν διὰ τοῦτο ἐπεμψάμεν καὶ ἐγνώρισάμεν τῷ βασιλεὶ ἵνα ἐπισκεψῇται ἐν βιβλίῳ ὑπομνηματισμοῦ τῶν πατέρων σοῦ καὶ εὐρήσεις καὶ γνῶσθαι ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη πόλις ἀποστατῆς καὶ κακοποιούσα βασιλεὺς καὶ χώρας καὶ φυγαδία δούλων ἐν μέσω αὐτῆς ἀπὸ χρόνων αἰῶνος διὰ ταῦτα ἡ πόλις αὕτῃ ἡρημῶν ἡ γινώριζομένη σὺν ἡμεῖς τῷ βασιλεὶ ὅτι ἐὰν ἡ πόλις ἐκείνη οἰκοδομηθῇ καὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς καταρτισθῇ οὐκ ἐστὶν σοὶ εἰρηνὴ καὶ ἀπεστείλῃ ὁ βασιλεὺς πρὸς ραοὺμ βααλταμ καὶ σαμσαι γραμματεῖς καὶ τοὺς καταλοιποὺς συνδούλους αὐτῶν τοὺς οἰκούντας ἐν σαμαρεία καὶ τοὺς καταλοιποὺς περὰν τοῦ ποταμοῦ εἰρηνὴν καὶ ψῆσιν ὁ φορολόγος σὺν ἀπεστείλατε πρὸς ἡμᾶς ἐκλήθῃ ἐμπροσθέν ἐμοῦ καὶ παρ' ἐμοῦ ἐτεθῇ γνῶμη καὶ ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὐράμεν ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἀφ' ἡμερῶν αἰῶνος ἐπὶ βασιλεῖς ἐπαίρεται καὶ ἀποστασεις καὶ φυγαδία γίνονται ἐν αὕτῃ καὶ βασιλεὺς ἰσχυροὶ γίνονται ἐπὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπικρατούντες ὅλης τῆς ἐσπερας τοῦ ποταμοῦ καὶ φοροὶ πληρεῖς καὶ μέρος δίδοται αὐτοῖς καὶ νῦν θέτε γνῶμην καταργῆσαι τοὺς ἄνδρας ἐκείνους καὶ ἡ πόλις ἐκείνη οὐκ οἰκοδομηθήσεται ἐτι ὅπως ἀπὸ τῆς γνῶμης πεφυλαγμένοι ἤτε ἀνεσὶν ποιῆσαι περὶ τοῦτου μήποτε πληθύνῃ ἀφανισμός εἰς κακοποιήσιν βασιλευσὶν τότε ὁ φορολόγος τοῦ ἀρθασασθᾶ βασιλεῶς ἀνεγνώ ἐνώπιον ραοὺμ καὶ σαμσαι γραμματεῶς καὶ συνδούλων αὐτῶν καὶ ἐπορευθῆσαν σπουδῇ εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν ἰουδα καὶ κατηργήσαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει τότε ἡγήσεν τὸ ἔργον οἴκου τοῦ θεοῦ τοῦ ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἦν ἀργοὺν ἕως δευτέρου ἐτοῦς τῆς βασιλείας δαρείου τοῦ βασιλεῶς περσῶν καὶ ἐπροφητεύσεν ἀγγαῖος ὁ προφήτης καὶ ζαχαρίας ὁ τοῦ ἀδδῶ προφητεῖαν ἐπὶ τοὺς ἰουδαίους τοὺς ἐν ἰουδα καὶ ἱερουσαλὴμ ἐν ὀνοματί θείου ἰσραὴλ ἐπ' αὐτοὺς τότε ἀνέστησαν ζοροβαβέλ ὁ τοῦ σαλαθιὴλ καὶ ἰησοὺς ὁ υἱὸς ἰωσεδεκ καὶ ἡρξάντο οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ μετ' αὐτῶν οἱ προφῆται τοῦ θεοῦ βοηθούντες αὐτοῖς ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἤλθεν ἐπ' αὐ-

τους θανθάναι επαρχος περαν του ποταμου και σαθαμβουζανα και οι συνδουλοι αυτων και τοια ειπαν αυτοις τις εθηκεν υμιν γνωμην του οικοδομησαι τον οικον τουτον και την χορηγίαν ταυτην καταρτισασθαι τοτε ταυτα ειποσαν αυτοις τινα εστιν τα ονοματα των ανδρων των οικοδομουντων την πολιν ταυτην και οι οφθαλμοι του θεου επι την αιχμαλωσιαν ιουδα και ου κατηργησαν αυτους εως γνωμη τω δαρειω απηνεχθη και τοτε απεσταλη τω φορολογω υπερ τουτου διασαφησις επιστολης ης απεστειλεν θανθάναι ο επαρχος του περαν του ποταμου και σαθαμβουζανα και οι συνδουλοι αυτων αφαρσαχαιοι οι εν τω περαν του ποταμου δαρειω τω βασιλει ρησιν απεστειλαν προς αυτον και ταδε γεγραπται εν αυτω δαρειω τω βασιλει ειρηνη πασα γνωστον εστω τω βασιλει οτι επορευθημεν εις την ιουδαιαν χωραν εις οικον του θεου του μεγαλου και αυτος οικοδομεται λιθις εκλεκτοις και ξυλα εντιθεται εν τοις τοιχοις και το εργον εκεινο επιδεξιον γινεται και ευοδουται εν ταις χερσιν αυτων τοτε ηρωτησαμεν τους πρεσβυτερους εκεινους και ουτως ειπαμεν αυτοις τις εθηκεν υμιν γνωμην τον οικον τουτον οικοδομησαι και την χορηγίαν ταυτην καταρτισασθαι και τα ονοματα αυτων ηρωτησαμεν αυτους γνωρισαι σοι ωστε γραφαι σοι τα ονοματα των ανδρων των αρχοντων αυτων και τοιουτο ρημα απεκριθησαν ημιν λεγοντες ημεις εσμεν δουλοι του θεου του ουρανου και της γης και οικοδομουμεν τον οικον ος ην ωκοδομημενος προ τουτου ετη πολλα και βασιλευς του ισραηλ μεγας ωκοδομησεν αυτον και κατηρτισατο αυτον αυτοις αφ οτε δε παρωργισαν οι πατερες ημων τον θεον του ουρανου εδωκεν αυτους εις χειρας ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος του χαλδαιου και τον οικον τουτον κατελυσεν και τον λαον απωκισεν εις βαβυλωνα αλλ εν ετει πρωτω κυρου του βασιλεως κυρος ο βασιλευς εθετο γνωμην τον οικον του θεου τουτον οικοδομηθηναι και τα σκευη του οικου του θεου τα χρυσα και τα αργυρα α ναβουχοδονοσορ εξηνεγκεν απο οικου του εν ιερουσαλημ και απηνεγκεν αυτα εις ναον του βασιλεως εξηνεγκεν αυτα κυρος ο βασιλευς απο ναου του βασιλεως και εδωκεν τω σασαβασαρ τω θησαυροφυλαχι τω επι του θησαυρου και ειπεν αυτω παντα τα σκευη λαβε και πορευου θες αυτα εν τω οικω τω εν ιερουσαλημ εις τον εαυτων τοπον τοτε σασαβασαρ εκεινος ηλθεν και εδωκεν θεμελιους του οικου του θεου του εν ιερουσαλημ και απο τοτε εως του νυν ωκοδομηθη και ουκ ετελεσθη και νυν ει επι τον βασιλεα αγαθον επισκεπητω εν οικω της γαζης του βασιλεως βαβυλωνος οπως γνωσ οτι απο βασιλεως κυρου ετεθη γνωμη οικοδομησαι τον οικον του θεου εκεινον τον εν ιερουσαλημ και γνους ο βασιλευς περι τουτου πεμψατω προς ημας τοτε δαρειος ο βασιλευς εθηκεν γνωμην και επεσκεψατο εν ταις βιβλιοθηκαις οπου η γαζα κειται εν βαβυλωνι και ευρεθη εν πολει εν τη βαρει της μηδων πολεως κεφαλis μια και τουτο ην γεγραμμενον εν αυτη υπομνημα εν ετει πρωτω κυρου βασιλεως κυρος ο βασιλευς εθηκεν γνωμην περι οικου του θεου του εν ιερουσαλημ οικος οικοδομηθητω και τοπος ου θυσιαζουσιν τα θυσιασματα και εθηκεν επαρχα υψος πηχεις εξηκοντα πλατος αυτου πηχεων εξηκοντα και δομοι λιθινοι κραταιοι τρεις και δομος ξυλινος εις και η δαπανη εξ οικου του βασιλεως δοθησεται και τα σκευη οικου του θεου τα αργυρα και τα χρυσα α ναβουχοδονοσορ εξηνεγκεν απο οικου του εν ιερουσαλημ και εκομισεν εις βαβυλωνα και δοθητω και απελθατω εις

τον ναον τον εν ιερουσαλημ επι τοπου ου ετεθη εν οικω του θεου νυν
δωσετε επαρχοι περαν του ποταμου σαθαμβουζανα και οι συνδουλοι
αυτων αφαρσαχαιοι οι εν περα του ποταμου μακραν οντες εκειθεν
αφετε το εργον οικου του θεου οι αφηγουμενοι των ιουδαιων και οι
πρεσβυτεροι των ιουδαιων οικον του θεου εκεινον οικοδομειτωσαν
επι του τοπου αυτου και απ εμου ετεθη γνωμη μηποτε τι ποιηση-
τε μετα των πρεσβυτερων των ιουδαιων του οικοδομησαι οικον του
θεου εκεινον και απο υπαρχοντων βασιλεως των φορων περαν του
ποταμου επιμελως δαπανη εστω διδομενη τοις ανδρασιν εκεινοις το
μη καταργηθηναι και ο αν υστερημα και υιους βων και κριων και
αμνους εις ολοκαυτωσεις τω θεω του ουρανου πυρους αλας οινον
ελαιον κατα το ρημα των ιερων των εν ιερουσαλημ εστω διδομενον
αυτοις ημεραν εν ημερα ο εαν αιτησωσιν ινα ωσιν προσφεροντες ευω-
διας τω θεω του ουρανου και προσευχωνται εις ζωην του βασιλεως
και των υιων αυτου και απ εμου ετεθη γνωμη οτι πας ανθρωπος ος
αλλαξει το ρημα τουτο καθαιρεθησεται ξυλον εκ της οικιας αυτου
και ωρθωμενος παγησεται επ αυτου και ο οικος αυτου το κατ εμε
ποιηθησεται και ο θεος ου κατασκηνοι το ονομα εκει καταστρεφει
παντα βασιλεια και λαον ος εκτενει την χειρα αυτου αλλαξει η αφανι-
σαι τον οικον του θεου εκεινον τον εν ιερουσαλημ εγω δαρειος εθηκα
γνωμην επιμελως εσται τοτε θανθθαναι επαρχος περαν του ποταμου
σαθαμβουζανα και οι συνδουλοι αυτου προς ο απεστειλεν δαρειος ο
βασιλευς ουτως εποιησαν επιμελως και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων
ωκοδομουσαν και οι λευιται εν προφητεια αγγαιου του προφητου και
ζαχαριου υιου αδδω και ανωκοδομησαν και κατηρτισαντο απο γνω-
μης θεου ισραηλ και απο γνωμης κυρου και δαρειου και αρθασασθα
βασιλεων περσων και ετελεσαν τον οικον τουτον εως ημερας τριτης
μηνος αδαρ ο εστιν ετος εκτον τη βασιλεια δαρειου του βασιλεως και
εποιησαν οι υιοι ισραηλ οι ιερεις και οι λευιται και οι καταλοιποι υιων
αποικεσιας εγκαινια του οικου του θεου εν ευφροσυνη και προση-
νεγκαν εις τα εγκαινια του οικου του θεου μοσχους εκατον κριους
διακοσιους αμνους τετρακοσιους χιμαρους αιγων περι αμαρτιας υπερ
παντος ισραηλ δωδεκα εις αριθμον φυλων ισραηλ και εστησαν τους
ιερεις εν διαίρεσεσιν αυτων και τους λευιτας εν μερισμοις αυτων επι
δουλεια θεου του εν ιερουσαλημ κατα την γραφην βιβλιου μωυση και
εποιησαν οι υιοι της αποικεσιας το πασχα τη τεσσαρεσκαίδεκατη του
μηνος του πρωτου οτι εκαθαρισθησαν οι ιερεις και οι λευιται εως εις
παντες καθαροι και εσφαξαν το πασχα τοις πασιν υιοις της αποικεσιας
και τοις αδελφοις αυτων τοις ιερουσιν και εαυτοις και εφαγον οι υιοι
ισραηλ το πασχα οι απο της αποικεσιας και πας ο χωριζομενος της
ακαθαρσιας εθνων της γης προς αυτους του εκζητησαι κυριον θεον
ισραηλ και εποιησαν την εορτην των αζυμων επτα ημερας εν ευφρο-
συνη οτι ευφρανεν αυτους κυριος και επεστρεψεν καρδιαν βασιλεως
ασσουρ επ αυτους κραταιωσαι τας χειρας αυτων εν εργοις οικου του
θεου ισραηλ και μετα τα ρηματα ταυτα εν βασιλεια αρθασασθα βα-
σιλεως περσων ανεβη εσδρας υιος σαραιου υιου αζαριου υιου ελκια
υιου σαλουμ υιου σαδδουκ υιου αχιτωβ υιου σαμαρια υιου εσρια υιου
μαρερωθ υιου ζαρια υιου σαουια υιου βοκχι υιου αβισουε υιου φι-
νεε υιου ελεαζαρ υιου ααρων του ιερεως του πρωτου αυτος εσδρας
ανεβη εκ βαβυλωνος και αυτος γραμματευσ ταχυς εν νομω μωυση ον

εδωκεν κυριος ο θεος ισραηλ και εδωκεν αυτω ο βασιλευς οτι χειρ κυριου θεου αυτου επ αυτον εν πασιν οις εξητει αυτος και ανεβησαν απο υιων ισραηλ και απο των ιερων και απο των λευιτων και οι αδοντες και οι πυλωροι και οι ναθινιμ εις ιερουσαλημ εν ετει εβδομω τω αρθασασθα τω βασιλει και ηλθουσιν εις ιερουσαλημ τω μηνι τω πεμπτω τουτο ετος εβδομον τω βασιλει οτι εν μια του μηνος του πρωτου αυτος εθεμελιωσεν την αναβασιν την απο βαβυλωνος εν δε τη πρωτη του μηνος του πεμπτου ηλθουσιν εις ιερουσαλημ οτι χειρ θεου αυτου ην αγαθη επ αυτον οτι εσδρας εδωκεν εν καρδια αυτου ζητησαι τον νομον και ποιειν και διδασκειν εν ισραηλ προσταγματα και κριματα και αυτη η διασαφησης του διαταγματος ου εδωκεν αρθασασθα τω εσδρα τω ιερει τω γραμματει βιβλιου λογων εντολων κυριου και προσταγμάτων αυτου επι τον ισραηλ αρθασασθα βασιλευς βασιλεων εσδρα γραμματει νομου του θεου του ουρανου τετελεσται ο λογος και η αποκρισις απ εμου ετεθη γνωμη οτι πας ο εκουσιαζομενος εν βασιλεια μου απο λαου ισραηλ και ιερων και λευιτων πορευθηται εις ιερουσαλημ μετα σου πορευθηται απο προσωπου του βασιλεως και των επτα συμβουλων απεσταλη επισκεψασθαι επι την ιουδαιαν και εις ιερουσαλημ νομω θεου αυτων τω εν χειρι σου και εις οικον κυριου αργυριον και χρυσιον ο ο βασιλευς και οι συμβουλοι ηκουσιασθησαν τω θεω του ισραηλ τω εν ιερουσαλημ κατασκηνοουντι και παν αργυριον και χρυσιον ο τι εαν ευρης εν παση χωρα βαβυλωνος μετα εκουσιασμου του λαου και ιερων των εκουσιαζομενων εις οικον θεου τον εν ιερουσαλημ και παν προσπορευομενον τουτον ετοιμως ενταξον εν βιβλιω τουτω μοσχους κριους αμνους και θυσιας αυτων και σπονδας αυτων και προσοισεις αυτα επι θυσιαστηριου του οικου του θεου υμων του εν ιερουσαλημ και ει τι επι σε και τους αδελφους σου αγαθυνθη εν καταλοιπω του αργυριου και του χρυσιου ποιησαι ως αρεστον τω θεω υμων ποιησατε και τα σκευη τα διδομενα σοι εις λειτουργιαν οικου θεου παραδος ενωπιον του θεου εν ιερουσαλημ και καταλοιπον χρειας οικου θεου σου ο αν φανη σοι δουναι δωσεις απο οικων γαζης βασιλεως και απ εμου εγω αρθασασθα βασιλευς εθηκα γνωμην πασαις ταις γαζαις ταις εν περα του ποταμου οτι παν ο αν αιτηση υμας εσδρας ο ιερεις και γραμματευσ του νομου του θεου του ουρανου ετοιμως γιγνεσθω εως αργυριου ταλαντων εκατον και εως πυρου κορων εκατον και εως οινου βαδων εκατον και εως ελαιου βαδων εκατον και αλας ου ουκ εστιν γραφη παν ο εστιν εν γνωμη θεου του ουρανου γιγνεσθω προσεχετε μη τις επιχειρηση εις οικον θεου του ουρανου μηποτε γενηται οργη επι την βασιλειαν του βασιλεως και των υιων αυτου και υμιν εγνωρισται εν πασιν τοις ιερουσιν και τοις λευιταις αδουσιν πυλωροις ναθινιμ και λειτουργοις οικου θεου τουτου φορος μη εστω σοι ουκ εξουσιασεις καταδουλουσθαι αυτους και συ εσδρα ως η σοφια του θεου εν χειρι σου καταστησον γραμματεις και κριτας ινα ωσιν κρινοντες παντι τω λαω τω εν περα του ποταμου πασιν τοις ειδοσιν νομον του θεου σου και τω μη ειδοτι γνωριετε και πας ος αν μη η ποιων νομον του θεου και νομον του βασιλεως ετοιμως το κριμα εσται γιγνομενον εξ αυτου εαν τε εις θανατον εαν τε εις παιδειαν εαν τε εις ζημιαν του βιου εαν τε εις δεσμα ευλογητος κυριος ο θεος των πατερων ημων ος εδωκεν ουτως εν καρδια του βασιλεως του δοξασαι τον οικον κυριου τον εν ιερουσαλημ και επ

εμε εκλινεν ελεος εν οφθαλμοις του βασιλεως και των συμβουλων αυτου και παντων των αρχοντων του βασιλεως των επηρμενων και εγω εκραταιωθην ως χειρ θεου η αγαθη επ εμε και συνηξα απο ισραηλ αρχοντας αναβηναι μετ εμου και ουτοι οι αρχοντες πατριων αυτων οι οδηγοι αναβαινοντες μετ εμου εν βασιλεια αρθασασθα του βασιλεως βαβυλωνος απο υιων φινεες γηρσωμ απο υιων ιθαμαρ δανιηλ απο υιων δαυιδ ατους απο υιων σαχανια απο υιων φορος ζαχαριας και μετ αυτου το συστρεμμα εκατον και πεντηκοντα απο υιων φααθιμωαβ ελιανα υιος ζαραια και μετ αυτου διακοσιοι τα αρσενικα απο υιων ζαθως σχενιας υιος αζιηλ και μετ αυτου τριακοσιοι τα αρσενικα και απο υιων αδιν ωβηη υιος ιωναθαν και μετ αυτου πεντηκοντα τα αρσενικα και απο υιων ηλαμ ιεσια υιος αιθελια και μετ αυτου εβδομηκοντα τα αρσενικα και απο υιων σαφατια ζαβδια υιος μιχαηλ και μετ αυτου ογδοηκοντα τα αρσενικα και απο υιων ιωαβ αβαδια υιος ιηλ και μετ αυτου διακοσιοι δεκα οκτω τα αρσενικα και απο υιων βαανι σαλιμουθ υιος ιωσεφια και μετ αυτου εκατον εξηκοντα τα αρσενικα και απο υιων βαβι ζαχαρια υιος βαβι και μετ αυτου εβδομηκοντα οκτω τα αρσενικα και απο υιων ασγαδ ιωαναν υιος ακαταν και μετ αυτου εκατον δεκα τα αρσενικα και απο υιων αδωνιακμ εσχαιτοι και ταυτα τα ονοματα αυτων αλιφαλατ ιηλ και σαμια και μετ αυτων εξηκοντα τα αρσενικα και απο υιων βαγο ουθι και μετ αυτου εβδομηκοντα τα αρσενικα και συνηξα αυτους προς τον ποταμον τον ερχομενον προς τον ευι και παρενεβαλομεν εκει ημερας τρεις και συνηκα εν τω λαω και εν τοις ιερευσιν και απο υιων λευι ουχ ευρον εκει και απεστειλα τω ελεαζαρ τω αριηλ τω σαμια και τω αλωναμ και τω ιαριβ και τω ελναθαν και τω ναθαν και τω ζαχαρια και τω μεσουλαμ ανδρας και τω ιωαριβ και τω ελναθαν συνιοντας και εξηγεγκα αυτους επι αρχοντος εν αργυριω του τοπου και εθηκα εν στοματι αυτων λογους λαλησαι προς τους αδελφους αυτων τους ναθινιμ εν αργυριω του τοπου του ενεγκαι ημιν αδοντας εις οικον θεου ημων και ηλθοσαν ημιν ως χειρ θεου ημων αγαθη εφ ημας ανηρ σαχωλ απο υιων μοολι υιου λευι υιου ισραηλ και αρχην ηλθοσαν υιοι αυτου και αδελφοι αυτου οκτωκαιδεκα και τον σεβια και τον ωσαιαν απο υιων μεραρι αδελφοι αυτου και υιοι αυτων εικοσι και απο των ναθινιμ ων εδωκεν δαυιδ και οι αρχοντες εις δουλειαν των λευιτων ναθινιμ διακοσιοι και εικοσι παντες συνηχθησαν εν ονομασιν και εκαλεσα εκει νηστειαν επι τον ποταμον ουε του ταπεινωθηναι ενωπιον θεου ημων ζητησαι παρ αυτου οδον ευθειαν ημιν και τοις τεκνοις ημων και παση τη κτησει ημων οτι ησχυνηθη αιτησασθαι παρα του βασιλεως δυναμιν και ιππεις σωσαι ημας απο εχθρου εν τη οδω οτι ειπαμεν τω βασιλει λεγοντες χειρ του θεου ημων επι παντας τους ζητουντας αυτον εις αγαθον και κρατος αυτου και θυμος αυτου επι παντας εγκαταλειποντας αυτον και ενηστευσαμεν και εξητησαμεν παρα του θεου ημων περι τουτου και επηκουσεν ημιν και διεστειλα απο αρχοντων των ιερων δωδεκα τω σαραια ασαβια και μετ αυτων απο αδελφων αυτων δεκα και εστησα αυτοις το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη απαρχης οικου θεου ημων α υψωσεν ο βασιλευς και οι συμβουλοι αυτου και οι αρχοντες αυτου και πας ισραηλ οι ευρισκομενοι και εστησα επι χειρας αυτων αργυριου ταλαντα εξακοσια και πεντηκοντα και σκευη αργυρα εκατον και ταλαντα χρυσιου εκατον και καφουρη χρυσιου εικοσι εις την

οδον χαμανιμι χιλιοι και σκευη χαλκου σπιλβοντος αγαθου διαφορα επιθυμητα εν χρυσιω και ειπα προς αυτους υμεις αγιοι τω κυριω και τα σκευη αγια και το αργυριον και το χρυσιον εκουσια τω κυριω θεω πατερων υμων αγρυπνειτε και τηρειτε εως στητε ενωπιον αρχοντων των ιερεων και των λευιτων και των αρχοντων των πατριων εν ιερουσαλημ εις σκηνας οικου κυριου και εδεξαντο οι ιερεις και οι λευιται σταθμον του αργυριου και του χρυσιου και των σκευων ενεγκειν εις ιερουσαλημ εις οικον θεου ημων και εξηραμεν απο του ποταμου αουε εν τη δωδεκατη του μηνος του πρωτου του ελθειν εις ιερουσαλημ και χειρ θεου ημων ην εφ ημιν και ερρυσατο ημας απο χειρος εχθρου και πολεμιου εν τη οδω και ηλθομεν εις ιερουσαλημ και εκαθισαμεν εκει ημερας τρεις και εγενηθη τη ημερα τη τεταρτη εστησαμεν το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη εν οικω θεου ημων επι χειρα μεριμωθ υιου ουρια του ιερεως και μετ αυτου ελεαζαρ υιος φινεες και μετ αυτων ιωζαβαδ υιος ιησου και νωαδια υιος βαναια οι λευιται εν αριθμω και εν σταθμω τα παντα και εγραφη πας ο σταθμος εν τω καιρω εκεινω οι ελθοντες απο της αιχμαλωσιας υιοι της παροικιας προστηνεγκαν ολοκαυτωσεις τω θεω ισραηλ μοσχους δωδεκα περι παντος ισραηλ κριους ενενηκοντα εξ αμνους εβδομηκοντα και επτα χιμαρους περι αμαρτιας δωδεκα τα παντα ολοκαυτωματα τω κυριω και εδωκαν το νομισμα του βασιλεως τοις διοικηταις του βασιλεως και επαρχοις περαν του ποταμου και εδοξασαν τον λαον και τον οικον του θεου και ως ετελεσθη ταυτα ηγγισαν προς με οι αρχοντες λεγοντες ουκ εχωρισθη ο λαος ισραηλ και οι ιερεις και οι λευιται απο λαων των γαιων εν μακρυμμασιν αυτων τω χανανι ο εθι ο φερεζι ο ιεβουσι ο αμμωνι ο μωαβι ο μοσερι και ο αμορι οτι ελαβωσαν απο θυγατερων αυτων εαυτοις και τοις υιοις αυτων και παρηχθη σπερμα το αγιον εν λαοις των γαιων και χειρ των αρχοντων εν τη ασυνθεσια ταυτη εν αρχη και ως ηκουσα τον λογον τουτον διερρηξα τα ιματια μου και επαλλομην και ετιλλον απο των τριχων της κεφαλης μου και απο του πωγωνος μου και εκαθημην ηρεμαζων και συνηχηθησαν προς με πας ο διωκων λογον θεου ισραηλ επι ασυνθεσια της αποικιας και εγω καθημενος ηρεμαζων εως της θυσιας της εσπερινης και εν θυσια τη εσπερινη ανεστην απο ταπεινωσεως μου και εν τω διαρρηξαι με τα ιματια μου και επαλλομην και κλινω επι τα γονατα μου και εκπεταζω τας χειρας μου προς κυριον τον θεον και ειπα κυριε ησχυνηθην και ενετραπην του υψωσαι το προσωπον μου προς σε οτι αι ανομιαι ημων επληθυνθησαν υπερ κεφαλης ημων και αι πλημμελειαι ημων εμεγαλυνθησαν εως εις ουρανον απο ημερων πατερων ημων εσμεν εν πλημμελεια μεγαλη εως της ημερας ταυτης και εν ταις ανομοιαις ημων παρεδοθημεν ημεις και οι βασιλεις ημων και οι υιοι ημων εν χειρι βασιλεων των εθνων εν ρομφαια και εν αιχμαλωσια και εν διαρπαγη και εν αισχυνη προσωπου ημων ως η ημερα αυτη και νυν επιεικευσατο ημιν κυριος ο θεος ημων του καταλιπειν ημιν εις σωτηριαν και δουναι ημιν στηριγμα εν τοπω αγιασματος αυτου του φωτισαι οφθαλμους ημων και δουναι ζωοποιησιν μικραν εν τη δουλεια ημων οτι δουλοι εσμεν και εν τη δουλεια ημων ουκ εγκατελιπεν ημας κυριος ο θεος ημων και εκλινεν εφ ημας ελεος ενωπιον βασιλεων περσων δουναι ημιν ζωοποιησιν του υψωσαι αυτους τον οικον του θεου ημων και αναστησαι τα ερημα αυτης και του δουναι ημιν φραγμον εν ιουδα και εν ιερουσαλημ τι ειπωμεν ο

θεος ημων μετα τουτο οτι εγκατελιπομεν εντολας σου ας εδωκας ημιν εν χειρι δουλων σου των προφητων λεγων η γη εις ην εισπορευεσθε κληρονομησαι αυτην γη μετακινουμενη εστιν εν μετακινήσει λαων των εθνων εν μακρυμμασιν αυτων ων επλησαν αυτην απο στοματος επι στομα εν ακαθαρσαις αυτων και νυν τας θυγατερας υμων μη δωτε τοις υιοις αυτων και απο των θυγατερων αυτων μη λαβητε τοις υιοις υμων και ουκ εκζητησετε ειρηνην αυτων και αγαθον αυτων εως αιωνος οπως ενισχυσητε και φαγητε τα αγαθα της γης και κληροδοτησητε τοις υιοις υμων εως αιωνος και μετα παν το ερχομενον εφ ημας εν ποιημασιν ημων τοις πονηροις και εν πλημμελεια ημων τη μεγαλη οτι ουκ εστιν ως ο θεος ημων οτι εκουφισας ημων τας ανομιας και εδωκας ημιν σωτηριαν οτι επεστρεψαμεν διασχεδασαι εντολας σου και επιγαμβρευσαι τοις λαοις των γαιων μη παροξυνηθης εν ημιν εως συντελειας του μη ειναι εγκαταλειμμα και διασωζομενον κυριε ο θεος ισραηλ δικαιος συ οτι κατελειφθημεν διασωζομενοι ως η ημερα αυτη ιδου ημεις εναντιον σου εν πλημμελειαις ημων οτι ουκ εστιν στηναι ενωπιον σου επι τουτω και ως προσηυξατο εσδρας και ως εξηγορευσεν κλαιων και προσευχομενος ενωπιον οικου του θεου συνηχθησαν προς αυτον απο ισραηλ εκκλησια πολλη σφοδρα ανδρες και γυναικες και νεανισκοι οτι εκλαυσεν ο λαος και υψωσεν κλαιων και απεκριθη σεχενιας υιος ιηλ απο υιων ηλαμ και ειπεν τω εσδρα ημεις ησυνθετησαμεν τω θεω ημων και εκαθισαμεν γυναικας αλλοτριας απο λαων της γης και νυν εστιν υπομονη τω ισραηλ επι τουτω και νυν διαθωμεθα διαθηκην τω θεω ημων εκβαλαιν πασας τας γυναικας και τα γενομενα εξ αυτων ως αν βουλη αναστηθι και φοβερισον αυτους εν εντολαις θεου ημων και ως ο νομος γεννηθητω αναστα οτι επι σε το ρημα και ημεις μετα σου κραταιου και ποιησον και ανεστη εσδρας και ωρκισεν τους αρχοντας τους ιερεις και λευιτας και παντα ισραηλ του ποιησαι κατα το ρημα τουτο και ωμοσαν και ανεστη εσδρας απο προσωπου οικου του θεου και επορευθη εις γαζοφυλακιον ιωαναν υιου ελισουβ και επορευθη εκει αρτον ουκ εφαγεν και υδωρ ουκ επιεν οτι επενθει επι τη ασυνθεσια της αποικιας και παρηνεγκαν φωνην εν ιουδα και εν ιερουσαλημ πασιν τοις υιοις της αποικιας του συναθροισθηναι εις ιερουσαλημ και πας ος αν μη ελθι εις τρεις ημερας ως η βουλη των αρχοντων και των πρεσβυτερων αναθεματισθησεται πασα η υπαρξις αυτου και αυτος διασταλησεται απο εκκλησιας της αποικιας και συνηχθησαν παντες ανδρες ιουδα και βενιαμιν εις ιερουσαλημ εις τας τρεις ημερας ουτος ο μην ο ενατος εν εικαδι του μηνος εκαθισεν πας ο λαος εν πλατεια οικου του θεου απο θορυβου αυτων περι του ρηματος και απο του χειμωνος και ανεστη εσδρας ο ιερεις και ειπεν προς αυτους υμεις ησυνθετηκατε και εκαθισατε γυναικας αλλοτριας του προσθειναι επι πλημμελειαν ισραηλ και νυν δοτε αινεσιν κυριω τω θεω των πατερων υμων και ποιησατε το αρεστον ενωπιον αυτου και διασταλθετε απο λαων της γης και απο των γυναικων των αλλοτριων και απεκριθησαν πασα η εκκλησια και ειπαν μεγα τουτο το ρημα σου εφ ημας ποιησαι αλλα ο λαος πολυς και ο καιρος χειμερινος και ουκ εστιν δυναμεις στηναι εξω και το εργον ουκ εις ημεραν μιαν και ουκ εις δυο οτι επληθυναμεν του αδικησαι εν τω ρηματι τουτω στητωσαν δη οι αρχοντες ημων τη παση εκκλησια και παντες οι εν πολεσιν ημων ος εκαθισεν γυναικας αλλοτριας ελθετωσαν εις καιρους απο συνταγων

και μετ αυτων πρεσβυτεροι πολεως και πολεως και κριται του απο-
στρεψαι οργην θυμου θεου ημων εξ ημων περι του ρηματος τουτου
πλην ιωναθαν υιος ασαηλ και ιαζια υιος θεκουε μετ εμου περι του-
του και μεσουλαμ και σαβαθαι ο λευιτης βοηθων αυτοις και εποιησαν
ουτως υιοι της αποικιας και διεσταλησαν εσδρας ο ιερευσ και ανδρες
αρχοντες πατριων τω οικω και παντες εν ονομασιν οτι επεστρεψαν εν
ημερα μια του μηνος του δεκατου εκζητησαι το ρημα και ετελεσαν εν
πασιν ανδρασιν οι εκαθισαν γυναικας αλλοτριας εως ημερας μιας του
μηνος του πρωτου και ευρεθησαν απο υιων των ιερεων οι εκαθισαν
γυναικας αλλοτριας απο υιων ιησου υιου ιωσεδεκ και αδελφοι αυτου
μαασηα και ελιεζερ και ιαριβ και γαδαλια και εδωκαν χειρα αυτων του
εξενεγκαι γυναικας αυτων και πλημμελειας κριον εκ προβατων περι
πλημμελησεως αυτων και απο υιων εμμηρ ανανι και ζαβδια και απο
υιων ηραμ μασαια και ελια και σαμαια και ιηλ και οζια και απο υιων
φασουρ ελιωηναι μασαια και ισμαηλ και ναθαναηλ και ιωζαβαδ και
ηλασα και απο των λευιτων ιωζαβαδ και σαμου και κωλια αυτος κω-
λιτας και φαθαια και ιοδομ και ελιεζερ και απο των αδοντων ελισταφ
και απο των πυλωρων σελλημ και τελημ και ωδουε και απο ισραηλ
απο υιων φορος ραμια και ιαζια και μελχια και μεαμιν και ελεαζαρ
και ασαβια και βαναια και απο υιων ηλαμ μαθανια και ζαχαρια και
ιαιηλ και αβδια και ιαριμωθ και ηλια και απο υιων ζαθουα ελιωηναι
ελισουβ μαθανια και ιαρμωθ και ζαβαδ και οζιζα και απο υιων βαβι
ιωαναν ανανια και ζαβου οθαλι και απο υιων βανουι μεσουλαμ μα-
λουχ αδαιας ιασουβ και σαλουια και ρημωθ και απο υιων φααθμωαβ
εδενε χαληλ βαναια μασηα μαθανια βεσεληλ και βανουι και μανασ-
ση και απο υιων ηραμ ελιεζερ ιεσσα μελχια σαμαια σεμεων βενιαμιν
μαλουχ σαμαρια και απο υιων ησαμ μαθανι μαθανθα ζαβεδ ελιφαθεθ
ιεραμι μανασση σεμει απο υιων βανι μοοδι αμραμ ουηλ βαναια βαδαια
χελια ουιεχωα ιεραμωθ ελιασιβ μαθανια μαθαναι και εποιησαν οι υιοι
βανουι και οι υιοι σεμει και σελεμια και ναθαν και αδαια μαχναδαβου
σεσι σαρου εξερηλ και σελεμια και σαμαρια και σαλουμ αμαρια ιω-
σηφ απο υιων ναβου ιηλ μαθανθα σεδεμ ζαμβινα ιαδαι και ιωηλ και
βαναια παντες ουτοι ελαβουσαν γυναικας αλλοτριας και εγεννησαν εξ
αυτων υιους λογοι νεεμια υιου αχαλια και εγενετο εν μηνι χασεηλου
ετους εικοστου και εγω ημην εν σουσαν αβιρα και ηλθεν ανανι εις
απο αδελφων μου αυτος και ανδρες ιουδα και ηρωτησα αυτους περι
των σωθεντων οι κατελειφθησαν απο της αιχμαλωσιας και περι ιερου-
σαλημ και ειποσαν προς με οι καταλειπομενοι οι καταλειφθεντες απο
της αιχμαλωσιας εκει εν τη χωρα εν πονηρια μεγαλη και εν ονειδισμω
και τειχη ιερουσαλημ καθηρημενα και αι πυλαι αυτης ενεπρησθησαν
εν πυρι και εγενετο εν τω ακουσαι με τους λογους τουτους εκαθισα
και εκλαυσα και επενθησα ημερας και ημην νηστευων και προσευ-
χομενος ενωπιον θεου του ουρανου και ειπα μη δη κυριε ο θεος
του ουρανου ο ισχυρος ο μεγας και ο φοβερους φυλασσωσιν την δια-
θηκην και το ελεος τοις αγαπωσιν αυτον και τοις φυλασσουσιν τας
εντολας αυτου εστω δη το ους σου προσεχον και οι οφθαλμοι σου
ανεωγμενοι του ακουσαι προσευχην δουλου σου ην εγω προσευχο-
μαι ενωπιον σου σημερον ημεραν και νυκτα περι υιων ισραηλ δουλων
σου και εξαγορευω επι αμαρτιας υιων ισραηλ ας ημαρτομεν σοι και
εγω και ο οικος πατρος μου ημαρτομεν διαλυσει διελυσαμεν προς σε

και ουκ εφυλαξαμεν τας εντολας και τα προσταγματα και τα κριματα
α ενετειλω τω μωυση παιδι σου μνησθητι δη τον λογον ον ενετειλω
τω μωυση παιδι σου λεγων υμεις εαν ασυνθετησητε εγω διασκορπιω
υμας εν τοις λαοις και εαν επιστρεψητε προς με και φυλαξητε τας εν-
τολας μου και ποιησητε αυτας εαν η η διασπορα υμων απ ακρου του
ουρανου εκειθεν συναξω αυτους και εισαξω αυτους εις τον τοπον ον
εξελεξαμην κατασκηνωσαι το ονομα μου εκει και αυτοι παιδες σου
και λαος σου ους ελυτρωσω εν δυναμει σου τη μεγαλη και εν τη χειρι
σου τη κραταια μη δη κυριε αλλ εστω το ους σου προσεχον εις την
προσευχην του δουλου σου και εις την προσευχην παιδων σου των
θελοντων φοβεισθαι το ονομα σου και ευοδωσον δη τω παιδι σου
σημερον και δος αυτον εις οικτιρμους ενωπιον του ανδρος τουτου
και εγω ημην οينوχοος τω βασιλει και εγενετο εν μηνι νισαν ετους
εικοστου αρθασασθα βασιλει και ην ο οινος ενωπιον εμου και ελαβον
τον οινον και εδωκα τω βασιλει και ουκ ην ετερος ενωπιον αυτου
και ειπεν μοι ο βασιλευς δια τι το προσωπον σου πονηρον και ουκ ει
μετριαζων ουκ εστιν τουτο ει μη πονηρια καρδιας και εροβηθην πολυ
σφοδρα και ειπα τω βασιλει ο βασιλευς εις τον αιωνα ζητω δια τι ου
μη γενηται πονηρον το προσωπον μου διοτι η πολις οικος μνημειων
πατερων μου ηρημωθη και αι πυλαι αυτης κατεβρωθησαν εν πυρι και
ειπεν μοι ο βασιλευς περι τινος τουτο συ ζητεις και προσηυξαμην
προς τον θεον του ουρανου και ειπα τω βασιλει ει επι τον βασιλεα
αγαθον και ει αγαθυνθησεται ο παις σου ενωπιον σου ωστε πεμφαι
αυτον εις ιουδα εις πολιν μνημειων πατερων μου και ανοικοδομησω
αυτην και ειπεν μοι ο βασιλευς και η παλλαχη η καθημενη εχομενα
αυτου εως ποτε εσται η πορεία σου και ποτε επιστρεψεις και ηγαθυν-
θη ενωπιον του βασιλεως και απεστειλεν με και εδωκα αυτω ορον και
ειπα τω βασιλει ει επι τον βασιλεα αγαθον δοτω μοι επιστολας προς
τους επαρχους περαν του ποταμου ωστε παραγαγειν με εως ελθω επι
ιουδαν και επιστολην επι ασαφ φυλακα του παραδεισου ος εστιν τω
βασιλει ωστε δουναι μοι ξυλα στεγασαι τας πυλας και εις το τειχος
της πολεως και εις οικον ον εισελευσομαι εις αυτον και εδωκεν μοι
ο βασιλευς ως χειρ θεου η αγαθη και ηλθον προς τους επαρχους
περαν του ποταμου και εδωκα αυτοις τας επιστολας του βασιλεως
και απεστειλεν μετ εμου ο βασιλευς αρχηγους δυναμeweς και ιππεις
και ηκουσεν σαναβαλλατ ο αρωνι και τωβια ο δουλος ο αμμωνι και
πονηρον αυτοις εγενετο οτι ηκει ανθρωπος ζητησαι αγαθον τοις υ-
ιοις ισραηλ και ηλθον εις ιερουσαλημ και ημην εκει ημερας τρεις και
ανεστην νυκτος εγω και ανδρες ολιγοι μετ εμου και ουκ απηγγειλα
ανθρωπω τι ο θεος διδωσιν εις καρδιαν μου του ποιησαι μετα του
ισραηλ και κτηνος ουκ εστιν μετ εμου ει μη το κτηνος ω εγω ε-
πιβαινω επ αυτω και εξηλθον εν πυλη του γωληλα και προς στομα
πηγης των συκων και εις πυλην της κοπριας και ημην συντριβων εν
τω τειχει ιερουσαλημ ο αυτοι καθαιρουσιν και πυλαι αυτης κατεβρω-
θησαν πυρι και παρηλθον επι πυλην του αιν και εις κολυμβηθραν του
βασιλεως και ουκ ην τοπος τω κτηνει παρελθειν υποκατω μου και
ημην αναβαινων εν τω τειχει χειμαρρου νυκτος και ημην συντριβων
εν τω τειχει και ημην εν πυλη της φαραγγος και επεστρεψα και οι
φυλασσοντες ουκ εγνωσαν τι επορευθην και τι εγω ποιω και τοις
ιουδαιις και τοις ιερευσιν και τοις εντιμοις και τοις στρατηγοις και

τοις καταλοιποις τοις ποιουσιν τα εργα εως τοτε ουκ απηγγειλα και ειπα προς αυτους υμεις βλεπετε την πονηριαν εν η εσμεν εν αυτη πως ιερουσαλημ ερημος και αι πυλαι αυτης εδοθησαν πυρι δευτε και διοικοδομησωμεν το τειχος ιερουσαλημ και ουκ εσομεθα ετι ονειδος και απηγγειλα αυτοις την χειρα του θεου η εστιν αγαθη επ εμε και τους λογους του βασιλεως ους ειπεν μοι και ειπα αναστωμεν και οικοδομησωμεν και εκραταιωθησαν αι χειρες αυτων εις αγαθον και ηκουσεν σαναβαλλατ ο αρωνι και τωβια ο δουλος ο αμμωνι και γησαμι ο αραβι και εξεγελασαν ημας και ηλθον εφ ημας και ειπαν τι το ρημα τουτο ο υμεις ποιεите η επι τον βασιλεα υμεις αποστατετε και επεστρεψα αυτοις λογον και ειπα αυτοις ο θεος του ουρανου αυτος ευοδωσει ημιν και ημεις δουλοι αυτου καθαροι και οικοδομησομεν και υμιν ουκ εστιν μερις και δικαιοσυνη και μνημοσυνον εν ιερουσαλημ και ανεστη ελισουβ ο ιερευς ο μεγας και οι αδελφοι αυτου οι ιερεις και ωκοδομησαν την πυλην την προβατικην αυτοι ηγιασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και εως πυργου των εκατον ηγιασαν εως πυργου ανανειηλ και επι χειρας υιων ανδρων ιεριχω και επι χειρας υιων ζακχουρ υιου αμαρι και την πυλην την ιχθυηραν ωκοδομησαν υιοι ασανα αυτοι εστεγασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης και επι χειρα αυτων κατεσχεν απο ραμωθ υιος ουρια υιου ακως και επι χειρα αυτων κατεσχεν μοσολλαμ υιος βαραχιου υιου μασσεβεηλ και επι χειρα αυτων κατεσχεν σαδωκ υιος βαανα και επι χειρα αυτων κατεσχοσαν οι θεκωιν και αδωρηεμ ουκ εισηνεγκαν τραχηλον αυτων εις δουλειαν αυτων και την πυλην του ισανα εκρατησαν ιοιδα υιος φασεκ και μεσουλαμ υιος βασωδια αυτοι εστεγασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης και επι χειρα αυτων εκρατησεν ανανιας υιος του ρωκειμ και κατελιπον ιερουσαλημ εως του τειχους του πλατεος και επι χειρα αυτων εκρατησεν ραφαια αρχων ημισους περιχωρου ιερουσαλημ και επι χειρα αυτων εκρατησεν ιεδαια υιος ερωμαφ και κατεναντι οικιας αυτου και επι χειρα αυτου εκρατησεν ατους υιος ασβανια και δευτερος εκρατησεν μελχιας υιος ηραμ και ασουβ υιος φααθμωαβ και εως πυργου των θαννουριμ και επι χειρα αυτου εκρατησεν सालουμ υιος αλλως αρχων ημισους περιχωρου ιερουσαλημ αυτος και αι θυγατερες αυτου την πυλην της φαραγγος εκρατησαν ανουν και οι κατοικουντες ζανω αυτοι ωκοδομησαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης και χιλιους πηχεις εν τω τειχει εως πυλης της κοπριας και την πυλην της κοπριας εκρατησεν μελχια υιος ρηχαβ αρχων περιχωρου βηθαχαρμ αυτος και οι υιοι αυτου και εσκεπασαν αυτην και εστησαν θυρας αυτης και κλειθρα αυτης και μοχλους αυτης και το τειχος κολουμβηθρας των κωδιων τη κουρα του βασιλεως και εως των κλιμακων των καταβαινουσων απο πολεως δαυιδ οπισω αυτου εκρατησεν νεεμιας υιος αζαβουχ αρχων ημισους περιχωρου βηθσουρ εως κηπου ταφου δαυιδ και εως της κολουμβηθρας της γεγονυιας και εως βηθαγγαβαριμ οπισω αυτου εκρατησαν οι λευιται ραουμ υιος βανι επι χειρα αυτου εκρατησεν ασαβια αρχων ημισους περιχωρου κειλα τω περιχωρω αυτου μετ αυτον εκρατησαν αδελφοι αυτων βενι υιος ηναδαβ αρχων ημισους περιχωρου κειλα και εκρατησεν επι χειρα αυτου αζουρ υιος ιησου αρχων του μασφε μετρον δευτερον πυργου αναβασεως της συναπτουσης τηςγωνιας μετ αυτον

εκρατησεν βαρουχ υιος ζαβου μετρον δευτερον απο της γωνιας εως θυρας βηθελισουβ του ιερεως του μεγαλου μετ αυτον εκρατησεν μεραμωθ υιος ουρια υιου ακως μετρον δευτερον απο θυρας βηθελισουβ εως εκλειψεως βηθελισουβ και μετ αυτον εκρατησαν οι ιερεις ανδρες αχεχαρ και μετ αυτον εκρατησεν βενιαμιν και ασουβ κατεναντι οικου αυτων μετ αυτον εκρατησεν αζαρια υιος μαασθα υιου ανανια εχομενα οικου αυτου μετ αυτον εκρατησεν βανι υιος ηναδαθ μετρον δευτερον απο βηθαζαρια εως της γωνιας και εως της καμπης φαλαλ υιου ευζαι εξ εναντιας της γωνιας και ο πυργος ο εξεχων εκ του οικου του βασιλεως ο ανωτερος ο της αυλης της φυλακης και μετ αυτον φαδαια υιος φορος και οι ναθινιμ ησαν οικουντες εν τω ωφαλ εως κηπου πυλης του υδατος εις ανατολας και ο πυργος ο εξεχων μετ αυτον εκρατησαν οι θεκωιν μετρον δευτερον εξ εναντιας του πυργου του μεγαλου του εξεχοντος και εως του τειχους του οφλα ανωτερον πυλης των ιππων εκρατησαν οι ιερεις ανηρ εξ εναντιας οικου αυτου μετ αυτον εκρατησεν σαδδουκ υιος εμμηρ εξ εναντιας οικου αυτου και μετ αυτον εκρατησεν σαμαια υιος σεχενια φυλαξ της πυλης της ανατολης μετ αυτον εκρατησεν ανανια υιος σελεμια και ανοουμ υιος σελεφ ο εκτος μετρον δευτερον μετ αυτον εκρατησεν μεσουλαμ υιος βαρχια εξ εναντιας γαζοφυλακιου αυτου μετ αυτον εκρατησεν μελχια υιος του σαραφι εως βηθανανθινιμ και οι ροποπωλαι απεναντι πυλης του μαφεκαθ και εως αναβασεως της καμπης και ανα μεσον αναβασεως της πυλης της προβατικης εκρατησαν οι χαλκεις και οι ροποπωλαι και εγενετο ηνικα ηκουσεν σαναβαλλατ οτι ημεις οικοδομουμεν το τειχος και πονηρον ην αυτω και ωργισθη επι πολυ και εξεγελα επι τοις ιουδαιοις και ειπεν ενωπιον των αδελφων αυτου αυτη η δυναμις σομορων οτι οι ιουδαιοι ουτοι οικοδομουσιν την εαυτων πολιν και τωβιας ο αμμανιτης εχομενα αυτου ηλθεν και ειπαν προς εαυτους μη θυσιασουσιν η φαγονται επι του τοπου αυτων ουχι αναβησεται αλωπηξ και καθελει το τειχος λιθων αυτων ακουσον ο θεος ημων οτι εγεννηθημεν εις μυκτηρισμον και επιστρεψον ονειδισμον αυτων εις κεφαλην αυτων και δος αυτους εις μυκτηρισμον εν γη αιχμαλωσιας και μη καλυψης επι ανομιαν και εγενετο ως ηκουσεν σαναβαλλατ και τωβια και οι αραβες και οι αμμανιται οτι ανεβη φυη τοις τειχεσιν ιερουσαλημ οτι ηρξαντο αι διασφαγαι αναφρασσεσθαι και πονηρον αυτοις εφανη σφοδρα και συνηχθησαν παντες επι το αυτο ελθειν παραταξασθαι εν ιερουσαλημ και προσηυξαμεθα προς τον θεον ημων και εστησαμεν προφυλακας επ αυτους ημερας και νυκτος απο προσωπου αυτων και ειπεν ιουδας συνετριβη η ισχυς των εχθρων και ο χους πολυς και ημεις ου δυνησομεθα οικοδομειν εν τω τειχει και ειπαν οι θλιβοντες ημας ου γνωσονται και ουκ οφονται εως οτου ελθωμεν εις μεσον αυτων και φονευσωμεν αυτους και καταπαυσωμεν το εργον και εγενετο ως ηλθισαν οι ιουδαιοι οι οικουντες εχομενα αυτων και ειποσαν ημιν αναβαινουσιν εκ παντων των τοπων εφ ημας και εστησα εις τα κατωτατα του τοπου κατοπισθεν του τειχους εν τοις σκεπεινοις και εστησα τον λαον κατα δημους μετα ρομφαιων αυτων λογχας αυτων και τοξα αυτων και ειδον και ανεστην και ειπα προς τους εντιμους και προς τους στρατηγους και προς τους καταλοιπους του λαου μη φοβηθητε απο προσωπου αυτων μνησθητε του θεου ημων του μεγαλου και φοβερου και παραταξασθε περι των αδελφων υμων υιων υμων και

θυγατερων υμων γυναικων υμων και οικων υμων και εγενετο ηνικα ηκουσαν οι εχθροι ημων οτι εγνωσθη ημιν και διεσχεδασεν ο θεος την βουλην αυτων και επεστρεψαμεν παντες ημεις εις το τειχος ανηρ εις το εργον αυτου και εγενετο απο της ημερας εκεινης ημισυ των εκτετιναγμενων εποιουν το εργον και ημισυ αυτων αντειχοντο και λογchai και θυρεοι και τα τοξα και οι θωρακες και οι αρχοντες οπισω παντος οικου ιουδα των οικοδομουντων εν τω τειχει και οι αιροντες εν τοις αρτηρσιν εν οπλοις εν μια χειρι εποιει αυτο το εργον και μια εκρατει την βολιδα και οι οικοδομοι ανηρ ρομφαιαν αυτου εζωσμενος επι την οσφυν αυτου και ωκοδομουσαν και ο σαλπιζων εν τη κερατινη εχομενα αυτου και ειπα προς τους εντιμους και προς τους αρχοντας και προς τους καταλοιπους του λαου το εργον πλατυ και πολυ και ημεις σχορπιζομεθα επι του τειχους μακρην ανηρ απο του αδελφου αυτου εν τοπω ου εαν ακουσητε την φωνην της κερατινης εκει συναχθησεσθε προς ημας και ο θεος ημων πολεμησει περι ημων και ημεις ποιουντες το εργον και ημισυ αυτων κρατουντες τας λογchas απο αναβασεως του ορθρου εως εξοδου των αστρων και εν τω καιρω εκεινω ειπα τω λαω αυλισθητε εν μεσω ιερουσαλημ και εστω υμιν η νυξ προφυλακη και η ημερα εργον και ημην εγω και οι ανδρες της προφυλακης οπισω μου και ουκ ην εξ ημων εκδιδυσκομενος ανηρ τα ιματια αυτου και ην κραυγη του λαου και γυναικων αυτων μεγαλη προς τους αδελφους αυτων τους ιουδαιους και ησαν τινες λεγοντες εν υιοις ημων και εν θυγατρασιν ημων ημεις πολλοι και λημψομεθα σιτον και φαγομεθα και ζησομεθα και εισιν τινες λεγοντες αγροι ημων και αμπελωνες ημων και οικiai ημων ημεις διεγγυωμεν και λημψομεθα σιτον και φαγομεθα και εισιν τινες λεγοντες εδανεισαμεθα αργυριον εις φορους του βασιλεως αγροι ημων και αμπελωνες ημων και οικiai ημων και νυν ως σαρξ αδελφων ημων σαρξ ημων ως υιοι αυτων υιοι ημων και ιδου ημεις καταδυναστευομεν τους υιους ημων και τας θυγατερας ημων εις δουλους και εισιν απο θυγατερων ημων καταδυναστευομεναι και ουκ εστιν δυναμις χειρων ημων και αγροι ημων και αμπελωνες ημων τοις εντιμοις και ελυπηθη ην σφοδρα καθως ηκουσα την κραυγην αυτων και τους λογους τουτουσ και εβουλευσατο καρδια μου επ εμε και εμαχεσαμην προς τους εντιμους και τους αρχοντας και ειπα αυτοις απαιτησει ανηρ τον αδελφον αυτου υμεις απαιτειτε και εδωκα επ αυτους εκκλησιαν μεγαλην και ειπα αυτοις ημεις κεκτημεθα τους αδελφους ημων τους ιουδαιους τους πωλουμενους τοις εθνεσιν εν εκουσιω ημων και υμεις πωλειτε τους αδελφους υμων και ησυχασαν και ουκ ευροσαν λογον και ειπα ουκ αγαθος ο λογος ον υμεις ποιειτε ουκ ουτως εν φοβω θεου ημων απελευσεσθε απο ονειδισμού των εθνων των εχθρων ημων και οι αδελφοι μου και οι γνωστοι μου και εγω εθηκαμεν εν αυτοις αργυριον και σιτον εγκαταλιπωμεν δη την απαιτησιν ταυτην επιστρεψατε δη αυτοις ως σημερον αγρους αυτων αμπελωνας αυτων ελαιας αυτων και οικιας αυτων και απο του αργυριου τον σιτον και τον οινον και το ελαιον εξενεγκατε αυτοις και ειπαν αποδωσομεν και παρ αυτων ου ζητησομεν ουτως ποιησομεν καθως συ λεγεις και εκαλεσα τους ιερεις και ωρκισα αυτοους ποιησαι ως το ρημα τουτο και την αναβολην μου εξετιναξα και ειπα ουτως εκτιναξαι ο θεος παντα ανδρα ος ου στησει τον λογον τουτον εκ του οικου αυτου και εκ κοπου αυτου και εσται ουτως εκτετιναγμενος και κενος

και ειπεν πασα η εκκλησια αμην και ηνεσαν τον κυριον και εποιησεν ο λαος το ρημα τουτο απο της ημερας ης ενετειλατο μοι ειναι εις αρχοντα αυτων εν γη ιουδα απο ετους εικοστου και εως ετους τριακοστου και δευτερου τω αρθασασθα ετη δωδεκα εγω και οι αδελφοι μου βιαν αυτων ουκ εφαγον και τας βιας τας πρωτας ας προ εμου εβαρυναν επ αυτους και ελαβosan παρ αυτων εν αρτοις και εν οινω εσχατον αργυριον διδραχμα τεσσαραχοντα και οι εκτετιναγμενοι αυτων εξουσιαζονται επι τον λαον και εγω ουκ εποιησα ουτως απο προσωπου φοβου θεου και εν εργω του τειχους τουτων ουκ εκρατησα αγρον ουκ εκτησαμην και παντες οι συνηγμενοι εκει επι το εργον και οι ιουδαιοι εκατον και πεντηχοντα ανδρες και οι ερχομενοι προς ημας απο των εθνων των κυκλω ημων επι τραπεζαν μου και ην γινομενον εις ημεραν μιαν μοσχος εις και προβατα εξ εκλεκτα και χιμαρος εγινοντο μοι και ανα μεσον δεκα ημερων εν πασιν οινος τω πληθει και συν τουτοις αρτους της βιας ουκ εξήτησα οτι βαρεια η δουλεια επι τον λαον τουτον μνησθητι μοι ο θεος εις αγαθον παντα οσα εποιησα τω λαω τουτω και εγενετο καθως ηκουσθη τω σαναβαλλατ και τωβια και τω γησαμ τω αραβι και τοις καταλοιποις των εχθρων ημων οτι ωκοδομησα το τειχος και ου κατελειφθη εν αυτοις πνοη εως του καιρου εκεινου θυρας ουκ επεστησα εν ταις πυλαις και απεστειλεν σαναβαλλατ και γησαμ προς με λεγων δευρο και συναχθωμεν επι το αυτο εν ταις κωμαις εν πεδιω ωνω και αυτοι λογιζομενοι ποιησαι μοι πονηριαν και απεστειλα επ αυτους αγγελους λεγων εργον μεγα εγω ποιω και ου δυνησομαι καταβηναι μηποτε καταπαυση το εργον ως αν τελειωσω αυτο καταβησομαι προς υμας και απεστειλαν προς με ως το ρημα τουτο και απεστειλα αυτοις κατα ταυτα και απεστειλεν προς με σαναβαλλατ τον παιδα αυτου και επιστολην ανεωγμενην εν χειρι αυτου και ην γεγραμμενον εν αυτη εν εθνεσιν ηκουσθη οτι συ και οι ιουδαιοι λογιζεσθε αποστατησαι δια τουτο συ οικοδομεις το τειχος και συ γινη αυτοις εις βασιλεα και προς τουτοις προφητας εστησας σεαυτω ινα καθισης εν ιερουσαλημ εις βασιλεα εν ιουδα και νυν απαγγελησονται τω βασιλει οι λογοι ουτοι και νυν δευρο βουλευσωμεθα επι το αυτο και απεστειλα προς αυτον λεγων ουκ εγεννηθη ως οι λογοι ουτοι ους συ λεγεις οτι απο καρδιας σου συ ψευδη αυτους οτι παντες φοβεριζουσιν ημας λεγοντες εκλυθησονται αι χειρες αυτων απο του εργου τουτου και ου ποιηθησεται και νυν εκραταιωσα τας χειρας μου και εγω εισηλθον εις οικον σεμει υιου δαλαια υιου μεηταβηλ και αυτος συνεχομενος και ειπεν συναχθωμεν εις οικον του θεου εν μεσω αυτου και κλεισωμεν τας θυρας αυτου οτι ερχονται νυκτος φονευσαι σε και ειπα τις εστιν ο ανηρ ος εισελευσεται εις τον οικον και ζησεται και επεγνων και ιδου ο θεος ουκ απεστειλεν αυτον οτι η προφητεια λογος κατ εμου και τωβιας και σαναβαλλατ εμισθωσαντο επ εμε οχλον οπως φοβηθω και ποιησω ουτως και αμαρτω και γενωμαι αυτοις εις ονομα πονηρον οπως ονειδισωσιν με μνησθητι ο θεος τω τωβια και τω σαναβαλλατ ως τα ποιηματα αυτου ταυτα και τω νωαδια τω προφητη και τοις καταλοιποις των προφητων οι ησαν φοβεριζοντες με και ετελεσθη το τειχος πεμπτη και εικαδι του ελουλ εις πεντηχοντα και δυο ημερας και εγενετο ηνικα ηκουσαν παντες οι εχθροι ημων και εφοβηθησαν παντα τα εθνη τα κυκλω ημων και επεπεσεν φοβος σφοδρα εν οφθαλμοις αυτων και εγνωσαν οτι παρα του θεου

ημων εγενηθη τελειωθηναι το εργον τουτο και εν ταις ημεραις εκει-
ναις απο πολλων εντιμων ιουδα επιστολαι επορευοντο προς τωβιαν
και αι τωβια ηρχοντο προς αυτους οτι πολλοι εν ιουδα ενορκοι ησαν
αυτω οτι γαμβρος ην του σχενια υιου ηραε και ιωαναν υιος αυτου
ελαβεν την θυγατερα μεσουλαμ υιου βαραχια εις γυναικα και τους
λογους αυτου ησαν λεγοντες προς με και λογους μου ησαν εκφερο-
ντες αυτω και επιστολας απεστειλεν τωβιας φοβερισαι με και εγενετο
ηνικα ωκοδομηθη το τειχος και εστησα τας θυρας και επεσκεπησαν
οι πυλωροι και οι αδοντες και οι λευιται και ενετειλαμην τω ανανια
αδελφω μου και τω ανανια αρχοντι της βιρα εν ιερουσαλημ οτι αυτος
ως ανηρ αληθης και φοβουμενος τον θεον παρα πολλους και ειπα
αυτοις ουκ ανοιγησονται πυλαι ιερουσαλημ εως αμα τω ηλιω και ετι
αυτων γρηγορουντων κλειεσθωσαν αι θυραι και σφηνουσθωσαν και
στησον προφυλακας οικουντων εν ιερουσαλημ ανηρ εν προφυλακη
αυτου και ανηρ απεναντι οικιας αυτου και η πολις πλατεια και με-
γαλη και ο λαος ολιγος εν αυτη και ουκ ησαν οικιαι ωκοδομημεναι
και εδωκεν ο θεος εις την καρδιαν μου και συνηξα τους εντιμους
και τους αρχοντας και τον λαον εις συνοδιας και ευρον βιβλιον της
συνοδιας οι ανεβησαν εν πρωτοις και ευρον γεγραμμενον εν αυτω και
ουτοι υιοι της χωρας οι αναβαντες απο αιχμαλωσιας της αποικιας ης
απωκισεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και επεστρεψαν εις
ιερουσαλημ και εις ιουδα ανηρ εις την πολιν αυτου μετα ζοροβαβελ
και ιησου και νεεμια αζαρια δαεμια ναεμανι μαρδοχαιος βαλσαν μα-
σφαρηθ εσδρα βαγοι ναουμ βααανα μασφαρ ανδρες λαου ισραηλ υιοι
φορος δισχιλιοι εκατον εβδομηκοντα δυο υιοι σαφατια τριακοσιοι ε-
βδομηκοντα δυο υιοι ηρα εξακοσιοι πεντηκοντα δυο υιοι φααθιμααβ
τοις υιοις ιησου και ιωαβ δισχιλιοι οκτακοσιοι δεκα οκτω υιοι αιλαμ
χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ζαθουα οκτακοσιοι τεσσα-
ρακοντα πεντε υιοι ζααχου επτακοσιοι εξηκοντα υιοι βανουι εξακοσιοι
τεσσαρακοντα οκτω υιοι βηβι εξακοσιοι εικοσι οκτω υιοι ασγαδ δι-
σχιλιοι τριακοσιοι εικοσι δυο υιοι αδενικαμ εξακοσιοι εξηκοντα επτα
υιοι βαγοι δισχιλιοι εξηκοντα επτα υιοι ηδιν εξακοσιοι πεντηκοντα πε-
ντε υιοι ατηρ τω εξεκια ενενηκοντα οκτω υιοι ησαμ τριακοσιοι εικοσι
οκτω υιοι βεσι τριακοσιοι εικοσι τεσσαρες υιοι αριφ εκατον δωδεκα
υιοι γαβαων ενενηκοντα πεντε υιοι βαιθλεεμ εκατον εικοσι τρεις υ-
ιοι νετωφα πεντηκοντα εξ υιοι αναθωνθ εκατον εικοσι οκτω ανδρες
βηθασμωθ τεσσαρακοντα δυο ανδρες καριαθιαριμ καφιρα και βηρωθ
επτακοσιοι τεσσαρακοντα τρεις ανδρες αραμα και γαββα εξακοσιοι
εικοσι εις ανδρες μαχεμας εκατον εικοσι δυο ανδρες βηθηλ και αια
εκατον εικοσι τρεις ανδρες ναβι-ααρ πεντηκοντα δυο ανδρες ηλαμ-ααρ
χιλιοι διακοσιοι πεντηκοντα τεσσαρες υιοι ηραμ τριακοσιοι εικοσι υιοι
ιεριχω τριακοσιοι τεσσαρακοντα πεντε υιοι λοδ αδιδ και ωνω επτα-
κοσιοι εικοσι εις υιοι σαναα τρισχιλιοι εννακοσιοι τριακοντα οι ιερεις
υιοι ιωδαε εις οικον ιησου εννακοσιοι εβδομηκοντα τρεις υιοι εμμηρ
χιλιοι πεντηκοντα δυο υιοι φασσουρ χιλιοι διακοσιοι τεσσαρακοντα
επτα υιοι ηραμ χιλιοι δεκα επτα οι λευιται υιοι ιησου τω καδμιηλ τοις
υιοις του ουδουια εβδομηκοντα τεσσαρες οι αδοντες υιοι ασαφ εκατον
τεσσαρακοντα οκτω οι πυλωροι υιοι σαλουμ υιοι ατηρ υιοι τελμων υ-
ιοι ακουβ υιοι ατιτα υιοι σαβι εκατον τριακοντα οκτω οι ναθινιμ υιοι
σηα υιοι ασιφα υιοι ταβαωθ υιοι κιρας υιοι σουια υιοι φαδων υιοι λα-

βανα υιοι αγαβα υιοι σαλαμι υιοι αναν υιοι γαδηλ υιοι γααρ υιοι ρααia
υιοι ραων υιοι νεκωδα υιοι γηζαμ υιοι οζι υιοι φεση υιοι βησι υιοι
μεινωμ υιοι νεφωσασιμ υιοι βακβουκ υιοι αχιφα υιοι αρουρ υιοι βασα-
λωθ υιοι μειδα υιοι αδασαν υιοι βαρκους υιοι σισαρα υιοι θημα υιοι
νισια υιοι ατιφα υιοι δουλων σαλωμων υιοι σουτι υιοι σαφαραθ υιοι
φεριδα υιοι ιεαλη υιοι δορκων υιοι γαδηλ υιοι σαφατια υιοι ετηλ υιοι
φαχαραθ υιοι σαβαιμ υιοι ημιμ παντες οι ναθινιμ και υιοι δουλων σα-
λωμων τριακοσιοι ενενηκοντα δυο και ουτοι ανεβησαν απο θελμελεθ
αρησα χαρουβ ηρων ιεμηρ και ουκ ηδυνασθησαν απαγγειλαι οικους
πατριων αυτων και σπερμα αυτων ει απο ισραηλ εισιν υιοι δαλαια υιοι
τωβια υιοι νεκωδα εξακοσιοι τεσσαρακοντα δυο και απο των ιερεων
υιοι εβια υιοι ακως υιοι βερζελλι οτι ελαβεν απο θυγατερων βερζελλι
του γαλααδιτου γυναικας και εκληθη επ ονοματι αυτων ουτοι εξητη-
σαν γραφην αυτων της συνοδιας και ουχ ευρεθη και ηγγιστευθησαν
απο της ιερατειας και ειπεν ανθερσαθα ινα μη φαγωσιν απο του αγιου
των αγιων εως αναστη ο ιερευς φωτισων και εγενετο πασα η εκκλη-
σια ως εις τεσσαρες μυριαδες δισχιλιοι τριακοσιοι εξηκοντα παρεξ
δουλων αυτων και παιδισκων αυτων ουτοι επτακοσχιλιοι τριακοσιοι
τριακοντα επτα και αδοντες και αδουσαι διακοσιοι τεσσαρακοντα πε-
ντε ιπποι επτακοσιοι τριακοντα εξ ημιονοι διακοσιοι τεσσαρακοντα πε-
ντε καμηλοι τετρακοσιοι τριακοντα πεντε ονοι εξακοσχιλιοι επτα-
κοσιοι εικοσι και απο μερους αρχηγων των πατριων εδωκαν εις το
εργον τω νεεμια εις θησαυρον χρυσους χιλιους φιαλας πεντηκοντα
και χοθωνωθ των ιερεων τριακοντα και απο αρχηγων των πατριων
εδωκαν εις θησαυρον του εργου χρυσιου δυο μυριαδας και αργυριου
μνας δισχιλιας διακοσιας και εδωκαν οι καταλοιποι του λαου χρυσιου
δυο μυριαδας και αργυριου μνας δισχιλιας διακοσιας και χοθωνωθ
των ιερεων εξηκοντα επτα και εκαθισαν οι ιερεις και οι λευιται και οι
πυλωροι και οι αδοντες και οι απο του λαου και οι ναθινιμ και πας
ισραηλ εν πολεσιν αυτων και εφθασεν ο μην ο εβδομος και οι υιοι
ισραηλ εν πολεσιν αυτων και συνηχθησαν πας ο λαος ως ανηρ εις
εις το πλατος το εμπροσθεν πυλης του υδατος και ειπαν τω εσδρα
τω γραμματει ενεγκαι το βιβλιον νομου μωυση ον ενετειλατο κυριος
τω ισραηλ και ηνεγκεν εσδρας ο ιερευς τον νομον ενωπιον της εκ-
κλησιας απο ανδρος και εως γυναικος και πας ο συνιων ακουειν εν
ημερα μια του μηνος του εβδομου και ανεγνω εν αυτω απο της ω-
ρας του διαφωτισαι τον ηλιον εως ημισους της ημερας απεναντι των
ανδρων και των γυναικων και αυτοι συνιεντες και ωτα παντος του
λαου εις το βιβλιον του νομου και εστη εσδρας ο γραμματευς επι
βηματος ξυλινου και εστησαν εχομενα αυτου ματταθιας και σαμιας
και ανανιας και ουρια και ελκια και μαασαia εκ δεξιων αυτου και εξ
αριστερων φαδαιας και μισαηλ και μελχιας και ωσαμ και ασαβδανα
και ζαχαριας και μοσολλαμ και ηνοιξεν εσδρας το βιβλιον ενωπιον
παντος του λαου οτι αυτος ην επανω του λαου και εγενετο ηνικα η-
νοιξεν αυτο εστη πας ο λαος και ηυλογησεν εσδρας κυριον τον θεον
τον μεγαν και απεκριθη πας ο λαος και ειπαν αμην επαραντες χειρας
αυτων και εκυψαν και προσεκυνησαν τω κυριω επι προσωπον επι την
γην και ιησους και βαναιας και σαραβια ησαν συνετιζοντες τον λα-
ον εις τον νομον και ο λαος εν τη στασει αυτου και ανεγνωσαν εν
βιβλιω νομου του θεου και εδιδασκεν εσδρας και διεστελλεν εν επι-

στημη κυριου και συνηκεν ο λαος εν τη αναγνωσει και ειπεν νεεμιας και εσδρας ο ιερευς και γραμματευσ και οι λευιται οι συνετιζοντες τον λαον και ειπαν παντι τω λαω η ημερα αγια εστιν τω κυριω θεω ημων μη πενθειτε μηδε κλαιετε οτι εκλαιεν πας ο λαος ως ηκουσαν τους λογους του νομου και ειπεν αυτοις πορευεσθε φαγετε λιπασματα και πιετε γλυκασματα και αποστειλατε μεριδας τοις μη εχουσιν οτι αγια εστιν η ημερα τω κυριω ημων και μη διαπεσητε οτι εστιν ισχυς υμων και οι λευιται κατεσιωπων παντα τον λαον λεγοντες σιωπατε οτι η ημερα αγια και μη καταπιπτετε και απηλθεν πας ο λαος φαγειν και πειν και αποσπελλειν μεριδας και ποιησαι ευφροσυνην μεγαλην οτι συνηκαν εν τοις λογοις οις εγνωρισεν αυτοις και εν τη ημερα τη δευτερα συνηχθησαν οι αρχοντες των πατριων τω παντι λαω οι ιερεις και οι λευιται προς εσδραν τον γραμματεα επιστησαι προς παντας τους λογους του νομου και ευροσαν γεγραμμενον εν τω νομω ω ενετειλατο κυριος τω μωυση οπως κατοικησωσιν οι υιοι ισραηλ εν σκηναις εν εορτη εν μηνι τω εβδομω και οπως σημανωσιν σαλπιγξιν εν πασαις ταις πολεσιν αυτων και εν ιερουσαλημ και ειπεν εσδρας εξελθετε εις το ορος και ενεγκετε φυλλα ελαιας και φυλλα ξυλων κυπαρισσινων και φυλλα μυρσινης και φυλλα φοινικων και φυλλα ξυλου δασεος ποιησαι σκηνας κατα το γεγραμμενον και εξηλθεν ο λαος και ηνεγκαν και εποιησαν εαυτοις σκηνας ανηρ επι του δωματος αυτου και εν ταις αυλαις αυτων και εν ταις αυλαις οικου του θεου και εν πλατειαις της πολεως και εως πυλης εφραιμ και εποιησαν πασα η εκκλησια οι επιστρεψαντες απο της αιχμαλωσιας σκηνας και εκαθισαν εν σκηναις οτι ουκ εποιησαν απο ημερων ιησου υιου ναυη ουτως οι υιοι ισραηλ εως της ημερας εκεινης και εγενετο ευφροσυνη μεγαλη και ανεγνω εν βιβλιω νομου του θεου ημεραν εν ημερα απο της ημερας της πρωτης εως της ημερας της εσχατης και εποιησαν εορτην επτα ημερας και τη ημερα τη ογδοη εξοδιον κατα το κριμα και εν ημερα εικοστη και τεταρτη του μηνος τουτου συνηχθησαν οι υιοι ισραηλ εν νηστεια και εν σακκοις και εχωρισθησαν οι υιοι ισραηλ απο παντος υιου αλλοτριου και εστησαν και εξηγορευσαν τας αμαρτιας αυτων και τας ανομιας των πατερων αυτων και εστησαν επι στασει αυτων και ανεγνωσαν εν βιβλιω νομου κυριου θεου αυτων και ησαν εξαγορευοντες τω κυριω και προσκυνουντες τω κυριω θεω αυτων και εστη επι αναβασει των λευιτων ιησους και υιοι καδμειηλ σαχανια υιος σαραβια υιοι χανανι και εβοησαν φωνη μεγαλη προς κυριον τον θεον αυτων και ειποσαν οι λευιται ιησους και καδμειηλ αναστητε ευλογειτε τον κυριον θεον υμων απο του αιωνος και εως του αιωνος και ευλογησουσιν ονομα δοξης σου και υψωσουσιν επι παση ευλογια και αινεσει και ειπεν εσδρας συ ει αυτος κυριος μονος συ εποιησας τον ουρανον και τον ουρανον του ουρανου και πασαν την στασιν αυτων την γην και παντα οσα εστιν εν αυτη τας θαλασσας και παντα τα εν αυταις και συ ζωοποιεις τα παντα και σοι προσκυνουσιν αι στρατια των ουρανων συ ει κυριος ο θεος συ εξελεξω εν αβραμ και εξηγαγες αυτον εκ της χωρας των χαλδαιων και επεθηκας αυτω ονομα αβρααμ και ευρες την καρδιαν αυτου πιστην ενωπιον σου και διεθου προς αυτον διαθηκην δουναι αυτω την γην των χαναναιων και χετταιων και αμορραιων και φερεζαιων και ιεβουσαιων και γεργεσαιων και τω σπερματι αυτου και εστησας τους λογους σου οτι δικαιος συ και ει-

δες την ταπεινωσιν των πατερων ημων εν αιγυπτω και την κραυγην αυτων ηκουσας επι θαλασσαν ερυθραν και εδωκας σημεια εν αιγυπτω εν φαraw και εν πασιν τοις παισιν αυτου και εν παντι τω λαω της γης αυτου οτι εγnows οτι υπερηφανεσθαι επ αυτους και εποησας σεαυτω ονομα ως η ημερα αυτη και την θαλασσαν ερηξας ενωπιον αυτων και παρηλυσαν εν μεσω της θαλασσης εν ξηρασια και τους καταδιωξαντας αυτους ερριψας εις βυθον ωσει λιθον εν υδατι σφοδρω και εν στυλω νεφελης ωδηγησας αυτους ημερας και εν στυλω πυρος την νυκτα του φωτισαι αυτοις την οδον εν η πορευονται εν αυτη και επι ορος σινα κατεβης και ελαλησας προς αυτους εξ ουρανου και εδωκας αυτοις κριματα ευθεα και νομους αληθειας προσταγματα και εντολας αγαθας και το σαββατον σου το αγιον εγνωρισας αυτοις εντολας και προσταγματα και νομον ενετειλω αυτοις εν χειρι μωυση δουλου σου και αρτον εξ ουρανου εδωκας αυτοις εις σιτοδειαν αυτων και υδωρ εκ πετρας εξηνεγκας αυτοις εις διψαν αυτων και ειπας αυτοις εισελθειν κληρονομησαι την γην εφ ην εξετεINAS την χειρα σου δουναι αυτοις και αυτοι και οι πατερες ημων υπερηφανευσαντο και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων και ουκ ηκουσαν των εντολων σου και ανενευσαν του εισακουσαι και ουκ εμνηστησαν των θαυμασιων σου ων εποησας μετ αυτων και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων και εδωκαν αρχην επιστρεψαι εις δουλειαν αυτων εν αιγυπτω και συ θεος ελεημων και οικτιρμων μακροθυμος και πολυελεος και ουκ εγκατελιπες αυτους ετι δε και εποησαν εαυτοις μοσχον χωνευτον και ειπαν ουτοι οι θεοι οι εξαγαγοντες ημας εξ αιγυπτου και εποησαν παροργισμους μεγαλους και συ εν οικτιρμοις σου τοις πολλοις ουκ εγκατελιπες αυτους εν τη ερημω τον στυλον της νεφελης ουκ εξεκλινας απ αυτων ημερας οδηγησαι αυτους εν τη οδω και τον στυλον του πυρος την νυκτα φωτιζειν αυτοις την οδον εν η πορευονται εν αυτη και το πνευμα σου το αγαθον εδωκας συνετισαι αυτους και το μαννα σου ουκ αφυστερησας απο στοματος αυτων και υδωρ εδωκας αυτοις τω διψει αυτων και τεσσαραχοντα ετη διεθρεψας αυτους εν τη ερημω ουκ υστερησαν ιματια αυτων ουκ επαλαιωθησαν και ποδες αυτων ου διερραγησαν και εδωκας αυτοις βασιλεις και λαους και διεμερισας αυτοις και εκληρονομησαν την γην στην βασιλεις εσεβων και την γην ωγ βασιλεις του βασαν και τους υιους αυτων επληθυνας ως τους αστερας του ουρανου και εισηγαγες αυτους εις την γην ην ειπας τοις πατρασιν αυτων και εκληρονομησαν αυτην και εξετριψας ενωπιον αυτων τους κατοικουντας την γην των χαναναιων και εδωκας αυτους εις τας χειρας αυτων και τους βασιλεις αυτων και τους λαους της γης ποιησαι αυτοις ως αρεστον ενωπιον αυτων και κατελαβον πολεις υψηλας και εκληρονομησαν οικιας πληρεις παντων αγαθων λαγκους λελατομημενους αμπελωνας και ελαιωνας και παν ξυλον βρωσιμον εις πληθος και εφαγosan και ενεπλησθησαν και ελιπανθησαν και ετρυφησαν εν αγαθωσυνη σου τη μεγαλη και ηλλαξαν και απεστησαν απο σου και ερριψαν τον νομον σου οπισω σωματος αυτων και τους προφητας σου απεκτειναν οι διεμαρτυραντο εν αυτοις επιστρεψαι αυτους προς σε και εποησαν παροργισμους μεγαλους και εδωκας αυτους εν χειρι θλιβοντων αυτους και εθλιψαν αυτους και ανεβησαν προς σε εν καιρω θλιψεως αυτων και συ εξ ουρανου σου ηκουσας και εν οικτιρμοις σου τοις μεγαλοις εδωκας αυτοις σωτηρας και εσωσας αυ-

τους εκ χειρος θλιβοντων αυτους και ως ανεπαυσαντο επεστρεψαν ποιησαι το πονηρον ενωπιον σου και εγκατελιπες αυτους εις χειρας εχθρων αυτων και κατηρξαν εν αυτοις και παλιν ανεβοησαν προς σε και συ εξ ουρανου εισηκουσας και ερρυσω αυτους εν οικτιρμοις σου πολλοις και επεμαρτυρω αυτοις επιστρεψαι αυτους εις τον νομον σου και ουκ ηκουσαν αλλα εν ταις εντολαις σου και εν τοις χρημασι σου ημαρτοσαν α ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις και εδωκαν νωτον απειθουντα και τραχηλον αυτων εσκληρυναν και ουκ ηκουσαν και ειλκυσας επ αυτους ετη πολλα και επεμαρτυρω αυτοις εν πνευματι σου εν χειρι προφητων σου και ουκ ηνωτισαντο και εδωκας αυτους εν χειρι λαων της γης και συ εν οικτιρμοις σου τοις πολλοις ουκ εποιησας αυτους συντελειαν και ουκ εγκατελιπες αυτους οτι ισχυρος ει και ελεημων και οικτιρμων και νυν ο θεος ημων ο ισχυρος ο μεγας ο κραταιος και ο φοβερους φυλασσων την διαθηκην σου και το ελεος σου μη ολιγωθητω ενωπιον σου πας ο μοχθος ος ευρεν ημας και τους βασιλεις ημων και τους αρχοντας ημων και τους ιερεις ημων και τους προφητας ημων και τους πατερας ημων και εν παντι τω λαω σου απο ημερων βασιλευν ασσουρ και εως της ημερας ταυτης και συ δικαιος επι πασι τοις ερχομενοις εφ ημας οτι αληθειαν εποιησας και ημεις εξημαρτομεν και οι βασιλεις ημων και οι αρχοντες ημων και οι ιερεις ημων και οι πατερες ημων ουκ εποιησαν τον νομον σου και ου προσεσχον των εντολων σου και τα μαρτυρια σου α διεμαρτυρω αυτοις και αυτοι εν βασιλεια σου και εν αγαθωσυνη σου τη πολλη η εδωκας αυτοις και εν τη γη τη πλατεια και λιπαρα η εδωκας ενωπιον αυτων ουκ εδουλευσαν σοι και ουκ απεστρεψαν απο επιτηδευματων αυτων των πονηρων ιδου εσμεν σημερον δουλοι και η γη ην εδωκας τοις πατρασιν ημων φαγειν τον καρπον αυτης τοις βασιλευσιν οις εδωκας εφ ημας εν αμαρτιας ημων και επι τα σωματα ημων εξουσιαζουσιν και εν κτηνεσιν ημων ως αρεστον αυτοις και εν θλιψει μεγαλη εσμεν και εν πασι τουτοις ημεις διατιθεμεθα πιστιν και γραφομεν και επισφραγιζουσιν παντες αρχοντες ημων λευιται ημων ιερεις ημων και επι των σφραγιζοντων νεεμιας υιος αχαλια και σεδεχιας υιος σαραια και αζαρια και ιερμια φασουρ αμαρια μελχια ατους σεβανι μαλουχ ιραμ μεραμωθ αβδια δανιηλ γαναθων βαρουχ μεσουλαμ αβια μιαιμιν μααζια βελγαι σαμαγια ουτοι ιερεις και οι λευιται ιησους υιος αζανια βαναιου απο υιων ηναδαδ καδμιηλ και οι αδελφοι αυτου σαβανια ωδουια καλιτα φελεια αναν μιχα ρωωβ εσεβιας ζαχωρ σαραβια σεβανια ωδουια υιοι βανουναι αρχοντες του λαου φορος φααθμωαβ ηλαμ ζαθουια υιοι βανι ασγαδ βηβαι εδανια βαγοι ηδιν ατηρ εξεκια αζουρ οδουια ησαμ βησι αριθ αναθωθ νωβαι μαγαφης μεσουλαμ ηζιρ μεσωζεβηλ σαδδουκ ιεδδουα φαλτια αναν αναια ωσηε ανανια ασουβ αλωης φαλαι σωβηκ ραουμ εσαβανα μαασαγια και αια αιαν ηναν μαλουχ ηραμ βαανα και οι καταλοιποι του λαου οι ιερεις οι λευιται οι πυλωροι οι αδοντες οι ναθινιμ και πας ο προσπορευομενος απο λαων της γης προς νομον του θεου γυναικες αυτων υιοι αυτων θυγατερες αυτων πας ο ειδως και συνιων ενισχυον επι τους αδελφους αυτων κατηρασαντο αυτους και εισηληθοσαν εν αρα και εν ορκω του πορευεσθαι εν νομω του θεου ος εδοθη εν χειρι μωυση δουλου του θεου και φυλασσεσθαι και ποιειν πασας τας εντολας κυριου ημων και χρηματα αυτου και του μη δουναι θυγατερας ημων τοις λαοις της γης και τας θυγατερας αυτων

ου λημψομεθα τοις υιοις ημων και λαοι της γης οι φεροντες τους αγορασμους και πασαν πρασιν εν ημερα του σαββατου αποδοσθαι ουκ αγορωμεν παρ αυτων εν σαββατω και εν ημερα αγια και ανησομεν το ετος το εβδομον και απαιτησιν πασης χειρος και στησομεν εφ ημας εντολας δουναι εφ ημας τριτον του διδραχμου κατ ενιαυτον εις δουλειαν οικου θεου ημων εις αρτους του προσωπου και θυσιαν του ενδελεχισμού και εις ολοκαυτωμα του ενδελεχισμού των σαββατων των νουμηνιων εις τας εορτας και εις τα αγια και τα περι αμαρτιας εξιλασασθαι περι ισραηλ και εις εργα οικου θεου ημων και κληρους εβαλομεν περι κληρου ξυλοφοριας οι ιερεις και οι λευιται και ο λαος ενεγκαι εις οικον θεου ημων εις οικον πατριων ημων εις καιρους απο χρονων ενιαυτον κατ ενιαυτον εκκαυσαι επι το θυσιαστηριον κυριου θεου ημων ως γεγραπται εν τω νομω και ενεγκαι τα πρωτογεννηματα της γης ημων και πρωτογεννηματα καρπου παντος ξυλου ενιαυτον κατ ενιαυτον εις οικον κυριου και τα πρωτοτοκα υιων ημων και κτηνων ημων ως γεγραπται εν τω νομω και τα πρωτοτοκα βοων ημων και ποιμνιων ημων ενεγκαι εις οικον θεου ημων τοις ιερουσιν τοις λειτουργουσιν εν οικω θεου ημων και την απαρχην σιτων ημων και τον καρπον παντος ξυλου οινου και ελαιου οισομεν τοις ιερουσιν εις γαζοφυλακιον οικου του θεου και δεκατην γης ημων τοις λευιταις και αυτοι οι λευιται δεκατουντες εν πασαις πολεσιν δουλειας ημων και εσται ο ιερεις υιος ααρων μετα του λευιτου εν τη δεκατη του λευιτου και οι λευιται ανοισουσιν την δεκατην της δεκατης εις οικον θεου ημων εις τα γαζοφυλακια εις οικον του θεου οτι εις τους θησαυρους εισοιουσιν οι υιοι ισραηλ και οι υιοι του λευι τας απαρχας του σιτου και του οινου και του ελαιου και εκει σκευη τα αγια και οι ιερεις οι λειτουργοι και οι πυλωροι και οι αδοντες και ουκ εγκαταλειψομεν τον οικον του θεου ημων και εκαθισαν οι αρχοντες του λαου εν ιερουσαλημ και οι καταλοιποι του λαου εβαλσαν κληρους ενεγκαι ενα απο των δεκα καθισαι εν ιερουσαλημ πολει τη αγια και εννεα μερη εν ταις πολεσιν και ευλογησεν ο λαος τους παντας ανδρας τους εκουσιαζομενους καθισαι εν ιερουσαλημ και ουτοι οι αρχοντες της χωρας οι εκαθισαν εν ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα εκαθισαν ανηρ εν κατασχεσει αυτου εν πολεσιν αυτων ισραηλ οι ιερεις και οι λευιται και οι ναθιναιοι και οι υιοι δουλων σαλωμων και εν ιερουσαλημ εκαθισαν απο υιων ιουδα και απο υιων βενιαμιν απο υιων ιουδα αθια υιος αζαια υιος ζαχαρια υιος αμαρια υιος σαφατια υιος μαεληλ και απο υιων φαρες και μασια υιος βαρουχ υιος χαλαζα υιος οζια υιος αδαια υιος ιωριβ υιος θηζια υιος του σηλωνι παντες υιοι φαρες οι καθημενοι εν ιερουσαλημ τετρακοσιοι εξηκοντα οκτω ανδρες δυναμεως και ουτοι υιοι βενιαμιν σηλω υιος μεσουλαμ υιος ιωαδ υιος φαδαια υιος κωλια υιος μασαia υιος αιθιηλ υιος ιεσια και οπισω αυτου γηβι σηλι ενναχοσιοι εικοσι οκτω και ιωηλ υιος ζεχρι επισκοπος επ αυτους και ιουδας υιος ασανα επι της πολεως δευτερος απο των ιερων και ιαδια υιος ιωριβ ιαхин σαραια υιος ελκια υιος μεσουλαμ υιος σαδδουκ υιος μαριωθ υιος αιτωβ απεναντι οικου του θεου και αδελφοι αυτων ποιουντες το εργον του οικου αμασι υιος ζαχαρια υιος φασσουρ υιος μελχια αρχοντες πατριων διακοσιοι τεσσαρακοντα δυο και αμεσσαι υιος εσδριηλ και αδελφοι αυτου δυνατοι παραταξεως εκατον εικοσι οκτω και επισκοπος επ αυτων βαδιηλ και απο των λευιτων σαμια υιος

ασουβ υιος εζρι και μαθανια υιος μιχα και ωβηδ υιος σαμουι διακοσιοι ογδοηκοντα τεσσαρες και οι πυλωροι ακουβ τελαμιν και οι αδελφοι αυτων εκατον εβδομηκοντα δυο και επισκοπος λευιτων υιος βανι οζι υιος ασαβια υιος μιχα απο υιων ασαφ των αδοντων απεναντι εργου οικου του θεου οτι εντολη του βασιλεως επ αυτους και παθια υιος βασηζα προς χειρα του βασιλεως εις παν ρημα τω λαω και προς τας επαυλεις εν αγρω αυτων και απο υιων ιουδα εκαθισαν εν καριαθαρβοκ και εν ιησου και εν βηηρσαβεε και επαυλεις αυτων λαχis και αγροι αυτης και παρενεβαλοσαν εν βηηρσαβεε και οι υιοι βενιαμιν απο γαβα μαχαμιας και απο των λευιτων μεριδες ιουδα τω βενιαμιν και ουτοι οι ιερεις και οι λευιται οι αναβαινοντες μετα ζοροβαβελ υιου σαλαθιηλ και ιησου σαραια ιερμια εσδρα αμαρια μαλουχ σεχενια ουτοι αρχοντες των ιερων και αδελφοι αυτων εν ημεραις ιησου και οι λευιται ιησου βανουι καδμihλ σαραβια ιουδα μαχανια επι των χειρων αυτος και οι αδελφοι αυτου εις τας εφημεριαις και ιησους εγεννησεν τον ιωαχιμ και ιωαχιμ εγεννησεν τον ελιασιβ και ελιασιβ τον ιωδαε και ιωδαε εγεννησεν τον ιωναθαν και ιωναθαν εγεννησεν τον ιαδου και εν ημεραις ιωαχιμ αδελφοι αυτου οι ιερεις και οι αρχοντες των πατριων τω σαραια μαραια τω ιερμια ανανια τω εσδρα μεσουλαμ τω αμαρια ιωαναν τω μαλουχ ιωναθαν τω σεχενια ιωσηφ τω αρεμ αδνας τω μαριωθ ελκαι τω αδδαι ζαχαριας τω γαναντων μοσολλαμ τω αβια ζεχρι τω βενιαμιν εν καιροις τω φελητι τω βαλγα σαμουε τω σεμεια ιωναθαν τω ιωιαριβ μαθιθαναι τω ιδια οζι τω σαλλαι καλλαι τω αμουκ αβεδ τω ελκια ασαβιας τω ιεδειου ναθαναηλ οι λευιται εν ημεραις ελιασιβ ιωαδα και ιωαναν και ιδουα γεγραμμενοι αρχοντες πατριων και οι ιερεις εν βασιλεια δαρειου του περσου υιοι λευι αρχοντες των πατριων γεγραμμενοι επι βιβλιω λογων των ημερων και εως ημερων ιωαναν υιου ελισουβ και αρχοντες των λευιτων ασαβια και σαραβια και ιησου και υιοι καδμihλ και οι αδελφοι αυτων κατεναντιον αυτων εις υμνειν και αινειν εν εντολη δαυιδ ανθρωπου του θεου εφημερια προς εφημεριαν εν τω συναγαγειν με τους πυλωρους εν ημεραις ιωαχιμ υιου ιησου υιου ιωσεδεκ και εν ημεραις νεεμια και εσδρας ο ιερεις ο γραμματευσ και εν εγκαινιοις τειχους ιερουσαλημ εζητησαν τους λευιτας εν τοις τοποις αυτων του ενεγκαι αυτους εις ιερουσαλημ ποιησαι εγκαινια και ευφορουνην εν θωδαθα και εν ωδαις κυμβολιζοντες και ψαλτηρια και κινυραι και συνηχθησαν οι υιοι των αδοντων και απο της περιχωρου κυκλοθεν εις ιερουσαλημ και απο επαυλεων και απο αγρων οτι επαυλεις ωκοδομησαν εαυτοις οι αδοντες εν ιερουσαλημ και εκαθαρισθησαν οι ιερεις και οι λευιται και εκαθαρισαν τον λαον και τους πυλωρους και το τειχος και ανηνεγκα τους αρχοντας ιουδα επανω του τειχους και εστησα δυο περι αινεσεως μεγαλους και διηληθον εκ δεξιων επανω του τειχους της κοπριας και επορευθη οπισω αυτων ωσαια και ημισυ αρχοντων ιουδα και αζαριας εσδρας και μεσουλαμ ιουδα και βενιαμιν και σαμια και ιερμια και απο υιων των ιερων εν σαλιγξιν ζαχαριας υιος ιωναθαν υιος σαμια υιος μαθανια υιος μιχα υιος ζαχχουρ υιος ασαφ και αδελφοι αυτου σαμια και οζηηλ αινειν εν ωδαις δαυιδ ανθρωπου του θεου και εσδρας ο γραμματευσ εμπροσθεν αυτων επι πυλης του αιν κατεναντι αυτων ανεβησαν επι κλιμακας πολεως δαυιδ εν αναβασει του τειχους επανωθεν του οικου δαυιδ και εως πυλης του υδατος κατα ανατολας και περι αινεσεως η δευτερα

επορευετο συναντωσα αυτοις και εγω οπισω αυτης και το ημισυ του λαου επανω του τειχους υπερανω του πυργου των θενουριμ και εως του τειχους του πλατεος και υπερανω της πυλης εφραιμ και επι πυλην της ισανα και επι πυλην την ιχθυηραν και πυργω ανανηλ και εως πυλης της προβατικης και εστησαν εν πυλη της φυλακης και εστησαν αι δυο της αινεσεως εν οικω του θεου και εγω και το ημισυ των στρατηγων μετ εμου και οι ιερεις ελιαχιμ μαασιας βενιαμιν μιχαιας ελιωναι ζαχαριας ανανιας εν σαλπιγξιν και μαασιας και σεμειας και ελεαζαρ και οζι και ιωαναν και μελχιας και αιλαμ και εζουρ και ηκουσθησαν οι αδοντες και επεσκεπησαν και εθυσαν εν τη ημερα εκεινη θυσιασματα μεγαλα και ηυφρανθησαν οτι ο θεος ηυφρανεν αυτους μεγαλως και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων ηυφρανθησαν και ηκουσθη η ευφροσυνη εν ιερουσαλημ απο μακροθεν και κατεστησαν εν τη ημερα εκεινη ανδρας επι των γαζοφυλακιων τοις θησαυροις ταις απαρχαις και ταις δεκαταις και τοις συνηγμενοις εν αυτοις αρχουσιν των πολεων μεριδας τοις ιερευσι και τοις λευιταις οτι ευφροσυνη ην εν ιουδα επι τους ιερεις και επι τους λευιτας τους εστωτας και εφυλαζαν φυλακας θεου αυτων και φυλακας του καθαρισμου και τους αδοντας και τους πυλωρους ως εντολαι δαυιδ και σαλωμων υιου αυτου οτι εν ημεραις δαυιδ ασαφ απ αρχης πρωτος των αδοντων και υμνον και αινεσιν τω θεω και πας ισραηλ εν ημεραις ζοροβαβελ διδοντες μεριδας των αδοντων και των πυλωρων λογον ημερας εν ημερα αυτου και αγιαζοντες τοις λευιταις και οι λευιται αγιαζοντες τοις υιοις ααρων εν τη ημερα εκεινη ανεγνωσθη εν βιβλιω μωυση εν ωσιν του λαου και ευρεθη γεγραμμενον εν αυτω οπως μη εισελθωσιν αμμανιται και μωαβιται εν εκκλησια θεου εως αιωνος οτι ου συνηντησαν τοις υιοις ισραηλ εν αρτω και εν υδατι και εμισθωσαντο επ αυτον τον βαλααμ καταρασασθαι και εστρεψεν ο θεος ημων την καταραν εις ευλογιαν και εγενετο ως ηκουσαν τον νομον και εχωρισθησαν πας επιμικτος εν ισραηλ και προ τουτου ελιασιβ ο ιερευσ οικων εν γαζοφυλακιω οικου θεου ημων εγγιων τωβια και εποιησεν αυτω γαζοφυλακιον μεγα και εκει ησαν προτερον διδοντες την μαναν και τον λιβανον και τα σκευη και την δεκατην του σιτου και του οινου και του ελαιου εντολην των λευιτων και των αδοντων και των πυλωρων και απαρχας των ιερων και εν παντι τουτω ουκ ημην εν ιερουσαλημ οτι εν ετει τριακοστω και δευτερω του αρθασασθα βασιλεως βαβυλωνος ηλθον προς τον βασιλεα και μετα τελος ημερων ητησαμην παρα του βασιλεως και ηλθον εις ιερουσαλημ και συνηκα εν τη πονηρια η εποιησεν ελισουβ τω τωβια ποιησαι αυτω γαζοφυλακιον εν αυλη οικου του θεου και πονηρον μοι εφανη σφοδρα και ερριψα παντα τα σκευη οικου τωβια εξω απο του γαζοφυλακιου και ειπα και εκαθαρισαν τα γαζοφυλακια και επεστρεψα εκει σκευη οικου του θεου την μαναν και τον λιβανον και εγνων οτι μεριδες των λευιτων ουκ εδοθησαν και εφυγοσαν ανηρ εις αγρον αυτου οι λευιται και οι αδοντες ποιουντες το εργον και εμαχεσαμην τοις στρατηγοις και ειπα δια τι εγκατελειφθη ο οικος του θεου και συνηγαγον αυτους και εστησα αυτους επι τη στασει αυτων και πας ιουδα ηνεγκαν δεκατην του πυρου και του οινου και του ελαιου εις τους θησαυρους επι χειρα σελεμια του ιερεως και σαδδουκ του γραμματεως και φαδαια απο των λευιτων και επι χειρα αυτων αναν υιος ζαχχουρ υιος μαθανια οτι πιστοι ελογισθησαν επ αυτους

μεριζειν τοις αδελφοις αυτων μνησθητι μου ο θεος εν ταυτη και μη εξαλειφθητω ελεος μου ο εποησα εν οικω κυριου του θεου εν ταις ημεραις εκειναις ειδον εν ιουδα πατουοντας ληνους εν τω σαββατω και φεροντας δραγματα και επιγεμιζοντας επι τους ονους και οινον και σταφυλην και συκα και παν βασταγμα και φεροντας εις ιερουσαλημ εν ημερα του σαββατου και επεμαρτυραμην εν ημερα πρασεως αυτων και εκαθισαν εν αυτη φεροντες ιχθυιν και πασαν πρασιν πωλουντες εν τω σαββατω τοις υιοις ιουδα και εν ιερουσαλημ και εμαχεσαμην τοις υιοις ιουδα τοις ελευθεροις και ειπα αυτοις τις ο λογος ουτος ο ποιηρος ον υμεις ποιειτε και βεβηλουτε την ημεραν του σαββατου ουχι ουτως εποησαν οι πατερες υμων και ηνεγκεν επ αυτους ο θεος ημων και εφ ημας παντα τα κακα ταυτα και επι την πολιν ταυτην και υμεις προστιθετε οργην επι ισραηλ βεβηλωσαι το σαββατον και εγενετο ηνικα κατεστησαν πυλαι ιερουσαλημ προ του σαββατου και ειπα και εκλεισαν τας πυλας και ειπα ωστε μη ανοιγηναι αυτας εως οπισω του σαββατου και εκ των παιδαριων μου εστησα επι τας πυλας ωστε μη αιρειν βασταγματα εν ημερα του σαββατου και ηυλισθησαν παντες και εποησαν πρασιν εξω ιερουσαλημ απαξ και δις και διεμαρτυραμην εν αυτοις και ειπα προς αυτους δια τι υμεις αυλιζεσθε απεναντι του τειχους εαν δευτερωσητε εκτενω την χειρα μου εν υμιν απο του καιρου εκεινου ουκ ηλθισαν εν σαββατω και ειπα τοις λευιταις οι ησαν καθαρικοι και ερχομενοι φυλασσοντες τας πυλας αγιαζειν την ημεραν του σαββατου προς ταυτα μνησθητι μου ο θεος και φεισαι μου κατα το πληθος του ελεους σου και εν ταις ημεραις εκειναις ειδον τους ιουδαιους οι εκαθισαν γυναικας αζωτιας αμμανιτιδας μωαβιτιδας και οι υιοι αυτων ημισυ λαλουντες αζωτιστι και ουκ εισιν επιγινωσκοντες λαλειν ιουδαιστι και εμαχεσαμην μετ αυτων και κατηρασαμην αυτους και επαταξα εν αυτοις ανδρας και εμαδαρωσα αυτους και ωρκισα αυτους εν τω θεω εαν δωτε τας θυγατερας υμων τοις υιοις αυτων και εαν λαβητε απο των θυγατερων αυτων τοις υιοις υμων ουκ ουτως ημαρτεν σαλωμων βασιλευς ισραηλ και εν εθνεσιν πολλοις ουκ ην βασιλευς ομοιος αυτω και αγαπωμενος τω θεω ην και εδωκεν αυτον ο θεος εις βασιλεια επι παντα ισραηλ και τουτον εξεκλιναν αι γυναικες αι αλλοτριαι και υμων μη ακουσομεθα ποιησαι την πασαν πονηριαν ταυτην ασυνθετησαι εν τω θεω ημων καθισαι γυναικας αλλοτριας και απο υιων ιωαδα του ελισουβ του ιερεως του μεγαλου νυμφιου του σαναβαλλατ του ωρωνιτου και εξεβρασα αυτον απ εμου μνησθητι αυτοις ο θεος επι αγχιστεια της ιερατειας και διαθηκης της ιερατειας και τους λευιτας και εκαθαρισα αυτους απο πασης αλλοτριωσεως και εστησα εφημεριας τοις ιερευσιν και τοις λευιταις ανηρ ως το εργον αυτου και το δωρον των ξυλοφορων εν καιροις απο χρονων και εν τοις βαρχουριοις μνησθητι μου ο θεος ημων εις αγαθωσυνην

ετους δευτερου βασιλευοντος αρταξερξου του μεγαλου τη μια του νισα ενυπνιον ειδεν μαρδοχαιος ο του ιαιρου του σημειου του κισαιου εκ φυλης βενιαμιν ανθρωπος ιουδαιος οικων εν σουσοις τη πολει ανθρωπος μεγας θεραπευων εν τη αυλη του βασιλεως ην δε εκ της αιχμαλωσιας ης ηχημαλωτευσεν ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς βαβυλωνος εξ ιερουσαλημ μετα ιεχονιου του βασιλεως της ιουδαιας και τουτου αυτου το ενυπνιον και ιδου φωναι και θορυβος βρονται και σεισμος ταραχος επι της γης και ιδου δυο δρακοντες μεγαλοι ετοιμοι

προηλθον αμφοτεροι παλαιειν και εγενετο αυτων φωνη μεγαλη και τη φωνη αυτων ητοιμασθη παν εθνος εις πολεμον ωστε πολεμησαι δικαιων εθνος και ιδου ημερα σκοτους και γνοφου θλιψις και στενοχωρια κακωσις και ταραχος μεγας επι της γης και εταραχθη δικαιον παν εθνος φοβουμενοι τα εαυτων κακα και ητοιμασθησαν απολεσθαι και εβοησαν προς τον θεον απο δε της βοης αυτων εγενετο ωσανει απο μικρας πηγης ποταμος μεγας υδωρ πολυ φως και ο ηλιος ανετειλεν και οι ταπεινοι υψωθησαν και κατεφαγον τους ενδοξους και διεγερθεις μαρδοχαιος ο εωρακως το ενυπνιον τουτο και τι ο θεος βεβουλευται ποιησαι ειχεν αυτο εν τη καρδια και εν παντι λογω ηθελεν επιγνωναι αυτο εως της νυκτος και ησυχασεν μαρδοχαιος εν τη αυλη μετα γαβαθα και θαρρα των δυο ευνουχων του βασιλεως των φυλασσοντων την αυλην ηκουσεν τε αυτων τους λογισμους και τας μεριμνας αυτων εξηρευνησεν και εμαθεν οτι ετοιμαζουσιν τας χειρας επιβαλειν αρταξερξη τω βασιλει και υπεδειξεν τω βασιλει περι αυτων και εξητασεν ο βασιλευς τους δυο ευνουχους και ομολογησαντες απηχθησαν και εγραψεν ο βασιλευς τους λογους τουτους εις μνημοσυνον και μαρδοχαιω εγραψεν περι των λογων τουτων και επεταξεν ο βασιλευς μαρδοχαιω θεραπευειν εν τη αυλη και εδωκεν αυτω δοματα περι τουτων και ην αμαν αμαδαθου βουγαιος ενδοξος ενωπιον του βασιλεως και εξητησεν κακοποιησαι τον μαρδοχαιον και τον λαον αυτου υπερ των δυο ευνουχων του βασιλεως και εγενετο μετα τους λογους τουτους εν ταις ημεραις αρταξερξου ουτος ο αρταξερξης απο της ινδικης εκατον εικοσι επτα χωρων εκρατησεν εν αυταις ταις ημεραις οτε εθρονισθη ο βασιλευς αρταξερξης εν σουσοις τη πολει εν τω τριτω ετει βασιλευοντος αυτου δοχην εποιησεν τοις φιλοις και τοις λοιποις εθνεσιν και τοις περσων και μηδων ενδοξοις και τοις αρχουσιν των σατραπων και μετα ταυτα μετα το δειξαι αυτοις τον πλουτον της βασιλειας αυτου και την δοξαν της ευφροσυνης του πλουτου αυτου επι ημερας εκατον ογδοηκοντα οτε δε ανεπληρωθησαν αι ημεραι του γαμου εποιησεν ο βασιλευς ποτον τοις εθνεσιν τοις ευρεθεισιν εις την πολιν επι ημερας εξ εν αυλη οικου του βασιλεως κεκοσμημενην βυσσινους και καρपाσινοις τεταμενοις επι σχοινοις βυσσινους και πορφυροις επι κυβοις χρυσοις και αργυροις επι στυλοις παρινους και λιθινοις κλιναις χρυσαι και αργυραι επι λιθοστρωτου σμαραγδιτου λιθου και πιννινου και παρινου λιθου και στρωμαι διαφανεις ποικιλως διηνητισμεναι κυκλω ροδα πεπασμενα ποτηρια χρυσα και αργυρα και ανθρακινον κυλικιον προκειμενον απο ταλαντων τρισμυριων οινος πολυς και ηδυσ ον αυτος ο βασιλευς επινεν ο δε ποτος ουτος ου κατα προκειμενον νομον εγενετο ουτως δε ηθελησεν ο βασιλευς και επεταξεν τοις οικονομοις ποιησαι το θελημα αυτου και των ανθρωπων και αστιν η βασιλισσα εποιησε ποτον ταις γυναιξιν εν τοις βασιλαιοις οπου ο βασιλευς αρταξερξης εν δε τη ημερα τη εβδομη ηδεως γενομενος ο βασιλευς ειπεν τω αμαν και βαζαν και θαρρα και βωραξη και ζαθολθα και αβαταζα και θαραβα τοις επτα ευνουχοις τοις διακονοις του βασιλεως αρταξερξου εισαγαγειν την βασιλισσαν προς αυτον βασιλευειν αυτην και περιθειναι αυτη το διαδημα και δειξαι αυτην πασιν τοις αρχουσιν και τοις εθνεσιν το καλλος αυτης οτι καλη ην και ουκ εισηκουσεν αυτου αστιν η βασιλισσα ελθειν μετα των ευνουχων και ελυπηθη ο βασιλευς και ωργισθη και ειπεν τοις φιλοις αυτου κατα

ταυτα ελαλησεν αστιν ποιησατε ουν περι τουτου νομον και κρισιν και προσηλθεν αυτω αρκεσαιος και σαρσαθαιος και μαλησεαρ οι αρχοντες περσων και μηδων οι εγγυς του βασιλεως οι πρωτοι παρακαθημενοι τω βασιλει και απηγγειλαν αυτω κατα τους νομους ως δει ποιησαι αστιν τη βασιλισση οτι ουκ εποιησεν τα υπο του βασιλεως προσταχθεντα δια των ευνουχων και ειπεν ο μουχαιος προς τον βασιλεα και τους αρχοντας ου τον βασιλεα μονον ηδικησεν αστιν η βασιλισσα αλλα και παντας τους αρχοντας και τους ηγουμενους του βασιλεως και γαρ διηγησατο αυτοις τα ρηματα της βασιλισσης και ως αντειπεν τω βασιλει ως ουν αντειπεν τω βασιλει αρταξερξης ουτως σημερον αι τυραννιδες αι λοιπαι των αρχοντων περσων και μηδων ακουσσasai τα τω βασιλει λεχθεντα υπ αυτης τολμησουσιν ομοιως ατιμασαι τους ανδρας αυτων ει ουν δοκει τω βασιλει προσταξατω βασιλικον και γραφητω κατα τους νομους μηδων και περσων και μη αλλως χρησησθω μηδε εισελθατω ετι η βασιλισσα προς αυτον και την βασιλειαν αυτης δοτω ο βασιλευς γυναικι κρειττονι αυτης και ακουσθητω ο νομος ο υπο του βασιλεως ον εαν ποιη εν τη βασιλεια αυτου και ουτως πασαι αι γυναικες περιηθουσιν τιμην τοις ανδρασιν εαυτων απο πτωχου εως πλουσιου και ηρσεν ο λογος τω βασιλει και τοις αρχουσι και εποιησεν ο βασιλευς καθα ελαλησεν ο μουχαιος και απεστειλεν εις πασαν την βασιλειαν κατα χωραν κατα την λεξιν αυτων ωστε ειναι φοβον αυτοις εν ταις οικιαις αυτων και μετα τους λογους τουτους εκοπασεν ο βασιλευς του θυμου και ουκετι εμνησθη της αστιν μνημονευων οια ελαλησεν και ως κατεκρινεν αυτην και ειπαν οι διακονοι του βασιλεως ζητηητω τω βασιλει κορασια αφθορα καλα τω ειδει και καταστησει ο βασιλευς κωμαρχας εν πασαις ταις χωραις της βασιλειας αυτου και επιλεξατωσαν κορασια παρθενικα καλα τω ειδει εις σουσαν την πολιν εις τον γυναικωνα και παραδοθητωσαν τω ευνουχω του βασιλεως τω φυλακι των γυναικων και δοθητω σμηγμα και η λοιπη επιμελεια και η γυνη η αν αρεση τω βασιλει βασιλευσει αντι αστιν και ηρσεν τω βασιλει το πραγμα και εποιησεν ουτως και ανθρωπος ην ιουδαιος εν σουσοις τη πολει και ονομα αυτω μαρδοχαιος ο του καιρου του σεμειου του κισαιου εκ φυλης βενιαμιν ος ην αιχμαλωτος εξ ιερουσαλημ ην ηχημαλωτευσεν ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος και ην τωτου παις θρεπτη θυγατηρ αμιναδαβ αδελφου πατρος αυτου και ονομα αυτη εσθηρ εν δε τω μεταλλαξει αυτης τους γονεις επαιδευσεν αυτην εαυτω εις γυναικα και ην το κορασιον καλον τω ειδει και οτε ηκουσθη το του βασιλεως προσταγμα συνηχθησαν κορασια πολλα εις σουσαν την πολιν υπο χειρα γαι και ηχηθη εσθηρ προς γαι τον φυλακα των γυναικων και ηρσεν αυτω το κορασιον και ευρεν χαριν ενωπιον αυτου και εσπευσεν αυτη δουναι το σμηγμα και την μεριδα και τα επτα κορασια τα αποδεδειγμενα αυτη εκ βασιλικου και εχρησατο αυτη καλως και ταις αβραις αυτης εν τω γυναικωνι και ουκ υπεδειξεν εσθηρ το γενοσ αυτης ουδε την πατριδα ο γαρ μαρδοχαιος ενετειλατο αυτη μη απαγγειλαι καθ εκαστην δε ημεραν ο μαρδοχαιος περιεπατει κατα την αυλην την γυναικειαν επισκοπων τι εσθηρ συμβησεται ουτος δε ην καιρος κορασιου εισελθειν προς τον βασιλεα οταν αναπληρωση μηνας δεκα δυο ουτως γαρ αναπληρουνται αι ημεραι της θεραπειας μηνας εξ αλειφομεναι εν σμυρνινω ελαιω και μηνας εξ εν τοις αρωμασιν και εν τοις σμηγμασιν των γυναικων και

τοτε εισπορευεται προς τον βασιλεα και ο εαν ειπη παραδωσει αυτη συνεισερχεσθαι αυτη απο του γυναικωνος εως των βασιλειων δειλης εισπορευεται και προς ημεραν αποτρεχει εις τον γυναικωνα τον δευτερον ου γαι ο ευνουχος του βασιλεως ο φυλαξ των γυναικων και ουκετι εισπορευεται προς τον βασιλεα εαν μη κληθη ονοματι εν δε τω αναπληρουσθαι τον χρονον εσθηρ της θυγατρος αμιναδαβ αδελφου πατρος μαρδοχαιου εισελθειν προς τον βασιλεα ουδεν ηθετησεν ων αυτη ενετειλατο ο ευνουχος ο φυλαξ των γυναικων ην γαρ εσθηρ ευρισκουσα χαριν παρα παντων των βλεποντων αυτην και εισηλθεν εσθηρ προς αρταξερξην τον βασιλεα τω δωδεκατω μηνι ος εστιν αδαρ τω εβδομω ετει της βασιλειας αυτου και ηρασθη ο βασιλευς εσθηρ και ευρεν χαριν παρα πασας τας παρθενους και επεθηκεν αυτη το διαδημα το γυναικειον και εποιησεν ο βασιλευς ποτον πασι τοις φιλοις αυτου και ταις δυναμεσιν επι ημερας επτα και υψωσεν τους γαμους εσθηρ και αφεσιν εποιησεν τοις υπο την βασιλειαν αυτου ο δε μαρδοχαιος ευθεραπευεν εν τη αυλη η δε εσθηρ ουχ υπεδειξεν την πατριδα αυτης ουτως γαρ ενετειλατο αυτη μαρδοχαιος φοβεισθαι τον θεον και ποιειν τα προσταγματα αυτου καθως ην μετ αυτου και εσθηρ ου μετηλλαξεν την αγωγήν αυτης και ελυπηθησαν οι δυο ευνουχοι του βασιλεως οι αρχισωματοφυλακες οτι προηχθη μαρδοχαιος και εξητουν αποκτειναι αρταξερξην τον βασιλεα και εδηλωθη μαρδοχαιω ο λογος και εσημανεν εσθηρ και αυτη ενεφανισεν τω βασιλει τα της επιβουλης ο δε βασιλευς ητασεν τους δυο ευνουχους και εκρεμασεν αυτους και προσεταξεν ο βασιλευς καταχωρισαι εις μνημοσυνον εν τη βασιλικη βιβλιοθηκη υπερ της ευνοιας μαρδοχαιου εν εγκωμιω μετα δε ταυτα εδοξασεν ο βασιλευς αρταξερξης αμαν αμαδαθου βουγαιον και υψωσεν αυτον και επρωτοβαθρει παντων των φιλων αυτου και παντες οι εν τη αυλη προσεκυνουν αυτω ουτως γαρ προσεταξεν ο βασιλευς ποιησαι ο δε μαρδοχαιος ου προσεκυνη αυτω και ελαλησαν οι εν τη αυλη του βασιλεως τω μαρδοχαιω μαρδοχαιε τι παρακουεις τα υπο του βασιλεως λεγομενα καθ' εκαστην ημεραν ελαλουν αυτω και ουχ υπηκουεν αυτων και υπεδειξαν τω αμαν μαρδοχαιον τοις του βασιλεως λογοις αντιτασσομενον και υπεδειξεν αυτοις ο μαρδοχαιος οτι ιουδαιος εστιν και επιγνους αμαν οτι ου προσκυνη αυτω μαρδοχαιος εθυμωθη σφοδρα και εβουλευσατο αφανισαι παντας τους υπο την αρταξερξου βασιλειαν ιουδαιους και εποιησεν ψηφισμα εν ετει δωδεκατω της βασιλειας αρταξερξου και εβαλεν κληρους ημεραν εξ ημερας και μηνα εκ μηνος ωστε απολεσαι εν μια ημερα το γενος μαρδοχαιου και επεσεν ο κληρος εις την τεσσαρεσκαιδεκατην του μηνος ος εστιν αδαρ και ελαλησεν προς τον βασιλεα αρταξερξην λεγων υπαρχει εθνος διεσπαρμενον εν τοις εθνεσιν εν παση τη βασιλεια σου οι δε νομοι αυτων εξαλλοι παρα παντα τα εθνη των δε νομων του βασιλεως παρακουουσιν και ου συμφερει τω βασιλει εασαι αυτους ει δοκει τω βασιλει δογματισατω απολεσαι αυτους καγω διαγραφω εις το γαζοφυλακιον του βασιλεως αργυριου ταλαντα μυρια και περιελομενος ο βασιλευς τον δακτυλιον εδωκεν εις χειρα τω αμαν σφραγισαι κατα των γεγραμμενων κατα των ιουδαιων και ειπεν ο βασιλευς τω αμαν το μεν αργυριον εχε τω δε εθνει χρω ως βουλει και εκληθησαν οι γραμματαις του βασιλεως μηνι πρωτω τη τρισκαιδεκατη και εγραψαν ως επεταξεν αμαν τοις στρατηγοις και τοις αρχουσιν κατα πασαν

χωραν απο ινδικης εως της αιθιοπιας ταις εκατον εικοσι επτα χωραις τοις τε αρχουσι των εθνων κατα την αυτων λεξιν δι αρταξερξου του βασιλευς και απεσταλη δια βιβλιαφορων εις την αρταξερξου βασιλειαν αφανισαι το γενοσ των ιουδαιων εν ημερα μια μηνος δωδεκατου ος εστιν αδαρ και διαρπασαι τα υπαρχοντα αυτων της δε επιστολης εστιν το αντιγραφον τοδε βασιλευς μεγας αρταξερξης τοις απο της ινδικης εως της αιθιοπιας εκατον εικοσι επτα χωρων αρχουσι και τοπαρχαις υποτεταγμενοις ταδε γραφει πολλων επαρχας εθνων και πασης επικρατησας οικουμενης εβουληθην μη τω θρασει της εξουσιας επαιρομενος επιεικεστερον δε και μετα ηπιότητος αιε διεξαγων τους των υποτεταγμενων ακυματους δια παντος καταστησαι βιους την τε βασιλειαν ημερον και πορευτην μεχρι περατων παρεξομενος ανανεωσασθαι τε την ποθουμενην τοις πασιν ανθρωποις ειρηνην πυθομενου δε μου των συμβουλων πως αν αχθειη τουτο επι περας σωφροσυνη παρ ημιν διενεγκας και εν τη ευνοια απαράλλακτως και βεβαια πιστει αποδεδειγμενος και δευτερον των βασιλειων γερας απηνηνεγμενος αμαν επεδειξεν ημιν εν πασαις ταις κατα την οικουμενην φυλαις αναμειχθαι δυσμενη λαον τινα τοις νομοις αντιθετον προς παν εθνος τα τε των βασιλεων παραπειμποντας διηνεκως διαταγματα προς το μη κατατιθεσθαι την υψ ημων κατευθυνομενην αμεμπτως συναρχιαν διειληφοτες ουν τοδε το εθνος μονωτατον εν αντιπαραγωγη παντι δια παντος ανθρωπω κειμενον διαγωγην νομων ξενιζουσαν παραλλασσον και δυσνοουν τοις ημετεροις πραγμασιν τα χειριστα συντελουν κακα και προς το μη την βασιλειαν ευσταθειας τυγχανειν προσεταχαμεν ουν τους σημαινομενους υμιν εν τοις γεγραμμενοις υπο αμαν του τεταγμενου επι των πραγματων και δευτερου πατρος ημων παντας συν γυναιξι και τεκνοις απολεσαι ολορριζει ταις των εχθρων μαχαιραις ανευ παντος οικτου και φειδους τη τεσσαρεσκαιδεκατη του δωδεκατου μηνος αδαρ του ενεστωτος ετους οπως οι παλαι και νυν δυσμενεις εν ημερα μια βιαιως εις τον αδην κατελθοντες εις τον μετεπειτα χρονον ευσταθη και αταραχα παρεχωσιν ημιν δια τελους τα πραγματα τα δε αντιγραφα των επιστολων εξετιθετο κατα χωραν και προσεταγη πασι τοις εθνεσιν ετοιμασθαι ειναι εις την ημεραν ταυτην εσπευδετο δε το πραγμα και εις σουσαν ο δε βασιλευς και αμαν εκωθωνιζοντο εταρασσετο δε η πολις ο δε μαρδοχαιος επιγνους το συντελουμενον διερρηξεν τα ιματια αυτου και ενεδυσατο σακκον και κατεπασατο σποδον και εκπηδησας δια της πλατειας της πολεως εβοα φωνη μεγαλη αιρεται εθνος μηδεν ηδικηκος και ηλθεν εως της πυλης του βασιλευς και εστη ου γαρ ην εξον αυτω εισελθειν εις την αυλην σακκον εχοντι και σποδον και εν παση χωρα ου εξετιθετο τα γραμματα κραυγη και κοπετος και πενθος μεγα τοις ιουδαιοις σακκον και σποδον εστρωσαν εαυτοις και εισηλθον αι αβραι και οι ευνουχοι της βασιλισσης και ανηγγειλαν αυτη και εταραχθη ακουσασα το γεγονος και απεστειλεν στολισαι τον μαρδοχαιον και αφελεσθαι αυτου τον σακκον ο δε ουκ επεισθη η δε εσθηρ προσεκαλεσατο αχραθαιον τον ευνουχον αυτης ος παρειστηκει αυτη και απεστειλεν μαθειν αυτη παρα του μαρδοχαιου το ακριβες ο δε μαρδοχαιος υπεδειξεν αυτω το γεγονος και την επαγγελιαν ην επηγγειλατο αμαν τω βασιλει εις την γαζαν ταλαντων μυριων ινα απολεση τους ιουδαιους και το αντιγραφον το εν σουσοις εκτεθεν υπερ του απολεσθαι αυτους εδωκεν αυτω

δειξαι τη εσθήρ και ειπεν αυτω εντειλασθαι αυτη εισελθουση παραιτησασθαι τον βασιλεα και αξιωσαι αυτον περι του λαου μνησθεισα ημερων ταπεινωσεως σου ως ετραφης εν χειρι μου διοτι αμαν ο δευτερευων τω βασιλει ελαλησεν καθ' ημων εις θανατον επικαλεσαι τον κυριον και λαλησον τω βασιλει περι ημων και ρυσαι ημας εκ θανατου εισελθων δε ο αχραθαιος ελαλησεν αυτη παντας τους λογους τουτους ειπεν δε εσθήρ προς αχραθαιον πορευθητι προς μαρδοχαιον και ειπον οτι τα εθνη παντα της βασιλειας γινωσκει οτι πας ανθρωπος η γυνη ος εισελευσεται προς τον βασιλεα εις την αυλην την εσωτεραν ακλητος ουκ εστιν αυτω σωτηρια πλην ω εκτεινει ο βασιλευς την χρυσην ραβδον ουτος σωθησεται καγω ου κεκλημαι εισελθειν προς τον βασιλεα εισιν αυται ημεραι τριακοντα και απηγγειλεν αχραθαιος μαρδοχαιω παντας τους λογους εσθήρ και ειπεν μαρδοχαιος προς αχραθαιον πορευθητι και ειπον αυτη εσθήρ μη ειπης σεαυτη οτι σωθηση μονη εν τη βασιλεια παρα παντας τους ιουδαιους ως οτι εαν παρακουσας εν τουτω τω καιρω αλλοθεν βοηθεια και σχεπη εσται τοις ιουδαιοις συ δε και ο οικος του πατρος σου απολεισθε και τις οιδεν ει εις τον καιρον τουτον εβασилευσας και εξαπεστειλεν εσθήρ τον ηκοντα προς αυτην προς μαρδοχαιον λεγουσα βαδισας εκκλησιασον τους ιουδαιους τους εν σουσοις και νηστευσατε επ εμοι και μη φαγητε μηδε πιητε επι ημερας τρεις νυκτα και ημεραν καγω δε και αι αβραι μου αιτηθησμεν και τοτε εισελευσομαι προς τον βασιλεα παρα τον νομον εαν και απολεσθαι με η και βαδισας μαρδοχαιος εποιησεν οσα ενετειλατο αυτω εσθήρ και εδεηθη κυριου μνημονευων παντα τα εργα κυριου και ειπεν κυριε κυριε βασιλευ παντων κρατων οτι εν εξουσια σου το παν εστιν και ουκ εστιν ο αντιδοξων σοι εν τω θελαιν σε σωσαι τον ισραηλ οτι συ εποιησας τον ουρανον και την γην και παν θαυμαζομενον εν τη υπ ουρανον και κυριος ει παντων και ουκ εστιν ος αντιταζεται σοι τω κυριω συ παντα γινωσκεις συ οιδας κυριε οτι ουκ εν υβρει ουδε εν υπερηφανια ουδε εν φιλοδοξια εποιησα τουτο το μη προσκυνην τον υπερηφανον αμαν οτι ηυδοκουν φιλειν πελματα ποδων αυτου προς σωτηριαν ισραηλ αλλα εποιησα τουτο ινα μη θω δοξας ανθρωπου υπερανω δοξης θεου και ου προσκυνησω ουδενα πλην σου του κυριου μου και ου ποιησω αυτα εν υπερηφανια και νυν κυριε ο θεος ο βασιλευς ο θεος αβρααμ φεισαι του λαου σου οτι επιβλεπουσιν ημιν εις καταφθοραν και επεθυμησαν απολεσαι την εξ αρχης κληρονομiam σου μη υπεριδης την μεριδα σου ην σεαυτω ελυτρωσω εκ γης αιγυπτου επακουσον της δεησεως μου και ιλασθητι τω κληρω σου και στρεψον το πενθος ημων εις ευωχiam ινα ζωντες υμνωμεν σου το ονομα κυριε και μη αφανισης στομα αινουντων σοι και πας ισραηλ εκεκραξαν εξ ισχυος αυτων οτι θανατος αυτων εν οφθαλμοις αυτων και εσθήρ η βασιλισσα κατεφυγεν επι τον κυριον εν αγωνι θανατου κατειλημμενη και αφελομενη τα ιματια της δοξης αυτης ενεδυσατο ιματια στενοχωριας και πενθους και αντι των υπερηφανων ηδυσμάτων σποδου και κοπριων επλησεν την κεφαλην αυτης και το σωμα αυτης εταπεινωσεν σφοδρα και παντα τοπον κοσμου αγαλλιαματος αυτης επλησε στρεπτων τριχων αυτης και εδειτο κυριου θεου ισραηλ και ειπεν κυριε μου ο βασιλευς ημων συ ει μονος βοηθησον μοι τη μονη και μη εχουση βοηθον ει μη σε οτι κινδυνος μου εν χειρι μου εγω ηκουον εκ γενετης μου

εν φυλή πατριάς μου ότι συ κυρίε ελάβες τον ισραήλ εκ παντων των εθνων και τους πατερας ημων εκ παντων των προγονων αυτων εις κληρονομίαν αιωνιον και εποίησας αυτοις όσα ελάλησας και νυν ημαρτομεν ενώπιον σου και παρεδώκας ημας εις χειρας των εχθρων ημων ανθ' ων εδοξάσαμεν τους θεους αυτων δικαιοσ ει κυρίε και νυν ουχ ικανώθησαν εν πικρασμω δουλείας ημων αλλά εθήκαν τας χειρας αυτων επι τας χειρας των ειδωλων αυτων εξαραι ορισμον στοματος σου και αφανισαι κληρονομίαν σου και εμφραξαι στομα αινουντων σοι και σβεσαι δοξαν οικου σου και θυσιαστήριον σου και ανοίξαι στομα εθνων εις αρετας ματαιων και θαυμασθήναι βασιλεια σαρκινον εις αιωνα μη παραδως κυρίε το σκήπτρον σου τοις μη ουσιν και μη καταγελασάτωσαν εν τη πτώσει ημων αλλά στρέψον την βουλήν αυτων επ αυτους τον δε αρξάμενον επ' ημας παραδειγματίσον μνηστήτη κυρίε γνωστήτη εν καιρώ θλιψέως ημων και εμε θάρσυνον βασιλευ των θεων και πάσης αρχής επικρατων δός λόγον ευρυθύμον εις το στομα μου ενώπιον του λεοντος και μεταθες την καρδίαν αυτού εις μισός του πολεμούντος ημας εις συντελείαν αυτού και των ομονοούντων αυτω ημας δε ρυσαι εν χειρί σου και βοηθήσον μοι τη μόνη και μη έχουση ει μη σε κυρίε παντων γνωσιν έχεις και οίδας ότι έμισήσα δοξαν ανομων και βδελυσσομαι κοιτην απεριτμητων και παντός αλλοτρίου συ οίδας την αναγκήν μου ότι βδελυσσομαι το σημειον της υπερηφανίας μου ο εστιν επι της κεφαλής μου εν ημεραις οπτασίας μου βδελυσσομαι αυτο ως ρακος καταμηνιων και ου φορώ αυτο εν ημεραις ησυχίας μου και ουκ εφαγεν η δούλη σου τραπεζαν αμάν και ουκ εδοξάσα συμποσιον βασιλείως ουδε επιον οινον σπονδών και ουκ ηυφρανθή η δούλη σου αφ' ημερας μεταβολής μου μεχρι νυν πλην επι σοι κυρίε ο θεός अबραам ο θεός ο ισχυων επι παντας εισακουσον φωνήν απηλπισμενων και ρυσαι ημας εκ χειρός των πονηρευομενων και ρυσαι με εκ του φόβου μου και εγενήθη εν τη ημερα τη τρίτη ως επαύσατο προσευχομένη εξέδυσατο τα ιματια της θεραπείας και περιεβαλετο την δοξαν αυτής και γενηθείσα επιφανής επικαλεσάμενη τον παντων εποπτην θεον και σωτήρα παρελάβεν τας δυο अबρας και τη μεν μια επηρείδετο ως τρυφερευομένη η δε ετέρα επηκολούθει κουφίζουσα την ενδυσιν αυτής και αυτή ερυθρίωσα ακμή καλλους αυτής και το προσωπον αυτής ήλαρον ως προσφίλες η δε καρδιά αυτής απεσπενωμένη απο του φόβου και εισελθούσα πάσας τας θύρας κατεστή ενώπιον του βασιλέως και αυτός εκάθητο επι του θρόνου της βασιλείας αυτού και πασάν στολήν της επιφανείας αυτού ενεδεδυκει ολος δια χρυσου και λιθων πολυτελων και ην φοβερος σφοδρά και άρας το προσωπον αυτού πεπυρωμενον δοξη εν ακμή θυμου εβλεψεν και επεσεν η βασίλισσα και μετεβαλεν το χρώμα αυτής εν εκλύσει και κατεπεκυψεν επι την κεφαλήν της अबρας της προπορευομένης και μετεβαλεν ο θεός το πνευμα του βασιλέως εις πραυτητα και αγωνιάσας ανεπήδησεν απο του θρόνου αυτού και ανελάβεν αυτήν επι τας αγκάλας αυτού μεχρις ου κατεστή και παρεκαλει αυτήν λόγοις ειρηνικοις και ειπεν αυτή τι εστιν εσθήρ εγω ο αδελφος σου θάρσει ου μη αποθάνης ότι κοινον το προσταγμα ημων εστιν προσελθε και άρας την χρυσήν ράβδον επεθήκεν επι τον τραχήλον αυτής και ήσπασατο αυτήν και ειπεν λάλησον μοι και ειπεν αυτω ειδόν σε κυρίε ως άγγελον θεου και εταραχθή η καρδιά μου απο φόβου της δοξης σου

οτι θαυμαστος ει κυριε και το προσωπον σου χαριτων μεστον εν δε τω διαλεγεσθαι αυτην επεσεν απο εκλυσεως αυτης και ο βασιλευς εταρασσετο και πασα η θεραπεια αυτου παρεκαλει αυτην και ειπεν ο βασιλευς τι θελεις εσθιη και τι σου εστιν το αξιωμα εως του ημισους της βασιλειας μου και εσται σοι ειπεν δε εσθιη ημερα μου επισημος σημερον εστιν ει ουν δοκει τω βασιλει ελθατω και αυτος και αμαν εις την δοχην ην ποιησω σημερον και ειπεν ο βασιλευς κατασπευσατε αμαν οπως ποιησωμεν τον λογον εσθιη και παραγινονται αμφοτεροι εις την δοχην ην ειπεν εσθιη εν δε τω ποτω ειπεν ο βασιλευς προς εσθιη τι εστιν βασιλισσα εσθιη και εσται σοι οσα αξιους και ειπεν το αιτημα μου και το αξιωμα μου ει ευρον χαριν ενωπιον του βασιλεως ελθατω ο βασιλευς και αμαν επι την αυριον εις την δοχην ην ποιησω αυτοις και αυριον ποιησω τα αυτα και εξηλθεν ο αμαν απο του βασιλεως υπερχαρης ευφραινομενος εν δε τω ιδειν αμαν μαρδοχαιον τον ιουδαιον εν τη αυλη εθυμωθη σφοδρα και εισελθων εις τα ιδια εκαλεσεν τους φιλους και ζωσαραν την γυναικα αυτου και υπεδειξεν αυτοις τον πλoutον αυτου και την δοξαν ην ο βασιλευς αυτω περιεθηκεν και ως εποιησεν αυτον πρωτευειν και ηγεισθαι της βασιλειας και ειπεν αμαν ου κεκληκεν η βασιλισσα μετα του βασιλεως ουδενα εις την δοχην αλλ η εμε και εις την αυριον κεκλημαι και ταυτα μοι ουκ αρεσκει οταν ιδω μαρδοχαιον τον ιουδαιον εν τη αυλη και ειπεν προς αυτον ζωσαρα η γυνη αυτου και οι φιλοι κοπητω σοι ξυλον πηχων πεντηκοντα ορθρου δε ειπον τω βασιλει και κρεμασθητω μαρδοχαιος επι του ξυλου συ δε εισελθε εις την δοχην συν τω βασιλει και ευφραινου και ηρσεν το ρημα τω αμαν και ητοιμασθη το ξυλον ο δε κυριος απεστησεν τον υπνον απο του βασιλεως την νυκτα εκεινην και ειπεν τω διδασκαλω αυτου εισφερειν γραμματα μνημοσυνα των ημερων αναγιγνωσκειν αυτω ευρεν δε τα γραμματα τα γραφεντα περι μαρδοχαιου ως απηγγειλεν τω βασιλει περι των δυο ευνουχων του βασιλεως εν τω φυλασσειν αυτους και ζητησαι επιβαλειν τας χειρας αρταξερξη ειπεν δε ο βασιλευς τινα δοξαν η χαριν εποιησαμεν τω μαρδοχαιω και ειπαν οι διακονοι του βασιλεως ουκ εποιησας αυτω ουδεν εν δε τω πυνθανεσθαι τον βασιλεα περι της ευνοιας μαρδοχαιου ιδου αμαν εν τη αυλη ειπεν δε ο βασιλευς τις εν τη αυλη ο δε αμαν εισηλθεν ειπεν τω βασιλει κρεμασαι τον μαρδοχαιον επι τω ξυλω ω ητοιμασεν και ειπαν οι διακονοι του βασιλεως ιδου αμαν εστηκεν εν τη αυλη και ειπεν ο βασιλευς καλεσατε αυτον ειπεν δε ο βασιλευς τω αμαν τι ποιησω τω ανθρωπω ον εγω θελω δοξασαι ειπεν δε εν εαυτω αμαν τινα θελει ο βασιλευς δοξασαι ει μη εμε ειπεν δε προς τον βασιλεα ανθρωπον ον ο βασιλευς θελει δοξασαι ενεγκατωσαν οι παιδες του βασιλεως στολην βυσσινην ην ο βασιλευς περιβαλλεται και ιππον εφ ον ο βασιλευς επιβαινει και δοτω ενι των φιλων του βασιλεως των ενδοξων και στολισατω τον ανθρωπον ον ο βασιλευς αγαπα και αναβιβασατω αυτον επι τον ιππον και κηρυσσετω δια της πλατειας της πολεως λεγων ουτως εσται παντι ανθρωπω ον ο βασιλευς δοξαζει ειπεν δε ο βασιλευς τω αμαν καθως ελαλησας ουτως ποιησον τω μαρδοχαιω τω ιουδαιω τω θεραπευοντι εν τη αυλη και μη παραπεσατω σου λογος ων ελαλησας ελαβεν δε αμαν την στολην και τον ιππον και εστολισεν τον μαρδοχαιον και ανεβιβασεν αυτον επι τον ιππον και διηλθεν δια της πλατειας της πολεως και εκηρυσσεν

λεγων ουτως εσται παντι ανθρωπω ον ο βασιλευς θελει δοξασαι επεστρεψεν δε ο μαρδοχαιος εις την αυλην αμαν δε υπεστρεψεν εις τα ιδια λυπουμενος κατα κεφαλης και διηγησατο αμαν τα συμβεβηκοτα αυτω ζωσαρα τη γυναικι αυτου και τοις φιλοις και ειπαν προς αυτον οι φιλοι και η γυνη ει εκ γενους ιουδαιων μαρδοχαιος ηρξαι ταπεινουσθαι ενωπιον αυτου πεσων πεση ου μη δυνη αυτον αμυνασθαι οτι θεος ζων μετ αυτου ετι αυτων λαλουντων παραγινονται οι ευνουχοι επισπευδοντες τον αμαν επι τον ποτον ον ητοιμασεν εσθιηρ εισηλθεν δε ο βασιλευς και αμαν συμπειν τη βασιλισση ειπεν δε ο βασιλευς εσθιηρ τη δευτερα ημερα εν τω ποτω τι εστιν εσθιηρ βασιλισσα και τι το αιτημα σου και τι το αξιωμα σου και εστω σοι εως του ημισους της βασιλειας μου και αποκριθεις ειπεν ει ευρον χαριν ενωπιον του βασιλεως δοθητω η ψυχη μου τω αιτηματι μου και ο λαος μου τω αξιωματι μου επραθημεν γαρ εγω τε και ο λαος μου εις απωλειαν και διαρπαγην και δουλειαν ημεις και τα τεκνα ημων εις παιδας και παιδισκας και παρηκουσα ου γαρ αξιος ο διαβολος της πωλης του βασιλεως ειπεν δε ο βασιλευς τις ουτος οστις ετολμησεν αυλισαι το πραγμα τουτο ειπεν δε εσθιηρ ανθρωπος εχθρος αμαν ο πονηρος ουτος αμαν δε εταραχθη απο του βασιλεως και της βασιλισσης ο δε βασιλευς εξανεστη εκ του συμποσιου εις τον κηπον ο δε αμαν παρητειτο την βασιλισσαν εωρα γαρ εαυτον εν καχοις οντα επεστρεψεν δε ο βασιλευς εκ του κηπου αμαν δε επιπεπτωκει επι την κλινην αξιων την βασιλισσαν ειπεν δε ο βασιλευς ωστε και την γυναικα βιαζη εν τη οικια μου αμαν δε ακουσας διετραπη τω προσωπω ειπεν δε βουγαθαν εις των ευνουχων προς τον βασιλεα ιδου και ξυλον ητοιμασεν αμαν μαρδοχαιω τω λαλησαντι περι του βασιλεως και ωρθωται εν τοις αμαν ξυλον πηχων πεντηκοντα ειπεν δε ο βασιλευς σταυρωθητω επ αυτου και εκρεμασθη αμαν επι του ξυλου ο ητοιμασεν μαρδοχαιω και τοτε ο βασιλευς εκοπασεν του θυμου και εν αυτη τη ημερα ο βασιλευς αρταξερξης εδωρησατο εσθιηρ οσα υπηρχεν αμαν τω διαβολω και μαρδοχαιος προσεκλήθη υπο του βασιλεως υπεδειξεν γαρ εσθιηρ οτι ενοικειωται αυτη ελαβεν δε ο βασιλευς τον δακτυλιον ον αφειλατο αμαν και εδωκεν αυτον μαρδοχαιω και κατεστησεν εσθιηρ μαρδοχαιον επι παντων των αμαν και προσθεισα ελαλησεν προς τον βασιλεα και προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου και ηξιου αφελειν την αμαν κακιαν και οσα εποιησεν τοις ιουδαιois εξετεινεν δε ο βασιλευς εσθιηρ την ραβδον την χρυσην εξηγερθη δε εσθιηρ παρεστηκεναι τω βασιλει και ειπεν εσθιηρ ει δοκει σοι και ευρον χαριν πεμφθητω αποστραφηναι τα γραμματα τα απεσταλμενα υπο αμαν τα γραφεντα απολεσθαι τους ιουδαιους οι εισιν εν τη βασιλεια σου πως γαρ δυνησομαι ιδειν την κακωσιν του λαου μου και πως δυνησομαι σωθηναι εν τη απωλεια της πατριδος μου και ειπεν ο βασιλευς προς εσθιηρ ει παντα τα υπαρχοντα αμαν εδωκα και εχαρισαμην σοι και αυτον εκρεμασα επι ξυλου οτι τας χειρας επηνεγκε τοις ιουδαιois τι ετι επιζητεις γραψατε και υμεις εκ του ονοματος μου ως δοκει υμιν και σφραγισατε τω δακτυλιω μου οσα γαρ γραφεται του βασιλεως επιταξαντος και σφραγισθη τω δακτυλιω μου ουκ εστιν αυτοις αντειπειν εκληθησαν δε οι γραμματεις εν τω πρωτω μηνι ος εστι νισα τριτη και εικαδι του αυτου ετους και εγραφη τοις ιουδαιois οσα ενετειλατο τοις οικονομοις και τοις αρχουσιν των σατραπων απο της ινδικης εως της αιθιοπιας

εκατον εικοσι επτα σατραπειαις κατα χωραν και χωραν κατα την εαυτων λεξιν εγγραφη δε δια του βασιλεως και εσφραγισθη τω δακτυλιω αυτου και εξαπεστειλαν τα γραμματα δια βιβλιαφορων ως επεταξεν αυτοις χρησθαι τοις νομοις αυτων εν παση πολει βοηθησαι τε αυτοις και χρησθαι τοις αντιδικοις αυτων και τοις αντικειμενοις αυτων ως βουλονται εν ημερα μια εν παση τη βασιλεια αρταξερξου τη τρισκαιδεκατη του δωδεκατου μηνος ος εστιν αδαρ ων εστιν αντιγραφον της επιστολης τα υπογεγραμμενα βασιλευς μεγας αρταξερξης τοις απο της ινδικης εως της αιθιοπιας εκατον εικοσι επτα σατραπειαις χωρων αρχουσι και τοις τα ημετερα φρονουσι χαιρειν πολλοι τη πλειστη των ευεργετουστων χρηστοτητι πυκνότερον τιμωμενοι μειζον εφρονησαν και ου μονον τους υποτεταγμενους ημιν ζητουσι κακοποιειν τον τε κορον ου δυναμενοι φερειν και τοις εαυτων ευεργεταις επιχειρουσι μηχανασθαι και την ευχαριστιαν ου μονον εκ των ανθρωπων ανταναιρουντες αλλα και τοις των απειραγαθων κομποις επαρθεντες του τα παντα κατοπτευοντος αι θεου μισοπονηρον υπολαμβανουσιν εκφυζεσθαι δικην πολλακις δε και πολλους των επ εξουσιαις τεταγμενων των πιστευθεντων χειριζειν φιλων ταπραγματα παραμυθια μεταιτιους αιματων αιθων καταστησασα περιεβαλε συμφοραις ανηκεστοις τω της κακοηθειας ψευδει παραλογισμω παραλογισαμενων την των επικρατουστων ακεραιον ευγνωμοσυνην σκοπειν δε εξεστιν ου τοσουτον εκ των παλαιωτερωτων παρεδωκαμεν ιστοριων οσα εστιν παρα ποδας υμας εκζητουντας ανοσιως συντετελεσμενα τη των αναξια δυναστευοντων λοιμοτητι και προσεχειν εις τα μετα ταυτα εις το την βασιλειαν αταραχον τοις πασιν ανθρωποις μετ ειρηνης παρεξομεθα χρωμενοι ταις μεταβολαις τα δε υπο την οφιν ερχομενα διακρινοντες αι μετ επιεικστερας απαντησεως ως γαρ αμαν αμαδαθου μακεδων ταις αληθειαις αλλοτριος του των περσων αιματος και πολυ διεστηκως της ημετερας χρηστοτητος επιξενωθεις ημιν ετυχεν ης εχομεν προς παν εθνος φιλανθρωπιας επι τοσουτον ωστε αναγορευεσθαι ημων πατερα και προσκυνουμενον υπο παντων το δευτερον του βασιλικου θρονου προσωπον διατελειν ουκ ενεγκας δε την υπερηφανιαν επετηδωσεν της αρχης στερησαι ημας και του πνευματος τον τε ημετερον σωτηρα και δια παντος ευεργετην μαρδοχαιον και την αμεμπτον της βασιλειας κοινωνον εσθηρ συν παντι τω τούτων εθνει πολυπλοκοις μεθοδων παραλογισμοις αιτησαμενος εις απωλειαν δια γαρ των τροπων τούτων ωθηθη λαβων ημας ερημους την των περσων επικρατησιν εις τους μακεδονας μεταξαι ημεις δε τους υπο του τρισαλιτηριου παραδεδομενους εις αφανισμον ιουδαιους ευρισκομεν ου κακουργους οντας δικαιοτατοις δε πολιτευομενους νομοις οντας δε υιους του υφιστου μεγιστου ζωντος θεου του κατευθυνοντος ημιν τε και τοις προγονοις ημων την βασιλειαν εν τη καλλιστη διαθεσει καλως ουν ποιησετε μη προσχρησαμενοι τοις υπο αμαν αμαδαθου αποσταλειςι γραμμασιν δια το αυτον τον ταυτα εξεργασαμενον προς ταις σουσων πυλαις εσταυρωσθαι συν τη πανοικια την καταξιαν του τα παντα επικρατουστος θεου δια ταχους αποδοντος αυτω κρισιν το δε αντιγραφον της επιστολης ταυτης εκθιντες εν παντι τοπω μετα παρρησιας εαν τους ιουδαιους χρησθαι τοις εαυτων νομιμοις και συνεπισχυειν αυτοις οπως τους εν καιρω θλιψεως επιθεμενους αυτοις αμυνωνται τη τρισκαιδεκατη του δωδεκατου μηνος αδαρ τη αυτη ημε-

ρα ταυτην γαρ ο παντα δυναστευων θεος αντ ολεθριας του εκλεκτου γενους εποιησεν αυτοις ευφροσυνην και υμεις ουν εν ταις επωνυμοις υμων εορταις επισημον ημεραν μετα πασης ευυχιας αγετε οπως και νυν και μετα ταυτα σωτηρια η ημιν και τοις ευνοουσιν περσαις τοις δε ημιν επιβουλευουσιν μνημοσυνον της απωλειας πασα δε πολις η χωρα το συνολον ητις κατα ταυτα μη ποιηση δορατι και πυρι καταναλωθησεται μετ οργης ου μονον ανθρωποις αβατος αλλα και θηριοις και πετεινοις εις τον απαντα χρονον εχθιστος κατασταθησεται τα δε αντιγραφα εκτιθεσθωσαν οφθαλμοφανως εν παση τη βασιλεια ετοιμους τε ειναι παντας τους ιουδαιους εις ταυτην την ημεραν πολεμησαι αυτων τους υπεναντιους οι μεν ουν ιππεις εξηλθον σπευδοντες τα υπο του βασιλεως λεγομενα επιτελειν εξετεθη δε το προσταγμα και εν σουσοις ο δε μαρδοχαιος εξηλθεν εστολισμενος την βασιλικην στολην και στεφανον εχων χρυσουν και διαδημα βυσσινον πορφυρουν ιδοντες δε οι εν σουσοις εχαρησαν τοις δε ιουδαιοις εγενετο φως και ευφροσυνη κατα πολιν και χωραν ου αν εξετεθη το προσταγμα ου αν εξετεθη το εκθημα χαρα και ευφροσυνη τοις ιουδαιοις κωθων και ευφροσυνη και πολλοι των εθνων περιετεμοντο και ιουδαιζον δια τον φοβον των ιουδαιων εν γαρ τω δωδεκατω μηνι τρισκαιδεκατη του μηνος ος εστιν αδαρ παρην τα γραμματα τα γραφεντα υπο του βασιλεως εν αυτη τη ημερα απωλοντο οι αντικειμενοι τοις ιουδαιοις ουδεις γαρ αντεστη φοβουμενος αυτους οι γαρ αρχοντες των σατραπων και οι τυραννοι και οι βασιλικοι γραμματαις ετιμων τους ιουδαιους ο γαρ φοβος μαρδοχαιου ενεκειτο αυτοις προσεπεσεν γαρ το προσταγμα του βασιλεως ονομασθηναι εν παση τη βασιλεια και εν σουσοις τη πολει απεκτειναν οι ιουδαιοι ανδρας πενταχοσιους τον τε φαρσαννεσταιν και δελφων και φασγα και φαρδαθα και βαρεα και σαρβαχα και μαρμασιμα και αρουφαιον και αρσαιον και ζαβουθιαιθαν τους δεκα υιους αμαν αμαδαθου βουγαιου του εχθρου των ιουδαιων και διηρπασαν εν αυτη τη ημερα επεδοθη ο αριθμος τω βασιλει των απολωλωτων εν σουσοις ειπεν δε ο βασιλευς προς εσθηρ απωλεσαν οι ιουδαιοι εν σουσοις τη πολει ανδρας πενταχοσιους εν δε τη περιχωρω πως οiei εχρησαντο τι ουν αξιοις ετι και εσται σοι και ειπεν εσθηρ τω βασιλει δοθητω τοις ιουδαιοις χρησθαι ωσαυτως την αυριον ωστε τους δεκα υιους κρεμασαι αμαν και επετρεψεν ουτως γενεσθαι και εξεθηκε τοις ιουδαιοις της πολεως τα σωματα των υιων αμαν κρεμασαι και συνηχθησαν οι ιουδαιοι εν σουσοις τη τεσσαρεσκαιδεκατη του αδαρ και απεκτειναν ανδρας τριαχοσιους και ουδεν διηρπασαν οι δε λοιποι των ιουδαιων οι εν τη βασιλεια συνηχθησαν και εαυτοις εβοηθουν και ανεπαυσαντο απο των πολεμιων απωλεσαν γαρ αυτων μυριους πενταχιςχιλιους τη τρισκαιδεκατη του αδαρ και ουδεν διηρπασαν και ανεπαυσαντο τη τεσσαρεσκαιδεκατη του αυτου μηνος και ηγον αυτην ημεραν αναπαυσεως μετα χαρας και ευφροσυνης οι δε ιουδαιοι οι εν σουσοις τη πολει συνηχθησαν και τη τεσσαρεσκαιδεκατη και ουκ ανεπαυσαντο ηγον δε και την πεντεκαιδεκατην μετα χαρας και ευφροσυνης δια τουτο ουν οι ιουδαιοι οι διεσπαρμενοι εν παση χωρα τη εξω αγουσιν την τεσσαρεσκαιδεκατην του αδαρ ημεραν αγαθην μετ ευφροσυνης αποστελλοντες μεριδας εκαστος τω πλησιον οι δε κατοικουντες εν ταις μητροπολεσιν και την πεντεκαιδεκατην του αδαρ ημεραν ευφροσυνην αγαθην αγουσιν εξαποστελλοντες μεριδας τοις

πλησιον εγραψεν δε μαρδοχαιος τους λογους τουτους εις βιβλιον και εξαπεστειλεν τοις ιουδαιοις οσοι ησαν εν τη αρταξερξου βασιλεια τοις εγγυς και τοις μακραν στησαι τας ημερας ταυτας αγαθας αγειν τε την τεσσαρεσκαιδεκατην και την πεντεκαιδεκατην του αδαρ εν γαρ ταυταις ταις ημεραις ανεπαυσαντο οι ιουδαιοι απο των εχθρων αυτων και τον μηνα εν ω εστραφη αυτοις ος ην αδαρ απο πενθους εις χαραν και απο οδυνης εις αγαθην ημεραν αγειν ολον αγαθας ημερας γαμων και ευφροσυνης εξαποστελλοντας μεριδας τοις φιλοις και τοις πτωχοις και προσεδεξαντο οι ιουδαιοι καθως εγραψεν αυτοις ο μαρδοχαιος πως αμην αμαδαθου ο μακεδων επολεμει αυτοους καθως εθετο ψηφισμα και κληρον αφανισαι αυτοους και ως εισηλθεν προς τον βασιλεια λεγων κρεμασαι τον μαρδοχαιον οσα δε επεχειρησεν επαξαι επι τους ιουδαιους κακα επ αυτον εγενοντο και εχρεμασθη αυτος και τα τεκνα αυτου δια τουτο επεκληθησαν αι ημεραι αυται φρουραι δια τους κληρους οτι τη διαλεκτω αυτων καλουνται φρουραι δια τους λογους της επιστολης ταυτης και οσα πεπονθασιν δια ταυτα και οσα αυτοις εγενετο και εστησεν και προσεδεχοντο οι ιουδαιοι εφ εαυτοις και επι τω σπερματι αυτων και επι τοις προστεθειμενοις επ αυτων ουδε μην αλλως χρησονται αι δε ημεραι αυται μνημοσυνον επιτελουμενον κατα γενεαν και γενεαν και πολιν και πατριαν και χωραν αι δε ημεραι αυται των φρουραι αχθησονται εις τον απαντα χρονον και το μνημοσυνον αυτων ου μη εκλιπη εκ των γενεων και εγραψεν εσθηρ η βασιλισσα θυγατηρ αμιναδαβ και μαρδοχαιος ο ιουδαιος οσα εποιησαν το τε στερεωμα της επιστολης των φρουραι και μαρδοχαιος και εσθηρ η βασιλισσα εστησαν εαυτοις καθ εαυτων και τοτε στησαντες κατα της υγειας αυτων και την βουλην αυτων και εσθηρ λογω εστησεν εις τον αιωνα και εγραφη εις μνημοσυνον εγραψεν δε ο βασιλευς τελη επι την βασιλειαν της τε γης και της θιλασσης και την ισχυν αυτου και ανδραγαθιαν πλουτον τε και δοξαν της βασιλειας αυτου ιδου γεγραπται εν βιβλιω βασιλεων περσων και μηδων εις μνημοσυνον ο δε μαρδοχαιος διεδεχετο τον βασιλεια αρταξερξην και μεγας ην εν τη βασιλεια και δεδοξασμενος υπο των ιουδαιων και φιλουμενος διηγειτο την αγωγην παντι τω εθνει αυτου και ειπεν μαρδοχαιος παρα του θεου εγενετο ταυτα εμνησθη γαρ περι του ενυπνιου ου ειδον περι των λογων των ουδε γαρ παρηλθεν απ αυτων λογος η μικρα πηγη η εγενετο ποταμος και ην φως και ηλιος και υδωρ πολυ εσθηρ εστιν ο ποταμος ην εγαμησεν ο βασιλευς και εποιησεν βασιλισσαν οι δε δυο δρακοντες εγω ειμι και αμην τα δε εθνη τα επισυναχθεντα απολεσαι το ονομα των ιουδαιων το δε εθνος το εμον ουτος εστιν ισραηλ οι βοησαντες προς τον θεον και σωθεντες και εσωσεν κυριος τον λαον αυτου και ερρυσατο κυριος ημας εκ παντων των κακων τουτων και εποιησεν ο θεος τα σημεια και τα τερατα τα μεγαλα α ου γεγονεν εν τοις εθνεσιν δια τουτο εποιησεν κληρους δυο ενα τω λαω του θεου και ενα πασι τοις εθνεσιν και ηλθον οι δυο κληροι ουτοι εις ωραν και καιρον και εις ημεραν κρισεως ενωπιον του θεου και εν πασι τοις εθνεσιν και εμνησθη ο θεος του λαου αυτου και εδικαιωσεν την κληρονομιαν αυτου και εσονται αυτοις αι ημεραι αυται εν μηνι αδαρ τη τεσσαρεσκαιδεκατη και τη πεντεκαιδεκατη του αυτου μηνος μετα συναγωγης και χαρας και ευφροσυνης ενωπιον του θεου κατα γενεας εις τον αιωνα εν τω λαω αυτου ισραηλ ετους τεταρτου βασιλευοντος

πτολεμαιοῦ καὶ κλεοπάτρας εἰσηνεγκεν δωσιθεὸς ὅς εφη εἶναι ἱερεὺς καὶ λευίτης καὶ πτολεμαῖος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν προκειμένην ἐπιστολὴν τῶν φρουρῶν ἣν ἐφάσαν εἶναι καὶ ἐρμηνευκεναὶ λυσιμαχὸν πτολεμαιοῦ τῶν ἐν ἱερουσαλὴμ

ἐτοὺς δωδεκατοῦ τῆς βασιλείας ναβουχοδονοσορ ὁς ἐβασίλευσεν ἀσσυρίων ἐν νινευῇ τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ἐν ταῖς ἡμέραις ἀρφαξᾶδ ὁς ἐβασίλευσεν μῆδων ἐν ἐκβατανοῖς καὶ ὠκοδομήσεν ἐπ' ἐκβατανῶν κυκλῶ τειχὴ ἐκ λίθων λελαξευμένων εἰς πλατὸς πηχῶν τριῶν καὶ εἰς μῆκος πηχῶν ἑξ καὶ ἐποίησεν τὸ ὕψος τοῦ τειχοῦς πηχῶν ἐβδομηκοντα καὶ τὸ πλατὸς αὐτοῦ πηχῶν πεντηκοντα καὶ τοὺς πυργοὺς αὐτοῦ ἐστήσεν ἐπὶ ταῖς πυλαῖς αὐτῆς πηχῶν ἑκατὸν καὶ τὸ πλατὸς αὐτῆς εὐθεμελίωσεν εἰς πηχεῖς ἑξήκοντα καὶ ἐποίησεν τὰς πυλάς αὐτῆς πυλάς διεγειρομένας εἰς ὕψος πηχῶν ἐβδομηκοντα καὶ τὸ πλατὸς αὐτῆς πηχεῖς τεσσαράκοντα εἰς ἐξόδους δυναμῆως δυνατῶν αὐτοῦ καὶ διατάξεις τῶν πεζῶν αὐτοῦ καὶ ἐποίησεν πολέμον ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὁ βασιλεὺς ναβουχοδονοσορ πρὸς βασιλεῖα ἀρφαξᾶδ ἐν τῷ πεδίῳ τῷ μεγάλῳ τοῦτο ἐστὶν πεδίον ἐν τοῖς ὁρίοις ραγαὺ καὶ συνήντησαν πρὸς αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν ὀρεινὴν καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὸν ευφράτην καὶ τὸν τιγρίν καὶ τὸν ὑδάσπην καὶ πεδία ἀριωχ βασιλεὺς ἐλυμαίων καὶ συνήλθον ἔθνη πολλὰ εἰς παρατάξιν ὑἱὸν χελεοῦδ καὶ ἀπεστείλεν ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν περσίδα καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας πρὸς δυσμαῖς τοὺς κατοικοῦντας τὴν κίλικιαν καὶ δαμασκὸν καὶ τὸν λιβάνον καὶ ἀντιλίβανον καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας κατὰ πρόσωπον τῆς παραλίας καὶ τοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῦ καρμηλοῦ καὶ γαλααδ καὶ τὴν ἀνω γαλιλαίαν καὶ τὸ μέγα πεδίον ἐσδρηλῶν καὶ πάντας τοὺς ἐν σαμαρεία καὶ ταῖς πόλεσιν αὐτῆς καὶ περὶ τοῦ ἰορδάνου ἕως ἱερουσαλὴμ καὶ βατανῇ καὶ χελούς καὶ καθῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ αἰγυπτου καὶ ταφνας καὶ ραμεσσή καὶ πᾶσαν γῆν γεσέμ ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπάνω τανῶς καὶ μεμφῶς καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν αἰγύπτου ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς αἰθιοπίας καὶ ἐφάβυσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες πᾶσαν τὴν γῆν τοῦ ρήμα ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς ἀσσυρίων καὶ οὐ συνήλθον αὐτῷ εἰς τὸν πόλεμον ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν αὐτὸν ἀλλ' ἦν ἐναντίον αὐτῶν ὡς ἀνὴρ εἰς καὶ ἀνεστρέψαν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ κενούς ἐν ἀτιμία προσώπου αὐτῶν καὶ ἐθυμώθη ναβουχοδονοσορ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ταυτὴν σφοδρὰ καὶ ὤμοσε κατὰ τοῦ θρόνου καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ εἰ μὴν ἐκδικήσῃν πάντα τὰ ὅρια τῆς κίλικίας καὶ δαμασκήνης καὶ συρίας ἀνελὼν τὴν ρομφαία αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν γῇ μωαβ καὶ τοὺς υἱοὺς ἀμμὼν καὶ πᾶσαν τὴν ἰουδαίαν καὶ πάντας τοὺς ἐν αἰγύπτῳ ἕως τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὅρια τῶν δύο θαλάσσης καὶ παρετάξατο ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ πρὸς ἀρφαξᾶδ βασιλεῖα ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐπτακαίδεκατῷ καὶ ἐκραταίωθη ἐν τῷ πολέμῳ αὐτοῦ καὶ ἀνεστρέψεν πᾶσαν τὴν δυνάμιν ἀρφαξᾶδ καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον αὐτοῦ καὶ πάντα τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ ἐκυρίευσεν τῶν πόλεων αὐτοῦ καὶ ἀφίκετο ἕως ἐκβατανῶν καὶ ἐκρατήσεν τῶν πυργῶν καὶ ἐπρονομέυσεν τὰς πλάτειας αὐτῆς καὶ τὸν κόσμον αὐτῆς ἐθήκεν εἰς ὄνειδος αὐτῆς καὶ ἔλαβεν τὸν ἀρφαξᾶδ ἐν τοῖς ὄρεσι ραγαὺ καὶ κατήκοντισεν αὐτὸν ἐν ταῖς σίβυναις αὐτοῦ καὶ ἐξώλεθρευσεν αὐτὸν ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἀνεστρέψεν μετ' αὐτῶν αὐτὸς καὶ πᾶς ὁ συμμικτός αὐτοῦ πλῆθος ἀνδρῶν πολεμιστῶν πολὺ σφοδρὰ καὶ ἦν ἐκεῖ ραθυμῶν καὶ

ευωχούμενος αυτος και η δυναμις αυτου εφ ημερας εκατον εικοσι και εν τω ετει τω οκτωκαιδεκατω δευτερα και εικαδι του πρωτου μηνος εγενετο λογος εν οικω ναβουχοδοноσορ βασιλεως ασσυριων εκδικησαι πασαν την γην καθως ελαλησεν και συνεκαλεσεν παντας τους θεραποντας αυτου και παντας τους μεγιστανas αυτου και ειθετο μετ αυτων το μυστηριον της βουλης αυτου και συνετελεσεν πασαν την κακιαν της γης εκ του στοματος αυτου και αυτοι εκριναν ολεθρευσαι πασαν σαρκα οι ουκ ηκολουθησαν τω λογω του στοματος αυτου και εγενετο ως συνετελεσεν την βουλην αυτου εκαλεσεν ναβουχοδοноσορ βασιλευs ασσυριων τον ολοφερνην αρχιστρατηγον της δυναμεως αυτου δευτερον οντα μετ αυτον και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει ο βασιλευs ο μεγας ο κυριος πασης της γης ιδου συ εξελευση εκ του προσωπου μου και λημψη μετ σεαυτου ανδρας πεποιθотas εν ισχυι αυτων πεζων ειs χιλιαδας εκατον εικοσι και πληθος ιππων συν αναβαταιs χιλιαδας δεκα δυο και εξελευση ειs συναντησιν παση τη γη επι δυσμαs οti ηπειθησαν τω ρηματι του στοματος μου και απαγγελειs αυτοιs ετοιμαζειν γην και υδωρ οti εξελευσομαι εν θυμω μου επ αυτους και καλυψω παν το προσωπον της γης εν τοιs ποσιν της δυναμεως μου και δωσω αυτους ειs διαρπαγην αυτοιs και οι τραυματιαι αυτων πληρωσουσιν τas φαραγγας αυτων και παs χειμαρρους και ποταμος επικλυζων τοιs νεκροιs αυτων πληρωθησεται και αξω την αιχμαλωσιαν αυτων επι τα ακρα πασης της γης συ δε εξελθων προκαταλημψη μοι παν οριον αυτων και εκδωσουσιν σοι εαυτους και διατηρησεις εμοι αυτους ειs ημεραν ελεγμου αυτων επι δε τους απειθουντας ου φεισεται ο οφθαλμος σου του δουναι αυτους ειs φονον και αρπαγην εν παση τη γη σου οti ζων εγω και το κρατος της βασιλειas μου λελαληκα και ποιησω ταυτα εν χειρι μου και συ δε ου παραβηση εν τι των ρηματων του κυριου σου αλλα επιτελων επιτελεσεις καθοτι προστεταχα σοι και ου μακρυνεις του ποιησαι αυτα και εξηλθεν ολοφερνης απο προσωπου του κυριου αυτου και εκαλεσεν παντας τους δυναστας και τους στρατηγους και επιστατας της δυναμεως ασσουρ και ηριθμησεν εκλεκτους ανδρας ειs παραταξιν καθοτι εκελευσεν αυτω ο κυριος αυτου ειs μυριαδας δεκα δυο και ιππεις τοξοτας μυριους δισχιλιους και διεταξεν αυτους ον τροπον πολεμου πληθος συντασσεται και ελαβεν καμηλους και ονους και ημιονους ειs την απαρτιαν αυτων πληθος πολυ σφοδρα και προβατα και βοας και αιγας ειs την παρασκευην αυτων ων ουκ ην αριθμος και επισιτισμον παντι ανδρι ειs πληθος και χρυσιον και αργυριον εξ οικου βασιλεως πολυ σφοδρα και εξηλθεν αυτος και πασα η δυναμις αυτου ειs πορειαν του προελθειν βασιλεως ναβουχοδοноσορ και καλυψαι παν το προσωπον της γης προς δυσμαιs εν αρμασι και ιππεуси και πεζοιs επιλεκτοιs αυτων και πολυs ο επιμικτος ως ακριs συνεξηλθον αυτοιs και ως η αμμος της γης ου γαρ ην αριθμος απο πληθους αυτων και απηλθον εκ νινευη οδον τριων ημερων επι προσωπον του πεδιου βεκτιλειθ και επεστρατοπεδευσαν απο βεκτιλειθ πλησιον του ορους του επ αριστερα της ανω κιλικιαs και ελαβεν πασαν την δυναμιν αυτου τους πεζους και τους ιππεις και τα αρματα αυτου και απηλθεν εκειθεν ειs την ορεινην και διεκοψεν το φουδ και λουδ και επρονομευσεν υιους παντας ρασσιs και υιους ισμαηλ τους κατα προσωπον της ερημου προς νοτον της χελεων και παρηλθεν τον ευφρατην και διηλθεν την

μεσοποταμιαν και κατεσκαifen πασας τας πολεις τας υψηλας τας επι του χειμαρρου αβρωνα εως του ελθειν επι θαλασσαν και κατελαβετο τα ορια της κιλικιας και κατεκοψε παντας τους αντισταντας αυτω και ηλθεν εως οριων ιαφειθ τα προς νοτον κατα προσωπον της αραβιας και εκυκλωσεν παντας τους υιους μαδιαμ και ενεπρησεν τα σκηνωματα αυτων και επρονομευσεν τας μανδρας αυτων και κατεβη εις πεδιον δαμασκου εν ημεραις θερισμου πυρων και ενεπρησεν παντας τους αγρους αυτων και τα ποιμνια και τα βουκολια εδωκεν εις αφανισμον και τας πολεις αυτων εσκυλευσεν και τα πεδια αυτων εξελικμησεν και επαταξεν παντας τους νεανισκους αυτων εν στοματι ρομφαιας και επεπεσεν φοβος και τρομος αυτου επι τους κατοικουντας την παραλιαν τους οντας εν σιδωνι και εν τυρω και τους κατοικουντας σουρ και οκινα και παντας τους κατοικουντας ιεμνααν και οι κατοικουντες εν αζωτω και ασκαλωνι εφοβηθησαν αυτον σφοδρα και απεστειλαν προς αυτον αγγελους λογοις ειρηνικοις λεγοντες ιδου ημεις οι παιδες ναβουχοδονοσορ βασιλεως μεγαλου παρακειμεθα ενωπιον σου χρησαι ημιν καπως αρεστον εστιν τω προσωπω σου ιδου αι επαυλεις ημων και πας τοπος ημων και παν πεδιον πυρων και τα ποιμνια και τα βουκολια και πασαι αι μανδραι των σκηνων ημων παρακεινται προ προσωπου σου χρησαι καθο αν αρεσκη σοι ιδου και αι πολεις ημων και οι κατοικουντες εν αυταις δουλοι σοι εισιν ελθων απαντησον αυταις ως εστιν αγαθον εν οφθαλμοις σου και παρεγενοντο οι ανδρες προς ολοφερνην και απηγγειλαν αυτω κατα τα ρηματα ταυτα και κατεβη επι την παραλιαν αυτος και η δυναμις αυτου και εφρουρωσε τας πολεις τας υψηλας και ελαβεν εξ αυτων εις συμμαχιαν ανδρας επιλεκτους και εδεξαντο αυτον αυτοι και πασα η περιχωρος αυτων μετα στεφανων και χορων και τυμπανων και κατεσκαifen παντα τα ορια αυτων και τα αλση αυτων εξεκοψεν και ην δεδομενον αυτω εξολεθρευσαι παντας τους θεους της γης οπως αυτω μονω τω ναβουχοδονοσορ λατρευσωσι παντα τα εθνη και πασαι αι γλωσσαι και αι φυλαι αυτων επικαλεσωνται αυτον εις θεον και ηλθεν κατα προσωπον εσδρηλων πλησιον της δωταιας η εστιν απεναντι του πριονος του μεγαλου της ιουδαιας και κατεστρατοπεδευσαν ανα μεσον γαιβαι και σκυθων πολεως και ην εκει μηνα ημερων εις το συλλεξαι πασαν την απαρτιαν της δυναμειως αυτου και ηκουσαν οι υιοι ισραηλ οι κατοικουντες εν τη ιουδαια παντα οσα εποιησεν ολοφερνης τοις εθνεσιν ο αρχιστρατηγος ναβουχοδονοσορ βασιλεως ασσυριων και ον τροπον εσκυλευσεν παντα τα ιερα αυτων και εδωκεν αυτα εις αφανισμον και εφοβηθησαν σφοδρα σφοδρα απο προσωπου αυτου και περι ιερουσαλημ και του ναου κυριου θεου αυτων εταραχθησαν οτι προσφατως ησαν αναβεβηκοτες εκ της αιχμαλωσιας και νεωστι πας ο λαος συνελελεκτο της ιουδαιας και τα σκευη και το θυσιαστηριον και ο οικος εκ της βεβηλωσεως ηγιασμενα ην και απεστειλαν εις παν οριον σαμαρειας και κωνα και βαιθωρων και βελμαιν και ιεριχω και εις χωβα και αισωρα και τον αυλωνα σαλημ και προκατελαβοντο πασας τας κορυφας των ορεων των υψηλων και ετειχισαν τας εν αυτοις κωμας και παρεθεντο εις επιστιτισμον εις παρασκευην πολεμου οτι προσφατως ην τα πεδια αυτων τεθερισμενα και εγραψεν ιωαχιμ ο ιερευς ο μεγας ος ην εν ταις ημεραις εν ιερουσαλημ τοις κατοικουσι βαιτυλουα και βαιτομεσθαιμ η εστιν απεναντι εσδρηλων κατα προσωπον του πεδίου

του πλησιον δωθαίμ λεγων διακατασχειν τας αναβασεις της ορεινης οτι δι αυτων ην η εισοδος εις την ιουδαιαν και ην ευχερω διακωλυσαι αυτοις προσβαινοντας στενης της προσβασεως ουσης επ ανδρας τους παντας δυο και εποησαν οι υιοι ισραηλ καθα συνεταξεν αυτοις ιωακιμ ο ιερευς ο μεγας και η γερουσια παντος δημου ισραηλ οι εκαθηντο εν ιερουσαλημ και ανεβοησαν πας ανηρ ισραηλ προς τον θεον εν εκτενεια μεγαλη και εταπεινωσαν τας ψυχας αυτων εν εκτενεια μεγαλη αυτοι και αι γυναικες αυτων και τα νηπια αυτων και τα κτηνη αυτων και πας παροικος και μισθωτος και αργυρωνητος αυτων επθεντο σακκους επι τας οσφυας αυτων και πας ανηρ ισραηλ και γυνη και τα παιδια οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ επεσον κατα προσωπον του ναου και εσποδωσαντο τας κεφαλας αυτων και εξετειναν τους σακκους αυτων κατα προσωπον κυριου και το θυσιαστηριον σακκω περιεβαλον και εβοησαν προς τον θεον ισραηλ ομοθυμαδον εκτενωσ του μη δουναι εις διαρπαγην τα νηπια αυτων και τας γυναικας εις προνομην και τας πολεις της κληρονομιας αυτων εις αφανισμον και τα αγια εις βεβηλωσιν και ονειδισμον επιχαρμα τοις εθνεισιν και εισηκουσεν κυριος της φωνης αυτων και εισειδεν την θλιψιν αυτων και ην ο λαος νηστευων ημερας πλειους εν παση τη ιουδαια και ιερουσαλημ κατα προσωπον των αγιων κυριου παντοκρατορος και ιωακιμ ο ιερευς ο μεγας και παντες οι παρεστηκοτες ενωπιον κυριου ιερεις και οι λειτουργουντες κυριω σακκους περιεζωσμενοι τας οσφυας αυτων προσεφερον την ολοκαυτωσιν του ενδελεχισμού και τας ευχας και τα εκουσια δοματα του λαου και ην σποδος επι τας κιδαρεις αυτων και εβων προς κυριον εκ πασης δυναμεως εις αγαθον επισκεψασθαι παν οικον ισραηλ και ανηγγελη ολοφερνη αρχιστρατηγω δυναμεως ασσουρ διοτι οι υιοι ισραηλ παρεσκευασαντο εις πολεμον και τας διόδους της ορεινης συνεκλεισαν και ετειχισαν πασαν κορυφην ορους υψηλου και εθηκαν εν τοις πεδιοις σκανδαλα και ωργισθη θυμω σφοδρα και εκαλεσεν παντας τους αρχοντας μωαβ και τους στρατηγους αμμων και παντας σατραπας της παραλιας και ειπεν αυτοις αναγγειλατε δη μοι υιοι χανααν τις ο λαος ουτος ο καθημενος εν τη ορεινη και τινες ας κατοικουσιν πολεις και το πληθος της δυναμεως αυτων και εν τινι το κρατος αυτων και η ισχυς αυτων και τις ανεστηκεν επ αυτων βασιλευς ηγουμενος στρατιας αυτων και δια τι κατενωτισαντο του μη ελθειν εις απαντησιν μοι παρα παντας τους κατοικουντας εν δυσμαις και ειπεν προς αυτον αχωρ ο ηγουμενος παντων υιων αμμων ακουσατω δη λογον ο κυριος μου εκ στοματος του δουλου σου και αναγγελω σοι την αληθειαν περι του λαου τουτου ος κατοικει την ορεινην ταυτην πλησιον σου οικουντος και ουκ εξελευσεται ψευδος εκ του στοματος του δουλου σου ο λαος ουτος εισιν απογονοι χαλδαιων και παρωκησαν το προτερον εν τη μεσοποταμια οτι ουκ εβουληθησαν ακολουθησαι τοις θεοις των πατερων αυτων οι εγενοντο εν γη χαλδαιων και εξεβησαν εξ οδου των γονεων αυτων και προσεκυνησαν τω θεω του ουρανου θεω ω επεγνωσαν και εξεβαλον αυτοις απο προσωπου των θεων αυτων και εφυγον εις μεσοποταμιαν και παρωκησαν εκει ημερας πολλας και ειπεν ο θεος αυτων εξελθειν εκ της παροικιας αυτων και πορευθηναι εις γην χανααν και κατωκησαν εκει και επληθυνθησαν χρυσιω και αργυριω και εν κτηνεσιν πολλοις σφοδρα και κατεβησαν εις αιγυπτον εκαλυψεν γαρ το προσωπον της

γης χαναν λίκμος και παρώκησαν εκεί μεχρίς ου διετραφήσαν και εγενοντο εκεί εις πλήθος πολυ και ουκ ην αριθμός του γενους αυτων και επανεστη αυτοις ο βασιλευς αιγυπτου και κατεσοφισατο αυτους εν πονω και πλινθω εταπεινωσαν αυτους και εθεντο αυτους εις δουλους και ανεβοησαν προς τον θεον αυτων και επαταξεν πασαν την γην αιγυπτου πληγαις εν αις ουκ ην ιασις και εξεβαλον αυτους οι αιγυπτιοι απο προσωπου αυτων και κατεξηρανεν ο θεος την ερυθραν θαλασσαν εμπροσθεν αυτων και ηγαγεν αυτους εις οδον του σινα και καδης βαρνη και εξεβαλον παντας τους κατοικουντας εν τη ερημω και ωκησαν εν γη αμορραιων και παντας τους εσεβωνιτας εξωλεθρευσαν εν τη ισχυι αυτων και διαβαντες τον ιορδανην εκληρονομησαν πασαν την ορεινην και εξεβαλον εκ προσωπου αυτων τον χαναναιον και τον φερεζαιον και τον ιεβουσαιον και τον συχεμ και παντας τους γεργεσαιους και κατωκησαν εν αυτη ημερας πολλας και εως ουχ ημαρτον ενωπιον του θεου αυτων ην μετ αυτων τα αγαθα οτι θεος μισων αδικιαν μετ αυτων εστιν οτε δε απεστησαν απο της οδου ης διεθετο αυτοις εξωλεθρευθησαν εν πολλοις πολεμοις επι πολυ σφοδρα και ηχημαλωτευθησαν εις γην ουκ ιδιαν και ο ναος του θεου αυτων εγενηθη εις εδαφος και αι πολεις αυτων εκρατηθησαν υπο των υπεναντιων και νυν επιστρεψαντες επι τον θεον αυτων ανεβησαν εκ της διασπορας ου διεσπαρησαν εκεί και κατεσχον την ιερουσαλημ ου το αγιασμα αυτων και κατωκισθησαν εν τη ορεινη οτι ην ερημος και νυν δεσποτα κυριε ει μεν εστιν αγνοημα εν τω λαω τουτω και αμαρτανουσιν εις τον θεον αυτων και επισκεψομεθα οτι εστιν εν αυτοις σκανδαλον τουτο και αναβησομεθα και εκπολεμησομεν αυτους ει δ ουκ εστιν ανομια εν τω εθνει αυτων παρελθετω δη ο κυριος μου μηποτε υπερασπιση ο κυριος αυτων και ο θεος αυτων υπερ αυτων και εσομεθα εις ονειδισμον εναντιον πασης της γης και εγενετο ως επαυσατο αχιωρ λαλων τους λογους τουτους και εγογγυσεν πας ο λαος ο κυκλων την σκηνην και περιεστως και ειπαν οι μεγιστανες ολοφερνου και παντες οι κατοικουντες την παραλιαν και την μωαβ συγκοψαι αυτον ου γαρ φοβηθησομεθα απο υιων ισραηλ ιδου γαρ λαος εν ω ουκ εστιν δυναμις ουδε κρατος εις παραταξιν ισχυραν διο δη αναβησομεθα και εσονται εις καταβρωσιν πασης της στρατιας σου δεσποτα ολοφερνη και ως κατεπαυσεν ο θοροβος των ανδρων των κυκλω της συνεδριας και ειπεν ολοφερνης αρχιστρατηγος δυναμειως ασσουρ προς αχιωρ εναντιον παντος του δημου αλλοφυλων και προς παντας υιους μωαβ και τις ει συ αχιωρ και οι μισθωτοι του εφραιμ οτι επροφητευσας εν ημιν καθως σημερον και ειπας το γενοσ ισραηλ μη πολεμησαι οτι ο θεος αυτων υπερασπιει αυτων και τις θεος ει μη ναβουχοδονοσορ ουτος αποστελει το κρατος αυτου και εξωλεθρευσει αυτους απο προσωπου της γης και ου ρυσεται αυτους ο θεος αυτων αλλ ημεις οι δουλοι αυτου παταξομεν αυτους ως ανθρωπον ενα και ουχ υποστησονται το κρατος των ιππων ημων κατακαυσομεν γαρ αυτους εν αυτοις και τα ορη αυτων μεθυσθησεται εν τω αιματι αυτων και τα πεδια αυτων πληρωθησεται των νεκρων αυτων και ουκ αντιστησεται το ιχνος των ποδων αυτων κατα προσωπον ημων αλλα απωλεια απολουνται λεγει ο βασιλευς ναβουχοδονοσορ ο κυριος πασης της γης ειπεν γαρ ου ματαιωθησεται τα ρηματα των λογων αυτου συ δε αχιωρ μισθωτε του αμμων ος ελαλησας τους λογους τουτους εν ημερα αδικιας σου ουκ

οφει ετι το προσωπον μου απο της ημερας ταυτης εως ου εκδικησω το γενος των εξ αιγυπτου και τοτε διελευσεται ο σιδηρος της στρατιας μου και ο λαος των θεραποντων μου τας πλευρας σου και πεση εν τοις τραυματαις αυτων οταν επιστρέψω και αποκαταστήσουσιν σε οι δουλοι μου εις την ορεινην και θήσουσιν σε εν μια των πολειων των αναβασεων και ουκ απολη εως ου εξολεθρευθης μετ αυτων και ειπερ ελπίζεις τη καρδια σου οτι ου συλλημφθήσονται μη συμπεσετω σου το προσωπον ελαλησα και ουδεν διαπεσειται των ρημάτων μου και προσεταξεν ολοφερνης τοις δουλοις αυτου οι ησαν παρεστηκοτες εν τη σκηνη αυτου συλλαβειν τον αχιωρ και αποκαταστήσαι αυτον εις βαιτυλουα και παραδουναι εις χειρας υιων ισραηλ και συνελθον αυτον οι δουλοι αυτου και ηγαγον αυτον εξω της παρεμβολης εις το πεδιον και απηραν εκ μεσου της πεδινης εις την ορεινην και παρεγενοντο επι τας πηγας αι ησαν υποκατω βαιτυλουα και ως ειδαν αυτους οι ανδρες της πολεως επι την κορυphen του ορους ανελαβον τα οπλα αυτων και απηλθον εξω της πολεως επι την κορυphen του ορους και πας ανηρ σφενδονητης διεκρατησαν την αναβασιν αυτων και εβαλλον εν λιθοις επ αυτους και υποδυσαντες υποκατω του ορους εδησαν τον αχιωρ και αφηκαν ερριμμενον υπο την ριζαν του ορους και απωχοντο προς τον κυριον αυτων καταβαντες δε οι υιοι ισραηλ εκ της πολεως αυτων επεστησαν αυτω και λυσαντες αυτον απηγαγον εις την βαιτυλουα και κατεστήσαν αυτον επι τους αρχοντας της πολεως αυτων οι ησαν εν ταις ημεραις εκειναις οζιας ο του μιχα εκ της φυλης συμειν και χαβρις ο του γοθονιηλ και χαρμης υιος μελχιηλ και συνεκαλεσαν παντας τους πρεσβυτερους της πολεως και συνεδραμον πας νεανισκος αυτων και αι γυναικες εις την εκκλησιαν και εστήσαν τον αχιωρ εν μεσω παντος του λαου αυτων και επηρωτησεν αυτον οζιας το συμβεβηκος και αποκριθεις απηγγειλεν αυτοις τα ρήματα της συνεδριας ολοφερνου και παντα τα ρήματα οσα ελαλησεν εν μεσω των αρχοντων υιων ασσουρ και οσα εμεγαλορρημονησεν ολοφερνης εις τον οικον ισραηλ και πεσοντες ο λαος προσεκυνησαν τω θεω και εβοησαν λεγοντες κυριε ο θεος του ουρανου κατιδε επι τας υπερηφανιας αυτων και ελεησον την ταπεινωσιν του γενους ημων και επιβλεψον επι το προσωπον των ηγιασμενων σοι εν τη ημερα ταυτη και παρεκαλεσαν τον αχιωρ και επηνεσαν αυτον σφοδρα και παρελαβεν αυτον οζιας εκ της εκκλησιας εις οικον αυτου και εποισεν ποτον τοις πρεσβυτεροις και επεκαλεσαντο τον θεον ισραηλ εις βοηθειαν ολην την νυκτα εκεινην τη δε επαυριον παρηγγειλεν ολοφερνης παση τη στρατια αυτου και παντι τω λαω αυτου οι παρεγενοντο επι την συμμαχίαν αυτου αναζευγνυειν επι βαιτυλουα και τας αναβασεις της ορεινης προκαταλαμβάνεσθαι και ποιειν πολεμον προς τους υιους ισραηλ και ανεζευξεν εν τη ημερα εκεινη πας ανηρ δυνατος αυτων και η δυναμις αυτων ανδρων πολεμιστων χιλιαδες πεζων εκατον εβδομηκοντα και ιππεων χιλιαδες δεκα δυο χωρις της αποσκευης και των ανδρων οι ησαν πεζοι εν αυτοις πληθος πολυ σφοδρα και παρενεβαλον εν τω αυλωνι πλησιον βαιτυλουα επι της πηγης και παρετειναν εις ευρος επι δωθαιμ εως βελβαιμ και εις μηκος απο βαιτυλουα εως κυαμωνος η εστιν απεναντι του εσδρηλων οι δε υιοι ισραηλ ως ειδον αυτων το πληθος εταραχθησαν σφοδρα και ειπαν εκαστος προς τον πλησιον αυτου νυν εκλείξουσιν ουτοι το προσωπον της γης πασης και

ουτε τα ορη τα υψηλα ουτε αι φαραγγες ουτε οι βουνοι υποστησονται το βαρος αυτων και αναλαβοντες εκαστος τα σκευη τα πολεμικα αυτων και ανακαυσαντες πυρας επι τους πυργους αυτων εμενον φυλασσοντες ολην την νυχτα εκεινην τη δε ημερα τη δευτερα εξηγαγεν ολοφερνης πασαν την ιππον αυτου κατα προσωπον των υιων ισραηλ οι ησαν εν βαιτυλουα και επεσκεψατο τας αναβασεις της πολεως αυτων και τας πηγας των υδατων εφωδευσεν και προκατελαβετο αυτας και επεστησεν αυταις παρεμβολας ανδρων πολεμιστων και αυτος ανεζυξεν εις τον λαον αυτου και προσελθοντες αυτω παντες αρχοντες υιων ησαι και παντες οι ηγουμενοι του λαου μωαβ και οι στρατηγοι της παραλιας ειπαν ακουσατω δη λογον ο δεσποτης ημων ινα μη γηνται θραυσμα εν τη δυναμει σου ο γαρ λαος ουτος των υιων ισραηλ ου πεποιθαν επι τοις δορασιν αυτων αλλ επι τοις υψεσι των ορεων εν οις αυτοι ενοικουσιν εν αυτοις ου γαρ εστιν ευχερες προσβηναι ταις κορυφαις των ορεων αυτων και νυν δεσποτα μη πολεμει προς αυτους καθως γινεται πολεμος παραταξεως και ου πεσειται εκ του λαου σου ανηρ εις αναμεινον επι της παρεμβολης σου διαφυλασσων παντα ανδρα εκ της δυναμειως σου και επικρατησάτωσαν οι παιδες σου της πηγης του υδατος η εκπορευεται εκ της ριζης του ορους διοτι εκειθεν υδρευονται παντες οι κατοικουντες βαιτυλουα και ανελοι αυτους η διψα και εκδωσουσι την πολιν αυτων και ημεις και ο λαος ημων αναβησομεθα επι τας πλησιον κορυφας των ορεων και παρεμβολουμεν επ αυταις εις προφυλακην του μη εξελθειν εκ της πολεως ανδρα ενα και τακησονται εν τω λιμω αυτοι και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων και πριν ελθειν την ρομφαιαν επ αυτους καταστρωθησονται εν ταις πλατειαις της οικησεως αυτων και ανταποδωσεις αυτοις ανταποδομα πονηρον ανθ' ων εστασιασαν και ουκ απηνητησαν τω προσωπω σου εν ειρηνη και ηρεσαν οι λογοι αυτων ενωπιον ολοφερνου και ενωπιον παντων των θεραποντων αυτου και συνεταξε ποιειν καθα ελαλησαν και απηρεν παρεμβολη υιων αμμων και μετ αυτων χιλιαδες πεντε υιων ασσουρ και παρενεβαλον εν τω αυλωνι και προκατελαβοντο τα υδατα και τας πηγας των υδατων των υιων ισραηλ και ανεβησαν οι υιοι ησαι και οι υιοι αμμων και παρενεβαλον εν τη ορεινη απεναντι δωθαμι και απεστειλαν εξ αυτων προς νοτον και απηλιωτην απεναντι εγρεβηλ η εστιν πλησιον χους η εστιν επι του χειμαρρου μοχμουρ και η λοιπη στρατια των ασσυριων παρενεβαλον εν τω πεδιω και εκαλυψαν παν το προσωπον της γης και αι σκηναι και αι απαρτιαι αυτων κατεστρατοπεδευσαν εν οχλω πολλω και ησαν εις πληθος πολυ σφοδρα και οι υιοι ισραηλ ανεβοησαν προς κυριον θεον αυτων οτι ωλιγοψυχησεν το πνευμα αυτων οτι εκυκλωσαν παντες οι εχθροι αυτων και ουκ ην διαφυγειν εκ μεσου αυτων και εμεινεν κυκλω αυτων πασα παρεμβολη ασσουρ οι πεζοι και αρματα και οι ιππεις αυτων ημερας τριακοντα τεσσαρας και εξελιπεν παντας τους κατοικουντας βαιτυλουα παντα τα αγγεια αυτων των υδατων και οι λαχκοι εξεκενουντο και ουκ ειχον πιειν εις πλησμονην υδωρ ημεραν μιαν οτι εν μετρω εδιδοσαν αυτοις πιειν και ηθυμησεν τα νηπια αυτων και αι γυναικες και οι νεανισκοι εξελιπον απο της διψης και επιπτον εν ταις πλατειαις της πολεως και εν ταις διοδοις των πυλων και ουκ ην κραταιωσις ετι εν αυτοις και επισυνηχθησαν πας ο λαος επι οζιαν και τους αρχοντας της πολεως οι νεανισκοι και αι γυναικες και τα

παιδια και ανεβησαν φωνη μεγαλη και ειπαν εναντιον παντων των πρεσβυτερων κριναι ο θεος ανα μεσον υμων και ημων οτι εποιησατε εν ημιν αδικιαν μεγαλην ου λαλησαντες ειρηνικα μετα υιων ασσουρ και νυν ουκ εστιν ο βοηθος ημων αλλα πεπρακεν ημας ο θεος εις τας χειρας αυτων του καταστρωθηναι εναντιον αυτων εν διψη και απωλεια μεγαλη και νυν επικαλεσασθε αυτους και εκδοσθε την πολιν πασαν εις προνομην τω λαω ολοφερνου και παση τη δυναμει αυτου κρεισσον γαρ ημιν γεννηθηναι αυτοις εις διαρπαγην εσομεθα γαρ εις δουλους και ζησεται η ψυχη ημων και ουκ οψομεθα τον θανατον των νηπιων ημων εν οφθαλμοις ημων και τας γυναικας και τα τεκνα ημων εκλειπουσας τας ψυχας αυτων μαρτυρομεθα υμιν τον ουρανον και την γην και τον θεον ημων και κυριον των πατερων ημων ος εκδικει ημας κατα τας αμαρτίας ημων και κατα τα αμαρτηματα των πατερων ημων ινα μη ποιηση κατα τα ρηματα ταυτα εν τη ημερα τη σημερον και εγενετο κλαυθμος μεγας εν μεσω της εκκλησιας παντων ομοθυμαδον και εβροσαν προς κυριον τον θεον φωνη μεγαλη και ειπεν προς αυτους οζιας ιθασειτε αδελφοι διακαρτερησωμεν επι πεντε ημερας εν αις επιστρεψει κυριος ο θεος ημων το ελεος αυτου εφ ημας ου γαρ εγκαταλειπει ημας εις τελος εαν δε διελθωσιν αυται και μη ελθη εφ ημας βοηθεια ποιησω κατα τα ρηματα υμων και εσχορπισεν τον λαον εις την εαυτου παρεμβολην και επι τα τειχη και τους πυργους της πολεως αυτων απηλθον και τας γυναικας και τα τεκνα εις τους οικους αυτων απεστειλαν και ησαν εν ταπεινωσει πολλη εν τη πολει και ηκουσεν εν εκειναις ταις ημεραις ιουδιθ θυγατηρ μεραρι υιου ωξ υιου ιωσηφ υιου οζιηλ υιου ελκια υιου ανανιου υιου γεδεων υιου ραφαιν υιου αχιτωβ υιου ηλιου υιου χελκιου υιου ελιαβ υιου ναθαναηλ υιου σαλαμιηλ υιου σαρασαδαι υιου ισραηλ και ο ανηρ αυτης μανασσης της φυλης αυτης και της πατριας αυτης και απεθανεν εν ημεραις θερισμου κριθων επεστη γαρ επι τους δεσμευοντας τα δραγματα εν τω πεδιω και ο καυσων ηλθεν επι την κεφαλην αυτου και επεσεν επι την κλινην αυτου και ετελευτησεν εν βαιτυλουα τη πολει αυτου και εθαψαν αυτον μετα των πατερων αυτου εν τω αγρω τω ανα μεσον δωθαιμ και βαλαμων και ην ιουδιθ εν τω οικω αυτης χηρευουσα ετη τρια και μηνας τεσσαρας και εποιησεν εαυτη σκηνην επι του δωματος του οικου αυτης και επεθηκεν επι την οσφυν αυτης σακχον και ην επ αυτης τα ιματια της χηρευσεως αυτης και ενηστευε πασας τας ημερας της χηρευσεως αυτης χωρις προσαββατων και σαββατων και προνουμηνιων και νουμηνιων και εορτων και χαρμοσυνων οικου ισραηλ και ην καλη τω ειδει και ωραια τη οφει σφοδρα και υπελιπετο αυτη μανασσης ο ανηρ αυτης χρυσιον και αργυριον και παιδας και παιδισκας και κτηνη και αγρους και εμενεν επ αυτων και ουκ ην ος επηνεγχεν αυτη ρημα πονηρον οτι εφοβειτο τον θεον σφοδρα και ηκουσεν τα ρηματα του λαου τα πονηρα επι τον αρχοντα οτι ωλιγοψυχησαν εν τη σπανει των υδατων και ηκουσεν παντας τους λογους ιουδιθ ους ελαλησεν προς αυτους οζιας ως ωμοσεν αυτοις παραδωσειν την πολιν μετα ημερας πεντε τοις ασσυριοις και αποστειλασα την αβραν αυτης την εφεστωσαν πασιν τοις υπαρχουσιν αυτης εκαλεσεν χαβριν και χαρμιν τους πρεσβυτερους της πολεως αυτης και ηλθον προς αυτην και ειπεν προς αυτους ακουσατε δη μου αρχοντες των κατοικουντων εν βαιτυλουα οτι ουκ ευθης ο λογος υμων ον ελαλησατε εναντιον του

λαου εν τη ημερα ταυτη και εστησατε τον ορκον τουτον ον ελαλησα-
τε ανα μεσον του θεου και υμων και ειπατε εκδωσειν την πολιν τοις
εχθροις ημων εαν μη εν αυταις επιστρεψη κυριος βοηθειαν υμιν και
νυν τινες εστε υμεις οι επειρασατε τον θεον εν τη ημερα τη σημερον
και ιστατε υπερ του θεου εν μεσω υιων ανθρωπων και νυν κυριον
παντοκρατορα εξεταζετε και ουθεν επιγνωσεσθε εως του αιωνος ο-
τι βαθος καρδιας ανθρωπου ουχ ευρησετε και λογους της διανοιας
αυτου ου διαλημψεσθε και πως τον θεον ος εποιοησεν παντα ταυτα
ερευνησετε και τον νουν αυτου επιγνωσεσθε και τον λογισμον αυτου
κατανοησετε μηδαμως αδελφοι μη παροργιζετε κυριον τον θεον ημων
οτι εαν μη βουληται εν ταις πεντε ημεραις βοηθησαι ημιν αυτος εχει
την εξουσιαν εν αις θελει σκεπασαι ημεραις η και ολεθρευσαι ημας
προ προσωπου των εχθρων ημων υμεις δε μη ενεχυραζετε τας βου-
λας κυριου του θεου ημων οτι ουχ ως ανθρωπος ο θεος απειληθηται
ουδ ως υιος ανθρωπου διαιτηθηται διοπερ αναμενοντες την παρ αυτου
σωτηριαν επικαλεσωμεθα αυτον εις βοηθειαν ημων και εισακουσεται
της φωνης ημων εαν η αυτα αρεστον οτι ουκ ανεστη εν ταις γενε-
αις ημων ουδε εστιν εν τη ημερα τη σημερον ουτε φυλη ουτε πατρια
ουτε δημος ουτε πολις εξ ημων οι προσκυνουσι θεοις χειροποιητοις
καθαπερ εγενετο εν ταις προτερον ημεραις ων χαριν εδοθησαν εις
ρομψαιαν και εις διαρπαγην οι πατερες ημων και επεσον πτωμα μεγα
ενωπιον των εχθρων ημων ημεις δε ετερον θεον ουκ εγνωμεν πλην
αυτου οθεν ελπιζομεν οτι ουχ υπεροψεται ημας ουδ απο του γενους
ημων οτι εν τω λημφθηναι ημας ουτως και λημφθησεται πασα η ιου-
δαια και προνομευθησεται τα αγια ημων και εκζητησει την βεβηλωσιν
αυτων εκ του αιματος ημων και τον φονον των αδελφων ημων και
την αιχμαλωσιαν της γης και την ερημωσιν της κληρονομιας ημων ε-
πιστρεψει εις κεφαλην ημων εν τοις εθνεσιν ου εαν δουλευσωμεν εκει
και εσομεθα εις προσκομμα και εις ονειδος εναντιον των κτωμενων
ημας οτι ου κατευθυνθησεται η δουλεια ημων εις χαριν αλλ εις ατι-
μιαν ιθησει αυτην κυριος ο θεος ημων και νυν αδελφοι επιδειξωμεθα
τοις αδελφοις ημων οτι εξ ημων κρεμαται η ψυχη αυτων και τα αγια
και ο οικος και το θυσιαστηριον επεστηρισται εφ ημιν παρα ταυτα
παντα ευχαριστησωμεν κυριω τω θεω ημων ος πειραζει ημας καθα
και τους πατερας ημων μνησθητε οσα εποιοησεν μετα αβρααμ και οσα
επειρασεν τον ισαακ και οσα εγενετο τω ιακωβ εν μεσοποταμια της
συριας ποιμαινοντι τα προβατα λαβαν του αδελφου της μητρος αυτου
οτι ου καθως εκεινους επυρωσεν εις ετασμον της καρδιας αυτων και
ημας ουκ εξεδικησεν αλλ εις νουθετησιν μαστιγοι κυριος τους εγγι-
ζοντας αυτω και ειπεν προς αυτην οζιας παντα οσα ειπας εν αγαθη
καρδια ελαλησας και ουκ εστιν ος αντιστησεται τοις λογοις σου οτι
ουκ εν τη σημερον η σοφια σου προδηλος εστιν αλλ απ αρχης ημερων
σου εγνω πας ο λαος την συνεσιν σου καθοτι αγαθον εστιν το πλα-
σμα της καρδιας σου αλλα ο λαος δεδιψηκεν σφοδρα και ηναγκασαν
ημας ποιησαι καθα ελαλησαμεν αυτοις και επαγαγειν εφ ημας ορκον
ον ου παραβησομεθα και νυν δεηθητι περι ημων οτι γυνη ευσεβης ει
και αποστελει κυριος τον υετον εις πληρωσιν των λακκων ημων και
ουκ εκλειψομεν ετι και ειπεν προς αυτους ιουδιθ ακουσατε μου και
ποιησω πραγμα ο αφιζεται εις γενεας γενεων υιοις του γενους ημων
υμεις στησεσθε επι της πυλης την νυχτα ταυτην και εξελευσομαι εγω

μετα της αβρας μου και εν ταις ημεραις μεθ' ας ειπατε παραδωσειν την πολιν τοις εχθροις ημων επισκεψεται κυριος τον ισραηλ εν χειρι μου υμεις δε ουκ εξερευνησετε την πραξιν μου ου γαρ ερω υμιν εως του τελεσθηναι α εγω ποιω και ειπεν οζιας και οι αρχοντες προς αυτην πορευου εις ειρηνην και κυριος ο θεος εμπροσθεν σου εις εκδικησιν των εχθρων ημων και αποστρεψαντες εκ της σκηνης επορευθησαν επι τας διαταξεις αυτων ιουδιθ δε επεσεν επι προσωπον και επεθετο σποδον επι την κεφαλην αυτης και εγυμνωσεν ον ενεδεδυκει σακκον και ην αρτι προσφερομενον εν ιερουσαλημ εις τον οικον του θεου το θυμιαμα της εσπερας εκεινης και εβοησεν φωνη μεγαλη ιουδιθ προς κυριον και ειπεν κυριε ο θεος του πατρος μου συμεων ω εδωκας εν χειρι ρομφαιαν εις εκδικησιν αλλογενων οι ελυσαν μητραν παρθενου εις μiasμα και εγυμνωσαν μηρον εις αισχυνην και εβεβηλωσαν μητραν εις ονειδος ειπας γαρ ουκ ουτως εσται και εποιησαν ανθ' ων εδωκας αρχοντας αυτων εις φονον και την στρωμνην αυτων η ηδεσαστο την απατην αυτων απατηθεισαν εις αιμα και επαταξας δουλους επι δυνασταις και δυναστας επι θρονους αυτων και εδωκας γυναικας αυτων εις προνομην και θυγατερας αυτων εις αιχμαλωσιαν και παντα τα σκυλα αυτων εις διαιρεσιν υιων ηγαπημενων υπο σου οι και εξηλωσαν τον ζηλον σου και εβδελυξαντο μiasμα αιματος αυτων και επεκαλεσαντο σε εις βοηθον ο θεος ο θεος ο εμος και εισακουσον εμου της χηρας συ γαρ εποιησας τα προτερα εκεινων και εκεινα και τα μετεπειτα και τα νυν και τα επερχομενα διενοηθης και εγενηθησαν α ενενοηθης και παρεστησαν α εβουλευσω και ειπαν ιδου παρεσμεν πασαι γαρ αι οδοι σου ετοιμοι και η κρισις σου εν προγνωσει ιδου γαρ ασσυριοι επληθυνθησαν εν δυναμει αυτων υψωθησαν εφ' ιππω και αναβατη εγαυριασαν εν βραχιονι πεζων ηλπισαν εν ασπιδι και εν γαισω και τοξω και σφενδονη και ουκ εγνωσαν οτι συ ει κυριος συντριβων πολεμους κυριος ονομα σοι συ ραξον αυτων την ισχυν εν δυναμει σου και καταξον το κρατος αυτων εν τω θυμω σου εβουλευσαντο γαρ βεβηλωσαι τα αγια σου μιαναι το σκηνωμα της καταπαυσεως του ονοματος της δοξης σου καταβαλειν σιδηρω κερας θυσιαστηριου σου βλεψον εις περηφανιαν αυτων αποστειλον την οργην σου εις κεφαλας αυτων δος εν χειρι μου της χηρας ο διενοηθην κρατος καταξον δουλων εκ χειλεων απατης μου επ' αρχοντι και αρχοντα επι θεραποντι αυτου θραυσον αυτων το αναστεμα εν χειρι θηλειας ου γαρ εν πληθει το κρατος σου ουδε η δυναστεια σου εν ισχυουσιν αλλα ταπεινων ει θεος ελαττωνων ει βοηθος αντιλημπτωρ ασθενουντων απεγνωσμενων σκεπαστης απηλπισμενων σωτηρ ναι ναι ο θεος του πατρος μου και θεος κληρονομιας ισραηλ δεσποτα των ουρανων και της γης κτιστα των υδατων βασιλευ πασης κτισεως σου συ εισακουσον της δεησεως μου και δος λογον μου και απατην εις τραυμα και μωλωπα αυτων οι κατα της διαθηκης σου και οικου ηγιασμενου σου και κορυφης σιων και οικου κατασχεσεως υιων σου εβουλευσαντο σκληρα και ποιησον επι παντος εθνους σου και πασης φυλης επιγνωσιν του ειδησαι οτι συ ει ο θεος θεος πασης δυναμεως και κρατους και ουκ εστιν αλλος υπερασπιζων του γενους ισραηλ ει μη συ και εγενετο ως επαυσαστο βωωσα προς τον θεον ισραηλ και συνετελεσεν παντα τα ρηματα ταυτα και ανεστη απο της πτωσεως και εκαλεσεν την αβραν αυτης και κατεβη εις τον οικον εν ω διετριβεν εν αυτω εν

ταις ημεραις των σαββατων και εν ταις εορταις αυτης και περιελατο τον σαρκον ον ενεδεδυκει και εξεδυσατο τα ιματια της χηρευσεως αυτης και περιεκλυσατο το σωμα υδατι και εχρισατο μυρω παχει και διεξανε τας τριχας της κεφαλης αυτης και επεθετο μιτραν επ αυτης και ενεδυσατο τα ιματια της ευφροσυνης αυτης εν οις εστολιζετο εν ταις ημεραις της ζωης του ανδρος αυτης μανασση και ελαβεν σανδαλια εις τους ποδας αυτης και περιεθετο τους χλιδωνας και τα ψελια και τους δακτυλιους και τα ενωτια και παντα τον κοσμον αυτης και εκαλλωπισατο σφοδρα εις απατησιν οφθαλμων ανδρων οσοι αν ιδωσιν αυτην και εδωκεν τη αβρα αυτης ασκοπυτινην οινου και καψακην ελαιου και πηραν επληρωσεν αλφитων και παλαθης και αρτων καθαρων και περιεδιπλωσε παντα τα αγγεια αυτης και επεθηκεν αυτη και εξηλθοσαν επι την πυλην της πολεως βαιτυλουα και ευροσαν εφεστωτα επ αυτη οζιαν και τους πρεσβυτερους της πολεως χαβριν και χαρμιν ως δε ειδον αυτην και ην ηλλοιωμενον το προσωπον αυτης και την στολην μεταβεβληκυιαν αυτης και εθαυμασαν επι τω καλλει αυτης επι πολυ σφοδρα και ειπαν αυτη ο θεος των πατερων ημων δωη σε εις χαριν και τελειωσαι τα επιτηδευματα σου εις γαυριαμα υιων ισραηλ και υψωμα ιερουσαλημ και προσεκυνησεν τω θεω και ειπεν προς αυτους επιταξατε ανοιξαι μοι την πυλην της πολεως και εξελευσομαι εις τελειωσιν των λογων ων ελαλησατε μετ εμου και συνεταξαν τοις νεανισκοις ανοιξαι αυτη καθοτι ελαλησεν και εποιησαν ουτως και εξηλθεν ιουδιθ αυτη και η παιδισκη αυτης μετ αυτης απεσκοπευον δε αυτην οι ανδρες της πολεως εως ου κατεβη το ορος εως διηλθεν τον αυλωνα και ουκετι εθεωρουν αυτην και επορευοντο εν τω αυλωνι εις ευθειαν και συνητησεν αυτη προφυλακη των ασσυριων και συνελαβον αυτην και επηρωτησαν τινων ει και ποθεν ερχη και που πορευη και ειπεν θυγατηρ ειμι των εβραιων και αποδιδρασκω απο προσωπου αυτων οτι μελλουσιν διδοσθαι υμιν εις καταβρωμα καγω ερχομαι εις το προσωπον ολοφερνου αρχιστρατηγου δυναμειως υμων του απαγγειλαι ρηματα αληθειας και δειξω προ προσωπου αυτου οδον καθ ην πορευεται και κυριευσει πασης της ορεινης και ου διαφωνησει των ανδρων αυτου σαφξ μια ουδε πνευμα ζωης ως δε ηκουσαν οι ανδρες τα ρηματα αυτης και κατενοησαν το προσωπον αυτης και ην εναντιον αυτων θαυμασιον τω καλλει σφοδρα και ειπαν προς αυτην σεσωκας την ψυχην σου σπευσασα καταβηναι εις προσωπον του κυριου ημων και νυν προσελθε επι την σκηνην αυτου και αφ ημων προπεμφουσιν σε εως παραδωσουσιν σε εις χειρας αυτου εαν δε στης εναντιον αυτου μη φοβηθης τη καρδια σου αλλα αναγγειλον κατα τα ρηματα σου και ευ σε ποιησει και επελεξαν εξ αυτων ανδρας εκατον και παρεζευξαν αυτη και τη αβρα αυτης και ηγαγον αυτας επι την σκηνην ολοφερνου και εγενετο συνδρομη εν παση τη παρεμβολη διεβοηθη γαρ εις τα σκηνωματα η παρουσια αυτης και ελθοντες εκυκλουν αυτην ως ειστηκει εξω της σκηνης ολοφερνου εως προσηγγειλαν αυτω περι αυτης και εθαυμαζον επι τω καλλει αυτης και εθαυμαζον τους υιους ισραηλ απ αυτης και ειπεν εκαστος προς τον πλησιον αυτου τις καταφρονησει του λαου τουτου ος εχει εν εαυτω γυναικας τοιαυτας οτι ου καλον εστιν υπολειπεσθαι εξ αυτων ανδρα ενα οι αφεθεντες δυνησονται κατασοφισασθαι πασαν την γην και εξηλθον οι παρακαθευδοντες ολοφερνη και παντες οι θεραποντες αυτου και εισηγαγον αυτην εις

την σκηνην και ην ολοφερνης αναπαυομενος επι της κλινης αυτου εν τω κωνωπιω ο ην εκ πορφυρας και χρυσιου και σμαραγδου και λιθων πολυτελων καθυφασμενων και ανηγγειλαν αυτω περι αυτης και εξηλθεν εις το προσκηνιον και λαμπαδες αργυραι προαγουσαι αυτου ως δε ηλθεν κατα προσωπον αυτου ιουδιθ και των θεραποντων αυτου εθαυμασαν παντες επι τω καλλει του προσωπου αυτης και πεσουσα επι προσωπον προσεκυνησεν αυτω και ηγειραν αυτην οι δουλοι αυτου και ειπεν προς αυτην ολοφερνης θαρσησον γυναι μη φοβηθης τη καρδια σου οτι εγω ουκ εκακωσα ανθρωπον οστις ηρετικεν δουλευειν βασιλει ναβουχοδονοσορ πασης της γης και νυν ο λαος σου ο κατοικων την ορεινην ει μη εφαυλισαν με ουκ αν ηρα το δορυ μου επ αυτους αλλα αυτοι εαυτοις εποιησαν ταυτα και νυν λεγε μοι τινος ενεκεν απεδρας απ αυτων και ηλθες προς ημας ηκεις γαρ εις σωτηριαν θαρσει εν τη νυκτι ταυτη ζηση και εις το λοιπον ου γαρ εστιν ος αδικησει σε αλλ ευ σε ποιησει καθα γίνεται τοις δουλοις του κυριου μου βασιλεως ναβουχοδονοσορ και ειπεν προς αυτον ιουδιθ δεξαι τα ρηματα της δουλειας σου και λαληστω η παιδισκη σου κατα προσωπον σου και ουκ αναγγελω ψευδος τω κυριω μου εν τη νυκτι ταυτη και εαν κατακολουθησης τοις λογοις της παιδισκης σου τελειως πραγμα ποιησει μετα σου ο θεος και ουκ αποπεσειται ο κυριος μου των επιτηδευματων αυτου ζη γαρ βασιλευς ναβουχοδονοσορ πασης της γης και ζη το κρατος αυτου ος απεστειλεν σε εις κατορθωσιν πασης ψυχης οτι ου μονον ανθρωποι δια σε δουλευουσιν αυτω αλλα και τα θηρια του αγρου και τα κτηνη και τα πετεινα του ουρανου δια της ισχυος σου ζησονται επι ναβουχοδονοσορ και παντα τον οικον αυτου ηκουσαμεν γαρ την σοφian σου και τα πανουργεumατα της ψυχης σου και ανηγγελη παση τη γη οτι συ μονος αγαθος εν παση βασιλεια και δυνατος εν επιστημη και θαυμαστος εν στρατευμασιν πολεμου και νυν ο λογος ον ελαλησεν αχιωρ εν τη συνεδρια σου ηκουσαμεν τα ρηματα αυτου οτι περιεποιησαντο αυτον οι ανδρες βαιτυλous και ανηγγειλεν αυτοις παντα οσα εξελαλησεν παρα σοι διο δεσποτα κυριε μη παρελθης τον λογον αυτου αλλα καταθου αυτον εν τη καρδια σου οτι εστιν αληθης ου γαρ εκδικαται το γενος ημων ου κατισχυει ρομφαια επ αυτους εαν μη αμαρτωσιν εις τον θεον αυτων και νυν ινα μη γενηται ο κυριος μου εκβολος και απρακτος και επιπεσειται θανατος επι προσωπον αυτων και κατελαβετο αυτους αμαρτημα εν ω παροργισουσιν τον θεον αυτων οπηνικα αν ποιησωσιν αποπιαν επει παρεξελιπεν αυτους τα βρωματα και εσπανισθη παν υδωρ εβουλευσαντο επιβαλειν τοις κτηνεσιν αυτων και παντα οσα διεστειλατο αυτοις ο θεος τοις νομοις αυτου μη φαγειν διεγνωσαν δαπανησαι και τας απαρχας του σιτου και τας δεκατας του οινου και του ελαιου α διεφυλαξαν αγιασαντες τοις ιερευσιν τοις παρεστηκοσιν εν ιερουσαλημ απεναντι του προσωπου του θεου ημων κεκρικασιν εξαναλωσαι ων ουδε ταις χερσιν καθηκεν αφασθαι ουδενα των εκ του λαου και απεσταλκασιν εις ιερουσαλημ οτι και οι εκει κατοικουντες εποιησαν ταυτα τους μετακομισοντας αυτοις την αφεσιν παρα της γερουσιας και εσται ως αν αναγγειλη αυτοις και ποιησωσιν δοθησονται σοι εις ολεθρον εν τη ημερα εκεινη οθεν εγω η δουλη σου επιγνουσα ταυτα παντα απεδρων απο προσωπου αυτων και απεστειλεν με ο θεος ποιησαι μετα σου πραγματα εφ οis εκστησεται πασα η γη οσοι εαν ακουσωσιν αυτα οτι

η δούλη σου θεοσεβής εστιν και θεραπευουσα νυκτος και ημερας τον θεον του ουρανου και νυν μενω παρα σοι κυριε μου και εξελευσεται η δούλη σου κατα νυκτα εις την φαραγγα και προσευξομαι προς τον θεον και ερει μοι ποτε εποιησαν τα αμαρτηματα αυτων και ελθουσα προσανοισω σοι και εξελευση συν παση τη δυναμει σου και ουκ εστιν ος αντιστησεται σοι εξ αυτων και αξω σε δια μεσου της ιουδαιας εως του ελθειν απεναντι ιερουσαλημ και ιθησω τον διφρον σου εν μεσω αυτης και αξεις αυτους ως προβατα οις ουκ εστιν ποιμην και ου γρυζει κυων τη γλωσση αυτου απεναντι σου οτι ταυτα ελαληθη μοι κατα προγνωσιν μου και απηγγελη μοι και απεσταλην αναγγειλαι σοι και ηρσαν οι λογοι αυτης εναντιον ολοφερνου και εναντιον παντων των θεραποντων αυτου και εθαυμασαν επι τη σοφια αυτης και ειπαν ουκ εστιν τοιαυτη γυνη απ ακρου εως ακρου της γης εν καλω προσωπω και συνεσει λογων και ειπεν προς αυτην ολοφερνης ευ εποιησεν ο θεος αποστειλας σε εμπροσθεν του λαου του γεννηθηναι εν χερσιν ημων κρατος εν δε τοις φαυλισαι τον κυριον μου απωλειαν και νυν αστείαι ει συ εν τω ειδει σου και αγαθη εν τοις λογοις σου οτι εαν ποιησης καθα ελαλησας ο θεος σου εσται μοι θεος και συ εν οικω βασιλεως ναβουχοδονοσορ καθηση και εση ονομαστη παρα πασαν την γην και εκελευσεν εισαγαγειν αυτην ου ετιθετο τα αργυρωματα αυτου και συνεταξεν καταστρωσαι αυτη απο των οψοποιηματων αυτου και του οινου αυτου πινειν και ειπεν ιουδιθ ου φαγομαι εξ αυτων ινα μη γενηται σκανδαλον αλλ εκ των ηκολουθηκοτων μοι χορηγηθησεται και ειπεν προς αυτην ολοφερνης εαν δε εκλιπη τα οντα μετα σου ποθεν εξοισομεν σοι δουναι ομοια αυτοις ου γαρ εστιν μεθ ημων εκ του γενους σου και ειπεν ιουδιθ προς αυτον ζη η ψυχη σου κυριε μου οτι ου δαπανησει η δούλη σου τα οντα μετ εμου εως αν ποιηση κυριος εν χειρι μου α εβουλεύσατο και ηγαγosan αυτην οι θεραποντες ολοφερνου εις την σκηνην και υπνωσεν μεχρι μεσουσης της νυκτος και ανεστη προς την εωθινην φυλακην και απεστειλεν προς ολοφερνην λεγουσα επιταξτω δη ο κυριος μου εασαι την δούλην σου επι προσευχην εξελθειν και προσεταξεν ολοφερνης τοις σωματοφυλαξιν μη διακωλυειν αυτην και παρεμεινεν εν τη παρεμβολη ημερας τρεις και εξεπορευετο κατα νυκτα εις την φαραγγα βαιτυλουα και εβαπτιζετο εν τη παρεμβολη επι της πηγης του υδατος και ως ανεβη εδεστο του κυριου θεου ισραηλ κατευθυναι την οδον αυτης εις αναστημα των υιων του λαου αυτου και εισπορευομενη καθαρα παρεμενεν εν τη σκηνη μεχρι ου προσηνεγχατο την τροφην αυτης προς εσπεραν και εγενετο εν τη ημερα τη τεταρτη εποιησεν ολοφερνης ποτον τοις δουλοις αυτου μονοις και ουκ εκαλεσεν εις την κλησιν ουδενα των προς ταις χρεiais και ειπεν βαγωα τω ευνουχω ος ην εφεστηκως επι παντων των αυτου πεισον δη πορευθεις την γυναικα την εβραιαν η εστιν παρα σοι του ελθειν προς ημας και φαγειν και πιειν μεθ ημων ιδου γαρ αισχρον τω προσωπω ημων ει γυναικα τοιαυτην παρησομεν ουχ ομιλησαντες αυτη οτι εαν ταυτην μη επισπασωμεθα καταγελασεται ημων και εξηλθεν βαγωας απο προσωπου ολοφερνου και εισηλθεν προς αυτην και ειπεν μη οκνηστω δη η παιδισκη η καλη αυτη ελθουσα προς τον κυριον μου δοξασθηναι κατα προσωπον αυτου και πεισαι μεθ ημων εις ευφροσυνην οινον και γεννηθηναι εν τη ημερα ταυτη ως θυγατηρ μια των υιων ασσουρ αι παρεστηκασιν εν οικω ναβουχοδονοσορ και

ειπεν προς αυτον ιουδιθ και τις εειμι εγω αντερουσα τω κυριω μου οτι παν ο εσται εν τοις οφθαλμοις αυτου αρεστον σπενσασα ποιησω και εσται τουτο μοι αγαλλιαμα εως ημερας θανατου μου και διαναστασα εκοσμηθη τω ιματισμω και παντι τω κοσμω τω γυναικειω και προσηλθεν η δουλh αυτης και εστρωσεν αυτη κατεναντι ολοφερνου χαμαι τα κωδια α ελαβεν παρα βαγωου εις την καθημερινην διαιταν αυτης εις το εσθιειν κατακλινομενην επ αυτων και εισελθουσα ανεπεσεν ιουδιθ και εξεστη η καρδια ολοφερνου επ αυτην και εσαλευθη η ψυχη αυτου και ην κατεπιθυμος σφοδρα του συγγενεσθαι μετ αυτης και ετηρει καιρον του απατησαι αυτην αφ ης ημερας ειδεν αυτην και ειπεν προς αυτην ολοφερνης πιε δη και γενηθητι μεθ ημων εις ευφροσυνην και ειπεν ιουδιθ πιομαι δη κυριε οτι εμεγαλυνθη το ζην μου εν εμοι σημερον παρα πασας τας ημερας της γενεσεως μου και λαβουσα εφαγεν και επιεν κατεναντι αυτου α ητοιμασεν η δουλh αυτης και ηυφρανθη ολοφερνης απ αυτης και επιεν οινον πολυν σφοδρα οσον ουκ επιεν πωποτε εν ημερα μια αφ ου εγεννηθη ως δε οψια εγενετο εσπουδασαν οι δουλοι αυτου αναλυειν και βαγωας συνεκλεισεν την σκηνην εξωθεν και απεκλεισεν τους παρεστωτας εκ προσωπου του κυριου αυτου και απωχοντο εις τας κοιτας αυτων ησαν γαρ παντες κεκοπωμενοι δια το επι πλειον γεγονεναι τον ποτον υπελειψθη δε ιουδιθ μονη εν τη σκηνη και ολοφερνης προπεπτωκως επι την κλινην αυτου ην γαρ περιχεχυμενος αυτω ο οινος και ειπεν ιουδιθ τη δουλh αυτης στηναι εξω του κοιτωνος αυτης και επιτηρειν την εξοδον αυτης καθαπερ καθ ημεραν εξελευσεσθαι γαρ εφη επι την προσευχην αυτης και τω βαγωα ελαλησεν κατα τα ρηματα ταυτα και απηλθουσαν παντες εκ προσωπου και ουδεις κατελειψθη εν τω κοιτωνι απο μικρου εως μεγαλου και στασα ιουδιθ παρα την κλινην αυτου ειπεν εν τη καρδια αυτης κυριε ο θεος πασης δυναμεως επιβλεψον εν τη ωρα ταυτη επι τα εργα των χειρων μου εις υψωμα ιερουσαλημ οτι νυν καιρος αντιλαβεσθαι της κληρονομιας σου και ποιησαι το επιτηδευμα μου εις θραυσμα εχθρων οι επανεστησαν ημιν και προσελθουσα τω κανονι της κλινης ος ην προς κεφαλhς ολοφερνου καθειλεν τον ακινακην αυτου απ αυτου και εγγισασα της κλινης εδραξατο της κοιμης της κεφαλhς αυτου και ειπεν κραταιωσον με κυριε ο θεος ισραηλ εν τη ημερα ταυτη και επαταξεν εις τον τραχηλον αυτου δις εν τη ισχυι αυτης και αφειλεν την κεφαλην αυτου απ αυτου και απεκυλισε το σωμα αυτου απο της στρωμνης και αφειλε το κωνωπιον απο των στυλων και μετ ολιγον εξηλθεν και παρεδωκεν τη αβρα αυτης την κεφαλην ολοφερνου και ενεβαλεν αυτην εις την πηραν των βρωματων αυτης και εξηλθον αι δυο αιμα κατα τον εθισμον αυτων επι την προσευχην και διελθουσαι την παρεμβολην εκυκλωσαν την φαραγγα εκεινην και προσανεβησαν το ορος βαιτυλουα και ηλθουσιν προς τας πυλας αυτης και ειπεν ιουδιθ μακροθεν τοις φυλασσουσιν επι των πυλων ανοιξατε ανοιξατε δη την πυλην μεθ ημων ο θεος ο θεος ημων ποιησαι ετι ισχυν εν ισραηλ και κρατος κατα των εχθρων καθα και σημερον εποησεν και εγενετο ως ηκουσαν οι ανδρες της πολεως αυτης την φωνην αυτης εσπουδασαν του καταβηναι επι την πυλην της πολεως αυτων και συνεκαλεσαν τους πρεσβυτερους της πολεως και συνεδραμον παντες απο μικρου εως μεγαλου αυτων οτι παραδοξον ην αυτοις το ελθειν αυτην και ηνοιξαν την πυλην και υπεδεξαντο αυτας και αφαντες πυρ εις φουσιν

περιεκυκλωσαν αυτας η δε ειπεν προς αυτους φωνη μεγαλη αινειτε τον θεον αινειτε αινειτε τον θεον ος ουκ απεστησεν το ελεος αυτου απο του οικου ισραηλ αλλ εθραυσε τους εχθρους ημων δια χειρος μου εν τη νυκτι ταυτη και προελουσα την κεφαλην εκ της πηρας εδειξεν και ειπεν αυτοις ιδου η κεφαλη ολοφερνου αρχιστρατηγου δυναμεως ασσουρ και ιδου το κωνωπιον εν ω κατεκειτο εν ταις μεθαις αυτου και επαταξεν αυτον ο κυριος εν χειρι θηλειας και ζη κυριος ος διεφυλαξεν με εν τη οδω μου η επορευθη ην οτι ηπατησεν αυτον το προσωπον μου εις απωλειαν αυτου και ουκ εποιησεν αμαρτημα μετ εμου εις μiasμα και αισχυνην και εξεστη πας ο λαος σφοδρα και κυψαντες προσεκυνησαν τω θεω και ειπαν ομοθυμαδον ευλογητος ει ο θεος ημων ο εξουδενωσας εν τη ημερα τη σημερον τους εχθρους του λαου σου και ειπεν αυτη οζιας ευλογητη συ θυγατερ τω θεω τω υψιστω παρα πασας τας γυναικας τας επι της γης και ευλογημενος κυριος ο θεος ος εκτισεν τους ουρανους και την γην ος κατευθυνεν σε εις τραυμα κεφαλης αρχοντος εχθρων ημων οτι ουκ αποστησεται η ελπις σου απο καρδιας ανθρωπων μνημονευοντων ισχυν θεου εως αιωνος και ποιησαι σοι αυτα ο θεος εις υψος αιωνιον του επισχεψασθαι σε εν αγαθοις ανθ ων ουκ εφεισω της ψυχης σου δια την ταπεινωσιν του γενους ημων αλλ επεξηληθες τω πτωματι ημων επ ευθειαν πορευθεισα ενωπιον του θεου ημων και ειπαν πας ο λαος γενοιτο γενοιτο και ειπεν προς αυτους ιουδιθ ακουσατε δη μου αδελφοι και λαβοντες την κεφαλην ταυτην κρεμασατε αυτην επι της επαλξεως του τειχους υμων και εσται ηνικα εαν διαφανη ο ορθρος και εξελθη ο ηλιος επι την γην αναλημψεσθε εκαστος τα σκευη τα πολεμικα υμων και εξελευσεσθε πας ανηρ ισχυων εξω της πολεως και δωσετε αρχηγον εις αυτους ως καταβαινοντες επι το πεδιον εις την προφυλακην υιων ασσουρ και ου καταβησεσθε και αναλαβοντες ουτοι τας πανοπλιας αυτων πορευσονται εις την παρεμβολην αυτων και εγερουσι τους στρατηγους της δυναμεως ασσουρ και συνδραμουνται επι την σκηνην ολοφερνου και ουκ ευρησουσιν αυτον και επιπεσειται επ αυτους φοβος και φευξονται απο προσωπου υμων και επακολουθησαντες υμεις και παντες οι κατοικουντες παν οριον ισραηλ καταστρωσατε αυτους εν ταις οδοις αυτων προ δε του ποιησαι ταυτα καλεσατε μοι αχιωρ τον αμμανιτην ινα ιδων επιγνοι τον εκφραυλισαντα τον οικον του ισραηλ και αυτον ως εις θανατον αποστειλαντα εις ημας και εκαλεσαν τον αχιωρ εκ του οικου οζια ως δε ηλθεν και ειδεν την κεφαλην ολοφερνου εν χειρι ανδρος ενος εν τη εκκλησια του λαου επεσεν επι προσωπον και εξελυθη το πνευμα αυτου ως δε ανελαβον αυτον προσεπεσεν τοις ποσιν ιουδιθ και προσεκυνησεν τω προσωπω αυτης και ειπεν ευλογημενη συ εν παντι σκηνωματι ιουδα και εν παντι εθνει οιτινες ακουσαντες το ονομα σου ταραχθησονται και νυν αναγγειλον μοι οσα εποιησας εν ταις ημεραις ταυταις και απηγγειλεν αυτω ιουδιθ εν μεσω του λαου παντα οσα ην πεποιηκυια αφ ης ημερας εξηλθεν εως ου ελαλει αυτοις ως δε επαυσατο λαλουσα ηλαλαξεν ο λαος φωνη μεγαλη και εδωκεν φωνην ευφροσυνον εν τη πολει αυτων ιδων δε αχιωρ παντα οσα εποιησεν ο θεος του ισραηλ επιστευσεν τω θεω σφοδρα και περιετεμετο την σαρκα της ακροβυστιας αυτου και προσετεθη εις τον οικον ισραηλ εως της ημερας ταυτης ηνικα δε ο ορθρος ανεβη και εκρεμασαν την κεφαλην ολοφερνου εκ του τειχους και ανελαβεν πας ανηρ τα οπλα

αυτου και εξηλθουσιν κατα σπειρας επι τας αναβασεις του ορους οι δε υιοι ασσουρ ως ειδον αυτους διεπεμφαν επι τους ηγουμενους αυτων οι δε ηλθον επι τους στρατηγους και χιλιαρχους και επι παντα αρχοντα αυτων και παρεγενοντο επι την σκηνην ολοφερνου και ειπαν τω οντι επι παντων των αυτου εγειρον δη τον κυριον ημων οτι ετολημσαν οι δουλοι καταβαινειν εφ ημας εις πολεμον ινα εξολεθρευθωσιν εις τελος και εισηλθεν βαγwas και εκρουσε την αυλαιαν της σκηνης υπενοει γαρ καθευδειν αυτον μετα ιουδιθ ως δ ουθεις επηκουσεν διαστειλας εισηλθεν εις τον κοιτωνα και ευρεν αυτον επι της χελωνιδος ερριμμενον νεκρον και η κεφαλη αυτου αφηρητο απ αυτου και εβοησεν φωνη μεγαλη μετα κλαυθμου και στεναγμου και βοης ισχυρας και διερρηξεν τα ιματια αυτου και εισηλθεν εις την σκηνην ου ην ιουδιθ καταλυουσα και ουχ ευρεν αυτην και εξεπηδησεν εις τον λαον και εβοησεν ηθετησαν οι δουλοι εποιησεν αισχυνην μια γυνη των εβραιων εις τον οικον του βασιλεως ναβουχοδοноσορ οτι ιδου ολοφερνης χαμαι και η κεφαλη ουκ εστιν επ αυτω ως δε ηκουσαν ταυτα τα ρηματα οι αρχοντες της δυναμειws ασσουρ τους χιτωνας αυτων διερρηξαν και εταραχθη αυτων η ψυχη σφοδρα και εγενετο αυτων κραυγη και βοη μεγαλη σφοδρα εν μεσω της παρεμβολης και ως ηκουσαν οι εν τοις σκηνωμασιν οντες εξεστησαν επι το γεγονος και επεπεσεν επ αυτους τρομος και φοβος και ουκ ην ανθρωπος μενων κατα προσωπον του πλησιον ετι αλλ εκχυθεντες ομοθυμαδον εφευγον επι πασαν οδον του πεδιου και της ορεινης και οι παρεμβεβληκοτες εν τη ορεινη κυκλω βαιτυλουα και ετραπησαν εις φυγην και τοτε οι υιοι ισραηλ πας ανηρ πολεμιστης εξ αυτων εξεχυθησαν επ αυτους και απεστειλεν οζιας εις βαιτομασθαιμ και βηβαι και χωβαι και κωλα και εις παν οριον ισραηλ τους απαγγελλοντας υπερ των συντετελεσμενων και ινα παντες επεχυθωσιν τοις πολεμοις εις την αναρρεσιν αυτων ως δε ηκουσαν οι υιοι ισραηλ παντες ομοθυμαδον επεπεσον επ αυτους και εκοπτον αυτους εως κωβα ωσαυτως δε και οι εξ ιερουσαλημ παρεγεννηθησαν και εκ πασης της ορεινης ανηγγειλαν γαρ αυτοις τα γεγονοτα τη παρεμβολη των εχθρων αυτων και οι εν γαλααδ και οι εν τη γαλιλαια υπερεκερασαν αυτους πληγη μεγαλη εως ου παρηλθον δαμασκον και τα ορια αυτης οι δε λοιποι οι κατοικουντες βαιτυλουα επεπεσαν τη παρεμβολη ασσουρ και επρονομευσαν αυτους και επλουτησαν σφοδρα οι δε υιοι ισραηλ αναστρεψαντες απο της κοπης εκυριευσαν των λοιπων και αι κωμαι και επαυλεις εν τη ορεινη και πεδινη εκρατησαν πολλων λαφυρων ην γαρ πληθος πολυ σφοδρα και ιωαχιμ ο ιερεις ο μεγας και η γερουσια των υιων ισραηλ οι κατοικουντες εν ιερουσαλημ ηλθον του θεασασθαι τα αγαθα α εποιησεν κυριος τω ισραηλ και του ιδειν την ιουδιθ και λαλησαι μετ αυτης ειρηνην ως δε εισηλθον προς αυτην ευλογησαν αυτην παντες ομοθυμαδον και ειπαν προς αυτην συ υψωμα ιερουσαλημ συ γαυριαμα μεγα του ισραηλ συ καυχημα μεγα του γενους ημων εποιησας ταυτα παντα εν χειρι σου εποιησας τα αγαθα μετα ισραηλ και ευδοκησεν επ αυτοις ο θεος ευλογημενη γινου παρα τω παντοκρατορι κυριω εις τον αιωνα χρονον και ειπεν πας ο λαος γενοιτο και ελαφρευσεν πας ο λαος την παρεμβολην εφ ημερας τριακοντα και εδωκαν τη ιουδιθ την σκηνην ολοφερνου και παντα τα αργυρωματα και τας κλινας και τα ολκεια και παντα τα κατασκευασματα αυτου και λαβουσα αυτη επεθηκεν επι την ημιονον αυτης και

εξευξεν τας αμαξιας αυτης και εσωρευσεν αυτα επ αυτων και συνεδραμεν πασα γυνη ισραηλ του ιδειν αυτην και ευλογησαν αυτην και εποιησαν αυτη χορον εξ αυτων και ελαβεν θυρσους εν ταις χερσιν αυτης και εδωκεν ταις γυναιξιν ταις μετ αυτης και εστεφανωσαντο την ελαιαν αυτη και αι μετ αυτης και προηλθεν παντος του λαου εν χορεια ηγουμενη πασων των γυναικων και ηκολουθει πας ανηρ ισραηλ ενωπλισμενοι μετα στεφανων και υμνουν εν τω στοματι αυτων και εξηρχεν ιουδιθ την εξομολογησιν ταυτην εν παντι ισραηλ και υπερεφωνει πας ο λαος την αινεσιν ταυτην και ειπεν ιουδιθ εξαρχετε τω θεω μου εν τυμπανοις ασατε τω κυριω εν κυμβαλοις εναρμοσασθε αυτω ψαλμον και αινον υψουτε και επικαλεισθε το ονομα αυτου οτι θεος συντριβων πολεμους κυριος οτι εις παρεμβολας αυτου εν μεσω λαου εξειλατο με εκ χειρος καταδιωκοντων με ηλθεν ασσουρ εξ ορεων απο βορρα ηλθεν εν μυριασι δυναμεως αυτου ων το πληθος αυτων ενεφραξεν χειμαρρους και η ιππος αυτων εκαλυψεν βουνους ειπεν εμπρησειν τα ορια μου και τους νεανισκους μου ανελιν εν ρομφαια και τα θηλαζοντα μου ιθησειν εις εδαφος και τα νηπια μου δωσειν εις προνομην και τας παρθενους μου σκυλευσαι κυριος παντοκρατωρ ηθετησεν αυτους εν χειρι θηλειας ου γαρ υπεπεσεν ο δυνατος αυτων υπο νεανισκων ουδε υιοι τιτανων επαταξαν αυτον ουδε υψηλοι γιγαντες επειθεντο αυτω αλλα ιουδιθ θυγατηρ μεραρι εν καλλει προσωπου αυτης παρελυσεν αυτον εξεδυσατο γαρ στολην χηρευσεως αυτης εις υψος των πονουντων εν ισραηλ ηλειψατο το προσωπον αυτης εν μυρισμω και εδησατο τας τριχας αυτης εν μιτρα και ελαβεν στολην λινην εις απατην αυτου το σανδαλιον αυτης ηρπασεν οφθαλμον αυτου και το καλλος αυτης ηχμαλωτισεν ψυχην αυτου διηλθεν ο ακιναχης τον τραχηλον αυτου εφριξαν περσαι την τολμαν αυτης και μηδοι το θρασος αυτης εταραχθησαν τοτε ηλαλαξαν οι ταπεινοι μου και εφοβηθησαν οι ασθενουντες μου και επτοθηθησαν υψωσαν την φωνην αυτων και ανετραπησαν υιοι κορασιων κατεκεντησαν αυτους και ως παιδας αυτομολουντων ετιτρωσκον αυτους απωλοντο εκ παραταξεως κυριου μου υμνησω τω θεω μου υμνον καινον κυριε μεγας ει και ενδοξος θαυμαστος εν ισχυι ανυπερβλητος σοι δουλευσατω πασα η κτισις σου οτι ειπας και εγενηθησαν απεστείλας το πνευμα σου και ωκοδομησεν και ουκ εστιν ος αντιστησεται τη φωνη σου ορη γαρ εκ θεμελιων συν υδασιν σαλευθησεται πετραι δ απο προσωπου σου ως κηρος ταχησονται ετι δε τοις φοβουμενοις σε συ ευιλατεις αυτοις οτι μικρον πασα θυσια εις οσμην ευωδιας και ελαχιστον παν στεαρ εις ολοκαυτωμα σοι ο δε φοβουμενος τον κυριον μεγας δια παντος ουαι εθνεσιν επανιστανομενοις τω γενει μου κυριος παντοκρατωρ εκδικησει αυτους εν ημερα κρισεως δουναι πυρ και σκωληκας εις σαρκας αυτων και κλαουσονται εν αισθησει εως αιωνος ως δε ηλθοσαν εις ιερουσαλημ προσεκυνησαν τω θεω και ηνικα εκαθαρισθη ο λαος ανηνεγκαν τα ολοκαυτωματα αυτων και τα εκουσια αυτων και τα δοματα και ανεθηκεν ιουδιθ παντα τα σκευη ολοφερνου οσα εδωκεν ο λαος αυτη και το κωνωπιον ο ελαβεν εαυτη εκ του κοιτωνος αυτου εις αναθημα τω θεω εδωκεν και ην ο λαος ευφραινομενος εν ιερουσαλημ κατα προσωπον των αγιων επι μηνας τρεις και ιουδιθ μετ αυτων κατεμεινεν μετα δε τας ημερας ταυτας ανεξευξεν εκαστος εις την κληρονομiam αυτου και ιουδιθ απηλθεν εις βαιτυλous και κατε-

μεινεν επι της υπαρξεως αυτης και εγενετο κατα τον καιρον αυτης ενδοξος εν παση τη γη και πολλοι επεθυμησαν αυτην και ουκ εγνω ανηρ αυτην πασας τας ημερας της ζωης αυτης αφ ης ημερας απειθανεν μανασσης ο ανηρ αυτης και προσετεθη προς τον λαον αυτου και ην προβαινουσα μεγαλη σφοδρα και εγηρασεν εν τω οικω του ανδρος αυτης ετη εκατον πεντε και αφηκεν την αβραν αυτης ελευθεραν και απειθανεν εις βαιτυλουα και εθαψαν αυτην εν τω σπηλαιω του ανδρος αυτης μανασση και επενυησεν αυτην οικος ισραηλ ημερας επτα και διειλεν τα υπαρχοντα αυτης προ του αποθανειν αυτην πασι τοις εγγιστα μανασση του ανδρος αυτης και τοις εγγιστα του γενους αυτης και ουκ ην ετι ο εκφοβων τους υιους ισραηλ εν ταις ημεραις ιουδιθ και μετα το αποθανειν αυτην ημερας πολλας

βιβλος λογων τωβιτ του τωβιηλ του ανανιηλ του αδουηλ του γαβαηλ εκ του σπερματος ασιηλ εκ της φυλης νεφθαλιμ ος ηχηαλωτευθη εν ημεραις ενεμεσσαρου του βασιλεως ασσυριων εκ θισβης η εστιν εκ δεξιων κυδιως της νεφθαλιμ εν τη γαλιλαια υπερανω ασηρ εγω τωβιτ οδοις αληθειας επορευομην και δικαιοσυνης πασας τας ημερας της ζωης μου και ελεημοσυνας πολλας εποιησα τοις αδελφοις μου και τω εθνει τοις συμπορευθεισιν μετ εμου εις χωραν ασσυριων εις νινευη και οτε ημην εν τη χωρα μου εν τη γη ισραηλ νεωτερου μου οντος πασα φυλη του νεφθαλιμ του πατρος μου απεστη απο του οικου ιεροσολυμων της εκλεγεισης απο πασων των φυλων ισραηλ εις το θυσιαζειν πασας τας φυλας και ηγιασθη ο ναος της κατασκηνωσεως του υψιστου και ωκοδομηθη εις πασας τας γενεας του αιωνος και πασαι αι φυλαι αι συναποστασαι εθυον τη βααλ τη δαμαλει και ο οικος νεφθαλιμ του πατρος μου καγω μονος επορευομην πλεονακις εις ιεροσολυμα εν ταις εορταις καθως γεγραπται παντι τω ισραηλ εν προσταγματι αιωνιω τας απαρχας και τας δεκατας των γεννηματων και τας πρωτοκουριας εχων και εδιδουν αυτας τοις ιερευσιν τοις υιοις ααρων προς το θυσιασθηριον παντων των γεννηματων την δεκατην εδιδουν τοις υιοις λειυ τοις θεραπεουσιν εν ιερουσαλημ και την δευτεραν δεκατην απεπρατιζομην και επορευομην και εδαπανων αυτα εν ιεροσολυμοις καθ εκαστον ενιαυτον και την τριτην εδιδουν οις καθηκει καθως ενετειλατο δεββωρα η μητηρ του πατρος μου διοτι ορφανος κατελειφθην υπο του πατρος μου και οτε εγενομην ανηρ ελαβον ανναν γυναικα εκ του σπερματος της πατριας ημων και εγεννησα εξ αυτης τωβιαν και οτε ηχηαλωτισθην εις νινευη παντες οι αδελφοι μου και οι εκ του γενους μου ησθιον εκ των αρτων των εθνων εγω δε συνετηρησα την ψυχην μου μη φαγειν καθοτι εμεμνημην του θεου εν ολη τη ψυχη μου και εδωκεν ο υψιστος χαριν και μορφην ενωπιον ενεμεσσαρου και ημην αυτου αγοραστης και επορευομην εις την μηδιαν και παρεθεμην γαβαηλω τω αδελφω γαβρια εν ραγοις της μηδιας αργυριου ταλαντα δεκα και οτε απειθανεν ενεμεσσαρος εβασιλευσεν σενναχηριμ ο υιος αυτου αντ αυτου και αι οδοι αυτου ηκαταστατησαν και ουκετι ηδυνασθην πορευθηναι εις την μηδιαν και εν ταις ημεραις ενεμεσσαρου ελεημοσυνας πολλας εποιουν τοις αδελφοις μου τους αρτους μου εδιδουν τοις πεινωσιν και τα ιματια μου τοις γυμνοις και ει τινα εκ του γενους μου εθεωρουν τεθνηκοτα και ερριμμενον οπισω του τειχους νινευη εθαπτον αυτον και ει τινα απεκτεινεν σενναχηριμ ο βασιλευς οτε ηλθεν φευγων εκ της ιουδαιας εθαψα αυτους κλε-

πτων πολλους γαρ απεκτεινεν εν τω θυμω αυτου και εξητηθη υπο του βασιλεως τα σωματα και ουχ ευρεθη πορευθεις δε εις των εν νινευη υπεδειξε τω βασιλει περι εμου οτι θαπτω αυτους και εκρυβην επιγνους δε οτι ζητουμει αποθανειν φοβηθεις ανεχωρησα και διηραγη παντα τα υπαρχοντα μου και ου κατελειφθη μοι ουδεν πλην αννας της γυναικος μου και τωβιου του υιου μου και ου διηλθον ημεραι πεντηκοντα εως ου απεκτειναν αυτον οι δυο υιοι αυτου και εφυγον εις τα ορη αραρατ και εβασιλευσεν σαχερδονος ο υιος αυτου αντ αυτου και εταξεν αχιαχαρον τον αναηλ υιον του αδελφου μου επι πασαν την εκλογιστιαν της βασιλειας αυτου και επι πασαν την διοικησιν και ηξιωσεν αχιαχαρος περι εμου και ηλθον εις νινευη αχιαχαρος δε ην ο οινοχοος και επι του δακτυλιου και διοικητης και εκλογιστης και κατεστησεν αυτον ο σαχερδονος εκ δευτερας ην δε εξαδελφος μου οτε δε κατηλθον εις τον οικον μου και απεδοθη μοι αννα η γυνη μου και τωβιας ο υιος μου εν τη πεντηχοστη τη εορτη η εστιν αγια επτα εβδομαδων εγεννηθη αριστον καλον μοι και ανεπεσα του φαγειν και εθεασαμην οψα πολλα και ειπα τω υιω μου βαδισον και αγαγε ον εαν ευρης των αδελφων ημων ενδεη ος μεμνησται του κυριου και ιδου μενω σε και ελθων ειπεν πατερ εις εκ του γενοους ημων εστραγγαλωμενος ερριπτai εν τη αγορα καγω πριν η γευσασθαι με αναπηδησας ανειλομην αυτον εις τι οικημα εως ου εδυ ο ηλιος και επιστρεψας ελουσαμην και ησθιον τον αρτον μου εν λυπη και εμνησθην της προφητειας αμως καθως ειπεν στραφησονται αι εορται υμων εις πενθος και πασαι αι ευφροσυναι υμων εις θρηνον και εκλαυσα και οτε εδυ ο ηλιος ωχομην και ορυξας εθαψα αυτον και οι πλησιον επεγγελων λεγοντες ουκετι φοβειται φονευθηναι περι του πραγματος τουτου και απεδρα και ιδου παλιν θαπτει τους νεκρους και εν αυτη τη νυκτι ανελυσα θαψας και εκοιμηθην μεμιαμμενος παρα τον τοιχον της αυλης και το προσωπον μου ακαλυπτον ην και ουκ ηδειν οτι στρουθια εν τω τοιχω εστιν και των οφθαλμων μου ανεωγοτων αφωδευσαν τα στρουθια θερμον εις τους οφθαλμους μου και εγεννηθη λευκωματα εις τους οφθαλμους μου και επορευθην προς ιατροους και ουκ ωφελησαν με αχιαχαρος δε ετρεφεν με εως ου επορευθη εις την ελυμαιδα και η γυνη μου αννα ηρτινευετο εν τοις γυναικειοις και απεστελλε τοις κυριοις και απεδωκαν αυτη και αυτοι τον μισθον προσδοντες και εριφον οτε δε ηλθεν προς με ηρξατο κραζειν και ειπα αυτη ποθεν το εριφιον μη κλεψιμαιον εστιν αποδος αυτο τοις κυριοις ου γαρ θεμιτον εστιν φαγειν κλεψιμαιον η δε ειπεν δωρον δεδοται μοι επι τω μισθω και ουκ επιστευον αυτη και ελεγον αποδιδοναι αυτο τοις κυριοις και ηρυθριων προς αυτην η δε αποκριθεις ειπεν μοι που εισιν αι ελεημοσυναι σου και αι δικαιοσυναι σου ιδου γνωστα παντα μετα σου και λυπηθεις εκλαυσα και προσευξαμην μετ οδυνης λεγων δικαιος ει κυριε και παντα τα εργα σου και πασαι αι οδοι σου ελεημοσυναι και αληθεια και κρισιν αληθινην και δικαιαν συ κρινεις εις τον αιωνα μνησθητι μου και επιβλεψον επ εμε μη με εκδικησης ταις αμαρτιας μου και τοις αγνοημασιν μου και των πατερων μου α ημαρτον ενωπιον σου παρηκουσαν γαρ των εντολων σου εδωκας ημας εις διαρπαγην και αιχμαλωσιαν και θανατον και παραβολην ονειδισμού πασιν τοις εθνεσιν εν οις εσκορπισμεθα και νυν πολλai αι κρισεις σου εισιν αληθινai εξ εμου ποιησαι περι των αμαρτιων μου και των πατερων μου

οτι ουκ εποιησαμεν τας εντολας σου ου γαρ επορευθημεν εν αληθειαι ενωπιον σου και νυν κατα το αρεστον ενωπιον σου ποιησον μετ εμου επιταξον αναλαβειν το πνευμα μου οπως απολυθω και γενωμαι γη διοτι λυσιτελει μοι αποθανειν η ζην οτι ονειδισμους ψευδεις ηκουσα και λυπη εστιν πολλη εν εμοι επιταξον απολυθηναι με της αναγκης ηδη εις τον αιωνιον τοπον μη αποστρεψης το προσωπον σου απ εμου εν τη αυτη ημερα συνεβη τη θυγατρι ραγουηλ σαρρα εν εκβατανοις της μηδίας και ταυτην ονειδισθηναι υπο παιδισκων πατρος αυτης οτι ην δεδομενη ανδρασιν επτα και ασμοδαυς το πονηρον δαιμονιον απε- κτεινεν αυτους πριν η γενεσθαι αυτους μετ αυτης ως εν γυναιξιν και ειπαν αυτη ου συνιεις αποπνιγουσα σου τους ανδρας ηδη επτα εσχες και ενος αυτων ουκ ωνασθης τι ημας μαστιγους ει απειθαναν βαδιζε μετ αυτων μη ιδοιμεν σου υιον η θυγατερα εις τον αιωνα ταυτα ακου- σασα ελυπηθη σφοδρα ωστε απαγξασθαι και ειπεν μια μεν ειμι τω πατρι μου εαν ποιησω τουτο ονειδος αυτω εστιν και το γηρας αυτου καταξω μετ οδυνης εις αδου και εδεηθη προς τη θυριδι και ειπεν ευλο- γητος ει κυριε ο θεος μου και ευλογητον το ονομα σου το αγιον και εντιμον εις τους αιωνας ευλογησασαν σε παντα τα εργα σου εις τον αιωνα και νυν κυριε τους οφθαλμους μου και το προσωπον μου εις σε δεδωκα ειπον απολυσαι με απο της γης και μη ακουσαι με μηκετι ονειδισμον συ γινωσκεις κυριε οτι καθαρα ειμι απο πασης αμαρτιας ανδρος και ουκ εμολυνα το ονομα μου ουδε το ονομα του πατρος μου εν τη γη της αιχμαλωσιας μου μονογενης ειμι τω πατρι μου και ουκ υπαρχει αυτω παιδιον ο κληρονομησει αυτον ουδε αδελφος εγ- γυς ουδε υπαρχων αυτω υιος ινα συντηρησω εμαυτην αυτω γυναικα ηδη απωλοντο μοι επτα ινα τι μοι ζην και ει μη δοκει σοι αποκτειναι με επιταξον επιβλεψαι επ εμε και ελεησαι με και μηκετι ακουσαι με ονειδισμον και εισηκουσθη η προσευχη αμφοτερων ενωπιον της δο- ξης του μεγαλου ραφαηλ και απεσταλη ιασασθαι τους δυο του τωβιτ λεπισαι τα λευκωματα και σαρραν την του ραγουηλ δουναι τωβια τω υιω τωβιτ γυναικα και δησαι ασμοδαυν το πονηρον δαιμονιον διοτι τωβια επιβαλλει κληρονομησαι αυτην εν αυτω τω καιρω επιστρεψας τωβιτ εισηλθεν εις τον οικον αυτου και σαρρα η του ραγουηλ κα- τεβη εκ του υπερωου αυτης εν τη ημερα εκεινη εμνησθη τωβιτ περι του αργυριου ου παρεθετο γαβραηλ εν ραγοις της μηδίας και ειπεν εν εαυτω εγω ητησαμην θανατον τι ου καλω τωβιαν τον υιον μου ινα αυτω υποδειξω πριν αποθανειν με και καλεσας αυτον ειπεν παιδιον εαν αποθανω θαψον με και μη υπεριδης την μητερα σου τιμα αυτην πασας τας ημερας της ζωης σου και ποιει το αρεστον αυτη και μη λυπησης αυτην μνησθητι παιδιον οτι πολλους κινδυνους εορακεν επι σοι εν τη κοιλια οταν αποθανη θαψον αυτην παρ εμοι εν ενι ταφω πασας τας ημερας παιδιον κυριου του θεου ημων μνημονευε και μη θελησης αμαρτανειν και παραβηναι τας εντολας αυτου δικαιοσυνην ποιει πασας τας ημερας της ζωης σου και μη πορευθης ταις οδοις της αδικιας διοτι ποιουντος σου την αληθειαν ευοδiai εσονται εν τοις εργοις σου και πασι τοις ποιουσι την δικαιοσυνην εκ των υπαρχο- ντων σοι ποιει ελεημοσυνην και μη φθονεσάτω σου ο οφθαλμος εν τω ποιειν σε ελεημοσυνην μη αποστρεψης το προσωπον σου απο πα- ντος πτωχου και απο σου ου μη αποστραφη το προσωπον του θεου ως σοι υπαρχει κατα το πληθος ποιησον εξ αυτων ελεημοσυνην ε-

αν ολιγον σοι υπαρχη κατα το ολιγον μη φοβου ποιειν ελεημοσυνην
θεμα γαρ αγαθον τησαιριζεις σεαυτω εις ημεραν αναγκης διоти ελεη-
μοσυνη εκ θανατου ρυεται και ουκ εα εισελθειν εις το σκοτος δωρον
γαρ αγαθον εστιν ελεημοσυνη πασι τοις ποιουσιν αυτην ενωπιον του
υψιστου προσεχε σεαυτω παιδιον απο πασης πορνειας και γυναικα
πρωτον λαβε απο του σπερματος των πατερων σου μη λαβης γυναικα
αλλοτριαν η ουκ εστιν εκ της φυλης του πατρος σου διоти υιοι προφη-
των εσμεν νωε αβρααμ ισαακ ιακωβ οι πατερες ημων απο του αιωνος
μνησθητι παιδιον οτι ουτοι παντες ελαβον γυναικας εκ των αδελφων
αυτων και ευλογηθησαν εν τοις τεκνοις αυτων και το σπερμα αυτων
κληρονομησει γην και νυν παιδιον αγαπα τους αδελφους σου και μη
υπερηφανευου τη καρδια σου απο των αδελφων σου και των υιων και
θυγατερων του λαου σου λαβειν σεαυτω εξ αυτων γυναικα διότι εν
τη υπερηφανια απωλεια και ακαταστασια πολλη και εν τη αχρειοτητι
ελαττωσις και ενδεια μεγαλη η γαρ αχρειοτης μητηρ εστιν του λιμου
μισθος παντος ανθρωπου ος εαν εργασηται παρα σοι μη αυλισθητω
αλλα αποδος αυτα παραυτικα και εαν δουλευσης τω θεω αποδοθη-
σεται σοι προσεχε σεαυτω παιδιον εν πασι τοις εργοις σου και ισθι
πεπαιδευμενος εν παση αναστροφη σου και ο μισεις μηδενι ποιησης
οινον εις μεθην μη πιης και μη πορευθητω μετα σου μεθη εν τη οδω
σου εκ του αρτου σου διδου πεινωντι και εκ των ιματιων σου τοις
γυμνοις παν ο εαν περισσευση σοι ποιει ελεημοσυνην και μη φθο-
νεστω σου ο οφθαλμος εν τω ποιειν σε ελεημοσυνην εκχεσον τους
αρτους σου επι τον ταφον των δικαιων και μη δως τοις αμαρτωλοις
συμβουλιαν παρα παντος φρονιμου ζητησον και μη καταφρονησης επι
πασης συμβουλιας χρησιμης και εν παντι καιρω ευλογει κυριον τον
θεον και παρ αυτου αιτησον οπως αι οδοι σου ευθειαι γενωνται και
πασαι αι τριβοι και βουλαι ευοδωθωσιν διότι παν εθνος ουκ εχει βου-
λην αλλα αυτος ο κυριος διδωσιν παντα τα αγαθα και ον εαν θελη
ταπεινοι καθως βουλεται και νυν παιδιον μνημονευε των εντολων μου
και μη εξαλειφηθητωσαν εκ της καρδιας σου και νυν υποδεικνυω σοι
τα δεκα ταλαντα του αργυριου α παρεθεμην γαβαηλω τω του γαβρια
εν ραγοις της μηδίας και μη φοβου παιδιον οτι επτωχευσσαμεν υπαρχει
σοι πολλα εαν φοβηθης τον θεον και αποστης απο πασης αμαρτιας
και ποιησης το αρεστον ενωπιον αυτου και αποκριθεις τωβιας ειπεν
αυτω πατερ ποιησω παντα οσα εντεταλσαι μοι αλλα πως δυνησομαι
λαβειν το αργυριον και ου γινωσκω αυτον και εδωκεν αυτω το χειρο-
γραφον και ειπεν αυτω ζητησον σεαυτω ανθρωπον ος συμπορευσεται
σοι και δωσω αυτω μισθον εως ζω και λαβε πορευθεις το αργυριον
και επορευθη ζητησαι ανθρωπον και ευρεν τον ραφαηλ ος ην αγγελος
και ουκ ηδει και ειπεν αυτω ει δυναμαι πορευθηναι μετα σου εν ραγοις
της μηδίας και ει εμπειρος ει των τοπων και ειπεν αυτω ο αγγελος
πορευσομαι μετα σου και της οδου εμπειρω και παρα γαβαηλ τον α-
δελφον ημων ηυλισθην και ειπεν αυτω τωβιας υπομεινον με και ερω
τω πατρι μου και ειπεν αυτω πορευου και μη χρονισης και εισελθων
ειπεν τω πατρι ιδου ευρηκα ος συμπορευσεται μοι ο δε ειπεν φωνησον
αυτον προς με ινα επιγνω ποιας φυλης εστιν και ει πιστος του πο-
ρευθηναι μετα σου και εκαλεσεν αυτον και εισηλθεν και ησπασαντο
αλληλους και ειπεν αυτω τωβιτ αδελφε εκ ποιας φυλης και εκ ποιας
πατριδος συ ει υποδειξον μοι και ειπεν αυτω φυλην και πατριαν συ

ζητεις η μισθιον ος συμπορευσεται μετα του υιου σου και ειπεν αυτω τωβιτ βουλομαι αδελφε επιγνωναι το γενος σου και το ονομα ο δε ειπεν εγω αζαριας ανανιου του μεγαλου των αδελφων σου και ειπεν αυτω υγαιωνων ελθεις αδελφε και μη μοι οργισθης οτι εξητησα την φυλην σου και την πατριαν σου επιγνωναι και συ τυγχανεις αδελφος μου εκ της καλης και αγαθης γενεας επεγινωσκον γαρ εγω ανανιαν και ιαθην τους υιους σεμειου του μεγαλου ως επορευομεθα κοινως εις ιεροσολυμα προσκυνειν αναφεροντες τα πρωτοτοκα και τας δεκατας των γεννηματων και ουκ επλανηθησαν εν τη πλανη των αδελφων ημων εκ ριζης καλης ει αδελφε αλλ ειπον μοι τινα σοι εσομαι μισθον διδοναι δραχμην της ημερας και τα δεοντα σοι ως και τω υιω μου και ετι προσθησω σοι επι τον μισθον εαν υγαιωνοντες επιστρεψητε και ευδοκησαν ουτως και ειπεν προς τωβιαν ετοιμος γινου προς την οδον και ευοδωθειτε και ητοιμασεν ο υιος αυτου τα προς την οδον και ειπεν αυτω ο πατηρ αυτου πορευου μετα του ανθρωπου ο δε εν τω ουρανω οικων θεος ευοδωσει την οδον υμων και ο αγγελος αυτου συμπορευθητω υμιν και εξηλθαν αμφοτεροι απελθειν και ο κυων του παιδαριου μετ αυτων εκλαυσεν δε αννα η μητηρ αυτου και ειπεν προς τωβιτ τι εξαπεστειλας το παιδιον ημων η ουχι η ραβδος της χειρος ημων εστιν εν τω εισπορευεσθαι αυτον και εκπορευεσθαι ενωπιον ημων αργυριον τω αργυριω μη φθασαι αλλα περιψημα του παιδιου ημων γενοιτο ως γαρ δεδοται ημιν ζην παρα του κυριου τουτο ικανον ημιν υπαρχει και ειπεν αυτη τωβιτ μη λογον εχε αδελφη υγαιωνων ελευσεται και οι οφθαλμοι σου οψονται αυτον αγγελος γαρ αγαθος συμπορευσεται αυτω και ευοδωθησεται η οδος αυτου και υποστρεψει υγαιωνων και επαυσατο κλαιουσα οι δε πορευομενοι την οδον ηλθον εσπερας επι τον τιγριν ποταμον και ηυλιζοντο εκει το δε παιδαριον κατεβη περικλυσασθαι και ανεπηδησεν ιχθυς απο του ποταμου και εβουληθη καταπιειν το παιδαριον ο δε αγγελος ειπεν αυτω επιλαβου του ιχθυος και εκρατησεν τον ιχθυν το παιδαριον και ανεβαλεν αυτον επι την γην και ειπεν αυτω ο αγγελος ανατεμε τον ιχθυν και λαβων την καρδιαν και το ηπαρ και την χολην θες ασφαλως και εποιησεν το παιδαριον ως ειπεν αυτω ο αγγελος τον δε ιχθυν οπτησαντες εφαγον και ωδευον αμφοτεροι εως ηγγισαν εν εκβατανοις και ειπεν το παιδαριον τω αγγελω αζαρια αδελφε τι εστιν το ηπαρ και η καρδια και η χολη του ιχθυος και ειπεν αυτω η καρδια και το ηπαρ εαν τινα οχλη δαιμονιον η πνευμα πονηρον ταυτα δει καπνισαι ενωπιον ανθρωπου η γυναικος και ουκετι ου μη οχληθη η δε χολη εγχρισαι ανθρωπον ος εχει λευκωματα εν τοις οφθαλμοις και ιαθησεται ως δε προσηγγισαν τη ραγη ειπεν ο αγγελος τω παιδαριω αδελφε σημερον αυλισθησομεθα παρα ραγουηλ και αυτος συγγενης σου εστιν και εστιν αυτω θυγατηρ μονογενης ονοματι σαφρα λαλησω περι αυτης του δοθηναι σοι αυτην εις γυναικα οτι σοι επιβαλλει η κληρονομια αυτης και συ μονος ει εκ του γενους αυτης και το κορασιον καλον και φρονιμον εστιν και νυν ακουσον μου και λαλησω τω πατρι αυτης και οταν υποστρεψωμεν εκ ραγων ποιησομεν τον γαμον διοτι επισταμαι ραγουηλ οτι ου μη δω αυτην ανδρι ετερω κατα τον νομον μωυση η οφειλεσει θανατον οτι την κληρονομιαν σοι καθηκει λαβειν η παντα ανθρωπον τοτε ειπεν το παιδαριον τω αγγελω αζαρια αδελφε ακηκοα εγω το κορασιον δεδοσθαι επτα ανδρασιν και παντας εν τω νυμφωνι απολω-

λοτας και νυν εγω μονος ειμι τω πατρι και φοβουμαι μη εισελθων αποθανω καθως και οι προτεροι οτι δαιμονιον φιλει αυτην ο ουκ αδικει ουδεναν πλην των προσαγοντων αυτη και νυν εγω φοβουμαι μη αποθανω και καταξω την ζωην του πατρος μου και της μητρος μου μετ οδυνης επ εμοι εις τον ταφον αυτων και υιος ετερος ουχ υπαρχει αυτοις ος θαψει αυτους ειπεν δε αυτω ο αγγελος ου μεμνησαι των λογων ων ενετειλατο σοι ο πατηρ σου υπερ του λαβειν σε γυναικα εκ του γενους σου και νυν ακουσον μου αδελφε διοτι σοι εσται εις γυναικα και του δαιμονιου μηδεναν λογον εχε οτι την νυκτα ταυτην δοθησεται σοι αυτη εις γυναικα και εαν εισελθης εις τον νυμφωνα λημψη τεφραν θυμιαματων και επιθησεις απο της καρδιας και του ηπατος του ιχθυος και καπνισεις και οσφρανθησεται το δαιμονιον και φευζεται και ουκ επανελευσεται τον αιωνα του αιωνος οταν δε προσπορευη αυτη εγερθητε αμφοτεροι και βοησατε προς τον ελεημονα θεον και σωσει υμας και ελεησει μη φοβου οτι σοι αυτη ητοιμασμενη ην απο του αιωνος και συ αυτην σωσεις και πορευσεται μετα σου και υπολαμβανω οτι σοι εσται εξ αυτης παιδια και ως ηκουσεν τωβιας ταυτα εφίλησεν αυτην και η ψυχη αυτου εκολληθη αυτη σφοδρα και ηλθον εις εκβατανα και παρεγενοντο εις την οικιαν ραγουηλ σαρρα δε υπηντησεν αυτοις και εχαιρετισεν αυτους και αυτοι αυτην και εισηγαγεν αυτους εις την οικιαν και ειπεν ραγουηλ εδνα τη γυναικι αυτου ως ομοιος ο νεανισκος τωβιτ τω ανεψιω μου και ηρωτησεν αυτους ραγουηλ ποθεν εστε αδελφοι και ειπαν αυτω εκ των υιων νεφθαλι των αιχμαλωτων εν νινευη και ειπεν αυτοις γινωσκετε τωβιτ τον αδελφον ημων οι δε ειπαν γινωσκομεν και ειπεν αυτοις υγιαίνει οι δε ειπαν και ζη και υγιαίνει και ειπεν τωβιας πατηρ μου εστιν και ανεπηδησεν ραγουηλ και κατεφίλησεν αυτον και εκλαυσε και ευλογησεν αυτον και ειπεν αυτω ο του καλου και αγαθου ανθρωπου και ακουσας οτι τωβιτ απωλεσεν τους οφθαλμους αυτου ελυπηθη και εκλαυσεν και εδνα η γυνη αυτου και σαρρα η θυγατηρ αυτου εκλαυσαν και υπεδεξαντο αυτους προθυμως και εθυσαν κριον προβατων και παρεθηκαν οψα πλειονα ειπεν δε τωβιας τω ραφαηλ αζαρια αδελφε λαλησον υπερων ελεγες εν τη πορεία και τελεσθητω το πραγμα και μετεδωκεν τον λογον τω ραγουηλ και ειπεν ραγουηλ προς τωβιαν φαγε και πие και ηδεως γινου σοι γαρ καθηκει το παιδιον μου λαβειν πλην υποδειξω σοι την αληθειαν εδωκα το παιδιον μου επτα ανδρασιν και οποτε εαν εισεπορευοντο προς αυτην απεινησχοσαν υπο την νυκτα αλλα το νυν εχων ηδεως γινου και ειπεν τωβιας ου γευσομαι ουδεν ωδε εως αν στησητε και σταθητε προς με και ειπεν ραγουηλ κομιζου αυτην απο του νυν κατα την χρισιν συ δε αδελφος ει αυτης και αυτη σου εστιν ο δε ελεημων θεος ευοδωσει υμιν τα καλλιστα και εκαλεσεν σαρραν την θυγατερα αυτου και λαβων της χειρος αυτης παρεδωκεν αυτην τω τωβια γυναικα και ειπεν ιδου κατα τον νομον μωυσεως κομιζου αυτην και απαγε προς τον πατερα σου και ευλογησεν αυτους και εκαλεσεν εδναν την γυναικα αυτου και λαβων βιβλιον εγραψεν συγγραφην και εσφραγισαντο και ηρξαντο εσθιειν και εκαλεσεν ραγουηλ εδναν την γυναικα αυτου και ειπεν αυτη αδελφη ετοιμασον το ετερον ταμειον και εισαγαγε αυτην και εποιησεν ως ειπεν και εισηγαγεν αυτην εκει και εκλαυσεν και απεδεξατο τα δακρυα της θυγατρος αυτης και ειπεν αυτη θαρσει τεκνον ο κυριος του ουρανου και της

γης δωη σοι χαριν αντι της λυπης σου ταυτης θαρσει θυγατερ οτε δε συνετελεσαν δειπνουντες εισηγαγον τωβιαν προς αυτην ο δε πορνευομενος εμνησθη των λογων ραφαηλ και ελαβεν την τεφραν των θυμιαματων και επεθηκεν την καρδιαν του ιχθυος και το ηπαρ και εκαπνισεν οτε δε ωσφρανθη το δαιμονιον της οσμης εφυγεν εις τα ανωτατα αιγυπτου και εδησεν αυτο ο αγγελος ως δε συνεκλεισθησαν αμφοτεροι ανεστη τωβιας απο της κλινης και ειπεν αναστηθι αδελφη και προσευξαμεθα ινα ημας ελεηση ο κυριος και ηρξατο τωβιας λεγειν ευλογητος ει ο θεος των πατερων ημων και ευλογητον το ονομα σου το αγιον και ενδοξον εις τους αιωνας ευλογησατωσαν σε οι ουρανοι και πασαι αι κτισεις σου συ εποιησας αδαμ και εδωκας αυτω βοηθον ευαν στηριγμα την γυναικα του εκ τουτων εγεννηθη το ανθρωπων σπερμα συ ειπας ου καλον ειναι τον ανθρωπον μονον ποιησωμεν αυτω βοηθον ομοιον αυτω και νυν κυριε ου δια πορνειαν εγω λαμβανω την αδελphen μου ταυτην αλλ επ αληθειας επιταξον ελεησαι με και ταυτη συγκαταγρησασαι και ειπεν μετ αυτου αμην και εκοιμηθησαν αμφοτεροι την νυκτα και αναστας ραγουηλ επορευθη και ωρυξεν ταφον λεγων μη και ουτος αποθανη και ηλθεν ραγουηλ εις την οικιαν εαυτου και ειπεν εδνα τη γυναικι του αποστειλον μιαν των παιδισκων και ιδετωσαν ει ζη ει δε μη ινα θιψωμεν αυτον και μηδεις γνω και εισηλθεν η παιδισκη ανοιξασα την θυραν και ευρεν τους δυο καθευδοντας και εξελθουσα απηγγειλεν αυτοις οτι ζη και ευλογησεν ραγουηλ τον θεον λεγων ευλογητος ει συ ο θεος εν παση ευλογια καθαρα και αγια και ευλογειτωσαν σε οι αγιοι σου και πασαι αι κτισεις σου και παντες οι αγγελοι σου και οι εκλεκτοι σου ευλογειτωσαν σε εις παντας τους αιωνας ευλογητος ει οτι ηυφρανas με και ουκ εγενετο μοι καθως υπενοουν αλλα κατα το πολυ ελεος σου εποιησας μεθ ημων ευλογητος ει οτι ηλεησας δυο μονογενεις ποιησον αυτοις δεσποτα ελεος συνετελεσον την ζωνη αυτων εν υγieiα μετα ευφροσυνης και ελεους εκελευσεν δε τοις οικεταις χωσαι τον ταφον και εποιησεν αυτοις γαμον ημερων δεκα τεσσαρων και ειπεν αυτω ραγουηλ πριν η συνετελεσθηται τας ημερας του γαμου ενορκως μη εξελθειν αυτον εαν μη πληρωθωσιν αι δεκα τεσσαρες ημεραι του γαμου και τοτε λαβοντα το ημισυ των υπαρχοντων αυτου πορευεσθαι μετα υγieiας προς τον πατερα και τα λοιπα οταν αποθανω και η γυνη μου και εκαλεσεν τωβιας τον ραφαηλ και ειπεν αυτω αζαρια αδελφε λαβε μετα σεαυτου παιδα και δυο καμηλους και πορευθητι εν ραγοις της μηδιας παρα γαβαηλ και χομισαι μοι το αργυριον και αυτον αγε εις τον γαμον διοτι ομωμοκεν ραγουηλ μη εξελθειν με και ο πατηρ μου αριθμει τας ημερας και εαν χρονισω μεγα οδυνηθησεται λιαν και επορευθη ραφαηλ και ηυλισθη παρα γαβαηλω και εδωκεν αυτω το χειρογραφον ος δε προηνεγκεν τα θυλακια εν ταις σφραγισιν και εδωκεν αυτω και ωρθρευσαν κοινως και ηλθοσαν εις τον γαμον και ευλογησεν τωβιας την γυναικα του και τωβιτ ο πατηρ του ελογιζετο εκαστης ημερας και ως επληρωθησαν αι ημεραι της πορειας και ουκ ηρχοντο ειπεν μηποτε κατησχυνται η μηποτε απεθανεν γαβαηλ και ουδεις διδωσιν αυτω το αργυριον και ελυπειτο λιαν ειπεν δε αυτω η γυνη απωλετο το παιδιον διοτι κεχρονικεν και ηρξατο θρηνην αυτον και ειπεν ου μελει μοι τεκνον οτι αφηκα σε το φως των οφθαλμων μου και τωβιτ λεγει αυτη σιγα μη λογον εχε υγiαινει και ειπεν αυτω

σιγα μη πλανά με απώλετο το παιδίον μου και επορευετο καθ' ημεραν εις την οδον εξω οιας απηλθεν ημερας τε αρτον ουκ ησθιεν τας δε νυκτας ου διελιμπανεν θρηνηνουσα τωβιαν τον υιον αυτης εως ου συνετελεσθησαν αι δεκα τεσσαρες ημεραι του γαμου ας ωμοσεν ραγουηλ ποιησαι αυτον εκει ειπεν δε τωβιας τω ραγουηλ εξαποστειλον με οτι ο πατηρ μου και η μητηρ μου ουκετι ελπιζουσιν οψεσθαι με ειπεν δε αυτω ο πενθερος αυτου μεινον παρ εμοι καγω εξαποστελω προς τον πατερα σου και δηλωσουσιν αυτω τα κατα σε και τωβιας λεγει ουχι αλλα εξαποστειλον με προς τον πατερα μου αναστας δε ραγουηλ εδωκεν αυτω σαρραν την γυναικα αυτου και τα ημισυ των υπαρχοντων σωματα και κτηνη και αργυριον και ευλογησας αυτους εξαπεστειλεν λεγων ευοδωσει υμας τεκνα ο θεος του ουρανου προ του με αποθανειν και ειπεν τη θυγατρι αυτου τιμα τους πενθερους σου αυτοι νυν γονεις σου εισιν ακουσαιμι σου ακοην καλην και εφιλησεν αυτην και εδνα ειπεν προς τωβιαν αδελφε αγαπητε αποκαταστησαι σε ο κυριος του ουρανου και δωη μοι ιδειν σου παιδια εκ σαρρας της θυγατρος μου ινα ευφρανθω ενωπιον του κυριου και ιδου παρατιθημαι σοι την θυγατερα μου εν παρακαταθηκη μη λυπησης αυτην μετα ταυτα επορευετο τωβιας ευλογων τον θεον οτι ευοδωσεν την οδον αυτου και κατευλογει ραγουηλ και εδναν την γυναικα αυτου και επορευετο μεχρις ου εγγισαι αυτους εις νινευη και ειπεν ραφαηλ προς τωβιαν ου γνωσκεις αδελφε πως αφηκας τον πατερα σου προδραμωμεν εμπροσθεν της γυναικος σου και ετοιμασωμεν την οικιαν λαβε δε παρα χειρα την χολην του ιχθυος και επορευθησαν και συνηλθεν ο κυων οπισθεν αυτων και αννα εκαθητο περιβλεπομενη εις την οδον τον παιδα αυτης και προσενοησεν αυτον ερχομενον και ειπεν τω πατρι αυτου ιδου ο υιος σου ερχεται και ο ανθρωπος ο πορευθεις μετ αυτου και ραφαηλ ειπεν επισταμαι εγω οτι ανοιξει τους οφθαλμους ο πατηρ σου συ ουν εγχρισον την χολην εις τους οφθαλμους αυτου και δηχθεις διατριψει και αποβαλει τα λευκωματα και οψεται σε και προσδραμουσα αννα επεπεσεν επι τον τραχηλον του υιου αυτης και ειπεν αυτω ειδον σε παιδίον απο του νυν αποθανουμαι και εκλαυσαν αμφοτεροι και τωβιτ εξηρχετο προς την θυραν και προσεκοπτεν ο δε υιος προσεδραμεν αυτω και επελαβετο του πατρος αυτου και προσεπασεν την χολην επι τους οφθαλμους του πατρος αυτου λεγων θαρσει πατερ ως δε συνεδηχθησαν διετριψε τους οφθαλμους αυτου και ελεπισθη απο των κανθων των οφθαλμων αυτου τα λευκωματα και ιδων τον υιον αυτου επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσεν και ειπεν ευλογητος ει ο θεος και ευλογητον το ονομα σου εις τους αιωνας και ευλογημενοι παντες οι αγιοι σου αγγελοι οτι εμαστιγώσας και ηλεησας με ιδου βλεπω τωβιαν τον υιον μου και εισηλθεν ο υιος αυτου χαιρων και απηγγειλεν τω πατρι αυτου τα μεγαλεια τα γενομενα αυτω εν τη μηδια και εξηλθεν τωβιτ εις συναντησιν τη νυμφη αυτου χαιρων και ευλογων τον θεον προς τη πυλη νινευη και εθαυμαζον οι θεωρουντες αυτον πορευομενον οτι εβλεψεν και τωβιτ εξωμολογειτο ενωπιον αυτων οτι ηλεησεν αυτον ο θεος και ως ηγγισεν τωβιτ σαρρα τη νυμφη αυτου κατευλογησεν αυτην λεγων ελθεις υγλαινουσα θυγατερ ευλογητος ο θεος ος ηγαγεν σε προς ημας και ο πατηρ σου και η μητηρ σου και εγενετο χαρα πασι τοις εν νινευη αδελφοις αυτου και παρεγενετο αχιαχαρος και νασβας ο εξαδελφος αυτου και ηχηθη

ο γαμος τωβια μετ ευφροσυνης επτα ημερας και εκαλεσεν τωβιτ τωβιαν τον υιον αυτου και ειπεν αυτω ορα τεκνον μισθον τω ανθρωπω τω συνελθοντι σοι και προσθηναι αυτω δει και ειπεν αυτω πατερ ου βλαπτομαι δους αυτω το ημισυ ων ενηνοχα οτι με αγειοχεν σοι υγιη και την γυναικα μου εθεραπευσεν και το αργυριον μου ηνεγκεν και σε ομοιως εθεραπευσεν και ειπεν ο πρεσβυτης δικαιουται αυτω και εκαλεσεν τον αγγελον και ειπεν αυτω λαβε το ημισυ παντων ων ενηνοχατε τοτε καλεσας τους δυο κρυπτως ειπεν αυτοις ευλογειτε τον θεον και αυτω εξομολογεισθε μεγαλωσυνην διδοτε αυτω και εξομολογεισθε ενωπιον παντων των ζωντων περι ων εποησεν μεθ υμων αγαθον το ευλογειν τον θεον και υψουν το ονομα αυτου τους λογους των εργαων του θεου εντιμωσ υποδεικνυοντες και μη οκνεите εξομολογεισθαι αυτω μυστηριον βασιλεως καλον κρυψαι τα δε εργα του θεου ανακαλυπτειν ενδοξως αγαθον ποιησατε και κακον ουχ ευρησει υμας αγαθον προσευχη μετα νηστειας και ελεημοσυνης και δικαιοσυνης αγαθον το ολιγον μετα δικαιοσυνης η πολυ μετα αδικιας καλον ποιησαι ελεημοσυνην η θησαυρισαι χρυσιον ελεημοσυνη γαρ εκ θανατου ρυεται και αυτη αποκαθαρει πασαν αμαρτιαν οι ποιουντες ελεημοσυνας και δικαιοσυνας πλησθησονται ζωης οι δε αμαρτανοντες πολεμιοι εισιν της εαυτων ζωης ου μη κρυψω αφ υμων παν ρημα ειρηκα δη μυστηριον βασιλεως κρυψαι καλον τα δε εργα του θεου ανακαλυπτειν ενδοξως και νυν οτε προσηυξω συ και η νυμφη σου σαρρα εγω προσηγαγον το μνημοσυνον της προσευχης υμων ενωπιον του αγιου και οτε εθαπτες τους νεκρους ωσαυτως συμπαρημην σοι και οτε ουκ ωκνησας αναστηναι και καταλιπειν το αριστον σου οπως απελθων περιστειλης τον νεκρον ουκ ελαθες με αγαθοποιων αλλα συν σοι ημην και νυν απεστειλεν με ο θεος ιασασθαι σε και την νυμφην σου σαρραν εγω ειμι ραφαηλ εις εκ των επτα αγιων αγγελων οι προσαναφερουσιν τας προσευχας των αγιων και εισπορευονται ενωπιον της δοξης του αγιου και εταραχθησαν οι δυο και επεσον επι προσωπον οτι εφοβηθησαν και ειπεν αυτοις μη φοβεισθε ειρηνη υμιν εσται τον δε θεον ευλογειτε εις τον αιωνα οτι ου τη εμαυτου χαριτι αλλα τη θελησει του θεου ημων ηλθον οθεν ευλογειτε αυτον εις τον αιωνα πασας τας ημερας ωπαντομην υμιν και ουκ εφραγον ουδε επιον αλλα ορασαν υμεις εθεωρειτε και νυν εξομολογεισθε τω θεω διوتي αναβαινω προς τον αποστειλαντα με και γραψατε παντα τα συντελεσθεντα εις βιβλιον και ανεστησαν και ουκετι ειδον αυτον και εξωμολογουντο τα εργα τα μεγαλα και θαυμαστα του θεου και ως ωφθη αυτοις ο αγγελος κυριου και τωβιτ εγραψεν προσευχην εις αγαλλιασιν και ειπεν ευλογητος ο θεος ο ζων εις τους αιωνας και η βασιλεια αυτου οτι αυτος μαστιγοι και ελεα καταγει εις αδην και αναγει και ουκ εστιν ος εκφευζεται την χειρα αυτου εξομολογεισθε αυτω οι υιοι ισραηλ ενωπιον των εθνων οτι αυτος διεσπειρεν ημας εν αυτοις εκει υποδειξατε την μεγαλωσυνην αυτου υψουτε αυτον ενωπιον παντος ζωντος καθοτι αυτος κυριος ημων και θεος αυτος πατηρ ημων εις παντας τους αιωνας και μαστιγωσει ημας εν ταις αδικιας ημων και παλιν ελεησει και συναξει ημας εκ παντων των εθνων ου εαν σκορπισθητε εν αυτοις εαν επιστρεψητε προς αυτον εν ολη καρδια υμων και εν ολη τη ψυχη ποιησαι ενωπιον αυτου αληθειαν τοτε επιστρεφει προς υμας και ου μη κρυψη το προσωπον αυτου αφ υμων και θεασασθε α ποι-

ησει μεθ υμων και εξομολογησασθε αυτω εν ολω τω στοματι υμων και ευλογησατε τον κυριον της δικαιοσυνης και υψωσατε τον βασιλεα των αιωνων εγω εν τη γη της αιχμαλωσιας μου εξομολογουμεν αυτω και δεικνυω την ισχυν και την μεγαλωσην αυτου εθνη αμαρτωλων επιστρεψατε αμαρτωλοι και ποιησατε δικαιοσυνην ενωπιον αυτου τις γινωσκει ει θελησει υμας και ποιησει ελεημοσυνην υμιν τον θεον μου υψω και η ψυχη μου τον βασιλεα του ουρανου και αγαλλιασεται την μεγαλωσην αυτου λεγετωσαν παντες και εξομολογεισθωσαν αυτω εν ιεροσολυμοις ιεροσολυμα πολις αγια μαστιγωσει επι τα εργα των υιων σου και παλιν ελεησει τους υιους των δικαιων εξομολογου τω κυριω αγαθως και ευλογει τον βασιλεα των αιωνων ινα παλιν η σκηνη αυτου οικοδομηθη σοι μετα χαρας και ευφραναι εν σοι τους αιχμαλωτους και αγαπησαι εν σοι τους ταλαιπωρους εις πασας τας γενεας του αιωνος εθνη πολλα μακροθεν ηξει προς το ονομα κυριου του θεου δωρα εν χερσιν εχοντες και δωρα τω βασιλει του ουρανου γενεαι γενεων δωσουσιν σοι αγαλλιαμα επικαταρατοι παντες οι μισουντες σε ευλογημενοι εσονται παντες οι αγαπωντες σε εις τον αιωνα χαρηθι και αγαλλιασαι επι τοις υιοις των δικαιων οτι συναχθησονται και ευλογησουσιν τον κυριον των δικαιων ω μακαριοι οι αγαπωντες σε χαρησονται επι τη ειρηνη σου μακαριοι οσοι ελυπηθησαν επι πασαις ταις μαστιξιν σου επι σοι χαρησονται θεασαμενοι πασαν την δοξαν σου και ευφρανθησονται εις τον αιωνα η ψυχη μου ευλογειτω τον θεον τον βασιλεα τον μεγαν οτι οικοδομηθησεται ιερουσαλημ σαφειρω και σμαραγδω και λιθω εντιμω τα τειχη σου και οι πυργοι και οι προμαχωνες εν χρυσιω καθαρω και αι πλατειαι ιερουσαλημ βηρυλλω και ανθρακι και λιθω εκ σουφιρ ψηφολογηθησονται και ερουσιν πασαι αι ρυμαι αυτης αλληλουια και αινεσουσιν λεγοντες ευλογητος ο θεος ος υψωσεν παντας τους αιωνας και επαυσατο εξομολογουμενος τωβιτ και ην ετων πεντηχοντα οκτω οτε απωλεσεν τας οφεις και μετα ετη οκτω ανεβλεψεν και εποiei ελεημοσυνας και προσεθετο φοβεισθαι κυριον τον θεον και εξομολογεisθαι αυτω μεγαλως δε εγηρασεν και εκαλεσεν τον υιον αυτου και τους υιους αυτου και ειπεν αυτω τεκνον λαβε τους υιους σου ιδου γεγηρακα και προς το αποτρεχειν εκ του ζην ειμι απελθε εις την μηδιαν τεκνον οτι πεπεισμαι οσα ελαλησεν ιωνας ο προφητης περι νινευη οτι καταστραφησεται εν δε τη μηδια εσται ειρηνη μαλλον εως καιρου και οτι οι αδελφοι ημων εν τη γη σκορπισθησονται απο της αγαθης γης και ιεροσολυμα εσται ερημος και ο οικος του θεου εν αυτη κατακαησεται και ερημος εσται μεχρι χρονου και παλιν ελεησει αυτους ο θεος και επιστρεψει αυτους εις την γην και οικοδομησουσιν τον οικον ουχ οιος ο προτερος εως πληρωθωσιν καιροι του αιωνος και μετα ταυτα επιστρεφουσιν εκ των αιχμαλωσιων και οικοδομησουσιν ιερουσαλημ εντιμω και ο οικος του θεου εν αυτη οικοδομηθησεται εις πασας τας γενεας του αιωνος οικοδομη ενδοξω καθως ελαλησαν περι αυτης οι προφηται και παντα τα εθνη επιστρεφουσιν αληθινως φοβεισθαι κυριον τον θεον και κατορυξουσιν τα ειδωλα αυτων και ευλογησουσιν παντα τα εθνη τον κυριον και ο λαος αυτου εξομολογησεται τω θεω και υψωσει κυριος τον λαον αυτου και χαρησονται παντες οι αγαπωντες κυριον τον θεον εν αληθεια και δικαιοσυνη ποιουντες ελεος τοις αδελφοις ημων και νυν τεκνον απελθε απο νινευη οτι παντως εσται α ελαλησεν ο προ-

φητης ιωνας συ δε τηρησον τον νομον και τα προσταγματα και γινου φιλελεμων και δικαιος ινα σοι καλως η και θαψον με καλως και την μητερα σου μετ εμου και μηκετι αυλισθητε εις νινευη τεκνον ιδε τι εποιησεν αμαν αχιαχαρω τω θρεψαντι αυτον ως εκ του φωτος ηγαγεν αυτον εις το σκοτος και οσα ανταπεδωκεν αυτω και αχιαχαρος μεν εσωθη εκεινω δε το ανταποδομα απεδοθη και αυτος κατεβη εις το σκοτος μανασσης εποιησεν ελεημοσυνην και εσωθη εκ παγιδος θανατου ης επηξεν αυτω αμαν δε ενεπεσεν εις την παγίδα και απωλετο και νυν παιδια ιδετε τι ελεημοσυνη ποιει και τι δικαιοσυνη ρυεται και ταυτα αυτου λεγοντος εξελιπεν αυτου η ψυχη επι της κλινης ην δε ετων εκατον πεντηχοντα οκτω και εθαψεν αυτον ενδοξως και οτε απειθανεν αννα εθαψεν αυτην μετα του πατρος αυτου απηλθεν δε τωβιας μετα της γυναικος αυτου και των υιων αυτου εις εκβατανα προς ραγουηλ τον πενθερον αυτου και εγηρασεν εντιμως και εθαψεν τους πενθερους αυτου ενδοξως και εκληρονομησεν την ουσιαν αυτων και τωβιτ του πατρος αυτου και απειθανεν ετων εκατον εικοσι επτα εν εκβατανοις της μηδίας και ηκουσεν πριν η αποθανειν αυτον την απωλειαν νινευη ην ηχημαλωτισεν ναβουχοδονοσορ και ασυηρος εχαρη προ του αποθανειν επι νινευη

βιβλος λογων τωβιθ του τωβιηλ του ανανιηλ του αδουηλ του γαβαηλ του ραφαηλ του ραγουηλ εκ του σπερματος ασιηλ εκ φυλης νεφθαλιμ ος ηχημαλωτευθη εν ταις ημεραις ενεμεσσαρου του βασιλεως των ασσυριων εκ θισβης η εστιν εκ δεξιων κυδιως της νεφθαλιμ εν τη ανω γαλιλαια υπερανω ασσηρ οπισω οδου δυσμων ηλιου εξ αριστερων φογωρ εγω τωβιθ οδοις αληθειας επορευομην και εν δικαιοσυναις πασας τας ημερας της ζωης μου και ελεημοσυνας πολλας εποιησα τοις αδελφοις μου και τω εθνει μου τοις πορευθεισιν μετ εμου εν τη αιχημαλωσια εις την χωραν των ασσυριων εις νινευη και οτε ημην εν τη χωρα μου εν γη ισραηλ και οτε ημην νεος πασα η φυλη νεφθαλιμ του πατρος μου απεστησαν απο του οικου δαυιδ του πατρος μου και απο ιερουσαλημ πολεως της εκλεγεισης εκ πασων φυλων ισραηλ εις το θυσιαζειν πασαις φυλαις ισραηλ και ηγιασθη ο ναος της κατασκηνωσεως του θεου και ωκοδομηθη εν αυτη εις πασας τας γενεας του αιωνος παντες οι αδελφοι μου και ο οικος νεφθαλιμ του πατρος μου εθυσιαζον εκεινοι τω μοσχω ον εποιησεν ιεροβεαμ ο βασιλευς ισραηλ εν δαν επι παντων ορειων της γαλιλαιας καγω μονωτατος επορευομην πολλακις εις ιεροσολυμα εν ταις εορταις καθως γεγραπται εν παντι ισραηλ εν προσταγματι αιωνιω τας απαρχας και τα πρωτογεννηματα και τας δεκατας των κτηνων και τας πρωτοκουριας των προβατων εχων απετρεχον εις ιεροσολυμα και εδιδουν αυτα τοις ιερευσιν τοις υιοις ααρων προς το θυσιαστηριον και την δεκατην του σιτου και του οινου και ελαιου και ρων και των συκων και των λοιπων ακροδρυων τοις υιοις λειυ τοις θεραπεουσιν εν ιερουσαλημ και την δεκατην την δευτεραν απεδεκατιζον αργυριω των εξ ετων και επορευομην και εδαπανων αυτα εν ιερουσαλημ καθ' εκαστον ενιαυτον και εδιδουν αυτα τοις ορφανοις και ταις χηραις και προσηλυτοις τοις προσκειμενοις τοις υιοις ισραηλ εισεφερον και εδιδουν αυτοις εν τω τριτω ετει και ησθιομεν αυτα κατα το προσταγμα το προστεταγμενον περι αυτων εν τω νομω μωση και κατα τας εντολας ας ενετειλατο δεββωρα η μητηρ ανανιηλ του πατρος ημων οτι ορφανον κατελιπεν με

ο πατήρ και απεθάνεν και οτε εγεννηθην ανηρ ελαβον γυναικα εκ του σπερματος της πατριας ημων και εγεννησα εξ αυτής υιον και εκάλεσα το ονομα αυτου τωβιαν μετα το αιχμαλωτισθηναι με εις ασσυριους και οτε ηχμαλωτισθην εις νινευη επορευομην και παντες οι αδελφοι μου και οι εκ του γενους μου ησθιον εκ των αρτων των εθνων εγω δε συνετηρησα την ψυχην μου μη φαγειν εκ των αρτων των εθνων και οτε εμεμνημην του θεου μου εν ολη ψυχη μου και εδωκεν μοι ο υψιστος χαριν και μορphen ενωπιον ενεμεσσαρου και ηγοραζον αυτω παντα τα προς την χρησην και επορευομην εις μηδιαν και ηγοραζον αυτω εκειθεν εως αυτον αποθανειν και παρεθεμην γαβαηλω βαλλαντια τω αδελφω τω γαβρι εν τη χωρα της μηδιας αργυριου ταλαντα δεκα και οτε απεθάνεν ενεμασσαρ και εβασιλευσεν σενναχηριμ υιος αυτου αντ αυτου και αι οδοι της μηδιας απεστησαν και ουκετι ηδυνασθην πορευθηναι εις την μηδιαν εν ταις ημεραις ενεμεσσαρου ελεημοσυνας πολλας εποησα τοις αδελφοις μου τοις εκ του γενους μου τους αρτους μου εδιδουν τοις πεινωσιν και ιματια τοις γυμνοις και ει τινα των εκ του εθνους μου εθεωρουν τεθνηκοτα και ερριμμενον οπισω του τειχους νινευη εθαπτον αυτον και ει τινα απεκτεινεν σενναχηριμ οτε απηλθεν φευγων εκ της ιουδαιας εν ημεραις της κρισεως ης εποησεν εξ αυτου ο βασιλευς του ουρανου περι των βλασφημιων ων εβλασφημησεν εθαψα πολλους γαρ απεκτεινεν εν τω θυμω αυτου εκ των υιων ισραηλ και εκλεπτον τα σωματα αυτων και εθαπτον και εξητησεν αυτα σενναχηριμ και ουχ ευρεν αυτα και επορευθη εις τις των εκ της νινευη και υπεδειξεν τω βασιλει περι εμου οτι εγω θαπτω αυτους και εκρυβην και οτε επεγνων οτι εγνων περι εμου ο βασιλευς και οτι ζητουμαι του αποθανειν εφοβηθην και απεδρασα και ηρπαγη παντα οσα υπηρχεν μοι και ου κατελειφθη μοι ουδεν ο ουκ ανελημφθη εις το βασιλικον πλην αννας της γυναικος μου και τωβια του υιου μου και ου διηλθον ημεραι τεσσαρακοντα εως ου απεκτειναν αυτον οι δυο υιοι αυτου και εφυγον εις τα ορη αραρατ και εβασιλευσεν σαχερδονος υιος αυτου μετ αυτον και εταξεν αχιχαρον τον αναηλ τον του αδελφου μου υιον επι πασαν την εκλογιστιαν της βασιλειας αυτου και αυτος ειχεν την εξουσιαν επι πασαν την διοικησιν τοτε ηξιωσεν αχιχαρος περι εμου και κατηλθον εις την νινευη αχιχαρος γαρ ην ο αρχινοχοος και επι του δακτυλιου και διοικητης και εκλογιστης επι σενναχηριμ βασιλεως ασσυριων και κατεστησεν αυτον σαχερδονος εκ δευτερας ην δε εξαδελφος μου και εκ της συγγενειας μου και επι σαχερδονος βασιλεως κατηλθον εις τον οικον μου και απεδοθη μοι η γυνη μου αννα και τωβιας ο υιος μου και εν τη πεντηκοστη τη εορτη ημων η εστιν αγια επτα εβδομαδων εγεννηθη μοι αριστον καλον και ανεπεσα του αριστησαι και παρετεθη μοι η τραπεζα και παρετεθη μοι οψαρια πλειονα και ειπα τω τωβια τω υιω μου παιδιον βαδιζε και ον αν ευρης πτωχον των αδελφων ημων εκ νινευητων αιχμαλωτων ος μεμνηται εν ολη καρδια αυτου και αγαγε αυτον και φαγεται κοινως μετ εμου και ιδε προσμενω σε παιδιον μεχρι του σε ελθειν και επορευθη τωβιας ζητησαι τινα πτωχον των αδελφων ημων και επιστρεψας λεγει πατερ και ειπα αυτω ιδου εγω παιδιον και αποκριθεις ειπεν πατερ ιδου εις εκ του εθνους ημων πεφονευται και ερριπται εν τη αγορα και αυτοθι νυν εστραγγαληται και αναπηδησας αφηκα το αριστον πριν η γευσασθαι με αυτου και αναιρουμαι αυτον εκ της πλατειας και εις εν των

οικιδίων εῦθηκα μέχρι του τον ἥλιον δύνειν καὶ θάψω αὐτον ἐπιστρέψας οὖν ἐλουσαμένη καὶ ἡσθιον τον ἄρτον μετὰ πενήτους καὶ ἐμνησθὴν του ῥήματος του προφήτου ὅσα ἐλάλησεν ἁμῶς ἐπὶ βασιθῇ λέγων στραφῇ- σονται ὑμῶν αἱ εὐρταὶ εἰς πενὺς καὶ πασαι αἱ ὠδαὶ ὑμῶν εἰς θρήνος καὶ ἐκλαυσα καὶ ὅτε ἐδὺ ὁ ἥλιος ὠχομένη καὶ οὐρῆας εὐθάψα αὐτον καὶ οἱ πλησίον μου κατεγέλων λέγοντες οὐ φοβείται οὐκετὶ ἤδη γὰρ ἐπεζητήθη του φονευθῆναι περὶ του πραγματος τουτου καὶ ἀπεδρα καὶ πάλιν ἰδοὺ θάπτει τοὺς νεκροὺς καὶ αὕτη τῇ νυκτὶ ἐλουσαμένη καὶ εἰσηλθὼν εἰς τὴν αὐλὴν μου καὶ ἐκοιμηθῆν παρὰ τον τοίχον τῆς αὐλῆς καὶ τὸ πρόσωπον μου ἀνακεκαλυμμενὸν διὰ τὸ καῦμα καὶ οὐκ ἦδεν ὅτι στρουθία ἐν τῷ τοίχῳ ἐπάνω μου εἰσιν καὶ ἐκαθίσεν τὸ ἀφόδευ- μα αὐτῶν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μου θερμὸν καὶ ἐπηγάγεν λευκώματα καὶ ἐπορευομένη πρὸς τοὺς ἰατροὺς θεραπευθῆναι καὶ ὅσῳ ἐνεχρίο- σαν με τὰ φάρμακα τοσούτῳ μᾶλλον ἐξετυφλόντο οἱ ὀφθαλμοὶ μου τοῖς λευκώμασιν μέχρι του ἀποτυφλωθῆναι καὶ ἡμὴν ἀδύνατος τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐτὴ τέσσαρα καὶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ μου ἐλυπούντο περὶ ἐμοῦ καὶ ἀχίαχαρος στρέφεν με ἐτὴ δύο πρὸ του αὐτον βαδίσαι εἰς τὴν ἐλυμαῖδα καὶ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ ἀνὰ τὴ γυνὴ μου ἡριθνεύετο ἐν τοῖς ἐργοῖς τοῖς γυναικείοις καὶ ἀπεστέλλε τοὺς κυριοὺς αὐτῶν καὶ ἀ- πεδίδουν αὕτη τον μισθὸν καὶ ἐν τῇ ἐβδομῇ του δυστρου ἐξέτεμε τον ἴστον καὶ ἀπεστείλεν αὐτον τοῖς κυριοῖς καὶ ἐδῶκαν αὕτη τον μισθὸν πάντα καὶ ἐδῶκαν αὕτη ἐφ' ἐστία ἐριφὸν ἐξ αἰγῶν καὶ ὅτε εἰσηλθὲν πρὸς με ὁ ἐριφὸς ἠρῶατο κραεῖν καὶ ἐκάλεσα αὐτὴν καὶ εἶπα ποθεν τὸ ἐριφίον τουτο μῆποτε κλεψίμαιον ἐστὶν ἀποδὸς αὐτοῖς κυριοῖς αὐ- του οὐ γὰρ ἐξουσίαν ἔχομεν ἡμεῖς φαγεῖν οὐδὲν κλεψίμαιον καὶ λέγει μοι αὕτη ὁσοεὶ δεδοταί μοι ἐπὶ τῷ μισθῷ καὶ οὐκ ἐπιστεῦον αὕτη καὶ ἐλεγὼν ἀποδοῦναι τοῖς κυριοῖς καὶ προσηρυθρίων χάριν τουτου πρὸς αὐτὴν εἶτα ἀποκριθεῖσα λέγει μοι καὶ ποὺ εἰσιν αἱ ἐλεημοσύναι σου ποὺ εἰσιν αἱ δικαιοσύναι σου ἴδε ταῦτα μετὰ σου γνῶστα ἐστὶν καὶ περιλύπος γενομένος τῇ ψυχῇ καὶ στεναῖας ἐκλαυσα καὶ ἠρῶαμένη προσευχεσθῆναι μετὰ στεναγμῶν δικαίος εἰ κυρίε καὶ πάντα τὰ ἔργα σου δικαία καὶ πασαι αἱ ὁδοὶ σου ἐλεημοσύνη καὶ ἀληθεία συ κρίνεις τον αἰῶνα καὶ νῦν συ κυρίε μνησθήτη μοι καὶ ἐπιβλέψον καὶ μὴ με ἐκδικήσης ταῖς ἁμαρτίαις μου καὶ ἐν τοῖς ἀγνοήμασιν μου καὶ τῶν πατέρων μου οἱς ἥμαρτον ἐναντίον σου καὶ παρηκούσα τῶν ἐντολῶν σου καὶ ἐδῶκας ἡμᾶς εἰς ἀρπαγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ θάνατον καὶ εἰς παραβολὴν καὶ λالῆμα καὶ ονειδισμόν ἐν πασὶν τοῖς εἰθνεσὶν ἐν οἷς ἡμᾶς διεσχορπίσας καὶ νῦν πολλὰι σου αἱ κρίσεις υπάρχουσιν ἀληθινὰ ποιῆσαι ἐξ ἐμοῦ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν μου ὅτι οὐκ ἐποίησαμεν τὰς ἐντο- λὰς σου καὶ οὐκ ἐπορευθῆμεν ἀληθινῶς ἐνώπιόν σου καὶ νῦν κατὰ τὸ ἀρεστόν σου ποιήσον μετ' ἐμοῦ καὶ ἐπιτάξον ἀναλαβεῖν τὸ πνεῦμα μου ἐξ ἐμοῦ ὅπως ἀπολυθῶ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς καὶ γενῶμαι γῇ διὸ λυσιτελεῖ μοι ἀποθάνειν μᾶλλον ἢ ζῆν ὅτι ονειδισμοὺς ψευδεῖς ἤκου- σα καὶ λυπητὴ πολλὴ μετ' ἐμοῦ κυρίε ἐπιτάξον ὅπως ἀπολυθῶ ἀπὸ τῆς ἀναγκῆς ταύτης ἀπολύσον με εἰς τον τόπον τον αἰώνιον καὶ μὴ ἀπο- στρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου κυρίε ἀπ' ἐμοῦ διὸ λυσιτελεῖ μοι ἀποθάνειν μᾶλλον ἢ βλέπειν ἀνάγκην πολλὴν ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ μὴ ἀκούειν ονει- δισμοὺς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ συνέβη σάρρα τῇ θυγατρὶ ραγουῆλ του ἐν ἐχβάτανόις τῆς μηδίας καὶ αὐτὴν ἀκούσαι ονειδισμοὺς ὑπὸ μίας τῶν παιδίσκων του πατρὸς ἐαυτῆς διότι ἡν ἐκδεδομένη ἀνδράσιν ἑπτα καὶ

ασμοδαίος το δαίμονιον το πονηρόν απεκτενεν αυτούς πριν η γενεσθαι αυτούς μετ αυτής καθάπερ αποδεδειγμένον εστιν ταις γυναίξιν και ειπεν αυτή η παιδισκή συ ει η αποκτεννουσα τους άνδρας σου ίδου ήδη απεκδεδοσαι επτα άνδρασιν και ενος αυτών ουκ ωνομασθης τι ημάς μαστιγούς περι των άνδρών σου οτι απεθάνον βαδίζε μετ αυτών και μη ίδοιμεν υιον σου μηδε θυγατέρα εις τον αιώνα εν τη ημέρα εκείνη ελυπηθή εν τη ψυχή και εκλαυσεν και αναβάσα εις το υπέρωον του πατρός αυτής ηθέλησεν απαγξασθαι και παλιν ελογίσαστο και λεγει μηποτε ονειδίσωσιν τον πατέρα μου και ερουσιν αυτώ μια σοι υπήρχεν θυγατήρ αγαπητή και αυτή απηγζατο απο των κακών και καταξω το γήρας του πατρός μου μετα λυπής εις άδου χρησιμώτερον μοι εστιν μη απαγξασθαι αλλά δεηθηναι του κυρίου όπως αποθάνω και μηκετι ονειδισμούς ακουσω εν τη ζωή μου εν αυτώ τω καιρώ διαπετάσασα τας χείρας προς την θυρίδα εδεήθη και ειπεν ευλογητός ει θεε ελεημών και ευλογητόν το όνομα σου εις τους αιώνας και ευλογησάτωσαν σε πάντα τα έργα σου εις τον αιώνα και νυν επι σε το προσηκόν μου και τους οφθαλμούς μου ανεβλεψα ειπον απολυθήτω με απο της γής και μη ακουειν με μηκετι ονειδισμούς συ γίνωσκεις δεσποτα οτι καθαρά ειμι απο πάσης ακαθαρσίας άνδρος και ουχι εμόλυνα μου το όνομα και ουδε το όνομα του πατρός μου εν τη γή της αιχμαλωσίας μου μονογενής ειμι τω πατρι μου και ουκ υπαρχει αυτώ ετερόν τέκνον ινα κληρονομήσῃ αυτον ουδε αδελφος αυτώ εγγυς ουτε συγγενής αυτώ υπαρχει ινα συντηρήσω εμαυτην αυτώ γυναίκα ήδη απώλοντο μοι επτα και ινα τι μοι εστιν ετι ζην και ει μη σοι δοκει αποκτειναι με κυρίε νυν εισακούσον ονειδισμόν μου εν αυτώ τω καιρώ εισηκουσθή η προσευχή αμφοτέρων ενωπίον της δοξης του θεου και απεσταλή ραφαήλ ιασασθαι τους δυο τωβιν απολυσαι τα λευκάματα απο των οφθαλμών αυτου ινα ίδῃ τοις οφθαλμοίς το φως του θεου και σαρραν την ραγούηλ δουναι αυτην τωβια τω υιω τωβιθ γυναίκα και λυσαι ασμοδαίον το δαίμονιον το πονηρόν απ αυτής διοτι τωβια επιβάλλει κληρονομήσαι αυτην παρα πάντας τους θελοντας λαβειν αυτην εν εκείνω τω καιρώ επεστρεψεν τωβιθ απο της αυλής εις τον οικον αυτου και σαρρα η του ραγούηλ και αυτη κατέβῃ εκ του υπέρωου εν τη ημέρα εκείνη εμνησθή τωβιθ του αργυριου ο παρειθετο γαβαήλ εν ράγους της μηδίας και ειπεν εν τη καρδια αυτου ίδου εγω ήτησαμην θάνατον τι ουχι καλω τωβιαν τον υιον μου και υποδείξω αυτώ περι του αργυριου τουτου πριν αποθάνειν με και εκάλεσεν τωβιαν τον υιον αυτου και ήλθεν προς αυτον και ειπεν αυτώ θάψον με καλώς και τιμα την μητέρα σου και μη εγχαταλιπής αυτην πάσας τας ημέρας της ζωής αυτής και ποιει το αρεστόν ενωπίον αυτής και μη λυπήσῃς το πνευμα αυτής εν παντι πραγματι μνησθήτι αυτής παιδίον οτι κινδυνούς πολλούς εώρακεν επι σοι εν τη κοιλία αυτής και οταν αποθάνῃ θάψον αυτην παρ εμοι εν ενι τάφω και πάσας τας ημέρας σου παιδίον του κυριου μνημονεύε και μη θέλῃσῃς αμαρτείν και παραβῆναι τας εντολάς αυτου δικαιοσύνας ποιει πάσας τας ημέρας της ζωής σου και μη πορευθής ταις οδοίς της αδικίας διοτι οι ποιούντες αληθειαν ευοδωθήσονται εν τοις εργοίς αυτών και πασιν τοις ποιουσιν δικαιοσύνην δώσει κυριος αυτοίς βούλην αγαθήν και ον αν θέλῃ κυριος ταπεινοί εως άδου κατώτατω και νυν παιδίον μνημονεύε τας εντολάς ταυτας και μη εξάλειψήτωσαν εκ της καρδιας σου και

νυν παιδιον υποδεικνυω σοι οτι δεκα ταλαντα αργυριου παρεθεμην γαβαηλω τω του γαβρι εν ραγοις της μηδίας και μη φοβου παιδιον οτι επτωχευσαμεν υπαρχει σοι πολλα αγαθα εαν φοβηθης τον θεον και φυγης απο πασης αμαρτίας και ποιησης τα αγαθα ενωπιον κυριου του θεου σου τοτε αποκριθεις τωβίας ειπεν τωβιθ τω πατρι αυτου παντα οσα εντεταλσαι μοι ποιησω πατερ πως δε δυνησομαι αυτο λαβειν παρ αυτου και αυτος ου γινωσκει με και εγω ου γινωσκω αυτον τι σημειον δω αυτω και επιγνω με και πιστευση μοι και δω μοι το αργυριον και τας οδους τας εις μηδιαν ου γινωσκω του πορευθηναι εκει τοτε αποκριθεις τωβιθ ειπεν τωβια τω υιω αυτου χειρογραφον αυτου εδωκεν μοι και χειρογραφον εδωκα αυτω και διεilon εις δυο και ελαβομεν εκατερος εν και ειθηκα μετα του αργυριου και νυν ιδου ετη εικοσι αφ ου παρεθεμην το αργυριον τουτο εγω και νυν παιδιον ζητησον σεαυτω ανθρωπον πιστον ος πορευσεται μετα σου και δωσομεν αυτω μισθον εως οτου ελθης και λαβε παρ αυτου το αργυριον τουτο εξηλθεν δε τωβίας ζητησαι ανθρωπον ος πορευσεται μετ αυτου εις μηδιαν ος εμπειρει της οδου και εξηλθεν και ευρεν ραφαηλ τον αγγελον εστηκοτα απεναντι αυτου και ουκ εγνω οτι αγγελος του θεου εστιν και ειπεν αυτω ποιθεν ει νεανισκε και ειπεν αυτω εκ των υιων ισραηλ των αδελφων σου και εληλυθα ωδε εργατευεσθαι και ειπεν αυτω επιστη την οδον πορευθηναι εις μηδιαν και ειπεν αυτω ναι πολλακις εγω εγενομην εκει και εμπειρω και επισταμαι τας οδους πασας πλεονακίς επορευθην εις μηδιαν και ηυλιζομην παρα γαβαηλω τω αδελφω ημων τω οικουντι εν ραγοις της μηδίας και απεχει οδον ημερων δυο τεταγμενων απο εκβατανων εις ραγα κεινται γαρ εν τω ορει και ειπεν αυτω μεινον με νεανισκε μεχρι οτου εισελθων υποδειξω τω πατρι μου χρεian γαρ εχω ινα βαδισης μετ εμου και δωσω σοι τον μισθον σου και ειπεν αυτω ιδου εγω προσκαρτερω μονον μη χρονισης και εισελθων τωβίας υπεδειξεν τωβιθ τω πατρι αυτου και ειπεν αυτω ιδου ανθρωπον ευρον των αδελφων ημων των υιων ισραηλ και ειπεν αυτω καλεσον μοι τον ανθρωπον οπως επιγνω τι το γενοσ αυτου και εκ ποιας φυλης εστιν και ει πιστος εστιν ινα πορευθη μετα σου παιδιον και εξηλθεν τωβίας και εκαλεσεν αυτον και ειπεν αυτω νεανισκε ο πατηρ καλει σε και εισηλθεν προς αυτον και εχαίρετισεν αυτον τωβιθ πρωτος και ειπεν αυτω χαιρειν σοι πολλα γενοιτο και αποκριθεις τωβιθ ειπεν αυτω τι μοι ετι υπαρχει χαιρειν και εγω ανθρωπος αδυνατος τοις οφθαλμοις και ου βλεπω το φως του ουρανου αλλ εν τω σκοτει κειμαι ωσπερ οι νεκροι οι μηκετι θεωρουντες το φως ζων εγω εν νεκροις ειμι φωνην ανθρωπων ακουω και αυτους ου βλεπω και ειπεν αυτω θαρσει εγγυς παρα τω θεω ιασασθαι σε θαρσει και ειπεν αυτω τωβιθ τωβίας ο υιος μου θελει πορευθηναι εις μηδιαν ει δυνηση συνελθειν αυτω και αγαγειν αυτον και δωσω σοι τον μισθον σου αδελφε και ειπεν αυτω δυνησομαι πορευθηναι μετ αυτου και επισταμαι εγω τας οδους πασας και πολλακις ωχομην εις μηδιαν και διηλθον παντα τα πεδια αυτης και τα ορη και πασας τας οδους αυτης εγω γινωσκω και ειπεν αυτω αδελφε ποιας πατριας ει και εκ ποιας φυλης υποδειξον μοι αδελφε και ειπεν τι χρεian εχεις φυλης και ειπεν αυτω βουλομαι γνωμαι τα κατ αληθειαν τινος ει αδελφε και τι το ονομα σου και ειπεν αυτω εγω αζαριας ανανιου του μεγαλου των αδελφων σου και ειπεν αυτω υγιαινων ελθοις και σωζομενος αδελ-

φε και μη μοι πικρανθης αδελφε οτι την αληθειαν εβουλομην γινωναι και την πατριαν σου και συ τυγχανεις αδελφος ων και εκ γενεας καλης και αγαθης ει συ εγινωσκον ανανιαν και ναθαν τους δυο υιους σεμελιου του μεγαλου και αυτοι συνεπορευοντο μοι εις ιερουσαλημ και προσεκυνουν μετ εμου εκει και ουκ επλανηθησαν οι αδελφοι σου ανθρωποι αγαθοι εκ ριζης αγαθης ει συ και χαιρων ελθοις και ειπεν αυτω εγω σοι διδωμι μισθον την ημεραν δραχμην και τα δεοντα σοι ομοιως τω υιω μου και πορευεσθι μετα του υιου μου και ετι προσθησω σοι τω μισθω και ειπεν αυτω οτι πορευσομαι μετ αυτου και μη φοβηθης υγαινοντες απελευσομεθα και υγαινοντες επιστρεφομεν προς σε διοτι η οδος ασφαλης και ειπεν αυτω ευλογια σοι γενοιτο αδελφε και εκαλεσεν τον υιον αυτου και ειπεν αυτω παιδιον ετοιμασον τα προς την οδον και εξελθι μετα του αδελφου σου και ο θεος ο εν τω ουρανω διασωσαι υμας εκει και αποκαταστησαι υμας προς εμε υγαινοντας και ο αγγελος αυτου συνοδευσαι υμιν μετα σωτηριας παιδιον και εξηλθεν πορευεσθαι την οδον αυτου και εφιλησεν τον πατερα αυτου και την μητερα και ειπεν αυτω τωβιθ πορευου υγαινων και εκλαυσεν η μητηρ αυτου και ειπεν προς τωβιθ τι οτι απεστειλας το παιδιον μου ουχι αυτος ραβδος της χειρος ημων εστιν και αυτος εισπορευεται και εκπορευεται ενωπιον ημων αργυριον τω αργυριω μη φθασαι αλλα περιψημα του παιδιου ημων γενοιτο ως δεδοται ζην ημιν παρα του κυριου τουτο ικανον ημιν και ειπεν αυτη μη λογον εχε υγαινων πορευεται το παιδιον ημων και υγαινων ελευσεται προς ημας και οι οφθαλμοι σου οφνONTAI εν τη ημερα η αν ελθη προς σε υγαινων μη λογον εχε μη φοβου περι αυτων αδελφη αγγελος γαρ αγαθος συνελευσεται αυτω και ευοδωθησεται η οδος αυτου και υποστρεψει υγαινων και εισιγησεν κλαιουσα και εξηλθεν το παιδιον και ο αγγελος μετ αυτου και ο κυων εξηλθεν μετ αυτου και επορευθη μετ αυτων και επορευθησαν αμφοτεροι και ετυχεν αυτοις νυξ μια και ηυλισθησαν επι του τιγριδος ποταμου και κατεβη το παιδιον περινιψασθαι τους ποδας εις τον τιγριν ποταμον και αναπηδησας ιχθυς μεγας εκ του υδατος εβουλετο καταπιειν τον ποδα του παιδαριου και εκραξεν και ο αγγελος τω παιδαριω ειπεν επιλαβου και εγkρατης του ιχθυος γενου και εκρατησεν το παιδαριον του ιχθυος και ανηνεγκεν αυτον επι την γην και ειπεν αυτω ο αγγελος ανασχισον τον ιχθυον και εξελε την χολην και την καρδιαν και το ηπαρ αυτου και αποθες αυτα μετα σου και τα εγκατα εκβαλε εστιν γαρ εις φαρμακον χρησιμον η χολη και η καρδια και το ηπαρ αυτου και ανασχισας το παιδαριον τον ιχθυον συνηγαγεν την χολην και την καρδιαν και το ηπαρ και ωπτησεν του ιχθυος και εφαγεν και αφηκεν εξ αυτου ηλισμενον και επορευθησαν αμφοτεροι κοινως εως ηγγισαν εις μηδιαν και τοτε ηρωτησεν το παιδαριον τον αγγελον και ειπεν αυτω αζαρια αδελφε τι το φαρμακον εν τη καρδια και τω ηπατι του ιχθυος και εν τη χολη και ειπεν αυτω η καρδια και το ηπαρ του ιχθυος καπνισσον ενωπιον ανθρωπου η γυναικος ω απαντημα δαιμονιου η πνευματος πονηρου και φευζεται απ αυτου παν απαντημα και ου μη μεινωσιν μετ αυτου εις τον αιωνα και η χολη εγkρισαι ανθρωπου οφθαλμους ου λευκωματα ανεβησαν επ αυτων εμψυσησαι επ αυτους επι των λευκωματων και υγαινουσιν και οτε εισηλθεν εις μηδιαν και ηδη ηγγιζεν εις εχβατανα λεγει ραφαηλ τω παιδαριω τωβια αδελφε και ειπεν αυτω ιδου εγω και

ειπεν αυτω εν τοις ραγουηλου την νυχτα ταυτην δει ημας αυλισθηνα
και ο ανθρωπος συγγενης σου εστιν και εστιν αυτω θυγατηρ η ονο-
μα σαρρα και υιος αρσην ουδε θυγατηρ υπαρχει αυτω πλην σαρρας
μονης και συ εγγιστα αυτης ει παρα παντας ανθρωπους κληρονομη-
σαι αυτην και τα οντα τω πατρι αυτης σοι δικαιουται κληρονομησαι
και το κορασιον φρονιμον και ανδρειον και καλον λιαν και ο πατηρ
αυτης καλος και ειπεν δεδικαιωται σοι λαβειν αυτην και ακουσον μου
αδελφε και λαλησω τω πατρι περι του κορασιου την νυχτα ταυτην
ινα λημψομεθα σοι αυτην νυμφην και οταν επιστρεψωμεν εκ ραγων
ποιησομεν τον γαμον αυτης και επισταμαι οτι ου μη δυνηθη ραγου-
ηλ κωλυσαι αυτην απο σου η εγγυασθαι ετερω οφειλησιν θανατον
κατα την κρισιν της βιβλου μωυσεως δια το γνωσκειν οτι σοι κλη-
ρονομια καθηκει λαβειν την θυγατερα αυτου παρα παντα ανθρωπον
και νυν ακουσον μου αδελφε και λαλησομεν περι του κορασιου την
νυχτα ταυτην και μνηστευσομεθα σοι αυτην και οταν επιστρεψωμεν
εκ ραγων λημψομεθα αυτην και απαξομεν αυτην μεθ ημων εις τον
οικον σου τοτε αποκριθεις τωβιας ειπεν τω ραφαηλ αζαρια αδελφε
ηκουσα οτι επτα ηδη εδοθη ανδρασιν και απειθανον εν τοις νυμφωσιν
αυτων την νυχτα οποτε εισεπορευοντο προς αυτην και απειθησκον
και ηκουσα λεγοντων αυτων οτι δαιμονιον αποκτεννει αυτοους και νυν
φοβουμαι εγω οτι αυτην ουκ αδικει αλλ ος αν θεληση εγγισαι αυτης
αποκτεννει αυτον μονογενης ειμι τω πατρι μου μη αποθανω και κα-
ταξω την ζωην του πατρος μου και της μητρος μου μετ οδυνης επ
εμοι εις τον ταφον αυτων και υιος ετερος ουχ υπαρχει αυτοις ινα θα-
ψη αυτοους και λεγει αυτω ου μεμνησαι τας εντολας του πατρος σου
οτι ενετειλατο σοι λαβειν γυναικα εκ του οικου του πατρος σου και
νυν ακουσον μου αδελφε και μη λογον εχε του δαιμονιου τουτου και
λαβε και γνωσχω εγω οτι την νυχτα ταυτην δοθησεται σοι γυνη και
οταν εισελθης εις τον νυμφωνα λαβε εκ του ηπατος του ιχθυος και
την καρδιαν και επιθες επι την τερραν των θυμιαματων και η οσμη
πορευσεται και οσφρανθησεται το δαιμονιον και φευζεται και ουκετι
μη φανη περι αυτην τον παντα αιωνα και οταν μελλης γινεσθαι μετ
αυτης εξεγερθητε πρωτον αμφοτεροι και προσευξασθε και δεηθητε
του κυριου του ουρανου ινα ελεος γενηται και σωτηρια εφ υμας και
μη φοβου σοι γαρ εστιν μεμερισμενη προ του αιωνος και συ αυτην
σωσεις και μετα σου πορευσεται και υπολαμβανω οτι εσονται σοι εξ
αυτης παιδια και εσονται σοι ως αδελφοι μη λογον εχε και οτε η-
κουσεν τωβιας των λογων ραφαηλ και οτι εστιν αυτω αδελφη εκ του
σπερματος του οικου του πατρος αυτου λιαν ηγαπησεν αυτην και η
καρδια αυτου εκολληθη εις αυτην και οτε εισηλθεν εις εχβατανα λεγει
αυτω αζαρια αδελφε απαγαγε με ευθειαν προς ραγουηλ τον αδελφον
ημων και απηγαγεν αυτον εις τον οικον ραγουηλου και ευρον αυτον
καθημενον παρα την θυραν της αυλης και εχαιρετισαν αυτον πρωτοι
και ειπεν αυτοις χαιρετε πολλα αδελφοι και καλως ηλθατε υγιαινοντες
και ηγαγεν αυτοους εις τον οικον αυτου και ειπεν εδνα τη γυναικι αυ-
του ως ομοιος ο νεανισκος ουτος τωβει τω αδελφω μου και ηρωτησεν
αυτους εδνα και ειπεν αυτοις ποιθεν εστε αδελφοι και ειπαν αυτη εκ
των υιων νεφθαλιμ ημεις των αιχμαλωτισθεντων εν νινευη και ειπεν
αυτοις γνωσχετε τωβιν τον αδελφον ημων και ειπαν αυτη γνωσχομεν
ημεις αυτον και ειπεν αυτοις υγιαίνει και ειπαν αυτη υγιαίνει και ζη και

ειπεν τωβιας ο πατηρ μου εστιν και ανεπηδησεν ραγουηλ και κατεφι-
λησεν αυτον και εκλαυσεν και ελαλησεν και ειπεν αυτω ευλογια σοι
γενοιτο παιδιον ο του καλου και αγαθου πατρος ω τολαιπωρων κα-
κων οτι ετυφλωθη ανηρ δικαιος και ποιων ελεημοσυνας και επιπεσων
επι τον τραχηλον τωβια του αδελφου αυτου εκλαυσεν και εδνα η γυ-
νη αυτου εκλαυσεν αυτον και σαρρα η θυγατηρ αυτων εκλαυσεν και
αυτη και εθυσεν κριον εκ προβατων και υπεδεξατο αυτους προθυμως
και οτε ελουσσαντο και ενιψαντο και ανεπεσαν δειπνησαι ειπεν τωβιας
τω ραφαηλ αζαρια αδελφε ειπον ραγουηλ οπως δω μοι σαρραν την α-
δελφην μου και ηκουσεν ραγουηλ τον λογον και ειπεν τω παιδι φαγε
και πιε και ηδεως γενου την νυκτα ταυτην ου γαρ εστιν ανθρωπος ω
καθηκει λαβειν σαρραν την θυγατερα μου πλην σου αδελφε ωσαυτως
δε και εγω ουκ εχω εξουσιαν δουναι αυτην ετερω ανδρι πλην σου οτι
συ εγγιστα μου και μαλα την αληθειαν σοι υποδειξω παιδιον εδωκα
αυτην επτα ανδρασιν των αδελφων ημων και παντες απεθανον την
νυκτα οποτε εισεπορευοντο προς αυτην και νυν παιδιον φαγε και πιε
και κυριος ποιησει εν υμιν και ειπεν τωβιας ου μη φαγω εντευθεν ου-
δε μη πιω εως αν διαστησης τα προς εμε και ειπεν αυτω ραγουηλ οτι
ποιω και αυτη διδοται σοι κατα την κρισιν της βιβλου μωυσεως και
εκ του ουρανου κεκριται σοι δοθηναι κοιμιζου την αδελφην σου απο
του νυν συ αδελφος ει αυτης και αυτη αδελφη σου δεδοται σοι απο
της σημερον και εις τον αιωνα και ο κυριος του ουρανου ευοδωσει
υμας παιδιον την νυκτα ταυτην και ποιησαι εφ υμας ελεος και ειρηνην
και εκαλεσεν ραγουηλ σαρραν την θυγατερα αυτου και ηλθεν προς
αυτον και λαβομενος της χειρος αυτης παρεδωκεν αυτην αυτω και
ειπεν κοιμισαι κατα τον νομον και κατα την κρισιν την γεγραμμενην
εν τη βιβλω μωυσεως δουναι σοι την γυναικα εχε και απαγε προς
τον πατερα σου υγιαινων και ο θεος του ουρανου ευοδωσαι υμιν ει-
ρηνην και εκαλεσεν την μητερα αυτης και ειπεν ενεγκειν βιβλιον και
εγραψεν συγγραφην βιβλιου συνοικησεως και ως διδωσιν αυτην αυ-
τω γυναικα κατα την κρισιν του μωυσεως νομου απ εκεινου ηρξαντο
φαγειν και πιειν και εκαλεσεν ραγουηλ εδναν την γυναικα αυτου και
ειπεν αυτη αδελφη ετοιμασον το ταμειον το ετερον και εισαγαγε αυ-
την εκει και βαδισασα εστρωσεν εις το ταμειον ως ειπεν αυτη και
ηγαγεν αυτην εκει και εκλαυσεν περι αυτης και απεμαζατο τα δακρυα
και ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ ο κυριος του ουρανου δω σοι χαραν
αντι της λυπης σου θαρσει θυγατερ και εξηλθεν και οτε συνετελεσαν
το φαγειν και πιειν ηθελησαν κοιμηθηναι και απηγαγον τον νεανισκον
και εισηγαγον αυτον εις το ταμειον και εμνησθη τωβιας των λογων
ραφαηλ και ελαβεν το ηπαρ του ιχθυος και την καρδιαν εκ του βαλ-
λαντιου ου ειχεν και επεθηκεν επι την τεφραν του θυμιαματος και η
οσμη του ιχθυος εκωλυσεν και απεδραμεν το δαιμονιον ανω εις τα
μερη αιγυπτου και βαδισας ραφαηλ συνεποδισεν αυτον εκει και επεδη-
σεν παραχηρμα και εξηλθον και απεκλεισαν την θυραν του ταμειου
και ηγερευη τωβιας απο της κλινης και ειπεν αυτη αδελφη αναστηθι
προσευξωμεθα και δεηθωμεν του κυριου ημων οπως ποιηση εφ ημας
ελεος και σωτηριαν και ανεστη και ηρξαντο προσευχεσθαι και δεη-
θηναι οπως γενηται αυτοις σωτηρια και ηρξατο λεγειν ευλογητος ει ο
θεος των πατερων ημων και ευλογητον το ονομα σου εις παντας τους
αιωνας της γενεας ευλογησασαν σε οι ουρανοι και πασα η κτισις

σου εις παντας τους αιωνας συ εποιησας τον αδαμ και εποιησας αυτω βοηθον στηριγμα ευαν την γυναικα αυτου και εξ αμφοτερων εγεννηθη το σπερμα των ανθρωπων και συ ειπας οτι ου καλον ειναι τον ανθρωπον μονον ποιησωμεν αυτω βοηθον ομοιον αυτω και νυν ουχι δια πορνειαν εγω λαμβανω την αδελφην μου ταυτην αλλ επ αληθειας επιταξον ελεησαι με και αυτην και συγκαταγηρασαι κοινως και ειπαν μεθ εαυτων αμην αμην και εκοιμηθησαν την νυχτα και αναστας ραγουηλ εκαλεσεν τους οικετας μεθ εαυτου και ωχοντο και ωρυζανταφον ειπεν γαρ μηποτε αποθανη και γενωμεθα καταγελως και ονειδισμος και οτε συνετελεσαν ορυσσοντες τον ταφον ηλθεν ραγουηλ εις τον οικον και εκαλεσεν την γυναικα αυτου και ειπεν αποστειλον μian των παιδισκων και εισελθουσα ιδετω ει ζη και ει τεινηκεν οπως αν θαψωμεν αυτον οπως μηδεις γνω και απεστειλαν την παιδισκην και ηψαν τον λυχνον και ηνοιξαν την θυραν και εισηλθεν και ευρεν αυτους καθευδοντας και υπνουντας κοινως και εξελθουσα η παιδισκη υπεδειξεν αυτοις οτι ζη και ουδεν κακον εστιν και ευλογησαν τον θεον τον ουρανου και ειπαν ευλογητος ει θες εν παση ευλογια καθαρα ευλογειτωσαν σε εις παντας τους αιωνας και ευλογητος ει οτι ευφρανας με και ουκ εγενετο καθως υπενοουν αλλα κατα το πολυ ελεος σου εποιησας μεθ ημων και ευλογητος ει οτι ηλεησας δυο μονογενεις ποιησον αυτοις δεσποτα ελεος και σωτηριαν και συντελεσον την ζωην αυτων μετ ευφροσυνης και ελεου τοτε ειπεν τοις οικεταις αυτου χωσαι τον ταφον προ του ορθρον γενεσθαι και τη γυναικι ειπεν ποιησαι αρτους πολλους και εις το βουκολιον βαδισας ηγαγεν βοας δυο και κριους τεσσαρας και ειπεν συντελειν αυτους και ηρξαντο παρασκευαζειν και εκαλεσεν τωβιαν και ειπεν αυτω δεκα τεσσαρων ημερων ου μη κινηθης εντευθεν αλλ αυτου μενεις εσθων και πινων παρ εμοι και ευφρανεις την ψυχην της θυγατρος μου την κατωδυνωμενην και οσα μοι υπαρχει λαμβανε αυτοθεν το ημισυ και υπαγε υγιαινων προς τον πατερα σου και το αλλο ημισυ οταν αποθानω εγω τε και η γυνη μου υμετερον εστιν θαρσει παιδιον εγω σου ο πατηρ και εδνα η μητηρ σου και παρα σου εσμεν ημεις και της αδελφης σου απο του νυν εις τον αιωνα θαρσει παιδιον τοτε εκαλεσεν τωβιας ραφαηλ και ειπεν αυτω αζαρια αδελφε παραλαβε μετα σεαυτου τεσσαρας οικετας και καμηλους δυο και πορευθητι εις ραγας και ηκε παρα γαβαηλω και δος αυτω το χειρογραφον και κοιμισαι το αργυριον και παραλαβε αυτον μετα σου εις τους γαμους συ γαρ γινωσκεις οτι εσται αριθμων ο πατηρ τας ημερας και εαν χρονισω ημεραν μian λυπησω αυτον λιαν και θεωρεις τι ωμοσεν ραγουηλ και ου δυναμαι παραβηναι τον ορκον αυτου και επορευθη ραφαηλ και οι τεσσαρες οικεται και αι δυο καμηλοι εις ραγας της μηδίας και ηυλισθησαν παρα γαβαηλω και εδωκεν αυτω το χειρογραφον αυτου και υπεδειξεν αυτω περι τωβιου του υιου τωβιθ οτι ελαβεν γυναικα και οτι καλει αυτον εις τον γαμον και αναστας παρηρηθησεν αυτω τα θυλακια συν ταις σφραγισιν και συνεβησαν αυτα και ωρθρισαν κοινως και εισηλθον εις τον γαμον και εισηλθον εις τα ραγουηλ και ευρον τωβιαν ανακειμενον και ανεπηδησεν και ησπασατο αυτον και εκλαυσεν και ευλογησεν αυτον και ειπεν αυτω καλε και αγαθε ανδρος καλου και αγαθου δικαιου και ελεημοποιου δωη σοι κυριος ευλογιαν ουρανου και τη γυναικι σου και τω πατρι σου και τη μητρι της γυναικος σου ευλογητος ο θεος

οτι ειδον τωβιν τον ανεψιον μου ομοιον αυτω εκαστην δε ημεραν εξ ημερας ελογιζετο τωβιθ τας ημερας εν ποσαις πορευσεται και εν ποσαις επιστρεψει και οτε συνετελεσθησαν αι ημεραι και ο υιος αυτου ου παρην ειπεν μηποτε κατεσχευη εκει η μηποτε απεθανεν ο γαβραηλ και ουδεις αυτω διδωσιν το αργυριον και ηρξατο λυπεισθαι και αννα η γυνη αυτου λεγει απωλετο το παιδιον μου και ουκετι υπαρχει εν τοις ζωσιν και ηρξατο κλαιειν και θρηνην περι του υιου αυτης και ειπεν ουαι μοι τεκνον οτι αφηκα σε πορευθηναι το φως των οφθαλμων μου και τωβιθ ελεγεν αυτη σιγα μη λογον εχε αδελφη υγιαίνει και μαλα περισπασμος αυτοις εγενετο εκει και ο ανθρωπος ο πορευθεις μετ αυτου πιστος εστιν και εις των αδελφων ημων μη λυπου περι αυτου αδελφη ηδη παρεσται και ειπεν αυτω σιγα απ εμου και μη με πλανα απωλετο το παιδιον μου και εκπηδησασα περιεβλεπετο την οδον η ωχετο ο υιος αυτης καθ ημεραν και ουκ επειθετο ουδενι και οτε εδυ ο ηλιος εισπορευομενη ενθρηνη και εκλαιεν την νυκτα ολην και ουκ ειχεν υπνον και οτε συνετελεσθησαν αι δεκα τεσσαρες ημεραι του γαμου ας ωμοσεν ραγουηλ ποιησαι τη θυγατρι αυτου εισηλθεν προς αυτον τωβιας και ειπεν εξαποστειλον με γινωσκα γαρ εγω οτι ο πατηρ μου και η μητηρ μου ου πιστευουσιν οτι οφονται με ετι και νυν αξιω σε πατερ οπως εξαποστειλης με και πορευθω προς τον πατερα μου ηδη υπεδειξα σοι ως αφηκα αυτον και ειπεν ραγουηλ τω τωβια μεινον παιδιον μεινον μετ εμου και εγω αποστελλω αγγελους προς τωβιν τον πατερα σου και υποδειξουσιν αυτω περι σου και ειπεν αυτω μηδαμως αξιω σε οπως εξαποστειλης με εντευθεν προς τον πατερα μου και αναστας ραγουηλ παρεδωκεν τωβια σαρραν την γυναικα αυτου και το ημισυ παντων των υπαρχοντων αυτω παιδας και παιδισκας βοας και προβατα ονους και καμηλους ιματισμον και αργυριον και σκευη και εξαπεστειλεν αυτους υγιαινωντας και ησπασατο αυτον και ειπεν αυτω υγιαينه παιδιον υγιαινων υπαγε ο κυριος του ουρανου ευοδωσαι υμας και σαρραν την γυναικα σου και ιδοιμι υμων παιδια προ του αποθανειν με και ειπεν σαρρα τη θυγατρι αυτου υπαγε προς τον πενθερον σου οτι απο του νυν αυτοι γονεις σου ως οι γεννησαντες σε βαδιζε εις ειρηνην θυγατερ ακουσαιμι σου αγαθην ακοην εως ζω και απασπασαμενος απελυσεν αυτους και εδνα λεγει τωβια τεκνον και αδελφε ηγαπημενε αποκαταστησαι σε κυριος και ιδοιμι σου τεκνα εως ζω και σαρρας της θυγατρος μου προ του με αποθανειν ενωπιον του κυριου παρατιθεται σοι την θυγατερα μου εν παρατηρηκη μη λυπησης αυτην πασας τας ημερας της ζωης σου παιδιον εις ειρηνην απο του νυν εγω σου μητηρ και σαρρα αδελφη ευοδωθειμεν παντες εν τω αυτω πασας τας ημερας εν τη ζωη ημων και κατεφιλησεν αμφοτερους και απεστειλεν υγιαινωντας και απηλθεν τωβιας απο ραγουηλ υγιαινων και χαιρων και ευλογων τω κυριω του ουρανου και της γης τω βασιλει των παντων οτι ευοδωκεν την οδον αυτου και ειπεν αυτω ευοδωθη σοι τιμαν αυτους πασας τας ημερας της ζωης αυτων και ως ηγγισαν εις κασεριν η εστιν κατεναντι νινευη ειπεν ραφαηλ συ γινωσκεις πως αφηκαμεν τον πατερα σου προδραμωμεν της γυναικος σου και ετοιμασωμεν την οικιαν εν ω ερχονται και επορευθησαν αμφοτεροι κοινως και ειπεν αυτω λαβε μετα χειρας την χολην και συνηλθεν αυτοις ο κυων εκ των οπισω αυτου και τωβια και αννα εκαυητο περιβλεπομενη την οδον του υιου αυτης και

προσενοησεν αυτον ερχομενον και ειπεν τω πατρι αυτου ιδου ο υιος σου ερχεται και ο ανθρωπος ο πορευθεις μετ αυτου και ραφαηλ ειπεν τωβια προ του εγγισαι αυτον προς τον πατερα επισταμαι οτι οι οφθαλμοι αυτου ανεωχθησονται εμπλασον την χολην του ιχθυος εις τους οφθαλμους αυτου και αποστυψει το φαρμακον και απολεπισει τα λευκωματα απο των οφθαλμων αυτου και αναβλεψει ο πατηρ σου και οψεται το φως και ανεδραμεν αννα και επεπεσεν επι τον τραχηλον του υιου αυτης και ειπεν αυτω ειδον σε παιδιον απο του νυν αποθανουμαι και εκλαυσεν και ανεστη τωβις και προσεκοπτεν τοις ποσιν και εξηλθεν την θυραν της αυλης και εβαδισεν τωβιας προς αυτον και η χολη του ιχθυος εν τη χειρι αυτου και ενεφυσησεν εις τους οφθαλμους αυτου και ελαβετο αυτου και ειπεν θαρσει πατερ και επεβαλεν το φαρμακον επ αυτον και επεδωκεν και απελεπισεν εκατεραις ταις χερσιν αυτου απο των κανθων των οφθαλμων αυτου και επεσεν επι τον τραχηλον αυτου και εκλαυσεν και ειπεν αυτω ειδον σε τεκνον το φως των οφθαλμων μου και ειπεν ευλογητος ο θεος και ευλογητον το ονομα το μεγα αυτου και ευλογημενοι παντες οι αγγελοι οι αγιοι αυτου γενοιτο το ονομα το μεγα αυτου εφ ημας και ευλογητοι παντες οι αγγελοι εις παντας τους αιωνας οτι αυτος εμαστιγωσεν με και ιδου βλεπω τωβιαν τον υιον μου και εισηλθεν τωβιας χαιρων και ευλογων τον θεον εν ολω τω στοματι αυτου και επεδειξεν τωβιας τω πατρι αυτου οτι ευοδωθη η οδος αυτου και οτι εννηνοχεν αργυριον και ως ελαβεν σαρραν την θυγατερα ραγουηλ γυναικα και οτι ιδου παραγινεται και εστιν συνεγγυς της πυλης νινευη και εξηλθεν τωβιθ εις απαντησιν της νυμφης αυτου χαιρων και ευλογων τον θεον προς την πυλην νινευη και ιδοντες αυτον οι εν νινευη πορευομενον και διαβαινοντα αυτον παση τη ισχυι αυτου και υπο μηδενος χειραγωγουμενον εθαυμασαν και τωβιθ εξωμολογειτο εναντιον αυτων οτι ηλεησεν αυτον ο θεος και οτι ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτου και ηγγισεν τωβιθ σαρρα τη γυναικι τωβια του υιου αυτου και ευλογησεν αυτην και ειπεν αυτη εισελθοις υγλαινουσα θυγατερ και ευλογητος ο θεος σου ος ηγαγεν σε προς ημας θυγατερ και ευλογημενος ο πατηρ σου και ευλογημενος τωβιας ο υιος μου και ευλογημενη συ θυγατερ εισελθε εις την οικιαν σου υγλαινουσα εν ευλογια και χαρα εισελθε θυγατερ εν τη ημερα ταυτη εγενετο χαρα πασιν τοις ιουδαιois τοις ουσιν εν νινευη και παρεγενοντο αχιχαρ και ναβαδ οι εξαδελφοι αυτου χαιροντες προς τωβιν και οτε επετελεσθη ο γαμος εκαλεσεν τωβιθ τωβιαν τον υιον αυτου και ειπεν αυτω παιδιον ορα δουναι τον μισθον τω ανθρωπω τω πορευθεντι μετα σου και προσθιναι αυτω εις τον μισθον και ειπεν αυτω πατερ ποσον αυτω δωσω τον μισθον ου βλαπτομαι διδους αυτω το ημισυ των υπαρχοντων ων εννηνοχεν μετ εμου εμε αγειοχεν υγλαινοντα και την γυναικα μου εθεραπευσεν και το αργυριον ηνεγκεν μετ εμου και σε εθεραπευσεν ποσον αυτω επι δω μισθον και ειπεν αυτω τωβις δικαιοται αυτω παιδιον λαβειν το ημισυ παντων ων εχων ηλθεν και εκαλεσεν αυτον και ειπεν λαβε το ημισυ παντων ων εχων ηλθες εις τον μισθον σου και υπαγε υγλαινων τοτε εκαλεσεν τους δυο κρυπτως και ειπεν αυτοις τον θεον ευλογειτε και αυτω εξομολογεισθε ενωπιον παντων των ζωντων α εποησεν μεθ υμων αγαθα του ευλογειν και υμνειν το ονομα αυτου τους λογους του θεου υποδεικνυτε πασιν ανθρωποις εντιμως και μη σκνειτε

εξομολογείσθαι αὐτὸ μυστήριον βασιλείῳ κρυπτὴν καλὸν τὰ δὲ ἐργὰ τοῦ θεοῦ ἀνακαλύπτειν καὶ ἐξομολογείσθαι ἐντιμῶς τὸ ἀγαθὸν ποιεῖτε καὶ κακὸν οὐχ εὐρήσει ὑμᾶς ἀγαθὸν προσευχὴ μετὰ ἀληθείας καὶ ἐλεημοσύνη μετὰ δικαιοσύνης μᾶλλον ἢ πλοῦτος μετὰ ἀδικίας καλὸν ποιῆσαι ἐλεημοσύνην μᾶλλον ἢ θησαυρίσαι χρυσίον ἐλεημοσύνη ἐκ θανάτου ρυεταί καὶ αὕτη ἀποκαθαίρει πᾶσαν ἁμαρτίαν οἱ ποιοῦντες ἐλεημοσύνην χορτασθήσονται ζωῆς οἱ ποιοῦντες ἁμαρτίαν καὶ ἀδικίαν πολεμοὶ εἰσὶν τῆς ἐαυτῶν ψυχῆς πᾶσαν τὴν ἀληθειαν ὑμῖν ὑποδείξω καὶ οὐ μὴ κρυψῶ ἀπ' ὑμῶν παν ῥῆμα ἧδ' ὑμῖν ὑπεδείξα καὶ εἶπον μυστήριον βασιλείῳ καλὸν κρυφαί καὶ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἀνακαλύπτειν ἐνδοξῶς καὶ νῦν ὅτε προσῆλθ' ἐγὼ σάρρα ἐγὼ προσήγαγον τὸ μνημοσύνον τῆς προσευχῆς ὑμῶν ἐνώπιον τῆς δόξης κυρίου καὶ ὅτε εὐχαίστες τοὺς νεκροὺς ὥσαυτ' ὡς καὶ οὐκ ὠκνήσας ἀναστῆναι καὶ καταλίπειν σοὶ τὸ ἀρίστον καὶ ὠχρὸν καὶ περιστείλεις τὸν νεκρὸν τότε ἀπεσταλμαί ἐπὶ σὲ πειράσαι σὲ καὶ ἅμα ἀπεσταλκὴν με ὁ θεὸς ἰασασθαι σὲ καὶ σάρραν τὴν νυμφὴν σου ἐγὼ εἰμι ραφαὴλ εἰς τῶν ἑπτὰ ἀγγέλων οἱ παρεστήκασιν καὶ εἰσπορεύονται ἐνώπιον τῆς δόξης κυρίου καὶ ἐταραχθήσαν οἱ δύο καὶ ἐπεσαν ἐπὶ προσώπων αὐτῶν καὶ ἐφοβήθησαν καὶ εἶπεν αὐτοῖς μὴ φοβείσθε εἰρήνη ὑμῖν τὸν θεὸν εὐλογεῖτε εἰς πάντα τὸν αἰῶνα ἐγὼ ὅτε ἡμῖν μεθ' ὑμῶν οὐχὶ τῇ ἐμῇ χάριτι ἡμῖν μεθ' ὑμῶν ἀλλὰ τῇ θελήσει τοῦ θεοῦ αὐτοῦ εὐλογεῖτε κατὰ πάσας τὰς ἡμέρας αὐτῷ ὑμνεῖτε καὶ εὐθεωρεῖτε με ὅτι οὐκ ἐφάγον οὐθὲν ἀλλὰ ὀρασίς ὑμῖν εὐθεωρεῖτο καὶ νῦν εὐλογεῖτε ἐπὶ τῆς γῆς κύριον καὶ ἐξομολογείσθε τῷ θεῷ ἰδοὺ ἐγὼ ἀναβαίνω πρὸς τὸν ἀποστείλαντά με γράψατε πάντα τὰ ταῦτα τὰ συμβάντα ὑμῖν καὶ ἀνέβη καὶ ἀνέστησαν καὶ οὐκέτι ἠδύναντο ἰδεῖν αὐτὸν καὶ ἠυλογοῦν καὶ ὑμνοῦν τὸν θεὸν καὶ ἐξωμολογοῦντο αὐτῷ ἐπὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ τὰ μεγάλα τὰ ταῦτα ὡς ὠφθῇ αὐτοῖς ἀγγέλους θεοῦ καὶ εἶπεν εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ ζῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ ὅτι αὐτὸς μαστίγοι καὶ ἐλεᾷ καταγεῖ εἰς ἀδου κατωτάτῳ τῆς γῆς καὶ αὐτὸς ἀναγεῖ ἐκ τῆς ἀπώλειας τῆς μεγάλης καὶ οὐκ ἐστὶν οὐδὲν ὃ ἐκφρευζεται τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐξομολογείσθε αὐτῷ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐνώπιον τῶν ἐθνῶν ὅτι αὐτὸς διεσπείρεν ὑμᾶς ἐν αὐτοῖς καὶ ἐκεῖ ὑπεδείξεν ὑμῖν τὴν μεγαλῶσυνήν αὐτοῦ καὶ ὑψοῦτε αὐτὸν ἐνώπιον παντός ζώντος καθότι αὐτὸς ἡμῶν κύριος ἐστὶν καὶ αὐτὸς θεὸς ἡμῶν καὶ αὐτὸς πατὴρ ἡμῶν καὶ αὐτὸς θεὸς εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας μαστίγῳσι ὑμᾶς ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν καὶ πάντας ὑμᾶς ἐλεήσει ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν ὅπου ἂν διασκορπισθῇτε ἐν αὐτοῖς ὅταν ἐπιστρέψῃτε πρὸς αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ ὑμῶν ποιῆσαι ἐνώπιον αὐτοῦ ἀληθειαν τότε ἐπιστρέψει πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ κρυψῇ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπ' ὑμῶν οὐκέτι καὶ νῦν θεασασθε ἃ ἐποίησεν μεθ' ὑμῶν καὶ ἐξομολογήσασθε αὐτῷ ἐν ὅλῳ τῷ στοματί ὑμῶν καὶ εὐλογῆσατε τὸν κύριον τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑψώσατε τὸν βασιλεῦα τῶν αἰῶνων καὶ πάλιν ἡ σκηνὴ σου οἰκοδομηθήσεται σοὶ μετὰ χάρας καὶ εὐφραναι ἐν σοὶ πάντας τοὺς αἰχμαλωτοὺς καὶ ἀγαπῆσαι ἐν σοὶ πάντας τοὺς ταλαιπῶρους εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος φῶς λαμπρὸν λαμβίει εἰς πάντα τὰ περάτα τῆς γῆς ἐθνη πολλὰ μακροθὲν ἤξει σοὶ καὶ κατοικοὶ πάντων τῶν ἐσχατῶν τῆς γῆς πρὸς τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον σου καὶ τὰ δῶρα αὐτῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν ἐχόντες τῷ βασιλεῖ τοῦ οὐρανοῦ γενεαὶ γενεῶν δώσουσιν ἐν σοὶ ἀγαλλίαμα καὶ ὄνομα τῆς ἐκλεκτῆς εἰς τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος ἐπικατάρτοι πάντες

οι ερουσιν λογον σκληρον επικαταρατοι εσονται παντες οι καθαιρου-
ντες σε και κατασπωντες τα τειχη σου και παντες οι ανατρεποντες
τους πυργους σου και εμπυριζοντες τας οικησεις σου και ευλογητοι
εσονται παντες εις τον αιωνα οι φοβουμενοι σε τοτε πορευθητι και α-
γαλλιασαι προς τους υιους των δικαιων οτι παντες επισυναχθησονται
και ευλογησουσιν τον κυριον του αιωνος μακαριοι οι αγαπωντες σε
και μακαριοι οι χαρησονται επι τη ειρηνη σου και μακαριοι παντες οι
ανθρωποι οι επι σοι λυπηθησονται επι πασαις ταις μαστιξιν σου οτι
εν σοι χαρησονται και οψονται πασαν την χαραν σου εις τον αιωνα
η ψυχη μου ευλογει τον κυριον τον βασιλεα τον μεγαν οτι ιερουσα-
λημ οικοδομηθησεται τη πολει οικος αυτου εις παντας τους αιωνας
μακαριος εσομαι αν γενηται το καταλειμμα του σπερματος μου ιδειν
την δοξαν σου και εξομολογησασθαι τω βασιλει του ουρανου και
αι θυραι ιερουσαλημ σαφειρω και σμαραγδω οικοδομηθησονται και
λιθω τιμιω παντα τα τειχη σου οι πυργοι ιερουσαλημ χρυσιω οικο-
δομηθησονται και οι προμαχωνες αυτων χρυσιω καθαρω αι πλαταιαι
ιερουσαλημ ανθρωποι ψηφολογηθησονται και λιθω σουφιρ και αι θυ-
ραι ιερουσαλημ ωδας αγαλλιαματος ερουσιν και πασαι αι οικiai αυτης
ερουσιν αλληλουια ευλογητος ο θεος του ισραηλ και ευλογητοι ευλο-
γησουσιν το ονομα το αγιον εις τον αιωνα και ετι και συνετελεσθησαν
οι λογοι της εξομολογησεως τωβιθ και απεθανεν εν ειρηνη ετων ε-
κατον δωδεκα και εταφη ενδοξως εν νινευη και εξηκοντα δυο ετων
ην οτε εγενετο αναπειρος τοις οφθαλμοις και μετα το αναβλεψαι αυ-
τον εξησεν εν αγαθοις και ελεημοσυνας εποιησεν και ετι προσεθετο
ευλογειν τον θεον και εξομολογεισθαι την μεγαλωσηνην του θεου
και οτε απεθνησκεν εκαλεσεν τωβιαν τον υιον αυτου και ενετειλατο
αυτω λεγων παιδιον απαγαγε τα παιδια σου και αποτρεχε εις μηδιαν
οτι πιστευω εγω τω ρηματι του θεου επι νινευη α ελαλησεν ναουμ
οτι παντα εσται και απαντησει επι αυτου και νινευη και οσα ελαλησαν
οι προφηται του ισραηλ ους απεστειλεν ο θεος παντα απαντησει και
ου μηθεν ελαττωνωθη εκ παντων των ρηματων και παντα συμβησεται
τοις καιροις αυτων και εν τη μηδια εσται σωτηρια μαλλον ηπερ εν
ασσυριοις και εν βαβυλωνι διο γινωσχω εγω και πιστευω οτι παντα
α ειπεν ο θεος συνετελεσθησεται και εσται και ου μη διαπεση ρημα
εκ των λογων και οι αδελφοι ημων οι κατοικουντες εν τη γη ισραηλ
παντες διασκορπισθησονται και αιχμαλωτισθησονται εκ της γης της
αγαθης και εσται πασα η γη του ισραηλ ερημος και σαμαρεια και
ιερουσαλημ εσται ερημος και ο οικος του θεου εν λυπη και καυθη-
σεται μεχρι χρονου και παλιν ελεησει αυτους ο θεος και επιστρεψει
αυτους ο θεος εις την γην του ισραηλ και παλιν οικοδομησουσιν τον
οικον και ουχ ως τον πρωτον εως του χρονου ου αν πληρωθη ο χρο-
νος των καιρων και μετα ταυτα επιστρεψουσιν εκ της αιχμαλωσιας
αυτων παντες και οικοδομησουσιν ιερουσαλημ εντιμως και ο οικος
του θεου εν αυτη οικοδομηθησεται καθως ελαλησαν περι αυτης οι
προφηται του ισραηλ και παντα τα εθνη τα εν ολη τη γη παντες ε-
πιστρεψουσιν και φοβηθησονται τον θεον αληθινως και αφησουσιν
παντες τα ειδωλα αυτων τους πλανωντας ψευδη την πλανεσιν αυτων
και ευλογησουσιν τον θεον του αιωνος εν δικαιοσυνη παντες οι υιοι
του ισραηλ οι σωζομενοι εν ταις ημεραις εκειναις μνημονευοντες του
θεου εν αληθεια επισυναχθησονται και ηξουσιν εις ιερουσαλημ και

οικησουσιν τον αιωνα εν τη γη αβρααμ μετα ασφαλειας και παραδο-
θησεται αυτοις και χαρησονται οι αγαπωντες τον θεον επ αληθειας
και οι ποιουντες την αμαρτιαν και την αδικιαν εκλειψουσιν απο πασης
της γης και νυν παιδια εγω υμιν εντελλομαι δουλευσατε τω θεω εν α-
ληθεια και ποιησατε το αρεστον ενωπιον αυτου και τοις παιδιοις υμων
ενυποταγησεται ποιειν δικαιοσυνην και ελεημοσυνην και ινα ωσιν με-
μνημενοι του θεου και ευλογωσιν το ονομα αυτου εν παντι καιρω εν
αληθεια και ολη τη ισχυι αυτων και νυν συ παιδιον εξελθε εκ νινευη
και μη μεινης ωδε εν η αν ημερα θάψης την μητερα σου μετ εμου αυτη
τη ημερα μη αυλισθης εν τοις οριοις αυτης ορω γαρ οτι πολλη αδικια
εν αυτη και δολος πολλος συντελειται εν αυτη και ουκ αισχυνονται ιδε
παιδιον οσα ναδαβ εποιησεν αχικαρω τω εκθρεψαντι αυτον ουχι ζων
κατηνεχθη εις την γην και απεδωκεν ο θεος την ατιμιαν κατα προ-
σωπον αυτου και εξηλθεν εις το φως αχικαρος και ναδαβ εισηλθεν
εις το σκοτος του αιωνος οτι εξητησεν αποκτειναι αχικαρον εν τω
ποιησαι ελεημοσυνην εξηλθεν εκ της παγιδος του θανατου ην επηξεν
αυτω ναδαβ και ναδαβ επεσεν εις την παγίδα του θανατου και απωλε-
σεν αυτον και νυν παιδια ιδετε τι ποιει ελεημοσυνη και τι ποιει αδικια
οτι αποκτεννει και ιδου η ψυχη μου εκλειπει και εθηκαν αυτον επι
την κλινην και απεθανεν και εταψη ενδοξως και οτε απεθανεν η μη-
τηρ αυτου εθαψεν αυτην τωβιας μετα του πατρος αυτου και απηλθεν
αυτος και η γυνη αυτου εις μηδιαν και ωκησεν εν εκβατανοις μετα
ραγουηλου του πενθερου αυτου και εγηροβοσκησεν αυτους εντιμως
και εθαψεν αυτους εν εκβατανοις της μηδίας και εκληρονομησεν την
οικιαν ραγουηλου και τωβιθ του πατρος αυτου και απεθανεν ετων
εκατον δεκα επτα ενδοξως και ειδεν και ηκουσεν προ του αποθανειν
αυτον την απωλειαν νινευη και ειδεν την αιχμαλωσιαν αυτης αγομε-
νην εις μηδιαν ην ηχμαλωτισεν αχιαχαρος ο βασιλευς της μηδίας και
ευλογησεν τον θεον εν πασιν οις εποιησεν επι τους υιους νινευη και
αθουριας εχαρη πριν του αποθανειν επι νινευη και ευλογησεν κυριον
τον θεον εις τους αιωνας των αιωνων

και εγενετο μετα το παταξαι αλεξανδρον τον φιλιππου μακεδονα
ος εξηλθεν εκ γης χεττιμ και επαταξεν τον δαρειον βασιλεα περσων
και μηδων και εβασιλευσεν αντ αυτου προτερον επι την ελλαδα και
συνεστησατο πολεμους πολλους και εκρατησεν οχυρωματων και ε-
σφαξεν βασιλεις της γης και διηλθεν εως ακρων της γης και ελαβεν
σκυλα πληθους εθνων και ησυχασεν η γη ενωπιον αυτου και υψω-
θη και επηρθη η καρδια αυτου και συνηξεν δυναμιν ισχυραν σφοδρα
και ηρξεν χωρων εθνων και τυραννων και εγενοντο αυτω εις φορον
και μετα ταυτα επεσεν επι την κοιτην και εγνω οτι αποθνησκει και
εκαλεσεν τους παιδας αυτου τους ενδοξους τους συνεκτροφους αυ-
του εκ νεοτητος και διειλεν αυτοις την βασιλειαν αυτου ετι αυτου
ζωντος και εβασιλευσεν αλεξανδρος ετη δωδεκα και απεθανεν και ε-
πεκρατησαν οι παιδες αυτου εκαστος εν τω τοπω αυτου και επειθεντο
παντες διαδηματα μετα το αποθανειν αυτον και οι υιοι αυτων οπισω
αυτων ετη πολλα και επληθυναν κακα εν τη γη και εξηλθεν εξ αυτων
ριζα αμαρτωλος αντιοχος επιφανης υιος αντιοχου του βασιλεως ος
ην ομηρα εν ρωμη και εβασιλευσεν εν ετει εκατοστω και τριακοστω
και εβδομω βασιλειας ελληνων εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθον εξ
ισραηλ υιοι παρανομοι και ανεπεισαν πολλους λεγοντες πορευθωμεν

και διαθωμεθα διαθηκην μετα των εθνων των κυκλω ημων οτι αφ ης εχωρισθημεν απ αυτων ευρεν ημας κακα πολλα και ηγαθυνθη ο λογος εν οφθαλμοις αυτων και προσεθυμηθησαν τινες απο του λαου και επορευθησαν προς τον βασιλεα και εδωκεν αυτοις εξουσιαν ποιησαι τα δικαιωματα των εθνων και ωκοδομησαν γυμνασιον εν ιεροσολυμοις κατα τα νομιμα των εθνων και εποιησαν εαυτοις ακροβυστίας και απεστησαν απο διαθηκης αγιας και εξευγισθησαν τοις εθνεσιν και επραθησαν του ποιησαι το πονηρον και ητοιμασθη η βασιλεια ενωπιον αντιοχου και υπελαβεν βασιλευσαι γης αιγυπτου οπως βασιλευση επι τας δυο βασιλειας και εισηλθεν εις αιγυπτον εν οχλω βαρει εν αρμασιν και ελεφασιν και εν ιππευσιν και εν στολω μεγαλω και συνεστρησατο πολεμον προς πτολεμαιοι βασιλεα αιγυπτου και ενετραπη πτολεμαιοις απο προσωπου αυτου και εφυγεν και επεσον τραυματιαι πολλοι και κατελαβοντο τας πολεις τας οχυρας εν γη αιγυπτω και ελαβεν τα σκυλα γης αιγυπτου και επεστρεψεν αντιοχος μετα το παταξαι αιγυπτον εν τω εκατοστω και τεσσαρακοστω και τριτω ετει και ανεβη επι ισραηλ και ανεβη εις ιεροσολυμα εν οχλω βαρει και εισηλθεν εις το αγιασμα εν υπερηφانيا και ελαβεν το θυσιαστηριον το χρυσουν και την λυχνιαν του φωτος και παντα τα σκευη αυτης και την τραπεζαν της προθεσεως και τα σπονδεια και τας φιαλας και τας θυισκας τας χρυσας και το καταπετασμα και τους στεφανους και τον κοσμον τον χρυσουν τον κατα προσωπον του ναου και ελεπισεν παντα και ελαβεν το αργυριον και το χρυσιον και τα σκευη τα επιθυμητα και ελαβεν τους θησαυρους τους αποκρυφους ους ευρεν και λαβων παντα απηλθεν εις την γην αυτου και εποιησεν φονοκτονιαν και ελαλησεν υπερηφανιαν μεγαλην και εγενετο πενθος μεγα επι ισραηλ εν παντι τοπω αυτων και εστεναζαν αρχοντες και πρεσβυτεροι παρθενοι και νεανισκοι ησθηνησαν και το καλλος των γυναικων ηλλοιωθη πας νυμφιος ανελαβεν θρηνον και καθημενη εν παστω επενθει και εσεισθη η γη επι τους κατοικουντας αυτην και πας ο οικος ιακωβ ενεδυσατο αισχυνην μετα δυο ετη ημερων απεστειλεν ο βασιλευς αρχοντα φορολογιας εις τας πολεις ιουδα και ηλθεν εις ιερουσαλημ εν οχλω βαρει και ελαλησεν αυτοις λογους ειρηνικους εν δολω και ενεπιστευσαν αυτω και επεπεσεν επι την πολιν εξαπινα και επαταξεν αυτην πληγην μεγαλην και απωλεσεν λαον πολυν εξ ισραηλ και ελαβεν τα σκυλα της πολεως και ενεπρησεν αυτην πυρι και καθειλεν τους οικους αυτης και τα τειχη κυκλω και ηχμαλωτισαν τας γυναικας και τα τεκνα και τα κτηνη εκληρονομησαν και ωκοδομησαν την πολιν δαυιδ τειχει μεγαλω και οχυρω πυργοις οχυροις και εγενετο αυτοις εις ακραν και εθηκαν εκει εθνος αμαρτωλον ανδρας παρανομους και ενισχυσαν εν αυτη και παρεθεντο οπλα και τροφην και συναγαγοντες τα σκυλα ιερουσαλημ απεθεντο εκει και εγενοντο εις μεγαλην παγιδα και εγενετο εις ενεδρον τω αγιασματι και εις διαβολον πονηρον τω ισραηλ δια παντος και εξεχεαν αιμα αθων κυκλω του αγιασματος και εμολυναν το αγιασμα και εφυγον οι κατοικοι ιερουσαλημ δι αυτοους και εγενετο κατοικια αλλοτριων και εγενετο αλλοτρια τοις γενημασιν αυτης και τα τεκνα αυτης εγκατελιπον αυτην το αγιασμα αυτης ηρημωθη ως ερημος αι εορται αυτης εστραφησαν εις πενθος τα σαββατα αυτης εις ονειδισμον η τιμη αυτης εις εξουδενωσιν κατα την δοξαν αυτης επληθυνθη η ατιμια αυτης και το υψος αυτης εστραφη εις πενθος και εγραψεν

ο βασιλευς παση τη βασιλεια αυτου ειναι παντας εις λαον ενα και ε-
γκαταλιπειν εκαστον τα νομιμα αυτου και επεδεξαντο παντα τα εθνη
κατα τον λογον του βασιλεως και πολλοι απο ισραηλ ευδοκησαν τη
λατρεια αυτου και εθυσαν τοις ειδωλοις και εβεβηλωσαν το σαββατον
και απεστειλεν ο βασιλευς βιβλια εν χειρι αγγελων εις ιερουσαλημ
και τας πολεις ιουδα πορευθηναι οπισω νομιμων αλλοτριων της γης
και κωλυσαι ολοκαυτωματα και θυσιαν και σπονδην εκ του αγιασμα-
τος και βεβηλωσαι σαββατα και εορτας και μιαναι αγιασμα και αγιους
οικοδομησαι βωμους και τεμενη και ειδωλια και θυειν υεια και κτηνη
κοινα και αφιεναι τους υιους αυτων απεριτμητους βδελυξαι τας ψυχας
αυτων εν παντι ακαθαρτω και βεβηλωσει ωστε επιλαθестhai του νο-
μου και αλλαξαι παντα τα δικαιωματα και ος αν μη ποιηση κατα τον
λογον του βασιλεως αποθανειται κατα παντας τους λογους τουτους
εγραψεν παση τη βασιλεια αυτου και εποησεν επισκοπους επι παντα
τον λαον και ενετειλατο ταις πολεσιν ιουδα θυσιαζειν κατα πολιν και
πολιν και συνηθροισθησαν απο του λαου πολλοι προς αυτους πας ο
εγκαταλειπων τον νομον και εποησαν κακα εν τη γη και εθεντο τον
ισραηλ εν κρυφοις εν παντι φυγαδευτηριω αυτων και τη πεντεκαιδεκα-
τη ημερα χασελευ τω πεμπτω και τεσσαρακοστω και εκατοστω ετει
ωκοδομησεν βδελυγμα ερημωσεως επι το θυσιαστηριον και εν πολε-
σιν ιουδα κυκλω ωκοδομησαν βωμους και επι των θυρων των οικιων
και εν ταις πλατειαις εθυμιων και τα βιβλια του νομου α ευρον ενε-
πυρισαν εν πυρι κατασχισαντες και οπου ευρισκετο παρα τινι βιβλιον
διαθηκης και ει τις συνευδοκει τω νομω το συγκριμα του βασιλεως
εθανατου αυτον εν ισχυι αυτων εποιουν τω ισραηλ τοις ευρισκομε-
νοις εν παντι μηνι και μηνι εν ταις πολεσιν και τη πεμπτη και εικαδι
του μηνος θυσιαζοντες επι τον βωμον ος ην επι του θυσιαστηριου
και τας γυναικας τας περιτετμηκυιας τα τεκνα αυτων εθανατωσαν κα-
τα το προσταγμα και εκρεμασαν τα βρεφη εκ των τραχηλων αυτων
και τους οικους αυτων και τους περιτετμηκοτας αυτους και πολλοι
εν ισραηλ εκραταιωθησαν και ωχυρωθησαν εν αυτοις του μη φαγειν
κοινα και επεδεξαντο αποθανειν ινα μη μιανθωσιν τοις βρωμασιν και
μη βεβηλωσωσιν διαθηκην αγιαν και απεθανον και εγενετο οργη με-
γαλη επι ισραηλ σφοδρα εν ταις ημεραις εκειναις ανεστη ματταθιας
υιος ιωαννου του συμφων ιερεως των υιων ιωαριβ απο ιερουσαλημ
και εκαθισεν εν μωδειν και αυτω υιοι πεντε ιωαννης ο επικαλουμενος
γαδδι σιμων ο καλουμενος θασσι ιουδας ο καλουμενος μακκαβαιος
ελεαζαρ ο καλουμενος αυαραν ιωαννης ο καλουμενος απφους και ει-
δεν τας βλασφημιας τας γινόμενας εν ιουδα και εν ιερουσαλημ και
ειπεν οιμμοι ινα τι τουτο εγεννηθη ην ιδειν το συντριμμα του λαου μου
και το συντριμμα της αγιας πολεως και καθισαι εκει εν τω δοθηναι
αυτην εν χειρι εχθρων το αγιασμα εν χειρι αλλοτριων εγενετο ο νος
αυτης ως ανηρ αδοξος τα σκευη της δοξης αυτης αιχμαλωτα απηχθη
απεκτανθη τα νηπια αυτης εν ταις πλατειαις αυτης οι νεανισκοι αυ-
της εν ρομφαια εχθρου ποιον εθνος ουκ εκληρονομησεν βασιλεια και
ουκ εκρατησεν των σκυλων αυτης πας ο κοσμος αυτης αφηρεθη αντι
ελευθερας εγενετο εις δουλην και ιδου τα αγια ημων και η καλλονη
ημων και η δοξα ημων ηρημωθη και εβεβηλωσαν αυτα τα εθνη ινα τι
ημιν επι ζωη και διερρηξεν ματταθιας και οι υιοι αυτου τα ιματια αυτων
και περιεβαλοντο σακκους και επενθησαν σφοδρα και ηλθον οι πα-

ρα του βασιλεως οι καταναγκάζοντες την αποστασιν εις μωδεν την πολιν ινα θυσιασωσιν και πολλοι απο ισραηλ προς αυτους προσηλθον και ματταθιας και οι υιοι αυτου συνηχθησαν και απεκριθησαν οι πα-
ρα του βασιλεως και ειπον τω ματταθια λεγοντες αρχων και ενδοξος και μεγας ει εν τη πολει ταυτη και εστηρισμενος υιοις και αδελφοις νυν προσελθε πρωτος και ποιησον το προσταγμα του βασιλεως ως εποιησαν παντα τα εθνη και οι ανδρες ιουδα και οι καταλειφθεντες εν ιερουσαλημ και εση συ και οι υιοι σου των φιλων του βασιλεως και συ και οι υιοι σου δοξασθησεσθε αργυριω και χρυσιω και αποστολαις πολλαις και απεκριθη ματταθιας και ειπεν φωνη μεγαλη ει παντα τα εθνη τα εν οικω της βασιλειας του βασιλεως ακουουσιν αυτου απο-
στηναι εκαστος απο λατρειας πατερων αυτου και ηρετισαντο εν ταις εντολαις αυτου καγω και οι υιοι μου και οι αδελφοι μου πορευομεθα εν διαθηκη πατερων ημων ιλεως ημιν καταλιπειν νομον και δικαιωμα-
τα των λογων του βασιλεως ουκ ακουσομεθα παρελθειν την λατρειαν ημων δεξιαν η αριστεραν και ως επαυσατο λαλων τους λογους του-
τους προσηλθεν ανηρ ιουδαιος εν οφθαλμοις παντων θυσιασαι επι του βωμου εν μωδεν κατα το προσταγμα του βασιλεως και ειδεν ματταθιας και εξηλωσεν και ετρομησαν οι νεφροι αυτου και ανηνε-
γκεν θυμον κατα το κριμα και δραμων εσφαξεν αυτον επι τον βωμον και τον ανδρα του βασιλεως τον αναγκάζοντα θυειν απεκτεινεν εν τω καιρω εκεινω και τον βωμον καθειλεν και εξηλωσεν τω νομω καθως εποιησεν φινεες τω ζαμβρι υιω σαλωμ και ανεκραξεν ματταθιας εν τη πολει φωνη μεγαλη λεγων πας ο ζηλων τω νομω και ιστων διαθηκην εξελθετω οπισω μου και εφυγεν αυτος και οι υιοι αυτου εις τα ορη και εγκατελιπον οσα ειχον εν τη πολει τοτε κατεβησαν πολλοι ζητουντες δικαιοσυνην και κριμα εις την ερημον καθισαι εκει αυτοι και οι υιοι αυτων και αι γυναικες αυτων και τα κτηνη αυτων οτι εσκληρυνθη επ αυτους τα κακα και ανηγγελη τοις ανδρασιν του βασιλεως και ταις δυναμεσιν αι ησαν εν ιερουσαλημ πολει δαυιδ οτι κατεβησαν ανδρες οιτινες διεσχεδασαν την εντολην του βασιλεως εις τους κρυφους εν τη ερημω και εδραμον οπισω αυτων πολλοι και κατελαβοντο αυτους και παρενεβαλον επ αυτους και συνεστησαντο προς αυτους πολεμον εν τη ημερα των σαββατων και ειπον προς αυτους εως του νυν εξελ-
θοντες ποιησατε κατα τον λογον του βασιλεως και ζησεσθε και ειπον ουκ εξελευσομεθα ουδε ποιησομεν τον λογον του βασιλεως βεβηλω-
σαι την ημεραν των σαββατων και εταχυναν επ αυτους πολεμον και ουκ απεκριθησαν αυτοις ουδε λιθον ενετιναζαν αυτοις ουδε ενεφρα-
ζαν τους κρυφους λεγοντες αποθανωμεν παντες εν τη απλοτητι ημων μαρτυρει εφ ημας ο ουρανος και η γη οτι ακριτως απολλυτε ημας και ανεστησαν επ αυτους εν πολεμω τοις σαββασιν και απεθανον αυτοι και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων και τα κτηνη αυτων εως χιλιων ψυχων ανθρωπων και εγνω ματταθιας και οι φιλοι αυτου και επενθησαν επ αυτους σφοδρα και ειπεν ανηρ τω πλησιον αυτου εαν παντες ποιησωμεν ως οι αδελφοι ημων εποιησαν και μη πολεμησωμεν προς τα εθνη υπερ της ψυχης ημων και των δικαιωματων ημων νυν ταχιον ολεθρευσουσιν ημας απο της γης και εβουλευσαντο τη ημερα εκεινη λεγοντες πας ανθρωπος ος εαν ελθη εφ ημας εις πολεμον τη ημερα των σαββατων πολεμησωμεν κατεναντι αυτου και ου μη απο-
θανωμεν παντες καθως απεθανον οι αδελφοι ημων εν τοις κρυφοις

τοτε συνηχθησαν προς αυτους συναγωγη ασιδαιων ισχυροι δυναμει απο ισραηλ πας ο εκουσιαζομενος τω νομω και παντες οι φυγαδευοντες απο των κακων προσετεθησαν αυτοις και εγενοντο αυτοις εις στηριγμα και συνεστησαντο δυναμιν και επαταξαν αμαρτωλους εν οργη αυτων και ανδρας ανομους εν θυμω αυτων και οι λοιποι εφυγον εις τα εθνη σωθηναι και εκυκλωσεν ματταθιας και οι φιλοι αυτου και καθειλιν τους βωμους και περιετεμον τα παιδαρια τα απεριτιμητα οσα ευρον εν οριοις ισραηλ εν ισχυι και εδιωξαν τους υιους της υπερηφανιας και κατευοδωθη το εργον εν χειρι αυτων και αντελαβοντο του νομου εκ χειρος των εθνων και των βασιλειων και ουκ εδωκαν κερας τω αμαρτωλω και ηγγισαν αι ημεραι ματταθιου αποθανειν και ειπεν τοις υιοις αυτου νυν εστηρισθη υπερηφανια και ελεγχμος και καιρος καταστροφης και οργη θυμου νυν τεκνα ζηλωσατε τω νομω και δοτε τας ψυχας υμων υπερ διαθηκης πατερων ημων και μνησθητε τα εργα των πατερων α εποιησαν εν ταις γενεαις αυτων και δεξασθε δοξαν μεγαλην και ονομα αιωνιον αβρααμ ουχι εν πειρασμω ευρεθη πιστος και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ιωσηφ εν καιρω στενωχωριας αυτου εφυλαξεν εντολην και εγενετο κυριος αιγυπτου φινεες ο πατηρ ημων εν τω ζηλωσαι ζηλον ελαβεν διαθηκην ιερωσυνης αιωνιας ιησους εν τω πληρωσαι λογον εγενετο κριτης εν ισραηλ χαλεβ εν τω μαρτυρασθαι εν τη εκκλησια ελαβεν γης κληρονομιαν δαυιδ εν τω ελσει αυτου εκληρονομησεν θρονον βασιλειας εις αιωνας ηλιας εν τω ζηλωσαι ζηλον νομου ανελημφθη εις τον ουρανον ανανιας αζαριας μισαηλ πιστευσαντες εσωθησαν εκ φλογος δανιηλ εν τη απλοτητι αυτου ερρυσθη εκ στοματος λεοντων και ουτως εννοηθητε κατα γενεαν και γενεαν οτι παντες οι ελπιζοντες επ αυτον ουκ ασθενησουσιν και απο λογων ανδρος αμαρτωλου μη φοβηθητε οτι η δοξα αυτου εις κοπρια και εις σκωληκας σημερον επαρθησεται και αυριον ου μη ευρεθη οτι επεστρεψεν εις τον χουν αυτου και ο διαλογισμος αυτου απολειται τεκνα ανδριζεσθε και ισχυσατε εν τω νομω οτι εν αυτω δοξασθησεσθε και ιδου συμεων ο αδελφος υμων οιδα οτι ανηρ βουλης εστιν αυτου ακουετε πασας τας ημερας αυτος εσται υμων πατηρ και ιουδας μακκαβαιος ισχυρος δυναμει εκ νεοτητος αυτου αυτος εσται υμιν αρχων στρατιας και πολεμησει πολεμον λαων και υμεις προσαξετε προς υμας παντας τους ποιητας του νομου και εκδικησατε εκδικησιν του λαου υμων ανταποδοτε ανταποδομα τοις εθνεσιν και προσεχετε εις προσταγμα του νομου και ευλογησεν αυτους και προσετεθη προς τους πατερας αυτου και απεθανεν εν τω εκτω και τεσσαρακοστω και εκατοστω ετει και εταφη εν ταφοις πατερων αυτου εν μωδειν και εκοψαντο αυτον πας ισραηλ κοπετον μεγαν και ανεστη ιουδας ο καλουμενος μακκαβαιος υιος αυτου αντ αυτου και εβοηθουν αυτω παντες οι αδελφοι αυτου και παντες οσοι εκολληθησαν τω πατρι αυτου και επολεμουν τον πολεμον ισραηλ μετ ευφροσυνης και επλατυνεν δοξαν τω λαω αυτου και ενεδυσατο θωρακα ως γιγας και συνεζωσατο τα σκευη τα πολεμικα αυτου και πολεμους συνεστησατο σκεπαζων παρεμβολην εν ρομφαια και ωμοιωθη λεοντι εν τοις εργοις αυτου και ως σκυμνος ερευγομενος εις θηραν και εδιωξεν ανομους εξερευνων και τους ταρασσοντας τον λαον αυτου εφλογισεν και συνεσταλησαν ανομοι απο του φοβου αυτου και παντες οι εργαται της ανομιας συνεταραχθησαν και ευοδωθη σωτηρια εν χειρι αυτου και επικραναν

βασιλεις πολλους και ευφρανεν τον ιακωβ εν τοις εργοις αυτου και εως του αιωνος το μνημοσυνον αυτου εις ευλογιαν και διηλθεν εν πολεσιν ιουδα και εξωλεθρευσεν ασεβεις εξ αυτης και απεστρεψεν οργην απο ισραηλ και ωνομασθη εως εσχατου γης και συνηγαγεν απολλυμενους και συνηγαγεν απολλωνιος εθνη και απο σαμαρειας δυναμιν μεγαλην του πολεμησης προς τον ισραηλ και εγνω ιουδας και εξηλθεν εις συναντησιν αυτω και επαταξεν αυτον και απεκτεινεν και επεσον τραυματιαι πολλοι και οι επιλοιποι εφυγον και ελαβον τα σκυλα αυτων και την μαχαιραν απολλωνιου ελαβεν ιουδας και ην πολεμων εν αυτη πασας τας ημερας και ηκουσεν σφηρων ο αρχων της δυναμεως συριας οτι ηθροισεν ιουδας αθροισμα και εκκλησιαν πιστων μετ αυτου και εκπορευομενων εις πολεμον και ειπεν ποιησω εμαυτω ονομα και δοξασθησομαι εν τη βασιλεια και πολεμησω τον ιουδαν και τους συν αυτω τους εξουθενουντας τον λογον του βασιλεως και προσεθετο και ανεβη μετ αυτου παρεμβολη ασεβων ισχυρα βοηθησαι αυτω ποιησαι την εκδικησιν εν υιοις ισραηλ και ηγγισεν εως αναβασεως βαιθωρων και εξηλθεν ιουδας εις συναντησιν αυτω ολιγοστος ως δε ειδον την παρεμβολην ερχομενην εις συναντησιν αυτων ειπον τω ιουδα τι δυνησομεθα ολιγοστοι οντες πολεμησης προς πληθος τοσουτο ισχυρον και ημεις εκλελυμεθα αιτουντες σημερον και ειπεν ιουδας ευκοπον εστιν συγκλεισθηναι πολλους εν χερσιν ολιγων και ουκ εστιν διαφορα εναντιον του ουρανου σωζειν εν πολλοις η εν ολιγοις οτι ουκ εν πληθει δυναμεως νικη πολεμου εστιν αλλ εκ του ουρανου η ισχυς αυτοι ερχονται εφ ημας εν πληθει υβρεως και ανομιας του εξαραι ημας και τας γυναικας ημων και τα τεκνα ημων του σκυλευσαι ημας ημεις δε πολεμουμεν περι των ψυχων ημων και των νομιμων ημων και αυτος συντριβει αυτους προ προσωπου ημων υμεις δε μη φοβεισθε απ αυτων ως δε επαυσατο λαλων ενηλατο εις αυτους αφνω και συνετριβη σφηρων και η παρεμβολη αυτου ενωπιον αυτου και εδωκον αυτον εν τη καταβασει βαιθωρων εως του πεδιου και επεσον απ αυτων εις ανδρας οκτακοσιους οι δε λοιποι εφυγον εις γην φυλιστιμ και ηρξατο ο φοβος ιουδου και των αδελφων αυτου και η πτοη επεπιπτεν επι τα εθνη τα κυκλω αυτων και ηγγισεν εως του βασιλεως το ονομα αυτου και υπερ των παραταξεων ιουδου εξηγγειτο τα εθνη ως δε ηκουσεν ο βασιλευς αντιοχος τους λογους τουτους ωργισθη θυμω και απεστειλεν και συνηγαγεν τας δυναμεις πασας της βασιλειας αυτου παρεμβολην ισχυραν σφοδρα και ηνοιξεν το γαζοφυλακιον αυτου και εδωκεν οψωνια ταις δυναμεσιν εις ενιαυτον και ενετειλατο αυτοις ειναι ετοιμους εις πασαν χρεian και ειδεν οτι εξελιπεν το αργυριον εκ των θησαυρων και οι φοροι της χωρας ολιγοι χαριν της διχοστασιας και πληγης ης κατεσκευασεν εν τη γη του αραι τα νομιμα α ησαν αφ ημερων των πρωτων και ευλαβηθη μη ουκ εχη ως απαξ και δις εις τας δαπανας και τα δοματα α εδιδου εμπροσθεν δαψιλη χειρι και επερισσευσεν υπερ τους βασιλεις τους εμπροσθεν και ηπορειτο τη ψυχη αυτου σφοδρα και εβουλευσατο του πορευθηναι εις την περσιδα και λαβειν τους φορους των χωρων και συναγαγειν αργυριον πολυ και κατελιπεν λυσian ανθρωπον ενδοxon και απο γενους της βασιλειας επι των πραγματων του βασιλεως απο του ποταμου ευφρατου και εως οριων αιγυπτου και τρεφειν αντιοχον τον υιον αυτου εως του επιστρεψαι αυτον και παρεδωκεν αυτω τας

ημεις των δυναμεων και τους ελεφαντας και ενετειλατο αυτω περι παντων ων ηβουλετο και περι των κατοικουντων την ιουδαϊαν και ιερουσαλημ αποστειλαι επ αυτους δυναμιν του εκτριψαι και εξαραι την ισχυν ισραηλ και το καταλειμμα ιερουσαλημ και αραι το μνημοσυνον αυτων απο του τοπου και κατοικισαι υιους αλλογενεις εν πασιν τοις οριοις αυτων και κατακληροδοτησαι την γην αυτων και ο βασιλευς παρελαβεν τας ημεις των δυναμεων τας καταλειφθειςας και απηρεν απο αντιοχειας απο πολεως βασιλειας αυτου ετους εβδομου και τεσσαρακοστου και εκατοστου και διεπερασεν τον ευφρατην ποταμον και διεπορευετο τας επανω χωρας και επελεξεν λυσιας πολεμαιοιν τον δορυμενους και νικανορα και γοργιαν ανδρας δυνατους των φιλων του βασιλεως και απεστειλεν μετ αυτων τεσσαρακοντα χιλιαδας ανδρων και επτακισχιλιαν ιππον του ελθειν εις γην ιουδα και καταφθειραι αυτην κατα τον λογον του βασιλεως και απηρεν συν παση τη δυναμει αυτων και ηλθον και παρενεβαλον πλησιον αμμαους εν τη γη τη πεδινη και ηκουσαν οι εμποροι της χωρας το ονομα αυτων και ελαβον αργυριον και χρυσιον πολυ σφοδρα και πεδας και ηλθον εις την παρεμβολην του λαβειν τους υιους ισραηλ εις παιδας και προσετειθησαν προς αυτους δυναμεις συριας και γης αλλοφυλων και ειδεν ιουδας και οι αδελφοι αυτου οτι επληθυνθη τα κακα και αι δυναμεις παρεμβαλλουσιν εν τοις οριοις αυτων και επεγνωσαν τους λογους του βασιλεως ους ενετειλατο ποιησαι τω λαω εις απωλειαν και συντελειαν και ειπαν εκαστος προς τον πλησιον αυτου αναστησωμεν την καθαιρεσιν του λαου ημων και πολεμησωμεν περι του λαου ημων και των αγιων και ηθροισθη η συναγωγη του ειναι ετοιμους εις πολεμον και του προσευξασθαι και αιτησαι ελεος και οικτιρμους και ιερουσαλημ ην οικητος ως ερημος ουκ ην ο εισπορευομενος και εκπορευομενος εκ των γεννηματων αυτης και το αγιασμα καταπατουμενον και υιοι αλλογενων εν τη ακρα καταλυμα τοις εθνεσιν και εξηρηθη τερψις εξ ιακωβ και εξελιπεν αυλος και κινυρα και συνηχθησαν και ηλθοσαν εις μασσηφα κατεναντι ιερουσαλημ οτι τοπος προσευχης ην εν μασσηφα το προτερον τω ισραηλ και ενηστευσαν τη ημερα εκεινη και περιεβαλοντο σακκους και σποδον επι την κεφαλην αυτων και διερρηξαν τα ιματια αυτων και εξεπετασαν το βιβλιον του νομου περι ων εξηρευνων τα εθνη τα ομοιωματα των ειδωλων αυτων και ηνεγκαν τα ιματια της ιερωσυνης και τα πρωτογεννηματα και τας δεκατας και ηγειραν τους ναζιραιους οι επληρωσαν τας ημερας και εβοησαν φωνη εις τον ουρανον λεγοντες τι ποιησωμεν τουτοις και που αυτους απαγαγωμεν και τα αγια σου καταπεπατηνται και βεβηλωνται και οι ιερεις σου εν πενθει και ταπεινωσει και ιδου τα εθνη συνηκται εφ ημας του εξαραι ημας συ οιδας α λογιζονται εφ ημας πως δυνησομεθα υποστηναι κατα προσωπον αυτων εαν μη συ βοητησης ημιν και εσαλπισαν τας σαλπιγξιν και εβοησαν φωνη μεγαλη και μετα τουτο κατεστησεν ιουδας ηγουμενους του λαου χιλιαρχους και εκατονταρχους και πεντηκονταρχους και δεκαδαρχους και ειπεν τοις οικοδομουσιν οικιας και μνηστευομενοις γυναικας και φυτευουσιν αμπελωνας και δειλοις αποστρεφειν εκαστον εις τον οικον αυτου κατα τον νομον και απηρεν η παρεμβολη και παρενεβαλον κατα νοτον αμμαους και ειπεν ιουδας περιζωσασθε και γινεσθε εις υιους δυνατους και γινεσθε ετοιμοι εις πρωι του πολεμησαι εν τοις εθνεσιν τουτοις τοις επισυνηγμενοις εφ ημας εξαραι

ημας και τα αγια ημων οτι κρεισσον ημας αποθανειν εν τω πολεμω η επιδειν επι τα κακα του εθνους ημων και των αγιων ως δ αν η θελημα εν ουρανω ουτως ποιησει και παρελαβεν γοργιας πενταχιςχιλιους ανδρας και χιλιαν ιππον εκλεκτην και απηρεν η παρεμβολη νυκτος ωστε επιβαλιν επι την παρεμβολην των ιουδαιων και παταξαι αυτους αφνω και υιοι της ακρας ησαν αυτω οδηγοι και ηκουσεν ιουδας και απηρεν αυτος και οι δυνατοι παταξαι την δυναμιν του βασιλεως την εν αμμαους εως ετι εσκορπισμεναι ησαν αι δυναμεις απο της παρεμβολης και ηλθεν γοργιας εις την παρεμβολην ιουδου νυκτος και ουδενα ευρεν και εξητει αυτους εν τοις ορεσιν οτι ειπεν φευγουσιν ουτοι αφ ημων και αμα ημερα ωφθη ιουδας εν τω πεδιω εν τριςχιλιοις ανδρασιν πλην καλυμματα και μαχαιρας ουκ ειχον ως ηβουλοντο και ειδον παρεμβολην εθνων ισχυραν και τεθωρακισμενην και ιππον κυκλουσαν αυτην και ουτοι διδακτοι πολεμου και ειπεν ιουδας τοις ανδρασιν τοις μετ αυτου μη φοβεισθε το πληθος αυτων και το ορμημα αυτων μη δειλωθητε μνησθητε ως εσωθησαν οι πατερες ημων εν θαλασσην ερυθρα οτε εδιωκεν αυτους φαραω και νυν βοηθωμεν εις ουρανον ει θελησει ημας και μνησθησεται διαθηκης πατερων και συντριψει την παρεμβολην ταυτην κατα προσωπον ημων σημερον και γνωσονται παντα τα εθνη οτι εστιν ο λυτρουμενος και σωζων τον ισραηλ και ηραν οι αλλοφυλοι τους οφθαλμους αυτων και ειδον αυτους ερχομενους εξ εναντιας και εξηλθον εκ της παρεμβολης εις πολεμον και εσαλπισαν οι παρα ιουδου και συνηψαν και συνετριβησαν τα εθνη και εφυγον εις το πεδιον οι δε εσχατοι παντες επεσον εν ρομφαια και εδιωξαν αυτους εως γαζηρων και εως των πεδιων της ιδουμιας και αζωτου και ιαμνειας και επεσαν εξ αυτων εις ανδρας τριςχιλιους και απεστρεψεν ιουδας και η δυναμις απο του διωκειν οπισθεν αυτων και ειπεν προς τον λαον μη επιθυμησητε των σκυλων οτι πολεμος εξ εναντιας ημων και γοργιας και η δυναμις εν τω ορει εγγυς ημων αλλα στητε νυν εναντιον των εχθρων ημων και πολεμησατε αυτους και μετα ταυτα λαβετε τα σκυλα μετα παρρησιας ετι πληρουντος ιουδου ταυτα μερος τι ωφθη εκκυπτον εκ του ορους και ειδεν οτι τετροπωννται και εμπυριζουσιν την παρεμβολην ο γαρ καπνος ο θεworουμενος ενεφανιζεν το γεγονος οι δε ταυτα συνιδοντες εδειλωθησαν σφοδρα συνιδοντες δε και την ιουδου παρεμβολην εν τω πεδιω ετοιμην εις παραταξιν εφυγον παντες εις γην αλλοφυλων και ιουδας ανεστρεψεν επι την σκυλειαν της παρεμβολης και ελαβον χρυσιον πολυ και αργυριον και υακινθον και πορφυραν θαλασσιαν και πλουτον μεγαν και επιστραφεντες υμνουν και ευλογουν εις ουρανον οτι καλον οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εγενηθη σωτηρια μεγαλη τω ισραηλ εν τη ημερα εκεινη οσοι δε των αλλοφυλων διεσωθησαν παραγεννηθεντες απηγγειλαν τω λυσια παντα τα συμβεβηκοτα ο δε ακουσας συνεχυθη και ηθυμει οτι ουχ οια ηθελεν τοιαυτα εγεγονει τω ισραηλ και ουχ οια αυτω ενετειλατο ο βασιλευς εξεβη και εν τω ερχομενω ενιαυτω συνελοχησεν ανδρων επιλεκτων εξηκοντα χιλιαδας και πενταχιςχιλιαν ιππον ωστε εκπολεμησαι αυτους και ηλθον εις την ιδουμιαν και παρενεβαλον εν βαιθσυροις και συνηντησεν αυτοις ιουδας εν δεκα χιλιασιν ανδρων και ειδεν την παρεμβολην ισχυραν και προσηυξατο και ειπεν ευλογητος ει ο σωτηρ ισραηλ ο συντριψας το ορμημα του δυνατου εν χειρι του δουλου σου δαυιδ και παρεδωκας την παρεμβολην των αλλοφυ-

λων εις χειρας ιωναθου υιου σαουλ και του αιροντος τα σκευη αυτου ουτως συγκλεισον την παρεμβολην ταυτην εν χειρι λαου σου ισραηλ και αισχυνθητωσαν επι τη δυναμει και τη ιππω αυτων δος αυτοις δειλιαν και τηξον θρασος ισχυος αυτων και σαλευθητωσαν τη συντριβη αυτων καταβαλε αυτους ρομφαια αγαπωντων σε και αινεσατωσαν σε παντες οι ειδότες το ονομα σου εν υμνοις και συνεβαλλον αλληλοις και επεσον εκ της παρεμβολης λυσιου εις πεντακισχιλιους ανδρας και επεσον εξ εναντιας αυτων ιδων δε λυσιας την γενομενην τροπην της αυτου συνταξεως της δε ιουδου το γεγενημενον θρασος και ως ετοιμοι εισιν η ζην η τεθνηκεναι γενναιως απηρεν εις αντιοχειαν και εξενολογει πλεοναστον παλιν παραγινεσθαι εις την ιουδαιαν ειπεν δε ιουδας και οι αδελφοι αυτου ιδου συνετριβησαν οι εχθροι ημων αναβωμεν καθαρισαι τα αγια και εγκαινισαι και συνηχθη η παρεμβολη πασα και ανεβησαν εις ορος σιων και ειδον το αγιασμα ηρημωμενον και το θυσιαστηριον βεβηλωμενον και τας θυρας κατακεκαυμενας και εν ταις αυλαις φυτα πεφυκοτα ως εν δρυμω η ως εν ενι των ορεων και τα παστοφορια καθηρημενα και διερρηξαν τα ιματια αυτων και εκοψαντο κοπετον μεγαν και επεθεντο σποδον και επεσαν επι προσωπον επι την γην και εσαλπισαν ταις σαλπιγξιν των σημασιων και εβοησαν εις ουρανον τοτε επεταξεν ιουδας ανδρασιν πολεμειν τους εν τη ακρα εως καθαριση τα αγια και επελεξατο ιερεις αμωμους θελητας νομου και εκαθαρισαν τα αγια και ηραν τους λιθους του μiasμου εις τοπον ακαθαρτον και εβουλευσαντο περι του θυσιαστηριου της ολοκαυτωσεως του βεβηλωμενου τι αυτω ποιησωσιν και επεσεν αυτοις βουλη αγαθη καθελειν αυτο μηποτε γενηται αυτοις εις ονειδος οτι εμianαν τα εθνη αυτο και καθειλον το θυσιαστηριον και απεθεντο τους λιθους εν τω ορει του οικου εν τοπω επιτηδειω μεχρι του παραγεννηθηναι προφητην του αποκριθηναι περι αυτων και ελαβον λιθους ολοκληρους κατα τον νομον και ωκοδομησαν θυσιαστηριον καινον κατα το προτερον και ωκοδομησαν τα αγια και τα εντος του οικου και τας αυλας ηγιασαν και εποησαν σκευη αγια καινα και εισηνεγκαν την λυχνιαν και το θυσιαστηριον των θυμιαματων και την τραπεζαν εις τον ναον και εθυμιασαν επι το θυσιαστηριον και εξηψαν τους λυχνους τους επι της λυχνιας και εφαινον εν τω ναω και επεθηκαν επι την τραπεζαν αρτους και εξεπετασαν τα καταπετασματα και ετελεσαν παντα τα εργα εποησαν και ωρθρισαν το πρωι τη πεμπτη και εικαδι του μηνος του ενατου ουτος ο μην χασελευ του ογδοου και τεσσαρακοστου και εκατοστου ετους και ανηνεγκαν θυσιαν κατα τον νομον επι το θυσιαστηριον των ολοκαυτωματων το καινον ο εποησαν κατα τον καιρον και κατα την ημεραν εν η εβεβηλωσαν αυτο τα εθνη εν εκεινη ενεκαινισθη εν ωδαις και κιθαραις και κινυραις και κυμβαλοις και επεσεν πας ο λαος επι προσωπον και προσεκυνησαν και ευλογησαν εις ουρανον τον ευδωσαντα αυτοις και εποησαν τον εγκαινισμον του θυσιαστηριου ημερας οκτω και προσηνεγκαν ολοκαυτωματα μετ ευφροσυνης και εθυσαν θυσιαν σωτηριου και αινεσεως και κατεκοσμησαν το κατα προσωπον του ναου στεφανοις χρυσοις και ασπιδισκαις και ενεκαινισαν τας πυλας και τα παστοφορια και εθυρωσαν αυτα και εγεννηθη ευφροσυνη μεγαλη εν τω λαω σφοδρα και απεστραφη ονειδισμος εθνων και εστησεν ιουδας και οι αδελφοι αυτου και πασα η εκκλησια ισραηλ ινα αγωνται αι ημεραι του εγκαινισμού του θυσιαστηριου εν

τοις καιροῖς αὐτῶν ἐν ἑαυτῷ κατ' ἐν ἑαυτῷ ἡμέρας οὐκ ἅπασι ἀπὸ τῆς πεμ-
πτης καὶ ἐκαδὸς τοῦ μηνὸς χάσελευ μετ' εὐφροσύνης καὶ χάρας καὶ
ὠκοδομήσαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὸ ὄρος σιών κυκλοῦν τεῖχη ὑψηλά
καὶ πυργούς οὐκ ὀλίγους μηποτε παραγεννηθέντα τὰ ἔθνη καταπατήσω-
σιν αὐτὰ ὡς ἐποίησαν τὸ πρότερον καὶ ἀπετάξεν ἐκεῖ δύναμιν τηρεῖν
αὐτὸ καὶ ὠχυρώσεν αὐτὸ τηρεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ ἔχειν τὸν λαὸν
ὠχυρώμα κατὰ πρόσωπον τῆς ἰδουμαίας καὶ ἐγένετο ὅτε ἤκουσαν τὰ
ἔθνη κυκλοῦν ὅτι ὠκοδομήθη τὸ ὑψίστηριον καὶ ἐνεκαίνισθη τὸ
ἁγίασμα ὡς τὸ πρότερον καὶ ὠργίσθησαν σφοδρὰ καὶ ἐβούλευσαντο
τοῦ ἀραιῶσαι τὸ γένος ἰακώβ τοὺς ὄντας ἐν μεσῷ αὐτῶν καὶ ἤρξαντο τοῦ
θανατοῦν ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐξαιρεῖν καὶ ἐπολεμεῖ ἰουδᾶς πρὸς τοὺς υἱοὺς
ἡσᾶν ἐν τῇ ἰδουμαίᾳ τὴν ἀκραβάττην ὅτι περιεκαθύντο τὸν Ἰσραὴλ
καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς πληγὴν μεγάλην καὶ συνέστειλεν αὐτοὺς καὶ ἐ-
λάβεν τὰ σκύλα αὐτῶν καὶ ἐμνήσθη τῆς κακίας υἱῶν βαιῶν οἱ ἦσαν τῷ
λαῷ εἰς παγίδα καὶ σκάνδαλον ἐν τῷ ἐνεδρεῦν αὐτοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς
καὶ συνεκλείσθησαν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοὺς πυργούς καὶ παρενεβάλεν ἐπ'
αὐτοὺς καὶ ἀνέθεματισεν αὐτοὺς καὶ ἐνεπύρισε τοὺς πυργούς αὐτῆς ἐν
πυρὶ συν πᾶσιν τοῖς ἐνοῦσιν καὶ διεπεράσεν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἀμμὼν καὶ
εὗρεν χεῖρα κραταίαν καὶ λαὸν πολὺν καὶ τιμῶν ἡγούμενον αὐτῶν
καὶ συνήψεν πρὸς αὐτοὺς πολέμους πολλοὺς καὶ συνετριβήσαν προ-
σώπου αὐτοῦ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ προκατέλαβε τὴν ἰαζήρ
καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς καὶ ἀνέστρεψεν εἰς τὴν ἰουδαίαν καὶ ἐπισυ-
νήχθησαν τὰ ἔθνη τὰ ἐν τῇ γαλααδ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῖς
ὁρίοις αὐτῶν τοῦ ἐξαραι αὐτοὺς καὶ ἐφυγόντες εἰς δαθέμα τὸ ὠχυρώμα
καὶ ἀπεστείλαν γραμμάτια πρὸς ἰουδᾶν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ λε-
γόντες ἐπισυνήγμενα ἐστὶν ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἔθνη κυκλῶ ἡμῶν τοῦ ἐξαραι
ἡμᾶς καὶ ἐτοιμαζόνται ἐλθεῖν καὶ προκαταλάβεσθαι τὸ ὠχυρώμα εἰς ὃ
κατεφυγόμεν καὶ τιμῶν ἡγείται τῆς δυνάμεως αὐτῶν νῦν οὖν ἐλ-
θὼν ἐξέλθου ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν ὅτι πεπτῶκεν ἐξ ἡμῶν πλῆθος καὶ
πάντες οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οἱ ὄντες ἐν τοῖς τοῦ βίου τεθνήκωνται καὶ
ἡχμαλωτίκασιν τὰς γυναῖκας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα καὶ τὴν ἀποσκευὴν
καὶ ἀπώλεσαν ἐκεῖ ὥσει μιᾶν χιλίαν ἀνδρῶν ἐτι αἱ ἐπιστολαὶ ἀνε-
γίνωσκοντο καὶ ἰδοὺ ἀγγελοὶ ἕτεροὶ παρεγενόντο ἐκ τῆς γαλιλαίας
διερρηχότες τὰ ἱματῖα ἀπαγγέλλοντες κατὰ τὰ ρήματα ταῦτα λεγόν-
τες ἐπισυνήχθη ἐπ' αὐτοὺς ἐκ πτολεμαῖδος καὶ τυροῦ καὶ σιδωνος
καὶ πάσης γαλιλαίας ἀλλοφυλῶν τοῦ ἐξανάλωσαι ἡμᾶς ὡς δὲ ἤκουσεν
ἰουδᾶς καὶ ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους ἐπισυνήχθη ἐκκλησία μεγάλη
βουλευσασθαι τί ποιήσωσιν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν τοῖς οὖσιν ἐν θλίψει
καὶ πολεμουμένοις ὑπ' αὐτῶν καὶ εἶπεν ἰουδᾶς σιμωνι τῷ ἀδελφῷ αὐ-
τοῦ ἐπιλεξόν σεαυτῷ ἀνδρᾶς καὶ πορευοῦ καὶ ρύσαι τοὺς ἀδελφούς
σου τοὺς ἐν τῇ γαλιλαίᾳ ἐγὼ δὲ καὶ ἰωνᾶθαν ὁ ἀδελφός μου πορευσο-
μεθα εἰς τὴν γαλααδίτιν καὶ κατέλιπεν ἰωσήπον τὸν τοῦ ζαχαρίου καὶ
ἀζαρίαν ἡγούμενον τοῦ λαοῦ μετὰ τῶν ἐπιλοιπῶν τῆς δυνάμεως ἐν τῇ
ἰουδαίᾳ εἰς τήρησιν καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων προστήτε τοῦ λαοῦ
τούτου καὶ μὴ συναψήτε πόλεμον πρὸς τὰ ἔθνη ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι
ἡμᾶς καὶ ἐμερίσθησαν σιμωνι ἀνδρὲς τρισχίλιοι τοῦ πορευθῆναι εἰς
τὴν γαλιλαίαν ἰουδᾶ δὲ ἀνδρὲς οὐκ ἅπασι χίλιοι εἰς τὴν γαλααδίτιν καὶ
ἐπορευθῆναι σιμων εἰς τὴν γαλιλαίαν καὶ συνήψεν πολέμους πολλοὺς
πρὸς τὰ ἔθνη καὶ συνετριβή τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐδίω-
ξεν αὐτοὺς ἕως τῆς πυλῆς πτολεμαῖδος καὶ ἐπεσον ἐκ τῶν ἐθνῶν εἰς

τρισχιλίους ανδρας και ελαβεν τα σκυλα αυτων και παρελαβεν τους εκ της γαλιλαιας και εν αρβαττοις συν ταις γυναιξιν και τοις τεκνοις και παντα οσα ην αυτοις και ηγαγεν εις την ιουδαιαν μετ ευφροσυνης μεγαλης και ιουδας ο μακκαβαιος και ιωναθαν ο αδελφος αυτου διεβησαν τον ιορδανην και επορευθησαν οδον τριων ημερων εν τη ερημω και συνηντησαν τοις ναβαταιοις και απηντησαν αυτοις ειρηνικως και διηγησαντο αυτοις παντα τα συμβαντα τοις αδελφοις αυτων εν τη γαλααδιτιδι και οτι πολλοι εξ αυτων συνειλημμενοι εισιν εις βοσορρα και βοσορ εν αλεμοις χασφω μακεδ και καρναιν πασαι αι πολεις αυται οχυραι και μεγαλαι και εν ταις λοιπαις πολεσιν της γαλααδιτιδος εισιν συνειλημμενοι εις αυριον τασσονται παρεμβالهιν επι τα οχυρωματα και καταλαβεσθαι και εξαραι παντας τουτους εν ημερα μια και απεστρεψεν ιουδας και η παρεμβολη αυτου οδον εις την ερημον βοσορρα αφνω και κατελαβετο την πολιν και απεκτεινε παν αρσενικον εν στοματι ρομφαιας και ελαβεν παντα τα σκυλα αυτων και ενεπρησεν αυτην πυρι και απηρην εκειθεν νυκτος και επορευοντο εως επι το οχυρωμα και εγενετο εωθινη ηραν τους σφθαλμους αυτων και ιδου λαος πολυς ου ουκ ην αριθμος αιροντες κλιμακας και μηχανας καταλαβεσθαι το οχυρωμα και επολεμουν αυτους και ειδεν ιουδας οτι ηρκται ο πολεμος και η κραυγη της πολεως ανεβη εως ουρανου σαλπιγξιν και κραυγη μεγαλη και ειπεν τοις ανδρασιν της δυναμεως πολεμησατε σημερον υπερ των αδελφων ημων και εξηλθεν εν τρισιν αρχαις εξοπισθεν αυτων και εσαλπισαν ταις σαλπιγξιν και εβοησαν εν προσευχη και επεγνω η παρεμβολη τιμοθεου οτι μακκαβαιος εστιν και εφυγον απο προσωπου αυτου και επαταξεν αυτους πληγην μεγαλην και επεσον εξ αυτων εν εκεινη τη ημερα εις οκταχισιλιους ανδρας και απεκλινεν εις αλεμα και επολεμησεν αυτην και κατελαβετο αυτην και απεκτεινεν παν αρσενικον αυτης και ελαβεν τα σκυλα αυτης και ενεπρησεν αυτην εν πυρι εκειθεν απηρην και προκατελαβετο την χασφω μακεδ και βοσορ και τας λοιπας πολεις της γαλααδιτιδος μετα δε τα ρηματα ταυτα συνηγαγεν τιμοθεος παρεμβολην αλλην και παρενεβαλεν κατα προσωπον ραφων εκ περαν του χειμαρρου και απεστειλεν ιουδας κατασκοπευσαι την παρεμβολην και απηγγειλαν αυτω λεγοντες επισυνηγμενα εισιν προς αυτον παντα τα εθνη τα κυκλω ημων δυναμεις πολλη σφοδρα και αραβας μεμισθωνται εις βοηθειαν αυτοις και παρεμβαλλουσιν περαν του χειμαρρου ετοιμοι του ελθειν επι σε εις πολεμον και επορευθη ιουδας εις συναντησιν αυτων και ειπεν τιμοθεος τοις αρχουσιν της δυναμεως αυτου εν τω εγγιζειν ιουδαν και την παρεμβολην αυτου επι τον χειμαρρουν του υδατος εαν διαβη προς ημας προτερος ου δυνησομεθα υποστηναι αυτον οτι δυναμενος δυνησεται προς ημας εαν δε δειλανθη και παρεμβαλη περαν του ποταμου διαπερασομεν προς αυτον και δυνησομεθα προς αυτον ως δε ηγγισεν ιουδας επι τον χειμαρρουν του υδατος εστησεν τους γραμματεεις του λαου επι του χειμαρρου και ενετειλατο αυτοις λεγων μη αφητε παντα ανθρωπον παρεμβالهιν αλλα ερχεσθωσαν παντες εις τον πολεμον και διεπερασεν επ αυτους προτερος και πας ο λαος οπισθεν αυτου και συνετριβησαν προ προσωπου αυτων παντα τα εθνη και εριψαν τα οπλα αυτων και εφυγον εις το τεμενος καρναιν και προκατελαβοντο την πολιν και το τεμενος ενεπυρισαν εν πυρι συν πασιν τοις εν αυτω και ετροπωθη καρναιν και ουκ ηδυναντο ετι υποστηναι κατα προσωπον ιουδου και συνηγαγεν

ιουδας παντα ισραηλ τους εν τη γαλααδιτιδι απο μικρου εως μεγαλου και τας γυναικας αυτων και τα τεκνα αυτων και την αποσκευην παρεμβολην μεγαλην σφοδρα ελθειν εις γην ιουδα και ηλθον εως εφρων και αυτη πολις μεγαλη επι της οδου οχυρα σφοδρα ουκ ην εκκλιναι απ αυτης δεξιαν η αριστεραν αλλ η δια μεσου αυτης πορευεσθαι και απεκλεισαν αυτους οι εκ της πολεως και ενεφραξαν τας πυλας λιθοις και απεστειλεν προς αυτους ιουδας λογοις ειρηνικοις λεγων διελευσομεθα δια της γης σου του απελθειν εις την γην ημων και ουδεις κακοποιησει υμας πλην τοις ποσιν παρελευσομεθα και ουκ ηβουλοντο ανοιξαι αυτω και επεταξεν ιουδας κηρυξαι εν τη παρεμβολη του παρεμβαλειν εκαστον εν ω εστιν τοπω και παρενεβαλον οι ανδρες της δυναμεως και επολεμησεν την πολιν ολην την ημεραν εκεινην και ολην την νυκτα και παρεδοθη η πολις εν χειρι αυτου και απωλεσεν παν αρσενικον εν στοματι ρομφαιας και εξερριζωσεν αυτην και ελαβεν τα σκυλα αυτης και διηλθεν δια της πολεως επανω των απεκταμμενων και διεβησαν τον ιορδανην εις το πεδιον το μεγα κατα προσωπον βαιθσαν και ην ιουδας επισυναγων τους εσχατιζοντας και παρακαλων τον λαον κατα πασαν την οδον εως ηλθεν εις γην ιουδα και ανεβησαν εις ορος σιων εν ευφροσυνη και χαρα και προσηγαγον ολοκαυτωματα οτι ουκ επεσεν εξ αυτων ουθεις εως του επιστρεψαι εν ειρηνη και εν ταις ημεραις εν αις ην ιουδας και ιωναθαν εν γη γαλααδ και σιμων ο αδελφος αυτου εν τη γαλιλαια κατα προσωπον πτολεμαιδος ηκουσεν ιωσηφ ο του ζαχαριου και αζαριας αρχοντες της δυναμεως των ανδραγαθιων και του πολεμου οια εποιησαν και ειπον ποιησωμεν και αυτοι εαυτοις ονομα και πορευθωμεν πολεμησαι προς τα εθνη τα κυκλω ημων και παρηγγειλεν τοις απο της δυναμεως της μετ αυτων και επορευθησαν επι ιαμνειας και εξηλθεν γοργιας εκ της πολεως και οι ανδρες αυτου εις συναντησιν αυτοις εις πολεμον και ετροπωθη ιωσηπος και αζαριας και εδιωχθησαν εως των οριων της ιουδαιας και επεσον εν τη ημερα εκεινη εκ του λαου ισραηλ εις δισχιλιους ανδρας και εγεννηθη τροπη μεγαλη εν τω λαω οτι ουκ ηκουσαν ιουδου και των αδελφων αυτου οιομενοι ανδραγαθησαι αυτοι δε ουκ ησαν εκ του σπερματος των ανδρων εκεινων οις εδοθη σωτηρια ισραηλ δια χειρος αυτων και ο ανηρ ιουδας και οι αδελφοι αυτοου εδοξασθησαν σφοδρα εναντι παντος ισραηλ και των εθνων παντων ου ηκουετο το ονομα αυτων και επισυνηγοντο προς αυτους ευφημουντες και εξηλθεν ιουδας και οι αδελφοι αυτου και επολεμουν τους υιους ησαι εν τη γη τη προς νοτον και επαταξεν την χεβρων και τας θυγατερας αυτης και καθειλεν τα οχυρωματα αυτης και τους πυργους αυτης ενεπυρισεν κυκλοθεν και απηρεν του πορευθηναι εις γην αλλοφυλων και διεπορευετο την μαρισαν εν τη ημερα εκεινη επεσον ιερεις εν πολεμω βουλομενοι ανδραγαθησαι εν τω αυτοις εξελθειν εις πολεμον αβουλευτως και εξεκλινεν ιουδας εις αζωτον γην αλλοφυλων και καθειλεν τους βωμους αυτων και τα γλυπτα των θεων αυτων κατεκαυσεν πυρι και εσκυλευσεν τα σκυλα των πολεων και επεστρεψεν εις γην ιουδα και ο βασιλευς αντιохος διεπορευετο τας επανω χωρας και ηκουσεν οτι εστιν ελυμαις εν τη περσιδι πολις ενδοξος πλουτω αργυριω και χρυσιω και το ιερον το εν αυτη πλουσιον σφοδρα και εκει καλυμματα χρυσα και θωρακες και οπλα α κατελιπεν εκει αλεξανδρος ο του φιλιππου ο βασιλευς ο μακεδων ος εβασιλευσεν πρωτος εν τοις ελλησι

και ηλθεν και εζητει καταλαβεισθαι την πολιν και προνομευσαι αυτην και ουκ ηδυνασθη οτι εγνωσθη ο λογος τοις εκ της πολεως και αντεστησαν αυτω εις πολεμον και εφυγεν και απηρην εκειθεν μετα λυπης μεγαλης αποστρεψαι εις βαβυλωνα και ηλθεν τις απαγγελλων αυτω εις την περσιδα οτι τετροπωνται αι παρεμβολαι αι πορευθεισαι εις γην ιουδα και επορευθη λυσιας δυναμει ισχυρα εν πρωτοις και ενετραπη απο προσωπου αυτων και επισχυσαν οπλοις και δυναμει και σκυλοις πολλοις οις ελαβον απο των παρεμβολων ων εξεκοφαν και καθειλον το βδελυγμα ο ωκοδομησεν επι το θυσιαστηριον το εν ιερουσαλημ και το αγιασμα καθως το προτερον εκυκλωσαν τειχεσιν υψηλοις και την βαιθσουραν πολιν αυτου και εγενετο ως ηκουσεν ο βασιλευς τους λογους τουτους εθαμβηθη και εσαλευθη σφοδρα και επεσεν επι την κοιτην και ενεπεσεν εις αρρωστιαν απο της λυπης οτι ουκ εγενετο αυτω καθως ενεθυμειτο και ην εκει ημερας πλειους οτι ανεκαινισθη επ αυτον λυπη μεγαλη και ελογισατο οτι αποθνησκει και εκαλεσεν παντας τους φιλους αυτου και ειπεν προς αυτους αφισταται ο υπνος απο των οφθαλμων μου και συμπεπτωκα τη καρδια απο της μεριμνης και ειπα τη καρδια εως τινος θλιψως ηλθα και κλυδωνος μεγαλου εν ω νυν ειμι οτι χρηστος και αγαπωμενος ημην εν τη εξουσια μου νυν δε μιμνησκομαι των κακων ων εποησα εν ιερουσαλημ και ελαβον παντα τα σκευη τα αργυρα και τα χρυσα τα εν αυτη και εξαπεστειλα εξαραι τους κατοικουντας ιουδα δια κενης εγνων οτι χαριν τουτων ευρεν με τα κακα ταυτα και ιδου απολλυμαι λυπη μεγαλη εν γη αλλοτρια και εκαλεσεν φιλιππον ενα των φιλων αυτου και κατεστησεν αυτον επι πασης της βασιλειας αυτου και εδωκεν αυτω το διαδημα και την στολην αυτου και τον δακτυλιον του αγαγειν αντιοχον τον υιον αυτου και εκθρεψαι αυτον του βασιλευειν και απεθανεν εκει αντιοχος ο βασιλευς ετους ενατου και τεσσαρακοστου και εκατοστου και επεγνω λυσιας οτι τεθνηκεν ο βασιλευς και κατεστησεν βασιλευειν αντιοχον τον υιον αυτου ον εξεθρεψεν νεωτερον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ευπατωρ και οι εκ της ακρας ησαν συγκλειοντες τον ισραηλ κυκλω των αγιων και ζητουντες κακα δι ολου και στηριγμα τοις εθνεσιν και ελογισατο ιουδας εξαραι αυτους και εξεκκλησιασε παντα τον λαον του περικαθισαι επ αυτους και συνηχθησαν αμα και περιεκαθισαν επ αυτην ετους πεντηκοστου και εκατοστου και εποιησεν βελοσταςεις και μηχανας και εξηλθον εξ αυτων εκ του συγκλεισμου και εκολληθησαν αυτοις τινες των ασεβων εξ ισραηλ και επορευθησαν προς τον βασιλεα και ειπον εως ποτε ου ποιηση χρισιν και εκδικησεις τους αδελφους ημων ημεις ευδοκουμεν δουλευειν τω πατρι σου και πορευεσθαι τοις υπ αυτου λεγομενοις και καταχολουθειν τοις προσταγμασιν αυτου και περιεκαθηντο επ αυτην οι υιοι του λαου ημων χαριν τουτου και ηλλοτριουντο αφ ημων πλην οσοι ευρισκοντο εξ ημων εθανατουντο και αι κληρονομiai ημων διηραζοντο και ουκ εφ ημας μονον εξετειναν χειρα αλλα και επι παντα τα ορια αυτων και ιδου παρεμβεβληκασι σημερον επι την ακραν εν ιερουσαλημ του καταλαβεισθαι αυτην και το αγιασμα και την βαιθσουραν χωρυωσαν και εαν μη προκαταλαβη αυτους δια ταχους μειζονα τουτων ποιησουσιν και ου δυναση του κατασχειν αυτων και ωργισθη ο βασιλευς οτε ηκουσεν και συνηγαγεν παντας τους φιλους αυτου αρχοντας δυναμειως αυτου και τους επι των ηνιων και απο βασιλειων ετερων και απο νησων θα-

λασσων ηλθον προς αυτον δυναμεις μισθωται και ην ο αριθμος των δυναμεων αυτου εκατον χιλιαδες πεζων και εικοσι χιλιαδες ιππεων και ελεφαντες δυο και τριακοντα ειδότες πολεμον και ηλθον δια της ιδουμιας και παρενεβαλον επι βαιθσουραν και επολεμησαν ημερας πολλας και εποιησαν μηχανας και εξηλθον και ενεπυρισαν αυτας πυρι και επολεμησαν ανδρωδως και απηρην ιουδας απο της ακρας και παρενεβαλεν εις βαιθζαχαρια απεναντι της παρεμβολης του βασιλεως και ωρθιρσεν ο βασιλευς το πρωι και απηρην την παρεμβολην εν ορμηματι αυτης κατα την οδον βαιθζαχαρια και διεσκευασθησαν αι δυναμεις εις τον πολεμον και εσαλπισαν ταις σαλπιγξιν και τοις ελεφασιν εδειξαν αιμα σταφυλης και μορων του παραστησαι αυτους εις τον πολεμον και διειλον τα θηρια εις τας φαλαγγας και παρεστησαν εκαστω ελεφαντι χιλιους ανδρας τεθωρακισμενους εν αλυσιδωτοις και περικεφαλαιαι χαλκαι επι των κεφαλων αυτων και πεντακοσια ιππος διατεταγμενη εκαστω θηριω εκλελεγμενη ουτοι προ καιρου ου αν η το θηριον ησαν και ου εαν επορευετο επορευοντο αμα ουκ αφισταντο απ αυτου και πυργοι ξυλινοι επ αυτους οχυροι σκεπαζομενοι εφ εκαστου θηριου εζωσμενοι επ αυτου μηχαναις και εφ εκαστου ανδρες δυναμεως τεσσαρες οι πολεμουντες επ αυτοις και ο ινδος αυτου και την επιλοιπον ιππον ενθεν και ενθεν εστησεν επι τα δυο μερη της παρεμβολης κατασειοντες και καταφρασσομενοι εν ταις φαλαγγιν ως δε εστιλβεν ο ηλιος επι τας χρυσας και χαλκας ασπιδας εστιλβεν τα ορη απ αυτων και κατηρυγαζεν ως λαμπαδες πυρος και εξεταθη μερος τι της παρεμβολης του βασιλεως επι τα υψηλα ορη και τινες επι τα ταπεινα και ηρχοντο ασφαλως και τεταγμενως και εσαλευοντο παντες οι ακουοντες φωνης πληθους αυτων και οδοιποριας του πληθους και συγκρουσμου των οπλων ην γαρ η παρεμβολη μεγαλη σφοδρα και ισχυρα και ηγγισεν ιουδας και η παρεμβολη αυτου εις παραταξιν και επεσον απο της παρεμβολης του βασιλεως εξακοσιοι ανδρες και ειδεν ελεαζαρος ο αυαραν εν των θηριων τεθωρακισμενον θωραξιν βασιλικοις και ην υπεραγον παντα τα θηρια και ωηθη οτι εν αυτω εστιν ο βασιλευς και εδωκεν εαυτον του σωσαι τον λαον αυτου και περιποιησαι εαυτω ονομα αιωνιον και επεδραμεν αυτω θρασει εις μεσον της φαλαγγος και εθανατοτο δεξια και ευωνυμα και εσχιζοντο απ αυτου ενθα και ενθα και εισεδυ υπο τον ελεφαντα και υπεθηρκεν αυτω και ανειλεν αυτον και επεσεν επι την γην επανω αυτου και απεθανεν εκει και ειδον την ισχυν της βασιλειας και το ορμημα των δυναμεων και εξεκλιναν απ αυτων οι δε εκ της παρεμβολης του βασιλεως ανεβαινον εις συναντησιν αυτων εις ιερουσαλημ και παρενεβαλεν ο βασιλευς εις την ιουδαιαν και εις το ορος σιων και εποιησεν ειρηνην μετα των εκ βαιθσουρων και εξηλθον εκ της πολεως οτι ουκ ην αυτοις εκει διατροφη του συγκεκλεισθαι εν αυτη οτι σαββατον ην τη γη και κατελαβετο ο βασιλευς την βαιθσουραν και απεταξεν εκει φρουραν τηρειν αυτην και παρενεβαλεν επι το αγιασμα ημερας πολλας και εστησεν εκει βελοστασεις και μηχανας και πυροβολα και λιθοβολα και σκορπιδια εις το βαλλεσθαι βελη και σφενδονας και εποιησαν και αυτοι μηχανας προς τας μηχανας αυτων και επολεμησαν ημερας πολλας βρωματα δε ουκ ην εν τοις αγγειοις δια το εβδομον ετος ειναι και οι ανασωζομενοι εις την ιουδαιαν απο των εθνων κατεφαγον το υπολειμμα της παραθεσεως και υπελειφθησαν εν τοις αγιοις ανδρες

ολιγοι οτι κατεκρατησεν αυτων ο λιμος και εσχορπισθησαν εκαστος εις τον τοπον αυτου και ηκουσεν λυσιας οτι φιλιππος ον κατεστησεν ο βασιλευς αντιοχος επι ζωντος αυτου εκθρεψαι αντιοχον τον υιον αυτου εις το βασιλευσαι αυτον απεστρεψεν απο της περσιδος και μηδιδας και αι δυναμεις αι πορευθεισαι μετα του βασιλεως μετ αυτου και οτι ζητει παραλαβειν τα των πραγματα και κατεσπευδεν και επενευσεν του απελθειν και ειπεν προς τον βασιλεα και τους ηγεμονας της δυναμειως και τους ανδρας εκλειπομεν καθ ημεραν και η τροφη ημιν ολιγη και ο τοπος ου παρεμβαλλομεν εστιν οχυρος και επικειται ημιν τα της βασιλειας νυν ουν δωμεν δεξιας τοις ανθρωποις τουτοις και ποιησωμεν μετ αυτων ειρηνην και μετα παντος εθνους αυτων και στησωμεν αυτοις του πορευεσθαι τοις νομιμοις αυτων ως το προτερον χαριν γαρ των νομιμων αυτων ων διεσκηδασαμεν ωργισθησαν και εποησαν ταυτα παντα και ηρεσεν ο λογος εναντιον του βασιλεως και των αρχοντων και απεστειλεν προς αυτους ειρηνευσαι και επεδεδξαντο και ωμοσεν αυτοις ο βασιλευς και οι αρχοντες επι τουτοις εξηλθον εκ του οχυρωματος και εισηλθον ο βασιλευς εις ορος σιων και ειδεν το οχυρωμα του τοπου και ηθητησεν τον ορχισμον ον ωμοσεν και ενετειλατο καθελειν το τειχος κυκλοθεν και απηρεν κατα σπουδην και απεστρεψεν εις αντιοχειαν και ευρεν φιλιππον κυριευοντα της πολεως και επολεμησεν προς αυτον και κατελαβετο την πολιν βια ετους ενος και πεντηκοστου και εκατοστου εξηλθεν δημητριος ο του σελευκου εκ ρωμης και ανεβη συν ανδρασιν ολιγοις εις πολιν παραθαλασσιαν και εβασιλευσεν εκει και εγενετο ως εισεπορευετο εις οικον βασιλειας πατερων αυτου και συνελαβον αι δυναμεις τον αντιοχον και τον λυσιαν αγαγειν αυτους αυτω και εγνωσθη αυτω το πραγμα και ειπεν μη μοι δειξητε τα προσωπα αυτων και απεκτειναν αυτους αι δυναμεις και εκαθισεν δημητριος επι θρονου βασιλειας αυτου και ηλθον προς αυτον παντες ανδρες ανομοι και ασεβεις εξ ισραηλ και αλκιμος ηγειτο αυτων βουλομενος ιερατευειν και κατηγορησαν του λαου προς τον βασιλεα λεγοντες απωλεσεν ιουδας και οι αδελφοι αυτου παντας τους φιλους σου και ημας εσχορπισεν απο της γης ημων νυν ουν αποστειλον ανδρα ω πιστευεις και πορευθεις ιδετω την εξολεθρευσιν πασαν ην εποησεν ημιν και τη χωρα του βασιλεως και κολασατω αυτους και παντας τους επιβοηθουντας αυτοις και επελεξεν ο βασιλευς τον βακχιδην των φιλων του βασιλεως κυριευοντα εν τω περαν του ποταμου και μεγαν εν τη βασιλεια και πιστον τω βασιλει και απεστειλεν αυτον και αλκιμον τον ασεβη και εστησεν αυτω την ιερωσυνην και ενετειλατο αυτω ποιησαι την εκδικησιν εν τοις υιοις ισραηλ και απηρον και ηλθον μετα δυναμειως πολλης εις γην ιουδα και απεστειλεν αγγελους προς ιουδαν και τους αδελφους αυτου λογοις ειρηνικοις μετα δολου και ου προσεσχον τοις λογοις αυτων ειδον γαρ οτι ηλθαν μετα δυναμειως πολλης και επισυνηχθησαν προς αλκιμον και βακχιδην συναγωγή γραμματεων εκζητησαι δικαια και πρωτοι οι ασιδαιοι ησαν εν υιοις ισραηλ και επεζητουν παρ αυτων ειρηνην ειπον γαρ ανθρωπος ιερευσ εκ σπερματος ααρων ηλθεν εν ταις δυναμεισιν και ουκ αδικησει ημας και ελαλησεν μετ αυτων λογους ειρηνικους και ωμοσεν αυτοις λεγων ουκ εκζητησομεν υμιν κακον και τοις φιλοις υμων και ενεπιστευσαν αυτω και συνελαβεν εξ αυτων εξηκοντα ανδρας και απεκτεινεν αυτους εν ημερα μια κατα τον λογον ον εγραψεν αυτον

σαρκας οσιων σου και αιμα αυτων εξεχεαν κυκλω ιερουσαλημ και ουκ ην αυτοις ο θαπτων και επεπεσεν αυτων ο φοβος και ο τρομος εις παντα τον λαον οτι ειπον ουκ εστιν εν αυτοις αληθεια και κρισις παρεβησαν γαρ την στασιν και τον ορκον ον ωμοσαν και απηρεν βακχιδης απο ιερουσαλημ και παρενεβαλεν εν βηθζαϊν και απεστειλεν και συνελαβεν πολλους απο των μετ αυτου αυτομολησαντων ανδρων και τινας του λαου και εθυσεν αυτους εις το φρεαρ το μεγα και κατεστησεν την χωραν τω αλκιμω και αφηκεν μετ αυτου δυναμιν του βοηθηειν αυτω και απηλθεν βακχιδης προς τον βασιλεα και ηγωνισατο αλκιμος περι της αρχιερωσυνης και συνηχηθησαν προς αυτον παντες οι ταρασσοντες τον λαον αυτων και κατεκρατησαν γην ιουδα και εποιησαν πληγην μεγαλην εν ισραηλ και ειδεν ιουδας πασαν την κακιαν ην εποιησεν αλκιμος και οι μετ αυτου εν υιοις ισραηλ υπερ τα εθνη και εξηλθεν εις παντα τα ορια της ιουδαιας κυκλοθεν και εποιησεν εκδικησιν εν τοις ανδρασιν τοις αυτομολησασιν και ανεσταλησαν του εκπορευεσθαι εις την χωραν ως δε ειδεν αλκιμος οτι ενισχυσεν ιουδας και οι μετ αυτου και εγνω οτι ου δυναται υποστηναι αυτους και επεστρεψεν προς τον βασιλεα και κατηγορησεν αυτων πονηρα και απεστειλεν ο βασιλευς νικανωρα ενα των αρχοντων αυτου των ενδοξων και μισουντα και εχθραινοντα τω ισραηλ και ενετειλατο αυτω εξαραι τον λαον και ηλθεν νικανωρ εις ιερουσαλημ δυναμει πολλη και απεστειλεν προς ιουδαν και τους αδελφους αυτου μετα δολου λογοις ειρηνικοις λεγων μη εστω μαχη ανα μεσον εμου και υμων ηξω εν ανδρασιν ολιγοις ινα ιδω υμων τα προσωπα μετ ειρηνης και ηλθεν προς ιουδαν και ησπασαντο αλληλους ειρηνικως και οι πολεμιοι ετοιμοι ησαν εξαρπασαι τον ιουδαν και εγνωσθη ο λογος τω ιουδα οτι μετα δολου ηλθεν επ αυτον και επτογη απ αυτου και ουκ εβουληθη ετι ιδειν το προσωπον αυτου και εγνω νικανωρ οτι απεκαλυφθη η βουλη αυτου και εξηλθεν εις συναντησιν τω ιουδα εν πολεμω κατα χαφαρσαλαμα και επεσον των παρα νικανωρος ωσει πεντακοσιοι ανδρες και εφυγον εις την πολιν δαυιδ και μετα τους λογους τουτους ανεβη νικανωρ εις ορος σιων και εξηλθον απο των ιερεων εκ των αγιων και απο των πρεσβυτερων του λαου ασπασασθαι αυτον ειρηνικως και δειξαι αυτω την ολοκαυτωσιν την προσφερομενην υπερ του βασιλεως και εμυκτηρισεν αυτους και κατεγελασεν αυτων και εμianεν αυτους και ελαλησεν υπερηφανως και ωμοσεν μετα θυμου λεγων εαν μη παραδοθη ιουδας και η παρεμβολη αυτου εις χειρας μου το νυν και εσται εαν επιστρεψω εν ειρηνη εμπυριω τον οικον τουτον και εξηλθεν μετα θυμου μεγαλου και εισηλθον οι ιερεις και εστησαν κατα προσωπον του θυσιαστηριου και του ναου και εκλαυσαν και ειπον συ εξελεξω τον οικον τουτον επικληθηται το ονομα σου επ αυτου ειναι οικον προσευχης και δεησεως τω λαω σου ποιησον εκδικησιν εν τω ανθρωπω τουτω και εν τη παρεμβολη αυτου και πεσετωσαν εν ρομφαια μνησθητι των δυσφημιων αυτων και μη δως αυτοις μονην και εξηλθεν νικανωρ εξ ιερουσαλημ και παρενεβαλεν εν βαιθωρων και συνηντησεν αυτω δυναμεις συριας και ιουδας παρενεβαλεν εν αδασα εν τρισχιλιοις ανδρασιν και προσηυξατο ιουδας και ειπεν οι παρα του βασιλεως οτε εδυσφημησαν εξηλθεν ο αγγελος σου και επαταξεν εν αυτοις εκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδας ουτως συντριψον την παρεμβολην ταυτην ενωπιον ημων σημερον και γνωτωσαν οι επιλοιποι οτι κακως ελα-

λησεν επι τα αγια σου και κρινον αυτον κατα την κακιαν αυτου και συνησαν αι παρεμβολαι εις πολεμον τη τρισκαιδεκατη του μηνος αδαρ και συνετριβη η παρεμβολη νικανορος και επεσεν αυτος πρωτος εν τω πολεμω ως δε ειδεν η παρεμβολη αυτου οτι επεσεν νικανωρ ριψαντες τα οπλα εφυγον και κατεδιωκον αυτους οδον ημερας μιας απο αδασα εως του ελθειν εις γαζηρα και εσαλπιζον οπισω αυτων ταις σαλπιγξιν των σημασιων και εξηλθον εκ πασων των κωμων της ιουδαιας κυκλοθεν και υπερεκερων αυτους και απεστρεφον ουτοι προς τουτους και επεσον παντες ρομφαια και ου κατελειφθη εξ αυτων ουδε εις και ελαβον τα σκυλα και την προνομην και την κεφαλην νικανορος αφειλον και την δεξιαν αυτου ην εξετεινεν υπερηφανως και ηνεγκαν και εξετειναν παρα τη ιερουσαλημ και ηυφρανθη ο λαος σφοδρα και ηγαγον την ημεραν εκεινην ημεραν ευφροσυνης μεγαλην και εστησαν του αγειν κατ ενιαυτον την ημεραν ταυτην τη τρισκαιδεκατη του αδαρ και ησυχασεν η γη ιουδα ημερας ολιγας και ηκουσεν ιουδας το ονομα των ρωμαιων οτι εισιν δυνατοι ισχυι και αυτοι ευδοκουσιν εν πασιν τοις προστιθεμενοις αυτοις και οσοι αν προσελθωσιν αυτοις ιστωσιν αυτοις φιλιαν και οτι εισι δυνατοι ισχυι και διηγησαντο αυτω τους πολεμους αυτων και τας ανδραγαθιας ας ποιουσιν εν τοις γαλαταις και οτι κατεκρατησαν αυτων και ηγαγον αυτους υπο φορον και οσα εποιησαν εν χωρα σπανιας του κατακρατησαι των μεταλλων του αργυριου και του χρυσιου του εκει και κατεκρατησαν του τοπου παντος τη βουλη αυτων και τη μακροθυμια και ο τοπος ην απεχων μακραν απ αυτων σφοδρα και των βασιλειων των επελθοντων επ αυτους απ ακρου της γης εως συνετριψαν αυτους και επαταξαν εν αυτοις πληγην μεγαλην και οι επιλοιποι διδοασιν αυτοις φορον κατ ενιαυτον και τον φιλιππον και τον περσεα κιτιεων βασιλεα και τους επηρμενους επ αυτους συνετριψαν αυτους εν πολεμω και κατεκρατησαν αυτων και αντιοχον τον μεγαν βασιλεα της ασιας τον πορευθεντα επ αυτους εις πολεμον εχοντα εκατον εικοσι ελεφαντας και ιππον και αρματα και δυναμιν πολλην σφοδρα και συνετριβη υπ αυτων και ελαβον αυτον ζωντα και εστησαν αυτοις διδοναι αυτον τε και τους βασιλευοντας μετ αυτον φορον μεγαν και διδοναι ομηρα και διαστολην και χωραν την ινδικην και μηδιαν και λυδιαν απο των καλλιστων χωρων αυτων και λαβοντες αυτας παρ αυτου εδωκαν αυτας ευμενει τω βασιλει και οτι οι εκ της ελλαδος εβουλευσαντο ελθειν και εξαραι αυτους και εγνωσθη ο λογος αυτοις και απεστειλαν επ αυτους στρατηγον ενα και επολεμησαν προς αυτους και επεσον εξ αυτων τραυματιαι πολλοι και ηχημαλωτισαν τας γυναικας αυτων και τα τεκνα αυτων και επρονομευσαν αυτους και κατεκρατησαν της γης και καθειλον τα οχυρωματα αυτων και κατεδουλωσαντο αυτους εως της ημερας ταυτης και τας επιλοιπους βασιλειας και τας νησους οσοι ποτε αντεστησαν αυτοις κατεφθειραν και εδουλωσαν αυτους μετα δε των φιλων αυτων και των επαναπαυομενων αυτοις συνετηρησαν φιλιαν και κατεκρατησαν των βασιλειων των εγγυς και των μακραν και οσοι ηκουον το ονομα αυτων εφοβουντο απ αυτων οις δ αν βουλωνται βοηθειν και βασιλευειν βασιλευουσιν ους δ αν βουλωνται μεθιστωςιν και υψωθησαν σφοδρα και εν πασιν τουτοις ουκ επεθεντο αυτων ουδε εις διαδημα ουδε περιεβαλλοντο πορφυραν ωστε αδρυνθηναι εν αυτη και βουλευτηριον εποιησαν εαυτοις και καθ ημεραν εβουλευοντο τριαχοσιοι και

εικοσι βουλευομενοι δια παντος περι του πληθους του ευκοσμειν αυτους και πιστευουσιν ενι ανθρωπω αρχειν αυτων κατ ενιαυτον και κυριευειν πασης της γης αυτων και παντες ακουουσιν του ενος και ουκ εστιν φθονος ουδε ζηλος εν αυτοις και επελεξατο ιουδας τον ευπολεμον υιον ιωαννου του ακκως και ιασονα υιον ελεαζαρου και απεστειλεν αυτους εις ρωμην στησαι φιλιαν και συμμαχian και του αραι τον ζυγον απ αυτων οτι ειδον την βασιλειαν των ελληνων καταδουλουμενους τον ισραηλ δουλεια και επορευθησαν εις ρωμην και η οδος πολλη σφοδρα και εισηλθουσιν εις το βουλευτηριον και απεκριθησαν και ειπον ιουδας ο και μακκαβαιος και οι αδελφοι αυτου και το πληθος των ιουδαιων απεστειλαν ημας προς υμας στησαι μεθ υμων συμμαχian και ειρηνην και γραφηναι ημας συμμαχους και φιλους υμων και ηρσεν ο λογος ενωπιον αυτων και τουτο το αντιγραφον της επιστολης ης αντεγραψαν επι δελτοις χαλκαις και απεστειλαν εις ιερουσαλημ ειναι παρ αυτοις εκει μνημοσυνον ειρηνης και συμμαχias καλως γενοιτο ρωμαιοι και τω εθνει ιουδαιων εν τη θαλασση και επι της ξηρας εις τον αιωνα και ρομφαια και εχθρος μακρυνηται απ αυτων εαν δε ενστη πολεμος ρωμη προτερα η πασιν τοις συμμαχοις αυτων εν παση τη κυρια αυτων συμμαχησει το εθνος των ιουδαιων ως αν ο καιρος υπογραφη αυτοις καρδια πληρει και τοις πολεμουσιν ου δωσουσιν ουδε επαρκεσουσιν σιτον οπλα αργυριον πλοια ως εδοξεν ρωμη και φυλαζονται τα φυλαγματα αυτων ουθεν λαβοντες κατα τα αυτα δε εαν εθνει ιουδαιων συμβη προτεροις πολεμος συμμαχησουσιν οι ρωμαιοι εκ ψυχης ως αν αυτοις ο καιρος υπογραφη και τοις συμμαχοουσιν ου δοθησεται σιτος οπλα αργυριον πλοια ως εδοξεν ρωμη και φυλαζονται τα φυλαγματα ταυτα και ου μετα δολου κατα τους λογους τουτους ουτως εστησαν ρωμαιοι τω δημω των ιουδαιων εαν δε μετα τους λογους τουτους βουλευσωνται ουτοι και ουτοι προσθειναι η αφελειν ποιησονται εξ αιρεσεως αυτων και ο αν προσθωσιν η αφελωσιν εσται κυρια και περι των κακων ων ο βασιλευς δημητριος συντελειται εις αυτους εγραψαμεν αυτω λεγοντες δια τι εβαρυνας τον ζυγον σου επι τους φιλους ημων τους συμμαχους ιουδαιους εαν ουν ετι εντωχωσιν κατα σου ποιησομεν αυτοις την χρισιν και πολεμησομεν σε δια της θαλασσης και δια της ξηρας και ηκουσεν δημητριος οτι επεσεν νικανωρ και η δυναμις αυτου εν πολεμω και προσεθετο τον βακχιδην και τον αλχιμον εκ δευτερου αποστειλαι εις γην ιουδα και το δεξιον κερας μετ αυτων και επορευθησαν οδον την εις γαλγαλα και παρενεβαλον επι μαισαλωθ την εν αρβηλοις και προκατελαβοντο αυτην και απωλεσαν ψυχας ανθρωπων πολλας και του μηνος του πρωτου ετους του δευτερου και πεντηχοστου και εκατοστου παρενεβαλον επι ιερουσαλημ και απηραν και επορευθησαν εις βερεαν εν εικοσι χιλιασιν ανδρων και δισχιλια ιππω και ιουδας ην παρεμβεβληκως εν ελασα και τρισχιλιοι ανδρες μετ αυτου εκλεχτοι και ειδον το πληθος των δυναμεων οτι πολλοι εισιν και εφοβηθησαν σφοδρα και εξερρησαν πολλοι απο της παρεμβολης ου κατελειφθησαν εξ αυτων αλλ η οκτακοσιοι ανδρες και ειδεν ιουδας οτι απερρυη η παρεμβολη αυτου και ο πολεμος εθλιβεν αυτον και συνετριβη τη καρδια οτι ουκ ειχεν καιρον συναγαγειν αυτους και εξελυθη και ειπεν τοις καταλειφθεισιν αναστωμεν και αναβωμεν επι τους υπεναντιους ημων εαν αρα δυναμεθα πολεμησαι προς αυτους και απεστρεφον αυτον λεγοντες ου μη δυναμεθα αλλ

η σωζωμεν τας εαυτων ψυχας το νυν επιστρεψωμεν και οι αδελφοι ημων και πολεμησωμεν προς αυτους ημεις δε ολιγοι και ειπεν ιουδας μη γενοιτο ποιησαι το πραγμα τουτο φυγειν απ αυτων και ει ηγγικεν ο καιρος ημων και αποθανωμεν εν ανδρεια χαριν των αδελφων ημων και μη καταλιπωμεν αιτιαν τη δοξη ημων και απηρην η δυναμις απο της παρεμβολης και εστησαν εις συναντησιν αυτοις και εμερισθη η ιππος εις δυο μερη και οι σφενδονηται και οι τοξοται προεπορευοντο της δυναμεως και οι πρωταγωνισται παντες οι δυνατοι βακχιδης δε ην εν τω δεξιω κερατι και ηγγισεν η φαλαγξ εκ των δυο μερων και εφωνουν ταις σαλπιγξιν και εσαλπισαν οι παρα ιουδου και αυτοι ταις σαλπιγξιν και εσαλευθη η γη απο της φωνης των παρεμβολων και εγενετο ο πολεμος συνημμενος απο πρωιθεν εως εσπερας και ειδεν ιουδας οτι βακχιδης και το στερεωμα της παρεμβολης εν τοις δεξιοις και συνηλθον αυτω παντες οι ευψυχοι τη καρδια και συνετριβη το δεξιον μερος απ αυτων και εδιωκεν οπισω αυτων εως αζωτου ορους και οι εις το αριστερον κερας ειδον οτι συνετριβη το δεξιον κερας και επεστρεψαν κατα ποδας ιουδου και των μετ αυτου εκ των οπισθεν και εβαρυνθη ο πολεμος και επεσον τραυμαται πολλοι εκ τούτων και εκ τούτων και ιουδας επεσεν και οι λοιποι εφυγον και ηρεν ιωναθαν και σιμων ιουδαν τον αδελφον αυτων και εθαψαν αυτον εν τω ταφω των πατερων αυτου εν μωδειν και εκλαυσαν αυτον και εκοψαντο αυτον πας ισραηλ κοπετον μεγαν και επενθουν ημερας πολλας και ειπον πως επεσεν δυνατος σωζων τον ισραηλ και τα περισσα των λογων ιουδου και των πολεμων και των ανδραγαθιων ων εποιησεν και της μεγαλωσυνης αυτου ου κατεγραφη πολλα γαρ ην σφοδρα και εγενετο μετα την τελευτην ιουδου εξεκυψαν οι ανομοι εν πασιν τοις οριοις ισραηλ και ανετειλαν παντες οι εργαζομενοι την αδικιαν εν ταις ημεραις εκειναις εγεννηθη λιμος μεγας σφοδρα και αυτομολησεν η χωρα μετ αυτων και εξελεξεν βακχιδης τους ασεβεις ανδρας και κατεστησεν αυτους κυριους της χωρας και εξεζητουν και ηρευνων τους φιλους ιουδου και ηγον αυτους προς βακχιδην και εξεδικα αυτους και ενεπαιζεν αυτοις και εγενετο θλιψις μεγαλη εν τω ισραηλ ητις ουκ εγενετο αφ ης ημερας ουκ ωφθη προφητης αυτοις και ηηροισθησαν παντες οι φιλοι ιουδου και ειπον τω ιωναθαν αφ ου ο αδελφος σου ιουδας τετελευτησεν και ανηρ ομοιος αυτω ουκ εστιν εξελθειν και εισελθειν προς τους εχθρους και βακχιδην και εν τοις εχθραινουσιν του εθνους ημων νυν ουν σε ηρετισαμεθα σημερον του ειναι αντ αυτου ημιν εις αρχοντα και ηγουμενον του πολεμησαι τον πολεμον ημων και επεδεξατο ιωναθαν εν τω καιρω εκεινω την ηγησιν και ανεστη αντι ιουδου του αδελφου αυτου και εγνω βακχιδης και εζητει αυτον αποκτειναι και εγνω ιωναθαν και σιμων ο αδελφος αυτου και παντες οι μετ αυτου και εφυγον εις την ερημον θεκωε και παρενεβαλον επι το υδωρ λακκου ασφαρ και εγνω βακχιδης τη ημερα των σαββατων και ηλθεν αυτος και παν το στρατευμα αυτου περαν του ιορδανου και απεστειλεν τον αδελφον αυτου ηγουμενον του οχλου και παρεκαλεσεν τους ναβαταιους φιλους αυτου του παραθεσθαι αυτοις την αποσκευην αυτων την πολλην και εξηλθον οι υιοι ιαμβρι οι εκ μηδαβα και συνελαβον ιωαννην και παντα οσα ειχεν και απηλθον εχοντες μετα τους λογους τουτους απηγγειλαν ιωναθαν και σιμωνι τω αδελφω αυτου οτι υιοι ιαμβρι ποιουσιν γαμον μεγαν και αγουσιν την νυμφην απο ναδαβαθ

θυγατερα ενος των μεγαλων μεγιστανων χανααν μετα παραπομπης μεγαλης και εμνηστησαν του αιματος ιωαννου του αδελφου αυτων και ανεβησαν και εκρυβησαν υπο την σκεπην του ορους και ηραν τους οφθαλμους αυτων και ειδον και ιδου θρους και αποσκευη πολλη και ο νυμφιος εξηλθεν και οι φιλοι αυτου και οι αδελφοι αυτου εις συναντησιν αυτων μετα τυμπανων και μουσικων και οπλων πολλων και εξανεστησαν επ αυτους απο του ενεδρου και απεχτειναν αυτους και επεσον τραυματιαι πολλοι και οι επιλοιποι εφυγον εις το ορος και ελαβον παντα τα σκυλα αυτων και μετεστραφη ο γαμος εις πενθος και φωνη μουσικων αυτων εις θρηνον και εξεδικησαν την εκδικησιν αιματος αδελφου αυτων και απεστρεψαν εις το ελος του ιορδανου και ηκουσεν βακχιδης και ηλθεν τη ημερα των σαββατων εως των κρηπιδων του ιορδανου εν δυναμει πολλη και ειπεν ιωναθαν τοις παρ αυτου αναστωμεν δη και πολεμησωμεν περι των ψυχων ημων ου γαρ εστιν σημερον ως εχθες και τριτην ημεραν ιδου γαρ ο πολεμος εξ εναντιας και εξοπισθεν ημων το δε υδωρ του ιορδανου ενθεν και ενθεν και ελος και δρυμος ουκ εστιν τοπος του εκκλιναι νυν ουν κεκραξατε εις τον ουρανον οπως διασωθητε εκ χειρος των εχθρων ημων και συνηψεν ο πολεμος και εξετεinen ιωναθαν την χειρα αυτου παταξαι τον βακχιδην και εξεκλινεν απ αυτου εις τα οπισω και ενεπηδησεν ιωναθαν και οι μετ αυτου εις τον ιορδανην και διεκολυμβησαν εις το περαν και ου διεβησαν επ αυτους τον ιορδανην επεσον δε παρα βακχιδου τη ημερα εκεινη εις χιλιους ανδρας και επεστρεψεν εις ιερουσαλημ και ωκοδομησαν πολεις οχυρας εν τη ιουδαια το οχυρωμα το εν ιεριχω και την αμμαους και την βαιθωρων και την βαιθηλ και την θαμαναθα φαραθων και την τεφων εν τειχεσιν υψηλοις και πυλαις και μοχλοις και εθετο φρουραν εν αυτοις του εχθραινειν τω ισραηλ και ωχυρωσεν την πολιν την βαιθσουραν και γαζαρα και την ακραν και εθετο εν αυταις δυναμεις και παραθεσεις βρωματων και ελαβεν τους υιους των ηγουμενων της χωρας ομηρα και εθετο αυτους εν τη ακρα εν ιερουσαλημ εν φυλακη και εν ετει τριτω και πεντηκοστω και εκατοστω τω μηνι τω δευτερω επεταξεν αλχιμος καθαιρεin το τειχος της αυλης των αγιων της εσωτερας και καθειλεν τα εργα των προφητων και ενηρξατο του καθαιρεin εν τω καιρω εκεινω επληγγη αλχιμος και ενεποδισθη τα εργα αυτου και απεφραγη το στομα αυτου και παρελυθη και ουκ ηδυνατο ετι λαλησαι λογον και εντειλασθαι περι του οικου αυτου και απειθανεν αλχιμος εν τω καιρω εκεινω μετα βασανου μεγαλης και ειδεν βακχιδης οτι απειθανεν αλχιμος και επεστρεψεν προς τον βασιλεα και ησυχασεν η γη ιουδα ετη δυο και εβουλευσαντο παντες οι ανομοι λεγοντες ιδου ιωναθαν και οι παρ αυτου εν ησυχια κατοικουσιν πεποιθοτες νυν ουν αναξομεν τον βακχιδην και συλλημφεται αυτους παντας εν νυκτι μια και πορευθεντες συνεβουλευσαντο αυτω και απηρεν του ελθειν μετα δυναμειως πολλης και απεστειλεν λαθρα επιστολας πασιν τοις συμμαχοις αυτου τοις εν τη ιουδαια οπως συλλαβωσιν τον ιωναθαν και τους μετ αυτου και ουκ ηδυναντο οτι εγνωσθη η βουλη αυτων και συνελαβον απο των ανδρων της χωρας των αρχηγων της κακιας εις πεντηκοντα ανδρας και απεχτειναν αυτους και εξεχωρησεν ιωναθαν και σιμων και οι μετ αυτου εις βαιθβασι την εν τη ερημω και ωκοδομησεν τα καθηρημενα αυτης και εστερεωσαν αυτην και εγνω βακχιδης και συνηγαγεν παν το πληθος αυτου

και τοις εκ της ιουδαιας παρηγγειλεν και ελθων παρενεβαλεν επι βαιθ-
βασι και επολεμησεν αυτην ημερας πολλας και εποιοησεν μηχανας και
απελιπεν ιωναθαν σιμωνα τον αδελφον αυτου εν τη πολει και εξηλθεν
εις την χωραν και ηλθεν εν αριθμω και επαταξεν οδομηρα και τους
αδελφους αυτου και τους υιους φασιρων εν τω σκηνωματι αυτων και
ηρξαντο τυπτειν και ανεβαινον εν ταις δυναμεσιν και σιμων και οι
μετ αυτου εξηλθον εκ της πολεως και ενεπυρισαν τας μηχανας και
επολεμησαν προς τον βακχιδην και συνετριβη υπ αυτων και εθλιβον
αυτον σφοδρα οτι ην η βουλη αυτου και η εφοδος αυτου κενη και
ωργισθη εν θυμω τοις ανδρασιν τοις ανομοις τοις συμβουλευσασιν
αυτω ελθειν εις την χωραν και απεκτεινεν εξ αυτων πολλους και ε-
βουλευσατο του απελθειν εις την γην αυτου και επεγνω ιωναθαν και
απεστειλεν προς αυτον πρεσβεις του συνθεσθαι προς αυτον ειρηνην
και αποδουναι αυτοις την αιχμαλωσιαν και επεδεξατο και εποιοησεν
κατα τους λογους αυτου και ωμοσεν αυτω μη εκζητησαι αυτω κακον
πασας τας ημερας της ζωης αυτου και απεδωκεν αυτω την αιχμαλω-
σιαν ην ηχμαλωτευσεν το προτερον εκ γης ιουδα και αποστρεψας
απηλθεν εις την γην αυτου και ου προσεθετο ετι ελθειν εις τα ορια
αυτων και κατεπαυσεν ρομφαια εξ ισραηλ και ωκησεν ιωναθαν εν
μαχμας και ηρξατο ιωναθαν κρινειν τον λαον και ηφανισεν τους ασε-
βεις εξ ισραηλ και εν ετει εξηκοστω και εκατοστω ανεβη αλεξανδρος
ο του αντιοχου ο επιφανης και κατελαβετο πτολεμαιδα και επεδεξα-
ντο αυτον και εβασιλευσεν εκει και ηκουσεν δημητριος ο βασιλευς
και συνηγαγεν δυναμεις πολλας σφοδρα και εξηλθεν εις συναντησιν
αυτω εις πολεμον και απεστειλεν δημητριος προς ιωναθαν επιστολας
λογοις ειρηνικοις ωστε μεγαλυναι αυτον ειπεν γαρ προφθασωμεν του
ειρηνην θειναι μετ αυτων πριν η θειναι αυτον μετα αλεξανδρου καθ
ημων μνησθησεται γαρ παντων των κακων ων συνετελεσαμεν προς
αυτον και εις τους αδελφους αυτου και εις το εθνος και εδωκεν αυ-
τω εξουσιαν συναγαγειν δυναμεις και κατασκευαζειν οπλα και ειναι
αυτον συμμαχον αυτου και τα ομηρα τα εν τη ακρα ειπεν παραδουναι
αυτω και ηλθεν ιωναθαν εις ιερουσαλημ και ανεγνω τας επιστολας εις
τα ωτα παντος του λαου και των εκ της ακρας και εφοβηθησαν φοβον
μεγαν οτε ηκουσαν οτι εδωκεν αυτω ο βασιλευς εξουσιαν συναγαγειν
δυναμιν και παρεδωκαν οι εκ της ακρας ιωναθαν τα ομηρα και απεδω-
κεν αυτους τοις γονευσιν αυτων και ωκησεν ιωναθαν εν ιερουσαλημ
και ηρξατο οικοδομειν και καινιζειν την πολιν και ειπεν προς τους
ποιουντας τα εργα οικοδομειν τα τειχη και το ορος σιων κυκλοθην
εκ λιθων τετραποδων εις οχυρωσιν και εποιοησαν ουτως και εφυγον
οι αλλογενεις οι οντες εν τοις οχυρωμασιν οις ωκοδομησεν βακχιδης
και κατελιπεν εκαστος τον τοπον αυτου και απηλθεν εις την γην αυ-
του πλην εν βαιθσουροις υπελειφθησαν τινες των καταλιποντων τον
νομον και τα προσταγματα ην γαρ εις φυγαδευτηριον και ηκουσεν
αλεξανδρος ο βασιλευς τας επαγγελιας οσας απεστειλεν δημητριος
τω ιωναθαν και διηγησαντο αυτω τους πολεμους και τας ανδραγα-
θιας ας εποιοησεν αυτος και οι αδελφοι αυτου και τους κοπους ους
εσχον και ειπεν μη ευρησομεν ανδρα τοιουτον ενα και νυν ποιησομεν
αυτον φιλον και συμμαχον ημων και εγραψεν επιστολας και απεστει-
λεν αυτω κατα τους λογους τουτους λεγων βασιλευς αλεξανδρος τω
αδελφω ιωναθαν χαιρειν ακηκοαμεν περι σου οτι ανηρ δυνατος ισχυι

και επιτηδειος ει του ειναι ημων φιλος και νυν καθεστακαμεν σε σημερον αρχιερεα του εθνους σου και φιλον βασιλεως καλεισθαι σε και απεστειλεν αυτω πορφυραν και στεφανον χρυσουν και φρονειν τα ημων και συντηρειν φιλιας προς ημας και ενεδυσατο ιωνανθαν την αγιαν στολην τω εβδομω μηνι ετους εξηκοστου και εκατοστου εν εορτη σκηνοπηγιας και συνηγαγεν δυναμεις και κατεσκευασεν οπλα πολλα και ηκουσεν δημητριος τους λογους τουτους και ελυπηθη και ειπεν τι τουτο εποιησαμεν οτι προεφθακεν ημας αλεξανδρος του φιλιαν καταλαβεσθαι τοις ιουδαιois εις στηριγμα γραψω αυτοις καγω λογους παρακλησεως και υψους και δοματων οπως ωσιν συν εμοι εις βοηθειαν και απεστειλεν αυτοις κατα τους λογους τουτους βασιλευς δημητριος τω εθνει των ιουδαιων χαιρειν επει συνετηρησατε τας προς ημας συνθηκας και ενεμεινατε τη φιλια ημων και ου προσεχωρησατε τοις εχθροις ημων ηκουσαμεν και εχαρημεν και νυν εμμεινατε ετι του συντηρησαι προς ημας πιστιν και ανταποδωσομεν υμιν αγαθα ανθ' ων ποιεите μεθ' ημων και αφησομεν υμιν αφεματα πολλα και δωσομεν υμιν δοματα και νυν απολυω υμας και αφημι παντας τους ιουδαιους απο των φορων και της τιμης του αλος και απο των στεφανων και αντι του τριτου της σπορας και αντι του ημισους του καρπου του ξυλινου του επιβαλλοντος μοι λαβειν αφημι απο της σημερον και επεκεινα του λαβειν απο γης ιουδα και απο των τριων νομων των προστιθεμενων αυτη απο της σαμαριτιδος και γαλιλαιας απο της σημερον ημερας και εις τον απαντα χρονον και ιερουσαλημ εστω αγια και αφειμενη και τα ορια αυτης αι δεκαται και τα τελη αφημι και την εξουσιαν της ακρας της εν ιερουσαλημ και διδωμι τω αρχιερει οπως αν καταστηση εν αυτη ανδρας ους αν αυτος εκλεξηται του φυλασσειν αυτην και πασαν ψυχην ιουδαιων την αιχμαλωτισθεισαν απο γης ιουδα εις πασαν βασιλειαν μου αφημι ελευθεραν δωρεαν και παντες αφιεωσαν τους φορους και των κτηνων αυτων και πασαι αι εορται και τα σαββατα και νουμηνiai και ημεραι αποδεδειγμεναι και τρεις ημεραι προ εορτης και τρεις μετα εορτην εστωσαν πασαι ημεραι ατελειας και αφεσεως πασιν τοις ιουδαιois τοις ουσιν εν τη βασιλεια μου και ουχ εξει εξουσιαν ουδεις πρασσειν και παρενοχλειν τινα αυτων περι παντος πραγματος και προγραφητωσαν των ιουδαιων εις τας δυναμεις του βασιλεως εις τριακοντα χιλιαδας ανδρων και δοθησεται αυτοις ξενια ως καθηκει πασαις ταις δυναμεσιν του βασιλεως και κατασταθησεται εξ αυτων εν τοις οχυρωμασιν του βασιλεως τοις μεγαλοις και εκ τουτων κατασταθησονται επι χρεων της βασιλειας των ουσων εις πιστιν και οι επ αυτων και οι αρχοντες εστωσαν εξ αυτων και πορευεσθωσαν τοις νομοις αυτων καθ'α και προσεταξεν ο βασιλευς εν γη ιουδα και τους τρεις νομους τους προστεθεντας τη ιουδαια απο της χωρας σαμαρειας προστεθητω τη ιουδαια προς το λογισθηναι του γενεσθαι υφ' ενα του μη υπακουσαι αλλης εξουσιας αλλ' η του αρχιερεως πολεμαιδα και την προσκυρουσαν αυτη δεδωκα δομα τοις αγιοις τοις εν ιερουσαλημ εις την καθηκουσαν δαπανην τοις αγιοις καγω διδωμι κατ' ενιαυτον δεκα πεντε χιλιαδας σικλων αργυριου απο των λογων του βασιλεως απο των τοπων των ανηκοντων και παν το πλεοναζον ο ουκ απεδιδωσαν απο των χρεων ως εν τοις πρωτοις ετεσιν απο του νυν δωσουσιν εις τα εργα του οικου και επι τουτοις πενταχισχιλιους σικλους αργυριου ους ελαμβανον απο των χρεων του αγιου απο του λογου κατ

ενιαυτον και ταυτα αφιεσαι δια το ανηκειν αυτα τοις ιερευσιν τοις λειτουργουσιν και οσοι εαν φυγωσιν εις το ιερον το εν ιεροσολυμοις και εν πασιν τοις οριοις αυτου οφειλων βασιλικά και παν πραγμα απολελυσθωσαν και παντα οσα εστιν αυτοις εν τη βασιλεια μου και του οικοδομηθηναι και επικαινισθηναι τα εργα των αγιων και η δαπανη δοθησεται εκ του λογου του βασιλεως και του οικοδομηθηναι τα τειχη ιερουσαλημ και οχυρωσαι κυκλοθεν και η δαπανη δοθησεται εκ του λογου του βασιλεως και του οικοδομηθηναι τα τειχη εν τη ιουδαια ως δε ηκουσεν ιωναθαν και ο λαος τους λογους τουτους ουκ επιστευσαν αυτοις ουδε επεδεξαντο οτι επεμνησθησαν της κακιας της μεγαλης ης εποιησεν εν ισραηλ και εθλιψεν αυτους σφοδρα και ευδοκησαν εν αλεξανδρω οτι αυτος εγενετο αυτοις αρχηγος λογων ειρηνικων και συνεμαχουν αυτω πασας τας ημερας και συνηγαγεν αλεξανδρος ο βασιλευς δυναμεις μεγαλας και παρενεβαλεν εξ εναντιας δημητριου και συνηψαν πολεμον οι δυο βασιλεις και εφυγεν η παρεμβολη δημητριου και εδιωξεν αυτον ο αλεξανδρος και ισχυσεν επ αυτους και εστερεωσεν τον πολεμον σφοδρα εως εδου ο ηλιος και επεσεν ο δημητριος εν τη ημερα εκεινη και απεστειλεν αλεξανδρος προς πτολεμαιον βασιλεα αιγυπτου πρεσβεις κατα τους λογους τουτους λεγων επει ανεστρεψα εις την βασιλειαν μου και ενεκαθισα επι θρονου πατερων μου και εκρατησα της αρχης και συνετριψα τον δημητριον και επεκρατησα της χωρας ημων και συνηψα προς αυτον μαχην και συνετριβη αυτος και η παρεμβολη αυτου υφ ημων και εκαθισαμεν επι θρονου βασιλειας αυτου και νυν στησωμεν προς αυτους φιλιαν και νυν δος μοι την θυγατερα σου εις γυναικα και επιγαμβρευσω σοι και δωσω σοι δοματα και αυτη αξια σου και απεκριθη πτολεμαιος ο βασιλευς λεγων αγαθη ημερα εν η επεστρεψας εις γην πατερων σου και εκαθισας επι θρονου βασιλειας αυτων και νυν ποιησω σοι α εγραφας αλλα απαντησον εις πτολεμαιδα οπως ιδωμεν αλληλους και επιγαμβρευσω σοι καθως ειρηκας και εξηλθεν πτολεμαιος εξ αιγυπτου αυτος και κλεοπατρα η θυγατηρ αυτου και ηλθεν εις πτολεμαιδα ετους δευτερου και εξηκοστου και εκατοστου και απηνητησεν αυτω αλεξανδρος ο βασιλευς και εξεδετο αυτω κλεοπατραν την θυγατερα αυτου και εποιησεν τον γαμον αυτης εν πτολεμαιδι καθως οι βασιλεις εν δοξη μεγαλη και εγραψεν αλεξανδρος ο βασιλευς ιωναθη ελθειν εις συναντησιν αυτω και επορευθη μετα δοξης εις πτολεμαιδα και απηνητησεν τοις δυσιν βασιλευσι και εδωκεν αυτοις αργυριον και χρυσιον και τοις φιλοις αυτων και δοματα πολλα και ευρεν χαριν ενωπιον αυτων και επισυνηχθησαν επ αυτον ανδρες λοιμοι εξ ισραηλ ανδρες παρανομοι εντυχειν κατ αυτου και ου προσεσχεν αυτοις ο βασιλευς και προσεταξεν ο βασιλευς και εξεδυσαν ιωναθαν τα ιματια αυτου και ενεδυσαν αυτον πορφυραν και εποιησαν ουτως και εκαθισεν αυτον ο βασιλευς μετ αυτου και ειπεν τοις αρχουσιν αυτου εξελθατε μετ αυτου εις μεσον της πολεως και κηρυξατε του μηδενα εντυγχανειν κατ αυτου περι μηδενος πραγματος και μηδεις αυτω παρενοχλειτω περι παντος λογου και εγενετο ως ειδον οι εντυγχανοντες την δοξαν αυτου καθως εκηρυξεν και περιβεβλημενον αυτον πορφυραν και εφυγον παντες και εδοξασεν αυτον ο βασιλευς και εγραψεν αυτον των πρωτων φιλων και εθετο αυτον στρατηγον και μεριδάρχην και επεστρεψεν ιωναθαν εις ιερουσαλημ μετ ειρηνης και ευφροσυνης και εν ετει πεμπτω και εξηκοστω

και εκατοστω ηλθεν δημητριος υιος δημητριου εκ κρητης εις την γην των πατερων αυτου και ηκουσεν αλεξανδρος ο βασιλευς και ελυπηθη σφοδρα και υπεστρεψεν εις αντιοχειαν και κατεστησεν δημητριος απολλωνιον τον οντα επι κοιλης συριας και συνηγαγεν δυναμιν μεγαλην και παρενεβαλεν επι ιαμνειαν και απεστειλεν προς ιωναθαν τον αρχιερεα λεγων συ μονωτατος επαιρη εφ ημας εγω δε εγεννηθην εις καταγελωτα και εις ονειδισμον δια σε και δια τι συ εξουσιαζη εφ ημας εν τοις ορεσι νυν ουν ει πεποιθας επι ταις δυναμεσιν σου καταβηθι προς ημας εις το πεδιον και συγκριθωμεν εαυτοις εκει οτι μετ εμου εστιν δυναμεις των πολεων ερωτησον και μαθε τις εμει και οι λοιποι οι βοηθουντες ημιν και λεγουσιν ουκ εστιν υμιν στασις ποδος κατα προσωπον ημων οτι δις ετροπωθησαν οι πατερες σου εν τη γη αυτων και νυν ου δυναση υποστηναι την ιππον και δυναμιν τοιαυτην εν τω πεδιω οπου ουκ εστιν λιθος ουδε κοχλαξ ουδε τοπος του φυγειν ως δε ηκουσεν ιωναθαν των λογων απολλωνιου εκινηθη τη διανοια και επελεξεν δεκα χιλιαδας ανδρων και εξηλθεν εξ ιερουσαλημ και συνηντησεν αυτω σιμων ο αδελφος αυτου επι βοθηειαν αυτω και παρενεβαλεν επι ιοππη και απεκλεισαν αυτην οι εκ της πολεως οτι φρουρα απολλωνιου εν ιοππη και επολεμησαν αυτην και φοβηθεντες ηνοιξαν οι εκ της πολεως και εκυριευσεν ιωναθαν ιοππης και ηκουσεν απολλωνιος και παρενεβαλεν τρισχιλιαν ιππον και δυναμιν πολλην και επορευθη εις αζωτον ως διοδευων και αμα προηγεν εις το πεδιον δια το εχειν αυτον πληθος ιππου και πεποιθεναι επ αυτη και κατεδιωξεν οπισω αυτου εις αζωτον και συνηψαν αι παρεμβολαι εις πολεμον και απελιπεν απολλωνιος χιλιαν ιππον κρυπτως κατοπισθεν αυτων και εγνω ιωναθαν οτι εστιν ενεδρον κατοπισθεν αυτου και εκυκλωσαν αυτου την παρεμβολην και εξετιναζαν τας σχιζας εις τον λαον εκ πρωιθεν εως δειλης ο δε λαος ειστηκει καθως επεταξεν ιωναθαν και εκοπιασαν οι ιπποι αυτων και ειλκυσεν σιμων την δυναμιν αυτου και συνηψεν προς την φαλαγγα η γαρ ιππος εξελυθη και συνετριβησαν υπ αυτου και εφυγον και η ιππος εσκορπισθη εν τω πεδιω και εφυγον εις αζωτον και εισηλθον εις βηθδαγων το ειδωλιον αυτων του σωθηναι και ενεπυρισεν ιωναθαν την αζωτον και τας πολεις τας κυκλα αυτης και ελαβεν τα σκυλα αυτων και το ιερον δαγων και τους συμφυγοντας εις αυτο ενεπυρισεν πυρι και εγενοντο οι πεπτωκοτες μαχαιρα συν τοις εμπυρισθεισιν εις ανδρας οκταχισιχιλιους και απηρεν εκειθεν ιωναθαν και παρενεβαλεν επι ασκαλωνα και εξηλθον οι εκ της πολεως εις συναντησιν αυτω εν δοξη μεγαλη και επεστρεψεν ιωναθαν εις ιερουσαλημ συν τοις παρ αυτου εχοντες σκυλα πολλα και εγενετο ως ηκουσεν αλεξανδρος ο βασιλευς τους λογους τουτους και προσεθετο ετι δοξασαι τον ιωναθαν και απεστειλεν αυτω πορπην χρυσην ως εθος εστιν διδοσθαι τοις συγγενεσιν των βασιλεων και εδωκεν αυτω την ακχαρων και παντα τα ορια αυτης εις κληροδοσιαν και βασιλευς αιγυπτου ηθροισεν δυναμεις πολλας ως η αμμος η παρα το χειλος της θαλασσης και πλοια πολλα και εξητησε κατακρατησαι της βασιλειας αλεξανδρου δολω και προσθειναι αυτην τη βασιλεια αυτου και εξηλθεν εις συριαν λογοις ειρηνικοις και ηνοιγον αυτω οι απο των πολεων και συνηντων αυτω οτι εντολη ην αλεξανδρου του βασιλεως συνανταν αυτω δια το πενθερων αυτου ειναι ως δε εισεπορευετο εις τας πολεις πτολεμαιοι απετασσε τας δυναμεις φρουραν εν

εκαστη πολει ως δε ηγγισαν αζωτου εδειξαν αυτω το ιερον δαγων εμπεπυρισμενον και αζωτον και τα περιπολια αυτης καθηρημενα και τα σωματα ερριμμενα και τους εμπεπυρισμενους ους ενεπυρισεν εν τω πολεμω εποιησαν γαρ θιμωνιας αυτων εν τη οδω αυτου και διηγησαντο τω βασιλει α εποιησεν ιωναθαν εις το ψογισαι αυτον και εσιγησεν ο βασιλευς και συνηνητησεν ιωναθαν τω βασιλει εις ιοππην μετα δοξης και ησπασαντο αλληλους και εκοιμηθησαν εκει και επορευθη ιωναθαν μετα του βασιλεως εως του ποταμου του καλουμενου ελευθερου και επεστρεψεν εις ιερουσαλημ ο δε βασιλευς πτολεμαιος εκυριευσεν των πολεων της παρالياς εως σελευκειας της παραθαλασσιας και διελογιζετο περι αλεξανδρου λογισμους πονηρους και απεστειλεν πρεσβεις προς δημητριον τον βασιλεα λεγων δευρο συνθωμεθα προς εαυτους διαθηκην και δωσω σοι την θυγατερα μου ην ειχεν αλεξανδρος και βασιλευσεις της βασιλειας του πατρος σου μεταμεμελημαι γαρ δους αυτω την θυγατερα μου εξητησεν γαρ αποκτειναι με και εψογισεν αυτον χαριν του επιθυμησαι αυτον της βασιλειας αυτου και αφελομενος αυτου την θυγατερα εδωκεν αυτην τω δημητριω και ηλλοιωθη τω αλεξανδρω και εφανη η εχθρα αυτων και εισηλθεν πτολεμαιος εις αντιοχειαν και περιεθετο το διαδημα της ασιας και περιεθετο δυο διαδηματα περι την κεφαλην αυτου το της αιγυπτου και ασιας αλεξανδρος δε ο βασιλευς ην εν κιλικια κατα τους καιρους εκεινους οτι απεστατουν οι απο των τοπων εκεινων και ηκουσεν αλεξανδρος και ηλθεν επ αυτον εν πολεμω και εξηγαγεν πτολεμαιος και απηνητησεν αυτω εν χειρι ισχυρα και ετροπωσατο αυτον και εφυγεν αλεξανδρος εις την αραβιαν του σκεπασθηναι αυτον εκει ο δε βασιλευς πτολεμαιος υψωθη και αφειλεν ζαβδιηλ ο αραψ την κεφαλην αλεξανδρου και απεστειλεν τω πτολεμαιο και ο βασιλευς πτολεμαιος απειθανεν εν τη ημερα τη τριτη και οι οντες εν τοις οχυρωμασιν αυτου απωλοντο υπο των εν τοις οχυρωμασιν και εβασιλευσεν δημητριος ετους εβδομου και εξηκοστου και εκατοστου εν ταις ημεραις εκειναις συνηγαγεν ιωναθαν τους εκ της ιουδαιας του εκπολεμησαι την ακραν την εν ιερουσαλημ και εποιησεν επ αυτην μηχανας πολλας και επορευθησαν τινες μισουντες το εθνος αυτων ανδρες παρανομοι προς τον βασιλεα και απηγγειλαν αυτω οτι ιωναθαν περικαθηται την ακραν και ακουσας ωργισθη ως δε ηκουσεν ευθεως αναζευξας ηλθεν εις πτολεμαιδα και εγραψεν ιωναθαν του μη περικαθησθαι και του απαντησαι αυτον αυτω συμμασγειν εις πτολεμαιδα την ταχιστην ως δε ηκουσεν ιωναθαν εκελευσεν περικαθησθαι και επελεξεν των πρεσβυτερων ισραηλ και των ιερεων και εδωκεν εαυτον τω κινδυνω και λαβων αργυριον και χρυσιον και ιματισμον και ετερα ξενια πλειονα και επορευθη προς τον βασιλεα εις πτολεμαιδα και ευρεν χαριν εναντιον αυτου και ενετυχανον κατ αυτου τινες ανομοι των εκ του εθνους και εποιησεν αυτω ο βασιλευς καθως εποιησαν αυτω οι προ αυτου και υψωσεν αυτον εναντιον των φιλων αυτου παντων και εστησεν αυτω την αρχιερωσυνην και οσα αλλα ειχεν τιμια το προτερον και εποιησεν αυτον των πρωτων φιλων ηγεισθαι και ηξιωσεν ιωναθαν τον βασιλεα ποιησαι την ιουδαιαν αφορολογητον και τας τρεις τοπαρχιας και την σαμαριτιν και επηγγειλατο αυτω ταλαντα τριακοσια και ευδοκησεν ο βασιλευς και εγραψεν τω ιωναθαν επιστολας περι παντων τουτων εχουσας τον τροπον τουτον βασιλευς δημητριος ιωναθαν τω αδελφω χαιρειν και

εθνει ιουδαιων το αντιγραφον της επιστολης ης εγραψαμεν λασθενει τω συγγενει ημων περι υμων γεγραφαμεν και προς υμας οπως ειδητε βασιλευς δημητριος λασθενει τω πατρι χαιρειν τω εθνει των ιουδαιων φιλοις ημων και συντηρουσιν τα προς ημας δικαια εκριναμεν αγαθον ποιησαι χαριν της εξ αυτων ευνοιας προς ημας εστακαμεν αυτοις τα τε ορια της ιουδαιας και τους τρεις νομους αφαιρεμα και λυδδα και ραθαμιν προσετεθησαν τη ιουδαια απο της σαμαριτιδος και παντα τα συγκυρουντα αυτοις πασιν τοις θυσιαζουσιν εις ιεροσολυμα αντι των βασιλικων ων ελαμβανεν ο βασιλευς παρ αυτων το προτερον κατ ενιαυτον απο των γεννηματων της γης και των ακροδρυων και τα αλλα τα ανηκοντα ημιν απο του νυν των δεκατων και των τελων των ανηκοντων ημιν και τας του αλος λιμνας και τους ανηκοντας ημιν στεφανους παντα επαρχεσομεν αυτοις και ουκ αιθετηθησεται ουδε εν τούτων απο του νυν εις τον απαντα χρονον νυν ουν επιμελεσθε του ποιησαι τούτων αντιγραφον και δοθητω ιωναθαν και τεθητω εν τω ορει τω αγιω εν τοπω επισημω και ειδεν δημητριος ο βασιλευς οτι ησυχασεν η γη ενωπιον αυτου και ουδεν αυτω ανθεισθηκει και απελυσεν πασας τας δυναμεις αυτου εκαστον εις τον ιδιον τοπον πλην των ξενων δυναμεων ων εξενολογησεν απο των νησων των εθνων και ηχθραναν αυτω πασαι αι δυναμεις αι απο των πατερων τρυφων δε ην των παρα αλεξανδρου το προτερον και ειδεν οτι πασαι αι δυναμεις καταγογγυζουσιν κατα του δημητριου και επορευθη προς ιμαλκουε τον αραβα ος ετρεφεν αντιοχον το παιδαριον τον του αλεξανδρου και προσηδρευσεν αυτω οπως παραδοι αυτον αυτω οπως βασιλευση αντι του πατρος αυτου και απηγγειλεν αυτω οσα συνετελεσεν ο δημητριος και την εχθραν ην εχθραινουσιν αυτω αι δυναμεις αυτου και εμεινεν εκει ημερας πολλας και απεστειλεν ιωναθαν προς δημητριον τον βασιλεα ινα εκβαλη τους εκ της ακρας εξ ιερουσαλημ και τους εν τοις οχυρωμασιν ησαν γαρ πολεμουντες τον ισραηλ και απεστειλεν δημητριος προς ιωναθαν λεγων ου ταυτα μονον ποιησω σοι και τω εθνει σου αλλα δοξη δοξασω σε και το εθνος σου εαν ευκαιριας τυχω νυν ουν ορθως ποιησεις αποστειλας μοι ανδρας οι συμμαχησουσιν μοι οτι απεστησαν πασαι αι δυναμεις μου και απεστειλεν ιωναθαν ανδρας τρισχιλιους δυνατους ισχυι αυτω εις αντιοχειαν και ηλθον προς τον βασιλεα και ηυφρανθη ο βασιλευς επι τη εφοδω αυτων και επισυνηχθησαν οι απο της πολεως εις μεσον της πολεως εις ανδρων δωδεκα μυριαδας και ηβουλοντο ανελιν τον βασιλεα και εφυγεν ο βασιλευς εις την αυλην και κατελαβοντο οι εκ της πολεως τας διοδους της πολεως και ηρξαντο πολεμειν και εκαλεσεν ο βασιλευς τους ιουδαιους επι βοηθειαν και επισυνηχθησαν προς αυτον παντες αμα και διεσπαρθησαν εν τη πολει και απεκτειναν εν τη ημερα εκεινη εις μυριαδας δεκα και ενεπυρισαν την πολιν και ελαβον σκυλα πολλα εν εκεινη τη ημερα και εσωσαν τον βασιλεα και ειδον οι απο της πολεως οτι κατεκρατησαν οι ιουδαιοι της πολεως ως ηβουλοντο και ησθენησαν ταις διανοιαις αυτων και εκεκραξαν προς τον βασιλεα μετα δεησεως λεγοντες δος ημιν δεξιας και παυσασθωσαν οι ιουδαιοι πολεμουντες ημας και την πολιν και ερριψαν τα οπλα και εποιησαν ειρηνην και εδοξασθησαν οι ιουδαιοι εναντιον του βασιλεως και ενωπιον παντων των εν τη βασιλεια αυτου και επεστρεψαν εις ιερουσαλημ εχοντες σκυλα πολλα και εκαθισεν δημητριος ο βασιλευς επι θρονου της βασιλειας αυτου

και ησυχασεν η γη ενωπιον αυτου και εφευσατο παντα οσα ειπεν και ηλλοτριωθη τω ιωναθαν και ουκ ανταπεδωκεν τας ευνοιας ας ανταπεδωκεν αυτω και εθλιβεν αυτον σφοδρα μετα δε ταυτα απεστρεψεν τρυφων και αντιοχος μετ αυτου παιδαριον νεωτερον και εβασιλευσεν και επεθετο διαδημα και επισυνηχθησαν προς αυτον πασαι αι δυναμεις ας απεσκοραχισεν δημητριος και επολεμησαν προς αυτον και εφυγεν και ετροπωθη και ελαβεν τρυφων τα θηρια και κατεκρατησεν της αντιοχειας και εγραψεν αντιοχος ο νεωτερος ιωναθη λεγων ιστημι σοι την αρχιερωσυνην και καθιστημι σε επι των τεσσαρων νομων και ειναι σε των φιλων του βασιλεως και απεστειλεν αυτω χρυσωματα και διακονιαν και εδωκεν αυτω εξουσιαν πινειν εν χρυσωμασιν και ειναι εν πορφυρα και εχειν πορπην χρυσην και σιμωνα τον αδελφον αυτου κατεστησεν στρατηγον απο της κλιμακος τυρου εως των οριων αιγυπτου και εξηλθεν ιωναθαν και διεπορευετο περαν του ποταμου και εν ταις πολεσιν και ηθροισθησαν προς αυτον πασα δυναμεις συριας εις συμμαχian και ηλθεν εις ασκαλωνα και απηντησαν αυτω οι εκ της πολεως ενδοξως και απηλθεν εκειθεν εις γαζαν και απεκλεισαν οι απο γαζης και περιεκαθισεν περι αυτην και ενεπυρισεν τα περιπολια αυτης εν πυρι και εσκυλευσεν αυτα και ηξiωσαν οι απο γαζης ιωναθαν και εδωκεν αυτοις δεξιας και ελαβεν τους υιους των αρχοντων αυτων εις ομηρα και εξαπεστειλεν αυτους εις ιερουσαλημ και διηλθεν την χωραν εως δαμασκου και ηκουσεν ιωναθαν οτι παρησαν οι αρχοντες δημητριου εις κηδες την εν τη γαλιλαια μετα δυναμεως πολλης βουλομενοι μεταστησαι αυτον της χρειας και συνηντησεν αυτοις τον δε αδελφον αυτου σιμωνα κατελιπεν εν τη χωρα και παρενεβαλεν σιμων επι βαιθσουρα και επολεμει αυτην ημερας πολλας και συνεκλεισεν αυτην και ηξiωσαν αυτον του δεξιας λαβειν και εδωκεν αυτοις και εξεβαλεν αυτους εκειθεν και κατελαβετο την πολιν και εθηκε επ αυτην φρουραν και ιωναθαν και η παρεμβολη αυτου παρενεβαλον επι το υδωρ του γεννησαρ και ωρθρισαν το πρωι εις το πεδιον ασωρ και ιδου η παρεμβολη αλλοφυλων απηντα αυτω εν τω πεδιω και εξεβαλον ενεδρον επ αυτον εν τοις ορεσιν αυτοι δε απηντησαν εξ εναντιας τα δε ενεδρα εξανεστησαν εκ των τοπων αυτων και συνηψαν πολεμον και εφυγον οι παρα ιωναθου παντες ουδε εις κατελειψθη απ αυτων πλην ματταθιας ο του ασφαλωμου και ιουδας ο του χαλφι αρχοντες της στρατιας των δυναμεων και διερρηξεν ιωναθαν τα ιματια αυτου και επεθετο γην επι την κεφαλην αυτου και προσηυξατο και υπεστρεψεν προς αυτους πολεμω και ετροπωσατο αυτους και εφυγον και ειδον οι φυγοντες παρ αυτου και επεστρεψαν επ αυτον και εδωκον μετ αυτου εως κεδες εως της παρεμβολης αυτων και παρενεβαλον εκει και επεσον εκ των αλλοφυλων εν τη ημερα εκεινη εις ανδρας τρισχιλιους και επεστρεψεν ιωναθαν εις ιερουσαλημ και ειδεν ιωναθαν οτι ο καιρος αυτω συνεργει και επελεξατο ανδρας και απεστειλεν εις ρωμην στησαι και ανανεωσασθαι την προς αυτους φιλιαν και προς σπαρτιατας και τοπους ετερους απεστειλεν επιστολας κατα τα αυτα και επορευθησαν εις ρωμην και εισηλθον εις το βουλευτηριον και ειπον ιωναθαν ο αρχιερευς και το εθνος των ιουδαιων απεστειλεν ημας ανανεωσασθαι την φιλιαν εαυτοις και την συμμαχian κατα το προτερον και εδωκαν επιστολας αυτοις προς αυτους κατα τοπον οπως προπεμπωσιν αυτους εις γην ιουδα μετ ειρηνης και τουτο το αντιγραφον των επιστολων

ων εγραψεν ιωναθαν τοις σπαρτιαταις ιωναθαν αρχιερευς και η γε-
ρουσια του εθνους και οι ιερεις και ο λοιπος δημος των ιουδαιων
σπαρτιαταις τοις αδελφοις χαιρειν ετι προτερον απεσταλησαν επιστο-
λαι προς ονιαν τον αρχιερεα παρα αρειου του βασιλευοντος εν υμιν
οτι εστε αδελφοι ημων ως το αντιγραφον υποκειται και επεδεξατο ο
ονιας τον ανδρα τον απεσταλμενον ενδοξως και ελαβεν τας επιστο-
λας εν αις διεσαφειτο περι συμμαχιας και φιλιας ημεις ουν απροσδεεις
τουτων οντες παρακλησιν εχοντες τα βιβλια τα αγια τα εν ταις χερσιν
ημων επειραθημεν αποστειλαι την προς υμας αδελφοτητα και φιλιαν
ανανεωσασθαι προς το μη εξαλλοτριωθηναι υμων πολλοι γαρ καιροι
διηλθον αφ ου απεστειλατε προς ημας ημεις ουν εν παντι καιρω α-
διαλειπτως εν τε ταις εορταις και ταις λοιπαις καθηκουσαις ημεραις
μιμνησκομεθα υμων εφ ων προσφερομεν θυσιων και εν ταις προσευ-
χαις ως δεον εστιν και πρεπον μνημονευειν αδελφων ευφραινομεθα
δε επι τη δοξη υμων ημας δε εκυκλωσαν πολλαι θλιψεις και πολεμοι
πολλοι και επολεμησαν ημας οι βασιλεις οι κυκλω ημων ουκ ηβου-
λομεθα ουν παρενοχλησαι υμιν και τοις λοιποις συμμαχοις και φιλοις
ημων εν τοις πολεμοις τουτοις εχομεν γαρ την εξ ουρανου βοηθειαν
βοηθουσαν ημιν και ερρυσθημεν απο των εχθρων και εταπεινωθησαν
οι εχθροι ημων επελεξαμεν ουν νουμηνιον αντιοχου και αντιπατρον
ιασονος και απεσταλκαμεν προς ρωμαιους ανανεωσασθαι την προς
αυτους φιλιαν και συμμαχian την προτερον ενετειλαμεθα ουν αυτοις
και προς υμας πορευθηναι και ασπασασθαι υμας και αποδουναι υμιν
τας παρ ημων επιστολας περι της ανανεωσης και της αδελφοτητας
ημων και νυν καλως ποιησετε αντιφωνησαντες ημιν προς ταυτα και
τουτο το αντιγραφον των επιστολων ων απεστειλαν ονια αρειος βασι-
λευς σπαρτιατων ονια ιερει μεγαλω χαιρειν ευρεθη εν γραφη περι τε
των σπαρτιατων και ιουδαιων οτι εισιν αδελφοι και οτι εισιν εκ γενους
αβρααμ και νυν αφ ου εγνωμεν ταυτα καλως ποιησετε γραφοντες η-
μιν περι της ειρηνης υμων και ημεις δε αντιγραφομεν υμιν τα κτηνη
υμων και η υπαρξις υμων ημιν εστιν και τα ημων υμιν εστιν εντελλο-
μεθα ουν οπως απαγγειλωσιν υμιν κατα ταυτα και ηκουσεν ιωναθαν
οτι επεστρεψαν οι αρχοντες δημητριου μετα δυναμεως πολλης υπερ
το προτερον του πολεμησαι προς αυτον και απηρην εξ ιερουσαλημ
και απηνητησεν αυτοις εις την αμαθιτιν χωραν ου γαρ εδωκεν αυτοις
ανοχην του εμβατευσαι εις την χωραν αυτου και απεστειλεν κατα-
σκοπους εις την παρεμβολην αυτων και επεστρεψαν και απηγγειλαν
αυτω οτι ουτως τασσονται επιπεσειν επ αυτους την νυχτα ως δε εδω
ο ηλιος επεταξεν ιωναθαν τοις παρ αυτου γρηγορειν και ειναι επι τοις
οπλοις ετοιμαζεσθαι εις πολεμον δι ολης της νυκτος και εξεβαλεν
προφυλακας κυκλω της παρεμβολης και ηκουσαν οι υπεναντιοι οτι
ητοιμασται ιωναθαν και οι παρ αυτου εις πολεμον και εφοβηθησαν
και επτηξαν τη καρδια αυτων και ανεκαυσαν πυρας εν τη παρεμβολη
αυτων ιωναθαν δε και οι παρ αυτου ουκ εγνωσαν εως πρωι εβλε-
πον γαρ τα φωτα καιομενα και κατεδιωξεν ιωναθαν οπισω αυτων και
ου κατελαβεν αυτους διεβησαν γαρ τον ελευθερον ποταμον και εξε-
κλινεν ιωναθαν επι τους αραβας τους καλουμενους ζαβαδαιους και
επαταξεν αυτους και ελαβεν τα σκυλα αυτων και αναξευξας ηλθεν εις
δαμασκον και διωδευσεν εν παση τη χωρα και σιμων εξηλθεν και διω-
δευσεν εως ασκαλωνος και τα πλησιον οχυρωματα και εξεκλινεν εις

ιοππην και προκατελαβετο αυτην ηκουσεν γαρ οτι βουλονται το οχυρωμα παραδουναι τοις παρα δημητριου και εϋθεο εκει φρουραν οπως φυλασσωσιν αυτην και επεστρεψεν ιωναθαν και εξεκλησιασεν τους πρεσβυτερους του λαου και εβουλευετο μετ αυτων του οικοδομησαι οχυρωματα εν τη ιουδαια και προσυψωσαι τα τειχη ιερουσαλημ και υψωσαι υψος μεγα ανα μεσον της ακρας και της πολεως εις το διαχωριζειν αυτην της πολεως ινα η αυτη κατα μονας οπως μητε αγοραζωσιν μητε πωλωσιν και συνηχθησαν του οικοδομειν την πολιν και επεσεν του τειχους του χειμαρρου του εξ απηλιωτου και επεσχευασεν το καλουμενον χαφενανθα και σιμων ωκοδομησεν την αδιδα εν τη σεφηλα και ωχυρωσεν αυτην και επεστησεν θυρας και μοχλους και εξητησεν τρυφων βασιλευσαι της ασιας και περιθεσθαι το διαδημα και εκτειναι χειρα επ αντιοχον τον βασιλεα και ευλαβηθη μηποτε ουκ εαση αυτον ιωναθαν και μηποτε πολεμηση προς αυτον και εξητει συλλαβειν αυτον του απολεσαι και απαραισθηεν εις βαιθησαν και εξηλθεν ιωναθαν εις απαντησιν αυτω εν τεσσαρακοντα χιλιασιν ανδρων επιελεγμεναις εις παραταξιν και ηλθεν εις βαιθησαν και ειδεν τρυφων οτι ηλθεν μετα δυναμειως πολλης και εκτειναι χειρας επ αυτον ευλαβηθη και επεδεξατο αυτον ενδοξως και συνεστησεν αυτον πασιν τοις φιλοις αυτου και εδωκεν αυτω δοματα και επεταξεν τοις φιλοις αυτου και ταις δυναμεισιν αυτου υπακουειν αυτου ως αυτου και ειπεν τω ιωναθαν ινα τι εκοπως παντα τον λαον τουτον πολεμου μη ενεστηκotos ημιν και νυν αποστειλον αυτους εις τους οικους αυτων επιλεξα δε σεαυτω ανδρας ολιγους οιτινες εσονται μετα σου και δευρο μετ εμου εις πτολεμαιδα και παραδωσω σοι αυτην και τα λοιπα οχυρωματα και τας δυναμεις τας λοιπας και παντας τους επι των χρεων και επιστρεψας απελευσομαι τουτου γαρ χαριν παρειμι και εμπιστευσας αυτω εποιησεν καθως ειπεν και εξαπεστειλεν τας δυναμεις και απηλθον εις γην ιουδα κατελιπεν δε μεθ εαυτου ανδρας τρισχιλιους ων δισχιλιους αφηκεν εν τη γαλιλαια χιλιοι δε συνηλθον αυτω ως δε εισηλθεν ιωναθαν εις πτολεμαιδα απεκλησαν οι πτολεμαεις τας πυλας και συνελαβον αυτον και παντας τους συνεισελθοντας μετ αυτου απεκτειναν εν ρομφαια και απεστειλεν τρυφων δυναμεις και ιππον εις την γαλιλαιαν και το πεδιον το μεγα του απολεσαι παντας τους παρα ιωναθαν και επεγνωσαν οτι συνελημφθη και απολωλεν και οι μετ αυτου και παρεκαλεσαν εαυτους και επορευοντο συνεστραμμενοι ετοιμοι εις πολεμον και ειδον οι διωκοντες οτι περι ψυχης αυτοις εστιν και επεστρεψαν και ηλθον παντες μετ ειρηνης εις γην ιουδα και επενθησαν τον ιωναθαν και τους μετ αυτου και εφοβηθησαν σφοδρα και επενθησεν πας ισραηλ πενθος μεγα και εξητησαν παντα τα εϋνη τα κυκλω αυτων εκτριψαι αυτους ειπον γαρ ουκ εχουσιν αρχοντα και βοηθουντα νυν ουν πολεμησημεν αυτους και εξαρωμεν εξ ανθρωπων το μνημοσυνον αυτων και ηκουσεν σιμων οτι συνηγαγεν τρυφων δυναμιν πολλην του ελθειν εις γην ιουδα και εκτριψαι αυτην και ειδεν τον λαον οτι εντρομος εστιν και εκφοβος και ανεβη εις ιερουσαλημ και ηθροισεν τον λαον και παρεκαλεσεν αυτους και ειπεν αυτοις αυτοι οιδατε οσα εγω και οι αδελφοι μου και ο οικος του πατρος μου εποιησαμεν περι των νομων και των αγιων και τους πολεμους και τας στενοχωριας ας ειδομεν τουτου χαριν απωλοντο οι αδελφοι μου παντες χαριν του ισραηλ και κατελειφθην εγω μονος και νυν μη μοι γενοιτο φεισασθαι μου της ψυ-

χης εν παντι καιρω θλιψεως ου γαρ ειμι κρεισσων των αδελφων μου πλην εκδικησω περι του εθνους μου και περι των αγιων και περι των γυναικων και τεκνων υμων οτι συνηχθησαν παντα τα εθνη εκτριψαι ημας εχθρας χαριν και ανεζωπυρησεν το πνευμα του λαου αμα του ακουσαι των λογων τουτων και απεκριθησαν φωνη μεγαλη λεγοντες συ ει ημων ηγουμενος αντι ιουδου και ιωναθου του αδελφου σου πολεμησον τον πολεμον ημων και παντα οσα αν ειπης ημιν ποιησομεν και συνηγαγεν παντας τους ανδρας τους πολεμιστας και εταχυνεν του τελεσαι τα τειχη ιερουσαλημ και ωχυρωσεν αυτην κυκλοθεν και απεστειλεν ιωναθαν τον του αψαλωμου και μετ αυτου δυναμιν ικανην εις ιοππην και εξεβαλεν τους οντας εν αυτη και εμεινεν εκει εν αυτη και απηρεν τρυφων απο ποτολεμαιοδος μετα δυναμεως πολλης ελθειν εις γην ιουδα και ιωναθαν μετ αυτου εν φυλακη σιμων δε παρενεβαλεν εν αδιδοις κατα προσωπον του πεδιου και επεγνω τρυφων οτι ανεστη σιμων αντι ιωναθου του αδελφου αυτου και οτι συναπτειν αυτω μελλει πολεμον και απεστειλεν προς αυτον πρεσβεις λεγων περι αργυριου ου ωφειλεν ιωναθαν ο αδελφος σου εις το βασιλικον δι ας ειχεν χρειας συνεχομεν αυτον και νυν αποστειλον αργυριου ταλαντα εκατον και δυο των υιων αυτου ομηρα οπως μη αφηθεις αποστατηση αφ ημων και αφησομεν αυτον και εγνω σιμων οτι δολω λαλουσιν προς αυτον και πεμπει του λαβειν το αργυριον και τα παιδαρια μηποτε εχθραν αρη μεγαλην προς τον λαον λεγοντες οτι ουκ απεστειλα αυτω το αργυριον και τα παιδαρια απωλετο και απεστειλεν τα παιδαρια και τα εκατον ταλαντα και διεψευσατο και ουκ αφηκεν τον ιωναθαν και μετα ταυτα ηλθεν τρυφων του εμβατευσαι εις την χωραν και εκτριψαι αυτην και εκυκλωσαν οδον την εις αδωρα και σιμων και η παρεμβολη αυτου αντιπαρηγεν αυτω εις παντα τοπον ου αν εφορευετο οι δε εκ της ακρας απεστελλον προς τρυφωνα πρεσβευτας κατασπευδοντας αυτον του ελθειν προς αυτοους δια της ερημου και αποστειλαι αυτοις τροφας και ητοιμασεν τρυφων πασαν την ιππον αυτου ελθειν και εν τη νυκτι εκεινη ην χιων πολλη σφοδρα και ουκ ηλθεν δια την χιονα και απηρεν και ηλθεν εις την γαλααδιτιν ως δε ηγγισεν της βασκαμα απεκτεινεν τον ιωναθαν και εταφη εκει και επεστρεψεν τρυφων και απηλθεν εις την γην αυτου και απεστειλεν σιμων και ελαβεν τα οστα ιωναθου του αδελφου αυτου και εθαψεν αυτον εν μωδειν πολει των πατερων αυτου και εκοψαντο αυτον πας ισραηλ κοπετον μεγαν και επενθησαν αυτον ημερας πολλας και ωκοδομησεν σιμων επι τον ταφον του πατρος αυτου και των αδελφων αυτου και υψωσεν αυτον τη ορασει λιθω ξεστω εκ των οπισθεν και εμπροσθεν και εστησεν επτα πυραμιδας μιαν κατεναντι της μιας τω πατρι και τη μητρι και τοις τεσσαρσιν αδελφοις και ταυταις εποιησεν μηχανηματα περιθεις στυλους μεγαλους και εποίησεν επι τοις στυλοις πανοπλιας εις ονομα αιωνιον και παρα ταις πανοπλιας πλοια εγγεγλυμμενα εις το θεωρεισθαι υπο παντων των πλεοντων την θαλασσαν ουτος ο ταφος ον εποιησεν εν μωδειν εως της ημερας ταυτης ο δε τρυφων εφορευετο δολω μετα αντιστοχου του βασιλεως του νεωτερου και απεκτεινεν αυτον και εβασιλευσεν αντ αυτου και περιεθετο το διαδημα της ασιας και εποιησεν πληγην μεγαλην επι της γης και ωκοδομησεν σιμων τα οχυρωματα της ιουδαιας και περιετειχισεν πυργοις υψηλοις και τειχεσιν μεγαλοις και πυλαις και μοχλοις και εθετο βρωματα εν τοις οχυρωμασιν και

επελεξεν σιμων ανδρας και απεστειλεν προς δημητριον τον βασιλεα του ποιησαι αφεσιν τη χωρα οτι πασαι αι πραξεις τρυφωνος ησαν αρπαγαι και απεστειλεν αυτω δημητριος ο βασιλευς κατα τους λογους τουτους και απεκριθη αυτω και εγραψεν αυτω επιστολην τοιαυτην βασιλευς δημητριος σιμωνι αρχιερει και φιλω βασιλεων και πρεσβυτεροις και εθνει ιουδαιων χαιρειν τον στεφανον τον χρυσουν και την βαινην ην απεστειλατε κεκομισμεθα και ετοιμοι εσμεν του ποιειν υμιν ειρηνην μεγαλην και γραφειν τοις επι των χρειων του αφιεναι υμιν τα αφεματα και οσα εστησαμεν προς υμας εστηκεν και τα οχυρωματα αωκοδομησατε υπαρχετω υμιν αφιεμεν δε αγνοηματα και τα αμαρτηματα εως της σημερον ημερας και τον στεφανον ον ωφειλετε και ει τι αλλο ετελωνειτο εν ιερουσαλημ μηκετι τελωνεισθω και ει τινες επιτηδαιοι υμων γραφηναι εις τους περι ημας εγγραφεσθωσαν και γινεσθω ανα μεσον ημων ειρηνη ετους εβδομηκοστου και εκατοστου ηρθη ο ζυγος των εθνων απο του ισραηλ και ηρξατο ο λαος γραφειν εν ταις συγγραφαις και συναλλαγμασιν ετους πρωτου επι σιμωνος αρχιερεως μεγαλου και στρατηγου και ηγουμενου ιουδαιων εν ταις ημεραις εκειναις παρενεβαλεν επι γαζαρα και εκυκλωσεν αυτην παρεμβολαις και εποιησεν ελεοπολιν και προσηγαγεν τη πολει και επαταξεν πυργον ενα και καταλαβετο και εξηλλοντο οι εν τη ελεοπολει εις την πολιν και εγενετο κινημα μεγα εν τη πολει και ανεβησαν οι εν τη πολει συν γυναιξιν και τοις τεκνοις επι το τειχος διερρηχοτες τα ιματια αυτων και εβοησαν φωνη μεγαλη αξιουντες σιμωνα δεξιας αυτοις δουναι και ειπαν μη ημιν χρηση κατα τας πονηριας ημων αλλα κατα το ελεος σου και συνελυθη αυτοις σιμων και ουκ επολεμησεν αυτοις και εξεβαλεν αυτοις εκ της πολεως και εκαθαρισεν τας οικιας εν αις ην τα ειδωλα και ουτως εισηλθεν εις αυτην υμνων και ευλογων και εξεβαλεν εξ αυτης πασαν ακαθαρσιαν και κατωκισεν εν αυτη ανδρας οιτινες τον νομον ποιησωσιν και προσωχυρωσεν αυτην και ωκοδομησεν εαυτω εν αυτη οικησιν οι δε εκ της ακρας εν ιερουσαλημ εκωλυοντο εκπορευεσθαι και εισπορευεσθαι εις την χωραν αγοραζειν και πωλειν και επεινασαν σφοδρα και απωλοντο εξ αυτων ικανοι τω λιμω και εβοησαν προς σιμωνα δεξιας λαβειν και εδωκεν αυτοις και εξεβαλεν αυτοις εκειθεν και εκαθαρισεν την ακραν απο των μiasματων και εισηλθον εις αυτην τη τριτη και εικαδι του δευτερου μηνος ετους πρωτου και εβδομηκοστου και εκατοστου μετα αινεσεως και βαιων και εν κινυραις και εν κυμβαις και εν ναβλαις και εν υμνοις και εν ωδαις οτι συνετριβη εχθρος μεγας εξ ισραηλ και εστησεν κατ ενιαυτον του αγειν την ημεραν ταυτην μετα ευφροσυνης και προσωχυρωσεν το ορος του ιερου το παρα την ακραν και ωκει εκει αυτος και οι παρ αυτου και ειδεν σιμων τον ιωαννην υιον αυτου οτι ανηρ εστιν και εθετο αυτον ηγουμενον των δυναμεων πασων και ωκει εν γαζαροις και εν ετει δευτερω και εβδομηκοστω και εκατοστω συνηγαγεν δημητριος ο βασιλευς τας δυναμεις αυτου και επορευθη εις μηδιαν του επισπασασθαι βοηθειαν εαυτω οπως πολεμηση τον τρυφωνα και ηκουσεν αρσακης ο βασιλευς της περσιδος και μηδιας οτι εισηλθεν δημητριος εις τα ορια αυτου και απεστειλεν ενα των αρχοντων αυτου συλλαβειν αυτον ζωντα και επορευθη και επαταξεν την παρεμβολην δημητριου και συνελαβεν αυτον και ηγαγεν αυτον προς αρσακην και εθετο αυτον εν φυλακη και ησυχασεν η γη ιουδα πασας

τας ημερας σιμωνος και εζητησεν αγαθα τω εθνει αυτου και ηρესεν αυτοις η εξουσια αυτου και η δοξα αυτου πασας τας ημερας και μετα πασης της δοξης αυτου ελαβεν την ιοππην εις λιμενα και εποιησεν εισοδον ταις νησοις της θαλασσης και επλατυνεν τα ορια τω εθνει αυτου και εκρατησεν της χωρας και συνηγαγεν αιχμαλωσιαν πολλην και εκυριευσεν γαζαρων και βαιθσουρων και της ακρας και εξηρεν τας ακαθαρσias εξ αυτης και ουκ ην ο αντικειμενος αυτω και ησαν γεωργουντες την γην αυτων μετ ειρηνης και η γη εδιδου τα γεννηματα αυτης και τα ξυλα των πεδιων τον καρπον αυτων πρεσβυτεροι εν ταις πλατειαις εκαθηντο παντες περι αγαθων εκοινολογουντο και οι νεανισκοι ενεδυσαντο δοξας και στολας πολεμου ταις πολεσιν εχορηγησεν βρωματα και εταξεν αυτας εν σκευεσιν οχυρωσεως εως οτου ωνομασθη το ονομα της δοξης αυτου εως ακρου γης εποιησεν ειρηνην επι της γης και ευφρανθη ισραηλ ευφροσυνην μεγαλην και εκαθισεν εκαστος υπο την αμπελον αυτου και την συκην αυτου και ουκ ην ο εκφοβων αυτους και εξελιπεν πολεμιν αυτους επι της γης και οι βασιλεις συνετριβησαν εν ταις ημεραις εκειναις και εστηρισεν παντας τους ταπεινους του λαου αυτου τον νομον εξεζητησεν και εξηρεν παντα ανομον και πονηρον τα αγια εδοξασεν και επληθυνεν τα σκευη των αγιων και ηκουσθη εν ρωμη οτι απειθανεν ιωναθαν και εως σπαρτης και ελυπηθησαν σφοδρα ως δε ηκουσαν οτι σιμων ο αδελφος αυτου γεγονεν αρχιερεus αντ αυτου και αυτος επικρατει της χωρας και των πολεων των εν αυτη εγραψαν προς αυτον δελτοις χαλκαις του ανανεωσασθαι προς αυτον φιλιαν και συμμαχian ην εστησαν προς ιουδαυ και ιωναθαν τους αδελφους αυτου και ανεγνωσθησαν ενωπιον της εκκλησιας εν ιερουσαλημ και τουτο το αντιγραφον των επιστολων ων απεστειλαν οι σπαρτιαται σπαρτιατων αρχοντες και η πολις σιμωνι ιερει μεγαλω και τοις πρεσβυτεροις και τοις ιερειουσιν και τω λοιπω δημω των ιουδαιων αδελφοις χαιρειν οι πρεσβευται οι αποσταλεντες προς τον δημον ημων απηγγειλαν ημιν περι της δοξης υμων και τιμης και ηυφρανθημεν επι τη εφοδω αυτων και ανεγραψαμεν τα υπ αυτων ειρημενα εν ταις βουλαις του δημου ουτως νοუმηνιος αντιοχου και αντιπατρος ιασονος πρεσβευται ιουδαιων ηλθον προς ημας ανανεουμενοι την προς ημας φιλιαν και ηρესεν τω δημω επιδεξασθαι τους ανδρας ενδοξως και του θεσθαι το αντιγραφον των λογων αυτων εν τοις αποδεδειγμενοις τω δημω βιβλίοις του μνημοσυνον εχειν τον δημον των σπαρτιατων το δε αντιγραφον τουτων εγραψαν σιμωνι τω αρχιερει μετα ταυτα απεστειλεν σιμων τον νοუმηνιον εις ρωμην εχοντα ασπιδα χρυσην μεγαλην ολκην μων χιλιων εις το στησαι προς αυτους την συμμαχian ως δε ηκουσεν ο δημος των λογων τουτων ειπαν τινα χαριν αποδωσομεν σιμωνι και τοις υιοις αυτου εστηρισεν γαρ αυτος και οι αδελφοι αυτου και ο οικος του πατρος αυτου και επολεμησεν τους εχθρους ισραηλ απ αυτων και εστησαν αυτω ελευθεριαν και κατεγραψαν εν δελτοις χαλκαις και εθεντο εν στηλαις εν ορεισιων και τουτο το αντιγραφον της γραφης οκτωκαιδεκατη ελουλ ετους δευτερου και εβδομηκοστου και εκατοστου και τουτο τριτον ετος επι σιμωνος αρχιερεως μεγαλου εν ασαραμελ επι συναγωγης μεγαλης ιερειων και λαου και αρχοντων εθνους και των πρεσβυτερων της χωρας εγνωρισεν ημιν επει πολλακις εγεννηθησαν πολεμοι εν τη χωρα σιμων δε υιος ματταθιου ιερειus των υιων ιωαριβ και οι αδελφοι

αυτου εδωκαν αυτους τω κινδυνω και αντεστησαν τοις υπεναντιοις του εθνους αυτων οπως σταθη τα αγια αυτων και ο νομος και δοξη μεγαλη εδοξασαν το εθνος αυτων και ηθροισεν ιωναθαν το εθνος αυτων και εγενηθη αυτοις αρχιερευς και προσετεθη προς τον λαον αυτου και εβουληθησαν οι εχθροι αυτων εμβατευσαι εις την χωραν αυτων και εκτειναι χειρας επι τα αγια αυτων τοτε αντεστη σιμων και επολεμησε περι του εθνους αυτου και εδαπανησεν χρηματα πολλα των εαυτου και οπλοδοτησεν τους ανδρας της δυναμεως του εθνους αυτου και εδωκεν αυτοις οψωνια και ωχυρωσεν τας πολεις της ιουδαιας και την βαιθσυραν την επι των οριων της ιουδαιας ου ην τα οπλα των πολεμιων το προτερον και εθετο εκει φρουραν ανδρας ιουδαιους και ιοππην ωχυρωσεν την επι της θαλασσης και την γαζαραν την επι των οριων αζωτου εν η ωκουν οι πολεμιοι το προτερον και κατωκισεν εκει ιουδαιους και οσα επιτηδεια ην προς τη τουτων επανορθώσει εθετο εν αυτοις και ειδεν ο λαος την πιστιν του σιμωνος και την δοξαν ην εβουλευσατο ποιησαι τω εθνει αυτου και εθεντο αυτον ηγουμενον αυτων και αρχιερεα δια το αυτον πεποιθηκεναι παντα ταυτα και την δικαιοσυνην και την πιστιν ην συνετηρησεν τω εθνει αυτου και εξεζητησεν παντι τροπω υψωσαι τον λαον αυτου και εν ταις ημεραις αυτου ευδοκωθη εν ταις χερσιν αυτου του εξαρθηναι τα εθνη εκ της χωρας αυτων και τους εν τη πολει δαυιδ τους εν ιερουσαλημ οι εποιησαν αυτοις ακραν εξ ης εξεπορευοντο και εμεινουν κυκλω των αγιων και εποιουν πληγην μεγαλην εν τη αγνεια και κατωκισεν εν αυτη ανδρας ιουδαιους και ωχυρωσεν αυτην προς ασφαλειαν της χωρας και της πολεως και υψωσεν τα τειχη της ιερουσαλημ και ο βασιλευς δημητριος εστησεν αυτω την αρχιερωσυνην κατα ταυτα και εποιησεν αυτον των φιλων αυτου και εδοξασεν αυτον δοξη μεγαλη ηκουσεν γαρ οτι προσηγορευνται οι ιουδαιοι υπο ρωμαιων φιλοι και συμμαχοι και αδελφοι και οτι απηντησαν τοις πρεσβευταις σιμωνος ενδοξως και οτι οι ιουδαιοι και οι ιερεις ευδοκησαν του ειναι αυτων σιμωνα ηγουμενον και αρχιερεα εις τον αιωνα εως του αναστηναι προφητην πιστον και του ειναι επ αυτων στρατηγον και οπως μελη αυτω περι των αγιων καθισταναι δι αυτου επι των εργων αυτων και επι της χωρας και επι των οπλων και επι των οχυρωματων και οπως μελη αυτω περι των αγιων και οπως ακουηται υπο παντων και οπως γραφονται επι τω ονοματι αυτου πασαι συγγραφαι εν τη χωρα και οπως περιβαλληται πορφυραν και χρυσοφορη και ουκ εξεστα ουθενι του λαου και των ιερων αιθετησαι τι τουτων και αντειπειν τοις υπ αυτου ρηθησομενοις και επισυστρεψαι συστροφην εν τη χωρα ανευ αυτου και περιβαλλεσθαι πορφυραν και εμπορπουσθαι πορπην χρυσην ος δ αν παρα ταυτα ποιηση η αιθετηση τι τουτων ενοχος εσται και ευδοκησεν πας ο λαος θεσθαι σιμωνι ποιησαι κατα τους λογους τουτους και επεδεξατο σιμων και ευδοκησεν αρχιερατευειν και ειναι στρατηγος και εθναρχης των ιουδαιων και ιερων και του προστατησαι παντων και την γραφην ταυτην ειπον θεσθαι εν δελτοις χαλκαις και στησαι αυτας εν περιβολω των αγιων εν τοπω επισημω τα δε αντιγραφα αυτων θεσθαι εν τω γαζοφυλακιω οπως εχη σιμων και οι υιοι αυτου και απεστειλεν αντιοχος υιος δημητριου του βασιλεως επιστολας απο των νησων της θαλασσης σιμωνι ιερει και εθναρχη των ιουδαιων και παντι τω εθνει και ησαν περιεχουσai τον τροπον τουτον βασιλευς αντιοχος

σιμωνι ιερει μεγαλω και εθναρχη και εθνει ιουδαιων χαιρειν επει τινες λοιμοι κατεκρατησαν της βασιλειας των πατερων ημων βουλομαι δε αντιποιησασθαι της βασιλειας οπως αποκαταστησω αυτην ως ην το προτερον εξενολογησα δε πληθος δυναμεων και κατεσκευασα πλοια πολεμικα βουλομαι δε εκβηναι κατα την χωραν οπως μετελθω τους κατεφθαρκοτας την χωραν ημων και τους ηρημωκοτας πολεις πολλας εν τη βασιλεια μου νυν ουν ιστημι σοι παντα τα αφεματα α αφηκαν σοι οι προ εμου βασιλεις και οσα αλλα δοματα αφηκαν σοι και επετρεψα σοι ποιησαι κομμα ιδιον νομισμα τη χωρα σου ιερουσαλημ δε και τα αγια ειναι ελευθερα και παντα τα οπλα οσα κατεσκευασας και τα οχυρωματα α ωκοδομησας ων κρατεις μενετω σοι και παν οφειλημα βασιλικον και τα εσομενα βασιλικά απο του νυν και εις τον απαντα χρονον αφιεσθω σοι ως δ αν κρατησωμεν της βασιλειας ημων δοξασομεν σε και το εθνος σου και το ιερον δοξη μεγαλη ωστε φανεραν γενεσθαι την δοξαν υμων εν παση τη γη ετους τεταρτου και εβδομηκοστου και εκατοστου εξηλθεν αντιοχος εις την γην των πατερων αυτου και συνηλθον προς αυτον πασαι αι δυναμεις ωστε ολιγοις ειναι συν τρυφωνι και εδιωξεν αυτον αντιοχος και ηλθεν εις δωρα φευγων την επι θαλασσης ηδει γαρ οτι επισυνηκται επ αυτον τα κακα και αφηκαν αυτον αι δυναμεις και παρενεβαλεν αντιοχος επι δωρα και συν αυτω δωδεκα μυριαδες ανδρων πολεμιστων και οκτακισχιλια ιππος και εκυκλωσεν την πολιν και τα πλοια απο θαλασσης συνηψαν και εθλιβε την πολιν απο της γης και της θαλασσης και ουκ ειασεν ουδενα εκπορευεσθαι ουδε εισπορευεσθαι και ηλθεν νουμηνιος και οι παρ αυτου εκ ρωμης εχοντες επιστολας τοις βασιλευσιν και ταις χωραις εν αις εγεγραπτο ταδε λευκιος υπατος ρωμαιων πτολεμαιο βασιλει χαιρειν οι πρεσβευται των ιουδαιων ηλθον προς ημας φιλοι ημων και συμμαχοι ανανεουμενοι την εξ αρχης φιλιαν και συμμαχιαν απεσταλμενοι απο σιμωνος του αρχιερεως και του δημου των ιουδαιων ηνεγκαν δε ασπιδα χρυσην απο μνων χιλίων ηρσεν ουν ημιν γραψαι τοις βασιλευσιν και ταις χωραις οπως μη εκζητησωσιν αυτοις κακα και μη πολεμησωσιν αυτοις και τας πολεις αυτων και την χωραν αυτων και ινα μη συμμαχωσιν τοις πολεμουσιν προς αυτοις εδοξεν δε ημιν δεξασθαι την ασπιδα παρ αυτων ει τινες ουν λοιμοι διαπεφευγασιν εκ της χωρας αυτων προς υμας παραδοτε αυτοις σιμωνι τω αρχιερει οπως εκδικηση αυτοις κατα τον νομον αυτων και ταυτα εγραψεν δημητριω τω βασιλει και ατταλω και αριαραθη και αρσακη και εις πασας τας χωρας και σαμψαμη και σπαρτιαταις και εις δηλον και εις μυνδον και εις σικυωνα και εις την καριαν και εις σαμον και εις την παμφυλιαν και εις λυκιαν και εις αλικαρνασσον και εις ροδον και εις φασηλιδα και εις κω και εις σιδην και εις αραδον και γορτυναν και κνιδον και κυπρον και κυρηνην το δε αντιγραφον τουτων εγραψαν σιμωνι τω αρχιερει αντιοχος δε ο βασιλευς παρενεβαλεν επι δωρα εν τη δευτερα προσαγων δια παντος αυτη τας χειρας και μηχανας ποιουμενος και συνεκλεισεν τον τρυφωνα του εκπορευεσθαι και εισπορευεσθαι και απεστειλεν αυτω σιμων δισχιλιους ανδρας εκλεκτους συμμαχησαι αυτω και αργυριον και χρυσιον και σκευη ικανα και ουκ ηβουλετο αυτα δεξασθαι αλλα ηθετησεν παντα οσα συνεθετο αυτω το προτερον και ηλλοτριουτο αυτω και απεστειλεν προς αυτον αθηνοβιον ενα των φιλων αυτου κοινολογησομενον αυτω λεγων υμεις κατακρατει-

τε της ιοππης και γαζαρων και της ακρας της εν ιερουσαλημ πολεις της βασιλειας μου τα ορια αυτων ηρημωσατε και εποισατε πληγην μεγαλην επι της γης και εκυριευσατε τοπων πολλων εν τη βασιλεια μου νυν ουν παραδοτε τας πολεις ας κατελαβεσθε και τους φορους των τοπων ων κατεκυριευσατε εκτος των οριων της ιουδαιας ει δε μη δοτε αντ αυτων πενταχοσια ταλαντα αργυριου και της καταφθορας ης κατεφθαρχατε και των φορων των πολεων αλλα ταλαντα πενταχοσια ει δε μη παραγενομενοι εκπολεμησομεν υμας και ηλθεν αθηνοβιος ο φιλος του βασιλεως εις ιερουσαλημ και ειδεν την δοξαν σιμωνος και κυλικειον μετα χρυσωματων και αργυρωματων και παραστασιν ικανην και εξιστατο και απηγγειλεν αυτω τους λογους του βασιλεως και αποκριθεις σιμων ειπεν αυτω ουτε γην αλλοτριαν ειληφαμεν ουτε αλλοτριων κεκρατηκαμεν αλλα της κληρονομιας των πατερων ημων υπο δε εχθρων ημων ακριτως εν τινι καιρω κατεκρατηθη ημεις δε καιρον εχοντες αντεχομεθα της κληρονομιας των πατερων ημων περι δε ιοππης και γαζαρων ων αιτεις αυται εποιουν εν τω λαω πληγην μεγαλην και την χωραν ημων τουτων δωσομεν ταλαντα εκατον και ουκ απεκριθη αυτω λογον απεστρεψεν δε μετα θυμου προς τον βασιλεα και απηγγειλεν αυτω τους λογους τουτους και την δοξαν σιμωνος και παντα οσα ειδεν και ωργισθη ο βασιλευς οργην μεγαλην τρυφων δε εμβας εις πλοιον εφυγεν εις οριθωσιαν και κατεστησεν ο βασιλευς τον κενδεβαιον επιστρατηγον της παραλιας και δυναμεις πεζικας και ιππικας εδωκεν αυτω και ενετειλατο αυτω παρεμβαλλειν κατα προσωπον της ιουδαιας και ενετειλατο αυτω οικοδομησαι την κεδρων και οχυρωσαι τας πυλας και οπως πολεμη τον λαον ο δε βασιλευς εδιωκε τον τρυφωνα και παρεγεννηθη κενδεβαιος εις ιαμνεια και ηρξατο του ερεθιζειν τον λαον και εμβατευειν εις την ιουδαιαν και αιχμαλωτιζειν τον λαον και φονευειν και ωκοδομησεν την κεδρων και απεταξεν εκει ιππεις και δυναμεις οπως εκπορευομενοι εξοδευωσιν τας οδους της ιουδαιας καθα συνεταξεν αυτω ο βασιλευς και ανεβη ιωαννης εκ γαζαρων και απηγγειλεν σιμωνι τω πατρι αυτου α συνετελεσεν κενδεβαιος και εκαλεσεν σιμων τους δυο υιους αυτου τους πρεσβυτερους ιουδαν και ιωαννην και ειπεν αυτοις εγω και οι αδελφοι μου και ο οικος του πατρος μου επολεμησαμεν τους πολεμους ισραηλ απο νεοτητος εως της σημερον ημερας και ευοδωθη εν ταις χερσιν ημων ρυσασθαι τον ισραηλ πλεονακεις νυνι δε γεγηρακα και υμεις δε εν τω ελεει ικανοι εστε εν τοις ετεσιν γινεσθε αντ εμου και του αδελφου μου και εξελθοντες υπερμαχεите υπερ του εθνους ημων η δε εκ του ουρανου βοηθεια εστω μεθ υμων και επελεξεν εκ της χωρας εικοσι χιλιαδας ανδρων πολεμιστων και ιππεις και επορευθησαν επι τον κενδεβαιον και εκοιμηθησαν εν μωδειν και ανασταντες το πρωι επορευθησαν εις το πεδιον και ιδου δυναμεις πολλη εις συναντησιν αυτοις πεζικη και ιππεις και χειμαρρους ην ανα μεσον αυτων και παρενεβαλε κατα προσωπον αυτων αυτος και ο λαος αυτου και ειδεν τον λαον δειλουμενον διαπερασαι τον χειμαρρον και διεπερασεν πρωτος και ειδον αυτον οι ανδρες και διεπερασαν κατοπισθεν αυτου και διειλεν τον λαον και τους ιππεις εν μεσω των πεζων ην δε ιππος των υπεναντιων πολλη σφοδρα και εσαλπισαν ταις σαλπιγξιν και ετροπωθη κενδεβαιος και η παρεμβολη αυτου και επεσον εξ αυτων τραυματιαι πολλοι οι δε καταλειφθεντες εφυγον εις το οχυρωμα τοτε τραυματισθη ιου-

δας ο αδελφος ιωαννου ιωαννης δε κατεδιωξεν αυτους εως ηλθεν εις κεδρων ην ωκοδομησεν και εφυγον εις τους πυργους τους εν τοις αγροις αζωτου και ενεπυρισεν αυτην εν πυρι και επεσον εξ αυτων εις ανδρας δισχιλιους και απεστρεψεν εις την ιουδαιαν μετα ειρηνης και πτολεμαιοσ ο του αβουβου ην καθεσταμενος στρατηγος εις το πεδιον ιεριχω και εσχεν αργυριον και χρυσιον πολυ ην γαρ γαμβρος του αρχιερεως και υψωθη η καρδια αυτου και εβουληθη κατακρατησαι της χωρας και εβουλευετο δολω κατα σιμωνος και των υιων αυτου αραι αυτους σιμων δε ην εφοδευων τας πολεις τας εν τη χωρα και φροντιζων της επιμελειας αυτων και κατεβη εις ιεριχω αυτος και ματταθιας και ιουδας οι υιοι αυτου ετους εβδομου και εβδομηκοστου και εκατοστου εν μηνι ενδεκατω ουτος ο μην σαββατ και υπεδεξατο αυτους ο του αβουβου εις το οχυρωματιον το καλουμενον δωκ μετα δολου ο ωκοδομησεν και εποιησεν αυτοις ποτον μεγαν και ενεχυρψεν εκει ανδρας και οτε εμεθυσθη σιμων και οι υιοι αυτου εξανεστη πτολεμαιοσ και οι παρ αυτου και ελαβον τα οπλα αυτων και επεισηλθον τω σιμωνι εις το συμποσιον και απεκτειναν αυτον και τους δυο υιους αυτου και τινας των παιδαριων αυτου και εποιησεν αυθεισαν μεγαλην και απεδωκεν κακα αντι αγαθων και εγραψεν ταυτα πτολεμαιοσ και απεστειλεν τω βασιλει οπως αποστειλη αυτω δυναμεις εις βοηθειαν και παραδω την χωραν αυτων και τας πολεις και απεστειλεν ετερους εις γαζαρα αραι τον ιωαννην και τοις χιλιαρχοις απεστειλεν επιστολας παραγενεσθαι προς αυτον οπως δω αυτοις αργυριον και χρυσιον και δοματα και ετερους απεστειλεν καταλαβεσθαι την ιερουσαλημ και το ορος του ιερου και προδραμων τις απηγγειλεν ιωαννη εις γαζαρα οτι απωλετο ο πατηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οτι απεσταλκεν και σε αποκτειναι και ακουσας εξεστη σφοδρα και συνελαβεν τους ανδρας τους ελθοντας απολεσαι αυτον και απεκτεινεν αυτους επεγνω γαρ οτι εξητουν αυτον απολεσαι και τα λοιπα των λογων ιωαννου και των πολεμων αυτου και των ανδραγαθιων αυτου ων ηνδραγαθησεν και της οικοδομης των τειχων ων ωκοδομησεν και των πραξεων αυτου ιδου ταυτα γεγραπται επι βιβλιω ημερων αρχιερωσυνης αυτου αφ ου εγεννηθη αρχιερευς μετα τον πατερα αυτου

τοις αδελφοις τοις κατ αιγυπτον ιουδαιοις χαιρειν οι αδελφοι οι εν ιεροσολυμοις ιουδαιοι και οι εν τη χωρα της ιουδαιας ειρηνην αγαθην και αγαθοποιησαι υμιν ο θεος και μνησθειη της διαθηκης αυτου της προς αβρααμ και ισαακ και ιακωβ των δουλων αυτου των πιστων και δωη υμιν καρδιαν πασιν εις το σεβεσθαι αυτον και ποιειν αυτου τα θεληματα καρδια μεγαλη και ψυχη βουλομενη και διανοιζαι την καρδιαν υμων εν τω νομω αυτου και εν τοις προσταγμασιν και ειρηνην ποιησαι και επακουσαι υμων των δεησεων και καταλλαγειη υμιν και μη υμας εγκαταλιποι εν καιρω πονηρω και νυν ωδε εσμεν προσευχομενοι περι υμων βασιλευοντος δημητριου ετους εκατοστου εξηκοστου ενατου ημεις οι ιουδαιοι γεγραφαμεν υμιν εν τη θλιψει και εν τη ακμη τη επελθουση ημιν εν τοις ετεσιν τουτοις αφ ου απεστη ιασων και οι μετ αυτου απο της αγιας γης και της βασιλειας και ενεπυρισαν τον πυλωνα και εξεχεαν αιμα αθων και εδεθηθημεν του κυριου και εισηκουσθημεν και προσηνεγκαμεν θυσιαν και σεμιδαλιν και εξηψαμεν τους λυχνους και προσθηκαμεν τους αρτους και νυν ινα αγγητε τας ημερας της σκηνοπηγιας του χασελευ μηνος ετους εκατοστου

ογδοηκοστού και ογδοού οι εν ιεροσολυμοίς και οι εν τη ιουδαία και η γερουσία και ιουδας αριστοβούλου διδασκάλου πτολεμαίου του βασιλέως οντι δε απο του των χριστών ιερών γενους και τοις εν αιγυπτω ιουδαίοις χαιρειν και υγιαίνειν εκ μεγάλων κινδυνων υπο του θεου σεσωσμενοι μεγαλως ευχαριστουμεν αυτω ως αν προς βασιλεα παρατασσομενοι αυτος γαρ εξεβρασεν τους παραταξαμενους εν τη αγία πολει εις την περσιδα γενομενος γαρ ο ηγεμων και η περι αυτον ανυποστάτος δοκούσα είναι δυναμεις κατεκοπησαν εν τω της ναναιας ιερω παραλογισμω χρησαμενων των περι την ναναιαν ιερών ως γαρ συνοικησων αυτη παρεγενετο εις τον τοπον ο τε αντιοχος και οι συν αυτω φίλοι χαριν του λαβειν τα χρηματα πλειονα εις φερνης λογον και προθεντων αυτα των ιερών του ναναιου κακεινου προσελθοντος μετ' ολιγών εις τον περιβολον του τεμενους συγκλεισαντες το ιερον ως εισηλθεν αντιοχος ανοιξαντες την του φατνωματος κρυπτην θυραν βαλλοντες πετρους συνεκραυνωσαν τον ηγεμονα και μελη ποιησαντες και τας κεφαλας αφελοντες τοις εξω παρερριψαν κατα παντα ευλογητος ημων ο θεος ος παρεδωκεν τους ασεβησαντας μελλοντες αγειν εν τω χασελευ πεμπτη και εικαδι τον καθαρισμον του ιερου δεον ηγησασμεθα διασαφησαι υμιν ινα και αυτοι αγητε σκηνοπηγίας και του πυρος οτε νεεμίας ο οικοδομησας το τε ιερον και το θυσιαστηριον ανηνεγκεν θυσίας και γαρ οτε εις την περσικην ηγοντο ημων οι πατερες οι τοτε ευσεβεις ιερεις λαβοντες απο του πυρος του θυσιαστηριου λαθραιως κατεκρυψαν εν κοιλωματι φρεατος ταξιν εχοντος ανυδρον εν ω κατησφαλισαντο ωστε πασιν αγνωστον είναι τον τοπον διελθοντων δε ετών ικανών οτε εδοξεν τω θεω αποσταλεις νεεμίας υπο του βασιλέως της περσιδος τους εκγονους των ιερών των αποκρυψαντων επεμφεν επι το πυρ ως δε διεσαφησαν ημιν μη ευρηκεναι πυρ αλλα υδωρ παχυ εκελευσεν αυτους αποβαψαντας φερειν ως δε ανηνεχθη τα των θυσιών εκελευσεν τους ιερεις νεεμίας επιρρηναι τω υδατι τα τε ξυλα και τα επικειμενα ως δε εγενετο τουτο και χρονος διηλθεν ο τε ηλιος ανελαμφεν προτερον επινεφης ων ανηψθη πυρα μεγαλη ωστε θαυμασαι παντας προσευχην δε εποιησαντο οι ιερεις δαπανωμενης της θυσίας οι τε ιερεις και παντες καταρχομενου ιωνανθου των δε λοιπων επιφωνουντων ως νεεμιου ην δε η προσευχη τον τροπον εχουσα τουτον κυριε κυριε ο θεος ο παντων κτιστης ο φοβερος και ισχυρος και δικαιος και ελεημων ο μονος βασιλευς και χρηστος ο μονος χορηγος ο μονος δικαιος και παντοκρατωρ και αιωνιος ο διασωζων τον ισραηλ εκ παντος κακου ο ποιησας τους πατερας εκλεκτους και αγιασας αυτους προσδεξαι την θυσιαν υπερ παντος του λαου σου ισραηλ και διαφυλαξον την μεριδα σου και καθαγιασον επισυναγαγε την διασποραν ημων ελευθερωσον τους δουλευοντας εν τοις εθνεσιν τους εξουθενημενους και βδελυκτους επιδε και γνωτωσαν τα εθνη οτι συ ει ο θεος ημων βασανισον τους καταδυναστευοντας και εξυβριζοντας εν υπερηφανια καταφυτευσον τον λαον σου εις τον τοπον τον αγιον σου καθως ειπεν μωυσης οι δε ιερεις επεψαλλον τους υμνους καθως δε ανηλωθη τα της θυσίας και το περιλειπομενον υδωρ ο νεεμίας εκελευσεν λιθους μειζονας καταχειν ως δε τουτο εγεννηθη φλοξ ανηψθη του δε απο του θυσιαστηριου αντιλαμψαντος φωτος εδαπανηθη ως δε φανερον εγεννηθη το πραγμα και διηγγελη τω βασιλει των περσων οτι εις τον τοπον ου το πυρ εκρυψαν οι μεταχθεντες ιερεις το υδωρ εφανη

αφ ου και οι περι τον νεεμιαν ηγνισαν τα της θυσιας περιφραζας δε ο βασιλευς ιερων εποησεν δοκιμασας το πραγμα και ος εχαριζετο ο βασιλευς πολλα διαφορα ελαμβανεν και μετεδιδου προσηγορευσαν δε οι περι τον νεεμιαν τουτο νεφθαρ ο διερμηνευεται καθαρισμος καλειται δε παρα τοις πολλοις νεφθαι ευρισκεται δε εν ταις απογραφαις ιερεμιας ο προφητης οτι εκελευσεν του πυρος λαβειν τους μεταγενομενους ως σεσημανται και ως ενετειλατο τοις μεταγενομενοις ο προφητης δους αυτοις τον νομον ινα μη επιλαθωνται των προσταγματων του κυριου και ινα μη αποπλανηθωσιν ταις διανοιαις βλεποντες αγαλματα χρυσα και αργυρα και τον περι αυτα κοσμον και ετερα τοιαυτα λεγων παρεκαλει μη αποστηναι τον νομον απο της καρδιας αυτων ην δε εν τη γραφη ως την σκηνην και την κιβωτον εκελευσεν ο προφητης χρηματισμου γεννηθεντος αυτω συνακολουθειν ως δε εξηλθεν εις το ορος ου ο μωυσης αναβας εθεασατο την του θεου κληρονομιαν και ελθων ο ιερεμιας ευρεν οικον ανθρωδη και την σκηνην και την κιβωτον και το θυσιαστήριον του θυμιαματος εισηνεγκεν εκει και την θυραν ενεφραξεν και προσελθόντες τινες των συνακολουθουντων ωστε επισημανασθαι την οδον και ουκ εδυνηθησαν ευρειν ως δε ο ιερεμιας εγνω μεμψαμενος αυτοις ειπεν οτι και αγνωστος ο τοπος εσται εως αν συναγαγη ο θεος επισυναγωγήν του λαου και ιλεως γενηται και τοτε ο κυριος αναδειξει ταυτα και οφθησεται η δοξα του κυριου και η νεφελη ως επι μωυση εδηλουτο ως και ο σαλωμων ηξίωσεν ινα ο τοπος καθαγιασθη μεγαλως διεσαφειτο δε και ως σοφίαν έχων ανηνεγκεν θυσιαν εγκαινισμού και της τελειώσεως του ιερου καθώς και μωυσης προσηύξατο προς κυριον και κατέβη πυρ εκ του ουρανου και τα της θυσιας εδάπανησεν ουτως και σαλωμων προσηύξατο και κατάβαν το πυρ ανήλωσεν τα ολοκαυτώματα και ειπεν μωυσης δια το μη βεβρωσθαι το περι της αμαρτίας ανήλωθη ωσαυτως και ο σαλωμων τας οκτω ημερας ηγάγεν εξηγουντο δε και εν ταις αναγραφαις και εν τοις υπομνηματισμοις τοις κατα τον νεεμιαν τα αυτα και ως καταβαλλομενος βιβλιοθηκην επισυνήγαγεν τα περι των βασιλειων βιβλια και προφητων και τα του δαυιδ και επιστολας βασιλειων περι αναθεματων ωσαυτως δε και ιουδας τα διαπεπτωκοτα δια τον γεγονοτα πολεμον ημιν επισυνήγαγεν παντα και εστιν παρ ημιν ων ουν εαν χρείαν εχητε τους αποκομιμοντας υμιν αποστελλετε μελλοντες ουν αγειν τον καθαρισμον εγράψαμεν υμιν καλως ουν ποιησετε αγωντες τας ημερας ο δε θεος ο σωσας τον παντα λαον αυτου και αποδους την κληρονομίαν πασιν και το βασιλειον και το ιερατευμα και τον αγιασμον καθώς επηγγείλατο δια του νομου ελπίζομεν γαρ επι τω θεω οτι ταχέως ημας ελεησει και επισυναξει εκ της υπο τον ουρανον εις τον αγιον τοπον εξειλετο γαρ ημας εκ μεγαλων κακων και τον τοπον εκαθάρισεν τα δε κατα τον ιουδαν τον μακκαβαιον και τους τουτου αδελφους και τον του ιερου του μεγιστου καθαρισμον και τον του βωμου εγκαινισμόν ετι τε τους προς αντιοχον τον επιφανη και τον τουτου υιον ευπατορα πολεμους και τας εξ ουρανου γενομενας επιφανειας τοις υπερ του ιουδαισμου φιλοτιμώς ανδραγαθήσασιν ωστε την ολην χωραν ολιγους οντας λεηλατειν και τα βαρβαρα πληθη διωκειν και το περιβοητον καθ ολην την οικουμενην ιερων ανακομισασθαι και την πολιν ελευθερωσαι και τους μελλοντας καταλυεσθαι νομους επανορθωσαι του κυριου μετα πασης επιεικειας ιλεω γενομενου αυτοις υπο

ιασωνος του κυρηναιου δεδηλωμενα δια πεντε βιβλιων πειρασμεθα δι ενος συνταγματος επιτεμειν συνορωντες γαρ το χυμα των αριθμων και την ουσαν δυσχερειαν τοις θελουσιν εισκυκλεισθαι τοις της ιστοριας διηγημασιν δια το πληθος της υλης εφροντισαμεν τοις μεν βουλομενοις αναγιωσκειν ψυχαγωγιαν τοις δε φιλοφρονουσιν εις το δια μνημης αναλαβειν ευκοπιαν πασιν δε τοις εντυγχανουσιν ωφελειαν και ημιν μεν τοις την κακοπαθειαν επιδεδεγμενοις της επιτομης ου ραδιον ιδρωτος δε και αγρυπνιας το πραγμα καθαπερ τω παρασκευαζοντι συμποσιον και ζητουντι την ετερων λυσιτελειαν ουκ ευχερες ομως δια την των πολλων ευχαριστιαν ηδεως την κακοπαθειαν υποισομεν το μεν διακριβουν περι εκαστων τω συγγραφει παραχωρησαντες το δε επιπορευεσθαι τοις υπογραμμοις της επιτομης διαπονουντες καθαπερ γαρ της καινης οικιας αρχιτεκτονι της ολης καταβολης φροντιστεον τω δε εγκαιειν και ζωγραφειν επιχειρουντι τα επιτηδεια προς διακοσμησιν εξεταστεον ουτως δοκω και επι ημων το μεν εμβατευειν και περιπατον ποιεισθαι λογων και πολυπραγμονειν εν τοις κατα μέρος τω της ιστοριας αρχηγετη καθηκει το δε συντομον της λεξεως μεταδιδωκειν και το εξεργαστικον της πραγματειας παραιτεισθαι τω την μεταφρασιν ποιουμενω συγχωρητεον εντευθεν ουν αρξωμεθα της διηγησεως τοις προειρημενοις τοσουτον επιζευξαντες ευηθες γαρ το μεν προ της ιστοριας πλεοναζειν την δε ιστοριαν επιτεμειν της αγιας πολεως κατοικουμενης μετα πασης ειρηνης και των νομων οτι καλλιστα συντηρουμενων δια την ονιου του αρχιερεως ευσεβειαν τε και μισοπονηριαν συνεβαινεν και αυτους τους βασιλεις τιμαν τον τοπον και το ιερον αποστολαις ταις κρατισταις δοξαζειν ωστε και σελευκον τον της ασιας βασιλεια χορηγειν εκ των ιδιων προσοδων παντα τα προς τας λειτουργιας των θυσιων επιβαλλοντα δαπανηματα σιμων δε τις εκ της βενιαμιν φυλης προστατης του ιερου καθεσταμενος διηνεχθη τω αρχιερει περι της κατα την πολιν αγορανομιας και νικησαι τον ονιαν μη δυναμενος ηλθεν προς απολλωνιον θαρσεου τον κατ εκεινον τον καιρον κοιλης συριας και φοινικης στρατηγον και προσηγγειλεν περι του χρηματων αμυθητων γεμειν το εν ιεροσολυμοις γαζοφυλακιον ωστε το πληθος των διαφορων αναριθμητον ειναι και μη προσηκειν αυτα προς τον των θυσιων λογον ειναι δε δυνατον υπο την του βασιλευς εξουσιαν πεσειν ταυτα συμμειξας δε ο απολλωνιος τω βασιλει περι των μηνυθεντων αυτω χρηματων ενεφανισεν ο δε προχειρισαμενος ηλιοδωρον τον επι των πραγματος απεστειλεν δους εντολας την των προειρημενων χρηματων εκκομιδην ποιησασθαι ευθεως δε ο ηλιοδωρος εποιειτο την πορειαν τη μεν εμφασει ως τας κατα κοιλην συριαν και φοινικην πολεις εφοδευσαι τω πραγματι δε την του βασιλευς προθεσιν επιτελειν παραγενηθεις δε εις ιεροσολυμα και φιλοφρονως υπο του αρχιερεως της πολεως αποδεχθεις ανεθετο περι του γεγονοτος εμφανισμου και τινος ενεκεν παρεστιν διεσαφησεν επυνθανετο δε ει ταις αληθειαις ταυτα ουτως εχοντα τυγχanei του δε αρχιερεως υποδειξαντος παρακαταθηκας ειναι χηρων τε και ορφανων τινα δε και υρχανου του τωβιου σφοδρα ανδρος εν υπεροχη κειμενου ουτως ην διαβαλλων ο δυσσεβης σιμων τα δε παντα αργυριου τετρακοσια ταλαντα χρυσιου δε διακοσια αδικηθηναι δε τους πεπιστευκοτας τη του τοπου αγιωσυνη και τη του τετιμημενου κατα τον συμπαντα κοσμον ιερου σεμνοτητι και ασυλια παντελως αμηχανον ειναι ο δε ηλιοδω-

ρος δι' ας εἶχεν βασιλικὰς ἐντολὰς πάντως ἐλέγεν εἰς τὸ βασιλικὸν ἀναλήμπτεα ταῦτα εἶναι τὰξάμενος δὲ ἡμέραν εἰσθεῖ τὴν περὶ τούτων ἐπισκεψὶν οἰκονομήσων ἣν δὲ οὐ μικρὰ καθ' ὅλην τὴν πόλιν ἀγωνία οἱ δὲ ἱερεῖς πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἐν ταῖς ἱερατικαῖς στολαῖς ριψάντες ἑαυτοὺς ἐπεκαλοῦντο εἰς οὐρανὸν τὸν περὶ παρακαταθήκης νομοθετήσαντα τοῖς παρακαταθεμένοις ταῦτα σῶα διαφυλάξαι ἣν δὲ ὁρώντα τὴν τοῦ ἀρχιερέως ἰδεὰν τιτρώσκεσθαι τὴν διανοίαν ἡ γὰρ ὄψις καὶ τὸ τῆς χροᾶς παρηλλαγμένον ἐνεφαίνεν τὴν κατὰ ψυχὴν ἀγωνίαν περιεκεχυτο γὰρ περὶ τὸν ἄνδρα δεὸς τί καὶ φρικασμὸς σώματος δι' ὧν προδῆλον ἐγίνετο τοῖς θεωροῦσιν τὸ κατὰ καρδίαν ἐνεστος ἀλγὸς ἐτι δὲ ἐκ τῶν οἰκιῶν ἀγέληδον ἐξεπηδῶν ἐπὶ πανδήμον ἰκετείαν διὰ τὸ μέλλειν εἰς καταφρόνησιν ἐρχεσθαι τὸν τόπον ὑπεζώσμεναι δὲ ὑπο τοὺς μαστοὺς αἱ γυναῖκες σακκοὺς κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐπληθύνον αἱ δὲ κατακλειστοὶ τῶν παρθένων αἱ μὲν συνετρεχόν ἐπὶ τοὺς πυλῶνας αἱ δὲ ἐπὶ τὰ τείχη τινες δὲ διὰ τῶν θυρίδων διεξεκύπτον πασαὶ δὲ προτείνουσαι τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανὸν ἐποιοῦντο τὴν λιτανείαν ἐλεεῖν δ' ἣν τὴν τοῦ πληθύος παμμίγη προπτῶσιν τὴν τε τοῦ μεγάλως ἀγωνιωντος ἀρχιερέως προσδοκίαν οἱ μὲν οὖν ἐπεκαλοῦντο τὸν παγκράτη κυρίον τὰ πεπιστευμένα τοῖς πεπιστευκοσὶν σῶα διαφυλάσσειν μετὰ πάσης ἀσφαλείας ὁ δὲ ἡλιοδωρὸς τὸ διεγνώσμενον ἐπετελεῖ αὐτοῖσι δὲ αὐτοῦ συν τοῖς δορυφοροῖς κατὰ τὸ γαζοφυλακίον ἤδη παρόντος ὁ τῶν πνευμάτων καὶ πάσης ἐξουσίας δυνάστης ἐπιφάνειαν μεγάλην ἐποίησεν ὥστε πάντας τοὺς κατατολμήσαντας συνελθεῖν καταπλαγέντας τὴν τοῦ θεοῦ δυνάμιν εἰς ἐκλυσὶν καὶ δειλίαν τραπῆναι ὡφθῆ γὰρ τις ἵππος αὐτοῖς φοβερόν ἐχὼν τὸν ἐπιβάτην καὶ καλλίστην σάγη διακροσμήμενος φερόμενος δὲ ρυδὴν ἐνεσεισεν τῷ ἡλιοδῶρῳ τὰς ἐμπροσθίους ὀπλὰς ὁ δὲ ἐπικαθήμενος ἐφαίνετο χρύσῃν πανοπλίᾳ ἐχὼν ἑτέροι δὲ δύο προσεφάνησαν αὐτῷ νεανίαι τῇ ῥωμῇ μὲν ἐκπρέπεις καλλιστοὶ δὲ τὴν δοξάν διαπρέπεις δὲ τὴν περιβολὴν οἱ καὶ περιστάντες ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐμαστιγούν αὐτὸν ἀδιαλείπτως πολλὰς ἐπιρριπτοῦντες αὐτῷ πληγὰς ἀφ' ὧν δὲ πέσοντα πρὸς τὴν γῆν καὶ πολλῶν σκοτεῖ περιχυθέντα συναρπάσαντες καὶ εἰς φρεῖον ἐνθέντες τὸν ἄρτι μετὰ πολλῆς παραδόρου καὶ πάσης δορυφορίας εἰς τὸ προεἰρημένον εἰσελθόντα γαζοφυλακίον ἐφερόν ἀβοηθήτον ἑαυτῷ καθεστῶτα φανερῶς τὴν τοῦ θεοῦ δυνάστειαν ἐπεγνώκοτες καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν θείαν ἐνεργείαν ἀφ' ὧν καὶ πάσης ἐστερημένος ἐλπίδος καὶ σωτηρίας ἐρρίπτο οἱ δὲ τὸν κύριον εὐλογοῦν τὸν παραδοξάζοντα τὸν ἑαυτοῦ τόπον καὶ τὸ μικρὸν πρότερον δεοὺς καὶ ταραχῆς γεμὸν ἱερὸν τοῦ παντοκράτορος ἐπιφάνεντος κυρίου χάρας καὶ ευφροσύνης ἐπεπληρωτὸ ταχὺ δὲ τινες τῶν τοῦ ἡλιοδῶρου συνηθῶν ἤξιουν τὸν ὄντιον ἐπικαλεσασθαι τὸν ὑψίστον καὶ τὸ ζῆν χάρισσθαι τῷ παντελῶς ἐν ἐσχάτῃ πνοῇ κείμενῳ ὑποπτος δὲ γενομένος ὁ ἀρχιερεὺς μῆποτε διαλήμψιν ὁ βασιλεὺς σχῆ κακουργίαν τίνα περὶ τὸν ἡλιοδῶρον ὑπὸ τῶν ἰουδαίων συντετελεσθαι προσήγαγεν θυσίαν ὑπὲρ τῆς τοῦ ἀνδρὸς σωτηρίας ποιοῦμενου δὲ τοῦ ἀρχιερέως τὸν ἱλασμόν οἱ αὐτοὶ νεανίαι πάλιν ἐφάνησαν τῷ ἡλιοδῶρῳ ἐν ταῖς αὐταῖς ἐσθήσεσιν ἐστολισμένοι καὶ στάντες εἶπον πολλὰς ὀνιά τῷ ἀρχιερεὶ χάριτας ἔχε διὰ γὰρ αὐτὸν σοὶ κεχαρίσται τὸ ζῆν ὁ κύριος σὺ δὲ ἐξ οὐρανοῦ μεμαστιγώμενος διαγγέλλε πᾶσι τὸ μεγαλεῖον τοῦ θεοῦ κράτος ταῦτα δὲ εἰπόντες ἀφανεῖς ἐγένοντο ὁ δὲ ἡλιοδῶρὸς θυσίαν ἀνενεγκὰς τῷ κυρίῳ καὶ εὐχὰς μεγίστας ἐξαάμενος τῷ τῷ

ζην περιποίησαντι και τον ονιαν αποδεξαμενος ανεστρατοπεδευσεν προς τον βασιλεα εξεμαρτυρει δε πασιν απερ ην υπ οφιν τεθεαμενος εργα του μεγιστου θεου του δε βασιλεως επερωτησαντος τον ηλιοδωρον ποιος τις ειη επιτηδειος ετι απαξ διαπεμφθηναι εις ιεροσολυμα εφησεν ει τινα εχεις πολεμιον η πραγματων επιβουλον πεμψον αυτον εκει και μεμαστιγωμενον αυτον προσδεξη εανπερ και διασωθη δια το περι τον τοπον αληθως εινα τινα θεου δυναμιν αυτος γαρ ο την κατοικιαν επουρανιον εχων εποπτης εστιν και βοηθος εκεινου του τοπου και τους παραγινομενους επι κακωσει τυπτων απολλυει και τα μεν κατα ηλιοδωρον και την του γαζοφυλακιου τηρησιν ουτως εχωρησεν ο δε προειρημενος σιμων ο των χρηματων και της πατριδος ενδεικτης γεγωνας εκακολογει τον ονιαν ως αυτος τε ειη τον ηλιοδωρον επισεσεικως και των κακων δημιουργος καθεστηκως και τον ευεργετην της πολεως και τον κηδεμονα των ομοεθνων και ζηλωτην των νομων επιβουλον των πραγματων ετολμα λεγειν της δε εχθρας επι τοσoutον προβαινουσης ωστε και δια τινος των υπο του σιμωνος δεδοκιμασμενων φονους συντελεισθαι συνωρων ο ονιας το χαλεπον της φιλονεικias και απολλωνιον μενεσθεως τον κοιλης συριας και φοινικης στρατηγον συναυξοντα την κακιαν του σιμωνος προς τον βασιλεα διεκομισθη ου γινομενος των πολιτων κατηγορος το δε συμφορον κοινη και κατ ιδιαν παντι τω πληθει σκοπων εωρα γαρ ανευ βασιλικης προνοιας αδυνατον ειναι τυχειν ειρηνης ετι τα πραγματα και τον σιμωνα παυλαν ου λημψομενον της ανοιας μεταλλαξαντος δε τον βιον σελευκου και παραλαβοντος την βασιλειαν αντιοχου του προσαγορευθεντος επιφανους υπενοθευσεν ιαπων ο αδελφος ονιου την αρχιερωσυνην επαγγειλαμενος τω βασιλει δι εντευξεως αργυριου ταλαντα εξηκοντα προς τοis τριακοσιοis και προσοδου τινος αλλης ταλαντα ογδοηκοντα προς δε τουτοις υπισχνειτο και ετερα διαγραφειν πεντηκοντα προς τοis εκατον εαν επιχωρηθη δια της εξουσιας αυτου γυμνασιον και εφηβειον αυτω συστησασθαι και τους εν ιεροσολυμοis αντιοχεις αναγραψαι επινευσαντος δε του βασιλεως και της αρχης κρατησας ευθεως προς τον ελληνικον χαρακτηρα τους ομοφυλους μετεστησε και τα κειμενα τοis ιουδαιοis φιλανθρωπα βασιλικά δια ιωαννου του πατρος ευπολεμου του ποιησαμενου την πρεσβειαν υπερ φιλιας και συμμαχias προς τους ρωμαιους παρωςας και τας μεν νομιμους καταλυων πολιτειας παρανομους εθισμους εκαινιζεν ασμενως γαρ υπ αυτην την ακροπολιν γυμνασιον καθιδρυσεν και τους κρατιστους των εφηβων υποτασσων υπο πετασον ηγαγεν ην δ ουτως ακμη τις ελληνισμου και προσβασis αλλοφυλισμου δια την του ασεβους και ουκ αρχιερεως ιαωνος υπερβαλλουσαν αναγκειαν ωστε μηκετι περι τας του θυσιαστηριου λειτουργias προθυμους ειναι τους ιερεις αλλα του μεν νεω καταφρονουντες και των θυσιων αμελουντες εσπευδον μετεχειν της εν παλαιστρη παρανομου χορηγιας μετα την του δισκου προσκλησιν και τας μεν πατρωους τιμας εν ουδενι τιθεμενοι τας δε ελληνικας δοξας καλλιστας ηγουμενοι ων και χαριν περιεσχεν αυτους χαλεπη περιστασις και ων εξηλουν τας αγωγας και καθ απαν ηθελον εξομοιουσθαι τουτους πολεμιους και τιμωρητας εσχον ασεβειν γαρ εις τους θειους νομους ου ραδιον αλλα ταυτα ο ακολουθος καιρος δηλωσει αγομενου δε πενταετηρικου αχωνος εν τυρω και του βασιλεως παροντος απεστειλεν ιαπων ο μαυρος θεωρους ως

απο ιεροσολυμων αντιοχεις οντας παρακομιζοντας αργυριου δραχμας τριακοσιας εις την του ηρακλεους θυσιαν ας και ηζιωσαν οι παρακομισαντες μη χρησθαι εις θυσιαν δια το μη κατηκειν εις ετεραν δε καταθεσθαι δαπανην επεσε μεν ουν ταυτα δια μεν τον αποστειλαντα εις την του ηρακλεους θυσιαν ενεκεν δε των παρακομιζοντων εις τας των τριηρεων κατασκευας αποσταλεντος δε εις αιγυπτον απολλωνιου του μενεσθεως δια τα πρωτοκλισια του φιλομητορος βασιλεως μεταλαβων αντιοχος αλλοτριον αυτον των αυτου γεγονεναι πραγματων της καθ αυτον ασφαλειας εφροντιζεν οθεν εις ιοππην παραγενομενος κατηντησεν εις ιεροσολυμα μεγαλομερως δε υπο του ιασωνος και της πολεως αποδεχθεις μετα δαδουχιας και βωων εισεδεχθη ειθ ουτως εις την φοινικην κατεστρατοπεδευsen μετα δε τριετη χρονον απεστειλεν ιασων μενελαον τον του προσημαινομενου σιμωνος αδελφον παρακομιζοντα τα χρηματα τω βασιλει και περι πραγματων αναγκαιων υπομνηματισμους τελεσοντα ο δε συσταθεις τω βασιλει και δοξασας αυτον τω προσωπω της εξουσιας εις εαυτον κατηντησεν την αρχιερωσυνην υπερβαλων τον ιασωνα ταλαντα αργυριου τριακοσια λαβων δε τας βασιλικας εντολας παρεγενετο της μεν αρχιερωσυνης ουδεν αξιον φερων θυμους δε ωμου τυραννου και θηρος βαρβαρου οργας εχων και ο μεν ιασων ο τον ιδιον αδελφον υπονοθευσας υπονοθευθεις υφ ετερου φυγας εις την αμμανιτιν χωραν συνηλαστο ο δε μενελαος της μεν αρχης εκρατει των δε επηγγελμενων τω βασιλει χρηματων ουδεν ευτακτηι ποιουμενου δε την απαιτησιν σωστρατου του της ακροπολεως επαρχου προς τουτον γαρ ην η των διαφορων πραξις δι ην αιτιαν οι δυο υπο του βασιλεως προσεκληθησαν και ο μεν μενελαος απελιπεν της αρχιερωσυνης διαδοχον λυσιμαχον τον εαυτου αδελφον σωστρατος δε κρατητα τον επι των κυπριων τοιουτων δε συνεστηκοτων συνεβη ταρσεις και μαλλωτας στασιαζειν δια το αντιοχιδι τη παλλαχη του βασιλεως εν δωρεα δεδοσθαι θιαττον ουν ο βασιλευς ηκεν καταστεilai τα πραγματα καταλιπων τον διαδεχομενον ανδρονικον των εν αξιωματι κειμενων νομισας δε ο μενελαος ειληφεναι καιρον ευφυη χρυσωματα τινα των του ιερου νοσφισαμενος εχαρισματο τω ανδρονικω και ετερα ετυγχανεν πεπρακως εις τε τυρον και τας κυκλω πολεις α και σαφως επεγνωκως ο ονιας απηλεγχεν αποκεχωρηκως εις ασυλον τοπον επι δαφνης της προς αντιοχειαν κειμενης οθεν ο μενελαος λαβων ιδια τον ανδρονικον παρεκαλει χειρωσασθαι τον ονιαν ο δε παραγενομενος επι τον ονιαν και πεισθεις επι δολω και δεξιασθεις μεθ ορκων δους δεξιαν καιπερ εν υποψια κειμενος επεισεν εκ του ασυλου προσελθειν ον και παραχρημα παρεκλεισεν ουκ αιδεσθεις το δικαιον δι ην αιτιαν ου μονον ιουδαιοι πολλοι δε και των αλλων εθνων εδειναζον και εδυσφορουν επι τω του ανδρος αδικω φονω του δε βασιλεως επανελθοντος απο των κατα κιλικιαν τοπων ενετυγχανον οι κατα πολιν ιουδαιοι συμμισπονηρουντων και των ελληνων υπερ του παρα λογον τον ονιαν απεκτονησθαι ψυχικως ουν ο αντιοχος επιλυπηθεις και τραπεις επι ελεος και δακρυσας δια την του μετηλλαχοτος σωφροσυνην και πολλην ευταξian και πυρωθεις τοις θυμοις παραχρημα την του ανδρονικου πορφυραν περιελομενος και τους χιτωνας περιρρηξας περιαγαγων καθ ολην την πολιν επ αυτον τον τοπον ουπερ τον ονιαν ησεβησεν εκει τον μαιαφονον απεχοσμησεν του κυριου την αξian αυτω κολασιν αποδοντος γενομενων δε

πολλων ιεροσυληματων κατα την πολιν υπο του λυσιμαχου μετα της του μενελαου γνωμης και διαδοθεισης εξω της φημης επισυνηχθη το πληθος επι τον λυσιμαχον χρυσωματος ηδη πολλων διενηνεγμενων επεγειρομενων δε των οχλων και ταις οργαις διεμπιπλαμενων καθοπισας ο λυσιμαχος προς τρισχιλιους κατηρξατο χειρων αδικων προηγησαμενου τινος αυρανου προβεβηκοτος την ηλικιαν ουδεν δε ηττον και την ανοιαν συνιδοντες δε και την επιθεσιν του λυσιμαχου συναρπασαντες οι μεν πετρους οι δε ξυλων παχη τινες δε εκ της παρκακειμενης σποδου δρασσομενοι φυρδην ενετινασσον εις τους περι τον λυσιμαχον δι ην αιτιαν πολλους μεν αυτων τραυματιας εποιησαν τινας δε και κατεβαλον παντας δε εις φυγην συνηλασαν αυτον δε τον ιεροσυλον παρα το γαζοφυλακιον εχειρωσαντο περι δε τουτων ενεστη κρισις προς τον μενελαον καταντησαντος δε του βασιλεως εις τυρον επ αυτου την δικαιολογιαν εποιησαντο οι πεμφθεντες τρεις ανδρες υπο της γερουσιας ηδη δε λελειμμενος ο μενελαος επηγγειλατο χρηματα ικανα τω πολεμιαυ δορυμενους προς το πεισαι τον βασιλεα οθεν απολαβων ο πολεμιαυ εις τι περιστυλον ως αναψυζοντα τον βασιλεα μετεθηκεν και τον μεν της ολης κακιας αιτιον μενελαον απελυσεν των κατηγορημενων τοις δε ταλαιπωροις οιτινες ει και επι σκυθων ελεγον απελυθησαν ακαταγνωστοι τουτοις θανατον επεκρινεν ταχεως ουν την αδικον ζημιαν υπεσχον οι περι πολεως και δημων και των ιερων σκευων προγορησαντες δι ην αιτιαν και τυριοι μισοπονηρησαντες τα προς την κηδειαν αυτων μεγαλοπρεπως εχορηγησαν ο δε μενελαος δια τας των κρατούντων πλεονεξιας εμενεν επι τη αρχη επιφυομενος τη κακια μεγας των πολιτων επιβουλος καθεστως περι δε τον καιρον τουτον την δευτεραν εφοδον ο αντιοχος εις αιγυπτον εστείλατο συνεβη δε καθ ολην την πολιν σχεδον εφ ημερας τεσσαρακοντα φαινεσθαι δια των αερων τρεχοντας ιππεις διαχρυσους στολας εχοντας και λογγας σπειρηδον εξωπλισμενους και μαχαιρων σπασμους και ιλας ιππων διατεταγμενας και προσβολας γινομενας και καταδρομας εκατερων και ασπιδων κινήσεις και καμακων πληθη και βελων βολας και χρυσεων κοσμων εκλαμψεις και παντοιους θωρακισμους διο παντες ηξιουν επ αγαθω την επιφανειαν γεγεννησθαι γενομενης δε λαλιας ψευδους ως μετηλλαχτος αντιοχου τον βιον παραλαβων ο ιαπων ουκ ελαττους των χιλιων αφνιδιως επι την πολιν συνετελεσαστο επιθεσιν των δε επι τω τειχει συνελασθεντων και τελος ηδη καταλαμβανομενης της πολεως ο μενελαος εις την ακροπολιν εφυγαδευσεν ο δε ιαπων εποιετο σφαγας των πολιτων των ιδιων αφειδως ου συννοων την εις τους συγγενεις ευημεριαν δυσημεριαν ειναι την μεγιστην δοκων δε πολεμιων και ουχ ομοειδων τροπαια καταβαλλεσθαι της μεν αρχης ουκ εκρατησεν το δε τελος της επιβουλης ασχυνην λαβων φυγας παλιν εις την αμμανιτιν απηλθεν περας ουν κακης καταστροφης ετυχεν εγκληθεις προς αρεταν τον των αραβων τυραννον πολιν εκ πολεως φευγων διωκομενος υπο παντων συγγουμενος ως των νομων αποστατης και βδελυσσομενος ως πατριδος και πολιτων δημιος εις αιγυπτον εξεβρασθη και ο συχνους της πατριδος αποξενωσας επι ξενης απωλετο προς λακεδαιμονιους αναχθεις ως δια την συγγενειαν τευξομενος σκεπης και ο πληθος αταφων εκριψας απεννητος εγεννηθη και κηδειας ουδ ηστινοσουν ουτε πατρωου ταφου μετεσχεν προσπεσοντων δε τω βασιλει περι των γεγονοτων

διελαβεν αποστατειν την ιουδαιαν οθεν αναζευξας εξ αιγυπτου τεθρη-
νωμενος τη ψυχη ελαβεν την μεν πολιν δοριαλωτον και εκελευσεν
τοις στρατιωταις κοπτειν αφειδως τους εμπιπτοντας και τους εις τας
οικιας αναβαινοντας κατασφαζειν εγινετο δε νεων και πρεσβυτερων
αναηρεσις ανηβων τε και γυναικων και τεκνων αφανισμος παρθενων
τε και νηπιων σφαγαι οκτω δε μυριαδες εν ταις πασαις ημεραις τρι-
σιν κατεφθαρησαν τεσσαρες μεν εν χειρων νομοις ουχ ηττον δε των
εσφαγμενων επραυθησαν ουκ αρκεσθεις δε τουτοις κατετολμησεν εις
το πασης της γης αγιωτατον ιερον εισελθειν οδηγον εχων τον με-
νελαον τον και των νομων και της πατριδος προδοτην γεγονοτα και
ταις μιαιραις χερσιν τα ιερα σκευη λαμβανων και τα υπ αλλων βασι-
λεων ανατειθεντα προς αυξησιν και δοξαν του τοπου και τιμην ταις
βεβηλοις χερσιν συσσυρων και εμετεωριζετο την διανοιαν ο αντιοχος
ου συνωρων οτι δια τας αμαρτιας των την πολιν οικουντων απωργι-
σται βραχεως ο δεσποτης διο γεγονεν περι τον τοπον παρορασις ει
δε μη συνεβη προσενεχεσθαι πολλοις αμαρτημασιν καθαπερ ην ο η-
λιοδωρος ο πεμφθεις υπο σελευκου του βασιλεως επι την επισκεψιν
του γαζοφυλακιου ουτος προαχθεις παραχρημα μαστιγωθεις ανετρα-
πη του θρασους αλλ ου δια τον τοπον το εθνος αλλα δια το εθνος
τον τοπον ο κυριος εξελεξατο διοπερ και αυτος ο τοπος συμμετασχων
των του εθνους δυσπετηματων γενομενων υστερον ευεργετηματων
εκοινωνησεν και ο καταλειφθεις εν τη του παντοκρατορος οργη παλιν
εν τη του μεγαλου δεσποτου καταλλαγη μετα πασης δοξης επανωρ-
θωθη ο γουν αντιοχος οκτακοσια προς τοις χιλιοις απενεγκαμενος
εκ του ιερου ταλαντα θαπτον εις την αντιοχειαν εχωρισθη οιομενος
απο της υπερηφανιας την μεν γην πλωτην και το πελαγος πορευτον
θεσθαι δια τον μετεωρισμον της καρδιας κατελιπεν δε και επιστα-
τας του κακουν το γενος εν μεν ιεροσολυμοις φιλιππον το μεν γενος
φρυγα τον δε τροπον βαρβαρωτερον εχοντα του καταστησαντος εν δε
γαριζιν ανδρονικον προς δε τουτοις μενελαον ος χειριστα των αλλων
υπερηρετο τοις πολιταις απεχθη δε προς τους πολιτας ιουδαιους εχων
διαθεσιν επεμφεν δε τον μυσαρχην απολλωνιον μετα στρατευματος
δισμυριους δε προς τοις δισχιλιοις προσταξας τους εν ηλικια παντας
κατασφαζας τας δε γυναικας και τους νεωτερους πωλειν ουτος δε
παράγενομενος εις ιεροσολυμα και τον ειρηνικον υποκριθεις επεσχεν
εως της αγιας ημερας του σαββατου και λαβων αργουντας τους ιου-
δαιους τοις υφ εαυτον εξοπλησιν παρηγγειλεν και τους εξελθοντας
παντας επι την θεωριαν συνεξεκεντησεν και εις την πολιν συν τοις
οπλοις εισδραμων ικανα κατεστρωσεν πληθη ιουδας δε ο και μακκα-
βαιος δεκατος που γενηθεις και αναχωρησας εις την ερημον θηριων
τροπον εν τοις ορεσιν διεζη συν τοις μετ αυτου και την χορτωδη τρο-
φην σιτουμενοι διετελουν προς το μη μετασχειν του μολυσμου μετ
ου πολυν δε χρονον εξαπεστειλεν ο βασιλευς γεροντα αθηναιον ανα-
γκαζειν τους ιουδαιους μεταβαινειν απο των πατριων νομων και τοις
του θεου νομοις μη πολιτευεσθαι μολυναι δε και τον εν ιεροσολυμοις
νεω και προσονομασαι διος ολυμπιου και τον εν γαριζιν καθως ετυγ-
χανον οι τον τοπον οικουντες διος ξενιου χαλεπη δε και τοις ολοις
ην δυσχερης η επιτασις της κακιας το μεν γαρ ιερον ασωτιας και κω-
μων υπο των εθνων επεπληρουτο ραθυμουντων μεθ εταιρων και εν
τοις ιεροις περιβολοις γυναιξι πλησιαζοντων ετι δε τα μη καθηκοντα

ενδον εισφεροντων το δε θυσιαστηριον τοις αποδιεσταλμενοις απο των νομων αθεμιτοις επεπληρωτο ην δ ουτε σαββατιζειν ουτε πατρωους εορτας διαφυλαττειν ουτε απλως ιουδαιον ομολογειν ειναι ηγοντο δε μετα πικρας αναγκης εις την κατα μηνα του βασιλεως γενεθλιον ημεραν επι σπλαγχνισμον γενομενης δε διονυσιων εορτης ηναγκαζοντο χισσους εχοντες πομπευειν τω διονυσω ψηφισμα δε εξεπεσεν εις τας αστυγειτονας ελληνιδας πολεις πτολεμαιου υποθεμενου την αυτην αγωγην κατα των ιουδαιων αγειν και σπλαγχνιζειν τους δε μη προαιρουμενους μεταβαινειν επι τα ελληνικα κατασφαζειν παρην ουν οραν την ενεστωσαν ταλαιπωριαν δυο γαρ γυναικες ανηχθησαν περιτετμηκυιαι τα τεκνα τουτων δε εκ των μαστων κρεμασαντες τα βρεφη και δημοσια περιαγαγοντες αυτας την πολιν κατα του τειχους εκρημνισαν ετεροι δε πλησιον συνδραμοντες εις τα σπηλαια λεληθωτως αγειν την εβδομαδα μηνυθεντες τω φιλιππω συνεφλογισθησαν δια το ευλαβως εχειν βοηθησαι εαυτοις κατα την δοξαν της σεμνοτατης ημερας παρακαλω ουν τους εντυγχανοντας τηδε τη βιβλω μη συστελλεσθαι δια τας συμφορας λογιζεσθαι δε τας τιμωριας μη προς ολεθρον αλλα προς παιδειαν του γενοους ημων ειναι και γαρ το μη πολυν χρονον εασθαι τους δυσσεβουντας αλλ ευθεως περιπιπτειν επιτιμοις μεγαλης ευεργεσιας σημειον εστιν ου γαρ καθαπερ και επι των αλλων εθνων αναμενει μακροθυμων ο δεσποτης μεχρι του καταντησαντας αυτους προς εκπληρωσιν αμαρτιων κολασαι ουτως και εφ ημων εκρινεν ειναι ινα μη προς τελος αφικομενων ημων των αμαρτιων υστερον ημας εκδικα διοπερ ουδεποτε μεν τον ελεον αφ ημων αφιστησιν παιδευων δε μετα συμφορας ουκ εγκαταλειπει τον εαυτου λαον πλην εως υπομνησεως ταυτη ημιν ειρησθω δι ολιγων δ ελευστεον επι την διηγησην ελεαζαρος τις των πρωτευοντων γραμματεων ανηρ ηδη προβεβηκως την ηλικιαν και την προσοψιν του προσωπου καλλιςτος αναχανων ηναγκαζετο φαγειν υειον κρεας ο δε τον μετ ευκλειας θανατον μαλλον η τον μετα μυσους βιον αναδεξαμενος αυθαιρετως επι το τυμπανον προσηγεν προπτυσας δε καθ ον εδει τροπον προσερχεσθαι τους υπομενοντας αμυνασθαι ων ου θεμις γευσασθαι δια την προς το ζην φιλοστοργιαν οι δε προς τω παρανομω σπλαγχνισμω τεταγμενοι δια την εκ των παλαιων χρονων προς τον ανδρα γνωσιν απολαβοντες αυτον κατ ιδιαν παρεκαλουν ενεγκαντα κρεα οις καθηκον αυτω χρασθαι δι αυτου παρασκευασθεντα υποκριθηναι δε ως εσθιοντα τα υπο του βασιλεως προστεταγμενα των απο της θυσιας κρεων ινα τουτο πραξας απολυθη του θανατου και δια την αρχαιαν προς αυτους φιλιαν τυχη φιλανθρωπιας ο δε λογισμον αστείον αναλαβων και αξιον της ηλικιας και της του γηρωσ υπεροχης και της επικτητου και επιφανους πολιας και της εκ παιδος καλλιστης αναστροφης μαλλον δε της αγιας και θεοκτιστου νομοθεσιας ακολουθως απεφηνατο ταχεως λεγων προπεμπειν εις τον αδην ου γαρ της ημετερας ηλικιας αξιον εστιν υποκριθηναι ινα πολλοι των νεων υπολαβοντες ελεαζαρον τον ενενηκονταετη μεταβεβηκεναι εις αλλοφυλισμον και αυτοι δια την εμην υποκρισιν και δια το μικρον και σκαριαιον ζην πλανηθωσιν δι εμε και μυσος και κηλιδα του γηρωσ κατακτησωμαι ει γαρ και επι του παροντος εξελουμαι την εξ ανθρωπων τιμωριαν αλλα τας του παντοκρατορος χειρας ουτε ζων ουτε αποθανων εκφευξομαι διοπερ ανδρειως μεν νυν διαλλαξας τον βιον του μεν γηρωσ

αξιος φανησμαι τοις δε νεοις υποδειγμα γενναιον καταλελοιπως εις το προθυμως και γενναιως υπερ των σεμνων και αγων νομων απειθανατιζειν τοσαυτα δε ειπων επι το τυμπανον ευθεως ηλθεν των δε αγοντων προς αυτον την μικρω προτερον ευμενειαν εις δυσμενειαν μεταβαλοντων δια το τους προειρημενους λογους ως αυτοι διελαμβανον απονοιαν ειναι μελλων δε ταις πληγαις τελευταν αναστεναξας ειπεν τω κυριω τω την αγιαν γνωσιν εχοντι φανερον εστιν οτι δυναμενος απολυθηται του θανατου σκληρας υποφερω κατα το σωμα αλγηδονας μαστιγουμενος κατα ψυχην δε ηδεως δια τον αυτου φοβον ταυτα πασχω και ουτος ουν τουτον τον τροπον μετηλλαξεν ου μονον τοις νεοις αλλα και τοις πλειστοις του εθνους τον εαυτου θανατον υποδειγμα γενναιοτητος και μνημοσυνον αρετης καταλιπων συνεβη δε και επτα αδελφους μετα της μητρος συλλημφθεντας αναγκασεσθαι υπο του βασιλευς απο των αθεμιτων υειων κρεων εφαιπτεσθαι μαστιξιν και νευραις αιχιζομενους εις δε αυτων γενομενος προηγορος ουτως εφη τι μελλεις ερωταν και μανθανειν ημων ετοιμοι γαρ αποθνησκειν οσμεν η παραβαινειν τους πατριους νομους εκθυμος δε γενομενος ο βασιλευς προσεταξεν τηγανα και λεβητας εκπυρουν των δε παραχρημα εκπυρωθεντων τον γενομενον αυτων προηγορον προσεταξεν γλωσσοτομειν και περισκυθισαντας ακρωτηριαζειν των λοιπων αδελφων και της μητρος συνορωντων αχρηστον δε αυτον τοις ολοις γενομενον εκελευσεν τη πυρα προσαγειν εμπνουν και τηγανιζειν της δε ατμιδος εφ ικανον διαδιδουσης του τηγανου αλληλους παρεκαλουν συν τη μητρι γενναιως τελευταν λεγοντες ουτως ο κυριος ο θεος εφορα και ταις αληθειαις εφ ημιν παρακαλειται καθαπερ δια της κατα προσωπον αντιμαρτυρουσης ωδης διεσαφησεν μωυσης λεγων και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται μεταλλαξαντος δε του πρωτου τον τροπον τουτον τον δευτερον ηγον επι τον εμπαιγμον και το της κεφαλης δερμα συν ταις θιριξιν περισυραντες επηρωτων ει φαγεσαι προ του τιμωρηθηναι το σωμα κατα μελος ο δε αποκριθεις τη πατριω φωνη προσειπεν ουχι διοπερ και ουτος την εξης ελαβεν βασανον ως ο πρωτος εν εσχατη δε πνοη γενομενος ειπεν συ μεν αλαστωρ εκ του παροντος ημας ζην απολυεις ο δε του κοσμου βασιλευς αποθανοντας ημας υπερ των αυτου νομων εις αιωνιον αναβιωσιν ζωης ημας αναστησει μετα δε τουτον ο τριτος ενεπαιζετο και την γλωσσαν αιτηθεις ταχεως προεβαλεν και τας χειρας ευθαρσως προτεινεν και γενναιως ειπεν εξ ουρανου ταυτα κεκτημαι και δια τους αυτου νομους υπερωω ταυτα και παρ αυτου ταυτα παλιν ελπιζω κομισασθαι ωστε αυτον τον βασιλεα και τους συν αυτω εκπλησσεσθαι την του νεανισκου ψυχην ως εν ουδενι τας αλγηδονας ετιθετο και τουτου δε μεταλλαξαντος τον τεταρτον ωσαυτως εβασανιζον αιχιζομενοι και γενομενος προς το τελευταν ουτως εφη αιρετον μεταλασσοντας υπ ανθρωπων τας υπο του θεου προσδοκων ελπιδας παλιν αναστησεσθαι υπ αυτου σοι μεν γαρ αναστασις εις ζωην ουκ εσται εχομενως δε τον πεμπτον προσαγοντες ηκιζοντο ο δε προς αυτον ιδων ειπεν εξουσιαν εν ανθρωποις εχων φθαρτος ων ο θελεις ποιεις μη δοκει δε το γενος ημων υπο του θεου καταλελειφθαι συ δε καρτερει και θεωρει το μεγαλειον αυτου κρατος ως σε και το σπερμα σου βασανιει μετα δε τουτον ηγον τον εκτον και μελλων αποθνησκειν εφη μη πλανω ματην ημεις γαρ δι εαυτους ταυτα πασχομεν αμαρτοντες εις τον εαυτων θεον α-

ξία θαυμασμου γεγονεν συ δε μη νομισης αθως εσεσθαι θεομαχειν επιχειρησας υπεραχοντως δε η μητηρ θαυμασθη και μνημης αγαθης αξια ητις απολλυμενους υιους επτα συνορωσα μιας υπο καιρον ημερας ευψυχως εφερεν δια τας επι κυριον ελπιδας εκαστον δε αυτων παρεκαλει τη πατριω φωνη γενναιω πεπληρωμενη φρονηματι και τον θηλυν λογισμον αρσενι θυμω διεγειρασα λεγουσα προς αυτους ουκ οιδ οπως εις την εμην εφανητε κοιλιαν ουδε εγω το πνευμα και την ζωην υμιν εχαρισαμην και την εκαστου στοιχειωσιν ουκ εγω διερρυθμισα τοιγαρουν ο του κοσμου κτιστης ο πλασας ανθρωπου γενεσιν και παντων εξευρων γενεσιν και το πνευμα και την ζωην υμιν παλιν αποδιδωσιν μετ ελεους ως νυν υπερορατε εαυτους δια τους αυτου νομους ο δε αντισχος οιομενος καταφρονεισθαι και την ονειδιζουσαν υφορωμενος φωνην ετι του νεωτερου περιοντος ου μονον δια λογων εποιετο την παρακλησιν αλλα και δι ορκων επιστου αμα πλουτιειν και μακαριστον ποιησιν μεταθεμενον απο των πατριων και φιλον εξειν και χρειας εμπιστευσειν του δε νεανιου μηδαμως προσεχοντος προσκαλεσασμενος ο βασιλευς την μητερα παρηνει γενεσθαι του μειρακιου συμβουλον επι σωτηρια πολλα δε αυτου παραινεσαντος επεδεξάτο πεισιν τον υιον προσκυψασα δε αυτω χλευασασα τον ωμον τυραννον ουτως εφησεν τη πατριω φωνη υιε ελεησον με την εν γαστρι περιεγεγκασαν σε μηνας εννεα και θηλασασαν σε ετη τρια και εκθρεψασαν σε και αγαγουσαν εις την ηλικιαν ταυτην και τροφοφορησασαν αξιω σε τεκνον αναβλεψαντα εις τον ουρανον και την γην και τα εν αυτοις παντα ιδοντα γινωαι οτι ουκ εξ οντων εποησεν αυτα ο θεος και το των ανθρωπων γενοσ ουτω γινεται μη φοβηθης τον δημιον τουτον αλλα των αδελφων αξιος γενομενος επιδεξαι τον θανατον ινα εν τω ελσει συν τοις αδελφοις σου κοιμισωμαι σε ετι δε ταυτης καταληγουσης ο νεανιας ειπεν τινα μενετε ουχ υπακουω του προσταγματος του βασιλεως του δε προσταγματος ακουω του νομου του δοθεντος τοις πατρασιν ημων δια μωυσεως συ δε πασης κακιας ευρετης γενομενος εις τους εβραιους ου μη διαφυγης τας χειρας του θεου ημεις γαρ δια τας εαυτων αμαρτιας πασχομεν ει δε χαριν επιπληξεως και παιδειας ο ζων κυριος ημων βραχεως επωργισται και παλιν καταλλαγησεται τοις εαυτου δουλοις συ δε ω ανοσιε και παντων ανθρωπων μιαρωτατε μη ματην μετεωριζου φρυαττομενος αδηλοις ελπισιν επι τους ουρανιους παιδας επαιρομενος χειρα ουπω γαρ την του παντοκρατορος εποπτου θεου χρισιν εκπεφευγας οι μεν γαρ νυν ημετεροι αδελφοι βραχυν υπενεγκαντες πονον αεναου ζωης υπο διαθηκην θεου πεπτωκασιν συ δε τη του θεου χρισει δικαια τα προστιμα της υπερηφανιας αποιση εγω δε καθαπερ οι αδελφοι και σωμα και ψυχην προδιδωμι περι των πατριων νομων επικαλουμενος τον θεον ιλεως ταχυ τω εθνει γενεσθαι και σε μετα ετασμων και μαστιγων εξομολογησασθαι διοτι μονος αυτος θεος εστιν εν εμοι δε και τοις αδελφοις μου στησαι την του παντοκρατορος οργην την επι το συμπαν ημων γενοσ δικαιως επηγγεμενην εκθυμος δε γενομενος ο βασιλευς τουτω παρα τους αλλους χειριστως απηντησεν πικρως φερων επι τω μυκτηρισμω και ουτος ουν καθαρος μετηλλαξεν παντελως επι τω κυριω πεποιθως εσχατη δε των υιων η μητηρ ετελευτησεν τα μεν ουν περι τους σπλαγχνισμους και τας υπερβαλλουσας αιχιας επι τοσούτον δεδηλωσθω ιουδας δε ο και μακαβαιος και οι συν αυτω παρεισπορευομενοι λεληθότως εις τας

κώμας προσεκαλούντο τους συγγενείς και τους μεμενηκότας εν τω ιουδαισμῳ προσλαμβανομένοι συνηγαγον εις εξάκισχιλιους και επεκαλούντο τον κυριον επιδειν τον υπο παντων καταπατουμενον λαον οικτιραι δε και τον ναον τον υπο των ασεβων ανθρωπων βεβηλωθεντα ελεησαι δε και την καταφθειρομενην πολιν και μελλουσαν ισοπεδον γινεσθαι και των καταβωωντων προς αυτον αιματων εισακουσαι μνησθηναι δε και της των αναμαρτητων νηπιων παρανομου απωλειας και περι των γενομενων εις το ονομα αυτου βλασφημιων και μισοπονηρησαι γενομενος δε ο μακκαβαιος εν συστηματι ανυποστατος ηδη τοις εθνεσιν εγινετο της οργης του κυριου εις ελεον τραπεισης πολεις δε και κώμας απροσδοκητως ερχομενος ενεπιμπρα και τους επικαιρους τοπους απολαμβανων ουκ ολιγους των πολειμων τροπουμενος μαλιστα τας νυκτας προς τας τοιαυτας επιβολας συνεργους ελαμβανεν και λαλια της ευανδριας αυτου διηχειτο πανταχη συνορων δε ο φιλιππος κατα μικρον εις προκοπην ερχομενον τον ανδρα πυκνοτερον δε εν ταις ευημεραις προβαινοντα προς πτολεμαιον τον κοιλης συριας και φοινικης στρατηγον εγραψεν επιβοηθειν τοις του βασιλευς πραγμασιν ο δε ταχως προχειρισαμενος νικανορα τον του πατροκλου των πρωτων φιλων απεστειλεν υποταξας παμφυλων εθνη ουκ ελαττους των δισμυριων το συμπαν της ιουδαιας εξαραι γενος συνεστησεν δε αυτω και γοργιαν ανδρα στρατηγον και εν πολεμικαις χρεiais πειραν εχοντα διεστησατο δε ο νικανωρ τον φορον τω βασιλει τοις ρωμαιοις οντα ταλαντων δισχιλιων εκ της των ιουδαιων αιχμαλωσιας εκπληρωσιν ευθεως δε εις τας παραθαλασσιους πολεις απεστειλεν προκαλουμενος επ αγορασμον ιουδαιων σωμάτων υποσχνουμενος ενενηκοντα σωματα ταλαντου παραχωρησιν ου προσδεχομενος την παρα του παντοκρατορος μελλουσαν παρακολουθησιν επ αυτω δικην τω δε ιουδα προσεπεσεν περι της του νικανωρος εφοδου και μεταδοντος τοις συν αυτω την παρουσιαν του στρατοπεδου οι δειλανδρουντες και απιστουντες την του θεου δικην διεδιδρασκον εαυτους και εξετοπιζον οι δε τα περιλελειμμενα παντα επωλουν ομου δε τον κυριον ηξιουν ρυσασθαι τους υπο του δυσσεβους νικανωρος πριν συντυχειν πεπραμενους και ει μη δι αυτους αλλα δια τας προς τους πατερας αυτων διαθηκας και ενεκα της επ αυτους επικλησεως του σεμνου και μεγαλοτρεπους ονοματος αυτου συναγαγων δε ο μακκαβαιος τους περι αυτον οντας αριθμον εξάκισχιλιους παρεκαλει μη καταπλαγηναι τοις πολεμιοις μηδε ευλαβεισθαι την των αδικως παραγινομενων επ αυτους εθνων πολυπληθειαν αγωνισασθαι δε γενναιως προ οφθαλμων λαβοντας την ανομως εις τον αγιον τοπον συντετελεσμενην υπ αυτων υβριν και τον της εμπειαιγμενης πολεως αικισμον ετι δε την της προγονικης πολιτειας καταλυσιν οι μεν γαρ οπλοις πεποιθασιν αμα και τολμαις εφησεν ημεις δε επι τω παντοκρατορι θεω δυναμενω και τους ερχομενους εφ ημας και τον ολον κοσμον ενι νευματι καταβαλειν πεποιθαμεν προσαναλεξαμενος δε αυτοις και τας επι των προγονων γενομενας αντιληψεις και την επι σενναχηριμ εκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδες ως απωλοντο και την εν τη βαβυλωνια την προς τους γαλατας παραταξιν γενομενην ως οι παντες επι την χρεian ηλθον οκτακισχιλιοι συν μακεδοσιν τετρακισχιλιους των μακεδωνων απορουμενων οι οκτακισχιλιοι τας δωδεκα μυριαδας απωλεσαν δια την γινομενην αυτοις απ ουρανου βοηθειαν και ωφελειαν πολλην ελαβον

εφ' οἷς εὐθάρσεις αὐτοὺς παραστήσας καὶ ἐτοιμοὺς ὑπὲρ τῶν νομῶν καὶ τῆς πατρίδος ἀποθνήσκειν τετραμερὲς τὶ τὸ στρατεῦμα ἐποίησεν τάξας καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ προηγουμένους ἑκάτερας τάξεως σιμῶνα καὶ ἰωσήπον καὶ ἰωνάθην ὑποτάξας ἑκάστῳ χίλιους πρὸς τοὺς πεντακοσίοις ἐτι δὲ καὶ ἑλεάζαρον παραναγνούς τὴν ἱερὰν βίβλον καὶ δούς συνθήμα θεοῦ βοήθειας τῆς πρώτης σπειρας αὐτὸς προηγουμένος συνεβάλε τῷ νικανорί γενομένου δὲ αὐτοῖς τοῦ παντοκράτορος συμμαχοῦ κατεσφαζάν των πολέμιων ὑπὲρ τοὺς ἐνακισχιλίους τραυματίας δὲ καὶ τοὺς μέλεσιν ἀναπείρους τὸ πλεῖον μέρος τῆς τοῦ νικανορος στρατίας ἐποίησαν πάντας δὲ φυγεῖν ἠναγκάσαν τὰ δὲ χρήματα τῶν παραγεγονότων ἐπὶ τὸν ἀγορασμὸν αὐτῶν ἔλαβον συνδιωξάντες δὲ αὐτοὺς ἐφ' ἱκανὸν ἀνέλυσαν ὑπὸ τῆς ὥρας συγκλειόμενοι ἦν γὰρ ἡ πρὸ τοῦ σαββάτου δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐμακροτονήσαν κατατρέχοντες αὐτοὺς ὀπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς καὶ τὰ σκυλὰ ἐκδύσαντες τῶν πολέμιων περὶ τὸ σαββάτον ἐγίνοντο περισσῶς εὐλογούντες καὶ ἐξομολογούμενοι τῷ κυρίῳ τῷ διασώσαντι εἰς τὴν ἡμέραν ταυτὴν ἀρχὴν ἑλεους ταξάντος αὐτοὺς μετὰ δὲ τὸ σαββάτον τοὺς ἠκισμένους καὶ τὰς χήρας καὶ ὀρφανοὺς μερισάντες ἀπὸ τῶν σκυλῶν τὰ λοιπὰ αὐτοὶ καὶ τὰ παῖδια διεμερίσαντο ταῦτα δὲ διαπραζάμενοι καὶ κοινὴν ἰκετείαν ποιήσαντες τὸν ἐλεημονὰ κύριον ἡξίου ἐν τέλος καταλλαγῆναι τοῖς αὐτοῦ δούλοις καὶ τοῖς περὶ τιμοθέον καὶ βακχιδὴν συνερισάντες ὑπὲρ τοὺς δισμυριοὺς αὐτῶν ἀνείλον καὶ ὀχυρωμάτων ὑψηλῶν εὐ μάλα ἐγκρατεῖς ἐγένοντο καὶ λαφύρα πλείονα ἐμερίσαντο ἰσομοίρους αὐτοῖς καὶ τοῖς ἠκισμένοις καὶ ὀρφανοῖς καὶ χήραις ἐτι δὲ καὶ πρεσβυτέροις ποιήσαντες ὀπλολογήσαντες δὲ αὐτοὺς ἐπιμελῶς πάντα συνεθήκαν εἰς τοὺς ἐπικαίρους τόπους τὰ δὲ λοιπὰ τῶν σκυλῶν ἠνεγκαν εἰς ἱεροσόλυμα τὸν δὲ φυλαρχὴν τῶν περὶ τιμοθέον ἀνείλον ἀνοσιωτάτον ἄνδρα καὶ πολλὰ τοὺς ἰουδαίους ἐπιλελυπηκότα ἐπινικία δὲ ἀγόντες ἐν τῇ πατρίδι τοὺς ἐμπρήσαντας τοὺς ἱερούς πυλῶνας καὶ καλλισθένην ὑψήψαν εἰς ἐν οἰκίδιον πεφeyγoτa καὶ τὸν ἄξιον τῆς δυσσεβείας ἐκομίσατο μισθὸν ὁ δὲ τρισαλιθηρίος νικανωρ ὁ τοὺς χίλιους ἐμποροὺς ἐπὶ τὴν πρᾶσιν τῶν ἰουδαίων ἀγαγὼν ταπεινωθεὶς ὑπὸ τῶν κατ' αὐτὸν νομιζομένων ἐλαχίστων εἶναι τῇ τοῦ κυρίου βοήθειᾳ τὴν δοξικὴν ἀποθέμενος ἐσθῆτα διὰ τῆς μεσογείου δραπετοῦ τροπὸν ἐρήμον ἐαυτὸν ποιήσας ἦκεν εἰς ἀντιόχειαν ὑπὲρ ἅπαν εὐημερηκῶς ἐπὶ τῇ τοῦ στρατοῦ διαφθορᾳ καὶ ὁ τοῖς ῥωμαίοις ἀναδεζάμενος φόρον ἀπὸ τῆς τῶν ἐν ἱεροσόλυμοις αἰχμαλωσίας κατορθώσασθαι κατηγγέλλεν ὑπερμαχὸν εἶχει τοὺς ἰουδαίους καὶ διὰ τὸν τροπὸν τοῦτον ἀτρώτους εἶναι τοὺς ἰουδαίους διὰ τὸ ἀκολουθεῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ προτεταγμένοις νόμοις περὶ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἐτυγχάνεν ἀντιόχος ἀναλελυκῶς ἀκοσμῶς ἐκ τῶν περὶ τὴν περσίδα τόπων εἰσεληλυθεὶ γὰρ εἰς τὴν λεγομένην περσεπολιν καὶ ἐπεχείρησεν ἱεροσολεῖν καὶ τὴν πόλιν συνεχεῖν διὸ δὴ τῶν πλῆθων ὀρμήσαντων ἐπὶ τὴν τῶν ὀπλῶν βοήθειαν ἐτραπήσαν καὶ συνεβῆ τροπώθεντα τὸν ἀντιόχον ὑπὸ τῶν ἐγγύρων ἀσχημόνα τὴν ἀναζυγὴν ποιησασθαι ὅντι δὲ αὐτῷ κατ' ἐχθράτανα προσέπεσεν τὰ κατὰ νικανόρα καὶ τοὺς περὶ τιμοθέον γεγονότα ἐπαρθείς δὲ τῷ θυμῷ ὥτεο καὶ τὴν τῶν πεφυγαδευκότων αὐτὸν κακίαν εἰς τοὺς ἰουδαίους ἐναπερεῖσασθαι διὸ συνετάξεν τὸν ἀρματηλατὴν ἀδιαλείπτως ἐλαυνόντα κατανυεῖν τὴν πορείαν τῆς ἐξ οὐρανοῦ δὴ χρίσεως συνουστῆς αὐτῷ οὕτως γὰρ ὑπερῆφανως εἶπεν πολυάνδριον ἰουδαίων ἱεροσόλυμα ποι-

ησω παραγενομενος εκει ο δε παντεποπτης κυριος ο θεος του ισραηλ επαταξεν αυτον ανιατω και αορατω πληγη αρτι δε αυτου καταληξαντος τον λογον ελαβεν αυτον ανηκεστος των σπλαγχνων αλγηδων και πικραι των ενδον βασανοι πανυ δικαιως τον πολλαις και ξενιζουσαις συμφοραις ετερων σπλαγχνα βασανισαντα ο δ ουδαμως της αγερωχιας εληγεν επι δε και της υπερηφανιας επεπληρωτο πυρ πνεων τοις θυμοις επι τους ιουδαιους και κελευων εποξυνειν την πορειαν συνεβη δε και πεσειν αυτον απο του αρματος φερομενου ροιζω και δυσχερει πτωματι περιπεσοντα παντα τα μελη του σωματος αποστρεβλουσθαι ο δ αρτι δοκων τοις της θαλασσης κυμασιν επιτασσειν δια την υπερ ανθρωπον αλαζονειαν και πλαστιγγι τα των ορεων οιομενος υψη στησειν κατα γην γενομενος εν φορειω παρεκομιζετο φανεραν του θεου πασιν την δυναμιν ενδεικνυμενος ωστε και εκ του σωματος του δυσσεβους σκωληκας αναζειν και ζωντος εν οδυναις και αλγηδοσιν τας σαρκας αυτου διαπιπτειν υπο δε της οσμης αυτου παν το στρατοπεδον βαρυνεσθαι την σαπριαν και τον μικρω προτερον των ουρανων αστρων απτεσθαι δοκουντα παρακομιζειν ουδεις εδυνατο δια το της οσμης αφορητον βαρος ενταυθα ουν ηρξατο το πολυ της υπερηφανιας ληγειν τεθραυσμενος και εις επιγνωσιν ερχεσθαι θεια μαστιγι κατα στιγμην επιτεινομενος ταις αλγηδοσιν και μηδε της οσμης αυτου δυναμενος ανεχεσθαι ταυτ εφη δικαιον υποτασσεσθαι τω θεω και μη θνητον οντα ισοθεα φρονειν ηυχето δε ο μιαρος προς τον ουκετι αυτον ελεησοντα δεσποτην ουτως λεγων την μεν αγιαν πολιν ην σπευδων παρεγινετο ισοπεδον ποιησαι και πολυανδριον οικοδομησαι ελευθεραν αναδειξαι τους δε ιουδαιους ους διεγνωκει μηδε ταφης αξιωσαι οiwονβρωτους δε συν τοις νηπιους εκριψειν θηριοις παντας αυτους ισους αθηναιοις ποιησειν ον δε προτερον εσχυλευσεν αγιον νεω καλλιστοις αναθημασιν κοσμησειν και τα ιερα σκευη πολυπλασια παντα αποδωσειν τας δε επιβαλλουσας προς τας θυσιας συνταξεις εκ των ιδιων προσοδων χορηγησειν προς δε τουτοις και ιουδαιον εσεσθαι και παντα τοπον οικητον επελευσεσθαι καταγγελλοντα το του θεου κρατος ουδαμως δε ληγοντων των πονων επεληλυθει γαρ επ αυτον δικαia η του θεου χρισις τα κατ αυτον απελπισας εγραψεν προς τους ιουδαιους την υπογεγραμμενην επιστολην ικετηριας ταξιν εχουσαν περιεχουσαν δε ουτως τοις χρηστοις ιουδαιοις τοις πολιταις πολλα χαιρειν και υγιαειν και ευ πραττειν βασιλευς και στρατηγος αντιοχος ει ερρωσθε και τα τεχνα και τα ιδια κατα γνωμην εστιν υμιν εις ουρανον την ελπιδα εχων υμων την τιμην και την ευνοiαν εμνημονευον φιλοστοργως επαναγων εκ των κατα την περσιδα τοπων και περιπεσων ασθeneia δυσχερειαν εχουση αναγκαιον ηγησαμην φροντισαι της κοινης παντων ασφαλειας ουκ απογινωσκων τα κατ εμαυτον αλλα εχων πολλην ελπιδα εκφευξεσθαι την ασθeneian θεωρων δε οτι και ο πατηρ καθ ους καιρους εις τους ανω τοπους εστρατοπεδευσεν ανεδειξεν τον διαδεξαμενον οπως εαν τι παραδοξον αποβαινη η και προσαγγελιθη τι δυσχερες ειδοτες οι κατα την χωραν ω καταλειπται τα πραγματα μη επιταρασσωνται προς δε τουτοις κατανων τους παρακειμενους δυναστας και γειτνιωντας τη βασιλεια τοις καιροις επεχοντας και προσδοκωντας το αποβησομενον αναδειξα τον υιον αντιοχον βασιλεα ον πολλακις ανατρεχων εις τας επανω σατραπειας τοις πλειστοις υμων παρεκατετιθεμην και συνιστων γεγραφα δε προς

αυτον τα υπογεγραμμενα παρακαλω σουν υμας και αξιω μεμνημενους των ευεργεσιων κοινή και κατ' ιδίαν εκαστον συντηρειν την ουσαν ευνοϊαν εις εμε και τον υιον πεπεισμαι γαρ αυτον επιεικώς και φιλανθρωπως παρακολουθουντα τη εμῃ προαιρεσει συμπεριενεχθήσεσθαι υμιν ο μεν σουν ανδροφονος και βλασφημος τα χειριστα παθων ως ετερους διεθῆκεν επι ξενῃς εν τοις ορεσιν οικτιστω μορω κατεστρεψεν τον βιον παρεχομιζετο δε το σωμα φιλιππος ο συντροφος αυτου ος και διευλαβήθεις τον υιον αντιοχου προς πτολεμαιον τον φιλομητορα εις αιγυπτον διεκομισθη μακκαβαιος δε και οι σουν αυτω του κυριου προαγοντος αυτους το μεν ιερον εκομισαντο και την πολιν τους δε κατα την αγοραν βωμους υπο των αλλοφυλων δεδημιουργημενους ετι δε τεμενη καθειλαν και τον νεω καθαρισαντες ετερον θυσιαστηριον εποιησαν και πυρωσαντες λιθους και πυρ εκ τουτων λαβοντες ανηνεγκαν θυσιας μετα διετη χρονον και θυμιαμα και λυχνους και των αρτων την προθεσιν εποιησαντο ταυτα δε ποιησαντες ηξιωσαν τον κυριον πεσοντες επι κοιλιαν μηκετι περιπεσειν τοιουτοις κακοις αλλ' εαν ποτε και αμαρτωσιν υπ' αυτου μετα επιεικειας παιδευσθαι και μη βλασφημοις και βαρβαροις εθνεσιν παραδιδωσθαι εν η δε ημερα ο νεωσ υπο αλλοφυλων εβεβηλωθη συνεβη κατα την αυτην ημεραν τον καθαρισμον γενεσθαι του ναου τη πεμπτῃ και εικαδι του αυτου μηνος ος εστιν χασελευ και μετ' ευφροσυνης ηγον ημερας οκτω σκηνωματων τροπον μνημονευοντες ως προ μικρου χρονου την των σκηνων εορτην εν τοις ορεσιν και εν τοις σπηλαισις θηριων τροπον ησαν νεμομενοι διο θυρσους και κλαδους ωραιους ετι δε και φοινικας εχοντες υμνους ανεφερον τω ευοδωσαντι καθαρισθῆναι τον εαυτου τοπον εδογματισαν δε μετα κοινου προσταγματος και ψηφισματος παντι τω των ιουδαιων εθνει κατ' ενιαυτον αγειν ταςδε τας ημερας και τα μεν της αντιοχου του προσαγορευθεντος επιφανους τελευτης ουτως ειχεν νυνι δε τα κατα τον ευπατορα αντιοχον υιον δε του ασεβους γενομενον δηλωσομεν αυτα συντεμνοντες τα συνεχοντα των πολεμων κακα ουτος γαρ παραλαβων την βασιλειαν ανεδειξεν επι των πραγματος λυσιαν τινα κοιλης δε συριας και φοινικης στρατηγον πρωταρχον πτολεμαιοσ γαρ ο καλουμενος μακρων το δικαιον συντηρειν προηγουμενος προς τους ιουδαιους δια την γεγονυιαν εις αυτους αδικιαν επειρατο τα προς αυτους ειρηνικως διεξαγειν σθεν κατηγορουμενος υπο των φιλων προς τον ευπατορα και προδοτης παρ' εκαστα ακουων δια το την κυπρον εμπιστευθεντα υπο του φιλομητορος εκλιπειν και προς αντιοχον τον επιφανη αναχωρησαι μητε ευγενη την εξουσιαν ευγενισας φαρμακευσας εαυτον εξελιπεν τον βιον γοργιας δε γενομενος στρατηγος των τοπων εξενοτροφει και παρ' εκαστα προς τους ιουδαιους επολεμοτροφει ομου δε τουτω και οι ιδουμαιοι εγχρατεισ επικαιρων οχυρωματων οντες εγυμναζον τους ιουδαιους και τους φυγαδευσαντας απο ιεροσολυμων προσλαβόμενοι πολεμοτροφειν επεχειρουν οι δε περι τον μακκαβαιον ποιησαμενοι λιτανειαν και αξιωσαντες τον θεον συμμαχον αυτοις γενεσθαι επι τα των ιδουμαιων οχυρωματα ωρμησαν οισ και προσβαλοντες ευρωστως εγχρατεισ εγενοντο των τοπων παντας τε τους επι τω τειχει μαχομενους ημυναντο κατεσφαζον τε τους επιπτοντας ανειλον δε ουχ ηττον των δισμυριων συμφυγοντων δε ουκ ελαττον των εναχισχιλιων εις δυο πυργους οχυρους ευ μαλα και παντα τα προς πολιορκιαν

εχοντας ο μακκαβαιος εις επειγοντας τοπους απολιπων σιμωνα και ιωσηπον επι δε και ζακχαιον και τους συν αυτω ικανους προς την τουτων πολιορκιαν αυτος εχωρισθη οι δε περι τον σιμωνα φιλαργυρησαντες υπο τινων των εν τοις πυργοις επεισθησαν αργυριω επτακις δε μυριας δραχμας λαβοντες εισαν τινας διαρρυηναι προσαγγελεντος δε τω μακκαβαιω περι του γεγονοτος συναγαγων τους ηγουμενους του λαου κατηγορησεν ως αργυριου πεπραξαν τους αδελφους τους πολεμιους κατ αυτων απολυσαντες τουτους μεν ουν προδοτας γενομενους απεκτεινεν και παραχρημα τους δυο πυργους κατελαβετο τοις δε οπλοις τα παντα εν ταις χερσιν ευοδοουμενος απωλεσεν εν τοις δυσιν οχυρωμασιν πλειους των δισμυριων τιμοθεος δε ο προτερον ηττηθεις υπο των ιουδαιων συναγαγων ξενας δυναμεις παμπληθεις και τους της ασιας γενομενους ιππους συναθροισας ουκ ολιγους παρην ως δοριαλωτον λημψομενος την ιουδαιαν οι δε περι τον μακκαβαιον συνεγγιζοντος αυτου προς ικετειαν του θεου γη τας κεφαλας καταπασαντες και τας οσφυας σακχοις ζωσαντες επι την απεναντι του θυσιαστηριου κρηπιδα προσπεσοντες ηξιουν ιλεως αυτοις γενομενον εχθρευσαι τοις εχθροις αυτων και αντικεισθαι τοις αντικειμενοις καθως ο νομος διασαφει γενομενοι δε απο της δεησεως αναλαβοντες τα οπλα προηγον απο της πολεως επι πλειον συνεγγισαντες δε τοις πολεμοις εφ εαυτων ησαν αρτι δε της ανατολης διαχομενης προσεβαλον εκατεροι οι μεν εγγυον εχοντες ευημεριας και νικης μετα αρετης την επι τον κυριον καταφυγην οι δε καθηγεμονα των αγωνων ταπτομενοι τον θυμον γενομενης δε καρτερας μαχης εφανησαν τοις υπεναντιοις εξ ουρανου εφ ιππων χρυσοχαλινων ανδρες πεντε διαπρεπεις και αφηγουμενοι των ιουδαιων οι και τον μακκαβαιον μεσον λαβοντες και σκεπαζοντες ταις εαυτων πανοπλιας ατρωτον διεφυλαττον εις δε τους υπεναντιους τοξευματα και κεραυνους εξερριπτουν διο συγχυθεντες αορασια διεκοπτοντο ταραχης πεπληρωμενοι κατεσφαγησαν δε δισμυριοι προς τοις πενταχοσιοις ιππεις δε εξαχοσιοι αυτος δε ο τιμοθεος συνεφυγεν εις γαζαρα λεγομενον οχυρωμα ευ μαλα φρουριον στρατηγουντος εκει χαιρεου οι δε περι τον μακκαβαιον ασμενοι περιεκαθισαν το φρουριον ημερας τεσσαρας οι δε ενδον τη ερυμνοτητι του τοπου πεποινθotes υπεραγαν εβλασφημουν και λογους αθεμιτους προιεντο υποφαινουσης δε της πεμπτης ημερας εικοσι νεανια των περι τον μακκαβαιον πυρωθεντες τοις θυμοις δια τας βλασφημιας προσβαλοντες τω τειχει αρρενωδως και θηριωδει θυμω τον εμπιπτοντα εκοπτον ετεροι δε ομοιως προσαναβαντες εν τω περισπασμω προς τους ενδον ενεπιμπρων τους πυργους και πυρας αναπτοντες ζωντας τους βλασφημους κατεκαιον οι δε τας πυλας διεκοπτον εισδεξαμενοι δε την λοιπην ταξιν προκατελαβοντο την πολιν και τον τιμοθεον αποκεκρυμμενον εν τινι λακκω κατεσφαζαν και τον τουτου αδελφον χαιρεαν και τον απολλοφανην ταυτα δε διαπραξαμενοι μεθ υμνων και εξομολογησεων ευλογουν τω κυριω τω μεγαλως ευεργετουντι τον ισραηλ και το νικος αυτοις διδοντι μετ ολιγον δε παντελως χρονισκον λυσιας επιτροπος του βασιλεως και συγγενης και επι των πραγματαν λιαν βαρεως φερων επι τοις γεγονοσι συναθροισας περι τας οκτω μυριαδας και την ιππον απασαν παρεγινετο επι τους ιουδαιους λογιζομενος την μεν πολιν ελλησιν οικητηριον ποιησειν το δε ιερον αργυρολογητον καθως τα λοιπα των εθνων τεμενη πρατην δε κατα ετος την

αρχιερωσυνην ποιησιν ουδαμως επιλογιζομενος το του θεου κρατος πεφρενωμενος δε ταις μυριασιν των πεζων και ταις χιλιασιν των ιππεων και τοις ελεφασιν τοις ογδοηκοντα εισελθων δε εις την ιουδαιαν και συνεγγισας βαιθσουρα οντι μεν ερυμνω χωριω ιεροσολυμων δε απεχοντι ωσει σταδιους πεντε τουτο εθλιβεν ως δε μετελαβον οι περι τον μακκαβαιον πολιορκουντα αυτον τα οχυρωματα μετα οδυρμων και δακρυων ικετευον συν τοις οχλοις τον κυριον αγαθον αγγελον αποστειλαι προς σωτηριαν τω ισραηλ αυτος δε πρωτος ο μακκαβαιος αναλαβων τα οπλα προετρεψατο τους αλλους αμα αυτω διακινδυνευντας επιβοηθειν τοις αδελφοις αυτων ομου δε και προθυμως εξωρμησαν αυτοιθι δε προς τοις ιεροσολυμοις οντων εφανε προηγουμενος αυτων εφιππος εν λευκη εσθητι πανοπλιαν χρυσην κροδαινων ομου δε παντες ευλογησαν τον ελεημονα θεον και επερρωσθησαν ταις ψυχαις ου μονον ανθρωπους ιθρας δε τους αγριωτατους και σιδηρα τειχη τιτρωσκειν οντες ετοιμοι προηγον εν διασχευη τον απ ουρανου συμμαχον εχοντες ελεησαντος αυτους του κυριου λεοντηδον δε εντιναζαντες εις τους πολεμιους κατεστρωσαν αυτων χιλιους προς τοις μυριοις ιππεις δε εξαχοσιους προς τοις χιλιοις τους δε παντας ηναγκασαν φευγειν οι πλειονες δε αυτων τραυματιαι γυμνοι διεσωθησαν και αυτος δε ο λυσιας αισχρως φευγων διεσωθη ουκ ανους δε υπαρχων προς εαυτον αντιβαλλων το γεγονος περι αυτον ελαττωμα και συννοησας ανικητους ειναι τους εβραιους του δυναμενου θεου συμμαχουντος αυτοις προσαποστειλας επεισεν συλλυεσθαι επι πασι τοις δικαιοις και διοτι και τον βασιλεα πεισει φιλον αυτοις αναγκαζων γενεσθαι επενευσεν δε ο μακκαβαιος επι πασιν οις ο λυσιας παρεκαλει του συμφεροντος φροντιζων οσα γαρ ο μακκαβαιος επεδωκεν τω λυσια δια γραπτων περι των ιουδαιων συνεχωρησεν ο βασιλευς ησαν γαρ αι γεγραμμεναι τοις ιουδαιοις επιστολαι παρα μεν λυσιου περιεχουσαι τον τροπον τουτον λυσιας τω πληθει των ιουδαιων χαιρειν ιωαννης και αβεσσαλωμ οι πεμφθεντες παρ υμων επιδοντες τον υπογεγραμμενον χρηματισμον ηξιουν περι των δι αυτου σημαινομενων οσα μεν ουν εδει και τω βασιλει προσενεχθηναι διεσαφησα α δε ην ενδεχομενα συνεχωρησεν εαν μεν ουν συντηρησητε την εις τα πραγματα ευνοιαν και εις το λοιπον πειρασομαι παραιτιος αγαθων γενεσθαι υπερ δε τουτων και των κατα μερος εντεταλμαι τουτοις τε και τοις παρ εμου διαλεχθηναι υμιν ερωσθε ετους εκατοστου τεσσαρακοστου ογδοου διος κορινθιου τετραδι και εικαδι η δε του βασιλεως επιστολη περιειχεν ουτως βασιλευς αντιοχος τω αδελφω λυσια χαιρειν του πατρος ημων εις θεους μετασταντος βουλομενοι τους εκ της βασιλειας αταραχους οντας γενεσθαι προς την των ιδιων επιμελειαν ακηροοτες τους ιουδαιους μη συνευδοκουντας τη του πατρος επι τα ελληνικα μεταθεσει αλλα την εαυτων αγωγην αιρετιζοντας αξιουντας συγχωρηθηναι αυτοις τα νομιμα αιρουμενοι ουν και τουτο το εθνος εκτος ταραχης ειναι κρινομεν το τε ιερον αποκατασταθηναι αυτοις και πολιτευσθαι κατα τα επι των προγονων αυτων εθη ευ ουν ποιησεις διαπεμψαμενος προς αυτους και δους δεξιας οπως ειδοτες την ημετεραν προαιρεσιν ευθυμοι τε ωσιν και ηδεως διαγινωνται προς τη των ιδιων αντιλημφει προς δε το εθνος η του βασιλεως επιστολη τοιαδε ην βασιλευς αντιοχος τη γερουσια των ιουδαιων και τοις αλλοις ιουδαιοις χαιρειν ει ερωσθε ειη αν ως βουλομεθα και αυτοι δε υγιαينوμεν ενε-

φανισεν ημιν μενελαος βουλευσθαι κατελθοντας υμας γινεσθαι προς τοις ιδιοις τοις ουν καταπορευομενοις μεχρι τριακαδος ξανθικου υπαρξει δεξια μετα της αδειας χρησθαι τους ιουδαιους τοις εαυτων δαπανημασιν και νομοις καθα και το προτερον και ουδεις αυτων κατ ουδενα τροπον παρενοχληθησεται περι των ηγνοημενων πεπομφα δε και τον μενελαον παρακαλεσοντα υμας ερωσθε ετους εκατοστου τεσσαρακοστου ογδοου ξανθικου πεντεκαιδεκατη επεμψαν δε και οι ρωμαιοι προς αυτους επιστολην εχουσαν ουτως κοιντος μεμμιος τιτος μανιος πρεσβυται ρωμαιων τω δημω των ιουδαιων χαιρειν υπερων λυσιας ο συγγενης του βασιλεως συνεχωρησεν υμιν και ημεις συνευδοκουμεν α δε εχρινεν προσανενεχθηναι τω βασιλει πεμψατε τινα παραχρημα επισκεψαμενοι περι τουτων ινα εκιθωμεν ως καθηκει υμιν ημεις γαρ προσαγομεν προς αντιστοιχειαν διο σπευσατε και πεμψατε τινας οπως και ημεις επιγνωμεν οποιας εστε γνωμης υγιαινετε ετους εκατοστου τεσσαρακοστου ογδοου ξανθικου πεντεκαιδεκατη γενομενων δε των συνθηκων τουτων ο μεν λυσιας απηει προς τον βασιλεα οι δε ιουδαιοι περι την γεωργιαν εγινοντο των δε κατα τοπον στρατηγων τιμοθεος και απολλωνιος ο του γενναίου ετι δε ιερωνυμος και δημοφων προς δε τουτοις νικανωρ ο κυπριαρχης ουκ ειων αυτοις ευσταθειν και τα της ησυχιας αγειν ιοπιται δε τηλικουτο συνετελεσαν το δυσσεβημα παρακαλεσαντες τους συν αυτοις οικουντας ιουδαιους εμβηναι εις τα παρακατασταθεντα υπ αυτων σκαφη συν γυναιξιν και τεκνοις ως μηδεμιας ενεστωσης προς αυτοις δυσμενειας κατα δε το κοινον της πολεως ψηφισμα και τουτων επιδεξαμενων ως αν ειρηνευειν θελοντων και μηδεν υποπτον εχοντων επαναχθεντας αυτοις εβυθισαν οντας ουκ ελαττον των διακοσιων μεταλαβων δε ιουδας την γεγονυιαν εις τους ομοεθνεις ωμοτητα παραγγειλας τοις περι αυτον ανδρασιν και επικαλεσαμενος τον δικαιον κριτην θεον παρεγενετο επι τους μαιφονους των αδελφων και τον μεν λιμενα νυκτωρ ενεπρησεν και τα σκαφη κατεφλεξεν τους δε εκει συμφυγοντας εξεκεντησεν του δε χωριου συγκλεισθεντος ανελυσεν ως παλιν ηξων και το συμπαν των ιοπιτων εκριζωσαι πολитеυμα μεταλαβων δε και τους εν ιαμνεια τον αυτον επιτελειν βουλομενους τροπον τοις παροικουσιν ιουδαιοις και τοις ιαμνιταις νυκτος επιβαλων υψηψεν τον λιμενα συν τω στωλω ωστε φαινεσθαι τας αυγας του φεγγους εις τα ιεροσολυμα σταδιων οντων διακοσιων τεσσαρακοντα εκειθεν δε αποσπασαντες σταδιους εννεα ποιουμενων την πορειαν επι τον τιμοθεον προσεβαλον αραβες αυτω ουκ ελαττους των πενταχιςχιλιων ιππεις δε πεντακοσιοι γενομενης δε καρτερας μαχης και των περι τον ιουδαν δια την παρα του θεου βοηθειαν ευημερησαντων ελαττωνωθεντες οι νομαδες ηξιουν δουναι τον ιουδαν δεξιας αυτοις υποσχνουμενοι και βοσκηματα δωσειν και εν τοις λοιποις ωφελησειν αυτοις ιουδας δε υπολαβων ως αληθως εν πολλοις αυτοις χρησιμους επεχωρησεν ειρηνην αξειν προς αυτοις και λαβοντες δεξιας εις τας σκηνας εχωρισθησαν επεβαλεν δε και επι τινα πολιν γεφυραις οχυραν και τειχεσιν περιπεφραγμενην και παμμειγεσιν εθνεσιν κατοικουμενην ονομα δε κασπιν οι δε ενδον πεποιθοτες τη των τειχεων ερυμνοτητι τη τε των βρωματων παραθεσει αναγωγότερον εχρωντο τοις περι τον ιουδαν λοιδορουντες και προσετι βλασφημουντες και λαλουντες α μη θεμις οι δε περι τον ιουδαν επικαλεσαμενοι τον μεγαν του κοσμου δυναστην τον ατερ κριων και

μηχανων οργανικων κατακρημνισαντα την ιερικω κατα τους ιησου χρονους ενεσεισαν θηριαδως τω τειχει καταλαβομενοι τε την πολιν τη του θεου θελησει αμυνητους εποησαντο σφαγας ωστε την παρακειμενην λιμνην το πλατος εχουσαν σταδιους δυο καταρρυτον αιματι πεπληρωμενην φαινεσθαι εκειθεν δε αποσπασαντες σταδιους επτακοσιους πεντηκοντα διηνυσαν εις τον χαρακα προς τους λεγομενους τουβιανους ιουδαιους και τιμοθεον μεν επι των τοπων ου κατελαβον απρακτον τοτε απο των τοπων εκλελυκοτα καταλειποτα δε φρουραν εν τινι τοπω και μαλα οχυραν δοσιθεος δε και σωσιπατρος των περι τον μακκαβαιον ηγεμονων εξοδευσαντες απωλεσαν τους υπο τιμοθεου καταλειφθεντας εν τω οχυρωματι πλειους των μυριων ανδρων ο δε μακκαβαιος διαταξας την περι αυτον στρατιαν σπειρηδον κατεστησεν αυτους επι των σπειρων και επι τον τιμοθεον ωρμησεν εχοντα περι αυτον μυριαδας δωδεκα πεζων ιππεις δε δισχιλιους προς τοις πεντακοσιοις την δε εφοδον μεταλαβων ιουδου προεξαπεστειλεν ο τιμοθεος τας γυναικας και τα τεκνα και την αλλην αποσκευην εις το λεγομενον καρνιον ην γαρ δυσπολιορκητον και δυσπροσιτον το χωριον δια την παντων των τοπων στενοτητα επιφανεισης δε της ιουδου σπειρας πρωτης και γενομενου δεους επι τους πολεμιους φοβου τε εκ της του τα παντα εφορωντος επιφανειας γενομενης επ αυτους εις φυγην ωρμησαν αλλος αλλαχη φερομενος ωστε πολλακις υπο των ιδιων βλαπτεσθαι και ταις των ξιφων ακμαις αναπειρεσθαι εποιετο δε τον διωγμον ευτονωτερον ο ιουδας συγκεντων τους αλιτηριους διεφθειρεν τε εις μυριαδας τρεις ανδρων αυτος δε ο τιμοθεος εμπεσων τοις περι τον δοσιθεον και σωσιπατρον ηξιου μετα πολλης γοητειας εξαφειναι σων αυτον δια το πλειονων μεν γονεις ων δε αδελφους εχειν και τουτους αλογηθηναι συμβησεται πιστωσαντος δε αυτου δια πλειονων τον ορισμον αποκατασθηςαι τουτους απημαντους απελυσαν αυτον ενεκα της των αδελφων σωτηριας εξελθων δε επι το καρνιον και το ατεργατειον κατεσφαξεν μυριαδας σωματων δυο και πεντακισχιλιους μετα δε την τουτων τροπην και απωλειαν επεστρατευσεν και επι εφρων πολιν οχυραν εν η κατωκει λυσιας και παμφυλα πληθη νεανια δε ρωμαεοι προ των τειχεων καθεστωτες ευρωστως απεμαχοντο ενθα δε οργανων και βελων πολλαι παραθεσεις υπηρχον επικαλεσαμενοι δε τον δυναστην τον μετα κρατους συντριβοντα τας των πολεμιων αλκας ελαβον την πολιν υποχειριον κατεστρωσαν δε των ενδον εις μυριαδας δυο πεντακισχιλιους αναζευξαντες δε εκειθεν ωρμησαν επι σκυθων πολιν απεχουσαν απο ιεροσολυμων σταδιους εξακοσιους απομαρτυρησαντων δε των εκει καθεστωτων ιουδαιων ην οι σκυθοπολιται εσχον προς αυτους ευνοιαν και εν τοις της ατυχιας καιροις ημερον απαντησιν ευχαριστησαντες και προσπαρακαλεσαντες και εις τα λοιπα προς το γενος ευμενεις εινα παρεγεννηθσαν εις ιεροσολυμα της των εβδομαδων εορτης ουσης υπογυου μετα δε την λεγομενην πεντηκοστην ωρμησαν επι γοργιαν τον της ιδουμαιας στρατηγον εξηλθεν δε μετα πεζων τρισχιλιων ιππεων δε τετρακοσιων παραταξαμενους δε συνεβη πεσειν ολιγους των ιουδαιων δοσιθεος δε τις των του βακηνορος επιππος ανηρ και καρτερος ειχετο του γοργιου και λαβομενος της χλαμυδος ηγεν αυτον ευρωστως και βουλομενος τον καταρατον λαβειν ζωγριαν των ιππεων τινος θρακων επενεχθεντος αυτω και τον ωμον καθελοντος διεφυγεν ο γοργιας εις μαρισα των δε περι τον

εσθριν επι πλειον μαχομενων και κατακοπων οντων επικαλεσαμενος
ιουδας τον κυριον συμμαχον φανηναι και προσδηγον του πολεμου
καταρξαμενος τη πατριω φωνη την μεθ υμων κραυγην ενσεισας α-
προσδοκητως τοις περι τον γοργιαν τροπην αυτων εποιησατο ιουδας
δε αναλαβων το στρατευμα ηκεν εις οδολλαμ πολιν της δε εβδομαδος
επιβαλλουσης κατα τον εθισμον αγνισθεντες αυτοιθι το σαββατον δι-
ηγαγον τη δε εχομενη ηλθον οι περι τον ιουδαν καθ ον χρονον το
της χρειας εγεγονει τα σωματα των προπεπτωκωτων ανακομισασθαι
και μετα των συγγενων αποκαταστησαι εις τους πατρους ταφους
ευρον δε εκαστου των τεθνηκωτων υπο τους χιτωνας ιερωματα των
απο ιαμνειας ειδωλων αφ ων ο νομος απειργει τους ιουδαιους τοις δε
πασι σαφες εγενετο δια τηνδε την αιτιαν τουσδε πεπτωκεναι παντες
συν ευλογησαντες τα του δικαιοκριτου κυριου τα κεκρυμμενα φανερα
ποιουντος εις ικετειαν ετραπησαν αξιωσαντες το γεγονος αμαρτημα
τελειως εξαλειφθηναι ο δε γενναιος ιουδας παρεκαλεσε το πληθος
συντηρειν αυτος αναμαρτητους ειναι υπ οψιν εωρακοτας τα γεγο-
νοτα δια την των προπεπτωκωτων αμαρτιαν ποιησαμενος τε κατ αν-
δρολογιαν εις αργυριου δραχμας δισχιλιας απεστειλεν εις ιεροσολυμα
προσαγαγειν περι αμαρτιας θυσιαν πανυ καλως και αστειως πραττων
υπερ αναστασεως διαλογιζομενος ει μη γαρ τους προπεπτωκωτας α-
ναστηναι προσεδοκα περισσον και ληρωδες υπερ νεκρων ευχεσθαι ει-
τε εμβλεπων τοις μετ ευσεβειας κοιμωμενοις καλλιστον αποκειμενον
χαριστηριον οσια και ευσεβης η επινοια οθεν περι των τεθνηκωτων
τον εξιλασμον εποιησατο της αμαρτιας απολυθηναι τω δε ενωτω και
τεσσαρακοστω και εκατοστω ετει προσεπεσεν τοις περι τον ιουδαν
αντιοχον τον ευπατορα παραγενεσθαι συν πληθεσιν επι την ιουδαιαν
και συν αυτω λυσιαν τον επιτροπον και επι των πραγματος εκαστον
εχοντα δυναμιν ελληνικην πεζων μυριαδας ενδεκα και ιππεων πεντα-
κισχιλιους τριακοσιους και ελεφαντας εικοσι δυο αρματα δε δρεπα-
νηφορα τριακοσια συνεμειξεν δε αυτοις και μενελαος και παρεκαλει
μετα πολλης ειρωνειας τον αντιοχον ουκ επι σωτηρια της πατριδος
οιομενος δε επι της αρχης κατασταθησεσθαι ο δε βασιλευς των βασι-
λεων εξηγειρεν τον θυμον του αντιοχου επι τον αλιτηριον και λυσιου
υποδειξαντος τουτον αιτιον ειναι παντων των κακων προσαταξεν ως
εθος εστιν εν τω τοπω προσαπολεσαι αγαγοντας εις βεροιαν εστιν δε
εν τω τοπω πυργος πεντηκοντα πηχεων πληρης σποδου ουτος δε ορ-
γανον ειχεν περιφερεις παντοθεν αποκρημνον εις την σποδον ενταυθα
τον ιεροσυλιας ενοχον η και τινων αλλων κακων υπεροχην πεποιημε-
νον απαντες προσωθουσιν εις ολεθρον τοιουτω μορω τον παρανομον
συνεβη θανειν μηδε της γης τυχοντα μενελαον πανυ δικαιως επει γαρ
συνετελεσατο πολλα περι τον βωμον αμαρτηματα ου το πυρ αγνον ην
και η σποδος εν σποδω τον θανατον εχομισατο τοις δε φρονημασιν
ο βασιλευς βεβαρβαρωμενος ηρχετο τα χειριστα των επι του πατρος
αυτου γεγονοτων ενδειξομενος τοις ιουδαιois μεταλαβων δε ιουδας
ταυτα παρηγγειλεν τω πληθει δι ημερας και νυκτος επικαλεισθαι τον
κυριον ει ποτε και αλλοτε και νυν επιβοηθειν τοις του νομου και πα-
τριδος και ιερου αγιου στερεισθαι μελλουσιν και τον αρτι βραχεως
ανεψυχота λαον μη εασαι τοις δυσφημοis εθνεσιν υποχειριους γενε-
σθαι παντων δε το αυτο ποιησαντων ομου και καταξιωσαντων τον
ελεημονα κυριον μετα κλαυθμου και νηστειων και προπτωσεως επι

ημερας τρεις αδιαλείπτως παρακαλεσας αυτους ο ιουδας εκελευσεν παραγινεσθαι καθ' εαυτον δε συν τοις πρεσβυτεροις γενομενος εβουλευσατο πριν εισβαλειν του βασιλεως το στρατευμα εις την ιουδαιαν και γενεσθαι της πολεως εγκρατεις εξελθοντας κριναι τα πραγματα τη του θεου βοηθεια δους δε την επιτροπην τω κτιστη του κοσμου παρακαλεσας τους συν αυτω γενναιως αγωνισασθαι μεχρι θανατου περι νομων ιερου πολεως πατριδος πολιτειας περι δε μωδειν εποιησατο την στρατοπεδειαν αναδους δε τοις περι αυτον συνθημα θεου νικην μετα νεανισκων αριστων κεκριμενων επιβαλων νυκτωρ επι την βασιλικην αυλην την παρεμβολην ανειλεν εις ανδρας δισχιλιους και τον πρωτευοντα των ελεφαντων συν τω κατ' οικιαν οντι συνεκεντησεν και το τελος την παρεμβολην δεους και ταραχης επληρωσαν και εξελυσαν ευημερουντες υποφαινουσης δε ηδη της ημερας τουτο εγεγονει δια την επαρηγουσαν αυτω του κυριου σκεπην ο δε βασιλευς ειληφως γευμα της των ιουδαιων ευτολμιας κατεπειρασεν δια μεθοδων τους τοπους και επι βαιθσουρα φρουριον οχυρον των ιουδαιων προσηγεν ετροπουτο προσεκραυεν ηλαττονουτο τοις δε ενδον ιουδας τα δεοντα εισεπεμψεν προσηγγειλεν δε τα μυστηρια τοις πολεμοις ροδοκος εκ της ιουδαικης ταξεως ανεζητηθη και κατελημψθη και κατεκλεισθη εδευτερολογησεν ο βασιλευς τοις εν βαιθσουροις δεξιαν εδωκεν ελαβεν απηει προσεβαλεν τοις περι τον ιουδαν ηττων εγενετο μετελαβεν απονενοησθαι τον φιλιππον εν αντιοχεια τον απολελειμμενον επι των πραγματος συνεχυθη τους ιουδαιους παρεκαλεσεν υπεταγη και ωμοσεν επι πασι τοις δικαιοις συνελυθη και θυσιαν προσηγαγεν ετιμησεν τον νεω και τον τοπον επιλανθρωπησεν και τον μακκαβαιον απεδεξατο κατελιπεν στρατηγον απο πτολεμαιδος εως των γερρηνων ηγεμονιδην ηλθεν εις πτολεμαίδα εδυσφορουν περι των συνθηκων οι πτολεμαεις εδειναζον γαρ υπερ ων ηθελησαν αθετειν τας διασταλσεις προσηλθεν επι το βημα λυσιας απελογησατο ενδεχομενως συνεπεισεν κατεπραυνεν ευμενεις εποιησεν ανεzeugεν εις αντιοχειαν ουτω τα του βασιλεως της εφοδου και της αναzugης εχωρησεν μετα δε τριετη χρονον προσεπεσεν τοις περι τον ιουδαν δημητριον τον του σελευκου δια του κατα τριπολιν λιμενος εισπλευσαντα μετα πληθους ισχυρου και στολου κεκρατηκεναι της χωρας επανελομενον αντιοχον και τον τουτου επιτροπον λυσιαν αλκιμος δε τις προγεγονως αρχιερευσ εκουσιως δε μεμολυσμενος εν τοις της αμειξιας χρονοις συννοησας οτι καθ' οντιναουν τροπον ουκ εστιν αυτω σωτηρια ουδε προς το αγιον θυσιαστηριον ετι προσοδος ηκεν προς τον βασιλεα δημητριον ως πρωτω και πεντηχοστω και εκατοστω ετει προσαγων αυτω στεφανον χρυσουν και φοινικα προς δε τουτοις των νομιζομενων θαλλων του ιερου και την ημεραν εκεινην ησυχιαν εσχεν καιρον δε λαβων της ιδιας ανοιας συνεργον προσκληθεις εις συνεδριον υπο του δημητριου και επερωτηθεις εν τινι διαθεσει και βουλη καθεστηκαν οι ιουδαιοι προς ταυτα εφη οι λεγομενοι των ιουδαιων ασιδαιοι ων αφηγειται ιουδας ο μακκαβαιος πολεμοτροφουσιν και στασιαζουσιν ουκ εωντες την βασιλειαν ευσταθειας τυχειν οθεν αφελομενος την προγονικην δοξαν λεγω δη την αρχιερωσυνην δευρο νυν εηλυθα πρωτον μεν υπερ των ανηκοντων τω βασιλει γνησιως φρονων δευτερον δε και των ιδιων πολιτων στοχαζομενος τη μεν γαρ των προειρημενων αλογιστια το συμπαν ημων γενος ου μικρως ακληρει

εκάστα δε τούτων επεγνωκως συ βασιλευ και της χωρας και του περισταμενου γενους ημων προνοηθητι καθ ην εχεις προς απαντας ευαπαντητον φιλανθρωπιαν αχρι γαρ ιουδας περιεστιν αδυνατον ειρηνης τυχειν τα πραγματα τοιούτων δε ρηθεντων υπο τουτου θιαττον οι λοιποι φιλοι δυσμενωσ εχοντες τα προς τον ιουδαν προσεπυρωσαν τον δημητριον προχειρισαμενος δε ευθεως νικανορα τον γενομενον ελεφανταρχην και στρατηγον αναδειξας της ιουδαιας εξαπεστειλεν δους εντολας αυτον μεν τον ιουδαν επανελεσθαι τους δε συν αυτω σκορπισαι καταστησαι δε αλκιμον αρχιερεα του μεγιστου ιερου οι δε επι της ιουδαιας πεφυγαδευκοτες τον ιουδαν εθνη συνεμισγον αγεληδον τω νικανορι τας των ιουδαιων ατυχιας και συμφορας ιδιας ευημεριας δοκουντες εσεσθαι ακουσαντες δε την του νικανορος εφοδον και την επιθεσιν των εθνων καταπασασαμενοι γην ελιτανευον τον αχρι αιωνος συστησαντα τον αυτου λαον αιει δε μετ επιφανειας αντιλαμβανομενον της εαυτου μεριδος προσταξαντος δε του ηγουμενου εκειθεν ευθεως αναζευξας συμμισγει αυτοις επι κωμην δεσσασου σιμων δε ο αδελφος ιουδου συμβεβληκως ην τω νικανορι βραδεως δε δια την αφνιδιον των αντιπαλων αφασιαν επταικως ομως δε ακουων ο νικανωρ ην ειχον οι περι τον ιουδαν ανδραγαθιαν και εν τοις περι της πατριδος αγωσιν ευψυχιαν υπευλαβετο την χρισιν δι αιματων ποιησασθαι διοπερ επεμψεν ποσιδωνιον και θεοδοτον και ματταθιαν δουναι και λαβειν δεξιας πλειονος δε γενομενης περι τούτων επισκεψεως και του ηγουμενου τοις πληθεσιν ανακοινωσαμενου και φανεισης ομοψηφου γνωμης επενευσαν ταις συνθηκαις εταξαντο δε ημεραν εν η κατ ιδιαν ηξουσιν εις το αυτο και προηλθεν παρ εκαστου διφραξ εθεσαν διφρους διαταξεν ιουδας ενοπλους ετοιμους εν τοις επικαιροις τοποις μηποτε εκ των πολεμιων αφνιδιως κακουργια γενηται την αρμοζουσαν εποιησαντο κοινολογιαν διετριβεν ο νικανωρ εν ιεροσολυμοις και επραττεν ουθεν ατοπον τους δε συναχθεντας αγελαιους οχλους απελυσεν και ειχεν τον ιουδαν δια παντος εν προσωπω ψυχικως τω ανδρι προσεκεκλιτο παρεκαλεσεν αυτον γημαι και παιδοποιησασθαι εγαμησεν ευσταθησεν εκοινωνησεν βιου ο δε αλκιμος συνιδων την προς αλληλους ευνοιαν και τας γενομενας συνθηκας λαβων ηκεν προς τον δημητριον και ελεγεν τον νικανορα αλλοτρια φρονειν των πραγματων τον γαρ επιβουλον της βασιλειας ιουδαν αυτου διαδοχον αναδειξαι ο δε βασιλευς εκθυμος γενομενος και ταις του παμπονηρου διαβολαις ερεθισθεις εγραψεν νικανορι φασκων υπερ μεν των συνθηκων βαρεως φερειν κελευων δε τον μακκαβαιον δεσμιον εξαποστελλειν εις αντιστοιχειαν ταχεως προσπεσοντων δε τούτων τω νικανορι συνεχεχυτο και δυσφορως εφερεν ει τα διεσταλμενα αθετησει μηδεν τανδρος ηδικηκοτος επει δε τω βασιλει αντιπραττειν ουκ ην ευκαιρον ετηρει στρατηγηματι τουτ επιτελεσαι ο δε μακκαβαιος αυστηροτερον διεξαγαγοντα συνιδων τον νικανορα τα προς αυτον και την ειητισμενην απαντησιν αγροικότερον εσχηκοτα νοησας ουκ απο του βελτιστου την αυστηριαν ειναι συστρεψας ουκ ολιγους των περι αυτον συνεκρυπτετο τον νικανορα συγγνους δε ο ετερος οτι γενναιως υπο του ανδρος εστρατηγηται παραγενομενος επι το μεγιστον και αγιον ιερων των ιερεων τας καθηκουσας θυσιας προσαγοντων εκελευσεν παραδιδοναι τον ανδρα των δε μεθ ορκων φασκοντων μη γινωσκειν που ποτ εστιν ο ζητουμενος προτεινας την δεξιαν επι τον νεω ταυτ ωμοσεν

εαν μη δεσμιον μοι τον ιουδαν παραδωτε τονδε τον του θεου σηκον εις πεδιον ποιησω και το θυσιαστηριον κατασκαψω και ιερον ενταυθα τω διονυσω επιφανες αναστησω τοσαυτα δε ειπων απηλθεν οι δε ιερεις προτειναντες τας χειρας εις τον ουρανον επεκαλουντο τον δια παντος υπερμαχον του εθνους ημων ταυτα λεγοντες συ κυριε των ολων απροσδεης υπαρχων ηυδοκησας ναον της σης σκηνωσεως εν ημιν γενεσθαι και νυν αγιε παντος αγιασμου κυριε διατηρησον εις αιωνα αμιαντον τονδε τον προσφατως κεκαθαρισμενον οικον ραζις δε τις των απο ιεροσολυμων πρεσβυτερων εμνηνυθη τω νικανורי ανηρ φιλοπολιτης και σφοδρα καλως ακουων και κατα την ευνοιαν πατηρ των ιουδαιων προσαγορευομενος ην γαρ εν τοις εμπροσθεν χρονις της αμειξιας κρισιν εισενηνεγμενος ιουδαισμου και σωμα και ψυχην υπερ του ιουδαισμου παραβεβλημενος μετα πασης εκτενιας βουλομενος δε νικανωρ προδηλον ποιησαι ην ειχεν προς τους ιουδαιους δυσμενειαν απεστειλεν στρατιωτας υπερ τους πενταχοσιους συλλαβειν αυτον εδοξεν γαρ εκεινον συλλαβων τουτοις ενεργασασθαι συμφοραν των δε πληθων μελλοντων τον πυργον καταλαβεσθαι και την αυλαιαν θυραν βιαζομενων και κελεουντων πυρ προσαγειν και τας θυρας υφαπτειν περικαταλημπος γενομενος υπεθηκεν εαυτω το ξιφος ευγενως θελων αποθανειν ηπερ τοις αλιτηριοις υποχειριος γενεσθαι και της ιδιας ευγενειας αναξίως υβρισθηναι τη δε πληγη μη κατευθικτησας δια την του αγωνος σπουδην και των οχλων εσω των θυρωματων εισβαλλοντων αναδραμων γενναιως επι το τειχος κατεκρημνισεν εαυτον ανδρωδως εις τους οχλους των δε ταχεως αναποδισαντων γενομενου διαστηματος ηλθεν κατα μεσον τον κενεωνα ετι δε εμπνους υπαρχων και πεπυρωμενος τοις θυμοις εξαναστας φερομενων κρουνηδον των αιματων και δυσχερων των τραυματων οντων δρομω τους οχλους διελθων και στας επι τινος πετρας απορρωγος παντελως εξαιμος ηδη γινομενος προβαλων τα εντερα και λαβων εκατεραις ταις χερσιν ενεσεισε τοις οχλοις και επικαλεσαμενος τον δεσποζοντα της ζωης και του πνευματος ταυτα αυτω παλιν αποδουναι τονδε τον τροπον μετηλλαξεν ο δε νικανωρ μεταλαβων τους περι τον ιουδαν οντας εν τοις κατα σμαρειαν τοποις εβουλευσατο τη της καταπαυσεως ημερα μετα πασης ασφαλειας αυτοις επιβαλειν των δε κατα αναγκην συνεπομενων αυτω ιουδαιων λεγοντων μηδαμως ουτας αγριως και βαρβαρως απολεσης δοξαν δε απομερισον τη προτετιμημενη υπο του παντα εφορωντος μεθ αγιοτητος ημερα ο δε τρισαλιτηριος επηρωτησεν ει εστιν εν ουρανω δυναστης ο προστεταχως αγειν την των σαββατων ημεραν των δ αποφνημαμενων εστιν ο κυριος ζων αυτος εν ουρανω δυναστης ο κελευσας ασkein την εβδομαδα ο δε ετερος καγω φησιν δυναστης επι της γης ο προστασων αιρειν οπλα και τας βασιλικας χρειας επιτελειν ομως ου κατεσχεν επιτελεσαι το σχετλιον αυτου βουλημα και ο μεν νικανωρ μετα πασης αλαζονειας υψαυχενων διεγνωκει κοινον των περι τον ιουδαν συστησασθαι τροπαιον ο δε μακκαβαιος ην αδιαλειπτως πεποινως μετα πασης ελπιδος αντιλημψεως τευξασθαι παρα του κυριου και παρεκαλει τους συν αυτω μη δειλιαν την των εθνων εφοδον εχοντας δε κατα νουν τα προγεγονοτα αυτοις απ ουρανου βοηθηματα και τα νυν προσδοκων την παρα του παντοκρατορος εσομενην αυτοις νικην και παραμυθουμενος αυτοις εκ του νομου και των προφητων προσυπομνησας δε αυτοις και τους αγωνας ους ησαν εκτετελεκοτες

προθυμότερους αυτούς κατέστησεν και τοις θυμοις διεγείρας αυτούς παρηγγείλεν αμα παρεπιδεικνυσ την των εθνων αθεσίαν και την των ορκων παραβασιν εκαστον δε αυτων καθοπλίσας ου την ασπίδων και λογχων ασφάλειαν ως την εν τοις αγαθοις λογους παρακλήσιν και προσεξηγησάμενος ονειρον αξιοπιστον υπαρ τι παντας ηυφρανεν ην δε η τουτου θεωρία τοιαυτε ονιαν τον γενομενον αρχιερεα ανδρα καλον και αγαθον αιδημονα μεν την απαντησιν πραον δε τον τροπον και λαλιαν προειμενον πρεποντως και εκ παιδος εκμεμελετηκοτα παντα τα της αρετης οικεια τουτον τας χειρας προτειναντα κατευχεσθαι τω παντι των ιουδαιων συστηματι ενθ ουτως επιφανηναι ανδρα πολια και δοξη διαφεροντα θαυμαστην δε τινα και μεγαλοπρεπεστατην ειναι την περι αυτον υπεροχην αποκριθεντα δε τον ονιαν ειπειν ο φιλαδελφος ουτος εστιν ο πολλα προσευχομενος περι του λαου και της αγιας πολεως ιερεμιας ο του θεου προφητης προτειναντα δε ιερεμιαν την δεξιαν παραδουναι τω ιουδα ρομφαιαν χρυσην διδοντα δε προσφωνησαι ταδε λαβε την αγιαν ρομφαιαν δωρον παρα του θεου δι ης θραυσεις τους υπεναντιους παρακληθεντες δε τοις ιουδου λογους πανυ καλους και δυναμενους επ αρετην παρορμησαι και ψυχας νεων επανδρωσαι διεγνωσαν μη στρατευεσθαι γενναιως δε εμφερεσθαι και μετα πασης ευανδριας εμπλακεντες κριναι τα πραγματα δια το και την πολιν και τα αγια και το ιερον κινδυνευειν ην γαρ ο περι γυναικων και τεκνων ετι δε αδελφων και συγγενων εν ηττονι μερει κειμενος αυτοις μεγιστος δε και πρωτος ο περι του καθηγιασμενου ναου φοβος ην δε και τοις εν τη πολει κατειλημμενοις ου παρεργος αγωνια ταρασσομενοις της εν υπαιθρω προσβολης και παντων ηδη προσδοκωντων την εσομενην κρισιν και ηδη προσμειξαντων των πολεμιων και της στρατιας εκταγεισης και των θηριων επι μέρος ευκαιρον αποκατασταθεντων της τε ιππου κατα κερας τεταγμενης συνιδων ο μακκαβαιος την των πληθων παρουσιαν και των οπλων την ποικιλην παρασκευην την τε των θηριων αγριότητα ανατεινας τας χειρας εις τον ουρανον επεκαλεσατο τον τερατοποιον κυριον γινωσκων οτι ουκ εστιν δι οπλων καθως δε εαν αυτω κριθη τοις αξιους περιποιείται την νικην ελεγεν δε επικαλουμενος τονδε τον τροπον συ δεσποτα απεστειλας τον αγγελον σου επι εξεχικου του βασιλεως της ιουδαιας και ανεilen εκ της παρεμβολης σενναχηριμ εις εκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδας και νυν δυναστα των ουρανων αποστειλον αγγελον αγαθον εμπροσθεν ημων εις δεος και τρομον μεγαθει βραχιονος σου καταπλαγειησαν οι μετα βλασφημιας παραγινομενοι επι τον αγιον σου λαον και ουτος μεν εν τουτοις εληξεν οι δε περι τον νικανορα μετα σαλπιγγων και παιανων προσηγον οι δε περι τον ιουδαν μετα επικλησεως και ευχων συνεμειξαν τοις πολεμοις και ταις μεν χερσιν αγωνιζομενοι ταις δε καρδιας προς τον θεον ευχομενοι κατεστρωσαν ουδεν ηττον μυριαδων τριων και πενταχισχιλιων τη του θεου μεγαλως ευφρανθεντες επιφανεια γενομενοι δε απο της χρειας και μετα χαρας αναλυοντες επεγνωσαν προπετωκοτα νικανορα συν τη πανοπλια γενομενης δε κραυγης και ταραχης ευλογουν τον δυναστην τη πατριω φωνη και προσεταξεν ο καθ απαν σωματι και ψυχη πρωταγωνιστης υπερ των πολιτων ο την της ηλικιας ευνοιαν εις ομοεθνεis διαφυλαξας την του νικανορος κεφαλην αποτεμοντας και την χειρα συν τω ωμω φερειν εις ιεροσολυμα παραγενομενος δε εκει και συγκαλεσας τους ομοεθνεis

και τους ιερεις προ του θυσιαστηριου στησας μετεπεμψατο τους εκ της ακρας και επιδειξαμενος την του μιαρου νικανορος κεφαλην και την χειρα του δυσφημου ην εκτεινας επι τον αγιον του παντοκρατορος οικον εμεγαλαυχησεν και την γλωσσαν του δυσσεβους νικανορος εκτεμων εφη κατα μερος δωσειν τοις ορνεοις τα δ επιχειρα της ανοιας κατεναντι του ναου κρεμασαι οι δε παντες εις τον ουρανον ευλογησαν τον επιφανη κυριον λεγοντες ευλογητος ο διατηρησας τον εαυτου τοπον αμιαντον εξεδησεν δε την του νικανορος προτομην εκ της ακρας επιδηλον πασιν και φανερον της του κυριου βοηθειας σημειον εδογματισαν δε παντες μετα κοινου ψηφισματος μηδαμως εασαι απαρασημαντον τηνδε την ημεραν εχειν δε επισημον την τρισκαιδεκατην του δωδεκατου μηνος αδαρ λεγεται τη συριακη φωνη προ μιας ημερας της μαρδοχαικης ημερας των ουν κατα νικανορα χωρησαντων ουτως και απ εκεινων των καιρων κρατηθεισης της πολεως υπο των εβραιων και αυτος αυτοθι τον λογον καταπαυσω και ει μεν καλως ευθικτως τη συνταξει τουτο και αυτος ηθελον ει δε ευτελως και μετριως τουτο εφικτον ην μοι καθαπερ γαρ οινον κατα μνας πινειν ωσαυτως δε και υδωρ παλιν πολεμιον ον δε τροπον οινος υδατι συγκερασθεις ηδus και επιτερπη την χαριν αποτελει ουτως και το της κατασκευης του λογου τερπει τας ακοας των εντυγχανοντων τη συνταξει ενταυθα δε εσται η τελευτη

ο δε φιλοπατωρ παρα των ανακομισθεντων μαθων την γενομενην των υπ αυτου κρατουμενων τοπων αφαιρεσιν υπο αντιοχου παραγγειλας ταις πασαις δυναμεσιν πεζικαις τε και ιππικαις και την αδελφην αρσινοην συμπαραλαβων εξωρμησεν μεχρι των κατα ραφιαν τοπων οπου παρεμβεβληκεισαν οι περι αντιοχον θεοδοτος δε τις εκπληρωσαι την επιβουλην διανοηθεις παραλαβων των προυποτεταγμενων αυτω οπλων πτολεμαιικων τα κρατιστα διεκομισθη νυκτωρ επι την του πτολεμαιου σκηνην ως μονος κτειναι αυτον και εν τουτω διαλυσαι τον πολεμον τουτον δε διαγαγων δοσιθεος ο δριμυλον λεγομενος το γενος ιουδαιος υστερον δε μεταβαλων τα νομιμα και των πατριων δογματων απηλλοτριωμενος ασημον τινα κατεκλινεν εν τη σκηνη ον συνεβη κομισασθαι την εκεινου κολασιν γενομενης δε καρτερας μαχης και των πραγματων μαλλον ερρωμενων τω αντιοχω ικανως η αρσινοη επιπορευσαμενη τας δυναμεις παρεκαλει μετα οικτου και δακρυων τους πλοκαμους λελυμενη βοηθειν εαυτοις τε και τοις τεκνοις και γυναιξιν θαρραλεως επαγγελλομενη δωσειν νικησασιν εκαστω δυο μνας χρυσιου και ουτως συνεβη τους αντιπαλους εν χειρονομiais διαφθαρηναι πολλους δε και δοριαλωτους συλλημφθηναι κατακρατησας δε της επιβουλης εκρινεν τας πλησιον πολεις επελθων παρακαλεσαι ποιησας δε τουτο και τοις τεμενεσι δωρεας απονειμας ευθαρσεις τους υποτεταγμενους κατεστησεν των δε ιουδαιων διαπεμψαμενων προς αυτον απο της γερουσιας και των πρεσβυτερων τους ασπασομενους αυτον και ξενια κομιουντας και επι τοις συμβεβηκοσιν χαρισομενους συνεβη μαλλον αυτον προθυμηθηναι ως ταχιστα προς αυτους παραγενεσθαι διακομισθεις δε εις ιεροσολυμα και θυσας τω μεγιστω θεω και χαριτας αποδους και των εξης τι τω τοπω ποιησας και δη παραγενομενος εις τον τοπον και τη σπουδαιοτητι και ευπρεπεια καταπλαγεις θαυμασας δε και την του ιερου ευταξian ενεθυμηθη βουλευσασθαι εις τον ναον εισελθειν των δε ειποντων μη καθηκειν γινεσθαι τουτο δια

το μηδε τοις εκ του εθνους εξειναι εισιεναι μηδε πασιν τοις ιερουσιν
αλλ η μονω τω προηγουμενω παντων αρχιερει και τουτω κατ ενιαι-
τον απαξ ο δε ουδαμως επειθετο του τε νομου παραναγνωσθεντος
ουδ ως απελιπεν προφερομενος εαυτον δειν εισελθειν λεγων και ει
εκεινοι εστερηνται ταυτης της τιμης εμε δε ου δει και επυνθανετο δια
τινα αιτιαν εισερχομενον αυτον εις παν τεμενος ουθεις εκωλυσεν των
παροντων και τις απρονοητως εφη κακως αυτο τουτο τερατευεσθαι
γενομενου δε φησιν τουτου δια τινα αιτιαν ουχι παντως εισελευσεσθαι
και θελοντων αυτων και μη των δε ιερων εν πασαις ταις εσθησεσιν
προσπεσοντων και δεομενων του μεγιστου θεου βοηθειν τοις ενε-
στωσιν και την ορμην του κακως επιβαλλομενου μεταθειναι κραυγης
τε μετα δακρυων το ιερον εμπλησαντων οι κατα την πολιν απολειπο-
μενοι ταραχθεντες εξεπηδησαν αδηλον τιθεμενοι το γινομενον αι τε
κατακλειστοι παρθενoi εν θαλαμοις συν ταις τεκουσαις εξωρμησαν
και απεδωκαν κονει τας κομας πασαμεναι γοου τε και στεναγμων
ενεπιπλων τας πλατειας αι δε και προσαρτιως εσταλμεναι τους προς
απαντησιν διατεταγμενους παστους και την αρμοζουσιν αιδω παρα-
λειπουσαι δρομον ατακτον εν τη πολει συνισταντο τα δε νεογνα των
τεκνων αι προς τουτοις μητερες και τιθηνοι παραλειπουσαι αλλως
και αλλως αι μεν κατ οικους αι δε κατα τας αγυιας ανεπιστρεπτως
εις το πανυπερτατον ιερον ηθροιζοντο ποικιλη δε ην των εις τουτο
συλλεγεγντων η δεησις επι τοις ανοσιως υπ εκεινου κατεγχειρουμε-
νοις συν τε τουτοις οι περι των πολιτων θρασυνθεντες ουκ ηνειχοντο
τελεον αυτου επικειμενου και το της προθεσεως εκπληρουν διανοου-
μενου φωνησαντες δε την ορμην επι τα οπλα ποιησασθαι και θαρ-
ραλεως υπερ του πατρωου νομου τελευταν ικανην εποιησαν εν τω
τοπω τραχυτητα μολις δε υπο τε των γεραιων και των πρεσβυτερων
αποτραπεντες επι την αυτην της δεησεως παρησαν στασιν και το μεν
πληθος ως εμπροσθεν εν τουτοις ανεστρεφετο δεομενον οι δε περι
τον βασιλεα πρεσβυτεροι πολλαχως επειρωντο τον αγερωχον αυτου
νουν εξιστανειν της εντεθυμημενης επιβουλης θρασυνθεις δε και πα-
ντα παραπεμφας ηδη και προσβασιν εποιετο τελος επιθησειν δοκων
τω προειρημενω ταυτα ουν και οι περι αυτον οντες θεωρουντες ετρα-
πησαν εις το συν τοις ημετεροις επικαλεισθαι τον παν κρατος εχοντα
τοις παρουσιν επαμυναι μη παριδοντα την ανομον και υπερηφανον
πραξιν εκ δε της πυκνοτατης τε και εμπονου των οχλων συναγομε-
νης κραυγης ανεικαστος τις ην βοη δοκειν γαρ ην μη μονον τους
ανθρωπους αλλα και τα τειχη και το παν εδαφος ηχειν ατε δη των πα-
ντων τοτε θανατον αλλασσομενων αντι της του τοπου βεβηλωσεως
ο μεν ουν αρχιερευς σιμων εξ εναντιας του ναου καμψας τα γονατα
και τας χειρας προτεινας ευτακτως εποιησατο την δεησιν τοιαυτην
κυριε κυριε βασιλευ των ουρανων και δεσποτα πασης κτισεως αγιε
εν αγιοις μοναρχε παντοκρατωρ προσχες ημιν καταπονουμενοις υπο
ανοσιου και βεβηλου θρασει και σθeneι πεφρυαγμενου συ γαρ ο κτι-
σας τα παντα και των ολων επικρατων δυναστης δικαιος ει και τους
υβρει και αγερωχια τι πρασσοντας κρινεις συ τους εμπροσθεν αδικιαν
ποιησαντας εν οις και γιγαντες ησαν ρωμη και θρασει πεποιυότες
διεφθειρας επαγαγων αυτοις αμετρητον υδωρ συ τους υπερηφανιαν
εργαζομενους σοδομιτας διαδηλους ταις κακιαις γενομενους πυρι και
θειω κατεφλεξας παραδειγμα τοις επιγινομενοις καταστησας συ τον

ἔθρασαν φάρακα καταδουλώσαμενον τὸν λαὸν σου τὸν ἅγιον ἰσραὴλ ποικιλίαις καὶ πολλαῖς δοκιμασίαις τιμωρίαις ἐγνώρισας τὴν σὴν δύναμιν ἐφ' οἷς ἐγνώρισας τὸ μέγα σου κράτος καὶ ἐπιδιώξαντα αὐτὸν σὺν ἁρμασὶν καὶ ὀχλῶν πληθὺ ἐπεκλύσας βάθει θάλασσης τοὺς δε ἐμπιστευσαντας ἐπὶ σοὶ τῷ της ἀπάσης κτίσεως δύναστευοντι σω-
οὺς διεκομίσας οἱ καὶ συνιδόντες ἐργὰ σῆς χειρὸς ἤνεσαν σὲ τὸν παντοκράτορα σὺ βασιλεὺς κτίσας τὴν ἀπεραντὸν καὶ ἀμετρήτῃ γῆν ἐξελεξώ τὴν πόλιν ταυτὴν καὶ ἡγίαςας τὸν τόπον τοῦτον εἰς ὄνομα σοὶ τῷ τῶν ἀπαντῶν ἀπροσδέει καὶ παρεδοξάσας ἐν ἐπιφανείᾳ μεγάλῳ πρέπει συστασὶν ποιησάμενος αὐτοῦ πρὸς δόξαν τοῦ μεγάλου καὶ ἐντιμοῦ ὀνόματος σου καὶ ἀγαπῶν τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ ἐπηγγείλω διότι ἐὰν γενῇται ἡμῶν ἀποστροφή καὶ καταλάβῃ ἡμᾶς στενοχωρία καὶ ἐλθόντες εἰς τὸν τόπον τοῦτον δεηθώμεν εἰσακούσῃ τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ δὴ πιστὸς εἶ καὶ ἀληθινὸς ἐπεὶ δὲ πλεονακίς θλίβεντων τῶν πατέρων ἡμῶν ἐβοηθήσας αὐτοῖς ἐν τῇ ταπεινώσει καὶ ἐρρυσώ αὐ-
τοὺς ἐκ μεγάλων κακῶν ἰδοὺ δὲ νῦν ἁγίε βασιλεὺς διὰ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἡμῶν ἁμαρτίας καταπονουμεθα καὶ υπεταγήμεν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν καὶ παρειμεθα ἐν ἀδυναμίαις ἐν δὲ τῇ ἡμετέρα καταπτώσει ὁ ἔθρασας καὶ βεβήλος οὗτος ἐπιτηδεύει καθυβρίσαι τὸν ἐπὶ τῆς γῆς ἀ-
ναδεδειγμένον τῷ ὀνόματι τῆς δόξης σου ἅγιον τόπον τὸ μὲν γὰρ κατοικήτηριον σου οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ ἀνεψίχτος ἀνθρώποις ἐστὶν ἀλλὰ ἐπεὶ εὐδοκήσας τὴν δόξαν σου ἐν τῷ λαῷ σου ἰσραὴλ ἡγία-
σας τὸν τόπον τοῦτον μὴ ἐκδίκησῃς ἡμᾶς ἐν τῇ τοῦτων ἀκαθαρσίᾳ μὴδὲ εὐθυνης ἡμᾶς ἐν βεβήλωσει ἵνα μὴ καυχῶνται οἱ παρὰ νομοὶ ἐν θυμῷ αὐτῶν μὴδὲ ἀγαλλιάσωνται ἐν υπερηφανίᾳ γλώσσης αὐτῶν λέγοντες ἡμεῖς κατεπατήσαμεν τὸν οἶκον τοῦ ἁγιάσμου ὥς καταπα-
τούνται οἱ οἰκοὶ τῶν προσοχθισμάτων ἀπαλείψον τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ διασκεδάσον τὰς ἀμβλακίας ἡμῶν καὶ ἐπιφανὸν τὸ ἔλεος σου κατὰ τὴν ὥραν ταυτὴν ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου καὶ
δὸς αἰνεσεῖς ἐν τῷ στοματί τῶν καταπεπτωκότων καὶ συντετριμμέ-
νων τὰς ψυχὰς ποιήσας ἡμῖν εἰρήνην ἐν ταυτῇ ὁ πάντων ἐποπτὴς θεὸς καὶ προπάτωρ ἅγιος ἐν ἁγίοις εἰσακούσας τῆς ἐνθέσμου λιτανείας τὸν ὑβρεὶ καὶ ἔθρασει μεγάλως ἐπληρμένον ἐμαστίζεν αὐτὸν ἐνθεν καὶ ἐνθεν κραδᾶνας αὐτὸν ὥς καλαμὸν ὑπὸ ἀνεμοῦ ὥστε κατ' ἐδάφους ἀ-
πράχτον ἐτι καὶ τοὺς μέλεσιν παραλελυμένον μὴδὲ φωνῆσαι δύνασθαι δικαίᾳ περιπεπληγμένον κρίσει σθένος οἱ τε φίλοι καὶ σωματοφυλάκες ὀξείαν ἰδόντες τὴν καταλάβουσαν αὐτὸν εὐθὺν φόβουμένοι μὴ καὶ
τὸ ζῆν ἐκλείπῃ ταχέως αὐτὸν ἐξείλκυσαν υπερβαλλόντι καταπεπληγ-
μένοι φόβῳ ἐν χρόνῳ δὲ ὕστερον ἀναλεξάμενος αὐτὸν οὐδαμῶς εἰς μετὰ μελόν ἦλθεν ἐπιτιμηθεὶς ἀπειλᾶς δὲ πικρὰς θέμενος ἀνέλυσεν δια-
κομισθεὶς δὲ εἰς τὴν αἰγύπτου καὶ τὰ της κακίας ἐπαυξῶν διὰ τὴν τῶν προαποδεδειγμένων συμποτῶν καὶ ἐταίρων τοῦ παντός δικαίου κεχω-
ρισμένων οὐ μόνον ταῖς ἀναριθμητοῖς ἀσελγείαις διηρκεσθῇ ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοσούτου ἔθρασους προῆλθεν ὥστε δυσφημίας ἐν τοῖς τοποῖς συ-
νίστασθαι καὶ πολλοὺς τῶν φίλων ἀτενίζοντας εἰς τὴν τοῦ βασιλείως προῆσιν καὶ αὐτοὺς ἐπεσθαι τῇ ἐκείνου θέλῃσει προσέθετο δημοσίᾳ κατὰ τοῦ ἐθνούς διαδουναὶ φόγον ἐπὶ τοῦ κατὰ τὴν αὐλὴν πυργοῦ
στήλῃν ἀναστήσας ἐκολάψεν γραφὴν μὴδὲν τῶν μὴ θυόντων εἰς τὰ ἱερά αὐτῶν εἰσεῖναι πάντας δὲ τοὺς ἰουδαίους εἰς λαογραφίαν καὶ οἰ-
κετικὴν διαθεσὶν ἀχθῆναι τοὺς δὲ ἀντιλεγόντας βία φερομένους τοῦ

ζην μεταστησαι τους τε απογραφομενους χαρασσεσθαι και δια πυρος εις το σωμα παρασημω διονυσου κισσοφυλλω ους και καταχωρισαι εις την προσυνεσταλμενην αυθεντιαν ινα δε μη τοις πασιν απεχθόμενος φαινεται υπεγραψεν εαν δε τινες εξ αυτων προαιρωνται εν τοις κατα τας τελετας μεμυημενοις αναστρεφεσθαι τουτους ισοπολιτας αλεξανδρευσιν εινα ενιοι μεν ουν επιπολαιως τας της πολεως ευσεβειας επιβαθρας στυγουντες ευχερωσ εαυτους εδιδοσαν ως μεγαλης τινος κοινωνησοντες ευκλειας απο της εσομενης τω βασιλει συναναστροφης οι δε πλειστοι γενναια ψυχη ενισχυσαν και ου διεστησαν της ευσεβειας τα τε χρηματα περι του ζην αντικαταλασσομενοι αδεως επειρωντο εαυτους ρυσασθαι εκ των απογραφων ευελπιδες τε καθειστηκεισαν αντιλημψεως τευξασθαι και τους αποχωρουντας εξ αυτων εβδελυσσοντο και ως πολεμιους του εθνους εκρινον και της κοινης συναναστροφης και ευχρηστιας εστερουσιν α και μεταλαμβανων ο δυσσεβης επι τοσούτον εξεχολησεν ωστε ου μονον τοις κατα αλεξανδρειαν διοργιζεσθαι αλλα και τοις εν τη χωρα βαρύτερος εναντιωθηναι και προσταξαι σπευσαντας συναγαγειν παντας επι το αυτο και χειριστω μορω του ζην μεταστησαι τουτων δε οικονομουμενων φημη δυσμενης εξηχείτο κατα του γενους ανθρωποις συμφρονουσιν εις κακοποιησιν αφορμης διδομενης εις διαθεςιν ως αν απο των νομιμων αυτους κωλυοντων οι δε ιουδαιοι την μεν προς τους βασιλεις ευνοιαν και πιστιν αδιαστροφον ησαν φυλασσοντες σεβομενοι δε τον θεον και τω τουτου νομω πολιτευομενοι χωρισμον εποιοουν επι τω κατα τας τροφας δι ην αιτιαν ενιοις απεχθεις εφαινοντο τη δε των δικαιων ευπραξια κοσμουντες την συναναστροphen απασιν ανθρωποις ευδοκιμοι καθειστηκεισαν την μεν ουν περι του γενους εν πασιν θρυλουμενην ευπραξian οι αλλοφυλοι ουδαμως διηριθιμησαντο την δε περι των προσκυνησεων και τροφων διαστασιν ειθρυλουν φασκοντες μητε τω βασιλει μητε ταις δυναμεσιν ομοσπονδους τους ανθρωπους γινεσθαι δυσμενεις δε εινα και μεγα τι τοις πραγμασιν εναντιουμενους και ου τω τυχοντι περιψαν ψογω οι δε κατα την πολιν ελληνες ουδεν ηδικημενοι ταραχην απροσδοκητον περι τους ανθρωπους θεωρουντες και συνδρομας απροσκοπους γινομενας βοηθειν μεν ουκ εσθενον τυραννικη γαρ ην η διαθεις παρεκαλουν δε και δυσφορως ειχον και μεταπεσεισθαι ταυτα υπελαμβανον μη γαρ ουτω παροραθησεσθαι τηλικουτο συστημα μηδεν ηγνοηκος ηδη δε και τινες γειτονες τε και φιλοι και συμπραγματευομενοι μυστικως τινας επισπωμενοι πιστεις εδιδουν συνασπειν και παν εκτενες προσοισεσθαι προς αντιλημψιν εκεινος μεν ουν τη κατα το παρον ευημερια γεγαυρωμενος και ου καθορων το του μεγιστου θεου κρατος υπολαμβανων δε διηνεκως εν τη αυτη διαμενειν βουλη εγραψεν κατ αυτων επιστολην τηνδε βασιλευς πτολεμαιος φιλοπατωρ τοις κατ αιγυπτον και κατα τοπον στρατηγοις και στρατιωταις χαιρειν και ερρωσθαι ερρωμαι δε και αυτος εγω και τα πραγματα ημων της εις την ασian γενομενης ημιν επιστρατειας ης ιστε και αυτοι τη των θεων απροπτωτω συμμαχια κατα λογον επι τελος αχθειας ηγησαμεθα μη βια δορατος επιεικεια δε και πολλη φιλανθρωπια τιθηνησασθαι τα κατοικουντα κοιλην συριαν και φοινικην εθνη ευ ποιησαι τε ασμενωσ και τοις κατα πολιν ιεροις απονειμαντες προσοδους πλειστας προηχθημεν και εις τα ιεροσολυμα αναβαντες τιμησαι το ιερον των αλιτηριων και μηδεποτε ληγοντων της ανοιας οι

δε λόγω μεν την ημετεραν αποδεξαμενοι παρουσιαν τω δε πραγματι νοθως προθυμηθεντων ημων εισελθειν εις τον ναον αυτων και τοις εκπρεπесιν και καλλιστοις αναθημασιν τιμησαι τυφοις φερομενοι παλαιοτεροις ειρξαν ημας της εισοδου λειπομενοι της ημετερας αλκης διην εχομεν προς απαντας ανθρωπους φιλανθρωπιαν την δε αυτων εις ημας δυσμενειαν εκδηλον καθισταντες ως μονωτατοι των εθνων βασιλευσιν και τοις εαυτων ευεργεταις υψαυχενουντες ουδεν γνησιον βουλονται φερειν ημεις δε τη τουτων ανοια συμπεριενεχθεντες και μετα νικης διακομισθεντες εις την αιγυπτον τοις πασιν εθνεσιν φιλανθρωπως απαντησαντες καθως επρεπεν εποιησαμεν εν δε τουτοις προς τους ομοφυλους αυτων αμνησικαχίαν απασιν γνωρίζοντες δια τε την συμμαχίαν και τα πεπιστευμενα μετα απλοτητος αυτοις αρχηθεν μυρια πραγματα τολμησαντες εξαλλοιωσαι εβουληθημεν και πολιτειας αυτους αλεξανδρεων καταξίωσαι και μετοχους των αι ιερων καταστήσαι οι δε τουναντιον εκδεχομενοι και τη συμφύτω κακοηθεια το καλον απωσαμενοι διηνεκως δε εις το φαυλον εκνευοντες ου μονον απεστρεψαντο την ατιμητον πολιτειαν αλλα και βδελυσσονται λόγω τε και σιγή τους εν αυτοις ολιγους προς ημας γνησιως διακειμενους παρ εκαστα υφορωμενοι μετα της δυσκλεεστατης εμβιωσεως δια ταχους ημας καταστρεψαι τα πραγματα διο και τεκμηριοις καλως πεπεισμενοι τουτους κατα παντα δυσνοειν ημιν τροπον και προνοουμενοι μηποτε αιφνιδιου μετεπειτα ταραχης ενστασης ημιν τους δυσσεβεις τουτους κατα νωτου προδοτας και βαρβαρους εχωμεν πολεμιους προστεταχάμενα αμα τω προσπεσειν την επιστολην τηνδε αυθωρι τους εννεμομενους συν γυναιξι και τεκνοις μετα υβρεων και σκυλμων αποστειλαι προς ημας εν δεσμοις σιδηροις παντοθεν κατακεκλεισμενους εις ανηχεστον και δυσκλεη πρεποντα δυσμενεσι φονον τουτων γαρ ομου κολασθεντων διειληφαμεν εις τον επιλοιπον χρονον τελειως ημιν τα πραγματα εν ευσταθεια και τη βελτιστη διαθεσει κατασταθησεσθαι ος δ αν σκεπαση τινα των ιουδαιων απο γεραιου μεχρι νηπιου και μεχρι των υπομαστιδιων αισχισταις βασανοις αποτυμπανισθησεται πανοικια μηνυειν δε τον βουλομενον εφ ω την ουσίαν του εμπίπτοντος υπο την ευθυναν λημψεται και εκ του βασιλικου αργυριου δραχμας δισχιλιας και τη ελευθερια στεφανωθησεται πας δε τοπος ου εαν φωραθη το συνολον σχεπαζομενος ιουδαιος αβατος και πυριφλεγης γινεσθω και παση θνητη φυσει καθι απαν αχρηστος φανησεται εις τον αιει χρονον και ο μεν της επιστολης τυπος ουτως εγεγραπτο παντη δε οπου προσεπιπτεν τουτο το προσταγμα δημοτελης συνιστατο τοις εθνεσιν ευωχια μετα αλαλαγμων και χαρας ως αν της προκατεσκιρωμενης αυτοις παλαι κατα διανοιαν μετα παρρησιας νυν εκφαινομενης απεχθειας τοις δε ιουδαιοις αληκτον πενθος ην και πανοδυρτος μετα δακρυων βοη στεναγμοις πεπυρωμενης παντοθεν αυτων της καρδιας ολοφυρομενων την απροσδοκητον εξαίφνης αυτοις επικριθεισαν ολεθριαν τις νομος η πολις η τις το συνολον οικητος τοπος η τινες αγυιαi κοπετου και γων επ αυτοις ουκ ενεπιπλωντο ουτως γαρ μετα πικριας ανοικτου ψυχης υπο των κατα πολιν στρατηγων ομοθυμαδον εξαπεστελλοντο ωστε επι ταις εξαλλοις τιμωριαις και τινας των εχθρων λαμβανοντας προ των οφθαλμων τον κοινον ελεον και λογιζομενους την αδηλον του βίου καταστροφην δακρυειν αυτων την δυσαθλιον εξαποστολην ηγετο γαρ γεραιων πληθος πολια πεπυκασμενων την

εκ του γήρωσ νωθροτητα ποδων επικυφον ανατροπης ορμη βιαιας απασης αιδους ανευ προς οξειαν καταχρωμενων πορειαν αι δε αρτι προς βιου κοινωνιαν γαμικον υπελήλυθυιαι παστον νεανιδες αντι τερψεως μεταλαβουσαι γοους και κονει την μυροβρεχη πεφυρμεναι κομην ακαλυπτως δε αγομεναι θρηνον ανθ υμεναιων ομοθυμαδον εξηρχον ως εσπαραγμεναι σκυλμοις αλλοεθνεσιν δεσμιαι δε δημοσια μεχρι της εις το πλοιον εμβολης ειλκοντο μετα βιας οι τε τουτων συνζυγεις βροχοις αντι στεφρων τους αυχενας περιπεπλεγμενοι μετα ακμαιας νεανικης ηλικιας αντι ευωχιας και νεωτερικης ραθυμιας τας επιλοιπους των γαμων ημερας εν θρηνοις διηγον παρα ποδας ηδη τον αδην ορωντες κειμενον κατηχθησαν δε θηριων τροπον αγομενοι σιδηροδεσμοις αναγκαις οι μεν τοις ζυγοις των πλοιων προσηλωμενοι τους τραχηλους οι δε τους ποδας αρρηκτοις κατησφαλισμενοι πεδαις ετι και τω καθυπερθε πυκνω σανιδωmati διακειμενω οπως παντοθεν εσκοτισμενοι τους οφθαλμους αγωγην επιβουλων εν παντι τω καταπλω λαμβανωσιν τουτων δε επι την λεγομενην σχεδιαν αχθενταν και του παραπλου περανθεντος καθως ην δεδογματισμενον τω βασιλει προσεταξεν αυτους εν τω προ της πολεως ιπποδρομω παρεμβالهιν απλατω καθεστωτι περιμετρω και προς παραδειγματισμον αγαν ευκαιροτατω καθεστωτι πασι τοις καταπορευομενοις εις την πολιν και τοις εκ τουτων εις την χωραν στελλομενοις προς εκδημιαν προς το μηδε ταις δυναμεσιν αυτου κοινωνειν μηδε το συνολον καταξιωσαι περιβολων ως δε τουτο εγεννηθη ακουσας τους εκ της πολεως ομοεθνεις κρυβη εκπορευομενους πυκνοτερον αποδυρεσθαι την ακληη των αδελφων ταλαιπωριαν διοργισθεις προσεταξεν και τουτοις ομου τον αυτον τροπον επιμελως ως εκεινοις ποιησαι μη λειπομενοις κατα μηδενα τροπον της εκεινων τιμωριας απογραφηναι δε παν το φυλον εξ ονοματος ουκ εις την εμπροσθεν βραχει προδεδηλωμενην των εργων καταπονον λατρειαν στρεβλωθεντας δε ταις παρηγγελεμεναις αικιας το τελος αφανισαι μιας υπο καιρον ημερας εγινετο μεν ουν η τουτων απογραφη μετα πικρας σπουδης και φιλοτιμου προσεδρειας απο ανατολων ηλιου μεχρι δυσμων ανηνυτον λαμβανουσα το τελος επι ημερας τεσσαρακοντα μεγαλως δε και διηνεκως ο βασιλευς χαρα πεπληρωμενος συμποσια επι παντων των ειδωλων συσισταμενος πεπλανημενη πορρω της αληθειας φρενι και βεβηλω στοματι τα μεν κωφα και μη δυναμενα αυτοις λαλειν η αρηγειν επαινων εις δε τον μεγιστον θεον τα μη κατηκοντα λαλων μετα δε το προειρημενον του χρονου διαστημα προσηνεγκαντο οι γραμματεις τω βασιλει μηκετι ισχυειν την των ιουδαιων απογραφην ποιεισθαι δια την αμετρητον αυτων πληθυν καιπερ οντων ετι κατα την χωραν των πλειονων των μεν κατα τας οικιας ετι συνεστηκοτων των δε και κατα τοπον ως αδυνατου καθεστωτος πασιν τοις επ αιγυπτον στρατηγοις απειλησαντος δε αυτοις σκληροτερον ως δεδωροκοπημενοις εις μηχανην της εκφυγης συνεβη σαφως αυτον περι τουτου πιστωθηναι λεγοντων μετα αποδειξεως και την χαρτηριαν ηδη και τους γραφικους καλαμους εν οις εχρωντο εκλελοιπεναι τουτο δε ην ενεργεια της του βοηθουντος τοις ιουδαιοις εξ ουρανου προνοιας ανικητου τοτε προσκαλεσαμενος ερμωνα τον προς τη των ελεφαντων επιμελεια βαρεια μεμεστωμενος οργη και χολω κατα παν αμεταθετος εκελευσεν υπο την επερχομενην ημεραν δαψιλεσι δραχεσι λιβανωτου και οινω πλειوني ακρατω απαντας

τους ελεφαντας ποτισαι οντας τον αριθμον πεντακοσιους και αγριω-
θεντας τη του ποματος αφθονω χορηγια εισαγαγειν προς συναντησιν
του μορου των ιουδαιων ο μεν ταδε προστασων ετρεπετο προς την
ευωχian συναγαγων τους μαλιστα των φιλων και της στρατιας απε-
χθως εχοντας προς τους ιουδαιους ο δε ελεφανταρχης το προσταγεν
απαροτως ερμων συνετελει οι τε προς τουτοις λειτουργοι κατα την
εσπεραν εξιοντες τας των ταλαιπωρουντων εδεσμευον χειρας την τε
λοιπην εμηχανωντο περι αυτους ασφαλειαν εννυχον δοξαντες ομου
λημψεσθαι το φυλον περας της ολεθριας οι δε πασης σκεπης ερημοι
δοκουντες ειναι τοις εθνεσιν ιουδαιοι δια την παντοθεν περιεχουσαν
αυτους μετα δεσμων αναγκην τον παντοκρατορα κυριον και πασης
δυναμεως δυναστευοντα ελεημονα θεον αυτων και πατερα δυσκατα-
παυστω βοη παντες μετα δακρυων επεκαλεσαντο δεομενοι την κατ
αυτων μεταστρεψαι βουλην ανοσιαν και ρυσασθαι αυτους μετα με-
γαλομερους επιφανειας εκ του παρα ποδας εν ετοιμω μορου τουτων
μεν ουν εκτενως η λιτανεια ανεβαινεν εις τον ουρανον ο δε ερμων
τους ανηλεις ελεφαντας ποτισας πεπληρωμενους της του οινου πολ-
λης χορηγιας και του λιβανου μεμεστωμενους ορθριος επι την αυλην
παρην περι τουτων προσαγγειλαι τω βασιλει το δε απ αιωνος χρονου
κτισμα καλον εν νυκτι και ημερα επιβαλλομενον υπο του χαριζο-
μενου πασιν οις αν αυτος θεληση υπνου μέρος απεστειλεν εις τον
βασιλεα και ηδιστω και βαθει κατεσχεθη τη ενεργεια του δεσποτου
της αθεσμου μεν προθεσεως πολυ διεσφαλμενος του δε αμεταθετου
λογισμου μεγαλως διεψευσμενος οι τε ιουδαιοι την προσημανθειςαν
ωραν διαφυγοντες τον αγιον ηγουν θεον αυτων και παλιν ηξιουν τον
ευκαταλλακτον δειξαι μεγαλοσθενους εαυτου χειρος κρατος εθνε-
σιν υπερηφανοις μεσουσης δε ηδη δεκατης ωρας σχεδον ο προς ταις
κλησεσιν τεταγμενος αθροους τους κλητους ιδων ενυξεν προσελθων
τον βασιλεα και μολις διεγειρας υπεδειξε τον της συμποσιας καιρον
ηδη παρατρεχοντα τον περι τουτων λογον ποιουμενος ον ο βασιλευς
λογισαμενος και τραπεις εις τον ποτον εκελευσεν τους παραγεγονο-
τας επι την συμποσιαν αντικρυς ανακλιναι αυτου ου και γενομενου
παρηνει εις ευωχian δοντας εαυτους το παρον της συμποσιας επι πο-
λυ γεραιρομενους εις ευφροσυνην καταθεσθαι μέρος επι πλειον δε
προβαινουσης της ομιλιας τον ερμωνα προσκαλεσαμενος ο βασιλευς
μετα πικρας απειλης επυνθανετο τινος ενεκεν αιτιας ειαιθησαν οι ι-
ουδαιοι την περιουσαν ημεραν περιβεβιωκοτες του δε υποδειξαντος
ετι νυκτος το προσταγεν επι τελος αγειοχεναι και των φιλων αυτω
προσμαρτυρησαντων την ωμοτητα χειρονα φαλαριδος εσχηκως εφη
τω της σημερον υπνω χαριν εχειν αυτους ανυπερθετως δε εις την επι-
τελουςαν ημεραν κατα το ομοιον ετοιμασον τους ελεφαντας επι τον
των αθεμιτων ιουδαιων αφανισμον ειποντος δε του βασιλεως ασμε-
νως παντες μετα χαρας οι παροντες ομου συναινεσαντες εις τον ιδιον
οικον εκαστος ανελυσεν και ουχ ουτως εις υπνον κατεχρησαντο τον
χρονον της νυκτος ως εις το παντοιους μηχανασθαι τοις ταλαιπωροις
δοκουσιν εμπαιγμους αρτι δε αλεκτρυων εκεκραγεν ορθριος και τα
θηρια καθωπλικως ο ερμων εν τω μεγαλω περιστυλω διεκινει τα δε
κατα την πολιν πληθη συνηθροιστο προς την οικτροτατην θεωριαν
προσδοκωντα την πρωιαν μετα σπουδης οι δε ιουδαιοι κατα τον αμε-
ρη ψυχουλκουμενοι χρονον πολυδακρυν ικετειαν εν μελεσιν γοεροις

τεινοντες τας χειρας εις τον ουρανον εδεοντο του μεγιστου θεου παλιν αυτοις βοηθησαι συντομως ουπω δε ηλιου βολαι κατεσπειροντο και του βασιλεως τους φιλους εκδεχομενου ο ερμων παραστας εκαλει προς την εξοδον υποδεικνυντων το προθυμον του βασιλεως εν ετοιμω κεισθαι του δε αποδεξαμενου και καταπλαγεντος επι τη παρανομω εξοδω κατα παν αγνωσια κεκρατημενος επυνθανετο τι το πραγμα εφ ου τουτο αυτω μετα σπουδης τετελεσται τουτο δε ην η ενεργεια του παντα δεσποτευοντος θεου των πριν αυτω μεμηχανημενων ληθην κατα διανοιαν εντεθεικοτος υπεδεικνυνεν ο ερμων και παντες οι φιλοι τα θηρια και τας δυναμεις ητοιμασθαι βασιλευ κατα την σην εκτενη προθεσιν ο δε επι τοις ρηθειςιν πληρωθεις βαρει χολω δια το περι τουτων προνοια θεου διεσχεδασθαι παν αυτου το νοημα ενατενισας μετα απειλης ειπεν οσοι γονεις παρησαν η παιδων γονοι τηνδε θηρσιν αγριοις εσκευασα αν δαψιλη θοιαν αντι των ανεγκλητων εμοι και προγονοις εμοις αποδεδειγμενων ολοσχερη βεβαιαν πιστιν εξοχωσ ιουδαιων καιπερ ει μη δια την της συντροφιας στοργην και της χρειας το ζην αντι τουτων εστερηθης ουτως ο ερμων απροσδοκητον επικινδυνον υπηγχεεν απειλην και τη ορασει και τω προσωπω συνεσταλη ο καθεις δε των φιλων σκυθρωπως υπεκρεων τους συνηθροισμενους απελυσαν εκαστον επι την ιδιαν ασχολιαν οι τε ιουδαιοι τα παρα του βασιλεως ακουσαντες τον επιφανη θεον κυριον βασιλεα των βασιλεων ηνουν και τησδε της βοηθειας αυτου τετευχοτες κατα δε τους αυτους νομους ο βασιλευς συστησαμενος παν το συμποσιον εις ευφροσυνην τραπηναι παρεκαλει τον δε ερμωνα προσκαλεσαμενος μετα απειλης ειπεν ποσακις δε δει σοι περι τουτων αυτων προσταττειν αθλιωτατε τους ελεφαντας ετι και νυν καθοπισσον εις την αυριον επι τον των ιουδαιων αφανισμον οι δε συνανακειμενοι συγγενεις την ασταθη διανοιαν αυτου θαυμαζοντες προσεφεροντο ταδε βασιλευ μεχρι τινος ως αλογους ημας διαπειραζεις προστασων ηδη τριτον αυτους αφανισαι και παλιν επι των πραγματος εκ μεταβολης αναλυων τα σοι δεδογμενα ων χαριν η πολις δια την προσδοκιαν οχλει και πληθυσουσα συστροφαις ηδη και κινδυνευει πολλακις διαρπασθηναι οθεν ο κατα παντα φαλαρις βασιλευς εμπληθυνθεις αλογιστιας και τας γινομενας προς επισκοπην των ιουδαιων εν αυτω μεταβολας της ψυχης παρ ουδεν ηγουμενος ατελεστατον βεβαιως ορκον ορισαμενος τουτους μεν ανυπερβητως πεμφειν εις αδην εν γονασιν και ποσιν θηριων ηκισμενους επιστρατευσαντα δε επι την ιουδαιαν ισοπεδον πυρι και δορατι θησεσθαι δια ταχους και τον αβατον ημιν αυτων ναον πυρι πρηνεα εν ταχει των συντελουντων εκει θυσιας ερημον εις τον απαντα χρονον καταστησειν τοτε περιχαρεις αναλυσαντες οι φιλοι και συγγενεις μετα πιστεως διετασσαν τας δυναμεις επι τους ευκαιροτατους τοπους της πολεως προς την τηρησιν ο δε ελεφανταρχης τα θηρια σχεδον ως ειπειν εις καταστρομα μανιωδες αγειοχωσ ευωδεστατοις πομασιν οινου λελιβανωμενου φοβερως κεκοσμημενα κατασκευαις περι την εω της πολεως ηδη πληθυσιν αναριθμητοις κατα του ιπποδρομου καταμεμεστωμενης εισελθων εις την αυλην επι το προκειμενον ωτρυνε τον βασιλεα ο δε οργη βαρεια γεμισας δυσσεβη φρενα παντι τω βαρει συν τοις θηριοις εξωρμησε βουλομενος ατρωτω καρδια και κοραις οφθαλμων θεασασθαι την επιπονον και ταλαιπωρον των προσεσημαμμενων καταστροphen ως δε των ελεφαντων εξιοντων περι πυλην και της συ-

νεπομενης ενοςπλου δυναμεως της τε του πληθους πορειας κονιορτον ιδοντες και βαρυχη ηθορυβον ακουσαντες οι ιουδαιοι υστατην βιου ροπην αυτοις εκεινην δοξαντες ειναι το τελος της αυλιωτατης προσδοκιας εις οικτον και γοους τραπεντες κατεφιλουν αλληλους περιπλεκόμενοι τοις συγγενεσιν επι τους τραχηλους επιπιπτοντες γονεις παισιν και μητερες νεανισιν ετεραι δε νεογνα προς μαστους εχουσαι βρεφη τελευταιον ελκοντα γαλα ου μην δε αλλα και τας εμπροσθεν αυτων γεγενημενας αντιλημψεις εξ ουρανου συνιδοντες πρηνεις ομοθυμαδον ριψαντες εαυτους και τα νηπια χωρισαντες των μαστων ανεβοησαν φωνη μεγαλη σφοδρα τον της απασης δυναμεως δυναστην ικετευοντες οικτιραι μετα επιφανειας αυτους ηδη προς πυλαις αδου καθεστωτας ελεαζαρος δε τις ανηρ επισημος των απο της χωρας ιερεων εν πρεσβειω την ηλικιαν ηδη λελογχως και παση τη κατα τον βιον αρετη κεκοσμημενος τους περι αυτον καταστειλας πρεσβυτερους επικαλεισθαι τον αγιον θεον προσηυξατο ταδε βασιλευ μεγαλοκρατωρ υψιστε παντοκρατωρ θεε την πασαν διακυβερνων εν οικτιρμοις κτισιν επιδε επι αβρααμ σπερμα επι ηγιασμενου τεκνα ιακωβ μεριδος ηγιασμενης σου λαον εν ξενη γη ξενον αδικως απολλυμενον πατερ συ φαραω πληθυνοντα αρμασιν τον πριν αιγυπτου ταυτης δυναστην επαρθεντα ανομω θρασει και γλωσση μεγαλορρημονι συν τη υπερηφανω στρατια ποντοβροχους απωλεσας φεγγος επιφανας ελεους ισραηλ γενει συ τον αναριθμητοις δυναμεσιν γαυρωθεντα σενναχηριμ βαρυν ασσυριων βασιλεα δορατι την πασαν υποχειριον ηδη λαβοντα γην και μετεωρισθεντα επι την αγιαν σου πολιν βαρεα λαλουντα κομπω και θρασει συ δεσποτα εθραυσας εκδηλον δεικνυς εθνεσιν πολλοις το σον κρατος συ τους κατα την βαβυλωνιαν τρεις εταιρους πυρι την ψυχην ανθαιρετως δεδωκοτας εις το μη λατρευσαι τοις κενοις διαπυρον δροσισας καμινον ερρυσω μεχρι τριχος απημαντους φλογα πασιν επιπεμψας τοις υπεναντιοις συ τον διαβολαις φθονου λεουσι κατα γης ριφεντα θηρσιν βοραν δανιηλ εις φως ανηγαγες ασινη τον τε βυθοτρεφους εν γαστρι κητους ιωναν τηκομενον αφιδων απημαντον πασιν οικειοις ανεδειξας πατερ και νυν μισυβρι πολυελεε των ολων σχεπαστα το ταχος επιφανηθι τοις απο ισραηλ γενους υπο εβδελυγμενων ανομων εθνων υβριζομενοις ει δε ασεβειαις κατα την αποικιαν ο βιος ημων ενεσχητα ρυσαμενος ημας απο εχθρων χειρος ω προαιρη δεσποτα απολεσον ημας μορω μη τοις ματαιοις οι ματαιοφρονες ευλογησάτωσαν επι τη των ηγαπημενων σου απωλεια λεγοντες ουδε ο θεος αυτων ερρυσατο αυτους συ δε ο πασαν αλκην και δυναστειαν εχων απασαν αιωνιε νυν επιδε ελεησον ημας τους καθ υβριν ανομων αλογιστον εκ του ζην μεθισταμενους εν επιβουλων τροπω πτηξάτω δε εθνη σην δυναμιν ανικητον σημερον εντιμε δυναμιν εχων επι σωτηρια ιακωβ γενους ικετευει σε το παν πληθος των νηπιων και οι τουτων γονεις μετα δακρυων δειχθητω πασιν εθνεσιν οτι μεθ ημων ει κυριε και ουκ απεστρεψας το προσωπον σου αφ ημων αλλα καθως ειπας οτι ουδε εν τη γη των εχθρων αυτων οντων υπερειδον αυτους ουτως επιτελεσον κυριε του δε ελεαζαρου ληγοντος αρτι της προσευχης ο βασιλευς συν τοις θηριοις και παντι τω της δυναμεως φρυαγματι κατα τον ιπποδρομον παρηγεν και θεωρησαντες οι ιουδαιοι μεγα εις ουρανον ανεκραζαν ωστε και τους παρακειμενους αυλωνας συνηχησαντας ακατασχετον πτοην ποιησαι παντι τω στρατοπεδω το-

τε ο μεγαλοδοξος παντοκρατωρ και αληθινος θεος επιφανας το αγιον αυτου προσωπον ηνεωξεν τας ουρανιους πυλας εξ ων δεδοξασμενοι δυο φοβεροειδεις αγγελοι κατεβησαν φανεροι πασιν πλην τοις ιουδαιois και αντεστησαν και την δυναμιν των υπεναντιων επληρωσαν ταραχης και δειλιας και ακινητοις εδησαν πεδαις και υποφρικον και το του βασιλειως σωμα εγεννηθη και ληθη το θρασος αυτου το βαρυθυμον ελαβεν και απεστρεψαν τα θηρια επι τας συνεπομενας ενοπλους δυναμεις και κατεπατουν αυτας και ωλεθρευον και μετεστραφη του βασιλειως η οργη εις οικτον και δακρυα υπερ των εμπροσθεν αυτω μεμηχανευμενων ακουσας γαρ της κραυγης και συνιδων πρηνεις απαντας εις την απωλειαν δακρυσας μετ οργης τοις φιλοις διηπειλειτο λεγων παραβασιλευετε και τυραννους υπερβεβηκατε ωμοτητι και εμε αυτον τον υμων ευεργετην επιχειρειτε της αρχης ηδη και του πνευματος μεθισταν λαθρα μηχανωμενοι τα μη συμφεροντα τη βασιλεια τις τους κρατησαντας ημων εν πιστει τα της χωρας οχυρωματα της οικιας αποστησας εκαστον αλογως ηθροισεν ενθαδε τις τους εξ αρχης ευνοια προς ημας κατα παντα διαφεροντας παντων εθνων και τους χειριστους πλεονακις ανθρωπων επιδεδεγμενους κινδυνους ουτως αθεσμως περιεβαλεν αικιας λυσατε εκλυσατε αδικα δεσμα εις τα ιδια μετ ειρηνης εξαποστειλατε τα προπεπραγμενα παραιτησαμενοι απολυσατε τους υιους του παντοκρατορος επουρανιου θεου ζωντος ος αφ ημετερων μεχρι του νυν προγονων απαραποδιστον μετα δοξης ευσταθειαν παρεχει τοις ημετεροις πραγμασιν ο μεν ουν ταυτα ελεξεν οι δε εν αμερει χρονω λυθεντες τον αγιον σωτηρα θεον αυτων ευλογουν αρτι τον θανατον εκπεφυγοτες ειτα ο βασιλευς εις την πολιν απαλλαγεις τον επι των προσοδων προσκαλεσασμενος εκελευσεν οινους τε και τα λοιπα προς ευωχian επιτηδεια τοις ιουδαιois χορηγειν επι ημερας επτα κρινας αυτους εν ω τοπω εδοξαν τον ολεθρον αναλαμβάνειν εν τούτω εν ευφροσυνη παση σωτηρια αγαγειν τοτε οι το πριν επονειδιστοι και πλησιον του αδου μαλλον δε επ αυτω βεβηκοτες αντι πικρου και δυσαιαχτου μορου κωθωνα σωτηριον συστησαμενοι τον εις πτωσιν αυτοις και ταφον ητοιμασμενον τοπον κλισιαis κατεμερισαντον πληρεις χαρμονης καταληξαντες δε θρηνην πανοδυρτον μελous ανελαβον ωδην πατριον τον σωτηρα και τερατοποιον αινουντες θεον οιμωγην τε πασαν και κωκυτον απωσαμενοι χορους συνισταντο ευφροσυνης ειρηνικης σημειον ωσαυτως δε και ο βασιλευς περι τουτων συμποσιον βαρυ συναγαγων αδιαλείπτως εις ουρανον ανθωμολογειτο μεγαλομερως επι τη παραδοξω γεννηθειση αυτω σωτηρια οι τε πριν εις ολεθρον και οiwνοβρωτους αυτους εσεσθαι τιθεμενοι και μετα χαρας απογραψαμενοι κατεστεναξαν αισχυνην εφ εαυτοις περιβαλομενοι και την πυροπνουν τολμαν ακλεως εσβεσμενοι οι τε ιουδαιοι καθως προειρηκαμεν συστησαμενοι τον προειρημενον χορον μετ ευωχιας εν εξομολογησεσιν ιλαραις και ψαλμοis διηγον και κοινον ορισαμενοι περι τουτων θεσμον επι πασαν την παροιικian αυτων εις γενεας τας προειρημενας ημερας αγειν εστησαν ευφροσυνους ου ποτου χαριν και λιχνειας σωτηριας δε της δια θεον γενομενης αυτοις ενετυχον δε τω βασιλει την απολυσιν αυτων εις τα ιδια αιτουμενοι απογραφονται δε αυτους απο πεμπτης και εικαδος του παχων εως της τεταρτης του επιφι επι ημερας τεσσαρακοντα συνιστανται δε αυτων την απωλειαν απο πεμπτης του επιφι εως εβδομης ημεραις τρισιν εν

αἰς καὶ μεγαλοδοξῶς ἐπιφάνας τὸ ἔλεος αὐτοῦ ὁ τῶν πάντων δύναστης ἀπταιστούς αὐτοὺς ἐρρυσάτο ὁμοθυμαδὸν εὐωχούντο δὲ πάνθ' ὑπὸ τοῦ βασιλεως χορηγούμενοι μέχρι τῆς τεσσαρεσκαίδεκατης ἐν ἡ καὶ τὴν ἐντυχίαν ἐποίησαντο περὶ τῆς ἀπολύσεως αὐτῶν συναινέσας δὲ αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ἐγράψεν αὐτοῖς τὴν υπογεγραμμένην ἐπιστολὴν πρὸς τοὺς κατὰ πόλιν στρατῆγους μεγαλοψυχῶς τὴν ἐκτενίαν ἔχουσιν βασιλεὺς πτολεμαῖος φιλοπατρὸς τοῖς κατ' αἰγύπτου στρατηγοῖς καὶ πᾶσιν τοῖς τεταγμένοις ἐπὶ πραγμάτων χαιρεῖν καὶ ἐρρωσθαι ἐρρωμένθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ τέχνα ἡμῶν κατευθύναντος ἡμῖν τοῦ μεγάλου θεοῦ τὰ πράγματα καθὼς προαιρούμεθα τῶν φίλων τινες κατὰ κακοῆθειαν πυκνότερον ἡμῖν παρακειμένοι συνεπεισαν ἡμᾶς εἰς τὸ τοὺς ὑπὸ τὴν βασιλείαν ἰουδαίους συναθροίσαντας σύστημα κολάσασθαι ξενίζουσας ἀποστατῶν τιμωρίαις προφερομένοι μηδέποτε εὐσταθήσῃν τὰ πράγματα ἡμῶν δι' ἣν ἔχουσιν οὗτοι πρὸς πάντα τὰ ἔθνη δυσμένειαν μέχρι ἂν συντελεσθῇ τοῦτο οἱ καὶ δεσμίους καταγαγόντες αὐτοὺς μετὰ σκυλῶν ὥς ἀνδραποδὰ μαλλόν δὲ ὥς ἐπιβούλους ἀνεύπασης ἀνακρίσεως καὶ ἐξετάσεως ἐπεχειρήσαν ἀνελὲν νομοῦ σκυθῶν ἀγριώτερον ἐμπεπορημένοι ὡμοτήτα ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τοῦτοισι σκληρότερον διαπειλησάμενοι καθ' ἣν ἔχομεν πρὸς ἀπαντὰς ἀνθρώπους ἐπιεικίαν μογίς τὸ ζῆν αὐτοῖς χάρισάμενοι καὶ τὸν ἐπουρανίον θεὸν ἐγνωκότες ἀσφαλῶς υπερῆσπικοτα τῶν ἰουδαίων ὥς πατέρα ὑπὲρ υἱῶν διὰ παντός συμμαχοῦντα τὴν τε τοῦ φίλου ἣν ἔχουσιν βεβαίαν πρὸς ἡμᾶς καὶ τοὺς προγόνους ἡμῶν εὐνοίαν ἀναλογισάμενοι δικαίως ἀπολέλυκαμεν πάσης καθ' ὄντινον αἰτίας τρόπον καὶ προστεταχάμεν ἕκαστῳ πάντας εἰς τὰ ἴδια ἐπιστρέφειν ἐν παντὶ τόπῳ μὴθενος αὐτοὺς τὸ σύνολον καταβλαπτόντος μὴτε ὀνειδίζειν περὶ τῶν γεγεννημένων παρὰ λόγον γίνωσκετε γάρ οτι κατὰ τούτων εἴαν τι κακοτεχνήσωμεν πονηρὸν ἢ ἐπιλύπησωμεν αὐτοὺς τὸ σύνολον οὐκ ἀνθρώπον ἀλλὰ τὸν πάσης δεσποζόντα δύναμει θεὸν ὑψίστον ἀντικείμενον ἡμῖν ἐπ' ἐκδικήσῃ τῶν πραγμάτων κατὰ παν ἀφευκτῶς διὰ παντός ἐξόμεν ἐρρωσθε λαβόντες δὲ τὴν ἐπιστολὴν ταυτὴν οὐκ ἐσπουδάσαν εὐθὺς γενεσθαι περὶ τὴν ἀφῶδον ἀλλὰ τὸν βασιλεῖα προσήξωσαν τοὺς ἐκ τοῦ γένους τῶν ἰουδαίων τὸν ἅγιον θεὸν ἀνθαιρετῶς παραβεβήκοτας καὶ τοῦ θεοῦ τὸν νομὸν τυχεῖν δι' αὐτῶν τῆς ὀφειλομένης κολάσεως προφερομένοι τοὺς γάστρους ἐνεκεν τῇ θείᾳ παραβεβήκοτας προσταγμάτων μηδέποτε εὐνοήσῃν μηδὲ τοῖς τοῦ βασιλεως πράγμασιν ὁ δὲ ταλῆθες αὐτοὺς λέγειν παραδεξάμενος καὶ παραινέσας ἔδωκεν αὐτοῖς ἀδείαν πάντων ὅπως τοὺς παραβεβήκοτας τοῦ θεοῦ τὸν νομὸν ἐξολεθρεύσωσιν κατὰ πάντα τὸν ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τόπον μετὰ παρρησίας ἀνεύπασης βασιλικῆς ἐξουσίας καὶ ἐπισχεψέως τότε κατευφημήσαντες αὐτὸν ὥς πρέπον ἣν οἱ τούτων ἱερεῖς καὶ παντὸς πλήθους ἐπιφώνησαντες τὸ ἀλληλουῖα μετὰ χάρας ἀνέλυσαν οὕτως τε τὸν ἐμπεσόντα τῶν μεμιασμένων ὁμοεθνῆ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐκολάζοντο καὶ μετὰ παραδειγματισμῶν ἀνῆρουν ἐκεῖνη δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἀνείλον ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους ἀνδράς ἣν καὶ ἡγάγον εὐφροσύνην μετὰ χάρας βεβήλους χειρωσάμενοι αὐτοὶ δὲ οἱ μέχρι θανάτου τὸν θεὸν ἐσχηκότες πάντεσσι σωτηρίας ἀπολαύσιν εὐληφότες ἀνεζευξάν ἐκ τῆς πόλεως πάντοιοις εὐωδέστατοις ἀνθέσιν κατεστέμμενοι μετ' εὐφροσύνης καὶ βοῆς ἐν αἰνοῖς καὶ παμμελεσίῃ ὑμνοῖς εὐχαριστοῦντες τῷ θεῷ τῶν πατέρων αὐτῶν αἰωνίῳ σωτηρίῃ τοῦ ἰσραὴλ παραγεννηθέντες δὲ εἰς πτολεμαῖδα τὴν ὀνομαζομένην

δια την του τοπου ιδιοτητα ροδοφορον εν η προσεμεινεν αυτους ο στολος κατα κοινην αυτων βουλην ημερας επτα εκει εποιησαν ποτον σωτηριον του βασιλεως χορηγησαντος αυτοις ευψυχως τα προς την αφιξιν παντα εκαστω εως εις την ιδιαν οικιαν καταχθεντες δε μετ ειρηνης εν ταις πρεπουσαις εξομολογησεσιν ωσαυτως κακει εστησαν και ταυτας αγειν τας ημερας επι τον της παροικιας αυτων χρονον ευφροσυνους ας και ανιερωσαντες εν στηλη κατα τον της συμποσιας τοπον προσευχης καθιδρυσαντες ανελυσαν ασινεις ελευθεροι υπερχαρεις δια τε γης και θαλασσης και ποταμου ανασωζομενοι τη του βασιλεως επιταγη εκαστος εις την ιδιαν και πλειστην η εμπροσθεν εν τοις εχθροις εξουσιαν εσχηκοτες μετα δοξης και φοβου το συνολον υπο μηδενος διασεισθεντες των υπαρχοντων και παντα τα εαυτων παντες εκομισαντο εξ απογραφης ωστε τους εχοντας τι μετα φοβου μεγιστου αποδουναι αυτοις τα μεγαλεια του μεγιστου θεου ποιησαντος τελειως επι σωτηρια αυτων ευλογητος ο ρυστης ισραηλ εις τους αιι χρονους αμην

φιλοσοφωτατον λογον επιδεικνυσθαι μελλων ει αυτοδεσποτος εστιν των παθων ο ευσεβης λογισμος συμβουλευσαιμ αν υμιν ορθως οπως προσεχητε προθυμως τη φιλοσοφια και γαρ αναγκαιος εις επισημην παντι ο λογος και αλλως της μεγιστης αρετης λεγω δη φρονησεως περιεχει επαινον ει αρα των σωφροσυνης κωλυτικων παθων ο λογισμος φαινεται επικρατειν γαστριμαργιας τε και επιθυμιας αλλα και των της δικαιοσυνης εμποδιστικων παθων κυριευειν αναφαινεται οιον κακοηθειας και των της ανδρειας εμποδιστικων παθων θυμου τε και φοβου και πονου πως ουν ισως ειποιεν αν τινες ει των παθων ο λογισμος κρατει ληθης και αγνοιας ου δεσποζει γελοιον επιχειρουντες λεγειν ου γαρ των αυτου παθων ο λογισμος κρατει αλλα των της δικαιοσυνης και ανδρειας και σωφροσυνης εναντιων και τουτων ουχ ωστε αυτα καταλυσαι αλλ ωστε αυτοις μη ειζαι πολλαχοθεν μεν ουν και αλλαχοθεν εχοιμ αν υμιν επιδειξει οτι αυτοκρατωρ εστιν των παθων ο λογισμος πολυ δε πλεον τουτο αποδειξαιμι απο της ανδραγαθιας των υπερ αρετης αποθανοντων ελεαζαρου τε και των επτα αδελφων και της τουτων μητρος απαντες γαρ ουτοι τους εως θανατου πονους υπεριδοντες επεδειξαντο οτι περικρατει των παθων ο λογισμος των μεν ουν αρετων επεστι μοι επαινειν τους κατα τουτον τον καιρον υπερ της καλοκαγαθιας αποθανοντας μετα της μητρος ανδρας των δε τιμων μακαρισταιμ αν θαυμασθεντες γαρ ου μονον υπο παντων ανθρωπων επι τη ανδρεια και υπομονη αλλα και υπο των οικισαμενων αιτιοι κατεστησαν του καταλυθηναι την κατα του εθνους τυραννιδα νικησαντες τον τυραννον τη υπομονη ωστε καθαρισθηναι δι αυτων την πατριδα αλλα και περι τουτου νυν αυτικα δη λεγειν εξεσται αρξαμενω της υποθεσεως οπερ ειωθα ποιειν και ουτως εις τον περι αυτων τρεψομαι λογον δοξαν διδους τω πανσοφω θεω ζητουμεν δη τοιουν ει αυτοκρατωρ εστιν των παθων ο λογισμος διαχρinoμεν τι ποτε εστιν λογισμος και τι παθος και ποσαι παθων ιδεαι και ει παντων επικρατει τουτων ο λογισμος λογισμος μεν δη τοιουν εστιν νους μετα ορθου λογου προτιμων τον σοφιας βιον σοφια δη τοιουν εστιν γνωσις θειων και ανθρωπινων πραγματων και των τουτων αιτιων αυτη δη τοιουν εστιν η του νομου παιδεια δι ης τα θεια σεμνως και τα ανθρωπινα συμφεροντως μανθανομεν της δε σοφιας ιδεαι καθεστηκα-

σιν φρονησις και δικαιοσυνη και ανδρεια και σωφροσυνη κυριωτατη δε παντων η φρονησις εξ ης δη των παθων ο λογισμος επικρατει παθων δε φυσεις εισιν αι περιεκτικωταται δυο ηδονη τε και πονος τουτων δε εκαστερον και περι το σωμα και περι την ψυχην πεφυκεν πολλαι δε και περι την ηδονην και τον πονον παθων εισιν ακολουθιαι προ μεν ουν της ηδονης εστιν επιθυμια μετα δε την ηδονην χαρα προ δε του πονου εστιν φοβος μετα δε τον πονον λυπη θυμος δε κοινον παθος εστιν ηδονης και πονου εαν εννοηθη τις οτι αυτω περιεπεσεν εν τη ηδονη δε ενεστιν και η κακοηθης διαθεσις πολυτροπωτατη παντων ουσια των παθων και τα μεν ψυχης αλαζονεια και φιλαργυρια και φιλοδοξια και φιλονεικια και βασκανια κατα δε το σωμα παντοφαγια και λαιμαργια και μονοφαγια καθαπερ ουν δυειν του σωματος και της ψυχης φυτων οντων ηδονης τε και πονου πολλαι τουτων των φυτων εισιν παραφυαδες ων εκαστην ο παγγεωργος λογισμος περικαθαιρων και αποκνιζων και περιπλεκων και επαρθων και παντα τροπον μεταχων εξημεροι τας των ηθων και παθων υλας ο γαρ λογισμος των μεν αρετων εστιν ηγεμιν των δε παθων αυτοκρατωρ επιμεωρειτε τοιουν πρωτον δια των κωλυτικων της σωφροσυνης εργων οτι αυτοδεσποτος εστιν των παθων ο λογισμος σωφροσυνη δη τοιουν εστιν επικρατεια των επιθυμιων των δε επιθυμιων αι μεν εισιν ψυχικαι αι δε σωματικαι και τουτων αμφοτερων επικρατειν ο λογισμος φαινεται επει ποθεν κινουμενοι προς τας απειρημενας τροφας αποστρεφομεθα τας εξ αυτων ηδονας ουχ οτι δυναται των ορεξεων επικρατειν ο λογισμος εγω μεν οιμαι τοιγαρουν ενυδρων επιθυμουντες και ορνων και τετραποδων και παντοιων βρωματων των απηγορευμενων ημιν κατα τον νομον απεχομεθα δια την του λογισμου επικρατειαν ανεχεται γαρ τα των ορεξεων παθη υπο του σωφρονος νοος ανακοπτομενα και φμονται παντα τα του σωματος κινηματα υπο του λογισμου και τι θαυμαστον ει αι της ψυχης επιθυμιαι προς την του καλλους μετουσιαν ακυρουνται ταυτη γουν ο σωφρων ιωσηφ επαινεται οτι διανοια περιεκρατησεν της ηδυπαθειας νεος γαρ ων και ακμαζων προς συνουσιασμον ηκυρωσε τω λογισμω τον των παθων οιστρον και ου μονον δε την της ηδυπαθειας οιστρηλασιαν ο λογισμος επικρατειν φαινεται αλλα και πασης επιθυμιας λεγει γουν ο νομος ουκ επιθυμησεις την γυναικα του πλησιον σου ουδε οσα τω πλησιον σου εστιν καιτοι οτε μη επιθυμειν ειρηκεν ημας ο νομος πολυ πλεον πεισαιμ αν υμας οτι των επιθυμιων κρατειν δυναται ο λογισμος ωσπερ και των κωλυτικων της δικαιοσυνης παθων επει τινα τις τροπον μονοφαγος ων το ηθος και γαστριμαργος η και μεθυσος μεταπαιδευεται ει μη δηλον οτι κυριος εστιν των παθων ο λογισμος αυτικα γουν τω νομω πολιτευομενος καν φιλαργυρος τις η βιαζεται τον αυτου τροπον τοις δεομενοις δανειζων χωρις τοκων και το δανειον των εβδομαδων ενστασων χρεοκοπουμενος καν φειδωλος τις η υπο του νομου κρατειται δια τον λογισμον μητε επικαρπολογουμενος τους αμητους μητε επιρρωγολογουμενος τους αμπελωνας και επι των ετερων δε εστιν επιγνωναι τουτο οτι των παθων εστιν ο λογισμος κρατων ο γαρ νομος και της προς γονεις ευνοιας κρατει μη καταπροδιδους την αρετην δι αυτους και της προς γαμετην φιλιας επικρατει δια την παρανομιαν αυτην απελεγχων και της τεκνων φιλιας κυριευει δια κακιαν αυτα κολαζων και της φιλων συνηθειας δεσποζει δια πονηριαν αυτους εξελεγχων και μη

νομισθε παραδοξον ειναι οπου και εχθρας επικρατειν ο λογισμος δυναται δια τον νομον μητε δενδροτομων τα ημερα των πολεμιων φυτα τα δε των εχθρων τοις απολεσασι διασωζων και τα πεπτωκοτα συνεγειρων και των βιαιοτερων δε παθων κρατειν ο λογισμος φαινεται φιλαρχιας και κενοδοξιας και αλαζονειας και μεγαλαυχιας και βασκα- νιας παντα γαρ ταυτα τα κακοηθη παθη ο σωφρων νους απωθειται ωσπερ και τον θυμον και γαρ τουτου δεσποζει θυμουμενος γε τοι μωυσης κατα δαθαν και αβρων ου θυμω τι κατ αυτων εποιησεν αλλα λογισμω τον θυμον διητησεν δυνατος γαρ ο σωφρων νους ως εφην κατα των παθων αριστευσαι και τα μεν αυτων μεταθειναι τα δε και ακυρωσαι επει δια τι ο πανσοφος ημων πατηρ ιακωβ τους περι συμεων και λευιν αιτιαται μη λογισμω τους σικιμιτας εθνηδον αποσφαξαντας λεγων επικαταρατος ο θυμος αυτων ει μη γαρ εδυνατο του θυμου ο λογισμος κρατειν ουκ αν ειπεν ουτως οπηνικα γαρ ο θεος τον ανθρω- πον κατεσκευασεν τα παθη αυτου και τα ηθη περιεφυτευσεν ηνικα δε ειπ παντων τον ιερων ηγεμονα νουν δια των αισθητηριων ενεθρονισεν και τουτω νομον εδωκεν καθ ον πολιτευομενος βασιλευσει βασιλειαν σωφρονα τε και δικαιαν και αγαθην και ανδρειαν πως ουν ειποι τις αν ει των παθων δεσποτης εστιν ο λογισμος ληθης και αγνοιας ου κρατει εστιν δε κομιδη γελοιος ο λογος ου γαρ των εαυτου παθων ο λογισμος επικρατειν φαινεται αλλα των σωματικων οιον επιθυμιαν τις ου δυναται εκκοφαι ημων αλλα μη δουλωθηναι τη επιθυμια δυνα- ται ο λογισμος παρασχεσθαι θυμον τις ου δυναται εκκοφαι υμων της ψυχης αλλα τω θυμω δυνατον τον λογισμον βοηθησαι κακοηθειαν τις ημων ου δυναται εκκοφαι αλλα το μη καμφθηναι τη κακοηθεια δυναιτ αν ο λογισμος συμμαχησαι ου γαρ εκριζωτης των παθων ο λογισμος εστιν αλλα ανταγωνιστης εστιν γουν τουτο δια της δαυιδ του βασιλεως διψης σαφεστερον επιλογισασθαι επει γαρ δι ολης ημε- ρας προσβαλων τοις αλλοφυλοις ο δαυιδ πολλους αυτων απεκτεινεν μετα των του εθνους στρατιωτων τοτε δη γενομενης εσπερας ιδρων και σφοδρα κεχημηκως επι την βασιλειον σκηνην ηλθεν περι ην ο πας των προγονων στρατος εστρατοπεδευκει οι μεν ουν αλλοι παντες επι το δειπνον ησαν ο δε βασιλευς ως μαλιστα διψων καιπερ αφθι- νους εχων ηγας ουκ ηδυνατο δι αυτων ιασασθαι την διψαν αλλα τις αυτον αλογιστος επιθυμια του παρα τοις πολεμοις υδατος επιτει- νουσα συνεφρυγεν και λυουσα κατεφλεγεν οθεν των υπασπιστων επι τη του βασιλεως επιθυμια σχετλιαζοντων δυο νεανισκοι στρατιωται καρτεροι καταιδεσθεντες την του βασιλεως επιθυμιαν τας παντευχιας καθωπλισαντο και καλπην λαβοντες υπερεβησαν τους των πολεμιων χαρακας και λαθοντες τους των πυλων ακροφυλακας διεξεσαν ανε- ρευνωμενοι κατα παν το των πολεμιων στρατοπεδον και ανευραμενοι την πηγην εξ αυτης θαρραλεως εκομισαν τω βασιλει το ποτον ο δε καιπερ τη διψη διαπυρουμενος ελογισατο πανδεινον ειναι κινδυνον ψυ- χη λογισθεν ισοδυναμον ποτον αιματι οθεν αντιθεις τη επιθυμια τον λογισμον εσπεισεν το πομα τω θεω δυνατος γαρ ο σωφρων νους νικη- σαι τας των παθων αναγκας και σβεσαι τας των οιστρων φλεγμονας και τας των σωματων αλγηδονας καθ υπερβολην ουσας καταπαλαισαι και τη καλοκαγαθια του λογισμου αποπτυσαι πασας τας των παθων επικρατειας ηδη δε και ο καιρος ημας καλει επι την αποδειξιν της ι- στοριας του σωφρονος λογισμου επειδη γαρ βαθειαν ειρηνην δια την

ευνομίαν οι πατερες ημών είχαν και επράττον καλώς ώστε και τον της ασίας βασιλεα σελευκον τον νικανορα και χρηματα εις την ιερουργίαν αυτοις αφορισαι και την πολιτείαν αυτων αποδεχεσθαι τότε δη τινες προς την κοινήν νεωτερισαντες ομονοιαν πολυτροποις εχρησαντο συμφοραις σιμων γαρ τις προς ονιαν αντιπολιτευομενος τον ποτε την αρχιερωσύνην έχοντα δια βίου καλον και αγαθον ανδρα επειδη παντα τροπον διαβαλλων υπερ του εθνους ουκ ισχυσεν κακωσαι φυγας ωχετο την πατρίδα προδωσων οθεν ηκων προς απολλωνιον τον συριας τε και φοινίκης και κιλικίας στρατηγον ελεγεν ευνους ων τοις του βασιλεως πραγμασιν ηκω μηνυων πολλας ιδιωτικων χρηματων μυριάδας εν τοις ιεροσολυμων γαζοφυλακίοις τεθησαυρισθαι τοις ιεροίς μη επικοινωνουσας και προσηκειν ταυτα σελευκω τω βασιλει τουτων εκαστα γνους ο απολλωνιος τον μεν σιμωνα της εις τον βασιλεα κηδεμονίας επαινει προς δε τον σελευκον αναβας κατεμήνυσε τον των χρηματων θησαυρον και λαβων την περι αυτων εξουσίαν ταχυ εις την πατρίδα ημων μετα του καταρατου σιμωνος και βαρυτατου στρατου προσελθων ταις του βασιλεως εντολαις ηκειν ελεγεν οπως τα ιδιωτικά του γαζοφυλακίου λαβοι χρηματα και του εθνους προς τον λογον σχετλιαζοντος αντιλεγοντος τε πανδεινον ειναι νομισαντες ει οι τας παρακαταθήκας πιστευσαντες τω ιερω θησαυρω στερηθησονται ως οιον τε ην εκώλυον μετα απειλων δε ο απολλωνιος απηει εις το ιερον των δε ιερων μετα γυναικων και παιδιων εν τω ιερω ικετευσαντων τον θεον υπερασπισαι του ιερου καταφρονουμενου τοπου ανιοντος τε μετα καθωπλισμενης της στρατίας του απολλωνιου προς την των χρηματων αρπαγήν ουρανοθεν επιπτοι προυφανησαν αγγελοι περιαστραπτοντες τοις οπλοις και πολυν αυτοις φοβον τε και τρομον ενιεντες καταπεσων γε τοι ημιθάνης ο απολλωνιος επι τον παμφυλον του ιερου περιβολον τας χειρας εξετεινεν εις τον ουρανον και μετα δακρυων τους εβραίους παρεκαλει οπως περι αυτου προσευξαμενοι τον ουρανιον εξευμενισωνται στρατον ελεγεν γαρ ημαρτηκως ώστε και αποθανειν αξιος υπαρχειν πασιν τε ανθρωποις υμνησειν σωθεις την του ιερου τοπου μακαριότητα τουτοις υπαχθεις τοις λόγοις ονίας ο αρχιερευς καιπερ άλλως ευλαβηθεις μηποτε νομισειν ο βασιλευς σελευκος εζ ανθρωπινης επιβουλης και μη θείας δικης ανηρησθαι τον απολλωνιον ηυξάτο περι αυτου και ο μεν παραδοξως διασωθεις ωχετο δηλώσων τω βασιλει τα συμβαντα αυτω τελευτησαντος δε σελευκου του βασιλεως διαδεχεται την αρχήν ο υιος αυτου αντιοχος ο επιφανής ανηρ υπερηφανος και δεινος ος καταλύσας τον ονιαν της αρχιερωσύνης ιασονα τον αδελφον αυτου κατεστήσεν αρχιερεα συνθεμενον δωσειν ει επιτρεψειεν αυτω την αρχήν κατ ενιαυτον τρισχίλια εξακοσια εξήκοντα ταλάντα ο δε επετρεψεν αυτω και αρχιερασθαι και του εθνους αφηγείσθαι και εξεδιήτησεν το εθνος και εξεπολιτευσεν επι πασαν παρανομίαν ώστε μη μονον επ αυτη τη ακρα της πατρίδος ημων γυμνασιον κατασκευασαι αλλά και καταλύσαι την του ιερου κηδεμονίαν εφ οίς αγανακτήσασα η θεία δικη αυτον αυτοις τον αντιοχον επολεμωσεν επειδη γαρ πολεμων ην κατ αιγυπτον πτολεμαιο ηκουσεν τε οτι φημης διαδοθεις της περι του τεθνάναι αυτον ως ενι μαλιστα χαιροίεν οι ιεροσολυμίται ταχέως επ αυτους ανεξυεζεν και ως επορθήσεν αυτους δογμα εθετο οπως ει τινες αυτων φανοίεν τω πατριω πολιτευομενοι νομω θάνοιεν και επει κατα μηδενά τροπον ισχυεν κα-

ταλυσαι δια των δογματων την του εθνους ευνομιαν αλλα πασας τας εαυτου απειλας και τιμωριας εωρα καταλυομενας ωστε και γυναικας οτι περιετεμον τα παιδια μετα των βρεφων κατακρημνισθηναι προειδουιας οτι τουτο πεισονται επει ουν τα δογματα αυτου κατεφρονειτο υπο του λαου αυτος δια βασανων ενα εκαστον του εθνους ηναγκαζεν μιρων απογευομενους τροφων εξομνυσθαι τον ιουδαισμον προκαθισας γε τοι μετα των συνεδρων ο τυραννος αντιοχος επι τινος υψηλου τοπου και των στρατευματων αυτω παρεστηκοτων κυκλοθεν ενοπλων παρεκελευεν τοις δορυφοροις ενα εκαστον εβραιον επισπασθαι και κρεων υειων και ειδωλοθυτων αναγκαζειν απογευεσθαι ει δε τινες μη θελοιεν μιαιοφαγησαι τουτους τροχισθεντας αναيرهθηναι πολλων δε συναρπασθεντων εις πρωτος εκ της αγελης ονοματι ελεαζαρς το γενος ιερευς την επιστημην νομικος και την ηλικιαν προηκων και πολλοις των περι τον τυραννον δια την ηλικιαν γνωριμος παρηχθη πλησιον αυτου και αυτον ιδων ο αντιοχος εφη εγω πριν αρξασθαι των κατα σου βασανων ω πρεσβυτα συμβουλευσαιμ αν σοι ταυτα οπως απογευσαιμεν των υειων σωζοιο αιδουμαι γαρ σου την ηλικιαν και την πολιαν ην μετα τοσoutον εχων χρονον ου μοι δοκει φιλοσοφειν τη ιουδαιων χρωμενος θρησκεια δια τι γαρ της φυσεως κεχαρισμενης καλλιστην την τουδε του ζωου σαρχοφαγίαν βδελυττη και γαρ ανοητον τουτο το μη απολαυειν των χωρις ονειδους ηδεων και αδικον αποστρεφεσθαι τας της φυσεως χαριτας συ δε μοι και ανοητοτερον ποιησειν δοξεις ει κενοδοξων περι το αληθες ετι καμου καταφρονησεις επι τη ιδια τιμωρια ουκ εξυπνωσεις απο της φλυαρου φιλοσοφιας υμων και αποσκεδασεις των λογισμων σου τον ληρον και αξιον της ηλικιας αναλαβων νουν φιλοσοφησεις την του συμφεροντος αληθειαν και προσκυνησας μου την φιλανθρωπον παρηγοριαν οικτιρησεις το σεαυτου γηρας και γαρ ενθυμηθητι ως ει και τις εστιν τησδε της θρησκειας υμων εποπτικη δυναμις συγγνωμονησειεν αν σοι επι παση δι αναγκην παρανομια γινομενη τουτον τον τροπον επι την εκθεσμον σαρχοφαγίαν εποτρυνοντος του τυραννου λογον ητησεν ο ελεαζαρς και λαβων του λεγειν εξουσιαν ηρξατο δημηγορειν ουτως ημεις αντιοχε θειω πεπεισμενοι νομω πολιτευεσθαι ουδεμιαν αναγκην βιαιοτεραν ειναι νομιζομεν της προς τον νομον ημων ευπειθειας διο δη κατ ουδενα τροπον παρανομειν αξιουμεν καιτοι ει κατα αληθειαν μη ην ο νομος ημων ως υπολαμβανεις θειος αλλως δε ενομιζομεν αυτον ειναι θειον ουδε ουτως εξον ην ημιν την επι τη ευσεβεια δοξαν ακυρωσαι μη μικραν ουν ειναι νομισης ταυτην ει μιαιοφαγησαιμεν αμαρτιαν το γαρ επι μικροις και μεγαλοις παρανομειν ισοδυναμον εστιν δι εκατερου γαρ ως ομοιως ο νομος υπερηφανειται χλευαζεις δε ημων την φιλοσοφίαν ωσπερ ου μετα ευλογιστίας εν αυτη βιουντων σωφροσύνην τε γαρ ημας εκδιδασκει ωστε πασων των ηδονων και επιθυμιων κρατειν και ανδρειαν εξασκει ωστε παντα πονον εκουσιως υπομενειν και δικαιοσύνην παιδεύει ωστε δια παντων των ηθων ισονομειν και ευσεβειαν εκδιδασκει ωστε μονον τον οντα θεον σεβειν μεγαλοπρεπώς διο ου μιαιοφαγούμεν πιστευοντες γαρ θεου καθεστάναι τον νομον οίδαμεν οτι κατα φύσιν ημιν συμπαθεί νομοθετών ο του κόσμου κτιστής τα μεν οικειωθήσομενα ημών ταις ψυχαις επέτρεψεν εσθιειν τα δε εναντιωθήσομενα εκάλυψεν σαρχοφαγειν τυραννικον δε ου μονον αναγκαζειν ημας παρανομειν αλλα και εσθιειν οπως τη

εχθίστη ημών μιαινοφάγια ταύτη επεγγελασής ἀλλ οὐ γέλασεις κατ' ἐμοῦ τούτων τὸν γέλῳτα οὐτε τοὺς ἱερούς τῶν προγόνων περὶ τοῦ φυλάξαι τὸν νόμον ὀρκούς οὐ παρήσω οὐδ' ἀν' ἐκκοφείας μοῦ τὰ ὁμματα καὶ τὰ σπλάγχνα μοῦ τηξείας οὐχ οὕτως εἰμι γέρων ἐγὼ καὶ ἀνάνδρος ὥστε μοι διὰ τὴν εὐσεβείαν μὴ νεάζειν τὸν λογισμόν πρὸς ταῦτα τροχούς εὐτρεπίζε καὶ τὸ πῦρ ἐκφύσα σφοδρότερον οὐχ οὕτως οἰκτιρομαι τὸ ἐμαυτοῦ γῆρας ὥστε δι' ἐμαυτοῦ τὸν πατριὸν καταλύσαι νόμον οὐ ψεύσομαι σὲ παιδευτά νομέ οὐδὲ ἐξομῶμαι σὲ φίλῃ ἐγκρατεία οὐδὲ καταισχύνω σὲ φιλοσοφῇ λογιῇ οὐδὲ ἐξάρνησομαι σὲ ἱερώσυνῃ τιμῇ καὶ νομοθεσίας ἐπιστήμῃ οὐδὲ μίανεις μοῦ τὸ σεμνὸν γῆρως στομά οὐδὲ νομίμου βίου ἡλικίαν ἀγνόν με οἱ πατέρες εἰσδεξόνται μὴ φοβηθέντα σοῦ τὰς μέχρι θανάτου ἀναγκὰς ἀσεβῶν μὲν γὰρ τυραννήσεις τῶν δὲ ἐμῶν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας λογισμῶν οὐτε λόγοις δεσποσεις οὐτε δι' ἐργῶν τούτων τὸν τρόπον ἀντιρρητορευσάντα τὰς τοῦ τυράννου παρηγορίαις παρὰστάντες οἱ δορυφόροι πικρῶς ἐσῦραν ἐπὶ τὰ βασιανίστηρια τὸν ἐλεάζαρον καὶ πρῶτον μὲν περιέδυσαν τὸν γέροντα ἐγκοσμουμένον τῇ περὶ τὴν εὐσεβείαν ἐσχήμοσυνῃ εἵπειτα περιαγκώνισαντες ἑκατέρωθεν μαστιζῖν κατήκτιζον πεισθητὶ ταῖς τοῦ βασιλῆως ἐντολαῖς ἐτερώθεν κήρυκος ἐπιβούωντος ὁ δὲ μεγαλόφρων καὶ εὐγενὴς ὡς ἀληθῶς ἐλεάζαρος ὥσπερ ἐν ὄνειρῳ βασιανίζομενος κατ' οὐδενὰ τρόπον μετέτρεπετο ἀλλὰ ὑψηλοῦς ἀνατεινὰς εἰς οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμούς ἀπεξαινετο ταῖς μαστιζῖν τὰς σαρκάς ὁ γέρων καὶ κατέρρειτο τῷ αἵματι καὶ τὰ πλῆυρα κατετίτρωσκετο καὶ πιπτῶν εἰς τὸ ἐδάφος ἀπὸ τοῦ μὴ φερεῖν τὸ σῶμα τὰς ἀλγῆδονας ὀρθὸν εἶχεν καὶ ἀκλίνη τὸν λογισμόν λαξ γέ τοι τῶν πικρῶν τίς δορυφόρων εἰς τοὺς κενεώνας ἐναλλόμενος ἐτύπτεν ὥπως ἐξανίστατο πιπτῶν ὁ δὲ ὑπεμένε τοὺς πόνους καὶ περιεφρονεῖ τῆς ἀνάγκης καὶ διεκάρτερε τοὺς αἰκισμούς καὶ καθάπερ γένναιος ἀθλητῆς τυπτομενὸς ἐνικά τοὺς βασιανίζοντας ὁ γέρων ἰδρῶν γέ τοι τὸ πρόσωπον καὶ ἐπασθμαινῶν σφοδρῶς καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν βασιανίζοντων ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ εὐψυχίᾳ οἶθεν τὰ μὲν ἐλεῶντες τὰ τοῦ γῆρως αὐτοῦ τὰ δὲ ἐν συμπαθείᾳ τῆς συνήθειας ὄντες τὰ δὲ ἐν θαύμασμῳ τῆς καρτερίας προσιοντες αὐτὸν τίνες τοῦ βασιλῆως ἐλέγον τι τοῖς κακοῖς τούτοις σεαυτὸν ἀλογίστως ἀπολλῆως ἐλεάζαρ ἡμεῖς μὲν τοι τῶν ἡψῆμενων βρωμάτων παρὰθησομένῃ συ δὲ υποκρινόμενος τῶν υἱῶν ἀπογευσθῆναι σωθῆναι καὶ ὁ ἐλεάζαρος ὥσπερ πικρότερον διὰ τῆς συμβουλίας αἰκισθεὶς ἀνέβοησεν μὴ οὕτως κακῶς φρονήσαιμεν οἱ ἀβραάμ παῖδες ὥστε μάλα κοψυχήσαντας ἀπρέπες ἡμῖν δῖαμα υποκρινασθῆναι καὶ γὰρ ἀλογίστον εἰ πρὸς ἀληθείαν ζήσαντες τὸν μέχρι γῆρως βίον καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ δοξάν νομίμως φυλάσσοντες νῦν μεταβαλοίμεθα καὶ αὐτοὶ μὲν ἡμεῖς γενοίμεθα τοῖς νεοῖς ἀσεβείας τύπος ἵνα παραδείγμα γενώμεθα τῆς μιαινοφάγιας αἰσχρὸν δὲ εἰ ἐπιβιώσομεν ὀλίγον χρόνον καὶ τούτων καταγελῶμενοι πρὸς ἀπάντων ἐπὶ δαίλια καὶ ὑπὸ μὲν τοῦ τυράννου καταφρονήθωμεν ὥς ἀνάνδρῳ τὸν δὲ θεῖον ἡμῶν νόμον μέχρι θανάτου μὴ προασπίσαιμεν πρὸς ταῦτα ὑμεῖς μὲν ὦ ἀβραάμ παῖδες εὐγενῶς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τελευτάτε οἱ δὲ τοῦ τυράννου δορυφόροι τί μέλλετε πρὸς τὰς ἀναγκὰς οὕτως μεγαλόφρονουντα αὐτὸν ἰδόντες καὶ μὴδὲ πρὸς τὸν οἰκτιρμὸν αὐτῶν μεταβαλλόμενον ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτὸν ἀνῆγον ἐνθάδε διὰ κακοτεχνῶν ὀργάνων καταφλεγόντες αὐτὸν ὑπερρίπτωσαν καὶ δυσώδεις χυλοὺς εἰς τοὺς μυκτῆρας αὐτοῦ κατέχεον ὁ δὲ μέχρι

των οστων ηδη κατακεκαυμενος και μελλων λιποθυμειν ανετεινε τα ομματα προς τον θεον και ειπεν συ οισθα θεε παρον μοι σωζεσθαι βασανους καυστικαις αποθνησκω δια τον νομον ιλεως γενου τω εθνηι σου αρχεσθεις τη ημετερα υπερ αυτων δικη καθαρισιον αυτων ποιησον το εμον αιμα και αντιψυχον αυτων λαβε την εμην ψυχην και ταυτα ειπων ο ιερος ανηρ ευγενως ταις βασανουις εναπεθανεν και μεχρι των του θανατου βασανων αντεστη τω λογισμω δια τον νομον ομολογουμενωσ ουν δεσποτης των παθων εστιν ο ευσεβης λογισμος ει γαρ τα παθη του λογισμου κεκρατηκει τουτοις αν απεδομεν την της επικρατειας μαρτυριαν νυνι δε του λογισμου τα παθη νικησαντος αυτω προσηκοντως την της ηγεμονιας προσσεμομεν εξουσιαν και δικαιον εστιν ομολογειν ημας το κρατος ειναι του λογισμου οπου γε και των εξωθεν αλγηδονων επικρατει επει και γελοιον και ου μονον των αλγηδονων επιδεικνυμι κεκρατηκεναι τον λογισμον αλλα και των ηδονων κρατειν και μηδεν αυταις υπεικειν ωσπερ γαρ αριστος κυβερνητης ο του πατρος ημων ελεαζαρου λογισμος ηδαλιουχων την της ευσεβειας νανυ εν τω των παθων πελαγει και κατακιζομενος ταις του τυραννου απειλαις και καταντλουμενος ταις των βασανων τρικυμiais κατ ουδενα τροπον ετρεψε τους της ευσεβειας οιακας εως ου επλευσεν επι τον της αθανατου νικης λιμενα ουχ ουτως πολις πολλοις και ποικιλοις μηχανημασιν αντεσχε ποτε πολιορκουμενη ως ο παναγιος εκεινος την ιεραν ψυχην αικισμοις τε και στρεβλαις πυρπολουμενος ενικησεν τους πολιορκουντας δια τον υπερασπιζοντα της ευσεβειας λογισμον ωσπερ γαρ προκρημνον ακραν την εαυτου διανοιαν ο πατηρ ελεαζαρ εκτεινας περιεκλασεν τους επιμαινομενους των παθων κλυδωνας ω αξιε της ιερωσυνης ιερου ουκ εμianas τους ιερους οδοντας ουδε την θεοσεβειαν και καθαρισμον χωρησασαν γαστερα εκοινωνας μιαροφαγια ω συμφωνε νομου και φιλοσοφε θειου βιου τοιουτους δει ειναι τους δημιουργουντας τον νομον ιδιω αιματι και γενναιω ιδρωτι τοις μεχρι θανατου παθεσιν υπερασπιζοντας συ πατερ την ευνομian ημων δια των υπομονων εις δοξαν εκυρωσας και την αγιαστιαν σεμνολογησας ου κατελυσας και δια των εργων επιστοποιησας τους της θειας φιλοσοφιας σου λογους ω βασανων βιαιοτερε γερων και πυρος ευτονωτερε πρεσβυτα και παθων μεγιστε βασιλευ ελεαζαρ ωσπερ γαρ ο πατηρ ααρων τω θυμιατηριω καθωπλισμενος δια του εθνοπληθους επιτρεχων τον εμπυριστην ενικησεν αγγελον ουτως ο ααρωνιδης ελεαζαρ δια του πυρος υπερτηχομενος ου μετετραπη τον λογισμον καιτοι το θαυμασιωτατον γερων ων λελυμενων μεν ηδη των του σωματος τονων περικεχαλασμενων δε των σαρκων κεκμηκοτων δε και των νευρων ανενεασεν τω πνευματι δια του λογισμου και τω ισακιω λογισμω την πολυκεφαλον στρεβλαν ηκυρωσεν ω μακαριου γηρωσ και σεμνης πολιας και βιου νομιμου ον πιστη θανατου σφραγισ ετελειωσεν ει δη τοιουν γερων ανηρ των μεχρι θανατου βασανων περιεφρονει δι ευσεβειαν ομολογουμενωσ ηγεμων εστιν των παθων ο ευσεβης λογισμος ισως δ αν ειποιεν τινες των παθων ου παντες περικρατουσιν οτι ουδε παντες φρονιμον εχουσιν τον λογισμον αλλ οσοι της ευσεβειας προνοουσιν εξ ολης καρδιας ουτοι μονοι δυνανται κρατειν των της σαρκος παθων πιστευοντες οτι θεω ουκ αποθνησκουσιν ωσπερ ουδε οι πατριарχει ημων αβρααμ και ισαακ και ιακωβ αλλα ζωσιν τω θεω ουδεν ουν εναντιουται το φαινεσθαι τινας παθοκρατεισθαι δια

τον ασθენή λογισμόν επει τις προς όλον τον της φιλοσοφίας κανονα φιλοσοφών και πεπιστευκώς θεω και ειδώς ότι δια την αρετήν παντα πονον υπομενειν μακαριον εστιν ουκ αν περικρατησειεν των παθών δια την θεοσεβειαν μονος γαρ ο σοφος και ανδρειος εστιν των παθών κυριος δια τουτο γε τοι και μειρακισκοι τω της ευσεβειας λογισμω φιλοσοφουντες χαλεπωτερων βασανιστηριων επεκρατησαν επειδη γαρ κατα την πρωτην πειραν ενικηθη περιφανως ο τυραννος μη δυνηθεις αναγκασαι γεροντα μιροφαγησαι τοτε δη σφοδρα περιπαθως εκελευσεν άλλους εκ της λειας των εβραιων αγαγειν και ει μεν μιροφαγησαιεν απολυειν φαγοντας ει δ αντιλεγοιεν πικροτερον βασανιζειν ταυτα διαταξαμενου του τυραννου παρησαν αγόμενοι με-τα γεραίας μητρος επτα αδελφοι καλοι τε και αιδημονες και γενναιοι και εν παντι χαριεντες ους ιδων ο τυραννος καθαπερ εν χωρω μεσην την μητερα περιεχοντας ησθετο επ αυτοις και της ευπρεπειας εκπλα-γεις και της ευγενειας προσεμειδιασεν αυτοις και πλησιον καλεσας εφη ω νεανια φιλοφρονως εγω καθ ενος εκαστου υμων θαυμαζω το καλλος και το πληθος τοσoutων αδελφων υπερτιμων ου μονον συμβουλευω μη μανηναι την αυτην τω προβασανισθεντι γεροντι μα-νιαν αλλά και παρακαλω συνειζαντας μοι της εμης απολαυειν φιλιας δυναμην δ αν ωσπερ κολαζειν τους απειθουντας μοι τοις επιταγμα-σιν ουτω και ευεργετειν τους ευπειθουντας μοι πιστευσате ουν και αρχας επι των εμών πραγμάτων ηγεμονικας λημψεσθε αρνησαμενοι τον πατριον υμών της πολιτειας θεσμον και μεταλαβοντες ελληνικου βίου και μεταδιαιτηθεντες εντρυφησате ταις νεοτησιν υμών επει εαν οργίλως με διατρησθε δια της απειθειας αναγκασετε με επι δειναις κολασεσιν ενα εκαστον υμών δια των βασάνων απολσαι κατελεησате ουν εαυτους ους και ο πολεμιος εγωγε και της ηλικιας και της ευ-μορφιας οικτιρομαι ου διαλογισθε τοτο οτι ουδεν υμιν απειθησασιν πλην του μετα στρεβλων αποθανειν αποκειται ταυτα δε λεγων εκε-λευσεν εις το εμπροσθεν τιθεναι τα βασανιστηρια οπως και δια του φοβου πεισειεν αυτους μιροφαγησαι ως δε τροχους τε και αρθρεμ-βολα στρεβλωτηρια τε και τροχαντηρας και καταπελτας και λεβητας τηγανα τε και δακτυληθρας και χειρας σιδηρας και σφηνας και τα ζω-πυρα του πυρος οι δορυφοροι προσεθεσαν υπολαβων ο τυραννος εφη μειρακια φοβηθητε και ην σεβεσθε δικην ιλεως υμιν εσται δι αναγκην παρανομησασιν οι δε ακουσαντες επαγωγα και ορωντες δεινα ου μο-νον ουκ εφοβηθησαν αλλά και αντεφιλοσοφησαν τω τυραννω και δια της ευλογιστιας την τυραννίδα αυτου κατελυσαν καιτοι λογισωμεθα ει δειλοψυχοι τινες ησαν εν αυτοις και ανανδροι ποιοις αν εχρησαντο λογοις ουχι τουτοις ω ταλανεσ ημεις και λιαν ανοητοι βασιλεως ημας καλουντος και επι ευεργεσια παρακαλουντος ει πεισθειμεν αυτω τι βουλημασιν κενois εαυτους ευφραινομεν και θανατηφορον απειθειαν τολμωμεν ου φοβηθησμεθα ανδρες αδελφοι τα βασανιστηρια και λο-γιουμεθα τας των βασάνων απειλας και φευξομεθα την κενοδοξίαν ταυτην και ολεθροφορον αλαζονειαν ελεησωμεν τας εαυτων ηλικιας και κατοικτιρωμεν το της μητρος γηρας και ενθυμηθωμεν οτι απει-θουντες τεθνηξομεθα συγγνωσεται δε ημιν και η θεια δικη δι ανα-γκην τον βασιλεα φοβηθεισιν τι εξαγομεν εαυτους του ηδιστου βίου και αποστερουμεν εαυτους του γλυκεος κοσμου μη βιαζωμεθα την αναγκην μηδε κενοδοξησωμεν επι τη εαυτων στρεβλη ουδ αυτος ο νο-

μος εκουσιως ημας θανατοι φοβηθεντας τα βασανιστηρια ποθεν ημιν η τοσαυτη εντετηκε φιλονεικια και η θανατηφορος αρεσκει καρτερια παρον μετα αταραξιας ζην τω βασιλει πεισθεντας αλλα τουτων ουδεν ειπον οι νεανιαι βασανιζεσθαι μελλοντες ουδε ενεθυμηθησαν ησαν γαρ περιφρονες των παθων και αυτοκρατορες των αλγηδωνων ωστε αμα τω παυσασθαι τον τυραννον συμβουλευοντα αυτοις μιαιοφαινησαι παντες δια μιας φωνης ομου ωσπερ απο της αυτης ψυχης ειπον τι μελλεις ω τυραννε ετοιμοι γαρ εσμεν αποθνησκειν η παραβαινειν τας πατριους ημων εντολας αισχυνομεθα γαρ τους προγονους ημων εικοτως ει μη τη του νομου ευπειθεια και συμβουλω μωυσει χρησημεινθα συμβουλε τυραννε παρανομιας μη ημας μισων υπερ αυτους ημας ελεα χαλεπωτερον γαρ αυτου του θανατου νομιζομεν ειναι σου τον επι τη παρανομω σωτηρια ημων ελεον εκφοβεις δε ημας τον δια των βασανων θανατον ημιν απειλων ωσπερ ουχι προ βραχεως παρ ελεαζαρου μαθων ει δ οι γεροντες των εβραιων δια την ευσεβειαν και βασανισμους υπομειναντες ευσεβησαν αποθανοιμεν αν δικαιοτερον ημεις οι νεοι τας βασανους των σων αναγκων υπεριδοντες ας και ο παιδευτης ημων γερων ενικησεν πειραζε τοιγαρουν τυραννε και τας ημων ψυχας ει θανατωσεις δια την ευσεβειαν μη νομισης ημας βλαπτειν βασανιζων ημεις μεν γαρ δια τησδε της κακοπαθειας και υπομονης τα της αρετης αθλα εξομεν και εσομεθα παρα θεω δι ον και πασχομεν συ δε δια την ημων μαιοφονιαν αυταρχη καρτερησεις υπο της θειας δικης αιωνιον βασανον δια πυρος ταυτα αυτων ειποντων ου μονον ως κατα απειθουντων εχαλεπαινε ο τυραννος αλλα και ως κατα αχαριστων ωργισθη οθεν τον πρεσβυτατον αυτων κλευσθεντες παρηγον οι υπασπισται και διαρρηξαντες τον χιτωνα διεδησαν τας χειρας αυτου και τους βραχιονας ιμασιν εκατερωθεν ως δε τυπτοντες ταις μαστιξιν εκοπιασαν μηδεν ανυοντες ανεβαλον αυτον επι τον τροχον περι ον κατατεινομενος ο ευγενης νεανιας εξαρθρος εγινετο και κατα παν μελος κλωμενος εκακηγορει λεγων τυραννε μιαιωτατε και της ουρανιου δικης εχθρε και ωμοφρων ουκ ανδροφονησαντα με τουτον καταικιζεις τον τροπον ουδε ασεβησαντα αλλα θειου νομου προασπιζοντα και των δορυφορων λεγοντων ομολογησον φαγειν οπως απαλλαγης των βασανων ο δε ειπεν ουχ ουτως ισχυρος υμων εστιν ο τροχος ω μιαιοι διακονοι ωστε μου τον λογισμον αγξαι τεμνετε μου τα μελη και πυρουτε μου τας σαρκας και στρεβλουτε τα αρθρα δια πασων γαρ υμας πεισω των βασανων οτι μονοι παιδες εβραιων υπερ αρετης εισιν ανικητοι ταυτα λεγοντι υπεστρωσαν πυρ και το διερεθιζον τον τροχον προσεπικατετεινον εμολυνετο δε παντοθεν αιματι ο τροχος και ο σωρος της ανθρακιας τοις των ιχωρων εσβεννυτο σταλαγμαις και περι τους αξονας του οργανου περιερεον αι σαρκες και περιτετμημενον ηδη εχων το των οστων πηγμα ο μεγαλοφρων και αβραμιαιος νεανιας ουκ εστεναξεν αλλ ωσπερ εν πυρι μετασχηματιζομενος εις αφθαρσιαν υπεμεινεν ευγενως τας στρεβλας μιμησασθε με αδελφοι λεγων μη μου τον αγωνα λειποτακτησητε μηδε εξομοσησθε μου την της ευψυχιας αδελφοτητα ιεραν και ευγενη στρατειαν στρατευσασθε περι της ευσεβειας δι ης ιλεως η δικαια και πατριος ημων προνοια τω εθνει γεννηθεισα τιμωρησειεν τον αλαστορα τυραννον και ταυτα ειπων ο ιεροπρεπης νεανιας απερρηξεν την ψυχην θαυμασαντων δε παντων την καρτεροψυχιαν αυτου ηγον οι δορυφοροι τον καθ ηλι-

κίαν του προτερου δευτερον και σιδηρας εναρμοσαμενοι χειρας οξεσι τοις ονυξιν οργάνω και καταπελτη προσεδησαν αυτον ως δ ει φαγειν βουλοιτο πριν βασανιζεσθαι πυνθανομενοι την ευγενη γνωμην ηκουσαν απο των τενοντων ταις σιδηραις χερσιν επισπασαμενοι μεχρι των γενειων την σαρκα πασαν και την της κεφαλης δοραν οι παρδαλειοι θηρες απεσυρον ο δε ταυτην βαρεως την αλγηδονα καρτερων ελεγεν ως ηδus πας θανατου τροπος δια την πατριον ημων ευσεβειαν εφη τε προς τον τυραννον ου δοκεις παντων ωμοτατε τυραννε πλεον εμου σε βασανιζεσθαι ορων σου νικωμενον τον της τυραννιδος υπερηφανον λογισμον υπο της δια την ευσεβειαν ημων υπομονης εγω μεν γαρ ταις δια την αρετην ηδοναις τον πονον επικουφιζομαι συ δε εν ταις της ασεβειας απειλαις βασανιζη ουκ εκφρευξη δε μιαρωτατε τυραννε τας της θειας οργης δικας και τουτου τον αιιδιμον θανατον καρτερησαντος ο τριτος ηγετο παρακαλουμενος πολλα υπο πολλων οπως απογευσασμενος σωζοιτο ο δε αναβοησας εφη αγνοειτε οτι αυτος με τοις αποθανουσιν εσπειρεν πατηρ και η αυτη μητηρ εγεννησεν και επι τοις αυτοις ανετραφην δογμασιν ουκ εξομνυμαι την ευγενη της αδελφοτητος συγγενειαν οι δε πικρως ενεγκαντες την παρρησιαν του ανδρος αρθρεμβολοις οργανοις τας χειρας αυτου και τους ποδας εξηθρουν και εξ αρμων αναμοχλευοντες εξεμελιζον τους δακτυλους και τους βραχιονας και τα σκελη και τους αγκωνας περιεκλων και κατα μηδενα τροπον ισχυοντες αυτον αγξαι περιλυσαντες τα οργανα συν ακραις ταις των δακτυλων κορυφαις απεσχυθιζον και ευθεως ηγον επι τον τροχον περι ον εκ σπονδυλων εκμελιζομενος εωρα τας εαυτου σαρκας περιλαχιζομενας και κατα σπλαγχνων σταγονας αιματος απορρεουσας μελλων δε αποθνησκειν εφη ημεις μεν ω μιαρωτατε τυραννε δια παιδειαν και αρετην θεου ταυτα πασχομεν συ δε δια την ασεβειαν και μαιφονιαν ακαταλυτους καρτερησεις βασανους και τουτου θανοντος αδελφοπρεπως τον τεταρτον επεσπωντο λεγοντες μη μανης και συ τοις αδελφοις σου την αυτην μανιαν αλλα πεισθεις τω βασιλει σωζε σεαυτον ο δε αυτοις εφη ουκ ουτως καυστικωτερον εχετε κατ εμου το πυρ ωστε με δειλανδρησαι μα τον μακαριον των αδελφων μου θανατον και τον αιωνιον του τυραννου ολεθρον και τον αιδιον των ευσεβων βιον ουκ αρνησομαι την ευγενη αδελφοτητα επινοει τυραννε βασανους ινα και δι αυτων μανθης οτι αδελφος ειμι των προβασανισθεντων ταυτα ακουσας ο αιμοβορος και φονωδης και παμμιαρωτατος αντιοχος εκελευσεν την γλωτταν αυτου εκτεμειν ο δε εφη καιν αφελης το της φωνης οργانون και σιωπωντων ακουει ο θεος ιδου προκεχαλασται η γλωσσα τεμνε ου γαρ παρα τουτο τον λογισμον ημων γλωττοτομησεις ηδεως υπερ του θεου τα του σωματος μελη ακρωτηριαζομεθα σε δε ταχεως μετελευσεται ο θεος την γαρ των θειων υμνων μελωδον γλωτταν εκτεμνεις ως δε και ουτος ταις βασανοις κατακισθεις εναπεθανεν ο πεμπτος παρεπηδησεν λεγων ου μελλω τυραννε προς τον υπερ της αρετης βασανισμον παραιτεισθαι αυτος δ απ εμαυτου παρηλθον οπως καμε κατακτεινας περι πλειωνων αδικηματων οφειλησης τη ουρανω δικη τιμωριαν ω μισαρετε και μισανθρωπε τι δρασαντας ημας τουτον πορθεις τον τροπον οτι τον παντων κτιστην ευσεβουμεν και κατα τον εναρετον αυτου ζωμεν νομον αλλα ταυτα τιμων ου βασανων εστιν αξια τοιαυτα δε λεγοντα οι δορυφοροι δησαντες αυτον ειλκον επι τον καταπελτην εφ ον δησα-

ντες αυτον επι τα γονατα και ταυτα ποδαγραις σιδηραις εφαρμουςαντες την οσφυν αυτου περι τροχιαιον σφηνα κατεκαμψαν περι ον ολος περι τον τροχον σκορπιου τροπον ανακλωμενος εξεμελιζετο κατα τουτον τον τροπον και το πνευμα στενοχωρουμενος και το σωμα αγχομενος καλας ελεγεν ακων ω τυραννε χαριτας ημιν χαριζη δια γενναιοτερων πονων επιδειξασθαι παρεχων την εις τον νομον ημων καρτεριαν τελευτησαντος δε και τουτου ο εκτος ηγετο μειρακισκος ος πυνθανομενου του τυραννου ει βουλοιο φαγων απολυεσθαι ο δε εφη εγω τη μεν ηλικια των αδελφων μου ειμι νεωτερος τη δε διανοια ηλικιωτης εις ταυτα γαρ γεννηθεντες και ανατραφεντες υπερ των αυτων και αποθνησκειν οφειλομεν ομοιως ωστε ει σοι δοκει βασανιζειν μη μιαιοφαγουντα βασανιζε ταυτα αυτον ειποντα παρηγον επι τον τροχον εφ ου κατατεινομενος επιμελως και εκσπονδυλιζομενος υπεχαιετο και οβελισκους οξεις πυρωσαντες τοις νωτοις προσεφερον και τα πλευρα διαπειραντες αυτου τα σπλαγχνα διεκαιον ο δε βασανιζομενος ω ιεροπρεπους αγωνος ελεγεν εφ ον δια την ευσεβειαν εις γυμνασιαν πονων αδελφοι τοσοτοι κληθεντες ουκ ενικηθημεν ανικητος γαρ εστιν ω τυραννε η ευσεβης επιστημη καλοκαγαθια καθωπλισμενος τεθνηξομαι καγω μετα των αδελφων μου μεγαν σοι και αυτος προσβαλλων αλαστορα καινουργε των βασανων και πολεμие των αληθως ευσεβουντων εξ μειρακια καταλελυκαμεν σου την τυραννίδα το γαρ μη δυνηθηναι σε μεταπεισαι τον λογισμον ημων μητε βιασασθαι προς την μιαιοφαγιαν ου καταλυσις εστιν σου το πυρ σου ψυχρον ημιν και απονοι οι καταπελται και αδυνατος η βια σου ου γαρ τυραννου αλλα θειου νομου προσεστηκασιν ημων οι δορυφοροι δια τουτο ανικητον εχομεν τον λογισμον ως δε και ουτος μακαριως απεθανεν καταβληθεις εις λεβητα ο εβδομος παρεγινετο παντων νεωτερος ον κατοικτιρας ο τυραννος καιπερ δεινως υπο των αδελφων αυτου κακισθεις ορων ηδη τα δεσμα περικειμενα πλησιεστερον αυτον μετεπεμψατο και παρηγορειν επειρατο λεγων της μεν των αδελφων σου απονοιας το τελος ορας δια γαρ απειθειαν στρεβλωθεντες τεθνασιν συ δε ει μεν μη πεισθεις ταλας βασανισθεις και αυτος τεθνηξη προ ωρας πεισθεις δε φιλος εση και των επι της βασιλειας αφηγηση πραγματων και ταυτα παρακαλων την μητερα του παιδος μετεπεμψατο οπως αυτην ελεησας τοσοιτων υιων στερηθεισαν παρορμησηεν επι την σωτηριον ευπειθειαν τον περιλειπομενον ο δε της μητρος τη εβραϊδι φωνη προτρεψαμενης αυτον ως ερουμεν μετα μικρον υστερον λυσατε με φησιν ειπω τω βασιλει και τοις συν αυτω φιλοις πασιν και επιχαρεντες μαλιστα επι τη επαγγελια του παιδος ταχεως ελυσαν αυτον και δραμων επι πλησιον των τηγανων ανοσιε φησιν και παντων πονηρων ασεβεστατε τυραννε ουκ ηδεσθης παρα του θεου λαβων τα αγαθα και την βασιλειαν τους θεραποντας αυτου κατακτειναι και τους της ευσεβειας ασκητας στρεβλωσαι ανθ ων ταμιευσεται σε η δικη πυκνοτερω και αιωνιω πυρι και βασανοις αι εις ολον τον αιωνα ουκ ανησουσιν σε ουκ ηδεσθης ανθρωπος ων ιθριωδεστατε τους ομοιοπαθεις και εκ των αυτων γεγονοτας στοιχειων γλωττοτομησαι και τουτον κατακτισας τον τροπον βασανισαι αλλ οι μεν ευγενως αποθανοντες επληρωσαν την εις τον θεον ευσεβειαν συ δε κακως οιμωξεις τους της αρετης αγωνιστας αναιτιως αποκτεινας οθεν και αυτος αποθνησκειν μελλων εφη ουκ απαυτομολω της των αδελφων μου αριστειας επικαλουμαι δε

τον πατρων θεον οπως ιλεως γενηται τω εθνει ημων σε δε και εν τω νυν βιω και θανοντα τιμωρησεται και ταυτα κατευξαμενος εαυτον ερριψε κατα των τηγανων και ουτως απεδωκεν ει δε τοιουν των μεχρι θανατου πονων υπερεφρονησαν οι επτα αδελφοι συνομολογείται πανταχοθεν οτι αυτοδεσποτος εστιν των παθων ο ευσεβης λογισμος ει γαρ τοις παθεσι δουλωθεντες εμιαροφαγησαν ελεγομεν αν τουτοις αυτους νενικησθαι νυνι δε ουχ ουτως αλλα τω επαινουμενω παρα θεω λογισμω περιεγενοντο των παθων ων ουχ εστιν παριδειν την ηγεμονιαν της διανοιας επεκρατησαν γαρ και παθους και πονων πως ουν ουχ εστιν τουτοις την της ευλογιστιας παθοκρατειαν ομολογειν οι των μεν δια πυρος αλγηδονων ουχ επεστραφησαν καθαπερ γαρ προβλητες λιμενων πυργοι τας των κυματων απειλας ανακοπτοντες γαληνον παρεχουσι τοις εισπλευουσι τον ορμον ουτως η επταπυργος των νεανισκων ευλογιστια τον της ευσεβειας οχυρωσασα λιμενα την των παθων νενικησεν ακολασιαν ιερων γαρ ευσεβειας στησαντες χορον παρειθαρσυνον αλληλους λεγοντες αδελφικως αποθανυμεν αδελφοι περι του νομου μιμησωμεθα τους τρεις τους επι της ασσυριας νεανισκους οι της ισοπολιτιδος καμινου κατεφρονησαν μη δειλανδρησωμεν προς την της ευσεβειας επιδειξιν και ο μεν θαρρει αδελφε ελεγεν ο δε ευγενως καρτερησον ο δε καταμνησθεις ελεγεν μνησθητε ποθεν εστε η τινος πατρος χειρι σφαγιασθηναι δια την ευσεβειαν υπεμεινεν ισαακ εις δε εκαστος αλληλους ομου παντες εφορωντες φαιδροι και μαλα θαρραλειοι εαυτους ελεγον τω θεω αφιερωσωμεν εξ ολης της καρδιας τω δοντι τας ψυχας και χρησημεν τη περι τον νομον φυλακη τα σωματα μη φοβηθωμεν τον δοκουντα αποκτεννειν μεγας γαρ ψυχης αγων και κινδυνος εν αιωνιω βασανω κειμενος τοις παραβασι την εντολην του θεου καθοπλισωμεθα τοιγαρουν την του θειου λογισμου παθοκρατειαν ουτω γαρ θανοντας ημας αβρααμ και ισαακ και ιακωβ υποδεχονται και παντες οι πατερες επαινεσουσιν και ενι εκαστω των αποσπωμενων αυτων αδελφων ελεγον οι περιλειπομενοι μη καταισχυνης ημας αδελφε μηδε ψευση τους προαποθανοντας ημων αδελφους ουχ αγνοειτε δε τα της αδελφοτητος φιλτρα απερ η θεια και πανσοφος προνοια δια πατερων τοις γεννωμενοις εμερισεν και δια της μητρως φυτευσασα γαστρος εν η τον ισον αδελφον κατοικησαντες χρονον και εν τω αυτω χρονω πλασθεντες και απο του αυτοου αιματος αυξηθεντες και δια της αυτης ψυχης τελεσφορηθεντες και δια των ισων αποτεχθεντες χρονων και απο των αυτων γαλακτοποτουντες πηγων αφ ων συντρεφονται εναγκαλισματων φιλαδελφοι ψυχαι και αυξονται σφοδροτερον δια συντροφιας και της καθ ημεραν συνηθειας και της αλλης παιδειας και της ημετερας εν νομω θεου ασκησεως ουτως δη τοιουν καθεστηκυιης συμπαθους της φιλαδελφιας οι επτα αδελφοι συμπαθεστερον εσχον προς αλληλους νομω γαρ τω αυτω παιδευθεντες και τας αυτας εξασκησαντες αρετας και τω δικαιω συντραφεντες βιω μαλλον εαυτους ηγαπων η γαρ ομοζηλια της καλοκαγαθιας επτεινεν αυτων την προς αλληλους ευνοιαν και ομονοιαν συν γαρ τη ευσεβεια ποιθεινότεραν αυτοις κατεσκευαζον την φιλαδελφιαν αλλ ομως καιπερ της φυσεως και της συνηθειας και των της αρετης ηθων τα της αδελφοτητος αυτοις φιλτρα συναυξοντων ανεσχοντο δια την ευσεβειαν τους αδελφους οι υπολειπομενοι τους κατακιζομενους ορωντες μεχρι θανατου βασανιζομενους προσετι και επι τον αιχισμον

εποτρυνοντες ως μη μονον των αλγηδονων περιφρονησαι αυτους αλλα και των της φιλαδελφιας παθων κρατησαι ω βασιλεων λογισμοι βασιλικωτεροι και ελευθερων ελευθερωτεροι ω ιερας και ευαρμοστου περι της ευσεβειας των επτα αδελφων συμφωνιας ουδεις εκ των επτα μεираκιων εδειλιασεν ουδε προς τον θανατον ωκηνησεν αλλα παντες ωσπερ επ αθανασιας οδον τρεχοντες επι τον δια των βασανων θανατον εσπευδον καθαπερ αι χειρες και οι ποδες συμφωνως τοις της ψυχης αφηγημασιν κινουνται ουτως οι ιεροι μεираκες εκεινοι ως υπο ψυχης αθανατου της ευσεβειας προς τον υπερ αυτης συνεφωνησαν θανατον ω παναγιε συμφωνων αδελφων εβδομας καθαπερ γαρ επτα της κοσμοποιιας ημεραι περι την ευσεβειαν ουτως περι την εβδομαδα χορευοντες οι μεираκες εκυκλουν τον των βασανων φοβον καταλυοντες νυν ημεις ακουοντες την θλιψιν των νεανιων εκεινων φριττομεν οι δε ου μονον ορωντες αλλ ουδε μονον ακουοντες τον παραχρημα απειλης λογον αλλα και πασχοντες ενεκαρτερουν και τουτο ταις δια πυρος οδυναις ων τι γενοιτο επαλγεστερον οξεια γαρ και συντομος ουσα η του πυρος δυναμις ταχεως διελυεν τα σωματα και μη θαυμαστον ηγειςθε ει ο λογισμος περιεκρατησε των ανδρων εκεινων εν ταις βασανοις οπου γε και γυναικους πολυτροπωτερων υπερεφρονησεν αλγηδονων η μητηρ γαρ των επτα νεανισκων υπηνεγκεν τας εφ ενι εκαστω των τεκνων στρεβλας θεωρειτε δε πως πολυπλοκος εστιν η της φιλοτεκνιας στοργη ελκουσα παντα προς την των σπλαγχνων συμπαθειαν οπου γε και τα αλογα ζωα ομοιαν την εις τα εξ αυτων γεννωμενα συμπαθειαν και στοργην εχει τοις ανθρωποις και γαρ των πετεινων τα μεν ημερα κατα τας οικιας οροφοιτουντα προασπιζει των νεοττων τα δε κατα κορυφας ορεων και φαραγγων απορρωγας και δενδρων οπας και τας τουτων ακρας εννοσσοποιησαμενα αποτικτει και τον προσιοντα κωλυει ει δε και μη δυναιντο κωλυειν περιπταμενα κυκλοθεν αυτων αλγουντα τη στοργη ανακαλουμενα τη ιδια φωνη καθ' ο δυναται βοηθει τοις τεκνοις και τι δει την δια των αλογων ζων επιδεικνυναι προς τα τεκνα συμπαθειαν οπου γε και μελίσσαι περι τον της κηρογονιας καιρον επαμυνονται τους προσιοντας και καθαπερ σιδηρω τα κεντρω πλησσοσι τους προσιοντας τη νοσσια αυτων και απαμυνουσιν εως θανατου αλλ ουχι την αβρααμ ομοψυχον των νεανισκων μητερα μετεκμηνησεν συμπαθεια τεκνων ω λογισμε τεκνων παθων τυραννε και ευσεβεια μητρι τεκνων ποθεινότερα μητηρ δειν προκειμενων ευσεβειας και της επτα υιων σωτηριας προσκαιρου κατα την του τυραννου υποσχεσιν την ευσεβειαν μαλλον ηγαπησεν την σωζουσαν εις αιωνιαν ζωην κατα θεον ω τινα τροπον ηθολογησαιμι φιλοτεκνα γονεων παθη ψυχης τε και μορφης ομοιοτητα εις μικρον παιδος χαρακτηρα θαυμασιον εναποσφραγιζομεν μαλιστα δια το των παθων τοις γεννηθεισιν τας μητερας των πατερων καθεσταναι συμπαθεστερας οσω γαρ και ασθενοψυχοι και πολυγονωτεραι υπαρχουσιν αι μητερες τοσουτω μαλλον εισιν φιλοτεκνοτεραι πασων δε των μητερων εγενετο η των επτα παιδων μητηρ φιλοτεκνοτερα ητις επτα κυοφοριας την προς αυτους επιφυτευομενη φιλοστοργιαν και δια πολλας τας καθ' εκαστον αυτων ωδινας ηναγκασμενη την εις αυτους εχειν συμπαθειαν δια τον προς τον θεον φοβον υπερειδεν την των τεκνων προσκαιρον σωτηριαν ου μην δε αλλα και δια την καλοκαγαθιαν των υιων και την προς τον νομον αυτων ευπειθειαν μειζω

την εν αυτοις εσχεν φιλοστοργιαν δικαιιοι τε γαρ ησαν και σωφρονες και ανδρειοι και μεγαλοψυχοι και φιλαδελφοι και φιλομητορες ουτως ωστε και μεχρι θανατου τα νομματα φυλασσοντας πειθεσθαι αυτη αλλ ομως καιπερ τοσούτων οντων των περι την φιλοτεκνιαν εις συμπαθειαν ελκοντων την μητερα επ ουδενος αυτων τον λογισμον αυτης αι παμποικιλοι βασανοι ισχυσαν μετατρεψαι αλλα και καθ' ενα παιδα και ομου παντας η μητηρ επι τον της ευσεβειας προετρεπετο θανατον ω φυσικα ιερα και φίλτρα γονεων και γενεσι φιλοστοργε και τροφεια και μητερων αδαμαστα παθη καθ' ενα στρεβλουμενον και φλεγομενον ορωσα μητηρ ου μετεβαλλετο δια την ευσεβειαν τας σαρκας των τεκνων εωρα περι το πυρ τηκομενας και τους των ποδων και χειρων δακτυλους επι γης σπαιροντας και τας των κεφαλων μεχρι των περι τα γενεια σαρκας ωσπερ προσωπεια προκειμενας ω πικροτερων νυν πονων πειρασθεισα μητηρ ηπερ των επ αυτοις ωδινων ω μονη γυναι την ευσεβειαν ολοκληρον αποκυησασα ου μετετρεψεν σε πρωτοτοκος αποπνεων ουδε δευτερος εις σε οικτρον βλεπων εν βασανοις ου τριτος αποψυχων ουδε τους οφθαλμους ενος εκαστου θεωρουσα ταυρηδον επι των βασανων ορωντας τον αυτον αιχισμον και τους μυκτηρας προσημειουμενους τον θανατον αυτων ουκ εκλαυσας επι σαρξιν τεκνων ορωσα σαρκας τεκνων αποκαιομενας και επι χερσιν χειρας αποτεμνομενας και επι κεφαλαις κεφαλαις αποδειροτομουμενας και επι νεκροις νεκρους πιπτοντας και πολυανδριον ορωσα των τεκνων το χωριον δια των βασανων ουκ εδακρυσας ουχ ουτως σειρηνιοι μελωδια ουδε κυκνειοι προς φιληκοιαν φωναι τους ακουοντας εφελκονται ως τεκνων φωναι μετα βασανων μητερα φωνουντων πηλικαις και ποσαις τοτε η μητηρ των υιων βασανιζομενων τροχοις τε και καυτηριοις εβασανιζετο βασανοις αλλα τα σπλαγχνα αυτης ο ευσεβης λογισμος εν αυτοις τοις παθεσιν ανδρειωσας επετεινεν την προσκαιρον φιλοτεκνιαν παριδειν καιπερ επτα τεκνων ορωσα απωλειαν και την των στρεβλων πολυπλοκον ποιικιλιαν απασας η γενναια μητηρ εξελυσεν δια την προς θεον πιστιν καθ' απερ γαρ εν βουλευτηριω τη εαυτης ψυχη δεινους ορωσα συμβουλους φυσικα και γενεσιν και φιλοτεκνιαν και τεκνων στρεβλας δυο ψηφους κρατουσα μητηρ θανατηφορον τε και σωτηριον υπερ τεκνων ουκ επεγινω την σωζουσαν επτα υιους προς ολιγον χρονον σωτηριαν αλλα της θεοσεβους αβρααμ καρτεριας η θυγατηρ εμνησθη ω μητηρ εθνους εκδικε του νομου και υπερασπιστρια της ευσεβειας και του δια σπλαγχνων αγωνος αθλοφορε ω αρρενων προς καρτεριαν γενναιοτερα και ανδρων προς υπομονην ανδρειοτερα καθ' απερ γαρ η νωε κιβωτος εν τω κοσμοπληθει κατακλυσμω κοσμοφορουσα καρτερως υπεμεινεν τους κλυδωνας ουτως συ η νομοφυλαξ πανταχοθεν εν τω των παθων περιαντλουμενη κατακλυσμω και καρτεροις ανεμοις ταις των υιων βασανοις συνεχομενη γενναιως υπεμεινας τους υπερ της ευσεβειας χειμωνας ει δε τοιουν και γυνη και γεραια και επτα παιδων μητηρ υπεμεινεν τας μεχρι θανατου βασανους των τεκνων ορωσα ομολογουμενως αυτοκρατωρ εστιν των παθων ο ευσεβης λογισμος απεδειξα ουν οτι ου μονον ανδρες των παθων εκρατησαν αλλα και γυνη των μεγιστων βασανων υπερφρονησεν και ουχ ουτως οι περι δανιηλ λεοντες ησαν αγριοι ουδε η μισαηλ εκφλεγομενη χαμινος λαβροτατω πυρι ως η της φιλοτεκνίας περιεκαθεν εκεινην φυσικα ορωσαν αυτης ουτως ποιικιλως βασανιζομε-

νους τους επτα υιους αλλα τω λογισμω της ευσεβειας κατεσβεσεν τα
τοσαυτα και τηλικαυτα παθη η μητηρ και γαρ τουτο επιλογισασθε οτι
δειλοψυχος ει ην η γυνη καιπερ μητηρ ουσα ωλοφυρετο αν επ αυτοις
και ισως αν ταυτα ειπεν ω μελεα εγωγε και πολλακις τρισαυθλια ητις
επτα παιδας τεκουσα ουδενος μητηρ γεγεννημαι ω ματαιοι επτα κυοφο-
ραιοι και ανονητοι επτα δεκαμηνοι και ακαρποι τιθηναιοι και ταλαιπωροι
γαλακτοτροφαιοι ματην δε εφ υμιν ω παιδες πολλας υπεμεινα ωδινας
και χαλεπωτερας φροντιδας ανατροφης ω των εμων παιδων οι μεν
αγαμοι οι δε γημαντες ανονητοι ουκ οφομαι υμων τεχνα ουδε μαμ-
μη κληθεισα μακαρισθησομαι ω η πολυπαις και καλλιπαις εγω γυνη
χηρα και μονη πολυθρηνος ουδ αν αποθανω θαπτοντα των υιων εξω
τινα αλλα τουτω τω θρηνω ουδενα ωλοφυρετο η ιερα και θεοσεβης
μητηρ ουδ ινα μη αποθानωσιν απετρεπεν αυτων τινα ουδ ως αποθνη-
σκοντων ελυπηθη αλλ ωσπερ αδαμαντινον εχουσα τον νουν και εις
αθανασιαν ανατικτουσα τον των υιων αριθμον μαλλον υπερ της ευ-
σεβειας επι τον θανατον αυτους προετρεπετο ικετευουσα ω μητερ δι
ευσεβειαν θεου στρατιωτι πρεσβυτι και γυναι δια καρτεριαν και τυ-
ραννον ενικησας και εργοις δυνατωτερα και λογοις ευρεθης ανδρος
και γαρ οτε συνελημφθης μετα των παιδων εισηγκεις τον ελεαζαρον
ορωσα βασανιζομενον και ελεγες τοις παισιν εν τη εβραϊδι φωνη ω
παιδες γενναιος ο αγων εφ ον κληθεντες υπερ της διαμαρτυριας του
εθνους εναγωνισασθε προθυμως υπερ του πατρως νομου και γαρ
αισχρον τον μεν γεροντα τουτον υπομενειν τας δια την ευσεβειαν
αλγηδονας υμας δε τους νεανισκους καταπλαγηναι τας βασανους α-
ναμνησθητε οτι δια τον θεον του κοσμου μετελαβετε και του βιου
απελευσασθε και δια τουτο οφειλετε παντα πονον υπομενειν δια τον
θεον δι ον και ο πατηρ ημων αβρααμ εσπευδεν τον εθνοπατορα υιον
σφαγιασαι ισαακ και την πατρωαν χειρα ξιφηφορον καταφερομενην
επ αυτον ορων ουκ επτηξεν και δανιηλ ο δικαιος εις λεοντας εβληθη
και ανανιας και αζαριας και μισαηλ εις καμινον πυρος απεσφενδονη-
θησαν και υπεμειναν δια τον θεον και υμεις ουν την αυτην πιστιν προς
τον θεον εχοντες μη χαλεπαινετε αλογιστον γαρ ειδοτας ευσεβειαν
μη ανθιστασθαι τοις πονοις δια τουτων των λογων η επταμητωρ ενα
εκαστον των υιων παρακαλουσα αποθανειν ειπεισεν μαλλον η παρα-
βηναι την εντολην του θεου ετι δε και ταυτα ειδοτες οτι οι δια τον
θεον αποθνησκοντες ζωσιν τω θεω ωσπερ αβρααμ και ισαακ και ια-
κωβ και παντες οι πατριαρχαι ελεγον δε και των δορυφορων τινες οτι
ως εμελλεν συλλαμβανεσθαι και αυτη προς θανατον ινα μη ψαυσειεν
τις του σωματος αυτης εαυτην ερριψε κατα της πυρας ω μητηρ συν
επτα παισιν καταλυσασα την του τυραννου βιαν και ακυρωσασα τας
κακας επινοιας αυτου και δειξασα την της πιστεως γενναιοτητα κα-
θαπερ γαρ συ στεγη επι τους στυλους των παιδων γενναιως ιδρυμενη
ακλινης υπηνεγκας τον δια των βασανων σεισμον θαρρει τοιγαρουν
ω μητηρ ιεροψυχε την ελπιδα της υπομονης βεβαιαν εχουσα προς τον
θεον ουχ ουτως σεληνη κατ ουρανον συν αστροις σεμνη καθεστηκεν
ως συ τους ισαστερους επτα παιδας φωταγωγησασα προς την ευσε-
βειαν εντιμος καθεστηκας θεω και εστηρισαι συν αυτοις εν ουρανω
ην γαρ η παιδοποιια σου απο αβρααμ του πατρος ει δε εξον ημιν ην
ωσπερ επι τινος ζωγραφησαι την της ευσεβειας σου ιστοριαν ουκ αν
εφριττον οι θεωρουντες ορωντες μητερα επτα τεκνων δι ευσεβειαν

ποικίλας βασανούς μεχρι θανατου υπομεινασαν και γαρ αξιον ην και επ αυτου του επιταφίου αναγραφαι και ταυτα τοις απο του εθνους εις μνειαν λεγομενα ενταυθα γερων ιερευς και γυνη γεραια και επτα παιδες εγχεκηδευνται δια τυραννου βιαν την εβραιων πολιτειαν καταλυσαι θελοντος οι και εξεδικησαν το γενος εις θεον αφορωντες και μεχρι θανατου τας βασανους υπομειναντες αληθως γαρ ην αγων θειος ο δι αυτων γεγενημενος ηθλουθετει γαρ τοτε αρετη δι υπομονης δοκιμαζουσα το νικος αφθαρσια εν ζωη πολυχρονιω ελεαζαρ δε προηγωνιζετο η δε μητηρ των επτα παιδων ενηθλει οι δε αδελφοι ηγωνιζοντο ο τυραννος αντηγωνιζετο ο δε κοσμος και ο των ανθρωπων βιος ενδεωρει θεοσεβεια δε ενικα τους εαυτης αθλητας στεφανουσα τινες ουκ ενθαυμασαν τους της θειας νομοθεσιας αθλητας τινες ουκ εξεπλαγησαν αυτος γε τοι ο τυραννος και ολον το συμβουλιον ενθαυμασαν αυτων την υπομονην δι ην και τω θειω νυν παρεστηκασιν θρονω και τον μακαριον βιουσιν αιωνα και γαρ φησιν ο μουσης και παντες οι ηγιασμενοι ου πο τας χειρας σου και ουτοι ουν αγιασθεντες δια θεον τετιμηνται συ μονον ταυτη τη τιμη αλλα και τω δι αυτους το εθνος ημων τους πολεμιους μη επικρατησαι και τον τυραννον τιμωρηθηναι και την πατριδα καθαρισθηναι ωσπερ αντιψυχον γεγονοτας της του εθνους αμαρτιας και δια του αιματος των ευσεβων εκεινων και του ιλαστηριου του θανατου αυτων η θεια προνοια τον ισραηλ προκακωθεντα διεσωσεν προς γαρ την ανδρειαν αυτων της αρετης και την επι ταις βασανois αυτων υπομονην ο τυραννος απιδων ανεκηρυξεν ο αντισχος τοις στρατιωταις αυτου εις υποδειγμα την εκεινων υπομονην εσχεν τε αυτους γενναιους και ανδρειους εις πεζομαχίαν και πολιορκίαν και εκπορθησας ενίκησεν παντας τους πολεμιους ω των αβραμιαίων σπερμάτων απογονοι παιδες ισραηλῖται πειθεσθε τω νομῷ τούτῳ και παντα τροπον ευσεβειτε γινωσκοντες οτι των παθων εστιν δεσποτης ο ευσεβης λογισμος και ου μονον των ενδοθεν αλλα και των εξωθεν πονων ανθων δια την ευσεβειαν προεμενοι τα σωματα τοις πονοις εκεινοι ου μονον υπο των ανθρωπων ενθαυμασθησαν αλλα και θειας μεριδος κατηξιωθησαν και δι αυτους ειρηνευσεν το εθνος και την ευνομιαν την επι της πατριδος ανανεωσαμενοι εκπεπορθηκαν τους πολεμιους και ο τυραννος αντισχος και επι γης τετιμωρηται και αποθανων κολαζεται ως γαρ ουδεν ουδαμως ισχυσεν αναγκασαι τους ιεροσολυμιτας αλλοφυλησαι και των πατριων εθων εκδιαιτηθηναι τοτε απαρας απο των ιεροσολυμων εστρατευσεν επι περσας ελεγεν δε η μητηρ των επτα παιδων και ταυτα τα δικαιωματα τοις τεκνοις οτι εγω εγενηθην παρθενος αγνη ουδε υπερεβην πατρικον οικον εφυλασσον δε την ωκοδομημενην πλευραν ουδε εφθειρεν με λυμεων ερημιας φθορευσ εν πεδιω ουδε ελυμνηατο μου τα αγνα της παρθενιας λυμεων απατης οφεις εμεινα δε χρονον ακμης συν ανδρι τουτων δε ενηλικων γενομενων ετελευτησεν ο πατηρ αυτων μακαριος μεν εκεινος τον γαρ της ευτεκνιας βιον επιζησας τον της ατεκνιας ουκ ωδυνηθη καιρον ος εδιδασκεν υμας επι των συν υμιν τον νομον και τους προφητας τον αναιρειθεντα αβελ υπο καιν ανεγινωσκεν τε υμιν και τον ολοκαυτουμενον ισαακ και τον εν φυλακη ιωσηφ ελεγεν δε υμιν τον ζηλωτην φινεες εδιδασκεν τε υμας τους εν πυρι ανανιαν και αζαριαν και μισσηλ εδοξαζεν δε και τον εν λακκω λεοντων δανιηλ ον εμακαριζεν υπεμνησκεν δε υμας και την ησαιου γραφην την λεγουσαν καν δια πυρος

διελθης φλοξ ου κατακαυσει σε τον υμνογραφον εμελωδει υμιν δαυιδ λεγοντα πολλαι αι θλιψεις των δικαιων τον σαλωμωντα επαροιμιαζεν υμιν λεγοντα ξυλον ζωης εστιν τοις ποιουσιν αυτου το θελημα τον ιεζεκιηλ επιστοποιει τον λεγοντα ει ζησεται τα οστα τα ξηρα ταυτα ωδην μεν γαρ ην εδιδαξεν μωυσης ουκ επελαθετο διδασκων την λεγουσαν εγω αποκτενω και ζην ποιησω αυτη η ζωη υμων και η μακροτης των ημερων ω πικρας της τοτε ημερας και ου πικρας οτε ο πικρος ελληνων τυραννος πυρ πυρι σβεσας λεβησιν ωμοις και ζεουσι θυμους αγαγων επι τον καταπελτην και παλιν τας βασανους αυτου τους επτα παιδας της αβρααμιτιδος τας των ομμάτων κορας επηρωσεν και γλωσσας εξετεμεν και βασανους ποικιλαις απεχτεινεν υπερων η θεια δικη μετληθεν και μετελευσεται τον αλαστορα τυραννον οι δε αβραμιαιοι παιδες συν τη αθλοφορω μητρι εις πατερων χορον συναγελαζονται ψυχας αγνας και αθανατους απειληφοτες παρα του θεου ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην

μακαριος ανηρ ος ουκ επορευθη εν βουλη ασεβων και εν οδω αμαρτωλων ουκ εστη και επι καθεδραν λοιμων ουκ εκαθισεν αλλ η εν τω νομω κυριου το θελημα αυτου και εν τω νομω αυτου μελετησει ημερας και νυκτος και εσται ως το ξυλον το πεφυτευμενον παρα τας διεξόδους των υδατων ο τον καρπον αυτου δωσει εν καιρω αυτου και το φυλλον αυτου ουκ απορρυησεται και παντα οσα αν ποιη κατευδωθησεται ουχ ουτως οι ασεβεις ουχ ουτως αλλ η ως ο χνους ον εκριπτει ο ανεμος απο προσωπου της γης δια τουτο ουκ αναστησονται ασεβεις εν κρισει ουδε αμαρτωλοι εν βουλη δικαιων οτι γινωσκει κυριος οδον δικαιων και οδος ασεβων απολειται

ινα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου διαψαλμα διαρρηξωμεν τους δεσμούς αυτων και απορριψωμεν αφ ημων τον ζυγον αυτων ο κατοικων εν ουρανοις εκγελασεται αυτους και ο κυριος εκμυκτηριει αυτους τοτε λαλησει προς αυτους εν οργη αυτου και εν τω θυμω αυτου ταραξει αυτους εγω δε κατεσταθην βασιλευς υπ αυτου επι σιων ορος το αγιον αυτου διαγγελλων το προσταγμα κυριου κυριος ειπεν προς με υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε αιτησαι παρ εμου και δωσω σοι εθνη την κληρονομιαν σου και την κατασχεσιν σου τα περατα της γης ποιμανεις αυτους εν ραβδω σιδηρα ως σκευος κεραμεως συντριψεις αυτους και νυν βασιλεις συνετε παιδευθητε παντες οι κρινοντες την γην δουλευσατε τω κυριω εν φοβω και αγαλλιασθε αυτω εν τρομω δραξασθε παιδειας μηποτε οργισθη κυριος και απολεισθε εξ οδου δικαιας οταν εκκαυθη εν ταχει ο θυμος αυτου μακαριοι παντες οι πεποιθοτες επ αυτω

ψαλμος τω δαυιδ οποτε απεδιδρασκεν απο προσωπου αβεσσαλωμ του υιου αυτου κυριε τι επληθυνθησαν οι θλιβοντες με πολλοι επανιστανται επ εμε πολλοι λεγουσιν τη ψυχη μου ουκ εστιν σωτηρια αυτω εν τω θεω αυτου διαψαλμα συ δε κυριε αντιλημπτωρ μου ει δοξα μου και υψων την κεφαλην μου φωνη μου προς κυριον εκεκραξα και επηκουσεν μου εξ ορους αγιου αυτου διαψαλμα εγω εκοιμηθην και υπνωσα εξηγερεθην οτι κυριος αντιλημψεται μου ου φοβηθησομαι απο μυριαδων λαου των κυκλω συνεπιτιθεμενων μοι αναστα κυριε σωσον με ο θεος μου οτι συ επатаξας παντας τους εχθραινοντας μοι

ματαιως οδοντας αμαρτωλων συνετριψας του κυριου η σωτηρια και επι τον λαον σου η ευλογια σου

εις το τελος εν ψαλμοις ωδη τω δαυιδ εν τω επικαλεισθαι με εισηκουσεν μου ο θεος της δικαιοσυνης μου εν θλιψει επλατυνας μοι οικτιρησον με και εισακουσον της προσευχης μου υιοι ανθρωπων εως ποτε βαρυκαρδιοι ινα τι αγαπατε ματαιοτητα και ζητετε ψευδος διαφαλμα και γνωτε οτι εθαυμαστωσεν κυριος τον οσιον αυτου κυριος εισακουσεται μου εν τω κεκραγεναι με προς αυτον οργιζεσθε και μη αμαρτανετε λεγετε εν ταις καρδιαις υμων και επι ταις κοιταις υμων κατανυγητε διαφαλμα θυσατε θυσιαν δικαιοσυνης και ελπισατε επι κυριον πολλοι λεγουσιν τις δειξει ημιν τα αγαθα εσημειωθη εφ ημας το φως του προσωπου σου κυριε εδωκας ευφροσυνην εις την καρδιαν μου απο καιρου σιτου και οινου και ελαιου αυτων πληθυνθησαν εν ειρηνη επι το αυτο κοιμηθησομαι και υπνωσω οτι συ κυριε κατα μονας επ ελπιδι κατωκισας με

εις το τελος υπερ της κληρονομουσης ψαλμος τω δαυιδ τα ρηματα μου ενωτισαι κυριε συνες της κραυγης μου προσχες τη φωνη της δεησεως μου ο βασιλευς μου και ο θεος μου οτι προς σε προσευξομαι κυριε το πρωι εισακουση της φωνης μου το πρωι παραστησομαι σοι και εποψομαι οτι ουχι θεος θελων ανομιαν συ ει ουδε παροικησει σοι πονηρευομενος ου διαμενουσιν παρανομοι κατεναντι των οφθαλμων σου εμισησας παντας τους εργαζομενους την ανομιαν απολεις παντας τους λαλουντας το ψευδος ανδρα αιματων και δολιον βδελυσσεται κυριος εγω δε εν τω πληθει του ελεους σου εισελευσομαι εις τον οικον σου προσκυνησω προς ναν αγιον σου εν φοβω σου κυριε οδηγησον με εν τη δικαιοσυνη σου ενεκα των εχθρων μου κατευθυνον ενωπιον μου την οδον σου οτι ουκ εστιν εν τω στοματι αυτων αληθεια η καρδια αυτων ματαια ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσιν κρινον αυτοις ο θεος αποπεσασαν απο των διαβουλιων αυτων κατα το πληθος των ασεβειων αυτων εξωσον αυτοις οτι παρεπικραναν σε κυριε και ευφρανθητωσαν παντες οι ελπίζοντες επι σε εις αιωνα αγαλλιασονται και κατασκηνωσεις εν αυτοις και καυχησονται εν σοι παντες οι αγαπωντες το ονομα σου οτι συ ευλογησεις δικαιον κυριε ως οπλω ευδοκias εστεφανωσας ημας

εις το τελος εν υμνοις υπερ της ογδοης ψαλμος τω δαυιδ κυριε μη τω θυμω σου ελεγξης με μηδε τη οργη σου παιδευσης με ελεησον με κυριε οτι ασθενης ειμι ιασαι με κυριε οτι εταραχθη τα οστα μου και η ψυχη μου εταραχθη σφοδρα και συ κυριε εως ποτε επιστρεψον κυριε ρυσαι την ψυχην μου σωσον με ενεκεν του ελεους σου οτι ουκ εστιν εν τω θανατω ο μνημονευων σου εν δε τω αδη τις εξομολογησεται σοι εχοπιασα εν τω στεναγμω μου λουσω καθ εκαστην νυχτα την κλινην μου εν δακρυσιν μου την στρωμνην μου βρεξω εταραχθη απο θυμου ο οφθαλμος μου επαλαιωθη εν πασιν τοις εχθροις μου αποστητε απ εμου παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οτι εισηκουσεν κυριος της φωνης του κλαυθμου μου εισηκουσεν κυριος της δεησεως μου κυριος την προσευχην μου προσεδεξατο αισχυνθητησαν και ταραχθειτησαν σφοδρα παντες οι εχθροι μου αποστραφειτησαν και καταισχυνθητησαν σφοδρα δια ταχους

ψαλμος τω δαυιδ ον ησεν τω κυριω υπερ των λογων χουσι υιοι ιεμενι κυριε ο θεος μου επι σοι ηλπισα σωσον με εκ παντων των

διωκόντων με και ρυσαι με μηποτε αρπαση ως λεων την ψυχην μου μη οντος λυτρουμένου μηδε σωζοντος κυριε ο θεος μου εις εποησα τουτο ει εστιν αδικια εν χερσιν μου ει ανταπεδωκα τοις ανταποδιδουσιν μοι κακα αποπεσοιν αρα απο των εχθρων μου κενος καταδιωξαι αρα ο εχθρος την ψυχην μου και καταλαβει και καταπατησαι εις γην την ζων μου και την δοξαν μου εις χουν κατασκηνωσαι διαψαλμα αναστηθι κυριε εν οργη σου υψωθητι εν τοις περασι των εχθρων μου εξεγερθητι κυριε ο θεος μου εν προσταγματι ω ενετειλω και συναγωγη λαων κυκλωσει σε και υπερ ταυτης εις υψος επιστρεφον κυριος κρινει λαους κρινον με κυριε κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την ακακιαν μου επ εμοι συντελεσθητω δη πονηρια αμαρτωνων και κατευθυνεις δικαιον εταζων καρδιας και νεφρους ο θεος δικαιο η βοηθεια μου παρα του θεου του σωζοντος τους ευθεις τη καρδια ο θεος κριτης δικαιος και ισχυρος και μακροθυμος μη οργην επαγων καθ' εκαστην ημεραν εαν μη επιστραφητε την ρομφαιαν αυτου στιλβωσει το τοξον αυτου ενετειλεν και ητοιμασεν αυτο και εν αυτω ητοιμασεν σκευη θανατου τα βελη αυτου τοις καιομενοις εξειργασατο ιδου ωδινησεν αδικιαν συνελαβεν πονον και ετεκεν ανομιαν λαχκον ωρυξεν και ανεσκαψεν αυτον και εμπεσειται εις βοθρον ον ειργασατο επιστρεφει ο πονος αυτου εις κεφαλην αυτου και επι κορυphen αυτου η αδικια αυτου καταβησεται εξομολογησομαι κυριω κατα την δικαιοσυνην αυτου και ψαλω τω ονοματι κυριου του υψιστου

εις το τελος υπερ των ληνων ψαλμος τω δαυιδ κυριε ο κυριος ημων ως θαυμαστον το ονομα σου εν παση τη γη οτι επηρηθη η μεγαλοπρεπεια σου υπερων των ουρανων εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον ενεκα των εχθρων σου του καταλυσαι εχθρον και εκδικητην οτι οψομαι τους ουρανους εργα των δακτυλων σου σεληνην και αστερας α συ εθεμελιωσας τι εστιν ανθρωπος οτι μιμνησκη αυτου η υιος ανθρωπου οτι επισκεπτη αυτον ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον και κατεστησας αυτον επι τα εργα των χειρων σου παντα υπεταζας υποκατω των ποδων αυτου προβατα και βοας πασας ετι δε και τα κτηνη του πεδιου τα πετεινα του ουρανου και τους ιχθυας της θαλασσης τα διαπορευομενα τριβους θαλασσων κυριε ο κυριος ημων ως θαυμαστον το ονομα σου εν παση τη γη

εις το τελος υπερ των κρυφίων του υιου ψαλμος τω δαυιδ εξομολογησομαι σοι κυριε εν ολη καρδια μου διηγησομαι παντα τα θαυμασια σου ευφρανθησομαι και αγαλλιασομαι εν σοι ψαλω τω ονοματι σου υψιστε εν τω αποστραφηναι τον εχθρον μου εις τα οπισω ασθενησουσιν και απολουνται απο προσωπου σου οτι εποησας την χρισιν μου και την δικην μου εκαθισας επι θρονου ο κρινων δικαιοσυνην επετιμησας εθνεσιν και απωλετο ο ασεβης το ονομα αυτων εξηλειψας εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος του εχθρου εξελιπον αι ρομφαιαι εις τελος και πολεις καθειλες απωλετο το μνημοσυνον αυτων μετ ηχους και ο κυριος εις τον αιωνα μενει ητοιμασεν εν χρισει τον θρονον αυτου και αυτος κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη κρινει λαους εν ευθυτητι και εγενετο κυριος καταφυγη των πενητι βοηθος εν ευκαιριας εν θλιψει και ελπισατωσαν επι σε οι γινωσκοντες το ονομα σου οτι ουκ εγκατελιπες τους εκζητούντας σε κυριε ψαλατε τω κυριω τω κατοικούντι εν σιων αναγγείλατε εν τοις

εθνησιν τα επιτηδεύματα αυτού ότι εκζήτην τα αιμάτα αυτών εμνήσθη ουκ επελάθετο της κραυγής των πενήτων ελεήσων με κυριε ιδε την ταπεινώσιν μου εκ των εχθρών μου ο υψών με εκ των πυλών του θανάτου όπως αν εξαγγείλω πάσας τας αινεσεις σου εν ταις πυλαις της θυγατρος σιών αγαλλιασμαι επι τω σωτηριω σου ενεπαγγησαν εθνη εν διαφθορά η εποίησαν εν παγίδι ταυτη η εκρύψαν συνελήμφθη ο πους αυτών γινώσκεται κυριος κρίματα ποιούν εν τοις εργοις των χειρών αυτού συνελήμφθη ο αμαρτωλός ωδή διαψάλματος αποστραφητώσαν οι αμαρτωλοί εις τον αδην παντα τα εθνη τα επιλανθανομενα του θεου ότι ουκ εις τέλος επιλήσθησεται ο πτωχός η υπομονη των πενήτων ουκ απολείται εις τον αιωνα αναστήθι κυριε μη κραταιουσθω ανθρωπος κριθήτωσαν εθνη ενωπίον σου καταστήσων κυριε νομοθετην επ αυτούς γνώτωσαν εθνη ότι ανθρωποι εισιν διαψάλμα ινα τι κυριε αφεστήκας μακροθεν υπερόρας εν ευκαιριαις εν θλίψει εν τω υπερηφανευσθαι τον ασεβη εμπυρίζεται ο πτωχός συλλαμβανονται εν διαβουλιis οis διαλογίζονται ότι επαινείται ο αμαρτωλός εν ταις επιθυμιαis της ψυχης αυτού και ο αδικών ενευλογείται παρωξύνεν τον κυριον ο αμαρτωλός κατά το πλήθος της οργής αυτού ουκ εκζητήσει ουκ εστιν ο θεός ενωπίον αυτού βεβηλούνται αι οδοι αυτού εν παντι καιρώ ανταναιρείται τα κρίματα σου απο προσώπου αυτού παντων των εχθρών αυτού κατακυριεύσει ειπεν γαρ εν καρδια αυτού ου μη σαλευθω απο γενεας εις γενεαν ανευ κακού ου αρας το στομα αυτού γεμει και πικρίας και δόλου υπο την γλώσσαν αυτού κόπος και πόνος εγκάθηται ενεδρά μετα πλουσιών εν αποκρυφοis αποκτείνει αθών οι οφθαλμοi αυτού εις τον πενήτα αποβλεπουσιν ενεδρεύει εν αποκρυφω ως λέων εν τη μανδρά αυτού ενεδρεύει του αρπάσαι πτωχόν αρπάσαι πτωχόν εν τω ελχυσαι αυτόν εν τη παγίδι αυτού ταπεινώσει αυτόν κυψεί και πέσειται εν τω αυτόν κατακυριεύσει των πενήτων ειπεν γαρ εν καρδια αυτού επιελήσται ο θεός απεστρέψεν το πρόσωπον αυτού του μη βλέπειν εις τέλος αναστήθι κυριε ο θεός υψώθητω η χειρ σου μη επιλαθῇ των πενήτων ενεκεν τίνος παρωξύνεν ο ασεβής τον θεόν ειπεν γαρ εν καρδια αυτού ουκ εκζητήσει βλέπεις ότι συ πονόν και θυμόν κατανόεις του παραδούναι αυτούς εις χείρας σου σοi ουν εγκαταλείπεται ο πτωχός ορφανώ συ ησθή βοηθέν συντριψόν τον βραχίονα του αμαρτωλού και πονηρού ζητηθήσεται η αμαρτία αυτού και ου μη ευρεθή δι αυτήν βασιλεύσει κυριος εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιώνος απολείσθε εθνη εκ της γης αυτού την επιθυμίαν των πενήτων εισήκουσεν κυριος την ετοιμασίαν της καρδιας αυτών προσέσχεν το ουs σου κρίναι ορφανώ και ταπεινώ ινα μη προσθή επι του μεγαλυχειν ανθρωπος επι της γης

εις το τέλος ψάλμος τω δαυιδ επι τω κυρίω πεποιθα πάs ερείτε τη ψυχή μου μεταναστεύου επι τα όρη ως στρουθιον ότι ιδου οι αμαρτωλοί ενετειναν τόξον ητοιμασαν βελη εις φαρετραν του κατατοξεύσαι εν σκοτομνήν τους ευθείς τη καρδια ότι α κατηρτίσω καθείλον ο δε δικαίος τι εποίησεν κυριος εν ναώ αγίω αυτού κυριος εν ουρανώ ο θρόνος αυτού οι οφθαλμοi αυτού εις τον πενήτα αποβλεπουσιν τα βλέφαρα αυτού εξετάζει τους υιους των ανθρώπων κυριος εξετάζει τον δικαίον και τον ασεβη ο δε αγαπών αδικίαν μισει την εαυτού ψυχήν επιβρέζει επι αμαρτωλούς παγίδας πυρ και θειον και πνεύμα καταιγίδος η μερίς του ποτηριου αυτών ότι δικαίος κυριος και δικαιοσύνας

ηγαπησεν ευθυτητα ειδεν το προσωπον αυτου

εις το τελος υπερ της ογδοης ψαλμος τω δαυιδ σωσον με κυριε οτι εκλελοιπεν οσιος οτι ωλιγωθησαν αι αληθειαι απο των υιων των ανθρωπων ματαια ελαλησεν εκαστος προς τον πλησιον αυτου χειλη δολια εν καρδια και εν καρδια ελαλησαν εξολεθρευσαι κυριος παντα τα χειλη τα δολια και γλωσσαν μεγαλορημονα τους ειποντας την γλωσσαν ημων μεγαλυνουμεν τα χειλη ημων παρ ημων εστιν τις ημων κυριος εστιν απο της ταλαιπωριας των πτωχων και απο του στεναγμου των πενητων νυν αναστησομαι λεγει κυριος ιθησομαι εν σωτηρια παρρησιασομαι εν αυτω τα λογια κυριου λογια αγνα αργυριον πεπυρωμενον δοκιμιον τη γη κεκαθαρισμενον επταπλασιως συ κυριε φυλαξεις ημας και διατηρησεις ημας απο της γενεας ταυτης και εις τον αιωνα κυκλω οι ασεβεις περιπατουσιν κατα το υφος σου επολυωρησας τους υιους των ανθρωπων

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ εως ποτε κυριε επιληση μου εις τελος εως ποτε αποστρεψεις το προσωπον σου απ εμου εως τινος ιθησομαι βουλας εν ψυχη μου οδυνας εν καρδια μου ημερας εως ποτε υψωθησεται ο εχθρος μου επ εμε επιβλεψον εισακουσον μου κυριε ο θεος μου φωτισον τους οφθαλμους μου μηποτε υπνωσω εις θανατον μηποτε ειπη ο εχθρος μου ισχυσα προς αυτον οι θλιβοντες με αγαλλιασονται εαν σαλευθω εγω δε επι τω ελεει σου ηλπισα αγαλλιασεται η καρδια μου επι τω σωτηριω σου ασω τω κυριω τω ευεργετησαντι με και ψαλω τω ονοματι κυριου του υψιστου

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ ειπεν αφρων εν καρδια αυτου ουκ εστιν θεος διεψθειραν και εβδελυχηθησαν εν επιτηδευμασιν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος κυριος εκ του ουρανου διεκυψεν επι τους υιους των ανθρωπων του ιδειν ει εστιν συνιων η εκζητων τον θεον παντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ων το στομα αρας και πικριας γεμει οξεις οι ποδες αυτων εκχεαι αιμα συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων ουχι γνωσονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οι κατεσθιοντες τον λαον μου βρωσει αρτου τον κυριον ουκ επεκαλεσαντο εκει εδειλιασαν φοβω ου ουκ ην φοβος οτι ο θεος εν γενεα δικαια βουλην πτωχου κατησχυνατε οτι κυριος ελπις αυτου εστιν τις δωσει εκ σιων το σωτηριον του ισραηλ εν τω επιστρεψαι κυριον την αιχμαλωσιαν του λαου αυτο ο αγαλλιασθω ιακωβ και ευφρανθητω ισραηλ

ψαλμος τω δαυιδ κυριε τις παροικησει εν τω σκηνωματι σου και τις κατασκηνωσει εν τω ορει τω αγιω σου πορευομενος αμωμος και εργαζομενος δικαιοσυνην λαλων αληθειαν εν καρδια αυτου ος ουκ εδολωσεν εν γλωσση αυτου ουδε εποιησεν τω πλησιον αυτου καχον και ονειδισμον ουκ ελαβεν επι τους εγγιστα αυτου εξουδενωται εμνησιον αυτου πονηρευομενος τους δε φοβουμενους κυριον δοξάζει ο ομνυων τω πλησιον αυτου και ουκ αθετων το αργυριον αυτου ουκ εδωκεν επι τοκω και δωρα επ αθωοις ουκ ελαβεν ο ποιων ταυτα ου σαλευθησεται εις τον αιωνα

στηλογραφια τω δαυιδ φυλαξον με κυριε οτι επι σοι ηλπισα ειπα τω κυριω κυριος μου ει συ οτι των αγαθων μου ου χρειαν εχεις τοις

αγίοις τοις εν τη γη αυτου εθαυμαστωσεν παντα τα θεληματα αυτου εν αυτοις επληθυνθησαν αι ασθενειαι αυτων μετα ταυτα εταχυναν ου μη συναγαγω τας συναγωγας αυτων εξ αιματων ουδε μη μνησθω των ονοματων αυτων δια χειλεων μου κυριος η μερις της κληρονομιας μου και του ποτηριου μου συ ει ο αποκαθιστων την κληρονομiam μου εμοι σχοινια επεπεσαν μοι εν τοις κρατιστοις και γαρ η κληρονομια μου κρατιστη μοι εστιν ευλογησω τον κυριον τον συνετισαντα με ετι δε και εως νυκτος επαιδευσαν με οι νεφροι μου προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω δια τουτο ηυφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδην ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν εγνωρισας μοι οδους ζωης πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου τερπνοτητες εν τη δεξια σου εις τελος

προσευχη του δαυιδ εισακουσον κυριε της δικαιοσυνης μου προσχες τη δεησει μου ενωτισαι της προσευχης μου ουκ εν χειλεσιν δολιοις εκ προσωπου σου το κριμα μου εξελθoi οι οφθαλμοι μου ιδεδωσαν ευθυτητας εδοκιμασας την καρδιαν μου επεσκεψω νυκτος επιρωσας με και ουκ ευρεθη εν εμοι αδικια οπως αν μη λαληση το στομα μου τα εργα των ανθρωπων δια τους λογους των χειλεων σου εγω εφυλαξα οδους σκληρας καταρτισαι τα διαβηματα μου εν ταις τριβοις σου ινα μη σαλευθωσιν τα διαβηματα μου εγω εκεκραξα οτι επηκουσας μου ο θεος κλινον το ους σου εμοι και εισακουσον των ρηματων μου θαυμαστωσον τα ελεη σου ο σωζων τους ελπιζοντας επι σε εκ των ανθεστηκυτων τη δεξια σου φυλαζον με ως κοραν οφθαλμου εν σκεπη των πτερυγων σου σκεπασεις με απο προσωπου ασεβων των ταλαιπωρησαντων με οι εχθροι μου την ψυχην μου περιεσχον το στεαρ αυτων συνεκλεισαν το στομα αυτων ελαλησεν υπερηφανιαν εκβαλλοντες με νυνι περιεκυκλωσαν με τους οφθαλμους αυτων εθεντο εκκλιναι εν τη γη υπελαβον με ωσει λεων ετοιμος εις θηραν και ωσει σκυμνος οικων εν αποκρυφοις αναστηθι κυριε προφθασον αυτους και υποσκελισον αυτους ρυσαι την ψυχην μου απο ασεβους ρομφαιαν σου απο εχθρων της χειρος σου κυριε απο ολιγων απο γης διαμερισον αυτους εν τη ζωη αυτων και των κεκρυμμενων σου επλησθη η γαστηρ αυτων εχορτασθησαν υιων και αφηκαν τα καταλοιπα τοις νηπιοις αυτων εγω δε εν δικαιοσυνη οφθησομαι τω προσωπω σου χορτασθησομαι εν τω οφθηναι την δοξαν σου

εις το τελος τω παιδι κυριου τω δαυιδ α ελαλησεν τω κυριω τους λογους της ωδης ταυτης εν ημερα η ερρυσατο αυτον κυριος εκ χειρος παντων των εχθρων αυτου και εκ χειρος σαουλ και ειπεν αγαπησω σε κυριε η ισχυς μου κυριος στερεωμα μου και καταφυγη μου και ρυστης μου ο θεος μου βοηθος μου και ελπιω επ αυτον υπερασπιστης μου και κερας σωτηριας μου αντιλημπτωρ μου αιωνων επικαλεσομαι κυριον και εκ των εχθρων μου σωθησομαι περιεσχον με ωδινες θανατου και χειμαρροι ανομιας εξεταραξαν με ωδινες αδου περιεκυκλωσαν με προεφθασαν με παγιδες θανατου και εν τω θλιβεσθαι με επεκαλεσαμην τον κυριον και προς τον θεον μου εκεκραξα ηκουσεν εκ ναου αγιου αυτου φωνης μου και η κραυγη μου ενωπιον αυτου εισελευσεται εις τα ωτα αυτου και εσαλευθη και εντρομος εγενηθη η γη και τα θεμελια των ορεων εταραχθησαν και εσαλευθησαν οτι ωργισθη αυτοις

ο θεος ανεβη καπνος εν οργη αυτου και πυρ απο προσωπου αυτου κατεφλογισεν ανθρακες ανηφθησαν απ αυτου και εκλινεν ουρανον και κατεβη και γνοφος υπο τους ποδας αυτου και επεβη επι χερουβιν και επετασθη επετασθη επι πτερυγων ανεμων και εθετο σκοτος αποκρυφην αυτου κυκλω αυτου η σκηνη αυτου σκοτεινον υδωρ εν νεφελαις αερων απο της τηλαυγησεως ενωπιον αυτου αι νεφελαι διηλθον χαλαζα και ανθρακες πυρος και εβροντησεν εξ ουρανου κυριος και ο υψιστος εδωκεν φωνην αυτου και εξαπεστειλεν βελη και εσκορπισεν αυτους και αστραπας επληθυνεν και συνεταραξεν αυτους και ωφθησαν αι πηγαι των υδατων και ανεκαλυφθη τα θεμελια της οικουμενης απο επιτιμησης σου κυριε απο εμπνευσεως πνευματος οργης σου εξαπεστειλεν εξ υψους και ελαβεν με προσελαβετο με εξ υδατων πολλων ρυσεται με εξ εχθρων μου δυνατων και εκ των μισουντων με οτι εστερεωθησαν υπερ εμε προεφθασαν με εν ημερα κακωσεως μου και εγενετο κυριος αντιστηριγμα μου και εξηγαγεν με εις πλατυσμον ρυσεται με οτι ηθελησεν με ρυσεται με εξ εχθρων μου δυνατων και εκ των μισουντων με και ανταποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την καθαριοτητα των χειρων μου ανταποδωσει μοι οτι εφυλαξα τας οδους κυριου και ουκ ησεβησα απο του θεου μου οτι παντα τα κριματα αυτου ενωπιον μου και τα δικαιωματα αυτου ουκ απεστησα απ εμου και εσομαι αμωμος μετ αυτου και φυλαξομαι απο της ανομιας μου και ανταποδωσει μοι κυριος κατα την δικαιοσυνην μου και κατα την καθαριοτητα των χειρων μου ενωπιον των οφθαλμων αυτου μετα οσιου οσιωθηση και μετα ανδρος αθωου αθως εση και μετα εκλεκτου εκλεκτος εση και μετα στρεβλου διαστρεφεις οτι συ λαον ταπεινον σωσεις και οφθαλμους υπερηφανων ταπεινωσεις οτι συ φωτιεις λυχνον μου κυριε ο θεος μου φωτιεις το σκοτος μου οτι εν σοι ρυσθησομαι απο πειρατηριου και εν τω θεω μου υπερβησομαι τειχος ο θεος μου αμωμος η οδος αυτου τα λογια κυριου πεπυρωμενα υπερασπιστης εστιν παντων των ελπιζοντων επ αυτον οτι τις θεος πλην του κυριου και τις θεος πλην του θεου ημων ο θεος ο περιζωνυων με δυναμιν και εθετο αμωμον την οδον μου ο καταρτιζομενος τους ποδας μου ως ελαφου και επι τα υψηλα ιστων με διδασκων χειρας μου εις πολεμον και εθου τοξον χαλκουν τους βραχιονας μου και εδωκας μοι υπερασπισμον σωτηριας μου και η δεξια σου αντελαβετο μου και η παιδεια σου ανωρθωσεν με εις τελος και η παιδεια σου αυτη με διδαξει επλατυνας τα διαβηματα μου υποκατω μου και ουκ ησθενησαν τα ιχνη μου καταδιωξω τους εχθρους μου και καταλημφομαι αυτους και ουκ αποστραφησομαι εως αν εκλιπωσιν εκθλιψω αυτους και ου μη δυνωνται στηναι πεσουνται υπο τους ποδας μου και περιεζωσας με δυναμιν εις πολεμον συνεποδισας παντας τους επανιστανομενους επ εμε υποκατω μου και τους εχθρους μου εδωκας μοι νωτον και τους μισουντας με εξωλεθρευσας εκεκραξαν και ουκ ην ο σωζων προς κυριον και ουκ εισηκουσεν αυτων και λεπτυνω αυτους ως χουν κατα προσωπον ανεμου ως πηλον πλατειων λεανω αυτους ρυση με εξ αντιλογιων λαου καταστησεις με εις κεφαλην εθνων λαος ον ουκ εγνων εδουλευσεν μοι εις ακοην ωτιου υπηκουσεν μοι υιοι αλλοτριου εψευσαντο μοι υιοι αλλοτριου επαλαιωθησαν και εχωλαναν απο των τριβων αυτων ζη κυριος και ευλογητος ο θεος μου και υψωθητω ο θεος της σωτηριας μου ο θεος ο διδους εκδικησεις εμοι και

υποταξας λαους υπ εμε ο ρυστης μου εξ εχθρων μου οργιλων απο των επανιστανομενων επ εμε υψωσεις με απο ανδρος αδικου ρυση με δια τουτο εξομολογησμαι σοι εν εθνεσιν κυριε και τω ονοματι σου ψαλω μεγαλυνων τας σωτηριας του βασιλειως αυτου και ποιων ελεος τω χριστω αυτου τω δαυιδ και τω σπερματι αυτου εως αιωνος

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ οι ουρανοι διηγουνται δοξαν θεου ποιησιν δε χειρων αυτου αναγγελλει το στερεωμα ημερα τη ημερα ερευγεται ρημα και νυξ νυκτι αναγγελλει γνωσιν ουκ εισιν λαλεια ουδε λογοι ων ουχι ακουονται αι φωναι αυτων εις πασαν την γην εξηληθεν ο φθογγος αυτων και εις τα περατα της οικουμενης τα ρηματα αυτων εν τω ηλιω εθετο το σκηνωμα αυτου και αυτος ως νυμφιος εκπορευομενος εκ παστου αυτου αγαλλιασεται ως γιγας δραμειν οδον αυτου απ ακρου του ουρανου η εξοδος αυτου και το καταντημα αυτου εως ακρου του ουρανου και ουκ εστιν ος αποκρυβησεται την θερμην αυτου ο νομος του κυριου αμωμος επιστρεφων ψυχας η μαρτυρια κυριου πιστη σοφιζουσα νηπια τα δικαιωματα κυριου ευθεια ευφραινοντα καρδιαν η εντολη κυριου τηλαυγης φωτιζουσα οφθαλμους ο φοβος κυριου αγνος διαμενων εις αιωνα αιωνος τα κριματα κυριου αληθινα δεδικαιωμενα επι το αυτο επιθυμητα υπερ χρυσιον και λιθον τιμιον πολυν και γλυκυτερα υπερ μελι και κηριον και γαρ ο δουλος σου φυλασσει αυτα εν τω φυλασσειν αυτα ανταποδοσις πολλη παραπτωματα τις συνησει εκ των κρυφίων μου καθαρισον με και απο αλλοτριων φεισαι του δουλου σου εαν μη μου κατακυριευσωσιν τοτε αμωμος εσομαι και καθαρισθησμαι απο αμαρτίας μεγαλης και εσονται εις ευδοκιαν τα λογια του στοματος μου και η μελετη της καρδιας μου ενωπιον σου δια παντος κυριε βοηθε μου και λυτρωτα μου

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ επακουσαι σου κυριος εν ημερα θλιψεως υπερασπισαι σου το ονομα του θεου ιακωβ εξαποστελilai σοι βοηθειαν εξ αγιου και εκ σίων αντιλαβοιτο σου μνησθειη πασης θυσιας σου και το ολοκαυτωμα σου πιανατω διαψαλμα δωη σοι κατα την καρδιαν σου και πασαν την βουλην σου πληρωσαι αγαλλιασομεθα εν τω σωτηριω σου και εν ονοματι θεου ημων μεγαλυνθησομεθα πληρωσαι κυριος παντα τα αιτηματα σου νυν εγνων οτι εσωσεν κυριος τον χριστον αυτου επακουσεται αυτου εξ ουρανου αγιου αυτου εν δυναστειαις η σωτηρια της δεξιας αυτου ουτοι εν αρμασιν και ουτοι εν ιπποις ημεις δε εν ονοματι κυριου θεου ημων μεγαλυνθησομεθα αυτοι συνεποδισθησαν και επεσαν ημεις δε ανεστημεν και ανωρθωθημεν κυριε σωσον τον βασιλεα σου και επακουσον ημων εν η αν ημερα επικαλεσωμεθα σε

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ κυριε εν τη δυναμει σου ευφρανθησεται ο βασιλευς και επι τω σωτηριω σου αγαλλιασεται σφοδρα την επιθυμιαν της ψυχης αυτου εδωκας αυτω και την θελησιν των χειρων αυτου ουκ εστερησας αυτον διαψαλμα οτι προεφθασας αυτον εν ευλογιας χρηστοτητος εθηκας επι την κεφαλην αυτου στεφανον εκ λιθου τιμιου ζων ητησατο σε και εδωκας αυτω μακροτητα ημερων εις αιωνα αιωνος μεγαλη η δοξα αυτου εν τω σωτηριω σου δοξα και μεγαλοπρεπειαν επιθησεις επ αυτον οτι δωσεις αυτω ευλογιαν εις αιωνα αιωνος ευφρανεις αυτον εν χαρα μετα του προσωπου σου οτι ο βασιλευς ελπίζει επι κυριον και εν τω ελεει του υπιστου ου μη σαλευθη ευρεθειη η χειρ σου πασιν τοις εχθροις σου η δεξια σου ευροι

παντας τους μισουντας σε θησεις αυτους ως κλιβανον πυρος εις καιρον του προσωπου σου κυριος εν οργη αυτου συνταραξει αυτους και καταφαγεται αυτους πυρ τον καρπον αυτων απο γης απολεις και το σπερμα αυτων απο υιων ανθρωπων οτι εκλιναν εις σε κακα διελογισαντο βουλην ην ου μη δυνωνται στησαι οτι θησεις αυτους νωτον εν τοις περιλοιποις σου ετοιμασεις το προσωπον αυτων υψωθητι κυριε εν τη δυναμει σου ασομεν και ψαλουμεν τας δυναστειας σου

εις το τελος υπερ της αντιλημφεως της εωθινης ψαλμος τω δαυιδ ο θεος ο θεος μου προσχες μοι ινα τι εγκατελιπες με μακραν απο της σωτηριας μου οι λογοι των παραπτωματος μου ο θεος μου κεκραξομαι ημερας και ουκ εισακουση και νυκτος και ουκ εις ανοιαν εμοι συ δε εν αγιοις κατοικεις ο επαινος ισραηλ επι σοι ηλπισαν οι πατερες ημων ηλπισαν και ερρυσω αυτους προς σε εκεκραξαν και εσωθησαν επι σοι ηλπισαν και ου κατησχυνηθησαν εγω δε ειμι σκωληξ και ουκ ανθρωπος ονειδος ανθρωπου και εξουδενημα λαου παντες οι θεωρουντες με εξεμυκτηρισαν με ελαλησαν εν χειλεσιν εκινησαν κεφαλην ηλπισεν επι κυριον ρυσασθω αυτον σωσατω αυτον οτι θελει αυτον οτι συ ει ο εκσπασας με εκ γαστρος η ελπις μου απο μαστων της μητρος μου επι σε επερριψην εκ μητρας εκ κοιλιας μητρος μου θεος μου ει συ μη αποστης απ εμου οτι θλιψις εγγυς οτι ουκ εστιν ο βοηθων περιεκυκλωσαν με μοσχοι πολλοι ταυροι πιονες περιεσχον με ηνοιζαν επ εμε το στομα αυτων ως λεων ο αρπαζων και ωρυομενος ωσει υδωρ εξεχυθη και διεσκορπισθη παντα τα οστα μου εγεννηθη η καρδια μου ωσει ισχυς τηκομενος εν μεσω της κοιλιας μου εξηρανθη ως οστρακον η ισχυς μου και η γλωσσα μου κεκολληται τω λαρυγγι μου και εις χουν θανατου κατηγαγες με οτι εκυκλωσαν με κυνες πολλοι συναγωγή πονηρευομενων περιεσχον με ωρυξαν χειρας μου και ποδας εξηριθμησα παντα τα οστα μου αυτοι δε κατενοησαν και επειδον με διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον συ δε κυριε μη μακρυνης την βοηθειαν μου εις την αντιλημψιν μου προσχες ρυσαι απο ρομφαιας την ψυχην μου και εκ χειρος κυνος την μονογενη μου σωσον με εκ στοματος λεοντος και απο κερατων μονοκερωτων την ταπεινωσιν μου διηγησομαι το ονομα σου τοις αδελφοις μου εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε οι φοβουμενοι κυριον αινεσατε αυτον απαν το σπερμα ιακωβ δοξασατε αυτον φοβηθητωσαν αυτον απαν το σπερμα ισραηλ οτι ουκ εξουδενωσεν ουδε προσωχθισεν τη δεησει του πτωχου ουδε απεστρεψεν το προσωπον αυτου απ εμου και εν τω κεκραγεναι με προς αυτον εισηκουσεν μου παρα σου ο επαινος μου εν εκκλησια μεγαλη τας ευχας μου αποδωσω ενωπιον των φοβουμενων αυτον φαγονται πενhetes και εμπλησθησονται και αινεσουσιν κυριον οι εκζητούντες αυτον ζησονται αι καρδιαι αυτων εις αιωνα αιωνος μνησθησονται και επιστραφησονται προς κυριον παντα τα περατα της γης και προσκυνησουσιν ενωπιον σου πασαι αι πατριαι των εθνων οτι του κυριου η βασιλεια και αυτος δεσποζει των εθνων εφαγον και προσεκυνησαν παντες οι πιονες της γης ενωπιον αυτου προπεσουνται παντες οι καταβαινοντες εις την γην και η ψυχη μου αυτω ζη και το σπερμα μου δουλευσει αυτω αναγγελησεται τω κυριω γενεα η ερχομενη και αναγγελουσιν την δικαιοσυνην αυτου λαω τω τεχθησομενω οτι εποιησεν ο κυριος

ψαλμος τω δαυιδ κυριος ποιμαινει με και ουδεν με υστερησει εις

τοπον χλοης εκει με κατεσκηνωσεν επι υδατος αναπαυσεως εξεθρεψεν με την ψυχην μου επεστρεψεν ωδηγησεν με επι τριβους δικαιοσυνης ενεκεν του ονοματος αυτου εαν γαρ και πορευθω εν μεσω σκιας θανατου ου φοβηθησομαι κακα οτι συ μετ εμου ει η ραβδος σου και η βακτηρια σου αυται με παρεκαλεσαν ητοιμασας ενωπιον μου τραπεζαν εξ εναντιας των θλιβοντων με ελιπανας εν ελαιω την κεφαλην μου και το ποτηριον σου μεθυσκον ως κρατιστον και το ελεος σου καταδιωζεται με πασας τας ημερας της ζωης μου και το κατοικειν με εν οικω κυριου εις μακροτητα ημερων

ψαλμος τω δαυιδ της μιας σαββατων του κυριου η γη και το πληρωμα αυτης η οικουμενη και παντες οι κατοικουντες εν αυτη αυτος επι θαλασσων εθεμελιωσεν αυτην και επι ποταμων ητοιμασεν αυτην τις αναβησεται εις το ορος του κυριου και τις στησεται εν τοπω αγιω αυτου αθως χερσιν και καθαρος τη καρδια ος ουκ ελαβεν επι ματαιω την ψυχην αυτου και ουκ ωμοσεν επι δολω τω πλησιον αυτου ουτος λημψεται ευλογιαν παρα κυριου και ελεημοσυνην παρα θεου σωτηρος αυτου αυτη η γενεα ζητούντων αυτον ζητούντων το προσωπον του θεου ιακωβ διαψαλμα αρατε πυλας οι αρχοντες υμων και επαρθητε πυλαι αιωνιοι και εισελευσεται ο βασιλευς της δοξης τις εστιν ουτος ο βασιλευς της δοξης κυριος κραταιος και δυνατος κυριος δυνατος εν πολεμω αρατε πυλας οι αρχοντες υμων και επαρθητε πυλαι αιωνιοι και εισελευσεται ο βασιλευς της δοξης τις εστιν ουτος ο βασιλευς της δοξης κυριος των δυναμεων αυτος εστιν ο βασιλευς της δοξης

ψαλμος τω δαυιδ προς σε κυριε ηρα την ψυχην μου ο θεος μου επι σοι πεποιθα μη καταισχυνηθην μηδε καταγελαστωσαν μου οι εχθροι μου και γαρ παντες οι υπομενοντες σε ου μη καταισχυνηθωσιν αισχυνητωσαν παντες οι ανομουντες δια κενης τας οδους σου κυριε γνωρισον μοι και τας τριβους σου διδαξον με οδηγησον με επι την αληθειαν σου και διδαξον με οτι συ ει ο θεος ο σωτηρ μου και σε υπεμεινα ολην την ημεραν μνησθητι των οικτιρμων σου κυριε και τα ελεη σου οτι απο του αιωνος εισιν αμαρτιας νεοτητος μου και αγνοιας μου μη μνησθης κατα το ελεος σου μνησθητι μου συ ενεκα της χρηστοτητας σου κυριε χρηστος και ευθης ο κυριος δια τουτο νομοθετησει αμαρτανοντας εν οδω οδηγησει πραεις εν κρισει διδαξει πραεις οδους αυτου πασαι αι οδοι κυριου ελεος και αληθεια τοις εκζητουσιν την διαθηκην αυτου και τα μαρτυρια αυτου ενεκα του ονοματος σου κυριε και ιλαση τη αμαρτια μου πολλη γαρ εστιν τις εστιν ανθρωπος ο φοβουμενος τον κυριον νομοθετησει αυτω εν οδω η ηρετισατο η ψυχη αυτου εν αγαθοις αυλισθησεται και το σπερμα αυτου κληρονομησει γην κραταιωμα κυριος των φοβουμενων αυτον και το ονομα κυριου των φοβουμενων αυτον και η διαθηκη αυτου του δηλωσαι αυτοις οι οφθαλμοι μου δια παντος προς τον κυριον οτι αυτος εκσπασει εκ παγιδος τους ποδας μου επιβλεψον επ εμε και ελεησον με οτι μονογενης και πτωχος ειμι εγω αι θλιψεις της καρδιας μου επλαυνθησαν εκ των αναγκων μου εξαγαγε με ιδε την ταπεινωσιν μου και τον κοπον μου και αφες πασας τας αμαρτιας μου ιδε τους εχθρους μου οτι επληθυνθησαν και μισος αδικον εμισησαν με φυλαξον την ψυχην μου και ρυσαι με μη καταισχυνηθην οτι ηλπισα επι σε ακαχοι και ευθεις εκολλωντο μοι οτι υπεμεινα σε κυριε λυτρωσαι ο θεος τον ισραηλ εκ πασων των θλιψεων αυτου

του δαυιδ κρινον με κυριε οτι εγω εν ακακια μου επορευθην και επι τω κυριω ελπιζων ου μη ασθενησω δοκιμασον με κυριε και πειρασον με πυρωσον τους νεφρους μου και την καρδιαν μου οτι το ελεος σου κατεναντι των οφθαλμων μου εστιν και ευηρεστησα εν τη αληθεια σου ουκ εκαθισα μετα συνεδριου ματαιιοτητος και μετα παρανομουντων ου μη εισελθω εμισησα εκκλησιαν πονηρευομενων και μετα ασεβων ου μη καθισω νιψομαι εν αιθωις τας χειρας μου και κυκλωσω το θυσιαστηριον σου κυριε του ακουσαι φωνην αινεσεως και διηγησασθαι παντα τα θαυμασια σου κυριε ηγαπησα ευπρεπειαν οικου σου και τοπον σκηνωματος δοξης σου μη συναπολεσης μετα ασεβων την ψυχην μου και μετα ανδρων αιματων την ζωην μου ων εν χερσιν ανομιαι η δεξια αυτων επλησθη δωρων εγω δε εν ακακια μου επορευθην λυτρωσαι με και ελεησον με ο γαρ πους μου εστη εν ευθυτητι εν εκκλησιας ευλογησω σε κυριε

του δαυιδ προ του χρισθηναι κυριος φωτισμος μου και σωτηρ μου τινα φοβηθησομαι κυριος υπερασπιστης της ζωης μου απο τινος δειλιασω εν τω εγγιζειν επ εμε κακουντας του φαγειν τας σαρκας μου οι θλιβοντες με και οι εχθροι μου αυτοι ησθενησαν και επεσαν εαν παραταξηται επ εμε παρεμβολη ου φοβηθησεται η καρδια μου εαν επαναστη επ εμε πολεμος εν ταυτη εγω ελπιζω μιαν ητησαμην παρα κυριου ταυτην εκζητησω του κατοικειν με εν οικω κυριου πασας τας ημερας της ζωης μου του θεωρειν με την τερπνοτητα του κυριου και επισκεπτεσθαι τον ναον αυτου οτι εκρυψεν με εν σκηνη εν ημερα κακων μου εσκεπασεν με εν αποκρυφω της σκηνης αυτου εν πετρα υψωσεν με και νυν ιδου υψωσεν την κεφαλην μου επ εχθρους μου εκυκλωσα και εθυσα εν τη σκηνη αυτου θυσιαν αλααγμου ασομαι και ψαλω τω κυριω εισακουσον κυριε της φωνης μου ης εκεκραξα ελεησον με και εισακουσον μου σοι ειπεν η καρδια μου εξητησεν το προσωπον μου το προσωπον σου κυριε ζητησω μη αποστρεψης το προσωπον σου απ εμου μη εκκλινης εν οργη απο του δουλου σου βοηθος μου γενου μη αποσκοραχισης με και μη εγκαταλιπης με ο θεος ο σωτηρ μου οτι ο πατηρ μου και η μητηρ μου εγκατελιπον με ο δε κυριος προσελαβετο με νομοθετησον με κυριε τη οδω σου και οδηγησον με εν τριβω ευθεια ενεκα των εχθρων μου μη παραδως με εις ψυχας θλιβοντων με οτι επανεστησαν μοι μαρτυρες αδικοι και εψευσατο η αδικια εαυτη πιστευω του ιδειν τα αγαθα κυριου εν γη ζωντων υπομεινον τον κυριον ανδριζου και κραταιουσθω η καρδια σου και υπομεινον τον κυριον

του δαυιδ προς σε κυριε εκεκραξα ο θεος μου μη παρασιωπησης απ εμου μηποτε παρασιωπησης απ εμου και ομοιωθησομαι τοις καταβαινουσιν εις λακκον εισακουσον της φωνης της δεησεως μου εν τω δεεσθαι με προς σε εν τω με αιρειν χειρας μου προς ναον αγιον σου μη συνελκυσης μετα αμαρτωλων την ψυχην μου και μετα εργαζομενων αδικιαν μη συναπολεσης με των λαλουντων ειρηνην μετα των πλησιον αυτων κακα δε εν ταις καρδιαις αυτων δος αυτοις κατα τα εργα αυτων και κατα την πονηριαν των επιτηδευματων αυτων κατα τα εργα των χειρων αυτων δος αυτοις αποδος το ανταποδομα αυτων αυτοις οτι ου συνηκαν εις τα εργα κυριου και εις τα εργα των χειρων αυτου καθελεις αυτοους και ου μη οικοδομησεις αυτοους ευλογητος κυριος οτι εισηκουσεν της φωνης της δεησεως μου κυριος βοηθος μου και

υπερασπιστης μου επ αυτω ηλπισεν η καρδια μου και εβοηθηθην και ανεθαλεν η σαρξ μου και εκ θεληματος μου εξομολογησομαι αυτω κυριος κραταιωμα του λαου αυτου και υπερασπιστης των σωτηριων του χριστου αυτου εστιν σωσον τον λαον σου και ευλογησον την κληρονομιαν σου και ποιμανον αυτους και επαρον αυτους εως του αιωνος

ψαλμος τω δαυιδ εξοδιου σκηνης ενεγκατε τω κυριω υιοι θεου ενεγκατε τω κυριω υιους κριων ενεγκατε τω κυριω δοξαν και τιμην ενεγκατε τω κυριω δοξαν ονοματι αυτου προσκυνησατε τω κυριω εν αυλη αγια αυτου φωνη κυριου επι των υδατων ο θεος της δοξης εβροντησεν κυριος επι υδατων πολλων φωνη κυριου εν ισχυι φωνη κυριου εν μεγαλοπρεπεια φωνη κυριου συντριβοντος κεδρους και συντριβει κυριος τας κεδρους του λιβανου και λεπτυνει αυτας ως τον μοσχον τον λιβανον και ο ηγαπημενος ως υιος μονοκερωτων φωνη κυριου διακοπτοντος φλογα πυρος φωνη κυριου συσσειοντος ερημον και συσσεισει κυριος την ερημον καθης φωνη κυριου καταρτιζομενου ελαφους και αποκαλυπει δρυμους και εν τω ναω αυτου πας τις λεγει δοξαν κυριος τον κατακλυσμον κατοικειει και καθιεται κυριος βασιλευς εις τον αιωνα κυριος ισχυν τω λαω αυτου δωσει κυριος ευλογησει τον λαον αυτου εν ειρηνη

εις το τελος ψαλμος ωδης του εγκαινισμού του οικου τω δαυιδ υψωσω σε κυριε οτι υπελαβες με και ουκ ηυφρανας τους εχθρους μου επ εμε κυριε ο θεος μου εκεκραξα προς σε και ιασω με κυριε ανηγαγες εξ αδου την ψυχην μου εσωσας με απο των καταβαινοντων εις λακκον ψαλατε τω κυριω οι οσιοι αυτου και εξομολογεισθε τη μνημη της αγιωσύνης αυτου οτι οργη εν τω θυμω αυτου και ζωη εν τω θεληματι αυτου το εσπερας αυλισθησεται κλανθμος και εις το πρωι αγαλλιασις εγω δε ειπα εν τη ευθηνια μου ου μη σαλευθω εις τον αιωνα κυριε εν τω θεληματι σου παρεσχου τω καλλει μου δυναμιν απεστρεψας δε το προσωπον σου και εγενηθην τεταραγμενος προς σε κυριε κεκραξομαι και προς τον θεον μου δεηθησομαι τις ωφελεια εν τω αιματι μου εν τω καταβηναι με εις διαφθοραν μη εξομολογησεται σοι χους η αναγγελει την αληθειαν σου ηκουσεν κυριος και ηλεησεν με κυριος εγενηθη βοηθος μου εστρεψας τον κοπετον μου εις χορον εμοι διερρηξας τον σακκον μου και περιεζωσας με ευφροσυνην οπως αν ψαλη σοι η δοξα μου και ου μη κατανυγω κυριε ο θεος μου εις τον αιωνα εξομολογησομαι σοι

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ εκστασεως επι σοι κυριε ηλπισα μη κατασχυνθειην εις τον αιωνα εν τη δικαιοσυνη σου ρυσαι με και εξελου με κλινον προς με το ους σου ταχυνον του εξελεσθαι με γενου μοι εις θεον υπερασπιστην και εις οικον καταφυγης του σωσαι με οτι κραταιωμα μου και καταφυγη μου ει συ και ενεκεν του ονοματος σου οδηγησεις με και διαθρεψεις με εξαξεις με εκ παγιδος ταυτης ης εκρυψαν μοι οτι συ ει ο υπερασπιστης μου εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου ελυτρωσω με κυριε ο θεος της αληθειας εμίσησας τους διαφυλασσοντας ματαιοτητας δια κενης εγω δε επι τω κυριω ηλπισα αγαλλιασομαι και ευφρανθησομαι επι τω ελθει σου οτι επειδες την ταπεινωσιν μου εσωσας εκ των αναγκων την ψυχην μου και ου συνεκλεισας με εις χειρας εχθρου εστησας εν ευρυχωρω τους ποδας μου ελεησον με κυριε οτι θλιβομαι εταραχθη εν θυμω ο

οφθαλμος μου η ψυχη μου και η γαστηρ μου οτι εξελιπεν εν οδυνη η ζωη μου και τα ετη μου εν στεναγμοις ησθενησεν εν πτωχεια η ισχυς μου και τα οστα μου εταραχθησαν παρα παντας τους εχθρους μου εγενηθην ονειδος και τοις γειτοσιν μου σφοδρα και φοβος τοις γνωστοις μου οι θεωρουντες με εξω εφυγον απ εμου επελησθη η ωσει νεκρος απο καρδιας εγενηθη η ωσει σκευος απολωλος οτι ηκουσα φογον πολλων παροικουντων κυκλοθεν εν τω επισυναχθηναι αυτους αμα επ εμε του λαβειν την ψυχην μου εβουλευσαντο εγω δε επι σε ηλπισα κυριε ειπα συ ει ο θεος μου εν ταις χερσιν σου οι καιροι μου ρυσαι με εκ χειρος εχθρων μου και εκ των καταδιωκοντων με επιφανον το προσωπον σου επι τον δουλον σου σωσον με εν τω ελεει σου κυριε μη καταισχυνηθην οτι επεκαλεσαμην σε αισχυνηθησαν οι ασεβεις και καταχθεισεν εις αδου αλαλα γεννηθητω τα χειλη τα δολια τα λαλουντα κατα του δικαιου ανομιαν εν υπερηφανια και εξουδενωσει ως πολυ το πληθος της χρηστοτητος σου κυριε ης εκρυψας τοις φοβουμενοις σε εξειργασα τοις ελπίζουσιν επι σε εναντιον των υιων των ανθρωπων κατακρυψει αυτους εν αποκρυφω του προσωπου σου απο ταραχης ανθρωπων σκεπασεις αυτους εν σκηνη απο αντιλογιας γλωσσαν ευλογητος κυριος οτι εθαυμαστωσεν το ελεος αυτου εν πολει περιοχης εγω δε ειπα εν τη εκστασει μου απερριμμαι αρα απο προσωπου των οφθαλμων σου δια τουτο εισηκουσας της φωνης της δεησεως μου εν τω κεκραγεσθαι με προς σε αγαπησατε τον κυριον παντες οι οσιοι αυτου οτι αληθειας εκζητει κυριος και ανταποδιδωσιν τοις περισσως ποιουσιν υπερηφανιαν ανδριζεσθε και κραταιουσθω η καρδια υμων παντες οι ελπίζοντες επι κυριον

τω δαυιδ συνεσεως μακαριοι ων αφειθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι μακαριος ανηρ ου ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν ουδε εστιν εν τω στοματι αυτου δολος οτι εσιγησα επαιωθη τα οστα μου απο του κραζειν με ολην την ημεραν οτι ημερας και νυκτος εβαρυνθη επ εμε η χειρ σου εστραφην εις ταλαιπωριαν εν τω εμπαγηναι ακανθαν διαφαλμα την αμαρτιαν μου εγνωρισα και την ανομιαν μου ουκ εκαλυψα ειπα εξαγορευσω κατ εμου την ανομιαν μου τω κυριω και συ αφηκας την ασεβειαν της αμαρτιας μου διαφαλμα υπερ ταυτης προσευζεται πας οσιος προς σε εν καιρω ευθετω πλην εν κατακλυσμω υδατων πολλων προς αυτον ουκ εγγιουσιν συ μου ει καταφυγη απο θλιψεως της περιεχουσης με το αγαλλιαμα μου λυτρωσαι με απο των κυκλωσαντων με διαφαλμα συνετιω σε και συμβιβω σε εν οδω ταυτη η πορευση επιστηριω επι σε τους οφθαλμους μου μη γινεσθε ως ιππος και ημιονος οις ουκ εστιν συνεσις εν χαλινω και κημω τας σιαγονας αυτων αγχαι των μη εγγιζοντων προς σε πολλαι αι μαστιγες του αμαρτωλου τον δε ελπίζοντα επι κυριον ελεος κυκλωσει ευφρανθητε επι κυριον και αγαλλιασθε δικαιοι και καυχασθε παντες οι ευθεις τη καρδια

τω δαυιδ αγαλλιασθε δικαιοι εν τω κυριω τοις ευθεσι πρεπει αινεσις εξομολογεσθε τω κυριω εν κιθαρα εν ψαλτηριω δεκαχορδω ψαλτατε αυτα ασατε αυτω ασμα καινον καλως ψαλτατε εν αλαλαγμω οτι ευθης ο λογος του κυριου και παντα τα εργα αυτου εν πιστει αγαπα ελεημοσυνην και χρισιν του ελεους κυριου πληρης η γη τω λογω του κυριου οι ουρανοι εστερεωθησαν και τω πνευματι του στοματος αυτου πασα η δυναμις αυτων συναγων ως ασχον υδατα θαλασσης

τιθεις εν θησαυροις αβυσσους φοβηθητω τον κυριον πασα η γη απ αυτου δε σαλευθητωσαν παντες οι κατοικουντες την οικουμενην οτι αυτος ειπεν και εγενηθησαν αυτος ενετειλατο και εκτισθησαν κυριος διασχεδαζει βουλας εθνων αθετει δε λογισμους λαων και αθετει βουλας αρχοντων η δε βουλη του κυριου εις τον αιωνα μενει λογισμοι της καρδιας αυτου εις γενεαν και γενεαν μακαριον το εθνος ου εστιν κυριος ο θεος αυτου λαος ον εξελεξατο εις κληρονομιαν εαυτω εξ ουρανου επεβλεψεν ο κυριος ειδεν παντας τους υιους των ανθρωπων εξ ετοιμου κατοικητηριου αυτου επεβλεψεν επι παντας τους κατοικουντας την γην ο πλασας κατα μονας τας καρδιας αυτων ο συνιεις εις παντα τα εργα αυτων ου σωζεται βασιλευς δια πολλην δυναμιν και γιγας ου σωθησεται εν πληθει ισχυος αυτου ψευδης ιππος εις σωτηριαν εν δε πληθει δυναμεως αυτου ου σωθησεται ιδου οι οφθαλμοι κυριου επι τους φοβουμενους αυτον τους ελπιζοντας επι το ελεος αυτου ρυσασθαι εκ θανατου τας ψυχας αυτων και διαθρεψαι αυτους εν λιμω η ψυχη ημων υπομενει τω κυριω οτι βοηθος και υπερασπιστης ημων εστιν οτι εν αυτω ευφρανθησεται η καρδια ημων και εν τω ονοματι τω αγιω αυτου ηλπισαμεν γενοιτο το ελεος σου κυριε εφ ημας καθαπερ ηλπισαμεν επι σε

τω δαυιδ οποτε ηλλοιωσεν το προσωπον αυτου εναντιον αβιμεlech και απελυσεν αυτον και απηλθεν ευλογησω τον κυριον εν παντι καιρω δια παντος η αινεσις αυτου εν τω στοματι μου εν τω κυριω επαινεσθησεται η ψυχη μου ακουσατωσαν πραεις και ευφρανθητωσαν μεγαλυνατε τον κυριον συν εμοι και υψωσωμεν το ονομα αυτου επι το αυτο εξεζητησα τον κυριον και επηκουσεν μου και εκ πασων των παροικιων μου ερρυσατο με προσελθατε προς αυτον και φωτισθητε και τα προσωπα υμων ου μη κατασχυνηθι ουτος ο πτωχος εκεκραξεν και ο κυριος εισηκουσεν αυτου και εκ πασων των θλιψεων αυτου εσωσεν αυτον παρεμβαλει αγγελος κυριου κυκλω των φοβουμενων αυτον και ρυσεται αυτους γευσασθε και ιδετε οτι χρηστος ο κυριος μακαριος ανηρ ος ελπιζει επ αυτον φοβηθητε τον κυριον οι αγιοι αυτου οτι ουκ εστιν υστερημα τοις φοβουμενοις αυτον πλουσιοι επτωχευσαν και επεινασαν οι δε εκζητουντες τον κυριον ουκ ελαττωθησονται παντος αγαθου διαβαλμα δευτε τεκνα ακουσατε μου φοβον κυριου διδωξω υμας τις εστιν ανθρωπος ο θελων ζωην αγαπων ημερας ιδειν αγαθας παυσον την γλωσσαν σου απο κακου και χειλη σου του μη λαλησαι δολον εκκλινον απο κακου και ποιησον αγαθον ζητησον ειρηνην και διωξον αυτην οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα του εξολεθρευσαι εκ γης το μνημοσυνον αυτων εκεκραξαν οι δικαιοι και ο κυριος εισηκουσεν αυτων και εκ πασων των θλιψεων αυτων ερρυσατο αυτους εγγυς κυριος τοις συντετριμμενοις την καρδιαν και τους ταπεινους τω πνευματι σωσει πολλαι αι θλιψεις των δικαιων και εκ πασων αυτων ρυσεται αυτους κυριος φυλασσει παντα τα οστα αυτων εν εξ αυτων ου συντριβησεται θανατος αμαρτωλων πονηρος και οι μισουντες τον δικαιον πλημμελησουσιν λυτρωσεται κυριος ψυχας δουλων αυτου και ου μη πλημμελησωσιν παντες οι ελπιζοντες επ αυτον

τω δαυιδ δικασον κυριε τους αδικουντας με πολεμησον τους πολεμουντας με επιλαβου οπλου και θυρεου και αναστηθι εις βοηθειαν μου εκχεον ρομφαιαν και συγχλειςον εξ εναντιας των καταδιωκοντων

με ειπον τη ψυχη μου σωτηρια σου εγω ειμι αισχυνθητωσαν και εντραπητωσαν οι ζητουντες την ψυχην μου αποστραφητωσαν εις τα οπισω και κατααισχυνθητωσαν οι λογιζομενοι μοι κακα γενηθητωσαν ωσει χνους κατα προσωπον ανεμου και αγγελος κυριου εκθλιβων αυτους γενηθητω η οδος αυτων σκοτος και ολισθημα και αγγελος κυριου καταδιωκων αυτους οτι δωρεαν εκρυψαν μοι διαφθοραν παγιδος αυτων ματην ωνειδισαν την ψυχην μου ελθετω αυτοις παγισ ην ου γινωσκουσιν και η θηρα ην εκρυψαν συλλαβετω αυτους και εν τη παγιδι πεσουνται εν αυτη η δε ψυχη μου αγαλλιασεται επι τω κυριω τερφηθησεται επι τω σωτηριω αυτου παντα τα οστα μου ερουσιν κυριε τις ομοιος σοι ρυομενος πτωχον εκ χειρος στερεωτερων αυτου και πτωχον και πενητα απο των διαρπαζοντων αυτον αναστάντες μαρτυρες αδικοι α ουκ εγινωσκον ηρωτων με ανταπεδιδοσαν μοι πονηρα αντι καλων και ατεκνιαν τη ψυχη μου εγω δε εν τω αυτοις παρενοχλειν μοι ενεδυομην σακκον και εταπεινουν εν νηστεια την ψυχην μου και η προσευχη μου εις κολπον μου αποστραφησεται ως πλησιον ως αδελφον ημετερον ουτως ευηρεστουν ως πενήτων και συνθρωπαζων ουτως εταπεινουμην και κατ εμου ηυφρανθησαν και συνηχθησαν συνηχθησαν επ εμε μαστιγες και ουκ εγνων διεσχισθησαν και ου κατενυγησαν επειρασαν με εξεμυκτηρισαν με μυκτηρισμον εβρουζαν επ εμε τους οδοντας αυτων κυριε ποτε εποψη αποκαταστησον την ψυχην μου απο της κακουργιας αυτων απο λεοντων την μονογενη μου εξομολογησομαι σοι κυριε εν εκκλησια πολλη εν λαω βαρει αινεσω σε μη επιχαρεισαν μοι οι εχθραινοντες μοι αδικως οι μισουντες με δωρεαν και διανευοντες οφθαλμοις οτι εμοι μεν ειρηνικα ελαλουν και επ οργην δολους διελογιζοντο και επλατυναν επ εμε το στομα αυτων ειπαν ευγε ευγε ειδαν οι οφθαλμοι ημων ειδες κυριε μη παρσιωπησης κυριε μη αποστης απ εμου εξεγερθητι κυριε και προσχες τη κρισει μου ο θεος μου και ο κυριος μου εις την δικην μου κρινον με κατα την δικαιοσυνην σου κυριε ο θεος μου και μη επιχαρεισαν μοι μη ειπαισαν εν καρδιαις αυτων ευγε ευγε τη ψυχη ημων μηδε ειπαισαν κατεπιομεν αυτον αισχυνθεισαν και εντραπειησαν αμα οι επιχαιροντες τοις κακοις μου ενδυσασθωσαν αισχυνην και εντροπην οι μεγαλορρημονουντες επ εμε αγαλλιασαιντο και ευφρανθεισαν οι θελοντες την δικαιοσυνην μου και ειπατωσαν δια παντος μεγαλυνητω ο κυριος οι θελοντες την ειρηνην του δουλου αυτου και η γλωσσα μου μελετησει την δικαιοσυνην σου ολην την ημεραν τον επαινον σου

εις το τελος τω δουλω κυριου τω δαυιδ φησιν ο παρανομος του αμαρτανειν εν εαυτω ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτου οτι εδολωσεν ενωπιον αυτου του ευρειν την ανομιαν αυτου και μισησαι τα ρηματα του στοματος αυτου ανομια και δολος ουκ εβουληθη συνιεναι του αγαθυναι ανομιαν διελογισατο επι της κοιτης αυτου παρεστη παση οδω ουκ αγαθη τη δε κακια ου προσωχθισεν κυριε εν τω ουρανω το ελεος σου και η αληθεια σου εως των νεφελων η δικαιοσυνη σου ωσει ορη θεου τα κριματα σου αβυσσος πολλη ανθρωπους και κτηνη σωσεις κυριε ως επληθυνας το ελεος σου ο θεος οι δε υιοι των ανθρωπων εν σκεπη των πτερυγων σου ελπιουσιν μεθυσησονται απο ποτητος του οικου σου και τον χειμαρρουν της τρυφης σου ποτιεις αυτους οτι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι σου οφομεθα φως παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκουσιν σε και την

δικαιοσύνην σου τοις ευθείς τη καρδια μη ελθետω μοι πους υπερηφάνιας και χειρ αμαρτωλών μη σαλευσαι με εκει επεσον οι εργαζομενοι την ανομιαν εξωσθησαν και ου μη δυνωνται στηναι

του δαυιδ μη παραζηλου εν πονηρευομενοις μηδε ζηλου τους ποιουντας την ανομιαν οτι ωσει χορτος ταχυ αποξηρανθησονται και ωσει λαχανα χλοης ταχυ αποπεσουνται ελπισον επι κυριον και ποιει χρηστικότητα και κατασκηνου την γην και ποιμανθησθη επι τω πλουτω αυτης κατατρυφησον του κυριου και δωσει σοι τα αιτηματα της καρδιας σου αποκαλυψον προς κυριον την οδον σου και ελπισον επ αυτον και αυτος ποιησει και εξοισει ως φως την δικαιοσύνην σου και το κριμα σου ως μεσημβριαν υποταγηθι τω κυριω και ικετευσον αυτον μη παραζηλου εν τω κατευοδουμενω εν τη οδω αυτου εν ανθρωπω ποιουντι παρανομιας παυσαι απο οργης και εγκαταλιπε θυμον μη παραζηλου ωστε πονηρευσθαι οτι οι πονηρευομενοι εξολεθρευθησονται οι δε υπομενοντες τον κυριον αυτοι κληρονομησουσιν γην και ετι ολιγον και ου μη υπαρξη ο αμαρτωλος και ζητησεις τον τοπον αυτου και ου μη ευρης οι δε πραεις κληρονομησουσιν γην και κατατρυφησουσιν επι πληθει ειρηνης παρατηρησεται ο αμαρτωλος τον δικαιον και βρυξει επ αυτον τους οδοντας αυτου ο δε κυριος εκγελασεται αυτον οτι προβλεπει οτι ηξει η ημερα αυτου ρομφαιαν εσπασαντο οι αμαρτωλοι ενετειναν τοξον αυτων του καταβαλειν πτωχον και πενητα του σφαζαι τους ευθείς τη καρδια η ρομφαια αυτων εισελθοι εις την καρδιαν αυτων και τα τοξα αυτων συντριβεισαν κρεισσον ολιγον τω δικαίω υπερ πλουτον αμαρτωλων πολυν οτι βραχιονες αμαρτωλων συντριβησονται υποστηριζει δε τους δικαιους κυριος γινωσκει κυριος τας οδους των αμωμων και η κληρονομια αυτων εις τον αιωνα εσται ου καταισχυνησονται εν καιρω πονηρω και εν ημεραις λιμου χορτασθησονται οτι οι αμαρτωλοι απολουνται οι δε εχθροι του κυριου αμα τω δοξασθηναι αυτους και υψωθηναι εκλιποντες ωσει καπνος εξελιπον δανειζεται ο αμαρτωλος και ουκ αποτεισει ο δε δικαιος οικτιρει και διδοι οτι οι ευλογουντες αυτον κληρονομησουσι γην οι δε καταρωμενοι αυτον εξολεθρευθησονται παρα κυριω τα διαβηματα ανθρωπου κατευθυνεται και την οδον αυτου θελησει οταν πεση ου καταραχθησεται οτι κυριος αντιστηριζει χειρα αυτου νεωτερος εγενομην και γαρ εγγρασα και ουκ ειδον δικαιον εγκαταλειμμενον ουδε το σπερμα αυτου ζητουν αρτους ολην την ημεραν ελεα και δανειζει και το σπερμα αυτου εις ευλογιαν εσται εκκλινον απο κακου και ποιησον αγαθον και κατασκηνου εις αιωνα αιωνος οτι κυριος αγαπα κρισιν και ουκ εγκαταλειψει τους οσιους αυτου εις τον αιωνα φυλαχθησονται ανομοι δε εκδιωχθησονται και σπερμα ασεβων εξολεθρευθησεται δικαιοι δε κληρονομησουσι γην και κατασκηνωσουσιν εις αιωνα αιωνος επ αυτης στομα δικαιου μελετησει σοφιαν και η γλωσσα αυτου λαλησει κρισιν ο νομος του θεου αυτου εν καρδια αυτου και ουκ υποσκειλισθησεται τα διαβηματα αυτου κατανοει ο αμαρτωλος τον δικαιον και ζητει του θανατωσαι αυτον ο δε κυριος ου μη εγκαταλιπη αυτον εις τας χειρας αυτου ουδε μη καταδικασηται αυτον οταν κρινηται αυτω υπομεινον τον κυριον και φυλαξον την οδον αυτου και υψωσει σε του κατακληρονομησαι γην εν τω εξολεθρευεσθαι αμαρτωλους οψη ειδον ασεβη υπερυψουμενον και επαιρομενον ως τας κεδρους του λιβανου και παρηλθον και ιδου ουκ ην και εξητησα αυτον και ουκ ευρεθη

ο τοπος αυτου φυλασσε ακακιαν και ιδε ευθυτητα οτι εστιν εγκα-
ταλειμμα ανθρωπω ειρηνικω οι δε παρανομοι εξολεθρευθησονται επι
το αυτο τα εγκαταλειμματα των ασεβων εξολεθρευθησονται σωτηρια
δε των δικαιων παρα κυριου και υπερασπιστης αυτων εστιν εν καιρω
θλιψεως και βοηθησει αυτοις κυριος και ρυσεται αυτοους και εξελειται
αυτους εξ αμαρτωνων και σωσει αυτοους οτι ηλπισαν επ αυτον

ψαλμος τω δαυιδ εις αναμνησιν περι σαββατου κυριε μη τω θυ-
μω σου ελεγξης με μηδε τη οργη σου παιδευσης με οτι τα βελη σου
ενεπαγησαν μοι και επεστηρισας επ εμε την χειρα σου ουκ εστιν ια-
σις εν τη σαρκι μου απο προσωπου της οργης σου ουκ εστιν ειρηνη
τοις οστεοις μου απο προσωπου των αμαρτιων μου οτι αι ανομιαι μου
υπερηραν την κεφαλην μου ωσει φορτιον βαρυ εβαρυνθησαν επ εμε
προσωζεσαν και εσαπησαν οι μωλωπες μου απο προσωπου της α-
φροσυνης μου εταλαιπωρησα και κατεκαμφθην εως τελους ολην την
ημεραν σκυθρωπαζων επορευομην οτι αι ψυαι μου επλησθησαν ε-
μπαιγμων και ουκ εστιν ιασις εν τη σαρκι μου εκακωθην και εταπει-
νωθην εως σφοδρα ωρυομην απο στεναγμου της καρδιας μου κυριε
εναντιον σου πασα η επιθυμια μου και ο στεναγμος μου απο σου
ουκ εκρυβη η καρδια μου εταραχθη εγκατελειπεν με η ισχυς μου και
το φως των οφθαλμων μου και αυτο ουκ εστιν μετ εμου οι φιλοι
μου και οι πλησιον μου εξ εναντιας μου ηγγισαν και εστησαν και οι
εγγιστα μου απο μακροθεν εστησαν και εξεβιασαντο οι ζητουντες
την ψυχην μου και οι ζητουντες τα κακα μοι ελαλησαν ματαιοτητας
και δολιοτητας ολην την ημεραν εμελετησαν εγω δε ωσει κωφος ουκ
ηκουον και ωσει αλαλος ουκ ανοιγων το στομα αυτου και εγενομην
ωσει ανθρωπος ουκ ακουων και ουκ εχων εν τω στοματι αυτου ε-
λεγμους οτι επι σοι κυριε ηλπισα συ εισακουση κυριε ο θεος μου
οτι ειπα μηποτε επιχαρωσιν μοι οι εχθροι μου και εν τω σαλευθηναι
ποδας μου επ εμε εμεγαλορρημονησαν οτι εγω εις μαστιγας ετοιμος
και η αλγηδων μου ενωπιον μου δια παντος οτι την ανομιαν μου εγω
αναγγελω και μεριμνησω υπερ της αμαρτιας μου οι δε εχθροι μου
ζωσιν και κεκραταιωνται υπερ εμε και επληθυνθησαν οι μισουντες
με αδικως οι ανταποδιδοντες κακα αντι αγαθων ενδιεβαλλον με επει
κατεδιωκον δικαιοσυνην και απερριψαν με τον αγαπητον ωσει νεκρον
εβδελυγμενον μη εγκαταλιπης με κυριε ο θεος μου μη αποστης απ
εμου προσχες εις την βοηθειαν μου κυριε της σωτηριας μου

εις το τελος τω ιδιθουν ωδη τω δαυιδ ειπα φυλαξω τας οδους
μου του μη αμαρτανειν εν γλωσση μου εθεμην τω στοματι μου φυ-
λακην εν τω συστηναι τον αμαρτωλον εναντιον μου εκωφωθην και
εταπεινωθην και εσιγησα εξ αγαθων και το αλγημα μου ανεκαινισθη
εθερμανθη η καρδια μου εντος μου και εν τη μελετη μου εκκαυθησε-
ται πυρ ελαλησα εν γλωσση μου γνωρισον μοι κυριε το περας μου και
τον αριθμον των ημερων μου τις εστιν ινα γνω τι υστερω εγω ιδου
παλαιστας εθου τας ημερας μου και η υποστασις μου ωσει ουνθεν ε-
νωπιον σου πλην τα συμπαντα ματαιοτης πας ανθρωπος ζων διαψαλμα
μεντοιγε εν εικονι διαπορευεται ανθρωπος πλην ματην ταρασσονται
ιησαυριζει και ου γινωσκει τινη συναξει αυτα και νυν τις η υπομονη
μου ουχι ο κυριος και η υποστασις μου παρα σου εστιν απο πασων
των ανομιων μου ρυσαι με ονειδος αφρονι εδωκας με εκωφωθην και
ουκ ηνοιξα το στομα μου οτι συ ει ο ποιησας με αποστησον απ εμου

τας μαστιγας σου απο της ισχυος της χειρος σου εγω εξελιπον εν ελεγμοις υπερ ανομιαις παιδευσας ανθρωπον και εξετηξας ως αρχην την ψυχην αυτου πλην ματην ταρασσεται πας ανθρωπος διαφυλαγμα εισακουσον της προσευχης μου κυριε και της δεησεως μου ενωτισαι των δακρυων μου μη παρασιωπησης οτι παροικος εγω ειμι παρα σοι και παρεπιδημος καθως παντες οι πατερες μου ανες μοι ινα αναψυξω προ του με απελθειν και ουκετι μη υπαρξω

εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος υπομενων υπεμεινα τον κυριον και προσεσχεν μοι και εισηκουσεν της δεησεως μου και ανηγαγεν με εκ λακκου ταλαιπωριας και απο πηλου ιλυσος και εστησεν επι πετραν τους ποδας μου και κατηυθυνεν τα διαβηματα μου και ενεβαλεν εις το στομα μου ασμα καινον υμνον τω θεω ημων οφονται πολλοι και φοβηθησονται και ελπιουσιν επι κυριον μακαριος ανηρ ου εστιν το ονομα κυριου ελπις αυτου και ουκ ενεβλεψεν εις ματαιοτητας και μανιας ψευδεις πολλα εποιησας συ κυριε ο θεος μου τα θαυμασια σου και τοις διαλογισμοις σου ουκ εστιν τις ομοιωθησεται σοι απηγγειλα και ελαλησα επληθυνθησαν υπερ αριθμον θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας ωτια δε κατηρτισω μοι ολοκαυτωμα και περι αμαρτιας ουκ ητησας τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι το θελημα σου ο θεος μου εβουληθην και τον νομον σου εν μεσω της κοιλιας μου ευηγγελισαμην δικαιοσυνην εν εκκλησια μεγαλη ιδου τα χειλη μου ου μη κωλυσω κυριε συ εγνως την δικαιοσυνην σου ουκ εκρυψα εν τη καρδια μου την αληθειαν σου και το σωτηριον σου ειπα ουκ εκρυψα το ελεος σου και την αληθειαν σου απο συναγωγης πολλης συ δε κυριε μη μακρυνης τους οικτιρμους σου απ εμου το ελεος σου και η αληθεια σου δια παντος αντελαβοντο μοι οτι περισχον με κακα ων ουκ εστιν αριθμος κατελαβον με αι ανομιαι μου και ουκ ηδυνηθην του βλεπειν επληθυνθησαν υπερ τας τριχας της κεφαλης μου και η καρδια μου εγκατελιπεν με ευδοκησον κυριε του ρυσασθαι με κυριε εις το βοηθησαι μοι προσχες κατασχυνθεισαν και εντραπεισαν αμα οι ζητουντες την ψυχην μου του εξαραι αυτην αποστραφεισαν εις τα οπισω και εντραπεισαν οι θελοντες μοι κακα κομισασθωσαν παραχρημα ασχυνην αυτων οι λεγοντες μοι ευγε ευγε αγαλλιασαιντο και ευφρανθεισαν επι σοι παντες οι ζητουντες σε κυριε και ειπατωςαν δια παντος μεγαλυνητω ο κυριος οι αγαπωντες το σωτηριον σου εγω δε πτωχος ειμι και πενης κυριος φροντιει μοι βοηθος μου και υπερασπιστης μου συ ει ο θεος μου μη χρονισης

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ μακαριος ο συνιων επι πτωχον και πενητα εν ημερα πονηρα ρυσεται αυτον ο κυριος κυριος διαφυλαξαι αυτον και ζησαι αυτον και μακαρισαι αυτον εν τη γη και μη παραδωη αυτον εις χειρας εχθρου αυτου κυριος βοηθησαι αυτω επι κλινης οδυνης αυτου ολην την κοιτην αυτου εστρεψας εν τη αρρωστια αυτου εγω ειπα κυριε ελεησον με ιασαι την ψυχην μου οτι ημαρτον σοι οι εχθροι μου ειπαν κακα μοι ποτε αποθανειται και απολειται το ονομα αυτου και ει εισεπορευετο του ιδειν ματην ελαλει η καρδια αυτου συνηγαγεν ανομιαν εαυτω εξεπορευετο εξω και ελαλει επι το αυτο κατ εμου εψιθυριζον παντες οι εχθροι μου κατ εμου ελογιζοντο κακα μοι λογον παρανομον κατεθεντο κατ εμου μη ο κοιμωμενος ουχι προσθησει του αναστειναι και γαρ ο ανθρωπος της ειρηνης μου εφον ηλπισα ο εσθιων αρτους μου εμεγαλυνεν επ εμε πετρνισμον συ δε

κυριε ελεησον με και αναστησον με και ανταποδωσω αυτοις εν τούτῳ
εγνων οτι τεθειληκας με οτι ου μη επιχαρη ο εχθρος μου επ εμε εμου
δε δια την ακακιαν αντελαβου και εβεβαιωσας με ενωπιον σου εις τον
αιωνα ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ απο του αιωνος και εις τον
αιωνα γενοιτο γενοιτο

εις το τελος εις συνεσιν τοις υιοις κορε ον τροπον επιποθει η
ελαφος επι τας πηγας των υδατων ουτως επιποθει η ψυχη μου προς
σε ο θεος εδιψησεν η ψυχη μου προς τον θεον τον ζωντα ποτε ηξω
και οφθησομαι τω προσωπω του θεου εγενηθη μοι τα δακρυα μου
αρτος ημερας και νυκτος εν τω λεγεσθαι μοι καθ εκαστην ημεραν
που εστιν ο θεος σου ταυτα εμνησθην και εξεχεα επ εμε την ψυχην
μου οτι διελευσομαι εν τοπω σκηνης θαυμαστης εως του οικου του
θεου εν φωνη αγαλλιασεως και εξομολογησεως ηχου εορταζοντος
ινα τι περιλυπος ει ψυχη και ινα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον
θεον οτι εξομολογησομαι αυτω σωτηριον του προσωπου μου ο θεος
μου προς εμαυτον η ψυχη μου εταραχθη δια τουτο μνησθησομαι σου
εκ γης ιορδανου και ερμωνιμ απο ορους μικρου αβυσσος αβυσσον
επικαλειται εις φωνην των καταρρακτων σου παντες οι μετεωρισμοι
σου και τα κυματα σου επ εμε διηλθον ημερας εντελειται κυριος το
ελεος αυτου και νυκτος ωδη παρ εμοι προσευχη τω θεω της ζωης μου
ερω τω θεω αντιλημπτω μου ει δια τι μου επελαθου ινα τι σκυθρω-
παζων πορευομαι εν τω εκθλιβειν τον εχθρον μου εν τω καταθλασαι
τα οστα μου ωνειδισαν με οι θλιβοντες με εν τω λεγειν αυτοις μοι
καθ εκαστην ημεραν που εστιν ο θεος σου ινα τι περιλυπος ει ψυχη
και ινα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον θεον οτι εξομολογησομαι
αυτω η σωτηρια του προσωπου μου ο θεος μου

φαλμος τω δαυιδ κρινον με ο θεος και δικασον την δικην μου
εξ εθνους ουχ οσιου απο ανθρωπου αδικου και δολιου ρυσαι με οτι
συ ει ο θεος κραταιωμα μου ινα τι απωσω με και ινα τι σκυθρωπα-
ζων πορευομαι εν τω εκθλιβειν τον εχθρον μου εξαποστειλον το φως
σου και την αληθειαν σου αυτα με ωδηγησαν και ηγαγον με εις ο-
ρος αγιον σου και εις τα σκηνωματα σου και εισελευσομαι προς το
θυσιαστηριον του θεου προς τον θεον τον ευφραινοντα την νεοτητα
μου εξομολογησομαι σοι εν κιθαρα ο θεος ο θεος μου ινα τι περι-
λυπος ει ψυχη και ινα τι συνταρασσεις με ελπισον επι τον θεον οτι
εξομολογησομαι αυτω σωτηριον του προσωπου μου ο θεος μου

εις το τελος τοις υιοις κορε εις συνεσιν φαλμος ο θεος εν τοις
ωσιν ημων ηκουσαμεν οι πατερες ημων ανηγγειλαν ημιν εργον ο ειρ-
γασω εν ταις ημεραις αυτων εν ημεραις αρχαιαις η χειρ σου εθνη
εξωλεθρευσεν και κατεφυτευσας αυτους εκακωσας λαους και εξεβα-
λες αυτους ου γαρ εν τη ρομφαια αυτων εκληρονομησαν γην και ο
βραχιων αυτων ουκ εσωσεν αυτους αλλ η δεξια σου και ο βραχιων
σου και ο φωτισμος του προσωπου σου οτι ευδοκησας εν αυτοις συ
ει αυτος ο βασιλευς μου και ο θεος μου ο εντελλομενος τας σωτη-
ριας ιακωβ εν σοι τους εχθρους ημων κερατιουμεν και εν τω ονοματι
σου εξουθενωσομεν τους επανιστανομενους ημιν ου γαρ επι τω το-
ξω μου ελπικω και η ρομφαια μου ου σωσει με εσωσας γαρ ημας εκ
των θλιβοντων ημας και τους μισουντας ημας κατασχυνας εν τω θεω
επαινεσθησομεθα ολην την ημεραν και εν τω ονοματι σου εξομολο-
γησομεθα εις τον αιωνα διαφαλμα νυνι δε απωσω και κατησχυνας

ημας και ουκ εξελευση εν ταις δυναμεσιν ημων απεστρεψας ημας εις τα οπισω παρα τους εχθρους ημων και οι μισουντες ημας διηρπαζον εαυτοις εδωκας ημας ως προβατα βρωσεως και εν τοις εθνεσιν διεσπειρας ημας απεδου τον λαον σου ανευ τιμης και ουκ ην πληθος εν τοις αλλαγμασιν αυτων εθου ημας ονειδος τοις γειτοσιν ημων μυκτηρισμον και καταγελωτα τοις κυκλω ημων εθου ημας εις παραβολην εν τοις εθνεσιν κινησιν κεφαλης εν τοις λαοις ολην την ημεραν η εντροπη μου κατεναντιον μου εστιν και η αισχυνη του προσωπου μου εκαλυψεν με απο φωνης ονειδιζοντος και παραλαλουντος απο προσωπου εχθρου και εκδιωκοντος ταυτα παντα ηλθεν εφ ημας και ουκ επελαθομεθα σου και ουκ ηδικησαμεν εν διαθηκη σου και ουκ απεστη εις τα οπισω η καρδια ημων και εξεκλινας τας τριβους ημων απο της οδου σου οτι εταπεινωσας ημας εν τοπω κακωσεως και επεκαλυψεν ημας σκια θανατου ει επελαθομεθα του ονοματος του θεου ημων και ει διεπετασαμεν χειρας ημων προς θεον αλλοτριον ουχι ο θεος εκζητησει ταυτα αυτος γαρ γινωσκει τα κρυφια της καρδιας οτι ενεκα σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ως προβατα σφαγης εξεγερθητι ινα τι υπνοις κυριε αναστηθι και μη απωση εις τελος ινα τι το προσωπον σου αποστρεφεις επιανθανη της πτωχειας ημων και της θλιψεως ημων οτι εταπεινωθη εις χουν η ψυχη ημων εκολληθη εις γην η γαστηρ ημων αναστα κυριε βοηθησον ημιν και λυτρωσαι ημας ενεκεν του ονοματος σου

εις το τελος υπερ των αλλοιωθησομενων τοις υιοις κορε εις συνεσιν ωδη υπερ του αγαπητου εξηρευξατο η καρδια μου λογον αγαθον λεγω εγω τα εργα μου τω βασιλει η γλωσσα μου καλαμος γραμματεως οξυγραφου ωραιος καλλει παρα τους υιους των ανθρωπων εξεχυθη χαρις εν χειρεσιν σου δια τουτο ευλογησεν σε ο θεος εις τον αιωνα περιζωσαι την ρομφαιαν σου επι τον μηρον σου δυνατε τη ωραιότητι σου και τω καλλει σου και εντεινον και κατευοδου και βασίλευε ενεκεν αληθειας και πραυτητος και δικαιοσυνης και οδηγησει σε θαυμαστως η δεξια σου τα βελη σου ηκονημενα δυνατε λαοι υποκατω σου πεσονται εν καρδια των εχθρων του βασιλεως ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου σμυρνα και στακτη και κασια απο των ιματιων σου απο βαρεων ελεφαντινων εξ ων ηυφραναν σε θυγατερες βασιλεων εν τη τιμη σου παρεστη η βασίλισσα εκ δεξιων σου εν ιματισμω διαχρυσω περιβεβλημενη πεποικιλμενη ακουσον θυγατερ και ιδε και κλινον το ους σου και επιλαθου του λαου σου και του οικου του πατρος σου οτι επεθυμησεν ο βασιλευς του καλλους σου οτι αυτος εστιν ο κυριος σου και προσκυνησουσιν αυτω θυγατερες τυρου εν δωροις το προσωπον σου λιτανευσουσιν οι πλουσιοι του λαου πασα η δοξα αυτης θυγατρος βασιλεως εσωθεν εν χροσσωτοις χρυσοις περιβεβλημενη πεποικιλμενη απενεχθησονται τω βασιλει παρθενoi οπισω αυτης αι πλησιον αυτης απενεχθησονται σοι απενεχθησονται εν ευφροσυνη και αγαλλιασει ακθησονται εις ναον βασιλεως αντι των πατερων σου εγεννηθησαν σοι υιοι καταστησεις αυτους αρχοντας επι πασαν την γην μνησθησονται σου ονοματος σου εν παση γενεα και γενεα δια τουτο λαοι εξομολογησονται σοι εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος

εις το τέλος υπερ των υιων κορε υπερ των κρυφίων ψαλμος ο θεος ημων καταφυγη και δυναμεις βοηθος εν θλιψεσιν ταις ευρουσαις ημας σφοδρα δια τουτο ου φοβηθησομεθα εν τω ταρασσεσθαι την γην και μετατιθεσθαι ορη εν καρδιαις θιλασσων ηχησαν και εταραχθησαν τα υδατα αυτων εταραχθησαν τα ορη εν τη κραταιοτητι αυτου διαψαλμα του ποταμου τα ορηματα ευφραινουσιν την πολιν του θεου ηγιασεν το σκηνωμα αυτου ο υψιστος ο θεος εν μεσω αυτης ου σαλευθησεται βοηθησει αυτη ο θεος το προς πρωι εταραχθησαν εθνη εκλιναν βασιλειαι εδωκεν φωνην αυτου εσαλευθη η γη κυριος των δυναμεων μεθ ημων αντιλημπτωρ ημων ο θεος ιακωβ διαψαλμα δευτε ιδετε τα εργα κυριου α εθετο τερατα επι της γης ανταναιρων πολεμους μεχρι των περατων της γης τοξον συντριψει και συγκλασει οπλον και θυρεους κατακαυσει εν πυρι σχολασατε και γνωτε οτι εγω ειμι ο θεος υψωθησομαι εν τοις εθνεσιν υψωθησομαι εν τη γη κυριος των δυναμεων μεθ ημων αντιλημπτωρ ημων ο θεος ιακωβ

εις το τέλος υπερ των υιων κορε ψαλμος παντα τα εθνη κροτησατε χειρας αλαλαξατε τω θεω εν φωνη αγαλλιασεως οτι κυριος υψιστος φοβερους βασιλευς μεγας επι πασαν την γην υπεταξεν λαους ημιν και εθνη υπο τους ποδας ημων εξελεξατο ημιν την κληρονομiam αυτου την καλλονην ιακωβ ην ηγαπησεν διαψαλμα ανεβη ο θεος εν αλαλαγμω κυριος εν φωνη σαλπιγγος ψαλατε τω θεω ημων ψαλατε ψαλατε τω βασιλει ημων ψαλατε οτι βασιλευς πασης της γης ο θεος ψαλατε συνετως εβασιλευσεν ο θεος επι τα εθνη ο θεος καθηται επι θρονου αγιου αυτου αρχοντες λαων συνηχθησαν μετα του θεου αβρααμ οτι του θεου οι κραταιοι της γης σφοδρα επηρηθησαν

ψαλμος ωδης τοις υιοις κορε δευτερα σαββατου μεγας κυριος και αινετος σφοδρα εν πολει του θεου ημων ορει αγιω αυτου ευ ριζων αγαλλιαματι πασης της γης ορη σιων τα πλευρα του βορρα η πολις του βασιλειως του μεγαλου ο θεος εν ταις βαρεσιν αυτης γινωσκεται οταν αντιλαμβανηται αυτης οτι ιδου οι βασιλεις συνηχθησαν ηλιθωσαν επι το αυτο αυτοι ιδοντες ουτως εθαυμασαν εταραχθησαν εσαλευθησαν τρομος επελαβετο αυτων εκει ωδινες ως τικτουςης εν πνευματι βιαιω συντριψεις πλοια θαρσις καθαπερ ηκουσαμεν ουτως ειδομεν εν πολει κυριου των δυναμεων εν πολει του θεου ημων ο θεος εθεμελιωσεν αυτην εις τον αιωνα διαψαλμα υπελαβομεν ο θεος το ελεος σου εν μεσω του ναου σου κατα το ονομα σου ο θεος ουτως και η ανεσις σου επι τα περατα της γης δικαιοσυνης πληρης η δεξια σου ευφρανθητω το ορος σιων αγαλλιασθωσαν αι θυγατρες της ιουδαιας ενεκεν των κριματων σου κυριε κυκλωσατε σιων και περιλαβετε αυτην διηγησασθε εν τοις πυργοις αυτης θεσθε τας καρδιας υμων εις την δυναμιν αυτης και καταδιελεσθε τας βαρεις αυτης οπως αν διηγησησθε εις γενεαν ετεραν οτι ουτος εστιν ο θεος ο θεος ημων εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος αυτος ποιμανει ημας εις τους αιωνας

εις το τέλος τοις υιοις κορε ψαλμος ακουσατε ταυτα παντα τα εθνη ενωτισασθε παντες οι κατοικουντες την οικουμενην οι τε γηγενεις και οι υιοι των ανθρωπων επι το αυτο πλουσιος και πενης το στομα μου λαλησει σοφiam και η μελετη της καρδιας μου συνεσιν κλινω εις παραβολην το ους μου ανοιξω εν ψαλτηριω το προβλημα μου ινα τι φοβουμαι εν ημερα πονηρα η ανομια της πτερνης μου κυκλωσει με οι πεποιθοτες επι τη δυναμει αυτων και επι τω πληθει του πλου-

του αυτων καυχωμενοι αδελφος ου λυτρουται λυτρωσεται ανθρωπος ου δωσει τω θεω εξιλασμα αυτου και την τιμην της λυτρωσεως της ψυχης αυτου και εκοπασεν εις τον αιωνα και ζησεται εις τελος οτι ουκ οφεται καταφθοραν οταν ιδη σοφους αποθνησκοντας επι το αυτο αφρων και ανους απολουνται και καταλειψουσιν αλλοτριους τον πλουτον αυτων και οι ταφοι αυτων οικiai αυτων εις τον αιωνα σκηνωματα αυτων εις γενεαν και γενεαν επεκαλεσαντο τα ονοματα αυτων επι των γαιων αυτων και ανθρωπος εν τιμη ων ου συνηκεν παρασυνεβληθη τοις κτηνεσιν τοις ανοητοις και ωμοιωθη αυτοις αυτη η οδος αυτων σκανδαλον αυτοις και μετα ταυτα εν τω στοματι αυτων ευδοκησουσιν διαψαλμα ως προβατα εν αδη εθεντο θανατος ποιμαινει αυτους και κατακυριευσουσιν αυτων οι ευθεις το πρωι και η βοηθεια αυτων παλαιωθησεται εν τω αδη εκ της δοξης αυτων πλην ο θεος λυτρωσεται την ψυχην μου εκ χειρος αδου οταν λαμβανη με διαψαλμα μη φοβου οταν πλουτηση ανθρωπος και οταν πληθυννη η δοξα του οικου αυτου οτι ουκ εν τω αποθνησκειν αυτον λημψεται τα παντα ουδε συγκαταβησεται αυτα η δοξα αυτου οτι η ψυχη αυτου εν τη ζωη αυτου ευλογηθησεται εξομολογησεται σοι οταν αγαθυνης αυτω εισελευσεται εως γενεας πατερων αυτου εως αιωνος ουκ οφεται φως ανθρωπος εν τιμη ων ου συνηκεν παρασυνεβληθη τοις κτηνεσιν τοις ανοητοις και ωμοιωθη αυτοις

ψαλμος τω ασαφ θεος θεων κυριος ελαλησεν και εκαλεσεν την γην απο ανατολων ηλιου και μεχρι δυσμων εκ σιων η ευπρεπεια της ωραιότητος αυτου ο θεος εμφανως ηξει ο θεος ημων και ου παρσιωπησεται πυρ εναντιον αυτου καυθησεται και κυκλω αυτου καταιγεις σφοδρα προσκαλεσεται τον ουρανον ανω και την γην διακριναι τον λαον αυτου συναγαγετε αυτω τους οσιους αυτου τους διατιθεμενους την διαθηκην αυτου επι θυσιαις και αναγγελουσιν οι ουρανοι την δικαιοσυνην αυτου οτι ο θεος κριτης εστιν διαψαλμα ακουσον λαος μου και λαλησω σοι ισραηλ και διαμαρτυρομαι σοι ο θεος ο θεος σου ειμι εγω ουκ επι ταις θυσιαις σου ελεγξω σε τα δε ολοκαυτωματα σου ενωπιον μου εστιν δια παντος ου δεξομαι εκ του οικου σου μοσχους ουδε εκ των ποιμνιων σου χιμαρους οτι εμα εστιν παντα τα θηρια του δρυμου κτηνη εν τοις ορεσιν και βοες εγνωκα παντα τα πετεινα του ουρανου και ωραιότης αγρου μετ εμου εστιν εαν πεινασω ου μη σοι ειπω εμη γαρ εστιν η οικουμενη και το πληρωμα αυτης μη φαγομαι κρεα ταυρων η αιμα τραγων πιομαι θυσον τω θεω θυσιαν αινεσεως και αποδος τω υψιστω τας ευχας σου και επικαλεσαι με εν ημερα θλιψεως και εξελουμαι σε και δοξασεις με διαψαλμα τω δε αμαρτωλω ειπεν ο θεος ινα τι συ διηγη τα δικαιωματα μου και αναλαμβάνεις την διαθηκην μου δια στοματος σου συ δε εμσησας παιδειαν και εξεβαλες τους λογους μου εις τα οπισω ει εθεωρεις κλεπτην συνετρεχες αυτω και μετα μοιχων την μεριδα σου ετινεις το στομα σου επλονασεν κακian και η γλωσσα σου περιεπλεκεν δολιοτητα κατημενος κατα του αδελφου σου κατελαλεις και κατα του υιου της μητρος σου ετινεις σκανδαλον ταυτα εποησας και εισιγησα υπελαβες ανομιαν οτι εσομαι σοι ομοιος ελεγξω σε και παραστησω κατα προσωπον σου συνετε δη ταυτα οι επιλανθανομενοι του θεου μηποτε αρπαση και μη η ο ρυομενος θυσια αινεσεως δοξασει με και εκει οδος η δειξω αυτω το σωτηριον του θεου

εις το τέλος ψαλμος τω δαυιδ εν τω ελθειν προς αυτον ναθαν τον προφητην ηνικα εισηλθεν προς βηρσαβее ελεησον με ο θεος κατα το μεγα ελεος σου και κατα το πληθος των οικτιρμων σου εξαλειψον το ανομημα μου επι πλειον πλυνον με απο της ανομιας μου και απο της αμαρτιας μου καθαρισον με οτι την ανομιαν μου εγω γινωσκω και η αμαρτια μου ενωπιον μου εστιν δια παντος σοι μονω ημαρτον και το πονηρον ενωπιον σου εποησα οπως αν δικαιωθης εν τοις λογοις σου και νικησης εν τω κρινεσθαι σε ιδου γαρ εν ανομιαις συνελημφθην και εν αμαρτιας εκισσησεν με η μητηρ μου ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα αδηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας μοι ραντιεις με υσσωπω και καθαρισθησομαι πλυνεις με και υπερ χιονα λευκανθησομαι ακουτιεις με αγαλλιασιν και ευφροσυνην αγαλλιασονται οστα τεταπεινωμενα αποστρεψον το προσωπον σου απο των αμαρτιων μου και πασας τας ανομιας μου εξαλειψον καρδιαν καθαραν κτισον εν εμοι ο θεος και πνευμα ευθες εγκαινισον εν τοις εγκатоις μου μη απορριψης με απο του προσωπου σου και το πνευμα το αγιον σου μη αντανελης απ εμου αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτηριου σου και πνευματι ηγεμονικω στηρισον με διδαξω ανομους τας οδους σου και ασεβεις επι σε επιστρεψουσιν ρυσαι με εξ αιματων ο θεος ο θεος της σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την δικαιοσυνην σου κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου οτι ει ηθελησας θυσιαν εδωκα αν ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις θυσια τω θεω πνευμα συντετριμμενον καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην ο θεος ουκ εξουθενωσει αγαθυνον κυριε εν τη ευδοκια σου την σιων και οικοδομηθητω τα τειχη ιερουσαλημ τοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυνης αναφοραν και ολοκαυτωματα τοτε ανοισουσιν επι το θυσιαστηριον σου μοσχους

εις το τέλος συνεσεως τω δαυιδ εν τω ελθειν δωηκ τον ιδουμαιον και αναγγειλαι τω σαουλ και ειπειν αυτω ηλθεν δαυιδ εις τον οικον αβιμελεχ τι εγκαυχα εν κακια ο δυνατος ανομιαν ολην την ημεραν αδικιαν ελογισατο η γλωσσα σου ωσει ξυρον ηκονημενον εποησας δολον ηγαπησας κακιαν υπερ αγαθωσυνην αδικιαν υπερ το λαλησαι δικαιοσυνην διαψαλμα ηγαπησας παντα τα ρηματα καταποντισμου γλωσσαν δολιαν δια τουτο ο θεος καθελει σε εις τελος εκτιλαι σε και μεταναστευσαι σε απο σκηνωματος και το ριζωμα σου εκ γης ζωντων διαψαλμα και οψονται δικαιοι και φοβηθησονται και επ αυτον γελασσονται και ερουσιν ιδου ανθρωπος ος ουκ ευθετο τον θεον βοηθηον αυτου αλλ επηλπισεν επι το πληθος του πλουτου αυτου και εδυναμωθη επι τη ματαιοτητι αυτου εγω δε ωσει ελαια κατακαρπος εν τω οικω του θεου ηλπισα επι το ελεος του θεου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος εξομολογησομαι σοι εις τον αιωνα οτι εποησας και υπομενω το ονομα σου οτι χρηστον εναντιον των οσιων σου

εις το τέλος υπερ μαελεθ συνεσεως τω δαυιδ ειπεν αφρων εν καρδια αυτου ουκ εστιν θεος διεφθαρησαν και εβδελυχηθησαν εν ανομιαις ουκ εστιν ποιων αγαθον ο θεος εκ του ουρανου διεκυψεν επι τους υιους των ανθρωπων τον ιδειν ει εστιν συνιων η εκζητων τον θεον παντες εξεκλιναν αμα ηχρεωθησαν ουκ εστιν ποιων αγαθον ουκ εστιν εως ενος ουχι γινωσκονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οι εσθιοντες τον λαον μου βρωσει αρτου τον θεον ουκ επεκαλεσαντο εκει

φοβηθήσονται φόβον ου ουκ ην φόβος οτι ο θεος διεσχορπισεν οσα ανθρωπαρεσκων κατησχυνθησαν οτι ο θεος εξουθενωσεν αυτους τις δωσει εκ σιων το σωτηριον του ισραηλ εν τω επιστρεφει κυριον την αιχμαλυσιαν του λαου αυτου αγαλλιασεται ιακωβ και ευφρανθησεται ισραηλ

εις το τελος εν υμνοις συνεσεως τω δαυιδ εν τω ελθειν τους ζιφαιους και ειπειν τω σαουλ ουκ ιδου δαυιδ κεκρυπται παρ ημιν ο θεος εν τω ονοματι σου σωσον με και εν τη δυναμει σου κρινον με ο θεος εισακουσον της προσευχης μου ενωτισαι τα ρηματα του στοματος μου οτι αλλοτριои επανεστησαν επ εμε και κραταιοι εξητησαν την ψυχην μου ου προσεθεντο τον θεον ενωπιον αυτων διαψαλμα ιδου γαρ ο θεος βοηθει μοι και ο κυριος αντιλημπτωρ της ψυχης μου αποστρεφει τα κακα τοις εχθροις μου εν τη αληθεια σου εξολεθρευσον αυτους εκουσιως θυσω σοι εξομολογησομαι τω ονοματι σου κυριε οτι αγαθον οτι εκ πασης θλιψεως ερρυσω με και εν τοις εχθροις μου επειδεν ο οφθαλμος μου

εις το τελος εν υμνοις συνεσεως τω δαυιδ ενωτισαι ο θεος την προσευχην μου και μη υπεριδης την δεησιν μου προσχες μοι και εισακουσον μου ελυπηθην εν τη αδολεσχια μου και εταραχθην απο φωνης εχθρου και απο θλιψεως αμαρτωλου οτι εξεκλιναν επ εμε ανομιαν και εν οργη ενεκοτουν μοι η καρδια μου εταραχθη εν εμοι και δειλια θανατου επεπεσεν επ εμε φόβος και τρομος ηλθεν επ εμε και εκαλυψεν με σκοτος και ειπα τις δωσει μοι πτερυγας ωσει περιστερας και πετασθησομαι και καταπαυσω ιδου εμακρυνα φυγαδευων και ηγλισθην εν τη ερημω διαψαλμα προσεδεχομην τον σωζοντα με απο ολιγοψυχιας και καταιγιδος καταποντισον κυριε και καταδιελε τας γλωσσας αυτων οτι ειδον ανομιαν και αντιλογιαν εν τη πολει ημερας και νυκτος κυκλωσει αυτην επι τα τειχη αυτης ανομια και κοπος εν μεσω αυτης και αδικια και ουκ εξελιπεν εκ των πλατειων αυτης τοκος και δολος οτι ει εχθρος ωνειδισεν με υπηνεγκα αν και ει ο μισων με επ εμε εμεγαλορρημονησεν εκρυβην αν απ αυτου συ δε ανθρωπε ισοψυχε ηγεμων μου και γνωστε μοι ος επι το αυτο μοι εγλυκανας εδεσματα εν τω οικω του θεου επορευθημεν εν ομονοια ελθετω θανατος επ αυτους και καταβητωσαν εις αδου ζωντες οτι πονηριαι εν ταις παροικιαις αυτων εν μεσω αυτων εγω δε προς τον θεον εκεκραξα και ο κυριος εισηκουσεν μου εσπερας και πρωι και μεσημβριας διηγησομαι απαγγελω και εισακουσεται της φωνης μου λυτρωσεται εν ειρηνη την ψυχην μου απο των εγγιζοντων μοι οτι εν πολλοις ησαν συν εμοι εισακουσεται ο θεος και ταπεινωσει αυτους ο υπαρχων προ των αιωνων διαψαλμα ου γαρ εστιν αυτοις ανταλλαγμα και ουκ εφοβηθησαν τον θεον εξετεινεν την χειρα αυτου εν τω αποδιδοναι εβεβηλωσαν την διαθηκην αυτου διεμερισθησαν απο οργης του προσωπου αυτου και ηγγισεν η καρδια αυτου ηγαλυνθησαν οι λογοι αυτου υπερ ελαιον και αυτοι εισιν βολιδες επιρριψον επι κυριον την μεριμναν σου και αυτος σε διαθρεφει ου δωσει εις τον αιωνα σαλον τω δικαιω συ δε ο θεος καταξεις αυτους εις φρεαρ διαφθορας ανδρες αιματων και δολιοτητος ου μη ημισουσωσιν τας ημερας αυτων εγω δε ελπιω επι σε κυριε

εις το τελος υπερ του λαου του απο των αγιων μεμακρυμμενου τω δαυιδ εις στηλογραφιαν οποτε εκρατησαν αυτον οι αλλοφυλοι εν γεθ ελεησον με κυριε οτι κατεπατησεν με ανθρωπος ολην την ημεραν

πολεμων εθλιψεν με κατεπατησαν με οι εχθροι μου ολην την ημεραν οτι πολλοι οι πολεμουντες με απο υψους ημερας φοβηθησομαι εγω δε επι σοι ελπιω εν τω θεω επαινεσω τους λογους μου ολην την ημεραν επι τω θεω ηλπισα ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι σαρξ ολην την ημεραν τους λογους μου εβδελυσσοντο κατ εμου παντες οι διαλογισμοι αυτων εις κακον παροικησουσιν και κατακρυψουσιν αυτοι την πτερναν μου φυλαξουσιν καθαπερ υπεμειναν την ψυχην μου υπερ του μηθενος σωσεις αυτους εν οργη λαους καταξεις ο θεος την ζωην μου εξηγγειλα σοι εθου τα δακρυα μου ενωπιον σου ως και εν τη επαγγελια σου επιστρεψουσιν οι εχθροι μου εις τα οπισω εν η αν ημερα επικαλεσωμαι σε ιδου εγνων οτι θεος μου ει συ επι τω θεω αινεσω ρημα επι τω κυριω αινεσω λογον επι τω θεω ηλπισα ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος εν εμοι ο θεος αι ευχαι ας αποδωσω αινεσεως σοι οτι ερρυσω την ψυχην μου εκ θανατου και τους ποδας μου εξ ολισθηματος του ευαρεστησαι ενωπιον του θεου εν φωτι ζωντων

εις το τελος μη διαφθειρης τω δαυιδ εις στηλογραφιαν εν τω αυτον αποδιδρασκειν απο προσωπου σαουλ εις το σπηλαιον ελεησον με ο θεος ελεησον με οτι επι σοι πεποιθεν η ψυχη μου και εν τη σκια των πτερυγων σου ελπιω εως ου παρελθη η ανομια κεκραξομαι προς τον θεον τον υψιστον τον θεον τον ευεργετησαντα με εξαπεστειλεν εξ ουρανου και εσωσεν με εδωκεν εις ονειδος τους καταπατούντας με διαψαλμα εξαπεστειλεν ο θεος το ελεος αυτου και την αληθειαν αυτου και ερρυσατο την ψυχην μου εκ μεσου σκυμνων εκοιμητην τεταραγμενος υιοι ανθρωπων οι οδοντες αυτων οπλον και βελη και η γλωσσα αυτων μαχαιρα οξεια υψωθητι επι τους ουρανους ο θεος και επι πασαν την γην η δοξα σου παγιδα ητοιμασαν τοις ποσιν μου και κατεκαμψαν την ψυχην μου ωρυξαν προ προσωπου μου βοθρον και ενεπεσαν εις αυτον διαψαλμα ετοιμη η καρδια μου ο θεος ετοιμη η καρδια μου ασομαι και ψαλω εξεγερθητι η δοξα μου εξεγερθητι ψαλτηριον και κιθαρα εξεγερθησομαι ορθρου εξομολογησομαι σοι εν λαοις κυριε ψαλω σοι εν εθνεσιν οτι εμεγαλυνθη εως των ουρανων το ελεος σου και εως των νεφελων η αληθεια σου υψωθητι επι τους ουρανους ο θεος και επι πασαν την γην η δοξα σου

εις το τελος μη διαφθειρης τω δαυιδ εις στηλογραφιαν ει αληθως αρα δικαιοσυνην λαλειτε ευθεια κρινετε οι υιοι των ανθρωπων και γαρ εν καρδια ανομιας εργαζεσθε εν τη γη αδικιαν αι χειρες υμων συμπλεκουσιν απηλλοτριωθησαν οι αμαρτωλοι απο μητρας επλανηθησαν απο γαστρος ελαλησαν ψευδη θυμος αυτοις κατα την ομοιωσιν του οφεως ωσει ασπιδος κωφης και βουσσης τα ωτα αυτης ητις ουκ εισακουσεται φωνην επαδοντων φαρμακου τε φαρμακευομενου παρα σοφου ο θεος συνετριψεν τους οδοντας αυτων εν τω στοματι αυτων τας μυλας των λεοντων συνεθλασεν κυριος εξουδενωθησονται ως υδωρ διαπορευομενον εντενει το τοξον αυτου εως ου ασθενησουσιν ωσει κηρος ο ταχεις ανταναιρεθησονται επεπεσε πυρ και ουκ ειδον τον ηλιον προ του συνιεναι τας ακανθας υμων την ραμνον ωσει ζωντας ωσει εν οργη καταπιεται υμας ευφρανθησεται δικαιος οταν ιδη εκδικησιν ασεβων τας χειρας αυτου νιφεται εν τω αιματι του αμαρτωλου και ερει ανθρωπος ει αρα εστιν καρπος τω δικαιω αρα εστιν ο θεος κρινων αυτους εν τη γη

εις το τελος μη διαφθειρης τω δαυιδ εις στηλογραφιαν οποτε α-

πεστείλεν σαουλ και εφυλαξεν τον οικον αυτου του θανατωσαι αυτον εξελου με εκ των εχθρων μου ο θεος και εκ των επανιστανομενων επ εμε λυτρωσαι με ρυσαι με εκ των εργαζομενων την ανομιαν και εξ ανδρων αιματων σωσον με οτι ιδου εθηρευσαν την ψυχην μου επειθεντο επ εμε κραταιοι ουτε η ανομια μου ουτε η αμαρτια μου κυριε ανευ ανομιας εδραμον και κατευθυναν εξεγερθητι εις συναντησιν μου και ιδε και συ κυριε ο θεος των δυναμεων ο θεος ισραηλ προσχες του επισκεψασθαι παντα τα εθνη μη οικτιρησης παντας τους εργαζομενους την ανομιαν διαψαλμα επιστρεφουσιν εις εσπεραν και λιμωξουσιν ως κυων και κυκλωσουσιν πολιν ιδου αποφθιγγονται εν τω στοματι αυτων και ρομφαια εν τοις χειλεσιν αυτων οτι τις ηκουσεν και συ κυριε εκγελαση αυτους εξουδενωσεις παντα τα εθνη το κρατος μου προς σε φυλαξω οτι ο θεος αντιλημπτωρ μου ει ο θεος μου το ελεος αυτου προφθασει με ο θεος δειξει μοι εν τοις εχθροις μου μη αποκτεινης αυτους μηποτε επιλαθωνται του λαου μου διασκορπισον αυτους εν τη δυναμει σου και καταγαγε αυτους ο υπερασπιστης μου κυριε αμαρτιαν στοματους αυτων λογον χειλεων αυτων και συλλημψθητωσαν εν τη υπερηφانيا αυτων και εξ αρας και ψευδους διαγγελησονται συντελειαι εν οργη συντελειας και ου μη υπαρξωσιν και γνωσονται οτι ο θεος δεσποζει του ιακωβ των περατων της γης διαψαλμα επιστρεφουσιν εις εσπεραν και λιμωξουσιν ως κυων και κυκλωσουσιν πολιν αυτοι διασκορπισθησονται του φαγειν εαν δε μη χορτασθωσιν και γογγυσουσιν εγω δε ασομαι τη δυναμει σου και αγαλλιασομαι το πρωι το ελεος σου οτι εγεννηθης αντιλημπτωρ μου και καταφυγη εν ημερα θλιψεως μου βοηθος μου σοι ψαλω οτι ο θεος αντιλημπτωρ μου ει ο θεος μου το ελεος μου

εις το τελος τοις αλλοιωθησομενοις ετι εις στηλογραφιαν τω δαυιδ εις διδαχην οποτε ενεπυρισεν την μεσοποταμιαν συριας και την συριαν σωβα και επεστρεψεν ιωαβ και επαταξεν την φαραγγα των αλων δωδεκα χιλιαδας ο θεος απωσω ημας και καθειλες ημας ωργισθης και οικτιρησας ημας συνεσεισας την γην και συνεταραξας αυτην ιασαι τα συντριμματα αυτης οτι εσαλευθη εδειξας τω λαω σου σκληρα εποτισας ημας οινον κατανυξεως εδωκας τοις φοβουμενοις σε σημειωσιν του φυγειν απο προσωπου τοξου διαψαλμα οπως αν ρυσθωσιν οι αγαπητοι σου σωσον τη δεξια σου και επακουσον μου ο θεος ελαλησεν εν τω αγιω αυτου αγαλλιασομαι και διαμεριω σικιμα και την κοιλαδα των σκηνων διαμετρησω εμος εστιν γαλααδ και εμος εστιν μανασση και εφραιμ κραταιωσις της κεφαλης μου ιουδας βασιλευς μου μωαβ λεβης της ελπιδος μου επι την ιδουμαιαν εκτενω το υποδημα μου εμοι αλλοφυλοι υπεταγησαν τις απαξει με εις πολιν περιοχης τις οδηγησει με εως της ιδουμιας ουχι συ ο θεος ο απωσαμενος ημας και ουκ εξελευση ο θεος εν ταις δυναμεσιν ημων δος ημιν βοηθειαν εκ θλιψεως και ματαια σωτηρια ανθρωπου εν δε τω θεω ποιησομεν δυναμιν και αυτος εξουδενωσει τους θλιβοντας ημας

εις το τελος εν υμνοις τω δαυιδ εισακουσον ο θεος της δεησεως μου προσχες τη προσευχη μου απο των περατων της γης προς σε εκεκραξα εν τω ακηδισαι την καρδιαν μου εν πετρα υψωσας με ωδηγησας με οτι εγεννηθης ελπις μου πυργος ισχυος απο προσωπου εχθρου παροικησω εν τω σκηνωματι σου εις τους αιωνας σεπασθησομαι εν σκεπη των πτερυγων σου διαψαλμα οτι συ ο θεος εισηκου-

σας των ευχων μου εδωκας κληρονομιαν τοις φοβουμενοις το ονομα σου ημερας εφ ημερας βασιλευς προσθησεις ετη αυτου εως ημερας γενεας και γενεας διαμενει εις τον αιωνα ενωπιον του θεου ελεος και αληθειαν αυτου τις εκζητησει ουτως ψαλω τω ονοματι σου εις τον αιωνα του αιωνος του αποδουναι με τας ευχας μου ημεραν εξ ημερας

εις το τελος υπερ ιδιθουν ψαλμος τω δαυιδ ουχι τω θεω υποταγησεται η ψυχη μου παρ αυτου γαρ το σωτηριον μου και γαρ αυτος θεος μου και σωτηρ μου αντιλημπτωρ μου ου μη σαλευθω επι πλειον εως ποτε επιτιθησθε επ ανθρωπον φονευετε παντες ως τοιχω κεκλιμενω και φραγμα ωσμενω πλην την τιμην μου εβουλευσαντο απωσασθαι εδραμον εν ψευδει τω στοματι αυτων ευλογουσαν και τη καρδια αυτων κατηρωντο διαψαλμα πλην τω θεω υποταγητι η ψυχη μου οτι παρ αυτου η υπομονη μου οτι αυτος θεος μου και σωτηρ μου αντιλημπτωρ μου ου μη μεταναστευσω επι τω θεω το σωτηριον μου και η δοξα μου ο θεος της βοηθειας μου και η ελπις μου επι τω θεω ελπισατε επ αυτον πασα συναγωγη λαου εκχεετε ενωπιον αυτου τας καρδιας υμων ο θεος βοηθος ημων διαψαλμα πλην ματαιοι οι υιοι των ανθρωπων ψευδεις οι υιοι των ανθρωπων εν ζυγοις του αδικησαι αυτοι εκ ματαιοτητος επι το αυτο μη ελπιζετε επι αδικιαν και επι αρπαγμα μη επιποθειτε πλουτος εαν ρηη μη προστιθησθε καρδιαν απαξ ελαλησεν ο θεος δυο ταυτα ηκουσα οτι το κρατος του θεου και σοι κυριε το ελεος οτι συ αποδωσεις εκαστω κατα τα εργα αυτου

ψαλμος τω δαυιδ εν τω ειναι αυτον εν τη ερημω της ιουδαιας ο θεος ο θεος μου προς σε ορθριζω εδιψησεν σοι η ψυχη μου ποσά-πλως σοι η σαρξ μου εν γη ερημω και αβατω και ανυδρω ουτως εν τω αγιω ωφθην σοι του ιδειν την δυναμιν σου και την δοξαν σου οτι κρεισσον το ελεος σου υπερ ζωας τα χειλη μου επαινεσουσιν σε ουτως ευλογησω σε εν τη ζωη μου εν τω ονοματι σου αρω τας χειρας μου ωσει στεατος και πιστητος εμπλησθειη η ψυχη μου και χειλη αγαλλιασεως αινεσει το στομα μου ει εμνημονεουν σου επι της στρωμνης μου εν τοις ορθροις εμελετων εις σε οτι εγεννηθης βοηθος μου και εν τη σκεπη των πτερυγων σου αγαλλιασμαι εκολληθη η ψυχη μου οπισω σου εμου αντελαβετο η δεξια σου αυτοι δε εις ματην εξητησαν την ψυχην μου εισελευσονται εις τα κατωτατα της γης παραδοθησονται εις χειρας ρομφαιας μεριδες αλωπεκων εσονται ο δε βασιλευς ευφρανθησεται επι τω θεω επαινεσθησεται πας ο ομνυν εν αυτω οτι ενεφραγη στομα λαλουντων αδικα

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ εισακουσον ο θεος της φωνης μου εν τω δεεσθαι με απο φοβου εχθρου εξελου την ψυχην μου εσκεπας με απο συστροφης πονηρευομενων απο πληθους εργαζομενων την ανομιαν οιτινες ηκονησαν ως ρομφαιαν τας γλωσσας αυτων ενετειναν τοξον αυτων πραγμα πικρον του κατατοξευσαι εν αποκρυφοις αμωμον εξαπινα κατατοξευσουσιν αυτον και ου φοβηθησονται εκραταιωσαν εαυτοις λογον πονηρον διηγησαντο του κρυψαι παγιδας ειπαν τις οψεται αυτους εξηρευνησαν ανομιαν εξελιπον εξερευνωντες εξερευνησει προσελευσεται ανθρωπος και καρδια βαθεια και υψωθησεται ο θεος βελος νηπιων εγεννηθησαν αι πληγαι αυτων και εξησθενησαν επ αυτους αι γλωσσαι αυτων εταραχθησαν παντες οι θεωρουντες αυτους και εφοβηθη πας ανθρωπος και ανηγγειλαν τα εργα του θεου και τα ποιηματα αυτου συνηκαν ευφρανθησεται δικαιος επι τω κυριω

και ελπιει επ αυτον και επαινεσθησονται παντες οι ευθεις τη καρδια

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ ωδη ιερεμιου και ιεζεκιηλ εκ του λογου της παροικιας οτε εμελλον εκπορευεσθαι σοι πρεπει υμνος ο θεος εν σιων και σοι αποδοθησεται ευχη εν ιερουσαλημ εισακουσον προσευχης μου προς σε πασα σαφξ ηξει λογοι ανομιων υπερδυναμωσαν ημας και τας ασεβειας ημων συ ιλαση μακαριος ον εξελεξω και προσελαβου κατασκηνωσει εν ταις αυλαις σου πλησθησομεθα εν τοις αγαθοις του οικου σου αγιος ο ναος σου θαυμαστος εν δικαιοσυνη εισακουσον ημων ο θεος ο σωτηρ ημων η ελπις παντων των περατων της γης και εν θαλασση μακραν ετοιμαζων ορη εν τη ισχυι αυτου περιεζωσμενος εν δυναστεια ο συνταρασσων το κυτος της θαλασσης ηχους κυματων αυτης ταραχθησονται τα εθνη και φοβηθησονται οι κατοικουντες τα περατα απο των σημειων σου εξοδους πρωιας και εσπερας τερψεις επεσκεψω την γην και εμεθυσας αυτην επληθυνας του πλουτισαι αυτην ο ποταμος του θεου επληρωθη υδατων ητοιμασας την τροφην αυτων οτι ουτως η ετοιμασια σου τους αυλακας αυτης μεθυσον πληθυνον τα γεννηματα αυτης εν ταις σταγοσιν αυτης ευφρανθησεται ανατελλουσα ευλογησεις τον στεφανον του ενιαυτου της χρηστοτητος σου και τα πεδια σου πλησθησονται πιοτητος πιανθησονται τα ωραια της ερημου και αγαλλιασιν οι βουνοι περιζωσονται ενεδυσαντο οι κριοι των προβατων και αι κοιλαδες πληθυνουσι σιτον κεκραζονται και γαρ υμνησουσιν

εις το τελος ωδη ψαλμου αναστασεως αλαλαξατε τω θεω πασα η γη ψαλατε δη τω ονοματι αυτου δοτε δοξαν αινεσει αυτου ειπατε τω θεω ως φοβερα τα εργα σου εν τω πληθει της δυναμεως σου φευσονται σε οι εχθροι σου πασα η γη προσκυνησάτωσαν σοι και ψαλατωσαν σοι ψαλατωσαν τω ονοματι σου διαψαλμα δευτε και ιδετε τα εργα του θεου φοβερος εν βουλαις υπερ τους υιους των ανθρωπων ο μεταστρεφων την θαλασσαν εις ξηραν εν ποταμω διελευσονται ποδι εκει ευφρανθησομεθα επ αυτω τω δεσποζοντι εν τη δυναστεια αυτου του αιωνος οι οφθαλμοι αυτου επι τα εθνη επιβλεπουσιν οι παραπικrainοντες μη υψουσθωσαν εν εαυτοις διαψαλμα ευλογειτε εθνη τον θεον ημων και ακουτισασθε την φωνην της αινεσεως αυτου του θεμενου την ψυχην μου εις ζωην και μη δοντος εις σαλον τους ποδας μου οτι εδοκιμασας ημας ο θεος επυρωσας ημας ως πυρουνται το αργυριον εισηγαγες ημας εις την παγίδα εθου θλιψεις επι τον νωτον ημων επεβιβασας ανθρωπους επι τας κεφαλας ημων διηλθομεν δια πυρος και υδατος και εξηγαγες ημας εις αναψυχην εισελευσομαι εις τον οικον σου εν ολοκαυτωμασιν αποδωσω σοι τας ευχας μου ας διεστειλεν τα χειλη μου και ελαλησεν το στομα μου εν τη θλιψει μου ολοκαυτωματα μεμυαλωμενα ανοισω σοι μετα θυμιαματος και κριων ποιησω σοι βοας μετα χιμαρων διαψαλμα δευτε ακουσατε και διηγησομαι παντες οι φοβουμενοι τον θεον οσα εποιησεν τη ψυχη μου προς αυτον τω στοματι μου εκεκραξα και υψωσα υπο την γλωσσαν μου αδικιαν ει εθεωρουν εν καρδια μου μη εισακουσατω κυριος δια τουτο εισηκουσεν μου ο θεος προσεσχεν τη φωνη της δεησεως μου ευλογητος ο θεος ος ουκ απεστησεν την προσευχην μου και το ελεος αυτου απ εμου

εις το τελος εν υμνοις ψαλμος ωδης ο θεος οικτιρησαι ημας και ευλογησαι ημας επιφαναι το προσωπον αυτου εφ ημας διαψαλμα του

γινωσκει εν τη γη την οδον σου εν πασιν εθνεσιν το σωτηριον σου
εξομολογησασθωσαν σοι λαοι ο θεος εξομολογησασθωσαν σοι λαοι
παντες ευφρανθητωσαν και αγαλλιασθωσαν εθνη οτι κρινεις λαους εν
ευθυτητι και εθνη εν τη γη οδηγησεις διαψαλμα εξομολογησασθωσαν
σοι λαοι ο θεος εξομολογησασθωσαν σοι λαοι παντες γη εδωκεν τον
καρπον αυτης ευλογησαι ημας ο θεος ο θεος ημων ευλογησαι ημας
ο θεος και φοβηθητωσαν αυτον παντα τα περατα της γης

εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος ωδης αναστητω ο θεος και διασκορ-
πισθητωσαν οι εχθροι αυτου και φυγετωσαν οι μισουντες αυτον απο
προσωπου αυτου ως εκλειπει καπνος εκλιπετωσαν ως τηκεται κηρος
απο προσωπου πυρος ουτως απολιντο οι αμαρτωλοι απο προσωπου
του θεου και οι δικαιοι ευφρανθητωσαν αγαλλιασθωσαν ενωπιον του
θεου τερφθητωσαν εν ευφροσυνη ασατε τω θεω ψαλατε τω ονοματι
αυτου οδοποιησατε τω επιβεβηκοτι επι δυσμων κυριος ονομα αυτω
και αγαλλιασθε ενωπιον αυτου ταραχθησονται απο προσωπου αυτου
του πατρος των ορφανων και κριτου των χηρων ο θεος εν τοπω αγιω
αυτου ο θεος κατοικιζει μονοτροπους εν οικω εξαγων πεπεδημενους
εν ανδρεια ομοιως τους παραπικραινοντας τους κατοικουντας εν τα-
φοις ο θεος εν τω εκπορευεσθαι σε ενωπιον του λαου σου εν τω
διαβαινειν σε εν τη ερημω διαψαλμα γη εσεισθη και γαρ οι ουρανοι
εσταξαν απο προσωπου του θεου τουτο σινα απο προσωπου του θε-
ου ισραηλ βροχην εκουσιον αφορεις ο θεος τη κληρονομια σου και
ησθηνεσεν συ δε κατηρτισω αυτην τα ζωα σου κατοικουσιν εν αυτη
ητοιμασας εν τη χρηστοτητι σου τω πτωχω ο θεος κυριος δωσει ρημα
τοις ευαγγελιζομενοις δυναμει πολλη ο βασιλευς των δυναμεων του
αγαπητου και ωραιοτητι του οικου διελεσθαι σκυλα εαν κοιμηθητε
ανα μεσον των κληρων πτερυγες περιστερας περιηργυρωμεναι και τα
μεταφρενα αυτης εν χλωροτητι χρυσιου διαψαλμα εν τω διαστελλειν
τον επουρανιον βασιλεις επ αυτης χιονωθησονται εν σελμων ορος του
θεου ορος πιον ορος τετυρωμενον ορος πιον ινα τι υπολαμβανετε ορη
τετυρωμενα το ορος ο ευδοχησεν ο θεος κατοικειν εν αυτω και γαρ
ο κυριος κατασκηνωσει εις τελος το αρμα του θεου μυριοπласιον χι-
λιαδες ευθηνουντων ο κυριος εν αυτοις εν σινα εν τω αγιω ανεβης εις
υψος ηχμαλωτευσας αιχμαλωσιαν ελαβες δοματα εν ανθρωπω και γαρ
απειθουντες του κατασκηνωσαι κυριος ο θεος ευλογητος ευλογητος
κυριος ημεραν καθ ημεραν κατευοδωσει ημιν ο θεος των σωτηριων η-
μων διαψαλμα ο θεος ημων θεος του σωζειν και του κυριου κυριου αι
διεξοδοι του θανατου πλην ο θεος συνηλασει κεφαλας εχθρων αυτου
κορυφην τριχος διαπορευομενων εν πλημμελειαις αυτων ειπεν κυριος
εκ βασαν επιστρεψω επιστρεψω εν βυθιοις θαλασσης οπως αν βαφη ο
πους σου εν αιματι η γλωσσα των κυνων σου εξ εχθρων παρ αυτου
εθεωρηθησαν αι πορειαι σου ο θεος αι πορειαι του θεου μου του βα-
σιλεως του εν τω αγιω προεφθασαν αρχοντες εχομενοι ψαλλοντων
εν μεσω νεανιδων τυμπανιστριων εν εκκλησιας ευλογειτε τον θεον
τον κυριον εκ πηγων ισραηλ εκει βενιαμιν νεωτερος εν εκστασει αρ-
χοντες ιουδα ηγεμονες αυτων αρχοντες ζαβουλιν αρχοντες νεφθαλι
εντειλαι ο θεος τη δυναμει σου δυναμωσον ο θεος τουτο ο κατειρ-
γασω ημιν απο του ναου σου επι ιερουσαλημ σοι οισουσιν βασιλεις
δωρα επιτιμησον τοις ιθριοις του καλαμου η συναγωγή των ταυρων
εν ταις δαμαλεσιν των λαων του μη αποκλεισθηναι τους δεδοκιμα-

σμενους τω αργυριω διασκορπισον εθνη τα τους πολεμους θελοντα ηξουσιν πρεσβεις εξ αιγυπτου αιθιοπια προφθασει χειρα αυτης τω θεω αι βασιλειαι της γης ασατε τω θεω ψαλατε τω κυριω διαψαλμα ψαλατε τω θεω τω επιβεβηκοτι επι τον ουρανον του ουρανου κατα ανατολας ιδου δωσει εν τη φωνη αυτου φωνην δυναμεως δοτε δοξαν τω θεω επι τον ισραηλ η μεγαλοπρεπεια αυτου και η δυναμις αυτου εν ταις νεφελαις θαυμαστος ο θεος εν τοις αγιοις αυτου ο θεος ισραηλ αυτος δωσει δυναμιν και κραταιωσιν τω λαω αυτου ευλογητος ο θεος

εις το τελος υπερ των αλλοιωθησομενων τω δαυιδ σωσον με ο θεος οτι εισηλθουσιν υδατα εως ψυχης μου ενεπαγγην εις ιλυν βυθου και ουκ εστιν υποσταςις ηλθον εις τα βαθη της θαλασσης και καταιγεις κατεποντισεν με εκοπιασα κραζων εβραγχιασεν ο λαρυγξ μου εξελιπον οι οφθαλμοι μου απο του ελπιζειν επι τον θεον μου επληθυνθησαν υπερ τας τριχας της κεφαλης μου οι μισουντες με δωρεαν εκραταιωθησαν οι εχθροι μου οι εκδιωκοντες με αδικως α ουχ ηρπασα τοτε απετινυον ο θεος συ εγnows την αφροσυνην μου και αι πλημμελειαι μου απο σου ουκ εκρυβησαν μη αισχυνθεισαν επ εμοι οι υπομενοντες σε κυριε κυριε των δυναμεων μη εντραπειησαν επ εμοι οι ζητουντες σε ο θεος του ισραηλ οτι ενεκα σου υπηνεγκα ονειδισμον εκαλυψεν εντροπη το προσωπον μου απηλλοτριωμενος εγεννηθην τοις αδελφοις μου και ξενος τοις υιοις της μητρος μου οτι ο ζηλος του οικου σου κατεφαγεν με και οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσαν επ εμε και συνεκαμψα εν νηστεια την ψυχην μου και εγεννηθη εις ονειδισμον εμοι και ειθεμην το ενδυμα μου σακακον και εγενομην αυτοις εις παραβολην κατ εμου ηδολεσχουν οι καθημενοι εν πυλη και εις εμε εψαλλον οι πινοντες τον οινον εγω δε τη προσευχη μου προς σε κυριε καιρος ευδοκιας ο θεος εν τω πληθει του ελεους σου επακουσον μου εν αληθεια της σωτηριας σου σωσον με απο πληλου ινα μη εμπαγω ρυσθειην εκ των μισουντων με και εκ του βαθους των υδατων μη με καταποντισατω καταιγεις υδατος μηδε καταπιετω με βυθος μηδε συσχετω επ εμε φρεαρ το στομα αυτου εισακουσον μου κυριε οτι χρηστον το ελεος σου κατα το πληθος των οικτιρμων σου επιβλειψον επ εμε μη αποστρεψης το προσωπον σου απο του παιδος σου οτι θλιβομαι ταχυ επακουσον μου προσχες τη ψυχη μου και λυτρωσαι αυτην ενεκα των εχθρων μου ρυσαι με συ γαρ γινωσκεις τον ονειδισμον μου και την αισχυνην μου και την εντροπην μου εναντιον σου παντες οι θλιβοντες με ονειδισμον προσεδοκησεν η ψυχη μου και ταλαιπωριαν και υπεμεινα συλλυπουμενον και ουχ υπηρξεν και παρακαλουντας και ουχ ευρον και εδωκαν εις το βρωμα μου χολην και εις την διψαν μου εποτισαν με οξος γεννητη τω η τραπεζα αυτων ενωπιον αυτων εις παγίδα και εις ανταποδοσιν και εις σκανδαλον σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντος συγκαμψον εκχεον επ αυτοις την οργην σου και ο θυμος της οργης σου καταλαβοι αυτοις γεννηθητω η επαυλις αυτων ηρημωμενη και εν τοις σκηνωμασιν αυτων μη εστω ο κατοικων οτι ον συ επαταξας αυτοι καταδιωξαν και επι το αλγος των τραυματιων σου προσεθηκαν προσθες ανομιαν επι την ανομιαν αυτων και μη εισελθετωσαν εν δικαιοσυνη σου εξαλειφθητωσαν εκ βιβλου ζωντων και μετα δικαιων μη γραφητωσαν πτωχος και αλγων ειμι εγω και η σωτηρια του προσωπου σου ο θεος αντελαβετο μου

αινεσω το ονομα του θεου μετ ωδης μεγαλυνω αυτον εν αινεσει και αρεσει τω θεω υπερ μοσχον νεον κερατα εκφεροντα και οπλας ιδεωσαν πτωχοι και ευφρανθητωσαν εκζητησατε τον θεον και ζησεται η ψυχη υμων οτι εισηκουσεν των πενητων ο κυριος και τους πεπεδημενους αυτου ουκ εξουδενωσεν αινεσατωσαν αυτον οι ουρανοι και η γη θαλασσα και παντα τα ερποντα εν αυτοις οτι ο θεος σωσει την σιων και οικοδομηθησονται αι πολεις της ιουδαιας και κατοικησουσιν εκει και κληρονομησουσιν αυτην και το σπερμα των δουλων αυτου καθεξουσιν αυτην και οι αγαπωντες το ονομα αυτου κατασκηνωσουσιν εν αυτη

εις το τελος τω δαυιδ εις αναμνησιν εις το σωσαι με κυριον ο θεος εις την βοηθειαν μου προσχες αισχυνθεισαν και εντραπειησαν οι ζητουντες μου την ψυχην αποστραφεισαν εις τα οπισω και καταισχυνθεισαν οι βουλομενοι μοι καχα αποστραφεισαν παραυτικα αισχυνομενοι οι λεγοντες μοι ευγε ευγε αγαλλιασθωσαν και ευφρανθητωσαν επι σοι παντες οι ζητουντες σε και λεγετωσαν δια παντος μεγαλυνθητω ο θεος οι αγαπωντες το σωτηριον σου εγω δε πτωχος και πενης ο θεος βοηθησον μοι βοηθος μου και ρυστης μου ει συ κυριε μη χρονισης

τω δαυιδ υιων ιωναδαβ και των πρωτων αιχμαλωτισθεντων ο θεος επι σοι ηλπισα μη καταισχυνθειην εις τον αιωνα εν τη δικαιοσυνη σου ρυσαι με και εξελου με κλινον προς με το ους σου και σωσον με γενου μοι εις θεον υπερασπιστην και εις τοπον οχυρον του σωσαι με οτι στερεωμα μου και καταφυγη μου ει συ ο θεος μου ρυσαι με εκ χειρος αμαρτωλου εκ χειρος παρανομου και αδικου οτι συ ει η υπομονη μου κυριε κυριος η ελπις μου εκ νεοτητας μου επι σε επεστηριχθην απο γαστρος εκ κοιλιας μητρος μου συ μου ει σκεπαστης εν σοι η υμνησις μου δια παντος ωσει τερας εγενηθην τοις πολλοις και συ βοηθος κραταιος πληρωθητω το στομα μου αινεσεως οπως υμνησω την δοξαν σου ολην την ημεραν την μεγαλοπρεπειαν σου μη απορριψης με εις καιρον γηρους εν τω εκλειπειν την ισχυν μου μη εγκαταλιπης με οτι ειπαν οι εχθροι μου εμοι και οι φυλασσοντες την ψυχην μου εβουλευσαντο επι το αυτο λεγοντες ο θεος εγκατελιπεν αυτον καταδιωξατε και καταλαβετε αυτον οτι ουκ εστιν ο ρυομενος ο θεος μη μακρυνης απ εμου ο θεος μου εις την βοηθειαν μου προσχες αισχυνθητωσαν και εκλιπετωσαν οι ενδιαβαλλοντες την ψυχην μου περιβαλεσθωσαν αισχυνην και εντροπην οι ζητουντες τα καχα μοι εγω δε δια παντος ελπιω και προσθησω επι πασαν την αινην σου το στομα μου εξαγγελει την δικαιοσυνην σου ολην την ημεραν την σωτηριαν σου οτι ουκ εγνων γραμματειας εισελευσομαι εν δυναστεια κυριου κυριε μνησθησμαι της δικαιοσυνης σου μονου εδιδασξας με ο θεος εκ νεοτητας μου και μεχρι νυν απαγγελω τα θαυμασια σου και εως γηρους και πρεσβειου ο θεος μη εγκαταλιπης με εως αν απαγγειλω τον βραχιονα σου παση τη γενεα τη ερχομενη την δυναστειαν σου και την δικαιοσυνην σου ο θεος εως υψιστων α ποιησας μεγαλεια ο θεος τις ομοιος σοι οσας εδειξας μοι θλιψεις πολλας και καχας και επιστρεψας εξωοποιησας με και εκ των αβυσσων της γης παλιν ανηγαγες με επλεονασας την μεγαλοσυνην σου και επιστρεψας παρεκαλεσας με και εκ των αβυσσων της γης παλιν ανηγαγες με και γαρ εγω εξομολογησομαι σοι εν σκευει ψαλμου την αληθειαν σου ο θεος

ψαλω σοι εν κιθαρα ο αγιος του ισραηλ αγαλλιασονται τα χειλη μου οταν ψαλω σοι και η ψυχη μου ην ελυτρωσω ετι δε και η γλωσσα μου ολην την ημεραν μελετησει την δικαιοσυνην σου οταν αισχυνθωσιν και εντραπωσιν οι ζητουντες τα κακα μοι

εις σαλωμων ο θεος το κριμα σου τω βασιλει δος και την δικαιοσυνην σου τω υιω του βασιλειως κρινειν τον λαον σου εν δικαιοσυνη και τους πτωχους σου εν κρισει αναλαβετω τα ορη ειρηνην τω λαω σου και οι βουνοι εν δικαιοσυνη κρινει τους πτωχους του λαου και σωσει τους υιους των πενητων και ταπεινωσει συκοφαντην και συμπαραμενει τω ηλιω και προ της σεληνης γενεας γενεων και καταβησεται ως υετος επι ποκον και ωσει σταγονες σταζουσαι επι την γην ανατελει εν ταις ημεραις αυτου δικαιοσυνη και πληθος ειρηνης εως ου ανταναιρεθη η σεληνη και κατακυριευσει απο θαλασσης εως θαλασσης και απο ποταμου εως περατων της οικουμενης ενωπιον αυτου προπεσουνται αιθιοπες και οι εχθροι αυτου χουν λειξουσιν βασιλεις θιαρσις και αι νησοι δωρα προσοισουσιν βασιλεις αραβων και σαβα δωρα προσαξουσιν και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι βασιλεις παντα τα εθνη δουλευσουσιν αυτω οτι ερρυσατο πτωχον εκ χειρος δυναστου και πενητα ω ουχ υπηρχεν βοηθος φεισεται πτωχου και πενητος και ψυχας πενητων σωσει εκ τοκου και εξ αδικιας λυτρωσεται τας ψυχας αυτων και εντιμον το ονομα αυτων ενωπιον αυτου και ζησεται και δοθησεται αυτω εκ του χρυσιου της αραβιας και προσευξονται περι αυτου δια παντος ολην την ημεραν ευλογησουσιν αυτον εσται στηριγμα εν τη γη επ ακρων των ορεων υπεραρθησεται υπερ τον λιβανον ο καρπος αυτου και εξανθησουσιν εκ πολεως ωσει χορτος της γης εστω το ονομα αυτου ευλογημενον εις τους αιωνας προ του ηλιου διαμενει το ονομα αυτου και ευλογηθησονται εν αυτω πασαι αι φυλαι της γης παντα τα εθνη μακαριουσιν αυτον ευλογητος κυριος ο θεος ο θεος ισραηλ ο ποιων θαυμασια μονος και ευλογητον το ονομα της δοξης αυτου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος και πληρωθησεται της δοξης αυτου πασα η γη γενοιτο γενοιτο εξελιπον οι υμνοι δαυιδ του υιου ιεσσαί

ψαλμος τω ασαφ ως αγαθος τω ισραηλ ο θεος τοις ευθεσι τη καρδια εμου δε παρα μικρον εσαλευθησαν οι ποδες παρ ολιγον εξεχυθη τα διαβηματα μου οτι εξηλωσα επι τοις ανομοις ειρηνην αμαρτωλων θεωρων οτι ουκ εστιν ανανευσις τω θανατω αυτων και στερεωμα εν τη μαστιγι αυτων εν κοποις ανθρωπων ουκ εισιν και μετα ανθρωπων ου μαστιγωθησονται δια τουτο εκρατησεν αυτους η υπερηφανια περιεβαλοντο αδικιαν και ασεβειαν αυτων εξελευσεται ως εκ στεατος η αδικια αυτων διηλθουσαν εις διαθεσιν καρδιας διενοηθησαν και ελαλησαν εν πονηρια αδικιαν εις το υψος ελαλησαν εθεντο εις ουρανον το στομα αυτων και η γλωσσα αυτων διηλθεν επι της γης δια τουτο επιστρεφει ο λαος μου ενταυθα και ημεραι πληρεις ευρεθησονται αυτοις και ειπαν πως εγνω ο θεος και ει εστιν γνωσις εν τω υψιστω ιδου ουτοι αμαρτωλοι και ευθηνουνται εις τον αιωνα κατεσχον πλουτου και ειπα αρα ματαιως εδικαιωσα την καρδιαν μου και ενιψαμην εν αυθωις τας χειρας μου και εγενομην μεμαστιγωμενος ολην την ημεραν και ο ελεγχος μου εις τας πρωιας εις ελεγον διηγρησμαι ουτως ιδου τη γενεα των υιων σου ησυνθετηχα και υπελαβον του γνωμαι τουτο κοπος εστιν εναντιον μου εως εισελθω εις το αγιαστηριον του

θεου και συνω εις τα εσχατα αυτων πλην δια τας δολιοτητας εθου αυτοις κατεβαλες αυτοις εν τω επαρθηται πως εγενοντο εις ερημωσιν εξαπινα εξελιπον απωλοντο δια την ανομιαν αυτων ωσει ενυπνιον εξεγειρομενου κυριε εν τη πολει σου την εικονα αυτων εξουδενωσεις οτι εξεκαυθη η καρδια μου και οι νεφροι μου ηλλοιωθησαν και εγω εξουδενωμενος και ουκ εγνων κτηνωδης εγενομην παρα σοι και εγω δια παντος μετα σου εκρατησας της χειρος της δεξιας μου εν τη βουλη σου ωδηγησας με και μετα δοξης προσελαβου με τι γαρ μοι υπαρχει εν τω ουρανω και παρα σου τι ηθελησα επι της γης εξελιπεν η καρδια μου και η σαρξ μου ο θεος της καρδιας μου και η μερις μου ο θεος εις τον αιωνα οτι ιδου οι μακρυνοντες εαυτους απο σου απολουνται εξωλειθρευσας παντα τον πορνευοντα απο σου εμοι δε το προσκολλασθαι τω θεω αγαθον εστιν τιθεσθαι εν τω κυριω την ελπιδα μου του εξαγγειλαι πασας τας αινεσεις σου εν ταις πυλαις της θυγατρος σιων

συνεσεως τω ασαφ ινα τι απωσω ο θεος εις τελος ωργισθη ο θυμος σου επι προβατα νομης σου μνησθητι της συναγωγης σου ης εκτησω απ αρχης ελυτρωσω ραβδον κληρονομιας σου ορος σιων τουτο ο κατεσκηνωσας εν αυτω επαρον τας χειρας σου επι τας υπερηφανιας αυτων εις τελος οσα επονηρευσατο ο εχθρος εν τοις αγιοις σου και ενεκαυχησαντο οι μισουντες σε εν μεσω της εορτης σου ειθεντο τα σημεια αυτων σημεια και ουκ εγνωσαν ως εις την εισοδον υπερανω ως εν δρυμω ξυλων αξιναις εξεκοψαν τας θυρας αυτης επι το αυτο εν πελεκει και λαξευτηριω κατερραξαν αυτην ενεπυρισαν εν πυρι το αγιαστηριον σου εις την γην εβεβηλωσαν το σκηνωμα του ονοματος σου ειπαν εν τη καρδια αυτων η συγγενεια αυτων επι το αυτο δευτε και κατακαυσωμεν πασας τας εορτας του θεου απο της γης τα σημεια ημων ουκ ειδομεν ουκ εστιν ετι προφητης και ημας ου γνωσεται ετι εως ποτε ο θεος ονειδιει ο εχθρος παροξυνει ο υπεναντιος το ονομα σου εις τελος ινα τι αποστρεφεις την χειρα σου και την δεξιαν σου εκ μεσου του κοιλπου σου εις τελος ο δε θεος βασιλευς ημων προ αιωνος ειργασατο σωτηριαν εν μεσω της γης συ εκραταιωσας εν τη δυναμει σου την θαλασσαν συ συνετριψας τας κεφαλαις των δρακοντων επι του υδατος συ συνεθλασας τας κεφαλαις του δρακοντος εδωκας αυτον βρωμα λαοις τοις αιθιοψιν συ διερρηξας πηγας και χειμαρρους συ εξηραναις ποταμους ηθαμ ση εστιν η ημερα και ση εστιν η νυξ συ κατηρτισω φαυσιν και ηλιον συ εποιησας παντα τα ορια της γης θερος και εαρ συ επλασας αυτα μνησθητι ταυτης εχθρος ωνειδισεν τον κυριον και λαος αφρων παρωξυνεν το ονομα σου μη παραδως τοις θηριοις ψυχην εξομολογουμενην σοι των ψυχων των πενητων σου μη επιλαθη εις τελος επιβλεψον εις την διαθηκην σου οτι επληρωθησαν οι εσκοτισμενοι της γης οικων ανομιων μη αποστραφητω τεταπεινωμενος κατησχυμμενος πτωχος και πενης αινεσουσιν το ονομα σου αναστα ο θεος δικασον την δικην σου μνησθητι των ονειδισμων σου των υπο αφρονος ολην την ημεραν μη επιλαθη της φωνης των ικετων σου η υπερηφανια των μισουντων σε ανεβη δια παντος προς σε

εις το τελος μη διαφθειρης ψαλμος τω ασαφ ωδης εξομολογησομεθα σοι ο θεος εξομολογησομεθα και επικαλεσομεθα το ονομα σου διηγησησομαι παντα τα θαυμασια σου οταν λαβω καιρον εγω ευθυτητας κρινω ετακη η γη και παντες οι κατοικουντες εν αυτη εγω εστερεωσα

τους στύλους αυτής διαψάλμα ειπα τοις παρανομουσιν μη παρανομει-
τε και τοις αμαρτανουσιν μη υψουτε κερας μη επαιρετε εις υψος το
κερας υμων μη λαλειτε κατα του θεου αδικιαν οτι ουτε απο εξοδων
ουτε απο δυσμων ουτε απο ερημων ορεων οτι ο θεος κριτης εστιν
τουτον ταπεινοι και τουτον υψοι οτι ποτηριον εν χειρι κυριου οινου
ακρατου πληρες κερασματος και εκλινεν εκ τουτου εις τουτο πλην ο
τρυγίας αυτου ουκ εξεκενωθη πιονται παντες οι αμαρτωλοι της γης
εγω δε αγαλλιασομαι εις τον αιωνα ψαλω τω θεω ιακωβ και παντα
τα κερατα των αμαρτωλων συγκλასω και υψωθησεται τα κερατα του
δικαιου

εις το τελος εν υμνοις ψαλμος τω ασαφ ωδη προς τον ασσυριον
γνωστος εν τη ιουδαία ο θεος εν τω ισραηλ μεγα το ονομα αυτου και
εγεννηθη εν ειρηνη ο τοπος αυτου και το κατοικητηριον αυτου εν σιων
εκει συνετριψεν τα κρατη των τοξων οπλον και ρομφαιαν και πολεμον
διαψάλμα φωτιζεις συ θαυμαστως απο ορεων αιωνιων εταραχθησαν
παντες οι ασυνετοι τη καρδια υπνωσαν υπνον αυτων και ουχ ευρον
ουδεν παντες οι ανδρες του πλουτου ταις χερσιν αυτων απο επιτιμη-
σεως σου ο θεος ιακωβ ενυσταζαν οι επιβεβηκοτες τους ιππους συ
φοβερος ει και τις αντιστησεται σοι απο τοτε η οργη σου εκ του ου-
ρανου ηκουτισας κρισιν γη εφοβηθη και ησυχασεν εν τω αναστηναι
εις κρισιν τον θεον του σωσαι παντας τους πραεις της γης διαψάλμα
οτι ενθυμιον ανθρωπου εξομολογησεται σοι και εγκαταλειμμα ενθυ-
μιου εορτασει σοι ευξασθε και αποδοτε κυριω τω θεω υμων παντες οι
κυκλω αυτου ισουσιν δωρα τω φοβερω και αφαιρουμενω πνευματα
αρχοντων φοβερω παρα τοις βασιλευσι της γης

εις το τελος υπερ ιδιουν τω ασαφ ψαλμος φωνη μου προς κυριον
εχεκραξα φωνη μου προς τον θεον και προσεσχεν μοι εν ημερα θλιψε-
ως μου τον θεον εξεζητησα ταις χερσιν μου νυκτος εναντιον αυτου
και ουκ ηπατηθην απηνηνατο παρακληθηναι η ψυχη μου εμνησθην
του θεου και ευφρανθην ηδολεσχησα και ωλιγοψυχησεν το πνευμα
μου διαψάλμα προκατελαβοντο φυλακας οι οφθαλμοι μου εταραχθη
και ουκ ελαλησα διελογισαμην ημερας αρχαιας και ετη αιωνια εμνη-
σθην και εμελετησα νυκτος μετα της καρδιας μου ηδολεσχουν και
εσκαλλεν το πνευμα μου μη εις τους αιωνας απωσεται κυριος και ου
προσθησει του ευδοκησαι ετι η εις τελος το ελεος αυτου αποκοφει
απο γενεας εις γενεαν η επιλησεται του οικτιρησαι ο θεος η συνε-
ξει εν τη οργη αυτου τους οικτιρμους αυτου διαψάλμα και ειπα νυν
ηρξαμην αυτη η αλλοιωσις της δεξιας του υψιστου εμνησθην των ερ-
γων κυριου οτι μνησθησομαι απο της αρχης των θαυμασιων σου και
μελετησω εν πασιν τοις εργοις σου και εν τοις επιτηδευμασιν σου α-
δολεσχησω ο θεος εν τω αγιω η οδος σου τις θεος μεγας ως ο θεος
ημων συ ει ο θεος ο ποιων θαυμασια εγνωρισας εν τοις λαοις την
δυναμιν σου ελυτρωσω εν τω βραχιονι σου τον λαον σου τους υιους
ιακωβ και ιωσηφ διαψάλμα ειδοσαν σε υδατα ο θεος ειδοσαν σε υδα-
τα και εφοβηθησαν και εταραχθησαν αβυσσοι πληθος ηχους υδατων
φωνην εδωκαν αι νεφελαι και γαρ τα βελη σου διαπορευονται φωνη
της βροντης σου εν τω τροχω εφanan αι αστραπαι σου τη οικουμενη
εσαλευθη και εντρομος εγεννηθη η γη εν τη θαλασση η οδος σου και
αι τριβιαι σου εν υδασι πολλοις και τα ιχνη σου ου γνωσθησονται
ωδηγησας ως προβατα τον λαον σου εν χειρι μωυση και ααρων

συνεσεως τω ασαφ προσεχετε λαος μου τον νομον μου κλινατε το ους υμων εις τα ρηματα του στοματος μου ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου φθηγξομαι προβληματα απ αρχης οσα ηκουσαμεν και εγνωμεν αυτα και οι πατερες ημων διηγησαντο ημιν ουκ εκρυβη απο των τεκνων αυτων εις γενεαν ετεραν απαγγελλοντες τας αινεσεις του κυριου και τας δυναστειας αυτου και τα θαυμασια αυτου α εποιησεν και ανεστησεν μαρτυριον εν ιακωβ και νομον εθετο εν ισραηλ οσα ενετειλατο τοις πατρασιν ημων του γνωρισαι αυτα τοις υιοις αυτων οπως αν γνω γενεα ετερα υιοι οι τεχνηθησομενοι και αναστησονται και απαγγελουσιν αυτα τοις υιοις αυτων ινα θωνται επι τον θεον την ελπιδα αυτων και μη επιλαθωνται των εργαων του θεου και τας εντολας αυτου εκζητησουσιν ινα μη γενωνται ως οι πατερες αυτων γενεα σχολια και παραπικραινουσα γενεα ητις ου κατηνυθυνεν την καρδιαν αυτης και ουκ επιστωθη μετα του θεου το πνευμα αυτης υιοι εφραιμ εντεινοντες και βαλλοντες τοξοις εστραφησαν εν ημερα πολεμου ουκ εφυλαξαν την διαθηκην του θεου και εν τω νομω αυτου ουκ ηθελον πορευεσθαι και επελαθοντο των ευεργεσιων αυτου και των θαυμασιων αυτου ων εδειξεν αυτοις εναντιον των πατερων αυτων α εποιησεν θαυμασια εν γη αιγυπτω εν πεδιω τανεως διερρηξεν θαλασσαν και διηγαγεν αυτους εστησεν υδατα ωσει ασκον και ωδηγησεν αυτους εν νεφελη ημερας και ολην την νυκτα εν φωτισμω πυρος διερρηξεν πετραν εν ερημω και εποτισεν αυτους ως εν αβυσσω πολλη και εξηγαγεν υδωρ εκ πετρας και κατηγαγεν ως ποταμους υδατα και προσεθεντο ετι του αμαρτανειν αυτω παρεπικραναν τον υπιστον εν ανυδρω και εξεπειρασαν τον θεον εν ταις καρδιαις αυτων του αιτησαι βρωματα ταις ψυχαις αυτων και κατελαλησαν του θεου και ειπαν μη δυνησεται ο θεος ετοιμασαι τραπεζαν εν ερημω επει επαταξεν πετραν και ερρυησαν υδατα και χειμαρροι κατεκλυσθησαν μη και αρτον δυναται δουναι η ετοιμασαι τραπεζαν τω λαω αυτου δια τουτο ηκουσεν κυριος και ανεβαλετο και πυρ ανηφθη εν ιακωβ και οργη ανεβη επι τον ισραηλ οτι ουκ επιστευσαν εν τω θεω ουδε ηλπισαν επι το σωτηριον αυτου και ενετειλατο νεφελαις υπερανωθεν και θυρας ουρανου ανεωξεν και εβρεξεν αυτοις μαννα φαγειν και αρτον ουρανου εδωκεν αυτοις αρτον αγγελων εφαγεν ανθρωπος επισιτισμον απεστειλεν αυτοις εις πλησμονην απηρεν νοτον εξ ουρανου και επηγαγεν εν τη δυναστεια αυτου λιβα και εβρεξεν επ αυτους ωσει χουν σαρκας και ωσει αμμιον θαλασσων πετεινα πτερωτα και επεπεσον εις μεσον της παρεμβολης αυτων κυκλω των σκηνωματων αυτων και εφαγοςαν και ενεπλησθησαν σφοδρα και την επιθυμιαν αυτων ηνεγκεν αυτοις ουκ εστερηθησαν απο της επιθυμιας αυτων ετι της βρωσεως αυτων ουσης εν τω στοματι αυτων και οργη του θεου ανεβη επ αυτους και απεκτεινεν εν τοις πιοσιν αυτων και τους εκλεκτους του ισραηλ συνεποδισεν εν πασιν τουτοις ημαρτον ετι και ουκ επιστευσαν εν τοις θαυμασιοις αυτου και εξελιπον εν ματαιοτητι αι ημεραι αυτων και τα ετη αυτων μετα σπουδης οταν απεκτενεν αυτους εξεζητουν αυτον και επεστρεφον και ωρθριζον προς τον θεον και εμνησθησαν οτι ο θεος βοηθος αυτων εστιν και ο θεος ο υπιστος λυτρωτης αυτων εστιν και ηπατησαν αυτον εν τω στοματι αυτων και τη γλωσση αυτων εψευσαντο αυτω η δε καρδια αυτων ουκ ευθεια μετ αυτου ουδε επιστωθησαν εν τη διαθηκη αυτου αυτος δε εστιν οικτιρμων και ιλασεται

ταις αμαρτιαις αυτων και ου διαφθερει και πληθυνει του αποστρεφαι τον θυμον αυτου και ουχι εκκαυσει πασαν την οργην αυτου και εμνησθη οτι σαρξ εισιν πνευμα πορευομενον και ουκ επιστρεφον ποσας παρεπικραναν αυτον εν τη ερημω παρωργισαν αυτον εν γη ανυδρω και επεστρεψαν και επειρασαν τον θεον και τον αγιον του ισραηλ παρωξυναν ουκ εμνησθησαν της χειρος αυτου ημερας ης ελυτρωσατο αυτους εκ χειρος θλιβοντος ως εθετο εν αιγυπτω τα σημεια αυτου και τα τερατα αυτου εν πεδιω τανεως και μετεστρεψεν εις αιμα τους ποταμους αυτων και τα ομβρηματα αυτων οπως μη πιωσιν εξαπεστείλεν εις αυτους κυνομειαν και κατεφαγεν αυτους και βατραχον και διεφθειρεν αυτους και εδωκεν τη ερυσιβη τον καρπον αυτων και τους πονους αυτων τη ακριδι απεκτεινεν εν χαλαζη την αμπελον αυτων και τας συκαμινους αυτων εν τη παχνη και παρεδωκεν εις χαλαζαν τα κτηνη αυτων και την υπαρξιν αυτων τω πυρι εξαπεστείλεν εις αυτους οργην θυμου αυτου θυμον και οργην και θλιψιν αποστολην δι αγγελων πονηρων ωδοποιησεν τριβον τη οργη αυτου ουκ εφείσματο απο θανατου των ψυχων αυτων και τα κτηνη αυτων εις θανατον συνεκλείσεν και επαταξεν παν πρωτοτοκον εν αιγυπτω απαρχην των πονων αυτων εν τοις σκηνωμασι χαμ και απηρεν ως προβατα τον λαον αυτου και ανηγαγεν αυτους ως ποιμνιον εν ερημω και ωδηγησεν αυτους εν ελπιδι και ουκ εδειλιασαν και τους εχθρους αυτων εκαλυψεν θάλασσα και εισηγαγεν αυτους εις οριον αγιασματος αυτου ορος τουτο ο εκτησατο η δεξια αυτου και εξεβαλεν απο προσωπου αυτων εθνη και εκληροδοτησεν αυτους εν σχοινω κληροδοσιας και κατεσκηνωσεν εν τοις σκηνωμασιν αυτων τας φυλας του ισραηλ και επειρασαν και παρεπικραναν τον θεον τον υψιστον και τα μαρτυρια αυτου ουκ εφυλαζαντο και απεστρεψαν και ησυνθετησαν καθως και οι πατερες αυτων και μετεστραφησαν εις τοξον στρεβλον και παρωργισαν αυτον εν τοις βουνοις αυτων και εν τοις γλυπτοις αυτων παρεξήλωσαν αυτον ηκουσεν ο θεος και υπερειδεν και εξουδενωσεν σφοδρα τον ισραηλ και απωσατο την σκηνην σήλωμ σκηνωμα αυτου ου κατεσκηνωσεν εν ανθρωποις και παρεδωκεν εις αιχμαλωσιαν την ισχυν αυτων και την καλλονην αυτων εις χειρας εχθρου και συνεκλείσεν εις ρομφαιαν τον λαον αυτου και την κληρονομιαν αυτου υπερειδεν τους νεανισκους αυτων κατεφαγεν πυρ και αι παρθενoi αυτων ουκ επενθηθησαν οι ιερεις αυτων εν ρομφαia επεσαν και αι χηραι αυτων ου κλαυσθησονται και εξηγερεθη ως ο υπνων κυριος ως δυνατος κεκραιπαληκως εξ οινου και επαταξεν τους εχθρους αυτου εις τα οπισω ονειδος αιωνιον εδωκεν αυτοις και απωσατο το σκηνωμα ιωσηφ και την φυλην εφραιμ ουκ εξελεξατο και εξελεξατο την φυλην ιουδα το ορος το σιων ο ηγαπησεν και ωκοδομησεν ως μονοκερωτων το αγιασμα αυτου εν τη γη εθεμελιωσεν αυτην εις τον αιωνα και εξελεξατο δαυιδ τον δουλόν αυτου και ανελαβεν αυτον εκ των ποιμνιων των προβατων εξοπισθεν των λοχευομενων ελαβεν αυτον ποιμαίνειν ιακωβ τον λαον αυτου και ισραηλ την κληρονομιαν αυτου και εποιμανεν αυτους εν τη ακαχια της καρδιας αυτου και εν ταις συνεσεσι των χειρων αυτου ωδηγησεν αυτους

ψαλμος τω ασαφ ο θεος ηλθoσαν εθνη εις την κληρονομιαν σου εμειναν τον ναον τον αγιον σου εθεντο ιερουσαλημ εις οπωροφυλακιον εθεντο τα θνησιμαia των δουλων σου βρωματα τοις πετεινοις

του ουρανου τας σαρκας των οσιων σου τοις θηριοις της γης εξεχε-
αν το αιμα αυτων ως υδωρ κυκλω ιερουσαλημ και ουκ ην ο θιαπτων
εγενηθημεν ονειδος τοις γειτοσιν ημων μυκτηρισμος και χλευασμος
τοις κυκλω ημων εως ποτε κυριε οργισθησθης εις τελος εκκαυθησεται
ως πυρ ο ζηλος σου εκχεον την οργην σου επι εθνη τα μη γινω-
σκοντα σε και επι βασιλειας αι το ονομα σου ουκ επεκαλεσαντο οτι
κατεφαγον τον ιακωβ και τον τοπον αυτου ηρημωσαν μη μνησθης
ημων ανομιων αρχαιων ταχυ προκαταλαβητωσαν ημας οι οικτιρμοι
σου οτι επτωχευσαμεν σφοδρα βοηθησον ημιν ο θεος ο σωτηρ ημων
ενεκα της δοξης του ονοματος σου κυριε ρυσαι ημας και ιλασθητι
ταις αμαρτιας ημων ενεκα του ονοματος σου μηποτε ειπωσιν τα ε-
θνη που εστιν ο θεος αυτων και γνωσθητω εν τοις εθνεσιν ενωπιον
των οφθαλμων ημων η εκδικησις του αιματος των δουλων σου του
εκχεχυμενου εισελθατω ενωπιον σου ο στεναγμος των πεπεδημενων
κατα την μεγαλωσησυνην του βραχιονος σου περιποιησαι τους υιους
των τεθνατωμενων αποδος τοις γειτοσιν ημων επταπλασιονα εις τον
κολπον αυτων τον ονειδισμον αυτων ον ωνειδισαν σε κυριε ημεις δε
λαος σου και προβατα της νομης σου ανθομολογησομεθα σοι εις τον
αιωνα εις γενεαν και γενεαν εξαγγελουμεν την αινεσιν σου

εις το τελος υπερ των αλλοιωθησομενων μαρτυριον τω ασαφ ψαλ-
μος υπερ του ασσυριου ο ποιμαινων τον ισραηλ προσχες ο οδηγων
ωσει προβατα τον ιωσηφ ο καθημενος επι των χερουβιν εμφανηθι ε-
ναντιον εφραιμ και βενιαμιν και μανασση εξεγειρον την δυναστειαν
σου και ελθε εις το σωσαι ημας ο θεος επιστρεψον ημας και επιφανον
το προσωπον σου και σωθησομεθα κυριε ο θεος των δυναμεων εως
ποτε οργιζη επι την προσευχην του δουλου σου ψωμεις ημας αρτον
δακρυων και ποτιεις ημας εν δακρυσιν εν μετρω εθου ημας εις αντιλο-
γιαν τοις γειτοσιν ημων και οι εχθροι ημων εμυκτηρισαν ημας κυριε ο
θεος των δυναμεων επιστρεψον ημας και επιφανον το προσωπον σου
και σωθησομεθα διαψαλμα αμπελον εξ αιγυπτου μετηρας εξεβαλες
εθνη και κατεφυτευσας αυτην ωδοποιησας εμπροσθεν αυτης και κα-
τεφυτευσας τας ριζας αυτης και επλησθη η γη εκαλυψεν ορη η σκια
αυτης και αι αναδενδραδες αυτης τας κεδρους του θεου εξετεινεν τα
κληματα αυτης εως θαλασσης και εως ποταμου τας παραφυαδας αυ-
της ινα τι καθειλεις τον φραγμα τον αυτης και τρυγωσιν αυτην παντες οι
παραπορευομενοι την οδον ελυμνηατο αυτην συς εκ δρυμου και μο-
νιος αγριος κατενεμησατο αυτην ο θεος των δυναμεων επιστρεψον δη
επιβλεψον εξ ουρανου και ιδε και επισχεψαι την αμπελον ταυτην και
καταρτισαι αυτην ην εφυτευσεν η δεξια σου και επι υιον ανθρωπου
ον εκραταιωσας σεαυτω εμπεπυρισμενη πυρι και ανεσκαμμενη απο ε-
πιτιμησεως του προσωπου σου απολουνται γεννηθητω η χειρ σου επ
ανδρα δεξιας σου και επι υιον ανθρωπου ον εκραταιωσας σεαυτω και
ου μη αποστωμεν απο σου ζωσεις ημας και το ονομα σου επικαλε-
σομεθα κυριε ο θεος των δυναμεων επιστρεψον ημας και επιφανον
το προσωπον σου και σωθησομεθα

εις το τελος υπερ των ληνων τω ασαφ ψαλμος αγαλλιασθε τω
θεω τω βοηθω ημων αλαλαξατε τω θεω ιακωβ λαβετε ψαλμον και
δοτε τυμπανον ψαλτηριον τερπνον μετα κιθαρας σαλπιαστε εν νεο-
μηνια σαλπιγγι εν ευσημω ημερα εορτης ημων οτι προσταγμα τω
ισραηλ εστιν και κριμα τω θεω ιακωβ μαρτυριον εν τω ιωσηφ εθετο

αυτον εν τω εξελθειν αυτον εκ γης αιγυπτου γλωσσαν ην ουκ εγνω ηκουσεν απεστησεν απο αρσεων τον νωτον αυτου αι χειρες αυτου εν τω κοφινω εδουλευσαν εν θλιψει επεκαλεσω με και ερρυσαμην σε επηκουσα σου εν αποκρυφω καταιγιδος εδοκιμασα σε επι υδατος αντιλογιας διαψαλμα ακουσον λαος μου και διαμαρτυρομαι σοι ισραηλ εαν ακουσης μου ουκ εσται εν σοι θεος προσφατος ουδε προσκυνησεις θεω αλλοτριω εγω γαρ ειμι κυριος ο θεος σου ο αναγαγων σε εκ γης αιγυπτου πλατυνον το στομα σου και πληρωσω αυτο και ουκ ηκουσεν ο λαος μου της φωνης μου και ισραηλ ου προσεσχεν μοι και εξαπεστειλα αυτους κατα τα επιτηδευματα των καρδιων αυτων πορευσονται εν τοις επιτηδευμασιν αυτων ει ο λαος μου ηκουσεν μου ισραηλ ταις οδοις μου ει επορευθη εν τω μηδενι αν τους εχθρους αυτων εταπεινωσα και επι τους θλιβοντας αυτους επεβαλον την χειρα μου οι εχθροι κυριου εψευσαντο αυτω και εσται ο καιρος αυτων εις τον αιωνα και εψωμισεν αυτους εκ στεατος πυρου και εκ πετρας μελι εχορτασεν αυτους

ψαλμος τω ασαφ ο θεος εστη εν συναγωγη θεων εν μεσω δε θεους διακρινει εως ποτε κρινετε αδικιαν και προσωπα αμαρτωλων λαμβανετε διαψαλμα κρινατε ορφανον και πτωχον ταπεινον και πενητα δικαιωσατε εξελεσθε πενητα και πτωχον εκ χειρος αμαρτωλου ρυσασθε ουκ εγνωσαν ουδε συνηκαν εν σκοτει διαπορευονται σαλευθησονται παντα τα θεμελια της γης εγω ειπα θεοι εστε και υιοι υψιστου παντες υμεις δε ως ανθρωποι αποθνησκετε και ως εις των αρχοντων πιπτετε αναστα ο θεος κρινον την γην οτι συ κατακληρονομησεις εν πασιν τοις εθνεσιν

ωδη ψαλμου τω ασαφ ο θεος τις ομοιωθησεται σοι μη σιγησης μηδε καταπραυνης ο θεος οτι ιδου οι εχθροι σου ηχησαν και οι μισουντες σε ηραν κεφαλην επι τον λαον σου κατεπανουργευσαντο γνωμην και εβουλευσαντο κατα των αγιων σου ειπαν δευτε και εξολεθρευσωμεν αυτους εξ εθνους και ου μη μνησθη το ονομα ισραηλ ετι οτι εβουλευσαντο εν ομονοια επι το αυτο κατα σου διατηρηκην διεθεντο τα σκηνωματα των ιδουμειων και οι ισμαηλιται μωαβ και οι αγαρηνοι γεβαλ και αμμων και αμαληκ και αλλοφυλοι μετα των κατοικουντων τυρον και γαρ και ασσουρ συμπαραγενετο μετ αυτων εγενηθησαν εις αντιλημψιν τοις υιοις λωτ διαψαλμα ποιησον αυτοις ως τη μαδιαμ και τω σισαρα ως ο ιαβιν εν τω χειμαρρω κισων εξωλεθρευθησαν εν αιενδωρ εγενηθησαν ωσει κοπρος τη γη θου τους αρχοντας αυτων ως τον ωρηβ και ζηβ και ζεβεε και σαλμανα παντας τους αρχοντας αυτων οιτινες ειπαν κληρονομησωμεν εαυτοις το αγιαστηριον του θεου ο θεος μου θου αυτους ως τροχον ως καλαμην κατα προσωπον ανεμου ωσει πυρ ο διαφλεξει δρυμον ως ει φλοξ κατακαυσαι ορη ουτως καταδιωξεις αυτους εν τη καταιγιδι σου και εν τη οργη σου ταραξεις αυτους πληρωσον τα προσωπα αυτων ατιμιας και ζητησουσιν το ονομα σου κυριε ασχυνηθητωση και ταραχθητωση εις τον αιωνα τον αιωνος και εντραπητωση και απολεσθωσαν και γνωτωσαν οτι ονομα σοι κυριος συ μονος υψιστος επι πασαν την γην

εις το τελος υπερ των ληνων τοις υιοις κορε ψαλμος ως αγαπητα τα σκηνωματα σου κυριε των δυναμεων επιποθει και εκλειπει η ψυχη μου εις τας αυλας του κυριου η καρδια μου και η σαρξ μου ηγαλλιασαντο επι θεον ζωντα και γαρ στρουθιον ευρεν εαυτω οικιαν και

τρυγών νοσσιαν εαυτη ου ιησει τα νοσσια αυτης τα θυσιαστηρια σου κυριε των δυναμεων ο βασιλευς μου και ο θεος μου μακαριοι οι κατοικουντες εν τω οικω σου εις τους αιωνας των αιωνων αινεσουσιν σε διαβαλμα μακαριος ανηρ ου εστιν η αντιλημφις αυτου παρα σου κυριε αναβασεις εν τη καρδια αυτου διεθετο εν τη κοιλαδι του κλαυθμωτος εις τοπον ον εθετο και γαρ ευλογιας δωσει ο νομοθετων πορευονται εκ δυναμεως εις δυναμιν οφθησεται ο θεος των θεων εν σιων κυριε ο θεος των δυναμεων εισακουσον της προσευχης μου ενωτισαι ο θεος ιακωβ διαβαλμα υπερασπιστα ημων ιδε ο θεος και επιβλεψον επι το προσωπον του χριστου σου οτι κρεισσων ημερα μια εν ταις αυλαις σου υπερ χιλιαδας εξελεξαμην παραρριπτεισθαι εν τω οικω του θεου μαλλον η οικειν εν σκηνωμασιν αμαρτωλων οτι ελεον και αληθειαν αγαπα κυριος ο θεος χαριν και δοξαν δωσει κυριος ου στερησει τα αγαθα τους πορευομενους εν ακακια κυριε των δυναμεων μακαριος ανθρωπος ο ελπιζων επι σε

εις το τελος τοις υιοις κορε ψαλμος ευδοκησας κυριε την γην σου απεστρεψας την αιχμαλωσιαν ιακωβ αφηκας τας ανομιας τω λαω σου εκαλυψας πασας τας αμαρτιας αυτων διαβαλμα κατεπαυσας πασαν την οργην σου απεστρεψας απο οργης θυμου σου επιστρεψον ημας ο θεος των σωτηριων ημων και αποστρεψον τον θυμον σου αφ ημων μη εις τον αιωνα οργισθησθαι ημιν η διατενεις την οργην σου απο γενεας εις γενεαν ο θεος συ επιστρεψας ζωωσεις ημας και ο λαος σου ευφρανθησεται επι σοι δειξον ημιν κυριε το ελεος σου και το σωτηριον σου δωης ημιν ακουσομαι τι λαλησει εν εμοι κυριος ο θεος οτι λαλησει ειρηνην επι τον λαον αυτου και επι τους οσιους αυτου και επι τους επιστρεφοντας προς αυτον καρδιαν πλην εγγυς των φοβουμενων αυτον το σωτηριον αυτου του κατασκηνωσαι δοξαν εν τη γη ημων ελεος και αληθεια συνηντησαν δικαιοσυνη και ειρηνη κατεφιλησαν αληθεια εκ της γης ανετειλεν και δικαιοσυνη εκ του ουρανου διεκυψεν και γαρ ο κυριος δωσει χρηστοτητα και η γη ημων δωσει τον καρπον αυτης δικαιοσυνη εναντιον αυτου προπορευεται και ιησει εις οδον τα διαβηματα αυτου

προσευχη τω δαυιδ κλινον κυριε το ους σου και επακουσον μου οτι πτωχος και πενης εμι εγω φυλαξον την ψυχην μου οτι οσιος εμι σωσον τον δουλον σου ο θεος μου τον ελπιζοντα επι σε ελεησον με κυριε οτι προς σε κεκραξομαι ολην την ημεραν ευφρανον την ψυχην του δουλου σου οτι προς σε κυριε ηρα την ψυχην μου οτι συ κυριε χρηστος και επιεικης και πολυελεος πασι τοις επικαλουμενοις σε ενωτισαι κυριε την προσευχην μου και προσχες τη φωνη της δεησεως μου εν ημερα θλιψεως μου εκεκραξα προς σε οτι εισηκουσας μου ουκ εστιν ομοιος σοι εν θεοις κυριε και ουκ εστιν κατα τα εργα σου παντα τα εθνη οσα εποησας ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου κυριε και δοξασουσιν το ονομα σου οτι μεγας ει συ και ποιων θαυμασια συ ει ο θεος μονος ο μεγας οδηγησον με κυριε τη οδω σου και πορευσομαι εν τη αληθεια σου ευφρανθητω η καρδια μου του φοβεισθαι το ονομα σου εξομολογησομαι σοι κυριε ο θεος μου εν ολη καρδια μου και δοξασω το ονομα σου εις τον αιωνα οτι το ελεος σου μεγα επ εμε και ερρυσω την ψυχην μου εξ αδου κατωτατου ο θεος παρανομοι επανεστησαν επ εμε και συναγωγή κραταιων εξητησαν την ψυχην μου και ου προεθεντο σε ενωπιον αυτων και συ

κυριε ο θεος οικτιρμων και ελεημων μακροθυμος και πολυελεος και αληθινος επιβλεψον επ εμε και ελεησον με δος το κρατος σου τω παιδι σου και σωσον τον υιον της παιδισκης σου ποιησον μετ εμου σημειον εις αγαθον και ιδετωσαν οι μισουντες με και αισχυνητωσαν οτι συ κυριε εβοηθησας μοι και παρεκαλεσας με

τοις υιοις κορε ψαλμος ωδης οι θεμελιοι αυτου εν τοις ορεσιν τοις αγιοις αγαπα κυριος τας πυλας σιων υπερ παντα τα σκηνωματα ιακωβ δεδοξασμενα ελαληθη περι σου η πολις του θεου διαψαλμα μνησθησομαι ρααβ και βαβυλωνος τοις γινωσκουσιν με και ιδου αλλοφυλοι και τυρος και λαος αιθιοπων ουτοι εγεννηθησαν εκει μητηρ σιων ερει ανθρωπος και ανθρωπος εγεννηθη εν αυτη και αυτος εθεμελιωσεν αυτην ο υψιστος κυριος διηγησεται εν γραφη λαων και αρχοντων τουτων των γεγεννημενων εν αυτη διαψαλμα ως ευφραينوμενων παντων η κατοικια εν σοι

ωδη ψαλμου τοις υιοις κορε εις το τελος υπερ μαλειθ του αποκριθηναι συνεσεως αιμαν τω ισραηλιτη κυριε ο θεος της σωτηριας μου ημερας εκεκραξα και εν νυκτι εναντιον σου εισελθατω ενωπιον σου η προσευχη μου κλινον το ους σου εις την δεησιν μου κυριε οτι επλησθη κακων η ψυχη μου και η ζωη μου τω αδη ηγγισεν προσελογισθην μετα των καταβαινοντων εις λακκον εγεννηθην ως ανθρωπος αβοηητος εν νεκροις ελευθερος ωσει τραυματιαι ερριμμενοι καθευδοντες εν ταφω ων ουκ εμνησθης ετι και αυτοι εκ της χειρος σου απωσθησαν εθεντο με εν λακκω κατωτατω εν σκοτεινις και εν σκια θανατου επ εμε επεστηριχθη ο θυμος σου και παντας τους μετεωρισμους σου επ εμε επηγαγες διαψαλμα εμαχρυνας τους γνωστους μου απ εμου εθεντο με βδελυγμα εαυτοι παρεδοθην και ουκ εξεπορευομην οι οφθαλμοι μου ησθενησαν απο πτωχειας εκεκραξα προς σε κυριε ολην την ημεραν διεπετασα προς σε τας χειρας μου μη τοις νεκροις ποιησεις θαυμασια η ιατροι αναστησουσιν και εξομολογησονται σοι μη διηγησεται τις εν ταφω το ελεος σου και την αληθειαν σου εν τη απωλεια μη γνωσθησεται εν τω σκοτει τα θαυμασια σου και η δικαιοσυνη σου εν γη επιλελησμενη καγω προς σε κυριε εκεκραξα και το πρωι η προσευχη μου προφθασει σε ινα τι κυριε απωθεις την ψυχην μου αποστρεφεις το προσωπον σου απ εμου πτωχος ειμι εγω και εν κοποις εκ νεοτητος μου υψωθεις δε εταπεινωθην και εξηπορηθην επ εμε διηλθον αι οργαι σου και οι φοβερισμοι σου εξεταραξαν με εκυκλωσαν με ως υδωρ ολην την ημεραν περιεσχον με αμα εμαχρυνας απ εμου φιλον και πλησιον και τους γνωστους μου απο ταλαιπωριας

συνεσεως αιθαν τω ισραηλιτη τα ελεη σου κυριε εις τον αιωνα ασομαι εις γενεαν και γενεαν απαγγελω την αληθειαν σου εν τω στοματι μου οτι ειπας εις τον αιωνα ελεος οικοδομηθησεται εν τοις ουρανοις ετοιμασθησεται η αληθεια σου διεθεμην διαθηκην τοις εκλεκτοις μου ωμοσα δαυιδ τω δουλω μου εως του αιωνος ετοιμασω το σπερμα σου και οικοδομησω εις γενεαν και γενεαν τον θρονον σου διαψαλμα εξομολογησονται οι ουρανοι τα θαυμασια σου κυριε και την αληθειαν σου εν εκκλησια αγιων οτι τις εν νεφελαις ισωθησεται τω κυριω και τις ομοιωθησεται τω κυριω εν υιοις θεου ο θεος ενδοξαζομενος εν βουλη αγιων μεγας και φοβερος επι παντας τους περικυκλωμενους εν τω κυριω των δυναμεων τις ομοιος σοι δυνατος ει κυριε και η αληθεια σου κυκλω σου συ δεσποζεις του κρατους της θαλασσης

τον δε σallon των κυματων αυτης συ καταπραυνεις συ εταπεινωσας ως τραυματιαν υπερηφανον και εν τω βραχιονι της δυναμεως σου διεσχορπισας τους εχθρους σου σοι εισιν οι ουρανοι και ση εστιν η γη την οικουμενην και το πληρωμα αυτης συ ευθεμελιωσας τον βορραν και θαλασσας συ εκτισας θαβωρ και ερμων εν τω ονοματι σου αγαλλιασονται σος ο βραχιων μετα δυναστειας κραταιωθητω η χειρ σου υψωθητω η δεξια σου δικαιοσυνη και κριμα ετοιμασια του θρονου σου ελεος και αληθεια προπορευσεται προ προσωπου σου μακαριος ο λαος ο γινωσκων αλλαγμον κυριε εν τω φωτι του προσωπου σου πορευσονται και εν τω ονοματι σου αγαλλιασονται ολην την ημεραν και εν τη δικαιοσυνη σου υψωθησονται οτι το καυχημα της δυναμεως αυτων ει συ και εν τη ευδοκια σου υψωθησεται το κερας ημων οτι του κυριου η αντιλημφις και του αγιου ισραηλ βασιλειωσ ημων τοτε ελαλησας εν ορασει τοις οσιοις σου και ειπας ευθεμην βοηθειαν επι δυνατον υψωσα εκλεκτον εκ του λαου μου ευρον δαυιδ τον δουλόν μου εν ελαιω αγιω μου εχρισα αυτον η γαρ χειρ μου συναντιλημφεται αυτα και ο βραχιων μου κατισχυσει αυτον ουκ ωφελήσει εχθρος εν αυτω και υιος ανομιας ου προσθήσει του κακωσαι αυτον και συγκοφω τους εχθρους αυτου απο προσωπου αυτου και τους μισουντας αυτον τροπωσομαι και η αληθεια μου και το ελεος μου μετ αυτου και εν τω ονοματι μου υψωθησεται το κερας αυτου και ιθησομαι εν θαλασση χειρα αυτου και εν ποταμοις δεξιαν αυτου αυτος επικαλεσεται με πατηρ μου ει συ θεος μου και αντιλημπτωρ της σωτηριας μου καγω πρωτοτοκον ιθησομαι αυτον υψηλον παρα τοις βασιλευσιν της γης εις τον αιωνα φυλαξω αυτω το ελεος μου και η διαθηκη μου πιστη αυτω και ιθησομαι εις τον αιωνα του αιωνος το σπερμα αυτου και τον θρονον αυτου ως τας ημερας του ουρανου εαν εγκαταλιπωσιν οι υιοι αυτου τον νομον μου και τοις κριμασιν μου μη πορευθωσιν εαν τα δικαιωματα μου βεβηλωσουσιν και τας εντολας μου μη φυλαξωσιν επισκεψομαι εν ραβδω τας ανομιας αυτων και εν μαστιξιν τας αμαρτιας αυτων το δε ελεος μου ου μη διασκεδασω απ αυτου ουδε μη αδικησω εν τη αληθεια μου ουδε μη βεβηλωσω την διαθηκην μου και τα εκπορευομενα δια των χειλεων μου ου μη αθετησω απαξ ωμοσα εν τω αγιω μου ει τω δαυιδ ψευσομαι το σπερμα αυτου εις τον αιωνα μινει και ο θρονος αυτου ως ο ηλιος εναντιον μου και ως η σεληνη κατηρτισμενη εις τον αιωνα και ο μαρτυς εν ουρανω πιστος διαφαλμα συ δε απωσω και εξουδενωσας ανεβαλου τον χριστον σου κατεστρεψας την διαθηκην του δουλου σου εβεβηλωσας εις την γην το αγιασμα αυτου καθειλεις παντας τους φραγμους αυτου εθου τα οχυρωματα αυτου δειλιαν διηρπασαν αυτον παντες οι διοδευοντες οδον εγεννηθη ονειδος τοις γειτοσιν αυτου υψωσας την δεξιαν των εχθρων αυτου ευφρανας παντας τους εχθρους αυτου απεστρεψας την βοηθειαν της ρομφαιας αυτου και ουκ αντελαβου αυτου εν τω πολεμω κατελυσας απο καθαρισμου αυτον τον θρονον αυτου εις την γην κατερραξας εσμιχρυνας τας ημερας του χρονου αυτου κατεχεας αυτου αισχυνην διαφαλμα εως ποτε κυριε αποστρεψεις εις τελος εκκαυθησεται ως πυρ η οργη σου μνησθητι τις μου η υποστασις μη γαρ ματαιως εκτισας παντας τους υιους των ανθρωπων τις εστιν ανθρωπος ος ζησεται και ουκ οφεται θανατον ρυσεται την ψυχην αυτου εκ χειρος αδου διαφαλμα που εισιν τα ελεη σου τα αρχαια κυριε α ωμοσας τω δαυιδ

εν τη αληθεια σου μνησθητι κυριε του ονειδισμού των δουλων σου ου υπεσχον εν τω κολπω μου πολλων εθνων ου ωνειδισαν οι εχθροι σου κυριε ου ωνειδισαν το ανταλλαγμα του χριστου σου ευλογητος κυριος εις τον αιωνα γενοιτο γενοιτο

προσευχη του μωυση ανθρωπου του θεου κυριε καταφυγη εγενηθης ημιν εν γενεα και γενεα προ του ορη γεννηθηναι και πλασθηναι την γην και την οικουμενην και απο του αιωνος εως του αιωνος συ ει μη αποστρεψης ανθρωπον εις ταπεινωσιν και ειπας επιστρεψατε υιοι ανθρωπων οτι χιλια ετη εν οφθαλμοις σου ως η ημερα η εχθες ητις διηλθεν και φυλακη εν νυκτι τα εξουδενωματα αυτων ετη εσονται το πρωι ωσει χλοη παρελθoi το πρωι ανθησαι και παρελθoi το εσπερας αποπεσοι σκληρυνθειη και ξηρανθειη οτι εξελιπομεν εν τη οργη σου και εν τω θυμω σου εταραχθημεν εθου τας ανομιας ημων ενωπιον σου ο αιων ημων εις φωτισμον του προσωπου σου οτι πασαι αι ημεραι ημων εξελιπον και εν τη οργη σου εξελιπομεν τα ετη ημων ως αραχνην εμελετων αι ημεραι των ετων ημων εν αυτοις εβδομηκοντα ετη εαν δε εν δυνασταιαις ογδοηκοντα ετη και το πλειον αυτων κοπος και πονος οτι επηλθεν πραυτης εφ ημας και παιδευθησομεθα τις γινωσκει το κρατος της οργης σου και απο του φοβου σου τον θυμον σου εξαριθμησασθαι την δεξian σου ουτως γνωρισον και τους πεπεδημενους τη καρδια εν σοφια επιστρεψον κυριε εως ποτε και παροκληθητι επι τοις δουλους σου ενεπληστημεν το πρωι του ελεους σου και ηγαλλιασαμεθα και ευφρανθημεν εν πασαις ταις ημεραις ημων ευφρανθημεν ανθ ων ημερων εταπεινωσας ημας ετων ων ειδομεν κακα και ιδε επι τους δουλους σου και τα εργα σου και οδηγησον τους υιους αυτων και εστω η λαμπροτης κυριου του θεου ημων εφ ημας και τα εργα των χειρων ημων κατευθυνον εφ ημας

αινος ωδης τω δαυιδ ο κατοικων εν βοηθεια του υψιστου εν σκεπη του θεου του ουρανου αυλισθησεται ερει τω κυριω αντιλημπτω μου ει και καταφυγη μου ο θεος μου ελπιω επ αυτον οτι αυτος ρυσεται με εκ παγιδος θηρευτων και απο λογου ταραχωδους εν τοις μεταφρενοις αυτου επισκιασει σοι και υπο τας πτερυγας αυτου ελπειεις οπλω κυκλωσει σε η αληθεια αυτου ου φοβηθηση απο φοβου νυκτερινου απο βελους πετομενου ημερας απο πραγματος διαπορευομενου εν σκοτει απο συμπτωματος και δαιμονιου μεσημβρινου πεσειται εκ του κλιτους σου χιλιας και μυριας εκ δεξιων σου προς σε δε ουκ εγγιει πλην τοις οφθαλμοις σου κατανοησεις και ανταποδοσιν αμαρτωλων οψη οτι συ κυριε η ελπις μου τον υψιστον εθου καταφυγην σου ου προσελευσεται προς σε κακα και μαστιξ ουκ εγγιει τω σκηνωματι σου οτι τοις αγγελοις αυτου εντελειται περι σου του διαφυλαξαι σε εν πασαις ταις οδοις σου επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψης προς λιθον τον ποδα σου επ ασπιδα και βασιλισκον επιβηση και καταπατησεις λεοντα και δρακοντα οτι επ εμε ηλπισεν και ρυσομαι αυτον σκεπασω αυτον οτι εγνων το ονομα μου επικαλεσεται με και εισακουσομαι αυτου μετ αυτου ειμι εν θλιψει και εξελουμαι και δοξασω αυτον μακροτητα ημερων εμπλησω αυτον και δειξω αυτω το σωτηριον μου

ψαλμος ωδης εις την ημεραν του σαββατου αγαθον το εξομολογισθαι τω κυριω και ψαλλειν τω ονοματι σου υψιστε του αναγγελλειν το πρωι το ελεος σου και την αληθειαν σου κατα νυχτα εν δεκαχορδω ψαλτηριω μετ ωδης εν κιθαρα οτι ευφρανας με κυριε εν τω ποιηματι

σου και εν τοις εργοις των χειρων σου αγαλλιασμαι ως εμεγαλυνθη τα εργα σου κυριε σφοδρα εβαθυνθησαν οι διαλογισμοι σου ανηρ αφρων ου γνωσεται και ασυνετος ου συνησει ταυτα εν τω ανατειλαι τους αμαρτωλους ως χορτον και διεκυψαν παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν οπως αν εξολεθρευθωσιν εις τον αιωνα του αιωνος συ δε υψιστος εις τον αιωνα κυριε οτι ιδου οι εχθροι σου απολουνται και διασκορπισθησονται παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν και υψωθησεται ως μονοκερωτος το κερας μου και το γηρας μου εν ελαιω πιονι και επειδεν ο οφθαλμος μου εν τοις εχθροις μου και εν τοις επανιστανομενοις επ εμε πονηρευομενοις ακουσεται το ους μου δικαιος ως φοιनिξ ανθησει ωσει κεδρος η εν τω λιβανω πληθυνθησεται πεφυτευμενοι εν τω οικω κυριου εν ταις αυλαις του θεου ημων εξανθησουσιν ετι πληθυνθησονται εν γηρει πιονι και ευπαθουντες εσονται του αναγγειλαι οτι ευθης κυριος ο θεος μου και ουκ εστιν αδικια εν αυτω

εις την ημεραν του προσαββατου οτε κατωκισται η γη αινος ωδης τω δαυιδ ο κυριος εβασιλευσεν ευπρεπειαν ενεδυσατο ενεδυσατο κυριος δυναμιν και περιεζωσατο και γαρ εστερεωσεν την οικουμενην ητις ου σαλευθησεται ετοιμος ο θρονος σου απο τοτε απο του αιωνος συ ει επηραν οι ποταμοι κυριε επηραν οι ποταμοι φωνας αυτων απο φωνων υδατων πολλων θαυμαστοι οι μετεωρισμοι της θαλασσης θαυμαστος εν υψηλοις ο κυριος τα μαρτυρια σου επιστωθησαν σφοδρα τω οικω σου πρεπει αγιασμα κυριε εις μακροτητα ημερων

φαλμος τω δαυιδ τετραδι σαββατων ο θεος εκδικησεων κυριος ο θεος εκδικησεων επαρρησιασατο υψωθητι ο κρινων την γην αποδος ανταποδοσιν τοις υπερηφανοις εως ποτε αμαρτωλοι κυριε εως ποτε αμαρτωλοι καυχησονται φυγεζονται και λαλησουσιν αδικιαν λαλησουσιν παντες οι εργαζομενοι την ανομιαν τον λαον σου κυριε εταπεινωσαν και την κληρονομιαν σου εκακωσαν χηραν και προσηλυτον απεκτειναν και ορφανους εφονευσαν και ειπαν ουκ οφεται κυριος ουδε συνησει ο θεος του ιακωβ συνετε δη αφρονες εν τω λαω και μαυροι ποτε φρονησατε ο φυτευσας το ους ουχι ακουει η ο πλασας τον οφθαλμον ου κατανοει ο παιδευων εθνη ουχι ελεγει ο διδασκων ανθρωπον γνωσιν κυριος γνωσκει τους διαλογισμους των ανθρωπων οτι εισιν ματαιοι μακαριος ανθρωπος ον αν συ παιδευσης κυριε και εκ του νομου σου διδαξης αυτον του πραυναι αυτω αφ ημερων πονηρων εως ου ορυγη τω αμαρτωλω βοθρος οτι ουκ απωσεται κυριος τον λαον αυτου και την κληρονομιαν αυτου ουκ εγκαταλειψει εως ου δικαιοσυνη επιστρεψη εις κρισιν και εχομενοι αυτης παντες οι ευθεις τη καρδια διαβαλας τις αναστησεται μοι επι πονηρευομενους η τις συμπαραστησεται μοι επι εργαζομενους την ανομιαν ει μη οτι κυριος εβοηθησεν μοι παρα βραχυ παρωκησεν τω αδη η ψυχη μου ει ελεγον σεσαλευται ο πους μου το ελεος σου κυριε βοηθει μοι κυριε κατα το πληθος των οδυνων μου εν τη καρδια μου αι παρακλησεις σου ηγαπησαν την ψυχην μου μη συμπροσεσται σοι θρονος ανομιας ο πλασων κοπον επι προσταγματι θηρευσουσιν επι ψυχην δικαιου και αιμα αθων καταδικασονται και εγενετο μοι κυριος εις καταφυγην και ο θεος μου εις βοηthon ελπιδος μου και αποδωσει αυτοις την ανομιαν αυτων και κατα την πονηριαν αυτων αφανισει αυτοους κυριος ο θεος ημων

αινος ωδης τω δαυιδ δευτε αγαλλιασωμεθα τω κυριω αλαλαζωμεν τω θεω τω σωτηρι ημων προφθασωμεν το προσωπον αυτου εν εξομολογησει και εν ψαλμοις αλαλαζωμεν αυτω οτι θεος μεγας κυριος και βασιλευς μεγας επι παντας τους θεους οτι εν τη χειρι αυτου τα περατα της γης και τα υψη των ορεων αυτου εισιν οτι αυτου εστιν η θαλασσα και αυτος εποιοησεν αυτην και την ξηραν αι χειρες αυτου επλασαν δευτε προσκυνησωμεν και προσπεσωμεν αυτω και κλαυσωμεν εναντιον κυριου του ποιησαντος ημας οτι αυτος εστιν ο θεος ημων και ημεις λαος νομης αυτου και προβατα χειρος αυτου σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω ου επειρασαν οι πατερες υμων εδοκιμασαν και ειδοσαν τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπα αιι πλανωνται τη καρδια και αυτοι ουκ εγνωσαν τας οδους μου ως ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελουσονται εις την καταπαυσιν μου

οτε ο οικος ωκοδομειτο μετα την αιχμαλωσιαν ωδη τω δαυιδ ασατε τω κυριω ασμα καινον ασατε τω κυριω πασα η γη ασατε τω κυριω ευλογησατε το ονομα αυτου ευαγγελιζεσθε ημεραν εξ ημερας το σωτηριον αυτου αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν την δοξαν αυτου εν πασι τοις λαοις τα θαυμασια αυτου οτι μεγας κυριος και αινετος σφοδρα φοβερους εστιν επι παντας τους θεους οτι παντες οι θεοι των εθνων δαιμονια ο δε κυριος τους ουρανους εποιοησεν εξομολογησις και ωραιότης ενωπιον αυτου αγιωσυνη και μεγαλοπρεπεια εν τω αγιασmati αυτου ενεγκατε τω κυριω αι πατριαι των εθνων ενεγκατε τω κυριω δοξαν και τιμην ενεγκατε τω κυριω δοξαν ονοματι αυτου αρατε θυσιας και εισπορευεσθε εις τας αυλας αυτου προσκυνησατε τω κυριω εν αυλη αγια αυτου σαλευθητω απο προσωπου αυτου πασα η γη ειπατε εν τοις εθνεσιν ο κυριος εβασιλευσεν και γαρ κατωρθωσεν την οικουμενην ητις ου σαλευθησεται κρινει λαους εν ευθυτητι ευφραινεσθωσαν οι ουρανοι και αγαλλιασθω η γη σαλευθητω η θαλασσα και το πληρωμα αυτης χαρησεται τα πεδια και παντα τα εν αυτοις τοτε αγαλλιασονται παντα τα ξυλα του δρυμου προ προσωπου κυριου οτι ερχεται οτι ερχεται κринαι την γην κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη και λαους εν τη αληθεια αυτου

τω δαυιδ οτε η γη αυτου καθισταται ο κυριος εβασιλευσεν αγαλλιασθω η γη ευφρανθητωσαν νησοι πολλαι νεφελη και γνοφος κυκλω αυτου δικαιοσυνη και κριμα κατορθωσις του θρονου αυτου πυρ εναντιον αυτου προπορευσεται και φλογιει κυκλω τους εχθρους αυτου εφαναν αι αστραραι αυτου τη οικουμενη ειδεν και εσαλευθη η γη τα ορη ετακησαν ωσει κηρος απο προσωπου κυριου απο προσωπου κυριου πασης της γης ανηγγειλαν οι ουρανοι την δικαιοσυνην αυτου και ειδοσαν παντες οι λαοι την δοξαν αυτου αισχυνθητωσαν παντες οι προσκυνουντες τοις γλυπτοις οι εγκauχωμενοι εν τοις ειδωλοις αυτων προσκυνησατε αυτω παντες οι αγγελοι αυτου ηκουσεν και ευφρανθη σιων και ηγαλλιασαντο αι θυγατρες της ιουδαιας ενεκεν των κριματων σου κυριε οτι συ ει κυριος ο υψιστος επι πασαν την γην σφοδρα υπερυψωθης υπερ παντας τους θεους οι αγαπωντες τον κυριον μισειτε πονηρον φυλασσει κυριος τας ψυχας των οσιων αυτου εκ χειρος αμαρτωλων ρυσεται αυτους φως ανετειλεν τω δικαιω και τοις ευθεσι τη καρδια ευφροσυνη ευφρανθητε δικαιοι επι τω κυριω

και εξομολογείσθε τη μνημη της αγιωσύνης αυτου

ψαλμος τω δαυιδ ασατε τω κυριω ασμα καινον οτι θαυμαστα εποιησεν κυριος εσωσεν αυτω η δεξια αυτου και ο βραχιων ο αγιος αυτου εγνωρισεν κυριος το σωτηριον αυτου εναντιον των εθνων απεκαλυψεν την δικαιοσυνην αυτου εμνησθη του ελεους αυτου τω ιακωβ και της αληθειας αυτου τω οικω ισραηλ ειδοσαν παντα τα περατα της γης το σωτηριον του θεου ημων αλαλαξατε τω θεω πασα η γη ασατε και αγαλλιασθε και ψαλτε ψαλτε τω κυριω εν κιθαρα εν κιθαρα και φωνη ψαλμου εν σαλπιγξιν ελαταις και φωνη σαλπιγγος κερατινης αλαλαξατε ενωπιον του βασιλεως κυριου σαλευθητω η θαλασσα και το πληρωμα αυτης η οικουμενη και οι κατοικουντες εν αυτη ποταμοι κροτησουσιν χειρι επι το αυτο τα ορη αγαλλιασονται οτι ηκει κριναι την γην κρινει την οικουμενην εν δικαιοσυνη και λαους εν ευθυτητι

ψαλμος τω δαυιδ ο κυριος εβασιλευσεν οργιζεσθωσαν λαοι ο καθημενος επι των χερουβιν σαλευθητω η γη κυριος εν σιων μεγας και υψηλος εστιν επι παντας τους λαους εξομολογησασθωσαν τω ονοματι σου τω μεγαλω οτι φοβερων και αγιον εστιν και τιμη βασιλεως κρισιν αγαπα συ ητοιμασας ευθυτητας κρισιν και δικαιοσυνην εν ιακωβ συ εποησας υψουτε κυριον τον θεον ημων και προσκυνειτε τω υποποδιω των ποδων αυτου οτι αγιος εστιν μωυσης και ααρων εν τοις ιερευσιν αυτου και σαμουηλ εν τοις επικαλουμενοις το ονομα αυτου επεκαλουντο τον κυριον και αυτος επηκουσεν αυτων εν στυλω νεφέλης ελαλει προς αυτους εφυλασσον τα μαρτυρια αυτου και τα προσταγματα α εδωκεν αυτοις κυριε ο θεος ημων συ επηκουες αυτων ο θεος συ ευιλatos εγινου αυτοις και εκδικων επι παντα τα επιτηδευματα αυτων υψουτε κυριον τον θεον ημων και προσκυνειτε εις ορος αγιον αυτου οτι αγιος κυριος ο θεος ημων

ψαλμος εις εξομολογησιν αλαλαξατε τω κυριω πασα η γη δουλευσατε τω κυριω εν ευφροσυνη εισελθατε ενωπιον αυτου εν αγαλλιασει γνωτε οτι κυριος αυτος εστιν ο θεος αυτος εποησεν ημας και ουχ ημεις λαος αυτου και προβατα της νομης αυτου εισελθατε εις τας πυλας αυτου εν εξομολογησει εις τας αυλας αυτου εν υμνοις εξομολογείσθε αυτω αινειτε το ονομα αυτου οτι χρηστος κυριος εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εως γενεας και γενεας η αληθεια αυτου

τω δαυιδ ψαλμος ελεος και κρισιν ασομαι σοι κυριε ψαλω και συνησω εν οδω αμωμω ποτε ηξεις προς με διεπορευομενη εν ακακια καρδιας μου εν μεσω του οικου μου ου προσθεμην προ οφθαλμων μου πραγμα παρανομον ποιουντας παραβασεις εμησησα ουκ εκολληθη μοι καρδια σκαμβη εκκλινοντος απ εμου του πονηρου ουκ εγινωσκον τον καταλαλουντα λαθρα του πλησιον αυτου τουτον εξεδιωκον υπερηφανω οφθαλμω και απληστω καρδια τουτω ου συνησθιον οι οφθαλμοι μου επι τους πιστους της γης του συγκαθησθαι αυτους μετ εμου πορευομενος εν οδω αμωμω ουτος μοι ελειτουργει ου κατωχει εν μεσω της οικιας μου ποιων υπερηφανιαν λαλων αδικα ου κατευθυνεν εναντιον των οφθαλμων μου εις τας πρωιας απεκτηννον παντας τους αμαρτωλους της γης του εξολεθρευσαι εκ πολεως κυριου παντας τους εργαζομενους την ανομιαν

προσευχη τω πτωχω οταν ακηδιαση και εναντιον κυριου εκχη την δεησιν αυτου εισακουσον κυριε της προσευχης μου και η κραυγη μου προς σε ελθωτω μη αποστρεψης το προσωπον σου απ εμου

εν η αν ημερα θλιβωμαι κλινον το ους σου προς με εν η αν ημερα επικαλεσωμαι σε ταχυ εισακουσον μου οτι εξελιπον ωσει καπνος αι ημεραι μου και τα οστα μου ωσει φρυγιον συνεφρυγησαν επληγη ωσει χορτος και εξηρανθη η καρδια μου οτι επελαθιομην του φαγειν τον αρτον μου απο φωνης του στεναγμου μου εκολληθη το οστουν μου τη σαρκι μου ωμοιωθην πελεκανι ερημικω εγεννηθην ωσει νυκτικο-ραξ εν οικοπεδω ηγρυπνησα και εγεννηθην ωσει στρουθιον μοναζον επι δωματι ολην την ημεραν ωνειδιζον με οι εχθροι μου και οι επαι-νουντες με κατ εμου ωμνουν οτι σποδον ωσει αρτον εφαγον και το πομα μου μετα κλαυθμου εκιρνων απο προσωπου της οργης σου και του θυμου σου οτι επαρας κατερραξας με αι ημεραι μου ωσει σκια εκλιθησαν και εγω ωσει χορτος εξηρανθην συ δε κυριε εις τον αιω-να μενεις και το μνημοσυνον σου εις γενεαν και γενεαν συ αναστας οικτιρησεις την σιων οτι καιρος του οικτιρησαι αυτην οτι ηκει καιρος οτι ευδοκησαν οι δουλοι σου τους λιθους αυτης και τον χουν αυτης οικτιρησουσιν και φοβηθησονται τα εθνη το ονομα κυριου και παντες οι βασιλεις της γης την δοξαν σου οτι οικοδομησει κυριος την σιων και οφθησεται εν τη δοξη αυτου επεβλεψεν επι την προσευχην των ταπεινων και ουκ εξουδενωσεν την δεσιν αυτων γραφητω αυτη εις γενεαν ετεραν και λαος ο κτιζομενος αινεσει τον κυριον οτι εξεκυ-ψεν εξ υψους αγιου αυτου κυριος εξ ουρανου επι την γην επεβλεψεν του ακουσαι τον στεναγμον των πεπεδημενων του λυσαι τους υιους των τεθανατωμενων του αναγγειλαι εν σιων το ονομα κυριου και την αινεσιν αυτου εν ιερουσαλημ εν τω συναχθηναι λαους επι το αυτο και βασιλειας του δουλευειν τω κυριω απεκριθη αυτω εν οδω ισχυος αυτου την ολιγοτητα των ημερων μου αναγγειλον μοι μη αναγαγης με εν ημισει ημερων μου εν γενεα γενεων τα ετη σου κατ αρχας συ κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι αυτοι απολουνται συ δε διαμενεις και παντες ως ιματιον παλαιωθησ-νται και ωσει περιβολαιον αλλαξεις αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν οι υιοι των δουλων σου κα-τασκηνωσουσιν και το σπερμα αυτων εις τον αιωνα κατευθυνθησεται

τω δαυιδ ευλογει η ψυχη μου τον κυριον και παντα τα εντος μου το ονομα το αγιον αυτου ευλογει η ψυχη μου τον κυριον και μη επιλανθανου πασας τας ανταποδοσεις αυτου τον ευιλατευοντα πασαις ταις ανομιαις σου τον ωμενον πασας τας νοσους σου τον λυτρου-μενον εκ φθορας την ζωην σου τον στεφανουντα σε εν ελεει και οικτιρμοις τον εμπιπλωντα εν αγαθοις την επιθυμιαν σου ανακαινι-σθησεται ως αετου η νεοτης σου ποιων ελεημοσυνας ο κυριος και χριμα πασι τοις αδικουμενοις εγνωρισεν τας οδους αυτου τω μωυση τοις υιοις ισραηλ τα θεληματα αυτου οικτιρμων και ελεημων ο κυριος μακροθυμος και πολυελεος ουκ εις τελος οργισθησεται ουδε εις τον αιωνα μηνει ου κατα τας αμαρτιας ημων εποιησεν ημιν ουδε κατα τας ανομιαις ημων ανταπεδωκεν ημιν οτι κατα το υψος του ουρανου απο της γης εκραταιωσεν κυριος το ελεος αυτου επι τους φοβουμενους αυτον καθι οσον απεχουσιν ανατολαι απο δυσμων εμακρυνεν αφ ημων τας ανομιαις ημων καθως οικτιρει πατηρ υιους οικτιρησεν κυριος τους φοβουμενους αυτον οτι αυτοι εγνω το πλασμα ημων μνησθητι οτι χους εσμεν ανθρωπος ωσει χορτος αι ημεραι αυτου ωσει ανθος του αγρου ουτως εξανθησει οτι πνευμα διηλθεν εν αυτω και ουκ υπαρξει

και ουκ επιγνωσεται επι τον τοπον αυτου το δε ελεος του κυριου απο του αιωνος και εως του αιωνος επι τους φοβουμενους αυτον και η δικαιοσυνη αυτου επι υιους υιων τοις φυλασσουσιν την διαθηκην αυτου και μεμνημενοις των εντολων αυτου του ποιησαι αυτας κυριος εν τω ουρανω ητοιμασεν τον θρονον αυτου και η βασιλεια αυτου παντων δεσποζει ευλογειτε τον κυριον παντες οι αγγελοι αυτου δυνατοι ισχυι ποιουντες τον λογον αυτου του ακουσαι της φωνης των λογων αυτου ευλογειτε τον κυριον πασαι αι δυναμεις αυτου λειτουργοι αυτου ποιουντες το θελημα αυτου ευλογειτε τον κυριον παντα τα εργα αυτου εν παντι τοπω της δεσποτειας αυτου ευλογει η ψυχη μου τον κυριον

τω δαυιδ ευλογει η ψυχη μου τον κυριον κυριε ο θεος μου εμεγαλυνηθη σφοδρα εξομολογησιν και ευπρεπειαν ενεδυσω αναβαλλομενος φως ως ιματιον εκτεινων τον ουρανον ωσει δερριν ο στεγαζων εν υδασιν τα υπερωα αυτου ο τιθεις νεφη την επιβασιν αυτου ο περιπατων επι πτερυγων ανεμων ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρ φλεγον εθεμελιωσεν την γην επι την ασφαλειαν αυτης ου κλινησεται εις τον αιωνα του αιωνος αβυσσος ως ιματιον το περιβολαιον αυτου επι των ορεων στησονται υδατα απο επιτιμησεως σου φευξονται απο φωνης βροντης σου δειλιασουσιν αναβαινουσιν ορη και καταβαινουσιν πεδια εις τοπον ον εθεμελιωσας αυτοις οριον εθου ο ου παρελευσονται ουδε επιστρεψουσιν καλυψαι την γην ο εξαποστελλων πηγας εν φαραγγιν ανα μεσον των ορεων διελευσονται υδατα ποτιουσιν παντα τα θηρια του αγρου προσδεζονται οναγροι εις διψαν αυτων επ αυτα τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσει εκ μεσου των πετρων δωσουσιν φωνην ποτιζων ορη εκ των υπερων αυτου απο καρπου των εργαων σου χορτασθησεται η γη εξανατελλων χορτον τοις κτηνεσιν και χλοην τη δουλεια των ανθρωπων του εξαγαγειν αρτον εκ της γης και οινος ευφραίνει καρδιαν ανθρωπου του ιλαρυναι προσωπον εν ελαιω και αρτος καρδιαν ανθρωπου στηριζει χορτασθησεται τα ξυλα του πεδιου αι κεδροι του λιβανου ας εφύτευσεν εκει στρουθια εννοσσεουσιν του ερωδιου η οικια ηγειται αυτων ορη τα υψηλα ταις ελαφοις πετρα καταφυγη τοις χοιρογρυλλιοις εποισεν σεληνην εις καιρους ο ηλιος εγνω την δυσιν αυτου εθου σκοτος και εγενετο νυξ εν αυτη διελευσονται παντα τα θηρια του δρυμου σκυμνοι ωρυομενοι αρπασαι και ζητησαι παρα του θεου βρωσιν αυτοις ανετειλεν ο ηλιος και συνηχθησαν και εν ταις μονδραις αυτων κοιτασθησονται εξελευσεται ανθρωπος επι το εργον αυτου και επι την εργασιαν αυτου εως εσπερας ως εμεγαλυνη τα εργα σου κυριε παντα εν σοφια εποισας επληρωθη η γη της κτησεως σου αυτη η θαλασσα η μεγαλη και ευρυχωρος εκει ερπετα ων ουκ εστιν αριθμος ζωα μικρα μετα μεγαλων εκει πλοια διαπορευονται δρακων ουτος ον επλασας εμπαιζειν αυτω παντα προς σε προσδοκωσιν δουναι την τροφην αυτοις ευκαιρον δοντος σου αυτοις συλλεξουσιν ανοιξαντος δε σου την χειρα τα συμπαντα πλησθησονται χρησιστος αποστρεψαντος δε σου το προσωπον ταραχθησονται αντανειλεις το πνευμα αυτων και εκλειψουσιν και εις τον χουν αυτων επιστρεψουσιν εξαποστελεις το πνευμα σου και κτισθησονται και ανακαινιεις το προσωπον της γης ητω η δοξα κυριου εις τον αιωνα ευφρανθησεται κυριος επι τοις εργοις αυτου ο επιβλεπων επι την γην και ποιων αυτην

τρεμειν ο απομενος των ορεων και καπνιζονται ασω τω κυριω εν τη ζωη μου φάλω τω θεω μου εως υπαρχω ηδυνθειη αυτω η διαλογη μου εγω δε ευφρανθησομαι επι τω κυριω εκλιποισαν αμαρτωλοι απο της γης και ανομοι ωστε μη υπαρχειν αυτους ευλογει η ψυχη μου τον κυριον

αλληλουια εξομολογεισθε τω κυριω και επικαλεισθε το ονομα αυτου απαγγειλατε εν τοις εθνεσιν τα εργα αυτου ασατε αυτω και φαλατε αυτω διηγησασθε παντα τα θαυμασια αυτου επαινεισθε εν τω ονοματι τω αγιω αυτου ευφρανθητω καρδια ζητούντων τον κυριον ζητησατε τον κυριον και κραταιωθητε ζητησατε το προσωπον αυτου δια παντος μνησθητε των θαυμασιων αυτου ων εποιοησεν τα τερατα αυτου και τα κριματα του στοματος αυτου σπερμα αβρααμ δουλοι αυτου υιοι ιακωβ εκλεκτοι αυτου αυτος κυριος ο θεος ημων εν παση τη γη τα κριματα αυτου εμνησθη εις τον αιωνα διαθηκης αυτου λογου ου ενετειλατο εις χιλιας γενεας ον διεθετο τω αβρααμ και του ορκου αυτου τω ισαακ και εστησεν αυτην τω ιακωβ εις προσταγμα και τω ισραηλ διαθηκην αιωνιον λεγων σοι δωσω την γην χανααν σχοινομιας κληρονομιας υμων εν τω ειναι αυτους αριθμω βραχεις ολιγοστους και παροικους εν αυτη και διηλθον εξ εθνους εις εθνος εκ βασιλειας εις λαον ετερον ουκ αφηκεν ανθρωπον αδικησαι αυτους και ηλεγξεν υπερ αυτων βασιλεις μη απτεσθε των χριστων μου και εν τοις προφηταις μου μη πονηρευεσθε και εκαλεσεν λιμον επι την γην παν στηριγμα αρτου συνετριψεν απεστειλεν εμπροσθεν αυτων ανθρωπον εις δουλون επραθη ιωσηφ εταπεινωσαν εν πεδαις τους ποδας αυτου σιδηρον διηλθεν η ψυχη αυτου μεχρι του ελθειν τον λογον αυτου το λογιον κυριου επιρωσεν αυτον απεστειλεν βασιλευς και ελυσεν αυτον αρχων λαων και αφηκεν αυτον κατεστησεν αυτον κυριον του οικου αυτου και αρχοντα πασης της κτησεως αυτου του παιδευσαι τους αρχοντας αυτου ως εαυτον και τους πρεσβυτερους αυτου σοφισαι και εισηλθεν ισραηλ εις αιγυπτον και ιακωβ παρωκησεν εν γη χαμ και ηυξησεν τον λαον αυτου σφοδρα και εκραταιωσεν αυτον υπερ τους εχθρους αυτου μετεστρεψεν την καρδιαν αυτων του μισησαι τον λαον αυτου του δολιουσθαι εν τοις δουλοις αυτου εξαπεστειλεν μωυσην τον δουλون αυτου ααρων ον εξελεξατο αυτον εθετο εν αυτοις τους λογους των σημειων αυτου και των τερατων εν γη χαμ εξαπεστειλεν σκοτος και εσκοτασεν και παρεπικραναν τους λογους αυτου μετεστρεψεν τα υδατα αυτων εις αιμα και απεκτεινεν τους ιχθυας αυτων εξηρψεν η γη αυτων βατραχους εν τοις ταμειοις των βασιλειων αυτων ειπεν και ηλθεν κυνομυια και σκνιπες εν πασι τοις οριοις αυτων εθετο τας βροχας αυτων χαλαζαν πυρ καταφλεγον εν τη γη αυτων και επαταξεν τας αμπελους αυτων και τας συκας αυτων και συνετριψεν παν ξυλον οριου αυτων ειπεν και ηλθεν ακρις και βρουχος ου ουκ ην αριθμος και κατεφαγεν παντα τον χορτον εν τη γη αυτων και κατεφαγεν τον καρπον της γης αυτων και επαταξεν παν πρωτοτοκον εν τη γη αυτων απαρχην παντος πονου αυτων και εξηγαγεν αυτους εν αργυριω και χρυσιω και ουκ ην εν ταις φυλαις αυτων ασθενων ευφρανθη αιγυπτος εν τη εξοδω αυτων οτι επεπεσεν ο φοβος αυτων επ αυτους διεπετασεν νεφελην εις σκεπην αυτοις και πυρ του φωτισαι αυτοις την νυκτα ητησαν και ηλθεν ορτυγομητρα και αρτον ουρανου ανεπλησεν αυτους διερρηξεν πετραν και ερρυησαν υδατα επορευθησαν εν ανυδροις

ποταμοι οτι εμνηστήη του λογου του αγιου αυτου του προς αβρααμ τον δουλον αυτου και εξήγαγεν τον λαον αυτου εν αγάλλιασει και τους εκλεκτους αυτου εν ευφροσυνη και εδωκεν αυτοις χωρας εθνων και πονους λαων εκληρονομησαν οπως αν φυλαξωσιν τα δικαιωματα αυτου και τον νομον αυτου εκζητησωσιν

αλληλουια εξομολογεισθε τω κυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τις λαλήσει τας δυναστεias του κυριου ακουστας ποιησει πασας τας αινεσεις αυτου μακαριοι οι φυλασσοντες χρισιν και ποιουντες δικαιοσυνην εν παντι καιρω μνηστήητι ημων κυριε εν τη ευδοκια του λαου σου επισκεψαι ημας εν τω σωτηριω σου του ιδειν εν τη χρηστοτητι των εκλεκτων σου του ευφρανθηναι εν τη ευφροσυνη του εθνους σου του επαινεισθαι μετα της κληρονομιας σου ημαρτομεν μετα των πατερων ημων ηνομησαμεν ηδικησαμεν οι πατερες ημων εν αιγυπτω ου συνηκαν τα θαυμασια σου ουκ εμνηστήησαν του πληθους του ελεους σου και παρεπικραναν αναβαινοντες εν τη ερυθρα θαλασση και εσωσεν αυτους ενεκεν του ονοματος αυτου του γνωρισαι την δυναστεian αυτου και επετιμησεν τη ερυθρα θαλασση και εξηρανθη και ωδηγησεν αυτους εν αβυσσω ως εν ερημω και εσωσεν αυτους εκ χειρος μισουντων και ελυτρωσατο αυτους εκ χειρος εχθρου και εκαλυψεν υδωρ τους θλιβοντας αυτους εις εξ αυτων ουκ υπελειφθη και επιστευσαν εν τοις λογοις αυτου και ησαν την αινεσιν αυτου εταχυναν επελαθοντο των εργων αυτου ουκ υπεμειναν την βουλην αυτου και επεθυμησαν επιθυμιαν εν τη ερημω και επειρασαν τον θεον εν ανυδρω και εδωκεν αυτοις το αιτημα αυτων και εξαπεστειλεν πλησμονην εις τας ψυχας αυτων και παρωργισαν μωυσην εν τη παρεμβολη και αφρων τον αγιον κυριου ηνοιχθη η γη και κατεπιεν δαθιαν και εκαλυψεν επι την συναγωγην αβιρων και εξεκαυθη πυρ εν τη συναγωγη αυτων φλοξ κατεφλεξεν αμαρτωλους και εποιησαν μοσχον εν χωρηβ και προσεκυνησαν τω γλυπτω και ηλλαξαντο την δοξαν αυτων εν ομοιωματι μοσχου εσθοντος χορτον επελαθοντο του θεου του σωζοντος αυτους του ποιησαντος μεγαλα εν αιγυπτω θαυμαστα εν γη χαμ φοβερα επι θαλασσης ερυθρας και ειπεν του εξολεθρευσαι αυτους ει μη μωυσης ο εκλεκτος αυτου εστη εν τη θραυσει ενωπιον αυτου του αποστρεψαι την οργην αυτου του μη εξολεθρευσαι και εξουδενωσαν γην επιθυμητην ουκ επιστευσαν τω λογω αυτου και εγογγυσαν εν τοις σκηνωμασιν αυτων ουκ εισηκουσαν της φωνης κυριου και επηρεν την χειρα αυτου αυτοις του καταβαλαιν αυτους εν τη ερημω και του καταβαλαιν το σπερμα αυτων εν τοις εθνεσιν και διασκορπισαι αυτους εν ταις χωραις και ετελεσθησαν τω βεελφεγωρ και εφαγον θυσιας νεκρων και παρωξυναν αυτον εν τοις επιτηδευμασιν αυτων και επληθυνθη εν αυτοις η πτωσις και εστη φινεες και εξιλασατο και εκοπασεν η θραυσις και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην εις γενεαν και γενεαν εως του αιωνος και παρωργισαν αυτον εφ υδατος αντιλογιας και εκακωθη μωυσης δι αυτους οτι παρεπικραναν το πνευμα αυτου και διεστειλεν εν τοις χειλεισιν αυτου ουκ εξωλεθρευσαν τα εθνη α ειπεν κυριος αυτοις και εμιγήσαν εν τοις εθνεσιν και εμαθον τα εργα αυτων και εδουλευσαν τοις γλυπτοις αυτων και εγεννηθη αυτοις εις σκανδαλον και εθυσαν τοις υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων τοις δαιμονιοις και εξεχεαν αιμα αθων αιμα υιων αυτων και θυγατερων ων εθυσαν τοις γλυπτοις χαναν και εφονοκτονηθη η γη εν τοις

αιμασιν και εμειανθη εν τοις εργοις αυτων και επορνευσαν εν τοις επι-
τηδευμασιν αυτων και ωργισθη θυμω κυριος επι τον λαον αυτου και
εβδελυξατο την κληρονομιαν αυτου και παρεδωκεν αυτους εις χειρας
εθνων και εκυριευσαν αυτων οι μισουντες αυτους και εθλιψαν αυτους
οι εχθροι αυτων και εταπεινωθησαν υπο τας χειρας αυτων πλεονακας
ερρυσατο αυτους αυτοι δε παρεπικραναν αυτον εν τη βουλη αυτων
και εταπεινωθησαν εν ταις ανομιαις αυτων και ειδεν εν τω θλιβεσθαι
αυτους εν τω αυτον εισαχουσαι της δεησεως αυτων και εμνησθη της
διαθηκης αυτου και μετεμεληθη κατα το πληθος του ελεους αυτου
και εδωκεν αυτους εις οικτιρμους εναντιον παντων των αιχμαλωτισσα-
ντων αυτους σωσον ημας κυριε ο θεος ημων και επισυναγαγε ημας
εκ των εθνων του εξομολογησασθαι τω ονοματι τω αγιω σου του
εγκαυχασθαι εν τη αινεσει σου ευλογητος κυριος ο θεος ισραηλ απο
του αιωνος και εως του αιωνος και ερει πας ο λαος γενοιτο γενοιτο

αλληλουια εξομολογεσθε τω κυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιω-
να το ελεος αυτου ειπατωσαν οι λελυτρωμενοι υπο κυριου ους ελυ-
τρωσατο εκ χειρος εχθρου εκ των χωρων συνηγαγεν αυτους απο
ανατολων και δυσμων και βορρα και θλασσης επλανηθησαν εν τη
ερημω εν ανυδρω οδον πολεως κατοικητηριου ουχ ευρον πεινωντες
και διψωντες η ψυχη αυτων εν αυτοις εξελιπεν και εκεκραξαν προς
κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων ερρυσατο
αυτους και ωδηγησεν αυτους εις οδον ευθειαν του πορευθηναι εις πο-
λιν κατοικητηριου εξομολογησασθωσαν τω κυριω τα ελεη αυτου και
τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων οτι εχορτασεν ψυχην
κενην και ψυχην πεινωσαν ενεπλησεν αγαθων καθημενους εν σκοτει
και σκια θανατου πεπεδημενους εν πτωχεια και σιδηρω οτι παρεπι-
κραναν τα λογια του θεου και την βουλην του υψιστου παρωξυναν
και εταπεινωθη εν κοποις η καρδια αυτων ησθηθησαν και ουκ ην ο
βοηθων και εκεκραξαν προς κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ
των αναγκων αυτων εσωσεν αυτους και εξηγαγεν αυτους εκ σκοτους
και σκιας θανατου και τους δεσμους αυτων διερρηξεν εξομολογησα-
σθωσαν τω κυριω τα ελεη αυτου και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις
των ανθρωπων οτι συνετριψεν πυλας χαλκας και μοχλους σιδηρους
συνεκλασεν αντελαβετο αυτων εξ οδου ανομιας αυτων δια γαρ τας
ανομιας αυτων εταπεινωθησαν παν βρωμα εβδελυξατο η ψυχη αυτων
και ηγγισαν εως των πυλων του θανατου και εκεκραξαν προς κυριον
εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων εσωσεν αυτους
απεστειλεν τον λογον αυτου και ιασατο αυτους και ερρυσατο αυτους
εκ των διαφθορων αυτων εξομολογησασθωσαν τω κυριω τα ελεη αυ-
του και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων και θυσατωσαν
θυσιαν αινεσεως και εξαγγειλατωσαν τα εργα αυτου εν αγγαλιασει
οι καταβαινοντες εις την θαλασσαν εν πλοιαις ποιουντες εργασιαν εν
υδασι πολλοις αυτοι ειδοσαν τα εργα κυριου και τα θαυμασια αυτου
εν τω βυθω ειπεν και εστη πνευμα καταγιδος και υψωθη τα κυματα
αυτης αναβαινουσιν εως των ουρανων και καταβαινουσιν εως των α-
βυσσων η ψυχη αυτων εν καχοις ετηκετο εταραχθησαν εσαλευθησαν
ως ο μεθυσαν και πασα η σοφια αυτων κατεποθη και εκεκραξαν προς
κυριον εν τω θλιβεσθαι αυτους και εκ των αναγκων αυτων εξηγαγεν
αυτους και επεταξεν τη καταιγιδι και εστη εις αυραν και εσιγησαν τα
κυματα αυτης και ευφρανθησαν οτι ησυχασαν και ωδηγησεν αυτους

επι λιμένα θηλήματος αυτων εξομολογησασθωσαν τω κυριω τα ελεη
αυτου και τα θαυμασια αυτου τοις υιοις των ανθρωπων υψωσασθωσαν
αυτον εν εκκλησια λαου και εν καθεδρα πρεσβυτερων αινεσασθωσαν
αυτον εθετο ποταμους εις ερημον και διεξοδους υδατων εις διψαν
γην καρποφορον εις αλμην απο κακίας των κατοικουντων εν αυτη ε-
θετο ερημον εις λιμνας υδατων και γην ανυδρον εις διεξοδους υδατων
και κατωκισεν εκει πεινωντας και συνεστησαντο πολιν κατοικεσιας
και εσπειραν αγρους και εφυτευσαν αμπελωνας και εποιησαν καρπον
γεννηματος και ευλογησεν αυτους και επληθυνθησαν σφοδρα και τα
κτηνη αυτων ουκ εσμικρυνεν και ωλιγωνθησαν και εκακωθησαν απο
θλιψεως κακων και οδυνης εξεχυθη εξουδενωσις επ αρχοντας και
επλανησεν αυτους εν αβατω και ουχ οδω και εβοηθησεν πενητι εκ
πτωχειας και εθετο ως προβατα πατριας οψονται ευθεις και ευφραν-
θησονται και πασα ανομια εμφραζει το στομα αυτης τις σοφος και
φυλαξει ταυτα και συνησουσιν τα ελεη του κυριου

ωδη ψαλμου τω δαυιδ ετοιμη η καρδια μου ο θεος ετοιμη η καρδια
μου ασομαι και ψαλω εν τη δοξη μου εξεγερθητι ψαλτηριον και κιθαρα
εξεγερθησομαι ορθρου εξομολογησομαι σοι εν λαοις κυριε και ψαλω
σοι εν εθνεσιν οτι μεγα επανω των ουρανων το ελεος σου και εως
των νεφελων η αληθεια σου υψωθητι επι τους ουρανους ο θεος και
επι πασαν την γην η δοξα σου οπως αν ρυσθωσιν οι αγαπητοι σου
σωσον τη δεξια σου και επακουσον μου ο θεος ελαλησεν εν τω αγιω
αυτου υψωθησομαι και διαμεριω σικιμα και την κοιλαδα των σκηνων
διαμετρησω εμος εστιν γαλααδ και εμος εστιν μανασση και εφραιμ
αντιλημφις της κεφαλής μου ιουδας βασιλευς μου μωαβ λεβης της
ελπιδος μου επι την ιδουμαιαν εκτενω το υποδημα μου εμοι αλλοφυλοι
υπεταγησαν τις απαξει με εις πολιν περιοχης τις οδηγησει με εως
της ιδουμιας ουχι συ ο θεος ο απωσαμενος ημας και ουκ εξελευση
ο θεος εν ταις δυναμεσιν ημων δος ημιν βοθηειαν εκ θλιψεως και
ματαια σωτηρια ανθρωπου εν τω θεω ποιησομεν δυναμιν και αυτος
εξουδενωσει τους εχθρους ημων

εις το τελος τω δαυιδ ψαλμος ο θεος την αινεσιν μου μη παρα-
σιωπησης οτι στομα αμαρτωλου και στομα δολιου επ εμε ηνοιχθη
ελαλησαν κατ εμου γλωσση δολια και λογοις μισους εκυκλωσαν με
και επολεμησαν με δωρεαν αντι του αγαπαν με ενδιεβαλλον με εγω δε
προσευχομην και εθηντο κατ εμου κακα αντι αγαθων και μισος αντι
της αγαπησεως μου καταστησον επ αυτον αμαρτωλον και διαβολος
στητω εκ δεξιων αυτου εν τω κρινεσθαι αυτον εξελθoi καταδεδικα-
σμενος και η προσευχη αυτου γενεσθω εις αμαρτιαν γεννηθητωσαν
αι ημεραι αυτου ολιγαι και την επισκοπην αυτου λαβoi ετερος γενη-
θητωσαν οι υιοι αυτου ορφανοι και η γυνη αυτου χηρα σαλευομενοι
μεταναστητωσαν οι υιοι αυτου και επαιτησασθωσαν εκβληθητωσαν εκ
των οικοπεδων αυτων εξερευνησασθω δανειστης παντα οσα υπαρχει
αυτω διαρπασασθωσαν αλλοτριoi τους πονους αυτου μη υπαρξασθω αυ-
τω αντιλημπτωρ μηδε γεννηθητω οικτιρμων τοις ορφανοις αυτου γε-
νηθητω τα τεκνα αυτου εις εξολεθρευσιν εν γενεα μια εξαλειφθητω
το ονομα αυτου αναμνησθειη η ανομια των πατερων αυτου εναντι
κυριου και η αμαρτια της μητρος αυτου μη εξαλειφθειη γεννηθητωσαν
εναντι κυριου δια παντος και εξολεθρευθειη εκ γης το μνημοσυνον
αυτων ανθ ων ουκ εμνησθη του ποιησαι ελεος και κατεδιωξεν ανθρω-

πον πενήτα και πτωχον και κατανενυγμενον τη καρδια του θανατωσαι και ηγαπησεν καταραν και ηξει αυτω και ουκ ηθελησεν ευλογιαν και μακρυνθησεται απ αυτου και ενεδυσατο καταραν ως ιματιον και εισηλθεν ως υδωρ εις τα εγκατα αυτου και ωσει ελαιον εν τοις οστέοις αυτου γενηθητω αυτω ως ιματιον ο περιβαλλεται και ωσει ζωνη ην δια παντος περιζωννυται τουτο το εργον των ενδιαβαλλοντων με παρα κυριου και των λαλουντων πονηρα κατα της ψυχης μου και συ κυριε κυριε ποιησον μετ εμου ελεος ενεκεν του ονοματος σου οτι χρηστον το ελεος σου ρυσαι με οτι πτωχος και πενης εγω ειμι και η καρδια μου τεταραχται εντος μου ωσει σκια εν τω εκκλιναι αυτην αντανηρεθη ην εξετιναχθη ωσει ακριδες τα γονατα μου ησθηθησαν απο νηστειας και η σαρξ μου ηλλοιωθη δι ελαιον και εγω εγενηθην ονειδος αυτοις ειδοσαν με εσαλευσαν κεφαλας αυτων βοηθησον μοι κυριε ο θεος μου σωσον με κατα το ελεος σου και γνωτωσαν οτι η χειρ σου αυτη και συ κυριε εποιησας αυτην καταρασονται αυτοι και συ ευλογησεις οι επανιστανομενοι μοι αισχυνθητωσαν ο δε δουλος σου ευφρανθησεται ενδυσασθωσαν οι ενδιαβαλλοντες με εντροπην και περιβαλεσθωσαν ωσει διπλοϊδα αισχυνην αυτων εξομολογησμαι τω κυριω σφοδρα εν τω στοματι μου και εν μεσω πολλων αινεσω αυτον οτι παρεστη εκ δεξιων πενήτος του σωσαι εκ των καταδικωντων την ψυχην μου

τω δαυιδ ψαλμος ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ραβδον δυναμεως σου εξαποστέλει κυριος εκ σιων και κατακυριευε εν μεσω των εχθρων σου μετα σου η αρχη εν ημερα της δυναμεως σου εν ταις λαμπροτησιν των αγιων εκ γαστρος προ εωσφορου εξεγεννησα σε ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ει ιερευς εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ κυριος εκ δεξιων σου συνεθλασεν εν ημερα οργης αυτου βασιλεις κρινει εν τοις εθνεσιν πληρωσει πτωματα συνθλασει κεφαλας επι γης πολλων εκ χειμαρρου εν οδω πιεται δια τουτο υψωσει κεφαλην

αλληλουια εξομολογησμαι σοι κυριε εν ολη καρδια μου εν βουλη ευθειων και συναγωγή μεγαλα τα εργα κυριου εξεζητημενα εις παντα τα θεληματα αυτου εξομολογησις και μεγαλοπρεπεια το εργον αυτου και η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος μνειαν εποιησατο των θαυμασιων αυτου ελεημων και οικτιρμων ο κυριος τροφην εδωκεν τοις φοβουμενοις αυτον μνησθησεται εις τον αιωνα διαθηκης αυτου ισχυν εργων αυτου ανηγγειλεν τω λαω αυτου του δουναι αυτοις κληρονομιαν εθνων εργα χειρων αυτου αληθεια και χρισις πισται πασαι αι εντολαι αυτου εστηριγμεναι εις τον αιωνα του αιωνος πεποιημεναι εν αληθεια και ευθυτητι λυτρωσιν απεστείλεν τω λαω αυτου ενετείλατο εις τον αιωνα διαθηκην αυτου αγιον και φοβερον το ονομα αυτου αρχη σοφιας φοβος κυριου συνεσις αγαθη πασι τοις ποιουσιν αυτην η αινεσις αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος

αλληλουια μακαριος ανηρ ο φοβουμενος τον κυριον εν ταις εντολαις αυτου θελησει σφοδρα δυνατον εν τη γη εσται το σπερμα αυτου γενεα ευθειων ευλογηθησεται δοξα και πλουτος εν τω οικω αυτου και η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος εξανετειλεν εν σκοτει φως τοις ευθεσιν ελεημων και οικτιρμων και δικαιος χρηστος ανηρ ο οικτιρων και κιχρων οικονομησει τους λογους αυτου εν χρισει οτι εις τον αιωνα ου σαλευθησεται εις μνημοσυνον αιωνιον

εσται δικαίος απο ακοης πονηρας ου φοβηθησεται ετοιμη η καρδια αυτου ελπιζειν επι κυριον εστηρικται η καρδια αυτου ου μη φοβηθη εως ου επιδη επι τους εχθρους αυτου εσχορπισεν εδωκεν τοις πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα του αιωνος το κερας αυτου υψωθησεται εν δοξη αμαρτωλος οψεται και οργισθησεται τους οδοντας αυτου βρυξει και τακησεται επιθυμια αμαρτωλων απολειται

αλληλουια αινειτε παιδες κυριον αινειτε το ονομα κυριου ειη το ονομα κυριου ευλογημενον απο του νυν και εως του αιωνος απο ανατολων ηλιου μεχρι δυσμων αινειτε το ονομα κυριου υψηλος επι παντα τα εθνη ο κυριος επι τους ουρανους η δοξα αυτου τις ως κυριος ο θεος ημων ο εν υψηλοις κατοικων και τα ταπεινα εφορων εν τω ουρανω και εν τη γη ο εγειρων απο γης πτωχων και απο κοπριας ανυψων πενητα του καθισαι αυτον μετα αρχοντων μετα αρχοντων λαου αυτου ο κατοικιζων στειραν εν οικω μητερα τεκνων ευφραινομενην

αλληλουια εν εξοδα ισραηλ εξ αιγυπτου οικου ιακωβ εκ λαου βαρβαρου εγενηθη ιουδαια αγιασμα αυτου ισραηλ εξουσια αυτου η θαλασσα ειδεν και εφυγεν ο ιορδανης εστραφη εις τα οπισω τα ορη εσκιρτησαν ωσει κριοι και οι βουνοι ως αρνια προβατων τι σοι εστιν θαλασσα οτι εφυγες και σοι ιορδανη οτι ανεχωρησας εις τα οπισω τα ορη οτι εσκιρτησατε ωσει κριοι και οι βουνοι ως αρνια προβατων απο προσωπου κυριου εσαλευθη η γη απο προσωπου του θεου ιακωβ του στρεψαντος την πετραν εις λιμνας υδατων και την ακροτομον εις πηγας υδατων μη ημιν κυριε μη ημιν αλλ η τω ονοματι σου δος δοξαν επι τω ελεει σου και τη αληθεια σου μηποτε ειπωσιν τα εθνη που εστιν ο θεος αυτων ο δε θεος ημων εν τω ουρανω ανω εν τοις ουρανοις και εν τη γη παντα οσα ηθελησεν εποιησεν τα ειδωλα των εθνων αργυριον και χρυσιον εργα χειρων ανθρωπων στομα εχουσιν και ου λαλησουσιν οφθαλμοι εχουσιν και ουκ οψονται ωτα εχουσιν και ουκ ακουσονται ρινας εχουσιν και ουκ οσφρανθησονται χειρας εχουσιν και ου ψηλαφησουσιν ποδας εχουσιν και ου περιπατησουσιν ου φωνησουσιν εν τω λαρυγγι αυτων ομοιοι αυτοις γενοιντο οι ποιουντες αυτα και παντες οι πεποιθοτες επ αυτοις οικος ισραηλ ηλπισεν επι κυριον βοηθος αυτων και υπερασπιστης αυτων εστιν οικος ααρων ηλπισεν επι κυριον βοηθος αυτων και υπερασπιστης αυτων εστιν οι φοβουμενοι τον κυριον ηλπισαν επι κυριον βοηθος αυτων και υπερασπιστης αυτων εστιν κυριος εμνησθη ημων και ευλογησεν ημας ευλογησεν τον οικον ισραηλ ευλογησεν τον οικον ααρων ευλογησεν τους φοβουμενους τον κυριον τους μικρους μετα των μεγαλων προσθειη κυριος εφ υμας εφ υμας και επι τους υιους υμων ευλογημενοι υμεις τω κυριω τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην ο ουρανός του ουρανου τω κυριω την δε γην εδωκεν τοις υιοις των ανθρωπων ουχ οι νεκροι αινεσουσιν σε κυριε ουδε παντες οι καταβαινοντες εις αδου αλλ ημεις οι ζωντες ευλογησομεν τον κυριον απο του νυν και εως του αιωνος

αλληλουια ηγαπησα οτι εισακουσεται κυριος της φωνης της δεησεως μου οτι εκλινεν το ους αυτου εμοι και εν ταις ημεραις μου επικαλεσομαι περιεσχον με ωδινες θανατου κινδυνου αδου ευροσαν με θλιψιν και οδυνην ευρον και το ονομα κυριου επεκαλεσαμην ω κυριε ρυσαι την ψυχην μου ελεημων ο κυριος και δικαιος και ο θεος ημων ελεα φυλασσων τα νηπια ο κυριος εταπεινωθην και εσωσεν με

επιστρέψον η ψυχη μου εις την αναπαυσιν σου οτι κυριος ευηργετησεν σε οτι εξείλατο την ψυχην μου εκ θανατου τους οφθαλμους μου απο δακρυων και τους ποδας μου απο ολισθηματος ευαρεστησω εναντιον κυριου εν χωρα ζωντων

αλληλουια επιστευσα διο ελαλησα εγω δε εταπεινωθην σφοδρα εγω ειπα εν τη εκστασει μου πας ανθρωπος ψευστης τι ανταποδωσω τω κυριω περι παντων ων ανταπεδωκεν μοι ποτηριον σωτηριου λημψομαι και το ονομα κυριου επικαλεσομαι τιμιος εναντιον κυριου ο θανατος των οσιων αυτου ω κυριε εγω δουλος σος εγω δουλος σος και υιος της παιδισκης σου διερρηξας τους δεσμους μου σοι θυσω θυσιαν αινεσεως τας ευχας μου τω κυριω αποδωσω εναντιον παντος του λαου αυτου εν αυλαις οικου κυριου εν μεσω σου ιερουσαλημ

αλληλουια αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη επαινεσατε αυτον παντες οι λαοι οτι εκραταιωθη το ελεος αυτου εφ ημας και η αληθεια του κυριου μενει εις τον αιωνα

αλληλουια εξομολογεισθε τω κυριω οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου ειπατω δη οικος ισραηλ οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου ειπατω δη οικος ααρων οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου ειπατωσαν δη παντες οι φοβουμενοι τον κυριον οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εν θλιψει επεκαλεσαμην τον κυριον και επηκουσεν μου εις πλατυσμον κυριος εμοι βοηθος ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωπος κυριος εμοι βοηθος καγω εποψομαι τους εχθρους μου αγαθον πεποιθεναι επι κυριον η πεποιθεναι επ ανθρωπον αγαθον ελπιζειν επι κυριον η ελπιζειν επ αρχοντας παντα τα εθνη εκυκλωσαν με και τω ονοματι κυριου ημυναμην αυτους κυκλωσαντες εκυκλωσαν με και τω ονοματι κυριου ημυναμην αυτους εκυκλωσαν με ωσει μελισσαι κηριον και εξεκαυθησαν ωσει πυρ εν ακανθασι και τω ονοματι κυριου ημυναμην αυτους ωσθεις ανετραπην του πεσειν και ο κυριος αντελαβετο μου ισχυς μου και μνησις μου ο κυριος και εγενετο μοι εις σωτηριαν φωνη αγαλλιασεως και σωτηριας εν σκηναις δικαιων δεξια κυριου εποιησεν δυναμιν δεξια κυριου υψωσεν με δεξια κυριου εποιησεν δυναμιν ουκ αποθανουμαι αλλα ζησομαι και εκδιηγησομαι τα εργα κυριου παιδευων επαιδευσεν με ο κυριος και τω θανατω ου παρεδωκεν με ανοιξατε μοι πυλας δικαιοσυνης εισελθων εν αυταις εξομολογησομαι τω κυριω αυτη η πυλη του κυριου δικαιοι εισελευσονται εν αυτη εξομολογησομαι σοι οτι επηκουσας μου και εγενου μοι εις σωτηριαν λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων αυτη η ημερα ην εποιησεν ο κυριος αγαλλιασωμεθα και ευφρανθωμεν εν αυτη ω κυριε σωσον δη ω κυριε ευοδωσον δη ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ευλογηκαμεν υμας εξ οικου κυριου θεος κυριος και επεφανεν ημιν συστησασθε εορτην εν τοις πυκαζουσιν εως των κερατων του θυσιαστηριου θεος μου ει συ και εξομολογησομαι σοι θεος μου ει συ και υψωσω σε εξομολογησομαι σοι οτι επηκουσας μου και εγενου μοι εις σωτηριαν εξομολογεισθε τω κυριω οτι αγαθος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου

αλληλουια α αλφ μακαριοι οι αμωμοι εν οδω οι πορευομενοι εν νομω κυριου μακαριοι οι εξερευνωντες τα μαρτυρια αυτου εν ολη καρδια εκζητησουσιν αυτον ου γαρ οι εργαζομενοι την ανομιαν εν ταις

οδοις αυτου επορευθησαν συ ενετειλω τας εντολας σου φυλαξασθαι σφοδρα οφελον κατευθυνθεισαν αι οδοι μου του φυλαξασθαι τα δικαιωματα σου τοτε ου μη επαισχυνη εν τω με επιβλεπειν επι πασας τας εντολας σου εξομολογησομαι σοι κυριε εν ευθυτητι καρδιας εν τω μεμαθηκεναι με τα κριματα της δικαιοσυνης σου τα δικαιωματα σου φυλαξω μη με εγκαταλιπης εως σφοδρα β βηθ εν τινι κατορθωσει ο νεωτερος την οδον αυτου εν τω φυλασσεσθαι τους λογους σου εν ολη καρδια μου εξεζητησα σε μη απωση με απο των εντολων σου εν τη καρδια μου εκρυψα τα λογια σου οπως αν μη αμαρτω σοι ευλογητος ει κυριε διδαξον με τα δικαιωματα σου εν τοις χειλεσιν μου εξηγγειλα παντα τα κριματα του στοματος σου εν τη οδω των μαρτυριων σου ετερψθην ως επι παντι πλουτω εν ταις εντολαις σου αδολεσχησω και κατανοησω τας οδους σου εν τοις δικαιωμασιν σου μελετησω ουκ επιλησομαι των λογων σου γ γιμαλ ανταποδος τω δουλω σου ζησομαι και φυλαξω τους λογους σου αποκαλυψον τους οφθαλμους μου και κατανοησω τα θαυμασια σου εκ του νομου σου παροικος εγω ειμι εν τη γη μη αποκρυψης απ εμου τας εντολας σου επεποθησεν η ψυχη μου του επιθυμησαι τα κριματα σου εν παντι καιρω επετιμησας υπερηφανοις επικαταρατοι οι εκκλινοντες απο των εντολων σου περιελε απ εμου ονειδος και εξουδενωσιν οτι τα μαρτυρια σου εξεζητησα και γαρ εκαθισαν αρχοντες και κατ εμου κατελαλουν ο δε δουλός σου ηδολεσχει εν τοις δικαιωμασιν σου και γαρ τα μαρτυρια σου μελετη μου εστιν και αι συμβουλiai μου τα δικαιωματα σου δ δελθ εκολληθη τω εδαφει η ψυχη μου ζησον με κατα τον λογον σου τας οδους μου εξηγγειλα και επηκουσας μου διδαξον με τα δικαιωματα σου οδον δικαιωματος σου συνετισον με και αδολεσχησω εν τοις θαυμασioις σου εσταξεν η ψυχη μου απο ακηδίας βεβαιωσον με εν τοις λογοις σου οδον αδικίας αποστησον απ εμου και τω νομω σου ελεησον με οδον αληθείας ηρετισαμην τα κριματα σου ουκ επελαθομην εκολληθην τοις μαρτυριοις σου κυριε μη με καταισχυνης οδον εντολων σου εδραμον οταν επλατυνας την καρδιαν μου ε η νομοθετησον με κυριε την οδον των δικαιωματος σου και εκζητησω αυτην δια παντος συνετισον με και εξερευνησω τον νομον σου και φυλαξω αυτον εν ολη καρδια μου οδηγησον με εν τριβω των εντολων σου οτι αυτην ηθελησα κλινον την καρδιαν μου εις τα μαρτυρια σου και μη εις πλεονεξίαν αποστρεψον τους οφθαλμους μου του μη ιδειν ματαιοτητα εν τη οδω σου ζησον με στησον τω δουλω σου το λογιον σου εις τον φοβον σου περιελε τον ονειδισμόν μου ον υπωπτευσα τα γαρ κριματα σου χρηστα ιδου επεθυμησα τας εντολας σου εν τη δικαιοσυνη σου ζησον με ουαυ και ελθoi επ εμε το ελεος σου κυριε το σωτηριον σου κατα το λογιον σου και αποκριθησομαι τοις ονειδιζουσι με λογον οτι ηλπισα επι τους λογους σου και μη περιελης εκ του στοματος μου λογον αληθείας εως σφοδρα οτι επι τα κριματα σου επηλπισα και φυλαξω τον νομον σου δια παντος εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος και επορευομην εν πλατυσμω οτι τας εντολας σου εξεζητησα και ελαλουν εν τοις μαρτυριοις σου εναντιον βασιλεων και ουκ ησχυνομην και εμελετων εν ταις εντολαις σου αις ηγαπησα σφοδρα και ηρα τας χειρας μου προς τας εντολας σου ας ηγαπησα και ηδολεσχουν εν τοις δικαιωμασιν σου ζ ζαι μνησθητι τον λογον σου τω δουλω σου ω επηλπισας με αυτη με παρεκαλεσεν εν τη ταπεινωσει

μου οτι το λογιον σου εζησεν με υπερηφανοι παρηνομουν εως σφοδρα απο δε του νομου σου ουκ εξεκληνα εμνησθην των κριματων σου απ αιωνος κυριε και παρεκληθην αθυμια κατεσχεν με απο αμαρτωλων των εγκαταλιμπανοντων τον νομον σου ψαλτα ησαν μοι τα δικαιωματα σου εν τοπω παροικιας μου εμνησθην εν νυκτι του ονοματος σου κυριε και εφυλαξα τον νομον σου αυτη εγενηθη μοι οτι τα δικαιωματα σου εξεζητησα η ηθ μερις μου κυριε ειπα φυλαξασθαι τον νομον σου εδεηθην του προσωπου σου εν ολη καρδια μου ελεησον με κατα το λογιον σου διελογισαμην τας οδους σου και επεστρεψα τους ποδας μου εις τα μαρτυρια σου ητοιμασθην και ουκ εταραχθην του φυλαξασθαι τας εντολας σου σχοινια αμαρτωλων περιεπλακησαν μοι και του νομου σου ουκ επελαθομην μεσονυκτιον εξηγειρομην του εξομολογεισθαι σοι επι τα κριματα της δικαιοσυνης σου μετοχος εγω ειμι παντων των φοβουμενων σε και των φυλασσοντων τας εντολας σου του ελεους σου κυριε πληρης η γη τα δικαιωματα σου διδαξον με η τηη χρηστοτητα εποιησας μετα του δουλου σου κυριε κατα τον λογον σου χρηστοτητα και παιδειαν και γνωσιν διδαξον με οτι ταις εντολαις σου επιστευσα προ του με ταπεινωθηναι εγω επλημμελησα δια τουτο το λογιον σου εφυλαξα χρηστος ει συ κυριε και εν τη χρηστοτητι σου διδαξον με τα δικαιωματα σου επληθυνθη επ εμε αδικια υπερηφανων εγω δε εν ολη καρδια μου εξερευνησω τας εντολας σου ετυρωθη ως γαλα η καρδια αυτων εγω δε τον νομον σου εμελετησα αγαθον μοι οτι εταπεινωσας με οπως αν μαθω τα δικαιωματα σου αγαθον μοι ο νομος του στοματος σου υπερ χιλιαδας χρυσιου και αργυριου ι ιωθ αι χειρες σου εποιησαν με και επλασαν με συνετισον με και μαθησομαι τας εντολας σου οι φοβουμενοι σε οφονται με και ευφρανθησονται οτι εις τους λογους σου επηλπισα εγνων κυριε οτι δικαιοσυνη τα κριματα σου και αληθεια εταπεινωσας με γεννηθητω δη το ελεος σου του παρακαλεσαι με κατα το λογιον σου τω δουλω σου ελθιτωσαν μοι οι οικτιρμοι σου και ζησομαι οτι ο νομος σου μελετη μου εστιν αισχυνητωσαν υπερηφανοι οτι αδικως ηνομησαν εις εμε εγω δε αδολεσχησω εν ταις εντολαις σου επιστρεψατωσαν μοι οι φοβουμενοι σε και οι γινωσκοντες τα μαρτυρια σου γεννηθητω η καρδια μου αμωμος εν τοις δικαιωμασιν σου οπως αν μη αισχυνθω ια χαφ εκλειπει εις το σωτηριον σου η ψυχη μου και εις τον λογον σου επηλπισα εξελιπον οι οφθαλμοι μου εις το λογιον σου λεγοντες ποτε παρακαλεσεις με οτι εγενηθην ως ασκος εν παχνη τα δικαιωματα σου ουκ επελαθομην ποσαι εισιν αι ημεραι του δουλου σου ποτε ποιησεις μοι εκ των καταδιωκοντων με κρισιν διηγησαντο μοι παρανομοι αδολεσχιας αλλ ουχ ως ο νομος σου κυριε πασαι αι εντολαι σου αληθεια αδικως κατεδιωξαν με βοηθησον μοι παρα βραχυ συνετελεσαν με εν τη γη εγω δε ουκ εγκατελιπον τας εντολας σου κατα το ελεος σου ζησον με και φυλαξω τα μαρτυρια του στοματος σου ιβ λαβδ εις τον αιωνα κυριε ο λογος σου διαμενει εν τω ουρανω εις γενεαν και γενεαν η αληθεια σου εθεμελιωσας την γην και διαμενει τη διαταξει σου διαμενει η ημερα οτι τα συμπαντα δουλα σα ει μη οτι ο νομος σου μελετη μου εστιν τοτε αν απωλομην εν τη ταπεινωσει μου εις τον αιωνα ου μη επιλαθωμαι των δικαιωματων σου οτι εν αυτοις εζησας με κυριε σος ειμι εγω σωσον με οτι τα δικαιωματα σου εξεζητησα εμε υπεμειναν αμαρτωλοι του απολεσαι με τα μαρτυρια σου συνηκα πασης

συντελείας ειδον περας πλατεια η εντολη σου σφοδρα ιγ μημ ως ηγαπησα τον νομον σου κυριε ολην την ημεραν μελετη μου εστιν υπερ τους εχθρους μου εσοφισας με την εντολην σου οτι εις τον αιωνα μοι εστιν υπερ παντας τους διδασκοντας με συνηκα οτι τα μαρτυρια σου μελετη μου εστιν υπερ πρεσβυτερους συνηκα οτι τας εντολας σου εξεζητησα εκ πασης οδου πονηρας εκωλυσα τους ποδας μου οπως αν φυλαξω τους λογους σου απο των κριματων σου ουκ εξεκλινα οτι συ ενομοθετησας μοι ως γλυκεα τω λαρυγγι μου τα λογια σου υπερ μελι και κηριον τω στοματι μου απο των εντολων σου συνηκα δια τουτο εμισησα πασαν οδον αδικιας οτι συ ενομοθετησας μοι ιδ νουν λυχνος τοις ποσιν μου ο λογος σου και φως ταις τριβοις μου οωμοκα και εστησα του φυλαξασθαι τα κριματα της δικαιοσυνης σου εταπεινωθην εως σφοδρα κυριε ζησον με κατα τον λογον σου τα εκουσια του στοματος μου ευδοκησον δη κυριε και τα κριματα σου διδαξον με η ψυχη μου εν ταις χερσιν μου δια παντος και του νομου σου ουκ επελαθομην ενθεντο αμαρτωλοι παγιδα μοι και εκ των εντολων σου ουκ επλανηθην εκληρονομησα τα μαρτυρια σου εις τον αιωνα οτι αγαλλιαμα της καρδιας μου εισιν εκλινα την καρδιαν μου του ποιησαι τα δικαιωματα σου εις τον αιωνα δι ανταμειψιν ιε σαμχ παρανομους εμισησα και τον νομον σου ηγαπησα βοηθος μου και αντιλημπτωρ μου ει συ εις τον λογον σου επηλπισα εκκλινατε απ εμου πονηρευομενοι και εξερευνησω τας εντολας του θεου μου αντιλαβου μου κατα το λογιον σου και ζησομαι και μη καταισχυνης με απο της προσδοκιας μου βοηθησον μοι και σωθησομαι και μελετησω εν τοις δικαιωμασιν σου δια παντος εξουδενωσας παντας τους αποστατουοντας απο των δικαιωματων σου οτι αδικον το ενθυμημα αυτων παραβαινοντας ελογισαμην παντας τους αμαρτωλους της γης δια τουτο ηγαπησα τα μαρτυρια σου δια παντος καθηλωσον εκ του φοβου σου τας σαρκας μου απο γαρ των κριματων σου εφοβηθην ιφ αιν εποησα κριμα και δικαιοσυνην μη παραδως με τοις αδικουσιν με εκδεξει τον δουλόν σου εις αγαθόν μη συκοφαντησατωσαν με υπερηφανοι οι οφθαλμοι μου εξελιπον εις το σωτηριον σου και εις το λογιον της δικαιοσυνης σου ποιησον μετα του δουλου σου κατα το ελεος σου και τα δικαιωματα σου διδαξον με δουλός σου ειμι εγω συνετισον με και γνωσομαι τα μαρτυρια σου καιρος του ποιησαι τω κυριω διεσχεδασαν τον νομόν σου δια τουτο ηγαπησα τας εντολας σου υπερ χρυσιον και τοπαζιον δια τουτο προς πασας τας εντολας σου κατωρθουμην πασαν οδον αδικον εμισησα ιζ φη θαυμαστα τα μαρτυρια σου δια τουτο εξηρευνησεν αυτα η ψυχη μου η δηλωσις των λογων σου φωτιει και συνετιει νηπιους το στομα μου ηνοιξα και ειλκυσα πνευμα οτι τας εντολας σου επεποθουν επιβλεψον επ εμε και ελεησον με κατα το κριμα των αγαπωντων το ονομα σου τα διαβηματα μου κατευθυνον κατα το λογιον σου και μη κατακυριευσατω μου πασα ανομια λυτρωσαι με απο συκοφαντιας ανθρωπων και φυλαξω τας εντολας σου το προσωπον σου επιφανον επι τον δουλόν σου και διδαξον με τα δικαιωματα σου διεξοδους υδατων κατεβησαν οι οφθαλμοι μου επει ουκ εφυλαξαν τον νομόν σου ιη σαδη δικαιο ει κυριε και ευθης η χρισις σου ενετειλω δικαιοσυνην τα μαρτυρια σου και αληθειαν σφοδρα εξετηξεν με ο ζηλος του οικου σου οτι επελαθοντο των λογων σου οι εχθροι μου πεπυρωμενον το λογιον σου σφοδρα και ο δουλός σου ηγαπησεν

αυτο νεωτερος ειμι εγω και εξουδενωμενος τα δικαιωματα σου ουκ επελαθομην η δικαιοσυνη σου δικαιοσυνη εις τον αιωνα και ο νομος σου αληθεια θλιψις και αναγκη ευροσαν με αι εντολαι σου μελετη μου δικαιοσυνη τα μαρτυρια σου εις τον αιωνα συνετισον με και ζησομαι ιθι κωφ εκεκραξα εν ολη καρδια μου επακουσον μου κυριε τα δικαιωματα σου εκζητησω εκεκραξα σε σωσον με και φυλαξω τα μαρτυρια σου προεφθασα εν αωρια και εκεκραξα εις τους λογους σου επηλπισα προεφθασαν οι οφθαλμοι μου προς ορθρον του μελεταν τα λογια σου της φωνης μου ακουσον κυριε κατα το ελεος σου κατα το κριμα σου ζησον με προσηγγισαν οι καταδιωκοντες με ανομια απο δε του νομου σου εμακρυνθησαν εγγυς ει συ κυριε και πασαι αι εντολαι σου αληθεια κατ αρχας εγνων εκ των μαρτυριων σου οτι εις τον αιωνα εθεμελιωσας αυτα κ ρης ιδε την ταπεινωσιν μου και εξελου με οτι τον νομον σου ουκ επελαθομην κρινον την κρισιν μου και λυτρωσαι με δια τον λογον σου ζησον με μακραν απο αμαρτωλων σωτηρια οτι τα δικαιωματα σου ουκ εξεζητησαν οι οικτιρμοι σου πολλοι κυριε κατα το κριμα σου ζησον με πολλοι οι εκδιωκοντες με και εκθλιβοντες με εκ των μαρτυριων σου ουκ εξεκλινα ειδον ασυνθετουτας και εξετηχομην οτι τα λογια σου ουκ εφυλαξαντο ιδε οτι τας εντολας σου ηγαπησα κυριε εν τω ελεει σου ζησον με αρχη των λογων σου αληθεια και εις τον αιωνα παντα τα κριματα της δικαιοσυνης σου κασεν αρχοντες κατεδιωξαν με δωρεαν και απο των λογων σου εδειλιασεν η καρδια μου αγαλλιασομαι εγω επι τα λογια σου ως ο ευρισκων σκυλα πολλα αδικιαν εμισησα και εβδελυξαμην τον δε νομον σου ηγαπησα επτακις της ημερας ηνεσα σοι επι τα κριματα της δικαιοσυνης σου ειρηνη πολλη τοις αγαπωσιν τον νομον σου και ουκ εστιν αυτοις σκανδαλον προσεδοκων το σωτηριον σου κυριε και τας εντολας σου ηγαπησα εφυλαξεν η ψυχη μου τα μαρτυρια σου και ηγαπησεν αυτα σφοδρα εφυλαξα τας εντολας σου και τα μαρτυρια σου οτι πασαι αι οδοι μου εναντιον σου κυριε κβ θιαι εγγισατω η δεησις μου ενωπιον σου κυριε κατα το λογιον σου συνετισον με εισελθι το αξιωμα μου ενωπιον σου κατα το λογιον σου ρυσαι με εξερευξαιντο τα χειλη μου υμνον οταν διδαξης με τα δικαιωματα σου φθεγγαίτο η γλωσσα μου το λογιον σου οτι πασαι αι εντολαι σου δικαιοσυνη γενεσθω η χειρ σου του σωσαι με οτι τας εντολας σου ηρετισαμην επεποθησα το σωτηριον σου κυριε και ο νομος σου μελετη μου εστιν ζησεται η ψυχη μου και αινεσει σε και τα κριματα σου βοηθησει μοι επλανηθην ως προβατον απολωλος ζητησον τον δουλον σου οτι τας εντολας σου ουκ επελαθομην

ωδη των αναβαθμων προς κυριον εν τω θλιβεσθαι με εκεκραξα και εισηκουσεν μου κυριε ρυσαι την ψυχην μου απο χειλεων αδικων και απο γλωσσης δολιας τι δοθειη σοι και τι προστεθειη σοι προς γλωσσαν δολιαν τα βελη του δυνατου ηκονημενα συν τοις ανθραξιν τοις ερμηκικοις οιμμοι οτι η παροικια μου εμακρυνθη κατεσκηνωσα μετα των σκηνωματος κηδαρ πολλα παρωκησεν η ψυχη μου μετα των μισουντων την ειρηνην ημην ειρηνικος οταν ελαλουν αυτοις επολεμουν με δωρεαν

ωδη των αναβαθμων ηρα τους οφθαλμους μου εις τα ορη ποθεν ηξει η βοηθεια μου η βοηθεια μου παρα κυριου του ποιησαντος τον ουρανον και την γην μη δως εις σαλον τον ποδα σου μηδε νυσταξη ο

φυλασσων σε ιδου ου νυσταξει ουδε υπνωσει ο φυλασσων τον ισραηλ
κυριος φυλαξει σε κυριος σκεπη σου επι χειρα δεξιαν σου ημερας ο
ηλιος ου συγκαυσει σε ουδε η σεληνη την νυκτα κυριος φυλαξει σε
απο παντος κακου φυλαξει την ψυχην σου κυριος φυλαξει την εισοδον
σου και την εξοδον σου απο του νυν και εως του αιωνος

ωδη των αναβαθμων ευφρανθην επι τοις ειρηκοσιν μοι εις οικον
κυριου πορευσομεθα εστωτες ησαν οι ποδες ημων εν ταις αυλαις σου
ιερουσαλημ ιερουσαλημ οικοδομουμενη ως πολις ης η μετοχη αυτης
επι το αυτο εκει γαρ ανεβησαν αι φυλαι φυλαι κυριου μαρτυριον τω
ισραηλ του εξομολογησασθαι τω ονοματι κυριου οτι εκει εκαθισαν
θronoi εις κρισιν θronoi επι οικον δαυιδ ερωτησατε δη τα εις ειρηνην
την ιερουσαλημ και ευθηνια τοις αγαπωσιν σε γενεσθω δη ειρηνη
εν τη δυναμει σου και ευθηνια εν ταις πυργοβαρεσιν σου ενεκα των
αδελφων μου και των πλησιον μου ελαλουν δη ειρηνην περι σου ενεκα
του οικου κυριου του θεου ημων εξεζητησα αγαθα σοι

ωδη των αναβαθμων προς σε ηρα τους οφθαλμους μου τον κα-
τοικουντα εν τω ουρανω ιδου ως οφθαλμοι δουλων εις χειρας των
κυριων αυτων ως οφθαλμοι παιδισκης εις χειρας της κυριας αυτης
ουτως οι οφθαλμοι ημων προς κυριον τον θεον ημων εως ου οικτιρη-
σαι ημας ελεησον ημας κυριε ελεησον ημας οτι επι πολυ επλησθημεν
εξουθενωσεως επι πλειον επλησθη η ψυχη ημων το ονειδος τοις ευ-
θηνουσιν και η εξουθενωσις τοις υπερηφανοις

ωδη των αναβαθμων ει μη οτι κυριος ην εν ημιν ειπατω δη ισραηλ
ει μη οτι κυριος ην εν ημιν εν τω επαναστηναι ανθρωπους εφ ημας
αρα ζωντας αν κατεπιον ημας εν τω οργισθηναι τον θυμον αυτων
εφ ημας αρα το υδωρ κατεποντισεν ημας χειμαρρον διηλθεν η ψυχη
ημων αρα διηλθεν η ψυχη ημων το υδωρ το ανυποστατον ευλογητος
κυριος ος ουκ εδωκεν ημας εις θηραν τοις οδουσιν αυτων η ψυχη
ημων ως στρουθιον ερρυσθη εκ της παγιδος των θηρευοντων η παγίς
συνετριβη και ημεις ερρυσθημεν η βοηθεια ημων εν ονοματι κυριου
του ποιησαντος τον ουρανον και την γην

ωδη των αναβαθμων οι πεποιθοτες επι κυριον ως ορος σιων ου
σαλευθησεται εις τον αιωνα ο κατοικων ιερουσαλημ ορη κυκλω αυτης
και κυριος κυκλω του λαου αυτου απο του νυν και εως του αιωνος οτι
ουκ αφησει την ραβδον των αμαρτωλων επι τον κληρον των δικαιων
οπως αν μη εκτεινωσιν οι δικαιοι εν ανομια χειρας αυτων αγαθυνον
κυριε τοις αγαθοις και τοις ευθεσι τη καρδια τους δε εκκλινοντας εις
τας στραγγαλιας απαξει κυριος μετα των εργαζομενων την ανομιαν
ειρηνη επι τον ισραηλ

ωδη των αναβαθμων εν τω επιστρεψαι κυριον την αιχμαλωσιαν
σιων εγεννηθημεν ως παρακεκλημενοι τοτε επλησθη χαρας το στομα
ημων και η γλωσσα ημων αγαλλιασεως τοτε ερουσιν εν τοις εθνε-
σιν εμεγαλυνεν κυριος του ποιησαι μετ αυτων εμεγαλυνεν κυριος του
ποιησαι μεθ ημων εγεννηθημεν ευφραινομενοι επιστρεψον κυριε την
αιχμαλωσιαν ημων ως χειμαρρους εν τω νοτω οι σπειροντες εν δα-
κρυσιν εν αγαλλιασει θεριουσιν πορευομενοι επορευοντο και εκλαιον
αιροντες τα σπερματα αυτων ερχομενοι δε ηξουσιν εν αγαλλιασει αι-
ροντες τα δραγματα αυτων

ωδη των αναβαθμων τω σαλωμων εαν μη κυριος οικοδομηση οι-
κον εις ματην εκοπιασαν οι οικοδομουντες αυτον εαν μη κυριος φυ-

λαζή πολιν εις ματην ηγγρυπησεν ο φυλασσων εις ματην υμιν εστιν του ορθιριζειν εγειρεσθαι μετα το καθησθαι οι εσθοντες αρτον οδυνης οταν δω τοις αγαπητοις αυτου υπνον ιδου η κληρονομια κυριου υιοι ο μισθος του καρπου της γαστρος ωσει βελη εν χειρι δυνατου ουτως οι υιοι των εκτετιναγμενων μακαριος ανθρωπος ος πληρωσει την επιθυμιαν αυτου εξ αυτων ου καταισχυνηθονται οταν λαλωσι τοις εχθροις αυτων εν πυλη

ωδη των αναβαθμων μακαριοι παντες οι φοβουμενοι τον κυριον οι πορευομενοι εν ταις οδοις αυτου τους πονους των καρπων σου φαγεσαι μακαριος ει και καλως σοι εσται η γυνη σου ως αμπελος ευθηνουσα εν τοις κλιτεσι της οικιας σου οι υιοι σου ως νεοφυτα ελαιων κυκλω της τραπεζης σου ιδου ουτως ευλογηθησεται ανθρωπος ο φοβουμενος τον κυριον ευλογησαι σε κυριος εκ σιων και ιδοις τα αγαθα ιερουσαλημ πασας τας ημερας της ζωης σου και ιδοις υιους των υιων σου ειρηνην επι τον ισραηλ

ωδη των αναβαθμων πλεονακισ επολεμησαν με εκ νεοτητος μου ειπατω δη ισραηλ πλεονακισ επολεμησαν με εκ νεοτητος μου και γαρ ουκ ηδυνηθησαν μοι επι του νωτου μου ετεχταινον οι αμαρτωλοι εμαχρυναν την ανομιαν αυτων κυριος δικαιος συνεχοψεν αυχενας αμαρτωλων αισχυνητωσαν και αποστραφητωσαν εις τα οπισω παντες οι μισουντες σιων γεννηθητωσαν ως χορτος δωματων ος προ του εκσπασθηναι εξηρανθη ου ουκ επληρωσεν την χειρα αυτου ο θεριζων και τον κολπον αυτου ο τα δραγματα συλλεγων και ουκ ειπαν οι παραγοντες ευλογια κυριου εφ υμας ευλογηκαμεν υμας εν ονοματι κυριου

ωδη των αναβαθμων εκ βαθειων εκεκραξα σε κυριε κυριε εισακουσον της φωνης μου γεννηθητω τα ωτα σου προσεχοντα εις την φωνην της δεησεως μου εαν ανομιαι παρατηρηση κυριε κυριε τις υποσθεται οτι παρα σοι ο ιλασμος εστιν ενεκεν του νομου σου υπεμεινα σε κυριε υπεμεινεν η ψυχη μου εις τον λογον σου ηλιπisen η ψυχη μου επι τον κυριον απο φυλακης πρωιας μεχρι νυκτος απο φυλακης πρωιας ελπισατω ισραηλ επι τον κυριον οτι παρα τω κυριω το ελεος και πολλη παρ αυτω λυτρωσις και αυτος λυτρωσεται τον ισραηλ εκ πασων των ανομιων αυτου

ωδη των αναβαθμων τω δαυιδ κυριε ουχ υψωθη μου η καρδια ουδε εμετεωρισθησαν οι οφθαλμοι μου ουδε επορευθην εν μεγαλοις ουδε εν θαυμασιοις υπερ εμε ει μη εταπεινοφρονουν αλλα υψωσα την ψυχην μου ως το απογεγαλκτισμενον επι την μητερα αυτου ως ανταποδοσις επι την ψυχην μου ελπισατω ισραηλ επι τον κυριον απο του νυν και εως του αιωνος

ωδη των αναβαθμων μνησθητι κυριε του δαυιδ και πασης της πραυτητος αυτου ως ωμοσεν τω κυριω ηυξατο τω θεω ιακωβ ει εισελευσομαι εις σκηνωμα οικου μου ει αναβησομαι επι κλινης στρωμνης μου ει δωσω υπνον τοις οφθαλμοις μου και τοις βλεφαροις μου νυσταγμον και αναπαυσιν τοις χροταφοις μου εως ου ευρω τοπον τω κυριω σκηνωμα εν τω θεω ιακωβ ιδου ηκουσαμεν αυτην εν εφραθα ευρομεν αυτην εν τοις πεδιοις του δρυμου εισελευσομεθα εις τα σκηνωματα αυτου προσκυνησομεν εις τον τοπον ου εστησαν οι ποδες αυτου αναστηθι κυριε εις την αναπαυσιν σου συ και η κιβωτος του αγιασματος σου οι ιερεις σου ενδυσονται δικαιοσυνην και οι οσιοι

σου αγαλλιασονται ενεκεν δαυιδ του δουλου σου μη αποστρεψης το προσωπον του χριστου σου ωμοσεν κυριος τω δαυιδ αληθειαν και ου μη αθετησει αυτην εκ καρπου της κοιλιας σου θησομαι επι τον θρονον σου εαν φυλαξωνται οι υιοι σου την διαθηκην μου και τα μαρτυρια μου ταυτα α διδαξω αυτους και οι υιοι αυτων εως του αιωνος καθιουνται επι του θρονου σου οτι εξελεξατο κυριος την σιων ηρετισατο αυτην εις κατοικιαν εαυτω αυτη η καταπαυσις μου εις αιωνα αιωνος ωδε κατοικησω οτι ηρετισαμην αυτην την θηραν αυτης ευλογων ευλογησω τους πτωχους αυτης χορτασω αρτων τους ιερεις αυτης ενδυσω σωτηριαν και οι οσιοι αυτης αγαλλιασει αγαλλιασονται εκει εξανατελω κερας τω δαυιδ ητοιμασα λυχνον τω χριστω μου τους εχθρους αυτου ενδυσω αισχυνην επι δε αυτον εξανθησει το αγιασμα μου

ωδη των αναβαθμων τω δαυιδ ιδου δη τι καλον η τι τερπνον αλλ η το κατοικειν αδελφους επι το αυτο ως μυρον επι κεφαλης το καταβαινον επι πωγωνα τον πωγωνα τον ααρων το καταβαινον επι την ωαν του ενδυματος αυτου ως δροσος αερμων η καταβαινουσα επι τα ορη σιων οτι εκει ενετειλατο κυριος την ευλογιαν και ζων ηως του αιωνος

ωδη των αναβαθμων ιδου δη ευλογειτε τον κυριον παντες οι δουλοι κυριου οι εστωτες εν οικω κυριου εν αυλαις οικου θεου ημων εν ταις νυξιν επαρατε τας χειρας υμων εις τα αγια και ευλογειτε τον κυριον ευλογησει σε κυριος εκ σιων ο ποιησας τον ουρανον και την γην

αλληλουια αινειτε το ονομα κυριου αινειτε δουλοι κυριον οι εστωτες εν οικω κυριου εν αυλαις οικου θεου ημων αινειτε τον κυριον οτι αγαθος κυριος ψαλτε τω ονοματι αυτου οτι καλον οτι τον ιακωβ εξελεξατο εαυτω ο κυριος ισραηλ εις περιουσιασμον αυτου οτι εγω εγνων οτι μεγας κυριος και ο κυριος ημων παρα παντας τους θεους παντα οσα ηθελησεν ο κυριος εποιησεν εν τω ουρανω και εν τη γη εν ταις θαλασσαις και εν πασαις ταις αβυσσους αναγων νεφελας εξ εσχατου της γης αστραπας εις υετον εποιησεν ο εξαγων ανεμους εκ θησαυρων αυτου ος επαταξεν τα πρωτοτοκα αιγυπτου απο ανθρωπου εως κτηνους εξαπεστειλεν σημεια και τερατα εν μεσω σου αιγυπτε εν φαרא και εν πασι τοις δουλοις αυτου ος επαταξεν εθνη πολλα και απεκτεινεν βασιλεις κραταιους τον σων βασιλεα των αμορραιων και τον ωγ βασιλεα της βασαν και πασας τας βασιλειας χανααν και εδωκεν την γην αυτων κληρονομιαν κληρονομιαν ισραηλ λαω αυτου κυριε το ονομα σου εις τον αιωνα κυριε το μνημοσυνον σου εις γενεαν και γενεαν οτι κρινει κυριος τον λαον αυτου και επι τοις δουλοις αυτου παρακληθησεται τα ειδωλα των εθνων αργυριον και χρυσιον εργα χειρων ανθρωπων στομα εχουσιν και ου λαλησουσιν οφθαλμους εχουσιν και ουκ οφονται ωτα εχουσιν και ουκ ενωτισθησονται ρινας εχουσιν και ουκ οσφρανθησονται χειρας εχουσιν και ου ψηλαφησουσιν ποδας εχουσιν και ου περιπατησουσιν ου φωνησουσιν εν τω λαρυγγι αυτων ουδε γαρ εστιν πνευμα εν τω στοματι αυτων ομοιοι αυτοις γενοιντο οι ποιουντες αυτα και παντες οι πεποινητες επ αυτοις οικος ισραηλ ευλογησατε τον κυριον οικος ααρων ευλογησατε τον κυριον οικος ισραηλ ευλογησατε τον κυριον οικος ααρων ευλογησατε τον κυριον ευλογησας τον κυριον ευλογησας τον κυριον ευλογησας τον κυριον ο κατοικων

ιερουσαλημ

αλληλολουια εξομολογεισθε τω κυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εξομολογεισθε τω θεω των θεων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εξομολογεισθε τω κυριω των κυριων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω ποιουντι θαυμασια μεγαλα μονω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω ποιησαντι τους ουρανους εν συνεσει οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω στερεωσαντι την γην επι των υδατων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω ποιησαντι φωτα μεγαλα μονω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τον ηλιον εις εξουσιαν της ημερας οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου την σεληνην και τα αστρα εις εξουσιαν της νυκτος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω παταξαντι αιγυπτον συν τοις πρωτοτοχοις αυτων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εξαγαγοντι τον ισραηλ εκ μεσου αυτων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω καταδιελοντι την ερυθραν θαλασσαν εις διαιρεσεις οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και διαγαγοντι τον ισραηλ δια μεσου αυτης οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εκτιναζαντι φαraw και την δυναμιν αυτου εις θαλασσαν ερυθραν οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω διαγαγοντι τον λαον αυτου εν τη ερημω οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω εξαγαγοντι υδωρ εκ πετρας ακροτομου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τω παταξαντι βασιλεις μεγαλους οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και αποκτειναντι βασιλεις κραταιους οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου τον σ των βασιλεα των αμορραιων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και τον ωγ βασιλεα της βασαν οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και δοντι την γην αυτων κληρονομιαν οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου κληρονομιαν ισραηλ δουλω αυτου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου οτι εν τη ταπεινωσει ημων εμνησθη ημων ο κυριος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ελυτρωσατο ημας εκ των εχθρων ημων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου ο διδους τροφην παση σαρκι οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εξομολογεισθε τω θεω του ουρανου οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου εξομολογεισθε τω κυριω των κυριων οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου

τω δαυιδ επι των ποταμων βαβυλωνος εκει εκαθισαμεν και εκλαυσαμεν εν τω μνησθηναι ημας της σιων επι ταις ιτεαις εν μεσω αυτης εκρεμασαμεν τα οργανα ημων οτι εκει επηρωτησαν ημας οι αιχμαλωτευσαντες ημας λογους ωδων και οι απαγαγοντες ημας υμνον ασατε ημιν εκ των ωδων σιων πως ασωμεν την ωδην κυριου επι γης αλλοτριας εαν επιλαθωμαι σου ιερουσαλημ επιλησθει η δεξια μου κολληθει η γλωσσα μου τω λαρυγγι μου εαν μη σου μνησθω εαν μη προαναταξωμαι την ιερουσαλημ εν αρχη της ευφροσυνης μου μνησθητι κυριε των υιων εδωμ την ημεραν ιερουσαλημ των λεγοντων εκκενουτε εκκενουτε εως ο θεμελιος εν αυτη θυγατηρ βαβυλωνος η ταλαιπωρος μακαριος ος ανταποδωσει σοι το ανταποδομα σου ο ανταπεδωκας ημιν μακαριος ος κρατησει και εδαφει τα νηπια σου προς την πετραν

τω δαυιδ εξομολογησομαι σοι κυριε εν ολη καρδια μου οτι ηκουσας τα ρηματα του στοματος μου και εναντιον αγγελων ψαλω σοι προσκυνησω προς ναον αγιον σου και εξομολογησομαι τω ονοματι σου επι τω ελεει σου και τη αληθεια σου οτι εμεγαλυνας επι παν ονομα το λογιον σου εν η αν ημερα επικαλεσωμαι σε ταχυ επακουσον

μου πολυωρησεις με εν ψυχη μου εν δυναμει εξομολογησασθωσαν
σοι κυριε παντες οι βασιλεις της γης οτι ηκουσαν παντα τα ρηματα
του στοματος σου και ασατωσαν εν ταις οδοις κυριου οτι μεγαλη η
δοξα κυριου οτι υψηλος κυριος και τα ταπεινα εφορα και τα υψηλα
απο μακροθεν γινωσκει εαν πορευθω εν μεσω θλιψεως ζησεις με επ
οργην εχθρων μου εξετεινας χειρα σου και εσωσεν με η δεξια σου
κυριος ανταποδωσει υπερ εμου κυριε το ελεος σου εις τον αιωνα τα
εργα των χειρων σου μη παρης

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ κυριε εδοκιμασας με και εγnows με
συ εγnows την καθεδραν μου και την εγερσιν μου συ συνηκας τους
διαλογισμους μου απο μακροθεν την τριβον μου και την σχοινων μου
συ εξιχνιασας και πασας τας οδους μου προειδες οτι ουκ εστιν λογος
εν γλωσση μου ιδου κυριε συ εγnows παντα τα εσχατα και τα αρχαια
συ επλασας με και εθηκας επ εμε την χειρα σου εθαυμαστωθη η
γνωσις σου εξ εμου εκραταιωθη ου μη δυναμμαι προς αυτην που πο-
ρευθω απο του πνευματος σου και απο του προσωπου σου που φυγω
εαν αναβω εις τον ουρανον συ ει εκει εαν καταβω εις τον αδην παρει
εαν αναλαβοιμι τας πτερυγας μου κατ ορθρον και κατασκηνωσω εις
τα εσχατα της θαλασσης και γαρ εκει η χειρ σου οδηγησει με και
καθεξει με η δεξια σου και ειπα αρα σκοτος καταπατησει με και νυξ
φωτισμος εν τη τρυφη μου οτι σκοτος ου σκοτισθησεται απο σου και
νυξ ως ημερα φωτισθησεται ως το σκοτος αυτης ουτως και το φως
αυτης οτι συ εκτησω τους νεφρους μου κυριε αντελαβου μου εκ γα-
στρος μητρος μου εξομολογησομαι σοι οτι φοβερω εθαυμαστωθη
θαυμασια τα εργα σου και η ψυχη μου γινωσκει σφοδρα ουκ εκρυβη
το οστουν μου απο σου ο εποησας εν κρυψη και η υποστασις μου εν
τοις κατωτατοις της γης το ακατεργαστον μου ειδοσαν οι οφθαλμοι
σου και επι το βιβλιον σου παντες γραφησονται ημερας πλασθησο-
νται και ουθεις εν αυτοις εμοι δε λιαν ετιμηθησαν οι φιλοι σου ο θεος
λιαν εκραταιωθησαν αι αρχαι αυτων εξαριθμησομαι αυτοους και υπερ
αμμον πληθυνθησονται εξηγερθην και ετι ειμι μετα σου εαν αποκτει-
νης αμαρτωλους ο θεος ανδρες αιματων εκκλινατε απ εμου οτι ερεις
εις διαλογισμον λημψονται εις ματαιοτητα τας πολεις σου ουχι τους
μισουντας σε κυριε εμισησα και επι τοις εχθροις σου εξετηκομην τε-
λειον μισος εμισουν αυτοους εις εχθρους εγενοντο μοι δοκιμασον με
ο θεος και γνωθι την καρδιαν μου ετασον με και γνωθι τας τριβους
μου και ιδε ει οδος ανομιας εν εμοι και οδηγησον με εν οδω αιωνια

εις το τελος ψαλμος τω δαυιδ εξελου με κυριε εξ ανθρωπου πονη-
ρου απο ανδρος αδικου ρυσαι με οιτινες ελογισαντο αδικιας εν καρδια
ολην την ημεραν παρετασσοντο πολεμους ηκονησαν γλωσσαν αυτων
ωσει οφεως ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων διαψαλμα φυλαξον με
κυριε εκ χειρος αμαρτωλου απο ανθρωπων αδικων εξελου με οιτι-
νες ελογισαντο υποσκεισαι τα διαβηματα μου εκρυψαν υπερηφανοι
παγιδα μοι και σχοινια διετειναν παγιδας τοις ποσιν μου εχομενα τρι-
βου σκανδαλον εθεντο μοι διαψαλμα ειπα τω κυριω θεος μου ει συ
ενωτισαι κυριε την φωνην της δεησεως μου κυριε κυριε δυναμεις της
σωτηριας μου επεσχιασας επι την κεφαλην μου εν ημερα πολεμου
μη παραδws με κυριε απο της επιθυμιας μου αμαρτωλω διελογισαντο
κατ εμου μη εγκραταλιπης με μηποτε υψωθωσιν διαψαλμα η κεφαλη
του κυκλωματος αυτων κοπος των χειλεων αυτων καλυφει αυτοους

πεσούνται επ αυτούς ανθρακες εν πυρι καταβαλεις αυτούς εν ταλαι-
πωραις ου μη υποσώσιν ανηρ γλωσσώδης ου κατευθυνθήσεται επι
της γης ανδρα αδικον κακα θήρευσει εις διαφθοραν εγνων οτι ποιήσει
κυριος την χρισιν του πτωχου και την δικην των πενητων πλην δικαιοι
εξομολογήσονται τω ονοματι σου και κατοικήσουσιν ευθεις συν τω
προσωπω σου

ψαλμος τω δαυιδ κυριε εκεκραξα προς σε εισακουσον μου προ-
σches τη φωνη της δεησεως μου εν τω κεκραγεναι με προς σε κα-
τευθυνθήτω η προσευχη μου ως θυμιαμα ενωπιον σου επαρσις των
χειρων μου θυσια εσπερινη θου κυριε φυλακην τω στοματι μου και
θυραν περιοχης περι τα χείλη μου μη εκκλίνης την καρδιαν μου εις
λογους πονηριας του προφασίζεσθαι προφασεις εν αμαρταις συν αν-
θρώποις εργαζομενοις ανομιαν και ου μη συνδυασω μετα των εκλε-
κτων αυτων παιδευσει με δικαιος εν ελεει και ελεγξει με ελαιον δε
αμαρτωλου μη λιπανατω την κεφαλην μου οτι ετι και η προσευχη μου
εν ταις ευδοκiais αυτων κατεποθήσαν εχομενα πετρας οι κριται αυτων
ακουσονται τα ρηματα μου οτι ηδυνήσαν ωσει παχος γης διερραγη
επι της γης διεσχορπισθη τα οστα ημων παρα τον αδην οτι προς σε
κυριε κυριε οι οφθαλμοι μου επι σε ηλπισα μη αντανελής την ψυχην
μου φυλαξον με απο παγιδος ης συνεστήσαντο μοι και απο σκανδα-
λων των εργαζομενων την ανομιαν πεσούνται εν αμφιβύλῃστρω αυτού
αμαρτωλοι κατα μονας εμι εγω εως ου αν παρελθω

συνεσεως τω δαυιδ εν τω ειναι αυτον εν τω σπηλαιω προσευχη
φωνη μου προς κυριον εκεκραξα φωνη μου προς κυριον εδεήθην εκ-
χεω εναντιον αυτού την δεησιν μου την θλίψιν μου ενωπιον αυτού
απαγγέλω εν τω εκλείπειν εξ εμου το πνευμα μου και συ εγνως τας
τρίβους μου εν οδω ταυτη η επορευομην εκρυψαν παγίδα μοι κατενο-
ουν εις τα δεξια και επεβλεπον οτι ουκ ην ο επιγινώσκων με απώλετο
φυγη απ εμου και ουκ εστιν ο εκζητων την ψυχην μου εκεκραξα προς
σε κυριε ειπα συ ει η ελπις μου μερις μου εν γη ζωντων προσches προς
την δεησιν μου οτι εταπεινώθην σφοδρα ρυσαι με εκ των καταδικω-
ντων με οτι εκραταιώθην υπερ εμε εξαγάγε εκ φυλακης την ψυχην
μου του εξομολογήσασθαι τω ονοματι σου κυριε εμε υπομενουσιν
δικαιοι εως ου ανταποδώς μοι

ψαλμος τω δαυιδ οτε αυτον ο υιος καταδιώκει κυριε εισακουσον
της προσευχης μου ενωτίσαι την δεησιν μου εν τη αληθεια σου ε-
πακουσον μου εν τη δικαιοσυνη σου και μη εισέλθης εις χρισιν μετα
του δούλου σου οτι ου δικαιωθήσεται ενωπιον σου πας ζων οτι κα-
τεδίωξεν ο εχθρος την ψυχην μου εταπεινώσεν εις γην την ζωην μου
εκαθίσεν με εν σκοτεινοis ως νεκρους αιωνος και ηχηδιάσεν επ εμε
το πνευμα μου εν εμοι εταραχθή η καρδια μου εμνησθήην ημερων αρ-
χαιων και εμελετήσα εν πασι τοis εργοis σου εν ποιημασιν των χειρων
σου εμελετων διεπέτασα τας χειρας μου προς σε η ψυχη μου ως γη
ανυδρος σοι διαψαλμα ταχυ εισακουσον μου κυριε εξελίπεν το πνευ-
μα μου μη αποστρέψης το προσωπον σου απ εμου και ομοιωθῶμαι
τοis καταβαινουσιν εις λακκον ακουστον ποιησον μοι το πρωι το ελε-
ος σου οτι επι σοι ηλπισα γνωρίσον μοι κυριε οδον εν η πορευομαι
οτι προς σε ηρα την ψυχην μου εξελου με εκ των εχθρων μου κυριε
οτι προς σε κατεφυγον διδάξον με του ποιειν το θελημα σου οτι συ
ει ο θεος μου το πνευμα σου το αγαθον οδηγήσει με εν γη ευθεια ε-

νεκα του ονοματος σου κυριε ζησεις με εν τη δικαιοσυνη σου εξαξεις εκ θλιψεως την ψυχην μου και εν τω ελεει σου εξολεθρευσεις τους εχθρους μου και απολεις παντας τους θλιβοντας την ψυχην μου οτι δουλός σου ειμι εγω

τω δαυιδ προς τον γολιαθ ευλογητος κυριος ο θεος μου ο διδασκων τας χειρας μου εις παραταξιν τους δακτυλους μου εις πολεμον ελεος μου και καταφυγη μου αντιλημπτωρ μου και ρυστης μου υπερασπιστης μου και επ αυτω ηλπισα ο υποτασσων τον λαον μου υπ εμε κυριε τι εστιν ανθρωπος οτι εγνωσθης αυτω η υιος ανθρωπου οτι λογιζη αυτον ανθρωπος ματαιοτητι ωμοιωθη αι ημεραι αυτου ωσει σκια παραγουσιν κυριε κλινον ουρανους σου και καταβηθι αψαι των ορεων και καπνισθησονται αστραψον αστραπην και σκορπιεις αυτους εξαποστειλον τα βελη σου και συνταραξεις αυτους εξαποστειλον την χειρα σου εξ υψους εξελου με και ρυσαι με εξ υδατων πολλων εκ χειρος υιων αλλοτριων ων το στομα ελαλησεν ματαιοτητα και η δεξια αυτων δεξια αδικιας ο θεος ωδην καινην ασομαι σοι εν ψαλτηριω δεκαχορδω ψαλω σοι τω διδοντι την σωτηριαν τοις βασιλευσιν τω λυτρουμενω δαυιδ τον δουλον αυτου εκ ρομφαιας πονηρας ρυσαι με και εξελου με εκ χειρος υιων αλλοτριων ων το στομα ελαλησεν ματαιοτητα και η δεξια αυτων δεξια αδικιας ων οι υιοι ως νεοφυτα ηδρυμμενα εν τη νεοτητι αυτων αι θυγατρες αυτων κεκαλλωπισμεναι περικεκοσμημεναι ως ομοιωμα ναου τα ταμεια αυτων πληρη εξερευγομενα εκ τουτου εις τουτο τα προβατα αυτων πολυτοκα πληθυνοντα εν ταις εξοδοις αυτων οι βοες αυτων παχεις ουκ εστιν καταπτωμα φραγμου ουδε διεξοδος ουδε κραυγη εν ταις πλατειαις αυτων εμαχαρισαν τον λαον ω ταυτα εστιν μακαριος ο λαος ου κυριος ο θεος αυτου

αινεσις τω δαυιδ υψωσω σε ο θεος μου ο βασιλευς μου και ευλογησω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος καθ εκαστην ημεραν ευλογησω σε και αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος μεγας κυριος και αινετος σφοδρα και της μεγαλωσης αυτου ουκ εστιν περας γενεα και γενεα επαινεσει τα εργα σου και την δυναμιν σου απαγγελουσιν την μεγαλοπρεπειαν της δοξης της αγιασυνης σου λαλησουσιν και τα θαυμασια σου διηγησηνται και την δυναμιν των φοβερων σου ερουσιν και την μεγαλωσυνην σου διηγησησονται μνημην του πληθους της χρηστοτητος σου εξερευξονται και τη δικαιοσυνη σου αγαλλιασονται οικτιρμων και ελεημων ο κυριος μακροθυμος και πολυελεος χρηστος κυριος τοις συμπασιν και οι οικτιρμοι αυτου επι παντα τα εργα αυτου εξομολογησασθωσαν σοι κυριε παντα τα εργα σου και οι οσιοι σου ευλογησατωσαν σε δοξαν της βασιλειας σου ερουσιν και την δυναστειαν σου λαλησουσιν του γνωρισαι τοις υιοις των ανθρωπων την δυναστειαν σου και την δοξαν της μεγαλοπρεπειας της βασιλειας σου η βασιλεια σου βασιλεια παντων των αιωνων και η δεσποτεια σου εν παση γενεα και γενεα πιστος κυριος εν τοις λογοις αυτου και οσιος εν πασι τοις εργοις αυτου υποστηριζει κυριος παντας τους καταπιπτοντας και ανορθοι παντας τους κατερραγμενους οι οφθαλμοι παντων εις σε ελπιζουσιν και συ διδως την τροφην αυτων εν ευκαιρια ανοιγεις συ την χειρα σου και εμπιπλας παν ζων ευδοκias δικαιος κυριος εν πασαις ταις οδοις αυτου και οσιος εν πασιν τοις εργοις αυτου εγγυς κυριος πασιν τοις επικαλουμενοις αυτον πασι τοις επικαλουμενοις αυτον εν αλη-

θεία θέλημα των φοβουμένων αυτον ποιήσει και της δεησεως αυτων επακουσεται και σωσει αυτους φυλασσει κυριος παντας τους αγαπωντας αυτον και παντας τους αμαρτωλους εξολεθρευσει αινεσιν κυριου λαλήσει το στομα μου και ευλογειτω πασα σαρξ το ονομα το αγιον αυτου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος

αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινει η ψυχη μου τον κυριον αινεσω κυριον εν ζωη μου ψαλω τω θεω μου εως υπαρχω μη πεποιθατε επ αρχοντας και επ υιους ανθρωπων οισ ουκ εστιν σωτηρια εξελευσεται το πνευμα αυτου και επιστρεψει εις την γην αυτου εν εκεινη τη ημερα απολουνται παντες οι διαλογισμοι αυτων μακαριος ου ο θεος ιακωβ βοηθος η ελπις αυτου επι κυριον τον θεον αυτου τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις τον φυλασσοντα αληθειαν εις τον αιωνα ποιουντα κριμα τοις αδικουμενοις διδοντα τροφην τοις πεινωσιν κυριος λυει πεπεδημενους κυριος ανορθοι κατερραγμενους κυριος σοφοι τυφλους κυριος αγαπα δικαιους κυριος φυλασσει τους προσηλυτους ορφανον και χηραν αναλημψεται και οδον αμαρτωλων αφανει βασιλευσει κυριος εις τον αιωνα ο θεος σου σιων εις γενεαν και γενεαν

αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινειτε τον κυριον οτι αγαθον ψαλμος τω θεω ημων ηδυνθειη αινεσις οικοδομων ιερουσαλημ ο κυριος και τας διασπορας του ισραηλ επισυναξει ο ιωμενος τους συνττριμμενους την καρδιαν και δεσμευων τα συντριμματα αυτων ο αριθμων πληθη αστρων και πασιν αυτοις ονοματα καλων μεγας ο κυριος ημων και μεγαλη η ισχυς αυτου και της συνεσεως αυτου ουκ εστιν αριθμος αναλαμβανων πραεις ο κυριος ταπεινων δε αμαρτωλους εως της γης εξαρξατε τω κυριω εν εξομολογησει ψαλατε τω θεω ημων εν κιθαρα τω περιβαλλοντι τον ουρανον εν νεφελαις τω ετοιμαζοντι τη γη υετον τω εξανατελλοντι εν ορεσι χορτον και χλοην τη δουλεια των ανθρωπων διδοντι τοις κτηνεσι τροφην αυτων και τοις νεοσσοις των κορακων τοις επικαλουμενοις αυτον ουκ εν τη δυναστεια του ιππου θελησει ουδε εν ταις κνημαις του ανδρος ευδοκει ευδοκει κυριος εν τοις φοβουμενοις αυτον και εν τοις ελπιζουσιν επι το ελεος αυτου

αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου επαινει ιερουσαλημ τον κυριον αινει τον θεον σου σιων οτι ενισχυσεν τους μοχλους των πυλων σου ευλογησεν τους υιους σου εν σοι ο τιθεις τα ορια σου ειρηνην και στεαρ πυρου εμπιπλων σε ο αποστελλων το λογιον αυτου τη γη εως ταχους δραμεται ο λογος αυτου του διδοντος χιονα ωσει εριον ομιχλην ωσει σποδον πασσοντος βαλλοντος χρυσταλλον αυτου ωσει ψωμους κατα προσωπον ψυχους αυτου τις υποστησεται αποστελει τον λογον αυτου και τηξει αυτα πνευσει το πνευμα αυτου και ρησεται υδατα απαγγελλων τον λογον αυτου τω ιακωβ δικαιωματα και κριματα αυτου τω ισραηλ ουκ εποιησεν ουτως παντι εθνει και τα κριματα αυτου ουκ εδηλωσεν αυτοις

αλληλουια αγγαιου και ζαχαριου αινειτε τον κυριον εκ των ουρανων αινειτε αυτον εν τοις υψιστοις αινειτε αυτον παντες οι αγγελοι αυτου αινειτε αυτον πασαι αι δυναμεις αυτου αινειτε αυτον ηλιος και σεληνη αινειτε αυτον παντα τα αστρα και το φως αινειτε αυτον οι ουρανοι των ουρανων και το υδωρ το υπεραν των ουρανων αινεσατωσαν το ονομα κυριου οτι αυτος ειπεν και εγενηθησαν αυτος ενετειλατο και εκτισθησαν εστησεν αυτα εις τον αιωνα και εις τον

αιωνα του αιωνος προσταγμα εθετο και ου παρελευσεται αινειτε τον κυριον εκ της γης δρακοντες και πασαι αβυσσοι πυρ χαλαζα χιων κρυσταλλος πνευμα καταιγιδος τα ποιουντα τον λογον αυτου τα ορη και παντες οι βουνοι ξυλα καρποφορα και πασαι κεδροι τα θηρια και παντα τα κτηνη ερπετα και πετεινα πτερωτα βασιλεις της γης και παντες λαοι αρχοντες και παντες κριται γης νεανισκοι και παρθενoi πρεσβυται μετα νεωτερων αινεσατωσαν το ονομα κυριου οτι υψωθη το ονομα αυτου μονου η εξομολογησις αυτου επι γης και ουρανου και υψωσει κερας λαου αυτου υμνος πασι τοις οσιοις αυτου τοις υιοις ισραηλ λαω εγγιζοντι αυτω

αλληλουια ασατε τω κυριω ασμα καινον η αινεσις αυτου εν εκκλησια οσιων ευφρανθητω ισραηλ επι τω ποιησαντι αυτον και υιοι σιων αγαλλιασθωσαν επι τω βασιλει αυτων αινεσατωσαν το ονομα αυτου εν χορω εν τυμπανω και ψαλτηριω ψαλατωσαν αυτω οτι ευδοκει κυριος εν λαω αυτου και υψωσει πραεις εν σωτηρια καυχησονται οσιοι εν δοξη και αγαλλιασονται επι των κοιτων αυτων αι υψωσεις του θεου εν τω λαρυγγι αυτων και ρομφαιαι διστομοι εν ταις χερσιν αυτων του ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ελεγχουσ εν τοις λαοις του δησαι τους βασιλεις αυτων εν πεδαις και τους ενδοξους αυτων εν χειροπεδαις σιδηραις του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον δοξα αυτη εστιν πασι τοις οσιοις αυτου

αλληλουια αινειτε τον θεον εν τοις αγιοις αυτου αινειτε αυτον εν στερεωματι δυναμεως αυτου αινειτε αυτον επι ταις δυναστειαις αυτου αινειτε αυτον κατα το πληθος της μεγαλωσυνης αυτου αινειτε αυτον εν ηχω σαλπηγος αινειτε αυτον εν ψαλτηριω και κιθαρα αινειτε αυτον εν τυμπανω και χορω αινειτε αυτον εν χορδαις και οργανω αινειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις αινειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλαγμου πασα πνοη αινεσατω τον κυριον αλληλουια

ουτος ο ψαλμος ιδιογραφος εις δαυιδ και εξωθεν του αριθμου ουτε εμονομαχησεν τω γολιαδ μικρος ημην εν τοις αδελφοις μου και νεωτερος εν τω οικω του πατρος μου εποιμαινον τα προβατα του πατρος μου αι χειρες μου εποησαν οργανον οι δακτυλοι μου ηρμοσαν ψαλτηριον και τις αναγγελοι τω κυριω μου αυτος κυριος αυτος εισακουει αυτος εξαπεστειλεν τον αγγελον αυτου και ηρεν με εκ των προβατων του πατρος μου και εχρισεν με εν τω ελαιω της χρισεως αυτου οι αδελφοι μου καλοι και μεγαλοι και ουκ ευδοκησεν εν αυτοις κυριος εξηλθον εις συναντησιν τω αλλοφυλω και επικατηρασατο με εν τοις ειδωλοις αυτου εγω δε σπασαμενος την παρ αυτου μαχαिरαν απεκεφαλισα αυτον και ηρα ονειδος εξ υιων ισραηλ

ωδη μωυσεως εν τη εξοδω ασωμεν τω κυριω ενδοξως γαρ δεδοξασται ιππον και αναβατην ερριψεν εις θαλασσαν βοηθος και σκεπαστης εγενετο μοι εις σωτηριαν ουτος μου θεος και δοξασω αυτον θεος του πατρος μου και υψωσω αυτον κυριος συντριβων πολεμους κυριος ονομα αυτω αρματα φαραω και την δυναμιν αυτου ερριψεν εις θαλασσαν επιλεκτους αναβatas τριστατας κατεποντισεν εν ερυθρα θαλασση ποντω εκαλυψεν αυτους κατεδυσαν εις βυθον ωσει λιθος η δεξια σου κυριε δεδοξασται εν ισχυι η δεξια σου χειρ κυριε εθραυσεν εχθρους και τω πληθει της δοξης σου συνετριψας τους υπεναντιους απεστειλας την οργην σου και κατεφαγεν αυτους ως καλαμην και δια πνευματος του θυμου σου διεστη το υδωρ επαγη ωσει τειχος τα

υδατα επαγη τα κυματα εν μεσω της θαλασσης ειπεν ο εχθρος διωξας καταλημφομαι μεριω σκυλα εμπλησω ψυχην μου ανελω τη μαχαيره μου κυριευσει η χειρ μου απεστειλας το πνευμα σου εκαλυψεν αυτους θαλασσα εδυσαν ωσει μολιβδος εν υδατι σφοδρω τις ομοιος σοι εν θεοις κυριε τις ομοιος σοι δεδοξασμενος εν αγιοις θαυμαστος εν δοξαις ποιων τερατα εξετεινας την δεξιαν σου και κατεπιεν αυτους η γη ωδηγησας τη δικαιοσυνη σου τον λαον σου τουτον ον ελυτρωσω παρεκαλεσας τη ισχυι σου εις καταλυμα αγιον σου ηκουσαν εθνη και ωργισθησαν ωδινες ελαβον κατοικουντας φυλιστιμι τοτε εσπευσαν ηγεμονες εδωμ και αρχοντες μωαβιτων ελαβεν αυτους τρομος ετακησαν παντες οι κατοικουντες χαναναn επιπεσοι επ αυτους φοβος και τρομος μεγαθει βραχιονος σου απολιθωθητωσαν εως αν παρελθη ο λαος σου κυριε εως αν παρελθη ο λαος σου ουτος ον εκτησω εισαγαγων καταφυτευσον αυτους εις ορος κληρονομιας σου εις ετοιμον κατοικητηριον σου ο κατειργασω κυριε αγιασμα κυριε ο ητοιμασαν αι χειρες σου κυριος βασιλευων τον αιωνα και επ αιωνα και ετι οτι εισηλθεν ιππος φαραω συν αρμασιν και αναβαταις εις θαλασσαν και επηγαγεν εν αυτους κυριος το υδωρ της θαλασσης οι δε υιοι ισραηλ επορευθησαν δια ξηρας εν μεσω της θαλασσης ωδη μωυσεως εν τω δευτερονομιω προσεχε ουρανε και λαλησω και ακουετω γη ρηματα εκ στοματος μου προσδοκασθω ως υετος το αποφθεγμα μου και καταβητω ως δροσος τα ρηματα μου ωσει ομβρος επ αγρωστιν και ωσει νιφετος επι χορτον οτι ονομα κυριου εκαλεσα δοτε μεγαλωσυνην τω θεω ημων θεος αληθινα τα εργα αυτου και πασαι αι οδοι αυτου κρισις θεος πιστος και ουκ εστιν αδικια δικαιος και οσιος κυριος ημαρτοσαν ουκ αυτω τεκνα μωμητα γενεα σχολια και διεστραμμενη ταυτα κυριω ανταποδιδοτε ουτω λαος μωρος και ουχι σοφος ουκ αυτος ουτος σου πατηρ εκτησατο σε και εποιησεν σε και εκτισεν σε μνησθητε ημερας αιωνος συνετε ετη γενεας γενεων επερωτησον τον πατερα σου και αναγγελει σοι τους πρεσβυτερους σου και ερουσιν σοι οτε διεμεριζεν ο υψιστος εθνη ως διεσπειρεν υιους αδαμ εστησεν ορια εθνων κατα αριθμον αγγελων θεου και εγεννηθη μερις κυριου λαος αυτου ιακωβ σχοινισμα κληρονομιας αυτου ισραηλ αυταρχησεν αυτον εν τη ερημω εν διψει καυματος εν ανυδρω εκυκλωσεν αυτον και επαιδευσεν αυτον και διεφυλαξεν αυτον ως κορην οφθαλμου ως αετος σκεπασαι νοσσιαν αυτου και επι τοις νεοσσοις αυτου επεποιθησεν διεις τας πτερυγας αυτου εδεξατο αυτους και ανελαβεν αυτους επι των μεταφρενων αυτου κυριος μονος ηγεν αυτους και ουκ ην μετ αυτων θεος αλλοτριος ανεβιβασεν αυτους επι την ισχυν της γης εψωμισεν αυτους γεννηματα αγρων εθηλασαν μελι εκ πετρας και ελαιον εκ στερεας πετρας βουτυρον βοων και γαλα προβατων μετα στεατος αρνων και κριων υιων ταυρων και τραγων μετα στεατος νεφρων πυρου και αιμα σταφυλης επιον οινον και εφαγεν ιακωβ και ενεπλησθη και απελακτισεν ο ηγαπημενος ελιπανθη επαχυνθη επλατυνθη και εγχατελιπεν θεον τον ποιησαντα αυτον και απεστη απο θεου σωτηρος αυτου παρωξυναν με επ αλλοτριοις εν βδελυγμασιν αυτων εξεπικραναν με εθυσαν δαιμονιοις και ου θεω θεοις οις ουκ ηδειςαν και νοι και προσφατοι ηκασιν ους ουκ ηδειςαν οι πατερες αυτων θεον τον γεννησαντα σε εγχατελιπες και επελαθου θεου του τρεφοντος σε και ειδεν κυριος και εξηλωσεν και παρωξυνθη δι οργην υιων αυτου και θυγα-

τερων και ειπεν αποστρέψω το προσωπον μου απ αυτων και δειξω τι εσται αυτοις επ εσχατων οτι γενεα εξεστραμμενη εστιν υιοι οις ουκ εστιν πιστις εν αυτοις αυτοι παρεζηλωσαν με επ ου θεω παρωργισαν με εν τοις ειδωλοις αυτων καγω παραζηλωσω αυτους επ ουκ εθνηι επ εθνηι ασυνετω παροργιω αυτους οτι πυρ εκκεκαυται εκ του θυμου μου καυθησεται εως αδου κατω καταφαγεται γην και τα γεννηματα αυτης φλεξει θεμελια ορεων συναξω εις αυτους κακα και τα βελη μου συντελεσω εις αυτους τηκομενοι λιμω και βρωσει ορνων και οπισθοτονος ανιατος οδοντας θηριων εξαποστελω εις αυτους μετα θυμου συροντων επι γης εξωθεν ατεκνωσει αυτους μαχαιρα και εκ των ταμειων φοβος νεανισκος συν παρθενω θηλαζων μετα καθεστη-κοτος πρεσβυτερου ειπα διασπερω αυτους παυσω δη εξ ανθρωπων το μνημοσυνον αυτων ει μη δι οργην εχθρων ινα μη μακροχρονησωσιν και ινα μη συνεπιθωνται οι υπεναντιοι μη ειπωσιν η χειρ ημων υψηλη και ουχι κυριος εποιησεν ταυτα παντα οτι εθνος απολωλεκος βουλην εστιν και ουκ εστιν εν αυτοις επιστημη ουκ εφρονησαν συνιεναι ταυ-τα καταδεξασθωσαν εις τον επιοντα χρονον πως διωζεται εις χιλιοσυς και δυο μετακινήσουσιν μυριαδας ει μη ο θεος απεδοτο αυτους και ο κυριος παρεδωκεν αυτους ου γαρ εισιν οι θεοι αυτων ως ο θεος ημων οι δε εχθροι ημων ανοητοι εκ γαρ αμπελου σοδομων η αμπελος αυτων και η κληματις αυτων εκ γομορρας η σταφυλη αυτων σταφυλη χολης βοτρυς πικριας αυτοις θυμος δρακοντων ο οινος αυτων και θυμος ασπιδων ανιατος ουκ ιδου ταυτα παντα συνηκται παρ εμοι και εσφρα-γισται εν τοις θησαυροις μου εν ημερα εκδικησεως ανταποδωσω εν καιρω οταν σφαλh ο πους αυτων οτι εγγυς ημερα απωλειας αυτων και παρεστιν ετοιμα υμιν οτι κρινει κυριος τον λαον αυτου και επι τοις δουλους αυτου παρακληθησεται ειδεν γαρ αυτους παραλελυμενους και εκλελοιποτας εν επαγωγη και παρειμενους και ειπεν κυριος που εισιν οι θεοι αυτων εφ οις επεποιθεισαν επ αυτοις ων το στεαρ των θυσιων αυτων ησθιετε και επινετε τον οινον των σπονδων αυτων αναστητω-σαν και βοηθησάτωσαν υμιν και γεννηθητωσαν υμιν σχεπάσται ιδετε ιδετε οτι εγω ειμι και ουκ εστιν θεος πλην εμου εγω αποκτενω και ζην ποιησω πατάξω καγω ιασομαι και ουκ εστιν ος εξελειται εκ των χειρων μου οτι αρω εις τον ουρανον την χειρα μου και ομουμαι τη δεξια μου και ερω ζω εγω εις τον αιωνα οτι παροξυνω ως αστραπην την μαχαιραν μου και ανθεζεται κριματος η χειρ μου και ανταποδωσω δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν με ανταποδωσω μεθυσω τα βελη μου αφ αιματος και η μαχαιρα μου καταφαγεται κρεα αφ αιματος τραυ-ματιων και αιχμαλωσιας απο κεφαλhς αρχοντων εθνων ευφρανθητε ουρανοι αμα αυτω και προσκυνησάτωσαν αυτω παντες οι αγγελοι θε-ου ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου και ενισχυσάτωσαν αυτω παντες υιοι θεου οτι το αιμα των υιων αυτου εκδικηται και εκδικησει και ανταποδωσει δικην τοις εχθροις και τοις μισουσιν ανταποδωσει και εκκαθαριει κυριος την γην του λαου αυτου προσευχη αννας μη-τρος σαμουηλ εστερεωθη η καρδια μου εν κυριω υψωθη κερας μου εν θεω μου επλατυνθη επ εχθρους μου το στομα μου ηυφρανθη εν σωτηρια σου οτι ουκ εστιν αγιος ως κυριος και ουκ εστιν δικαιος ως ο θεος ημων ουκ εστιν αγιος πλην σου μη καυχασθε και μη λαλειτε υψηλα μηδε εξελθάτω μεγαλορημοσυνη εκ του στοματος υμων οτι θεος γνωσεων κυριος και θεος ετοιμαζον επιτηδευματα αυτου τοξον

δυνατων ησθენησεν και ασθενουντες περιεζωσαντο δυναμιν πληρεις αρτων ηλαττωθησαν και οι πεινωντες παρηκαν γην οτι στειρα ετεκεν επτα και η πολλη εν τεκνοις ησθენησεν κυριος θανατοι και ζωογονει καταγει εις αδου και αναγει κυριος πτωχιζει και πλουτιζει ταπεινοι και ανυψοι ανιστα απο γης πενητα και απο κοπριας εγειρει πτωχον του καθισαι αυτον μετα δυναστων λαου και θρονον δοξης κατακληρονομων αυτοις διδους ευχην τω ευχομενω και ευλογησεν ετη δικαιου οτι ουκ εν ισχυι δυνατος ανηρ κυριος ασθენη ποιησει τον αντιδικον αυτου κυριος αγιος μη καυχασθω ο σοφος εν τη σοφια αυτου και μη καυχασθω ο δυνατος εν τη δυναμει αυτου και μη καυχασθω ο πλουσιος εν τω πλουτω αυτου αλλ η εν τουτω καυχασθω ο καυχωμενος συνειν και γινωσκειν τον κυριον και ποιειν κριμα και δικαιοσυνην εν μεσω της γης κυριος ανεβη εις ουρανους και εβροντησεν αυτος κρινει ακρα γης δικαιος ων και διδωσιν ισχυν τοις βασιλευσιν ημων και υψωσει κερας χριστου αυτου προσευχη αμβρακουμ κυριε εισακηκοα την ακοην σου και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και εξεστην εν μεσω δυο ζωνων γνωσθησθαι εν τω εγγιζειν τα ετη επιγνωσθησθαι εν τω παρειναι τον καιρον αναδειχθησθαι εν τω ταραχθηναι την ψυχην μου εν οργη ελεους μνησθησθαι ο θεος εκ θαιμαν ηξει και ο αγιος εξ ορους φαραν κατασχιου δασεως διαψαλμα εκαλυψεν ουρανους η αρετη αυτου και αινεσεως αυτου πληρης η γη και φεγγος αυτου ως φως εσται κερατα εν χερσιν αυτου και εϋθετο αγαπησιν κραταιαν ισχυος αυτου προ προσωπου αυτου πορευσεται λογος και εξελευσεται εν πεδιλοις οι ποδες αυτου εστη και εσαλευθη η γη επεβλεψεν και ετακη εθνη διεθρυβη τα ορη βια ετακησαν βουνοι αιωνιοι πορειας αιωνιους αυτου αντι κοπων ειδον σκηνωματα αιθιοπων πτοηθησονται και αι σκηναι γης μαδιαμ μη εν ποταμοις ωργισθης κυριε η εν ποταμοις ο θυμος σου η εν θάλασση το ορμημα σου οτι επιβησθαι επι τους ιππους σου και η ιππασια σου σωτηρια εντεινων εντενεις το τοξον σου επι σκηπτρα λεγει κυριος διαψαλμα ποταμων ραγησεται γη οϋφονται σε και ωδινησουσιν λαοι σκωρπιζων υδατα πορειας εδωκεν η αβυσσος φωνην αυτης υψος φαντασιας αυτης επηρθη ο ηλιος και η σεληνη εστη εν τη ταξει αυτης εις φως βολιδες σου πορευσονται εις φεγγος αστραπης οπλων σου εν απειλη σου ολιγωσεις γην και εν θυμω καταξεις εθνη εζηλθες εις σωτηριαν λαου σου του σωσαι τους χριστους σου εβαλες εις κεφαλας ανομων θανατον εξηγειρας δεσμους εως τραχηλου διαψαλμα διεκοψας εν εκστασει κεφαλας δυναστων σεισθησονται εν αυτη διανοιξουσιν χαλινους αυτων ως εσθων πτωχος λαθρα και επεβιβασας εις θαλασσαν τους ιππους σου ταρασσοντας υδατα πολλα εφυλαξαμην και επτοηθη η κοιλια μου απο φωνης προσευχης χειλεων μου και εισηλθεν τρομος εις τα οστα μου και υποκατωθεν μου εταραχθη η εξις μου αναπαυσομαι εν ημερα θλιψεως μου του αναβηναι με εις λαον παροικιας μου διοτι συκη ου καρποφορησει και ουκ εσται γεννηματα εν ταις αμπελοις ψευσεται εργον ελαιας και τα πεδια ου ποιησει βρωσιν εξελιπον απο βρωσεως προβατα και ουκ υπαρχουσιν βοες επι φατναις εξιλασεως αυτων εγω δε εν τω κυριω αγαλλιασομαι χαρησσομαι επι τω θεω τω σωτηρι μου κυριος ο θεος μου δυναμεις μου και ταξει τους ποδας μου εις συντελειαν επι τα υψηλα επιβιβα με του νικησαι εν τη ωδη αυτου προσευχη ησαιου εκ νυκτος ορθριζει το πνευμα μου προς σε ο θεος διοτι φως τα προσταγματα σου

επι της γης δικαιοσύνην μαθετε οι ενοικουντες επι της γης πεπαυται
γαρ ο ασεβης ου μη μαθη δικαιοσύνην επι της γης αληθειαν ου μη
ποιησει αρθητω ο ασεβης ινα μη ιδη την δοξαν κυριου κυριε υψηλος
σου ο βραχιων και ουκ ηδεισαν γνοντες δε αισχυνητωσαν ζηλος
λημψεται λαον παιδευτον και νυν πυρ τους υπεναντιους εδεται κυριε
ο θεος ημων ειρηνηνδος ημιν παντα γαρ απεδωκας ημιν κυριε ο θε-
ος ημων κτησαι ημας κυριε εκτος σου αλλον ουκ οίδαμεν το ονομα
σου ονομαζομεν οι δε νεκροι ζων ου μη ιδωσιν ουδε ιατροι ου μη
αναστησουσιν δια τουτο επηγαγες και απωλεσας και ηρας παν αρσεν
αυτων προσθες αυτοις κακα κυριε προσθες κακα τοις ενδοξοις της
γης κυριε εν θλιψει εμνησθην σου εν θλιψει μικρα η παιδεια σου ημιν
και ως η ωδινουσα εγγιζει του τεκειν και επι τη ωδινι αυτης εκεκρα-
ξεν ουτως εγεννηθην τω αγαπητω σου δια τον φοβον σου κυριε εν
γαστρι ελαβομεν και ωδინησαμεν και ετεκομεν πνευμα σωτηριας σου
εποιησαμεν επι της γης ου πεσομεθα αλλα πεσουνται οι ενοικουντες
επι της γης αναστησονται οι νεκροι και εγερθησονται οι εν τοις μνη-
μειοις και ευφρανθησονται οι εν τη γη η γαρ δροσος η παρα σου ιαμα
αυτοις εστιν η δε γη των ασεβων πεσειται βαδιζε λαος μου εισελθε
εις τα ταμεια σου αποκλεισον την θυραν σου αποκρυβηθι μικρον ο-
σον οσον εως αν παρελθη η οργη κυριου προσευχη ιωνα εβοησα εν
θλιψει μου προς κυριον τον θεον μου και εισηκουσεν μου εκ κοιλιας
αδου κραυγης μου ηκουσας φωνης μου απερριψας με εις βαθη καρ-
διας θαλασσης και ποταμοι με εκυκλωσαν παντες οι μετεωρισμοι σου
και τα κυματα σου επ εμε διηλθον καγω ειπα απωσμαι εξ οφθαλμων
σου αρα προσθησω του επιβλεψαι προς ναον τον αγιον σου περι-
χυθη μοι υδωρ εως ψυχης μου αβυσσος εκυκλωσεν με εσχατη εδυ
η κεφαλη μου εις σχισμας ορεων κατεβην εις γην ης οι μοχλοι αυ-
της κατοχοι αιωνιοι και αναβητω εκ φθορας η ζωη μου κυριε ο θεος
μου εν τω εκλειπειν την ψυχην μου απ εμου του κυριου εμνησθην
και ελθοι προς σε η προσευχη μου εις ναον αγιον σου φυλασσομε-
νοι ματια και ψευδη ελεος αυτων εγκατελιπον εγω δε μετα φωνης
αινεσεως και εξομολογησεως θυσω σοι οσα ηυξαμην αποδωσω σοι
εις σωτηριαν μου τω κυριω προσευχη αζαριου ευλογητος ει κυριε ο
θεος των πατερων ημων και αινετον και δεδοξασμενον το ονομα σου
εις τους αιωνας οτι δικαιος ει επι πασιν ος εποησας ημιν και παντα
τα εργα σου αληθινα και ευθειας αι οδοι σου και πασαι αι κρισεις σου
αληθεις και κριματα αληθειας εποησας κατα παντα α επηγαγες ημιν
και επι την πολιν την αγιαν την των πατερων ημων ιερουσαλημ οτι
εν αληθεια και κρισει επηγαγες ταυτα παντα δια τας αμαρτιας ημων
οτι ημαρτομεν και ηνομησαμεν αποστηναι απο σου και εξημαρτομεν
εν πασιν και των εντολων σου ουκ ηκουσαμεν ουδε συνετηρησαμεν
ουδε εποησαμεν καθως ενετειλω ημιν ινα ευ ημιν γενηται και παντα
οσα επηγαγες ημιν και παντα οσα εποησας ημιν εν αληθινη κρισει
εποησας και παρεδωκας ημας εις χειρας εχθρων ανομων εχθιστων
αποστατων και βασιλει αδικω και πονηροτατω παρα πασαν την γην
και νυν ουκ εστιν ημιν ανοιξει το στομα αισχυνη και ονειδος εγενη-
θη τοις δουλοις σου και τοις σεβομενοις σε μη δη παραδως ημας εις
τελος δια το ονομα σου και μη διασκεδασης την διαθηκην σου και
μη αποστησης το ελεος σου αφ ημων δι αβρααμ τον ηγαπημενον υπο
σου και δια ισαακ τον δουλόν σου και ισραηλ τον αγιον σου ος ελα-

λήσας προς αυτούς λεγών πληθύναι το σπέρμα αυτών ως τα αστρα του ουρανού και ως την αμμον την παρά το χείλος της θάλασσης ο-
τι δεσποτα εσμιχρυνθήμεν παρά παντα τα έθνη και εσμεν ταπεινοί εν
πάση τη γη σημερον δια τας αμαρτίας ημών και ουκ εστιν εν τω καιρώ
τουτώ αρχών και προφητης και ηγουμενος ουδε ολοκαυτωσις ουδε
θύσια ουδε προσφορά ουδε θυμιαμα ου τοπος του καρπωσαι ενωπιον
σου και ευρειν ελεος αλλ εν ψυχη συντετριμμενη και πνευματι τα-
πεινωσεως προσδεχθειμεν ως εν ολοκαυτωμασιν κριών και ταυρών
και ως εν μυριασιν αρνών πιονών ουτως γενεσθώ η θύσια ημών ενω-
πιον σου σημερον και εκτελεσαι οπισθεν σου οτι ουκ εστιν αισχυνη
τοις πεποιθόσιν επι σοι και νυν εξακολουθουμεν εν ολη καρδια και
φοβουμεθα σε και ζητουμεν το προσωπον σου μη καταισχυνης ημας
αλλα ποιησον μεθ' ημών κατά την επιεικειαν σου και κατά το πλήθος
του ελεου σου και εξέλου ημας κατά τα θαυμασια σου και δος δοξάν
τω ονοματι σου κυριε και εντραπειησαν παντες οι ενδεικνυμενοι τοις
δουλείς σου κακά και καταισχυνθειησαν απο πάσης δυναμεως και δυ-
ναστειας και η ισχύς αυτών συντριβείη και γινώτωσαν οτι συ εις κυριος
ο θεος μονος και ενδοξος εφ' ολήν την οικουμένην υμνος των τριών
παιδών ευλογητός εις κυριε ο θεος των πατέρων ημών και αινετός
και υπερυψουμενος εις τους αιώνας και ευλογημενον το ονομα της
δοξης σου το αγιον και υπεραινετον και υπερυψουμενον εις τους αι-
ώνας ευλογημενος εις εν τω νάω της αγίας δοξης σου και υπερυμνητός
και υπερενδοξος εις τους αιώνας ευλογημενος εις ο βλεπων αβυσσους
καθήμενος επι χερουβιν και υπεραινετός και υπερυψουμενος εις τους
αιώνας ευλογημενος εις επι θρόνου της βασιλείας σου και υπερυμνητός
και υπερυψουμενος εις τους αιώνας ευλογημενος εις εν τω στερεώμα-
τι του ουρανού και υπερυμνητός και υπερενδοξος εις τους αιώνας
ευλογείτε παντα τα έργα κυρίου τον κυριον υμνείτε και υπερυψούτε
αυτον εις τους αιώνας ευλογείτε αγγελοι κυρίου τον κυριον υμνείτε
και υπερυψούτε αυτον εις τους αιώνας ευλογείτε ουρανοι τον κυριον
υμνείτε και υπερυψούτε αυτον εις τους αιώνας ευλογείτε υδατα παντα
τα υπερανω των ουρανών τον κυριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτον
εις τους αιώνας ευλογείτε πάσαι αι δυναμεις κυρίου τον κυριον υμνει-
τε και υπερυψούτε αυτον εις τους αιώνας ευλογείτε ηλιος και σεληνη
τον κυριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτον εις τους αιώνας ευλογεί-
τε αστρα του ουρανού τον κυριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτον εις
τους αιώνας ευλογείτε πάς ομβρός και δρόσος τον κυριον υμνείτε και
υπερυψούτε αυτον εις τους αιώνας ευλογείτε παντα τα πνεύματα τον
κυριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτον εις τους αιώνας ευλογείτε πυρ
και καύμα τον κυριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτον εις τους αιώνας
ευλογείτε ψυχός και καυσών τον κυριον υμνείτε και υπερυψούτε αυ-
τον εις τους αιώνας ευλογείτε δρόσοι και νιφετοί τον κυριον υμνείτε
και υπερυψούτε αυτον εις τους αιώνας ευλογείτε παχός και ψυχός
τον κυριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτον εις τους αιώνας ευλογείτε
παχναί και χιονες τον κυριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτον εις τους
αιώνας ευλογείτε νυκτες και ημεραι τον κυριον υμνείτε και υπερυ-
ψούτε αυτον εις τους αιώνας ευλογείτε φώς και σκότος τον κυριον
υμνείτε και υπερυψούτε αυτον εις τους αιώνας ευλογείτε αστραπαι
και νεφέλαι τον κυριον υμνείτε και υπερυψούτε αυτον εις τους αιω-
νάς ευλογείτω η γη τον κυριον υμνείτω και υπερυψούτω αυτον εις

τους αιωνας ευλογειτε ορη και βουνοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα φυομενα εν τη γη τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε αι πηγαι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε θαλασσαι και ποταμοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε κητη και παντα τα κινουμενα εν τοις υδασιν τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα πετεινα του ουρανου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε τα θηρια και παντα τα κτηνη τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε υιοι των ανθρωπων τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτω ισραηλ τον κυριον υμνειτω και υπερυψουτω αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ιερεις κυριου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε δουλοι κυριου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πνευματα και ψυχαι δικαιων τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε οσιοι και ταπεινοι τη καρδια τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ανανια αζαρια μισαηλ τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας προσευχη μαριας της θεοτοκου μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατος και αγιον το ονομα αυτου και το ελεος αυτου εις γενεαν και γενεαν τοις φοβουμενοις αυτον εποιησεν κρατος εν βραχιονι αυτου διεσχορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου μνησθηναι ελεους καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εως αιωνος προσευχη ζαχαριου ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδος αυτου καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων των απ αιωνος προφητων αυτου σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν αφοβως εκ χειρος των εχθρων ημων ρυσθεντας λατρευειν αυτω εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασας τας ημερας ημων και συ δε παιδιον προφητης υφιστου κληθηση προπορευση γαρ προ προσωπου κυριου ετοιμασαι οδους αυτου του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων ημων δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων εν οις επεσκεψατο ημας ανατολη εξ υψους επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης ωδη ησαιου ασω δη τω ηγαπημενω ασμα του αγαπητου τω αμπελωνι μου αμπελων εγενετο τω ηγαπημενω εν κερρατι εν τοπω πιονι και φραγμαον περιεθηκα και εφυτευσα αμπελον εν σωρηκ και ωκοδομησα πυργον εν μεσω αυτης και προληνιον ωρυξα εν αυτω και εμεινα του ποιησαι σταφυλην εποιησεν δε ακανθας και νυν ανθρωπος του ιουδα και οι ενοικουντες εν ιερουσαλημ κρινατε εν εμοι και ανα μεσον του αμπελωνος μου τι ποιησω τω αμπελωνι μου

ετι και ουκ εποιησα αυτω διοτι εμεινα ινα ποιηση σταφυλην εποιησεν δε ακανθας νυν δε αναγγελω υμιν τι ποιησω τω αμπελωνι μου αφελω τον φραγμα τον αυτου και εσται εις διαρπαγην και καθελω τον τοιχον αυτου και εσται εις καταπατημα και ανησω τον αμπελωνα μου και ου μη τμηθη ουδε μη σκαφη και αναβησεται εις αυτον ωσει εις χερσον ακανθαι και ταις νεφελαις εντελουμαι του μη βρεξαι εις αυτον υετον ο γαρ αμπελων κυριου σαβαωθ οικος ισραηλ εστιν και ανθρωπος του ιουδα νεοφυτον ηγαπημενον και εμεινα του ποιησαι χρισιν εποιησεν δε ανομιαν και ου δικαιοσυνην αλλα κραυγην ουαι οι συναπτοντες οικιαν προς οικιαν και αγρον προς αγρον εγγιζοντες ινα του πλησιον αφελωνται μη οικησετε μονοι επι της γης ηκουσθη γαρ ταυτα παντα εις τα ωτα κυριου σαβαωθ προσευχη εξεχίου εγω ειπα εν τω υψει των ημερων μου πορευσομαι εν πυλαις αδου καταλειψω τα ετη τα επιλοιπα ειπα ουκετι ου μη ιδω το σωτηριον του θεου επι της γης ου μη ιδω ανθρωπον μετα κατοικουντων εξελιπον εκ της συγγενειας μου κατελιπον το λοιπον της ζωης μου εξηλθεν και απηλθεν απ εμου ωσπερ ο καταλυων σκηνην πηξας το πνευμα μου παρ εμοι εγενετο ως ιστος εριθου εγγιζουσας εκτεμειν εν τη ημερα εκεινη παρεδοθην εως πρωι ως λεοντι ουτως συνετριψεν παντα τα οστα μου απο γαρ της ημερας εως της νυκτος παρεδοθην ως χελιδων ουτω φωνησω και ως περιστερα ουτω μελετησω εξελιπον γαρ οι οφθαλμοι μου του βλεπειν εις το υψος του ουρανου προς τον κυριον ος εξειλατο με και αφειλατο μου την οδυνην της ψυχης κυριε περι αυτης γαρ ανηγγελη σοι και εξηγειρας μου την πνοην και παρακληθεις εξησα ειλου γαρ μου την ψυχην ινα μη αποληται και απερριψας οπισω μου πασας τας αμαρτιας μου ου γαρ οι εν αδου αινεσουσιν σε ουδε οι αποθανοντες ευλογησουσιν σε ουδε ελπιουσιν οι εν αδου την ελεημοσυνην σου οι ζωντες ευλογησουσιν σε ον τροπον καγω απο γαρ της σημερον παιδια ποιησω α αναγγελουσιν την δικαιοσυνην σου κυριε της σωτηριας μου και ου παυσομαι ευλογων σε μετα ψαλτηριου πασας τας ημερας της ζωης μου κατεναντι του οικου του θεου προσευχη μανασση κυριε παντοκρατωρ ο θεος των πατερων ημων του αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και του σπερματος αυτων του δικαίου ο ποιησας τον ουρανον και την γην συν παντι τω κοσμω αυτων ο πεδησας την θαλασσαν τω λογω του προσταγματος σου ο κλεισας την αβυσσον και σφραγισαμενος τω φοβερω και ενδοξω ονοματι σου ον παντα φριττει και τρεμει απο προσωπου δυναμεως σου οτι αστεκτος η μεγαλοπρεπεια της δοξης σου και ανυποστατος η οργη της επι αμαρτωλους απειλης σου αμετρητον τε και ανεξιχνιαστον το ελεος της επαγγελιας σου οτι συ ει κυριος υψιστος ευσπλαγχνος μακροθυμος και πολυελεος και μετανων επι κακιας ανθρωπων συ ουν κυριε ο θεος των δικαίων ουκ εθου μετανοϊαν δικαίους τω αβρααμ και ισαακ και ιακωβ τοις ουχ ημαρτηκοσιν σοι αλλ εθου μετανοϊαν εμοι τω αμαρτωλω διοτι ημαρτον υπερ αριθμον ψαμμου θαλασσης επληθυναν αι ανομιαι μου κυριε επληθυναν και ουκ ειμι αξιος ατενισαι και ιδειν το υψος του ουρανου απο πληθους των αδικιών μου κατακαμπτομενος πολλω δεσμω σιδηρου εις το ανανευσαι με υπερ αμαρτιών μου και ουκ εστιν μοι ανεσις διοτι παρωργισα τον θυμον σου και το πονηρον ενωπιον σου εποιησα στησας βδελυγματα και πληθυνας προσοχτισματα και νυν κλινω γονυ καρδιας δεομενος της παρα σου χρηστοτητος ημαρτηκα κυριε

ημαρτηκα και τας ανομιαις μου εγω γινωσκω αιτουμαι δεομενος σου ανες μοι κυριε ανες μοι μη συναπολεσης με ταις ανομιαις μου μηδε εις τον αιωνα μηνισας τηρησης τα κακα μοι μηδε καταδικασης με εν τοις κατωτατοις της γης οτι συ ει κυριε ο θεος των μετανοουντων και εν εμοι δειξης την αγαθωσυνην σου οτι αναξιον οντα σωσεις με κατα το πολυ ελεος σου και αινεσω σε δια παντος εν ταις ημεραις της ζωης μου οτι σε υμνει πασα η δυναμις των ουρανων και σου εστιν η δοξα εις τους αιωνας αμην προσευχη συμειων νυν απολυεις τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων φως εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ υμνος εωθινος δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκια αινουμεν σε ευλογουμεν σε προσκυνουμεν σε δοξολογουμεν σε ευχαριστουμεν σοι δια την μεγαλην σου δοξαν κυριε βασιλευ επουρανιε θεε πατηρ παντοκρατωρ κυριε υιε μονογενη ιησου χριστε και αγιον πνευμα κυριε ο θεος ο αμνος του θεου ο υιος του πατρος ο αιρων τας αμαρτιας του κοσμου ελεησον ημας ο αιρων τας αμαρτιας του κοσμου προσδεξαι την δετησιν ημων ο καθημενος εν δεξια του πατρος ελεησον ημας οτι συ ει μονος αγιος συ ει μονος κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος αμην καθ' εκαστην ημεραν ευλογησω σε και αινεσω το ονομα σου εις τον αιωνα και εις τον αιωνα του αιωνος καταξιωσον κυριε και την ημεραν ταυτην αναμαρτητους φυλαχθηναι ημας ευλογητος ει κυριε ο θεος των πατερων ημων και αινετον και δεδοξασμενον το ονομα σου εις τους αιωνας αμην ευλογητος ει κυριε διδαζον με τα δικαιωματα σου ευλογητος ει κυριε διδαζον με τα δικαιωματα σου ευλογητος ει κυριε διδαζον με τα δικαιωματα σου κυριε καταφυγη εγενηθης ημιν εν γενεα και γενεα εγω ειπα κυριε ελεησον με ιασαι την ψυχην μου οτι ημαρτον σοι κυριε προς σε κατεφυγα διδαζον με του ποιειν το θελημα σου οτι συ ει ο θεος μου οτι παρα σοι πηγη ζωης εν τω φωτι σου οφιομεθα φως παρατεινον το ελεος σου τοις γινωσκουσιν σε

παροιμια σαλωμωντος υιου δαυιδ ος εβασιλευσεν εν ισραηλ γινω-
ναι σοφιαν και παιδειαν νοησαι τε λογους φρονησεως δεξασθαι τε
στροφας λογων νοησαι τε δικαιοσυνην αληθη και κριμα κατευθυνειν
ινα δω ακαχοις πανουργιαν παιδι δε νεω αισθησιν τε και εννοιαν των-
δε γαρ ακουσας σοφος σοφωτερος εσται ο δε νοημων κυβερνησιν
κτησεται νοησει τε παραβολην και σκοτεινον λογον ρησεις τε σοφων
και αινιγματα αρχη σοφιας φοβος θεου συνεσις δε αγαθη πασι τοις
ποιουσιν αυτην ευσεβεια δε εις θεον αρχη αισθησεως σοφιαν δε και
παιδειαν ασεβεις εξουθενησουσιν ακουε υιε παιδειαν πατρος σου και
μη απωση θεσμους μητρος σου στεφανον γαρ χαριτων δεξη ση κο-
ρυφη και κλοιον χρυσειον περι σω τραχηλω υιε μη σε πλανησωσιν
ανδρες ασεβεις μηδε βουληθης εαν παρακαλεσωσι σε λεγοντες ελθε
μεθ ημων κοινωνησον αιματος κρυψωμεν δε εις γην ανδρα δικαιον
αδικως καταπιωμεν δε αυτον ωσπερ αδης ζωντα και αρωμεν αυτου
την μνημην εκ γης την κτησιν αυτου την πολυτελη καταλαβωμεθα
πλησωμεν δε οικους ημετερους σκυλων τον δε σον κληρον βαλε εν
ημιν κοινον δε βαλλαντιον κτησωμεθα παντες και μαρσιππιον εν γε-
νηθητη ημιν μη πορευθης εν οδω μετ αυτων εκκλινον δε τον ποδα
σου εκ των τριβων αυτων οι γαρ ποδες αυτων εις κακιαν τρεχουσιν
και ταχινοι του εκχεαι αιμα ου γαρ αδικως εκτεινεται δικτυα πετρω-

τοις αυτοις γαρ οι φονου μετεχοντες θησαυριζουσιν εαυτοις κακα η δε καταστροφη ανδρων παρανομων κακη αυται αι οδοι εισιν παντων των συντελούντων τα ανομα τη γαρ ασεβεια την εαυτων ψυχην αφαιρουνται σοφια εν εξοδοις υμνείται εν δε πλατειαις παρρησιαν αγει επ ακρων δε τειχεων κηρυσσεται επι δε πυλαις δυναστων παρεδρευει επι δε πυλαις πολεως θαρrouσα λεγει οσον αν χρονον ακαχοι εχωνται της δικαιοσυνης ουκ αισχυνθησονται οι δε αφρονες της υβρεως οντες επιθυμηται ασεβεις γενομενοι εμισησαν αισθησιν και υπευθυνοι εγενοντο ελεγχους ιδου προησομαι υμιν εμης πνοης ρησιν διδαξω δε υμας τον εμον λογον επειδη εκαλουν και ουκ υπηκουσατε και εξετεινον λογους και ου προσειχετε αλλα ακυρους εποιετε εμας βουλας τοις δε εμοις ελεγχους ηπειθησατε τοιγαρουν καγω τη υμετερα απωλεια επιγελασμαι καταχαρουμεναι δε ηνικα αν ερχηται υμιν ολεθρος και ως αν αφικηται υμιν αφνω θορυβος η δε καταστροφη ομοιως καταγιγιδι παρη και οταν ερχηται υμιν θλιψις και πολιορκια η οταν ερχηται υμιν ολεθρος εσται γαρ οταν επικαλεσησθε με εγω δε ουκ εισακουσομαι υμων ζητησουσιν με καχοι και ουκ ευρησουσιν εμισησαν γαρ σοφiam τον δε φοβον του κυριου ου προειλαντο ουδε ηθελον εμαις προσεchein βουλαις εμυκτηριζον δε εμους ελεγχους τοιγαρουν εδονται της εαυτων οδου τους καρπους και της εαυτων ασεβειας πλησθησονται ανθων γαρ ηδικουν νηπιους φονευθησονται και εξετασμος ασεβεις ολει ο δε εμου ακουων κατασκηνωσει επ ελπιδι και ησυχασει αφοβως απο παντος καχου υie εαν δεξαμενος ρησιν εμης εντολης κρυψης παρα σεαυτω υπακουσεται σοφιας το ους σου και παραβαλεις καρδιαν σου εις συνεσιν παραβαλεις δε αυτην επι νουθετησιν τω υιω σου εαν γαρ την σοφiam επικαλεση και τη συνεσει δως φωνην σου την δε αισθησιν ζητησης μεγαλη τη φωνη και εαν ζητησης αυτην ως αργυριον και ως θησαυρους εξερευνησης αυτην τοτε συνησεις φοβον κυριου και επιγνωσιν θεου ευρησεις οτι κυριος διδωσιν σοφiam και απο προσωπου αυτου γνωσις και συνεσις και θησαυριζει τοις κατορθουσι σωτηριαν υπερασπει την πορειαν αυτων του φυλαξαι οδους δικαιωματος και οδον ευλαβουμενων αυτον διαφυλαξει τοτε συνησεις δικαιοσυνην και κριμα και κατορθωσεις παντας αξονας αγαθους εαν γαρ ελθη η σοφια εις σην διανοian η δε αισθησις τη ση ψυχη καλη ειναi δοξη βουλη καλη φυλαξει σε εννοια της οσια τηρησει σε ινα ρυσηται σε απο οδου κακης και απο ανδρος λαλουντος μηδεν πιστον ω οι εγκαταλειποντες οδους ευθειας του πορευεσθαι εν οδοις σκοτους οι ευφραινομενοι επι καχοις και χαιροντες επι διαστροφη κακη ων αι τριβoi σχολιαi και καμπυλαι αι τροχιαi αυτων του μακραν σε ποιησαι απο οδου ευθειας και αλλοτριον της δικαιας γνωμης υie μη σε καταλαβη κακη βουλη η απολειπουσα διδασκαλιαν νεοτητος και διαθηκην θειαν επιελησμενη ειθετο γαρ παρα τω θανατω τον οικον αυτης και παρα τω αδη μετα των γηγενων τους αξονας αυτης παντες οι πορευομενοι εν αυτη ουκ αναστρεψουσιν ουδε μη καταλαβωσιν τριβους ευθειας ου γαρ καταλαμβάνονται υπο ενιαυτων ζωης ει γαρ επορευοντο τριβους αγαθας ευροσαν αν τριβους δικαιοσυνης λειους χρηστοι εσονται οικητορες γης ακαχοι δε υπολειφθησονται εν αυτη οτι ευθεις κατασκηνωσουσι γην και οσιοι υπολειφθησονται εν αυτη οδοι ασεβων εκ γης ολουνται οι δε παρανομοι εξωσθησονται απ αυτης υie εμων νομιμων μη επιλανθανου τα δε ρηματα μου τηρειτω ση καρδια μηκος γαρ βιου

και ετη ζωης και ειρηνην προσθησουσιν σοι ελεημοσυναι και πιστεις μη εκλιπετωσαν σε αφαιψαι δε αυτας επι σω τραχηλω και ευρησεις χαριν και προνοου καλα ενωπιον κυριου και ανθρωπων ισθι πεποιθως εν ολη καρδια επι θεω επι δε ση σοφια μη επαιρου εν πασαις οδοις σου γνωριζε αυτην ινα ορθοτομη τας οδους σου ο δε πους σου ου μη προσκοπητη μη ισθι φρονιμος παρα σεαυτω φοβου δε τον θεον και εκκλινε απο παντος κακου τοτε ιασις εσται τω σωματι σου και επιμελεια τοις οστεοις σου τιμα τον κυριον απο σων δικαιων πονων και απαρχου αυτω απο σων καρπων δικαιοσυνης ινα τιμηται τα ταμειαι σου πλησμονης σιτου οινω δε αι ληνοι σου εκβλυζωσιν υιε μη ολιγωρει παιδειας κυριου μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται μακαριος ανθρωπος ος ευρεν σοφιαν και θνητος ος ειδεν φρονησιν κρειττον γαρ αυτην εμπορευεσθαι η χρυσιου και αργυριου θησαυρους τιμιωτερα δε εστιν λιθων πολυτελων ουκ αντιταζεται αυτη ουδεν πονηρον ευγνωστος εστιν πασιν τοις εγγιζουσιν αυτη παν δε τιμιον ουκ αξιον αυτης εστιν μηκος γαρ βιου και ετη ζωης εν τη δεξια αυτης εν δε τη αριστερα αυτης πλουτος και δοξα εκ του στοματος αυτης εκπορευεται δικαιοσυνη νομον δε και ελεον επι γλωσσης φορει αι οδοι αυτης οδοι καλαι και παντες οι τριβοι αυτης εν ειρηνη ξυλον ζωης εστι πασι τοις αντεχομενοις αυτης και τοις επεπειδομενοις επ αυτην ως επι κυριον ασφαλης ο θεος τη σοφια εθεμελιωσεν την γην ητοιμασεν δε ουρανους εν φρονησει εν αισθησει αβυσσοι ερραγησαν νεφη δε ερρυησαν δροσους υιε μη παραρρυης τηρησον δε εμην βουλην και εννοιαν ινα ζηση η ψυχη σου και χαρις η περι σω τραχηλω εσται δε ιασις ταις σαρξι σου και επιμελεια τοις σοις οστεοις ινα πορευη πεποιθως εν ειρηνη πασας τας οδους σου ο δε πους σου ου μη προσκοψη εαν γαρ κατη αφοβος εση εαν δε καθευδης ηδεως υπνωσεις και ου φοβηθησιν πτοησιν επελθουσιν ουδε ορμας ασεβων επερχομενας ο γαρ κυριος εσται επι πασων οδων σου και ερεισει σον ποδα ινα μη σαλευθης μη αποσχη ευ ποιειν ενδεη ηνικα αν εχη η χειρ σου βοηθειν μη ειπης επανελθων επανηκε και αυριον δωσω δυνατου σου οντος ευ ποιειν ου γαρ οιδας τι τεζεται η επιουσα μη τεκτηνη επι σον φιλον κακα παροικουντα και πεποιθота επι σοι μη φιλεχθησης προς ανθρωπον ματην μη τι εις σε εργασηται κακον μη κτηση κακων ανδρων ονειδη μηδε ζηλωσης τας οδους αυτων ακαθαρτος γαρ εναντι κυριου πας παρανομος εν δε δικαιοις ου συνεδριαζει καταρα θεου εν οικοις ασεβων επαυλεις δε δικαιων ευλογουνται κυριος υπερηφανοις αντιτασsetαι ταπεινοις δε διδωσιν χαριν δοξαν σοφοι κληρονομησουσιν οι δε ασεβεις υψωσαν ατιμιαν ακουσατε παιδες παιδειαν πατρος και προσεχετε γνωμαι εννοιαν δωρον γαρ αγαθον δωρουμαι υμιν τον εμον νομον μη εγκαταλιπητε υιος γαρ εγενομην καγω πατρι υπηκοος και αγαπωμενος εν προσωπω μητρος οι ελεγον και εδιδασκον με ερειδετω ο ημετερος λογος εις την καρδιαν φυλασσε εντολας μη επιλαθη μηδε παριδης ρησιν εμου στοματος μηδε εγκαταλιπης αυτην και ανθεξεται σου ερασθητι αυτης και τηρησει σε περιχαρακωσον αυτην και υψωσει σε τιμησον αυτην ινα σε περιλαβη ινα δω τη ση κεφαλη στεφανον χαριτων στεφανω δε τρυφης υπερασπιση σου ακουε υιε και δεξα εμους λογους και πληθυνθησεται ετη ζωης σου ινα σοι γενωνται πολλαι οδοι βιου οδους γαρ σοφιας διδασκω σε εμβιβαζω δε σε τροχιας ορ-

θαις εαν γαρ πορευη ου συγχλεισθησεται σου τα διαβηματα εαν δε τρεχης ου κοπιασεις επιλαβου εμης παιδειας μη αφης αλλα φυλαξον αυτην σεαυτω εις ζωην σου οδους ασεβων μη επελθης μηδε ζηλωσης οδους παρανομων εν ω αν τοπω στρατοπεδευσωσιν μη επελθης εκει εκκλινον δε απ αυτων και παραλλαξον ου γαρ μη υπνωσωσιν εαν μη κακοποιησωσιν αφηρηται ο υπνος αυτων και ου κοιμωνται οιδε γαρ σιτουνται σιτα ασεβειας οινω δε παρανομω μεθυσκονται αι δε οδοι των δικαιων ομοιως φωτι λαμπουσιν προπορευονται και φωτιζουσιν εως κατορθωση η ημερα αι δε οδοι των ασεβων σκοτειναι ουκ οιδασιν πως προσκοπτουσιν υιε εμη ρησει προσεχε τοις δε εμοις λογοις παραβαλε σον ους οπως μη εκλιπωσιν σε αι πηγαι σου φυλασσε αυτας εν ση καρδια ζωη γαρ εστιν τοις ευρισκουσιν αυτας και παση σαρκι ιασις παση φυλακη τηρει σην καρδιαν εκ γαρ τουτων εξοδοι ζωης περιελε σεαυτου σχολιον στομα και αδικα χειλη μακραν απο σου απωσαι οι οφθαλμοι σου ορθα βλεπετωσαν τα δε βλεφαρα σου νευετω δικαια ορθας τροχιας ποιει σοις ποσιν και τας οδους σου κατευθυνε μη εκκλινης εις τα δεξια μηδε εις τα αριστερα αποστρεψον δε σον ποδα απο οδου κακης οδους γαρ τας εκ δεξιων οιδεν ο θεος διεστραμμεναι δε εισιν αι εξ αριστερων αυτος δε ορθας ποιησει τας τροχιας σου τας δε πορειας σου εν ειρηνη προαξει υιε εμη σοφια προσεχε εμοις δε λογοις παραβαλλε σον ους ινα φυλαξης εννοιαν αγαθην αισθησιν δε εμων χειλεων εντελλομαι σοι μη προσεχε φαυλη γυναικι μελι γαρ αποσταζει απο χειλεων γυναικος πορνης η προς καιρον λιπαινει σον φαρυγγα υστερον μεντοι πικροτερον χολης ευρησεις και ηκονημενον μαλλον μαχαιρας διστομου της γαρ αφροσύνης οι ποδες καταγουσιν τους χρωμενους αυτη μετα θανατου εις τον αδην τα δε ιχνη αυτης ουκ ερειδεται οδους γαρ ζωης ουκ επερχεται σφαλераι δε αι τροχιαι αυτης και ουκ ευγνωστοι νυν ουν υιε ακουε μου και μη ακυρους ποιησης εμους λογους μακραν ποιησον απ αυτης σην οδον μη εγγισης προς θυραις οικων αυτης ινα μη προη αλλοις ζωην σου και σον βιον ανελεημοσιν ινα μη πλησθωσιν αλλοτριος της ισχυος οι δε σοι πονοι εις οικους αλλοτριων εισελθωσιν και μεταμεληθηθη επ εσχατων ηνικα αν κατατριβωσιν σαρκες σωματος σου και ερεις πως εμισησα παιδειαν και ελεγχους εξεκλινεν η καρδια μου ουκ ηκουον φωνην παιδευοντος με και διδασκοντος με ουδε παρεβαλλον το ους μου παρ ολιγον εγενομην εν παντι κακω εν μεσω εκκλησιας και συναγωγης πινε υδατα απο σων αγγειων και απο σων φρεατων πηγης μη υπερεκχεισθω σοι τα υδατα εκ της σης πηγης εις δε σας πλατειας διαπορευεσθω τα σα υδατα εστω σοι μονω υπαρχοντα και μηδεις αλλοτριος μετασχετω σοι η πηγη σου του υδατος εστω σοι ιδια και συνευφραινου μετα γυναικος της εκ νεοτητος σου ελαφος φιλιας και πωλος σων χαριτων ομιλειτω σοι η δε ιδια ηγεισθω σοι και συνεστω σοι εν παντι καιρω εν γαρ τη ταυτης φιλια συμπεριφερομενος πολλοστος εση μη πολυς ισθι προς αλλοτριαν μηδε συνεχου αγχαλαις της μη ιδιας ενωπιον γαρ εισιν των του θεου οφθαλμων οδοι ανδρος εις δε πασας τας τροχιας αυτου σκοπευει παρανομiai ανδρα αγρευουσιν σειραις δε των εαυτου αμαρτιων εκαστος σφιγγεται ουτος τελευτα μετα απαιδευτων εκ δε πληθους της εαυτου βιοτητος εξερριφη και απωλετο δι αφροσύνην υιε εαν εγγυηση σον φιλον παραδωσεις σην χειρα εχθρω παγίς γαρ ισχυρα ανδρι τα ιδια χειλη και αλίσκεται χείλεσιν ιδίου στοματος ποιει

υιε α εγω σοι εντελλομαι και σωζου ηκεις γαρ εις χειρας κακων δια-
σον φιλον ιθι μη εκλυομενος παροξυνε δε και τον φιλον σου ον εν-
γυησω μη δωσ υπνον σοις ομμασιν μηδε επινυσταξης σοις βλεφαροις
ινα σωζη ωσπερ δορκας εκ βροχων και ωσπερ ορνεον εκ παγιδος ιθι
προς τον μυρμηκα ω οκνηρε και ζηλωσον ιδων τας οδους αυτου και
γενου εκεινου σοφωτερος εκεινω γαρ γεωργιου μη υπαρχοντος μηδε
τον αναγκαζοντα εχων μηδε υπο δεσποτην ων ετοιμαζεται θερους
την τροφην πολλην τε εν τω αμητω ποιειται την παραθεσιν η πορευ-
θητι προς την μελισσαν και μαθε ως εργατις εστιν την τε εργασιαν
ως σεμνην ποιειται ης τους πονους βασιλεις και ιδιωται προς υγιειαν
προσφερονται ποθεινη δε εστιν πασιν και επιδοξος καιπερ ουσια τη
ρωμη ασθενης την σοφιαν τιμησασα προηχθη εως τινος οκνηρε κα-
τακεισαι ποτε δε εξ υπνου εγερθηση ολιγον μεν υπνοις ολιγον δε
καθησαι μικρον δε νυσταξεις ολιγον δε εναγκαλιζη χερσιν στηθη ειτ
εμπαραγινεται σοι ωσπερ κακος οδοιπορος η πενια και η ενδεια ωσπερ
αγαθος δρομευς εαν δε ακονος ης ηξει ωσπερ πηγη ο αμητος σου
η δε ενδεια ωσπερ κακος δρομευς απαυτομολησει ανηρ αφρων και
παρانونος πορευεται οδους ουκ αγαθας ο δ αυτος εννευει οφθαλ-
μω σημαινει δε ποδι διδασκει δε εννευμασιν δακτυλων διεστραμμενη
δε καρδια τεκταινεται κακα εν παντι καιρω ο τοιουτος ταραχος συ-
νιστησιν πολει δια τουτο εξαπινης ερχεται η απωλεια αυτου διακοπη
και συντριβη ανιατος οτι χαιρει πασιν οις μισει ο κυριος συντριβεται
δε δι ακαθαρσιαν ψυχης οφθαλμος υβριστου γλωσσα αδικος χειρες
εκχεουσαι αιμα δικαιου και καρδια τεκταινομενη λογισμους κακους
και ποδες επισπευδοντες κακοποιειν εκκαιει ψευδη μαρτυς αδικος και
επιτεμπει κρισεις ανα μεσον αδελφων υιε φυλασσε νομους πατρος
σου και μη απωση θεσμους μητρος σου αφαψαι δε αυτους επι ση
ψυχη δια παντος και εγκλοιωσαι επι σω τραχηλω ηνικα αν περιπατης
επαγου αυτην και μετα σου εστω ως δ αν καθευδης φυλασσετω σε
ινα εγειρομενω συλλαλη σοι οτι λυχνος εντολη νομου και φως και
οδος ζωης ελεγχος και παιδεια του διαφυλασσειν σε απο γυναικος
υπανδρου και απο διαβολης γλωσσης αλλοτριας μη σε νικηση καλ-
λους επιθυμια μηδε αγρευθης σοις οφθαλμοις μηδε συναρπασθης απο
των αυτης βλεφαρων τιμη γαρ πορνης οση και ενος αρτου γυνη δε
ανδρων τιμιας ψυχας αγρευει αποδησει τις πυρ εν κολων τα δε ιματια
ου κατακαυσει η περιπατησει τις επ ανθρακων πυρος τους δε ποδας
ου κατακαυσει ουτως ο εισελθων προς γυναικα υπανδρον ουκ αιω-
ωθησεται ουδε πας ο απομενος αυτης ου θαυμαστον εαν αλω τις
κλεπτων κλεπτει γαρ ινα εμπληση την ψυχην πεινων εαν δε αλω απο-
τεισει επταπλασια και παντα τα υπαρχοντα αυτου δους ρυσεται εαυτον
ο δε μοιχος δι ενδειαν φρενων απωλειαν τη ψυχη αυτου περιποιειται
οδυνας τε και ατιμιας υποφερει το δε ονειδος αυτου ουκ εξαλειφθησε-
ται εις τον αιωνα μεστος γαρ ζηλου θυμος ανδρος αυτης ου φεισεται
εν ημερα κρισεως ουκ ανταλλαζεται ουδενος λυτρου την εχθραν ουδε
μη διαλυθη πολλων δωρων υιε φυλασσε εμους λογους τας δε εμας
εντολας κρυψον παρα σεαυτω υιε τιμα τον κυριον και ισχυσεις πλην
δε αυτου μη φοβου αλλον φυλαξον εμας εντολας και βιωσεις τους δε
εμους λογους ωσπερ κορας ομματα περιθου δε αυτους σοις δακτυ-
λοις επιγραφον δε επι το πλατος της καρδιας σου ειπον την σοφιαν
σην αδελφην ειναι την δε φρονησιν γνωριμον περιποιησαι σεαυτω ινα

σε τήρησή απο γυναίκος αλλοτριάς και πονήρας εαν σε λογούς τοις προς χάριν εμβάλῃται απο γὰρ θυρίδος εκ του οικου αυτής εις τας πλατείας παρακλυπτουσα ον αν ιδῇ των αφρονων τεκνων νεανιαν ενδε- η φρενων παραπορευομενον παρα γωνιαν εν διοδοις οικων αυτής και λαλουντα εν σκοτει εσπερινω ἡνικα αν ἡσυχία νυκτερινῇ ἡ και γνο- φώδῃς ἡ δὲ γυνὴ συναντα αυτω εἶδος εχουσα πορνικον ἡ ποιει νεων ἐξιπτασθῆαι καρδιας ανεπτρωμενῇ δὲ ἐστὶν και ασῶτος εν οικῳ δὲ ουχ ἡσυχάζουσιν οἱ ποδες αυτής χρονον γὰρ τινα ἐξω ρεμβεται χρο- νον δὲ εν πλατειαις παρα πασαν γωνιαν ἐνεδρευει εἰτα ἐπιλαβομενῇ ἐφίλησεν αυτον ἀναιδὲ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αυτω θύσια εἰρηνικῇ μοι ἐστὶν σημερον ἀποδιδῶμι τας εὐχας μου ἐνεκα τουτου ἐξηλθον εις συναντήσιν σοι ποιουσα το σὸν πρόσωπον εὐρηκα σε κειριαὶς τεταχα τὴν κλινὴν μου ἀμφιταποὶς δὲ ἐστρωκα τοις ἀπ αἰγυπτου διερραγχα τὴν κοιτὴν μου κροκῳ τον δὲ οἶκον μου κινναμῳμῳ ἐλθε και ἀπο- λαυσωμεν φιλίας εως ὀρθρου δευρο και ἐγκυλισθῶμεν ἐρωτὶ οὐ γὰρ παρῆστιν ὁ ἀνὴρ μου εν οικῳ πεπορευται δὲ ὁδον μακρὰν ἐνδῆσμον ἀργυρίου λαβὼν εν χεὶρὶ αυτου δι ἡμερων πολλων ἐπανήξει εις τον οἶκον αυτου ἀπεπλανήσεν δὲ αυτον πολλὴ ὁμιλία βροχοὶς τε τοις ἀπο χεῖλεων ἐξώκειλεν αυτον ὁ δὲ ἐπηκολουθήσεν αὐτὴ κελφωθείς ὥσπερ δὲ βους ἐπὶ σφαγὴν ἀγεται και ὥσπερ κυων ἐπὶ δεσμούςς ἡ ὡς ἐλαφὸς τοξευματὶ πεπληγῶς εις τὸ ἥπαρ σπενδει δὲ ὥσπερ ὀρνεον εις παγίδα οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρεχεὶ νυν οὖν υἱε ἀκούε μου και προσεχε ρήμασιν στοματος μου μὴ ἐκκλινάτω εις τας ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβεβλήκεν και ἀναριθμητοὶ εἰσὶν οὗς πεφονεύκεν ὁδοὶ αὐτοῦ ὁ οἶκος αὐτῆς καταγούσαις εις τὰ ταμεία του θανάτου συ τὴν σοφίαν κηρύξεις ἵνα φρονήσις σοὶ ὑπακούσῃ ἐπὶ γὰρ των ὑψηλῶν ἀκρων ἐστὶν ἀνα μέσον δὲ των τριβῶν ἐστήκεν παρα γὰρ πυλαὶς δυνάστων παρεδρευει εν δὲ εἰσοδοῖς ὑμνείται ὑμᾶς ὡ ἀνθρώποι παρακαλῶ και προιεμὶ ἐμὴν φωνὴν υἱοὶς ἀνθρώπων νοήσατε ἀκαχοὶ πανουργίαν οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἐνθέσθε καρδίαν εἰσακούσατε μου σε- μνα γὰρ ἐρῶ και ἀνοίσω ἀπο χεῖλεων ὀρθά ὅτι ἀληθείαν μελετήσῃ ὁ φαρυγὲς μου ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλῃ ψευδῇ μετὰ δικαιο- συνῆς πάντα τὰ ῥήματα του στοματος μου οὐδὲν εν αὐτοῖς σχολίον οὐδὲ στραγγαλῶδες πάντα ἐνώπια τοῖς συνιουσιν και ὀρθά τοις εὐ- ρισκοῦσι γινώσιν λαβετε παιδεῖαν και μὴ ἀργύριον και γινώσιν ὑπερ χρυσιον δεδοκιμασμενον ἀνθαιρεῖσθε δὲ αἰσθήσιν χρυσιου καθάρου κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν παν δὲ τιμιον οὐκ ἀξίον αὐ- τῆς ἐστὶν ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν και γινώσιν και ἐννοίαν ἐγὼ ἐπεκαλέσαμην φόβος κυρίου μῖσει ἀδικίαν ὑβρίν τε και ὑπερη- φανίαν και ὁδοὺς πονήρων μεμισήκα δὲ ἐγὼ διέστραμμενας ὁδοὺς κακῶν ἐμὴ βουλή και ἀσφάλεια ἐμὴ φρονήσις ἐμὴ δὲ ἰσχύς δι ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσιν και οἱ δυνάσται γράφουσιν δικαιοσύνην δι ἐ- μοῦ μεγίστανες μεγαλύνονται και τυράννοι δι ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ οἱ δὲ ἐμὲ ζήτουντες εὐρησοῦσιν πλοῦτος και δοῖξα ἐμοὶ ὑπάρχει και κτήσις πολλῶν και δικαιοσύνη βέλτιον ἐμὲ καρπιζέσθαι ὑπερ χρυσιον και λίθον τιμιον τὰ δὲ ἐμα γένηματα κρείσ- σω ἀργυρίου ἐκλεκτου εν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ και ἀνα μέσον τριβῶν δικαιοματός ἀναστρέφομαι ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὑ- παρξίν και τοὺς θῆσαυρους αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν εἰαν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ κατὰ ἡμέραν γινόμενα μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμήσαι

κυριος εκτισεν με αρχην οδων αυτου εις εργα αυτου προ του αιωνος
εθεμελιωσεν με εν αρχη προ του την γην ποιησαι και προ του τας
αβυσσους ποιησαι προ του προελθειν τας πηγας των υδατων προ του
ορη εδρασθηναι προ δε παντων βουνων γεννα με κυριος εποηισεν
χωρας και οικητους και ακρα οικουμενα της υπ ουρανον ηνικα ητοι-
μαζεν τον ουρανον συμπαρημην αυτω και οτε αφωριζεν τον εαυτου
θρονον επ ανεμων ηνικα ισχυρα εποiei τα ανω νεφη και ως ασφαλεις
ετιθει πηγας της υπ ουρανον και ισχυρα εποiei τα θεμελια της γης
ημην παρ αυτω αρμοζουσα εγω ημην η προσεχαιρεν καθ ημεραν δε
ευφραινομην εν προσωπω αυτου εν παντι καιρω οτε ευφραινετο την
οικουμενην συντελεσας και ενευφραινετο εν υιοις ανθρωπων νυν ουν
υιε ακουε μου μακαριος ανηρ ος εισακουσεται μου και ανθρωπος ος
τας εμας οδους φυλαζει αγρυπνων επ εμας θυραις καθ ημεραν τηρων
σταθμους εμων εισοδων αι γαρ εξοδοι μου εξοδοι ζωης και ετοιμα-
ζεται θελησις παρα κυριου οι δε εις εμε αμαρτανοντες ασεβουσιν τας
εαυτων ψυχας και οι μισουντες με αγαπωσιν θανατον η σοφια ωκο-
δομησεν εαυτη οικον και υπηρεισεν στυλους επτα εσφαξεν τα εαυτης
θυματα εκερασεν εις κρατηρα τον εαυτης οινον και ητοιμασατο την
εαυτης τραπεζαν απεστειλεν τους εαυτης δουλους συγκαλousα μετα
υψηλου κηρυγματος επι κρατηρα λεγουσα ος εστιν αφρων εκκλινατω
προς με και τοις ενδεεσι φρενων ειπεν ελθατε φαγετε των εμων αρτων
και πιετε οινον ον εκερασα υμιν απολειπετε αφροσυνην και ζησεσθε
και ζητησατε φρονησιν ινα βιωσητε και κατορθωσατε εν γνωσει συνε-
σιν ο παιδευων καχους λημψεται εαυτω ατιμιαν ελεγχων δε τον ασεβη
μωμησεται εαυτον μη ελεγχε καχους ινα μη μισωσιν σε ελεγχε σοφον
και αγαπησει σε διδου σοφω αφορμην και σοφωτερος εσται γνωριζε
δικαιω και προσθησει του δεχεσθαι αρχη σοφιας φοβος κυριου και
βουλη αγιων συνεσις το γαρ γνωναι νομον διανοιας εστιν αγαθης
τουτω γαρ τω τροπω πολυν ζησεις χρονον και προστεθησεται σοι
ετη ζωης σου υιε εαν σοφος γενη σεαυτω σοφος εση και τοις πλη-
σιον εαν δε καχος αποβης μονος αναντλησεις καχα ος ερειδεται επι
ψευδεσιν ουτος ποιμανει ανεμους ο δ αυτος διωζεται ορνεα πετομενα
απελιπεν γαρ οδους του εαυτου αμπελωνος τους δε αζοντας του ιδιου
γεωργιου πεπλανηται διαπορευεται δε δι ανυδρου ερημου και γην
διατεταγμενην εν διψωδεσιν συναγει δε χερσιν ακαρπιαν γυνη αφρων
και θρασεια ενδεης ψωμου γινεται η ουκ επισταται ασχυνην εκαθισεν
επι θυραις του εαυτης οικου επι διφρου εμφανως εν πλατειαις προ-
σκαλουμενη τους παριοντας και κατευθυνοντας εν ταις οδοις αυτων
ος εστιν υμων αφρονεστατος εκκλινατω προς με ενδεεσι δε φρονησε-
ως παρακελευομαι λεγουσα αρτων κρυφίων ηδεως αψασθε και υδατος
κλοπης γλυκερου ο δε ουκ οιδεν οτι γηγενεις παρ αυτη ολλυνται και
επι πετευρον αδου συναντα αλλα αποπηδησον μη εγχρονισης εν τω
τοπω μηδε επιστησης το σον ομμα προς αυτην ουτως γαρ διαβηση
υδωρ αλλοτριον και υπερβηση ποταμον αλλοτριον απο δε υδατος αλ-
λοτριου αποσχου και απο πηγης αλλοτριας μη πιης ινα πολυν ζησης
χρονον προστεθη δε σοι ετη ζωης υιος σοφος ευφραινει πατερα υιος
δε αφρων λυπη τη μητρι ουκ ωφελησουσιν θησαυροι ανομους δικαιο-
συνη δε ρυσεται εκ θανατου ου λιμοκτονησει κυριος ψυχην δικαιαν
ζωην δε ασεβων ανατρεψει πενια ανδρα ταπεινοι χειρες δε ανδρειων
πλουτιζουσιν υιος πεπαιδευμενος σοφος εσται τω δε αφρονι δια-

κονω χρησεται διεσώθῃ ἀπο καυματος υἱος νοσημων ἀνεμοφθόρος δὲ γίνεται ἐν ἀμῆτῳ υἱος παρανομος εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου στομα δὲ ἀσεβων καλύψει πενθὸς ἄωρον μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων ὄνομα δὲ ἀσεβους σβεννυται σοφὸς καρδία δεξεται ἐντολὰς ὁ δὲ ἀστεγὸς χεῖλεσιν σχολιάζων ὑποσχελίσθησεται ὡς πορευεται ἀπλῶς πορευεται πεποινθὼς ὁ δὲ διαστρεφὼν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ γνωσθήσεται ὁ ἐννευὼν ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλου συνάγει ἀνδράσι λυπὰς ὁ δὲ ἐλεγχὼν μετὰ παρηρησίας εἰρηνοποιεῖ πηγὴ ζωῆς ἐν χεὶρὶ δικαίου στομα δὲ ἀσεβους καλύψει ἀπώλεια μίσος ἐγείρει νεικὸς πάντας δὲ τοὺς μὴ φιλονεικούντας καλύπτει φιλία ὡς ἐκ χεῖλεων προφέρει σοφίαν ραβδῶ τυπτει ἀνδρὰ ἀκαρδίον σοφοὶ κρυψοῦσιν αἰσθήσιν στομα δὲ προπετοὺς ἐγγίζει συντριβὴ κτήσις πλουσιῶν πόλις ὀχυρὰ συντριβὴ δὲ ἀσεβων πενία ἐργὰ δικαίων ζῶν ποιεῖ καρποὶ δὲ ἀσεβων ἁμαρτίας ὁδοὺς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλαναται καλύπτουσιν ἐχθρὰν χεὶλῇ δικαία οἱ δὲ ἐκφερόντες λοιδόριας ἀφρονεσάτοιοι εἰσιν ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφευξὴ ἁμαρτιᾶν φειδομένοις δὲ χεῖλεων νοσημὴν ἐσθ' ἀργυρὸς πεπυρωμένοις γλώσσα δικαίου καρδία δὲ ἀσεβους ἐκλείψει χεὶλῇ δικαίων ἐπιστάται ὑψηλὰ οἱ δὲ ἀφρονες ἐν ἐνδεῖα τελευτῶσιν εὐλογία κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου αὕτη πλουτίζει καὶ οὐ μὴ προστεθῇ αὕτη λυπὴ ἐν καρδίᾳ ἐν γέλῳτι ἀφρων πρᾶσσει κακὰ ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τικτεῖ φρονήσιν ἐν ἀπώλεια ἀσεβῆς περιφερεται ἐπιθυμία δὲ δικαίου δεκτὴ παραπορευομένης καταγιγῶς ἀφανίζεται ἀσεβῆς δικαίος δὲ ἐκκλινὰς σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα ὥσπερ ὁμαξ' ὁδοῦσι βλαβερὸν καὶ καπνὸς ὁμμασιν οὕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὕτην φόβος κυρίου προστιθήσιν ἡμέρας ἐτὴ δὲ ἀσεβων ὀλιγώθησεται ἐγχορονίζει δικαίους ευφροσύνη ἐλπίς δὲ ἀσεβων ὀλλυται ὀχυρῶμα ὀσίου φόβος κυρίου συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζόμενοις κακὰ δικαίος τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκησοῦσιν γῆν στομα δικαίου ἀποσταζει σοφίαν γλώσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται χεὶλῇ ἀνδρῶν δικαίων ἀποσταζει χάριτας στομα δὲ ἀσεβων ἀποστρεφεται ζυγοὶ δόλιοι βδελυγμὰ ἐνώπιον κυρίου σταθμίον δὲ δικαίον δεκτὸν αὐτῷ οὐ εἰάν εἰσελθῇ ὑβρὶς ἐκεῖ καὶ ἀτιμία στομα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν ἀποθανῶν δικαίος ἐλπίεν μετὰ μελὸν προχειρὸς δὲ γίνεται καὶ ἐπιχαρτὸς ἀσεβων ἀπώλεια δικαιοσύνη ἀμώμους ὀρθοτομεῖ ὁδοὺς ἀσεβεία δὲ περιπιπτει ἀδικία δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ρυετὰ αὐτοὺς τῇ δὲ ἀπώλεια αὐτῶν ἀλίσκονται παρανομοὶ τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου οὐκ ὀλλυται ἐλπίς τὸ δὲ καυχῆμα τῶν ἀσεβων ὀλλυται δικαίος ἐκ θήρας ἐκδύνει ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβῆς ἐν στοματὶ ἀσεβων παγίς πολιταὶς αἰσθήσις δὲ δικαίων εὐοδὸς ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατωρθώσεν πόλις στομασιν δὲ ἀσεβων κατεσκαφὴ μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν ἀνὴρ δὲ φρονίμος ἡσυχίαν ἀγεί ἀνὴρ διγλωσσὸς ἀποκαλύπτει βούλας ἐν συνέδριῳ πιστὸς δὲ πνοὴ κρυπτει πράγματα οἷς μὴ ὑπάρχει κυβερνήσις πιπτουσιν ὥσπερ φύλλα σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βούλῃ πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμειξῇ δικαίῳ μίσει δὲ ἤχον ἀσφαλείας γυνὴ ευχαριστὸς ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισοῦσα δικαία πλουτοῦ ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρειδόνται πλουτῶ τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεημῶν ἐξολλυει δὲ αὐτοῦ σῶμα ὁ ἀνελεημῶν ἀσεβῆς ποιεῖ ἐργὰ ἀδίκῃ σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας υἱὸς δικαίος γεννᾶται εἰς ζῶν διωγμὸς δὲ ἀσεβους εἰς θάνατον βδελυγμὰ κυρίῳ διεστραμμένοι οδοὶ προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ

παντες αμωμοι εν ταις οδοις αυτων χειρι χειρας εμβαλων αδικως ουκ ατιμωρητος εσται ο δε σπειρων δικαιοσυνην λημψεται μισθον πιστον ωσπερ ενωτιον εν ρινι υος ουτως γυναικι κακοφρονι καλλος επιθυμια δικαιων πασα αγαθη ελπις δε ασεβων απολειται εισιν οι τα ιδια σπειροντες πλειονα ποιουσιν εισιν και οι συναγοντες ελαττονουνται ψυχη ευλογουμενη πασα απλη ανηρ δε θυμωδης ουκ ευσχημων ο συνεχων σιτον υπολοιποιο αυτον τοις εθνεσιν ευλογια δε εις κεφαλην του μεταδιδοντος τεκταινομενος αγαθα ζητει χαριν αγαθην εκζητουντα δε κακα καταλημψεται αυτον ο πεποιθως επι πλουτω ουτος πεσειται ο δε αντιλαμβανομενος δικαιων ουτος ανατελει ο μη συμπεριφερομενος τω εαυτου οικω κληρονομησει ανεμον δουλευσει δε αφρων φρονιμω εκ καρπου δικαιοσυνης ψυεται δενδρον ζωης αφαιρουνται δε αωροι ψυχαι παρανομων ει ο μεν δικαιος μολις σωζεται ο ασεβης και αμαρτωλος που φανειται ο αγαπων παιδειαν αγαπα αισθησιν ο δε μισων ελεγχους αφρων κρεισσων ο ευρων χαριν παρα κυριω ανηρ δε παρανομος παρασιωπηθησεται ου κατορθωσει ανθρωπος εξ ανομου αι δε ριζαι των δικαιων ουκ εξαρθησονται γυνη ανδρα στεφανος τω ανδρι αυτης ωσπερ δε εν ξυλω σκωληξ ουτως ανδρα απολλουσιν γυνη κακοποιος λογισμοι δικαιων κριματα κυβερνωσιν δε ασεβεις δολους λογοι ασεβων δολιοι στομα δε ορθων ρυσεται αυτους ου εαν στραφη ασεβης αφανιζεται οικoi δε δικαιων παραμενουσιν στομα συνετου εγκωμιαζεται υπο ανδρος νωθροκαρδιος δε μυκτηριζεται κρεισσων ανηρ εν ατιμια δουλευων εαυτω η τιμην εαυτω περιτιθεις και προσδεομενος αρτου δικαιος οικτιρει ψυχας κτηνων αυτου τα δε σπλαγχνα των ασεβων ανελεημονα ο εργαζομενος την εαυτου γην εμπλησθησεται αρτων οι δε διωκοντες ματαια ενδεεις φρενων ος εστιν ηδus εν οινων διατριβαις εν τοις εαυτου οχυρωμασιν καταλειπει ατιμιαν επιθυμια ασεβων κακαι αι δε ριζαι των ευσεβων εν οχυρωμασιν δι αμαρτιαν χειλεων εμπιπτει εις παγιδας αμαρτωλος εκφρευγει δε εξ αυτων δικαιος ο βλεπων λεια ελεθησεται ο δε συναντων εν πυλαις εκθλιπει ψυχας απο καρπων στοματος ψυχη ανδρος πλησθησεται αγαθων ανταποδομα δε χειλεων αυτου δοθησεται αυτω οδοι αφρωνων ορθαι ενωπιον αυτων εισαχουει δε συμβουλιας σοφος αφρων αυθημερον εξαγγελλει οργην αυτου κρυπται δε την εαυτου ατιμιαν πανουργος επιδεικνυμενην πιστην απαγγελλει δικαιος ο δε μαρτυς των αδικων δολιος εισιν οι λεγοντες τιτρωσκουσιν μαχαира γλωσσαι δε σοφων ιωνται χειλη αληθινα κατορθοι μαρτυριαν μαρτυς δε ταχυς γλωσσαν εχει αδικον δολος εν καρδια τεκταινομενου κακα οι δε βουλομενοι ειρηνην ευφρανθησονται ουκ αρεσει τω δικαιω ουδεν αδικον οι δε ασεβεις πλησθησονται κακων βδελυγμα κυριω χειλη ψευδη ο δε ποιων πιστεις δεκτος παρ αυτω ανηρ συνετος θρονος αισθησεως καρδια δε αφρωνων συναντησεται αραις χειρ εκλεκτων κρατησει ευχερως δολιοι δε εσονται εις προνομην φοβερους λογους καρδιαν ταρασσει ανδρος δικαιου αγγελια δε αγαθη ευφρανει αυτον επιγνωμων δικαιος εαυτου φιλος εσται αι δε γνωμαι των ασεβων ανεπεικεις αμαρτανοντας καταδιωξεται κακα η δε οδος των ασεβων πλανησει αυτους ουκ επιτευξεται δολιος θηρας κτημα δε τιμιον ανηρ καθαρος εν οδοις δικαιοσυνης ζωη οδοι δε μνησικακων εις θανατον υιος πανουργος υπηκοος πατρι υιος δε ανηκοος εν απωλεια απο καρπων δικαιοσυνης φαγεται αγαθος ψυχαι δε παρανομων ολουνται αωροι ος φυλασσει το εαυτου στομα τηρει την

εαυτου ψυχην ο δε προπετης χειλεσιν πτοησει εαυτον εν επιθυμιας
εστιν πας αεργος χειρες δε ανδρειων εν επιμελεια λογον αδικον μισει
δικαιος ασεβης δε αισχυνεται και ουχ εξει παρρησιαν δικαιοσυνη φυ-
λασσει ακαχους τους δε ασεβεις φαυλους ποιει αμαρτια εισιν οι πλου-
τιζοντες εαυτους μηδεν εχοντες και εισιν οι ταπεινουντες εαυτους εν
πολλω πλουτω λυτρον ανδρος ψυχης ο ιδιος πλουτος πτωχος δε ουχ
υφισταται απειλην φως δικαιοις δια παντος φως δε ασεβων σβεννυ-
ται ψυχαι δολiai πλανωνται εν αμαρτιας δικαιοι δε οικτιρουσιν και
ελεωσιν κακος μεθ υβρεως πρασσει κακα οι δε εαυτων επιγνωμονες
σοφοι υπαρξis επισπουδαζομενη μετα ανομιας ελασσων γινεται ο δε
συναγων εαυτω μετ ευσεβειας πληθυνθησεται δικαιος οικτιρει και κι-
χρα κρεισσων εναρχομενος βοηθων καρδια του επαγγελλομενου και
εις ελπιδα αγοντος δενδρον γαρ ζωης επιθυμια αγαθη ος καταφρο-
νει πραγματος καταφρονηθησεται υπ αυτου ο δε φοβουμενος εντολην
ουτος υγιαίνει υιω δολιω ουδεν εσται αγαθον οικετη δε σοφω ευο-
δοι εσονται πραξεις και κατευθυνθησεται η οδος αυτου νομος σοφου
πηγη ζωης ο δε ανους υπο παγιδος θανειται συνεσις αγαθη διδωσιν
χαριν το δε γυναικιν νομον διανοιας εστιν αγαθης οδοι δε καταφρονου-
ντων εν απωλεια πας πανουργος πρασσει μετα γνωσεως ο δε αφρων
εξεπετασεν εαυτου κακιαν βασιλευς θρασυς εμπεσειται εις κακα αγ-
γελος δε πιστος ρυσεται αυτον πενιαν και ατιμιαν αφαιρειται παιδεια
ο δε φυλασσων ελεγχους δοξασθησεται επιθυμια ευσεβων ηδυνου-
σιν ψυχην εργα δε ασεβων μακραν απο γνωσεως ο συμπορευομενος
σοφοις σοφος εσται ο δε συμπορευομενος αφροσι γνωσθησεται α-
μαρτανοντας καταδιωζεται κακα τους δε δικαιους καταλημψεται αγα-
θα αγαθος ανηρ κληρονομησει υιους υιων θησαυριζεται δε δικαιοις
πλουτος ασεβων δικαιοι ποιησουσιν εν πλουτω ετη πολλα αδικοι δε
απολουνται συντομως ος φειδεται της βακτηριας μισει τον υιον αυτου
ο δε αγαπων επιμελως παιδευει δικαιοις εσθων εμπιπλα την ψυχην
αυτου ψυχαι δε ασεβων ενδεεις σοφαι γυναικες ωκοδομησαν οικους
η δε αφρων κατεσκαψεν ταις χερσιν αυτης ο πορευομενος ορθως φο-
βειται τον κυριον ο δε σχολιαζων ταις οδοις αυτου ατιμασθησεται εκ
στοματος αφρωνων βακτηρια υβρεως χειλη δε σοφων φυλασσει αυ-
τους ου μη εισιν βοες φατναι καθαραι ου δε πολλα γεννηματα φανερα
βοος ισχυς μαρτυς πιστος ου ψευδεται εκκαιει δε ψευδη μαρτυς αδι-
κος ζητησεις σοφιαν παρα κακοις και ουχ ευρησεις αισθησεις δε παρα
φρονιμοις ευχερης παντα εναντια ανδρι αφροσι οπλα δε αισθησεως
χειλη σοφα σοφια πανουργων επιγνωσεται τας οδους αυτων ανοια
δε αφρωνων εν πλανη οικiai παρανομων οφειλησουσιν καθαρισμον οι-
κiai δε δικαιων δεχται καρδια ανδρος αισθητικη λυπηρα ψυχη αυτου
οταν δε ευφραίνεται ουκ επιμειγνυται υβρει οικiai ασεβων αφανισθη-
σονται σκηνη δε κατορθουντων στησονται εστιν οδος η δοκει ορθη
ειναι παρα ανθρωποις τα δε τελευταια αυτης ερχεται εις πυθμενα αδου
εν ευφροσυναις ου προσμειγνυται λυπη τελευταια δε χαρα εις πενθος
ερχεται των εαυτου οδων πλησθησεται θρασυκαρδιος απο δε των δια-
νοηματων αυτου ανηρ αγαθος ακαχος πιστευει παντι λογω πανουργος
δε ερχεται εις μετανοιαν σοφος φοβηθεις εξεκλινεν απο κακου ο δε
αφρων εαυτω πεποιθως μειγνυται ανομω οξυθυμος πρασσει μετα α-
βουλιας ανηρ δε φρονιμος πολλα υποφερερι μεριουνται αφρονες κακιαν
οι δε πανουργοι κρατησουσιν αισθησεως ολισθησουσιν κακοι εναντι

αγαθων και ασεβεις θεραπεουσουσιν θυρας δικαιων φιλοι μισησουσιν φιλους πτωχους φιλοι δε πλουσιων πολλοι ο ατιμαζων πενητας αμαρτανει ελεων δε πτωχους μακαριστος πλανωμενοι τεκταινουσι κακα ελεον δε και αληθειαν τεκταινουσιν αγαθοι ουκ επιστανται ελεον και πιστιν τεκτονες κακων ελεημοσυναι δε και πιστεις παρα τεκτοσιν αγαθοις εν παντι μεριμνωντι ενεστιν περισσον ο δε ηδυσ και αναλγητος εν ενδεια εσται στεφανος σοφων πανουργος η δε διατριβη αφρωνων κακη ρυσεται εκ κακων ψυχην μαρτυς πιστος εκκαιοι δε ψευδη δολιος εν φοβω κυριου ελπις ισχυος τοις δε τεκνοις αυτου καταλειπει ερεισμα προσταγμα κυριου πηγη ζωης ποιει δε εκκλινειν εκ παγιδος θανατου εν πολλω εθνει δοξα βασιλευς εν δε εκλειψει λαου συντριβη δυναστου μακροθυμος ανηρ πολυς εν φρονησει ο δε ολιγοψυχος ισχυρως αφρων πραυθυμος ανηρ καρδιας ιατρος σης δε οσσεων καρδια αισθητικη ο συκοφαντων πενητα παροξυνει τον ποιησαντα αυτον ο δε τιμων αυτον ελεα πτωχον εν κακια αυτου απωσθησεται ασεβης ο δε πεπονηθς τη εαυτου οσιοτητι δικαιοις εν καρδια αγαθη ανδρος σοφια εν δε καρδια αφρωνων ου διαγιγνωσκειται δικαιοσυνη υψιο εθνος ελασσονουσι δε φυλας αμαρτιαι δεκτος βασιλει υπηρετης νοημων τη δε εαυτου ευστροφια αφαιρειται ατιμιαν οργη απολλουσιν και φρονιμους αποκρισις δε υποπιπτουσα αποστρεφει θυμον λογος δε λυπηρος εγειρει οργας γλωσσα σοφων καλα επισταται στομα δε αφρωνων αναγγελει κακα εν παντι τοπω οφθαλμοι κυριου σκοπεουσιν κακους τε και αγαθους ιασις γλωσσης δενδρον ζωης ο δε συντηρων αυτην πλησθησεται πνευματος αφρων μυκτηριζει παιδειαν πατρος ο δε φυλασσω εντολας πανουργοτερος εν πλεοναζουση δικαιοσυνη ισχυς πολλη οι δε ασεβεις ολορριζοι εκ γης ολουνται οικιοις δικαιων ισχυς πολλη καρποι δε ασεβων απολουνται χειλη σοφων δεδετα αισθησει καρδιαι δε αφρωνων ουκ ασφαλεις θυσιαι ασεβων βδελυγμα κυριω ευχαι δε κατευθυνοντων δεχται παρ αυτω βδελυγμα κυριω οδοι ασεβους διωκοντας δε δικαιοσυνην αγαπα παιδεια ακακου γνωριζεται υπο των παριοντων οι δε μισουντες ελεγχους τελευτωσιν αισχρως αδης και απωλεια φανερα παρα τω κυριω πως ουχι και αι καρδιαι των ανθρωπων ουκ αγαπησει απαιδευτος τους ελεγχοντας αυτον μετα δε σοφων ουχ ομιλησει καρδιας ευφραينوμενης προσωπον θαλλει εν δε λυπαις ουσης σκυθρωπαζει καρδια ορθη ζητει αισθησιν στομα δε απαιδευτων γνωσεται κακα παντα τον χρονον οι οφθαλμοι των κακων προσδεχονται κακα οι δε αγαθοι ησυχάζουσιν δια παντος κρειστων μικρα μερις μετα φοβου κυριου η θησαυροι μεγαλοι μετα φοβιας κρειστων ξενισμος λαχανων προς φιλιαν και χαριν η παραθεσις μοσχων μετα εχθρας ανηρ θυμωδης παρασκευαζει μαχας μακροθυμος δε και την μελλουσαν καταπραυνει μακροθυμος ανηρ κατασβεσει κρισεις ο δε ασεβης εγειρει μαλλον οδοι αεργων εστρωμεναι ακανθαις αι δε των ανδρειων τετριμμεναι υιος σοφος ευφραίνει πατερα υιος δε αφρων μυκτηριζει μητερα αυτου ανοητου τριβιοι ενδεεις φρενων ανηρ δε φρονιμος κατευθυνων πορευεται υπερτιθενται λογισμους οι μη τιμωντες συνεδρια εν δε καρδιαις βουλευομενων μενει βουλη ου μη υπακουση ο κακος αυτη ουδε μη ειπη καιριον τι και καλον τω κοινω οδοι ζωης διανοηματα συνετου ινα εκκλινας εκ του αδου σωθη οικους υβριστων κατασπα κυριος εστηρισεν δε οριον χηρας βδελυγμα κυριω λογισμος αδικος αγνων δε ρησεις σεμναι εξολλουσιν εαυτον ο δωρολημπτης ο δε μισων

δωρων λημψεις σωζεται ελεημοσυναις και πιστεσιν αποκαθαιρονται αμαρτιαι τω δε φοβω κυριου εκκλινει πας απο κακου καρδιαι δικαιων μελετωσιν πιστεις στομα δε ασεβων αποκρινεται κακα δεχται παρα κυριω οδοι ανθρωπων δικαιων δια δε αυτων και οι εχθροι φιλοι γινονται μακραν απεχει ο θεος απο ασεβων ευχαις δε δικαιων επακουει κρεισσων ολιγη λημψις μετα δικαιοσυνης η πολλα γεννηματα μετα αδικιας καρδια ανδρος λογιζεσθω δικαια ινα υπο του θεου διορθωθη τα διαβηματα αυτου θεωρων οφθαλμος καλα ευφραίνει καρδιαν φημη δε αγαθη πιαίνει οστα ος απωθειται παιδειαν μισει εαυτον ο δε τηρων ελεγχους αγαπα ψυχην αυτου φοβος θεου παιδεια και σοφια και αρχη δοξης αποκριθησεται αυτη παντα τα εργα του ταπεινου φανερα παρα τω θεω οι δε ασεβεις εν ημερα κακη ολουνται ακαθαρτος παρα θεω πας υψηλοκαρδιος χειρι δε χειρας εμβαλων αδικως ουκ αιωλωθησεται αρχη οδου αγαθης το ποιειν τα δικαια δεχτα δε παρα θεω μαλλον η θυειν θυσιας ο ζητων τον κυριον ευρησει γνωσιν μετα δικαιοσυνης οι δε ορθως ζητούντες αυτον ευρησουσιν ειρηνην παντα τα εργα του κυριου μετα δικαιοσυνης φυλασσεται δε ο ασεβης εις ημεραν κακην μαντειον επι χειλεσιν βασιλεως εν δε κρισει ου μη πληνηθη το στομα αυτου ροπη ζυγου δικαιοσυνη παρα κυριω τα δε εργα αυτου σταθμια δικαια βδελυγμα βασιλει ο ποιων κακα μετα γαρ δικαιοσυνης ετοιμαζεται θρονος αρχης δεχτα βασιλει χειλη δικαια λογους δε ορθους αγαπα θυμος βασιλεως αγγελος θανατου ανηρ δε σοφος εξιλασεται αυτον εν φωτι ζωης υιος βασιλεως οι δε προσδεκτοι αυτω ωσπερ νεφος οψιμον νοσσαι σοφιας αιρετωτεραι χρυσιου νοσσαι δε φρονησεως αιρετωτεραι υπερ αργυριον τριβοι ζωης εκκλινουσιν απο κακων μηκος δε βιου οδοι δικαιοσυνης ο δεχομενος παιδειαν εν αγαθοις εσται ο δε φυλασσων ελεγχους σοφισθησεται ος φυλασσει τας εαυτου οδους τηρει την εαυτου ψυχην αγαπων δε ζων αντου φεισεται στοματος αυτου προ συντριβης ηγειται υβρις προ δε πτωματος κακοφροσυνη κρεισσων πραυθυμος μετα ταπεινωσεως η ος διαιρείται σκυλα μετα υβριστων συνετος εν πραγμασιν ευρετης αγαθων πεποιθως δε επι θεω μακαριστος τους σοφους και συνετους φαυλους καλουσιν οι δε γλυκεις εν λογω πλειονα ακουσονται πηγη ζωης εννοια τους κεκτημενους παιδεια δε αφρωνων κακη καρδια σοφου νοησει τα απο του ιδιου στοματος επι δε χειλεσιν φορεσει επιγνωμοσυνην κηρια μελιτος λογοι καλοι γλυκασμα δε αυτων ιασις ψυχης εισιν οδοι δοκουσαι ειναι ορθαι ανδρι τα μεντοι τελευταια αυτων βλεπει εις πυθμενα αδου ανηρ εν πονοις πονει εαυτω και εκβιαζεται εαυτου την απωλειαν ο μεντοι σχολιος επι τω εαυτου στοματι φορει την απωλειαν ανηρ αφρων ορυσσει εαυτω κακα επι δε των εαυτου χειλεων θησαυριζει πυρ ανηρ σχολιος διαπεμπεται κακα και λαμπτηρα δολου πυρσευει κακοις και διαχωριζει φιλους ανηρ παρανομος αποπειραται φιλων και απαγει αυτους οδους ουκ αγαθας στηριζων οφθαλμους αυτου λογιζεται διεστραμμενα οριζει δε τοις χειλεσιν αυτου παντα τα κακα ουτος καμινος εστιν κακιας στεφανος καυχησης γηρας εν δε οδοις δικαιοσυνης ευρισκεται κρεισσων ανηρ μακροθυμος ισχυρου ο δε κρατων οργης κρεισσων καταλαμβανομενου πολιν εις κολπους επερχεται παντα τοις αδικοις παρα δε κυριου παντα τα δικαια κρεισσων ψωμος μεθ ηδονης εν ειρηνη η οικος πληρης πολλων αγαθων και αδικων θυματων μετα μαχης οικετης νοημων κρατησει δεσπο-

των αφρωνων εν δε αδελφοις διελεεται μερη ωσπερ δοκιμαζεται εν καμινω αργυρος και χρυσος ουτως εκλεκται καρδια παρα κυριω κακος υπακουει γλωσσης παρανομων δικαιος δε ου προσεχει χειλεισιν ψευδεσιν ο καταγελων πτωχου παροξυνει τον ποιησαντα αυτον ο δε επιχαιρων απολλυμενω ουκ αθωωθησεται ο δε επισπλαγχνιζομενος ελεηθησεται στεφανος γεροντων τεκνα τεκνων καυχημα δε τεκνων πατερες αυτων του πιστου ολος ο κοσμος των χρηματων του δε απιστου ουδε οβολος ουχ αρμοσει αφρονι χειλη πιστα ουδε δικαιω χειλη ψευδη μισθος χαριτων η παιδεια τοις χρωμενοις ου δ αν επιστρεψη ευοδωθησεται ος κρυπτει αδικηματα ζητει φιλιαν ος δε μισει κρυπτειν διυστησιν φιλους και οικειους συντριβει απειλη καρδιαν φρονιμου αφρων δε μαστιγωθεις ουκ αισθανεται αντιλογιας εγειρει πας κακος ο δε κυριος αγγελον ανελεημονα εκπεμψει αυτω εμπεσειται μεριμνα ανδρι νοημονι οι δε αφρονες διαλογιουνται κακα ος αποδιδωσιν κακα αντι αγαθων ου κινηθησεται κακα εκ του οικου αυτου εξουσιαν διδωσιν λογοις αρχη δικαιοσυνης προηγεται δε της ενδειας στασις και μαχη ος δικαιον κρινει τον αδικον αδικον δε τον δικαιον ακαθαρτος και βδελυκτος παρα θεω ινα τι υπηρξεν χρηματα αφρονι κτησασθαι γαρ σοφιαν ακαρδιος ου δυνησεται ος υψηλον ποιει τον εαυτου οικον ζητει συντριβην ο δε σχολιαζων του μαθειν εμπεσειται εις κακα εις παντα καιρον φιλος υπαρχετω σοι αδελφοι δε εν αναγκαις χρησιμοι εστωσαν τουτου γαρ χαριν γεννωνται ανηρ αφρων επικροτει και επιχαιρει εαυτω ως και ο εγγυωμενος εγγυη τον εαυτου φιλον φιλαμαρτημων χαιρει μαχαις ο δε σκληροκαρδιος ου συναντα αγαθοις ανηρ ευμεταβολος γλωσση εμπεσειται εις κακα καρδια δε αφρονος οδυνητω κεκτημενω αυτην ουκ ευφραίνεται πατηρ επι υιω παιδευτω υιος δε φρονιμος ευφραίνει μητερα αυτου καρδια ευφραينوμενη ευεκτην ποιει ανδρος δε λυπηρου ξηραινεται τα οστα λαμβανοντος δωρα εν κολπω αδικως ου κατευοδουνται οδοι ασεβης δε εκκλινει οδους δικαιοσυνης προσωπον συνετον ανδρος σοφου οι δε οφθαλμοι του αφρονος επ ακρα γης οργη πατρι υιος αφρων και οδυνη τη τεκουση αυτου ζημιουν ανδρα δικαιον ου καλον ουδε οσιον επιβουλευειν δυνασταις δικαιοις ος φειδεται ρημα προεσθαι σκληρον επιγνωμων μακροθυμος δε ανηρ φρονιμος ανοητας επερωτησαντι σοφιαν σοφια λογισθησεται ενεον δε τις εαυτον ποιησας δοξει φρονιμος ειναι προφασεις ζητει ανηρ βουλομενος χωριζεσθαι απο φιλων εν παντι δε καιρω επονειδιστος εσται ου χρειαν εχει σοφιας ενδεης φρενων μαλλον γαρ αγεται αφροσυνη οταν ελθη ασεβης εις βαθος κακων καταφρονει επερχεται δε αυτω ατιμια και ονειδος υδωρ βαθυ λογος εν καρδια ανδρος ποταμος δε αναπηδуй και πηγη ζωης θαυμασαι προσωπον ασεβους ου καλον ουδε οσιον εκκλινειν το δικαιον εν χρισει χειλη αφρονος αγουσιν αυτον εις κακα το δε στομα αυτου το θρασυ θανατον επικαλειται στομα αφρονος συντριβη αυτω τα δε χειλη αυτου παγισ τη ψυχη αυτου οκνηρους καταβαλλει φοβος ψυχαι δε ανδρογυνων πεινασουσιν ο μη ιωμενος εαυτον εν τοις εργοις αυτου αδελφος εστιν του λυμαινομενου εαυτον εκ μεγαλωσυνης ισχυος ονομα κυριου αυτω δε προσδραμοντες δικαιοι υψουνται υπαρξις πλουσιου ανδρος πολις οχυρα η δε δοξα αυτης μεγα επισκιαζει προ συντριβης υψουται καρδια ανδρος και προ δοξης ταπεινουνται ος αποκρινεται λογον πριν ακουσαι αφροσυνη αυτω εστιν και ονειδος θυμον ανδρος πραυνει θεραπων φρονιμος ολιγοψυχον δε

ανδρα τις υποισει καρδια φρονιμου κταται αισθησιν ωτα δε σοφων
ζητει εννοιαν δομα ανθρωπου εμπλατυνει αυτον και παρα δυνασταις
καθιζανει αυτον δικαιος εαυτου κατηγορος εν πρωτολογια ως δ αν
επιβαλη ο αντιδικος ελεγχεται αντιλογιας παυει κληρος εν δε δυνα-
σταις οριζει αδελφος υπο αδελφου βοηθουμενος ως πολις οχυρα και
υψηλη ισχυει δε ωσπερ τεθεμελιωμενον βασιλειον απο καρπων στο-
ματος ανηρ πιμπλησιν κοιλιαν αυτου απο δε καρπων χειλεων αυτου
εμπλησθησεται θανατος και ζωη εν χειρι γλωσσης οι δε κρατουντες
αυτης εδονται τους καρπους αυτης ος ευρεν γυναικα αγαθην ευρεν
χαριτας ελαβεν δε παρα θεου ιλαροτητα ος εκβαλλει γυναικα αγα-
θην εκβαλλει τα αγαθα ο δε κατεχων μοιχαλιδα αφρων και ασεβης
αφροσυνη ανδρος λυμαινεται τας οδους αυτου τον δε θεον αιτιαται
τη καρδια αυτου πλουτος προστιθησιν φιλους πολλους ο δε πτωχος
και απο του υπαρχοντος φιλου λειπεται μαρτυς ψευδης ουκ ατιμωρη-
τος εσται ο δε εγκαλων αδικως ου διαφευξεται πολλοι θεραπεουσιν
προσωπα βασιλειων πας δε ο κακος γινεται ονειδος ανδρι πας ος αδελ-
φον πτωχον μισει και φιλιας μακραν εσται εννοια αγαθη τοις ειδοσιν
αυτην εγγιει ανηρ δε φρονιμος ευρησει αυτην ο πολλα κακοποιων τε-
λεσιουργει κακιαν ος δε ερεθιζει λογους ου σωθησεται ο κτωμενος
φρονησιν αγαπα εαυτον ος δε φυλασσει φρονησιν ευρησει αγαθα μαρ-
τυς ψευδης ουκ ατιμωρητος εσται ος δ αν εκκαυση κακιαν απολειται
υπ αυτης ου συμφερει αφρονι τρυφη και εαν οικετης αρξηται μεθ υ-
βρεως δυναστευειν ελεημων ανηρ μακροθυμει το δε καυχημα αυτου
επερχεται παρανομιοις βασιλειως απειλη ομοια βρυγμω λεοντος ωσπερ
δε δροσος επι χορτω ουτως το ιλαρον αυτου αισχυνη πατρι υιος α-
φρων και ουχ αγναι ευχαι απο μισθωματος εταιρας οικον και υπαρξιν
μεριζουσιν πατερες παισιν παρα δε θεου αρμοζεται γυνη ανδρι δειλια
κατεχει ανδρογυναιον ψυχη δε αεργου πεινασει ος φυλασσει εντολην
τηρει την εαυτου ψυχην ο δε καταφρωνων των εαυτου οδων απολειται
δανιζει θεω ο ελεων πτωχον κατα δε το δομα αυτου ανταποδωσει αυ-
τω παιδευε υιον σου ουτως γαρ εσται ευελπς εις δε υβριν μη επαιρου
τη ψυχη σου κακοφρων ανηρ πολλα ζημιωθησεται εαν δε λοιμυνηται
και την ψυχην αυτου προσθησει ακουε υιε παιδειαν πατρος σου ινα
σοφος γενη επ εσχατων σου πολλοι λογισμοι εν καρδια ανδρος η
δε βουλη του κυριου εις τον αιωνα μενει καρπος ανδρι ελεημοσυνη
κρεισσων δε πτωχος δικαιος η πλουσιος ψευστης φοβος κυριου εις
ζωην ανδρι ο δε αφοβος αυλισθησεται εν τοποις ου ουκ επισκοπειται
γνωσις ο εγκρυπτων εις τον κολπον αυτου χειρας αδικως ουδε τω
στοματι ου μη προσαγαγη αυτας λοιμου μαστιγουμενου αφρων πα-
νουργότερος γινεται εαν δε ελεγχης ανδρα φρονιμον νοησει αισθησιν
ο ατιμαζων πατερα και απωθουμενος μητερα αυτου κατασχυνθησεται
και επονειδιστος εσται υιος απολειπομενος φυλαξαι παιδειαν πατρος
μελετησει ρησεις κακας ο εγγυωμενος παιδα αφρονα καθυβριζει δι-
καιωμα στομα δε ασεβων καταπιεται κρισεις ετοιμαζονται ακολαστοις
μαστιγες και τιμωριαι ωμοις αφρωνων ακολαστον οινος και υβριστι-
κον μεθη πας δε ο συμμειγνυμενος αυτη ουκ εσται σοφος ου διαφερει
απειλη βασιλειως θυμου λεοντος ο δε παροξυνων αυτον αμαρτανει εις
την εαυτου ψυχην δοξα ανδρι αποστρεφεισθαι λοιδοριας πας δε αφρων
τοιουτοις συμπλεκεται ονειδιζομενος οκνηρος ουκ αισχυνεται ωσαι-
τως και ο δανιζομενος σιτον εν αμητω υδωρ βαθυ βουλη εν καρδια

ανδρος ανηρ δε φρονιμος εξαντλησει αυτην μεγα ανθρωπος και τιμιον ανηρ ελεημων ανδρα δε πιστον εργον ευρειν ος αναστρεφεται αμωμος εν δικαιοσυνη μακαριους τους παιδας αυτου καταλειπει οταν βασιλευς δικαιος καθιση επι θρονου ουκ εναντιουται εν οφθαλμοις αυτου παν πονηρον τις καυχησεται αγνην εχειν την καρδιαν η τις παρρησιασεται καθαρος ειναι απο αμαρτιων κακολογουντος πατερα η μητερα σβεσθησεται λαμπτηρ αι δε κοραι των οφθαλμων αυτου οφονται σκοτος μερις επισπουδαζομενη εν πρωτοις εν τοις τελευταιοις ουκ ευλογηθησεται μη ειπης τεισομαι τον εχθρον αλλα υπομεινον τον κυριον ινα σοι βοηθηση σταθμιον μεγα και μικρον και μετρα δισσα ακαθαρτα ενωπιον κυριου και αμφοτερα και ο ποιων αυτα εν τοις επιτηδευμασιν αυτου συμποδισθησεται νεανισκος μετα οσιου και ευθεια η οδος αυτου ους ακουει και οφθαλμος ορα κυριου εργα και αμφοτερα μη αγαπα καταλαλειν ινα μη εξαρθης διανοιζον τους οφθαλμους σου και εμπλησθητι αρτων βδελυγμα κυριω δισσον σταθμιον και ζυγος δολιος ου καλον ενωπιον αυτου παρα κυριου ευθυνεται τα διαβηματα ανδρι ιητος δε πως αν νοησαι τας οδους αυτου παγισ ανδρι ταχυ των ιδιων αγιασαι μετα γαρ το ευξασθαι μετανοειν γινεται λιχητηρ ασεβων βασιλευς σοφος και επιβαλει αυτοις τροχον φως κυριου πνοη ανθρωπων ος ερευνα ταμεια κοιλιας ελεημοσυνη και αληθεια φυλακη βασιλει και περικυκλωσουσιν εν δικαιοσυνη τον θρονον αυτου κοσμος νεανιαις σοφια δοξα δε πρεσβυτερων πολιαι υπωπια και συντριμματα συναντα κακοις πληγαι δε εις ταμεια κοιλιας ωσπερ ορμη υδατος ουτως καρδια βασιλεως εν χειρι θεου ου εαν θελων νευση εχει εκλινεν αυτην πας ανηρ φαινεται εαυτω δικαιος κατευθυνει δε καρδιας κυριος ποιειν δικαια και αληθευειν αρεστα παρα θεω μαλλον η θυσιων αιμα μεγαλοφρων εφ υβρει θρασυκαρδιος λαμπτηρ δε ασεβων αμαρτια ο ενεργων θησαυρισματα γλωσση ψευδει ματαια διωκει επι παγιδας θανατου ολειθρος ασεβεσιν επιξενωθησεται ου γαρ βουλονται πρασσειν τα δικαια προς τους σχολιους σχολιας οδους αποστελλει ο θεος αγνα γαρ και ορθα τα εργα αυτου κρεισσον οικειν επι γωνιας υπαιθρου η εν κεκονιαμενοις μετα αδικιας και εν οικω κοινω ψυχη ασεβους ουκ ελεηθησεται υπ ουδενος των ανθρωπων ζημιουμενον ακολουαστου πανουργότερος γινεται ο ακαχος συνιων δε σοφος δεζεται γνωσιν συνιει δικαιος καρδιας ασεβων και φαυλιζει ασεβεις εν κακοις ος φρασσει τα ωτα του μη επακουσαι ασθενους και αυτος επικαλεσεται και ουκ εσται ο εισακουων δοσις λαθριος ανατρεπει οργας δωρων δε ο φειδομενος θυμον εγειρει ισχυρον ευφροσυνη δικαιων ποιειν κριμα οσιος δε ακαθαρτος παρα κακουργοις ανηρ πλανωμενος εξ οδου δικαιοσυνης εν συναγωγή γιγαντων αναπαυσεται ανηρ ενδεης αγαπα ευφροσυνην φιλων οινον και ελαιον εις πλουτον περικαθαρμα δε δικαιου ανομος κρεισσον οικειν εν γη ερημω η μετα γυναικος μαχιμου και γλωσσωδους και οργιλου θησαυρος επιθυμητος αναπαυσεται επι στοματος σοφου αφρονες δε ανδρες καταπιονται αυτον οδος δικαιοσυνης και ελεημοσυνης ευρησει ζωην και δοξαν πολεις οχυρας επεβη σοφος και καθειλεν το οχυρωμα εφ ω επεποιθεισαν οι ασεβεις ος φυλασσει το στομα αυτου και την γλωσσαν διατηρει εκ θλιψεως την ψυχην αυτου θρασυς και αυθαδης και αλαζων λοιμος καλειται ος δε μνησικακει παρανομος επιθυμιαι οκνηρον αποκτεινουσιν ου γαρ προαιρουνται αι χειρες αυτου ποιειν τι ασεβης επιθυμει ολην την ημεραν επιθυμιας κα-

κας ο δε δικαίος ελεα και οικτρει αφειδως θυσιασιν ασεβων βδελυγμα κυριω και γαρ παρανομως προσφέρουσιν αυτας μαρτυς ψευδης απο-
λειται ανηρ δε υπηκοος φυλασσομενος λαλησει ασεβης ανηρ αναιδως
υφισταται προσωπω ο δε ευθης αυτος συνιει τας οδους αυτου ουκ ε-
στιν σοφια ουκ εστιν ανδρεια ουκ εστιν βουλη προς τον ασεβη ιππος
ετοιμαζεται εις ημεραν πολεμου παρα δε κυριου η βοηθεια αιρετω-
τερον ονομα καλον η πλουτος πολυς υπερ δε αργυριον και χρυσιον
χαρις αγαθη πλουσιος και πτωχος συνηνητησαν αλληλοις αμφοτερους
δε ο κυριος εποιησεν πανουργος ιδων πονηρον τιμωρουμενον κρα-
ταιως αυτος παιδευεται οι δε αφρονες παρελθοντες εξημωθησαν γε-
νεα σοφιας φοβος κυριου και πλουτος και δοξα και ζωη τριβολοι και
παγιδες εν οδοις σχολιας ο δε φυλασσω την εαυτου ψυχην αφεζεται
αυτων πλουσιοι πτωχων αρξουσιν και οικεται ιδιοις δεσποταις δανιου-
σιν ο σπειρων φαυλα θερισει κακα πληγην δε εργων αυτου συντελεσει
ανδρα ιλαρον και δοτην ευλογει ο θεος ματαιοτητα δε εργων αυτου
συντελεσει ο ελεων πτωχον αυτος διατραφησεται των γαρ εαυτου αρ-
των εδωκεν τω πτωχω νικην και τιμην περιποιεται ο δωρα δους την
μεντοι ψυχην αφαιρειται των κεκτημενων εκβαλε εκ συνεδριου λοι-
μον και συνεξελευσεται αυτω νεικος οταν γαρ καθιση εν συνεδριω
παντας ατιμαζει αγαπα κυριος οσias καρδιας δεκτοι δε αυτω παντες
αμωμοι χειλεσιν ποιμαινει βασιλευς οι δε οφθαλμοι κυριου διατηρου-
σιν αισθησιν φαυλιζει δε λογους παρανομος προφασιζεται και λεγει
οκνηρος λεων εν ταις οδοις εν δε ταις πλατειαις φονευται βοθρος βα-
θυς στομα παρανομου ο δε μισηθεις υπο κυριου εμπεσειται εις αυτον
εισιν οδοι κακαι ενωπιον ανδρος και ουκ αγαπα του αποστρεψαι απ
αυτων αποστρεφειν δε δει απο οδου σχολιας και κακης ανοια εξηπται
καρδιας νεου ραβδος δε και παιδεια μακραν απ αυτου ο συκοφαντων
πενητα πολλα ποιει τα εαυτου διδωσιν δε πλουσιω επ ελασσονι λογοις
σοφων παραβαλλε σον ους και ακουε εμον λογον την δε σην καρδιαν
επιστησον ινα γνωσ οτι καλοι εισιν και εαν εμβαλης αυτους εις την
καρδιαν σου ευφρανουσιν σε αμα επι σοις χειλεσιν ινα σου γενηται
επι κυριον η ελπις και γνωριση σοι την οδον αυτου και συ δε απο-
γραψαι αυτα σεαυτω τρισσως εις βουλην και γνωσιν επι το πλατος
της καρδιας σου διδασκω ουν σε αληθη λογον και γνωσιν αγαθην
υπακουειν του αποκρινεσθαι λογους αληθειας τοις προβαλλομενοις
σοι μη αποβιαζου πενητα πτωχος γαρ εστιν και μη ατιμασης ασθενη
εν πυλαις ο γαρ κυριος κρινει αυτου την κρισιν και ρυση σην ασυλον
ψυχην μη ισθι εταιρος ανδρι θυμωδει φιλω δε οργιλω μη συναυλιζου
μηποτε μαθης των οδων αυτου και λαβης βροχους τη ση ψυχη μη
διδου σεαυτον εις εγγυην αισχυνομενος προσωπον εαν γαρ μη εχης
ποθεν αποτεισης λημψονται το στρωμα το υπο τας πλευρας σου μη
μεταιρε ορια αιωνια α εθεντο οι πατερες σου ορατικον ανδρα και ο-
ξυν εν τοις εργοις αυτου βασιλευσι δει παρεσταναι και μη παρεσταναι
ανδρασι νωθροις εαν καθισης δειπνειν επι τραπεζης δυναστων νοη-
τως νοει τα παρατιθεμενα σοι και επιβαλλε την χειρα σου ειδως οτι
τοιαυτα σε δει παρασκευασαι ει δε απληστοτερος ει μη επιθυμει των
εδεσμάτων αυτου ταυτα γαρ εχεται ζωης ψευδους μη παρεκτεινου πε-
νης ων πλουσιω τη δε ση εννοια αποσχου εαν επιστησης το σον ομμα
προς αυτον ουδαμου φανειται κατεσκευασται γαρ αυτω πτερυγες ω-
σπερ αετου και υποστρεφει εις τον οικον του προεστηκοτος αυτου

μη συνδειπνει ανδρι βασκανω μηδε επιθυμει των βρωματων αυτου ον τροπον γαρ ει τις καταπιει τριχα ουτως εσθιει και πινει μηδε προς σε εισαγαγης αυτον και φαγης τον ψωμον σου μετ αυτου εξεμεσει γαρ αυτον και λυμανειται τους λογους σου τους καλους εις ωτα αφρονος μηδεν λεγε μηποτε μυκτηριση τους συνετους λογους σου μη μεταθης ορια αιωνια εις δε κτημα ορφανων μη εισελθης ο γαρ λυτρουμενος αυτους κυριος κραταιος εστιν και κρινει την κρισιν αυτων μετα σου δος εις παιδειαν την καρδιαν σου τα δε ωτα σου ετοιμασον λογους αισθησεως μη αποσχη νηπιον παιδευειν οτι εαν παταξης αυτον ραβδω ου μη αποθανη συ μεν γαρ παταξεις αυτον ραβδω την δε ψυχην αυτου εκ θανατου ρυση υιε εαν σοφη γενηται σου η καρδια ευφρανεις και την εμην καρδιαν και ενδιατριψει λογους τα σα χειλη προς τα εμα χειλη εαν ορθα ωσιν μη ζηλουτω η καρδια σου αμαρτωλους αλλα εν φοβω κυριου ισθι ολην την ημεραν εαν γαρ τηρησης αυτα εσται σοι εκγονα η δε ελπις σου ουκ αποστησεται ακουε υιε και σοφος γινου και κατευθυνε εννοιας σης καρδιας μη ισθι οιοποτης μηδε εκτεινου συμβολαις κρεων τε αγορασμοις πας γαρ μεθυσος και πορνοκοπος πτωχευσει και ενδυσεται διερρηγμενα και ρακωδη πας υπνωδης ακουε υιε πατρος του γεννησαντος σε και μη καταφρονει οτι γεγηρακεν σου η μητηρ καλως εκτρεφει πατηρ δικαιος επι δε υιω σοφω ευφραίνεται η ψυχη αυτου ευφραineseθω ο πατηρ και η μητηρ επι σοι και χαιρετω η τεκουσα σε δος μοι υιε σην καρδιαν οι δε σοι οφθαλμοι εμας οδους τηρειτωσαν πιθος γαρ τετρημενος εστιν αλλοτριος οικος και φρεαρ στενον αλλοτριον ουτος γαρ συντομως απολειται και πας παρανομος αναλωθησεται τινη ουαι τινη θορυβος τινη κρισις τινη αηδαι και λεσχαι τινη συντριμματα δια κενης τιнос πελειοι οι οφθαλμοι ου των εγχρονιζοντων εν οινοις ου των ιχνευοντων που ποτοι γινονται μη μεθυσκεσθε οινω αλλα ομιλειτε ανθρωποις δικαιοις και ομιλειτε εν περιπατοις εαν γαρ εις τας φιαλας και τα ποτηρια δως τους οφθαλμους σου υστερον περιπατησεις γυμνοτερος υπερου το δε εσχατον ωσπερ υπο οφεως πεπληγως εκτεινεται και ωσπερ υπο κεραστου διαχειται αυτω ο ιος οι οφθαλμοι σου οταν ιδωσιν αλλοτριαν τν στομα σου τοτε λαλησει σχολια και κατακειση ωσπερ εν καρδια ιθαλασσης και ωσπερ κυβερνητης εν πολλω κλυδωνι ερεις δε τυπτουσιν με και ουκ επονεσα και ενεπαιξαν μοι εγω δε ουκ ηδην ποτε ορθος εσται ινα ελθων ζητησω μεθ ων συνελευσομαι υιε μη ζηλωσης κακους ανδρας μηδε επιθυμησης ειναι μετ αυτων ψευδη γαρ μελετα η καρδια αυτων και πονους τα χειλη αυτων λαλει μετα σοφιας οικοδομεται οικος και μετα συνεσεως ανορθουται μετα αισθησεως επιμπλαται ταμειαι εκ παντος πλουτου τιμιου και καλου κρεισσων σοφος ισχυρου και ανηρ φρονησιν εχων γεωργιου μεγαλου μετα κυβερνησεως γινεται πολεμος βοηθεια δε μετα καρδιας βουλευτικης σοφια και εννοια αγαθη εν πυλαις σοφων σοφοι ουκ εκκλινουσιν εκ στοματος κυριου αλλα λογιζονται εν συνεδριοις απαιδευτοις συναντα θανατος αποθνησκει δε αφρων εν αμαρτιας ακαθαρσια δε ανδρι λοιμω εμμολυνθησεται εν ημερα κακη και εν ημερα θλιψεως εως αν εκλιπη ρυσαι αγομενους εις θανατον και εκπριου κτεινομενους μη φειση εαν δε ειπης ουκ οίδα τουτον γινωσκε οτι κυριος καρδιας παντων γινωσκει και ο πλασας πνοην πασιν αυτος οιδεν παντα ος αποδιδωσιν εχαστω κατα τα εργα αυτου φαγε μελι υιε αγαθον γαρ κηριον ινα γλυκανθη σου ο φαρυγξ ουτως

αισθηση σοφιαν τη ση ψυχη εαν γαρ ευρης εσται καλη η τελευτη σου και ελπις σε ουκ εγκαταλειψει μη προσαγαγης ασεβη νομη δικαιων μηδε απατηθης χορτασια κοιλιας επτακι γαρ πεσειται ο δικαιος και αναστησεται οι δε ασεβεις ασθενησουσιν εν κακοις εαν πεση ο εχθρος σου μη επιχαρης αυτω εν δε τω υποσκελισματι αυτου μη παραιου οτι οψεται κυριος και ουκ αρεσει αυτω και αποστρεψει τον θυμον αυτου απ αυτου μη χαιρε επι κακοποιους μηδε ζηλου αμαρτωλους ου γαρ μη γενηται εκγονα πονηρων λαμπτηρ δε ασεβων σβεσθησεται φοβου τον θεον υιε και βασιλεα και μηθετερω αυτων απεινησης εξαιφνης γαρ τεισονται τους ασεβεις τας δε τιμωριας αμφοτερων τις γνωσεται λογον φυλασσομενος υιος απωλειας εκτος εσται δεχομενος δε εδεξατο αυτον μηδεν ψευδος απο γλωσσης βασιλει λεγεσθω και ουδεν ψευδος απο γλωσσης αυτου ου μη εξελθη μαχαιρα γλωσσα βασιλεως και ου σαρκινη ος δ αν παραδοθη συντριβησεται εαν γαρ οξυνθη ο θυμος αυτου συν νευροις ανθρωπους αναλίσκει και οστα ανθρωπων κατατρωγει και συγκαiei ωσπερ φλοξ ωστε αβρωτα εινα νεοσσοις αετων τους εμους λογους υιε φοβηθητι και δεξαμενος αυτους μετανοει ταδε λεγει ο ανηρ τοις πιστευουσιν θεω και παυομαι αφρονεστατος γαρ ειμι παντων ανθρωπων και φρονησις ανθρωπων ουκ εστιν εν εμοι θεος δεδιδαχεν με σοφιαν και γνωσιν αγιων εγνωκα τις ανεβη εις τον ουρανον και κατεβη τις συνηγαγεν ανεμους εν κολπω τις συνεστρεψεν υδωρ εν ιματιω τις εκρατησεν παντων των ακρων της γης τι ονομα αυτω η τι ονομα τοις τεκνοις αυτου ινα γνωωσ παντες λογοι θεου πεπυρωμενοι υπερασπιζει δε αυτος των ευλαβουμενων αυτον μη προσθης τοις λογοις αυτου ινα μη ελεγξη σε και ψευδης γενη δυο αιτουμαι παρα σου μη αφελης μου χαριν προ του αποθανειν με ματαιον λογον και ψευδη μακραν μου ποιησον πλουτον δε και πενιαν μη μοι δως συνταξον δε μοι τα δεοντα και τα αυταρχη ινα μη πλησθεις ψευδης γενωμαι και ειπω τις με ορα η πενηθεις κλεψω και ομοσω το ονομα του θεου μη παραδως οικετην εις χειρας δεσποτου μηποτε καταρασηται σε και αφανισθης εκγονον κακον πατερα καταραται την δε μητερα ουκ ευλογει εκγονον κακον δικαιον εαυτον κρινει την δε εξοδον αυτου ουκ απενιψεν εκγονον κακον υψηλους οφθαλμους εχει τοις δε βλεφαροις αυτου επαιρεται εκγονον κακον μαχαιρας τους οδοντας εχει και τας μυλας τομιδας ωστε αναλίσκειν και κατεσθιειν τους ταπεινους απο της γης και τους πενητας αυτων εξ ανθρωπων ταυτα δε λεγω υμιν τοις σοφοις επιγινωσκειν αιδεισθαι προσωπον εν κρισει ου καλον ο ειπων τον ασεβη δικαιος εστιν επικαταρατος λαοις εσται και μισητος εις εθνη οι δε ελεγχοντες βελτιους φανουνται επ αυτους δε ηξει ευλογια αγαθη χειλη δε φιλησουσιν αποκρινομενα λογους αγαθους ετοιμαζε εις την εξοδον τα εργα σου και παρασκευαζου εις τον αγρον και πορευου κατοπισθεν μου και ανοικοδομησεις τον οικον σου μη ισθι ψευδης μαρτυς επι σον πολιτην μηδε πλατυνου σοις χειλεσιν μη ειπης ον τροπον εχρησατο μοι χρησημαι αυτω τεισομαι δε αυτον α με ηδικησεν ωσπερ γεωργιον ανηρ αφρων και ωσπερ αμπελων ανθρωπος ενδεης φρενων εαν αφης αυτον χερσωθησεται και χορτομανησει ολος και γινεται εκλελειμμενος οι δε φραγμοι των λιθων αυτου κατασκαπτονται υστερον εγω μετενοησα επεβλεψα του εκλεξασθαι παιδειαν ολιγον νυσταζω ολιγον δε καθυπνω ολιγον δε εναγκαλιζομαι χερσιν στηθη εαν δε τουτο

ποιης ηξει προπορευομενη η πενια σου και η ενδεια σου ωσπερ αγαθος δρομευς τη βδελλη τρεις θυγατερες ησαν αγαπησει αγαπωμεναι και αι τρεις αυται ουκ ενεπιμπλασαν αυτην και η τεταρτη ουκ ηρκεσθη ειπειν ικανον αδης και εως γυναικος και ταρταρος και γη ουκ επιπλαμενη υδατος και υδωρ και πυρ ου μη ειπωσιν αρκει οφθαλμον καταγελωντα πατρος και ατιμαζοντα γηρας μητρος εκκοφαισαν αυτον κορακες εκ των φαραγγων και καταφαγοισαν αυτον νεοσσοι αετων τρια δε εστιν αδυνατα μοι νοησαι και το τεταρτον ουκ επιγινωσκω ιχνη αετου πετομενου και οδους οφεως επι πετρας και τριβους νηος ποντοπορουσης και οδους ανδρος εν νεοτητι τοιαυτη οδος γυναικος μοιχαλιδος η οταν πραξη απονιψαμενη ουδεν ψησιν πεπραχεναι αποπον δια τριων σιειται η γη το δε τεταρτον ου δυναται φερειν εαν οικετης βασιλευση και αφρων πλησθη σιτιων και οικετις εαν εκβαλη την εαυτης κυριαν και μισητη γυνη εαν τυχη ανδρος αγαθου τεσσαρα δε εστιν ελαχιστα επι της γης ταυτα δε εστιν σοφωτερα των σοφων οι μυρμηκες ος μη εστιν ισχυς και ετοιμαζονται θερους την τροφην και οι χοιρογρυλλιοι εθνος ουκ ισχυρον οι εποησαντο εν πετραις τους εαυτων οικους αβασιλευτον εστιν η ακρις και εκστρατευει αφ ενος κελευσματος ευτακτως και καλαβωτης χερσιν ερειδομενος και ευαλωτος ων κατοικει εν οχυρωμασιν βασιλεως τρια δε εστιν ευοδως πορευεται και το τεταρτον ο καλως διαβαινει σκυμνος λεοντος ισχυροτερος κτηνων ος ουκ αποστρεφεται ουδε καταπτησσει κτηνος και αλεκτωρ εμπεριπατων θηλειαις ευψυχος και τραγος ηγουμενος αιπολιου και βασιλευς δημηγορων εν εθνει εαν προη σεαυτον εις ευφροσυνην και εκτεινης την χειρα σου μετα μαχης ατιμασθηση αμελγε γαλα και εσται βουτυρον εαν δε εκπιεζης μυκτηρας εξελευσεται αιμα εαν δε εξελκης λογους εξελευσονται κρισεις και μαχαι οι εμοι λογοι ειρηνται υπο θεου βασιλεως χρηματισμος ον επαιδευсен η μητηρ αυτου τι τεκνον τηρησεις τι ρησεις θεου πρωτογενες σοι λεγω υιε τι τεκνον εμης κοιλιας τι τεκνον εμων ευχων μη δως γυναιξι σον πλουτον και τον σον νουν και βιον εις υστεροβουλιαν μετα βουλης παντα ποιει μετα βουλης οينوποτει οι δυνασται θυμωδεις εισιν οινον δε μη πινετωσαν ινα μη πιοντες επιλαθωνται της σοφιας και ορθα κριναι ου μη δυνανται τους ασθενεις διδοτε μεθην τοις εν λυπαις και οινον πινειν τοις εν οδυναις ινα επιλαθωνται της πενιας και των πονων μη μνησθωσιν ετι ανοιγε σον στομα λογω θεου και κρινε παντας υγιως ανοιγε σον στομα και κρινε δικαιως διακρινε δε πενητα και ασθενη αυται αι παιδεια σαλωμωντος αι αδιακριτοι ας εξεγραψαντο οι φιλοι εξεκιου του βασιλεως της ιουδαιας δοξα θεου κρυπτει λογον δοξα δε βασιλεως τιμα πραγματα ουρανος υψηλος γη δε βαθεια καρδια δε βασιλεως ανεξελεγκτος τυπτε αδοκιμον αργυριον και καθαρισθησεται καθαρων απαν κτεινε ασεβεις εκ προσωπου βασιλεως και κατορθωσει εν δικαιοσυνη ο θρονος αυτου μη αλαζονευου ενωπιον βασιλεως μηδε εν τοποις δυναστων υφιστασο κρεισσον γαρ σοι το ρηθηναι αναβαινε προς με η ταπεινωσαι σε εν προσωπω δυναστου α ειδον οι οφθαλμοι σου λεγε μη προσπιπτε εις μαχην ταχεως ινα μη μεταμεληθης επ εσχατων ηνικα αν σε ονειδιση ο σος φιλος αναχωρει εις τα οπισω μη καταφρονει μη σε ονειδιση μεν ο φιλος η δε μαχη σου και η εχθρα ουκ απεσται αλλ εσται σοι ιση θανατω χαρις και φιλια ελευθεροι ας τηρησον σεαυτω ινα μη επονειδιστος γενη αλλα φυλαξον τας ο-

δους σου ευσυναλλακτως μηλον χρυσουν εν ορμισκω σαρδιου ουτως ειπειν λογον εις ενωτιον χρυσουν σαρδιον πολυτελες δεδεται λογος σοφος εις ευηκοον ους ωσπερ εξοδος χιονος εν αμητω κατα καυμα ωφελει ουτως αγγελος πιστος τους αποστειλαντας αυτον ψυχας γαρ των αυτω χρωμενων ωφελει ωσπερ ανεμοι και νεφη και υετοι επιφανεστατοι ουτως οι καυχωμενοι επι δοσει ψευδει εν μακροθυμια ευοδια βασιλευσιν γλωσσα δε μαλακη συντριβει οστα μελι ευρων φαγε το ικανον μηποτε πλησθεις εξεμεσης σπανιον εισαγε στον ποδα προς τον σεαυτου φιλον μηποτε πλησθεις σου μισηση σε ροπαλον και μαχαιρα και τοξευμα ακιδωτον ουτως και ανηρ ο καταμαρτυρων του φιλου αυτου μαρτυριαν ψευδη οδους κακου και πους παρανομου ολειται εν ημερα κακη ωσπερ οξος ελκει ασυμφορον ουτως προσπεσον παθος εν σωματι καρδιαν λυπει ωσπερ σης ιματιω και σκωληξ ξυλω ουτως λυπη ανδρος βλαπτει καρδιαν εαν πεινα ο εχθρος σου τρεφε αυτον εαν διψα ποτιζε αυτον τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου ο δε κυριος ανταποδωσει σοι αγαθα ανεμος βορεας εξεγειρει νεφη προσωπον δε αναιδες γλωσσαν ερεθιζει κρειττον οικειν επι γωνιας δωματος η μετα γυναικος λοιδορου εν οικια κοινη ωσπερ υδωρ ψυχρον ψυχη διψωση προσηνες ουτως αγγελια αγαθη εκ γης μακροθεν ωσπερ ει τις πηγην φρασσοι και υδατος εξοδον λυμαιοιτο ουτως ακοσμον δικαιον πεπτωκεναι ενωπιον ασεβους εσθιειν μελι πολυ ου καλον τιμαν δε χρη λογους ενδοξους ωσπερ πολις τα τειχη καταβεβλημενη και ατειχιστος ουτως ανηρ ος ου μετα βουλης τι πρασσει ωσπερ δροσος εν αμητω και ωσπερ υετος εν θερει ουτως ουκ εστιν αφρονι τιμη ωσπερ ορνεα πεταται και στρουθοι ουτως αρα ματαια ουκ επελευσεται ουδενι ωσπερ μαστιξ ιππω και κεντρον ονω ουτως ραβδος εθνει παρανομω μη αποκρινου αφρονι προς την εκεινου αφροσυνην ινα μη ομοιος γενη αυτω αλλα αποκρινου αφρονι κατα την αφροσυνην αυτου ινα μη φαινεται σοφος παρ εαυτω εκ των εαυτου ποδων ονειδος πιεται ο αποστειλας δι αγγελου αφρονος λογον αφελου πορειαν σκελων και παρομιαν εκ στοματος αφρονων ος αποδεσμευει λιθον εν σφενδονη ομοιος εστιν τω διδοντι αφρονι δοξαν ακανθαι φυονται εν χειρι του μεθυσου δουλεια δε εν χειρι των αφρονων πολλα χειμαζεται πασα σαρξ αφρονων συντριβεται γαρ η εκστασις αυτων ωσπερ κυων οταν επελθη επι τον εαυτου εμετον και μισητος γενηται ουτως αφρων τη εαυτου κακια αναστρεψας επι την εαυτου αμαρτιαν εστιν αισχυνη επαγουσα αμαρτιαν και εστιν αισχυνη δοξα και χαρις ειδον ανδρα δοξαντα παρ εαυτω σοφον ειναι ελπιδα μεντοι εσχεν μαλλον αφρων αυτου λεγει οκνηρος αποστελλομενος εις οδον λεων εν ταις οδοις ωσπερ θυρα στρεφεται επι του στροφιγγος ουτως οκνηρος επι της κλινης αυτου κρυψας οκνηρος την χειρα εν τω κολπω αυτου ου δυνησεται επενεγκειν επι το στομα σοφωτερος εαυτω οκνηρος φαινεται του εν πλησμονη αποκομιζοντος αγγελιαν ωσπερ ο κρατων κερκου κυνος ουτως ο προεστως αλλοτριας κρισεως ωσπερ οι ιωμενοι προβαλλουσιν λογους εις ανθρωπους ο δε απαντησας τω λογω πρωτος υποσκελισθησεται ουτως παντες οι ενεδρευνοντες τους εαυτων φιλους οταν δε φωραθωσιν λεγουσιν οτι παιζων επραξα εν πολλοις ξυλοις θαλλει πυρ οπου δε ουκ εστιν διθυμος ησυχάζει μαχη εσχαρα ανθραξιν και ξυλα πυρι ανηρ δε λοιδορος εις ταραχην μαχης λογοι κερκωπων μαλακοι ουτοι δε τυπτουσιν εις

ταμεια σπλαγχνών αργυριον διδομενον μετα δολου ωσπερ οστρακον ηγητεον χειλη λεια καρδιαν καλυπτει λυπηραν χειλεσιν παντα επινευει αποκλαιόμενος εχθρος εν δε τη καρδια τεκταινεται δολους εαν σου δεηται ο εχθρος μεγαλη τη φωνη μη πεισθης επτα γαρ εισιν πονηριαι εν τη ψυχη αυτου ο κρυπτων εχθραν συνιστησιν δολον εκκαλυπτει δε τας εαυτου αμαρτιας ευγνωστος εν συνεδριοις ο ορυσσων βοθρον τω πλησιον εμπεσειται εις αυτον ο δε κυλιων λιθον εφ εαυτον κυλινει γλωσσα ψευδης μισει αληθειαν στομα δε αστεγον ποιει ακαταστασιας μη καυχω τα εις αυριον ου γαρ γινωσκεις τι τεζεται η επιουσα εγκωμιαζεται σε ο πελας και μη το σον στομα αλλοτριος και μη τα σα χειλη βαρυ λιθος και δυσβαστακτον αμμος οργη δε αφρονος βαρυτερα αμφοτερων ανελεημων θυμος και οξεια οργη αλλ ουδενα υφισταται ζηλος κρεισσους ελεγχοι αποκεκαλυμμενοι κρυπτομενης φιλιας αξιοπιστοτερα εστιν τραυματα φιλου η εκουσια φιληματα εχθρου ψυχη εν πλησμονη ουσα κηριοις εμπαιζει ψυχη δε ενδееι και τα πικρα γλυκεια φαινεται ωσπερ οταν ορνειον καταπεταστη εκ της ιδιας νοσσιας ουτως ανθρωπος δουλουται οταν αποξενωθη εκ των ιδιων τοπων μυροις και ονινοις και θυμιαμασιν τερπεται καρδια καταρρηγνυται δε υπο συμπτωμάτων ψυχη φιλον σον η φιλον πατρων μη εγκαταλιπης εις δε τον οικον του αδελφου σου μη εισελθης ατυχων κρεισσων φιλος εγγυς η αδελφος μακραν οικων σοφος γινου υιε ινα ευφρανηται μου η καρδια και αποστρεψον απο σου επονειδιστους λογους πανουργος κακων επερχομενων απεκρυβη αφρονες δε επελθοντες ζημιαν τεισουσιν αφελου το ιματιον αυτου παρηλθεν γαρ υβριστης οστις τα αλλοτρια λυμαίνεται ος αν ευλογη φιλον το πρωι μεγαλη τη φωνη καταρωμενου ουδεν διαφερειν δοξει σταγονες εκβαλλουσιν ανθρωπον εν ημερα χειμερινη εκ του οικου αυτου ωσαυτως και γυνη λοιδωρος εκ του ιδιου οικου βορεας σκληρος ανεμος ονοματι δε επιδεξιος καλειται σιδηρος σιδηρον οξυνει ανηρ δε παροξυνει προσωπον εταιρου ος φυτευει συκην φαγεται τους καρπους αυτης ος δε φυλασσει τον εαυτου κυριον τιμηθησεται ωσπερ ουχ ομοια προσωπα προσωποις ουτως ουδε αι καρδιαι των ανθρωπων αδης και απωλεια ουκ εμπιμπλανται ωσαυτως και οι οφθαλμοι των ανθρωπων απληστοι βδελυγμα κυριω στηριζων οφθαλμον και οι απαιδευτοι ακρατεις γλωσση δοκιμιον αργυρο και χρυσω πυρωσις ανηρ δε δοκιμαζεται δια στοματος εγκωμιαζοντων αυτον καρδια ανομου εκζητει κακα καρδια δε ευθης εκζητει γνωσιν εαν μαστιγοις αφρονα εν μεσω συνεδριου ατιμαζων ου μη περιελθης την αφροσυνην αυτου γνωστως επιγνωση ψυχας ποιμνιου σου και επιστησεις καρδιαν σου σαις αγελαις οτι ου τον αιωνα ανδρι κρατος και ισχυς ουδε παραδιδωσιν εκ γενεας εις γενεαν επιμελου των εν τω πεδιω χλωρων και κερεις ποαν και συναγε χορτον ορεινον ινα εχης προβατα εις ιματισμον τιμα πεδιον ινα ωσιν σοι αρνες υιε παρ εμου εχεις ρησεις ισχυρας εις την ζωην σου και εις την ζωην των θεραποντων φευγει ασεβης μηδενος διωκοντος δικαιος δε ωσπερ λεων πεποιθεν δι αμαρτιας ασεβων κρισεις εγειρονται ανηρ δε πανουργος κατασβεσει αυτας ανδρειος εν ασεβειαις συκοφαντει πτωχους ωσπερ υετος λαβρος και ανωφελης ουτως οι εγκαταλειποντες τον νομον εγκωμιαζουσιν ασεβειαν οι δε αγαπωντες τον νομον περιβαλλουσιν εαυτοις τειχος ανδρες κακοι ου νοησουσιν κριμα οι δε ζητουντες τον κυριον συνησουσιν εν παντι κρεισσων πτωχος πορευομενος εν αλη-

θεια πλουσιου ψευδους φυλασσει νομον υιος συνετος ος δε ποιμαινει ασωτιαν ατιμαζει πατερα ο πληθυνων τον πλουτον αυτου μετα τοκων και πλεονασμων τω ελεωντι πτωχους συναγει αυτον ο εκκλινων το ους αυτου του μη εισακουσαι νομου και αυτος την προσευχην αυτου εβδελυκται ος πλανα ευθεις εν οδω κακη εις διαφθοραν αυτος εμπεσειται οι δε ανομοι διελευσονται αγαθα και ουκ εισελευσονται εις αυτα σοφος παρ εαυτω ανηρ πλουσιος πενης δε νοημων καταγνωσεται αυτου δια βοηθειαν δικαιων πολλη γινεται δοξα εν δε τοποις ασεβων αλισκονται ανθρωποι ο επικαλυπτων ασεβειαν εαυτου ουκ ευοδωθησεται ο δε εξηγουμενος ελεγχους αγαπηθησεται μακαριος ανηρ ος καταπτησσει παντα δι ευλαβειαν ο δε σκληρος την καρδιαν εμπεσειται κακοις λεων πεινων και λυκος διψων ος τυραννει πτωχων ων εθνους πενιχρου βασιλευς ενδεης προσοδων μεγας συκοφαντης ο δε μισων αδικιαν μακρον χρονον ζησεται ανδρα τον εν αιτια φονου ο εγγυωμενος φυγας εσται και ουκ εν ασφαλεια παιδευε υιον και αγαπησει σε και δωσει κοσμον τη ση ψυχη ου μη υπακουσης εθνη παρανομω ο πορευομενος δικαιως βεβοηθηται ο δε σχολιας οδοις πορευομενος εμπλακησεται ο εργαζομενος την εαυτου γην πλησθησεται αρτων ο δε διωκων σχολην πλησθησεται πενιας ανηρ αξιοπιστος πολλα ευλογηθησεται ο δε κακος ουκ ατιμωρητος εσται ος ουκ αισχυνεται προσωπα δικαιων ουκ αγαθος ο τοιουτος ψωμου αρτου αποδωσεται ανδρα σπενδει πλουτειν ανηρ βασκανος και ουκ οιδεν οτι ελεημων κρατησει αυτου ο ελεγχων ανθρωπου οδους χαριτας εξει μαλλον του γλωσσοχαριτουτος ος αποβαλλεται πατερα η μητερα και δοκει μη αμαρτανειν ουτος κοινωνος εστιν ανδρος ασεβους απληστος ανηρ κρινει εικη ος δε πεποιθεν επι κυριον εν επιμελεια εσται ος πεποιθεν θρασεια καρδια ο τοιουτος αφρων ος δε πορευεται σοφια σωθησεται ος διδωσιν πτωχοις ουκ ενδεηθησεται ος δε αποστρεφει τον οφθαλμον αυτου εν πολλη απορια εσται εν τοποις ασεβων στενουσι δικαιοι εν δε τη εκεινων απωλεια πληθυνθησονται δικαιοι κρεισσων ανηρ ελεγχων ανδρος σκληροτραχηλου εξαπινης γαρ φλεγομενου αυτου ουκ εστιν ιασις εγκωμιαζομενων δικαιων ευφρανθησονται λαοι αρχοντων δε ασεβων στενουσιν ανδρες ανδρος φιλουντος σοφιαν ευφραίνεται πατηρ αυτου ος δε ποιμαινει πορνas απολει πλουτον βασιλευς δικαιος ανιστησιν χωραν ανηρ δε παρανομος κατασκαπτει ος παρασκευαζεται επι προσωπον του εαυτου φιλου δικτυον περιβαλλει αυτο τοις εαυτου ποσιν αμαρτανοντι ανδρι μεγαλη παγισ δικαιος δε εν χαρα και εν ευφροσυνη εσται επισταται δικαιος κρινειν πενιχροις ο δε ασεβης ου συνησει γνωσιν και πτωχω ουχ υπαρχει νους επιγνωμων ανδρες λοιμοι εξεκαυσαν πολιν σοφοι δε απεστρεψαν οργην ανηρ σοφος κρινει εθνη ανηρ δε φαυλος οργιζομενος καταγελαται και ου καταπτησσει ανδρες αιματων μετοχοι μισησουσιν οσιον οι δε ευθεις εκζητησουσιν ψυχην αυτου ολον τον θυμον αυτου εκφερει αφρων σοφος δε ταμieuεται κατα μέρος βασιλεως υπακουοντος λογον αδικον παντες οι υπ αυτον παρανομοι δανιστου και χρεοφειλετου αλληλοις συνελθοντων επισκοπην ποιειται αμφοτερων ο κυριος βασιλεως εν αληθεια κρινοντος πτωχους ο θρονος αυτου εις μαρτυριον κατασταθησεται πληγαι και ελεγχoi διδοασιν σοφιαν παις δε πλανωμενος αισχυνει γονεις αυτου πολλων οντων ασεβων πολλαι γινονται αμαρτιαι οι δε δικαιοι εκεινων πιπτοντων καταφοβοι γινονται παιδευε

υιον σου και αναπαυσει σε και δωσει κοσμον τη ψυχη σου ου μη υπαρξη εξηγητης εθνει παρανομω ο δε φυλασσω τον νομον μακαριστος λογοις ου παιδευθησεται οικετης σκληρος εαν γαρ και νοηση αλλ ουχ υπακουσεται εαν ιδης ανδρα ταχυν εν λογοις γινωσκε οτι ελπιδα εχει μαλλον αφρων αυτου ος κατασπαταλα εκ παιδος οικετης εσται εσχατον δε οδυνηθησεται εφ εαυτω ανηρ θυμωδης ορυσσει νεικος ανηρ δε οργιλος εξωρυξεν αμαρτιας υβρις ανδρα ταπεινοι τους δε ταπεινοφρονας ερειδει δοξη κυριος ος μεριζεται κλεπτη μισει την εαυτου ψυχην εαν δε ορκου προτεθεντος ακουσαντες μη αναγγειλωσιν φοβηθεντες και αισχυνθεντες ανθρωπους υπεσχελισθησαν ο δε πεποιθως επι κυριον ευφρανθησεται ασεβεια ανδρι διδωσιν σφαλμα ος δε πεποιθεν επι τω δεσποτη σωθησεται πολλοι θεραπεουσιν προσωπα ηγουμενων παρα δε κυριου γινεται το δικαιον ανδρι βδελυγμα δικαιοις ανηρ αδικος βδελυγμα δε ανομω κατευθυνουσα οδος γυναικα ανδρειαν τις ευρησει τιμωτερα δε εστιν λιθων πολυτελων η τοιαυτη θαρσει επ αυτη η καρδια του ανδρος αυτης η τοιαυτη καλων σκυλων ουκ απορησει ενεργει γαρ τω ανδρι αγαθα παντα τον βιον μηρυομενη ερια και λινον εποιησεν ευχρηστον ταις χειρσιν αυτης εγενετο ωσει ναυς εμπορευομενη μακροθεν συναγει δε αυτη τον βιον και ανισταται εκ νυκτων και εδωκεν βρωματα τω οικω και εργα ταις θεραπαιναις θεωρησασα γεωργιον επριατο απο δε καρπων χειρων αυτης κατεφυτευσεν κτημα αναζωοσαμενη ισχυρωσ την οσφυν αυτης ηρεισεν τους βραχιονας αυτης εις εργον εγευσατο οτι καλον εστιν το εργαζεσθαι και ουκ αποσβεννυται ολην την νυκτα ο λυχνος αυτης τους πηχεις αυτης εκτεινει επι τα συμφεροντα τας δε χειρας αυτης ερειδει εις ατραχτον χειρας δε αυτης διηνοιξεν πενητι καρπον δε εξετεινεν πτωχω ου φροντιζει των εν οικω ο ανηρ αυτης οταν που χρονιζη παντες γαρ οι παρ αυτης ενδιδυσκονται δισσας χλαινας εποιησεν τω ανδρι αυτης εκ δε βυσσου και πορφυρας εαυτη ενδυματα περιβλεπτος δε γινεται εν πυλαις ο ανηρ αυτης ηνικα αν καθιση εν συνεδριω μετα των γεροντων κατοικων της γης σινδονας εποιησεν και απεδото περιζωματα δε τοις χαναναιοις στομα αυτης διηνοιξεν προσεχοντως και εννομωσ και ταξιν εστειλατο τη γλωσση αυτης ισχυν και ευπρεπειαν ενεδυσατο και ευφρανθη εν ημεραις εσχαταις στεγναι διατριβαι οικων αυτης σιτα δε οκνηρα ουκ εφαγεν το στομα δε ανοιγει σοφως και νομοθεσμως η δε ελεημοσυνη αυτης ανεστησεν τα τεκνα αυτης και επλουτησαν και ο ανηρ αυτης ηνεσεν αυτην πολλαι θυγατερες εκτησαντο πλουτον πολλαι εποιησαν δυνατα συ δε υπερχεισαι και υπερηρας πασας ψευδεις αρεσκειαι και ματαιον καλλος γυναικος γυνη γαρ συνετη ευλογειται φοβον δε κυριου αυτη αινειτω δοτε αυτη απο καρπων χειρων αυτης και αινεισθω εν πυλαις ο ανηρ αυτης

ρηματα εκκλησιαστου υιου δαυιδ βασιλεως ισραηλ εν ιερουσαλημ ματαιοτης ματαιοτητων ειπεν ο εκκλησιαστης ματαιοτης ματαιοτητων τα παντα ματαιοτης τις περισσεια τω ανθρωπω εν παντι μοχθω αυτου ω μοχθει υπο τον ηλιον γενεα πορευεται και γενεα ερχεται και η γη εις τον αιωνα εστηκεν και ανατελλει ο ηλιος και δυνει ο ηλιος και εις τον τοπον αυτου ελκει ανατελλων αυτος εκει πορευεται προς νοτον και κυκλοι προς βορραν κυκλοι κυκλων πορευεται το πνευμα και επι κυκλους αυτου επιστρεφει το πνευμα παντες οι χειμαρροι πορευονται εις την θαλασσαν και η θαλασσα ουκ εσται εμπιμπλαμενη εις τοπον

ου οι χειμαρροι πορευονται εκει αυτοι επιστρεφουσιν του πορευθη-
ναι παντες οι λογοι εγχοποι ου δυνησεται ανηρ του λαλειν και ουκ
εμπλησθησεται οφθαλμος του οραν και ου πληρωθησεται ους απο α-
χροασεως τι το γεγονος αυτο το γενησομενον και τι το πεποιημενον
αυτο το ποιηθησομενον και ουκ εστιν παν προσφατον υπο τον ηλιον
ος λαλησει και ερει ιδε τουτο καινον εστιν ηδη γεγονεν εν τοις αιωσιν
τοις γενομενοις απο εμπροσθεν ημων ουκ εστιν μνημη τοις πρωτοις
και γε τοις εσχατοις γενομενοις ουκ εσται αυτοις μνημη μετα των
γενησομενων εις την εσχατην εγω εκκλησιαστης εγενομην βασιλευς
επι ισραηλ εν ιερουσαλημ και εδωκα την καρδιαν μου του εκζητησαι
και του κατασχεφασθαι εν τη σοφια περι παντων των γινομενων υ-
πο τον ουρανον οτι περισπασμον πονηρον εδωκεν ο θεος τοις υιοις
του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω ειδον συν παντα τα ποιηματα
τα πεποιημενα υπο τον ηλιον και ιδου τα παντα ματαιιοτης και προ-
αιρεσις πνευματος διεστραμμενον ου δυνησεται του επικοσμηθηναι
και υστερημα ου δυνησεται του αριθμηθηναι ελαλησα εγω εν καρδια
μου τω λεγειν εγω ιδου εμεγαλυνηθη και προσεθηκα σοφιαν επι πα-
σιν οι εγενοντο εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και καρδια μου ειδεν
πολλα σοφιαν και γνωσιν και εδωκα καρδιαν μου του γνωσαι σοφιαν
και γνωσιν παραβολας και επιστημην εγνων οτι και γε τουτ εστιν
προαιρεσις πνευματος οτι εν πληθει σοφιας πληθος γνωσεως και ο
προστιθεις γνωσιν προσθησει αλγημα ειπον εγω εν καρδια μου δευρο
δη πειρασω σε εν ευφροσυνη και ιδε εν αγαθω και ιδου και γε τουτο
ματαιιοτης τω γελωτι ειπα περιφοραν και τη ευφροσυνη τι τουτο ποιεις
κατεσχεψαμην εν καρδια μου του ελκυσαι εις οινον την σαρκα μου
και καρδια μου ωδηγησεν εν σοφια και του κρατησαι επ αφροσυνη
εως ου ιδω ποιον το αγαθον τοις υιοις του ανθρωπου ο ποιησουσιν
υπο τον ηλιον αριθμον ημερων ζωης αυτων εμεγαλυνα ποιημα μου
ωκοδομησα μοι οικους εφυτευσα μοι αμπελωνας εποηισα μοι κηπους
και παραδεισους και εφυτευσα εν αυτοις ξυλον παν καρπου εποηισα
μοι κολυμβηθρας υδατων του ποτισαι απ αυτων δρυμον βλαστωντα
ξυλα εκτησαμην δουλους και παιδισκας και οικογενεις εγενοντο μοι
και γε κτησις βουκολιου και ποιμνιου πολλη εγενετο μοι υπερ πα-
ντας τους γενομενους εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ συνηγαγον μοι
και γε αργυριον και χρυσιον και περιουσιασμούς βασιλεων και των
χωρων εποηισα μοι αδοντας και αδουσας και εντρυφηματα υιων του
ανθρωπου οινοχοον και οινοχοας και εμεγαλυνηθη και προσεθηκα
παρα παντας τους γενομενους εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και γε
σοφια μου εσταθη μοι και παν ο ητησαν οι οφθαλμοι μου ουχ υφειλον
απ αυτων ουκ απεκωλυσα την καρδιαν μου απο πασης ευφροσυνης ο-
τι καρδια μου ευφρανθη εν παντι μοχθω μου και τουτο εγενετο μερις
μου απο παντος μοχθου μου και επεβλεψα εγω εν πασιν ποιημασιν
μου οις εποηισαν αι χειρες μου και εν μοχθω ω εμοχθησα του ποιειν
και ιδου τα παντα ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος και ουκ εστιν
περισσεια υπο τον ηλιον και επεβλεψα εγω του ιδειν σοφιαν και περι-
φοραν και αφροσυνην οτι τις ο ανθρωπος ος επελευσεται οπισω της
βουλης τα οσα εποηισεν αυτην και ειδον εγω οτι εστιν περισσεια τη
σοφια υπερ την αφροσυνην ως περισσεια του φωτος υπερ το σκο-
τος του σοφου οι οφθαλμοι αυτου εν κεφαλη αυτου και ο αφρων εν
σκοτει πορευεται και εγνων και γε εγω οτι συναντημα εν συναντη-

σεται τοις πασιν αυτοις και ειπα εγω εν καρδια μου ως συναντημα του αφρονος και γε εμοι συναντησεται μοι και ινα τι εσοφισαμην εγω τότε περισσον ελαλησα εν καρδια μου διοτι αφρων εκ περισσευματος λαλει οτι και γε τουτο ματαιιοτης οτι ουκ εστιν μνημη του σοφου μετα του αφρονος εις αιωνα καθοτι ηδη αι ημεραι αι ερχομεναι τα παντα επελησθη και πως αποθανειται ο σοφος μετα του αφρονος και εμισεσα συν την ζωην οτι πονηρον επ εμε το ποιημα το πεποιημενον υπο τον ηλιον οτι τα παντα ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος και εμισεσα εγω συν παντα μοχθον μου ον εγω μοχθω υπο τον ηλιον οτι αφιω αυτον τω ανθρωπω τω γινομενω μετ εμε και τις οιδεν ει σοφος εσται η αφρων και εξουσιαζεται εν παντι μοχθω μου ω εμοχθησα και ω εσοφισαμην υπο τον ηλιον και γε τουτο ματαιιοτης και επεστρεψα εγω του αποταξασθαι τη καρδια μου επι παντι τω μοχθω ω εμοχθησα υπο τον ηλιον οτι εστιν ανθρωπος ου μοχθος αυτου εν σοφια και εν γνωσει και εν ανδρεια και ανθρωπος ος ουκ εμοχθησεν εν αυτω δωσει αυτω μεριδα αυτου και γε τουτο ματαιιοτης και πονηρια μεγαλη οτι τι γινεται τω ανθρωπω εν παντι μοχθω αυτου και εν προαιρεσει καρδιας αυτου ω αυτος μοχθει υπο τον ηλιον οτι πασαι αι ημεραι αυτου αλγηνματων και θυμου περισπασμος αυτου και γε εν νυκτι ου κοιμαται η καρδια αυτου και γε τουτο ματαιιοτης εστιν ουκ εστιν αγαθον εν ανθρωπω ο φαγεται και ο πιεται και ο δειξει τη ψυχη αυτου αγαθον εν μοχθω αυτου και γε τουτο ειδον εγω οτι απο χειρος του θεου εστιν οτι τις φαγεται και τις φεισεται παρεξ αυτου οτι τω ανθρωπω τω αγαθω προ προσωπου αυτου εδωκεν σοφιαν και γνωσιν και ευφροσυνην και τω αμαρτανοντι εδωκεν περισπασμον του προσθιναι και του συναγαγειν του δουναι τω αγαθω προ προσωπου του θεου οτι και γε τουτο ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος τοις πασιν χρονος και καιρος τω παντι πραγματι υπο τον ουρανον καιρος του τεκειν και καιρος του αποθανειν καιρος του φυτευσαι και καιρος του εκτιλαι πεφυτευμενον καιρος του αποκτειναι και καιρος του ιασασθαι καιρος του καθελιν και καιρος του οικοδομησαι καιρος του κλαυσαι και καιρος του γελασαι καιρος του κοψασθαι και καιρος του ορχησασθαι καιρος του βαλιν λιθους και καιρος του συναγαγειν λιθους καιρος του περιλαβειν και καιρος του μακρυνθηναι απο περιλημψεως καιρος του ζητησαι και καιρος του απολεσαι καιρος του φυλαξαι και καιρος του εκβαλιν καιρος του ρηξαι και καιρος του ραψαι καιρος του σιγαν και καιρος του λαλιν καιρος του φιλησαι και καιρος του μισησαι καιρος πολεμου και καιρος ειρηνης τις περισσεια του ποιουντος εν οις αυτος μοχθει ειδον συν τον περισπασμον ον εδωκεν ο θεος τοις υιοις του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω συν τα παντα εποησεν καλα εν καιρω αυτου και γε συν τον αιωνα εδωκεν εν καρδια αυτων οπως μη ευρη ο ανθρωπος το ποιημα ο εποησεν ο θεος απ αρχης και μεχρι τελους εγνω οτι ουκ εστιν αγαθον εν αυτοις ει μη του ευφρανθηναι και του ποιειν αγαθον εν ζωη αυτου και γε πας ο ανθρωπος ος φαγεται και πιεται και ιδη αγαθον εν παντι μοχθω αυτου δομα θεου εστιν εγνω οτι παντα οσα εποησεν ο θεος αυτα εσται εις τον αιωνα επ αυτω ουκ εστιν προσθιναι και απ αυτου ουκ εστιν αφελειν και ο θεος εποησεν ινα φοβηθωσιν απο προσωπου αυτου το γενομενον ηδη εστιν και οσα του γινεσθαι ηδη γεγονεν και ο θεος ζητησει τον διωκομενον και ετι ειδον υπο τον ηλιον τοπον της κρι-

σεως εκει ο ασεβης και τοπον του δικαιου εκει ο ασεβης ειπα εγω εν καρδια μου συν τον δικαιον και συν τον ασεβη κρινει ο θεος οτι καιρος τω παντι πραγματι και επι παντι τω ποιηματι εκει ειπα εγω εν καρδια μου περι λαλιας υιων του ανθρωπου οτι διακρινει αυτους ο θεος και του δειξει οτι αυτοι κτηνη εισιν και γε αυτοις οτι συναντημα υιων του ανθρωπου και συναντημα του κτηνους συναντημα εν αυτοις ως ο θανατος τουτου ουτως ο θανατος τουτου και πνευμα εν τοις πασιν και τι επερισσευσεν ο ανθρωπος παρα το κτηνος ουδεν οτι τα παντα ματαιοτης τα παντα πορευεται εις τοπον ενα τα παντα εγενετο απο του χοος και τα παντα επιστρεφει εις τον χουν και τις οιδεν πνευμα υιων του ανθρωπου ει αναβαινει αυτο εις ανω και πνευμα του κτηνους ει καταβαινει αυτο κατω εις γην και ειδον οτι ουκ εστιν αγαθον ει μη ο ευφρανθησεται ο ανθρωπος εν ποιημασιν αυτου οτι αυτο μερις αυτου οτι τις αξει αυτον του ιδειν εν ω εαν γενηται μετ αυτον και επεστρεψα εγω και ειδον συν πασας τας συκοφαντίας τας γινομενας υπο τον ηλιον και ιδου δακρυον των συκοφαντουμενων και ουκ εστιν αυτοις παρακαλων και απο χειρος συκοφαντουντων αυτους ισχυς και ουκ εστιν αυτοις παρακαλων και επηνεσα εγω συν τους τεθνηκοτας τους ηδη αποθανοντας υπερ τους ζωντας οσοι αυτοι ζωσιν εως του νυν και αγαθος υπερ τους δυο τουτους οστις ουπω εγενετο ος ουκ ειδεν συν το ποιημα το πονηρον το πεποιημενον υπο τον ηλιον και ειδον εγω συν παντα τον μοχθον και συν πασαν ανδρειαν του ποιηματος οτι αυτο ζηλος ανδρος απο του εταιρου αυτου και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος ο αφρων περιελαβεν τας χειρας αυτου και εφαγεν τας σαρκας αυτου αγαθον πληρωμα δρακος αναπαυσεως υπερ πληρωμα δυο δρακων μοχθου και προαιρεσεως πνευματος και επεστρεψα εγω και ειδον ματαιοτητα υπο τον ηλιον εστιν εις και ουκ εστιν δευτερος και γε υιος και αδελφος ουκ εστιν αυτω και ουκ εστιν περασμος τω παντι μοχθω αυτου και γε οφθαλμος αυτου ουκ εμπιπλათαι πλουτου και τινη εγω μοχθω και στερισκω την ψυχην μου απο αγαθωσυνης και γε τουτο ματαιοτης και περισπασμος πονηρος εστιν αγαθοι οι δυο υπερ τον ενα ος εστιν αυτοις μισθος αγαθος εν μοχθω αυτων οτι εαν πεσωσιν ο εις εγερει τον μετοχον αυτου και ουαι αυτω τω ενι οταν πεση και μη η δευτερος του εγειραι αυτον και γε εαν κοιμηθωσιν δυο και θερμη αυτοις και ο εις πως θερμανθη και εαν επικραταιωθη ο εις οι δυο στησονται κατεναντι αυτου και το σπαρτιον το εντριτον ου ταχεως απορραγησεται αγαθος παις πενης και σοφος υπερ βασιλεα πρεσβυτερον και αφρονα ος ουκ εγνω του προσεχειν ετι οτι εξ οικου των δεσμιων εξελευσεται του βασιλευσαι οτι και γε εν βασιλεια αυτου εγεννηθη πενης ειδον συν παντας τους ζωντας τους περιπατουντας υπο τον ηλιον μετα του νεανισκου του δευτερου ος στησεται αντ αυτου ουκ εστιν περασμος τω παντι λαω τοις πασιν οσοι εγενοντο εμπροσθεν αυτων και γε οι εσχατοι ουκ ευφρανθησονται εν αυτω οτι και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος φυλαξον ποδα σου εν ω εαν πορευη εις οικον του θεου και εγγυς του ακουειν υπερ δομα των αφρωνων θυσια σου οτι ουκ εισιν ειδότες του ποιησαι κακον μη σπευδε επι στοματι σου και καρδια σου μη ταχυνατω του εξενεγκαι λογον προ προσωπου του θεου οτι ο θεος εν τω ουρανω και συ επι της γης επι τουτω εστωσαν οι λογοι σου ολιγοι οτι παραγινεται ενυπνιον εν πληθει περισπασμου

και φωνη αφρονος εν πληθει λογων καθως αν ευξη ευχην τω θεω μη χρονισης του αποδουναι αυτην οτι ουκ εστιν θελημα εν αφροσιν συν οσα εαν ευξη αποδος αγαθον το μη ευξασθαι σε η το ευξασθαι σε και μη αποδουναι μη δως το στομα σου του εξαμαρτησαι την σαρκα σου και μη ειπης προ προσωπου του θεου οτι αγνοια εστιν ινα μη οργισθη ο θεος επι φωνη σου και διαφθειρη τα ποιηματα χειρων σου οτι εν πληθει ενυπνιων και ματαιιοτητες και λογοι πολλοι οτι συν τον θεον φοβου εαν συκοφαντιαν πενητος και αρπαγην κριματος και δικαιοσυνης ιδης εν χωρα μη θαυμασης επι τω πραγματι οτι υψηλος επανω υψηλου φυλαξαι και υψηλοι επ αυτους και περισσεια γης εν παντι εστι βασιλευς του αγρου ειργασμενου αγαπων αργυριον ου πλησθησεται αργυριου και τις ηγαπησεν εν πληθει αυτων γενημα και γε τουτο ματαιιοτης εν πληθει της αγαθωσυνης επληθυνθησαν εσθοντες αυτην και τι ανδρεια τω παρ αυτης οτι αλλ η του οραν οφθαλμοις αυτου γλυκυς υπνος του δουλου ει ολιγον και ει πολυ φαγεται και τω εμπλησθεντι του πλουτησαι ουκ εστιν αξιων αυτον του υπνωσαι εστιν αρρωστια ην ειδον υπο τον ηλιον πλουτων φυλασσομενον τω παρ αυτου εις κακιαν αυτου και απολειται ο πλουτος εκεινος εν περισπασμω πονηρω και εγεννησεν υιον και ουκ εστιν εν χειρι αυτου ουδεν καθως εξηλθεν απο γαστρος μητρος αυτου γυμνος επιστρεφει του πορευθηναι ως ηκει και ουδεν ου λημψεται εν μοχθω αυτου ινα πορευθη εν χειρι αυτου και γε τουτο πονηρα αρρωστια ωσπερ γαρ παρεγενετο ουτως και απελευσεται και τις περισσεια αυτω η μοχθει εις ανεμον και γε πασαι αι ημεραι αυτου εν σκοτει και πενθει και θυμω πολλω και αρρωστια και χολω ιδου ο ειδον εγω αγαθον ο εστιν καλον του φαγειν και του πιειν και του ιδειν αγαθωσυνην εν παντι μοχθω αυτου ω εαν μοχθη υπο τον ηλιον αριθμον ημερων ζωης αυτου ων εδωκεν αυτω ο θεος οτι αυτο μερις αυτου και γε πας ο ανθρωπος ω εδωκεν αυτω ο θεος πλουτον και υπαρχοντα και εξουσιασεν αυτον του φαγειν απ αυτου και του λαβειν το μερος αυτου και του ευφρανθηναι εν μοχθω αυτου τουτο δομα θεου εστιν οτι ου πολλα μνησθησεται τας ημερας της ζωης αυτου οτι ο θεος περισπα αυτον εν ευφροσυνη καρδιας αυτου εστιν πονηρια ην ειδον υπο τον ηλιον και πολλη εστιν επι τον ανθρωπον ανηρ ω δωσει αυτω ο θεος πλουτον και υπαρχοντα και δοξαν και ουκ εστιν υστερων τη ψυχη αυτου απο παντων ων επιθυμηση και ουκ εξουσιασει αυτω ο θεος του φαγειν απ αυτου οτι ανηρ ξενος φαγεται αυτον τουτο ματαιιοτης και αρρωστια πονηρα εστιν εαν γεννηση ανηρ εκατον και ετη πολλα ζησεται και πληθος ο τι εσονται ημεραι ετων αυτου και ψυχη αυτου ουκ εμπλησθησεται απο της αγαθωσυνης και γε ταφη ουκ εγενετο αυτω ειπα αγαθον υπερ αυτον το εκτρωμα οτι εν ματαιιοτητι ηλθεν και εν σκοτει πορευεται και εν σκοτει ονομα αυτου καλυφθησεται και γε ηλιον ουκ ειδεν και ουκ εγνω αναπαυσις τουτω υπερ τουτον και ει εξησεν χιλιων ετων καθοδους και αγαθωσυνην ουκ ειδεν μη ουκ εις τοπον ενα τα παντα πορευεται πας μοχθος του ανθρωπου εις στομα αυτου και γε η ψυχη ου πληρωθησεται οτι τις περισσεια τω σοφω υπερ τον αφρονα διοτι ο πενης οιδεν πορευθηναι κατεναντι της ζωης αγαθον οραμα οφθαλμων υπερ πορευομενον ψυχη και γε τουτο ματαιιοτης και προαιρεσις πνευματος ει τι εγενετο ηδη κεκληται ονομα αυτου και εγνωσθη ο εστιν ανθρωπος και ου δυνησεται του κριθηναι μετα του

ισχυρου υπερ αυτον οτι εισιν λογοι πολλοι πληθυνοντες ματαιοτητα τι περισσον τω ανθρωπω οτι τις οιδεν τι αγαθον τω ανθρωπω εν τη ζωη αριθμον ημερων ζωης ματαιιοτητος αυτου και εποησεν αυτας εν σκια οτι τις απαγγελει τω ανθρωπω τι εσται οπισω αυτου υπο τον ηλιον αγαθον ονομα υπερ ελαιον αγαθον και ημερα του θανατου υπερ ημεραν γενεσεως αυτου αγαθον πορευθηναι εις οικον πενθους η οτι πορευθηναι εις οικον ποτου καθοτι τουτο τελος παντος του ανθρωπου και ο ζων δωσει εις καρδιαν αυτου αγαθον θυμος υπερ γελωτα οτι εν κακια προσωπου αγαθυνθησεται καρδια καρδια σοφων εν οικω πενθους και καρδια αφρονων εν οικω ευφροσυνης αγαθον το ακουσαι επιτιμησιν σοφου υπερ ανδρα ακουοντα ασμα αφρονων οτι ως φωνη των ακανθων υπο τον λεβητα ουτως γελως των αφρονων και γε τουτο ματαιιοτης οτι η συκοφαντια περιφερει σοφον και απολλυσι την καρδιαν ευτονιας αυτου αγαθη εσχατη λογων υπερ αρχην αυτου αγαθον μακροθυμος υπερ υψηλον πνευματι μη σπενσης εν πνευματι σου του θυμουσθαι οτι θυμος εν κολπω αφρονων αναπασεται μη ειπης τι εγενετο οτι αι ημεραι αι προτεραι ησαν αγαθαι υπερ ταυτας οτι ουκ εν σοφια επηρωτησας περι τουτου αγαθη σοφια μετα κληροδοσιας και περισσεια τοις θεωρουσιν τον ηλιον οτι εν σκια αυτης η σοφια ως σκια του αργυριου και περισσεια γνωσεως της σοφιας ζωοποιησει τον παρ αυτης ιδε τα ποιηματα του θεου οτι τις δυνησεται του κοσμησαι ον αν ο θεος διαστρεψη αυτον εν ημερα αγαθωσυνης ζηθι εν αγαθω και εν ημερα κακιας ιδε και γε συν τουτο συμφωνον τουτω εποησεν ο θεος περι λαλιας ινα μη ευρη ο ανθρωπος οπισω αυτου μηδεν συν τα παντα ειδον εν ημεραις ματαιιοτητος μου εστιν δικαιος απολλυμενος εν δικαιω αυτου και εστιν ασεβης μενων εν κακια αυτου μη γινου δικαιος πολυ και μη σοφίζου περισσα μηποτε εκπλαγης μη ασεβησης πολυ και μη γινου σκληρος ινα μη αποθανης εν ου καιρω σου αγαθον το αντεχεσθαι σε εν τουτω και γε απο τουτου μη ανης την χειρα σου οτι φοβουμενος τον θεον εξελευσεται τα παντα η σοφια βοηθησει τω σοφω υπερ δεκα εξουσιαζοντας τους οντας εν τη πολει οτι ανθρωπος ουκ εστιν δικαιος εν τη γη ος ποιησει αγαθον και ουχ αμαρτησεται και γε εις παντας τους λογους ους λαλησουσιν μη θης καρδιαν σου οπως μη ακουσης του δουλου σου καταρωμενου σε οτι πλειστακις πονηρευσεται σε και καθοδους πολλας κακωσει καρδιαν σου οπως και γε συ κατηρασω ετερους παντα ταυτα επειρασα εν τη σοφια ειπα σοφισθησομαι και αυτη εμακρυνθη απ εμου μακραν υπερ ο ην και βαθυ βαθος τις ευρησει αυτο εκυκλωσα εγω και η καρδια μου του γνωναι και του κατασκεψασθαι και ζητησαι σοφιαν και ψηφον και του γνωναι ασεβους αφροσυνην και σκληριαν και περιφοραν και ευρισκω εγω πικροτερον υπερ θανατον συν την γυναικα ητις εστιν θηρευματα και σαγηναι καρδια αυτης δεσμοι χειρες αυτης αγαθος προ προσωπου του θεου εξαιρεθησεται απ αυτης και αμαρτανων συλλημφησεται εν αυτη ιδε τουτο ευρον ειπεν ο εκκλησιαστης μια τη μια του ευρειν λογισμον ον ετι εξητησεν η ψυχη μου και ουχ ευρον ανθρωπον ενα απο χιλιων ευρον και γυναικα εν πασι τουτοις ουχ ευρον πλην ιδε τουτο ευρον ο εποησεν ο θεος συν τον ανθρωπον ευθη και αυτοι εξητησαν λογισμους πολλους τις οιδεν σοφους και τις οιδεν λυσιν ρηματος σοφια ανθρωπου φωτιει προσωπον αυτου και αναιδης προσωπω αυτου μισηθησεται στομα βασιλεως φυλαξον και περι λογου

ορκου θεου μη σπουδαςης απο προσωπου αυτου πορευση μη στης εν λογω πονηρω οτι παν ο εαν θεληση ποιησει καθως λαλει βασιλευς εξουσιαζων και τις ερει αυτω τι ποιησεις ο φυλασσων εντολην ου γνωσεται ρημα πονηρον και καιρον κρισεως γνωσκει καρδια σοφου οτι παντι πραγματι εστιν καιρος και κρισις οτι γνωσις του ανθρωπου πολλη επ αυτον οτι ουκ εστιν γνωσκων τι το εσομενον οτι καθως εσται τις αναγγελει αυτω ουκ εστιν ανθρωπος εξουσιαζων εν πνευματι του κωλυσαι συν το πνευμα και ουκ εστιν εξουσια εν ημερα του θανατου και ουκ εστιν αποστολη εν τω πολεμω και ου διασωσει ασεβεια τον παρ αυτης και συν παν τουτο ειδον και εδωκα την καρδιαν μου εις παν ποιημα ο πεποιηται υπο τον ηλιον τα οσα εξουσιασατο ο ανθρωπος εν ανθρωπω του κακωσαι αυτον και τοτε ειδον ασεβεις εις ταφους εισαχθεντας και εκ τοπου αγιου επορευθησαν και επηνευθησαν εν τη πολει οτι ουτως εποιησαν και γε τουτο ματαιιοτης οτι ουκ εστιν γινομενη αντιρρησις απο των ποιουντων το πονηρον ταχυ δια τουτο επληροφορηθη καρδια υιων του ανθρωπου εν αυτοις του ποιησαι το πονηρον ος ημαρτεν εποιησεν το πονηρον απο τοτε και απο μακροτητος αυτω οτι και γε γνωσκω εγω οτι εσται αγαθον τοις φοβουμενοις τον θεον οπως φοβωνται απο προσωπου αυτου και αγαθον ουκ εσται τω ασεβει και ου μακρυνει ημερας εν σκια ος ουκ εστιν φοβουμενος απο προσωπου του θεου εστιν ματαιιοτης η πεποιηται επι της γης οτι εισι δικαιοι οτι φθανει προς αυτους ως ποιημα των ασεβων και εισιν ασεβεις οτι φθανει προς αυτους ως ποιημα των δικαιων ειπα οτι και γε τουτο ματαιιοτης και επηνεσα εγω συν την ευφροσυνην οτι ουκ εστιν αγαθον τω ανθρωπω υπο τον ηλιον οτι ει μη του φαγειν και του πιειν και του ευφρανθηναι και αυτο συμπροσεσται αυτω εν μοχθω αυτου ημερας ζωης αυτου οσας εδωκεν αυτω ο θεος υπο τον ηλιον εν οις εδωκα την καρδιαν μου του γνωμαι σοφιαν και του ιδειν τον περισπασμον τον πεπονημενον επι της γης οτι και γε εν ημερα και εν νυκτι υπνον εν οφθαλμοις αυτου ουκ εστιν βλεπων και ειδον συν παντα τα ποιηματα του θεου οτι ου δυνησεται ανθρωπος του ευρειν συν το ποιημα το πεπονημενον υπο τον ηλιον οσα αν μοχθηση ο ανθρωπος του ζητησαι και ουχ ευρησει και γε οσα αν ειπη ο σοφος του γνωμαι ου δυνησεται του ευρειν οτι συν παν τουτο εδωκα εις καρδιαν μου και καρδια μου συν παν ειδεν τουτο ως οι δικαιοι και οι σοφοι και εργασαι αυτων εν χειρι του θεου και γε αγαπην και γε μισος ουκ εστιν ειδως ο ανθρωπος τα παντα προ προσωπου αυτων ματαιιοτης εν τοις πασιν συναντημα εν τω δικαιο και τω ασεβει τω αγαθω και τω κακω και τω καθαρω και τω ακαθαρτω και τω θυσιαζοντι και τω μη θυσιαζοντι ως ο αγαθος ως ο αμαρτανων ως ο ομνυων καθως ο τον ορκον φοβουμενος τουτο πονηρον εν παντι πεπονημενω υπο τον ηλιον οτι συναντημα εν τοις πασιν και γε καρδια υιων του ανθρωπου επληρωθη πονηρου και περιφερεια εν καρδια αυτων εν ζωη αυτων και οπισω αυτων προς τους νεκρους οτι τις ος κοινωνει προς παντας τους ζωντας εστιν ελπις οτι ο κυων ο ζων αυτος αγαθος υπερ τον λεοντα τον νεκρον οτι οι ζωντες γνωσονται οτι αποθανουνται και οι νεκροι ουκ εισιν γνωσκοντες ουδεν και ουκ εστιν αυτοις ετι μισθος οτι επεληστή η μνημη αυτων και γε αγαπη αυτων και γε μισος αυτων και γε ζηλος αυτων ηδη απωλετο και μερις ουκ εστιν αυτοις ετι εις αιωνα εν παντι τω πεπονημενω υπο τον ηλιον δευρο φαγε εν ευφροσυνη

αρτον σου και πие εν καρδια αγαθη οινον σου οτι ηδη ευδοκησεν ο θεος τα ποιηματα σου εν παντι καιρω εστωσαν ιματια σου λευκα και ελαιον επι κεφαλην σου μη υστερησάτω ιδε ζωην μετα γυναικος ης ηγαπησας πασας ημερας ζωης ματαιοτητος σου τας δοθειςας σοι υπο τον ηλιον πασας ημερας ματαιοτητος σου οτι αυτο μερις σου εν τη ζωη σου και εν τω μοχθω σου ω συ μοχθεις υπο τον ηλιον παντα οσα αν ευρη η χειρ σου του ποιησαι ως η δυναμις σου ποιησον οτι ουκ εστιν ποιημα και λογισμος και γνωσις και σοφια εν αδη οπου συ πορευη εκει επεστρεψα και ειδον υπο τον ηλιον οτι ου τοις κουφοις ο δρομος και ου τοις δυνατοις ο πολεμος και γε ου τοις σοφοις αρτος και γε ου τοις συνετοις πλουτος και γε ου τοις γινωσκουσιν χαρις οτι καιρος και απαντημα συναντησεται τοις πασιν αυτοις οτι και γε ουκ εγνω ο ανθρωπος τον καιρον αυτου ως οι ιχθυες οι θηρευομενοι εν αμφιβληστρω κακω και ως ορνεα τα θηρευομενα εν παγιδι ως αυτα παγιδευονται οι υιοι του ανθρωπου εις καιρον πονηρον οταν επιπεση επ αυτους αφων και γε τουτο ειδον σοφιαν υπο τον ηλιον και μεγαλη εστιν προς με πολις μικρα και ανδρες εν αυτη ολιγοι και ελθη επ αυτην βασιλευς μεγας και κυκλωση αυτην και οικοδομηση επ αυτην χαρκαας μεγαλους και ευρη εν αυτη ανδρα πενητα σοφον και διασωσει αυτος την πολιν εν τη σοφια αυτου και ανθρωπος ουκ εμνηστη συν του ανδρος του πενητος εκεινου και ειπα εγω αγαθη σοφια υπερ δυναμιν και σοφια του πενητος εξουδενωμενη και λογοι αυτου ουκ εισιν ακουομενοι λογοι σοφων εν αναπαυσει ακουονται υπερ κραυγην εξουσιαζοντων εν αφροσυναις αγαθη σοφια υπερ σκευη πολεμου και αμαρτανων εις απολεσει αγαθωσυνην πολλην μισαι θανατουσαι σαπριουσιν σκευασιαν ελαιου ηδυσματος τιμιον ολιγον σοφιας υπερ δοξαν αφροσυνης μεγαλης καρδια σοφου εις δεξιον αυτου και καρδια αφρονος εις αριστερον αυτου και γε εν οδω οταν αφρων πορευηται καρδια αυτου υστερησει και α λογιζεται παντα αφροσυνη εστιν εαν πνευμα του εξουσιαζοντος αναβη επι σε τοπον σου μη αφης οτι ιαμα καταπαυσει αμαρτιας μεγαλας εστιν πονηρια ην ειδον υπο τον ηλιον ως ακουσιον ο εξηλθεν απο προσωπου του εξουσιαζοντος εδοθη ο αφρων εν υψεσι μεγαλοις και πλουσιοι εν ταπεινω καθησονται ειδον δουλους εφ ιππους και αρχοντας πορευομενους ως δουλους επι της γης ο ορυσων βοθρον εν αυτω εμπεσεται και καθαιρουντα φραγμα ον δηζεται αυτον οφιος εξαιρων λιθους διαπονηθησεται εν αυτοις σχιζων ξυλα κινδυνευσει εν αυτοις εαν εκπεση το σιδηριον και αυτος προσωπον εταραξεν και δυναμεις δυναμωσει και περισσεια του ανδρειου σοφια εαν δαχη ο οφιος εν ου ψιθυρισμω και ουκ εστιν περισσεια τω επαδοντι λογοι στοματος σοφου χαρις και χειλη αφρονος καταποντιουσιν αυτον αρχη λογων στοματος αυτου αφροσυνη και εσχατη στοματος αυτου περιφερεια πονηρα και ο αφρων πληθυνει λογους ουκ εγνω ο ανθρωπος τι το γενομενον και τι το εσομενον οπισω αυτου τις αναγγελει αυτω μοχθος των αφρωνων κοπωσει αυτους ος ουκ εγνω του πορευηθηναι εις πολιν ουαι σοι πολις ης ο βασιλευς σου νεωτερος και οι αρχοντες σου εν πρωια εσθιουσιν μακαρια συ γη ης ο βασιλευς σου υιος ελευθερων και οι αρχοντες σου προς καιρον φαγονται εν δυναμει και ουκ αισχυνθησονται εν οκνηραις ταπεινωθησεται η δοκωσις και εν αργια χειρων σταξει η οικια εις γελωτα ποιουσιν αρτον και οινος ευφραίνει ζωντας και του αργυριου επακου-

σεται συν τα παντα και γε εν συνειδησει σου βασιλευα μη καταραση και εν ταμειοις κοιτωνων σου μη καταραση πλουσιον οτι πετεινον του ουρανου αποισει συν την φωνην και ο εχων τας πτερυγας απαγγελει λογον αποστειλον τον αρτον σου επι προσωπον του υδατος οτι εν πληθει των ημερων ευρησεις αυτονδος μεριδα τοις επτα και γε τοις οκτω οτι ου γινωσκεις τι εσται πονηρον επι την γην εαν πληρωθωσιν τα νεφη υετου επι την γην εκχεουσιν και εαν πεση ξυλον εν τω νοτω και εαν εν τω βορρα τοπω ου πεσειται το ξυλον εκει εσται τηρων ανεμον ου σπερει και βλεπων εν ταις νεφελαις ου θερισει εν οις ουκ εστιν γινωσκων τις η οδος του πνευματος ως οστα εν γαστρι της κυοφορουσης ουτως ου γνωση τα ποιηματα του θεου οσα ποιησει συν τα παντα εν πρωια σπειρον το σπερμα σου και εις εσπεραν μη αφετω η χειρ σου οτι ου γινωσκεις ποιον στοιχησει η τουτο η τουτο και εαν τα δυο επι το αυτο αγαθα και γλυκυ το φως και αγαθον τοις οφθαλμοις του βλεπειν συν τον ηλιον οτι και εαν ετη πολλα ζησεται ο ανθρωπος εν πασιν αυτοις ευφρανθησεται και μνησθησεται τας ημερας του σκοτους οτι πολλαι εσονται παν το ερχομενον ματαιοτης ευφρανιου νεανισκε εν νεοτητι σου και αγαθυνατω σε η καρδια σου εν ημεραις νεοτητος σου και περιπατει εν οδοις καρδιας σου και εν ορασει οφθαλμων σου και γνωθι οτι επι πασι τουτοις αξει σε ο θεος εν κρισει και αποστησον θυμον απο καρδιας σου και παραγαγε πονηριαν απο σαρκος σου οτι η νεοτης και η ανοια ματαιοτης και μνησθητι του κτισαντος σε εν ημεραις νεοτητος σου εως οτου μη ελθωσιν ημεραι της καχιας και φθασωσιν ετη εν οις ερεις ουκ εστιν μοι εν αυτοις θελημα εως ου μη σκοτισθη ο ηλιος και το φως και η σεληνη και οι αστερες και επιστρεψωσιν τα νεφη οπισω του υετου εν ημερα η εαν σαλευθωσιν φυλακες της οικιας και διαστραφωσιν ανδρες της δυναμεως και ηργησαν αι αληθουσαι οτι ωλιγωθησαν και σκοτασουσιν αι βλεπουσαι εν ταις οπαις και κλεισουσιν θυρας εν αγορα εν ασθινεια φωνης της αληθουσης και αναστησεται εις φωνην του στρουθιου και ταπεινωθησονται πασαι αι θυγατερες του ασματος και γε απο υψους οφονται και θαμβοι εν τη οδω και ανηση το αμυγδαλον και παχυνη η ακρις και διασκεδασθη η καλπαρις οτι επορευθη ο ανθρωπος εις οικον αιωνος αυτου και εκυκλωσαν εν αγορα οι κοπτομενοι εως οτου μη ανατραπη σχοινιον του αργυριου και συνθλιβη ανθημιον του χρυσιου και συντριβη υδρια επι την πηγην και συντροχαση ο τροχος επι τον λακκον και επιστρεψη ο χους επι την γην ως ην και το πνευμα επιστρεψη προς τον θεον ος εδωκεν αυτο ματαιοτης ματαιοτητων ειπεν ο εκκλησιαστης τα παντα ματαιοτης και περισσον οτι εγενετο εκκλησιαστης σοφος ετι εδιδαξεν γνωσιν συν τον λαον και ους εξιχνιασεται κοσμιον παραβολων πολλα εξητησεν εκκλησιαστης του ευρειν λογους θεληματος και γεγραμμενον ευθυτητος λογους αληθειας λογοι σοφων ως τα βουκεντρα και ως ηλοι πεφυτευμενοι οι παρα των συναγματων εδοθησαν εκ ποιμενος ενος και περισσον εξ αυτων υιε μου φυλαξαι ποιησαι βιβλια πολλα ουκ εστιν περασμος και μελετη πολλη κοπωσις σαρκος τελος λογου το παν ακουεται τον θεον φοβου και τας εντολας αυτου φυλασσε οτι τουτο πας ο ανθρωπος οτι συν παν το ποιημα ο θεος αξει εν κρισει εν παντι παρεωραμενω εαν αγαθον και εαν πονηρον

ασμα ασματων ο εστιν τω σαλωμων φιλησατω με απο φιληματων

στοματος αυτου οτι αγαθοι μαστοι σου υπερ οινον και οσμη μυρων σου υπερ παντα τα αρωματα μυρον εκκενωθεν ονομα σου δια τουτο νεανιδες ηγαπησαν σε ειλκυσαν σε οπισω σου εις οσμη μυρων σου δραμουμεν εισηνεγκεν με ο βασιλευς εις το ταμειον αυτου αγαλλιασωμεθα και ευφρανθρωμεν εν σοι αγαπησομεν μαστους σου υπερ οινον ευθυτης ηγαπησεν σε μελαινα ειμι και καλη θυγατερες ιερουσαλημ ως σκηνωματα κηδαρ ως δερρεις σαλωμων μη βλεψητε με οτι εγω ειμι μεμελανωμενη οτι παρεβλεψεν με ο ηλιος υιοι μητρος μου εμαχεςαντο εν εμοι εθεντο με φυλαχισσαν εν αμπελωσιν αμπελωνα εμον ουκ εφυλαξα απαγγειλον μοι ον ηγαπησεν η ψυχη μου που ποιμαινεις που κοιταζεις εν μεσημβρια μηποτε γενωμαι ως περιβαλλομενη επ αγελαις εταιρων σου εαν μη γνωσ σεαυτην η καλη εν γυναιξιν εξελθε συ εν πτερναις των ποιμνιων και ποιμαινε τας εριφους σου επι σκηνωμασιν των ποιμενων τη ιππω μου εν αρμασιν φαראω ωμοιωσα σε η πλησιον μου τι ωραιωθησαν σιαγονες σου ως τρυγονες τραχηλος σου ως ορμισχοι ομοιωματα χρυσιου ποιησομεν σοι μετα στιγματων του αργυριου εως ου ο βασιλευς εν ανακλισει αυτοι ναυδοχοι μου εδωκεν οσμην αυτου αποδεσμος της στακτης αδελφιδος μου εμοι ανα μεσον των μαστων μου αυλισθησεται βοτρυς της κυπρου αδελφιδος μου εμοι εν αμπελωσιν εγγαδδι ιδου ει καλη η πλησιον μου ιδου ει καλη οφθαλμοι σου περιστεραι ιδου ει καλος ο αδελφιδος μου και γε ωραιος προς κλινη ημων συσκιος δοκοι οικων ημων κεδροι φατνωματα ημων κυπαρισσοι εγω ανθος του πεδιου κρινον των κοιλαδων ως κρινον εν μεσω ακανθων ουτως η πλησιον μου ανα μεσον των θυγατερων ως μηλον εν τοις ξυλοις του δρυμου ουτως αδελφιδος μου ανα μεσον των υιων εν τη σκια αυτου επεθυμησα και εκαθισα και καρπος αυτου γλυκυσ εν λαρυγγι μου εισαγαγετε με εις οικον του οινου ταξατε επ εμε αγαπην στηρισατε με εν αμοραις στοιβασατε με εν μηλοις οτι τετρωμενη αγαπης εγω ευωνυμος αυτου υπο την κεφαλην μου και η δεξια αυτου περιλημψεται με ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου εαν εγειρητε και εξεγειρητε την αγαπην εως ου θεληση φωνη αδελφιδου μου ιδου ουτος ηκει πηδων επι τα ορη διαλλομενος επι τους βουνους ομοιος εστιν αδελφιδος μου τη δορκαδι η νεβρω ελαφρων επι τα ορη βαιθηλ ιδου ουτος εστηκεν οπισω του τοιχου ημων παρακυπτων δια των θυριδων εκκυπτων δια των δικτυων αποκρινεται αδελφιδος μου και λεγει μοι αναστα ελθε η πλησιον μου καλη μου περιστερα μου οτι ιδου ο χειμων παρηλθεν ο υετος απηλθεν εφορευθη εαυτω τα ανθη ωφθη εν τη γη καιρος της τομης εφθακεν φωνη του τρυγονος ηκουσθη εν τη γη ημων η συχη εξηνεγκεν ολυνθους αυτης αι αμπελοι κυπριζουσιν εδωκαν οσμην αναστα ελθε η πλησιον μου καλη μου περιστερα μου και ελθε συ περιστερα μου εν σχεπη της πετρας εχομενα του προτειχισματος δειξον μοι την οφιν σου και ακουτισον με την φωνην σου οτι η φωνη σου ηδεια και η οφιν σου ωραια πιασατε ημιν αλωπεκας μικρους αφανιζοντας αμπελωνας και αι αμπελοι ημων κυπριζουσιν αδελφιδος μου εμοι καγω αυτω ο ποιμαινων εν τοις κρινοις εως ου διαπνευση η ημερα και κινηθωσιν αι σκιαι αποστρεψον ομοιωθητι συ αδελφιδε μου τω δορκωνι η νεβρω ελαφρων επι ορη κοιλωματων επι κοιτην μου εν νυξιν εξητησα ον ηγαπησεν η ψυχη μου εξητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον εκαλεσα αυτον και ουχ υπηκου-

σεν μου αναστησομαι δη και κυκλωσω εν τη πολει εν ταις αγοραις και εν ταις πλατειαις και ζητησω ον ηγαπησεν η ψυχη μου εξητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον ευροσαν με οι τηρουντες οι κυκλουντες εν τη πολει μη ον ηγαπησεν η ψυχη μου ειδετε ως μικρον οτε παρηλθον απ αυτων εως ου ευρον ον ηγαπησεν η ψυχη μου εκρατησα αυτον και ουκ αφησω αυτον εως ου εισηγαγον αυτον εις οικον μητρος μου και εις ταμειον της συλλαβουσας με ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου εαν εγειρητε και εξεγειρητε την αγαπην εως αν θεληση τις αυτη η αναβαινουσα απο της ερημου ως στελεχη καπνου τεθυμιαμενη σμυρναν και λιβανον απο παντων κονιορτων μυρεψου ιδου η κλινη του σαλωμων εξηκοντα δυνατοι κυκλω αυτης απο δυνατων ισραηλ παντες κατεχοντες ρομφαιαν δεδιδαγμενοι πολεμον ανηρ ρομφαια αυτου επι μηρον αυτου απο θαμβους εν νυξιν φορειον εποιησεν εαυτω ο βασιλευς σαλωμων απο ξυλων του λιβανου στυλους αυτου εποιησεν αργυριον και ανακλιτον αυτου χρυσειον επιβασις αυτου πορφυρα εντος αυτου λιθοστρωτον αγαπην απο θυγατερων ιερουσαλημ εξελθιατε και ιδετε εν τω βασιλει σαλωμων εν τω στεφανω ω εστεφανωσεν αυτον η μητηρ αυτου εν ημερα νυμφευσεως αυτου και εν ημερα ευφροσυνης καρδιας αυτου ιδου ει καλη η πλησιον μου ιδου ει καλη οφθαλμοι σου περιστεραι εκτος της σιωπησεως σου τριχωμα σου ως αγelai των αιγων αι απεκαλυφθησαν απο του γαλααδ οδοντες σου ως αγelai των κεκαρμενων αι ανεβησαν απο του λουτρου αι πασαι διδυμευουσαι και ατεκνουσα ουκ εστιν εν αυταις ως σπαρτιον το κοκκινον χειλη σου και η λαλια σου ωραια ως λεπυρον της ροας μηλον σου εκτος της σιωπησεως σου ως πυργος δαυιδ τραχηλος σου ο ωκοδομημενος εις θαλπωθ χιλιοι θυρεοι κρεμανται επ αυτον πασαι βολιδες των δυνατων δυο μαστοι σου ως δυο νεβροι διδυμοι δορκαδος οι νεμομενοι εν κρινοις εως ου διαπνευση η ημερα και κινηθωσιν αι σκαι πορευεσθαι εμαυτω προς το ορος της σμυρνης και προς τον βουνον του λιβανου ολη καλη ει η πλησιον μου και μωμος ουκ εστιν εν σοι δευρο απο λιβανου νυμφη δευρο απο λιβανου ελευση και διελευση απο αρχης πιστεως απο κεφαλής στανιρ και ερμων απο ανδρων λεοντων απο ορειων παρδαλεων εκαρδιωσας ημας αδελφη μου νυμφη εκαρδιωσας ημας ενι απο οφθαλμων σου εν μια ενδεματι τραχηλων σου τι εκαλλιωνθησαν μαστοι σου αδελφη μου νυμφη τι εκαλλιωνθησαν μαστοι σου απο οινου και οσμη ιματιων σου υπερ παντα τα αρωματα κηριον αποσταζουσιν χειλη σου νυμφη μελι και γαλα υπο την γλωσσαν σου και οσμη ιματιων σου ως οσμη λιβανου κηπος κεκλεισμενος αδελφη μου νυμφη κηπος κεκλεισμενος πηγη εσφραγισμενη αποστολαι σου παραδεισος ρωων μετα καρπου ακροδρυων κυπροι μετα ναρδων ναρδος και κροκος καλαμος και κινναμωμον μετα παντων ξυλων του λιβανου σμυρνα αλωθ μετα παντων πρωτων μυρων πηγη κηπων φρεαρ υδατος ζωντος και ριζουντος απο του λιβανου εξεγερθητι βορρα και ερχου νοτε διαπνευσον κηπον μου και ρευσατωσαν αρωματα μου καταβητω αδελφιδος μου εις κηπον αυτου και φαγετω καρπον ακροδρυων αυτου εισηλθον εις κηπον μου αδελφη μου νυμφη ετρυγησα σμυρναν μου μετα αρωματων μου εφαγον αρτον μου μετα μελιτος μου επιον οινον μου μετα γαλακτος μου φαγετε πλησιοι και πιετε και μεθυσθητε αδελφοι εγω καθευδω και η καρδια μου αγρυπνει φωνη αδελφιδου μου κρουει ε-

πι την θύραν ανοιζον μοι αδελφη μου η πλησιον μου περιστερα μου τελεια μου οτι η κεφαλη μου επλησθη δροσου και οι βοστρυχοι μου ψεκαδων νυκτος εξεδυσαμην τον χιτωνα μου πως ενδυσωμαι αυτον ενιψαμην τους ποδας μου πως μολυνω αυτους αδελφιδος μου απεστειλεν χειρα αυτου απο της οπης και η κοιλια μου εθροθη επ αυτον ανεστην εγω ανοιζαι τω αδελφιδω μου χειρες μου εσταζαν σμυρναν δακτυλοι μου σμυρναν πληρη επι χειρας του κλειθρου ηνοιξα εγω τω αδελφιδω μου αδελφιδος μου παρηλθεν ψυχη μου εξηλθεν εν λογω αυτου εξητησα αυτον και ουχ ευρον αυτον εκαλεσα αυτον και ουχ υπηκουσεν μου ευροσαν με οι φυλακες οι κυκλουντες εν τη πολει επαταζαν με ετραυματισαν με ησαν το θηριστρον μου απ εμου φυλακες των τειχεων ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου εαν ευρητε τον αδελφιδον μου τι απαγγειλητε αυτω οτι τετρωμενη αγαπης ειμι εγω τι αδελφιδος σου απο αδελφιδου η καλη εν γυναιξιν τι αδελφιδος σου απο αδελφιδου οτι ουτως ωρκισας ημας αδελφιδος μου λευκος και πυρρος εκλελογισμενος απο μυριαδων κεφαλη αυτου χρυσιον και φαξ βοστρυχοι αυτου ελათαι μελανεως ως κοραξ οφθαλμοι αυτου ως περιστεραι επι πληρωματα υδατων λελουσμεναι εν γαλακτι καθημεναι επι πληρωματα υδατων σιαγονες αυτου ως φιαλαι του αρωματος φυουσαι μυρεψικα χειλη αυτου κρινα σταζοντα σμυρναν πληρη χειρες αυτου τορευται χρυσαι πεπληρωμεναι θαρσις κοιλια αυτου πυξιον ελεφαντινον επι λιθου σαπφειρου κνημαι αυτου στυλοι μαρμαρινοι τεθεμελιωμενοι επι βασεις χρυσας ειδος αυτου ως λιβανος εκλεκτος ως κεδροι φαρυγγ αυτου γλυκασμοι και ολος επιθυμια ουτος αδελφιδος μου και ουτος πλησιον μου θυγατερες ιερουσαλημ που απηλθεν ο αδελφιδος σου η καλη εν γυναιξιν που απεβλεψεν ο αδελφιδος σου και ζητησομεν αυτον μετα σου αδελφιδος μου κατεβη εις κηπον αυτου εις φιαλας του αρωματος ποιμαινειν εν κηποις και συλλεγειν κρινα εγω τω αδελφιδω μου και αδελφιδος μου εμοι ο ποιμαινων εν τοις κρινοις καλη ει η πλησιον μου ως ευδοκια ωραια ως ιερουσαλημ θαμβος ως τεταγμεναι αποστρεψον οφθαλμους σου απεναντιον μου οτι αυτοι ανεπετρωσαν με τριχωμα σου ως αγelai των αιγων αι ανεφανησαν απο του γαλααδ οδοντες σου ως αγelai των κεκαρμενων αι ανεβησαν απο του λουτρον αι πασαι διδυμευσουσαι και ατεκνουςα ουκ εστιν εν αυταις ως σπαρτιον το κοκκινον χειλη σου και η λαλια σου ωραια ως λεπυρον της ροας μηλον σου εκτος της σιωπησεως σου εξηκοντα εισιν βασιλισσαι και ογδοηκοντα παλλακαι και νεανιδες ων ουκ εστιν αριθμος μια εστιν περιστερα μου τελεια μου μια εστιν τη μητρι αυτης εκλεκτη εστιν τη τεκουση αυτης ειδοσαν αυτην θυγατερες και μακαριουσιν αυτην βασιλισσαι και παλλακαι και αινεσουσιν αυτην τις αυτη η εκκυπτουσα ωσει ορθρος καλη ως σεληνη εκλεκτη ως ο ηλιος θαμβος ως τεταγμεναι εις κηπον καρυας κατεβην ιδειν εν γεννημασιν του χειμαρρου ιδειν ει ηνηθησεν η αμπελος εξηνηθησαν αι ροαι εκει δωσω τους μαστους μου σοι ουκ εγνω η ψυχη μου εθετο με αρματα αιμιναδαβ επιστρεψε επιστρεψε η σουλαμιτις επιστρεψε επιστρεψε και οψομεθα εν σοι τι οψεσθε εν τη σουλαμιτιδι η ερχομενη ως χοροι των παρεμβολων τι ωραιωθησαν διαβηματα σου εν υποδημασιν θυγατερ ναδαβ ρυθμοι μηρων σου ομοιοι ορμισκοις εργω χειρων τεχνιτου ομφαλος σου κρατηρ τορευτος μη υστερουμενος κραμα κοιλια σου τιμωνια

σιτου πεφραγμενη εν κρινοις δυο μαστοι σου ως δυο νεβροι διδυμοι δορκαδος τραχηλος σου ως πυργος ελεφαντινος οφθαλμοι σου ως λιμναι εν εσεβων εν πυλαις θυγατρος πολλων μυκτηρ σου ως πυργος του λιβανου σκοπευων προσωπον δαμασκου κεφαλη σου επι σε ως καρμηλος και πλοκιον κεφαλης σου ως πορφυρα βασιλευς δεδεμενος εν παραδρομαις τι ωραιωθης και τι ηδυνηθης αγαπη εν τρυφαις σου τουτο μεγαθος σου ωμοιωθη τω φοινικι και οι μαστοι σου τοις βοτρυσιν ειπα αναβησομαι εν τω φοινικι κρατησω των υψεων αυτου και εσονται δη μαστοι σου ως βοτρυες της αμπελου και οσμη ρινος σου ως μηλα και λαρυγξ σου ως οινος ο αγαθος πορευομενος τω αδελφιδω μου εις ευθυυθητα ικανουμενος χειλεσιν μου και οδουσιν εγω τω αδελφιδω μου και επ εμε η επιστροφη αυτου ελθε αδελφι δε μου εξελθωμεν εις αγρον αυλισθωμεν εν κωμαις ορθρισωμεν εις αμπελωνας ιδωμεν ει ηνθησεν η αμπελος ηνθησεν ο κυπρισμος ηνθησαν αι ροαι εκει δωσω τους μαστους μου σοι οι μανδραγοραι εδωκαν οσμην και επι θυραις ημων παντα ακροδρνα νεα προς παλαια αδελφι δε μου ετηρησα σοι τις δωη σε αδελφιδον μου ιηλαζοντα μαστους μητρος μου ευρουσα σε εξω φιλησω σε και γε ουκ εξουδενωσουσιν μοι παραλημφομαι σε εισαξω σε εις οικον μητρος μου και εις ταμειον της συλλαβουσης με ποτιω σε απο οινου του μυρεψικου απο ναματος ρων μου ευωνυμος αυτου υπο την κεφαλην μου και η δεξια αυτου περιλημψεται με ωρκισα υμας θυγατερες ιερουσαλημ εν ταις δυναμεσιν και εν ταις ισχυσεσιν του αγρου τι εγειρητε και τι εξεγειρητε την αγαπην εως αν θεληση τις αυτη η αναβαινουσα λελευκανθισμενη επιστηριζομενη επι τον αδελφιδον αυτης υπο μηλον εξηγειρα σε εκει ωδινησεν σε η μητηρ σου εκει ωδινησεν σε η τεκουσα σου θες με ως σφραγιδα επι την καρδιαν σου ως σφραγιδα επι τον βραχιονα σου οτι κραταια ως θανατος αγαπη σκληρος ως αδης ζηλος περιπτερα αυτης περιπτερα πυρος φλογες αυτης υδωρ πολυ ου δυνησεται σβεσαι την αγαπην και ποταμοι ου συγκλυσουσιν αυτην εαν δω ανηρ τον παντα βιον αυτου εν τη αγαπη εξουδενωσει εξουδενωσουσιν αυτον αδελφη ημιν μικρα και μαστους ουκ εχει τι ποιησωμεν τη αδελφη ημων εν ημερα η εαν λαληθη εν αυτη ει τειχος εστιν οικοδομησωμεν επ αυτην επαλξεις αργυρας και ει θυρα εστιν διαγραφωμεν επ αυτην σανιδα κεδρινην εγω τειχος και μαστοι μου ως πυργοι εγω ημην εν οφθαλμοις αυτου ως ευρισκουσα ειρηνην αμπελων εγεννηθη τω σαλωμων εν βεελαμων εδωκεν τον αμπελωνα αυτου τοις τηρουσιν ανηρ οισει εν καρπω αυτου χιλιους αργυριου αμπελων μου εμος ενωπιον μου οι χιλιοι σοι σαλωμων και οι διακοσιοι τοις τηρουσι τον καρπον αυτου ο κατημενος εν κηποις εταιροι προσεχοντες τη φωνη σου ακουτισον με φυγε αδελφιδε μου και ομοιωθητι τη δορκαδι η τω νεβρω των ελαφων επι ορη αρωματων

ανθρωπος τις ην εν χωρα τη αυσιτιδι ω ονομα ιωβ και ην ο ανθρωπος εκεινος αληθινος αμεμπτος δικαιος θεοσεβης απεχομενος απο παντος πονηρου πραγματατος εγενοντο δε αυτω υιοι επτα και θυγατερες τρεις και ην τα κτηνη αυτου προβατα επτακισχιλια καμηλοι τρισχιλια ζευγη βοων πεντακοσια ονοι ιηλεια νομαδες πεντακοσια και υπηρεςια πολλη σφοδρα και εργα μεγαλα ην αυτος επι της γης και ην ο ανθρωπος εκεινος ευγενης των αφ ηλιου ανατολων συμπορευομενοι δε οι υιοι αυτου προς αλληλους εποιουσαν ποτον καθ εκαστην ημε-

ραν συμπαράλαβανοντες αμα και τας τρεις αδελφας αυτων εσθιειν και πινειν μετ αυτων και ως αν συνετελεσθησαν αι ημεραι του ποτου απεστειλεν ιωβ και εκαθαριζεν αυτους ανισταμενος το πρωι και προσεφερεν περι αυτων θυσιας κατα τον αριθμον αυτων και μοσχον ενα περι αμαρτιας περι των ψυχων αυτων ελεγεν γαρ ιωβ μηποτε οι υιοι μου εν τη διανοια αυτων κακα ενενοησαν προς θεον ουτως ουν εποιει ιωβ πασας τας ημερας και ως εγενετο η ημερα αυτη και ιδου ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι ενωπιον του κυριου και ο διαβολος ηλθεν μετ αυτων και ειπεν ο κυριος τω διαβολω ποθεν παραγεγονας και αποκριθεις ο διαβολος τω κυριω ειπεν περιελθων την γην και εμπεριπατησας την υπ ουρανον παρειμι και ειπεν αυτω ο κυριος προσεσχες τη διανοια σου κατα του παιδος μου ιωβ οτι ουκ εστιν κατ αυτον των επι της γης ανθρωπος αμεμπτος αληθινος θεοσεβης απεχομενος απο παντος πονηρου πραγματος απεκριθη δε ο διαβολος και ειπεν εναντιον του κυριου μη δωρεαν σεβεται ιωβ τον θεον ου συ περιεφραζας τα εξω αυτου και τα εσω της οικιας αυτου και τα εξω παντων των οντων αυτω κυκλω τα εργα των χειρων αυτου ευλογησας και τα κτηνη αυτου πολλα εποιησας επι της γης αλλα αποστειλον την χειρα σου και αφαι παντων ων εχει ει μην εις προσωπον σε ευλογησει τοτε ειπεν ο κυριος τω διαβολω ιδου παντα οσα εστιν αυτω διδωμι εν τη χειρι σου αλλα αυτου μη αφη και εξηλθεν ο διαβολος παρα του κυριου και ην ως η ημερα αυτη οι υιοι ιωβ και αι θυγατρες αυτου επινον οινον εν τη οικια του αδελφου αυτων του πρεσβυτερου και ιδου αγγελος ηλθεν προς ιωβ και ειπεν αυτω τα ζευγη των βοων ηροτρια και αι θηλειαι ονοι εβοσκοντο εχομεναι αυτων και ελθοντες οι αιχμαλωτευοντες ηχμαλωτευσαν αυτας και τους παιδας απεκτειναν εν μαχαιραις σωθεις δε εγω μονος ηλθον του απαγγελαι σοι ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ετερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ πυρ επεσεν εκ του ουρανου και κατεκαυσεν τα προβατα και τους ποιμενας κατεφαγεν ομοιως και σωθεις εγω μονος ηλθον του απαγγελαι σοι ετι τουτου λαλουντος ηλθεν ετερος αγγελος και ειπεν προς ιωβ οι ιππεις εποιησαν ημιν κεφαλας τρεις και εκυκλωσαν τας καμηλους και ηχμαλωτευσαν αυτας και τους παιδας απεκτειναν εν μαχαιραις εσωθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγελαι σοι ετι τουτου λαλουντος αλλος αγγελος ερχεται λεγων τω ιωβ των υιων σου και των θυγατερων σου εσθιοντων και πινοντων παρα τω αδελφω αυτων τω πρεσβυτερω εξαίφνης πνευμα μεγα επηλθεν εκ της ερημου και ηψατο των τεσσαρων γωνιων της οικιας και επεσεν η οικια επι τα παιδια σου και ετελευτησαν εσωθην δε εγω μονος και ηλθον του απαγγελαι σοι ουτως αναστας ιωβ διερρηξεν τα ιματια αυτου και εκειρατο την κομην της κεφαλης αυτου και πεσων χαμαι προσεκυνησεν και ειπεν αυτος γυμνος εξηλθον εκ κοιλιας μητρος μου γυμνος και απελευσομαι εκει ο κυριος εδωκεν ο κυριος αφειλατο ως τω κυριω εδοξεν ουτως και εγενετο ειη το ονομα κυριου ευλογημενον εν τουτοις πασιν τοις συμβεβηκοσιν αυτω ουδεν ημαρτεν ιωβ εναντιον του κυριου και ουκ εδωκεν αφροσυνην τω θεω εγενετο δε ως η ημερα αυτη και ηλθον οι αγγελοι του θεου παραστηναι εναντι κυριου και ο διαβολος ηλθεν εν μεσω αυτων παραστηναι εναντιον του κυριου και ειπεν ο κυριος τω διαβολω ποθεν συ ερχη τοτε ειπεν ο διαβολος ενωπιον του κυριου διαπορευθεις την υπ ουρανον και εμπεριπατησας

την συμπασαν παρειμι ειπεν δε ο κυριος προς τον διαβολον προσε-
σχες ουν τω θεραποντι μου ιωβ οτι ουκ εστιν κατ αυτον των επι της
γης ανθρωπος ακακος αληθινος αμεμπτος θεοσεβης απεχομενος απο
παντος κακου ετι δε εχεται ακακιας συ δε ειπας τα υπαρχοντα αυτου
δια κενης απολεσαι υπολαβων δε ο διαβολος ειπεν τω κυριω δερμα
υπερ δερματος οσα υπαρχει ανθρωπω υπερ της ψυχης αυτου εκτεισει
ου μην δε αλλα αποστειλας την χειρα σου αψαι των οστων αυτου και
των σαρκων αυτου ει μην εις προσωπον σε ευλογησει ειπεν δε ο κυ-
ριος τω διαβωλω ιδου παραδιδωμι σοι αυτον μονον την ψυχην αυτου
διαφυλαξον εξηλθεν δε ο διαβολος απο του κυριου και επαισεν τον
ιωβ ελκει πονηρω απο ποδων εως κεφαλης και ελαβεν οστρακον ινα
τον ιχωρα ξυη και εκαθητο επι της κοπριας εξω της πολεως χρονου
δε πολλου προβεβηκοτος ειπεν αυτω η γυνη αυτου μεχρι τινος καρτε-
ρησεις λεγων ιδου αναμενω χρονον ετι μικρον προσδεχομενος την
ελπιδα της σωτηριας μου ιδου γαρ ηφανισται σου το μνημοσυνον
απο της γης υιοι και θυγατρες εμης κοιλιας ωδινες και πονοι ους εις
το κενον εκοπιασα μετα μοχθων συ τε αυτος εν σαπρια σκωληκων
καθησαι διανυκτερευων αιθριος καγω πλανητις και λατρεις τοπον
εκ τοπου περιερχομενη και οικιαν εξ οικιας προσδεχομενη τον ηλιον
ποτε δυσεται ινα αναπαυσωμαι των μοχθων και των οδυων αι με νυν
συνεχουσιν αλλα ειπον τι ρημα εις κυριον και τελευτα ο δε εμβλεψας
ειπεν αυτη ωσπερ μια των αφρονων γυναικων ελαλησας ει τα αγαθα
εδεξαμεθα εκ χειρος κυριου τα κακα ουχ υποισομεν εν πασιν τουτοις
τοις συμβεβηκοσιν αυτω ουδεν ημαρτεν ιωβ τοις χειλεσιν εναντιον
του θεου ακουσαντες δε οι τρεις φιλοι αυτου τα κακα παντα τα ε-
πελθοντα αυτω παρεγενοντο εκαστος εκ της ιδιας χωρας προς αυτον
ελιφας ο θαιμανων βασιλευς βαλδαδ ο сауχαιων τυραννος σωφαρ ο
μιναιων βασιλευς και παρεγενοντο προς αυτον ομοθυμαδον του πα-
ρακαλεσαι και επισκεψασθαι αυτον ιδοντες δε αυτον πορρωθεν ουκ
επεγνωσαν και βοησαντες φωνη μεγαλη εκλαυσαν ρηξαντες εκαστος
την εαυτου στολην και καταπασαμενοι γην παρεκαθισαν αυτω επτα
ημερας και επτα νυκτας και ουδεις αυτων ελαλησεν εωρων γαρ την
πληγην δεινην ουσαν και μεγαλην σφοδρα μετα τουτο ηνοιξεν ιωβ
το στομα αυτου και καταρασατο την ημεραν αυτου λεγων απολοιτο
η ημερα εν η εγεννηθην και η νυξ εν η ειπαν ιδου αρσεν η ημερα
εκεινη ειη σκοτος και μη αναζητησαι αυτην ο κυριος ανωθεν μηδε
ελθοι εις αυτην φεγγος εκλαβοι δε αυτην σκοτος και σκια θανατου
επελθοι επ αυτην γνοφος καταραθειη η ημερα και η νυξ εκεινη απε-
νεγκαιτο αυτην σκοτος μη ειη εις ημερας ενιαυτου μηδε αριθμηθειη
εις ημερας μηνων αλλα η νυξ εκεινη ειη οδυνη και μη ελθοι επ αυτην
ευφροσυνη μηδε χαρμονη αλλα καταρασαιτο αυτην ο καταρωμενος
την ημεραν εκεινην ο μελλων το μεγα κητος χειρωσασθαι σκοτωθειη
τα αστρα της νυκτος εκεινης υπομειναι και εις φωτισμον μη ελθοι και
μη ιδοι εωσφορον ανατελλοντα οτι ου συνεκλεισεν πυλας γαστρος
μητρος μου απηλλαξεν γαρ αν πονον απο οφθαλμων μου δια τι γαρ
εν κοιλια ουκ ετελευτησα εκ γαστρος δε εξηλθον και ουκ ευθυς α-
πωλομην ινα τι δε συνηντησαν μοι γονατα ινα τι δε μαστους εθηλασα
νυν αν κοιμηθεις ησυχασα υπνωσας δε ανεπαυσαμην μετα βασιλειων
βουλευτων γης οι ηγαυριωντο επι ξιψεσιν η μετα αρχοντων ων πολλυς
ο χρυσος οι επλησαν τους οικους αυτων αργυριου η ωσπερ εκτρωμα

εκπορευομενον εκ μητρας μητρος η ωσπερ νηπιοι οι ουκ ειδον φως
εκει ασεβεις εξεκαυσαν θυμον οργης εκει ανεπαυσαντο κατακοποι τω
σωματι ομοθυμαδον δε οι αιωνιοι ουκ ηκουσαν φωνην φορολογου μι-
κρος και μεγας εκει εστιν και θεραπων ου δεδοικως τον κυριον αυτου
ινα τι γαρ δεδοται τοις εν πικρια φως ζωη δε ταις εν οδυναις ψυχαις
οι ομειρονται του θανατου και ου τυγχανουσιν ανορουσσοντες ωσπερ
θησαυρους περιχαρεις δε εγενοντο εαν κατατυχωσιν θανατος ανδρι
αναπαυμα συνεκλεισεν γαρ ο θεος κατ αυτου προ γαρ των σιτων μου
στεναγμος μοι ηκει δακρυω δε εγω συνεχομενος φοβω φοβος γαρ
ον εφροντισα ηλθεν μοι και ον εδεδοικειν συνηντησεν μοι ουτε ειρη-
νευσα ουτε ησυχασα ουτε ανεπαυσαμην ηλθεν δε μοι οργη υπολαβων
δε ελιφας ο θιαμνιτης λεγει μη πολλακις σοι λελαληται εν κοπω ι-
σχυν δε ρημάτων σου τις υποισει ει γαρ συ ενουθητησας πολλους και
χειρας ασθενους παρεκαλεσας ασθενουντας τε εξανεστησας ρημασιν
γονασιν τε αδυνατουσιν θαρσος περιεθηκας νυν δε ηκει επι σε πονος
και ηψατο σου συ δε εσπουδασας ποτερον ουχ ο φοβος σου εστιν εν
αφροσυνη και η ελπις σου και η ακακια της οδου σου μνησθητι ουν
τις καθαρος ων απωλετο η ποτε αληθινοι ολορριζοι απωλοντο καθ
ον τροπον ειδον τους αροτριωντας τα ατοπα οι δε σπειροντες αυτα
οδυνας θεριουσιν εαυτοις απο προσταγματος κυριου απολουνται απο
δε πνευματος οργης αυτου αφανισθησονται σθενος λεοντος φωνη δε
λεαινης γαυριαμα δε δρακοντων εσβεσθη μυρμηκολεων ωλετο παρα
το μη εχειν βοραν σκυμνοι δε λεοντων ελιπον αλληλους ει δε τι ρημα
αληθινον εγεγονει εν λογοις σου ουθεν αν σοι τουτων κακον απη-
ντησεν ποτερον ου δεξεται μου το ους εξαισια παρ αυτου φοβοι δε και
ηχω νυκτερινη επιπιπτων φοβος επ ανθρωπους φρικη δε μοι συνηντη-
σεν και τρομος και μεγαλως μου τα οστα συνεσεισεν και πνευμα επι
προσωπον μου επηλθεν εφριξαν δε μου τριχες και σαρκες ανεστην
και ουκ επεγνων ειδον και ουκ ην μορφη προ οφθαλμων μου αλλ η
αυραν και φωνην ηκουον τι γαρ μη καθαρος εσται βροτος εναντιον
κυριου η απο των εργαων αυτου αμεμπτος ανηρ ει κατα παιδων αυτου
ου πιστευει κατα δε αγγελων αυτου σχολιον τι επενοησεν τους δε
κατοικουντας οικιας πληνας εξ ων και αυτοι εκ του αυτου πληου
εσμεν επαισεν αυτους σητος τροπον και απο πρωιθεν εως εσπερας
ουχετι εισιν παρα το μη δυνασθαι αυτους εαυτοις βοηθησαι απωλο-
ντο ενεφυσησεν γαρ αυτοις και εξηρανθησαν απωλοντο παρα το μη
εχειν αυτους σοφιαν επικαλεσαι δε ει τις σοι υπακουσεται η ει τινα
αγγελων αγιων οψη και γαρ αφρονα αναιρει οργη πεπλανημενον δε
θανατοι ζηλος εγω δε εωρακα αφρονας ριζαν βαλλοντας αλλ ευθεως
εβρωθη αυτων η διαιτα πορρω γενοιντο οι υιοι αυτων απο σωτηριας
κολαβρισθεισαν δε επι θυραις ησسونων και ουκ εσται ο εξαιρουμε-
νος α γαρ εκεινοι συνηγαγον δικαιοι εδονται αυτοι δε εκ κακων ουκ
εξαιρετοι εσονται εκσιφωνισθειν αυτων η ισχυς ου γαρ μη εξελθη εκ
της γης κοπος ουδε εξ ορεων αναβλαστησει πονος αλλα ανθρωπος
γεννεται κοπω νεοσσοι δε γυπος τα υψηλα πετονται ου μην δε αλλα
εγω δεθηθησομαι κυριου κυριον δε τον παντων δεσποτην επικαλεσο-
μαι τον ποιουντα μεγαλα και ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων
ουκ εστιν αριθμος τον διδοντα υετον επι την γην αποστελλοντα υδωρ
επι την υπ ουρανον τον ποιουντα ταπεινους εις υψος και απολωλους
εξεγειροντα διαλλασσοντα βουλας πανουργων και ου μη ποιησουσιν

αι χειρες αυτων αληθες ο καταλαμβανων σοφους εν τη φρονησει βου-
λην δε πολυπλοκων εξεστησεν ημερας συναντησεται αυτοις σκοτος
το δε μεσημβρινον ψηλαφησαισαν ισα νυκτι απολοινοτο δε εν πολεμω
αδυνατος δε εξελθoi εκ χειρος δυναστου ειη δε αδυνατω ελπις αδι-
κου δε στομα εμφραχθειη μακαριος δε ανθρωπος ον ηλεγξεν ο κυριος
νουθετημα δε παντοκρατορος μη απαναινου αυτος γαρ αλγειν ποιει
και παλιν αποκαθιστησιν επαισεν και αι χειρες αυτου ιασαντο εξαις
εξ αναγκων σε εξελειται εν δε τω εβδομω ου μη αψηται σου κακον εν
λιμω ρυσεται σε εκ θανατου εν πολεμω δε εκ χειρος σιδηρου λυσει
σε απο μαστιγος γλωσσης σε κρυψει και ου μη φοβηθης απο κακων
ερχομενων αδικων και ανομων καταγελαση απο δε θηριων αγριων
ου μη φοβηθης θηρες γαρ αγριοι ειρηνευσουσιν σοι ειτα γνωση οτι
ειρηνεусει σου ο οικος η δε διαιτα της σκηνης σου ου μη αμαρτη
γνωση δε οτι πολυ το σπερμα σου τα δε τεκνα σου εσται ωσπερ το
παμβροτανον του αγρου ελευση δε εν ταφω ωσπερ σιτος ωριμος κατα
καιρον θεριζομενος η ωσπερ θιμωνια αλωνος καθ' ωραν συγκομισθει-
σα ιδου ταυτα ουτως εξιχνιασαμεν ταυτα εστιν α ακηχοαμεν συ δε
γνωθι σεαυτω ει τι επραξας υπολαβων δε ιωβ λεγει ει γαρ τις ιστων
στησαι μου την οργην τας δε οδυνας μου αραι εν ζυγω ομοθυμαδον
και δη αμμου παραλιας βαρυτερα εσται αλλ ως εοικεν τα ρηματα μου
εστιν φαυλα βελη γαρ κυριου εν τω σωματι μου εστιν ων ο θυμος
αυτων εκπινει μου το αιμα οταν αρξωμαι λαλειν κεντουσι με τι γαρ μη
δια κενης κεκραζεται ονος αγριος αλλ η τα σιτα ζητων ει δε και ρηξει
φωνην βους επι φατνης εχων τα βρωματα ει βρωθησεται αρτος ανευ
αλος ει δε και εστιν γευμα εν ρημασιν κενois ου δυναται γαρ παυσα-
σθαι μου η ψυχη βρομον γαρ ορω τα σιτα μου ωσπερ οσμην λεοντος
ει γαρ δωη και ελθoi μου η αιτησις και την ελπιδα μου δωη ο κυριος
αρξαμενος ο κυριος τρωσατω με εις τελος δε μη με ανελετω ειη δε
μου πολις ταφος εφ' ης επι τειχεων ηλλομην επ αυτης ου μη φεισωμαι
ου γαρ εψευσαμην ρηματα αγια θεου μου τις γαρ μου η ισχυς οτι
υπομενω η τις μου ο χρονος οτι ανεχεται μου η ψυχη μη ισχυς λιθων
η ισχυς μου η αι σαρκες μου εισιν χαλκειαι η ουκ επ αυτω επεποιθειν
βοηθεια δε απ' εμου απεστιν απειπατο με ελεος επισκοπη δε κυριου
υπεριδεν με ου προσειδον με οι εγγυτατοι μου ωσπερ χειμαρρους
εκλειπων η ωσπερ κυμα παρηλθον με οιτινες με διευλαβουντο νυν ε-
πιπεπτωκασιν μοι ωσπερ χιων η κρυσταλλος πεπηγως καθως τακεισα
θερμης γενομενης ουκ επεγνωσθη οπερ ην ουτως καγω κατελειφθην
υπο παντων απωλομην δε και εξοικος εγενομην ιδετε οδους θιαμα-
νων ατραπους σαβων οι διορωντες και αισχυνην οφειλησουσιν οι επι
πολεσιν και χρημασιν πεποιθοτες αταρ δε και υμεις επεβητε μοι ανε-
λεημονως ωστε ιδοντες το εμον τραυμα φοβηθητε τι γαρ μη τι υμας
ητησα η της παρ υμων ισχυος επιδεομαι ωστε σωσαι με εξ εχθρων
η εκ χειρος δυναστων ρυσασθαι με διδαξατε με εγω δε κωφευσω ει
τι πεπλανημαι φρασατε μοι αλλ ως εοικεν φαυλα αληθινου ρηματα
ου γαρ παρ υμων ισχυν αιτουμαι ουδε ο ελεγχος υμων ρημασιν με
παυσει ουδε γαρ υμων φθεγμα ρηματος ανεξομαι πλην οτι επ' ορφανω
επιπιττετε εναλλεσθε δε επι φιλω υμων νυνι δε εισβλεψας εις προ-
σωπα υμων ου ψευσομαι καθισατε δη και μη ειη αδικον και παλιν τω
δικαιω συνερχεσθε ου γαρ εστιν εν γλωσση μου αδικον η ο λαρυγξ
μου ουχι συνεσιν μελετα ποτερον ουχι πειρατηριον εστιν ο βιος αν-

θρώπου επι της γης και ωσπερ μισθίου αυθημερινου η ζωη αυτου η ωσπερ θεραπων δεδοικως τον κυριον αυτου και τετευχως σκιας η ωσπερ μισθωτος αναμενων τον μισθον αυτου ουτως καγω υπερμεινα μηνας κενους νυχτες δε οδυων δεδομεναι μοι εισιν εαν κοιμηθω λεγω ποτε ημερα ως δ αν αναστω παλιν ποτε εσπερα πληρης δε γινομαι οδυων απο εσπερας εως πρωι φυρεται δε μου το σωμα εν σαπρια σκωληκων τηκω δε βωλακας γης απο ιχωρος ζυων ο δε βιος μου εστιν ελαφροτερος λαλιας απολωλεν δε εν κενη ελπιδι μνησθητι ουν οτι πνευμα μου η ζωη και ουκετι επανελευσεται ο οφθαλμος μου ιδειν αγαθον ου περιβλεψεται με οφθαλμος ορωντος με οι οφθαλμοι σου εν εμοι και ουκετι ειμι ωσπερ νεφος αποκαθαρθεν απ ουρανου εαν γαρ ανθρωπος καταβη εις αδην ουκετι μη αναβη ουδ ου μη επιστρεψη ετι εις τον ιδιον οικον ουδε μη επιγνω αυτον ετι ο τοπος αυτου αταρ ουν ουδε εγω φεισσομαι τω στοματι μου λαλησω εν αναγκη ων ανοιξω πικριαν ψυχης μου συνεχομενος ποτερον θαλασσα ειμι η δρακων οτι κατεταξας επ εμε φυλακην ειπα οτι παρακαλεσει με η κλινη μου ανοισω δε προς εμαυτον ιδια λογον τη κοιτη μου εκφοβεις με ενυπνιοις και εν οραμασιν με καταπλησσεις απαλλαξεις απο πνευματος μου την ψυχην μου απο δε θανατου τα οστα μου ου γαρ εις τον αιωνα ζησομαι ινα μακροθυμησω αποστα απ εμου κενος γαρ μου ο βιος τι γαρ εστιν ανθρωπος οτι εμεγαλυνας αυτον η οτι προσεχεις τον νουν εις αυτον η επισκοπην αυτου ποιηση εως το πρωι και εις αναπαυσιν αυτον κρινεις εως τινος ουκ εας με ουδε προιη με εως αν καταπιω τον πτυελον μου εν οδυνη ει εγω ημαρτον τι δυναμαι σοι πραξει ο επισταμενος τον νουν των ανθρωπων δια τι εθου με κατεντευκτην σου ειμι δε επι σοι φορτιον και δια τι ουκ εποιησω της ανομιας μου ληθην και καθαρισμον της αμαρτιας μου νυνι δε εις γην απελευσσομαι ορθριζων δε ουκετι ειμι υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτης λεγει μεχρι τινος λαλησεις ταυτα πνευμα πολυρημον του στοματος σου μη ο κυριος αδικησει κρινων η ο τα παντα ποιησας ταραζει το δικαιον ει οι υιοι σου ημαρτον εναντιον αυτου απεστειλεν εν χειρι ανομιας αυτων συ δε ορθριζε προς κυριον παντοκρατορα δεομενος ει καθαρος ει και αληθινος δεησεως επακουσεται σου αποκαταστησει δε σοι δαιταν δικαιοσυνης εσται ουν τα μεν πρωτα σου ολιγα τα δε εσχατα σου αμυνθητα επερωτησον γαρ γενεαν πρωτην εξιχνιασον δε κατα γενος πατερων χιθιζοι γαρ εσμεν και ουκ οιδαμεν σκια γαρ εστιν ημων επι της γης ο βιος η ουχ ουτοι σε διδαξουσιν και αναγγελουσιν και εκ καρδιας εξαξουσιν ρηματα μη θαλλει παπυρος ανευ υδατος η υψωθησεται βουτομον ανευ ποτου ετι ον επι ριζης και ου μη θερισθη προ του πιειν πασα βοτانه ουχι ξηραινεται ουτως τοιουν εσται τα εσχατα παντων των επιλανθανομενων του κυριου ελπις γαρ ασεβους απολειται αικιητος γαρ αυτου εσται ο οικος αραχνη δε αυτου αποβησεται η σκηνη εαν υπερειση την οικιαν αυτου ου μη στη επιλαβομενου δε αυτου ου μη υπομεινη υγρος γαρ εστιν υπο ηλιου και εκ σαπριας αυτου ο ροδαμνος αυτου εξελευσεται επι συναγωγην λιθων κοιμαται εν δε μεσω χαλικων ζησεται εαν καταπιη ο τοπος ψευσεται αυτον ουχ εορακας τοιαυτα οτι καταστροφη ασεβους τοιαυτη εκ δε γης αλλον αναβλαστησει ο γαρ κυριος ου μη αποποιησηται τον ακακον παν δε δωρον ασεβους ου δεξεται αληθινων δε στομα εμπλησει γελωτος τα δε χειλη αυτων εξομολογησεως οι δε εχθροι αυτων ενδυ-

σονται αισχυνην διατα δε ασεβους ουκ εσται υπολαβων δε ιωβ λεγει επ αληθειας οίδα οτι ουτως εστιν πως γαρ εσται δικαιος βροτος παρα κυριω εαν γαρ βουληται κριθηται αυτω ου μη υπακουση αυτω ινα μη αντειπη προς ενα λογον αυτου εκ χιλιων σοφος γαρ εστιν διανοια κραταιος τε και μεγας τις σκληρος γενομενος εναντιον αυτου υπεμεινεν ο παλαιων ορη και ουκ οιδασιν ο καταστρεφων αυτα οργη ο σειων την υπ ουρανον εκ θεμελιων οι δε στυλοι αυτης σαλευονται ο λεγων τω ηλιω και ουκ ανατελλει κατα δε αστρων κατασφραγιζει ο τανυσας τον ουρανον μονος και περιπατων ως επ εδαφους επι θαλασσης ο ποιων πλειαδα και εσπερον και αρκτουρον και ταμειαι νοτου ο ποιων μεγαλα και ανεξιχνιαστα ενδοξα τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος εαν υπερβη με ου μη ιδω και εαν παρελθη με ουδ ως εγνων εαν απαλλαξη τις αποστρεψει η τις ερει αυτω τι εποιησας αυτος γαρ απεστραπται οργην υπ αυτου εξαμφυθησαν κητη τα υπ ουρανον εαν δε μου υπακουσηται η διακρινει τα ρηματα μου εαν τε γαρ ω δικαιος ουκ εισακουσεται μου του κριματος αυτου δεηθησομαι εαν τε καλεσω και υπακουσηται ου πιστευω οτι εισακησεν μου μη γνωφω με εκτριψη πολλα δε μου τα συντριμματα πεποιηκεν δια κενης ουκ εα γαρ με αναπνευσαι ενεπλησεν δε με πικριας οτι μεν γαρ ισχυι κρατει τις συν κριματι αυτου αντιστησεται εαν γαρ ω δικαιος το στομα μου ασεβησει εαν τε ω αμεμπτος σχολιος αποβησομαι ειτε γαρ ησεβησα ουκ οίδα τη ψυχη πλην οτι αφαιρειται μου η ζωη διο ειπον μεγαν και δυναστην απολλυει οργη οτι φαυλοι εν θανατω εξαισιω αλλα δικαιοι καταγε- λωνται παραδεδονται γαρ εις χειρας ασεβους προσωπα κριτων αυτης συγκαλυπτει ει δε μη αυτος τις εστιν ο δε βιος μου εστιν ελαφρο- τερος δρομεως απεδρασαν και ουκ ειδοσαν η και εστιν ναυσιν ιχνος οδου η αετου πετομενου ζητουντος βοραν εαν τε γαρ ειπω επιλησομαι λαλων συγκυψας τω προσωπω στεναζω σειομαι πασιν τοις μελεσιν οίδα γαρ οτι ουκ αιων με εασεις επειδη δε ειμι ασεβης δια τι ουκ απεθανον εαν γαρ απολουσωμαι χιονι και αποκαθαρωμαι χερσιν κα- θαραις ικανως εν ρυτω με εβαψας εβδελυζατο δε με η στολη ου γαρ ει ανθρωπος κατ εμε ω αντικρινουμαι ινα ελθωμεν ομοθυμαδον εις κρισιν ειθε ην ο μεσιτης ημων και ελεγχων και διακουων ανα μεσον αμφοτερων απαλλαξατω απ εμου την ραβδον ο δε φοβος αυτου μη με στροβειτω και ου μη φοβηθω αλλα λαλησω ου γαρ ουτω συνεπιστα- μαι καμων τη ψυχη μου στενων επαφησω επ αυτον τα ρηματα μου λαλησω πικρια ψυχης μου συνεχομενος και ερω προς κυριον μη με ασεβειν διδασκε και δια τι με ουτως εκρινας η καλον σοι εαν αδικησω οτι απειπω εργα χειρων σου βουλη δε ασεβων προσεσχες η ωσπερ βροτος ορα καθορας η καθως ορα ανθρωπος βλεψη η ο βιος σου αν- θρωπινος εστιν η τα ετη σου ανδρος οτι ανεζητησας την ανομιαν μου και τας αμαρτιας μου εξιχνιασας οιδας γαρ οτι ουκ ησεβησα αλλα τις εστιν ο εκ των χειρων σου εξαιρουμενος αι χειρες σου επλασαν με και εποιησαν με μετα ταυτα μεταβαλων με επαισας μνησθητι οτι ηγνων με επλασας εις δε γην με παλιν αποστρεψεις η ουχ ωσπερ γαλα με ημελξας ετυρωσας δε με ισα τυρω δερμα και κρεας με ενεδυσας οστέοις δε και νευροις με ενειρας ζωνην δε και ελεος εθου παρ εμοι η δε επισκοπη σου εφυλαξεν μου το πνευμα ταυτα εχων εν σεαυτω οίδα οτι παντα δυνασαι αδυνατει δε σοι ουθεν εαν τε γαρ αμαρτω φυλασ- σεις με απο δε ανομιας ουκ αιων με πεποιηκας εαν τε γαρ ασεβης ω

οιμμοι εαν τε ω δικαιος ου δυναμαι ανακυψαι πληρης γαρ ατιμιας ειμι
αγρευομαι γαρ ωσπερ λεων εις σφαγην παλιν δε μεταβαλων δεινως
με ολεκεις επανακαινιζων επ εμε την ετασιν μου οργη δε μεγαλη μοι
εχρησω επηγαγες δε επ εμε πειρατηρια ινα τι ουν εκ κοιλιας με εξη-
γαγες και ουκ απεθανον οφθαλμος δε με ουκ ειδεν και ωσπερ ουκ
ων εγενομην δια τι γαρ εκ γαστρος εις μνημα ουκ απηλλαγην η ουκ
ολιγος εστιν ο χρονος του βιου μου εασον με αναπαυσασθαι μικρον
προ του με πορευθηναι οθεν ουκ αναστρεψω εις γην σκοτεινην και
γνωφεραν εις γην σκοτους αιωνιου ου ουκ εστιν φεγγος ουδε οραν
ζωνη βροτων υπολαβων δε σωφαρ ο μιναιος λεγει ο τα πολλα λεγων
και αντακουσεται η και ο ευλαλος οιεται ειναι δικαιος ευλογημενος
γεννητος γυναικος ολιγοβιος μη πολυς εν ρημασιν γινου ου γαρ εστιν
ο αντικρινομενος σοι μη γαρ λεγε οτι καθαρος ειμι τοις εργοις και
αμεμπτος εναντιον αυτου αλλα πως αν ο κυριος λαλησαι προς σε και
ανοιξει χειλη αυτου μετα σου ειτα αναγγελει σοι δυναμιν σοφιας οτι
διπλους εσται των κατα σε και τοτε γνωση οτι αξια σοι απεβη απο κυ-
ριου ων ημαρτηχας η ιχνος κυριου ευρησεις η εις τα εσχατα αφικου α
εποιησεν ο παντοκρατωρ υψηλος ο ουρανος και τι ποιησεις βαθυτερα
δε των εν αδου τι οιδας η μακροτερα μετρου γης η ευρους θαλασσης
εαν δε καταστρεψη τα παντα τις ερει αυτω τι εποησας αυτος γαρ
οιδεν εργα ανομων ιδων δε ατοπα ου παροφεται ανθρωπος δε αλλως
νηχεται λογοις βροτος δε γεννητος γυναικος ισα ονω ερημιτη ει γαρ
συ καθαραν εθου την καρδιαν σου υπτιαζεις δε χειρας προς αυτον ει
ανομον τι εστιν εν χερσιν σου πορω ποιησον αυτο απο σου αδικια δε
εν διαιτη σου μη αυλισθητω ουτως γαρ αναλαμψει σου το προσωπον
ωσπερ υδωρ καθαρων εκδυση δε ρυπον και ου μη φοβηθης και τον
κοπον επιληση ωσπερ κυμα παρελθον και ου πτοηθηση η δε ευχη
σου ωσπερ εωσφορος εκ δε μεσημβριας ανατελει σοι ζωη πεποιθως
τε εση οτι εστιν σοι ελπις εκ δε μεριμνης και φροντιδος αναφανειται
σοι ειρηνη ησυχασεις γαρ και ουκ εσται ο πολεμων σε μεταβαλομενοι
δε πολλοι σου δεηθησονται σωτηρια δε αυτους απολειπει η γαρ ελπις
αυτων απωλεια οφθαλμοι δε ασεβων τακησονται υπολαβων δε ιωβ
λεγει ειτα υμεις εστε ανθρωποι η μεθ υμων τελευτησει σοφια καμοι
μεν καρδια καθ υμας εστιν δικαιος γαρ ανηρ και αμεμπτος εγενηθη
εις χλευασμα εις χρονον γαρ ταχτον ητοιμαστο πεσιν υπο αλλους
οικους τε αυτου εκπορθεισθαι υπο ανομων ου μην δε αλλα μηδεις
πεποιθητω πονηρος ων ανωος εσεσθαι οσοι παροργιζουσιν τον κυ-
ριον ως ουχι και ετασις αυτων εσται αλλα δη επερωτησον τετραποδα
εαν σοι ειπωσιν πετεινα δε ουρανου εαν σοι απαγγελωσιν εκδιγηγησαι
δε γη εαν σοι φραση και εξηγησονται σοι οι ιχθυες της θαλασσης
τις ουκ εγνω εν πασι τουτοις οτι χειρ κυριου εποησεν ταυτα ει μη
εν χειρι αυτου ψυχη παντων των ζωντων και πνευμα παντος ανθρω-
που ους μεν γαρ ρήματα διακρινει λαρυγξ δε σιτα γευεται εν πολλω
χρονω σοφια εν δε πολλω βιω επιστημη παρ αυτω σοφια και δυναμεις
αυτω βουλη και συνεσις εαν καταβαλη τις οικοδομησει εαν κλειση
κατα ανθρωπων τις ανοιξει εαν κωλυση το ωδωρ ξηρανει την γην εαν
δε επαφη απωλεσεν αυτην καταστρεψας παρ αυτω κρατος και ισχυς
αυτω επιστημη και συνεσις διαγων βουλευτας αιχμαλωτους κριτας δε
γης εξεστησεν καθιζανων βασιλεις επι θρονους και περιεδησεν ζωνη
οσφυας αυτων εξαποστελλων ιερεις αιχμαλωτους δυναστας δε γης

κατεστρεψεν διαλλασσων χειλη πιστων συνεσιν δε πρεσβυτερων ε-
γνω εκχεων αιμιαν επ αρχοντας ταπεινους δε ιασατο ανακαλυπτων
βαθηα εκ σκοτους εξηγαγεν δε εις φως σκιαν θανατου πλανων ε-
θνη και απολλυων αυτα καταστρωννυων εθνη και καθοδηγων αυτα
διαλλασσων καρδιας αρχοντων γης επληνησεν δε αυτους οδω η ουκ
ηδειςαν ψηλαφησαισαν σκοτος και μη φως πλανηθεισαν δε ωσπερ ο
μεθυων ιδου ταυτα εωρακεν μου ο οφθαλμος και ακηκοεν μου το ους
και οίδα οσα και υμεις επιστασθε και ουκ ασυνετωτερος ειμι υμων
ου μην δε αλλ εγω προς κυριον λαλησω ελεγξω δε εναντιον αυτου
εαν βουληται υμεις δε εστε ιατροι αδικοι και ιαται κακων παντες ειη
δε υμιν κωφευσαι και αποβησεται υμιν εις σοφιαν ακουσατε ελεγχον
στοματος μου κρισιν δε χειλεων μου προσεχετε ποτερον ουκ εναντι
κυριου λαλειτε εναντι δε αυτου φθεγγεσθε δολον η υποστελεισθε
υμεις δε αυτοι κριται γενεσθε καλον γε εαν εξιχνιαση υμας ει γαρ τα
παντα ποιουντες προστεθησεσθε αυτω ουθεν ηττον ελεγξει υμας ει
δε και κρυφη προσωπα θαυμασατε ποτερον ουχι δεινα αυτου στροβη-
σει υμας φοβος δε παρ αυτου επιπεσειται υμιν αποβησεται δε υμων το
αγαυριαμα ισα σποδω το δε σωμα πηλινον κωφευσατε ινα λαλησω και
αναπαινωμαι θυμου αναλαβων τας σαρκας μου τοις οδουσιν ψυχην
δε μου ιθησω εν χειρι εαν με χειρωσεται ο δυναστης επει και ηρκται
η μην λαλησω και ελεγξω εναντιον αυτου και τουτο μοι αποβησεται
εις σωτηριαν ου γαρ εναντιον αυτου δολος εισελευσεται ακουσατε
ακουσατε τα ρηματα μου αναγγελω γαρ υμων ακουοντων ιδου εγω
εγγυς ειμι του κριματος μου οίδα εγω οτι δικαιος αναφανουμαι τις
γαρ εστιν ο κριθησομενος μοι οτι νυν κωφευσω και εκλειψω δυειν δε
μοι χρηση τοτε απο του προσωπου σου ου κρυβησομαι την χειρα απ
εμου απεχου και ο φοβος σου μη με καταπλησσω ειτα καλεσεις εγω
δε σοι υπακουσομαι η λαλησεις εγω δε σοι δωσω ανταποκρισιν ποσαι
εισιν αι αμαρτιαι μου και αι ανομιαι μου διδαζον με τινες εισιν δια τι
απ εμου κρυπτη ηγησαι δε με υπεναντιον σοι η ως φυλλον κινουμε-
νον υπο ανεμου ευλαβηθηθη η ως χορτω φερομενω υπο πνευματος
αντικεισαι μοι οτι κατεγραψας κατ εμου κακα περιεθνηκας δε μοι νεο-
τητος αμαρτιας εθου δε μου τον ποδα εν κωλυματι εφυλαξας δε μου
παντα τα εργα εις δε ριζας των ποδων μου αφικου ο παλαιουται ισα
ασκω η ωσπερ μιατιον σητοβρωτον βροτος γαρ γεννητος γυναικος
ολιγοβιος και πληρης οργης η ωσπερ ανθος ανθησαν εξεπεσεν απε-
δρα δε ωσπερ σκια και ου μη στη ουχι και τουτου λογον εποιησω και
τουτον εποιησας εισελθειν εν κριματι ενωπιον σου τις γαρ καθαρος
εσται απο ρυπου αλλ ουθεις εαν και μια ημερα ο βιος αυτου επι της
γης αριθμητοι δε μηνες αυτου παρα σοι εις χρονον εθου και ου μη
υπερβη αποστα απ αυτου ινα ησυχαση και ευδοκηση τον βιον ωσπερ
ο μισθωτος εστιν γαρ δενδρω ελπις εαν γαρ εκκοπη ετι επανθησει και
ο ραδαμνος αυτου ου μη εκλιπη εαν γαρ γηραση εν γη η ριζα αυτου
εν δε πετρα τελευτηση το στελεχος αυτου απο οσμης υδατος ανθησει
ποιησει δε θερισμον ωσπερ νεοφυτον ανηρ δε τελευτησας ωχετο πε-
σων δε βροτος ουκετι εστιν χρονω γαρ σπανιζεται θαλασσα ποταμος
δε ερημωθεις εξηρανθη ανθρωπος δε κοιμηθεις ου μη αναστη εως αν
ο ουρανος ου μη συρραφη και ουκ εξυπνισθησονται εξ υπνου αυτων
ει γαρ οφελον εν αδη με εφυλαξας εκρυψας δε με εως αν παυσηται
σου η οργη και ταξη μοι χρονον εν ω μνειαν μου ποιηση εαν γαρ απο-

θανη ανθρωπος ζησεται συντελεσας ημερας του βιου αυτου υπομενω
εως αν παλιν γενωμαι ειτα καλεσεις εγω δε σοι υπακουσομαι τα δε
εργα των χειρων σου μη αποποιου ηριθμηςας δε μου τα επιτηδευματα
και ου μη παρελθη σε ουδεν των αμαρτιων μου εσφραγισας δε μου
τας ανομιας εν βαλλαντιω επεσημηνω δε ει τι ακων παρεβην και πλην
ορος πιπτον διαπεσειται και πετρα παλαιωθησεται εκ του τοπου αυ-
της λιθους ελεαναν υδατα και κατεκλυσεν υδατα υπτια του χωματος
της γης και υπομονην ανθρωπου απωλεσας ωσας αυτον εις τελος και
ωχετο επεστησας αυτω το προσωπον και εξαπεστειλας πολλων δε
γενομενων των υιων αυτου ουκ οιδεν εαν δε ολιγοι γενωνται ουκ ε-
πισταται αλλ η αι σαρκες αυτου ηλγησαν η δε ψυχη αυτου επενθησεν
υπολαβων δε ελιφας ο θαιμανιτης λεγει ποτερον σοφος αποκρισιν δω-
σει συνεσεως πνευματος και ενεπλησεν πονον γαστρος ελεγχων εν
ρημασιν οis ου δει εν λογοis οis ουδεν οφελος ου και συ απεποιησω
φοβον συνετελεσω δε ρηματα τοιαυτα εναντι του κυριου ενοχος ει
ρημασιν στοματος σου ουδε διεκρινας ρηματα δυναστων ελεγχξαι σε
το σον στομα και μη εγω τα δε χειλη σου καταμαρτυρησουσιν σου τι
γαρ μη πρωτος ανθρωπων εγεννηθης η προ θινων επαγης η συνταγμα
κυριου ακηκοας εις δε σε αφικετο σοφια τι γαρ οιδας ο ουκ οίδαμεν
η τι συνιεις ο ουχι και ημεις και γε πρεσβυτης και γε παλαιος εν ημιν
βαρυτερος του πατρος σου ημεραις ολιγα ων ημαρτηκας μεμαστιγω-
σαι μεγαλως υπερβαλλοντως λελαληκας τι ετολμησεν η καρδια σου
η τι επηνεγκαν οι οφθαλμοi σου οτι θυμον ερρηξας εναντι κυριου ε-
ξηγαγες δε εκ στοματος ρηματα τοιαυτα τις γαρ ων βροτος οτι εσται
αμεμπτος η ως εσομενος δικαιος γεννητος γυναικος ει κατα αγιων ου
πιστευει ουρανος δε ου καθαρος εναντιον αυτου εα δε εβδελυγμενος
και ακαθαρτος ανηρ πινων αδικιας ισα ποτω αναγγελω δε σοι ακουε
μου α δη εωρακα αναγγελω σοι α σοφοι ερουσιν και ουκ εκρυψαν
πατερας αυτων αυτοis μονοis εδοθη η γη και ουκ επηλθεν αλλογενης
επ αυτους πας ο βιος ασεβους εν φροντιδι ετη δε αριθμητα δεδομενα
δυναστη ο δε φοβος αυτου εν ωσιν αυτου οταν δοκη ηδη ειρηνευειν
ηξει αυτου η καταστροφη μη πιστευετω αποστραφηναι απο σκοτους
εντεταλται γαρ ηδη εις χειρας σιδηρου κατατεταχται δε εις σιτα γυ-
ψιν οιδεν δε εν εαυτω ου μενει εις πτωμα ημερα δε αυτον σκοτεινη
στροβησει αναγκη δε και θλιψις αυτον καθεξει ωσπερ στρατηγος
πρωτοστατης πιπτων οτι ηρκεν χειρας εναντιον του κυριου εναντι δε
κυριου παντοκρατορος ετραχηλιασεν εδραμεν δε εναντιον αυτου υ-
βρει εν παχει νωτου ασπιδος αυτου οτι εκαλυψεν το προσωπον αυτου
εν στεατι αυτου και εποιησεν περιστομιον επι των μηριων αυλισθειη
δε πολεις ερημους εισελθoi δε εις οικους οικητους α δε εκεινοι ητοι-
μασαν αλλοι αποισονται ουτε μη πλουτισθη ουτε μη μεινη αυτου τα
υπαρχοντα ου μη βαλη επι την γην σκιαν ουδε μη εκφυγη το σκοτος
τον βλαστον αυτου μαρναναι ανεμος εκπεσοi δε αυτου το ανθος μη
πιστευετω οτι υπομενει κενα γαρ αποβησεται αυτω η τομη αυτου προ
ωρας φθαρησεται και ο ραδαμνος αυτου ου μη πυκαση τρυγηθειη δε
ωσπερ ομφαξ προ ωρας εκπεσοi δε ως ανθος ελαιας μαρτυριον γαρ
ασεβους θανατος πυρ δε καυσει οικους δωροδεκτων εν γαστρι δε
λημψεται οδυνας αποβησεται δε αυτω κενα η δε κοιλια αυτου υποισει
δολον υπολαβων δε ιωβ λεγει ακηκοα τοιαυτα πολλα παρακλητορες
κακων παντες τι γαρ μη ταξiς εστιν ρημασιν πνευματος η τι παρε-

νοχλήσει σοι οτι αποκρινη καγω καθ υμας λαλήσω ει υπεκειτο γε η ψυχη υμων αντι της εμης ειτ εναλουμαι υμιν ρημασιν κινήσω δε καθ υμων κεφαλην ειη δε ισχυς εν τω στοματι μου κινήσιν δε χείλεων ου φεισσομαι εαν γαρ λαλήσω ουκ αλήγησω το τραυμα εαν δε και σιωπήσω τι ελάττον τρωθήσομαι νυν δε κατακοπον με πεποίηκεν μωρον σέση-ποτα και επελάβου μου εις μαρτυριον εγενήθη και ανεστή εν εμοι το ψευδος μου κατα προσωπον μου ανταπεκριθή οργή χρησαμενος κατεβάλεν με εβρύξεν επ εμε τους οδοντας βελη πειρατων αυτου επ εμοι επεσεν ακισιν οφθαλμων ενηλατο οξει επαισεν με εις σιαγόνα ομοθυμαδον δε κατεδραμον επ εμοι παρεδωκεν γαρ με ο κυριος εις χείρας αδικου επι δε ασεβεσιν ερρίψεν με ειρηνευοντα διεσκέδασεν με λαβων με της κομης διέτιλεν κατέστησεν με ωσπερ σκοπον εκυκλώ-σαν με λογχαις βαλλοντες εις νεφρους μου ου φειδομενοι εξεχεαν εις την γην την χολην μου κατέβαλον με πτώμα επι πτώματι εδρα-μον προς με δυναμενοι σακκον ερραψα επι βυρσης μου το δε σθενος μου εν γη εσβεσθή η γαστήρ μου συγκεκαυται απο κλαυθμου επι δε βλεφαροις μου σκια αδικον δε ουδεν ην εν χερσιν μου ευχη δε μου καθαρά γη μη επικαλύψης εφ αιματι της σαρκος μου μηδε ειη τοπος τη κραυγή μου και νυν ιδου εν ουρανοις ο μαρτυς μου ο δε συνιστωρ μου εν υψιστοις αφικοιτο μου η δεσσις προς κυριον εναντι δε αυτου σταζοι μου ο οφθαλμος ειη δε ελεγχος ανδρι εναντι κυριου και υιος ανθρωπου τω πλησιον αυτου ετη δε αριθμητα ηκασιν οδω δε η ουκ επαναστραφήσομαι πορευσομαι ολεκομαι πνευματι φερομενος δεομαι δε ταφης και ου τυγχανω λίσσομαι καμνων και τι ποιήσας εκλείψαν δε μου τα υπάρχοντα αλλοτριοι τις εστιν ουτος τη χείρι μου συνδεθήτω οτι καρδιαν αυτων εκρυψας απο φρονήσεως δια τουτο ου μη υψώσης αυτους τη μεριδι αναγγέλει κακίας οφθαλμοι δε μου εφ υιοις ετακησαν εθου δε με θρύλημα εν εθνεσιν γέλως δε αυτοις απέβην πεπωρωνται γαρ απο οργης οι οφθαλμοι μου πεπολιορκεμαι μεγαλως υπο παντων θαυμα εσχεν αληθινους επι τουτω δικαιος δε επι παρανομω επανασταίη σχοιη δε πιστος την εαυτου οδον καθαρος δε χείρας αναλαβοι θάρσος ου μην δε αλλα παντες ερείδετε και δευτε δη ου γαρ ευρισκω εν υμιν αληθες αι ημεραι μου παρηλθον εν βρομω ερραγή δε τα αρθρα της καρδιας μου νυκτα εις ημεραν εθήκαν φως εγγυς απο προσωπου σκοτους εαν γαρ υπομεινω αδης μου ο οικος εν δε γνοφω εστρώται μου η στρωμνη θάνατον επεκαλέςαμην πατερα μου ειναι μητερα δε μου και αδελφην σαπριαν που ουν μου ετι εστιν η ελπις η τα αγαθα μου οψομαι η μετ εμου εις αδην καταβήσονται η ομοθυμαδον επι χωματος καταβήσομεθα υπολαβων δε βαλδαδ ο σαι-χιτης λέγει μεχρι τινος ου παυση επισχες ινα και αυτοι λαλήσωμεν δια τι ωσπερ τετραποδα σεσωπήκαμεν εναντιον σου κεχρηται σοι οργη τι γαρ εαν συ αποθάνης οικητος η υπ ουρανον η καταστραφήσεται ορη εκ θεμελιων και φως ασεβων σβεσθήσεται και ουκ αποβήσεται αυτων η φλόξ το φως αυτου σκοτος εν διαίτη ο δε λυχνος επ αυτω σβεσθήσεται ιθηρευσαισαν ελαχιστοι τα υπάρχοντα αυτου σφαλαι δε αυτου η βουλή εμβεβλήται δε ο πους αυτου εν παγίδι εν δικτυω ελι-χθειη ελθοισαν δε επ αυτον παγίδες κατισχύσει επ αυτον διψώντας κεκρυπται εν τη γη σχοινιον αυτου και η συλλημφίς αυτου επι τριβων κυκλώ ολεσαισαν αυτον οδυναι πολλοι δε περι ποδας αυτου ελθού-σαν εν λιμω στενω πτώμα δε αυτω ητοιμασται εξαισιον βρωθείησαν

αυτου κλωνες ποδων κατεδεται δε τα ωραια αυτου θανατος εκραγειη δε εκ διαιτης αυτου ιασις σχοιη δε αυτον αναγκη αιτια βασιλικη κατασκηνωσει εν τη σκηνη αυτου εν νυκτι αυτου κατασπαρησονται τα ευπρεπη αυτου θειω υποκατωθεν αι ριζαι αυτου ξηρανθησονται και επανωθεν επιπεσειται θερισμος αυτου το μνημοσυνον αυτου απολοιτο εκ γης και υπαρχει ονομα αυτω επι προσωπον εξωτερω απωσειεν αυτον εκ φωτος εις σκοτος ουκ εσται επιγνωστος εν λαω αυτου ουδε σεσωσμενος εν τη υπ ουρανον ο οικος αυτου αλλ εν τοις αυτου ζησονται ετεροι επ αυτω εστεναζαν εσχατοι πρωτους δε εσχεν θαυμα ουτοι εισιν οικoi αδικων ουτος δε ο τοπος των μη ειδωτων τον κυριον υπολαβων δε ιωβ λεγει εως τινος εγκοπον ποιησετε ψυχην μου και καθαιρειτε με λογοις γνωτε μονον οτι ο κυριος εποιησε με ουτως καταλαλεις μου ουκ αισχυνομενοι με επικεισθε μοι ναι δη επ αληθειας εγω επλανηθην παρ εμοι δε αυλιζεται πλανος λαλησαι ρημα ο ουκ εδει τα δε ρηματα μου πλαναται και ουκ επι καιρου εα δε οτι επ εμοι μεγαλυνεσθε εναλλεσθε δε μοι ονειδει γνωτε ουν οτι ο κυριος εστιν ο ταραξας οχυρωμα δε αυτου επ εμε υψωσεν ιδου γελω ονειδει και ου λαλησω κεκραξομαι και ουδαμου κριμα κυκλω περιωκοδομημαι και ου μη διαβω επι προσωπον μου σκοτος εθετο την δε δοξαν απ εμου εξεδυσεν αφειλεν δε στεφανον απο κεφαλης μου διεσπασεν με κυκλω και ωχομην εξεκοψεν δε ωσπερ δενδρον την ελπιδα μου δεινωσ δε μοι οργη εχρησατο ηγησατο δε με ωσπερ εχθρον ομοθυμαδον δε ηλθον τα πειρατηρια αυτου επ εμοι ταις οδοις μου εκυκλωσαν με εγκαθετοι απ εμου δε αδελφοι μου απεστησαν εγνωσαν αλλοτριους η εμε φιλοι δε μου ανελεημονες γεγωνασιν ου προσεποιησαντο με οι εγγυτατοι μου και οι ειδοτες μου το ονομα επελαθοντο μου γειτονες οικιας θεραπαιναι τε μου αλλογενης ημην εναντιον αυτων θεραποντα μου εκαλεσα και ουχ υπηκουσεν στομα δε μου εδεετο και ικετευσον την γυναικα μου προσεκαλουμην δε κολακευσον υιους παλλακιδων μου οι δε εις τον αιωνα με απεποιησαντο οταν αναστω κατ εμου λαλουσιν εβδελυξαντο δε με οι ειδοτες με ους δη ηγαπηκειν επανεστησαν μοι εν δερματι μου εσαπησαν αι σαρκες μου τα δε οστα μου εν οδουσιν εχεται ελεησατε με ελεησατε με ω φιλοι χειρ γαρ κυριου η απσμενη μου εστιν δια τι δε με διωκετε ωσπερ και ο κυριος απο δε σαρκων μου ουκ εμπιπλασθε τις γαρ αν δωη γραφηναι τα ρηματα μου τεθηναι δε αυτα εν βιβλιω εις τον αιωνα εν γραφειω σιδηρω και μολιβω η εν πετραις εγγλυφηναι οίδα γαρ οτι αενας εστιν ο εκλυειν με μελλων επι γης αναστησαι το δερμα μου το ανατλων ταυτα παρα γαρ κυριου ταυτα μοι συνετελεσθη α εγω εμαυτω συνεπισταμαι α ο οφθαλμος μου εορακεν και ουκ αλλος παντα δε μοι συνετελεσται εν κολπω ει δε και ερειτε τι ερουμεν εναντι αυτου και ριζαν λογου ευρησομεν εν αυτω ευλαβηθητε δη και υμεις απο επικαλυμματος θυμος γαρ επ ανομους επελευσεται και τοτε γνωσονται που εστιν αυτων η υλη υπολαβων δε σωφαρ ο μιναιος λεγει ουχ ουτως υπελαμβανον αντερειν σε ταυτα και ουχι συνιετε μαλλον η και εγω παιδειαν εντροπης μου ακουσομαι και πνευμα εκ της συνεσεως αποκρινεται μοι μη ταυτα εγνωσ απο του ετι αφ ου ετεθη ανθρωπος επι της γης ευφροσυνη γαρ ασεβων πτωμα εξαισιον χαρμονη δε παρανομων απωλεια εαν αναβη εις ουρανον αυτου τα δωρα η δε θυσια αυτου νεφων αφηται οταν γαρ δοκη ηδη κατεστηριχθαι τοτε εις τελος απολειται οι δε ιδοντες

αυτον ερουσιν που εστιν ωσπερ ενυπνιον εκπετασθεν ου μη ευρε-
θη επτη δε ωσπερ φασμα νυκτερινον οφθαλμος παρεβλεψεν και ου
προσθησει και ουκετι προσνοησει αυτον ο τοπος αυτου τους υιους
αυτου ολεσασαν ηττονες αι δε χειρες αυτου πυρσευσαισαν οδυνας ο-
στα αυτου ενεπλησθησαν νεοτητος αυτου και μετ αυτου επι χωματος
κοιμηθησεται εαν γλυκανθη εν στοματι αυτου κακια κρυψει αυτην
υπο την γλωσσαν αυτου ου φεισεται αυτης και ουκ εγκαταλειψει αυ-
την και συνεξει αυτην εν μεσω του λαρυγγος αυτου και ου μη δυνηθη
βοηθησαι εαυτω χολη ασπιδος εν γαστρι αυτου πλουτος αδικως συ-
ναγομενος εξεμεσθησεται εξ οικιας αυτου εξελκυσει αυτον αγγελος
θυμον δε δρακοντων θηλασειεν ανελοι δε αυτον γλωσσα οφεως μη
ιδοι αμελξιν νομαδων μηδε νομας μελιτος και βουτυρου εις κενα και
ματαια εκοπιασεν πλουτον εξ ου ου γευσεται ωσπερ στριφνος αμα-
σητος ακαταποτος πολλων γαρ αδυνατων οικους εθλασεν διαιταν δε
ηρπασεν και ουκ εστησεν ουκ εστιν αυτου σωτηρια τοις υπαρχουσιν
εν επιθυμια αυτου ου σωθησεται ουκ εστιν υπολειμμα τοις βρωμασιν
αυτου δια τουτο ουκ ανθησει αυτου τα αγαθα οταν δε δοκη ηδη πε-
πληρωσθαι θλιβησεται πασα δε αναγκη επ αυτον επελευσεται ει πως
πληρωσαι γαστερα αυτου επαποστείλαι επ αυτον θυμον οργης νιψαι
επ αυτον οδυνας και ου μη σωθη εκ χειρος σιδηρου τρωσαι αυτον
τοξον χαλκειον διεξελθοι δε δια σωματος αυτου βελος αστραπαι δε
εν διαιταις αυτου περιπατησαισαν επ αυτω φοβοι παν δε σκοτος αυτω
υπομειναι κατεδετα αυτον πυρ ακαυστον κακωσαι δε αυτου επηλυ-
τος τον οικον ανακαλυψαι δε αυτου ο ουρανος τας ανομιας γη δε
επανασται η αυτω ελκυσαι τον οικον αυτου απωλεια εις τελος ημερα
οργης επελθοι αυτω αυτη η μερις ανθρωπου ασεβους παρα κυριου
και κτημα υπαρχοντων αυτω παρα του επισκοπου υπολαβων δε ιωβ
λεγει ακουσατε ακουσατε μου των λογων ινα μη η μοι παρ υμων αυτη
η παρακλησις αρατε με εγω δε λαλησω ειτ ου καταγελασσετε μου τι
γαρ μη ανθρωπου μου η ελεγξις η δια τι ου θυμωθησομαι εισβλεψα-
ντες εις εμε θαυμασατε χειρα θεντες επι σιαγονι εαν τε γαρ μνησθω
εσπουδαχα εχουσιν δε μου τας σαρκας οδυнай δια τι ασεβεις ζωσιν
πεπαλαιωνται δε και εν πλουτω ο σπορος αυτων κατα ψυχην τα δε
τεκνα αυτων εν οφθαλμοις οι οικoi αυτων ευθυνουσιν φοβος δε ου-
δαμου μαστιξ δε παρα κυριου ουκ εστιν επ αυτοις η βιος αυτων ουκ
ωμοτοκησεν διεσωθη δε αυτων εν γαστρι εχουσα και ουκ εσφαλεν
μενουσιν δε ως προβατα αιωνια τα δε παιδια αυτων προσπαιζουσιν
αναλαβοντες ψαλτηριον και κιθαραν και ευφραινονται φωνη ψαλμου
συνετελεσαν δε εν αγαθοις τον βιον αυτων εν δε αναπαυσει αδου
εκοιμηθησαν λεγει δε κυριω αποστα απ εμου οδους σου ειδεναι ου
βουλομαι τι ικανος οτι δουλευσομεν αυτω και τις ωφελεια οτι απα-
ντησομεν αυτω εν χερσιν γαρ ην αυτων τα αγαθα εργα δε ασεβων
ουκ εφορα ου μην δε αλλα και ασεβων λυχνος σβεσθησεται επελευ-
σεται δε αυτοις η καταστροφη ωδινες δε αυτοις εξουσιν απο οργης
εσονται δε ωσπερ αχυρα προ ανεμου η ωσπερ κονιορτος ον υφειλατο
λαιλαψ εκλιποι υιους τα υπαρχοντα αυτου ανταποδωσει προς αυτον
και γνωσεται ιδοισαν οι οφθαλμοι αυτου την εαυτου σφαγην απο δε
κυριου μη διασωθειη οτι τι θελημα αυτου εν οικω αυτου μετ αυτον
και αριθμοι μηνων αυτου διηρεθησαν ποτερον ουχι ο κυριος εστιν ο
διδασκων συνεσιν και επιστημην αυτος δε φονους διακρινει ουτος α-

ποθανεινται εν κρατει απλοσυνης αυτου ολος δε ευπαθων και ευθηνων
τα δε εγκατα αυτου πληρη στεατος μυελος δε αυτου διαχειται ο δε τε-
λευτα υπο πικριας ψυχης ου φαγων ουδεν αγαθον ομοθυμαδον δε επι
γης κοιμωνται σαπρια δε αυτους εκαλυψεν ωστε οίδα υμας οτι τολμη
επικεισθε μοι οτι ερειτε που εστιν οικος αρχοντος και που εστιν η
σκεπη των σκηνωματων των ασεβων ερωτησατε παραπορευομενους
οδον και τα σημεια αυτων ουκ απαλλοτριωσετε οτι εις ημεραν απω-
λειας κουφιζεται ο πονηρος εις ημεραν οργης αυτου απαχθησονται
τις απαγγελει επι προσωπου αυτου την οδον αυτου και αυτος εποι-
ησεν τις ανταποδωσει αυτω και αυτος εις ταφους απηνεχθη και επι
σορω ηγρυπνησεν εγλυκανθησαν αυτω χαλικες χειμαρρου και οπισω
αυτου πας ανθρωπος απελευσεται και εμπροσθεν αυτου αναριθμητοι
πως δε παρακαλείτε με κενα το δε εμε καταπαυσασθαι αφ υμων ου-
δεν υπολαβων δε ελιφας ο θαιμανιτης λεγει ποτερον ουχι ο κυριος
εστιν ο διδασκων συνεσιν και επιστημην τι γαρ μελει τω κυριω εαν
συ ησθα τους εργοις αμεμπτος η ωφελεια οτι απλωσης την οδον σου
η λογον σου ποιουμενος ελεγξει σε και συνελευσεται σοι εις κρι-
σιν ποτερον ουχι η κακια σου εστιν πολλη αναριθμητοι δε σου εισιν
αι αμαρτια ηνεχυραζες δε τους αδελφους σου δια κενης αμφιασιν δε
γυμνων αφειλου ουδε υδωρ διψωντας εποτισας αλλα πεινωτων εστε-
ρησας ψωμον εθαυμασας δε τινων προσωπον ωκισας δε τους επι της
γης χηρας δε εξαπεστεilas κενας ορφανους δε εκακωσας τοιγαρουν
εκυκλωσαν σε παγιδες και εσπουδασεν σε πολεμος εξαισιος το φως
σοι σκοτος απεβη κοιμηθεντα δε υδωρ σε εκαλυψεν μη ουχι ο τα υ-
ψηλα ναιων εφορα τους δε υβρει φερομενους εταπεινωσεν και ειπας τι
εγνων ο ισχυρος η κατα του γνοφου κρινει νεφη αποκρυψη αυτου και
ουχ οραθησεται και γυρον ουρανου διαπορευσεται μη τριβον αιωνιον
φυλαξεις ην επατησαν ανδρες αδικοι οι συνελημφθησαν αωροι ποτα-
μος επιρρεων οι θεμελιοι αυτων οι λεγοντες κυριος τι ποιησει ημιν η
τι επαζεται ημιν ο παντοκρατωρ ος δε ενεπλησεν τους οικους αυτων
αγαθων βουλη δε ασεβων πορρω απ αυτου ιδοντες δικαιοι εγελασαν
αμεμπτος δε εμυκτηρισεν ει μη ηφανισθη η υποστασις αυτων και το
καταλειμμα αυτων καταφραγεται πυρ γενου δη σκληρος εαν υπομεινης
ειτ ο καρπος σου εσται εν αγαθοις εκλαβε δε εκ στοματος αυτου εξη-
γοριαν και αναλαβε τα ρηματα αυτου εν καρδια σου εαν δε επιστραφης
και ταπεινωσης σεαυτον εναντι κυριου πορρω εποιησας απο διαιτης
σου το αδικον θηση επι χωματι εν πετρα και ως πετρα χειμαρρους
ωφειρ εσται ουν σου ο παντοκρατωρ βοηθος απο εχθρων καθαρων δε
αποδωσει σε ωσπερ αργυριον πεπυρωμενον ειτα παρρησιασθηση εναν-
τι κυριου αναβλεψας εις τον ουρανον ιλαρως ευξαμενου δε σου προς
αυτον εισακουσεται σου δωσει δε σοι αποδουναι τας ευχας αποκατα-
στησει δε σοι διαιταν δικαιοσυνης επι δε οδοις σου εσται φεγγος οτι
εταπεινωσεν αυτον και ερεις υπερηφανευσατο και κυφοντα οφθαλμοις
σωσει ρυσεται αθων και διασωθητι εν καθαραις χερσιν σου υπολα-
βων δε ιωβ λεγει και δη οίδα οτι εκ χειρος μου η ελεγξις εστιν και
η χειρ αυτου βαρεια γεγονεν επ εμω στεναγμω τις δ αρα γνοιη οτι
ευροιμι αυτον και ελθοιμι εις τελος ειποιμι δε εμαυτου κριμα το δε
στομα μου εμπλησαιμι ελεγχων γνωην δε ρηματα α μοι ερει αισθοιμην
δε τινα μοι απαγγελει και ει εν πολλη ισχυι επελευσεται μοι ειτα εν
απειλη μοι ου χρησεται αληθεια γαρ και ελεγχος παρ αυτου εξαγαγοι

δε εις τέλος το κριμα μου εις γαρ πρωτα πορευσομαι και ουκετι ειμι τα δε επ εσχατοις τι οίδα αριστερα ποιησαντος αυτου και ου κατεσχον περιβαλει δεξια και ουκ οψομαι οιδεν γαρ ηδη οδον μου διεκρινεν δε με ωσπερ το χρυσιον εξελευσομαι δε εν ενταλμασιν αυτου οδους γαρ αυτου εφυλαξα και ου μη εκκλινω απο ενταλματων αυτου και ου μη παρελθω εν δε κολπω μου εκρυψα ρηματα αυτου ει δε και αυτος εκρινεν ουτως τις εστιν ο αντειπων αυτω ο γαρ αυτος ηθελησεν και εποιησεν δια τουτο επ αυτω εσπουδακα νουθετουμενος δε εφροντισα αυτου επι τουτω απο προσωπου αυτου κατασπουδασθω κατανοησω και πτοηθησομαι εξ αυτου κυριος δε εμαλακυνεν την καρδιαν μου ο δε παντοκρατωρ εσπουδασεν με ου γαρ ηδεν οτι επελευσεται μοι σκοτος προ προσωπου δε μου εκαλυψεν γνωφος δια τι δε κυριον ελαθον ωραι ασεβεις δε οριον υπερεβησαν ποιμνιον συν ποιμενι αρπασαντες υποζυγιον ορφανων απηγαγον και βουν χηρας ηνεχυρασαν εξεκλιναν αδυνατους εξ οδου δικαιας ομοθυμαδον εκρυβησαν πραεις γης απεβησαν δε ωσπερ ονοι εν αγρω υπερ εμου εξελθοντες την εαυτων πραξιν ηδυνθη αυτω αρτος εις νεωτερους αγρον προ ωρας ουκ αυτων οντα εθερισαν αδυνατοι δε αμπελωνας ασεβων αμισθι και ασιτι ηργασαντο γυμνους πολλους εκοιμισαν ανευ ιματιων αμφιασιν δε ψυχης αυτων αφειλαντο απο ψεκαδων ορειων υγραινονται παρα το μη εχειν αυτους σκεπην πετραν περιεβαλοντο ηρπασαν ορφανον απο μαστου εκπεπτωκοτα δε εταπεινωσαν γυμνους δε εκοιμισαν αδικως πεινωντων δε τον ψωμον αφειλαντο εν στενοις αδικως ενηδρευσαν οδον δε δικαιαν ουκ ηδειςαν οι εκ πολεως και οικων ιδιων εξεβαλλοντο ψυχη δε νηπιων εστεναξεν μεγα αυτος δε δια τι τουτων επισκοπην ου πεποιηται επι γης οντων αυτων και ουκ επεγνωσαν οδον δε δικαιοσυνης ουκ ηδειςαν ουδε ατραπους αυτης επορευθησαν γνους δε αυτων τα εργα παρεδωκεν αυτους εις σκοτος και νυκτος εσται ως κλεπτης και οφθαλμος μοιχου εφυλαξεν σκοτος λεγων ου προσνοησει με οφθαλμος και αποκρυβην προσωπου εθετο διωρυξεν εν σκοτει οικιας ημερας εσφραγισαν εαυτους ουκ επεγνωσαν φως οτι ομοθυμαδον το πρωι αυτοις σκια θανατου οτι επιγνωσεται ταραχας σκιας θανατου ελαφρος εστιν επι προσωπον υδατος καταφανθει η μερις αυτων επι γης αναφανει η δε τα φυτα αυτων επι γης ξηρα αγκυαλιδα γαρ ορφανων ηρπασαν ειτ ανεμνησθη αυτου η αμαρτια ωσπερ δε ομιχλη δροσου αφανης εγενετο αποδοθει η δε αυτω α επραξεν συντριβει η δε πας αδικος ισα ξυλω ανιατω στειραν γαρ ουκ ευ εποιησεν και γυναιον ουκ ηλεησεν θυμω δε κατεστρεψεν αδυνατους αναστας τοιγαρουν ου μη πιστευση κατα της εαυτου ζωης μαλακισθεις μη ελπιζετω υγιασθηναι αλλα πεσειται νοσω πολλους γαρ εκακωσεν το υψωμα αυτου εμαρανθη δε ωσπερ μολοχη εν καυματι η ωσπερ σταχυς απο καλαμης αυτοματος αποπεσων ει δε μη τις εστιν ο φαμενος ψευδη με λεγειν και θησει εις ουδεν τα ρηματα μου υπολαβων δε βαλδαδ ο σαυχιτης λεγει τι γαρ προομιον η φοβος παρ αυτου ο ποιων την συμπασαν εν υπιστω μη γαρ τις υπολαβει οτι εστιν παρελκυσις πειραταις επι τινας δε ουκ επελευσεται ενεδρα παρ αυτου πως γαρ εσται δικαιος βροτος εναντι κυριου η τις αν αποκαθαρισαι εαυτον γεννητος γυναικος ει σεληνη συντασσει και ουκ επιφανσκει αστρα δε ου καθαθα εναντιον αυτου εα δε ανθρωπος σαπρια και υιος ανθρωπου σκωληξ υπολαβων δε ιωβ λεγει τινη προσχεισαι η τινη μελλεις βοηθειν ποτερον

ουχ ω πολλη ισχυς και ω βραχιων κραταιος εστιν τινη συμβεβουλευσαι ουχ ω πασα σοφια η τινη επακολουθησεις ουχ ω μεγιστη δυναμις τινη ανηγγειλας ρηματα πνοη δε τινος εστιν η εξελθουσα εκ σου μη γιγαντες μαιωθησονται υποκατωθεν υδατος και των γειτονων αυτου γυμνος ο αδης επωπιον αυτου και ουκ εστιν περιβολαιον τη απωλεια εκτεινων βορεαν επ ουδεν κρεμαζων γην επι ουδενος δεσμευων υδωρ εν νεφελαις αυτου και ουκ ερραγη νεφος υποκατω αυτου ο κρατων προσωπον θρονου εκπεταζων επ αυτον νεφος αυτου προσταγμα εγυρωσεν επι προσωπον υδατος μεχρι συντελειας φωτος μετα σκοτους στυλοι ουρανου επετασθησαν και εξεστησαν απο της επιτιμησεως αυτου ισχυι κατεπαυσεν την θλασσαν επιστημη δε ετρωσε το κητος κλειθρα δε ουρανου δεδοικασιν αυτον προσταγματι δε ειθανατωσεν δρακοντα αποστατην ιδου ταυτα μερη οδου αυτου και επι ικμαδα λογου ακουσομεθα εν αυτω σθενος δε βροντης αυτου τις οιδεν οποτε ποιησει ετι δε προσθεις ιωβ ειπεν τω προοιμω ζη κυριος ος ουτω με κεκρικεν και ο παντοκρατωρ ο πικρανας μου την ψυχην η μην ετι της πνοης μου ενουσης πνευμα δε θειον το περιον μοι εν ρισιν μη λαλησιν τα χειλη μου ανομα ουδε η ψυχη μου μελετησει αδικα μη μοι ειη δικαιους υμας αποφνηναι εως αν αποθανω ου γαρ απαλλαξω μου την ακακιαν δικαιοσυνη δε προσεχων ου μη προωμαι ου γαρ συνοιδα εμαυτω ατοπα πραξας ου μην δε αλλα ειησαν οι εχθροι μου ωσπερ η καταστροφη των ασεβων και οι επ εμε επανιστανομενοι ωσπερ η απωλεια των παρανομων και τις γαρ εστιν ελπις ασεβει οτι επεχει πεποιθως επι κυριον αρα σωθησεται η την δεσιν αυτου εισακουσεται κυριος η επελθουσης αυτω αναγκης μη εχει τινα παρρησιαν εναντι αυτου η ως επικαλεσαμενου αυτου εισακουσεται αυτου αλλα δη αναγγελω υμιν τι εστιν εν χειρι κυριου α εστιν παρα παντοκρατορι ου ψευσομαι ιδου δη παντες οιδατε οτι κενα κενοις επιβαλλετε αυτη η μερις ανθρωπου ασεβους παρα κυριου κτημα δε δυναστων ελευσεται παρα παντοκρατορος επ αυτους εαν δε πολλοι γενωνται οι υιοι αυτου εις σφαγην εσονται εαν δε και ανδρωθωσιν προσαιτησουσιν οι δε περιοντες αυτου εν θανατω τελευτησουσιν χηρας δε αυτων ουθεις ελεησει εαν συναγαγη ωσπερ γην αργυριον ισα δε πληω ετοιμαση χρυσιον ταυτα παντα δικαιοι περιποιησονται τα δε χρηματα αυτου αληθινοι καθεξουσιν απεβη δε ο οικος αυτου ωσπερ σηςτες και ωσπερ αραχνη πλουσιος κοιμηθεις και ου προσθησει οφθαλμους αυτου διηνοιξεν και ουκ εστιν συνηνητησαν αυτω ωσπερ υδωρ αι οδυнай νυκτι δε υφειλατο αυτον γνοφος αναλημψεται αυτον καυσων και απελευσεται και λιχησει αυτον εκ του τοπου αυτου και επιρριψει επ αυτον και ου φεισεται εκ χειρος αυτου φυγη φευζεται κροτησει επ αυτου χειρας αυτου και συρει αυτον εκ του τοπου αυτου εστιν γαρ αργυριω τοπος οθεν γινεται τοπος δε χρυσιω οθεν διηθεται σιδηρος μεν γαρ εκ γης γινεται χαλκος δε ισα λιθω λατομειται ταξιν ενθετο σκοτει και παν περας αυτος εξακριβάζεται λιθος σκοτια και σκια θανατου διακοπη χειμαρρου απο κονιας οι δε επιανθανομενοι οδον δικαιαν ησθενησαν εκ βροτων γη εξ αυτης εξελευσεται αρτος υποκατω αυτης εστραφη ωσει πυρ τοπος σαπφειρου οι λιθοι αυτης και χωμα χρυσιον αυτω τριβος ουκ εγνω αυτην πετεινον και ου παρεβλεψεν αυτην οφθαλμος γυπος ουκ επατησαν αυτην υιοι αλαζονων ου παρηλθεν επ αυτης λεων εν ακροτομω εξετεινεν χειρα αυτου κατεστρεψεν δε εκ ριζων

ορη δινας δε ποταμων ερρηξεν παν δε εντιμον ειδεν μου ο οφθαλμος
βαθη δε ποταμων ανεκαλυψεν εδειξεν δε εαυτου δυναμιν εις φως η δε
σοφια ποθεν ευρεθη ποιος δε τοπος εστιν της επιστημης ουκ οιδεν
βροτος οδον αυτης ουδε μη ευρεθη εν ανθρωποις αβυσσος ειπεν ουκ
εστιν εν εμοι και θαλασσα ειπεν ουκ εστιν μετ εμου ου δωσει συ-
γκλεισμον αντ αυτης και ου σταθησεται αργυριον ανταλλαγμα αυτης
και ου συμβασταχθησεται χρυσιω ωφιρ εν ονυχι τιμιω και σαπφειρω
ουκ ισωθησεται αυτη χρυσιον και υαλος και το αλλαγμα αυτης σκευη
χρυσα μετεωρα και γαβις ου μνησθησεται και ελκυσον σοφίαν υπερ
τα εσωτατα ουκ ισωθησεται αυτη τοπαζιον αιθιοπιας χρυσιω καθα-
ρω ου συμβασταχθησεται η δε σοφια ποθεν ευρεθη ποιος δε τοπος
εστιν της συνεσεως λεληθεν παντα ανθρωπον και απο πετεινων του
ουρανου εκρυβη η απωλεια και ο θανατος ειπαν ακηκοαμεν δε αυτης
το κλεος ο θεος ευ συνεστησεν αυτης την οδον αυτος δε οιδεν τον
τοπον αυτης αυτος γαρ την υπ ουρανον πασαν εφορα ειδως τα εν τη
γη παντα α εποησεν ανεμων σταυμον υδατος τε μετρα οτε εποησεν
ουτως υετον ηρημηνσεν και οδον εν τιναγματι φωνας τοτε ειδεν αυτην
και εξηγησατο αυτην ετοιμασας εξιχνιασεν ειπεν δε ανθρωπω ιδου η
θεοσεβεια εστιν σοφια το δε απεχεσθαι απο κακων εστιν επιστημη ετι
δε προσθεις ιωβ ειπεν τω προοιμιω τις αν με θειη κατα μηνια εμπρο-
σθεν ημερων ων με ο θεος εφυλαξεν ως οτε ηγγει ο λυχνος αυτου
υπερ κεφαλης μου οτε τω φωτι αυτου εφορευομην εν σκοτει οτε ημην
επιβριθων οδοις οτε ο θεος επισκοπην εποιετο του οικου μου οτε η-
μην υλωδης λιαν κυκλω δε μου οι παιδες οτε εχεοντο μου αι οδοι
βουτυρω τα δε ορη μου εχεοντο γαλαкти οτε εξεφορευομην ορθριος
εν πολει εν δε πλατειαις ετιθετο μου ο διφρος ιδοντες με νεανισκοι
εκρυβησαν πρεσβυται δε παντες εστησαν αδροι δε επαυσαντο λαλου-
ντες δακτυλον επιθεντες επι στοματι οι δε ακουσαντες εμακαρισαν με
και γλωσσα αυτων τω λαρυγγι αυτων εκολληθη οτι ους ηκουσεν και
εμακαρισεν με οφθαλμος δε ιδων με εξεκλινεν διεσωσα γαρ πτωχον
εκ χειρος δυναστου και ορφανω ω ουκ ην βοηθος εβοηθησα ευλογια
απολλυμενου επ εμε ελθoi στομα δε χηρας με ευλογησεν δικαιοσυ-
νην δε ενεδεδουκειν ημφιασαμην δε κριμα ισα διπλοιδι οφθαλμος ημην
τυφλων πους δε χωλων εγω ημην πατηρ αδυνατων δικην δε ην ουκ
ηδεν εξιχνιασα συνετριψα δε μυλας αδικων εκ δε μεσου των οδωντων
αυτων αρπαγμα εξεσπασα ειπα δε η ηλικια μου γηρασει ωσπερ στελε-
χος φοινικος πολυν χρονον βιωσω η ριζα μου διηνοιχται επι υδατος
και δροσος αυλισθησεται εν τω θερισμω μου η δοξα μου καινη μετ
εμου και το τοξον μου εν χειρι αυτου πορευσεται εμου ακουσαντες
προσεσχον εσιωπησαν δε επι τη εμη βουλη επι δε τω εμω ρηματι
ου προσεθεντο περιχαρεις δε εγινοντο οποταν αυτοις ελαλουν ωσπερ
γη διψωσα προσδεχομενη τον υετον ουτως ουτοι την εμην λαλιαν
εαν γελασω προς αυτοους ου μη πιστευσωσιν και φως του προσωπου
μου ουκ απεπιπτεν εξελεξαμην οδον αυτων και εκαθισα αρχων και
κατεσκηνουν ωσει βασιλευς εν μονοζωνοις ον τροπον παθεινους πα-
ρακαλων νυνι δε κατεγελασαν μου ελαχιστοι νυν νουθετουσιν με εν
μερει ων εξουθενουν πατερας αυτων ους ουχ ηγησαμην ειναι αξιους
κυνων των εμων νομαδων και γε ισχυς χειρων αυτων ινα τι μοι επ
αυτους απωλετο συντελεια εν ενδεια και λιμω αγονος οι φευγοντες
ανυδρον εχθες συνοχην και ταλαιπωριαν οι περικλωντες αλιμα επι

ηχουντι οιτινες αλιμα ην αυτων τα σιτα ατιμοι δε και πεφθυλισμενοι ενδεεις παντος αγαθου οι και ριζας ξυλων εμασωντο υπο λιμου μεγαλου επανεστησαν μοι κλεπται ων οι οικoi αυτων ησαν τρωγλαι πετρων ανα μεσον ευηχων βοησονται οι υπο φρυγανα αγρια διητωντο αφρονων υιοι και ατιμων ονομα και κλεος εσβεσμενον απο γης νυνι δε κιθαρα εγω ειμι αυτων και εμε θυρλημα εχουσιν εβδελυξαντο δε με αποσταντες μακραν απο δε προσωπου μου ουκ εφεισαντο πτυελον ανοιξας γαρ φαρετραν αυτου εκακωσεν με και χαλινον του προσωπου μου εξαπεστειλαν επι δεξων βλαστου επανεστησαν ποδα αυτων εξετειναν και ωδοποιησαν επ εμε τριβους απωλειας αυτων εξετριβησαν τριβοι μου εξεδυσεν γαρ μου την στολην βελεσιν αυτου κατηκοντισεν με κεχρηται μοι ως βουλεται εν οδυναις πεφυρμαι επιστρεφονται δε μοι αι οδυναι ωχετο μου η ελπις ωσπερ πνευμα και ωσπερ νεφος η σωτηρια μου και νυν επ εμε εκχυθησεται η ψυχη μου εχουσιν δε με ημεραι οδυνων νυκτι δε μου τα οστα συγκεκαυται τα δε νευρα μου διαλελυται εν πολλη ισχυι επελαβετο μου της στολης ωσπερ το περιστομιον του χιτωνος μου περιεσχεν με ηγησai δε με ισα πηλω εν γη και σποδω μου η μερις κεκραγα δε προς σε και ουκ εισακουεις μου εστησαν και κατενοησαν με επεβης δε μοι ανελεημονως χειρι κραταια με εμαστιγωσας εταξας δε με εν οδυναις και απερριψας με απο σωτηριας οίδα γαρ οτι θανατος με εκτριψει οικια γαρ παντι θνητω γη ει γαρ οφελον δυναμιην εμαυτον χειρωσασθαι η δεηθεις γε ετερου και ποιησει μοι τουτο εγω δε επι παντι αδυνατω εκλαυσα εστεναξα δε ιδων ανδρα εν αναγκαις εγω δε επεχων αγαθοις ιδου συνηντησαν μοι μαλλον ημεραι κακων η κοιλια μου εξεξεσεν και ου σιωπησεται προεφθασαν με ημεραι πτωχειας στενων πεπορευμαι ανευ φιμου εστηκα δε εν εκκλησια κεκραγως αδελφος γεγονα σειρηνων εταιρος δε στρουθων το δε δερμα μου εσκοτωται μεγαλως τα δε οστα μου απο καυματος απεβη δε εις παθος μου η κιθαρα ο δε ψαλμος μου εις κλαυθμον εμοι διαθηκην ενθεμην τοις οφθαλμοις μου και ου συνησω επι παρθενον και τι εμερισεν ο θεος απανωθεν και κληρονομια ικανου εξ υψιστων ουχι απωλεια τω αδικω και απαλλοτριωσις τοις ποιουσιν ανομιαν ουχι αυτος οψεται οδον μου και παντα τα διαβηματα μου εξαριθμησεται ει δε ημην πεπορευμενος μετα γελοιαστων ει δε και εσπουδασεν ο πους μου εις δολον ισταιη με αρα εν ζυγω δικαιω οιδεν δε ο κυριος την ακακιαν μου ει εξεκλινεν ο πους μου εκ της οδου ει δε και τω οφθαλμω επηκολουθησεν η καρδια μου ει δε και ταις χερσιν μου ηψαμην δωρων σπειραιμι αρα και αλλοι φαγοισαν αρριζος δε γενομην επι γης ει εξηκολουθησεν η καρδια μου γυναικι ανδρος ετερου ει και εγκαθετος εγενομην επι θυραις αυτης αρεσαι αρα και η γυνη μου ετερω τα δε νηπια μου ταπεινωθειη θυμος γαρ οργης ακατασχετος το μιαναι ανδρος γυναικα πυρ γαρ εστιν καιομενον επι παντων των μερων ου δ αν επελθη εκ ριζων απωλεσεν ει δε και εφθυλιστα κριμα θεραποντος μου η θεραπαινής κρινομενων αυτων προς με τι γαρ ποιησω εαν ετασιν μου ποιησεται ο κυριος εαν δε και επισκοπην τινα αποκρισιν ποιησομαι ποτερον ουχ ως και εγω εγενομην εν γαστρι και εκεινοι γεγονασιν γεγοναμεν δε εν τη αυτη κοιλια αδυνατοι δε χρειαν ην ποτ ειχον ουκ απετυχον χηρας δε τον οφθαλμον ουκ εξετηξα ει δε και τον ψωμον μου εφαγον μονος και ουχι ορφανω μετεδωκα οτι εκ νεοτητος μου εξετρεφον ως πατηρ και εκ γαστρος

μητρος μου ωδηγησα ει δε και υπερειδον γυμνον απολλυμενον και ουκ ημφιασα αδυνατοι δε ει μη ευλογησαν με απο δε κουρας αμνων μου ευθερμανθησαν οι ωμοι αυτων ει επηρα ορφανω χειρα πεποιθως οτι πολλη μοι βοηθεια περισστιν αποσταιη αρα ο ωμος μου απο της κλειδος ο δε βραχιων μου απο του αγκωνος μου συντρίβειη φοβος γαρ κυριου συνεσχεν με και απο του λημματος αυτου ουχ υποισω ει εταξα χρυσιον ισχυν μου ει δε και λιθω πολυτελει επεποιθησα ει δε και ευφρανθηην πολλου πλουτου μοι γενομενου ει δε και επ αναριθμητοις ευθεμην χειρα μου η ουχ ορω μεν ηλιον τον επιφαιουσκοντα εκλειποντα σεληνην δε φθινουσαν ου γαρ επ αυτοις εστιν και ει ηπατηθη λαθρα η καρδια μου ει δε και χειρα μου επιθεις επι στοματι μου επιλησα και τουτο μοι αρα ανομια η μεγιστη λογισθειη οτι εψευσαμην εναντιον κυριου του υψιστου ει δε και επιχαρης εγενομην πτωματι εχθρων μου και ειπεν η καρδια μου ευγε ακουσαι αρα το ους μου την καταραν μου θυρυληθειην δε αρα υπο λαου μου κακουμενος ει δε και πολλακις ειπον αι θεραπειαι μοι τις αν δωη ημιν των σαρκων αυτου πλησθηται λιαν μου χρηστου οντος εξω δε ουκ ηυλιζετο ξενος η δε θυρα μου παντι ελθοντι ανεωχτο ει δε και αμαρτων ακουσιως εκρυφα την αμαρτιαν μου ου γαρ διετραπην πολυοχλιαν πληθους του μη εξαγορευσαι ενωπιον αυτων ει δε και ειασα αδυνατον εξελθειν θυραν μου κολπω κενω τις δωη ακουοντα μου χειρα δε κυριου ει μη εδεδοικειν συγγραφην δε ην ειχον κατα τινος επ ωμοις αν περιθεμενος στεφανον ανεγινωσκον και ει μη ρηξας αυτην απεδωκα ουθεν λαβων παρα χρεοφειλετου ει επ εμοι ποτε η γη εστεναξεν ει δε και οι αυλακες αυτης εκλαυσαν ομοθυμαδον ει δε και την ισχυν αυτης εφαγον μονος ανευ τιμης ει δε και ψυχην κυριου της γης εκβαλων ελυπησα αντι πυρου αρα εξελθoi μοι κνιδη αντι δε κριθης βατος και επαυσατο ιωβ ρημασιν ησυχασαν δε και οι τρεις φιλοι αυτου ετι αντειπειν ιωβ ην γαρ ιωβ δικαιος εναντιον αυτων ωργισθη δε ελιους ο του βαραχιηλ ο βουζιτης εκ της συγγενειας ραμ της αυσιτιδος χωρας ωργισθη δε τω ιωβ σφοδρα διοτι απεφηνεν εαυτον δικαιον εναντιον κυριου και κατα των τριων δε φιλων ωργισθη σφοδρα διοτι ουκ ηδυνηθησαν αποκριθησαι αντιθετα ιωβ και εθεντο αυτον ειναι ασεβη ελιους δε υπεμεινεν δουναι αποκρισιν ιωβ οτι πρεσβυτεροι αυτου εισιν ημερας και ειδεν ελιους οτι ουκ εστιν αποκρισις εν στοματι των τριων ανδρων και εθυμωθη οργη αυτου υπολαβων δε ελιους ο του βαραχιηλ ο βουζιτης ειπεν νεωτερος μεν ειμι τω χρονω υμεις δε εστε πρεσβυτεροι διο ησυχασα φοβηθεις του υμιν αναγγειλαι την εμαυτου επιστημην ειπα δε οτι ο χρονος εστιν ο λαλων εν πολλοις δε ετεσιν οιδασιν σοφian αλλα πνευμα εστιν εν βροτοις πνοη δε παντοκρατορος εστιν η διδασκουσα ουχ οι πολυχρονιοι εισιν σοφοι ουδ οι γεροντες οιδασιν κριμα διο ειπα ακουσατε μου και αναγγελω υμιν α οίδα ενωτιζεσθε μου τα ρηματα ερω γαρ υμων ακουοντων αχρι ου ετασητε λογους και μεχρι υμων συνησω και ιδου ουκ ην τω ιωβ ελεγχων ανταποκρινομενος ρηματα αυτου εξ υμων ινα μη ειπητε ευρομεν σοφian κυριω προσθεμενοι ανθρωπω δε επετρεψατε λαλησαι τοιαυτα ρηματα επτοηθησαν ουκ απεκριθησαν ετι επαλαιωσαν εξ αυτων λογους υπεμεινα ου γαρ ελαλησαν οτι εστησαν ουκ απεκριθησαν υπολαβων δε ελιους λεγει παλιν λαλησω πληρης γαρ ειμι ρηματων ολεκει γαρ με το πνευμα της γαστρος η δε γαστηρ μου ωσπερ ασκος γλευκους ζεων δεδεμενος η

ωσπερ ψυσητηρ χαλκεως ερρηγως λαλησω ινα αναπαυσωμαι ανοιζας τα χειλη ανθρωπον γαρ ου μη αισχυνθω αλλα μην ουδε βροτον ου μη εντραπω ου γαρ επισταμαι θαυμασαι προσωπον ει δε μη και εμε σητες εδονται ου μην δε αλλα ακουσον ιωβ τα ρηματα μου και λαλιαν ενωτιζου μου ιδου γαρ ηνοιξα το στομα μου και ελαλησεν η γλωσσα μου καθαρα μου η καρδια ρημασιν συνεσις δε χειλεων μου καθαρα νοησει πνευμα θειον το ποιησαν με πνοη δε παντοκρατορος η διδασκουσα με εαν δυναη δος μοι αποκρισιν προς ταυτα υπομεινον στηθι κατ εμε και εγω κατα σε εκ πληου διηρτισαι συ ως και εγω εκ του αυτου διηρτισμεθα ουχ ο φοβος μου σε στροβησει ουδε η χειρ μου βαρεία εσται επι σοι πλην ειπας εν ωσιν μου φωνην ρημάτων σου ακηκοα διοτι λεγεις καθαρως ειμι ουχ αμαρτων αμεμπτος δε ειμι ου γαρ ηνομησα μεμψιν δε κατ εμου ευρεν ηγηται δε με ωσπερ υπεναντιον ειθετο δε εν ξυλω τον ποδα μου εφυλαξεν δε μου πασας τας οδους πως γαρ λεγεις δικαιος ειμι και ουκ επακηκοεν μου αιωνιος γαρ εστιν ο επανω βροτων λεγεις δε δια τι της δικης μου ουκ επακηκοεν παν ρημα εν γαρ τα απαξ λαλησαι ο κυριος εν δε τω δευτερω ενυπνιον η εν μελετη νυκτερινη ως οταν επιπιπτη δεινος φοβος επ ανθρωπους επι νυσταγμάτων επι κοιτης τοτε ανακαλυπτει νουν ανθρωπων εν ειδεσιν φοβου τοιουτοις αυτους εξεφοβησεν αποστρεψαι ανθρωπον εξ αδικιας το δε σωμα αυτου απο πτωματος ερρυσατο εφεισατο δε της ψυχης αυτου απο θανατου και μη πεσειν αυτον εν πολεμω παλιν δε ηλεγξεν αυτον εν μαλακια επι κοιτης και πληθος οστων αυτου εναρχησεν παν δε βρωτον σιτου ου μη δυναται προσδεξασθαι και η ψυχη αυτου βρωσιν επιθυμησει εως αν σαπωσιν αυτου αι σαρκες και αποδειξη τα οστα αυτου κενα ηγγισεν δε εις θανατον η ψυχη αυτου η δε ζωη αυτου εν αδη εαν ωσιν χιλιοι αγγελοι θανατηφοροι εις αυτων ου μη τρωση αυτον εαν νοηση τη καρδια επιστραφηται επι κυριον αναγγειλη δε ανθρωπω την εαυτου μεμψιν την δε ανοιαν αυτου δειξη ανθεξεται του μη πεσειν αυτον εις θανατον ανανεωσει δε αυτου το σωμα ωσπερ αλοιφην επι τοιχου τα δε οστα αυτου εμπλησει μυελου απαλυνει δε αυτου τας σαρκας ωσπερ νηπιου αποκαταστήσει δε αυτον ανδρωθεντα εν ανθρωποις ευξαμενος δε προς κυριον και δεκτα αυτω εσται εισελευσεται δε προσωπω καθαρω συν εξηγορια αποδωσει δε ανθρωποις δικαιοσυνην ειτα τοτε απομεμψεται ανθρωπος αυτος εαυτω λεγων οια συνετελουν και ουκ αξια ητασεν με ων ημαρτον σωσον ψυχην μου του μη ελθειν εις διαφθοραν και η ζωη μου φως οφεται ιδου παντα ταυτα εργαται ο ισχυρος οδους τρεις μετα ανδρος αλλ ερρυσατο την ψυχην μου εκ θανατου ινα η ζωη μου εν φωτι αινη αυτον ενωτιζου ιωβ και ακουε μου κωφευσον και εγω ειμι λαλησω ει εισιν λογοι αποκριθητι μοι λαλησον θελω γαρ δικαιωθηναι σε ει μη συ ακουσον μου κωφευσον και διδαξω σε σοφιαν υπολαβων δε ελιους λεγει ακουσατε μου σοφοι επισταμενοι ενωτιζεσθε το καλον οτι ους λογους δοκιμαζει και λαρυγξ γυυεται βρωσιν κρισιν ελωμεθα εαυτοις γνωμεν ανα μεσον εαυτων ο τι καλον οτι ειρηκεν ιωβ δικαιος ειμι ο κυριος απηλλαξεν μου το κριμα εψευσατο δε τω κριματι μου βιαιον το βελος μου ανευ αδικιας τις ανηρ ωσπερ ιωβ πινων μυκτηρισμον ωσπερ υδωρ ουχ αμαρτων ουδε ασεβησας η οδου κοινωνησας μετα ποιουντων τα ανομα του πορευθηναι μετα ασεβων μη γαρ ειπης οτι ουκ εσται επισκοπη ανδρος και επισκοπη αυτω παρα

κυριου διο συνετοι καρδιας ακουσατε μου μη μοι ειη εναντι κυριου
ασεβησαι και εναντι παντοκρατορος ταραξαι το δικαιον αλλα αποδι-
δοι ανθρωπω καθα ποιει εκαστος αυτων και εν τριβω ανδρος ευρησει
αυτον οιη δε τον κυριον ατοπα ποιησει η ο παντοκρατωρ ταραξει
κρισιν ος εποησεν την γην τις δε εστιν ο ποιων την υπ ουρανον και
τα ενοντα παντα ει γαρ βουλοιτο συνεχειν και το πνευμα παρ αυτω
κατασχειν τελευτησει πασα σαρχ ομοθυμαδον πας δε βροτος εις γην
απελευσεται οθεν και επλασθη ει δε μη νουθετη ακουε ταυτα ενωτι-
ζου φωνην ρημάτων ιδε συ τον μισουντα ανομα και τον ολλυντα τους
πονηρους οντα αιωνιον δικαιον ασεβης ο λεγων βασιλει παρανομεις
ασεβεστατε τοις αρχουσιν ος ουκ επησχυνθη προσωπον εντιμου ου-
δε οιδεν τιμην θεσθαι αδροις θαυμασθηναι προσωπα αυτων κενα δε
αυτοις αποβησεται το κεκραγεναι και δεισθαι ανδρος εχρησαντο γαρ
παρανομως εκκλινομενων αδυνατων αυτος γαρ ορατης εστιν εργων
ανθρωπων λεληθεν δε αυτον ουδεν ων πρασσουσιν ουδε εσται το-
πος του κρυβηναι τους ποιουντας τα ανομα οτι ουκ επ ανδρα εθηκε
ετι ο γαρ κυριος παντας εφορα ο καταλαμβανων ανεξιχνιαστα ενδοξα
τε και εξαισια ων ουκ εστιν αριθμος ο γνωριζων αυτων τα εργα και
στρεφει νυχτα και ταπεινωθησονται εσβεσεν δε ασεβεις ορατοι δε ε-
ναντιον αυτου οτι εξεκλιναν εκ νομου θεου δικαιωματα δε αυτου ουκ
επεγνωσαν του επαγαγειν επ αυτον κραυγην πενητος και κραυγην
πτωχων εισακουσεται και αυτος ησυχιαν παρεξει και τις καταδικασε-
ται και κρυψει προσωπον και τις οψεται αυτον και κατα εθνους και
κατα ανθρωπου ομου βασιλευων ανθρωπον υποκριτην απο δυσκολιας
λαου οτι προς τον ισχυρον ο λεγων ειληφα ουκ ενεχυρασω ανευ ε-
μαυτου οψομαι συ δειξον μοι ει αδικιαν ηργασαμην ου μη προσθησω
μη παρα σου αποτεισει αυτην οτι απωση οτι συ εκλεξη και ουκ ε-
γω και τι εγνωσ λαλησον διο συνετοι καρδιας ερουσιν ταυτα ανηρ δε
σοφος ακηκοεν μου το ρημα ιωβ δε ουκ εν συνεσει ελαλησεν τα δε
ρηματα αυτου ουκ εν επιστημη ου μην δε αλλα μαθε ιωβ μη δως ετι
ανταποκρισιν ωσπερ οι αφρονες ινα μη προσθωμεν εφ αμαρτιας ημων
ανομια δε εφ ημιν λογισθησεται πολλα λαλουντων ρηματα εναντιον
του κυριου υπολαβων δε ελιους λεγει τι τουτο ηγησω εν κρισει συ
τις ει οτι ειπας δικαιος ειμι εναντι κυριου η ερεις τι ποιησω αμαρτων
εγω συ δωσω αποκρισιν και τοις τρισιν φιλοις σου αναβλειψον εις
τον ουρανον και ιδε καταμαθε δε νεφη ως υψηλα απο σου ει ημαρτες
τι πραξεις ει δε και πολλα ηνομησας τι δυνασαι ποιησαι επει δε ουν
δικαιος ει τι δωσεις αυτω η τι εκ χειρος σου λημψεται ανδρι τω ομοιω
σου η ασεβεια σου και υιω ανθρωπου η δικαιοσυνη σου απο πληθους
συκοφαντουμενοι κεκραξονται βοησονται απο βραχιονος πολλων και
ουκ ειπεν που εστιν ο θεος ο ποιησας με ο κατατασσω φυλακας
νυκτερινας ο διοριζων με απο τετραποδων γης απο δε πετεινων ουρα-
νου εκει κεκραξονται και ου μη εισακουση και απο υβρεως πονηρων
ατοπα γαρ ου βουλεται ο κυριος ιδειν αυτος γαρ ο παντοκρατωρ ο-
ρατης εστιν των συντελουντων τα ανομα και σωσει με κριθητι δε
εναντιον αυτου ει δυνασαι αινεσαι αυτον ως εστιν και νυν οτι ουκ ε-
στιν επισκεπτομενος οργην αυτου και ουκ εγνω παραπτωματα σφοδρα
και ιωβ ματαιως ανοιγει το στομα αυτου εν αγνωσια ρηματα βαρυνει
προσθεις δε ελιους ετι λεγει μεινον με μικρον ετι ινα διδαξω σε ετι
γαρ εν εμοι εστιν λεξις αναλαβων την επιστημην μου μακραν εργοις

δε μου δικαία ερω επ αληθειας και ουκ αδικα ρηματα αδικως συνιεις γιγνωσκε δε οτι ο κυριος ου μη αποποιησεται τον ακακον δυνατος ισχυι καρδιας ασεβη ου μη ζωοποιησει και κριμα πτωχων δωσει ουκ αφελει απο δικαιου οφθαλμους αυτου και μετα βασιλεων εις θρονον και καθιει αυτους εις νεικος και υψωθησονται και ει πεπεδημενοι εν χειροπεδαις συσχεθησονται εν σχοινοις πενιας και αναγγελοι αυτοις τα εργα αυτων και τα παραπτωματα αυτων οτι ισχυσουσιν αλλα του δικαιου εισακουσεται και ειπεν οτι επιστραφησονται εξ αδικιας εαν ακουσωσιν και δουλευσωσιν συντελεσουσιν τας ημερας αυτων εν αγαθοις και τα ετη αυτων εν ευπρεπειαις ασεβεις δε ου διασωζει παρα το μη βουλεσθαι ειδεναι αυτους τον κυριον και διοτι νουθετουμενοι ανηκοοι ησαν και υποκριται καρδια ταξουσιν θυμον ου βοησονται οτι εδησεν αυτους αποθανοι τοινυν εν νεοττη η ψυχη αυτων η δε ζωη αυτων τιτρωσκομενη υπο αγγελων ανθ ων εθλιψαν ασθενη και αδυνατον κριμα δε πραεων εκθησει και προσετι ηπατησεν σε εκ στοματος εκθρου αβυσσος καταχυσις υποκατω αυτης και κατεβη τραπεζα σου πληρης πιωτητος ουχ υστερησει δε απο δικαιων κριμα θυμος δε επ ασεβεις εσται δι ασεβειαν δωρων ων εδεχοντο επ αδικιας μη σε εκκλινατω εκων ο νους δεησεως εν αναγκη οντων αδυνατων και παντας τους κραταιουντας ισχυν μη εξελκυσης την νυκτα του αναβηναι λαους αντ αυτων αλλα φυλαξαι μη πραξης ατοπα επι τουτον γαρ εξειλω απο πτωχειας ιδου ο ισχυρος κραταιωσει εν ισχυι αυτου τις γαρ εστιν κατ αυτον δυναστης τις δε εστιν ο εταζων αυτου τα εργα η τις ο ειπας επραξεν αδικα μνησθητι οτι μεγαλα εστιν αυτου τα εργα ων ηρξαν ανδρες πας ανθρωπος ειδεν εν εαυτω οσοι τιτρωσκομενοι εισιν βροτοι ιδου ο ισχυρος πολυς και ου γνωσομεθα αριθμος ετων αυτου και απεραντος αριθμηται δε αυτω σταγονες υετου και επιχυθησονται υετω εις νεφελην ρυησονται παλαιωματα εσχιασεν δε νεφη επι αμυθητων βροτων ωραν ειθετο κτηνεσιν οιδασιν δε κοιτης ταξιν επι τουτοις πασιν ουκ εξισταται σου η διανοια ουδε διαλλασσεται σου η καρδια απο σωματος και εαν συνη απεκτασεις νεφελης ισοτητα σκηνης αυτου ιδου εκτεινει επ αυτον ηδω και ριζωματα της θαλασσης εκαλυψεν εν γαρ αυτοις κρινει λαους δωσει τροφην τω ισχυοντι επι χειρων εκαλυψεν φως και ενετειλατο περι αυτης εν απαντωνι αναγγελοι περι αυτου φιλον αυτου κτησις και περι αδικιας και ταυτης εταραχθη η καρδια μου και απερρυη εκ του τοπου αυτης ακουε ακοην εν οργη θυμου κυριου και μελετη εκ στοματος αυτου εξελευσεται υποκατω παντος του ουρανου αρχη αυτου και το φως αυτου επι πτερυγων της γης οπισω αυτου βοησεται φωνη βροντησει εν φωνη υβρεως αυτου και ουκ ανταλλαξει αυτους οτι ακουσει φωνην αυτου βροντησει ο ισχυρος εν φωνη αυτου θαυμασια εποιησεν γαρ μεγαλα α ουκ ηδειμεν συντασσων χιονι γινου επι της γης και χειμων υετος και χειμων υετων δυναστειας αυτου εν χειρι παντος ανθρωπου κατασφραγιζει ινα γνω πας ανθρωπος την εαυτου ασθενειαν εισηλθεν δε θηρια υπο σκεπην ησυχασαν δε επι κοιτης εκ ταμειων επερχονται διναι απο δε ακρωτηριων ψυχος και απο πνοης ισχυρου δωσει παγος οικιζει δε το υδωρ ως εαν βουληται και εκλεκτον καταπλασσει νεφελη διασκορπει νεφος φως αυτου και αυτος κυκλωματα διαστρεψει εν θεεβουλατω εις εργα αυτων παντα οσα αν εντειληται αυτοις ταυτα συντεταχται παρ αυτου επι της γης εαν εις παιδειαν εαν εις την γην αυτου εαν

εις ελεος ευρησει αυτον ενωτιζου ταυτα ιωβ στηθι νουθετου δυναμιν κυριου οιδαμεν οτι ο θεος εθετο εργα αυτου φως ποιησας εκ σκοτους επισταται δε διακρισιν νεφων εξαισια δε πτωματα πονηρων σου δε η στολη θερμη ησυχάζεται δε επι της γης στερεώσεις μετ αυτου εις παλαιωματα ισχυραι ως ορασις επιχυσεως δια τι διδάξον με τι ερουμεν αυτω και παυσωμεθα πολλα λεγοντες μη βιβλος η γραμματευσ μοι παρεστηκεν ινα ανθρωπον εστηκως κατασιωπησω πασιν δ ουχ ορατον το φως τηλαυγες εστιν εν τοις παλαιωμασιν ωσπερ το παρ αυτου επι νεφων απο βορρα νεφη χρυσαυγουντα επι τουτοις μεγαλη η δοξα και τιμη παντοκρατορος και ουχ ευρισκομεν αλλον ομοιον τη ισχυι αυτου ο τα δικαια κρινων ουκ οιει επακουειν αυτον διο φοβηθησονται αυτον οι ανθρωποι φοβηθησονται δε αυτον και οι σοφοι καρδια μετα δε το παυσασθαι ελιουν της λεξεως ειπεν ο κυριος τω ιωβ δια λαιλαπος και νεφων τις ουτος ο κρυπτων με βουλην συνεχων δε ρηματα εν καρδια εμε δε οιεται κρυπτειν ζωσαι ωσπερ ανηρ την οσφυν σου ερωτησω δε σε συ δε μοι αποκριθητι που ης εν τω θεμελιουν με την γην απαγγειλον δε μοι ει επιστη συνεσιν τις εθετο τα μετρα αυτης ει οιδας η τις ο επαγαγων σφαρτιον επ αυτης επι τινος οι κριχοι αυτης πεπηγασιν τις δε εστιν ο βαλων λιθον γωνιαιον επ αυτης οτε εγενηθησαν αστρα ηνεσαν με φωνη μεγαλη παντες αγγελοι μου εφραξα δε θαλασσαν πυλαις οτε εμαιμασεν εκ κοιλιας μητρος αυτης εκπορευομενη εθεμην δε αυτη νεφος αμφιασιν ομιχλη δε αυτην εσπαργανωσα εθεμην δε αυτη ορια περιθεις κλειθρα και πυλας ειπα δε αυτη μεχρι τουτου ελευση και ουχ υπερβηση αλλ εν σεαυτη συντριβησεται σου τα κυματα η επι σου συντεταχα φεγγος πρωινον εωσφορος δε ειδεν την εαυτου ταξιν επιλαβεσθαι πτερυγων γης εκτιναξαι ασεβεις εξ αυτης η συ λαβων γην πηλον επλασας ζων και λαλητον αυτον εθου επι γης αφειλας δε απο ασεβων το φως βραχιονα δε υπερηφανων συνετριψας ηλθες δε επι πηγην θαλασσης εν δε ιχνεσιν αβυσσου περιεπατησας ανοιγονται δε σοι φοβω πυλαι θανατου πυλωροι δε αδου ιδοντες σε επτηξαν νενουθετησαι δε το ευρος της υπ ουρανον αναγγειλον δη μοι ποση τις εστιν ποια δε γη αυλιζεται το φως σκοτους δε ποιος ο τοπος ει αγαγοις με εις ορια αυτων ει δε και επιστασαι τριβους ουτων οίδα αρα οτι τοτε γεγεννησαι αριθμους δε ετων σου πολλυς ηλθες δε επι θησαυρους χιονος θησαυρους δε χαλαζης εορακας αποκειται δε σοι εις ωραν εχθρων εις ημεραν πολεμου και μαχης ποιθεν δε εκπορευεται παχνη η διασχεδαννυται νοτος εις την υπ ουρανον τις δε ητοιμασεν υετω λαβρω ρυσιν οδον δε κυδοιμων του υετισαι επι γην ου ουκ ανηρ ερημον ου ουκ υπαρχει ανθρωπος εν αυτη του χορτασαι αβατον και οικητον και του εκβλαστησαι εξοδον χλοης τις εστιν υετου πατηρ τις δε εστιν ο τετοκως βωλους δροσου εκ γαστρος δε τινος εκπορευεται ο κρυσταλλος παχνην δε εν ουρανω τις τετοκεν η καταβαινει ωσπερ υδωρ ρεον προσωπον δε αβυσσου τις επηξεν σνηκας δε δεσμον πλειαδος και φραγμαον ωριωνος ηνοιξας η διανοιξεις μαζουρωθ εν καιρω αυτου και εσπερον επι κομης αυτου αξεις αυτα επιστασαι δε τροπας ουρανου η τα υπ ουρανον ομοθυμαδον γινομενα καλεσεις δε νεφος φωνη και τρομω υδατος λαβρω υπακουσεται σου αποστελεις δε κεραυνους και πορευονται ερουσιν δε σοι τι εστιν τις δε εδωκεν γυναιξιν υφασματος σοφιαν η ποικιλτικην επιστημην τις δε ο αριθμων νεφη σοφια ουρανον δε εις γην εκλινεν κεχυται δε

ωσπερ γη κονια κεκολληχα δε αυτον ωσπερ λιθω κυβον ιθρευσεις δε λεουσιν βοραν ψυχας δε δρακοντων εμπλησεις δεδοικασιν γαρ εν κοιταις αυτων καθηνται δε εν υλαις ενεδρευοντες τις δε ητοιμασεν κορακι βοραν νεοσσοι γαρ αυτου προς κυριον κεκραγασιν πλανωμενοι τα σιτα ζητουντες ει εγνως καιρον τοκετου τραγελαφων πετρας εφυλαξας δε ωδινας ελαφων ηριθμησας δε αυτων μηνας πληρεις τοκετου ωδινας δε αυτων ελυσας εξεθρεψας δε αυτων τα παιδια εξω φοβου ωδινας αυτων εξαποστελεις απορρηξουσιν τα τεκνα αυτων πληθυνθησονται εν γεννηματι εξελευσονται και ου μη ανακαμψουσιν αυτοις τις δε εστιν ο αφεις ονον αγριον ελευθερον δεσμούς δε αυτου τις ελυσεν ειθεμην δε την διαιταν αυτου ερημον και τα σκηνωματα αυτου αλμυριδα καταγελων πολυοχλιας πολεως μεμψιν δε φορολογου ουκ ακουων κατασχεψεται ορη νομην αυτου και οπισω παντος χλωρου ζητει βουλησεται δε σοι μονοκερως δουλευσαι η κοιμηθηναι επι φατνης σου δησεις δε εν ιμασι ζυγον αυτου η ελκυσει σου αυλακας εν πεδιω πεποιθας δε επ αυτω οτι πολλη η ισχυς αυτου επαφησεις δε αυτω τα εργα σου πιστευσεις δε οτι αποδωσει σοι τον σπορον εισοισει δε σου τον αλωνα πτερυξ τερπομενων νεελασα εαν συλλαβη ασιδα και νεσσα οτι αφησει εις γην τα ωα αυτης και επι χουν θαλψει και επελαθετο οτι πους σκορπιοι και ιθρια αγρου καταπατησει απεσκληρυνεν τα τεκνα αυτης ωστε μη εαυτη εις κενον εκοπιασεν ανευ φοβου οτι κατεσιωπησεν αυτη ο θεος σοφιαν και ουκ εμερισεν αυτη εν τη συνεσει κατα καιρον εν υψει υψωσει καταγελασεται ιππου και του επιβατου αυτου η συ περιειθηκας ιππω δυναμιν ενεδυσας δε τραχηλω αυτου φοβον περιειθηκας δε αυτω πανοπλιαν δοξαν δε στηθεων αυτου τολμη ανορουσων εν πεδιω γαυρια εκπορευεται δε εις πεδιον εν ισχυι συναντων βελει καταγελα και ου μη αποστραφη απο σιδηρου επ αυτω γαυρια τοξον και μαχαιρα και οργη αφανισει την γην και ου μη πιστευση εως αν σημανη σαλπιγξ σαλπιγγος δε σημαινουσας λεγει ευγε πορρωθεν δε οσφραινεται πολεμου συν αλματι και κραυγη εκ δε της σης επιστημης εστηκεν ιεραξ αναπετασας τας πτερυγας ακινητος καθορων τα προς νοτον επι δε σω προσταγματι υψουται αετος γυψ δε επι νοσσιας αυτου καθεστεις αυλιζεται επ εξοχη πετρας και αποκυψω εκεισε ων ζητει τα σιτα πορρωθεν οι οφθαλμοι αυτου σκοπεουσιν νεοσσοι δε αυτου φυρονται εν αιματι ου δ αν ωσι τεθνεωτες παραχρημα ευρισκονται και απεκριθη κυριος ο θεος τω ιωβ και ειπεν μη κρισιν μετα ικανου εκκλινει ελεγχων θεον αποκριθησεται αυτην υπολαβων δε ιωβ λεγει τω κυριω τι ετι εγω κρινομαι νουθετουμενος και ελεγχων κυριον ακουων τοιαυτα ουθεν ων εγω δε τινα αποκρισιν δω προς ταυτα χειρα ιθισω επι στοματι μου απαξ λελαληχα επι δε τω δευτερω ου προσθησω ετι δε υπολαβων ο κυριος ειπεν τω ιωβ εκ του νεφους μη αλλα ζωσαι ωσπερ ανηρ την οσφυν σου ερωτησω δε σε συ δε μοι αποκριθητι μη αποποιου μου το χρημα οικει δε με αλλως σοι χειρηματικεναι η ινα αναφανης δικαιος η βραχιων σοι εστιν κατα του κυριου η φωνη κατ αυτον βροντας αναλαβε δη υψος και δυναμιν δοξαν δε και τιμην αμφισσαι αποστειλον δε αγγελους οργη παν δε υβριστην ταπεινωσον υπερηφανον δε σβεσον σηψον δε ασεβεις παραχρημα κρυψον δε εις γην εξω ομοθυμαδον τα δε προσωπα αυτων ατιμιας εμπλησον ομολογησω αρα οτι δυναται η δεξια σου σωσαι αλλα δη ιδου ιθρια παρα σοι χορτον ισα βουσιν εσθιει ιδου δη ισχυς αυτου

ἐπ' ὀσφύϊ ἡ δὲ δύναμις ἐπ' ὀμφαλοῦ γαστρος ἐστήσεν οὐρανὸν ὡς κυ-
παρισσον· τὰ δὲ νευρά αὐτοῦ συμπεπλεκτά· αἱ πλευраὶ αὐτοῦ πλευραὶ
χαλκίαι· ἡ δὲ ραχὶς αὐτοῦ σιδηρὸς χυτὸς τοῦτο ἐστὶν ἀρχὴ πλάσμα-
τος κυρίου πεποιημένον ἐγκαταπαίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ
ἐπελθόντων· δὲ ἐπ' ὁρὸς ἀκροτομον ἐποίησεν χαρμονὴν τετραποσὶν ἐν τῷ
ταρταρῷ ὑπὸ παντοδαπὰ δένδρα κοιμάται παρὰ παπυρον καὶ καλάμον
καὶ βουτομον σκιάζονται· δὲ ἐν αὐτῷ δένδρα μεγάλα συν·ραδαμνοὶς
καὶ κλώνες ἀγνοῦ εἰαν γένηται πλημμυρὰ οὐ μὴ αἰσθηθῇ πεποιθὲν ὅτι
προσκραύσει ὁ ἰορδάνης εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ αὐτοῦ
δεξεται αὐτὸν ἐνσκολιευόμενος· τρήσει· ῥίνα ἀξίεις δὲ δρακόντα ἐν ἀ-
γκίστρῳ περιθήσεις· δὲ φορβεῖαν περὶ ῥίνα αὐτοῦ· εἰ δῆσεις κρικόν ἐν
τῷ μυκτηρὶ αὐτοῦ ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ· λαλήσει· δὲ
σοὶ δεήσει· ἰκετήρια μαλακῶς ῥήσεται· δὲ διαθήκη·ν μετὰ σου λήμψῃ· δὲ
αὐτὸν δούλον αἰώνιον· παιξί· δὲ ἐν αὐτῷ ὥσπερ ὀρνέω ἡ δῆσεις αὐτὸν
ὥσπερ στρουθίον· παιδίῳ ἐνσितούνται· δὲ ἐν αὐτῷ ἐθνή μεριτεύονται· δὲ
αὐτὸν φοινικῶν γένῃ· παν δὲ πλώτον συνελθόν· οὐ μὴ ἐνεγκῶσιν βυρ-
σαν· μίαν οὐρανὸν αὐτοῦ καὶ ἐν πλοίοις ἀλιεῖων κεφαλὴν αὐτοῦ ἐπιθήσεις·
δὲ αὐτῷ χεῖρα μνησθῆεις· πολέμον· τὸν γινόμενον ἐν σώματι αὐτοῦ καὶ
μῆκετι γινεσθῶ· οὐχ εὐρακᾶς αὐτὸν οὐδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τεθαυ-
μακᾶς· οὐ δεδοικᾶς ὅτι ἡτοιμασται μοι· τίς γάρ ἐστιν ὁ ἐμοὶ ἀντίστας· ἡ
τίς ἀντίστησεται μοι καὶ ὑπομένει· εἰ πάσα ἡ ὑπ' οὐρανὸν ἐμῇ ἐστὶν· οὐ
σιωπήσομαι· δι' αὐτὸν καὶ λόγον· δύναμει·ὸς ἐλεήσει τὸν ἴσον αὐτοῦ· τίς
ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ· εἰς δὲ πτυξίν· ἰθῶρακος αὐτοῦ
τίς ἀν·εἰσελθόν· πυλᾶς πρόσωπου αὐτοῦ· τίς ἀνοίξει· κυκλῶ ὁδόντων
αὐτοῦ· φόβος τὰ ἐγκατὰ αὐτοῦ· ἀσπίδες χαλκίαι· συνδεδεσμένος δὲ αὐτοῦ
ὥσπερ σμιρῖτης· λίθος εἰς τοῦ ἐνός κολλῶνται· πνεῦμα δὲ οὐ μὴ διελ-
θῇ αὐτὸν· ἀνὴρ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ προσκολληθήσεται· συνεχόνται· καὶ
οὐ μὴ ἀποσπασθῶσιν ἐν πταρμῷ αὐτοῦ· ἐπιφάυσκεται· φεγγῶς· οἱ δὲ
ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ· εἶδος ἐωσφοροῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ· ἐκπορεύονται
λαμπαδὲς· καιόμεναι καὶ διαρριπτόνται· ἐσχαρᾶι πυρὸς ἐκ μυκτηρῶν
αὐτοῦ· ἐκπορεύεται· καπνὸς καμίνου· καιομένης πυρὶ ἀνθράκων· ἡ ψυχὴ
αὐτοῦ· ἀνθράκες· φλόξ δὲ ἐκ στόματος αὐτοῦ· ἐκπορεύεται· ἐν δὲ τραχη-
λῷ αὐτοῦ· ἀυλίζεται· δύναμις ἐμπροσθεν αὐτοῦ· τρεχεῖ· ἀπώλεια· σαρκεὶς
δὲ σώματος αὐτοῦ· κεκολληνται· καταχρεῖ· ἐπ' αὐτὸν οὐ σαλευθήσεται·
ἡ καρδία αὐτοῦ· πεπηγὲν ὡς λίθος· ἐστήκεν δὲ ὥσπερ ἀκμῶν· ἀνῆλτατος
στραφέντος δὲ αὐτοῦ· φόβος· θηρίοις τετραποσὶν ἐπὶ γῆς· ἀλλομένοις
εἰαν συναντήσωσιν αὐτῷ· λογχαὶ οὐδὲν μὴ ποιήσωσιν· δόρυ· ἐπηρμένον
καὶ ἰθῶρα· κα· ἡγῆται· μὲν γάρ· σιδηρὸν· ἀχυρὰ· χαλκῶν δὲ ὥσπερ· ξύλον
σαθρὸν· οὐ μὴ τρώσῃ αὐτὸν· τοξὸν· χαλκίον· ἡγῆται· μὲν· πετροβολὸν
χορτὸν ὡς· καλάμη· ἐλογίσθησαν· σφυραὶ· καταγελα· δὲ· σεισμοῦ· πυρφο-
ροῦ· ἡ στρωμνὴ αὐτοῦ· ὀβελισκοὶ· ὀξεὶς· πας δὲ· χρυσὸς· θαλάσσης· ὑπ'
αὐτὸν ὥσπερ· πῆλος· ἀμυνθητός· ἀναζει· τὴν· ἀβύσσον ὥσπερ· χαλκίον
ἡγῆται· δὲ τὴν· θαλάσσαν ὥσπερ· ἐξαλειπτρον· τὸν δὲ· ταρταρον· τῆς
ἀβύσσου ὥσπερ· αἰχμαλῶτον· ἐλογίσατο· ἀβύσσον· εἰς· περιπατόν· οὐκ
ἐστὶν οὐδὲν ἐπὶ τῆς γῆς· ὁμοίον αὐτῷ· πεποιημένον· ἐγκαταπαίζεσθαι
ὑπὸ τῶν ἀγγέλων· μοι· παν· ὑψηλόν· ὅρα αὐτός· δὲ βασιλεὺς· παντῶν
τῶν ἐν τοῖς ὕδασιν· ὑπολαβὼν δὲ· ἰωβ· λέγει τῷ κυρίῳ· οἶδα ὅτι· πάντα
δύνασαι· ἀδυνατεῖ δὲ σοὶ οὐθέν· τίς γάρ ἐστιν ὁ· κρυπτῶν· σὲ βούλην
φειδομένος· δὲ· ρημάτων· καὶ σὲ· οἰεταὶ· κρυπτεῖν· τίς δὲ· ἀναγγελεῖ μοι
ἀ· οὐκ ἤδειν· μεγάλα καὶ θαύμαστα· ἀ· οὐκ ἠπιστάμην· ἀκούσον δὲ μοι

κυριε ινα καγω λαλησω ερωτησω δε σε συ δε με διδαξον ακοην μεν
ωτος ηκουον σου το προτερον νυνι δε ο οφθαλμος μου εορακεν σε
διο εφραυλισα εμαυτον και ετακην ηγημαι δε εμαυτον γην και σποδον
εγενετο δε μετα το λαλησαι τον κυριον παντα τα ρηματα ταυτα τω ιωβ
ειπεν ο κυριος ελιφας τω θαιμανιτη ημαρτες συ και οι δυο φιλοι σου
ου γαρ ελαλησατε ενωπιον μου αληθες ουδεν ωσπερ ο θεραπων μου
ιωβ νυν δε λαβετε επτα μοσχους και επτα κριους και πορευθητε προς
τον θεραποντα μου ιωβ και ποιησει καρπωσιν περι υμων ιωβ δε ο थे-
ραπων μου ευζεται περι υμων οτι ει μη προσωπον αυτου λημψομαι ει
μη γαρ δι αυτον απωλεσα αν υμας ου γαρ ελαλησατε αληθες κατα του
θεραποντος μου ιωβ επορευθη δε ελιφας ο θαιμανιτης και βαλδαδ ο
σαυχιτης και σωφαρ ο μιναιος και εποιησαν καθως συνεταξεν αυτοις
ο κυριος και ελυσεν την αμαρτιαν αυτοις δια ιωβ ο δε κυριος ηυξη-
σεν τον ιωβ ευξαμενου δε αυτου και περι των φιλων αυτου αφηκεν
αυτοις την αμαρτιαν εδωκεν δε ο κυριος διπλα οσα ην εμπροσθεν ιωβ
εις διπλασιασμον ηκουσαν δε παντες οι αδελφοι αυτου και αι αδελφαι
αυτου παντα τα συμβεβηκοτα αυτω και ηλθον προς αυτον και παντες
οσοι ηδεισαν αυτον εκ πρωτου φαγοντες δε και πινοντες παρ αυτω
παρεκαλεσαν αυτον και εθαυμασαν επι πασιν οις επηγαγεν αυτω ο
κυριος εδωκεν δε αυτω εκαστος αμναδα μιαν και τετραδραχμον χρυ-
σουν ασημον ο δε κυριος ευλογησεν τα εσχατα ιωβ η τα εμπροσθεν
ην δε τα κτηνη αυτου προβατα μυρια τετρακισχιλια καμηλοι εξακισχι-
λια ζευγη βοων χιλια ονοι θηλειαι νομαδες χιλιαι γεννωνται δε αυτω
υιοι επτα και θυγατερες τρεις και εκαλεσεν την μεν πρωτην ημεραν
την δε δευτεραν κασιαν την δε τριτην αμαλθειας κερας και ουχ ευ-
ρεθησαν κατα τας θυγατερας ιωβ βελτιους αυτων εν τη υπ ουρανον
εδωκεν δε αυταις ο πατηρ κληρονομιαν εν τοις αδελφοις εξησεν δε
ιωβ μετα την πληγην ετη εκατον εβδομηκοντα τα δε παντα εξησεν ετη
διακοσια τεσσαρακοντα οκτω και ειδεν ιωβ τους υιους αυτου και τους
υιους των υιων αυτου τεταρτην γενεαν και ετελευτησεν ιωβ πρεσβυ-
τερος και πληρης ημερων γεγραπται δε αυτον παλιν αναστησεσθαι
μεθ ων ο κυριος ανιστησιν ουτος ερμηνευεται εκ της συριακης βι-
βλου εν μεν γη κατοικων τη αυσιτιδι επι τοις οριοις της ιδουμιας
και αραβιας προουπηρχεν δε αυτω ονομα ιωβαβ λαβων δε γυναικα
αραβισσαν γεννα υιον ω ονομα εννων ην δε αυτος πατρος μεν ζαρε-
των ησαι υιων υιος μητρος δε βοσορρας ωστε ειναι αυτον πεμπτον
απο αβρααμ και ουτοι οι βασιλεις οι βασιλευσαντες εν εδωμ ης και
αυτος ηρξεν χωρας πρωτος βαλαχ ο του βεωρ και ονομα τη πολει αυ-
του δενναβα μετα δε βαλαχ ιωβαβ ο καλουμενος ιωβ μετα δε τουτον
ασομ ο υπαρχων ηγεμων εκ της θαιμανιτιδος χωρας μετα δε τουτον
αδαδ υιος βαραδ ο εκκοψας μαδιαμ εν τω πεδιω μωαβ και ονομα τη
πολει αυτου γεθθαιμ οι δε ελθοντες προς αυτον φιλοι ελιφας των
ησαι υιων θαιμανων βασιλευς βαλδαδ ο σαυχαιων τυραννος σωφαρ
ο μιναιων βασιλευς

αγαπησατε δικαιοσυνην οι κρινοντες την γην φρονησατε περι του
κυριου εν αγαθοτητι και εν απλοτητι καρδιας ζητησατε αυτον οτι ευ-
ρισκεται τοις μη πειραζουσιν αυτον εμφανιζεται δε τοις μη απιστουςιν
αυτω σχολιοι γαρ λογισμου χωριζουσιν απο θεου δοκιμαζομενη τε η
δυναμις ελεγχει τους αφρονας οτι εις ακοτεχνον ψυχην ουκ εισε-
λευσεται σοφια ουδε κατοικησει εν σωματι καταχρεω αμαρτιας αγιον

γάρ πνευμα παιδείας φευξεται δολον και απαναστησεται απο λογι-
σμων ασυνετων και ελεγχθησεται επελθουσης αδικιας φιλανθρωπον
γάρ πνευμα σοφια και ουκ αθωωσει βλασφημον απο χειλεων αυτου ο-
τι των νεφρων αυτου μαρτυς ο θεος και της καρδιας αυτου επισκοπος
αληθης και της γλωσσης ακουστης οτι πνευμα κυριου πεπληρωκεν
την οικουμενην και το συνεχον τα παντα γνωσιν εχει φωνης δια τουτο
φθειγγομενος αδικα ουδεις μη λαθη ουδε μη παροδευση αυτον ελεγ-
χουσα η δικη εν γάρ διαβουλις ασεβους εξετασις εσται λογων δε
αυτου ακοη προς κυριον ηξει εις ελεγχον ανομηματων αυτου οτι ους
ζηλωσεως ακροαται τα παντα και θρους γογγυσμων ουκ αποκρυ-
πτεται φυλαξασθε τοινυν γογγυσμον ανωφελη και απο καταλαλιας
φεισασθε γλωσσης οτι φθειγμα λαθραιον κενον ου πορευσεται στο-
μα δε καταψευδομενον αναιρει ψυχην μη ζηλουτε θανατον εν πλανη
ζωης υμων μηδε επισπασθε ολεθρον εν εργοις χειρων υμων οτι ο
θεος θανατον ουκ εποιησεν ουδε τερπεται επ απωλεια ζωντων εκτι-
σεν γαρ εις το ειναι τα παντα και σωτηριοι αι γενεσεις του κοσμου
και ουκ εστιν εν αυταις φαρμακον ολεθρου ουτε αδου βασιλειον επι
γης δικαιοσυνη γάρ αιθανατος εστιν ασεβεις δε ταις χερσιν και τοις
λογοις προσεκαλεσαντο αυτον φιλον ηγησασμενοι αυτον ετακτησαν και
συνθηκην ειθεντο προς αυτον οτι αξιοι εισιν της εκεινου μεριδος ειναι
ειπον γαρ εν εαυτοις λογισασμενοι ουκ ορθως ολιγος εστιν και λυπη-
ρος ο βιος ημων και ουκ εστιν ιασις εν τελευτη ανθρωπου και ουκ
εγνωσθη ο αναλυσας εξ αδου οτι αυτοσχεδιως εγεννηθημεν και μετα
τουτο εσομεθα ως ουκ υπαρξαντες οτι καπνος η πνοη εν ρισιν ημων
και ο λογος σπινθηρ εν κινήσει καρδιας ημων ου σβεσθεντος τεφρα
αποβησεται το σωμα και το πνευμα διαχυθησεται ως χαννος αηρ και
το ονομα ημων επιλησθησεται εν χρονω και ουθεις μνημονευσει των
εργων ημων και παρελευσεται ο βιος ημων ως ιχνη νεφελης και ως
ομιχλη διασχεδασθησεται διωχθεισα υπο ακτινων ηλιου και υπο θερ-
μοτητος αυτου βαρυνθεισα σκιας γάρ παροδος ο καιρος ημων και ουκ
εστιν αναποδισμος της τελευτης ημων οτι κατεσφραγισθη και ουδεις
αναστρεφει δευτε ουν και απολαυσωμεν των οντων αγαθων και χρη-
σωμεθα τη κτισει ως εν νεοτητι σπουδαιως οινου πολυτελους και
μυρων πλησθωμεν και μη παροδευσατω ημας ανθος εαρος στεψωμε-
θα ροδων καλυξιν πριν η μαρανθηναι μηδεις ημων αμοιρος εστω της
ημετερας αγερωχιας πανταχη καταλιπωμεν συμβολα της ευφροσυνης
οτι αυτη η μερις ημων και ο κληρος ουτος καταδυναστευσωμεν πενη-
τα δικαιον μη φεισωμεθα χηρας μηδε πρεσβυτου εντραπωμεν πολιας
πολυχρονιους εστω δε ημων η ισχυς νομος της δικαιοσυνης το γάρ
ασθενες αχρηστον ελεγχεται ενεδρευσωμεν τον δικαιον οτι δυσχρη-
στος ημιν εστιν και εναντιουται τοις εργοις ημων και ονειδιζει ημιν
αμαρτηματα νομου και επιφημιζει ημιν αμαρτηματα παιδειας ημων ε-
παγγελλεται γνωσιν εχειν θεου και παιδα κυριου εαυτον ονομαζει
εγενετο ημιν εις ελεγχον εννοιων ημων βαρυν εστιν ημιν και βλε-
πομενος οτι ανομοιος τοις αλλοις ο βιος αυτου και εξηλλαγμεναι αι
τριβις αυτου εις κιβδηλον ελογισθημεν αυτω και απεχεται των οδων
ημων ως απο ακαθαρσιων μακαριζει εσχατα δικαιων και αλαζονευεται
πατερα θεον ιδωμεν ει οι λογοι αυτου αληθεις και πειρασωμεν τα εν
εχθρασει αυτου ει γάρ εστιν ο δικαιος υιος θεου αντιλημψεται αυτου
και ρυσεται αυτον εκ χειρος ανθεστηκοτων υβρει και βασανω ετα-

σωμεν αυτον ινα γνωμεν την επιεικειαν αυτου και δοκιμασωμεν την ανεξικακίαν αυτου θανατω ασχημονι καταδικασωμεν αυτον εσται γαρ αυτου επισκοπη εκ λογων αυτου ταυτα ελογισαντο και επλανηθησαν απετυφλωσεν γαρ αυτους η κακια αυτων και ουκ εγνωσαν μυστηρια θεου ουδε μισθον ηλπισαν οσιότητος ουδε εκριναν γερας ψυχων αμωμων οτι ο θεος εκτισεν τον ανθρωπον επ αφθαρσια και εικονα της ιδίας αιδιότητος εποησεν αυτον φθονω δε διαβολου θανατος εισηλθεν εις τον κοσμον πειραζουσιν δε αυτον οι της εκεινου μεριδος οντες δικαιων δε ψυχαι εν χειρι θεου και ου μη αφηται αυτων βασανος εδοξαν εν οφθαλμοις αφρονων τεθναναι και ελογισθη κακωσις η εξοδος αυτων και η αφ ημων πορεία συντριμμα οι δε εισιν εν ειρηνη και γαρ εν οφει ανθρωπων εαν κολασθωσιν η ελπις αυτων ανθανασιας πληρης και ολιγα παιδευθεντες μεγαλα ευεργετηθησονται οτι ο θεος επειρασεν αυτους και ευρεν αυτους αξιους εαυτου ως χρυσον εν χωνευτηριω εδοκιμασεν αυτους και ως ολοκαρπωμα θυσιας προσεδεξατο αυτους και εν καιρω επισκοπης αυτων αναλαμψουσιν και ως σπινθηρες εν καλαμη διαδραμουνται κρινουσιν εθνη και κρατησουσιν λαων και βασιλευσει αυτων κυριος εις τους αιωνας οι πεπονηότες επ αυτω συνησουσιν αληθειαν και οι πιστοι εν αγαπη προσμενουσιν αυτω οτι χαρις και ελεος τοις εκλεκτοις αυτου οι δε ασεβεις καθα ελογισαντο εξουσιν επιτιμιαν οι αμελησαντες του δικαιου και του κυριου αποσταντες σοφίαν γαρ και παιδειαν ο εξουθενων ταλαιπωρος και κενη η ελπις αυτων και οι κοποι ανονητοι και αχρηστα τα εργα αυτων αι γυναικες αυτων αφρονες και πονηρα τα τεκνα αυτων επικαταρατος η γενεσις αυτων οτι μακαρια στείρα η αμιαντος ητις ουκ εγνω κοιτην εν παραπτωματι εξει καρπον εν επισκοπη ψυχων και ευνουχος ο μη εργασαμενος εν χειρι ανομημα μηδε ενθυμηθεις κατα του κυριου πονηρα δοθησεται γαρ αυτω της πιστεως χαρις εκλεκτη και κληρος εν ναω κυριου θυμηρεστερος αγαθων γαρ πονων καρπος ευκληης και αδιαπτωτος η ριζα της φρονησεως τεκνα δε μοιχων ατελεστα εσται και εκ παρανομου κοιτης σπερμα αφανισθησεται εαν τε γαρ μακροβιοι γενωνται εις ουθεν λογισθησονται και ατιμον επ εσχατων το γηρας αυτων εαν τε οζεως τελευτησωσιν ουχ εξουσιν ελπιδα ουδε εν ημερα διαγνωσεως παραμυθιον γενεας γαρ αδικου χαλεπα τα τελη κρεισσων ατεκνια μετα αρετης ανθανασια γαρ εστιν εν μνημη αυτης οτι και παρα θεω γινωσκεται και παρα ανθρωποις παρουσαν τε μιμουνται αυτην και ποθουσιν απελθουσιν και εν τω αιωνι στεφανηφορουσα πομπευει τον των αμιαντων αυλων αγωνα νικησασα πολυγονον δε ασεβων πληθος ου χρησιμευσει και εκ νοθων μοσχευματων ου δωσει ριζαν εις βαθος ουδε ασφαλη βασιν εδρασει καν γαρ εν κλαδοις προς καιρον αναθαλη επισφαλως βεβηκοτα υπο ανεμου σαλευθησεται και υπο βιας ανεμων εκριζωθησεται περικλασθησονται κλωνες ατελεστοι και ο καρπος αυτων αχρηστος αωρος εις βρωσιν και εις ουθεν επιτηδειος εκ γαρ ανομων υπνων τεκνα γεννωμενα μαρτυρες εισιν πονηριας κατα γονεων εν εξετασμω αυτων δικαιος δε εαν φθαση τελευτησαι εν αναπαυσει εσται γηρας γαρ τιμιον ου το πολυχρονιον ουδε αριθμω ετων μεμετρηται πολια δε εστιν φρονησις ανθρωποις και ηλικια γηρωσ βιος ακηλιδωτος ευαρεστος θεω γενομενος ηγαπηθη και ζων μεταξυ αμαρτωλων μετετεθη ηρπαγη μη κακια αλλαξη συνεσιν αυτου η δολος απατηση ψυχην αυτου βασκανια γαρ φαυλοτητος αμαυροι

τα καλά και ρεμβασμός επιθυμίας μεταλλεύει νουν ακαχον τελειωθείς εν ολίγω επλήρωσεν χρόνους μακρούς αρεστή γαρ ην κυρίω η ψυχή αυτού δια τουτο εσπευσεν εκ μέσου πονηρίας οι δε λαοι ιδόντες και μη νοήσαντες μηδε θέντες επι διανοία το τοιούτο οτι χάρις και έλεος εν τοις εκλεκτοις αυτού και επισκοπή εν τοις οσίοις αυτού κατακρίνει δε δικαίος καμών τους ζώντας ασεβεις και νεοτης τελεσθείσα ταχέως πολυετες γήρας αδικου οψόνται γαρ τελευτην σοφου και ου νοήσουσιν τι εβούλευσατο περι αυτού και εις τι ησφαλισατο αυτον ο κυριος οψόνται και εξουθενήσουσιν αυτους δε ο κυριος εκγέλασεται και εσονται μετα τουτο εις πτωμα ατιμον και εις υβριν εν νεκροις δι αιωνος οτι ρήξει αυτους αφρώνους πρηνεις και σαλεύσει αυτους εκ θεμελιων και εως εσχάτου χερσωθήσονται και εσονται εν οδυνη και η μνημη αυτων απολείται ελεύσονται εν συλλογισμω αμαρτημάτων αυτων δειλοι και ελεγχει αυτους εξ εναντίας τα ανομηματα αυτων τοτε στησεται εν παρρησία πολλή ο δικαίος κατα προσωπον των θλιψάντων αυτον και των αθετούντων τους πονους αυτού ιδόντες ταραχθήσονται φοβω δεινω και εκστήσονται επι τω παραδοξω της σωτηρίας ερουσιν εν εαυτοις μετανοούντες και δια στενοχωριαν πνευματος στεναζονται και ερουσιν ουτος ην ον εσχόμεν ποτε εις γελωτα και εις παραβολην ονειδισμού οι αφρονες τον βιον αυτού ελογισαμεθα μανιαν και την τελευτην αυτού ατιμον πως κατελογισθη εν υιοις θεου και εν αγίοις ο κληρος αυτού εστιν αρα επλανηθημεν απο οδου αληθείας και το της δικαιοσύνης φως ουκ επελαμψεν ημιν και ο ηλιος ουκ ανετείλει ημιν ανομίας ενεπλήσθημεν τριβους και απώλειας και διωδευσαμεν ερημους αβατους την δε οδον κυριου ουκ επεγνώμεν τι ωφέλησεν ημας η υπερηφανία και τι πλούτος μετα αλαζονείας συμβεβλήται ημιν παρηλθεν εκείνα παντα ως σκία και ως αγγελία παρατρεχούσα ως ναυς διερχομένη κυμαίνομενον υδωρ ης διαβάσης ουκ εστιν ιχνος ευρειν ουδε ατραπον τροπιος αυτής εν κυμασιν η ως ορνεου διιπταντος αερα ουθεν ευρισκεται τεκμηριον πορείας πληγή δε μαστιζομενον τάρσων πνευμα κουφον και σχιζομενον βια ροιζου κινουμένων πτερυγων διωδευθη και μετα τουτο ουχ ευρεθη σημειον επιβάσεως εν αυτω η ως βελους βληθέντος επι σκοπον τμηθείς ο αηρ ευθείως εις εαυτον ανελυνθη ως αγνοησαι την διοδον αυτού ουτως και ημεις γεννηθέντες εξελιπομεν και αρετης μεν σημειον ουθεν εσχόμεν δείξαι εν δε τη κακία ημών κατεδαπανηθημεν οτι ελπις ασεβους ως φερομενος χνους υπο ανεμου και ως παχνη υπο λαιλαπος διωχθείσα λεπτή και ως καπνος υπο ανεμου διεχυθη και ως μνεία καταλυτου μονοήμερου παρωδευσεν δικαιοι δε εις τον αιωνα ζώσιν και εν κυρίω ο μισθός αυτών και η φροντίς αυτών παρα υψιστω δια τουτο λημψονται το βασιλειον της ευπρεπειας και το διαδῆμα του καλλους εκ χειρος κυριου οτι τη δεξιά σκεπασει αυτους και τω βραχιονι υπερασπizei αυτών λημψεται πανοπλιαν τον ζήλον αυτού και οπλοποιήσει την χτισιν εις αμυναν εχθρών ενδυσεται θώρακα δικαιοσύνην και περιθήσεται κορυθα χρисιν ανυποκριτον λημψεται ασπίδα ακαταμαχητον οσιότητα οξύνει δε αποτομον οργην εις ρομφαίαν συνεκπολεμήσει δε αυτω ο κοσμος επι τους παραφρονας πορεύσονται ευστοχοι βολιδες αστραπών και ως απο ευκυκλου τοξου των νεφών επι σκοπον αλουνται και εκ πετροβολου θυμου πλήρεις ριφήσονται χαλάξαι αγανακτήσει κατ αυτών υδωρ θαλάσσης ποταμοι δε συγχλυσουσιν αποτομώς αντιστη-

σεται αυτοις πνευμα δυναμεως και ως λαίλαψ εκλιχησει αυτοους και ερημωσει πασαν την γην ανομια και η κακοπραγια περιτρεφει θρονους δυναστων ακουσατε ουν βασιλεις και συνετε μαθετε δικασται περ- των γης ενωτισασθε οι κρατουντες πληθους και γεγαυρωμενοι επι οχλοις εθνων οτι εδοθη παρα κυριου η κρατησις υμιν και η δυναστεια παρα υψιστου ος εξετασει υμων τα εργα και τας βουλας διερευνησει οτι υπηρεται οντες της αυτου βασιλειας ουκ εκρινατε ορθως ουδε ε- φυλαξατε νομον ουδε κατα την βουλην του θεου επορευθητε φρικτως και ταχεως επιστησεται υμιν οτι κρισις αποτομος εν τοις υπερεχουσιν γινεται ο γαρ ελαχιστος συγγνωστος εστιν ελεους δυνατοι δε δυνα- τως ετασθησονται ου γαρ υποστελεται προσωπον ο παντων δεσπο- της ουδε εντραπησεται μεγεθος οτι μικρον και μεγαν αυτος εποιησεν ομοιως τε προνοει περι παντων τοις δε κραταιοις ισχυρα εφισταται ε- ρευνα προς υμας ουν ω τυραννοι οι λογοι μου ινα μαθητε σοφιαν και μη παραπεσητε οι γαρ φυλαξαντες οσιως τα οσια οσιωθησονται και οι διδαχθεντες αυτα ευρησουσιν απολογιαν επιθυμησате ουν των λογων μου ποιησате και παιδευθησεσθε λαμπρα και αμαραντος εστιν η σο- φια και ευχερωσ θεωρεται υπο των αγαπωντων αυτην και ευρισκεται υπο των ζητουτων αυτην φθανει τους επιθυμουντας προγνωσθηναι ο ορθρισας προς αυτην ου κοπιασει παρεδρον γαρ ευρησει των πυ- λων αυτου το γαρ ενθυμηθηναι περι αυτης φρονησεως τελειοτης και ο αγρυπνησας δι αυτην ταχεως αμεριμνος εσται οτι τους αξιους αυ- της αυτη περιερχεται ζητουσα και εν ταις τριβοις φανταζεται αυτοις ευμενωσ και εν παση επινοια υπαντα αυτοις αρχη γαρ αυτης η αληθε- στατη παιδειας επιθυμια φροντις δε παιδειας αγαπη αγαπη δε τηρησις νομων αυτης προσοχη δε νομων βεβαιωσις αφθαρσιας αφθαρσια δε εγγυς ειναι ποιει θεου επιθυμια αρα σοφιας αναγει επι βασιλειαν ει ουν ηδεσθε επι θρονους και σκηπτροις τυραννοι λαων τιμησате σο- φιαν ινα εις τον αιωνα βασιλευσητε τι δε εστιν σοφια και πως εγενετο απαγγελω και ουκ αποκριψω υμιν μυστηρια αλλα απ αρχης γενεσε- ως εξιχνιασω και θησω εις το εμφανες την γνωσιν αυτης και ου μη παροδευσω την αληθειαν ουτε μην φθονω τετηρκοτι συνοδευσω οτι ουτος ου κοινωνησει σοφια πληθος δε σοφων σωτηρια κοσμου και βασιλεις φρονιμος ευσταθεια δημου ωστε παιδευεσθε τοις ρημασιν μου και ωφεληθησεσθε ειμι μεν καγω θνητος ανθρωπος ισος απασιν και γηγενους απογονος πρωτοπλαστου και εν κοιλια μητρος εγλυφην σαρξ δεκαμηνιαυ χρονω παγεισ εν αιματι εκ σπερματος ανδρος και ηδονης υπνω συνελθουσης και εγω δε γενομενος εσπασα τον κοινον αερα και επι την ομοιοπαθη κατεπεσον γην πρωτην φωνην την ομοιαν πασιν ισα κλαιων εν σπαργανοις ανετραφην και φροντισιν ουδεις γαρ βασιλεων ετεραν εσχεν γενεσεως αρχην μια δε παντων εισοδος εις τον βιον εξοδος τε ιση δια τουτο ευξαμην και φρονησις εδοθη μοι επεκαλεσαμην και ηλθεν μοι πνευμα σοφιας προεχρινα αυτην σκη- πτρων και θρονων και πλουτον ουδεν ηγησαμην εν συγκρισει αυτης ουδε ωμοιωσα αυτη λιθον ατιμητον οτι ο πας χρυσος εν οφει αυτης ψαμμος ολιγη και ως πηλος λογισθησεται αργυρος εναντιον αυτης υπερ υγειαν και ευμορφιαν ηγαπησα αυτην και προειλομην αυτην α- ντι φωτος εχειν οτι ακοιμητον το εκ ταυτης φεγγος ηλθεν δε μοι τα αγαθα ομου παντα μετ αυτης και αναριθμητος πλουτος εν χερσιν αυτης ευφρανθην δε επι πασιν οτι αυτων ηγεται σοφια ηγνωουν δε

αυτην γενετιν ειναι τουτων αδολως τε εμαθον αφθωνως τε μεταδιδωμι τον πλουτον αυτης ουκ αποκρυπτομαι ανεκλιπης γαρ ιησαυρος εστιν ανθρωποις ον οι κτησαμενοι προς θεον εστειλαντο φιλιαν δια τας εκ παιδειας δωρεας συσταθεντες εμοι δε δωη ο θεος ειπειν κατα γνωμην και ενθυμηθηναι αξιως των δεδομενων οτι αυτος και της σοφιας οδηγος εστιν και των σοφων διορθωτης εν γαρ χειρι αυτου και ημεις και οι λογοι ημων πασα τε φρονησις και εργατειων επιστημη αυτος γαρ μοι εδωκεν των οντων γνωσιν αφευδη ειδεναι συστασιν κοσμου και ενεργειαν στοιχειων αρχην και τελος και μεσοτητα χρονων τροπων αλλαγας και μεταβολας καιρων ενιαυτου κυκλους και αστρων θεσεις φυσεις ζωων και θυμους ιηριων πνευματων βιας και διαλογισμους ανθρωπων διαφορας φυτων και δυναμεις ριζων οσα τε εστιν κρυπτα και εμφανη εγνων η γαρ παντων τεχνιτις εδιδαξεν με σοφια εστιν γαρ εν αυτη πνευμα νοερον αγιον μονογενες πολυμερες λεπτον ευκινητον τρανον αμολυντον σαφες απημαντον φιλαγαθον οξυ ακωλυτον ευεργετικον φιλανθρωπον βεβαιον ασφαλές αμεριμνον παντοδυναμον πανεπισκοπον και δια παντων χωρουν πνευματων νοερων καθαρων λεπτοτατων πασης γαρ κινησεως κινητικωτερον σοφια διηκει δε και χωρει δια παντων δια την καθαροτητα ατμης γαρ εστιν της του θεου δυναμεως και απορροια της του παντοκρατορος δοξης ειλικρινης δια τουτο ουδεν μεμιαμμενον εις αυτην παρεμιπτει απαυγασμα γαρ εστιν φωτος αιδιου και εσοπτρον ακηλιδωτον της του θεου ενεργειας και εικων της αγαθοτητος αυτου μια δε ουσα παντα δυναται και μενουςα εν αυτη τα παντα καινιζει και κατα γενεας εις ψυχας οσιας μεταβαινουσα φιλους θεου και προφητας κατασκευαζει ουθεν γαρ αγαπα ο θεος ει μη τον σοφια συνοικουντα εστιν γαρ αυτη ευπρεπεστερα ηλιου και υπερ πασαν αστρων θεσιν φωτι συγκρινομενη ευρισκεται προτερα τουτο μεν γαρ διαδεχεται νυξ σοφιας δε ου κατισχυει κακια διατεινει δε απο περατος επι περας ευρωστως και διοικει τα παντα χρηστως ταυτην επιλησα και εξεζητησα εκ νεοτητος μου και εξητησα νυμφην αγαγεσθαι εμαυτω και εραστης εγενομην του καλλους αυτης ευγενειαν δοξαζει συμβιωσιν θεου εχουσα και ο παντων δεσποτης ηγαπησεν αυτην μυστις γαρ εστιν της του θεου επιστημης και αρετις των εργων αυτου ει δε πλουτος εστιν επιθυμητον κτημα εν βιω τι σοφιας πλουσιωτερον της τα παντα εργαζομενης ει δε φρονησις εργαζεται τις αυτης των οντων μαλλον εστιν τεχνιτις και ει δικαιοσυνην αγαπα τις οι πονοι ταυτης εισιν αρεται σωφροσυνην γαρ και φρονησιν εκδιδασκει δικαιοσυνην και ανδρειαν ων χρησιμωτερον ουδεν εστιν εν βιω ανθρωποις ει δε και πολυπειριαν ποιηι τις οιδεν τα αρχαια και τα μελλοντα εικαζει επισταται στροφας λογων και λυσεις αιγιματων σημεια και τερατα προγινωσκει και εκβασεις καιρων και χρονων εκρινα τοινυν ταυτην αγαγεσθαι προς συμβιωσιν ειδως οτι εσται μοι συμβουλος αγαθων και παραινεσις φροντιδων και λυτης εξω δι αυτην δοξαν εν οχλοις και τιμην παρα πρεσβυτεροις ο νεος οξυς ευρεθησομαι εν κρισει και εν οψει δυναστων θαυμασθησομαι σιγωντα με περιμενουσιν και φυτεγγομενω προσεξουσιν και λαλουντος επι πλειον χειρα επιθησουσιν επι στομα αυτων εξω δι αυτην αιθανασιαν και μνημην αιωνιον τοις μετ εμε απολειψω διοικησω λαους και εθνη υποταγησεται μοι φοβηθησονται με ακουσαντες τυραννοι φρικτοι εν πληθει φανουμαι αγαθος και εν πολεμω ανδρειος εισελθων εις τον οι-

κον μου προσαναπαυσομαι αυτη ου γαρ εχει πικριαν η συναναστροφη αυτης ουδε οδυνην η συμβιβωσις αυτης αλλα ευφροσυνην και χαραν ταυτα λογισαμενος εν εμαυτω και φροντισας εν καρδια μου οτι αθανασια εστιν εν συγγενεια σοφιας και εν φιλια αυτης τερψις αγαθη και εν πονοις χειρων αυτης πλουτος ανεκλιπης και εν συγγυμνασια ομιλιας αυτης φρονησις και ευκλεια εν κοινωνια λογων αυτης περιηειν ζητων οπως λαβω αυτην εις εμαυτον παις δε ημην ευφυης ψυχης τε ελαχον αγαθης μαλλον δε αγαθος ων ηλθον εις σωμα αμιαντον γνους δε οτι ουκ αλλως εσομαι εγκρατης εαν μη ο θεος δω και τουτο δ ην φρονησεως το ειδεναι τινος η χαρις ενετυχον τω κυριω και εδεθητην αυτου και ειπον εξ ολης της καρδιας μου θεε πατερων και κυριε του ελεους ο ποιησας τα παντα εν λογω σου και τη σοφια σου κατασχευασας ανθρωπον ινα δεσποζη των υπο σου γενομενων κτισματων και διεπη τον κοσμον εν οσιοτητι και δικαιοσυνη και εν ευθυτητι ψυχης κρισιν κρινη δος μοι την των σων θρονων παρεδρον σοφιαν και μη με αποδοκιμασης εκ παιδων σου οτι εγω δουλος σος και υιος της παιδισκης σου ανθρωπος ασθενης και ολιγοχροnios και ελασσων εν συνεσει κρισεως και νομων καν γαρ τις η τελειος εν υιοις ανθρωπων της απο σου σοφιας απουσης εις ουδεν λογισθησεται συ με προειλω βασιλεα λαου σου και δικαστην υιων σου και θυγατερων ειπας οικοδομησαι ναον εν ορει αγιω σου και εν πολει κατασκηνωσεως σου θυσιαστηριον μιμημα σκηνης αγιας ην προητοιμασας απ αρχης και μετα σου η σοφια η ειδυια τα εργα σου και παρουσα οτε εποιεις τον κοσμον και επισταμενη τι αρεστον εν οφθαλμοις σου και τι ευθες εν εντολαις σου εξαποστειλον αυτην εξ αγιων ουρανων και απο θρονου δοξης σου πεμψον αυτην ινα συμπαρουσα μοι κοπιαση και γνω τι ευαρεστον εστιν παρα σοι οιδε γαρ εκεινη παντα και συνιει και οδηγησει με εν ταις πραξεσι μου σωφρονως και φυλαξει με εν τη δοξη αυτης και εσται προσδεκτα τα εργα μου και διακρινω τον λαον σου δικαιως και εσομαι αξιος θρονων πατρος μου τις γαρ ανθρωπος γνωσεται βουλην θεου η τις ενθυμηθησεται τι θελει ο κυριος λογισμοι γαρ θνητων δειλοι και επισφαλεις αι επινοιαι ημων φθαρτον γαρ σωμα βαρυνει ψυχην και βριθει το γεωδες σκηνος νουν πολυφροντιδα και μολις εικαζομεν τα επι γης και τα εν χερσιν ευρισκομεν μετα πονου τα δε εν ουρανους τις εξιχνιασεν βουλην δε σου τις εγνω ει μη συ εδωκας σοφιαν και επεμψας το αγιον σου πνευμα απο υψιστων και ουτως διωρθωθησαν αι τριβοι των επι γης και τα αρεστα σου εδιδαχθησαν ανθρωποι και τη σοφια εσωθησαν αυτη πρωτοπλαστον πατερα κοσμου μονον κτισθεντα διεφυλαξεν και εξειλατο αυτον εκ παραπτωματος ιδιου εδωκεν τε αυτω ισχυν κρατησαι απαντων αποστας δε απ αυτης αδικος εν οργη αυτου αδελφοκτονους συναπαλετο θυμοις δι ον κατακλυζομενην γην παλιν εσωσεν σοφια δι ευτελους ξυλου τον δικαιον κυβερνησασα αυτη και εν ομονοια πονηριας εθνων συγχυθεντων εγνω τον δικαιον και ετηρησεν αυτον αμεμπτον θεω και επι τεχνου σπλαγχνοις ισχυρον εφυλαξεν αυτη δικαιον εξαπολλυμενων ασεβων ερρυσατο φυγοντα καταβασιον πυρ πενταπολεως ης ετι μαρτυριον της πονηριας καπνιζομενη καθεστηκε χερσος και ατελεσιν ωραις καρποφορουντα φυτα απιστουσης ψυχης μνημειον εστηκυια στηλη αλος σοφιαν γαρ παροδουσαντες ου μονον εβλαβησαν του μη γυνωαι τα καλα αλλα και της αφροσυνης απελιπον τω βιω μνημο-

συνον ινα εν οis εσφαλησαν μηδε λαθειν δυνηθωσιν σοφια δε τους
θεραπευοντας αυτην εκ πονων ερρυσατο αυτη φυγαδα οργης αδελ-
φου δικαιον ωδηγησεν εν τριβοis ευθειαις εδειξεν αυτω βασιλειαν
θεου και εδωκεν αυτω γνωσιν αγιων ευπορησεν αυτον εν μοχθοis
και επληθυνεν τους πονους αυτου εν πλεονεξια κατισχυοντων αυτον
παρεστη και επλουτισεν αυτον διεφυλαξεν αυτον απο εχθρων και απο
ενεδρευοντων ησφαλισατο και αγωνα ισχυρον εβραβευσεν αυτω ινα
γνω οτι παντος δυνατωτερα εστιν ευσεβεια αυτη πραθεντα δικαιον
ουκ εγκατελιπεν αλλα εξ αμαρτιας ερρυσατο αυτον συγκατεβη αυτω
εις λακκον και εν δεσμοis ουκ αφηκεν αυτον εως ηνεγκεν αυτω σκη-
πτρα βασιλειας και εξουσιαν τυραννουντων αυτου ψευδεις τε εδειξεν
τους μωμησαμενους αυτον και εδωκεν αυτω δοξαν αιωνιον αυτη λαον
οσιον και σπερμα αμειπτον ερρυσατο εξ εθνους θλιβοντων εισηλθεν
εις ψυχην θεραποντος κυριου και αντεστη βασιλευσιν φοβεροις εν
τερασι και σημειοis απεδωκεν οσοis μισθον κοπων αυτων ωδηγησεν
αυτους εν οδω θαυμαστη και εγενετο αυτοis εις σκεπην ημερας και
εις φλογα αστρων την νυκτα διεβιβασεν αυτους θαλασσαν ερυθραν
και διηγαγεν αυτους δι υδατος πολλου τους δε εχθρους αυτων κατε-
κλυσεν και εκ βαθους αβυσσου ανεβρασεν αυτους δια τουτο δικαιοi
εσκυλευσαν ασεβεις και υμνησαν κυριε το ονομα το αγιον σου την τε
υπερμαχον σου χειρα ηνεσαν ομοθυμαδον οτι η σοφια ηνοιξεν στομα
κωφων και γλωσσας νηπιων εθηκεν τρανας ευοδωσεν τα εργα αυτων
εν χειρι προφητου αγιου διωδευσαν ερημον αιικητον και εν αβατοις ε-
πηξαν σκηνας αντεστησαν πολεμιοis και εχθρους ημυναντο επιψησαν
και επεκαλεσαντο σε και εδοθη αυτοis εκ πετρας ακροτομου υδωρ
και ιαμα διψης εκ λιθου σκληρου δι ων γαρ εκολασθησαν οι εχθροι
αυτων δια τουτων αυτοi απορουντες ευεργετηθησαν αντι μεν πηγης
αεναντου ποταμου αιματι λυθρωδει ταραχθεντος εις ελεγχον νηπιοκτο-
νου διαταγματος εδωκας αυτοis δαψιλες υδωρ ανελπιστως δειξας δια
του τοτε διψους πως τους υπεναντιους εκολασας οτε γαρ επειρασθη-
σαν καιπερ εν ελεει παιδευομενοι εγνωσαν πως μετ οργης κρινομενοι
ασεβεις εβασανιζοντο τουτους μεν γαρ ως πατηρ νουθετων εδοκι-
μασας εκεινους δε ως αποτομος βασιλευς καταδικαζων εξηταςας και
αποντες δε και παροντες ομοιως ετρυχοντο διπλη γαρ αυτους ελαβεν
λυπη και στεναγμος μνημων των παρελθοντων οτε γαρ ηκουσαν δια
των ιδιων κολασεων ευεργετημενους αυτους ησθοντο του κυριου ον
γαρ εν εκθεσει παλαι ριφεντα απειπον χλευαζοντες επι τελει των εκ-
βασεων θαυμασαν ουχ ομοια δικαιοis επιψησαντες αντι δε λογισμων
ασυνετων αδικιας αυτων εν οis πλανηθεντες εθηρησκευον αλογα ερ-
πετα και κνωδαλα ευτελη επαπεστειλας αυτοis πληθος αλογων ζων
εις εκδικησιν ινα γνωσιν οτι δι ων τις αμαρτανει δια τουτων κολαζε-
ται ου γαρ ηπορει η παντοδυναμος σου χειρ και κτισασα τον κοσμον
εξ αμορφου υλης επιτεμψαι αυτοis πληθος αρκων η θρασεις λεοντας
η νεοκτιστους θυμου πληρεις θηρας αγνωστους ητοι πυρπνοον φυ-
σωντας ασθμα η βρομον λιχωμενους καπνου η δεινους απ ομματαων
σπινθηρας αστραπτοντας ων ου μονον η βλαβη ηδυνατο συνεκτριψαι
αυτους αλλα και η οψis εκφοβησασα διολεσαι και χωρις δε τουτων ενι
πνευματι πεσειν εδυνατο υπο της δικης διωχθεντες και λιχηθεντες
υπο πνευματος δυναμεως σου αλλα παντα μετρω και αριθμω και σταθι-
μω διεταξας το γαρ μεγαλως ισχυειν σοι παρεστιν παντοτε και κρατει

βραχιονος σου τις αντιστησεται οτι ως ροπη εκ πλαστιγγων ολος ο κοσμος εναντιον σου και ως ρανις δροσου ορθρινη κατελθουσα επι γην ελεεις δε παντας οτι παντα δυνασαι και παρορας αμαρτηματα ανθρωπων εις μετανοιαν αγαπας γαρ τα οντα παντα και ουδεν βδελυσση ων εποιησας ουδε γαρ αν μισων τι κατεσκευασας πως δε διεμεινεν αν τι ει μη συ ηθελησας η το μη κληθεν υπο σου διετηρηθη φειδη δε παντων οτι σα εστιν δεσποτα φιλοψυχε το γαρ αφηαρτον σου πνευμα εστιν εν πασιν διο τους παραπιπτοντας κατ ολιγον ελεγχεις και εν οις αμαρτανουσιν υπομιμνησκων νουθετεις ινα απαλλαγεντες της κακιας πιστευσωσιν επι σε κυριε και γαρ τους παλαι οικητορας της αγιας σου γης μισησας επι τω εχθιστα πρασσειν εργα φαρμακειων και τελετας ανοσιους τεκνων τε φονας ανελεημονας και σπλαγχνοφαγον ανθρωπινων σαρκων θοιαν και αιματος εκ μεσου μυστας θιασου και αυθεντας γονεις ψυχων αβοηθητων εβουληθης απολεσαι δια χειρων πατερων ημων ινα αξιαν αποικιαν δεζηται θεου παιδων η παρα σοι πασων τιμιωτατη γη αλλα και τουτων ως ανθρωπων εφεισω απεστειλας τε προδρομους του στρατοπεδου σου σφηκας ινα αυτους κατα βραχυ εξολεθρευσωσιν ουκ αδυνατων εν παραταξει ασεβεις δικαιοι υποχειριους δουναι η θηριοις δεινοις η λογω αποτομω υφ εν εκτριψαι κρινων δε κατα βραχυ εδιδους τοπον μετανοιας ουκ αγνων οτι πονηρα η γενεσις αυτων και εμψυτος η κακια αυτων και οτι ου μη αλλαγη ο λογισμος αυτων εις τον αιωνα σπερμα γαρ ην κατηραμενον απ αρχης ουδε ευλαβουμενος τινα εφ οις ημαρτανον αδειαν εδιδους τις γαρ ερει τι εποιησας η τις αντιστησεται τω κριματι σου τις δε εγχαλεσει σοι κατα εθνων απολωλωτων α συ εποιησας η τις εις καταστασιν σοι ελευσεται εκδικος κατα αδικων ανθρωπων ουτε γαρ θεος εστιν πλην σου ω μελει περι παντων ινα δειξης οτι ουκ αδικως εκρινας ουτε βασιλευς η τυραννος αντοφθαλμησαι δυνησεται σοι περι ων εκολασας δικαιος δε ων δικαιως τα παντα διεπεις αυτον τον μη οφειλοντα κολασθηναι καταδικασαι αλλοτριον ηγουμενος της σης δυναμεως η γαρ ισχυς σου δικαιοσυνης αρχη και το παντων σε δεσποζειν παντων φειδεσθαι σε ποιει ισχυν γαρ ενδεικνυσαι απιστουμενος επι δυναμεως τελειοτητι και εν τοις ειδοσι το θρασος εξελεγχεις συ δε δεσποζων ισχυος εν επιεικεια κρινεις και μετα πολλης φειδος διοικεις ημας παρ εστιν γαρ σοι οταν θελης το δυνασθαι εδιδας δε σου τον λαον δια των τοιουτων εργων οτι δει τον δικαιον ειναι φιλανθρωπον και ευελπιδας εποιησας τους υιους σου οτι διδοις επι αμαρτημασιν μετανοιαν ει γαρ εχθρους παιδων σου και οφειλομενους θανατω μετα τοσαυτης ετιμωρησω προσοχης και διεσεως δους χρονους και τοπον δι ων απαλλαγωσι της κακιας μετα ποσης ακριβειας εκρινας τους υιους σου ων τοις πατρασιν ορκους και συνθηκας εδωκας αγαθων υποσχεσεων ημας ουν παιδευων τους εχθρους ημων εν μυριοτητι μαστιγοις ινα σου την αγαθοτητα μεριμνωμεν κρινοντες κρινομενοι δε προσδοκωμεν ελεος οθεν και τους εν αφροσυνη ζωης βιωσαντας αδικως δια των ιδιων εβασανισας βδελυγματων και γαρ των πλανης οδων μακροτερον επλανηθησαν θεους υπολαμβανοντες τα και εν ζωοις των αισχρων ατιμα νηπιων δικην αφρονων ψευσθεντες δια τουτο ως παισιν αλογιστοις την κρισιν εις εμπαιγμον επεμφας οι δε παιγνιοις επιτιμησεως μη νουθετηθεντες αξιαν θεου κρισιν πειρασουσιν εφ οις γαρ αυτοι πασχοντες ηγαναχτουν επι τουτοις ους εδοκουν θε-

ους εν αυτοις κολαζομενοι ιδοντες ον παλαι ηρουντο ειδεναι θεον επεγνωσαν αληθη διο και το τερμα της καταδικης επ αυτους επηλθεν ματαιοι μεν γαρ παντες ανθρωποι φυσει οis παρην θεου αγνωσια και εκ των ορωμενων αγαθων ουκ ισχυσαν ειδεναι τον οντα ουτε τοis εργοis προσεχοντες επεγνωσαν τον τεχνητην αλλ η πυρ η πνευμα η ταχινον αερα η κυκλον αστρων η βιαιον υδωρ η φωστηρας ουρανου πρυτανεις κοσμου θεους ενομισαν ων ει μεν τη καλλονη τερπομενοι ταυτα θεους υπελαμβανον γνωτωσαν ποσω τουτων ο δεσποτης εστι βελτιων ο γαρ του καλλους γενεσιάρχης εκτισεν αυτα ει δε δυναμιν και ενεργειαν εκπλαγεντες νοησατωσαν απ αυτων ποσω ο κατασκευασας αυτα δυνατωτερος εστιν εκ γαρ μεγεθους και καλλονης κτισματων αναλογως ο γενεσιουργος αυτων θεωρεται αλλ ομως επι τουτοις μεμφis εστιν ολιγη και γαρ αυτοι ταχα πλανωνται θεον ζητουντες και θελοντες ευρειν εν γαρ τοis εργοis αυτου αναστρεφoμενοι διερευνωσιν και πειθονται τη οφει οτι καλα τα βλεπομενα παλιν δ ουδ αυτοι συγγνωστοι ει γαρ τοσουτον ισχυσαν ειδεναι ινα δυνανται στοχασασθαι τον αιωνα τον τουτων δεσποτην πως ταχινον ουχ ευρον ταλαιπωροι δε και εν νεκροis αι ελπιδες αυτων οitινες εκαλεσαν θεους εργα χειρων ανθρωπων χρυσον και αργυρον τεχνης εμμελετημα και απεικασματα ζων η λιθον αχρηστον χειρος εργον αρχαιας ει δε και τις υλοτομος τεκτων ευκινητον φυτον εκπρισας περιεξυσεν ευμαθως παντα τον φλοιον αυτου και τεχνησαμενος ευπρεπως κατεσκευασεν χρησιμον σκευος εις υπηρεσιαν ζωης τα δε αποβληματα της εργασιας εις ετοιμασιαν τροφης αναλωσας ενεπλησθη το δε εξ αυτων αποβλημα εις ουθεν ευχρηστον ξυλον σχολιον και οζοis συμπεφυκος λαβων εγλυψεν εν επιμελεια αργιας αυτου και εμπειρια συνεσεως ετυπωσεν αυτο απεικασεν αυτο εικονι ανθρωπου η ζωω τινη ευτελει ωμοιωσεν αυτο καταχρισας μιλτω και φυκει ερυθηνας χροαν αυτου και πασαν κηλιδα την εν αυτω καταχρισας και ποιησας αυτω αυτου αξιον οικημα εν τοιχω εθηκεν αυτο ασφαλισαμενος σιδηρω ινα μεν ουν μη καταπεση προενοησεν αυτου ειδως οτι αδυνατει εαυτω βοηθησαι και γαρ εστιν εικων και χρειαν εχει βοηθειας περι δε κτηματων και γαμων αυτου και τεκνων προσευχομενος ουκ αισχυνεται τω αψυχω προσλαλων και περι μεν υγειας το ασθενες επικαλεται περι δε ζωης το νεκρον αξιοι περι δε επικουριας το απειροτατον ικετευει περι δε οδοιποριας το μηδε βασει χρησθαι δυναμενον περι δε πορισμου και εργασιας και χειρων επιτυχιας το αδρανεστατον ταις χερσιν ευδρανειαν αιτειται πλουν τις παλιν στελλομενος και αγρια μελλων διοδευειν κυματα του φεροντος αυτον πλοιου σαθροτερον ξυλον επιβοαται εκεινο μεν γαρ ορεξις πορισμων επενοησεν τεχνιτις δε σοφια κατεσκευασεν η δε ση πατερ διακυβερνα προνοια οτι εδωκας και εν θαλασση οδον και εν κυμασι τριβον ασφαλη δεικνυς οτι δυνασαι εκ παντος σωζειν ινα καν ανευ τεχνης τις επιβη θελεις δε μη αργα ειναι τα της σοφιας σου εργα δια τουτο και ελαχιστω ξυλω πιστευουσιν ανθρωποι ψυχας και διελθοντες κλυδωνα σχεδια διεσωθησαν και αρχης γαρ απολλυμενων υπερηφανων γιγαντων η ελπις του κοσμου επι σχεδιας καταφυγουσα απελιπεν αιωνι σπερμα γενεσεως τη ση κυβερνηθεισα χειρι ευλογηται γαρ ξυλον δι ου γινεται δικαιοσυνη το χειροποιητον δε επικαταρατον αυτο και ο ποιησας αυτο οτι ο μεν ηργαζετο το δε φθαρτον θεος ωνομασθη εν ισω γαρ μισητα θεω και ο ασεβων και η ασεβεια αυτου

και γαρ το πραχθην συν τω δρασαντι κολασθησεται δια τουτο και εν ειδωλοις εθνων επισκοπη εσται οτι εν κτισματι θεου εις βδελυγμα εγεννηθησαν και εις σκανδαλα ψυχαις ανθρωπων και εις παγιδα ποσιν αφρονων αρχη γαρ πορνειας επινοια ειδωλων ευρεσις δε αυτων φθορα ζωης ουτε γαρ ην απ αρχης ουτε εις τον αιωνα εσται κενοδοξια γαρ ανθρωπων εισηλθεν εις τον κοσμον και δια τουτο συντομον αυτων το τελος επενοηθη αωρω γαρ πενθει τρυχομενος πατηρ του ταχεως αφαιρεθεντος τεκνου εικονα ποιησας τον ποτε νεκρον ανθρωπον νυν ως θεον ετιμησεν και παρεδωκεν τοις υποχειριοις μυστηρια και τελετας ειτα εν χρονω κρατυνηεν το ασεβες εθος ως νομος εφυλαχθη και τυραννων επιταγαις εθρησκειετο τα γλυπτα ους εν οφει μη δυναμενοι τιμην ανθρωποι δια το μακραν οικειν την πορρωθεν οφιν ανατυπωσαμενοι εμφανη εικονα του τιμωμενου βασιλευς εποισαν ινα ως παροντα τον αποντα κολακευωσιν δια της σπουδης εις επιτασιν δε θρησκειας και τους αγνοουντας η του τεχνιτου προετρεψατο φιλοτιμια ο μεν γαρ ταχα κρατουντι βουλομενος αρεσαι εξεβιασατο τη τεχνη την ομοιοτητα επι το καλλιον το δε πληθος εφελκομενον δια το ευχαρι της εργασιαις τον προ ολιγου τιμηθεντα ανθρωπον νυν σεβασμα ελογισαντο και τουτο εγενετο τω βιω εις ενεδρον οτι η συμφορα η τυραννιδι δουλευσαντες ανθρωποι το ακοινωνητον ονομα λιθους και ξυλοις περιεθεσαν ειτ ουκ ηρκεσεν το πλανασθαι περι την του θεου γνωσιν αλλα και εν μεγαλω ζωντες αγνοιας πολεμω τα τοσαυτα κακα ειρηνην προσαγορευουσιν η γαρ τεκνοφονους τελετας η κρυφια μυστηρια η εμμανεις εξαλλων θεσμων κωμους αγωντες ουτε βιους ουτε γαμους καθαρους ετι φυλασσουν ετερος δ ετερον η λοχων αναιρει η νοθευων οδυνα παντα δ επιμιζ εχει αιμα και φονος κλοπη και δολος φθορα απιστια ταραχος επιορκια θορυβος αγαθων χαριτος αμνηστια ψυχων μiasμος γενεσεως εναλλαγη γαμων αταξια μοιχεια και ασελγεια η γαρ των ανωνυμων ειδωλων θρησκειαι παντος αρχη κακου και αιτια και περας εστιν η γαρ ευφραينوμενοι μεμνηνασιν η προφητεουσιν ψευδη η ζωσιν αδικως η επιορκουσιν ταχεως αψυχοις γαρ πεπονητοτες ειδωλοις κακως ομοσαντες αδικηθηναι ου προσδεχονται αμφοτερα δε αυτους μετελευσεται τα δικαια οτι κακως εφρονησαν περι θεου προσεχοντες ειδωλοις και αδικως ωμοσαν εν δολω καταφρονησαντες οσιοτητος ου γαρ η των ομνυμενων δυναμις αλλ η των αμαρτανοντων δικη επεξερχεται αι την των αδικων παραβασιν συ δε ο θεος ημων χρηστος και αληθης μακροθυμος και ελεει διοικων τα παντα και γαρ εαν αμαρτωμεν σοι εσμεν ειδοτες σου το κρατος ουχ αμαρτησομεθα δε ειδοτες οτι σοι λελογισμεθα το γαρ επιστασθαι σε ολοκληρος δικαιοσυνη και ειδεναι σου το κρατος ριζα αθανασιας ουτε γαρ επλανησεν ημας ανθρωπων καχοτεχνος επινοια ουδε σκιαγραφων πονος ακαρπος ειδος σπιλωθεν χρωμασιν διηλλαγμενοις ων οφεις αφροσιν εις ορεξιν ερχεται ποιηει τε νεκρας εικονος ειδος απνουν κακων ερασται αξιοι τε τοιουτων ελπιδων και οι δρωντες και οι ποθουντες και οι σεβομενοι και γαρ κεραμευς απαλην γην θλιβων επιμοχθον πλασσει προς υπηρεσιαν ημων εν εκαστον αλλ εκ του αυτου πηλου ανεπλασατο τα τε των καθαρων εργων δουλα σκευη τα τε εναντια παντα ομοιως τουτων δε ετερου τις εκαστου εστιν η χρησις κριτης ο πηλουργος και καχομοχθος θεον ματαιον εκ του αυτου πλασσει πηλου ος προ μικρου εκ γης γενηθεις μετ ολιγον πορευεται εξ ης

ελημφθη το της ψυχης απαιτηθεις χρεος αλλ εστιν αυτω φροντις ουχ
οτι μελλει καμνειν ουδ οτι βραχυτελη βιον εχει αλλ αντερειδεται μεν
χρυσουργοις και αργυροχοοις χαλκοπλαστας τε μιμειται και δοξαν
ηγειται οτι κιβδηλα πλασσει σποδος η καρδια αυτου και γης ευτελε-
στερα η ελπις αυτου πληου τε ατιμωτερος ο βιος αυτου οτι ηγνοησεν
τον πλασαντα αυτον και τον εμπνευσαντα αυτω ψυχην ενεργουσας
και εμψυσησαντα πνευμα ζωτικον αλλ ελογισαντο παιγνιον ειναι την
ζωην ημων και τον βιον πανηγυρισμον επικερδη δειν γαρ φησιν οθεν
δη καν εκ κακου ποριζειν ουτος γαρ παρα παντας οιδεν οτι αμαρτα-
νει υλης γεωδους ευθραυστα σκευη και γλυπτα δημιουργων παντες
δε αφρονεστατοι και ταλανες υπερ ψυχην νηπιου οι εχθροι του λαου
σου καταδυναστευσαντες αυτον οτι και παντα τα ειδωλα των εθνων
ελογισαντο θεους οις ουτε ομματων χρησις εις ορασιν ουτε ρινες εις
συνολκην αερος ουτε ωτα ακουειν ουτε δακτυλοι χειρων εις ψηλαφη-
σιν και οι ποδες αυτων αργοι προς επιβασιν ανθρωπος γαρ εποησεν
αυτους και το πνευμα δεδανεισμενος επλασεν αυτους ουδεις γαρ αυτω
ομοιους ανθρωπος ισχυει πλασαι θεον θνητος δε ων νεκρον εργαζεται
χερσιν ανομοις κρειττων γαρ εστιν των σεβασματων αυτου ων αυτος
μεν εζησεν εκεινα δε ουδεποτε και τα ζωα δε τα εχθιστα σεβονται
ανοια γαρ συγκρινόμενα των αλλων εστι χειρονα ουδ οσον επιποθη-
σαι ως εν ζων ωφει καλα τυγχανει εκπεφευγεν δε και τον του θεου
επαινον και την ευλογιαν αυτου δια τουτο δι ομοιων εκολασθησαν
αξιως και δια πληθους κνωδαλων εβασανισθησαν ανθ ης κολασεως
ευεργετησας τον λαον σου εις επιθυμιαν ορεξεως ξενην γευσιν τρο-
φην ητοιμασας ορτυγομητραν ινα εκεινοι μεν επιθυμουντες τροφην
δια την ειδεχθειαν των επαπεσταλμενων και την αναγκαιαν ορεξιν
αποστρεφονται αυτοι δε επ ολιγον ενδεεις γενομενοι και ξενης μετα-
σχωσι γευσεως εδει γαρ εκεινοις μεν απαραιτητον ενδειαν επελθειν
τυραννουσιν τουτοις δε μονον δειχθηναι πως οι εχθροι αυτων εβασα-
νιζοντο και γαρ οτε αυτοις δεινος επηλθεν θηριων θυμος δηγμασιν
τε σχολιων διεφθειροντο οφρων ου μεχρι τελους εμεινεν η οργη σου
εις νουθεσιαν δε προς ολιγον εταραχθησαν συμβολον εχοντες σωτη-
ριας εις αναμνησιν εντολης νομου σου ο γαρ επιστραφεις ου δια το
θεωρουμενον εσωζετο αλλα δια σε τον παντων σωτηρα και εν τουτω
δε επεισας τους εχθρους ημων οτι συ ει ο ρυομενος εκ παντος κακου
ους μεν γαρ ακριδων και μυιων απεκτεινεν δηγματα και ουχ ευρεθη
ιαμα τη ψυχη αυτων οτι αξιοι ησαν υπο τοιουτων κολασθηναι τους δε
υιους σου ουδε ιοβολων δρακοντων ενικησαν οδοντες το ελεος γαρ
σου αντιπαρηλθεν και ιασατο αυτους εις γαρ υπομνησιν των λογιων
σου ενεκεντριζοντο και οξεως διεσωζοντο ινα μη εις βαθειαν εμπεσο-
ντες ληθην απερισπαστοι γενωνται της σης ευεργεσιας και γαρ ουτε
βοτανη ουτε μαλαγμα εθεραπευσεν αυτους αλλα ο σος κυριε λογος
ο παντας ωμενος συ γαρ ζωης και θανατου εξουσιαν εχεις και κα-
ταγεις εις πυλας αδου και αναγεις ανθρωπος δε αποκτεννει μεν τη
κακια αυτου εξελθον δε πνευμα ουκ αναστρεφει ουδε αναλνει ψυχην
παραλημφθεισαν την δε σην χειρα φυγειν αδυνατον εστιν αρνουμενοι
γαρ σε ειδεναι ασεβεις εν ισχυι βραχιονος σου εμαστιγωθησαν ξενοις
υετοις και χαλαζαις και ομβροις διωκομενοι απαραιτητοις και πυρι κα-
τανάλισκομενοι το γαρ παραδοξοτατον εν τω παντα σβεννυντι υδατι
πλειον ενηργει το πυρ υπερμαχος γαρ ο κοσμος εστιν δικαιων ποτε

μεν γαρ ημερουτο φλοξ ινα μη καταφλεξη τα επ ασεβεις απεσταλμενα ζωα αλλ αυτοι βλεποντες ειδωσιν οτι θεου κρισει ελαυνονται ποτε δε και μεταξυ υδατος υπερ την πυρος δυναμιν φλεγει ινα αδικου γης γενηματα διαφθειρη ανθων αγγελων τροφην εψωμισας τον λαον σου και ετοιμον αρτον απ ουρανου παρεσches αυτοις ακοπιατως πασαν ηδονην ισχυοντα και προς πασαν αρμονιον γευσιν η μεν γαρ υποσταςις σου την σην προς τεκνα ενεφανιζεν γλυκυτητα τη δε του προσφερομενου επιθυμια υπηρετων προς ο τις εβουλετο μετεκιννατο χιων δε και κρυσταλλος υπεμεινε πυρ και ουκ ετηκετο ινα γνωσιν οτι τους των εχθρων καρπους κατεφθειρε πυρ φλεγομενον εν τη χαλαζη και εν τοις υετοις διαστραπτον τουτο παλιν δ ινα τραψωσιν δικαιοι και της ιδιας επιλελησται δυναμεως η γαρ κτισις σοι τω ποιησαντι υπηρετουσα επιτεινεται εις κολασιν κατα των αδικων και ανιεται εις ευεργεσιαν υπερ των επι σοι πεποιθοτων δια τουτο και τοτε εις παντα μεταλλευομενη τη παντοτροφω σου δωρεα υπηρετει προς την των δεομενων θελησιν ινα μαθωσιν οι υιοι σου ους ηγαπησας κυριε οτι ουχ αι γενεσεις των καρπων τρεφουσιν ανθρωπον αλλα το ρημα σου τους σοι πιστευοντας διατρηει το γαρ υπο πυρος μη φθειρομενον απλως υπο βραχειας ακτινος ηλιου θερμαινομενον ετηκετο οπως γνωστον η οτι δει φθανειν τον ηλιον επ ευχαριστιαν σου και προς ανατολην φωτος εντυγχανειν σοι αχαριστου γαρ ελπις ως χειμεριος παχνη τακησεται και ρυησεται ως υδωρ αχρηστον μεγαλαι γαρ σου αι κρισεις και δυσδιηγητοι δια τουτο απαιδευτοι ψυχαι επλανηθησαν υπειληφοτες γαρ καταδυναστευειν εθνος αγιον ανομοι δεσμιοι σκοτους και μακρας πεδηται νυκτος κατακλεισθεντες οροφοις φυγαδες της αιωνιου προνοιας εκειντο λανθανειν γαρ νομιζοντες επι κρυφαισι αμαρτημασιν αφεγγει ληθης παρακαλυμματα εσκορπισθησαν θαμβουμενοι δεινως και ινδαλμασιν εκταρασσομενοι ουδε γαρ ο κατεχων αυτους μυχος αφοβους διεφυλαττεν ηχοι δ εκταρασσοντες αυτους περιεκομπουν και φασματα αμειδιητοις κατηψη προσωποις ενεφανιζετο και πυρος μεν ουδεμια βια κατισχυεν φωτιζειν ουτε αστρων εκλαμπροι φλογες καταυγαζειν υπεμενον την στυγνην εκεινην νυκτα διεφαινετο δ αυτοις μονον αυτοματη πυρα φοβου πληρης εκδειματουμενοι δε της μη θεωρουμενης εκεινης οψεως ηγουντο χειρω τα βλεπομενα μαγικης δε εμπαιγματα κατεκειτο τεχνης και της επι φρονησει αλαζονειας ελεγχος εφυβριστος οι γαρ υπισχνουμενοι δειματα και ταραχας απελαυνειν ψυχης νοσουσης ουτοι καταγελαστον ευλαβειαν ενοσουν και γαρ ει μηδεν αυτους ταραχωδες εφοβει κνωδαλων παροδοις και ερπετων συριγμοις εκσεσοβημενοι διωλλυντο εντρομοι και τον μηδαμοθεν φευκτον αερα προσιδειν αρνουμενοι δειλον γαρ ιδιω πονηρια μαρτυρι καταδικαζομενη αι δε προσειληφεν τα χαλεπα συνεχομενη τη συνειδησει ουθεν γαρ εστιν φοβος ει μη προδοσια των απο λογισμου βοηθηματων ενδοθεν δε ουσα ηττων η προσδοκια πλειονα λογιζεται την αγνοιαν της παρεχουσης την βασανον αιτιας οι δε την αδυνατον οντως νυκτα και εξ αδυνατου αδου μυχων επελθουσαν τον αυτον υπνον κοιμωμενοι τα μεν τερασιν ηλαυνοντο φαντασματος τα δε της ψυχης παρελυοντο προδοσια αιφνιδιος γαρ αυτοις και απροσδοκητος φοβος επεχυθη ειθ ουτως ος δη ποτ ουν ην εκει καταπιπτων εφρουρειτο εις την ασιδηρον ειρκτην κατακλεισθεις ει τε γαρ γεωργος ην τις η ποιμην η των κατ ερημιαν εργατης μοχλων προλημψθεις την δυσαλυκτον εμενεν ανα-

γκην μια γαρ αλυσει σκοτους παντες εδεθησαν ει τε πνευμα συριζον η περι αμφιλαφεις κλαδους ορνων ηχος ευμελης η ρυθμος υδατος πορευομενου βια η κτυπος απηνης καταρριπτομενων πετρων η σκιρτωντων ζων δρομος αιθερωρης η ωρυομενων απηνεστατων θηριων φωνη η αντανακλωμενη εκ κοιλοτητος ορεων ηχω παρελυεν αυτους εκφοβουντα ολος γαρ ο κοσμος λαμπρω κατελαμπετο φωτι και ανεμποδιστοις συνειχετο εργοις μονοις δε εκεινοις επετετατο βαρεια νυξ εικων του μελλοντος αυτους διαδεχεσθαι σκοτους εαυτοις δε ησαν βαρυτεροι σκοτους τοις δε οσοις σου μεγιστον ην φως ων φωνην μεν ακουοντες μορphen δε ουχ ορωντες οτι μεν ου κακεινοι επεπονθεισαν εμακαριζον οτι δ ου βλαπτουσιν προηδixημενοι ηυχαισταν και του διενεχθηναι χαριν εδεοντο ανθ ων πυριφλεγη στυλον οδηγον μεν αγνωστου οδοιποριας ηλιον δε αβλαβη φιλοτιμου ξενιτειας παρεσχες αξιοι μεν γαρ εκεινοι στερηθηναι φωτος και φυλακισθηναι σκοτει οι κατακλειστους φυλαξαντες τους υιους σου δι ων ημελλεν το αφιθαρτον νομου φως τω αιωνι διδοσθαι βουλευσαμενους δ αυτους τα των οσιων αποκτειναι νηπια και ενος εκτεθεντος τεκνου και σωθεντος εις ελεγχον το αυτων αφειλω πληθος τεκνων και ομοθυμαδον απωλεσας εν υδατι σφοδρω εκεινη η νυξ προεγνωσθη πατρασιν ημων ινα ασφαλως ειδοτες οις επιστευσαν ορκους επευθυμησωσιν προσεδεχθη υπο λαου σου σωτηρια μεν δικαιων εχθρων δε απωλεια ω γαρ επιμωρησω τους υπεναντιους τουτω ημας προσκαλεσαμενος εδοξασας κρυψη γαρ εθυσιαζον οσοι παιδες αγαθων και τον της θειοτητος νομον εν ομονοια διεθεντο των αυτων ομοιως και αγαθων και κινδυνων μεταλημψεσθαι τους αγιους πατερων ηδη προαναμελλοντες αινους αντηχει δ ασυμφωνος εχθρων η βοη και οικτρα διεφερετο φωνη θρηνουμενων παιδων ομοια δε δικη δουλος αμα δεσποτη κολασθεις και δημοτης βασιλει τα αυτα πασχων ομοθυμαδον δε παντες εν ενι ονοματι θανατου νεκρους ειχον αναριθμητους ουδε γαρ προς το θαψαι οι ζωντες ησαν ικανοι επει προς μιαν ροπην η εντιμοτερα γενεσις αυτων διεφθαρτο παντα γαρ απιστουντες δια τας φαρμακειας επι των πρωτοτοκων ολεθρω ωμολογησαν θεου υιον λαον ειναι ησυχου γαρ σιγης περιεχουσας τα παντα και νυκτος εν ιδιω ταχει μεσαζουσας ο παντοδυναμος σου λογος απ ουρανων εκ θρονων βασιλειων αποτομος πολεμιστης εις μεσον της ολεθριας ηλατο γης ξιφος οξυ την ανυποκριτον επιταγην σου φερων και στας επληρωσεν τα παντα θανατου και ουρανου μεν ηπτετο βεβηκει δ επι γης τοτε παραχρημα φαντασiai μεν ονειρων δειων εξεταραξαν αυτους φοβοι δε επεστησαν αδοκητοι και αλλος αλλαχη ριφεις ημιθνητος δι ην εθνησκον αιτιαν ενεφανιζεν οι γαρ ονειροι θορυβησαντες αυτους τουτο προεμνηυσαν ινα μη αγνοουντες δι ο κακως πασχουσιν απολωνται ηψατο δε και δικαιων πειρα θανατου και θραυσis εν ερημω εγενετο πληθους αλλ ουχ επι πολυ εμεινεν η οργη σπενσας γαρ ανηρ αμειμπος προεμαχησεν το της ιδιας λειτουργιας οπλον προσευχην και θυμιαματος εξιλασμον κομισας αντεστη τω θυμω και περας επεθηκε τη συμφορα δεικνυς οτι σος εστιν θεραπων ενικησεν δε τον χολον ουχ ισχυι του σωματος ουχ οπλων ενεργεια αλλα λογω τον κολαζοντα υπεταξεν ορκους πατερων και διαθηκας υπομνησας σωρηδον γαρ ηδη πεπτωκοτων επ αλληλων νεκρων μεταξυ στας ανεκοψε την οργην και διεσχισεν την προς τους ζωντας οδον επι γαρ ποδηρους ενδυματος

ην ολος ο κοσμος και πατερων δοξαι επι τετραστιχου λιθων γλυφης και μεγαλωσυνη σου επι διαδηματος κεφαλης αυτου τουτοις ειζεν ο ολεθρευων ταυτα δε εφοβηθη ην γαρ μονη η πειρα της οργης ικανη τοις δε ασεβεισιν μεχρι τελους ανελημνων θυμος επεστη προηδαι γαρ αυτων και τα μελλοντα οτι αυτοι επιτρεψαντες του απιεναι και μετα σπουδης προπεμφαντες αυτους διωξουσιν μεταμεληθεντες ετι γαρ εν χερσιν εχοντες τα πενήτη και προσοδυρομενοι ταφοις νεκρων ετερον επεσπασαντο λογισμον ανοιας και ους ικετευοντες εξεβαλον τουτους ως φυγαδας εδιωκον ειλκεν γαρ αυτους η αξια επι τουτο το περας αναγκη και των συμβεβηκοτων αμνηστιαν ενεβαλεν ινα την λειπουσαν ταις βασανοις προσαναπληρωσωσιν κολασιν και ο μεν λαος σου παραδοξον οδοιοριαν πειραση εκεινοι δε ξενον ευρωσι θανατον ολη γαρ η κτισις εν ιδιω γενει παλιν ανωθεν διετυπουτο υπηρετουσα ταις σαις επιταγαις ινα οι σοι παιδες φυλαχθωσιν αβλαβεις η την παρεμβολην σκιαζουσα νεφελη εκ δε προυφεστωτος υδατος ξηρας αναδυσις γης εθεωρηθη εξ ερυθρας θαλασσης οδος ανεμποδιστος και χλοηφορον πεδιον εκ κλυδωνος βιαίου δι ου πανθεν διηλθον οι τη ση σκεπαζομενοι χειρι θεωρησαντες θαυμαστα τερατα ως γαρ ιπποι ενεμηθησαν και ως αμνοι διεσχιρτησαν αινουντες σε κυριε τον ρυσαμενον αυτους εμεμνηντο γαρ ετι των εν τη παροιγια αυτων πως αντι μεν γενεσεως ζων εξηγαγεν η γη σκνιπα αντι δε ενυδρων εξηρευματο ο ποταμος πληθος βατραχων εφ υστερω δε ειδον και γενεσιν νεαν ορνων οτε επιθυμια προαχθεντες ητησαντο εδεσματα τρυφης εις γαρ παραμυθιαν εκ θαλασσης ανεβη αυτοις ορτυγομητρα και αι τιμωριαι τοις αμαρτωλοις επηλθον ουκ ανευ των προγεγονοτων τεκμηριων τη βια των κεραυνων δικαιως γαρ επασχον ταις ιδιαις αυτων πονηριαις και γαρ χαλεπωτεραν μισοξενιαν επετηδευσαν οι μεν γαρ τους αγνοουντας ουκ εδεχοντο παροντας ουτοι δε ευεργετας ξενους εδουλουντο και ου μονον αλλ η τις επισκοπη εσται αυτων επει απεχθως προσεδεχοντο τους αλλοτριους οι δε μετα εορτασμάτων εισδεξαμενοι τους ηδη των αυτων μετεσχηκοτας δικαιων δεινοις εκακωσαν πονοις επληγησαν δε και αορασια ωσπερ εκεινοι επι ταις του δικαίου θυραις οτε αχανει περιβληθεντες σκοτει εκαστος των εαυτου θυρων την διοδον εζητει δι εαυτων γαρ τα στοιχεια μεθαρμοζομενα ωσπερ εν ψαλτηριω φθογγι του ρυθμου το ονομα διαλλασσουσιν παντοτε μενοντα ηχω ωπερ εστιν εικασαι εκ της των γεγονοτων οψεως ακριβως χερσαι γαρ εις ενυδρα μετεβαλλετο και νηκτα μετεβαινεν επι γης πυρ ισχυεν εν υδατι της ιδιας δυναμεως και υδωρ της σβεστικης φυσσεως επε- λανθανετο φλογες αναπαλιν ευφθαρτων ζων ουκ εμαραναν σαρκαε εμπεριπατουντων ουδε τηκτον χρυσταλλοειδεε ευτηκτον γενοε αμβροσιαε τροφης κατα παντα γαρ κυριε εμεγαλυνασ τον λαον σου και εδοξασασ και ουχ υπερειδεε εν παντι καιρω και τοπω παρισταμενοε

πολλων και μεγαλων ημιν δια του νομου και των προφητων και των αλλων των κατ αυτους ηκολουθηκοτων δεδομενων υπερ ων δεον εστιν επαινειν τον ισραηλ παιδειαε και σοφιαε και ωε ου μονον αυτους τους αναγιωσκονταε δεον εστιν επιστημονασ γινεσθαι αλλα και τοιε εκτοε δυνασθαι τους παιδεε φιλομαθουνταε χρησιμουε ειναι και λεγονταε και γραφονταε ο παπποε μου ιησουε επι πλειον εαυτον δουε ειε τε την του νομου και των προφητων και των αλλων πατριων βιβλιων αναγνωσιν και εν τουτοιε ικανην εξιν περιποιησαμενοε προηχθη και αυτοε

συγγραφαι τι των εις παιδειαν και σοφian ανηκοντων οπως οι φιλομαθεις και τουτων ενοχοι γενομενοι πολλω μαλλον επιπροσθωσιν δια της εννομου βιωσεως παρακεκλησθε ουν μετ ευνοιας και προσοχης την αναγνωσιν ποιεισθαι και συγγνωμην εχειν εφ οis αν δοκωμεν των κατα την ερμηνειαν πεφιλοπονημενων τισιν των λεξεων αδυναμειν ου γαρ ισοδυναμει αυτα εν εαυτοις εβραιστι λεγομενα και οταν μεταχθη εις ετεραν γλωσσαν ου μονον δε ταυτα αλλα και αυτοs ο νομος και αι προφητειαι και τα λοιπα των βιβλιων ου μικραν εχει την διαφοραν εν εαυτοις λεγομενα εν γαρ τω ογδω και τριακοστω ετει επι του ευεργετου βασιλεις παραγενηθεις εις αιγυπτον και συγχρονισας ευρων ου μικρας παιδειας αφομοιον αναγκαιοτατον ειθεμην και αυτοs τινα προσενεγκασθαι σπουδην και φιλοπονιαν του μεθερμηνευσαι τηνδε την βιβλον πολλην αγρυπνιαν και επιστημην προσενεγκαμενος εν τω διαστηματι του χρονου προς το επι περας αγαγοντα το βιβλιον εκδοσθαι και τοis εν τη παροικια βουλομενοις φιλομαθειν προκατασκευαζομενους τα ηθη εννομως βιοτευσιν πασα σοφια παρα κυριου και μετ αυτου εστιν εις τον αιωνα αμμοι θαλασσων και σταγονας υετου και ημερας αιωνος τις εξαριθμηση υψος ουρανου και πλατος γης και αβυσσος και σοφian τις εξιχνιασει προτερα παντων εκτισται σοφια και συνεσις φρονησεως εξ αιωνος ριζα σοφιας τινη απεκαλυφθη και τα πανουργεματα αυτης τις εγνω εις εστιν σοφος φοβερος σφοδρα κατημενος επι του θρονου αυτου κυριος αυτοs εκτισεν αυτην και ειδεν και εξηριθμηση αυτην και εξεχεεν αυτην επι παντα τα εργα αυτου μετα πασης σαρκος κατα την δοσιν αυτου και εχορηγησεν αυτην τοis αγαπωσιν αυτον φοβος κυριου δοξα και καυχημα και ευφροσυνη και στεφανος αγαλλιαματος φοβος κυριου τερπει καρδιαν και δωσει ευφροσυνην και χαραν και μακροημερευσιν τω φοβουμενω τον κυριον ευ εσται επ εσχατων και εν ημερα τελευτης αυτου ευλογηθησεται αρχη σοφιας φοβεισθαι τον κυριον και μετα πιστων εν μητρα συνεκτισθη αυτοis μετα ανθρωπων θεμελιον αιωνος ενοσσευσεν και μετα του σπερματος αυτων εμπιστευθησεται πλησμονη σοφιας φοβεισθαι τον κυριον και μεθυσκει αυτοus απο των καρπων αυτης παντα τον οικον αυτων εμπλησει επιθυμηματων και τα αποδοχεια απο των γεννηματων αυτης στεφανος σοφιας φοβος κυριου αναθαλλων ειρηνην και υγιειαν ιασεωs και ειδεν και εξηριθμηση αυτην επιστημην και γνωσιν συνεσεωs εξωμβρησεν και δοξαν κρατουντων αυτης ανυψωσεν ριζα σοφιας φοβεισθαι τον κυριον και οι κλαδοι αυτης μακροημερευσιs ου δυνασεται θυμος αδικος δικαιωθηναι η γαρ ροπη του θυμου αυτου πτωσιs αυτω εωs καιρου ανθεζεται μακροθυμος και υστερον αυτω αναδωσει ευφροσυνη εωs καιρου κρυψει τους λογους αυτου και χειλη πολλων εκδιηγησησεται συνεσιν αυτου εν θησαυροις σοφιας παραβολαι επιστημης βδελυγμα δε αμαρτωλω θεοσεβεια επιθυμησας σοφian διατηρησον εντολαs και κυριος χορηγησει σοι αυτην σοφια γαρ και παιδεια φοβος κυριου και η ευδοκια αυτου πιστιs και πραοτηs μη απεινησας φοβω κυριου και μη προσελθης αυτω εν καρδια δισση μη υποκριτης εν στομασιν ανθρωπων και εν τοis χειλεσιν σου προσεχε μη εξυψου σεαυτον ινα μη πεσης και επαγαγης τη ψυχη σου ατιμιαν και αποκαλυψει κυριος τα κρυπτα σου και εν μεσω συναγωγης καταβαλει σε οti ου προσηλθες φοβω κυριου και η καρδια σου πληρης δολου τεκνον ει προσερχη δουλευειν κυριω ετοιμασον την ψυχην σου εις πειρασμον

ευθυνον την καρδιαν σου και καρτερησον και μη σπενσης εν καιρω επαγωγης κολληθητι αυτω και μη αποστης ινα αυξηθης επ εσχατων σου παν ο εαν επαχθη σοι δεξαι και εν αλλαγμασιν ταπεινωσεως σου μακροθυμησον οτι εν πυρι δοκιμαζεται χρυσος και ανθρωποι δεκτοι εν καμινω ταπεινωσεως πιστευσον αυτω και αντιλημψεται σου ευθυνον τας οδους σου και ελπισον επ αυτον οι φοβουμενοι τον κυριον αναμεινατε το ελεος αυτου και μη εκκλινητε ινα μη πεσητε οι φοβουμενοι κυριον πιστευσατε αυτω και ου μη πταιση ο μισθος υμων οι φοβουμενοι κυριον ελπισατε εις αγαθα και εις ευφροσυνην αιωνος και ελεος εμβλειψατε εις αρχαιας γενεας και ιδετε τις ενεπιστευσεν κυριω και κατησχυνθη η τις ενεμεινεν τω φοβω αυτου και εγκατελειφθη η τις επεκαλεσατο αυτον και υπερειδεν αυτον διοτι οικτιρμων και ελεημων ο κυριος και αφησιν αμαρτιας και σωζει εν καιρω θλιψεως ουαι καρδιας δειλαις και χερσιν παρειμεναις και αμαρτωλω επιβαινοντι επι δυο τριβους ουαι καρδια παρειμενη οτι ου πιστευει δια τουτο ου σκεπασθησεται ουαι υμιν τοις απολωλεκοσιν την υπομονην και τι ποιησετε οταν επισκεπτηται ο κυριος οι φοβουμενοι κυριον ουκ απειθησουσιν ρηματων αυτου και οι αγαπωντες αυτον συντηρησουσιν τας οδους αυτου οι φοβουμενοι κυριον ζητησουσιν ευδοκιαν αυτου και οι αγαπωντες αυτον εμπλησθησονται του νομου οι φοβουμενοι κυριον ετοιμασουσιν καρδιας αυτων και ενωπιον αυτου ταπεινωσουσιν τας ψυχας αυτων εμπεσουμεθα εις χειρας κυριου και ουκ εις χειρας ανθρωπων ως γαρ η μεγαλωση αυτου ουτως και το ελεος αυτου εμου του πατρος ακουσατε τεκνα και ουτως ποιησατε ινα σωθητε ο γαρ κυριος εδοξασεν πατερα επι τεκνοις και χρισιν μητρος εστερεωσεν εφ υιοις ο τιμων πατερα εξιλασκειται αμαρτιας και ως ο αποθησαυριζων ο δοξαζων μητερα αυτου ο τιμων πατερα ευφρανθησεται υπο τεκνων και εν ημερα προσευχης αυτου εισακουσθησεται ο δοξαζων πατερα μακροημερευσει και ο εισακουων κυριου αναπαυσει μητερα αυτου και ως δεσποταις δουλευσει εν τοις γεννησασιν αυτον εν εργω και λογω τιμα τον πατερα σου ινα επελθη σοι ευλογια παρ αυτου ευλογια γαρ πατρος στηριζει οικους τεκνων καταρα δε μητρος εκριζοι θεμελια μη δοξαζου εν ατιμια πατρος σου ου γαρ εστιν σοι δοξα πατρος ατιμια η γαρ δοξα ανθρωπου εκ τιμης πατρος αυτου και ονειδος τεκνοις μητηρ εν αδοξια τεκνον αντιλαβου εν γηρα πατρος σου και μη λυπησης αυτον εν τη ζωη αυτου καν απολειπη συνεσιν συγγνωμην εχε και μη ατιμασης αυτον εν παση ισχυι σου ελεημοσυνη γαρ πατρος ουκ επιλησθησεται και αντι αμαρτιων προσανοικοδομηθησεται σοι εν ημερα θλιψεως σου αναμνησθησεται σου ως ευδια επι παγετω ουτως αναλυθησονται σου αι αμαρτιας ως βλασφημος ο εγκαταλιπων πατερα και κεκατηραμενος υπο κυριου ο παροργιζων μητερα αυτου τεκνον εν πραυτητι τα εργα σου διεξαγε και υπο ανθρωπου δεκτου αγαπηθηση οσω μεγας ει τοσoutω ταπεινου σεαυτον και εναντι κυριου ευρησεις χαριν οτι μεγαλη η δυναστεια του κυριου και υπο των ταπεινων δοξαζεται χαλεπωτερα σου μη ζητει και ισχυροτερα σου μη εξεταζε α προσεταγη σοι ταυτα διανοου ου γαρ εστιν σοι χρεια των κρυπτων εν τοις περισσοις των εργων σου μη περιεργαζου πλειονα γαρ συνεσεως ανθρωπων υπεδειχθη σοι πολλους γαρ επλανησεν η υπολημψις αυτων και υπονοια πονηρα ωλισθησεν διανοιας αυτων καρδια σκληρα κακωθησεται επ εσχατων και ο αγαπων κινδυνον εν αυτω απολειται καρδια

σκληρα βαρυνθησεται πονοις και ο αμαρτωλος προσθησει αμαρτιαν εφ αμαρτιαις επαγωγη υπερηφανου ουκ εστιν ιασις φυτον γαρ πονηριας ερριζωκεν εν αυτω καρδια συνετου διανοηθησεται παραβολην και ους ακροατου επιθυμια σοφου πυρ φλογιζομενον αποσβεσει υδωρ και ελεημοσυνη εξιλασεται αμαρτιας ο ανταποδιδους χαριτας μεμνηται εις τα μετα ταυτα και εν καιρω πτωσεως αυτου ευρησει στηριγμα τεκνον την ζωνην του πτωχου μη αποστερησης και μη παρελκυσης οφθαλμους επιδεεις ψυχην πεινωσαν μη λυπησης και μη παροργισης ανδρα εν απορια αυτου καρδιαν παρωργισμενην μη προσταραξης και μη παρελκυσης δοσιν προσδεομενου ικετην θλιβομενον μη απαναινου και μη αποστρεψης το προσωπον σου απο πτωχου απο δεομενου μη αποστρεψης οφθαλμον και μη δως τοπον ανθρωπω καταρασασθαι σε καταρωμενου γαρ σε εν πικρια ψυχης αυτου της δεησεως αυτου επακουσεται ο ποιησας αυτον προσφιλη συναγωγή σεαυτον ποιει και μεγιστανι ταπεινου την κεφαλην σου κλινον πτωχω το ους σου και αποκριθητι αυτω ειρηνικα εν πραυτητι εξελου αδικουμενον εκ χειρος αδικουντος και μη ολιγοψυχησης εν τω κρινειν σε γινου ορφανους ως πατηρ και αντι ανδρος τη μητρι αυτων και εση ως υιος υφιστου και αγαπησει σε μαλλον η μητηρ σου η σοφια υιους αυτης ανυψωσεν και επιλαμβανεται των ζητούντων αυτην ο αγαπων αυτην αγαπα ζωνην και οι ορθριζοντες προς αυτην εμπλησθησονται ευφροσυνης ο κρατων αυτης κληρονομησει δοξαν και ου εισπορευεται ευλογει κυριος οι λατρευοντες αυτη λειτουργησουσιν αγιω και τους αγαπωντας αυτην αγαπα ο κυριος ο υπακουων αυτης κρινει εθνη και ο προσεχων αυτη κατασκηνωσει πεποιθως εαν εμπιστευση κατακληρονομησει αυτην και εν κατασχεσει εσονται αι γενεαι αυτου οτι διεστραμμενως πορευσεται μετ αυτου εν πρωτοις φοβον και δειλιαν επαξει επ αυτον και βασανισει αυτον εν παιδεια αυτης εως ου εμπιστευση τη ψυχη αυτου και πειρασει αυτον εν τοις δικαιωμασιν αυτης και παλιν επανηξει κατ ευθειαν προς αυτον και ευφρανει αυτον και αποκαλυψει αυτω τα κρυπτα αυτης εαν αποπλανηθη εγκαταλειψει αυτον και παραδωσει αυτον εις χειρας πτωσεως αυτου συντηρησον καιρον και φυλαξαι απο πονηρου και περι της ψυχης σου μη αισχυνθης εστιν γαρ αισχυνη επαγουσα αμαρτιαν και εστιν αισχυνη δοξα και χαρις μη λαβης προσωπον κατα της ψυχης σου και μη εντραπης εις πτωσιν σου μη κωλυσης λογον εν καιρω χρειας εν γαρ λογω γνωσθησεται σοφια και παιδεια εν ρηματι γλωσσης μη αντιλεγε τη αληθεια και περι της απαιδευσιας σου εντραπηθι μη αισχυνθης ομολογησαι εφ αμαρτιαις σου και μη βιαζου ρουν ποταμου και μη υποστρωσης ανθρωπω μωρω σεαυτον και μη λαβης προσωπον δυναστου εως θανατου αγωνισαι περι της αληθειας και κυριος ο θεος πολεμησει υπερ σου μη γινου θρασυς εν γλωσση σου και νωθρος και παρειμενος εν τοις εργοις σου μη ισθι ως λεων εν τω οικω σου και φαντασιοκοπων εν τοις οικειταις σου μη εστω η χειρ σου εκτεταμενη εις το λαβειν και εν τω αποδιδοναι συνεσταλμενη μη επεχε επι τοις χρημασιν σου και μη ειπης αυταρχη μοι εστιν μη εξακολουθει τη ψυχη σου και τη ισχυι σου πορευεσθαι εν επιθυμιας καρδιας σου και μη ειπης τις με δυναστευσει ο γαρ κυριος εκδικων εκδικησει μη ειπης ημαρτον και τι μοι εγενετο ο γαρ κυριος εστιν μακροθυμος περι εξιλασμου μη αφοβος γινου προσθειναι αμαρτιαν εφ αμαρτιαις και μη ειπης ο οικτιρμος αυτου πολυς το πληθος

των αμαρτιων μου εξιλασεται ελεος γαρ και οργη παρ αυτω και επι αμαρτωλους καταπαυσει ο θυμος αυτου μη αναμενε επιστρεψαι προς κυριον και μη υπερβαλλου ημεραν εξ ημερας εξαπινα γαρ εξελευσεται οργη κυριου και εν καιρω εκδικησεως εξολη μη επεχε επι χρημασιν αδικοις ουδεν γαρ ωφελησει σε εν ημερα επαγωγης μη λιχμα εν παντι ανεμω και μη πορευου εν παση ατραπω ουτως ο αμαρτωλος ο διγλωσσος ισθι εστηριγμενος εν συνεσει σου και εις εστω σου ο λογος γινου ταχυσ εν ακροασει σου και εν μακροθυμια φθεγγου αποκρισιν ει εστιν σοι συνεσεις αποκριθητι τω πλησιον ει δε μη η χειρ σου εστω επι τω στοματι σου δοξα και ατιμια εν λαλια και γλωσσα ανθρωπου πτωσις αυτω μη κληθης ψιθυρος και τη γλωσση σου μη ενεδρευε επι γαρ τω κλεπτη εστιν αισχυνη και καταγνωσις πονηρα επι διγλωσσου εν μεγαλω και εν μικρω μη αγνοει και αντι φιλου μη γινου εχθρος ονομα γαρ πονηρον αισχυνην και ονειδος κληρονομησει ουτως ο αμαρτωλος ο διγλωσσος μη επαρης σεαυτον εν βουλη ψυχης σου ινα μη διαρπαγη ως ταυρος η ψυχη σου τα φυλλα σου καταφαγεσαι και τους καρπους σου απολεσεις και αφησεις σεαυτον ως ξυλον ξηρον ψυχη πονηρα απολει τον κτησμενον αυτην και επιχαρμα εχθρων ποιησει αυτον λαρυγξ γλυκυς πληθυνει φιλους αυτου και γλωσσα ευλαλος πληθυνει ευπροσηγορα οι ειρηνευοντες σοι εστωσαν πολλοι οι δε συμβουλοι σου εις απο χιλιων ει κτασαι φιλον εν πειρασμω κτησαι αυτον και μη ταχυ εμπιστευσης αυτω εστιν γαρ φιλος εν καιρω αυτου και ου μη παραμεινη εν ημερα θλιψεως σου και εστιν φιλος μετατιθεμενος εις εχθραν και μαχην ονειδισμού σου αποκαλυφει και εστιν φιλος κοινωνος τραπεζων και ου μη παραμεινη εν ημερα θλιψεως σου και εν τοις αγαθοις σου εσται ως συ και επι τους οικετας σου παρρησιασεται εαν ταπεινωθης εσται κατα σου και απο του προσωπου σου κρυβησεται απο των εχθρων σου διαχωρισθητι και απο των φιλων σου προσεχε φιλος πιστος σκεπη κραταια ο δε ευρων αυτον ευρεν θησαυρον φιλου πιστου ουκ εστιν ανταλλαγμα και ουκ εστιν σταθμος της καλλονης αυτου φιλος πιστος φαρμακον ζωης και οι φοβουμενοι κυριον ευρησουσιν αυτον ο φοβουμενος κυριον ευθυνει φιλιαν αυτου οτι κατ αυτον ουτως και ο πλησιον αυτου τεκνον εκ νεοτητος σου επιεξαι παιδειαν και εως πολλων ευρησεις σοφιαν ως ο αροτριων και ο σπειρων προσελθε αυτη και αναμενε τους αγαθους καρπους αυτης εν γαρ τη εργασία αυτης ολιγον κοπιασεις και ταχυ φαγεσαι των γεννηματων αυτης ως τραχεια εστιν σφοδρα τοις απαιδευτοις και ουκ εμμενει εν αυτη ακαρδιος ως λιθος δοκιμασις ισχυρος εσται επ αυτω και ου χρονιει απορριψαι αυτην σοφια γαρ κατα το ονομα αυτης εστιν και ου πολλοις εστιν φανερα ακουσον τεκνον και εκδεξαι γνωμην μου και μη απαναινου την συμβουλιαν μου και εισενεγκον τους ποδας σου εις τας πεδας αυτης και εις τον κλοιον αυτης τον τραχηλον σου υποθες τον ωμον σου και βασταξον αυτην και μη προσοχθισης τοις δεσμοις αυτης εν παση ψυχη σου προσελθε αυτη και εν ολη δυναμει σου συντηρησον τας οδους αυτης εξιχνευσον και ζητησον και γνωσθησεται σοι και εγχαρτης γενομενος μη αφης αυτην επ εσχατων γαρ ευρησεις την αναπαυσιν αυτης και στραφησεται σοι εις ευφροσυνην και εσονται σοι αι πεδαι εις σκεπην ισχυος και οι κλοιοι αυτης εις στολην δοξης κοσμος γαρ χρυσεος εστιν επ αυτης και οι δεσμοι αυτης κλωσμα υακινθινον

στολην δοξης ενδυση αυτην και στεφανον αγαλλιαματος περιθησεις σεαυτω εαν θελης τεκνον παιδευθηση και εαν επιδωσ την ψυχην σου πανουργος εση εαν αγαπησης ακουειν εκδεξη και εαν κλινης το σους σου σοφος εση εν πληθει πρεσβυτερων στηθι και τις σοφος αυτω προσκολληθητι πασαν διηγησιν θειαν θελε ακροασθαι και παροιμιαι συνεσεως μη εκφευγετωσαν σε εαν ιδης συνετον ορθιριζε προς αυτον και βαθμους θυρων αυτου εκτριβετω ο πους σου διανοου εν τοις προσταγμασιν κυριου και εν ταις εντολαις αυτου μελετα δια παντος αυτος στηριει την καρδιαν σου και η επιθυμια της σοφιας δοθησεται σοι μη ποιει κακα και ου μη σε καταλαβη κακον αποστηθι απο αδικου και εκκλινει απο σου υιε μη σπειρε επ αυλακας αδικιας και ου μη θερισης αυτα επταπλασιως μη ζητει παρα κυριου ηγεμονιαν μηδε παρα βασιλεως καθεδραν δοξης μη δικαιου εναντι κυριου και παρα βασιλει μη σοφιζου μη ζητει γενεσθαι κριτης μη ουκ ισχυσεις εξα-ραι αδικιας μηποτε ευλαβηθης απο προσωπου δυναστου και θησεις σκανδαλον εν ευθυτητι σου μη αμαρτανε εις πληθος πολεως και μη καταβαλεις σεαυτον εν οχλω μη καταδεσμευσης δις αμαρτιαν εν γαρ τη μια ουκ αθως εση μη ειπης τω πληθει των δωρων μου εποψεται και εν τω προσενεγκαι με θεω υψιστω προσδεξεται μη ολιγοψυχησης εν τη προσευχη σου και ελεημοσυνην ποιησαι μη παριδης μη κατα-γελα ανθρωπον οντα εν πικρια ψυχης αυτου εστιν γαρ ο ταπεινων και ανυψων μη αροτρια ψευδος επ αδελφω σου μηδε φιλω το ομοιον ποιει μη θελε ψευδεσθαι παν ψευδος ο γαρ ενδεδελεχισμος αυτου ουκ εις αγαθον μη αδολεσχει εν πληθει πρεσβυτερων και μη δευτερωσης λογον εν προσευχη σου μη μισησης επιπονον εργασιαν και γεωργιαν υπο υψιστου εκτισμενην μη προσλογιζου σεαυτον εν πληθει αμαρ-τωλων μνησθητι οτι οργη ου χρονιει ταπεινωσον σφοδρα την ψυχην σου οτι εκδικησις ασεβους πυρ και σκωληξ μη αλλαξης φιλον ενε-κεν διαφορου μηδε αδελφον γνησιον εν χρυσιω σουφιρ μη αστοχει γυναικος σοφης και αγαθης η γαρ χαρις αυτης υπερ το χρυσιον μη κακωσης οικετην εργαζομενον εν αληθεια μηδε μισθιον διδοντα την ψυχην αυτου οικετην συνετον αγαπατω σου η ψυχη μη στερησης αυτον ελευθεριας κτηνη σοι εστιν επισκεπτον αυτα και ει εστιν σοι χρησιμα εμμενετω σοι τεκνα σοι εστιν παιδευσον αυτα και καμψον εκ νεοτητος τον τραχηλον αυτων θυγατερες σοι εισιν προσεχε τω σωματι αυτων και μη ιλαρωσης προς αυτας το προσωπον σου εκδου θυγατερα και εση τετελεκως εργον μεγα και ανδρι συνετω δωρησαι αυτην γυνη σοι εστιν κατα ψυχην μη εκβαλης αυτην και μισουμενη μη εμπιστευσης σεαυτον εν ολη καρδια σου δοξασον τον πατερα σου και μητρος ωδινας μη επιλαθη μνησθητι οτι δι αυτων εγεννηθης και τι ανταποδωσεις αυτοις καθως αυτοι σοι εν ολη ψυχη σου ευλαβου τον κυριον και τους ιερεις αυτου θαυμαζε εν ολη δυναμει αγαπησον τον ποιησαντα σε και τους λειτουργους αυτου μη εγκαταλιπης φοβου τον κυριον και δοξασον ιερεα και δος την μεριδα αυτω καθως εντεταλται σοι απαρχην και περι πλημμελειας και δοσιν βραχιονων και θυσιαν αγιασμου και απαρχην αγιων και πτωχω εκτεινον την χειρα σου ινα τελειωθη η ευλογία σου χαρις δοματος εναντι παντος ζωντος και επι νεκρω μη αποκωλυσης χαριν μη υστερει απο κλαιοντων και μετα πενθουντων πενήθησον μη οκνει επισκεπτεσθαι αρρωστον ανθρωπον εκ γαρ των τοιουτων αγαπηθηση εν πασι τοις λογοις σου μιμνησκού

τα εσχατα σου και εις τον αιωνα ουχ αμαρτησεις μη διαμαχου μετα ανθρωπου δυναστου μηποτε εμπεσης εις τας χειρας αυτου μη εριζε μετα ανθρωπου πλουσιου μηποτε αντιστηση σου την ολκην πολλους γαρ απωλεσεν το χρυσιον και καρδιας βασιλεων εξεκλινεν μη διαμαχου μετα ανθρωπου γλωσσωδους και μη επιστοιβασης επι το πυρ αυτου ξυλα μη προσπαιζε απαιδευτω ινα μη ατιμαζωνται οι προγονοι σου μη ονειδιζε ανθρωπον αποστρεφοντα απο αμαρτιας μνησθητι οτι παντες εσμεν εν επιτιμοις μη ατιμασης ανθρωπον εν γηρα αυτου και γαρ εξ ημων γηρασκουσιν μη επιχαιρε επι νεκρω μνησθητι οτι παντες τελευτωμεν μη παριδης διηγημα σοφων και εν ταις παροιμιας αυτων αναστρεφου οτι παρ αυτων μαθηση παιδειαν και λειτουργησαι μεγαστασιν μη αστοχει διηγηματος γεροντων και γαρ αυτοι εμαθον παρα των πατερων αυτων οτι παρ αυτων μαθηση συνεσιν και εν καιρω χρειας δουναι αποκρισιν μη εκκαιε ανθρακας αμαρτωλου μη εμπυρισθης εν πυρι φλογος αυτου μη εξαναστης απο προσωπου υβριστου ινα μη εγκαυσιση ως ενεδρον τω στοματι σου μη δανεισης ανθρωπω ισχυροτερω σου και εαν δανεισης ως απολωλεκως γινου μη εγγυηση υπερ δυναμιν σου και εαν εγγυηση ως αποτεισων φροντιζε μη δικαζου μετα κριτου κατα γαρ την δοξαν αυτου κρινουσιν αυτω μετα τολμηρου μη πορευου εν οδω ινα μη βαρυνηται κατα σου αυτος γαρ κατα το θελημα αυτου ποιησει και τη αφροσυνη αυτου συναπολη μετα θυμωδους μη ποιησης μαχην και μη διαπορευου μετ αυτου την ερημον οτι ως ουδεν εν οφθαλμοις αυτου αιμα και οπου ουκ εστιν βοηθεια καταβαλει σε μετα μωρου μη συμβουλευου ου γαρ δυνησεται λογον στεξαι ενωπιον αλλοτριου μη ποιησης κρυπτον ου γαρ γινωσκεις τι τεξεται παντι ανθρωπω μη εκφαινε σην καρδιαν και μη αναφερετω σοι χαριν μη ζηλου γυναικα του κολπου σου μηδε διδαξης επι σεαυτον παιδειαν πονηραν μη δως γυναικι την ψυχην σου επιβηαι αυτην επι την ισχυν σου μη υπαντα γυναικι εταιριζομενη μηποτε εμπεσης εις τας παγιδας αυτης μετα ψαλλουσης μη ενδελεχιζε μηποτε αλως εν τοις επιχειρημασιν αυτης παρθενον μη καταμανθανε μηποτε σκανδαλισθης εν τοις επιτιμοις αυτης μη δως πορναις την ψυχην σου ινα μη απολεσης την κληρονομιαν σου μη περιβλεπου εν ρυμαις πολεως και εν ταις ερημοις αυτης μη πλανω αποστρεψων οφθαλμον απο γυναικος ευμορφου και μη καταμανθανε καλλος αλλοτριον εν καλλει γυναικος πολλοι επλανηθησαν και εκ τουτου φιλια ως πυρ ανακαιεται μετα υπανδρου γυναικος μη καθου το συνολον και μη συμβολοκοπησης μετ αυτης εν οινω μηποτε εκκλινη η ψυχη σου επ αυτην και τω πνευματι σου ολισθης εις απωλειαν μη εγκαταλιπης φιλον αρχαιον ο γαρ προσφατος ουκ εστιν εφισος αυτω οινος νεος φιλος νεος εαν παλαιωθη μετ ευφροσυνης πιεσαι αυτον μη ζηλωσης δοξαν αμαρτωλου ου γαρ οιδας τι εσται η καταστροφη αυτου μη ευδοκησης εν ευδοκια ασεβων μνησθητι οτι εως αδου ου μη δικαιωθωσιν μακραν απεχε απο ανθρωπου ος εχει εξουσιαν του φονευσειν και ου μη υποπτευσης φοβον θανατου καν προσελθης μη πλημμελησης ινα μη αφεληται την ζωην σου επιγνωθι οτι εν μεσω παγιδων διαβαινεις και επι επαλξεων πολεως περιπατεις κατα την ισχυν σου στοχασαι τους πλησιον και μετα σοφων συμβουλευου μετα συνετων εστω ο διαλογισμος σου και πασα διηγησις σου εν νομω υψιστου ανδρες δικαιοι εστωσαν συνδειπνοι σου και εν φοβω κυριου εστω το καυχημα σου εν χειρι τεχνιτων

εργον επαινεσθησεται και ο ηγουμενος λαου σοφος εν λογω αυτου φοβερους εν πολει αυτου ανηρ γλωσσωδης και ο προπετης εν λογω αυτου μισηθησεται κριτης σοφος παιδευσει τον λαον αυτου και ηγεμονια συνετου τεταγμενη εσται κατα τον κριτην του λαου ουτως και οι λειτουργοι αυτου και κατα τον ηγουμενον της πολεως παντες οι κατοικουντες αυτην βασιλευς απαιδευτος απολει τον λαον αυτου και πολις οικισθησεται εν συνεσει δυναστων εν χειρι κυριου η εξουσια της γης και τον χρησιμον εγερει εις καιρον επ αυτης εν χειρι κυριου ευοδια ανδρος και προσωπω γραμματεως επιθησει δοξαν αυτου επι παντι αδικηματι μη μηνιασης τω πλησιον και μη πρασσε μηδεν εν εργοις υβρεως μισητη εναντι κυριου και ανθρωπων υπερηφανια και εξ αμφοτερων πλημμελης η αδικια βασιλεια απο εθνους εις εθνος μεταγεται δια αδικιας και υβρεις και χρηματα τι υπερηφανευεται γη και σποδος οτι εν ζωη ερριψα τα ενδοσθια αυτου μακρον αρρωσθημα σκωπτει ιατρος και βασιλευς σημερον και αυριον τελευτησει εν γαρ τω αποθανειν ανθρωπον κληρονομησει ερπετα και θηρια και σκωληκας αρχη υπερηφανιας ανθρωπου αφιστασθαι απο κυριου και απο του ποιησαντος αυτον απεστη η καρδια αυτου οτι αρχη υπερηφανιας αμαρτια και ο κρατων αυτης εξομβρησει βδελυγμα δια τουτο παρεδοξασεν κυριος τας επαγωγας και κατεστρεψεν εις τελος αυτους θρονους αρχοντων καθειλεν ο κυριος και εκαθισεν πραεις αντ αυτων ριζας εθνων εξετιλεν ο κυριος και εφυτευσεν ταπεινους αντ αυτων χωρας εθνων κατεστρεψεν ο κυριος και απωλεσεν αυτας εως θεμελιων γης εξηρεν εξ αυτων και απωλεσεν αυτους και κατεπαυσεν απο γης το μνημοσυνον αυτων ουκ εκτισται ανθρωποις υπερηφανια ουδε οργη θυμου γεννημασιν γυναικων σπερμα εντιμον ποιον σπερμα ανθρωπου σπερμα εντιμον ποιον οι φοβουμενοι τον κυριον σπερμα ατιμον ποιον οι παραβαινοντες εντολας εν μεσω αδελφων ο ηγουμενος αυτων εντιμος και οι φοβουμενοι κυριον εν οφθαλμοις αυτου πλουσιος και ενδοξος και πτωχος το καυχημα αυτων φοβος κυριου ου δικαιον ατιμασαι πτωχον συνετον και ου καθηκει δοξασαι ανδρα αμαρτωλον μεγισταν και κριτης και δυναστης δοξασθησεται και ουκ εστιν αυτων τις μειζων του φοβουμενου τον κυριον οικητη σοφω ελευθεροι λειτουργησουσιν και ανηρ επιστημων ου γογγυσει μη σοφισζου ποιησαι το εργον σου και μη δοξαζου εν καιρω στενοχωριας σου κρεισων εργαζομενος και περισσευων εν πασιν η περιπατων δοξαζομενος και απορων αρτων τεκνον εν πραυτητι δοξασον την ψυχην σου και δος αυτη τιμην κατα την αξιαν αυτης τον αμαρτανοντα εις την ψυχην αυτου τις δικαιωσει και τις δοξασει τον ατιμαζοντα την ζωην αυτου πτωχος δοξάζεται δι επιστημην αυτου και πλουσιος δοξάζεται δια τον πλουτον αυτου ο δεδοξασμενος εν πτωχεια και εν πλουτω ποσαχως και ο αδοξος εν πλουτω και εν πτωχεια ποσαχως σοφια ταπεινου ανυψωσει κεφαλην αυτου και εν μεσω μεγιστανων καθισει αυτον μη αινεσης ανδρα εν καλλει αυτου και μη βδελυξη ανθρωπον εν ορασει αυτου μικρα εν πετεινοις μελισσα και αρχη γλυκασματων ο καρπος αυτης εν περιβολη ιματιων μη καυχηση και εν ημερα δοξης μη επαιρου οτι θαυμαστα τα εργα κυριου και κρυπτα τα εργα αυτου ανθρωποις πολλοι τυραννοι εκαθισαν επι εδαφους ο δε ανυπονοητος εφορεσεν διαδημα πολλοι δυνασται ητιμασθησαν σφοδρα και ενδοξοι παρεδοθησαν εις χειρας ετερων πριν εξετασης μη

μεμψή νοήσον πρωτον και τότε επιτιμα πριν η ακουσαι μη αποκρινου και εν μεσω λογων μη παρεμβαλλου περι πραγματος ου ουκ εστιν σοι χρεια μη εριζε και εν κρισει αμαρτωλων μη συνεδρευε τεκνον μη περι πολλα εστωσαν αι πραξεις σου εαν πληθυνης ουκ αθωωθησῃ και εαν διωκῃς ου μη καταλαβῃς και ου μη εκφυγῃς διαδρας εστιν κοπιων και πονων και σπενδων και τοσω μαλλον υστερεται εστιν νωθρος προσδεομενος αντιλημψεως υστερων ισχυι και πτωχεια περισσευει και οι οφθαλμοι κυριου επεβλεψαν αυτω εις αγαθα και ανωρθωσεν αυτον εκ ταπεινωσεως αυτου και ανυψωσεν κεφαλην αυτου και απεθαυμασαν επ αυτω πολλοι αγαθα και κακα ζωη και θανατος πτωχεια και πλουτος παρα κυριου εστιν δοσις κυριου παραμενει ευσεβειν και η ευδοκια αυτου εις τον αιωνα ευοδωθησεται εστιν πλουτων απο προσοχης και σφιγγιας αυτου και αυτη η μερις του μισθου αυτου εν τω ειπειν αυτον ευρον αναπαυσιν και νυν φαγομαι εκ των αγαθων μου και ουκ οιδεν τις καιρος παρελευσεται και καταλειψει αυτα ετεροις και αποθανειται στηθι εν διαθηκη σου και ομιλει εν αυτη και εν τω εργω σου παλαιωθητι μη θαναταζε εν εργοις αμαρτωλου πιστευε δε κυριω και εμμενε τω πονω σου οτι κουφον εν οφθαλμοις κυριου δια ταχους εξαπινω πλουτισαι πενητα ευλογια κυριου εν μισθω ευσεβους και εν ωρα ταχινῃ αναθαλλει ευλογιαν αυτου μη ειπῃς τις εστιν μου χρεια και τινα απο του νυν εσται μου τα αγαθα μη ειπῃς αυταρκη μοι εστιν και τι απο του νυν κακωθησομαι εν ημερα αγαθων αμνησια κακων και εν ημερα κακων ου μνησθησεται αγαθων οτι κουφον ε- ναντι κυριου εν ημερα τελευτης αποδουναι ανθρωπω κατα τας οδους αυτου κακωσις ωρας επιλησημονην ποιει τρυφης και εν συντελεια αν- θρωπου αποκαλυψις εργων αυτου προ τελευτης μη μακαριζε μηδενα και εν τεκνοις αυτου γνωσθησεται ανηρ μη παντα ανθρωπον εισαγε εις τον οικον σου πολλα γαρ τα ενεδρα του δολιου περδιζ θηρευτης εν καρταλλω ουτως καρδια υπερηφανου και ως ο κατασκοπος επιβλε- πει πτωσιν τα γαρ αγαθα εις κακα μεταστρεφων ενεδρευει και εν τοις αιρετοις επιθησει μωμον απο σπινθηρος πυρος πληθυνεται ανθρακια και ανθρωπος αμαρτωλος εις αιμα ενεδρευει προσεχε απο κακουργου πονηρα γαρ τεκταινει μηποτε μωμον εις τον αιωνα δω σοι ενοικισον αλλοτριον και διαστρεψει σε εν ταραχαις και απαλλοτριωσει σε των ιδιων σου εαν ευ ποιῃς γνωθι τινη ποιεις και εσται χαρις τοις αγαθοις σου ευ ποιησον ευσεβει και ευρησεις ανταποδομα και ει μη παρ αυτου αλλα παρα του υπιστου ουκ εσται αγαθα τω ενδελεχιζοντι εις κακα και τω ελεημοσυνην μη χαριζομενω δος τω ευσεβει και μη αντιλα- βη του αμαρτωλου ευ ποιησον ταπεινω και μη δως ασεβει εμποδισον τους αρτους αυτου και μη δως αυτω ινα μη εν αυτοις σε δυναστευση διπλασια γαρ κακα ευρησεις εν πασιν αγαθοις οις αν ποιησῃς αυτω οτι και ο υπιστος εμισησεν αμαρτωλους και τοις ασεβεσιν αποδωσει εκδικησιν δος τω αγαθω και μη αντιλαβη του αμαρτωλου ουκ εκδικη- θησεται εν αγαθοις ο φιλος και ου κρυβησεται εν κακοις ο εχθρος εν αγαθοις ανδρος οι εχθροι αυτου εν λυπη και εν τοις κακοις αυτου και ο φιλος διαχωρισθησεται μη πιστευσης τω εχθρω σου εις τον αιωνα ως γαρ ο χαλκος ιουται ουτως η πονηρια αυτου και εαν ταπεινωθη και πορευηται συγκεχυως επιστησον την ψυχην σου και φυλαξαι απ αυτου και εση αυτω ως εκμεμαχως εσοπτρον και γνωση οτι ουκ εις τελος κατιωσεν μη στησης αυτον παρα σεαυτω μη ανατρεψας σε στη

επι τον τοπον σου μη καθισης αυτον εκ δεξιών σου μηποτε ζητηση την καθεδραν σου και επ εσχάτων επιγνώση τους λόγους μου και επί των ρημάτων μου κατανοήση τις ελεήσει επαοίδον οφιοδηκτον και παντας τους προσαγοντας θηριοις ουτως τον προσπορευομενον ανδρι αμαρτωλω και συμφυρομενον εν ταις αμαρτιας αυτου ωραν μετα σου διαμενει και εαν εκκλινης ου μη καρτερηση και εν τοις χείλεσιν αυτου γλυκανει ο εχθρος και εν τη καρδια αυτου βουλευσεται ανατρεψαι σε εις βοθρον εν οφθαλμοις αυτου δακρυσει ο εχθρος και εαν ευρη καιρον ουκ εμπλησθήσεται αφ αιματος κακα εαν υπαντηση σοι ευρησεις αυτον προτερον εκει σου και ως βοηθων υποσχασει πτερναν σου την κεφαλην αυτου κινήσει και επικροτήσει ταις χερσιν αυτου και πολλά διαψιθυρισει και αλλοιωσει το προσωπον αυτου ο απτομενος πισσης μολυνθήσεται και ο κοινωνων υπερηφανω ομοιωθήσεται αυτω βαρος υπερ σε μη αρης και ισχυροτερω σου και πλουσιωτερω μη κοινωνει τι κοινωνήσει χυτρα προς λεβήτα αυτη προσκρούσει και αυτη συντριβήσεται πλουσιος ηδίκησεν και αυτος προσε νεβριμηςατο πτωχος ηδίκηται και αυτος προσδεήθησεται εαν χρησιμευσης εργάται εν σοι και εαν υστερήσης καταλείψει σε εαν εχης συμβιωσεται σοι και αποκενώσει σε και αυτος ου πονήσει χρεϊαν εσχήκεν σου και αποπλανήσει σε και προσγέλασεται σοι και δώσει σοι ελπίδα λalήσει σοι καλα και ερει τις η χρεϊα σου και αισχυνει σε εν τοις βρωμασιν αυτου εως ου αποκενώση σε δις η τρις και επ εσχάτων καταμωκxήσεται σου μετα ταυτα οψεται σε και καταλείψει σε και την κεφαλην αυτου κινήσει επι σοι προσεχε μη αποπλανηθης και μη ταπεινωθης εν αφροσυνη σου προσκαλεσαμενου σε δυναστου υποχωρων γινου και τοσω μάλλον σε προσκαλεσεται μη επιπιτε μη απώσθης και μη μακραν αφιστω ινα μη επιλησθης μη επεχε ισηγoreισθαι μετ αυτου και μη πιστευε τοις πλειοσιν λόγοις αυτου εκ πολλης γαρ λαλιας πειρασει σε και ως προσγελων εξετασει σε ανελεημων ο μη συντηρων λόγους και ου μη φεισεται περι κακώσεως και δεσμων συντηρησον και προσεχε σφοδρως οτι μετα της πτώσεως σου περιπατείς παν ζων αγαπα το ομοιον αυτω και πας ανθρωπος τον πλησιον αυτου πασα σαρχ κατα γενος συναγεται και τω ομοιω αυτου προσκολληθήσεται ανηρ τι κοινωνήσει λυκος αμνω ουτως αμαρτωλος προς ευσεβη τις ειρηνη υαινη προς κυνα και τις ειρηνη πλουσιω προς πενήτα κυνηγια λεοντων οναγροι εν ερημω ουτως νομαι πλουσιων πτωχοι βδελυγμα υπερηφανω ταπεινοτης ουτως βδελυγμα πλουσιω πτωχος πλουσιος σαλευομενος στηριζεται υπο φιλων ταπεινος δε πεσων προσαπωθεται υπο φιλων πλουσιου σφαλεντος πολλοι αντιλημπτορες ελαλησεν απορρητα και εδικαιωσαν αυτον ταπεινος εσφαλεν και προσεπετιμησαν αυτω εφθεγγατο συνεσιν και ουκ εδοθη αυτω τοπος πλουσιος ελαλησεν και παντες εσιγησαν και τον λογον αυτου ανυψωσαν εως των νεφελων πτωχος ελαλησεν και ειπαν τις ουτος καν προσκοψη προσανατρεψουσιν αυτον αγαθος ο πλουτος ω μη εστιν αμαρτια και πονηρα η πτωχεια εν στοματι ασεβους καρδια ανθρωπου αλλοιοι το προσωπον αυτου εαν τε εις αγαθα εαν τε εις κακα ιχνος καρδιας εν αγαθοις προσωπον ιλαρον και ευρεσις παραβολων διαλογισμοι μετα κοπων μακαριος ανηρ ος ουκ ωλισθησεν εν τω στοματι αυτου και ου κατενυγη εν λυπη αμαρτιων μακαριος ου ου κατεγνώ η ψυχη αυτου και ος ουκ επεσεν απο της ελπίδος αυτου ανδρι μικρολογω ου καλος

ο πλουτος και ανθρωπω βασκανω ινα τι χρηματα ο συναγων απο της ψυχης αυτου συναγει αλλοις και εν τοις αγαθοις αυτου τρυφησουσιν ετεροι ο πονηρος εαυτω τινη αγαθος εσται και ου μη ευφρανθησεται εν τοις χρημασιν αυτου του βασκαίνοντος εαυτον ουκ εστιν πονηροτερος και τουτο ανταποδομα της κακιας αυτου καν ευ ποιη εν ληθη ποιει και επ εσχατων εκφαινει την κακιαν αυτου πονηρος ο βασκαίνων οφθαλμω αποστρεφων προσωπον και υπερορων ψυχας πλεονεκτου οφθαλμος ουκ εμπιπλταται μεριδι και αδικια πονηρα αναζηραινει ψυχην οφθαλμος πονηρος φθονερος επ αρτω και ελλιπης επι της τραπεζης αυτου τεκνον καθως εαν εχης ευ ποιει σεαυτον και προσφορας κυριω αξιως προσαγε μνησθητι οτι θανατος ου χρονιει και διαθηκη αδου ουχ υπεδειχθη σοι πριν σε τελευτησαι ευ ποιει φιλω και κατα την ισχυν σου εκτεινον και δος αυτω μη αφυστερησης απο αγαθης ημερας και μερις επιθυμιας αγαθης μη σε παρελθιατω ουχι ετερω καταλειψεις τους πονους σου και τους κοπους σου εις διαιρεσιν κληρου δος και λαβε και απατησον την ψυχην σου οτι ουκ εστιν εν αδου ζητησαι τρυφην πασα σαρχ ως ψυατιον παλαιουται η γαρ διαθηκη απ αιωνος θανατω αποθανη ως φυλλον θαλλον επι δενδρον δασεος τα μεν καταβαλλει αλλα δε φυει ουτως γενεα σαρκος και αιματος η μεν τελευτα ετερα δε γεννεται παν εργον σηπομενον εκλειπει και ο εργαζομενος αυτο μετ αυτου απελευσεται μακαριος ανηρ ος εν σοφια μελετησει και ος εν συνεσει αυτου διαλεχθησεται ο διανοουμενος τας οδους αυτης εν καρδια αυτου και εν τοις αποκρυφοις αυτης εννοηθησεται εξελθε οπισω αυτης ως ιχνευτης και εν ταις οδοις αυτης ενεδρευε ο παρακυπτων δια των θυριδων αυτης και επι των θυρωματων αυτης ακροασεται ο καταλυων συνεγγυς του οικου αυτης και ηξει πασσαλον εν τοις τοιχοις αυτης στησει την σκηνην αυτου κατα χειρας αυτης και καταλυσει εν καταλυματι αγαθων ιθησει τα τεκνα αυτου εν τη σκεπη αυτης και υπο τους κλαδους αυτης αυλισθησεται σκεπασθησεται υπ αυτης απο καυματος και εν τη δοξη αυτης καταλυσει ο φοβουμενος κυριον ποιησει αυτο και ο εγκρατης του νομου καταλημψεται αυτην και υπαντησεται αυτω ως μητηρ και ως γυνη παρθενιας προσδεζεται αυτον ψωμει αυτον αρτον συνεσεως και υδωρ σοφιας ποτισει αυτον στηριχθησεται επ αυτην και ου μη κλιθη και επ αυτης εφεξει και ου μη καταισχυνηθι και υψωσει αυτον παρα τους πλησιον αυτου και εν μεσω εκκλησιας ανοιξει το στομα αυτου ευφροσυνην και στεφανον αγαλλιαματος ευρησει και ονομα αιωνος κατακληρονομησει ου μη καταλημψονται αυτην ανθρωποι ασυνετοι και ανδρες αμαρτωλοι ου μη ιδωσιν αυτην μακραν εστιν υπερηφανιας και ανδρες ψευσαι ου μη μνησθησονται αυτης ουχ ωραιος αινος εν στοματι αμαρτωλου οτι ου παρα κυριου απεσταλη εν γαρ σοφια ρηθησεται αινος και ο κυριος ευοδωσει αυτον μη ειπης οτι δια κυριον απεστην α γαρ εμισησεν ου ποιησει μη ειπης οτι αυτος με επλανησεν ου γαρ χρεϊαν εχει ανδρος αμαρτωλου παν βδελυγμα εμισησεν ο κυριος και ουκ εστιν αγαπητον τοις φοβουμενοις αυτον αυτος εξ αρχης εποιησεν ανθρωπον και αφηκεν αυτον εν χειρι διαβουλιου αυτου εαν θελης συντηρησεις εντολας και πιστιν ποιησαι ευδοκιας παρεθηκεν σοι πυρ και υδωρ ου εαν θελης εκτενεις την χειρα σου εναντι ανθρωπων η ζωη και ο θανατος και ο εαν ευδοκηση δοθησεται αυτω οτι πολλη η σοφια του κυριου ισχυρος εν δυναστεια και βλεπων τα παντα και οι

οφθαλμοι αυτου επι τους φοβουμενους αυτον και αυτος επιγνωσεται παν εργον ανθρωπου ουκ ενετειλατο ουδενι ασεβειν και ουκ εδωκεν ανεσιν ουδενι αμαρτανειν μη επιθυμει τεκνων πληθος αχρηστων μηδε ευφραινου επι υιοις ασεβεσιν εαν πληθυνωσιν μη ευφραινου επ αυτοις ει μη εστιν φοβος κυριου μετ αυτων μη εμπιστευσης τη ζωη αυτων και μη επεχε επι το πληθος αυτων χρεισων γαρ εις η χιλιοι και αποθανειν ατεκνον η εχειν τεκνα ασεβη απο γαρ ενος συνετου συνοικισθησεται πολις φυλη δε ανομων ερημωθησεται πολλα τοιαυτα εορακεν ο οφθαλμος μου και ισχυροτερα τουτων ακηκοεν το ους μου εν συναγωγη αμαρτωλων εκκαυθησεται πυρ και εν εθνει απειθει εξεκαυθη οργη ουκ εξιλασατο περι των αρχαιων γιγαντων οι απεστησαν τη ισχυι αυτων ουκ εφεισατο περι της παροιικιας λωτ ους εβδελυξατο δια την υπερηφανιαν αυτων ουκ ηλησεν εθνος απωλειας τους εξημενους εν αμαρτιας αυτων και ουτως εξακοσιας χιλιαδας πεζων τους επισυναχθεντας εν σκληροκαρδια αυτων καν η εις σκληροτραχηλος θαυμαστον τουτο ει αθωωθησεται ελεος γαρ και οργη παρ αυτω δουστος εξιλασμων και εκχεων οργην κατα το πολυ ελεος αυτου ουτως και πολυς ο ελεγχος αυτου ανδρα κατα τα εργα αυτου κρινει ουκ εκφευζεται εν αρπαγματι αμαρτωλος και ου μη καθυστερησει υπομονη ευσεβους παση ελεημοσυνη ποιησει τοπον εκαστος κατα τα εργα αυτου ευρησει μη ειπης οτι απο κυριου κρυβησομαι και εξ υψους τις μου μνησθησεται εν λαω πλειوني ου μη γνωσθω τις γαρ η ψυχη μου εν αμετρητω κτισει ιδου ο ουρανος και ο ουρανος του ουρανου αβυσσος και γη εν τη επισκοπη αυτου σαλευθησονται αμα τα ορη και τα θεμελια της γης εν τω επιβλειψαι εις αυτα τρομω συσσειονται και επ αυτοις ου διανοηθησεται καρδια και τας οδους αυτου τις ενθυμηθησεται και καταιγισ ην ουκ οφεται ανθρωπος τα δε πλειονα των εργων αυτου εν αποκρυφοις εργα δικαιοσυνης τις αναγγελει η τις υπομενει μακραν γαρ η διαθηκη ελαττουμενος καρδια διανοεεται ταυτα και ανηρ αφρων και πλανωμενος διανοεεται μωρα ακουσον μου τεκνον και μαθε επιστημην και επι των λογων μου προσεχε τη καρδια σου εκφανω εν σταθμω παιδειαν και εν ακριβεια απαγγελω επιστημην εν κρισει κυριου τα εργα αυτου απ αρχης και απο ποιησεως αυτων διεστειλεν μεριδας αυτων εκοσμησεν εις αιωνα τα εργα αυτου και τας αρχας αυτων εις γενεας αυτων ουτε επεινασαν ουτε εκοπιασαν και ουκ εξελιπον απο των εργων αυτων εκαστος τον πλησιον αυτου ουκ εξεθλιψεν και εως αιωνος ουκ απειθησουσιν του ρηματος αυτου και μετα ταυτα κυριος εις την γην επεβλεψεν και ενεπλησεν αυτην των αγαθων αυτου ψυχη παντος ζωου εκαλυψεν το προσωπον αυτης και εις αυτην η αποστροφη αυτων κυριος εκτισεν εκ γης ανθρωπον και παλιν απεστρεψεν αυτον εις αυτην ημερας αριθμου και καιρον εδωκεν αυτοις και εδωκεν αυτοις εξουσιαν των επ αυτης καθ εαυτον ενεδυσεν αυτοις ισχυν και κατ εικονα αυτου εποησεν αυτοις εθνηκεν τον φοβον αυτου επι πασης σαρκος και κατακυριευειν θηρων και πετεινων διαβουλιον και γλωσσαν και οφθαλμους ωτα και καρδιαν εδωκεν διανοεσθαι αυτοις επιστημην συνεσεως ενεπλησεν αυτοις και αγαθα και κακα υπεδειξεν αυτοις εθνηκεν τον οφθαλμον αυτου επι τας καρδιας αυτων δειξαι αυτοις το μεγαλειον των εργων αυτου και ονομα αγιασμου αινεσουσιν ινα διηγωνται τα μεγαλεια των εργων αυτου προσεθηκεν αυτοις επιστημην και νομον ζωης εκληροδοτησεν αυτοις

διαθήκην αιώνας εστήσεν μετ αυτων και τα κριματα αυτου υπεδειξεν αυτοις μεγαλειον δοξης ειδον οι οφθαλμοι αυτων και δοξαν φωνης αυτου ηκουσεν το ους αυτων και ειπεν αυτοις προσεχετε απο παντος αδικου και ενετειλατο αυτοις εκαστω περι του πλησιον αι οδοι αυτων εναντιον αυτου δια παντος ου κρυβησονται απο των οφθαλμων αυτου εκαστω εθνει κατεστήσεν ηγουμενον και μερις κυριου ισραηλ εστιν απαντα τα εργα αυτων ως ο ηλιος εναντιον αυτου και οι οφθαλμοι αυτου ενδελεχεις επι τας οδους αυτων ουκ εκρυβησαν αι αδικiai αυτων απ αυτου και πασαι αι αμαρτιαι αυτων εναντι κυριου ελεημοσύνη ανδρος ως σφραγίς μετ αυτου και χαριν ανθρωπου ως κορην συντηρησει μετα ταυτα εξαναστήσεται και ανταποδώσει αυτοις και το ανταποδομα αυτων εις κεφαλην αυτων αποδώσει πλην μετανοουσιν εδωκεν επανοδον και παρεκαλεσεν εκλειποντας υπομονην επιστρεφε επι κυριον και απολείπε αμαρτίας δεθηθητι κατα προσωπον και σμικρυνον προσκομμα επαναγε επι υψιστον και αποστρεφε απο αδικίας και σφοδρα μισησόν βδελυγμα υψιστω τις αινεσει εν αδου αντι ζωντων και διδοντων ανθολογήσιν απο νεκρου ως μηδε οντος απολλυται εξομολογήσις ζων και υγιης αινεσει τον κυριον ως μεγάλη η ελεημοσύνη του κυριου και εξίλασμος τοις επιστρεφουσιν επ αυτον ου γαρ δυναται παντα ειναι εν ανθρωποις οτι ουκ αθανατος υιος ανθρωπου τι φωτεινότερον η λίου και τουτο εκλείπει και πονηρον ενθυμηθήσεται σαρκ και αιμα δυναμιν υψους ουρανου αυτος επισκεπτεται και ανθρωποι παντες γη και σποδος ο ζων εις τον αιωνα εκτίσεν τα παντα κοινή κυριος μόνος δικαιωθήσεται ουθενι εξεποίησεν εξαγγείλαι τα εργα αυτου και τις εξιχνεύσει τα μεγαλεια αυτου κρατος μεγαλώσυνης αυτου τις εξαριμυθήσεται και τις προσθήσει εκδιηγησασθαι τα ελεη αυτου ουκ εστιν ελαττώσαι ουδε προσθιναι και ουκ εστιν εξιχνιασαι τα θαυμασια του κυριου οταν συντελεση ανθρωπος τοτε αρχεται και οταν παυσηται τοτε απορηθήσεται τι ανθρωπος και τι η χρησις αυτου τι το αγαθον αυτου και τι το κακον αυτου αριθμος ημερων ανθρωπου πολλα ετη εκατον ως σταγών υδατος απο θαλάσσης και ψηφος αμμου ουτως ολίγα ετη εν ημερα αιωνος δια τουτο εμακροθυμησεν κυριος επ αυτοις και εξεχεσεν επ αυτους το ελεος αυτου ειδεν και επεγνώ την καταστροφήν αυτων οτι πονηρα δια τουτο επλήθυνεν τον εξίλασμον αυτου ελεος ανθρωπου επι τον πλησιον αυτου ελεος δε κυριου επι πασαν σαρκα ελεγχων και παιδευνων και διδασκων και επιστρεφων ως ποιμήν το ποιμνιον αυτου τους εκδεχομενους παιδειαν ελεα και τους κατασπευδοντας επι τα κριματα αυτου τεκνον εν αγαθοις μη δως μωμον και εν παση δοσει λυπην λογων ουχι καυσωνα αναπαυσει δροσος ουτως κρείσσων λογος η δοσις ουκ ιδου λογος υπερδομα αγαθον και αμφοτερα παρα ανδρι κεχαριτωμενω μωρος αχαριστως ονειδίζει και δοσις βασκανου εκτήκει οφθαλμούς πριν η λαλήσαι μανθανε και προ αρρώστιας θεραπευου προ κρίσεως εξεταζε σεαυτον και εν ώρα επισκοπής ευρήσεις εξίλασμον πριν αρρώσθησαι σε ταπεινωθήτι και εν καιρώ αμαρτημάτων δείξον επιστροφήν μη εμπόδισθης του αποδουναι ευχην ευκαιρώς και μη μείνης έως θανάτου δικαιωθηναι πριν ευξασθαι ετοιμασον σεαυτον και μη γίνου ως ανθρωπος πειραζων τον κυριον μνησθήτι θυμου εν ημεραις τελευτής και καιρον εκδικήσεως εν αποστροφή προσώπου μνησθήτι καιρον λιμου εν καιρώ πλησίονης πτωχείαν και ενδείαν εν ημεραις πλούτου

απο πρωιθεν εως εσπερας μεταβαλλει καιρος και παντα εστιν ταχι-
να εναντι κυριου ανθρωπος σοφος εν παντι ευλαβηθησεται και εν
ημεραις αμαρτιων προσεξει απο πλημμελειας πας συνετος εγνω σο-
φιαν και τω ευροντι αυτην δωσει εξομολογησιν συνετοι εν λογοις
και αυτοι εσοφισαντο και ανωμβρησαν παροιμιας ακριβεις οπισω των
 επιθυμιων σου μη πορευου και απο των ορεξεων σου κωλυου εαν
 χορηγησης τη ψυχη σου ευδοκιαν επιθυμιας ποιησει σε επιχαρμα των
 εχθρων σου μη ευφραινου επι πολλη τρυφη μη προσδεθης συμβολη
 αυτης μη γινου πτωχος συμβολοκοπων εκ δανεισμου και ουδεν σοι
 εστιν εν μαρσιππιω εργατης μεθυσος ου πλουτισθησεται ο εξουθε-
 νων τα ολιγα κατα μικρον πεσειται οινος και γυναικες αποστησουσιν
 συνετους και ο κολλωμενος πορναις τολμηροτερος εσται σπηη και
 σκωληκες κληρονομησουσιν αυτον και ψυχη τολμηρα εξαρθησεται ο
 ταχυ εμπιστευων κουφος καρδια και ο αμαρτανων εις ψυχην αυτου
 πλημμελησει ο ευφραινομενος καρδια καταγνωσθησεται και ο μισων
 λαλιαν ελαττονουται κακια μηδεποτε δευτερωσης λογον και ουθεν
 σοι ου μη ελαττονωθη εν φιλω και εχθρω μη διηγου και ει μη εστιν
 σοι αμαρτια μη αποκαλυπτε ακηκοεν γαρ σου και εφυλαξατο σε και
 εν καιρω μισησει σε ακηκοας λογον συναποθανετω σοι θαρσει ου
 μη σε ρηξει απο προσωπου λογου ωδινησει μωρος ως απο προσωπου
 βρεφους η τικτουσα βελος πεπηγος εν μηρω σαρκος ουτως λογος εν
 κοιλια μωρου ελεγξον φιλον μηποτε ουκ εποιησεν και ει τι εποιησεν
 μηποτε προσθη ελεγξον τον πλησιον μηποτε ουκ ειπεν και ει ειρηκεν
 ινα μη δευτερωση ελεγξον φιλον πολλακις γαρ γινεται διαβολη και
 μη παντι λογω πιστευε εστιν ολισθανων και ουκ απο ψυχης και τις
 ουχ ημαρτεν εν τη γλωσση αυτου ελεγξον τον πλησιον σου πριν η
 απειλησαι και δος τοπον νομω υψιστου πασα σοφια φοβος κυριου και
 εν παση σοφια ποιησις νομου και ουκ εστιν σοφια πονηριας επιστη-
 μη και ουκ εστιν οπου βουλη αμαρτωλων φρονησις εστιν πανουργια
 και αυτη βδελυγμα και εστιν αφρων ελαττουμενος σοφια κρειττων
 ηττωμενος εν συνεσει εμφοβος η περισσευων εν φρονησει και πα-
 ραβαινων νομον εστιν πανουργια ακριβης και αυτη αδικος και εστιν
 διαστρεφων χαριν του εκφαναι κριμα εστιν πονηρευομενος συγκεκυ-
 φως μελانيا και τα εντος αυτου πληρη δολου συγκρυφων προσωπον
 και εθελοκωφων οπου ουκ επεγνωσθη προφθασει σε και εαν υπο
 ελαττωματος ισχυος κωλυθη αμαρτειν εαν ευρη καιρον κακοποιησει
 απο ορασεως επιγνωσθησεται ανηρ και απο απαντησεως προσωπου
 επιγνωσθησεται νοημων στολισμος ανδρος και γελωσ οδοντων και
 βηματα ανθρωπου αναγγελει τα περι αυτου εστιν ελεγχος ος ουκ ε-
 στιν ωραιος και εστιν σιωπων και αυτος φρονιμος ως καλον ελεγχαι
 η θυμουσθαι και ο ανθομολογουμενος απο ελαττωσεως κωλυθησε-
 ται επιθυμια ευνουχου αποπαρθενωσαι νεανιδα ουτως ο ποιων εν βια
 κριματα εστιν σιωπων ευρισκομενος σοφος και εστιν μισητος απο
 πολλης λαλιας εστιν σιωπων ου γαρ εχει αποκρισιν και εστιν σιωπων
 ειδως καιρον ανθρωπος σοφος σιγησει εως καιρου ο δε λαπιστης και
 αφρων υπερβησεται καιρον ο πλεοναζων λογω βδελυχθησεται και ο
 ενεξουσιαζομενος μισηθησεται εστιν ευοδια εν κακοις ανδρι και ε-
 στιν ευρεμα εις ελαττωσιν εστιν δοσις η ου λυσιτελησει σοι και εστιν
 δοσις ης το ανταποδομα διπλουν εστιν ελαττωσις ενεκεν δοξης και
 εστιν ος απο ταπεινωσεως ηρεν κεφαλην εστιν αγοραζων πολλα ο-

λιγου και αποτιννυν αυτα επαπλασιον ο σοφος εν λογοις εαυτον προσφιλη ποιησει χαριτες δε μωρων εκχυθησονται δοσις αφρονος ου λυσιστελησει σοι οι γαρ οφθαλμοι αυτου ανθ ενος πολλοι ολιγα δωσει και πολλα ονειδισει και ανοιξει το στομα αυτου ως κηρυξ σημερον δανει και αυριον απαιτησει μισητος ανθρωπος ο τοιουτος μωρος ερει ουχ υπαρχει μοι φιλος και ουχ εστιν χαρις τοις αγαθοις μου οι εσθοντες τον αρτον αυτου φαυλοι γλωσση ποσακισ και οσοι καταγελασσονται αυτου ολισθημα απο εδαφους μαλλον η απο γλωσσης ουτως πτωσις κακων κατα σπουδην ηξει ανθρωπος αχαρις μυθος ακαιρος εν στοματι απαιδευτων ενδελεχισθησεται απο στοματος μωρου αποδοκιμασθησεται παραβολη ου γαρ μη ειπη αυτην εν καιρω αυτης εστιν κωλυομενος αμαρτανειν απο ενδειας και εν τη αναπαυσει αυτου ου κατανυγησεται εστιν απολλυων την ψυχην αυτου δι αισχυνην και απο αφρονος προσωπου απολει αυτην εστιν χαριν αισχυνης επαγγελλομενος φιλω και εκτησατο αυτον εχθρον δωρεαν μωμος πονηρος εν ανθρωπω ψευδος εν στοματι απαιδευτων ενδελεχισθησεται αιρετον κλεπτης η ο ενδελεχιζων ψευδει αμφοτεροι δε απωλειαν κληρονομησουσιν ηθος ανθρωπου ψευδους ατιμια και η αισχυνη αυτου μετ αυτου ενδελεχως ο σοφος εν λογοις προαξει εαυτον και ανθρωπος φρονιμος αρεσει μεγιστασιν ο εργαζομενος γην ανυψωσει τιμωνιαν αυτου και ο αρεσκων μεγιστασιν εξιλασεται αδικιαν ξενια και δωρα αποτυφλοι οφθαλμους σοφων και ως φιμος εν στοματι αποτρεπει ελεγμους σοφια κεκρυμμενη και θησαυρος αφανης τις ωφελεια εν αμφοτεροις κρειστων ανθρωπος αποκρυπτων την μωριαν αυτου η ανθρωπος αποκρυπτων την σοφian αυτου τεκνον ημαρτες μη προσθης μηκετι και περι των προτερων σου δεθητη ως απο προσωπου οφεως φευγε απο αμαρτιας εαν γαρ προσελθης δηζεται σε οδοντες λεοντος οι οδοντες αυτης αναιρουντες ψυχας ανθρωπων ως ρομφαια διστομος πασα ανομια τη πληγη αυτης ουχ εστιν ιασις καταπληγμος και υβρις ερημωσουσιν πλουτον ουτως οικος υπερηφανου ερημωθησεται δεησις πτωχου εκ στοματος εως ωτιων αυτου και το κριμα αυτου κατα σπουδην ερχεται μισων ελεγμον εν ιχνει αμαρτωλου και ο φοβουμενος κυριον επιστρεφει εν καρδια γνωστος μακροθεν ο δυνατος εν γλωσση ο δε νοημων οιδεν εν τω ολισθανει αυτον ο οικοδομων την οικian αυτου εν χρημασιν αλλοτριους ως συναγων αυτου τους λιθους εις χειμωνα στιππυον συνηγμενον συναγωγή ανομων και η συντελεια αυτων φλοξ πυρος οδος αμαρτωλων ωμαλισμενη εκ λιθων και επ εσχατων αυτης βοθρος αδου ο φυλασσων νομον κατακρατει του εννοηματος αυτου και συντελεια του φοβου κυριου σοφια ου παιδευθησεται ος ουχ εστιν πανουργος εστιν δε πανουργια πληθυνουσα πικριαν γνωσις σοφου ως κατακλυσμος πληθυνθησεται και η βουλη αυτου ως πηγη ζωης εγκατα μωρου ως αγγειον συντετριμμενον και πασαν γνωσιν ου κρατησει λογον σοφον εαν ακουση επιστημων αινεσει αυτον και επ αυτον προσθησει ηκουσεν ο σπαταλων και απηρεσεν αυτω και απεστρεφεν αυτον οπισω του νωτου αυτου εξηγησις μωρου ως εν οδω φορτιον επι δε χειλους συνετου ευρεθησεται χαρις στομα φρονιμου ζητηθησεται εν εκκλησια και τους λογους αυτου διανοηθησονται εν καρδια ως οικος ηφανισμενος ουτως μωρω σοφια και γνωσις ασυνετου αδιεξεταστοι λογοι πεδai εν ποσιν ανοητου παιδεια και ως χειροπεδai επι χειρος δεξιας μωρος εν γελωτι ανυψοι φωνην

αυτου ανηρ δε πανουργος μολις ησυχη μειδιασει ως κοσμος χρυσους φρονιμω παιδεια και ως χλιδων επι βραχιονι δεξιω πους μωρου ταχυσ εις οικιαν ανθρωπος δε πολυπειρος αισχυνθησεται απο προσωπου αφρων απο θυρας παρακυπτει εις οικιαν ανηρ δε πεπαιδευμενος εξω στησεται απαιδευσια ανθρωπου ακροασθαι παρα θυραν ο δε φρονιμος βαρυνθησεται ατιμια χειλη αλλοτριων εν τουτοις διηγησονται λογοι δε φρονιμων εν ζυγω σταθησονται εν στοματι μωρων η καρδια αυτων καρδια δε σοφων στομα αυτων εν τω καταρασθαι ασεβη τον σαταναν αυτος καταραται την εαυτου ψυχην μολυνει την εαυτου ψυχην ο φιθυριζων και εν παροικησει μισηθησεται λιθω ηρδαλωμενω συνεβληθη οκνηρος και πας εκσυρει επι τη ατιμια αυτου βολβιτω κοπριων συνεβληθη οκνηρος πας ο αναιρουμενος αυτον εκτιναξει χειρα αισχυνη πατρος εν γεννησει απαιδευτου θυγατηρ δε επ ελαττωσει γινεται θυγατηρ φρονιμη κληρονομησει ανδρα αυτης και η καταισχυνουσα εις λυπην γεννησαντος πατερα και ανδρα καταισχυνει η θρασεια και υπο αμφοτερων ατιμασθησεται μουσικα εν πενθει ακαιρος διηγησις μαστιγες δε και παιδεια εν παντι καιρω σοφιας συγκολλων οστρακον ο διδασκων μωρον εξεγειρων καθευδοντα εκ βαθεος υπνου διηγουμενος νυσταζοντι ο διηγουμενος μωρω και επι συντελεια ερει τι εστιν επι νεκρω κλαυσον εξελιπεν γαρ φως και επι μωρω κλαυσον εξελιπεν γαρ συνεσιν ηδιον κλαυσον επι νεκρω οτι ανεπαυσατο του δε μωρου υπερ θανατον η ζωη πονηρα πενθος νεκρου επτα ημεραι μωρου δε και ασεβους πασαι αι ημεραι της ζωης αυτου μετα αφρονος μη πληθυνης λογον και προς ασυνετον μη πορευου φυλαξει απ αυτου ινα μη κοπον εχης και ου μη μολυνθης εν τω εντιναγμω αυτου εκκλινον απ αυτου και ευρησεις αναπauσιν και ου μη ακηδιασης εν τη απονοια αυτου υπερ μολιβον τι βαρυνθησεται και τι αυτω ονομα αλλ η μωρος αμμον και αλα και βωλον σιδηρου ευκοπον υπενεγκειν η ανθρωπον ασυνετον ιμαντωσις ξυλινη ενδεδεμενη εις οικοδομην εν συσσεισμω ου διαλυθησεται ουτως καρδια εστηριγμενη επι διανοηματος βουλης εν καιρω ου δειλιασει καρδια ηδρασμενη επι διανοιας συνεσεως ως κοσμος φαμμωτος τοιχου ξυστου χαρακες επι μετεωρου κειμενοι κατεναντι ανεμου ου μη υπομεινωσιν ουτως καρδια δειλη επι διανοηματος μωρου καταναντι παντος φοβου ου μη υπομεινη ο νυσσων οφθαλμον καταξει δακρυα και νυσσων καρδιαν εκφαινει αισθησιν βαλλων λιθον επι πετεινα αποσοβει αυτα και ο ονειδιζων φιλον διαλυσει φιλιαν επι φιλον εαν σπασης ρομφαιαν μη αφελπισης εστιν γαρ επανοδος επι φιλον εαν ανοιξης στομα μη ευλαβηθης εστιν γαρ διαλλαγη πλην ονειδισμού και υπερηφανιας και μυστηριου αποκαλυψεως και πληγης δολιας εν τουτοις αποφευζεται πας φιλος πιστιν κτησαι εν πτωχεια μετα του πλησιον ινα εν τοις αγαθοις αυτου ομου πλησθης εν καιρω θλιψεως διαμενε αυτω ινα εν τη κληρονομια αυτου συγκληρονομησης προ πυρος ατμης καμινου και καπνος ουτως προ αιματων λοιδοριαι φιλον σκεπασαι ουκ αισχυνθησομαι και απο προσωπου αυτου ου μη κρυβω και ει κακα μοι συμβησεται δι αυτον πας ο ακουων φυλαζεται απ αυτου τις δωσει επι στομα μου φυλακην και επι των χειλεων μου σφραγιδα πανουργον ινα μη πεσω απ αυτης και η γλωσσα μου απολεση με κυριε πατερ και δεσποτα ζωης μου μη εγκαταλιπης με εν βουλη αυτων μη αφης με πεσειν εν αυτοις τις επιστησει επι του διανοηματος μου μαστιγας και επι της καρδιας μου παιδειαν σοφιας ινα επι τοις

αγνοημασιν μου μη φεισωνται και ου μη παρη τα αμαρτηματα αυτων
οπως μη πληθυνθωσιν αι αγνοiai μου και αι αμαρτιαi μου πλεονασω-
σιν και πεσουμαι εναντι των υπεναντιων και επιχαρειται μοι ο εχθρος
μου κυριε πατερ και θεε ζωης μου μετεωρισμον οφθαλμων μη δως
μοι και επιθυμιαν αποστρεψον απ εμου κοιλιας ορεξεις και συνουσια-
σμος μη καταλαβετωσαν με και ψυχη αναιδει μη παραδως με παιδειαν
στοματος ακουσατε τεκνα και ο φυλασσων ου μη αλω εν τοις χειλε-
σιν αυτου καταληφθησεται αμαρτωλος και λοιδορος και υπερηφανος
σκανδαλισθησονται εν αυτοις ορκω μη εθισης το στομα σου και ο-
νομασια του αγιου μη συνεθισθης ωσπερ γαρ οικετης εξεταζομενος
ενδελεχως απο μωλωπος ουκ ελαττωθησεται ουτως και ο ομνυων και
ονομαζων δια παντος απο αμαρτιας ου μη καθαρισθη ανηρ πολυορ-
κος πλησθησεται ανομιας και ουκ αποστησεται απο του οικου αυτου
μαστιξ εαν πλημμεληση αμαρτια αυτου επ αυτω καν υπεριδη ημαρτεν
δισσως και ει δια κενης ωμοσεν ου δικαιωθησεται πλησθησεται γαρ
επαγωγων ο οικος αυτου εστιν λεξις αντιπαραβεβλημενη θανατω μη
ευρεθητω εν κληρονομια ιαχωβ απο γαρ ευσεβων ταυτα παντα απο-
στησεται και εν αμαρτιαiς ουκ εγκυλισθησονται παιδευσιαν ασυρη
μη συνεθισης το στομα σου εστιν γαρ εν αυτη λογος αμαρτιας μνη-
σθητι πατρος και μητρος σου ανα μεσον γαρ μεγιστανων συνεδρευεις
μηποτε επιλαθη ενωπιον αυτων και τω εθισμω σου μωρανθης και θε-
λησεις ει μη εγεννηθης και την ημεραν του τοκετου σου καταραση
ανθρωπος συνεθιζομενος λογοις ονειδισμού εν πασαις ταις ημεραις
αυτου ου μη παιδευθη δυο ειδη πληθυνουσιν αμαρτιας και το τριτον
επαξει οργην ψυχη θερμη ως πυρ καιομενον ου μη σβεσθη εως αν
καταποθη ανθρωπος πορνος εν σωματι σαρκος αυτου ου μη παυσεται
εως αν εκκαυση πυρ ανθρωπω πορνω πας αρτος ηδυς ου μη κοπαση
εως αν τελευτηση ανθρωπος παραβαινων απο της κλινης αυτου λε-
γων εν τη ψυχη αυτου τις με ορα σκοτος κυκλω μου και οι τοιχοι με
καλυπτουσιν και ουθεις με ορα τι ευλαβουμαι των αμαρτιων μου ου
μη μνησθησεται ο υψιστος και οφθαλμοι ανθρωπων ο φοβος αυτου
και ουκ εγνω οτι οφθαλμοι κυριου μυριοπλασιως ηλιου φωτεινότεροι
επιβλεποντες πασας οδους ανθρωπων και κατανοουντες εις αποκρυ-
φα μερη πριν η κτισθηναι τα παντα εγνωσται αυτω ουτως και μετα το
συντελεσθηναι ουτος εν πλατειαις πολεως εκδικηθησεται και ου ουκ
υπενοησεν πιασθησεται ουτως και γυνη καταλιπουσα τον ανδρα και
παριστωσα κληρονομον εξ αλλοτριου πρωτον μεν γαρ εν νομω υψι-
στου ηπειυθησεν και δευτερον εις ανδρα αυτης επλημμελησεν και το
τριτον εν πορνεία εμοιχευθη και εξ αλλοτριου ανδρος τεκνα παρεστη-
σεν αυτη εις εκκλησιαν εξαχθησεται και επι τα τεκνα αυτης επισκοπη
εσται ου διαδωσουσιν τα τεκνα αυτης εις ριζαν και οι κλαδοι αυτης
ουκ οισουσιν καρπον καταλειπει εις καταραν το μνημοσυνον αυτης
και το ονειδος αυτης ουκ εξαλειφθησεται και επιγνωσονται οι κατα-
λειφθεντες οτι ουθεν κρειττον φοβου κυριου και ουθεν γλυκυτερον
του προσεχειν εντολαις κυριου η σοφια ανινεσει ψυχην αυτης και εν με-
σω λαου αυτης καυχησεται εν εκκλησια υψιστου στομα αυτης ανοιξει
και εναντι δυναμεως αυτου καυχησεται εγω απο στοματος υψιστου
εξηλθον και ως ομιχλη κατεκαλυψα γην εγω εν υψηλοις κατεσκηνω-
σα και ο θρονος μου εν στυλω νεφελης γυρον ουρανου εκυκλωσα
μονη και εν βαθει αβυσσων περιεπατησα εν κυμασιν θαλασσης και εν

παση τη γη και εν παντι λαω και εθνει εκτησαμην μετα τουτων παντων αναπαυσιν εξητησα και εν κληρονομια τινος αυλισθησομαι τοτε ενετειλατο μοι ο κτιστης απαντων και ο κτισας με κατεπαυσεν την σκηνην μου και ειπεν εν ιακωβ κατασκηνωσον και εν ισραηλ κατακληρονομηθητι προ του αιωνος απ αρχης εκτισεν με και εως αιωνος ου μη εκλιπω εν σκηνη αγια ενωπιον αυτου ελειτουρησα και ουτως εν σιων εστηριχθην εν πολει ηγαπημενη ομοιως με κατεπαυσεν και εν ιερουσαλημ η εξουσια μου και ερριζωσα εν λαω δεδοξασμενω εν μεριδι κυριου κληρονομιας αυτου ως κεδρος ανυψωθην εν τω λιβανω και ως κυπαρισσος εν ορεσιν αερμων ως φοινιξ ανυψωθην εν αιγ-γαδοις και ως φυτα ροδου εν ιεριχω ως ελαια ευπρεπης εν πεδιω και ανυψωθην ως πλατανος ως κινναμωμον και ασπαλαθος αρωματων δε-δωκα οσμην και ως συμυρνα εκλεκτη διεδωκα ευωδιαν ως χαλβανη και ονυξ και στακτη και ως λιβανου ατμεις εν σκηνη εγω ως τερεμινθος εξετεйна κλαδους μου και οι κλαδοι μου κλαδοι δοξης και χαριτος εγω ως αμπελος εβλαστησα χαριν και τα ανθη μου καρπος δοξης και πλουτου προσελυθετε προς με οι επιθυμουντες μου και απο των γεννηματων μου εμπλησθητε το γαρ μνημοσυνον μου υπερ το μελι γλυκυ και η κληρονομια μου υπερ μελιτος κηριον οι εσθιοντες με ετι πεινασουσιν και οι πινοντες με ετι διψησουσιν ο υπακουων μου ουκ αισχυνθησεται και οι εργαζομενοι εν εμοι ουκ αμαρτησουσιν ταυτα παντα βιβλος διαθηκης θεου υψιστου νομον ον ενετειλατο ημιν μωυ-σης κληρονομιαν συναγωγαις ιακωβ ο πιμπλων ως φισων σοφιαν και ως τιγρις εν ημεραις νεων ο αναπληρων ως ευφρατης συνεσιν και ως ιορδανης εν ημεραις θερισμου ο εκφαινων ως φως παιδειαν ως γηων εν ημεραις τρυγητου ου συνετελεσεν ο πρωτος γνωναι αυτην και ου-τως ο εσχατος ουκ εξιχνιασεν αυτην απο γαρ θαλασσης επληθυνθη διανοημα αυτης και η βουλη αυτης απο αβυσσου μεγαλης καγω ως διωρυξ απο ποταμου και ως υδραγωγος εξηλθον εις παραδεισον ειπα ποτιω μου τον κηπον και μεθυσω μου την πρασιαν και ιδου εγενετο μοι η διωρυξ εις ποταμον και ο ποταμος μου εγενετο εις θαλασσαν ετι παιδειαν ως ορθρον φωτιω και εκφανω αυτα εως εις μακραν ετι διδασκαλιαν ως προφητειαν εκχεω και καταλειψω αυτην εις γενεας αιωνων ιδετε οτι ουκ εμοι μονω εκοπιασα αλλ απασιν τοις εκζητου-σιν αυτην εν τρισιν ωραισθην και ανεστην ωραια εναντι κυριου και ανθρωπων ομονοια αδελφων και φιλια των πλησιον και γυνη και α-ννη εαυτοις συμπεριφερομενοι τρια δε ειδη εμισησεν η ψυχη μου και προσωχθισα σφοδρα τη ζωη αυτων πτωχον υπερηφανον και πλουσιον ψευστην γεροντα μοιχον ελαττουμενον συνεσει εν νεοτητι ου συνα-γειοχας και πως αν ευροις εν τω γηρα σου ως ωραιον πολιαις χρισις και πρεσβυτεροις επιγνωναι βουλην ως ωραια γεροντων σοφια και δεδοξασμενοις διανοημα και βουλη στεφανος γεροντων πολυπειρια και το καυχημα αυτων φοβος κυριου εννεα υπονοηματα εμακαρισα εν καρδια και το δεκατον ερω επι γλωσσης ανθρωπος ευφραινομενος επι τεκνοις ζων και βλεπων επι πτωσει εχθρων μακαριος ο συνοικων γυναικι συνετη και ος εν γλωσση ουκ ωλισθησεν και ος ουκ εδου-λευσεν αναξιω εαυτου μακαριος ος ευρεν φρονησιν και ο διηγουμενος εις ωτα ακουοντων ως μεγας ο ευρων σοφιαν αλλ ουκ εστιν υπερ τον φοβουμενον τον κυριον φοβος κυριου υπερ παν υπερεβαλεν ο κρατων αυτου τινι ομοιωθησεται πασαν πληγην και μη πληγην καρδιας και

πασαν πονηριαν και μη πονηριαν γυναικος πασαν επαγωγην και μη επαγωγην μισουντων και πασαν εκδικησιν και μη εκδικησιν εχθρων ουκ εστιν κεφαλη υπερ κεφαλην οφειως και ουκ εστιν θυμος υπερ θυμον εχθρου συνοικησαι λεοντι και δρακοντι ευδοκησω η συνοικησαι μετα γυναικος πονηρας πονηρια γυναικος αλλοιοι την ορασιν αυτης και σκοτοι το προσωπον αυτης ως αρκος ανα μεσον των πλησιον αυτου αναπεσειται ο ανηρ αυτης και ακουσιως ανεστεναξεν πικρα μικρα πασα κακια προς κακιαν γυναικος κληρος αμαρτωλου επιπεσοι αυτη αναβασις αμμωδης εν ποσιν πρεσβυτερου ουτως γυνη γλωσσωδης ανδρι ησυχω μη προσπεςης επι καλλος γυναικος και γυναικα μη επιποθησης οργη και αναιδεια και αισχυνη μεγαλη γυνη εαν επιχορηγητω ανδρι αυτης καρδια ταπεινη και προσωπον σκυθρωπον και πληγη καρδιας γυνη πονηρα χειρες παρειμεναι και γονατα παραλελυμενα ητις ου μακαριει τον ανδρα αυτης απο γυναικος αρχη αμαρτιας και δι αυτην αποθνησκομεν παντες μη δως υδατι διεξοδον μηδε γυναικι πονηρα παρηρσιαν ει μη πορευεται κατα χειρας σου απο των σαρκων σου αποτεμε αυτην γυναικος αγαθης μακαριος ο ανηρ και αριθμος των ημερων αυτου διπλασιος γυνη ανδρεια ευφραίνει τον ανδρα αυτης και τα ετη αυτου πληρωσει εν ειρηνη γυνη αγαθη μερις αγαθη εν μεριδι φοβουμενων κυριον δοθησεται πλουσιου δε και πτωχου καρδια αγαθη εν παντι καιρω προσωπον ιλαρον απο τριων ευλαβηθη η καρδια μου και επι τω τεταρτω προσωπω εδεθητην διαβολην πολεως και εκκλησιαν οχλου και καταψευσμον υπερ θανατον παντα μοχθηρα αλγος καρδιας και πενθος γυνη αντιζηλος επι γυναικι και μαστιξ γλωσσης πασιν επικοινωνουσα βοοζυγιον σαλευομενον γυνη πονηρα ο κρατων αυτης ως ο δρασσομενος σκορπιου οργη μεγαλη γυνη μεθυσος και ασχημοσυνην αυτης ου συγκαλυψει πορνεια γυναικος εν μετεωρισμοις οφθαλμων και εν τοις βλεφαροις αυτης γνωσθησεται επι θυγατρι αδιατρεπτω στερεωσον φυλακην ινα μη ευρουσα ανεσιν εαυτη χρησεται οπισω αναιδους οφθαλμου φυλαξαι και μη θαυμασης εαν εις σε πλημμεληση ως διψων οδοιπορος το στομα ανοιξει και απο παντος υδατος του συνεγγυς πιεται κατεναντι παντος πασσαλου καθησεται και εναντι βελους ανοιξει φαρετραν χαρις γυναικος τερψει τον ανδρα αυτης και τα οστα αυτου πιανει η επιστημη αυτης δοσις κυριου γυνη σιγηρα και ουκ εστιν ανταλλαγμα πεπαιδευμενης ψυχης χαρις επι χαριτι γυνη αισχυντηρα και ουκ εστιν σταθμος πας αξιος εγχαρτους ψυχης ηλιος ανατελλων εν υψιστοις κυριου και καλλος αγαθης γυναικος εν κοσμω οικιας αυτης λυχνος εκλαμπων επι λυχνιας αγιας και καλλος προσωπου επι ηλικια στασιμη στυλοι χρυσειοι επι βασεως αργυρας και ποδες ωραιοι επι στερνοις ευσταθους επι δυσι λελυπηται η καρδια μου και επι τω τριτω θυμος μοι επηλθεν ανηρ πολεμιστης υστερων δι ενδειαν και ανδρες συνετοι εαν σκυβαλισθωσιν επαναγων απο δικαιοσυνης επι αμαρτιαν ο κυριος ετοιμασει εις ρομφαιαν αυτον μολις εξελειται εμπορος απο πλημμελειας και ου δικαιωθησεται καπηλος απο αμαρτιας χαριν διαφορου πολλοι ημαρτον και ο ζητων πληθυναι αποστρεφει οφθαλμον ανα μεσον αρμων λιθων παγησεται πασσαλος και ανα μεσον πρασεως και αγορασμου συντριβησεται αμαρτια εαν μη εν φοβω κυριου κρατηση κατα σπουδην εν ταχει καταστραφησεται αυτου ο οικος εν σεισμοις κοσκινου διαμενει κοπρια ουτως σκυβαλα ανθρωπου εν λογισμω αυτου σκευη κεραμε-

ως δοκιμάζει καμινος και πειρασμος ανθρωπου εν διαλογισμω αυτου γεωργιον ξυλου εκφαινει ο καρπος αυτου ουτως λογος ενθυμηματος καρδιας ανθρωπου προ λογισμου μη επαινεσης ανδρα ουτος γαρ πειρασμος ανθρωπων εαν διωκης το δικαιον καταλημψη και ενδυση αυτο ως ποδηρη δοξης πετεινα προς τα ομοια αυτοις καταλυσει και αληθεια προς τους εργαζομενους αυτην επανηξει λεων ιθραν ενεδρευει ουτως αμαρτια εργαζομενους αδικα διηγησις ευσεβους δια παντος σοφια ο δε αφρων ως σεληνη αλλοιουται εις μεσον ασυνετων συντηρησον καιρον εις μεσον δε διανοουμενων ενδελεχιζε διηγησις μωρων προσοχθισμα και ο γελωσ αυτων εν σπαταλη αμαρτιας λαλια πολυορκου ανορθωσε τριχας και η μαχη αυτων εμφραγμος ωτιων εκχυσις αιματος μαχη υπερηφανων και η διαλοιδορησις αυτων ακοη μοχθηρα ο αποκαλυπτων μυστηρια απωλεσεν πιστιν και ου μη ευρη φιλον προς την ψυχην αυτου στερεζον φιλον και πιστωθητι μετ αυτου εαν δε αποκαλυψης τα μυστηρια αυτου μη καταδιωξης οπισω αυτου καθως γαρ απωλεσεν ανθρωπος τον νεκρον αυτου ουτως απωλεσας την φιλιαν του πλησιον και ως πετεινος εκ χειρος σου απελυσας ουτως αφηκας τον πλησιον και ου ιθρευσεις αυτον μη αυτον διωξης οτι μακραν απεστη και εξεφυγεν ως δορκας εκ παγιδος οτι τραυμα εστιν καταδησαι και λοιδοριας εστιν διαλλαγη ο δε αποκαλυψας μυστηρια αφηλπισεν διανευων οφθαλμω τεκταινει κακα και ουδεις αυτα αποστησει απ αυτου απεναντι των οφθαλμων σου γλυκανει το στομα αυτου και επι των λογων σου εκθαυμασει υστερον δε διαστρεψει το στομα αυτου και εν τοις λογοις σου δωσει σκανδαλον πολλα εμισησα και ουχ ωμοιωσα αυτω και ο κυριος μισησει αυτον ο βαλλων λιθον εις υψος επι κεφαλην αυτου βαλλει και πληγη δολια διελκει τραυματα ο ορουσων βοθρον εις αυτον εμπεσειται και ο ιστων παγίδα εν αυτη αλωσεται ο ποιων πονηρα εις αυτον κυλισθησεται και ου μη επιγνω ποιεν ηκει αυτω εμπαιγμος και ονειδισμος υπερηφανω και η εκδικησις ως λεων ενεδρευει αυτον παγιδι αλωσονται οι ευφραينوμενοι πτωσει ευσεβων και οδυνη καταναλωσει αυτους προ του θανατου αυτων μηνις και οργη και ταυτα εστιν βδελυγματα και ανηρ αμαρτωλος εγκρατης εσται αυτων ο εκδικων παρα κυριου ευρησει εκδικησιν και τας αμαρτιας αυτου διατηρων διατηρησει αφες αδικημα τω πλησιον σου και τοτε δεθηεντος σου αι αμαρτιαι σου λυθησονται ανθρωπος ανθρωπω συντηρει οργην και παρα κυριου ζητει ιασιν επ ανθρωπον ομοιον αυτω ουκ εχει ελεος και περι των αμαρτιων αυτου δειται αυτος σαρξ ων διατηρει μηνιν τις εξιλασεται τας αμαρτιας αυτου μνησθητι τα εσχατα και παυσαι εχθραιων καταφθοραν και θανατον και εμμενε εντολαις μνησθητι εντολων και μη μνησις τω πλησιον και διατηρηκην υψιστου και παριδε αγνοιαν αποσχου απο μαχης και ελαττωσεις αμαρτιας ανθρωπος γαρ θυμωδης εκκαυσει μαχην και ανηρ αμαρτωλος ταραξει φιλους και ανα μεσον ειρηνευοντων εμβάλει διαβολην κατα την υλην του πυρος ουτως εκκαυθησεται και κατα την στερεωσιν της μαχης εκκαυθησεται κατα την ισχυν του ανθρωπου ο θυμος αυτου εσται και κατα τον πλουτον ανυψωσει οργην αυτου ερις κατασπευδομενη εκκαιει πυρ και μαχη κατασπευδουσα εκχει αιμα εαν φυσησης εις σπινθηρα εκκαησεται και εαν πτυσης επ αυτον σβεσθησεται και αμφοτερα εκ του στοματος σου εκπορευεται ψιθυρον και διγλωσσον καταρασασθε πολλους γαρ ειρηνευοντας απωλεσεν γλωσσα τριτη πολλους

εσάλευσεν και διέστησεν αυτους απο εθνους εις εθνος και πολεις οχυρας καθειλεν και οικιας μεγιστανων κατεστρεψεν γλωσσα τριτη γυναικας ανδρειας εξεβαλεν και εστερεσεν αυτας των πονων αυτων ο προσεχων αυτη ου μη ευρη αναπαυσιν ουδε κατασκηνωσει μεθ ησυχιας πληγη μαστιγος ποιει μωλωπα πληγη δε γλωσσης συγκλασει οστα πολλοι επεσαν εν στοματι μαχαιρας και ουχ ως οι πεπτωκοτες δια γλωσσαν μακαριος ο σκεπασθεις απ αυτης ος ου διηλθεν εν τω θυμω αυτης ος ουχ ειλικυσεν τον ζυγον αυτης και εν τοις δεσμοις αυτης ουκ εδεθη ο γαρ ζυγος αυτης ζυγος σιδηρους και οι δεσμοι αυτης δεσμοι χαλκειοι θανατος πονηρος ο θανατος αυτης και λυσιτελης μαλλον ο αδης αυτης ου μη κρατηση ευσεβων και εν τη φλογι αυτης ου καησονται οι καταλειποντες κυριον εμπεσουνται εις αυτην και εν αυτοις εκκαησεται και ου μη σβεσθη επαποσταλησεται αυτοις ως λεων και ως παρδαλις λυμανεται αυτους ιδε περιφραξον το κτημα σου ακανθιας το αργυριον σου και το χρυσιον καταδησον και τοις λογοις σου ποιησον ζυγον και σταθμον και τω στοματι σου ποιησον θυραν και μοχλον προσεχε μηπως ολισθη εν αυτη μη πεσως κατεναντι ενεδρευοντος ο ποιων ελεος δανει τω πλησιον και ο επισχυων τη χειρι αυτου τηρει εντολας δανεισον τω πλησιον εν καιρω χρειας αυτου και παλιν αποδος τω πλησιον εις τον καιρον στερεωσον λογον και πιστωθητι μετ αυτου και εν παντι καιρω ευρησεις την χρεian σου πολλοι ως ευρεμα ενομισαν δανος και παρεσχον κοπον τοις βοηθησασιν αυτοις εως ου λαβη καταφιλησει χειρας αυτου και επι των χρηματων του πλησιον ταπεινωσει φωνην και εν καιρω αποδοσεως παρελκυσει χρονον και αποδωσει λογους ακηδιας και τον καιρον αιτιασεται εαν ισχυση μολις κοιμισεται το ημισυ και λογιεται αυτο ως ευρεμα ει δε μη απosterησεν αυτον των χρηματων αυτου και εκτησατο αυτον εχθρον δωρεαν καταρας και λοιδοριας αποδωσει αυτω και αντι δοξης αποδωσει αυτω ατιμιαν πολλοι ου χαριν πονηριας απεστρεψαν αποστερηθηnai δωρεαν ευλαβηθησαν πλην επι ταπεινω μακροθυμησον και επ ελεημοσυνη μη παρελκυσης αυτον χαριν εντολης αντιλαβου πενητος και κατα την ενδειαν αυτου μη αποστρεψης αυτον κενον απολεσον αργυριον δι αδελφον και φιλον και μη ιωθητω υπο τον λιθον εις απωλειαν θες τον θυσαυρον σου κατ εντολας υψιστου και λυσιτελησει σοι μαλλον η το χρυσιον συγκλεισον ελεημοσυνην εν τοις ταμειοις σου και αυτη εξελειται σε εκ πασης κακωσεως υπερ ασπιδα κρατους και υπερ δορυ ολκης κατεναντι εχθρου πολεμησει υπερ σου ανηρ αγαθος εγγυησεται τον πλησιον και ο απολωλεκως αισχυνην εγκαταλειψει αυτον χαριτας εγγυου μη επιλαθη εδωκεν γαρ την ψυχην αυτου υπερ σου αγαθα εγγυου ανατρεψει αμαρτωλος και αχαριστος εν διανοια εγκαταλειψει ρυσαμενον εγγυη πολλους απωλεσεν κατευθυνοντας και εσάλευσεν αυτους ως κυμα θαλασσης ανδρας δυνατους απωκισεν και επλανηθησαν εν εθνεσιν αλλοτριοις αμαρτωλος εμπεσων εις εγγυην και διωκων εργολαβιας εμπεσειται εις κρισεις αντιλαβου του πλησιον κατα δυναμιν σου και προσεχε σεαυτω μη εμπεσης αρχη ζωης υδωρ και αρτος και ιματιον και οικος καλυπτων ασχημοσυνην κρεισσων βιος πτωχου υπο σκεπην δοκων η εδεσματα λαμπρα εν αλλοτριοις επι μικρω και μεγαλω ευδοκian εχε και ονειδισμον παροικιας ου μη ακουσης ζωη πονηρα εξ οικιας εις οικιαν και ου παροικησεις ουκ ανοιξεις στομα ξενιεις και ποτιεις εις αχαριστα και προς επι τουτοις πικρα α-

κουση παρελθε παροικε κοσμησον τραπεζαν και ει τι εν τη χειρι σου
φωμισον με εξελθε παροικε απο προσωπου δοξης επεξενωται μοι ο
αδελφος χρεια της οικιας βαρεα ταυτα ανθρωπω εχοντι φρονησιν ε-
πιτιμησις οικιας και ονειδισμος δανειστου ο αγαπων τον υιον αυτου
ενδελεχσει μαστιγας αυτω ινα ευφρανθη επ εσχατων αυτου ο παι-
δευων τον υιον αυτου ονησεται επ αυτω και ανα μεσον γνωριμων
επ αυτω καυχησεται ο διδασκων τον υιον αυτου παραζηλωσει τον ε-
χθρον και εναντι φιλων επ αυτω αγαλλιασεται ετελευτησεν αυτου ο
πατηρ και ως ουκ απεθανεν ομοιον γαρ αυτω κατελιπεν μετ αυτον
εν τη ζωη αυτου ειδεν και ευφρανθη και εν τη τελευτη αυτου ουκ
ελυπηθη εναντιον εχθρων κατελιπεν εκδικον και τοις φιλοις ανταπο-
διδοντα χαριν περιψυχων υιον καταδεσμευσει τραυματα αυτου και επι
παση βοη ταραχθησεται σπλαγχνα αυτου ιππος αδαμαστος εκβαινει
σκληρος και υιος ανειμενος εκβαινει προαλης τιτηνησον τεκνον και
εκθαμβησει σε συμπαίζον αυτω και λυπησει σε μη συγγελασης αυτω
ινα μη συνοδυνηθης και επ εσχατων γομφιασεις τους οδοντας σου μη
δως αυτω εξουσιαν εν νεοτητι θλασον τας πλευρας αυτου ως εστιν
νηπιος μηποτε σκληρυνθεις απειθηση σοι παιδευσον τον υιον σου και
εργασαι εν αυτω ινα μη εν τη ασχημοσυνη αυτου προσκοψης κρεισ-
σων πτωχος υγιης και ισχυων τη εξει η πλουσιος μεμαστιγωμενος
εις σωμα αυτου υγεια και ευεξια βελτιων παντος χρυσιου και σω-
μα ευρωστον η ολβος αμετρητος ουκ εστιν πλουτος βελτιων υγειας
σωματος και ουκ εστιν ευφροσυνη υπερ χαραν καρδιας κρεισσων θια-
νατος υπερ ζωνν πικραν και αναπauσις αιωνος η αρρωστημα εμμονον
αγαθα εκκεχυμενα επι στοματι κεκλεισμενω θεματα βρωματων πα-
ρακειμενα επι ταφω τι συμφερει καρπωσις ειδωλω ουτε γαρ εδεται
ουτε μη οσφρανθη ουτως ο εκδιωκομενος υπο κυριου βλεπων εν ο-
φθαλμοις και στεναζων ωσπερ ευνουχος περιλαμβανων παρθενον και
στεναζων μη δως εις λυπην την ψυχην σου και μη θλιψης σεαυτον εν
βουλη σου ευφροσυνη καρδιας ζωη ανθρωπου και αγαλλιαμα ανδρος
μακροημερευσις απατα την ψυχην σου και παρακαλει την καρδιαν
σου και λυπην μακραν αποστησον απο σου πολλους γαρ απωλεσεν
η λυπη και ουκ εστιν ωφελεια εν αυτη ζηλος και θυμος ελαττουςιν
ημερας και προ καιρου γηρας αγει μεριμνα λαμπρα καρδια και αγαθη
επι εδεσμασιν των βρωματων αυτης επιμελησεται αγρυπνια πλουτου
εκτηκει σαρκας και η μεριμνα αυτου αφιστα υπνον μεριμνα αγρυπνιας
αποστησει νυσταγμον και αρρωστημα βαρυ εκνηψει υπνον εκοπιασεν
πλουσιος εν συναγωγή χρηματων και εν τη αναπαυσει επιπληταται
των τρυφηματων αυτου εκοπιασεν πτωχος εν ελαττωσει βίου και εν
τη αναπαυσει επιδεης γινεται ο αγαπων χρυσιον ου δικαιωθησεται
και ο διωκων διαφορα εν αυτοις πληνηθησεται πολλοι εδοθησαν εις
πτωμα χαριν χρυσιου και εγενηθη η απωλεια αυτων κατα προσωπον
αυτων ξυλον προσκομματος εστιν τοις ενθουσιαζουσιν αυτω και πας
αφρων αλωσεται εν αυτω μακαριος πλουσιος ος ευρεθη αμωμος και
ος οπισω χρυσιου ουκ επορευθη τις εστιν και μακαριουμεν αυτον
εποιησεν γαρ θαυμασια εν λαω αυτου τις εδοκιμασθη εν αυτω και
ετελειωθη και εσται αυτω εις καυχησιν τις εδυνατο παραβηναι και ου
παρεβη και ποιησαι κακα και ουκ εποησεν στερεωθησεται τα αγαθα
αυτου και τας ελεημοσυνας αυτου εκδιγηγησεται εκκλησια επι τρα-
πεζης μεγαλης εκαθισας μη ανοιξης επ αυτης φαρυγγα σου και μη

ειπης πολλά γε τα επ αυτης μνησθητι οτι κακον οφθαλμος πονηρος πονηροτερον οφθαλμου τι εκτισται δια τουτο απο παντος προσωπου δακρυει ου εαν επιβλεψη μη εκτεινης χειρα και μη συνθλιβου αυτω εν τρυβλιω νοει τα του πλησιον εκ σεαυτου και επι παντι πραγματι διανοου φαγε ως ανθρωπος τα παρακειμενα σοι και μη διαμασω μη μισηθης παυσαι πρωτος χαριν παιδειας και μη απληστευου μηποτε προσκοψης και ει ανα μεσον πλειονων εκαθισας προτερος αυτων μη εκτεινης την χειρα σου ως ικανον ανθρωπω πεπαιδευμενω το ολιγον και επι της κοιτης αυτου ουκ ασθμαινει υπνος υγιειας επι εντερω μετριω ανεστη πρωι και η ψυχη αυτου μετ αυτου πονος αγρυπνιας και χολερας και στροφος μετα ανδρος απληστου και ει εβιασθης εν εδεσμασιν αναστα εμεσον πορρω και αναπαυση ακουσον μου τεκνον και μη εξουδενησης με και επ εσχατων ευρησεις τους λογους μου εν πασι τοις εργοις σου γινου εντρεχης και παν αρρωστημα ου μη σοι απαντηση λαμπρον επ αρτοις ευλογησει χειλη και η μαρτυρια της καλλονης αυτου πιστη πονηρω επ αρτω διαγογγυσει πολις και η μαρτυρια της πονηριας αυτου ακριβης εν οινω μη ανδριζου πολλους γαρ απωλεσεν ο οινος καμινος δοκιμαζει στομαχος εν βαφη ουτως οινος καρδιας εν μαχη υπερηφανων επισον ζωη ελασσοιμενω οινω και αυτος εκτισται εις ευφροσυνην ανθρωποις αγαλλιαμα καρδιας και ευφροσυνη ψυχης οινος πινομενος εν καιρω αυταρκης πικρια ψυχης οινος πινομενος πολυς εν ερεθισμω και αντιπτωματι πληθυνει μεθη θυμον αφρονος εις προσκομμα ελαττων ισχυν και προσποιων τραυματα εν συμποσιω οινου μη ελεγξης τον πλησιον και μη εξουθενησης αυτον εν ευφροσυνη αυτου λογον ονειδισμού μη ειπης αυτω και μη αυτον θλιψης εν απαιτησει ηγουμενον σε κατεστησαν μη επαιρου γινου εν αυτοις ως εις εξ αυτων φροντισον αυτων και ουτω καθισον και πασαν την χρειαν σου ποιησας αναπεσε ινα ευφρανθης δι αυτους και ευκοσμιας χαριν λαβης στεφανον λαλησον πρεσβυτερε πρεπει γαρ σοι εν ακριβει επιστημη και μη εμποδισης μουσικα οπου ακροαμα μη εκχεης λαλιαν και ακαιρως μη σοφιζου σφραγισ ανθρακος επι κοσμω χρυσω συγκριμα μουσικων εν συμποσιω οινου εν κατασκευασματι χρυσω σφραγισ σμαραγδου μελος μουσικων εφ ηδει οινω λαλησον νεανισκε ει χρεια σου μολις δις εαν επερωτηθης κεφαλαιωσων λογον εν ολιγοις πολλα γινου ως γινωσκων και αμα σιωπων εν μεσω μεγιστανων μη εξισαζου και ετερου λεγοντος μη πολλα αδολεσχει προ βροντης κατασπευδει αστραπη και προ αισχυντηρου προελευσεται χαρις εν ωρα εξεγειρου και μη ουραγει αποτρεχε εις οικον και μη ραθυμει εκει παιζε και ποιει τα ενθυμηματα σου και μη αμαρτης λογω υπερηφανω και επι τουτοις ευλογησον τον ποιησαντα σε και μεθυσκοντα σε απο των αγαθων αυτου ο φοβουμενος κυριον εκδεξεται παιδειαν και οι ορθριζοντες ευρησουσιν ευδοκιαν ο ζητων νομον εμπλησθησεται αυτου και ο υποκρινομενος σκανδαλισθησεται εν αυτω οι φοβουμενοι κυριον ευρησουσιν κριμα και δικαιωματα ως φως εξαψουσιν ανθρωπος αμαρτωλος εκκλινει ελεγμον και κατα το θελημα αυτου ευρησει συγκριμα ανηρ βουλης ου μη παριδη διανοημα αλλοτριος και υπερηφανος ου καταπηξει φοβον ανευ βουλης μηθεν ποιησης και εν τω ποιησαι σε μη μεταμελου εν οδω αντιπτωματος μη πορευου και μη προσκοψης εν λιθωδεσιν μη πιστευσης εν οδω απροσκοπω και απο

των τεκνων σου φυλαζαι εν παντι εργω πιστευε τη ψυχη σου και γαρ τουτο εστιν τηρησις εντολων ο πιστευων νομω προσεχει εντολαις και ο πεποιθως κυριω ουκ ελαττωθησεται τω φοβουμενω κυριον ουκ απαντησει κακον αλλ εν πειρασμω και παλιν εξελειται ανηρ σοφος ου μισησει νομον ο δε υποκρινομενος εν αυτω ως εν καταγιγιδι πλοιον ανθρωπος συνετος εμπιστευσει νομω και ο νομος αυτω πιστος ως ερωτημα δηλων ετοιμασον λογον και ουτως ακουσθησιν συνδησον παιδειαν και αποκριθητι τροχος αμαξης σπλαγχνα μωρου και ως αξων στρεφομενος ο διαλογισμος αυτου ιππος εις οχειαν ως φιλος μωκος υποκατω παντος επικαθημενου χρεμετιζει δια τι ημερα ημερας υπερεχει και παν φως ημερας ενιαυτου αφ ηλιου εν γνωσει κυριου διεχωρισθησαν και ηλλοιωσεν καιρους και εορτας απ αυτων ανυψωσεν και ηγιασεν και εξ αυτων εθηκεν εις αριθμον ημερων και ανθρωποι παντες απο εδαφους και εκ γης εκτισθη αδαμ εν πληθει επιστημης κυριος διεχωρισεν αυτους και ηλλοιωσεν τας οδους αυτων εξ αυτων ευλογησεν και ανυψωσεν και εξ αυτων ηγιασεν και προς αυτον ηγγισεν απ αυτων κατηρασατο και εταπεινωσεν και ανεστρεψεν αυτους απο στασεως αυτων ως πληος κεραμεως εν χειρι αυτου πασαι αι οδοι αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ουτως ανθρωποι εν χειρι του ποιησαντος αυτους αποδουναι αυτοις κατα την χρισιν αυτου απεναντι του κακου το αγαθον και απεναντι του θανατου η ζωη ουτως απεναντι ευσεβους αμαρτωλος και ουτως εμβλεψον εις παντα τα εργα του υψιστου δυο δυο εν κατεναντι του ενος καγω εσχατος ηγρυπνησα ως καλαμωμενος οπισω τρυγητων εν ευλογια κυριου εφθασα και ως τρυγων επληρωσα ληνον κατανοησατε οτι ουκ εμοι μονω εκοπιασα αλλα πασιν τοις ζητουσιν παιδειαν ακουσατε μου μεγιστανες λαου και οι ηγουμενοι εκκλησιας ενωτισασθε υιω και γυναικι αδελφω και φιλω μη δως εξουσιαν επι σε εν ζωη σου και μη δως ετερω τα χρηματα σου ινα μη μεταμεληθεις δεη περι αυτων εως ετι ζης και πνοη εν σοι μη αλλαξης σεαυτον εν παση σαρκι κρεισσον γαρ εστιν τα τεκνα δεηθηται σου η σε εμβλεπειν εις χειρας υιων σου εν πασι τοις εργοις σου γινου υπεραγων μη δως μωμον εν τη δοξη σου εν ημερα συντελειας ημερων ζωης σου και εν καιρω τελευτης διαδος κληρονομιαν χορτασματα και ραβδος και φορτια ονω αρτος και παιδεια και εργον οικετη εργασαι εν παιδι και ευρησεις αναπαυσιν ανες χειρας αυτω και ζητησει ελευθεριαν ζυγος και ιμας τραχηλον καμψουσιν και οικετη κακουργω στρεβλαι και βασανוי εμβαλε αυτον εις εργασιαν ινα μη αργη πολλην γαρ κακιαν εδιδαξεν η αργια εις εργα καταστησον καθως πρεπει αυτω καν μη πειθαρχη βαρυνον τας πεδας αυτου και μη περισσευσης επι παση σαρκι και ανευ χρισεως μη ποιησης μηδεν ει εστιν σοι οικετης εστω ως συ οτι εν αιματι εκτησω αυτον ει εστιν σοι οικετης αγε αυτον ως αδελφον οτι ως η ψυχη σου επιδεησεις αυτω εαν κακωσης αυτον και απαραις αποδρα εν ποια οδω ζητησεις αυτον κεναι ελπιδες και ψευδεις ασυνετω ανδρι και ενυπνια αναπτερουσιν αφρονας ως δρασσομενος σκιας και διωκων ανεμον ουτως ο επεχων ενυπνιοις τουτο κατα τουτου ορασις ενυπνιων κατεναντι προσωπου ομοιωμα προσωπου απο ακαθαρτου τι καθαρισθησεται και απο ψευδους τι αληθευσει μαντεια και οιωνισμοι και ενυπνια ματαια εστιν και ως ωδινουσης φανταζεται καρδια εαν μη παρα υψιστου αποσταλη εν επισκοπη μη δως εις αυτα την καρδιαν σου πολλους γαρ επλα-

νησεν τα ενυπνια και εξεπεσον ελπίζοντες επ αυτοις ανευ ψευδους συντελεσθησεται νομος και σοφια στοματι πιστω τελειωσις ανηρ πεπλανημενος εγνω πολλα και ο πολυπειρος εκδιγησεται συνεσιν ος ουκ επειραθη ολιγα οιδεν ο δε πεπλανημενος πληθυνει πανουργιαν πολλα εωρακα εν τη αποπλανησει μου και πλειονα των λογων μου συνεσις μου πλεοναχis εως θανατου εκινδυνευσα και διεσωθην τουτων χαριν πνευμα φοβουμενων κυριον ζησεται η γαρ ελπις αυτων επι τον σωζοντα αυτους ο φοβουμενος κυριον ουδεν ευλαβηθησεται και ου μη δειλιαση οτι αυτος ελπις αυτου φοβουμενου τον κυριον μακαρια η ψυχη τινι επεχει και τις αυτου στηριγμα οι οφθαλμοι κυριου επι τους αγαπωντας αυτον υπερασπισμος δυναστεias και στηριγμα ισχυος σκεπη απο καυσωνος και σκεπη απο μεσημβριας φυλακη απο προσκομματος και βοηθεια απο πτωσεως ανυψων ψυχην και φωτιζων οφθαλμους ιασιν διδους ζωην και ευλογιαν θυσιαζων εξ αδικου προσφορα μεμωμημενη και ουκ εις ευδοκιαν δωρηματα ανομων ουκ ευδοκει ο υψιστος εν προσφοραις ασεβων ουδε εν πληθει θυσιων εξιλασκαται αμαρτιας θυων υιον εναντι του πατρος αυτου ο προσαγων θυσιαν εκ χρηματων πενητων αρτος επιδοομενων ζωη πρωχων ο αποστερων αυτην ανθρωπος αιματων φονευων τον πλησιον ο αφαιρουμενος εμβιωσιν και εκχεων αιμα ο αποστερων μισθον μισθιου εις οικοδομων και εις καθαιρων τι ωφελησαν πλειον η κοπους εις ευχομενος και εις καταρωμενος τινος φωνης εισακουσεται ο δεσποτης βαπτιζομενος απο νεκρου και παλιν απομεινον αυτου τι ωφελησεν εν τω λουτρω αυτου ουτως ανθρωπος νηστευων επι των αμαρτιων αυτου και παλιν πορευομενος και τα αυτα ποιων της προσευχης αυτου τις εισακουσεται και τι ωφελησεν εν τω ταπεινωθηναι αυτον ο συντηρων νομον πλεοναζει προσφορας θυσιαζων σωτηριου ο προσεχων εντολαις ανταποδιδους χαριν προσφερων σεμιδαλιν και ο ποιων ελεημοσυνην θυσιαζων αινεσεως ευδοκια κυριου αποστηναι απο πονηριας και εξιλασμος αποστηναι απο αδικιας μη οφθης εν προσωπω κυριου κενος παντα γαρ ταυτα χαριν εντολης προσφορα δικαιου λιπαινει θυσιαστηριον και η ευωδια αυτης εναντι υψιστου θυσια ανδρος δικαιου δεκτη και το μνημοσυνον αυτης ουκ επιλησθησεται εν αγαθω οφθαλμω δοξασον τον κυριον και μη σμικρυνης απαρχην χειρων σου εν παση δοσει ιλαρωσον το προσωπον σου και εν ευφροσυνη αγιασον δεκατην δος υψιστω κατα την δοσιν αυτου και εν αγαθω οφθαλμω καθ ευρεμα χειρος οτι κυριος ανταποδιδους εστιν και επταπλασια ανταποδωσει σοι μη δωροκοπει ου γαρ προσδεζεται και μη επεχε θυσια αδικω οτι κυριος κριτης εστιν και ουκ εστιν παρ αυτω δοξα προσωπου ου λημψεται προσωπον επι πτωχου και δεησιν ηδικημενου εισακουσεται ου μη υπεριδη ικετειαν ορφανου και χηραν εαν εκχεη λαλιαν ουχι δακρυα χηρας επι σιαγόνα καταβαινει και η καταβοησις επι τω καταγαγοντι αυτα θεραπευων εν ευδοκια δεχθησεται και η δεησις αυτου εως νεφελων συναφει προσευχη ταπεινου νεφελας διηλθεν και εως συνεγυσιση ου μη παρακληθη και ου μη αποστη εως επισκεψηται ο υψιστος και κρινει δικαιοis και ποιησει κρισιν και ο κυριος ου μη βραδυνη ουδε μη μακροθυμηση επ αυτοis εως αν συντριψη οσφυν ανελεημωνων και τοis εθνεσιν ανταποδωσει εκδικησιν εως εξαρη πληθος υβριστων και σκηπτρα αδικων συντριψει εως ανταποδω ανθρωπω κατα τας πραξεις αυτου και τα εργα των ανθρωπων κατα τα ενθυμηματα αυτων εως

κρινη την κρίσιν του λαου αυτού και ευφρανει αυτούς εν τω ελεει αυτού ωραιον ελεος εν καιρῳ θλιψέως αυτού ὡς νεφέλαι υετου εν καιρῳ ἀβροχίας ἐλεήσων ἡμᾶς δεσποτα ὁ θεος παντῶν και ἐπιβλέψων και ἐπιβάλε τον φόβον σου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐπαρον την χεира σου ἐπὶ ἔθνη ἄλλοτρια και ἰδετῶσαν την δυναστείαν σου ὡσπερ ἐνώπιον αὐτῶν ἡγιασθῆς ἐν ἡμῖν οὕτως ἐνώπιον ἡμῶν μεγαλυνθῆις ἐν αὐτοῖς και ἐπιγνώτωσαν σε καθάπερ και ἡμεῖς ἐπεγνώμεν ὅτι οὐκ ἐστὶν θεος πλην σου κυριε ἐγκαινίσσον σημεῖα και ἀλλοιώσον θαυμασία δοξάσον χεира και βραχίονα δεξιῶν ἐγείρον θυμον και ἐκχεον ὀργήν ἐξάρων ἀντιδικῶν και ἐκτριφῶν ἐχθρῶν σπεύσον καιρῶν και μνησθῆτι ὀρκισμοῦ και ἐκδιηγῆσασθῶσαν τὰ μεγαλεῖα σου ἐν ὀργῇ πυρός καταβρωθήτω ὁ σωζόμενος και οἱ κακῶντες τον λαον σου ευροίσαν ἀπώλειαν συντριφῶν κεφαλᾶς ἀρχόντων ἐχθρῶν λεγόντων οὐκ ἐστὶν πλην ἡμῶν συναγάγε πάσας φυλάς ἰακῶβ και κατακλήρονομήσον αὐτούς καθὼς ἀπ ἀρχῆς ἐλεήσων λαον κυριε κεκλήμενον ἐπ ὀνοματι σου και ἰσραὴλ ὦν πρωτογόνῳ ὡμοιώσας οἰκτιρήσων πολὺν ἀγίασματός σου ἱερουσαλὴμ τοπον καταπαύματος σου πλησῶν σιῶν ἀρεταλογίας σου και ἀπο τῆς δοξῆς σου τον λαον σου δὸς μαρτυριον τοῖς ἐν ἀρχῇ κτισμασιν σου και ἐγείρον προφητείας τὰς ἐπ ὀνοματι σου δὸς μισθον τοῖς ὑπομένουσιν σε και οἱ προφῆται σου ἐμπιστευθήτωσαν εἰσακούσον κυριε δεήσεως τῶν ἰκετῶν σου κατὰ την εὐλογίαν ἀκρῶν περὶ του λαου σου και γινώσκονται πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι κυριος εἰ ὁ θεος τῶν αἰῶνων παν βρώμα φαγεται κοιλία ἐστὶν δὲ βρώμα βρωμάτων καλλίον φαρυγξ γευεται βρώματα θήρας οὕτως καρδία συνετη λόγους ψευδεῖς καρδία στρεβλὴ δώσει λυπὴν και ἀνθρώπος πολυπείρος ἀνταποδώσει αὐτῷ πάντα ἀρρενα ἐπιδεξεται γυνὴ ἐστὶν δὲ θυγατὴρ θυγάτηρ κρείσσων καλλὸς γυναικὸς ἱλαρυνει προσωπον και ὑπερ πάσαν ἐπιθυμίαν ἀνθρώπου ὑπεραγει εἰ ἐστὶν ἐπὶ γλώσσης αὐτῆς ἐλεος και πραυτῆς οὐκ ἐστὶν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς καθ' υἱοὺς ἀνθρώπων ὁ κτῶμενος γυναικα ἐναρχεται κτήσεως βοηθῶν κατ' αὐτον και στυλὸν ἀναπαύσεως οὐ οὐκ ἐστὶν φραγμὸς διαρπαγῆσεται κτήμα και οὐ οὐκ ἐστὶν γυνὴ στεναξεί πλανώμενος τις γὰρ πιστεύσει εὐζῶνῳ λῃστῇ ἀφαλλόμενῳ ἐκ πολέως εἰς πολὺν οὕτως ἀνθρώπῳ μὴ ἔχοντι νοσήσαν και καταλύνοντι οὐ εἰαν οἰσῆσῃ πας φίλος ἐρεῖ ἐφίλιασα καγῶ ἀλλ' ἐστὶν φίλος ὀνοματι μόνον φίλος οὐχὶ λυτὴ ἐνὶ εὖς θανάτου ἐταῖρος και φίλος τρεπομένους εἰς ἐχθρᾶν ὡ πονηρὸν ἐνθυμημα ποθὲν ἐνεκυλισθῆς καλυψαὶ την ξηρὰν ἐν δολιοτητὶ ἐταῖρος φίλου ἐν ευφροσυνῇ ἡδεται και ἐν καιρῳ θλιψέως ἐσται ἀπεναντι ἐταῖρος φίλῳ συμπονει χάριν γαστρος ἐναντι πολέμου λημψεται ἀσπίδα μὴ ἐπιλαθῇ φίλου ἐν τῇ ψυχῇ σου και μὴ ἀμνημονῆσῃς αὐτοῦ ἐν χρημασιν σου πας συμβούλος ἐξαιρεῖ βουλήν ἀλλ' ἐστὶν συμβουλευῶν εἰς ἑαυτον ἀπο συμβούλου φυλάξων την ψυχὴν σου και γινῶθι πρότερον τίς αὐτοῦ χρεῖα και γὰρ αὐτὸς ἑαυτῷ βουλευσεται μὴποτε βαλὴ ἐπὶ σοὶ κληρὸν και εἰπῇ σοὶ καλὴ ἡ ὁδὸς σου και στησεται ἐξ ἀναντίας ἰδεῖν τὸ συμβησομένον σοὶ μὴ βουλευου μετὰ του ὑποβλεπομένου σε και ἀπο τῶν ζήλουντων σε κρυψὸν βουλήν μετὰ γυναικὸς περὶ τῆς ἀντιζήλου αὐτῆς και μετὰ δειλίου περὶ πολέμου μετὰ ἐμποροῦ περὶ μεταβολίας και μετὰ ἀγοραζόντος περὶ πράσεως μετὰ βασκανοῦ περὶ ευχαριστίας και μετὰ ἀνελεσημονος περὶ χρηστοῦθειας μετὰ ὀκνηροῦ περὶ παντός ἐργου και μετὰ μισθίου ἐφετιοῦ περὶ συντελείας οἰκετῇ ἀργῷ περὶ πολλῆς ἐργασίας μὴ ἐπέχε ἐπὶ τούτοις

περι πασης συμβουλιας αλλ η μετα ανδρος ευσεβους ενδελεχιζε ον αν επιγνωνς συντηρουντα εντολας ος εν τη ψυχη αυτου κατα την ψυχην σου και εαν πταισης συναλγησει σοι και βουλην καρδιας στησον ου γαρ εστιν σοι πιστοτερος αυτης ψυχη γαρ ανδρος απαγγελλειν ενιο-τε ειωθεν η επτα σκοποι επι μετεωρου καθημενοι επι σκοπης και επι πασι τουτοις δεηθητι υψιστου ινα ευθυνη εν αληθεια την οδον σου αρχη παντος εργου λογος και προ πασης πραξεως βουλη ιχνος αλλοιωσεως καρδιας τεσσαρα μερη ανατελλει αγαθον και κακον ζωη και θανατος και η κυριευουσα ενδελεχως αυτων γλωσσα εστιν εστιν ανηρ πανουργος πολλων παιδευτης και τη ιδια ψυχη εστιν αχρηστος εστιν σοφιζομενος εν λογοις μισητος ουτος πασης τροφης καθυστερησει ου γαρ εδοθη αυτω παρα κυριου χαρις οτι πασης σοφιας εστερηθη εστιν σοφος τη ιδια ψυχη και οι καρποι της συνεσεως αυτου επι στοματος πιστοι ανηρ σοφος τον εαυτου λαον παιδευσει και οι καρποι της συνεσεως αυτου πιστοι ανηρ σοφος πλησθησεται ευλογιας και μακαριουσιν αυτον παντες οι ορωντες ζωη ανδρος εν αριθμω ημερων και αι ημεραι του ισραηλ αναριθμητοι ο σοφος εν τω λαω αυτου κληρονομησει πιστιν και το ονομα αυτου ζησεται εις τον αιωνα τεκνον εν ζωη σου πειρασον την ψυχην σου και ιδε τι πονηρον αυτη και μη δως αυτη ου γαρ παντα πασιν συμφερει και ου πασα ψυχη εν παντι ευδοκει μη απληστευου εν παση τρυφη και μη εκχυθης επι εδεσμάτων εν πολλοις γαρ βρωμασιν εσται νοσος και η απληστια εγγιει εως χολερας δι απληστιαν πολλοι ετελευτησαν ο δε προσεχων προσθησει ζωην τιμα ιατρον προς τας χρειας αυτου τιμας αυτου και γαρ αυτον εκτισεν κυριος παρα γαρ υψιστου εστιν ιασις και παρα βασιλευς λημψεται δομα επιστημη ιατρου ανυψωσει κεφαλην αυτου και εναντι μεγιστανων θαυμασθησεται κυριος εκτισεν εκ γης φαρμακα και ανηρ φρονιμος ου προσοχθιει αυτοις ουκ απο ξυλου εγλυκανθη υδωρ εις το γνωσθηναι την ισχυν αυτου και αυτος εδωκεν ανθρωποις επιστημην ενδοξαζεσθαι εν τοις θαυμασμοις αυτου εν αυτοις εθεραπευσεν και ηρεν τον πονον αυτου μυρεψος εν τουτοις ποιησει μίγμα και ου μη συντελεσθη εργα αυτου και ειρηνη παρ αυτου εστιν επι προσωπου της γης τεκνον εν αρρωστηματι σου μη παραβλεπε αλλ ευξαι κυριω και αυτος ιασεται σε αποστησον πλημμελειαν και ευθυνον χειρας και απο πασης αμαρτιας καθαρισον καρδιαν δος ευωδιαν και μνημοσυνον σεμιδαλεως και λιπανον προσφοραν ως μη υπαρχων και ιατρω δος τοπον και γαρ αυτον εκτισεν κυριος και μη αποστητω σου και γαρ αυτου χρεια εστιν καιρος οτε και εν χερσιν αυτων ευοδια και γαρ αυτοι κυριου δεηθησονται ινα ευδοωσθ αυτοις αναπαυσιν και ιασιν χαριν εμβιωσεως ο αμαρτανων εναντι του ποιησαντος αυτον εμπεσοι εις χειρας ιατρου τεκνον επι νεκρω καταγαγε δακρυα και ως δεινα πασχων εναρξαι θρηνου κατα δε την χρισιν αυτου περιστείλον το σωμα αυτου και μη υπεριδης την ταφην αυτου πικρανον κλαυθμον και θερμανον κοπετον και ποιησον το πενθος κατα την αξιαν αυτου ημεραν μιαν και δυο χαριν διαβολης και παρακληθητι λυπης ενεκα απο λυπης γαρ εκβαινει θανατος και λυπη καρδιας καμψει ισχυν εν επαγωγη παραμενει και λυπη και βιος πτωχου κατα καρδιας μη δως εις λυπην την καρδιαν σου αποστησον αυτην μνησθεις τα εσχατα μη επιλαθη ου γαρ εστιν επανοδος και τουτον ουκ ωφελησεις και σεαυτον κακωσεις μνησθητι το κριμα μου οτι ουτως και το σον εμοι εχθες και σοι σημερον

εν αναπαυσει νεκρου καταπαυσον το μνημοσυνον αυτου και παρα-
κληθητι εν αυτω εν εξοδω πνευματος αυτου σοφια γραμματεως εν
ευκαιρια σχολης και ο ελασσουμενος πραξει αυτου σοφισθησεται τι
σοφισθησεται ο κρατων αροτρου και καυχωμενος εν δορατι κεντρου
βοας ελαυνων και αναστρεφομενος εν εργοις αυτων και η διηγησις
αυτου εν υιοις ταυρων καρδιαν αυτου δωσει εκδουναι αυλακας και
η αγρυπνια αυτου εις χορτασματα δαμαλεων ουτως πας τεκτων και
αρχιτεκτων οστις νυκτωρ ως ημερας διαγει οι γλυφοντες γλυμματα
σφραγιδων και η επιμονη αυτου αλλοιωσαι ποικιλιαν καρδιαν αυτου
δωσει εις ομοιωσαι ζωγραφιαν και η αγρυπνια αυτου τελεσαι εργον
ουτως χαλκευς καθημενος εγγυς ακμονος και καταμανθανων εργα
σιδηρου ατμις πυρος τηξει σαρκας αυτου και εν θερμη καμινου διαμα-
χησεται φωνη σφυρης κλινει το ους αυτου και κατεναντι ομοιωματος
σκευους οι οφθαλμοι αυτου καρδιαν αυτου δωσει εις συντελειαν ερ-
γων και η αγρυπνια αυτου κοσμησαι επι συντελειας ουτως κεραμευς
καθημενος εν εργω αυτου και συστρεφων εν ποσιν αυτου τροχον
ος εν μεριμνη κειται δια παντος επι το εργον αυτου και εναριθμιος
πασα η εργασία αυτου εν βραχioni αυτου τυπωσει πληον και προ πο-
δων καμψει ισχυν αυτου καρδιαν επιδωσει συντελεσαι το χρισμα και
η αγρυπνια αυτου καθαρισαι καμινον παντες ουτοι εις χειρας αυτων
ενεπιστευσαν και εκαστος εν τω εργω αυτου σοφιζεται ανευ αυτων
ουκ οικισθησεται πολις και ου παροικησουσιν ουδε περιπατησουσιν
αλλ εις βουλην λαου ου ζητηθησονται και εν εκκλησια ουχ υπερα-
λουνται επι διφρον δικαστου ου καθιουνται και διαθηκην κριματος ου
διανοηθησονται ουδε μη εκφανωσιν παιδειαν και κριμα και εν παραβο-
λαις ουχ ευρεθησονται αλλα κτισμα αιωνος στηρισουσιν και η δεησις
αυτων εν εργασία τεχνης πλην του επιδιδοντος την ψυχην αυτου και
διανοουμενου εν νομω υψιστου σοφian παντων αρχαιων εκζητησει
και εν προφητειαις ασχοληθησεται διηγησιν ανδρων ονομαστων συ-
ντηρησει και εν στροφαις παραβολων συνεισελευσεται αποκρυφα πα-
ροιμιων εκζητησει και εν αινιγμασι παραβολων αναστραφησεται ανα-
μεσον μεγιστανων υπηρετησει και εναντι ηγουμενων οφθησεται εν
γη αλλοτριων εθνων διελευσεται αγαθα γαρ και κακα εν ανθρωποις
επειρασεν την καρδιαν αυτου επιδωσει ορθρισαι προς κυριον τον ποιη-
σαντα αυτον και εναντι υψιστου δεηθησεται και ανοιξει στομα αυτου
εν προσευχη και περι των αμαρτιων αυτου δεηθησεται εαν κυριος ο
μεγας θεληση πνευματι συνεσεως εμπλησθησεται αυτος ανομβρησει
ρηματα σοφιας αυτου και εν προσευχη εξομολογησεται κυριω αυ-
τος κατευθυνει βουλην αυτου και επιστημην και εν τοις αποκρυφοις
αυτου διανοηθησεται αυτος εκφανει παιδειαν διδασκαλιας αυτου και
εν νομω διαθηκης κυριου καυχησεται αινεσουσιν την συνεσιν αυτου
πολλοι και εως του αιωνος ουκ εξαλειφθησεται ουκ αποσθησεται το
μνημοσυνον αυτου και το ονομα αυτου ζησεται εις γενεας γενεων
την σοφian αυτου διηγησονται εθνη και τον επαινον αυτου εξαγγελει
εκκλησια εαν εμμενη ονομα καταλειπει η χιλιοι και εαν αναπαυσηται
εκποιει αυτω επι διανοηθεις εκδιηγησομαι και ως διχομηνια επληρω-
θην εισακουσατε μου υιοι οσιοι και βλαστησατε ως ροδον φυομενον
επι ρευματος υγρου και ως λιβανος ευωδιασατε οσμην και ανθησατε
ανθος ως κρινον διαδοτε οσμην και αινεσατε ασμα ευλογησατε κυριον
επι πασιν τοις εργοις δοτε τω ονοματι αυτου μεγαλωσυνην και εξο-

μολογήσασθε εν αινεσει αυτου εν ωδαις χειλεων και εν κινυραις και ουτως ερειτε εν εξομολογήσει τα εργα κυριου παντα οτι καλα σφοδρα και παν προσταγμα εν καιρω αυτου εσται ουκ εστιν ειπειν τι τουτο εις τι τουτο παντα γαρ εν καιρω αυτου ζητηθήσεται εν λογω αυτου εστη ως θιμωνια υδωρ και εν ρηματι στοματος αυτου αποδοχεια υδατων εν προσταγματι αυτου πασα η ευδοκια και ουκ εστιν ος ελαττωσει το σωτηριον αυτου εργα πασης σαρκος ενωπιον αυτου και ουκ εστιν κρυβηναι απο των οφθαλμων αυτου απο του αιωνος εις τον αιωνα επεβλεψεν και ουθεν εστιν θαυμασιον εναντιον αυτου ουκ εστιν ειπειν τι τουτο εις τι τουτο παντα γαρ εις χρειας αυτων εκτισται η ευλογια αυτου ως ποταμος επεκαλυψεν και ως κατακλυσμος ξηραν εμεθυσεν ουτως οργην αυτου εθνη κληρονομησει ως μετεστρεψεν υδατα εις αλμην αι οδοι αυτου τοις οσιοις ευθειαι ουτως τοις ανομοις προσκομματα αγαθα τοις αγαθοις εκτισται απ αρχης ουτως τοις αμαρτωλοις κακα αρχη πασης χρειας εις ζωην ανθρωπου υδωρ και πυρ και σιδηρος και αλας και σεμιδαλις πυρου και γαλα και μελι αιμα σταφυλης και ελαιον και ιματιον ταυτα παντα τοις ευσεβεισιν εις αγαθα ουτως τοις αμαρτωλοις τραπησεται εις κακα εστιν πνευματα α εις εκδικησιν εκτισται και εν θυμω αυτου εστερεωσεν μαστιγας αυτων εν καιρω συντελειας ισχυν εκχεουσιν και τον θυμον του ποιησαντος αυτους κοπασουσιν πυρ και χαλαζα και λιμος και θανατος παντα ταυτα εις εκδικησιν εκτισται θηριων οδοντες και σκορπιοι και εχεις και ρομφαια εκδικουσα εις ολεθρον ασεβεις εν τη εντολη αυτου ευφρανθησονται και επι της γης εις χρειας ετοιμασθησονται και εν καιροις αυτων ου παραβησονται λογον δια τουτο εξ αρχης εστηρικθην και διενοθηην και εν γραφη αφηκα τα εργα κυριου παντα αγαθα και πασαν χρειαν εν ωρα αυτης χορηγήσει και ουκ εστιν ειπειν τουτο τουτου πονηροτερον παντα γαρ εν καιρω ευδοκιμηθήσεται και νυν εν παση καρδια και στοματι υμνησατε και ευλογησατε το ονομα κυριου ασχολια μεγαλη εκτισται παντι ανθρωπω και ζυγος βαρυς επι υιους αδαμ αφ ημερας εξοδου εκ γαστρος μητρος αυτων εως ημερας επιστροφης εις μητερα παντων τους διαλογισμους αυτων και φοβον καρδιας επινοια προσδοκιας ημερα τελευτης απο καθημενου επι θρονου ενδοξου και εως τεταπεινωμενου εν γη και σποδω απο φοροντος ακαινηθινον και στεφανον και εως περιβαλλομενου ωμολινον θυμος και ζηλος και ταραχη και σαλος και φοβος θανατου και μηνιαμα και ερις και εν καιρω αναπαυσεως επι κοιτης υπνος νυκτος αλλοιοι γνωσιν αυτου ολιγον ως ουδεν εν αναπαυσει και απ εκεινου εν υπνοις ως εν ημερα σκοπιας τεθоруβημενος εν ορασει καρδιας αυτου ως εκπεφυγως απο προσωπου πολεμου εν καιρω χρειας αυτου εξηγερθη και αποθανμαζων εις ουδενα φοβον μετα πασης σαρκος απο ανθρωπου εως κτηνους και επι αμαρτωλων επταπλασια προς ταυτα θανατος και αιμα και ερις και ρομφαια επαγωγαι λιμος και συντριμμα και μαστιξ επι τους ανομους εκτισθη ταυτα παντα και δι αυτους εγενετο ο κατακλυσμος παντα οσα απο γης εις γην αναστρεφει και απο υδατων εις θαλασσαν ανακαμπτει παν δωρον και αδικια εξαλειφθήσεται και πιστις εις τον αιωνα στησεται χρηματα αδικων ως ποταμος ξηρανθήσεται και ως βροντη μεγαλη εν υετω εξήχησει εν τω ανοιξει αυτον χειρας ευφρανθήσεται ουτως οι παραβαινοντες εις συντελειαν εκλειψουσιν εκγονα ασεβων ου πληθυνει κλαδους και ριζαι ακαθαρτοι επ ακροτομου πετρας αχι

επι παντος υδατος και χειλους ποταμου προ παντος χορτου εκτιλησεται χαρις ως παραδεισος εν ευλογιαις και ελεημοσυνη εις τον αιωνα διαμενει ζωη αυταρκους και εργατου γλυκανθησεται και υπερ αμφοτερα ο ευρισκων ιησαυρον τεκνα και οικοδομη πολεως στηριζουσιν ονομα και υπερ αμφοτερα γυνη αμωμος λογιζεται οινος και μουσικα ευφραινουσιν καρδιαν και υπερ αμφοτερα αγαπησις σοφιας αυλος και ψαλτηριον ηδυνουσιν μελη και υπερ αμφοτερα γλωσσα ηδεια χαριν και καλλος επιθυμησει οφθαλμος και υπερ αμφοτερα χλοην σπορου φιλος και εταιρος εις καιρον απαντωντες και υπερ αμφοτερα γυνη μετα ανδρος αδελφοι και βοηθεια εις καιρον θλιψεως και υπερ αμφοτερα ελεημοσυνη ρυσεται χρυσιον και αργυριον επιστησουσιν ποδα και υπερ αμφοτερα βουλη ευδοκιμειται χρηματα και ισχυς ανυψωσουσιν καρδιαν και υπερ αμφοτερα φοβος κυριου ουκ εστιν εν φοβω κυριου ελαττωσις και ουκ εστιν επιζητησαι εν αυτω βοηθειαν φοβος κυριου ως παραδεισος ευλογιας και υπερ πασαν δοξαν εκαλυψεν αυτον τεκνον ζων επαιτησεως μη βιωσης κρεισσον αποθανειν η επαιτειν ανηρ βλεπων εις τραπεζαν αλλοτριαν ουκ εστιν αυτου ο βιος εν λογισμω ζωης αλισθησει ψυχην αυτου εν εδεσμασιν αλλοτριους ανηρ δε επιστημων και πεπαιδευμενος φυλαζεται εν στοματι αναιδους γλυκανθησεται επαιτησις και εν κοιλια αυτου πυρ καησεται ω θανατε ως πικρον σου το μνημοσυνον εστιν ανθρωπω ειρηνευοντι εν τοις υπαρχουσιν αυτου ανδρι απερισπαστω και ευοδουμενω εν πασιν και ετι ισχυοντι επιδεξασθαι τροφην ω θανατε καλον σου το κριμα εστιν ανθρωπω επιδεομενω και ελασσομενω ισχυι εσχατογηρω και περισπωμενω περι παντων και απειθουντι και απολωλεκоти υπομονην μη ευλαβου κριμα θανατου μνησθητι προτερων σου και εσχατων τουτο το κριμα παρα κυριου παση σαρκι και τι απαναινη εν ευδοκια υψιστου ειτε δεκα ειτε εκατον ειτε χιλια ετη ουκ εστιν εν αδου ελεγμος ζωης τεκνα βδελυρα γινεται τεκνα αμαρτωλων και συναναστρεφομενα παροικιαις ασεβων τεκνων αμαρτωλων απολειται κληρονομια και μετα του σπερματος αυτων ενδελεχει ονειδος πατρι ασεβει μεμψεται τεκνα οτι δι αυτον ονειδισθησονται ουαι υμιν ανδρες ασεβεις οιτινες εγκατελιπετε νομον θεου υψιστου και εαν γεννηθητε εις καταραν γεννηθησεσθε και εαν αποθανητε εις καταραν μερισθησεσθε παντα οσα εκ γης εις γην απελευσεται ουτας ασεβεις απο καταρας εις απωλειαν πενθος ανθρωπων εν σωμασιν αυτων ονομα δε αμαρτωλων ουκ αγαθον εξαλειφθησεται φροντισον περι ονοματος αυτο γαρ σοι διαμενει η χιλιοι μεγαλοι ιησαυροι χρυσιου αγαθης ζωης αριθμος ημερων και αγαθον ονομα εις αιωνα διαμενει παιδειαν εν ειρηνη συντηρησατε τεκνα σοφια δε κεκρυμμενη και ιησαυρος αφανης τις ωφελεια εν αμφοτεροις κρεισσων ανθρωπος αποκρυπτων την μωριαν αυτου η ανθρωπος αποκρυπτων την σοφian αυτου τοιγαρουν εντραπητε επι τω ρηματι μου ου γαρ εστιν πασαν αισχυνην διαφυλαξαι καλον και ου παντα πασιν εν πιστει ευδοκιμειται αισχυνεσθε απο πατρος και μητρος περι πορνειας και απο ηγουμενου και δυναστου περι ψευδους απο κριτου και αρχοντος περι πλημμελειας και απο συναγωγης και λαου περι ανομιας απο κοινωνου και φιλου περι αδικιας και απο τοπου ου παροικεις περι κλοπης απο αληθειας θεου και διαθηκης και απο πηξεως αγκωνος επ αρτοις απο σκοραχισμού λημψεως και δοσεως και απο ασπαζομενων περι σιωπης απο ορασεως γυναικος εταιρας και απο αποστροφης προσωπου συγ-

γενους απο αφαιρεσεως μεριδος και δοσεως και απο κατανοησεως γυναικος υπανδρου απο περιεργιας παιδισκης αυτου και μη επιστης επι την κοιτην αυτης απο φιλων περι λογων ονειδισμού και μετα το δουναι μη ονειδιζε απο δευτερωσεως και λογου ακοης και απο καλυψεως λογων κρυφίων και εση αισχυντηρος αληθινως και ευρισκων χαριν εναντι παντος ανθρωπου μη περι τουτων αισχυντης και μη λαβης προσωπον του αμαρτανειν περι νομου υψιστου και διαθηκης και περι κριματος δικαιοσαι τον ασεβη περι λογου κοινωνου και οδοιπορων και περι δοσεως κληρονομιας εταιρων περι ακριβειας ζυγου και σταθμίων και περι κτησεως πολλων και ολιγων περι διαφορου πρασεως εμπορων και περι παιδειας τεκνων πολλης και οικετη πονηρω πλευραν αιμαξαι επι γυναικι πονηρα καλον σφραγισ και οπου χειρες πολλαι κλεισον ο εαν παραδιδως εν αριθμω και σταθμω και δοσις και λημψις παντα εν γραφη περι παιδειας ανοητου και μωρου και εσχατογηρως κρινομενου προς νεους και εση πεπαιδευμενος αληθινως και δεδοκιμασμενος εναντι παντος ζωντος θυγατηρ πατρι αποκρυφος αγρυπνια και η μεριμνα αυτης αφιστα υπνον εν νεοτητι αυτης μηποτε παρακμαση και συνωκηκυια μηποτε μισηθη εν παρθενια μηποτε βεβηλωθη και εν τοις πατρικιοις αυτης εγκυος γενηται μετα ανδρος ουσα μηποτε παραβη και συνωκηκυια μηποτε στειωθη επι θυγατρι αδιατρεπτω στερεωσον φυλακην μηποτε ποιηση σε επιχαρμα εχθροισ λαλιαν εν πολει και εκκλητον λαου και καταισχυνη σε εν πληθει πολλων παντι ανθρωπω μη εμβλεπε εν καλλει και εν μεσω γυναικων μη συνεδρευε απο γαρ ιματιων εκπορευεται σης και απο γυναικος πονηρια γυναικος κρεισσων πονηρια ανδρος η αγαθοποιος γυνη και γυνη καταισχυνουσα εις ονειδισμόν μνησθησομαι δη τα εργα κυριου και α εορακα εκδιηγησομαι εν λογοις κυριου τα εργα αυτου ηλιος φωτιζων κατα παν επεβλεψεν και της δοξης κυριου πληρες το εργον αυτου ουκ εξεποιησεν τοις αγιοις κυριου εκδιηγησασθαι παντα τα θαυμασια αυτου α εστερεωσεν κυριος ο παντοκρατωρ στηριχθηναι εν δοξη αυτου το παν αβυσσον και καρδιαν εξιχνευσεν και εν πανουργευσασιν αυτων διενοηθη εγνω γαρ ο υψιστος πασαν ειδησιν και ενεβλεψεν εις σημειον αιωνος απαγγελων τα παρεληλυθота και τα εσομενα και αποκαλυπτων ιχνη αποκρυφων ου παρηλθεν αυτον παν διανοημα ουκ εκρυβη απ αυτου ουδε εις λογος τα μεγαλεια της σοφιας αυτου εκοσμησεν ως εστιν προ του αιωνος και εις τον αιωνα ουτε προσετεθη ουτε ηλαττωθη και ου προσεδεθη ουδενος συμβουλου ως παντα τα εργα αυτου επιθυμητα και ως σπινθηρος εστιν θεωρησαι παντα ταυτα ζη και μενει εις τον αιωνα εν πασαις χρεiais και παντα υπακουει παντα δισσα εν κατεναντι του ενος και ουκ εποιησεν ουδεν ελλειπον εν του ενος εστερεωσεν τα αγαθα και τις πλησθησεται ορων δοξαν αυτου γαυριαμα υψους στερεωμα καθαριοτητος ειδος ουρανου εν οραματι δοξης ηλιος εν οπτασια διαγγελων εν εξοδω σκευος θαυμαστον εργον υψιστου εν μεσημβρια αυτου αναξηραινει χωραν και εναντιον καυματος αυτου τις υποστησεται καμινον ψυων εν εργοις καυματος τριπλασιως ηλιος εκκαιων ορη ατμιδας πυρωδεις εκφυσων και εκλαμπων ακτινας αμαυροι οφθαλμοις μεγας κυριος ο ποιησας αυτον και εν λογοις αυτου κατεσπευσεν πορειαν και η σεληνη εν πασιν εις καιρον αυτης αναδειξιν χρονων και σημειον αιωνος απο σεληνης σημειον εορτης φωστηρ μειουμενος επι συντελειας μην κατα το ονομα

αυτης εστιν αυξανομενος θαυμαστως εν αλλοιωσει σκευος παρεμβολων εν υψει εν στερεωματι ουρανου εκλαμπων καλλος ουρανου δοξα αστρων κοσμος φωτιζων εν υψιστοις κυριου εν λογοις αγιου στησονται κατα κριμα και ου μη εκλυθωσιν εν φυλακαις αυτων ιδε τοξον και ευλογησον τον ποιησαντα αυτο σφοδρα ωραιον εν τω αυγασματι αυτου εγυρωσεν ουρανον εν κυκλωσει δοξης χειρες υψιστου ετανυσαν αυτο προσταγματι αυτου κατεσπευσεν χιονα και ταχυνει αστραπας κριματος αυτου δια τουτο ηνεωχθησαν θησαυροι και εξεπητησαν νεφελαι ως πετεινα εν μεγαλειω αυτου ισχυσεν νεφελας και διεθρυβησαν λιθοι χαλαζης και εν οπτασια αυτου σαλευθησεται ορη εν θεληματι αυτου πνευσεται νοτος φωνη βροντης αυτου ωνειδισεν γην και καταιγεις βορεου και συστροφη πνευματος ως πετεινα καθιπταμενα πασσει χιονα και ως ακρις καταλυουσα η καταβασις αυτης καλλος λευκοτητος αυτης εκθαυμασει οφθαλμος και επι του υετου αυτης εκστησεται καρδια και παχνην ως αλα επι γης χρεει και παγεισα γινεται σχολοπος ακρα ψυχρος ανεμος βορεης πνευσει και παγησεται κρυσταλλος εφ υδατος επι πασαν συναγωγην υδατος καταλυσει και ως θωρακα ενδυσεται το υδωρ καταφραγεται ορη και ερημον εκκαυσει και αποσβεσει χλοην ως πυρ ιασις παντων κατα σπουδην ομιχλη δροσος απαντωσα απο καυσωνος ιλαρωσει λογισμω αυτου εκοπασεν αβυσσον και εφυτευσεν εν αυτη νησους οι πλεοντες την θαλασσαν διηγουνται τον κινδυνον αυτης και ακοαις ωτιων ημων θαυμαζομεν και εκει τα παραδοξα και θαυμασια εργα ποικιλια παντος ζωου κτισις κητων δι αυτον ευοδοι αγγελος αυτου και εν λογω αυτου συγκειται τα παντα πολλα ερουμεν και ου μη αφικωμεθα και συντελεια λογων το παν εστιν αυτος δοξαζοντες που ισχυσομεν αυτος γαρ ο μεγας παρα παντα τα εργα αυτου φοβερους κυριους και σφοδρα μεγας και θαυμαστη η δυναστεια αυτου δοξαζοντες κυριον υψωσατε καθ' οσον αν δυνησθε υπερεξει γαρ και ετι και υψουντες αυτον πληθυνατε εν ισχυι μη κοπιατε ου γαρ μη αφικησθε τις εορακεν αυτον και εκδιηγησεται και τις μεγαλυνει αυτον καθως εστιν πολλα αποκρυφα εστιν μειζονα τουτων ολιγα γαρ εωρακαμεν των εργων αυτου παντα γαρ εποιησεν ο κυριος και τοις ευσεβεσιν εδωκεν σοφιαν αινεσωμεν δη ανδρας ενδοξους και τους πατερας ημων τη γενεσει πολλην δοξαν εκτισεν ο κυριος την μεγαλωσιν ην αυτου απ αιωνος κυριευοντες εν ταις βασιλειαυς αυτων και ανδρες ονομαστοι εν δυναμει βουλευοντες εν συνεσει αυτων απηγγελκοτες εν προφητειαις ηγουμενοι λαου εν διαβουλοις και συνεσει γραμματειας λαου σοφοι λογοι εν παιδεια αυτων εκζητουντες μελη μουσικων και διηγουμενοι επη εν γραφη ανδρες πλουσιοι κεχορηγημενοι ισχυι ειρηνευοντες εν κατοικιας αυτων παντες ουτοι εν γενεαις εδοξασθησαν και εν ταις ημεραις αυτων καυχημα εισιν αυτων οι κατελιπον ονομα του εκδιηγησασθαι επαινους και εισιν ων ουκ εστιν μνημοσυνον και απωλοντο ως ουχ υπαρξαντες και εγενοντο ως ου γεγονοτες και τα τεκνα αυτων μετ αυτους αλλ η ουτοι ανδρες ελεους ων αι δικαιοσυναι ουκ επελησθησαν μετα του σπερματος αυτων διαμενει αγαθη κληρονομια εκγονα αυτων εν ταις διαθηκαις εστη το σπερμα αυτων και τα τεκνα αυτων δι αυτους εως αιωνος μενει σπερμα αυτων και η δοξα αυτων ουκ εξαλειφθησεται τα σωματα αυτων εν ειρηνη εταφη και το ονομα αυτων ζη εις γενεας σοφιαν αυτων διηγησονται λαοι και τον επαινον εξαγγελλει εκκλησια ενωχ

ευηρεστήσεν κυρίω και μετετεθή υποδείγμα μετανοίας ταις γενεαίς νωε ευρεθή τελειος δικαιος εν καιρῳ ὀργῆς ἐγένετο ἀνταλλάγμα δια τούτον ἐγενήθη καταλειμμα τῇ γῇ ὅτε ἐγένετο κατακλυσμος διαθή- και αἰωνος ἐτεθήσαν πρὸς αὐτὸν ἵνα μὴ ἐξαλειφθῇ κατακλυσμῳ πάσα σὰρξ ἀβραὰμ μέγας πατὴρ πληθους ἐθνῶν και οὐκ ευρεθή ὁμοιος ἐν τῇ δοξῇ ὅς συνετήρησεν νόμον υἱιστου και ἐγένετο ἐν διαθήκῃ μετ' αὐτου ἐν σαρκὶ αὐτου ἐστήσεν διαθήκην και ἐν πειρασμῷ ευρε- θῇ πιστος δια τούτο ἐν ὁρκῷ ἐστήσεν αὐτῷ ἐνευλογηθῆναι ἐθνή ἐν σπέρματι αὐτου πληθύναι αὐτὸν ὡς χουν τῆς γῆς και ὡς ἀστρα ἀνυ- ψῶσαι τὸ σπέρμα αὐτου και κατακλήρονομησάι αὐτοὺς ἀπο θαλάσσης εἰς θαλάσσης και ἀπο ποταμοῦ εἰς ἀκροῦ τῆς γῆς και ἐν τῷ ἰσαακ ἐστήσεν οὕτως δι' ἀβραὰμ τὸν πατέρα αὐτου εὐλογίαν πάντων ἀνθρώ- πων και διαθήκην κατέπαυσεν ἐπὶ κεφαλὴν ἰακώβ ἐπεγνώ αὐτὸν ἐν εὐλογίαις αὐτου και ἔδωκεν αὐτῷ ἐν κληρονομίᾳ και διέστειλεν μερι- δας αὐτου ἐν φυλαίς ἐμερίσεν δεκά δυο και ἐξηγάγεν ἐξ αὐτου ἀνδρὰ ἐλεους ευρισκόντα χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς πάσης σαρκὸς ἡγαπημένον ὑπὸ θεοῦ και ἀνθρώπων μωυσὴν οὐ τὸ μνημοσύνον ἐν εὐλογίαις ὁ- μοιωσεν αὐτὸν δοξῇ ἀγίων και ἐμεγάλυνεν αὐτὸν ἐν φόβοις ἐχθρῶν ἐν λόγοις αὐτου σημεία κατέπαυσεν ἐδοξάσεν αὐτὸν κατὰ πρόσωπον βασιλεῶν ἐνετείλατο αὐτῷ πρὸς λαὸν αὐτου και ἐδείξεν αὐτῷ τῆς δο- ξῆς αὐτου ἐν πίστει και πραυτητί αὐτὸν ἡγίασεν ἐξελεξάτο αὐτὸν ἐκ πάσης σαρκὸς ἠκουτίσεν αὐτὸν τῆς φωνῆς αὐτου και εἰσηγάγεν αὐ- τὸν εἰς τὸν γνόφον και ἔδωκεν αὐτῷ κατὰ πρόσωπον ἐντολὰς νόμον ζωῆς και ἐπιστήμης διδάξαι τὸν ἰακώβ διαθήκην και κρίματα αὐτου τὸν ἰσραὴλ ἀαρὼν ὑψῶσεν ἅγιον ὁμοῖον αὐτῷ ἀδελφὸν αὐτου ἐκ φυ- λῆς λείυ ἐστήσεν αὐτὸν διαθήκην αἰωνος και ἔδωκεν αὐτῷ ἱερατείαν λαοῦ ἐμακάρισεν αὐτὸν ἐν εὐκοσμῷ και περιέζωσεν αὐτὸν περιστο- λὴν δοξῆς ἐνεδύσεν αὐτὸν συντελείαν καυχήματος και ἐστερεώσεν αὐτὸν σκευεσὶν ἰσχυος περισκελὴ και ποδῆρῃ και ἐπωμίδα και ἐκυ- κλώσεν αὐτὸν ροίσκοις χρυσοῖς κώδωσιν πλείστοις κυκλοῖθεν ἤχησαι φωνὴν ἐν βήμασιν αὐτου ἀκουστόν ποιῆσαι ἤχον ἐν ναῷ εἰς μνημο- σύνον υἱοῖς λαοῦ αὐτου στολὴ ἁγία χρύσω και υακινθῷ και πορφύρᾳ ἐργῷ ποικιλτὸν λογεῖω κρίσεως ὀφθαλμοῖς ἀληθείας κεκλῶσμενὴ κοκ- κῷ ἐργῷ τεχνίτῳ λίθοις πολυτέλεσιν γλυμμάτων σφραγίδος ἐν δεσεί χρυσοῦ ἐργῷ λιθοῦργου εἰς μνημοσύνον ἐν γραφῇ κεκολλημένη κατ' ἀριθμὸν φυλῶν ἰσραὴλ στεφάνον χρυσὸν ἐπάνω κίθαρεως ἐκτυπα- μα σφραγίδος ἁγιασματος καυχήμα τιμῆς ἐργὸν ἰσχυος ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν κοσμουμένα ὥραια πρὸ αὐτου οὐ γέγονεν τοιαῦτα εἰς αἰωνος οὐκ ἐνεδυσάτο ἀλλογενὴς πλὴν τῶν υἱῶν αὐτου μόνον και τὰ ἐκγόνα αὐτου δια πάντος θυσίαι αὐτου ὀλοκαρπώθησονται καθ' ἡμέ- ραν ἐνδεδεχώς δις ἐπλήρωσεν μωυσῆς τὰς χεῖρας και ἐχρίσεν αὐτὸν ἐν ἐλαίῳ ἁγίῳ ἐγενήθη αὐτῷ εἰς διαθήκην αἰωνος και τῷ σπέρματι αὐτου ἐν ἡμέραις οὐρανοῦ λειτουργεῖν αὐτῷ ἅμα και ἱερατεῦειν και εὐλογεῖν τὸν λαὸν αὐτου ἐν τῷ ὀνόματι ἐξελεξάτο αὐτὸν ἀπο πάντος ζώντος προσάγαγειν καρπῶσιν κυρίῳ θύμιαμα και ευωδίαν εἰς μνη- μοσύνον ἐξίλασχεσθαι περὶ τοῦ λαοῦ σου ἔδωκεν αὐτῷ ἐν ἐντολαῖς αὐτου ἐξουσίαν ἐν διαθήκαις κρίματων διδάξαι τὸν ἰακώβ τὰ μαρτυρία και ἐν νόμῳ αὐτου φωτίσαι ἰσραὴλ ἐπισυνεστῆσαν αὐτῷ ἀλλοτριοὶ και ἐξήλωσαν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρημῷ ἄνδρες οἱ περὶ δαθὰν και ἀβιρων και ἡ συναγωγὴ κορε ἐν θυμῷ και ὀργῇ εἶδεν κυρίος και οὐκ εὐδοκῆσεν και

συνετελεσθησαν εν θυμω οργης εποιησεν αυτοις τερατα καταναλωσαι εν πυρι φλογος αυτου και προσειθηκεν ααρων δοξαν και εδωκεν αυτω κληρονομιαν απαρχας πρωτογεννηματων εμερισεν αυτω αρτον πρωτοις ητοιμασεν πλησμονην και γαρ θυσιας κυριου φαγονται ας εδωκεν αυτω τε και τω σπερματι αυτου πλην εν γη λαου ου κληρονομησει και μερις ουκ εστιν αυτω εν λαω αυτος γαρ μερις σου και κληρονομια και φινεες υιος ελεαζαρ τριτος εις δοξαν εν τω ζηλωσαι αυτον εν φοβω κυριου και στηναι αυτον εν τροπη λαου εν αγαθοτητι προθυμιας ψυχης αυτου και εξηλασατο περι του ισραηλ δια τουτο εσταθη αυτω διαθηκη ειρηνης προστατειν αγιων και λαου αυτου ινα αυτω η και τω σπερματι αυτου ιερωσυνης μεγαλειον εις τους αιωνας και διαθηκη τω δαυιδ υιω ιεσσαι εκ φυλης ιουδα κληρονομια βασιλεως υιου εξ υιου μονου κληρονομια ααρων και τω σπερματι αυτου δωη υμιν σοφιαν εν καρδια υμων κρινειν τον λαον αυτου εν δικαιοσυνη ινα μη αφανισθη τα αγαθα αυτων και την δοξαν αυτων εις γενεας αυτων κραταιας εν πολεμω ιησους ναυη και διαδοχος μωυση εν προφητειαις ος εγενετο κατα το ονομα αυτου μεγας επι σωτηρια εκλεχτων αυτου εκδικησαι επεγειρομενους εχθρους οπως κατακλιρονομηση τον ισραηλ ως εδοξασθη εν τω επαραι χειρας αυτου και εν τω εκτειναι ρομφαιαν επι πολεις τις προτερος αυτου ουτως εστη τους γαρ πολεμους κυριου αυτος επηγαγεν ουχι εν χειρι αυτου ενεποδισθη ο ηλιος και μια ημερα εγεννηθη προς δυο επεκαλεσατο τον υψιστον δυναστην εν τω θλιψαι αυτον εχθρους κυκλοθεν και επηκουσεν αυτου μεγας κυριος εν λιθοις χαλαζης δυναμεως κραταιας κατεβραξεν επ εθνος πολεμον και εν καταβασει απωλεσεν ανθεστηκοτας ινα γνωσιν εθνη πανοπλιαν αυτου οτι εναντιον κυριου ο πολεμος αυτου και γαρ επηκολουθησεν οπισω δυναστου και εν ημεραις μωυσεως εποιησεν ελεος αυτος και χαλεβ υιος ιεφοννη αντιστηναι εναντι εκκλησιας κωλυσαι λαον απο αμαρτιας και κοπασαι γογγυσμον πονηριας και αυτοι δυο οντες διεσωθησαν απο εξακοσιων χιλιαδων πεζων εισαγαγειν αυτους εις κληρονομιαν εις γην ρεουσαν γαλα και μελι και εδωκεν ο κυριος τω χαλεβ ισχυν και εως γηρους διεμεινεν αυτα επιβηναι αυτον επι το υψος της γης και το σπερμα αυτου κατεσχεν κληρονομιαν οπως ιδωσιν παντες οι υιοι ισραηλ οτι καλον το πορευεσθαι οπισω κυριου και οι κριται εκαστος τω αυτου ονοματι οσων ουκ εξεπορευνησεν η καρδια και οσοι ουκ απεστραφησαν απο κυριου ειη το μνημοσυνον αυτων εν ευλογiais τα οστα αυτων αναθαλοι εκ του τοπου αυτων και το ονομα αυτων αντικαταλλασσομενον εφ υιοις δεδοξασμενων αυτων ηγαπημενος υπο κυριου αυτου σαμουηλ προφητης κυριου κατεστησεν βασιλειαν και εχρισεν αρχοντας επι τον λαον αυτου εν νομω κυριου εκρινεν συναγωγην και επεσκεψατο κυριος τον ιακωβ εν πιστει αυτου ηκριβασθη προφητης και εγνωσθη εν ρημασιν αυτου πιστος ορασεως και επεκαλεσατο τον κυριον δυναστην εν τω θλιψαι εχθρους αυτου κυκλοθεν εν προσφορα αρνος γαλαθηνου και εβροντησεν απ ουρανου ο κυριος και εν ηχω μεγαλω ακουστην εποιησεν την φωνην αυτου και εξετριψεν ηγουμενους τυριων και παντας αρχοντας φυλιστιμ και προ καιρου κοιμησεως αιωνος επεμαρτυρατο εναντι κυριου και χριστου αυτου χρηματα και εως υποδηματων απο πασης σαρκος ουκ ειληφα και ουκ ενεκαλεσεν αυτω ανθρωπος και μετα το υπνωσαι αυτον προεφητευσεν και υπεδειξεν βασιλει την τελευτην αυτου και ανυψωσεν εκ

γης την φωνήν αυτού εν προφητεία εξαλειφάι ανομιαν λαου και με-
τα τουτον ανεστη ναθαν προφητευειν εν ημεραις δαυιδ ωσπερ στεαρ
αφωρισμενον απο σωτηριου ουτως δαυιδ απο των υιων ισραηλ εν λε-
ουσιν επαιξεν ως εν εριφοις και εν αρχοις ως εν αρνασι προβατων εν
νεοτητι αυτού ουχι απεκτεινεν γιγαντα και εξηρεν ονειδισμον εκ λαου
εν τω επαραι χείρα εν λιθώ σφενδονής και καταβάλλειν γαυριαμα του
γολιαθ επεκαλέςατο γαρ κυριον τον υψιστον και εδωκεν εν τη δεξία
αυτού κρατος εξαραι ανθρωπον δυνατον εν πολέμω ανυψώσαι κερας
λαου αυτού ουτως εν μυριασιν εδοξασαν αυτον και ηγεσαν αυτον εν
ευλογιας κυριου εν τω φερεσθαι αυτω διαδχημα δοξης εξετριψεν γαρ
εχθρους κυκλοθεν και εξουδενωσεν φυλιστιμι τους υπεναντιους εως
σημερον συνετριψεν αυτων κερας εν παντι εργω αυτού εδωκεν εξο-
μολογησιν αγιω υψιστω ρηματι δοξης εν παση καρδια αυτού υμνησεν
και ηγαπησεν τον ποιησαντα αυτον και εστησεν ψαλτωδους κατενα-
ντι του θυσιαστηριου και εξ ηχους αυτων γλυκαινειν μελη εδωκεν εν
εορταις υπερπειαν και εκοσμησεν καιρους μεχρι συντελειας εν τω
αινειν αυτου το αγιον ονομα αυτού και απο πρωιας ηχειν το αγιασμα
κυριος αφειλεν τας αμαρτίας αυτού και ανυψωσεν εις αιωνα το κερας
αυτού και εδωκεν αυτω διαθηκην βασιλεων και θρονον δοξης εν τω
ισραηλ μετα τουτον ανεστη υιος επιστημων και δι αυτον κατελυσεν
εν πλατυσμω σαλωμων εβασιλευσεν εν ημεραις ειρηνής ω ο θεος κα-
τεπαυσεν κυκλοθεν ινα στηση οικον επ ονοματι αυτού και ετοιμαση
αγιασμα εις τον αιωνα ως εσοφισθής εν νεοτητι σου και ενεπλησθής
ως ποταμος συνεσεως γην επεκαλυψεν η ψυχη σου και ενεπλησας εν
παραβολαις αινιγματων εις νησους πορρω αφικετο το ονομα σου και
ηγαπηθής εν τη ειρηνη σου εν ωδαις και παροιμiais και παραβολαις
και εν ερμηνειαις απειθauμασαν σε χωραι εν ονοματι κυριου του θεου
του επικεκλημενου θεου ισραηλ συνηγαγες ως κασσιτερον το χρυ-
σιον και ως μολιβδον επληθυνας αργυριον παρανεκλινας τας λαγονας
σου γυναιξιν και ενεξουσιασθής εν τω σωματι σου εδωκας μωμον
εν τη δοξη σου και εβεβηλωσας το σπερμα σου επαγαγειν οργην επι
τα τεχνα σου και κατανυγηναι επι τη αφροσυνη σου γενεσθαι διχα
τυραννιδα και εξ εφραιμ αρξαι βασιλειαν απειθη ο δε κυριος ου μη
καταλιπη το ελεος αυτού και ου μη διαφθειρη απο των λογων αυτού
ουδε μη εξαλειψη εκλεκτον αυτού εκγόνα και σπερμα του αγαπηθη-
ντος αυτον ου μη εξαρη και τω ιακωβ εδωκεν καταλειμμα και τω δαυιδ
εξ αυτού ριζαν και ανεπαυσατο σαλωμων μετα των πατερων αυτού
και κατελιπεν μετ αυτον εκ του σπερματος αυτού λαου αφροσυνην
και ελασσουμενον συνεσει ροβοαμ ος απεστησεν λαον εκ βουλης αυ-
τού και ιεροβοαμ υιος ναβατ ος εξημαρτεν τον ισραηλ και εδωκεν τω
εφραιμ οδον αμαρτίας και επληθυνθησαν αι αμαρτιαι αυτων σφοδρα α-
ποστησαι αυτους απο της γης αυτων και πασαν πονηριαν εξεζητησαν
εως εκδικησής ελθη επ αυτους και ανεστη ηλιας προφητης ως πυρ και
ο λογος αυτού ως λαμπας εκαιετο ος επηγαγεν επ αυτους λιμον και
τω ζηλω αυτού ωλιγοποίησεν αυτους εν λόγω κυριου ανεσχεν ου-
ρανον κατηγαγεν ουτως τρις πυρ ως εδοξασθής ηλια εν θauμασις
σου και τις ομοιος σοι καυχασθαι ο εγειρας νεκρον εκ θανατου και εξ
αδου εν λόγω υψιστου ο καταγαγων βασιλεις εις απωλειαν και δεδο-
ξασμενους απο κλινής αυτων ακουων εν σινα ελεγμον και εν χωρηβ
χρηματα εκδικησεως ο χριων βασιλεις εις ανταποδομα και προφητας

διαδοχους μετ αυτον ο αναλημφθεις εν λαιλαπι πυρος εν αρματι ιππων πυρινων ο καταγραφεις εν ελεγμοις εις καιρους κοπασαι οργην προ θυμου επιστρεφαι καρδιαν πατρος προς υιον και καταστησαι φυλας ιακωβ μακαριοι οι ιδοντες σε και οι εν αγαπησει κεκοιμημενοι και γαρ ημεις ζωη ζησομεθα ηλιας ος εν λαιλαπι εσκεπασθη και ελισαιε ενεπλησθη πνευματος αυτου και εν ημεραις αυτου ουκ εσαλευθη υπο αρχοντος και ου κατεδυναστευσεν αυτον ουδεις πας λογος ουχ υπερηρεν αυτον και εν κοιμησει επροφητευσεν το σωμα αυτου και εν ζωη αυτου εποιησεν τερατα και εν τελευτη θαυμασια τα εργα αυτου εν πασιν τουτοις ου μετενοησεν ο λαος και ουκ απεστησαν απο των αμαρτιων αυτων εως επρονομευθησαν απο γης αυτων και διεσκορπισθησαν εν παση τη γη και κατελειφθη ο λαος ολιγοστος και αρχων εν τω οικω δαυιδ τινες μεν αυτων εποιησαν το αρεστον τινες δε επληθυναν αμαρτιας εξεκιας ωχυρωσεν την πολιν αυτου και εισηγαγεν εις μεσον αυτης υδωρ ωρυξεν σιδηρω ακροτομον και ωκοδομησεν κρηνας εις υδατα εν ημεραις αυτου ανεβη σενναχηριμ και απεστειλεν ραψακην και απηρεν και επηρεν χειρα αυτου επι σιων και εμεγαλυνησεν εν υπερηφانيا αυτου τοτε εσαλευθησαν καρδιαι και χειρες αυτων και ωδινησαν ως αι τικτουςαι και επεκαλεσαντο τον κυριον τον ελεημονα εκπετασαντες τας χειρας αυτων προς αυτον και ο αγιος εξ ουρανου ταχυ επηκουσεν αυτων και ελυτρωσατο αυτους εν χειρι ησαιου επαταξεν την παρεμβολην των ασσυριων και εξετριψεν αυτους ο αγγελος αυτου εποιησεν γαρ εξεκιας το αρεστον κυριω και ενισχυσεν εν οδοις δαυιδ του πατρος αυτου ας ενετειλατο ησαιας ο προφητης ο μεγας και πιστος εν ορασει αυτου εν ταις ημεραις αυτου ανεποδισεν ο ηλιος και προσεθηκεν ζωην βασιλει πνευματι μεγαλω ειδεν τα εσχατα και παρεκαλεσεν τους πενθουντας εν σιων εως του αιωνος υπεδειξεν τα εσομενα και τα αποκρυφα πριν η παραγενεσθαι αυτα μνημοσυνον ιωσιου εις συνθεσιν θυμιαματος εσκευασμενον εργω μυρεψου εν παντι στοματι ως μελι γλυκανθησεται και ως μουσικα εν συμποσιω οινου αυτοσ κατευθυνθη εν επιστροφη λαου και εξηρεν βδελυγματα ανομιας κατευθυνεν προς κυριον την καρδιαν αυτου εν ημεραις ανομων κατισχυσεν την ευσεβειαν παρεξ δαυιδ και εξεχιου και ιωσιου παντες πλημμελειαν επλημμελησαν κατελιπον γαρ τον νομον του υψιστου οι βασιλεις ιουδα εξελιπον εδωκαν γαρ το κερας αυτων ετερος και την δοξαν αυτων εθνη αλλοτριω ενεπυρισαν εκλεκτην πολιν αγιασματος και ηρημωσαν τας οδους αυτης εν χειρι ιερεμιου εκακωσαν γαρ αυτον και αυτος εν μητρα ηγιασθη προφητης εκριζουν και κακουν και απολλυειν ωσαντως οικοδομειν και καταφυτευειν ιεζεκιηλ ος ειδεν ορασιν δοξης ην υπεδειξεν αυτω επι αρματος χερουβιν και γαρ εμνησθη των εχθρων εν ομβρω και αγαθωσαι τους ευθυνοντας οδους και των δωδεκα προφητων τα οστα αναθαλοι εκ του τοπου αυτων παρεκαλεσαν γαρ τον ιακωβ και ελυτρωσαντο αυτους εν πιστει ελπιδος πως μεγαλυνωμεν τον ζοροβαβελ και αυτος ως σφραγισ επι δεξιας χειρος ουτως ιησους υιος ιωσεδεκ οι εν ημεραις αυτων ωκοδομησαν οικον και ανυψωσαν ναον αγιον κυριω ητοιμασμενον εις δοξαν αιωνος και νεεμιου επι πολυ το μνημοσυνον του εγειραντος ημιν τειχη πεπτωκοτα και στησαντος πυλας και μοχλους και ανεγειραντος τα οικοπεδα ημων ουδεις εκτισθη επι της γης τοιουτος οιος ενωχ και γαρ αυτος ανελημφθη απο της γης ουδε ως ιωσηφ εγεννηθη ανηρ ηγουμενος α-

δελφων στηριγμα λαου και τα οστα αυτου επεσκεπησαν σημ και σθη εν ανθρωποις εδοξασθησαν και υπερ παν ζων εν τη κτισει αδαμ σιμων ονιου υιος ιερευς ο μεγας ος εν ζωη αυτου υπερραψεν οικον και εν ημεραις αυτου εστερεωσεν ναον και υπ αυτου ειθεμελιωθη υψος διπλης αναλημμα υψηλον περιβολου ιερου εν ημεραις αυτου ελατομηθη αποδοχειον υδατων λακκος ωσει θαλασσης το περιμετρον ο φροντιζων του λαου αυτου απο πτωσεως και ενισχυσας πολιν εν πολιορκησει ως εδοξασθη εν περιστροφη λαου εν εξοδω οικου καταπετασματος ως αστηρ εωθινος εν μεσω νεφελων ως σεληνη πληρης εν ημεραις ως ηλιος εκλαμπων επι ναον υψιστου και ως τοζον φωτιζον εν νεφελαις δοξης ως ανθος ροδων εν ημεραις νεων ως κρινα επ εξοδω υδατος ως βλαστος λιβανου εν ημεραις θερους ως πυρ και λιβανος επι πυρειου ως σκευος χρυσιου ολοσφυρητον κεκοσμημενον παντι λιθω πολυτελει ως ελαια αναθαλλουσα καρπους και ως κυπαρισσος υφουμενη εν νεφελαις εν τω αναλαμβάνειν αυτον στολην δοξης και ενδιδυσκεσθαι αυτον συντελειαν καυχηματος εν αναβασει θυσιαστηριου αγιου εδοξασεν περιβολην αγιασματος εν δε τω δεχεσθαι μελη εκ χειρων ιερων και αυτος εστως παρ εσχαρα βωμου κυκλοθεν αυτου στεφανος αδελφων ως βλαστημα κεδρων εν τω λιβανω και εκυκλωσαν αυτον ως στελεχη φοινικων και παντες οι υιοι ααρων εν δοξη αυτων και προσφορα κυριου εν χερσιν αυτων εναντι πασης εκκλησιας ισραηλ και συντελειαν λειτουργων επι βωμων κοσμησαι προσφοραν υψιστου παντοκρατορος εξετεινεν επι σπονδείου χειρα αυτου και εσπεισεν εξ αιματος σταφυλης εξεχεεν εις θεμελια θυσιαστηριου οσμην ευωδιας υψιστω παμβασίλει τοτε ανεκραγον οι υιοι ααρων εν σαλπιγξιν ελαταις ηχησαν ακουστην εποησαν φωνην μεγαλην εις μνημοσυνον εναντι υψιστου τοτε πας ο λαος κοινη κατεσπευσαν και επσαν επι προσωπον επι την γην προσκυνησαι τω κυριω αυτων παντοκρατορι θεω υψιστω και ηγεσαν οι ψαλτωδοι εν φωναις αυτων εν πλειστω ηχω εγλυκανθη μελος και εδεθηθη ο λαος κυριου υψιστου εν προσευχη κατεναντι ελεημονος εως συντελεσθη κοσμος κυριου και την λειτουργιαν αυτου ετελειωσαν τοτε καταβας επηρεν χειρας αυτου επι πασαν εκκλησιαν υιων ισραηλ δουναι ευλογιαν κυριου εκ χειλεων αυτου και εν ονοματι αυτου καυχησασθαι και εδευτερωσαν εν προσκυνησει επιδεξασθαι την ευλογιαν παρα υψιστου και νυν ευλογησατε τον θεον παντων τον μεγαλα ποιουντα παντη τον υφουντα ημερας ημων εκ μητρας και ποιουντα μεθ ημων κατα το ελεος αυτου δω ημιν ευφροσυνην καρδιας και γενεσθαι ειρηνην εν ημεραις ημων εν ισραηλ κατα τας ημερας του αιωνος εμπιστευσαι μεθ ημων το ελεος αυτου και εν ταις ημεραις ημων λυτρωσασθω ημας εν δυσιν εθνεσιν προσωχθισεν η ψυχη μου και το τριτον ουκ εστιν εθνος οι καθημενοι εν ορει σαμαρειας και φυλιστιμ και ο λαος ο μωρος ο κατοικων εν σικιμοις παιδειαν συνεσεως και επιστημης εχαραξεν εν τω βιβλιω τουτω ιησους υιος σιραχ ελεαζαρ ο ιεροσολυμιτης ος ανωμβρησεν σοφιαν απο καρδιας αυτου μακαριος ος εν τουτοις αναστραφησεται και θεις αυτα επι καρδιαν αυτου σοφισθησεται εαν γαρ αυτα ποιηση προς παντα ισχυσει οτι φως κυριου το ιχνος αυτου εξομολογησομαι σοι κυριε βασιλευ και αινεσω σε θεον τον σωτηρα μου εξομολογουμαι τω ονοματι σου οτι σκεπστης και βοηθος εγενου μοι και ελυτρωσω το σωμα μου εξ απωλειας και εκ παγιδος διαβολης γλωσσης απο χειλεων εργαζομενων ψευδος

και εναντι των παρεστηκοτων εγενου βοηθος και ελυτρωσω με κατα το πληθος ελεους και ονοματος σου εκ βρυγμων ετοιμον εις βρωμα εκ χειρος ζητουντων την ψυχην μου εκ πλειονων θλιψεων ων εσχον απο πνιγμου πυρας κυκλοθεν και εκ μεσου πυρος ου ουκ εξεκαυσα εκ βαθους κοιλιας αδου και απο γλωσσης ακαθαρτου και λογου ψευδους βασιλει διαβολη γλωσσης αδικου ηγγισεν εως θανατου η ψυχη μου και η ζωη μου ην συνεγγυς αδου κατω περισχον με παντοθεν και ουκ ην ο βοηθων ενεβλεπον εις αντιλημψιν ανθρωπων και ουκ ην και εμνησθη του ελεους σου κυριε και της εργασιαι σου της απ αιωνος οτι εξαيره τους υπομενοντας σε και σωζεις αυτους εκ χειρος εχθρων και ανυψωσα απο γης ικετειαν μου και υπερ θανατου ρυσεως εδεηθην επεκαλεσαμην κυριον πατερα κυριου μου μη με εγκαταλιπειν εν ημεραις θλιψεως εν καιρω υπερηφανιων αβοηθησιας αινεσω το ονομα σου ενδελεχως και υμνησω εν εξομολογησει και εισηκουσθη η δεησις μου εσωσας γαρ με εξ απωλειαις και εξειλου με εκ καιρου πονηρου δια τουτο εξομολογησομαι σοι και αινεσω σε και ευλογησω τω ονοματι κυριου επι ων νεωτερος πριν η πληνηθηναι με εξητησα σοφιαν προφανως εν προσευχη μου εναντι ναου ηξιουν περι αυτης και εως εσχατων εκζητησω αυτην εξ ανθους ως περκαζουσας σταφυλης ευφρανθη η καρδια μου εν αυτη επεβη ο πους μου εν ευθυτητι εκ νεοτητος μου ιχνευον αυτην εκλινα ολιγον το ους μου και εδεξαμην και πολλην ευρον εμαυτω παιδειαν προκοπη εγενετο μοι εν αυτη τω διδοντι μοι σοφιαν δωσω δοξαν διενοηθην γαρ του ποιησαι αυτην και εξηλωσα το αγαθον και ου μη αισχυνθω διαμεμαχισται η ψυχη μου εν αυτη και εν ποιησει νομου διηκριβασαμην τας χειρας μου εξεπετασα προς υψος και τα αγνοηματα αυτης επενθησα την ψυχην μου κατευθυνα εις αυτην και εν καθαρισμω ευρον αυτην καρδιαν εκτησαμην μετ αυτης απ αρχης δια τουτο ου μη εγκαταλειφθω και η κοιλια μου εταραχθη του εκζητησαι αυτην δια τουτο εκτησαμην αγαθον κτημα εδωκεν κυριος γλωσσαν μοι μισθον μου και εν αυτη αινεσω αυτον εγγισατε προς με παιδευτοι και αυλισθητε εν οικω παιδειαις τι οτι υστερεισθαι λεγετε εν τουτοις και αι ψυχαι υμων διψωσι σφοδρα ηνοιξα το στομα μου και ελαλησα κτησασθε εαυτοις ανευ αργυριου τον τραχηλον υμων υποθετε υπο ζυγον και επιδεξασθω η ψυχη υμων παιδειαν εγγυς εστιν ευρειν αυτην ιδετε εν οφθαλμοις υμων οτι ολιγον εκοπιασα και ευρον εμαυτω πολλην αναπαισιν μετασχετε παιδειαις εν πολλω αριθμω αργυριου και πολυν χρυσον κτησασθε εν αυτη ευφρανθει η ψυχη υμων εν τω ελεει αυτου και μη αισχυνθειητε εν αινεσει αυτου εργαζεσθε το εργον υμων προ καιρου και δωσει τον μισθον υμων εν καιρω αυτου

εβοησα προς κυριον εν τω θλιβεσθαι με εις τελος προς τον θεον εν τω επιθεσθαι αμαρτωλους εξαπινα ηκουσθη κραυγη πολεμου ενωπιον μου ειπα επακουσεται μοι οτι επλησθην δικαιοσυνης ελογισαμην εν καρδια μου οτι επλησθην δικαιοσυνης εν τω ευθηνησαι με και πολλην γενεσθαι εν τεκνοις ο πλουτος αυτων διεδοθη εις πασαν την γην και η δοξα αυτων εως εσχατου της γης υψωθησαν εως των αστρων ειπαν ου μη πεσωσιν και εξυβρισαν εν τοις αγαθοις αυτων και ουκ ηνεγκαν αι αμαρτια αυτων εν αποκρυφοις και εγω ουκ ηδειν αι ανομια αυτων υπερ τα προ αυτων εθνη εβεβηλωσαν τα αγια κυριου εν βεβηλωσει ψαλμος τω σαλωμων περι ιερουσαλημ εν

τω υπερηφανευεσθαι τον αμαρτωλον εν κριω κατεβαλε τειχη οχυρα και ουκ εκωλυσας ανεβησαν επι το θυσιαστηριον σου εθνη αλλοτρια κατεπατουσαν εν υποδημασιν αυτων εν υπερηφانيا ανθ' ων οι υιοι ιερουσαλημ εμianαν τα αγια κυριου εβεβηλουσαν τα δωρα του θεου εν ανομιαις ενεκεν τουτων ειπεν απορριψατε αυτα μακραν απ' εμου ουκ ευδοκω εν αυτοις το καλλος της δοξης αυτης εξουθενωθη ενωπιον του θεου ητιμωθη εως εις τελος οι υιοι και αι θυγατερες εν αιχμαλωση πονηρα εν σφραγιδι ο τραχηλος αυτων εν επισημω εν τοις εθνεσιν κατα τας αμαρτίας αυτων εποιησεν αυτοις οτι εγκατελιπεν αυτους εις χειρας κατισχυοντων απεστρεψεν γαρ το προσωπον αυτου απο ελεους αυτων νεον και πρεσβυτην και τεκνα αυτων εις απαξ οτι πονηρα εποιησαν εις απαξ του μη ακουειν και ο ουρανός εβαρυνθυμησεν και η γη εβδελυξατο αυτους οτι ουκ εποιησε πας ανθρωπος επ' αυτης οσα εποιησαν και γνωσεται η γη τα κριματα σου παντα τα δικαia ο θεος εστησαν τους υιους ιερουσαλημ εις εμπαιγμον αντι πορνων εν αυτη πας ο παραπορευομενος εισεπορευετο κατεναντι του ηλιου ενεπαιζονταις ανομιαις αυτων αων αι εποιουν αυτοι απεναντι του ηλιου παρεδειγματισαν αδικιας αυτων και θυγατερες ιερουσαλημ βεβηλοι κατα το κριμα σου ανθ' ων αυται εμιαωσαν αυτας εν φυρμω αναμειξεως την κοιλιαν μου και τα σπλαγχνα μου πονω επι τουτοις εγω δικαιωσω σε ο θεος εν ευθυτητι καρδιας οτι εν τοις κριμασιν σου η δικαιοσυνη σου ο θεος οτι απεδωκας τοις αμαρτωλοις κατα τα εργα αυτων και κατα τας αμαρτίας αυτων τας πονηρας σφοδρα ανεκαλυψας τας αμαρτίας αυτων ινα φανη το κριμα σου εξηλειψας το μνημοσυνον αυτων απο της γης ο θεος κριτης δικαιος και ου θαυμασει προσωπον ωνειδισαν γαρ εθνη ιερουσαλημ εν καταπατησει κατεσπασθη το καλλος αυτης απο θρονου δοξης περιεζωσατο σακκον αντι ενδυματος ευπρεπειας σχοινιον περι την κεφαλην αυτης αντι στεφανου περιεilaτο μιτραν δοξης ην περιεθηκεν αυτη ο θεος εν ατιμια το καλλος αυτης απερριφη επι την γην και εγω ειδον και εδεθηην του προσωπου κυριου και ειπον ικανωσον κυριε του βαρυνεσθαι χειρα σου επι ιερουσαλημ εν επαγωγη εθνων οτι ενεπαιξαν και ουκ εφεισαντο εν οργη και θυμω μετα μηνισεως και συντελεσθησονται εαν μη συ κυριε επιτιμησης αυτοις εν οργη σου οτι ουκ εν ζηλει εποιησαν αλλ' εν επιθυμια ψυχης εκχεαι την οργην αυτων εις ημας εν αρπαγματι μη χρονισης ο θεος του αποδουναι αυτοις εις κεφαλას του ειπειν την υπερηφανιαν του δρακοντος εν ατιμια και ουκ εχρονισα εως εδειξεν μοι ο θεος την υβριν αυτου εκκεκεντημενον επι των ορεων αιγυπτου υπερ ελαχιστον εξουδενωμενον επι γης και θαλασσης το σωμα αυτου διαφερομενον επι κυματων εν υβρει πολλη και ουκ ην ο θαπτων οτι εξουθενωσεν αυτον εν ατιμια ουκ ελογισατο οτι ανθρωπος εστιν και το υστερον ουκ ελογισατο ειπεν εγω κυριος γης και θαλασσης εσομαι και ουκ επεγνω οτι ο θεος μεγας κραταιος εν ισχυι αυτου τη μεγαλη αυτος βασιλευς επι των ουρανων και κρινων βασιλεις και αρχας ο ανιστων εμε εις δοξαν και κοιμιζων υπερηφανους εις απωλειαν αιωνος εν ατιμια οτι ουκ εγνωσαν αυτον και νυν ιδετε οι μεγιστανες της γης το κριμα του κυριου οτι μεγας βασιλευς και δικαιος κρινων την υπ ουρανον ευλογειτε τον θεον οι φοβουμενοι τον κυριον εν επιστημη οτι το ελεος κυριου επι τους φοβουμενους αυτον μετα κριματος του διαστείλαι ανα μεσον δικαιου και αμαρτωλου αποδουναι αμαρτωλοις

εις τον αιωνα κατα τα εργα αυτων και ελεησαι δικαιον απο ταπεινωσεως αμαρτωλου και αποδουναι αμαρτωλω ανθ' ων εποιησεν δικαιω οτι χρηστος ο κυριος τοις επικαλουμενοις αυτον εν υπομονη ποιησαι κατα το ελεος αυτου τοις οσίοις αυτου παρεσταναι δια παντος ενωπιον αυτου εν ισχυι ευλογητος κυριος εις τον αιωνα ενωπιον δουλων αυτου ψαλμος τω σαλωμων περι δικαιων ινα τι υπνοις ψυχη και ουκ ευλογεις τον κυριον υμνον καινον ψαλτε τω θεω τω αινετω ψαλλε και γρηγορησον επι την γρηγορησιν αυτου οτι αγαθος ψαλμος τω θεω εξ αγαθης καρδιας δικαιοι μνημονευουσιν δια παντος του κυριου εν εξομολογησει και δικαιοωσει τα κριματα κυριου ουκ ολιγωρησει δικαιος παιδευομενος υπο κυριου η ευδοκια αυτου δια παντος εναντι κυριου προσεκοψεν ο δικαιος και εδικαιωσεν τον κυριον επεσεν και αποβλεπει τι ποιησει αυτω ο θεος αποσκοπευει οθεν ηξει σωτηρια αυτου αληθεια των δικαιων παρα θεου σωτηρος αυτων ουκ αυλιζεται εν οικω δικαιου αμαρτια εφ' αμαρτιαν επισκεπτεται δια παντος τον οικον αυτου ο δικαιος του εξαραι αδικιαν εν παραπτωματι αυτου εξιλασατο περι αγνοιας εν νηστεια και ταπεινωσει ψυχης αυτου και ο κυριος κα-θαριζει παν ανδρα οσιον και τον οικον αυτου προσεκοψεν αμαρτωλος και καταραται ζων ην αυτου την ημεραν γενεσεως αυτου και ωδινας μητρος προσεθηκεν αμαρτίας εφ' αμαρτίας τη ζωη αυτου επεσεν οτι πονηρον το πτωμα αυτου και ουκ αναστησεται η απωλεια του αμαρτωλου εις τον αιωνα και ου μνησθησεται οταν επισκεπτηται δικαιοις αυτη η μερις των αμαρτωλων εις τον αιωνα οι δε φοβουμενοι τον κυριον αναστησονται εις ζων ην αιωνιον και η ζωη αυτων εν φωτι κυριου και ουκ εκλειψει ετι διαλογη του σαλωμων τοις ανθρωπαρεσχοις ινα τι συ βεβηλε καθησθαι εν συνεδριω οσιων και η καρδια σου μακραν αφεστηκεν απο του κυριου εν παρανομiais παροργιζων τον θεον ισραηλ περισσος εν λογοις περισσος εν σημειωσει υπερ παντας ο σκληρος εν λογοις κατακριναι αμαρτωλους εν κρισει και η χειρ αυτου εν πρωτοις επ' αυτον ως εν ζηλει και αυτος ενοχος εν ποικιλια αμαρτιων και εν ακρασιας οι οφθαλμοι αυτου επι πασαν γυναικα ανευ διαστολης η γλωσσα αυτου ψευδης εν συναλλαγματι μεθ' ορκου εν νυκτι και εν αποκρυφοις αμαρτανει ως ουχ' ορωμενος εν οφθαλμοις αυτου λαλει παση γυναικι εν συνταγη κακιας ταχυσ εισοδω εις πασαν οικιαν εν ιλαροτητι ως ακαχος εξαραι ο θεος τους εν υποκρισει ζωντας μετα οσιων εν φθορα σαρκος αυτου και πενια την ζων ην αυτου ανακαλυψαι ο θεος τα εργα ανθρωπων ανθρωπαρεσκων εν καταγελωτι και μυκτηρισμω τα εργα αυτου και δικαιωσασαν οσιοι το κριμα του θεου αυτων εν τω εξαιρεσθαι αμαρτωλους απο προσωπου δικαιου ανθρωπαρεσκων λαλουντα νομον μετα δολου και οι οφθαλμοι αυτων επ' οικον ανδρος εν ευσταθεια ως οφεις διαλυσαι σοφιαν αλληλων εν λογοις παρανομων οι λογοι αυτου παραλογισμοι εις πραξιν επιθυμιας αδικου ουκ απεστη εως ενικησεν σκορπισαι ως εν ορφανια και ηρημωσεν οικον ενεχεν επιθυμιας παρανομου παρελογισατο εν λογοις οτι ουκ εστιν ορων και κρινων επλησθη εν παρανομια εν ταυτη και οι οφθαλμοι αυτου επ' οικον ετερον ολεθρευσαι εν λογοις αναπτερωσεως ουκ εμπιπλათαι η ψυχη αυτου ως αδης εν πασι τουτοις γενοιτο κυριε η μερις αυτου εν ατιμια ενωπιον σου η εξοδος αυτου εν στεναγμοις και η εισοδος αυτου εν αρ' εν οδυναις και πενια και απορια η ζωη αυτου κυριε ο υπνος αυτου εν λυπαις και η εξεγερσις αυτου εν αποραις αφαιρεθει-

η υπνος απο κροταφων αυτου εν νυκτι αποπεσοι απο παντος εργου χειρων αυτου εν ατιμια κενος χερσιν αυτου εισελθoi εις τον οικον αυτου και ελλιπης ο οικος αυτου απο παντος ου εμπλησει ψυχην αυτου εν μονωσει ατεκνίας το γηρας αυτου εις αναλημψιν σκορπισθεισαν σαρχες ανθρωπαρεσκων υπο θηριων και οστα παρανομων κατεναντι του ηλιου εν ατιμια οφθαλμους εκκοψαισαν κορακες υποκρινομενων οτι ηρημωσαν οικους πολλους ανθρωπων εν ατιμια και εσκορπισαν εν επιθυμια και ουκ εμνησθησαν θεου και ουκ εφοβηθησαν τον θεον εν απασι τουτοις και παρωργισαν τον θεον και παρωξυναν εξαραι αυτους απο της γης οτι ψυχας ακακων παραλογισμω υπεκρινοντο μακαριοι οι φοβουμενοι τον κυριον εν ακακια αυτων ο κυριος ρυσεται αυτους απο ανθρωπων δολιων και αμαρτωλων και ρυσεται ημας απο παντος σκανδαλου παρανομου εξαραι ο θεος τους ποιουντας εν υπερηφανια πασαν αδικιαν οτι κριτης μεγας και κραταιος κυριος ο θεος ημων εν δικαιοσυνη γενοιτο κυριε το ελεος σου επι παντας τους αγαπωντας σε ψαλμος τω σαλωμων κυριε ο θεος αινεσω τω ονοματι σου εν αγαλλιασει εν μεσω επισταμενων τα κριματα σου τα δικαια οτι συ χρηστος και ελεημων η καταφυγη του πτωχου εν τω κεκραγεναι με προς σε μη παρασιωπησης απ εμου ου γαρ ληψεται τις σκυλα παρα ανδρος δυνατου και τις ληψεται απο παντων ων εποιησας εαν μη συ δως οτι ανθρωπος και η μερις αυτου παρα σου εν σταθμω ου προσθησει του πλεονασαι παρα το κριμα σου ο θεος εν τω θλιβεσθαι ημας επικαλεσομεθα σε εις βοηθειαν και συ ουκ αποστρεψη την δεησιν ημων οτι συ ο θεος ημων ει μη βαρυνης την χειρα σου εφ ημας ινα μη δι αναγκην αμαρτωμεν και εαν μη επιστρεψης ημας ουκ αφεξομεθα αλλ επι σε ηξομεν εαν γαρ πεινασω προς σε κεκραξομαι ο θεος και συ δωσεις μοι τα πετεινα και τους ιχθυας συ τρεφεις εν τω διδοναι σε υετον ερημοις εις ανατολην χλοης ητοιμασας χορτασματα εν ερημω παντι ζωντι και εαν πεινασωσιν προς σε αρουσιν προσωπον αυτων τους βασιλεις και αρχοντας και λαους συ τρεφεις ο θεος και πτωχου και πενητος η ελπις τις εστιν ει μη συ κυριε και συ επακουση οτι τις χρηστος και επιεικης αλλ η συ ευφραναι ψυχην ταπεινου εν τω ανοιξαι χειρα σου εν ελεει η χρηστοτης ανθρωπου εν φειδοι και η αυριον και εαν δευτερωσ η ανευ γογγυσμου και τουτο θαυμασειας το δε δομα σου πολυ μετα χρηστοτητος και πλουσιον και ου εστιν η ελπις επι σε ου φεισεται εν δοματι επι πασαν την γην το ελεος σου κυριε εν χρηστοτητι μακαριος ου μνημονευει ο θεος εν συμμετρια αυταρκειας εαν υπερπλεοναση ο ανθρωπος εξαμαρτανει ικανον το μετριον εν δικαιοσυνη και εν τουτω η ευλογια κυριου εις πλησμονην εν δικαιοσυνη ευφρανθεισαν οι φοβουμενοι κυριον εν αγαθοις και η χρηστοτης σου επι ισραηλ εν τη βασιλεια σου ευλογημενη η δοξα κυριου οτι αυτος βασιλευς ημων εν ελπιδι τω σαλωμων μακαριος ανηρ ου η καρδια αυτου ετοιμη επικαλεσασθαι το ονομα κυριου εν τω μνημονευειν αυτον το ονομα κυριου σωθησεται αι οδοι αυτου κατευθυνονται υπο κυριου και πεφυλαγμενα εργα χειρων αυτου υπο κυριου θεου αυτου απο ορασεως πονηρων ενυπνιων αυτου ου ταραχθησεται η ψυχη αυτου εν διαβασει ποταμων και σαλω θαλασσων ου πτοηθησεται εξανεστη εξ υπνου αυτου και ηυλογησεν τω ονοματι κυριου επ ευσταθεια καρδιας αυτου εξυμνησεν τω ονοματι του θεου αυτου και εδεηθη του προσωπου κυριου περι παντος του οικου αυτου και κυριος εισηκουσεν προσευχην παντος

εν φόβω θεου και παν αιτημα ψυχης ελπιζουσας προς αυτον επιτελει ο κυριος ευλογητος κυριος ο ποιων ελεος τοις αγαπωσιν αυτον εν αληθεια τω σαλωμων επιστροφης μη αποσκηνωσης αφ ημων ο θεος ινα μη επιθωνται ημιν οι εμισησαν ημας δωρεαν οτι απωσω αυτους ο θεος μη πατησατω ο πους αυτων κληρονομιαν αγιασματος σου συ εν θεληματι σου παιδευσον ημας και μη δως εθνεσιν εαν γαρ αποστείλης θανατον συ εντελη αυτω περι ημων οτι συ ελεημων και ουκ οργισθησθαι σου συντελεσαι ημας εν τω κατασκηνοουν το ονομα σου εν μεσω ημων ελεηθησομεθα και ουκ ισχυσει προς ημας εθνος οτι συ υπερασπιστης ημων και ημεις επικαλεσομεθα σε και συ επακουση ημων οτι συ οικτιρησεις το γενος ισραηλ εις τον αιωνα και ουκ απωση και ημεις υπο ζυγον σου τον αιωνα και μαστιγα παιδειας σου κατευθυνεις ημας εν καιρω αντιληψεως σου του ελεησαι τον οικον ιακωβ εις ημεραν εν η επηγγειλω αυτοις τω σαλωμων εις νεικος θλιψιν και φωνην πολεμου ηκουσεν το ους μου φωνην σαλπιγγος ηχουσης σφαγην και ολεθρον φωνη λαου πολλου ως ανεμου πολλου σφοδρα ως καταγιγαι πυρος πολλου φερομενου δι ερημου και ειπα εν τη καρδια μου που αρα κρινει αυτον ο θεος φωνην ηκουσα εις ιερουσαλημ πολιν αγιασματος συνετριβη η οσφυς μου απο ακοης παρελυθη γονατα μου εφοβηθη η καρδια μου εταραχθη τα οστα μου ως λινον ειπα κατευθυνουσιν οδους αυτων εν δικαιοσυνη ανελογισαμην τα κριματα του θεου απο κτισεως ουρανου και γης εδικαιωσα τον θεον εν τοις κριμασιν αυτου τοις απ αιωνος ανεκαλυψεν ο θεος τας αμαρτιας αυτων εναντιον του ηλιου εγνω πασα η γη τα κριματα του θεου τα δικαγια εν καταγαίαις κρυφιοις αι παρανομiai αυτων εν παροργισμω υιος μετα μητρος και πατηρ μετα θυγατρος συνεφυροντο εμοιχωντο εκαστος την γυναικα του πλησιον αυτου συνεθεντο αυτοις συνθηκας μετα ορκου περι τουτων τα αγια του θεου διηρπαζοσαν ως μη οντος κληρονομου λυτρουμενου επατουσαν το θυσιαστηριον κυριου απο πασης ακαθαρσιας και εν αφεδρω αιματος εμianαν τας θυσιας ως κρεα βεβηλα ου παρελιπον αμαρτιαν ην ουκ εποιησαν υπερ τα εθνη δια τουτο εκερασεν αυτοις ο θεος πνευμα πλανησεως εποτισεν αυτους ποτηριον οινου ακρατου εις μεθην ηγαγεν τον απ εσχατου της γης τον παιοντα κραταιως εκρινεν τον πολεμον επι ιερουσαλημ και την γην αυτης απηντησαν αυτω οι αρχοντες της γης μετα χαρας ειπαν αυτω επευκτη η οδος σου δευτε εισελθατε μετ ειρηνης ωμαλisan οδους τραχειας απο εισοδου αυτου ηνοιξαν πυλας επι ιερουσαλημ εστεφανωσαν τειχη αυτης εισηλθεν ως πατηρ εις οικον υιων αυτου μετ ειρηνης εστησεν τους ποδας αυτου μετα ασφαλειας πολλης κατελαβετο τας πυργοβαρεις αυτης και το τειχος ιερουσαλημ οτι ο θεος ηγαγεν αυτον μετα ασφαλειας εν τη πλανησει αυτων απωλεσεν αρχοντας αυτων και παν σοφον εν βουλη εξεχεεν το αιμα των οικουντων ιερουσαλημ ως υδωρ ακαθαρσιας απηγαγεν τους υιους και τας θυγατερας αυτων α εγεννησαν εν βεβηλωσει εποιησαν κατα τας ακαθαρσιας αυτων καθως οι πατερες αυτων εμianαν ιερουσαλημ και τα ηγιασμενα τω ονοματι του θεου εδικαιωθη ο θεος εν τοις κριμασιν αυτου εν τοις εθνεσιν της γης και οι οσιοι του θεου ως αρνια εν ακακια εν μεσω αυτων ανετος κυριος ο κρινων πασαν την γην εν δικαιοσυνη αυτου ιδου δη ο θεος εδειξας ημιν το κριμα σου εν τη δικαιοσυνη σου ειδοσαν οι οφθαλμοι ημων τα κριματα σου ο θεος εδικαιωσαμεν το ονομα σου το εντιμον

εις αιωνας οτι συ ο θεος της δικαιοσυνης κρινων τον ισραηλ εν παι-
δεια επιστρεψον ο θεος το ελεος σου εφ ημας και οικτιρησον ημας
συναγαγε την διασποραν ισραηλ μετα ελεους και χρηστοτητος οτι
η πιστις σου μεθ ημων και ημεις εσκληρυναμεν τον τραχηλον ημων
και συ παιδευτης ημων ει μη υπεριδης ημας ο θεος ημων ινα μη κα-
ταπιωσιν ημας εθνη ως μη οντος λυτρουμενου και συ ο θεος ημων
απ αρχης και επι σε η ελπις ημων κυριε και ημεις ουκ αφεξομεθα
σου οτι χρηστα τα κριματα σου εφ ημας ημιν και τοις τεκνοις ημων
η ευδοκια εις τον αιωνα κυριε σωτηρ ημων ου σαλευθησομεθα ετι
τον αιωνα χρονον αινετος κυριος εν τοις κριμασιν αυτου εν στοματι
οσιων και ευλογημενος ισραηλ υπο κυριου εις τον αιωνα τω σαλωμων
εις ελεγχον εν τω απαχθηναι ισραηλ εν αποικεσια εις γην αλλοτριαν
εν τω αποστηναι αυτους απο κυριου του λυτρωσαμενου αυτους απερ-
ριφησαν απο κληρονομιας ης εδωκεν αυτοις κυριος εν παντι εθνει η
διασπορα του ισραηλ κατα το ρημα του θεου ινα δικαιωθης ο θεος
εν τη δικαιοσυνη σου εν ταις ανομιαις ημων οτι συ κριτης δικαιος
επι παντας τους λαους της γης ου γαρ κρυβησεται απο της γνωσεως
σου πας ποιων αδικα και αι δικαιοσυναι των οσιων σου ενωπιον σου
κυριε και που κρυβησεται ανθρωπος απο της γνωσεως σου ο θεος
τα εργα ημων εν εκλογη και εξουσια της ψυχης ημων του ποιησαι
δικαιοσυνην και αδικιαν εν εργοις χειρων ημων και εν τη δικαιοσυνη
σου επισκεπτη υιους ανθρωπων ο ποιων δικαιοσυνην ιθθαυριζει ζω-
ην αυτω παρα κυριω και ο ποιων αδικιαν αυτος αιτιος της ψυχης εν
απωλεια τα γαρ κριματα κυριου εν δικαιοσυνη κατ ανδρα και οικον
τινι χρηστευση ο θεος ει μη τοις επικαλουμενοις τον κυριον καθαριεις
εν αμαρτιαις ψυχην εν εξομολογησει εν εξαγοραις οτι αισχυνη ημιν
και τοις προσωποις ημων περι απαντων και τινι αφησεις αμαρτιας ει
μη τοις ημαρτηχοσιν δικαιους ευλογησεις και ουκ ευθυνεις περι ων
ημαρτοσαν και η χρηστοτης σου επι αμαρτανοντας εν μεταμελεια και
νυν συ ο θεος και ημεις λαος ον ηγαπησας ιδε και οικτιρησον ο θεος
ισραηλ οτι σοι εσμεν και μη αποστησης ελεος σου αφ ημων ινα μη
επιθωνται ημιν οτι συ ηρετισω το σπερμα αβρααμ παρα παντα τα εθνη
και εθου το ονομα σου εφ ημας κυριε και ουκ απωση εις τον αιωνα
εν διαθηκη διεθου τοις πατρασιν ημων περι ημων και ημεις ελπιουμεν
επι σε εν επιστροφη ψυχης ημων του κυριου η ελεημοσυνη επι οικον
ισραηλ εις τον αιωνα και ετι εν υμνοις τω σαλωμων μακαριος ανηρ
ου ο κυριος εμνησθη εν ελεγμω και εκυκλωθη απο οδου πονηρας
εν μαστιγι καθαρισθηναι απο αμαρτιας του μη πληθυναι ο ετοιμαζων
νωτον εις μαστιγας καθαρισθησεται χρηστος γαρ ο κυριος τοις υπο-
μενουσιν παιδειαν ορθωσε γαρ οδους δικαιων και ου διαστρεψει εν
παιδεια και το ελεος κυριου επι τους αγαπωντας αυτον εν αληθεια
και μνησθησεται κυριος των δουλων αυτου εν ελεει η γαρ μαρτυρια
εν νομω διαθηκης αιωνιου η μαρτυρια κυριου επι οδους ανθρωπων
εν επισκοπη δικαιος και οσιος ο κυριος ημων εν κριμασιν αυτου εις
τον αιωνα και ισραηλ αινεσει τω ονοματι κυριου εν ευφροσυνη και
οσοι εξομολογησονται εν εκκλησια λαου και πτωχους ελεησει ο θε-
ος εν ευφροσυνη ισραηλ οτι χρηστος και ελεημων ο θεος εις τον
αιωνα και συναγωγει ισραηλ δοξασουσιν το ονομα κυριου του κυριου
η σωτηρια επι οικον ισραηλ εις ευφροσυνην αιωνιον τω σαλωμων εις
προσδοκιαν σαλπισατε εν σιων εν σαλπιγγι σημασις αγιων κηρυξατε

εν ιερουσαλημ φωνην ευαγγελιζομενου οτι ηλησεν ο θεος ισραηλ εν τη επισκοπη αυτων στηθι ιερουσαλημ εφ υψηλου και ιδε τα τεκνα σου απο ανατολων και δυσμων συνηγμενα εις απαξ υπο κυριου απο βορρα ερχονται τη ευφροσυνη του θεου αυτων εκ νησων μακριθεν συνηγαγεν αυτοους ο θεος ορη υψηλα εταπεινωσεν εις ομαλισμον αυτοις οι βουνοι εφυγосαν απο εισοδου αυτων οι δρυμοι εσχιασαν αυτοις εν τη παροδω αυτων παν ξυλον ευωδιας ανετειλεν αυτοις ο θεος ινα παρελθι ισραηλ εν επισκοπη δοξης θεου αυτων ενδυσαι ιερουσαλημ τα ιματια της δοξης σου ετοιμασον την στολην του αγιασματος σου οτι ο θεος ελαλησεν αγαθα ισραηλ εις τον αιωνα και ετι ποιησαι κυριος α ελαλησεν επι ισραηλ και ιερουσαλημ αναστησαι κυριος τον ισραηλ εν ονοματι δοξης αυτου του κυριου το ελεος επι τον ισραηλ εις τον αιωνα και ετι τω σαλωμων εν γλωσση παρανομων κυριε ρυσαι την ψυχην μου απο ανδρος παρανομου και πονηρου απο γλωσσης παρανομου και ψιθυρου και λαλουσης ψευδη και δολια εν ποικιλια στροφης οι λογοι της γλωσσης ανδρος πονηρου ωσπερ εν λαω πυρ αναπτον καλλονην αυτου η παροιγια αυτου εμπρησαι οικους εν γλωσση ψευδει εκκοψαι δενδρα ευφροσυνης φλογιζουσης παρανομους συγχεαι οικους εν πολεμω χειλεσιν ψιθυροις μακρυναι ο θεος απο ακακων χειλη παρανομων εν απορια και σχορπισθεισαν οστα ψιθυρων απο φοβουμενων κυριον εν πυρι φλογος γλωσσα ψιθυρος απολοιτο απο οσιων φυλαξαι κυριος ψυχην ησυχιον μισουσαν αδικους και κατευθυναι κυριος ανδρα ποιουντα ειρηνην εν οικω του κυριου η σωτηρια επι ισραηλ παιδα αυτου εις τον αιωνα και απολοινοτο οι αμαρτωλοι απο προσωπου κυριου απαξ και οσιοι κυριου κληρονομησασαν επαγγελιας κυριου τω σαλωμων ψαλμος παρακλησις των δικαιων δεξια κυριου εσχεπασεν με δεξια κυριου εφεισατο ημων ο βραχιων κυριου εσωσεν ημας απο ρομφαιας διαπορευομενης απο λιμου και θανατου αμαρτωλων θηρια επεδραμοσαν αυτοις πονηρα εν τοις οδουσιν αυτων επιλλοσαν σαρκας αυτων και εν ταις μυλαις εθλων οστα αυτων και εκ τουτων απαντων ερρυσατο ημας κυριος εταραχθη ο ευσεβης δια τα παραπτωματα αυτου μηποτε συμπαραληφθη μετα των αμαρτωλων οτι δεινη η καταστροφή του αμαρτωλου και ουχ αφεται δικαιου ουδεν εκ παντων τουτων οτι ουχ ομοια η παιδεια των δικαιων εν αγνοια και η καταστροφή των αμαρτωλων εν περιστολη παιδευεται δικαιος ινα μη επιχαρη ο αμαρτωλος τω δικαιω οτι νουθετησει δικαιον ως υιον αγαπησεως και η παιδεια αυτου ως πρωτοτοκου οτι φεισεται κυριος των οσιων αυτου και τα παραπτωματα αυτων εξαλειψει εν παιδεια η γαρ ζωη των δικαιων εις τον αιωνα αμαρτωλοι δε αρθησονται εις απωλειαν και ουχ ευρεθησεται μνημοσυνον αυτων ετι επι δε τους οσιους το ελεος κυριου και επι τους φοβουμενους αυτον το ελεος αυτου υμνος τω σαλωμων πιστος κυριος τοις αγαπωσιν αυτον εν αληθεια τοις υπομενουσιν παιδειαν αυτου τοις πορευομενοις εν δικαιοσυνη προσταγμάτων αυτου εν νομω ω ενετειλατο ημιν εις ζωην ημων οσιοι κυριου ζησονται εν αυτω εις τον αιωνα ο παραδεισος του κυριου τα ξυλα της ζωης οσιοι αυτου η φυτεια αυτων ερριζωμενη εις τον αιωνα ουκ εκτιλησονται πασας τας ημερας του ουρανου οτι η μερις και κληρονομια του θεου εστιν ισραηλ και ουχ ουτως οι αμαρτωλοι και παρανομοι οι ηγαπησαν ημεραν εν μετοχη αμαρτιας αυτων εν μικροτητι σαπριας η επιθυμια αυτων και ουκ εμνησθησαν του θεου οτι οδοι ανθρωπων

γνωσται ενωπιον αυτου δια παντος και ταμεια καρδιας επισταται προ του γενεσθαι δια τουτο η κληρονομια αυτων αδης και σκοτος και απωλεια και ουχ ευρεθησονται εν ημερα ελεους δικαιων οι δε οσοι κυριου κληρονομησουσιν ζων εν ευφροσυνη ψαλμος τω σαλωμων μετα ωδης εν τω θλιβεσθαι με επεκαλεσαμην το ονομα κυριου εις βοηθειαν ηλπισα του θεου ιαχωβ και εσωθη ην οτι ελπις και καταφυγη των πτωχων συ ο θεος τις γαρ ισχυει ο θεος ει μη εξομολογησασθαι σοι εν αληθεια και τι δυνατος ανθρωπος ει μη εξομολογησασθαι τω ονοματι σου ψαλμον καινον μετα ωδης εν ευφροσυνη καρδιας καρπον χειλεων εν οργανω ηρμωσμενω γλωσσης απαρχην χειλεων απο καρδιας οσιας και δικαιας ο ποιων ταυτα ου σαλευθησεται εις τον αιωνα απο κακου φλοξ πυρος και οργη αδικων ουχ αψεται αυτου οταν εξελθη επι αμαρτωλους απο προσωπου κυριου ολεθρευσαι πασαν υποστασιν αμαρτωλων οτι το σημειον του θεου επι δικαιους εις σωτηριαν λιμος και ρομφαια και θανατος απο δικαιων μακραν φευξονται γαρ ως διωκομενοι πολεμου απο οσιων καταδιωξονται δε αμαρτωλους και καταλημψονται και ουκ εκφευξονται οι ποιουντες ανομιαν το κριμα κυριου ως υπο πολεμίων εμπειρων καταλημψθησονται το γαρ σημειον της απωλειας επι του μετωπου αυτων και η κληρονομια των αμαρτωλων απωλεια και σκοτος και αι ανομιαι αυτων διωξονται αυτους εως αδου κατω η κληρονομια αυτων ουχ ευρεθησεται τοις τεκνοις αυτων αι γαρ αμαρτιαι εξερημωσουσιν οικους αμαρτωλων και απολουνται αμαρτωλοι εν ημερα κρισεως κυριου εις τον αιωνα οταν επισκεπηται ο θεος την γην εν κριματι αυτου οι δε φοβουμενοι τον κυριον ελεηθησονται εν αυτη και ζησονται εν τη ελεημοσυνη του θεου αυτων και αμαρτωλοι απολουνται εις τον αιωνα χρονον υμνος τω σαλωμων εις αντιληψιν οσοις εν τω νυσταξαι ψυχην μου απο κυριου παρα μικρον ωλισθησα εν καταφορα υπνουντων μακραν απο θεου παρ ολιγον εξεχυθη η ψυχη μου εις θανατον συνεγγυς πυλων αδου μετα αμαρτωλου εν τω διενεχθη η ψυχη μου απο κυριου θεου ισραηλ ει μη ο κυριος αντελαβετο μου τω ελθει αυτου εις τον αιωνα ενυξεν με ως κεντρον ιππου επι την γρηγορησιν αυτου ο σωτηρ και αντιληπτωρ μου εν παντι καιρω εσωσεν με εξομολογησομαι σοι ο θεος οτι αντελαβον μου εις σωτηριαν και ουκ ελογισω με μετα των αμαρτωλων εις απωλειαν μη αποστησης το ελεος σου απ εμου ο θεος μηδε την μνημην σου απο καρδιας μου εως θανατου επικρατησον μου ο θεος απο αμαρτίας πονηρας και απο πασης γυναικος πονηρας σκανδαλιζουσης αφρονα και μη απατησατω με καλλος γυναικος παρανομουσης και παντος υποκειμενου απο αμαρτίας ανωφελους τα εργα των χειρων μου κατευθυνον εν τοπω σου και τα διαβηματα μου εν τη μνημη σου διαφυλαξον την γλωσσαν μου και τα χειλη μου εν λογοις αληθειας περιστείλον οργην και θυμον αλογον μακραν ποιησον απ εμου γογγυσμον και ολιγοψυχian εν θλιψει μακρυνον απ εμου εαν αμαρτησω εν τω σε παιδευειν εις επιστροphen ευδοκια δε μετα ιλαροτητος στηρισον την ψυχην μου εν τω ενισχυσαι σε την ψυχην μου αρκεσει μοι το δοθεν οτι εαν μη συ ενισχυσης τις υφεζεται παιδειαν εν πενία εν τω ελεγχεσθαι ψυχην εν χειρι σαπριας αυτου η δοκιμασια σου εν σαρχι αυτου και εν θλιψει πενίας εν τω υπομειναι δικαιον εν τουτοις ελεηθησεται υπο κυριου ψαλμος τω σαλωμων μετα ωδης τω βασιλει κυριε συ αυτος βασιλευς ημων εις τον αιωνα και ετι οτι εν σοι ο

θεος καυχησεται η ψυχη ημων και τις ο χρονος ζωης ανθρωπου επι της γης κατα τον χρονον αυτου και η ελπις αυτου επ αυτον ημεις δε ελπιουμεν επι τον θεον σωτηρα ημων οτι το κρατος του θεου ημων εις τον αιωνα μετ ελεους και η βασιλεια του θεου ημων εις τον αιωνα επι τα εθνη εν κρισει συ κυριε ηρετισω τον δαυιδ βασιλεια επι ισραηλ και συ ωμοσας αυτω περι του σπερματος αυτου εις τον αιωνα του μη εκλειπειν απεναντι σου βασιλειον αυτου και εν ταις αμαρτιαις ημων επαναστησαν ημιν αμαρτωλοι επεθεντο ημιν και εξωσαν ημας οις ουκ επηγγειλω μετα βιας αφειλαντο και ουκ εδοξασαν το ονομα σου το εντιμον εν δοξη εθεντο βασιλειον αντι υφους αυτων ηρημωσαν τον θρονον δαυιδ εν υπερηφανια αλλαγματος και συ ο θεος καταβαλεις αυτοους και αρεις το σπερμα αυτων απο της γης εν τω επαναστηναι αυτοις ανθρωπον αλλοτριον γενους ημων κατα τα αμαρτηματα αυτων αποδωσεις αυτοις ο θεος ευρεθηναι αυτοις κατα τα εργα αυτων ουκ ηλεησεν αυτοους ο θεος εξηρευνησεν το σπερμα αυτων και ουκ αφηκεν αυτων ενα πιστος ο κυριος εν πασι τοις κριμασιν αυτου οις ποιει επι την γην ηρημωσεν ο ανομος την γην ημων απο ενοικουντων αυτην ηφανισαν νεον και πρεσβυτην και τεκνα αυτων αμα εν οργη καλλους αυτου εξαπεστειλεν αυτα εως επι δυσμων και τους αρχοντας της γης εις εμπαιγμον και ουκ εφεισατο εν αλλοτριοτητι ο εχθρος εποησεν υπερηφανιαν και η καρδια αυτου αλλοτρια απο του θεου ημων και παντα οσα εποησεν εν ιερουσαλημ καθως και τα εθνη εν ταις πολεσι του σθενους αυτων και επεκρατουσαν αυτων οι υιοι της διαθηκης εν μεσω εθνων συμμικτων ουκ ην εν αυτοις ο ποιων εν ιερουσαλημ ελεος και αληθειαν εφυγосαν απ αυτων οι αγαπωντες συναγωγας οσιων ως στρουθια εξεπετασθησαν απο κοιτης αυτων επλανωντο εν ερημοις σωθηναι ψυχας αυτων απο κακου και τιμιον εν οφθαλμοις παροικιας ψυχη σεσωσμενη εξ αυτων εις πασαν την γην εγενηθη ο σχορπισμος αυτων υπο ανομων οτι ανεσχεν ο ουρανος του σταξαι υετον επι την γην πηγαι συνεσχεθησαν αιωνιοι εξ αβυσσων απο ορεων υψηλων οτι ουκ ην εν αυτοις ποιων δικαιοσυνην και κριμα απο αρχοντος αυτων και λαου ελαχιστου εν παση αμαρτια ο βασιλευς εν παρανομια και ο κριτης εν απειθεια και ο λαος εν αμαρτια ιδε κυριε και αναστησον αυτοις τον βασιλεια αυτων υιον δαυιδ εις τον καιρον ον ειλου συ ο θεος του βασιλευσαι επι ισραηλ παιδα σου και υποζωσον αυτον ισχυν του θραυσαι αρχοντας αδικους καθαρισαι ιερουσαλημ απο εθνων καταπατουντων εν απωλεια εν σοφια δικαιοσυνης εξωσαι αμαρτωλους απο κληρονομιας εκτριψαι υπερηφανιαν αμαρτωλου ως σκευη κεραμεως εν ραβδω σιδηρα συντριψαι πασαν υποστασιν αυτων ολεθρευσαι εθνη παρανομα εν λογω στοματος αυτου εν απειλη αυτου φυγειν εθνη απο προσωπου αυτου και ελεγξαι αμαρτωλους εν λογω καρδιας αυτων και συναξει λαον αγιον ου αφηγησεται εν δικαιοσυνη και κρινει φυλας λαου ηγιασμενου υπο κυριου θεου αυτου και ουκ αφησει αδικιαν εν μεσω αυτων αυλισθηναι ετι και ου κατοικησει πας ανθρωπος μετ αυτων ειδως κακιαν γνωσεται γαρ αυτοους οτι παντες υιοι θεου εισιν αυτων και καταμερισει αυτοους εν ταις φυλαις αυτων επι της γης και παροικος και αλλογενης ου παροικησει αυτοις ετι κρινει λαους και εθνη εν σοφια δικαιοσυνης αυτου διαβαλμα και εξει λαους εθνων δουλευειν αυτω υπο τον ζυγον αυτου και τον κυριον δοξασει εν επισημω πασης της γης και καθαριει ιερουσαλημ εν αγιασμω ως

και το απ αρχης ερχεσθαι εθνη απ ακρου της γης ιδειν την δοξαν
αυτου φεροντες δωρα τους εξησθηνοτας υιους αυτης και ιδειν την
δοξαν κυριου ην εδοξασεν αυτην ο θεος και αυτος βασιλευς δικαιος
διδακτος υπο θεου επ αυτους και ουκ εστιν αδικια εν ταις ημεραις
αυτου εν μεσω αυτων οτι παντες αγιοι και βασιλευς αυτων χριστος
κυριου ου γαρ ελπιει επι ιππον και αναβατην και τοξον ουδε πληθυνει
αυτω χρυσιον ουδε αργυριον εις πολεμον και πολλοις λαοις ου συνα-
ζει ελπιδας εις ημεραν πολεμου κυριος αυτος βασιλευς αυτου ελπις
του δυνατου ελπιδι θεου και ελεησει παντα τα εθνη ενωπιον αυτου
εν φοβω παταξει γαρ γην τω λογω του στοματος αυτου εις αιωνα
ευλογησει λαον κυριου εν σοφια μετ ευφροσυνης και αυτος καθαρως
απο αμαρτιας του αρχειν λαου μεγαλου ελεγξει αρχοντας και εξαραι
αμαρτωλους εν ισχυι λογου και ουκ ασθενησει εν ταις ημεραις αυτου
επι θεω αυτου οτι ο θεος κατειργασατο αυτον δυνατον εν πνευματι
αγιω και σοφον εν βουλη συνεσεως μετα ισχυος και δικαιοσυνης και
ευλογια κυριου μετ αυτου εν ισχυι και ουκ ασθενησει η ελπις αυτου
επι κυριον και τις δυναται προς αυτον ισχυρος εν εργοις αυτου και
κραταιος εν φοβω θεου ποιμαινων το ποιμνιον κυριου εν πιστει και
δικαιοσυνη και ουκ αφησει ασθενησαι εν αυτοις εν τη νομη αυτων
εν ισοτητι παντας αυτους αξει και ουκ εσται εν αυτοις υπερηφανια
του καταδυναστευθηναι εν αυτοις αυτη η ευπρεπεια του βασιλεως ισ-
ραηλ ην εγνω ο θεος αναστησαι αυτον επ οικον ισραηλ παιδευσαι
αυτον τα ρηματα αυτου πεπυρωμενα υπερ χρυσιον το πρωτον τιμιον
εν συναγωγαις διακρινει λαου φυλας ηγιασμενου οι λογοι αυτου ως
λογοι αγιων εν μεσω λαων ηγιασμενων μακαριοι οι γενομενοι εν ταις
ημεραις εκειναις ιδειν τα αγαθα ισραηλ εν συναγωγη φυλων α ποιησει
ο θεος ταχυναι ο θεος επι ισραηλ το ελεος αυτου ρυσαιτο ημας α-
πο ακαθαρσιας εχθρων βεβηλων κυριος αυτος βασιλευς ημων εις τον
αιωνα και ετι ψαλμος τω σαλωμων ετι του χριστου κυριου κυριε το
ελεος σου επι τα εργα των χειρων σου εις τον αιωνα η χρηστοτης
σου μετα δοματος πλουσιου επι ισραηλ οι οφθαλμοι σου επιβλεπο-
ντες επ αυτα και ουχ υστερησει εξ αυτων τα ωτα σου επακουει εις
δεησιν πτωχου εν ελπιδι τα κριματα σου επι πασαν την γην μετα ελε-
ους και η αγαπη σου επι σπερμα αβρααμ υιους ισραηλ η παιδεια σου
εφ ημας ως υιον πρωτοτοκον μονογενη αποστρεψαι ψυχην ευηχοον
απο αμαθιας εν αγνοια καθαρισαι ο θεος ισραηλ εις ημεραν ελεους
εν ευλογια εις ημεραν εκλογης εν αναξει χριστου αυτου μακαριοι οι
γενομενοι εν ταις ημεραις εκειναις ιδειν τα αγαθα κυριου α ποιησει
γενεα τη ερχομενη υπο ραβδον παιδεια χριστου κυριου εν φοβω θε-
ου αυτου εν σοφια πνευματος και δικαιοσυνης και ισχυος κατευθυναι
ανδρα εν εργοις δικαιοσυνης φοβω θεου καταστησαι παντας αυτους
ενωπιον κυριου γενεα αγαθη εν φοβω θεου εν ημεραις ελεους διαψαλ-
μα μεγας ημων ο θεος και ενδοξος εν υψιστοις κατοικων ο διαταξας
εν πορεία φωστηρας εις καιρους ωρων αφ ημερων εις ημερας και ου
παρεβησαν απο οδου ης ενετειλω αυτοις εν φοβω θεου η οδος αυτων
καθ' εκαστην ημεραν αφ ης ημερας εκτισεν αυτους ο θεος και εως
αιωνος και ουκ επλανηθησαν αφ ης ημερας εκτισεν αυτους απο γε-
νεων αρχαιων ουκ απεστησαν οδων αυτων ει μη ο θεος ενετειλατο
αυτοις εν επιταγη δουλων αυτου

λογος κυριου ος εγενηθη προς ωσηε τον του βεηρι εν ημεραις

οζιου και ιωαθαμ και αχαζ και εξεκίου βασιλεων ιουδα και εν ημε-
ραις ιεροβοαμ υιου ιωας βασιλεως ισραηλ αρχη λογου κυριου προς
ωσση και ειπεν κυριος προς ωσση βαδιζε λαβε σεαυτω γυναικα πορ-
νειας και τεκνα πορνειας διоти εκπορνευουσα εκπορνευσει η γη απο
οπισθεν του κυριου και επορευθη και ελαβεν την γομερ θυγατερα
δεβηλαιμ και συνελαβεν και ετεκεν αυτω υιον και ειπεν κυριος προς
αυτον καλεσον το ονομα αυτου ιεζραελ διotti ετι μικρον και εκδικησω
το αιμα του ιεζραελ επι τον οικον ιου και καταπαυσω βασιλειαν οικου
ισραηλ και εσται εν τη ημερα εκεινη συντριψω το τοξον του ισραηλ
εν τη κοιλαδι του ιεζραελ και συνελαβεν ετι και ετεκεν θυγατερα
και ειπεν αυτω καλεσον το ονομα αυτης ουκ-ηλημενη διotti ου μη
προσθησω ετι ελεησαι τον οικον του ισραηλ αλλ η αντιτασσομενος
αντιταξομαι αυτοις τους δε υιους ιουδα ελεησω και σωσω αυτους εν
κυριω θεω αυτων και ου σωσω αυτους εν τοξω ουδε εν ρομφαια ουδε
εν πολεμω ουδε εν αρμασιν ουδε εν ιπποις ουδε εν ιππευσιν και απε-
γαλακτισεν την ουκ-ηλημενην και συνελαβεν ετι και ετεκεν υιον και
ειπεν καλεσον το ονομα αυτου ου-λαοσ-μου διotti υμεις ου λαος μου
και εγω ουκ ειμι υμων και ην ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος
της θαλασσης η ουκ εκμετρηθησεται ουδε εξαριθμηθησεται και εσται
εν τω τοπω ου ερρεθη αυτοις ου λαος μου υμεις εκει κληθησονται υιοι
θεου ζωντος και συναχθησονται οι υιοι ιουδα και οι υιοι ισραηλ επι
το αυτο και θησονται εαυτοις αρχην μιαν και αναβησονται εκ της γης
οτι μεγαλη η ημερα του ιεζραελ ειπατε τω αδελφω υμων λαοσ-μου και
τη αδελφη υμων ηλημενη κριθητε προς την μητερα υμων κριθητε οτι
αυτη ου γυνη μου και εγω ουκ ανηρ αυτης και εξαρω την πορνειαν
αυτης εκ προσωπου μου και την μοιχειαν αυτης εκ μεσου μαστων αυ-
της οπως αν εκδυσω αυτην γυμνην και αποκαταστησω αυτην καθως
ημερα γενεσεως αυτης και θησομαι αυτην ως ερημον και ταξω αυτην
ως γην ανυδρον και αποκτενω αυτην εν διψει και τα τεκνα αυτης ου
μη ελεησω οτι τεκνα πορνειας εστιν οτι εξεπορνευσεν η μητηρ αυ-
των κατησχυνεν η τεκουσα αυτα ειπεν γαρ ακολουθησω οπισω των
εραστων μου των διδοντων μοι τους αρτους μου και το υδωρ μου και
τα ιματια μου και τα οθονια μου και το ελαιον μου και παντα οσα
μοι καθηκει δια τουτο ιδου εγω φρασσω την οδον αυτης εν σχολοφιν
και ανοικοδομησω τας οδους αυτης και την τριβον αυτης ου μη ευρη
και καταδιωζεται τους εραστας αυτης και ου μη καταλαβη αυτους και
ζητησει αυτους και ου μη ευρη αυτους και ερει πορευσομαι και επι-
στρεψω προς τον ανδρα μου τον προτερον οτι καλως μοι ην τοτε η
νυν και αυτη ουκ εγνω οτι εγω δεδωκα αυτη τον σιτον και τον οινον
και το ελαιον και αργυριον επληθυνα αυτη αυτη δε αργυρα και χρυσα
εποιησεν τη βααλ δια τουτο επιστρεψω και κοιμiouμαι τον σιτον μου
καθ' ωραν αυτου και τον οινον μου εν καιρω αυτου και αφελουμαι τα
ιματια μου και τα οθονια μου του μη καλυπτειν την ασχημοσυνην αυ-
της και νυν αποκαλυψω την ακαθαρσιαν αυτης ενωπιον των εραστων
αυτης και ουδεις ου μη εξεληται αυτην εκ χειρος μου και αποστρεψω
πασας τας ευφροσυνας αυτης εορτας αυτης και τας νομηνιας αυτης
και τα σαββατα αυτης και πασας τας πανηγυρεις αυτης και αφανιω
αμπελον αυτης και τας συκας αυτης οσα ειπεν μισθωματα μου ταυτα
εστιν α εδωκαν μοι οι ερασται μου και θησομαι αυτα εις μαρτυριον
και καταφαγεται αυτα τα θηρια του αγρου και τα πετεινα του ουρα-

νου και τα ερπετα της γης και εκδικησω επ αυτην τας ημερας των βασιλει εν αις επεθυεν αυτοις και περιετιθετο τα ενωτια αυτης και τα καθορμια αυτης και επορευετο οπισω των εραστων αυτης εμου δε επελαθετο λεγει κυριος δια τουτο ιδου εγω πλανω αυτην και ταξω αυτην εις ερημον και λαλησω επι την καρδιαν αυτης και δωσω αυτη τα κτηματα αυτης εκειθεν και την κοιλαδα αχωρ διανοιζει συνεσιν αυτης και ταπεινωθησεται εκει κατα τας ημερας νηπιότητος αυτης και κατα τας ημερας αναβάσεως αυτης εκ γης αιγυπτου και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος καλεσει με ο ανηρ μου και ου καλεσει με ετι βασιλιμ και εξαρω τα ονοματα των βασιλει εκ στοματος αυτης και ου μη μνησθωσιν ουκετι τα ονοματα αυτων και διαθησομαι αυτοις εν εκεινη τη ημερα διαθηκην μετα των θηριων του αγρου και μετα των πετεινων του ουρανου και μετα των ερπετων της γης και τοξον και ρομφαιαν και πολεμον συντριψω απο της γης και κατοικιω σε επ ελπιδι και μνηστευσομαι σε εμαυτω εις τον αιωνα και μνηστευσομαι σε εμαυτω εν δικαιοσυνη και εν κριματι και εν ελεει και εν οικτιρμοις και μνηστευσομαι σε εμαυτω εν πιστει και επιγνωση τον κυριον και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος επακουσομαι τω ουρανω και ο ουρανός επακουσεται τη γη και η γη επακουσεται τον σιτον και τον οινον και το ελαιον και αυτα επακουσεται τω ιεζραελ και σπερω αυτην εμαυτω επι της γης και ελεησω την ουκ-ηλεημενην και ερω τω ου-λαω-μου λαος μου ει συ και αυτος ερει κυριος ο θεος μου ει συ και ειπεν κυριος προς με ετι πορευθητι και αγαπησον γυναικα αγαπωσαν πονηρα και μοιχαλιν καθως αγαπα ο θεος τους υιους ισραηλ και αυτοι αποβλεπουσιν επι θεους αλλοτριους και φιλουσιν πεμματα μετα σταφιδων και εμισθωσαμην εμαυτω πεντεκαιδεκα αργυριου και γομορ κριθων και νεβελ οινου και ειπα προς αυτην ημερας πολλας κατηρησεν επ εμοι και ου μη πορνευσης ουδε μη γενη ανδρι ετερω και εγω επι σοι διοτι ημερας πολλας κατηρησονται οι υιοι ισραηλ ουκ οντος βασιλεως ουδε οντος αρχοντος ουδε ουσης θυσιας ουδε οντος θυσιαστηριου ουδε ιερατειας ουδε δηλων και μετα ταυτα επιστρεψουσιν οι υιοι ισραηλ και επιζητησουσιν κυριον τον θεον αυτων και δαυιδ τον βασιλεα αυτων και εκστησονται επι τω κυριω και επι τοις αγαθοις αυτου επ εσχατων των ημερων ακουσατε λογον κυριου υιοι ισραηλ διοτι κρισις τω κυριω πως τους κατοικουντας την γην διοτι ουκ εστιν αληθεια ουδε ελεος ουδε επιγνωσις θεου επι της γης αρα και ψευδος και φονος και κλοπη και μοιχεια κεχυται επι της γης και αιματα εφ αιμασιν μισγουσιν δια τουτο πενήθησεν η γη και σμικρυνθησεται συν πασιν τοις κατοικουσιν αυτην συν τοις θηριοις του αγρου και συν τοις ερπετοις της γης και συν τοις πετεινοις του ουρανου και οι ιχθυες της θαλασσης εκλειψουσιν οπως μηδεις μητε δικαζηται μητε ελεγχη μηδεις ο δε λαος μου ως αντιλεγόμενος ιερευσ και ασθენησεις ημερας και ασθενησει και προφητης μετα σου νυκτι ωμοιωσα την μητερα σου ωμοιωθη ο λαος μου ως ουκ εχων γνωσιν οτι συ επιγνωσιν απωσω καγω απωσομαι σε του μη ιερατευειν μοι και επελαθου νομον θεου σου καγω επιλησομαι τεκνων σου κατα το πληθος αυτων ουτως ημαρτον μοι την δοξαν αυτων εις ατιμιαν θησομαι αμαρτίας λαου μου φαγονται και εν ταις αδικιαις αυτων λημψονται τας ψυχας αυτων και εσται καθως ο λαος ουτως και ο ιερευσ και εκδικησω επ αυτον τας οδους αυτου και τα διαβουλια αυτου ανταποδωσω αυτω και φαγονται

και ου μη εμπλησθωσιν επορνευσαν και ου μη κατευθυνωσιν διοτι τον κυριον εγκατελιπον του φυλαξαι πορνειαν και οινον και μεθυσμα εδεξατο καρδια λαου μου εν συμβολοις επηρωτων και εν ραβδοις αυτου απηγγελλον αυτω πνευματι πορνειας επλανηθησαν και εξεπορνευσαν απο του θεου αυτων επι τας κορυφας των ορειων εθυσιαζον και επι τους βουνους εθυσον υποκατω δρυος και λευκης και δενδρου συσκιαζοντος οτι καλον σκεπη δια τουτο εκπορνευσουσιν αι θυγατερες υμων και αι νυμφαι υμων μοιχευσουσιν και ου μη επισκεψωμαι επι τας θυγατερας υμων οταν πορνευσωσιν και επι τας νυμφας υμων οταν μοιχευσωσιν διοτι και αυτοι μετα των πορνων συνεφυροντο και μετα των τετελεσμενων εθυσον και ο λαος ο συνιων συνεπλεκετο μετα πορνης συ δε ισραηλ μη αγνοει και ιουδα μη εισπορευεσθε εις γαλγала και μη αναβαινετε εις τον οικον ων και μη ομνυετε ζωντα κυριον οτι ως δαμαλις παροιστρωσα παροιστρησεν ισραηλ νυν νεμησει αυτους κυριος ως αμνον εν ευρυχωρω μετοχος ειδωλων εφραιμ ειθηκεν εαυτω σκανδαλα ηρετισεν χαναναιους πορνευοντες εξεπορνευσαν ηγαπησαν ατιμιαν εκ φρυαγματος αυτων συτροφη πνευματος συ ει εν ταις περυξιν αυτης και κατασχυνθησονται εκ των θυσιαστηριων αυτων ακουσατε ταυτα οι ιερεις και προσεχετε οικος ισραηλ και ο οικος του βασιλεως ενωτιζεσθε διοτι προς υμας εστιν το κριμα οτι παγίς εγεννηθητε τη σκοπια και ως δικτυον εκτεταμενον επι το ιταβυριον ο οι αγρευοντες την θηραν κατεπηξαν εγω δε παιδευτης υμων εγω εγνων τον εφραιμ και ισραηλ ουκ απεστιν απ εμου διοτι νυν εξεπορνευσεν εφραιμ εμianθη ισραηλ ουκ εδωκαν τα διαβουλια αυτων του επιστρεψαι προς τον θεον αυτων οτι πνευμα πορνειας εν αυτοις εστιν τον δε κυριον ουκ επεγνωσαν και ταπεινωθησεται η υβρις του ισραηλ εις προσωπον αυτου και ισραηλ και εφραιμ ασθენησουσιν εν ταις αδικιαις αυτων και ασθενησει και ιουδας μετ αυτων μετα προβατων και μοσχων πορευουσιν του εκζητησαι τον κυριον και ου μη ευρωσιν αυτον οτι εξεκλινεν απ αυτων οτι τον κυριον εγκατελιπον οτι τεκνα αλλοτρια εγεννηθησαν αυτοις νυν καταφαγεται αυτους η ερυσιβη και τους κληρους αυτων σαλπιατε σαλπιγγι επι τους βουνους ηχησατε επι των υψηλων κηρυξατε εν τω οικω ων εξεστη βενιαμιν εφραιμ εις αφανισμον εγενετο εν ημεραις ελεγχου εν ταις φυλαις του ισραηλ εδειξα πιστα εγενοντο οι αρχοντες ιουδα ως μετατιθεντες ορια επ αυτους εκχεω ως υδωρ το ορμημα μου κατεδυναστευσεν εφραιμ τον αντιδικον αυτου κατεπατησεν κριμα οτι ηρξατο πορευεσθαι οπισω των ματαιων και εγω ως ταραχη τω εφραιμ και ως κεντρον τω οικω ιουδα και ειδεν εφραιμ την νοσον αυτου και ιουδας την οδυνην αυτου και επορευθη εφραιμ προς ασσυριους και απεστειλεν πρεσβεις προς βασιλεα ιαριμ και αυτος ουκ ηδυνασθη ιασασθαι υμας και ου μη διαπαυση εξ υμων οδυνη διοτι εγω ειμι ως πανθηρ τω εφραιμ και ως λεων τω οικω ιουδα και εγω αρπωμαι και πορευομαι και λημφομαι και ουκ εσται ο εξαιρουμενος πορευομαι και επιστρεψω εις τον τοπον μου εως ου αφανισθωσιν και επιζητησουσιν το προσωπον μου εν θλιψει αυτων ορθριουσι προς με λεγοντες πορευθωμεν και επιστρεψωμεν προς κυριον τον θεον ημων οτι αυτος ηρπακεν και ιασεται ημας παταξει και μοτωση ημας υγιασει ημας μετα δυο ημερας εν τη ημερα τη τριτη αναστησομεθα και ζησομεθα ενωπιον αυτου και γνωσομεθα διωξομεν του γνωναι τον κυριον ως ορθρον ετοιμον

ευρησόμεν αὐτὸν καὶ ἤξει ὡς ὕετος ἡμῖν προίμος καὶ ὄψιμος τῇ γῇ τι σοὶ ποιήσω ἐφραὶμ τι σοὶ ποιήσω ἰουδὰ το δὲ ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλῃ πρωινῇ καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινῇ πορευομένη διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφῆτας ὑμῶν ἀπεκτεῖνα αὐτοὺς ἐν ῥήμασιν στόματος μου καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύσεται διότι ἔλεος θέλω καὶ οὐ θυσίαν καὶ ἐπιγνώσιν θεοῦ ἢ ὀλοκαυτώματα αὐτοὶ δὲ εἰσιν ὡς ἀνθρώπος παραβαινῶν διαθήκην ἐκεῖ κατεφρόνησεν μου γαλαὰδ πόλις ἐργαζομένη μάταια ταρασσούσα ὕδωρ καὶ ἡ ἰσχύς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ ἐκρυψάν ἱερεῖς ὁδὸν κυρίου ἐφόνευσαν σίκκιμα ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν ἐν τῷ οἰκῷ ἰσραὴλ εἶδον φρικωδὴ ἐκεῖ πορνείαν τοῦ ἐφραὶμ ἐμیانθη ἰσραὴλ καὶ ἰουδὰ ἀρχοῦ τρυγὰν σεαυτῷ ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου ἐν τῷ ἰασασθαι με τὸν ἰσραὴλ καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία ἐφραὶμ καὶ ἡ κακία σαμαρείας ὅτι ἤργασαντο ψευδῆ καὶ κλεπτῆς πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσεται ἐκδιδυσκῶν ληστῆς ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ὅπως συναδῶσιν ὡς συναδόντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν πᾶσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθη ἡ νύξ ἐκυκλώσεν αὐτοὺς τὰ διαβούλια αὐτῶν ἀπεναντί τοῦ προσώπου μου ἐγενόντο ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὐφρανάν βασιλῆες καὶ ἐν τοῖς ψευδεσὶν αὐτῶν ἀρχόντας πάντες μοιχευόντες ὡς κλιβάνος καιόμενος εἰς πεψίν κατακαυμάτος ἀπὸ τῆς φλογὸς ἀπὸ πυρρασεὼς στεατός ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτὸ αἱ ἡμέραι τῶν βασιλείων ὑμῶν ἤρξαντο οἱ ἀρχόντες θυμουσθαι ἐξ οἴνου ἐξετείνειν τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν διότι ἀνεκαυθίσαν ὡς κλιβάνος αἱ καρδίαι αὐτῶν ἐν τῷ καταρασσεῖν αὐτοὺς ὅλην τὴν νύκτα ὑπνοῦ ἐφραὶμ ἐνεπλήσθη πρωὶ ἐγενήθη ἀνεκαυθὴ ὡς πυρὸς φεγγὸς πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς κλιβάνος καὶ κατεφαγὸν τοὺς κρίτας αὐτῶν πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐπέσαν οὐκ ἦν ὁ ἐπικαλούμενος ἐν αὐτοῖς πρὸς με ἐφραὶμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτοῦ συνανέμειγνυτο ἐφραὶμ ἐγένετο ἐγκρυφίας οὐ μεταστρεφόμενος κατεφαγὸν ἀλλοτριοὶ τὴν ἰσχύν αὐτοῦ αὐτὸς δὲ οὐκ ἐπέγνω καὶ πολῖαι ἐξήνθησαν αὐτῷ καὶ αὐτὸς οὐκ ἐγνώ καὶ ταπεινώθησεται ἡ ὑβρίς ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς κύριον τὸν θεὸν αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τοῦτοις καὶ ἡν ἐφραὶμ ὡς περισσότερα ἀνους οὐκ ἐχούσα καρδίαν αἰγύπτου ἐπεκαλεῖτο καὶ εἰς ἀσσυρίους ἐπορευθίσαν καθὼς ἀν πορευόνται ἐπιβάλλω ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν μου καθὼς τὰ πετεῖνα τοῦ οὐρανοῦ καταξῶ αὐτοὺς παιδεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλιψέως αὐτῶν οὐαὶ αὐτοῖς ὅτι ἀπεπηδῆσαν ἀπ' ἐμοῦ δειλαιοὶ εἰσιν ὅτι ἠσεβήσαν εἰς ἐμὲ ἐγὼ δὲ ἐλυτρώσαμην αὐτοὺς αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευδῆ καὶ οὐκ ἐβοήσαν πρὸς με αἱ καρδίαι αὐτῶν ἀλλ' ἡ ὠλολυζὸν ἐν ταῖς κοιταῖς αὐτῶν ἐπὶ σιτῷ καὶ οἶνῳ κατετεμνοντο ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοὶ καγὼ κατισχύσα τοὺς βραχίονας αὐτῶν καὶ εἰς ἐμὲ ἐλογίσαντο πονήρα ἀπεστράφησαν εἰς οὐθὲν ἐγενόντο ὡς τοξὸν ἐντεταμένον πέσονται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἀρχόντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν οὗτος ὁ φαυλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ αἰγύπτῳ εἰς κόλπον αὐτῶν ὡς γῇ ὡς αἶτος ἐπ' οἶκον κυρίου ἀνθ' ὧν παρεβήσαν τὴν διαθήκην μου καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσεβήσαν ἐμὲ κεκραξόνται ὁ θεὸς ἐγνώκαμεν σὲ ὅτι ἰσραὴλ ἀπεστρεψάτο ἀγαθὰ ἐχθρὸν κατεδιώξαν ἑαυτοὺς ἐβασίλευσαν καὶ οὐ δι' ἐμοῦ ἤρξαν καὶ οὐκ ἐγνώρισαν μοι τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰδῶλα ὅπως ἐξολέθρευθῶσιν ἀποτριψαί τον μοσχὸν σου σαμαρεία παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου ἐπ' αὐτοὺς ἕως τίνος οὐ μὴ δυνῶνται καθαρισθῆναι ἐν τῷ ἰσραὴλ καὶ αὐτὸ τεκτὼν ἐποίησεν

και ου θεος εστιν διοτι πλανων ην ο μοσχος σου σαμαρεια οτι ανεμο-
φθορα εσπειραν και η καταστροφη αυτων εκδεξεται αυτα δραγμα ουκ
εχον ισχυν του ποιησαι αλευρον εαν δε και ποιηση αλλοτριои καταφα-
γονται αυτο κατεποθη ισραηλ νυν εγενετο εν τοις εθνεσιν ως σκευος
αχρηστον οτι αυτοι ανεβησαν εις ασσυριους ανεθαλεν και η εαυτον
εφραιμ δωρα ηγαπησαν δια τουτο παραδοθησονται εν τοις εθνεσιν
νυν εισδεξομαι αυτους και κοπασουσιν μικρον του χριειν βασιλεια και
αρχοντας οτι επληθυνεν εφραιμ θυσιασθηρια εις αμαρτιας εγενοντο
αυτω θυσιασθηρια ηγαπημενα καταγραφω αυτω πληθος και τα νομιμα
αυτου εις αλλοτρια ελογισθησαν θυσιασθηρια τα ηγαπημενα διοτι εαν
θυσωσιν θυσιαν και φαγωσιν κρεα κυριος ου προσδεξεται αυτα νυν
μνησθησεται τας αδικιας αυτων και εκδικησει τας αμαρτιας αυτων αυ-
τοι εις αιγυπτον απεστρεψαν και εν ασσυριοις ακαθαρτα φαγονται και
επελαυετο ισραηλ του ποιησαντος αυτον και ωκοδομησαν τεμενη και
ιουδας επληθυνεν πολεις τετειχισμενας και εξαποστελω πυρ εις τας
πολεις αυτου και καταφαγεται τα θεμελια αυτων μη χαιρε ισραηλ μηδε
ευφρανινου καθως οι λαοι διοτι επορνευσας απο του θεου σου ηγαπη-
σας δοματα επι παντα αλωνα σιτου αλων και ληνος ουκ εγνων αυτους
και ο οινος εψευσατο αυτους ου κατωκησαν εν τη γη του κυριου
κατωκησεν εφραιμ εις αιγυπτον και εν ασσυριοις ακαθαρτα φαγονται
ουκ εσπεισαν τω κυριω οινον και ουχ ηδυναν αυτω αι θυσιαι αυτων
ως αρτος πενθους αυτοις παντες οι εσθοντες αυτα μιανθησονται διοτι
οι αρτοι αυτων ταις ψυχαις αυτων ουκ εισελευσονται εις τον οικον
κυριου τι ποιησετε εν ημερα πανηγυρεως και εν ημερα εορτης του
κυριου δια τουτο ιδου πορευσονται εκ ταλαιπωριας αιγυπτου και εκ-
δεξεται αυτους μεμφις και θαψει αυτους μαχμας το αργυριον αυτων
ολεθρος κληρονομησει ακανθαι εν τοις σκηνωμασιν αυτων ηκασιν αι
ημεραι της εκδικησεως ηκασιν αι ημεραι της ανταποδοσεως σου και
κακωθησεται ισραηλ ωσπερ ο προφητης ο παρεξεστηκως ανθρωπος ο
πνευματοφορος υπο του πληθους των αδικιων σου επληθυνητη μανια
σου σκοπος εφραιμ μετα θεου προφητης παγίς σχολια επι πασας τας
οδους αυτου μανιαν εν οικω κυριου κατεπηξαν εφθαρησαν κατα τας
ημερας του βουνου μνησθησεται αδικιας αυτου εκδικησει αμαρτιας
αυτου ως σταφυλην εν ερημω ευρον τον ισραηλ και ως σκοπον εν
συχη προικμον ειδον πατερας αυτων αυτοι εισηλθον προς τον βεελφε-
γωρ και απηλλοτριωθησαν εις αισχυνην και εγενοντο οι ηγαπημενοι
ως οι εβδελυγμενοι εφραιμ ως ορνεον εξεπετασθη αι δοξαι αυτων εκ
τοκων και ωδινων και συλλημψεων διοτι και εαν εκθρεψωσιν τα τε-
κνα αυτων ατεκνωθησονται εξ ανθρωπων διοτι και ουαι αυτοις εστιν
σαρξ μου εξ αυτων εφραιμ ον τροπον ειδον εις θηραν παρεστησαν τα
τεκνα αυτων και εφραιμ του εξαγαγειν εις αποκεντησιν τα τεκνα αυ-
του δος αυτοις κυριε τι δωσεις αυτοις δος αυτοις μητραν ατεκνουσαν
και μαστους ξηρους πασαι αι κακιαι αυτων εις γαλγαλ οτι εκει αυ-
τους εμισησα δια τας κακιας των επιτηδευματων αυτων εκ του οικου
μου εκβαλω αυτους ου μη προσθησω του αγαπησαι αυτους παντες οι
αρχοντες αυτων απειθουντες επονεσεν εφραιμ τας ριζας αυτου εξη-
ρανθη καρπον ουκετι μη ενεγκη διοτι και εαν γεννησωσιν αποκτενω
τα επιθυμηματα κοιλιας αυτων απωσεται αυτους ο θεος οτι ουκ ειση-
κουσαν αυτου και εσονται πλανηται εν τοις εθνεσιν αμπελος ευκλημα-
τουςα ισραηλ ο καρπος αυτης ευθηγων κατα το πληθος των καρπων

αυτου επληθυνεν τα θυσιαστηρια κατα τα αγαθα της γης αυτου ωκοδομησεν στηλας εμερισαν καρδιας αυτων νυν αφανισθησονται αυτοι κατασκαφει τα θυσιαστηρια αυτων ταλαιπωρησουσιν αι στηλαι αυτων διοτι νυν ερουσιν ουκ εστιν βασιλευς ημιν οτι ουκ εφοβηθημεν τον κυριον ο δε βασιλευς τι ποιησει ημιν λαλων ρηματα προφασεις ψευδεις διαθησεται διαθηκην ανατελει ως αγρωστις κριμα επι χερσον αγρου τω μοσχω του οικου ων παροικησουσιν οι κατοικουντες σαμαρειαν οτι επενθησεν ο λαος αυτου επ αυτον και καθως παρεπικραναν αυτον επιχαρουνται επι την δοξαν αυτου οτι μετωκισθη απ αυτου και αυτον εις ασσυριους δησαντες απηνεγκαν ξενια τω βασιλει ιαριμ εν δοματι εφραιμ δεξεται και αισχυνθησεται ισραηλ εν τη βουλη αυτου απερριψεν σαμαρεια βασιλεα αυτης ως φρυγανον επι προσωπου υδατος και εξαρθησονται βωμοι ων αμαρτηματα του ισραηλ ακανθια και τριβολοι αναβησονται επι τα θυσιαστηρια αυτων και ερουσιν τοις ορεσιν καλυψατε ημας και τοις βουνοις πεσατε εφ ημας αφ ου οι βουνοι ημαρτεν ισραηλ εκει εστησαν ου μη καταλαβη αυτους εν τω βουνω πολεμος επι τα τεκνα αδικιας ηλθεν παιδευσαι αυτους και συναχθησονται επ αυτους λαοι εν τω παιδευεσθαι αυτους εν ταις δυσιν αδικιας αυτων εφραιμ δαμαλις δεδιδαγμενη αγαπαν νεικος εγω δε επελευσομαι επι το καλλιστον του τραχηλου αυτης επιβιβω εφραιμ και παρασιωπησομαι ιουδαν ενισχυσει αυτω ιακωβ σπειρατε εαυτοις εις δικαιοσυνην τρυγησατε εις καρπον ζωης φωτισατε εαυτοις φως γνωσεως εκζητησατε τον κυριον εως του ελθειν γεννηματα δικαιοσυνης υμιν ινα τι παρεσιωπησατε ασεβειαν και τας αδικιας αυτης ετρυγησατε εφαγετε καρπον ψευδη οτι ηλπισας εν τοις αρμασιν σου εν πληθει δυναμεως σου και εξαναστησεται απωλεια εν τω λαω σου και παντα τα περιτετειχισμενα σου οικησεται ως αρχων σαλαμαν εκ του οικου ιεροβααλ εν ημεραις πολεμου μητερα επι τεκνοις ηδαφισαν ουτως ποιησω υμιν οικος του ισραηλ απο προσωπου κακιων υμων ορθρου απερριψαν απερριψη βασιλευς ισραηλ διοτι νηπιος ισραηλ και εγω ηγαπησα αυτον και εξ αιγυπτου μετεκαλεσα τα τεκνα αυτου καθως μετεκαλεσα αυτους ουτως απωχοντο εκ προσωπου μου αυτοι τοις βασιλει εθυσον και τοις γλυπτοις εθυμιων και εγω συνεποδισα τον εφραιμ ανελαβον αυτον επι τον βραχιονα μου και ουκ εγνωσαν οτι ιαμι αυτους εν διαφθορα ανθρωπων εξετεινα αυτους εν δεσμοις αγαπησεως μου και εσομαι αυτοις ως ραπιζων ανθρωπος επι τας σιαγονας αυτου και επιβλεφομαι προς αυτον δυνησομαι αυτω καταωκησεν εφραιμ εν αιγυπτω και ασσουρ αυτος βασιλευς αυτου οτι ουκ ηθελησεν επιστρεψαι και ησθενησεν ρομφαια εν ταις πολεσιν αυτου και κατεπαυσεν εν ταις χερσιν αυτου και φαγονται εκ των διαβουλιων αυτων και ο λαος αυτου επικρεμαμενος εκ της κατοικιας αυτου και ο θεος επι τα τιμια αυτου θυμωθησεται και ου μη υψωση αυτον τι σε διαθω εφραιμ υπερασπιω σου ισραηλ τι σε διαθω ως αδαμα θησομαι σε και ως σεβωιμ μετεστραφη η καρδια μου εν τω αυτω συνεταραχθη η μεταμελεια μου ου μη ποιησω κατα την οργην του θυμου μου ου μη εγκαταλιπω του εξαλειφθηναι τον εφραιμ διοτι θεος εγω ειμι και ουκ ανθρωπος εν σοι αγιος και ουκ εισελευσομαι εις πολιν οπισω κυριου πορευσομαι ως λεων ερευζεται οτι αυτος ωρυσεται και εκστησονται τεκνα υδατων και εκστησονται ως ορνεον εξ αιγυπτου και ως περιστερα εκ γης ασσυριων και αποκαταστησω αυτους εις τους οικους αυτων λεγει κυ-

ριος εκυκλωσεν με εν ψευδει εφραιμ και εν ασεβειαις οικος ισραηλ και ιουδα νυν εγνω αυτους ο θεος και λαος αγιος κεκλησεται θεου ο δε εφραιμ πονηρον πνευμα εδιωξεν καυσωνα ολην την ημεραν κενα και ματαια επληθυνεν και διαθηκην μετα ασσυριων διεθετο και ελαιον εις αιγυπτον ενεπορευετο και χρισις τω κυριω προς ιουδαν του εκδικησαι τον ιακωβ κατα τας οδους αυτου και κατα τα επιτηδευματα αυτου ανταποδωσει αυτω εν τη κοιλια επτερνισεν τον αδελφον αυτου και εν κοποις αυτου ενισχυσεν προς θεον και ενισχυσεν μετα αγγελου και ηδυνασθη εκλαυσαν και εδεθηθησαν μου εν τω οικω ων ευροσαν με και εκει ελαληθη προς αυτον ο δε κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ εσται μνημοσυνον αυτου και συ εν θεω σου επιστρεψεις ελεον και κριμα φυλασσου και εγγιζε προς τον θεον σου δια παντος χαναν εν χειρι αυτου ζυγος αδικιας καταδυναστευειν ηγαπησε και ειπεν εφραιμ πλην πεπλουτηκα ευρηκα αναψυχην εμαυτω παντες οι πονοι αυτου ουχ ευρεθησονται αυτω δι αδικιας ας ημαρτεν εγω δε κυριος ο θεος σου ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου ετι κατοικιω σε εν σκηναις καθως ημερα εορτης και λαλησω προς προφητας και εγω ορασεις επληθυνα και εν χερσιν προφητων ωμοιωθην ει μη γαλααδ εστιν αρα ψευδεις ησαν εν γαλγαλ αρχοντες θυσιαζοντες και τα θυσιαστηρια αυτων ως χελωναι επι χερσον αγρου και ανεχωρησεν ιακωβ εις πεδιον συριας και εδουλευσεν ισραηλ εν γυναικι και εν γυναικι εφυλαξατο και εν προφητη ανηγαγεν κυριος τον ισραηλ εξ αιγυπτου και εν προφητη διεφυλαχθη εθυμωσεν εφραιμ και παρωργισεν και το αιμα αυτου επ αυτον εκχυθησεται και τον ονειδισμον αυτου ανταποδωσει αυτω κυριος κατα τον λογον εφραιμ δικαιωματα αυτος ελαβεν εν τω ισραηλ και εθετο αυτα τη βααλ και απεθανεν και προσεθετο του αμαρτανειν ετι και εποιησαν εαυτοις χωνευμα εκ του αργυριου αυτων κατ εικονα ειδωλων εργα τεκτονων συντετελεσμενα αυτοις αυτοι λεγουσιν θυσατε ανθρωπους μοσχοι γαρ εκλελοιπασιν δια τουτο εσονται ως νεφελη πρωινη και ως δροσος ορθρινη πορευομενη ωσπερ χνους αποφυσωμενος αφ αλωνος και ως ατμις απο ακριδων εγω δε κυριος ο θεος σου στερεων ουρανον και κτιζων γην ου αι χειρες εκτισαν πασαν την στρατιαν του ουρανου και ου παρεδειξα σοι αυτα του πορευεσθαι οπισω αυτων και εγω ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου και θεον πλην εμου ου γνωση και σωζων ουκ εστιν παρεξ εμου εγω εποιμαινον σε εν τη ερημω εν γη οικητω κατα τας νομας αυτων και ενεπλησθησαν εις πλησμονην και υψωθησαν αι καρδιαι αυτων ενεκα τουτου επελαθοντο μου και εσομαι αυτοις ως πανθηρ και ως παρδαλις κατα την οδον ασσυριων απαντησομαι αυτοις ως αρκος απορουμενη και διαρρηξω συγκλεισμον καρδιας αυτων και καταφαγονται αυτους εκει σκυμνοι δρυμου θηρια αγρου διασπασει αυτους τη διαφθορα σου ισραηλ τις βοηθησει που ο βασιλευς σου ουτος και διασωσατω σε εν πασαις ταις πολεσιν σου κρινατω σε ον ειπας δος μοι βασιλεα και αρχοντα και εδωκα σοι βασιλεα εν οργη μου και εσχον εν τω θυμω μου συστροφην αδικιας εφραιμ εγκεχυρμενη η αμαρτια αυτου ωδινες ως τικτους ηξουσιν αυτω ουτος ο υιος σου ου φρονιμος διοτι ου μη υποστη εν συντριβη τεκνων εκ χειρος αδου ρυσομαι αυτους και εκ θανατου λυτρωσομαι αυτους που η δικη σου θανατε που το κεντρον σου αδη παρακλησις κεχυρπται απο οφθαλμων μου διοτι ουτος ανα μεσον αδελφων διαστελει επαξει ανεμον καυσωνα κυριος εκ της

ερημου επ αυτον και αναζητησεται τον φλεβαν αυτου εξερημωσει τας πηγας αυτου αυτος καταξηρανει την γην αυτου και παντα τα σκευη τα επιθυμητα αυτου αφανισθησεται σαμαρεια οτι αντεστη προς τον θεον αυτης εν ρομφαια πεσουνται αυτοι και τα υποτιτιθια αυτων εδαφισθησονται και αι εν γαστρι εχουσαι αυτων διαρραγησονται επιστραφητι ισραηλ προς κυριον τον θεον σου διοτι ησθενησας εν ταις αδικιαις σου λαβετε μεθ εαυτων λογους και επιστραφητε προς κυριον τον θεον υμων ειπατε αυτω οπως μη λαβητε αδικιαν και λαβητε αγαθα και ανταποδωσομεν καρπον χειλεων ημων ασσουρ ου μη σωση ημας εφ ιππον ουκ αναβησομεθα ουκετι μη ειπωμεν θεοι ημων τοις εργοις των χειρων ημων ο εν σοι ελεησει ορφανον ιασομαι τας κατοικιας αυτων αγαπησω αυτους ομολογως οτι απεστρεψεν η οργη μου απ αυτων εσομαι ως δροσος τω ισραηλ ανθησει ως κρινον και βαλει τας ριζας αυτου ως ο λιβανος πορευσονται οι κλαδοι αυτου και εσται ως ελαια κατακαρπος και η οσφρασια αυτου ως λιβανου επιστρεψουσιν και καθιουονται υπο την σκεπην αυτου ζησονται και μεθυσθησονται σιτω και εξανθησει ως αμπελος το μνημοσυνον αυτου ως οινος λιβανου τω εφραιμ τι αυτα ετι και ειδωλοις εγω εταπεινωσα αυτον και εγω κατισχυσω αυτον εγω ως αρχευθος πυκαζουσα εξ εμου ο καρπος σου ευρηται τις σοφος και συνησει ταυτα η συνετος και επιγνωσεται αυτα διοτι ευθειαι αι οδοι του κυριου και δικαιοι πορευσονται εν αυταις οι δε ασεβεις ασθενησουσιν εν αυταις

και εγενετο λογος κυριου προς μιχαϊαν τον του μωρασθι εν ημεραις ιωαθαμ και αχαζ και εξεκυ η βασιλειαν ιουδα υπερ των ειδεν περι σαμαρειας και περι ιερουσαλημ ακουσατε λαοι λογους και προσεχετε η γη και παντες οι εν αυτη και εσται κυριος εν υμιν εις μαρτυριον κυριος εξ οικου αγιου αυτου διοτι ιδου κυριος εκπορευεται εκ του τοπου αυτου και καταβησεται και επιβησεται επι τα υψη της γης και σαλευθησεται τα ορη υποκατωθεν αυτου και αι κοιλαδες τακηνονται ως κηρος απο προσωπου πυρος και ως υδωρ καταφερομενον εν καταβασει δια ασεβειαν ιακωβ παντα ταυτα και δια αμαρτιαν οικου ισραηλ τις η ασεβεια του ιακωβ ου σαμαρεια και τις η αμαρτια οικου ιουδα ουχι ιερουσαλημ και ιησομαι σαμαρειαν εις οπωροφυλακιον αγρου και εις φυτειαν αμπελωνος και κατασπασω εις χαος τους λιθους αυτης και τα θεμελια αυτης αποκαλυψω και παντα τα γλυπτα αυτης κατακοψουσιν και παντα τα μισθωματα αυτης εμπρησουσιν εν πυρι και παντα τα ειδωλα αυτης ιησομαι εις αφανισμον διοτι εκ μισθωμάτων πορνειας συνηγαγεν και εκ μισθωμάτων πορνειας συνεστρεψεν ενεκεν τουτου κοψεται και θρηνησει πορευσεται ανυποδετος και γυμνη ποιησεται κοπετον ως δρακοντων και πενθος ως θυγατερων σειρηνων οτι κατεκρατησεν η πληγη αυτης διοτι ηλθεν εως ιουδα και ηψατο εως πυλης λαου μου εως ιερουσαλημ οι εν γεθ μη μεγαλυνεσθε οι εν ακιμ μη ανοικοδομειτε εξ οικου κατα γελωτα γην καταπασασθε κατα γελωτα υμων κατοικουσα καλως τας πολεις αυτης ουκ εξηλθεν κατοικουσα σεννααν κοψασθαι οικον εχομενον αυτης λημψεται εξ υμων πληγην οδυνης τις ηρξατο εις αγαθα κατοικουση οδυνας οτι κατεβη κακα παρα κυριου επι πυλας ιερουσαλημ φοφος αρματων και ιππευοντων κατοικουσα λαχισ αρχηγος αμαρτια αυτη εστιν τη θυγατρι σιων οτι εν σοι ευρεθησαν ασεβειαι του ισραηλ δια τουτο δωσεις εξαποστελλομενους εως κληρονομιας γεθ οικους ματαιους

εις κενα εγενετο τοις βασιλευσιν του ισραηλ εως τους κληρονομους
αγαγω σοι κατοικουσας λαχις κληρονομια εως οδολλαμ ηξει η δοξα
της θυγατρος ισραηλ ξυρησαι και χειραι επι τα τεκνα τα τρυφερα σου
εμπλατυνον την χηρειαν σου ως αετος οτι ηχημαλωτευθησαν απο σου
εγενοντο λογιζομενοι κοπους και εργαζομενοι κακα εν ταις κοιταις
αυτων και αμα τη ημερα συνετελουν αυτα διοτι ουκ ησαν προς τον
θεον τας χειρας αυτων και επειθυμουν αγρους και διηρπαζον ορφανους
και οικους κατεδυναστευον και διηρπαζον ανδρα και τον οικον
αυτου ανδρα και την κληρονομιαν αυτου δια τουτο ταδε λεγει κυριος
ιδου εγω λογιζομαι επι την φυλην ταυτην κακα εξ ων ου μη αρητε
τους τραχηλους υμων και ου μη πορευθητε ορθοι εξαιφνης οτι και-
ρος πονηρος εστιν εν τη ημερα εκεινη λημφθησεται εφ υμας παραβολη
και θρηνηθησεται θρηνος εν μελει λεγων ταλαιπωρια εταλαιπωρησα-
μεν μερις λαου μου κατεμετρηθη εν σχοινιω και ουκ ην ο κωλυσων
αυτον του αποστρεψαι οι αγροι ημων διεμερισθησαν δια τουτο ουκ
εσται σοι βαλλων σχοινιον εν κληρω εν εκκλησια κυριου μη κλαιετε
δακρυσιν μηδε δακρυετωσαν επι τουτοις ου γαρ απωσεται ονειδη ο
λεγων οικος ιακωβ παρωργισεν πνευμα κυριου ει ταυτα τα επιτηδευ-
ματα αυτου εστιν ουχ οι λογοι αυτου εισιν καλοι μετ αυτου και ορθοι
πεπορευνται και εμπροσθεν ο λαος μου εις εχθραν αντεστη κατεναντι
της ειρηνης αυτου την δοραν αυτου εξεδειραν του αφελεσθαι ελπιδα
συντριμμον πολεμου δια τουτο ηγουμενοι λαου μου απορριφησονται
εκ των οικων τρυφης αυτων δια τα πονηρα επιτηδευματα αυτων εξω-
σθησαν εγγισατε ορεσιν αιωνιοις αναστηθι και πορευου οτι ουκ εστιν
σοι αυτη η αναπαυσις ενεκεν ακαθαρσιας διεφθαρητε φθορα κατεδιω-
χθητε ουδενος διωκοντος πνευμα εστησεν ψευδος εσταλαξεν σοι εις
οινον και μεθυσμα και εσται εκ της σταγονος του λαου τουτου συνα-
γομενος συναχθησεται ιακωβ συν πασιν εκδεχομενος εκδεξομαι τους
καταλοιπους του ισραηλ επι το αυτο θησομαι την αποστροφην αυτων
ως προβατα εν θλιψει ως ποιμνιον εν μεσω κοιτης αυτων εξαλουνται
εξ ανθρωπων δια της διακοπης προ προσωπου αυτων διεκοψαν και
διηλθον πυλην και εξηλθον δι αυτης και εξηλθεν ο βασιλευς αυτων
προ προσωπου αυτων ο δε κυριος ηγησεται αυτων και ερει ακουσατε
δη ταυτα αι αρχαι οικου ιακωβ και οι καταλοιποι οικου ισραηλ ουχ
υμιν εστιν του γνωναι το κριμα οι μισουντες τα καλα και ζητουντες
τα πονηρα αρπαζοντες τα δερματα αυτων απ αυτων και τας σαρκας
αυτων απο των οστεων αυτων ον τροπον κατεφαγον τας σαρκας του
λαου μου και τα δερματα αυτων απο των οστεων αυτων εξεδειραν
και τα οστεα αυτων συνεθλασαν και εμελισαν ως σαρκας εις λεβητα
και ως κρεα εις χυτραν ουτως κεκραζονται προς κυριον και ουκ ει-
σακουσεται αυτων και αποστρεψει το προσωπον αυτου απ αυτων εν
τω καιρω εκεινω ανθ ων επονηρευσαντο εν τοις επιτηδευμασιν αυτων
επ αυτους ταδε λεγει κυριος επι τους προφητας τους πλανωντας τον
λαον μου τους δακνοντας εν τοις οδουσιν αυτων και κηρυσσοντας επ
αυτον ειρηνην και ουκ εδοθη εις το στομα αυτων ηγειραν επ αυτον
πολεμον δια τουτο νυξ υμιν εσται εξ ορασεως και σκοτια υμιν εσται
εκ μαντειας και δυσεται ο ηλιος επι τους προφητας και συσκοτασει
επ αυτους η ημερα και καταισχυνησονται οι ορωντες τα ενυπνια και
καταγελασθησονται οι μαντεις και καταλαληθουσιν κατ αυτων παντες
αυτοι διοτι ουκ εσται ο εισακουων αυτων εαν μη εγω εμπλησω ισχυν

εν πνευματι κυριου και χριματος και δυναστειας του απαγγειλαι τω ιακωβ ασεβειας αυτου και τω ισραηλ αμαρτιας αυτου ακουσατε δη ταυτα οι ηγουμενοι οικου ιακωβ και οι καταλοιποι οικου ισραηλ οι βδελυσσομενοι χριμα και παντα τα ορθα διαστρεφοντες οι οικοδομου- ντες σιων εν αιμασιν και ιερουσαλημ εν αδικιαις οι ηγουμενοι αυτης μετα δωρων εκρινον και οι ιερεις αυτης μετα μισθου απεκρινοντο και οι προφηται αυτης μετα αργυριου εμαντευοντο και επι τον κυριον επα- νεπαυοντο λεγοντες ουχι κυριος εν ημιν εστιν ου μη επεληθη εφ ημας κακα δια τουτο δι υμας σιων ως αγρος αροτριάθησεται και ιερουσα- λημ ως οπωροφυλακιον εσται και το ορος του οικου ως αλσος δρυμου και εσται επ εσχάτων των ημερων εμφανες το ορος του κυριου ετοι- μον επι τας κορυφας των ορεων και μετεωρισθησεται υπερανω των βουνων και σπευσουσιν προς αυτο λαοι και πορευσονται εθνη πολλα και ερουσιν δευτε αναβωμεν εις το ορος κυριου και εις τον οικον του θεου ιακωβ και δειξουσιν ημιν την οδον αυτου και πορευσομεθα εν ταις τριβοις αυτου οτι εκ σιων εξελευσεται νομος και λογος κυριου εξ ιερουσαλημ και κρινει ανα μεσον λαων πολλων και εξελεγξει εθνη ισχυρα εως εις γην μακραν και κατακοφουσιν τας ρομφαιας αυτων εις αροτρα και τα δορατα αυτων εις δρεπανα και ουκετι μη ανταρη εθνος επ εθνος ρομφαιαν και ουκετι μη μαθωσιν πολεμειν και αναπαυσεται εκαστος υποκατω αμπελου αυτου και εκαστος υποκατω συκης αυ- του και ουκ εσται ο εκφοβων διοτι το στομα κυριου παντοκρατορος ελαλησεν ταυτα οτι παντες οι λαοι πορευσονται εκαστος την οδον αυτου ημεις δε πορευσομεθα εν ονοματι κυριου θεου ημων εις τον αιωνα και επεκεινα εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος συναξω την συ- ντετριμμενην και την εξωσμενην εισδεξομαι και ους απωσαμην και θησομαι την συντετριμμενην εις υπολειμμα και την απωσμενην εις εθνος ισχυρον και βασιλευσει κυριος επ αυτους εν ορει σιων απο του νυν και εως εις τον αιωνα και συ πυργος ποιμνιου αυχμωδης θυγατερ σιων επι σε ηξει και εισελευσεται η αρχη η πρωτη βασιλεια εκ βαβυ- λωνος τη θυγατρι ιερουσαλημ και νυν ινα τι εγνως κακα μη βασιλευς ουκ ην σοι η η βουλη σου απωλετο οτι κατεκρατησαν σου ωδινες ως τικτουςης ωδινε και ανδριζου και εγγιζε θυγατερ σιων ως τικτουςα διοτι νυν εξελευση εκ πολεως και κατασκηνωσεις εν πεδιω και ηξεις εως βαβυλωνος εκειθεν ρυσεται σε και εκειθεν λυτρωσεται σε κυριος ο θεος σου εκ χειρος εχθρων σου και νυν επισυνηχθη επι σε εθνη πολλα οι λεγοντες επιχαρουμεθα και εποφονται επι σιων οι οφθαλμοι ημων αυτοι δε ουκ εγνωσαν τον λογισμον κυριου και ου συνηκαν την βουλην αυτου οτι συνηγαγεν αυτους ως δραγματα αλωνος αναστηθι και αλσα αυτους θυγατερ σιων οτι τα κερατα σου θησομαι σιδηρα και τας οπλας σου θησομαι χαλκας και κατατηξεις εν αυτοις εθνη και λε- πτυνεις λαους πολλους και αναθησεις τω κυριω το πληθος αυτων και την ισχυν αυτων τω κυριω πασης της γης νυν εμφραχθησεται θυγα- τηρ εφραιμ εν φραγμω συνοχην εταξεν εφ ημας εν ραβδω παταξουσιν επι σιαγονα τας φυλας του ισραηλ και συ βηθλεεμ οικος του εφραθα ολιγοστος ει του ειναι εν χιλιασιν ιουδα εκ σου μοι εξελευσεται του ειναι εις αρχοντα εν τω ισραηλ και αι εξοδοι αυτου απ αρχης εξ ημε- ρων αιωνος δια τουτο δωσει αυτους εως καιρου τικτουςης τεξεται και οι επιλοιποι των αδελφων αυτων επιστρεψουσιν επι τους υιους ισραηλ και στησεται και οψεται και ποιμανει το ποιμνιον αυτου εν ισχυι κυ-

ριου και εν τη δοξη του ονοματος κυριου του θεου αυτων υπαρξουσιν
διοτι νυν μεγαλυνησεται εως ακρων της γης και εσται αυτη ειρηνη
οταν ασσυριος επελθη επι την γην υμων και οταν επιβη επι την χωραν
υμων και επεγερεθησονται επ αυτον επτα ποιμενες και οκτω δηγματα
ανθρωπων και ποιμανουσιν τον ασσουρ εν ρομφαια και την γην του
νεβρωδ εν τη ταφρω αυτης και ρυσεται εκ του ασσουρ οταν επελθη
επι την γην υμων και οταν επιβη επι τα ορια υμων και εσται το υπο-
λειμμα του ιακωβ εν τοις εθνεσιν εν μεσω λαων πολλων ως δροσος
παρα κυριου πιπτουσα και ως αρνες επι αγρωστιν οπως μη συναχθη
μηδεις μηδε υποστη εν υιοις ανθρωπων και εσται το υπολειμμα του
ιακωβ εν τοις εθνεσιν εν μεσω λαων πολλων ως λεων εν κτηνεσιν
εν τω δρυμω και ως σκυμνος εν ποιμνιοις προβατων ον τροπον οταν
διελθη και διαστειλας αρπαση και μη η ο εξαιρουμενος υψωθησεται
η χειρ σου επι τους θλιβοντας σε και παντες οι εχθροι σου εξολε-
θρευθησονται και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος εξολεθρευσω
τους ιππους σου εκ μεσου σου και απολω τα αρματα σου και εξολε-
θρευσω τας πολεις της γης σου και εξαρω παντα τα οχυρωματα σου
και εξαρω τα φαρμακα σου εκ των χειρων σου και αποφθιγγομενοι
ουκ εσονται εν σοι και εξολεθρευσω τα γλυπτα σου και τας στη-
λας σου εκ μεσου σου και ουκετι μη προσκυνησης τοις εργοις των
χειρων σου και εκκοψω τα αλση σου εκ μεσου σου και αφανιω τας
πολεις σου και ποιησω εν οργη και εν θυμω εκδικησιν εν τοις εθνεσιν
ανθ ων ουκ εισηκουσαν ακουσατε δη λογον κυριου κυριος ειπεν α-
ναστηθι κριθητι προς τα ορη και ακουσατωσαν οι βουνοι φωνην σου
ακουσατε βουνοι την κρισιν του κυριου και αι φαραγγες θεμελια της
γης οτι κρισις τω κυριω προς τον λαον αυτου και μετα του ισραηλ
διελεγχθησεται λαος μου τι εποιησα σοι η τι ελυπησα σε η τι παρηνω-
χλησα σοι αποκριθητι μοι διοτι ανηγαγον σε εκ γης αιγυπτου και εξ
οικου δουλειας ελυτρωσαμην σε και εξαπεστειλα προ προσωπου σου
τον μωυσην και ααρων και μαριαμ λαος μου μνησθητι δη τι εβουλευ-
σατο κατα σου βαλαχ βασιλευς μωαβ και τι απεκριθη αυτω βαλααμ
υιος του βεωρ απο των σχοινων εως του γαλγαλ οπως γνωσθη η δι-
καιοσυνη του κυριου εν τινι καταλαβω τον κυριον αντιλημφομαι θεου
μου υψιστου και καταλημφομαι αυτον εν ολοκαυτωμασιν εν μοσχοις
ενιαυσιοις ει προσδεζεται κυριος εν χιλιασιν κριων η εν μυριασιν χει-
μαρρων πιονων ει δω πρωτοτοκα μου ασεβειας καρπον κοιλιας μου
υπερ αμαρτιας ψυχης μου ει ανηγγελη σοι ανθρωπε τι καλον η τι
κυριος εκζητει παρα σου αλλ η του ποιειν κριμα και αγαπαν ελεον
και ετοιμον ειναι του πορευεσθαι μετα κυριου θεου σου φωνη κυ-
ριου τη πολει επικληθησεται και σωσει φοβουμενους το ονομα αυτου
ακουε φυλη και τις κοσμησει πολιν μη πυρ και οικος ανομου θησαυ-
ριζων θησαυρους ανομους και μετα υβρεως αδικια ει δικαιωθησεται
εν ζυγω ανομος και εν μαρσιππω σταθμια δολου εξ ων τον πλουτον
αυτων ασεβειας επλησαν και οι κατοικουντες αυτην ελαλουν ψευδη
και η γλωσσα αυτων υψωθη εν τω στοματι αυτων και εγω αρξομαι
του παταξαι σε αφανιω σε επι ταις αμαρτιας σου συ φαγεσαι και ου
μη εμπλησθης και σκοτασει εν σοι και εκνευσει και ου μη διασωθης
και οσοι εαν διασωθωσιν εις ρομφαιαν παραδοθησονται συ σπερεις
και ου μη αμησης συ πισεις ελαιαν και ου μη αλειψη ελαιον και οινον
και ου μη πιητε και αφανισθησεται νομιμα λαου μου και εφυλαξας

τα δικαιώματα ζαμβρι και παντα τα εργα οικου αχααβ και επορευθη-
τε εν ταις βουλαις αυτων οπως παραδω σε εις αφανισμον και τους
κατοικουντας αυτην εις συρισμον και ονειδη λαων λημψεσθε οιμμοι
οτι εγενομην ως συναγων καλαμην εν αμητω και ως επιφυλλιδα εν
τρυγητω ουχ υπαρχοντος βοτρυος του φαγειν τα πρωτογονα οιμμοι
ψυχη οτι απολωλεν ευλαβης απο της γης και κατορθων εν ανθρωποις
ουχ υπαρχει παντες εις αιματα δικαζονται εκαστος τον πλησιον αυ-
του εκθλιβουσιν εκθλιβη επι το κακον τας χειρας αυτων ετοιμαζουσιν
ο αρχων αιτει και ο κριτης ειρηνικους λογους ελαλησεν καταθυμιον
ψυχης αυτου εστιν και εξελουμαι τα αγαθα αυτων ως σης εκτρωγων
και βαδιζων επι κανονος εν ημερα σκοπιας ουαι ουαι αι εκδικησεις
σου ηκασιν νυν εσονται κλαυθμοι αυτων μη καταπιστευετε εν φιλοις
και μη ελπίζετε επι ηγουμενοις απο της συγκοιτου σου φυλαξαι του
ανανθισθαι τι αυτη διοτι υιος ατιμαζει πατερα θυγατηρ επαναστησεται
επι την μητερα αυτης νυμφη επι την πενθεραν αυτης εχθροι ανδρος
παντες οι ανδρες οι εν τω οικω αυτου εγω δε επι τον κυριον επιβλε-
ψομαι υπομενω επι τω θεω τω σωτηρι μου εισακουσεται μου ο θεος
μου μη επιχαιρε μοι η εχθρα μου οτι πεπτωκα και αναστησομαι διοτι
εαν καθισω εν τω σκοτει κυριος φωτιει μοι οργην κυριου υποισω οτι
ημαρτον αυτω εως του δικαιωσαι αυτον την δικην μου και ποιησει το
κριμα μου και εξαξει με εις το φως οψομαι την δικαιοσυνην αυτου
και οφεται η εχθρα μου και περιβαλεται αισχυνην η λεγουσα προς με
που κυριος ο θεος σου οι οφθαλμοι μου εποψονται αυτην νυν εσται
εις καταπατημα ως πηλος εν ταις οδοις ημερας αλοιφης πλινθου εξα-
λειψις σου η ημερα εκεινη και αποτριφεται νομιμα σου η ημερα εκεινη
και αι πολεις σου ηξουσιν εις ομαλισμον και εις διαμερισμον ασσυ-
ριων και αι πολεις σου αι οχυραι εις διαμερισμον απο τυρου εως του
ποταμου συριας ημερα υδατος και θορυβου και εσται η γη εις αφ-
ανισμον συν τοις κατοικουσιν αυτην εκ καρπων επιτηδευματων αυτων
ποιμαине λαον σου εν ραβδω σου προβατα κληρονομιας σου κατασκη-
νουντας καθ εαυτους δρυμον εν μεσω του καρμηλου νεμησονται την
βασσανιτιν και την γαλααδιτιν καθως αι ημεραι του αιωνος και κατα-
τας ημερας εξοδιας σου εξ αιγυπτου οψεσθε θαυμαστα οφονται εθνη
και καταισχυνηθησονται εκ πασης της ισχυος αυτων επιτησουσιν χει-
ρας επι το στομα αυτων τα ωτα αυτων αποκαμφωθησονται λειξουσιν
χουν ως οφεις συροντες γην συγχυθησονται εν συγχλεισμω αυτων
επι τω κυριω θεω ημων εκστησονται και φοβηθησονται απο σου τις
θεος ωσπερ συ εξαιρων αδικιας και υπερβαινων ασεβειας τοις κατα-
λοιποις της κληρονομιας αυτου και ου συνεσχεν εις μαρτυριον οργην
αυτου οτι θελητης ελεους εστιν αυτος επιστρεψει και οικτιρησει η-
μας καταδυσει τας αδικιας ημων και απορριφησονται εις τα βαθη της
θαλασσης πασας τας αμαρτιας ημων δωσεις αληθειαν τω ιακωβ ελεον
τω αβρααμ καθοτι ωμοσας τοις πατρασιν ημων κατα τας ημερας τας
εμπροσθεν

λογοι αμως οι εγενοντο εν νακχαριμ εκ θεκουε ους ειδεν υπερ
ιερουσαλημ εν ημεραις οζιου βασιλεως ιουδα και εν ημεραις ιεροβο-
αμ του ιωας βασιλεως ισραηλ προ δυο ετων του σεισμου και ειπεν
κυριος εκ σιων εφθεγξατο και εξ ιερουσαλημ εδωκεν φωνην αυτου
και επενθησαν αι νομαι των ποιμενων και εξηρανθη η κορυφη του
καρμηλου και ειπεν κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις δαμασκου και επι

ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων επιριζον πριοςιν σιδηροις τας εν γαστρι εχουσας των εν γαλααδ και εξαποστελω πυρ εις τον οικον αζαηλ και καταφαγεται θεμελια υιου αδερ και συντριψω μοχλους δαμασκου και εξολεθρευσω κατοικουντας εκ πεδιου ων και κατακοψω φυλην εξ ανδρων χαρραν και αιχμαλωτευθησεται λαος συριας επικλητος λεγει κυριος ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις γαζης και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτους ενεκεν του αιχμαλωτευσαι αυτους αιχμαλωσιαν του σαλωμων του συγκλεισαι εις την ιδουμαιαν και εξαποστελω πυρ επι τα τειχη γαζης και καταφαγεται θεμελια αυτης και εξολεθρευσω κατοικουντας εξ αζωτου και εξαρθησεται φυλη εξ ασκαλωνος και επαξω την χειρα μου επι ακκαρων και απολουνται οι καταλοιποι των αλλοφυλων λεγει κυριος ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις τυρου και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτην ανθ' ων συνεκλεισαν αιχμαλωσιαν του σαλωμων εις την ιδουμαιαν και ουκ εμνησθησαν διαθηκης αδελφων και εξαποστελω πυρ επι τα τειχη τυρου και καταφαγεται θεμελια αυτης ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις της ιδουμαιας και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτους ενεκα του διωξαι αυτους εν ρομφαια τον αδελφον αυτου και ελυμνηνατο μητραν επι γης και ηρπασεν εις μαρτυριον φρικην αυτου και το ορμημα αυτου εφυλαξεν εις νεικος και εξαποστελω πυρ εις θαιμαν και καταφαγεται θεμελια τειχεων αυτης ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις υιων αμμων και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων ανεσχιζον τας εν γαστρι εχουσας των γαλααδιτων οπως εμπλατυνωσιν τα ορια αυτων και αναψω πυρ επι τα τειχη ραββα και καταφαγεται θεμελια αυτης μετα κραυγης εν ημερα πολεμου και σεισθησεται εν ημερα συντελειας αυτης και πορευσονται οι βασιλεις αυτης εν αιχμαλωσια οι ιερεις αυτων και οι αρχοντες αυτων επι το αυτο λεγει κυριος ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις μωαβ και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων κατεκαυσαν τα οστα βασιλειωσ της ιδουμαιας εις κονιαν και εξαποστελω πυρ επι μωαβ και καταφαγεται θεμελια των πολεων αυτης και αποθानειται εν αδυναμια μωαβ μετα κραυγης και μετα φωνης σαλπιγγος και εξολεθρευσω κριτην εξ αυτης και παντας τους αρχοντας αυτης αποκτενω μετ αυτου λεγει κυριος ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις υιων ιουδα και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ενεκα του απωσασθαι αυτους τον νομον κυριου και τα προσταγματα αυτου ουκ εφυλαξαντο και επλανησεν αυτους τα ματια αυτων α εποιησαν οις εξηκολουθησαν οι πατερες αυτων οπισω αυτων και εξαποστελω πυρ επι ιουδαν και καταφαγεται θεμελια ιερουσαλημ ταδε λεγει κυριος επι ταις τρισιν ασεβειαις ισραηλ και επι ταις τεσσαρσιν ουκ αποστραφησομαι αυτον ανθ' ων απεδοντο αργυριου δικαιον και πενητα ενεκεν υποδηματων τα πατουντα επι τον χουν της γης και εκονδυλιζον εις κεφαλας πτωχων και οδον ταπεινων εξεκλιναν και υιος και πατηρ αυτου εισεπορευοντο προς την αυτην παιδισκην οπως βεβηλωσωσιν το ονομα του θεου αυτων και τα ιματια αυτων δεσμευοντες σχοινοις παραπετασματα εποιουν εχομενα του θυσιαστηριου και οινον εκ συκοφαντιων επινον εν τω οικω του θεου αυτων εγω δε εξηρα τον αμορραιον εκ προσωπου αυτων ου ην καθως υψος κεδρου το υψος αυτου και ισχυρος ην ως δρυς και εξηρα τον καρπον αυτου επανωθεν και τας ριζας αυτου

υποκατωθεν και εγω ανηγαγον υμας εκ γης αιγυπτου και περιηγαγον υμας εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη του κατακληρονομησαι την γην των αμορραιων και ελαβον εκ των υιων υμων εις προφητας και εκ των νεανισκων υμων εις αγιασμον μη ουκ εστιν ταυτα υιοι ισραηλ λεγει κυριος και εποτιζετε τους ηγιασμενους οινον και τοις προφηταις ενε- τελλεσθε λεγοντες ου μη προφητευσητε δια τουτο ιδου εγω κυλιω υποκατω υμων ον τροπον κυλιεται η αμαξα η γεμουσα καλαμης και απολειται φυγη εκ δρομεως και ο κραταιος ου μη κρατηση της ισχυος αυτου και ο μαχητης ου μη σωση την ψυχην αυτου και ο τοξοτης ου μη υποστη και ο οξυς τοις ποσιν αυτου ου μη διασωθη ουδε ο ιππευς ου μη σωση την ψυχην αυτου και ευρησει την καρδιαν αυτου εν δυνασταιαις ο γυμνος διωζεται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος ακουσατε τον λογον τουτον ον ελαλησεν κυριος εφ υμας οικος ισραηλ και κατα πασης φυλης ης ανηγαγον εκ γης αιγυπτου λεγων πλην υμας εγνων εκ πασων φυλων της γης δια τουτο εκδικησω εφ υμας πασας τας αμαρτιας υμων ει πορευσονται δυο επι το αυτο καθολου εαν μη γνωρισωσιν εαυτους ει ερευζεται λεων εκ του δρυμου αυτου θηραν ουκ εχων ει δωσει σκυμνος φωνην αυτου εκ της μανδρας αυ- του καθολου εαν μη αρπαση τι ει πεσειται ορνεον επι την γην ανευ ιξευτου ει σχασθησεται παγίς επι της γης ανευ του συλλαβειν τι ει φωνησει σαλπιγξ εν πολει και λαος ου πτοηθησεται ει εσται κακια εν πολει ην κυριος ουκ εποιησεν διοτι ου μη ποιηση κυριος ο θεος πραγμα εαν μη αποκαλυψη παιδειαν αυτου προς τους δουλους αυτου τους προφητας λεων ερευζεται και τις ου φοβηθησεται κυριος ο θεος ελαλησεν και τις ου προφητευσει απαγγειλατε χωραις εν ασσυριοις και επι τας χωρας της αιγυπτου και ειπατε συναχθητε επι το ορος σαμαρειας και ιδετε θαυμαστα πολλα εν μεσω αυτης και την κατα- δυναστειαν την εν αυτη και ουκ εγνω α εσται εναντιον αυτης λεγει κυριος οι θησαυριζοντες αδικιαν και ταλαιπωριαν εν ταις χωραις αυ- των δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος τυρος κυκλοθεν η γη σου ερημωθησεται και καταξει εκ σου ισχυν σου και διαρπαγησονται αι χωραι σου ταδε λεγει κυριος ον τροπον οταν εκσπαση ο ποιμην εκ στοματος του λεοντος δυο σκελη η λοβον ωτιω ουτως εκσπασθη- σονται οι υιοι ισραηλ οι κατοικουντες εν σαμαρεια κατεναντι φυλης και εν δαμασκω ιερεις ακουσατε και επιμαρτυρασθε τω οικω ιακωβ λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ διοτι εν τη ημερα οταν εκδικω α- σεβειας του ισραηλ επ αυτον και εκδικησω επι τα θυσιαστηρια βαιθηλ και κατασκαφησεται τα κερατα του θυσιαστηριου και πεσουνται επι την γην συγγχεω και παταξω τον οικον τον περιπτερον επι τον οικον τον θερινον και απολουνται οικoi ελεφαντινοι και προστεθησονται οι- κοι ετεροι πολλοι λεγει κυριος ακουσατε τον λογον τουτον δαμαλεις της βασανιτιδος αι εν τω ορει της σαμαρειας αι καταδυναστευουσai πτωχους και καταπατουσαι πενητας αι λεγουσαι τοις κυριοις αυτων επιδοτε ημιν οπως πωμεν ομνυει κυριος κατα των αγιων αυτου διοτι ιδου ημεραι ερχονται εφ υμας και λημψονται υμας εν οπλοις και τους μεθ υμων εις λεβητας υποκαιομενους εμβαλουσιν εμπυροι λοιμοι και εξενεχθησεσθε γυμναι κατεναντι αλληλων και απορριψησεσθε εις το ορος το ρεμμαν λεγει κυριος ο θεος εισηλθατε εις βαιθηλ και ηγο- μησατε και εις γαλγαλα επληθυνατε του ασεβησαι και ηνεγκατε εις το πρωι θυσιας υμων εις την τριημεριαν τα επιδεκατα υμων και α-

νεγνώσαν εξω νομον και επεκαλεσαντο ομολογιας απαγγειλατε οτι ταυτα ηγαπησαν οι υιοι ισραηλ λεγει κυριος ο θεος και εγω δωσω υμιν γομφιασμον οδοντων εν πασαις ταις πολεσιν υμων και ενδειαν αρτων εν πασι τοις τοποις υμων και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος και εγω ανεσχον εξ υμων τον υετον προ τριων μηνων του τρυγητου και βρεξω επι πολιν μιαν επι δε πολιν μιαν ου βρεξω μερις μια βραχνησεται και μερις εφ ην ου βρεξω επ αυτην ξηρανθησεται και συναθροισθησονται δυο και τρεις πολεις εις πολιν μιαν του πειν υδωρ και ου μη εμπλησθωσιν και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος επαταξα υμας εν πυρωσει και εν ικτερω επληθυνατε κηπους υμων αμπελωνας υμων και συκωνας υμων και ελαιωνας υμων κατεφαγεν η καμπη και ουδ ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος εξαπεστειλα εις υμας θανατον εν οδω αιγυπτου και απεκτεινα εν ρομφαια τους νεανισκους υμων μετα αιχμαλωσιας ιππων σου και ανηγαγον εν πυρι τας παρεμβολας υμων εν τη οργη μου και ουδ ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος κατεστρεψα υμας καθως κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα και εγενεσθε ως δαλος εξεσπασμενος εκ πυρος και ουδ ως επεστρεψατε προς με λεγει κυριος δια τουτο ουτως ποιησω σοι ισραηλ πλην οτι ουτως ποιησω σοι ετοιμαζου του επικαλεισθαι τον θεον σου ισραηλ διوتي ιδου εγω στερεων βροντην και κτιζων πνευμα και απαγγελλων εις ανθρωπους τον χριστον αυτου ποιων ορθρον και ομιχλην και επιβαινων επι τα υψη της γης κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω ακουσατε τον λογον κυριου τουτον ον εγω λαμβανω εφ υμας θρηνον οικος ισραηλ επεσεν ουκετι μη προσθη του αναστηναι παρθενος του ισραηλ εσφαλεν επι της γης αυτης ουκ εστιν ο αναστησων αυτην διوتي ταδε λεγει κυριος κυριος η πολις εξ ης εξεπορευοντο χιλιοι υπολειφθησονται εκατον και εξ ης εξεπορευοντο εκατον υπολειφθησονται δεκα τω οικω ισραηλ διوتي ταδε λεγει κυριος προς τον οικον ισραηλ εκζητησατε με και ζησεσθε και μη εκζητετε βαιθηλ και εις γαλγαλα μη εισπορευεσθε και επι το φρεαρ του ορκου μη διαβαινετε οτι γαλγαλα αιχμαλωτευομενη αιχμαλωτευθησεται και βαιθηλ εσται ως ουχ υπαρχουσα εκζητησατε τον κυριον και ζησατε οπως μη αναλαμψη ως πυρ ο οικος ιωσηφ και καταφαγεται αυτον και ουκ εσται ο σβεσθων τω οικω ισραηλ κυριος ο ποιων εις υψος κριμα και δικαιοσυνην εις γην εθηκεν ποιων παντα και μετασκευαζων και εκτρεπων εις το πρωι σκιαν θανατου και ημεραν εις νυκτα συσκοταζων ο προσκαλουμενος το υδωρ της θαλασσης και εκχεων αυτο επι προσωπου της γης κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω ο διαιρων συντριμμον επ ισχυν και ταλαιπωριαν επι οχυρωμα επαγων εμισησαν εν πυλαις ελεγχοντα και λογον οσιον εβδελυξαντο δια τουτο ανθων κατεκονδυλιζετε πτωχους και δωρα εκλεκτα εδεξασθε παρ αυτων οικους ξυστους ωκοδομησατε και ου μη κατοικησητε εν αυτοις αμπελωνας επιθυμητους εφυτευσατε και ου μη πιητε τον οινον εξ αυτων οτι εγνων πολλας ασεβειας υμων και ισχυραι αι αμαρτιαι υμων καταπατουντες δικαιον λαμβανοντες αλλαγματα και πενητας εν πυλαις εκκλινοντες δια τουτο ο συνιων εν τω καιρω εκεινω σιωπησεται οτι καιρος πονηρος εστιν εκζητησατε το καλον και μη το πονηρον οπως ζησητε και εσται ουτως μεθ υμων κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ον τροπον ειπατε μεμισηκαμεν τα πονηρα και ηγαπηκαμεν τα καλα και αποκαταστησατε εν πυλαις κριμα οπως ελεηση κυριος ο θεος ο πα-

ντοκρατωρ τους περιλοιπους του ιωσηφ δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ εν πασαις πλατειαις κοπετος και εν πασαις οδοις ρηθησεται ουαι ουαι κληθησεται γεωργος εις πενθος και κοπετον και εις ειδοτας θρηνον και εν πασαις οδοις κοπετος διοτι διελευσομαι δια μεσου σου ειπεν κυριος ουαι οι επιθυμουντες την ημεραν κυριου ινα τι αυτη υμιν η ημερα του κυριου και αυτη εστιν σκοτος και ου φως ον τροπον οταν φυγη ανθρωπος εκ προσωπου του λεοντος και εμπεση αυτω η αρχος και εισπηδηση εις τον οικον αυτου και απερεισθηται τας χειρας αυτου επι τον τοιχον και δαχη αυτον ο οφης ουχι σκοτος η ημερα του κυριου και ου φως και γνοφος ουκ εχων φεγγος αυτη μεμισηκα απωσμαι εορτας υμων και ου μη οσφρανθω εν ταις πανηγυρεσιν υμων διοτι και εαν ενεγκητε μοι ολοκαυτωματα και θυσιας υμων ου προσδεξομαι αυτα και σωτηριου επιφανειας υμων ουκ επιβλεπομαι μεταστησον απ εμου ηχον ωδων σου και ψαλμον οργανων σου ουκ ακουσομαι και κυλισθησεται ως υδωρ κριμα και δικαιοσυνη ως χειμαρρος αβατος μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι εν τη ερημω τεσσαρακοντα ετη οικος ισραηλ και ανελαβετε την σκηνην του μοιολοχ και το αστρον του θεου υμων ραιφαν τους τυπους αυτων ους εποιησατε εαυτοις και μετοικιω υμας επεκεινα δαμασκου λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω ουαι τοις εξουθενουσιν σιων και τοις πεποιθοσιν επι το ορος σαμαρειας απετρυγησαν αρχας εθνων και εισηλθον αυτοι οικος του ισραηλ διαβητε παντες και ιδετε και διελθατε εκειθεν εις εμαυ ραββα και καταβητε εκειθεν εις γεθ αλλοφυλων τας κρατιστας εκ πασων των βασιλειων τουτων εις πλεονα τα ορια αυτων εστιν των υμετερων οριων οι ερχομενοι εις ημεραν κακην οι εγγιζοντες και εφαπτομενοι σαββατων ψευδων οι καθειδοντες επι κλινων ελεφαντινων και κατασπαταλωντες επι ταις στρωμναις αυτων και εσθοντες εριφους εκ ποιμνιων και μοσχαρια εκ μεσου βουκολιων γαλαθηνα οι επικροτουντες προς την φωνην των οργανων ως εστωτα ελογισαντο και ουχ ως φευγοντα οι πινοντες τον διυλισμενον οινον και τα πρωτα μυρα χριομενοι και ουκ επασχον ουδεν επι τη συντριβη ιωσηφ δια τουτο νυν αιχμαλωτοι εσονται απ αρχης δυναστων και εξαρθησεται χρεμετισμος ιππων εξ εφραιμ οτι ωμοσεν κυριος καθ εαυτου διοτι βδελυσσομαι εγω πασαν την υβριν ιακωβ και τας χωρας αυτου μεμισηκα και εξαρω πολιν συν πασιν τοις κατοικουσιν αυτην και εσται εαν υπολειφθωσιν δεκα ανδρες εν οικια μια και αποθανουνται και υπολειφθησονται οι καταλοιποι και λημψονται οι οικειοι αυτων και παραβιωνται του εξενεγκαι τα οστα αυτων εκ του οικου και ερει τοις προεστηκοσι της οικιας ει ετι υπαρχει παρα σοι και ερει ουκετι και ερει σιγα ενεκα του μη ονομασαι το ονομα κυριου διοτι ιδου κυριος εντελλεται και παταξει τον οικον τον μεγαν θλασμασιν και τον οικον τον μικρον ραγμασιν ει διωζονται εν πετραις ιπποι ει παρασιωπησονται εν θηλειαις οτι υμεις εξεστρεψατε εις θυμον κριμα και καρπον δικαιοσυνης εις πικριαν οι ευφραινομενοι επ ουδενι λογω οι λεγοντες ουκ εν τη ισχυι ημων εσχομεν κερατα διοτι ιδου εγω επεγειρω εφ υμας οικος του ισραηλ εθνος και εκθλιψουσιν υμας του μη εισελθειν εις εμαυ και εως του χειμαρρου των δυσμων ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου επιγονη ακριδων ερχομενη εωθινη και ιδου βρουχος εις γωγ ο βασιλευς και εσται εαν συντελεση του καταφαγειν τον χορτον της γης και ειπα κυριε κυριε ιλεως γενου τις

αναστησει τον ιακωβ οτι ολιγοστος εστιν μετανοησον κυριε επι τουτω και τουτο ουκ εσται λεγει κυριος ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου εκαλεσεν την δικην εν πυρι κυριος και κατεφαγε την αβυσσον την πολλην και κατεφαγεν την μεριδα και ειπα κυριε κυριε κοπασον δη τις αναστησει τον ιακωβ οτι ολιγοστος εστιν μετανοησον κυριε επι τουτω και τουτο ου μη γενηται λεγει κυριος ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου ανηρ εστηκες επι τειχους αδαμαντινου και εν τη χειρι αυτου αδαμας και ειπεν κυριος προς με τι συ ορας αμως και ειπα αδαμαντα και ειπεν κυριος προς με ιδου εγω εντασσω αδαμαντα εν μεσω λαου μου ισραηλ ουκετι μη προσθω του παρελθειν αυτον και αφανισθησονται βωμοι του γελωτος και αι τελεται του ισραηλ εξερημωθησονται και αναστησομαι επι τον οικον ιεροβοαμ εν ρομφαια και εξαπεστειλεν αμασιας ο ιερευς βαιθηλ προς ιεροβοαμ βασιλεα ισραηλ λεγων συστροφας ποιειται κατα σου αμως εν μεσω οικου ισραηλ ου μη δυναται η γη υπενεγκειν απαντας τους λογους αυτου διοτι ταδε λεγει αμως εν ρομφαια τελευτησει ιεροβοαμ ο δε ισραηλ αιχμαλωτος αχθησεται απο της γης αυτου και ειπεν αμασιας προς αμως ο ορων βαδιζε εκχωρησον εις γην ιουδα και εχει καταβιου και εχει προφητευσεις εις δε βαιθηλ ουκετι μη προσθης του προφητευσαι οτι αγιασμα βασιλειως εστιν και οικος βασιλειας εστιν και απεκριθη αμως και ειπεν προς αμασιαν ουκ ημην προφητης εγω ουδε υιος προφητου αλλ η αιπολος ημην και κνιζων συκαμινα και ανελαβεν με κυριος εκ των προβατων και ειπεν κυριος προς με βαδιζε προφητευσον επι τον λαον μου ισραηλ και νυν ακουε λογον κυριου συ λεγεις μη προφητευε επι τον ισραηλ και ου μη οχλαγωγησης επι τον οικον ιακωβ δια τουτο ταδε λεγει κυριος η γυνη σου εν τη πολει πορνευσει και οι υιοι σου και αι θυγατρες σου εν ρομφαια πεσουνται και η γη σου εν σχοινω καταμετρηθησεται και συ εν γη ακαθαρτω τελευτησεις ο δε ισραηλ αιχμαλωτος αχθησεται απο της γης αυτου ουτως εδειξεν μοι κυριος και ιδου αγγος ιξευτου και ειπεν τι συ βλεπεις αμως και ειπα αγγος ιξευτου και ειπεν κυριος προς με ηκει το περας επι τον λαον μου ισραηλ ουκετι μη προσθω του παρελθειν αυτον και ολολυξει τα φατνωματα του ναου εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος πολυς ο πεπτωκως εν παντι τοπω επιρριψω σιωπην ακουσατε δη ταυτα οι εκτριβοντες εις το πρωι πενητα και καταδυναστευοντες πτωχους απο της γης οι λεγοντες ποτε διελευσεται ο μην και εμπολησομεν και τα σαββατα και ανοιζομεν θησαυρους του ποιησαι μικρον μετρον και του μεγαλυναι σταθμια και ποιησαι ζυγον αδικον του κτασθαι εν αργυριω πτωχους και ταπεινον αντι υποδηματων και απο παντος γεννηματος εμπορευσομεθα ομνυει κυριος καθ υπερηφανιας ιακωβ ει επιλησθησεται εις νεικος παντα τα εργα υμων και επι τουτοις ου ταραχθησεται η γη και πενηθησει πας ο κατοικων εν αυτη και αναβησεται ως ποταμος συντελεια και καταβησεται ως ποταμος αιγυπτου και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος ο θεος και δυσεται ο ηλιος μεσημβριας και συσκοτασει επι της γης εν ημερα το φως και μεταστρεψω τας εορτας υμων εις πενθος και πασας τας ωδας υμων εις θρηνον και αναβιβω επι πασαν οσφυν σακκον και επι πασαν κεφαλην φαλακρωμα και θησομαι αυτον ως πενθος αγαπητου και τους μετ αυτου ως ημεραν οδυνης ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και εξαποστελω λιμον επι την γην ου λιμον αρτου ουδε διψαν υδατος αλλα λιμον του ακουσαι λογον κυριου και

σαλευθήσονται υδάτα έως θαλάσσης και απο βορρα έως ανατολυν περιδραμουνται ζητουντες τον λογον κυριου και ου μη ευρωσιν εν τη ημερα εκεινη εκλειψουσιν αι παρθενoi αι καλαι και οι νεανισκοι εν διψει οι ομνυοντες κατα του ιλασμου σαμαρειας και οι λεγοντες ζη ο θεος σου δαν και ζη ο θεος σου βηρσαββε και πεσουνται και ου μη αναστwsιν ετι ειδον τον κυριον εφεστωτα επι του θυσιαστηριου και ειπεν παταξον επι το ιλαστηριον και σεισθησεται τα προπυλα και διακοψον εις κεφαλας παντων και τους καταλοιπους αυτων εν ρομφαia αποκτενω ου μη διαφυγη εξ αυτων φυγων και ου μη διασωθη εξ αυτων ανασωζομενος εαν κατορυγwsιν εις αδου εκειθεν η χειρ μου ανασπασει αυτους και εαν αναβwsιν εις τον ουρανον εκειθεν καταξω αυτους εαν εγκρυβwsιν εις την κορυψην του καρμηλου εκειθεν εξερευνησω και λημψομαι αυτους και εαν καταδυσωsin εξ οφθαλμων μου εις τα βαθη της θαλάσσης εκει εντελουμαι τω δρακοντι και δηξεται αυτους και εαν πορευθwsιν εν αιχμαλωσια προ προσωπου των εχθρων αυτων εκει εντελουμαι τη ρομφαia και αποκτενει αυτους και στερηω τους οφθαλμους μου επ αυτους εις κακα και ουκ εις αγαθα και κυριος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο εφapτομενος της γης και σαλευων αυτην και πενήθwsουσιν παντες οι κατοικουντες αυτην και αναβησεται ως ποταμος συντελεια αυτης και καταβησεται ως ποταμος αιγυπτου ο οικοδομων εις τον ουρανον αναβασιν αυτου και την επαγγελiaν αυτου επι της γης θεμελιων ο προσκαλουμενος το υδωρ της θαλάσσης και εκχεων αυτο επι προσωπον της γης κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ονομα αυτω ουχ ως υιοι αιθιοπων υμεις εστε εμοι υιοι ισραηλ λεγει κυριος ου τον ισραηλ ανηγαγον εκ γης αιγυπτου και τους αλλοφυλους εκ καππαδοκιας και τους συρους εκ βοθρου ιδου οι οφθαλμοι κυριου του θεου επι την βασιλεια των αμαρτωλων και εξαρω αυτην απο προσωπου της γης πλην οτι ουκ εις τελος εξαρω τον οικον ιακωβ λεγει κυριος διοτι ιδου εγω εντελλομαι και λιξιμω εν πασι τοις εθνεσιν τον οικον του ισραηλ ον τροπον λιξιμαται εν τω λιξιμω και ου μη πεση συντριμμα επι την γην εν ρομφαia τελευτησουσι παντες αμαρτωλοι λαου μου οι λεγοντες ου μη εγγιση ουδ ου μη γενηται εφ ημας τα κακα εν τη ημερα εκεινη αναστησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και ανοικοδομησω τα πεπτωκοτα αυτης και τα κατεσκαμμενα αυτης αναστησω και ανοικοδομησω αυτην καθως αι ημεραι του αιωνος οπως εκζητησωsin οι καταλοιποι των ανθρωπων και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους λεγει κυριος ο θεος ο ποιων ταυτα ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και καταλημψεται ο αλοητος τον τρυγητον και περκασει η σταφυλη εν τω σπορω και αποσταλαξει τα ορη γλυκασμον και παντες οι βουνοι συμψυτοι εsonται και επιστρεψω την αιχμαλωσιαν λαου μου ισραηλ και οικοδομησουsin πολεις τας ηφανισμενας και κατοικησουsin και καταφυτευσουσιν αμπελωνας και πιονται τον οινον αυτων και φυτευσουσιν κηπους και φαγονται τον καρπον αυτων και καταφυτευσω αυτους επι της γης αυτων και ου μη εκσπασθwsιν ουκετι απο της γης αυτων ης εδωκα αυτοις λεγει κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ

λογος κυριου ος εγενηθη προς ιωηλ τον του βαθουηλ ακουσατε δη ταυτα οι πρεσβυτεροι και ενωτισασθε παντες οι κατοικουντες την γην ει γεγονεν τοιαυτα εν ταις ημεραις υμων η εν ταις ημεραις των πατερων υμων υπερ αυτων τοις τεκνοις υμων διηγησασθε και τα τε-

κνα υμων τοις τεκνοις αυτων και τα τεκνα αυτων εις γενεαν ετεραν τα καταλοιπα της καμπης κατεφαγεν η ακρις και τα καταλοιπα της ακριδος κατεφαγεν ο βρουχος και τα καταλοιπα του βρουχου κατεφαγεν η ερυσιβη εκνηψατε οι μεθυοντες εξ οινου αυτων και κλαισατε θρηνησατε παντες οι πινοντες οινον εις μεθην οτι εξηρται εκ στοματος υμων ευφροσυνη και χαρα οτι εθνος ανεβη επι την γην μου ισχυρον και αναριθμητον οι οδοντες αυτου οδοντες λεοντος και αι μυλαι αυτου σκυμνου εθετο την αμπελον μου εις αφανισμον και τας συκας μου εις συγκλασμον ερευνων εξηρευνησεν αυτην και ερριψεν ελευκανεν κληματα αυτης θρηνησον προς με υπερ νυμφην περιεζωσμενην σακκον επι τον ανδρα αυτης τον παρθενικον εξηρται θυσια και σπονδη εξ οικου κυριου πενθειτε οι ιερεις οι λειτουργουντες θυσιαστηριω οτι τεταλαιπωρηκεν τα πεδια πενθειτω η γη οτι τεταλαιπωρηκεν σιτος εξηρανθη οινος ωλιγωθη ελαιον εξηρανθησαν οι γεωργοι θρηνειτε κτηματα υπερ πυρου και κριθης οτι απολωλεν τρυγητος εξ αγρου η αμπελος εξηρανθη και αι συκαι ωλιγωθησαν ροα και φοινιξ και μηλον και παντα τα ξυλα του αγρου εξηρανθησαν οτι ησχυναν χαραν οι υιοι των ανθρωπων περιζωσασθε και κοπτεσθε οι ιερεις θρηνειτε οι λειτουργουντες θυσιαστηριω εισελθατε υπνωσατε εν σακκοις λειτουργουντες θεω οτι απεσχηκεν εξ οικου θεου υμων θυσια και σπονδη αγιασατε νηστειαν κηρυξατε θεραπειαν συναγαγετε πρεσβυτερους παντας κατοικουντας γην εις οικον θεου υμων και κεκραξατε προς κυριον εκτενωσ οιμμοι οιμμοι οιμμοι εις ημεραν οτι εγγυς ημερα κυριου και ως ταλαιπωρια εκ ταλαιπωριας ηξει κατεναντι των οφθαλμων υμων βρωματα εξωλεθρευθη εξ οικου θεου υμων ευφροσυνη και χαρα εσκιρτησαν δαμαλεις επι ταις φατναις αυτων ηφανισθησαν θησαυροι κατεσκαφησαν ληνοι οτι εξηρανθη σιτος τι αποθησομεν ε- αυτοις εκλauseν βουκολια βοων οτι ουχ υπηρχεν νομη αυτοις και τα ποιμνια των προβατων ηφανισθησαν προς σε κυριε βοησομαι οτι πυρ ανηλωσεν τα ωραια της ερημου και φλοξ ανηψεν παντα τα ξυλα του αγρου και τα κτηνη του πεδιου ανεβλεψαν προς σε οτι εξηρανθησαν αφεσεις υδατων και πυρ κατεφαγεν τα ωραια της ερημου σαλπισατε σαλπιγγι εν σιων κηρυξατε εν ορει αγιω μου και συγχυθητωσαν παντες οι κατοικουντες την γην διοτι παρεστιν ημερα κυριου οτι εγγυς ημερα σκοτους και γνοφους ημερα νεφελης και ομιχλης ως ορθρος χυ- θησεται επι τα ορη λαος πολυς και ισχυρος ομοιος αυτω ου γεγονεν απο του αιωνος και μετ αυτον ου προστεθησεται εως ετων εις γενε- ας γενεων τα εμπροσθεν αυτου πυρ αναλίσκον και τα οπισω αυτου αναπτομενη φλοξ ως παραδεισος τρυφης η γη προ προσωπου αυτου και τα οπισθεν αυτου πεδιον αφανισμού και ανασωζόμενος ουκ εσται αυτω ως ορασις ιππων η οψις αυτων και ως ιππεις ουτως καταδιωξο- νται ως φωνη αρματων επι τας κορυφας των ορεων εξαλουνται και ως φωνη φλογος πυρος κατεσθιουσης καλαμην και ως λαος πολυς και ισχυρος παρατασσομενος εις πολεμον απο προσωπου αυτου συ- ντριβησονται λαοι παν προσωπον ως προσκαιμα χυτρας ως μαχηται δραμουνται και ως ανδρες πολεμισται αναβησονται επι τα τειχη και ε- καστος εν τη οδω αυτου πορευσεται και ου μη εκκλινωσιν τας τριβους αυτων και εκαστος απο του αδελφου αυτου ουκ αφεζεται καταβαρυ- νομενοι εν τοις οπλοις αυτων πορευσονται και εν τοις βελεσιν αυτων πεσουνται και ου μη συντελεσθωσιν της πολεως επιλημψονται και επι

των τειχεων δραμουνται και επι τας οικιας αναβησονται και δια θυριδων εισελευσονται ως κλεπται προ προσωπου αυτων συγχυθησεται η γη και σεισθησεται ο ουρανός ο ηλιος και η σεληνη συσκοτασουσιν και τα αστρα δυσουσιν το φεγγος αυτων και κυριος δωσει φωνην αυτου προ προσωπου δυναμεως αυτου οτι πολλη εστιν σφοδρα η παρεμβολη αυτου οτι ισχυρα εργα λογων αυτου διοτι μεγαλη η ημερα του κυριου μεγαλη και επιφανης σφοδρα και τις εσται ικανος αυτη και νυν λεγει κυριος ο θεος υμων επιστραφητε προς με εξ ολης της καρδιας υμων και εν νηστεια και εν κλαυθμω και εν κοπετω και διαρρηξατε τας καρδιας υμων και μη τα ματια υμων και επιστραφητε προς κυριον τον θεον υμων οτι ελεημων και οικτιρμων εστιν μακροθυμος και πολυελεος και μετανων επι ταις κακιας τις οιδεν ει επιστρεψει και μετανοησει και υπολειψεται οπισω αυτου ευλογιαν θυσιαν και σπονδην κυριω τω θεω ημων σαλπισατε σαλπιγγι εν σιων αγιασατε νηστειαν κηρυξατε θεραπειαν συναγαγετε λαον αγιασατε εκκλησιαν εκλεξασθε πρεσβυτερους συναγαγετε νηπια ιηλαζοντα μαστους εξελθατω νυμφιος εκ του κοιτωνος αυτου και νυμφη εκ του παστου αυτης ανα μεσον της κρηπιδος του θυσιαστηριου κλαουσονται αι ιερεις οι λειτουργουντες κυριω και ερουσιν φεισαι κυριε του λαου σου και μη δως την κληρονομιαν σου εις ονειδος του καταρξαι αυτων εθνη οπως μη ειπωσιν εν τοις εθνεσιν που εστιν ο θεος αυτων και εζηλωσεν κυριος την γην αυτου και εφεισατο του λαου αυτου και απεκριθη κυριος και ειπεν τω λαω αυτου ιδου εγω εξαποστελλω υμιν τον σιτον και τον οινον και το ελαιον και εμπλησθησεσθε αυτων και ου δωσω υμας ουκετι εις ονειδισμον εν τοις εθνεσι και τον απο βορρα εκδιωξω αφ υμων και εξωσω αυτον εις γην ανυδρον και αφανιω το προσωπον αυτου εις την θαλασσαν την πρωτην και τα οπισω αυτου εις την θαλασσαν την εσχατην και αναβησεται η σαπρια αυτου και αναβησεται ο βρομος αυτου οτι εμεγαλυνεν τα εργα αυτου θαρσει γη χαιρε και ευφραινου οτι εμεγαλυνεν κυριος του ποιησαι θαρσειτε κτηνη του πεδιου οτι βεβλαστηκεν πεδια της ερημου οτι ξυλον ηνεγκεν τον καρπον αυτου αμπελος και συκη εδωκαν την ισχυν αυτων και τα τεκνα σιων χαιρετε και ευφραινεσθε επι τω κυριω θεω υμων και τα εδωκεν υμιν τα βρωματα εις δικαιοσυνην και βρεξει υμιν υετον προιον και οψιμον καθως εμπροσθεν και πλησθησονται αι αλωνες σιτου και υπερεχχυθησονται αι ληνοι οινου και ελαιου και ανταποδωσω υμιν αντι των ετων ων κατεφαγεν η ακρις και ο βρουχος και η ερυσιβη και η καμπη η δυναμις μου η μεγαλη ην εξαπεστείλα εις υμας και φαγεσθε εσθιοντες και εμπλησθησεσθε και αινεσετε το ονομα κυριου του θεου υμων α εποησεν μεθ υμων εις θαυμασια και ου μη καταισχυνη ο λαος μου εις τον αιωνα και επιγνωσεσθε οτι εν μεσω του ισραηλ εγω ειμι και εγω κυριος ο θεος υμων και ουκ εστιν ετι πλην εμου και ου μη καταισχυνησιν ουκετι πας ο λαος μου εις τον αιωνα και εσται μετα ταυτα και εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατρες υμων και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται και οι νεανισκοι υμων ορασεις οφονται και επι τους δουλους και επι τας δουλας εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και δωσω τερατα εν τω ουρανω και επι της γης αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα

πριν ελθειν ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη και εσται πας ος αν επικαλεσθαι το ονομα κυριου σωθησεται οτι εν τω ορει σιων και εν ιερουσαλημ εσται ανασωζομενος καθοτι ειπεν κυριος και ευαγγελιζομενοι ους κυριος προσκεκληται διοτι ιδου εγω εν ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω οταν επιστρεψω την αιχμαλωσιαν ιουδα και ιερουσαλημ και συναξω παντα τα εθνη και καταξω αυτα εις την κοιλαδα ιωσαφατ και διακριθησονται προς αυτους εκει υπερ του λαου μου και της κληρονομιας μου ισραηλ οι διεσπαρησαν εν τοις εθνεσιν και την γην μου καταδιειλαντο και επι τον λαον μου εβαλον κληρους και εδωκαν τα παιδαρια πορναις και τα κορασια επωλουν αντι οινου και επινον και τι και υμεις εμοι τυρος και σιδων και πασα γαλιλαια αλλοφυλων μη ανταποδομα υμεις ανταποδιδετε μοι η μνησικακειτε υμεις επ εμοι οξεως και ταχεως ανταποδωσω το ανταποδομα υμων εις κεφαλας υμων ανθων το αργυριον μου και το χρυσιον μου ελαβετε και τα επιλεκτα μου και τα καλα εισηνεγκατε εις τους ναους υμων και τους υιους ιουδα και τους υιους ιερουσαλημ απεδοσθε τοις υιοις των ελληνων οπως εξωσθη αυτοις εκ των οριων αυτων ιδου εγω εξεγειρω αυτους εκ του τοπου ου απεδοσθε αυτοις εκει και ανταποδωσω το ανταποδομα υμων εις κεφαλας υμων και αποδωσονται τους υιους υμων και τας θυγατερας υμων εις χειρας υιων ιουδα και αποδωσονται αυτοις εις αιχμαλωσιαν εις εθνος μακραν απεχον οτι κυριος ελαλησεν κηρυξατε ταυτα εν τοις εθνεσιν αγιασατε πολεμον εξεγειρατε τους μαχητας προσαγαγετε και αναβαινετε παντες ανδρες πολεμισται συγκοψατε τα αροτρα υμων εις ρομφαιας και τα δρεπανα υμων εις σειρομαστας ο αδυνατος λεγετω οτι ισχυω εγω συναθροιζεσθε και εισπορευεσθε παντα τα εθνη κυκλοθεν και συναχθητε εκει ο πραυς εστω μαχητης εξεγειρεσθωσαν και αναβαινετωσαν παντα τα εθνη εις την κοιλαδα ιωσαφατ διοτι εκει καθιω του διακριναι παντα τα εθνη κυκλοθεν εξαποστειλατε δρεπανα οτι παρεστηκεν τρυγητος εισπορευεσθε πατειτε διοτι πληρης η ληνος υπερεκχειται τα υποληνια οτι πεπληθυνται τα κακα αυτων ηχοι εξηχησαν εν τη κοιλαδι της δικης οτι εγγυς ημερα κυριου εν τη κοιλαδι της δικης ο ηλιος και η σεληνη συσκοτασουσιν και οι αστερες δυσουσιν φεγγος αυτων ο δε κυριος εκ σιων ανακεκραζεται και εξ ιερουσαλημ δωσει φωνην αυτου και σεισθησεται ο ουρανος και η γη ο δε κυριος φεισεται του λαου αυτου και ενισχυσει κυριος τους υιους ισραηλ και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος ο θεος υμων ο κατασκηνων εν σιων εν ορει αγιω μου και εσται ιερουσαλημ πολις αγια και αλλογενεις ου διελευσονται δι αυτης ουκετι και εσται εν τη ημερα εκεινη αποσταλαξει τα ορη γλυκασμον και οι βουνοι ρηησονται γαλα και πασαι αι αφεσεις ιουδα ρηησονται υδατα και πηγη εξ οικου κυριου εξελευσεται και ποτιει τον χειμαρρουν των σχοινων αιγυπτου εις αφανισμον εσται και η ιδουμια εις πεδιον αφανισμού εσται εξ αδικιων υιων ιουδα ανθων εξεχεαν αιμα δικαιον εν τη γη αυτων η δε ιουδαia εις τον αιωνα κατοικηθησεται και ιερουσαλημ εις γενεας γενεων και εκδικησω το αιμα αυτων και ου μη αθωωσω και κυριος κατασκηνωσει εν σιων

και εγενετο λογος κυριου προς ιωναν τον του αμαθι λεγων αναστηθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη οτι ανεβη η κραυγη της κακιας αυτης προς με και ανεστη ιωνας του φυγειν εις θαρσις εκ προσωπου κυριου και κατεβη εις ιοπτην και

ευρεν πλοιον βαδιζον εις θαρσις και εδωκεν το ναυλον αυτου και ενεβη εις αυτο του πλευσαι μετ αυτων εις θαρσις εκ προσωπου κυριου και κυριος εξηγειρεν πνευμα εις την θαλασσαν και εγενετο κλυδων μεγας εν τη θαλασση και το πλοιον εκινδυνευεν συντριβηναι και εφοβηθησαν οι ναυτικοι και ανεβρων εκαστος προς τον θεον αυτων και εκβολην εποιησαντο των σκευων των εν τω πλοιω εις την θαλασσαν του κουφισθηναι απ αυτων ιωνας δε κατεβη εις την κοιλην του πλοιου και εκαθευδεν και ερρεγχεν και προσηλθεν προς αυτον ο πρωρευσ και ειπεν αυτω τι συ ρεγχεις αναστα και επικαλου τον θεον σου οπως διασωση ο θεος ημας και μη απολωμεθα και ειπεν εκαστος προς τον πλησιον αυτου δευτε βαλωμεν κληρους και επιγνωμεν τινος ενεκεν η κακια αυτη εστιν εν ημιν και εβαλον κληρους και επεσεν ο κληρος επι ιωναν και ειπον προς αυτον απαγγειλον ημιν τινος ενεκεν η κακια αυτη εστιν εν ημιν τις σου η εργασία εστιν και ποιθεν ερχη και εκ ποιας χωρας και εκ ποιου λαου ει συ και ειπεν προς αυτους δουλος κυριου εγω ειμι και τον κυριον θεον του ουρανου εγω σεβομαι ος εποίησεν την θαλασσαν και την ξηραν και εφοβηθησαν οι ανδρες φοβον μεγαν και ειπαν προς αυτον τι τουτο εποίησας διοτι εγνωσαν οι ανδρες οτι εκ προσωπου κυριου ην φευγων οτι απηγγειλεν αυτοις και ειπαν προς αυτον τι σοι ποιησωμεν και κοπασει η θαλασσα αφ ημων οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρεν μαλλον κλυδωνα και ειπεν ιωνας προς αυτους αρατε με και εμβαλετε με εις την θαλασσαν και κοπασει η θαλασσα αφ υμων διοτι εγνωκα εγω οτι δι εμε ο κλυδων ο μεγας ουτος εφ υμας εστιν και παρεβιαζοντο οι ανδρες του επιστρεψαι προς την γην και ουκ ηδυναντο οτι η θαλασσα επορευετο και εξηγειρετο μαλλον επ αυτους και ανεβωσαν προς κυριον και ειπαν μηδαμως κυριε μη απολωμεθα ενεκεν της ψυχης του ανθρωπου τουτου και μη δως εφ ημας αιμα δικαιον οτι συ κυριε ον τροπον εβουλου πεποιηκας και ελαβον τον ιωναν και εξεβαλον αυτον εις την θαλασσαν και εστη η θαλασσα εκ του σαλου αυτης και εφοβηθησαν οι ανδρες φοβω μεγαλω τον κυριον και εθυσαν θυσιαν τω κυριω και ευξαντο ευχας και προσεταξεν κυριος κητει μεγαλω καταπιειν τον ιωναν και ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας και προσηυξατο ιωνας προς κυριον τον θεον αυτου εκ της κοιλιας του κητους και ειπεν εβοησα εν θλιψει μου προς κυριον τον θεον μου και εισηκουσεν μου εκ κοιλιας αδου κραυγης μου ηκουσας φωνης μου απερριψας με εις βαθη καρδιας θαλασσης και ποταμοι με εκυκλωσαν παντες οι μετεωρισμοι σου και τα κυματα σου επ εμε διηλθον και εγω ειπα απωσμαι εξ οφθαλμων σου αρα προσθησω του επιβλεψαι προς τον ναον τον αγιον σου περιεχυθη υδωρ μοι εως ψυχης αβυσσος εκυκλωσεν με εσχατη εδω η κεφαλη μου εις σχισμας ορεων κατεβην εις γην ης οι μοχλοι αυτης κατοχοι αιωνιοι και αναβητω φθορα ζωης μου κυριε ο θεος μου εν τω εκλειπειν απ εμου την ψυχην μου του κυριου εμνησθην και ελθαι προς σε η προσευχη μου εις ναον αγιον σου φυλασσομενοι ματια και ψευδη ελεος αυτων εγκατελιπον εγω δε μετα φωνης αινεσεως και εξομολογησεως θυσω σοι οσα ηυξαμην αποδωσω σοι σωτηριου τω κυριω και προσεταγη τω κητει και εξεβαλεν τον ιωναν επι την ξηραν και εγενετο λογος κυριου προς ιωναν εκ δευτερου λεγων αναστηθι και πορευθητι εις νινευη την πολιν την μεγαλην και κηρυξον εν αυτη κατα το κηρυγμα το εμπροσθεν ο εγω

ελάλησα προς σε και ανεστη ιωνας και επορευθη εις νινευη καθως ελάλησεν κυριος η δε νινευη ην πολις μεγάλη τω θεω ωσει πορειας οδου ημερων τριων και ηρξατο ιωνας του εισελθειν εις την πολιν ωσει πορειαν ημερας μιας και εκηρυξεν και ειπεν ετι τρεις ημεραι και νινευη καταστραφησεται και ενεπιστευσαν οι ανδρες νινευη τω θεω και εκηρυξαν νηστειαν και ενεδυσαντο σακκους απο μεγαλου αυτων εως μικρου αυτων και ηγγισεν ο λογος προς τον βασιλεα της νινευη και εξανεστη απο του θρονου αυτου και περιελατο την στολην αυτου αφ εαυτου και περιεβαλετο σακκον και εκαθισεν επι σποδου και εκηρυχθη και ερρεθη εν τη νινευη παρα του βασιλεως και παρα των μεγιστανων αυτου λεγων οι ανθρωποι και τα κτηνη και οι βοες και τα προβατα μη γευσασθωσαν μηδεν μηδε νεμεσθωσαν μηδε υδωρ πιετωσαν και περιεβαλοντο σακκους οι ανθρωποι και τα κτηνη και ανεβοησαν προς τον θεον εκτενωσ και απεστρεψαν εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και απο της αδικιας της εν χερσιν αυτων λεγοντες τις οιδεν ει μετανοησει ο θεος και αποστρεψει εξ οργης θυμου αυτου και ου μη απολωμεθα και ειδεν ο θεος τα εργα αυτων οτι απεστρεψαν απο των οδων αυτων των πονηρων και μετενοησεν ο θεος επι τη κακια η ελάλησεν του ποιησαι αυτοις και ουκ εποιησεν και ελυπηθη ιωνας λυπην μεγαλην και συνεχυθη και προσευξατο προς κυριον και ειπεν ω κυριε ουχ ουτοι οι λογοι μου ετι οντος μου εν τη γη μου δια τουτο προεφθασα του φυγειν εις θιαρσις διοτι εγνων οτι συ ελεημων και οικτιρμων μακροθυμος και πολυελεος και μετανοων επι ταις κακιαις και νυν δεσποτα κυριε λαβε την ψυχην μου απ εμου οτι καλον το αποθανειν με η ζην με και ειπεν κυριος προς ιωαν ει σφοδρα λελυπησαι συ και εξηλθεν ιωνας εκ της πολεως και εκαθισεν απεναντι της πολεως και εποιησεν εαυτω εκει σκηνην και εκαθητο υποκατω αυτης εν σκια εως ου απιδη τι εσται τη πολει και προσεταξεν κυριος ο θεος κολοκυνθη και ανεβη υπερ κεφαλης του ιωνα του ειναι σκιαν υπερανω της κεφαλης αυτου του σκιαζειν αυτω απο των κακων αυτου και εχαρη ιωνας επι τη κολοκυνθη χαραν μεγαλην και προσεταξεν ο θεος σκωληχι εωθινη τη επαυριον και επαταξεν την κολοκυνθαν και απεξηρανθη και εγενετο αμα τω ανατειλαι τον ηλιον και προσεταξεν ο θεος πνευματι καυσωνος συγκαιοντι και επαταξεν ο ηλιος επι την κεφαλην ιωνα και ωλιγοψυχησεν και απελεγετο την ψυχην αυτου και ειπεν καλον μοι αποθανειν με η ζην και ειπεν ο θεος προς ιωαν ει σφοδρα λελυπησαι συ επι τη κολοκυνθη και ειπεν σφοδρα λελυπημαι εγω εως θανατου και ειπεν κυριος συ εφεισω υπερ της κολοκυνθης υπερ ης ουκ εκακοπαθησας επ αυτην και ουκ εξεθρεψας αυτην η εγεννηθη υπο νυχτα και υπο νυχτα απωλετο εγω δε ου φεισομαι υπερ νινευη της πολεως της μεγαλης εν η κατοικουσιν πλειους η δωδεκα μυριαδες ανθρωπων οιτινες ουκ εγνωσαν δεξian αυτων η αριστεραν αυτων και κτηνη πολλα

ορασις αβδίου ταδε λεγει κυριος ο θεος τη ιδουμια ακοην ηκουσα παρα κυριου και περιοχην εις τα εθνη εξαπεστειλεν αναστητε και εξαναστωμεν επ αυτην εις πολεμον ιδου ολιγοστον δεδωκα σε εν τοις εθνεσιν ητιμωμενος συ ει σφοδρα υπερηφανια της καρδιας σου επηρην σε κατασκηνουντα εν ταις οπαις των πετρων υψων κατοικιαν αυτου λεγων εν καρδια αυτου τις με καταζει επι την γην εαν μετεωρισθης ως αετος και εαν ανα μεσον των αστρων θης νοσσιαν σου εκειθεν κατα-

ξω σε λεγει κυριος ει κλεπται εισηλθον προς σε η λησται νυκτος που αν απερριψης ουκ αν εκλειψαν τα ικανα εαυτοις και ει τρυγηται εισηλθον προς σε ουκ αν υπελιποντο επιφυλλιδα πως εξηρευνηθη ησασ και κατελημφθη αυτου τα κεκρυμμενα εως των οριων σου εξαπεστειλαν σε παντες οι ανδρες της διαθηκης σου αντεστησαν σοι ηδυνασθησαν προς σε ανδρες ειρηνικοι σου ευθηκαν ενεδρα υποκατω σου ουκ εστιν συνεσις αυτοις εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος απολω σοφους εκ της ιδουμαιας και συνεσιν εξ ορους ησασ και πτοηθησονται οι μαχηται σου οι εκ θαιμαν οπως εξαρθη ανθρωπος εξ ορους ησασ δια την σφαγην και την ασεβειαν την εις τον αδελφον σου ιακωβ και καλυψει σε αισχυνη και εξαρθηση εις τον αιωνα αφ ης ημερας αντεστης εξ εναντιας εν ημερα αιχμαλωτευοντων αλλογενων δυναμιν αυτου και αλλοτριои εισηλθον εις πυλας αυτου και επι ιερουσαλημ εβαλον κληρους και συ ης ως εις εξ αυτων και μη επιδης ημεραν αδελφου σου εν ημερα αλλοτριων και μη επιχαρης επι τους υιους ιουδα εν ημερα απωλειας αυτων και μη μεγαλορρημονησης εν ημερα θλιψεως μηδε εισελθης εις πυλας λαων εν ημερα πονων αυτων μηδε επιδης και συ την συναγωγην αυτων εν ημερα ολεθρου αυτων μηδε συνεπιθη επι την δυναμιν αυτων εν ημερα απωλειας αυτων μηδε επιστης επι τας διεκβολας αυτων του εξολεθρευσαι τους ανασωζομενους αυτων μηδε συγκλεισης τους φευγοντας εξ αυτων εν ημερα θλιψεως διоти εγγυς ημερα κυριου επι παντα τα εθνη ον τροπον εποιησας ουτως εσται σοι το ανταποδομα σου ανταποδοθησεται εις κεφαλην σου διоти ον τροπον επιες επι το ορος το αγιον μου πιονται παντα τα εθνη οινον πιονται και καταβησονται και εσονται καθως ουχ υπαρχοντες εν δε τω ορει σιων εσται η σωτηρια και εσται αγιον και κατακληρονομησουσιν ο οικος ιακωβ τους κατακληρονομησαντας αυτους και εσται ο οικος ιακωβ πυρ ο δε οικος ιωσηφ φλοξ ο δε οικος ησασ εις καλαμην και εκκαυθησονται εις αυτους και καταφαγονται αυτους και ουκ εσται πυροφορος εν τω οικω ησασ διότι κυριος ελαλησεν και κατακληρονομησουσιν οι εν ναγεβ το ορος το ησασ και οι εν τη σεψηλα τους αλλοφυλους και κατακληρονομησουσιν το ορος εφραιμ και το πεδιον σαμαρειας και βενιαμιν και την γαλααδιτιν και της μετοιικεσις η αρχη αυτη τοις υιοις ισραηλ γη των χαναναιων εως σαρεπτων και η μετοιικεσια ιερουσαλημ εως εφραθα και κληρονομησουσιν τας πολεις του ναγεβ και αναβησονται ανδρες σεσωσμενοι εξ ορους σιων του εκδικησαι το ορος ησασ και εσται τω κυριω η βασιλεια

λημμα νινευη βιβλιον ορασσεως ναουμ του ελχεσαιου θεος ζηλωτης και εκδικων κυριος εκδικων κυριος μετα θυμου εκδικων κυριος τους υπεναντιους αυτου και εξαιρων αυτος τους εχθρους αυτου κυριος μακροθυμος και μεγαλη η ισχυς αυτου και αθων ουκ αθωωσει κυριος εν συντελεια και εν συσσεισμω η οδος αυτου και νεφελαι κονιορτος ποδων αυτου απειλων θαλασση και ξηραινων αυτην και παντας τους ποταμους εξερημων ωλιγωθη η βασανιτις και ο καρμηλος και τα εξανθουντα του λιβανου εξελιπεν τα ορη εσεισθησαν απ αυτου και οι βουνοι εσαλευθησαν και ανεσταλη η γη απο προσωπου αυτου η συμπασα και παντες οι κατοικουντες εν αυτη απο προσωπου οργης αυτου τις υποστησεται και τις αντιστησεται εν οργη θυμου αυτου ο θυμος αυτου τηχει αρχας και αι πετραι διεθρυβησαν απ αυτου χρηστος κυριος τοις υπομενουσιν αυτον εν ημερα θλιψεως και

γινωσκων τους ευλαβουμενους αυτον και εν κατακλυσμω πορειας συντελειαν ποιησεται τους επεγειρομενους και τους εχθρους αυτου διωζεται σκοτος τι λογιζεσθε επι τον κυριον συντελειαν αυτος ποιησεται ουκ εκδικησει δις επι το αυτο εν θλιψει οτι εως θεμελιου αυτων χερσωθησεται και ως σμιλαξ περιπλεκομενη βρωθησεται και ως καλαμη ξηρασις μεστη εκ σου εξελευσεται λογισμος κατα του κυριου πονηρα λογιζομενος εναντια ταδε λεγει κυριος καταρχων υδατων πολλων και ουτως διασταλησονται και η ακοη σου ουκ ενακουσθησεται ετι και νυν συντριψω την ραβδον αυτου απο σου και τους δεσμους σου διαρρηξω και εντελειται υπερ σου κυριος ου σπαρησεται εκ του ονοματος σου ετι εξ οικου θεου σου εξολεθρευσω τα γλυπτα και χωνευτα ιησομαι ταφην σου οτι ταχεις ιδου επι τα ορη οι ποδες ευαγγελιζομενου και απαγγελοντος ειρηνην εορταζε ιουδα τας εορτας σου αποδος τας ευχας σου διοτι ου μη προσθησωσιν ετι του διελθειν δια σου εις παλαιωσιν συντετελεσται εξηρται ανεβη εμψυσων εις προσωπον σου εξαιρουμενος εκ θλιψεως σκοπευσον οδον κρατησον οσφους ανδρισαι τη ισχυι σφοδρα διοτι απεστρεψεν κυριος την υβριν ιακωβ καθως υβριν του ισραηλ διοτι εκτινασσοντες εξετιναζαν αυτους και τα κληματα αυτων διεφθειραν οπλα δυναστειας αυτων εξ ανθρωπων ανδρας δυνατους εμπαιζοντας εν πυρι αι ηνιαι των αρματων αυτων εν ημερα ετοιμασιας αυτου και οι ιππεις θορυβηθησονται εν ταις οδοις και συγχυθησονται τα αρματα και συμπλακησονται εν ταις πλατειαις η ορασις αυτων ως λαμπαδες πυρος και ως αστραπαι διατρεχουσαι και μνησθησονται οι μεγαιστανες αυτων και φευξονται ημερας και ασθενησουσιν εν τη πορεία αυτων και σπευσουσιν επι τα τειχη και ετοιμασουσιν τας προφυλακας αυτων πυλαι των ποταμων διηνοιχθησαν και τα βασιλεια διεπεσεν και η υποστασις απεκαλυφθη και αυτη ανεβαινεν και αι δουλαι αυτης ηγοντο καθως περιστεραι φτεγγομεναι εν καρδιαις αυτων και νινευη ως κολουμβηθρα υδατος τα υδατα αυτης και αυτοι φευγοντες ουκ εστησαν και ουκ ην ο επιβλεπων διηρπαζον το αργυριον διηρπαζον το χρυσιον και ουκ ην περας του κοσμου αυτης βεβαρυνται υπερ παντα τα σκευη τα επιθυμητα αυτης εκτιναγμος και ανατιναγμος και εκβρασμος και καρδιας θραυσμος και υπολυσις γονατων και ωδινες επι πασαν οσφυν και το προσωπον παντων ως προσκαυμα χυτρας που εστιν το κατοικητηριον των λεοντων και η νομη η ουσα τοις σκυμνοις ου επορευθη λεων του εισελθειν εκει σκυμνος λεοντος και ουκ ην ο εκφοβων λεων ηρπασεν τα ικανα τοις σκυμνοις αυτου και απεπνιξεν τοις λεουσιν αυτου και επλησεν ιθρας νοσσιαν αυτου και το κατοικητηριον αυτου αρπαγης ιδου εγω επι σε λεγει κυριος παντοκρατωρ και εκκαυσω εν καπνω πληθος σου και τους λεοντας σου καταφαγεται ρομφαια και εξολεθρευσω εκ της γης την ιθραν σου και ου μη ακουσθη ουκετι τα εργα σου ω πολις αιματων ολη ψευδης αδικιας πληρης ου ψηλαφηθησεται ιθρα φωνη μαστιγων και φωνη σεισμου τροχων και ιππου διωκοντος και αρματος αναβρασσοντος και ιππεως αναβαινοντος και στιλβουσης ρομφαιας και εξαστραπτοντων οπλων και πληθους τραυματιων και βαρειας πτωσεως και ουκ ην περας τοις εθνεσιν αυτης και ασθενησουσιν εν τοις σωμασιν αυτων απο πληθους πορνειας πορνη καλη και επιχαρης ηγουμενη φαρμακων η πωλουσα εθνη εν τη πορνεια αυτης και φυλας εν τοις φαρμακοις αυτης ιδου εγω επι σε λεγει κυριος ο

θεος ο παντοκράτωρ και αποκαλύψω τα οπισω σου επι το προσωπον σου και δειξω εθνουν την αισχυνην σου και βασιλειαις την ατιμιαν σου και επιρριψω επι σε βδελυγμον κατα τας ακαθαρσιας σου και θησομαι σε εις παραδειγμα και εσται πας ο ορων σε αποπηδησεται απο σου και ερει δειλαια νινευη τις στεναξει αυτην ποθεν ζητησω παρακλησιν αυτη ετοιμασαι μεριδα αρμοσαι χορδην ετοιμασαι μεριδα αμων η κατοικουσα εν ποταμοις υδωρ κυκλω αυτης ης η αρχη θαλασσα και υδωρ τα τειχη αυτης και αιθιοπια η ισχυς αυτης και αιγυπτος και ουκ εστιν περας της φυγης και λιβυες εγενοντο βοηθοι αυτης και αυτη εις μετοιχεσιαν πορευσεται αιχμαλωτος και τα νηπια αυτης εδαφιουσιν επ αρχας πασων των οδων αυτης και επι παντα τα ενδοξα αυτης βαλουσιν κληρους και παντες οι μεγιστανες αυτης δεθησονται χειροπεδαις και συ μεθυσθησθαι και εση υπερεωραμενη και συ ζητησεις σεαυτη στασιν εξ εχθρων παντα τα οχυρωματα σου συκαι σκοπους εχουσαι εαν σαλευθωσιν και πεσουνται εις στομα εσθοντος ιδου ο λαος σου ως γυναικες εν σοι τοις εχθροις σου ανοιγομεναι ανοιχθησονται πυλαι της γης σου και καταφαγεται πυρ τους μοχλους σου υδωρ περιοχης επισπασαι σεαυτη και κατακρατησον των οχυρωματων σου εμβηθι εις πληον και συμπατηθητι εν αχυροις κατακρατησον υπερ πλινθον εκει καταφαγεται σε πυρ εξολεθρευσει σε ρομφαια καταφαγεται σε ως ακρις και βαρυνθησθαι ως βρουχος επληθυνας τας εμποριας σου υπερ τα αστρα του ουρανου βρουχος ωρμησεν και εξεπετασθη εξηλατο ως αττελεβος ο συμμικτος σου ως ακρις επιβεβηκυια επι φραγμα εν ημεραις παγους ο ηλιος ανετειλεν και αφηλατο και ουκ εγνω τον τοπον αυτης ουαι αυτοις ενυσταξαν οι ποιμενες σου βασιλευς ασσυριος εκοιμισεν τους δυναστας σου απηρεν ο λαος σου επι τα ορη και ουκ ην ο εκδεχομενος ουκ εστιν ιασις τη συντριβη σου εφλεγμανεν η πληγη σου παντες οι ακουοντες την αγγελιαν σου κροτησουσιν χειρας επι σε διοτι επι τινα ουκ επηλθεν η κακια σου δια παντος

το λημμα ο ειδεν αμβαχουμ ο προφητης εως τινος κυριε κεκραζομαι και ου μη εισακουσης βοησομαι προς σε αδικουμενος και ου σωσεις ινα τι μοι εδειξας κοπους και πονους επιβλεπειν ταλαιπωριαν και ασεβειαν εξ εναντιας μου γεγονεν κρισις και ο κριτης λαμβανει δια τουτο διεσκεδασται νομος και ου διεξαγεται εις τελος κριμα οτι ο ασεβης καταδυναστευει τον δικαιον ενεκεν τουτου εξελευσεται το κριμα διεστραμμενον ιδετε οι καταφρονηται και επιβλεψατε και θαυμασατε θαυμασια και αφανισθητε διοτι εργον εγω εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τις εκδιηγηται διοτι ιδου εγω εξεγειρω εφ υμας τους χαλδαιους τους μαχητας το εθνος το πικρον και το ταχινον το πορευομενον επι τα πλατη της γης του κατακληρονομησαι σκηνωματα ουκ αυτου φοβερους και επιφανης εστιν εξ αυτου το κριμα αυτου εσται και το λημμα αυτου εξ αυτου εξελευσεται και εξαλουνται υπερ παρδαλεις οι ιπποι αυτου και οζυτεροι υπερ τους λυκους της αραβιας και εξιππασονται οι ιππεις αυτου και ορμησουσιν μακροθεν και πετασθησονται ως αετος προθυμος εις το φαγειν συντελεια εις ασεβεις ηξει ανθεστηκοτας προσωποις αυτων εξ εναντιας και συναξει ως αμμον αιχμαλωσιαν και αυτος εν βασιλειουσιν εντρυφηση και τυραννιν παιγνια αυτου και αυτος εις παν οχυρωμα εμπαιζεται και βαλει χωμα και κρατησει αυτου τοτε μεταβαλει το πνευμα και διελευσεται και εξιλασεται αυτη η ισχυς τω θεω μου ουχι συ απ αρ-

χης κυριε ο θεος ο αγιος μου και ου μη αποθανωμεν κυριε εις κριμα τεταχας αυτον και επλασεν με του ελεγχειν παιδειαν αυτου καθαρως οφθαλμος του μη οραν πονηρα και επιβλεπειν επι πονους ου δυνηση ινα τι επιβλεψεις επι καταφρονουντας παρασιωπηση εν τω καταπινειν ασεβη τον δικαιον και ποιησεις τους ανθρωπους ως τους ιχθυας της θαλασσης και ως τα ερπετα τα ουκ εχοντα ηγουμενον συντελειαν εν αγκιστρω ανεσπασεν και ειλκυσεν αυτον εν αμφιβληστρω και συνηγαγεν αυτον εν ταις σαγηναις αυτου ενεκεν τουτου ευφρανθησεται και χαρησεται η καρδια αυτου ενεκεν τουτου θυσει τη σαγηνη αυτου και θυμιασει τω αμφιβληστρω αυτου οτι εν αυτοις ελιπανεν μεριδα αυτου και τα βρωματα αυτου εκλεκτα δια τουτο αμφιβαλει το αμφιβληστρον αυτου και δια παντος αποκτεννειν εθνη ου φεισεται επι της φυλακης μου στησομαι και επιβησομαι επι πετραν και αποσκοπευσω του ιδειν τι λαλησει εν εμοι και τι αποκριθω επι τον ελεγχον μου και απεκριθη προς με κυριος και ειπεν γραψον ορασιν και σαφως επι πυξιον οπως διωκη ο αναγινωσκων αυτα διοτι ετι ορασις εις καιρον και ανατελει εις περας και ουκ εις κενον εαν υστερηση υπομεινον αυτον οτι ερχομενος ηξει και ου μη χρονιση εαν υποστείληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω ο δε δικαιος εκ πιστεως μου ζησεται ο δε κατοικωμενος και καταφρονητης ανηρ αλαζων ουδεν μη περανη ος επλατυνεν καθως ο αδης την ψυχην αυτου και ουτος ως θανατος ουκ εμπιπλαμενος και επισυναξει επ αυτον παντα τα εθνη και εισδεξεται προς αυτον παντας τους λαους ουχι ταυτα παντα παραβολην κατ αυτου λημψονται και προβλημα εις διηγησιν αυτου και ερουσιν ουαι ο πληθυνων εαυτω τα ουκ οντα αυτου εως τινος και βαρυνων τον κλοιον αυτου στιβαρως οτι εξαιφνης αναστησονται δακνοντες αυτον και εκνηψουσιν οι επιβουλοι σου και εση εις διαρπαγην αυτοις διοτι συ εσκυλευσας εθνη πολλα σκυλευσουσιν σε παντες οι υπολελειμμενοι λαοι δι αιματα ανθρωπων και ασεβειας γης και πολεως και παντων των κατοικουντων αυτην ω ο πλεονεκτων πλεονεξιαν κακην τω οικω αυτου του ταξαι εις υψος νοσσιαν αυτου του εκσπασθηναι εκ χειρος κακων εβουλευσω αισχυνην τω οικω σου συνεπερανας λαους πολλους και εξημαρτεν η ψυχη σου διοτι λιθος εκ τοιχου βοησεται και κανθαρος εκ ξυλου φθηγεσεται αυτα ουαι ο οικοδομων πολιν εν αιμασιν και ετοιμαζων πολιν εν αδικιας ου ταυτα εστιν παρα κυριου παντοκρατορος και εξελιπον λαοι ικανοι εν πυρι και εθνη πολλα ωλιγοψυχησαν οτι πλησθησεται η γη του γυνωαι την δοξαν κυριου ως υδωρ κατακαλυψει αυτους ω ο ποτιζων τον πλησιον αυτου ανατροπη θολερα και μεθυσκων οπως επιβλεπη επι τα σπηλαια αυτων πλησμονην ατιμιας εκ δοξης πες και συ και διασαλευθητι και σεισθητι εκυκλωσεν επι σε ποτηριον δεξιας κυριου και συνηχθη ατιμια επι την δοξαν σου διοτι ασεβεια του λιβανου καλυψει σε και ταλαιπωρια θηριων πτοησει σε δια αιματα ανθρωπων και ασεβειας γης και πολεως και παντων των κατοικουντων αυτην τι ωφελει γλυπτον οτι εγλυψαν αυτο επλασαν αυτο χωνευμα φαντασιαν ψευδη οτι πεποιθεν ο πλασας επι το πλασμα αυτου του ποιησαι ειδωλα κωφα ουαι ο λεγων τω ξυλω εκνηψον εξεγερθητι και τω λιθω υψωθητι και αυτο εστιν φαντασια τουτο δε εστιν ελασμα χρυσιου και αργυριου και παν πνευμα ουκ εστιν εν αυτω ο δε κυριος εν ναω αγιω αυτου ευλαβεισθω απο προσωπου αυτου πασα η γη προσευχη αμβακουμ του προφητου μετα ωδης κυριε εισακηχοα

την ακοήν σου και εφοβήθην κατενόησα τα έργα σου και εξέστην εν μέσω δυο ζωνών γνωστήτη εν τω εγγιζειν τα ετη επιγνωστήτη εν τω παρειναι τον καιρον αναδειχθήτη εν τω ταραχθηναι την ψυχην μου εν οργή ελεους μνηστήτη ο θεος εκ θύμαιν ηξει και ο αγιος εξ ορους κατασχιου δασεος διαψάλμα εκαλυψεν ουρανους η αρετη αυτου και αινεσεως αυτου πληρης η γη και φεγγος αυτου ως φως εσται κερατα εν χερσιν αυτου και εθετο αγαπησιν κραταιαν ισχυος αυτου προ προσωπου αυτου πορευσεται λογος και εξελευσεται εν πεδίοις οι ποδες αυτου εστη και εσαλευθη η γη επεβλεψεν και διεταχη εθνη διεθρυβη τα ορη βια ετακησαν βουνοι αιωνιοι πορειας αιωνιας αυτου αντι κοπων ειδον σκηνωματα αιθιοπων πτοηθησονται και αι σκηναι γης μαδιαμ μη εν ποταμοις ωργισθης κυριε η εν ποταμοις ο θυμος σου η εν θαλασση το ορμημα σου οτι επιβηση επι τους ιππους σου και η ιππασια σου σωτηρια εντεινων εντενεις το τοξον σου επι τα σκηπτρα λεγει κυριος διαψάλμα ποταμων ραγησεται γη οψονται σε και ωδινησουσιν λαοι σχορπιζων υδατα πορειας αυτου εδωκεν η αβυσσος φωνην αυτης υψος φαντασιας αυτης επηρθη ο ηλιος και η σεληνη εστη εν τη ταξει αυτης εις φως βολιδες σου πορευσονται εις φεγγος αστραπης οπλων σου εν απειλη ολιγωσεις γην και εν θυμω καταξεις εθνη εξηλθες εις σωτηριαν λαου σου του σωσαι τους χριστους σου εβαλες εις κεφαλας ανομων θανατον εξηγειρας δεσμούς εως τραχηλου διαψάλμα διεκοψας εν εκστασει κεφαλας δυναστων σεισθησονται εν αυτη διανοιξουσιν χαλινους αυτων ως εσθων πτωχος λαθρα και επεβίβασας εις θαλασσαν τους ιππους σου ταρασσοντας υδωρ πολυ φυλαξαμην και επτοηθη η κοιλια μου απο φωνης προσευχης χειλεων μου και εισηλθεν τρομος εις τα οστα μου και υποκατωθεν μου εταραχθη η εξις μου αναπαυσομαι εν ημερα θλιψεως του αναβηναι εις λαον παροικιας μου διοτι συκη ου καρποφορησει και ουκ εσται γενήματα εν ταις αμπελοις ψευσεται εργον ελαιας και τα πεδια ου ποιησει βρωσιν εξελιπον απο βρωσεως προβατα και ουχ υπαρχουσιν βοες επι φατναις εγω δε εν τω κυριω αγαλλιασομαι χαρησσομαι επι τω θεω τω σωτηρι μου κυριος ο θεος δυναμις μου και ταξει τους ποδας μου εις συντελειαν επι τα υψηλα επιβιβα με του νικησαι εν τη ωδή αυτου

λογος κυριου ος εγενήθη προς σοφονιαν τον του χουσι υιον γοδολιου του αμαριου του εξεκιου εν ημεραις ιωσιου υιου αμων βασιλεως ιουδα εκλειπει εκλιπετω παντα απο προσωπου της γης λεγει κυριος εκλιπετω ανθρωπος και κτηνη εκλιπετω τα πετεινα του ουρανου και οι ιχθυες της θαλασσης και εξαρω τους ανθρωπους απο προσωπου της γης λεγει κυριος και εκτενω την χειρα μου επι ιουδαν και επι παντας τους κατοικουντας ιερουσαλημ και εξαρω εκ του τοπου τουτου τα ονοματα της βααλ και τα ονοματα των ιερεων και τους προσκυνουντας επι τα δωματα τη στρατια του ουρανου και τους ομνουντας κατα του κυριου και τους ομνουντας κατα του βασιλεως αυτων και τους εκκλινοντας απο του κυριου και τους μη ζητησαντας τον κυριον και τους μη αντεχομενους του κυριου ευλαβεισθε απο προσωπου κυριου του θεου διοτι εγγυς η ημερα του κυριου οτι ητοιμακεν κυριος την θυσιαν αυτου ηγιακεν τους κλητους αυτου και εσται εν ημερα θυσιας κυριου και εκδικησω επι τους αρχοντας και επι τον οικον του βασιλεως και επι παντας τους ενδεδυμενους ενδυματα αλλοτρια και εκδικησω επι παντας εμφανως επι τα προπυλα εν εκεινη τη ημερα τους πληρουντας

τον οικον κυριου του θεου αυτων ασεβειας και δολου και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος φωνη κραυγης απο πυλης αποκεντωντων και ολολυγμος απο της δευτερρας και συντριμμος μεγας απο των βουνων θρηνησατε οι κατοικουντες την κατακεκομμενην οτι ωμοιωθη πας ο λαος χανααν εξωλεθρευθησαν παντες οι επηρμενοι αργυριω και εσται εν εκεινη τη ημερα εξερευνησω την ιερουσαλημ μετα λυχνου και εκδικησω επι τους ανδρας τους καταφρονουντας επι τα φυλαγματα αυτων οι λεγοντες εν ταις καρδιαις αυτων ου μη αγαθοποιηση κυριος ουδ ου μη κακωση και εσται η δυναμις αυτων εις διαρπαγην και οι οικoi αυτων εις αφανισμον και οικοδομησουσιν οικιας και ου μη κατοικησουσιν εν αυταις και καταφυτευουσιν αμπελωνας και ου μη πιωσιν τον οινon αυτων οτι εγγυς η ημερα κυριου η μεγαλη εγγυς και ταχεια σφοδρα φωνη ημερας κυριου πικρα και σκληρα τεταχται δυνατη ημερα οργης η ημερα εκεινη ημερα θλιψεως και αναγκης ημερα αωριας και αφανισμού ημερα σκοτους και γνοφου ημερα νεφελης και ομιχλης ημερα σαλπιγγος και κραυγης επι τας πολεις τας οχυρας και επι τας γωνιας τας υψηλας και εκθλιψω τους ανθρωπους και πορευσονται ως τυφλοι οτι τω κυριω εξημαρτον και εκχεει το αιμα αυτων ως χουν και τας σαρκας αυτων ως βολβιτα και το αργυριον αυτων και το χρυσιον αυτων ου μη δυνηται εξελεσθαι αυτους εν ημερα οργης κυριου και εν πυρι ζηλους αυτου καταναλωθησεται πασα η γη διοτι συντελειαν και σπουδην ποιησει επι παντας τους κατοικουντας την γην συναχθητε και συνδεθητε το εθνος το παιδευτον προ του γενεσθαι υμας ως ανθος παραπορευομενον προ του επελθειν εφ υμας οργην κυριου προ του επελθειν εφ υμας ημεραν θυμου κυριου ζητησατε τον κυριον παντες ταπεινοι γης κριμα εργαζεσθε και δικαιοσυνην ζητησατε και αποκρινεσθε αυτα οπως σκεπασθητε εν ημερα οργης κυριου διοτι γαζα διηρπασμενη εσται και ασκαλων εσται εις αφανισμον και αζωτος μεσημβριας εκριψησεται και ακκαρων εκριζωθησεται ουαι οι κατοικουντες το σχοινισμα της θαλασσης παροικοι κρητων λογος κυριου εφ υμας χανααν γη αλλοφυλων και απολω υμας εκ κατοικιας και εσται κρητη νομη ποιμνιων και μανδρα προβατων και εσται το σχοινισμα της θαλασσης τοις καταλοιποις οικου ιουδα επ αυτους νεμησονται εν τοις οικois ασκαλωνος δειλης καταλυσουσιν απο προσωπου υιων ιουδα οτι επεσκεπται αυτους κυριος ο θεος αυτων και απεστρεψε την αιχμαλωσιαν αυτων ηκουσα ονειδισμους μωαβ και κονδυλισμους υιων αμμων εν οis ωνειδιζον τον λαon μου και εμεγαλυνοντο επι τα ορια μου δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος των δυναμεων ο θεος ισραηλ διοτι μωαβ ως σοδομα εσται και οι υιοι αμμων ως γομορρα και δαμασκος εκλειμμενη ως θιμωνια αλωνος και ηφανισμενη εις τον αιωνα και οι καταλοιποι λαου μου διαρπωνται αυτους και οι καταλοιποι εθνους μου κληρονομησουσιν αυτους αυτη αυτοις αντι της υβρεως αυτων διοτι ωνειδισαν και εμεγαλυνθησαν επι τον κυριον τον παντοκρατορα επιφανησεται κυριος επ αυτους και εξολεθρευσει παντας τους θεους των εθνων της γης και προσκυνησουσιν αυτω εκαστος εκ του τοπου αυτου πασαι αι νησοι των εθνων και υμεις αιθιοπες τραυματιαι ρομφαιας μου εστε και εκτενει την χειρα αυτου επι βορραν και απολει τον ασσυριον και θησει την νινευη εις αφανισμον ανυδρον ως ερημον και νεμησονται εν μεσω αυτης ποιμνια και παντα τα θηρια της γης και χαμαιλεοντες και εχνοι

εν τοις φαντομασιν αυτης κοιτασθησονται και θηρια φωνησει εν τοις διουρυγμασιν αυτης κορακες εν τοις πυλωσιν αυτης διοτι κεδρος το αναστημα αυτης αυτη η πολις η φαυλιστρια η κατοικουσα επ ελπιδι η λεγουσα εν καρδια αυτης εγω ειμι και ουκ εστιν μετ εμε ετι πως εγεννηθη εις αφανισμον νομη θηριων πας ο διαπορευομενος δι αυτης συριει και κινησει τας χειρας αυτου ω η επιφανης και απολελυτωμενη η πολις η περιστερα ουκ εισηκουσεν φωνης ουκ εδεξατο παιδειαν επι τω κυριω ουκ επεποιθει και προς τον θεον αυτης ουκ ηγγισεν οι αρχοντες αυτης εν αυτη ως λεοντες ωρυομενοι οι κριται αυτης ως λυκοι της αραβιας ουχ υπελιποντο εις το πρωι οι προφηται αυτης πνευματοφοροι ανδρες καταφρονηται οι ιερεις αυτης βεβηλουσιν τα αγια και ασεβουσιν νομον ο δε κυριος δικαιος εν μεσω αυτης και ου μη ποιηση αδικον πρωι πρωι δωσει κριμα αυτου εις φως και ουκ απεκρυβη και ουκ εγνω αδικιαν εν απαιτησει και ουκ εις νεικος αδικιαν εν διαφθορα κατεσπασα υπερηφανους ηφανισθησαν γωνιαι αυτων εξερημωσω τας οδους αυτων το παραπαν του μη διοδευειν εξελιπον αι πολεις αυτων παρα το μηδενα υπαρχειν μηδε κατοικειν ειπα πλην φοβεισθε με και δεξασθε παιδειαν και ου μη εξολεθρευθητε εξ οφθαλμων αυτης παντα οσα εξεδικησα επ αυτην ετοιμαζου ορθρισον διεφθαρται πασα η επιφυλλις αυτων δια τουτο υπομεινον με λεγει κυριος εις ημεραν αναστασεως μου εις μαρτυριον διοτι το κριμα μου εις συναγωγας εθνων του εισδεξασθαι βασιλεις του εκχεαι επ αυτους πασαν οργην θυμου μου διοτι εν πυρι ζηλους μου καταναλωθησεται πασα η γη οτι τοτε μεταστρεψω επι λαους γλωσσαν εις γενεαν αυτης του επικαλεισθαι παντας το ονομα κυριου του δουλευειν αυτω υπο ζυγον ενα εκ περατων ποταμων αιθιοπιας οισουσιν θυσιας μοι εν τη ημερα εκεινη ου μη κατασχυνθης εκ παντων των επιτηδευματων σου ων ησεβησας εις εμε οτι τοτε περιελω απο σου τα φαυλισματα της υβρεως σου και ουκετι μη προσθης του μεγαλαυχησαι επι το ορος το αγιον μου και υπολειψομαι εν σοι λαον πραυν και ταπεινον και ευλαβηθησονται απο του ονοματος κυριου οι καταλοιποι του ισραηλ και ου ποιησουσιν αδικιαν και ου λαλησουσιν ματαια και ου μη ευρεθη εν τω στοματι αυτων γλωσσα δολια διοτι αυτοι νεμησονται και κοιτασθησονται και ουκ εσται ο εκφοβων αυτους χαιρε σφοδρα θυγατερ σιων κηρυσσε θυγατερ ιερουσαλημ ευφραινου και κατατερπου εξ ολης της καρδιας σου θυγατερ ιερουσαλημ περιειλεν κυριος τα αδικηματα σου λελυτρωται σε εκ χειρος εχθρων σου βασιλευς ισραηλ κυριος εν μεσω σου ουκ οψη κακα ουκετι εν τω καιρω εκεινω ερει κυριος τη ιερουσαλημ θαρσει σιων μη παρεισθωσαν αι χειρες σου κυριος ο θεος σου εν σοι δυνατος σωσει σε επαξει επι σε ευφροσυνην και καινιει σε εν τη αγαπησει αυτου και ευφρανθησεται επι σε εν τερψει ως εν ημερα εορτης και συναξω τους συντετριμμενους ουαι τις ελαβεν επ αυτην ονειδισμον ιδου εγω ποιω εν σοι ενεκεν σου εν τω καιρω εκεινω λεγει κυριος και σωσω την εκπεπιεσμενην και την απωσμενην εισδεξομαι και θησομαι αυτους εις καυχημα και ονομαστους εν παση τη γη και κατασχυνθησονται εν τω καιρω εκεινω οταν καλως υμιν ποιησω και εν τω καιρω οταν εισδεξωμαι υμας διοτι δωσω υμας ονομαστους και εις καυχημα εν πασιν τοις λαοις της γης εν τω επιστρεφειν με την αιχμαλωσιαν υμων ενωπιον υμων λεγει κυριος

εν τω δευτερω ετει επι δαρειου του βασιλεως εν τω μηνι τω εκτω

μια του μηνος εγενετο λογος κυριου εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων ειπον δη προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και προς ιησουν τον του ιωσεδεκ τον ιερεα τον μεγαν λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ λεγων ο λαος ουτος λεγουσιν ουχ ηκει ο καιρος του οικοδομησαι τον οικον κυριου και εγενετο λογος κυριου εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων ει καιρος υμιν μεν εστιν του οικειν εν οικois υμων κοιλοσταθμοis ο δε οικος ουτος εξηρημωται και νυν ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ταξατε δη τας καρδιας υμων εις τας οδους υμων εσπειρατε πολλα και εισηνεγκατε ολιγα εφαγετε και ουκ εις πλησμονην επιετε και ουκ εις μεθην περιεβαλεσθε και ουκ ειθερμανηθητε εν αυτοis και ο τους μισθους συναγων συνηγαγεν εις δεσμον τετρυπημενον ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ θεσθε τας καρδιας υμων εις τας οδους υμων αναβητε επι το ορος και κοψατε ξυλα και οικοδομησατε τον οικον και ευδοκησω εν αυτω και ενδοξα-σθησομαι ειπεν κυριος επεβλεψατε εις πολλα και εγενετο ολιγα και εισηνεχθη εις τον οικον και εξεψυσησα αυτα δια τουτο ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ανθ ων ο οικος μου εστιν ερημος υμεις δε διωκετε εκαστος εις τον οικον αυτου δια τουτο ανεξει ο ουρανός απο δροσου και η γη υποστελειται τα εκφορια αυτης και επαξω ρομφαιαν επι την γην και επι τα ορη και επι τον σιτον και επι τον οινον και επι το ελαιον και οσα εκφερει η γη και επι τους ανθρωπους και επι τα κτηνη και επι παντας τους πονους των χειρων αυτων και ηκουσεν ζοροβαβελ ο του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και ιησους ο του ιωσεδεκ ο ιερευς ο μεγας και παντες οι καταλοιποι του λαου της φωνης κυριου του θεου αυτων και των λογων αγγαιου του προφητου καθοτι εξαπεστειλεν αυτον κυριος ο θεος αυτων προς αυτους και εφοβηθη ο λαος απο προσωπου κυριου και ειπεν αγγαιος ο αγγελος κυριου τω λαω εγω ειμι μεθ υμων λεγει κυριος και εξηγειρεν κυριος το πνευμα ζοροβαβελ του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και το πνευμα ιησου του ιωσεδεκ του ιερεως του μεγαλου και το πνευμα των καταλοιπων παντος του λαου και εισηλθον και εποiουν εργα εν τω οικω κυριου παντοκρατορος θεου αυτων τη τετραδι και εικαδι του μηνος του εκτου τω δευτερω ετει επι δαρειου του βασιλεως τω εβδομω μηνι μια και εικαδι του μηνος ελαλησεν κυριος εν χειρι αγγαιου του προφητου λεγων ειπον δη προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα και προς ιησουν τον του ιωσεδεκ τον ιερεα τον μεγαν και προς παντας τους καταλοιπους του λαου λεγων τις εξ υμων ος ειδεν τον οικον τουτον εν τη δοξη αυτου τη εμπροσθεν και πως υμεις βλεπετε αυτον νυν καθως ουχ υπαρχοντα ενωπιον υμων και νυν κατισχυε ζοροβαβελ λεγει κυριος και κατισχυε ιησου ο του ιωσεδεκ ο ιερευς ο μεγας και κατισχυετω πας ο λαος της γης λεγει κυριος και ποιειτε διοτι μεθ υμων εγω ειμι λεγει κυριος παντοκρατωρ και το πνευμα μου εφεστηκεν εν μεσω υμων θαρσειτε διοτι ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι απαξ εγω σεισω τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και την ξηραν και συσσεισω παντα τα εθνη και ηξει τα εκλεκτα παντων των εθνων και πλησω τον οικον τουτον δοξης λεγει κυριος παντοκρατωρ εμον το αργυριον και εμον το χρυσιον λεγει κυριος παντοκρατωρ διοτι μεγαλη εσται η δοξα του οικου τουτου η εσχατη υπερ την πρωτην λεγει κυριος παντοκρατωρ και εν τω τοπω τουτω δωσω ειρηνην λεγει κυριος παντοκρατωρ και ειρηνην ψυχης εις περιποιησιν παντι τω κτιζοντι του αναστησαι τον

ναον τουτον τετραδι και εικαδι του ενατου μηνος ετους δευτερου επι δαρειου εγενετο λογος κυριου προς αγγαιον τον προφητην λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ επερωτησον τους ιερεις νομον λεγων εαν λαβη ανθρωπος κρεας αγιον εν τω ακρω του ιματιου αυτου και αψηται το ακρον του ιματιου αυτου αρτου η εψεματος η οινου η ελαιου η παντος βρωματος ει αγιασθησεται και απεκριθησαν οι ιερεις και ειπαν ου και ειπεν αγγαιος εαν αψηται μεμιαμμενος επι ψυχη απο παντος τουτων ει μianθησεται και απεκριθησαν οι ιερεις και ειπαν μianθησεται και απεκριθη αγγαιος και ειπεν ουτως ο λαος ουτος και ουτως το εθνος τουτο ενωπιον εμου λεγει κυριος και ουτως παντα τα εργα των χειρων αυτων και ος εαν εγγιση εκει μianθησεται ενεκεν των λημμάτων αυτων των ορθρινων οδυνηθησονται απο προσωπου πονων αυτων και εμισειτε εν πυλαις ελεγχοντας και νυν θεσθε δη εις τας καρδιας υμων απο της ημερας ταυτης και υπερανω προ του θειναι λιθον επι λιθον εν τω ναω κυριου τινες ητε οτε ενεβαλλετε εις κυψελην κριθης εικοσι σατα και εγενετο κριθης δεκα σατα και εισεπορευεσθε εις το υποληνιον εξαντλησαι πεντηκοντα μετρητας και εγενοντο εικοσι επαταξα υμας εν αφορια και εν ανεμοφθορια και εν χαλαζη παντα τα εργα των χειρων υμων και ουκ επεστρεψατε προς με λεγει κυριος υποταξατε δη τας καρδιας υμων απο της ημερας ταυτης και επεκεινα απο της τετραδος και εικαδος του ενατου μηνος και απο της ημερας ης εθεμελιωθη ο ναος κυριου θεσθε εν ταις καρδιαις υμων ει ετι επιγνωσθησεται επι της αλω και ει ετι η αμπελος και η συκη και η ροα και τα ξυλα της ελαιας τα ου φεροντα καρπον απο της ημερας ταυτης ευλογησω και εγενετο λογος κυριου εκ δευτερου προς αγγαιον τον προφητην τετραδι και εικαδι του μηνος λεγων ειπον προς ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ εκ φυλης ιουδα λεγων εγω σειω τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και την ξηραν και καταστρεψω θρονους βασιλειων και ολεθρευσω δυναμιν βασιλειων των εθνων και καταστρεψω αρματα και αναβatas και καταβησονται ιπποι και αναβataι αυτων εκαστος εν ρομφαια προς τον αδελφον αυτου εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος παντοκρατωρ λημψομαι σε ζοροβαβελ τον του σαλαθιηλ τον δουλον μου λεγει κυριος και ιησομαι σε ως σφραγιδα διοτι σε ηρετισα λεγει κυριος παντοκρατωρ

εν τω ογδω μηνι ετους δευτερου επι δαρειου εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν τον του βαραχιου υιον αδδω τον προφητην λεγων ωργισθη κυριος επι τους πατερας υμων οργην μεγαλην και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ επιστρεψατε προς με και επιστραφησομαι προς υμας λεγει κυριος και μη γινεσθε καθως οι πατερες υμων οis ενεκαλεσαν αυτοis οι προφηται οι εμπροσθεν λεγοντες ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ αποστρεψατε απο των οδων υμων των πονηρων και απο των επιτηδευματων υμων των πονηρων και ου προσεσχον του εισακουσαι μου λεγει κυριος οι πατερες υμων που εισιν και οι προφηται μη τον αιωνα ζησονται πλην τους λογους μου και τα νομιμα μου δεχεσθε οσα εγω εντελλομαι εν πνευματι μου τοis δουλοις μου τοis προφηταις οι κατελαβoσαν τους πατερας υμων και απεκριθησαν και ειπαν καθως παρατεταχται κυριος παντοκρατωρ του ποιησαι κατα τας οδους υμων και κατα τα επιτηδευματα υμων ουτως εποιησεν υμιν τη τετραδι και εικαδι τω ενδεκατω μηνι ουτος εστιν ο μην σαβατ εν τω δευτερω ετει επι δαρειου εγενετο λογος κυριου

προς ζαχαριαν τον του βαραχίου υιον αδδω τον προφητην λεγων εω-
ρακα την νυχτα και ιδου ανηρ επιβεβηκως επι ιππον πυρρον και ουτος
ειστηκει ανα μεσον των δυο ορεων των κατασκιων και οπισω αυτου
ιπποι πυρροι και ψαροι και ποιχιλοι και λευκοι και ειπα τι ουτοι κυριε
και ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν εμοι εγω δειξω σοι τι εστιν
ταυτα και απεκριθη ο ανηρ ο εφεστηκως ανα μεσον των ορεων και
ειπεν προς με ουτοι εισιν ους εξαπεσταλκεν κυριος του περιοδουσai
την γην και απεκριθησαν τω αγγελω κυριου τω εφεστωτι ανα μεσον
των ορεων και ειπον περιωδευκαμεν πασαν την γην και ιδου πασα η
γη κατοικειται και ησυχάζει και απεκριθη ο αγγελος κυριου και ειπεν
κυριε παντοκρατωρ εως τινος ου μη ελεησης την ιερουσαλημ και τας
πολεις ιουδα ας υπερειδες τουτο εβδομηκοστον ετος και απεκριθη
κυριος παντοκρατωρ τω αγγελω τω λαλουντι εν εμοι ρηματα καλα
και λογους παρακλητικους και ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν
εμοι ανακραγε λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εξηλωκα την
ιερουσαλημ και την σιων ζηλον μεγαν και οργην μεγαλην εγω ορ-
γίζομαι επι τα εθνη τα συνεπιτιθεμενα ανη των εγω μεν ωργιστην
ολιγα αυτοι δε συνεπεθεντο εις κακα δια τουτο ταδε λεγει κυριος
επιστρεψω επι ιερουσαλημ εν οικτιρμω και ο οικος μου ανοικοδομη-
θησεται εν αυτη λεγει κυριος παντοκρατωρ και μετρον εκταιησεται
επι ιερουσαλημ ετι και ειπεν προς με ο αγγελος ο λαλων εν εμοι
ανακραγε λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι διαχυθησονται
πολεις εν αγαθοις και ελεησει κυριος ετι την σιων και αιρετιει ετι την
ιερουσαλημ και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου τεσσαρα
κερατα και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι τι εστιν ταυ-
τα κυριε και ειπεν προς με ταυτα τα κερατα τα διασκορπισαντα τον
ιουδαν και τον ισραηλ και εδειξεν μοι κυριος τεσσαρας τεκτονας και
ειπα τι ουτοι ερχονται ποιησαι και ειπεν προς με ταυτα τα κερατα τα
διασκορπισαντα τον ιουδαν και τον ισραηλ κατεαξαν και ουδεις αυτων
ηρεν κεφαλην και εισηλθον ουτοι του οξυναι αυτα εις χειρας αυτων
τα τεσσαρα κερατα τα εθνη τα επαιρομενα κερας επι την γην κυριου
του διασκορπισai αυτην και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και
ιδου ανηρ και εν τη χειρι αυτου σχοινιον γεωμετρικον και ειπα προς
αυτον που συ πορευη και ειπεν προς με διαμετρησαι την ιερουσαλημ
του ιδειν πληκον το πλατος αυτης εστιν και πληκον το μηκος και
ιδου ο αγγελος ο λαλων εν εμοι ειστηκει και αγγελος ετερος εξεπο-
ρευετο εις συναντησιν αυτω και ειπεν προς αυτον λεγων δραμε και
λαλησον προς τον νεανιαν εκεινον λεγων κατακαρπως κατοικηθησε-
ται ιερουσαλημ απο πληθους ανθρωπων και κτηνων εν μεσω αυτης
και εγω εσομαι αυτη λεγει κυριος τειχος πυρος κυκλοθεν και εις
δοξαν εσομαι εν μεσω αυτης ω ω φευγετε απο γης βορρα λεγει κυ-
ριος διοτι εκ των τεσσαρων ανεμων του ουρανου συναζω υμας λεγει
κυριος εις σιων ανασωζεσθε οι κατοικουντες θυγατερα βαβυλωνος
διοτι ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ οπισω δοξης απεσταλκεν με επι
τα εθνη τα σκυλευσαντα υμας διοτι ο αποτμενος υμων ως αποτμενος
της κορης του οφθαλμου αυτου διοτι ιδου εγω επιφερω την χειρα μου
επ αυτους και εσονται σκυλα τοις δουλευουσιν αυτοις και γνωσεσθε
διοτι κυριος παντοκρατωρ απεσταλκεν με τερπου και ευφραινου θυ-
γατερ σιων διοτι ιδου εγω ερχομαι και κατασκηνωσω εν μεσω σου
λεγει κυριος και καταφευξονται εθνη πολλα επι τον κυριον εν τη ημε-

ρα εκείνη και εσονται αυτω εις λαον και κατασκηνώσουσιν εν μεσω σου και επιγνώση οτι κυριος παντοκράτωρ εξάπεσταλκεν με προς σε και κατακληρονομήσει κυριος τον ιουδαν την μεριδα αυτου επι την γην την αγιαν και αιρετιει επι την ιερουσαλημ ευλαβεισθω πασα σαρκξ απο προσώπου κυριου διοτι εξεγγεγερται εκ νεφελων αγιων αυτου και εδειξεν μοι ιησουν τον ιερεα τον μεγαν εστωτα προ προσώπου αγγελου κυριου και ο διαβολος εισηται εκ δεξιων αυτου του αντικεισθαι αυτω και ειπεν κυριος προς τον διαβολον επιτιμησαι κυριος εν σοι διαβόλε και επιτιμησαι κυριος εν σοι ο εκλεξαμενος την ιερουσαλημ ουκ ιδου τουτο ως δαλος εξεσπασμενος εκ πυρος και ιησους ην ενδεδυμενος ιματια ρυπαρα και εισηται προ προσώπου του αγγελου και απεκριθη και ειπεν προς τους εστηκοτας προ προσώπου αυτου λεγων αφελετε τα ιματια τα ρυπαρα απ αυτου και ειπεν προς αυτον ιδου αφηρηκα τας ανομιας σου και ενδυσате αυτον ποδηρη και επιθετε κιθαριν καθαραν επι την κεφαλην αυτου και περιεβαλον αυτον ιματια και επεθηκαν κιθαριν καθαραν επι την κεφαλην αυτου και ο αγγελος κυριου εισηται και διεμαρτυρατο ο αγγελος κυριου προς ιησουν λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκράτωρ εαν εν ταις οδοις μου πορευη και εαν τα προσταγματα μου φυλαξης και συ διακρινεις τον οικον μου και εαν διαφυλαξης και γε την αυλην μου και δωσω σοι αναστρεφομενους εν μεσω των εστηκοτων τουτων ακουε δη ιησου ο ιερευσ ο μεγας συ και οι πλησιον σου οι κατημενοι προ προσώπου σου διοτι ανδρες τερατοσκοποι εισι διοτι ιδου εγω αγω τον δουλον μου ανατολην διοτι ο λιθος ον εδωκα προ προσώπου ιησου επι τον λιθον τον ενα επτα οφθαλμοι εισιν ιδου εγω ορυσσω βοθρον λεγει κυριος παντοκράτωρ και ψηλαφησω πασαν την αδικιαν της γης εκεινης εν ημερα μια εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος παντοκράτωρ συγκαλέσετε εκαστος τον πλησιον αυτου υποκατω αμπελου και υποκατω συκης και επεστρεψεν ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και εξηγειρεν με ον τροπον οταν εξεγερθη ανθρωπος εξ υπνου αυτου και ειπεν προς με τι συ βλέπεις και ειπα εωρακα και ιδου λυχνια χρυση ολη και το λαμπαδιον επανω αυτης και επτα λυχνοι επανω αυτης και επτα επαρυστριδες τοις λυχνοις τοις επανω αυτης και δυο ελαιαι επανω αυτης μια εκ δεξιων του λαμπαδιου και μια εξ ευωνυμων και επηρωτησα και ειπον προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι λεγων τι εστιν ταυτα κυριε και απεκριθη ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν προς με ου γινωσχεις τι εστιν ταυτα και ειπα ουχι κυριε και απεκριθη και ειπεν προς με λεγων ουτος ο λογος κυριου προς ζοροβαβελ λεγων ουκ εν δυναμει μεγαλη ουδε εν ισχυι αλλ η εν πνευματι μου λεγει κυριος παντοκράτωρ τις ει συ το ορος το μεγα προ προσώπου ζοροβαβελ του κατορθωσαι και εξοισω τον λιθον της κληρονομιας ισοτητα χαριτος χαριτα αυτης και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων αι χειρες ζοροβαβελ εθεμελιωσαν τον οικον τουτον και αι χειρες αυτου επιτελουσουσιν αυτον και επιγνώση διοτι κυριος παντοκράτωρ εξάπεσταλκεν με προς σε διοτι τις εξουδενωσεν εις ημερας μικρας και χαρουνται και οψονται τον λιθον τον κασσιτερινον εν χειρι ζοροβαβελ επτα ουτοι οφθαλμοι κυριου εισιν οι επιβλεποντες επι πασαν την γην και απεκριθη και ειπα προς αυτον τι αι δυο ελαιαι αυται αι εκ δεξιων της λυχνιας και εξ ευωνυμων και επηρωτησα εκ δευτερου και ειπα προς αυτον τι οι δυο κλαδοι των ελαιων οι εν ταις χερσιν των δυο μυζωτηρων των χρυσων των επιχεοντων

και επαναγοντων τας επαrustριδας τας χρυσας και ειπεν προς με ουκ οιδας τι εστιν ταυτα και ειπα ουχι κυριε και ειπεν ουτοι οι δυο υιοι της πιστητος παρεστηκασιν τω κυριω πασης της γης και επεστρεψα και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου δρεπανον πετομενον και ειπεν προς με τι συ βλεπεις και ειπα εγω ορω δρεπανον πετομενον μηκος πηχεων εικοσι και πλατος πηχεων δεκα και ειπεν προς με αυτη η αρα η εκπορευομενη επι προσωπον πασης της γης διοτι πας ο κλεπτης εκ τουτου εως θανατου εκδικηθησεται και πας ο επιορκος εκ τουτου εως θανατου εκδικηθησεται και εξοισω αυτο λεγει κυριος παντοκρατωρ και εισελευσεται εις τον οικον του κλεπτου και εις τον οικον του ομνυοντος τω ονοματι μου επι ψευδει και καταλυσει εν μεσω του οικου αυτου και συντελεσει αυτον και τα ξυλα αυτου και τους λιθους αυτου και εξηλθεν ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν προς με αναβλεψον τοις οφθαλμοις σου και ιδε τι το εκπορευομενον τουτο και ειπα τι εστιν και ειπεν τουτο το μετρον το εκπορευομενον και ειπεν αυτη η αδικια αυτων εν παση τη γη και ιδου ταλαντον μολιβου εξαιρομενον και ιδου μια γυνη εκαυτητο εν μεσω του μετρου και ειπεν αυτη εστιν η ανομια και ερριψεν αυτην εν μεσω του μετρου και ερριψεν τον λιθον του μολιβου εις το στομα αυτης και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου δυο γυναικες εκπορευομεναι και πνευμα εν ταις πτερυξιν αυτων και αυται ειχον πτερυγας ως πτερυγας εποπος και ανελαβον το μετρον ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι που αυται αποφερουσιν το μετρον και ειπεν προς με οικοδομησαι αυτω οικιαν εν γη βαβυλωνος και ετοιμασαι και θησουσιν αυτο εκει επι την ετοιμασιαν αυτου και επεστρεψα και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου τεσσαρα αρματα εκπορευομενα εκ μεσου δυο ορεων και τα ορη ην ορη χαλκα εν τω αρματι τω πρωτω ιπποι πυρροι και εν τω αρματι τω δευτερω ιπποι μελανες και εν τω αρματι τω τριτω ιπποι λευκοι και εν τω αρματι τω τεταρτω ιπποι ποικιλοι ψαροι και απεκριθη και ειπα προς τον αγγελον τον λαλουντα εν εμοι τι εστιν ταυτα κυριε και απεκριθη ο αγγελος ο λαλων εν εμοι και ειπεν ταυτα εστιν οι τεσσαρες ανεμοι του ουρανου εκπορευονται παραστηναι τω κυριω πασης της γης εν ω θσαν οι ιπποι οι μελανες εξεπορευοντο επι γην βορρα και οι λευκοι εξεπορευοντο κατοπισθεν αυτων και οι ποικιλοι εξεπορευοντο επι γην νοτου και οι ψαροι εξεπορευοντο και επεβλεπον του πορευεσθαι του περιοδευσαι την γην και ειπεν πορευεσθε και περιοδευσατε την γην και περιωδευσαν την γην και ανεβोधsen και ελαληsen προς με λεγων ιδου οι εκπορευομενοι επι γην βορρα ανεπαυσαν τον θυμον μου εν γη βορρα και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων λαβε τα εκ της αιχμαλωσιας παρα των αρχοντων και παρα των χρησιμων αυτης και παρα των επεγνωκοτων αυτην και εισελευση συ εν τη ημερα εκεινη εις τον οικον ιωσιου του σοφονιου του ηκοντος εκ βαβυλωνος και ληψη αργυριον και χρυσιον και ποιησεις στεφανους και επιθησεις επι την κεφαλην ιησου του ιωσεδεκ του ιερεως του μεγαλου και ερεις προς αυτον ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ιδου ανηρ ανατολη ονομα αυτω και υποκατωθεν αυτου ανατελει και οικοδομησει τον οικον κυριου και αυτος λημψεται αρετην και καθιεται και καταρξει επι του θρονου αυτου και εσται ο ιερευσ εκ δεξιων αυτου και βουλη ειρηνικη εσται ανα μεσον αμφοτερων ο δε στεφανος εσται τοις υπομενουσιν

και τοις χρησιμοις αυτης και τοις επεγνωκοσιν αυτην και εις χαριτα υιου σοφονιου και εις ψαλμον εν οικω κυριου και οι μακραν απ αυτων ηξουσιν και οικοδομησουσιν εν τω οικω κυριου και γνωσεσθε διοτι κυριος παντοκρατωρ απεσταλκεν με προς υμας και εσται εαν εισακουοντες εισακουσητε της φωνης κυριου του θεου υμων και εγενετο εν τω τεταρτω ετει επι δαρειου του βασιλεως εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν τετραδι του μηνος του ενατου ος εστιν χασελευ και εξαπεστειλεν εις βαιθηλ σαρασαρ και αρβεσεερ ο βασιλευς και οι ανδρες αυτου του εξιλασασθαι τον κυριον λεγων προς τους ιερεις τους εν τω οικω κυριου παντοκρατορος και προς τους προφητας λεγων εισεληλυθεν ωδε εν τω μηνι τω πεμπτω το αγιασμα καθοτι εποιησα ηδη ικανα ετη και εγενετο λογος κυριου των δυναμεων προς με λεγων ειπον προς απαντα τον λαον της γης και προς τους ιερεις λεγων εαν νηστευσητε η κοψησθε εν ταις πεμπταις η εν ταις εβδομαις και ιδου εβδομηκοντα ετη μη νηστειαν νενηστευκατε μοι και εαν φαγητε η πιητε ουχ υμεις εσθετε και υμεις πινετε ουχ ουτοι οι λογοι εισιν ους ελαλησεν κυριος εν χερσιν των προφητων των εμπροσθεν οτε ην ιερουσαλημ κατοικουμενη και ευθηνουσα και αι πολεις αυτης κυκλοθεν και η ορεινη και η πεδινη κατωκειτο και εγενετο λογος κυριου προς ζαχαριαν λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ κριμα δικαιον κρινατε και ελεος και οικτιρμον ποιειτε εκαστος προς τον αδελφον αυτου και χηραν και ορφανον και προσηλυτον και πενητα μη καταδυναστευετε και κακιαν εκαστος του αδελφου αυτου μη μνησικακειτω εν ταις καρδιαις υμων και ηπειθησαν του προσεχειν και εδωκαν νωτον παραφρονουντα και τα ωτα αυτων εβαρυναν του μη εισακουειν και την καρδιαν αυτων εταξαν απειθη του μη εισακουειν του νομου μου και τους λογους ους εξαπεστειλεν κυριος παντοκρατωρ εν πνευματι αυτου εν χερσιν των προφητων των εμπροσθεν και εγενετο οργη μεγαλη παρα κυριου παντοκρατορος και εσται ον τροπον ειπεν και ουκ εισηκουσαν αυτου ουτως κεκραζονται και ου μη εισακουσω λεγει κυριος παντοκρατωρ και εκβαλω αυτους εις παντα τα εθνη α ουκ εγνωσαν και η γη αφανισθησεται κατοπισθεν αυτων εκ διοδεουοντος και εξ αναστρεφοντος και εταξαν γην εκλεκτην εις αφανισμον και εγενετο λογος κυριου παντοκρατορος λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εζηλωσα την ιερουσαλημ και την σιων ζηλον μεγαν και θυμω μεγαλω εζηλωσα αυτην ταδε λεγει κυριος και επιστρεψω επι σιων και κατασκηνωσω εν μεσω ιερουσαλημ και κληθησεται η ιερουσαλημ πολις η αληθινη και το ορος κυριου παντοκρατορος ορος αγιον ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι καθησονται πρεσβυτεροι και πρεσβυτεραι εν ταις πλατειαις ιερουσαλημ εκαστος την ραβδον αυτου εχων εν τη χειρι αυτου απο πληθους ημερων και αι πλατειαι της πολεως πλησθησονται παιδαριων και κορασιων παιζοντων εν ταις πλατειαις αυτης ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ διοτι ει αδυνατησει ενωπιον των καταλοιπων του λαου τουτου εν ταις ημεραις εκειναις μη και ενωπιον εμου αδυνατησει λεγει κυριος παντοκρατωρ ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ιδου εγω ανασωζω τον λαον μου απο γης ανατολων και απο γης δυσμων και εισαξω αυτους και κατασκηνωσω εν μεσω ιερουσαλημ και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον εν αληθεια και εν δικαιοσυνη ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ κατισχυετωσαν αι χειρες υμων των ακουοντων εν ταις ημεραις ταυταις τους λογους τουτους εκ

στοματος των προφητων αφ ης ημερας τεθεμελιωται ο οικος κυριου παντοκρατορος και ο ναος αφ ου ωκοδομηται διоти προ των ημερων εκεινων ο μισθος των ανθρωπων ουκ εσται εις ονησιν και ο μισθος των κτηνων ουκ υπαρξει και τω εκπορευομενω και τω εισπορευομενω ουκ εσται ειρηνη απο της θλιψεως και εξαποστελω παντας τους ανθρωπους εκαστον επι τον πλησιον αυτου και νυν ου κατα τας ημερας τας εμπροσθεν εγω ποιω τοις καταλοιποις του λαου τουτου λεγει κυριος παντοκρατωρ αλλ η δειξω ειρηνην η αμπελος δωσει τον καρπον αυτης και η γη δωσει τα γεννηματα αυτης και ο ουρανός δωσει την δροσιν αυτου και κατακληρονομησω τοις καταλοιποις του λαου μου παντα ταυτα και εσται ον τροπον ητε εν καταρα εν τοις εθνεσιν οικος ιουδα και οικος ισραηλ ουτως διασωσω υμας και εσεσθε εν ευλογια θαρσειτε και κατισχυετε εν ταις χερσιν υμων διότι ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ον τροπον διενοηθην του κακωσαι υμας εν τω παροργισαι με τους πατερας υμων λεγει κυριος παντοκρατωρ και ου μετενοησα ουτως παρατεταγμαι και διανενοημαι εν ταις ημεραις ταυταις του καλως ποιησαι την ιερουσαλημ και τον οικον ιουδα θαρσειτε ουτοι οι λογοι ους ποιησετε λαλειτε αληθειαν εκαστος προς τον πλησιον αυτου και κριμα ειρηνικον κρινατε εν ταις πυλαις υμων και εκαστος την κακιαν του πλησιον αυτου μη λογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων και ορκον ψευδη μη αγαπατε διότι ταυτα παντα εμισησα λεγει κυριος παντοκρατωρ και εγενετο λογος κυριου παντοκρατορος προς με λεγων ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ νηστεια η τετρας και νηστεια η πεμπτη και νηστεια η εβδομη και νηστεια η δεκατη εσονται τω οικω ιουδα εις χαραν και εις ευφροσυνην και εις εορτας αγαθας και ευφρανθησεσθε και την αληθειαν και την ειρηνην αγαπησατε ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ετι ηξουσιν λαοι πολλοι και κατοικουντες πολεις πολλας και συνελευσονται κατοικουντες πεντε πολεις εις μιαν πολιν λεγοντες πορευθωμεν δεηθηναι του προσωπου κυριου και εκζητησαι το προσωπον κυριου παντοκρατορος πορευσομαι καγω και ηξουσιν λαοι πολλοι και εθνη πολλα εκζητησαι το προσωπον κυριου παντοκρατορος εν ιερουσαλημ και του εξιλασχεσθαι το προσωπον κυριου ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ εν ταις ημεραις εκειναις εαν επιλαβωνται δεκα ανδρες εκ πασων των γλωσσων των εθνων και επιλαβωνται του κρασπεδου ανδρος ιουδαιου λεγοντες πορευσομεθα μετα σου διότι ακηκοαμεν οτι ο θεος μεθ υμων εστιν λημμα λογου κυριου εν γη σεδραχ και δαμασκου θυσια αυτου διότι κυριος εφορα ανθρωπους και πασας φυλας του ισραηλ και εμαθ εν τοις οριοις αυτης τυρος και σιδων διότι εφρονησαν σφοδρα και ωκοδομησεν τυρος οχυρωματα εαυτη και εθησαυρισεν αργυριον ως χουν και συνηγαγεν χρυσιον ως πηλον οδων δια τουτο κυριος κληρονομησει αυτην και παταξει εις θαλασσαν δυναμιν αυτης και αυτη εν πυρι καταναλωθησεται οφεται ασκαλων και φοβηθησεται και γαζα και οδυνηθησεται σφοδρα και ακκαρων οτι ησχυνηθη επι τω παραπτωματι αυτης και απολειται βασιλευς εκ γαζης και ασκαλων ου μη κατοικηθη και κατοικησουσιν αλλογενεις εν αζωτω και καθελω υβριν αλλοφυλων και εξαρω το αιμα αυτων εκ στοματος αυτων και τα βδελυγματα αυτων εκ μεσου οδοντων αυτων και υπολειφθησεται και ουτος τω θεω ημων και εσονται ως χιλιάρχος εν ιουδα και ακκαρων ως ο ιεβουσαιος και υποστησεται τω οικω μου αναστημα του μη διαπορευεσθαι μηδε ανακαμπτειν

και ου μη επελθῃ ἐπ' αὐτοὺς οὐκετι ἐξελαυνων διότι νυν ἐώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου χαίρει σφοδρὰ θυγατέρ σιών κηρύσσει θυγατέρ ἱερουσαλὴμ ἰδοὺ ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται σοὶ δίκαιος καὶ σωζών αὐτός πρηνὺς καὶ ἐπιβεβηκώς ἐπὶ ὑποζυγίον καὶ πῶλον νέον καὶ ἐξολέθρευσει ἄρματα ἐξ ἐφραιμ καὶ ἵππον ἐξ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐξολέθρευθήσεται τοξὸν πολεμικὸν καὶ πληθὺς καὶ εἰρήνῃ ἐξ ἐθνῶν καὶ καταρξέει ὕδατων ἐως θαλάσσης καὶ ποταμῶν διεκβόλας γῆς καὶ σύ ἐν αἱματί διαθήκης ἐξαπεστείλας δέσμιους σου ἐκ λακκούου οὐκ ἐχόντος ὕδωρ καθήσεςθε ἐν ὀχυρωματί δέσμιοι τῆς συναγωγῆς καὶ ἀντὶ μίας ἡμέρας παροικεσίας σου διπλὰ ἀνταποδώσω σοὶ διότι ἐνετείνα σε ἰουδα ἐμαυτῷ τοξὸν ἐπλήσα τον ἐφραιμ καὶ ἐπεγέρω τὰ τέκνα σου σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν ἐλλήνων καὶ ψήλαψῃ σε ὡς ῥομφαίαν μάχῃτου καὶ κύριος ἐστὶ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐξέλυσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς καὶ κύριος παντοκράτωρ ἐν σαλιγγί σαλπίζει καὶ πορεύεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπίζει αὐτῶν καὶ καταναλώσουσιν αὐτοὺς καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης καὶ ἐκπionται αὐτοὺς ὡς οἶνον καὶ πληρυσιν αὐτοὺς ὡς φιάλας θυσιαστηρίων καὶ σώσει αὐτοὺς κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὰ προβάτα λαὸν αὐτοῦ διότι λίθοι ἅγιοι κυλιόνται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ ὅτι εἰ τί ἀγαθὸν αὐτοῦ καὶ εἰ τί καλὸν παρ' αὐτοῦ σίτος νεανίσκοις καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παρθένους αἰτεισθήετο παρὰ κυρίου καθ' ὥραν προῖον καὶ ὀψιμον κύριος ἐποίησεν φαντασίας καὶ ὕετον χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς ἐκαστῷ βοτάνῃ ἐν ἀγρῷ διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κοπούς καὶ οἱ μάντις ὁράσεις ψευδεῖς καὶ τὰ ἐνυπνία ψευδῆ ἐλάλουν μάταια παρεκαλοῦν δια τοῦτο ἐξηρτήσαν ὡς προβάτα καὶ ἐκακώθησαν διότι οὐκ ἦν ἰασίς ἐπὶ τοὺς ποιμένας παρωξύνθη ὁ θυμὸς μου καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμνούς ἐπισκεψομαι καὶ ἐπισκέψεται κύριος ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ τὸν οἶκον ἰουδα καὶ τάξει αὐτοὺς ὡς ἵππον εὐπρέπη αὐτοῦ ἐν πολέμῳ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐπεβλέψεν καὶ ἐξ αὐτοῦ ἐτάξεν καὶ ἐξ αὐτοῦ τοξὸν ἐν θυμῷ ἐξ αὐτοῦ ἐξέλυσεται πᾶς ὁ ἐξελαυνων ἐν τῷ αὐτῷ καὶ ἐσονται ὡς μάχῃται πατούντες πῆλον ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ καὶ παρατάσσονται διότι κύριος μετ' αὐτῶν καὶ καταισχυνθήσονται ἀναβᾶται ἵππων καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον ἰουδα καὶ τὸν οἶκον ἰωσηφ σῶσω καὶ κατοικίω αὐτοὺς ὅτι ἠγάπησα αὐτοὺς καὶ ἐσονται ὅν τρόπον οὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτοὺς διότι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ ἐπακουσονται αὐτοὺς καὶ ἐσονται ὡς μάχῃται τοῦ ἐφραιμ καὶ χρησεται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἶνῳ καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὀψονται καὶ εὐφρανθήσονται καὶ χαίρει ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ κυρίῳ σῶμα αὐτοῖς καὶ εἰσδεξομαι αὐτοὺς διότι λυτρώσομαι αὐτοὺς καὶ πληθύνθησονται καθότι ἦσαν πολλοὶ καὶ σπερῶ αὐτοὺς ἐν λαοῖς καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσονται μοῦ ἐκθρεψουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ ἐπιστρέψουσιν καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου καὶ ἐξ ἀσσυρίων εἰσδεξομαι αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν γαλααδίτιν καὶ εἰς τὸν λίβανον εἰσαξῶ αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς καὶ διέλυσονται ἐν θαλάσῃ στενῇ καὶ πατάξουσιν ἐν θαλάσῃ κύματα καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βᾶθῃ ποταμῶν καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὑβρίς ἀσσυρίων καὶ σκηπτρον αἰγύπτου περιαιρεθήσεται καὶ κατισχύσω αὐτοὺς ἐν κυρίῳ θεῷ αὐτῶν καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχήσονται λέγει κύριος διανοίξον ὁ λίβανος τὰς θύρας σου καὶ καταφαγετω πῦρ τὰς κέδρους σου ὀλολυξάτω πίτυς διότι πεπτῶκεν κέδρος ὅτι μεγάλως μεγίστανες ἐταλαιπώρησαν ὀλολυξάτε δρυεῖς

της βασανιτιδος οτι κατεσπασθη ο δρυμος ο συμφυτος φωνη θρη-
νουντων ποιμενων οτι τεταλαιπωρηκεν η μεγαλωσυνη αυτων φωνη
ωρυομενων λεοντων οτι τεταλαιπωρηκεν το φρυαγμα του ιορδανου
ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ποιμαινετε τα προβατα της σφαγης
α οι κτησμενοι κατεσφαζον και ου μετεμελοντο και οι πωλουντες
αυτα ελεγον ευλογητος κυριος και πεπλουτηκαμεν και οι ποιμενες
αυτων ουκ επασχον ουδεν επ αυτοις δια τουτο ου φεισομαι ουκετι
επι τους κατοικουντας την γην λεγει κυριος και ιδου εγω παραδιδωμι
τους ανθρωπους εκαστον εις χειρας του πλησιον αυτου και εις χει-
ρας βασιλεως αυτου και κατακοφουσιν την γην και ου μη εξελωμαι εκ
χειρος αυτων και ποιμανω τα προβατα της σφαγης εις την χανανατιν
και λημφομαι εμαυτω δυο ραβδους την μιαν εκαλεσα καλλος και την
ετεραν εκαλεσα σχοινισμα και ποιμανω τα προβατα και εξαρω τους
τρεις ποιμενας εν μηνι ενι και βαρυνθησεται η ψυχη μου επ αυτους
και γαρ αι ψυχαι αυτων επωρυοντο επ εμε και ειπα ου ποιμανω υ-
μας το αποθνησκον αποθνησκειτω και το εκλειπον εκλειπετω και τα
καταλοιπα κατεσθιετεσαν εκαστος τας σαρκας του πλησιον αυτου
και λημφομαι την ραβδον μου την καλην και απορριψω αυτην του
διασκεδασαι την διαθηκην μου ην διεθεμην προς παντας τους λαους
και διασκεδασθησεται εν τη ημερα εκεινη και γνωσονται οι χαναναιοι
τα προβατα τα φυλασσομενα διοτι λογος κυριου εστιν και ερω προς
αυτους ει καλον ενωπιον υμων εστιν δοτε στησαντες τον μισθον μου
η απειρασθε και εστησαν τον μισθον μου τριακοντα αργυρους και
ειπεν κυριος προς με καθες αυτους εις το χωνευτηριον και σκεψαι ει
δοκιμον εστιν ον τροπον εδοκιμασθην υπερ αυτων και ελαβον τους
τριακοντα αργυρους και ενεβαλον αυτους εις τον οικον κυριου εις
το χωνευτηριον και απερριψα την ραβδον την δευτεραν το σχοινισμα
του διασκεδασαι την κατασχεσιν ανα μεσον ιουδα και ανα μεσον του
ισραηλ και ειπεν κυριος προς με ετι λαβε σεαυτω σκευη ποιμενικα
ποιμενος απειρου διοτι ιδου εγω εξεγειρω ποιμενα επι την γην το
εκλιμπανον ου μη επισκεψηται και το διεσχορπισμενον ου μη ζητηση
και το συντετριμμενον ου μη ιασηται και το ολοκληρον ου μη κατευ-
θυνη και τα κρεα των εκλεκτων καταφαγεται και τους αστραγαλους
αυτων εκστρεψει ω οι ποιμαινοντες τα ματαια και οι καταλελοιποτες
τα προβατα μαχαιρα επι τους βραχιονας αυτου και επι τον οφθαλμον
τον δεξιον αυτου ο βραχιων αυτου ξηραινομενος ξηρανθησεται και
ο οφθαλμος ο δεξιος αυτου εκτυφλουμενος εκτυφλωθησεται λημμα
λογου κυριου επι τον ισραηλ λεγει κυριος εκτεινων ουρανον και θεμε-
λιων γην και πλασσων πνευμα ανθρωπου εν αυτω ιδου εγω τιθημι την
ιερουσαλημ ως προθυρα σαλευομενα πασι τοις λαοις κυκλω και εν τη
ιουδαια εσται περιοχη επι ιερουσαλημ και εσται εν τη ημερα εκεινη
θησομαι την ιερουσαλημ λιθον καταπατουμενον πασιν τοις εθνεσιν
πας ο καταπατων αυτην εμπαιζων εμπαιζεται και επισυναχθησονται
επ αυτην παντα τα εθνη της γης εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος πα-
ντοκρατωρ παταξω παντα ιππον εν εκστασει και τον αναβατην αυτου
εν παραφρονησει επι δε τον οικον ιουδα διανοιξω τους οφθαλμους
μου και παντας τους ιππους των λαων παταξω εν αποτυφλωσει και
ερουσιν οι χιλιαρχοι ιουδα εν ταις καρδιαις αυτων ευρησομεν εαυτοις
τους κατοικουντας ιερουσαλημ εν κυριω παντοκρατορι θεω αυτων εν
τη ημερα εκεινη θησομαι τους χιλιαρχους ιουδα ως δαλον πυρος εν

ξύλοις και ως λαμπαδα πυρος εν καλαμη και καταφαγονται εκ δεξιων και εξ ευωνυμων παντας τους λαους κυκλοθεν και κατοικησει ιερουσαλημ επι καθ' εαυτην και σωσει κυριος τα σκηνώματα ιουδα καθως απ' αρχης οπως μη μεγαλυνηται καυχημα οικου δαυιδ και επαρσις των κατοικούντων ιερουσαλημ επι τον ιουδαν και εσται εν τη ημερα εκεινη υπερασπει κυριος υπερ των κατοικούντων ιερουσαλημ και εσται ο ασθενων εν αυτοις εν εκεινη τη ημερα ως οικος δαυιδ ο δε οικος δαυιδ ως οικος θεου ως αγγελος κυριου ενωπιον αυτων και εσται εν τη ημερα εκεινη ζητησω του εξαραι παντα τα εθνη τα επερχομενα επι ιερουσαλημ και εκχεω επι τον οικον δαυιδ και επι τους κατοικούντας ιερουσαλημ πνευμα χαριτος και οικτιρμου και επιβλεψονται προς με ανθ' ων καταρχησαντο και κοψονται επ' αυτον κοπετον ως επ' αγαπητον και οδυνηθησονται οδυνην ως επι πρωτοτοκω εν τη ημερα εκεινη μεγαλυνθησεται ο κοπετος εν ιερουσαλημ ως κοπετος ρωωνος εν πεδιω εκκοπτομενου και κοψεται η γη κατα φυλας φυλας φυλη καθ' εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ' εαυτας φυλη οικου δαυιδ καθ' εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ' εαυτας φυλη οικου ναθαν καθ' εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ' εαυτας φυλη του συμεων καθ' εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ' εαυτας πασαι αι φυλαι αι υπολελειμμεναι φυλη καθ' εαυτην και αι γυναικες αυτων καθ' εαυτας εν τη ημερα εκεινη εσται πας τοπος διανοιγομενος εν τω οικω δαυιδ και εσται εν τη ημερα εκεινη λεγει κυριος εξολεθρευσω τα ονοματα των ειδωλων απο της γης και ουκετι εσται αυτων μνεια και τους ψευδοπροφητας και το πνευμα το ακαθαρτον εξαρω απο της γης και εσται εαν προφητευση ανθρωπος επι και ερει προς αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου οι γεννησαντες αυτον ου ζηση οτι ψευδη ελαλησας επ' ονοματι κυριου και συμποδιουσιν αυτον ο πατηρ αυτου και η μητηρ αυτου οι γεννησαντες αυτον εν τω προφητευειν αυτον και εσται εν τη ημερα εκεινη καταισχυνησονται οι προφηται εκαστος εκ της ορασεως αυτου εν τω προφητευειν αυτον και ενδυσονται δερριν τριχινην ανθ' ων εϊψευσαντο και ερει ουκ ειμι προφητης εγω διοτι ανθρωπος εργαζομενος την γην εγω ειμι οτι ανθρωπος εγεννησεν με εκ νεοτητας μου και ερω προς αυτον τι αι πληgai αυτα ανα μεσον των χειρων σου και ερει ας επληγην εν τω οικω τω αγαπητω μου ρομφαia εξεγερθητι επι τους ποιμενας μου και επ' ανδρα πολιτην μου λεγει κυριος παντοκρατωρ παταξατε τους ποιμενας και εκσπασατε τα προβατα και επαξω την χειρα μου επι τους ποιμενας και εσται εν παση τη γη λεγει κυριος τα δυο μερη εξολεθρευθησεται και εκλειψει το δε τριτον υπολειφθησεται εν αυτη και διαξω το τριτον δια πυρος και πυρωσω αυτους ως πυρουνται το αργυριον και δοκιμω αυτους ως δοκιμαζεται το χρυσιον αυτος επικαλεσεται το ονομα μου καγω επακουσομαι αυτω και ερω λαος μου ουτος εστιν και αυτος ερει κυριος ο θεος μου ιδου ημεραι ερχονται του κυριου και διαμερισθησεται τα σκυλα σου εν σοι και επισυναξω παντα τα εθνη επι ιερουσαλημ εις πολεμον και αλωσεται η πολις και διαρπαγησονται αι οικiai και αι γυναικες μολυνθησονται και εξελευσεται το ημισυ της πολεως εν αιχμαλωσια οι δε καταλοιποι του λαου μου ου μη εξολεθρευθωσιν εκ της πολεως και εξελευσεται κυριος και παραταζεται εν τοις εθνεσιν εκεινοις καθως ημερα παραταξεως αυτου εν ημερα πολεμου και στησονται οι ποδες αυτου εν

τη ημερα εκεινη επι το ορος των ελαιων το κατεναντι ιερουσαλημ εξ ανατολων και σχισθησεται το ορος των ελαιων το ημισυ αυτου προς ανατολας και το ημισυ αυτου προς θαλασσαν χαος μεγα σφοδρα και κλινει το ημισυ του ορους προς βορραν και το ημισυ αυτου προς νοτον και εμφραχθησεται φαραγξ ορειων μου και εγκολληθησεται φαραγξ ορειων εως ιασολ και εμφραχθησεται καθως ενεφραγη εν ταις ημεραις του σεισμου εν ημεραις οζιου βασιλεως ιουδα και ηξει κυριος ο θεος μου και παντες οι αγιοι μετ αυτου εν εκεινη τη ημερα ουκ εσται φως και ψυχος και παγος εσται μιαν ημεραν και η ημερα εκεινη γνωστη τω κυριω και ουχ ημερα και ου νυξ και προς εσπεραν εσται φως και εν τη ημερα εκεινη εξελευσεται υδωρ ζων εξ ιερουσαλημ το ημισυ αυτου εις την θαλασσαν την πρωτην και το ημισυ αυτου εις την θαλασσαν την εσχατην και εν θερει και εν εαρι εσται ουτως και εσται κυριος εις βασιλεια επι πασαν την γην εν τη ημερα εκεινη εσται κυριος εις και το ονομα αυτου εν κυκλων πασαν την γην και την ερημον απο γαβε εως ρεμμων κατα νοτον ιερουσαλημ ραμα δε επι τοπου μενει απο της πυλης βενιαμιν εως του τοπου της πυλης της πρωτης εως της πυλης των γωνιων και εως του πυργου ανανηλ εως των υποληνιων του βασιλεως κατοικησουσιν εν αυτη και ουκ εσται αναθεμα ετι και κατοικησει ιερουσαλημ πεποιθοτως και αυτη εσται η πτωσις ην κοψει κυριος παντας τους λαους οσοι επεστρατευσαν επι ιερουσαλημ τακησονται αι σαρκες αυτων εστηκοτων αυτων επι τους ποδας αυτων και οι οφθαλμοι αυτων ρυησονται εκ των οπων αυτων και η γλωσσα αυτων τακησεται εν τω στοματι αυτων και εσται εν τη ημερα εκεινη εκστασις κυριου επ αυτους μεγαλη και επιλημψονται εκαστος της χειρος του πλησιον αυτου και συμπλακησεται η χειρ αυτου προς χειρα του πλησιον αυτου και ο ιουδας παραταζεται εν ιερουσαλημ και συναξει την ισχυν παντων των λαων κυκλοθεν χρυσιον και αργυριον και ιματισμον εις πληθος σφοδρα και αυτη εσται η πτωσις των ιππων και των ημιονων και των καμηλων και των ονων και παντων των κτηνων των οντων εν ταις παρεμβολαις εκειναις κατα την πτωσιν ταυτην και εσται οσοι εαν καταλειφθωσιν εκ παντων των εθνων των ελθοντων επι ιερουσαλημ και αναβησονται κατ ενιαυτον του προσκυνησαι τω βασιλει κυριω παντοκρατορι και του εορταζειν την εορτην της σκηνοπηγιας και εσται οσοι εαν μη αναβωσιν εκ πασων των φυλων της γης εις ιερουσαλημ του προσκυνησαι τω βασιλει κυριω παντοκρατορι και ουτοι εκεινοις προστεθησονται εαν δε φυλη αιγυπτου μη αναβη μηδε ελθη εκει και επι τουτοις εσται η πτωσις ην παταξει κυριος παντα τα εθνη οσα εαν μη αναβη του εορτασαι την εορτην της σκηνοπηγιας αυτη εσται η αμαρτια αιγυπτου και η αμαρτια παντων των εθνων οσα αν μη αναβη του εορτασαι την εορτην της σκηνοπηγιας εν τη ημερα εκεινη εσται το επι τον χαλινον του ιππου αγιον τω κυριω παντοκρατορι και εσονται οι λεβητες οι εν τω οικω κυριου ως φιαλαι προ προσωπου του θυσιαστηριου και εσται πας λεβης εν ιερουσαλημ και εν τω ιουδα αγιον τω κυριω παντοκρατορι και ηξουσιν παντες οι θυσιαζοντες και λημψονται εξ αυτων και εψησουσιν εν αυτοις και ουκ εσται χαναναιος ουκετι εν τω οικω κυριου παντοκρατορος εν τη ημερα εκεινη

λημμα λογου κυριου επι τον ισραηλ εν χειρι αγγελου αυτου θεσθε δη επι τας καρδιας υμων ηγαπησα υμας λεγει κυριος και ειπατε εν

τινι ηγαπησας ημας ουκ αδελφος ην ησαι του ιακωβ λεγει κυριος και ηγαπησα τον ιακωβ τον δε ησαι εμισησα και εταξα τα ορια αυτου εις αφανισμον και την κληρονομιαν αυτου εις δοματα ερημου διοτι ερει η ιδουμια κατεστραπται και επιστρεψωμεν και ανοικοδομησωμεν τας ερημους ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ αυτοι οικοδομησουσιν και εγω καταστρεψω και επικληθησεται αυτοις ορια ανομιας και λαος εφ' ον παρατεταχται κυριος εως αιωνος και οι οφθαλμοι υμων οφονται και υμεις ερειτε εμεγαλυνθη κυριος υπερανω των οριων του ισραηλ υιος δοξαζει πατερα και δουλος τον κυριον αυτου και ει πατηρ ειμι εγω που εστιν η δοξα μου και ει κυριος ειμι εγω που εστιν ο φοβος μου λεγει κυριος παντοκρατωρ υμεις οι ιερεις οι φαυλιζοντες το ονομα μου και ειπατε εν τινι εφαυλισαμεν το ονομα σου προσαγοντες προς το θυσιαστηριον μου αρτους ηλισγημενους και ειπατε εν τινι ηλισγησαμεν αυτους εν τω λεγειν υμας τραπεζα κυριου εξουδενωμενη εστιν και τα επιτιθεμενα βρωματα εξουδενωμενα διοτι εαν προσαγαγητε τυφλον εις θυσιαν ου κακον και εαν προσαγαγητε χωλον η αρρωστον ου κακον προσαγαγε δη αυτο τω ηγουμενω σου ει προσδεζεται αυτο ει λημψεται προσωπον σου λεγει κυριος παντοκρατωρ και νυν εξιλασχεσθε το προσωπον του θεου υμων και δεηθητε αυτου εν χερσιν υμων γεγονεν ταυτα ει λημψομαι εξ υμων προσωπα υμων λεγει κυριος παντοκρατωρ διοτι και εν υμιν συγκλεισθησονται θυραι και ουκ αναψετε το θυσιαστηριον μου δωρεαν ουκ εστιν μου θελημα εν υμιν λεγει κυριος παντοκρατωρ και θυσιαν ου προσδεξομαι εκ των χειρων υμων διοτι απ' ανατολων ηλιου εως δυσμων το ονομα μου δεδοξασται εν τοις εθνεσιν και εν παντι τοπω θυμιαμα προσαγεται τω ονοματι μου και θυσια καθαρα διοτι μεγα το ονομα μου εν τοις εθνεσιν λεγει κυριος παντοκρατωρ υμεις δε βεβηλουτε αυτο εν τω λεγειν υμας τραπεζα κυριου ηλισγημενη εστιν και τα επιτιθεμενα εξουδενωνται βρωματα αυτου και ειπατε ταυτα εκ κακοπαθειας εστιν και εξεφυσησα αυτα λεγει κυριος παντοκρατωρ και εισεφερετε αρπαγματα και τα χωλα και τα ενοχλουμενα και εαν φερητε την θυσιαν ει προσδεξομαι αυτα εκ των χειρων υμων λεγει κυριος παντοκρατωρ και επικαταρατος ος ην δυνατος και υπηρχεν εν τω ποιμνιω αυτου αρσεν και ευχη αυτου επ' αυτω και θυει διεφθαρμενον τω κυριω διοτι βασιλευς μεγας εγω ειμι λεγει κυριος παντοκρατωρ και το ονομα μου επιφανες εν τοις εθνεσιν και νυν η εντολη αυτη προς υμας οι ιερεις εαν μη ακουσητε και εαν μη θησθε εις την καρδιαν υμων του δουναι δοξαν τω ονοματι μου λεγει κυριος παντοκρατωρ και εξαποστελω εφ' υμας την καταραν και επικαταρασσομαι την ευλογιαν υμων και καταρασσομαι αυτην και διασχεδασω την ευλογιαν υμων και ουκ εσται εν υμιν οτι υμεις ου τιθεσθε εις την καρδιαν υμων ιδου εγω αφοριζω υμιν τον ωμον και σκορπιω ηνυστρον επι τα προσωπα υμων ηνυστρον εορτων υμων και λημψομαι υμας εις το αυτο και επιγνωσεσθε διοτι εγω εξαπεσταλκα προς υμας την εντολην ταυτην του ειναι την διαθηκην μου προς τους λευιτας λεγει κυριος παντοκρατωρ η διαθηκη μου ην μετ' αυτου της ζωης και της ειρηνης και εδωκα αυτω εν φοβω φοβεισθαι με και απο προσωπου ονοματος μου στελλεσθαι αυτον νομος αληθειας ην εν τω στοματι αυτου και αδικια ουκ ευρεθη εν χειλεσιν αυτου εν ειρηνη κατευθυνων επορευθη μετ' εμου και πολλους επεστρεψεν απο αδικιας οτι χειλη ιερεως φυλαζεται γνωσιν και νομον

εκζητήσουσιν εκ στοματος αυτου διοτι αγγελος κυριου παντοκρατορος εστιν υμεις δε εξεκλινατε εκ της οδου και πολλους ησθενησατε εν νομω διεφθειρατε την διαθηκην του λευι λεγει κυριος παντοκρατωρ καγω δεδωκα υμας εξουδενωμενους και παρειμενους εις παντα τα εθνη ανθ ων υμεις ουκ εφυλαξασθε τας οδους μου αλλα ελαμβανετε προσωπα εν νομω ουχι θεος εις εκτισεν υμας ουχι πατηρ εις παντων υμων τι οτι εγκατελιπετε εκαστος τον αδελφον αυτου του βεβηλωσαι την διαθηκην των πατερων υμων εγκατελειφθη ιουδας και βδελυγμα εγενετο εν τω ισραηλ και εν ιερουσαλημ διοτι εβεβηλωσεν ιουδας τα αγια κυριου εν οις ηγαπησεν και επετηδευσεν εις θεους αλλοτριους εξολεθρευσει κυριος τον ανθρωπον τον ποιουντα ταυτα εως και ταπεινωθη εκ σκηνωματος ιακωβ και εκ προσαγοντων θυσιαν τω κυριω παντοκρατορι και ταυτα α εμισουν εποιεите εκαλυπτετε δακρυσιν το θυσιαστηριον κυριου και κλαυθμω και στεναγμω εκ κοπων ετι αξιον επιβλεψαι εις θυσιαν η λαβειν δεκτον εκ των χειρων υμων και ειπατε ενεκεν τινος οτι κυριος διεμαρτυρατο ανα μεσον σου και ανα μεσον γυναικος νεοτητος σου ην εγκατελιπες και αυτη κοιωνος σου και γυνη διαθηκης σου και ουκ αλλος εποισεν και υπολειμμα πνευματος αυτου και ειπατε τι αλλο αλλ η σπερμα ζητει ο θεος και φυλαξασθε εν τω πνευματι υμων και γυναικα νεοτητος σου μη εγκαταλιπης αλλα εαν μισησας εξαποστειλης λεγει κυριος ο θεος του ισραηλ και καλυψει ασεβεια επι τα ενθυμηματα σου λεγει κυριος παντοκρατωρ και φυλαξασθε εν τω πνευματι υμων και ου μη εγκαταλιπητε οι παροξυνοντες τον θεον εν τοις λογοις υμων και ειπατε εν τινι παρωξυναμεν αυτον εν τω λεγειν υμας πας ποιων πονηρον καλον ενωπιον κυριου και εν αυτοις αυτος ευδοκησεν και που εστιν ο θεος της δικαιοσυνης ιδου εγω εξαποστελλω τον αγγελον μου και επιβλεψεται οδον προ προσωπου μου και εξαιφνης ηξει εις τον ναον εαυτου κυριος ον υμεις ζητεите και ο αγγελος της διαθηκης ον υμεις θελετε ιδου ερχεται λεγει κυριος παντοκρατωρ και τις υπομενει ημεραν εισοδου αυτου η τις υποστησεται εν τη οπτασια αυτου διοτι αυτος εισπορευεται ως πυρ χωνευτηριου και ως ποα πλυνοντων και καθιειται χωνευων και καθαριζων ως το αργυριον και ως το χρυσιον και καθαρισει τους υιους λευι και χρεει αυτους ως το χρυσιον και ως το αργυριον και εσονται τω κυριω προσαγοντες θυσιαν εν δικαιοσυνη και αρεσει τω κυριω θυσια ιουδα και ιερουσαλημ καθως αι ημεραι του αιωνος και καθως τα ετη τα εμπροσθεν και προσαξω προς υμας εν χρισει και εσομαι μαρτυς ταχυσ επι τας φαρμακους και επι τας μοιχαλιδας και επι τους ομνυοντας τω ονοματι μου επι ψευδει και επι τους αποστερουντας μισθον μισθωτου και τους καταδυναστευοντας χηραν και τους κονδυλιζοντας ορφανους και τους εκκλινοντας χρισιν προσηλυτου και τους μη φοβουμενους με λεγει κυριος παντοκρατωρ διοτι εγω κυριος ο θεος υμων και ουκ ηλλοιωμαι και υμεις υιοι ιακωβ ουκ απεχεσθε απο των αδικιων των πατερων υμων εξεκλινατε νομιμα μου και ουκ εφυλαξασθε επιστρεψατε προς με και επιστραφησομαι προς υμας λεγει κυριος παντοκρατωρ και ειπατε εν τινι επιστρεψωμεν ει πτερνιει ανθρωπος θεον διοτι υμεις πτερνιζετε με και ερειτε εν τινι επτερνικαμεν σε οτι τα επιδεκατα και αι απαρχαι μεθ υμων εισιν και αποβλεποντες υμεις αποβλεπετε και εμε υμεις πτερνιζετε το εθνος συνετελεσθη και εισηνεγκατε παντα τα εκφορια εις τους θησαυρους και εν τω οικω αυτου

εσται η διαρπαγη αυτου επισκεψασθε δη εν τωτω λεγει κυριος παντοκρατωρ εαν μη ανοιξω υμιν τους καταρρακτας του ουρανου και εκχεω υμιν την ευλογιαν μου εως του ικανωθηναι και διαστελω υμιν εις βρωσιν και ου μη διαφθειρω υμων τον καρπον της γης και ου μη ασθενηση υμων η αμπελος η εν τω αγρω λεγει κυριος παντοκρατωρ και μακαριουσιν υμας παντα τα εθνη διοτι εσεσθε υμεις γη θελητη λεγει κυριος παντοκρατωρ εβαρυνατε επ εμε τους λογους υμων λεγει κυριος και ειπατε εν τινι κατελαλησαμεν κατα σου ειπατε ματαιος ο δουλευων θεω και τι πλεον οτι εφυλαξαμεν τα φυλαγματα αυτου και διοτι επορευθημεν ικεται προ προσωπου κυριου παντοκρατορος και νυν ημεις μακαριζομεν αλλοτριους και ανοικοδομουνται παντες ποιουντες ανομα και αντεστησαν θεω και εσωθησαν ταυτα κατελαλησαν οι φοβουμενοι τον κυριον εκαστος προς τον πλησιον αυτου και προσεσχεν κυριος και εισηκουσεν και εγραψεν βιβλιον μνημοσυνου ενωπιον αυτου τοις φοβουμενοις τον κυριον και ευλαβουμενοις το ονομα αυτου και εσονται μοι λεγει κυριος παντοκρατωρ εις ημεραν ην εγω ποιω εις περιποιησιν και αιρετιω αυτους ον τροπον αιρετιζει ανθρωπος τον υιον αυτου τον δουλευοντα αυτω και επιστραφησεσθε και οψεσθε ανα μεσον δικαιου και ανα μεσον ανομου και ανα μεσον του δουλευοντος θεω και του μη δουλευοντος διοτι ιδου ημερα κυριου ερχεται καιομενη ως κλιβανος και φλεξει αυτους και εσονται παντες οι αλλογενεις και παντες οι ποιουντες ανομα καλαμη και αναφει αυτους η ημερα η ερχομενη λεγει κυριος παντοκρατωρ και ου μη υπολειφθι εξ αυτων ριζα ουδε κλημα και ανατελει υμιν τοις φοβουμενοις το ονομα μου ηλιος δικαιοσυνης και ιασις εν ταις πτερυξιν αυτου και εξελυσεσθε και σχιρτησετε ως μοσχαρια εκ δεσμων ανειμενα και καταπατησετε ανομους διοτι εσονται σποδος υποκατω των ποδων υμων εν τη ημερα η εγω ποιω λεγει κυριος παντοκρατωρ και ιδου εγω αποστελλω υμιν ηλιαν τον θεσβιτην πριν ελθειν ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη ος αποκαταστησει καρδιαν πατρος προς υιον και καρδιαν ανθρωπου προς τον πλησιον αυτου μη ελθω και παταξω την γην αρδην μνησθητε νομου μουση του δουλου μου καθοτι ενετειλαμην αυτω εν χωρηβ προς παντα τον ισραηλ προσταγματα και δικαιωματα

ορασις ην ειδεν ησαιας υιος αμωσ ην ειδεν κατα της ιουδαιας και κατα ιερουσαλημ εν βασιλεια οζιου και ιωαθαμ και αχαζ και εξεχιου οι εβασιλευσαν της ιουδαιας ακουε ουρανε και ενωτιζου γη οτι κυριος ελαλησεν υιους εγεννησα και υψωσα αυτοι δε με ηθετησαν εγνωβους τον κτησαμενον και ονος την φατνην του κυριου αυτου ισραηλ δε με ουκ εγνω και ο λαος με ου συνηκεν ουαι εθνος αμαρτωλον λαος πληρης αμαρτιων σπερμα πονηρον υιοι ανομοι εγκατελιπατε τον κυριον και παρωργισατε τον αγιον του ισραηλ τι ετι πληγητε προστιθεντες ανομιαν πασα κεφαλη εις πονον και πασα καρδια εις λυπην απο ποδων εως κεφαλης ουτε τραυμα ουτε μωλωψ ουτε πληγη φλεγμαινουσα ουκ εστιν μαλαγμα επιθειναι ουτε ελαιον ουτε καταδεσμούς η γη υμων ερημος αι πολεις υμων πυρικαυστοι την χωραν υμων ενωπιον υμων αλλοτριοι κατεσθιουσιν αυτην και ηρημωται κατεστραμμενη υπο λαων αλλοτριων εγκαταλειφθησεται η θυγατηρ σιών ως σκηνη εν αμπελωνι και ως οπωροφυλακιον εν σικιηρατω ως πολις πολιορκουμενη και ει μη κυριος σαββαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ως σοδομα

αν εγεννηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν ακουσατε λογον κυριου αρχοντες σοδομων προσεχετε νομον θεου λαος γομορρας τι μοι πληθος των θυσιων υμων λεγει κυριος πληρης εμι ολοκαυτωματων κριων και στεαρ αρνων και αιμα ταυρων και τραγων ου βουλομαι ουδ εαν ερχησθε οφθηναι μοι τις γαρ εξεζητησεν ταυτα εκ των χειρων υμων πατειν την αυλην μου ου προσθησεσθε εαν φερητε σπειδαλιν ματαιον θυμιαμα βδελυγμα μοι εστιν τας νουμηνιας υμων και τα σαββατα και ημεραν μεγαλην ουκ ανεχομαι νηστειαν και αργιαν και τας νουμηνιας υμων και τας εορτας υμων μισει η ψυχη μου εγεννηθητε μοι εις πλησμονην ουκετι ανησω τας αμαρτιας υμων οταν τας χειρας εκτεινητε προς με αποστρεψω τους οφθαλμους μου αφ υμων και εαν πληθυνητε την δεησιν ουκ εισακουσομαι υμων αι γαρ χειρες υμων αιματος πληρεις λουσασθε καθαροι γενεσθε αφελετε τας πονηριας απο των ψυχων υμων απεναντι των οφθαλμων μου παυσασθε απο των πονηριων υμων μαθητε καλον ποιειν εκζητησατε κρισιν ρυσασθε αδικουμενον κρινατε ορφανω και δικαιωσατε χηραν και δευτε και διελεγχθημεν λεγει κυριος και εαν ωσιν αι αμαρτιαι υμων ως φοινικουν ως χιονα λευκανω εαν δε ωσιν ως κοκκινον ως εριον λευκανω και εαν θελητε και εισακουσητε μου τα αγαθα της γης φαγεσθε εαν δε μη θελητε μηδε εισακουσητε μου μαχαира υμας κατεδετα το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα πως εγενετο πορνη πολις πιστησιων πληρης χρισεως εν η δικαιοσυνη εκοιμηθη εν αυτη νυν δε φονευται το αργυριον υμων αδοκιμον οι καπηλοι σου μισγουσι τον οινον υδατι οι αρχοντες σου απειθουσιν κοινωνοι κλεπτων αγαπωντες δωρα διωκοντες ανταποδομα ορφανοις ου κρινοντες και κρισιν χηρων ου προσεχοντες δια τουτο ταδε λεγει ο δεσποτης κυριος σαβαωθ ουαι οι ισχυοντες ισραηλ ου παυσεται γαρ μου ο θυμος εν τοις υπεναντιοις και κρισιν εκ των εχθρων μου ποιησω και επαξω την χειρα μου επι σε και πυρωσω σε εις καθαρον τους δε απειθουντας απολεσω και αφελω παντας ανομους απο σου και παντας υπερηφανους ταπεινωσω και επιστησω τους κριτας σου ως το προτερον και τους συμβουλους σου ως το απ αρχης και μετα ταυτα κληθηση πολις δικαιοσυνης μητροπολις πιστησιων μετα γαρ κριματος σωθησεται η αιχμαλωσια αυτης και μετα ελεημοσυνης και συντριβησονται οι ανομοι και οι αμαρτωλοι αμα και οι εγκαταλειποντες τον κυριον συντελεσθησονται διοτι αισχυνθησονται επι τοις ειδωλοις αυτων α αυτοι ηβουλοντο και επησχυνθησαν επι τοις κηποις αυτων α επειθυμησαν εσονται γαρ ως τερεβινθος αποβεβληκυια τα φυλλα και ως παραδεισος υδωρ μη εχων και εσται η ισχυς αυτων ως καλαμη στιππου και αι εργασιαι αυτων ως σπινθηρες πυρος και κατακαυθησονται οι ανομοι και οι αμαρτωλοι αμα και ουκ εσται ο σβεσων ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ησαιαν υιον αμως περι της ιουδαιας και περι ιερουσαλημ οτι εσται εν ταις εσχαταις ημεραις εμφανες το ορος κυριου και ο οικος του θεου επ ακρων των ορεων και υψωθησεται υπερανω των βουνων και ηξουσιν επ αυτο παντα τα εθνη και πορευσονται εθνη πολλα και ερουσιν δευτε και αναβωμεν εις το ορος κυριου και εις τον οικον του θεου ιακωβ και αναγγελει ημιν την οδον αυτου και πορευσομεθα εν αυτη εκ γαρ σιων εξελευσεται νομος και λογος κυριου εξ ιερουσαλημ και κρινει ανα μεσον των εθνων και ελεγξει λαον πολυν και συγκοψουσιν τας μαχαιρας αυτων εις αροτρα και τας ζιβυνας αυτων εις δρεπανα και

ου λημφεται ετι εθνος επ εθνος μαχαιραν και ου μη μαθωσιν ετι πο-
λεμειν και νυν ο οικος του ιακωβ δευτε πορευθωμεν τω φωτι κυριου
ανηκεν γαρ τον λαον αυτου τον οικον του ισραηλ οτι ενεπλησθη ως
το απ αρχης η χωρα αυτων κληδονισμων ως η των αλλοφυλων και
τεκνα πολλα αλλοφυλα εγεννηθη αυτοις ενεπλησθη γαρ η χωρα αυτων
αργυριου και χρυσιου και ουκ ην αριθμος των θησαυρων αυτων και
ενεπλησθη η γη ιππων και ουκ ην αριθμος των αρματων αυτων και
ενεπλησθη η γη βδελυγματων των εργαων των χειρων αυτων και προ-
σεκυνησαν οις εποιησαν οι δακτυλοι αυτων και εκυψεν ανθρωπος και
εταπεινωθη ανηρ και ου μη ανησω αυτοους και νυν εισελθετε εις τας
πετρας και κρυπτεσθε εις την γην απο προσωπου του φοβου κυριου
και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην
οι γαρ οφθαλμοι κυριου υψηλοι ο δε ανθρωπος ταπεινος και ταπει-
νωθησεται το υψος των ανθρωπων και υψωθησεται κυριος μονος εν
τη ημερα εκεινη ημερα γαρ κυριου σαβαωθ επι παντα υβριστην και
υπερηφανον και επι παντα υψηλον και μετεωρον και ταπεινωθησονται
και επι πασαν κεδρον του λιβανου των υψηλων και μετεωρων και επι
παν δενδρον βαλανου βασαν και επι παν ορος και επι παντα βουνον
υψηλον και επι παντα πυργον υψηλον και επι παν τειχος υψηλον και
επι παν πλοιον θαλασσης και επι πασαν θεαν πλοιων καλλους και
ταπεινωθησεται πας ανθρωπος και πεσειται υψος ανθρωπων και υψω-
θησεται κυριος μονος εν τη ημερα εκεινη και τα χειροποιητα παντα
κατακρυψουσιν εισενεγκαντες εις τα σπηλαια και εις τας σχισμας των
πετρων και εις τας τρωγλας της γης απο προσωπου του φοβου κυριου
και απο της δοξης της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην τη
γαρ ημερα εκεινη εκβαλει ανθρωπος τα βδελυγματα αυτου τα αργυρα
και τα χρυσα α εποιησαν προσκυνειν τοις ματαιοις και ταις νυκτερισιν
του εισελθειν εις τας τρωγλας της στερεας πετρας και εις τας σχι-
σμας των πετρων απο προσωπου του φοβου κυριου και απο της δοξης
της ισχυος αυτου οταν αναστη θραυσαι την γην ιδου δη ο δεσποτης
κυριος σαβαωθ αφελει απο της ιουδαιας και απο ιερουσαλημ ισχυοντα
και ισχυουσιν ισχυν αρτου και ισχυν υδατος γιγαντα και ισχυοντα
και ανθρωπον πολεμιστην και δικαστην και προφητην και στοχαστην
και πρεσβυτερον και πεντηκονταρχον και θυμαστον συμβουλον και
σοφον αρχιτεκτονα και συνετον ακροατην και επιστησιν νεανισκους
αρχοντας αυτων και εμπαιχται κυριευσουσιν αυτων και συμπεσειται
ο λαος ανθρωπος προς ανθρωπον και ανθρωπος προς τον πλησιον
αυτου προσκοφει το παιδιον προς τον πρεσβυτην ο ατιμος προς τον
εντιμον οτι επιλημφεται ανθρωπος του αδελφου αυτου η του οικειου
του πατρος αυτου λεγων ιματιον εχεις αρχηγος ημων γενου και το
βρωμα το εμον υπο σε εστω και αποκριθεις ερει εν τη ημερα εκεινη
ουκ εσομαι σου αρχηγος ου γαρ εστιν εν τω οικω μου αρτος ουδε
ιματιον ουκ εσομαι αρχηγος του λαου τουτου οτι ανειται ιερουσαλημ
και η ιουδαια συμπεπτωκεν και αι γλωσσαι αυτων μετα ανομιας τα
προς κυριον απειθουντες διοτι νυν εταπεινωθη η δοξα αυτων και η αι-
σχυνη του προσωπου αυτων αντεστη αυτοις την δε αμαρτιαν αυτων
ως σοδομων ανηγγειλαν και ενεφανισαν ουαι τη ψυχη αυτων διο-
τι βεβουλευνται βουλην πονηραν καθ εαυτων ειποντες δησωμεν τον
δικαιον οτι δυσχερηστος ημιν εστιν τοιουν τα γεννηματα των εργαων
αυτων φαγονται ουαι τω ανομω πονηρα κατα τα εργα των χειρων αυ-

του συμβήσεται αυτω λαος μου οι πρακτορες υμων καλαμωνται υμας και οι απαιτουντες κυριευουσιν υμων λαος μου οι μακαριζοντες υμας πλανωσιν υμας και τον τριβον των ποδων υμων ταρασσουν αλλα νυν καταστησεται εις κρισιν κυριος και στησει εις κρισιν τον λαον αυτου αυτος κυριος εις κρισιν ηξει μετα των πρεσβυτερων του λαου και μετα των αρχοντων αυτου υμεις δε τι ενεπυρισατε τον αμπελωνα μου και η αρπαγη του πτωχου εν τοις οικιοις υμων τι υμεις αδικειτε τον λαον μου και το προσωπον των πτωχων καταισχυνετε ταδε λεγει κυριος ανθων υψωθησαν αι θυγατερες σιων και επορευθησαν υψηλω τραχηλω και εν νευμασιν οφθαλμων και τη πορεία των ποδων αμα συρουσαι τους χιτωνας και τοις ποσιν αμα παιζουσαι και ταπεινωσει ο θεος αρχουσας θυγατερας σιων και κυριος αποκαλυψει το σχημα αυτων εν τη ημερα εκεινη και αφελει κυριος την δοξαν του ιματισμου αυτων και τους κοσμους αυτων και τα εμπλοκια και τους κοσυμβους και τους μηνισκους και το κανθεμα και τον κοσμον του προσωπου αυτων και την συνθησιν του κοσμου της δοξης και τους χλιδωνας και τα ψελια και το εμπλοκιον και τα περιδεξια και τους δακτυλιους και τα ενωτια και τα περιπορφυρα και τα μεσοπορφυρα και τα επιβληματα τα κατα την οικιαν και τα διαφανη λακωνικα και τα βυσσινα και τα υακινθινα και τα κοκκινα και την βυσσον συν χρυσιω και υακινθω συγκαθυφασμενα και θεριστρα κατακλιτα και εσται αντι οσμης ηδειας κονιορτος και αντι ζωνης σχοινιω ζωση και αντι του κοσμου της κεφαλης του χρυσιου φαλακρωμα εξεις δια τα εργα σου και αντι του χιτωνος του μεσοπορφουρου περιζωση σακκον και ο υιος σου ο καλλιστος ον αγαπας μαχαιρα πεσειται και οι ισχυοντες υμων μαχαιρα πεσουνται και ταπεινωθησονται και πενθησουσιν αι θηκαι του κοσμου υμων και καταλειφθησιν μονη και εις την γην εδαφισθησιν και επιλημψονται επτα γυναικες ανθρωπου ενος λεγουσαι τον αρτον ημων φαγομεθα και τα ιματια ημων περιβαλουμεθα πλην το ονομα το σον κεκλησθω εφ ημας αφελε τον ονειδισμον ημων τη δε ημερα εκεινη επιλαμψει ο θεος εν βουλη μετα δοξης επι της γης του υψωσαι και δοξασαι το καταλειφθεν του ισραηλ και εσται το υπολειφθεν εν σιων και το καταλειφθεν εν ιερουσαλημ αγιοι κληθησονται παντες οι γραφεντες εις ζωην εν ιερουσαλημ οτι εκπλυνει κυριος τον ρυπον των υιων και των θυγατερων σιων και το αιμα εκκαθαριει εκ μεσου αυτων εν πνευματι χρισεως και πνευματι καυσεως και ηξει και εσται πας τοπος του ορους σιων και παντα τα περικυκλω αυτης σκιασει νεφελη ημερας και ως καπνου και ως φωτος πυρος καιομενου νυκτος παση τη δοξη σκεπασθησεται και εσται εις σκιαν απο καυματος και εν σκεπη και εν αποκρυφω απο σκληροτητος και υετου ασω δη τω ηγαπημενω ασμα του αγαπητου τω αμπελωνι μου αμπελων εγεννηθη τω ηγαπημενω εν κερати εν τοπω πιονι και φραγμα περιεθηκα και εχαρακωσα και εφυτευσα αμπελον σωρηχ και ωκοδομησα πυργον εν μεσω αυτου και προληνιον ωρυζα εν αυτω και εμεινα του ποιησαι σταφυλην εποησεν δε ακανθας και νυν ανθρωπος του ιουδα και οι ενοικουντες εν ιερουσαλημ κρινατε εν εμοι και ανα μεσον του αμπελωνος μου τι ποιησω ετι τω αμπελωνι μου και ουκ εποησα αυτω διοτι εμεινα του ποιησαι σταφυλην εποησεν δε ακανθας νυν δε αναγγελω υμιν τι ποιησω τω αμπελωνι μου αφελω τον φραγμα αυτου και εσται εις διαρπαγην και καθελω τον τοιχον αυτου και εσται εις καταπατημα και ανησω τον αμπελωνα

μου και ου μη τηθηθῇ ουδε μη σκαφη και αναβησεται εις αυτον ως εις χερσον ακανθα και τας νεφελαις εντελουμαι του μη βρεξαι εις αυτον υετον ο γαρ αμπελων κυριου σαββαθῷ οικος του ισραηλ εστιν και ανθρωπος του ιουδα νεοφυτον ηγαπημενον εμεινα του ποιησαι χρισιν εποησεν δε ανομιαν και ου δικαιοσυνην αλλα κραυγην ουαι οι συναπτοντες οικιαν προς οικιαν και αγρον προς αγρον εγγιζοντες ινα του πλησιον αφελωνται τι μη οικησετε μονοι επι της γης ηκουσθη γαρ εις τα ωτα κυριου σαββαθῷ ταυτα εαν γαρ γενωνται οικiai πολλai εις ερημον εσονται μεγαλai και καλai και ουκ εσονται οι ενοικουντες εν αυταις ου γαρ εργωνται δεκα ζευγη βοων ποιησει κεραμιον εν και ο σπειρων αρταβας εξ ποιησει μετρα τρια ουαι οι εγειρομενοι το πρωι και το σικερα διωκοντες οι μενοντες το οψε ο γαρ οινος αυτους συγκαυσει μετα γαρ κιθαρας και ψαλτηριου και τυμπανων και αυλων τον οινον πινουσιν τα δε εργα κυριου ουκ εμβλεπουσιν και τα εργα των χειρων αυτου ου κατανοουσιν τοιουν αιχμαλωτος ο λαος μου εγενηθη δια το μη ειδεναι αυτους τον κυριον και πληθος εγενηθη νεκρων δια λιμον και διψαν υδατος και επλατυνεν ο αδης την ψυχην αυτου και διηνοιξεν το στομα αυτου του μη διαλιπειν και καταβησονται οι ενδοξοι και οι μεγαλοι και οι πλουσιοι και οι λοιμοι αυτης και ταπεινωθησεται ανθρωπος και ατιμασθησεται ανηρ και οι οφθαλμοι οι μετεωροι ταπεινωθησονται και υψωθησεται κυριος σαββαθῷ εν κριματι και ο θεος ο αγιος δοξασθησεται εν δικαιοσυνη και βοσκηθησονται οι διηρπασμενοι ως ταυροι και τας ερημους των απειλημενων αρνες φαγονται ουαι οι επισπωμενοι τας αμαρτιας ως σχοινιω μακρω και ως ζυγου ιμαντι δαμαλεως τας ανομιαις οι λεγοντες το ταχος εγγισατω α ποιησει ινα ιδωμεν και ελθατω η βουλη του αγιου ισραηλ ινα γνωμεν ουαι οι λεγοντες το πονηρον καλον και το καλον πονηρον οι τιθεντες το σκοτος φως και το φως σκοτος οι τιθεντες το πικρον γλυκυ και το γλυκυ πικρον ουαι οι συνετοι εν εαυτοις και ενωπιον εαυτων επιστημονες ουαι οι ισχυοντες υμων οι τον οινον πινοντες και οι δυνασται οι κεραννυντες το σικερα οι δικαιουντες τον ασεβη ενεκεν δωρων και το δικαιον του δικαιου αιροντες δια τουτο ον τροπον καυθησεται καλαμη υπο ανθρακος πυρος και συγκαυθησεται υπο φλογος ανειμενης η ριζα αυτων ως χνους εσται και το ανθος αυτων ως κονιορτος αναβησεται ου γαρ ηθελησαν τον νομον κυριου σαββαθῷ αλλα το λογιον του αγιου ισραηλ παρωξυναν και εθυμωθη οργη κυριος σαββαθῷ επι τον λαον αυτου και επεβαλεν την χειρα αυτου επ αυτους και επαταξεν αυτους και παρωξυνη τα ορη και εγενηθη τα θνησιμαια αυτων ως κοπρια εν μεσω οδου και εν πασι τουτοις ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ επι η χειρ υψηλη τοιγαρουν αρει συσσημον εν τοις εθνεσιν τοις μακραν και συριει αυτοις απ ακρου της γης και ιδου ταχυ κουφως ερχονται ου πεινασουσιν ουδε κοπιασουσιν ουδε νυσταξουσιν ουδε κοιμηθησονται ουδε λυσουσιν τας ζωνας αυτων απο της οσφυος αυτων ουδε μη ραγωσιν οι ιμαντες των υποδηματων αυτων ων τα βελη οξεια εστιν και τα τοξα αυτων εντεταμενα οι ποδες των ιππων αυτων ως στερεα πετρα ελογισθησαν οι τροχοι των αρματων αυτων ως καταιγεις ορμωσιν ως λεοντες και παρεστηκαν ως σχιμνος λεοντος και επιλημψεται και βοησει ως θηριου και εκβαλει και ουκ εσται ο ρυομενος αυτους και βοησει δι αυτους εν τη ημερα εκεινη ως φωνη θαλασσης κυμαινουσης και εμβλεφονται εις την

γην και ιδου σκοτος σκληρον εν τη απορια αυτων και εγενετο του ενιαυτου ου απεθανεν οζιας ο βασιλευς ειδον τον κυριον καθημενον επι θρονου υψηλου και επηρμενου και πληρης ο οικος της δοξης αυτου και σεραφιν εισηκεισαν κυκλω αυτου εξ πτερυγες τω ενι και εξ πτερυγες τω ενι και ταις μεν δυσιν κατεκαλυπτον το προσωπον και ταις δυσιν κατεκαλυπτον τους ποδας και ταις δυσιν επεταντο και εκεκραγον ετερος προς τον ετερον και ελεγον αγιος αγιος αγιος κυριος σαβαωθ πληρης πασα η γη της δοξης αυτου και επηρθη το υπερθυρον απο της φωνης ης εκεκραγον και ο οικος επλησθη καπνου και ειπα ω ταλας εγω οτι κατανενυγμαι οτι ανθρωπος ων και ακαθαρτα χειλη εχων εν μεσω λαου ακαθαρτα χειλη εχοντος εγω οικω και τον βασιλεα κυριον σαβαωθ ειδον τοις οφθαλμοις μου και απεσταλη προς με εν των σεραφιν και εν τη χειρι ειχεν ανθρωπα ον τη λαβιδι ελαβεν απο του θυσιαστηριου και ηψατο του στοματος μου και ειπεν ιδου ηψατο τουτου των χειλεων σου και αφελει τας ανομιαις σου και τας αμαρτιας σου περικαθαριει και ηκουσα της φωνης κυριου λεγοντος τινα αποστειλω και τις πορευσεται προς τον λαον τουτον και ειπα ιδου εμι εγω αποστειλον με και ειπεν πορευθητι και ειπον τω λαω τουτω ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν αυτων βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εξαμмуσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτους και ειπα εως ποτε κυριε και ειπεν εως αν ερημωθωσιν πολεις παρα το μη κατοικεισθαι και οικoi παρα το μη ειναι ανθρωπους και η γη καταλειφθησεται ερημος και μετα ταυτα μακρυνει ο θεος τους ανθρωπους και οι καταλειφθεντες πληθυνθησονται επι της γης και ετι επ αυτης εστιν το επιδεκατον και παλιν εσται εις προνομην ως τερεβινθος και ως βαλανος οταν εκπεση απο της ιηκης αυτης και εγενετο εν ταις ημεραις αχαζ του ιωαθαμ του υιου οζιου βασιλεως ιουδα ανεβη ραασσων βασιλευς αραμ και φακεε υιος ρομελιου βασιλευς ισραηλ επι ιερουσαλημ πολεμησαι αυτην και ουκ ηδυνηθησαν πολιορκησαι αυτην και ανηγγελη εις τον οικον δαυιδ λεγοντες συνεφωνησεν αραμ προς τον εφραιμ και εξεστη η ψυχη αυτου και η ψυχη του λαου αυτου ον τροπον οταν εν δρυμω ξυλον υπο πνευματος σαλευθη και ειπεν κυριος προς ησαιαν εξελθε εις συναντησιν αχαζ συ και ο καταλειφθεις ιασουβ ο υιος σου προς την κολυμβηθραν της ανω οδου του αγρου του γναψεως και ερεις αυτω φυλαξαι του ησυχασαι και μη φοβου μηδε η ψυχη σου ασθενειτω απο των δυο ξυλων των δαλων των καπνιζομενων τουτων οταν γαρ οργη του θυμου μου γενηται παλιν ιασομαι και ο υιος του αραμ και ο υιος του ρομελιου οτι εβουλευσαντο βουλην πονηραν περι σου λεγοντες αναβησομεθα εις την ιουδαιαν και συλλαλησαντες αυτοις αποστρεψομεν αυτους προς ημας και βασιλευσομεν αυτης τον υιον ταβηηλ ταδε λεγει κυριος σαβαωθ ου μη εμμεινη η βουλη αυτη ουδε εσται αλλ η κεφαλη αραμ δαμασκος αλλ ετι εξηκοντα και πεντε ετων εκλειπει η βασιλεια εφραιμ απο λαου και η κεφαλη εφραιμ σομορων και η κεφαλη σομορων υιος του ρομελιου και εαν μη πιστευσητε ουδε μη συνητε και προσεθετο κυριος λαλησαι τω αχαζ λεγων αιτησαι σεαυτω σημειον παρα κυριου θεου σου εις βαθος η εις υψος και ειπεν αχαζ ου μη αιτησω ουδ ου μη πειρασω κυριον και ειπεν ακουσατε δη

οικος δαυιδ μη μικρον υμιν αγωνα παρεχειν ανθρωποις και πως κυριω παρεχετε αγωνα δια τουτο δωσει κυριος αυτος υμιν σημειον ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσεις το ονομα αυτου εμμανουηλ βουτυρον και μελι φαγεται πριν η γνωναι αυτον η προελεσθαι πονηρα εκλεζεται το αγαθον διοτι πριν η γνωναι το παιδιον αγαθον η κακον απειθει πονηρια του εκλεξασθαι το αγαθον και καταλειφθησεται η γη ην συ φοβη απο προσωπου των δυο βασιλεων αλλα επαξει ο θεος επι σε και επι τον λαον σου και επι τον οικον του πατρος σου ημερας αι ουπω ηκασιν αφ ης ημερας αφειλεν εφραιμ απο ιουδα τον βασιλεα των ασσυριων και εσται εν τη ημερα εκεινη συριει κυριος μυιαις ο κυριευει μερους ποταμου αιγυπτου και τη μελισση η εστιν εν χωρα ασσυριων και ελευσονται παντες και αναπαυσονται εν ταις φαραγγι της χωρας και εν ταις τρωγλαις των πετρων και εις τα σπηλαια και εις πασαν ραγαδα και εν παντι ξυλω εν τη ημερα εκεινη ξυρησει κυριος τω ξυρω τω μεγαλω και μεμεθυσμενω ο εστιν περαν του ποταμου βασιλεως ασσυριων την κεφαλην και τας τριχας των ποδων και τον πωγωνα αφελει και εσται εν τη ημερα εκεινη θρεψει ανθρωπον δαμαλιν βων και δυο προβατα και εσται απο του πλειστον ποιειν γαλα βουτυρον και μελι φαγεται πας ο καταλειφθεις επι της γης και εσται εν τη ημερα εκεινη πας τοπος ου εαν ωσιν χιλιαι αμπελοι χιλιων σικλων εις χερσον εσονται και εις ακανθαν μετα βελους και τοξευματος εισελευσονται εκει οτι χερσος και ακανθα εσται πασα η γη και παν ορος αροτριωμενον αροτριαθησεται και ου μη επελθη εκει φοβος εσται γαρ απο της χερσου και ακανθης εις βοσκημα προβατου και εις καταπατημα βοος και ειπεν κυριος προς με λαβε σεαυτω τομον καινου μεγαλου και γραφον εις αυτον γραφιδι ανθρωπου του οξεως προνομην ποιησαι σκυλων παρεστιν γαρ και μαρτυρας μοι ποιησον πιστους ανθρωπους τον ουριαν και τον ζαχαριαν υιον βαραχιου και προσηλθον προς την προφητιν και εν γαστρι ελαβεν και ετεκεν υιον και ειπεν κυριος μοι καλεσον το ονομα αυτου ταχεως σκυλευσον οξεως προνομευσον διοτι πριν η γνωναι το παιδιον καλειν πατερα η μητερα λημψεται δυναμιν δαμασκου και τα σκυλα σαμαρειας εναντι βασιλεως ασσυριων και προσεσθαι κυριος λαλησαι μοι ετι δια το μη βουλευσθαι τον λαον τουτον το υδωρ του σιλωαμ το πορευομενον ησυχη αλλα βουλευσθαι εχειν τον ρασσων και τον υιον ρομελιου βασιλεα εφ υμων δια τουτο ιδου αναγει κυριος εφ υμας το υδωρ του ποταμου το ισχυρον και το πολυ τον βασιλεα των ασσυριων και την δοξαν αυτου και αναβησεται επι πασαν φαραγγα υμων και περιπατησει επι παν τειχος υμων και αφελει απο της ιουδαιας ανθρωπον ος δυνησεται κεφαλην αραι η δυνατον συντελεσασθαι τι και εσται η παρεμβολη αυτου ωστε πληρωσαι το πλατος της χωρας σου μεθ ημων ο θεος γνωτε εθνη και ηττασθε επακουσατε εως εσχατου της γης ισχυκοτες ηττασθε εαν γαρ παλιν ισχυσητε παλιν ηττηθησεσθε και ην αν βουλευσησθε βουλην διασκεδασει κυριος και λογον ον εαν λαλησητε ου μη εμμεινη υμιν οτι μεθ ημων κυριος ο θεος ουτως λεγει κυριος τη ισχυρα χειρι απειθουσιν τη πορεια της οδου του λαου τουτου λεγοντες μηποτε ειπητε σκληρον παν γαρ ο εαν ειπη ο λαος ουτος σκληρον εστιν τον δε φοβον αυτου ου μη φοβηθητε ουδε μη ταραχθητε κυριον αυτον αγιασατε και αυτος εσται σου φοβος και εαν επ αυτω πεποιθως ης εσται σοι εις αγιασμα και ουχ ως λιθου προσκομματι συναντησεσθε αυτω

ουδε ως πετρας πτωματι ο δε οικος ιακωβ εν παγιδι και εν κοιλασματοι
εγκαθημενοι εν ιερουσαλημ δια τουτο αδυνατησουσιν εν αυτοις πολ-
λοι και πεσουνται και συντριβησονται και εγγιουσιν και αλωσονται
ανθρωποι εν ασφαλεια οντες τοτε φανεροι εσονται οι σφραγιζομενοι
τον νομον του μη μαθειν και ερει μενω τον θεον τον αποστρεψαντα
το προσωπον αυτου απο του οικου ιακωβ και πεποιθως εσομαι επ
αυτω ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος και εσται εις σημεια
και τερατα εν τω οικω ισραηλ παρα κυριου σαβαωθ ος κατοικει εν
τω ορει σιών και εαν ειπωσιν προς υμας ζητησατε τους απο της γης
φωνουντας και τους εγγαστριμυθους τους κενολογουντας οι εκ της
κοιλιας φωνουσιν ουκ εθνος προς θεον αυτου τι εκζητουσιν περι των
ζωντων τους νεκρους νομον γαρ εις βοηθειαν εδωκεν ινα ειπωσιν ουχ
ως το ρημα τουτο περι ου ουκ εστιν δωρα δουναι περι αυτου και ηξει
εφ υμας σκληρα λιμος και εσται ως αν πεινασητε λυπηθησεσθε και
κακως ερειτε τον αρχοντα και τα παταχρα και αναβλεψονται εις τον
ουρανον ανω και εις την γην κατω εμβλεψονται και ιδου θλιψις και
στενοχωρια και σκotos απορια στενη και σκotos ωστε μη βλεπειν
και ουκ αφορηθησεται ο εν στενοχωρια ων εως καιρου τουτο πρω-
τον ποιει ταχυ ποιει χωρα ζαβουλων η γη νεφθαλιμ οδον θαλασσης
και οι λοιποι οι την παραλιαν κατοικουντες και περαν του ιορδανου
γαλιλαια των εθνων τα μερη της ιουδαιας ο λαος ο πορευομενος εν
σκοτει ιδετε φως μεγα οι κατοικουντες εν χωρα και σκια θανατου
φως λαμβπει εφ υμας το πλειστον του λαου ο κατηγαγες εν ευφρο-
συνη σου και ευφρανθησονται ενωπιον σου ως οι ευφραينوμενοι εν
αμητω και ον τροπον οι διαιρουμενοι σκυλα διοτι αφηρηται ο ζυγος
ο επ αυτων κειμενος και η ραβδος η επι του τραχηλου αυτων την
γαρ ραβδον των απαιτουντων διεσκεδασεν κυριος ως τη ημερα τη επι
μαδιαμ οτι πασαν στολην επισυνηγμενην δολω και ιματιον μετα κα-
ταλλαγης αποτειουσιν και θελησουσιν ει εγεννηθησαν πυρικαυστοι
οτι παιδιον εγεννηθη ημιν υιος και εδοθη ημιν ου η αρχη εγεννηθη
επι του ωμου αυτου και καλειται το ονομα αυτου μεγαλης βουλης
αγγελος εγω γαρ αξω ειρηνην επι τους αρχοντας ειρηνην και υγιειαν
αυτω μεγαλη η αρχη αυτου και της ειρηνης αυτου ουκ εστιν οριον
επι τον θρονον δαυιδ και την βασιλειαν αυτου κατορθωσαι αυτην και
αντιλαβεσθαι αυτης εν δικαιοσυνη και εν κριματι απο του νυν και εις
τον αιωνα χρονον ο ζηλος κυριου σαβαωθ ποιησει ταυτα θανατον α-
πεστειλεν κυριος επι ιακωβ και ηλθεν επι ισραηλ και γνωσονται πας ο
λαος του εφραιμ και οι εγκαθημενοι εν σαμαρια εφ υβρει και υψηλη
καρδια λεγοντες πλινθοι πεπτωκασιν αλλα δευτε λαξευσωμεν λιθους
και εκκοψωμεν συκαμινους και κεδρους και οικοδομησωμεν εαυτοις
πυργον και ραξει ο θεος τους επανιστανομενους επ ορος σιών επ αυ-
τους και τους εχθρους αυτων διασκεδασει συριαν αφ ηλιου ανατολων
και τους ελληνας αφ ηλιου δυσμων τους κατεσθιοντας τον ισραηλ
ολω τω στοματι επι τουτοις πασιν ουκ απεστραφη ο θυμος αλλ ετι η
χειρ υψηλη και ο λαος ουκ απεστραφη εως επληγη και τον κυριον ουκ
εξεζητησαν και αφειλεν κυριος απο ισραηλ κεφαλην και ουραν μεγαν
και μικρον εν μια ημερα πρεσβυτην και τους τα προσωπα θαυμαζον-
τας αυτη η αρχη και προφητην διδασκοντα ανομα ουτος η ουρα και
εσονται οι μακαριζοντες τον λαον τουτον πλανωντες και πλανωσιν
οπως καταπιωσιν αυτους δια τουτο επι τους νεανισκους αυτων ουκ

ευφρανθήσεται ο θεός και τους ορφανούς αυτών και τας χήρας αυτών ουκ ἐλεήσει ὅτι πάντες ἀνομοὶ καὶ πονηροὶ καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἀδικία ἐπὶ πᾶσιν τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία καὶ ὡς ἀγρῶστις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ καὶ συγκαταφάγεται τὰ κυκλῶ των βουνῶν πάντα διὰ θυμὸν ὀργῆς κυρίου συγκεκαυται ἡ γῆ ὅλη καὶ ἐστὶ ὁ λαὸς ὡς ὑπὸ πυρός κατακακαυμένος ἀνθρώπος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ οὐκ ἐλεήσει ἀλλὰ ἐκκλίνει εἰς τὰ δεξιά ὅτι πεινασεὶ καὶ φάγεται ἐκ των ἀριστερῶν καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἀνθρώπος ἐσθίων τὰς σάρκας τοῦ βραχίονος αὐτοῦ φάγεται γὰρ μανασσὴ τοῦ ἐφραΐμ καὶ ἐφραΐμ τοῦ μανασσὴ ὅτι ἅμα πολιορκήσουσιν τὸν ἰουδαν ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ οὐαὶ τοῖς γραφουσὶν πονηρίαν γραφόντες γὰρ πονηρίαν γραφουσὶν ἐκκλινόντες κρίσιν πτωχῶν ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τοῦ λαοῦ μου ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς ἀρπαγὴν καὶ ὀρφανὸν εἰς πρόνομην καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς ἢ γὰρ θλίψις ὑμῖν πορρωθέν ἤξει καὶ πρὸς τίνα καταφευξέσθε τοῦ βοηθηθῆναι καὶ ποῦ καταλειψέτε τὴν δοξάν ὑμῶν τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἐπαγωγὴν ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλὴ οὐαὶ ἀσσυριοῖς ἡ ραβδὸς τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὀργῆς ἐστὶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τὴν ὀργὴν μου εἰς εἶθνος ἀνόμους ἀποστελῶ καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συνταξάω ποιῆσαι σκυλὰ καὶ πρόνομην καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις καὶ θῆναι αὐτὰς εἰς κονιορτὸν αὐτὸς δὲ οὐχ οὕτως ἐνεθυμῆθη καὶ τὴ ψυχὴ οὐχ οὕτως λελογισται ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοὺς αὐτοῦ καὶ τοῦ εἴναι ἐξολεῖθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα καὶ ἐὰν εἰπῶσιν αὐτῷ σὺ μόνος εἶ ἀρχῶν καὶ ἐρεῖ οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τὴν ἐπάνω βαβυλῶνος καὶ χαλάνην οὐ ὁ πύργος ὠκοδομηθῇ καὶ ἔλαβον ἀραβίαν καὶ δαμασκὸν καὶ σαμαρείαν ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον ἐν τῇ χεὶρὶ μου καὶ πᾶσας τὰς ἀρχὰς ληψόμεαι ὀλοοῦξατε τὰ γλυπτά ἐν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν σαμαρείᾳ ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα σαμαρεία καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς οὕτως ποιήσω καὶ ἱερουσαλὴμ καὶ τοῖς εἰδωλοῖς αὐτῆς καὶ ἐστὶ ὅταν συντελεσθῇ κυρίως πάντα ποίῳ ἐν τῷ ὄρει σιών καὶ ἐν ἱερουσαλὴμ ἐπαῖξει ἐπὶ τὸν νοῦν τὸν μέγαν τὸν ἀρχόντα των ἀσσυρίων καὶ ἐπὶ τὸν ὕψος τῆς δοξῆς των ὀφθαλμῶν αὐτοῦ εἶπεν γὰρ τῇ ἰσχυρίᾳ ποιήσω καὶ τῇ σοφίᾳ τῆς συνέσεως ἀφελῶ ὅρια εἰθῶν καὶ τὴν ἰσχύον αὐτῶν πρόνομεύσω καὶ σείσω πόλεις κατοικουμένας καὶ τὴν οἰκουμένην ὅλην καταληψόμεαι τῇ χεὶρὶ ὡς νοσσίαν καὶ ὡς καταλελειμμένα ὡς ἀρῶ καὶ οὐκ ἐστὶν ὅς διαφευξέται με ἡ ἀντειπὴ μοὶ μὴ δοξασθῆσεται ἀξίνη ἀνεῦ τοῦ κοπτόντος ἐν αὐτῇ ἡ ὑψωθήσεται πρίων ἀνεῦ τοῦ ἐλκόντος αὐτὸν ὡσαυτὼς ἐὰν τις ἀρῇ ραβδὸν ἡ ξύλον καὶ οὐχ οὕτως ἀλλὰ ἀποστελεῖ κυρίως σάβανθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτιμίαν καὶ εἰς τὴν σὴν δοξάν πῦρ καιόμενον καυθήσεται καὶ ἐστὶ τὸ φῶς τοῦ ἰσραὴλ εἰς πῦρ καὶ ἀγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ καὶ φάγεται ὥσει χορτὸν τὴν ὑλὴν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ καὶ οἱ δρυμοὶ καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν καὶ ἐστὶ ὁ φεύγων ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλόγος καιομένης καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἐσονται ἀριθμὸς καὶ παιδίον γράψει αὐτοὺς καὶ ἐστὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐκετὶ προστεθήσεται τὸ καταλειφθὲν ἰσραὴλ καὶ οἱ σῶθέντες τοῦ ἰακώβ οὐκετὶ μὴ πεποινῆτες ὥσιν ἐπὶ τοὺς ἀδικήσαντας αὐτοὺς ἀλλὰ ἐσονται πεποινῆτες ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἐστὶ τὸ καταλειφθὲν τοῦ ἰακώβ ἐπὶ θεὸν ἰσχυόντα καὶ ἐὰν γενῆται ὁ

λαος ισραηλ ως η αμμος της θαλάσσης το καταλειμμα αυτων σωθησεται λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει ο θεος εν τη οικουμενη ολη δια τουτο ταδε λεγει κυριος σαβαωθ μη φοβου ο λαος μου οι κατοικουντες εν σιων απο ασσυριων οτι εν ραβδω παταξει σε πληγην γαρ εγω επαγω επι σε του ιδειν οδον αιγυπτου ετι γαρ μικρον και παυσεται η οργη ο δε θυμος μου επι την βουλην αυτων και επεγερει ο θεος επ αυτους κατα την πληγην την μαδιαμ εν τοπω θλιψεως και ο θυμος αυτου τη οδω τη κατα θαλασσαν εις την οδον την κατ αιγυπτον και εσται εν τη ημερα εκεινη αφαιρεθησεται ο φοβος αυτου απο σου και ο ζυγος αυτου απο του ωμου σου και καταφθαρησεται ο ζυγος απο των ωμων υμων ηξει γαρ εις την πολιν αγγαι και παρελευσεται εις μαγεδω και εν μαχμας ιθησει τα σκευη αυτου και παρελευσεται φαραγγα και ηξει εις αγγαι φοβος λημψεται ραμα πολιν σαουλ φευζεται η θυγατηρ γαλλιμ επακουσεται λαισα επακουσεται αναθωθ εξεστη μαδεβηνα και οι κατοικουντες γιββιρ παρακαλειτε σημερον εν οδω του μειναι τη χειρι παρακαλειτε το ορος την θυγατερα σιων και οι βουνοι οι εν ιερουσαλημ ιδου γαρ ο δεσποτης κυριος σαβαωθ συνταρασσει τους ενδοξους μετα ισχυος και οι υψηλοι τη υβρει συντριβησονται και οι υψηλοι ταπεινωθησονται και πεσουνται οι υψηλοι μαχαιρα ο δε λιβανος συν τοις υψηλοις πεσειται και εξελευσεται ραβδος εκ της ριζης ιεσσα και ανθος εκ της ριζης αναβησεται και αναπαυσεται επ αυτον πνευμα του θεου πνευμα σοφιας και συνεσεως πνευμα βουλης και ισχυος πνευμα γνωσεως και ευσεβειας εμπλησει αυτον πνευμα φοβου θεου ου κατα την δοξαν κρινει ουδε κατα την λαλιαν ελεγξει αλλα κρινει ταπεινω κρισιν και ελεγξει τους ταπεινους της γης και παταξει γην τω λογω του στοματος αυτου και εν πνευματι δια χειλεων ανελοι ασεβη και εσται δικαιοσυνη εξωσμενος την οσφυν αυτου και αληθεια ειλημενος τας πλευρας και συμβοσκηθησεται λυκος μετα αρνος και παρδαλις συναναπαυσεται εριφω και μοσχαριον και ταυρος και λεων αμα βοσκηθησονται και παιδιον μικρον αξει αυτους και βους και αρκος αμα βοσκηθησονται και αμα τα παιδια αυτων εσονται και λεων και βους αμα φαγονται αχυρα και παιδιον νηπιον επι τρωγλην ασπιδων και επι κοιτην εκγονων ασπιδων την χειρα επιβαλει και ου μη κακοποιησωσιν ουδε μη δυνωνται απολεσαι ουδενα επι το ορος το αγιον μου οτι ενεπληστη η συμπασα του γνωναι τον κυριον ως υδωρ πολυ κατακαλυψαι θαλασσας και εσται εν τη ημερα εκεινη η ριζα του ιεσσα και ο ανισταμενος αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν και εσται η αναπαυσις αυτου τιμη και εσται τη ημερα εκεινη προσθησει κυριος του δειξαι την χειρα αυτου του ζηλωσαι το καταλειφθεν υπολοιπον του λαου ο αν καταλειφθη απο των ασσυριων και απο αιγυπτου και βαβυλωνιας και αιθιοπιας και απο αιλαμιτων και απο ηλιου ανατολων και εξ αραβιας και αρει σημειον εις τα εθνη και συναξει τους απολομενους ισραηλ και τους διεσπαρμενους του ιουδα συναξει εκ των τεσσαρων πτερυγων της γης και αφαιρεθησεται ο ζηλος εφραιμ και οι εχθροι ιουδα απολουνται εφραιμ ου ζηλωσει ιουδα και ιουδας ου θλιψει εφραιμ και πετασθησονται εν πλοιοις αλλοφυλων θαλασσαν αμα προνομευσουσιν και τους αφ ηλιου ανατολων και ιδουμαιαν και επι μωαβ πρωτον τας χειρας επιβαλουσιν οι δε υιοι αμμων πρωτοι υπακουσονται και ερημωσει κυριος την θαλασσαν αιγυπτου και επι-

βαλει την χειρα αυτου επι τον ποταμον πνευματι βιαιω και παταξει επτα φαραγγας ωστε διαπορευεσθαι αυτον εν υποδημασιν και εσται διόδος τω καταλειφθεντι μου λαω εν αιγυπτω και εσται τω ισραηλ ως η ημερα οτε εξηλθεν εκ γης αιγυπτου και ερεις εν τη ημερα εκεινη ευλογησω σε κυριε διοτι ωργισθης μοι και απεστρεψας τον θυμον σου και ηλεησας με ιδου ο θεος μου σωτηρ μου κυριος πεποιθως εσομαι επ αυτω και σωθησομαι εν αυτω και ου φοβηθησομαι διοτι η δοξα μου και η αινεσις μου κυριος και εγενετο μοι εις σωτηριαν και αντησσετε υδωρ μετ ευφροσυνης εκ των πηγων του σωτηριου και ερεις εν τη ημερα εκεινη υμνείτε κυριον βοατε το ονομα αυτου αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν τα ενδοξα αυτου μμνησχεσθε οτι υψωθη το ονομα αυτου υμνησατε το ονομα κυριου οτι υψηλα εποιησεν αναγγειλατε ταυτα εν παση τη γη αγαλλιασθε και ευφραινεσθε οι κατοικουντες σιων οτι υψωθη ο αγιος του ισραηλ εν μεσω αυτης ορασις ην ειδεν ησαιας υιος αμως κατα βαβυλωνος επ ορους πεδινου αρατε σημειον υψωσατε την φωνην αυτοις μη φοβεισθε παρακαλειτε τη χειρι ανοιξατε οι αρχοντες εγω συντασσω και εγω αγα αυτους ηγιασμενοι εισιν και εγω αγα αυτους γιγαντες ερχονται πληρωσαι τον θυμον μου χαιροντες αμα και υβριζοντες φωνη εθνων πολλων επι των ορεων ομοια εθνων πολλων φωνη βασιλεων και εθνων συνηγμενων κυριος σαβαωθ εντεταλται εθνει οπλομαχω ερχεσθαι εκ γης πορρωθεν απ ακρου θεμελιου του ουρανου κυριος και οι οπλομαχοι αυτου του καταφθειραι την οικουμενην ολην ολολυζετε εγγυς γαρ η ημερα κυριου και συντριβη παρα του θεου ηξει δια τουτο πασα χειρ εκλυθησεται και πασα ψυχη ανθρωπου δειλιασει και ταραχθησονται οι πρεσβεις και ωδινες αυτους εξουσιν ως γυναικος τικτουςης και συμφορασουσιν ετερος προς τον ετερον και εκστησονται και το προσωπον αυτων ως φλοξ μεταβαλουσιν ιδου γαρ ημερα κυριου ανιατος ερχεται θυμου και οργης θειναι την οικουμενην ολην ερημον και τους αμαρτωλους απολεσαι εξ αυτης οι γαρ αστερες του ουρανου και ο ωριων και πας ο κοσμος του ουρανου το φως ου δωσουσιν και σκοτισθησεται του ηλιου ανατελλοντος και η σεληνη ου δωσει το φως αυτης και εντελουμαι τη οικουμενη ολη κακα και τοις ασεβεσιν τας αμαρτίας αυτων και απολω υβριν ανομων και υβριν υπερηφανων ταπεινωσω και εσονται οι καταλειμμενοι εντιμοι μαλλον η το χρυσιον το απυρον και ο ανθρωπος μαλλον εντιμος εσται η ο λιθος ο εκ σουφρι ο γαρ ουρανός θυμωθησεται και η γη σεισθησεται εκ των θεμελιων αυτης δια θυμον οργης κυριου σαβαωθ τη ημερα η αν επελθη ο θυμος αυτου και εσονται οι καταλελειμμενοι ως δορκαδιον φευγον και ως προβατον πλανωμενον και ουκ εσται ο συναγων ωστε ανθρωπον εις τον λαον αυτου αποστραφηναι και ανθρωπον εις την χωραν αυτου διωξαι ος γαρ αν αλω ηττηθησεται και οιτινες συνηγμενοι εισιν μαχαира πεσονται και τα τεχνα αυτων ενωπιον αυτων ραξουσιν και τας οικιας αυτων προνομευσουσιν και τας γυναικας αυτων εξουσιν ιδου επεγειρω υμιν τους μηδους οι ου λογιζονται αργυριον ουδε χρυσιου χρειαν εχουσιν τοξευματα νεανισκων συντριψουσιν και τα τεχνα υμων ου μη ελεησωσιν ουδε επι τοις τεχνοις ου φεισονται οι οφθαλμοι αυτων και εσται βαβυλων η καλειται ενδοξος υπο βασιλεως χαλδαιων ον τροπον κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα ου κατοικηθησεται εις τον αιωνα χρονον ουδε μη εισελθωσιν εις αυτην δια πολλων γενεων

ουδε μη διελθωσιν αυτην αραβες ουδε ποιμενες ου μη αναπαυσωνται εν αυτη και αναπαυσονται εκει θηρια και εμπλησθησονται αι οικιαι ηχου και αναπαυσονται εκει σειρηνες και δαιμονια εκει ορχησονται και ονοκενταυροι εκει κατοικησουσιν και νοσοποιησουσιν εχινοι εν τοις οικοις αυτων ταχυ ερχεται και ου χρονιει και ελεησει κυριος τον ιακωβ και εκλεξεται επι τον ισραηλ και αναπαυσονται επι της γης αυτων και ο γιωρας προστεθησεται προς αυτους και προστεθησεται προς τον οικον ιακωβ και λημψονται αυτους εθνη και εισαξουσιν εις τον τοπον αυτων και κατακληρονομησουσιν και πληθυνθησονται επι της γης του θεου εις δουλους και δουλαις και εσονται αιχμαλωτοι οι αιχμαλωτευσαντες αυτους και κυριευθησονται οι κυριευσαντες αυτων και εσται εν τη ημερα εκεινη αναπαυσει σε ο θεος εκ της οδυνης και του θυμου σου και της δουλειας σου της σκληρας ης εδουλευσας αυτοις και λημψη τον θρηνον τουτον επι τον βασιλεα βαβυλωνος και ερεις εν τη ημερα εκεινη πως αναπεπαυται ο απαιτων και αναπεπαυται ο επισπουδαστης συνετριψεν ο θεος τον ζυγον των αμαρτωλων τον ζυγον των αρχοντων παταξας εθνος θυμου πληγην ανιατω παιων εθνος πληγην θυμου η ουκ εφεισατο ανεπαυστο πεποιθως πασα η γη βοα μετ ευφροσυνης και τα ξυλα του λιβανου ευφρανθησαν επι σοι και η κεδρος του λιβανου αφ ου συ κεκοιμησαι ουκ ανεβη ο κοπτων ημας ο αδης κατωθεν επικρανθη συναντησας σοι συνηγερευθησαν σοι παντες οι γιγαντες οι αρξαντες της γης οι εγειραντες εκ των θρονων αυτων παντας βασιλεις εθνων παντες αποκριθησονται και ερουσιν σοι και συ εαλως ωσπερ και ημεις εν ημιν δε κατελογισθης κατεβη δε εις αδου η δοξα σου η πολλη σου ευφροσυνη υποκατω σου στρωσουσιν σηψιν και το κατακαλυμμα σου σκωληξ πως εξεπεσεν εκ του ουρανου ο εωσφορος ο πρωι ανατελλων συνετριβη εις την γην ο αποστελλων προς παντα τα εθνη συ δε ειπας εν τη διανοια σου εις τον ουρανον αναβησομαι επανω των αστρων του ουρανου θησω τον θρονον μου καθιω εν ορει υψηλω επι τα ορη τα υψηλα τα προς βορραν αναβησομαι επανω των νεφελων εσομαι ομοιος τω υψιστω νυν δε εις αδου καταβηση και εις τα θεμελια της γης οι ιδοντες σε θαυμασουσιν επι σοι και ερουσιν ουτος ο ανθρωπος ο παροξυνων την γην σειων βασιλεις ο θεις την οικουμενην ολην ερημον και τας πολεις καθειλεν τους εν επαγωγη ουκ ελυσεν παντες οι βασιλεις των εθνων εκοιμηθησαν εν τιμη ανθρωπος εν τω οικω αυτου συ δε ριψηση εν τοις ορεσιν ως νεκρος εβδελυγμενος μετα πολλων τεθνηκοτων εκκεκεντημενων μαχαιραις καταβαινοντων εις αδου ον τροπον ιματιον εν αιματι πεφυρμενον ουκ εσται καθαρον ουτως ουδε συ εση καθαρος διοτι την γην μου απωλεσας και τον λαον μου απεκτεινας ου μη μεινης εις τον αιωνα χρονον σπερμα πονηρον ετοιμασον τα τεχνα σου σφαγηναι ταις αμαρταις του πατρος σου ινα μη αναστωςιν και την γην κληρονομησωσιν και εμπλησωσι την γην πολεων και επαναστησομαι αυτοις λεγει κυριος σαβαωθ και απολω αυτων ονομα και καταλειμμα και σπερμα ταδε λεγει κυριος και θησω την βαβυλωνιαν ερημον ωστε κατοικειν εχινους και εσται εις ουδεν και θησω αυτην πηλου βαρυντρον εις απωλειαν ταδε λεγει κυριος σαβαωθ ον τροπον ειρηκα ουτως εσται και ον τροπον βεβουλευμαι ουτως μενει του απολεσαι τους ασσυριους απο της γης της εμης και απο των ορεων μου και εσονται εις καταπατημα και αφαιρεθησεται απ αυτων ο ζυγος αυτων

και το κυδος αυτων απο των ωμων αφαιρεθησεται αυτη η βουλη ην βεβουλευται κυριος επι την οικουμενην ολην και αυτη η χειρ η υψηλη επι παντα τα εθνη της οικουμενης α γαρ ο θεος ο αγιος βεβουλευται τις διασκεδασει και την χειρα την υψηλην τις αποστρεψει του ετους ου απεθανεν αχαζ ο βασιλευς εγεννηθη το ρημα τουτο μη ευφρανθειητε παντες οι αλλοφυλοι συνετριβη γαρ ο ζυγος του παιοντος υμας εκ γαρ σπερματος οφρων εξελευσεται εκγονα ασπιδων και τα εκγονα αυτων εξελευσονται οφεις πετομενοι και βοσκηθησονται πτωχοι δι αυτου πτωχοι δε ανδρες επ ειρηνης αναπauσονται ανελοι δε λιμω το σπερμα σου και το καταλειμμα σου ανελοι ολολυζετε πυλαι πολεων κεκραγετωσαν πολεις τεταραγμεναι οι αλλοφυλοι παντες οτι καπνος απο βορρα ερχεται και ουκ εστιν του ειναι και τι αποκριθησονται βασιλεις εθνων οτι κυριος εθεμελιωσεν σιων και δι αυτου σωθησονται οι ταπεινοι του λαου το ρημα το κατα της μωαβιτιδος νυκτος απολειται η μωαβιτις νυκτος γαρ απολειται το τειχος της μωαβιτιδος λυπεισθε εφ εαυτοις απολειται γαρ και δηβων ου ο βωμος υμων εκει αναβησεσθε κλαιειν επι ναβου της μωαβιτιδος ολολυζετε επι πασης κεφαλης φαλακρωμα παντες βραχιονες κατατεμνημενοι εν ταις πλατειαις αυτης περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε επι των δωματων αυτης και εν ταις ρυμαις αυτης παντες ολολυζετε μετα κλαυθμου οτι κεκραγεν εσεβων και ελεαλη εως ιασσα ηκουσθη η φωνη αυτων δια τουτο η οσφυς της μωαβιτιδος βοα η ψυχη αυτης γνωσεται η καρδια της μωαβιτιδος βοα εν αυτη εως σηγωρ δαμαλις γαρ εστιν τριετης επι δε της αναβασεως της λουιθ προς σε κλαιοντες αναβησονται τη οδω αρωνιμι βοα συντριμμα και σεισμος το υδωρ της νεμιμι ερημον εσται και ο χορτος αυτης εκλειφει χορτος γαρ χλωρος ουκ εσται μη και ουτως μελλει σωθηναι επαξω γαρ επι την φαραγγα αραβας και λημψονται αυτην συνηψεν γαρ η βοη το οριον της μωαβιτιδος της αγαλλιμι και ολολυγμος αυτης εως του φρεατος του αιλιμι το δε υδωρ το ρεμμων πλησθησεται αιματος επαξω γαρ επι ρεμμων αραβας και αρω το σπερμα μωαβ και αριηλ και το καταλοιπον αδαμα αποστελω ως ερπετα επι την γην μη πετρα ερημος εστιν το ορος σιων εση γαρ ως πετεινου ανιπταμενου νεοσσος αφηρημενος θυγατερ μωαβ επειτα δε αρνων πλειονα βουλευου ποιειτε σχεπην πενθυας αυτη δια παντος εν μεσημβρινη σκοτια φευγουσιν εξεστησαν μη απαχθης παροικησουσιν σοι οι φυγαδες μωαβ εσονται σχεπη υμιν απο προσωπου διωκοντος οτι ηρηθη η συμμαχια σου και ο αρχων απωλετο ο καταπατων επι της γης και διορθωθησεται μετ ελεους θρονος και καθιεται επ αυτου μετα αληθειας εν σκηνη δαυιδ κρινων και εκζητων κριμα και σπυδων δικαιοσυνην ηκουσαμεν την υβριν μωαβ υβριστης σφοδρα την υπερηφανιαν εξηρας ουχ ουτως η μαντεια σου ουχ ουτως ολολυξει μωαβ εν γαρ τη μωαβιτιδι παντες ολολυξουσιν τοις κατοικουσιν δεσεθ μελετησεις και ουκ εντραπηση τα πεδια εσεβων πενήθεισιν αμπελος σεβαμα καταπινοντες τα εθνη καταπατησατε τας αμπελους αυτης εως ιαζηρ ου μη συναψητε πλανηθητε την ερημον οι απεσταλμενοι εγκατελειφθησαν διεβησαν γαρ την ερημον δια τουτο κλαυσομαι ως τον κλαυθμον ιαζηρ αμπελον σεβαμα τα δενδρα σου κατεβαλεν εσεβων και ελεαλη οτι επι τω θερισμω και επι τω τρυγητω σου καταπατησω και παντα πεσουνται και αρθησεται ευφροσυνη και αγαλλιαμα εκ των αμπελωνων σου και εν τοις αμπελωσιν σου ου μη ευφρανθησονται

και ου μη πατησουσιν οινον εις τα υποληνια πεπαυται γαρ δια τουτο η κοιλια μου επι μωαβ ως κιθαρα ηχησει και τα εντος μου ωσει τειχος ο ενεκαινισας και εσται εις το εντραπηναι σε οτι εκοπιασεν μωαβ επι τοις βωμοις και εισελευσεται εις τα χειροποιητα αυτης ωστε προσευξασθαι και ου μη δυνηται εξελεσθαι αυτον τουτο το ρημα ο ελαλησεν κυριος επι μωαβ οποτε και ελαλησεν και νυν λεγω εν τρισιν ετεσιν ετων μισθωτου ατιμασθησεται η δοξα μωαβ εν παντι τω πλουτω τω πολλω και καταλειφθησεται ολιγοστος και ουκ εντιμος το ρημα το κατα δαμασκου ιδου δαμασκος αρθησεται απο πολεων και εσται εις πτωσιν καταλελειμμενη εις τον αιωνα εις κοιτην ποιμνιων και αναπαυσιν και ουκ εσται ο διωκων και ουκετι εσται οχυρα του καταφυγειν εφραιμ και ουκετι εσται βασιλεια εν δαμασκω και το λοιπον των συρων απολειται ου γαρ συ βελτιων ει των υιων ισραηλ και της δοξης αυτων ταδε λεγει κυριος σαβαωθ εσται εν τη ημερα εκεινη εκλειψις της δοξης ιακωβ και τα πiona της δοξης αυτου σεισθησεται και εσται ον τροπον εαν τις συναγαγη αμητον εσθηκοτα και σπερμα σταχυων εν τω βραχιοι αυτου αμηση και εσται ον τροπον εαν τις συναγαγη σταχυν εν φαραγγι στερεα και καταλειφθη εν αυτη καλαμη η ως ρωγες ελαιας δυο η τρεις επ ακρου μετεωρου η τεσσαρες η πεντε επι των κλαδων αυτων καταλειφθη ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ τη ημερα εκεινη πεποιθως εσται ανθρωπος επι τω ποιησαντι αυτον οι δε οφθαλμοι αυτου εις τον αγιον του ισραηλ εμβλεψονται και ου μη πεποιθοτες ωσιν επι τοις βωμοις ουδε επι τοις εργοις των χειρων αυτων α εποιησαν οι δακτυλοι αυτων και ουκ οψονται τα δενδρα αυτων ουδε τα βδελυγματα αυτων τη ημερα εκεινη εσονται αι πολεις σου εγκαταλελειμμεναι ον τροπον εγκατελιπον οι αμορραιοι και οι ευαιοι απο προσωπου των υιων ισραηλ και εσονται ερημοι διοτι κατελιπες τον θεον τον σωτηρα σου και κυριου του βοηθου σου ουκ εμνησθης δια τουτο φυτευσεις φυτευμα απιστον και σπερμα απιστον τη δε ημερα η αν φυτευσης πλανηθηση το δε πρωι εαν σπειρης ανθησει εις αμητον η αν ημερα κληρωση και ως πατηρ ανθρωπου κληρωση τοις υιοις σου ουαι πληθος εθνων πολλων ως θαλασσα κυμαινουσα ουτως ταραχθησεσθε και νωτος εθνων πολλων ως υδωρ ηχησει ως υδωρ πολυ εθνη πολλα ως υδατος πολλου βια καταφερομενου και αποσκορακιει αυτον και πορρω αυτον διωζεται ως χνουν αχουρου λιξιμωντων απεναντι ανεμου και ως κονιορτον τροχου καταιγις φερουσα προς εσπεραν εσται πενθος πριν η πρωι και ουκ εσται αυτη η μερις των υμας προνομευσαντων και κληρονομια τοις υμας κληρονομησασιν ουαι γης πλοιων πτερυγες επεκεινα ποταμων αιθιοπιας ο αποστελλων εν θαλασση ομηρα και επιστολας βυβλινας επανω του υδατος πορευσονται γαρ αγγελοι κουφοι προς εθνος μετεωρον και ξενον λαον και χαλεπον τις αυτου επεκεινα εθνος ανελπιστον και καταπεπατημενον νυν οι ποταμοι της γης παντες ως χωρα κατοικουμενη κατοικηθησεται η χωρα αυτων ωσει σημειον απο ορους αρθη ως σαλπιγγος φωνη ακουστον εσται οτι ουτως ειπεν μοι κυριος ασφαλεια εσται εν τη εμη πολει ως φως καυματος μεσημβριας και ως νεφελη δροσου ημερας αμητου εσται προ του θερισμου οταν συντελεσθη ανθος και ομφαξ ανθηση ανθος ομφακιζουσα και αφελει τα βοτρυδια τα μικρα τοις δρεπανοις και τας κληματιδας αφελει και κατακοφει και καταλειφει αμα τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και συναχθησεται επ

αυτους τα πετεινα του ουρανου και παντα τα θηρια της γης επ αυτον ηξει εν τω καιρω εκεινω ανενεχθησεται δωρα κυριω σαββαωθ εκ λαου τεθλιμμενου και τετλιμενου και απο λαου μεγαλου απο του νυν και εις τον αιωνα χρονον εθνος ελπιζον και καταπεπατημενον ο εστιν εν μερει ποταμου της χωρας αυτου εις τον τοπον ου το ονομα κυριου σαββαωθ επεκληθη ορος σιων ορασις αιγυπτου ιδου κυριος καθηται επι νεφελης κουφης και ηξει εις αιγυπτον και σεισθησεται τα χειροποιητα αιγυπτου απο προσωπου αυτου και η καρδια αυτων ηττηθησεται εν αυτοις και επεγερθησονται αιγυπτιοι επ αιγυπτιους και πολεμησει ανθρωπος τον αδελφον αυτου και ανθρωπος τον πλησιον αυτου πολις επι πολιν και νομος επι νομον και ταραχθησεται το πνευμα των αιγυπτιων εν αυτοις και την βουλην αυτων διασκεδασω και επερωτησουσιν τους θεους αυτων και τα αγαλματα αυτων και τους εκ της γης φωνουντας και τους εγγαστριμυθους και παραδωσω αιγυπτον εις χειρας ανθρωπων κυριων σκληρων και βασιλεις σκληροι κυριευσουσιν αυταν ταδε λεγει κυριος σαββαωθ και πιονται οι αιγυπτιοι υδωρ το παρα θαλασσαν ο δε ποταμος εκλειψει και ξηρανθησεται και εκλειψουσιν οι ποταμοι και αι διωρυγες του ποταμου και ξηρανθησεται πασα συναγωγή υδατος και εν παντι ελει καλαμου και παπυρου και το αχι το χλωρον παν το κυκλω του ποταμου και παν το σπειρομενον δια του ποταμου ξηρανθησεται ανεμοφθορον και στεναξουσιν οι αλεις και στεναξουσιν παντες οι βαλλοντες αγχιστρον εις τον ποταμον και οι βαλλοντες σαγηνας και οι αμφιβολεις πενήθουσιν και αισχυνη λημψεται τους εργαζομενους το λινον το σχιστον και τους εργαζομενους την βυσσον και εσονται οι διαζομενοι αυτα εν οδυνη και παντες οι τον ζυθον ποιουντες λυπηθησονται και τας ψυχας πονεσουσιν και μωροι εσονται οι αρχοντες τανεως οι σοφοι συμβουλοι του βασιλειως η βουλη αυτων μωρανθησεται πως ερειτε τω βασιλει υιοι συνετων ημεις υιοι βασιλειων των εξ αρχης που εισιν νυν οι σοφοι σου και αναγγειλατωσαν σοι και ειπατωσαν τι βεβουλευται κυριος σαββαωθ επ αιγυπτον εξελιπον οι αρχοντες τανεως και υψωθησαν οι αρχοντες μεμφεως και πλανησουσιν αιγυπτον κατα φυλας κυριος γαρ εκερασεν αυτοις πνευμα πλανησεως και επλανησαν αιγυπτον εν πασι τοις εργοις αυτων ως πλαναται ο μεθυσ και ο εμυν αμα και ουκ εσται τοις αιγυπτιοις εργον ο ποιησει κεφαλην και ουραν αρχην και τελος τη δε ημερα εκεινη εσονται οι αιγυπτιοι ως γυναικες εν φοβω και εν τρομω απο προσωπου της χειρος κυριου σαββαωθ ην αυτος επιβαλει αυτοις και εσται η χωρα των ιουδαιων τοις αιγυπτιοις εις φοβητρον πας ος εαν ονομαση αυτην αυτοις φοβηθησονται δια την βουλην ην βεβουλευται κυριος επ αυτην τη ημερα εκεινη εσονται πεντε πολεις εν αιγυπτω λαλουσαι τη γλωσση τη χανανιτιδι και ομνυουσαι τω ονοματι κυριου πολισ-ασεδεκ κληθησεται η μια πολις τη ημερα εκεινη εσται θυσιαστηριον τω κυριω εν χωρα αιγυπτιων και στηλη προς το οριον αυτης τω κυριω και εσται εις σημειον εις τον αιωνα κυριω εν χωρα αιγυπτου οτι κεκραξονται προς κυριον δια τους θλιβοντας αυτους και αποστελει αυτοις κυριος ανθρωπον ος σωσει αυτους κρινων σωσει αυτους και γνωστος εσται κυριος τοις αιγυπτιοις και γνωσονται οι αιγυπτιοι τον κυριον εν τη ημερα εκεινη και ποιησουσιν θυσιας και ευξονται ευχας τω κυριω και αποδωσουσιν και παταξει κυριος τους αιγυπτιους πληγη μεγάλη και ιασεται αυτους ιασει και επιστραφη-

σονται προς κυριον και εισακουσεται αυτων και ιασεται αυτους τη ημερα εκεινη εσται οδος αιγυπτου προς ασσυριους και εισελευσονται ασσυριοι εις αιγυπτον και αιγυπτιοι πορευσονται προς ασσυριους και δουλευσουσιν οι αιγυπτιοι τοις ασσυριοις τη ημερα εκεινη εσται ισραηλ τριτος εν τοις ασσυριοις και εν τοις αιγυπτιοις ευλογημενος εν τη γη ην ευλογησεν κυριος σαβαωθ λεγων ευλογημενος ο λαος μου ο εν αιγυπτω και ο εν ασσυριοις και η κληρονομια μου ισραηλ του ετους ου εισηλθεν ταναθαν εις αζωτον ηνικα απεσταλη υπο αρνα βασιλειως ασσυριων και επολεμησεν την αζωτον και κατελαβετο αυτην τοτε ελαλησεν κυριος προς ησαιαν λεγων πορευου και αφελε τον σακκον απο της οσφυος σου και τα σανδαλια σου υπολυσαι απο των ποδων σου και εποιησεν ουτως πορευομενος γυμνος και ανυποδετος και ειπεν κυριος ον τροπον πεπορευται ησαιας ο παις μου γυμνος και ανυποδετος τρια ετη εσται σημεια και τερατα τοις αιγυπτιοις και αιθιοψιν οτι ουτως αξει βασιλευς ασσυριων την αιχμαλωσιαν αιγυπτου και αιθιοπων νεανισκους και πρεσβυτας γυμνους και ανυποδετους ανακεκαλυμμενους την αισχυνην αιγυπτου και αισχυνθησονται ηττηθεντες οι αιγυπτιοι επι τοις αιθιοψιν εφ οις ησαν πεποιθότες οι αιγυπτιοι ησαν γαρ αυτοις δοξα και ερουσιν οι κατοικουντες εν τη νησω ταυτη ιδου ημεις ημεν πεποιθότες του φυγειν εις αυτους εις βοηθειαν οι ουκ εδυναντο σωθηναι απο βασιλειως ασσυριων και πως ημεις σωθησμεθα το οραμα της ερημου ως καταιγεις δι ερημου διελθου εξ ερημου ερχομενη εκ γης φοβερων το οραμα και σκληρον ανηγγελη μοι ο αθετων αθετει ο ανομων ανομει επ εμοι οι αιλαμιται και οι πρεσβεις των περσων επ εμε ερχονται νυν στεναξω και παρακαλεσω εμαυτον δια τουτο ενεπλησθη η οσφυς μου εκλυσεως και ωδινες ελαβον με ως την τικτουςαν ηδικησα το μη ακουσαι εσπουδασα το μη βλεπειν η καρδια μου πλαναται και η ανομια με βαπτιζει η ψυχη μου εφεστηκεν εις φοβον ετοιμασον την τραπεζαν πιετε φαγετε ανασταντες οι αρχοντες ετοιμασατε θυρεους οτι ουτως ειπεν κυριος προς με βαδισας σεαυτω στησον σκοπον και ο αν ιδης αναγγειλον και ειδον αναβατας ιππεις δυο αναβατην ονου και αναβατην καμηλου ακροασαι ακροασιν πολλην και καλεσον ουριαν εις την σκοπιαν κυριου και ειπεν εστην δια παντος ημερας και επι της παρεμβολης εστην ολην την νυκτα και ιδου αυτος ερχεται αναβατης συνωριδος και αποκριθεις ειπεν πεπτωκεν βαβυλων και παντα τα αγαλματα αυτης και τα χειροποιητα αυτης συνετριβησαν εις την γην ακουσατε οι καταλελειμμενοι και οι οδυνωμενοι ακουσατε α ηκουσα παρα κυριου σαβαωθ ο θεος του ισραηλ ανηγγειλεν ημιν το οραμα της ιδουμιας προς εμε καλει παρα του σιηρ φυλασσετε επαλξεις φυλασσω το πρωι και την νυκτα εαν ζητης ζητει και παρ εμοι οικει εν τω δρυμω εσπερας κοιμηθηση εν τη οδω δαιδαν εις συναντησιν διψωντι υδωρ φερετε οι ενοικουντες εν χωρα θαμιαν αρτοις συναντατε τοις φευγουσιν δια το πληθος των φευγοντων και δια το πληθος των πλανωμενων και δια το πληθος της μαχαιρας και δια το πληθος των τοξευματων των διατεταμενων και δια το πληθος των πεπτωκοτων εν τω πολεμω οτι ουτως ειπεν μοι κυριος ετι ενιαυτος ως ενιαυτος μισθωτου εκλειπει η δοξα των υιων κηδαρ και το καταλοιπον των τοξευματων των ισχυρων υιων κηδαρ εσται ολιγον διοτι κυριος ελαλησεν ο θεος ισραηλ το ρημα της φαραγγος σιων τι εγενετο σοι νυν οτι ανεβητε παντες εις δωματα ματαια ενεπλησθη η

πολις βωωντων οι τραυματιαι σου ου τραυματιαι μαχαιρας ουδε οι νεκροι σου νεκροι πολεμου παντες οι αρχοντες σου πεφευγασιν και οι αλοντες σκληρως δεδεμενοι εισιν και οι ισχυοντες εν σοι πορρω πεφευγασιν δια τουτο ειπα αφετε με πικρως κλαυσομαι μη κατισχυσητε παρακαλιν με επι το συντριμμα της θυγατρος του γενους μου οτι ημερα ταραχης και απωλειας και καταπατηματος και πλανησις παρα κυριου σαβαωθ εν φαραγγι σιων πλανωνται απο μικρου εως μεγαλου πλανωνται επι τα ορη οι δε αιλαμιται ελαβον φαρετρας αναβαται ανθρωποι εφ ιπποις και συναγωγή παραταξεως και εσονται αι εκλεκται φαραγγες σου πλησθησονται αρματων οι δε ιππεις εμφραξουσιν τας πυλας σου και ανακαλυψουσιν τας πυλας ιουδα και εμβλεψονται τη ημερα εκεινη εις τους εκλεκτους οικους της πολεως και ανακαλυψουσιν τα κρυπτα των οικων της ακρας δαυιδ και ειδοσαν οτι πλειους εισιν και οτι απεστρεψαν το υδωρ της αρχαιας κολυμβηθρας εις την πολιν και οτι καθειλουσιν τους οικους ιερουσαλημ εις οχυρωμα του τειχους τη πολει και εποησατε εαυτοις υδωρ ανα μεσον των δυο τειχεων εσωτερων της κολυμβηθρας της αρχαιας και ουκ ενεβλεψατε εις τον απ αρχης ποιησαντα αυτην και τον κτισαντα αυτην ουκ ειδατε και εκαλεσεν κυριος σαβαωθ εν τη ημερα εκεινη κλαυθμον και κοπετον και ξυρησιν και ζωσιν σακκων αυτοι δε εποησαντο ευφροσυνην και αγαλλιαμα σφαζοντες μοσχους και θυοντες προβατα ωστε φαγειν κρεα και πιειν οινον λεγοντες φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν και ανακεκαλυμμενα ταυτα εστιν εν τοις ωσιν κυριου σαβαωθ οτι ουκ αφεθησεται υμιν αυτη η αμαρτια εως αν αποθानητε ταδε λεγει κυριος σαβαωθ πορευου εις το παστοφοριον προς σομναν τον ταμειαν και ειπον αυτω τι συ ωδε και τι σοι εστιν ωδε οτι ελατομηςας σεαυτω ωδε μνημειον και εποησας σεαυτω εν υψηλω μνημειον και εγραψας σεαυτω εν πετρα σκηνην ιδου δη κυριος σαβαωθ εκβαλει και εκτριψει ανδρα και αφελει την στολην σου και τον στεφανον σου τον ενδοξον και ριπει σε εις χωραν μεγαλην και αμετρητον και εκει αποθानη και θησει το αρμα σου το καλον εις ατιμιαν και τον οικον του αρχοντος σου εις καταπατημα και αφαιρεθησιν εκ της οικονομιας σου και εκ της στασεως σου και εσται εν τη ημερα εκεινη καλεσω τον παιδα μου ελιαχιμ τον του χελχιου και ενδυσω αυτον την στολην σου και τον στεφανον σου δωσω αυτω και το κρατος σου και την οικονομιαν σου δωσω εις τας χειρας αυτου και εσται ως πατηρ τοις ενοικουσιν εν ιερουσαλημ και τοις ενοικουσιν εν ιουδα και δωσω την δοξαν δαυιδ αυτω και αρξει και ουκ εσται ο αντιλεγων και στησω αυτον αρχοντα εν τοπω πιστω και εσται εις θρονον δοξης του οικου του πατρος αυτου και εσται πεποιθως επ αυτον πας ενδοξος εν τω οικω του πατρος αυτου απο μικρου εως μεγαλου και εσονται επικρεμαμενοι αυτω εν τη ημερα εκεινη ταδε λεγει κυριος σαβαωθ κινηθησεται ο ανθρωπος ο εστηριγμενος εν τοπω πιστω και πεσειται και αφαιρεθησεται η δοξα η επ αυτον οτι κυριος ελαλησεν το οραμα τυρου ολολυζετε πλοια καρχηδονος οτι απωλετο και ουκετι ερχονται εκ γης κιτιαιων ηκται αιχμαλωτος τινι ομοιοι γεγωνασιν οι ενοικουντες εν τη νησω μεταβολοι φοινικης διαπερωντες την θαλασσαν εν υδατι πολλω σπερμα μεταβολων ως αμητου εισφερομενου οι μεταβολοι των εθνων αισχυνθητι σιδων ειπεν η θαλασσα η δε ισχυς της θαλασσης ειπεν ουκ ωδινον ουδε ετεκον ουδε εξεθρεψα νεανισκους ουδε υψωσα παρ-

θενους οταν δε ακουστον γενηται αιγυπτω λημψεται αυτους οδυνη περι τυρου απελθατε εις καρχηδονα ολολυξατε οι ενοικουντες εν τη νησω ταυτη ουχ αυτη ην υμων η υβρις η απ αρχης πριν η παραδο-
θηται αυτην τις ταυτα εβουλευσεν επι τυρον μη ησσων εστιν η ουκ ισχυει οι εμποροι αυτης ενδοξοι αρχοντες της γης κυριος σαβαωθ εβουλευσατο παραλυσαι πασαν την υβριν των ενδοξων και ατιμασαι παν ενδοξον επι της γης εργαζου την γην σου και γαρ πλοια ουκετι ερχεται εκ καρχηδονος η δε χειρ σου ουκετι ισχυει κατα θαλασσαν η παροξυνουσα βασιλεις κυριος σαβαωθ ενετειλατο περι χαναν απο-
λεσαι αυτης την ισχυν και ερουσιν ουκετι μη προσθητε του υβριζειν και αδικειν την θυγατερα σιδωνος και εαν απελθης εις κιτιεις ουδε εκει σοι αναπαυσις εσται και εις γην χαλδαιων και αυτη ηρημωται απο των ασσυριων ουδε εκει σοι αναπαυσις εσται οτι ο τοιχος αυ-
της πεπτωκεν ολολυξατε πλοια καρχηδονος οτι απωλετο το οχυρωμα υμων και εσται εν τη ημερα εκεινη καταλειφθησεται τυρος ετη εβδο-
μηκοντα ως χρονος βασιλειως ως χρονος ανθρωπου και εσται μετα εβδομηκοντα ετη εσται τυρος ως ασμα πορνη λαβε κιθαραν ρεμβευ-
σον πολεις πορνη επιλελησμενη καλως κιθαρισον πολλα ασον ινα σου μνεια γενηται και εσται μετα εβδομηκοντα ετη επισκοπην ποιησει ο
θεος τυρου και παλιν αποκατασταθησεται εις το αρχαιον και εσται εμποριον πασαις ταις βασιλειαϊς της οικουμενης και εσται αυτης η εμπορια και ο μισθος αγιον τω κυριω ουκ αυτοις συναχθησεται αλλα
τοις κατοικουσιν εναντι κυριου πασα η εμπορια αυτης φαγειν και πιειν και εμπλησθηται εις συμβολην μνημοσυνον εναντι κυριου ιδου κυριος καταφθειρει την οικουμενην και ερημωσει αυτην και ανακαλυψει το
προσωπον αυτης και διασπερει τους ενοικουντας εν αυτη και εσται ο λαος ως ο ιερευς και ο παις ως ο κυριος και η θεραπαινα ως η κυρια
εσται ο αγοραζων ως ο πωλων και ο δανειζων ως ο δανειζομενος και ο οφειλων ως ω οφειλει φθορα φθαρησεται η γη και προνομη προ-
νομευθησεται η γη το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα επενθησεν η γη και εφθαρη η οικουμενη επενθησαν οι υψηλοι της γης η δε γη ηνομησεν δια τους κατοικουντας αυτην διوتي παρεβησαν τον νομον
και ηλλαζαν τα προσταγματα διαθηκην αιωνιον δια τουτο αρα εδεται την γην οτι ημαρτοσαν οι κατοικουντες αυτην δια τουτο πτωχοι εσο-
νται οι ενοικουντες εν τη γη και καταλειφθησονται ανθρωποι ολιγοι πενθησει οινος πενθησει αμπελος στεναξουσιν παντες οι ευφραينو-
μενοι την ψυχην πεπαυται ευφροσυνη τυμπανων πεπαυται αυθαδεια και πλουτος ασεβων πεπαυται φωνη κιθαρας ησχυνησαν ουκ επιον οινον πικρον εγενετο το σικερα τοις πινουσιν ηρημωθη πασα πολις
κλεισει οικιαν του μη εισελθειν ολολυξατε περι του οινου πανταχη πεπαυται πασα ευφροσυνη της γης και καταλειφθησονται πολεις ερη-
μοι και οικoi εγκαταλελειμμενοι απολουνται ταυτα παντα εσται εν τη γη εν μεσω των εθνων ον τροπον εαν τις καλαμησεται ελαιαν ουτως
καλαμησονται αυτους και εαν παυσηται ο τρυγητος ουτοι φωνη βοη-
σονται οι δε καταλειφθεντες επι της γης ευφρανθησονται αμα τη δοξη κυριου ταραχθησεται το υδωρ της θαλασσης δια τουτο η δοξα κυριου
εν ταις νησοις εσται της θαλασσης το ονομα κυριου ενδοξον εσται κυριε ο θεος ισραηλ απο των πτερυγων της γης τερατα ηκουσαμεν
ελπις τω ευσεβει και ερουσιν ουαι τοις αθετουσιν οι αθετουντες τον νομον φοβος και βοηθυνος και παγίς εφ υμας τους ενοικουντας επι

της γης και εσται ο φευγων τον φοβον εμπεσειται εις τον βοθυνον ο δε εκβαινων εκ του βοθυνου αλωσεται υπο της παγιδος οτι θυριδες εκ του ουρανου ηνεωχθησαν και σεισθησεται τα θεμελια της γης τα-ραχη ταραχθησεται η γη και απορια απορηθησεται η γη εκλινεν και σεισθησεται ως οπωροφυλακιον η γη ως ο μεθυων και κραιπαλων και πεσειται και ου μη δυνηται αναστηναι κατισχυσεν γαρ επ αυτης η ανομια και επαξει ο θεος επι τον κοσμον του ουρανου την χειρα και επι τους βασιλεις της γης και συναξουσιν και αποκλεισουσιν εις οχυρωμα και εις δεσμωτηριον δια πολλων γενεων επισκοπη εσται αυτων και τακησεται η πλινθος και πεσειται το τειχος οτι βασιλευσει κυριος εν σιων και εν ιερουσαλημ και ενωπιον των πρεσβυτερων δοξασθησεται κυριε ο θεος μου δοξασω σε υμνησω το ονομα σου οτι εποησας θαυμασταπραγματα βουλην αρχαιαν αληθινην γενοιτο κυριε οτι εθηκας πολεις εις χωμα πολεις οχυρας του πεσειν αυτων τα θεμελια των ασεβων πολεις εις τον αιωνα ου μη οικοδομηθη δια τουτο ευλογησει σε ο λαος ο πτωχος και πολεις ανθρωπων αδικουμενων ευλογησουσιν σε εγενου γαρ παση πολει ταπεινη βοηθος και τοις αθυμησασιν δια ενδειαν σχεπη απο ανθρωπων πονηρων ρυση αυτους σχεπη διψωντων και πνευμα ανθρωπων αδικουμενων ευλογησουσιν σε ως ανθρωποι ολιγοψυχοι διψωντες εν σιων απο ανθρωπων ασεβων ος ημας παρεδωκας και ποιησει κυριος σαβανω πασι τοις εθνεσιν επι το ορος τουτο πιονται ευφροσυνην πιονται οινον χρισονται μυρον εν τω ορει τουτω παραδος ταυτα παντα τοις εθνεσιν η γαρ βουλη αυτη επι παντα τα εθνη κατεπιεν ο θανατος ισχυσας και παλιν αφειλεν ο θεος παν δακρυον απο παντος προσωπου το ονειδος του λαου αφειλεν απο πασης της γης το γαρ στομα κυριου ελαλησεν και ερουσιν τη ημερα εκεινη ιδου ο θεος ημων εφ ω ηλπίζομεν και ηγαλλιωμεθα και ευφρανθησομεθα επι τη σωτηρια ημων οτι αναπαυσιν δωσει ο θεος επι το ορος τουτο και καταπατηθησεται η μωαβιτις ον τροπον πατουσιν αλωνα εν αμαξαις και ανησει τας χειρας αυτου ον τροπον και αυτος εταπεινωσεν του απολεσαι και ταπεινωσει την υβριν αυτου εφ α τας χειρας επεβαλεν και το υψος της καταφυγης του τοιχου σου ταπεινωσει και καταβησεται εως του εδαφους τη ημερα εκεινη ασονται το ασμα τουτο επι γης ιουδα λεγοντες ιδου πολεις οχυρα και σωτηριον ημων ιθησει τειχος και περιτειχος ανοιξατε πυλας εισελθατω λαος φυλασσων δικαιοσυνην και φυλασσων αληθειαν αντιλαμβανομενος αληθειας και φυλασσων ειρηνην οτι επι σοι ηλπισαν κυριε εως του αιωνος ο θεος ο μεγας ο αιωνιος ος ταπεινωσας καταγαγες τους ενοικουντας εν υψηλοις πολεις οχυρας καταβαλεις και καταξεις εως εδαφους και πατησουσιν αυτους ποδες πραεων και ταπεινων οδος ευσεβων ευθεια εγενετο και παρεσκευασμενη η οδος των ευσεβων η γαρ οδος κυριου χρισις ηλπισαμεν επι τω ονοματι σου και επι τη μνεια η επιθυμει η ψυχη ημων εκ νυκτος ορθιριζει το πνευμα μου προς σε ο θεος διστι φως τα προσταγματα σου επι της γης δικαιοσυνην μαθετε οι ενοικουντες επι της γης πεπαυται γαρ ο ασεβης ου μη μαθη δικαιοσυνην επι της γης αληθειαν ου μη ποιηση αρθητω ο ασεβης ινα μη ιδη την δοξαν κυριου κυριε υψηλος σου ο βραχιων και ουκ ηδειςαν γνοντες δε αισχυνηθησονται ζηλος λημψεται λαον απαιδευτον και νυν πυρ τους υπεναντιους εδεται κυριε ο θεος ημων ειρηνηνδος ημιν παντα γαρ απεδωκας ημιν κυριε ο θεος ημων κτησαι ημας κυριε εκτος σου αλλον

οὐκ οἶδαμεν τὸ ὄνομα σου ὀνομαζόμενοι οἱ δὲ νεκροὶ ζῶντες οὐ μὴ ἰδῶ-
σιν οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσωσιν διὰ τοῦτο ἐπηγάγες καὶ ἀπώλεσας
καὶ ἦρας πάντας ἀρσένων αὐτῶν προσθεὶς αὐτοῖς κακὰ κυριεὶ προσθεὶς κακὰ
πάσιν τοῖς ἐνδοξοῖς τῆς γῆς κυριεὶ ἐν θλίψει ἐμνησθήν σου ἐν θλίψει
μικρὰ ἡ παιδεία σου ἡμῖν καὶ ὡς ἡ ὠδινούσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν καὶ
ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκεκραξεν οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου διὰ
τὸν φόβον σου κυριεὶ ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν καὶ ὠδινήσαμεν καὶ ἐτεκο-
μεν πνεῦμα σωτηρίας σου ἐποίησαμεν ἐπὶ τῆς γῆς ἀλλὰ πεσύνονται οἱ
ἐνοικούντες ἐπὶ τῆς γῆς ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ καὶ ἐγερθήσονται
οἱ ἐν τοῖς μνημείοις καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ ἡ γὰρ δροσὸς
ἡ παρὰ σου ἰαμὰ αὐτοῖς ἐστὶν ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσειταὶ βαδίζε-
λαὸς μου εἰσελθε εἰς τὰ ταμίαιά σου ἀποκλείσον τὴν θύραν σου ἀ-
ποκρυβήθι μικρὸν ὅσον ὅσον ἕως ἀνὰ παρελθῇ ἡ ὀργὴ κυρίου ἰδοὺ
γὰρ κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς ἐνοικούντας ἐπὶ
τῆς γῆς καὶ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς καὶ οὐ κατακαλύψει τοὺς
ἀνερήμενους τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ θεὸς τὴν μαχαίραν τὴν ἁγίαν
καὶ τὴν μεγάλην καὶ τὴν ἰσχυράν ἐπὶ τὸν δράκοντα ὅφιν φεύγοντα ἐπὶ
τὸν δράκοντα ὅφιν σχολίον καὶ ἀνελὶν τὸν δράκοντα τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἀμπελῶν καλὸς ἐπιθυμητὰ ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς ἐγὼ πόλις ἰσχυρὰ πό-
λις πολιορκουμένη ματὴν ποτίω αὐτὴν ἀλώσεται γὰρ νυκτὸς ἡμέρας
δὲ πεσειταὶ τὸ τεῖχος οὐκ ἐστὶν ἡ οὐκ ἐπελαβετο αὐτῆς τίς με θήσει
φυλάσσειν καλαμὴν ἐν ἀγρῷ διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην ἠθετήκα αὐτὴν
τοῖνυν διὰ τοῦτο ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς πάντα ὅσα συνετάξεν κατα-
κεκαυμαι βοήσονται οἱ ἐνοικούντες ἐν αὐτῇ ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ
ποιήσωμεν εἰρήνην οἱ ἐρχόμενοι τέκνα ἰακώβ βλαστήσει καὶ ἐξανθή-
σει ἰσραὴλ καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκουμένη τοῦ καρποῦ αὐτοῦ μὴ ὡς
αὐτὸς ἐπάταξεν καὶ αὐτὸς οὕτως πληγήσεται καὶ ὡς αὐτὸς ἀνείλεν
οὕτως ἀναιρεθήσεται μαχομένος καὶ ὀνειδιζὼν ἐξαποστελεῖ αὐτοὺς
οὐ σύ ἦσθα ὁ μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ ἀνελὶν αὐτοὺς πνευ-
ματι θυμοῦ διὰ τοῦτο ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀνομία ἰακώβ καὶ τοῦτο ἐστὶν ἡ
εὐλογία αὐτοῦ ὅταν ἀφελῶμαι αὐτοῦ τὴν ἁμαρτίαν ὅταν θῶσιν πάντας
τοὺς λιθοὺς τῶν βῶμων κατακεκομμένους ὡς κόνιαν λεπτήν καὶ οὐ
μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν καὶ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα ὥσπερ
δρυμὸς μακρὰν τὸ κατοικοῦμενον ποιμνίον ἀνείμενον ἐστὶν ὡς ποι-
μνίον καταλείμενον καὶ ἐστὶν πολὺν χρόνον εἰς βοσκήματα καὶ ἐκεῖ
ἀναπαύσονται καὶ μετὰ χρόνον οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῇ πάντες χλωροὶ διὰ τὸ
ξηρανθῆναι γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θεᾶς δευτεῖ οὐ γὰρ λαὸς ἐστὶν
ἐχὼν συνέσειν διὰ τοῦτο οὐ μὴ οἰκτιρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτοὺς οὐδὲ ὁ
πλασας αὐτοὺς οὐ μὴ ἐλεήσῃ καὶ ἐστὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συμφράξει
κύριος ἀπὸ τῆς διωρυγῆς τοῦ ποταμοῦ ἕως ῥινοκοροῦρων ὑμεῖς δὲ
συναγαγετέ τοὺς υἱοὺς ἰσραὴλ κατὰ ἕνα ἕνα καὶ ἐστὶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ σάλπιουσιν τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπολόμενοι
ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ἀσσυρίων καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν αἰγύπτῳ καὶ προ-
σκηνησούσιν τῷ κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν ἱερουσαλὴμ οὐαὶ τῷ
στεφάνῳ τῆς ὑβρεως οἱ μισθῶται ἐφραὶμ τὸ ἀνθος τὸ ἐκπέσον ἐκ τῆς
δόξης ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέος οἱ μεθύοντες ἀνεὺ οἴνου
ἰδοὺ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς κυρίου ὡς χαλαζὰ καταφερομένη
οὐκ ἐχούσα σκεπὴν βία καταφερομένη ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος σὺρον
χώραν τῇ γῇ ποιήσει ἀναπαύσιν ταῖς χερσὶν καὶ τοῖς ποσὶν καταπα-
τήθησεται ὁ στεφάνος τῆς ὑβρεως οἱ μισθῶται τοῦ ἐφραὶμ καὶ ἐστὶν

το ανθος το εκπεσον της ελπιδος της δοξης επ ακρου του ορους του υψηλου ως προδρομος συκου ο ιδων αυτο πριν η εις την χειρα αυτου λαβειν θελησει αυτο καταπιειν τη ημερα εκεινη εσται κυριος σαβαωθ ο στεφανος της ελπιδος ο πλακεις της δοξης τω καταλειφθεντι μου λαω καταλειφθησονται επι πνευματι χρισεως επι χρισιν και ισχυν κωλυων ανελειν ουτοι γαρ οινω πεπλανημενοι εισιν επλανηθησαν δια το σικερα ιερευς και προφητης εξεστησαν δια τον οινον εσεισθησαν απο της μεθης του σικερα επλανηθησαν τουτ εστι φασμα αρα εδεται ταυτην την βουλην αυτη γαρ η βουλη ενεκεν πλεονεξιας τινι ανηγγειλαμεν κακα και τινι ανηγγειλαμεν αγγελιαν οι απογεγαλακτισμενοι απο γαλακτος οι απεσπασμενοι απο μαστου θλιψιν επι θλιψιν προσδεχου ελπιδα επ ελπιδι ετι μικρον ετι μικρον δια φαυλισμον χειλεων δια γλωσσης ετερας οτι λαλησουσιν τω λαω τουτω λεγοντες αυτω τουτο το αναπαιμα τω πεινωντι και τουτο το συντριμμα και ουκ ηθελησαν ακουειν και εσται αυτοις το λογιον κυριου του θεου θλιψις επι θλιψιν ελπις επ ελπιδι ετι μικρον ετι μικρον ινα πορευθωσιν και πεσωσιν εις τα οπισω και κινδυνευσουσιν και συντριβησονται και αλωσονται δια τουτο ακουσατε λογον κυριου ανδρες θετλιμμενοι και αρχοντες του λαου τουτου του εν ιερουσαλημ οτι ειπατε εποιησαμεν διαθηκην μετα του αδου και μετα του θανατου συνθηκας καταιγισ φερομενη εαν παρελθη ου μη ελθη εφ ημας εθηκαμεν ψευδος την ελπιδα ημων και τω ψευδει σκεπασθησομεθα δια τουτο ουτως λεγει κυριος ιδου εγω εμβαλω εις τα θεμελια σιων λιθον πολυτελη εκλεκτον ακρογωνιαιον εντιμον εις τα θεμελια αυτης και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνηθι και θησω χρισιν εις ελπιδα η δε ελεημοσυνη μου εις σταθμους και οι πεποιθοτες ματην ψευδει οτι ου μη παρελθη υμας καταιγισ μη και αφελη υμων την διαθηκην του θανατου και η ελπις υμων η προς τον αδην ου μη εμμεινη καταιγισ φερομενη εαν επελθη εσεσθε αυτη εις καταπατημα οταν παρελθη λημψεται υμας πρωι πρωι παρελευσεται ημερας και εν νυκτι εσται ελπις πονηρα μαθετε ακουειν στενοχωρουμενοι ου δυναμεθα μαχεσθαι αυτοι δε ασθενουμεν του ημας συναχθηναι ωσπερ ορος ασεβων αναστησεται και εσται εν τη φαραγγι γαβαων μετα θυμου ποιησει τα εργα αυτου πικριας εργον ο δε θυμος αυτου αλλοτριως χρησεται και η πικρια αυτου αλλοτρια και υμεις μη ευφρανθειητε μηδε ισχυσατωσαν υμων οι δεσμοι διοτι συντετελεσμενα και συντετμημενα πραγματα ηκουσα παρα κυριου σαβαωθ α ποιησει επι πασαν την γην ενωτιζεσθε και ακουετε της φωνης μου προσεχετε και ακουετε τους λογους μου μη ολην την ημεραν μελλει ο αροτριων αροτριαν η σπορον προετοιμασει πριν εργασασθαι την γην ουκ οταν ομαλιση αυτης το προσωπον τοτε σπειρει μικρον μελανθιον και κυμινον και παλιν σπειρει πυρον και κριθην και ζεαν εν τοις οριοις σου και παιδευθησιν κριματι θεου σου και ευφρανθησιν ου γαρ μετα σκληροτητος καθαιρεται το μελανθιον ουδε τροχος αμαξης περιαζει επι το κυμινον αλλα ραβδω εκτινασσεται το μελανθιον το δε κυμινον μετα αρτου βρωθησεται ου γαρ εις τον αιωνα εγω υμιν οργισθησομαι ουδε φωνη της πικριας μου καταπατησει υμας και ταυτα παρα κυριου σαβαωθ εξηλθεν τα τερατα βουλευσασθε υψωσατε ματαιαν παρακλησιν ουαι πολις αριηλ ην δαυιδ επολεμησεν συναγαγετε γεννηματα ενιαυτον επ ενιαυτον φαγεσθε γαρ συν μωαβ εκθλιψω γαρ αριηλ και εσται αυτης η ισχυς και το πλουτος εμοι και κυκλωσω ως

δαυιδ επι σε και βαλω περι σε χαρακα και ιησω περι σε πυργους και ταπεινωθησονται οι λογοι σου εις την γην και εις την γην οι λογοι σου δυσονται και εσται ως οι φωνουντες εκ της γης η φωνη σου και προς το εδαφος η φωνη σου ασθενησει και εσται ως κονιορτος απο τροχου ο πλουτος των ασεβων και ως χνους φερομενος και εσται ως στιγμη παραχρημα παρα κυριου σαβαωθ επισκοπη γαρ εσται μετα βροντης και σεισμου και φωνης μεγαλης καταιγεις φερομενη και φλοξ πυρος κατεσθιουσα και εσται ως ο ενυπνιαζομενος εν υπνω ο πλουτος των εθνων παντων οσοι επεστρατευσαν επι αριηλ και παντες οι στρατευσαμενοι επι ιερουσαλημ και παντες οι συνηγμενοι επ αυτην και θλιβοντες αυτην και εσονται ως οι εν υπνω πινοντες και εσθιοντες και εξανασταντων ματαιον αυτων το ενυπνιον και ον τροπον ενυπνιαζεται ο διφων ως πινων και εξαναστας ετι διψα η δε ψυχη αυτου εις κενον ηλπισεν ουτως εσται ο πλουτος παντων των εθνων οσοι επεστρατευσαν επι το ορος σιων εκλυθητε και εκστητε και κραιπαλησατε ουκ απο σικερα ουδε απο οινου οτι πεποτικεν υμας κυριος πνευματι κατανυξεως και καμμυσει τους οφθαλμους αυτων και των προφητων αυτων και των αρχοντων αυτων οι ορωντες τα κρυπτα και εσονται υμιν παντα τα ρηματα ταυτα ως οι λογοι του βιβλιου του εσφραγισμενου τουτου ο εαν δωσιν αυτο ανθρωπω επισταμενω γραμματα λεγοντες αναγνωθι ταυτα και ερει ου δυναμαι αναγνωναι εσφραγισται γαρ και δοθησεται το βιβλιον τουτο εις χειρας ανθρωπου μη επισταμενου γραμματα και ερει αυτω αναγνωθι τουτο και ερει ουκ επισταμαι γραμματα και ειπεν κυριος εγγιζει μοι ο λαος ουτος τοις χειλεσιν αυτων τιμωσιν με η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ματην δε σεβονται με διδασκοντες ενταλματα ανθρωπων και διδασκαλιας δια τουτο ιδου εγω προσθησω του μεταθειναι τον λαον τουτον και μεταθησω αυτους και απολω την σοφian των σοφων και την συνεσιν των συνετων κρυψω ουαι οι βαθεως βουλην ποιουντες και ου δια κυριου ουαι οι εν κρυφη βουλην ποιουντες και εσται εν σκοτει τα εργα αυτων και ερουσιν τις ημας εωρακεν και τις ημας γνωσεται η α ημεις ποιουμεν ουκ ως ο πηλος του κεραμεως λογισθησεσθε μη ερει το πλασμα τω πλασαντι ου συ με επλασας η το ποιημα τω ποιησαντι ου συνετας με εποιησας ουκετι μικρον και μετατειθησεται ο λιβανος ως το ορος το χερμελ και το ορος το χερμελ εις δρυμον λογισθησεται και ακουσονται εν τη ημερα εκεινη κωφοι λογους βιβλιου και οι εν τω σκοτει και οι εν τη ομιχλη οφθαλμοι τυφλων βλεφονται και αγαλλιασονται πτωχοι δια κυριον εν ευφροσυνη και οι απηλπισμενοι των ανθρωπων εμπλησθησονται ευφροσυνης εξελιπεν ανομος και απωλετο υπερηφανος και εξωλεθρευθησαν οι ανομουντες επι καχια και οι ποιουντες αμαρτειν ανθρωπους εν λογω παντας δε τους ελεγχοντας εν πυλαις προσκομμα θησουσιν και επλαγιασαν εν αδικoις δικαιοι δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τον οικον ιακωβ ον αφωρισεν εξ αβρααμ ου νυν ασχυνθησεται ιακωβ ουδε νυν το προσωπον μεταβαλει ισραηλ αλλ οταν ιδωσιν τα τεκνα αυτων τα εργα μου δι εμε αγιασουσιν το ονομα μου και αγιασουσιν τον αγιον ιακωβ και τον θεον του ισραηλ φοβηθησονται και γνωσονται οι τω πνευματι πλανωμενοι συνεσιν οι δε γογγυζοντες μαθησονται υπακουειν και αι γλωσσαι αι ψελλιζουσai μαθησονται λαλειν ειρηνην ουαι τεκνα αποσταται ταδε λεγει κυριος εποιησατε βουλην ου δι εμου και συνθηκας ου δια του πνευματος

μου προσθιναι αμαρτιας εφ αμαρτιας οι πορευομενοι καταβηναι εις αιγυπτον εμε δε ουκ επηρωτησαν του βοηθηθηναι υπο φαραω και σκεπασθηναι υπο αιγυπτίων εσται γαρ υμιν η σκεπη φαραω εις αισχυνην και τοις πεποινθουσιν επ αιγυπτον ονειδος οτι εισιν εν τανει αρχηγοι αγγελοι πονηροι ματην κοπιασουσιν προς λαον ος ουκ ωφελήσει αυτους ουτε εις βοηθειαν ουτε εις ωφελειαν αλλα εις αισχυνην και ονειδος η ορασις των τετραποδων των εν τη ερημω εν τη θλιψει και τη στενοχωρια λεων και σκυμνος λεοντος εκειθεν και ασπιδες και εκγονα ασπιδων πετομενων οι εφερον επ ονων και καμηλων τον πλουτον αυτων προς εθνος ο ουκ ωφελήσει αυτους εις βοηθειαν αλλα εις αισχυνην και ονειδος αιγυπτιοι ματαια και κενα ωφελησουσιν υμας απαγγειλον αυτοις οτι ματαια η παρακλησις υμων αυτη νυν ουν καθισας γραψον επι πυξίου ταυτα και εις βιβλιον οτι εσται εις ημερας καιρων ταυτα και εως εις τον αιωνα οτι λαος απειθης εστιν υιοι ψευδεις οι ουκ ηβουλοντο ακουειν τον νομον του θεου οι λεγοντες τοις προφηταις μη αναγγελλετε ημιν και τοις τα οραματα ορωσιν μη λαλειτε ημιν αλλα ημιν λαλειτε και αναγγελλετε ημιν ετεραν πλανησιν και αποστρεψατε ημας απο της οδου ταυτης αφελετε αφ ημων τον τριβον τουτον και αφελετε αφ ημων τον αγιον του ισραηλ δια τουτο ουτως λεγει κυριος ο αγιος του ισραηλ οτι ηπειθησατε τοις λογοις τουτοις και ηλιπισατε επι ψευδει και οτι εγογγυσας και πεποινθως εγενου επι τω λογω τουτω δια τουτο εσται υμιν η αμαρτια αυτη ως τειχος πιπτον παραχρημα πολεως οχυρας εαλωκυιας ης παραχρημα παρεστιν το πτωμα και το πτωμα αυτης εσται ως συντριμμα αγγείου οστρακινου εκ κεραμιου λεπτα ωστε μη ευρειν εν αυτοις οστραχον εν ω πυρ αφεις και εν ω αποσυριεις υδωρ μικρον ουτω λεγει κυριος ο αγιος του ισραηλ οταν αποστραφεις στεναξης τοτε σωθηση και γνωση που ησθα οτε επεποινεις επι τοις ματαιοις ματαια η ισχυς υμων εγενηθη και ουκ ηβουλεσθε ακουειν αλλ ειπατε εφ ιππων φευξομεθα δια τουτο φευξεσθε και ειπατε επι κουφοις αναβηται εσομεθα δια τουτο κουφοι εσονται οι διωκοντες υμας δια φωνην ενος φευξονται χιλιοι και δια φωνην πεντε φευξονται πολλοι εως αν καταλειφθητε ως ιστος επ ορους και ως σημαιαν φερων επι βουνου και παλιν μενει ο θεος του οικτηρησαι υμας και δια τουτο υψωθησεται του ελεησαι υμας διоти κριτης κυριος ο θεος ημων εστιν και που καταλειψετε την δοξαν υμων μακαριοι οι εμμενοντες εν αυτω διotti λαος αγιος εν σιων οικησει και ιερουσαλημ κλαυθιμω εκλαυσεν ελεησον με ελεησει σε την φωνην της κραυγης σου ηνικα ειδεν επηκουσεν σου και δωσει κυριος υμιν αρτον θλιψεως και υδωρ στενον και ουκετι μη εγγισωσιν σοι οι πλανωντες σε οτι οι οφθαλμοι σου οψονται τους πλανωντας σε και τα ωτα σου ακουσονται τους λογους των οπισω σε πλανησαντων οι λεγοντες αυτη η οδος πορευθωμεν εν αυτη ειτε δεξια ειτε αριστερα και εξαρεις τα ειδωλα τα περιηγυρωμενα και τα περιεχεχρωσμενα λεπτα ποιησεις και λικησεις ως υδωρ αποκαθημενης και ως κοπρον ωσεις αυτα τοτε εσται ο υετος τω σπερματι της γης σου και ο αρτος του γεννηματος της γης σου εσται πλησμονη και λιπαρος και βοσκηθησεται σου τα κτηνη τη ημερα εκεινη τοπον πιονα και ευρυχωρον οι ταυροι υμων και οι βοες οι εργαζομενοι την γην φαγονται αχυρα αναπεποιημενα εν κριθη λελικμημενα και εσται επι παντος ορους υψηλου και επι παντος βουνου μετεωρου υδωρ διαπορευομενον εν τη ημερα

εκείνη όταν απολυνται πολλοι και όταν πεσωσιν πυργοι και εσται το φως της σελήνης ως το φως του ηλιου και το φως του ηλιου εσται επταπλασιον εν τη ημερα όταν ιασηται κυριος το συντριμμα του λαου αυτου και την οδυνην της πληγης σου ιασεται ιδου το ονομα κυριου δια χρονου ερχεται πολλου καιιομενος ο θυμος μετα δοξης το λογιον των χειλεων αυτου το λογιον οργης πληρες και η οργη του θυμου ως πυρ εδεται και το πνευμα αυτου ως υδωρ εν φαραγγι συρον ηξει εως του τραχηλου και διαιρεθησεται του εθνη ταραξει επι πλανησει ματαια και διωζεται αυτους πλανησις και λημψεται αυτους κατα προσωπον αυτων μη δια παντος δει υμας ευφραινεσθαι και εισπορευεσθαι εις τα αγια μου δια παντος ωσει εορταζοντας και ωσει ευφραινομενους εισελθειν μετα αυλου εις το ορος του κυριου προς τον θεον του ισραηλ και ακουστην ποιησει ο θεος την δοξαν της φωνης αυτου και τον θυμον του βραχιονος αυτου δειξει μετα θυμου και οργης και φλογος κατεσθιουσης κεραυνωσει βιαιως και ως υδωρ και χαλαζα συγκαταφερομενη βια δια γαρ φωνην κυριου ηττηθησονται ασσυριοι τη πληγη η αν παταξη αυτους και εσται αυτω κυκλοθεν οθεν ην αυτω η ελπις της βοηθειας εφ η αυτος επεποιθει αυτοι μετα αυλων και κιθαρας πολεμησουσιν αυτον εκ μεταβολης συ γαρ προ ημερων απαιτηθηση μη και σοι ητοιμασθη βασιλευειν φαραγγα βαθειαν ξυλα κειμενα πυρ και ξυλα πολλα ο θυμος κυριου ως φαραγξ υπο θειου καιιομενη ουαι οι καταβαινοντες εις αιγυπτον επι βοηθειαν οι εφ ιπποις πεποιθοτες και εφ αρμασιν εστιν γαρ πολλα και εφ ιπποις πληθος σφοδρα και ουκ ησαν πεποιθοτες επι τον αγιον του ισραηλ και τον θεον ουκ εξεζητησαν και αυτος σοφος ηγεν επ αυτους κακα και ο λογος αυτου ου μη αθετηθη και επαναστησεται επ οικους ανθρωπων πονηρων και επι την ελπιδα αυτων την ματαιαν αιγυπτιον ανθρωπον και ου θεον ιππων σαρκας και ουκ εστιν βοηθεια ο δε κυριος επαξει την χειρα αυτου επ αυτους και κοπιασουσιν οι βοηθουντες και αμα παντες απολουνται οτι ουτως ειπεν μοι κυριος ον τροπον εαν βοηση ο λεων η ο σκυμνος επι τη θηρα η ελαβεν και κεκραξη επ αυτη εως αν εμπλησθη τα ορη της φωνης αυτου και ηττηθησαν και το πληθος του θυμου επτοθησαν ουτως καταβησεται κυριος σαβαωθ επιστρατευσαι επι το ορος το σιων επι τα ορη αυτης ως ορνεα πετομενα ουτως υπερασπει κυριος υπερ ιερουσαλημ και εξελειται και περιποιησεται και σωσει επιστραφητε οι την βαθειαν βουλην βουλευομενοι και ανομον οτι τη ημερα εκείνη απαρνησονται οι ανθρωποι τα χειροποιητα αυτων τα αργυρα και τα χρυσα εποιησαν αι χειρες αυτων και πεσειται ασσουρ ου μαχαιρα ανδρος ουδε μαχαιρα ανθρωπου καταφαγεται αυτον και φευζεται ουκ απο προσωπου μαχαιρας οι δε νεανισκοι εσονται εις ηττημα πετρα γαρ περιλημφθησονται ως χαρακι και ηττηθησονται ο δε φευγων αλωσεται ταδε λεγει κυριος μακαριος ος εχει εν σιων σπερμα και οικειους εν ιερουσαλημ ιδου γαρ βασιλευς δικαιος βασιλευσει και αρχοντες μετα χρισεως αρξουσιν και εσται ο ανθρωπος κρυπτων τους λογους αυτου και κρυβησεται ως αφ υδατος φερομενου και φανησεται εν σιων ως ποταμος φερομενος ενδοξος εν γη διψωση και ουκετι εσονται πεποιθοτες επ ανθρωποις αλλα τα ωτα δωσουσιν ακουειν και η καρδια των ασθενουντων προσεξει του ακουειν και αι γλωσσαι αι ψελλιζουσαι ταχυ μαθησονται λαλειν ειρηνην και ουκετι μη ειπωσιν τω μωρω αρχειν και ουκετι μη ειπωσιν οι υπηρεται σου σιγα ο γαρ μωρος μωρα

λάλησει και η καρδια αυτου ματαια νοησει του συντελειν ανομα και λαλειν προς κυριον πλανησιν του διασπειραι ψυχας πεινωσας και τας ψυχας τας διψωσας κενας ποιησαι η γαρ βουλη των πονηρων ανομα βουλευσεται καταφθειραι ταπεινους εν λογοις αδικοις και διασκεδασαι λογους ταπεινων εν κρισει οι δε ευσεβεις συνετα εβουλευσαντο και αυτη η βουλη μενει γυναικες πλουσαι αναστητε και ακουσατε της φωνης μου θυγατερες εν ελπιδι ακουσατε τους λογους μου ημερας ενιαυτου μνειαν ποιησασθε εν οδυνη μετ ελπιδος ανηλωται ο τρυγητος πεπαυται ο σπορος και ουκει μη ελθη εκστητε λυπηθητε αι πεποιθυιαι εκδυσασθε γυμναι γενεσθε περιζωσασθε σακκους τας οσφρας και επι των μαστων κοπτεσθε απο αγρου επιθυμηματος και αμπελου γεννηματος η γη του λαου μου ακανθα και χορτος αναβησεται και εκ πασης οικιας ευφροσυνη αρθησεται πολις πλουσια οικoi εγκαταλεειμμενοι πλουτον πολεως και οικους επιθυμητους αφησουσιν και εσονται αι κωμαι σπηλαια εως του αιωνος ευφροσυνη ονων αγριων βοσκηματα ποιμενων εως αν επελθη εφ υμας πνευμα αφ υψηλου και εσται ερημος ο χειρμελ και ο χειρμελ εις δρυμον λογισθησεται και αναπαυσεται εν τη ερημω κριμα και δικαιοσυνη εν τω καρμηλω κατοικησει και εσται τα εργα της δικαιοσυνης ειρηνη και κρατησει η δικαιοσυνη αναπαυσιν και πεποιθοτες εως του αιωνος και κατοικησει ο λαος αυτου εν πολει ειρηνης και ενοικησει πεποιθως και αναπαυσονται μετα πλουτου η δε χαλαζα εαν καταβη ουκ εφ υμας ηξει και εσονται οι ενοικουντες εν τοις δρυμοις πεποιθοτες ως οι εν τη πεδινη μακαριοι οι σπειροντες επι παν υδωρ ου βους και ονος πατει ουαι τοις ταλαιπωρουσιν υμας υμας δε ουδεις ποιει ταλαιπωρους και ο αθетων υμας ουκ αθητει αλωσονται οι αθητουντες και παραδοθησονται και ως σης επι ιματιου ουτως ηττηθησονται κυριε ελεησον ημας επι σοι γαρ πεποιθαμεν εγεννηθη το σπερμα των απειθουντων εις απωλειαν η δε σωτηρια ημων εν καιρω θλιψεως δια φωνην του φοβου σου εξεστησαν λαοι απο του φοβου σου και διεσπαρησαν τα εθνη νυν δε συναχθησεται τα σκυλα υμων μικρου και μεγαλου ον τροπον εαν τις συναγαγη ακριδας ουτως εμπαιξουσιν υμιν αγιος ο θεος ο κατοικων εν υψηλοις ενεπλησθη σιων κρισεως και δικαιοσυνης εν νομω παραδοθησονται εν θησαυροις η σωτηρια ημων εκει σοφια και επιστημη και ευσεβεια προς τον κυριον ουτοι εισιν θησαυροι δικαιοσυνης ιδου δη εν τω φοβω υμων αυτοι φοβηθησονται ους εφοβεισθε φοβηθησονται αφ υμων αγγελoi γαρ αποσταλησονται αξιουντες ειρηνην πικρως κλαιοντες παρακαλουντες ειρηνην ερημωθησονται γαρ αι τουτων οδοι πεπαυται ο φοβος των εθνων και η προς τουτους διαθηκη αιρεται και ου μη λογισθησθε αυτους ανθρωπους επενθησεν η γη ησχυνη ο λιβανος ελη εγενετο ο σαρων φανερα εσται η γαλιλαια και ο καρμηλος νυν αναστησομαι λεγει κυριος νυν δοξασθησομαι νυν υψωθησομαι νυν οψεσθε νυν αισθηθησεσθε ματαια εσται η ισχυς του πνευματος υμων πυρ υμας κατεδεται και εσονται εθνη κατακεκαυμενα ως ακανθα εν αγρω ερριμμενη και κατακεκαυμενη ακουσονται οι πορρωθεν α εποιησα γνωσονται οι εγγιζοντες την ισχυν μου απεστησαν οι εν σιων ανομοι λημψεται τρομος τους ασεβεις τις αναγγελει υμιν οτι πυρ καιεται τις αναγγελει υμιν τον τοπον τον αιωνιον πορευομενος εν δικαιοσυνη λαλων ευθειαν οδον μισων ανομιαν και αδικιαν και τας χειρας αποσειομενος απο δωρων βαρυνων τα ωτα ινα μη ακουση

κρισιν αιματος καμμουων τους οφθαλμους ινα μη ιδη αδικιαν ουτος οικησει εν υψηλω σπηλαιω πετρας ισχυρας αρτος αυτω δοθησεται και το υδωρ αυτου πιστον βασιλεα μετα δοξης οψεσθε και οι οφθαλμοι υμων οφονται γην πορρωθεν η ψυχη υμων μελετησει φοβον που εισιν οι γραμματικοι που εισιν οι συμβουλευοντες που εστιν ο αριθμων τους τρεφομενους μικρον και μεγαλ λαον ω ου συνεβουλευσαντο ουδε ηδει βαθυφωννον ωστε μη ακουσαι λαος πεφασυλισμενος και ουκ εστιν τω ακουοντι συνεσις ιδου σιων η πολις το σωτηριον ημων οι οφθαλμοι σου οφονται ιερουσαλημ πολις πλουσια σκηνη αι ου μη σεισθωσιν ουδε μη κινηθωσιν οι πασσαλοι της σκηνης αυτης εις τον αιωνα χρονον ουδε τα σχοινια αυτης ου μη διαρραγωσιν οτι το ονομα κυριου μεγα υμιν τοπος υμιν εσται ποταμοι και διωρυγες πλατεις και ευρυχωροι ου πορευση ταυτην την οδον ουδε πορευσεται πλοιον ελαυνον ο γαρ θεος μου μεγας εστιν ου παρελευσεται με κυριος κριτης ημων κυριος αρχων ημων κυριος βασιλευς ημων κυριος ουτος ημας σωσει ερραγησαν τα σχοινια σου οτι ουκ ενισχυσεν ο ιστος σου εκλινει ου χαλασει τα ιστια ουκ αρει σημειον εως ου παραδοθη εις προνομην τοινυν πολλοι χωλοι προνομην ποιησουσιν και ου μη επιτη κοπιω ο λαος ο ενοικων εν αυτοις αφεθη γαρ αυτοις η αμαρτια προσαγαγετε εθνη και ακουσατε αρχοντες ακουσατω η γη και οι εν αυτη η οικουμενη και ο λαος ο εν αυτη διοτι θυμος κυριου επι παντα τα εθνη και οργη επι τον αριθμον αυτων του απολεσαι αυτους και παραδουναι αυτους εις σφαγην οι δε τραυματιαι αυτων ριφησονται και οι νεκροι και αναβησεται αυτων η οσμη και βραχησεται τα ορη απο του αιματος αυτων και ελιγησεται ο ουρανος ως βιβλιον και παντα τα αστρα πεσειται ως φυλλα εξ αμπελου και ως πιπτει φυλλα απο συκης εμεθυσθη η μαχαира μου εν τω ουρανω ιδου επι την ιδουμαιαν καταβησεται και επι τον λαον της απωλειας μετα κρισεως η μαχαира κυριου ενεπλησθη αιματος επαχυνθη απο στεατος αρνων και απο στεατος τραγων και κριων οτι θυσια κυριω εν βοσorp και σφαγη μεγαλη εν τη ιδουμαια και συμπεσουνται οι αδροι μετ αυτων και οι κριοι και οι ταυροι και μεθυσθησεται η γη απο του αιματος και απο του στεατος αυτων εμπλησθησεται ημερα γαρ κρισεως κυριου και ενιαυτος ανταποδοσεως κρισεως σιων και στραφησονται αυτης αι φαραγγες εις πισσαν και η γη αυτης εις θειον και εσται αυτης η γη καιομενη ως πισσα νυχτος και ημερας και ου σβεσθησεται εις τον αιωνα χρονον και αναβησεται ο καπνος αυτης ανω εις γενεας ερημωθησεται και εις χρονον πολυν και κατοικησουσιν εν αυτη ορνεα και εχिनοι και ιβεις και κορακες και επιβληθησεται επ αυτην σπαρτιον γεωμετριας ερημου και ονοκενταυροι οικησουσιν εν αυτη οι αρχοντες αυτης ουκ εσονται οι γαρ βασιλεις αυτης και οι αρχοντες αυτης και οι μεγιστανες αυτης εσονται εις απωλειαν και αναψυσει εις τας πολεις αυτων ακανθινα ξυλα και εις τα οχυρωματα αυτης και εσται επαυλις σειρηνων και αυλη στρουθων και συναντησουσιν δαίμονια ονοκενταυροις και βοησουσιν ετερος προς τον ετερον εκει αναπαυσονται ονοκενταυροι ευρον γαρ αυτοις αναπαυσιν εκει ενοσσευσεν εχινος και εσωσεν η γη τα παιδια αυτης μετα ασφαλειας εκει ελαφοι συνηνητησαν και ειδον τα προσωπα αλληλων αριθμω παρηλθον και μια αυτων ουκ απωλετο ετερα την ετεραν ουκ εξήτησαν οτι κυριος ενετειλατο αυτοις και το πνευμα αυτου συνηγαγεν αυτας και αυτος

επιβάλλει αυτοίς κληρούς και η χείρ αυτού διεμερίσεν βοσκεισθαι εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε εἰς γενεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς εὐφρανθήτη ἔρημος διψῶσα ἀγαλλιασθῶ ἔρημος καὶ ἀνθίτω ὡς κρίνον καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιασεται τὰ ἔρημα τοῦ ἰορδάνου καὶ ἡ δοξὰ τοῦ λίβανου ἐδοῦθ' αὐτῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ καρμῆλου καὶ ὁ λαὸς μου ὀφεται τὴν δοξάν κυρίου καὶ τὸ ὕψος τοῦ θεοῦ ἰσχύσατε χεῖρες ἀνείμεναι καὶ γόνατα παρακλινόμενα παρακαλέσατε οἱ ὀλιγοψυχοὶ τὴν διάνοια ἰσχύσατε μὴ φοβείσθε ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσιν καὶ ἀνταποδώσει αὐτὸς ἡξίει καὶ σώσει ἡμᾶς τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν καὶ ὠτα κωφῶν ἀκούσονται τότε αλείεται ὡς ἐλάφος ὁ χῶλος καὶ τρανὴ ἐστὶ γλῶσσα μογιλαλῶν ὅτι ἐρραγή ἐν τῇ ἐρημῷ ὕδωρ καὶ φαράγξ ἐν γῇ διψώσῃ καὶ ἡ ἀνύδρος ἐστὶ εἰς ἐλὴ καὶ εἰς τὴν διψώσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἐστὶ ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων ἐπαυλὶς καλαμοῦ καὶ ἐλὴ ἐκεῖ ἐστὶ ὁδὸς καθάρᾳ καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται καὶ οὐ μὴ παρελθῇ ἐκεῖ ἀκαθάρτος οὐδὲ ἐστὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἀκαθάρτος οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν καὶ οὐκ ἐστὶ ἐκεῖ λεῶν οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν οὐ μὴ ἀναβῇ ἐπ' αὐτὴν οὐδὲ μὴ εὐρεθῇ ἐκεῖ ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνήγμενοι διὰ κύριον ἀποστραφήσονται καὶ ἡξούσιν εἰς σιών μετ' εὐφροσύνης καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν ἐπὶ γὰρ κεφαλῆς αὐτῶν αἰνεσίς καὶ ἀγαλλίαμα καὶ εὐφροσύνη καταλημψεται αὐτοὺς ἀπεδρὰ ὄδυνῃ καὶ λύπῃ καὶ στεναγμῷ καὶ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαίδεκατου ἐτοῦς βασιλευόντος ἐξεκίου ἀνεβῆ σενναχηρίμ βασιλεὺς ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς ἰουδαίας τὰς ὀχυράς καὶ ἔλαβεν αὐτάς καὶ ἀπεστείλεν βασιλεὺς ἀσσυρίων ραφακὴν ἐκ λαχὶς εἰς ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλεῖα ἐξεκίαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς καὶ ἐστὴ ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ γναφείως καὶ ἐξῆλθεν πρὸς αὐτὸν ἐλιακίμ ὁ τοῦ χελκίου ὁ οἰκονόμος καὶ σόμνας ὁ γραμματεὺς καὶ ἰωαχ ὁ τοῦ ἀσαφ ὁ ὑπομνηματογράφος καὶ εἶπεν αὐτοῖς ραφακῆς εἶπατε ἐξεκία ταδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας βασιλεὺς ἀσσυρίων τί πεποιθὼς εἰ μὴ ἐν βούλῃ ἡ λογίσις χεῖλεων παρατάξις γίνεται καὶ νῦν ἐπὶ τίνι πεποιθὼς ὅτι ἀπειθεὶς μοι ἰδοὺ πεποιθὼς εἰ ἐπὶ τὴν ράβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταυτὴν ἐπ' αἰγύπτῳ ὅς ἐστι ἐπ' αὐτὴν ἐπιστηρίσθῃ εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ οὕτως ἐστὶν φάραξ βασιλεὺς αἰγύπτου καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ εἰ δὲ λέγετε ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν πεποιθᾶμεν νῦν μειχθήτε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ ἀσσυρίων καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτοὺς καὶ πῶς δυνάσθε ἀποστρεφῆαι εἰς πρόσωπον τοπαρχοῦ ἐνός οἰκεται εἰσὶν οἱ πεποιθότες ἐπ' αἰγυπτίοις εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ νῦν μὴ ἀνεὺ κυρίου ἀνεβήμεν ἐπὶ τὴν χώραν ταυτὴν πολεμήσαι αὐτὴν καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν ἐλιακίμ καὶ σόμνας καὶ ἰωαχ λαλήσον πρὸς τοὺς παῖδας σου συρίστι ἀκούομεν γάρ ἡμεῖς καὶ μὴ λαλεῖ πρὸς ἡμᾶς ἰουδαϊστὶ καὶ ἵνα τί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ τῷ τείχει καὶ εἶπεν ραφακῆς πρὸς αὐτοὺς μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπεσταλκέν με ὁ κύριός μου λαλήσαι τοὺς λόγους τουτοὺς οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει ἵνα φαγῶσιν κοπρὸν καὶ πῶσιν οὖρον μετ' ὑμῶν ἀλλὰ καὶ ἐστὶ ραφακῆς καὶ ἐβοήσεν φωνῇ μεγάλῃ ἰουδαϊστὶ καὶ εἶπεν ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλεῖος τοῦ μεγάλου βασιλεῖος ἀσσυρίων ταδε λέγει ὁ βασιλεὺς μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς

εξεκίας λόγοις οι ου δυνησονται ρυσασθαι υμας και μη λεγεται υμιν
εξεκίας οτι ρυσεται υμας ο θεος και ου μη παραδοθη η πολις αυτη εν
χειρι βασιλεως ασσυριων μη ακουετε εξεκίου ταδε λεγει ο βασιλευς
ασσυριων ει βουλευσθε ευλογηθηναι εκπορευεσθε προς με και φαγε-
σθε εκαστος την αμπελον αυτου και τας συκας και πιεσθε υδωρ του
λακκου υμων εως αν ελθω και λαβω υμας εις γην ως η γη υμων γη
σιτου και οινου και αρτων και αμπελωνων μη υμας απατατω εξεκίας
λεγων ο θεος υμων ρυσεται υμας μη ερρυσαντο οι θεοι των εθνων
εκαστος την εαυτου χωραν εκ χειρος βασιλεως ασσυριων που εστιν
ο θεος αιμαθ και αρφαθ και που ο θεος της πολεως σεπφαριμ μη εδυ-
ναντο ρυσασθαι σαμαρειαν εκ χειρος μου τις των θεων παντων των
εθνων τουτων ερρυσατο την γην αυτου εκ της χειρος μου οτι ρυσεται
ο θεος ιερουσαλημ εκ χειρος μου και εισωπησαν και ουδεις απεκριθη
αυτω λογον δια το προσταξαι τον βασιλεα μηδενα αποκριθηναι και
εισηλθεν ελιαχιμ ο του χελκιου ο οικονομος και σομνας ο γραμμα-
τευσ της δυναμεως και ιωαχ ο του ασαφ ο υπομνηματογραφος προς
εξεκίαν εσχισμενοι τους χιτωνας και απηγγειλαν αυτω τους λογους
ραψακου και εγενετο εν τω ακουσαι τον βασιλεα εξεκίαν εσχισεν τα
ιματια και σακκον περιεβαλετο και ανεβη εις τον οικον κυριου και α-
πεστειλεν ελιαχιμ τον οικονομον και σομναν τον γραμματεα και τους
πρεσβυτερους των ιερων περιβεβλημενους σακκους προς ησαιαν υιον
αμως τον προφητην και ειπαν αυτω ταδε λεγει εξεκίας ημερα θλιψε-
ως και ονειδισμού και ελεγμου και οργης η σημερον ημερα οτι ηκει η
ωδινη τη τικτουση ισχυν δε ουκ εχει του τεκειν εισακουσαι κυριος ο
θεος σου τους λογους ραψακου ους απεστειλεν βασιλευς ασσυριων
ονειδιζειν θεον ζωντα και ονειδιζειν λογους ους ηκουσεν κυριος ο
θεος σου και δεηθηση προς κυριον τον θεον σου περι των καταλε-
λειμμενων τουτων και ηλθον οι παιδες του βασιλεως προς ησαιαν και
ειπεν αυτοις ησαιας ουτως ερειτε προς τον κυριον υμων ταδε λεγει
κυριος μη φοβηθης απο των λογων ων ηκουσας ους ωνειδισαν με οι
πρεσβεις βασιλεως ασσυριων ιδου εγω εμβαλω εις αυτον πνευμα και
ακουσας αγγελίαν αποστραφησεται εις την χωραν αυτου και πεσειται
μαχαίρα εν τη γη αυτου και απεστρεψεν ραψακης και κατελαβεν πο-
λιорκουντα τον βασιλεα λομναν και ηκουσεν βασιλευς ασσυριων οτι
εξηλθεν θαραχα βασιλευς αιθιοπων πολιорκησαι αυτον και ακουσας
απεστρεψεν και απεστειλεν αγγελους προς εξεκίαν λεγων ουτως ε-
ρειτε εξεκία βασιλει της ιουδαιας μη σε απατατω ο θεος σου εφ ω
πεποιθως ει επ αυτω λεγων ου μη παραδοθη ιερουσαλημ εις χειρας
βασιλεως ασσυριων η ουκ ηκουσας α εποιησαν βασιλεις ασσυριων πα-
σαν την γην ως απωλεσαν μη ερρυσαντο αυτους οι θεοι των εθνων
ους οι πατερες μου απωλεσαν την τε γωζαν και χαρραν και ραφες αι
εισιν εν χωρα θεμαθ που εισιν οι βασιλεις αιμαθ και αρφαθ και πο-
λεως σεπφαριμ αναγ ουγαυα και ελαβεν εξεκίας το βιβλιον παρα των
αγγελων και ηνοιξεν αυτο εναντιον κυριου και προσευξατο εξεκίας
προς κυριον λεγων κυριε σαβαωθ ο θεος ισραηλ ο καθημενος επι των
χερουβιν συ θεος μονος ει πασης βασιλειας της οικουμενης συ εποι-
ησας τον ουρανον και την γην εισακουσον κυριε εισβλεψον κυριε και
ιδε τους λογους ους απεστειλεν σενναχηριμ ονειδιζειν θεον ζωντα επ
αληθείας γαρ ηρημωσαν βασιλεις ασσυριων την οικουμενην ολην και
την χωραν αυτων και ενεβαλον τα ειδωλα αυτων εις το πυρ ου γαρ

θεοι ησαν αλλα εργα χειρων ανθρωπων ξυλα και λιθοι και απωλεσαν αυτους συ δε κυριε ο θεος ημων σωσον ημας εκ χειρος αυτων ινα γνω πασα βασιλεια της γης οτι συ ει ο θεος μονος και απεσταλη ησαιας υιος αμως προς εξεκιαν και ειπεν αυτω ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ηκουσα α προσηυξω προς με περι σενναχηριμ βασιλεως ασσυριων ουτος ο λογος ον ελαλησεν περι αυτου ο θεος εφαυλισεν σε και εμυκτηρησεν σε παρθενος θυγατηρ σιων επι σοι κεφαλην εκινησεν θυγατηρ ιερουσαλημ τινα ωνειδισας και παρωξυνας η προς τινα υψωσας την φωνην σου και ουκ ηρας εις υψος τους οφθαλμους σου εις τον αγιον του ισραηλ οτι δι αγγελων ωνειδισας κυριον συ γαρ ειπας τω πληθει των αρματων εγω ανεβην εις υψος ορεων και εις τα εσχατα του λιβανου και εκοψα το υψος της κεδρου αυτου και το καλλος της κυπαρισσου και εισηλθον εις υψος μερους του δρυμου και εθηκα γεφυραν και ηρημωσα υδατα και πασαν συναγωγην υδατος ου ταυτα ηκουσας παλαι α εγω εποιησα εξ αρχαιων ημερων συνεταξα νυν δε επεδειξα εξερημωσαι εθνη εν οχυροις και ενοικουντας εν πολεσιν οχυραις ανηκα τας χειρας και εξηρανθησαν και εγενοντο ως χορτος ξηρος επι δωματων και ως αγρωστις νυν δε την αναπαυσιν σου και την εξοδον σου και την εισοδον σου εγω επισταμαι ο δε θυμος σου ον εθυμωθης και η πικρια σου ανεβη προς με και εμβαλω φιμον εις την ρινα σου και χαλινον εις τα χειλη σου και αποστρεψω σε τη οδω η ηλθες εν αυτη τουτο δε σοι το σημειον φαγε τουτον τον ενιαυτον α εσπαρχας τω δε ενιαυτω τω δευτερω το καταλειμμα τω δε τριτω σπειραντες αμησατε και φυτευσατε αμπελωνας και φαγεσθε τον καρπον αυτων και εσονται οι καταλελειμμενοι εν τη ιουδαια φυησουσιν ριζαν κατω και ποιησουσιν σπερμα ανω οτι εξ ιερουσαλημ εξελευσονται οι καταλελειμμενοι και οι σωζομενοι εξ ορους σιων ο ζηλος κυριου σαβανθ ποιησει ταυτα δια τουτο ουτως λεγει κυριος επι βασιλεια ασσυριων ου μη εισελθη εις την πολιν ταυτην ουδε μη βαλη επ αυτην βελος ουδε μη επιβαλη επ αυτην θυρεον ουδε μη κυκλωση επ αυτην χαρακα αλλα τη οδω η ηλθεν εν αυτη αποστραφησεται ταδε λεγει κυριος υπερασπιω υπερ της πολεως ταυτης του σωσαι αυτην δι εμε και δια δαυιδ τον παιδα μου και εξηλθεν αγγελος κυριου και ανειλεν εκ της παρεμβολης των ασσυριων εκατον ογδοηκοντα πεντε χιλιαδας και εξανασταντες το πρωι ευρον παντα τα σωματα νεκρα και αποστραφεις απηλθεν βασιλευς ασσυριων και ωκησεν εν νινευη και εν τω αυτον προσκυνειν εν τω οικω νασαραχ τον παταχρον αυτου αδραμελεχ και σαρασαρ οι υιοι αυτου επαταξαν αυτον μαχαιραις αυτοι δε διεσωθησαν εις αρμενιαν και εβασιλευσεν ασορδαν ο υιος αυτου αντ αυτου εγενετο δε εν τω καιρω εκεινω εμαλακισθη εξεκιας εως θανατου και ηλθεν προς αυτον ησαιας υιος αμως ο προφητης και ειπεν προς αυτον ταδε λεγει κυριος ταξι περι του οικου σου αποθνησκεις γαρ συ και ου ζηση και απεστρεψεν εξεκιας το προσωπον αυτου προς τον τοιχον και προσηυξατο προς κυριον λεγων μνησθητι κυριε ως επορευθη ενωπιον σου μετα αληθειας εν καρδια αληθινη και τα αρεστα ενωπιον σου εποιησα και εκλαυσεν εξεκιας κλαυθιμω μεγαλω και εγενετο λογος κυριου προς ησαιαν λεγων πορευθητι και ειπον εξεκια ταδε λεγει κυριος ο θεος δαυιδ του πατρος σου ηκουσα της φωνης της προσευχης σου και ειδον τα δακρυα σου ιδου προστιθημι προς τον χρονον σου ετη δεκα πεντε και εκ χειρος βασιλεως

ασσυριων σωσω σε και υπερ της πολεως ταυτης υπερασπιω τουτο δε σοι το σημειον παρα κυριου οτι ο θεος ποιησει το ρημα τουτο την σκιαν των αναβαθμων ους κατεβη ο ηλιος τους δεκα αναβαθμους του οικου του πατρος σου αποστρεψω τον ηλιον τους δεκα αναβαθμους και ανεβη ο ηλιος τους δεκα αναβαθμους ους κατεβη η σκια προσευχη εξεκίου βασιλεως της ιουδαιας ηνικα εμαλακισθη και ανεστη εκ της μαλακιας αυτου εγω ειπα εν τω υψει των ημερων μου εν πυλαις αδου καταλειψω τα ετη τα επιλοιπα ειπα ουκετι μη ιδω το σωτηριον του θεου επι της γης ουκετι μη ιδω ανθρωπον εκ της συγγενειας μου κατελιπον το λοιπον της ζωης μου εξηλθεν και απηλθεν απ εμου ωσπερ ο καταλυων σκηνην πηξας το πνευμα μου παρ εμοι εγενετο ως ιστος εριθου εγγιζουσας εκτεμειν εν τη ημερα εκεινη παρεδοθην εως πρωι ως λεοντι ουτως τα οστα μου συνετριψεν απο γαρ της ημερας εως της νυκτος παρεδοθην ως χελιδων ουτως φωνησω και ως περιστερα ουτως μελετησω εξελιπον γαρ μου οι οφθαλμοι του βλεπειν εις το υψος του ουρανου προς τον κυριον ος εξειλατο με και αφειλατο μου την οδυνην της ψυχης κυριε περι αυτης γαρ ανηγγελη σοι και εξηγειρας μου την πνοην και παρακληθεις εξησα ειλου γαρ μου την ψυχην ινα μη αποληται και απερριψας οπισω μου πασας τας αμαρτιας μου ου γαρ οι εν αδου αινεσουσιν σε ουδε οι αποθανοντες ευλογησουσιν σε ουδε ελπιουσιν οι εν αδου την ελεημοσυνην σου οι ζωντως ευλογησουσιν σε ον τροπον καγω απο γαρ της σημερον παιδια ποιησω α αναγγελουσιν την δικαιοσυνην σου κυριε της σωτηριας μου και ου παυσομαι ευλογων σε μετα ψαλτηριου πασας τας ημερας της ζωης μου κατεναντι του οικου του θεου και ειπεν ησαιας προς εξεκίαν λαβε παλαθην εκ συκων και τριψον και καταπλασαι και υγιης εση και ειπεν εξεκίας τουτο το σημειον οτι αναβησομαι εις τον οικον κυριου του θεου εν τω καιρω εκεινω απεστείλεν μαρωδαχ υιος του λααδαν ο βασιλευς της βαβυλωνιας επιστολας και πρεσβεις και δωρα εξεκία ηκουσεν γαρ οτι εμαλακισθη εως θανατου και ανεστη και εχαρη επ αυτοις εξεκίας χαραν μεγαλην και εδειξεν αυτοις τον οικον του νεχωθα και της στακτης και των θυμιαματων και του μυρου και του αργυριου και του χρυσιου και παντας τους οικους των σκευων της γαζης και παντα οσα ην εν τοις θησαυροις αυτου και ουκ ην ουθεν ο ουκ εδειξεν εξεκίας εν τω οικω αυτου και ηλθεν ησαιας ο προφητης προς τον βασιλεα εξεκίαν και ειπεν προς αυτον τι λεγουσιν οι ανθρωποι ουτοι και ποιθεν ηκασιν προς σε και ειπεν εξεκίας εκ γης πορρωθεν ηκασιν προς με εκ βαβυλωνος και ειπεν ησαιας τι ειδοσαν εν τω οικω σου και ειπεν εξεκίας παντα τα εν τω οικω μου ειδοσαν και ουκ εστιν εν τω οικω μου ο ουκ ειδοσαν αλλα και τα εν τοις θησαυροις μου και ειπεν αυτω ησαιας ακουσον τον λογον κυριου σαβαωθ ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και λημψονται παντα τα εν τω οικω σου και οσα συνηγαγον οι πατερες σου εως της ημερας ταυτης εις βαβυλωνα ηξει και ουδεν ου μη καταλιπωσιν ειπεν δε ο θεος οτι και απο των τεκνων σου ων εγεννησας λημψονται και ποιησουσιν σπαδοντας εν τω οικω του βασιλεως των βαβυλωνιων και ειπεν εξεκίας προς ησαιαν αγαθος ο λογος κυριου ον ελαλησεν γενεσθω δη ειρηνη και δικαιοσυνη εν ταις ημεραις μου παρακαλειτε παρακαλειτε τον λαον μου λεγει ο θεος ιερεις λαλησατε εις την καρδιαν ιερουσαλημ παρακαλεσατε αυτην οτι επλησθη η τα-

πεινώσεις αυτής λελύται αυτής η αμαρτία ότι εδεξάτο εκ χειρός κυρίου διπλά τα αμαρτήματα αυτής φωνή βοωντος εν τη ερημω ετοιμασάτε την οδόν κυρίου ευθείας ποιείτε τας τριβούς του θεού ημών πασα φαραγξ πληρωθήσεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθήσεται και εσται παντα τα σχολια εις ευθείαν και η τραχεία εις πεδια και οφθήσεται η δοξα κυρίου και οψεται πασα σαρξ το σωτήριον του θεού ότι κυριος ελάλησεν φωνή λεγοντος βοήσον και ειπα τι βοησώ πασα σαρξ χορτος και πασα δοξα ανθρώπου ως ανθος χορτου εξηρανθή ο χορτος και το ανθος εξεπεσεν το δε ρήμα του θεού ημών μένει εις τον αιώνα επ' ορος υψήλων αναβήθι ο ευαγγελιζόμενος σιών υψώσον τη ισχυι την φωνήν σου ο ευαγγελιζόμενος ιερουσαλήμ υψώσατε μη φοβείσθε ειπον ταις πόλεσιν ιουδα ιδού ο θεός υμών ιδού κυριος μετά ισχυος ερχεται και ο βραχίων μετά κυριείας ιδού ο μισθός αυτού μετ' αυτού και το έργον εναντίον αυτού ως ποιμήν ποιμαίνει το ποίμνιον αυτού και τω βραχίονι αυτού συναξεί αρνας και εν γαστρί έχουσας παρακαλέσει τις εμέτρησεν τη χειρί το ύδωρ και τον ουρανόν σπιθαμή και πάσαν την γήν δράχμι τις έστησεν τα όρη σταθμών και τας ναπας ζυγώ τις έγνω νουν κυρίου και τις αυτού συμβούλος έγενετο ός συμβίβια αυτόν η προς τίνα συνεβούλευσατο και συνεβίβασεν αυτόν η τις έδειξεν αυτόν χρισίν η όδον συνεσεως τις έδειξεν αυτόν εις παντα τα έθνη ως σταγών από καδού και ως ροπή ζυγού ελογισθήσαν και ως σιέλός λογισθήσονται ο δε λίβανός ουχ' ικανός εις καυσίν και παντα τα τετραπόδα ουχ' ικανά εις ολόκαρπώσιν και παντα τα έθνη ως ουδέν εισί και εις ουθέν ελογισθήσαν τινι ώμοιωσατε κυρίον και τινι όμοιωμάτι ώμοιωσατε αυτόν μη είκόνα έποίησεν τεκτων η χρυσοχοός χώνευσας χρυσίον περιέχρυσωσεν αυτόν όμοιωμα κάτεσκευασεν αυτόν ξύλον γάρ άσηπτον εκλέγεται τεκτων και σόφως ζητεί πώς στήσει αυτού είκόνα και ίνα μη σαλευήται ου γνώσεσθε ουκ άκουσεσθε ουκ άνηγγέλη έξ αρχής υμίν ουκ έγνωτε τα θεμέλια της γης ο κατεχών τον γυρόν της γης και οι ενοικούντες εν αυτή ως ακρίδες ο στήσας ως κάμαράν τον ουρανόν και διατεινάς ως σκηνήν κατοικείν ο διδούς αρχόντας εις ουδέν αρχείν την δε γήν ως ουδέν έποίησεν ου γάρ μη σπειρώσιν ουδέ μη φυτεύουσιν ουδέ μη ριζώθι εις την γήν η ρίζα αυτών επνευσεν επ' αυτούς και εξηρανθήσαν και κατάιγίς ως φρυγανά αναλημψεται αυτούς νυν ούν τινι με ώμοιωσατε και υψώθησώμαι είπεν ο άγιός αναβλέψατε εις ύψος τους οφθαλμούς υμών και ίδετε τις κατεδείξεν παντα ταύτα ο εκφέρων κατά αριθμόν τον κόσμον αυτού πάντας επ' ονοματί κάλεσει από πολλής δοξης και εν κρατεί ισχύος ουδέν σε έλαθεν μη γάρ είτης ιακώβ και τι ελάλησας ισραήλ απέκρυβη η όδος μου από του θεού και ο θεός μου την χρισίν άφείλεν και άπεστή και νυν ουκ έγνως ει μη ήκουσας θεός αιώνιος ο θεός ο κατασκεύασας τα άκρα της γης ου πεινάσει ουδέ κοπιάσει ουδέ εστίν έξευρεσίς της φρονήσεώς αυτού διδούς τοις πεινώσιν ισχύν και τοις μη όδυνώμενοίς λύπην πεινασούσιν γάρ νεώτεροι και κοπιάσουσιν νεανίσκοι και εκλεκτοί ανίσχυες εσονται οι δε υπομένοντες τον θεόν αλλάξουσιν ισχύν πτεροφυήσουσιν ως αέτοι δραμούνται και ου κοπιάσουσιν βαδίζουν και ου πεινασούσιν εγχαίνιζεσθε προς μένησοι οι γάρ αρχόντες αλλάξουσιν ισχύν εγγισατώσαν και λαλήσάτωσαν άμα τότε χρισίν αναγγειλάτωσαν τις έξηγείρεν από ανατολών δικαιοσύνην εκάλεσεν αυτήν κατά ποδας αυτού και πορεύσεται δώσει

εναντιον εθνων και βασιλεις εκστησει και δωσει εις γην τας μαχαιρας αυτων και ως φρυγανα εξωσμενα τα τοξα αυτων και διωζεται αυτους και διελευσεται εν ειρηνη η οδος των ποδων αυτου τις ενηργησεν και εποιησεν ταυτα εκαλεσεν αυτην ο καλων αυτην απο γενεων αρχης εγω θεος πρωτος και εις τα επερχομενα εγω εμι ειδοσαν εθνη και εφοβηθησαν τα ακρα της γης ηγγισαν και ηλθοσαν αμα κρινων εκαστος τω πλησιον και τω αδελφω βοηθησαι και ερει ισχυσεν ανηρ τεκτων και χαλκευς τυπτων σφυρη αμα ελαυνων ποτε μεν ερει συμβλημα καλον εστιν ισχυρωσαν αυτα εν ηλοις θησουσιν αυτα και ου κινήθησονται συ δε ισραηλ παις μου ιακωβ ον εξελεξαμην σπερμα αβρααμ ον ηγαπησα ου αντελαβομην απ ακρων της γης και εκ των σκοπιων αυτης εκαλεσα σε και ειπα σοι παις μου ει εξελεξαμην σε και ουκ εγκατελιπον σε μη φοβου μετα σου γαρ εμι μη πλανω εγω γαρ εμι ο θεος σου ο ενισχυσας σε και εβοηθησα σοι και ησφαλισαμην σε τη δεξια τη δικαια μου ιδου αισχυνθησονται και εντραπησονται παντες οι αντικειμενοι σοι εσονται γαρ ως ουκ οντες και απολουνται παντες οι αντιδικοι σου ζητησεις αυτους και ου μη ευρης τους ανθρωπους οι παροινησουσιν εις σε εσονται γαρ ως ουκ οντες και ουκ εσονται οι αντιπολεμουντες σε οτι εγω ο θεος σου ο κρατων της δεξιας σου ο λεγων σοι μη φοβου ιακωβ ολιγοστος ισραηλ εγω εβοηθησα σοι λεγει ο θεος ο λυτρουμενος σε ισραηλ ιδου εποιησα σε ως τροχους αμαξης αλωωντας καινους πριστηροειδεις και αλοησεις ορη και λεπτυνεις βουνους και ως χνουν θησεις και λιχησεις και ανεμος λημφεται αυτους και καταιγισ διασπερει αυτους συ δε ευφρανθηση εν τοις αγιοις ισραηλ και αγαλλιασονται οι πτωχοι και οι ενδεεις ζητησουσιν γαρ υδωρ και ουκ εσται η γλωσσα αυτων απο της διψης εξήρανθη εγω κυριος ο θεος εγω επακουσομαι ο θεος ισραηλ και ουκ εγκαταλειψω αυτους αλλα ανοιξω επι των ορεων ποταμους και εν μεσω πεδιων πηγας ποιησω την ερημον εις ελη και την διψωσαν γην εν υδραγωγοις θησω εις την ανυδρον γην κεδρον και πυξον και μυρσινην και κυπαρισσον και λευκην ινα ιδωσιν και γνωσιν και εννοηθωσιν και επιστωνται αμα οτι χειρ κυριου εποιησεν ταυτα παντα και ο αγιος του ισραηλ κατεδειξεν εγγιζει η χρισις υμων λεγει κυριος ο θεος ηγγισαν αι βουλαι υμων λεγει ο βασιλευς ιακωβ εγγισατωσαν και αναγγειλατωσαν υμιν α συμβησεται η τα προτερα τινα ην ειπατε και επιστησομεν τον νουν και γνωσομεθα τι τα εσχατα και τα επερχομενα ειπατε ημιν αναγγειλατε ημιν τα επερχομενα επ εσχατου και γνωσομεθα οτι θεοι εστε ευ ποιησατε και κακωσατε και θαυμασομεθα και οψομεθα αμα οτι ποθεν εστε υμεις και ποθεν η εργασία υμων εκ γης βδελυγμα εξελεξαντο υμας εγω δε ηγειρα τον απο βορρα και τον αφ ηλιου ανατολων κληθησονται τω ονοματι μου ερχεσθωσαν αρχοντες και ως πληος κεραμεως και ως κεραμευς καταπατων τον πληον ουτως καταπατηθησεσθε τις γαρ αναγγειλει τα εξ αρχης ινα γνωμεν και τα εμπροσθεν και ερουμεν οτι αληθη εστιν ουκ εστιν ο προλεγων ουδε ο ακουων υμων τους λογους αρχην σιων δωσω και ιερουσαλημ παρακαλεσω εις οδον απο γαρ των εθνων ιδου ουδεις και απο των ειδωλων αυτων ουκ ην ο αναγγελλων και εαν ερωτησω αυτους ποθεν εστε ου μη αποκριθωσιν μοι εισιν γαρ οι ποιουντες υμας και ματην οι πλανωντες υμας ιακωβ ο παις μου αντιλημψομαι αυτου ισραηλ ο εκλεκτος μου προσεδεξατο αυτον η ψυχη μου εδωκα το πνευμα μου

επ αυτον κρισιν τοις εθνεσιν εξοισει ου κεκραζεται ουδε ανησει ουδε ακουσθησεται εξω η φωνη αυτου καλαμον τεθλασμενον ου συντριψει και λινον καπνιζομενον ου σβεσει αλλα εις αληθειαν εξοισει κρισιν αναλαμψει και ου θραυσθησεται εως αν θη επι της γης κρισιν και επι τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν ουτως λεγει κυριος ο θεος ο ποιησας τον ουρανον και πηξας αυτον ο στερεωσας την γην και τα εν αυτη και διδους πνοην τω λαω τω επ αυτης και πνευμα τοις πατουσιν αυτην εγω κυριος ο θεος εκαλεσα σε εν δικαιοσυνη και κρατησω της χειρος σου και ενισχυσω σε και εδωκα σε εις διαθηκην γενους εις φως εθνων ανοιξαι οφθαλμους τυφλων εξαγαγειν εκ δεσμων δεδεμενους και εξ οικου φυλακης καθημενους εν σκοτει εγω κυριος ο θεος τουτο μου εστιν το ονομα την δοξαν μου ετερω ου δωσω ουδε τας αρετας μου τοις γλυπτοις τα απ αρχης ιδου ηκασιν και καινα α εγω αναγγελω και προ του ανατειλαι εδηλωθη υμιν υμνησατε τω κυριω υμνον καινον η αρχη αυτου δοξαζετε το ονομα αυτου απ ακρου της γης οι καταβαινοντες εις την θαλασσαν και πλεοντες αυτην αι νησοι και οι κατοικουντες αυτας ευφρανθητι ερημος και αι κωμαι αυτης επαυλεις και οι κατοικουντες κηδαρ ευφρανθησονται οι κατοικουντες πετραν απ ακρων των ορεων βοηθουσιν δωσουσιν τω θεω δοξαν τας αρετας αυτου εν ταις νησοις αναγγελουσιν κυριος ο θεος των δυναμεων εξελευσεται και συντριψει πολεμον επεγερει ζηλον και βοησεται επι τους εχθρους αυτου μετα ισχυος εσιωπησα μη και αι σιωπησομαι και ανεξομαι εκαρτερησα ως η τικτουσα εκστησω και ξηρανω αμα και θησω ποταμους εις νησους και ελη ξηρανω και αξω τυφλους εν οδω η ουκ εγνωσαν και τριβους ους ουκ ηδειςαν πατησαι ποιησω αυτους ποιησω αυτοις το σκοτος εις φως και τα σχολια εις ευθειαν ταυτα τα ρηματα ποιησω και ουκ εγκαταλειψω αυτους αυτοι δε απεστραφησαν εις τα οπισω αισχυνθητε αισχυνην οι πεποιθοτες επι τοις γλυπτοις οι λεγοντες τοις χωνευτοις υμεις εστε θεοι ημων οι κωφοι ακουσατε και οι τυφλοι αναβλεψατε ιδειν και τις τυφλος αλλ η οι παιδες μου και κωφοι αλλ η οι κυριευοντες αυτων και ετυφλωθησαν οι δουλοι του θεου ειδετε πλεοναχικς και ουκ εφυλαξασθε ηνοιγμενα τα ωτα και ουκ ηκουσατε κυριος ο θεος εβουλετο ινα δικαιωθη και μεγαλυνη αινεσιν και ειδον και εγενετο ο λαος πεπρονομευμενος και διηρπασμενος η γαρ παγίς εν τοις ταμειοις πανταχου και εν οικοις αμα οπου εκρυψαν αυτους εγενοντο εις προνομην και ουκ ην ο εξαιρουμενος αρπαγμα και ουκ ην ο λεγων αποδος τις εν υμιν ος ενωτιεται ταυτα εισακουσεται εις τα επερχομενα τις εδωκεν εις διαρπαγην ιακωβ και ισραηλ τοις προνομεουσιν αυτον ουχι ο θεος ω ημαρτοσαν αυτω και ουκ εβουλοντο εν ταις οδοις αυτου πορευεσθαι ουδε ακουειν του νομου αυτου και επηγαγεν επ αυτους οργην θυμου αυτου και κατισχυσεν αυτους πολεμος και οι συμφλεγοντες αυτους κυκλω και ουκ εγνωσαν εκαστος αυτων ουδε εθεντο επι ψυχην και νυν ουτως λεγει κυριος ο θεος ο ποιησας σε ιακωβ ο πλασας σε ισραηλ μη φοβου οτι ελυτρωσαμην σε εκαλεσα σε το ονομα σου εμος ει συ και εαν διαβαινης δι υδατος μετα σου ειμι και ποταμοι ου συγκλυσουσιν σε και εαν διελθης δια πυρος ου μη κατακαυθης φλοξ ου κατακαυσει σε οτι εγω κυριος ο θεος σου ο αγιος ισραηλ ο σωζων σε εποιησα σου αλλαγμα αιγυπτον και αιθιοπιαν και σοτην υπερ σου αφ ου εντιμος εγενου εναντιον μου εδοξασθης καγω σε ηγαπησα και δωσω ανθρωπους πολλους υ-

περ σου και αρχοντας υπερ της κεφαλης σου μη φοβου οτι μετα σου ειμι απο ανατολων αξω το σπερμα σου και απο δυσμων συναξω σε ερω τω βορρα αγε και τω λιβι μη κωλυε αγε τους υιους μου απο γης πορρωθεν και τας θυγατερας μου απ ακρων της γης παντας οσοι επικεληνται τω ονοματι μου εν γαρ τη δοξη μου κατεσκευασα αυτον και επλασα και εποησα αυτον και εξηγαγον λαον τυφλον και οφθαλμοι εισιν ωσαυτως τυφλοι και κωφοι τα ωτα εχοντες παντα τα εθνη συνηχθησαν αμα και συναχθησονται αρχοντες εξ αυτων τις αναγγελει ταυτα η τα εξ αρχης τις αναγγελει υμιν αγαγετωσαν τους μαρτυρας αυτων και δικαιωθητωσαν και ειπατωσαν αληθη γενεσθε μοι μαρτυρες καγω μαρτυς λεγει κυριος ο θεος και ο παις ον εξελεξαμην ινα γνωτε και πιστευσητε και συνητε οτι εγω ειμι εμπροσθεν μου ουκ εγενετο αλλος θεος και μετ εμε ουκ εσται εγω ο θεος και ουκ εστιν παρεξ εμου σωζων ανηγγειλα και εσωσα ωνειδισα και ουκ ην εν υμιν αλλοτριος υμεις εμοι μαρτυρες καγω μαρτυς λεγει κυριος ο θεος ετι απ αρχης και ουκ εστιν ο εκ των χειρων μου εξαιρουμενος ποιησω και τις αποστρεψει αυτο ουτως λεγει κυριος ο θεος ο λυτρουμενος υμας ο αγιος ισραηλ ενεκεν υμων αποστειλω εις βαβυλωνα και επεγερω παντας φευγοντας και χαλδαιοι εν πλοιοις δεθησονται εγω κυριος ο θεος ο αγιος υμων ο καταδειξας ισραηλ βασιλεα υμων ουτως λεγει κυριος ο διδους οδον εν θαλασση και εν υδατι ισχυρω τριβον ο εξαγαγων αρματα και ιππον και οχλον ισχυρον αλλα εκοιμηθησαν και ουκ αναστησονται εσβεσθησαν ως λινον εσβεσμενον μη μνημονευετε τα πρωτα και τα αρχαια μη συλλογιζεσθε ιδου ποιω καινα α νυν ανατελει και γνωσεσθε αυτα και ποιησω εν τη ερημω οδον και εν τη ανυδρω ποταμους ευλογησει με τα θηρια του αγρου σειρηνες και θυγατερες στρουθων οτι εδωκα εν τη ερημω υδωρ και ποταμους εν τη ανυδρω ποτισαι το γενος μου το εκλεκτον λαον μου ον περιεποιησαμην τας αρετας μου διηγεισθαι ου νυν εκαλεσα σε ιακωβ ουδε κοπιασαι σε εποησα ισραηλ ουκ εμοι προβατα της ολοκαρπωσεως σου ουδε εν ταις θυσιαις σου εδοξασας με ουδε εγκοπον εποησα σε εν λιβανω ουδε εκτησω μοι αργυριου θυμιαμα ουδε το στεαρ των θυσιων σου επεθυμησα αλλα εν ταις αμαρτιαις σου και εν ταις αδικιαις σου προεστην σου εγω ειμι εγω ειμι ο εξαλειφων τας ανομιας σου και ου μη μνησθησομαι συ δε μνησθητι και κριθωμεν λεγε συ τας ανομιας σου πρωτος ινα δικαιωθης οι πατερες υμων πρωτοι και οι αρχοντες αυτων ηνομησαν εις εμε και εμειναν οι αρχοντες τα αγια μου και εδωκα απολεσαι ιακωβ και ισραηλ εις ονειδισμον νυν δε ακουσον παις μου ιακωβ και ισραηλ ον εξελεξαμην ουτως λεγει κυριος ο θεος ο ποιησας σε και ο πλασας σε εκ κοιλιας ετι βοηθηθησθαι μη φοβου παις μου ιακωβ και ο ηγαπημενος ισραηλ ον εξελεξαμην οτι εγω δωσω υδωρ εν διψει τοις πορευομενοις εν ανυδρω επιθησω το πνευμα μου επι το σπερμα σου και τας ευλογιας μου επι τα τεκνα σου και ανατελουσιν ωσει χορτος ανα μεσον υδατος και ως ιτεα επι παραρρεον υδωρ ουτος ερει του θεου ειμι και ουτος βοησεται επι τω ονοματι ιακωβ και ετερος επιγραφει του θεου ειμι επι τω ονοματι ισραηλ ουτως λεγει ο θεος ο βασιλευς του ισραηλ ο ρυσαμενος αυτον θεος σαβαωθ εγω πρωτος και εγω μετα ταυτα πλην εμου ουκ εστιν θεος τις ωσπερ εγω στητω καλεσατω και ετοιμασατω μοι αφ ου εποησα ανθρωπον εις τον αιωνα και τα επερχομενα προ του ελθειν αναγγειλατωσαν υμιν μη παρακα-

λυπτεσθε ουκ απ αρχης ηνωτισασθε και απηγγεिला υμιν μαρτυρες υμεις εστε ει εστιν θεος πλην εμου και ουκ ησαν τοτε οι πλασσοντες και γλυφοντες παντες ματαιοι οι ποιουντες τα καταθυμια αυτων α ουκ ωφελησει αυτους αλλα αισχυνθησονται παντες οι πλασσοντες θεον και γλυφοντες ανωφελη και παντες οθεν εγενοντο εξηρανθησαν και κωφοι απο ανθρωπων συναχθητωσαν παντες και στητωσαν αμα εντραπητωσαν και αισχυνθητωσαν αμα οτι ωξυνεν τεκτων σιδηρον σκεπαρων ειργασατο αυτο και εν τερετρω ετρησεν αυτο ειργασατο αυτο εν τω βραχιονι της ισχυος αυτου και πεινασει και ασθενησει και ου μη πιη υδωρ εκλεξαμενος τεκτων ξυλον εστησεν αυτο εν μετρω και εν κολλη ερρυθμισεν αυτο εποιησεν αυτο ως μορφην ανδρος και ως ωραιότητα ανθρωπου στησαι αυτο εν οικω ο εκοψεν ξυλον εκ του δρυμου ο εφυτευσεν κυριος και υετος εμηκυνεν ινα η ανθρωποις εις καυσιν και λαβων απ αυτου εθερμανθη και καυσαντες επεψαν αρτους επ αυτων το δε λοιπον ειργασαντο εις θεους και προσκυνουσιν αυτους ου το ημισυ αυτου κατεκαυσαν εν πυρι και καυσαντες επεψαν αρτους επ αυτων και επ αυτου κρεας οπτησας εφαγεν και ενεπλησθη και θερμανθεις ειπεν ηδυ μοι οτι εθερμανθην και ειδον πυρ το δε λοιπον εποιησεν εις θεον γλυπτον και προσκυνει αυτω και προσευχεται λεγων εξελου με οτι θεος μου ει συ ουκ εγνωσαν φρονησαι οτι απημαυρωθησαν του βλεπειν τοις οφθαλμοις αυτων και του νοησαι τη καρδια αυτων και ουκ ελογισατο τη καρδια αυτου ουδε ανελογισατο εν τη ψυχη αυτου ουδε εγνω τη φρονησει οτι το ημισυ αυτου κατεκαυσεν εν πυρι και επεψεν επι των ανθρακων αυτου αρτους και οπτησας κρεας εφαγεν και το λοιπον αυτου εις βδελυγμα εποιησεν και προσκυνουσιν αυτω γνωτε οτι σποδος η καρδια αυτων και πλανωνται και ουδεις δυναται εξελεσθαι την ψυχην αυτου ιδετε ουκ ερειτε οτι ψευδος εν τη δεξια μου μνησθητι ταυτα ιακωβ και ισραηλ οτι παις μου ει συ επλασα σε παιδα μου και συ ισραηλ μη επιλανθανου μου ιδου γαρ απηλειψα ως νεφελην τας ανομιας σου και ως γνοφον τας αμαρτίας σου επιστραφητι προς με και λυτρωσομαι σε ευφρανθητε ουρανοι οτι ηλεησεν ο θεος τον ισραηλ σάλπισατε θεμελια της γης βοησατε ορη ευφροσυνην οι βουνοι και παντα τα ξυλα τα εν αυτοις οτι ελυτρωσατο ο θεος τον ιακωβ και ισραηλ δοξασθησεται ουτως λεγει κυριος ο λυτρουμενος σε και ο πλαστων σε εκ κοιλιας εγω κυριος ο συντελων παντα εξετεινα τον ουρανον μονος και εστερεωσα την γην τις ετερος διασκεδασει σημεια εγγαστριμυθων και μαντειας απο καρδιας αποστρεφων φρονιμους εις τα οπισω και την βουλην αυτων μαρτυρων και ιστων ρηματα παιδος αυτου και την βουλην των αγγελων αυτου αληθευων ο λεγων ιερουσαλημ κατοικηθησθαι και ταις πολεσιν της ιουδαιας οικοδομηθησεσθε και τα ερημα αυτης ανατελει ο λεγων τη αβυσσω ερημωθησθαι και τους ποταμους σου ξηρανω ο λεγων κυρω φρονειν και παντα τα θεληματα μου ποιησει ο λεγων ιερουσαλημ οικοδομηθησθαι και τον οικον τον αγιον μου θεμελιωσω ουτως λεγει κυριος ο θεος τω χριστω μου κυρω ου εκρατησα της δεξιας επακουςαι εμπροσθεν αυτου εθνη και ισχυν βασιλειων διαρρηξω ανοιξω εμπροσθεν αυτου θυρας και πολεις ου συγκλεισθησονται εγω εμπροσθεν σου πορευσομαι και ορη ομαλιω θυρας χαλκας συντριψω και μοχλους σιδηρους συγκλασω και δωσω σοι θησαυρους σκοτεινους αποκρυφους αορατους ανοιξω σοι ινα γνως οτι εγω κυ-

ριος ο θεος ο καλων το ονομα σου θεος ισραηλ ενεκεν ιακωβ του παιδος μου και ισραηλ του εκλεκτου μου εγω καλεσω σε τω ονοματι σου και προσδεξομαι σε συ δε ουκ εγνωσ με οτι εγω κυριος ο θεος και ουκ εστιν ετι πλην εμου θεος και ουκ ηδεις με ινα γνωσιν οι απο ανατολων ηλιου και οι απο δυσμων οτι ουκ εστιν πλην εμου εγω κυριος ο θεος και ουκ εστιν ετι εγω ο κατασκευασας φως και ποιησας σκοτος ο ποιων ειρηνην και κτιζων κακα εγω κυριος ο θεος ο ποιων ταυτα παντα ευφρανθητω ο ουρανος ανωθεν και αι νεφελαι ρανατωσαν δικαιοσυνην ανατειλατω η γη ελεος και δικαιοσυνην ανατειλατω αμα εγω ειμι κυριος ο κτισας σε ποιον βελτιον κατεσκευασα ως πληον κεραμεως μη ο αροτριων αροτριασει την γην ολην την ημεραν μη ερει ο πληλος τω κεραμει τι ποιεις οτι ουκ εργαζη ουδε εχεις χειρας ο λεγων τω πατρι τι γεννησεις και τη μητρι τι ωδινησεις οτι ουτως λεγει κυριος ο θεος ο αγιος ισραηλ ο ποιησας τα επερχομενα ερωτησατε με περι των υιων μου και περι των θυγατερων μου και περι των εργων των χειρων μου εντειλασθε μοι εγω εποιησα γην και ανθρωπων επ αυτης εγω τη χειρι μου εστερεωσα τον ουρανον εγω πασι τοις αστροις εντειλαμην εγω ηγειρα αυτον μετα δικαιοσυνης βασιλεα και πασαι αι οδοι αυτου ευθειαι ουτος οικοδομησει την πολιν μου και την αιχμαλωσιαν του λαου μου επιστρεψει ου μετα λυτρων ουδε μετα δωρων ειπεν κυριος σαβαωθ ουτως λεγει κυριος σαβαωθ εκοπιασεν αιγυπτος και εμπορια αιθιοπων και οι σεβων ανδρες υψηλοι επι σε διαβησονται και σοι εσονται δουλοι και οπισω σου ακολουθησουσιν δεδεμενοι χειροπεδαις και προσκυνησουσιν σοι και εν σοι προσευξονται οτι εν σοι ο θεος εστιν και ερουσιν ουκ εστιν θεος πλην σου συ γαρ ει θεος και ουκ ηδειμεν ο θεος του ισραηλ σωτηρ αισχυνθησονται και εντραπησονται παντες οι αντικειμενοι αυτω και πορευσονται εν αισχυνη εγκαινιζεσθε προς με νησοι ισραηλ σωζεται υπο κυριου σωτηριαν αιωνιον ουκ αισχυνθησονται ουδε μη εντραπωσιν εως του αιωνος ουτως λεγει κυριος ο ποιησας τον ουρανον ουτος ο θεος ο καταδειξας την γην και ποιησας αυτην αυτος διωρισεν αυτην ουκ εις κενον εποιησεν αυτην αλλα κατοικεισθαι εγω ειμι και ουκ εστιν ετι ουκ εν κρυψη λελαληκα ουδε εν τοπω γης σκοτεινω ουκ ειπα τω σπερματι ιακωβ ματαιον ζητησατε εγω ειμι εγω ειμι κυριος λαλων δικαιοσυνην και αναγγελων αληθειαν συναχθητε και ηκτε βουλευσασθε αμα οι σωζομενοι απο των εθνων ουκ εγνωσαν οι αιροντες το ξυλον γλυμμα αυτων και προσευχομενοι ως προς θεους οι ου σωζουσιν ει αναγγελουσιν εγγισατωσαν ινα γνωσιν αμα τις ακουστα εποιησεν ταυτα απ αρχης τοτε ανηγγελη υμιν εγω ο θεος και ουκ εστιν αλλος πλην εμου δικαιος και σωτηρ ουκ εστιν παρεξ εμου επιστραφητε προς με και σωθησεσθε οι απ εσχατου της γης εγω ειμι ο θεος και ουκ εστιν αλλος κατ εμαυτου ομνυω η μην εξελευσεται εκ του στοματος μου δικαιοσυνη οι λογοι μου ουκ αποστραφησονται οτι εμοι καμφει παν γονυ και εξομολογησεται πασα γλωσσα τω θεω λεγων δικαιοσυνη και δοξα προς αυτον ηξουσιν και αισχυνθησονται παντες οι αφοριζοντες εαυτους απο κυριου δικαιωθησονται και εν τω θεω ενδοξασθησονται παν το σπερμα των υιων ισραηλ επεσε βηλ συνετριβη δαγων εγενετο τα γλυπτα αυτων εις θηρια και κτηνη αιρετε αυτα καταδεδεμενα ως φορτιον κοπιωντι και πεινωντι και εκλελυμενω ουκ ισχυοντι αμα οι ου δυνασονται σωθηναι απο πολεμου

αυτοι δε αιχμαλωτοι ηχθησαν ακουσατε μου οικος του ιακωβ και παν το καταλοιπον του ισραηλ οι αιρομενοι εκ κοιλιας και παιδευομενοι εκ παιδιου εως γηρους εγω ειμι και εως αν καταγηρασθη εγω ειμι εγω ανεχομαι υμων εγω εποιησα και εγω ανησω εγω αναλημφομαι και σωσω υμας τινι με ωμοιωσατε ιδετε τεχνασασθε οι πλανωμενοι οι συμβαλλομενοι χρυσιον εκ μαρσιππιου και αργυριον εν ζυγω στησουσιν εν σταθμω και μισθωσαμενοι χρυσοχοον εποιησαν χειροποιητα και κυψαντες προσκυνουσιν αυτοις αιρουσιν αυτο επι των ωμων και πορευονται εαν δε θωσιν αυτο επι του τοπου αυτου μενει ου μη κινηθη και ος αν βοηση προς αυτον ου μη εισακουση απο κακων ου μη σωση αυτον μνησθητε ταυτα και στεναξατε μετανοησατε οι πεπλανημενοι επιστρεψατε τη καρδια και μνησθητε τα προτερα απο του αιωνος οτι εγω ειμι ο θεος και ουκ εστιν ετι πλην εμου αναγγελων προτερον τα εσχατα πριν αυτα γενεσθαι και αμα συνετελεσθη και ειπα πασα μου η βουλη στησεται και παντα οσα βεβουλευμαι ποιησω καλων απ ανατολων πετεινον και απο γης πορρωθεν περι ων βεβουλευμαι ελαλησα και ηγαγον εκτισα και εποιησα ηγαγον αυτον και ευοδωσα την οδον αυτου ακουσατε μου οι απολωλεκοτες την καρδιαν οι μακραν απο της δικαιοσυνης ηγγισα την δικαιοσυνην μου και την σωτηριαν την παρ εμου ου βραδυνω δεδωκα εν σιων σωτηριαν τω ισραηλ εις δοξασμα καταβηθι καθισον επι την γην παρθενος θυγατηρ βαβυλωνος εισελθε εις το σκοτος θυγατηρ χαλδαιων οτι ουκετι προστεθηση κληθηναι απαλη και τρυφερα λαβε μυλον αλεσον αλευρον αποκαλυψαι το κατακαλυμμα σου ανακαλυψαι τας πολιας ανασurai τας κνημας διαβηθι ποταμους ανακαλυφθησεται η αισχυνη σου φανησονται οι ονειδισμοι σου το δικαιον εκ σου λημφομαι ουκετι μη παραδω ανθρωποις ειπεν ο ρυσαμενος σε κυριος σαβαωθ ονομα αυτω αγιος ισραηλ καθισον κατανενυγμενη εισελθε εις το σκοτος θυγατηρ χαλδαιων ουκετι μη κληθης ισχυς βασιλειας παρωξυνθην επι τω λαω μου εμianas την κληρονομian μου εγω εδωκα εις την χειρα σου συ δε ουκ εδωκας αυτοις ελεος του πρεσβυτερου εβαρυνας τον ζυγον σφοδρα και ειπας εις τον αιωνα εσομαι αρχουσα ουκ ενοησας ταυτα εν τη καρδια σου ουδε εμνησθης τα εσχατα νυν δε ακουσον ταυτα η τρυφερα η καθημενη πεποιθυια η λεγουσα εν τη καρδια αυτης εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα ου καθιω χηρα ουδε γνωσσομαι ορφανειαν νυν δε ηξει εξαιφνης επι σε τα δυο ταυτα εν μια ημερα χηρεια και ατεκνια ηξει εξαιφνης επι σε εν τη φαρμακεια σου εν τη ισχυι των επαοιδων σου σφοδρα τη ελπιδι της πονηριας σου συ γαρ ειπας εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα γνωθι οτι η συνεσις τουτων και η πορνεια σου εσται σοι αισχυνη και ειπας τη καρδια σου εγω ειμι και ουκ εστιν ετερα και ηξει επι σε απωλεια και ου μη γνωω βοθυνος και εμπεση εις αυτον και ηξει επι σε ταλαιπωρια και ου μη δυνηση καθαρα γενεσθαι και ηξει επι σε εξαπινης απωλεια και ου μη γνωω στηθι νυν εν ταις επαοιдайς σου και τη πολλη φαρμακεια σου α εμανθανες εκ νεοτητος σου ει δυνηση ωφεληθηναi κεκοπιακας εν ταις βουλαις σου στητωσαν και σωσατωσαν σε οι αστρολογοι του ουρανου οι ορωντες τους αστερας αναγγειλατωσαν σοι τι μελλει επι σε ερχεσθαι ιδου παντες ως φρυγανα επι πυρι κατακαησονται και ου μη εξελωνται την ψυχην αυτων εκ φλογος οτι εχεις ανθρακας πυρος καθισαι επ αυτους ουτοι εσονται σοι βοηθεια εκοπιασας εν τη μεταβολη σου εκ νεοτητος ανθρωπος καθ' εαυτον επλανηθη σοι δε ουκ

εσται σωτηρια ακουσατε ταυτα οικος ιακωβ οι κεκλημενοι τω ονοματι ισραηλ και οι εξ ιουδα εξελθοντες οι ομνυνοντες τω ονοματι κυριου θεου ισραηλ μιμνησκομενοι ου μετα αληθειας ουδε μετα δικαιοσυνης και αντεχομενοι τω ονοματι της πολεως της αγιας και επι τω θεω του ισραηλ αντιστηριζομενοι κυριος σβαωθ ονομα αυτω τα προτερα ετι ανηγγειλα και εκ του στοματος μου εξηλθεν και ακουστον εγενετο εξαπινα εποιησα και επηλθεν γινωσκω εγω οτι σκληρος ει και νευρον σιδηρουν ο τραχηλος σου και το μετωπον σου χαλκουν και ανηγγειλα σοι παλαι πριν ελθειν επι σε ακουστον σοι εποιησα μη ειπης οτι τα ειδωλα μου εποιησαν και μη ειπης οτι τα γλυπτα και τα χωνευτα ενετειλατο μοι ηκουσατε παντα και υμεις ουκ εγνωτε αλλα και ακουστα σοι εποιησα τα καινα απο του νυν α μελλει γινεσθαι και ουκ ειπας νυν γινεται και ου παλαι και ου προτεραις ημεραις ηκουσας αυτα μη ειπης οτι ναι γινωσκω αυτα ουτε εγνως ουτε ηπιστω ουτε απ αρχης ηνοιξα σου τα ωτα εγνων γαρ οτι αιθετων αιθετησεις και ανομος ετι εκ κοιλιας κληθηση ενεκεν του εμου ονοματος δειξω σοι τον θυμον μου και τα ενδοξα μου επαξω επι σοι ινα μη εξολεθρευσω σε ιδου πεπρακα σε ουχ ενεκεν αργυριου εξειλαμην δε σε εκ καμινου πτωχειας ενεκεν εμου ποιησω σοι οτι το εμον ονομα βεβηλουται και την δοξαν μου ετερω ου δωσω ακουε μου ιακωβ και ισραηλ ον εγω καλω εγω ειμι πρωτος και εγω ειμι εις τον αιωνα και η χειρ μου εθεμελιωσεν την γην και η δεξια μου εστερεωσεν τον ουρανον καλεσω αυτους και στησονται αμα και συναχθησονται παντες και ακουσονται τις αυτοις ανηγγειλεν ταυτα αγαπων σε εποιησα το θελημα σου επι βαβυλωνα του αραι σπερμα χαλδαιων εγω ελαλησα εγω εκαλεσα ηγαγον αυτον και ευοδωσα την οδον αυτου προσαγαγετε προς με και ακουσατε ταυτα ουκ απ αρχης εν κρυψη ελαλησα ουδε εν τοπω γης σκοτεινω ηνικα εγενετο εκει ημην και νυν κυριος απεσταλκεν με και το πνευμα αυτου ουτως λεγει κυριος ο ρυσαμενος σε ο αγιος ισραηλ εγω ειμι ο θεος σου δεδειχα σοι του ευρειν σε την οδον εν η πορευση εν αυτη και ει ηκουσας των εντολων μου εγενετο αν ωσει ποταμος η ειρηνη σου και η δικαιοσυνη σου ως κυμα θαλασσης και εγενετο αν ως η αμμος το σπερμα σου και τα εκγονα της κοιλιας σου ως ο χους της γης ουδε νυν ου μη εξολεθρευθης ουδε απολειται το ονομα σου ενωπιον μου εξελθε εκ βαβυλωνος φευγων απο των χαλδαιων φωνην ευφροσυνης αναγγειλατε και ακουστον γενεσθω τουτο απαγγειλατε εως εσχατου της γης λεγετε ερρυσατο κυριος τον δουλων αυτου ιακωβ και εαν διψησωσιν δι ερημου αξει αυτους υδωρ εκ πετρας εξαξει αυτοις σχισθησεται πετρα και ρυησεται υδωρ και πιεται ο λαος μου ουκ εστιν χαιρειν τοις ασεβειν λεγει κυριος ακουσατε μου νησοι και προσεχετε εθνη δια χρονου πολλου στησεται λεγει κυριος εκ κοιλιας μητρος μου εκαλεσεν το ονομα μου και εθηκεν το στομα μου ωσει μαχαιραν οξειαν και υπο την σχεπην της χειρος αυτου εκρυψεν με εθηκεν με ως βελος εκλεκτον και εν τη φαρετρα αυτου εσκεπασεν με και ειπεν μοι δουλός μου ει συ ισραηλ και εν σοι δοξασθησομαι και εγω ειπα κενως εκοπιασα και εις ματαιον και εις ουδεν εδωκα την ισχυν μου δια τουτο η κρισις μου παρα κυριω και ο πονος μου εναντιον του θεου μου και νυν ουτως λεγει κυριος ο πλασας με εκ κοιλιας δουλων εαυτου του συναγαγειν τον ιακωβ και ισραηλ προς αυτον συναχθησομαι και δοξασθησομαι εναντιον κυριου και ο θεος μου

εσται μου ισχυς και ειπεν μοι μεγα σοι εστιν του κληθηναι σε παιδα μου του στησαι τας φυλας ιακωβ και την διασποραν του ισραηλ επιστρεψαι ιδου τεθεικα σε εις διαθηκην γενους εις φως εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης ουτως λεγει κυριος ο ρυσαμενος σε ο θεος ισραηλ αγιασατε τον φαυλιζοντα την ψυχην αυτου τον βδελυσσομενον υπο των εθνων των δουλων των αρχοντων βασιλεις οφονται αυτον και αναστησονται αρχοντες και προσκυνησουσιν αυτω ενεκεν κυριου οτι πιστος εστιν ο αγιος ισραηλ και εξελεξαμην σε ουτως λεγει κυριος καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι και εδωκα σε εις διαθηκην εθνων του καταστησαι την γην και κληρονομησαι κληρονομιαν ερημου λεγοντα τοις εν δεσμοις εξελθατε και τοις εν τω σκοτει ανακαλυφθηται και εν πασαις ταις οδοις αυτων βοσκηθησονται και εν πασαις ταις τριβοις η νομη αυτων ου πεινασουσιν ουδε διψησουσιν ουδε παταξει αυτους καυσων ουδε ο ηλιος αλλα ο ελεων αυτους παρακαλεσει και δια πηγων υδατων αξει αυτους και θησω παν ορος εις οδον και πασαν τριβον εις βοσκημα αυτοις ιδου ουτοι πορωθεν ερχονται ουτοι απο βορρα και ουτοι απο θαλασσης αλλοι δε εκ γης περσων ευφρανεσθε ουρανοι και αγαλλιασθω η γη ρηξάτωσαν τα ορη ευφροσυνην και οι βουνοι δικαιοσυνην οτι ηλεησεν ο θεος τον λαον αυτου και τους ταπεινους του λαου αυτου παρεκαλεσεν ειπεν δε σιων εγκατελιπεν με κυριος και ο κυριος επελαθετο μου μη επιλησεται γυνη του παιδιου αυτης του μη ελεησαι τα εκγονα της κοιλιας αυτης ει δε και επιλαθοιτο ταυτα γυνη αλλ εγω ουκ επιλησομαι σου ειπεν κυριος ιδου επι των χειρων μου εξωγραψα σου τα τειχη και ενωπιον μου ει δια παντος και ταχυ οικοδομηθησιν υψων καθηρεθης και οι ερημωσαντες σε εκ σου εξελευσονται αρον κυκλω τους οφθαλμους σου και ιδε παντας ιδου συνηχθησαν και ηλθουσιν προς σε ζω εγω λεγει κυριος οτι παντας αυτους ενδυση και περιυψησιν αυτους ως κοσμον νυμφης οτι τα ερημα σου και τα διεφθαρμενα και τα πεπτωκοτα νυν στενοχωρησει απο των κατοικουντων και μακρυνθησονται απο σου οι καταπινοντες σε ερουσιν γαρ εις τα ωτα σου οι υιοι σου ους απολωλεκας στενος μοι ο τοπος ποιησον μοι τοπον ινα κατοικησω και ερεις εν τη καρδια σου τις εγεννησεν μοι τουτους εγω δε ατεκνος και χηρα τουτους δε τις εξεθρεψεν μοι εγω δε κατελειφθην μονη ουτοι δε μοι που ησαν ουτως λεγει κυριος ιδου αιρω εις τα εθνη την χειρα μου και εις τας νησους αρω συσσημον μου και αξουσιν τους υιους σου εν χολπω τας δε θυγατερας σου επ ωμων αρουσιν και εσονται βασιλεις τιθηνοι σου αι δε αρχουσαι τροφοι σου επι προσωπον της γης προσκυνησουσιν σοι και τον χουν των ποδων σου λειξουσιν και γνωση οτι εγω κυριος και ουκ αισχυνθησιν μη λημψεται τις παρα γιγαντος σκυλα και εαν αιχμαλωτευση τις αδικως σωθησεται ουτως λεγει κυριος εαν τις αιχμαλωτευση γιγαντα λημψεται σκυλα λαμβανων δε παρα ισχυοντος σωθησεται εγω δε την κρισιν σου κρινω και εγω τους υιους σου ρυσομαι και φαγονται οι θλιψαντες σε τας σαρκας αυτων και πιονται ως οινον νεον το αιμα αυτων και μεθυσθησονται και αισθανθησεται πασα σαρξ οτι εγω κυριος ο ρυσαμενος σε και αντιλαμβανομενος ισχυος ιακωβ ουτως λεγει κυριος ποιον το βιβλιον του αποστασιου της μητρος υμων ω εξαπεστειλα αυτην η τινη υποχρεω πεπραχα υμας ιδου ταις αμαρτιας υμων επραθητε και ταις ανομιαις υμων εξαπεστει-

λα την μητέρα υμών τι ότι ηλθον και ουκ ην ανθρωπος εκαλεσα και ουκ ην ο υπακουων μη ουκ ισχυει η χειρ μου του ρυσασθαι η ουκ ισχυω του εξελεσθαι ιδου τη απειλη μου εξερημωσω την θάλασσαν και θησω ποταμους ερημους και ξηρανθησονται οι ιχθυες αυτων απο του μη ειναι υδωρ και αποθανουνται εν διψει και ενδυσω τον ουρανον σκοτος και θησω ως σακκον το περιβολαιον αυτου κυριος διδωσιν μοι γλωσσαν παιδειας του γνωβαι εν καιρω ηνικα δει ειπειν λογον εθηκεν μοι πρωι προσεθηκεν μοι ωτιον ακουειν και η παιδεια κυριου ανοιγει μου τα ωτα εγω δε ουκ απεινω ουδε αντιλεγω τον νωτον μου δεδωκα εις μαστιγας τας δε σιαγονας μου εις ραπισματα το δε προσωπον μου ουκ απεστρεψα απο αισχυνης εμπτυσμάτων και κυριος βοηθος μου εγεννηθη δια τουτο ουκ ενετραπην αλλα εθηκεν το προσωπον μου ως στερεαν πετραν και εγνων ότι ου μη αισχυνθω ότι εγγιζει ο δικαιωσας με τις ο κρινομενος μοι αντιστητω μοι αμα και τις ο κρινομενος μοι εγγισατω μοι ιδου κυριος βοηθει μοι τις κακωσει με ιδου παντες υμεις ως ιματιον παλαιωθησεσθε και ως σης καταφαγεται υμας τις εν υμιν ο φοβουμενος τον κυριον ακουσατω της φωνης του παιδος αυτου οι πορευομενοι εν σκοτει ουκ εστιν αυτοις φως πεποιθατε επι τω ονοματι κυριου και αντιστηρισασθε επι τω θεω ιδου παντες υμεις πυρ καιετε και κατισχυετε φλογα πορευεσθε τω φωτι του πυρος υμων και τη φλογι η εξεκαυσате δι εμε εγενετο ταυτα υμιν εν λυπη κοιμηθησεσθε ακουσατε μου οι διωκοντες το δικαιον και ζητουντες τον κυριον εμβλεψατε εις την στερεαν πετραν ην ελατομησατε και εις τον βοθυνον του λαχικου ον ωρυζατε εμβλεψατε εις αβρααμ τον πατερα υμων και εις σαρραν την ωδινουσαν υμας ότι εις ην και εκαλεσα αυτον και ευλογησα αυτον και ηγαπησα αυτον και επληθυνα αυτον και σε νυν παρακαλσω σιων και παρεκαλεσα παντα τα ερημα αυτης και θησω τα ερημα αυτης ως παραδεισον κυριου ευφροσυνην και αγαλλιαμα ευρησουσιν εν αυτη εξομολογησιν και φωνην αινεσεως ακουσατε μου ακουσατε λαος μου και οι βασιλεις προς με ενωτισασθε ότι νομος παρ εμου εξελευσεται και η χρισις μου εις φως εθνων εγγιζει ταχυ η δικαιοσυνη μου και εξελευσεται ως φως το σωτηριον μου και εις τον βραχιονα μου εθνη ελπιουσιν εμε νησοι υπομενουσιν και εις τον βραχιονα μου ελπιουσιν αρατε εις τον ουρανον τους οφθαλμους υμων και εμβλεψατε εις την γην κατω ότι ο ουρανός ως καπνός εστερεωθη η δε γη ως ιματιον παλαιωθησεται οι δε κατοικουντες την γην ωσπερ ταυτα αποθανουνται το δε σωτηριον μου εις τον αιωνα εσται η δε δικαιοσυνη μου ου μη εκλιπη ακουσατε μου οι ειδότες χρισιν λαος μου ου ο νομος μου εν τη καρδια υμων μη φοβεισθε ονειδισμον ανθρωπων και τω φαυλισμω αυτων μη ηττασθε ωσπερ γαρ ιματιον βρωθησεται υπο χρονου και ως ερια βρωθησεται υπο σητος η δε δικαιοσυνη μου εις τον αιωνα εσται το δε σωτηριον μου εις γενεας γενεων εξεγειρου εξεγειρου ιερουσαλημ και ενδυσαι την ισχυν του βραχιονος σου εξεγειρου ως εν αρχη ημερας ως γενεα αιωνος ου συ ει η ερημουσα θάλασσαν υδωρ αβυσσου πληθος η θεισα τα βαθη της θαλασσης οδον διαβασεως ρυομενοις και λελυτρωμενοις υπο γαρ κυριου αποστραφησονται και ηξουσιν εις σιων μετ ευφροσυνης και αγαλλιαματος αιωνιου επι γαρ της κεφαλης αυτων αγαλλιασις και αιनेσις και ευφροσυνη καταλημψεται αυτοις απεδρα οδυνη και λυπη και στεναγμος εγω ειμι εγω ειμι ο παρακαλων σε γνωθι τινα ευλα-

βηθεισα εφοβηθης απο ανθρωπου θνητου και απο υιου ανθρωπου οι ωσει χορτος εξηρανθησαν και επελαθου θεον τον ποιησαντα σε τον ποιησαντα τον ουρανον και θεμελιωσαντα την γην και εφοβου αι πασας τας ημερας το προσωπον του θυμου του θλιβοντος σε ον τροπον γαρ εβουλευσατο του αραι σε και νυν που ο θυμος του θλιβοντος σε εν γαρ τω σωζεσθαι σε ου στησεται ουδε χρονιει οτι εγω ο θεος σου ο ταρασσων την θαλασσαν και ηχων τα κυματα αυτης κυριος σαβαωθ ονομα μοι θησω τους λογους μου εις το στομα σου και υπο την σκιαν της χειρος μου σκεπασω σε εν η εστησα τον ουρανον και εθεμελιωσα την γην και ερει σιων λαος μου ει συ εξεγειρου εξεγειρου αναστηθι ιερουσαλημ η πιουσα το ποτηριον του θυμου εκ χειρος κυριου το ποτηριον γαρ της πτωσεως το κονδυ του θυμου εξεπιες και εξεκενωσας και ουκ ην ο παρακαλων σε απο παντων των τεκνων σου ων ετεκες και ουκ ην ο αντιλαμβανομενος της χειρος σου ουδε απο παντων των υιων σου ων υψωσας δυο ταυτα αντικειμενα σοι τις σοι συλλυπηθησεται πτωμα και συντριμμα λιμος και μαχαιρα τις σε παρακαλεσει οι υιοι σου οι απορουμενοι οι καθευδοντες επ ακρου πασης εξοδου ως σευτλιον ημεψθον οι πληρεις θυμου κυριου εκλελυμενοι δια κυριου του θεου δια τουτο ακουε τεταπεινωμενη και μεθυουσα ουκ απο οινου ουτως λεγει κυριος ο θεος ο κρινων τον λαον αυτου ιδου ειληφα εκ της χειρος σου το ποτηριον της πτωσεως το κονδυ του θυμου και ου προσθηση επι πειν αυτο και εμβαλω αυτο εις τας χειρας των αδικησαντων σε και των ταπεινωσαντων σε οι ειπαν τη ψυχη σου κυψον ινα παρελθωμεν και εθηκας ισα τη γη τα μεταφρενα σου εξω τοις παραπορευομενοις εξεγειρου εξεγειρου σιων ενδυσαι την ισχυν σου σιων και ενδυσαι την δοξαν σου ιερουσαλημ πολις η αγια ουκετι προστεθησεται διελθειν δια σου απεριτμητος και ακαθαρτος εκτιναξαι τον χουν και αναστηθι καθισον ιερουσαλημ εκδυσαι τον δεσμον του τραχηλου σου η αιχμαλωτος θυγατηρ σιων οτι ταδε λεγει κυριος δωρεαν επραθητε και ου μετα αργυριου λυτρωθησεσθε ουτως λεγει κυριος εις αιγυπτον κατεβη ο λαος μου το προτερον παροικησαι εκει και εις ασσυριους βια ηχθησαν και νυν τι ωδε εστε ταδε λεγει κυριος οτι ελημφθη ο λαος μου δωρεαν θαυμαζετε και ολολυζετε ταδε λεγει κυριος δι υμας δια παντος το ονομα μου βλασφημειται εν τοις εθνεσιν δια τουτο γνωσεται ο λαος μου το ονομα μου εν τη ημερα εκεινη οτι εγω ειμι αυτος ο λαλων παρειμι ως ωρα επι των ορεων ως ποδες ευαγγελιζομενου ακοην ειρηνης ως ευαγγελιζομενος αγαθα οτι ακουστην ποιησω την σωτηριαν σου λεγων σιων βασιλευσει σου ο θεος οτι φωνη των φυλασσοντων σε υψωθη και τη φωνη αμα ευφρανθησονται οτι οφθαλμοι προς οφθαλμους οφονται ηνικα αν ελεση κυριος την σιων ρηξάτω ευφροσυνην αμα τα ερημα ιερουσαλημ οτι ηλεσην κυριος αυτην και ερρυσατο ιερουσαλημ και αποκαλυψει κυριος τον βραχιονα αυτου τον αγιον ενωπιον παντων των εθνων και οφονται παντα τα ακρα της γης την σωτηριαν την παρα του θεου αποστητε αποστητε εξελθατε εκειθεν και ακαθαρτου μη απτεσθε εξελθατε εκ μεσου αυτης αφορισθητε οι φεροντες τα σκευη κυριου οτι ου μετα ταραχης εξελευσεσθε ουδε φυγη πορευσεσθε πορευσεται γαρ προτερος υμων κυριος και ο επισυναγων υμας κυριος ο θεος ισραηλ ιδου συνησει ο παις μου και υψωθησεται και δοξασθησεται σφοδρα ον τροπον εκστησονται επι σε πολλοι ουτως αδοξησει απο

ανθρωπων το ειδος σου και η δοξα σου απο των ανθρωπων ουτως θαυμασονται εθνη πολλα επ αυτω και συνεξουσιν βασιλεις το στομα αυτων οτι ος ουκ ανηγγελη περι αυτου οφονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν κυριε τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινη απεκαλυφθη ανηγγειλαμεν εναντιον αυτου ως παιδιον ως ριζα εν γη διψωση ουκ εστιν ειδος αυτω ουδε δοξα και ειδομεν αυτον και ουκ ειχεν ειδος ουδε καλλος αλλα το ειδος αυτου ατιμον εκλειπον παρα παντας ανθρωπους ανθρωπος εν πληγη ων και ειδως φερειν μαλακιαν οτι απεστραπται το προσωπον αυτου ητιμασθη και ουκ ελογισθη ουτος τας αμαρτιας ημων φερει και περι ημων οδυνεται και ημεις ελογισαμεθα αυτον ειναι εν πονω και εν πληγη και εν κακωσει αυτος δε ετραυματισθη δια τας ανομιαις ημων και μεμαλαχισται δια τας αμαρτιας ημων παιδεια ειρηνης ημων επ αυτον τω μωλωπι αυτου ημεις ιαθημεν παντες ως προβατα επλανηθημεν ανθρωπος τη οδω αυτου επλανηθη και κυριος παρεδωκεν αυτον ταις αμαρτιας ημων και αυτος δια το κεκακωσθαι ουκ ανοιγει το στομα ως προβατον επι σφαγην ηχθη και ως αμνος εναντιον του χειροντος αυτον αφωνος ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου εν τη ταπεινωσει η κρισις αυτου ηρθη την γενεαν αυτου τις διηγησεται οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου απο των ανομιων του λαου μου ηχθη εις θανατον και δωσω τους πονηρους αντι της ταφης αυτου και τους πλουσιους αντι του θανατου αυτου οτι ανομιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου και κυριος βουλεται καθαρισαι αυτον της πληγης εαν δωτε περι αμαρτιας η ψυχη υμων οφεται σπερμα μακροβιον και βουλεται κυριος αφελειν απο του πονου της ψυχης αυτου δειξαι αυτω φως και πλασαι τη συνεσει δικαιοσαι δικαιον ευ δουλευοντα πολλοις και τας αμαρτιας αυτων αυτος ανοισει δια τουτο αυτος κληρονομησει πολλους και των ισχυρων μεριει σκυλα ανθ ων παρεδοθη εις θανατον η ψυχη αυτου και εν τοις ανομοις ελογισθη και αυτος αμαρτιας πολλων ανηνεγκεν και δια τας αμαρτιας αυτων παρεδοθη ευφρανθητι στειρα η ου τικτουςα ρηξον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα ειπεν γαρ κυριος πλατυνον τον τοπον της σκηνης σου και των αυλαιων σου ηηξον μη φειση μακρυνον τα σχοινισματα σου και τους πασσαλους σου κατισχυσον ετι εις τα δεξια και εις τα αριστερα εκπετασον και το σπερμα σου εθνη κληρονομησει και πολεις ηρημωμενας κατοικειεις μη φοβου οτι κατησχυνηθης μηδε εντραπης οτι ωνειδισθης οτι αισχυνην αιωνιον επιληση και ονειδος της χηρειας σου ου μη μνησθηση οτι κυριος ο ποιων σε κυριος σαββαωθ ονομα αυτω και ο ρυσαμενος σε αυτος θεος ισραηλ παση τη γη κληθησεται ουκ ως γυναικα καταλελειμμενην και ολιγοψυχον κεκληκεν σε κυριος ουδ ως γυναικα εκ νεοτητος μεμισθημενην ειπεν ο θεος σου χρονον μικρον κατελιπον σε και μετα ελεους μεγαλου ελεησω σε εν θυμω μικρω απεστρεψα το προσωπον μου απο σου και εν ελεει αιωνιω ελεησω σε ειπεν ο ρυσαμενος σε κυριος απο του υδατος του επι νωε τουτο μοι εστιν καθοτι ωμοσα αυτω εν τω χρονω εκεινω τη γη μη θυμωθησесθαι επι σοι ετι μηδε εν απειλη σου τα ορη μεταστησесθαι ουδε οι βουνοι σου μετακινήθησονται ουτως ουδε το παρ εμου σοι ελεος εκλείπει ουδε η διαθήκη της ειρήνης σου ου μη μεταστή ειπεν γαρ κυριος ιλεως σοι ταπεινή και ακαταστατος ου παρεκλήθης ιδού εγώ ετοιμάζω σοι ανθρακα τον λιθον

σου και τα θεμελια σου σαπφειρον και θησω τας επαλξεις σου ιασπιν και τας πυλας σου λιθους χρυσταλλου και τον περιβολον σου λιθους εκλεκτους και παντας τους υιους σου διδακτους θεου και εν πολλη ειρηνη τα τεκνα σου και εν δικαιοσυνη οικοδομηθηση απεχου απο αδικου και ου φοβηθηση και τρομος ουκ εγγιει σοι ιδου προσηλυτοι προσελευσονται σοι δι εμου και επι σε καταφευζονται ιδου εγω κτιζω σε ουχ ως χαλκευς φυσων ανθρακας και εκφερων σκευος εις εργον εγω δε εκτισα σε ουκ εις απωλειαν φθειραι παν σκευος φθαρτον επι σε ουκ ευοδωσω και πασα φωνη αναστησεται επι σε εις κρισιν παντας αυτους ηττησεις οι δε ενοχοι σου εσονται εν αυτη εστιν κληρονομια τοις θεραπευουσιν κυριον και υμεις εσεσθε μοι δικαιοι λεγει κυριος οι διψωντες πορευεσθε εφ υδωρ και οσοι μη εχετε αργυριον βαδισαντες αγορασате και πιετε ανευ αργυριου και τιμης οινου και στεαρ ινα τι τιμασθε αργυριου και τον μοχθον υμων ουκ εις πλησμονην ακουσατε μου και φαγεσθε αγαθα και εντρυψησει εν αγαθοις η ψυχη υμων προσεχετε τοις ωτιοις υμων και επακολουθησατε ταις οδοις μου επακουσατε μου και ζησεται εν αγαθοις η ψυχη υμων και διαθησομαι υμιν διαθηκην αιωνιον τα οσια δαυιδ τα πιστα ιδου μαρτυριον εν εθνεσιν δεδωκα αυτον αρχοντα και προστασσοντα εθνεσιν εθνη α ουκ ηδεισαν σε επικαλεσονται σε και λαοι οι ουκ επιστανται σε επι σε καταφευζονται ενεκεν του θεου σου του αγιου ισραηλ οτι εδοξασεν σε ζητησατε τον θεον και εν τω ευρισκειν αυτον επικαλεσασθε ηνικα δ αν εγγιζη υμιν απολιπετω ο ασεβης τας οδους αυτου και ανηρ ανομος τας βουλας αυτου και επιστραφητω επι κυριον και ελεηθησεται οτι επι πολυ αφησει τας αμαρτιας υμων ου γαρ εισιν αι βουλαι μου ωσπερ αι βουλαι υμων ουδε ωσπερ αι οδοι υμων αι οδοι μου λεγει κυριος αλλ ως απεχει ο ουρανος απο της γης ουτως απεχει η οδος μου απο των οδων υμων και τα διανοηματα υμων απο της διανοιας μου ως γαρ εαν καταβη υετος η χιων εκ του ουρανου και ου μη αποστραφη εως αν μεθυση την γην και εκτεκη και εκβλαστηση και δω σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν ουτως εσται το ρημα μου ο εαν εξελθη εκ του στοματος μου ου μη αποστραφη εως αν συντελεσθη οσα ηθελησα και ευοδωσω τας οδους σου και τα ενταλματα μου εν γαρ ευφροσυνη εξελευσεσθε και εν χαρα διδαχθησεσθε τα γαρ ορη και οι βουνοι εξαλονται προσδεχομενοι υμας εν χαρα και παντα τα ξυλα του αγρου επικροτησει τοις κλαδοις και αντι της στοιβης αναβησεται κυπαρισσος αντι δε της κονυζης αναβησεται μυρσινη και εσται κυριος εις ονομα και εις σημειον αιωνιον και ουκ εκλειψει ταδε λεγει κυριος φυλασσεσθε κρισιν ποιησατε δικαιοσυνην ηγγισεν γαρ το σωτηριον μου παραγινεσθαι και το ελεος μου αποκαλυφθηται μακαριος ανηρ ο ποιων ταυτα και ανθρωπος ο αντεχομενος αυτων και φυλασσων τα σαββατα μη βεβηλουν και διατηρων τας χειρας αυτου μη ποιειν αδικημα μη λεγετω ο αλλογενης ο προσκειμενος προς κυριον αφορει με αρα κυριος απο του λαου αυτου και μη λεγετω ο ευνουχος οτι εγω ειμι ξυλον ξηρον ταδε λεγει κυριος τοις ευνουχοις οσοι αν φυλαξωνται τα σαββατα μου και εκλεξωνται α εγω θελω και αντεχωνται της διαθηκης μου δωσω αυτοις εν τω οικω μου και εν τω τειχει μου τοπον ονομαστον χρειττω υιων και θυγατερων ονομα αιωνιον δωσω αυτοις και ουκ εκλειψει και τοις αλλογενεσι τοις προσκειμενοις κυριω δουλευειν αυτω και αγαπαν το ονομα κυριου του ειναι αυτω εις

δουλους και δουλαις και παντας τους φυλασσομενους τα σαββατα μου μη βεβηλουν και αντεχομενους της διαθηκης μου εισαξω αυτους εις το ορος το αγιον μου και ευφρανω αυτους εν τω οικω της προσευχης μου τα ολοκαυτωματα αυτων και αι θυσιαι αυτων εσονται δεχται επι του θυσιαστηριου μου ο γαρ οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν ειπεν κυριος ο συναγων τους διεσπαρμενους ισραηλ οτι συναξω επ αυτον συναγωγην παντα τα θηρια τα αγρια δευτε φαγετε παντα τα θηρια του δρυμου ιδετε οτι παντες εκτετυφλωνται ουκ εγνωσαν φρονησαι παντες κυνες ενοι ου δυνησονται υλακτειν ενυπνιαζομενοι κοιτην φιλουντες νυσταξαι και οι κυνες αναιδεις τη ψυχη ουκ ειδοτες πλησμονην και εισιν πονηροι ουκ ειδοτες συνεσιν παντες εν ταις οδοις αυτων εξηκολουθησαν εκαστος κατα το εαυτου ιδετε ως ο δικαιος απωλετο και ουδεις εκδεχεται τη καρδια και ανδρες δικαιο αιρονται και ουδεις κατανοει απο γαρ προσωπου αδικιας ηρται ο δικαιος εσται εν ειρηνη η ταφη αυτου ηρται εκ του μεσου υμεις δε προσαγαγετε ωδε υιοι ανομοι σπερμα μοιχων και πορνης εν τινι ενετρυφησατε και επι τινα ηνοιξατε το στομα υμων και επι τινα εχαλασατε την γλωσσαν υμων ουχ υμεις εστε τεχνα απωλειας σπερμα ανομον οι παρακαλουντες επι τα ειδωλα υπο δενδρα δασεα σφαζοντες τα τεκνα αυτων εν ταις φαραγξιν ανα μεσον των πετρων εκεινη σου η μερις ουτος σου ο κληρος κακεινοις εξεχεας σπονδας κακεινοις ανηνεγκας θυσιας επι τουτοις ουν ουκ οργισθησομαι επ ορος υψηλον και μετεωρον εκει σου η κοιτη κακει ανεβιβασας θυσιας και οπισω των σταθμων της θυρας σου εθηκας μνημοσυνα σου ωου οτι εαν απ εμου αποστης πλειον τι εξεις ηγαπησας τους κοιμωμενους μετα σου και επληθυνας την πορνειαν σου μετ αυτων και πολλους εποησας τους μακραν απο σου και απεστειλας πρεσβεις υπερ τα ορια σου και απεστρεψας και εταπεινωθης εως αδου ταις πολυοδιαις σου εκοπιασας και ουκ ειπας παυσομαι ενισχυουσα οτι επραξας ταυτα δια τουτο ου κατεδεθηθης μου συ τινα ευλαβηθεις εφοβηθης και εψευσω με και ουκ εμνησθης μου ουδε ελαβες με εις την διανοιαν ουδε εις την καρδιαν σου καγω σε ιδων παρορω και εμε ουκ εφοβηθης καγω απαγγελω την δικαιοσυνην μου και τα κακα σου α ουκ ωφελησουσιν σε οταν αναβοησης εξελεσθωσαν σε εν τη θλιψει σου τουτουτος γαρ παντας ανεμος λημφεται και αποισει καταιγεις οι δε αντεχομενοι μου κτησονται γην και κληρονομησουσιν το ορος το αγιον μου και ερουσιν καθαρισατε απο προσωπου αυτου οδους και αρατε σκωλα απο της οδου του λαου μου ταδε λεγει κυριος ο υψιστος ο εν υψηλοις κατοικων τον αιωνα αγιος εν αγιοις ονομα αυτω κυριος υψιστος εν αγιοις αναπαυομενος και ολιγοψυχους διδους μακροθυμιαν και διδους ζωην τοις συντετριμμενοις την καρδιαν ουκ εις τον αιωνα εκδικησω υμας ουδε δια παντος οργισθησομαι υμιν πνευμα γαρ παρ εμου εξελειφεται και πνοην πασαν εγω εποησα δι αμαρτιαν βραχυ τι ελυπησα αυτον και επαταξα αυτον και απεστρεψα το προσωπον μου απ αυτου και ελυπηθη και επορευθη στυγνος εν ταις οδοις αυτου τας οδους αυτου εωρακα και ιασαμην αυτον και παρεκαλεσα αυτον και εδωκα αυτω παρακλησιν αληθινην ειρηνην επ ειρηνην τοις μακραν και τοις εγγυς ουσιν και ειπεν κυριος ιασομαι αυτους οι δε αδικοι ουτως κλυδωνισθησονται και αναπαυσασθαι ου δυνησονται ουκ εστιν χαρειν τοις ασεβεσιν ειπεν κυριος ο θεος αναβοησον εν ισχυι και μη φειση

ως σαλπιγγα υψωσον την φωνην σου και αναγγειλον τω λαω μου τα αμαρτηματα αυτων και τω οικω ιακωβ τας ανομιαις αυτων εμε ημεραν εξ ημερας ζητουσιν και γωναι μου τας οδους επιθυμουσιν ως λαος δικαιοσυνην πεποιηκως και κρισιν θεου αυτου μη εγκαταλελοιπως αιτουσιν με νυν κρισιν δικαιαν και εγγιζειν θεω επιθυμουσιν λεγοντες τι οτι ενηστευσαμεν και ουκ ειδες εταπεινωσαμεν τας ψυχας ημων και ουκ εγνωσ εν γαρ ταις ημεραις των νηστειων υμων ευρισκετε τα θεληματα υμων και παντας τους υποχειριους υμων υπονυσσετε ει εις κρισεις και μαχας νηστευετε και τυπτετε πυγμαις ταπεινον ινα τι μοι νηστευετε ως σημερον ακουσθηναι εν κραυγη την φωνην υμων ου ταυτην την νηστειαν εξελεξαμην και ημεραν ταπεινουν ανθρωπον την ψυχην αυτου ουδ αν καμψης ως κρικον τον τραχηλον σου και σακκον και σποδον υποστρωση ουδ ουτως καλεσετε νηστειαν δεκτην ουχι τοιαυτην νηστειαν εγω εξελεξαμην λεγει κυριος αλλα λυε παντα συνδεσμον αδικιας διαλυε στραγγαλιας βιαων συναλλαγματος αποστελλε τεθραυσμενους εν αφεσει και πασαν συγγραφην αδικον διασπα διαθρυπτε πεινωντι τον αρτον σου και πτωχους αστεγους εισαγε εις τον οικον σου εαν ιδης γυμνον περιβαλε και απο των οικειων του σπερματος σου ουκ υπεροψη τοτε ραγησεται προιμον το φως σου και τα ιαματα σου ταχυ ανατελει και προπορευεται εμπροσθεν σου η δικαιοσυνη σου και η δοξα του θεου περιστελει σε τοτε βοηση και ο θεος εισακουσεται σου ετι λαλουντος σου ερει ιδου παρειμι εαν αφελης απο σου συνδεσμον και χειροτονιαν και ρημα γογγυσμου και δως πεινωντι τον αρτον εκ ψυχης σου και ψυχην τεταπεινωμενην εμπλησης τοτε ανατελει εν τω σκοτει το φως σου και το σκοτος σου ως μεσημβρια και εσται ο θεος σου μετα σου δια παντος και εμπλησθησθαι καθαπερ επιθυμει η ψυχη σου και τα οστα σου πιανθησεται και εση ως κηπος μεθυσων και ως πηγη ην μη εξελιπεν υδωρ και τα οστα σου ως βοτανη ανατελει και πιανθησεται και κληρονομησουσι γενεας γενεων και οικοδομηθησονται σου αι ερημοι αιωνιοι και εσται σου τα θεμελια αιωνια γενεων γενεαις και κληθησθαι οικοδομος φραγμων και τους τριβους τους ανα μεσον παυσεις εαν αποστρεψης τον ποδα σου απο των σαββατων του μη ποιειν τα θεληματα σου εν τη ημερα τη αγια και καλεσεις τα σαββατα τρυφερα αγια τω θεω σου ουκ αρεις τον ποδα σου επ εργω ουδε λαλησεις λογον εν οργη εκ του στοματος σου και εση πεποιθως επι κυριον και αναβιβασει σε επι τα αγαθα της γης και ψωμει σε την κληρονομιαν ιακωβ του πατρος σου το γαρ στομα κυριου ελαλησεν ταυτα μη ουκ ισχυει η χειρ κυριου του σωσαι η εβαρυνεν το ους αυτου του μη εισακουσαι αλλα τα αμαρτηματα υμων διιστωςιν ανα μεσον υμων και του θεου και δια τας αμαρτιας υμων απεστρεψεν το προσωπον αυτου αφ υμων του μη ελεησαι αι γαρ χειρες υμων μεμολυμμεναι αιματι και οι δακτυλοι υμων εν αμαρτιας τα δε χειλη υμων ελαλησεν ανομιαν και η γλωσσα υμων αδικιαν μελετα ουδεις λαλει δικαια ουδε εστιν κρισις αληθινη πεποιθασιν επι ματαιοις και λαλουσιν κενα οτι κυουσιν πονον και τικτουσιν ανομιαν ωα ασπιδων ερρηξαν και ιστον αραχνης υφαινουσιν και ο μελλων των ωων αυτων φαγειν συντριψας ουριον ευρεν και εν αυτω βασιλίσκος ο ιστος αυτων ουκ εσται εις ματιον ουδε μη περιβαλωνται απο των εργων αυτων τα γαρ εργα αυτων εργα ανομιαις οι δε ποδες αυτων επι πονηριαν τρεχουσιν ταχινوي εκχεαι αιμα και οι διαλογισμοι αυτων δια-

λογισμοι αφρονων συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων και οδον ειρηνης ουκ οιδασιν και ουκ εστιν χρισις εν ταις οδοις αυτων αι γαρ τριβοι αυτων διεστραμμεναι ας διοδευουσιν και ουκ οιδασιν ειρηνην δια τουτο απεστη η χρισις απ αυτων και ου μη καταλαβη αυτους δικαιοσυνη υπομειναντων αυτων φως εγενετο αυτοις σκοτος μειναντες αυγην εν αωρια περιεπατησαν ψηλαφησουςιν ως τυφλοι τοιχον και ως ουχ υπαρχοντων οφθαλμων ψηλαφησουςιν και πεσουνται εν μεσημβρια ως εν μεσονυκτιω ως αποθνησκοντες στεναξουσιν ως αρκος και ως περιστερα αμα πορευονται ανεμειναμεν χρισιν και ουκ εστιν σωτηρια μακραν αφεστηκεν αφ ημων πολλη γαρ ημων η ανομια εναντιον σου και αι αμαρτια ημων αντεστησαν ημιν αι γαρ ανομιαι ημων εν ημιν και τα αδικηματα ημων εγνωμεν ησεβησαμεν και εψευσαμεθα και απεστημεν απο οπισθεν του θεου ημων ελαλησαμεν αδικα και ηπειθησαμεν εκυομεν και εμελετησαμεν απο καρδιας ημων λογους αδικους και απεστησαμεν οπισω την χρισιν και η δικαιοσυνη μακραν αφεστηκεν οτι καταναλωθη εν ταις οδοις αυτων η αληθεια και δι ευθειας ουκ ηδυναντο διελθειν και η αληθεια ηρται και μετεστησαν την διανοιαν του συνιεναι και ειδεν κυριος και ουκ ηρεσεν αυτω οτι ουκ ην χρισις και ειδεν και ουκ ην ανηρ και κατενοησεν και ουκ ην ο αντιληψομενος και ημυνατο αυτους τω βραχιονι αυτου και τη ελεημοσυνη εστηρισατο και ενεδυσατο δικαιοσυνην ως θωρακα και περιεθετο περικεφαλαιαν σωτηριου επι της κεφαλης και περιεβαλετο ιματιον εκδικησεως και το περιβολαιον ως ανταποδωσων ανταποδοσιν ονειδος τοις υπεναντιοις και φοβηθησονται οι απο δυσμων το ονομα κυριου και οι απ ανατολων ηλιου το ονομα το ενδοξον ηξει γαρ ως ποταμος βιαιος η οργη παρα κυριου ηξει μετα θυμου και ηξει ενεκεν σιων ο ρυομενος και αποστρεφει ασεβειας απο ιακωβ και αυτη αυτοις η παρ εμου διαθηκη ειπεν κυριος το πνευμα το εμον ο εστιν επι σοι και τα ρηματα α εδωκα εις το στομα σου ου μη εκλιπη εκ του στοματος σου και εκ του στοματος του σπερματος σου ειπεν γαρ κυριος απο του νυν και εις τον αιωνα φωτιζου φωτιζου ιερουσαλημ ηκει γαρ σου το φως και η δοξα κυριου επι σε ανατεταλκεν ιδου σκοτος και γνοφος καλυψει γην επ εθνη επι δε σε φανησεται κυριος και η δοξα αυτου επι σε οφηθησεται και πορευονται βασιλεις τω φωτι σου και εθνη τη λαμπροτητι σου αρον κυκλω τους οφθαλμους σου και ιδε συνηγμενα τα τεκνα σου ιδου ηκασιν παντες οι υιοι σου μακροθεν και αι θυγατρες σου επ ωμων αρθησονται τοτε οψη και φοβηθηθη και εκστηση τη καρδια οτι μεταβαλει εις σε πλουτος θαλασσης και εθνων και λαων και ηξουσιν σοι αγγελαι καμηλων και καλυψουσιν σε καμηλοι μαδιαμ και γαιφα παντες εκ σαβα ηξουσιν φεροντες χρυσιον και λιβανον οισουσιν και το σωτηριον κυριου ευαγγελιουνται και παντα τα προβατα κηδαρ συναχθησονται σοι και κριοι ναβαιωθ ηξουσιν σοι και ανενεχθησεται δεχτα επι το θυσιαστηριον μου και ο οικος της προσευχης μου δοξασθησεται τινες οιδε ως νεφελαι πετανται και ως περιστερα συν νεοσσοις εμε νησοι υπεμειναν και πλοια θαρσις εν πρωτοις αγαγειν τα τεκνα σου μακροθεν και τον αργυρον και τον χρυσον μετ αυτων δια το ονομα κυριου το αγιον και δια το τον αγιον του ισραηλ ενδοξον ειναι και οικοδομησουςιν αλλογενεις τα τειχη σου και οι βασιλεις αυτων παραστησονται σοι δια γαρ οργην μου επαταξα σε και δια ελεον ηγαπησα σε και ανοιχθησονται αι πυλαι σου δια πα-

ντος ημερας και νυχτος ου κλεισθησονται εισαγαγειν προς σε δυναμιν
εθνων και βασιλεις αγομενους τα γαρ εθνη και οι βασιλεις οιτινες ου
δουλευσουσιν σοι απολουνται και τα εθνη ερημια ερημωθησονται και
η δοξα του λιβανου προς σε ηξει εν κυπαρισσω και πευκη και κεδρω
αμα δοξασαι τον τοπον τον αγιον μου και πορευσονται προς σε δε-
δοικότες υιοι ταπεινωσαντων σε και παροξυναντων σε και κληθηση
πολις κυριου σιων αγιου ισραηλ δια το γεγενησθαι σε εγκαταλειμ-
μενην και μεμισμημενην και ουκ ην ο βοηθων και θησω σε αγαλλιαμα
αιωνιον ευφροσυνην γενεων γενεαις και θηλασεις γαλα εθνων και
πλουτον βασιλειων φαγεσαι και γνωση οτι εγω κυριος ο σωζων σε
και εξαιρουμενος σε θεος ισραηλ και αντι χαλκου οισω σοι χρυσιον
αντι δε σιδηρου οισω σοι αργυριον αντι δε ξυλων οισω σοι χαλκον
αντι δε λιθων σιδηρον και δωσω τους αρχοντας σου εν ειρηνη και
τους επισκοπους σου εν δικαιοσυνη και ουκ ακουσθησεται ετι αδικια
εν τη γη σου ουδε συντριμμα ουδε ταλαιπωρια εν τοις οριοις σου
αλλα κληθησεται σωτηριον τα τειχη σου και αι πυλαι σου γλυμμα και
ουκ εσται σοι ο ηλιος εις φως ημερας ουδε ανατολη σεληνης φωτιει
σοι την νυχτα αλλ εσται σοι κυριος φως αιωνιον και ο θεος δοξα σου
ου γαρ δυσεται ο ηλιος σοι και η σεληνη σοι ουκ εκλειφει εσται γαρ
κυριος σοι φως αιωνιον και αναπληρωθησονται αι ημεραι του πενθους
σου και ο λαος σου πας δικαιος και δι αιωνος κληρονομησουσιν την
γην φυλασσων το φυτευμα εργα χειρων αυτου εις δοξαν ο ολιγοστος
εσται εις χιλιαδας και ο ελαχιστος εις εθνος μεγα εγω κυριος κατα
καιρον συναξω αυτους πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισην με
ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν με ιασασθαι τους συντετριμμε-
νους τη καρδια κηρυξαι αιχμαλτωις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν
καλεσαι ενιαυτον κυριου δεκτον και ημεραν ανταποδοσεως παρακα-
λεσαι παντας τους πενθουντας δοθηναι τοις πενθουσιν σιων δοξαν
αντι σποδου αλειμμα ευφροσυνης τοις πενθουσιν καταστολην δοξης
αντι πνευματος ακηδιας και κληθησονται γενεαι δικαιοσυνης φυτευμα
κυριου εις δοξαν και οικοδομησουσιν ερημους αιωνιας εξηρημωμενας
προτερον εξαναστησουσιν και καινιουσιν πολεις ερημους εξηρημωμε-
νας εις γενεας και ηξουσιν αλλογενεις ποιμαινοντες τα προβατα σου
και αλλοφυλοι αροτριες και αμπελουργοι υμεις δε ιερεις κυριου κλη-
θησεσθε λειτουργοι θεου ισχυν εθνων κατεδεσθε και εν τω πλουτω
αυτων θαυμασθησεσθε ουτως εκ δευτερας κληρονομησουσιν την γην
και ευφροσυνη αιωνιος υπερ κεφαλης αυτων εγω γαρ ειμι κυριος ο
αγαπων δικαιοσυνην και μισων αρπαγματα εξ αδικιας και δωσω τον
μοχθον αυτων δικαιοις και διαθηκην αιωνιον διαθησεται αυτοις και
γνωσθησεται εν τοις εθνεσιν το σπερμα αυτων και τα εκγονα αυτων
πας ο ορων αυτους επιγνωσεται αυτους οτι ουτοι εισιν σπερμα ηυλο-
γημενον υπο θεου και ευφροσυνη ευφρανθησονται επι κυριον αγαλ-
λιασθω η ψυχη μου επι τω κυριω ενεδυσεν γαρ με ιματιον σωτηριου
και χιτωνα ευφροσυνης ως νυμφιω περιεθηκεν μοι μιτραν και ως νυμ-
φην κατεκοσμησεν με κοσμω και ως γην αυξουσαν το ανθος αυτης
και ως κηπος τα σπερματα αυτου ουτως ανατελει κυριος δικαιοσυνην
και αγαλλιαμα εναντιον παντων των εθνων δια σιων ου σιωπησομαι
και δια ιερουσαλημ ουκ ανησω εως αν εξελθη ως φως η δικαιοσυνη
μου το δε σωτηριον μου ως λαμπας καυθησεται και οφονται εθνη
την δικαιοσυνην σου και βασιλεις την δοξαν σου και καλεσει σε το

ονομα σου το καινον ο ο κυριος ονομασει αυτο και εση στεφανος καλλους εν χειρι κυριου και διαδημα βασιλειας εν χειρι θεου σου και ουκετι κληθήσῃ καταλελειμμενη και η γη σου ου κληθήσεται ερημος σοι γαρ κληθήσεται θελημα εμον και τη γη σου οικουμενη και ως συνοικων νεανισκος παρθενω ουτως κατοικησουσιν οι υιοι σου μετα σου και εσται ον τροπον ευφρανθήσεται νυμφιος επι νυμφη ουτως ευφρανθήσεται κυριος επι σοι και επι των τειχεων σου ιερουσαλημ κατεστησα φυλακας ολην την ημεραν και ολην την νυκτα οι δια τελους ου σιωπησονται μμνησκομενοι κυριου ουκ εστιν γαρ υμιν ομοιος εαν διορθωση και ποιηση ιερουσαλημ αγαυριαμα επι της γης ωμοσεν κυριος κατα της δεξιας αυτου και κατα της ισχυος του βραχιονος αυτου ει επι δωσω τον σιτον σου και τα βρωματα σου τοις εχθροις σου και ει επι πιονται υιοι αλλοτριου τον οινον σου εφ ω εμοχθήσας αλλ η οι συναγοντες φαγονται αυτα και αινεσουσιν κυριον και οι συναγοντες πιονται αυτα εν ταις επαυλεσιν ταις αγιας μου πορευεσθε δια των πυλων μου και οδοποιησατε τω λαω μου και τους λιθους τους εκ της οδου διαφριψατε εξαρκατε συσσημον εις τα εθνη ιδου γαρ κυριος εποίησεν ακουστον εως εσχατου της γης ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου σοι ο σωτηρ παραγινεται εχων τον εαυτου μισθον και το εργον προ προσωπου αυτου και καλεσει αυτον λαον αγιον λελυτρωμενον υπο κυριου συ δε κληθήσῃ επιζητουμενη πολις και ουκ εγκαταλελειμμενη τις ουτος ο παραγινομενος εξ εδωμ ερυθρημα ιματιων εκ βοσκορ ουτως ωραιος εν στολη βια μετα ισχυος εγω διαλεγομαι δικαιοσυνην και χρισιν σωτηριου δια τι σου ερυθρα τα ιματια και τα ενδυματα σου ως απο πατητου ληνου πληρης καταπεπατημενης και των εθνων ουκ εστιν ανηρ μετ εμου και κατεπατησα αυτους εν θυμω και κατεθλασα αυτους ως γην και κατηγαγον το αιμα αυτων εις γην ημερα γαρ ανταποδοσεως επηλθεν αυτοις και ενιαυτος λυτρωσεως παρεστιν και επεβλεψα και ουδεις βοηθος και προσενοησα και ουθεις αντελαμβανετο και ερρυσατο αυτους ο βραχιων μου και ο θυμος μου επεστη και κατεπατησα αυτους τη οργη μου και κατηγαγον το αιμα αυτων εις γην τον ελεον κυριου εμνησθην τας αρετας κυριου εν πασιν οις ο κυριος ημιν ανταποδιδωσιν κυριος κριτης αγαθος τω οικω ισραηλ επαγει ημιν κατα το ελεος αυτου και κατα το πληθος της δικαιοσυνης αυτου και ειπεν ουχ ο λαος μου τεκνα ου μη αθετησωσιν και εγενετο αυτοις εις σωτηριαν εκ πασης θλιψεως ου πρεσβυς ουδε αγγελος αλλ αυτος κυριος εσωσεν αυτους δια το αγαπαν αυτους και φειδεσθαι αυτων αυτος ελυτρωσατο αυτους και ανελαβεν αυτους και υψωσεν αυτους πασας τας ημερας του αιωνος αυτοι δε ηπειθησαν και παρωξυναν το πνευμα το αγιον αυτου και εστραφη αυτοις εις εχθραν και αυτος επολεμησεν αυτους και εμνησθη ημερων αιωνιων ο αναβιβασας εκ της γης τον ποιμενα των προβατων που εστιν ο θεις εν αυτοις το πνευμα το αγιον ο αγαγων τη δεξια μωυσην ο βραχιων της δοξης αυτου κατισχυσεν υδωρ απο προσωπου αυτου ποιησαι αυτω ονομα αιωνιον ηγαγεν αυτους δια της αβυσσου ως ιππον δι ερημου και ουκ εκοπιασαν και ως κτηνη δια πεδιου κατεβη πνευμα παρα κυριου και ωδηγησεν αυτους ουτως ηγαγες τον λαον σου ποιησαι σεαυτω ονομα δοξης επιστρεψον εκ του ουρανου και ιδε εκ του οικου του αγιου σου και δοξης που εστιν ο ζηλος σου και η ισχυς σου που εστιν το πληθος του ελεους σου και των οικτιρμων σου οτι ανεσχου ημων συ

γαρ ημων ει πατηρ οτι αβρααμ ουκ εγνω ημας και ισραηλ ουκ επεγνω ημας αλλα συ κυριε πατηρ ημων ρυσαι ημας απ αρχης το ονομα σου εφ ημας εστιν τι επλανησας ημας κυριε απο της οδου σου εσκληρυνας ημων τας καρδιας του μη φοβεισθαι σε επιστρεψον δια τους δουλους σου δια τας φυλας της κληρονομιας σου ινα μικρον κληρονομησωμεν του ορους του αγιου σου οι υπεναντιοι ημων κατεπατησαν το αγιασμα σου εγενομεθα ως το απ αρχης οτε ουκ ηρξας ημων ουδε επεκληθη το ονομα σου εφ ημας εαν ανοιξης τον ουρανον τρομος λημψεται απο σου ορη και τακησονται ως κηρος απο πυρος τηκεται και κατακαυσει πυρ τους υπεναντιους και φανερον εσται το ονομα κυριου εν τοις υπεναντιοις απο προσωπου σου εθνη ταραχθησονται οταν ποιης τα ενδοξα τρομος λημψεται απο σου ορη απο του αιωνος ουκ ηκουσαμεν ουδε οι οφθαλμοι ημων ειδον θεον πλην σου και τα εργα σου α ποιησεις τοις υπομενουσιν ελεον συναντησεται γαρ τοις ποιουσιν το δικαιον και των οδων σου μνησθησονται ιδου συ ωργισθης και ημεις ημαρτομεν δια τουτο επλανηθημεν και εγεννηθημεν ως ακαθαρτοι παντες ημεις ως ρακος αποκαθημενης πασα η δικαιοσυνη ημων και εξερρυημεν ως φυλλα δια τας ανομιας ημων ουτως ανεμος οισει ημας και ουκ εστιν ο επικαλουμενος το ονομα σου και ο μνησθεις αντιλαβεσθαι σου οτι απεστρεψας το προσωπον σου αφ ημων και παρεδωκας ημας δια τας αμαρτιας ημων και νυν κυριε πατηρ ημων συ ημεις δε πηλος εργον των χειρων σου παντες μη οργιζου ημιν σφοδρα και μη εν καιρω μνησθης αμαρτιων ημων και νυν επιβλεψον οτι λαος σου παντες ημεις πολις του αγιου σου εγεννηθη ερημος σιων ως ερημος εγεννηθη ιερουσαλημ εις καταραν ο οικος το αγιον ημων και η δοξα ην ηυλογησαν οι πατερες ημων εγεννηθη πυρικαυστος και παντα τα ενδοξα συνεπεσεν και επι πασι τουτοις ανεσχου κυριε και εσιωπησας και εταπεινωσας ημας σφοδρα εμφανης εγενομενη τοις εμε μη ζητουσιν ευρεθην τοις εμε μη επερωτωσιν ειπα ιδου ειμι τω εθνει οι ουκ εκαλεσαν μου το ονομα εξεπετασα τας χειρας μου ολην την ημεραν προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα οι ουκ επορευθησαν οδω αληθινη αλλ οπισω των αμαρτιων αυτων ο λαος ουτος ο παροξυνων με εναντιον εμου δια παντος αυτοι θυσιαζουσιν εν τοις κηποις και θυμιωσιν επι ταις πλινθοις τοις δαιμονιοις α ουκ εστιν και εν τοις μνημασιν και εν τοις σπηλαιois κοιμωνται δι ενυπνια οι εσθοντες κρεα υεια και ζωμον θυσιων μεμολυμμενα παντα τα σκευη αυτων οι λεγοντες πορρω απ εμου μη εγγισης μου οτι καθαρος ειμι ουτος καπνος του θυμου μου πυρ καιεται εν αυτω πασας τας ημερας ιδου γεγραπται ενωπιον μου ου σιωπησω εως αν αποδω εις τον κολπον αυτων τας αμαρτιας αυτων και των πατερων αυτων λεγει κυριος οι εθυμιασαν επι των ορεων και επι των βουνων ωνειδισαν με αποδωσω τα εργα αυτων εις τον κολπον αυτων ουτως λεγει κυριος ον τροπον ευρεθησεται ο ρωξ εν τω βοτρυι και ερουσιν μη λυμνην αυτον οτι ευλογια κυριου εστιν εν αυτω ουτως ποιησω ενκεν του δουλευοντος μοι τουτου ενκεν ου μη απολεσω παντας και εξαξω το εξ ιακωβ σπερμα και το εξ ιουδα και κληρονομησει το ορος το αγιον μου και κληρονομησουσιν οι εκλεκτοι μου και οι δουλοι μου και κατοικησουσιν εκει και εσονται εν τω δρυμω επαυλεις ποιμνιων και φαραγξ χωρ εις αναπαυσιν βουκολιων τω λαω μου οι εξητησαν με υμεις δε οι εγχαταλιποντες με και επιπλανηανομενοι το ορος το αγιον μου και ετοιμαζοντες τω

δαιμονι τραπεζαν και πληρουντες τη τυχη κερασμα εγω παραδωσω υμας εις μαχαιραν παντες εν σφαγη πεσεισθε οτι εκαλεσα υμας και ουχ υπηκουσατε ελαλησα και παρηκουσατε και εποιησατε το πονηρον εναντιον εμου και α ουκ εβουλομην εξελεξασθε δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου οι δουλευοντες μοι φαγονται υμεις δε πεινασετε ιδου οι δουλευοντες μοι πιονται υμεις δε διψησετε ιδου οι δουλευοντες μοι ευφρανθησονται υμεις δε αισχυνθησεσθε ιδου οι δουλευοντες μοι α-γαλλιασονται εν ευφροσυνη υμεις δε κεκραξεσθε δια τον πονον της καρδιας υμων και απο συντριβης πνευματος ολολυξετε καταλειψετε γαρ το ονομα υμων εις πλησμονην τοις εκλεκτοις μου υμας δε ανελει κυριος τοις δε δουλευουσιν αυτω κληθησεται ονομα καινον ο ευλογηθησεται επι της γης ευλογησουσιν γαρ τον θεον τον αληθι-νον και οι ομνυοντες επι της γης ομουνται τον θεον τον αληθινον επιλησονται γαρ την θλιψιν αυτων την πρωτην και ουκ αναβησεται αυτων επι την καρδιαν εσται γαρ ο ουρανος καινος και η γη καινη και ου μη μνησθωσιν των προτερων ουδ ου μη επελθη αυτων επι την καρδιαν αλλ ευφροσυνην και αγαλλιαμα ευρησουσιν εν αυτη οτι ιδου εγω ποιω ιερουσαλημ αγαλλιαμα και τον λαον μου ευφροσυνην και αγαλλιασομαι επι ιερουσαλημ και ευφρανθησομαι επι τω λαω μου και ουκετι μη ακουσθη εν αυτη φωνη κλαυθμου ουδε φωνη κραυ-γης και ου μη γενηται εκει αωρος και πρεσβυτης ος ουκ εμπλησει τον χρονον αυτου εσται γαρ ο νεος εκατον ετων ο δε αποθνησκων αμαρτωλος εκατον ετων και επικαταρατος εσται και οικοδομησουσιν οικιας και αυτοι ενοικησουσιν και καταφυτευσουσιν αμπελωνας και αυτοι φαγονται τα γεννηματα αυτων και ου μη οικοδομησουσιν και αλλοι ενοικησουσιν και ου μη φυτευσουσιν και αλλοι φαγονται κα-τα γαρ τας ημερας του ξυλου της ζωης εσονται αι ημεραι του λαου μου τα εργα των πονων αυτων παλαιωσουσιν οι δε εκλεκτοι μου ου κοπιασουσιν εις κενον ουδε τεκνοποιησουσιν εις καταραν οτι σπερμα ηυλογημενον υπο θεου εστιν και τα εκγονα αυτων μετ αυτων εσονται και εσται πριν κεκραξαι αυτους εγω επακουσομαι αυτων ετι λαλου-ντων αυτων ερω τι εστιν τοτε λυκοι και αρνες βοσκηθησονται αμα και λεων ως βους φαγεται αχυρα οφισ δε γην ως αρτον ουκ αδικησουσιν ουδε μη λυμανουνται επι τω ορει τω αγιω μου λεγει κυριος ουτως λεγει κυριος ο ουρανος μοι θρονος η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησετε μοι η ποιος τοπος της καταπαυσεως μου παντα γαρ ταυτα εποιησεν η χειρ μου και εστιν εμα παντα ταυτα λεγει κυριος και επι τινα επιβλεψω αλλ η επι τον ταπεινον και ησυ-χιον και τρεμοντα τους λογους μου ο δε ανομος ο θυων μοι μοσχον ως ο αποκτεννων κυνα ο δε αναφερων σεμιδαλιν ως αιμα υειον ο διδους λιβανον εις μνημοσυνον ως βλασφημος και ουτοι εξελεξαντο τας οδους αυτων και τα βδελυγματα αυτων α η ψυχη αυτων ηθελησεν καγω εκλεξομαι τα εμπαιγματα αυτων και τας αμαρτίας ανταποδωσω αυτοις οτι εκαλεσα αυτους και ουχ υπηκουσαν μου ελαλησα και ουκ ηκουσαν και εποιησαν το πονηρον εναντιον μου και α ουκ εβουλομην εξελεξαντο ακουσατε το ρημα κυριου οι τρεμοντες τον λογον αυτου ειπατε αδελφοι ημων τοις μισουσιν ημας και βδελυσσομενοις ινα το ονομα κυριου δοξασθη και οφθη εν τη ευφροσυνη αυτων κακεινοι αι-σχυνθησονται φωνη κραυγης εκ πολεως φωνη εκ ναου φωνη κυριου ανταποδιδοντας ανταποδοσιν τοις αντικειμενοις πριν η την ωδινουσαν

τεκειν πριν ελθειν τον πονον των ωδινων εξεφυγεν και ετεκεν αρσεν τις ηκουσεν τοιουτο και τις εωρακεν ουτως η ωδινεν γη εν μια ημερα η και ετεχθη εθνος εις απαξ οτι ωδινεν και ετεκεν σιων τα παιδια αυτης εγω δε εδωκα την προσδοκιαν ταυτην και ουκ εμνησθης μου ειπεν κυριος ουκ ιδου εγω γεννωσαν και στειραν εποιησα ειπεν ο θεος ευφρανθητι ιερουσαλημ και πανηγυρισατε εν αυτη παντες οι αγαπωντες αυτην χαρητε χαρα παντες οσοι πενθειτε επ αυτης ινα θηλασητε και εμπλησθητε απο μαστου παρακλησεως αυτης ινα εκθηλασαντες τρυφησητε απο εισοδου δοξης αυτης οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκκλινω εις αυτους ως ποταμος ειρηνης και ως χειμαρρους επικλυζων δοξαν εθνων τα παιδια αυτων επ ωμων αρθησονται και επι γονατων παρακληθησονται ως ει τινα μητηρ παρακαλεσει ουτως και εγω παρακαλεσω υμας και εν ιερουσαλημ παρακληθησεσθε και οψεσθε και χαρησεται υμων η καρδια και τα οστα υμων ως βοτανη ανατελει και γνωσθησεται η χειρ κυριου τοις σεβομενοις αυτον και απειλησει τοις απειθουσιν ιδου γαρ κυριος ως πυρ ηξει και ως καταιγίς τα αρματα αυτου αποδουναι εν θυμω εκδικησιν και αποσκοραχισμον εν φλογι πυρος εν γαρ τω πυρι κυριου κριθησεται πασα η γη και εν τη ρομφαια αυτου πασα σαρξ πολλοι τραυματια εσονται υπο κυριου οι αγνιζομενοι και καθαριζομενοι εις τους κηπους και εν τοις προθυροις εσθοντες κρεας υειον και τα βδελυγματα και τον νυν επι το αυτο αναλωθησονται ειπεν κυριος καγω τα εργα αυτων και τον λογισμον αυτων επισταμαι ερχομαι συναγαγειν παντα τα εθνη και τας γλωσσας και ηξουσιν και οφονται την δοξαν μου και καταλειψω επ αυτων σημεια και εξαποστελω εξ αυτων σεσωσμενους εις τα εθνη εις θαρσις και φουδ και λουδ και μοσοχ και θοβελ και εις την ελλαδα και εις τας νησους τας πορρω οι ουκ ακηκοασιν μου το ονομα ουδε εωρακασιν την δοξαν μου και αναγγελουσιν μου την δοξαν εν τοις εθνεσιν και αξουσιν τους αδελφους υμων εκ παντων των εθνων δωρον κυριω μεθ ιππων και αρματων εν λαμπηναις ημιονων μετα σκιαδιων εις την αγιαν πολιν ιερουσαλημ ειπεν κυριος ως αν ενεγκαισαν οι υιοι ισραηλ εμοι τας θυσιας αυτων μετα ψαλμων εις τον οικον κυριου και απ αυτων λημψομαι εμοι ιερεις και λευιτας ειπεν κυριος ον τροπον γαρ ο ουρανός καινός και η γη καινη α εγω ποιω μενει ενωπιον μου λεγει κυριος ουτως στησεται το σπερμα υμων και το ονομα υμων και εσται μηνα εκ μηνος και σαββατον εκ σαββατου ηξει πασα σαρξ ενωπιον μου προσκυνησαι εν ιερουσαλημ ειπεν κυριος και εξελευσονται και οφονται τα κωλα των ανθρωπων των παραβεβηκοτων εν εμοι ο γαρ σκωληξ αυτων ου τελευτησει και το πυρ αυτων ου σβεσθησεται και εσονται εις ορασιν παση σαρκι

το ρημα του θεου ο εγενετο επι ιερειμαν τον του χελκιου εκ των ιερων ος κατακει εν αναθωθ εν γη βενιαμιν ος εγενηθη λογος του θεου προς αυτον εν ταις ημεραις ιωσια υιου αμως βασιλεως ιουδα ετους τρισκαιδεκατου εν τη βασιλεια αυτου και εγενετο εν ταις ημεραις ιωαχιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εως ενδεκατου ετους σεδεκια υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εως της αιχμαλωσιας ιερουσαλημ εν τω πεμπτω μηνι και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων προ του με πλασαι σε εν κοιλια επισταμαι σε και προ του σε εξελθειν εκ μητρας ηγιακα σε προφητην εις εθνη τεθεικα σε και ειπα ω δεσποτα κυριε ιδου ουκ επισταμαι λαλειν οτι νεωτερος εγω ειμι και ειπεν κυριος προς με μη

λεγε οτι νεωτερος εγω ειμι οτι προς παντας ους εαν εξαποστειλω σε πορευση και κατα παντα οσα εαν εντειλωμαι σοι λαλησεις μη φοβηθης απο προσωπου αυτων οτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε λεγει κυριος και εξετεinen κυριος την χειρα αυτου προς με και ηψατο του στοματος μου και ειπεν κυριος προς με ιδου δεδωκα τους λογους μου εις το στομα σου ιδου κατεσταχα σε σημερον επι εθνη και βασιλειας εκριζουν και κατασκαπτειν και απολλυειν και ανοικοδομειν και καταφυτευειν και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων τι συ ορας ιερεμια και ειπα βακτηριαν καρυινην και ειπεν κυριος προς με καλως εωραχας διοτι εγρηγορα εγω επι τους λογους μου του ποιησαι αυτους και εγενετο λογος κυριου προς με εκ δευτερου λεγων τι συ ορας και ειπα λεβητα υποκαιομενον και το προσωπον αυτου απο προσωπου βορρα και ειπεν κυριος προς με απο προσωπου βορρα εκκαυθησεται τα κακα επι παντας τους κατοικουντας την γην διοτι ιδου εγω συγκαλω πασας τας βασιλειας απο βορρα της γης λεγει κυριος και ηξουσιν και θησουσιν εκαστος τον θρονον αυτου επι τα προθυρα των πυλων ιερουσαλημ και επι παντα τα τειχη τα κυκλω αυτης και επι πασας τας πολεις ιουδα και λαλησω προς αυτους μετα κρισεως περι πασης της κακιας αυτων ως εγκατελιπον με και εθυσαν θεοις αλλοτριους και προσεκυνησαν τοις εργοις των χειρων αυτων και συ περιζωσαι την οσφυν σου και αναστηθι και ειπον προς αυτους παντα οσα αν εντειλωμαι σοι μη φοβηθης απο προσωπου αυτων μηδε πτοηθης εναντιον αυτων οτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε λεγει κυριος ιδου τεθεικα σε εν τη σημερον ημερα ως πολιν οχυραν και ως τειχος χαλκουν οχυρον απασιν τοις βασιλευσιν ιουδα και τοις αρχουσιν αυτου και τω λαω της γης και πολεμησουσιν σε και ου μη δυνωνται προς σε διοτι μετα σου εγω ειμι του εξαιρεισθαι σε ειπεν κυριος και ειπεν ταδε λεγει κυριος εμνησθην ελους νεοτητος σου και αγαπης τελειωσεως σου του εξακολουθησαι σε τω αγιω ισραηλ λεγει κυριος αγιος ισραηλ τω κυριω αρχη γεννηματων αυτου παντες οι εσθοντες αυτον πλημμελησουσιν κακα ηξει επ αυτους φησιν κυριος ακουσατε λογον κυριου οικος ιακωβ και πασα πατρια οικου ισραηλ ταδε λεγει κυριος τι ευροσαν οι πατερες υμων εν εμοι πλημμελημα οτι απεστησαν μακραν απ εμου και επορευθησαν οπισω των ματαιων και εματαιωθησαν και ουκ ειπαν που εστιν κυριος ο αναγαγων ημας εκ γης αιγυπτου ο καθοδηγησας ημας εν τη ερημω εν γη απειρω και αβατω εν γη ανυδρω και ακαρπω εν γη εν η ου διωδευσεν εν αυτη ουθεν και ου κατωκησεν εκει υιος ανθρωπου και εισηγαγον υμας εις τον καρμηλον του φαγειν υμας τους καρπους αυτου και τα αγαθα αυτου και εισηλθατε και εμianατε την γην μου και την κληρονομiam μου εθεσθε εις βδελυγμα οι ιερεις ουκ ειπαν που εστιν κυριος και οι αντεχομενοι του νομου ουκ ηπισταντο με και οι ποιμενες ησεβουν εις εμε και οι προφηται επροφητευσον τη βααλ και οπισω ανωφελους επορευθησαν δια τουτο ετι κριθησομαι προς υμας λεγει κυριος και προς τους υιους των υιων υμων κριθησομαι διοτι διεληθετε εις νησους χετιιμ και ιδετε και εις κηδαρ αποστειλατε και νοησατε σφοδρα και ιδετε ει γεγονεν τοιαυτα ει αλλαζονται εθνη θεους αυτων και ουτοι ουκ εισιν θεοι ο δε λαος μου ηλλαξατο την δοξαν αυτου εξ ης ουκ ωφεληθησονται εξεστη ο ουρανος επι τουτω και εφριξεν επι πλειον σφοδρα λεγει κυριος οτι δυο πονηρα εποησεν ο λαος μου εμε εγκατελιπον

πηγην υδατος ζωης και ωρυξαν εαυτοις λακκους συντετριμμενους οι ου δυνησονται υδωρ συνεχειν μη δουλος εστιν ισραηλ η οικογενης εστιν δια τι εις προνομην εγενετο επ αυτον ωρυοντο λεοντες και εδωκαν την φωνην αυτων οι εταξαν την γην αυτου εις ερημον και αι πολεις αυτου κατεσκαφησαν παρα το μη κατοικεισθαι και υιοι μεμφεως και ταφνας εγνωσαν σε και κατεπαιζον σου ουχι ταυτα εποιησεν σοι το καταλιπειν σε εμε λεγει κυριος ο θεος σου και νυν τι σοι και τη οδω αιγυπτου του πιειν υδωρ γηων και τι σοι και τη οδω ασσυριων του πιειν υδωρ ποταμων παιδευσει σε η αποστασια σου και η κακια σου ελεγξει σε και γνωθι και ιδε οτι πικρον σοι το καταλιπειν σε εμε λεγει κυριος ο θεος σου και ουκ ευδοκησα επι σοι λεγει κυριος ο θεος σου οτι απ αιωνος συνετριψας τον ζυγον σου διεσπασας τους δεσμους σου και ειπας ου δουλευσω αλλα πορευομαι επι παν βουνον υψηλον και υποκατω παντος ξυλου κατασκιου εκει διαχυθησομαι εν τη πορνεια μου εγω δε εφυτευσα σε αμπελον καρποφορον πασαν αληθινην πως εστραψης εις πικριαν η αμπελος η αλλοτρια εαν αποπλυνη εν νιτρω και πληθυνης σεαυτη ποαν κεκληιδωσαι εν ταις αδικιαις σου εναντιον εμου λεγει κυριος πως ερεις ουκ εμειανθην και οπισω της βααλ ουκ επορευθην ιδε τας οδους σου εν τω πολυανδριω και γνωθι τι εποιησας οψε φωνη αυτης ωλολυξεν τας οδους αυτης επλατυνεν εφ υδατα ερημου εν επιθυμιας ψυχης αυτης επνευματοφορειτο παρεδοθη τις επιστρεψει αυτην παντες οι ζητουντες αυτην ου κοπιασουσιν εν τη ταπεινωσει αυτης ευρησουσιν αυτην αποστρεψον τον ποδα σου απο οδου τραχειας και τον φαρυγγα σου απο διψους η δε ειπεν ανδριουμαι οτι ηγαπηκει αλλοτριους και οπισω αυτων επορευετο ως αισχυνη κλεπτου οταν αλω ουτως αισχυνθησονται οι υιοι ισραηλ αυτοι και οι βασιλεις αυτων και οι αρχοντες αυτων και οι ιερεις αυτων και οι προφηται αυτων τω ξυλω ειπαν οτι πατηρ μου ει συ και τω λιθω συ εγεννησας με και εστρεψαν επ εμε νωτα και ου προσωπα αυτων και εν τω καιρω των κακων αυτων ερουσιν αναστα και σωσον ημας και που εισιν οι θεοι σου ους εποιησας σεαυτω ει αναστησονται και σωσουσιν σε εν καιρω της κακωσεως σου οτι κατ αριθμον των πολεων σου ησαν θεοι σου ιουδα και κατ αριθμον διοδων της ιερουσαλημ εθυον τη βααλ ινα τι λαλειτε προς με παντες υμεις ησεβησατε και παντες υμεις ηνομησατε εις εμε λεγει κυριος ματην επαταξα τα τεκνα υμων παιδειαν ουκ εδεξασθε μαχαιρα κατεφαγεν τους προφητας υμων ως λεων ολεθρευων και ουκ εφοβηθητε ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος μη ερημος εγενομην τω ισραηλ η γη κεχερσωμενη δια τι ειπεν ο λαος μου ου κυριευθησομεθα και ουχ ηξομεν προς σε ετι μη επιλησεται νυμφη τον κοσμον αυτης και παρθενος την στηθοδεσμιδα αυτης ο δε λαος μου επελαθετο μου ημερας ων ουκ εστιν αριθμος τι ετι καλον επιτηδευσεις εν ταις οδοις σου του ζητησαι αγαπησιν ουχ ουτως αλλα και συ επονηρευσω του μιαναι τας οδους σου και εν ταις χερσιν σου ευρεθησαν αιματα ψυχων αιθων ουκ εν διορυγμασιν ευρον αυτους αλλ επι παση δρυι και ειπας αιθως ειμι αλλα αποστραφητω ο θυμος αυτου απ εμου ιδου εγω κρινομαι προς σε εν τω λεγειν σε ουχ ημαρτον τι κατεφρονησας σφοδρα του δευτερωσαι τας οδους σου και απο αιγυπτου καταισχυνηθησιν καθως κατησχυνθησιν απο ασσουρ οτι και εντευθεν εξελευση και αι χειρες σου επι της κεφαλης σου οτι απωσατο κυριος την ελπιδα σου και

οὐκ εὐδοκῶθησεν ἐν αὐτῇ εἰς ἀποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀπελθὼν ἀπ' αὐτοῦ καὶ γενῆται ἀνδρὶ ἑτέρῳ μὴ ἀνακαμπτοῦσα ἀνακαμψέη πρὸς αὐτὸν ἐτι οὐ μαινομένη μιανῆσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη καὶ σὺ ἐξεπορνεύσας ἐν ποιμῆσιν πολλοῖς καὶ ἀνεκαμπτες πρὸς με λέγει κύριος ἄρον εἰς εὐθείαν τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἴδε ποῦ οὐχὶ ἐξεφυρῆς ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκαθίσας αὐτοῖς ὥσει κορώνῃ ἐρημούμενῃ καὶ ἑμιάνας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου καὶ ἐσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς προσκομὴν σεαυτῇ οὐκ ἔστι πορνῆς ἐγένετο σοὶ ἀπηναισχυντήσας πρὸς πάντας οὐχ ὥς οἶκον με ἐκαλῶν καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου μὴ διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα ἡ διαφυλαχθήσεται εἰς νεκρὸν ἰδοὺ ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ ἠδυνασθῆς καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἐν ταῖς ἡμέραις ἰωσὰ τοῦ βασιλεως εἶδες ἃ ἐποίησεν μοι ἡ κατοικία τοῦ ἰσραὴλ ἐπορευθῆσαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω πάντος ξύλου ἀλσώδους καὶ ἐπορνεύσαν ἐκεῖ καὶ εἶπα μετὰ τοῦ πορνεύσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα πρὸς με ἀναστρέψον καὶ οὐκ ἀνέστρεψεν καὶ εἶδεν τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσυνθετος ἰουδὰ καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων ὧν κατελήμψθη ἐν οἷς ἐμοιχάτο ἡ κατοικία τοῦ ἰσραὴλ καὶ ἐξάπεστεῖλα αὐτὴν καὶ ἐδώκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσυνθετος ἰουδὰ καὶ ἐπορευθῆ καὶ ἐπορνεύσεν καὶ αὐτὴ καὶ ἐγένετο εἰς οὐδὲν ἡ πορνεία αὐτῆς καὶ ἐμοιχεύσεν τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον καὶ ἐν πᾶσιν τούτοις οὐκ ἐπεστράφη πρὸς με ἡ ἀσυνθετος ἰουδὰ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς ἀλλ' ἐπὶ ψευδεὶ καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἐδικαίωσεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθετοῦ ἰουδὰ πορευοῦ καὶ ἀναγνώθι τοὺς λόγους τούτους πρὸς βορρᾶν καὶ εἰς ἐπιστράφητι πρὸς με ἡ κατοικία τοῦ ἰσραὴλ λέγει κύριος καὶ οὐ στηρίω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς ὅτι ἐλεῆμων ἐγὼ εἰμι λέγει κύριος καὶ οὐ μὴνιω ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα πλὴν γνώθι τὴν ἀδικίαν σου ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν σου ἠσέβησας καὶ διεσχῆς τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἀλλοτρίους ὑποκάτω πάντος ξύλου ἀλσώδους τῆς δὲ φωνῆς μου οὐκ ὑπήκουσας λέγει κύριος ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφροσύνητες λέγει κύριος διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐν ἑκ πολέως καὶ δύο ἐκ πατρίδος καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς σῶν καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης καὶ ἐσθαι ἐὰν πληθυνθῇτε καὶ αὐξήθητε ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος οὐκ ἐροῦσιν ἐτι κίβωτος διαθήκης ἁγίου ἰσραὴλ οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν οὐκ ὀνομασθήσεται οὐδὲ ἐπισκεψθήσεται καὶ οὐ ποιηθήσεται ἐτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσιν τὴν ἱερουσαλὴμ θρόνος κυρίου καὶ συναχθήσονται εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη καὶ οὐ πορευσονται ἐτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρίας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνέλευσονται οἶκος ἰουδὰ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ καὶ ἠξοῦσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν ἣν κατεκλήρονησάν τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ ἐγὼ εἶπα γένοιτο κυρίῃ ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα καὶ δώσω σοὶ γῆν ἐκλεκτὴν κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος ἐθνῶν καὶ εἶπα πατέρα καλέσετε με καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστράφησθε πλὴν ὥς ἀνέτει γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτὴ οὕτως ἠθετήσεν εἰς ἐμὲ οἶκος ἰσραὴλ λέγει κύριος φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δακρύων ἰσραὴλ ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπελάθοντο θεοῦ ἁγίου αὐτῶν ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες καὶ ἰασομαι τὰ συντριμμάτα

υμων ιδου δουλοι ημεις εσομεθα σοι οτι συ κυριος ο θεος ημων ει οντως εις ψευδος ησαν οι βουνοι και η δυναμις των ορεων πλην δια κυριου θεου ημων η σωτηρια του ισραηλ η δε αισχυνη καταναλωσεν τους μοχθους των πατερων ημων απο νεοτητος ημων τα προβατα αυτων και τους μοσχους αυτων και τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εκοιμηθημεν εν τη αισχυνη ημων και επεκαλυψεν ημας η ατιμια ημων διοτι εναντι του θεου ημων ημαρτομεν ημεις και οι πατερες ημων απο νεοτητος ημων εως της ημερας ταυτης και ουχ υπηκουσαμεν της φωνης κυριου του θεου ημων εαν επιστραφη ισραηλ λεγει κυριος προς με επιστραφησεται εαν περιελθι τα βδελυγματα αυτου εκ στοματος αυτου και απο του προσωπου μου ευλαβηθη και ομοση ζη κυριος μετα αληθειας και εν κρισει και εν δικαιοσυνη και ευλογησουσιν εν αυτη εθνη και εν αυτω αινεσουσιν τω θεω εν ιερουσαλημ οτι ταδε λεγει κυριος τοις ανδρασιν ιουδα και τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ νεωσατε εαυτοις νεωματα και μη σπειρητε επ ακανθαις περιτμηθητε τω θεω υμων και περιτεμεσθε την σκληροκαρδια υμων ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ μη εξελθι ως πυρ ο θυμος μου και εκκαυθησεται και ουκ εσται ο σβεσων απο προσωπου πονηριας επιτηδευματων υμων αναγγειλατε εν τω ιουδα και ακουσθητω εν ιερουσαλημ ειπατε σημανατε επι της γης σαλπιγγι και κεκραξατε μεγα ειπατε συναχθητε και εισελθωμεν εις τας πολεις τας τειχηρεις αναλαβοντες φευγετε εις σιων σπευσατε μη στητε οτι κακα εγω επαγω απο βορρα και συντριβην μεγαλην ανεβη λεων εκ της μανδρας αυτου εξολεθρευων εθνη εξηρεν και εξηλθεν εκ του τοπου αυτου του θειναι την γην εις ερημωσιν και πολεις καθαιρεθησονται παρα το μη κατοικεισθαι αυτας επι τουτοις περιζωσασθε σακκους και κοπτεσθε και αλαλαξατε διοτι ουκ απεστραφη ο θυμος κυριου αφ υμων και εσται εν εκεινη τη ημερα λεγει κυριος απολειται η καρδια του βασιλειως και η καρδια των αρχοντων και οι ιερεις εκστησονται και οι προφηται θαυμασονται και ειπα ω δεσποτα κυριε αρα γε απατων ηπατησας τον λαον τουτον και την ιερουσαλημ λεγων ειρηνη εσται υμιν και ιδου ηψατο η μαχαيرا εως της ψυχης αυτων εν τω καιρω εκεινω ερουσιν τω λαω τουτω και τη ιερουσαλημ πνευμα πλανησεως εν τη ερημω οδος της θυγατρος του λαου μου ουκ εις καθαρων ουδ εις αγιον πνευμα πληρωσεως ηξει μοι νυν δε εγω λαλω κριματα προς αυτους ιδου ως νεφελη αναβησεται και ως καταιγισ τα αρματα αυτου κουφοτεροι αετων οι ιπποι αυτου ουαι ημιν οτι ταλαιπωρουμεν αποπλυνε απο κακιας την καρδιαν σου ιερουσαλημ ινα σωθης εως ποτε υπαρξουσιν εν σοι διαλογισμοι πονων σου διοτι φωνη αναγγελλοντος εκ δαν ηξει και ακουσθησεται πονος εξ ορους εφραιμ αναμνησατε εθνη ιδου ηκασιν αναγγειλατε εν ιερουσαλημ συστροφαι ερχονται εκ γης μακροθεν και εδωκαν επι τας πολεις ιουδα φωνην αυτων ως φυλασσοντες αγρον εγενοντο επ αυτην κυκλω οτι εμου ημελησας λεγει κυριος αι οδοι σου και τα επιτηδευματα σου εποησαν ταυτα σοι αυτη η κακια σου οτι πικρα οτι ηψατο εως της καρδιας σου την κοιλιαν μου την κοιλιαν μου αλγω και τα αισθητηρια της καρδιας μου μαίμασσει η ψυχη μου σπαρασσεται η καρδια μου ου σιωπησομαι οτι φωνην σαλπιγγος ηκουσεν η ψυχη μου κραυγην πολεμου και ταλαιπωριαν συντριμμον επικαλειται οτι τεταλαιπωρηκεν πασα η γη αφνω τεταλαιπωρηκεν η σκηνην διεσπασθησαν αι δερρεις μου εως ποτε οψομαι φευγοντας ακουων

φωνην σαλπιγγων διοτι οι ηγουμενοι του λαου μου εμε ουκ ηδειςαν υιοι αφρονες εισιν και ου συνετοι σοφοι εισιν του κακοποιησαι το δε καλως ποιησαι ουκ επεγνωσαν επεβλεψα επι την γην και ιδου ουθεν και εις τον ουρανον και ουκ ην τα φωτα αυτου ειδον τα ορη και ην τρεμοντα και παντας τους βουνους ταρασσομενους επεβλεψα και ιδου ουκ ην ανθρωπος και παντα τα πετεινα του ουρανου επτοειτο ειδον και ιδου ο χαρμηλος ερημος και πασαι αι πολεις εμπεπυρισμεναι πυρι απο προσωπου κυριου και απο προσωπου οργης θυμου αυτου ηφανισθησαν ταδε λεγει κυριος ερημος εσται πασα η γη συντελειαν δε ου μη ποιησω επι τουτοις πενθειτω η γη και συσκοταστω ο ουρανος ανωθεν διοτι ελαλησα και ου μετανοησω ωρμησα και ουκ αποστρεψω απ αυτης απο φωνης ιππεως και εντεταμενου τοξου ανεχωρησεν πασα χωρα εισεδυσαν εις τα σπηλαια και εις τα αλση εκρυβησαν και επι τας πετρας ανεβησαν πασα πολεις εγκατελειφθη ου κατοικει εν αυταις ανθρωπος και συ τι ποιησεις εαν περιβαλη κοκκινον και κοσμηση κοσμαι χρυσω και εαν εγχριση στιβι τους οφθαλμους σου εις ματην ο ωραισμος σου απωσαντο σε οι ερασται σου την ψυχην σου ζητουσιν οτι φωνην ως ωδινουσης ηκουσα του στεναγμου σου ως πρωτοτοκουσης φωνη θυγατρος σιων εκλυθησεται και παρησει τας χειρας αυτης οιμμοι εγω οτι εκλειπει η ψυχη μου επι τοις ανηρημενοις περιδραμετε εν ταις οδοις ιερουσαλημ και ιδετε και γνωτε και ζητησατε εν ταις πλατειαις αυτης εαν ευρητε ανδρα ει εστιν ποιων κριμα και ζητων πιστιν και ιλεως εσομαι αυτοις λεγει κυριος ζη κυριος λεγουσιν δια τουτο ουκ επι ψευδεσιν ομνουουσιν κυριε οι οφθαλμοι σου εις πιστιν εμαστιγωσας αυτους και ουκ επονεσαν συνετελεσας αυτους και ουκ ηθελησαν δεξασθαι παιδειαν εστερεωσαν τα προσωπα αυτων υπερ πετραν και ουκ ηθελησαν επιστραφηναι και εγω ειπα ισως πτωχοι εισιν διοτι ουκ εδυνασθησαν οτι ουκ εγνωσαν οδον κυριου και κρισιν θεου πορευσομαι προς τους αδρους και λαλησω αυτοις οτι αυτοι επεγνωσαν οδον κυριου και κρισιν θεου και ιδου ομοθυμαδον συνετριψαν ζυγον διερρηξαν δεσμους δια τουτο επαισεν αυτους λεων εκ του δρυμου και λυκος εως των οικιων ωλεθρευσεν αυτους και παρδαλις εγρηγορησεν επι τας πολεις αυτων παντες οι εκπορευομενοι απ αυτων θηρευθησονται οτι επληθυναν ασεβειας αυτων ισχυσαν εν ταις αποστροφαις αυτων ποια τουτων ιλεως γενωμαι σοι οι υιοι σου εγκατελιπον με και ωμνουν εν τοις ουκ ουσιν θεοις και εχορτασα αυτους και εμοιχωντο και εν οικοις πορνων κατελυον ιπποι θηλυμανεις εγενηθησαν εκαστος επι την γυναικα του πλησιον αυτου εχρεμετιζον μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι λεγει κυριος η εν εθνει τοιουτω ουκ εκδικησει η ψυχη μου αναβητε επι τους προμαχωνας αυτης και κατασκαψατε συντελειαν δε μη ποιησητε υπολιπεσθε τα υποστηριγματα αυτης οτι του κυριου εισιν οτι αθετων ηθετησεν εις εμε λεγει κυριος οικος ισραηλ και οικος ιουδα εψευσαντο τω κυριω εαυτων και ειπαν ουκ εστιν ταυτα ουχ ηξει εφ ημας κακα και μαχαιραν και λιμον ουκ οφομεθα οι προφηται ημων ησαν εις ανεμον και λογος κυριου ουκ υπηρχεν εν αυτοις ουτως εσται αυτοις δια τουτο ταδε λεγει κυριος παντοκρατωρ ανθ ων ελαλησατε το ρημα τουτο ιδου εγω δεδωκα τους λογους μου εις το στομα σου πυρ και τον λαον τουτον ξυλα και καταφαγεται αυτους ιδου εγω επαγω εφ υμας εθνος πορρωθεν οικος ισραηλ λεγει κυριος εθνος ου ουκ ακουση της φωνης της γλωσσης

αυτου παντες ισχυροι και κατεδονται τον θερισμον υμων και τους αρτους υμων και κατεδονται τους υιους υμων και τας θυγατερας υμων και κατεδονται τα προβατα υμων και τους μοσχους υμων και κατεδονται τους αμπελωνας υμων και τους συκωνας υμων και τους ελαιωνας υμων και αλοησουσιν τας πολεις τας οχυρας υμων εφ αις υμεις πεποιθατε επ αυταις εν ρομφαια και εσται εν ταις ημεραις εκειναις λεγει κυριος ο θεος σου ου μη ποιησω υμας εις συντελειαν και εσται οταν ειπητε τινος ενεκεν εποιησεν κυριος ο θεος ημων ημιν απαντα ταυτα και ερεις αυτοις ανθ ων εδουλευσατε θεοις αλλοτριοις εν τη γη υμων ουτως δουλευσετε αλλοτριοις εν γη ουχ υμων αναγγειλατε ταυτα εις τον οικον ιακωβ και ακουσθητω εν τω ιουδα ακουσατε δη ταυτα λαος μωρος και ακαρδιος οφθαλμοι αυτοις και ου βλεπουσιν ωτα αυτοις και ουκ ακουουσιν μη εμε ου φοβηθησεσθε λεγει κυριος η απο προσωπου μου ουκ ευλαβηθησεσθε τον ταξαντα αμμον οριον τη θαλασση προσταγμα αιωνιον και ουχ υπερβησεται αυτο και ταραχθησεται και ου δυνησεται και ηχησουσιν τα κυματα αυτης και ουχ υπερβησεται αυτο τω δε λαω τούτω εγεννηθη καρδια ανηκους και απειθης και εξεκλιναν και απηλθουσιν και ουκ ειπον εν τη καρδια αυτων φοβηθωμεν δη κυριον τον θεον ημων τον διδοντα ημιν υετον προιον και οψιμον κατα καιρον πληρωσεως προσταγματος θερισμου και εφυλαξεν ημιν αι ανομιαι υμων εξεκλιναν ταυτα και αι αμαρτιαι υμων απεστησαν τα αγαθα αφ υμων οτι ευρεθησαν εν τω λαω μου ασεβεις και παγιδας εστησαν διαφθειραι ανδρας και συνελαμβανουσιν ως παγιδας εφεσταμενη πληρης πετεινων ουτως οι οικoi αυτων πληρεις δολου δια τουτο εμεγαλυνθησαν και επλουτησαν και παρεβησαν κρισιν ουκ εκριναν κρισιν ορφανου και κρισιν χηρας ουκ εκρινουσιν μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι λεγει κυριος η εν εθνει τω τοιουτω ουκ εκδικησει η ψυχη μου εκστασις και φρικτα εγεννηθη επι της γης οι προφηται προφητεουσιν αδικα και οι ιερεις επεκροτησαν ταις χερσιν αυτων και ο λαος μου ηγαπησεν ουτως και τι ποιησετε εις τα μετα ταυτα ενισχυσατε υιοι βενιαμιν εκ μεσου της ιερουσαλημ και εν θεκουε σημανατε σαλπιγγι και υπερ βαιθαχαρμα αρατε σημειον οτι κακα εκκεχυεν απο βορρα και συντριβη μεγαλη γινεται και αφαιρεθησεται το υψος σου θυγατερ σιων εις αυτην ηξουσιν ποιμενες και τα ποιμνια αυτων και ηξουσιν επ αυτην σκηνας κυκλω και ποιμανουσιν εκαστος τη χειρι αυτου παρασκευασασθε επ αυτην εις πολεμον αναστητε και αναβωμεν επ αυτην μεσημβριας ουαι ημιν οτι κεκλιεν η ημερα οτι εκλειπουσιν αι σκιαι της εσπερας αναστητε και αναβωμεν εν τη νυκτι και διαφθειρωμεν τα θεμελια αυτης οτι ταδε λεγει κυριος εκκοψον τα ξυλα αυτης εκχεον επι ιερουσαλημ δυναμιν ω πολις ψευδης ολη καταδυναστεια εν αυτη ως ψυχει λακκος υδωρ ουτως ψυχει κακια αυτης ασεβεια και ταλαιπωρια ακουσθησεται εν αυτη επι προσωπον αυτης δια παντος πονω και μαστιγι παιδευθησιν ιερουσαλημ μη αποστη η ψυχη μου απο σου μη ποιησω σε αβατον γην ητις ου κατοικηθησεται οτι ταδε λεγει κυριος καλαμασθε καλαμασθε ως αμπελον τα καταλοιπα του ισραηλ επιστρεψατε ως ο τρυγων επι τον καρταλλον αυτου προς τινα λαλησω και διαμαρτυρωμαι και ακουσεται ιδου απεριτμητα τα ωτα αυτων και ου δυνανται ακουειν ιδου το ρημα κυριου εγενετο αυτοις εις ονειδισμον ου μη βουληθωσιν αυτο ακουσαι και τον θυμον μου επλησα και επεσχον και ου συνετελεσα αυτοις εκχεω επι

νηπια εξώθεν και επι συναγωγήν νεανισκών αμα οτι ανηρ και γυνη συλλημφθησονται πρεσβυτερος μετα πληρους ημερων και μεταστραφησονται αι οικiai αυτων εις ετερους αγροι και αι γυναικες αυτων επι το αυτο οτι εκτενω την χειρα μου επι τους κατοικουντας την γην ταυτην λεγει κυριος οτι απο μικρου αυτων και εως μεγαλου παντες συνετελεσαντο ανομα απο ιερεως και εως ψευδοπροφητου παντες εποιησαν ψευδη και ιωντο το συντριμμα του λαου μου εξουθενουντες και λεγοντες ειρηνη ειρηνη και που εστιν ειρηνη κατησχυνθησαν οτι εξελιποσαν και ουδ ως καταισχυνομενοι κατησχυνθησαν και την ατιμιαν αυτων ουκ εγνωσαν δια τουτο πεσουνται εν τη πτωσει αυτων και εν καιρω επισκοπης αυτων απολουνται ειπεν κυριος ταδε λεγει κυριος στητε επι ταις οδοις και ιδετε και ερωτησατε τριβους κυριου αιωνιους και ιδετε ποια εστιν η οδος η αγαθη και βαδιζετε εν αυτη και ευρησετε αγνισμον ταις ψυχαις υμων και ειπαν ου πορευομεθα κατεσταχα εφ υμας σκοπους ακουσατε της φωνης της σαλπγγος και ειπαν ουκ ακουσομεθα δια τουτο ηκουσαν τα εθνη και οι ποιμαινοντες τα ποιμνια αυτων ακουε γη ιδου εγω επαγω επι τον λαον τουτον κακα τον καρπον αποστροφης αυτων οτι των λογων μου ου προσεσχον και τον νομον μου απωσαντο ινα τι μοι λιβανον εκ σαβα φερετε και κινναμωμον εκ γης μακροθεν τα ολοκαυτωματα υμων ουκ εισιν δεκτα και αι θυσαι υμων ουχ ηδυναν μοι δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω διδωμι επι τον λαον τουτον ασθeneian και ασθενησουσιν εν αυτη πατερες και υιοι αμα γειτων και ο πλησιον αυτου απολουνται ταδε λεγει κυριος ιδου λαος ερχεται απο βορρα και εθνη εξεγερθησεται απ εσχату της γης τοξον και ζιβυνην κρατησουσιν ιταμος εστιν και ουκ ελεησει φωνη αυτου ως θαλασσα κυμαινουσα εφ ιπποις και αρμασιν παραταζεται ως πυρ εις πολεμον προς σε θυγατερ σιών ηκουσαμεν την ακοην αυτων παρελυθησαν αι χειρες ημων θλιψις κατεσχεν ημας ωδινες ως τικτουςης μη εκπορευεσθε εις αγρον και εν ταις οδοις μη βαδιζετε οτι ρομφαia των εχθρων παροικει κυκλοθεν θυγατερ λαου μου περιζωσαι σακκον καταπασαι εν σποδω πενθος αγαπητου ποιησαι σεαυτη κοπετον οικτρον οτι εξαιφνης ηξει ταλαιπωρια εφ υμας δοκιμαστην δεδωκα σε εν λαοις δεδοκιμασμενοις και γνωση με εν τω δοκιμασαι με την οδον αυτων παντες ανηκοι πορευομενοι σχολως χαλκος και σιδηρος παντες διεφθαρμενοι εισιν εξελιπεν ψυσητηρ απο πυρος εξελιπεν μολιβδος εις κενον αργυροκοπος αργυροκοπει πονηρια αυτων ουκ εταχη αργυριον αποδεδοκιμασμενον καλεσατε αυτους οτι απεδοκιμασεν αυτους κυριος ακουσατε λογον κυριου πασα η ιουδαια ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ διορθωσατε τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων και κατοικιω υμας εν τω τοπω τουτω μη πεποιθατε εφ εαυτοις επι λογοις ψευδесιν οτι το παραπαν ουκ ωφελησουσιν υμας λεγοντες ναος κυριου ναος κυριου εστιν οτι εαν διορθουντες διορθωσητε τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων και ποιουντες ποιησητε κρισιν ανα μεσον ανδρος και ανα μεσον του πλησιον αυτου και προσηλυτον και ορφανον και χηραν μη καταδυναστευσητε και αιμα αιωνων μη εκχεητε εν τω τοπω τουτω και οπισω θεων αλλοτριων μη πορευησθε εις κακον υμιν και κατοικιω υμας εν τω τοπω τουτω εν γη η εδωκα τοις πατρασιν υμων εξ αιωνος και εως αιωνος ει δε υμεις πεποιθατε επι λογοις ψευδесιν οθεν ουκ ωφεληθησεσθε και φονευετε και μοιχασθε και κλεπτετε και ομνυετε επ αδικω και εθυμιατε

τη βααλ και επορευεσθε οπισω θεων αλλοτριων ων ουκ οιδατε του κακως ειναι υμιν και ηλθετε και εστητε ενωπιον εμου εν τω οικω ου επικεκληται το ονομα μου επ αυτω και ειπατε απεσχημεθα του μη ποιειν παντα τα βδελυγματα ταυτα μη σπηλαιον ληστων ο οικος μου ου επικεκληται το ονομα μου επ αυτω εκει ενωπιον υμων και εγω ιδου εωρακα λεγει κυριος οτι πορευθητε εις τον τοπον μου τον εν σηλωμ ου κατεσχηνωσα το ονομα μου εκει εμπροσθεν και ιδετε α εποιησα αυτω απο προσωπου κακιας λαου μου ισραηλ και νυν ανθ ων εποιησατε παντα τα εργα ταυτα και ελαλησα προς υμας και ουκ ηκουσατε μου και εκαλεσα υμας και ουκ απεκριθητε και ποιησω τω οικω τουτω ω επικεκληται το ονομα μου επ αυτω εφ ω υμεις πεποιθατε επ αυτω και τω τοπω ω εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων καθως εποιησα τη σηλωμ και απορριψω υμας απο προσωπου μου καθως απερριψα τους αδελφους υμων παν το σπερμα εφραιμ και συ μη προσευχου περι του λαου τουτου και μη αξιου του ελεηθηναι αυτους και μη ευχου και μη προσελθης μοι περι αυτων οτι ουκ εισακουσομαι η ουχ ορας τι αυτοι ποιουσιν εν ταις πολεσιν ιουδα και εν ταις οδοις ιερουσαλημ οι υιοι αυτων συλλεγουσιν ξυλα και οι πατερες αυτων καιουσι πυρ και αι γυναικες αυτων τριβουσιν σταις του ποιησαι χαυωνας τη στρατια του ουρανου και εσπεισαν σπονδας θεοις αλλοτριοις ινα παροργισωσιν με μη εμε αυτοι παροργιζουσιν λεγει κυριος ουχι εαυτους οπως κατασχυνθη τα προσωπα αυτων δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου οργη και θυμος μου χειται επι τον τοπον τουτον και επι τους ανθρωπους και επι τα κτηνη και επι παν ξυλον του αγρου αυτων και επι παντα τα γεννηματα της γης και καυθησεται και ου σβεσθησεται ταδε λεγει κυριος τα ολοκαυτωματα υμων συναγαγετε μετα των θυσιων υμων και φαγετε κρεα οτι ουκ ελαλησα προς τους πατερας υμων και ουκ ενετειλαμην αυτοις εν ημερα η ανηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου περι ολοκαυτωματων και θυσιας αλλ η το ρημα τουτο ενετειλαμην αυτοις λεγων ακουσατε της φωνης μου και εσομαι υμιν εις θεον και υμεις εσεσθε μοι εις λαον και πορευεσθε εν πασαις ταις οδοις μου αις αν εντειλωμαι υμιν οπως αν ευ η υμιν και ουκ ηκουσαν μου και ου προσεσχεν τοις ους αυτων αλλ επορευθησαν εν τοις ενθυμημασιν της καρδιας αυτων της κακης και γενηθησαν εις τα οπισθεν και ουκ εις τα εμπροσθεν αφ ης ημερας εξηλθουσιν οι πατερες αυτων εκ γης αιγυπτου και εως της ημερας ταυτης και εξαπεστειλα προς υμας παντας τους δουλους μου τους προφητας ημερας και ορθρου και απεστειλα και ουκ ηκουσαν μου και ου προσεσχεν τοις ους αυτων και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων υπερ τους πατερας αυτων και ερεις αυτοις τον λογον τουτον τουτο το εθνος ο ουκ ηκουσεν της φωνης κυριου ουδε εδεξατο παιδειαν εξελιπεν η πιστις εκ στοματος αυτων κειραι την κεφαλην σου και απορριπτε και αναλαβε επι χειλεων θρηνον οτι απεδοκιμασεν κυριος και απωσατο την γενεαν την ποιουσαν ταυτα οτι εποιησαν οι υιοι ιουδα το πονηρον εναντιον εμου λεγει κυριος εταξαν τα βδελυγματα αυτων εν τω οικω ου επικεκληται το ονομα μου επ αυτον του μιαναι αυτον και ωκοδομησαν τον βωμον του ταφει ος εστιν εν φαραγγι υιου εννομ του κατακαειν τους υιους αυτων και τας θυγατερας αυτων εν πυρι ο ουκ ενετειλαμην αυτοις και ου διενοητην εν τη καρδια μου δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν ετι βωμος του ταφει και φαραγξ υιου εννομ

αλλ η φαραγξ των ανηρημενων και θαψουσιν εν τω ταφεθ δια το μη υπαρχειν τοπον και εσονται οι νεκροι του λαου τουτου εις βρωσιν τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και ουκ εσται ο αποσοβων και καταλυσω εκ πολεων ιουδα και εκ διοδων ιερουσαλημ φωνην ευφραινομενων και φωνην χαιροντων φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης οτι εις ερημωσιν εσται πασα η γη εν τω καιρω εκεινω λεγει κυριος εξοισουσιν τα οστα των βασιλεων ιουδα και τα οστα των αρχοντων αυτου και τα οστα των ιερεων και τα οστα των προφητων και τα οστα των κατοικουντων ιερουσαλημ εκ των ταφων αυτων και φυξουσιν αυτα προς τον ηλιον και την σεληνην και προς παντας τους αστερας και προς πασαν την στρατιαν του ουρανου α ηγαπησαν και οις εδουλευσαν και ων επορευθησαν οπισω αυτων και ων αντειχοντο και οις προσεκυνησαν αυτοις ου κοπησονται και ου ταφησονται και εσονται εις παραδειγμα επι προσωπου της γης οτι ειλοντο τον θανατον η την ζωην και πασιν τοις καταλοιποις τοις καταλειφθεισιν απο της γενεας εκεινης εν παντι τοπω ου εαν εξωσω αυτους εκει οτι ταδε λεγει κυριος μη ο πιπτων ουκ ανισταται η ο αποστρεφων ουκ επιστρεφει δια τι απεστρεψεν ο λαος μου ουτος αποστρεφην αναιδη και κατακρατηθησαν εν τη προαιρεσει αυτων και ουκ ηθελησαν του επιστρεψαι ενωτισασθε δη και ακουσατε ουχ ουτως λαλησουσιν ουκ εστιν ανθρωπος μετανων απο της κακιας αυτου λεγων τι εποιησα διελιπεν ο τρεχων απο του δρομου αυτου ως ιππος καθιδρος εν χρεμετισμω αυτου και η ασιδα εν τω ουρανω εγνω τον καιρον αυτης τρυγων και χελιδων αγρου στρουθια εφυλαξαν καιρους εισοδων αυτων ο δε λαος μου ουκ εγνω τα κριματα κυριου πως ερειτε οτι σοφοι εσμεν ημεις και νομος κυριου εστιν μεθ ημων εις ματην εγενηθη σχοινος ψευδης γραμματευσιν ησχυνησαν σοφοι και επτοηθησαν και εαλωσαν οτι τον λογον κυριου απεδοκιμασαν σοφια τις εστιν εν αυτοις δια τουτο δωσω τας γυναικας αυτων ετεροις και τους αγρους αυτων τοις κληρονομοις και συναξουσιν τα γεννηματα αυτων λεγει κυριος ουκ εστιν σταφυλη εν ταις αμπελοις και ουκ εστιν συκα εν ταις συκαις και τα φυλλα κατερρυηκεν επι τι ημεις κατημεθα συναχθητε και εισελθωμεν εις τας πολεις τας οχυρας και απορριψωμεν οτι ο θεος απερριψεν ημας και εποτισεν ημας υδωρ χολης οτι ημαρτομεν εναντιον αυτου συνηχθημεν εις ειρηνην και ουκ ην αγαθα εις καιρον ιασεως και ιδου σπουδη εκ δαν ακουσομεθα φωνην οζυττος ιππων αυτου απο φωνης χρεμετισμου ιππασιας ιππων αυτου εσεισθη πασα η γη και ηξει και καταφαγεται την γην και το πληρωμα αυτης πολιν και τους κατοικουντας εν αυτη διοτι ιδου εγω εξαποστελλω εις υμας οφεις θανατουοντας οις ουκ εστιν επασαι και δηξονται υμας ανιατα μετ οδυνης καρδιας υμων απορουμενης ιδου φωνη κραυγης θυγατρος λαου μου απο γης μακροθεν μη κυριος ουκ εστιν εν σιων η βασιλευς ουκ εστιν εκει δια τι παρωργισαν με εν τοις γλυπτοις αυτων και εν ματαιοις αλλοτριοις διηλθεν θερος παρηλθεν αμητος και ημεις ου διεσωθημεν επι συντριμματι θυγατρος λαου μου εσκοτωθην απορια κατισχυσαν με ωδινες ως τικτουςης μη ρητινη ουκ εστιν εν γαλααδ η ιατρος ουκ εστιν εκει δια τι ουκ ανεβη ιασις θυγατρος λαου μου τις δωσει κεφαλη μου υδωρ και οφθαλμοις μου πηγην δακρυων και κλαυσομαι τον λαον μου τουτον ημερας και νυκτος τους τετραυματισμενους θυγατρος λαου μου τις δωη μοι εν τη ερημω σταθμον

εσχάτον και καταλειψω τον λαον μου και απελευσομαι απ αυτων οτι παντες μοιχωνται συνοδος αθετουνων και ενετειναν την γλωσσαν αυτων ως τοξον ψευδος και ου πιστις ενισχυσεν επι της γης οτι εκ κακων εις κακα εξηλθοσαν και εμε ουκ εγνωσαν εκαστος απο του πλησιον αυτου φυλαξασθε και επ αδελφοις αυτων μη πεποιθατε οτι πας αδελφος πτερνη πτερνιει και πας φιλος δολως πορευσεται εκαστος κατα του φιλου αυτου καταπαιζεται αληθειαν ου μη λαλησωσιν μεμαθηκεν η γλωσσα αυτων λαλειν ψευδη ηδίκησαν και ου διελιπον του επιστρεψαι τοκος επι τοκω δολος επι δολω ουκ ηθελον ειδεναι με δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω πυρωσω αυτους και δοκιμω αυτους οτι ποιησω απο προσωπου πονηριας θυγατρος λαου μου βολις τιτρωσκουσα η γλωσσα αυτων δολια τα ρηματα του στοματος αυτων τω πλησιον αυτου λαλει ειρηνικα και εν εαυτω εχει την εχθραν μη επι τουτοις ουκ επισκεψομαι λεγει κυριος η εν λαω τω τοιουτω ουκ εκδικησει η ψυχη μου επι τα ορη λαβετε κοπετον και επι τας τριβους της ερημου θρηνον οτι εξελιπον παρα το μη ειναι ανθρωπους ουκ ηκουσαν φωνην υπαρξεωσ απο πετεινων του ουρανου και εως κτηνων εξεστησαν ωχοντο και δωσω την ιερουσαλημ εις μετοικιαν και εις κατοικητηριον δρακοντων και τας πολεις ιουδα εις αφανισμον ιησομαι παρα το μη κατοικεισθαι τις ο ανθρωπος ο συνετος και συνετω τουτο και ω λογος στοματος κυριου προς αυτον αναγγειλατω υμιν ενεκεν τινος απωλετο η γη ανηψυθη ως ερημος παρα το μη διοδευεσθαι αυτην και ειπεν κυριος προς με δια το εγκαταλιπειν αυτους τον νομον μου ον εδωκα προ προσωπου αυτων και ουκ ηκουσαν της φωνης μου αλλ επορευθησαν οπισω των αρεστων της καρδιας αυτων της κακης και οπισω των ειδωλων α εδιδαξαν αυτους οι πατερες αυτων δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω ψωμιω αυτους αναγκας και ποτιω αυτους υδωρ χολης και διασκορπιω αυτους εν τοις εθνεσιν εις ους ουκ εγνωσκον αυτοι και οι πατερες αυτων και επαποστελω επ αυτους την μαχαιραν εως του εξαναλωσαι αυτους εν αυτη ταδε λεγει κυριος καλεσατε τας θρηνουσας και ελθετωσαν και προς τας σοφας αποστειλατε και φθεγξασθωσαν και λαβετωσαν εφ υμας θρηνον και καταγαγετωσαν οι οφθαλμοι υμων δακρυα και τα βλεφαρα υμων ρειτω υδωρ οτι φωνη οικτου ηκουσθη εν σιων πως εταλαιπωρησαμεν κατησχυνθημεν σφοδρα οτι εγκατελιπομεν την γην και απερριψαμεν τα σκηνωματα ημων ακουσατε δη γυναικες λογον θεου και δεξασθω τα ωτα υμων λογους στοματος αυτου και διδαξατε τας θυγατερας υμων οικτον και γυνη την πλησιον αυτης θρηνον οτι ανεβη θανατος δια των θυριδων υμων εισηλθεν εις την γην υμων του εκτριψαι νηπια εξωθεν και νεανισκους απο των πλατειων και εσονται οι νεκροι των ανθρωπων εις παραδειγμα επι προσωπου του πεδιου της γης υμων και ως χορτος οπισω θεριζοντος και ουκ εσται ο συναγων ταδε λεγει κυριος μη καυχασθω ο σοφος εν τη σοφια αυτου και μη καυχασθω ο ισχυρος εν τη ισχυι αυτου και μη καυχασθω ο πλουσιος εν τω πλουτω αυτου αλλ η εν τουτω καυχασθω ο καυχωμενος συνιειν και γινωσκειν οτι εγω ειμι κυριος ποιων ελεος και κριμα και δικαιοσυνην επι της γης οτι εν τουτοις το θελημα μου λεγει κυριος ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και επισκεψομαι επι παντας περιτετμημενους ακροβυστιας αυτων επ αιγυπτον και επι την ιουδαιαν και επι εδωμ και επι υιους αμμων και επι υιους μωαβ και επι παντα περιχειρομενον

τα κατα προσωπον αυτου τους κατοικουντας εν τη ερημω οτι παντα τα εθνη απεριτιμητα σαρκι και πας οικος ισραηλ απεριτιμητοι καρδιας αυτων ακουσατε τον λογον κυριου ον ελαλησεν εφ υμας οικος ισραηλ ταδε λεγει κυριος κατα τας οδους των εθνων μη μανθανετε και απο των σημειων του ουρανου μη φοβεισθε οτι φοβουνται αυτα τοις προσωποις αυτων οτι τα νομιμα των εθνων ματαια ξυλον εστιν εκ του δρυμου εκκεκομμενον εργον τεκτονος και χωνευμα αργυριω και χρυσιω κεκαλλωπισμενα εστιν εν σφυραις και ηλοις εστερεωσαν αυτα και ου κινηθησονται αργυριον τορευτον εστιν ου πορευσονται αργυριον προσβλητον απο θιαρσις ηξει χρυσιον μωφαζ και χειρ χρυσοχων εργα τεχνιτων παντα υακινθον και πορφυραν ενδυσουσιν αυτα αιρομενα αρθησονται οτι ουκ επιβησονται μη φοβηθητε αυτα οτι ου μη κακοποιησωσιν και αγαθον ουκ εστιν εν αυτοις ουτως ερειτε αυτοις θεοι οι τον ουρανον και την γην ουκ εποιησαν απολεσθωσαν απο της γης και υποκατωθεν του ουρανου τουτου κυριος ο ποιησας την γην εν τη ισχυι αυτου ο ανορθωσας την οικουμενην εν τη σοφια αυτου και τη φρονησει αυτου εξετεινεν τον ουρανον και πληθος υδατος εν ουρανω και ανηγαγεν νεφελας εξ εσχατου της γης αστραπας εις υετον εποιησεν και εξηγαγεν φως εκ θησαυρων αυτου εμωρανθη πας ανθρωπος απο γνωσεως κατησχυνη πας χρυσοχοος επι τοις γλυπτοις αυτου οτι ψευδη εχωνευσαν ουκ εστιν πνευμα εν αυτοις ματαια εστιν εργα εμπεπαιγμενα εν καιρω επισκοπης αυτων απολουνται ουκ εστιν τοιαυτη μερις τω ιακωβ οτι ο πλασας τα παντα αυτος κληρονομια αυτου κυριος ονομα αυτω συνηγαγεν εξωθεν την υποστασιν σου κατοικουσα εν εκλεκτοις οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω σκελιζω τους κατοικουντας την γην ταυτην εν θλιψει οπως ευρεθη η πληγη σου ουαι επι συντριμματι σου αλγηρα η πληγη σου καγω ειπα οντως τουτο το τραυμα μου και κατελαβεν με η σκηνη μου εταλαιπωρησεν ωλετο και πασαι αι δερρεις μου διεσπασθησαν οι υιοι μου και τα προβατα μου ουκ εισιν ουκ εστιν ετι τοπος της σκηνης μου τοπος των δερρεων μου οτι οι ποιμενες ηφρονευσαντο και τον κυριον ουκ εξεζητησαν δια τουτο ουκ ενοησεν πασα η νομη και διεσκορπισθησαν φωνη ακοης ιδου ερχεται και σεισμος μεγας εκ γης βορρα του ταξαι τας πολεις ιουδα εις αφανισμον και κοιτην στρουθων οίδα κυριε οτι ουχι του ανθρωπου η οδος αυτου ουδε ανηρ πορευσεται και κατορθωσει πορειαν αυτου παιδευσον ημας κυριε πλην εν χρισει και μη εν θυμω ινα μη ολιγους ημας ποιησης εκχεον τον θυμον σου επι εθνη τα μη ειδοτα σε και επι γενεας αι το ονομα σου ουκ επεκαλεσαντο οτι κατεφαγον τον ιακωβ και εξανηλωσαν αυτον και την νομην αυτου ηρημωσαν ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν λεγων ακουσατε τους λογους της διαθηκης ταυτης και λαλησεις προς ανδρας ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ επικαταρατος ο ανθρωπος ος ουκ ακουσεται των λογων της διαθηκης ταυτης ης ενετειλαμην τοις πατρασιν υμων εν ημερα η ανηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου εκ καμινου της σιδηρας λεγων ακουσατε της φωνης μου και ποιησατε παντα οσα εαν εντειλωμαι υμιν και εσεσθε μοι εις λαον και εγω εσομαι υμιν εις θεον οπως στησω τον ορκον μου ον ωμοσα τοις πατρασιν υμων του δουναι αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι καθως η ημερα αυτη και απεκριθην και ειπα γενοιτο κυριε και ειπεν κυριος προς με αναγνωθι

τους λογους τουτους εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ λεγων ακουσατε τους λογους της διαθηκης ταυτης και ποιησατε αυτους και ουκ εποιησαν και ειπεν κυριος προς με ευρεθη συνδεσμος εν ανδρασιν ιουδα και εν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ επεστραφησαν επι τας αδικιας των πατερων αυτων των προτερον οι ουκ ηθελον εισακουσαι των λογων μου και ιδου αυτοι βαδιζουσιν οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και διεσχεδασαν οικος ισραηλ και οικος ιουδα την διαθηκην μου ην διεθεμην προς τους πατερας αυτων δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι τον λαον τουτον κακα εξ ων ου δυνησονται εξελθειν εξ αυτων και κεκραζονται προς με και ουκ εισακουσονται αυτων και πορευσονται πολεις ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και κεκραζονται προς τους θεους οis αυτοι θυμιωσιν αυτοις μη σωσουσιν αυτους εν καιρω των κακων αυτων οτι κατ αριθμον των πολεων σου ησαν θεοι σου ιουδα και κατ αριθμον εξοδων της ιερουσαλημ εταξατε βωμους θυμιαν τη βααλ και συ μη προσευχου περι του λαου τουτου και μη αξιου περι αυτων εν δεήσει και προσευχή οτι ουκ εισακουσομαι εν τω καιρω εν ω επικαλουνται με εν καιρω κακωσέως αυτων τι η ηγαπημενη εν τω οικω μου εποιησεν βδελυγμα μη ευχαι και κρεα αγια αφελουσιν απο σου τας κακιας σου η τουτοις διαφευξη ελαιαν ωραιαν ευσκιον τω ειδει εκαλεσεν κυριος το ονομα σου εις φωνην περιτομης αυτης ανηφθη πυρ επ αυτην μεγαλη η θλιψις επι σε ηχρεωθησαν οι κλαδοι αυτης και κυριος ο καταφυτευσας σε ελαλησεν επι σε κακα αντι της κακιας οικου ισραηλ και οικου ιουδα οτι εποιησαν εαυτοις του παροργισαι με εν τω θυμιαν αυτους τη βααλ κυριε γνωρισον μοι και γνωσομαι τοτε ειδον τα επιτηδευματα αυτων εγω δε ως αρνιον ακακον αγομενον του θυεσθαι ουκ εγνων επ εμε ελογισαντο λογισμον πονηρον λεγοντες δευτε και εμβαλωμεν ξυλον εις τον αρτον αυτου και εκτριψωμεν αυτον απο γης ζωντων και το ονομα αυτου ου μη μνησθη επι κυριε κρινων δικαια δοκιμαζων νεφρους και καρδιας ιδοιμι την παρα σου εκδικησιν εξ αυτων οτι προς σε απεκαλυφα το δικαιωμα μου δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τους ανδρας αναθωθ τους ζητουντας την ψυχην μου τους λεγοντας ου μη προφητευσης επι τω ονοματι κυριου ει δε μη αποθανη εν ταις χερσιν ημων ιδου εγω επισκεψομαι επ αυτους οι νεανισκοι αυτων εν μαχαίρα αποθανουνται και οι υιοι αυτων και αι θυγατρες αυτων τελευτησουσιν εν λιμω και εγκαταλειμμα ουκ εσται αυτων οτι επαξω κακα επι τους κατοικουντας εν αναθωθ εν ενιαυτω επισκεψεως αυτων δικαιος ει κυριε οτι απολογησομαι προς σε πλην κριματα λαλησω προς σε τι οτι οδος ασεβων ευοδουται ευθινησαν παντες οι αθετουντες αθετηματα εφυτευσας αυτους και ερριζωθησαν ετεκνοποιησαν και εποιησαν καρπον εγγυς ει συ του στοματος αυτων και πορρω απο των νεφρων αυτων και συ κυριε γινωσκεις με δεδοκιμακας την καρδιαν μου εναντιον σου αγνισον αυτους εις ημεραν σφαγης αυτων εως ποτε πενθησει η γη και πας ο χορτος του αγρου ξηρανθησεται απο κακιας των κατοικουντων εν αυτη ηφανισθησαν κτηνη και πετεινα οτι ειπαν ουκ οψεται ο θεος οδους ημων σου οι ποδες τρεχουσιν και εκλυουσιν σε πως παρασκευαση εφ ιπποις και εν γη ειρηνης συ πεποιθας πως ποιησεις εν φρυαγματι του ιορδανου οτι και οι αδελφοι σου και ο οικος του πατρος σου και ουτοι ηθетησαν σε και αυτοι εβησαν εκ των οπισω σου επισυνηχθησαν μη πιστευσης εν αυτοις

οτι λαλησουσιν προς σε καλα εγκαταλειοιπα τον οικον μου αφηκα την κληρονομιαν μου εδωκα την ηγαπημενην ψυχην μου εις χειρας εχθρων αυτης εγενηθη η κληρονομια μου εμοι ως λεων εν δρυμω εδωκεν επ εμε την φωνην αυτης δια τουτο εμισεσα αυτην μη σπηλαιον υαινης η κληρονομια μου εμοι η σπηλαιον κυκλω αυτης βαδισατε συναγαγετε παντα τα θηρια του αγρου και ελθετωσαν του φαγειν αυτην ποιμενες πολλοι διεφθειραν τον αμπελωνα μου εμολυναν την μεριδα μου εδωκαν μεριδα επιθυμητην μου εις ερημον αβατον ετεθη εις αφανισμον απωλειας δι εμε αφανισμω ηφανισθη πασα η γη οτι ουκ εστιν ανηρ τιθεμενος εν καρδια επι πασαν διεχβολην εν τη ερημω ηλθον ταλαιπωρουντες οτι μαχαιρα του κυριου καταφραγεται απ ακρου της γης εως ακρου της γης ουκ εστιν ειρηνη παση σαρκι σπειρατε πυρους και ακανθας θερισατε οι κληροι αυτων ουκ ωφελησουσιν αυτοις αισχυνθητε απο καυχησης υμων απο ονειδισμού εναντι κυριου οτι ταδε λεγει κυριος περι παντων των γειτονων των πονηρων των απτομενων της κληρονομιας μου ης εμερισα τω λαω μου ισραηλ ιδου εγω αποσπω αυτοις απο της γης αυτων και τον ιουδαν εκβαλω εκ μεσου αυτων και εσται μετα το εκβαλειν με αυτοις επιστρεψω και ελεησω αυτοις και κατοικιω αυτοις εκαστον εις την κληρονομιαν αυτου και εκαστον εις την γην αυτου και εσται εαν μαθοντες μαθωσιν την οδον του λαου μου του ομνυειν τω ονοματι μου ζη κυριος καθως εδιδαξαν τον λαον μου ομνυειν τη βααλ και οικοδομηθησονται εν μεσω του λαου μου εαν δε μη επιστρεψωσιν και εξαρω το εθνος εκεινο εξαρσει και απωλεια ταδε λεγει κυριος βαδισον και κτησαι σεαυτω περιζωμα λινουν και περιθου περι την οσφυν σου και εν υδατι ου διελευσεται και εκτησαμην το περιζωμα κατα τον λογον κυριου και περιεθηκα περι την οσφυν μου και εγενηθη λογος κυριου προς με λεγων λαβε το περιζωμα το περι την οσφυν σου και αναστηθι και βαδισον επι τον ευφρατην και κατακρυψον αυτο εκει εν τη τρυμαλια της πετρας και εφορευθην και εκρυφα αυτο εν τω ευφρατη καθως ενετειλατο μοι κυριος και εγενετο μεθ ημερας πολλας και ειπεν κυριος προς με αναστηθι βαδισον επι τον ευφρατην και λαβε εκειθεν το περιζωμα ο ενετειλαμην σοι του κατακρυψαι εκει και εφορευθην επι τον ευφρατην ποταμον και ωρυζα και ελαβον το περιζωμα εκ του τοπου ου κατωρυζα αυτο εκει και ιδου διεφθαρμενον ην ο ου μη χρησθη εις ουθεν και εγενηθη λογος κυριου προς με λεγων ταδε λεγει κυριος ουτω φθερω την υβριν ιουδα και την υβριν ιερουσαλημ την πολλην ταυτην υβριν τους μη βουλομενους υπακουειν των λογων μου και πορευθεντας οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και του προσκυνειν αυτοις και εσονται ωσπερ το περιζωμα τουτο ο ου χρησθησεται εις ουθεν οτι καθαπερ κολλαται το περιζωμα περι την οσφυν του ανθρωπου ουτως εκολλησα προς εμαυτον τον οικον του ισραηλ και παν οικον ιουδα του γενεσθαι μοι εις λαον ονομαστων και εις καυχημα και εις δοξαν και ουκ εισηκουσαν μου και ερεις προς τον λαον τουτον πας ασκος πληρωθησεται οινου και εσται εαν ειπωσιν προς σε μη γνοντες ου γνωσομεθα οτι πας ασκος πληρωθησεται οινου και ερεις προς αυτοις ταδε λεγει κυριος ιδου εγω πληρω τους κατοικουντας την γην ταυτην και τους βασιλεις αυτων τους καθημενους υιους δαυιδ επι θρονου αυτου και τους ιερεις και τους προφητας και τον ιουδαν και παντας τους κατοικουντας ιερουσαλημ μεθυσματι και διασκορπιω

αυτους ανδρα και τον αδελφον αυτου και τους πατερας αυτων και τους υιους αυτων εν τω αυτω ουκ επιποθησω λεγει κυριος και ου φεισομαι και ουκ οικτιρησω απο διαφθορας αυτων ακουσατε και ενωτισασθε και μη επιαιρεσθε οτι κυριος ελαλησεν δοτε τω κυριω θεω υμων δοξαν προ του συσκοτασαι και προς του προσκοψαι ποδας υμων επ ορη σκοτεινα και αναμενειτε εις φως και εκει σκια θανατου και τεθησονται εις σκοτος εαν δε μη ακουσητε κεκρυμμενως κλαυσεται η ψυχη υμων απο προσωπου υβρεως και καταξουσιν οι οφθαλμοι υμων δακρυα οτι συνετριβη το ποιμνιον κυριου ειπατε τω βασιλει και τοις δυναστευουσιν ταπεινωθητε και καθισατε οτι καθηρεθη απο κεφαλης υμων στεφανος δοξης υμων πολεις αι προς νοτον συνεκλεισθησαν και ουκ ην ο ανοιγων απωκισθη ιουδας συνετελεσεν αποικιαν τελειαν αναλαβε οφθαλμους σου ιερουσαλημ και ιδε τους ερχομενους απο βορρα που εστιν το ποιμνιον ο εδοθη σοι προβατα δοξης σου τι ερεις οταν επισκεπτωνται σε και συ διδιδας αυτους επι σε μαθηματα εις αρχην ουκ ωδινες καθεξουσιν σε καθως γυναικα τικτουςαν και εαν ειπης εν τη καρδια σου δια τι απηντησεν μοι ταυτα δια το πληθος της αδικιας σου ανεκαλυφθη τα οπισθια σου παραδειγματισθηται τας περνας σου ει αλλαζεται αιθιοψ το δερμα αυτου και παρδαλις τα ποικιλματα αυτης και υμεις δυνησεσθε ευ ποιησαι μεμαθηκοτες τα κακα και διεσπειρα αυτους ως φρυγανα φερομενα υπο ανεμου εις ερημον ουτος ο κληρος σου και μερις του απεινειν υμας εμοι λεγει κυριος ως επελαθου μου και ηλπισας επι ψευδεσιν καγω αποκαλυψω τα οπισω σου επι το προσωπον σου και οφθησεται η ατιμια σου και η μοιχεια σου και ο χρεμετισμος σου και η απαλλοτριωσις της πορνειας σου επι των βουνων και εν τοις αγροις εωρακα τα βδελυγματα σου ουαι σοι ιερουσαλημ οτι ουκ εκαθαρισθης οπισω μου εως τινος ετι και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν περι της αβροχιας επενθησεν η ιουδαια και αι πυλαι αυτης εκενωθησαν και εσκοτωθησαν επι της γης και η κραυγη της ιερουσαλημ ανεβη και οι μεγιστανες αυτης απεστειλαν τους νεωτερους αυτων εφ υδωρ ηλθουσιν επι τα φρεατα και ουχ ευροσαν υδωρ και απεστρεψαν τα αγγεια αυτων κενα και τα εργα της γης εξελιπεν οτι ουκ ην υετος ησχυνηθησαν γεωργοι επεκαλυψαν την κεφαλην αυτων και ελαφοι εν αγρω ετεκον και εγκατελιπον οτι ουκ ην βοτανη νοι αιγριοι εστησαν επι ναπας ειλκυσαν ανεμον εξελιπον οι οφθαλμοι αυτων οτι ουκ ην χορτος απο λαου αδικιας ει αι αμαρτια ημων αντεστησαν ημιν κυριε ποιησον ημιν ενεκεν σου οτι πολλαι αι αμαρτια ημων εναντιον σου οτι σοι ημαρτομεν υπομονη ισραηλ κυριε και σωζεις εν καιρω κακων ινα τι εγενηθης ωσει παροικος επι της γης και ως αυτοχθων εκκλινων εις καταλυμα μη εση ωσπερ ανθρωπος υπνων η ως ανηρ ου δυναμενος σωζειν και συ εν ημιν ει κυριε και το ονομα σου επικεκληται εφ ημας μη επιλαθη ημων ουτως λεγει κυριος τω λαω τουτω ηγαπησαν κινειν ποδας αυτων και ουκ εφεισαντο και ο θεος ουκ ευδοκησεν εν αυτοις νυν μνησθησεται των αδικιων αυτων και ειπεν κυριος προς με μη προσευχου περι του λαου τουτου εις αγαθα οτι εαν νηστευσωσιν ουκ εισακουσομαι της δεσσεως αυτων και εαν προσενεγκωσιν ολοκαυτωματα και θυσιας ουκ ευδοκησω εν αυτοις οτι εν μαχαιρα και εν λιμω και εν θανατω εγω συντελεσω αυτους και ειπα ω κυριε ιδου οι προφηται αυτων προφητεουσιν και λεγουσιν ουκ οψεσθε μαχαιραν ουδε λιμος εσται εν υμιν οτι αληθειαν

και ειρηνην δωσω επι της γης και εν τω τοπω τουτω και ειπεν κυριος προς με ψευδη οι προφηται προφητεουσιν επι τω ονοματι μου ουκ απεστειλα αυτους και ουκ ενετειλαμην αυτοις και ουκ ελαλησα προς αυτους οτι ορασεις ψευδεις και μαντειας και οικωνισματα και προαιρεσεις καρδιας αυτων αυτοι προφητεουσιν υμιν δια τουτο ταδε λεγει κυριος περι των προφητων των προφητευοντων επι τω ονοματι μου ψευδη και εγω ουκ απεστειλα αυτους οι λεγουσιν μαχαιρα και λιμος ουκ εσται επι της γης ταυτης εν θανατω νοσερω αποθανουνται και εν λιμω συντελεσθησονται οι προφηται και ο λαος ος αυτοι προφητεουσιν αυτοις και εσονται ερριμμενοι εν ταις διοδοις ιερουσαλημ απο προσωπου μαχαιρας και του λιμου και ουκ εσται ο θαπτων αυτους και αι γυναικες αυτων και οι υιοι αυτων και αι θυγατρες αυτων και εκχεω επ αυτους τα κακα αυτων και ερεις προς αυτους τον λογον τουτον καταγαγετε επ οφθαλμους υμων δακρυα ημερας και νυκτος και μη διαλιπετωσαν οτι συντριμματα συνετριβη θυγατηρ λαου μου και πληγη οδυνηρα σφοδρα εαν εξελθω εις το πεδιον και ιδου τραυματια μαχαιρας και εαν εισελθω εις την πολιν και ιδου πονος λιμου οτι ιερευς και προφητης επορευθησαν εις γην ην ουκ ηδειςαν μη αποδοκιμαζων απεδοκιμασας τον ιουδαν και απο σιων απεστη η ψυχη σου ινα τι επαισας ημας και ουκ εστιν ημιν ιασις υπεμειναμεν εις ειρηνην και ουκ ην αγαθα εις καιρον ιασεως και ιδου ταραχη εγνωμεν κυριε αμαρτηματα ημων αδικιας πατερων ημων οτι ημαρτομεν εναντιον σου κοπασον δια το ονομα σου μη απολεσης θρονον δοξης σου μνησθητι μη διασκεδασης την διαθηκην σου την μεθ ημων μη εστιν εν ειδωλοις των εθνων υετιζων και ει ο ουρανος δωσει πλησμονην αυτου ουχι συ ει αυτος και υπομενουμεν σε οτι συ εποιησας παντα ταυτα και ειπεν κυριος προς με εαν στη μωυσης και σαμουηλ προ προσωπου μου ουκ εστιν η ψυχη μου προς αυτους εξαποστειλον τον λαον τουτον και εξελθετωσαν και εσται εαν ειπωσιν προς σε που εξελευσομεθα και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος οσοι εις θανατον εις θανατον και οσοι εις μαχαιραν εις μαχαιραν και οσοι εις λιμον εις λιμον και οσοι εις αιχμαλωσιαν εις αιχμαλωσιαν και εκδικησω επ αυτους τεσσαρα ειδη λεγει κυριος την μαχαιραν εις σφαγην και τους κυνας εις διασπασμον και τα θηρια της γης και τα πετεινα του ουρανου εις βρωσιν και εις διαφθοραν και παραδωσω αυτους εις αναγκας πασαις ταις βασιλειαις της γης δια μανασση υιον εξεχιου βασιλεα ιουδα περι παντων ων εποιησεν εν ιερουσαλημ τις φεισεται επι σοι ιερουσαλημ και τις δειλιασει επι σοι η τις ανακαμψει εις ειρηνην σοι συ απεστραψης με λεγει κυριος οπισω πορευση και εκτενω την χειρα μου και διαφθερω σε και ουκετι ανησω αυτους και διασπερω αυτους εν διασπορα εν πυλαις λαου μου ητεκνωθησαν απωλεσαν τον λαον μου δια τας κακιας αυτων επληθυνθησαν χηραι αυτων υπερ την αμμον της θαλασσης επηγαγον επι μητερα νεανισκου ταιλαιπωριαν εν μεσημβρια επερριψα επ αυτην εξαιφνης τρομον και σπουδην εκενωθη η τικτουσα επτα απεκαχησεν η ψυχη αυτης επεδυ ο ηλιος αυτη επι μεσουσης της ημερας κατησχυνθη και ωνειδισθη τους καταλοιπους αυτων εις μαχαιραν δωσω εναντιον των εχθρων αυτων οιμμοι εγω μητερ ως τινα με ετεκες ανδρα δικαζομενον και διακρινομενον παση τη γη ουτε ωφελησα ουτε ωφελησεν με ουδεις η ισχυς μου εξελιπεν εν τοις καταρωμενοις με γενοιτο δεσποτα κατευθυνοντων αυτων ει

μη παρεστην σοι εν καιρω των κακων αυτων και εν καιρω θλιψεως αυτων εις αγαθα προς τον εχθρον ει γνωσθησεται σιδηρος και περιβολαιον χαλκουν η ισχυς σου και τους θησαυρους σου εις προνομην δωσω ανταλλαγμα δια πασας τας αμαρτιας σου και εν πασι τοις οριοις σου και καταδουλωσω σε κυκλω τοις εχθροις σου εν τη γη η ουκ ηδεις οτι πυρ εκκεκαυται εκ του θυμου μου εφ υμας καυθησεται κυριε μνησθητι μου και επισκεψαι με και αθωωσον με απο των καταδικωντων με μη εις μακροθυμιαν γνωθι ως ελαβον περι σου ονειδισμον υπο των αθετουντων τους λογους σου συντελεσον αυτους και εσται ο λογος σου εμοι εις ευφροσυνην και χαραν καρδιας μου οτι επικηληται το ονομα σου επ εμοι κυριε παντοκρατωρ ουκ εκαθισα εν συνεδριω αυτων παιζοντων αλλα ευλαβουμην απο προσωπου χειρος σου κατα μονας εκαθημην οτι πικριας ενεπλησθην ινα τι οι λυπουντες με κατισχυουσιν μου η πληγη μου στερεα ποθεν ιαθησομαι γινομενη εγεννηθη μοι ως υδωρ ψευδες ουκ εχον πιστιν δια τουτο ταδε λεγει κυριος εαν επιστρεψης και αποκαταστησω σε και προ προσωπου μου στηση και εαν εξαγαγης τιμιον απο αναξίου ως στομα μου εση και αναστρεψουσιν αυτοι προς σε και συ ουκ αναστρεψεις προς αυτους και δωσω σε τω λαω τουτω ως τειχος οχυρον χαλκουν και πολεμηςουσιν προς σε και ου μη δυνωνται προς σε διοτι μετα σου ειμι του σωζειν σε και εξααιρεσθαι σε εκ χειρος πονηρων και λυτρωσομαι σε εκ χειρος λοιμων και συ μη λαβης γυναικα λεγει κυριος ο θεος ισραηλ και ου γεννηθησεται σοι υιος ουδε θυγατηρ εν τω τοπω τουτω οτι ταδε λεγει κυριος περι των υιων και περι των θυγατερων των γεννωμενων εν τω τοπω τουτω και περι των μητερων αυτων των τετοκυιων αυτους και περι των πατερων αυτων των γεγεννηκοτων αυτους εν τη γη ταυτη εν θανατω νοσερω αποθανουνται ου κοπησονται και ου ταφησονται εις παραδειγμα επι προσωπου της γης εσονται και τοις θηριοις της γης και τοις πετεινοις του ουρανου εν μαχαιρα πεσουνται και εν λιμω συντελεσθησονται ταδε λεγει κυριος μη εισελθης εις θιασον αυτων και μη πορευθης του κοψασθαι και μη πενθησης αυτους οτι αφεστακα την ειρηνην μου απο του λαου τουτου ου μη κοψωνται αυτους ουδε εντομιδας ου μη ποιησωσιν και ου ξυρησονται και ου μη κλασθη αρτος εν πενθει αυτων εις παρακλησιν επι τεθνηχοτι ου ποτιουσιν αυτον ποτηριον εις παρακλησιν επι πατρι και μητρι αυτου εις οικιαν ποτου ουκ εισελευση συγκαθισαι μετ αυτων του φαγειν και πειν διοτι ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω καταλυω εκ του τοπου τουτου ενωπιον των οφθαλμων υμων και εν ταις ημεραις υμων φωνην χαρας και φωνην ευφροσυνης φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης και εσται οταν αναγγειλης τω λαω τουτω απαντα τα ρηματα ταυτα και ειπωσιν προς σε δια τι ελαλησεν κυριος εφ ημας παντα τα κακα ταυτα τις η αδικια ημων και τις η αμαρτια ημων ην ημαρτομεν εναντι κυριου του θεου ημων και ερεις αυτοις ανθ' ων εγκατελιπον με οι πατερες υμων λεγει κυριος και ωχοντο οπισω θεων αλλοτριων και εδουλευσαν αυτοις και προσεκυνησαν αυτοις και εμε εγκατελιπον και τον νομον μου ουκ εφυλαξαντο και υμεις επονηρευσασθε υπερ τους πατερας υμων και ιδου υμεις πορευεσθε εκαστος οπισω των αρεστων της καρδιας υμων της πονηρας του μη υπακουειν μου και απορριψω υμας απο της γης ταυτης εις την γην ην ουκ ηδείτε υμεις και οι πατερες υμων και δουλευσετε εκει θεοις ετεροις οι ου δωσουσιν υμιν

ελεος δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν
ετι ζη κυριος ο αναγαγων τους υιους ισραηλ εκ γης αιγυπτου αλλα
ζη κυριος ος ανηγαγεν τον οικον ισραηλ απο γης βορρα και απο πα-
σων των χωρων ου εξωσθησαν εκει και αποκαταστησω αυτους εις
την γην αυτων ην εδωκα τοις πατρασιν αυτων ιδου εγω αποστελ-
λω τους αλλειους τους πολλους λεγει κυριος και αλιευσουσιν αυτους
και μετα ταυτα αποστελω τους πολλους θηρευτας και θηρευσουσιν
αυτους επανω παντος ορους και επανω παντος βουνου και εκ των
τρυμαλιων των πετρων οτι οι οφθαλμοι μου επι πασας τας οδους αυ-
των και ουκ εκρυβη τα αδικηματα αυτων απεναντι των οφθαλμων μου
και ανταποδωσω διπλας τας αδικιας αυτων και τας αμαρτιας αυτων εφ-
αις εβεβηλωσαν την γην μου εν τοις θνησιμαιοις των βδελυγματων
αυτων και εν ταις ανομιαις αυτων εν αις επλημμελησαν την κληρο-
νομiam μου κυριε ισχυς μου και βοηθεια μου και καταφυγη μου εν
ημερα κακων προς σε εθνη ηξουσιν απ εσχατου της γης και ερουσιν
ως ψευδη εκτησαντο οι πατερες ημων ειδωλα και ουκ εστιν εν αυτοις
ωφελημα ει ποιησει αυτω ανθρωπος θεους και ουτοι ουκ εισιν θεοι
δια τουτο ιδου εγω δηλωσω αυτοις εν τω καιρω τουτω την χειρα μου
και γνωριω αυτοις την δυναμιν μου και γνωσονται οτι ονομα μοι κυ-
ριος επικαταρατος ο ανθρωπος ος την ελπιδα εχει επ ανθρωπον και
στηρισει σαρκα βραχιονος αυτου επ αυτον και απο κυριου αποστη η
καρδια αυτου και εσται ως η αγριομυρική η εν τη ερημω ουκ οψεται
οταν ελθη τα αγαθα και κατασκηνωσει εν αλιμοις και εν ερημω εν γη
αλιμυρα ητις ου κατοικειται και ευλογημενος ο ανθρωπος ος πεποιθεν
επι τω κυριω και εσται κυριος ελπις αυτου και εσται ως ξυλον ευθη-
νουν παρ υδατα και επι ικμαδα βαλει ριζας αυτου και ου φοβηθησεται
οταν ελθη καυμα και εσται επ αυτω στελεχη αλσωδη εν ενιαυτω αβρο-
χιας ου φοβηθησεται και ου διαλειπει ποιων καρπον βαθεια η καρδια
παρα παντα και ανθρωπος εστιν και τις γνωσεται αυτον εγω κυριος
εταζων καρδιας και δοκιμαζων νεφρους του δουναι εκαστω κατα τας
οδους αυτου και κατα τους καρπους των επιτηδευματων αυτου εφω-
νησεν περδιξ συνηγαγεν α ουκ ετεκεν ποιων πλουτον αυτου ου μετα
κρισεως εν ημισει ημερων αυτου εγκαταλειψουσιν αυτον και επ ε-
σχατων αυτου εσται αφρων θρονος δοξης υψωμενος αγιασμα ημων
υπομονη ισραηλ κυριε παντες οι καταλιποντες σε κατασχυνητωσαν
αφεστηκοτες επι της γης γραφητωσαν οτι εγκατελιπον πηγην ζωης
τον κυριον ιασαι με κυριε και ιαθησομαι σωσον με και σωθησομαι οτι
καυχημα μου συ ει ιδου αυτοι λεγουσι προς με που εστιν ο λογος
κυριου ελθατω εγω δε ουκ εχοπιασα καταχολουθων οπισω σου και η-
μεραν ανθρωπου ουκ επεθυμησα συ επιστη τα εκπορευομενα δια των
χειλεων μου προ προσωπου σου εστιν μη γεννηθης μοι εις αλλοτριω-
σιν φειδομενος μου εν ημερα πονηρα κατασχυνητηωσαν οι διωκοντες
με και μη κατασχυνηθειν εγω πτοηθεισαν αυτοι και μη πτοηθειν
εγω επαγαγε επ αυτους ημεραν πονηραν δισσον συντριμμα συντριψον
αυτους ταδε λεγει κυριος βαδισον και στηθι εν πυλαις υιων λαου σου
εν αις εισπορευονται εν αυταις βασιλεις ιουδα και εν αις εκπορευονται
εν αυταις και εν πασαις ταις πυλαις ιερουσαλημ και ερεις προς αυτους
ακουσατε λογον κυριου βασιλεις ιουδα και πασα ιουδαια και πασα ιε-
ρουσαλημ οι εισπορευομενοι εν ταις πυλαις ταυταις ταδε λεγει κυριος
φυλασσεσθε τας ψυχας υμων και μη αιρετε βασταγματα εν τη ημερα

των σαββατων και μη εκπορευεσθε ταις πυλαις ιερουσαλημ και μη εκφερετε βασταγματα εξ οικων υμων εν τη ημερα των σαββατων και παν εργον ου ποιησετε αγιασατε την ημεραν των σαββατων καθως ενετειλαμην τοις πατρασιν υμων και ουκ ηκουσαν και ουκ εκλιναν το ους αυτων και εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων υπερ τους πατερας αυτων του μη ακουσαι μου και του μη δεξασθαι παιδειαν και εσται εαν ακοη ακουσητε μου λεγει κυριος του μη εισφερειν βασταγματα δια των πυλων της πολεως ταυτης εν τη ημερα των σαββατων και αγιαζειν την ημεραν των σαββατων του μη ποιειν παν εργον και εισελευσονται δια των πυλων της πολεως ταυτης βασιλεις και αρχοντες καθημενοι επι θρονου δαυιδ και επιβεβηκοτες εφ αρμασιν και ιπποις αυτων αυτοι και οι αρχοντες αυτων ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και κατοικισθησεται η πολις αυτη εις τον αιωνα και ηξουσιν εκ των πολεων ιουδα και κυκλοθεν ιερουσαλημ και εκ γης βενιαμιν και εκ της πεδινης και εκ του ορους και εκ της προς νοτον φεροντες ολοκαυτωματα και θυσιαν και θυμιαματα και μαννα και λιβανον φεροντες ανεσιν εις οικον κυριου και εσται εαν μη εισακουσητε μου του αγιαζειν την ημεραν των σαββατων του μη αιρειν βασταγματα και μη εισπορευεσθαι ταις πυλαις ιερουσαλημ εν τη ημερα των σαββατων και αναψω πυρ εν ταις πυλαις αυτης και καταφαγεται αμφοδα ιερουσαλημ και ου σβεσθησεται ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμian λεγων αναστηθι και καταβηθι εις οικον του κεραμεως και εκει ακουση τους λογους μου και κατεβην εις τον οικον του κεραμεως και ιδου αυτος εποιει εργον επι των λιθων και διεπεσεν το αγγειον ο αυτος εποιει εν ταις χερσιν αυτου και παλιν αυτος εποιησεν αυτο αγγειον ετερον καθως ηρσεν ενωπιον αυτου του ποιησαι και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ει καθως ο κεραμευς ουτος ου δυνησομαι του ποιησαι υμας οικος ισραηλ ιδου ως ο πληος του κεραμεως υμεις εστε εν ταις χερσιν μου περας λαλησω επι εθνος η επι βασιλειαν του εξαραι αυτους και του απολλυειν και επιστραφη το εθνος εκεινο απο παντων των κακων αυτων και μετανοησω περι των κακων ων ελογισαμην του ποιησαι αυτοις και περας λαλησω επι εθνος και επι βασιλειαν του ανοικοδομεισθαι και του καταφυτευεσθαι και ποιησωσιν τα πονηρα εναντιον μου του μη ακουειν της φωνης μου και μετανοησω περι των αγαθων ων ελαλησα του ποιησαι αυτοις και νυν ειπον προς ανδρας ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ ιδου εγω πλασσω εφ υμας κακα και λογιζομαι εφ υμας λογισμον αποστραφητω δη εκαστος απο οδου αυτου της πονηρας και καλλιονα ποιησετε τα επιτηδευματα υμων και ειπαν ανδριουμεθα οτι οπισω των αποστροφων ημων πορευσομεθα και εκαστος τα αρεστα της καρδιας αυτου της πονηρας ποιησομεν δια τουτο ταδε λεγει κυριος ερωτησατε δη εν εθνεσιν τις ηκουσεν τοιαυτα φρικτα α εποιησεν σφοδρα παρθενος ισραηλ μη εκλειψουσιν απο πετρας μαστοι η χιων απο του λιβανου μη εκκλινει υδωρ βιαειως ανεμω φερομενον οτι επελαθοντο μου ο λαος μου εις κενον εθυμιασαν και ασθενησουσιν εν ταις οδοις αυτων σχοινους αιωνιους του επιβηναι τριβους ουκ εχοντας οδον εις πορειαν του ταξαι την γην αυτων εις αφανισμον και συριγμα αιωνιον παντες οι διαπορευομενοι δι αυτης εκστησονται και κινησουσιν την κεφαλην αυτων ως ανεμον καυσωνα διασπερω αυτους κατα προσωπον εχθρων αυτων δειξω αυτοις ημεραν απωλειας αυτων και ειπαν δευτε λογισω-

μεθα επι ιερεμιαν λογισμον οτι ουκ απολειται νομος απο ιερεως και βουλη απο συνετου και λογος απο προφητου δευτε και παταζωμεν αυτον εν γλωσση και ακουσομεθα παντας τους λογους αυτου εισακουσον μου κυριε και εισακουσον της φωνης του δικαιωματος μου ει ανταποδιδοται αντι αγαθων κακα οτι συνελαλησαν ρηματα κατα της ψυχης μου και την κολασιν αυτων εκρυψαν μοι μνησθητι εστηκοτος μου κατα προσωπον σου του λαλησαι υπερ αυτων αγαθα του αποστρεψαι τον θυμον σου απ αυτων δια τουτο δος τους υιους αυτων εις λιμον και αθροισον αυτους εις χειρας μαχαιρας γενεσθωσαν αι γυναικες αυτων ατεκνοι και χηραι και οι ανδρες αυτων γενεσθωσαν ανηρημενοι θανατω και οι νεανισκοι αυτων πεπτωκοτες μαχαιρα εν πολειω γενηθητω κραυγη εν ταις οικiais αυτων επαξεις επ αυτους ληστας αφνω οτι ενεχειρησαν λογον εις συλλημψιν μου και παγιδας εκρυψαν επ εμε και συ κυριε εγνως απασαν την βουλην αυτων επ εμε εις θανατον μη αθωωσης τας αδικιας αυτων και τας αμαρτιας αυτων απο προσωπου σου μη εξαλειψης γενεσθω η ασθeneια αυτων εναντιον σου εν καιρω θυμου σου ποιησον εν αυτοις τοτε ειπεν κυριος προς με βαδισον και κτησαι βικον πεπλασμενον οστρακινον και αξεις απο των πρεσβυτερων του λαου και απο των πρεσβυτερων των ιερεων και εξελευση εις το πολυανδριον υιων των τεκνων αυτων ο εστιν επι των προθυρων πυλης της χαρσιθ και αναγνωθι εκει παντας τους λογους ους αν λαλησω προς σε και ερεις αυτοις ακουσατε τον λογον κυριου βασιλεις ιουδα και ανδρες ιουδα και οι κατοικουντες ιερουσαλημ και οι εισπορευομενοι εν ταις πυλαις ταυταις ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω επαγω επι τον τοπον τουτον κακα ωστε παντος ακουοντος αυτα ηχησει αμφοτερα τα ωτα αυτου ανθων εγκατελιπον με και απηλλοτριωσαν τον τοπον τουτον και εθυμιασαν εν αυτω θεοις αλλοτριοις οis ουκ ηδεισαν αυτοι και οι πατερες αυτων και οι βασιλεις ιουδα επλησαν τον τοπον τουτον αιματων αθων και ωκοδομησαν υψηλα τη βααλ του κατακαειν τους υιους αυτων εν πυρι α ουκ ενετειλαμην ουδε ελαλησα ουδε διενοθητην εν τη καρδια μου δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ου κληθησεται τω τοπω τουτω ετι διαπτωσις και πολυανδριον υιου εννομ αλλ η πολυανδριον της σφαγης και σφαζω την βουλην ιουδα και την βουλην ιερουσαλημ εν τω τοπω τουτω και καταβαλω αυτους εν μαχαιρα εναντιον των εχθρων αυτων και εν χειρσιν των ζητουτων τας ψυχας αυτων και δωσω τους νεκρους αυτων εις βρωσιν τοis πετεινοις του ουρανου και τοis θηριοis της γης και ταξω την πολιν ταυτην εις αφανισμον και εις συριγμον πας ο παραπορευομενος επ αυτης σκυθρωπασει και συριει υπερ πασης της πληγης αυτης και εδονται τας σαρκας των υιων αυτων και τας σαρκας των θυγατερων αυτων και εκαστος τας σαρκας του πλησιον αυτου εδονται εν τη περιοχη και εν τη πολιορκια η πολιορκησουσιν αυτους οι εχθροι αυτων και συντριψεις τον βικον κατ οφθαλμους των ανδρων των εκπορευομενων μετα σου και ερεις ταδε λεγει κυριος ουτως συντριψω τον λαον τουτον και την πολιν ταυτην καθως συντριβεται αγγος οστρακινον ο ου δυνησεται ιαθηναι ετι ουτως ποιησω λεγει κυριος τω τοπω τουτω και τοis κατοικουσιν εν αυτω του δοθηναι την πολιν ταυτην ως την διαπιπτουσαν και οι οικoi ιερουσαλημ και οι οικoi βασιλεων ιουδα εσονται καθως ο τοπος ο διαπιπτων των ακαθαρσιων εν πασαις ταις οικiais εν αις εθυμιασαν

επι των δωματων αυτων παση τη στρατια του ουρανου και εσπεισαν σπονδας θεοις αλλοτριους και ηλθεν ιερεμιας απο της διαπτωσεως ου απεστειλεν αυτον κυριος εκει του προφητευσαι και εστη εν τη αυλη οικου κυριου και ειπε προς παντα τον λαον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι την πολιν ταυτην και επι πασας τας πολεις αυτης και επι τας κωμας αυτης απαντα τα κακα α ελαλησα επ αυτην οτι εσκληρυναν τον τραχηλον αυτων του μη εισακουειν των λογων μου και ηκουσεν πασχωρ υιος εμμηρ ο ιερευς και ουτος ην καθεσταμενος ηγουμενος οικου κυριου του ιερεμιου προφητευοντος τους λογους τουτους και επαταξεν αυτον και ενεβαλεν αυτον εις τον καταρρακτην ος ην εν πυλη οικου αποτεταγμενου του υπερωου ος ην εν οικω κυριου και εξηγαγεν πασχωρ τον ιερεμιαν εκ του καταρρακτου και ειπεν αυτω ιερεμιας ουχι πασχωρ εκαλεσεν κυριος το ονομα σου αλλ η μετοικον διοτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω διδωμι σε εις μετοικιαν συν πασι τοις φιλοις σου και πεσουνται εν μαχαιρα εχθρων αυτων και οι οφθαλμοι σου οφονται και σε και παντα ιουδαν δωσω εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και μετοικιουσιν αυτους και κατακοφουσιν αυτους εν μαχαίραις και δωσω την πασαν ισχυν της πολεως ταυτης και παντας τους πο- νους αυτης και παντας τους ιθσαυρους του βασιλεως ιουδα εις χειρας εχθρων αυτου και αξουσιν αυτους εις βαβυλωνα και συ και παντες οι κατοικουντες εν τω οικω σου πορευσεσθε εν αιχμαλωσια και εν βαβυλωνι αποθανη και εκει ταφηση συ και παντες οι φιλοι σου οις επροφητευσας αυτοις ψευδη ηπατησας με κυριε και ηπατηθην εκρα- τησας και ηδυνασθης εγενομην εις γελωτα πασαν ημεραν διετελεσα μυκτηριζομενος οτι πικρω λογω μου γελασμαι αθεσιαν και ταλαιπω- ριαν επικαλεσομαι οτι εγενηθη λογος κυριου εις ονειδισμον εμοι και εις χλευασμον πασαν ημεραν μου και ειπα ου μη ονομασω το ονομα κυριου και ου μη λαλησω ετι επι τω ονοματι αυτου και εγενετο ως πυρ καιομενον φλεγον εν τοις οστεοις μου και παρειμαι παντοθεν και ου δυναμαι φερειν οτι ηκουσα φογον πολλων συναθροιζομενων κυ- κλοθεν επισυστητε και επισυστωμεν αυτω παντες ανδρες φιλοι αυτου τηρησατε την επινοιαν αυτου εις απατηθησεται και δυνησομεθα αυτω και ληψομεθα την εκδικησιν ημων εξ αυτου και κυριος μετ εμου καθως μαχητης ισχυων δια τουτο εδιωξαν και νοησαι ουκ ηδυναντο ησχυνηθσαν σφοδρα οτι ουκ ενοησαν ατιμιαις αυτων αι δι αιωνος ουκ επιλησθησονται κυριε δοκιμαζων δικαια συνιων νεφρους και καρδιας ιδοιμι την παρα σου εκδικησιν εν αυτοις οτι προς σε απεκαλυψα τα απολογηματα μου ασατε τω κυριω αινεσατε αυτω οτι εξειλατο ψυχην πενητος εκ χειρος πονηρευομενων επικαταρατος η ημερα εν η ετε- χθην εν αυτη η ημερα εν η ετεχεν με η μητηρ μου μη εστω επευκτη επικαταρατος ο ανθρωπος ο ευαγγελισαμενος τω πατρι μου λεγων ετεχθη σοι αρσεν ευφραινομενος εστω ο ανθρωπος εκεινος ως αι πολεις ας κατεστρεψεν κυριος εν θυμω και ου μετεμεληθη ακουσα- τω κραυγης το πρωι και αλαλαγμου μεσημβριας οτι ουκ απεχτεινεν με εν μητρα μητρος και εγενετο μοι η μητηρ μου ταφος μου και η μητρα συλλημψεως αιωνιας ινα τι τουτο εξηλθον εκ μητρας του βλε- πειν κοπους και πονους και διετελεσαν εν ασχυνη αι ημεραι μου ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν οτε απεστειλεν προς αυτον ο βασιλευς σεδεχιας τον πασχωρ υιον μελχιου και σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιερεα λεγων επερωτησον περι ημων τον κυριον οτι

βασιλεως βαβυλωνος εφεστηκεν εφ ημας ει ποιησει κυριος κατα παντα τα θαυμασια αυτου και απελευσεται αφ ημων και ειπεν προς αυτους ιερεμιας ουτως ερειτε προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα ταδε λεγει κυριος ιδου εγω μεταστρεψω τα οπλα τα πολεμικα εν οis υμεις πολεμειτε εν αυτοis προς τους χαλδαιους τους συγκεκλεικotas υμας εξωθεν του τειχους εις το μεσον της πολεως ταυτης και πολεμησω εγω υμας εν χειρι εκτεταμενη και εν βραχιονι κραταιω μετα θυμου και οργης και παροργισμου μεγαλου και παταξω παντας τους κατοικουντας εν τη πολει ταυτη τους ανθρωπους και τα κτηνη εν θανατω μεγαλω και αποθανουνται και μετα ταυτα ουτως λεγει κυριος δωσω τον σεδεκιαν βασιλεα ιουδα και τους παιδας αυτου και τον λαον τον καταλειφθεντα εν τη πολει ταυτη απο του θανατου και απο του λιμου και απο της μαχαιρας εις χειρας εχθρων αυτων των ζητούντων τας ψυχας αυτων και κατακοψουσιν αυτους εν στοματι μαχαιρας ου φεισομαι επ αυτοis και ου μη οικτιρησω αυτους και προς τον λαον τουτον ερεις ταδε λεγει κυριος ιδου εγω δεδωκα προ προσωπου υμων την οδον της ζωης και την οδον του θανατου ο καθημενος εν τη πολει ταυτη αποθανειται εν μαχαира και εν λιμω και ο εκπορευομενος προσχωρησαι προς τους χαλδαιους τους συγκεκλεικotas υμας ζησεται και εσται η ψυχη αυτου εις σκυλα και ζησεται διoti εστηρικα το προσωπον μου επι την πολιν ταυτην εις κακα και ουκ εις αγαθα εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος παραδοθησεται και κατακαυσει αυτην εν πυρι ο οικος βασιλεως ιουδα ακουσατε λογον κυριου οικος δαυιδ ταδε λεγει κυριος κρινατε το πρωι κριμα και κατευθυνατε και εξελεσθε διηρπασμενον εκ χειρος αδικουντος αυτον οπως μη αναφθη ως πυρ η οργη μου και καυθησεται και ουκ εσται ο σβεσων ιδου εγω προς σε τον κατοικουντα την κοιλαδα σορ την πεδινην τους λεγοντας τις πτοησει ημας η τις εισελευσεται προς το κατοικητηριον ημων και αναψω πυρ εν τω δρυμω αυτης και εδεται παντα τα κυκλω αυτης ταδε λεγει κυριος πορευου και καταβηθι εις τον οικον του βασιλεως ιουδα και λαλησεις εκει τον λογον τουτον και ερεις ακουε λογον κυριου βασιλευ ιουδα ο καθημενος επι θρονου δαυιδ συ και ο οικος σου και ο λαος σου και οι εισπορευομενοι ταις πυλαις ταυταις ταδε λεγει κυριος ποιειτε κρισιν και δικαιοσυνην και εξαιρεισθε διηρπασμενον εκ χειρος αδικουντος αυτον και προσηλυτον και ορφανον και χηραν μη καταδυναστευετε και μη ασεβειτε και αιμα ανων μη εκχεητε εν τω τοπω τουτω διoti εαν ποιουντες ποιησητε τον λογον τουτον και εισελευσονται εν ταις πυλαις του οικου τουτου βασιλεις καθημενοι επι θρονου δαυιδ και επιβεβηκοτες εφ αρματων και ιππων αυτοι και οι παιδες αυτων και ο λαος αυτων εαν δε μη ποιησητε τους λογους τουτους κατ εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος οti εις ερημωσιν εσται ο οικος ουτος οti ταδε λεγει κυριος κατα του οικου βασιλεως ιουδα γαλααδ συ μοι αρχη του λιβανου εαν μη θω σε εις ερημον πολεις μη κατοικηθησομενας και επαξω επι σε ανδρα ολεθρευοντα και τον πελεκυν αυτου και εκκοψουσιν τας εκλεκτας κεδρους σου και εμβalousιν εις το πυρ και διελευσονται εθνη δια της πολεως ταυτης και ερουσιν εκαστος προς τον πλησιον αυτου δια τι εποιησεν κυριος ουτως τη πολει τη μεγαλη ταυτη και ερουσιν ανθ ων εγκατελιπον την διαθηκην κυριου θεου αυτων και προσεκυνησαν θεοis αλλοτριois και εδουλευσαν αυτοis μη κλαιετε τον τεθνηκοτα μηδε θρηνηιτε αυτον κλαυσατε κλαυθμω τον

εκπορευομενον οτι ουκ επιστρεφει ετι και ου μη ιδη την γην πατριδος αυτου διοτι ταδε λεγει κυριος επι σελλημ υιον ιωσια τον βασιλευοντα αντι ιωσια του πατρος αυτου ος εξηλθεν εκ του τοπου τουτου ουκ αναστρεφει εκει ουκετι αλλ η εν τω τοπω ου μετωκισα αυτον εκει αποθανειται και την γην ταυτην ουκ οφεται ετι ω ο οικοδομων οικιαν αυτου ου μετα δικαιοσυνης και τα υπερωα αυτου ουκ εν κριματι παρα τω πλησιον αυτου εργαται δωρεαν και τον μισθον αυτου ου μη αποδωσει αυτω ωκοδομησας σεαυτω οικον συμμετρον υπερωα ριπιστα διεσταλμενα θυρισιν και εξυλωμενα εν κεδρω και κεχρισμενα εν μιλτω μη βασιλευσεις οτι συ παροξυνη εν αχαζ τω πατρι σου ου φαγονται και ου πιονται βελτιον ην σε ποιειν κριμα και δικαιοσυνην καλην ουκ εγνωσαν ουκ εκριναν κρισιν ταπεινω ουδε κρισιν πενητος ου τουτο εστιν το μη γνωναι σε εμε λεγει κυριος ιδου ουκ εισιν οι οφθαλμοι σου ουδε η καρδια σου καλη αλλ εις την πλεονεξιαν σου και εις το αιμα το αθων του εκχεειν αυτο και εις αδικημα και εις φονον του ποιειν δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι ιωαχιμ υιον ιωσια βασιλεα ιουδα ουαι επι τον ανδρα τουτον ου μη κοφωνται αυτον ω αδελφε ουδε μη κλαουσονται αυτον οιμμοι κυριε ταφην ονου ταφησεται συμψησθεις ριφησεται επεκεινα της πυλης ιερουσαλημ αναβηθι εις τον λιβανον και κεκραξον και εις την βασαν δος την φωνην σου και βοησον εις το περαν της θαλασσης οτι συνετριβησαν παντες οι ερασται σου ελαλησα προς σε εν τη παραπτωσει σου και ειπας ουκ ακουσομαι αυτη η οδος σου εκ νεοτητος σου ουκ ηκουσας της φωνης μου παντας τους ποιμενας σου ποιμανει ανεμος και οι ερασται σου εν αιχμαλωσια εξελευσονται οτι τοτε αισχυνθησιν και ατιμωθησιν απο παντων των φιλονυτων σε κατοικουσα εν τω λιβανω εννοσσευουσα εν ταις κεδροις καταστεναξεις εν τω ελθειν σοι ωδινας ως τικτουσης ζω εγω λεγει κυριος εαν γενομενος γενηται ιεχονιας υιος ιωαχιμ βασιλευς ιουδα αποσφραγισμα επι της χειρος της δεξιας μου εκειθεν εκσπασω σε και παραδωσω σε εις χειρας των ζητούντων την ψυχην σου ων συ ευλαβη απο προσωπου αυτων εις χειρας των χαλδαιων και απορριψω σε και την μητερα σου την τεκουσαν σε εις γην ου ουκ ετεχθης εκει και εκει αποθανεισθε εις δε την γην ην αυτοι ευχονται ταις ψυχαις αυτων ου μη αποστρεψωσιν ητιμωθη ιεχονιας ως σκευος ου ουκ εστιν χρεια αυτου οτι εξερριφη και εξεβληθη εις γην ην ουκ ηδει γη γη ακουε λογον κυριου γραψον τον ανδρα τουτον εκκηρυκτον ανθρωπον οτι ου μη αυξηθη εκ του σπερματος αυτου ανηρ κατημενος επι θρονου δαυιδ αρχων ετι εν τω ιουδα ω οι ποιμενες οι διασκορπιζοντες και απολλυνοντες τα προβατα της νομης μου δια τουτο ταδε λεγει κυριος επι τους ποιμαινοντας τον λαον μου υμεις διεσκορπισατε τα προβατα μου και εξωσατε αυτα και ουκ επεσκεψασθε αυτα ιδου εγω εκδικω εφ υμας κατα τα πονηρα επιτηδευματα υμων και εγω εισδεξομαι τους καταλοιπους του λαου μου απο πασης της γης ου εξωσα αυτους εκει και καταστησω αυτους εις την νομην αυτων και αυξηθησονται και πληθυνθησονται και αναστησω αυτοις ποιμενας οι ποιμανουσιν αυτους και ου φοβηθησονται ετι ουδε πτοηθησονται λεγει κυριος ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και αναστησω τω δαυιδ ανατολην δικαιαν και βασιλευσει βασιλευς και συνησει και ποιησει κριμα και δικαιοσυνην επι της γης εν ταις ημεραις αυτου σωθησεται ιουδας και ισραηλ κατασκηνωσει πεποιθως και τουτο το ονομα αυτου

ο καλεσει αυτον κυριος ιωσεδεχ εν τοις προφηταις συνετριβη η καρδια μου εν εμοι εσαλευθη παντα τα οστα μου εγενηθην ως ανηρ συντετριμμενος και ως ανθρωπος συνεχομενος απο οινου απο προσωπου κυριου και απο προσωπου ευπρεπειας δοξης αυτου οτι απο προσωπου τουτων επενθησεν η γη εξηρανθησαν αι νομαι της ερημου και εγενετο ο δρομος αυτων πονηρος και η ισχυς αυτων ουχ ουτως οτι ιερευς και προφητης εμολυνθησαν και εν τω οικω μου ειδον πονηριας αυτων δια τουτο γενεσθω η οδος αυτων αυτοις εις ολισθημα εν γνοφω και υποσχελισθησονται και πεσουνται εν αυτη διοτι επαξω επ αυτους κακα εν ενιαυτω επισκεψεως αυτων ψησιν κυριος και εν τοις προφηταις σαμαρειας ειδον ανομηματα επροφητευσαν δια της βααλ και επλανησαν τον λαον μου ισραηλ και εν τοις προφηταις ιερουσαλημ εωρακα φρικτα μοιχωμενους και πορευομενους εν ψευδεσι και αντιλαμβανομενους χειρων πονηρων του μη αποστραφηναι εκαστον απο της οδου αυτου της πονηρας εγενηθησαν μοι παντες ως σοδομα και οι κατοικουντες αυτην ωσπερ γομορρα δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω ψωμιω αυτους οδυνην και ποτιω αυτους υδωρ πικρον οτι απο των προφητων ιερουσαλημ εξηλθεν μολυσμος παση τη γη ουτως λεγει κυριος παντοκρατωρ μη ακουετε τους λογους των προφητων οτι ματαιουσιν εαυτοις ορασιν απο καρδιας αυτων λαλουσιν και ουκ απο στοματος κυριου λεγουσιν τοις απωθουμενοις τον λογον κυριου ειρηνη εσται υμιν και πασιν τοις πορευομενοις τοις θελημασιν αυτων παντι τω πορευομενω πλανη καρδιας αυτου ειπαν ουχ ηξει επι σε κακα οτι τις εστη εν υποστηματι κυριου και ειδεν τον λογον αυτου τις ενωτισατο και ηκουσεν ιδου σεισμος παρα κυριου και οργη εκπορευεται εις συσσεισμον συστρεφομενη επι τους ασεβεις ηξει και ουκετι αποστρεφει ο θυμος κυριου εως αν ποιηση αυτο και εως αν αναστηση αυτο απο εγχειρηματος καρδιας αυτου επ εσχατου των ημερων νοησουσιν αυτα ουκ απεστελλον τους προφητας και αυτοι ετρεχον ουκ ελαλησα προς αυτους και αυτοι επροφητευσον και ει εστησαν εν τη υποστασει μου και εισηκουσαν των λογων μου και τον λαον μου αν απεστρεφον αυτους απο των πονηρων επιτηδευματων αυτων θεος εγγιζων εγω ειμι λεγει κυριος και ουχι θεος πορρωθεν ει κρυβησεται ανθρωπος εν κρυφαισι και εγω ουκ οψομαι αυτον μη ουχι τον ουρανον και την γην εγω πληρω λεγει κυριος ηκουσα α λαλουσιν οι προφηται α προφητεουσιν επι τω ονοματι μου ψευδη λεγοντες ηνυπνιασαμην ενυπνιον εως ποτε εσται εν καρδια των προφητων των προφητευσοντων ψευδη και εν τω προφητευσειν αυτους τα θεληματα καρδιας αυτων των λογιζομενων του επιλαθεσθαι του νομου μου εν τοις ενυπνιοις αυτων α διηγουντο εκαστος τω πλησιον αυτου καθαπερ επελαθοντο οι πατερες αυτων του ονοματος μου εν τη βααλ ο προφητης εν ω το ενυπνιον εστιν διηγησασθω το ενυπνιον αυτου και εν ω ο λογος μου προς αυτον διηγησασθω τον λογον μου επ αληθειας τι το αχυρον προς τον σιτον ουτως οι λογοι μου λεγει κυριος ουχι οι λογοι μου ωσπερ πυρ φλεγον λεγει κυριος και ως πελυξ κοπτων πετρων δια τουτο ιδου εγω προς τους προφητας λεγει κυριος ο θεος τους κλεπτοντας τους λογους μου εκαστος παρα του πλησιον αυτου ιδου εγω προς τους προφητας τους εκβαλλοντας προφητειας γλωσσης και νυσταζοντας νυσταχμον εαυτων ιδου εγω προς τους προφητας τους προφητευσοντας ενυπνια ψευδη και διηγουντο αυτα και επλανησαν τον

λαον μου εν τοις ψευδεσιν αυτων και εν τοις πλανοις αυτων και εγω ουκ απεστειλα αυτοους και ουκ ενετειλαμην αυτοις και ωφελειαν ουκ ωφελησουσιν τον λαον τουτον και εαν ερωτησωσι σε ο λαος ουτος η ιερευς η προφητης λεγων τι το λημμα κυριου και ερεις αυτοις υμεις εστε το λημμα και ραξω υμας λεγει κυριος και ο προφητης και ο ιερευς και ο λαος οι αν ειπωσιν λημμα κυριου και εκδικησω τον ανθρωπον εκεινον και τον οικον αυτου οτι ουτως ερειτε εκαστος προς τον πλησιον αυτου και εκαστος προς τον αδελφον αυτου τι απεκριθη κυριος και τι ελαλησεν κυριος και λημμα κυριου μη ονομαζετε ετι οτι το λημμα τω ανθρωπω εσται ο λογος αυτου και δια τι ελαλησεν κυριος ο θεος ημων δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος ανθ ων ειπατε τον λογον τουτον λημμα κυριου και απεστειλα προς υμας λεγων ουκ ερειτε λημμα κυριου δια τουτο ιδου εγω λαμβανω και ρασσω υμας και την πολιν ην εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων και δωσω εφ υμας ονειδισμον αιωνιον και ατιμιαν αιωνιον ητις ουκ επιλησθησεται δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και ουκ ερουσιν ετι ζη κυριος ος ανηγαγεν τον οικον ισραηλ εκ γης αιγυπτου αλλα ζη κυριος ος συνηγαγεν απαν τον σπερμα ισραηλ απο γης βορρα και απο πασων των χωρων ου εξωσεν αυτοους εκει και απεκατεστησεν αυτοους εις την γην αυτων εδειξεν μοι κυριος δυο καλαθους συκων κειμενους κατα προσωπον ναου κυριου μετα το αποικισαι ναβουχοδοноσορ βασιλεα βαβυλωνος τον ιεχονιαν υιον ιωακιμ βασιλεα ιουδα και τους αρχοντας και τους τεχνιτας και τους δεσμωτας και τους πλουσιους εξ ιερουσαλημ και ηγαγεν αυτοους εις βαβυλωνα ο καλαθος ο εις συκων χρηστων σφοδρα ως τα συκα τα προιμα και ο καλαθος ο ετερος συκων πονηρων σφοδρα α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων και ειπεν κυριος προς με τι συ ορας ιερεμια και ειπα συκα τα χρηστα χρηστα λιαν και τα πονηρα πονηρα λιαν α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ως τα συκα τα χρηστα ταυτα ουτως επιγνωσομαι τους αποικισθεντας ιουδα ους εξαπεσταλχα εκ του τοπου τουτου εις γην χαλδαιων εις αγαθα και στηριω τους οφθαλμους μου επ αυτοους εις αγαθα και αποκαταστησω αυτοους εις την γην ταυτην εις αγαθα και ανοικοδομησω αυτοους και ου μη καθελω και καταφυτευσω αυτοους και ου μη εκτιλω και δωσω αυτοις καρδιαν του ειδεναι αυτοους εμε οτι εγω ειμι κυριος και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον οτι επιστραφησονται επ εμε εξ ολης της καρδιας αυτων και ως τα συκα τα πονηρα α ου βρωθησεται απο πονηριας αυτων ταδε λεγει κυριος ουτως παραδωσω τον σεδεκιαν βασιλεα ιουδα και τους μεγιστανas αυτου και το καταλοιπον ιερουσαλημ τους υπολελειμμενους εν τη γη ταυτη και τους κατοικουντας εν αιγυπτω και δωσω αυτοους εις διασκορπισμον εις πασας τας βασιλειας της γης και εσονται εις ονειδισμον και εις παραβολην και εις μισος και εις καταραν εν παντι τοπω ου εξωσα αυτοους εκει και αποστελω εις αυτοους τον λιμον και τον θανατον και την μαχαιραν εως αν εκλιπωσιν απο της γης ης εδωκα αυτοις ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν επι παντα τον λαον ιουδα εν τω ετει τω τεταρτω του ιωακιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα ον ελαλησεν προς παντα τον λαον ιουδα και προς τους κατοικουντας ιερουσαλημ λεγων εν τρισκαιδεκατω ετει ιωσια υιου αμως βασιλεως ιουδα και εως της ημερας ταυτης εικοσι και τρια ετη και ελαλησα προς

υμας ορθριζων και λεγων και απεστειλλον προς υμας τους δουλους μου τους προφητας ορθρου αποστειλων και ουκ εισηκουσατε και ου προσεσχετε τοις ωσιν υμων λεγων αποστραφητε εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και απο των πονηρων επιτηδευματων υμων και κατοικησετε επι της γης ης εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων απ αιωνος και εως αιωνος μη πορευεσθε οπισω θεων αλλοτριων του δουλευειν αυτοις και του προσκυνειν αυτοις οπως μη παροργιζητε με εν τοις εργοις των χειρων υμων του κακωσαι υμας και ουκ ηκουσατε μου δια τουτο ταδε λεγει κυριος επειδη ουκ επιστευσατε τοις λογοις μου ιδου εγω αποστελλω και λημψομαι την πατριαν απο βορρα και αξω αυτους επι την γην ταυτην και επι τους κατοικουντας αυτην και επι παντα τα εθνη τα κυκλω αυτης και εξερημωσω αυτους και δωσω αυτους εις αφανισμον και εις συριγμον και εις ονειδισμον αιωνιον και απολω απ αυτων φωνην χαρας και φωνην ευφροσυνης φωνην νυμφιου και φωνην νυμφης οσμην μυρου και φως λυχνου και εσται πασα η γη εις αφανισμον και δουλευσουσιν εν τοις εθνεσιν εβδομηκοντα ετη και εν τω πληρωθηναι τα εβδομηκοντα ετη εκδικησω το εθνος εκεινο φησιν κυριος και θησονται αυτους εις αφανισμον αιωνιον και επαξω επι την γην εκεινην παντας τους λογους μου ους ελαλησα κατ αυτης παντα τα γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω α επροφητευσεν ιερειας επι τα εθνη τα αιλαμ ταδε λεγει κυριος συντριβητω το τοξον αιλαμ αρχη δυναστειας αυτων και επαξω επι αιλαμ τεσσαρας ανεμους εκ των τεσσαρων ακρων του ουρανου και διασπερω αυτους εν πασιν τοις ανεμοις τουτοις και ουκ εσται εθνος ο ουχ ηξει εκει οι εξωσμενοι αιλαμ και πτοησω αυτους εναντιον των εχθρων αυτων των ζητούντων την ψυχην αυτων και επαξω επ αυτους κακα κατα την οργην του θυμου μου και επαποστελω οπισω αυτων την μαχαिरαν μου εως του εξαναλωσαι αυτους και θησω τον θρονον μου εν αιλαμ και εξαποστελω εκειθεν βασιλεα και μεγιστανας και εσται επ εσχατου των ημερων αποστρεψω την αιχμαλωσιαν αιλαμ λεγει κυριος εν αρχη βασιλευοντος σεδεκιου του βασιλεως εγενετο ο λογος ουτος περι αιλαμ τη αιγυπτω επι δυναμιν φαראω νεχάω βασιλεως αιγυπτου ος ην επι τω ποταμω ευφρατη εν χαρχακις ον επαταξε ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ετει τω τεταρτω ιωαχιμ βασιλεως ιουδα αναλαβετε οπλα και ασπιδας και προσαγαγετε εις πολεμον επισαζατε τους ιππους επιβητε οι ιππεις και καταστητε εν ταις περικεφαλαιαις υμων προβαλετε τα δορατα και ενδυσασθε τους θωρακας υμων τι οτι αυτοι πτοουνται και αποχωρουσιν οπισω διοτι οι ισχυροι αυτων κοπησονται φυγη εφυγον και ουκ ανεστρεψαν περιεχομενοι κυκλοθεν λεγει κυριος μη φευγετω ο κουφος και μη ανασωζεσθω ο ισχυρος επι βορραν τα παρα τον ευφρατην ησθενησαν πεπτωκασιν τις ουτος ως ποταμιος αναβησεται και ως ποταμοι κυμαινουσιν υδωρ υδατα αιγυπτου ωσει ποταμιος αναβησεται και ειπεν αναβησομαι και κατακαλυψω γην και απολω κατοικουντας εν αυτη επιβητε επι τους ιππους παρασκευασατε τα αρματα εξελθατε οι μαχηται αιθιοπων και λιβυες καθωπλισμενοι οπλοις και λυδοι αναβητε εντεινατε τοξον και η ημερα εκεινη κυριω τω θεω ημων ημερα εκδικησεως του εκδικησαι τους εχθρους αυτου και καταφαγεται η μαχαира κυριου και εμπλησθησεται και μεθυσησεται απο του αιματος αυτων οτι θυσια τω κυριω σαββαθι απο γης βορρα επι ποταμω ευφρατη αναβηθι γαλααδ και λαβε ρητινην τη παρ-

θενω θυγατρι αιγυπτου εις κενον επληθυνας ιαματα σου ωφελεια ουκ εστιν σοι ηκουσαν εθνη φωνην σου και της κραυγης σου επλησθη η γη οτι μαχητης προς μαχητην ησθενησεν επι το αυτο επεσαν αμφοτεροι α ελαλησεν κυριος εν χειρι ιερεμιου του ελθειν ναβουχοδονοσορ τον βασιλεα βαβυλωνος του κοψαι την γην αιγυπτου αναγγειλατε εις μαγδωλον και παραγγειλατε εις μεμφιν ειπατε επιστηθι και ετοιμασον οτι κατεφαγεν μαχαιρα την σμιλακα σου δια τι εφυγεν ο απις ο μοσχος ο εκλεκτος σου ουκ εμεινεν οτι κυριος παρελυσεν αυτον και το πληθος σου ησθενησεν και επεσεν και εκαστος προς τον πλησιον αυτου ελαλει αναστωμεν και αναστρεψωμεν προς τον λαον ημων εις την πατριδα ημων απο προσωπου μαχαιρας ελληνικης καλεσσατε το ονομα φαראω νεχαω βασιλεως αιγυπτου σαων-εσβι-εμωηδ ζω εγω λεγει κυριος ο θεος οτι ως το ιταβυριον εν τοις ορεσιν και ως ο καρμηλος εν τη θαλασση ηξει σκευη αποικισμού ποιησον σεαυτη κατοικουσα θυγατερ αιγυπτου οτι μεμφις εις αφανισμον εσται και κληθησεται ουαι δια το μη υπαρχειν κατοικουντας εν αυτη θαμαλις κεκαλλωπισμενη αιγυπτος αποσπασμα απο βορρα ηλθεν επ αυτην και οι μισθωτοι αυτης εν αυτη ωσπερ μοσχοι σιτευτοι τρεφομενοι εν αυτη διοτι και αυτοι απεστραφησαν και εφυγον ομοθυμαδον ουκ εστησαν οτι ημερα απωλειας ηλθεν επ αυτους και καιρος εκδικησεως αυτων φωνη ως οφews συριζοντος οτι εν αμμω πορευονται εν αξιναις ηξουσιν επ αυτην ως κοπτοντες ξυλα εκκοψουσιν τον δρυμον αυτης λεγει κυριος ο θεος οτι ου μη εικασθη οτι πληθυνει υπερ ακριδα και ουκ εστιν αυτοις αριθμος κατησχυνηθη θυγατηρ αιγυπτου παρεδοθη εις χειρας λαου απο βορρα ιδου εγω εκδικω τον αμων τον υιον αυτης επι φαראω και επι τους πεποιθотας επ αυτω συ δε μη φοβηθης δουλος μου ιακωβ μηδε πτοηθης ισραηλ διοτι ιδου εγω σωζων σε μακροθεν και το σπερμα σου εκ της αιχμαλωσιας αυτων και αναστρεφει ιακωβ και ησυχασει και υπνωσει και ουκ εσται ο παρενοχλων αυτον μη φοβου παις μου ιακωβ λεγει κυριος οτι μετα σου εγω ειμι οτι ποιησω συντελειαν εν παντι εθνει εις ους εξωσα σε εκει σε δε ου μη ποιησω εκλιπειν και παιδευσω σε εις κριμα και αθων ουκ αθωωσω σε λογος κυριου ον ελαλησεν επι βαβυλωνα αναγγειλατε εν τοις εθνεσιν και ακουσατα ποιησατε και μη κρυψητε ειπατε εαλωκεν βαβυλων κατησχυνηθη βηλος η αποτητος η τρυφερα παρεδοθη μαρωδαχ οτι ανεβη επ αυτην εθνος απο βορρα ουτος θησει την γην αυτης εις αφανισμον και ουκ εσται ο κατοικων εν αυτη απο ανθρωπου και εως κτηνους εν ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω ηξουσιν οι υιοι ισραηλ αυτοι και οι υιοι ιουδα επι το αυτο βαδιζοντες και κλαιοντες πορευονται τον κυριον θεον αυτων ζητουντες εως σιων ερωτησουσιν την οδον ωδε γαρ το προσωπον αυτων δωσουσιν και ηξουσιν και καταφευξονται προς κυριον τον θεον διαθηκη γαρ αιωνιος ουκ επιλησθησεται προβατα απολωλοτα εγεννηθη ο λαος μου οι ποιμενες αυτων εξωσαν αυτους επι τα ορη απεπλανησαν αυτους εξ ορους επι βουνον ωχοντο επελαθοντο κοιτης αυτων παντες οι ευρισκοντες αυτους καταναλισκον αυτους οι εχθροι αυτων ειπαν μη ανωμεν αυτους ανθων ημαρτον τω κυριω νομη δικαιοσυνης τω συναγαγοντι τους πατερας αυτων απαλλοτριωθητε εκ μεσου βαβυλωνος και απο γης χαλδαιων και εξελθατε και γενεσθε ωσπερ δρακοντες κατα προσωπον προβατων οτι ιδου εγω εγειρω επι βαβυλωνα συναγωγας εθνων

εκ γης βορρα και παραταζονται αυτη εκειθεν αλωσεται ως βολις μα-
χητου συνετου ουκ επιστρεφει κενη και εσται η χαλδαια εις προνομην
παντες οι προνομευοντες αυτην εμπλησθησονται οτι ηυφραινεσθε και
κατεκαυχασθε διαρπαζοντες την κληρονομιαν μου διοτι εσχιρτατε ως
βοιδια εν βοτανη και εκερατιζετε ως ταυροι ησχυνη η μητηρ υμων
σφοδρα μητηρ επ αγαθα εσχατη εθνων ερημος απο οργης κυριου ου
κατοικηθησεται και εσται εις αφανισμον πασα και πας ο διοδευων δια
βαβυλωνος σκυθρωπασει και συριουσιν επι πασαν την πληγην αυτης
παραταξασθε επι βαβυλωνα κυκλω παντες τεινοντες τοξον τοξευσ-
τε επ αυτην μη φεισησθε επι τοις τοξευμασιν υμων κατακροτησατε
επ αυτην παρελυθησαν αι χειρες αυτης επεσαν αι επαλξεις αυτης και
κατεσκαφη το τειχος αυτης οτι εκδικησις παρα θεου εστιν εκδικεите
επ αυτην καθως εποιησεν ποιησατε αυτη εξολεθρευσατε σπερμα εκ
βαβυλωνος κατεχοντα δρεπανον εν καιρω θερισμου απο προσωπου
μαχαιρας ελληνικης εκαστος εις τον λαον αυτου αποστρεψουσιν και
εκαστος εις την γην αυτου φευζεται προβατον πλανωμενον ισραηλ
λεοντες εξωσαν αυτον ο πρωτος εφαγεν αυτον βασιλευς ασσουρ και
ουτος υστερον τα οστα αυτου βασιλευς βαβυλωνος δια τουτο ταδε
λεγει κυριος ιδου εγω εκδικω επι τον βασιλεα βαβυλωνος και επι την
γην αυτου καθως εξεδικησα επι τον βασιλεα ασσουρ και αποκαταστη-
σω τον ισραηλ εις την νομην αυτου και νεμησεται εν τω καρμηλω και
εν ορει εφραιμ και εν τω γαλααδ και πλησθησεται η ψυχη αυτου εν
ταις ημεραις εκειναις και εν τω καιρω εκεινω ζητησουσιν την αδικιαν
ισραηλ και ουχ υπαρξει και τας αμαρτιας ιουδα και ου μη ευρεθω-
σιν οτι ιλεως εσομαι τοις υπολελειμμενοις επι της γης λεγει κυριος
πικρως επιβηθι επ αυτην και επι τους κατοικουντας επ αυτην εκδι-
κησον μαχαιρα και αφανισον λεγει κυριος και ποιει κατα παντα οσα
εντελλομαι σοι φωνη πολεμου και συντριβη μεγαλη εν γη χαλδαιων
πως συνεκλασθη και συνετριβη η σφυρα πασης της γης πως εγενη-
θη εις αφανισμον βαβυλων εν εθνεσιν επιθησονται σοι και αλωση ω
βαβυλων και ου γνωση ευρεθης και ελημψθης οτι τω κυριω αντε-
στης ηνοιξεν κυριος τον θησαυρον αυτου και εξηνεγκεν τα σκευη
οργης αυτου οτι εργον τω κυριω θεω εν γη χαλδαιων οτι εληλυθασιν
οι καιροι αυτης ανοιξατε τας αποθηκας αυτης ερευνησατε αυτην ως
σπηλαιον και εξολεθρευσατε αυτην μη γενεσθω αυτης καταλειμμα
αναζηρνατε αυτης παντας τους καρπους και καταβητωσαν εις σφα-
γην ουαι αυτοις οτι ηκει η ημερα αυτων και καιρος εκδικησεως αυτων
φωνη φευγοντων και ανασωζομενων εκ γης βαβυλωνος του αναγγει-
λαι εις σιων την εκδικησιν παρα κυριου θεου ημων παραγγειλατε επι
βαβυλωνα πολλοις παντι εντεινοντι τοξον παρεμβαλετε επ αυτην κυ-
κλοθεν μη εστω αυτης ανασωζομενος ανταποδοτε αυτη κατα τα εργα
αυτης κατα παντα οσα εποιησεν ποιησατε αυτη οτι προς τον κυριον
αντεστη θεον αγιον του ισραηλ δια τουτο πεσουνται οι νεανισκοι αυ-
της εν ταις πλαταιαις αυτης και παντες οι ανδρες οι πολεμισται αυτης
ριφησονται ειπεν κυριος ιδου εγω επι σε την υβριστριαν λεγει κυριος
οτι ηκει η ημερα σου και ο καιρος εκδικησεως σου και ασθენησει η
υβρις σου και πεσειται και ουκ εσται ο ανιστων αυτην και αναψω πυρ
εν τω δρυμω αυτης και καταφαγεται παντα τα κυκλω αυτης ταδε λεγει
κυριος καταδεδυναστευνται οι υιοι ισραηλ και οι υιοι ιουδα αμα πα-
ντες οι αιχμαλωτευσαντες αυτους κατεδυναστευσαν αυτους οτι ουκ

ηθελησαν εξαποστειλαι αυτους και ο λυτρουμενος αυτους ισχυρος κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω κρισιν κρινει προς τους αντιδικους αυτου οπως εξαρη την γην και παροξυνει τοις κατοικουσι βαβυλωνα μαχαιραν επι τους χαλδαιους και επι τους κατοικουντας βαβυλωνα και επι τους μεγιστανas αυτης και επι τους συνετους αυτης μαχαιραν επι τους μαχητας αυτης και παραλυθησονται μαχαιραν επι τους ιππους αυτων και επι τα αρματα αυτων μαχαιραν επι τους μαχητας αυτων και επι τον συμμικτον τον εν μεσω αυτης και εσονται ωσει γυναικες μαχαιραν επι τους θησαυρους αυτης και διασκορπισθησονται επι τω υδατι αυτης επεποιθει και καταισχυνηθουνται οτι γη των γλυπτων εστιν και εν ταις νησοις ου κατεκαυχωντο δια τουτο κατοικησουσιν ινδαλματα εν ταις νησοις και κατοικησουσιν εν αυτη θυγατερες σειρηνων ου μη κατοικηθη ουκετι εις τον αιωνα καθως κατεστρεψεν ο θεος σοδομα και γομορρα και τας ομορουσας αυταις ειπεν κυριος ου μη κατοικηση εκει ανθρωπος και ου μη παροικηση εκει υιος ανθρωπου ιδου λαος ερχεται απο βορρα και εθνος μεγα και βασιλεις πολλοι εξεγεερθησονται απ εσχατου της γης τοξον και εγχειριδιον εχοντες ιταμος εστιν και ου μη ελεσηση φωνη αυτων ως θαλασσα ηχησεν εφ ιπποις ιππασονται παρεσκευασμενοι ωσπερ πυρ εις πολεμον προς σε θυγατερ βαβυλωνος ηκουσεν βασιλευς βαβυλωνος την ακοην αυτων και παρελυθησαν αι χειρες αυτου θλιψις κατεκρατησεν αυτου ωδινες ως τικτουσης ιδου ωσπερ λεων αναβησεται απο του ιορδανου εις τον αιθαμ οτι ταχεως εκδιωξω αυτους απ αυτης και παντα νεανισκον επ αυτην επιστησω οτι τις ωσπερ εγω και τις αντιστησεται μοι και τις ουτος ποιμην ος στησεται κατα προσωπον μου δια τουτο ακουσατε την βουλην κυριου ην βεβουλευται επι βαβυλωνα και λογισμους αυτου ους ελογισατο επι τους κατοικουντας χαλδαιους εαν μη διαφθαρη τα αρνια των προβατων αυτων εαν μη αφανισθη νομη απ αυτων οτι απο φωνης αλωσεως βαβυλωνος σεισθησεται η γη και κραυγη εν εθνεσιν ακουσθησεται ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω επι βαβυλωνα και επι τους κατοικουντας χαλδαιους ανεμον καυσωνα διαφθειροντα και εξαποστελω εις βαβυλωνα υβριστας και καθυβρισουσιν αυτην και λυμανουσιν την γην αυτης ουαι επι βαβυλωνα κυκλοθεν εν ημερα κακωσους αυτης επ αυτην τεινετω ο τεινων το τοξον αυτου και περιθεσθω ω εστιν οπλα αυτω και μη φεισησθε επι νεανισκους αυτης και αφανισατε πασαν την δυναμιν αυτης και πεσουνται τραυματια εν γη χαλδαιων και κατακεκεντημενοι εξωθεν αυτης διοτι ουκ εχηρευσεν ισραηλ και ιουδας απο θεου αυτων απο κυριου παντοκρατορος οτι η γη αυτων επλησθη αδικιας απο των αγιων ισραηλ φυγετε εκ μεσου βαβυλωνος και ανασαζετε εκαστος την ψυχην αυτου και μη απορριψητε εν τη αδικια αυτης οτι καιρος εκδικησεως αυτης εστιν παρα κυριου ανταποδομα αυτος ανταποδιδωσιν αυτη ποτηριον χρυσουν βαβυλων εν χειρι κυριου μεθυσκον πασαν την γην απο του οινου αυτης επιοσαν εθνη δια τουτο εσαλευθησαν και αφνω επεσεν βαβυλων και συνετριβη θρηνειτε αυτην λαβετε ρητινην τη διαφθορα αυτης ει πως ιαθησεται ιατρευσαμεν την βαβυλωνα και ουκ ιαθη εγκαταλιπωμεν αυτην και απελθωμεν εκαστος εις την γην αυτου οτι ηγγισεν εις ουρανον το κριμα αυτης εξηρην εως των αστρων εξηνεγκεν κυριος το κριμα αυτου δευτε και αναγγειλωμεν εις σιων τα εργα κυριου θεου ημων παρασχευαζετε τα τοξευματα πληρουτε τας φαρετρας ηγειρεν

κυριος το πνευμα βασιλεως μηδων οτι εις βαβυλωνα η οργη αυτου του εξολεθρευσαι αυτην οτι εκδικησις κυριου εστιν εκδικησις λαου αυτου εστιν επι τειχεων βαβυλωνος αρατε σημειον επιστησατε φαρετρας εγειρατε φυλακας ετοιμασατε οπλα οτι ενεχειρησεν και ποιησει κυριος α ελαλησεν επι τους κατοικουντας βαβυλωνα κατασκηνουντας εφ υδασι πολλοις και επι πληθει θησαυρων αυτης ηκει το περας σου αληθως εις τα σπλαγχχα σου οτι ωμοσεν κυριος κατα του βραχιονος αυτου διοτι πληρωσω σε ανθρωπων ωσει ακριδων και φθειγξονται επι σε οι καταβαινοντες ποιων γην εν τη ισχυι αυτου ετοιμαζων οικουμενην εν τη σοφια αυτου εν τη συνεσει αυτου εξετεινεν τον ουρανον εις φωνην εθετο ηχος υδατος εν τω ουρανω και ανηγαγεν νεφελας απ εσχατου της γης αστραπας εις υετον εποιησεν και εξηγαγεν φως εκ θησαυρων αυτου εμωρανθη πας ανθρωπος απο γνωσεως κατασχυνθη πας χρυσοχοος απο των γλυπτων αυτου οτι ψευδη εχωνευσαν ουκ εστιν πνευμα εν αυτοις ματαια εστιν εργα μεμωκημενα εν καιρω επισκεψεως αυτων απολουνται ου τοιαυτη μερις τω ιακωβ οτι ο πλασας τα παντα αυτος εστιν κληρονομια αυτου κυριος ονομα αυτω διασκορπιζεισι συ μοι σκευη πολεμου και διασκορπιω εν σοι εθνη και εξαρω εκ σου βασιλεις και διασκορπιω εν σοι ιππον και αναβατην αυτου και διασκορπιω εν σοι αρματα και αναβατας αυτων και διασκορπιω εν σοι νεανισκον και παρθενον και διασκορπιω εν σοι ανδρα και γυναικα και διασκορπιω εν σοι ποιμενα και το ποιμνιον αυτου και διασκορπιω εν σοι γεωργον και το γεωργιον αυτου και διασκορπιω εν σοι ηγεμονας και στρατηγους σου και ανταποδωσω τη βαβυλωνι και πασι τοις κατοικουσι χαλδαιοις πασας τας κακιας αυτων ας εποιησαν επι σιων κατ οφθαλμους υμων λεγει κυριος ιδου εγω προς σε το ορος το διεφθαρμενον το διαφθειρον πασαν την γην και εκτενω την χειρα μου επι σε και κατακυλιω σε απο των πετρων και δωσω σε ως ορος εμπεπυρισμενον και ου μη λαβωσιν απο σου λιθον εις γωνιαν και λιθον εις θεμελιον οτι εις αφανισμον εις τον αιωνα εση λεγει κυριος αρατε σημειον επι της γης σαλπισατε εν εθνεσιν σαλπιγγι αγιασατε επ αυτην εθνη παραγγειλατε επ αυτην βασιλειαις αραρατ παρ εμου και τοις ασχαναζαιοις επιστησατε επ αυτην βελοστασεις αναβιβασατε επ αυτην ιππον ως ακριδων πληθος αγιασατε επ αυτην εθνη τον βασιλεα των μηδων και πασης της γης τους ηγουμενους αυτου και παντας τους στρατηγους αυτου εσεισθη η γη και επονεσεν διοτι εξανεστη επι βαβυλωνα λογισμος κυριου του θειναι την γην βαβυλωνος εις αφανισμον και μη κατοικεισθαι αυτην εξελιπεν μαχητης βαβυλωνος του πολεμειν καθησονται εκει εν περιοχη ευθραυσθη η δυναστεια αυτων εγενηθησαν ωσει γυναικες ενεπυρισθη τα σκηνωματα αυτης συνετριβησαν οι μοχλοι αυτης διωκων εις απαντησιν διωκοντος διωζεται και αναγγελλων εις απαντησιν αναγγελλοντος του αναγγειλαι τω βασιλει βαβυλωνος οτι εαλωκεν η πολις αυτου απ εσχατου των διαβασεων αυτου ελημφθησαν και τα συστηματα αυτων ενεπρησαν εν πυρι και ανδρες αυτου οι πολεμισται εξερχονται διοτι ταδε λεγει κυριος οικoi βασιλεως βαβυλωνος ως αλων ωριμος αλοηθησονται ετι μικρον και ηξει ο αμητος αυτης κατεφαγεν με εμερισατο με κατελαβεν με σκευος λεπτον ναβουχοδοноσορ βασιλευς βαβυλωνος κατεπιεν με ως δρακων επλησεν την κοιλιαν αυτου απο της τρυφης μου εξωσεν με οι μοχθοι μου και αι ταλαιπωριαι μου εις βαβυλωνα ερει κατοικουσα

σιων και το αιμα μου επι τους κατοικουντας χαλδαιους ερει ιερουσα-
λημ δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω κρινω την αντιδικιον σου
και εκδικησω την εκδικησιν σου και ερημωσω την θαλασσαν αυτης
και ξηρανω την πηγην αυτης και εσται βαβυλων εις αφανισμον και ου
κατοικηθησεται αμα ως λεοντες εξηγερθησαν και ως σκυμνοι λεο-
ντων εν τη θερμασια αυτων δωσω ποτημα αυτοις και μεθυσω αυτους
οπως καρωθωσιν και υπνωσωσιν υπνον αιωνιον και ου μη εγερθωσι
λεγει κυριος καταβιβασω αυτους ως αρνας εις σφαγην και ως κριους
μετ εριφων πως εαλω και εθηρευθη το καυχημα πασης της γης πως
εγενετο βαβυλων εις αφανισμον εν τοις εθνεσιν ανεβη επι βαβυλωνα
η θαλασσα εν ηχω κυματων αυτης και κατεκαλυφθη εγενηθησαν αι
πολεις αυτης γη ανυδρος και αβατος ου κατοικησει εν αυτη ουδε εις
ουδε μη καταλυση εν αυτη υιος ανθρωπου και εκδικησω επι βαβυλωνα
και εξοισω α κατεπιεν εκ του στοματος αυτης και ου μη συναχθωσιν
προς αυτην ετι τα εθνη και εν βαβυλωνι πεσουνται τραυματιαι πασης
της γης ανασωζομενοι εκ γης πορευεσθε και μη ιστασθε οι μακροθεν
μνησθητε του κυριου και ιερουσαλημ αναβητω επι την καρδιαν υμων
ησχυνημεν οτι ηκουσαμεν ονειδισμον ημων κατεκαλυφεν ατιμια το
προσωπον ημων εισηλθον αλλογενεις εις τα αγια ημων εις οικον κυ-
ριου δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και εκδικησω επι
τα γλυπτα αυτης και εν παση τη γη αυτης πεσουνται τραυματιαι οτι
εαν αναβη βαβυλων ως ο ουρανος και οτι εαν οχυρωση υψος ισχυος
αυτης παρ εμου ηξουσιν εξολεθρευοντες αυτην λεγει κυριος φωνη
κραυγης εν βαβυλωνι και συντριβη μεγαλη εν γη χαλδαιων οτι ε-
ξωλεθρευσεν κυριος την βαβυλωνα και απωλεσεν απ αυτης φωνην
μεγαλην ηκουσαν ως υδατα πολλα εδωκεν εις ολεθρον φωνην αυ-
της οτι ηλθεν επι βαβυλωνα τολαιπωρια εαλωσαν οι μαχηται αυτης
επτοηται το τοξον αυτων οτι θεος ανταποδιδωσιν αυτοις κυριος α-
νταποδιδωσιν αυτη την ανταποδοσιν και μεθυσει μεθη τους ηγεμονας
αυτης και τους σοφους αυτης και τους στρατηγους αυτης λεγει ο
βασιλευς κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω ταδε λεγει κυριος τειχος
βαβυλωνος επλατυνη κατασκαπτομενον κατασκαφησεται και αι πυ-
λαι αυτης αι υψηλαι εμपुरισθησονται και ου κοπιασουσιν λαοι εις
κενον και εθνη εν αρχη εκλειψουσιν ο λογος ον ενετειλατο κυριος
ιερεμια τω προφητη ειπειν τω σαραια υιω νηριου υιου μαασαιου οτε
επορευετο παρα σεδεχιου βασιλεως ιουδα εις βαβυλωνα εν τω ετει τω
τεταρτω της βασιλειας αυτου και σαραιας αρχων δωρων και εγραψεν
ιερεμιας παντα τα κακα α ηξει επι βαβυλωνα εν βιβλιω ενι παντας τους
λογους τουτους τους γεγραμμενους επι βαβυλωνα και ειπεν ιερεμιας
προς σαραιαν οταν ελθης εις βαβυλωνα και οψη και αναγνωση πα-
ντας τους λογους τουτους και ερεις κυριε κυριε συ ελαλησας επι τον
τοπον τουτον του εξολεθρευσαι αυτον και του μη ειναι εν αυτω κα-
τοικουντας απο ανθρωπου εως κτηνους οτι αφανισμος εις τον αιωνα
εσται και εσται οταν παυση του αναγιωσκειν το βιβλιον τουτο και
επιδησεις επ αυτο λιθον και ριψεις αυτο εις μεσον του ευφρατου και
ερεις ουτως καταδυσεται βαβυλων και ου μη αναστη απο προσωπου
των κακων ων εγω επαγω επ αυτην επι τους αλλοφυλους ταδε λεγει
κυριος ιδου υδατα αναβαινει απο βορρα και εσται εις χειμαρρουν κα-
τακλυζοντα και κατακλυσει γην και το πληρωμα αυτης πολιν και τους
κατοικουντας εν αυτη και κεκραξονται οι ανθρωποι και αλαλαξουσιν

απαντες οι κατοικουντες την γην απο φωνης ορμης αυτου απο των οπλων των ποδων αυτου και απο σεισμου των αρματων αυτου ηχου τροχων αυτου ουκ επεστρεψαν πατερες εφ υιους αυτων απο εκλυσεως χειρων αυτων εν τη ημερα τη ερχομενη του απολεσαι παντας τους αλλοφυλους και αφανιω την τυρον και την σιδωνα και παντας τους καταλοιπους της βοηθειας αυτων οτι εξολεθρευσει κυριος τους καταλοιπους των νησων ηκει φαλακρωμα επι γαζαν απερριφη ασκαλων και οι καταλοιποι ενακιμ εως τινος κοψεις η μαχαιρα του κυριου εως τινος ουχ ησυχασεις αποκαταστηθι εις τον κολεον σου αναπαυσαι και επαρθητι πως ησυχασει και κυριος ενετειλατο αυτη επι την ασκαλωνα και επι τας παραθαλασσιους επι τας καταλοιπους επεγερθηται τη ιδουμια ταδε λεγει κυριος ουκ εστιν επι σοφια εν θαιμαν απωλετο βουλη εκ συνετων ωχετο σοφια αυτων ηπατηθη ο τοπος αυτων βαθυνατε εις καθισιν οι κατοικουντες εν δαιδαν οτι δυσκολα εποιησεν ηγαγον επ αυτον εν χρονω ω επεσχεψαμην επ αυτον οτι τρυγηται ηλθον σοι ου καταλειψουσιν σοι καταλειμματα ως κλεπται εν νυκτι επιθησουςιν χειρα αυτων οτι εγω κατεσυρα τον ησαυ ανεκαλυφα τα κρυπτα αυτων κρυβηται ου μη δυνωνται ωλοντο δια χειρα αδελφου αυτου και γειτονος αυτου και ουκ εστιν υπολειπεσθαι ορφανον σου ινα ζησηται και εγω ζησομαι και χηραι επ εμε πεποιθασιν οτι ταδε ειπεν κυριος ος ουκ ην νομος πιειν το ποτηριον επιον και συ αιτωμενη ου μη αιτωωθης οτι πινων πιεσαι οτι κατ εμαυτου ωμοσα λεγει κυριος οτι εις αβατον και εις ονειδισμον και εις καταρασιν εση εν μεσω αυτης και πασαι αι πολεις αυτης εσονται ερημοι εις αιωνα ακοην ηκουσα παρα κυριου και αγγελους εις εθνη απεστειλεν συναχθητε και παραγενεσθε εις αυτην αναστητε εις πολεμον μικρον εδωκα σε εν εθνεσιν ευκαταφρονητον εν ανθρωποις η παιγνια σου ενεχειρησεν σοι ιταμια καρδιας σου κατελυσεν τρυμαλιας πετρων συνελαβεν ισχυν βουνου υψηλου οτι υψωσεν ωσπερ αετος νοσσιαν αυτου εκειθεν καθελω σε και εσται η ιδουμια εις αβατον πας ο παραπορευομενος επ αυτην συριει ωσπερ κατεστραφη οδομα και γομορρα και αι παροικοι αυτης ειπεν κυριος παντοκρατωρ ου μη καθιση εκει ανθρωπος και ου μη ενοικηση εκει υιος ανθρωπου ιδου ωσπερ λεων αναβησεται εκ μεσου του ιορδανου εις τοπον αιθαμ οτι ταχυ εκδιωξω αυτους απ αυτης και τους νεανισκους επ αυτην επιστησατε οτι τις ωσπερ εγω και τις αντιστησεται μοι και τις ουτος ποιμην ος στησεται κατα προσωπον μου δια τουτο ακουσατε βουλην κυριου ην εβουλευσατο επι την ιδουμιαν και λογισμον αυτου ον ελογισατο επι τους κατοικουντας θαιμαν εαν μη συμψησθωσιν τα ελαχιστα των προβατων εαν μη αβατωθη επ αυτην καταλυσis αυτων οτι απο φωνης πτωσεως αυτων εσεισθη η γη και κραυγη σου εν θαλασση ηκουσθη ιδου ωσπερ αετος οφεται και εκτενει τας πτερυγας επ οχυρωματα αυτης και εσται η καρδια των ισχυρων της ιδουμιας εν τη ημερα εκεινη ως καρδια γυναικος ωδινουσης τοις υιοις αμμων ουτως ειπεν κυριος μη υιοι ουκ εισιν εν ισραηλ η παραλημφομενος ουκ εστιν αυτοις δια τι παρελαβεν μελχομον τον γαδ και ο λαος αυτων εν πολεσιν αυτων ενοικησει δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και ακουτιω επι ραββαθ θορυβον πολεμων και εσονται εις αβατον και εις απωλειαν και βωμοι αυτης εν πυρι κατακαυθησονται και παραλημψεται ισραηλ την αρχην αυτου αλαλαξον εσεβων οτι ωλετο γαι κεκραξατε θυγατερες ραββαθ περιζωσασθε

σακκους και επιλημπτευσασθε και κοψασθε επι μελχοι οτι εν αποικια βαδιειται οι ιερεις αυτου και οι αρχοντες αυτου αμα τι αγαλλιαση εν τοις πεδιοις εναχιμ θυγατερ ιταμιας η πεποιθυια επι θησαυροις αυτης η λεγουσα τις εισελευσεται επ εμε ιδου εγω φερω φοβον επι σε ειπεν κυριος απο πασης της περιοικου σου και διασπαρησεσθε εκαστος εις προσωπον αυτου και ουκ εσται ο συναγων τη κηδαρ βασιλισση της αυλης ην επαταξεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος ουτως ειπεν κυριος αναστητε και αναβητε επι κηδαρ και πλησατε τους υιους κεδεμ σκηνας αυτων και προβατα αυτων λημψονται ιματια αυτων και παντα τα σκευη αυτων και καμηλους αυτων λημψονται εαυτοις και καλεσατε επ αυτους απωλειαν κυκλοθεν φευγετε λιαν βαθυνατε εις καθισιν καθημενοι εν τη αυλη οτι εβουλευσατο εφ υμας βασιλευς βαβυλωνος βουλην και ελογισατο εφ υμας λογισμον αναστηθι και αναβηθι επ εθνος ευσταθουν καθημενον εις αναψυχην οις ουκ εισιν θυραι ου βαλανοι ου μοχλοι μονοι καταλυουσιν και εσονται καμηλοι αυτων εις προνομην και πληθος κτηνων αυτων εις απωλειαν και λικμω αυτους παντι πνευματι κεκαρμενους προ προσωπου αυτων εκ παντος περαν αυτων οισω την τροπην αυτων ειπεν κυριος και εσται η αυλη διατριβη στρουθων και αβατος εως αιωνος ου μη καθιση εκει ανθρωπος και ου μη κατοικηση εκει υιος ανθρωπου τη δαμασκω κατησχυνθη ημαθ και αρφαδ οτι ηκουσαν ακοην πονηραν εξεστησαν εθυμωθησαν αναπαυσασθαι ου μη δυνωνται εξελυθη δαμασκος απεστραφη εις φυγην τρομος επελαβετο αυτης πως ουχι εγκατελιπεν πολιν εμην κωμην ηγαπησαν δια τουτο πεσουνται νεανισκοι εν πλατειαις σου και παντες οι ανδρες οι πολεμισται σου πεσουνται φησιν κυριος και καυσω πυρ εν τειχει δαμασκου και καταφαγεται αμφοδα υιου αδερ τη μωαβ ουτως ειπεν κυριος ουαι επι ναβαυ οτι ωλετο ελημψθη καριαθαιμ ησχυνθη αμαθ και ηττηθη ουκ εστιν ετι ιατρεία μωαβ αγουριαμα εν εσεβων ελογισαντο επ αυτην κακα εκοψαμεν αυτην απο εθνους και παυσιν παυσεται οπισθεν σου βαδιειται μαχαιρα οτι φωνη κεκραγτων εξ ωρωναιμ ολεθρος και συντριμμα μεγα συνετριβη μωαβ αναγγειλατε εις ζογορα οτι επλησθη αλαωθ εν κλαυθμω αναβησεται κλαιων εν οδω ωρωναιμ κραυγην συντριμματος ηκουσατε φευγετε και σωσατε τας ψυχας υμων και εσεσθε ωσπερ ονος αγριος εν ερημω επειδη επεποιθεις εν οχυρωμασιν σου και συ συλλημφθησθαι και εξελευσεται χαμως εν αποικια οι ιερεις αυτου και οι αρχοντες αυτου αμα και ηξει ολεθρος επι πασαν πολιν και πολις ου μη σωθη και απολειται ο αυλων και εξολεθρευθησεται η πεδινη καθως ειπεν κυριος δοτε σημεια τη μωαβ οτι αφη αναφθησεται και πασαι αι πολεις αυτης εις αβατον εσονται ποθεν ενοικος αυτη επικαταρατος ο ποιων τα εργα κυριου αμελως εξαιρων μαχαιραν αυτου αφ αιματος ανεπαυσατο μωαβ εκ παιδαριου και πεποιθως ην επι τη δοξη αυτου ουκ ενεχεεν εξ αγγειου εις αγγειον και εις αποικισμον ουκ ωχετο δια τουτο εστη γευμα αυτου εν αυτω και οσμη αυτου ουκ εξελιπεν δια τουτο ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και αποστελω αυτω κλινοντας και κλινουσιν αυτον και τα σκευη αυτου λεπτυνουσιν και τα κερατα αυτου συγκοφουσιν και καταισχυνθησεται μωαβ απο χαμως ωσπερ κατησχυνθη οικος ισραηλ απο βαιθιηλ ελπιδος αυτων πεποιθotes επ αυτοις πως ερειτε ισχυροι εσμεν και ανθρωπος ισχυων εις τα πολεμικα ωλετο μωαβ πολις αυτου και εκλεκτοι νεανισκοι αυτου

κατεβησαν εις σφαγην εγγυς ημερα μωαβ ελθειν και πονηρια αυτου ταχεια σφοδρα κινήσατε αυτω παντες κυκλοθεν αυτου παντες ειδοτες ονομα αυτου ειπατε πως συνετριβη βακτηρια ευκληης ραβδος μεγαλωματος καταβηθι απο δοξης και καθισον εν υγρασια κατημενη δαιβων εκτριβητε οτι ωλετο μωαβ ανεβη εις σε λυμαινομενος οχυρωμα σου εφ οδου στηθι και επιδε κατημενη εν αροηρ και ερωτησον φευγοντα και σωζομενον και ειπον τι εγενετο κατησχυνθη μωαβ οτι συνετριβη ολολυξον και κεκραξον αναγγειλον εν αρνων οτι ωλετο μωαβ και κρισις ερχεται εις γην του μισωρ επι χαιλων και επι ιασσα και επι μωφαθ και επι δαιβων και επι ναβαυ και επ οικον δεβλαθαιμ και επι καριαθαιμ και επ οικον γαμωλ και επ οικον μαων και επι καριωθ και επι βοσορ και επι πασας τας πολεις μωαβ τας πορρω και τας εγγυς κατεαχθη κερας μωαβ και το επιχειρον αυτου συνετριβη μεθυσατε αυτον οτι επι κυριον εμεγαλυνθη και επικρουσει μωαβ εν χειρι αυτου και εσται εις γελωτα και αυτος και ει μη εις γελοιασμον ην σοι ισραηλ ει εν κλοπαις σου ευρεθη οτι επολεμεις αυτον κατελιπον τας πολεις και ωκησαν εν πετραις οι κατοικουντες μωαβ εγενηθησαν ως περισσοτεροι νοσσεουσai εν πετραις στοματι βοθυνου ηκουσα υβριν μωαβ υβρισεν λιαν υβριν αυτου και υπερηφανιαν αυτου και υψωθη η καρδια αυτου εγω δε εγγων εργα αυτου ουχι το ικανον αυτου ουχ ουτως εποιησεν δια τουτο επι μωαβ ολολυζετε παντοθεν βοησατε επ ανδρας κιραδας αυχμου ως κλαυθμον ιαζηρ αποκλαυσομαι σοι αμπελος σεβημα κληματα σου διηλθεν θαλασσαν ιαζηρ ηψαντο επι οπωραν σου επι τρυγηταις σου ολεθρος επεπεσεν συνεψησθη χαρμοσυνη και ευφροσυνη εκ της μωαβιτιδος και οινος ην επι ληνοις σου πρωι ουκ επατησαν ουδε δειλεις ουκ εποιησαν αιδαθ απο κραυγης εσεβων εως ελεαλη αι πολεις αυτων εδωκαν φωνην αυτων απο ζογορ εως ωρωναιμ και αγλαθ-σαλισια οτι και το υδωρ νεβριμ εις κατακαυμα εσται και απολω τον μωαβ φησιν κυριος αναβαινοντα επι βωμον και θυμιωντα θεοις αυτου δια τουτο καρδια μου μωαβ ωσπερ αυλοι βομβησουσιν καρδια μου επ ανθρωπους κιραδας ωσπερ αυλος βομβησει δια τουτο α περιεποιησατο απωλετο απο ανθρωπου πασαν κεφαλην εν παντι τοπω ξυρησονται και πας πωγων ξυρηθησεται και πασαι χειρες κοφονται και επι πασης οσφυος σακκος και επι παντων των δωματων μωαβ και επι πλατειαις αυτης οτι συνετριψα τον μωαβ φησιν κυριος ως αγγειον ου ουκ εστιν χρεια αυτου πως κατηλλαξεν πως εστρεψεν νωτον μωαβ ησχυνθη και εγενετο μωαβ εις γελωτα και εγκοτημα πασιν τοις κυκλω αυτης οτι ουτως ειπεν κυριος ελημψθη ακκαριωθ και τα οχυρωματα συνελημψθη και απολειται μωαβ απο οχλου οτι επι τον κυριον εμεγαλυνθη παγίς και φοβος και βοθυνος επι σοι κατημενος μωαβ ο φευγων απο προσωπου του φοβου εμπεσειται εις τον βοθυνον και ο αναβαινων εκ του βοθυνου συλλημψθησεται εν τη παγιδι οτι επαξω ταυτα επι μωαβ εν ενιαυτω επισκεψεως αυτης οσα επροφητευσεν ιερεμιας επι παντα τα εθνη ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ λαβε το ποτηριον του οινου του ακρατου τουτου εκ χειρος μου και ποτιεις παντα τα εθνη προς α εγω αποστελλω σε προς αυτους και πιονται και εξεμουνται και μανησονται απο προσωπου της μαχαιρας ης εγω αποστελλω ανα μεσον αυτων και ελαβον το ποτηριον εκ χειρος κυριου και εποτισα τα εθνη προς α απεστειλεν με κυριος επ αυτα την ιερουσαλημ και τας πολεις ιουδα και βασιλεις ιουδα και αρχοντας αυτου

του θειναι αυτας εις ερημωσιν και εις αβατον και εις συριγμον και τον φαראω βασιλεα αιγυπτου και τους παιδας αυτου και τους μεγιστανas αυτου και παντα τον λαον αυτου και παντας τους συμμικτους αυτου και παντας τους βασιλεις αλλοφυλων την ασκαλωνα και την γαζαν και την ακκαρων και το επιλοιπον αζωτου και την ιδουμιαν και την μωαβιτιν και τους υιους αμμων και παντας βασιλεις τυρου και βασιλεις σιδωνος και βασιλεις τους εν τω περαν της θαλασσης και την δαιδαν και την θαιμαν και την ρως και παν περικεκαρμενον κατα προσωπον αυτου και παντας τους συμμικτους τους καταλυοντας εν τη ερημω και παντας βασιλεις αιλαμ και παντας βασιλεις περσων και παντας βασιλεις απο απηλιωτου τους πορρω και τους εγγυς εκαστον προς τον αδελφον αυτου και πασας τας βασιλειαs τας επι προσωπου της γης και ερεις αυτοις ουτως ειπεν κυριος παντοκρατωρ πιετε και μεθυσθητε και εξεμεσαστε και πεσεισθε και ου μη αναστητε απο προσωπου της μαχαιρας ης εγω αποστελλω ανα μεσον υμων και εσται οταν μη βουλωνται δεξασθαι το ποτηριον εκ της χειρος σου ωστε πινει και ερεις ουτως ειπεν κυριος πιοντες πιεσθε οτι εν πολει εν η ωνομασθη το ονομα μου επ αυτην εγω αρχομαι κακωσαι και υμεις καθαρσει ου μη καθαρισθητε οτι μαχαιραν εγω καλω επι τους καθημενους επι της γης και συ προφητευσεις επ αυτους τους λογους τουτους και ερεις κυριος αφ υψηλου χρηματιει απο του αγιου αυτου δωσει φωνην αυτου λογον χρηματιει επι του τοπου αυτου και αιδαδ ωσπερ τρυγωντες αποκριθησονται και επι τους καθημενους επι την γην ηκει ολεθρος επι μερος της γης οτι κρισιs τω κυριω εν τοις εθνεσιν κρινεται αυτος προς πασαν σαρκα οι δε ασεβειs εδοθησαν εις μαχαιραν λεγει κυριος ουτως ειπεν κυριος ιδου κακα ερχεται απο εθνους επι εθνος και λαιλαφ μεγαλη εκπορευεται απ εσχατου της γης και εsonται τραυματιαι υπο κυριου εν ημερα κυριου εκ μερους της γης και εως εις μερος της γης ου μη κατορυγωσιν εις κοπρια επι προσωπου της γης εsonται αλαλαξατε ποιμενεs και κεκραξατε και κοπτεσθε οι κριοι των προβατων οτι πληρωθησαν αι ημεραι υμων εις σφαγην και πεσεισθε ωσπερ οι κριοι οι εκλεκτοι και απολειται φυγη απο των ποιμενων και σωτηρια απο των κριων των προβατων φωνη κραυγης των ποιμενων και αλαλαγμοs των προβατων και των κριων οτι ωλεθρευsen κυριος τα βοσκηματα αυτων και παυσεται τα καταλοιπα της ειρηνης απο προσωπου οργης θυμου μου εγκατελιπεν ωσπερ λεων καταλυμα αυτου οτι εγενηθη η γη αυτων εις αβατον απο προσωπου της μαχαιρας της μεγαλης εν αρχη βασιλεωs ιωαχιμ υιου ιωσια εγενηθη ο λογος ουτος παρα κυριου ουτως ειπεν κυριος στηθι εν αυλη οικου κυριου και χρηματιειs απασι τοις ιουδαιοις και πασι τοις ερχομενοις προσκυνειν εν οικω κυριου απαντας τους λογους ουs συνεταξα σοι αυτοις χρηματισαι μη αφεληs ρημα ισως ακουsονται και αποστραφηsονται εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και παυσομαι απο των κακων ων εγω λογιζομαι του ποιησαι αυτοις ενεκεν των πονηρων επιτηδευματων αυτων και ερεις ουτως ειπεν κυριος εαν μη ακουσητε μου του πορευεσθαι εν τοις νομιμοις μου οις εδωκα κατα προσωπον υμων εισακουειν των λογων των παιδων μου των προφητων ουs εγω αποστελλω προς υμαs ορθρου και απεστειλα και ουκ εισηκουσατε μου και δωσω τον οικον τουτον ωσπερ σηλωμ και την πολιν δωσω εις καταραν πασιν τοις εθνεσιν πασης της γης και ηκουσαν οι ιερεις και οι ψευδοπροφηται

και πας ο λαος του ιερεμιου λαλουντος τους λογους τουτους εν οικω κυριου και εγενετο ιερεμιου παυσαμενου λαλουντος παντα α συνεταξεν αυτω κυριος λαλησαι παντι τω λαω και συνελαβωσαν αυτον οι ιερεις και οι ψευδοπροφηται και πας ο λαος λεγων θανατω αποθανη οτι επροφητευσας τω ονοματι κυριου λεγων ωσπερ σηλωμ εσται ο οικος ουτος και η πολις αυτη ερημωθησεται απο κατοικουντων και εξεκκλησιασθη πας ο λαος επι ιερεμιαν εν οικω κυριου και ηκουσαν οι αρχοντες ιουδα τον λογον τουτον και ανεβησαν εξ οικου του βασιλεως εις οικον κυριου και εκαθισαν εν προθυροις πυλης κυριου της καινης και ειπαν οι ιερεις και οι ψευδοπροφηται προς τους αρχοντας και παντι τω λαω χρισις θανατου τω ανθρωπω τουτω οτι επροφητευσεν κατα της πολεως ταυτης καθως ηκουσατε εν τοις ωσιν υμων και ειπεν ιερεμιας προς τους αρχοντας και παντι τω λαω λεγων κυριος απεστειλεν με προφητευσαι επι τον οικον τουτον και επι την πολιν ταυτην παντας τους λογους τουτους ους ηκουσατε και νυν βελτιους ποιησατε τας οδους υμων και τα εργα υμων και ακουσατε της φωνης κυριου και παυσεται κυριος απο των κακων ων ελαλησεν εφ υμας και ιδου εγω εν χερσιν υμων ποιησατε μοι ως συμφερει και ως βελτιον υμιν αλλ η γνοντες γνωσεσθε οτι ει αναιρειτε με αιμα ανων διδοτε εφ υμας και επι την πολιν ταυτην και επι τους κατοικουντας εν αυτη οτι εν αληθεια απεσταλκεν με κυριος προς υμας λαλησαι εις τα ωτα υμων παντας τους λογους τουτους και ειπαν οι αρχοντες και πας ο λαος προς τους ιερεις και προς τους ψευδοπροφητας ουκ εστιν τω ανθρωπω τουτω χρισις θανατου οτι επι τω ονοματι κυριου του θεου ημων ελαλησεν προς ημας και ανεστησαν ανδρες των πρεσβυτερων της γης και ειπαν παση τη συναγωγη του λαου μιχαιας ο μωραθιτης ην εν ταις ημεραις εξεκειου βασιλεως ιουδα και ειπεν παντι τω λαω ιουδα ουτως ειπεν κυριος σιων ως αγρος αροτριανθησεται και ιερουσαλημ εις αβατον εσται και το ορος του οικου εις αλσος δρυμου μη ανελων ανειλεν αυτον εξεκιας και πας ιουδα ουχι οτι εφοβηθησαν τον κυριον και οτι εδεθηθησαν του προσωπου κυριου και επαυσατο κυριος απο των κακων ων ελαλησεν επ αυτους και ημεις εποησαμεν κακα μεγαλα επι ψυχας ημων και ανθρωπος ην προφητευνων τω ονοματι κυριου ουριας υιος σαμαιου εκ καριαθιαριμ και επροφητευσεν περι της γης ταυτης κατα παντας τους λογους ιερεμιου και ηκουσεν ο βασιλευς ιωαχιμ και παντες οι αρχοντες παντας τους λογους αυτου και εξητουν αποκτειναι αυτον και ηκουσεν ουριας και εισηλθεν εις αιγυπτον και εξαπεστειλεν ο βασιλευς ανδρας εις αιγυπτον και εξηγαγοσαν αυτον εκειθεν και εισηγαγοσαν αυτον προς τον βασιλεα και επαταξεν αυτον εν μαχαιρα και ερριψεν αυτον εις το μνημα υιων λαου αυτου πλην χειρ αχιχαμ υιου σαφαν ην μετα ιερεμιου του μη παραδουναι αυτον εις χειρας του λαου του μη ανελιν αυτον ουτως ειπεν κυριος ποιησον δεσμους και κλοιους και περιθου περι τον τραχηλον σου και αποστελεις αυτους προς βασιλεα ιδουμιας και προς βασιλεα μωαβ και προς βασιλεα υιων αμμων και προς βασιλεα τυρου και προς βασιλεα σιδωνος εν χερσιν αγγελων αυτων των ερχομενων εις απαντησιν αυτων εις ιερουσαλημ προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα και συνταξεις αυτοις προς τους κυριους αυτων ειπειν ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ουτως ερειτε προς τους κυριους υμων οτι εγω εποησα την γην εν τη ισχυι μου τη μεγαλη και εν τω επιχειρω μου τω

υψηλῶ και δώσω αὐτὴν ὡς εἰς ὁφθαλμοὺς μου ἐδώκα τὴν γῆν τῷ ναβουχοδονοσορ βασιλεὶ βαβυλωνος δουλεύειν αὐτῷ και τὰ θῆρια τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ και τὸ εἶδος και ἡ βασιλεία ὅσοι εἰς μὴ ἐμβάλωσιν τὸν τραχήλον αὐτῶν ὑπο τὸν ζυγὸν βασιλεως βαβυλωνος ἐν μαχαίρᾳ και ἐν λίμῃ ἐπισκεψομαι αὐτοὺς εἶπεν κυριος εἰς ἐκλίπωσιν ἐν χεὶρὶ αὐτοῦ και ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν και τῶν μαντευομένων ὑμῖν και τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν και τῶν ὁκνισμάτων ὑμῶν και τῶν φαρμάκων ὑμῶν τῶν λεγόντων οὐ μὴ ἐργασῆσθε τῷ βασιλεὶ βαβυλωνος ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεuousιν ὑμῖν πρὸς τὸ μακρύναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν και τὸ εἶδος ὁ εἰς εἰσαγαγὴ τὸν τραχήλον αὐτοῦ ὑπο τὸν ζυγὸν βασιλεως βαβυλωνος και ἐργασῆται αὐτῷ και καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ και ἐργαται αὐτῷ και ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ και πρὸς σεδεχίαν βασιλεα ἰουδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων εἰσαγάγετε τὸν τραχήλον ὑμῶν και ἐργασασθε τῷ βασιλεὶ βαβυλωνος ὅτι ἀδίκᾳ αὐτοὶ προφητεuousιν ὑμῖν ὅτι οὐκ ἀπεστείλα αὐτοὺς φῆσιν κυριος και προφητεuousιν τῷ ὀνοματί μου ἐπ' ἀδικῶ πρὸς τὸ ἀπολεσαι ὑμᾶς και ἀπολείσθε ὑμεῖς και οἱ προφηταὶ ὑμῶν οἱ προφητευόντες ὑμῖν ἐπ' ἀδικῶ ψευδῆ ὑμῖν και παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ και τοῖς ἱερευσὶν ἐλάλησα λέγων οὕτως εἶπεν κυριος μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ὑμῖν λεγόντων ἰδοὺ σκευὴ οἴκου κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ βαβυλωνος ὅτι ἀδίκᾳ αὐτοὶ προφητεuousιν ὑμῖν οὐκ ἀπεστείλα αὐτοὺς εἰ προφηταὶ εἰσιν και εἰ ἐστὶν λόγος κυρίου ἐν αὐτοῖς ἀπαντήσατῶσαν μοι ὅτι οὕτως εἶπεν κυριος και τῶν ἐπιλοίπων σκευῶν ὧν οὐκ ἐλάβεν βασιλεὺς βαβυλωνος ὅτε ἀπώκισεν τὸν ἰεχονίαν ἐξ ἱερουσαλήμ εἰς βαβυλῶνα εἰσελεύσεται λέγει κυριος και ἐγένετο ἐν τῷ τεταρτῷ ἐτὶ σεδεχία βασιλεως ἰουδα ἐν μηνὶ τῷ πεμπτῷ εἶπεν μοι ἀνανίας υἱὸς ἄζωρ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ἀπὸ γαβραῶν ἐν οἴκῳ κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερῶν και πάντος τοῦ λαοῦ λέγων οὕτως εἶπεν κυριος συνετρίψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλεως βαβυλωνος ἐτὶ δύο ἐτὴ ἡμερῶν ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τούτον τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου και ἰεχονίαν και τὴν ἀποικίαν ἰουδα ὅτι συνετρίψω τὸν ζυγὸν βασιλεως βαβυλωνος και εἶπεν ἱερεμίας πρὸς ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμοὺς πάντος τοῦ λαοῦ και κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερῶν τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου και εἶπεν ἱερεμίας ἀληθῶς οὕτω ποιῆσαι κυριος στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σύ προφητεuous τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκευὴ οἴκου κυρίου και πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ βαβυλωνος εἰς τὸν τόπον τούτον πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν και εἰς τὰ ὦτα πάντος τοῦ λαοῦ οἱ προφηταὶ οἱ γεγονότες πρότεροι μου και πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος και ἐπροφητευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς και ἐπὶ βασιλείας μεγάλᾳς εἰς πόλεμον ὁ προφήτης ὁ προφητευσας εἰς εἰρήνην ἐλθόντος τοῦ λόγου γινώσκονται τὸν προφήτην ὃν ἀπεστείλεν αὐτοῖς κυριος ἐν πίστει και ἐλάβεν ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς πάντος τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιούς ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἱερεμίου και συνετρίψεν αὐτοὺς και εἶπεν ἀνανίας κατ' ὀφθαλμοὺς πάντος τοῦ λαοῦ λέγων οὕτως εἶπεν κυριος οὕτως συνετρίψω τὸν ζυγὸν βασιλεως βαβυλωνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν και ὥχετο ἱερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ἱερεμίαν μετὰ τὸ συνετρίψαι ἀνανίαν τοὺς κλοιούς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων βαδίζε και εἶπον πρὸς ἀνανίαν λέγων οὕτως εἶπεν κυριος κλοιούς ξυλίνους συνετρίψας και

ποιησω αντ αυτων κλοιους σιδηρους οτι ουτως ειπεν κυριος ζυγον σιδηρουν εθηκα επι τον τραχηλον παντων των εθνων εργαζεσθαι τω βασιλει βαβυλωνος και ειπεν ιερεμιας τω ανανια ουκ απεσταλκεν σε κυριος και πεποιθεναι εποιησας τον λαον τουτον επ αδικω δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω εξαποστελλω σε απο προσωπου της γης τουτω τω ενιαυτω αποθانه και απεθανεν εν τω μηνι τω εβδομω και ουτοι οι λογοι της βιβλου ους απεστειλεν ιερεμιας εξ ιερουσαλημ προς τους πρεσβυτερους της αποικιας και προς τους ιερεις και προς τους ψευδοπροφητας επιστολην εις βαβυλωνα τη αποικια και προς απαντα τον λαον υστερον εξελθοντος ιεχονιου του βασιλεως και της βασιλισσης και των ευνουχων και παντος ελευθερου και δεσμωτου και τεχνιτου εξ ιερουσαλημ εν χειρι ελεασα υιου σαφαν και γαμαριου υιου χελκιου ον απεστειλεν σεδεκιας βασιλευς ιουδα προς βασιλεα βαβυλωνος εις βαβυλωνα λεγων ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ επι την αποικιαν ην απωκισα απο ιερουσαλημ οικοδομησατε οικους και κατοικησατε και φυτευσате παραδεισους και φαγετε τους καρπους αυτων και λαβετε γυναικας και τεκνοποιησατε υιους και θυγατερας και λαβετε τοις υιοις υμων γυναικας και τας θυγατερας υμων ανδρασιν δοτε και πληθυνεσθε και μη σμικρυνθητε και ζητησατε εις ειρηνην της γης εις ην απωκισα υμας εκει και προσευξασθε περι αυτων προς κυριον οτι εν ειρηνη αυτης εσται ειρηνη υμιν οτι ουτως ειπεν κυριος μη αναπειθετωσαν υμας οι ψευδοπροφηται οι εν υμιν και μη αναπειθετωσαν υμας οι μαντεις υμων και μη ακουετε εις τα ενυπνια υμων α υμεις ενυπνιαζεσθε οτι αδικα αυτοι προφητεουσιν υμιν επι τω ονοματι μου και ουκ απεστειλα αυτους οτι ουτως ειπεν κυριος οταν μελλη πληρουσθαι βαβυλωνι εβδομηκοντα ετη επισκεψομαι υμας και επιστησω τους λογους μου εφ υμας του τον λαον υμων αποστρεψαι εις τον τοπον τουτον και λογιουμαι εφ υμας λογισμον ειρηνης και ου κακα του δουναι υμιν ταυτα και προσευξασθε προς με και εισακουσομαι υμων και εκζητησατε με και ευρησετε με οτι ζητησετε με εν ολη καρδια υμων και επιφανουμαι υμιν οτι ειπατε κατεστησεν ημιν κυριος προφητας εν βαβυλωνι ουτως ειπεν κυριος επι αχιαβ και επι σεδεκιαν ιδου εγω διδωμι αυτους εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και παταξει αυτους κατ οφθαλμους υμων και λημψονται απ αυτων καταραν εν παση τη αποικια ιουδα εν βαβυλωνι λεγοντες ποιησαι σε κυριος ως σεδεκιαν εποιησεν και ως αχιαβ ους απετηγανισεν βασιλευς βαβυλωνος εν πυρι δι ην εποιησαν ανομιαν εν ισραηλ και εμοιχωντο τας γυναικας των πολιτων αυτων και λογον εχρηματισαν εν τω ονοματι μου ον ου συνεταξα αυτοις και εγω μαρτυς φησιν κυριος και προς σαμαιαν τον νελαμιτην ερεις ουκ απεστειλα σε τω ονοματι μου και προς σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιερεα ειπε κυριος εδωκεν σε εις ιερεα αντι ιωδαε του ιερεως γενεσθαι επιστατην εν τω οικω κυριου παντι ανθρωπω προφητευοντι και παντι ανθρωπω μαινομενω και δωσεις αυτον εις το αποκλεισμα και εις τον καταρραχτην και νυν δια τι συνελοιδορησατε ιερεμιαν τον εξ αναθωθ τον προφητευσαντα υμιν ου δια τουτο απεστειλεν προς υμας εις βαβυλωνα λεγων μακραν εστιν οικοδομησατε οικιας και κατοικησατε και φυτευσате κηπους και φαγεσθε τον καρπον αυτων και ανεγνω σοφονιας το βιβλιον εις τα ωτα ιερεμιου και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν λεγων αποστειλον προς την αποικιαν λεγων ουτως ειπεν κυριος επι σαμαιαν τον

νελαμιτην επειδη επροφητευσεν υμιν σαμαιας και εγω ουκ απεστειλα αυτον και πεποιθεναι εποισεν υμας επ αδικους δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω επισκεψομαι επι σαμαιαν και επι το γενοσ αυτου και ουκ εσται αυτων ανθρωπος εν μεσω υμων του ιδειν τα αγαθα α εγω ποιησω υμιν ουκ οφονται ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου ειπεν ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ λεγων γραψον παντας τους λογους ους εχρηματισα προς σε επι βιβλιου οτι ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και αποστρεψω την αποικιαν λαου μου ισραηλ και ιουδα ειπεν κυριος και αποστρεψω αυτους εις την γην ην εδωκα τοις πατρασιν αυτων και κυριευσουσιν αυτης και ουτοι οι λογοι ους ελαλησεν κυριος επι ισραηλ και ιουδα ουτως ειπεν κυριος φωνην φοβου ακουσεσθε φοβος και ουκ εστιν ειρηνη ερωτησατε και ιδετε ει ετεκεν αρσεν και περι φοβου εν ω καθεξουσιν οσφυν και σωτηριαν διοτι εωραχα παντα ανθρωπον και αι χειρες αυτου επι της οσφυος αυτου εστραφησαν προσωπα εις ικτερον εγενηθη οτι μεγαλη η ημερα εκεινη και ουκ εστιν τοιαυτη και χρονος στενος εστιν τω ιακωβ και απο τουτου σωθησεται εν τη ημερα εκεινη ειπεν κυριος συντριψω τον ζυγον απο του τραχηλου αυτων και τους δεσμους αυτων διαρρηξω και ουκ εργωνται αυτοι ετι αλλοτριους και εργωνται τω κυριω θεω αυτων και τον δαυιδ βασιλεα αυτων αναστησω αυτοις ουτως ειπεν κυριος ανεστησα συντριμμα αλγηρα η πληγη σου ουκ εστιν κρινων κρισιν σου εις αλγηρον ιατρευθης ωφελεια ουκ εστιν σοι παντες οι φιλοι σου επελαθοντο σου ου μη επερωτησουσιν οτι πληγην εχθρου επαισα σε παιδειαν στερεαν επι πασαν αδικιαν σου επληθυναν αι αμαρτιαι σου δια τουτο παντες οι εσθοντες σε βρωθησονται και παντες οι εχθροι σου κρεας αυτων παν εδονται επι πληθος αδικων σου επληθυνθησαν αι αμαρτιαι σου εποισαν ταυτα σοι και εσονται οι διαφορουντες σε εις διαφορημα και παντας τους προνομευοντας σε δωσω εις προνομην οτι αναξω το ιαμα σου απο πληγης οδυνηρας ιατρευσω σε φησιν κυριος οτι εσπαρμενη εκληθης ιηρευμα υμων εστιν οτι ζητων ουκ εστιν αυτην ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω αποστρεψω την αποικιαν ιακωβ και αιχμαλωσιαν αυτου ελεησω και οικοδομηθησεται πολις επι το υψος αυτης και ο ναος κατα το κριμα αυτου καθεδειται και εξελευσονται απ αυτων αδοντες και φωνη παιζοντων και πλεονασμα αυτους και ου μη ελαττωθωσιν και εισελευσονται οι υιοι αυτων ως το προτερον και τα μαρτυρια αυτων κατα προσωπον μου ορθωθησεται και επισκεψομαι τους θλιβοντας αυτους και εσονται ισχυροτεροι αυτου επ αυτους και ο αρχων αυτου εξ αυτου εξελευσεται και συναξω αυτους και αποστρεψουσιν προς με οτι τις εστιν ουτος ος εδωκεν την καρδιαν αυτου αποστρεψαι προς με φησιν κυριος οτι οργη κυριου εξηλθεν θυμωδης εξηλθεν οργη στρεφομενη επ ασεβεις ηξει ου μη αποστραφη οργη θυμου κυριου εως ποιηση και εως καταστηση εγχειρημα καρδιας αυτου επ εσχατων των ημερων γνωσεσθε αυτα εν τω χρονω εκεινω ειπεν κυριος εσομαι εις θεον τω γενει ισραηλ και αυτοι εσονται μοι εις λαον ουτως ειπεν κυριος ευρον θερμον εν ερημω μετα ολωλοτων εν μαχαιρα βαδισατε και μη ολεσητε τον ισραηλ κυριος πορρωθεν ωφθη αυτω αγαπησιν αιωνιαν ηγαπησα σε δια τουτο ειλικυσα σε εις οικτιρημα ετι οικοδομησω σε και οικοδομηθηση παρθενος ισραηλ ετι λημψη τυμπανον σου και εξελευση μετα συναγωγης παιζοντων ετι φυτευσατε αμπελωνας εν ορεσιν σαμαρειας φυτευσατε και

αίνεσατε ότι εστί ημερα κλήσεως απολογουμένων εν ορεσιν εφραιμ
αναστήτε και αναβήτε εις σιών προς κυριον τον θεον ημών ότι ουτως
ειπεν κυριος τω ιακωβ ευφρανθήτε και χρεμετίσατε επι κεφαλῇν ε-
θνῶν ακουσα ποιήσατε και αίνεσατε ειπάτε εσωσεν κυριος τον λαον
αυτου το καταλοιπον του ισραηλ ιδου εγω αγω αυτους απο βορρα και
συναξω αυτους απ εσχατου της γης εν εορτη φασεκ και τεκνοποι-
ηση οχλον πολυν και αποστρεψουσιν ωδε εν κλαυθμῳ εξήλθον και
εν παρακλήσει αναξω αυτους αυλιζων επι διωρυγας υδάτων εν οδῳ
ορθῇ και ου μη πλανηθῶσιν εν αὐτῇ ότι εγενομένη τῷ ισραηλ εις πα-
τερα και εφραιμ πρωτοτοκος μου εστιν ακουσατε λογον κυριου εθνη
και αναγγείλατε εις νησους τας μακροτερον ειπάτε ο λικμησας τον
ισραηλ συναξει αυτον και φυλάξει αυτον ως ο βοσκων το ποιμνιον
αυτου ότι ελυτρωσατο κυριος τον ιακωβ εξείλατο αυτον εκ χειρος
στερεωτερων αυτου και ἤξουσιν και ευφρανθήσονται εν τῷ ορει σιών
και ἤξουσιν επ αγαθα κυριου επι γην σιτου και οινου και καρπων και
κτηνων και προβάτων και εσται ἡ ψυχή αυτων ὡσπερ ξυλον εγχαρπον
και ου πεινασουσιν ετι τότε χαρησονται παρθеноι εν συναγωγῇ νεα-
νισκων και πρεσβυται χαρησονται και στρέψω το πένθος αυτων εις
χαρμονην και ποιήσω αυτους ευφραινομενους μεγαλυνω και μεθύσω
την ψυχὴν των ιερεων υιων λει και ο λαος μου των αγαθων μου
εμπλησθήσεται ουτως ειπεν κυριος φωνῇ εν ραμα ηκουσθη ἰθνηνου
και κλαυθμου και οδυρμου ραχηλ αποκλαιομένη ουκ ἠθέλεν παυσά-
σθαι επι τοις υιοις αὐτῆς ότι ουκ εisin ουτως ειπεν κυριος διαλιπετω
ἡ φωνῇ σου απο κλαυθμου και οι οφθαλμοι σου απο δακρυων σου
οτι εστιν μισθος τοις σοις εργοις και επιστρεψουσιν εκ γης εχθρων
μονιμον τοις σοις τεκνοις ακοην ηκουσα εφραιμ οδυρομενου επαιδευ-
σας με και επαιδευθην εγω ὡσπερ μοσχος ουκ ἐδιδάχθην επιστρεφον
με και επιστρέψω ότι συ κυριος ο θεος μου ότι υστερον αιχμαλωσιας
μου μετενοησα και υστερον του γνῶναι με εστεναξα εφ ημερας αι-
σχυνῆς και υπεδείξα σοι ότι ελαβον ονειδισμον εκ νεότητος μου υιος
αγαπητος εφραιμ εμοι παιδιον εντρυφων ότι ανθ' ων οι λογοι μου εν
αὐτῷ μνεία μνησθήσομαι αυτου δια τουτο εσπευσα επ αὐτῷ ἐλεων
ἐλεήσω αυτον φησιν κυριος στησον σεαυτην σιών ποιησον τιμωριαν
δος καρδιαν σου εις τους ὤμους οδον ἡν επορευθῆς αποστραφῆτι
παρθενος ισραηλ αποστραφῆτι εις τας πολεις σου πενθουσα εως πο-
τε αποστρέψεις θυγατῆρ ἠτιμῶμενη ότι ἐκτίσεν κυριος σωτηριαν εις
καταφυτευσιν καινήν εν σωτηρία περιελευσονται ανθρωποι ουτως ει-
πεν κυριος ετι ερουσιν τον λογον τουτον εν γῇ ιουδα και εν πολεσιν
αυτου οταν αποστρέψω την αιχμαλωσιαν αυτου ευλογημενος κυριος
επι δικαιον ορος το αγιον αυτου και ἐνοικουντες εν ταις πολεσιν ιουδα
και εν πασῇ τῇ γῇ αυτου αμα γεωργῶ και ἀρθῆσεται εν ποιμνίῳ ότι
εμεθύσα πασαν ψυχὴν διψῶσαν και πασαν ψυχὴν πεινώσαν ἐνεπλήσα
δια τουτο ἐξηγερθῆν και ειδον και ο υπνος μου ἦδus μοι ἐγεννήθῃ δια
τουτο ιδου ημεραι ἐρχονται φησιν κυριος και σπερω τον ισραηλ και
τον ιουδαν σπέρμα ανθρωπου και σπέρμα κτηνους και εσται ὡσπερ
ἐγρηγορουν επ αυτους καθαίρειν και κακουν ουτως γρηγορήσω επ
αυτους του οικοδομειν και καταφυτευειν φησιν κυριος εν ταις ημεραις
ἐκείναις ου μη εἰπῶσιν οι πατερες εφαγον ὁμφακα και οι ὀδόντες των
τεκνων ἠμῶδιασαν ἀλλ' ἡ ἐκάστος εν τῇ εαυτου αμαρτία ἀποθάνειται
και του φαγοντος τον ὁμφακα αἰμῶδιασουσιν οι ὀδόντες αυτου ιδου

ημεραι ερχονται φησιν κυριος και διαθησομαι τω οικω ισραηλ και τω οικω ιουδα διαθηκην καινην ου κατα την διαθηκην ην διεθεμην τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου και εγω ημελησα αυτων φησιν κυριος οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας φησιν κυριος διδους δωσω νομους μου εις την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων γραψω αυτους και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον και ου μη διδαξουσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων και εως μεγαλου αυτων οτι ιλεως εσομαι ταις αδικιας αυτων και των αμαρτιων αυτων ου μη μνησθω ετι εαν υψωθη ο ουρανος εις το μετεωρον φησιν κυριος και εαν ταπεινωθη το εδαφος της γης κατω και εγω ουκ αποδοκιμω το γενοσ ισραηλ φησιν κυριος περι παντων ων εποιησαν ουτως ειπεν κυριος ο δους τον ηλιον εις φως της ημερας σεληνην και αστερας εις φως της νυκτος και κραυγην εν θαλασση και εβομβησεν τα κυματα αυτης κυριος παντοκρατωρ ονομα αυτω εαν παυσωνται οι νομοι ουτοι απο προσωπου μου φησιν κυριος και το γενοσ ισραηλ παυσεται γενεσθαι εθνος κατα προσωπον μου πασας τας ημερας ιδου ημεραι ερχονται φησιν κυριος και οικοδομηθησεται πολις τω κυριω απο πυργου αναμεηλ εως πυλης της γωνιας και εξελευσεται η διαμετρησις αυτης απεναντι αυτων εως βουνων γαρηβ και περικυκλωθησεται κυκλω εξ εκλεκτων λιθων και παντες ασαρηνωθ εως ναχαλ κεδρων εως γωνιας πυλης ιππων ανατολης αγιασμα τω κυριω και ουκετι ου μη εκλιπη και ου μη καθαιρεθη εως του αιωνος ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν εν τω ενιαυτω τω δεκατω τω βασιλει σεδεχια ουτος ενιαυτος οκτωκαιδεκατος τω βασιλει ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος και δυναμεις βασιλεις βαβυλωνος εχαρακωσεν επι ιερουσαλημ και ιερεμιας εφυλασσετο εν αυλη της φυλακης η εστιν εν οικω του βασιλεις εν η κατεκλεισεν αυτον ο βασιλευς σεδεχιας λεγων δια τι συ προφητευεις λεγων ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω διδωμι την πολιν ταυτην εν χερσιν βασιλεις βαβυλωνος και λημψεται αυτην και σεδεχιας ου μη σωθη εκ χειρος των χαλδαιων οτι παραδοσει παραδοθησεται εις χειρας βασιλεις βαβυλωνος και λαλησει στομα αυτου προς στομα αυτου και οι οφθαλμοι αυτου τους οφθαλμους αυτου οφονται και εισελευσεται σεδεχιας εις βαβυλωνα και εκει καθιειται και λογος κυριου εγενηθη προς ιερεμιαν λεγων ιδου αναμεηλ υιος σαλωμ αδελφου πατρος σου ερχεται προς σε λεγων κτησαι σεαυτω τον αγρον μου τον εν αναθωθ οτι σοι κριμα παραλαβειν εις κτησιν και ηλθεν προς με αναμεηλ υιος σαλωμ αδελφου πατρος μου εις την αυλην της φυλακης και ειπεν μοι κτησαι τον αγρον μου τον εν γη βενιαμιν τον εν αναθωθ οτι σοι κριμα κτησασθαι και συ πρεσβυτερος και εγνων οτι λογος κυριου εστιν και εκτησαμην τον αγρον αναμεηλ υιου αδελφου πατρος μου και εστησα αυτω επτα σικλους και δεκα αργυριου και εγραψα εις βιβλιον και εσφραγισαμην και διεμαρτυραμην μαρτυρας και εστησα το αργυριον εν ζυγω και ελαβον το βιβλιον της κτησεως το εσφραγισμενον και το ανεγνωσμενον και εδωκα αυτο τω βαρουχ υιω νηριου υιου μαασαιου κατ οφθαλμους αναμεηλ υιου αδελφου πατρος μου και κατ οφθαλμους των εστηκοτων και γραφοντων εν τω βιβλιω της κτησεως και

κατ' ὀφθαλμούς των ἰουδαίων των ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς καὶ συνετάξα τὼ βαρὺ κατ' ὀφθαλμούς αὐτῶν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ λάβε τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνώσμενον καὶ ἴθῃς αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστρακινὸν ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείους ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ἐτι κτηθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ ἀμπελώνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ προσευξάμην πρὸς κύριον μετὰ τὸ δοῦναι με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς βαρὺ υἱὸν νηρίου λέγων ὦ κυριε σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονι σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεωρῷ οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σου οὐθέν ποίων ἐλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδίδους ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς κύριος μεγάλης βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλύνυμος κύριος οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ὅς ἐποίησας σημεῖα καὶ τεράτα ἐν γῇ αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν ἰσραὴλ καὶ ἐν τοῖς γηγενέσιν καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὥς ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ ἐξηγάγες τὸν λαὸν σου ἰσραὴλ ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐν σημεῖοις καὶ ἐν τεράσιν καὶ ἐν χεὶρι κραταῖα καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὀραμασὶν μεγάλοις καὶ ἐδώκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην ἣν ὤμοσας τοῖς πατέραςιν αὐτῶν γῆν ῥεοῦσαν γάλα καὶ μέλι καὶ εἰσηλθούσῃ καὶ ἐλάβουσιν αὐτὴν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου καὶ ἐν τοῖς προσταγμασὶν σου οὐκ ἐπορεύθησαν ἀπαντὰ ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν καὶ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακά ταῦτα ἰδοὺ ὄχλος ἤκει εἰς τὴν πόλιν ταύτην συλλαβεῖν αὐτὴν καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας χαλδαιῶν τῶν πολεμούντων αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λίμου ὥς ἐλάλησας οὕτως ἐγένετο καὶ σὺ λέγεις πρὸς με κτήσαι σεαυτῷ ἀγρὸν ἀργυρίου καὶ ἐγράψα βιβλίον καὶ ἐσφραγίσαμην καὶ ἐπεμαρτύραμην μαρτυράς καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας χαλδαιῶν καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς πάσης σαρκὸς μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται τί δια τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλείως βαβυλωνοῦ καὶ λημψεται αὐτὴν καὶ ἥξουσιν οἱ χαλδαῖοι πολεμούντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ καυσουσὶν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ καὶ κατακαυσουσὶν τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμίσαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῇ βααλ καὶ ἐσπένδον σπονδας θεοῖς ἑτέροις πρὸς τὸ παραπικρᾶναι με ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ ἰουδᾶ μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδομήσαν αὐτὴν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπου μου διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν ἰσραὴλ καὶ ἰουδᾶ ὧν ἐποίησαν πικρᾶναι με αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἀρχόντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν ἄνδρες ἰουδᾶ καὶ οἱ κατοικοῦντες ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπεστρέψαν πρὸς με νῶτον καὶ οὐ προσώπον καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὀρθρὸν καὶ ἐδίδαξα καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐπιλαβεῖν παιδείαν καὶ ἐθήκαν τὰ μiasmata αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὐ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομα μου ἐπ' αὐτῷ ἐν ἀκαθάρσιαις αὐτῶν καὶ ὠκοδομήσαν τοὺς βῶμους τῇ βααλ τοὺς ἐν φαράγγι υἱοῦ ἐννομὸν τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ μολοχ βασιλεῖ αὐτοῦ συνετάξα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδελύγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφάρμαρτεν τὸν ἰουδᾶν καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν

πολιν ην συ λεγεις παραδοθησεται εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος εν μαχαира και εν λιμω και εν αποστολη ιδου εγω συναγω αυτους εκ πασης της γης ου διεσπειρα αυτους εκει εν οργη μου και τω θυμω μου και παροξυσμω μεγαλω και επιστρεψω αυτους εις τον τοπον τουτον και καθιω αυτους πεποιθотας και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον και δωσω αυτοις οδον ετεραν και καρδιαν ετεραν φοβηθηται με πασας τας ημερας εις αγαθον αυτοις και τοις τεκνοις αυτων μετ αυτους και διαθησονται αυτοις διαθηκην αιωνιαν ην ου μη αποστρεψω οπισθεν αυτων και τον φοβον μου δωσω εις την καρδιαν αυτων προς το μη αποστηναι αυτους απ εμου και επισκεψομαι του αγαθωσαι αυτους και φυτευσω αυτους εν τη γη ταυτη εν πιστει και εν παση καρδια και εν παση ψυχη οτι ουτως ειπεν κυριος καθα επηγαγον επι τον λαον τουτον παντα τα κακα τα μεγαλα ταυτα ουτως εγω επαξω επ αυτους παντα τα αγαθα α ελαλησα επ αυτους και κτηθησονται ετι αγροι εν τη γη η συ λεγεις αβατος εστιν απο ανθρωπων και κτηνους και παρεδοθησαν εις χειρας χαλδαιων και κτησονται αγρους εν αργυριω και γραψεις βιβλιον και σφραγιη και διαμαρτυρη μαρτυρας εν γη βενιαμιν και κυκλω ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα και εν πολεσιν του ορους και εν πολεσιν της σεφηλα και εν πολεσιν της ναχεβ οτι αποστρεψω τας αποικιας αυτων και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμιαν δευτερον και αυτος ην ετι δεδεμενος εν τη αυλη της φυλακης λεγων ουτως ειπεν κυριος ποιων γην και πλασων αυτην του ανορθωσαι αυτην κυριος ονομα αυτω κεκραζον προς με και αποκριθησομαι σοι και απαγγελω σοι μεγαλα και ισχυρα α ουκ εγνωσ αυτα οτι ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ περι οικων της πολεως ταυτης και περι οικων βασιλεως ιουδα των καθηρημενων εις χαρακας και προμαχωνας του μαχεσθαι προς τους χαλδαιους και πληρωσαι αυτην των νεκρων των ανθρωπων ους επαταξα εν οργη μου και εν θυμω μου και απεστρεψα το προσωπον μου απ αυτων περι πασων των πονηριων αυτων ιδου εγω αναγω αυτη συνουλωσιν και ιαμα και φανερωσω αυτοις εισακουειν και ιατρευσω αυτην και ποιησω αυτοις ειρηνην και πιστιν και επιστρεψω την αποικιαν ιουδα και την αποικιαν ισραηλ και οικοδομησω αυτους καθως το προτερον και καθαριω αυτους απο πασων των αδικιων αυτων ων ημαρτοσαν μοι και ου μη μνησθησονται αμαρτιων αυτων ων ημαρτον μοι και απεστησαν απ εμου και εσται εις ευφροσυνην και εις αινεσιν και εις μεγαλειότητα παντι τω λαω της γης οιτινες ακουσονται παντα τα αγαθα α εγω ποιησω και φοβηθησονται και πικρανθησονται περι παντων των αγαθων και περι πασης της ειρηνης ης εγω ποιησω αυτοις ουτως ειπεν κυριος ετι ακουσθησεται εν τω τοπω τουτω ω υμεις λεγετε ερημος εστιν απο ανθρωπων και κτηνων εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ ταις ηρημωμεναις παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτηνη φωνη ευφροσυνης και φωνη χαρμοσυνης φωνη νυμφιου και φωνη νυμφης φωνη λεγοντων εξομολογεισθε κυριω παντοκρατορι οτι χρηστος κυριος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εισοισουσιν δωρα εις οικον κυριου οτι αποστρεψω πασαν την αποικιαν της γης εκεινης κατα το προτερον ειπεν κυριος ουτως ειπεν κυριος των δυναμεων ετι εσται εν τω τοπω τουτω τω ερημω παρα το μη ειναι ανθρωπον και κτηνος και εν πασαις ταις πολεσιν αυτου καταλυματα ποιμενων κοιταζοντων προβατα εν πολεσιν της ορεινης και εν πολεσιν της σεφηλα και εν πολεσιν της

ναγεβ και εν γη βενιαμιν και εν ταις κυκλω ιερουσαλημ και εν πολεσιν ιουδα ετι παρελευσεται προβατα επι χειρα αριθμουνοτος ειπεν κυριος ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου και ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και παν το στρατοπεδον αυτου και πασα η γη αρχης αυτου επολεμουν επι ιερουσαλημ και επι πασας τας πολεις ιουδα λεγων ουτως ειπεν κυριος βαδισον προς σεδεκιαν βασιλεα ιουδα και ερεις αυτω ουτως ειπεν κυριος παραδοσει παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και συλλημφεται αυτην και καιν-σει αυτην εν πυρι και συ ου μη σωθης εκ χειρος αυτου και συλλημφει συλλημφθησεται και εις χειρας αυτου δοθησεται και οι οφθαλμοι σου τους οφθαλμους αυτου οφονται και το στομα αυτου μετα του στοματος σου λαλησει και εις βαβυλωνα εισελευσεται αλλα ακουσον τον λογον κυριου σεδεκια βασιλευ ιουδα ουτως λεγει κυριος εν ειρηνη αποθανη και ως εκλαυσαν τους πατερας σου τους βασιλευσαντας προτερον σου κλαουσονται και σε και ω αδων κοιφονται σε οτι λογον εγω ελα-λησα ειπεν κυριος και ελαλησεν ιερεμιας προς τον βασιλεα σεδεκιαν παντας τους λογους τουτους εν ιερουσαλημ και η δυναμις βασιλεως βαβυλωνος επολεμει επι ιερουσαλημ και επι τας πολεις ιουδα επι λα-χης και επι αζηκα οτι αυται κατελειφθησαν εν πολεσιν ιουδα πολεις οχυραι ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου μετα το συ-ντελεσαι τον βασιλεα σεδεκιαν διαθηκην προς τον λαον του καλεσαι αφεσιν του εξαποστειλαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου τον εβραιον και την εβραιαν ελευθερους προς το μη δουλευειν ανδρα εξ ιουδα και επεστραφησαν παντες οι μεγιστανες και πας ο λαος οι εισελθοντες εν τη διαθηκη του αποστειλαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυτου και εωσαν αυτους εις παιδας και παιδισκας και εγεννηθη λογος κυριου προς ιερεμιαν λεγων ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ εγω εθεμην διαθηκην προς τους πατερας υμων εν τη ημερα η εξειλαμην αυτους εκ γης αιγυπτου εξ οικου δουλειας λεγων οταν πληρωθη εξ ετη αποστελεις τον αδελφον σου τον εβραιον ος πραθησεται σοι και εργεται σοι εξ ετη και εξα-ποστελεις αυτον ελευθερον και ουκ ηκουσαν μου και ουκ εκλιναν το ους αυτων και επεστρεψαν σημερον ποιησαι το ευθες προ οφθαλμων μου του καλεσαι αφεσιν εκαστον του πλησιον αυτου και συνετελε-σαν διαθηκην κατα προσωπον μου εν τω οικω ου επεκληθη το ονομα μου επ αυτω και επεστρεψατε και εβεβηλωσατε το ονομα μου του επιστρεψαι εκαστον τον παιδα αυτου και εκαστον την παιδισκην αυ-του ους εξαπεστειλατε ελευθερους τη ψυχη αυτων υμιν εις παιδας και παιδισκας δια τουτο ουτως ειπεν κυριος υμεις ουκ ηκουσατε μου του καλεσαι αφεσιν εκαστος προς τον πλησιον αυτου ιδου εγω καλω αφεσιν υμιν εις μαχαιραν και εις τον θανατον και εις τον λιμον και δω-σω υμας εις διασποραν πασαις ταις βασιλειαις της γης και δωσω τους ανδρας τους παρεληλυθотας την διαθηκην μου τους μη στησαντας την διαθηκην μου ην εποησαν κατα προσωπον μου τον μοσχον ον εποησαν εργαζεσθαι αυτω τους αρχοντας ιουδα και τους δυναστας και τους ιερεις και τον λαον και δωσω αυτους τοις εχθροις αυτων και εσται τα θνησιμαια αυτων βρωσις τοις πετεινοις του ουρανου και τοις θηριοις της γης και τον σεδεκιαν βασιλεα της ιουδαιας και τους αρ-χοντας αυτων δωσω εις χειρας εχθρων αυτων και δυναμεις βασιλεως βαβυλωνος τοις αποτρεχουσιν απ αυτων ιδου εγω συντασσω ψησιν

κυριος και επιστρεψω αυτους εις την γην ταυτην και πολεμησουσιν επ αυτην και λημψονται αυτην και κατακαυσουσιν αυτην εν πυρι και τας πολεις ιουδα και δωσω αυτας ερημους απο κατοικουντων ο λογος ο γενομενος προς ιερεμιαν παρα κυριου εν ημεραις ιωακιμ βασιλεως ιουδα λεγων βαδισον εις οικον αρχαβιν και αξεις αυτους εις οικον κυριου εις μιαν των αυλων και ποτιεις αυτους οινον και εξηγαγον τον ιεζονιαν υιον ιερεμιν υιου χαβασιν και τους αδελφους αυτου και τους υιους αυτου και πασαν την οικιαν αρχαβιν και εισηγαγον αυτους εις οικον κυριου εις το παστοφοριον υιων ανανιου υιου γοδολιου ανθρωπου του θεου ο εστιν εγγυς του οικου των αρχοντων των επανω του οικου μαασαιου υιου σελωμ του φυλασσοντος την αυλην και εδωκα κατα προσωπον αυτων κεραμιον οινου και ποτηρια και ειπα πιετε οινον και ειπαν ου μη πιωμεν οινον οτι ιωναδαβ υιος ρηχαβ ο πατηρ ημων ενετειλατο ημιν λεγων ου μη πιητε οινον υμεις και οι υιοι υμων εως αιωνος και οικιαν ου μη οικοδομησητε και σπερμα ου μη σπειρητε και αμπελων ουκ εσται υμιν οτι εν σκηναις οικησετε πασας τας ημερας υμων οπως αν ζησητε ημερας πολλας επι της γης εφ ης διατριβετε υμεις επ αυτης και ηκουσαμεν της φωνης ιωναδαβ του πατρος ημων προς το μη πειν οινον πασας τας ημερας ημων ημεις και αι γυναικες ημων και οι υιοι ημων και αι θυγατερες ημων και προς το μη οικοδομειν οικιας του κατοικειν εκει και αμπελων και αγρος και σπερμα ουκ εγενετο ημιν και ωκησαμεν εν σκηναις και ηκουσαμεν και εποιησαμεν κατα παντα α ενετειλατο ημιν ιωναδαβ ο πατηρ ημων και εγενηθη οτε ανεβη ναβουχοδονοσορ επι την γην και ειπαμεν εισελθατε και εισελθωμεν εις ιερουσαλημ απο προσωπου της δυναμεως των χαλδαιων και απο προσωπου της δυναμεως των ασσυριων και ωκουμεν εκει και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων ουτως λεγει κυριος πορευου και ειπον ανθρωπω ιουδα και τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ου μη λαβητε παιδειαν του ακουειν τους λογους μου εστησαν ρημα υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ ο ενετειλατο τοις τεκνοις αυτου προς το μη πειν οινον και ουκ επιοσαν και εγω ελαλησα προς υμας ορθρου και ελαλησα και ουκ ηκουσατε και απεστειλα προς υμας τους παιδας μου τους προφητας λεγων αποστραφητε εκαστος απο της οδου αυτου της πονηρας και βελτιω ποιησατε τα επιτηδευματα υμων και ου πορευσεσθε οπισω θεων ετερων του δουλευειν αυτοις και οικησετε επι της γης ης εδωκα υμιν και τοις πατρασιν υμων και ουκ εκλινατε τα ωτα υμων και ουκ ηκουσατε και εστησαν υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ την εντολην του πατρος αυτων ο δε λαος ουτος ουκ ηκουσαν μου δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω φερω επι ιουδαν και επι τους κατοικουντας ιερουσαλημ παντα τα κακα α ελαλησα επ αυτους δια τουτο ουτως ειπεν κυριος επειδη ηκουσαν υιοι ιωναδαβ υιου ρηχαβ την εντολην του πατρος αυτων ποιειν καθοτι ενετειλατο αυτοις ο πατηρ αυτων ου μη εκλιπη ανηρ των υιων ιωναδαβ υιου ρηχαβ παρεστηκως κατα προσωπον μου πασας τας ημερας της γης και εν τω ενιαυτω τω τεταρτω ιωακιμ υιου ιωσια βασιλεως ιουδα εγενηθη λογος κυριου προς με λεγων λαβε σεαυτω χαρτιον βιβλιου και γραψον επ αυτου παντας τους λογους ους ε χρηματισα προς σε επι ιερουσαλημ και επι ιουδαν και επι παντα τα εθνη αφ ης ημερας λαλησαντος μου προς σε αφ ημερων ιωσια βασιλεως ιουδα και εως της ημερας ταυτης ισως ακουσεται ο οικος ιουδα παντα τα κακα α εγω λογιζομαι ποιη-

σαι αυτοις ινα αποστρεψωσιν απο οδου αυτων της πονηρας και ιλεως εσομαι ταις αδικιαις αυτων και ταις αμαρταις αυτων και εκαλεσεν ιερεμιας τον βαρουχ υιον νηριου και εγραψεν απο στοματος ιερεμίου παντας τους λογους κυριου ους ε χρηματισεν προς αυτον εις χαρτιον βιβλιου και ενετειλατο ιερεμιας τω βαρουχ λεγων εγω φυλασσομαι ου μη δυναμαι εισελθειν εις οικον κυριου και αναγνωση εν τω χαρτιω τουτω εις τα ωτα του λαου εν οικω κυριου εν ημερα νηστειας και εν ωσι παντος ιουδα των ερχομενων εκ πολεως αυτων αναγνωση αυτοις ισως πεσειται ελεος αυτων κατα προσωπον κυριου και αποστρεφουσιν εκ της οδου αυτων της πονηρας οτι μεγας ο θυμος και η οργη κυριου ην ελαλησεν επι τον λαον τουτον και εποησεν βαρουχ κατα παντα α ενετειλατο αυτω ιερεμιας του αναγνωσαι εν τω βιβλιω λογους κυριου εν οικω κυριου και εγεννηθη εν τω ετει τω ογδω βασιλει ιωακιμ τω μηνι τω ενατω εξεκκλησιασαν νηστειαν κατα προσωπον κυριου πας ο λαος εν ιερουσαλημ και οικος ιουδα και ανεγινωσχε βαρουχ εν τω βιβλιω τους λογους ιερεμίου εν οικω κυριου εν οικω γαμαριου υιου σαφαν του γραμματεως εν τη αυλη τη επανω εν προθυροις πυλης του οικου κυριου της καινης εν ωσι παντος του λαου και ηκουσεν μιχαιας υιος γαμαριου υιου σαφαν απαντας τους λογους κυριου εκ του βιβλιου και κατεβη εις οικον του βασιλεως εις τον οικον του γραμματεως και ιδου εκει παντες οι αρχοντες εκαθηντο ελισαμα ο γραμματευσ και δαλαιας υιος σελεμιου και ελναθαν υιος ακχοβωρ και γαμαριας υιος σαφαν και σεδεκιας υιος ανανιου και παντες οι αρχοντες και ανηγγειλεν αυτοις μιχαιας παντας τους λογους ους ηκουσεν αναγνωσκοντος του βαρουχ εις τα ωτα του λαου και απεστειλαν παντες οι αρχοντες προς βαρουχ υιον νηριου τον ιουδιν υιον ναθανιου υιου σελεμιου υιου χουσι λεγοντες το χαρτιον εν ω συ αναγνωσκεις εν αυτω εν ωσι του λαου λαβε αυτο εις την χειρα σου και ηκε και ελαβεν βαρουχ το χαρτιον και κατεβη προς αυτους και ειπαν αυτω παλιν αναγνωθι εις τα ωτα ημων και ανεγνω βαρουχ και εγεννηθη ως ηκουσαν παντας τους λογους συνεβουλευσαντο εκαστος προς τον πλησιον αυτου και ειπαν αναγγελλοντες αναγγειλωμεν τω βασιλει απαντας τους λογους τουτους και τον βαρουχ ηρωτησαν λεγοντες ποθεν εγραψας παντας τους λογους τουτους και ειπεν βαρουχ απο στοματος αυτου αναγγειλεν μοι ιερεμιας παντας τους λογους τουτους και εγραψαν εν βιβλιω και ειπαν τω βαρουχ βαδισον κατακρυβηθι συ και ιερεμιας ανθρωπος μη γνωτω που υμεις και εισηλθον προς τον βασιλεα εις την αυλην και το χαρτιον εδωκαν φυλασσειν εν οικω ελισαμα και ανηγγειλαν τω βασιλει παντας τους λογους και απεστειλεν ο βασιλευς τον ιουδιν λαβειν το χαρτιον και ελαβεν αυτο εξ οικου ελισαμα και ανεγνω ιουδιν εις τα ωτα του βασιλεως και εις τα ωτα παντων των αρχοντων των εστηκοτων περι τον βασιλεα και ο βασιλευς εκαθητο εν οικω χειμερινω και εσχαρα πυρος κατα προσωπον αυτου και εγεννηθη αναγνωσκοντος ιουδιν τρεις σελιδας και τεσσαρας απετεμνεν αυτας τω ξυρω του γραμματεως και ερριπτεν εις το πυρ το επι της εσχαρας εως εξελιπεν πας ο χαρτης εις το πυρ το επι της εσχαρας και ουκ εζητησαν και ου διερρηξαν τα ιματια αυτων ο βασιλευς και οι παιδες αυτου οι ακουοντες παντας τους λογους τουτους και ελναθαν και γοδολιας και γαμαριας υπεθεντο τω βασιλει προς το μη κατακαυσαι το χαρτιον και ενετειλατο ο βασιλευς τω ιερεμεηλ υιω του βασιλεως και τω σαραια

υιω εσρηλ συλλαβειν τον βαρουχ και τον ιερεμian και κατεκρυβησαν και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμian μετα το κατακαυσαι τον βασιλεα το χαρτιον παντας τους λογους ους εγραψεν βαρουχ απο στοματος ιερεμιου λεγων παλιν λαβε συ χαρτιον ετερον και γραψον παντας τους λογους τους οντας επι του χαρτιου ους κατεκαυσεν ο βασιλευς ιωαχιμ και ερεις ουτως ειπεν κυριος συ κατεκαυσας το χαρτιον τουτο λεγων δια τι εγραψας επ αυτω λεγων εισπορευομενος εισπορευεσται ο βασιλευς βαβυλωνος και εξολεθρευσει την γην ταυτην και εκλειψει απ αυτης ανθρωπος και κτηνη δια τουτο ουτως ειπεν κυριος επι ιωαχιμ βασιλεα ιουδα ουκ εσται αυτω καθημενος επι θρονου δαυιδ και το θνησιμαιον αυτου εσται ερριμμενον εν τω καυματι της ημερας και εν τω παγετω της νυκτος και επισκεψομαι επ αυτον και επι το γενοσ αυτου και επι τους παιδας αυτου και επαξω επ αυτους και επι τους κατοικουντας ιερουσαλημ και επι γην ιουδα παντα τα κακα α ελαλησα προς αυτους και ουκ ηκουσαν και ελαβεν βαρουχ χαρτιον ετερον και εγραψεν επ αυτω απο στοματος ιερεμιου απαντας τους λογους του βιβλιου ου κατεκαυσεν ιωαχιμ και ετι προστεθησαν αυτω λογοι πλειονες ως ουτοι και εβασιλευσεν σεδεχιας υιος ιωσια αντι ιωαχιμ ον εβασιλευσεν ναβουχοδονοσορ βασιλευειν του ιουδα και ουκ ηκουσεν αυτος και οι παιδες αυτου και ο λαος της γης τους λογους κυριου ους ελαλησεν εν χειρι ιερεμιου και απεστειλεν ο βασιλευς σεδεχιας τον ιωαχαλ υιον σελεμιου και τον σοφονιαν υιον μαασαιου τον ιερεα προς ιερεμian λεγων προσευξαι δη περι ημων προς κυριον και ιερεμias ηλθεν και διηλθεν δια μεσου της πολεως και ουκ εδωκαν αυτον εις οικον της φυλακης και δυναμεις φαראω εξηλθεν εξ αιγυπτου και ηκουσαν οι χαλδαιοι την ακοην αυτων και ανεβησαν απο ιερουσαλημ και εγενετο λογος κυριου προς ιερεμian λεγων ουτως ειπεν κυριος ουτως ερεις προς βασιλεα ιουδα τον αποστειλαντα προς σε του εκζητησαι με ιδου δυναμεις φαראω η εξελθουσα υμιν εις βοηθειαν αποστρεψουσιν εις γην αιγυπτου και αναστρεψουσιν αυτοι οι χαλδαιοι και πολεμησουσιν επι την πολιν ταυτην και συλλημψονται αυτην και καυσουσιν αυτην εν πυρι οτι ουτως ειπεν κυριος μη υπολαβητε ταις ψυχαις υμων λεγοντες αποτρεχοντες απελευσονται αφ ημων οι χαλδαιοι οτι ου μη απελθωσιν και εαν παταξητε πασαν δυναμιν των χαλδαιων τους πολεμουντας υμας και καταλειφθωσιν τινες εκκεκεντημενοι εκαστος εν τω τοπω αυτου ουτοι αναστησονται και καυσουσιν την πολιν ταυτην εν πυρι και εγενετο οτε ανεβη η δυναμεις των χαλδαιων απο ιερουσαλημ απο προσωπου της δυναμεως φαראω εξηλθεν ιερεμias απο ιερουσαλημ του πορευθηναι εις γην βενιαμιν του αγορασαι εκειθεν εν μεσω του λαου και εγενετο αυτος εν πυλη βενιαμιν και εκει ανθρωπος παρ ω κατελυεν σαρουιας υιος σελεμιου υιου ανανιου και συνελαβεν τον ιερεμian λεγων προς τους χαλδαιους συ φευγεις και ειπεν ψευδος ουκ εις τους χαλδαιους εγω φευγω και ουκ ηκουσεν αυτου και συνελαβεν σαρουιας τον ιερεμian και εισηγαγεν αυτον προς τους αρχοντας και επικρανθησαν οι αρχοντες επι ιερεμian και επαταξαν αυτον και απεστειλαν αυτον εις την οικιαν ιωναθαν του γραμματεως οτι ταυτην εποιησαν εις οικιαν φυλακης και ηλθεν ιερεμias εις οικιαν του λακκου και εις την χερεθ και εκαθισεν εκει ημερας πολλας και απεστειλεν σεδεχιας και εκαλεσεν αυτον και ηρωτα αυτον ο βασιλευς κρυφαιως ειπειν ει εστιν λογος παρα κυριου

και ειπεν εστιν εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος παραδοθητη και ειπεν ιερειας τω βασιλει τι ηδικησα σε και τους παιδας σου και τον λαον τουτον οτι συ διδως με εις οικιαν φυλακης και που εισιν οι προφηται υμων οι προφητευσαντες υμιν λεγοντες οτι ου μη ελθη βασιλευς βαβυλωνος επι την γην ταυτην και νυν κυριε βασιλευ πεσετω το ελεος μου κατα προσωπον σου και τι αποστρεφεις με εις οικιαν ιωναθαν του γραμματεως και ου μη αποθανω εκει και συνεταξεν ο βασιλευς και ενεβαλσαν αυτον εις οικιαν της φυλακης και εδιδον αυτω αρτον ενα της ημερας εξωθεν ου πεσσουν εις εξελιπον οι αρτοι εκ της πολεως και εκαθισεν ιερειας εν τη αυλη της φυλακης και ηκουσεν σαφατιας υιος μαθαν και γοδολιας υιος πασχωρ και ιωαχαλ υιος σελεμιου τους λογους ους ελαλει ιερειας επι τον λαον λεγων ουτως ειπεν κυριος ο κατοικων εν τη πολει ταυτη αποθανειται εν ρομφαια και εν λιμω και ο εκπορευομενος προς τους χαλδαιους ζησεται και εσται η ψυχη αυτου εις ευρεμα και ζησεται οτι ουτως ειπεν κυριος παραδομενη παραδοθησεται η πολις αυτη εις χειρας δυναμεως βασιλεως βαβυλωνος και συλλημφεται αυτην και ειπαν τω βασιλει αναιρεθητω δη ο ανθρωπος εκεινος οτι αυτος εκλυει τας χειρας των ανθρωπων των πολεμουντων των καταλειπομενων εν τη πολει και τας χειρας παντος του λαου λαλων προς αυτους κατα τους λογους τουτους οτι ο ανθρωπος ουτος ου χρησιμοлоги ειρηνην τω λαω τουτω αλλ η πονηρα και ειπεν ο βασιλευς ιδου αυτος εν χερσιν υμων οτι ουκ ηδυνατο ο βασιλευς προς αυτους και ερριψαν αυτον εις τον λακκον μελχιου υιου του βασιλεως ος ην εν τη αυλη της φυλακης και εχαλασαν αυτον εις τον λακκον και εν τω λακκω ουκ ην υδωρ αλλ η βορβορος και ην εν τω βορβορω και ηκουσεν αβδεμελεχ ο αιθιοψ και αυτος εν οικια του βασιλεως οτι εδωκαν ιερειαν εις τον λακκον και ο βασιλευς ην εν τη πυλη βενιαμιν και εξηλθεν προς αυτον και ελαλησεν προς τον βασιλεα και ειπεν επονηρευσω α εποησας του αποκτειναι τον ανθρωπον τουτον απο προσωπου του λιμου οτι ουκ εισιν ετι αρτοι εν τη πολει και ενετειλατο ο βασιλευς τω αβδεμελεχ λεγων λαβε εις τας χειρας σου εντευθεν τριαχοντα ανθρωπους και αναγαγε αυτον εκ του λακκου ινα μη αποθανη και ελαβεν αβδεμελεχ τους ανθρωπους και εισηλθεν εις την οικιαν του βασιλεως την υπογειον και ελαβεν εκειθεν παλαια ραχη και παλαια σχοινια και ερριψεν αυτα προς ιερειαν εις τον λακκον και ειπεν ταυτα θες υποκατω των σχοινιων και εποησεν ιερειας ουτως και ειλκυσαν αυτον τοις σχοινοις και ανηγαγον αυτον εκ του λακκου και εκαθισεν ιερειας εν τη αυλη της φυλακης και απεστειλεν ο βασιλευς και εκαλεσεν αυτον προς εαυτον εις οικιαν ασελισι την εν οικω κυριου και ειπεν αυτω ο βασιλευς ερωτησω σε λογον και μη δη κρυψης απ εμου ρημα και ειπεν ιερειας τω βασιλει εαν αναγγειλω σοι ουχι θανατω με θανατωσεις και εαν συμβουλευσω σοι ου μη ακουσης μου και ωμοσεν αυτω ο βασιλευς λεγων ζη κυριος ος εποησεν ημιν την ψυχην ταυτην ει αποκτενω σε και ει δωσω σε εις χειρας των ανθρωπων τουτων και ειπεν αυτω ιερειας ουτως ειπεν κυριος εαν εξελθων εξελθης προς ηγεμονας βασιλεως βαβυλωνος και ζησεται η ψυχη σου και η πολις αυτη ου μη κατακαυθη εν πυρι και ζηση συ και η οικια σου και εαν μη εξελθης δοθησεται η πολις αυτη εις χειρας των χαλδαιων και καυσουσιν αυτην εν πυρι και συ ου μη σωθης και ειπεν ο βασιλευς τω ιερεια εγω λογον εχω των ιουδαιων των πεφευγοτων

προς τους χαλδαιους μη δωσειν με εις χειρας αυτων και καταμωκησονται μου και ειπεν ιερεμιας ου μη παραδωσιν σε ακουσον τον λογον κυριου ον εγω λεγω προς σε και βελτιον εσται σοι και ζησεται η ψυχη σου και ει μη θελεις συ εξελθειν ουτος ο λογος ον εδειξεν μοι κυριος και ιδου πασαι αι γυναικες αι καταλειφθεισαι εν οικια βασιλεως ιουδα εξηγοντο προς αρχοντας βασιλεως βαβυλωνος και αυται ελεγον ηπατησαν σε και δυνησονται σοι ανδρες ειρηνικοι σου και καταλυσουσιν εν ολισθημασιν ποδας σου απεστρεψαν απο σου και τας γυναικας σου και τα τεκνα σου εξαξουσιν προς τους χαλδαιους και συ ου μη σωθης οτι εν χειρι βασιλεως βαβυλωνος συλλημφθησθαι και η πολις αυτη κατακαυθησεται και ειπεν αυτω ο βασιλευς ανθρωπος μη γνωτω εκ των λογων τουτων και συ ου μη αποθνης και εαν ακουσωσιν οι αρχοντες οτι ελαλησα σοι και ελθωσιν προς σε και ειπωσιν σοι αναγγειλον ημιν τι ελαλησεν σοι ο βασιλευς μη κρυψης αφ ημων και ου μη ανελωμεν σε και τι ελαλησεν προς σε ο βασιλευς και ερεις αυτοις ριπτω εγω το ελεος μου κατ οφθαλμους του βασιλεως προς το μη αποστρεψαι με εις οικιαν ιωνathan αποθανειν εκει και ηλθσαν παντες οι αρχοντες προς ιερεμιαν και ηρωτησαν αυτον και ανηγγειλεν αυτοις κατα παντας τους λογους τουτους ους ενετειλατο αυτω ο βασιλευς και απεσιωπησαν οτι ουκ ηκουσθη λογος κυριου και εκαθισεν ιερεμιας εν τη αυλη της φυλακης εως χρονου ου συνελημφθη ιερουσαλημ και εγενετο εν τω ετει τω ενατω του σεδεκια βασιλεως ιουδα εν τω μηνι τω δεκατω παρεγενετο ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσαλημ και επολιορκουν αυτην και εν τω ενδεκατω ετει του σεδεκια εν τω μηνι τω τεταρτω ενατη του μηνος ερραγη η πολις και εισηλθον παντες οι ηγεμονες βασιλεως βαβυλωνος και εκαθισαν εν πυλη τη μεση ναργαλασαρ και σαμαγωγθ και ναβουσαχαρ και ναβουσαρις και ναγαργασνασερ ραβαμαγ και οι καταλοιποι ηγεμονες βασιλεως βαβυλωνος και απεστειλαν και ελαβον τον ιερεμιαν εξ αυλης της φυλακης και εδωκαν αυτον προς τον γοδολιαν υιον αχιχαμ υιου σαφαν και εξηγαγον αυτον και εκαθισεν εν μεσω του λαου και προς ιερεμιαν εγενετο λογος κυριου εν τη αυλη της φυλακης λεγων πορευου και ειπον προς αβδεμελεχ τον αιθιοπα ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ ιδου εγω φερω τους λογους μου επι την πολιν ταυτην εις κακα και ουκ εις αγαθα και σωσω σε εν τη ημερα εκεινη και ου μη δωσω σε εις χειρας των ανθρωπων ων συ φοβη απο προσωπου αυτων οτι σωζων σωσω σε και εν ρομφαια ου μη πεσης και εσται η ψυχη σου εις ευρεμα οτι επεποιθεις επ εμοι φησιν κυριος ο λογος ο γενομενος παρα κυριου προς ιερεμιαν υστερον μετα το αποστειλαι αυτον ναβουζαρδαν τον αρχιμαγειρον τον εκ δαμαν εν τω λαβειν αυτον εν χειροπεδαις εν μεσω αποικιας ιουδα των ηγμενων εις βαβυλωνα και ελαβεν αυτον ο αρχιμαγειρος και ειπεν αυτω κυριος ο θεος σου ελαλησεν τα κακα ταυτα επι τον τοπον τουτον και εποιησεν κυριος οτι ημαρτετε αυτω και ουκ ηκουσατε αυτου της φωνης ιδου ελυσα σε απο των χειροπεδων των επι τας χειρας σου ει καλον εναντιον σου ελθειν μετ εμου εις βαβυλωνα ηκε και ιθσω τους οφθαλμους μου επι σε ει δε μη αποτρεχε και αναστρεψον προς γοδολιαν υιον αχιχαμ υιου σαφαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος εν γη ιουδα και οικησον μετ αυτου εν μεσω του λαου εν γη ιουδα εις απαντα τα αγαθα εν οφθαλμοις σου του πορευθηναι πορευου και εδωκεν αυτω

ο αρχιμαγειρος δωρα και απεστειλεν αυτον και ηλθεν προς γοδολιαν εις μασσηφα και εκαθισεν εν μεσω του λαου του καταλειφθεντος εν τη γη και ηκουσαν παντες οι ηγεμονες της δυναμεως της εν αγρω αυτοι και οι ανδρες αυτων οτι κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος τον γοδολιαν εν τη γη και παρεκατεθετο αυτω ανδρας και γυναικας αυτων ους ουκ απωκισεν εις βαβυλωνα και ηλθεν προς γοδολιαν εις μασσηφα ισμαηλ υιος ναθανιου και ιωαναν υιος καρφη και σαραιας υιος θαναμεθ και υιοι ωφε του νετωφατι και ιεζονιας υιος του μοχατι αυτοι και οι ανδρες αυτων και ωμοσεν αυτοις γοδολιας και τοις ανδρασιν αυτων λεγων μη φοβηθητε απο προσωπου των παιδων των χαλδαιων κατοικησατε εν τη γη και εργασασθε τω βασιλει βαβυλωνος και βελτιον εσται υμιν και ιδου εγω καθημαι εναντιον υμων εις μασσηφα στήναι κατα προσωπον των χαλδαιων οι ανελθωσιν εφ υμας και υμεις συναγαγετε οινον και οπωραν και συναγαγετε ελαιον και βαλετε εις τα αγγεια υμων και οικησατε εν ταις πολεσιν αις κατεκρατησατε και παντες οι ιουδαιοι οι εν γη μωαβ και εν υιοις αμμων και οι εν τη ιδουμια και οι εν παση τη γη ηκουσαν οτι εδωκεν βασιλευς βαβυλωνος καταλειμμα τω ιουδα και οτι κατεστησεν επ αυτους τον γοδολιαν υιον αχικαμ και ηλθον προς γοδολιαν εις γην ιουδα εις μασσηφα και συνηγαγον οινον και οπωραν πολλην σφοδρα και ελαιον και ιωαναν υιος καρφη και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως οι εν τοις αγροις ηλθον προς γοδολιαν εις μασσηφα και ειπαν αυτω ει γνωσει γινωσκεις οτι βελισα βασιλευς υιων αμμων απεστειλεν προς σε τον ισμαηλ παταξαι σου ψυχην και ουκ επιστευsen αυτοις γοδολιας και ιωαναν ειπεν τω γοδολια κρυφαιως εν μασσηφα πορευσομαι δη και παταξω τον ισμαηλ και μηθεις γνωτω μη παταξη σου ψυχην και διασπαρη πας ιουδα οι συνηγμενοι προς σε και απολουνται οι καταλοιποι ιουδα και ειπεν γοδολιας προς ιωαναν μη ποιησης το πραγμα τουτο οτι ψευδη συ λεγεις περι ισμαηλ και εγενετο τω μηνι τω εβδομω ηλθεν ισμαηλ υιος ναθανιου υιου ελασα απο γενους του βασιλεως και δεκα ανδρες μετ αυτου προς γοδολιαν εις μασσηφα και εφαγον εκει αρτον αμα και ανεστη ισμαηλ και οι δεκα ανδρες οι ησαν μετ αυτου και επαταξαν τον γοδολιαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος επι της γης και παντας τους ιουδαιους τους οντας μετ αυτου εν μασσηφα και παντας τους χαλδαιους τους ευρεθεντας εκει και εγενετο τη ημερα τη δευτερα παταξαντος αυτου τον γοδολιαν και ανθρωπος ουκ εγνω και ηλθουσιν ανδρες απο συχημ και απο σαλημ και απο σαμαρειας ογδοηκοντα ανδρες εξυρημενοι πωγωνας και διερρηγμενοι τα ιματια και κοπτομενοι και μανα και λιβανος εν χερσιν αυτων του εισενεγκειν εις οικον κυριου και εξηλθεν εις απαντησιν αυτοις ισμαηλ αυτοι επορευοντο και εκλαιον και ειπεν αυτοις εισελθετε προς γοδολιαν και εγενετο εισελθοντων αυτων εις το μεσον της πολεως εσφαξεν αυτους εις το φρεαρ και δεκα ανδρες ευρεθησαν εκει και ειπαν τω ισμαηλ μη ανελης ημας οτι εισιν ημιν ιθασαυροι εν αγρω πυροι και κριθαι μελι και ελαιον και παρηλθεν και ουκ ανειλεν αυτους εν μεσω των αδελφων αυτων και το φρεαρ εις ο ερριψεν εκει ισμαηλ παντας ους επαταξεν φρεαρ μεγα τουτο εστιν ο εποησεν ο βασιλευς ασα απο προσωπου βαασα βασιλεως ισραηλ τουτο ενεπλησεν ισμαηλ τραυματιων και απεστρεψεν ισμαηλ παντα τον λαον τον καταλειφθεντα εις μασσηφα και τας θυγατερας του βασιλεως ας παρεκατεθετο ο αρχιμαγειρος τω

γοδολια υιω αχιχαμ και ωχετο εις το περαν υιων αμμων και ηκουσεν ιωαναν υιος καρφε και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως οι μετ αυτου παντα τα καχα α εποιησεν ισμαηλ και ηγαγον απαν το στρατοπεδον αυτων και ωχοντο πολεμειν αυτον και ευρον αυτον επι υδατος πολλου εν γαβρων και εγενετο οτε ειδον πας ο λαος ο μετα ισμαηλ τον ιωαναν και τους ηγεμονας της δυναμεως της μετ αυτου και ανεστρεψαν προς ιωαναν και ισμαηλ εσωθη συν οκτω ανθρωποις και ωχετο προς τους υιους αμμων και ελαβεν ιωαναν και παντες οι ηγεμονες της δυναμεως οι μετ αυτου παντας τους καταλοιπους του λαου ους απεστρεψεν απο ισμαηλ δυνατους ανδρας εν πολεμω και τας γυναικας και τα λοιπα και τους ευνουχους ους απεστρεψεν απο γαβρων και ωχοντο και εκαθισαν εν γαβηρωθ-χαμααμ την προς βηθλεεμ του πορευθηναι εισελθειν εις αιγυπτον απο προσωπου των χαλδαιων οτι εφοβηθησαν απο προσωπου αυτων οτι επαταξεν ισμαηλ τον γοδολιαν ον κατεστησεν βασιλευς βαβυλωνος εν τη γη και προσηλθον παντες οι ηγεμονες της δυναμεως και ιωαναν και αζαριας υιος μαασαιου και πας ο λαος απο μικρου εως μεγαλου προς ιερεμian τον προφητην και ειπαν αυτω πεσετω δη το ελεος ημων κατα προσωπον σου και προσευξαι προς κυριον τον θεον σου περι των καταλοιπων τουτων οτι κατελειφθημεν ολιγοι απο πολλων καθως οι οφθαλμοι σου βλεπουσιν και αναγγειλατω ημιν κυριος ο θεος σου την οδον η πορευσομεθα εν αυτη και λογον ον ποιησομεν και ειπεν αυτοις ιερεμias ηκουσα ιδου εγω προσευξομαι προς κυριον τον θεον ημων κατα τους λογους υμων και εσται ο λογος ον αν αποκριθησεται κυριος αναγγελω υμιν ου μη κρυψω αφ υμων ρημα και αυτοι ειπαν τω ιερεμια εστω κυριος εν ημιν εις μαρτυρα δικαιον και πιστον ει μη κατα παντα τον λογον ον αν αποστειλη σε κυριος προς ημας ουτως ποιησομεν και εαν αγαθον και εαν κακον την φωνην κυριου του θεου ημων ου ημεις αποστελλομεν σε προς αυτον ακουσομεθα ινα βελτιον ημιν γενηται οτι ακουσομεθα της φωνης κυριου του θεου ημων και εγενηθη μετα δεκα ημερας εγενηθη λογος κυριου προς ιερεμian και εκαλεσεν τον ιωαναν και τους ηγεμονας της δυναμεως και παντα τον λαον απο μικρου εως μεγαλου και ειπεν αυτοις ουτως ειπεν κυριος εαν καθισαντες καθισητε εν τη γη ταυτη οικοδομησω υμας και ου μη καθελω και φυτευσω υμας και ου μη εκτιλω οτι αναπεπαυμαι επι τοις κακοις και εποιησα υμιν μη φοβηθητε απο προσωπου βασιλεως βαβυλωνος ου υμεις φοβεισθε απο προσωπου αυτου μη φοβηθητε φησιν κυριος οτι μεθ υμων εγω ειμι του εξαιρεισθαι υμας και σωζειν υμας εκ χειρος αυτου και δωσω υμιν ελεος και ελεησω υμας και επιστρεψω υμας εις την γην υμων και ει λεγετε υμεις ου μη καθισωμεν εν τη γη ταυτη προς το μη ακουσαι φωνης κυριου οτι εις γην αιγυπτου εισελευσομεθα και ου μη ιδωμεν πολεμον και φωνην σαλπιγγος ου μη ακουσωμεν και εν αρτοις ου μη πεινασωμεν και εκει οικησομεν δια τουτο ακουσατε λογον κυριου ουτως ειπεν κυριος εαν υμεις δωτε το προσωπον υμων εις αιγυπτον και εισελθητε εκει κατοικειν και εσται η ρομφαια ην υμεις φοβεισθε απο προσωπου αυτης ευρησει υμας εν γη αιγυπτου και ο λιμος ου υμεις λογον εχετε απο προσωπου αυτου καταλημψεται υμας οπισω υμων εν αιγυπτω και εκει αποθανεισθε και εσονται παντες οι ανθρωποι και παντες οι αλλογενεις οι θεντες το προσωπον αυτων εις γην αιγυπτου ενοικειν εκει εκλειψουσιν εν τη ρομφαια και εν τω λιμω και

οὐκ ἐστὶ αὐτῶν οὐθὲς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπαγῶ ἐπ' αὐτοὺς ὅτι οὕτως εἶπεν κυριὸς καθὼς ἐστάξεν ὁ θυμὸς μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἱερουσαλὴμ οὕτως σταῆξαι ὁ θυμὸς μου ἐφ' ὑμᾶς εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς αἴγυπτον καὶ ἐσεσθε εἰς ἀβάτον καὶ υποχειριοὶ καὶ εἰς ἀραν καὶ εἰς ονειδισμόν καὶ οὐ μὴ ἰδῆτε οὐκετι τὸν τόπον τοῦτον ἃ ἐλάλησεν κυριὸς ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοιποὺς ἰουδα μὴ εἰσελθῆτε εἰς αἴγυπτον καὶ νῦν γινόντες γινώσεσθε ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντες με λέγοντες προσευξάμενοι περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ κατὰ πάντα ἃ εἰς λαλήσῃ σοι κύριος ποιήσομεν καὶ οὐκ ἤκουσατε τῆς φωνῆς κυρίου ἧς ἀπεστείλεν με πρὸς ὑμᾶς καὶ νῦν ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λίμῳ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ οὗ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ καὶ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαόν πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὓς ἀπεστείλεν αὐτὸν κύριος πρὸς αὐτοὺς πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ εἶπεν ἀζαρίας υἱὸς μαασαίου καὶ ἰωάναν υἱὸς καθρὲ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ εἰπαντες τῷ ἱερεμίᾳ λέγοντες ψευδῆ οὐκ ἀπεστείλεν σὲ κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων μὴ εἰσελθῆτε εἰς αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ ἀλλ' ἡ βαρούχ υἱὸς νηρίου συμβάλλει σὲ πρὸς ἡμᾶς ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν χалδαιῶν τοῦ θανατώσαι ἡμᾶς καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς βαβυλῶνα καὶ οὐκ ἤκουσεν ἰωάναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυναμείας καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου κατοικήσαι ἐν γῇ ἰουδα καὶ ἔλαβεν ἰωάναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυναμείας πάντας τοὺς καταλοιποὺς ἰουδα τοὺς ἀποστρεψάντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νηπία καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλείως καὶ τὰς ψυχὰς αὐτῶν κατέλιπεν ναβουζαρκάν μετὰ γοδολίου υἱοῦ αχίκαμ καὶ ἱερεμίαν τὸν προφῆτην καὶ βαρούχ υἱὸν νηρίου καὶ εἰσηλθόντες εἰς αἴγυπτον ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου καὶ εἰσηλθόντες εἰς ταφνας καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς ἱερεμίαν ἐν ταφνας λέγων λάβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κατακρυψόν αὐτοὺς ἐν προθύροις ἐν πυλῇ τῆς οἰκίας φαραῶ ἐν ταφνας κατ' ὀφθαλμούς ἀνδρῶν ἰουδα καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελλῶ καὶ ἀξὼ ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς βαβυλῶνος καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατακρυψάς καὶ ἀρεῖ τὰ ὄπλα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν αἰγύπτου οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν καὶ οὓς εἰς ρομφαίαν εἰς ρομφαίαν καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις θεῶν αὐτῶν καὶ ἐμπυρίει αὐτάς καὶ ἀποικίει αὐτοὺς καὶ φθειρίει γῆν αἰγύπτου ὥσπερ φθειρίζει ποιμῆν τὸ ματάκιον αὐτοῦ καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ καὶ συντριψίει τοὺς στύλους ἡλίου πολέως τοὺς ἐν ὧν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρὶ ὁ λόγος ὁ γενομένος πρὸς ἱερεμίαν ἀπ᾽ ἅσιν τοῖς ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ αἰγύπτῳ καὶ τοῖς καθημένοις ἐν μαγδῶλῳ καὶ ἐν ταφνας καὶ ἐν γῇ παθούρης λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ ὑμεῖς ἐωρακάτε πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπηγάγον ἐπὶ ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις ἰουδα καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἐρημοὶ ἀπὸ ἐνοικῶν ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν ἧς ἐποίησαν παραπικρᾶναι με πορευθέντες θυμίαν θεοὺς ἑτέροις οἱς οὐκ ἐγνώτε καὶ ἀπεστείλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδας μου τοὺς προφῆτας ὀρθροῦ καὶ ἀπεστείλα λέγων μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης ἧς ἐμίσησα καὶ οὐκ ἤκουσαν μου καὶ οὐκ ἐκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρεψαὶ ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμίαν θεοὺς ἑτέροις καὶ ἐστάξεν ἡ ὀργὴ μου καὶ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν πόλεσιν ἰουδα καὶ ἐξώθεν ἱερουσαλὴμ καὶ ἐγενήθησαν

εις ερημωσιν και εις αβατον ως η ημερα αυτη και νυν ουτως ειπεν κυριος παντοκρατωρ ινα τι υμεις ποιειτε κακα μεγαλα επι ψυχαις υμων εκκοψαι υμων ανθρωπον και γυναικα νηπιον και ιθλαζοντα εκ μεσου ιουδα προς το μη καταλειφθηναι υμων μηδενα παραπικραναι με εν τοις εργοις των χειρων υμων θυμιαν θεοις ετεροις εν γη αιγυπτω εις ην εισηλθατε ενοικειν εκει ινα εκκοπητε και ινα γενησθε εις καταραν και εις ονειδισμον εν πασιν τοις εθνεσιν της γης μη επιλελησθε υμεις των κακων των πατερων υμων και των κακων των βασιλεων ιουδα και των κακων των αρχοντων υμων και των κακων των γυναικων υμων ων εποιησαν εν γη ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ και ουκ επανυσαντο εως της ημερας ταυτης και ουκ αντειχοντο των προσταγματων μου ων εδωκα κατα προσωπον των πατερων αυτων δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω επιστημι το προσωπον μου του απολεσαι παντας τους καταλοιπους τους εν αιγυπτω και πεσουνται εν ρομφαια και εν λιμω εκλειψουσιν απο μικρου εως μεγαλου και εσονται εις ονειδισμον και εις απωλειαν και εις καταραν και επισκεψομαι επι τους καθημενους εν γη αιγυπτω ως επεσκεψαμην επι ιερουσαλημ εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και ουκ εσται σεσωσμενος ουθεις των επιλοιπων ιουδα των παροικουντων εν γη αιγυπτω του επιστρεψαι εις γην ιουδα εφ ην αυτοι ελπιζουσιν ταις ψυχαις αυτων του επιστρεψαι εκει ου μη επιστρεψωσιν αλλ η ανασεσωσμενοι και απεκριθησαν τω ιερεμια παντες οι ανδρες οι γνοντες οτι θυμιωσιν αι γυναικες αυτων θεοις ετεροις και πασαι αι γυναικες συναγωγη μεγαλη και πας ο λαος οι καθημενοι εν γη αιγυπτω εν παθουρη λεγοντες ο λογος ον ελαλησας προς ημας τω ονοματι κυριου ουκ ακουσομεν σου οτι ποιουντες ποιησομεν παντα τον λογον ος εξελευσεται εκ του στοματος ημων θυμιαν τη βασιλισση του ουρανου και σπενδειν αυτη σπονδας καθα εποιησαμεν ημεις και οι πατερες ημων και οι βασιλεις ημων και οι αρχοντες ημων εν πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ και επλησθημεν αρτων και εγενομεθα χρηστοι και κακα ουκ ειδομεν και ως διελιπομεν θυμιωντες τη βασιλισση του ουρανου ηλαττωθημεν παντες και εν ρομφαια και εν λιμω εξελιπομεν και οτι ημεις θυμιωμεν τη βασιλισση του ουρανου και εσπεισαμεν αυτη σπονδας μη ανευ των ανδρων ημων εποιησαμεν αυτη χαυνωσας και εσπεισαμεν σπονδας αυτη και ειπεν ιερεμιας παντι τω λαω τοις δυνατοις και ταις γυναιξιν και παντι τω λαω τοις αποκριθειςιν αυτω λογους λεγων ουχι του θυμιαματος ου εθυμιασατε εν ταις πολεσιν ιουδα και εξωθεν ιερουσαλημ υμεις και οι πατερες υμων και οι βασιλεις υμων και οι αρχοντες υμων και ο λαος της γης εμνησθη κυριος και ανεβη επι την καρδιαν αυτου και ουκ ηδυνάτο κυριος ετι φερειν απο προσωπου πονηριας πραγματα υμων απο των βδελυγματων ων εποιησατε και εγεννηθη η γη υμων εις ερημωσιν και εις αβατον και εις αραν ως εν τη ημερα ταυτη απο προσωπου ων εθυμιατε και ων ημαρτετε τω κυριω και ουκ ηκουσατε της φωνης κυριου και εν τοις προσταγμασιν αυτου και εν τω νομω αυτου και εν τοις μαρτυριοις αυτου ουκ επορευθητε και επελαβετο υμων τα κακα ταυτα και ειπεν ιερεμιας τω λαω και ταις γυναιξιν ακουσατε τον λογον κυριου ουτως ειπεν κυριος ο θεος ισραηλ υμεις γυναικες τω στοματι υμων ελαλησατε και ταις χερσιν υμων επληρωσατε λεγουσαι ποιουσαι ποιησομεν τας ομολογιας ημων ας ωμολογησαμεν θυμιαν τη βασιλισση του ουρανου και σπενδειν αυτη σπονδας εμμεйнаσαι ενεμεινατε ταις

ομολογίαις υμών και ποιούσαι εποίησατε δια τουτο ακουσατε λογον κυριου πας ιουδα οι καθημενοι εν γη αιγυπτω ιδου ωμοσα τω ονοματι μου τω μεγάλῳ ειπεν κυριος εαν γενηται ετι ονομα μου εν τω στοματι παντος ιουδα ειπεν ζη κυριος κυριος επι παση γη αιγυπτω οτι ιδου εγω εγρηγορα επ αυτους του κακωσαι αυτους και ουκ αγαθωσαι και εκλειψουσιν πας ιουδα οι κατοικουντες εν γη αιγυπτω εν ρομφαια και εν λιμῳ εως αν εκλιπωσιν και οι σεσωσμενοι απο ρομφαιας επιστρεφουσιν εις γην ιουδα ολιγοι αριθμῳ και γνωσονται οι καταλοιποι ιουδα οι κατασταντες εν γη αιγυπτω κατοικησαι εκει λογος τινος εμμενει και τουτο υμιν το σημειον οτι επισκεφομαι εγω εφ υμας εις πονηρα ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω διδωμι τον ουαφρη βασιλεα αιγυπτου εις χειρας εχθρου αυτου και εις χειρας ζητουντων την ψυχην αυτου καθα εδωκα τον σεδεκιαν βασιλεα ιουδα εις χειρας ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος εχθρου αυτου και ζητουντος την ψυχην αυτου ο λογος ον ελαλησεν ιερεμιας ο προφητης προς βαρουχ υιον νηριου οτε εγραφεν τους λογους τουτους εν τῳ βιβλιῳ απο στοματος ιερεμειου εν τῳ ενιαυτῳ τῳ τεταρτῳ τῳ ιωακιμ υιῳ ιωσια βασιλεως ιουδα ουτως ειπεν κυριος επι σοι βαρουχ οτι ειπας οιμμοι οιμμοι οτι προσεθηκεν κυριος κοπον επι πονον μοι εκοιμηθην εν στεναγμοις αναπαυσιν ουκ ευρον ειπον αυτῳ ουτως ειπεν κυριος ιδου ους εγω ωκοδομησα εγω καθαιρω και ους εγω εφυτευσα εγω εκτιλλω και συ ζητεις σεαυτῳ μεγαλα μη ζητησης οτι ιδου εγω επαγω κακα επι πασαν σαρχα λεγει κυριος και δωσω την ψυχην σου εις ευρεμα εν παντι τοπῳ ου εαν βαδισης εκει οντος εικοστου και ενος ετους σεδεκιου εν τῳ βασιλευειν αυτον και ενδεκα ετη εβασιλευσεν εν ιερουσαλημ και ονομα τη μητρι αυτου αμιταλ θυγατηρ ιερεμίου εκ λοβена και εγενετο εν τῳ ετει τῳ ενατῳ της βασιλειας αυτου εν μηνι τῳ δεκατῳ δεκατη του μηνος ηλθεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος και πασα η δυναμις αυτου επι ιερουσαλημ και περιεχαρακωσαν αυτην και περιωκοδομησαν αυτην τετραπεδοις λιθοις κυκλω και ηλθεν η πολις εις συνοχην εως ενδεκατου ετους τῳ βασιλει σεδεκια εν τη ενατη του μηνος και εσπερευθη ο λιμος εν τη πολει και ουκ ησαν αρτοι τῳ λαῳ της γης και διεκοπη η πολις και παντες οι ανδρες οι πολεμισται εξηλθον νυκτα κατα την οδον της πυλης ανα μεσον του τειχους και του προτειχισματος ο ην κατα τον κηπον του βασιλεως και οι χαλδαιοι επι της πολεως κυκλω και επορευθησαν οδον την εις αραβα και κατεδιωξεν η δυναμις των χαλδαιων οπισω του βασιλεως και κατελαβον αυτον εν τῳ περαν ιεριχω και παντες οι παιδες αυτου διεσπαρησαν απ αυτου και συνελαβον τον βασιλεα και ηγαγον αυτον προς τον βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαθα και ελαλησεν αυτῳ μετα κρισεως και εσφαξεν βασιλευς βαβυλωνος τους υιους σεδεκιου κατ οφθαλμους αυτου και παντας τους αρχοντας ιουδα εσφαξεν εν δεβλαθα και τους οφθαλμους σεδεκιου εξετυφλωσεν και εδησεν αυτον εν πεδαις και ηγαγεν αυτον βασιλευς βαβυλωνος εις βαβυλωνα και εδωκεν αυτον εις οικιαν μυλωνος εως ημερας ης απεθανεν και εν μηνι πεμπτῳ δεκατη του μηνος ηλθεν ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος ο εστηκως κατα προσωπον του βασιλεως βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και ενεπρησεν τον οικον κυριου και τον οικον του βασιλεως και πασας τας οικιας της πολεως και πασαν οικιαν μεγαλην ενεπρησεν εν πυρι και παν τειχος ιερουσαλημ κυκλω καθειλεν η δυναμις των χαλδαιων

η μετα του αρχιμαγειρου και τους καταλοιπους του λαου κατελιπεν ο αρχιμαγειρος εις αμπελουργους και εις γεωργους και τους στυλους τους χαλκους τους εν οικω κυριου και τας βασεις και την θαλασσαν την χαλκην την εν οικω κυριου συνετριψαν οι χαλδαιοι και ελαβον τον χαλκον αυτων και απηνεγκαν εις βαβυλωνα και την στεφανην και τας φιαλας και τας κρεαγρας και παντα τα σκευη τα χαλκα εν οισ ελειτουργουν εν αυτοις και τα σαφρωθ και τα μασμαρωθ και τους υποχυτηρας και τας λυχνias και τας θυισκας και τους κυαθους α ην χρυσα χρυσα και α ην αργυρα αργυρα ελαβεν ο αρχιμαγειρος και οι στυλοι δυο και η θαλασσα μια και οι μοσχοι δωδεκα χαλκοι υποκατω της θαλασσης α εποισησεν ο βασιλευς σαλωμων εις οικον κυριου ουκ ην σταθμος του χαλκου αυτων και οι στυλοι τριακοντα πεντε πηχων υψος του στυλου του ενος και σπαρτιον δωδεκα πηχεων περιεκυκλου αυτον και το παχος αυτου δακτυλων τεσσαρων κυκλω και γεισος επ αυτοις χαλκουν και πεντε πηχεων το μηκος υπεροχη του γεισους του ενος και δικτυων και ροαι επι του γεισους κυκλω τα παντα χαλκα και κατα ταυτα τω στυλω τω δευτερω οκτω ροαι τω πηχει τοις δωδεκα πηχσιν και ησαν αι ροαι ενενηκοντα εξ το εν μέρος και ησαν αι πασαι ροαι επι του δικτυου κυκλω εκατον και ελαβεν ο αρχιμαγειρος τον ιερεα τον πρωτον και τον ιερεα τον δευτερευοντα και τους τρεις τους φυλαττοντας την οδον και ευνουχον ενα ος ην επιστατης των ανδρων των πολεμιστων και επτα ανδρας ονομαστους τους εν προσωπω του βασιλεως τους ευρεθεντας εν τη πολει και τον γραμματεα των δυναμεων τον γραμματευσοντα τω λαω της γης και εξηκοντα ανθρωπους εκ του λαου της γης τους ευρεθεντας εν μεσω της πολεως και ελαβεν αυτους ναβουζαρδαν ο αρχιμαγειρος και ηγαγεν αυτους προς βασιλεα βαβυλωνος εις δεβλαθα και επαταξεν αυτους βασιλευς βαβυλωνος εν δεβλαθα εν γη αιμαθ και εγενετο εν τω τριακοστω και εβδομω ετει αποικισθεντος του ιωακιμ βασιλεως ιουδα εν τω δωδεκατω μηνι εν τη τετραδι και εικαδι του μηνος ελαβεν ουλαιμαραδαχ βασιλευς βαβυλωνος εν τω ενιαυτω ω εβασιλευσεν την κεφαλην ιωακιμ βασιλεως ιουδα και εξηγαγεν αυτον εξ οικιας ης εφυλαττετο και ελαλησεν αυτω χρηστα και εδωκεν τον θρονον αυτου επανω των θρονων των βασιλεων των μετ αυτου εν βαβυλωνι και ηλλαξεν την στολην της φυλακης αυτου και ησθιεν αρτον δια παντος κατα προσωπον αυτου πασας τας ημερας ας εξησεν και η συνταξις αυτω εδιδοτο δια παντος παρα του βασιλεως βαβυλωνος εξ ημερας εις ημεραν εως ημερας ης απεθανεν

και ουτοι οι λογοι του βιβλιου ους εγραψεν βαρουχ υιος νηριου υιου μαασαιου υιου σεδεκειου υιου ασαδιου υιου χελκιου εν βαβυλωνι εν τω ετει τω πεμπτω εν εβδομη του μηνος εν τω καιρω ω ελαβον οι χαλδαιοι την ιερουσαλημ και ενεπρησαν αυτην εν πυρι και ανεγνω βαρουχ τους λογους του βιβλιου τουτου εν ωσιν ιεχονιου υιου ιωακιμ βασιλεως ιουδα και εν ωσι παντος του λαου των ερχομενων προς την βιβλον και εν ωσιν των δυνατων και υιων των βασιλεων και εν ωσι των πρεσβυτερων και εν ωσι παντος του λαου απο μικρου εως μεγαλου παντων των κατοικουντων εν βαβυλωνι επι ποταμου σουδ και εκλαιον και ενηστειον και ηυχοντο εναντιον κυριου και συνηγαγον αργυριον καθα εκαστου ηδυνατο η χειρ και απεστειλαν εις ιερουσαλημ προς ιωακιμ υιον χελκιου υιου σαλωμ τον ιερεα και προς τους

ιερεις και προς παντα τον λαον τους ευρεθεντας μετ αυτου εν ιερουσαλημ εν τω λαβειν αυτον τα σκευη οικου κυριου τα εξενεχθεντα εκ του ναου αποστρεψαι εις γην ιουδα τη δεκατη του σιουαν σκευη αργυρα εποιησεν σεδεχιας υιος ιωσια βασιλευς ιουδα μετα το αποικισαι ναβουχοδονοσορ βασιλεα βαβυλωνος τον ιεχονιαν και τους αρχοντας και τους δεσμωτας και τους δυνατους και τον λαον της γης απο ιερουσαλημ και ηγαγεν αυτον εις βαβυλωνα και ειπαν ιδου απεστειλαμεν προς υμας αργυριον και αγορασατε του αργυριου ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας και λιβανον και ποιησατε μαννα και ανοισατε επι το θυσιαστηριον κυριου θεου ημων και προσευξασθε περι της ζωης ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος και εις ζωην βαλτασαρ υιου αυτου ινα ωσιν αι ημεραι αυτων ως αι ημεραι του ουρανου επι της γης και δωσει κυριος ισχυν ημιν και φωτισει τους οφθαλμους ημων και ζησομεθα υπο την σκιαν ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος και υπο την σκιαν βαλτασαρ υιου αυτου και δουλευσομεν αυτοις ημερας πολλας και ευρησομεν χαριν εναντιον αυτων και προσευξασθε περι ημων προς κυριον τον θεον ημων οτι ημαρτομεν τω κυριω θεω ημων και ουκ απεστρεψεν ο θυμος κυριου και η οργη αυτου αφ ημων εως της ημερας ταυτης και αναγνωσεσθε το βιβλιον τουτο ο απεστειλαμεν προς υμας εξαγορευσαι εν οικω κυριου εν ημερα εορτης και εν ημεραις καιρου και ερειτε τω κυριω θεω ημων η δικαιοσυνη ημιν δε αισχυνη των προσωπων ως η ημερα αυτη ανθρωπω ιουδα και τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ και τοις βασιλευσιν ημων και τοις αρχουσιν ημων και τοις ιερευσιν ημων και τοις προφηταις ημων και τοις πατρασιν ημων ων ημαρτομεν εναντι κυριου και ηπειθησαμεν αυτω και ουκ ηκουσαμεν της φωνης κυριου θεου ημων πορευεσθαι τοις προσταγμασιν κυριου οις εδωκεν κατα προσωπον ημων απο της ημερας ης εξηγαγεν κυριος τους πατερας ημων εκ γης αιγυπτου και εως της ημερας ταυτης ημεθα απειθουντες προς κυριον θεον ημων και εσχεδιαζομεν προς το μη ακουειν της φωνης αυτου και εκολληθη εις ημας τα κακα και η αρα ην συνεταξεν κυριος τω μωυση παιδι αυτου εν ημερα η εξηγαγεν τους πατερας ημων εκ γης αιγυπτου δουναι ημιν γην ρεουσαν γαλα και μελι ως η ημερα αυτη και ουκ ηκουσαμεν της φωνης κυριου του θεου ημων κατα παντας τους λογους των προφητων ων απεστειλεν προς ημας και ωχομεθα εκαστος εν διανοια καρδιας αυτου της πονηρας εργαζεσθαι θεοις ετεροις ποιησαι τα κακα κατ οφθαλμους κυριου θεου ημων και εστησεν κυριος τον λογον αυτου ον ελαλησεν εφ ημας και επι τους δικαστας ημων τους δικασαντας τον ισραηλ και επι τους βασιλεις ημων και επι τους αρχοντας ημων και επι ανθρωπον ισραηλ και ιουδα ουκ εποιηθη υποκατω παντος του ουρανου καθα εποιησεν εν ιερουσαλημ κατα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωυση του φαγειν ημας ανθρωπον σαρκας υιου αυτου και ανθρωπον σαρκας θυγατρος αυτου και εδωκεν αυτοις υποχειριους πασαις ταις βασιλειαις ταις κυκλω ημων εις ονειδισμον και εις αβατον εν πασι τοις λαοις τοις κυκλω ου διεσπειρεν αυτοις κυριος εκει και εγενηθησαν υποκατω και ουκ επανω οτι ημαρτομεν κυριω θεω ημων προς το μη ακουειν της φωνης αυτου τω κυριω θεω ημων η δικαιοσυνη ημιν δε και τοις πατρασιν ημων η αισχυνη των προσωπων ως η ημερα αυτη α ελαλησεν κυριος εφ ημας παντα τα κακα ταυτα ηλθεν εφ ημας και ουκ εδεηθημεν του προσωπου κυριου του αποστρεψαι εκαστον απο

των νοημάτων της καρδιάς αυτών της πονηρίας και εγρήγορησεν κυριος επι τοις κακοις και επηγάγε κυριος εφ' ημάς οτι δικαιος ο κυριος επι παντα τα έργα αυτού α εντειλατο ημιν και ουκ ηκουσαμεν της φωνής αυτού πορευεσθαι τοις προσταγμασιν κυριου οis εδωκεν κατα προσωπον ημών και νυν κυριε ο θεος ισραηλ ος εξήγαγες τον λαον σου εκ γης αιγυπτου εν χειρι κραταια και εν σημείοis και εν τερασιν και εν δυναμει μεγάλη και εν βραχίονι υψηλώ και εποίησας σεαυτω ονομα ως η ημέρα αυτή ημαρτομεν ησεβήσαμεν ηδίκησαμεν κυριε ο θεος ημών επι πασιν τοις δικαιώμασιν σου αποστραφήτω ο θυμος σου αφ' ημών οτι κατελείφθημεν ολιγοι εν τοις εθνεσιν ου διεσπείρας ημάς έχει εισακουσον κυριε της προσευχής ημών και της δεήσεως ημών και εξέλου ημάς ενεκεν σου και δος ημιν χαριν κατα προσωπον των αποικισαντων ημάς ινα γνω πασα η γη οτι συ κυριος ο θεος ημών οτι το ονομα σου επεκλήθη επι ισραηλ και επι το γενοσ αυτού κυριε κατίδε εκ του οικου του αγίου σου και εννοησον εις ημάς κλινον κυριε το ους σου και ακουσον ανοιξον κυριε τους οφθαλμούς σου και ιδε οτι ουχ οι τεθνηκοτες εν τω αδηών ελημφθη το πνευμα αυτών απο των σπλαγχνών αυτών δώσουσιν δοξάν και δικαιώμα τω κυρίω αλλά η ψυχή η λυπούμενη επι το μέγεθος ο βαδίζει κυπτον και ασθενουν και οι οφθαλμοι οι εκλείποντες και η ψυχή η πεινώσα δώσουσιν σοι δοξάν και δικαιοσύνην κυριε οτι ουκ επι τα δικαιώματα των πατέρων ημών και των βασιλείων ημών ημεις καταβάλλομεν τον ελεον ημών κατα προσωπον σου κυριε ο θεος ημών οτι ενηκάς τον θυμον σου και την οργήν σου εις ημάς καθάπερ ελάλησας εν χειρι των παιδών σου των προφητών λέγων ουτως ειπεν κυριος κλινάτε τον ωμον υμών και εργασασθε τω βασιλει βαβυλωνος και καθίσατε επι την γην ην εδωκα τοις πατράσιν υμών και εαν μη ακουσητε της φωνής κυριου εργασασθαι τω βασιλει βαβυλωνος εκλείψειν ποιήσω εκ πολέων ιουδα και εξώθεν ιερουσαλημ φωνήν ευφροσύνης και φωνήν χαρμοσύνης φωνήν νυμφίου και φωνήν νυμφής και εσται πασα η γη εις αβατον απο ενοικουντων και ουκ ηκουσαμεν της φωνής σου εργασασθαι τω βασιλει βαβυλωνος και εστήσας τους λογους σου ους ελάλησας εν χερσιν των παιδών σου των προφητών του εξενεχθηναι τα οστα βασιλείων ημών και τα οστα των πατέρων ημών εκ του τοπου αυτών και ιδου εστιν εξερριμμενα τω καυματι της ημέρας και τω παγέτω της νυκτός και απειθάνοσαν εν πονοις πονηροis εν λιμώ και εν ρομφαία και εν αποστολή και εθήκας τον οικον ου επεκλήθη το ονομα σου επ αυτω ως η ημέρα αυτή δια πονηριαν οικου ισραηλ και οικου ιουδα και εποίησας εις ημάς κυριε ο θεος ημών κατα πασαν επιεικειαν σου και κατα παντα οικτιρμον σου τον μέγαν καθά ελάλησας εν χειρι παιδός σου μωυση εν ημέρα εντειλαμένου σου αυτω γράψαι τον νομον σου εναντιον υιών ισραηλ λέγων εαν μη ακουσητε της φωνής μου η μην η βομβήσις η μεγάλη η πολλή αυτή αποστρέφει εις μικράν εν τοις εθνεσιν ου διασπερω αυτούς έχει οτι εγνων οτι ου μη ακουσώσιν μου οτι λαός σκληροτραχηλός εστιν και επιστρέψουσιν επι καρδιαν αυτών εν γη αποικισμού αυτών και γνωσονται οτι εγω κυριος ο θεος αυτών και δώσω αυτοις καρδιαν και ωτα ακουοντα και αινεσουσιν με εν γη αποικισμού αυτών και μνησθησονται του ονοματος μου και αποστρέψουσιν απο του νωτου αυτών του σκληρού και απο πονηρών πραγμάτων αυτών οτι μνησθησονται της οδού πατέρων αυτών

των αμαρταντων εναντι κυριου και αποστρεψω αυτους εις την γην ην ωμοσα τοις πατρασιν αυτων τω αβρααμ και τω ισαακ και τω ιακωβ και κυριευσουσιν αυτης και πληθυνω αυτους και ου μη σμικρυνθωσιν και στησω αυτοις διαθηκην αιωνιον του ειναι με αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον και ου κινησω ετι τον λαον μου ισραηλ απο της γης ης εδωκα αυτοις κυριε παντοκρατωρ ο θεος ισραηλ ψυχη εν στενοις και πνευμα ακηδίων κεκραγεν προς σε ακουσον κυριε και ελεησον οτι ημαρτομεν εναντιον σου οτι συ καθημενος τον αιωνα και ημεις απολλυμενοι τον αιωνα κυριε παντοκρατωρ ο θεος ισραηλ ακουσον δη της προσευχης των τεθνηκοτων ισραηλ και υιων των αμαρτανωντων εναντιον σου οι ουκ ηκουσαν της φωνης κυριου θεου αυτων και εκολληθη ημιν τα κακα μη μνησθης αδικιων πατερων ημων αλλα μνησθητι χειρος σου και ονοματος σου εν τω καιρω τουτω οτι συ κυριος ο θεος ημων και αινεσομεν σε κυριε οτι δια τουτο εδωκας τον φοβον σου επι καρδιαν ημων του επικαλεισθαι το ονομα σου και αινεσομεν σε εν τη αποικια ημων οτι απεστρεψαμεν απο καρδιας ημων πασαν αδικιαν πατερων ημων των ημαρτηκοτων εναντιον σου ιδου ημεις σημερον εν τη αποικια ημων ου διεσπειρας ημας εκει εις ονειδισμον και εις αραν και εις οφλησιν κατα πασας τας αδικιας πατερων ημων οι απεστησαν απο κυριου θεου ημων ακουε ισραηλ εντολας ζωης ενωτισασθε γυνωαι φρονησιν τι εστιν ισραηλ τι οτι εν γη των εχθρων ει επαλαιωθης εν γη αλλοτρια συνεμιανθης τοις νεκροις προσελογισθης μετα των εις αδου εγκατελιπες την πηγην της σοφιας τη οδω του θεου ει επορευθης κατακεις αν εν ειρηνη τον αιωνα μαθε που εστιν φρονησις που εστιν ισχυς που εστιν συνεσις του γυνωαι αμα που εστιν μακροβιωσις και ζωη που εστιν φως οφθαλμων και ειρηνη τις ευρεν τον τοπον αυτης και τις εισηλθεν εις τους θησαυρους αυτης που εισιν οι αρχοντες των εθνων και οι κυριευοντες των θηριων των επι της γης οι εν τοις ορνεοις του ουρανου εμπαϊζοντες και το αργυριον θησαυριζοντες και το χρυσιον ω επεποιθεισαν ανθρωποι και ουκ εστιν τελος της κτησεως αυτων οι το αργυριον τεκταινοντες και μεριμνωντες και ουκ εστιν εξευρεσις των εργαων αυτων ηφανισθησαν και εις αδου κατεβησαν και αλλοι αντανεστησαν αντ αυτων νεωτεροι ειδον φως και καταωκησαν επι της γης οδον δε επιστημης ουκ εγνωσαν ουδε συνηχαν τριβους αυτης ουδε αντελαβοντο αυτης οι υιοι αυτων απο της οδου αυτων πορρω εγενηθησαν ουδε ηκουσθη εν χαναν ουδε ωφθη εν θαιμαν ουτε υιοι αγαρ οι εκζητουντες την συνεσιν επι της γης οι εμποροι της μερραν και θαιμαν οι μυθολογοι και οι εκζητηται της συνεσεως οδον της σοφιας ουκ εγνωσαν ουδε εμνησθησαν τας τριβους αυτης ω ισραηλ ως μεγας ο οικος του θεου και επιμηκης ο τοπος της κτησεως αυτου μεγας και ουκ εχει τελευτην υψηλος και αμετρητος εκει εγεννηθησαν οι γιγαντες οι ονομαστοι οι απ αρχης γενομενοι ευμεγεθεις επισταμενοι πολεμον ου τουτους εξελεξατο ο θεος ουδε οδον επιστημης εδωκεν αυτοις και απωλοντο παρα το μη εχειν φρονησιν απωλοντο δια την αβουλιαν αυτων τις ανεβη εις τον ουρανον και ελαβεν αυτην και κατεβιβασεν αυτην εκ των νεφελων τις διεβη περαν της θαλασσης και ευρεν αυτην και οισει αυτην χρυσιου εκλεκτου ουκ εστιν ο γινωσκων την οδον αυτης ουδε ο ενθυμουμενος την τριβον αυτης αλλα ο ειδως τα παντα γινωσκει αυτην εξευρεν αυτην τη συνεσει αυτου ο κατασκευασας την

γην εις τον αιωνα χρονον ενεπλησεν αυτην κτηνων τετραποδων ο αποστελλων το φως και πορευεται εκαλεσεν αυτο και υπηκουσεν αυτω τρομω οι δε αστερες ελαμψαν εν ταις φυλακαις αυτων και ευφρανθησαν εκαλεσεν αυτους και ειπον παρεσμεν ελαμψαν μετ ευφροσυνης τω ποιησαντι αυτους ουτος ο θεος ημων ου λογισθησεται ετερος προς αυτον εξευρεν πασαν οδον επιστημης και εδωκεν αυτην ιακωβ τω παιδι αυτου και ισραηλ τω ηγαπημενω υπ αυτου μετα τουτο επι της γης ωφθη και εν τοις ανθρωποις συνανεστραφη αυτη η βιβλος των προσταγμάτων του θεου και ο νομος ο υπαρχων εις τον αιωνα παντες οι κρατουντες αυτης εις ζωην οι δε καταλειποντες αυτην αποθानουνται επιστρεφου ιακωβ και επιλαβου αυτης διδουσον προς την λαμψιν κατεναντι του φωτος αυτης μη δως ετερω την δοξαν σου και τα συμφεροντα σοι εθνηι αλλοτριω μακαριοι εσμεν ισραηλ οτι τα αρεστα τω θεω ημιν γνωστα εστιν θαρσειτε λαος μου μνημοσυνον ισραηλ επραθητε τοις εθνεσιν ουκ εις απωλειαν δια δε το παροργισαι υμας τον θεον παρεδοθητε τοις υπεναντιοις παρωξυνατε γαρ τον ποιησαντα υμας θυσαντες δαιμονιοις και ου θεω επελαθεσθε δε τον τροφευσαντα υμας θεον αιωνιον ελυπησατε δε και την εκθρεψασαν υμας ιερουσαλημ ειδεν γαρ την επελθουσαν υμιν οργην παρα του θεου και ειπεν ακουσατε αι παροικοι σιων επηγαγεν μοι ο θεος πενθος μεγα ειδον γαρ την αιχμαλωσιαν των υιων μου και των θυγατερων ην επηγαγεν αυτοις ο αιωνιος εθρεψα γαρ αυτους μετ ευφροσυνης εξαπεστείλα δε μετα κλαυθμου και πενθους μηδεις επιχαιρετω μοι τη χηρα και καταλειψθιση υπο πολλων ηρημωθην δια τας αμαρτίας των τεκνων μου διοτι εξεκλιναν εκ νομου θεου δικαιωματα δε αυτου ουκ εγνωσαν ουδε επορευθησαν οδοις εντολων θεου ουδε τριβους παιδειας εν δικαιοσυνη αυτου επεβησαν ελθατωσαν αι παροικοι σιων και μνησθητε την αιχμαλωσιαν των υιων μου και θυγατερων ην επηγαγεν αυτοις ο αιωνιος επηγαγεν γαρ επ αυτους εθνος μακροθεν εθνος αναιδες και αλλογλωσσον οι ουκ ησχυνηθησαν πρεσβυτην ουδε παιδιον ηλεησαν και απηγαγον τους αγαπητους της χηρας και απο των θυγατερων την μονην ηρημωσαν εγω δε τι δυνατη βοηθησαι υμιν ο γαρ επαγαγων τα κακα υμιν εξελειται υμας εκ χειρος εχθρων υμων βαδιζετε τεκνα βαδιζετε εγω γαρ κατελειψθην ερημος εξεδυσαμην την στολην της ειρηνης ενεδυσαμην δε σακκον της δεησεως μου κεκραξομαι προς τον αιωνιον εν ταις ημεραις μου θαρσειτε τεκνα βοηθατε προς τον θεον και εξελειται υμας εκ δυναστειας εκ χειρος εχθρων εγω γαρ ηλπισα επι τω αιωνιω την σωτηριαν υμων και ηλθεν μοι χαρα παρα του αγιου επι τη ελεημοσυνη η ηξει υμιν εν ταχει παρα του αιωνιου σωτηρος υμων εξεπεμψα γαρ υμας μετα πενθους και κλαυθμου αποδωσει δε μοι ο θεος υμας μετα χαρμοσυνης και ευφροσυνης εις τον αιωνα ωσπερ γαρ νυν εωρακασιν αι παροικοι σιων την υμετεραν αιχμαλωσιαν ουτως οφονται εν ταχει την παρα του θεου υμων σωτηριαν η επελευσεται υμιν μετα δοξης μεγαλης και λαμπροτητος του αιωνιου τεκνα μακροθυμησατε την παρα του θεου επελθουσαν υμιν οργην κατεδιωξεν σε ο εχθρος σου και οφει αυτου την απωλειαν εν ταχει και επι τραχηλους αυτων επιβηση οι τρυφεροι μου επορευθησαν οδους τραχειας ηρθησαν ως ποιμνιον ηρπασμενον υπο εχθρων θαρσησατε τεκνα και βοηθατε προς τον θεον εσται γαρ υμων υπο του επαγοντος μνεια ωσπερ γαρ εγενετο η διανοια υμων εις το πλανη-

θῆναι ἀπο τοῦ θεοῦ δεκαπλάσιασατε ἐπιστραφέντες ζητῆσαι αὐτὸν ὁ γὰρ ἐπαγαγὼν ὑμῖν τὰ κακά ἐπάξει ὑμῖν τὴν αἰώνιον εὐφροσύνην μετὰ τῆς σωτηρίας ὑμῶν θάρσει ἱερουσαλὴμ παρακαλέσει σε ὁ ὀνομασας σε δειλαιοὶ οἱ σε κακώσαντες καὶ ἐπιχάρεντες τῇ σῇ πτώσει δειλαιοὶ αἱ πόλεις αἱ ἐδούλευσαν τὰ τεκνὰ σου δειλαὶ ἡ δεξαμένη τοὺς υἱοὺς σου ὥσπερ γὰρ ἐχάρη ἐπὶ τῇ σῇ πτώσει καὶ εὐφρανθῇ ἐπὶ τῷ πτώματι σου οὕτως λυπηθήσεται ἐπὶ τῇ εαυτῆς ἐρημίᾳ καὶ περιελῶ αὐτῆς τὸ ἀγαλλίαμα τῆς πολυοχλίας καὶ τὸ ἀγαυρίαμα αὐτῆς ἐστὶ εἰς πένθος πυρ γὰρ ἐπελεύσεται αὐτὴ παρὰ τοῦ αἰωνίου εἰς ἡμέρας μακρὰς καὶ κατοικήθησεται ὑπὸ δαιμονίων τὸν πλείονα χρόνον περιβλεῖψαι πρὸς ἀνατολὰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἴδε τὴν εὐφροσύνην τὴν παρὰ τοῦ θεοῦ σοὶ ἐρχομένην ἰδοὺ ἐρχονται οἱ υἱοὶ σου οὓς ἐξάπεστείλας ἐρχονται συνηγμένοι ἀπ' ἀνατολῶν ἕως δυσμῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἁγίου χαίροντες τῇ τοῦ θεοῦ δοξῇ ἐκδύσαι ἱερουσαλὴμ τὴν στολὴν τοῦ πένθους καὶ τῆς κακώσεως σου καὶ ἐνδύσαι τὴν εὐπρέπειαν τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ δοξῆς εἰς τὸν αἰῶνα περιβαλοὺ τὴν διπλοῖδαν τῆς παρὰ τοῦ θεοῦ δικαιοσύνης ἐπιτοὺ τὴν μιτράν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου τῆς δοξῆς τοῦ αἰωνίου ὁ γὰρ θεὸς δείξει τὴν ὑπ' οὐρανὸν πάσῃ τὴν σὴν λαμπρότητα κληθήσεται γὰρ σου τὸ ὄνομα παρὰ τοῦ θεοῦ εἰς τὸν αἰῶνα εἰρήνῃ δικαιοσύνης καὶ δοξᾷ θεοσεβείας ἀναστήθι ἱερουσαλὴμ καὶ στήθι ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ περιβλεῖψαι πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἴδε σου συνηγμένα τὰ τεκνὰ ἀπὸ ἡλίου δυσμῶν ἕως ἀνατολῶν τῷ ῥήματι τοῦ ἁγίου χαίροντας τῇ τοῦ θεοῦ μνείᾳ ἐξηλθὼν γὰρ παρὰ σου πεζοὶ ἀγομένοι ὑπὸ ἐχθρῶν εἰσαγεῖ δὲ αὐτοὺς ὁ θεὸς πρὸς σε ἀιρομένους μετὰ δοξῆς ὡς θρόνον βασιλείας συνετάξεν γὰρ ὁ θεὸς ταπεινῶσθαι πᾶν ὄρος ὑψηλὸν καὶ θίνας ἀέναους καὶ φαραγγὰς πληρῶσθαι εἰς ὁμαλισμὸν τῆς γῆς ἵνα βαδίσῃ Ἰσραὴλ ἀσφαλῶς τῇ τοῦ θεοῦ δοξῇ ἐσκίασαν δὲ καὶ οἱ ὄρυμοι καὶ πᾶν ξύλον εὐωδίας τῷ Ἰσραὴλ προσταγμάτων τοῦ θεοῦ ἡγήσεται γὰρ ὁ θεὸς Ἰσραὴλ μετ' εὐφροσύνης τῷ φωτὶ τῆς δοξῆς αὐτοῦ συν' ἐλεημοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ τῇ παρ' αὐτοῦ

ἀντιγράφων ἐπιστολῆς ἧς ἀπεστείλεν ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἀχθῆσομένους αἰχμαλωτοὺς εἰς βαβυλῶνα ὑπὸ τοῦ βασιλεῶς τῶν βαβυλωνίων ἀναγγεῖλαι αὐτοῖς καθότι ἐπεταγῇ αὐτῷ ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἃς ἡμαρτήκατε ἐναντίον τοῦ θεοῦ ἀχθῆσεσθε εἰς βαβυλῶνα αἰχμαλωτοὶ ὑπὸ ναβουχοδονοσορ βασιλεῶς τῶν βαβυλωνίων εἰσελθόντες οὖν εἰς βαβυλῶνα ἐσεσθε ἐκεῖ ἐτὴ πλείονα καὶ χρόνον μακρὸν ἕως γενεῶν ἑπτὰ μετὰ τοῦτο δὲ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκεῖθεν μετ' εἰρήνης νυνὶ δὲ ὀφείσετε ἐν βαβυλῶνι θεοὺς ἀργυροὺς καὶ χρυσοὺς καὶ ξυλίνους ἐπ' ὤμοις ἀιρομένους δείκνυντας φόβον τοῖς ἐθνέσιν εὐλαβηθήτε οὖν μὴ καὶ ὑμεῖς ἀφομοιωθέντες τοῖς ἀλλοφυλοῖς ἀφομοιωθήτε καὶ φόβος ὑμᾶς λαβῇ ἐπ' αὐτοῖς ἰδόντας ὄχλον ἐμπροσθέν καὶ ὀπίσθεν αὐτῶν προσκυνούντας αὐτὰ εἶπατε δὲ τῇ διανοίᾳ σοὶ δεῖ προσκυνεῖν δεσποτᾷ ὁ γὰρ ἀγγέλός μου μεθ' ὑμῶν ἐστὶν αὐτός τε ἐκζητῶν τὰς ψυχὰς ὑμῶν γλώσσα γὰρ αὐτῶν ἐστὶν κατεξυσμένη ὑπὸ τεκτονός αὐτὰ τε περιχρῦσα καὶ περιἀργυρά ψευδῆ ὃ ἐστὶν καὶ οὐ δυνάμει λαλεῖν καὶ ὥσπερ παρθένω φιλοκοσμῶ λαμβάνοντες χρυσίον κατασκευάζουσιν στεφανοὺς ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν θεῶν αὐτῶν ἐστὶ δὲ καὶ ὅτε ὑφαιρουμένοι οἱ ἱερεῖς ἀπὸ τῶν θείων αὐτῶν χρυσίων καὶ ἀργυρίων εἰς εαυτοὺς καταναλίσκουσιν δώσουσιν δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ τεγύους πορναῖς κοσμοῦσι τε αὐτοὺς ὡς ἀνθρώπους τοῖς ἐνδυμασίᾳ θεοὺς ἀργυ-

ρους και χρυσους και ξυλινους ουτοι δε ου διασωζονται απο ιου και βρωματων περιβεβλημενων αυτων ιματισμον πορφυρου εν εκμασσονται το προσωπον αυτων δια τον εκ της οικιας κονιορτον ος εστιν πλειων επ αυτοις και σκηπτρον εχει ως ανθρωπος κριτης χωρας ος τον εις αυτον αμαρτανοντα ουκ ανελκει εχει δε εγχειριδιον εν δεξια και πελεκυν εαυτον δε εκ πολεμου και ληστων ουκ εξελειται οθεν γνωριμοι εισιν ουκ οντες θεοι μη ουν φοβηθητε αυτους ωσπερ γαρ σκευος ανθρωπου συντριβεν αχρειον γινεται τοιοιτοι υπαρχουσιν οι θεοι αυτων καθιδρυμενων αυτων εν τοις οικοις οι οφθαλμοι αυτων πληρεις εισιν κονιορτου απο των ποδων των εισπορευομενων και ωσπερ τινη ηδικηκοτι βασιλεα περιπεφραγμεναι εισιν αι αυλαι ως επι θανατω απηγγμενω τους οικους αυτων οχυρουσιν οι ιερεις θυρωμασιν τε και κλειθροις και μοχλοις οπως υπο των ληστων μη συληθωσι λυχνους καιουσιν και πλειους η εαυτοις ων ουδενα δυνανται ιδειν εστιν μεν ωσπερ δοκος των εκ της οικιας τας δε καρδιας αυτων φασιν εκλειχεσθαι των απο της γης ερπετων κατεσθιοντων αυτους τε και τον ιματισμον αυτων ουκ αισθανονται μεμελανωμενοι το προσωπον αυτων απο του καπνου του εκ της οικιας επι το σωμα αυτων και επι την κεφαλην επιπτανται νυκτεριδες χελιδονες και τα ορνεα ωσαυτως δε και οι αιλουροι οθεν γνωσεσθε οτι ουκ εισιν θεοι μη ουν φοβεισθε αυτα το γαρ χρυσιον ο περικεινται εις καλλος εαν μη τις εκμαξη τον ιον ου μη στιλψωσιν ουδε γαρ οτε εχωνευοντο ησθανοντο εκ πασης τιμης ηγορασμενα εστιν εν οις ουκ εστιν πνευμα ανευ ποδων επ ωμοις φερονται ενδεικνυμενοι την εαυτων ατιμιαν τοις ανθρωποις αισχυνονται τε και οι θεραπευοντες αυτα δια το μηποτε επι την γην πεση δι αυτων ανιστασθαι μητε εαν τις αυτο ορθον στηση δι εαυτου κινηθησεται μητε εαν κλιθη ου μη ορθωθη αλλ ωσπερ νεκροις τα δωρα αυτοις παρατιθεται τας δε θυσιας αυτων αποδομενοι οι ιερεις αυτων καταχρωνται ωσαυτως δε και αι γυναικες αυτων απ αυτων ταριχευουσαι ουτε πτωχω ουτε αδυνατω μεταδιδουσαι των θυσιων αυτων αποκαθημενη και λεχω απτονται γνοντες ουν απο τουτων οτι ουκ εισιν θεοι μη φοβηθητε αυτους ποιθεν γαρ κληθεισαν θεοι οτι γυναικες παρατιθεασιν θεοις αργυροις και χρυσοις και ξυλινοις και εν τοις οικοις αυτων οι ιερεις διφρεουσιν εχοντες τους χιτωνας διερρωγοτας και τας κεφαλας και τους παγωνας εξυρημενους ων αι κεφαλαι ακαλυπτοι εισιν ωρουνται δε βοωντες εναντιον των θεων αυτων ωσπερ τινες εν περιδειπνω νεκρου απο του ιματισμου αυτων αφελομενοι οι ιερεις ενδουουσιν τας γυναικας αυτων και τα παιδια ουτε εαν κακον παθωσιν υπο τινος ουτε εαν αγαθον δυνησονται ανταποδουσαι ουτε καταστησαι βασιλεα δυνανται ουτε αφελεσθαι ωσαυτως ουτε πλουτον ουτε χαλκον ου μη δυνωνται διδουσαι εαν τις αυτοις ευχην ευξαμενος μη αποδω ου μη επιζητησωσιν εκ θανατου ανθρωπον ου μη ρυσωνται ουτε ηττονα απο ισχυρου ου μη εξελωνται ανθρωπον τυφλον εις ορασιν ου μη περιστησωσιν εν αναγκη ανθρωπον οντα ου μη εξελωνται χηραν ου μη ελεησωσιν ουτε ορφανον ευ ποιησουσιν τοις απο του ορους λιθοις ωμοιωμενοι εισιν τα ξυλινα και τα περιχρυσα και τα περιαργυρα οι δε θεραπευοντες αυτα καταισχυνθησονται πως ουν νομιστεον η κλητεον αυτους υπαρχειν θεους ετι δε και αυτων των χαλδαιων ατιμαζοντων αυτα οι οταν ιδωσιν ενεον ου δυναμενον λαλησαι προσενεγκαμενοι τον βηλον αξιουσιν φωνησαι ως δυνατου οντος αυτου αισθεσθαι και

ου δυνανται αυτοι νοησαντες καταλιπειν αυτα αισθησιν γαρ ουκ ε-
χουσιν αι δε γυναικες περιθεμεναι σχοινια εν ταις οδοις εγκαθηνται
θυμωσαι τα πιτυρα οταν δε τις αυτων εφελχυσθεισα υπο τινος των
παραπορευομενων κοιμηθη την πλησιον ονειδιζει οτι ουκ ηξιωται ω-
σπερ και αυτη ουτε το σχοινιον αυτης διερραγη παντα τα γινομενα
αυτοις εστιν ψευδη πως ουν νομιστεον η κλητεον ωστε θεους αυ-
τους υπαρχειν υπο τεκτονων και χρυσοχων κατεσκευασμενα εισιν
ουθεν αλλο μη γενωνται η ο βουλονται οι τεχνιται αυτα γενεσθαι
αυτοι τε οι κατασκευαζοντες αυτα ου μη γενωνται πολυχρονιοι πως
τε δη μελλει τα υπ αυτων κατασκευασθεντα ειναι θεοι κατελιπον γαρ
ψευδη και ονειδος τοις επιγινομενοις οταν γαρ επελθη επ αυτα πολε-
μος και κακα βουλευονται προς εαυτους οι ιερεις που συναποκριβωσι
μετ αυτων πως ουν ουκ εστιν αισθεσθαι οτι ουκ εισιν θεοι οι ουτε
σωζουσιν εαυτους εκ πολεμου ουτε εκ κακων υπαρχοντα γαρ ξυλι-
να και περιχρυσα και περιαργυρα γνωσθησεται μετα ταυτα οτι εστιν
ψευδη τοις εθνεσι πασι τοις τε βασιλευσι φανερον εσται οτι ουκ εισι
θεοι αλλα εργα χειρων ανθρωπων και ουδεν θεου εργον εν αυτοις
εστιν τινι ουν γνωστεον εστιν οτι ουκ εισιν θεοι βασιλεα γαρ χω-
ρας ου μη αναστησωσιν ουτε υετον ανθρωποις ου μη δωσιν κρισιν
τε ου μη διακρινωσιν αυτων ουδε μη ρυσωνται αδικουμενον αδυνατοι
οντες ωσπερ γαρ κορωναι ανα μεσον του ουρανου και της γης και
γαρ οταν εμπεση εις οικιαν θεων ξυλινων η περιχρυσων η περιαργυ-
ρων πυρ οι μεν ιερεις αυτων φευξονται και διασωθησονται αυτοι δε
ωσπερ δοκοι μεσοι κατακαυθησονται βασιλει δε και πολεμοις ου μη
αντιστωσιν πως ουν εκδεκτεον η νομιστεον οτι εισιν θεοι ουτε απο
κλεπτων ουτε απο ληστων ου μη διασωθωσιν θεοι ξυλινοι και περιαρ-
γυροι και περιχρυσοι ων οι ισχυοντες περιελουνται το χρυσιον και το
αργυριον και τον ιματισμον τον περικειμενον αυτοις απελευσονται ε-
χοντες ουτε εαυτοις ου μη βοηθησωσιν ωστε κρεισσον ειναι βασιλεα
επιδεικνυμενον την εαυτου ανδρειαν η σκευος εν οικια χρησιμον εφ
ω χρησεται ο κεκτημενος η οι ψευδεις θεοι η και θυρα εν οικια δια-
σωζουσα τα εν αυτη οντα η οι ψευδεις θεοι και ξυλινος στυλος εν
βασιλειαις η οι ψευδεις θεοι ηλιος μεν γαρ και σεληνη και αστρα ο-
να λαμπρα και αποστελλομενα επι χρειας ευηχοα εισιν ωσαυτως και
αστραπη οταν επιφανη ευοπτος εστιν το δ αυτο και πνευμα εν παση
χωρα πνει και νεφελαις οταν επιταγη υπο του θεου επιπορευεσθαι εφ
ολην την οικουμενην συντελουσι το ταχθεν το τε πυρ εξαποσταλεν
ανωθεν εξαναλωσαι ορη και δρυμους ποιει το συνταχθεν ταυτα δε
ουτε ταις ιδεαις ουτε ταις δυναμεσιν αυτων αφωμοιωμενα εστιν οθεν
ουτε νομιστεον ουτε κλητεον υπαρχειν αυτους θεους ου δυνατων ο-
ντων αυτων ουτε κρισιν κριναι ουτε ευ ποιειν ανθρωποις γνοντες ουν
οτι ουκ εισιν θεοι μη φοβηθητε αυτους ουτε γαρ βασιλευσιν ου μη
καταρασωνται ουτε μη ευλογησωσι σημεια τε εν εθνεσιν εν ουρανω
ου μη δειξωσιν ουδε ως ο ηλιος λαμψουσιν ουδε φωτισουσιν ως σε-
ληνη τα ιθρια εστιν κρειττω αυτων α δυνανται εκφυγοντα εις σκεπην
εαυτα ωφελησαι κατ ουδενα ουν τροπον εστιν ημιν φανερον οτι εισιν
θεοι διο μη φοβηθητε αυτους ωσπερ γαρ εν σικυηρατω προβασκανιον
ουδεν φυλασσον ουτως οι θεοι αυτων εισιν ξυλινοι και περιχρυσοι
και περιαργυροι τον αυτον τροπον και τη εν κηπω ραμνω εφ ης παν
ορνεον επικαθηται ωσαυτως δε και νεκρω ερριμμενω εν σχοτει αφω-

μοιωνται οι θεοι αυτων ξυλινοι και περιχυρσοι και περιαργυροι απο τε της πορφυρας και της μαρμαρου της επ αυτοις σηπομενης γνωσεσθε οτι ουκ εισιν θεοι αυτα τε εξ υστερου βρωθησονται και εσται ονειδος εν τη χωρα κρεισων ουν ανθρωπος δικαιος ουκ εχων ειδωλα εσται γαρ μακραν απο ονειδισμού

και εγενετο μετα το αιχμαλωτισθηναι τον ισραηλ και ιερουσαλημ ερημωθηναι εκαθισεν ιερεμιας κλαιων και εθρηνησεν τον θρηνον τουτον επι ιερουσαλημ και ειπεν πως εκαθισεν μονη η πολις η πεπληθυμμενη λαων εγεννηθη ως χηρα πεπληθυμμενη εν εθνεσιν αρχουσα εν χωραις εγεννηθη εις φορον κλαιουσα εκλαυσεν εν νυκτι και τα δακρυα αυτης επι των σιαγονων αυτης και ουχ υπαρχει ο παρακαλων αυτην απο παντων των αγαπωντων αυτην παντες οι φιλουντες αυτην ηθετησαν εν αυτη εγενοντο αυτη εις εχθρους μετωκισθη η ιουδαια απο ταπεινωσεως αυτης και απο πληθους δουλειας αυτης εκαθισεν εν εθνεσιν ουχ ευρεν αναπαυσιν παντες οι καταδικωντες αυτην κατελαβον αυτην ανα μεσον των θλιβοντων οδοι σιων πενθουσιν παρα το μη ειναι ερχομενους εν εορτη πασαι αι πυλαι αυτης ηφανισμεναι οι ιερεις αυτης αναστεναζουσιν αι παρθενoi αυτης αγομεναι και αυτη πικραινομενη εν εαυτη εγενοντο οι θλιβοντες αυτην εις κεφαλην και οι εχθροι αυτης ευθηνουσαν οτι κυριος εταπεινωσεν αυτην επι το πληθος των ασεβειων αυτης τα νηπια αυτης επορευθησαν εν αιχμαλωσια κατα προσωπον θλιβοντος και εξηλθεν εκ θυγατρος σιων πασα η ευπρεπεια αυτης εγενοντο οι αρχοντες αυτης ως κριοι ουχ ευρισκοντες νομην και επορευοντο εν ουκ ισχυι κατα προσωπον διωκοντος εμνησθη ιερουσαλημ ημερων ταπεινωσεως αυτης και απωσμων αυτης παντα τα επιθυμηματα αυτης οσα ην εξ ημερων αρχαιων εν τω πεσειν τον λαον αυτης εις χειρας θλιβοντος και ουκ ην ο βοηθων αυτη ιδοντες οι εχθροι αυτης εγελασαν επι μετοικεσια αυτης αμαρτιαν ημαρτεν ιερουσαλημ δια τουτο εις σαλον εγενετο παντες οι δοξαζοντες αυτην εταπεινωσαν αυτην ειδον γαρ την ασχημοσυνην αυτης και γε αυτη στεναζουσα και απεστραφη οπισω ακαθαρσια αυτης προς ποδων αυτης ουκ εμνησθη εσχατα αυτης και κατεβιβασεν υπεροχλα ουκ εστιν ο παρακαλων αυτην ιδε κυριε την ταπεινωσιν μου οτι εμεγαλυνθη εχθρος χειρα αυτου εξεπετασεν θλιβων επι παντα τα επιθυμηματα αυτης ειδεν γαρ εθνη εισελθοντα εις το αγιασμα αυτης α ενετειλω μη εισελθειν αυτα εις εκκλησιαν σου πας ο λαος αυτης καταστεναζοντες ζητουντες αρτον εδωκαν τα επιθυμηματα αυτης εν βρωσει του επιστρεψαι ψυχην ιδε κυριε και επιβλεψον οτι εγεννητην ητιμωμενη ου προς υμας παντες οι παραπορευομενοι οδον επιστρεψατε και ιδετε ει εστιν αλγος κατα το αλγος μου ο εγεννητη φθειγξαμενος εν εμοι εταπεινωσεν με κυριος εν ημερα οργης θυμου αυτου εξ υψους αυτου απεστειλεν πυρ εν τοις οστεοις μου κατηγαγεν αυτο διεπετασεν δικτυον τοις ποσιν μου απεστρεψεν με εις τα οπισω εδωκεν με ηφανισμενην ολην την ημεραν οδυνωμενην εγρηγορηθη επι τα ασεβηματα μου εν χερσιν μου συνεπλακησαν ανεβησαν επι τον τραχηλον μου ησθενησεν η ισχυς μου οτι εδωκεν κυριος εν χερσιν μου οδυνας ου δυνησομαι στηναι εξηρεν παντας τους ισχυρους μου ο κυριος εκ μεσου μου εκαλεσεν επ εμε καιρον του συντρίψαι εκλεκτους μου ληνον επατησεν κυριος παρθενω θυγατρι ιουδα επι τουτοις εγω κλαιω ο οφθαλμος μου κατηγαγεν υδωρ οτι εμακρυνθη απ εμου ο παρακα-

λων με ο επιστρεφων ψυχην μου εγενοντο οι υιοι μου ηφανισμενοι οτι εκραταιωθη ο εχθρος διεπετασεν σιων χειρας αυτης ουκ εστιν ο παρακαλων αυτην ενετειλατο κυριος τω ιακωβ κυκλω αυτου οι θλιβοντες αυτον εγενηθη ιερουσαλημ εις αποκαθημενην ανα μεσον αυτων δικαιος εστιν κυριος οτι το στομα αυτου παρεπικρανα ακουσατε δη παντες οι λαοι και ιδετε το αλγος μου παρθενoi μου και νεανισκοι μου επορευθησαν εν αιχμαλωσια εκαλεσα τους εραστας μου αυτοι δε παρελογισαντο με οι ιερεις μου και οι πρεσβυτεροι μου εν τη πολει εξελιπον οτι εξητησαν βρωσιν αυτοις ινα επιστρεψωσιν ψυχας αυτων και ουχ ευρον ιδε κυριε οτι θλιβομαι η κοιλια μου εταραχθη και η καρδια μου εστραφη εν εμοι οτι παραπικραinouσα παρεπικρανα εξωθεν ητεκνωσεν με μαχαιρα ωσπερ θανατος εν οικω ακουσατε δη οτι στεναζω εγω ουκ εστιν ο παρακαλων με παντες οι εχθροι μου ηκουσαν τα κακα μου και εχαρησαν οτι συ εποιησας επηγαγες ημεραν εκαλεσας καιρον και εγενοντο ομοιοι εμοι εισελθοι πασα η κακια αυτων κατα προσωπον σου και επιφυλλισον αυτοις ον τροπον εποιησαν επιφυλλιδα περι παντων των αμαρτηματων μου οτι πολλοι οι στεναγμοι μου και η καρδια μου λυπεται πως εγνοφωσεν εν οργη αυτου κυριος την θυγατερα σιων κατερριψεν εξ ουρανου εις γην δοξασμα ισραηλ και ουκ εμνησθη υποποδιου ποδων αυτου εν ημερα οργης αυτου κατεποντισεν κυριος ου φεισαμενος παντα τα ωραια ιακωβ καθειλεν εν θυμω αυτου τα οχυρωματα της θυγατρος ιουδα εκολλησεν εις την γην εβεβηλωσεν βασιλεια αυτης και αρχοντας αυτης συνεκλασεν εν οργη θυμου αυτου παν κερας ισραηλ απεστρεψεν οπισω δεξιαν αυτου απο προσωπου εχθρου και ανηψεν εν ιακωβ ως πυρ φλογα και κατεφαγεν παντα τα κυκλω ενετεινεν τοξον αυτου ως εχθρος εσπερεωσεν δεξιαν αυτου ως υπεναντιος και απεκτεινεν παντα τα επιθυμηματα οφθαλμων μου εν σκηνη θυγατρος σιων εξεχεεν ως πυρ τον θυμον αυτου εγενηθη κυριος ως εχθρος κατεποντισεν ισραηλ κατεποντισεν πασας τας βαρεις αυτης διεφθειρεν τα οχυρωματα αυτου και επληθυνεν τη θυγατρι ιουδα ταπεινουμενην και τεταπεινωμενην και διεπετασεν ως αμπελον το σκηνωμα αυτου διεφθειρεν εορτην αυτου επελαθετο κυριος ο εποιησεν εν σιων εορτης και σαββατου και παρωξυνεν εμβριμηματι οργης αυτου βασιλεια και ιερα και αρχοντα απωσατο κυριος θυσιαστηριον αυτου απετιναξεν αγιασμα αυτου συνετριψεν εν χειρι εχθρου τειχος βαρεων αυτης φωνην εδωκαν εν οικω κυριου ως εν ημερα εορτης και επεστρεψεν κυριος του διαφθειραι τειχος θυγατρος σιων εξετεινεν μετρον ουκ απεστρεψεν χειρα αυτου απο καταπατηματος και επενθησεν το προτειχισμα και τειχος ομοθυμαδον ησθενησεν ενεπαγησαν εις γην πυλαι αυτης απωλεσεν και συνετριψεν μοχλους αυτης βασιλεια αυτης και αρχοντας αυτης εν τοις εθνεσιν ουκ εστιν νομος και γε προφηται αυτης ουκ ειδον ορασιν παρα κυριου εκαθισαν εις την γην εσιωπησαν πρεσβυτεροι θυγατρος σιων ανεβιβασαν χουν επι την κεφαλην αυτων περιεζωσαντο σακχους κατηγαγον εις γην αρχηγους παρθενους εν ιερουσαλημ εξελιπον εν δακρυσιν οι οφθαλμοι μου εταραχθη η καρδια μου εξεχυθη εις γην η δοξα μου επι το συντριμμα της θυγατρος του λαου μου εν τω εκλιπειν νηπιον και θηλαζοντα εν πλατειαις πολεως ταις μητρασιν αυτων ειπαν που σιτος και οινος εν τω εκλυεσθαι αυτους ως τραυματιας εν πλατειαις πολεως εν τω εκχεισθαι ψυχας αυτων εις κολπον μητερων

αυτων τι μαρτυρησω σοι η τι ομοιωσω σοι θυγατερ ιερουσαλημ τις σωσει σε και παρακαλεσει σε παρθενος θυγατερ σιων οτι εμεγαλυνθη ποτηριον συντριβης σου τις ιασεται σε προφηται σου ειδοσαν σοι ματαια και αφροσυνην και ουκ απεκαλυψαν επι την αδικιαν σου του επιστρεψαι αιχμαλωσιαν σου και ειδοσαν σοι λημματα ματαια και εξωσματα εκροτησαν επι σε χειρας παντες οι παραπορευομενοι οδον εσυρισαν και εκινησαν την κεφαλην αυτων επι την θυγατερα ιερουσαλημ η αυτη η πολις ην ερουσιν στεφανος δοξης ευφροσυνη πασης της γης διηνοιζαν επι σε στομα αυτων παντες οι εχθροι σου εσυρισαν και εβρυξαν οδοντας ειπαν κατεπιομεν αυτην πλην αυτη η ημερα ην προσεδοκωμεν ευρομεν αυτην ειδομεν εποιησεν κυριος α ενεθυμηθη συνετελεσεν ρηματα αυτου α ενετειλατο εξ ημερων αρχαιων καθειλεν και ουκ εφεισατο και ηυφρανεν επι σε εχθρον υψωσεν κερας θλιβοντος σε εβοησεν καρδια αυτων προς κυριον τειχη σιων καταγαγετε ως χειμαρρους δακρυα ημερας και νυκτος μη δως εκνηψιν σεαυτη μη σιωπησαιτο θυγατερ ο οφθαλμος σου αναστα αγαλλιασαι εν νυκτι εις αρχας φυλακης σου εκχεον ως υδωρ καρδιαν σου απεναντι προσωπου κυριου αρον προς αυτον χειρας σου περι ψυχης νηπιων σου των εκλυομενων λιμω επ αρχης πασων εξοδων ιδε κυριε και επιβλεψον τιτι επεφυλλισας ουτως ει φαγονται γυναικες καρπον κοιλιας αυτων επιφυλλιδα εποιησεν μαγειρος φονευθησονται νηπια ιθιλαζοντα μαστους αποκτενεις εν αγιασματι κυριου ιερεα και προφητην εκοιμηθησαν εις την εξοδον παιδαριον και πρεσβυτης παρθενoi μου και νεανισκοi μου επορευθησαν εν αιχμαλωσια εν ρομφαia και εν λιμω απεκτεινας εν ημερα οργης σου εμαγειρευσας ουκ εφεισω εκαλεσεν ημεραν εορτης παροικιας μου κυκλοθεν και ουκ εγενοντο εν ημερα οργης κυριου ανασωζομενος και καταλελειμμενος ως επεκρατησα και επληθυνα εχθρους μου παντας εγω ανηρ ο βλεπων πτωχειαν εν ραβδω θυμου αυτου επ εμε παρελαβεν με και απηγαγεν εις σκοτος και ου φως πλην εν εμοι επεστρεψεν χειρα αυτου ολην την ημεραν επαλαιωσεν σαρκας μου και δερμα μου οστεα μου συνετριψεν ανωκοδομησεν κατ εμου και εκυκλωσεν κεφαλην μου και εμοχιθησεν εν σκοτεινοις εκαθισεν με ως νεκρους αιωνος ανωκοδομησεν κατ εμου και ουκ εξελευσoμαι εβαρυνεν χαλκον μου και γε κεκραζομαι και βοησω απεφραξεν προσευχην μου ανωκοδομησεν οδους μου ενεφραξεν τριβους μου εταραξεν αρκος ενεδρευουσα αυτος μοι λεων εν κρυφαιοις κατεδιωξεν αφεστηχoτα και κατεπαυσεν με ειθετο με ηφανισμενην ενετεινεν τοξον αυτου και εστηλωσεν με ως σκοπον εις βελος εισηγαγεν τοις νεφροις μου ιους φαρετρας αυτου εγενηθην γελωσ παντι λαω μου ψαλμος αυτων ολην την ημεραν εχορτασεν με πικριας εμεθυσεν με χολης και εξεβαλεν ψηφω οδοντας μου εψωμισεν με σποδον και απωσατο εξ ειρηνης ψυχην μου επελαθομην αγαθα και ειπα απωλετο νεικος μου και η ελπις μου απο κυριου εμνησθην απο πτωχειας μου και εκ διωγμου μου πικριας και χολης μου μνησθησεται και καταδολεσχησει επ εμε η ψυχη μου ταυτην ταξω εις την καρδιαν μου δια τουτο υπομενω αγαθος κυριος τοις υπομενουσιν αυτον ψυχη η ζητησει αυτον αγαθον και υπομενει και ησυχασει εις το σωτηριον κυριου αγαθον ανδρι oταν αρη ζυγον εν νεοτητι αυτου καθησεται κατα μονας και σιωπησεται οτι ηρην εφ εαυτω δωσει τω παιοντι αυτον σιαγονα χορτασθησεται ονειδισμων οτι ουκ εις τον αιωνα απωσεται κυριος

οτι ο ταπεινωσας οικτιρησει κατα το πληθος του ελεους αυτου οτι ουκ απεκριθη απο καρδιας αυτου και εταπεινωσεν υιους ανδρος του ταπεινωσαι υπο τους ποδας αυτου παντας δεσμιους γης του εκκλιναι κρισιν ανδρος κατεναντι προσωπου υψιστου καταδικασαι ανθρωπον εν τω κρινεσθαι αυτον κυριος ουκ ειπεν τις ουτως ειπεν και εγεννηθη κυριος ουκ ενετειλατο εκ στοματος υψιστου ουκ εξελευσεται τα κακα και το αγαθον τι γογγυσει ανθρωπος ζων ανηρ περι της αμαρτιας αυτου εξηρευνηθη η οδος ημων και ητασθη και επιστρεψωμεν εως κυριου αναλαβωμεν καρδιας ημων επι χειρων προς υψηλον εν ουρανω ημαρτησαμεν ησεβησαμεν και ουχ ιλασθης επεσκεπασας εν θυμω και απεδιωξας ημας απεχτεινας ουκ εφεισω επεσκεπασας νεφελην σεαυτω εινεκεν προσευχης καμμυσαι με και απωσθηναι εθνηκας ημας εν μεσω των λαων διηνοιξαν εφ ημας το στομα αυτων παντες οι εχθροι ημων φοβος και θυμος εγεννηθη ημιν επαρσις και συντριβη αφεσεις υδατων καταξει ο οφθαλμος μου επι το συντριμμα της θυγατρος του λαου μου ο οφθαλμος μου κατεποθη και ου σιγησομαι του μη ειναι εκνηψιν εως ου διακυψη και ιδη κυριος εξ ουρανου ο οφθαλμος μου επιφυλλει επι την ψυχην μου παρα πασας θυγατερας πολεας θηρευοντες εθηρευσαν με ως στρουθιον οι εχθροι μου δωρεαν εθανατωσαν εν λακκω ζωην μου και επειθηκαν λιθον επ εμοι υπερεχυθη υδωρ επι κεφαλην μου ειπα απωσμαι επεκαλεσαμην το ονομα σου κυριε εκ λακκου κατωτατου φωνην μου ηκουσας μη κρυψης τα ωτα σου εις την δεησιν μου εις την βοηθειαν μου ηγγισας εν η σε ημερα επεκαλεσαμην ειπας μοι μη φοβου εδικασας κυριε τας δικας της ψυχης μου ελυτρωσω την ζωην μου ειδες κυριε τας ταραχας μου εκρινας την κρισιν μου ειδες πασαν την εκδικησιν αυτων εις παντας διαλογισμους αυτων εν εμοι ηκουσας τον ονειδισμον αυτων παντας τους διαλογισμους αυτων κατ εμου χειλη επανιστανομενων μοι και μελετας αυτων κατ εμου ολην την ημεραν καθεδραν αυτων και αναστασιν αυτων επιβλεψον επι τους οφθαλμους αυτων αποδωσεις αυτοις ανταποδομα κυριε κατα τα εργα των χειρων αυτων αποδωσεις αυτοις υπερασπισμον καρδιας μοχθον σου αυτοις καταδιωξεις εν οργη και εξαναλωσεις αυτοους υποκατω του ουρανου κυριε πως αμαυρωθησεται χρυσιον αλλοιωθησεται το αργυριον το αγαθον εξεχυθησαν λιθοι αγιοι επ αρχης πασων εξοδων υιοι σιων οι τιμιοι οι επηρμενοι εν χρυσιω πως ελογισθησαν εις αγγεια οστρακινα εργα χειρων κεραμεως και γε δρακοντες εξεδυσαν μαστους εθηλασαν σκυμνοι αυτων θυγατερες λαου μου εις ανιατον ως στρουθιον εν ερημω εκολληθη η γλωσσα θηλαζοντος προς τον φαρυγγα αυτου εν διψει νηπια ητησαν αρτον ο διακλων ουκ εστιν αυτοις οι εσθοντες τας τρυφας ηφανισθησαν εν ταις εξοδοις οι τιτηνουμενοι επι κοκκων περιεβαλοντο κοπριας και εμεγαλυνθη ανομια θυγατρος λαου μου υπερ ανομιας σοδομων της κατεστραμμενης ωσπερ σπουδη και ουκ επονεσαν εν αυτη χειρας εκαθαρωθησαν ναζιραιοι αυτης υπερ χιονα ελαμψαν υπερ γαλα επιρρωθησαν υπερ λιθους σαπφειρου το αποσπασμα αυτων εσκοτασεν υπερ ασβολην το ειδος αυτων ουκ επεγνωσθησαν εν ταις εξοδοις επαγη δερμα αυτων επι τα οστεα αυτων εξηρανθησαν εγεννηθησαν ωσπερ ξυλον καλοι ησαν οι τραυματιαι ρομφαιας η οι τραυματιαι λιμου επορευθησαν εκκεκεντημενοι απο γεννηματων αγρων χειρες γυναικων οικτιρμονων ηψησαν τα παιδια αυτων εγεννηθησαν εις βρωσιν αυταις εν τω συντριμματι

της θυγατρος λαου μου συνετελεσεν κυριος θυμον αυτου εξεχεεν θυμον οργης αυτου και ανηφεν πυρ εν σιων και κατεφαγεν τα θεμελια αυτης ουκ επιστευσαν βασιλεις γης παντες οι κατοικουντες την οικουμενην οτι εισελευσεται εχθρος και εκθλιβων δια των πυλων ιερουσαλημ εξ αμαρτιων προφητων αυτης αδικιων ιερων αυτης των εκχεοντων αιμα δικαιον εν μεσω αυτης εσαλευθησαν εγρηγοροι αυτης εν ταις εξοδοις εμολυνθησαν εν αιματι εν τω μη δυνασθαι αυτους ηψαντο ενδυματων αυτων αποστητε ακαθαρτων καλεσατε αυτους αποστητε αποστητε μη απτεσθε οτι ανηφθησαν και γε εσαλευθησαν ειπατε εν τοις εθνεσιν ου μη προσθωσιν του παροικειν προσωπον κυριου μερις αυτων ου προσθησει επιβλεψαι αυτοις προσωπον ιερων ουκ ελαβον πρεσβυτας ουκ ηλεσαν ετι οντων ημων εξελιπον οι οφθαλμοι ημων εις την βοηθειαν ημων ματαια αποσκοπεουστων ημων απεσκοπευσαμεν εις εθνος ου σωζον εθηρευσαμεν μικρους ημων του μη πορευεσθαι εν ταις πλατειαις ημων ηγγικεν ο καιρος ημων επληρωθησαν αι ημεραι ημων παρεστιν ο καιρος ημων κουφοι εγενοντο οι δικακοντες ημας υπερ αετους ουρανου επι των ορεων εξηφθησαν εν ερημα ενηδρευσαν ημας πνευμα προσωπου ημων χριστος κυριου συνελημφθη εν ταις διαφθοραις αυτων ου ειπαμεν εν τη σκια αυτου ζησομεθα εν τοις εθνεσιν χαιρε και ευφραινου θυγατερ ιδουμαιας η κατοικουσα επι γης και γε επι σε διελευσεται το ποτηριον κυριου και μεθυσθησιν και αποχεεις εξελιπεν η ανομια σου θυγατερ σιων ου προσθησει ετι αποικισαι σε επεσκεψατο ανομιας σου θυγατερ εδωμ απεκαλυψεν επι τα ασεβηματα σου μνησθητι κυριε ο τι εγενηθη ημιν επιβλεψον και ιδε τον ονειδισμον ημων κληρονομια ημων μετεστραφη αλλοτριους οι οικoi ημων ξενους ορφανοι εγενηθημεν ουχ υπαρχει πατηρ μητερες ημων ως αι χηραι εξ ημερων ημων ξυλα ημων εν αλλαγματι ηλθεν επι τον τραχηλον ημων εδιωχθημεν εκοπιασαμεν ουκ ανεπαυθημεν αιγυπτος εδωκεν χειρα ασσουρ εις πλησμονην αυτων οι πατερες ημων ημαρτον ουχ υπαρχουσιν ημεις τα ανομηματα αυτων υπεσχομεν δουλοι εκυριευσαν ημων λυτρουμενος ουκ εστιν εκ της χειρος αυτων εν ταις ψυχαις ημων εισοισομεν αρτον ημων απο προσωπου ρομφαιας της ερημου το δερμα ημων ως κλιβανος επελειωθη συνεσπασθησαν απο προσωπου καταιγιδων λιμου γυναικας εν σιων εταπεινωσαν παρθενους εν πολεσιν ιουδα αρχοντες εν χερσιν αυτων εκρεμασθησαν πρεσβυτεροι ουκ εδοξασθησαν εκλεκτοι κλαυθμον ανελαβον και νεανισκοι εν ξυλω ησθენησαν και πρεσβυται απο πυλης κατεπαυσαν εκλεκτοι εκ ψαλμων αυτων κατεπαυσαν κατελυσεν χαρα καρδιας ημων εστραφη εις πενθος ο χορος ημων επεσεν ο στεφανος της κεφαλης ημων ουαι δη ημιν οτι ημαρτομεν περι τουτου εγενηθη οδυνηρα η καρδια ημων περι τουτου εσκοτασαν οι οφθαλμοι ημων επ ορος σιων οτι ηφανισθη αλωπεκες διεληθον εν αυτη συ δε κυριε εις τον αιωνα κατοικησεις ο θρονος σου εις γενεαν και γενεαν ινα τι εις νεικος επιληψη ημων καταλειψεις ημας εις μακροτητα ημερων επιστρεψον ημας κυριε προς σε και επιστραφησομεθα και ανακαινισον ημερας ημων καθως εμπροσθεν οτι απωθουμενος απωσω ημας ωργισθης εφ ημας εως σφοδρα

και εγενετο εν τω τριακωστοω ετει εν τω τεταρτω μηνι πεμπτη του μηνος και εγω ημην εν μεσω της αιχμαλωσιας επι του ποταμου του χοβαρ και ηνοιχθησαν οι ουρανοι και ειδον ορασεις θεου πεμπτη

του μηνος τουτο το ετος το πεμπτον της αιχμαλωσιας του βασιλεως ιωακιμ και εγενετο λογος κυριου προς ιεζεκιηλ υιον βουζι τον ιερεα εν γη χαλδαιων επι του ποταμου του χοβαρ και εγενετο επ εμε χειρ κυριου και ειδον και ιδου πνευμα εξαιρον ηρχετο απο βορρα και νεφελη μεγαλη εν αυτω και φεγγος κυκλω αυτου και πυρ εξαστραπτον και εν τω μεσω αυτου ως ορασις ηλεκτρου εν μεσω του πυρος και φεγγος εν αυτω και εν τω μεσω ως ομοιωμα τεσσαρων ζων και αυτη η ορασις αυτων ομοιωμα ανθρωπου επ αυτοις και τεσσαρα προσωπα τω ενι και τεσσαρες πτερυγες τω ενι και τα σκελη αυτων ορθα και πτερωτοι οι ποδες αυτων και σπινθηρες ως εξαστραπτων χαλκος και ελαφρα αι πτερυγες αυτων και χειρ ανθρωπου υποκατωθεν των πτερυγων αυτων επι τα τεσσαρα μερη αυτων και τα προσωπα αυτων των τεσσαρων ουκ επεστρεφοντο εν τω βαδιζειν αυτα εκαστον κατεναντι του προσωπου αυτων επορευοντο και ομοιωσις των προσωπων αυτων προσωπον ανθρωπου και προσωπον λεοντος εκ δεξιων τοις τεσσαρσιν και προσωπον μοσχου εξ αριστερων τοις τεσσαρσιν και προσωπον αετου τοις τεσσαρσιν και αι πτερυγες αυτων εκτεταμεναι ανωθεν τοις τεσσαρσιν εκατερω δυο συνεζευγμεναι προς αλληλας και δυο επεκαλυπτον επανω του σωματος αυτων και εκατερον κατα προσωπον αυτου επορευετο ου αν ην το πνευμα πορευομενον επορευοντο και ουκ επεστρεφον και εν μεσω των ζων ορασις ως ανθρωπων πυρος καιομενων ως οψις λαμπαδων συστρεφομενων ανα μεσον των ζων και φεγγος του πυρος και εκ του πυρος εξεπορευετο αστραπη και ειδον και ιδου τροχος εις επι της γης εχομενος των ζων τοις τεσσαρσιν και το ειδος των τροχων ως ειδος θαρσις και ομοιωμα εν τοις τεσσαρσιν και το εργον αυτων ην καθως αν ειη τροχος εν τροχω επι τα τεσσαρα μερη αυτων επορευοντο ουκ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα ουδ οι νωτοι αυτων και υψος ην αυτοις και ειδον αυτα και οι νωτοι αυτων πληρεις οφθαλμων κυκλοθεν τοις τεσσαρσιν και εν τω πορευεσθαι τα ζωα επορευοντο οι τροχοι εχομενοι αυτων και εν τω εξαιρειν τα ζωα απο της γης εξηροντο οι τροχοι ου αν ην η νεφελη εκει το πνευμα του πορευεσθαι επορευοντο τα ζωα και οι τροχοι και εξηροντο συν αυτοις διοτι πνευμα ζωης ην εν τοις τροχοις εν τω πορευεσθαι αυτα επορευοντο και εν τω εσταναι αυτα ειστηκεισαν και εν τω εξαιρειν αυτα απο της γης εξηροντο συν αυτοις οτι πνευμα ζωης ην εν τοις τροχοις και ομοιωμα υπερ κεφαλης αυτοις των ζων ωσει στερεωμα ως ορασις χρυσταλλου εκτεταμενον επι των πτερυγων αυτων επανωθεν και υποκατω του στερεωματος αι πτερυγες αυτων εκτεταμεναι πτερυσσομεναι ετερα τη ετερα εκαστω δυο συνεζευγμεναι επικαλυπτουσαι τα σωματα αυτων και ηκουον την φωνην των πτερυγων αυτων εν τω πορευεσθαι αυτα ως φωνην υδατος πολλου και εν τω εσταναι αυτα κατεπαυον αι πτερυγες αυτων και ιδου φωνη υπερανωθεν του στερεωματος του οντος υπερ κεφαλης αυτων ως ορασις λιθου σαπφειρου ομοιωμα θρονου επ αυτου και επι του ομοιωματος του θρονου ομοιωμα ως ειδος ανθρωπου ανωθεν και ειδον ως οφιν ηλεκτρου απο ορασεως οσφυος και επανω και απο ορασεως οσφυος και εως κατω ειδον ως ορασιν πυρος και το φεγγος αυτου κυκλω ως ορασις τοξου οταν η εν τη νεφελη εν ημερα υετου ουτως η στασις του φεγγους κυκλοθεν αυτη η ορασις ομοιωματος δοξης κυριου και ειδον και πιπτω επι προσωπον μου και ηκουσα φωνην λαλουντος και

ειπεν προς με υιε ανθρωπου στηθι επι τους ποδας σου και λαλησω προς σε και ηλθεν επ εμε πνευμα και ανελαβεν με και εξηρην με και εστησεν με επι τους ποδας μου και ηκουσεν αυτου λαλουντος προς με και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εξαποστελλω εγω σε προς τον οικον του ισραηλ τους παραπικραινοντας με οιτινες παρεπικραναν με αυτοι και οι πατερες αυτων εως της σημερον ημερας και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εαν αρα ακουσωσιν η πτοηθωσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν και γνωσονται οτι προφητης ει συ εν μεσω αυτων και συ υιε ανθρωπου μη φοβηθης αυτους μηδε εκστης απο προσωπου αυτων διοτι παροιστησουςι και επισυστησονται επι σε κυκλω και εν μεσω σκορπιων συ κατοικεις τους λογους αυτων μη φοβηθης και απο προσωπου αυτων μη εκστης διοτι οικος παραπικραινων εστιν και λαλησεις τους λογους μου προς αυτους εαν αρα ακουσωσιν η πτοηθωσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν και συ υιε ανθρωπου ακουε του λαλουντος προς σε μη γινου παραπικραινων καθως ο οικος ο παραπικραινων χανε το στομα σου και φαγε α εγω διδωμι σοι και ειδον και ιδου χειρ εκτεταμενη προς με και εν αυτη κεφαλis βιβλιου και ανελησεν αυτην ενωπιον εμου και εν αυτη γεγραμμενα ην τα οπισθεν και τα εμπροσθεν και εγεγραπτο εις αυτην θρηνος και μελος και ουαι και ειπεν προς με υιε ανθρωπου καταφαγε την κεφαλιδα ταυτην και πορευθητι και λαλησον τοις υιοις ισραηλ και διηνοιξα το στομα μου και εψωμισεν με την κεφαλιδα και ειπεν προς με υιε ανθρωπου το στομα σου φαγεται και η κοιλια σου πλησθησεται της κεφαλιδος ταυτης της δεδομενης εις σε και εφαγον αυτην και εγενετο εν τω στοματι μου ως μελι γλυκαζον και ειπεν προς με υιε ανθρωπου βαδιζε εισελθε προς τον οικον του ισραηλ και λαλησον τους λογους μου προς αυτους διοτι ου προς λαον βαθυχειλον και βαρυγλωσσον συ εξαποστελλη προς τον οικον του ισραηλ ουδε προς λαους πολλους αλλοφωνους η αλλογλωσσους ουδε στιβαρους τη γλωσση οντας ων ουκ ακουση τους λογους αυτων και ει προς τοιουτους εξαπεστειλα σε ουτοι αν εισηκουσαν σου ο δε οικος του ισραηλ ου μη θελησωσιν εισακουσαι σου διοτι ου βουλονται εισακουειν μου οτι πας ο οικος ισραηλ φιλονεικοι εισιν και σκληροκαρδιοι και ιδου δεδωκα το προσωπον σου δυνατον κατεναντι των προσωπων αυτων και το νεικος σου κατισχυσα κατεναντι του νεικους αυτων και εσται δια παντος κραταιοτερον πετρας μη φοβηθης απ αυτων μηδε πτοηθης απο προσωπου αυτων διοτι οικος παραπικραινων εστιν και ειπεν προς με υιε ανθρωπου παντας τους λογους ους λελαληχα μετα σου λαβε εις την καρδιαν σου και τοις ωσιν σου ακουε και βαδιζε εισελθε εις την αιχμαλωσιαν προς τους υιους του λαου σου και λαλησεις προς αυτους και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εαν αρα ακουσωσιν εαν αρα ενδωσιν και ανελαβεν με πνευμα και ηκουσα κατοπισθεν μου φωνην σεισμου μεγαλου ευλογημενη η δοξα κυριου εκ του τοπου αυτου και ειδον φωνην πτερυγων των ζων πτερουσσομενων ετερα προς την ετεραν και φωνη των τροχων εχομενη αυτων και φωνη του σεισμου και το πνευμα εξηρην με και ανελαβεν με και επορευθη εν ορμη του πνευματος μου και χειρ κυριου εγενετο επ εμε κραταια και εισηλθον εις την αιχμαλωσιαν μετεωρος και περιηλθον τους κατοικουντας επι του ποταμου του χοβαρ τους οντας εκει και εκαθισα εκει επτα ημερας αναστρεφομενος εν μεσω αυτων και εγενετο μετα τας επτα

ημερας λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου σκοπον δεδωκα σε τω οικω ισραηλ και ακουση εκ στοματος μου λογον και διαπειληση αυτοις παρ εμου εν τω λεγειν με τω ανομω θανατω θανατωθηση και ου διεστειλω αυτω ουδε ελαλησας του διαστειλαισθαι τω ανομω αποστρεψαι απο των οδων αυτου του ζησαι αυτον ο ανομος εκεινος τη αδικια αυτου αποθανειται και το αιμα αυτου εκ χειρος σου εκζητησω και συ εαν διαστειλη τω ανομω και μη αποστρεψη απο της ανομιαις αυτου και της οδου αυτου ο ανομος εκεινος εν τη αδικια αυτου αποθανειται και συ την ψυχην σου ρυση και εν τω αποστρεφειν δικαιον απο των δικαιοσυνων αυτου και ποιηση παραπτωμα και δωσω την βασανον εις προσωπον αυτου αυτος αποθανειται οτι ου διεστειλω αυτω και εν ταις αμαρτιας αυτου αποθανειται διοτι ου μη μνησθωσιν αι δικαιοσυναι αυτου ας εποιησεν και το αιμα αυτου εκ της χειρος σου εκζητησω συ δε εαν διαστειλη τω δικαιω του μη αμαρτειν και αυτος μη αμαρτη ο δικαιος ζωη ζησεται οτι διεστειλω αυτω και συ την σεαυτου ψυχην ρυση και εγενετο επ εμε χειρ κυριου και ειπεν προς με αναστηθι και εξελθε εις το πεδιον και εκει λαληθησεται προς σε και ανεστην και εξηλθον εις το πεδιον και ιδου εκει δοξα κυριου εισηκει καθως η ορασις και καθως η δοξα ην ειδον επι του ποταμου του χοβαρ και πιπτω επι προσωπον μου και ηλθεν επ εμε πνευμα και εστησεν με επι ποδας μου και ελαλησεν προς με και ειπεν μοι εισελθε και εγκλεισθητι εν μεσω του οικου σου και συ υιε ανθρωπου ιδου δεδονται επι σε δεσμοι και δησουσιν σε εν αυτοις και ου μη εξελθης εκ μεσου αυτων και την γλωσσαν σου συνδησω και αποκωφωθηση και ουκ εση αυτοις εις ανδρα ελεγχοντα διοτι οικος παραπικραινων εστιν και εν τω λαλειν με προς σε ανοιζω το στομα σου και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ο ακουων ακουετω και ο απειθων απειθειτω διοτι οικος παραπικραινων εστιν και συ υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω πλινθον και θησεις αυτην προ προσωπου σου και διαγραφεις επ αυτην πολιν την ιερουσαλημ και δωσεις επ αυτην περιοχην και οικοδομησεις επ αυτην προμαχωνας και περιβαλεις επ αυτην χαρακα και δωσεις επ αυτην παρεμβολας και ταξεις τας βελοστασεις κυκλω και συ λαβε σεαυτω τηγανον σιδηρουν και θησεις αυτο τοιχον σιδηρουν ανα μεσον σου και ανα μεσον της πολεως και ετοιμασεις το προσωπον σου επ αυτην και εσται εν συγκλεισμω και συγκλεισεις αυτην σημειον εστιν τουτο τοις υιοις ισραηλ και συ κοιμηθηση επι το πλευρον σου το αριστερον και θησεις τας αδικιας του οικου ισραηλ επ αυτου κατα αριθμον των ημερων πεντηκοντα και εκατον ας κοιμηθηση επ αυτου και λημψη τας αδικιας αυτων και εγω δεδωκα σοι τας δυο αδικιας αυτων εις αριθμον ημερων ενενηκοντα και εκατον ημερας και λημψη τας αδικιας του οικου ισραηλ και συντελεσεις ταυτα παντα και κοιμηθηση επι το πλευρον σου το δεξιον και λημψη τας αδικιας του οικου ιουδα τεσσαρακοντα ημερας ημεραν εις ενιαυτον τεθεικα σοι και εις τον συγκλεισμον ιερουσαλημ ετοιμασεις το προσωπον σου και τον βραχιονα σου στερεωσεις και προφητευσεις επ αυτην και εγω ιδου δεδωκα επι σε δεσμους και μη στραψης απο του πλευρου σου επι το πλευρον σου εως ου συντελεσθωσιν αι ημεραι του συγκλεισμου σου και συ λαβε σεαυτω πυρους και κριθας και κυαμον και φακον και κεγχρον και ολυραν και εμβαλεις αυτα εις αγγος εν οστρακινον και ποιησεις αυτα σαυτω εις αρτους και κατ αριθμον των ημερων ας συ

καθευδεις επι του πλευρου σου ενενηκοντα και εκατον ημερας φαγεσαι αυτα και το βρωμα σου ο φαγεσαι εν σταθμω εικοσι σικλους την ημεραν απο καιρου εως καιρου φαγεσαι αυτα και υδωρ εν μετρω πιεσαι το εκτον του ιν απο καιρου εως καιρου πιεσαι και εγκρυφιαν κριθινον φαγεσαι αυτα εν βολβιτοις κοπρου ανθρωπινης εγκρυφεις αυτα κατ οφθαλμους αυτων και ερεις ταδε λεγει κυριος ο θεος του ισραηλ ουτως φαγονται οι υιοι ισραηλ ακαθαρτα εν τοις εθνεσιν και ειπα μηδαμως κυριε θεε του ισραηλ ιδου η ψυχη μου ου μεμινται εν ακαθαρσια και θνησιμιαον και θηριαλωτον ου βεβρωκα απο γενεσεως μου εως του νυν ουδε εισεληλυθεν εις το στομα μου παν κρεας εωλον και ειπεν προς με ιδου δεδωκα σοι βολβιτα βων αντι των βολβιτων των ανθρωπινων και ποιησεις τους αρτους σου επ αυτων και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ιδου εγω συντριβω στηριγμα αρτου εν ιερουσαλημ και φαγονται αρτον εν σταθμω και εν ενδεια και υδωρ εν μετρω και εν αφανισμω πιονται οπως ενδεεις γενωνται αρτου και υδατος και αφανισθησεται ανθρωπος και αδελφος αυτου και τακησονται εν ταις αδικiais αυτων και συ υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω ρομφαιαν οξειαν υπερ ξυρον κουρεως κτηση αυτην σεαυτω και επαξεις αυτην επι την κεφαλην σου και επι τον πωγωνα σου και λημψη ζυγον σταθμιων και διαστησεις αυτους το τεταρτον εν πυρι ανακαυσεις εν μεση τη πολει κατα την πληρωσιν των ημερων του συγκλεισμου και λημψη το τεταρτον και κατακαυσεις αυτο εν μεσω αυτης και το τεταρτον κατακοψεις εν ρομφαια κυκλω αυτης και το τεταρτον διασκορπισεις τω πνευματι και μαχαιραν εκκενωσω οπισω αυτων και λημψη εκειθεν ολιγους εν αριθμω και συμπεριλημψη αυτους τη αναβολη σου και εκ τουτων λημψη ετι και ριψεις αυτους εις μεσον του πυρος και κατακαυσεις αυτους εν πυρι εξ αυτης εξελευσεται πυρ και ερεις παντι οικω ισραηλ ταδε λεγει κυριος αυτη η ιερουσαλημ εν μεσω των εθνων τεθεικα αυτην και τας κυκλω αυτης χωρας και ερεις τα δικαιωματα μου τη ανομω εκ των εθνων και τα νομιμα μου εκ των χωρων των κυκλω αυτης διοτι τα δικαιωματα μου απωσαντο και εν τοις νομιμοις μου ουκ επορευθησαν εν αυτοις δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθων η αφορμη υμων εκ των εθνων των κυκλω υμων και εν τοις νομιμοις μου ουκ επορευθητε και τα δικαιωματα μου ουκ εποιησατε αλλ ουδε κατα τα δικαιωματα των εθνων των κυκλω υμων ου πεποιηκατε δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε και ποιησω εν μεσω σου κριμα ενωπιον των εθνων και ποιησω εν σοι α ου πεποιηκα και α ου ποιησω ομοια αυτοις ετι κατα παντα τα βδελυγματα σου δια τουτο πατερες φαγονται τεκνα εν μεσω σου και τεκνα φαγονται πατερας και ποιησω εν σοι κριματα και διασκορπιω παντας τους καταλοιπους σου εις παντα ανεμον δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος ει μη ανθων τα αγια μου εμianas εν πασιν τοις βδελυγμασιν σου καγω απωσομαι σε ου φεισεται μου ο οφθαλμος καγω ουκ ελεησω το τεταρτον σου εν θανατω αναλωθησεται και το τεταρτον σου εν λιμω συντελεσθησεται εν μεσω σου και το τεταρτον σου εις παντα ανεμον σκορπιω αυτους και το τεταρτον σου εν ρομφαια πεσουνται κυκλω σου και μαχαιραν εκκενωσω οπισω αυτων και συντελεσθησεται ο θυμος μου και η οργη μου επ αυτους και επιγνωση διοτι εγω κυριος λελαληκα εν ζηλω μου εν τω συντελεσαι με την οργην μου επ αυτους και θησομαι σε εις ερημον και τας θυγατερας σου κυκλω σου ενωπιον παντος διο-

δευοντος και εση στενακτη και δηλαιστη εν τοις εθνεσιν τοις κυκλω σου εν τω ποιησαι με εν σοι κριματα εν εκδικησει θυμου μου εγω κυριος λελαληκα εν τω εξαποστειλαι με τας βολιδας μου του λιμου επ αυτους και εσονται εις εκλειψιν και συντριψω στηριγμα αρτου σου και εξαποστελω επι σε λιμον και ιθρια πονηρα και τιμωρησομαι σε και θανατος και αιμα διελευσονται επι σε και ρομφαιαν επαξω επι σε κυκλοθεν εγω κυριος λελαληκα και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τα ορη ισραηλ και προφητευσον επ αυτα και ερεις τα ορη ισραηλ ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαραγγιν και ταις ναπαις ιδου εγω επαγω εφ υμας ρομφαιαν και εξολεθρευθησεται τα υψηλα υμων και συντριβησονται τα θυσιαστηρια υμων και τα τεμενη υμων και καταβαλω τραυματιας υμων ενωπιον των ειδωλων υμων και διασκορπιω τα οστα υμων κυκλω των θυσιαστηριων υμων εν παση τη κατοικια υμων αι πολεις εξερημωθησονται και τα υψηλα αφανισθησεται οπως εξολεθρευθη τα θυσιαστηρια υμων και συντριβησονται τα ειδωλα υμων και εξαρθησεται τα τεμενη υμων και πεσονται τραυματιαι εν μεσω υμων και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος εν τω γενεσθαι εξ υμων ανασωζομενους εκ ρομφαιας εν τοις εθνεσιν και εν τω διασκορπισμω υμων εν ταις χωραις και μνησθησονται μου οι ανασωζομενοι εξ υμων εν τοις εθνεσιν ου ηχηλωτευθησαν εκει ομωμοκα τη καρδια αυτων τη εκπορνευουση απ εμου και τοις οφθαλμοις αυτων τοις πορνεουσιν οπισω των επιτηδευματων αυτων και κοψονται προσωπα αυτων εν πασι τοις βδελυγμασιν αυτων και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος λελαληκα ταδε λεγει κυριος κροτησον τη χειρι και ψοφησον τω ποδι και ειπον ευγε ευγε επι πασιν τοις βδελυγμασιν οικου ισραηλ εν ρομφαια και εν θανατω και εν λιμω πεσονται ο εγγυς εν ρομφαια πεσειται ο δε μακραν εν θανατω τελευτησει και ο περιεχομενος εν λιμω συντελεσθησεται και συντελεσω την οργην μου επ αυτους και γνωσεσθε διοτι εγω κυριος εν τω ειναι τους τραυματιας υμων εν μεσω των ειδωλων υμων κυκλω των θυσιαστηριων υμων επι παντα βουνον υψηλον και υποκατω δενδρου συσκειου ου εδωκαν εκει οσμην ευωδιας πασι τοις ειδωλοις αυτων και εκτενεν την χειρα μου επ αυτους και ιθισομαι την γην εις αφανισμον και εις ολεθρον απο της ερημου δεβλαθα εκ πασης της κατοικιας και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων και συ υιε ανθρωπου ειπον ταδε λεγει κυριος τη γη του ισραηλ περας ηκει το περας ηκει επι τας τεσσαρας πτερυγας της γης ηκει το περας επι σε τον κατοικουντα την γην ηκει ο καιρος ηγγικεν η ημερα ου μετα θορυβων ουδε μετα ωδινων νυν εγγυθεν εκχεω την οργην μου επι σε και συντελεσω τον θυμον μου εν σοι και κρινω σε εν ταις οδοις σου και δωσω επι σε παντα τα βδελυγματα σου ου φεισεται ο οφθαλμος μου ουδε μη ελεησω διοτι τας οδους σου επι σε δωσω και τα βδελυγματα σου εν μεσω σου εσονται και επιγνωση διοτι εγω ειμι κυριος ο τυπτων νυν το περας προς σε και αποστελω εγω επι σε και εκδικησω σε εν ταις οδοις σου και δωσω επι σε παντα τα βδελυγματα σου ου φεισεται ο οφθαλμος μου επι σε ουδε μη ελεησω διοτι την οδον σου επι σε δωσω και τα βδελυγματα σου εν μεσω σου εσται και επιγνωση διοτι εγω κυριος διοτι ταδε λεγει κυριος ιδου το περας ηκει ιδου ημερα κυριου ει και η ραβδος ηνιθηκεν η υβρις εξανεστηκεν και

συντριβει στηριγμα ανομου και ου μετα θορυβου ουδε μετα σπουδης ηκει ο καιρος ιδου η ημερα ο κτωμενος μη χαιρετω και ο πωλων μη θρηνηιτω διοτι ο κτωμενος προς τον πωλουντα ουκετι μη επιστρεψη και ανθρωπος εν οφθαλμω ζωης αυτου ου κρατησει σαλπισατε εν σαλπигγi και κρινατε τα συμπαντα ο πολεμος εν ρομφαia εξωθεν και ο λιμος και ο θανατος εσωθεν ο εν τω πεδιω εν ρομφαia τελευτησει τους δε εν τη πολει λιμος και θανατος συντελεσει και ανασωθησονται οι ανασωζομενοι εξ αυτων και εσονται επι των ορεων παντας αποκτενω εκαστον εν ταις αδικιαis αυτου πασαι χειρες εκλυθησονται και παντες μηροι μολυνθησονται υγρασια και περιζωσονται σακχους και καλυψει αυτους θαμβος και επι παν προσωπον ασχυνη επ αυτους και επι πασαν κεφαλην φολακρωμα το αργυριον αυτων ριφησεται εν ταις πλαταιαις και το χρυσιον αυτων υπεροφθησεται αι ψυχαι αυτων ου μη εμπλησθωσιν και αι κοιλιαi αυτων ου μη πληρωθωσιν διοτι βασανος των αδικιων αυτων εγενετο εκλεκτα κοσμου εις υπερηφανιαν ειθεντο αυτα και εικονας των βδελυγματων αυτων εποιησαν εξ αυτων ενεκεν τουτου δεδωκα αυτα αυτοis εις ακαθαρσιαν και παραδωσω αυτα εις χειρας αλλοτριων του διαρπασαι αυτα και τοis λοιμοis της γης εις σκυλα και βεβηλωσουσιν αυτα και αποστρεψω το προσωπον μου απ αυτων και μιανουσιν την επισκοπην μου και εισελευσονται εις αυτα αφυλακτως και βεβηλωσουσιν αυτα και ποιησουσι φυρμον διοτι η γη πληρης λαων και η πολις πληρης ανομιας και αποστρεψω το φρυαγμα της ισχυος αυτων και μιανηθησεται τα αγια αυτων εξιλασμος ηξει και ζητησει ειρηνην και ουκ εσται ουαι επι ουαι εσται και αγγελια επ αγγελιαν εσται και ζητηθησεται ορασις εκ προφητου και νομος απολειται εξ ιερεως και βουλη εκ πρεσβυτερων αρχων ενδυσεται αφανισμον και αι χειρες του λαου της γης παραλυθησονται κατα τας οδους αυτων ποιησω αυτοis και εν τοis κριμασιν αυτων εκδικησω αυτους και γνωσονται οτι εγω κυριος και εγενετο εν τω εκτω ετει εν τω πεμπτω μηνι πεμπτη του μηνος εγω εκαθημην εν τω οικω και οι πρεσβυτεροι ιουδα εκαθηντο ενωπιον μου και εγενετο επ εμε χειρ κυριου και ειδον και ιδου ομοιωμα ανδρος απο της οσφυος αυτου και εως κατω πυρ και απο της οσφυος αυτου υπερανω ως ορασις ηλεκτρου και εξετεινεν ομοιωμα χειρος και ανελαβεν με της κορυφης μου και ανελαβεν με πνευμα ανα μεσον της γης και ανα μεσον του ουρανου και ηγαγεν με εις ιερουσαλημ εν ορασει θεου επι τα προθυρα της πυλης της εσωτερας της βλεπουσης προς βορραν ου ην η στηλη του κτωμενου και ιδου εκει ην δοξα κυριου θεου ισραηλ κατα την ορασιν ην ειδον εν τω πεδιω και ειπεν προς με υιε ανθρωπου αναβλεψον τοis οφθαλμοis σου προς βορραν και ανεβλεψα τοis οφθαλμοis μου προς βορραν και ιδου απο βορρα επι την πυλην την προς ανατολας και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εωρακας τι ουτοι ποιουσιν ανομιας μεγαλας ποιουσιν ωδε του απεχσθαι απο των αγιων μου και ετι οφει ανομιας μειζονας και εισηγαγεν με επι τα προθυρα της αυλης και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ορυξον και ωρυξα και ιδου θυρα μια και ειπεν προς με εισελθε και ιδε τας ανομιας ας ουτοι ποιουσιν ωδε και εισηλθον και ειδον και ιδου ματαια βδελυγματα και παντα τα ειδωλα οικου ισραηλ διαγεγραμμενα επ αυτου κυκλω και εβδομηκοντα ανδρες εκ των πρεσβυτερων οικου ισραηλ και ιεζονιας ο του σαφαν εν μεσω αυτων ειστηκει προ προσωπου αυτων και εκαστος θυμιατηριον αυτου ειχεν

εν τη χειρι και η ατμις του θυμιαματος ανεβαινεν και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εωραχας α οι πρεσβυτεροι του οικου ισραηλ ποιουσιν εκαστος αυτων εν τω κοιτωνι τω κρυπτω αυτων διοτι ειπαν ουχ ορα ο κυριος εγκαταλειπειν κυριος την γην και ειπεν προς με ετι οφει ανομιας μειζονας ας ουτοι ποιουσιν και εισηγαγεν με επι τα προθυρα της πυλης οικου κυριου της βλεπουσης προς βορραν και ιδου εκει γυναικες καθημεναι θρηγνουςαι τον θαμμουζ και ειπεν προς με υιε ανθρωπου εωραχας και ετι οφει επιτηδευματα μειζονα τουτων και εισηγαγεν με εις την αυλην οικου κυριου την εσωτεραν και ιδου επι των προθυρων του ναου κυριου ανα μεσον των αιλαμ και ανα μεσον του θυσιαστηριου ως εικοσι ανδρες τα οπισθια αυτων προς τον ναον του κυριου και τα προσωπα αυτων απεναντι και ουτοι προσκυνουσιν τω ηλιω και ειπεν προς με εωραχας υιε ανθρωπου μη μικρα τω οικω ιουδα του ποιειν τας ανομιας ας πεποιηχασιν ωδε διοτι επλησαν την γην ανομιας και ιδου αυτοι ως μυκτηριζοντες και εγω ποιησω αυτοις μετα θυμου ου φεισεται ο οφθαλμος μου ουδε μη ελεησω και ανεκραγεν εις τα ωτα μου φωνη μεγαλη λεγων ηγγικεν η εκδικησις της πολεως και εκαστος ειχεν τα σκευη της εξολεθρευσεως εν χειρι αυτου και ιδου εξ ανδρες ηρχοντο απο της οδου της πυλης της υψηλης της βλεπουσης προς βορραν και εκαστου πελυξ εν τη χειρι αυτου και εις ανηρ εν μεσω αυτων ενδεδυκως ποδηρη και ζωνη σαπφειρου επι της οσφυος αυτου και εισηλθουσιν και εστησαν εχομενοι του θυσιαστηριου του χαλκου και δοξα θεου του ισραηλ ανεβη απο των χερουβιν η ουσα επ αυτων εις το αιθριον του οικου και εκαλεσεν τον ανδρα τον ενδεδυκοτα τον ποδηρη ος ειχεν επι της οσφυος αυτου την ζωνην και ειπεν προς αυτον διελθε μεσσην την ιερουσαλημ και δος το σημειον επι τα μετωπα των ανδρων των καταστεναζοντων και των κατωδυνωμενων επι πασαις ταις ανομιαις ταις γινομεναις εν μεσω αυτης και τουτοις ειπεν ακουοντος μου πορευεσθε οπισω αυτου εις την πολιν και κοπτετε και μη φειδεσθε τοις οφθαλμοις υμων και μη ελεησητε πρεσβυτερον και νεανισκον και παρθενον και νηπια και γυναικας αποκτεινατε εις εξαλειψιν επι δε παντας εφ ους εστιν το σημειον μη εγγισητε και απο των αγιων μου αρξασθε και ηρξαντο απο των ανδρων των πρεσβυτερων οι ησαν εσω εν τω οικω και ειπεν προς αυτους μιανατε τον οικον και πλησατε τας οδους νεκρων εκπορευομενοι και κοπτετε και εγενετο εν τω κοπτειν αυτους και πιπτω επι προσωπον μου και ανεβοησα και ειπα οιμμοι κυριε εξαλειφεις συ τους καταλοιπους του ισραηλ εν τω εκχεαι σε τον θυμον σου επι ιερουσαλημ και ειπεν προς με αδικια του οικου ισραηλ και ιουδα μεμεγαλυνται σφοδρα σφοδρα οτι επλησθη η γη λαων πολλων και η πολις επλησθη αδικιας και ακαθαρσιας οτι ειπαν εγκαταλειπειν κυριος την γην ουκ εφορα ο κυριος και ου φεισεται μου ο οφθαλμος ουδε μη ελεησω τας οδους αυτων εις κεφαλαις αυτων δεδωκα και ιδου ο ανηρ ο ενδεδυκως τον ποδηρη και εξωσμενος τη ζωνη την οσφυν αυτου και απεχρινατο λεγων πεποιηκα καθως ενετειλω μοι και ειδον και ιδου επανω του στερεωματος του υπερ κεφαλαις των χερουβιν ως λιθος σαπφειρου ομοιωμα θρονου επ αυτων και ειπεν προς τον ανδρα τον ενδεδυκοτα την στολην εισελθε εις το μεσον των τροχων των υποκατω των χερουβιν και πλησον τας δραχας σου ανθρακων πυρος εκ μεσου των χερουβιν και διασκορπισον επι την πολιν και εισηλθεν ενωπιον μου

και τα χερουβιν ειστηκει εκ δεξιων του οικου εν τω εισπορευεσθαι τον ανδρα και η νεφελη επλησεν την αυλην την εσωτεραν και απη-
ρεν η δοξα κυριου απο των χερουβιν εις το αιθριον του οικου και
επλησεν τον οικον η νεφελη και η αυλη επλησθη του φεγγους της
δοξης κυριου και φωνη των πτερυγων των χερουβιν ηκουετο εως της
αυλης της εξωτερας ως φωνη θεου σαδδαι λαλουντος και εγενετο
εν τω εντελλεσθαι αυτον τω ανδρι τω ενδεδυκοτι την στολην την
αγιαν λεγων λαβε πυρ εκ μεσου των τροχων εκ μεσου των χερου-
βιν και εισηλθεν και εστη εχομενος των τροχων και εξετεινεν την
χειρα αυτου εις μεσον του πυρος του οντος εν μεσω των χερουβιν
και ελαβεν και εδωκεν εις τας χειρας του ενδεδυκοτος την στολην
την αγιαν και ελαβεν και εξηλθεν και ειδον τα χερουβιν ομοιωμα
χειρων ανθρωπων υποκατωθεν των πτερυγων αυτων και ειδον και
ιδου τροχοι τεσσαρες ειστηκεισαν εχομενοι των χερουβιν τροχος εις
εχομενος χερουβ ενος και η οψις των τροχων ως οψις λιθου ανθρα-
κος και η οψις αυτων ομοιωμα εν τοις τεσσαρσιν ον τροπον οταν η
τροχος εν μεσω τροχου εν τω πορευεσθαι αυτα εις τα τεσσαρα μερη
αυτων επορευοντο ουκ επεστρεφον εν τω πορευεσθαι αυτα οτι εις ον
αν τοπον επεβλεψεν η αρχη η μια επορευοντο και ουκ επεστρεφον
εν τω πορευεσθαι αυτα και οι νωτοι αυτων και αι χειρες αυτων και
αι πτερυγες αυτων και οι τροχοι πληρεις οφθαλμων κυκλοθεν τοις
τεσσαρσιν τροχοις αυτων τοις δε τροχοις τουτοις επεκληθη γελγελ
ακουοντος μου και ηραν τα χερουβιν τουτο το ζων ο ειδον επι του
ποταμου του χοβαρ και εν τω πορευεσθαι τα χερουβιν επορευοντο οι
τροχοι και ουτοι εχομενοι αυτων και εν τω εξαιρειν τα χερουβιν τας
πτερυγας αυτων του μετεωριζεσθαι απο της γης ουκ επεστρεφον οι
τροχοι αυτων εν τω εσταναι αυτα ειστηκεισαν και εν τω μετεωριζε-
σθαι αυτα εμετεωριζοντο μετ αυτων διοτι πνευμα ζωης εν αυτοις ην
και εξηλθεν δοξα κυριου απο του οικου και επεβη επι τα χερουβιν
και ανελαβον τα χερουβιν τας πτερυγας αυτων και εμετεωρισθησαν
απο της γης ενωπιον εμου εν τω εξελθειν αυτα και οι τροχοι εχομε-
νοι αυτων και εστησαν επι τα προθυρα της πυλης οικου κυριου της
απεναντι και δοξα θεου ισραηλ ην επ αυτων υπερανω τουτο το ζων
εστιν ο ειδον υποκατω θεου ισραηλ επι του ποταμου του χοβαρ και
εγνων οτι χερουβιν εστιν τεσσαρα προσωπα τω ενι και οκτω πτερυ-
γες τω ενι και ομοιωμα χειρων ανθρωπου υποκατωθεν των πτερυγων
αυτων και ομοιωσις των προσωπων αυτων ταυτα τα προσωπα εστιν
α ειδον υποκατω της δοξης θεου ισραηλ επι του ποταμου του χοβαρ
και αυτα εκαστον κατα προσωπον αυτων επορευοντο και ανελαβεν με
πνευμα και ηγαγεν με επι την πυλην του οικου κυριου την κατεναντι
την βλεπουσαν κατα ανατολας και ιδου επι των προθυρων της πυλης
ως εικοσι και πεντε ανδρες και ειδον εν μεσω αυτων τον ιεζονιαν τον
του εξερ και φαλτιαν τον του βαναιου τους αφηγουμενους του λαου
και ειπεν κυριος προς με υιε ανθρωπου ουτοι οι ανδρες οι λογιζομε-
νοι ματαια και βουλευομενοι βουλην πονηραν εν τη πολει ταυτη οι
λεγοντες ουχι προσφατως ωκοδομηνται αι οικiai αυτη εστιν ο λεβης
ημεις δε τα κρεα δια τουτο προφητευσον επ αυτους προφητευσον υιε
ανθρωπου και επεσεν επ εμε πνευμα κυριου και ειπεν προς με λεγε
ταδε λεγει κυριος ουτως ειπατε οικος ισραηλ και τα διαβουλια του
πνευματος υμων εγω επισταμαι επληθυνατε νεκρους υμων εν τη πο-

λει ταυτη και ενεπλησαστε τας οδους αυτης τραυματιων δια τουτου ταδε λεγει κυριος τους νεκρους υμων ους επαταξατε εν μεσω αυτης ουτοι εισιν τα κρεα αυτη δε ο λεβης εστιν και υμας εξαξω εκ μεσου αυτης ρομφαιαν φοβεισθε και ρομφαιαν επαξω εφ υμας λεγει κυριος και εξαξω υμας εκ μεσου αυτης και παραδωσω υμας εις χειρας αλλοτριων και ποιησω εν υμιν κριματα εν ρομφαια πεσεισθε επι των οριων του ισραηλ κρινω υμας και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος αυτη υμιν ουκ εσται εις λεβητα και υμεις ου μη γενησθε εν μεσω αυτης εις κρεα επι των οριων του ισραηλ κρινω υμας και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος και εγενετο εν τω προφητευσειν με και φαλτιας ο του βαναιου απεθανεν και πιπτω επι προσωπον μου και ανεβοησα φωνη μεγαλη και ειπα οιμμοι οιμμοι κυριε εις συντελειαν συ ποιεις τους καταλοιπους του ισραηλ και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου οι αδελφοι σου και οι ανδρες της αιχμαλωσιας σου και πας ο οικος του ισραηλ συντετελεσται οις ειπαν αυτοις οι κατοικουντες ιερουσαλημ μακρην απεχετε απο του κυριου ημιν δεδοται η γη εις κληρονομiam δια τουτου ειπον ταδε λεγει κυριος οτι απωσομαι αυτοις εις τα εθνη και διασκορπιω αυτοις εις πασαν την γην και εσομαι αυτοις εις αγιασμα μικρον εν ταις χωραις ου αν εισελθωσιν εκει δια τουτου ειπον ταδε λεγει κυριος και εισδεξομαι αυτοις εκ των εθνων και συναξω αυτοις εκ των χωρων ου διεσπειρα αυτοις εν αυταις και δωσω αυτοις την γην του ισραηλ και εισελευσονται εκει και εξαρουσιν παντα τα βδελυγματα αυτης και πασας τας ανομιας αυτης εξ αυτης και δωσω αυτοις καρδιαν ετεραν και πνευμα καινον δωσω εν αυτοις και εκσπασω την καρδιαν την λιθινην εκ της σαρκος αυτων και δωσω αυτοις καρδιαν σαρκινην οπως εν τοις προσταγμασιν μου πορευωνται και τα δικαιωματα μου φυλασσωνται και ποιωσιν αυτα και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον και εις την καρδιαν των βδελυγματων αυτων και των ανομιων αυτων ως η καρδια αυτων επορευετο τας οδους αυτων εις κεφαλας αυτων δεδωκα λεγει κυριος και εξηραν τα χερουβim τας πτερυγας αυτων και οι τροχοι εχομενοι αυτων και η δοξα θεου ισραηλ επ αυτα υπερανω αυτων και ανεβη η δοξα κυριου εκ μεσης της πολεως και εστη επι του ορους ο ην απεναντι της πολεως και ανελαβεν με πνευμα και ηγαγεν με εις γην χαλδαιων εις την αιχμαλωσιαν εν ορασει εν πνευματι θεου και ανεβην απο της ορασεως ης ειδον και ελαλησα προς την αιχμαλωσιαν παντας τους λογους του κυριου ους εδειξεν μοι και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου εν μεσω των αδικιων αυτων συ κατοικεις οι εχουσιν οφθαλμους του βλεπειν και ου βλεπουσιν και ωτα εχουσιν του ακουειν και ουκ ακουουσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν και συ υιε ανθρωπου ποιησον σεαυτω σκευη αιχμαλωσιας ημερας ενωπιον αυτων και αιχμαλwτευθηση εκ του τοπου σου εις ετερον τοπον ενωπιον αυτων οπως ιδωσιν διοτι οικος παραπικραινων εστιν και εξοισεις τα σκευη σου ως σκευη αιχμαλωσιας ημερας κατ οφθαλμους αυτων και συ εξελευση εσπερας ως εκπορευεται αιχμαλωτος ενωπιον αυτων διορuxον σεαυτω εις τον τοιχον και διεξελευση δι αυτου ενωπιον αυτων επ ωμων αναλημφθηση και κεκρυμμενος εξελευση το προσωπον σου συγκαλυψεις και ου μη ιδης την γην διοτι τερας δεδωκα σε τω οικω ισραηλ και εποησα ουτως κατα παντα οσα ενετειλατο μοι και σκευη εξηνεγκα ως σκευη αιχμαλωσιας ημερας και εσπερας διωρυξα

εμαυτω τον τοιχον και κεκρυμμενος εξηλθον επ ωμων ανελημφθην ενωπιον αυτων και εγενετο λογος κυριου προς με το πρωι λεγων υιε ανθρωπου ουκ ειπαν προς σε ο οικος του ισραηλ οικος ο παραπικραινων τι συ ποιεις ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος κυριος ο αρχων και ο αφηγουμενος εν ιερουσαλημ και παντι οικω ισραηλ οι εισιν εν μεσω αυτων ειπον οτι εγω τερατα ποιω εν μεσω αυτης ον τροπον πεποιηκα ουτως εσται αυτοις εν μετοικεσια και εν αιχμαλωσια πορευσονται και ο αρχων εν μεσω αυτων επ ωμων αρθησεται και κεκρυμμενος εξελευσεται δια του τοιχου και διορυζει του εξελθειν αυτον δι αυτου το προσωπον αυτου συγκαλυφει οπως μη οραθη οφθαλμω και αυτος την γην ουκ οφεται και εκπετασω το δικτυον μου επ αυτον και συλλημφθησεται εν τη περιοχη μου και αξω αυτον εις βαβυλωνα εις γην χαλδαιων και αυτην ουκ οφεται και εχει τελευτησει και παντας τους κυκλω αυτου τους βοηθους αυτου και παντας τους αντιλαμβανομενους αυτου διασπερω εις παντα ανεμον και ρομφαιαν εκκενωσω οπισω αυτων και γνωσονται διوتي εγω κυριος εν τω διασκορπισαι με αυτους εν τοις εθνεσιν και διασπερω αυτους εν ταις χωραις και υπολειφομαι εξ αυτων ανδρας αριθμω εκ ρομφαιας και εκ λιμου και εκ θανατου οπως εκδιηγωνται πασας τας ανομιας αυτων εν τοις εθνεσιν ου εισηλθουσαν εκει και γνωσονται οτι εγω κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου τον αρτον σου μετ οδυνης φαγεσαι και το υδωρ σου μετα βασανου και θλιψεως πιεσαι και ερεις προς τον λαον της γης ταδε λεγει κυριος τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ επι της γης του ισραηλ τους αρτους αυτων μετ ενδειας φαγονται και το υδωρ αυτων μετα αφανισμου πιονται οπως αφανισθη η γη συν πληρωματι αυτης εν ασεβεια γαρ παντες οι κατοικουντες εν αυτη και αι πολεις αυτων αι κατοικουμεναι εξερημωθησονται και η γη εις αφανισμον εσται και επιγνωσεσθε διوتي εγω κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου τις υμιν η παραβολη αυτη επι της γης του ισραηλ λεγοντες μακραν αι ημεραι απολωλεν ορασις δια τουτο ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος αποστρεψω την παραβολην ταυτην και ουκετι μη ειπωσιν την παραβολην ταυτην οικος του ισραηλ οτι λαλησεις προς αυτους ηγγικασιν αι ημεραι και λογος πασης ορασεως οτι ουκ εσται ετι πασα ορασις ψευδης και μαντευομενος τα προς χαριν εν μεσω των υιων ισραηλ διوتي εγω κυριος λαλησω τους λογους μου λαλησω και ποιησω και ου μη μηκυνω ετι οτι εν ταις ημεραις υμων οικος ο παραπικραινων λαλησω λογον και ποιησω λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου ιδου οικος ισραηλ ο παραπικραινων λεγοντες λεγουσιν η ορασις ην ουτος ορα εις ημερας πολλας και εις καιρους μακρους ουτος προφητευει δια τουτο ειπον προς αυτους ταδε λεγει κυριος ου μη μηκυνωσιν ουκετι παντες οι λογοι μου ους αν λαλησω λαλησω και ποιησω λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου προφητευσον επι τους προφητας του ισραηλ και προφητευσεις και ερεις προς αυτους ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ουαι τοις προφητευουσιν απο καρδιας αυτων και το καθολου μη βλεπουσιν οι προφηται σου ισραηλ ως αλωπεκες εν ταις ερημοις ουκ εστησαν εν στερεωματι και συνηγαγον ποιμνια επι τον οικον του ισραηλ ουκ ανεστησαν οι λεγοντες εν ημερα κυριου βλεποντες ψευδη μαντευομενοι ματαια οι λεγοντες λεγει κυριος και κυριος ουκ απεσταλκεν

αυτους και ηρξαντο του αναστησαι λογον ουχ ορασιν ψευδη εωρακα-
τε και μαντειας ματαιας ειρηκατε δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος
ανθ'ων οι λογοι υμων ψευδεις και αι μαντειαι υμων ματαιαι δια τουτο
ιδου εγω εφ' υμας λεγει κυριος και εκτενω την χειρα μου επι τους
προφητας τους ορωντας ψευδη και τους αποφθεγγομενους ματαια εν
παιδεια του λαου μου ουκ εσονται ουδε εν γραφη οικου ισραηλ ου
γραφησονται και εις την γην του ισραηλ ουκ εισελευσονται και γνω-
σονται διοτι εγω κυριος ανθ'ων τον λαον μου επλανησαν λεγοντες
ειρηνην ειρηνην και ουκ ην ειρηνη και ουτος οικοδομει τοιχον και αυ-
τοι αλειφουσιν αυτον ει πεσειται ειπον προς τους αλειφοντας πεσειται
και εσται υετος κατακλυζων και δωσω λιθους πετροβολους εις τους
ενδεσμους αυτων και πεσουνται και πνευμα εξαιρον και ραγησεται
και ιδου πεπτωκεν ο τοιχος και ουκ ερουσιν προς υμας που εστιν η
αλοιφη υμων ην ηλειψατε δια τουτο ταδε λεγει κυριος και ρηξω πνοην
εξαιρουσαν μετα θυμου και υετος κατακλυζων εν οργη μου εσται και
τους λιθους τους πετροβολους εν θυμω επαξω εις συντελειαν και
κατασκαψω τον τοιχον ον ηλειψατε και πεσειται και θησω αυτον επι
την γην και αποκαλυφθησεται τα θεμελια αυτου και πεσειται και συ-
ντελεσθησεσθε μετ' ελεγχων και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος και
συντελεσω τον θυμον μου επι τον τοιχον και επι τους αλειφοντας
αυτον και πεσειται και ειπα προς υμας ουκ εστιν ο τοιχος ουδε οι
αλειφοντες αυτον προφηται του ισραηλ οι προφητευοντες επι ιερου-
σαλημ και οι ορωντες αυτη ειρηνην και ειρηνη ουκ εστιν λεγει κυριος
και συ υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τας θυγατερας
του λαου σου τας προφητευουσας απο καρδιας αυτων και προφητευ-
σον επ αυτας και ερεις ταδε λεγει κυριος ουαι ταις συρραπτουσαις
προσκεφαλαια επι παντα αγκωνα χειρος και ποιουσαις επιβολαια επι
πασαν κεφαλην πασης ηλικιας του διαστρεφειν ψυχας αι ψυχαι διε-
στραφησαν του λαου μου και ψυχας περιεποιουντο και εβεβηλουν
με προς τον λαον μου ενεκεν δρακος κριθων και ενεκεν κλασματων
αρτου του αποκτειναι ψυχας ας ουκ εδει αποθανειν και του περιποι-
ησασθαι ψυχας ας ουκ εδει ζησαι εν τω αποφθεγγεσθαι υμας λαω
εισακουοντι ματαια αποφθεγματα δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος
ιδου εγω επι τα προσκεφαλαια υμων εφ' α υμεις συστρεφετε εκει ψυ-
χας και διαρρηξω αυτα απο των βραχιωνων υμων και εξαποστελω
τας ψυχας ας υμεις εκστρεφετε τας ψυχας αυτων εις διασκορπισμον
και διαρρηξω τα επιβολαια υμων και ρυσομαι τον λαον μου εκ χειρος
υμων και ουκετι εσονται εν χερσιν υμων εις συστροphen και επιγνω-
σεσθε διοτι εγω κυριος ανθ'ων διεστρεφετε καρδιαν δικαιου αδικως
και εγω ου διεστρεφον αυτον και του κατισχυσαι χειρας ανομου το
καθολου μη αποστρεψαι απο της οδου αυτου της πονηρας και ζησαι
αυτον δια τουτο ψευδη ου μη ιδητε και μαντειας ου μη μαντευσησθε
ετι και ρυσομαι τον λαον μου εκ χειρος υμων και γνωσεσθε οτι εγω
κυριος και ηλθον προς με ανδρες εκ των πρεσβυτερων του ισραηλ
και εκαθισαν προ προσωπου μου και εγενετο λογος κυριου προς με
λεγων υιε ανθρωπου οι ανδρες ουτοι εθεντο τα διανοηματα αυτων
επι τας καρδιας αυτων και την κολασιν των αδικιων αυτων εθηκαν
προ προσωπου αυτων ει αποκρινομενος αποκριθω αυτοις δια τουτο
λαλησον αυτοις και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ανθρωπος
ανθρωπος εκ του οικου ισραηλ ος αν' ηη τα διανοηματα αυτου επι την

καρδιαν αυτου και την κολασιν της αδικιας αυτου ταξη προ προσωπου αυτου και ελθη προς τον προφητην εγω κυριος αποκριθησομαι αυτω εν οis ενεχεται η διανοια αυτου οπως πλαγιαση τον οικον του ισραηλ κατα τας καρδιας αυτων τας απηλλοτριωμενας απ εμου εν τοis ενθυμημασιν αυτων δια τουτο ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος κυριος επιστραφητε και αποστρεψατε απο των επιτηδευματων υμων και απο πασων των ασεβειων υμων και επιστρεψατε τα προσωπα υμων διοτι ανθρωπος ανθρωπος εκ του οικου ισραηλ και εκ των προσηλυτων των προσηλυτευοντων εν τω ισραηλ ος αν απαλλοτριωθη απ εμου και θηται τα ενθυμηματα αυτου επι την καρδιαν αυτου και την κολασιν της αδικιας αυτου ταξη προ προσωπου αυτου και ελθη προς τον προφητην του επερωτησαι αυτον εν εμοι εγω κυριος αποκριθησομαι αυτω εν ω ενεχεται εν αυτω και στηριω το προσωπον μου επι τον ανθρωπον εκεινον και θησομαι αυτον εις ερημον και εις αφανισμον και εξαρω αυτον εκ μεσου του λαου μου και επιγνωσεσθε οτι εγω κυριος και ο προφητης εαν πλανηθη και λαληση εγω κυριος πεπλανηκα τον προφητην εκεινον και εκτενω την χειρα μου επ αυτον και αφανιω αυτον εκ μεσου του λαου μου ισραηλ και λημψονται την αδικιαν αυτων κατα το αδίκημα του επερωτωντος και κατα το αδίκημα ομοιως τω προφητη εσται οπως μη πλαναται ετι ο οικος του ισραηλ απ εμου και ινα μη μαιωννται ετι εν πασιν τοis παραπτωμασιν αυτων και εσονται μοι εις λαον και εγω εσομαι αυτοις εις θεον λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου γη εαν αμαρτη μοι του παραπεσειν παραπτωμα και εκτενω την χειρα μου επ αυτην και συντριψω αυτης στηριγμα αρτου και εξαποστελω επ αυτην λιμον και εξαρω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνη και εαν ωσιν οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης νωε και δανιηλ και ιωβ αυτοι εν τη δικαιοσυνη αυτων σωθησονται λεγει κυριος εαν και θηρια πονηρα επαγω επι την γην και τιμωρησομαι αυτην και εσται εις αφανισμον και ουκ εσται ο διοδευων απο προσωπου των θηριων και οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης ωσι ζω εγω λεγει κυριος ει υιοι η θυγατερες σωθησονται αλλ η αυτοι μονοι σωθησονται η δε γη εσται εις ολεθρον η και ρομφαιαν εαν επαγω επι την γην εκεινην και ειπω ρομφαia διεληθατω δια της γης και εξαρω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος και οι τρεις ανδρες ουτοι εν μεσω αυτης ζω εγω λεγει κυριος ου μη ρυσωνται υιοι ουδε θυγατερας αυτοι μονοι σωθησονται η και θανατον επαποστειλω επι την γην εκεινην και εκχω τον θυμον μου επ αυτην εν αιματι του εξολεθρευσαι εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος και νωε και δανιηλ και ιωβ εν μεσω αυτης ζω εγω λεγει κυριος εαν υιοι η θυγατερες υπολειφθωσιν αυτοι εν τη δικαιοσυνη αυτων ρυσονται τας ψυχας αυτων ταδε λεγει κυριος εαν δε και τας τεσσαρας εκδικησεις μου τας πονηρας ρομφαιαν και λιμον και θηρια πονηρα και θανατον εξαποστειλω επι ιερουσαλημ του εξολεθρευσαι εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος και ιδου υπολεεμμενοι εν αυτη οι ανασεσωσμενοι αυτης οι εξαγουσιν εξ αυτης υιους και θυγατερας ιδου αυτοι εκπορευονται προς υμας και οψεσθε τας οδους αυτων και τα ενθυμηματα αυτων και μεταμεληθησεσθε επι τα κακα α επηγαγον επι ιερουσαλημ παντα τα κακα α επηγαγον επ αυτην και παρακαλεσουσιν υμας διοτι οψεσθε τας οδους αυτων και τα ενθυμηματα αυτων και επιγνωσεσθε διοτι ου ματην πεποιχηκα παντα οσα εποιησα εν αυτη λεγει κυριος και εγενετο

λογος κυριου προς με λεγων και συ υιε ανθρωπου τι αν γενοιτο το ξυλον της αμπελου εκ παντων των ξυλων των κληματων των οντων εν τοις ξυλοις του δρυμου ει λημψονται εξ αυτης ξυλον του ποιησαι εις εργασιαν ει λημψονται εξ αυτης πασσαλον του κρεμασαι επ αυτον παν σκευος παρεξ πυρι δεδοται εις αναλωσιν την κατ ενιαυτον καθαρσιν απ αυτης αναλίσκει το πυρ και εκλείπει εις τελος μη χρησιμον εσται εις εργασιαν ουδε ετι αυτου οντος ολοκληρου ουκ εσται εις εργασιαν μη οτι εαν και πυρ αυτο αναλωση εις τελος ει εσται ετι εις εργασιαν δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ον τροπον το ξυλον της αμπελου εν τοις ξυλοις του δρυμου ο δεδωκα αυτο τω πυρι εις αναλωσιν ουτως δεδωκα τους κατοικουντας ιερουσαλημ και δωσω το προσωπον μου επ αυτους εκ του πυρος εξελευσονται και πυρ αυτους καταφαγεται και επιγνωσονται οτι εγω κυριος εν τω στηρισαι με το προσωπον μου επ αυτους και δωσω την γην εις αφανισμον ανθ' ων παρεπεσον παραπτωματι λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου διαμαρτυραι τη ιερουσαλημ τας ανομιας αυτης και ερεις ταδε λεγει κυριος τη ιερουσαλημ η ριζα σου και η γενεσις σου εκ γης χαναν ο πατηρ σου αμορραιος και η μητηρ σου χετταια και η γενεσις σου εν η ημερα ετεχθης ουκ εδησαν τους μαστους σου και εν υδατι ουκ ελουσθης ουδε αλι ηλισθης και σπαργανοις ουκ εσπαργανωθης ουδε εφεισατο ο οφθαλμος μου επι σοι του ποιησαι σοι εν εκ παντων τουτων του παθειν τι επι σοι και απερριψης επι προσωπον του πεδιου τη σχολιοτητι της ψυχης σου εν η ημερα ετεχθης και διηλθον επι σε και ειδον σε πεφυρμενην εν τω αιματι σου και ειπα σοι εκ του αιματος σου ζωη πληθυνου καθως η ανατολη του αγρου δεδωκα σε και επληθυνθης και εμεγαλυνθης και εισηλθες εις πολεις πολεων οι μαστοι σου ανωρθωθησαν και η θριξ σου ανετειλεν συ δε ησθα γυμνη και ασχημονουσα και διηλθον δια σου και ειδον σε και ιδου καιρος σου καιρος καταλυοντων και διεπετασα τας πτερυγας μου επι σε και εκαλυψα την ασχημοσυνην σου και ωμοσα σοι και εισηλθον εν διαθηκη μετα σου λεγει κυριος και εγενου μοι και ελουσα σε εν υδατι και απεπλυνα το αιμα σου απο σου και εχρισα σε εν ελαιω και ενεδυσα σε ποικιλα και υπεδησα σε νακινθον και εζωσα σε βυσσω και περιεβαλον σε τριχαπτω και εκοσμησα σε κοσμω και περιεβηκα φελια περι τας χειρας σου και καθεμα περι τον τραχηλον σου και εδωκα ενωτιον περι τον μυκτηρα σου και τροχισκους επι τα ωτα σου και στεφανον καυχησης επι την κεφαλην σου και εκοσμηθης χρυσιω και αργυριω και τα περιβολαια σου βυσσινα και τριχαπτα και ποικιλα σεμιδαλιν και ελαιον και μελι εφαγες και εγενου καλη σφοδρα και εξηλθεν σου ονομα εν τοις εθνεσιν εν τω καλλει σου διοτι συντετελεσμενον ην εν ευπρεπεια εν τη ωραιοτητι η εταξα επι σε λεγει κυριος και επεποιθεις εν τω καλλει σου και επορνευσας επι τω ονοματι σου και εξεχεας την πορνειαν σου επι παντα παροδον ο ουκ εσται και ελαβες εκ των ιματιων σου και εποησας σεαυτη ειδωλα ραπτα και εξεπορνευσας επ αυτα και ου μη εισελθης ουδε μη γενηται και ελαβες τα σκευη της καυχησης σου εκ του χρυσιου μου και εκ του αργυριου μου εξ' ων εδωκα σοι και εποησας σεαυτη εικονας αρσενικας και εξεπορνευσας εν αυταις και ελαβες τον ιματισμον τον ποικιλον σου και περιεβαλες αυτα και το ελαιον μου και το θυμιαμα μου εθηκας προ προσωπου αυτων και τους αρτους μου ους εδωκα σοι

σεμιδαλιν και ελαιον και μελι εψωμισα σε και εθηκας αυτα προ προσωπου αυτων εις οσμην ευωδιας και εγενετο λεγει κυριος και ελαβες τους υιους σου και τας θυγατερας σου ας εγεννησας και εθυσας αυτα αυτοις εις αναλωσιν ως μικρα εξεπορνευσας και εσφαξας τα τεκνα σου και εδωκας αυτα εν τω αποτροπιαζεσθαι σε εν αυτοις τουτο παρα πασαν την πορνειαν σου και ουκ εμνησθης τας ημερας της νηπιότητος σου οτε ησθα γυμνη και ασχημονουσα και πεφυρμενη εν τω αιματι σου εξησας και εγενετο μετα πασας τας κακίας σου λεγει κυριος και ωκοδομησας σεαυτη οικημα πορνικον και εποιησας σεαυτη εκθειμα εν παση πλατεια και επ αρχης πασης οδου ωκοδομησας τα πορνεία σου και ελυμηνω το καλλος σου και διηγαγες τα σκελη σου παντι παροδω και επληθυνας την πορνειαν σου και εξεπορνευσας επι τους υιους αιγυπτου τους ομορουντας σοι τους μεγαλοσαρκους και πολλαχως εξεπορνευσας του παροργισαι με εαν δε εκτεινω την χειρα μου επι σε και εξαρω τα νομιμα σου και παραδωσω σε εις ψυχας μισουντων σε θυγατερας αλλοφυλων τας εκκλινουσας σε εκ της οδου σου ης ησεβησας και εξεπορνευσας επι τας θυγατερας ασοσυρ και ουδ ουτως ενεπλησθη και εξεπορνευσας και ουκ ενεπιπλω και επληθυνας τας διαθηκας σου προς γην χαλδαιων και ουδε εν τουτοις ενεπλησθητι διαθω την θυγατερα σου λεγει κυριος εν τω ποιησαι σε ταυτα παντα εργα γυναικος πορνής και εξεπορνευσας τρισσως εν ταις θυγατρασιν σου το πορνειον σου ωκοδομησας επι πασης αρχης οδου και την βασιν σου εποιησας εν παση πλατεια και εγενου ως πορνη συναγουςα μισθωματα η γυνη η μοιχωμενη ομοια σοι παρα του ανδρος αυτης λαμβανουσα μισθωματα πασι τοις εκπορνευσασιν αυτην προσεδιδου μισθωματα και συ δεδωκας μισθωματα πασι τοις ερασταις σου και εφορτιζες αυτους του ερχεσθαι προς σε κυκλοθεν εν τη πορνεία σου και εγενετο εν σοι διεστραμμενον παρα τας γυναικας εν τη πορνεία σου και μετα σου πεπορνευκασιν εν τω προσδιδοναι σε μισθωματα και σοι μισθωματα ουκ εδοθη και εγενετο εν σοι διεστραμμενα δια τουτο πορνη ακουε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ανθων εξεχεας τον χαλκον σου και αποκαλυφθησεται η αισχυνη σου εν τη πορνεία σου προς τους εραστας σου και εις παντα τα ενθυμηματα των ανομιων σου και εν τοις αιμασιν των τεκνων σου ων εδωκας αυτοις δια τουτο ιδου εγω επι σε συναγω παντας τους εραστας σου εν οις επεμιγης εν αυτοις και παντας ους ηγαπησας συν πασιν οις εμισεις και συναξω αυτους επι σε κυκλοθεν και αποκαλυψω τας κακίας σου προς αυτους και οψονται πασαν την αισχυνην σου και εκδικησω σε εκδικησει μοιχαλιδος και εκχεουσης αιμα και θησω σε εν αιματι θυμου και ζηλου και παραδωσω σε εις χειρας αυτων και κατασκαψουσιν το πορνειον σου και καθελουσιν την βασιν σου και εκδυσουσιν σε τον ιματισμον σου και λημψονται τα σκευη της καυχησης σου και αφησουσιν σε γυμνην και ασχημονουσαν και αξουσιν επι σε οχλους και λιθοβολησουσιν σε εν λιθοις και κατασφαξουσιν σε εν τοις ξιφεσιν αυτων και εμπρησουσιν τους οικους σου πυρι και ποιησουσιν εν σοι εκδικησεις ενωπιον γυναικων πολλων και αποστρεψω σε εκ της πορνείας σου και μισθωματα ου μη δως ουκετι και επαφησω τον θυμον μου επι σε και εξαρθησεται ο ζηλος μου εκ σου και αναπαυσομαι και ου μη μεριμνησω ουκετι ανθων ουκ εμνησθης την ημεραν της νηπιότητος σου και ελυπεις με εν πασι τουτοις και εγω ιδου τας οδους σου εις

κεφαλῇ σου δέδωκα λέγει κυριος και ουτως εποιησας την ασεβειαν ἐπὶ πασαις ταις ανομιαις σου ταυτα εστιν παντα οσα ειπαν κατα σου ἐν παραβολῇ λεγοντες καθως ἡ μητὴρ και ἡ θυγατὴρ θυγατὴρ τῆς μητρος σου συ εἰ ἡ ἀπωσαμενὴ τὸν ἀνδρα αὐτῆς και τὰ τέκνα αὐτῆς και ἀδελφὴ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν ἀπωσαμένων τοὺς ἀνδρας αὐτῶν και τὰ τέκνα αὐτῶν ἡ μητὴρ ὑμῶν χετταία και ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀμορραῖος ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα σαμαρεία αὐτὴ και αἱ θυγατερες αὐτῆς ἡ κατοικοῦσα ἐξ ευωνυμῶν σου και ἡ ἀδελφὴ σου ἡ νεωτέρα σου ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σου σοδομα και αἱ θυγατερες αὐτῆς και οὐδ' ὡς ἐν ταις ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορευθῆς οὐδε κατα τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποιησας παρὰ μικρὸν και ὑπερχεισάι αὐτὰς ἐν πασαις ταις ὁδοῖς σου ζῶ ἐγὼ λέγει κυριος εἰ πεποιήκεν σοδομα ἡ ἀδελφὴ σου αὐτὴ και αἱ θυγατερες αὐτῆς ὃν τρόπον ἐποιησας συ και αἱ θυγατερες σου πλην τοῦτο τὸ ἀνομήμα σοδομῶν τῆς ἀδελφῆς σου ὑπερηφανία ἐν πλησμονῇ ἄρτων και ἐν ευθηνίᾳ οἴνου ἐσπαταλῶν αὐτὴ και αἱ θυγατερες αὐτῆς τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτὴ και ταις θυγατρασὶν αὐτῆς και χεῖρα πτωχοῦ και πενήτου οὐκ ἀντελαμβάνοντο και ἐμεγαλυνχοῦν και ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον μου και ἐξήρα αὐτὰς καθὼς εἶδον και σαμαρεία κατα τὰς ἡμισεῖς τῶν ἁμαρτιῶν σου οὐκ ἠμάρτεν και ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σου ὑπὲρ αὐτὰς και ἐδικαιώσας τὰς ἀδελφὰς σου ἐν πασαις ταις ἀνομιαις σου αἱς ἐποιησας και συ κομισάι βασανὸν σου ἐν ἡ ἐφθείρας τὰς ἀδελφὰς σου ἐν ταις ἁμαρτιαῖς σου αἱς ἠνομήσας ὑπὲρ αὐτὰς και ἐδικαιώσας αὐτὰς ὑπὲρ σεαυτὴν και συ αἰσχυνῆθι και λάβε τὴν ἀτιμίαν σου ἐν τῷ δικαίῳ σε τὰς ἀδελφὰς σου και ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν τὴν ἀποστροφὴν σοδομῶν και τῶν θυγατερῶν αὐτῆς και ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν σαμαρείας και τῶν θυγατερῶν αὐτῆς και ἀποστρέψω τὴν ἀποστροφὴν σου ἐν μέσω αὐτῶν ὡπως κομιστὴ τὴν βασανὸν σου και ἀτιμωθῆσῃ ἐκ παντῶν ὧν ἐποιησας ἐν τῷ σε παροργίσαι με και ἡ ἀδελφὴ σου σοδομα και αἱ θυγατερες αὐτῆς ἀποκατασταθῇσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς και σαμαρεία και αἱ θυγατερες αὐτῆς ἀποκατασταθῇσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς και συ και αἱ θυγατερες σου ἀποκατασταθῆσεσθε καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε και εἰ μὴ ἦν σοδομα ἡ ἀδελφὴ σου εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ στοματὶ σου ἐν ταις ἡμέραις ὑπερηφανίας σου πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σου ὃν τρόπον νῦν ονειδὸς εἰ θυγατερῶν συρίας και παντῶν τῶν κυκλῶ αὐτῆς θυγατερῶν ἀλλοφυλῶν τῶν περιεχουσῶν σε κυκλῶ τὰς ἀσεβείας σου και τὰς ἀνομίας σου συ κεκομισάι αὐτὰς λέγει κυριος ταδε λέγει κυριος και ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποιησας ὡς ἠτιμώσας ταῦτα τοῦ παραβῆναι τὴν διαθήκην μου και μνησθῆσμαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σου ἐν ἡμέραις νηπιότητος σου και ἀναστήσω σοὶ διαθήκην αἰωνίον και μνησθήσῃ τὴν ὁδὸν σου και ἐξατιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφὰς σου τὰς πρεσβυτέρας σου σὺν ταις νεωτέραις σου και δώσω αὐτὰς σοὶ εἰς οἰκοδομὴν και οὐκ ἐκ διαθήκης σου και ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ σου και ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγὼ κυριος ὡπως μνησθῆς και αἰσχυνῆς και μὴ ἡ σοὶ ἐτι ἀνοιξάι τὸ στόμα σου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας σου ἐν τῷ ἐξίλασσεσθαι με σοὶ κατα παντὰ οσα ἐποιησας λέγει κυριος και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λεγὼν υἱὲ ἀνθρώπου διηγῆσαι διήγημα και εἰπον παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἰσραὴλ και εἶπες ταδε λέγει κυριος ὁ αἶτος ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτερυγὸς ὁ μακρὸς τῇ ἐκτάσει πλη-

ρης ονυχων ος εχει το ηγημα εισελθειν εις τον λιβανον και ελαβε τα επιλεκτα της κεδρου τα ακρα της απαλοτητος απεκνισεν και ηνεγκεν αυτα εις γην χαναν εις πολιν τετειχισμενην ειθετο αυτα και ελαβεν απο του σπερματος της γης και εδωκεν αυτο εις το πεδιον φυτον εφ υδατι πολλω επιβλεπομενον εταξεν αυτο και ανετειλεν και εγενετο εις αμπελον ασθενουσαν και μικραν τω μεγεθει του επιφαινεσθαι αυτην τα κληματα αυτης επ αυτην και αι ριζαι αυτης υποκατω αυτης ησαν και εγενετο εις αμπελον και εποησεν απωρυγας και εξετεινεν την αναδενδραδα αυτης και εγενετο αετος ετερος μεγας μεγαλοπτερυγος πολυς ονυξιν και ιδου η αμπελος αυτη περιπεπλεγμενη προς αυτον και αι ριζαι αυτης προς αυτον και τα κληματα αυτης εξαπεστειλεν αυτω του ποτισαι αυτην συν τω βωλω της φυτειας αυτης εις πεδιον καλον εφ υδατι πολλω αυτη πιαινεται του ποιειν βλαστους και φερειν καρπον του ειναι εις αμπελον μεγαλην δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ει κατευθυνει ουχι αι ριζαι της απαλοτητος αυτης και ο καρπος σαπησεται και ξηρανθησεται παντα τα προανατελλοντα αυτης και ουκ εν βραχιοιι μεγαλω ουδ εν λαω πολλω του εκσπασαι αυτην εκ ριζων αυτης και ιδου πιαινεται μη κατευθυνει ουχ αμα τω αφασθαι αυτης ανεμον τον καυσωνα ξηρανθησεται ξηρασια συν τω βωλω ανατολης αυτης ξηρανθησεται και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου ειπον δη προς τον οικον τον παραπικrainοντα ουκ επιστασθε τι ην ταυτα ειπον οταν ελθη βασιλευς βαβυλωνος επι ιερουσαλημ και λημψεται τον βασιλεα αυτης και τους αρχοντας αυτης και αξει αυτους προς εαυτον εις βαβυλωνα και λημψεται εκ του σπερματος της βασιλειας και διαθησεται προς αυτον διαθηκην και εισαξει αυτον εν αρα και τους ηγουμενους της γης λημψεται του γενεσθαι εις βασιλειαν ασθενη το καθολου μη επαιρεσθαι του φυλασσειν την διαθηκην αυτου και ιστανειν αυτην και αποστησεται απ αυτου του εξαποστελλειν αγγελους εαυτου εις αιγυπτον του δουναι αυτω ιππους και λαον πολυν ει κατευθυνει ει διασωθησεται ο ποιων εναντια και παραβαινων διαθηκην ει σωθησεται ζω εγω λεγει κυριος εαν μη εν ω τοπω ο βασιλευς ο βασιλευσας αυτον ος ητιμωσεν την αραν μου και ος παρεβη την διαθηκην μου μετ αυτου εν μεσω βαβυλωνος τελευτησει και ουκ εν δυναμει μεγαλη ουδ εν οχλω πολλω ποιησει προς αυτον φαραω πολεμον εν χαρακοβολια και εν οικοδομη βελοστασεων του εξαραι ψυχας και ητιμωσεν ορκωμοσιαν του παραβηναι διαθηκην και ιδου δεδωκεν την χειρα αυτου και παντα ταυτα εποησεν αυτω μη σωθησεται δια τουτο ειπον ταδε λεγει κυριος ζω εγω εαν μη την διαθηκην μου ην παρεβη και την ορκωμοσιαν μου ην ητιμωσεν και δωσω αυτα εις κεφαλην αυτου και εκπετασω επ αυτον το δικτυον μου και αλωσεται εν τη περιοχη αυτου εν παση παραταξει αυτου εν ρομφαια πεσουνται και τους καταλοιπους εις παντα ανεμον διασπερω και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος λελαληκα διοτι ταδε λεγει κυριος και λημφομαι εγω εκ των επιλεκτων της κεδρου εκ κορυφης καρδιας αυτων αποκνιω και καταφυτευσω εγω επ ορος υψηλον και κρεμασω αυτον εν ορει μετεωρω του ισραηλ και καταφυτευσω και εξοισει βλαστον και ποιησει καρπον και εσται εις κεδρον μεγαλην και αναπαυσεται υποκατω αυτου παν θηριον και παν πετεινον υπο την σκιαν αυτου αναπαυσεται τα κληματα αυτου αποκατασταθησεται και γνωσονται παντα τα ξυλα του πεδιου διοτι εγω κυριος ο ταπεινων ξυλον υψηλον και υψων ξυλον τα-

πεινον και ξηραιων ξυλον χλωρον και αναθαλλων ξυλον ξηρον εγω κυριος λελαληκα και ποιησω και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου τι υμιν η παραβολη αυτη εν τοις υιοις ισραηλ λεγοντες οι πατερες εφαγον ομφακα και οι οδοντες των τεκνων εγομφιασαν ζω εγω λεγει κυριος εαν γενηται ετι λεγομενη η παραβολη αυτη εν τω ισραηλ οτι πασαι αι ψυχαι εμαι εισιν ον τροπον η ψυχη του πατρος ουτως και η ψυχη του υιου εμαι εισιν η ψυχη η αμαρτανουσα αυτη αποθανειται ο δε ανθρωπος ος εσται δικαιος ο ποιων κριμα και δικαιοσυνην επι των ορεων ου φαγεται και τους οφθαλμους αυτου ου μη επαρη προς τα ενθυμηματα οικου ισραηλ και την γυναικα του πλησιον αυτου ου μη μιανη και προς γυναικα εν αφεδρω ουσαν ου προσεγγιει και ανθρωπον ου μη καταδυναστευση ενεχυρασμον οφειλοντος αποδωσει και αρπαγμα ουχ αρπαται τον αρτον αυτου τω πεινωντι δωσει και γυμνον περιβαλει και το αργυριον αυτου επι τοκω ου δωσει και πλεονασμον ου λημψεται και εξ αδικιας αποστρεψει την χειρα αυτου κριμα δικαιον ποιησει ανα μεσον ανδρος και ανα μεσον του πλησιον αυτου και τοις προσταγμασιν μου πεπορευται και τα δικαιωματα μου πεφυλαχται του ποιησαι αυτα δικαιος ουτος εστιν ζωη ζησεται λεγει κυριος και εαν γεννηση υιον λοιπον εκχεοντα αιμα και ποιουντα αμαρτηματα εν τη οδω του πατρος αυτου του δικαιου ουκ επορευθη αλλα και επι των ορεων εφαγεν και την γυναικα του πλησιον αυτου εμianεν και πτωχον και πενητα κατεδυναστευσεν και αρπαγμα ηρπασεν και ενεχυρασμον ουκ απεδωκεν και εις τα ειδωλα εθετο τους οφθαλμους αυτου ανομιαν πεποιηκεν μετα τοκου εδωκε και πλεονασμον ελαβεν ουτος ζωη ου ζησεται πασας τας ανομιαις ταυτας εποιησεν θανατω θανατωθησεται το αιμα αυτου επ αυτον εσται εαν δε γεννηση υιον και ιδη πασας τας αμαρτιας του πατρος αυτου ας εποιησεν και φοβηθη και μη ποιηση κατα ταυτας επι των ορεων ου βεβρωκεν και τους οφθαλμους αυτου ουκ εθετο εις τα ενθυμηματα οικου ισραηλ και την γυναικα του πλησιον αυτου ουκ εμianεν και ανθρωπον ου κατεδυναστευσεν και ενεχυρασμον ουκ ενεχυρασεν και αρπαγμα ουχ ηρπασεν τον αρτον αυτου τω πεινωντι εδωκεν και γυμνον περιεβαλεν και απ αδικιας απεστρεψε την χειρα αυτου τοκον ουδε πλεονασμον ουκ ελαβεν δικαιοσυνην εποιησεν και εν τοις προσταγμασιν μου επορευθη ου τελευτησει εν αδικiais πατρος αυτου ζωη ζησεται ο δε πατηρ αυτου εαν θλιψει θλιψη και αρπαση αρπαγμα εναντια εποιησεν εν μεσω του λαου μου και αποθανειται εν τη αδικια αυτου και ερειτε τι οτι ουκ ελαβεν την αδικιαν ο υιος του πατρος αυτου οτι ο υιος δικαιοσυνην και ελεος εποιησεν παντα τα νομιμα μου συνετηρησεν και εποιησεν αυτα ζωη ζησεται η δε ψυχη η αμαρτανουσα αποθανειται ο δε υιος ου λημψεται την αδικιαν του πατρος αυτου ουδε ο πατηρ λημψεται την αδικιαν του υιου αυτου δικαιοσυνη δικαιου επ αυτον εσται και ανομια ανομου επ αυτον εσται και ο ανομος εαν αποστρεψη εκ πασων των ανομιων αυτου ων εποιησεν και φυλαξεται πασας τας εντολας μου και ποιηση δικαιοσυνην και ελεος ζωη ζησεται ου μη αποθανη παντα τα παραπτωματα αυτου οσα εποιησεν ου μνησθησεται εν τη δικαιοσυνη αυτου η εποιησεν ζησεται μη θελησει θελησω τον θανατον του ανομου λεγει κυριος ως το αποστρεψαι αυτον εκ της οδου της πονηρας και ζην αυτον εν δε τω αποστρεψαι δικαιον εκ της δικαιοσυνης αυτου και ποιηση αδικιαν κατα πασας τας ανομιαις ας εποιησεν

ο ανομος πασαι αι δικαιοσυναι αυτου ας εποιησεν ου μη μνησθωσιν εν τω παραπτωματι αυτου ω παρεπεσεν και εν ταις αμαρτιας αυτου αις ημαρτεν εν αυταις αποθανειται και ειπατε ου κατευθυνει η οδος κυριου ακουσατε δη πας οικος ισραηλ μη η οδος μου ου κατευθυνει ουχι η οδος υμων ου κατευθυνει εν τω αποστρεψαι τον δικαιον εκ της δικαιοσυνης αυτου και ποιηση παραπτωμα και αποθανη εν τω παραπτωματι ω εποιησεν εν αυτω αποθανειται και εν τω αποστρεψαι ανομον απο της ανομιας αυτου ης εποιησεν και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην ουτος την ψυχην αυτου εφυλαξεν και απεστρεψεν εκ πασων των ασεβειων αυτου ων εποιησεν ζωη ζησεται ου μη αποθανη και λεγουσιν ο οικος του ισραηλ ου κατορθοι η οδος κυριου μη η οδος μου ου κατορθοι οικος ισραηλ ουχι η οδος υμων ου κατορθοι εκαστον κατα την οδον αυτου κρινω υμας οικος ισραηλ λεγει κυριος επιστραφητε και αποστρεψατε εκ πασων των ασεβειων υμων και ουκ εσονται υμιν εις κολασιν αδικιας απορριψατε απο εαυτων πασας τας ασεβειας υμων ας ησεβησατε εις εμε και ποιησατε εαυτοις καρδιαν καινην και πνευμα καινον και ινα τι αποθνησκατε οικος ισραηλ διοτι ου θελω τον θανατον του αποθνησκοντος λεγει κυριος και συ λαβε θρηνον επι τον αρχοντα του ισραηλ και ερεις τι η μητηρ σου σκυμνος εν μεσω λεοντων εγενηθη εν μεσω λεοντων επληθυνεν σκυμνους αυτης και απεπηδησεν εις των σκυμνων αυτης λεων εγενετο και εμαθεν του αρπαζειν αρπαγματα ανθρωπους εφαγεν και ηκουσαν κατ αυτου εθνη εν τη διαφθορα αυτων συνελημψθη και ηγαγον αυτον εν κημω εις γην αιγυπτου και ειδεν οτι απωσται απ αυτης και απωλετο η υποστασις αυτης και ελαβεν αλλον εκ των σκυμνων αυτης λεοντα εταξεν αυτον και ανεστρεφετο εν μεσω λεοντων λεων εγενετο και εμαθεν αρπαζειν αρπαγματα ανθρωπους εφαγεν και ενεμετο τω θρασει αυτου και τας πολεις αυτων εξηρημωσεν και ηφανισεν γην και το πληρωμα αυτης απο φωνης ωρυματος αυτου και εδωκαν επ αυτον εθνη εκ χωρων κυκλοθεν και εξεπετασαν επ αυτον δικτυα αυτων εν διαφθορα αυτων συνελημψθη και εθεντο αυτον εν κημω και εν γαλεαγρα ηλθεν προς βασιλεα βαβυλωνος και εισηγαγεν αυτον εις φυλακην οπως μη ακουσθη η φωνη αυτου επι τα ορη του ισραηλ η μητηρ σου ως αμπελος ως ανθος εν ροα εν υδατι πεφυτευμενη ο καρπος αυτης και ο βλαστος αυτης εγενετο εξ υδατος πολλου και εγενετο αυτη ραβδος ισχυος επι φυλην ηγουμενων και υψωθη τω μεγεθει αυτης εν μεσω στελεχων και ειδεν το μεγεθος αυτης εν πληθει κληματων αυτης και κατεκλασθη εν θυμω επι γην ερριφη και ανεμος ο καυσων εξηρανεν τα εκλεκτα αυτης εξεδικηθη και εξηρανθη η ραβδος ισχυος αυτης πυρ ανηλωσεν αυτην και νυν πεφυτευκαν αυτην εν τη ερημω εν γη ανυδρω και εξηλθεν πυρ εκ ραβδου εκλεκτων αυτης και κατεφαγεν αυτην και ουκ ην εν αυτη ραβδος ισχυος φυλη εις παραβολην θρηνου εστιν και εσται εις θρηνον και εγενετο εν τω ετει τω εβδομω εν τω πεμπτω μηνι δεκατη του μηνος ηλθον ανδρες εκ των πρεσβυτερων οικου ισραηλ επερωτησαι τον κυριον και εκαθισαν προ προσωπου μου και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου λαλησον προς τους πρεσβυτερους του ισραηλ και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ει επερωτησαι με υμεις ερχεσθε ζω εγω ει αποκριθησομαι υμιν λεγει κυριος ει εκδικησω αυτους εκδικησει υιε ανθρωπου τας ανομιας των πατερων αυτων διαμαρτυραι αυτοις και ερεις προς αυτους ταδε

λεγει κυριος αφ ης ημερας ηρετισα τον οικον ισραηλ και εγνωρισθην τω σπερματι οικου ιακωβ και εγνωσθην αυτοις εν γη αιγυπτου και αντελαβομην τη χειρι μου αυτων λεγων εγω κυριος ο θεος υμων εν εκεινη τη ημερα αντελαβομην τη χειρι μου αυτων του εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου εις την γην ην ητοιμασα αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι κηριον εστιν παρα πασαν την γην και ειπα προς αυτους εκαστος τα βδελυγματα των οφθαλμων αυτου απορριψατω και εν τοις επιτηδευμασιν αιγυπτου μη μιαινεσθε εγω κυριος ο θεος υμων και απεστησαν απ εμου και ουκ ηθελησαν εισαχουσαι μου τα βδελυγματα των οφθαλμων αυτων ουκ απερριψαν και τα επιτηδευματα αιγυπτου ουκ εγκατελιπον και ειπα του εκχεαι τον θυμον μου επ αυτους του συντελεσαι την οργην μου εν αυτοις εν μεσω γης αιγυπτου και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων αυτοι εισιν εν μεσω αυτων εν οις εγνωσθην προς αυτους ενωπιον αυτων του εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου και εξηγαγον αυτους εκ γης αιγυπτου και ηγαγον αυτους εις την ερημον και εδωκα αυτοις τα προσταγματα μου και τα δικαιωματα μου εγνωρισα αυτοις οσα ποιησει αυτα ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εδωκα αυτοις του ειναι εις σημειον ανα μεσον εμου και ανα μεσον αυτων του γνωναι αυτους διοτι εγω κυριος ο αγιαζων αυτους και ειπα προς τον οικον του ισραηλ εν τη ερημω εν τοις προσταγμασιν μου πορευεσθε και ουκ επορευθησαν και τα δικαιωματα μου απωσαντο α ποιησει αυτα ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλωσαν σφοδρα και ειπα του εκχεαι τον θυμον μου επ αυτους εν τη ερημω του εξαναλωσαι αυτους και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων εξηγαγον αυτους κατ οφθαλμους αυτων και εγω εξηρα την χειρα μου επ αυτους εν τη ερημω το παραπαν του μη εισαγαγειν αυτους εις την γην ην εδωκα αυτοις γην ρεουσαν γαλα και μελι κηριον εστιν παρα πασαν την γην ανθ ων τα δικαιωματα μου απωσαντο και εν τοις προσταγμασιν μου ουκ επορευθησαν εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλουν και οπισω των ενθυμηματων των καρδιων αυτων επορευοντο και εφεισατο ο οφθαλμος μου επ αυτους του εξαλειψαι αυτους και ουκ εποιησα αυτοις εις συντελειαν εν τη ερημω και ειπα προς τα τεκνα αυτων εν τη ερημω εν τοις νομιμοις των πατερων υμων μη πορευεσθε και τα δικαιωματα αυτων μη φυλασσεσθε και εν τοις επιτηδευμασιν αυτων μη συναναμισγεσθε και μη μιαινεσθε εγω κυριος ο θεος υμων εν τοις προσταγμασιν μου πορευεσθε και τα δικαιωματα μου φυλασσεσθε και ποιειτε αυτα και τα σαββατα μου αγιαζετε και εστω εις σημειον ανα μεσον εμου και υμων του γινωσκειν διοτι εγω κυριος ο θεος υμων και παρεπικραναν με και τα τεκνα αυτων εν τοις προσταγμασιν μου ουκ επορευθησαν και τα δικαιωματα μου ουκ εφυλαξαντο του ποιειν αυτα α ποιησει ανθρωπος και ζησεται εν αυτοις και τα σαββατα μου εβεβηλουν και ειπα του εκχεαι τον θυμον μου επ αυτους εν τη ερημω του συντελεσαι την οργην μου επ αυτους και εποιησα οπως το ονομα μου το παραπαν μη βεβηλωθη ενωπιον των εθνων ων εξηγαγον αυτους κατ οφθαλμους αυτων και εξηρα την χειρα μου επ αυτους εν τη ερημω του διασκορπισαι αυτους εν τοις εθνεσιν και διασπειραι αυτους εν ταις χωραις ανθ ων τα δικαιωματα μου ουκ εποιησαν και τα προσταγματα μου απωσαντο και τα σαββατα μου εβεβηλουν και

οπισω των ενθυμηματων των πατερων αυτων ησαν οι οφθαλμοι αυτων και εγω εδωκα αυτοις προσταγματα ου καλα και δικαιωματα εν οις ου ζησονται εν αυτοις και μιανω αυτους εν τοις δομασιν αυτων εν τω διαπορευεσθαι με παν διανοιγον μητρην οπως αφανισω αυτους δια τουτο λαλησον προς τον οικον του ισραηλ υιε ανθρωπου και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος εως τουτου παρωργισαν με οι παteres υμων εν τοις παραπτωμασιν αυτων εν οις παρεπεσον εις εμε και εισηγαγον αυτους εις την γην ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτοις και ειδον παν βουνον υψηλον και παν ξυλον κατασχιον και εθυσαν εκει τοις θεοις αυτων και εταξαν εκει οσμην ευωδιας και εσπεισαν εκει σπονδας αυτων και ειπον προς αυτους τι εστιν αβαμα οτι υμεις εισπορευεσθε εκει και επεκαλεσαν το ονομα αυτου αβαμα εως της σημερον ημερας δια τουτο ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ει εν ταις ανομιαις των πατερων υμων υμεις μιαινεσθε και οπισω των βδελυγματων αυτων υμεις εκπορνευετε και εν ταις απαρχαϊς των δοματων υμων εν τοις αφορισμοις υμεις μιαινεσθε εν πασιν τοις ενθυμημασιν υμων εως της σημερον ημερας και εγω αποκριθω υμιν οικος του ισραηλ ζω εγω λεγει κυριος ει αποκριθησομαι υμιν και ει αναβησεται επι το πνευμα υμων τουτο και ουκ εσται ον τροπον υμεις λεγετε εσομεθα ως τα εθνη και ως αι φυλαι της γης του λατρευειν ξυλοις και λιθοις δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν θυμω κεχυμενω βασιλευσω εφ υμας και εξαξω υμας εκ των λαων και εισδεξομαι υμας εκ των χωρων ου διεσχορπισθητε εν αυταις εν χειρι κραταια και εν βραχιονι υψηλω και εν θυμω κεχυμενω και αξω υμας εις την ερημον των λαων και διακριθησομαι προς υμας εκει προσωπον κατα προσωπον ον τροπον διεκριθην προς τους πατερας υμων εν τη ερημω γης αιγυπτου ουτως κρινω υμας λεγει κυριος και διαξω υμας υπο την ραβδον μου και εισαξω υμας εν αριθμω και εκλεξω εξ υμων τους ασεβεις και τους αφεστηχотας διοτι εκ της παροικεσιας αυτων εξαξω αυτους και εις την γην του ισραηλ ουκ εισελευσονται και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος και υμεις οικος ισραηλ ταδε λεγει κυριος κυριος εκαστος τα επιτηδευματα αυτου εξαρατε και μετα ταυτα ει μη υμεις εισακουετε μου και το ονομα μου το αγιον ου βεβηλωσετε ουκετι εν τοις δωροις υμων και εν τοις επιτηδευμασιν υμων διοτι επι του ορους του αγιου μου επ ορους υψηλου λεγει κυριος κυριος εκει δουλευσουσιν μοι πας οικος ισραηλ εις τελος και εκει προσδεξομαι και εκει επισκεψομαι τας απαρχας υμων και τας απαρχας των αφορισμων υμων εν πασιν τοις αγιασμασιν υμων εν οσμη ευωδιας προσδεξομαι υμας εν τω εξαγαγειν με υμας εκ των λαων και εισδεχεσθαι υμας εκ των χωρων εν αις διεσχορπισθητε εν αυταις και αγιασθησομαι εν υμιν κατ οφθαλμους των λαων και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος εν τω εισαγαγειν με υμας εις την γην του ισραηλ εις την γην εις ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτην τοις πατρασιν υμων και μνησθησεσθε εκει τας οδους υμων και τα επιτηδευματα υμων εν οις εμιαινεσθε εν αυτοις και κοψεσθε τα προσωπα υμων εν πασαις ταις κακιαις υμων και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος εν τω ποιησαι με ουτως υμιν οπως το ονομα μου μη βεβηλωθη κατα τας οδους υμων τας κακας και κατα τα επιτηδευματα υμων τα διεφθαρμενα λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι θαιμαν και

επιβλεψον επι δαρωμ και προφητευσον επι δρυμον ηγουμενον ναγεβ και ερεις τω δρυμω ναγεβ ακουε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω αναπτω εν σοι πυρ και καταφαγεται εν σοι παν ξυλον χλωρον και παν ξυλον ξηρον ου σβεσθησεται η φλοξ η εξαφθιεσα και κατακαυθησεται εν αυτη παν προσωπον απο απηλιωτου εως βορρα και επιγνωσονται πασα σαρξ οτι εγω κυριος εξεκαυσα αυτο και ου σβεσθησεται και ειπα μηδαμως κυριε κυριε αυτοι λεγουσιν προς με ουχι παραβολη εστιν λεγομενη αυτη και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων δια τουτο προφητευσον υιε ανθρωπου και στηρισον το προσωπον σου επι ιερουσαλημ και επιβλεψον επι τα αγια αυτων και προφητευσεις επι την γην του ισραηλ και ερεις προς την γην του ισραηλ ιδου εγω προς σε και εκσπασω το εγχειριδιον μου εκ του κολου αυτου και εξολεθρευσω εκ σου αδικον και ανομον ανθ ων εξολεθρευσω εκ σου αδικον και ανομον ουτως εξελευσεται το εγχειριδιον μου εκ του κολου αυτου επι πασαν σαρκα απο απηλιωτου εως βορρα και επιγνωσεται πασα σαρξ διοτι εγω κυριος εξεσπασα το εγχειριδιον μου εκ του κολου αυτου και ουκ αποστρεψει ουκετι και συ υιε ανθρωπου καταστεναζον εν συντριβη οσφυος σου και εν οδυναις στεναξεις κατ οφθαλμους αυτων και εσται εαν ειπωσιν προς σε ενεκα τινος συ στεναξεις και ερεις επι τη αγγελια διοτι ερχεται και θραυσθησεται πασα καρδια και πασαι χειρες παραλυθησονται και εκψυξει πασα σαρξ και παν πνευμα και παντες μηροι μολυνθησονται υγρασια ιδου ερχεται και εσται λεγει κυριος κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου προφητευσον και ερεις ταδε λεγει κυριος ειπον ρομφαια ρομφαια οξυνου και θυμωθητι οπως σφαξης σφαγια οξυνου οπως γενη εις στιλβωσιν ετοιμη εις παραλυσιν σφαζε εξουδενει απωθου παν ξυλον και εδωκεν αυτην ετοιμην του κρατειν χειρα αυτου εξηκονηθη ρομφαια εστιν ετοιμη του δουναι αυτην εις χειρα αποκεντουντος ανακραγε και ολολυζον υιε ανθρωπου οτι αυτη εγενετο εν τω λαω μου αυτη εν πασιν τοις αφηγουμενοις του ισραηλ παροικησουσιν επι ρομφαια εγενετο εν τω λαω μου δια τουτο κροτησον επι την χειρα σου οτι δεδικαιωται και τι ει και φυλη απωσθη ουκ εσται λεγει κυριος κυριος και συ υιε ανθρωπου προφητευσον και κροτησον χειρα επι χειρα και διπλασιασον ρομφαιαν η τριτη ρομφαια τραυματιων εστιν ρομφαια τραυματιων η μεγαλη και εκστησει αυτους οπως θραυσθη η καρδια και πληθυνθωσιν οι ασθενουντες επι πασαν πυλην αυτων παραδεδονται εις σφαγια ρομφαιας ευ γεγονεν εις σφαγην ευ γεγονεν εις στιλβωσιν διαπορευου οξυνου εκ δεξιων και εξ ευωνυμων ου αν το προσωπον σου εξεγειρηται και εγω δε κροτησω χειρα μου προς χειρα μου και εναφησω τον θυμον μου εγω κυριος λελαληκα και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων και συ υιε ανθρωπου διαταξον σεαυτω δυο οδους του εισελθειν ρομφαιαν βασιλεως βαβυλωνος εκ χωρας μιας εξελευσονται αι δυο και χειρ εν αρχη οδου πολεως επ αρχης οδου διαταξεις του εισελθειν ρομφαιαν επι ραββαν υιων αμμων και επι την ιουδαιαν και επι ιερουσαλημ εν μεσω αυτης διοτι στησεται βασιλευς βαβυλωνος επι την αρχαιαν οδον επ αρχης των δυο οδων του μαντευσασθαι μαντειαν του αναβρασαι ραβδον και επερωτησαι εν τοις γλυπτοις και ηπατοσκοπησασθαι εκ δεξιων αυτου εγενετο το μαντειον επι ιερουσαλημ του βαλειν χαρακα του διανοιζαι στομα εν βοη υψωσαι φωνην μετα κραυγης του βαλειν χαρακα επι τας

πυλας αυτής και βαλαιν χώμα και οικοδομησαι βελοστασεις και αυτος αυτοις ως μαντευομενος μαντειαν ενωπιον αυτων και αυτος αναμνησκων αδικιας αυτου μνησθηναι δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ' ων ανεμνησατε τας αδικιας υμων εν τω αποκαλυφθηναι τας ασεβειας υμων του οραθηναι αμαρτιας υμων εν πασαις ταις ασεβειαις υμων και εν τοις επιτηδευμασιν υμων ανθ' ων ανεμνησατε εν τουτοις αλωσεσθε και συ βεβηλε ανομε αφηγουμενε του ισραηλ ου ηκει η ημερα εν καιρω αδικιας περας ταδε λεγει κυριος αφειλου την κιθαριν και επειθου τον στεφανον αυτη ου τοιαυτη εσται εταπεινωσας το υψηλον και το ταπεινον υψωσας αδικιαν αδικιαν ιησομαι αυτην ουδ' αυτη τοιαυτη εσται εως ου ελθη ω καθηκει και παραδωσω αυτω και συ υιε ανθρωπου προφητευσον και ερεις ταδε λεγει κυριος προς τους υιους αμμων και προς τον ονειδισμον αυτων και ερεις ρομφαια ρομφαια εσπασμενη εις σφαγια και εσπασμενη εις συντελειαν εγειρου οπως στιλβης εν τη ορασει σου τη ματαια και εν τω μαντευεσθαι σε ψευδη του παραδουναδι σε επι τραχηλους τραυματιων ανομων ων ηκει η ημερα εν καιρω αδικιας περας αποστρεψε μη καταλυσης εν τω τοπω τουτω ω γεγεννησαι εν τη γη τη ιδια σου κρινω σε και εκχεω επι σε οργην μου εν πυρι οργης μου εμψυσησω επι σε και παραδωσω σε εις χειρας ανδρων βαρβαρων τεκταινοντων διαφθοραν εν πυρι εση καταβρωμα το αιμα σου εσται εν μεσω της γης σου ου μη γενηται σου μνεια διοτι εγω κυριος λελαληχα και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων και συ υιε ανθρωπου ει κρινεις την πολιν των αιματων και παραδειξον αυτη πασας τας ανομιας αυτης και ερεις ταδε λεγει κυριος κυριος ω πολις εκχεουσα αιματα εν μεσω αυτης του ελθειν καιρον αυτης και ποιουσα ενθυμηματα καθ' αυτης του μιναινει αυτην εν τοις αιμασιν αυτων οις εξεχεας παραπεπτωκας και εν τοις ενθυμημασιν σου οις εποιεις εμεινιου και ηγγισας τας ημερας σου και ηγαγες καιρον ετων σου δια τουτο δεδωκα σε εις ονειδος τοις εθνεσιν και εις εμπαιγμον πασαις ταις χωραις ταις εγγιζουσαις προς σε και ταις μακραν απεχουσαις απο σου και εμπαιξονται εν σοι ακαθαρτος η ονομαστη και πολλη εν ταις ανομιας ιδου οι αφηγουμενοι οικου ισραηλ εκαστος προς τους συγγενεις αυτου συνανεψυροντο εν σοι οπως εκχεωσιν αιμα πατερα και μητερα εκακολογουν εν σοι και προς τον προσηλυτον ανεστρεφοντο εν αδικιας εν σοι ορφανον και χηραν κατεδυναστευον εν σοι και τα αγια μου εξουθενουν και τα σαββατα μου εβεβηλουν εν σοι ανδρες λησται εν σοι οπως εκχεωσιν εν σοι αιμα και επι των ορειων ησθιοσαν εν σοι ανοσια εποιουν εν μεσω σου αισχυνην πατρος απεκαλυψαν εν σοι και εν ακαθαρσαις αποκαθημενην εταπεινουν εν σοι εκαστος την γυναικα του πλησιον αυτου ηνομουσαν και εκαστος την νυμφην αυτου εμιναιεν εν ασεβεια και εκαστος την αδελφην αυτου θυγατερα του πατρος αυτου εταπεινουν εν σοι δωρα ελαμβανοσαν εν σοι οπως εκχεωσιν αιμα τοκον και πλεονασμον ελαμβανοσαν εν σοι και συνετελεσω συντελειαν καχιας σου την εν καταδυναστεια εμου δε επελαθου λεγει κυριος εαν δε παταξω χειρα μου προς χειρα μου εφ' οις συνετελεσαι οις εποησας και επι τοις αιμασιν σου τοις γεγεννημενοις εν μεσω σου ει υποστησεται η καρδια σου ει κρατησουσιν αι χειρες σου εν ταις ημεραις αις εγω ποιω εν σοι εγω κυριος λελαληχα και ποιησω και διασκορπιω σε εν τοις εθνεσιν και διασπερω σε εν ταις χωραις και εκλειψει η ακαθαρσια σου εκ σου και κατακληρονομησω εν σοι κατ

οφθαλμούς των εθνών και γνώσεσθε διότι εγώ κυριός και εγένετο λόγος κυρίου προς με λέγων υιέ ανθρώπου ίδου γεγονάσι μοι ο οίκος ισραήλ αναμειγμένοι πάντες χαλκώ και σιδηρώ και κασσίτερῳ και μολιβδῳ ἐν μέσῳ ἀργυρίου ἀναμειγμένος ἐστίν δια τοῦτο εἶπον τὰδε λέγει κυριός ἀνθ' ὧν ἐγενεσθὲ πάντες εἰς συγκράσιν μιᾶν δια τοῦτο ἐγὼ εἰσδεχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον ἱερουσαλὴμ καθὼς εἰσδεχεται ἀργυρὸς και χαλκὸς και σιδηρὸς και κασσίτερος και μολιβδὸς εἰς μέσον καμίνου τοῦ ἐκφύσῃαι εἰς αὐτὸ πῦρ τοῦ χωνευθῆναι οὕτως εἰσδεχομαι ὑμᾶς ἐν ὀργῇ μου και συναζῶ και χωνεύσω ὑμᾶς και ἐκφύσῃσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου και χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς ὃν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου οὕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς και ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγώ κυριός ἐξερχεα τὸν θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς και ἐγένετο λόγος κυρίου προς με λέγων υιέ ἀνθρώπου εἶπον αὕτη σύ εἰ γῆ ἡ οὐ βρεχομένη οὐδὲ ὑετός ἐγένετο ἐπὶ σέ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς ἧς οἱ ἀφηγούμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λεόντες ὠρυόμενοι ἀρπάζοντες ἀρπαγματα ψυχᾶς κατεσθιόντες ἐν δυνάμει τιμὰς λαμβάνοντες ἐν ἀδικίᾳ και αἰσχρίᾳ σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σου και οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου και ἐβεβήλουν τὰ ἁγία μου ἀνα μέσον ἁγίου και βεβήλου οὐ διεστέλλον και ἀνα μέσον ἀκαθάρτου και τοῦ καθάρου οὐ διεστέλλον και ἀπο τῶν σαββάτων μου παρεκαλύπτον τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν και ἐβεβήλουμην ἐν μέσῳ αὐτῶν οἱ ἀρχόντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπαγματα τοῦ ἐκχεαί αιμα ὡπὼς πλεονεξία πλεονεκτῶσιν και οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλειφόντες αὐτοὺς πέσουνται ὀρώντες ματαίᾳ μαντευόμενοι ψευδῇ λέγοντες τὰδε λέγει κυριός και κυριός οὐ λήλαλῃκεν λαὸν τῆς γῆς ἐκπιάζοντες ἀδικία και διαρπάζοντες ἀρπαγματα πτωχὸν και πένητα καταδυναστεύοντες και προς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρίματος και ἐζητοῦν ἐξ αὐτῶν ἀνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς και ἐστώτα προ προσώπου μου ὁλοσχερῶς ἐν καιρῷ τῆς γῆς τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξάλειψαι αὐτὴν και οὐκ εὗρον και ἐξερχεα ἐπ' αὐτὴν θυμὸν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου τοῦ συντελεσαί τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα λέγει κυριός κυριός και ἐγένετο λόγος κυρίου προς με λέγων υιέ ἀνθρώπου δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς και ἐξεπορνεύσαν ἐν αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν ἐκεῖ ἐπεσον οἱ μάστοι αὐτῶν ἐκεῖ διεπαρθενεuthσαν και τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν ὁοῶλα ἡ πρεσβύτερα και ὁολίβα ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς και ἐγενοντο μοι και ἐτεκὸν υἱὸς και θυγατέρας και τὰ ὀνόματα αὐτῶν σαμαρεία ἡ ὁοῶλα και ἱερουσαλὴμ ἡ ὁολίβα και ἐξεπορνεύσεν ἡ ὁοῶλα ἀπ' ἐμοῦ και ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραστάς αὐτῆς ἐπὶ τοὺς ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὕτη ἐνδεδυκότας υακινθίνα ἡγούμενους και στρατηγούς νεανίσκους ἐπιλεκτοὶ πάντες ἱππεῖς ἱππάζομενοι ἐφ' ἱππῶν και ἔδωκεν τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτοὺς ἐπιλεκτοὶ υἱοὶ ἀσσυρίων πάντες και ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμημασιν αὐτῆς ἐμῖαινετο και τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς και αὐτοὶ διεπαρθενευσαν αὐτὴν και ἐξερχεαν τὴν πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτὴν δια τοῦτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τῶν ἐραστῶν αὐτῆς εἰς χεῖρας υἱῶν ἀσσυρίων ἐφ' οὓς ἐπετίθετο αὐτοὶ ἀπεκαλύψαν τὴν αἰσχυνὴν αὐτῆς υἱὸς και θυγατέρας αὐτῆς ἐλάβον και αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπεκτείναν και ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας και ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας και εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ὁολίβα

και διεφθειρε την επιθυσιν αυτης υπερ αυτην και την πορνειαν αυτης υπερ την πορνειαν της αδελφης αυτης επι τους υιους των ασσυριων επεθετο ηγουμενους και στρατηγους τους εγγυς αυτης ενδεδουκοντας ευπαρυφα ιππεις ιππαζομενους εφ ιππων νεανισχοι επιλεκτοι παντες και ειδον οτι μεμιανται οδος μια των δυο και προσεθετο προς την πορνειαν αυτης και ειδεν ανδρας εξωγραφημενους επι του τοιχου ει-
κονας χαλδαιων εξωγραφημενους εν γραφιδι εξωσμενους ποικιλματα επι τας οσφυας αυτων και τιαραι βαπται επι των κεφαλων αυτων ο-
φεις τρισση παντων ομοιωμα υιων χαλδαιων γης πατριδος αυτων και επεθετο επ αυτους τη ορασει οφθαλμων αυτης και εξαπεστειλεν αγ-
γελους προς αυτους εις γην χαλδαιων και ηλθοσαν προς αυτην υιοι βαβυλωνος εις κοιτην καταλυσωντων και εμεινον αυτην εν τη πορνεια αυτης και εμειναν εν αυτοις και απεστη η ψυχη αυτης απ αυτων και απεκαλυψεν την πορνειαν αυτης και απεκαλυψεν την αισχυνην αυτης και απεστη η ψυχη μου απ αυτης ον τροπον απεστη η ψυχη μου απο της αδελφης αυτης και επληθυνας την πορνειαν σου του αναμνησαι ημερας νεοτητος σου εν αις επορνευσας εν αιγυπτω και επεθου επι τους χαλδαιους ων ησαν ως ονων αι σαρχες αυτων και αιδοια ιππων τα αιδοια αυτων και επεσκεψω την ανομιαν νεοτητος σου α εποεις εν αιγυπτω εν τω καταλυματι σου ου οι μαστοι νεοτητος σου δια τουτο οολιβα ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εξεγειρω τους εραστας σου επι σε αφ ων απεστη η ψυχη σου απ αυτων και επαξω αυτους επι σε κυκλοθεν υιους βαβυλωνος και παντας τους χαλδαιους φακουδ και σουε και κουε και παντας υιους ασσυριων μετ αυτων νεανισχους επι-
λεκτους ηγεμονας και στρατηγους παντας τρισσους και ονομαστους ιππευοντας εφ ιππων και παντες ηξουσιν επι σε απο βορρα αρματα και τροχοι μετ οχλου λαων θυρεοι και πελται και βαλουσιν φυλακην επι σε κυκλω και δωσω προ προσωπου αυτων κριμα και εκδικησουσιν σε εν τοις κριμασιν αυτων και δωσω τον ζηλον μου εν σοι και ποιησου-
σιν μετα σου εν οργη θυμου μυκτηρα σου και ωτα σου αφελουσιν και τους καταλοιπους σου εν ρομφαια καταβαλουσιν αυτοι υιους σου και θυγατερας σου λημψονται και τους καταλοιπους σου πυρ καταφα-
γεται και εκδυσουσιν σε τον ιματισμον σου και λημψονται τα σκευη της καυχησησεως σου και αποστρεψω τας ασεβειας σου εκ σου και την πορνειαν σου εκ γης αιγυπτου και ου μη αρης τους οφθαλμους σου επ αυτους και αιγυπτου ου μη μνησθης ουκετι διοτι ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω παραδιδωμι σε εις χειρας ων μισεις αφ ων απεστη η ψυχη σου απ αυτων και ποιησουσιν εν σοι εν μισει και λημψονται παντας τους πονους σου και τους μοχθους σου και εση γυμνη και ασχημονουσα και αποκαλυφθησεται αισχυνη πορνειας σου και ασε-
βεια σου και η πορνεια σου εποησεν ταυτα σοι εν τω εκπορνευσαι σε οπισω εθνων και εμεινου εν τοις ενθυμημασιν αυτων εν τη οδω της αδελφης σου επορευθης και δωσω το ποτηριον αυτης εις χειρας σου ταδε λεγει κυριος το ποτηριον της αδελφης σου πιεσαι το βαθυ και το πλατυ το πλεοναζον του συντελεσαι μεθην και εκλυσεως πλη-
σθηση και το ποτηριον αφανισμού ποτηριον αδελφης σου σαμαρειας και πιεσαι αυτο και τας εορτας και τας νεομηνιας αυτης αποστρεψω διοτι εγω λελαληκα λεγει κυριος δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ ων επελαθου μου και απερριψας με οπισω του σωματος σου και συ λα-
βε την ασεβειαν σου και την πορνειαν σου και ειπεν κυριος προς με

υιε ανθρωπου ου κρινεις την οολαν και την οολιβαν και απαγγελεις αυταις τας ανομιαις αυτων οτι εμοιχωντο και αιμα εν χερσιν αυτων τα ενθυμηματα αυτων εμοιχωντο και τα τεχνα αυτων α εγεννησαν μοι διηγαγον αυτοις δι εμπυρων εως και ταυτα εποιησαν μοι τα αγια μου εμεινον και τα σαββατα μου εβεβηλουν και εν τω σφαζειν αυτους τα τεχνα αυτων τοις ειδωλοις αυτων και εισεπορευοντο εις τα αγια μου του βεβηλουν αυτα και οτι ουτως εποιουν εν μεσω του οικου μου και οτι τοις ανδρασιν τοις ερχομενοις μακροθεν οις αγγελους εξαπεστελλοσαν προς αυτους και αιμα τω ερχεσθαι αυτους ευθυς ελουου και εστιβιζου τους οφθαλμους σου και εκοσμου κοσμω και εκαθου επι κλινης εστρωμενης και τραπεζα κεκοσμημενη προ προσωπου αυτης και το θυμιαμα μου και το ελαιον μου ευφραινοντο εν αυτοις και φωνην αρμονιας ανεκρουοντο και προς ανδρας εκ πληθους ανθρωπων ηκοντας εκ της ερημου και εδιδουσαν ψελια επι τας χειρας αυτων και στεφανον καυχησεως επι τας κεφαλας αυτων και ειπα ουκ εν τουτοις μοιχεουσιν και εργα πορνης και αυτη εξεπορνευσεν και εισεπορευοντο προς αυτην ον τροπον εισπορευονται προς γυναικα πορνην ουτως εισεπορευοντο προς οολαν και προς οολιβαν του ποιησαι ανομιαν και ανδρες δικαιοι αυτοι εκδικησουσιν αυτας εκδικησει μοιχαλιδος και εκδικησει αιματος οτι μοιχαλιδες εισιν και αιμα εν χερσιν αυτων ταδε λεγει κυριος κυριος αναγαγε επ αυτας οχλον και δος εν αυταις ταραχην και διαρπαγην και λιθοβολησον επ αυτας λιθοις οχλων και κατακεντει αυτας εν τοις ξιφεισιν αυτων υιους αυτων και θυγατερας αυτων αποκτενουσι και τους οικους αυτων εμπρησουσιν και αποστρεψω ασεβειαν εκ της γης και παιδευθησονται πασαι αι γυναικες και ου μη ποιησουσιν κατα τας ασεβειας αυτων και δοθησεται η ασεβεια υμων εφ υμας και τας αμαρτιας των ενθυμηματων υμων λημψεσθε και γνωσεσθε διοτι εγω κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με εν τω ετει τω ενατω εν τω μηνι τω δεκατω δεκατη του μηνος λεγων υιε ανθρωπου γραψον σεαυτω εις ημεραν απο της ημερας ταυτης αφ ης απηρειατο βασιλευς βαβυλωνος επι ιερουσαλημ απο της ημερας της σημερον και ειπον επι τον οικον τον παραπικραινοντα παραβολην και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος επιστησον τον λεβητα και εκχεον εις αυτον υδωρ και εμβαλε εις αυτον τα διχοτομηματα παν διχοτομημα καλον σκελος και ωμον εκσεσαρκισμενα απο των οστων εξ επιλεκτων κτηνων ειλημμενων και υποκαει τα οστα υποκατω αυτων εξεσεν εξεσεν και ηψηται τα οστα αυτης εν μεσω αυτης δια τουτο ταδε λεγει κυριος ω πολις αιματων λεβης εν ω εστιν ιος εν αυτω και ο ιος ουκ εξηλθεν εξ αυτης κατα μελος αυτης εξηνεγκεν ουκ επεσεν επ αυτην κληρος οτι αιμα αυτης εν μεσω αυτης εστιν επι λεωπετριαν τεταχα αυτο ουκ εκκεχυκα αυτο επι την γην του καλυψαι επ αυτο γην του αναβηναι θυμον εις εκδικησιν εκδικηθηναι δεδωκα το αιμα αυτης επι λεωπετριαν του μη καλυψαι αυτο δια τουτο ταδε λεγει κυριος καγω μεγαλυνω τον δαλον και πληθυνω τα ξυλα και ανακαυσω το πυρ οπως τακη τα χρεα και ελαττωθη ο ζωμος και στη επι τους ανθρακας οπως προσκαυθη και θερμανθη ο χαλκος αυτης και τσκη εν μεσω ακαθαρσιας αυτης και εκλιπη ο ιος αυτης και ου μη εξελθη εξ αυτης πολυς ο ιος αυτης καταισχυνησεται ο ιος αυτης ανθων εμεινους συ και τι εαν μη καθαρισθης ετι εως ου εμπλησω τον θυμον μου εγω κυριος λελαληκα και ηξει και ποιησω ου διαστελω ουδε μη

ελεησω κατα τας οδους σου και κατα τα ενθυμηματα σου κρινω σε λεγει κυριος δια τουτο εγω κρινω σε κατα τα αιματα σου και κατα τα ενθυμηματα σου κρινω σε η ακαθαρτος η ονομαστη και πολλη του παραπικραινειν και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου ιδου εγω λαμβανω εκ σου τα επιθυμηματα των οφθαλμων σου εν παραταξει ου μη κοπης ουδε μη κλαυσθης στεναγμος αιματος οσφυος πενθους εστιν ουκ εσται το τριχωμα σου συμπεπλεγμενον επι σε και τα υποδηματα σου εν τοις ποσιν σου ου μη παρακληθης εν χειλεσιν αυτων και αρτον ανδρων ου μη φαγης και ελαλησα προς τον λαον το πρωι ον τροπον ενετειλατο μοι και απειθανεν η γυνη μου εσπερας και εποιησα το πρωι ον τροπον επεταγη μοι και ειπεν προς με ο λαος ουκ αναγγελεις ημιν τι εστιν ταυτα α συ ποιεις και ειπα προς αυτους λογος κυριου προς με εγενετο λεγων ειπον προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ιδου εγω βεβηλω τα αγια μου φρυαγμα ισχυος υμων επιθυμηματα οφθαλμων υμων και υπερ ων φειδονται αι ψυχαι υμων και οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων ους εγχατελιπετε εν ρομφαiai πεσουνται και ποιησετε ον τροπον πεποιηκα απο στοματος αυτων ου παρακληθησεσθε και αρτον ανδρων ου φαγεσθε και αι κομαι υμων επι της κεφαλης υμων και τα υποδηματα υμων εν τοις ποσιν υμων ουτε μη κοψησθε ουτε μη κλαυσητε και ενταχθησεσθε εν ταις αδικιαις υμων και παρακαλεσετε εκαστος τον αδελφον αυτου και εσται ιεζεκιηλ υμιν εις τερας κατα παντα οσα εποιησεν ποιησετε οταν ελθη ταυτα και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος και συ υιε ανθρωπου ουχι εν τη ημερα οταν λαμβανω την ισχυν παρ αυτων την επαρσιν της καυχησης αυτων τα επιθυμηματα οφθαλμων αυτων και την επαρσιν ψυχης αυτων υιους αυτων και θυγατερας αυτων εν εκεινη τη ημερα ηξει ο ανασωζομενος προς σε του αναγγειλαι σοι εις τα ωτα εν εκεινη τη ημερα διανοιχθησεται το στομα σου προς τον ανασωζομενον και λαλησεις και ου μη αποκωφωθης ουκετι και εση αυτοις εις τερας και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι τους υιους αμμων και προφητευσον επ αυτους και ερεις τοις υιοις αμμων ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος ανθ' ων επεχαρητε επι τα αγια μου οτι εβεβηλωθη και επι την γην του ισραηλ οτι ηφανισθη και επι τον οικον του ιουδα οτι επορευθησαν εν αιχμαλωσια δια τουτο ιδου εγω παραδιδωμι υμας τοις υιοις κεδεμ εις κληρονομιαν και κατασκηνωσουσιν εν τη απαρτια αυτων εν σοι και δωσουσιν εν σοι τα σκηνωματα αυτων αυτοι φαγονται τους καρπους σου και αυτοι πιονται την πιοτητα σου και δωσω την πολιν του αμμων εις νομας καμηλων και τους υιους αμμων εις νομην προβατων και επιγνωσεσθε διοτι εγω κυριος διοτι ταδε λεγει κυριος ανθ' ων εκροτησας την χειρα σου και επεφορησας τω ποδι σου και επεχαρας εκ ψυχης σου επι την γην του ισραηλ δια τουτο εκτενω την χειρα μου επι σε και δωσω σε εις διαρπαγην εν τοις εθνεσιν και εξολεθρευσω σε εκ των λαων και απολω σε εκ των χωρων απωλεια και επιγνωση διοτι εγω κυριος ταδε λεγει κυριος ανθ' ων ειπεν μωαβ ιδου ον τροπον παντα τα εθνη οικος ισραηλ και ιουδα δια τουτο ιδου εγω παραλυω τον ωμον μωαβ απο πολεων ακρωτηριων αυτου εκλεκτην γην οικον ασιμουθ επανω πηγης πολεως παραθαλασσιας τοις υιοις κεδεμ επι τους υιους αμμων δεδωκα αυτους εις κληρονομιαν οπως μη μνεια γενηται των υιων αμμων και

εις μωαβ ποιησω εκδικησιν και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος ταδε λεγει κυριος ανθ'ων εποιοσεν η ιδουμαια εν τω εκδικησαι αυτοους εκδικησιν εις τον οικον ιουδα και εμνησικακησαν και εξεδικησαν δικην δια τουτο ταδε λεγει κυριος και εκτενω την χειρα μου επι την ιδουμαιαν και εξολεθρευσω εξ αυτης ανθρωπον και κτηνος και θησομαι αυτην ερημον και εκ θαιμαν διωκομενοι εν ρομφαια πεσουνται και δωσω εκδικησιν μου επι την ιδουμαιαν εν χειρι λαου μου ισραηλ και ποιησουσιν εν τη ιδουμαια κατα την οργην μου και κατα τον θυμον μου και επιγνωσονται την εκδικησιν μου λεγει κυριος δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ'ων εποιοσαν οι αλλοφυλοι εν εκδικησει και εξανεστησαν εκδικησιν επιχαιροντες εκ ψυχης του εξαλειφει εως αιωνος δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκτενω την χειρα μου επι τους αλλοφυλους και εξολεθρευσω κρητας και απολω τους καταλοιπους τους κατοικουντας την παραλιαν και ποιησω εν αυτοις εκδικησεις μεγαλας και επιγνωσονται διοτι εγω κυριος εν τω δουναι την εκδικησιν μου επ'αυτους και εγενηθη εν τω ενδεκατω ετει μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου ανθ'ων ειπεν σορ επι ιερουσαλημ ευγε συνετριβη απολωλεν τα εθνη επεστραφη προς με η πληρης ηρημωται δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε σορ και αναξω επι σε εθνη πολλα ως αναβαινει η θαλασσα τοις κυμασιν αυτης και καταβαλουσιν τα τειχη σορ και καταβαλουσι τους πυργους σου και λικμησω τον χουν αυτης απ'αυτης και δωσω αυτην εις λεωπετριαν ψυγμος σαγγηνων εσται εν μεσω θαλασσης οτι εγω λελαληκα λεγει κυριος και εσται εις προνομην τοις εθνεσιν και αι θυγατερες αυτης αι εν τω πεδιω μαχαιρα αναιρεθησονται και γνωσονται οτι εγω κυριος οτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι σε σορ τον ναβουχοδονοσορ βασιλεα βαβυλωνος απο του βορρα βασιλευς βασιλεων εστιν μεθ'ιππων και αρματων και ιππεων και συναγωγης εθνων πολλων σφοδρα ουτος τας θυγατερας σου τας εν τω πεδιω μαχαιρα ανελοι και δωσει επι σε προφυλακην και περιοικοδομησει και ποιησει επι σε κυκλω χαρακα και περιστασιν οπλων και τας λογχας αυτου απεναντι σου δωσει τα τειχη σου και τους πυργους σου καταβαλει εν ταις μαχαραις αυτου απο του πληθους των ιππων αυτου κατακαλυψει σε ο κονιορτος αυτων και απο της φωνης των ιππεων αυτου και των τροχων των αρματων αυτου σεισθησεται τα τειχη σου εισπορευομενου αυτου τας πυλας σου ως εισπορευομενος εις πολιν εκ πεδιου εν ταις οπλαις των ιππων αυτου καταπατησουσιν σου πασας τας πλατειας τον λαον σου μαχαιρα ανελοι και την υποστασιν σου της ισχυος επι την γην καταξει και προνομευσει την δυναμιν σου και σκυλευσει τα υπαρχοντα σου και καταβαλει σου τα τειχη και τους οικους σου τους επιθυμητους καθελει και τους λιθους σου και τα ξυλα σου και τον χουν σου εις μεσον της θαλασσης εμβαλει και καταλυσει το πληθος των μουσικων σου και η φωνη των ψαλτηριων σου ου μη ακουσθη ετι και δωσω σε εις λεωπετριαν ψυγμος σαγγηνων εση ου μη οικοδομηθης ετι οτι εγω ελαλησα λεγει κυριος διοτι ταδε λεγει κυριος κυριος τη σορ ουκ απο φωνης της πτωσεως σου εν τω στεναξαι τραυματιας εν τω σπασαι μαχαιραν εν μεσω σου σεισθησονται αι νησοι και καταβησονται απο των θρονων αυτων παντες οι αρχοντες εκ των εθνων της θαλασσης και αφελουνται τας μιτρας απο των κεφαλων αυτων και τον ματισμον τον ποικιλον αυτων εκδυσονται εκστασει εκστησονται επι γην καθε-

δουνται και φοβηθησονται την απωλειαν αυτων και στεναξουσιν επι σε και λημψονται επι σε θρηνον και ερουσιν σοι πως κατελυθης εκ θαλασσης η πολις η επαινεστη η δουσα τον φοβον αυτης πασι τοις κατοικουσιν αυτην και φοβηθησονται αι νησοι αφ ημερας πτωσεως σου οτι ταδε λεγει κυριος κυριος οταν δω σε πολιν ηρημωμενην ως τας πολεις τας μη κατοικηθησομενας εν τω αναγαγειν με επι σε την αβυσσον και κατακαλυψη σε υδωρ πολυ και καταβιβασω σε προς τους καταβαινοντας εις βοθρον προς λαον αιωνος και κατοικιω σε εις βαθη της γης ως ερημον αιωνιον μετα καταβαινοντων εις βοθρον οπως μη κατοικηθης μηδε ανασταθης επι γης ζωης απωλειαν σε δωσω και ουχ υπαρξεις ετι εις τον αιωνα λεγει κυριος κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου λαβε επι σορ θρηνον και ερεις τη σορ τη κατοικουση επι της εισοδου της θαλασσης τω εμποριω των λαων απο νησων πολλων ταδε λεγει κυριος τη σορ συ ειπας εγω περιεβηκα εμαυτη καλλος μου εν καρδια θαλασσης τω βεελιμ υιοι σου περιεβηκαν σοι καλλος κεδρος εκ σανιρ ωκοδομηθη σοι ταινιαι σανιδων κυπαρισσου εκ του λιβανου ελημφθησαν του ποιησαι σοι ιστους ελατινους εκ της βασανιτιδος εποισαν τας κωπας σου τα ιερα σου εποισαν εξ ελεφαντος οικους αλσωδεις απο νησων των χεττιν βυσσος μετα ποικιλιας εξ αιγυπτου εγενετο σοι στρωμνη του περιθειναι σοι δοξαν και περιβαλειν σε υακινθον και πορφυραν εκ των νησων ελισαι και εγενετο περιβολαια σου και οι αρχοντες σου οι κατοικουντες σιδωνα και αραδιοι εγενοντο κωπηλαται σου οι σοφοι σου σορ οι ησαν εν σοι ουτοι κυβερνηται σου οι πρεσβυτεροι βυβλιων και οι σοφοι αυτων ησαν εν σοι ουτοι ενισχυον την βουλην σου και παντα τα πλοια της θαλασσης και οι κωπηλαται αυτων εγενοντο σοι επι δυσμας δυσμων περσαι και λυδοι και λιβυες ησαν εν τη δυναμει σου ανδρες πολεμισται σου πελτας και περικεφαλαιας εκρεμασαν εν σοι ουτοι εδωκαν την δοξαν σου υιοι αραδιων και η δυναμις σου επι των τειχεων σου φυλακες εν τοις πυργοις σου ησαν τας φαρετρας αυτων εκρεμασαν επι των ορμων σου κυκλω ουτοι ετελειωσαν σου το καλλος καρχηδονιοι εμποροι σου απο πληθους πασης ισχυος σου αργυριον και χρυσιον και σιδηρον και κασσιτερον και μολυβον εδωκαν την αγοραν σου η ελλας και η συμπασα και τα παρατεινοντα ουτοι ενεπορευοντο σοι εν ψυχαις ανθρωπων και σκευη χαλκα εδωκαν την εμποριαν σου εξ οικου θεργαμα ιππους και ιππεις εδωκαν αγοραν σου υιοι ροδιων εμποροι σου απο νησων επληθυναν την εμποριαν σου οδοντας ελεφαντινους και τοις εισαγομενοις αντεδιδους τους μισθους σου ανθρωπους εμποριαν σου απο πληθους του συμμικτου σου στακτην και ποικιλιατα εκ θαρσις και ραμωθ και χορχορ εδωκαν την αγοραν σου ιουδας και οι υιοι του ισραηλ ουτοι εμποροι σου εν σιτου πρασει και μυρων και κασιας και πρωτον μελι και ελαιον και ρητινην εδωκαν εις τον συμμικτον σου δαμασκος εμπορος σου εκ πληθους πασης δυναμεως σου οινος εκ χελβων και ερια εκ μιλητου και οινον εις την αγοραν σου εδωκαν εξ ασηλ σιδηρος ειργασμενος και τροχος εν τω συμμικτω σου εστιν δαιδαν εμποροι σου μετα κτηνων εκλεκτων εις αρματα η αραβια και παντες οι αρχοντες κηδαρ ουτοι εμποροι σου δια χειρος σου καμηλους και κριους και αμνους εν οις εμπορευονται σε εμποροι σαβα και ραγμα ουτοι εμποροι σου μετα πρωτων ηδυσματων και λιθων χρηστων και χρυσιον εδωκαν την α-

γοραν σου χαρραν και χαννα ουτοι εμποροι σου ασσουρ και χαρμαν
εμποροι σου φεροντες εμποριαν υακινθον και ιθησαυρους εκλεκτους
δεδεμενους σχοινοις και κυπαρισσινα πλοια εν αυτοις καρχηδονιοι
εμποροι σου εν τω πληθει εν τω συμμικτω σου και ενεπλησθης και
εβαρυνθης σφοδρα εν καρδια θαλασσης εν υδατι πολλω ηγον σε οι
κωπηλαται σου το πνευμα του νοτου συνετριψεν σε εν καρδια θα-
λασσης ησαν δυναμεις σου και ο μισθος σου και των συμμικτων σου
και οι κωπηλαται σου και οι κυβερνηται σου και οι συμβουλοι σου
και οι συμμικτοι σου εκ των συμμικτων σου και παντες οι ανδρες οι
πολεμισται σου οι εν σοι και πασα η συναγωγη σου εν μεσω σου
πεσουνται εν καρδια θαλασσης εν τη ημερα της πτωσεως σου προς
την φωνην της κραυγης σου οι κυβερνηται σου φοβω φοβηθησονται
και καταβησονται απο των πλοιων παντες οι κωπηλαται σου και οι
επιβαται και οι πρωρεις της θαλασσης επι την γην στησονται και
αλαλαξουσιν επι σε τη φωνη αυτων και κεκραζονται πικρον και επι-
ιθησουσιν επι την κεφαλην αυτων γην και σποδον υποστρωσονται και
λημψονται οι υιοι αυτων επι σε ιθρηνον και ιθρηνημα ου ποσον τινα
ευρες μισθον απο της θαλασσης ενεπλησας εθνη απο του πληθους
σου και απο του συμμικτου σου επλουτισας παντας βασιλεις της γης
νυν συνετριβης εν θαλασση εν βαθει υδατος ο συμμικτος σου και
πασα η συναγωγη σου εν μεσω σου επεσον παντες οι κωπηλαται σου
παντες οι κατοικουντες τας νησους εστυгнаσαν επι σε και οι βασι-
λεις αυτων εκστασει εξεστησαν και εδαχρυσεν το προσωπον αυτων
εμποροι απο εθνων εσυρισαν σε απωλεια εγενου και ουκετι εση εις
τον αιωνα και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων και συ υιε αν-
θρωπου ειπον τω αρχοντι τυρου ταδε λεγει κυριος ανθ ων υψωθη
σου η καρδια και ειπας θεος ειμι εγω κατοικιαν θεου καταωκηκα εν
καρδια θαλασσης συ δε ει ανθρωπος και ου θεος και εδωκας την
καρδιαν σου ως καρδιαν θεου μη σοφωτερος ει συ του δανιηλ σοφοι
ουκ επαιδευσαν σε τη επιστημη αυτων μη εν τη επιστημη σου η εν
τη φρονησει σου εποιησας σεαυτω δυναμιν και χρυσιον και αργυριον
εν τοις ιθησαυροις σου εν τη πολλη επιστημη σου και εμπορια σου
επληθυνας δυναμιν σου υψωθη η καρδια σου εν τη δυναμει σου δια
τουτο ταδε λεγει κυριος επειδη δεδωκας την καρδιαν σου ως καρδιαν
θεου αντι τουτου ιδου εγω επαγω επι σε αλλοτριους λοιμους απο
εθνων και εκκενωσουσιν τας μαχαιρας αυτων επι σε και επι το καλ-
λος της επιστημης σου και στρωσουσιν το καλλος σου εις απωλειαν
και καταβιβασουσιν σε και αποθανη θανατω τραυματιων εν καρδια
θαλασσης μη λεγων ερεις θεος ειμι εγω ενωπιον των αναιρουντων
σε συ δε ει ανθρωπος και ου θεος εν πληθει απεριτμητων απολη εν
χερσιν αλλοτριων οτι εγω ελαλησα λεγει κυριος και εγενετο λογος
κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου λαβε ιθρηνον επι τον αρχοντα
τυρου και ειπον αυτω ταδε λεγει κυριος κυριος συ αποσφραγισμα ο-
μοιωσεως και στεφανος καλλους εν τη τρυφη του παραδεισου του
θεου εγενηθης παν λιθον χρηστον ενδεδεσαι σαρδιον και τοπαζιον
και σμαραγδον και ανθρακα και σαπφειρον και ιασπιν και αργυριον
και χρυσιον και λιγυριον και αχατην και αμεθυστον και χρυσολιθον
και βηρυλλιον και ονυχιον και χρυσιου ενεπλησας τους ιθησαυρους
σου και τας αποθηκας σου εν σοι αφ ης ημερας εκτισθης συ μετα
του χερουβ εθηκα σε εν ορει αγιω θεου εγενηθης εν μεσω λιθων

πυρινων εγενηθης αμωμος συ εν ταις ημεραις σου αφ ης ημερας συ εκτισθης εως ευρεθη τα αδικηματα εν σοι απο πληθους της εμποριας σου επλησας τα ταμεια σου ανομιας και ημαρτες και ετραυματισθης απο ορους του θεου και ηγαγεν σε το χερουβ εκ μεσου λιθων πυρινων υψωθη η καρδια σου επι τω καλλει σου διεφθαρη η επιστημη σου μετα του καλλους σου δια πληθος αμαρτιων σου επι την γην ερριψα σε εναντιον βασιλεων εδωκα σε παραδειγματισθηναι δια το πληθος των αμαρτιων σου και των αδικιων της εμποριας σου εβεβηλωσας τα ιερα σου και εξαζω πυρ εκ μεσου σου τουτο καταφαγεται σε και δωσω σε εις σποδον επι της γης σου εναντιον παντων των ορωντων σε και παντες οι επισταμενοι σε εν τοις εθνεσιν στυγνασουσιν επι σε απωλεια εγενου και ουχ υπαρξεις ετι εις τον αιωνα και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι σιδωνα και προφητευσον επ αυτην και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε σιδων και ενδοξασθησομαι εν σοι και γνωση οτι εγω ειμι κυριος εν τω ποιησαι με εν σοι κριματα και αγιασθησομαι εν σοι αιμα και θανατος εν ταις πλατειαις σου και πεσουνται τετραυματισμενοι εν μαχαιραις εν σοι περικυκλω σου και γνωσονται διοτι εγω ειμι κυριος και ουκ εσονται ουκετι τω οικω του ισραηλ σχολοψ πικριας και ακανθα οδυνης απο παντων των περικυκλω αυτων των ατιμασαντων αυτους και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ταδε λεγει κυριος κυριος και συναζω τον ισραηλ εκ των εθνων ου διεσχορπισθησαν εκει και αγιασθησομαι εν αυτοις ενωπιον των λαων και των εθνων και κατοικησουσιν επι της γης αυτων ην δεδωκα τω δουλω μου ιακωβ και κατοικησουσιν επ αυτης εν ελπιδι και οικοδομησουσιν οικιας και φυτευσουσιν αμπελωνας και κατοικησουσιν εν ελπιδι οταν ποιησω κριμα εν πασιν τοις ατιμασασιν αυτους εν τοις κυκλω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων και ο θεος των πατερων αυτων εν τω ετει τω δεκατω εν τω δεκατω μηνι μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι φαראω βασιλεα αιγυπτου και προφητευσον επ αυτον και επ αιγυπτον ολην και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι φαראω τον δρακοντα τον μεγαν τον εγκαθημενον εν μεσω ποταμων αυτου τον λεγοντα εμοι εισιν οι ποταμοι και εγω εποησα αυτους και εγω δωσω παγιδας εις τας σιαγονας σου και προσκολλησω τους ιχθυς του ποταμου σου προς τας πτερυγας σου και αναζω σε εκ μεσου του ποταμου σου και παντας τους ιχθυας του ποταμου σου και καταβαλω σε εν ταχει και παντας τους ιχθυας του ποταμου σου επι προσωπον του πεδιου πεση και ου μη συναχθης και ου μη περισταλης τοις θηριοις της γης και τοις πετεινοις του ουρανου δεδωκα σε εις καταβρωμα και γνωσονται παντες οι κατοικουντες αιγυπτον οτι εγω ειμι κυριος ανθ ων εγενηθης ραβδος καλαμινη τω οικω ισραηλ οτε επελαβοντο σου τη χειρι αυτων εθλασθης και οτε επεκρατησεν επ αυτους πασα χειρ και οτε επανεπαυσαντο επι σε συνετριβης και συνεκλασας αυτων πασαν οσφυν δια τουτο ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επαγω επι σε ρομφαιαν και απολω ανθρωπους απο σου και κτηνη και εσται η γη αιγυπτου απωλεια και ερημος και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος αντι του λεγειν σε οι ποταμοι εμοι εισιν και εγω εποησα αυτους δια τουτο ιδου εγω επι σε και επι παντας τους ποταμους σου και δωσω γην αιγυπτου εις ερημον και ρομφαιαν και απωλειαν απο μαγδωλου και συνηγης και εως οριων

αιθιοπων ου μη διελθῃ εν αυτη πους ανθρωπου και πους κτηνους ου μη διελθῃ αυτην και ου κατοικηθησεται τεσσαρακοντα ετη και δωσω την γην αυτης απωλειαν εν μεσω γης ηρημωμενης και αι πολεις αυτης εν μεσω πολεων ηρημωμενων εσονται τεσσαρακοντα ετη και διασπερω αιγυπτον εν τοις εθνεσιν και λιχησω αυτους εις τας χωρας ταδε λεγει κυριος μετα τεσσαρακοντα ετη συναξω τους αιγυπτιους απο των εθνων ου διεσκορπισθησαν εκει και αποστρεψω την αιχμαλυσιαν των αιγυπτιων και κατοικισω αυτους εν γη παθουρης εν τη γη οθεν ελημφθησαν και εσται αρχη ταπεινη παρα πασας τας αρχας ου μη υψωθη ετι επι τα εθνη και ολιγοστους αυτους ποιησω του μη ειναι αυτους πλειονας εν τοις εθνεσιν και ουκετι εσονται τω οικω ισραηλ εις ελπιδα αναμιμνησκουσαν ανομιαν εν τω αυτους ακολουθησαι οπισω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και εγενετο εν τω εβδομω και εικοστω ετει μια του μηνος του πρωτου εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος κατεδουλωσατο αυτου την δυναμιν δουλεια μεγαλη επι τυρου πασα κεφαλη φαλακρα και πας ωμος μαδων και μισθος ουκ εγενηθη αυτω και τη δυναμει αυτου επι τυρου και της δουλειας ης εδουλευσαν επ αυτην ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου διδωμι τω ναβουχοδονοσορ βασιλει βαβυλωνος γην αιγυπτου και προνομευσει την προνομην αυτης και σκυλευσει τα σκυλα αυτης και εσται μισθος τη δυναμει αυτου αντι της λειτουργιας αυτου ης εδουλευσεν επι τυρον δεδωκα αυτω γην αιγυπτου ταδε λεγει κυριος κυριος εν τη ημερα εκεινη ανατελει κερας παντι τω οικω ισραηλ και σοι δωσω στομα ανεωγμενον εν μεσω αυτων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος ω ω η ημερα οτι εγγυς η ημερα του κυριου ημερα περας εθνων εσται και ηξει μαχαира επ αιγυπτιους και εσται ταραχη εν τη αιθιοπια και πεσουνται τετραυματισμενοι εν αιγυπτω και συμπεσειται αυτης τα θεμελια περσαι και κρητες και λυδοι και λιβυες και παντες οι επιμικτοι και των υιων της διαθηκης μου μαχαира πεσουνται εν αυτη και πεσουνται τα αντιστηριγματα αιγυπτου και καταβησεται η υβρις της ισχυος αυτης απο μαγδωλου εως συηνης μαχαира πεσουνται εν αυτη λεγει κυριος και ερημωθησεται εν μεσω χωρων ηρημωμενων και αι πολεις αυτων εν μεσω πολεων ηρημωμενων εσονται και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος οταν δω πυρ επ αιγυπτον και συντριβωσι παντες οι βοηθουντες αυτη εν τη ημερα εκεινη εξελευσονται αγγελοι σπευδοντες αφανισαι την αιθιοπιαν και εσται ταραχη εν αυτοις εν τη ημερα αιγυπτου οτι ιδου ηκει ταδε λεγει κυριος κυριος και απολω πληθος αιγυπτιων δια χειρος ναβουχοδονοσορ βασιλεως βαβυλωνος αυτου και του λαου αυτου λοιμοι απο εθνων απεσταλμενοι απολεσαι την γην και εκκενωσουσιν παντες τας μαχαieras αυτων επ αιγυπτον και πλησθησεται η γη τραυματιων και δωσω τους ποταμους αυτων ερημους και απολω την γην και το πληρωμα αυτης εν χερσιν αλλοτριων εγω κυριος λελαληκα οτι ταδε λεγει κυριος κυριος και απολω μεγιστανας απο μεμφεως και αρχοντας εκ γης αιγυπτου και ουκ εσονται ετι και απολω γην παθουρης και δωσω πυρ επι τανιν και ποιησω εκδικησιν εν διοσπολει και εκχεω τον θυμον μου επι σαιν την ισχυν αιγυπτου και απολω το πληθος μεμφεως και δωσω πυρ επ αιγυπτον και ταραχην ταραχθησεται συηνη και εν διοσπολει εσται εκρηγμα και

διαχυθήσεται υδάτα νεανίσκοι ηλίου πολέως και βουβαστου εν μα-
χαιρα πεσουνται και αι γυναikes εν αιχμαλωσια πορευσονται και εν
ταφνας συσκοτασει η ημερα εν τω συντριψαι με εκει τα σκηπτρα αι-
γυπτου και απολειται εκει η υβρις της ισχυος αυτης και αυτην νεφελη
καλυψει και αι θυγατρες αυτης αιχμαλωτοι αχθήσονται και ποιησω
κριμα εν αιγυπτω και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και εγενετο εν
τω ενδεκατω ετει εν τω πρωτω μηνι εβδομη του μηνος εγενετο λογος
κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου τους βραχιονας φαraw βασιλε-
ως αιγυπτου συνετριψα και ιδου ου κατεδεθη του δοθηναι ιασιν του
δοθηναι επ αυτον μαλαγμα του δοθηναι ισχυν επιλαβεσθαι μαχαιρας
δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι φαraw βασιλεα αι-
γυπτου και συντριψω τους βραχιονας αυτου τους ισχυρους και τους
τεταμενους και καταβαλω την μαχαιραν αυτου εκ της χειρος αυτου
και διασπερω αιγυπτον εις τα εθνη και λικμησω αυτους εις τας χω-
ρας και κατισχυσω τους βραχιονας βασιλεως βαβυλωνος και δωσω
την ρομφαιαν μου εις την χειρα αυτου και επαξει αυτην επ αιγυπτον
και προνομευσει την προνομην αυτης και σκυλευσει τα σκυλα αυτης
και ενισχυσω τους βραχιονας βασιλεως βαβυλωνος οι δε βραχιονες
φαraw πεσουνται και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος εν τω δουναι
την ρομφαιαν μου εις χειρας βασιλεως βαβυλωνος και εκτενει αυτην
επι γην αιγυπτου και διασπερω αιγυπτον εις τα εθνη και λικμησω
αυτους εις τας χωρας και γνωσονται παντες οτι εγω ειμι κυριος και
εγενετο εν τω ενδεκατω ετει εν τω τριτω μηνι μια του μηνος εγε-
νετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου ειπον προς φαraw
βασιλεα αιγυπτου και τω πληθει αυτου τινι ωμοιωσας σεαυτον εν τω
υφει σου ιδου ασσουρ κυπαρισσος εν τω λιβανω και καλος ταις πα-
ραφυασιν και υψηλος τω μεγεθει εις μεσον νεφελων εγενετο η αρχη
αυτου υδωρ εξεθρεψεν αυτον η αβυσσος υψωσεν αυτον τους ποτα-
μους αυτης ηγαγεν κυκλω των φυτων αυτου και τα συστηματα αυτης
εξαπεστειλεν εις παντα τα ξυλα του πεδιου ενεκεν τουτου υψωθη το
μεγεθος αυτου παρα παντα τα ξυλα του πεδιου και επλατυνησαν οι
κλαδοι αυτου αφ υδατος πολλου εν ταις παραφυασιν αυτου ενοσσευ-
σαν παντα τα πετεινα του ουρανου και υποκατω των κλαδων αυτου
εγεννησαν παντα τα θηρια του πεδιου εν τη σκια αυτου κατακχησεν
παν πληθος εθνων και εγενετο καλος εν τω υφει αυτου δια το πλη-
θος των κλαδων αυτου οτι εγενηθησαν αι ριζαι αυτου εις υδωρ πολυ
κυπαρισσοι τοιαυται ουκ εγενηθησαν εν τω παραδεισω του θεου και
πιτυες ουχ ομοiai ταις παραφυασιν αυτου και ελαται ουκ εγενοντο
ομοiai τοις κλαδοις αυτου παν ξυλον εν τω παραδεισω του θεου ουχ
ωμοιωθη αυτω εν τω καλλει αυτου δια το πληθος των κλαδων αυτου
και εξηλωσεν αυτον τα ξυλα του παραδεισου της τρυφης του θεου
δια τουτο ταδε λεγει κυριος ανθ ων εγενου μεγας τω μεγεθει και
εδωκας την αρχην σου εις μεσον νεφελων και ειδον εν τω υψωθηναι
αυτον και παρεδωκα αυτον εις χειρας αρχοντος εθνων και εποιησεν
την απωλειαν αυτου και εξωλεθρευσαν αυτον αλλοτριoi λοιμοι απο
εθνων και κατεβαλον αυτον επι των ορεων εν πασαις ταις φαραγξιν
επεσαν οι κλαδοι αυτου και συνετριβη τα στελεχη αυτου εν παντι
πεδιω της γης και κατεβησαν απο της σκεπης αυτων παντες οι λαοι
των εθνων και ηδαφισαν αυτον επι την πτωσιν αυτου ανεπαυσαντο
παντα τα πετεινα του ουρανου και επι τα στελεχη αυτου εγενοντο

παντα τα θηρια του αγρου οπως μη υψωθωσιν εν τω μεγεθει αυτων
παντα τα ξυλα τα εν τω υδατι και ουκ εδωκαν την αρχην αυτων εις
μεσον νεφελων και ουκ εστησαν εν τω υψει αυτων προς αυτα πα-
ντες οι πινοντες υδωρ παντες εδοθησαν εις θανατον εις γης βαθος
εν μεσω υιων ανθρωπων προς καταβαινοντας εις βοθρον ταδε λεγει
κυριος κυριος εν η ημερα κατεβη εις αδου επενθησεν αυτον η αβυσ-
σος και επεστησα τους ποταμους αυτης και εκωλυσα πληθος υδατος
και εσκοτασεν επ αυτον ο λιβανος παντα τα ξυλα του πεδιου επ αυτω
εξελυθησαν απο της φωνης της πτωσεως αυτου εσεισθησαν τα εθνη
οτε κατεβιβαζον αυτον εις αδου μετα των καταβαινοντων εις λακκον
και παρεκαλουν αυτον εν γη παντα τα ξυλα της τρυφης και τα εκλε-
κτα του λιβανου παντα τα πινοντα υδωρ και γαρ αυτοι κατεβησαν μετ
αυτου εις αδου εν τοις τραυματιαις απο μαχαिरας και το σπερμα αυ-
του οι κατοικουντες υπο την σκεπην αυτου εν μεσω της ζωης αυτων
απωλοντο τινι ωμοιωθης καταβηθι και καταβιβασθητι μετα των ξυ-
λων της τρυφης εις γης βαθος εν μεσω απεριτμητων κοιμηθησθι μετα
τραυματιων μαχαिरας ουτως φαραω και το πληθος της ισχυος αυτου
λεγει κυριος κυριος και εγενετο εν τω ενδεκατω ετει εν τω δωδεκατω
μηνι μια του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρω-
που λαβε θρηνον επι φαραω βασιλεα αιγυπτου και ερεις αυτω λεοντι
εθνων ωμοιωθης και συ ως δρακων ο εν τη θαλασση και εκερατιζες
τοις ποταμοις σου και εταρασσες υδωρ τοις ποσιν σου και κατεπα-
τεις τους ποταμους σου ταδε λεγει κυριος και περιβαλω επι σε δικτυα
λαων πολλων και αναξω σε εν τω αγχιστρω μου και εκτενω σε επι
την γην πεδια πλησθησεται σου και επικαθιω επι σε παντα τα πετεινα
του ουρανου και εμπλησω εκ σου παντα τα θηρια πασης της γης και
δωσω τας σαρκας σου επι τα ορη και εμπλησω απο του αιματος σου
και ποτισθησεται η γη απο των προχωρηματων σου απο του πληθους
σου επι των ορεων φαραγγας εμπλησω απο σου και κατακαλυψω εν
τω σβεσθηναι σε ουρανον και συσκοτασω τα αστρα αυτου ηλιον εν
νεφελη καλυψω και σεληνη ου μη φανη το φως αυτης παντα τα φαι-
νοντα φως εν τω ουρανω συσκοτασουσιν επι σε και δωσω σκοτος επι
την γην σου λεγει κυριος κυριος και παροργιω καρδιαν λαων πολλων
ηνικα αν αγω αιχμαλωσιαν σου εις τα εθνη εις γην ην ουκ εγνως
και στυγνασουσιν επι σε εθνη πολλα και οι βασιλεις αυτων εκστασει
εκστησονται εν τω πετασθαι την ρομφαιαν μου επι προσωπα αυτων
προσδεχομενοι την πτωσιν αυτων αφ ημερας πτωσεως σου οτι ταδε
λεγει κυριος ρομφαια βασιλεως βαβυλωνος ηξει σοι εν μαχαिरαις γι-
γαντων και καταβαλω την ισχυν σου λοιμοι απο εθνων παντες και
απολουσι την υβριν αιγυπτου και συντριβησεται πασα η ισχυς αυτης
και απολω παντα τα κτηνη αυτης αφ υδατος πολλου και ου μη τα-
ραξη αυτο ετι πους ανθρωπου και ιχνος κτηνων ου μη καταπατησθι
αυτο ουτως τοτε ησυχασει τα υδατα αυτων και οι ποταμοι αυτων ως
ελαιον πορευσονται λεγει κυριος οταν δω αιγυπτον εις απωλειαν και
ερημωθη η γη συν τη πληρωσει αυτης οταν διασπειρω παντας τους
κατοικουντας εν αυτη και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος θρηνος ε-
στιν και θρηνησεις αυτον και αι θυγατερες των εθνων θρηνησουσιν
αυτον επ αιγυπτον και επι πασαν την ισχυν αυτης θρηνησουσιν αυτην
λεγει κυριος κυριος και εγεννηθη εν τω δωδεκατω ετει του πρωτου μη-
νος πεντεκαιδεκατη του μηνος εγενετο λογος κυριου προς με λεγων

υιε ανθρωπου θρηνησον επι την ισχυν αιγυπτου και καταβιβασουσιν αυτης τας θυγατερας τα εθνη νεκρας εις το βαθος της γης προς τους καταβαινοντας εις βοθρον εν μεσω τραυματιων μαχαιρας πεσουνται μετ αυτου και κοιμηθησεται πασα η ισχυς αυτου και ερουσιν σοι οι γιγαντες εν βαθει βοθρου γινου τινος κρειττων ει καταβηθι και κοιμηθητι μετα απεριτμητων εν μεσω τραυματιων μαχαιρας εκει ασσουρ και πασα η συναγωγή αυτου παντες τραυματιαι εκει εδοθησαν και η ταφη αυτων εν βαθει βοθρου και εγενηθη η συναγωγή αυτου περικυκλω του μνηματος αυτου παντες οι τραυματιαι οι πεπτωκοτες μαχαιρα οι δοντες τον φοβον αυτων επι γης ζωης εκει αιλαμι και πασα η δυναμις αυτου περικυκλω του μνηματος αυτου παντες οι τραυματιαι οι πεπτωκοτες μαχαιρα και οι καταβαινοντες απεριτμητοι εις γης βαθος οι δεδωκοτες αυτων φοβον επι γης ζωης και ελαβοσαν την βασανον αυτων μετα των καταβαινοντων εις βοθρον εν μεσω τραυματιων εκει εδοθησαν μοσοχ και θοβελ και πασα η ισχυς αυτων περικυκλω του μνηματος αυτου παντες τραυματιαι αυτου παντες απεριτμητοι τραυματιαι απο μαχαιρας οι δεδωκοτες τον φοβον αυτων επι γης ζωης και εκοιμηθησαν μετα των γιγαντων των πεπτωκωτων απο αιωνος οι κατεβησαν εις αδου εν οπλοις πολεμικοις και εθηκαν τας μαχαιρας αυτων υπο τας κεφαλας αυτων και εγενηθησαν αι ανομιαι αυτων επι των οστων αυτων οτι εξεφοβησαν γιγαντας εν γη ζωης και συ εν μεσω απεριτμητων κοιμηθησθι μετα τετραυματισμενων μαχαιρα εκει εδοθησαν οι αρχοντες ασσουρ οι δοντες την ισχυν αυτου εις τραυμα μαχαιρας ουτοι μετα τραυματιων εκοιμηθησαν μετα καταβαινοντων εις βοθρον εκει οι αρχοντες του βορρα παντες στρατηγοι ασσουρ οι καταβαινοντες τραυματιαι συν τω φοβω αυτων και τη ισχυι αυτων εκοιμηθησαν απεριτμητοι μετα τραυματιων μαχαιρας και απηνεγκαν την βασανον αυτων μετα των καταβαινοντων εις βοθρον εκεινους οφεται βασιλευς φαראω και παρακληθησεται επι πασαν την ισχυν αυτων λεγει κυριος κυριος οτι δεδωκα τον φοβον αυτου επι γης ζωης και κοιμηθησεται εν μεσω απεριτμητων μετα τραυματιων μαχαιρας φαראω και παν το πληθος αυτου λεγει κυριος κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγουν υιε ανθρωπου λαλησον τοις υιοις του λαου σου και ερεις προς αυτους γη εφ ην αν επαγω ρομφαιαν και λαβη ο λαος της γης ανθρωπον ενα εξ αυτων και δωσιν αυτον εαυτοις εις σκοπον και ιδη την ρομφαιαν ερχομενην επι την γην και σαλπισθι τη σαλπιγγι και σημανη τω λαω και ακουση ο ακουσας την φωνην της σαλπιγγος και μη φυλαξεται και επελθη η ρομφαια και καταλαβη αυτον το αιμα αυτου επι της κεφαλης αυτου εσται οτι την φωνην της σαλπιγγος ακουσας ουκ εφυλαξατο το αιμα αυτου επ αυτου εσται και ουτος οτι εφυλαξατο την ψυχην αυτου εξειλατο και ο σκοπος εαν ιδη την ρομφαιαν ερχομενην και μη σημανη τη σαλπιγγι και ο λαος μη φυλαξεται και ελθουσα η ρομφαια λαβη εξ αυτων ψυχην αυτη δια την αυτης ανομιαν ελημφθη και το αιμα εκ της χειρος του σκοπου εκζητησω και συ υιε ανθρωπου σκοπον δεδωκα σε τω οικω ισραηλ και ακουση εκ στοματος μου λογον εν τω ειπαι με τω αμαρτωλω θανατω θανατωθησθι και μη λαλησης του φυλαξασθαι τον ασεβη απο της οδου αυτου αυτος ο ανομος τη ανομια αυτου αποθανειται το δε αιμα αυτου εκ της χειρος σου εκζητησω συ δε εαν προαπαγγειλης τω ασεβει την οδον αυτου του αποστρεψαι απ αυτης και μη αποστρεψη απο της

οδου αυτου ουτος τη ασεβεια αυτου αποθανειται και συ την ψυχην σου εξηρησαι και συ υιε ανθρωπου ειπον τω οικω ισραηλ ουτως ελαλησατε λεγοντες αι πλानαι ημων και αι ανομιαι ημων εφ ημιν εισιν και εν αυταις ημεις τηκομεθα και πως ζησομεθα ειπον αυτοις ζω εγω ταδε λεγει κυριος ου βουλομαι τον θανατον του ασεβους ως το αποστρεψαι τον ασεβη απο της οδου αυτου και ζην αυτον αποστροφην αποστρεψατε απο της οδου υμων και ινα τι αποθνησκετε οικος ισραηλ ειπον προς τους υιους του λαου σου δικαιοσυνη δικαιου ου μη εξελθαι αυτον εν η αν ημερα πλανηθη και ανομια ασεβους ου μη κακωση αυτον εν η αν ημερα αποστρεψη απο της ανομιας αυτου και δικαιος ου μη δυνηται σωθηναι εν τω ειπαι με τω δικαιω ουτος πεποιθεν επι τη δικαιοσυνη αυτου και ποιηση ανομιαν πασαι αι δικαιοσυναι αυτου ου μη αναμνησθωσιν εν τη αδικια αυτου η εποιησεν εν αυτη αποθανειται και εν τω ειπαι με τω ασεβει θανατω θανατωθησιν και αποστρεψη απο της αμαρτιας αυτου και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην και ενεχυρασμα αποδω και αρπαγμα αποτεισιν εν προσταγμασιν ζωης διαπορευηται του μη ποιησαι αδικον ζωη ζησεται και ου μη αποθανη πασαι αι αμαρτιαι αυτου ας ημαρτεν ου μη αναμνησθωσιν οτι κριμα και δικαιοσυνην εποιησεν εν αυτοις ζησεται και ερουσιν οι υιοι του λαου σου ουκ ευθεια η οδος του κυριου και αυτη η οδος αυτων ουκ ευθεια εν τω αποστρεψαι δικαιον απο της δικαιοσυνης αυτου και ποιηση ανομιας και αποθανειται εν αυταις και εν τω αποστρεψαι τον αμαρτωλον απο της ανομιας αυτου και ποιηση κριμα και δικαιοσυνην εν αυτοις ουτος ζησεται και τουτο εστιν ο ειπατε ουκ ευθεια η οδος κυριου εκαστον εν ταις οδοις αυτου κρινω υμας οικος ισραηλ και εγεννηθη εν τω δωδεκατω ετει εν τω δωδεκατω μηνι πεμπτη του μηνος της αιχμαλωσιας ημων ηλθεν ο ανασωθεις προς με απο ιερουσαλημ λεγων εαλω η πολις και εγεννηθη επ εμε χειρ κυριου εσπερας πριν ελθειν αυτον και ηνοιξεν μου το στομα εως ηλθεν προς με το πρωι και ανοιχθεν μου το στομα ου συνεσχεθη ετι και εγεννηθη λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου οι κατοικουντες τας ηρημωμενας επι της γης του ισραηλ λεγουσιν εις ην αβρααμ και κατεσχεν την γην και ημεις πλειους εσμεν ημιν δεδοται η γη εις κατασχεσιν δια τουτο ειπον αυτοις ταδε λεγει κυριος κυριος ζω εγω ει μην οι εν ταις ηρημωμεναις μαχαира πεσυνται και οι επι προσωπου του πεδιου τοις θηριοις του αγρου δοθησονται εις καταβρωμα και τους εν ταις τετειχισμεναις και τους εν τοις σπηλαιois θανατω αποκτενω και δωσω την γην ερημον και απολειται η υβρις της ισχυος αυτης και ερημωθησεται τα ορη του ισραηλ δια το μη ειναι διαπορευομενον και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και ποιησω την γην αυτων ερημον και ερημωθησεται δια παντα τα βδελυγματα αυτων α εποιησαν και συ υιε ανθρωπου οι υιοι του λαου σου οι λαλουντες περι σου παρα τα τειχη και εν τοις πυλωσι των οικων και λαλουσιν ανθρωπος τω αδελφω αυτου λεγοντες συνελθωμεν και ακουσωμεν τα εκπορευομενα παρα κυριου ερχονται προς σε ως συμπορευεται λαος και καθηνται εναντιον σου και ακουουσιν τα ρηματα σου και αυτα ου μη ποιησουσιν οτι ψευδος εν τω στοματι αυτων και οπισω των μiasματων η καρδια αυτων και γινη αυτοις ως φωνη ψαλτηριου ηδυφωνου ευαρμοστου και ακουονται σου τα ρηματα και ου μη ποιησουσιν αυτα και ηνικα αν ελθη ερουσιν ιδου ηκει και γνωσονται οτι προφητης ην εν μεσω αυτων και

εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου προφητευσον επι τους ποιμενας του ισραηλ προφητευσον και ειπον τοις ποιμεσι ταδε λεγει κυριος κυριος ω ποιμενες ισραηλ μη βοσκουσιν ποιμενες εαυτους ου τα προβατα βοσκουσιν οι ποιμενες ιδου το γαλα κατεσθιετε και τα ερια περιβαλλεσθε και το παχυ σφαζετε και τα προβατα μου ου βοσκετε το ησθιενχος ουκ ενισχυσατε και το κακως εχον ουκ εσωματοποιησατε και το συντετριμμενον ου κατεδησατε και το πλανωμενον ουκ επεστρεψατε και το απολωλος ουκ εξητησατε και το ισχυρον κατειργασασθε μοχθω και διεσπαρη τα προβατα μου δια το μη ειναι ποιμενας και εγενηθη εις καταβρωμα πασι τοις θηριοις του αγρου και διεσπαρη μου τα προβατα εν παντι ορει και επι παν βουνον υψηλον και επι προσωπου πασης της γης διεσπαρη και ουκ ην ο εκζητων ουδε ο αποστρεφων δια τουτο ποιμενες ακουσατε λογον κυριου ζω εγω λεγει κυριος κυριος ει μην αντι του γενεσθαι τα προβατα μου εις προνομην και γενεσθαι τα προβατα μου εις καταβρωμα πασι τοις θηριοις του πεδιου παρα το μη ειναι ποιμενας και ουκ εξεζητησαν οι ποιμενες τα προβατα μου και εβοσκησαν οι ποιμενες εαυτους τα δε προβατα μου ουκ εβοσκησαν αντι τουτου ποιμενες ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι τους ποιμενας και εκζητησω τα προβατα μου εκ των χειρων αυτων και αποστρεψω αυτους του μη ποιμαινειν τα προβατα μου και ου βοσκησουσιν επι οι ποιμενες αυτα και εξελουμαι τα προβατα μου εκ του στοματος αυτων και ουκ εσονται αυτοις επι εις καταβρωμα διοτι ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εκζητησω τα προβατα μου και επισκεψομαι αυτα ωσπερ ζητει ο ποιμην το ποιμνιον αυτου εν ημερα οταν η γνοφος και νεφελη εν μεσω προβατων διακχωρισμενων ουτως εκζητησω τα προβατα μου και απελασω αυτα απο παντος τοπου ου διεσπαρησαν εκει εν ημερα νεφελης και γνοφου και εξαξω αυτους εκ των εθνων και συναξω αυτους απο των χωρων και εισαξω αυτους εις την γην αυτων και βοσκησω αυτους επι τα ορη ισραηλ και εν ταις φαργεξιν και εν παση κατοικια της γης εν νομη αγαθη βοσκησω αυτους και εν τω ορει τω υψηλω ισραηλ εσονται αι μανδραι αυτων εκει κοιμηθησονται και εκει αναπαιουσονται εν τρυφη αγαθη και εν νομη πιوني βοσκηθησονται επι των ορεων ισραηλ εγω βοσκησω τα προβατα μου και εγω αναπαυσω αυτα και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ταδε λεγει κυριος κυριος το απολωλος ζητησω και το πλανωμενον επιστρεψω και το συντετριμμενον καταδησω και το εκλειπον ενισχυσω και το ισχυρον φυλαξω και βοσκησω αυτα μετα κριματος και υμεις προβατα ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω διακρινω ανα μεσον προβατου και προβατου κριων και τραγων και ουκ ικανον υμιν οτι την καλην νομην ενεμεσθε και τα καταλοιπα της νομης υμων κατεπατειτε τοις ποσιν υμων και το καθεστηκος υδωρ επινετε και το λοιπον τοις ποσιν υμων εταρασσετε και τα προβατα μου τα πατηματα των ποδων υμων ενεμοντο και το τεταραγμενον υδωρ υπο των ποδων υμων επινον δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω διακρινω ανα μεσον προβατου ισχυρου και ανα μεσον προβατου ασθενους επι ταις πλευραις και τοις ωμοις υμων διωθεισθε και τοις κερασιν υμων εκερατιζετε και παν το εκλειπον εξεθλιβετε και σωσω τα προβατα μου και ου μη ωσιν επι εις προνομην και κρινω ανα μεσον κριου προς κριον και αναστησω επ αυτους ποιμενα ενα και ποιμανει αυτους τον δουλον μου δαυιδ και εσται αυτων ποιμην και εγω κυριος

εσομαι αυτοις εις θεον και δαυιδ εν μεσω αυτων αρχων εγω κυριος ελαλησα και διαθησομαι τω δαυιδ διαθηκην ειρηνης και αφανιω θηρια πονηρα απο της γης και κατοικησουσιν εν τη ερημω και υπνωσουσιν εν τοις δρυμοις και δωσω αυτοις περικυκλω του ορους μου και δωσω τον υετον υμιν υετον ευλογιας και τα ξυλα τα εν τω πεδιω δωσει τον καρπον αυτων και η γη δωσει την ισχυν αυτης και κατοικησουσιν επι της γης αυτων εν ελπιδι ειρηνης και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος εν τω συντριφαι με τον ζυγον αυτων και εξελουμαι αυτοις εκ χειρος των καταδουλωσαμενων αυτοις και ουκ εσονται επι εν προνομη τοις εθνεσιν και τα θηρια της γης ουκετι μη φαγωσιν αυτοις και κατοικησουσιν εν ελπιδι και ουκ εσται ο εκφοβων αυτοις και αναστησω αυτοις φυτον ειρηνης και ουκετι εσονται απολλυμενοι λιμω επι της γης και ου μη ενεγκωσιν επι ονειδισμον εθνων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων και αυτοι λαος μου οικος ισραηλ λεγει κυριος προβατα μου και προβατα ποιμνιου μου εστε και εγω κυριος ο θεος υμων λεγει κυριος κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου επιστρεψον το προσωπον σου επ ορος σιηρ και προφητευσον επ αυτο και ειπον ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι σε ορος σιηρ και εκτενω την χειρα μου επι σε και δωσω σε ερημον και ερημωθηση και ταις πολεσιν σου ερημιαν ποιησω και συ ερημος εση και γνωση οτι εγω ειμι κυριος αντι του γενεσθαι σε εχθραν αιωνιαν και ενεκαθισας τω οικω ισραηλ δολω εν χειρι εχθρων μαχαιρα εν καιρω αδικιας επ εσχατω δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος κυριος ει μην εις αιμα ημαρτες και αιμα σε διωζεται και δωσω το ορος σιηρ εις ερημον και ηρημωμενον και απολω απ αυτου ανθρωπους και κτηνη και εμπλησω των τραυματιων σου τους βουνους και τας φαργγας σου και εν πασι τοις πεδιοις σου τετραυματισμενοι μαχαιρα πεσουνται εν σοι ερημιαν αιωνιον θησομαι σε και αι πολεις σου ου μη κατοικηθωσιν επι και γνωση οτι εγω ειμι κυριος δια το ειπειν σε τα δυο εθνη και αι δυο χωραι εμαι εσονται και κληρονομησω αυτας και κυριος εκει εστιν δια τουτο ζω εγω λεγει κυριος και ποιησω σοι κατα την εχθραν σου και γνωσθησομαι σοι ηνικα αν κρινω σε και γνωση οτι εγω ειμι κυριος ηκουσα της φωνης των βλασφημιων σου οτι ειπας τα ορη ισραηλ ερημια ημιν δεδοται εις καταβρωμα και εμεγαλορημωνησας επ εμε τω στοματι σου εγω ηκουσα ταδε λεγει κυριος εν τη ευφροσυνη πασης της γης ερημον ποιησω σε ερημον εση ορος σιηρ και πασα η ιδουμαια εξαναλωθησεται και γνωση οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων και συ υιε ανθρωπου προφητευσον επι τα ορη ισραηλ και ειπον τοις ορεσιν του ισραηλ ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος κυριος ανθ' ων ειπεν ο εχθρος εφ' υμας ευγε ερημα αιωνια εις κατασχεσιν ημιν εγεννηθη δια τουτο προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος κυριος αντι του ατιμασθηναι υμας και μισηθηναι υμας υπο των κυκλω υμων του ειναι υμας εις κατασχεσιν τοις καταλοιποις εθνεσιν και ανεβητε λαλημα γλωσση και εις ονειδισμα εθνεσιν δια τουτο ορη ισραηλ ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαργγιν και τοις χειμαρροις και τοις εξηρημωμενοις και ηφανισμενοις και ταις πολεσιν ταις εγκαταλελειμμεναις αι εγενοντο εις προνομην και εις καταπατημα τοις καταλειφθεισιν εθνεσιν περικυκλω δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος ει μην εν πυρι θυμου μου ελαλησα επι τα λοιπα εθνη και επι την ιδουμαιαν πασαν οτι εδω-

χαν την γην μου εαυτοις εις κατασχεσιν μετ ευφροσυνης ατιμασαντες ψυχας του αφανισαι εν προνομη δια τουτο προφητευσον επι την γην του ισραηλ και ειπον τοις ορεσιν και τοις βουνοις και ταις φαραγγξιν και ταις ναπαις ταδε λεγει κυριος ιδου εγω εν τω ζηλω μου και εν τω θυμω μου ελαλησα αντι του ονειδισμους εθνων ενεγκαι υμας δια τουτο εγω αρω την χειρα μου επι τα εθνη τα περικυκλω υμων ουτοι την ατιμιαν αυτων λημψονται υμων δε ορη ισραηλ την σταφυλην και τον καρπον υμων καταφαγεται ο λαος μου οτι εγγιζουσιν του ελθειν οτι ιδου εγω εφ υμας και επιβλειψω εφ υμας και κατεργασθησεσθε και σπαρησεσθε και πληθυνω εφ υμας ανθρωπους παν οικον ισραηλ εις τελος και κατοικηθησονται αι πολεις και η ηρημωμενη οικοδομηθησεται και πληθυνω εφ υμας ανθρωπους και κτηνη και κατοικιω υμας ως το εν αρχη υμων και ευ ποιησω υμας ωσπερ τα εμπροσθεν υμων και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος και γεννησω εφ υμας ανθρωπους τον λαον μου ισραηλ και κληρονομησουσιν υμας και εσεσθε αυτοις εις κατασχεσιν και ου μη προστεθητε ετι ατεκνωθηνα απ αυτων ταδε λεγει κυριος κυριος ανθ ων ειπαν σοι κατεσθουσα ανθρωπους ει και ητεκνωμενη υπο του εθνους σου εγενου δια τουτο ανθρωπους ουκετι φαγεσαι και το εθνος σου ουκ ατεκνωσεις ετι λεγει κυριος κυριος και ουκ ακουσθησεται ουκετι εφ υμας ατιμια εθνων και ονειδισμους λαων ου μη ανενεγκητε λεγει κυριος κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου οικος ισραηλ κατωκησεν επι της γης αυτων και εμianαν αυτην εν τη οδω αυτων και εν τοις ειδωλοις αυτων και εν ταις ακαθαρσαις αυτων κατα την ακαθαρσιαν της αποκαθμενης εγενηθη η οδος αυτων προ προσωπου μου και εξεχεα τον θυμον μου επ αυτους και διεσπειρα αυτους εις τα εθνη και ελικμησα αυτους εις τας χωρας κατα την οδον αυτων και κατα την αμαρτιαν αυτων εκρινα αυτους και εισηλθουσιν εις τα εθνη ου εισηλθουσιν εκει και εβεβηλωσαν το ονομα μου το αγιον εν τω λεγεσθαι αυτους λαος κυριου ουτοι και εκ της γης αυτου εξεληλυθασιν και εφεισαμην αυτων δια το ονομα μου το αγιον ο εβεβηλωσαν οικος ισραηλ εν τοις εθνεσιν ου εισηλθουσιν εκει δια τουτο ειπον τω οικω ισραηλ ταδε λεγει κυριος ουχ υμιν εγω ποιω οικος ισραηλ αλλ η δια το ονομα μου το αγιον ο εβεβηλωσατε εν τοις εθνεσιν ου εισηλθετε εκει και αγιασω το ονομα μου το μεγα το βεβηλωθεν εν τοις εθνεσιν ο εβεβηλωσατε εν μεσω αυτων και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι κυριος εν τω αγιασθηναι με εν υμιν κατ οφθαλμους αυτων και λημψομαι υμας εκ των εθνων και αθροισω υμας εκ πασων των γαιων και εισαξω υμας εις την γην υμων και ρανω εφ υμας υδωρ καθαρων και καθαρισθησεσθε απο πασων των ακαθαρσιων υμων και απο παντων των ειδωλων υμων και καθαριω υμας και δωσω υμιν καρδιαν καινην και πνευμα καινον δωσω εν υμιν και αφελω την καρδιαν την λιθινην εκ της σαρκος υμων και δωσω υμιν καρδιαν σαρκινην και το πνευμα μου δωσω εν υμιν και ποιησω ινα εν τοις δικαιωμασιν μου πορευησθε και τα χρηματα μου φυλαξησθε και ποιησητε και κατοικησετε επι της γης ης εδωκα τοις πατρασιν υμων και εσεσθε μοι εις λαον καγω εσομαι υμιν εις θεον και σωσω υμας εκ πασων των ακαθαρσιων υμων και καλεσω τον σιτον και πληθυνω αυτον και ου δωσω εφ υμας λιμον και πληθυνω τον καρπον του ξυλου και τα γεννηματα του αγρου οπως μη λαβητε ονειδισμον λιμου εν τοις εθνεσιν και μνησθησεσθε τας οδους

υμων τας πονηρας και τα επιτηδευματα υμων τα μη αγαθα και προσοχθιετε κατα προσωπον αυτων εν ταις ανομιαις υμων και επι τοις βδελυγμασιν υμων ου δι υμας εγω ποιω λεγει κυριος κυριος γνωστον εσται υμιν αισχυνητε και εντραπητε εκ των οδων υμων οικος ισραηλ ταδε λεγει κυριος εν ημερα η καθαριω υμας εκ πασων των ανομιων υμων και κατοικιω τας πολεις και οικοδομηθησονται αι ερημοι και η γη η ηφανισμενη εργασθησεται ανθ ων οτι ηφανισμενη εγενηθη κατ οφθαλμους παντος παροδευοντος και ερουσιν η γη εκεινη η ηφανισμενη εγενηθη ως κηπος τρυφης και αι πολεις αι ερημοι και ηφανισμεναι και κατεσκαμμεναι οχυραι εκαθισαν και γνωσονται τα εθνη οσα αν καταλειφθωσιν κυκλω υμων οτι εγω κυριος ωκοδομησα τας καθηρημενας και κατεφυτευσα τας ηφανισμενας εγω κυριος ελαλησα και ποιησω ταδε λεγει κυριος ετι τουτο ζητηθησομαι τω οικω ισραηλ του ποιησαι αυτοις πληθυνω αυτους ως προβατα ανθρωπους ως προβατα αγια ως προβατα ιερουσαλημ εν ταις εορταις αυτης ουτως εσονται αι πολεις αι ερημοι πληρεις προβατων ανθρωπων και γνωσονται οτι εγω κυριος και εγενετο επ εμε χειρ κυριου και εξηγαγεν με εν πνευματι κυριος και εθηκεν με εν μεσω του πεδιου και τουτο ην μεστον οστεων ανθρωπων και περιηγαγεν με επ αυτα κυκλοθεν κυκλω και ιδου πολλα σφοδρα επι προσωπου του πεδιου ξηρα σφοδρα και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ει ζησεται τα οστα ταυτα και ειπα κυριε συ επιστη ταυτα και ειπεν προς με προφητευσον επι τα οστα ταυτα και ερεις αυτοις τα οστα τα ξηρα ακουσατε λογον κυριου ταδε λεγει κυριος τοις οστεοις τουτοις ιδου εγω φερω εις υμας πνευμα ζωης και δωσω εφ υμας νευρα και αναξω εφ υμας σαρκας και εκτενω εφ υμας δερμα και δωσω πνευμα μου εις υμας και ζησεσθε και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος και επροφητευσα καθως ενετεिलाτο μοι και εγενετο εν τω εμε προφητευσαι και ιδου σεισμος και προσηγαγε τα οστα εκατερον προς την αρμονιαν αυτου και ειδον και ιδου επ αυτα νευρα και σαρκες εφυοντο και ανεβαινεν επ αυτα δερμα επανω και πνευμα ουκ ην εν αυτοις και ειπεν προς με προφητευσον υιε ανθρωπου προφητευσον επι το πνευμα και ειπον τω πνευματι ταδε λεγει κυριος εκ των τεσσαρων πνευματων ελθε και εμψυσησον εις τους νεκρους τουτους και ζησατωσαν και επροφητευσα καθοτι ενετεिलाτο μοι και εισηλθεν εις αυτους το πνευμα και εζησαν και εστησαν επι των ποδων αυτων συναγωγή πολλη σφοδρα και ελαλησεν κυριος προς με λεγων υιε ανθρωπου τα οστα ταυτα πας οικος ισραηλ εστιν και αυτοι λεγουσιν ξηρα γεγονεν τα οστα ημων απολωλεν η ελπις ημων διαπεφωνηκαμεν δια τουτο προφητευσον και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω ανοιγω υμων τα μνηματα και αναξω υμας εκ των μνηματων υμων και εισαξω υμας εις την γην του ισραηλ και γνωσεσθε οτι εγω ειμι κυριος εν τω ανοιξαι με τους ταφους υμων του αναγαγειν με εκ των ταφων τον λαον μου και δωσω το πνευμα μου εις υμας και ζησεσθε και θησομαι υμας επι την γην υμων και γνωσεσθε οτι εγω κυριος λελαληχα και ποιησω λεγει κυριος και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω ραβδον και γραψον επ αυτην τον ιουδαν και τους υιους ισραηλ τους προσκειμενους επ αυτον και ραβδον δευτεραν λημψη σεαυτω και γραψεις αυτην τω ιωσηφ ραβδον εφραιμ και παντας τους υιους ισραηλ τους προστεθεντας προς αυτον και συναψεις αυτας προς αλληλας σαυτω εις ραβδον μιαν του δησαι αυτας και εσονται εν

τη χειρι σου και εσται οταν λεγωσιν προς σε οι υιοι του λαου σου ουκ αναγγελεις ημιν τι εστιν ταυτα σοι και ερεις προς αυτους ταδε λεγει κυριος ιδου εγω λημψομαι την φυλην ιωσηφ την δια χειρος εφραιμ και τας φυλας ισραηλ τας προσκειμενας προς αυτον και δωσω αυτους επι την φυλην ιουδα και εσονται εις ραβδον μιαν εν τη χειρι ιουδα και εσονται αι ραβδοι εφ αις συ εγραψας επ αυταις εν τη χειρι σου ενωπιον αυτων και ερεις αυτοις ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω λαμβανω παντα οικον ισραηλ εκ μεσου των εθνων ου εισηλθουσιν εκει και συναξω αυτους απο παντων των περικυκλω αυτων και εισαξω αυτους εις την γην του ισραηλ και δωσω αυτους εις εθνος εν εν τη γη μου και εν τοις ορεσιν ισραηλ και αρχων εις εσται αυτων και ουκ εσονται ετι εις δυο εθνη ουδε μη διαιρεθωσιν ουκετι εις δυο βασιλειας ινα μη μαιινωνται ετι εν τοις ειδωλοις αυτων και ρυσομαι αυτους απο πασων των ανομιων αυτων ων ημαρτοσαν εν αυταις και καθαριω αυτους και εσονται μοι εις λαον και εγω κυριος εσομαι αυτοις εις θεον και ο δουλος μου δαυιδ αρχων εν μεσω αυτων και ποιμην εις εσται παντων οτι εν τοις προσταγμασιν μου πορευουσιν και τα κριματα μου φυλαζονται και ποιησουσιν αυτα και κατοικησουσιν επι της γης αυτων ην εγω δεδωκα τω δουλω μου ιακωβ ου κατωκησαν εκει οι πατερες αυτων και κατοικησουσιν επ αυτης αυτοι και δαυιδ ο δουλος μου αρχων αυτων εσται εις τον αιωνα και διαθησομαι αυτοις διαθηκην ειρηνης διαθηκη αιωνια εσται μετ αυτων και ιησω τα αγια μου εν μεσω αυτων εις τον αιωνα και εσται η κατασκηνωσις μου εν αυτοις και εσομαι αυτοις θεος και αυτοι μου εσονται λαος και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι κυριος ο αγιαζων αυτους εν τω ειναι τα αγια μου εν μεσω αυτων εις τον αιωνα και εγενετο λογος κυριου προς με λεγων υιε ανθρωπου στηρισον το προσωπον σου επι γωγ και την γην του μαγωγ αρχοντα ρως μοσοχ και θοβελ και προφητευσον επ αυτον και ειπον αυτω ταδε λεγει κυριος κυριος ιδου εγω επι σε γωγ αρχοντα ρως μοσοχ και θοβελ και συναξω σε και πασαν την δυναμιν σου ιππους και ιππεις ενδεδυμενους θωρακας παντας συναγωγη πολλη πελται και περικεφαλαιαι και μαχαιραι περσαι και αιθιοπες και λιβυες παντες περικεφαλαιαις και πελταις γομερ και παντες οι περι αυτον οικος του θεργαμα απ εσχατου βορρα και παντες οι περι αυτον και εθνη πολλα μετα σου ετοιμασθητι ετοιμασον σεαυτον συ και πασα η συναγωγή σου οι συνηγμενοι μετα σου και εση μοι εις προφυλακην αφ ημερων πλειονων ετοιμασθησεται και επ εσχατου ετων ελευσεται και ηξει εις την γην την απεστραμμενην απο μαχαιρας συνηγμενων απο εθνων πολλων επι γην ισραηλ η εγεννηθη ερημος δι ολου και ουτος εξ εθνων εξελθλυθεν και κατοικησουσιν επ ειρηνης απαντες και αναβηση ως υετος και ηξεις ως νεφελη κατακαλυψαι γην και εση συ και παντες οι περι σε και εθνη πολλα μετα σου ταδε λεγει κυριος κυριος και εσται εν τη ημερα εκεινη αναβησεται ρηματα επι την καρδιαν σου και λογιη λογισμους πονηρους και ερεις αναβησομαι επι γην απερριμμενην ηξω επι ησυχάζοντας εν ησυχια και οικουντας επ ειρηνης παντας κατοικουντας γην εν η ουκ υπαρχει τειχος ουδε μοχλοι και θυραι ουκ εισιν αυτοις προνομευσαι προνομην και σκυλευσαι σκυλα αυτων του επιστρεψαι χειρα σου εις την ηρημωμενην η κατωκισθη και επ εθνος συνηγμενον απο εθνων πολλων πεποιηχотας κτησεις κατοικουντας επι τον ομφαλον της γης σαβα και δαιδαν και εμποροι

καρχηδόνιοι και πασαι αι κωμαι αυτων ερουσιν σοι εις προνομην του προνομευσαι συ ερχη και σκυλευσαι σκυλα συνηγαγες συναγωγην σου λαβειν αργυριον και χρυσιον απενεγκασθαι κτησιν του σκυλευσαι σκυλα δια τουτο προφητευσον υιε ανθρωπου και ειπον τω γωγ ταδε λεγει κυριος ουκ εν τη ημερα εκεινη εν τω κατοικισθηναι τον λαον μου ισραηλ επ ειρηνης εγερεθηση και ηξεις εκ του τοπου σου απ εσχατου βορρα και εθνη πολλα μετα σου αναβαται ιππων παντες συναγωγή μεγάλη και δυναμις πολλή και αναβηση επι τον λαον μου ισραηλ ως νεφελή καλυψαι γην επ εσχατων των ημερων εσται και αναξω σε επι την γην μου ινα γνωσιν παντα τα εθνη εμε εν τω αγιασθηναι με εν σοι ενωπιον αυτων ταδε λεγει κυριος κυριος τω γωγ συ ει περι ου ελαλησα προ ημερων των εμπροσθεν δια χειρος των δουλων μου προφητων του ισραηλ εν ταις ημεραις εκειναις και ετεσιν του αγαγειν σε επ αυτους και εσται εν τη ημερα εκεινη εν ημερα η αν ελθη γωγ επι την γην του ισραηλ λεγει κυριος κυριος αναβησεται ο θυμος μου και ο ζηλος μου εν πυρι της οργης μου ελαλησα ει μην εν τη ημερα εκεινη εσται σεισμος μεγας επι γης ισραηλ και σεισθησονται απο προσωπου κυριου οι ιχθυες της θαλασσης και τα πετεινα του ουρανου και τα θηρια του πεδιου και παντα τα ερπετα τα ερποντα επι της γης και παντες οι ανθρωποι οι επι προσωπου της γης και ραγησεται τα ορη και πεσουνται αι φαραγγες και παν τειχος επι την γην πεσειται και καλεσω επ αυτον παν φοβον λεγει κυριος μαχαιρα ανθρωπου επι τον αδελφον αυτου εσται και κρινω αυτον θανατω και αιματι και υετω κατακλυζοντι και λιθοις χαλαζης και πυρ και θειον βρεξω επ αυτον και επι παντας τους μετ αυτου και επ εθνη πολλα μετ αυτου και μεγαλυνθησομαι και αγιασθησομαι και ενδοξασθησομαι και γνωσθησομαι εναντιον εθνων πολλων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και συ υιε ανθρωπου προφητευσον επι γωγ και ειπον ταδε λεγει κυριος ιδου εγω επι σε γωγ αρχοντα ρως μοσοχ και θοβελ και συναξω σε και καθοδηγησω σε και αναβιβω σε απ εσχατου του βορρα και αναξω σε επι τα ορη του ισραηλ και απολω το τοξον σου απο της χειρος σου της αριστερας και τα τοξευματα σου απο της χειρος σου της δεξιας και καταβαλω σε επι τα ορη ισραηλ και πεση συ και παντες οι περι σε και τα εθνη τα μετα σου δοθησονται εις πληθητ ορνεων παντι πετεινω και πασι τοις θηριοις του πεδιου δεδωκα σε καταβρωθηναι επι προσωπου του πεδιου πεση οτι εγω ελαλησα λεγει κυριος και αποστελω πυρ επι γωγ και κατοικηθησονται αι νησοι επ ειρηνης και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος και το ονομα μου το αγιον γνωσθησεται εν μεσω λαου μου ισραηλ και ου βεβηλωθησεται το ονομα μου το αγιον ουκετι και γνωσονται τα εθνη οτι εγω ειμι κυριος αγιος εν ισραηλ ιδου ηκει και γνωση οτι εσται λεγει κυριος κυριος αυτη εστιν η ημερα εν η ελαλησα και εξελουσονται οι κατοικουντες τας πολεις ισραηλ και καυσουσιν εν τοις οπλοις πελταις και κοντοις και τοξοις και τοξευμασιν και ραβδοις χειρων και λογχαις και καυσουσιν εν αυτοις πυρ επτα ετη και ου μη λαβωσιν ξυλα εκ του πεδιου ουδε μη κοψωσιν εκ των δρυμων αλλ η τα οπλα κατακαυσουσιν πυρι και προνομευσουσιν τους προνομευσαντας αυτους και σκυλευσουσιν τους σκυλευσαντας αυτους λεγει κυριος και εσται εν τη ημερα εκεινη δωσω τω γωγ τον ονομαστον μνημειον εν ισραηλ το πολυανδριον των επελθοντων προς τη θαλασση και περιοικοδομησουσιν το περιστοιμιον της φαραγ-

γος και κατορυξουσιν εκει τον γωγ και παν το πληθος αυτου και κληθησεται το γαι το πολυανδριον του γωγ και κατορυξουσιν αυτους οικος ισραηλ ινα καθαρισθη η γη εν επταμηνω και κατορυξουσιν αυτους πας ο λαος της γης και εσται αυτοις εις ονομαστον η ημερα εδοξαστην λεγει κυριος και ανδρας δια παντος διαστελουσιν επιπορευομενους την γην θαψαι τους καταλελειμμενους επι προσωπου της γης καθαρισαι αυτην μετα την επταμηνον και εκζητησουσιν και πας ο διαπορευομενος την γην και ιδων οστουν ανθρωπου οικοδομησει παρ αυτο σημειον εως οτου θαψωσιν αυτο οι θαπτοντες εις το γαι το πολυανδριον του γωγ και γαρ το ονομα της πολεως πολυανδριον και καθαρισθησεται η γη και συ υιε ανθρωπου ειπον ταδε λεγει κυριος ειπον παντι ορνεω πετεινω και προς παντα τα θηρια του πεδιου συναχθητε και ερχεσθε συναχθητε απο παντων των περικυκλω επι την θυσιαν μου ην τεθυκα υμιν θυσιαν μεγαλην επι τα ορη ισραηλ και φαγεσθε κρεα και πιεσθε αιμα κρεα γιγαντων φαγεσθε και αιμα αρχοντων της γης πιεσθε κριους και μοσχους και τραγους και οι μοσχοι εστωαμενοι παντες και φαγεσθε στεαρ εις πλησμονην και πιεσθε αιμα εις μεθην απο της θυσιας μου ης εθυσα υμιν και εμπλησθησεσθε επι της τραπεζης μου ιππον και αναβατην γιγαντα και παντα ανδρα πολεμιστην λεγει κυριος και δωσω την δοξαν μου εν υμιν και οψονται παντα τα εθνη την κρισιν μου ην εποιησα και την χειρα μου ην επηγαγον επ αυτους και γνωσονται οικος ισραηλ οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων απο της ημερας ταυτης και επεκεινα και γνωσονται παντα τα εθνη οτι δια τας αμαρτιας αυτων ηχημαλωτευθησαν οικος ισραηλ ανθων ηθετησαν εις εμε και απεστρεψα το προσωπον μου απ αυτων και παρεδωκα αυτους εις χειρας των εχθρων αυτων και επεσαν παντες μαχαира κατα τας ακαθαρσιας αυτων και κατα τα ανομηματα αυτων εποιησα αυτοις και απεστρεψα το προσωπον μου απ αυτων δια τουτο ταδε λεγει κυριος κυριος νυν αποστρεψω την αιχμαλωσιαν ιακωβ και ελεησω τον οικον ισραηλ και ζηλωσω δια το ονομα το αγιον μου και λημψονται την ατιμιαν εαυτων και την αδικιαν ην ηδικησαν εν τω κατοικισθηναι αυτους επι την γην αυτων επ ειρηνης και ουκ εσται ο εκφοβων εν τω αποστρεψαι με αυτους εκ των εθνων και συναγαγειν με αυτους εκ των χωρων των εθνων και αγιασθησομαι εν αυτοις ενωπιον των εθνων και γνωσονται οτι εγω ειμι κυριος ο θεος αυτων εν τω επιφανηναι με αυτοις εν τοις εθνεσιν και ουκ αποστρεψω ουκετι το προσωπον μου απ αυτων ανθ ου εξεχεα τον θυμον μου επι τον οικον ισραηλ λεγει κυριος κυριος και εγενετο εν τω πεμπτω και εικοστω ετει της αιχμαλωσιας ημων εν τω πρωτω μηνι δεκατη του μηνος εν τω τεσσαρεσκαιδεκατω ετει μετα το αλωναι την πολιν εν τη ημερα εκεινη εγενετο επ εμε χειρ κυριου και ηγαγεν με εν ορασει θεου εις την γην του ισραηλ και εθηκεν με επ ορους υψηλου σφοδρα και επ αυτου ωσει οικοδομη πολεως απεναντι και εισηγαγεν με εκει και ιδου ανηρ και η ορασις αυτου ην ωσει ορασις χαλκου στιλβοντος και εν τη χειρι αυτου ην σπαρτιον οικοδομων και καλαμος μετρου και αυτος εισηκει επι της πυλης και ειπεν προς με ο ανηρ εωρακας υιε ανθρωπου εν τοις οφθαλμοις σου ιδε και εν τοις ωσιν σου ακουε και ταξον εις την καρδιαν σου παντα οσα εγω δεικνυω σοι διοτι ενεκα του δειξαι σοι εισεληλυθας ωδε και δειξεις παντα οσα συ ορας τω οικω του ισραηλ και ιδου περιβολος εξωθεν του οικου κυκλω και εν

τη χειρι του ανδρος καλαμος το μετρον πηχων εξ εν πηχει και παλαι-
στης και διεμετρησεν το προτειχισμα πλατος ισον τω καλαμω και το
υψος αυτου ισον τω καλαμω και εισηλθεν εις την πυλην την βλεπου-
σαν κατα ανατολας εν επτα αναβαθμοις και διεμετρησεν το αιλαμ της
πυλης ισον τω καλαμω και το θεε ισον τω καλαμω το μηκος και ισον
τω καλαμω το πλατος και το αιλαμ ανα μεσον του θαιηλαθα πηχων
εξ και το θεε το δευτερον ισον τω καλαμω το πλατος και ισον τω
καλαμω το μηκος και το αιλαμ πηχεων πεντε και το θεε το τριτον
ισον τω καλαμω το πλατος και ισον τω καλαμω το μηκος και το αιλαμ
του πυλωνος πλησιον του αιλαμ της πυλης πηχων οκτω και τα αιλευ
πηχων δυο και το αιλαμ της πυλης εσωθεν και τα θεε της πυλης θεε
κατεναντι τρεις ενθεν και τρεις ενθεν και μετρον εν τοις τρισιν και
μετρον εν τοις αιλαμ ενθεν και ενθεν και διεμετρησεν το πλατος της
θυρας του πυλωνος πηχων δεκα και το ευρος του πυλωνος πηχων
δεκα τριων και πηχυς επισυναγομενος επι προσωπον των θειμ ενθεν
και ενθεν και το θεε πηχων εξ ενθεν και πηχων εξ ενθεν και διε-
μετρησεν την πυλην απο του τοιχου του θεε επι τον τοιχον του θεε
πλατος πηχεις εικοσι πεντε αυτη πυλη επι πυλην και το αιθριον του
αιλαμ της πυλης εξηκοντα πηχεις εικοσι θειμ της πυλης κυκλω και
το αιθριον της πυλης εξωθεν εις το αιθριον αιλαμ της πυλης εσωθεν
πηχων πεντηκοντα και θυριδες κρυπται επι τα θειμ και επι τα αιλαμ
εσωθεν της πυλης της αυλης κυκλοθεν και ωσαυτως τοις αιλαμ θυ-
ριδες κυκλω εσωθεν και επι το αιλαμ φοινικες ενθεν και ενθεν και
εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου παστοφορια και
περιστυλα κυκλω της αυλης τριακοντα παστοφορια εν τοις περιστυ-
λοις και αι στοαι κατα νωτου των πυλων κατα το μηκος των πυλων
το περιστυλον το υποκατω και διεμετρησεν το πλατος της αυλης απο
του αιθριου της πυλης της εξωτερας εσωθεν επι το αιθριον της πυλης
της βλεπουσης εξω πηχεις εκατον της βλεπουσης κατ ανατολας και
εισηγαγεν με επι βορραν και ιδου πυλη βλεπουσα προς βορραν τη
αυλη τη εξωτερα και διεμετρησεν αυτην το τε μηκος αυτης και το
πλατος και τα θεε τρεις ενθεν και τρεις ενθεν και τα αιλευ και τα αι-
λαμμω και τους φοινικας αυτης και εγενετο κατα τα μετρα της πυλης
της βλεπουσης κατα ανατολας πηχων πεντηκοντα το μηκος αυτης
και πηχων εικοσι πεντε το ευρος αυτης και αι θυριδες αυτης και τα
αιλαμμω και οι φοινικες αυτης καθως η πυλη η βλεπουσα κατα ανα-
τολας και εν επτα κλιμακτηρσιν ανεβαινον επ αυτην και τα αιλαμμω
εσωθεν και πυλη τη αυλη τη εσωτερα βλεπουσα επι πυλην του βορρα
ον τροπον της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας και διεμετρησεν
την αυλην απο πυλης επι πυλην πηχεις εκατον και ηγαγεν με κατα
νοτον και ιδου πυλη βλεπουσα προς νοτον και διεμετρησεν αυτην και
τα θεε και τα αιλευ και τα αιλαμμω κατα τα μετρα ταυτα και αι θυ-
ριδες αυτης και τα αιλαμμω κυκλοθεν καθως αι θυριδες του αιλαμ
πηχων πεντηκοντα το μηκος αυτης και πηχων εικοσι πεντε το ευρος
αυτης και επτα κλιμακτηρες αυτη και αιλαμμω εσωθεν και φοινικες
αυτη εις ενθεν και εις ενθεν επι τα αιλευ και πυλη κατεναντι πυλης
της αυλης της εσωτερας προς νοτον και διεμετρησεν την αυλην απο
πυλης επι πυλην πηχεις εκατον το ευρος προς νοτον και εισηγαγεν
με εις την αυλην την εσωτεραν της πυλης της προς νοτον και διεμε-
τρησεν την πυλην κατα τα μετρα ταυτα και τα θεε και τα αιλευ και

τα αἰλαμμῷ κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αἰλαμμῷ κυκλῷ πηχεῖς πεντηκόντα τὸ μήκος αὐτῆς καὶ τὸ εὖρος πηχεῖς εἰκοσι πέντε καὶ αἰλαμμῷ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτερὰν καὶ φοινικὲς τῷ αἰλεὺ καὶ οκτῷ κλιμακτῆρες καὶ εἰσηγάγεν με εἰς τὴν πυλὴν τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ τὰ θύε καὶ τὰ αἰλεὺ καὶ τὰ αἰλαμμῷ κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τῷ αἰλαμμῷ κυκλῷ πηχεῖς πεντηκόντα μήκος αὐτῆς καὶ εὖρος πηχεῖς εἰκοσι πέντε καὶ αἰλαμμῷ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτερὰν καὶ φοινικὲς ἐπὶ τοῦ αἰλεὺ ἐνθεν καὶ ἐνθεν καὶ οκτῷ κλιμακτῆρες αὐτῇ καὶ εἰσηγάγεν με εἰς τὴν πυλὴν τὴν πρὸς βορρὰν καὶ διεμέτρησεν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα καὶ τὰ θύε καὶ τὰ αἰλεὺ καὶ τὰ αἰλαμμῷ καὶ θυρίδες αὐτῇ κυκλῷ καὶ τῷ αἰλαμμῷ αὐτῆς πηχεῖς πεντηκόντα μήκος αὐτῆς καὶ εὖρος πηχεῖς εἰκοσι πέντε καὶ τὰ αἰλαμμῷ εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτερὰν καὶ φοινικὲς τῷ αἰλεὺ ἐνθεν καὶ ἐνθεν καὶ οκτῷ κλιμακτῆρες αὐτῇ τὰ παστοφορία αὐτῆς καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς καὶ τὰ αἰλαμμῷ αὐτῆς ἐπὶ τῆς πυλῆς τῆς δευτέρας ἐκρυσὶς ὡς σφαῶσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπερ ἁμαρτίας καὶ ὑπερ ἀγνοίας καὶ κατὰ νῶτον τοῦ ῥοακὸς τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῆς βλέπουσας πρὸς βορρὰν δύο τραπεζαὶ πρὸς ἀνατολὰς καὶ κατὰ νῶτον τῆς δευτέρας καὶ τοῦ αἰλαμ τῆς πυλῆς δύο τραπεzaὶ κατὰ ἀνατολὰς τεσσαρεὲς ἐνθεν καὶ τεσσαρεὲς ἐνθεν κατὰ νῶτον τῆς πυλῆς ἐπ' αὐτὰς σφαῶσιν τὰ θυμὰ κατεναντὶ τῶν οκτῷ τραπεζῶν τῶν θυμάτων καὶ τεσσαρεὲς τραπεzaὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων λιθῖναι λελαξευμέναι πηχεὸς καὶ ἡμισοὺς τὸ πλάτος καὶ πηχεὼν δύο καὶ ἡμισοὺς τὸ μήκος καὶ ἐπὶ πηχὺν τὸ ὕψος ἐπ' αὐτὰς ἐπιθήσουσιν τὰ σκευὴ ἐν οἷς σφαῶσιν ἐκεῖ τὰ ὀλοκαυτωμὰ καὶ τὰ θυμὰ καὶ παλαίστην ἐξουσὶν γείσος λελαξευμένον ἐσῶθεν κυκλῷ καὶ ἐπὶ τὰς τραπεzaς ἐπανῶθεν στεγὰς τοῦ καλυπτεσθαι ἀπὸ τοῦ ὕετου καὶ ἀπὸ τῆς ξηρασίας καὶ εἰσηγάγεν με εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτερὰν καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτερᾷ μιὰ κατὰ νῶτον τῆς πυλῆς τῆς βλέπουσας πρὸς βορρὰν φέρουσα πρὸς νοτὸν καὶ μιὰ κατὰ νῶτον τῆς πυλῆς τῆς πρὸς νοτὸν βλέπουσας δὲ πρὸς βορρὰν καὶ εἶπεν πρὸς με ἡ ἐξέδρα αὐτῇ ἡ βλέπουσα πρὸς νοτὸν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ οἴκου καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς βορρὰν τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τὴν φυλακὴν τοῦ θυσιαστηρίου ἐκεῖνοι εἰσὶν οἱ υἱοὶ σαδδουκ οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ λευὶ πρὸς κυρίον λειτουργεῖν αὐτῷ καὶ διεμέτρησεν τὴν αὐλὴν μήκος πηχεὼν ἑκατὸν καὶ εὖρος πηχεὼν ἑκατὸν ἐπὶ τὰ τεσσαρὰ μέρη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπεναντὶ τοῦ οἴκου καὶ εἰσηγάγεν με εἰς τὸ αἶλαμ τοῦ οἴκου καὶ διεμέτρησεν τὸ αἶλ τοῦ αἶλαμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἐνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἐνθεν καὶ τὸ εὖρος τοῦ θυρώματος πηχῶν δέκα τεσσαρῶν καὶ ἐπωμίδες τῆς θύρας τοῦ αἶλαμ πηχῶν τριῶν ἐνθεν καὶ πηχῶν τριῶν ἐνθεν καὶ τὸ μήκος τοῦ αἶλαμ πηχῶν εἰκοσι καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δωδεκά καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸ καὶ στύλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἶλαμ εἰς ἐνθεν καὶ εἰς ἐνθεν καὶ εἰσηγάγεν με εἰς τὸν ναὸν ὃ διεμέτρησεν τὸ αἶλαμ πηχῶν ἐξ τοῦ πλάτος ἐνθεν καὶ πηχῶν ἐξ τοῦ εὖρος τοῦ αἶλαμ ἐνθεν καὶ τὸ εὖρος τοῦ πυλῶνος πηχῶν δέκα καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἐνθεν καὶ πηχῶν πέντε ἐνθεν καὶ διεμέτρησεν τὸ μήκος αὐτοῦ πηχῶν τεσσαρακόντα καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἰκοσι καὶ εἰσηλθὲν εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτερὰν καὶ διεμέτρησεν τὸ αἶλ τοῦ θυρώματος πηχῶν δύο καὶ τὸ θυρῶμα πηχῶν ἐξ καὶ τὰς ἐπωμίδας τοῦ

θυρωματος πηχων επτα ενθεν και πηχων επτα ενθεν και διεμετρησεν το μηκος των θυρων πηχων τεσσαρακοντα και ευρος πηχων εικοσι κατα προσωπον του ναου και ειπεν τουτο το αγιον των αγιων και διεμετρησεν τον τοιχον του οικου πηχων εξ και το ευρος της πλευρας πηχων τεσσαρων κυκλοθεν και τα πλευρα πλευρον επι πλευρον τριακοντα και τρεις δις και διαστημα εν τω τοιχω του οικου εν τοις πλευροις κυκλω του ειναι τοις επιλαμβανομενοις οραν οπως το παραπαν μη απτωνται των τοιχων του οικου και το ευρος της ανωτερας των πλευρων κατα το προσθεμα εκ του τοιχου προς την ανωτεραν κυκλω του οικου οπως διαπλατυνηται ανωθεν και εκ των κατωθεν αναβαινωσιν επι τα υπερωα και εκ των μεσων επι τα τριωροφα και το θραελ του οικου υψος κυκλω διαστημα των πλευρων ισον τω καλαμω πηχεων εξ διαστημα και ευρος του τοιχου της πλευρας εξωθεν πηχων πεντε και τα απολοιπα ανα μεσον των πλευρων του οικου και ανα μεσον των εξεδρων ευρος πηχων εικοσι το περιφερес τω οικω κυκλω και αι θυραι των εξεδρων επι το απολοιπον της θυρας της μιας της προς βορραν και η θυρα η μια προς νοτον και το ευρος του φωτος του απολοιπου πηχων πεντε πλατος κυκλοθεν και το διοριζον κατα προσωπον του απολοιπου ως προς θαλασσαν πηχων εβδομηκοντα πλατος του τοιχου του διοριζοντος πηχεων πεντε ευρος κυκλοθεν και μηκος αυτου πηχεων ενενηκοντα και διεμετρησεν κατεναντι του οικου μηκος πηχων εκατον και τα απολοιπα και τα διοριζοντα και οι τοιχοι αυτων μηκος πηχων εκατον και το ευρος κατα προσωπον του οικου και τα απολοιπα κατεναντι πηχων εκατον και διεμετρησεν μηκος του διοριζοντος κατα προσωπον του απολοιπου των κατοπισθεν του οικου εκεινου και τα απολοιπα ενθεν και ενθεν πηχεων εκατον το μηκος και ο ναος και αι γωνιαι και το αιλαμ το εξωτερον πεφανωμενα και αι θυριδες δικτυωται υποφασσεις κυκλω τοις τρισιν ωστε διακυπτειν και ο οικος και τα πλησιον εξυλωμενα κυκλω και το εδαφος και εκ του εδαφους εως των θυριδων και αι θυριδες αναπτυσσομεναι τρισως εις το διακυπτειν και εως πλησιον της εσωτερας και εως της εξωτερας και εφ ολον τον τοιχον κυκλω εν τω εσωθεν και εν τω εξωθεν γεγλυμμενα χερουβιν και φοινικες ανα μεσον χερουβιν και χερουβιν δυο προσωπα τω χερουβιν προσωπον ανθρωπου προς τον φοινικα ενθεν και ενθεν και προσωπον λεοντος προς τον φοινικα ενθεν και ενθεν διαγεγλυμμενος ολος ο οικος κυκλοθεν εκ του εδαφους εως του φανωματος τα χερουβιν και οι φοινικες διαγεγλυμμενοι και το αγιον και ο ναος αναπτυσσομενος τετραγωνα κατα προσωπον των αγιων ορασις ως οψις θυσιαστηριου ξυλινου πηχων τριων το υψος αυτου και το μηκος πηχων δυο και το ευρος πηχων δυο και κερατα ειχεν και η βασισ αυτου και οι τοιχοι αυτου ξυλινοι και ειπεν προς με αυτη η τραπεζα η προ προσωπου κυριου και δυο θυρωματα τω ναω και τω αγιω δυο θυρωματα τοις δυσι θυρωμασι τοις στροφωτοις δυο θυρωματα τω ενι και δυο θυρωματα τη θυρα τη δευτερα και γλυφη επ αυτων και επι τα θυρωματα του ναου χερουβιν και φοινικες κατα την γλυφην των αγιων και σπουδαια ξυλα κατα προσωπον του αιλαμ εξωθεν και θυριδες κρυπται και διεμετρησεν ενθεν και ενθεν εις τα οροφωματα του αιλαμ και τα πλευρα του οικου εξυγωμενα και εξηγαγεν με εις την αυλην την εξωτεραν κατα ανατολας κατεναντι της πυλης της προς βορραν και εισηγαγεν με και ιδου εξεδραι πεντε εχο-

μεναι του απολοιπου και εχομεναι του διοριζοντος προς βορραν επι πηχεις εκατον μηκος προς βορραν και το πλατος πεντηκοντα πηχεων διαγεγραμμεναι ον τροπον αι πυλαι της αυλης της εσωτερας και ον τροπον τα περιστυλα της αυλης της εξωτερας εστιχισμεναι αντιπροσωποι στοαι τρισσαι και κατεναντι των εξεδρων περιπατος πηχων δεκα το πλατος επι πηχεις εκατον το μηκος και τα θυρωματα αυτων προς βορραν και οι περιπατοι οι υπερωιοι ωσαυτως οτι εξειχετο το περιστυλον εξ αυτου εκ του υποκατωθεν περιστυλου και το διαστημα ουτως περιστυλον και διαστημα και ουτως στοαι διοτι τριπλαι ησαν και στυλους ουκ ειχον καθως οι στυλοι των εξωτερων δια τουτο εξειχοντο των υποκατωθεν και των μεσων απο της γης και φως εξωθεν ον τροπον αι εξεδραι της αυλης της εξωτερας αι βλεπουσαι απεναντι των εξεδρων των προς βορραν μηκος πηχεων πεντηκοντα οτι το μηκος των εξεδρων των βλεπουσων εις την αυλην την εξωτεραν πηχων πεντηκοντα και αυται εισιν αντιπροσωποι ταυταις το παν πηχων εκατον και αι θυραι των εξεδρων τουτων της εισοδου της προς ανατολας του εισπορευεσθαι δι αυτων εκ της αυλης της εξωτερας κατα το φως του εν αρχη περιπατου και τα προς νοτον κατα προσωπον του νοτου κατα προσωπον του απολοιπου και κατα προσωπον του διοριζοντος εξεδραι και ο περιπατος κατα προσωπον αυτων κατα τα μετρα των εξεδρων των προς βορραν και κατα το μηκος αυτων και κατα το ευρος αυτων και κατα πασας τας εξοδους αυτων και κατα πασας τας επιστροφας αυτων και κατα τα φωτα αυτων και κατα τα θυρωματα αυτων των εξεδρων των προς νοτον και κατα τα θυρωματα απ αρχης του περιπατου ως επι φως διαστηματος καλαμου και κατ ανατολας του εισπορευεσθαι δι αυτων και ειπεν προς με αι εξεδραι αι προς βορραν και αι εξεδραι αι προς νοτον αι ουσαι κατα προσωπον των διαστηματων αυται εισιν αι εξεδραι του αγιου εν αις φαγονται εχει οι ιερεις υιοι σαδδουκ οι εγγιζοντες προς κυριον τα αγια των αγιων και εχει ιησουσιν τα αγια των αγιων και την θυσιαν και τα περι αμαρτιας και τα περι αγνοιας διοτι ο τοπος αγιος ουκ εισελευσονται εχει παρεξ των ιερεων ουκ εξελευσονται εκ του αγιου εις την αυλην την εξωτεραν οπως δια παντος αγιοι ωσιν οι προσαγοντες και μη απωνται του στολισμου αυτων εν οις λειτουργουσιν εν αυτοις διοτι αγια εστιν και ενδυσονται ιματια ετερα οταν απωνται του λαου και συνετελεσθη η διαμετρησις του οικου εσωθεν και εξηγαγεν με καθ οδον της πυλης της βλεπουσης προς ανατολας και διεμετρησεν το υποδειγμα του οικου κυκλοθεν εν διαταξει και εστη κατα νωτου της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας και διεμετρησεν πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου και επεστρεψεν προς βορραν και διεμετρησεν το κατα προσωπον του βορρα πηχεις πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου και επεστρεψεν προς θαλασσαν και διεμετρησεν το κατα προσωπον της θαλασσης πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου και επεστρεψεν προς νοτον και διεμετρησεν κατεναντι του νοτου πεντακοσιους εν τω καλαμω του μετρου τα τεσσαρα μερη του αυτου καλαμου και διεταξεν αυτον και περιβολον αυτων κυκλω πεντακοσιων προς ανατολας και πεντακοσιων πηχων ευρος του διαστελλειν ανα μεσον των αγιων και ανα μεσον του προτειχισματος του εν διαταξει του οικου και ηγαγεν με επι την πυλην την βλεπουσαν κατα ανατολας και εξηγαγεν με και ιδου δοξα θεου ισραηλ ηρχετο

κατα την οδον της πυλης της βλεπουσης προς ανατολας και φωνη της παρεμβολης ως φωνη διπλασιαζοντων πολλων και η γη εξελαμπεν ως φεγγος απο της δοξης κυκλοθεν και η ορασις ην ειδον κατα την ορασιν ην ειδον οτε εισεπορευομην του χρισαι την πολιν και η ορασις του αρματος ου ειδον κατα την ορασιν ην ειδον επι του ποταμου του χοβαρ και πιπτω επι προσωπον μου και δοξα κυριου εισηλθεν εις τον οικον κατα την οδον της πυλης της βλεπουσης κατα ανατολας και ανελαβεν με πνευμα και εισηγαγεν με εις την αυλην την εσωτεραν και ιδου πληρης δοξης κυριου ο οικος και εστην και ιδου φωνη εκ του οικου λαλουντος προς με και ο ανηρ εισηκει εχομενος μου και ειπεν προς με εωρακας υιε ανθρωπου τον τοπον του θρονου μου και τον τοπον του ιχνους των ποδων μου εν οις κατασκηνωσει το ονομα μου εν μεσω οικου ισραηλ τον αιωνα και ου βεβηλωσουσιν ουκετι οικος ισραηλ το ονομα το αγιον μου αυτοι και οι ηγουμενοι αυτων εν τη πορνεια αυτων και εν τοις φονοις των ηγουμενων εν μεσω αυτων εν τω τιθεναι αυτοους το προθυρον μου εν τοις προθυροις αυτων και τας φλιας μου εχομενας των φλιων αυτων και εδωκαν τον τοιχον μου ως συνεχομενον εμου και αυτων και εβεβηλωσαν το ονομα το αγιον μου εν ταις ανομιαις αυτων αις εποιουν και εξετριψα αυτοους εν θυμω μου και εν φονω και νυν απωσασθωσαν την πορνειαν αυτων και τους φονους των ηγουμενων αυτων απ εμου και κατασκηνωσω εν μεσω αυτων τον αιωνα και συ υιε ανθρωπου δειξον τω οικω ισραηλ τον οικον και κοπασουσιν απο των αμαρτιων αυτων και την ορασιν αυτου και την διαταξιν αυτου και αυτοι λημψονται την κολασιν αυτων περι παντων ων εποιησαν και διαγραφεις τον οικον και τας εξοδους αυτου και την υποστασιν αυτου και παντα τα προσταγματα αυτου και παντα τα νομιμα αυτου γνωριεις αυτοις και διαγραφεις εναντιον αυτων και φυλαξονται παντα τα δικαιωματα μου και παντα τα προσταγματα μου και ποιησουσιν αυτα και την διαγραφην του οικου επι της κορυφης του ορους παντα τα ορια αυτου κυκλοθεν αγια αγιων και ταυτα τα μετρα του θυσιαστηριου εν πηχει του πηχεος και παλαιστης κολπωμα βαθος επι πηχυν και πηχυς το ευρος και γεισος επι το χειλος αυτου κυκλοθεν σπιθαμης και τουτο το υψος του θυσιαστηριου εκ βαθους της αρχης του κοιλωματος αυτου προς το ιλαστηριον το μεγα το υποκατωθεν πηχων δυο και το ευρος πηχεος και απο του ιλαστηριου του μικρου επι το ιλαστηριον το μεγα πηχεις τεσσαρες και ευρος πηχυς και το αριηλ πηχων τεσσαρων και απο του αριηλ και υπερανω των κερατων πηχυς και το αριηλ πηχων δωδεκα μηκους επι πηχεις δωδεκα πλατους τετραγωνον επι τα τεσσαρα μερη αυτου και το ιλαστηριον πηχων δεκα τεσσαρων το μηκος επι πηχεις δεκα τεσσαρας το ευρος επι τεσσαρα μερη αυτου και το γεισος αυτω κυκλοθεν κυκλουμενον αυτω ημισυ πηχεος και το κυκλωμα αυτου πηχυς κυκλοθεν και οι κλιμακητες αυτου βλεποντες κατ ανατολας και ειπεν προς με υιε ανθρωπου ταδε λεγει κυριος ο θεος ισραηλ ταυτα τα προσταγματα του θυσιαστηριου εν ημερα ποιησεως αυτου του αναφερειν επ αυτου ολοκαυτωματα και προσχεειν προς αυτο αιμα και δωσεις τοις ιερευσι τοις λευιταις τοις εκ του σπερματος σαδδουκ τοις εγγιζουσι προς με λεγει κυριος ο θεος του λειτουργειν μοι μοσχον εκ βοων περι αμαρτιας και λημψονται εκ του αιματος αυτου και επιθησουσιν επι τα τεσσαρα κερατα του θυσιαστηριου και επι τας τεσσαρας γωνιας του ιλαστη-

ριου και επι την βασιν κυκλω και εξιλασονται αυτο και λημψονται τον μοσχον τον περι αμαρτιας και κατακαυθησεται εν τω αποκεχωρισμενω του οικου εξωθεν των αγιων και τη ημερα τη δευτερα λημψονται εριφους δυο αιγων αμωμους υπερ αμαρτιας και εξιλασονται το θυσιαστηριον καθοτι εξιλασαντο εν τω μοσχω και μετα το συντελεσαι σε τον εξιλασμον προσοισουσι μοσχον εκ βοων αμωμον και κριον εκ προβατων αμωμον και προσοισετε εναντιον κυριου και επιρριψουσιν οι ιερεις επ αυτα αλα και ανοισουσιν αυτα ολοκαυτωματα τω κυριω επτα ημερας ποιησεις εριφον υπερ αμαρτιας καθ ημεραν και μοσχον εκ βοων και κριον εκ προβατων αμωμα ποιησουσιν επτα ημερας και εξιλασονται το θυσιαστηριον και καθαριουσιν αυτο και πλησουσιν χειρας αυτων και εσται απο της ημερας της ογδοης και επεκεινα ποιησουσιν οι ιερεις επι το θυσιαστηριον τα ολοκαυτωματα υμων και τα του σωτηριου υμων και προσδεξομαι υμας λεγει κυριος και επεστρεψεν με κατα την οδον της πυλης των αγιων της εξωτερας της βλεπουσης κατ ανατολας και αυτη ην κεκλεισμενη και ειπεν κυριος προς με η πυλη αυτη κεκλεισμενη εσται ουκ ανοιχθησεται και ουδεις μη διελθη δι αυτης οτι κυριος ο θεος του ισραηλ εισελευσεται δι αυτης και εσται κεκλεισμενη διοτι ο ηγουμενος ουτος καθησεται εν αυτη του φαγειν αρτον εναντιον κυριου κατα την οδον αιλαμ της πυλης εισελευσεται και κατα την οδον αυτου εξελευσεται και εισηγαγεν με κατα την οδον της πυλης της προς βορραν κατεναντι του οικου και ειδον και ιδου πληρης δοξης ο οικος κυριου και πιπτω επι προσωπον μου και ειπεν κυριος προς με υιε ανθρωπου ταξον εις την καρδιαν σου και ιδε τοις οφθαλμοις σου και τοις ωσιν σου ακουε παντα οσα εγω λαλω μετα σου κατα παντα τα προσταγματα οικου κυριου και κατα παντα τα νομιμα αυτου και ταξεις την καρδιαν σου εις την εισοδον του οικου κατα πασας τας εξοδους αυτου εν πασι τοις αγιοις και ερεις προς τον οικον τον παραπικραινοντα προς τον οικον του ισραηλ ταδε λεγει κυριος ο θεος ικανουσθω υμιν απο πασων των ανομιων υμων οικος ισραηλ του εισαγαγειν υμας υιους αλλογενεις απεριτμητους καρδια και απεριτμητους σαρχι του γινεσθαι εν τοις αγιοις μου και εβεβηλουν αυτα εν τω προσφερειν υμας αρτους στεαρ και αιμα και παρεβαινετε την διαθηκην μου εν πασαις ταις ανομιαις υμων και διεταξατε του φυλασσειν φυλακας εν τοις αγιοις μου δια τουτο ταδε λεγει κυριος ο θεος πας υιος αλλογενης απεριτμητος καρδια και απεριτμητος σαρχι ουκ εισελευσεται εις τα αγια μου εν πασιν υιοις αλλογενων των οντων εν μεσω οικου ισραηλ αλλ η οι λευιται οιτινες αφηλαντο απ εμου εν τω πλανασθαι τον ισραηλ απ εμου κατοπισθεν των ενθυμηματων αυτων και λημψονται αδικιαν αυτων και εσονται εν τοις αγιοις μου λειτουργουντες θυρωροι επι των πυλων του οικου και λειτουργουντες τω οικω ουτοι σφαξουσιν τα ολοκαυτωματα και τας θυσιας τω λαω και ουτοι στησονται εναντιον του λαου του λειτουργειν αυτοις ανθ ων ελειτουργουν αυτοις προ προσωπου των ειδωλων αυτων και εγενετο τω οικω ισραηλ εις κολασιν αδικιας ενεκα τουτου ηρα την χειρα μου επ αυτους λεγει κυριος ο θεος και ουκ εγγιουσι προς με του ιερατευειν μοι ουδε του προσαγειν προς τα αγια υιων του ισραηλ ουδε προς τα αγια των αγιων μου και λημψονται ατιμιαν αυτων εν τη πλανεσει η επλανηθησαν και καταταξουσιν αυτους φυλασσειν φυλακας του οικου εις παντα τα εργα αυτου και

εις παντα οσα αν ποιησωσιν οι ιερεις οι λευιται οι υιοι του σαδδουκ
οιτινες εφυλαξαντο τας φυλακας των αγιων μου εν τω πλανασθαι οι-
κον ισραηλ απ εμου ουτοι προσαξουσιν προς με του λειτουργειν μοι
και στησονται προ προσωπου μου του προσφερειν μοι θυσιαν στεαρ
και αιμα λεγει κυριος ο θεος ουτοι εισελευσονται εις τα αγια μου και
ουτοι προσελευσονται προς την τραπεζαν μου του λειτουργειν μοι και
φυλαξουσιν τας φυλακας μου και εσται εν τω εισπορευεσθαι αυτους
τας πυλας της αυλης της εσωτερας στολας λινας ενδυσονται και ουκ
ενδυσονται ερεα εν τω λειτουργειν αυτους απο της πυλης της εσω-
τερας αυλης και κιδαρεις λινας εξουσιν επι ταις κεφαλαις αυτων και
περισκελη λινα εξουσιν επι τας οσφυας αυτων και ου περιζωσονται
βια και εν τω εκπορευεσθαι αυτους εις την αυλην την εξωτεραν προς
τον λαον εκδυσονται τας στολας αυτων εν αις αυτοι λειτουργουσιν
εν αυταις και θησουςιν αυτας εν ταις εξεδραις των αγιων και ενδυ-
σονται στολας ετερας και ου μη αγιασωσιν τον λαον εν ταις στολαις
αυτων και τας κεφαλαις αυτων ου ξυρησονται και τας κομας αυτων ου
φιλωσουσιν καλυπτοντες καλυψουσιν τας κεφαλαις αυτων και οινον
ου μη πιωσιν πας ιερεις εν τω εισπορευεσθαι αυτους εις την αυλην
την εσωτεραν και χηραν και εκβεβλημενην ου λημψονται εαυτοις εις
γυναικα αλλ η παρθενον εκ του σπερματος ισραηλ και χηρα εαν γε-
νηται εξ ιερεως λημψονται και τον λαον μου διδαξουσιν ανα μεσον
αγιου και βεβηλου και ανα μεσον ακαθαρτου και καθαρου γνωριου-
σιν αυτοις και επι χρισιν αιματος ουτοι επιστησονται του διακρινειν
τα δικαιωματα μου δικαιωσουσιν και τα κριματα μου κρινουσιν και
τα νομιμα μου και τα προσταγματα μου εν πασαις ταις εορταις μου
φυλασσονται και τα σαββατα μου αγιασουσιν και επι ψυχην ανθρωπου
ουκ εισελευσονται του μιανθηναι αλλ η επι πατρι και επι μητρι και
επι υιω και επι θυγατρι και επι αδελφω και επι αδελφη αυτου η ου
γεγονεν ανδρι μιανθησεται και μετα το καθαρισθηναι αυτον επτα η-
μερας εξαριθμησει αυτω και η αν ημερα εισπορευωνται εις την αυλην
την εσωτεραν του λειτουργειν εν τω αγιω προσοισουσιν ιλασμον λε-
γει κυριος ο θεος και εσται αυτοις εις κληρονομιαν εγω κληρονομια
αυτοις και κατασχσεις αυτοις ου δοθησεται εν τοις υιοις ισραηλ οτι
εγω κατασχσεις αυτων και τας θυσιας και τα υπερ αμαρτιας και τα
υπερ αγνοιας ουτοι φαγονται και παν αφορισμα εν τω ισραηλ αυτοις
εσται απαρχαι παντων και τα πρωτοτοκα παντων και τα αφαιρεματα
παντα εκ παντων των απαρχων υμων τοις ιερευσιν εσται και τα πρω-
τογενηματα υμων δωσετε τω ιερει του θειναι ευλογιας υμων επι τους
οικους υμων και παν θνησιμαιον και θηριαλωτον εκ των πετεινων
και εκ των κτηνων ου φαγονται οι ιερεις και εν τω καταμετρεισθαι
υμας την γην εν κληρονομια αφοριεите απαρχην τω κυριω αγιον απο
της γης πεντε και εικοσι χιλιαδας μηκος και ευρος εικοσι χιλιαδας
αγιον εσται εν πασι τοις οριοις αυτου κυκλοθεν και εσται εκ τουτου
εις αγιασμα πενταχοσιοι επι πενταχοσιους τετραγωνον κυκλοθεν και
πηχεις πεντηκοντα διαστημα αυτω κυκλοθεν και εκ ταυτης της δια-
μετρησεως διαμετρησεις μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδας και ευρος
δεκα χιλιαδας και εν αυτη εσται το αγιασμα αγια των αγιων απο της
γης εσται τοις ιερευσιν τοις λειτουργουσιν εν τω αγιω και εσται τοις
εγγιζουσι λειτουργειν τω κυριω και εσται αυτοις τοπος εις οικους
αφωρισμενους τω αγιασμω αυτων εικοσι και πεντε χιλιαδες μηκος

και ευρος δεκα χιλιαδες εσται τοις λειυταις τοις λειτουργοουσιν τω οικω αυτοις εις κατασχεσιν πολεις του κατοικειν και την κατασχεσιν της πολεως δωσεις πεντε χιλιαδας ευρος και μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδας ον τροπον η απαρχη των αγιων παντι οικω ισραηλ εσονται και τω ηγουμενω εκ τουτου και απο τουτου εις τας απαρχας των αγιων εις κατασχεσιν της πολεως κατα προσωπον των απαρχων των αγιων και κατα προσωπον της κατασχεσεως της πολεως τα προς θαλασσαν και απο των προς θαλασσαν προς ανατολας και το μηκος ως μια των μεριδων απο των οριων των προς θαλασσαν και το μηκος επι τα ορια τα προς ανατολας της γης και εσται αυτω εις κατασχεσιν εν τω ισραηλ και ου καταδυναστευσουσιν ουκετι οι αφηγουμενοι του ισραηλ τον λαον μου και την γην κατακληρονομησουσιν οικος ισραηλ κατα φυλας αυτων ταδε λεγει κυριος θεος ικανουσθω υμιν οι αφηγουμενοι του ισραηλ αδικιαν και ταλαιπωριαν αφελεσθε και κριμα και δικαιοσυνην ποιησατε εξαρατε καταδυναστειαν απο του λαου μου λεγει κυριος θεος ζυγος δικαιος και μετρον δικαιον και χοινηξ δικαια εστω υμιν το μετρον και η χοινηξ ομοιως μια εσται του λαμβανειν το δεκατον του γομορ η χοινηξ και το δεκατον του γομορ το μετρον προς το γομορ εσται ισον και το σταθμιον εικοσι οβολοι οι πεντε σικλοι πεντε και οι δεκα σικλοι δεκα και πεντηκοντα σικλοι η μνα εσται υμιν και αυτη η απαρχη ην αφοριετε εκτον του μετρου απο του γομορ του πυρου και το εκτον του οικι απο του κορου των κριθων και το προσταγμα του ελαιου κοτυλην ελαιου απο δεκα κοτυλων οτι αι δεκα κοτυλαι εισιν γομορ και προβατον απο των δεκα προβατων αφαιρεμα εκ πασων των πατριων του ισραηλ εις θυσιας και εις ολοκαυτωματα και εις σωτηριου του εξιλασχεσθαι περι υμων λεγει κυριος θεος και πας ο λαος δωσει την απαρχην ταυτην τω αφηγουμενω του ισραηλ και δια του αφηγουμενου εσται τα ολοκαυτωματα και αι θυσιαι και αι σπονδαι εσονται εν ταις εορταις και εν ταις νουμηνiais και εν τοις σαββατοις και εν πασαις ταις εορταις οικου ισραηλ αυτος ποιησει τα υπερ αμαρτιας και την θυσιαν και τα ολοκαυτωματα και τα του σωτηριου του εξιλασχεσθαι υπερ του οικου ισραηλ ταδε λεγει κυριος θεος εν τω πρωτω μηνι μια του μηνος λημψεσθε μοσχον εκ βοων αμωμων του εξιλασχεσθαι το αγιον και λημψεται ο ιερευσ απο του αιματος του εξιλασμου και δωσει επι τας φλιας του οικου και επι τας τεσσαρας γωνιας του ιερου και επι το θυσιαστηριον και επι τας φλιας της πυλης της αυλης της εσωτερας και ουτως ποιησεις εν τω εβδομω μηνι μια του μηνος λημψη παρ εκαστου απομοιραν και εξιλασεσθε τον οικον και εν τω πρωτω μηνι τεσσαρεσκαιδεκατη του μηνος εσται υμιν το πασχα εορτη επτα ημερας αζυμα εδεσθε και ποιησει ο αφηγουμενος εν εκεινη τη ημερα υπερ αυτου και του οικου και υπερ παντος του λαου της γης μοσχον υπερ αμαρτιας και τας επτα ημερας της εορτης ποιησει ολοκαυτωματα τω κυριω επτα μοσχους και επτα κριους αμωμους καθ ημεραν τας επτα ημερας και υπερ αμαρτιας εριφον αιγων καθ ημεραν και θυσιαν πεμμα τω μοσχω και πεμμα τω κριω ποιησεις και ελαιου το ιν τω πεμματι και εν τω εβδομω μηνι πεντεκαιδεκατη του μηνος εν τη εορτη ποιησεις κατα τα αυτα επτα ημερας καθως τα υπερ της αμαρτιας και καθως τα ολοκαυτωματα και καθως το μανα και καθως το ελαιον ταδε λεγει κυριος θεος πυλη η εν τη αυλη της εσωτερα η βλεπουσα προς ανατολας εσται κεκληισμενη εξ ημερας

τας ενεργους εν δε τη ημερα των σαββατων ανοιχθησεται και εν τη ημερα της νουμηνιας ανοιχθησεται και εισελευσεται ο αφηγουμενος κατα την οδον του αιλαμ της πυλης της εξωθεν και στησεται επι τα προθυρα της πυλης και ποιησουσιν οι ιερεις τα ολοκαυτωματα αυτου και τα του σωτηριου αυτου και προσκυνησει επι του προθυρου της πυλης και εξελευσεται και η πυλη ου μη κλεισθη εως εσπερας και προσκυνησει ο λαος της γης κατα τα προθυρα της πυλης εκεινης εν τοις σαββατοις και εν ταις νουμηνiais εναντιον κυριου και τα ολοκαυτωματα προσοισι ο αφηγουμενος τω κυριω εν τη ημερα των σαββατων εξ αμνους αμωμους και κριον αμωμον και μαναα πεμμα τω κριω και τοις αμνοις θυσιαν δομα χειρος αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι και εν τη ημερα της νουμηνιας μοσχον αμωμον και εξ αμνους και κριος αμωμος εσται και πεμμα τω κριω και πεμμα τω μοσχω εσται μαναα και τοις αμνοις καθως εαν εκποιη η χειρ αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι και εν τω εισπορευεσθαι τον αφηγουμενον κατα την οδον του αιλαμ της πυλης εισελευσεται και κατα την οδον της πυλης εξελευσεται και οταν εισπορευηται ο λαος της γης εναντιον κυριου εν ταις εορταις ο εισπορευομενος κατα την οδον της πυλης της προς βορραν προσκυνειν εξελευσεται κατα την οδον της πυλης της προς νοτον και ο εισπορευομενος κατα την οδον της πυλης της προς νοτον εξελευσεται κατα την οδον της πυλης της προς βορραν ουκ αναστρεψει κατα την πυλην ην εισεληλυθεν αλλ η κατ ευθυ αυτης εξελευσεται και ο αφηγουμενος εν μεσω αυτων εν τω εισπορευεσθαι αυτους εισελευσεται μετ αυτων και εν τω εκπορευεσθαι αυτους εξελευσεται και εν ταις εορταις και εν ταις πανηγυρεσιν εσται το μαναα πεμμα τω μοσχω και πεμμα τω κριω και τοις αμνοις καθως αν εκποιη η χειρ αυτου και ελαιου το ιν τω πεμματι εαν δε ποιηση ο αφηγουμενος ομολογιαν ολοκαυτωμα σωτηριου τω κυριω και ανοιξει εαυτω την πυλην την βλεπουσαν κατ ανατολας και ποιησει το ολοκαυτωμα αυτου και τα του σωτηριου αυτου ον τροπον ποιει εν τη ημερα των σαββατων και εξελευσεται και κλεισει τας θυρας μετα το εξελθειν αυτον και αμνον ενιαυσιον αμωμον ποιησει εις ολοκαυτωμα καθ ημεραν τω κυριω πρωι ποιησει αυτον και μαναα ποιησει επ αυτω το πρωι εκτον του μετρου και ελαιου το τριτον του ιν του αναμειξαι την σημειδαλιν μαναα τω κυριω προσταγμα δια παντος ποιησετε τον αμνον και το μαναα και το ελαιον ποιησετε το πρωι ολοκαυτωμα δια παντος ταδε λεγει κυριος θεος εαν δω ο αφηγουμενος δομα ενι εκ των υιων αυτου εκ της κληρονομιας αυτου τουτο τοις υιοις αυτου εσται κατασχεσις εν κληρονομια εαν δε δω δομα ενι των παιδων αυτου και εσται αυτω εως του ετους της αφεσεως και αποδωσει τω αφηγουμενω πλην της κληρονομιας των υιων αυτου αυτοις εσται και ου μη λαβη ο αφηγουμενος εκ της κληρονομιας του λαου καταδυναστευσαι αυτους εκ της κατασχεσεως αυτου κατακληρονομησει τοις υιοις αυτου οπως μη διασκορπιζηται ο λαος μου εκαστος εκ της κατασχεσεως αυτου και εισηγαγεν με εις την εισοδον της κατα νωτου της πυλης εις την εξεδραν των αγιων των ιερων την βλεπουσαν προς βορραν και ιδου τοπος εκει κεχωρισμενος και ειπεν προς με ουτος ο τοπος εστιν ου εψησουσιν εκει οι ιερεις τα υπερ αγνοιας και τα υπερ αμαρτιας και εκει πεψουσι το μαναα το παραπαν του μη εκφερειν εις την αυλην την εξωτεραν του αγιαζειν τον λαον και εξηγαγεν με εις την αυλην την

εξωτεραν και περιηγαγεν με επι τα τεσσαρα μερη της αυλης και ιδου αυλη κατα το κλιτος της αυλης αυλη κατα το κλιτος της αυλης επι τα τεσσαρα κλιτη της αυλης αυλη μικρα μηκος πηχων τεσσαρακοντα και ευρος πηχων τριακοντα μετρον εν ταις τεσσαρσιν και εξεδραι κυκλω εν αυταις κυκλω ταις τεσσαρσιν και μαγειρεια γεγονοτα υποκατω των εξεδρων κυκλω και ειπεν προς με ουτοι οι οικoi των μαγειρειων ου εψησουσιν εκει οι λειτουργουντες τω οικω τα θυματα του λαου και εισηγαγεν με επι τα προθυρα του οικου και ιδου υδωρ εξεπορευετο υποκατωθεν του αιθριου κατ ανατολας οτι το προσωπον του οικου εβλεπεν κατ ανατολας και το υδωρ κατεβαινεν απο του κλιτους του δεξιου απο νοτου επι το θυσιαστηριον και εξηγαγεν με κατα την οδον της πυλης της προς βορραν και περιηγαγεν με την οδον εξωθεν προς την πυλην της αυλης της βλεπουσης κατ ανατολας και ιδου το υδωρ κατεφερετο απο του κλιτους του δεξιου καθως εξοδος ανδρος εξ εναντιας και μετρον εν τη χειρι αυτου και διεμετρησεν χιλιους εν τω μετρω και διηλθεν εν τω υδατι υδωρ αφεσεως και διεμετρησεν χιλιους και διηλθεν εν τω υδατι υδωρ εως των μηρων και διεμετρησεν χιλιους και διηλθεν υδωρ εως οσφυος και διεμετρησεν χιλιους και ουκ ηδυνάτο διελθειν οτι εξυβριζεν το υδωρ ως ροιζος χειμαρρου ον ου διαβησονται και ειπεν προς με ει εωρακας υιε ανθρωπου και ηγαγεν με επι το χειλος του ποταμου εν τη επιστροφη μου και ιδου επι του χειλους του ποταμου δενδρα πολλα σφοδρα ενθεν και ενθεν και ειπεν προς με το υδωρ τουτο το εκπορευομενον εις την γαλιλαιαν την προς ανατολας και κατεβαινεν επι την αραβιαν και ηρχετο εως επι την θαλασσαν επι το υδωρ της διεκβολης και υγιασει τα υδατα και εσται πασα ψυχη των ζων των εκζεοντων επι παντα εφ' αν επελθη εκει ο ποταμος ζησεται και εσται εκει ιχθυς πολυς σφοδρα οτι ηκει εκει το υδωρ τουτο και υγιασει και ζησεται παν εφ' αν επελθη ο ποταμος εκει ζησεται και στησονται εκει αλσεις απο αιναγιδιν εως αιναγαλμι ψυγμος σαγγηνων εσται καθ' αυτην εσται και οι ιχθυες αυτης ως οι ιχθυες της θαλασσης της μεγαλης πληθος πολυ σφοδρα και εν τη διεκβολη αυτου και εν τη επιστροφη αυτου και εν τη υπεραρσει αυτου ου μη υγιασωσιν εις αλας δεδονται και επι του ποταμου αναβησεται επι του χειλους αυτου ενθεν και ενθεν παν ξυλον βρωσιμον ου μη παλαιωθη επ' αυτου ουδε μη εκλιπη ο καρπος αυτου της καινοτητος αυτου πρωτοβολησει διοτι τα υδατα αυτων εκ των αγιων ταυτα εκπορευεται και εσται ο καρπος αυτων εις βρωσιν και αναβασιν αυτων εις υγιειαν ταδε λεγει κυριος θεος ταυτα τα ορια κατακληρονομησετε της γης ταις δωδεκα φυλαις των υιων ισραηλ προσθεσις σχοινομματος και κατακληρονομησετε αυτην εκαστος καθως ο αδελφος αυτου εις ην ηρα την χειρα μου του δουναι αυτην τοις πατρασιν αυτων και πεσειται η γη αυτη υμιν εν κληρονομια και ταυτα τα ορια της γης προς βορραν απο της θαλασσης της μεγαλης της καταβαινουσης και περισχιζουσης της εισοδου ημαθ' σεδδαδα βηρωθα σεβραϊμ ηλιαμ ανα μεσον οριων δαμασκου και ανα μεσον οριων ημαθ' αυλη του σαιναν αι εισιν επανω των οριων αυρανιτιδος ταυτα τα ορια απο της θαλασσης απο της αυλης του αιναν ορια δαμασκου και τα προς βορραν και τα προς ανατολας ανα μεσον της αυρανιτιδος και ανα μεσον δαμασκου και ανα μεσον της γαλααδιτιδος και ανα μεσον της γης του ισραηλ ο ιορδανης διοριζει επι την θαλασσαν την προς ανατολας φοινικωνος

ταυτα τα προς ανατολας και τα προς νοτον και λιβια απο θαιμαν και φοινικωνος εως υδατος μαριμωθ καθης παρεχτεινον επι την θαλασσαν την μεγαλην τουτο το μερος νοτος και λιψ τουτο το μερος της θαλασσης της μεγαλης οριζει εως κατεναντι της εισοδου ημαθ εως εισοδου αυτου ταυτα εστιν τα προς θαλασσαν ημαθ και διαμερισετε την γην ταυτην αυτοις ταις φυλαις του ισραηλ βαλειτε αυτην εν κληρω υμιν και τοις προσηλυτοις τοις παροικουσιν εν μεσω υμων οιτινες εγεννησαν υιους εν μεσω υμων και εσονται υμιν ως αυτοχθονες εν τοις υιοις του ισραηλ μεθ υμων φαγονται εν κληρονομια εν μεσω των φυλων του ισραηλ και εσονται εν φυλη προσηλυτων εν τοις προσηλυτοις τοις μετ αυτων εκει δωσετε κληρονομιαν αυτοις λεγει κυριος θεος και ταυτα τα ονοματα των φυλων απο της αρχης της προς βορραν κατα το μερος της καταβασεως του περισχιζοντος επι την εισοδον της ημαθ αυλης του αιναν οριον δαμασκου προς βορραν κατα μερος ημαθ αυλης και εσται αυτοις τα προς ανατολας εως προς θαλασσαν δαν μια και απο των οριων του δαν τα προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ασηρ μια και απο των οριων ασηρ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν νεφθαλιμ μια και απο των οριων νεφθαλιμ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν μανασση μια και απο των οριων μανασση απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν εφραιμ μια και απο των οριων εφραιμ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ρουβην μια και απο των οριων ρουβην απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ιουδα μια και απο των οριων ιουδα απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν εσται η απαρχη του αφορισμου πεντε και εικοσι χιλιαδες ευρος και μηκος καθως μια των μεριδων απο των προς ανατολας και εως των προς θαλασσαν και εσται το αγιον εν μεσω αυτων απαρχη ην αφοριουσι τω κυριω μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος εικοσι και πεντε χιλιαδες τουτων εσται η απαρχη των αγιων τοις ιερευσιν προς βορραν πεντε και εικοσι χιλιαδες και προς θαλασσαν πλατος δεκα χιλιαδες και προς ανατολας πλατος δεκα χιλιαδες και προς νοτον μηκος εικοσι και πεντε χιλιαδες και το ορος των αγιων εσται εν μεσω αυτου τοις ιερευσι τοις ηγιασμενοις υιοις σαδδουκ τοις φυλασσουσι τας φυλακας του οικου οιτινες ουκ επλανηθησαν εν τη πλανησει υιων ισραηλ ον τροπον επλανηθησαν οι λευιται και εσται αυτοις η απαρχη δεδομενη εκ των απαρχων της γης αγιον αγιων απο των οριων των λευιτων τοις δε λευιταις τα εχομενα των οριων των ιερεων μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος δεκα χιλιαδες παν το μηκος πεντε και εικοσι χιλιαδες και ευρος εικοσι χιλιαδες ου πραθησεται εξ αυτου ουδε καταμετρηθησεται ουδε αφαιρεθησεται τα πρωτογεννηματα της γης οτι αγιον εστιν τω κυριω τας δε πεντε χιλιαδας τας περισσας επι τω πλατει επι ταις πεντε και εικοσι χιλιασιν προτειχισμα εσται τη πολει εις την κατοικιαν και εις διαστημα αυτου και εσται η πολις εν μεσω αυτου και ταυτα τα μετρα αυτης απο των προς βορραν πενταχοσιοι και τετραχισχιλιοι και απο των προς νοτον πενταχοσιοι και τεσσαρες χιλιαδες και απο των προς ανατολας πενταχοσιοι και τεσσαρες χιλιαδες και απο των προς θαλασσαν τετραχισχιλιους πενταχοσιους και εσται διαστημα τη πολει προς βορραν διαχοσιοι πεντηκοντα και προς νοτον διαχοσιοι και πεντηκοντα και προς ανατολας διαχοσιοι πεντηκοντα και προς θαλασσαν διαχοσιοι πεντηκοντα και το περισσον

του μηκους το εχομενον των απαρχων των αγιων δεκα χιλιαδες προς ανατολας και δεκα χιλιαδες προς θαλασσαν και εσονται αι απαρχαι του αγιου και εσται τα γεννηματα αυτης εις αρτους τοις εργαζομενοις την πολιν οι δε εργαζομενοι την πολιν εργωνται αυτην εκ πασων των φυλων του ισραηλ πασα η απαρχη πεντε και εικοσι χιλιαδες επι πεντε και εικοσι χιλιαδας τετραγωνον αφορειτε αυτου την απαρχην του αγιου απο της κατασχεσεως της πολεως το δε περισσον τω αφηγουμενω εκ τουτου και εκ τουτου απο των απαρχων του αγιου και εις την κατασχεσιν της πολεως επι πεντε και εικοσι χιλιαδας μηκος εως των οριων των προς ανατολας και προς θαλασσαν επι πεντε και εικοσι χιλιαδας εως των οριων των προς θαλασσαν εχομενα των μεριδων του αφηγουμενου και εσται η απαρχη των αγιων και το αγιασμα του οικου εν μεσω αυτης και απο της κατασχεσεως των λευιτων και απο της κατασχεσεως της πολεως εν μεσω των αφηγουμενων εσται ανα μεσον των οριων ιουδα και ανα μεσον των οριων βενιαμιν των αφηγουμενων εσται και το περισσον των φυλων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν βενιαμιν μια και απο των οριων των βενιαμιν απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν συμεων μια και απο των οριων των συμεων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ισσαχαρ μια και απο των οριων των ισσαχαρ απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν ζαβουλων μια και απο των οριων των ζαβουλων απο των προς ανατολας εως των προς θαλασσαν γαδ μια και απο των οριων των γαδ εως των προς λιβια και εσται τα ορια αυτου απο θαιμαν και υδατος μαριμωθ καθης κληρονομιας εως της θαλασσης της μεγαλης αυτη η γη ην βαλείτε εν κληρωταις φυλαις ισραηλ και ουτοι οι διαμερισμοι αυτων λεγει κυριος θεος και αυται αι διεχβολαι της πολεως αι προς βορραν τετρακισχιλιοι και πεντακοσιοι μετρω και αι πυλαι της πολεως επ ονομασιν φυλων του ισραηλ πυλαι τρεις προς βορραν πυλη ρουβην μια και πυλη ιουδα μια και πυλη λευι μια και τα προς ανατολας τετρακισχιλιοι και πεντακοσιοι και πυλαι τρεις πυλη ιωσηφ μια και πυλη βενιαμιν μια και πυλη δαν μια και τα προς νοτον τετρακισχιλιοι και πεντακοσιοι μετρω και πυλαι τρεις πυλη συμεων μια και πυλη ισσαχαρ μια και πυλη ζαβουλων μια και τα προς θαλασσαν τετρακισχιλιοι και πεντακοσιοι μετρω και πυλαι τρεις πυλη γαδ μια και πυλη ασηρ μια και πυλη νεφθαλιμ μια κυκλωμα δεκα και οκτω χιλιαδες και το ονομα της πολεως αφ ης αν ημερας γενηται εσται το ονομα αυτης

εκ προφητειας αμβακουμ υιου ιησου εκ της φυλης λευι ανθρωπος τις ην ιερευσ ω ονομα δανιηλ υιος αβαλ συμβιωτης του βασιλεως βαβυλωνος και ην ειδωλον βηλ ο εσεβοντο οι βαβυλωνιοι ανηλiskeτο δε αυτω καθ εκαστην ημεραν σεμιδαλεως αρταβαι δεκα δυο και προβατα τεσσαρα και ελαιου μετρηται εξ και ο βασιλευς εσεβετο αυτον και επορευετο ο βασιλευς καθ εκαστην ημεραν και προσεκυνη αυτω δανιηλ δε προσηυχετο προς κυριον και ειπεν ο βασιλευς τω δανιηλ δια τι ου προσκυνης τω βηλ και ειπε δανιηλ προς τον βασιλεα ουδενα σεβομαι εγω ει μη κυριον τον θεον τον κτισαντα τον ουρανον και την γην και εχοντα πασης σαρκος κυριειαν ειπεν δε ο βασιλευς αυτω ουτος ουν ουκ εστι θεος ουχ ορας οσα εις αυτον δαπαναται καθ εκαστην ημεραν και ειπεν αυτω δανιηλ μηδαμως μηδεις σε παραλογιζεσθω ουτος γαρ εσωθην μεν πηλινος εστιν εξωθην δε χαλκους ομνυω δε σοι

κυριον τον θεον των θεων οτι ουθεν βεβρωκε πωποτε ουτος και θυμωθεις ο βασιλευς εκαλεσε τους προεστηκοτας του ιερου και ειπεν αυτοις παραδειξατε τον εσθιοντα τα παρασκευαζομενα τω βηλ ει δε μη γε αποθανεισθε η δανιηλ ο φασκων μη εσθιεισθαι αυτα υπ αυτου οι δε ειπαν αυτος ο βηλ εστιν ο κατεσθιων αυτα ειπε δε δανιηλ προς τον βασιλεα γινεσθω ουτως εαν μη παραδειξω οτι ουκ εστιν ο βηλ ο κατεσθιων ταυτα αποθανουμαι και παντες οι παρ εμου ησαν δε τω βηλ ιερεις εβδομηκοντα χωρις γυναικων και τεκνων ηγαγον δε τον βασιλεα εις το ειδωλιον και παρετεθη τα βρωματα ενωπιον του βασιλεως και του δανιηλ και οινος κερασθεις εισηνεχθη και παρετεθη τω βηλ και ειπεν δανιηλ συ αυτος ορας οτι κειται ταυτα βασιλευ συ ουν επισφραγισαι τας κλειδας του ναου επαν κλεισθη ηρесе δε ο λογος τω βασιλει ο δε δανιηλ εκελευσε τους παρ αυτου εκβαλοντας παντας εκ του ναου κατασσησαι ολον τον ναον σποδω ουθενος των εκτος αυτου ειδοτος και τοτε τον ναον εκελευσε σφραγισαι τω του βασιλεως δακτυλιω και τοις δακτυλοις τινων ενδοξων ιερεων και εγενετο ουτως και εγενετο τη επαυριον παρεγενοντο επι τον τοπον οι δε ιερεις του βηλ δια ψευδοθυριδων εισελθοντες κατεφαγosan παντα τα παρακειμενα τω βηλ και εξεπιον τον οινον και ειπεν δανιηλ επιδετε τας σφραγιδας υμων ει μενουσιν ανδρες ιερεις και συ δε βασιλευ σκεψαι μη τι σοι ασυμφωνον γεγενηται και ευρον ως ην η σφραγίς και απεβαλον την σφραγίδα και ανοιξαντες τας θυρας ειδοσαν δεδαπανημενα παντα τα παρατεθεντα και τας τραπεζας κενας και εχαρη ο βασιλευς και ειπεν προς τον δανιηλ μεγας εστιν ο βηλ και ουκ εστι παρ αυτω δολος και εγελασε δανιηλ σφοδρα και ειπεν τω βασιλει δευρο ιδε τον δολον των ιερεων και ειπεν δανιηλ βασιλευ ταυτα τα ιχνη τινος εστι και ειπεν ο βασιλευς ανδρων και γυναικων και παιδιων και επηλθεν επι τον οικον εν ω ησαν οι ιερεις καταγινομενοι και ευρε τα βρωματα του βηλ και τον οινον και επεδειξε δανιηλ τω βασιλει τα ψευδοθυρια δι ων εισπορευομενοι οι ιερεις εδαπανων τα παρατιθεμενα τω βηλ και εξηγαγεν αυτους ο βασιλευς εκ του βηλιου και παρεδωκεν αυτους τω δανιηλ και την δαπανην την εις αυτον εδωκε τω δανιηλ τον δε βηλ κατεστρεψε και ην δρακων εν τω αυτω τοπω και εσεβοντο αυτον οι βαβυλωνιοι και ειπεν ο βασιλευς τω δανιηλ μη και τουτον ερεις οτι χαλκους εστιν ιδου ζη και εσθiei και πινει προσκυνησον αυτω και ειπεν δανιηλ βασιλευ δος μοι την εξουσιαν και ανελω τον δρακοντα ανευ σιδηρου και ραβδου και συνεχωρησεν αυτω ο βασιλευς και ειπεν αυτω δεδοται σοι και λαβων ο δανιηλ πισσης μνας τριακοντα και στεαρ και τριχας ηψησεν επι το αυτο και εποιησε μαζαν και ενεβαλεν εις το στομα του δρακοντος και φαγων διερραγη και εδειξεν αυτον τω βασιλει λεγων ου ταυτα σεβεσθε βασιλευ και συνηχθησαν οι απο της χωρας παντες επι τον δανιηλ και ειπαν ιουδαιος γεγονεν ο βασιλευς τον βηλ κατεστρεψε και τον δρακοντα απεκτεινε και ιδων ο βασιλευς οτι επισυνηχθη ο οχλος της χωρας επ αυτον εκαλεσε τους συμβιωτας αυτου και ειπεν διδωμι τον δανιηλ εις απωλειαν ην δε λακκος εν ω ετρεφοντο λεοντες επτα οis παρεδιδοντο οι επιβουλοι του βασιλεως και εχορηγειτο αυτοις καθ εκαστην ημεραν των επιθανατιων σωματα δυο και ενεβαλoσαν τον δανιηλ οι οχλοι εις εκεινον τον λακκον ινα καταβρωθη και μηδε ταφης τυχη και ην εν τω λακκω δανιηλ ημερας εξ και εγενετο τη ημερα τη εκτη και ην αμβρακουμ εχων αρτους εντε-

θρυμμενους εν σκαφη εν εψηματι και σταμνον οινου κεκερασμενου και επορευετο εις το πεδιον προς τους θεριστας και ελαλησεν αγγελος κυριου προς αμβακουμ λεγων ταδε λεγει σοι κυριος ο θεος το αριστον ο εχεις απενεγκε δανιηλ εις τον λακκον των λεοντων εν βαβυλωνι και ειπεν αμβακουμ κυριε ο θεος ουχ εωρακα την βαβυλωνα και τον λακκον ου γινωσκω που εστι και επιλαβομενος αυτου ο αγγελος κυριου του αμβακουμ της κομης αυτου της κεφαλης εθηκεν αυτον επανω του λακκου του εν βαβυλωνι και ειπεν αμβακουμ προς δανιηλ αναστας φαγε το αριστον ο απεστειλε σοι κυριος ο θεος και ειπε δανιηλ εμνησθη γαρ μου κυριος ο θεος ο μη εγκαταλειπων τους αγαπωντας αυτον και εφαγε δανιηλ ο δε αγγελος κυριου κατεστησε τον αμβακουμ οθεν αυτον ελαβε τη αυτη ημερα ο δε κυριος ο θεος εμνησθη του δανιηλ εξηλθε δε ο βασιλευς μετα ταυτα πενθων τον δανιηλ και εγχυσας εις τον λακκον ορα αυτον καθημενον και αναβοησας ειπεν ο βασιλευς megas εστι κυριος ο θεος και ουχ εστι πλην αυτου αλλος και εξηγαγεν ο βασιλευς τον δανιηλ εκ του λακκου και τους αιτιους της απωλειας αυτου ενεβαλεν εις τον λακκον ενωπιον του δανιηλ και κατεβρωθησαν

και ο βασιλευς αστυαγης προσετεθη προς τους πατερας αυτου και παρελαβεν κυρος ο περσης την βασιλειαν αυτου και ην δανιηλ συμβιωτης του βασιλεως και ενδοξος υπερ παντας τους φιλους αυτου και ην ειδωλον τοις βαβυλωνιοις ω ονομα βηλ και εδαπανωντο εις αυτον εκαστης ημερας σεμιδαλεως αρταβαι δωδεκα και προβατα τεσσαρακοντα και οινου μετρηται εξ και ο βασιλευς εσεβετο αυτον και επορευετο καθ εκαστην ημεραν προσκυνειν αυτω δανιηλ δε προσεκυνει τω θεω αυτου και ειπεν αυτω ο βασιλευς δια τι ου προσκυνεις τω βηλ ο δε ειπεν οτι ου σεβομαι ειδωλα χειροποιητα αλλα τον ζωντα θεον τον κτισαντα τον ουρανον και την γην και εχοντα πασης σαρκος κυριειαν και ειπεν αυτω ο βασιλευς ου δοκει σοι βηλ ειναι ζων θεος η ουχ ορας οσα εσθiei και πινει καθ εκαστην ημεραν και ειπεν δανιηλ γελασας μη πλανω βασιλευ ουτος γαρ εσωθεν μων εστι πληος εξωθεν δε χαλκος και ου βεβρωκεν ουδε πεπωκεν πωποτε και θυμωθει ο βασιλευς εκαλεσεν τους ιερεις αυτου και ειπεν αυτοις εαν μη ειπhte μοι τις ο κατεσθiων την δαπανην ταυτην αποθανεισθε εαν δε δειξητε οτι βηλ κατεσθiει αυτα αποθανειται δανιηλ οτι εβλασφημησεν εις τον βηλ και ειπεν δανιηλ τω βασιλει γινεσθω κατα το ρημα σου και ησαν ιερεις του βηλ εβδομηκοντα εκτος γυναικων και τεκνων και ηλθεν ο βασιλευς μετα δανιηλ εις τον οικον του βηλ και ειπαν οι ιερεις του βηλ ιδου ημεις αποτρεχομεν εξω συ δε βασιλευ παραιθες τα βρωματα και τον οινον κερασας θες και αποκλεισον την θυραν και σφραγισον τω δακτυλιω σου και ελθων πρωι εαν μη ευρης παντα βεβρωμενα υπο του βηλ αποθανουμεθα η δανιηλ ο ψευδομενος καθ ημων αυτοι δε κατεφρονουν οτι πεποιηκεισαν υπο την τραπεζαν κεχυρμμενην εισοδον και δι αυτης εισεπορευοντο διολου και ανηλουν αυτα και εγενετο ως εξηλθισαν εκεινοι και ο βασιλευς παρεθηκεν τα βρωματα τω βηλ και επεταξεν δανιηλ τοις παιδαριοις αυτου και ηγεγκαν τεφραν και κατεσθησαν ολον τον ναον ενωπιον του βασιλεως μονου και εξελθοντες εκλεισαν την θυραν και εσφραγισαντο εν τω δακτυλιω του βασιλεως και απηλθον οι δε ιερεις ηλθον την νυχτα κατα το εθος αυτων και αι γυναικες και τα τεκνα αυτων και κατεφα-

γον παντα και εξεπιον και ωρθηρυσεν ο βασιλευς το πρωι και δανηλ μετ αυτου και ειπεν ο βασιλευς σωοι αι σφραγιδες δανηλ ο δε ειπεν σωοι βασιλευ και εγενετο αμα τω ανοιξαι τας θυρας επιβλεψας ο βασιλευς επι την τραπεζαν εβοησεν φωνη μεγαλη μεγας ει βηλ και ουκ εστιν παρα σοι δολος ουδε εις και εγελασεν δανηλ και εκρατησεν τον βασιλεα του μη εισελθειν αυτον εσω και ειπεν ιδε δη το εδαφος και γνωθι τινος τα ιχνη ταυτα και ειπεν ο βασιλευς ορω τα ιχνη ανδρων και γυναικων και παιδιων και οργισθεις ο βασιλευς τοτε συνελαβεν τους ιερεις και τας γυναικας και τα τεχνα αυτων και εδειξαν αυτω τας κρυπτας θυρας δι ων εισεπορευοντο και εδαπανων τα επι τη τραπεζη και απεκτεινεν αυτους ο βασιλευς και εδωκεν τον βηλ εκδοτον τω δανηλ και κατεστρεψεν αυτον και το ιερον αυτου και ην δρακων μεγας και εσεβοντο αυτον οι βαβυλωνιοι και ειπεν ο βασιλευς τω δανηλ ου δυνασαι ειπειν οτι ουκ εστιν ουτος θεος ζων και προσκυνησον αυτω και ειπεν δανηλ κυριω τω θεω μου προσκυνησω οτι ουτος εστιν θεος ζων συ δε βασιλευ δος μοι εξουσιαν και αποκτενω τον δρακοντα ανευ μαχαιρας και ραβδου και ειπεν ο βασιλευς διδωμι σοι και ελαβεν δανηλ πισσαν και στηρ και τριχας και ηψησεν επι το αυτο και εποησεν μαζας και εδωκεν εις το στομα του δρακοντος και φαγων διερραγη ο δρακων και ειπεν ιδετε τα σεβασματα υμων και εγενετο ως ηκουσαν οι βαβυλωνιοι ηγανακτησαν λιαν και συνεστραφησαν επι τον βασιλεα και ειπαν ιουδαιος γεγονεν ο βασιλευς τον βηλ κατεσπασεν και τον δρακοντα απεκτεινεν και τους ιερεις κατεσφαξεν και ειπαν ελθοντες προς τον βασιλεα παραδος ημιν τον δανηλ ει δε μη αποκτενουμεν σε και τον οικον σου και ειδεν ο βασιλευς οτι επειγουσιν αυτον σφοδρα και αναγκασθεις παρεδωκεν αυτοις τον δανηλ οι δε ενεβαλον αυτον εις τον λακκον των λεοντων και ην εκει ημερας εξ ησαν δε εν τω λακκω επτα λεοντες και εδιδετο αυτοις την ημεραν δυο σωματα και δυο προβατα τοτε δε ουκ εδοθη αυτοις ινα καταφαγωσιν τον δανηλ και ην αμβακουμ ο προφητης εν τη ιουδαια και αυτος ηψησεν ειψεμα και ενεθρυψεν αρτους εις σκαφην και επορευετο εις το πεδιον απενεγκαι τοις θερισταις και ειπεν αγγελος κυριου τω αμβακουμ απενεγκε το αριστον ο χρεις εις βαβυλωνα τω δανηλ εις τον λακκον των λεοντων και ειπεν αμβακουμ κυριε βαβυλωνα ουχ εωρακα και τον λακκον ου γινωσκω και επελαβετο ο αγγελος κυριου της κορυφης αυτου και βαστασας της κομης της κεφαλης αυτου εθηκεν αυτον εις βαβυλωνα επανω του λακκου εν τω ροιζω του πνευματος αυτου και εβοησεν αμβακουμ λεγων δανηλ δανηλ λαβε το αριστον ο απεστειλεν σοι ο θεος και ειπεν δανηλ εμνησθης γαρ μου ο θεος και ουκ εγκατελιπες τους αγαπωντας σε και αναστας δανηλ εφαγεν ο δε αγγελος του θεου απεκατεστησεν τον αμβακουμ παραχρημα εις τον τοπον αυτου ο δε βασιλευς ηλθεν τη ημερα τη εβδομη πενήθησαι τον δανηλ και ηλθεν επι τον λακκον και ενεβλεψεν και ιδου δανηλ καθημενος και αναβοησας φωνη μεγαλη ειπεν μεγας ει κυριε ο θεος του δανηλ και ουκ εστιν πλην σου αλλος και ανεσπασεν αυτον τους δε αιτιους της απωλειας αυτου ενεβαλεν εις τον λακκον και κατεβρωθησαν παραχρημα ενωπιον αυτου

επι βασιλεως ιωακιμ της ιουδαιας ετους τριτου παραγενομενος ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις ιερουσαλημ επολιορκει αυτην και παρεδωκεν αυτην κυριος εις χειρας αυτου και ιωακιμ τον βασιλεα

της ιουδαιας και μερος τι των ιερων σκευων του κυριου και απηνε-
γχεν αυτα εις βαβυλωνα και απηρεισατο αυτα εν τω ειδωλwι αυτου
και ειπεν ο βασιλευς αβιεσδρι τω εαυτου αρχιευνουχω αγαγειν αυτω
εκ των υιων των μεγιστανων του ισραηλ και εκ του βασιλικου γενους
και εκ των επιλεκτων νεανισκους αμωμους και ευειδεις και επιστη-
μονας εν παση σοφια και γραμματικους και συνετους και σοφους και
ισχυοντας ωστε ειναι εν τω οικw του βασιλεως και διδασει αυτους
γραμματα και διαλεκτον χαλδαιικην και διδοσθαι αυτοις εκθεσιν εκ
του οικου του βασιλεως καθ' εκαστην ημεραν και απο της βασιλι-
κης τραπεζης και απο του οινου ου πινει ο βασιλευς και εκπαιδευσαι
αυτους ετη τρια και εκ τουτων στησαι εμπροσθεν του βασιλεως και
ησαν εκ του γενους των υιων ισραηλ των απο της ιουδαιας δανιηλ
ανανιας μισαηλ αζαριας και επεθηκεν αυτοις ο αρχιευνουχος ονοματα
τω μεν δανιηλ βαλτασαρ τω δε ανανια σεδραχ και τω μισαηλ μισαχ
και τω αζαρια αβδεναγω και ενεθυμηθη δανιηλ εν τη καρδια οπως μη
αλισγηθη εν τω δειπνω του βασιλεως και εν ω πινει οινω και ηξιωσε
τον αρχιευνουχον ινα μη συμμολυνθη και εδωκε κυριος τω δανιηλ
τιμην και χαριν εναντιον του αρχιευνουχου και ειπεν ο αρχιευνου-
χος τω δανιηλ αγωνιω τον κυριον μου τον βασιλεα τον εκταξαντα
την βρωσιν υμων και την ποσιν υμων ινα μη ιδη τα προσωπα υμων
διατετραμμενα και ασθενη παρα τους συντρεφομενους υμιν νεανιας
των αλλογενων και κινδυνευσω τω ιδw τραχηλω και ειπεν δανιηλ α-
βιεσδρι τω αναδειχθεντι αρχιευνουχω επι τον δανιηλ ανανιαν μισαηλ
αζαριαν πειρασον δη τους παιδας σου εφ' ημερας δεκα και δοθητω
ημιν απο των οσπριων της γης ωστε καπτειν και υδροποτειν και ε-
αν φανη η οψις ημων διατετραμμενη παρα τους αλλους νεανισκους
τους εσθιοντας απο του βασιλικου δειπνου καθως εαν θελης ουτω
χρησαι τοις παισι σου και εχρησατο αυτοις τον τροπον τουτον και
επειρασεν αυτους ημερας δεκα μετα δε τας δεκα ημερας εφανη η οψις
αυτων καλη και η εξις του σωματος κρειστων των αλλων νεανισκων
των εσθιοντων το βασιλικον δειπνον και ην αβιεσδρι αναιρουμενος
το δειπνον αυτων και τον οινον αυτων και αντεδιδου αυτοις απο των
οσπριων και τοις νεανισκοις εδωκεν ο κυριος επιστημην και συνεσιν
και φρονησιν εν παση γραμματικη τεχνη και τω δανιηλ εδωκε συνεσιν
εν παντι ρηματι και οραματι και ενυπνιοις και εν παση σοφια μετα δε
τας ημερας ταυτας επεταξεν ο βασιλευς εισαγαγειν αυτους και ειση-
χθησαν απο του αρχιευνουχου προς τον βασιλεα ναβουχοδονοσορ
και ωμιλησεν αυτοις ο βασιλευς και ουχ ευρεθη εν τοις σοφοις ο-
μοιος τω δανιηλ και ανανια και μισαηλ και αζαρια και ησαν παρα τω
βασιλει και εν παντι λογw και συνεσει και παιδεια οσα εξητησε παρ
αυτων ο βασιλευς κατελαβεν αυτους σοφωτερους δεκαπλασιως υπερ
τους σοφιστας και τους φιλοσοφους τους εν παση τη βασιλεια αυτου
και εδοξασεν αυτους ο βασιλευς και κατεστησεν αυτους αρχοντας
και ανεδειξεν αυτους σοφους παρα παντας τους αυτου εν πραγμασιν
εν παση τη γη αυτου και εν τη βασιλεια αυτου και ην δανιηλ εως του
πρωτου ετους της βασιλειας κυρου βασιλεως περσων και εν τω ετει τω
δευτερω της βασιλειας ναβουχοδονοσορ συνεβη εις οραματα και ενυ-
πνια εμπεσειν τον βασιλεα και ταραχθηναι εν τω ενυπνιω αυτου και ο
υπνος αυτου εγενετο απ' αυτου και επεταξεν ο βασιλευς εισενεχθηναι
τους επαοιδους και τους μαγους και τους φαρμακους των χαλδαιων

αναγγειλαι τω βασιλει τα ευπνια αυτου και παραγενομενοι εστησαν παρα τω βασιλει και ειπεν αυτοις ο βασιλευς ευπνιον εωρακα και εκινηθη μου το πνευμα επιγωναι ουν θελω το ευπνιον και ελαλησαν οι χαλδαιοι προς τον βασιλεα συριστι κυριε βασιλευ τον αιωνα ζηθι αναγγειλον το ευπνιον σου τοις παισι σου και ημεις σοι φρασομεν την συγκρισιν αυτου αποκριθεις δε ο βασιλευς ειπε τοις χαλδαιοις οτι εαν μη απαγγειλητε μοι επ αληθειας το ευπνιον και την τουτου συγκρισιν δηλωσητε μοι παραδειγματισθησεσθε και αναληφθησεται υμων τα υπαρχοντα εις το βασιλικον εαν δε το ευπνιον διασαφησητε μοι και την τουτου συγκρισιν αναγγειλητε ληψεσθε δοματα παντοια και δοξασθησεσθε υπ εμου δηλωσατε μοι το ευπνιον και κρινατε απεκριθησαν δε εκ δευτερου λεγοντες βασιλευ το οραμα ειπον και οι παιδες σου κρινουσι προς ταυτα και ειπεν αυτοις ο βασιλευς επ αληθειας οίδα οτι καιρον υμεις εξαγοραζετε καθαπερ εωρακατε οτι απεστη απ εμου το πραγμα καθαπερ ουν προστεταχα ουτως εσται εαν μη το ευπνιον απαγγειλητε μοι επ αληθειας και την τουτου συγκρισιν δηλωσητε θανατω περιπεσεισθε συνειπασθε γαρ λογους ψευδεις ποιησασθαι επ εμου εως αν ο καιρος αλλοιωθη νυν ουν εαν το ρημα ειπητε μοι ο την νυκτα εωρακα γνωσομαι οτι και την τουτου κρισιν δηλωσετε και απεκριθησαν οι χαλδαιοι επι του βασιλεως οτι ουδεις των επι της γης δυνησεται ειπειν τω βασιλει ο εωρακε καθαπερ συ ερωτας και πας βασιλευς και πας δυναστης τοιουτο πραγμα ουκ επερωτα παντα σοφον και μαγον και χαλδαιον και ο λογος ον ζητεις βασιλευ βαρυσ εστι και επιδοξος και ουδεις εστιν ος δηλωσει ταυτα τω βασιλει ει μητι αγγελος ου ουκ εστι κατοικητηριον μετα πασης σαρκος οθεν ουκ ενδεχεται γενεσθαι καθαπερ οiei τοτε ο βασιλευς στυγνος γενομενος και περιλυπος προσεταξεν εξαγαγειν παντας τους σοφους της βαβυλωνιας και εδογματισθη παντας αποκτειναι εξητηθη δε ο δανιηλ και παντες οι μετ αυτου χαριν του συναπολεσθαι τοτε δανιηλ ειπε βουλην και γνωμην ην ειχεν αριωχη τω αρχιμαγειρω του βασιλεως ω προσεταξεν εξαγαγειν τους σοφιστας της βαβυλωνιας και επυνθανετο αυτου λεγων περι τινος δογματιζεται πικρως παρα του βασιλεως τοτε το προσταγμα εσημανεν ο αριωχης τω δανιηλ ο δε δανιηλ εισηληθε ταχεως προς τον βασιλεα και ηξιωσεν ινα δοθη αυτω χρονος παρα του βασιλεως και δηλωσει παντα επι του βασιλεως τοτε απελθων δανιηλ εις τον οικον αυτου τω ανανια και μισαηλ και αζαρια τοις συνεταιροις υπεδειξε παντα και παρηγγειλε νηστειαν και δεησιν και τιμωριαν ζητησαι παρα του κυριου του υψιστου περι του μυστηριου τουτου οπως μη εκδοθωσι δανιηλ και οι μετ αυτου εις απωλειαν αμα τοις σοφισταις βαβυλωνος τοτε τω δανιηλ εν οραματι εν αυτη τη νυκτι το μυστηριον του βασιλεως εξεφανθη ευσημως τοτε δανιηλ ευλογησε τον κυριον τον υψιστον και εκφωνησας ειπεν εσται το ονομα του κυριου του μεγαλου ευλογημενον εις τον αιωνα οτι η σοφια και η μεγαλωση αυτου εστι και αυτος αλλοιοι καιρους και χρονους μεθιστων βασιλεις και καθιστων διδους σοφοις σοφιαν και συνεσιν τοις εν επιστημη ουσιν ανακαλυπτων τα βαθεια και σκοτεινα και γνωσκων τα εν τω σκοτει και τα εν τω φωτι και παρ αυτω καταλυσις σοι κυριε των πατερων μου εξομολογουμεν και αινω οτι σοφιαν και φρονησιν εδωκας μοι και νυν εσημανας μοι οσα ηξιωσα του δηλωσαι τω βασιλει προς ταυτα εισελθων δε δανιηλ προς τον αριωχ τον

κατασταθέντα υπο του βασιλεως αποκτειναι παντας τους σοφιστας της βαβυλωνιας ειπεν αυτω τους μεν σοφιστας της βαβυλωνιας μη απολεσης εισαγαγε δε με προς τον βασιλεα και εκαστα τω βασιλει δηλωσω τοτε αριωχ κατα σπουδην εισηγαγεν τον δανιηλ προς τον βασιλεα και ειπεν αυτω οτι ευρηκα ανθρωπον σοφον εκ της αιχμαλωσιας των υιων της ιουδαιας ος τω βασιλει δηλωσει εκαστα αποκριθεις δε ο βασιλευς ειπε τω δανιηλ επικαλουμενω δε χαλδαιστι βαλτασαρ δυναση δηλωσαι μοι το οραμα ο ειδον και την τουτου συγκρισιν εκφωνησας δε ο δανιηλ επι του βασιλεως ειπεν το μυστηριον ο εωρακεν ο βασιλευς ουκ εστι σοφων και φαρμακων και επαοιδων και γαζαρηνων η δηλωσις αλλ εστι θεος εν ουρανω ανακαλυπτων μυστηρια ος εδηλωσε τω βασιλει ναβουχοδονοσορ α δει γενεσθαι επ εσχατων των ημερων βασιλευ εις τον αιωνα ζηθι το ενυπνιον και το οραμα της κεφαλης σου επι της κοιτης σου τουτο εστι συ βασιλευ κατακλιθεις επι της κοιτης σου εωρακας παντα οσα δει γενεσθαι επ εσχατων των ημερων και ο ανακαλυπτων μυστηρια εδηλωσε σοι α δει γενεσθαι καμοι δε ου παρα την σοφιαν την ουσαν εν εμοι υπερ παντας τους ανθρωπους το μυστηριον τουτο εξεφανθη αλλ ενεκεν του δηλωθηναι τω βασιλει εσημανθη μοι α υπελαβες τη καρδια σου εν γνωσει και συ βασιλευ εωρακας και ιδου εικων μια και ην η εικων εκεινη μεγαλη σφοδρα και η προσοψις αυτης υπερφερης εστηκει εναντιον σου και η προσοψις της εικονος φοβερα και ην η κεφαλη αυτης απο χρυσιου χρηστου το σθηθος και οι βραχιονες αργυροι η κοιλια και οι μηροι χαλκοι τα δε σκελη σιδηρα οι ποδες μερος μεν τι σιδηρου μερος δε τι οστρακινον εωρακας εως οτου ετμηθη λιθος εξ ορους ανευ χειρων και επαταξε την εικονα επι τους ποδας τους σιδηρους και οστρακινους και κατηλεσεν αυτα τοτε λεπτα εγενετο αμα ο σιδηρος και το οστρακον και ο χαλκος και ο αργυρος και το χρυσιον και εγενετο ωσει λεπτοτερον αχυρου εν αλωνι και ερριπισεν αυτα ο ανεμος ωστε μηδεν καταλειφθηναι εξ αυτων και ο λιθος ο παταξας την εικονα εγενετο ορος μεγα και επαταξε πασαν την γην τουτο το οραμα και την κρισιν δε ερουμεν επι του βασιλεως συ βασιλευ βασιλευς βασιλεων και σοι ο κυριος του ουρανου την αρχην και την βασιλειαν και την ισχυν και την τιμην και την δοξαν εδωκεν εν παση τη οικουμενη απο ανθρωπων και θηριων αγριων και πετεινων ουρανου και των ιχθυων της θαλασσης παρεδωκεν υπο τας χειρας σου κυριευειν παντων συ ει η κεφαλη η χρυση και μετα σε αναστησεται βασιλεια ελαττων σου και τριτη βασιλεια αλλη χαλκη η κυριευσει πασης της γης και βασιλεια τεταρτη ισχυρα ωσπερ ο σιδηρος ο δαμαζων παντα και παν δενδρον εκκοπτων και σεισθησεται πασα η γη και ως εωρακας τους ποδας αυτης μερος μεν τι οστρακου κεραμικου μερος δε τι σιδηρου βασιλεια αλλη διμερης εσται εν αυτη καθαπερ ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον αμα τω πηλινω οστρακω και οι δακτυλοι των ποδων μερος μεν τι σιδηρου μερος δε τι οστρακινον μερος τι της βασιλειας εσται ισχυρον και μερος τι εσται συντετριμμενον και ως ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον αμα τω πηλινω οστρακω συμμειγεις εσονται εις γενεσιν ανθρωπων ουκ εσονται δε ομονοουντες ουτε ευνοουντες αλληλοις ωσπερ ουδε ο σιδηρος δυναται συγχραθηναι τω οστρακω και εν τοις χρονοις των βασιλεων τουτων στησει ο θεος του ουρανου βασιλειαν αλλην ητις εσται εις τους αιωνας και ου φθαρησεται και

αυτη η βασιλεια αλλο εθνος ου μη εαση παταξει δε και αφανισει τας βασιλειας ταυτας και αυτη στησεται εις τον αιωνα καθαπερ ευραχας εξ ορους τμηθηναι λιθον ανευ χειρων και συνηλοησε το οστρακον τον σιδηρον και τον χαλκον και τον αργυρον και τον χρυσον ο θεος ο μεγας εσημανε τω βασιλει τα εσομενα επ εσχατων των ημερων και ακριβες το οραμα και πιστη η τουτου κρισις τοτε ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς πεσων επι προσωπον χαμαι προσεκυνησε τω δανιηλ και επεταξε θυσιας και σπονδας ποιησαι αυτω και εκφωνησας ο βασιλευς προς τον δανιηλ ειπεν επ αληθειας εστιν ο θεος υμων θεος των θεων και κυριος των βασιλεων ο εκφαινων μυστηρια κρυπτα μονος οτι εδυνασθης δηλωσαι το μυστηριον τουτο τοτε ο βασιλευς ναβουχοδονοσορ δανιηλ μεγαλυνας και δους δωρεας μεγαλας και πολλας κατεστησεν επι των πραγματος της βαβυλωνιας και απεδειξεν αυτον αρχοντα και ηγουμενον παντων των σοφιστων βαβυλωνιας και δανιηλ ηξιωσε τον βασιλεα ινα κατασταθωσιν επι των πραγματος της βαβυλωνιας σεδραχμισαχ αβδεναγω και δανιηλ ην εν τη βασιλικη αυλη ετους οκτωκαιδεκατου ναβουχοδονοσορ βασιλεως διοικων πολεις και χωρας και παντας τους κατοικουντας επι της γης απο ινδικης εως αιθιοπιας εποιησεν εικονα χρυσην το υψος αυτης πηχων εξηκοντα και το πλατος αυτης πηχων εξ και εστησεν αυτην εν πεδιω του περιβολου χωρας βαβυλωνιας και ναβουχοδονοσορ βασιλευς βασιλεων και κυριευων της οικουμενης ολης απεστειλεν επισυναγαγειν παντα τα εθνη και φυλας και γλωσσας σατραπας στρατηγους τοπαρχας και υπατους διοικητας και τους επ εξουσιων κατα χωραν και παντας τους κατα την οικουμενην ελθειν εις τον εγκαινισμον της εικονος της χρυσης ην εστησε ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς και εστησαν οι προγεγραμμενοι κατεναντι της εικονος και ο κηρυξ εκηρυξε τοις οχλοις υμιν παραγγελλεται εθνη και χωραι λαοι και γλωσσαι οταν ακουσητε της φωνης της σαλπιγγος συριγγος και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πεσοντες προσκυνησατε τη εικονι τη χρυση ην εστησε ναβουχοδονοσορ βασιλευς και πας ος αν μη πεσων προσκυνηση εμβάλουσιν αυτον εις την καμινον του πυρος την καιομενην και εν τω καιρω εκεινω οτε ηκουσαν παντα τα εθνη της φωνης της σαλπιγγος και παντος ηχου μουσικων πιπτοντα παντα τα εθνη φυλαι και γλωσσαι προσεκυνησαν τη εικονι τη χρυση ην εστησε ναβουχοδονοσορ κατεναντι τουτου εν εκεινω τω καιρω προσελθοντες ανδρες χαλδαιοι διεβαλον τους ιουδαιους και υπολαβοντες ειπον κυριε βασιλευ εις τον αιωνα ζηθι συ βασιλευ προσεταξας και εκρινας ινα πας ανθρωπος ος αν ακουση της φωνης της σαλπιγγος και παντος ηχου μουσικων πεσων προσκυνηση τη εικονι τη χρυση και ος αν μη πεσων προσκυνηση εμβληθησεται εις την καμινον του πυρος την καιομενην εισι δε τινες ανδρες ιουδαιοι ους κατεστησας επι της χωρας της βαβυλωνιας σεδραχμισαχ αβδεναγω οι ανθρωποι εκεινοι ουκ εφοβηθησαν σου την εντολην και τω ειδωλω σου ουκ ελατρευσαν και τη εικονι σου τη χρυση η εστησας ου προσεκυνησαν τοτε ναβουχοδονοσορ θυμωθεις οργη προσεταξεν αγαγειν τον σεδραχμισαχ αβδεναγω τοτε οι ανθρωποι ηχηθησαν προς τον βασιλεα ους και συνιδων ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς ειπεν αυτοις δια τι σεδραχμισαχ αβδεναγω τοις θεοις μου ου λατρευετε και τη εικονι τη χρυση ην εστησα ου προσκυνειτε και νυν ει μεν εχετε ετοιμως

αμα τω ακουσαι της σαλπιγγος και παντος ηχου μουσικων πεσοντες προσκυνησαι τη εικονι τη χρυση η εστησα ει δε μη γε γινωσχετε οτι μη προσκυνησαντων υμων αυθωρι εμβληθησεσθε εις την καμινον του πυρος την καιομενην και ποιος θεος εξελειται υμας εκ των χειρων μου αποκριθεντες δε σεδραχ μισαχ αβδεναγω ειπαν τω βασιλει ναβουχοδονοσορ βασιλευ ου χρειαν εχομεν ημεις επι τη επιταγη ταυτη αποκριθηναι σοι εστι γαρ θεος εν ουρανοις εις κυριος ημων ον φοβουμεθα ος εστι δυνατος εξελεσθαι ημας εκ της καμινου του πυρος και εκ των χειρων σου βασιλευ εξελειται ημας και τοτε φανερον σοι εσται οτι ουτε τω ειδωλω σου λατρευομεν ουτε τη εικονι σου τη χρυση ην εστησας προσκυνουμεν τοτε ναβουχοδονοσορ επλησθη θυμου και η μορφη του προσωπου αυτου ηλλοιωθη και επεταξε καηναι την καμινον επταπλασιως παρ ο εδει αυτην καηναι και ανδρας ισχυροτατους των εν τη δυναμει επεταξε συμποδισαντας τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εμβαλιν εις την καμινον του πυρος την καιομενην τοτε οι ανδρες εκεινοι συνεποδισθησαν εχοντες τα υποδηματα αυτων και τας τιαρας αυτων επι των κεφαλων αυτων συν τω ιματισμω αυτων και εβληθησαν εις την καμινον επειδη το προσταγμα του βασιλεως ηπειγεν και η καμινος εξεκαυθη υπερ το προτερον επταπλασιως και οι ανδρες οι προχειρισθεντες συμποδισαντες αυτους και προσαγαγοντες τη καμινω ενεβαλσαν εις αυτην τους μεν ουν ανδρας τους συμποδισαντας τους περι τον αζαριαν εξελθουσα η φλοξ εκ της καμινου ενεπυρισε και απεκτεινεν αυτοι δε συνετηρηθησαν ουτως ουν προσηυξατο ανανιας και αζαριας και μισαηλ και υμνησαν τω κυριω οτε αυτους ο βασιλευς προσεταξεν εμβληθηναι εις την καμινον στας δε αζαριας προσηυξατο ουτως και ανοιξας το στομα αυτου εξωμολογειτο τω κυριω αμα τοις συνεταιροις αυτου εν μεσω τω πυρι υποκαομενης της καμινου υπο των χαλδαιων σφοδρα και ειπαν ευλογητος ει κυριε ο θεος των πατερων ημων και αινετον και δεδοξασμενον το ονομα σου εις τους αιωνας οτι δικαιος ει επι πασιν οις εποιησας ημιν και παντα τα εργα σου αληθινα και αι οδοι σου ευθειαι και πασαι αι κρισεις σου αληθιναι και κριματα αληθειας εποιησας κατα παντα α επηγαγες ημιν και επι την πολιν σου την αγιαν την των πατερων ημων ιερουσαλημ διοτι εν αληθεια και κρισει εποιησας παντα ταυτα δια τας αμαρτιας ημων οτι ημαρτομεν εν πασι και ηνομησαμεν αποστηναι απο σου και εξημαρτομεν εν πασι και των εντολων του νομου σου ουχ υπηκουσαμεν ουδε συνετηρησαμεν ουδε εποιησαμεν καθως ενετειλω ημιν ινα ευ ημιν γενηται και νυν παντα οσα ημιν επηγαγες και παντα οσα εποιησας ημιν εν αληθινη κρισει εποιησας και παρεδωκας ημας εις χειρας εχθρων ημων ανομων και εχθιστων αποστατων και βασιλει αδικω και πονηροτατω παρα πασαν την γην και νυν ουκ εστιν ημιν ανοιξαι το στομα αισχυνη και ονειδος εγενηθη τοις δουλοις σου και τοις σεβομενοις σε μη παραδωας ημας εις τελος δια το ονομα σου και μη διασχεδασης σου την διαθηκην και μη αποστησης το ελεος σου αφ ημων δια αβρααμ τον ηγαπημενον υπο σου και δια ισαακ τον δουλون σου και ισραηλ τον αγιον σου ως ελαλησας προς αυτους λεγων πληθυναι το σπερμα αυτων ως τα αστρα του ουρανου και ως την αμμον την παρα το χειλος της θαλασσης οτι δεσποτα εσμικρυνθημεν παρα παντα τα εθνη και εσμεν ταπεινοι εν παση τη γη σημερον δια τας αμαρτιας ημων και ουκ εστιν εν τω καιρω τουτω

αρχων και προφητης ουδε ηγουμενος ουδε ολοκαυτωσις ουδε θυσια ουδε προσφορα ουδε θυμιαμα ουδε τοπος του καρπωσαι ενωπιον σου και ευρειν ελεος αλλ εν ψυχη συντετριμμενη και πνευματι τεταπεινωμενω προσδεχθειημεν ως εν ολοκαυτωμασι κριων και ταυρων και ως εν μυριασιν αρνων πιονων ουτω γενεσθω ημων η θυσια ενωπιον σου σημερον και εξιλασαι οπισθεν σου οτι ουκ εστιν αισχυνη τοις πεποιθοσιν επι σοι και τελειωσαι οπισθεν σου και νυν εξακολουθουμεν εν ολη καρδια και φοβουμεθα σε και ζητουμεν το προσωπον σου μη καταισχυνης ημας αλλα ποιησον μεθ ημων κατα την επιεικειαν σου και κατα το πληθος του ελεους σου και εξελου ημας κατα τα θαυμασια σου και δος δοξαν τω ονοματι σου κυριε και εντραπειησαν παντες οι ενδεικνυμενοι τοις δουλους σου κακα και καταισχυνηθησαν απο πασης δυναστειας και η ισχυς αυτων συντριβειη γνωτωσαν οτι συ ει μονος κυριος ο θεος και ενδοξος εφ ολην την οικουμενην και ου διελιπον οι εμβαλλοντες αυτους υπηρεται του βασιλειως καιοντες την καμινον και ηνικα ενεβαλосαν τους τρεις εις απαξ εις την καμινον και η καμινος ην διαπυρος κατα την θερμασιαν αυτης επαπλασιως και οτε αυτους ενεβαλосαν οι μεν εμβαλλοντες αυτους ησαν υπερανω αυτων οι δε υπεκαιον υποκατωθεν αυτων ναφθαν και στιππυον και πισσαν και κληματιδα και διεχειτο η φλοξ επανω της καμινου επι πηχεις τεσσαρακοντα εννεα και διεξωδευσε και ενεπυρισεν ους ευρε περι την καμινον των χαλδαιων αγγελος δε κυριου συγκατεβη αμα τοις περι τον αζαριαν εις την καμινον και εξετιναξε την φλογα του πυρος εκ της καμινου και εποιησε το μεσον της καμινου ωσει πνευμα δροσου διασυριζον και ουχ ηψατο αυτων καθολου το πυρ και ουκ ελυπησε και ου παρηνωχλησεν αυτους αναλαβοντες δε οι τρεις ως εξ ενος στοματος υμνουν και εδοξαζον και ευλογουν και εξυψουν τον θεον εν τη καμινω λεγοντες ευλογητος ει κυριε ο θεος των πατερων ημων και αινετος και υπερυψουμενος εις τους αιωνας και ευλογημενον το ονομα της δοξης σου το αγιον και υπεραινετον και υπερυψωμενον εις παντας τους αιωνας ευλογημενος ει εν τω νωω της αγιας δοξης σου και υπερυμνητος και υπερενδοξος εις τους αιωνας ευλογητος ει επι θρονου της βασιλειας σου και υμνητος και υπερυψωμενος εις τους αιωνας ευλογητος ει ο βλεπων αβυσσους καθημενος επι χερουβιμ και αινετος και δεδοξασμενος εις τους αιωνας ευλογητος ει εν τω στερεωματι και υμνητος και δεδοξασμενος εις τους αιωνας ευλογείτε παντα τα εργα του κυριου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογείτε αγγελοι κυριου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογείτε ουρανοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογείτε υδατα παντα τα επανω του ουρανου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογείτε πασαι αι δυναμεις κυριου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογείτε ηλιος και σεληνη τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογείτε αστρα του ουρανου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογείτε πας ομβρος και δροσος τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογείτε παντα τα πνευματα τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογείτε πυρ και καυμα τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογείτε ριγος και ψυχος τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον

εις τους αιωνας ευλογειτε δροσοι και νιφετοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παγοι και ψυχος τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παχναι και χιονες τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε νυχτες και ημεραι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε φως και σχος τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε αστραπαι και νεφελαι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτω η γη τον κυριον υμνειτω και υπερυψουτω αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ορη και βουνοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα φυσομενα επι της γης τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε αι πηgai τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε θαλασσαι και ποταμοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε κητη και παντα τα κινουμενα εν τοις υδασι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα πετεινα του ουρανου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε τετραποδα και θηρια της γης τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε οι υιοι των ανθρωπων τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ισραηλ τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ιερεις τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε δουλοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πνευματα και ψυχαι δικαιων τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε οσοι και ταπεινοι καρδια τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ανανια αζαρια μισαηλ τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας οτι εξειλετο ημας εξ αδου και εσωσεν ημας εκ χειρος θανατου και ερρυσατο ημας εκ μεσου καιομενης φλογος και εκ του πυρος ελυτρωσατο ημας εξομολογησθε τω κυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου ευλογειτε παντες οι σεβομενοι τον θεον των θεων υμνειτε και εξομολογησθε οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και εις τον αιωνα των αιωνων και εγενετο εν τω ακουσαι τον βασιλευς υμνου των αυτων και εστως εθεωρει αυτους ζωντας τοτε ναβουχοδοносор ο βασιλευς εθαυμασε και ανεστη σπευσας και ειπεν τοις φιλοις αυτου ιδου εγω ορω ανδρας τεσσαρας λελυμενους περιπατουντας εν τω πυρι και φθορα ουδεμια εγενηθη εν αυτοις και η ορασις του τεταρτου ομοιωμα αγγελου θεου και προσελθων ο βασιλευς προς την θυραν της καμινου της καιομενης τω πυρι εκαλεσεν αυτους εξ ονοματος σεδραχ μισαχ αβδεναγω οι παιδες του θεου των θεων του υψιστου εξελθετε εκ του πυρος ουτως ουν εξηλθον οι ανδρες εκ μεσου του πυρος και συνηχθησαν οι υπατοι τοπαρχαι και αρχιπατριωται και οι φιλοι του βασιλεως και εθεωρουν τους ανθρωπους εκεινους οτι ουχ ηψατο το πυρ του σωματος αυτων και αι τριχες αυτων ου κατεκαησαν και τα σαραβαρα αυτων ουκ ηλλοιωθησαν ουδε οσμη του πυρος ην εν αυτοις υπολαβων δε ναβουχοδοносор ο βασιλευς ειπεν ευλογητος κυριος ο θεος του σεδραχ μισαχ αβδεναγω ος απεστείλε τον αγγελον αυτου και εσωσε τους παιδας αυτου τους ελπισαντας επ αυτον την γαρ προσταγην του βασιλεως ηθετησαν και παρεδωκαν τα σωματα αυτων εις εμπυρισμον ινα

μη λατρευσωσι μηδε προσκυνησωσι θεω ετερω αλλ η τω θεω αυτων και νυν εγω κρινω ινα παν εθνος και πασαι φυλαι και πασαι γλωσσαι ος αν βλασφημηση εις τον κυριον τον θεον σεδραχ μισαχ αβδεναγω διαμελισθησεται και η οικια αυτου δημευθησεται διοτι ουκ εστιν θεος ετερος ος δυνησεται εξελεσθαι ουτως ουτως ουν ο βασιλευς τω σεδραχ μισαχ αβδεναγω εξουσιαν δους εφ ολης της χωρας κατεστησεν αυτους αρχοντας ετους οκτωκαιδεκατου της βασιλειας ναβουχοδονοσορ ειπεν ειρηνευων ημην εν τω οικω μου και ευθηνων επι του θρονου μου ενυπνιον ειδον και ευλαβηθην και φοβος μοι επεπεσεν εκαθευδον και ιδου δενδρον υψηλον φυομενον επι της γης η ορασις αυτου μεγαλη και ουκ ην αλλο ομοιον αυτω οι κλαδοι αυτου τω μηκει ως σταδιων τριαχοντα και υποκατω αυτου εσκιαζον παντα τα θηρια της γης και εν αυτω τα πετεινα του ουρανου ενοσσευον ο καρπος αυτου πολυς και αγαθος και εχορηγει πασι τοις ζωοις και η ορασις αυτου μεγαλη η κορυφη αυτου ηγγιζεν εως του ουρανου και το κυτος αυτου εως των νεφελων πληρουν τα υποκατω του ουρανου ο ηλιος και η σεληνη εν αυτω ωκουν και εφωτιζον πασαν την γην εθεωρουν εν τω υπνω μου και ιδου αγγελος απεσταλη εν ισχυι εκ του ουρανου και εφωνησε και ειπεν αυτω εκκοψατε αυτο και καταφθειρατε αυτο προστεταχται γαρ απο του υψιστου εκριζωσαι και αχρειωσαι αυτο και ουτως ειπε ριζαν μιαν αφετε αυτου εν τη γη οπως μετα των θηριων της γης εν τοις ορεσι χορτον ως βους νεμηται και απο της δροσου του ουρανου το σωμα αυτου αλλοιωθη και επτα ετη βοσκηθη συν αυτοις εως αν γνω τον κυριον του ουρανου εξουσιαν εχειν παντων των εν τω ουρανω και των επι της γης και οσα αν θελη ποιει εν αυτοις ενωπιον μου εξεκοπη εν ημερα μια και η καταφθορα αυτου εν ωρα μια της ημερας και οι κλαδοι αυτου εδοθησαν εις παντα ανεμον και ειλικυσθη και ερριφη και τον χορτον της γης μετα των θηριων της γης ησθιε και εις φυλακην παρεδοθη και εν πεδαις και εν χειροπεδαις χαλκαις εδεθη υπ αυτων σφοδρα εθυαμασα επι πασι τουτοις και ο υπνος μου απεστη απο των οφθαλμων μου και αναστας το πρωι εκ της κοιτης μου εκαλεσα τον δαυνηλ τον αρχοντα των σοφιστων και τον ηγουμενον των κρινοντων τα ενυπνια και διηγησαμην αυτω το ενυπνιον και υπεδειξε μοι πασαν την συγκρισιν αυτου μεγαλως δε εθαυμασεν ο δαυνηλ και υπονοια κατεσπευδεν αυτον και φοβηθεις τρομου λαβοντος αυτον και αλλοιωθεις της ορασεως αυτου κινησας την κεφαλην ωραν μιαν αποθαυμασας απεκριθη μοι φωνη πραεια βασιλευ το ενυπνιον τουτο τοις μισουσι σε και η συγκρισις αυτου τοις εχθροις σου επελθι το δενδρον το εν τη γη πεφυτευμενον ου η ορασις μεγαλη συ ει βασιλευ και παντα τα πετεινα του ουρανου τα νοσσευοντα εν αυτω η ισχυς της γης και των εθνων και των γλωσσων πασων εως των περατων της γης και πασαι αι χωραι σοι δουλευουσι το δε ανυψωθηναι το δενδρον εκεινο και εγγισαι τω ουρανω και το κυτος αυτου αψασθαι των νεφελων συ βασιλευ υψωθης υπερ παντας τους ανθρωπους τους οντας επι προσωπου πασης της γης υψωθη σου η καρδια υπερηφανια και ισχυι τα προς τον αγιον και τους αγγελους αυτου τα εργα σου ωφθη καθοτι εξερημωσας τον οικον του θεου του ζωντος επι ταις αμαρτιας του λαου του ηγιασμενου και η ορασις ην ειδες οτι αγγελος εν ισχυι απεσταλη παρα του κυριου και οτι ειπεν εξαραι το δενδρον και εκκοψαι η κρισις του θεου του μεγαλου ηξει επι σε και ο υψιστος και

οι αγγελοι αυτου επι σε κατατρεχουσιν εις φυλακην απαξουσι σε και εις τοπον ερημον αποστελουσι σε και η ριζα του δενδρου η αφειθεισα επει ουκ εξερριζωθη ο τοπος του θρονου σου σοι συντηρηθησεται εις καιρον και ωραν ιδου επι σε ετοιμαζονται και μαστιγωσουσι σε και επαξουσι τα κεκριμενα επι σε κυριος ζη εν ουρανω και η εξουσια αυτου επι παση τη γη αυτου δεηθητι περι των αμαρτιων σου και πασας τας αδικιας σου εν ελεημοσυναις λυτρωσαι ινα επιεικεια δοθη σοι και πολυημερος γενη επι του θρονου της βασιλειας σου και μη καταφθειρη σε τουτους τους λογους αγαπησον ακριβης γαρ μου ο λογος και πληρης ο χρονος σου και επι συντελεια των λογων ναβουχοδονοσορ ως ηκουσε την χρισιν του οραματος τους λογους εν τη καρδια συνετηρησε και μετα μηνας δωδεκα ο βασιλευς επι των τειχων της πολεως μετα πασης της δοξης αυτου περιεπατει και επι των πυργων αυτης διεπορευετο και αποκριθεις ειπεν αυτη εστι βαβυλων η μεγαλη ην εγω ωκοδομησα και οικος βασιλειας μου εν ισχυι κρατους μου κληθησεται εις τιμην της δοξης μου και επι συντελειας του λογου αυτου φωνην εκ του ουρανου ηκουσε σοι λεγεται ναβουχοδονοσορ βασιλευ η βασιλεια βαβυλωνος αφηρηται σου και ετερω διδοται εξουθενημενω ανθρωπω εν τω οικω σου ιδου εγω καθιστημι αυτον επι της βασιλειας σου και την εξουσιαν σου και την δοξαν σου και την τρυφην σου παραληψεται οπως επιγνως οτι εξουσιαν εχει ο θεος του ουρανου εν τη βασιλεια των ανθρωπων και ω εαν βουληται δωσει αυτην εως δε ηλιου ανατολης βασιλευς ετερος ευφρανθησεται εν τω οικω σου και κρατησει της δοξης σου και της ισχυος σου και της εξουσιας σου και οι αγγελοι διωξονται σε επι ετη επτα και ου μη οφθης ουδ ου μη λαλησης μετα παντος ανθρωπου χορτον ως βουν σε ψωμισουσι και απο της χλοης της γης εσται η νομη σου ιδου αντι της δοξης σου δησουσι σε και τον οικον της τρυφης σου και την βασιλειαν σου ετερος εξει εως δε πρωι παντα τελεσθησεται επι σε ναβουχοδονοσορ βασιλευ βαβυλωνος και ουκ υστερησει απο παντων τουτων ουθεν εγω ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος επτα ετη επεδητην χορτον ως βουν εψωμισαν με και απο της χλοης της γης ησθιον και μετα ετη επτα εδωκα την ψυχην μου εις δεησιν και ηξιωσα περι των αμαρτιων μου κατα προσωπον κυριου του θεου του ουρανου και περι των αγνοιων μου του θεου των θεων του μεγαλου εδεητην και αι τριχες μου εγενοντο ως πτερυγες αετου οι ονυχες μου ωσει λεοντος ηλλοιωθη η σαρξ μου και η καρδια μου γυμνος περιεπατουν μετα των θηριων της γης ενυπνιον ειδον και υπονοιαι με ειληφασι και δια χρονου υπνος με ελαβε πολυς και νυσταγμος επεπεσε μοι και επι συντελεια των επτα ετων ο χρονος μου της απολυτρωσεως ηλθε και αι αμαρτιαι μου και αι αγνοιαι μου επληρωθησαν εναντιον του θεου του ουρανου και εδεητην περι των αγνοιων μου του θεου των θεων του μεγαλου και ιδου αγγελος εις εκαλεσε με εκ του ουρανου λεγων ναβουχοδονοσορ δουλευσον τω θεω του ουρανου τω αγιω και δος δοξαν τω υφιστω το βασιλειον του εθνους σου σοι αποδιδοται εν εκεινω τω καιρω αποκατεσταθη η βασιλεια μου εμοι και η δοξα μου απεδοθη μοι τω υφιστω ανθομολογουμαι και αινω τω κτισαντι τον ουρανον και την γην και τας θαλασσας και τους ποταμους και παντα τα εν αυτοις εξομολογουμαι και αινω οτι αυτος εστι θεος των θεων και κυριος των κυριων και βασιλευς των βασιλεων οτι αυτος

ποiei σημεια και τερατα και αλλοιοι καιρους και χρονους αφαιρων βασιλειαν βασιλεων και καθιστων ετερους αντ αυτων απο του νυν αυτω λατρευσω και απο του φοβου αυτου τρομος ειληψε με και παντας τους αγιους αυτου αινω οι γαρ θεοι των εθνων ουκ εχουσιν εν εαυτοις ισχυν αποστρεψαι βασιλειαν βασιλεως εις ετερον βασιλεα και αποκτειναι και ζην ποιησαι και ποιησαι σημεια και θαυμασια μεγαλα και φοβερα και αλλοιωσαι υπερμεγευθηπραγματα καθως εποιησεν εν εμοι ο θεος του ουρανου και ηλλοιωσεν επι εμοι μεγαλαπραγματα εγω πασας τας ημερας της βασιλειας μου περι της ψυχης μου τω υψιστω θυσιας προσοισω εις οσμην ευωδιας τω κυριω και το αρεστον ενωπιον αυτου ποιησω εγω και ο λαος μου το εθνος μου και αι χωραι μου αι εν τη εξουσια μου και οσοι ελαλησαν εις τον θεον του ουρανου και οσοι αν καταληφθωσι λαλουντες τι τουτους κατακρινω θανατω εγραψε δε ο βασιλευς ναβουχοδοноσορ επιστολην εγκυκλιον πασι τοις κατα τοπον εθνεσι και χωραις και γλωσσαις πασαις ταις οικουσαις εν πασαις ταις χωραις εν γενεαις και γενεαις κυριω τω θεω του ουρανου αινειτε και θυσιαν και προσφοραν προσφερετε αυτω ενδοξως εγω βασιλευς βασιλεων ανθομολογουμεαι αυτω ενδοξως οτι ουτως εποιησε μετ εμου εν αυτη τη ημερα εκαθισε με επι του θρονου μου και της εξουσιας μου και της βασιλειας μου εν τω λαω μου εκρατησα και η μεγαλωσυνη μου αποκατεσταθη μοι ναβουχοδοноσορ βασιλευς πασι τοις εθνεσι και πασαις ταις χωραις και πασι τοις οικουσιν εν αυταις ειρηνη υμιν πληθυνθει εν παντι καιρω και νυν υποδειξω υμιν τας πραξεις ας εποιησε μετ εμου ο θεος ο μεγας εδοξε δε μοι αποδειξαι υμιν και τοις σοφισταις υμων οτι εστι θεος και τα θαυμασια αυτου μεγαλα το βασιλειον αυτου βασιλειον εις τον αιωνα η εξουσια αυτου απο γενεων εις γενεας και απεστειλεν επιστολας περι παντων των γεννηθεντων αυτω εν τη βασιλεια αυτου πασι τοις εθνεσι τοις ουσιν υπο την βασιλειαν αυτου βαλτασαρ ο βασιλευς εποιησε δοχην μεγαλην εν ημερα εγκαινισμού των βασιλειων αυτου και απο των μεγιστανων αυτου εκαλεσεν ανδρας δισχιλιους εν τη ημερα εκεινη βαλτασαρ ανυψουμενος απο του οινου και καυχωμενος επηνεσε παντας τους θεους των εθνων τους χωνευτους και γλυπτους εν τω τοπω αυτου και τω θεω τω υψιστω ουκ εδωκεν αινεσιν εν αυτη τη νυκτι εξηλθον δακτυλοι ωσει ανθρωπου και επεγραψαν επι του τοιχου οικου αυτου επι του κονιαματος κατεναντι του λυχνους μανη φαρες θεκελ εστι δε η ερμηνεια αυτων μανη ηριμηται φαρες εξηρται θεκελ εσταται βαλτασαρ ο βασιλευς εποιησεν εστιατοριαν μεγαλην τοις εταιροις αυτου και επινεν οινον και ανυψωθη η καρδια αυτου και ειπεν ενεγκαι τα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα του οικου του θεου α ηνεγκε ναβουχοδοноσορ ο πατηρ αυτου απο ιερουσαλημ και οينوχοησαι εν αυτοις τοις εταιροις αυτου και ηνεχθη και επινον εν αυτοις και ηυλογουν τα ειδωλα τα χειροποιητα αυτων και τον θεον του αιωνος ουκ ευλογησαν τον εχοντα την εξουσιαν του πνευματος αυτων εν αυτη τη ωρα εκεινη εξηλθον δακτυλοι ωσει χειρος ανθρωπου και εγραψαν επι του τοιχου του οικου αυτου επι του κονιαματος κατεναντι του φωτος εναντι του βασιλεως βαλτασαρ και ειδε χειρα γραφουσαν και η ορασις αυτου ηλλοιωθη και φοβοι και υπονοιαι αυτον κατεσπευδον εσπευσεν ουν ο βασιλευς και εξανεστη και εωρα την γραφην εκεινην και οι συνεταιροι κυκλω αυτου εκαυχωντο και ο βασιλευς εφωνησε

φωνη μεγάλη καλεσαι τους επαοιδους και φαρμακους και χαλδαιους και γαζαρηνους απαγγειλαι το συγκριμα της γραφης και εισεπορευοντο επι θεωριαν ιδειν την γραφην και το συγκριμα της γραφης ουκ εδυναντο συγκριναι τω βασιλει τοτε ο βασιλευς εξειθηκε προσταγμα λεγων πας ανηρ ος αν υποδειξη το συγκριμα της γραφης στολιει αυτον πορφυραν και μανιακην χρυσουν περιθησει αυτω και δοθησεται αυτω εξουσια του τριτου μερους της βασιλειας και εισεπορευοντο οι επαοιδοι και φαρμακοι και γαζαρηνοι και ουκ ηδυνατο ουδεις το συγκριμα της γραφης απαγγειλαι τοτε ο βασιλευς εκαλεσε την βασιλισσαν περι του σημειου και υπεδειξεν αυτη ως μεγα εστι και οτι πας ανθρωπος ου δυναται απαγγειλαι τω βασιλει το συγκριμα της γραφης τοτε η βασιλισσα εμνησθη προς αυτον περι του δανιηλ ος ην εκ της αιχμαλωσιας της ιουδαιας και ειπε τω βασιλει ο ανθρωπος επιστημων ην και σοφος και υπερεχων παντας τους σοφους βαβυλωνος και πνευμα αγιον εν αυτω εστι και εν ταις ημεραις του πατρος σου του βασιλεως συγκριματα υπερογα υπεδειξε ναβουχοδονοσορ τω πατρι σου τοτε δανιηλ εισηχθη προς τον βασιλεα και αποκριθεις ο βασιλευς ειπεν αυτω ω δανιηλ δυνα μοι υποδειξαι το συγκριμα της γραφης και στολιω σε πορφυραν και μανιακην χρυσουν περιθησω σοι και εξεις εξουσιαν του τριτου μερους της βασιλειας μου τοτε δανιηλ εστη κατεναντι της γραφης και ανεγνω και ουτως απεκριθη τω βασιλει αυτη η γραφη ηριμνηται κατελογισθη εξηρται και εστη η γραψασα χειρ και αυτη η συγκρισις αυτων βασιλευ συ εποιησω εστιατοριαν τοις φιλοις σου και επινες οινον και τα σκευη του οικου του θεου του ζωντος ηνεχθη σοι και επινετε εν αυτοις συ και οι μεγιστanes σου και ηνεσατε παντα τα ειδωλα τα χειροποιητα των ανθρωπων και τω θεω τω ζωντι ουκ ευλογησατε και το πνευμα σου εν τη χειρι αυτου και το βασιλειον σου αυτος εδωκε σοι και ουκ ευλογησας αυτον ουδε ηνεσας αυτω τουτο το συγκριμα της γραφης ηριμνηται ο χρονος σου της βασιλειας αποληγει η βασιλεια σου συντετμηται και συντετελεσται η βασιλεια σου τοις μηδοις και τοις περσαις διδοται τοτε βαλτασαρ ο βασιλευς ενεδυσε τον δανιηλ πορφυραν και μανιακην χρυσουν περιεθηκεν αυτω και εδωκεν εξουσιαν αυτω του τριτου μερους της βασιλειας αυτου και το συγκριμα επηλθε βαλτασαρ τω βασιλει και το βασιλειον εξηρται απο των χαλδαιων και εδοθη τοις μηδοις και τοις περσαις και αρταξερξης ο των μηδων παρελαβε την βασιλειαν και δαρειος πληρης των ημερων και ενδοξος εν γηρει και κατεστησε σατραπας εκατον εικοσι επτα επι πασης της βασιλειας αυτου και επ αυτων ανδρας τρεις ηγουμενους αυτων και δανιηλ εις ην των τριων ανδρων υπερ παντας εχων εξουσιαν εν τη βασιλεια και δανιηλ ην ενδεδυμενος πορφυραν και μεγας και ενδοξος εναντι δαρειου του βασιλεως καθοτι ην ενδοξος και επιστημων και συνετος και πνευμα αγιον εν αυτω και ευοδουμενος εν ταις πραγματειαις του βασιλεως αις επρασσε τοτε ο βασιλευς εβουλευσατο καταστησαι τον δανιηλ επι πασης της βασιλειας αυτου και τους δυο ανδρας ους κατεστησε μετ αυτου και σατραπας εκατον εικοσι επτα οτε δε εβουλευσατο ο βασιλευς καταστησαι τον δανιηλ επι πασης της βασιλειας αυτου τοτε βουλην και γνωμην εβουλευσαντο εν εαυτοις οι δυο νεανισκοι προς αλληλους λεγοντες επει ουδεμιαν αμαρτιαν ουδε αγνοιαν ηυρισκον κατα του δανιηλ περι ης κατηγορησουσιν αυτου προς τον βασιλεα και

ειπαν δευτε στησωμεν ορισμον καθ' εαυτων οτι πας ανθρωπος ουκ αξιωσει αξιωμα και ου μη ευζηται ευχην απο παντος θεου εως ημερων τριακοντα αλλ' η παρα δαρειου του βασιλεως ει δε μη αποθानειται ινα ηττησωσι τον δανιηλ εναντιον του βασιλεως και ριφη εις τον λακκον των λεοντων ηδεισαν γαρ οτι δανιηλ προσευχεται και δειται κυριου του θεου αυτου τρις της ημερας τοτε προσηλθουσιν οι ανθρωποι εκεινοι και ειπαν εναντιον του βασιλεως ορισμον και στασιν εστησαμεν οτι πας ανθρωπος ος αν ευζηται ευχην η αξιωση αξιωμα τι παρα παντος θεου εως ημερων τριακοντα αλλ' η παρα δαρειου του βασιλεως ριφησεται εις τον λακκον των λεοντων και ηξιωσαν τον βασιλεα ινα στηση τον ορισμον και μη αλλοιωση αυτον διοτι ηδεισαν οτι δανιηλ προσευχεται και δειται τρις της ημερας ινα ηττηθη δια του βασιλεως και ριφη εις τον λακκον των λεοντων και ουτως ο βασιλευς δαρειος εστησε και εκυρωσεν επιγνους δε δανιηλ τον ορισμον ον εστησε κατ' αυτου θυριδας ηνοιξεν εν τω υπερω αυτου κατεναντι ιερουσαλημ και επιπτεν επι προσωπον αυτου τρις της ημερας καθως εποiei εμπροσθεν και εδειτο και αυτοι ετηρησαν τον δανιηλ και κατελαβουσιν αυτον ευχομενον τρις της ημερας καθ' εκαστην ημεραν τοτε ουτοι οι ανθρωποι ενετυχον τω βασιλει και ειπαν δαρειε βασιλευ ουκ ορισμον ωρισω ινα πας ανθρωπος μη ευζηται ευχην μηδε αξιωση αξιωμα παρα παντος θεου εως ημερων τριακοντα αλλα παρα σου βασιλευ ει δε μη ριφησεται εις τον λακκον των λεοντων αποκριθεις δε ο βασιλευς ειπεν αυτοις ακριβης ο λογος και μενει ο ορισμος και ειπον αυτω ορκιζομεν σε τοις μηδων και περσων δογμασιν ινα μη αλλοιωσης το προσταγμα μηδε θαυμασης προσωπον και ινα μη ελαττωσης τι των ειρημενων και κολασης τον ανθρωπον ος ουκ ενεμεινε τω ορισμω τουτω και ειπεν ουτως ποιησω καθως λεγετε και εστηκε μοι τουτο και ειπαν ιδου ευρομεν δανιηλ τον φιλον σου ευχομενον και δεομενον του προσωπου του θεου αυτου τρις της ημερας και λυπουμενος ο βασιλευς ειπεν ριφηναι τον δανιηλ εις τον λακκον των λεοντων κατα τον ορισμον ον εστησε κατ' αυτου τοτε ο βασιλευς σφοδρα ελυπηθη επι τω δανιηλ και εβοηθει του εξελεσθαι αυτον εως δυσμων ηλιου απο των χειρων των σατραπων και ουκ ηδυνατο εξελεσθαι αυτον απ αυτων αναβοηθας δε δαρειος ο βασιλευς ειπε τω δανιηλ ο θεος σου ω συ λατρευεις ενδελεχως τρις της ημερας αυτος εξελεται σε εκ χειρος των λεοντων εως πρωι θαρρει τοτε δανιηλ ερριφη εις τον λακκον των λεοντων και ηνεχθη λιθος και ετεθη εις το στομα του λακκου και εσφραγισατο ο βασιλευς εν τω δακτυλιω εαυτου και εν τοις δακτυλοις των μεγιστανων αυτου οπως μη απ αυτων αρθη ο δανιηλ η ο βασιλευς αυτον ανασπαση εκ του λακκου τοτε υπεστρεψεν ο βασιλευς εις τα βασιλεια αυτου και ηγλισθη νηστις και ην λυπουμενος περι του δανιηλ τοτε ο θεος του δανιηλ προνοιαν ποιουμενος αυτου απεκλεισε τα στοματα των λεοντων και ου παρηνωχλησαν τω δανιηλ και ο βασιλευς δαρειος ωρθηρισε πρωι και παρελαβε μεθ' εαυτου τους σατραπας και πορευθεις εστη επι του στοματος του λακκου των λεοντων τοτε ο βασιλευς εκαλεσε τον δανιηλ φωνη μεγαλη μετα κλαυθμου λεγων ω δανιηλ ει αρα ζης και ο θεος σου ω λατρευεις ενδελεχως σεσωκε σε απο των λεοντων και ουκ ηχρειωκαν σε τοτε δανιηλ επηκουσε φωνη μεγαλη και ειπεν βασιλευ ετι ειμι ζων και σεσωκε με ο θεος απο των λεοντων καθοτι δικαιοσυνη εν εμοι ευρεθη εναντιον αυτου

και εναντιον δε σου βασιλευ ουτε αγνοια ουτε αμαρτια ευρεθη εν εμοι συ δε ηκουσας ανθρωπων πλανωντων βασιλεις και ερριψας με εις τον λαοικον των λεοντων εις απωλειαν τοτε συνηχθησαν πασαι αι δυναμεις και ειδον τον δανιηλ ως ου παρηνωχλησαν αυτω οι λεοντες τοτε οι δυο ανθρωποι εκεινοι οι καταμαρτυρησαντες του δανιηλ αυτοι και αι γυναικες αυτων και τα τεκνα αυτων ερριφησαν τοις λεουσιν και οι λεοντες απεχτειναν αυτοους και εθλασαν τα οστα αυτων τοτε δαρειος εγραψε πασι τοις εθνεσιν και χωραις και γλωσσαις τοις οικουσιν εν παση τη γη αυτου λεγων παντες οι ανθρωποι οι οντες εν τη βασιλεια μου εστωσαν προσκυνουντες και λατρευοντες τω θεω του δανιηλ αυτοσ γαρ εστι θεος μενων και ζων εις γενεας γενεων εως του αιωνος εγω δαρειος εσομαι αυτω προσκυνων και δουλευων πασας τας ημερας μου τα γαρ ειδωλα τα χειροποιητα ου δυνανται σωσαι ως ελυτρωσατο ο θεος του δανιηλ τον δανιηλ και ο βασιλευς δαρειος προσετειθη προς το γενοσ αυτου και δανιηλ κατεσταθη επι της βασιλειας δαρειου και κυρος ο περσης παρελαβε την βασιλειαν αυτου ετους πρωτου βασιλευοντος βαλτασαρ χωρας βαβυλωνιας δανιηλ ο οραμα ειδε παρα κεφαλην επι της κοιτης αυτου τοτε δανιηλ το οραμα ο ειδεν εγραψεν εις κεφαλαια λογων επι της κοιτης μου εθεωρουν καθ υπνους νυκτος και ιδου τεσσαρες ανεμοι του ουρανου ενεπεσον εις την θαλασσαν την μεγαλην και τεσσαρα θηρια ανεβαινον εκ της θαλασσης διαφεροντα εν παρα το εν το πρωτον ωσει λεαινα εχουσα πτερα ωσει αετου εθεωρουν εως οτου ετιλη τα πτερα αυτης και ηρθη απο της γης και επι ποδων ανθρωπινων εσταθη και ανθρωπινη καρδια εδοθη αυτη και ιδου μετ αυτην αλλο θηριον ομοιωσιν εχον αρκου και επι του ενος πλευρου εσταθη και τρια πλευρα ην εν τω στοματι αυτης και ουτως ειπεν αναστα καταφαγε σαρκας πολλας και μετα ταυτα εθεωρουν θηριον αλλο ωσει παρδαλιν και πτερα τεσσαρα επετεινον επανω αυτου και τεσσαρες κεφαλαι τω θηριω και γλωσσα εδοθη αυτω μετα δε ταυτα εθεωρουν εν οραματι της νυκτος θηριον τεταρτον φοβερων και ο φοβος αυτου υπερφερων ισχυι εχον οδοντας σιδηρους μεγαλους εσθιον και κοπανιζον κυκλω τοις ποσιν καταπατουσιν διαφορως χρωμενον παρα παντα τα προ αυτου θηρια ειχε δε κερατα δεκα και βουλαι πολλαι εν τοις κερασιν αυτου και ιδου αλλο εν κερας ανεψυη ανα μεσον αυτων μικρον εν τοις κερασιν αυτου και τρια των κερατων των πρωτων εξηρανθησαν δι αυτου και ιδου οφθαλμοι ωσπερ οφθαλμοι ανθρωπινοι εν τω κερατι τουτω και στομα λαλουν μεγαλα και εποιει πολεμον προς τους αγιους εθεωρουν εως οτε θρόνοι ετεθησαν και παλαιος ημερων εκαθητο εχων περιβολην ωσει χιονα και το τριχωμα της κεφαλης αυτου ωσει εριον λευκον καθαρον ο θρονος ωσει φλοξ πυρος και εξεπορευετο κατα προσωπον αυτου ποταμος πυρος χιλιαι χιλιαδες εθεραπευον αυτον και μυριαι μυριαδες παρειστηκεισαν αυτω και κριτηριον εκαθισε και βιβλοι ηγεωχθησαν εθεωρουν τοτε την φωνην των λογων των μεγαλων ων το κερας ελαλει και απετυμπανισθη το θηριον και απωλετο το σωμα αυτου και εδοθη εις καυσιν πυρος και τους κυκλω αυτου απεστησε της εξουσιας αυτων και χρονος ζωης εδοθη αυτοις εως χρονου και καιρου εθεωρουν εν οραματι της νυκτος και ιδου επι των νεφελων του ουρανου ως υιος ανθρωπου ηρχετο και ως παλαιος ημερων παρην και οι παρεστηκοτες παρησαν αυτω και εδοθη αυτω εξουσια και παντα τα εθνη της γης κατα γενη και πασα

δοξα αυτω λατρευουσα και η εξουσια αυτου εξουσια αιωνιος ητις ου μη αρθη και η βασιλεια αυτου ητις ου μη φθαρη και ακηδιασας εγω δανιηλ εν τουτοις εν τω οραματι της νυκτος προσηλθον προς ενα των εστωτων και την ακριβειαν εζητουν παρ αυτου υπερ παντων τουτων αποκριθεις δε λεγει μοι και την κρισιν των λογων εδηλωσε μοι ταυτα τα θηρια τα μεγαλα εισι τεσσαρες βασιλειαι αι απολουνται απο της γης και παραληφονται την βασιλειαν αγιοι υψιστου και καθεξουσι την βασιλειαν εως του αιωνος και εως του αιωνος των αιωνων τοτε ηθελον εξακριβασασθαι περι του θηριου του τεταρτου του διαφθειροντος παντα και υπερφοβου και ιδου οι οδοντες αυτου σιδηροι και οι ονυχες αυτου χαλκοι κατεσθιοντες παντας κυκλοθεν και καταπατουντες τοις ποσι και περι των δεκα κερατων αυτου των επι της κεφαλης και του ενος του αλλου του προσφυεντος και εξεπεσαν δι αυτου τρια και το κερας εκεινο ειχεν οφθαλμους και στομα λαλουν μεγαλα και η προσοψις αυτου υπερεφερε τα αλλα και κατενοουν το κερας εκεινο πολεμον συνισταμενον προς τους αγιους και τροπουμενον αυτους εως του ελθειν τον παλαιον ημερων και την κρισιν εδωκε τοις αγιοις του υψιστου και ο καιρος εδοθη και το βασιλειον κατεσχον οι αγιοι και ερρεθη μοι περι του θηριου του τεταρτου οτι βασιλεια τεταρτη εσται επι της γης ητις διοισει παρα πασαν την γην και αναστατωσει αυτην και καταλειψει αυτην και τα δεκα κερατα της βασιλειας δεκα βασιλεις στησονται και ο αλλος βασιλευς μετα τουτους στησεται και αυτος διοισει κακοις υπερ τους πρωτους και τρεις βασιλεις ταπεινωσει και ρηματα εις τον υψιστον λαλησει και τους αγιους του υψιστου κατατριψει και προσδεζεται αλλοιωσαι καιρους και νομον και παραδοθησεται παντα εις τας χειρας αυτου εως καιρου και καιρων και εως ημισους καιρου και η κρισις καθισεται και την εξουσιαν απολουσι και βουλευσονται μιαναι και απολεσαι εως τελους και την βασιλειαν και την εξουσιαν και την μεγαλειότητα αυτων και την αρχην πασων των υπο τον ουρανον βασιλειων εδωκε λαω αγιω υψιστου βασιλευσαι βασιλειαν αιωνιον και πασαι αι εξουσιαι αυτω υποταγησονται και πειθαρχησουσιν αυτω εως καταστροφης του λογου εγω δανιηλ σφοδρα εκστασει περιειχομην και η εξις μου διηνεγχεν εμοι και το ρημα εν καρδια μου εστηριξα ετους τριτου βασιλευοντος βαλτασαρ ορασις ην ειδον εγω δανιηλ μετα το ιδειν με την πρωτην και ειδον εν τω οραματι του ενυπνιου μου εμου οντος εν σουσοις τη πολει ητις εστιν εν ελυμαιδι χωρα ετι οντος μου προς τη πυλη αιλαμι αναβλεψας ειδον κριον ενα μεγαν εστωτα απεναντι της πυλης και ειχε κερατα και το εν υψηλοτερον του ετερου και το υψηλοτερον ανεβαινε μετα δε ταυτα ειδον τον κριον κερατιζοντα προς ανατολας και προς βορραν και προς δυσμας και μεσημβριαν και παντα τα θηρια ουκ εστησαν ενωπιον αυτου και ουκ ην ο ρυομενος εκ των χειρων αυτου και εποιει ως ηθελε και υψωθη και εγω διενοουμην και ιδου τραγος αιγων ηρχετο απο δυσμων επι προσωπου της γης και ουκ ηπτετο της γης και ην του τραγου κερας εν ανα μεσον των οφθαλμων αυτου και ηλθεν επι τον κριον τον τα κερατα εχοντα ον ειδον εστωτα προς τη πυλη και εδραμε προς αυτον εν θυμω οργης και ειδον αυτον προσαγοντα προς τον κριον και ειθυμωθη επ αυτον και επαταξε και συνετριψε τα δυο κερατα αυτου και ουχετι ην ισχυς εν τω κριω στηναι κατεναντι του τραγου και εσπαρραξεν αυτον επι την γην και συνετριψεν αυτον

και ουκ ην ο ρυομενος τον χριον απο του τραγου και ο τραγος των αιγων κατισχυσε σφοδρα και οτε κατισχυσε συνετριβη αυτου το κερας το μεγα και ανεβη ετερα τεσσαρα κερατα κατοπισθεν αυτου εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου και εξ ενος αυτων ανεφυη κερας ισχυρον εν και κατισχυσε και επαταξεν επι μεσημβριαν και επ ανατολας και επι βορραν και υψωθη εως των αστερων του ουρανου και ερραχθη επι την γην απο των αστερων και απο αυτων κατεπατηθη εως ο αρχιστρατηγος ρυσεται την αιχμαλωσιαν και δι αυτον τα ορη τα απ αιωνος ερραχθη και εξηρηθη ο τοπος αυτων και θυσια και εθηκεν αυτην εως χαμαι επι την γην και ευωδωθη και εγεννηθη και το αγιον ερημωθησεται και εγεννηθησαν επι τη θυσια αι αμαρτιαι και ερριψη χαμαι η δικαιοσυνη και εποησε και ευωδωθη και ηκουον ετερου αγιου λαλουντος και ειπεν ο ετερος τω φελμουσι τω λαλουντι εως τινος το οραμα στησεται και η θυσια η αρθεισα και η αμαρτια ερημωσεως η δοθεισα και τα αγια ερημωθησεται εις καταπατημα και ειπεν αυτω εως εσπερας και πρωι ημεραι δισχιλια τριακοσια και καθαρισθησεται το αγιον και εγενετο εν τω θεωρειν με εγω δανιηλ το οραμα εξητηουν διανοηθηναι και ιδου εστη κατεναντιον μου ως ορασις ανθρωπου και ηκουσα φωνην ανθρωπου ανα μεσον του ουλαι και εκαλεσε και ειπεν γαβριηλ συνετισον εκεινον την ορασιν και αναβοησας ειπεν ο ανθρωπος επι το προσταγμα εκεινο η ορασις και ηλθε και εστη εχομενος μου της στασεως και εν τω ερχεσθαι αυτον εθορυβηθην και επεσα επι προσωπον μου και ειπεν μοι διανοηθητι υιε ανθρωπου ετι γαρ εις ωραν καιρου τουτο το οραμα και λαλουντος αυτου μετ εμου εκοιμηθην επι προσωπον χαμαι και αφαμενος μου ηγειρε με επι του τοπου και ειπε μοι ιδου εγω απαγγελλω σοι α εσται επ εσχατου της οργης τοις υιοις του λαου σου ετι γαρ εις ωρας καιρου συντελειας μενει τον χριον ον ειδες τον εχοντα τα κερατα βασιλευς μηδων και περσων εστι και ο τραγος των αιγων βασιλευς των ελληνων εστι και το κερας το μεγα το ανα μεσον των οφθαλμων αυτου αυτος ο βασιλευς ο πρωτος και τα συντριβεντα και αναβαντα οπισω αυτου τεσσαρα κερατα τεσσαρες βασιλεις του εθνους αυτου αναστησονται ου κατα την ισχυν αυτου και επ εσχατου της βασιλειας αυτων πληρουμενων των αμαρτιων αυτων αναστησεται βασιλευς αναιδης προσωπω διανοουμενος αινιγματα και στερεωθησεται η ισχυς αυτου και ουκ εν τη ισχυι αυτου και θαυμαστως φθερει και ευωδωθησεται και ποιησει και φθερει δυναστας και δημον αγιων και επι τους αγιους το διανοημα αυτου και ευωδωθησεται το ψευδος εν ταις χερσιν αυτου και η καρδια αυτου υψωθησεται και δολω αφανει πολλους και επι απωλειας ανδρων στησεται και ποιησει συναγωγην χειρος και αποδωσεται το οραμα το εσπερας και πρωι ηυρεθη επ αληθειας και νυν πεφραγμενον το οραμα ετι γαρ εις ημερας πολλας εγω δανιηλ ασθενησας ημερας πολλας και αναστας επραγματευομενη παλιν βασιλικά και εξελουομενη επι τω οραματι και ουδεις ην ο διανοουμενος ετους πρωτου επι δαρειου του ξερξου απο της γενεας της μηδικης οι εβασιλευσαν επι την βασιλειαν των χαλδαιων τω πρωτω ετει της βασιλειας αυτου εγω δανιηλ διενοηθην εν ταις βιβλοις τον αριθμον των ετων οτε εγενετο προσταγμα τη γη επι ιερεμιαν τον προφητην εγειραι εις αναπληρωσιν ονειδισμού ιερουσαλημ εβδομηκοντα ετη και εδωκα το προσωπον μου επι κυριον τον θεον ευρειν προσευχην και ελεος εν νηστειαις και σακκω και

σποδω και προσηυξαμην προς κυριον τον θεον και εξωμολογησαμην και ειπα ιδου κυριε συ ει ο θεος ο μεγας και ο ισχυρος και ο φοβερος τηρων την διαθηκην και το ελεος τοις αγαπωσι σε και τοις φυλασσοусι τα προσταγματα σου ημαρτομεν ηδικησαμεν ησεβησαμεν και απεστημεν και παρεβημεν τας εντολας σου και τα κριματα σου και ουκ ηκουσαμεν των παιδων σου των προφητων α ελαλησαν επι τω ονοματι σου επι τους βασιλεις ημων και δυναστας ημων και πατερας ημων και παντι εθνει επι της γης σοι κυριε η δικαιοσυνη και ημιν η αισχυνη του προσωπου κατα την ημεραν ταυτην ανθρωποις ιουδα και καθημενοις εν ιερουσαλημ και παντι τω λαω ισραηλ τω εγγιστα και τω απωτερω εν πασαις ταις χωραις εις ας διεσχορπισας αυτους εκει εν τη πλημμελεια η επλημμελησαν εναντιον σου δεσποτα ημιν η αισχυνη του προσωπου και τοις βασιλευσιν ημων και δυνασταις και τοις πατρασιν ημων οτι ημαρτομεν σοι τω κυριω η δικαιοσυνη και το ελεος οτι απεστημεν απο σου και ουκ ηκουσαμεν της φωνης κυριου του θεου ημων κατακολουθησαι τω νομω σου ω εδωκας ενωπιον μωση και ημων δια των παιδων σου των προφητων και πας ισραηλ εγκατελιπε τον νομον σου και απεστησαν του μη ακουσαι της φωνης σου και επηλθεν εφ ημας η καταρα και ο ορκος ο γεγραμμενος εν τω νομω μωση παιδος του θεου οτι ημαρτομεν αυτω και εστησεν ημιν τα προσταγματα αυτου οσα ελαλησεν εφ ημας και επι τους κριτας ημων οσα εκρινας ημιν επαγαγειν εφ ημας κακα μεγαλα οια ουκ εγεννηθη υπο τον ουρανον καθοτι εγεννηθη εν ιερουσαλημ κατα τα γεγραμμενα εν διαθηκη μωση παντα τα κακα επηλθεν ημιν και ουκ εξεζητησαμεν το προσωπον κυριου θεου ημων αποστηναι απο των αμαρτιων ημων και διανοηθηναι την δικαιοσυνην σου κυριε και ηγρυπνησε κυριος ο θεος επι τα κακα και επηγαγεν εφ ημας οτι δικαιος κυριος ο θεος ημων επι παντα οσα αν ποιηση και ουκ ηκουσαμεν της φωνης αυτου και νυν δεσποτα κυριε ο θεος ημων ο εξαγαγων τον λαον σου εξ αιγυπτου τω βραχιονι σου τω υψηλω και εποησας σεαυτω ονομα κατα την ημεραν ταυτην ημαρτομεν ηγνοηκαμεν δεσποτα κατα την δικαιοσυνην σου αποστραφητω ο θυμος σου και η οργη σου απο της πολεως σου ιερουσαλημ ορους του αγιου σου οτι εν ταις αμαρτιαις ημων και εν ταις αγνοιαις των πατερων ημων ιερουσαλημ και ο δημος σου κυριε εις ονειδισμον εν πασι τοις περικυκλω ημων και νυν επακουσον δεσποτα της προσευχης του παιδος σου και επι τας δεησεις μου και επιβλεψατω το προσωπον σου επι το ορος το αγιον σου το ερημον ενεκεν των δουλων σου δεσποτα προσχες κυριε τοις ους σου και επακουσον μου ανοιξον τοις οφθαλμοις σου και ιδε την ερημωσιν ημων και της πολεως σου εφ ης επεκληθη το ονομα σου επ αυτης ου γαρ επι ταις δικαιοσυναις ημων ημεις δεομεθα εν ταις προσευχαις ημων ενωπιον σου αλλα δια το σον ελεος κυριε συ ιλατευσον κυριε επακουσον και ποιησον και μη χρονισης ενεκα σεαυτου δεσποτα οτι το ονομα σου επεκληθη επι την πολιν σου σιων και επι τον λαον σου ισραηλ και εως εγω ελαλουν προσευχομενος και εξομολογουμενος τας αμαρτίας μου και τας αμαρτίας του λαου μου ισραηλ και δεομενος εν ταις προσευχαις εναντιον κυριου θεου μου και υπερ του ορους του αγιου του θεου ημων και ετι λαλουντος μου εν τη προσευχη μου και ιδου ο ανηρ ον ειδον εν τω υπνω μου την αρχην γαβριηλ ταχει φερομενος προσηγγισε μοι εν ωρα θυσιας εσπερινης και προσηλθε

και ελαλησε μετ εμου και ειπεν δανιηλ αρτι εξηλθον υποδειξαι σοι διανοιαν εν αρχη της δεησεως σου εξηλθε προσταγμα παρα κυριου και εγω ηλθον υποδειξαι σοι οτι ελεεινος ει και διανοηθητι το προσταγμα εβδομηκοντα εβδομαδες εκρινησαν επι τον λαον σου και επι την πολιν σιων συντελεσθηναι την αμαρτιαν και τας αδικιας σπανισαι και απαλειψαι τας αδικιας και διανοηθηναι το οραμα και δοθηναι δικαιοσυνην αιωνιον και συντελεσθηναι το οραμα και ευφραναι αγιον αγιων και γνωση και διανοηθηση και ευφρανθηση και ευρησεις προσταγματα αποκριθηναι και οικοδομησεις ιερουσαλημ πολιν κυριω και μετα επτα και εβδομηκοντα και εξηκοντα δυο αποσταθησεται χρισμα και ουκ εσται και βασιλεια εθνων φθερει την πολιν και το αγιον μετα του χριστου και ηξει η συντελεια αυτου μετ οργης και εως καιρου συντελειας απο πολεμου πολεμηθησεται και δυναστευσει η διαθυκη εις πολλους και παλιν επιστρεφει και ανοικοδομηθησεται εις πλατος και μηκος και κατα συντελειαν καιρων και μετα επτα και εβδομηκοντα καιρους και εξηκοντα δυο ετη εως καιρου συντελειας πολεμου και αφαιρεθησεται η ερημωσις εν τω κατισχυσαι την διαθυκην επι πολυς εβδομαδας και εν τω τελει της εβδομαδος αρθησεται η θυσια και η σπονδη και επι το ιερον βδελυγμα των ερημωσεων εσται εως συντελειας και συντελεια δοθησεται επι την ερημωσιν εν τω ενιαυτω τω πρωτω κυρου του βασιλεως περσων προσταγμα εδειχθη τω δανιηλ ος επεκληθη το ονομα βαλτασαρ και αληθες το οραμα και το προσταγμα και το πληθος το ισχυρον διανοηθησεται το προσταγμα και διενοηθην αυτο εν οραματι εν ταις ημεραις εκειναις εγω δανιηλ ημην πενθων τρεις εβδομαδας αρτον επιθυμιων ουκ εφαγον και κρεας και οινος ουκ εισηλθεν εις το στομα μου ελαιον ουκ ηλειψαμην εως του συντελεσαι με τας τρεις εβδομαδας των ημερων και εγενετο τη ημερα τη τεταρτη και εικαδι του μηνος του πρωτου και εγω ημην επι του χειλους του ποταμου του μεγαλου ος εστι τιγρης και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου ανθρωπος εις ενδεδυμενος βυσσινα και την οσφυν περιεζωσμενος βυσσινω και εκ μεσου αυτου φως και το σωμα αυτου ωσει θαρσις και το προσωπον αυτου ωσει ορασις αστραπης και οι οφθαλμοι αυτου ωσει λαμπαδες πυρος και οι βραχιονες αυτου και οι ποδες ωσει χαλκος εξαστραπτων και φωνη λαλιας αυτου ωσει φωνη θορυβου και ειδον εγω δανιηλ την ορασιν την μεγαλην ταυτην και οι ανθρωποι οι οντες μετ εμου ουκ ειδοσαν την ορασιν ταυτην και φοβος ισχυρος επεπεσεν επ αυτους και απεδρασαν εν σπουδη και εγω κατελειφθην μονος και ειδον την ορασιν την μεγαλην ταυτην και ουκ εγκατελειφθη εν εμοι ισχυς και ιδου πνευμα επεστραφη επ εμε εις φθοραν και ου κατισχυσα και ουκ ηκουσα την φωνην λαλιας αυτου εγω ημην πεπτωκως επι προσωπον μου επι την γην και ιδου χειρα προσηγαγε μοι και ηγειρε με επι των γονατων επι τα ιχνη των ποδων μου και ειπεν μοι δανιηλ ανθρωπος ελεεινος ει διανοηθητι τοις προσταγμασιν οις εγω λαλω επι σε και στηθι επι του τοπου σου αρτι γαρ απεσταλην επι σε και εν τω λαλησαι αυτον μετ εμου το προσταγμα τουτο εστην τρεμων και ειπεν προς με μη φοβου δανιηλ οτι απο της ημερας της πρωτης ης εδωκας το προσωπον σου διανοηθηναι και ταπεινωθηναι εναντιον κυριου του θεου σου εισηκουσθη το ρημα σου και εγω εισηλθον εν τω ρηματι σου και ο στρατηγος βασιλεως περσων ανθειστηκει εναντιον μου εικοσι και μιαν ημεραν και

ιδου μιχαηλ εις των αρχοντων των πρωτων επηλθε βοηθησαι μοι και αυτον εκει κατελιπον μετα του στρατηγου του βασιλεως περσων και ειπεν μοι ηλθον υποδειξαι σοι τι υπαντησεται τω λαω σου επ εσχατου των ημερων ετι γαρ ορασις εις ημερας και εν τω αυτον λαλησαι μετ εμου τα προσταγματα ταυτα εδωκα το προσωπον μου επι την γην και εσιωπησα και ιδου ως ομοιωσις χειρος ανθρωπου ηψατο μου των χειλεων και ηνοιξα το στομα μου και ελαλησα και ειπα τω εστηκοτι απεναντι μου κυριε και ως ορασις απεστραφη επι το πλευρον μου επ εμε και ουκ ην εν εμοι ισχυς και πως δυνησεται ο παις λαλησαι μετα του κυριου αυτου και εγω ησθენησα και ουκ εστιν εν εμοι ισχυς και πνευμα ου κατελειφθη εν εμοι και προσεθηκε και ηψατο μου ως ορασις ανθρωπου και κατισχυσε με και ειπε μοι ανθρωπος ελεεινος ει μη φοβου υγιαينه ανδριζου και ισχυε και εν τω λαλησαι αυτον μετ εμου ισχυσα και ειπα λαλησατω ο κυριος μου οτι ενισχυσε με και ειπεν προς με γινωσκεις τι ηλθον προς σε και νυν επιστρεψω διαμαχεσθαι μετα του στρατηγου βασιλεως των περσων και εγω εξεπορευομην και ιδου στρατηγος ελληνων εισεπορευετο και μαλα υποδειξω σοι τα πρωτα εν απογραφη αληθειας και ουθεις ην ο βοηθων μετ εμου υπερ τουτων αλλ η μιχαηλ ο αγγελος και εν τω ενιαυτω τω πρωτω κυρου του βασιλεως ειπεν μοι ενισχυσαι και ανδριζεσθαι και νυν ηλθον την αληθειαν υποδειξαι σοι ιδου τρεις βασιλεις ανθεστηκασιν εν τη περσιδι και ο τεταρτος πλουτησει πλουτον μεγαν παρα παντας και εν τω κατισχυσαι αυτον εν τω πλουτω αυτου επαναστησεται παντι βασιλει ελληνων και στησεται βασιλευς δυνατος και κυριευσει κυριειας πολλης και ποιησει καθως αν βουληται και εν τω αναστηναι αυτον συντριβησεται η βασιλεια αυτου και μερισθησεται εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου ου κατα την αληνη αυτου ουδε κατα την κυριειαν αυτου ην εδυναστευσε οτι αποσταθησεται η βασιλεια αυτου και ετερους διδασκει ταυτα και ενισχυσει βασιλειαν αιγυπτου και εις εκ των δυναστων κατισχυσει αυτον και δυναστευσει δυναστεια μεγαλη η δυναστεια αυτου και εις συντελειαν ενιαυτων αξει αυτους και εισελευσεται βασιλευς αιγυπτου εις την βασιλειαν την βορρα ποιησασθαι συνθηκας και ου μη κατισχυση οτι ο βραχιων αυτου ου στησει ισχυν και ο βραχιων αυτου ναρκησει και των συμπορευομενων μετ αυτου και μενει εις ωρας και αναστησεται φυτον εκ της ριζης αυτου καθ εαυτον και ηξει επι την δυναμιν αυτου εν ισχυι αυτου βασιλευς βορρα και ποιησει ταραχην και κατισχυσει και τους ιθους αυτων καταστρεψει μετα των χωνευτων αυτων και τους οχλους αυτων μετα των σκευων των επιθυμηματων αυτων το αργυριον και το χρυσιον εν αιχμαλωσια αποιουσιν εις αιγυπτον και εσται ετος βασιλει βορρα και εισελευσεται εις βασιλειαν αιγυπτου ημερας και επιστρεψει επι την γην αυτου και ο υιος αυτου και ερεθισθησεται και συναξει συναγωγην οχλου πολλου και εισελευσεται κατ αυτην κατασυρων παρελευσεται και επιστρεψει και παροξυνθησεται επι πολυ και οργισθησεται βασιλευς αιγυπτου και πολεμησει μετα βασιλεως βορρα και παραδοθησεται η συναγωγή εις τας χειρας αυτου και ληψεται την συναγωγην και υψωθησεται η καρδια αυτου και ταραξει πολλους και ου μη φοβηθη και επιστρεψει βασιλευς βορρα και συναξει πολεως συναγωγην μειζονα παρα την πρωτην κατα συντελειαν καιρου ενιαυτου και εισελευσεται εις αυτην επ αυτον εν οχλω πολλω και εν χρημασι πολλοις και εν

τοις καιροῖς ἐκεῖνοις διανοίαι ἀναστήσονται ἐπὶ τὸν βασιλεῖα αἰγυπτου καὶ ἀνοικοδομήσει τὰ πεπτωκότα τοῦ ἐθνους σου καὶ ἀναστήσεται εἰς τὸ ἀναστήσαι τὴν προφητείαν καὶ προσκοφῶσι καὶ ἐπελευσεται βασιλεὺς βορρά καὶ ἐπιστρέψει τὰ δοράτα αὐτοῦ καὶ ληφεται τὴν πόλιν τὴν ὀχυράν καὶ οἱ βραχίονες βασιλεὺς αἰγυπτου στήσονται μετὰ τῶν δυναστών αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῷ ἰσχύς εἰς τὸ ἀντιστῆναι αὐτῷ καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος ἐπ' αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνθεστήκως ἐναντίον αὐτοῦ καὶ στήσεται ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἐπιτελεσθήσεται πάντα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπελθεῖν βίᾳ πᾶν τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ συνθήκας μετ' αὐτοῦ ποιησεται καὶ θυγατέρα ἀνθρώπου δώσει αὐτῷ εἰς τὸ φθεῖραι αὐτὴν καὶ οὐ πείσεται καὶ οὐκ ἔσται καὶ δώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ληφεται πολλοὺς καὶ ἐπιστρέψει ὀργὴν ὀνειδισμοῦ αὐτῶν ἐν ὀρκῷ κατὰ τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ εἰς τὸ κατισχύσαι τὴν χώραν αὐτοῦ καὶ προσκοφῶσι καὶ πέσειται καὶ οὐκ ευρεθήσεται καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ φυτὸν βασιλείας εἰς ἀνάστασιν ἀνὴρ τυπτῶν δόξαν βασιλεὺς καὶ ἐν ἡμέραις ἐσχάταις συντρίβησεται καὶ οὐκ ἐν ὀργῇ οὐδὲ ἐν πολέμῳ καὶ ἀναστήσεται ἐπὶ τὸν τόπον αὐτοῦ εὐκαταφρόνητος καὶ οὐ δοθήσεται ἐπ' αὐτὸν δόξα βασιλεὺς καὶ ἥξει ἐξ ἀπὸ κατισχύσει βασιλεὺς ἐν κληροδοσίᾳ αὐτοῦ καὶ τοὺς βραχίονας τοὺς συντρίβεντας συντρίψει ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ μετὰ τῆς διαθήκης καὶ δήμου συνταγέντος μετ' αὐτοῦ ποιήσει ψευδὸς καὶ ἐπὶ ἔθνος ἰσχυρόν ἐν ὀλιγοστώ ἐθνεὶ ἐξ ἀπὸ ἐρημώσει πόλιν καὶ ποιήσει ὅσα οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτοῦ οὐδὲ οἱ πατέρες τῶν πατέρων αὐτοῦ πρόνομήν καὶ σκυλὰ καὶ χρήματα αὐτοῖς δώσει καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἰσχυράν διανοηθήσεται καὶ οἱ λογισμοὶ αὐτοῦ εἰς μάτην καὶ ἐγερθήσεται ἡ ἰσχύς αὐτοῦ καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλεῖα αἰγυπτου ἐν ὀκλῷ πολλῷ καὶ ὁ βασιλεὺς αἰγυπτου ἐρεθισθήσεται εἰς πόλεμον ἐν ὀκλῷ ἰσχυρῷ σφοδρὰ λίαν καὶ οὐ στήσεται ὅτι διανοηθήσεται ἐπ' αὐτὸν διανόια καὶ καταναλώσουσιν αὐτὸν μερίμναι αὐτοῦ καὶ ἀποστρέψουσιν αὐτὸν καὶ παρελευσεται καὶ κατασυρίει καὶ πέσουνται τραυματῖαι πολλοὶ καὶ δύο βασιλεῖς μόνοι δειπνήσουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ μίας τραπέζης φαγόνται καὶ ψευδολογήσουσι καὶ οὐκ ευδοκῶνται ἐτι γὰρ συντελεῖα εἰς καιρὸν καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ ἐν χρημασί πολλοῖς καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ ἐπὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου ποιήσει καὶ ἐπιστρέφει ἐπὶ τὴν χώραν αὐτοῦ εἰς καιρὸν καὶ εἰσελεύσεται εἰς αἶγυπτον καὶ οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη καὶ ἥξουσιν ῥωμαῖοι καὶ ἐξώσουσιν αὐτὸν καὶ ἐμβριμῶνται αὐτῷ καὶ ἐπιστρέφει καὶ ὀργισθήσεται ἐπὶ τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου καὶ ποιήσει καὶ ἐπιστρέφει καὶ διανοηθήσεται ἐπ' αὐτοὺς ἀντὶ ὧν ἐγκάτελιπον τὴν διαθήκην τοῦ ἁγίου καὶ βραχίονες παρ' αὐτοῦ στήσονται καὶ μιανουσι τὸ ἅγιον τοῦ φόβου καὶ ἀποστήσουσι τὴν θυσίαν καὶ δώσουσι βδελύγμα ἐρημώσεως καὶ ἐν ἀμαρτίαις διαθήκης μιανουσιν ἐν σκληρῷ λαῷ καὶ ὁ δῆμος ὁ γίνωσκων ταῦτα κατισχύσουσι καὶ ποιήσουσι καὶ ἐννοούμενοι τοῦ ἐθνους συνησουσιν εἰς πολλοὺς καὶ προσκοφῶσι ῥομφαία καὶ παλαιωθήσονται ἐν αὐτῇ καὶ ἐν ἀιχμαλωσίᾳ καὶ ἐν πρόνομῃ ἡμερῶν κηλιδωθήσονται καὶ ὅταν συντρίβωνται συναξουσιν ἰσχυρὴν βραχείαν καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτοὺς πολλοὶ ἐπὶ πολέως καὶ πολλοὶ ὡς ἐν κληροδοσίᾳ καὶ ἐκ τῶν συνιεντῶν διανοηθήσονται εἰς τὸ καθάρισαι ἑαυτοὺς καὶ εἰς τὸ ἐκλεγεῖν καὶ εἰς

το καθαρισθῆναι εως καιρου συντελειας ετι γαρ καιρος εις ωρας και ποιησει κατα το θελημα αυτου ο βασιλευς και παροργισθησεται και υψωθησεται επι παντα θεον και επι τον θεον των θεων εξαλλα λαλησει και ευοδωθησεται εως αν συντελεσθη η οργη εις αυτον γαρ συντελεια γινεται και επι τους θεους των πατερων αυτου ου μη προνοηθη και εν επιθυμια γυναικος ου μη προνοηθη οτι εν παντι υψωθησεται και υποταγησεται αυτω εθνη ισχυρα επι τον τοπον αυτου κινησει και θεον ον ουκ εγνωσαν οι πατερες αυτου τιμησει εν χρυσιω και αργυριω και λιθω πολυτελει και εν επιθυμημασι ποιησει πολεων και εις οχυρωμα ισχυρον ηξει μετα θεου αλλοτριου ου εαν επιγνω πληθυνει δοξαν και κατακυριευσει αυτου επι πολυ και χωραν απομερειει εις δωρεαν και καθ ωραν συντελειας συγκερατισθησεται αυτω ο βασιλευς αιγυπτου και εποργισθησεται αυτω βασιλευς βορρα εν αρμασι και εν ιπποις πολλοις και εν πλοιοις πολλοις και εισελευσεται εις χωραν αιγυπτου και επελευσεται εις την χωραν μου και εν χωρα αιγυπτου ουκ εσται εν αυτη διασωζομενος και κρατησει του τοπου του χρυσιου και του τοπου του αργυριου και πασης της επιθυμιας αιγυπτου και λιβυες και αιθιοπες εσονται εν τω οχλω αυτου και ακοη ταραξει αυτον απο ανατολων και βορρα και εξελευσεται εν θυμω ισχυρω και ρομφαια αφανισαι και αποκτειναι πολλους και στησει αυτον την σκηνην τοτε ανα μεσον των θαλασσων και του ορους της θελησεως του αγιου και ηξει ωρα της συντελειας αυτου και ουκ εσται ο βοηθων αυτω και κατα την ωραν εκεινην παρελευσεται μιχαηλ ο αγγελος ο μεγας ο εστηκως επι τους υιους του λαου σου εκεινη η ημερα θλιψεως οια ουκ εγενηθη αφ ου εγενηθησαν εως της ημερας εκεινης και εν εκεινη τη ημερα υψωθησεται πας ο λαος ος αν ευρεθη εγγεγραμμενος εν τω βιβλιω και πολλοι των καθευδοντων εν τω πλατει της γης αναστησονται οι μεν εις ζωην αιωνιον οι δε εις ονειδισμον οι δε εις διασποραν και αισχυνην αιωνιον και οι συνιεντες φανουσιν ως φωστηρες του ουρανου και οι κατισχυοντες τους λογους μου ωσει τα αστρα του ουρανου εις τον αιωνα του αιωνος και συ δανιηλ καλυψον τα προσταγματα και σφραγισαι το βιβλιον εως καιρου συντελειας εως αν απομανωσιν οι πολλοι και πλησθη η γη αδικιας και ειδον εγω δανιηλ και ιδου δυο ετεροι ειστηκεισαν εις ενθεν τον ποταμου και εις ενθεν και ειπα τω ενι τω περιβεβλημενω τα βυσσινα τω επανω ποτε συν συντελεια ων ειρηκας μοι των θαυμαστων και ο καθαρισμος τουτων και ηκουσα του περιβεβλημενου τα βυσσινα ος ην επανω του υδατος του ποταμου εως καιρου συντελειας και υψωσε την δεξιαν και την αριστεραν εις τον ουρανον και ωμοσε τον ζωντα εις τον αιωνα θεον οτι εις καιρον και καιρους και ημισυ καιρου η συντελεια χειρων αφεσεως λαου αγιου και συντελεσθησεται παντα ταυτα και εγω ηκουσα και ου διενοηθην παρ αυτον τον καιρον και ειπα κυριε τις η λυσις του λογου τουτου και τινος αι παραβολαι αυται και ειπεν μοι αποτρεχε δανιηλ οτι κατακεκαλυμμενα και εσφραγισμενα τα προσταγματα εως αν πειρασθωσι και αγιασθωσι πολλοι και αμαρτωσοι οι αμαρτωλοι και ου μη διανοηθωσι παντες οι αμαρτωλοι και οι διανοουμενοι προσεξουσιν αφ ου αν αποσταθη η θυσηα δια παντος και ετοιμασθη δοθῆναι το βδελυγμα της ερημωσεως ημερας χιλιας διακοσιας ενενηκοντα μακαριος ο εμμενων και συναξει εις ημερας χιλιας τριακοσιας τριακοντα πεντε και συ βαδισον αναπαυου ετι γαρ εισιν ημεραι και

ωραι εις αναπληρωσιν συντελειας και αναπαυση και αναστηση επι την δοξαν σου εις συντελειαν ημερων

εν ετει τριτω της βασιλειας ιωαχιμ βασιλεως ιουδα ηλθεν ναβουχοδονοσορ βασιλευς βαβυλωνος εις ιερουσαλημ και επολιορκει αυτην και εδωκεν κυριος εν χειρι αυτου τον ιωαχιμ βασιλεα ιουδα και απο μερους των σκευων οικου του θεου και ηνεγκεν αυτα εις γην σεννααρ οικον του θεου αυτου και τα σκευη εισηνεγκεν εις τον οικον θησαυρου του θεου αυτου και ειπεν ο βασιλευς τω ασφανεζ τω αρχιευνουχω αυτου εισαγαγειν απο των υιων της αιχμαλωσιας ισραηλ και απο του σπερματος της βασιλειας και απο των φορθομιν νεανισκους οισ ουκ εστιν εν αυτοις μωμος και καλους τη οφει και συνιεντας εν παση σοφια και γιγνωσκοντας γνωσιν και διανοουμενους φρονησιν και οισ εστιν ισχυς εν αυτοις εσταναι εν τω οικω του βασιλεως και διδασαι αυτους γραμματα και γλωσσαν χαλδαιων και διεταξεν αυτοις ο βασιλευς το της ημερας καθ ημεραν απο της τραπεζης του βασιλεως και απο του οινου του ποτου αυτου και θρεψαι αυτους ετη τρια και μετα ταυτα στηναι ενωπιον του βασιλεως και εγενετο εν αυτοις εκ των υιων ιουδα δανιηλ και ανανιας και μισαηλ και αζαριας και επεθηκεν αυτοις ο αρχιευνουχος ονοματα τω δανιηλ βαλτασαρ και τω ανανια σεδραχ και τω μισαηλ μισαχ και τω αζαρια αβδεναγω και εθετο δανιηλ επι την καρδιαν αυτου ως ου μη αλισγηθη εν τη τραπεζη του βασιλεως και εν τω οινω του ποτου αυτου και ηξιωσε τον αρχιευνουχον ως ου μη αλισγηθη και εδωκεν ο θεος τον δανιηλ εις ελεον και εις οικτιρμον ενωπιον του αρχιευνουχου και ειπεν ο αρχιευνουχος τω δανιηλ φοβουμαι εγω τον κυριον μου τον βασιλεα τον εκταξαντα την βρωσιν υμων και την ποσιν υμων μηποτε ιδη τα προσωπα υμων σκυθρωπα παρα τα παιδαρια τα συνηλικα υμων και καταδικασητε την κεφαλην μου τω βασιλει και ειπεν δανιηλ προς αμελσαδ ον κατεστησεν ο αρχιευνουχος επι δανιηλ ανανιαν μισαηλ αζαριαν πειρασον δη τους παιδας σου ημερας δεκα και δοτωσαν ημιν απο των σπερματων και φαγομενθα και υδωρ πιομεθα και οφθητωσαν ενωπιον σου αι ιδεαι ημων και αι ιδεαι των παιδαριων των εσθιοντων την τραπεζαν του βασιλεως και καθως αν ιδης ποιτησον μετα των παιδων σου και εισηκουσεν αυτων και επειρασεν αυτους ημερας δεκα και μετα το τελος των δεκα ημερων ωραθησαν αι ιδεαι αυτων αγαθαι και ισχυραι ταις σαρξιν υπερ τα παιδαρια τα εσθιοντα την τραπεζαν του βασιλεως και εγενετο αμελσαδ αναιρουμενος το δειπνον αυτων και τον οινον του ποματος αυτων και εδιδου αυτοις σπερματα και τα παιδαρια ταυτα οι τεσσαρες αυτοι εδωκεν αυτοις ο θεος συνεσιν και φρονησιν εν παση γραμματικη και σοφια και δανιηλ συνηκεν εν παση ορασει και ενυπνιοις και μετα το τελος των ημερων ων ειπεν ο βασιλευς εισαγαγειν αυτους και εισηγαγεν αυτους ο αρχιευνουχος εναντιον ναβουχοδονοσορ και ελαλησεν μετ αυτων ο βασιλευς και ουχ ευρεθησαν εκ παντων αυτων ομοιοι δανιηλ και ανανια και μισαηλ και αζαρια και εστησαν ενωπιον του βασιλεως και εν παντι ρηματι σοφιας και επιστημης ων εξητησεν παρ αυτων ο βασιλευς ευρεν αυτους δεκαπλασιονας παρα παντας τους επαοιδους και τους μαγους τους οντας εν παση τη βασιλεια αυτου και εγενετο δανιηλ εως ετους ενος κυρου του βασιλεως εν τω ετει τω δευτερω της βασιλειας ναβουχοδονοσορ ηνυπνιασθη ναβουχοδονοσορ ενυπνιον και εξεστη το πνευμα αυτου

και ο υπνος αυτου εγενετο απ αυτου και ειπεν ο βασιλευς καλεσαι τους επαοιδους και τους μαγους και τους φαρμακους και τους χαλδαιους του αναγγειλαι τω βασιλει τα ενυπνια αυτου και ηλθαν και εστησαν ενωπιον του βασιλεως και ειπεν αυτοις ο βασιλευς ηνυπνιασθην και εξεστη το πνευμα μου του γνωσαι το ενυπνιον και ελαλησαν οι χαλδαιοι τω βασιλει συριστι βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι συ ειπον το ενυπνιον τοις παισιν σου και την συγκρισιν αναγγελουμεν απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν τοις χαλδαιοις ο λογος απ εμου απεστη εαν μη γνωρισητε μοι το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου εις απωλειαν εσεσθε και οι οικoi υμων διαρπαγησονται εαν δε το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου γνωρισητε μοι δοματα και δωρεας και τιμην πολλην λημψεσθε παρ εμου πλην το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου απαγγειλατε μοι απεκριθησαν δευτερον και ειπαν ο βασιλευς ειπατω το ενυπνιον τοις παισιν αυτου και την συγκρισιν αυτου αναγγελουμεν απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν επ αληθειας οίδα εγω οτι καιρον υμεις εξαγοραζετε καθοτι ειδετε οτι απεστη απ εμου το ρημα εαν ουν το ενυπνιον μη αναγγειλητε μοι οίδα οτι ρημα ψευδες και διεφθαρμενον συνεθεσθε ειπεν ενωπιον μου εως ου ο καιρος παρελθη το ενυπνιον μου ειπατε μοι και γνωσσομαι οτι την συγκρισιν αυτου αναγγελεите μοι απεκριθησαν οι χαλδαιοι ενωπιον του βασιλεως και λεγουσιν ουκ εστιν ανθρωπος επι της ξηρας οστις το ρημα του βασιλεως δυνησεται γνωρισαι καθοτι πας βασιλευς μεγας και αρχων ρημα τοιουτο ουκ επερωτα επαοιδον μαγον και χαλδαιον οτι ο λογος ον ο βασιλευς επερωτα βαρυς και ετερος ουκ εστιν ος αναγγειλει αυτον ενωπιον του βασιλεως αλλ η θεοι ων ουκ εστιν η κατοικια μετα πασης σαρκος τοτε ο βασιλευς εν θυμω και οργη πολλη ειπεν απολεσαι παντας τους σοφους βαβυλωνος και το δογμα εξηλθεν και οι σοφοι απεκτενοντο και εξητησαν δανιηλ και τους φιλους αυτου ανελιν τοτε δανιηλ απεκριθη βουλην και γνωμην τω αριωχ τω αρχιμαγειρω του βασιλεως ος εξηλθεν αναιρειν τους σοφους βαβυλωνος αρχων του βασιλεως περι τινος εξηλθεν η γνωμη η αναιδης εκ προσωπου του βασιλεως εγνωρισεν δε το ρημα αριωχ τω δανιηλ και δανιηλ εισηλθεν και ηξιωσεν τον βασιλεα οπως χρονον δω αυτω και την συγκρισιν αυτου αναγγειλη τω βασιλει και εισηλθεν δανιηλ εις τον οικον αυτου και τω ανανια και τω μισαηλ και τω αζαρια τοις φιλοις αυτου το ρημα εγνωρισεν και οικτιριμους εξητουν παρα του θεου του ουρανου υπερ του μυστηριου τουτου οπως αν μη απολωνται δανιηλ και οι φιλοι αυτου μετα των επιλοιπων σοφων βαβυλωνος τοτε τω δανιηλ εν οραματι της νυκτος το μυστηριον απεκαλυφθη και ευλογησεν τον θεον του ουρανου δανιηλ και ειπεν ειη το ονομα του θεου ευλογημενον απο του αιωνος και εως του αιωνος οτι η σοφια και η συνεσις αυτου εστιν και αυτος αλλοιοι καιρους και χρονους καθιστα βασιλεις και μεθιστα διδους σοφian τοις σοφοις και φρονησιν τοις ειδοσιν συνεσιν αυτος αποκαλυπτει βαθεα και αποκρυφα γινωσκων τα εν τω σκοτει και το φως μετ αυτου εστιν σοι ο θεος των πατερων μου εξομολογουμαι και αινω οτι σοφian και δυναμιν edωκας μοι και νυν εγνωρισας μοι α ηξιωσαμεν παρα σου και το οραμα του βασιλεως εγνωρισας μοι και ηλθεν δανιηλ προς αριωχ ον κατεστησεν ο βασιλευς απολεσαι τους σοφους βαβυλωνος και ειπεν αυτω τους σοφους βαβυλωνος μη απολεσης εισαγαγε δε με ενωπιον του βασιλεως και την συγκρισιν τω βασιλει αναγγελω τοτε

αριωχ εν σπουδη εισηγαγεν τον δανιηλ ενωπιον του βασιλεως και ειπεν αυτω ευρηκα ανδρα εκ των υιων της αιχμαλωσιας της ιουδαιας οστις το συγκριμα τω βασιλει αναγγελει και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν τω δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ ει δυνασαι μοι αναγγειλαι το ενυπνιον ο ειδον και την συγκρισιν αυτου και απεκριθη δανιηλ ενωπιον του βασιλεως και λεγει το μυστηριον ο ο βασιλευς επερωτα ουκ εστιν σοφων μαγων επαοιδων γαζαρηνων αναγγειλαι τω βασιλει αλλ η εστιν θεος εν ουρανω αποκαλυπτων μυστηρια και εγνωρισεν τω βασιλει ναβουχοδονοσορ α δει γενεσθαι επ εσχατων των ημερων το ενυπνιον σου και αι ορασεις της κεφαλης σου επι της κοιτης σου τουτο εστιν συ βασιλευ οι διαλογισμοι σου επι της κοιτης σου ανεβησαν τι δει γενεσθαι μετα ταυτα και ο αποκαλυπτων μυστηρια εγνωρισεν σοι α δει γενεσθαι και εμοι δε ουκ εν σοφια τη ουση εν εμοι παρα παντας τους ζωντας το μυστηριον τουτο απεκαλυφθη αλλ ενεκεν του την συγκρισιν τω βασιλει γνωρισαι ινα τους διαλογισμους της καρδιας σου γνωω συ βασιλευ εθεωρεις και ιδου εικων μια μεγαλη η εικων εκεινη και η προσοψις αυτης υπερφερης εστωσα προ προσωπου σου και η ορασις αυτης φοβερα η εικων ης η κεφαλη χρυσιου χρηστου αι χειρες και το στηθος και οι βραχιονες αυτης αργυροι η κοιλια και οι μηροι χαλκοι αι κνημαι σιδηραι οι ποδες μερος τι σιδηρουν και μερος τι οστρακινον εθεωρεις εως ου ετμηθη λιθος εξ ορους ανευ χειρων και επαταξεν την εικονα επι τους ποδας τους σιδηρους και οστρακινους και ελεπτυνεν αυτους εις τελος τοτε ελεπτυνθησαν εις απαξ το οστρακον ο σιδηρος ο χαλκος ο αργυρος ο χρυσος και εγενοντο ωσει κονιορτος απο αλωνος θερινης και εξηρην αυτα το πληθος του πνευματος και τοπος ουχ ευρεθη αυτοις και ο λιθος ο παταξας την εικονα εγεννηθη ορος μεγα και επληρωσεν πασαν την γην τουτο εστιν το ενυπνιον και την συγκρισιν αυτου ερουμεν ενωπιον του βασιλεως συ βασιλευ βασιλευς βασιλεων ω ο θεος του ουρανου βασιλειαν ισχυραν και κραταιαν και εντιμον εδωκεν εν παντι τοπω οπου κατοικουσιν οι υιοι των ανθρωπων θηρια τε αγρου και πετεινα ουρανου εδωκεν εν τη χειρι σου και κατεστησεν σε κυριον παντων συ ει η κεφαλη η χρυση και οπισω σου αναστησεται βασιλεια ετερα ηττων σου και βασιλεια τριτη ητις εστιν ο χαλκος η κυριευσει πασης της γης και βασιλεια τεταρτη εσται ισχυρα ως ο σιδηρος ον τροπον ο σιδηρος λεπτυνει και δαμαζει παντα ουτως παντα λεπτυνει και δαμασει και οτι ειδες τους ποδας και τους δακτυλους μερος μεν τι οστρακινον μερος δε τι σιδηρουν βασιλεια διηρημενη εσται και απο της ριζης της σιδηρας εσται εν αυτη ον τροπον ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον τω οστρακω και οι δακτυλοι των ποδων μερος μεν τι σιδηρουν μερος δε τι οστρακινον μερος τι της βασιλειας εσται ισχυρον και απ αυτης εσται συντριβομενον οτι ειδες τον σιδηρον αναμειγμενον τω οστρακω συμμειγεις εσονται εν σπερματι ανθρωπων και ουκ εσονται προσκολλημενοι ουτος μετα τουτου καθως ο σιδηρος ουκ αναμειγνυται μετα του οστρακου και εν ταις ημεραις των βασιλεων εκεινων αναστησει ο θεος του ουρανου βασιλειαν ητις εις τους αιωνας ου διαφθαρησεται και η βασιλεια αυτου λαω ετερω ουχ υπολειφθησεται λεπτυνει και λικμησει πασας τας βασιλειας και αυτη αναστησεται εις τους αιωνας ον τροπον ειδες οτι απο ορους ετμηθη λιθος ανευ χειρων και ελεπτυνεν το οστρακον τον σιδηρον τον χαλκον τον αργυρον τον

χρυσον ο θεος ο μεγας εγνωρισεν τω βασιλει α δει γενεσθαι μετα ταυτα και αληθινον το ενυπνιον και πιστη η συγκρισις αυτου τοτε ο βασιλευς ναβουχοδονοσορ επεσεν επι προσωπον και τω δανιηλ προσεκυνησεν και μαννα και ευωδιας ειπεν σπεισαι αυτω και αποκριθεις ο βασιλευς ειπεν τω δανιηλ επ αληθειας ο θεος υμων αυτος εστιν θεος θεων και κυριος των βασιλειων και αποκαλυπτων μυστηρια οτι ηδυνηθη αποκαλυψαι το μυστηριον τουτο και εμεγαλυνεν ο βασιλευς τον δανιηλ και δοματα μεγαλα και πολλα εδωκεν αυτω και κατεστησεν αυτον επι πασης χωρας βαβυλωνος και αρχοντα σατραπων επι παντας τους σοφους βαβυλωνος και δανιηλ ητησατο παρα του βασιλεως και κατεστησεν επι τα εργα της χωρας βαβυλωνος τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω και δανιηλ ην εν τη αυλη του βασιλεως ετους οκτωκαιδεκατου ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς εποιησεν εικονα χρυσην υψος αυτης πηχεων εξηκοντα ευρος αυτης πηχεων εξ και εστησεν αυτην εν πεδιω δειρα εν χωρα βαβυλωνος και απεστειλεν συναγαγειν τους υπατους και τους στρατηγους και τους τοπαρχας ηγουμενους και τυραννους και τους επ εξουσιων και παντας τους αρχοντας των χωρων ελθειν εις τα εγκαινια της εικονος ης εστησεν ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς και συνηχθησαν οι τοπαρχαι υπατοι στρατηγοι ηγουμενοι τυραννοι μεγαλοι οι επ εξουσιων και παντες οι αρχοντες των χωρων εις τον εγκαινισμον της εικονος ης εστησεν ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς και εισηκεισαν ενωπιον της εικονος ης εστησεν ναβουχοδονοσορ και ο κηρυξ εβρα εν ισχυι υμιν λεγεται λαοι φυλαι γλωσσαι η αν ωρα ακουσητε της φωνης της σαλπηγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πιπτοντες προσκυνειτε τη εικονι τη χρυση η εστησεν ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς και ος αν μη πεσων προσκυνηση αυτη τη ωρα εμβληθησεται εις την καμινον του πυρος την καιομενην και εγενετο οτε ηκουσαν οι λαοι της φωνης της σαλπηγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πιπτοντες παντες οι λαοι φυλαι γλωσσαι προσεκυνουν τη εικονι τη χρυση η εστησεν ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς τοτε προσηλθισαν ανδρες χαλδαιοι και διεβαλον τους ιουδαιους τω βασιλει ναβουχοδονοσορ βασιλει εις τους αιωνας ζητηι συ βασιλει εθηκας δογμα παντα ανθρωπον ος αν ακουση της φωνης της σαλπηγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων και μη πεσων προσκυνηση τη εικονι τη χρυση εμβληθησεται εις την καμινον του πυρος την καιομενην εισιν ανδρες ιουδαιοι ους κατεστησας επι τα εργα της χωρας βαβυλωνος σεδραχ μισαχ αβδεναγω οι ανδρες εκεινοι ουχ υπηκουσαν βασιλει τω δογματι σου τοις θεοις σου ου λατρευουσιν και τη εικονι τη χρυση η εστησας ου προσκυνουσιν τοτε ναβουχοδονοσορ εν θυμω και οργη ειπεν αγαγειν τον σεδραχ μισαχ και αβδεναγω και ηχθησαν ενωπιον του βασιλεως και απεκριθη ναβουχοδονοσορ και ειπεν αυτοις ει αληθως σεδραχ μισαχ αβδεναγω τοις θεοις μου ου λατρευετε και τη εικονι τη χρυση η εστησα ου προσκυνειτε νυν ουν ει εχετε ετοιμως ινα ως αν ακουσητε της φωνης της σαλπηγγος συριγγος τε και κιθαρας σαμβυκης και ψαλτηριου και συμφωνιας και παντος γενους μουσικων πεσοντες προσκυνησητε τη εικονι η εποιησα εαν δε μη προσκυνησητε αυτη τη ωρα εμβληθησεσθε εις την καμινον του πυρος την καιομενην και τις

εστιν θεος ος εξελεεται υμας εκ των χειρων μου και απεκριθησαν σεδραχ μισαχ αβδεναγω λεγοντες τω βασιλει ναβουχοδονοσορ ου χρειαν εχομεν ημεις περι του ρηματος τουτου αποκρινηθαι σοι εστιν γαρ θεος ω ημεις λατρευομεν δυνατος εξελεσθαι ημας εκ της καμινου του πυρος της καιομενης και εκ των χειρων σου βασιλευ ρυσεται ημας και εαν μη γνωστον εστω σοι βασιλευ οτι τοις θεοις σου ου λατρευομεν και τη εικονι τη χρυση η εστησας ου προσκυνουμεν τοτε ναβουχοδονοσορ επλησθη θυμου και η οψις του προσωπου αυτου ηλλοιωθη επι σεδραχ μισαχ και αβδεναγω και ειπεν εκκαυσαι την καμινον επταπλασιως εως ου εις τελος εκκαη και ανδρας ισχυρους ισχυι ειπεν πεδησαντας τον σεδραχ μισαχ και αβδεναγω εμβαλειν εις την καμινον του πυρος την καιομενην τοτε οι ανδρες εκεινοι επεδηθησαν συν τοις σαραβαροις αυτων και τιαραις και περικνημισι και ενδυμασιν αυτων και εβληθησαν εις μεσον της καμινου του πυρος της καιομενης επει το ρημα του βασιλεως υπερισχυεν και η καμινος εξεκαυθη εκ περισσου και οι τρεις ουτοι σεδραχ μισαχ και αβδεναγω επεσον εις μεσον της καμινου του πυρος της καιομενης πεπεδημενοι και περιεπατουν εν μεσω της φλογος υμνουντες τον θεον και ευλογουντες τον κυριον και συστας αζαριας προσηυξατο ουτως και ανοιξας το στομα αυτου εν μεσω του πυρος ειπεν ευλογητος ει κυριε ο θεος των πατερων ημων και αινετος και δεδοξασμενον το ονομα σου εις τους αιωνας οτι δικαιος ει επι πασιν οις εποιησας ημιν και παντα τα εργα σου αληθινα και ευθειαι αι οδοι σου και πασαι αι κρισεις σου αληθεια και κριματα αληθειας εποιησας κατα παντα α επηγαγες ημιν και επι την πολιν την αγιαν την των πατερων ημων ιερουσαλημ οτι εν αληθεια και κρισει επηγαγες παντα ταυτα δια τας αμαρτιας ημων οτι ημαρτομεν και ηνομησαμεν αποστηναι απο σου και εξημαρτομεν εν πασιν και των εντολων σου ουκ ηκουσαμεν ουδε συνετηρησαμεν ουδε εποιησαμεν καθως ενετειλω ημιν ινα ευ ημιν γενηται και παντα οσα ημιν επηγαγες και παντα οσα εποιησας ημιν εν αληθινη κρισει εποιησας και παρεδωκας ημας εις χειρας εχθρων ανομων εχθιστων αποστατων και βασιλει αδικω και πονηροτατω παρα πασαν την γην και νυν ουκ εστιν ημιν ανοιξει το στομα αισχυνη και ονειδος εγενηθη τοις δουλοις σου και τοις σεβομενοις σε μη δη παραδωξ ημας εις τελος δια το ονομα σου και μη διασκεδασης την διατηκην σου και μη αποστησης το ελεος σου αφ ημων δι αβρααμ τον ηγαπημενον υπο σου και δια ισαακ τον δουλον σου και ισραηλ τον αγιον σου οις ελαλησας προς αυτους λεγων πληθυναι το σπερμα αυτων ως τα αστρα του ουρανου και ως την αμμον την παρα το χειλος της θαλασσης οτι δεσποτα εσμικρυνθημεν παρα παντα τα εθνη και εσμεν ταπεινοι εν παση τη γη σημερον δια τας αμαρτιας ημων και ουκ εστιν εν τω καιρω τουτω αρχων και προφητης και ηγουμενος ουδε ολοκαυτωσις ουδε θυσια ουδε προσφορα ουδε θυμιαμα ου τοπος του καρπωσαι εναντιον σου και ευρειν ελεος αλλ εν ψυχη συντετριμμενη και πνευματι ταπεινωσεως προσδεχθειμεν ως εν ολοκαυτωμασιν κριων και ταυρων και ως εν μυριασιν αρνων πιονων ουτως γενεσθω θυσια ημων ενωπιον σου σημερον και εκτελεσαι οπισθεν σου οτι ουκ εσται αισχυνη τοις πεποιθοσιν επι σοι και νυν εξακολουθουμεν εν ολη καρδια και φοβουμεθα σε και ζητουμεν το προσωπον σου μη καταισχυνης ημας αλλα ποιησον μεθ ημων κατα την επιεικειαν σου και κατα το πληθος

του ελεους σου και εξελου ημας κατα τα θαυμασια σου και δος δοξαν τω ονοματι σου κυριε και εντραπειθησαν παντες οι ενδεικνυμενοι τοις δουλοις σου κακα και κατασχυνθειησαν απο πασης δυναμειως και δυναστειας και η ισχυς αυτων συντριβειη γνωτωσαν οτι συ ει κυριος ο θεος μονος και ενδοξος εφ ολην την οικουμενην και ου διελειπον οι εμβалοντες αυτους υπηρεται του βασιλειως καιοντες την καμινον ναφθαν και πισσαν και στιππυον και κληματιδα και διεχειτο η φλοξ επανω της καμινου επι πηχεις τεσσαρακοντα εννεα και διωδευσεν και ενεπυρισεν ους ευρεν περι την καμινον των χαλδαιων ο δε αγγελος κυριου συγκατεβη αμα τοις περι τον αζαριαν εις την καμινον και εξετιναξεν την φλογα του πυρος εκ της καμινου και εποησεν το μεσον της καμινου ως πνευμα δροσου διασυριζον και ουχ ηψατο αυτων το καθολου το πυρ και ουκ ελυπησεν ουδε παρηνωχλησεν αυτοις τοτε οι τρεις ως εξ ενος στοματος υμνουν και εδοξαζον και ευλογουν τον θεον εν τη καμινω λεγοντες ευλογητος ει κυριε ο θεος των πατερων ημων και αινετος και υπερυψουμενος εις τους αιωνας και ευλογημενον το ονομα της δοξης σου το αγιον και υπεραινετον και υπερυψουμενον εις τους αιωνας ευλογημενος ει εν τω ναω της αγιας δοξης σου και υπερυμνητος και υπερενδοξος εις τους αιωνας ευλογημενος ει ο επιβλεπων αβυσσους καθημενος επι χερουβιν και αινετος και υπερυψουμενος εις τους αιωνας ευλογημενος ει επι θρονου της βασιλειας σου και υπερυμνητος και υπερυψουμενος εις τους αιωνας ευλογημενος ει εν τω στερεωματι του ουρανου και υμνητος και δεδοξασμενος εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα εργα κυριου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ουρανοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε αγγελοι κυριου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε υδατα παντα τα επανω του ουρανου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πασαι αι δυναμεις τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ηλιος και σεληνη τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε αστρα του ουρανου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πας ομβρος και δροσος τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα πνευματα τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πυρ και καυμα τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ψυχος και καυσων τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε δροσοι και νιφετοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε νυκτες και ημεραι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε φως και σκοτος τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παγος και ψυχος τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παχναι και χιονες τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε αστραπαι και νεφελαι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτω η γη τον κυριον υμνειτω και υπερυψουτω αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ορη και βουνοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα φυομενα εν τη γη τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε θαλασσαι και ποταμοι τον κυριον υμνειτε και υπερυψου-

τε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε αι πηγαι τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε κητη και παντα τα κινουμενα εν τοις υδασιν τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα πετεινα του ουρανου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε παντα τα θηρια και τα κτηνη τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε οι υιοι των ανθρωπων τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ισραηλ τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ιερεις κυριου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε δουλοι κυριου τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε πνευματα και ψυχαι δικαιων τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε οσιοι και ταπεινοι τη καρδια τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας ευλογειτε ανανια αζαρια μισαηλ τον κυριον υμνειτε και υπερυψουτε αυτον εις τους αιωνας οτι εξειλατο ημας εξ αδου και εκ χειρος θανατου εσωσεν ημας και ερρυσατο ημας εκ μεσου καμινου καιομενης φλογος και εκ μεσου πυρος ερρυσατο ημας εξομολογεισθε τω κυριω οτι χρηστος οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου ευλογειτε παντες οι σεβομενοι τον κυριον τον θεον των θεων υμνειτε και εξομολογεισθε οτι εις τον αιωνα το ελεος αυτου και ναβουχοδονοσορ ηκουσεν υμνουντων αυτων και εθαυμασεν και εξανεστη εν σπουδη και ειπεν τοις μεγιστασιν αυτου ουχι ανδρας τρεις εβαλομεν εις μεσον του πυρος πεπεδημενους και ειπαν τω βασιλει αληθως βασιλευ και ειπεν ο βασιλευς ιδου εγω ορω ανδρας τεσσαρας λελυμενους και περιπατουντας εν μεσω του πυρος και διαφθορα ουκ εστιν εν αυτοις και η ορασις του τεταρτου ομοια υω θεου τοτε προσηλθεν ναβουχοδονοσορ προς την θυραν της καμινου του πυρος της καιομενης και ειπεν σεδραχ μισαχ αβδεναγω οι δουλοι του θεου του υψιστου εξελθετε και δευτε και εξηλθον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εκ μεσου του πυρος και συναγονται οι σατραπαι και οι στρατηγοι και οι τοπαρχαι και οι δυνασται του βασιλεως και εθεωρουν τους ανδρας οτι ουκ εκυριευσεν το πυρ του σωματος αυτων και η θριξ της κεφαλης αυτων ουκ εφλογισθη και τα σαραβαρα αυτων ουκ ηλλοιωθη και οσμη πυρος ουκ ην εν αυτοις και απεκριθη ναβουχοδονοσορ και ειπεν ευλογητος ο θεος του σεδραχ μισαχ αβδεναγω ος απεστειλεν τον αγγελον αυτου και εξειλατο τους παιδας αυτου οτι επεποιθεισαν επ αυτω και το ρημα του βασιλεως ηλλοιωσαν και παρεδωκαν τα σωματα αυτων εις πυρ οπως μη λατρευσωσιν μηδε προσκυνησωσιν παντι θεω αλλ η τω θεω αυτων και εγω εκτιθεμαι δογμα πας λαος φυλη γλωσσα η αν ειπη βλασφημιαν κατα του θεου σεδραχ μισαχ αβδεναγω εις απωλειαν εσονται και οι οικoi αυτων εις διαρπαγην καθοτι ουκ εστιν θεος ετερος οστις δυνησεται ρυσασθαι ουτως τοτε ο βασιλευς κατευθυνεν τον σεδραχ μισαχ αβδεναγω εν τη χωρα βαβυλωνος και ηξιωσεν αυτους ηγεισθαι παντων των ιουδαιων των οντων εν τη βασιλεια αυτου ναβουχοδονοσορ ο βασιλευς πασι τοις λαοις φυλαις και γλωσσαις τοις οικουσιν εν παση τη γη ειρηνη υμιν πληθυνθειη τα σημεια και τα τερατα α εποιησεν μετ εμου ο θεος ο υψιστος ηρεσεν εναντιον εμου αναγγειλαι υμιν ως μεγαλα και ισχυρα η βασιλεια αυτου βασιλεια αιωνιος και η εξουσια αυτου εις γενεαν και γενεαν εγω ναβουχοδονοσορ ευθηνων ημην εν τω οικω

μου και ευθαλων ενυπνιον ειδον και εφοβηρισεν με και εταραχθητην επι της κοιτης μου και αι ορασεις της κεφαλης μου συνεταραξαν με και δι εμου ετεθη δογμα του εισαγαγειν ενωπιον μου παντας τους σοφους βαβυλωνος οπως την συγκρισιν του ενυπνιου γνωρισωσιν μοι και εισεπορευοντο οι επαοιδοι μαγοι γαζαρηνοι χαλδαιοι και το ενυπνιον ειπα εγω ενωπιον αυτων και την συγκρισιν αυτου ουκ εγνωρισαν μοι εως ου ηλθεν δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ κατα το ονομα του θεου μου ος πνευμα θεου αγιον εν εαυτω εχει και το ενυπνιον ενωπιον αυτου ειπα βαλτασαρ ο αρχων των επαοιδων ον εγω εγνων οτι πνευμα θεου αγιον εν σοι και παν μυστηριον ουκ αδυνατει σε ακουσον την ορασιν του ενυπνιου ου ειδον και την συγκρισιν αυτου ειπον μοι επι της κοιτης μου εθεωρουν και ιδου δενδρον εν μεσω της γης και το υψος αυτου πολυ εμεγαλυνθη το δενδρον και ισχυσεν και το υψος αυτου εφθασεν εως του ουρανου και το κυτος αυτου εις τα περατα πασης της γης τα φυλλα αυτου ωραια και ο καρπος αυτου πολυς και τροφη παντων εν αυτω και υποκατω αυτου κατεσκηνοουν τα θηρια τα αγρια και εν τοις κλαδοις αυτου κατωκουν τα ορνεα του ουρανου και εξ αυτου ετρεφετο πασα σαρξ εθεωρουν εν οραματι της νυκτος επι της κοιτης μου και ιδου ιρ και αγιος απ ουρανου κατεβη και εφωνησεν εν ισχυι και ουτως ειπεν εκκοψατε το δενδρον και εκτιλατε τους κλαδους αυτου και εκτιναξατε τα φυλλα αυτου και διασκορπισατε τον καρπον αυτου σαλευθητωσαν τα θηρια υποκατωθεν αυτου και τα ορνεα απο των κλαδων αυτου πλην την φυην των ριζων αυτου εν τη γη εασατε και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλοη τη εξω και εν τη δροσω του ουρανου κοιτασθησεται και μετα των θηριων η μερις αυτου εν τω χορτω της γης η καρδια αυτου απο των ανθρωπων αλλοιωθησεται και καρδια θηριου δοθησεται αυτω και επτα καιροι αλλαγησονται επ αυτον δια συγκριματος ιρ ο λογος και ρημα αγιων το επερωτημα ινα γνωσιν οι ζωντες οτι κυριος εστιν ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω εαν δοξη δωσει αυτην και εξουδενημα ανθρωπων αναστησει επ αυτην τουτο το ενυπνιον ο ειδον εγω ναβουχοδοносор ο βασιλευς και συ βαλτασαρ το συγκριμα ειπον οτι παντες οι σοφοι της βασιλειας μου ου δυνανται το συγκριμα αυτου δηλωσαι μοι συ δε δανιηλ δυνασαι οτι πνευμα θεου αγιον εν σοι τοτε δανιηλ ου το ονομα βαλτασαρ απηνεωθη ωσει ωραν μιαν και οι διαλογισμοι αυτου συνεταρασσον αυτον και απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν βαλτασαρ το ενυπνιον και η συγκρισις μη κατασπευσατω σε και απεκριθη βαλτασαρ και ειπεν κυριε το ενυπνιον τοις μισουσιν σε και η συγκρισις αυτου τοις εχθροις σου το δενδρον ο ειδες το μεγαλυνθεν και το ισχυκος ου το υψος εφθασεν εις τον ουρανον και το κυτος αυτου εις πασαν την γην και τα φυλλα αυτου ευθαλη και ο καρπος αυτου πολυς και τροφη πασιν εν αυτω υποκατω αυτου κατωκουν τα θηρια τα αγρια και εν τοις κλαδοις αυτου κατεσκηνοουν τα ορνεα του ουρανου συ ει βασιλευ οτι εμεγαλυνθη και ισχυσας και η μεγαλωσυνη σου εμεγαλυνθη και εφθασεν εις τον ουρανον και η κυρια σου εις τα περατα της γης και οτι ειδεν ο βασιλευς ιρ και αγιον καταβαινοντα απο του ουρανου και ειπεν εκτιλατε το δενδρον και διαφθειρατε αυτο πλην την φυην των ριζων αυτου εασατε εν τη γη και εν δεσμω σιδηρω και χαλκω και εν τη χλοη τη εξω και εν τη δροσω του ουρανου αυλισθησεται και μετα θηριων αγριων η μερις

αυτου εως ου επτα καιροι αλλοιωθωσιν επ αυτον τουτο η συγκρισις αυτου βασιλευ και συγκριμα υψιστου εστιν ο εφθασεν επι τον κυριον μου τον βασιλεα και σε εκδιωξουσιν απο των ανθρωπων και μετα θηριων αγριων εσται η κατοικια σου και χορτον ως βουν ψωμιουσιν σε και απο της δροσου του ουρανου αυλισθησθ και επτα καιροι αλλαγησονται επι σε εως ου γνωωσ οτι κυριευει ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω αν δοξη δωσει αυτην και οτι ειπαν εασατε την φυην των ριζων του δενδρου η βασιλεια σου σοι μενει αφ ης αν γνωωσ την εξουσιαν την ουρανιον δια τουτο βασιλευ η βουλη μου αρσεατω σοι και τας αμαρτιας σου εν ελεημοσυναις λυτρωσαι και τας αδικιας σου εν οικτιρμοις πενητων ισως εσται μακροθυμος τοις παραπτωμασιν σου ο θεος ταυτα παντα εφθασεν επι ναβουχοδονοσορ τον βασιλεα μετα δωδεκαμηνον επι τω ναω της βασιλειας αυτου εν βαβυλωνι περιπατων απεκριθη ο βασιλευς και ειπεν ουχ αυτη εστιν βαβυλων η μεγαλη ην εγω ωκοδομησα εις οικον βασιλειας εν τω κρατει της ισχυος μου εις τιμην της δοξης μου ετι του λογου εν στοματι του βασιλεως οντος φωνη απ ουρανου εγενετο σοι λεγουσιν ναβουχοδονοσορ βασιλευ η βασιλεια παρηλθεν απο σου και απο των ανθρωπων σε εκδιωξουσιν και μετα θηριων αγριων η κατοικια σου και χορτον ως βουν ψωμιουσιν σε και επτα καιροι αλλαγησονται επι σε εως ου γνωωσ οτι κυριευει ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω εαν δοξη δωσει αυτην αυτη τη ωρα ο λογος συνετελεσθη επι ναβουχοδονοσορ και απο των ανθρωπων εξεδιωχθη και χορτον ως βους ησθιεν και απο της δροσου του ουρανου το σωμα αυτου εβαφη εως ου αι τριχες αυτου ως λεοντων εμεγαλυννησαν και οι ονυχες αυτου ως ορνων και μετα το τελος των ημερων εγω ναβουχοδονοσορ τους οφθαλμους μου εις τον ουρανον ανελαβον και αι φρενες μου επ εμε επεστραφησαν και τω υψιστω ευλογησα και τω ζωντι εις τον αιωνα ηνεσα και εδοξασα οτι η εξουσια αυτου εξουσια αιωνιος και η βασιλεια αυτου εις γενεαν και γενεαν και παντες οι κατοικουντες την γην ως ουδεν ελογισθησαν και κατα το θελημα αυτου ποιει εν τη δυναμει του ουρανου και εν τη κατοικια της γης και ουχ εστιν ος αντιποιησεται τη χειρι αυτου και ερι αυτω τι εποιησας αυτω τω καιρω αι φρενες μου επεστραφησαν επ εμε και εις την τιμην της βασιλειας μου ηλθον και η μορφη μου επεστρεφεν επ εμε και οι τυραννοι μου και οι μεγιστανες μου εζητουν με και επι την βασιλειαν μου εκραταιωθην και μεγαλωσυνη περισσοτερα προσετειθη μοι νυν ουν εγω ναβουχοδονοσορ αινω και υπερυψω και δοξαζω τον βασιλεα του ουρανου οτι παντα τα εργα αυτου αληθινα και αι τριβοι αυτου κρισις και παντας τους πορευομενους εν υπερηφανια δυναται ταπεινωσαι βαλτασαρ ο βασιλευς εποιησεν δειπνον μεγα τοις μεγιστασιν αυτου χιλιοις και κατεναντι των χιλιων ο οινος και πινων βαλτασαρ ειπεν εν τη γευση του οινου του ενεγκειν τα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν ναβουχοδονοσορ ο πατηρ αυτου εκ του ναου του εν ιερουσαλημ και πιετωσαν εν αυτοις ο βασιλευς και οι μεγιστανες αυτου και αι παλλακαι αυτου και αι παρακοιτοι αυτου και ηνεχθησαν τα σκευη τα χρυσα και τα αργυρα α εξηνεγκεν εκ του ναου του θεου του εν ιερουσαλημ και επινον εν αυτοις ο βασιλευς και οι μεγιστανες αυτου και αι παλλακαι αυτου και αι παρακοιτοι αυτου επινον οινον και ηνεσαν τους θεους τους χρυσους και αργυρους και χαλκους και σιδηρους και ξυλινους και

λιθινους εν αυτη τη ωρα εξηλθον δακτυλοι χειρος ανθρωπου και εγραφον κατεναντι της λαμπαδος επι το κονιαμα του τοιχου του οικου του βασιλεως και ο βασιλευς εθεωρει τους αστραγαλους της χειρος της γραφουσας τοτε του βασιλεως η μορφη ηλλοιωθη και οι διαλογισμοι αυτου συνεταρασσον αυτον και οι συνδεσμοι της οσφυος αυτου διελυοντο και τα γονατα αυτου συνεκροτουντο και εβοησεν ο βασιλευς εν ισχυι του εισαγαγειν μαγους χαλδαιους γαζαρηνους και ειπεν τοις σοφοις βαβυλωνος ος αν αναγνω την γραφην ταυτην και την συγκρισιν γνωριση μοι πορφυραν ενδυσεται και ο μανιακης ο χρυσους επι τον τραχηλον αυτου και τριτος εν τη βασιλεια μου αρξει και εισεπορευοντο παντες οι σοφοι του βασιλεως και ουκ ηδυναντο την γραφην αναγνωσαι ουδε την συγκρισιν γνωρισαι τω βασιλει και ο βασιλευς βαλτασαρ πολυ εταραχθη και η μορφη αυτου ηλλοιωθη επ αυτω και οι μεγιστανες αυτου συνεταρασσοντο και εισηλθεν η βασιλισσα εις τον οικον του ποτου και ειπεν βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι μη ταρασσετωσαν σε οι διαλογισμοι σου και η μορφη σου μη αλλοιουσθω εστιν ανηρ εν τη βασιλεια σου εν ω πνευμα θεου και εν ταις ημεραις του πατρος σου γρηγορησις και συνεσις ευρεθη εν αυτω και ο βασιλευς ναβουχοδοноσορ ο πατηρ σου αρχοντα επαοιδων μαγων χαλδαιων γαζαρηνων κατεστησεν αυτον οτι πνευμα περισσον εν αυτω και φρονησις και συνεσις συγκρινων ενυπνια και αναγγελων κρατουμενα και λυων συνδεσμους δανιηλ και ο βασιλευς επεθηκεν αυτω ονομα βαλτασαρ νυν ουν κληθητω και την συγκρισιν αυτου αναγγειλαι σοι τοτε δανιηλ εισηχθη ενωπιον του βασιλεως και ειπεν ο βασιλευς τω δανιηλ συ ει δανιηλ ο απο των υιων της αιχμαλωσιας της ιουδαιας ης ηγαγεν ο βασιλευς ο πατηρ μου ηκουσα περι σου οτι πνευμα θεου εν σοι και γρηγορησις και συνεσις και σοφια περισση ευρεθη εν σοι και νυν εισηλθον ενωπιον μου οι σοφοι μαγοι γαζαρηνοι ινα την γραφην ταυτην αναγνωσιν και την συγκρισιν αυτης γνωρισωσιν μοι και ουκ ηδυνηθησαν αναγγειλαι μοι και εγω ηκουσα περι σου οτι δυνασαι κριματα συγκριναι νυν ουν εαν δυνηθης την γραφην αναγνωσαι και την συγκρισιν αυτης γνωρισαι μοι πορφυραν ενδυση και ο μανιακης ο χρυσους εσται επι τον τραχηλον σου και τριτος εν τη βασιλεια μου αρξει τοτε απεκριθη δανιηλ και ειπεν ενωπιον του βασιλεως τα δοματα σου σοι εστω και την δωρεαν της οικιας σου ετερωδος εγω δε την γραφην αναγνωσομαι τω βασιλει και την συγκρισιν αυτης γνωρισω σοι βασιλευ ο θεος ο υψιστος την βασιλειαν και την μεγαλωσυνην και την τιμην και την δοξαν εδωκεν ναβουχοδοноσορ τω πατρι σου και απο της μεγαλωσυνης ης εδωκεν αυτω παντες οι λαοι φυλαι γλωσσαι ησαν τρεμοντες και φοβουμενοι απο προσωπου αυτου ους ηβουλετο αυτος ανηρει και ους ηβουλετο αυτος ετυπεν και ους ηβουλετο αυτος υψου και ους ηβουλετο αυτος εταπεινου και οτε υψωθη η καρδια αυτου και το πνευμα αυτου εκραταιωθη του υπερηφανευσασθαι κατηνεχθη απο του θρονου της βασιλειας αυτου και η τιμη αφηρεθη απ αυτου και απο των ανθρωπων εξεδιωχθη και η καρδια αυτου μετα των θηριων εδοθη και μετα οναγων η κατοικια αυτου και χορτον ως βουν εφωμιζον αυτον και απο της δροσου του ουρανου το σωμα αυτου εβαφη εως ου εγνω οτι κυριευει ο θεος ο υψιστος της βασιλειας των ανθρωπων και ω αν δοξη δωσει αυτην και συ ο υιος αυτου βαλτασαρ ουκ εταπεινωσας την καρδιαν σου κατε-

νωπιον ου παντα ταυτα εγνωσ και επι τον κυριον θεον του ουρανου υψωθης και τα σκευη του οικου αυτου ηνεγκαν ενωπιον σου και συ και οι μεγιστανες σου και αι παλλακαι σου και αι παρακοιτοι σου οινον επινετε εν αυτοις και τους θεους τους χρυσους και αργυρους και χαλκους και σιδηρους και ξυλινους και λιθινους οι ου βλεπουσιν και ουκ ακουουσιν και ου γινωσκουσιν ηνεσας και τον θεον ου η πνοη σου εν χειρι αυτου και πασαι αι οδοι σου αυτον ουκ εδοξασας δια τουτο εκ προσωπου αυτου απεσταλη αστραγαλος χειρος και την γραφην ταυτην ενεταξεν και αυτη η γραφη η εντεταγμενη μανη θεκελ φαρες τουτο το συγκριμα του ρηματος μανη εμετρησεν ο θεος την βασιλειαν σου και επληρωσεν αυτην θεκελ εσταθη εν ζυγω και ευρεθη υστερουσα φαρες διηρηται η βασιλεια σου και εδοθη μηδοις και περσαις και ειπεν βαλτασαρ και ενεδυσαν τον δανιηλ πορφυραν και τον μανιακην τον χρυσουν περιεβηκαν περι τον τραχηλον αυτου και εκηρυξεν περι αυτου ειναι αυτον αρχοντα τριτον εν τη βασιλεια εν αυτη τη νυκτι αναيرهθη βαλτασαρ ο βασιλευς ο χαλδαιων και δαρειος ο μηδος παρελαβεν την βασιλειαν ων ετων εξηκοντα δυο και ηρσεν ενωπιον δαρειου και κατεστησεν επι της βασιλειας σατραπας εκατον εικοσι του ειναι αυτους εν ολη τη βασιλεια αυτου και επανω αυτων τακτικους τρεις ων ην δανιηλ εις εξ αυτων του αποδιδοναι αυτοις τους σατραπας λογον οπως ο βασιλευς μη ενοχληται και ην δανιηλ υπερ αυτους οτι πνευμα περισσεν εν αυτω και ο βασιλευς κατεστησεν αυτον εφ ολης της βασιλειας αυτου και οι τακτικοι και οι σατραπαι εξητουν προφασιν ευρειν κατα δανιηλ και πασαν προφασιν και παραπτωμα και αμβλακημα ουχ ευρον κατ αυτου οτι πιστος ην και ειπον οι τακτικοι ουχ ευρησομεν κατα δανιηλ προφασιν ει μη εν νομιμοις θεου αυτου τοτε οι τακτικοι και οι σατραπαι παρεστησαν τω βασιλει και ειπαν αυτω δαρειε βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι συνεβουλευσαντο παντες οι επι της βασιλειας σου στρατηγοι και σατραπαι υπατοι και τοπαρχαι του στησαι στασει βασιλικη και ενισχυσαι ορισμον οπως ος αν αιτηση αιτημα παρα παντος θεου και ανθρωπου εως ημερων τριακοντα αλλ η παρα σου βασιλευ εμβληθησεται εις τον λακκον των λεοντων νυν ουν βασιλευ στησον τον ορισμον και εκθες γραφην οπως μη αλλοιωθη το δογμα μηδων και περσων τοτε ο βασιλευς δαρειος επεταξεν γραφηναι το δογμα και δανιηλ ηνικα εγνω οτι ενεταγη το δογμα εισηλθεν εις τον οικον αυτου και αι θυριδες ανεωγμεναι αυτω εν τοις υπερωις αυτου κατεναντι ιερουσαλημ και καιρους τρεις της ημερας ην καμπτων επι τα γονατα αυτου και προσευχομενος και εξομολογουμενος εναντιον του θεου αυτου καθως ην ποιων εμπροσθεν τοτε οι ανδρες εκεινοι παρετηρησαν και ευρον τον δανιηλ αξιουντα και δεομενον του θεου αυτου και προσελθοντες λεγουσιν τω βασιλει βασιλευ ουχ ορισμον εταξας οπως πας ανθρωπος ος αν αιτηση παρα παντος θεου και ανθρωπου αιτημα εως ημερων τριακοντα αλλ η παρα σου βασιλευ εμβληθησεται εις τον λακκον των λεοντων και ειπεν ο βασιλευς αληθινος ο λογος και το δογμα μηδων και περσων ου παρελευσεται τοτε απεκριθησαν και λεγουσιν ενωπιον του βασιλεως δανιηλ ο απο των υιων της αιχμαλωσιας της ιουδαιας ουχ υπεταγη τω δογματι σου περι του ορισμου ου εταξας και καιρους τρεις της ημερας αιτει παρα του θεου αυτου τα αιτηματα αυτου τοτε ο βασιλευς ως το ρημα ηκουσεν πολυ ελυπηθη επ αυτω και περι

του δανιηλ ηγωνισατο του εξελεσθαι αυτον και εως εσπερας ην αγω-
νιζομενος του εξελεσθαι αυτον τοτε οι ανδρες εκεινοι λεγουσιν τω
βασιλει γνωθι βασιλευ οτι δογμα μηδοις και περσαις του παν ορισμον
και στασιν ην αν ο βασιλευς στηση ου δει παραλλαξαι τοτε ο βασιλευς
ειπεν και ηγαγον τον δανιηλ και ενεβαλον αυτον εις τον λακκον των
λεοντων και ειπεν ο βασιλευς τω δανιηλ ο θεος σου ω συ λατρευεις
ενδελεχως αυτος εξελειται σε και ηνεγκαν λιθον και επεθηκαν επι
το στομα του λακκου και εσφραγισατο ο βασιλευς εν τω δακτυλιω
αυτου και εν τω δακτυλιω των μεγιστανων αυτου οπως μη αλλοιωθη
πραγμα εν τω δανιηλ και απηλθεν ο βασιλευς εις τον οικον αυτου και
εκοιμηθη αδειπνος και εδεσματα ουκ εισηνεγκαν αυτω και ο υπνος
απεστη απ αυτου και απεκλεισεν ο θεος τα στοματα των λεοντων και
ου παρηνωχλησαν τω δανιηλ τοτε ο βασιλευς ανεστη το πρωι εν τω
φωτι και εν σπουδη ηλθεν επι τον λακκον των λεοντων και εν τω
εγγιζειν αυτον τω λακκω εβοησεν φωνη ισχυρα δανιηλ ο δουλος του
θεου του ζωντος ο θεος σου ω συ λατρευεις ενδελεχως ει ηδυνηθη
εξελεσθαι σε εκ στοματος των λεοντων και ειπεν δανιηλ τω βασιλει
βασιλευ εις τους αιωνας ζηθι ο θεος μου απεστειλεν τον αγγελον αυ-
του και ενεφραξεν τα στοματα των λεοντων και ουκ ελυμηναντο με
οτι κατεναντι αυτου ευθυτης ηυρεθη μοι και ενωπιον δε σου βασιλευ
παραπτωμα ουκ εποιησα τοτε ο βασιλευς πολυ ηγαθυνθη επ αυτω και
τον δανιηλ ειπεν ανενεγκαι εκ του λακκου και ανηνεχθη δανιηλ εκ
του λακκου και πασα διαφθορα ουχ ευρεθη εν αυτω οτι επιστευσεν εν
τω θεω αυτου και ειπεν ο βασιλευς και ηγαγοςαν τους ανδρας τους
διαβαλοντας τον δανιηλ και εις τον λακκον των λεοντων ενεβληθησαν
αυτοι και οι υιοι αυτων και αι γυναικες αυτων και ουκ εφθασαν εις
το εδαφος του λακκου εως ου εκυριευσαν αυτων οι λεοντες και πα-
ντα τα οστα αυτων ελεπτυναν τοτε δαρειος ο βασιλευς εγραψεν πασι
τοις λαοις φυλαις γλωσσαις τοις οικουσιν εν παση τη γη ειρηνη υμιν
πληθυνθειη εκ προσωπου μου ετεθη δογμα του εν παση αρχη της
βασιλειας μου ειναι τρεμοντας και φοβουμενους απο προσωπου του
θεου δανιηλ οτι αυτος εστιν θεος ζων και μενων εις τους αιωνας και
η βασιλεια αυτου ου διαφθαρησεται και η κυριαα αυτου εως τελους
αντιλαμβανεται και ρυεται και ποιει σημεια και τερατα εν ουρανω και
επι της γης οστις εξεилаτο τον δανιηλ εκ χειρος των λεοντων και
δανιηλ κατευθυνεν εν τη βασιλεια δαρειου και εν τη βασιλεια κυρου
του περσου εν ετει πρωτω βαλτασαρ βασιλεως χαλδαιων δανιηλ ενυ-
πνιον ειδεν και αι ορασεις της κεφαλης αυτου επι της κοιτης αυτου
και το ενυπνιον εγραψεν εγω δανιηλ εθεωρουν εν οραματι μου της
νυκτος και ιδου οι τεσσαρες ανεμοι του ουρανου προσεβαλλον εις
την θαλασσαν την μεγαλην και τεσσαρα θηρια μεγαλα ανεβαινον εκ
της θαλασσης διαφεροντα αλληλων το πρωτον ωσει λεαινα και πτερα
αυτη ωσει αετου εθεωρουν εως ου εξετιλη τα πτερα αυτης και εξηρθη
απο της γης και επι ποδων ανθρωπου εσταθη και καρδια ανθρωπου
εδοθη αυτη και ιδου θηριον δευτερον ομοιον αρκω και εις μέρος εν
εσταθη και τρια πλευρα εν τω στοματι αυτης ανα μεσον των οδο-
ντων αυτης και ουτως ελεγον αυτη αναστηθι φαγε σαρκας πολλας
οπισω τουτου εθεωρουν και ιδου ετερον θηριον ωσει παρδαλις και
αυτη πτερα τεσσαρα πετεινου υπερανω αυτης και τεσσαρες κεφαλαι
τω θηριω και εξουσια εδοθη αυτη οπισω τουτου εθεωρουν και ιδου

θηριον τεταρτον φοβερων και εκθαμβων και ισχυρον περισσως και οι οδοντες αυτου σιδηροι μεγαλοι εσθιον και λεπτυνον και τα επιλοιπα τοις ποσιν αυτου συνεπαται και αυτο διαφορον περισσως παρα παντα τα θηρια τα εμπροσθεν αυτου και κερατα δεκα αυτω προσενοουν τοις κερασιν αυτου και ιδου κερας ετερον μικρον ανεβη εν μεσω αυτων και τρια κερατα των εμπροσθεν αυτου εξερριζωθη απο προσωπου αυτου και ιδου οφθαλμοι ωσει οφθαλμοι ανθρωπου εν τω κερατι τουτω και στομα λαλουν μεγαλα εθεωρουν εως ουτου θρονος ετεθησαν και παλαιος ημερων εκαθητο και το ενδυμα αυτου ωσει χλων λευκων και η θριξ της κεφαλης αυτου ωσει εριον καθαρον ο θρονος αυτου φλοξ πυρος οι τροχοι αυτου πυρ φλεγον ποταμος πυρος ειλκεν εμπροσθεν αυτου χιλιαι χιλιαδες ελειτουργουν αυτω και μυριαι μυριαδες παρειστηκεισαν αυτω κριτηριον εκαθισεν και βιβλοι ηνεωχθησαν εθεωρουν τοτε απο φωνης των λογων των μεγαλων ων το κερας εκεινο ελαλει εως ανηρεθη το θηριον και απωλετο και το σωμα αυτου εδοθη εις καυσιν πυρος και των λοιπων θηριων η αρχη μετεσταθη και μακροτης ζωης εδοθη αυτοις εως καιρου και καιρου εθεωρουν εν οραματι της νυκτος και ιδου μετα των νεφελων του ουρανου ως υιος ανθρωπου ερχομενος ην και εως του παλαιου των ημερων εφθασεν και ενωπιον αυτου προσηνεχθη και αυτω εδοθη η αρχη και η τιμη και η βασιλεια και παντες οι λαοι φυλαι γλωσσαι αυτω δουλευσουσιν η εξουσια αυτου εξουσια αιωνιος ητις ου παρελευσεται και η βασιλεια αυτου ου διαφθαρησεται εφριξεν το πνευμα μου εν τη εξει μου εγω δανιηλ και αι ορασεις της κεφαλης μου εταρασσον με και προσηλθον ενι των εστηκοτων και την ακριβειαν εζητουν παρ αυτου περι παντων τουτων και ειπεν μοι την ακριβειαν και την συγκρισιν των λογων εγνωρισεν μοι ταυτα τα θηρια τα μεγαλα τα τεσσαρα τεσσαρες βασιλειαι αναστησονται επι της γης αι αριθησονται και παραλημψονται την βασιλειαν αγιοι υψιστου και καθηξουσιν αυτην εως αιωνος των αιωνων και εζητουν ακριβως περι του θηριου του τεταρτου οτι ην διαφορον παρα παν θηριον φοβερων περισσως οι οδοντες αυτου σιδηροι και οι ονυχες αυτου χαλκοι εσθιον και λεπτυνον και τα επιλοιπα τοις ποσιν αυτου συνεπαται και περι των κερατων αυτου των δεκα των εν τη κεφαλη αυτου και του ετερου του αναβαντος και εκτιναξαντος των προτερων τρια κερας εκεινο ω οι οφθαλμοι και στομα λαλουν μεγαλα και η ορασις αυτου μειζων των λοιπων εθεωρουν και το κερας εκεινο εποιει πολεμον μετα των αγιων και ισχυσεν προς αυτους εως ου ηλθεν ο παλαιος των ημερων και το κριμα εδωκεν αγιοις υψιστου και ο καιρος εφθασεν και την βασιλειαν κατεσχον οι αγιοι και ειπεν το θηριον το τεταρτον βασιλεια τεταρτη εσται εν τη γη ητις υπερεξει πασας τας βασιλειας και καταφαγεται πασαν την γην και συμπατησει αυτην και κατακοψει και τα δεκα κερατα αυτου δεκα βασιλεις αναστησονται και οπισω αυτων αναστησεται ετερος ος υπεροισει καχοις παντας τους εμπροσθεν και τρεις βασιλεις ταπεινωσει και λογους προς τον υψιστον λαλησει και τους αγιους υψιστου παλαιωσει και υπονοησει του αλλοιωσαι καιρους και νομον και δοθησεται εν χειρι αυτου εως καιρου και καιρων και ημισυ καιρου και το κριτηριον καθισει και την αρχην μεταστησουσιν του αφανισαι και του απολεσαι εως τελους και η βασιλεια και η εξουσια και η μεγαλωσυνη των βασιλειων των υποκατω παντος του ουρανου εδοθη αγιοις υψιστου και η βασιλεια αυτου βασι-

λεια αιωνιος και πασαι αι αρχαι αυτω δουλευουσιν και υπακουσονται
εως ωδε το περας του λογου εγω δανιηλ επι πολυ οι διαλογισμοι μου
συνεταρασσον με και η μορφη μου ηλλοιωθη επ εμοι και το ρημα εν
τη καρδια μου συνετηρησα εν ετει τριτω της βασιλειας βαλτασαρ του
βασιλεως ορασις ωφθη προς με εγω δανιηλ μετα την οφθεισαν μοι
την αρχην και ημην εν σουσοις τη βαρει η εστιν εν χωρα αιλαμ και
ειδον εν οραματι και ημην επι του ουβαλ και ηρα τους οφθαλμους
μου και ειδον και ιδου κριος εις εστηκως προ του ουβαλ και αυτω
κερατα και τα κερατα υψηλα και το εν υψηλοτερον του ετερου και
το υψηλον ανεβαινεν επ εσχατων ειδον τον κριον κερατιζοντα κατα
θαλασσαν και βορραν και νοτον και παντα τα θηρια ου στησονται
ενωπιον αυτου και ουκ ην ο εξαιρουμενος εκ χειρος αυτου και εποιη-
σεν κατα το θελημα αυτου και εμεγαλυνθη και εγω ημην συνιων και
ιδου τραγος αιγων ηρχετο απο λιβος επι προσωπον πασης της γης
και ουκ ην αποτομενος της γης και τω τραγω κερας θεωρητον ανα
μεσον των οφθαλμων αυτου και ηλθεν εως του κριου του τα κερα-
τα εχοντος ου ειδον εστωτος ενωπιον του ουβαλ και εδραμεν προς
αυτον εν ορμη της ισχυος αυτου και ειδον αυτον φθανοντα εως του
κριου και εξηγγριανθη προς αυτον και επαισεν τον κριον και συνετρι-
ψεν αμφοτερα τα κερατα αυτου και ουκ ην ισχυς τω κριω του στηναι
ενωπιον αυτου και ερριψεν αυτον επι την γην και συνεπατησεν αυτον
και ουκ ην ο εξαιρουμενος τον κριον εκ χειρος αυτου και ο τραγος
των αιγων εμεγαλυνθη εως σφοδρα και εν τω ισχυσαι αυτον συνε-
τριβη το κερας αυτου το μεγα και ανεβη κερατα τεσσαρα υποκατω
αυτου εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου και εκ του ενος αυ-
των εξηλθεν κερας εν ισχυρον και εμεγαλυνθη περισσως προς τον
νοτον και προς ανατολην και προς την δυναμιν εμεγαλυνθη εως της
δυναμεως του ουρανου και επεσεν επι την γην απο της δυναμεως του
ουρανου και απο των αστρων και συνεπατησεν αυτα και εως ου ο
αρχιστρατηγος ρυσηται την αιχμαλωσιαν και δι αυτον θυσια ερραχθη
και εγεννηθη και κατευδωθη αυτω και το αγιον ερημωθησεται και
εδοθη επι την θυσιαν αμαρτια και ερριψη χαμαι η δικαιοσυνη και ε-
ποιησεν και ευοδωθη και ηκουσα ενος αγιου λαλουντος και ειπεν εις
αγιος τω φελμουνι τω λαλουντι εως ποτε η ορασις στησεται η θυσια
η αρθεισα και η αμαρτια ερημωσεως η δοθεισα και το αγιον και η
δυναμεις συμπατηθησεται και ειπεν αυτω εως εσπερας και πρωι ημε-
ραι δισχιλιαι και τριακοσιαι και καθαρισθησεται το αγιον και εγενετο
εν τω ιδειν με εγω δανιηλ την ορασιν και εξητουν συνεσιν και ιδου
εστη ενωπιον εμου ως ορασις ανδρος και ηκουσα φωνην ανδρος ανα
μεσον του ουβαλ και εκαλεσεν και ειπεν γαβριηλ συνετισον εκεινον
την ορασιν και ηλθεν και εστη εχομενος της στασεως μου και εν
τω ελθειν αυτον εθαμβηθην και πιπτω επι προσωπον μου και ειπεν
προς με συνες υιε ανθρωπου ετι γαρ εις καιρου περας η ορασις και
εν τω λαλειν αυτον μετ εμου πιπτω επι προσωπον μου επι την γην
και ηψατο μου και εστησεν με επι ποδας και ειπεν ιδου εγω γνωρι-
ζω σοι τα εσομενα επ εσχατων της οργης ετι γαρ εις καιρου περας
η ορασις ο κριος ον ειδες ο εχων τα κερατα βασιλεus μηδων και
περσων και ο τραγος των αιγων βασιλεus ελληνων και το κερας το
μεγα ο ην ανα μεσον των οφθαλμων αυτου αυτος εστιν ο βασιλεus ο
πρωτος και του συντριβεντος ου εστησαν τεσσαρα υποκατω κερατα

τεσσαρες βασιλεις εκ του εθνους αυτου αναστησονται και ουκ εν τη ισχυι αυτου και επ εσχατων της βασιλειας αυτων πληρουμενων των αμαρτιων αυτων αναστησεται βασιλευς αναιδης προσωπω και συνιων προβληματα και κραταια η ισχυς αυτου και ουκ εν τη ισχυι αυτου και θαυμαστα διαφθερει και κατευθυνει και ποιησει και διαφθερει ισχυρους και λαον αγιον και ο ζυγος του κλοιου αυτου κατευθυνει δολος εν τη χειρι αυτου και εν καρδια αυτου μεγαλυνθησεται και δολω διαφθερει πολλους και επι απωλειας πολλων στησεται και ως ωα χειρι συντριψει και η ορασις της εσπερας και της πρωιας της ρηθισης αληθης εστιν και συ σφραγισον την ορασιν οτι εις ημερας πολλας και εγω δανιηλ εκοιμηθην και εμαλακισθην ημερας και ανεστην και εποιουν τα εργα του βασιλεως και εθαυμαζον την ορασιν και ουκ ην ο συνιων εν τω πρωτω ετει δαρειου του υιου ασουηρου απο του σπερματος των μηδων ος εβασιλευσεν επι βασιλειαν χαλδαιων εν ετει ενι της βασιλειας αυτου εγω δανιηλ συνηκα εν ταις βυβλοις τον αριθμον των ετων ος εγενηθη λογος κυριου προς ιερεμιαν τον προφητην εις συμπληρωνσιν ερημωσεως ιερουσαλημ εβδομηκοντα ετη και εδωκα το προσωπον μου προς κυριον τον θεον του εκζητησαι προσευχην και δεησεις εν νηστηταις και σαρκω και σποδω και προσηυξαμην προς κυριον τον θεον μου και εξωμολογησαμην και ειπα κυριε ο θεος ο μεγας και θαυμαστος ο φυλασσων την διαθηκην σου και το ελεος τοις αγαπωσιν σε και τοις φυλασσουσιν τας εντολας σου ημαρτομεν ηδικησαμεν ηνομησαμεν και απεστημεν και εξεκλιναμεν απο των εντολων σου και απο των κριματων σου και ουκ εισηκουσαμεν των δουλων σου των προφητων οι ελαλουν εν τω ονοματι σου προς τους βασιλεις ημων και αρχοντας ημων και πατερας ημων και προς παντα τον λαον της γης σοι κυριε η δικαιοσυνη και ημιν η αισχυνη του προσωπου ως η ημερα αυτη ανδρι ιουδα και τοις ενοικουσιν εν ιερουσαλημ και παντι ισραηλ τοις εγγυς και τοις μακραν εν παση τη γη ου διεσπειρας αυτους εκει εν αθεσια αυτων η ηθετησαν εν σοι κυριε ημιν η αισχυνη του προσωπου και τοις βασιλευσιν ημων και τοις αρχουσιν ημων και τοις πατρασιν ημων οιτινες ημαρτομεν σοι τω κυριω θεω ημων οι οικτιρμοι και οι ιλασμοι οτι απεστημεν και ουκ εισηκουσαμεν της φωνης κυριου του θεου ημων πορευεσθαι εν τοις νομοις αυτου ος εδωκεν κατα προσωπον ημων εν χερσιν των δουλων αυτου των προφητων και πας ισραηλ παρεβησαν τον νομον σου και εξεκλιναν του μη ακουσαι της φωνης σου και επηλθεν εφ ημας η καταρα και ο ορκος ο γεγραμμενος εν νομω μωυσεως δουλου του θεου οτι ημαρτομεν αυτω και εστησεν τους λογους αυτου ους ελαλησεν εφ ημας και επι τους κριτας ημων οι εκρινον ημας επαγαγειν εφ ημας κακα μεγαλα οια ου γεγονεν υποκατω παντος του ουρανου κατα τα γενομενα εν ιερουσαλημ καθως γεγραπται εν τω νομω μωυση παντα τα κακα ταυτα ηλθεν εφ ημας και ουκ εδεηθημεν του προσωπου κυριου του θεου ημων αποστρεφει απο των αδικιων ημων και του συνιεναι εν παση αληθεια σου και εγρηγορησεν κυριος και επηγαγεν αυτα εφ ημας οτι δικαιος κυριος ο θεος ημων επι πασαν την ποιησιν αυτου ην εποιησεν και ουκ εισηκουσαμεν της φωνης αυτου και νυν κυριε ο θεος ημων ος εξηγαγες τον λαον σου εκ γης αιγυπτου εν χειρι κραταια και εποιησας σεαυτω ονομα ως η ημερα αυτη ημαρτομεν ηνομησαμεν κυριε εν παση ελεημοσυνη σου αποστραφητω δη ο θυμος σου και η

οργή σου απο της πόλεως σου ιερουσαλημ ορους αγιου σου οτι ημαρτομεν και εν ταις αδικιαις ημων και των πατερων ημων ιερουσαλημ και ο λαος σου εις ονειδισμον εγενετο εν πασιν τοις περικυκλω ημων και νυν εισακουσον κυριε ο θεος ημων της προσευχης του δουλου σου και των δεησεων αυτου και επιφανον το προσωπον σου επι το αγιασμα σου το ερημον ενεκεν σου κυριε κλινον ο θεος μου το ους σου και ακουσον ανοιξον τους οφθαλμους σου και ιδε τον αφανισμον ημων και της πόλεως σου εφ ης επικεκληται το ονομα σου επ αυτης οτι ουκ επι ταις δικαιοσυναις ημων ημεις ριπτουμεν τον οικτιρμον ημων ενωπιον σου αλλ επι τους οικτιρμους σου τους πολλους κυριε εισακουσον κυριε ιλασθητι κυριε προσχες και ποιησον μη χρονισης ενεκεν σου ο θεος μου οτι το ονομα σου επικεκληται επι την πολιν σου και επι τον λαον σου και ετι εμου λαλουντος και προσευχομενου και εξαγορευοντος τας αμαρτίας μου και τας αμαρτίας του λαου μου ισραηλ και ριπτουντος τον ελεον μου εναντιον κυριου του θεου μου περι του ορους του αγιου του θεου μου και ετι εμου λαλουντος εν τη προσευχη και ιδου ο ανηρ γαβριηλ ον ειδον εν τη ορασει εν τη αρχη πετομενος και ηψατο μου ωσει ωραν θυσιας εσπερινης και συνετισεν με και ελαλησεν μετ εμου και ειπεν δανιηλ νυν εξηλθον συμβιβασαι σε συνεσιν εν αρχη της δεησεως σου εξηλθεν λογος και εγω ηλθον του αναγγειλαι σοι οτι ανηρ επιθυμιων συ ει και εννοηθητι εν τω ρηματι και συνες εν τη οπτασια εβδομηκοντα εβδομαδες συνετηθησαν επι τον λαον σου και επι την πολιν την αγιαν σου του συντελεσθηναι αμαρτιαν και του σφραγισαι αμαρτίας και απαλειψαι τας ανομίας και του εξιλασασθαι αδικίας και του αγαγειν δικαιοσυνην αιωνιον και του σφραγισαι ορασιν και προφητην και του χρισαι αγιον αγιων και γνωση και συνησεις απο εξοδου λογου του αποκριθηναι και του οικοδομησαι ιερουσαλημ εως χριστου ηγουμενου εβδομαδες επτα και εβδομαδες εξηκοντα δυο και επιστρεψει και οικοδομηθησεται πλατεια και τειχος και εκκενωθησονται οι καιροι και μετα τας εβδομαδας τας εξηκοντα δυο εξολεθρευθησεται χρισμα και κριμα ουκ εστιν εν αυτω και την πολιν και το αγιον διαφθερει συν τω ηγουμενω τω ερχομενω και εκκοπησονται εν κατακλυσμω και εως τελους πολεμου συνετημενου ταξει αφανισμοις και δυναμωσει διαθηκην πολλοις εβδομαδας μια και εν τω ημισει της εβδομαδος αρθησεται μου θυσια και σπονδη και επι το ιερον βδελυγμα των ερημωσεων και εως συντελειας καιρου συντελεια δοθησεται επι την ερημωσιν εν ετει τριτω κυρου βασιλεως περσων λογος απεκαλυφθη τω δανιηλ ου το ονομα επεκληθη βαλτασαρ και αληθινος ο λογος και δυναμις μεγαλη και συνεσις εδοθη αυτω εν τη οπτασια εν ταις ημεραις εκειναις εγω δανιηλ ημην πενθων τρεις εβδομαδας ημερων αρτον επιθυμιων ουκ εφαγον και κρεας και οινος ουκ εισηλθεν εις το στομα μου και αλειμμα ουκ ηλειψαμην εως πληρωσεως τριων εβδομαδων ημερων εν ημερα εικοστη και τεταρτη του μηνος του πρωτου και εγω ημην εχομενα του ποταμου του μεγαλου αυτος εστιν εδδεκελ και ηρα τους οφθαλμους μου και ειδον και ιδου ανηρ εις ενδεδυμενος βαδδιν και η οσφυς αυτου περιεζωσμενη εν χρυσιω ωφαζ και το σωμα αυτου ωσει θαρσις και το προσωπον αυτου ωσει ορασις αστραπης και οι οφθαλμοι αυτου ωσει λαμπαδες πυρος και οι βραχιονες αυτου και τα σκελη ως ορασις χαλκου στιλβοντος και η φωνη των λογων αυτου ως φωνη οχλου και ειδον εγω

δανιηλ μονος την οπτασιαν και οι ανδρες οι μετ εμου ουκ ειδον την οπτασιαν αλλ η εκστασις μεγαλη επεπεσεν επ αυτους και εφυγον εν φοβω και εγω υπελειφθην μονος και ειδον την οπτασιαν την μεγαλην ταυτην και ουχ υπελειφθην εν εμοι ισχυς και η δοξα μου μετεστραφη εις διαφθοραν και ουκ εκρατησα ισχυος και ηκουσα την φωνην των λογων αυτου και εν τω ακουσαι με αυτου ημην κατανευγμενος και το προσωπον μου επι την γην και ιδου χειρ απτομενη μου και ηγειρεν με επι τα γονατα μου και ειπεν προς με δανιηλ ανηρ επιθυμιων συνες εν τοις λογοις οις εγω λαλω προς σε και στηθι επι τη στασει σου οτι νυν απεσταλην προς σε και εν τω λαλησαι αυτον προς με τον λογον τουτον ανεστην εντρομος και ειπεν προς με μη φοβου δανιηλ οτι απο της πρωτης ημερας ης εδωκας την καρδιαν σου του συνιεναι και κακωθηναι εναντιον του θεου σου ηκουσθησαν οι λογοι σου και εγω ηλθον εν τοις λογοις σου και ο αρχων βασιλειας περσων ειστηκει εξ εναντιας μου εικοσι και μιαν ημεραν και ιδου μιχαηλ εις των αρχοντων των πρωτων ηλθεν βοηθησαι μοι και αυτον κατελιπον εκει μετα του αρχοντος βασιλειας περσων και ηλθον συνετισαι σε οσα απαντησεται τω λαω σου επ εσχατων των ημερων οτι ετι η ορασις εις ημερας και εν τω λαλησαι αυτον μετ εμου κατα τους λογους τουτους εδωκα το προσωπον μου επι την γην και κατενυγην και ιδου ως ομοιωσις υιου ανθρωπου ηψατο των χειλεων μου και ηνοιξα το στομα μου και ελαλησα και ειπα προς τον εστωτα εναντιον εμου κυριε εν τη οπτασια σου εστραφη τα εντος μου εν εμοι και ουκ εσχον ισχυν και πως δυνησεται ο παις σου κυριε λαλησαι μετα του κυριου μου τουτου και εγω απο του νυν ου στησεται εν εμοι ισχυς και πνοη ουχ υπελειφθην εν εμοι και προσεθετο και ηψατο μου ως ορασις ανθρωπου και ενισχυσεν με και ειπεν μοι μη φοβου ανηρ επιθυμιων ειρηνη σοι ανδριζου και ισχυε και εν τω λαλησαι αυτον μετ εμου ισχυσα και ειπα λαλειτω ο κυριος μου οτι ενισχυσας με και ειπεν ει οιδας ινα τι ηλθον προς σε και νυν επιστρεψω του πολεμηση μετα αρχοντος περσων και εγω εξεπορευομην και ο αρχων των ελληνων ηρχετο αλλ η αναγγελω σοι το εντεταγμενον εν γραφη αληθειας και ουκ εστιν εις αντεχομενος μετ εμου περι τουτων αλλ η μιχαηλ ο αρχων υμων και εγω εν ετει πρωτων κυρου εστην εις κρατος και ισχυν και νυν αληθειαν αναγγελω σοι ιδου ετι τρεις βασιλεις αναστησονται εν τη περσιδι και ο τεταρτος πλουτησει πλουτον μεγαν παρα παντας και μετα το κρατησαι αυτον του πλουτου αυτου επαναστησεται πασαις βασιλειαις ελληνων και αναστησεται βασιλευς δυνατος και κυριευσει κυριειας πολλης και ποιησει κατα το θελημα αυτου και ως αν στη η βασιλεια αυτου συντριβησεται και διαιρεθησεται εις τους τεσσαρας ανεμους του ουρανου και ουκ εις τα εσχατα αυτου ουδε κατα την κυριειαν αυτου ην εκυριευσεν οτι εκτιλησεται η βασιλεια αυτου και ετεροις εκτος τουτων και ενισχυσει ο βασιλευς του νοτου και εις των αρχοντων αυτου ενισχυσει επ αυτον και κυριευσει κυριειαν πολλην επ εξουσιας αυτου και μετα τα ετη αυτου συμμειγρησονται και θυγατηρ βασιλευς του νοτου εισελευσεται προς βασιλεα του βορρα του ποιησαι συνθηκας μετ αυτου και ου κρατησει ισχυος βραχιονος και ου στησεται το σπερμα αυτου και παραδοθησεται αυτη και οι φεροντες αυτην και η νεανις και ο κατισχυων αυτην εν τοις καιροις και στησεται εκ του ανθους της ριζης αυτης της ετοιμασιας αυτου και ηξει προς

την δυναμιν και εισελευσεται εις τα υποστηριγματα του βασιλεως του βορρα και ποιησει εν αυτοις και κατισχυσει και γε τους θεους αυτων μετα των χωνευτων αυτων παν σκευος επιθυμητον αυτων αργυριου και χρυσιου μετα αιχμαλωσιας οισει εις αιγυπτον και αυτος στησεται υπερ βασιλεια του βορρα και εισελευσεται εις την βασιλειαν του βασιλεως του νοτου και αναστρεψει εις την γην αυτου και οι υιοι αυτου συναξουσιν οχλον δυναμεων πολλων και ελευσεται ερχομενος και κατακλυζων και παρελευσεται και καθιεται και συμπροσπλακησεται εως της ισχυος αυτου και αγριανθησεται βασιλευς του νοτου και εξελευσεται και πολεμησει μετα βασιλεως του βορρα και στησει οχλον πολυν και παραδοθησεται ο οχλος εν χειρι αυτου και λημψεται τον οχλον και υψωθησεται η καρδια αυτου και καταβαλει μυριαδας και ου κατισχυσει και επιστρεψει βασιλευς του βορρα και αξει οχλον πολυν υπερ τον προτερον και εις το τελος των καιρων ενιαυτων επελευσεται εισοδια εν δυναμει μεγαλη και εν υπαρξει πολλη και εν τοις καιροις εκεινοις πολλοι επαναστησονται επι βασιλεια του νοτου και οι υιοι των λοιμων του λαου σου επαρθησονται του στησαι ορασιν και ασθενησουσιν και εισελευσεται βασιλευς του βορρα και εκχει προσχωμα και συλλημψεται πολεις οχυρας και οι βραχιονες του βασιλεως του νοτου ου στησονται και αναστησονται οι εκλεκτοι αυτου και ουκ εσται ισχυς του στηναι και ποιησει ο εισπορευομενος προς αυτον κατα το θελημα αυτου και ουκ εστιν εστως κατα προσωπον αυτου και στησεται εν γη του σαβι και συντελεσθησεται εν τη χειρι αυτου και ταξει το προσωπον αυτου εισελθειν εν ισχυι πασης της βασιλειας αυτου και ευθεια παντα μετ αυτου ποιησει και θυγατερα των γυναικων δωσει αυτω του διαφθειραι αυτην και ου μη παραμεινη και ουκ αυτω εσται και επιστρεψει το προσωπον αυτου εις τας νησους και συλλημψεται πολλας και καταπαυσει αρχοντας ονειδισμου αυτων πλην ονειδισμος αυτου επιστρεψει αυτω και επιστρεψει το προσωπον αυτου εις την ισχυν της γης αυτου και ασθενησει και πεσειται και ουκ ευρεθησεται και αναστησεται εκ της ριζης αυτου φυτον βασιλειας επι την ετοιμασιαν αυτου παραβιβαζων πρασπων δοξαν βασιλειας και εν ταις ημεραις εκειναις συντριβησεται και ουκ εν προσωποις ουδε εν πολεμω στησεται επι την ετοιμασιαν αυτου εξουθενωθη και ουκ εδωκαν επ αυτον δοξαν βασιλειας και ηξει εν ευθηνια και κατισχυσει βασιλειας εν ολισθηρημασιν και βραχιονες του κατακλυζοντος κατακλυσθησονται απο προσωπου αυτου και συντριβησονται και ηγουμενος διαθηκης και απο των συναναμειξεων προς αυτον ποιησει δολον και αναβησεται και υπερισχυσει αυτου εν ολιγω εθνει και εν ευθηνια και εν πιοσιν χωραις ηξει και ποιησει α ουκ εποιησαν οι πατερες αυτου και οι πατερες των πατερων αυτου προνομην και σκυλα και υπαρξιν αυτοις διασκορπει και επ αιγυπτον λογιεται λογισμους αυτου και εως καιρου και εξεγερθησεται η ισχυς αυτου και η καρδια αυτου επι βασιλεια του νοτου εν δυναμει μεγαλη και ο βασιλευς του νοτου συναψει πολεμον εν δυναμει μεγαλη και ισχυρα σφοδρα και ου στησεται οτι λογιουνται επ αυτον λογισμους και φαγονται τα δεοντα αυτου και συντριψουσιν αυτον και δυναμεις κατακλυσει και πεσουνται τραυματιαι πολλοι και αμφοτεροι οι βασιλεις αι καρδιαι αυτων εις πονηριαν και επι τραπεζη μια ψευδη λαλησουσιν και ου κατευθυνει οτι ετι περας εις καιρον και επιστρεψει εις την γην αυτου εν υπαρξει πολλη και η καρδια αυτου επι

διαθήκην αγίαν και ποιήσει και επιστρέψει εις την γην αυτου εις τον καιρον επιστρέψει και ηξει εν τω νοτω και ουκ εσται ως η πρωτη και ως η εσχατη και εισελευσονται εν αυτω οι εκπορευομενοι κιτιοι και ταπεινωθησεται και επιστρέψει και θυμωθησεται επι διαθήκην αγίαν και ποιήσει και επιστρέψει και συνησει επι τους καταλιποντας διαθήκην αγίαν και σπερματα εξ αυτου αναστησονται και βεβηλωσουσιν το αγιασμα της δυναστειας και μεταστησουσιν τον ενδελεχισμον και δωσουσιν βδελυγμα ηφανισμενον και οι ανομουντες διαθήκην επαξουσιν εν ολισθηρημασιν και λαος γινωσκοντες θεον αυτου κατισχυσουσιν και ποιησουσιν και οι συνετοι του λαου συνησουσιν εις πολλα και ασθενησουσιν εν ρομφαια και εν φλογι και εν αιχμαλωσια και εν διαρπαγη ημερων και εν τω ασθενησαι αυτους βοηθηθησονται βοηθειαν μικραν και προστεθησονται επ αυτους πολλοι εν ολισθηρημασιν και απο των συνιεντων ασθενησουσιν του πυρωσαι αυτους και του εκλεξασθαι και του αποκαλυφθηναι εως καιρου περας οτι ετι εις καιρον και ποιήσει κατα το θελημα αυτου και υψωθησεται ο βασιλευς και μεγαλυνθησεται επι παντα θεον και λαλησει υπερογκα και κατευθυνει μεχρις ου συντελεσθη η οργη εις γαρ συντελειαν γινεται και επι παντας θεους των πατερων αυτου ου συνησει και επι επιθυμιαν γυναικων και επι παν θεον ου συνησει οτι επι παντας μεγαλυνθησεται και θεον μαωζιν επι τοπου αυτου δοξασει και θεον ον ουκ εγνωσαν οι πατερες αυτου δοξασει εν χρυσω και αργυρω και λιθω τιμω και εν επιθυμημασιν και ποιήσει τοις οχυρωμασιν των καταφυγων μετα θεου αλλοτριου και πληθυνει δοξαν και υποταξει αυτοις πολλους και γην διεlei εν δωροις και εν καιρου περατι συγκερατισθησεται μετα του βασιλεως του νοτου και συναχθησεται επ αυτον βασιλευς του βορρα εν αρμασιν και εν ιππευσιν και εν ναυσιν πολλαις και εισελευσεται εις την γην και συντριψει και παρελευσεται και εισελευσεται εις την γην του σαβι και πολλοι ασθενησουσιν και ουτοι διασωθησονται εκ χειρος αυτου εδωμ και μωαβ και αρχη υιων αμμων και εκτενει την χειρα αυτου επι την γην και γη αιγυπτου ουκ εσται εις σωτηριαν και κυριευσει εν τοις αποκρυφοις του χρυσου και του αργυρου και εν πασιν επιθυμητοις αιγυπτου και λιβυων και αιθιοπων εν τοις οχυρωμασιν αυτων και ακοαι και σπουδαι ταραξουσιν αυτον εξ ανατολων και απο βορρα και ηξει εν θυμω πολλω του αφανισαι και του αναθεματισαι πολλους και πηξει την σκηνην αυτου εφ'αδανω ανα μεσον των θαλασσων εις ορος σαβι αγιον και ηξει εως μερους αυτου και ουκ εστιν ο ρυομενος αυτον και εν τω καιρω εκεινω αναστησεται μιχαηλ ο αρχων ο μεγας ο εστηκως επι τους υιους του λαου σου και εσται καιρος θλιψεως θλιψις οια ου γεγονεν αφ ου γεγενηται εθνος επι της γης εως του καιρου εκεινου και εν τω καιρω εκεινω σωθησεται ο λαος σου πας ο ευρεθεις γεγραμμενος εν τη βιβλω και πολλοι των καθευδοντων εν γης χωματι εξεγερθησονται ουτοι εις ζωην αιωνιον και ουτοι εις ονειδισμον και εις αισχυνην αιωνιον και οι συνιεντες εκλαμψουσιν ως η λαμπροτης του στερεωματος και απο των δικαιων των πολλων ως οι αστερες εις τους αιωνας και ετι και συ δανιηλ εμφραζον τους λογους και σφραγισον το βιβλιον εως καιρου συντελειας εως διδασχθωσιν πολλοι και πληθυνθη η γνωσις και ειδον εγω δανιηλ και ιδου δυο ετεροι ειστηκεισαν εις εντευθεν του χειλους του ποταμου και εις εντευθεν του χειλους του ποταμου και ειπεν τω ανδρι τω ενδεδυμενω τα βαδδιν ος

ην επανω του υδατος του ποταμου εως ποτε το περας ων ειρηκας των θαυμασιων και ηκουσα του ανδρος του ενδεδυμενου τα βαδδιν ος ην επανω του υδατος του ποταμου και υψωσεν την δεξιαν αυτου και την αριστεραν αυτου εις τον ουρανον και ωμοσεν εν τω ζωντι τον αιωνα οτι εις καιρον καιρων και ημισυ καιρου εν τω συντελεσθηναι διασκορπισμον χειρος λαου ηγιασμενου γνωσονται παντα ταυτα και εγω ηκουσα και ου συνηκα και ειπα κυριε τι τα εσχατα τουτων και ειπεν δευρο δανηλ οτι εμπεφραγμενοι και εσφραγισμενοι οι λογοι εως καιρου περας εκλεγωσιν και εκλυκανθωσιν και πυρωθωσιν πολλοι και ανομησωσιν ανομοι και ου συνησουσιν παντες ανομοι και οι νοημονες συνησουσιν και απο καιρου παραλλαξεως του ενδελεχισμού και του δοθηναι βδελυγμα ερημωσεως ημεραι χιλιαι διακοσαι ενενηκοντα μακαριος ο υπομενων και φθασας εις ημερας χιλιας τριακοσιας τριακοντα πεντε και συ δευρο και αναπαυου ετι γαρ ημεραι εις αναπληρωσιν συντελειας και αναστηση εις τον κληρον σου εις συντελειαν ημερων

και ηρχοντο κρισεις εξ αλλων πολεων προς αυτους ουτοι ιδοντες γυναικα αστειαν τω ειδει γυναικα αδελφου αυτων εκ των υιων ισραηλ ονομα σουσανναν θυγατερα χελκιου γυναικα ιωακιμ περιπατουσαν εν τω παραδεισω του ανδρος αυτης το δειλινον και επιθυμησαντες αυτης διεστρεψαν τον νουν αυτων και εξεκλιναν τους οφθαλμους αυτων του μη βλεπειν εις τον ουρανον μηδε μνημονευειν κριματων δικαιων και αμφοτεροι ησαν κατανευγμενοι περι αυτης και ετερος τω ετερω ου προσεποιετο το κακον το εχον αυτους περι αυτης ουδε η γυνη εγνω το πραγμα τουτο και ως εγινετο ορθρος ερχομενοι εκλεπτον αλληλους σπευδοντες τις φανησεται αυτη προτερος και λαλησει προς αυτην και ιδου αυτη κατα το ειωθος περιεπατει και ο εις των πρεσβυτερων εληλυθει και ιδου ο ετερος παρεγενετο και εις τον ετερον ανεκρινε λεγων τι συ ουτως ορθρου εξηλθες ου παραλαβων με και εξωμολογησαντο προς αλληλους εκατερος την οδυνην αυτου και ειπεν εις τω ετερω πορευθωμεν προς αυτην και συνθημενοι προσηλθουσιν αυτην και εξεβιαζοντο αυτην και ειπεν αυτοις η ιουδαια οιδα οτι εαν πραξω τουτο θανατος μοι εστι και εαν μη πραξω ουκ εκφευξομαι τας χειρας υμων καλλιον δε με μη πραξασαν εμπεσειν εις τας χειρας υμων η αμαρτειν ενωπιον κυριου οι δε παρανομοι ανδρες απεστρεψαν απειλουντες εν εαυτοις και ενεδρευοντες ινα θανατωσουσιν αυτην και ελθοντες επι την συναγωγην της πολεως ου παρωκουσαν και συνηδρευσαν οι οντες εκει παντες οι υιοι ισραηλ και ανασταντες οι δυο πρεσβυτεροι και κριται ειπαν αποστείλατε επι σουσανναν θυγατερα χελκιου ητις εστι γυνη ιωακιμ οι δε ευθεως εκαλεσαν αυτην ως δε παρεγενηθη η γυνη συν τω πατρι εαυτης και τη μητρι και οι παιδες και αι παιδισκαι αυτης οντες τον αριθμον πεντακοσιοι παρεγενοντο και τα παιδια σουσαννας τεσσαρα ην δε η γυνη τρυφερα σφοδρα και προσεταξαν οι παρανομοι αποκαλυψαι αυτην ινα εμπλησθωσι καλλους επιθυμιας αυτης και εκλαιοσαν οι παρ αυτης παντες και οσοι αυτην ηδειςαν παντες ανασταντες δε οι πρεσβυτεροι και κριται επεθηκαν τας χειρας αυτων επι της κεφαλης αυτης η δε καρδια αυτης επεποιθει επι κυριω τω θεω αυτης και ανακυψασα εκλαυσεν εν εαυτη λεγουσα κυριε ο θεος ο αιωνιος ο ειδως τα παντα πριν γενεσεως αυτων συ οιδας οτι ουκ εποηισα α πονηρευονται οι ανομοι ουτοι επ εμοι και ει-

σηκουσε κυριος της δεησεως αυτης οι δε δυο πρεσβυτεροι ειπαν ημεις περιεπατουμεν εν τω παραδεισω του ανδρος αυτης και κυκλουντες το σταδιον ειδομεν ταυτην αναπαυομενην μετα ανδρος και σταντες ε-
θεωρουμεν αυτους ομιλουντας αλληλοις και αυτοι ουκ ηδειςαν οτι
ειστηκειμεν τοτε συνειπαμεθα αλληλοις λεγοντες μαθωμεν τινες ει-
σιν ουτοι και προσελθοντες επεγνωμεν αυτην ο δε νεανισκος εφυγε
συγκεκαλυμμενος ταυτης δε επιλαβομενοι επηρωτωμεν αυτην τις ο
ανθρωπος και ουκ απηγγειλεν ημιν τις ην ταυτα μαρτυρουμεν και επι-
στευσεν αυτοις η συναγωγη πασα ως πρεσβυτερων οντων και κριτων
του λαου και ιδου αγγελος κυριου εκεινης εξαγομενης απολεσθαι και
εδωκεν ο αγγελος καθως προσεταγη πνευμα συνεσεως νεωτερω οντι
δανιηλ διαστειλας δε δανιηλ τον οχλον και στας εν μεσω αυτων ειπεν
ουτως μωροι υιοι ισραηλ ουκ ανακριναντες ουδε το σαφες επιγνοντες
απεκρινατε θυγατερα ισραηλ και νυν διαχωρισατε μοι αυτους απ αλ-
ληλων μακραν ινα ετασω αυτους ως δε διεχωρισθησαν ειπεν δανιηλ
τη συναγωγη νυν μη βλεψητε οτι ουτοι εισι πρεσβυτεροι λεγοντες
ου μη ψευσανται αλλα ανακρινω αυτους κατα τα υποπιπτοντα μοι και
εκαλεσε τον ενα αυτων και προσηγαγον τον πρεσβυτερον τω νεωτε-
ρω και ειπεν αυτω δανιηλ ακουε ακουε πεπαλαιωμενε ημερων κακων
νυν ηκασι σου αι αμαρτιαι ας εποιεις το προτερον πιστευθεις ακουειν
και κρινειν κρισεις θανατον επιφερουσας και τον μεν αθων κατεκρι-
νας τους δε ενοχους ηψιεις του κυριου λεγοντος αθων και δικαιον
ουκ αποκτενεις νυν ουν υπο τι δενδρον και ποταπω του παραδεισου
τοπω εωρακας αυτους οντας συν εαυτοις και ειπεν ο ασεβης υπο σχι-
νον ειπεν δε ο νεωτερος ορθως εψευσαι εις την σεαυτου ψυχην ο
γαρ αγγελος κυριου σχισει σου την ψυχην σημερον και τουτον με-
ταστήσας ειπε προσαγαγειν αυτω τον ετερον και τουτω δε ειπεν δια
τι διεστραμμενον το σπερμα σου ως σιδωνος και ουκ ως ιουδα το
καλλος σε ηπατησεν η μιαρα επιθυμια και ουτως εποιειτε θυγατρασιν
ισραηλ και εκειναι φοβουμεναι ωμιλουσιν υμιν αλλ ου θυγατηρ ιουδα
υπεμεινε την νοσον υμων εν ανομια υπενεγκειν νυν ουν λεγε μοι υπο
τι δενδρον και εν ποιω του κηπου τοπω κατελαβες αυτους ομιλου-
ντας αλληλοις ο δε ειπεν υπο πρινον και ειπεν δανιηλ αμαρτωλε νυν ο
αγγελος κυριου την ρομφαιαν εστηκεν εχων εως ο λαος εξολεθρευ-
σει υμας ινα καταπριση σε και πασα η συναγωγη ανεβοησεν επι τω
νεωτερω ως εκ του ιδιου στοματος ομολογους αυτους κατεστησεν
αμφοτερους ψευδομαρτυρας και ως ο νομος διαγορευει εποιησαν αυ-
τοις καθως επονηρευσαντο κατα της αδελφης και εφιμωσαν αυτους
και εξαγαγοντες ερριψαν εις φαραγγα τοτε ο αγγελος κυριου ερριψε
πυρ δια μεσου αυτων και εσωθη αιμα αναιτιον εν τη ημερα εκεινη δια
τουτο οι νεωτεροι αγαπητοι ιακωβ εν τη απλοτητι αυτων και ημεις
φυλασσωμεθα εις υιους δυνατους νεωτερους ευσεβησουσι γαρ νεω-
τεροι και εσται εν αυτοις πνευμα επιστημης και συνεσεως εις αιωνα
αιωνος

και ην ανηρ οικων εν βαβυλωνι και ονομα αυτω ιωαχιμ και ε-
λαβεν γυναικα η ονομα σουσαννα θυγατηρ χελχιου καλη σφοδρα
και φοβουμενη τον κυριον και οι γονεις αυτης δικαιοι και εδιδαξαν
την θυγατερα αυτων κατα τον νομον μωυση και ην ιωαχιμ πλουσιος
σφοδρα και ην αυτω παραδεισος γειτνιων τω οικω αυτου και προς
αυτον προσηγοντο οι ιουδαιοι δια το ειναι αυτον ενδοξοτερον πα-

ντων και απεδειχθησαν δυο πρεσβυτεροι εκ του λαου κριται εν τω ενιαυτω εκεινω περι ων ελαλησεν ο δεσποτης οτι εξηλθεν ανομια εκ βαβυλωνος εκ πρεσβυτερων κριτων οι εδοκουν κυβερναν τον λαον ουτοι προσεκαρτερουεν εν τη οικια ιωακιμ και ηρχοντο προς αυτους παντες οι κρινομενοι και εγενετο ηνικα απετρεχεν ο λαος μεσον ημερας εισεπορευετο σουσαννα και περιεπατει εν τω παραδεισω του ανδρος αυτης και εθεωρουεν αυτην οι δυο πρεσβυτεροι καθ ημεραν εισπορευομενην και περιπατουσαν και εγενοντο εν επιθυμια αυτης και διεστρεψαν τον εαυτων νουν και εξεκλιναν τους οφθαλμους αυτων του μη βλεπειν εις τον ουρανον μηδε μνημονευειν κριματων δικαιων και ησαν αμφοτεροι κατανενοημενοι περι αυτης και ουκ ανηγγειλαν αλληλοις την οδυνην αυτων οτι ησχυνοντο αναγγειλαι την επιθυμιαν αυτων οτι ηθελον συγγενεσθαι αυτη και παρετηρουσαν φιλοτιμως καθ ημεραν οραν αυτην και ειπαν ετερος τω ετερω πορευθωμεν δη εις οικον οτι αριστου ωρα εστιν και εξελθοντες διεχωρισθησαν απ αλληλων και ανακαμφαντες ηλθον επι το αυτο και ανεταζοντες αλληλων την αιτιαν ωμολογησαν την επιθυμιαν αυτων και τοτε κοινή συνεταζαντο καιρον οτε αυτην δυνησονται ευρειν μονην και εγενετο εν τω παρατηρειν αυτους ημεραν ευθετον εισηλθεν ποτε καθως εχθες και τριτης ημερας μετα δυο μονων κορασιων και επειθυμησε λουσασθαι εν τω παραδεισω οτι καυμα ην και ουκ ην ουδεις εκει πλην οι δυο πρεσβυτεροι κεκρυμμενοι και παρατηρουντες αυτην και ειπεν τοις κορασιοις ενεγκατε δη μοι ελαιον και σμηγμα και τας θυρας του παραδείου κλεισατε οπως λουσωμαι και εποησαν καθως ειπεν και απεκλεισαν τας θυρας του παραδείου και εξηλθαν κατα τας πλαγιας θυρας ενεγκαι τα προστεταγμενα αυταις και ουκ ειδοσαν τους πρεσβυτερους οτι ησαν κεκρυμμενοι και εγενετο ως εξηλθουσαν τα κορασια και ανεστησαν οι δυο πρεσβυται και επεδραμον αυτη και ειπον ιδου αι θυραι του παραδείου κεκλεινται και ουδεις θεωρει ημας και εν επιθυμια σου εσμεν διο συγκαταθου ημιν και γενου μεθ ημων ει δε μη καταμαρτυρησομεν σου οτι ην μετα σου νεανισκος και δια τουτο εξαπεστείλας τα κορασια απο σου και ανεστенаξεν σουσαννα και ειπεν στενα μοι παντοθεν εαν τε γαρ τουτο πραξω θανατος μοι εστιν εαν τε μη πραξω ουκ εκφυεζομαι τας χειρας υμων αιρετον μοι εστιν μη πραξασαν εμπεισειν εις τας χειρας υμων η αμαρτειν ενωπιον κυριου και ανεβοησεν φωνη μεγαλη σουσαννα εβοησαν δε και οι δυο πρεσβυται κατεναντι αυτης και δραμων ο εις ηνοιξεν τας θυρας του παραδείου ως δε ηκουσαν την κραυγην εν τω παραδεισω οι εκ της οικιας εισεπηδησαν δια της πλαγιας θυρας ιδειν το συμβεβηκος αυτη ηνικα δε ειπαν οι πρεσβυται τους λογους αυτων κατησχυνηθησαν οι δουλοι σφοδρα οτι πωποτε ουκ ερρεθη λογος τοιουτος περι σουσαννης και εγενετο τη επαυριον ως συνηλθεν ο λαος προς τον ανδρα αυτης ιωακιμ ηλθον οι δυο πρεσβυται πληρεις της ανομου εννοιας κατα σουσαννης του θανατωσαι αυτην και ειπαν εμπροσθεν του λαου αποστείλατε επι σουσανναν θυγατερα χελκιου η εστιν γυνη ιωακιμ οι δε απεστειλαν και ηλθεν αυτη και οι γονεις αυτης και τα τεκνα αυτης και παντες οι συγγενεις αυτης η δε σουσαννα ην τρυφερα σφοδρα και καλη τω ειδει οι δε παρανομοι εκελευσαν αποκαλυφθηναι αυτην ην γαρ κατακεκαλυμμενη οπως εμπλησθωσιν του καλλους αυτης εκλειον δε οι παρ αυτης και παντες οι ιδοντες αυτην ανασταντες δε

οι δυο πρεσβυται εν μεσω τω λαω εθηκαν τας χειρας επι την κεφαλην αυτης η δε κλαιουσα ανεβλεψεν εις τον ουρανον οτι ην η καρδια αυτης πεποιθυια επι τω κυριω ειπαν δε οι πρεσβυται περιπατούντων ημων εν τω παραδεισω μονων εισηλθεν αυτη μετα δυο παιδισκων και απεκλεισεν τας θυρας του παραδεισου και απελυσεν τας παιδισκας και ηλθεν προς αυτην νεανισκος ος ην κεχυρμμενος και ανεπεσε μετ αυτης ημεις δε οντες εν τη γωνια του παραδεισου ιδοντες την ανομιαν εδραμομεν επ αυτους και ιδοντες συγγινομενους αυτους εκεινου μεν ουκ ηδυνηθημεν εγκρατεις γενεσθαι δια το ισχυειν αυτον υπερ ημας και ανοιζαντα τας θυρας εκπεπηδηκεναι ταυτης δε επιλαβομενοι επηρωτωμεν τις ην ο νεανισκος και ουκ ηθελησεν αναγγειλαι ημιν ταυτα μαρτυρουμεν και επιστευσεν αυτοις η συναγωγή ως πρεσβυτεροις του λαου και κριταις και κατεκριναν αυτην αποθανειν ανεβησεν δε φωνη μεγαλη σουσαννα και ειπεν ο θεος ο αιωνιος ο των κρυπτων γνωστης ο ειδως τα παντα πριν γενεσεως αυτων συ επιστασαι οτι ψευδη μου κατεμαρτυρησαν και ιδου αποθνησκω μη ποιησασα μηδενων ουτοι επονηρευσαντο κατ εμου και εισηκουσεν κυριος της φωνης αυτης και απαγομενης αυτης απολεσθαι εξηγειρεν ο θεος το πνευμα το αγιον παιδαριου νεωτερου ω ονομα δανιηλ και εβοησεν φωνη μεγαλη καθαρος εγω απο του αιματος ταυτης επεστρεψεν δε πας ο λαος προς αυτον και ειπαν τις ο λογος ουτος ον συ λελαληκας ο δε στας εν μεσω αυτων ειπεν ουτως μωροι οι υιοι ισραηλ ουκ ανακριναντες ουδε το σαφες επιγνοντες κατεκρινατε θυγατερα ισραηλ αναστρεψατε εις το κριτηριον ψευδη γαρ ουτοι κατεμαρτυρησαν αυτης και ανεστρεψεν πας ο λαος μετα σπουδης και ειπαν αυτω οι πρεσβυτεροι δευρο καθισον εν μεσω ημων και αναγγειλον ημιν οτι σοι δεδωκεν ο θεος το πρεσβειον και ειπεν προς αυτους δανιηλ διαχωρισατε αυτους απ αλληλων μακραν και ανακρινω αυτους ως δε διεχωρισθησαν εις απο του ενος εκαλεσεν τον ενα αυτων και ειπεν προς αυτον πεπαλαιωμενε ημερων κακων νυν ηκασιν αι αμαρτια σου ας εποιεις το προτερον κρινων κρισεις αδικους και τους μεν αιθωους κατακρινων απολυων δε τους αιτιους λεγοντος του κυριου αιθων και δικαιον ουκ αποκτενεις νυν ουν ταυτην ειπερ ειδες ειπον υπο τι δενδρον ειδες αυτους ομιλουντας αλληλοις ο δε ειπεν υπο σχινον ειπεν δε δανιηλ ορθως εψευσαι εις την σεαυτου κεφαλην ηδη γαρ αγγελος του θεου λαβων φασιν παρα του θεου σχισει σε μεσον και μεταστησας αυτον εκελευσεν προσαγαγειν τον ετερον και ειπεν αυτω σπερμα χαναν και ουκ ιουδα το καλλος εξηπατησεν σε και η επιθυμια διεστρεψεν την καρδιαν σου ουτως εποιειτε θυγατρασιν ισραηλ και εκειναι φοβουμεναι ωμιλουν υμιν αλλ ου θυγατηρ ιουδα υπεμεινεν την ανομιαν υμων νυν ουν λεγε μοι υπο τι δενδρον κατελαβες αυτους ομιλουντας αλληλοις ο δε ειπεν υπο πρινον ειπεν δε αυτω δανιηλ ορθως εψευσαι και συ εις την σεαυτου κεφαλην μενει γαρ ο αγγελος του θεου την ρομφαιαν εχων πρισαι σε μεσον οπως εξολεθρευση υμας και ανεβησεν πασα η συναγωγή φωνη μεγαλη και ευλογησαν τω θεω τω σωζοντι τους ελπίζοντας επ αυτον και ανεστησαν επι τους δυο πρεσβυτας οτι συνεστησεν αυτους δανιηλ εκ του στοματος αυτων ψευδομαρτυρησαντας και εποίησαν αυτοις ον τροπον επονηρευσαντο τω πλησιον ποιησαι κατὰ τον νομον μωυση και απεκτειναν αυτους και εσωθη αιμα αναιτιον εν τη ημερα εκεινη χελκίας δε και η γυνη αυτου ηνεσαν τον θεον

περι της θυγατρος αυτων σουσαννας μετα ιωακιμ του ανδρος αυτης και των συγγενων παντων οτι ουχ ευρεθη εν αυτη ασχημον πραγμα και δανιηλ εγενετο μεγας ενωπιον του λαου απο της ημερας εκεινης και επεκεινα

παυλος δουλος χριστου ιησου, κλητος αποστολος, αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου, ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγiais, περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα, του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεως νεκρων, ιησου χριστου του κυριου ημων, δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεως εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου, εν οis εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου, πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου, κλητοις αγιοis· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου. πρωτον μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου περι παντων υμων, οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω. μαρτυς γαρ μου εστιν ο θεος, ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου, ως αδιαλειπτως μνειαν υμων ποιουμαι παντοτε επι των προσευχων μου, δεομενος ει πως ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμας. επιποθω γαρ ιδειν υμας, ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμας, τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια της εν αλληλοις πιστεως υμων τε και εμου. ου θελω δε υμας αγνοειν, αδελφοi, οτι πολλακις προσθεμην ελθειν προς υμας, και εκωλυθην αχρι του δευρο, ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθως και εν τοis λοιποis εθνεσιν. ελλησιν τε και βαρβαροις, σοφοis τε και ανοητοις οφειλετης εμι· ουτως το κατ εμε προθυμον και υμιν τοis εν ρωμη ευαγγελισασθαι. ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον, δυναμις γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι, ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι· δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεως εις πιστιν, καθως γεγραπται, ο δε δικαιος εκ πιστεως ζησεται. αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων, διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοis· ο θεος γαρ αυτοis εφανερωσεν. τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεως κοσμου τοis ποιημασιν νοουμενα καθοραται, η τε αιδιος αυτου δυναμις και θειοτης, εις το ειναι αυτους αναπολογητους· διοτι γνοντες τον θεον ουχ ως θεον εδοξασαν η ηυχαιστησαν, αλλ εματαιωθησαν εν τοis διαλογισμοis αυτων και εσκοτισθη η ασυνετος αυτων καρδια. φασκοντες ειναι σοφοi εμωρανθησαν, και ηλλαξαν την δοξαν του αφθαρτου θεου εν ομοιωματι εικονος φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων. διο παρεδωκεν αυτους ο θεος εν ταις επιθυμiais των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν αυτοis, οitινες μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει, και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα, ος εστιν ευλογητος εις τους αιωνας· αμην. δια τουτο παρεδωκεν αυτους ο θεος εις παθη ατιμias· αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησην εις την παρα φυσιν, ομοιως τε και οι αρσενες αφεντες την φυσικην χρησην της θηλειας εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλους, αρσενες εν αρσενιν την ασχημοσυνην καταεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει της πλανης αυτων εν εαυτοις απολαμβάνοντες. και καθως ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν

εν επιγνώσει, παρεδωκεν αυτους ο θεος εις αδοκιμον νουν, ποιειν τα μη καθηκοντα, πεπληρωμενους παση αδικια πονηρια πλεονεξια κακια, μεστους φθονου φονου εριδος δολου κακοηθειας, ψιθυριστας, καταλαλους, θεοστυγεις, υβριστας, υπερηφανους, αλαζονας, εφευρετας κακων, γονευσιν απειθεις, ασυνετους, ασυνηθετους, αστοργους, ανελεημονας· οιτινες το δικαιωμα του θεου επιγνοντες, οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες αξιοι θανατου εισιν, ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοις πρασσουσιν. διο αναπολογητος ει, ω ανθρωπε πας ο κρινων· εν ω γαρ κρινεις τον ετερον, σεαυτον κατακρινεις, τα γαρ αυτα πρασσεις ο κρινων. οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τους τα τοιαυτα πρασσοντας. λογιζη δε τουτο, ω ανθρωπε ο κρινων τους τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα, οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου· η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχης και της μακροθυμιας καταφρονεις, αγνων οτι το χρηστον του θεου εις μετανοιαν σε αγει· κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεις σεαυτω οργην εν ημερα οργης και αποκαλυψεως δικαιοκρισιας του θεου, ος αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου, τοις μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν, ζων αιωνιον· τοις δε εξ εριθειας και απειθουςι τη αληθεια πειθόμενοις δε τη αδικια, οργη και θυμος θλιψις και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον, ιουδαιου τε πρωτον και ελληνας· δοξα δε και τιμη και ειρηνην παντι τω εργαζομενω το αγαθον, ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι· ου γαρ εστιν προσωπολημψια παρα τω θεω. οσοι γαρ ανομως ημαρτον, ανομως και απολουνται· και οσοι εν νομω ημαρτον, δια νομου κριθησονται· ου γαρ οι ακροαται νομου δικαιοι παρα [τω] θεω, αλλ οι ποιηται νομου δικαιωθησονται. οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιωσιν, ουτοι νομον μη εχοντες εαυτοις εισιν νομος· οιτινες ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταις καρδιαις αυτων, συμμαρτυρουσης αυτων της συνειδησεως και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων, εν ημερα οτε κρινει ο θεος τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια χριστου ιησου. ει δε συ ιουδαιος επονομαζη και επαπαυη νομω και καυχασαι εν θεω και γινωσκεις το θελημα και δοκιμαζεις τα διαφεροντα κατηγορουμενος εκ του νομου, πεποιθας τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων, φως των εν σκοτει, παιδευτην αφρωνων, διδασκαλον νηπιων, εχοντα την μορφωσιν της γνωσεως και της αληθειας εν τω νομω ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεις· ο κηρυσσων μη κλεπτειν κλεπτεις· ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεις· ο βδελυσσομενος τα ειδωλα ιεροσυλεις· ος εν νομω καυχασαι, δια της παραβασεως του νομου τον θεον ατιμαζεις· το γαρ ονομα του θεου δι υμας βλασφημειται εν τοις εθνεσιν, καθως γεγραπται. περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσης· εαν δε παραβατης νομου ης, η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν. εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση, ουχ η ακροβυστια αυτου εις περιτομην λογισθησεται· και κρινει η εκ φυσεως ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματος και περιτομης παραβατην νομου. ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιος εστιν, ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη· αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιος, και περιτομη καρδιας εν πνευματι ου γραμματι, ου ο επαινος ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου. τι ουν το περισσον

του ιουδαιου, η τις η ωφελεια της περιτομης· πολυ κατα παντα τροπον. πρωτον μεν [γαρ] οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου. τι γαρ ει ηπιστησαν τινες· μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει· μη γενοιτο· γινεσθω δε ο θεος αληθης, πας δε ανθρωπος ψευστης, καθως γεγραπται, οπως αν δικαιοωθης εν τοις λογοις σου και νικησεις εν τω κρινεσθαι σε. ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν, τι ερωμεν· μη αδικος ο θεος ο επιφερων την οργην· κατα ανθρωπον λεγω. μη γενοιτο· επει πως κρινει ο θεος τον κοσμον· ει δε η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσмати επερισσευσεν εις την δοξαν αυτου, τι ετι καγω ως αμαρτωλος κρινομαι· και μη καθως βλασφημουμεθα και καθως φασιν τινες ημας λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα· ων το κριμα ενδικον εστιν. τι ουν· προεχομεθα· ου παντως, προητιασαμεθα γαρ ιουδαιους τε και ελληνας παντας υφ αμαρτιαν ειναι, καθως γεγραπται οτι ουκ εστιν δικαιος ουδε εις, ουκ εστιν ο συνων, ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον. παντες εξεκλιναν, αμα ηχρεωθησαν· ουκ εστιν ο ποιων χρηστοτητα, [ουκ εστιν] εως ενος. ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων, ταις γλωσσαις αυτων εδολιουσαν, ιος ασπιδων υπο τα χειλη αυτων, ων το στομα αραις και πικριας γεμει· οξει οι ποδες αυτων εκχεαι αιμα, συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταις οδοις αυτων, και οδον ειρηνης ουκ εγνωσαν. ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων. οίδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοις εν τω νομω λαλει, ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πας ο κοσμος τω θεω· διοτι εξ εργων νομου ου δικαιοωθησεται πασα σαρκξ ενωπιον αυτου, δια γαρ νομου επιγνωσις αμαρτιας. νυνι δε χωρις νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται, μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων, δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεως ιησου χριστου, εις παντας τους πιστευοντας· ου γαρ εστιν διαστολη· παντες γαρ ημαρτον και υστερουνται της δοξης του θεου, δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια της απολυτρωσεως της εν χριστω ιησου· ον προσεθετο ο θεος ιλαστηριον δια [της] πιστεως εν τω αυτου αιματι εις ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου δια την παρεσιν των προγεγονοτων αμαρτηματων εν τη ανοχη του θεου, προς την ενδειξιν της δικαιοσυνης αυτου εν τω νυν καιρω, εις το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεως ιησου. που ουν η καυχησις· εξεκλεισθη. δια ποιου νομου· των εργων· ουχι, αλλα δια νομου πιστεως. λογιζομεθα γαρ δικαιουσθαι πιστει ανθρωπον χωρις εργων νομου. η ιουδαιων ο θεος μονον· ουχι και εθνων· ναι και εθνων, ειπερ εις ο θεος, ος δικαιωσει περιτομην εκ πιστεως και ακροβυστιαν δια της πιστεως. νομον ουν καταργουμεν δια της πιστεως· μη γενοιτο, αλλα νομον ιστανομεν. τι ουν ερωμεν ευρηκεναι αβρααμ τον προπατορα ημων κατα σαρκα· ει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαιοωθη, εχει καυχημα· αλλ ου προς θεον. τι γαρ η γραφη λεγει· επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω, και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην. τω δε εργαζομενω ο μισθος ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα· τω δε μη εργαζομενω, πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη, λογιζεται η πιστις αυτου εις δικαιοσυνην, καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεος λογιζεται δικαιοσυνην χωρις εργων, μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτιαι· μακαριος ανηρ ου ου μη λογισηται κυριος αμαρτιαν. ο μακαρισμος ουν ουτος επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν· λεγομεν γαρ, ελογισθη τω αβρααμ η πιστις εις

δικαιοσύνην. πως ουν ελογισθη· εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια· ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια· και σημειον ελαβεν περιτομης, σφραγιδα της δικαιοσυνης της πιστεως της εν τη ακροβυστια, εις το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιας, εις το λογισθηναι [και] αυτοις [την] δικαιοσύνην, και πατερα περιτομης τοις ουκ εκ περιτομης μονον αλλα και τοις στοιχουσιν τοις ιχνεσιν της εν ακροβυστια πιστεως του πατρος ημων αβρααμ. ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου, το κληρονομον αυτον ειναι κοσμου, αλλα δια δικαιοσυνης πιστεως· ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι, κεκενωται η πιστις και κατηργηται η επαγγελια· ο γαρ νομος οργην κατεργαζεται· ου δε ουκ εστιν νομος, ουδε παραβασις. δια τουτο εκ πιστεως, ινα κατα χαριν, εις το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι, ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεως αβρααμ ος εστιν πατηρ παντων ημων, καθως γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντος τους νεκρους και καλουντος τα μη οντα ως οντα· ος παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εις το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον, ουτως εσται το σπερμα σου· και μη ασθενησας τη πιστει κατενοησεν το εαυτου σωμα [ηδη] νεκρωμενον, εκατονταετης που υπαρχων, και την νεκρωσιν της μητρας σαρρας, εις δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει, δους δοξαν τω θεω και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι. διο [και] ελογισθη αυτω εις δικαιοσύνην. ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω, αλλα και δι ημας οις μελλει λογιζεσθαι, τοις πιστευουσιν επι τον εγειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων, ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερεθη δια την δικαιοσιν ημων. δικαιοθιντες ουν εκ πιστεως ειρηνην εχομεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου, δι ου και την προσαγωγην εσχηκαμεν [τη πιστει] εις την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν, και καυχωμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου. ου μονον δε, αλλα και καυχωμεθα εν ταις θλιψεσιν, ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται, η δε υπομονη δοκιμην, η δε δοκιμη ελπιδα· η δε ελπις ου καταισχυνει, οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταις καρδιαις ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν, ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων ετι κατα καιρον υπερ ασεβων απειθανεν. μολις γαρ υπερ δικαιου τις αποθανειται· υπερ γαρ του αγαθου ταχα τις και τολμα αποθανειν· συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εις ημας ο θεος οτι ετι αμαρτωλων οντων ημων χριστος υπερ ημων απειθανεν. πολλω ουν μαλλον δικαιοθιντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης. ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου, πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου· ου μονον δε, αλλα και καυχωμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου, δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν. δια τουτο ωσπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εις τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιας ο θανατος, και ουτως εις παντας ανθρωπους ο θανατος διηλθεν, εφ ω παντες ημαρτον αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω, αμαρτια δε ουκ ελλογεται μη οντος νομου· αλλα εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωισεως και επι τους μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της παραβασεως αδαμ, ος εστιν τυπος του μελλοντος. αλλ ουχ ως το παραπτωμα, ουτως και το

χαρισμα· ει γαρ τω του ενος παραπτωματι οι πολλοι απεθανον, πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εις τους πολλους επερισσευσεν. και ουχ ως δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα· το μεν γαρ κριμα εξ ενος εις κατακριμα, το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωματων εις δικαιωμα. ει γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θανατος εβασιλευσεν δια του ενος, πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτος και της δωρεας της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου. αρα ουν ως δι ενος παραπτωματος εις παντας ανθρωπους εις κατακριμα, ουτως και δι ενος δικαιωματος εις παντας ανθρωπους εις δικαιωσιν ζωης· ωσπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι, ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι. νομος δε παρεισηληθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα· ου δε επλεονασεν η αμαρτια, υπερεπερισσευσεν η χαρις, ινα ωσπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω, ουτως και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εις ζωην αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων. τι ουν ερουμεν· επιμενωμεν τη αμαρτια, ινα η χαρις πλεοναση· μη γενοιτο· οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια, πως ετι ζησομεν εν αυτη· η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εις χριστον ιησουν εις τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν· συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εις τον θανατον, ινα ωσπερ ηγενη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατρος, ουτως και ημεις εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν. ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου, αλλα και της αναστασεως εσομεθα· τουτο γινωσκοντες, οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη, ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας, του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια· ο γαρ αποθανων δεδικαιωται απο της αμαρτιας. ει δε απεθανομεν συν χριστω, πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω· ειδοτες οτι χριστος εγεγνηεις εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει, θανατος αυτου ουκετι κυριευει. ο γαρ απεθανεν, τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ· ο δε ζη, ζη τω θεω. ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους [ειναι] νεκρους μεν τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου. μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εις το υπακουειν ταις επιθυμιας αυτου, μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια, αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ωσει εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω· αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει, ου γαρ εστε υπο νομον αλλα υπο χαριν. τι ουν· αμαρτησωμεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλα υπο χαριν· μη γενοιτο. ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εις υπακοην, δουλοι εστε ω υπακουετε, ητοι αμαρτιας εις θανατον η υπακοης εις δικαιοσυνην· χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εις ον παρεδοθητε τυπον διδαχης, ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη· ανθρωπινον λεγω δια την ασθενειαν της σαρκος υμων. ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εις την ανομιαν, ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εις αγιασμον. οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας, ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη. τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οις νυν επαισχυνεσθε· το γαρ τελος εκεινων θανατος. νυνι δε, ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω, εχετε τον καρπον υμων εις αγιασμον, το δε τελος ζωην αιωνιον. τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος, το δε χαρισμα του θεου

ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων. η αγνοειτε, αδελφοι, γνωσκουσιν γαρ νομον λαλω, οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ' οσον χρονον ζη· η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω· εαν δε αποθανη ο ανηρ, κατηργηται απο του νομου του ανδρος. αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλिस χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω· εαν δε αποθανη ο ανηρ, ελευθερα εστιν απο του νομου, του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω. ωστε, αδελφοι μου, και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου, εις το γενεσθαι υμας ετερω, τω εκ νεκρων εγενηεντι, ινα καρποφορησωμεν τω θεω. οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι, τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσιν ημων εις το καρποφορησαι τω θανατω· νυνι δε κατηργηθημεν απο του νομου, αποθανοντες εν ω κατειχομεθα, ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος. τι ουν ερουμεν· ο νομος αμαρτια· μη γενοιτο· αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου, την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν, ουκ επιθυμησεις. αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν εμοι πασαν επιθυμιαν· χωρις γαρ νομου αμαρτια νεκρα. εγω δε εξων χωρις νομου ποτε· ελθουσας δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν, εγω δε απεθανον, και ευρεθη μοι η εντολη η εις ζωην αυτη εις θανατον· η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν. ωστε ο μεν νομος αγιος, και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη. το ουν αγαθον εμοι εγενετο θανατος· μη γενοιτο· αλλα η αμαρτια, ινα φανη αμαρτια, δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον· ινα γενηται καθ' υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης. οιδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν· εγω δε σαρκινος ειμι, πεπραμενος υπο την αμαρτιαν. ο γαρ κατεργαζομαι ου γνωσκω· ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω, αλλ' ο μισω τουτο ποιω. ει δε ο ου θελω τουτο ποιω, συμφημι τω νομω οτι καλος. νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλα η οικουσα εν εμοι αμαρτια. οίδα γαρ οτι ουκ οικει εν εμοι, τουτ' εστιν εν τη σαρκι μου, αγαθον· το γαρ θελειν παρακειται μοι, το δε κατεργαζεσθαι το καλον ου· ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον, αλλα ο ου θελω κακον τουτο πρασσω. ει δε ο ου θελω [εγω] τουτο ποιω, ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλα η οικουσα εν εμοι αμαρτια. ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι εμοι ποιειν το καλον οτι εμοι το κακον παρακειται· συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον, βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοος μου και αιχμαλωτιζοντα με εν τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου. ταλαιπωρος εγω ανθρωπος· τις με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου· χαρις δε τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων. αρα ουν αυτος εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου, τη δε σαρκι νομω αμαρτιας. ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου· ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν σε απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου. το γαρ αδυνατον του νομου, εν ω ησθιενει δια της σαρκος, ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι, ινα το δικαιωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα. οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν, οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος. το γαρ φρονημα της

σαρκος θανατος, το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη· διоти το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον, τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται, ουδε γαρ δυναται· οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυναται. υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλα εν πνευματι, ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν. ει δε τις πνευμα χριστου ουκ εχει, ουτος ουκ εστιν αυτου. ει δε χριστος εν υμιν, το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν, το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην. ει δε το πνευμα του εγειραντος τον ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν, ο εγειρας χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια του ανοικουντος αυτου πνευματος εν υμιν. αρα ουν, αδελφοι, οφειλεται εσμεν, ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην· ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν, ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε. οσοι γαρ πνευματι θεου αγωνται, ουτοι υιοι θεου εισιν. ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις φοβον, αλλα ελαβετε πνευμα υιοθεσιας, εν ω κραζομεν, αββα ο πατηρ· αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου. ει δε τεκνα, και κληρονομοι· κληρονομοι μεν θεου, συγκληρονομοι δε χριστου, ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν. λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας. η γαρ αποκαρδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται· τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη, ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα, εφ ελπιδι οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου. οίδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν· ου μονον δε, αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες ημεις και αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι, την απολυτρωσιν του σωματος ημων. τη γαρ ελπιδι εσωθημεν· ελπις δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπις· ο γαρ βλεπει τις ελπιζει· ει δε ο ου βλεπομεν ελπιζομεν, δι υπομονης απεκδεχομεθα. ωσαυτως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται τη ασθeneia ημων· το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οίδαμεν, αλλα αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει στεναγμαις αλαλητοις· ο δε εραυνων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος, οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων. οίδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα συνεργει εις αγαθον, τοις κατα προθεσιν κλητοις ουσιν. οτι ους προεγνω, και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου, εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις· ους δε προωρισεν, τουτους και εκαλεσεν· και ους εκαλεσεν, τουτους και εδικαιωσεν· ους δε εδικαιωσεν, τουτους και εδοξασεν. τι ουν ερουμεν προς ταυτα· ει ο θεος υπερ ημων, τις καθ ημων· ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο, αλλα υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον, πως ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται· τις εγκαλεσει κατα εκλεκτων θεου· θεος ο δικαιων· τις ο κατακριτων· χριστος [ιησους] ο αποθανων, μαλλον δε εγερθεις, ος και εστιν εν δεξια του θεου, ος και εντυγχανει υπερ ημων. τις ημας χωρισει απο της αγαπης του χριστου· θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης η κινδυνος η μαχαира· καθως γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν, ελογισθημεν ως προβατα σφαγης. αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημας. πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελοι ουτε αρχαι ουτε ενεστωτα ουτε μελλοντα ουτε δυναμεις ουτε υψωμα ουτε βα-

θος ουτε τις χτισις ετερα δυνησεται ημας χωρισαι απο της αγαπης του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων. αληθειαν λεγω εν χριστω, ου ψευδομαι, συμμαρτυρουσης μοι της συνειδησεως μου εν πνευματι αγιω, οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου. ηυχομην γαρ αναθεμα ειναι αυτος εγω απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα, οτινες εισιν ισραηλιται, ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρεια και αι επαγγελιαι, ων οι πατερες, και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα· ο ων επι παντων θεος ευλογητος εις τους αιωνας, αμην. ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογος του θεου. ου γαρ παντες οι εξ ισραηλ, ουτοι ισραηλ· ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ, παντες τεκνα, αλλ , εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα. τουτ εστιν, ου τα τεκνα της σαρκος ταυτα τεκνα του θεου, αλλα τα τεκνα της επαγγελιας λογιζεται εις σπερμα· επαγγελιας γαρ ο λογος ουτος, κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιος. ου μονον δε, αλλα και ρεβεκκα εξ ενος κοιτην εχουσα, ισαακ του πατρος ημων· μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η φαυλον, ινα η κατ εκλογην προθεσις του θεου μενη, ουκ εξ εργων αλλ εκ του καλουντος, ερρεθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι· καθως γεγραπται, τον ιακωβ ηγαπησα, τον δε ησαυ εμισησα. τι ουν ερουμεν· μη αδικια παρα τω θεω· μη γενοιτο· τω μωισει γαρ λεγει, ελεσω ον αν ελεω, και οικτιρησω ον αν οικτιρω. αρα ουν ου του θελοντος ουδε του τρεχοντος, αλλα του ελεωντος θεου. λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εις αυτο τουτο εξηγειρα σε οπως ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου, και οπως διαγγελη το ονομα μου εν παση τη γη. αρα ουν ον θελει ελεει, ον δε θελει σκληρυνει. ερεις μοι ουν, τι [ουν] ετι μεμφεται· τω γαρ βουληματι αυτου τις ανθεστηκεν· ω ανθρωπε, μενουνγε συ τις ει ο ανταποκρινομενος τω θεω· μη ερει το πλασμα τω πλασαντι, τι με εποιησας ουτως· η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμειος του πληου εκ του αυτου φυραματος ποιησαι ο μεν εις τιμην σκευος, ο δε εις ατιμιαν· ει δε θελων ο θεος ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργης κατηρτισμενα εις απωλειαν, και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξης αυτου επι σκευη ελεους, α προητοιμασεν εις δοξαν, ους και εκαλεσεν ημας ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων· ως και εν τω ωσπε λεγει, καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην· και εσται εν τω τοπω ου ερρεθη αυτοις, ου λαος μου υμεις, εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντος. ησαιας δε κραζει υπερ του ισραηλ, εαν η ο αριθμος των υιων ισραηλ ως η αμμος της θαλασσης, το υπολειμμα σωθησεται· λογον γαρ συντελων και συντεμνων ποιησει κυριος επι της γης. και καθως προειρηκεν ησαιας, ει μη κυριος σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα, ως σοδομα αν εγεννηθημεν και ως γομορρα αν ωμοιωθημεν. τι ουν ερουμεν· οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην, δικαιοσυνην δε την εκ πιστεως· ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνης εις νομον ουκ εφθασεν. δια τι· οτι ουκ εκ πιστεως αλλ ως εξ εργων· προσεκοψαν τω λιθω του προσκομματος, καθως γεγραπται, ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκομματος και πετρην σκανδαλου, και ο πιστευων επ αυτω ου καταισχυνησεται. αδελφοι, η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις προς τον θεον υπερ αυτων εις σωτηριαν. μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου

εχουσιν, ἀλλ' οὐ κατ' ἐπιγνώσιν· ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ δικαιοσύνην, καὶ τὴν ἰδίαν [δικαιοσύνην] ζητοῦντες στήσαι, τὴ δικαιοσύνην τοῦ θεοῦ οὐκ ὑπετάγησαν· τέλος γὰρ νόμου χριστὸς εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστευοντί. μωΐσης γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ [τοῦ] νόμου ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἀνθρώπος ζήσεται ἐν αὐτοῖς. ἡ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη οὕτως λέγει, μὴ εἰπῇς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν· τοῦτο ἐστὶν χριστὸν καταγαγεῖν· ἡ, τίς καταβήσεται εἰς τὴν ἀβύσσον· τοῦτο ἐστὶν χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν. ἀλλὰ τί λέγει· ἐγγὺς σου τὸ ῥῆμα ἐστίν, ἐν τῷ στόματι σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· τοῦτο ἐστὶν τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως ὁ κηρυσσόμενος. ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ στόματι σου κυρίον ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ θεὸς αὐτὸν ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ· καρδία γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. λέγει γὰρ ἡ γραφή, πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ καταίσχυνθήσεται. οὐ γὰρ ἐστὶν διαστολὴ Ἰουδαίου τε καὶ ἐλλήνου, ὁ γὰρ αὐτὸς κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλούμενους αὐτόν· πᾶς γὰρ ὅς ἀν' ἐπικαλεσθῇται τὸ ὄνομα κυρίου σωθήσεται. πῶς οὖν ἐπικαλεσθῶνται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν· πῶς δὲ πιστεῦσωσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν· πῶς δὲ ἀκουσῶσιν χωρὶς κηρύσσοντος· πῶς δὲ κηρυξῶσιν ἐὰν μὴ ἀποσταλῶσιν· καθὼς γεγραπται, ὡς ὥραιοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων [τα] ἀγαθὰ. ἀλλ' οὐ πάντες ὑπῆκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ· ἡσαΐας γὰρ λέγει, κύριε, τίς ἐπίστευσεν τῇ ἀκοῇ ἡμῶν· ἀρὰ ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος χριστοῦ. ἀλλὰ λέγω, μὴ οὐκ ἤκουσαν· μένουγγε, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φύογγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ περάτα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. ἀλλὰ λέγω, μὴ Ἰσραὴλ οὐκ ἐγνώ· πρῶτος μωΐσης λέγει, ἐγὼ παραζήλωσά μιν ἐπ' οὐκ εἶδέναι, ἐπ' εἶδέναι ἀσυνετῶ παροργίσαντάς με. ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ καὶ λέγει, εὐρεθὴν [ἐν] τοῖς ἐμοῖς μὴ ζητοῦσιν, ἐμφάνης ἐγενόμην τοῖς ἐμοῖς μὴ ἐπερωτῶσιν. πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖρας μου πρὸς λαὸν ἀπειθῶντα καὶ ἀντιλεγόντα. λέγω οὖν, μὴ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ· μὴ γένοιτο· καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλῆτις εἰμι, ἐκ σπέρματος ἀβραάμ, φυλῆς βενιαμὴν. οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προεγνώ. ἡ οὐκ οἶδατε ἐν ἡλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή· ὡς ἐντυγχάνει τῷ θεῷ κατὰ τὸν Ἰσραὴλ, κύριε, τοὺς προφῆτας σου ἀπεκτείναν, τὰ θύσιαστήρια σου κατέσκαψαν, καγὰρ ὑπελείφθης μόνος, καὶ ζητοῦσιν τὴν ψυχὴν μου. ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς· κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἀνδράς, οἵτινες οὐκ ἐκαμψάν γόνυ τῇ βασιλῇ. οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν· εἰ δὲ χάριτι, οὐκεὶ ἐξ ἐργῶν, ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκεὶ γίνεταί χάρις. τί οὖν· ὁ ἐπιζητεῖ Ἰσραὴλ, τοῦτο οὐκ ἐπέτυχεν, ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, καθὼς γεγραπται, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ θεὸς πνεῦμα κατανυξέως, ὀφθαλμοὺς τοῦ μὴ βλέπειν καὶ ὠτὰ τοῦ μὴ ἀκοῦειν, ἕως τῆς σημερινῆς ἡμέρας. καὶ δαυὶδ λέγει, γεννηθῆτω ἡ τραπεζὰ αὐτῶν εἰς παγίδα καὶ εἰς θῆραν καὶ εἰς σκανδαλὸν καὶ εἰς ἀνταποδομὰ αὐτοῖς, σκοτισθῇτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ πάντος συγκαμψόν. λέγω οὖν, μὴ ἐπταίσαν ἵνα πέσωσιν· μὴ γένοιτο· ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι ἡ σωτηρία τοῖς ἐθνέσιν, εἰς τὸ παραζήλωσαι αὐτοὺς. εἰ δὲ τὸ παράπτωμα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου καὶ τὸ ἡττήμα αὐτῶν πλοῦτος ἐθνῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πληρῶμα αὐτῶν. ὑμῖν δὲ λέγω τοῖς ἐθνέσιν. ἐφ' ὅσον μὲν οὖν εἰμι ἐγὼ ἐθνῶν

αποστολος, την διακονιαν μου δοξαζω, ει πως παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινας εξ αυτων. ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου, τις η προσλημψις ει μη ζωη εκ νεκρων· ει δε η απαρχη αγια, και το φυραμα· και ει η ριζα αγια, και οι κλαδοι. ει δε τινες των κλαδων εξεκλασθησαν, συ δε αγριελαιος ων ενεκεντρισθης εν αυτοις και συγκοινωνος της ριζης της πιστητος της ελαιας εγενου, μη κατακαυχω των κλαδων· ει δε κατακαυχασαι, ου συ την ριζαν βασταξεις αλλα η ριζα σε. ερεις ουν, εξεκλασθησαν κλαδοι ινα εγω εγκεντρισθω. καλως· τη απιστια εξεκλασθησαν, συ δε τη πιστει εστηκας. μη υψηλα φρονει, αλλα φοβου· ει γαρ ο θεος των κατα φυσιν κλαδων ουκ εφεισατο, [μη πως] ουδε σου φεισεται. ιδε ουν χρηστοτητα και αποτομιαν θεου· επι μεν τους πεσοντας αποτομια, επι δε σε χρηστοτης θεου, εαν επιμενης τη χρηστοτητι, επει και συ εκκοπηση. κακεινοι δε, εαν μη επιμενωσιν τη απιστια, εγκεντρισθησονται· δυνατος γαρ εστιν ο θεος παλιν εγκεντρισαι αυτους. ει γαρ συ εκ της κατα φυσιν εξεκοπης αγριελαιου και παρα φυσιν ενεκεντρισθης εις καλλιελαιον, ποσω πολλον ουτοι οι κατα φυσιν εγκεντρισθησονται τη ιδια ελαια. ου γαρ θελω υμας αγνοειν, αδελφοι, το μυστηριον τουτου, ινα μη ητε [παρ] εαυτοις φρονιμοι, οτι παρωσις απο μερους τω ισραηλ γεγενεν αχρις ου το πληρωμα των εθνων εισελθη, και ουτως πας ισραηλ σωθησεται· καθως γεγραπται, ηξει εκ σιων ο ρυομενος, αποστρεψει ασεβειας απο ιακωβ· και αυτη αυτοις η παρ εμου διαθηκη, οταν αφελωμαι τας αμαρτίας αυτων. κατα μεν το ευαγγελιον εχθροι δι υμας, κατα δε την εκλογην αγαπητοι δια τους πατερας· αμεταμελητα γαρ τα χαρισματα και η κλησις του θεου. ωσπερ γαρ υμεις ποτε ηπειθησατε τω θεω, νυν δε ηλεθητε τη τουτων απειθεια, ουτως και ουτοι νυν ηπειθησαν τω υμετερω ελεει ινα και αυτοι [νυν] ελεθωσιν· συνεκλεισεν γαρ ο θεος τους παντας εις απειθειαν ινα τους παντας ελεση. ω βαθος πλουτου και σοφιας και γνωσεως θεου· ως ανεξεραυνητα τα κριματα αυτου και ανεξιχνιαστοι αι οδοι αυτου. τις γαρ εγνω νουν κυριου· η τις συμβουλος αυτου εγενετο· η τις προεδωκεν αυτω, και ανταποδοθησεται αυτω· οτι εξ αυτου και δι αυτου και εις αυτον τα παντα· αυτω η δοξα εις τους αιωνας· αμην. παρακαλω ουν υμας, αδελφοι, δια των οικτιρμων του θεου, παρασθησαι τα σωματα υμων θυσιαν ζωσαν αγιαν ευαρεστον τω θεω, την λογικην λατρειαν υμων· και μη συσχηματιζεσθε τω αιωνι τουτω, αλλα μεταμορφουσθε τη ανακαινωσει του νοος, εις το δοκιμαζειν υμας τι το θελημα του θεου, το αγαθον και ευαρεστον και τελειον. λεγω γαρ δια της χαριτος της δοθειας μοι παντι τω οντι εν υμιν μη υπερφρονειν παρ ο δει φρονειν, αλλα φρονειν εις το σωφρονειν, εκαστω ως ο θεος εμερισεν μετρον πιστεως. καθαπερ γαρ εν ενι σωματι πολλα μελη εχομεν, τα δε μελη παντα ου την αυτην εχει πραξιν, ουτως οι πολλοι εν σωμα εσμεν εν χριστω, το δε καθ εις αλληλων μελη. εχοντες δε χαρισματα κατα την χαριν την δοθισαν ημιν διαφορα, ειτε προφητειαν κατα την αναλογιαν της πιστεως, ειτε διακονιαν εν τη διακονια, ειτε ο διδασκων εν τη διδασκαλια, ειτε ο παρακαλων εν τη παρακλησει, ο μεταδιδους εν απλοτητι, ο προισταμενος εν σπουδη, ο ελεων εν ιλαροτητι. η αγαπη ανυποκριτος. αποστυγουντες το πονηρον, κολλωμενοι τω αγαθω· τη φιλαδελφια εις αλληλους φιλοστοργοι, τη τιμη αλληλους προηγουμενοι, τη σπουδη μη οκνηροι, τω πνευματι ζεοντες, τω κυριω δου-

λευοντες, τη ελπιδι χαιροντες, τη θλιψει υπομενοντες, τη προσευχη προσκατερουντες, ταις χρεiais των αγιων κοινωνουντες, την φιλοξενιαν διωκοντες. ευλογειτε τους διωκοντας [υμας], ευλογειτε και μη καταρασθε. χαιρειν μετα χαιροντων, κλαιειν μετα κλαιοντων. το αυτο εις αλληλους φρονουντες, μη τα υψηλα φρονουντες αλλα τοις ταπεινοις συναπαγομενοι. μη γινεσθε φρονιμοι παρ εαυτοις. μηδενι κακον αντι κακου αποδιδοντες· προνοουμενοι καλα ενωπιον παντων ανθρωπων· ει δυνατον, το εξ υμων μετα παντων ανθρωπων ειρηνευοντες· μη εαυτους εκδικουντες, αγαπητοι, αλλα δοτε τοπον τη οργη, γεγραπται γαρ, εμοι εκδικησεις, εγω ανταποδωσω, λεγει κυριος. αλλα εαν πεινα ο εχθρος σου, ψωμιζε αυτον· εαν διψα, ποτιζε αυτον· τουτο γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου. μη νικω υπο του κακου, αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον. πασα ψυχη εξουσιας υπερεχουσας υποτασσεσθω. ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου, αι δε ουσαι υπο θεου τεταγμεναι εισιν· ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν, οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα λημφονται. οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβοις το αγαθω εργω αλλα τω κακω. θελεις δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν· το αγαθον ποιει, και εξεις επαινον εξ αυτης· θεου γαρ διακονος εστιν σοι εις το αγαθον. εαν δε το κακον ποιης, φοβου· ου γαρ ειχη την μαχαिरαν φορει· θεου γαρ διακονος εστιν, εκδικος εις οργην τω το κακον πρασسونτι. διο αναγκη υποτασσεσθαι, ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν. δια τουτο γαρ και φορους τελειτε, λειτουργοι γαρ θεου εισιν εις αυτο τουτο προσκατερουντες. αποδοτε πασιν τας οφειλας, τω τον φορον τον φορον, τω το τελος το τελος, τω τον φοβον τον φοβον, τω την τιμην την τιμην. μηδενι μηδεν οφειλετε, ει μη το αλληλους αγαπαν· ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν. το γαρ ου μοιχευσεις, ου φονευσεις, ου κλεψεις, ουκ επιθυμησεις, και ει τις ετερα εντολη, εν τω λογω τουτω ανακεφαλαιουται, [εν τω] αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον. η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται· πληρωμα ουν νομου η αγαπη. και τουτο ειδοτες τον καιρον, οτι ωρα ηδη υμας εξ υπνου εγερθησαι, νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν. η νυξ προεκοψεν, η δε ημερα ηγγικεν. αποθυμενη ουν τα εργα του σκοτους, ενδυσωμεθα [δε] τα οπλα του φωτος. ως εν ημερα ευσημιμονως περιπατησωμεν, μη κωμοι και μεθαις, μη κοιταις και ασελγειαις, μη εριδι και ζηλω· αλλα ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον, και της σαρκος προνοιαν μη ποιεισθε εις επιθυμιας. τον δε ασθενουντα τη πιστει προσλαμβανεσθε, μη εις διακρισεις διαλογισμων. ος μεν πιστευει φαγειν παντα, ο δε ασθενων λαχανα εσθiei. ο εσθiων τον μη εσθiοντα μη εξουθενειτω, ο δε μη εσθiων τον εσθiοντα μη κρινετω, ο θεος γαρ αυτον προσελαβετο. συ τις ει ο κρινων αλλοτριον οικετην· τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει· σταθησεται δε, δυνατει γαρ ο κυριος στησαι αυτον. ος μεν [γαρ] κρινει ημεραν παρ ημεραν, ος δε κρινει πασαν ημεραν· εκαστος εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω. ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει· και ο εσθiων κυριω εσθiei, ευχαριστη γαρ τω θεω· και ο μη εσθiων κυριω ουκ εσθiei, και ευχαριστη τω θεω. ουδεις γαρ ημων εαυτω ζη, και ουδεις εαυτω αποθυνησκει· εαν τε γαρ ζωμεν, τω κυριω ζωμεν, εαν τε αποθυνησχωμεν, τω κυριω αποθυνησκομεν. εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθυνησχωμεν, του κυριου εσμεν. εις τουτο γαρ χριστος απεθανεν

και εζησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση. συ δε τι κρινεις τον αδελφον σου· η και συ τι εξουθενεις τον αδελφον σου· παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του θεου· γεγραπται γαρ, ζω εγω, λεγει κυριος, οτι εμοι καμψει παν γονυ, και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω. αρα [ουν] εκαστος ημων περι εαυτου λογον δωσει [τω θεω]. μηκετι ουν αλληλους κρινωμεν· αλλα τουτο κρινατε μαλλον, το μη τιθεναι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον. οίδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησου οτι ουδεν κοινον δι εαυτου· ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι, εκεινω κοινον. ει γαρ δια βρωμα ο αδελφος σου λυπεται, ουκετι κατα αγαπην περιπατεις. μη τω βρωματι σου εκεινον απολλυε υπερ ου χριστος απεθανεν. μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον. ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσις και ποσις, αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω· ο γαρ εν τουτω δουλευων τω χριστω ευαρεστος τω θεω και δοκιμος τοις ανθρωποις. αρα ουν τα της ειρηνης διωκωμεν και τα της οικοδομης της εις αλληλους· μη ενεκεν βρωματος καταλυε το εργον του θεου. παντα μεν καθαρα, αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκοματος εσθιοντι. καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει. συ πιστιν [ην] εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου. μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει· ο δε διακρινομενος εαν φαγη κατακεκριται, οτι ουκ εκ πιστεως· παν δε ο ουκ εκ πιστεως αμαρτια εστιν. οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν, και μη εαυτοις αρεσκειν. εκαστος ημων τω πλησιον αρεσχετω εις το αγαθον προς οικοδομην· και γαρ ο χριστος ουχ εαυτω ηρεσεν· αλλα καθως γεγραπται, οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσαν επ εμε. οσα γαρ προεγραφη, εις την ημετεραν διδασκαλιαν εγραφη, ινα δια της υπομονης και δια της παρακλησεως των γραφων την ελπιδα εχωμεν. ο δε θεος της υπομονης και της παρακλησεως δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοις κατα χριστον ιησουν, ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου. διο προσλαμβανεσθε αλληλους, καθως και ο χριστος προσελαβετο υμας, εις δοξαν του θεου. λεγω γαρ χριστον διακονον γεγενησθαι περιτομης υπερ αληθειας θεου, εις το βεβαιωσαι τας επαγγελιας των πατερων, τα δε εθνη υπερ ελεους δοξασαι τον θεον· καθως γεγραπται, δια τουτο εξομολογησμαι σοι εν εθνεσιν, και τω ονοματι σου ψαλω. και παλιν λεγει, ευφρανθητε, εθνη, μετα του λαου αυτου. και παλιν, αινειτε, παντα τα εθνη, τον κυριον, και επαινεσατωσαν αυτον παντες οι λαοι. και παλιν ησαιας λεγει, εσται η ριζα του ιεσσαι, και ο ανισταμενος αρχειν εθνων· επ αυτω εθνη ελπιουσιν. ο δε θεος της ελπιδος πληρωσαι υμας πασης χαρας και ειρηνης εν τω πιστευειν, εις το περισσευειν υμας εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματος αγιου. πεπεισμαι δε, αδελφοι μου, και αυτος εγω περι υμων, οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνης, πεπληρωμενοι πασης [της] γνωσεως, δυναμενοι και αλληλους νουθετειν. τολμηροτερον δε εγραψα υμιν απο μερους, ως επαναμινησκων υμας δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου εις το ειναι με λειτουργον χριστου ιησου εις τα εθνη, ιερουργουντα το ευαγγελιον του θεου, ινα γεννηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτος, ηγιασμενη εν πνευματι αγιω. εχω ουν [την] καυχησιν εν χριστω ιησου τα προς τον θεον· ου γαρ τολμησω τι λαλειν ων ου κατειργασατο χριστος δι εμου εις υπακοην εθνων,

λογω και εργω, εν δυναμει σημειων και τερατων, εν δυναμει πνευμα-
τος [θεου]: ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου
πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου, ουτως δε φιλοτιμουμενον
ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστος, ινα μη επ αλλοτριον
θεμελιον οικοδομω, αλλα καθως γεγραπται, ος ουκ ανηγγελη περι
αυτου οφονται, και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν. διο και ενεκοπτο-
μην τα πολλα του ελθειν προς υμας· νυνι δε μηκετι τοπον εχων εν τοις
κλιμασι τουτοις, επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμας απο πολλων
ετων, ως αν πορευωμαι εις την σπανιαν· ελπίζω γαρ διαπορευομενος
θεασασθαι υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον
απο μερους εμπλησθω νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων
τοις αγιοις. ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωνιαν τινα ποιη-
σασθαι εις τους πτωχους των αγιων των εν ιερουσαλημ. ευδοκησαν
γαρ, και οφειλεται εισιν αυτων· ει γαρ τοις πνευματικοις αυτων ε-
κοινωνησαν τα εθνη, οφειλουσιν και εν τοις σαρκικοις λειτουργησαι
αυτοις. τουτο ουν επιτελεσας, και σφραγισαμενος αυτοις τον καρπον
τουτον, απελευσομαι δι υμων εις σπανιαν· οίδα δε οτι ερχομενος προς
υμας εν πληρωματι ευλογιας χριστου ελευσομαι. παρακαλω δε υμας
[, αδελφοι,] δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης
του πνευματος, συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου
προς τον θεον, ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και η
διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος τοις αγιοις γενηται, ινα
εν χαρα ελθων προς υμας δια θεληματος θεου συναναπαυσωμαι υμιν.
ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων· αμην. συνιστημι δε υμιν
φοιβην την αδελφην ημων, ουσαν [και] διακονον της εκκλησιας της
εν κεγχρεαις, ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιως των αγιων, και
παραστήτε αυτη εν ω αν υμων χρηζη πραγματι, και γαρ αυτη προστα-
τις πολλων εγεννηθη και εμου αυτου. ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν
τους συνεργους μου εν χριστω ιησου, οιτινες υπερ της ψυχης μου
τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν, ος ουκ εγω μονος ευχαριστω αλλα
και πασαι αι εκκλησαι των εθνων, και την κατ οικον αυτων εκκλη-
σιαν. ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου, ος εστιν απαρχη της
ασιας εις χριστον. ασπασασθε μαριαν, ητις πολλα εκοπιασεν εις υμας.
ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τους συγγενεις μου και συναιχ-
μαλωτους μου, οιτινες εισιν επισημοι εν τοις αποστολοις, οι και προ
εμου γεγοναν εν χριστω. ασπασασθε αμπλιατον τον αγαπητον μου
εν κυριω. ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και
σταχυν τον αγαπητον μου. ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χρι-
στω. ασπασασθε τους εκ των αριστοβουλου. ασπασασθε ηρωδιωνα
τον συγγενη μου. ασπασασθε τους εκ των ναρχισσου τους οντας εν
κυριω. ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τας κοπιωσας εν κυριω.
ασπασασθε περσιδα την αγαπητην, ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω.
ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και
εμου. ασπασασθε ασυγκριτον, φλεγοντα, ερμην, πατροβαν, ερμαν,
και τους συν αυτοις αδελφους. ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν,
νηρεα και την αδελφην αυτου, και ολυμπαν, και τους συν αυτοις πα-
ντας αγιους. ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγιω. ασπαζονται
υμας αι εκκλησαι πασαι του χριστου. παρακαλω δε υμας, αδελφοι,
σκοπειν τους τας διχοστασιας και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην
υμεις εμαθετε ποιουντας, και εκκλινετε απ αυτων· οι γαρ τοιουτοι τω

κυριω ημων χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια, και δια της χρηστολογιας και ευλογιας εξαπατωσιν τας καρδιας των ακακων. η γαρ υμων υπακοη εις παντας αφικετο· εφ υμιν ουν χαιρω, θελω δε υμας σοφους ειναι εις το αγαθον, ακεραιους δε εις το κακον. ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τους ποδας υμων εν ταχει. η χαρις του κυριου ημων ιησου μεθ υμων. ασπαζεται υμας τιμοθεος ο συνεργος μου, και λουκιος και ιασων και σωσιπατρος οι συγγενεις μου. ασπαζομαι υμας εγω τερτιος ο γραψας την επιστολην εν κυριω. ασπαζεται υμας γαιος ο ξενος μου και ολης της εκκλησιας. ασπαζεται υμας εραστος ο οικονομος της πολεως και κουαρτος ο αδελφος.

[τω δε δυναμενω υμας στηριζει κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου, κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονις αιωνιους σεσιγημενου φανερωθεντος δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεως εις παντα τα εθνη γνωρισθεντος, μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τους αιωνας· αμην.]

παυλος κλητος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου, και σωσθενης ο αδελφος, τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω, ηγιασμενους εν χριστω ιησου, κλητοις αγιοις, συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω, αυτων και ημων· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου. ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου, οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω, εν παντι λογω και παση γνωσει, καθως το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν, ωστε υμας μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι, απεκδεχομενους την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου· ος και βεβαιωσει υμας εως τελους ανεγκλητους εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου [χριστου]. πιστος ο θεος δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων. παρακαλω δε υμας, αδελφοι, δια του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου, ινα το αυτο λεγητε παντες, και μη η εν υμιν σχισματα, ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη. εδηλωθη γαρ μοι περι υμων, αδελφοι μου, υπο των χλοης οτι εριδες εν υμιν εισιν. λεγω δε τουτο, οτι εκαστος υμων λεγει, εγω μεν ειμι παυλου, εγω δε απολλω, εγω δε κηφα, εγω δε χριστου. μεμερισται ο χριστος· μη παυλος εσταυρωθη υπερ υμων, η εις το ονομα παυλου εβαπτισθητε· ευχαριστω [τω θεω] οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη χρισπον και γαιον, ινα μη τις ειπη οτι εις το εμον ονομα εβαπτισθητε. εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον· λοιπον ουκ οίδα ει τινα αλλον εβαπτισα. ου γαρ απεστειλεν με χριστος βαπτιζειν αλλα ευαγγελιζεσθαι, ουκ εν σοφια λογου, ινα μη κενωθη ο σταυρος του χριστου. ο λογος γαρ ο του σταυρου τοις μεν απολλυμενοις μωρια εστιν, τοις δε σωζομενοις ημιν δυναμις θεου εστιν. γεγραπται γαρ, απολω την σοφian των σοφων, και την συνεσιν των συνετων αθητησω. που σοφος· που γραμματευσ· που συζητητης του αιωνος τουτου· ουχι εμωρανεν ο θεος την σοφian του κοσμου· επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμος δια της σοφias τον θεον, ευδοκησεν ο θεος δια της μωριας του κηρυγματος σωσας τους πιστευοντας. επειδη και ιουδαιοι σημεια αιτουσιν και ελληνες σοφian ζητουσιν, ημεις δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον, ιουδαιοις μεν σκανδαλον εθνεσιν δε μωριαν, αυτοις δε

τοις κλητοῖς, ἰουδαίοις τε καὶ ἐλλήσιν, χριστὸν θεοῦ δυνάμειν καὶ θεοῦ σοφίαν· ὅτι τὸ μῶρον τοῦ θεοῦ σοφώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστίν, καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ θεοῦ ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων. βλέπετε γὰρ τὴν κλήσιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σὰρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοὶ, οὐ πολλοὶ ευγενεῖς· ἀλλὰ τὰ μῶρα τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνη τοὺς σοφοὺς, καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ θεὸς ἵνα καταισχύνη τὰ ἰσχυρά, καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουθενήμενα ἐξελέξατο ὁ θεός, τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ, ὅπως μὴ καυχῆσθῃται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστε ἐν χριστῷ ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη σοφία ἡμῖν ἀπὸ θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολυτρώσις, ἵνα καθὼς γεγραπται, ὁ καυχώμενος ἐν κυρίῳ καυχασθῇ. καγὼ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἡλθὼν οὐ καθ' ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας καταγγέλλων ὑμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θεοῦ. οὐ γὰρ ἐκρίνα τι εἶδεναι ἐν ὑμῖν εἰ μὴ ἰησοῦν χριστὸν καὶ τούτῳ ἐσταυρωμένον. καγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρομῇ πολλῇ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κηρύγμα μου οὐκ ἐν πειθοί[ς] σοφίας [λόγοις] ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει θεοῦ. σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἐγνώκεν, εἰ γὰρ ἐγνώσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. ἀλλὰ καθὼς γεγραπται, ὁ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίᾳ ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ὁ ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ἡμῖν δὲ ἀπεκαλύψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ· οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς ἐγνώκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ, ἵνα εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ἃ καὶ λαλοῦμεν οὐκ ἐν διδακτοῖς ἀνθρώπινης σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν διδακτοῖς πνεύματος, πνευματικοῖς πνευματικᾶ συγκρινόντες. ψυχικὸς δὲ ἀνθρώπος οὐ δέχεται τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ θεοῦ, μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστίν, καὶ οὐ δύναται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς ἀνακρίνεται· ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει [τὰ] πάντα, αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. τίς γὰρ ἐγνώ νουν κυρίου, ὃς συμβίβασει αὐτόν· ἡμεῖς δὲ νουν χριστοῦ ἐχομέν. καγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς ἀλλ' ὡς σαρκίνοις, ὡς νηπίοις ἐν χριστῷ. γὰρ ὑμᾶς ἐποίησα, οὐ βρῶμα, οὐπὼ γὰρ ἐδυνασθε. ἀλλ' οὐδὲ ἐτι νῦν δύνασθε, ἐτι γὰρ σαρκικοὶ ἐστε. ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζήλος καὶ ἐρις, οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστε καὶ κατὰ ἄνθρωπον περιπατεῖτε· ὅταν γὰρ λέγῃ τις, ἐγὼ μὲν εἰμι παύλου, ἕτερος δὲ, ἐγὼ ἀπολλῶ, οὐκ ἄνθρωποι ἐστε· τί οὖν ἐστὶν ἀπολλῶς· τί δὲ ἐστὶν παύλος· διακονοὶ δι' ὧν ἐπιστευσάτε, καὶ ἑκάστῳ ὡς ὁ κύριος ἐδωκεν. ἐγὼ ἐφύτευσα, ἀπολλῶς ἐποίησεν, ἀλλὰ ὁ θεὸς ἡύξανεν· ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστὶν τί οὔτε ὁ ποτιζών, ἀλλ' ὁ αὐξάνων θεός. ὁ φυτεύων δὲ καὶ ὁ ποτιζών ἐν εἰσιν, ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήμψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. θεοῦ γὰρ ἐσμεν συνεργοί· θεοῦ γεωργίον, θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστὶ. κατὰ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ τὴν δοθείσαν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτεκτὼν θεμέλιον ἐθήκα, ἄλλος

δε εποικοδομει. εκαστος δε βλεπετω πως εποικοδομει· θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον, ος εστιν ιησους χριστος. ει δε τις εποικοδομει επι τον θεμελιον χρυσον, αργυρον, λιθους τιμιους, ξυλα, χορτον, καλαμην, εκαστου το εργον φανερον γενησεται, η γαρ ημερα δηλωσει· οτι εν πυρι αποκαλυπτεται, και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ [αυτο] δοκιμασει. ει τινος το εργον μενει ο εποικοδομησεν, μισθον λημψεται· ει τινος το εργον κατακαησεται, ζημιωθησεται, αυτος δε σωθησεται, ουτως δε ως δια πυρος. ουκ οιδατε οτι ναος θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν· ει τις τον ναον του θεου φθειρει, φθερει τουτον ο θεος· ο γαρ ναος του θεου αγιος εστιν, οιτινες εστε υμεις. μηδεις εαυτον εξαπατατω· ει τις δοκει σοφος ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω, μωρος γενεσθω, ινα γενηται σοφος. η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν· γεγραπται γαρ, ο δρασσομενος τους σοφους εν τη πανουργια αυτων· και παλιν, κυριος γινωσκει τους διαλογισμους των σοφων οτι εισιν ματαιοι. ωστε μηδεις καυχασθω εν ανθρωποις· παντα γαρ υμων εστιν, ειτε παυλος ειτε απολλως ειτε κηφας ειτε κοσμος ειτε ζωη ειτε θανατος ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα, παντα υμων, υμεις δε χριστου, χριστος δε θεου. ουτως ημας λογιζεσθω ανθρωπος ως υπηρετας χριστου και οικονομους μυστηριων θεου. ωδε λοιπον ζητειται εν τοις οικονομοις ινα πιστος τις ευρεθη. εμοι δε εις ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινης ημερας· αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω· ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα, αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι, ο δε ανακρινων με κυριος εστιν. ωστε μη προ καιρου τι κρινετε, εως αν ελθη ο κυριος, ος και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλας των καρδιων· και τοτε ο επαινος γενησεται εκαστω απο του θεου. ταυτα δε, αδελφοι, μετεσχηματισα εις εμαυτον και απολλων δι υμας, ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ α γεγραπται, ινα μη εις υπερ του ενος φυσιουσθε κατα του ετερου. τις γαρ σε διακρινει· τι δε εχεις ο ουκ ελαβες· ει δε και ελαβες, τι καυχασαι ως μη λαβων· ηδη κεκορεσμενοι εστε· ηδη επλουτησατε· χωρις ημων εβασιλευσατε· και οφελον γε εβασιλευσατε, ινα και ημεις υμιν συμβασιλευσωμεν. δοκω γαρ, ο θεος ημας τους αποστολους εσχατους απεδειξεν ως επιθανατιους, οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελιους και ανθρωπους· ημεις μωροι δια χριστον, υμεις δε φρονιμοι εν χριστω· ημεις ασθενεις, υμεις δε ισχυροι· υμεις ενδοξοι, ημεις δε ατιμοι. αχρι της αρτι ωρας και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνιτευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν και κοπιωμεν εργαζομενοι ταις ιδιαις χερσιν· λοιδορουμενοι ευλογουμεν, διωκομενοι ανεχομεθα, δυσφημουμενοι παρακαλουμεν· ως περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν, παντων περιψημα, εως αρτι. ουκ εντρεπων υμας γραφω ταυτα, αλλ ως τεκνα μου αγαπητα νουθετω[ν]· εαν γαρ μυριους παιδαγωγους εχητε εν χριστω, αλλ ου πολλους πατερας, εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμας εγεννησα. παρακαλω ουν υμας, μιμηται μου γινεσθε. δια τουτο επεμφα υμιν τιμοtheon, ος εστιν μου τεκνον αγαπητον και πιστον εν κυριω, ος υμας αναμνησει τας οδους μου τας εν χριστω [ιησου], καθως πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω. ως μη ερχομενου δε μου προς υμας εφυσιωθησαν τινες· ελευσομαι δε ταχεως προς υμας, εαν ο κυριος θεληση, και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν, ου γαρ εν λογω η βασιλεια

του θεου αλλ εν δυναμει. τι θελετε· εν ραβδω ελθω προς υμας, η εν αγαπη πνευματι τε πραυτητος· ολως ακουεται εν υμιν πορνεια, και τοιαυτη πορνεια ητις ουδε εν τοις εθνεσιν, ωστε γυναικα τινα του πατρος εχειν. και υμεις πεψυσιωμενοι εστε, και ουχι μαλλον επενθησατε, ινα αρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο πραξας· εγω μεν γαρ, απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι, ηδη κεκρικα ως παρων τον ουτως τουτο κατεργασαμενον εν τω ονοματι του κυριου [ημων] ιησου, συναχθεντων υμων και του εμου πνευματος συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου, παραδουναι τον τοιουτον τω σατανα εις ολεθρον της σαρκος, ινα το πνευμα σωθη εν τη ημερα του κυριου. ου καλον το καυχημα υμων. ουκ οιδате οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι· εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην, ινα ητε νεον φυραμα, καθως εστε αζυμοι. και γαρ το πασχα ημων ευτυη χριστος· ωστε εορταζωμεν, μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιας και πονηριας, αλλ εν αζυμοις ειλικρινειας και αληθειας. εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναμιγνυσθαι πορνοις, ου παντως τοις πορνοις του κοσμου τουτου η τοις πλεονεκταις και αρπαξιν η ειδωλολατραις, επει ωφειλετε αρα εκ του κοσμου εξελθειν. νυν δε εγραψα υμιν μη συναμιγνυσθαι εαν τις αδελφος ονομαζομενος η πορνος η πλεονεκτης η ειδωλολατρης η λοιδορος η μεθυσος η αρπαξ, τω τοιουτω μηδε συνεσθιειν. τι γαρ μοι τους εξω κρινειν· ουχι τους εσω υμεις κρινετε· τους δε εξω ο θεος κρινει. εξαρατε τον πονηρον εξ υμων αυτων. τολμα τις υμων πραγμα εχων προς τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων, και ουχι επι των αγιων· η ουκ οιδате οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν· και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμος, αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων· ουκ οιδате οτι αγγελους κρινουμεν, μητιγε βιωτικα· βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε, τους εξουθενημενους εν τη εκκλησια τουτους καθιζετε· προς εντροπην υμιν λεγω. ουτως ουκ ενι εν υμιν ουδεις σοφος ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου· αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται, και τουτο επι απιστων· ηδη μεν [ουν] ολως ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων· δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε· δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε· αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε, και τουτο αδελφους. η ουκ οιδате οτι αδιοι θεου βασιλειαν ου κληρονομησουσιν· μη πλανασθε· ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ουτε κλεπται ουτε πλεονεκται, ου μεθυσοι, ου λοιδοροι, ουκ αρπαγες βασιλειαν θεου κληρονομησουσιν. και ταυτα τινες ητε· αλλα απελουσασθε, αλλα ηγιασθητε, αλλα εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου χριστου και εν τω πνευματι του θεου ημων. παντα μοι εξεστιν, αλλ ου παντα συμφερει. παντα μοι εξεστιν, αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος. τα βρωματα τη κοιλια, και η κοιλια τοις βρωμασιν· ο δε θεος και ταυτην και ταυτα καταργησει. το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω, και ο κυριος τω σωματι· ο δε θεος και τον κυριον ηγειρεν και ημας εξεγειρει δια της δυναμεως αυτου. ουκ οιδате οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν· αρας ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνης μελη· μη γενοιτο. [η] ουκ οιδате οτι ο κολλωμενος τη πορνη εν σωμα εστιν· εσονται γαρ, φησιν, οι δυο εις σαρκα μιαν. ο δε κολλωμενος τω κυριω εν πνευμα εστιν. φευγετε την πορνειαν· παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωπος εκτος του σωματος εστιν, ο δε πορνευων εις το ιδιον σωμα αμαρτανει. η ουκ οιδате οτι το σωμα

υμων νας του εν υμιν αγιου πνευματος εστιν, ου εχετε απο θεου, και ουκ εστε εαυτων· ηγορασθητε γαρ τιμης· δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων. περι δε ων εγραψατε, καλον ανθρωπω γυναικος μη απτεσθαι· δια δε τας πορνειας εκαστος την εαυτου γυναικα εχετω, και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω. τη γυναικι ο ανηρ την οφειλην αποδιδωτω, ομοιως δε και η γυνη τω ανδρι. η γυνη του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα ο ανηρ· ομοιως δε και ο ανηρ του ιδιου σωματος ουκ εξουσιαζει αλλα η γυνη. μη αποστερειτε αλληλους, ει μητι αν εκ συμφωνου προς καιρον ινα σχολασθητε τη προσευχη και παλιν επι το αυτο ητε, ινα μη πειραζη υμας ο σατανας δια την ακρασιαν υμων. τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην, ου κατ επιταγην. θελω δε παντας ανθρωπους ειναι ως και εμαυτον· αλλα εκαστος ιδιον εχει χαρισμα εκ θεου, ο μεν ουτως, ο δε ουτως. λεγω δε τοις αγαμοις και ταις χηραις, καλον αυτοις εαν μεινωσιν ως καγω· ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν, κρειττον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι. τοις δε γεγαμηκοσιν παραγγελλω, ουκ εγω αλλα ο κυριος, γυναικα απο ανδρος μη χωρισθηναι εαν δε και χωρισθη, μενετω αγαμος η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι. τοις δε λοιποις λεγω εγω, ουχ ο κυριος· ει τις αδελφος γυναικα εχει απιστον, και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου, μη αφιετω αυτην· και γυνη ει τις εχει ανδρα απιστον, και ουτος συνευδοκει οικειν μετ αυτης, μη αφιετω τον ανδρα. ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστος εν τη γυναικι, και ηγιασται η γυνη η απιστος εν τω αδελφω· επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν, νυν δε αγια εστιν. ει δε ο απιστος χωριζεται, χωριζεσθω· ου δεδουλωται ο αδελφος η η αδελφη εν τοις τοιουτοις· εν δε ειρηνη κεκληκεν υμας ο θεος. τι γαρ οιδας, γυναι, ει τον ανδρα σωσεις· η τι οιδας, ανερ, ει την γυναικα σωσεις· ει μη εκαστω ως εμερισεν ο κυριος, εκαστον ως κεκληκεν ο θεος, ουτως περιπατειτω· και ουτως εν ταις εκκλησιας πασαις διατασσομαι. περιτετμημενος τις εκληθη· μη επισπασθω. εν ακροβυστια κεκληται τις· μη περιτεμενεσθω. η περιτομη ουδεν εστιν, και η ακροβυστια ουδεν εστιν, αλλα τηρησις εντολων θεου. εκαστος εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω. δουλός εκληθης· μη σοι μελετω· αλλ ει και δυνασαι ελευθερος γενεσθαι, μαλλον χρησαι. ο γαρ εν κυρια κληθεις δουλός απελευθερος κυριου εστιν· ομοιως ο ελευθερος κληθεις δουλός εστιν χριστου. τιμης ηγορασθητε· μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων. εκαστος εν ω εκληθη, αδελφοι, εν τουτω μενετω παρα θεω. περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω, γνωμην δε διδωμι ως ηληθμενος υπο κυριου πιστος ειναι. νομιζω ουν τουτο καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην, οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι. δεδεσαι γυναικι· μη ζητει λυσιν· λελυσαι απο γυναικος· μη ζητει γυναικα. εαν δε και γαμησης, ουχ ημαρτες· και εαν γημη η παρθενος, ουχ ημαρτεν. θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιν οι τοιουτοι, εγω δε υμων φειδομαι. τουτο δε φημι, αδελφοι, ο καιρος συνεσταλμενος εστιν· το λοιπον ινα και οι εχοντες γυναικας ως μη εχοντες ωσιν, και οι κλαιοντες ως μη κλαιοντες, και οι χαιροντες ως μη χαιροντες, και οι αγοραζοντες ως μη κατεχοντες, και οι χρωμενοι τον κοσμον ως μη καταχρωμενοι· παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τουτου. θελω δε υμας αμεριμνους ειναι. ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου, πως αρεση τω κυριω· ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου, πως αρεση τη γυναικι, και μεμερισται. και η γυνη η αγαμος και η

παρθενος μεριμνα τα του κυριου, ινα η αγια και τω σωματι και τω πνευματι· η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου, πως αρεση τω ανδρι. τουτο δε προς το υμων αυτων συμφορον λεγω, ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω, αλλα προς το ευσχημον και ευπαρεδρον τω κυριω α-περισπαστως. ει δε τις ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπεραχμος, και ουτως οφειλει γινεσθαι, ο θελει ποιειτω· ουχ αμαρτανει· γαμειτωσαν. ος δε εστηκεν εν τη καρδια αυτου εδραιος, μη εχων αναγκην, εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος, και τουτο κεκρικεν εν τη ιδια καρδια, τηρειν την εαυτου παρθενον, καλως ποιησει· ωστε και ο γαμιζων την εαυτου παρθενον καλως ποιει, και ο μη γαμιζων κρεισσον ποιησει. γυνη δεδεται εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτης· εαν δε κοιμηθη ο ανηρ, ελευθερα εστιν ω θελει γαμη-θηναι, μονον εν κυριω. μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη, κατα την εμην γνωμην, δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν. περι δε των ειδωλοθυτων, οιδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν. η γνωσις φυσιοι, η δε αγαπη οικοδομει. ει τις δοκει εγνωκεναι τι, ουπω εγνω καθως δει γινωσκει· ει δε τις αγαπα τον θεον, ουτος εγνωσται υπ αυτου. περι της βρωσεως ουν των ειδωλοθυτων οιδαμεν οτι ουδεν ειδωλον εν κοσμω, και οτι ουδεις θεος ει μη εις. και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γης, ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι, αλλ ημιν εις θεος ο πατηρ, εξ ου τα παντα και ημεις εις αυτον, και εις κυριος ιησους χριστος, δι ου τα παντα και ημεις δι αυτου. αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις· τινες δε τη συνηθεια εως αρτι του ειδωλου ως ειδωλοθυτον εσθιουσιν, και η συνειδησις αυτων ασθενης ουσα μολυ-νεται. βρωμα δε ημας ου παραστησει τω θεω· ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα, ουτε εαν φαγωμεν περισσευομεν. βλεπετε δε μη πως η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοις ασθενεσιν. εαν γαρ τις ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλεια κατακειμενον, ουχι η συνει-δησις αυτου ασθενους οντος οικοδομηθησεται εις το τα ειδωλοθυτα εσθιειν· απολλυται γαρ ο ασθενων εν τη ση γνωσει, ο αδελφος δι ον χριστος απεθανεν. ουτως δε αμαρτανοντες εις τους αδελφους και τυπτοντες αυτων την συνειδησιν ασθενουσιν εις χριστον αμαρτανε-τε. διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου, ου μη φαγω κρεα εις τον αιωνα, ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω. ουκ ειμι ελευ-θερος· ουκ ειμι αποστολος· ουχι ιησουν τον κυριον ημων εωρακα· ου το εργον μου υμεις εστε εν κυριω· ει αλλοις ουκ ειμι αποστολος, αλλα γε υμιν ειμι· η γαρ σφραγис μου της αποστολης υμεις εστε εν κυριω. η εμη απολογια τοις εμε ανακρινουσιν εστιν αυτη. μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πειν· μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν, ως και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφας· η μονος εγω και βαρναβας ουκ εχομεν εξουσιαν μη εργαζεσθαι· τις στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε· τις φυτευει α-μπελωνα και τον καρπον αυτου ουκ εσθiei· η τις ποιμινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθiei· μη κατα ανθρωπον ταυ-τα λαλω, η και ο νομος ταυτα ου λεγει· εν γαρ τω μωισσεως νομω γεγραπται, ου κημωσεις βουν αλωωντα. μη των βωων μελει τω θεω· η δι ημας παντως λεγει· δι ημας γαρ εγγραφη, οτι οφειλει επ ελπιδι ο αροτριων αροτριαν, και ο αλωων επ ελπιδι του μετεχειν. ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν, μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θε-ρισομεν· ει αλλοι της υμων εξουσιας μετεχουσιν, ου μαλλον ημεις·

ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στεγομένῃ ἵνα μὴ τίνα ἐγκοπὴν δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ χριστοῦ. οὐκ οἰδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερά ἐργαζόμενοι [ταῖς] ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν, οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ παρεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται· οὕτως καὶ ὁ κύριος διατάξεν τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. ἐγὼ δὲ οὐ κεχρημαίωμαι οὐδενὶ τούτων. οὐκ ἐγράψα δὲ ταῦτα ἵνα οὕτως γενῆται ἐν ἐμοί, καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθάνειν ἢ τὸ καυχῆμα μου οὐδεὶς κενώσῃ. ἐάν γάρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἐστὶν μοι καυχῆμα· ἀναγκὴ γάρ μοι ἐπικεῖται· οὐαὶ γάρ μοι ἐστὶν ἐάν μὴ εὐαγγελισώμαι. εἰ γάρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἀκὼν, οικονομίαν πεπιστευμαι. τίς οὖν μοι ἐστὶν ὁ μισθός; ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδαπανῶν θῇσω τὸ εὐαγγέλιον, εἰς τὸ μὴ καταχρησασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. ἐλευθέρους γὰρ ὡν ἐκ πάντων πασὶν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς ἰουδαίοις ὡς ἰουδαίος, ἵνα ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, μὴ ὡν αὐτός ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνομίοις ὡς ἀνόμιος, μὴ ὡν ἀνόμιος θεοῦ ἀλλ' ἐννομὸς χριστοῦ, ἵνα κερδάω τοὺς ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πασὶν γέγονα πάντα, ἵνα πάντως τίνας σώσω. πάντα δὲ ποίω διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνός αὐτοῦ γενώμαι. οὐκ οἰδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρεχόντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον· οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε. πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος πάντα ἐγκρατεῦται, ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στεφανὸν λαβῶσιν, ἡμεῖς δὲ ἀφθαρτὸν. ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω ὡς οὐκ ἀθλῶς, οὕτως πυκτεῦω ὡς οὐκ ἀερά δερῶν· ἀλλὰ ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μὴ πῶς ἀλλοίς κηρυξάς αὐτὸς ἀδοκίμος γενώμαι. οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι οἱ πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃ ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διηλθόν, καὶ πάντες εἰς τὸν μωῖσιν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν βρῶμα ἐφαγόν, καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πνευματικὸν ἐπιόν πομα· ἐπὶ οὖν ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ πέτρα δὲ ἦν ὁ χριστός. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδοκῆσεν ὁ θεός, κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. ταῦτα δὲ τυποὶ ἡμῶν ἐγενήθησαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητάς κακῶν, καθὼς κακεῖνοι ἐπεθυμήσαν. μὴδὲ εἰδωλόατραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὥστε γεγραπται, ἐκαθίσεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πίνειν, καὶ ἀνεστήσαν παιζειν. μὴδὲ πορνεύμεν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπορνεύσαν, καὶ ἐπῆσαν μίαν ἡμέραν εἰκοσι τρεῖς χιλιάδες. μὴδὲ ἐκπειραζόμεν τὸν χριστόν, καθὼς τινες αὐτῶν ἐπειράσαν, καὶ ὑπὸ τῶν σφῶν ἀπώλλυντο. μὴδὲ γογγύζετε, καθάπερ τινες αὐτῶν ἐγογγύσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. ταῦτα δὲ τυπικῶς συνεβαίνειν ἐκεῖνοις, ἐγγραφή δὲ πρὸς νοῦθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν. ὥστε ὁ δοκῶν εἶναι βλεπετώ μὴ πέσῃ. πειρασμός ὑμᾶς οὐκ εἰληφέν ἐἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστός δὲ ὁ θεός, ὅς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἐκβάσιν τοῦ δυνασθῆναι ὑπενεγκεῖν. διὸ περ, ἀγαπητοί μου, φευγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλόατρίας. ὡς φρονιμοὶ λεγώ· κρίνατε ὑμεῖς ὁ φημί. τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὁ εὐλογούμενος, οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ αἵματος τοῦ χριστοῦ· τὸν ἄρτον ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώματος τοῦ χριστοῦ ἐστίν· ὅτι εἰς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ πολλοὶ ἐσμεν, οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετεχόμεν. βλέπετε

τον ισραηλ κατα σαρκα· ουχ οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν· τι ουν φημι· οτι ειδωλοθυτον τι εστιν· η οτι ειδωλον τι εστιν· αλλ οτι α θυουσιν, δαιμονιοις και ου θεω [θυουσιν], ου θελω δε υμας κοινωνους των δαιμονιων γινεσθαι. ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων· ου δυνασθε τραπεζης κυριου μετεχειν και τραπεζης δαιμονιων. η παραζηλουμεν τον κυριον· μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν· παντα εξεστιν, αλλ ου παντα συμφερει. παντα εξεστιν, αλλ ου παντα οικοδομει. μηδεις το εαυτου ζητειτω αλλα το του ετερου. παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν, του κυριου γαρ η γη και το πληρωμα αυτης. ει τις καλει υμας των απιστων και θελετε πορευεσθαι, παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν. εαν δε τις υμιν ειπη, τουτο ιεροθυτον εστιν, μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου. ινατι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλης συνειδησεως· ει εγω χαριτι μετεχω, τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω· ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιετε, παντα εις δοξαν θεου ποιεите. απροσκοποι και ιουδαιοις γινεσθε και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου, καθως καγω παντα πασιν αρεσκω, μη ζητων το εμαυτου συμφορον αλλα το των πολλων, ινα σωθωσιν. μιμηται μου γινεσθε, καθως καγω χριστου. επαινω δε υμας οτι παντα μου μεμνησθε και καθως παρεδωκα υμιν τας παραδοσεις κατεχετε. θελω δε υμας ειδεναι οτι παντος ανδρος η κεφαλη ο χριστος εστιν, κεφαλη δε γυναικος ο ανηρ, κεφαλη δε του χριστου ο θεος. πας ανηρ προσευχομενος η προφητευων κατα κεφαλης εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου· πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευσουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην αυτης· εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη. ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη, και χειρασθω· ει δε αισχρον γυναικι το χειρασθαι η ξυρασθαι, κατακαλυπτεσθω. ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην, εικων και δοξα θεου υπαρχων· η γυνη δε δοξα ανδρος εστιν. ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικος, αλλα γυνη εξ ανδρος· και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα, αλλα γυνη δια τον ανδρα. δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι της κεφαλης δια τους αγγελους. πλην ουτε γυνη χωρις ανδρος ουτε ανηρ χωρις γυναικος εν κυριω· ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρος, ουτως και ο ανηρ δια της γυναικος· τα δε παντα εκ του θεου. εν υμιν αυτοις κρινατε· πρεπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι· ουδε η φυσικη αυτη διδασκει υμας οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν, γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν· οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοται [αυτη]. ει δε τις δοκει φιλονεικος ειναι, ημεις τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν, ουδε αι εκκλησαι του θεου. τουτο δε παραγγελλων ουκ επαινω οτι ουκ εις το κρεισσον αλλα εις το ησσον συνερχεσθε. πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν, και μερος τι πιστευω. δει γαρ και αιρεσεις εν υμιν ειναι, ινα [και] οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν. συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν, εκαστος γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν, και ος μεν πεινα, ος δε μεθυει. μη γαρ οικιας ουκ εχετε εις το εσθιειν και πινειν· η της εκκλησιας του θεου καταφρονειτε, και καταισχυνετε τους μη εχοντας· τι ειπω

υμιν· επαινεσω υμας· εν τωτω ουκ επαινω. εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου, ο και παρεδωκα υμιν, οτι ο κυριος ιησους εν τη νυκτι η παρεδιδετο ελαβεν αρτον και ευχαριστησας εκλασεν και ειπεν, τουτο μου εστιν το σωμα το υπερ υμων· τουτο ποιειτε εις την εμην αναμνησιν. ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι, λεγων, τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι· τουτο ποιειτε, οσακις εαν πινητε, εις την εμην αναμνησιν. οσακις γαρ εαν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον πινητε, τον θανατον του κυριου καταγγελλετε, αχρις ου ελθη. ωστε ος αν εσθιη τον αρτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξιος, ενοχος εσται του σωματος και του αιματος του κυριου. δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον, και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω· ο γαρ εσθιων και πινων κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακρινων το σωμα. δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι. ει δε εαυτους διεκρινομεν, ουκ αν εκρινομεθα· κρινομενοι δε υπο [του] κυριου παιδευομεθα, ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν. ωστε, αδελφοι μου, συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε. ει τις πεινα, εν οικω εσθιετω, ινα μη εις κριμα συνερχησθε. τα δε λοιπα ως αν ελθω διαταξομαι. περι δε των πνευματικων, αδελφοι, ου θελω υμας αγνοειν. οιδατε οτι οτε εθνη ητε προς τα ειδωλα τα αφωνα ως αν ηγεσθε απαγομενοι. διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει, αναθεμα ιησους, και ουδεις δυναται ειπειν, κυριος ιησους, ει μη εν πνευματι αγιω. διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν, το δε αυτο πνευμα· και διαιρεσεις διακονιων εισιν, και ο αυτος κυριος· και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν, ο δε αυτος θεος, ο ενεργων τα παντα εν πασιν. εκαστω δε διδοται η φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον. ω μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας, αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα, ετερω πιστις εν τω αυτω πνευματι, αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω ενι πνευματι, αλλω δε ενεργηματα δυναμεων, αλλω [δε] προφητεια, αλλω [δε] διακρισεις πνευματων, ετερω γενη γλωσσων, αλλω δε ερμηνεια γλωσσων· παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα, διαιρουν ιδια εκαστω καθως βουλεται. καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη πολλα εχει, παντα δε τα μελη του σωματος πολλα οντα εν εστιν σωμα, ουτως και ο χριστος· και γαρ εν ενι πνευματι ημεις παντες εις εν σωμα εβαπτισθημεν, ειτε ιουδαιοι ειτε ελληνες, ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι, και παντες εν πνευμα εποτισθημεν. και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα. εαν ειπη ο πους, οτι ουκ ειμι χειρ, ουκ ειμι εκ του σωματος, ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος· και εαν ειπη το ους, οτι ουκ ειμι οφθαλμος, ουκ ειμι εκ του σωματος, ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος· ει ολον το σωμα οφθαλμος, που η ακοη· ει ολον ακοη, που η οσφρησις· νυν δε ο θεος εθετο τα μελη, εν εκαστον αυτων, εν τω σωmati καθως ηθελησεν. ει δε ην τα παντα εν μελος, που το σωμα· νυν δε πολλα μεν μελη, εν δε σωμα. ου δυναται δε ο οφθαλμος ειπειν τη χειρι, χρειαν σου ουκ εχω, η παλιν η κεφαλη τοις ποσιν, χρειαν υμων ουκ εχω· αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν, και α δοκουμεν ατιμότερα ειναι του σωματος, τουτοις τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν, και τα ασχημονα ημων ευσχημοσυνην περισσοτεραν εχει, τα δε ευσχημονα ημων ου χρειαν εχει. αλλα ο θεος συνεκερασεν το σωμα,

τω υστερουμενων περισσοτεραν δους τιμην, ινα μη η σχισμα εν τω σωματι, αλλα το αυτο υπερ αλληλων μερικωνσιν τα μελη. και ειτε πασχει εν μελος, συμπασχει παντα τα μελη· ειτε δοξαζεται [εν] μελος, συγχαιρει παντα τα μελη. υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερους. και ους μεν εθετο ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον αποστολους, δευτερον προφητας, τριτον διδασκαλους, επειτα δυναμεις, επειτα χαρισματα ιαματων, αντιλημψεις, κυβερνησεις, γενη γλωσσων. μη παντες αποστολοι· μη παντες προφηται· μη παντες διδασκαλοι· μη παντες δυναμεις· μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων· μη παντες γλωσσαις λαλουσιν· μη παντες διερμηνευουσιν· ζηλουτε δε τα χαρισματα τα μειζονα. και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι. εαν ταις γλωσσαις των ανθρωπων λαλω και των αγγελων, αγαπην δε μη εχω, γεγονα χαλκος ηχων η κυμβαλον αλααζον. και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν, και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθισταναι, αγαπην δε μη εχω, ουθεν ειμι. καν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου, και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυχησωμαι, αγαπην δε μη εχω, ουδεν ωφελουμαι. η αγαπη μακροθυμει, χρηστευεται η αγαπη, ου ζηλοι, [η αγαπη] ου περπερευεται, ου φυσιουται, ουκ ασχημονει, ου ζητει τα εαυτης, ου παροξυνεται, ου λογιζεται το κακον, ου χαιρει επι τη αδικια, συγχαιρει δε τη αληθεια· παντα στεγει, παντα πιστευει, παντα ελπιζει, παντα υπομενει. η αγαπη ουδεποτε πιπτει. ειτε δε προφητειαι, καταργηθησονται· ειτε γλωσσαι, παυσονται· ειτε γνωσις, καταργηθησεται. εκ μερους γαρ γινωσκομεν και εκ μερους προφητευομεν· οταν δε ελθη το τελειον, το εκ μερους καταργηθησεται. οτε ημην νηπιος, ελαλουν ως νηπιος, εφρονουν ως νηπιος, ελογιζομην ως νηπιος· οτε γεγονα ανηρ, κατηργηκα τα του νηπιου. βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αινιγματι, τοτε δε προσωπον προς προσωπον· αρτι γινωσκω εκ μερους, τοτε δε επιγνωσομαι καθως και επεγνωσθην. νυνι δε μενει πιστις, ελπις, αγαπη, τα τρια ταυτα· μειζων δε τουτων η αγαπη. διωκετε την αγαπην, ζηλουτε δε τα πνευματικα, μαλλον δε ινα προφητευητε. ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποις λαλει αλλα θεω, ουδεις γαρ ακουει, πνευματι δε λαλει μυστηρια· ο δε προφητευων ανθρωποις λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν. ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει· ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει. θελω δε παντας υμας λαλειν γλωσσαις, μαλλον δε ινα προφητευητε· μειζων δε ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαις, εκτος ει μη διερμηνευη, ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη. νυν δε, αδελφοι, εαν ελθω προς υμας γλωσσαις λαλων, τι υμας ωφελησω, εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η [εν] διδαχη· ομως τα αψυχα φωνην διδοντα, ειτε αυλος ειτε κιθαρα, εαν διαστολην τοις φθογγοις μη δω, πως γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον· και γαρ εαν αθλον σαλπιγξ φωνην δω, τις παρασκευασεται εις πολεμον· ουτως και υμεις δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε, πως γνωσθησεται το λαλουμενον· εσεσθε γαρ εις αερα λαλουντες. τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εισιν εν κοσμω, και ουδεν αφωνον· εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνης, εσομαι τω λαλουντι βαρβαρος και ο λαλων εν εμοι βαρβαρος. ουτως και υμεις, επει ζηλωται εστε πνευματων, προς την οικοδομην της εκκλησιας ζητειτε ινα περισσευητε. διο ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη. εαν [γαρ] προσευχωμαι γλωσση, το πνευμα

μου προσευχεται, ο δε νους μου ακαρπος εστιν. τι ουν εστιν· προσευξομαι τω πνευματι, προσευξομαι δε και τω νοι· ψαλω τω πνευματι, ψαλω δε και τω νοι. επει εαν ευλογης [εν] πνευματι, ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πως ερει το αμην επι τη ση ευχαριστια, επειδη τι λεγεις ουκ οιδεν· συ μεν γαρ καλως ευχαριστεις, αλλ ο ετερος ουκ οικοδομειται. ευχαριστω τω θεω, παντων υμων μαλλον γλωσσαις λαλω· αλλα εν εκκλησια θελω πεντε λογους τω νοι μου λαλησαι, ινα και αλλους κατηχησω, η μυριους λογους εν γλωσση. αδελφοι, μη παιδια γινεσθε ταις φρεσιν, αλλα τη κακια νηπιαζετε, ταις δε φρεσιν τελειοι γινεσθε. εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοις και εν χειλεισιν ετερων λαλησω τω λαω τουτω, και ουδ ουτως εισακουσονται μου, λεγει κυριος. ωστε αι γλωσσαι εις σημειον εισιν ου τοις πιστευουσιν αλλα τοις απιστοις, η δε προφητεια ου τοις απιστοις αλλα τοις πιστευουσιν. εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντες λαλωσιν γλωσσαις, εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι, ουκ ερουνσι οτι μαινεσθε· εαν δε παντες προφητευωσιν, εισελθη δε τις απιστος η ιδιωτης, ελεγχεται υπο παντων, ανακρινεται υπο παντων, τα κρυπτα της καρδιας αυτου φανερα γινεται, και ουτως πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω, απαγγελλων οτι οντως ο θεος εν υμιν εστιν. τι ουν εστιν, αδελφοι· οταν συνερχησθε, εκαστος ψαλμον εχει, διδαχην εχει, αποκαλυψιν εχει, γλωσσαν εχει, ερμηνειαν εχει· παντα προς οικοδομην γινεσθω. ειτε γλωσση τις λαλει, κατα δυο η το πλειστον τρεις, και ανα μερος, και εις διερμηνευετω· εαν δε μη η διερμηνευτης, σιγατω εν εκκλησια, εαυτω δε λαλειτω και τω θεω. προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν, και οι αλλοι διακρινετωσαν· εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω, ο πρωτος σιγατω. δυνασθε γαρ καθ' ενα παντες προφητευειν, ινα παντες μανθανωσιν και παντες παρακαλωνται, και πνευματα προφητων προφηταις υποτασσεται· ου γαρ εστιν ακαταστασις ο θεος αλλα ειρηνης. ως εν πασαις ταις εκκλησιαις των αγιων, αι γυναικες εν ταις εκκλησιαις σιγατωσαν, ου γαρ επιτρεπεται αυταις λαλειν· αλλα υποτασσεσθωσαν, καθως και ο νομος λεγει. ει δε τι μαθειν θελουσιν, εν οικω τους ιδιους ανδρας επερωτατωσαν, αισchron γαρ εστιν γυναικι λαλειν εν εκκλησια. η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν, η εις υμας μονους κατηντησεν· ει τις δοκει προφητης ειναι η πνευματικος, επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εστιν εντολη· ει δε τις αγνοει, αγνοειται. ωστε, αδελφοι [μου], ζηλουτε το προφητευειν, και το λαλειν μη κωλυετε γλωσσαις· παντα δε ευσχημονως και κατα ταξιν γινεσθω. γνωριζω δε υμιν, αδελφοι, το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν, ο και παρελαβετε, εν ω και εστηκατε, δι ου και σωζεσθε, τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε, εκτος ει μη εικη επιστευσατε. παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοις, ο και παρελαβον, οτι χριστος απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τας γραφας, και οτι εταφη, και οτι εγηγερται τη ημερα τη τριτη κατα τας γραφας, και οτι ωφθη κηφα, ειτα τοις δωδεκα· επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοις αδελφοις εφ'απαξ, εξ ων οι πλειονες μενουσιν εως αρτι, τινες δε εκοιμηθησαν· επειτα ωφθη ιακωβω, ειτα τοις αποστολοις πασιν· εσχατον δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη καμοι. εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων, ος ουκ ειμι ικανος καλεισθαι αποστολος, διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου· χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι, και η χαρις αυτου η εις εμε ου κενη εγεννηθη, αλλα

περισσότερον αυτών πάντων εκοπίασα, ουκ εγω δε αλλά η χάρις του θεου [η] συν εμοι. είτε ουν εγω είτε εκείνοι, ούτως κηρύσσομεν και ούτως επιστευσάτε. ει δε χριστος κηρύσσεται οτι εκ νεκρών εγήγερται, πως λεγουσιν εν υμιν τινες οτι αναστάσις νεκρών ουκ εστιν· ει δε αναστάσις νεκρών ουκ εστιν, ουδε χριστος εγήγερται· ει δε χριστος ουκ εγήγερται, κενον αρα [και] το κήρυγμα ημών, κενη και η πιστις υμών, ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρες του θεου, οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον, ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται. ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται, ουδε χριστος εγήγερται· ει δε χριστος ουκ εγήγερται, ματαια η πιστις υμών, ετι εστε εν ταις αμαρτιαις υμών. αρα και οι κοιμηθέντες εν χριστω απωλονται. ει εν τη ζωη ταυτη εν χριστω ηλπικοτες εσμεν μονον, ελεεινότεροι πάντων ανθρωπων εσμεν. νυνι δε χριστος εγήγερται εκ νεκρών, απαρχη των κεκοιμημένων. επειδη γαρ δι ανθρωπου θανατος, και δι ανθρωπου αναστάσις νεκρών· ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντες αποθνήσκουσιν, ούτως και εν τω χριστω παντες ζωοποιηθησονται. εκαστος δε εν τω ιδιω ταγματι· απαρχη χριστος, επειτα οι του χριστου εν τη παρουσια αυτου· ειτα το τέλος, οταν παραδιδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι, οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν. δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι ου θη παντας τους εχθρους υπο τους ποδας αυτου. εσχατος εχθρος καταργείται ο θανατος· παντα γαρ υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου. οταν δε ειπη οτι παντα υποταχεται, δηλον οτι εκτος του υποταξαντος αυτω τα παντα. οταν δε υποταγη αυτω τα παντα, τότε [και] αυτος ο υιος υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα, ινα η ο θεος [τα] παντα εν πασιν. επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρών· ει ολως νεκροι ουκ εγειρονται, τι και βαπτιζονται υπερ αυτών· τι και ημεις κινδυνευομεν πασαν ωραν· καθ' ημεραν αποθνήσκω, νη την υμετεραν καυχησιν, [αδελφοι,] ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημών. ει κατα ανθρωπον εθνηριομαχησα εν εφεσω, τι μοι το οφελος· ει νεκροι ουκ εγειρονται, φαγωμεν και πιωμεν, αυριον γαρ αποθνήσκομεν. μη πλανασθε· φθειρουσιν ηθη χρηστα ομιλiai κακαι. εκνηψατε δικαίως και μη αμαρτανετε, αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν· προς εντροπήν υμιν λαλw. αλλά ερει τις, πως εγειρονται οι νεκροι· ποιw δε σωματι ερχονται· αφρών, συ ο σπειρεις ου ζωοποιείται εαν μη αποθανη· και ο σπειρεις, ου το σωμα το γενησομενον σπειρεις αλλά γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων· ο δε θεος διδωσιν αυτω σωμα καθως ηθελησεν, και εκαστω των σπερματων ιδιον σωμα. ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ, αλλά αλλη μεν ανθρωπων, αλλη δε σαρξ κτηνων, αλλη δε σαρξ πτηνων, αλλη δε ιχθυων. και σωματα επουρανια, και σωματα επιγεια· αλλά ετερα μεν η των επουρανιων δοξα, ετερα δε η των επιγειων. αλλη δοξα ηλιου, και αλλη δοξα σεληνης, και αλλη δοξα αστερων· αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν δοξη. ούτως και η αναστάσις των νεκρών. σπειρεται εν φθoρα, εγειρεται εν αφθαρσία· σπειρεται εν ατιμία, εγειρεται εν δοξη· σπειρεται εν ασθeneia, εγειρεται εν δυναμει· σπειρεται σωμα ψυχικον, εγειρεται σωμα πνευματικον. ει εστιν σωμα ψυχικον, εστιν και πνευματικον. ούτως και γεγραπται, εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν· ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν. αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλά το ψυχικον, επειτα το πνευματικον. ο πρωτος ανθρωπος εκ γης

χοικός, ο δεύτερος άνθρωπος εξ ουρανού. οίος ο χοικός, τοιούτοι και οι χοικοί, και οίος ο επουρανίος, τοιούτοι και οι επουρανίοι· και καθώς εφορεσαμεν την εικόνα του χοίκου, φορεσόμεν και την εικόνα του επουρανίου. τουτο δε φημι, ἀδελφοί, ὅτι σαρξ και αἷμα βασιλείαν θεοῦ κληρονομήσαι οὐ δύναται, οὐδε ἡ φθορά τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες οὐ κοιμηθήσομεθα, πάντες δὲ ἀλλαγῆσομεθα, ἐν ατομῷ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σάλπισει γάρ, και οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, και ἡμεῖς ἀλλαγῆσομεθα. δεῖ γάρ τὸ φθαρτὸν τουτο ἐνδυσασθαι ἀφθαρσίαν και τὸ θνητὸν τουτο ἐνδυσασθαι ἀθανασίαν. ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τουτο ἐνδυσῇται ἀφθαρσίαν και τὸ θνητὸν τουτο ἐνδυσῇται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος, κατεποῖται ὁ θάνατος εἰς νίκος. ποῦ σου, θάνατε, τὸ νίκος· ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον· τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος· τῷ δὲ θεῷ χάρις τῷ δίδοντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπῆτοι, ἐδραῖοι γινεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, ἰδοὺτες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἐστὶν κενὸς ἐν κυρίῳ. περὶ δὲ τῆς λογείας τῆς εἰς τοὺς ἀγίους, ὥσπερ διατάξαι τὰς ἐκκλησίαις τῆς γαλιλαίας, οὕτως και ὑμεῖς ποιήσατε. κατὰ μίαν σαββάτου ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἐαυτοῦ τίθετω θησαυρίζων ὁ τι εἰάν εὐδοῖται, ἵνα μὴ ὅταν ἐλθῷ τότε λογεῖται γίνωνται. ὅταν δὲ παραγενώμην, οὓς εἰάν δοκιμασῇτε, δι' ἐπιστολῶν τουτούς πεμψῶ ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς ἱερουσαλὴμ· εἰάν δὲ ἀξίον ἢ τοῦ καμῆ πορευεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύσονται. ἐλευσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν μακεδονίαν διελθῶ, μακεδονίαν γὰρ διερχομαι· πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμένω ἢ και παραχειμασῶ, ἵνα ὑμεῖς με προπεμψήτε οὐ εἰάν πορευώμην. οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἀρτί ἐν παροδῷ ἰδεῖν, ἐλπίζω γὰρ χρόνον τινὰ ἐπιμείναι πρὸς ὑμᾶς, εἰάν ὁ κύριος ἐπιτρέψῃ. ἐπιμένω δὲ ἐν ἐφ' ἐσῶ εἰς τῆς πεντηκοστῆς· θύρα γὰρ μοὶ ἀνεῳγεν μεγάλη και ἐνεργής, και ἀντικείμενοι πολλοί. εἰάν δὲ ἐλθῇ τιμὸς θεοῦ, βλέπετε ἵνα ἀφοβῶς γενῇται πρὸς ὑμᾶς, τὸ γὰρ ἔργον κυρίου ἐργάζεται ὡς καγώ· μὴ τις σὺν αὐτὸν ἐξουθενῇ. προπεμψάτε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἐλθῇ πρὸς με, ἐκδεχομαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. περὶ δὲ ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφου, πολλὰ παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἐλθῇ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν· και πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἐλθῇ, ἐλευσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ. γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδριζεσθε, κραταιουσθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γίνεσθω. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί· οἰδατε τὴν οἰκίαν στεφάνου, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς ἀχαιῆς και εἰς διακονίαν τοῖς ἀγίοις ἐτάξαν ἑαυτούς· ἵνα και ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιοῦτοις και παντὶ τῷ συνεργούντι και κοπιῶντι. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ στεφάνου και φορτουνάτου και ἀχαικου, ὅτι τὸ ὑμετέρον ὑστερήμα οὗτοι ἀνεπλήρωσαν, ἀνεπαύσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα και τὸ ὑμῶν. ἐπιγίνωσκετε σὺν τοῖς τοιοῦτοις. ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι τῆς ἀσίας. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ ἀκύλας και πρίσκα σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοί πάντες. ἀσπασάσθε ἀλλήλους ἐν φιληματὶ ἀγίῳ. ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χεὶρὶ παύλου. εἰ τις οὐ φιλεῖ τὸν κύριον, ἤτω ἀνάθεμα. μαράνα θά. ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἰησοῦ μετὰ ὑμῶν. ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν χριστῷ ἰησοῦ.

παῦλος ἀποστόλος χριστοῦ ἰησοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, και τι-

μοῦθος ὁ ἀδελφός, τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ οὐσῃ ἐν κορινθῷ, συν τοῖς ἁγίοις πᾶσιν τοῖς οὖσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἀχαίᾳ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπο θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν καὶ θεὸς πάσης παρακλήσεως, ὁ παρακαλῶν ἡμᾶς ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν, εἰς τὸ δύνασθαι ἡμᾶς παρακαλεῖν τοὺς ἐν πάσῃ θλίψει διὰ τῆς παρακλήσεως ἧς παρακαλούμεθα αὐτοὶ ὑπὸ τοῦ θεοῦ· ὅτι καθὼς περισσεύει τὰ παθήματα τοῦ χριστοῦ εἰς ἡμᾶς, οὕτως διὰ τοῦ χριστοῦ περισσεύει καὶ ἡ παρακλήσις ἡμῶν. εἴτε δὲ θλιβομεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως καὶ σωτηρίας· εἴτε παρακαλούμεθα, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν παρακλήσεως τῆς ἐνεργουμένης ἐν ὑπομονῇ τῶν αὐτῶν παθμάτων ὧν καὶ ἡμεῖς πάσχομεν. καὶ ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν, εἰδοτές ὅτι ὡς κοινῶν οἰστέ τῶν παθμάτων, οὕτως καὶ τῆς παρακλήσεως. οὐ γὰρ θελομέν ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἐν τῇ ἀσίᾳ, ὅτι καθ' ὑπερβολὴν ὑπὲρ δυνάμιν ἐβάρηθημεν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν· ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀποκρίμα τοῦ θανάτου ἐσχῆκαμεν, ἵνα μὴ πεποιθότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοὺς ἀλλ' ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς· ὅς ἐκ τῆλικουτοῦ θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ρύσεται, εἰς ὃν ἠλπικαμεν [ὅτι] καὶ ἐτι ρύσεται, συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν. ἡ γὰρ καυχῆσις ἡμῶν αὕτη ἐστίν, τὸ μαρτυρίον τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀπλοτητῇ καὶ εἰλικρινείᾳ τοῦ θεοῦ, [καὶ] οὐκ ἐν σοφίᾳ σαρκικῇ ἀλλ' ἐν χάριτι θεοῦ, ἀνεστραφημεν ἐν τῷ κόσμῳ, περισσότερως δὲ πρὸς ὑμᾶς. οὐ γὰρ ἀλλὰ γραφομέν ὑμῖν ἀλλ' ἡ ἀναγινώσκετε ἡ καὶ ἐπιγινώσκετε, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἕως τελοῦς ἐπιγνώσεσθε, καθὼς καὶ ἐπεγνώτε ἡμᾶς ἀπο μερὸς, ὅτι καυχῆμα ὑμῶν ἐσμεν καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου [ἡμῶν] ἰησοῦ. καὶ ταῦτ' ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ἐβουλομένην πρότερον πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν, ἵνα δευτέραν χάριν σχῆτε, καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς μακεδονίαν, καὶ πάλιν ἀπο μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν ἰουδαίαν. τοῦτο οὖν βουλομένος μῆτι ἀρὰ τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην· ἡ ἀβουλεύομαι κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἡ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ καὶ οὐ τοῦ οὐ οὐ· πιστὸς δὲ ὁ θεὸς ὅτι ὁ λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐστὶν καὶ αὐτὸς οὐ. ὁ τοῦ θεοῦ γὰρ υἱὸς ἰησοῦς χριστὸς ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κηρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ σιλουαννοῦ καὶ τιμοθέου, οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν. ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ ναὶ· διὸ καὶ δι' αὐτοῦ τὸ ἀμὴν τῷ θεῷ πρὸς δοξάν δι' ἡμῶν. ὁ δὲ βεβαίων ἡμᾶς συν ὑμῖν εἰς χριστὸν καὶ χριστὸς ἡμᾶς θεός, ὁ καὶ σφραγισαμένος ἡμᾶς καὶ δούς τὸν ἀρραβῶνα τοῦ πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν. ἐγὼ δὲ μαρτυρῶ τὸν θεὸν επικαλούμαι ἐπὶ τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδομένος ὑμῶν οὐκετὶ ἦλθον εἰς κορινθόν. οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως, ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χάρος ὑμῶν, τῇ γὰρ πιστεῖ ἐστήκατε. ἐκρίνα γὰρ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν ἐν λυπῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν· εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ τίς ὁ εὐφραίνων με εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ· καὶ ἐγράψα τοῦτο αὐτὸ ἵνα μὴ ἐλθὼν λυπῇ σὺν ἁφ' ὧν ἐδεῖ με χαιρεῖν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑμᾶς ὅτι ἡ ἐμὴ χάρις πάντων ὑμῶν ἐστίν. ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἐγράψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρυῶν, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε ἀλλὰ τὴν ἀγαπὴν ἵνα γνῶτε ἣν ἐχὼ περισσότερως εἰς ὑμᾶς. εἰ δὲ τίς λελυπηκέν, οὐκ ἐμε λελυπηκέν,

αλλά απο μερους, ινα μη επιβάρω, παντας υμας. ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων, ωστε τουναντιον μαλλον υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι, μη πως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος. διο παρακαλω υμας κυρωσαι εις αυτον αγαπην· εις τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων, ει εις παντα υπηκοοι εστε. ω δε τι χαριζεσθε, καγω· και γαρ εγω ο κεχαρισμαι, ει τι κεχαρισμαι, δι υμας εν προσωπω χριστου, ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα, ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν. ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου, και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυριω, ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου, αλλά αποταξάμενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν. τω δε θεω χαρις τω παντοτε θριαμβευοντι ημας εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεως αυτου φανερουντι δι ημων εν παντι τοπω· οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολυμενοις, οις μεν οσμη εκ θανατου εις θανατον, οις δε οσμη εκ ζωης εις ζωην. και προς ταυτα τις ικανος· ου γαρ εσμεν ως οι πολλοι καπιλευοντες τον λογον του θεου, αλλ ως εξ ελιικρινειας, αλλ ως εκ θεου κατεναντι θεου εν χριστω λαλουμεν. αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν· η μη χρηζομεν ως τινες συστατικων επιστολων προς υμας η εξ υμων· η επιστολη ημων υμεις εστε, εγγεγραμμενη εν ταις καρδιαις ημων, γινωσκομενη και αναγιγνωσκομενη υπο παντων ανθρωπων· φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων, εγγεγραμμενη ου μελανι αλλά πνευματι θεου ζωντος, ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιαις σαρκιναις. πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προς τον θεον. ουχ οτι αφ εαυτων ικανοι εσμεν λογισασθαι τι ως εξ εαυτων, αλλ η ικανοτης ημων εκ του θεου, ος και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης, ου γραμματος αλλά πνευματος· το γαρ γραμμα αποκτεννει, το δε πνευμα ζωοποιει. ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη λιθοις εγενηθη εν δοξη, ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωισεως δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην, πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη· ει γαρ τη διακονια της κατακρισεως δοξα, πολλω μαλλον περισσειει η διακονια της δικαιοσυνης δοξη. και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξασμενον εν τωτω τω μερει εινεκεν της υπερβαλλουσης δοξης· ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης, πολλω μαλλον το μενον εν δοξη. εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα, και ου καθαπερ μωισης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον αυτου, προς το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου. αλλά επωρωθη τα νοηματα αυτων. αχρι γαρ της σημερον ημερας το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον, οτι εν χριστω καταργειται· αλλ εως σημερον ηνικα αν αναγιγνωσκηται μωισης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται· ηνικα δε εαν επιστρεψη προς κυριον, περιαιρειται το καλυμμα. ο δε κυριος το πνευμα εστιν· ου δε το πνευμα κυριου, ελευθερια. ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν, καθαπερ απο κυριου πνευματος. δια τουτο, εχοντες την διακονιαν ταυτην, καθως ηληθημεν, ουκ εγχακουμεν, αλλά απειπαμεθα τα κρυπτα της αισχυνης, μη περιπατούντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου, αλλά

τη φανερώσει της αληθείας συνιστανόντες εαυτούς προς πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου. ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων, εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον, εν οις ο θεος του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου, ος εστιν εικων του θεου. ου γαρ εαυτούς κηρυσσομεν αλλα ιησουν χριστον κυριον, εαυτούς δε δούλους υμων δια ιησουν. οτι ο θεος ο ειπων, εκ σκοτους φως λαμβει, ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προς φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω [ιησου] χριστου. εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινους σκευεσιν, ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων· εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι, απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι, διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι, καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι, παντοτε την νεκρωσιν του ιησου εν τω σωματι περιφεροντες, ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη. αι γαρ ημεις οι ζωντες εις θανατον παραδιδόμεθα δια ιησουν, ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων. ωστε ο θανατος εν ημιν ενεργειται, η δε ζωη εν υμιν. εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως, κατα το γεγραμμενον, επιστευσα, διο ελαλησα, και ημεις πιστευομεν, διο και λαλουμεν, ειδότες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας συν ιησου εγερει και παραστησει συν υμιν. τα γαρ παντα δι υμας, ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου. διο ουκ εγκακουμεν, αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται, αλλ ο εσω ημων ανακαινιζεται ημερα και ημερα. το γαρ παραυτικα ελαφρον της θλιψεως ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν, μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα· τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα, τα δε μη βλεπομενα αιωνια. οίδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνους καταλυθη, οικοδομην εκ θεου εχομεν οικιαν αχειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις. και γαρ εν τούτω στεναζομεν, το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθούντες, ει γε και ενδυσασμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα. και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι, εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι, ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης. ο δε κατεργασαμενος ημας αυτο τουτο θεος, ο δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος. θαρρουντες ουν παντοτε και ειδότες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου, δια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον κυριον. διο και φιλοτιμουμεθα, ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες, ευαρεστοι αυτω ειναι. τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου, ινα κοιμισθαι εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν, ειτε αγαθον ειτε φαυλον. ειδότες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν, θεω δε πεφανερωμεθα· ελπιζω δε και εν ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι. ου παλιν εαυτούς συνιστανομεν υμιν, αλλα αφορμην διδόντες υμιν καυχηματος υπερ ημων, ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και μη εν καρδια. ειτε γαρ εξεστημεν, θεω· ειτε σωφρονουμεν, υμιν. η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας, κριναντας τουτο, οτι εις υπερ παντων απεθανεν· αρα οι παντες απεθανον· και υπερ παντων απεθανεν

ina oi ζωντες μηκετι εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγεγνηντι. ωστε ημεις απο του νυν ουδενα οιδαμεν κατα σαρκα· ει και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον, αλλα νυν ουκετι γινωσκομεν. ωστε ει τις εν χριστω, καινη κτισις· τα αρχαια παρηλθην, ιδου γεγονεν καινα· τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια χριστου και δοντος ημιν την διακονιαν της καταλλαγης, ως οτι θεος ην εν χριστω κοσμον καταλασσων εαυτω, μη λογιζομενος αυτοις τα παραπτωματα αυτων, και θεμενος εν ημιν τον λογον της καταλλαγης. υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ως του θεου παρακαλουντος δι ημων· δεομεθα υπερ χριστου, καταλλαγητε τω θεω. τον μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν, ινα ημεις γενωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω. συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας λεγει γαρ, καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι· ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος, ιδου νυν ημερα σωτηριας μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην, ινα μη μωμηθη η διακονια, αλλ εν παντι συνισταντες εαυτους ως θεου διακονοι, εν υπομονη πολλη, εν θλιψεσιν, εν αναγκαις, εν στενοχωριας, εν πληγαις, εν φυλακαις, εν ακαταστασαις, εν κοποις, εν αγρυπνιαις, εν νηστειαις, εν αγνοτητι, εν γνωσει, εν μακροθυμια, εν χρηστοτητι, εν πνευματι αγιω, εν αγαπη ανυποκριτω, εν λογω αληθειας, εν δυναμει θεου· δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων, δια δοξης και ατιμιας, δια δυσφημιας και ευφημιας· ως πλανοι και αληθεις, ως αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι, ως αποθηνησκοντες και ιδου ζωμεν, ως παιδευομενοι και μη θανατουμενοι, ως λυπουμενοι αι δε χαιροντες, ως πτωχοι πολλους δε πλουτιζοντες, ως μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες. το στομα ημων ανεωγεν προς υμας, κορινθιοι, η καρδια ημων πεπλατυνται· ου στενοχωρεισθε εν ημιν, στενοχωρεισθε δε εν τοις σπλαγχνοις υμων· την δε αυτην αντιμισθιαν, ως τεκνοις λεγω, πλατυνθητε και υμεις. μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοις· τις γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια· η τις κοινωνια φωτι προς σκοτος· τις δε συμφωνησις χριστου προς βελιαρ, η τις μερις πιστω μετα απιστου· τις δε συγκαταθεσις ναω θεου μετα ειδωλων· ημεις γαρ ναος θεου εσμεν ζωντος· καθως ειπεν ο θεος οτι ενοικησω εν αυτοις και εμπεριπατησω, και εσομαι αυτων θεος, και αυτοι εσονται μου λαος. διο εξελθατε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε, λεγει κυριος, και ακαθαρτου μη απτεσθε· καγω εισδεξομαι υμας, και εσομαι υμιν εις πατερα, και υμεις εσεσθε μοι εις υιους και θυγατερας, λεγει κυριος παντοκρατωρ. ταυτας ουν εχοντες τας επαγγελιας, αγαπητοι, καθαρισωμεν εαυτους απο παντος μολυσμου σαρκος και πνευματος, επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου. χωρησατε ημας· ουδενα ηδίκησαμεν, ουδενα εφθειραμεν, ουδενα επλεονεκτησαμεν. προς καταχρισιν ου λεγω, προειρηκα γαρ οτι εν ταις καρδιας ημων εστε εις το συναποθανειν και συζην. πολλη μοι παρρησια προς υμας, πολλη μοι καυχησις υπερ υμων· πεπληρωμαι τη παρακλησει, υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων. και γαρ ελθοντων ημων εις μακεδονιαν ουδεμιαν εσχηκεν ανεσιν η σαρξ ημων, αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι, εσωθεν φοβοι. αλλ ο παρακαλων τους ταπεινους παρεκαλεσεν ημας ο θεος εν τη παρουσια τιτου· ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκλήθη εφ υμιν, αναγγελλων ημιν την υμων επιποθησιν, τον υμων

οδυρμον, τον υμων ζηλον υπερ εμου, ωστε με μαλλον χαρηναι. οτι ει και ελυπησα υμας εν τη επιστολη, ου μεταμελομαι· ει και μετεμελομην βλεπω [γαρ] οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμας, νυν χαιρω, ουχ οτι ελυπηθητε, αλλ οτι ελυπηθητε εις μετανοιαν· ελυπηθητε γαρ κατα θεον, ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων. η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εις σωτηριαν αμεταμελητον εργαζεται· η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργάζεται. ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην, αλλα απολογιαν, αλλα αγανακτησιν, αλλα φοβον, αλλα επιποθησιν, αλλα ζηλον, αλλα εκδικησιν· εν παντι συνεστησατε εαυτους αγνους εινα τω πραγματι. αρα ει και εγραψα υμιν, ουχ ενεκεν του αδικησαντος, ουδε ενεκεν του αδικηθεντος, αλλ ενεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμας ενωπιον του θεου. δια τουτο παρακκληημεθα. επι δε τη παρακλησει ημων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου, οτι αναπεπαυται το πνευμα αυτου απο παντων υμων· οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνθην, αλλ ως παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν, ουτως και η καυχησις ημων η επι τιτου αληθεια εγενηθη· και τα σπλαγχνα αυτου περισσοτερωσ εις υμας εστιν αναμνησκόμενου την παντων υμων υπακοην, ως μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον. χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν. γνωριζομεν δε υμιν, αδελφοι, την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταις εκκλησιαις της μακεδονιας, οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεως η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθους πτωχεια αυτων επερισσευσεν εις το πλουτος της απλοτητος αυτων· οτι κατα δυναμιν, μαρτυρω, και παρα δυναμιν, αυθαιρετοι μετα πολλης παρακλησεως δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωνιαν της διακονιας της εις τους αγιους και ου καθως ηλπισαμεν αλλ εαυτους εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματος θεου, εις το παρακαλεσαι ημας τιτον ινα καθως προσηρξατο ουτως και επιτελεση εις υμας και την χαριν ταυτην. αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε, πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ ημων εν υμιν αγαπη, ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε. ου κατ επιταγην λεγω, αλλα δια της ετερων σπουδης και το της υμετερας αγαπης γνησιον δοκιμαζων· γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου, οτι δι υμας επτωχευσεν πλουσιος ων, ινα υμεις τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε. και γνωμην εν τούτω διδωμι· τουτο γαρ υμιν συμφερει, οιτινες ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελαιν προσηρξασθε απο περυσι· νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε, οπως καθαπερ η προθυμια του θελαιν ουτως και το επιτελεσαι εκ του εχειν. ει γαρ η προθυμια προκειται, καθο εαν εχη ευπροσδεκτος, ου καθο ουχ εχει. ου γαρ ινα αλλοις ανεις, υμιν θλιψις· αλλ εξ ισοτητος εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα, ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα, οπως γενηται ισοτης· καθως γεγραπται, ο το πολυ ουκ επλεονασεν, και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν. χαρις δε τω θεω τω δοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου, οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο, σπουδαιοτερος δε υπαρχων αυθαιρετος εξηλθεν προς υμας. συνεπεμψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαινος εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεις υπο των εκκλησιων συνεκδημος ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την [αυτου] του κυριου δοξαν και προθυμιαν

ημων στελλομενοι τουτο μη τις ημας μωμησεται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων· προνοουμεν γαρ καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων. συνεπεμφαμεν δε αυτοις τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοις πολλακις σπουδαιον οντα, νυνι δε πολυ σπουδαιοτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμας. ειτε υπερ τιτου, κοινωνος εμος και εις υμας συνεργος· ειτε αδελφοι ημων, αποστολοι εκκλησιων, δοξα χριστου. την ουν ενδειξιν της αγαπης υμων και ημων καυχησεως υπερ υμων εις αυτοις ενδεικνυμενοι εις προσωπον των εκκλησιων. περι μεν γαρ της διακονιας της εις τους αγιους περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν, οίδα γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αχαια παρεσκευασται απο περυσι, και το υμων ζηλος ηρεθισεν τους πλειονας. επεμψα δε τους αδελφους, ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω, ινα καθως ελεγον παρεσκευασμενοι ητε, μη πως εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονες και ευρωσιν υμας απαρασκευαστους καταισχυνθωμεν ημεις, ινα μη λεγω υμεις, εν τη υποστασει ταυτη. αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τους αδελφους ινα προελθωσιν εις υμας και προκαταρτισωσιν την προεπηγγελμενην ευλογιαν υμων, ταυτην ετοιμην ειναι ουτως ως ευλογιαν και μη ως πλεονεξιαν. τουτο δε, ο σπειρων φειδομενως φειδομενως και θερισει, και ο σπειρων επ ευλογιας επ ευλογιας και θερισει. εκαστος καθως προηρηται τη καρδια, μη εκ λυπης η εξ αναγκης, ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεος. δυνατει δε ο θεος πασαν χαριν περισσευσαι εις υμας, ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντες περισσευητε εις παν εργον αγαθον, καθως γεγραπται, εσκορπισεν, εδωκεν τοις πενησιν, η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα. ο δε επιχορηγων σπορον τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησει και πληθυνει τον σπορον υμων και αυξησει τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων· εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα, ητις κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω οτι η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων, αλλα και περισσευουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτοις και εις παντας, και αυτας δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν. χαρις τω θεω επι τη ανεκδιηγητω αυτου δωρεα. αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραυτητος και επιεικειας του χριστου, ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν, απων δε θαρρω εις υμας· δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινας τους λογιζομενους ημας ως κατα σαρκα περιπατουντας. εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα τα γαρ οπλα της στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προς καθαιρεσιν οχυρωματων λογισμους καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεως του θεου, και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις την υπακοην του χριστου, και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην, οταν πληρωθη υμων η υπακοη. τα κατα προσωπον βλεπετε. ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι, τουτο λογιζεσθω παλιν εφ εαυτου οτι καθως αυτος χριστου ουτως και ημεις. εαν [τε] γαρ περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων, ης εδωκεν ο κυριος εις οικοδομην και ουκ εις καθαι-

ρεσιν υμων, ουκ αισχυνθησομαι, ινα μη δοξω ως αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων· οτι, αι επιστολαι μεν, ψησιν, βαρειαι και ισχυραι, η δε παρουσια του σωματος ασθενης και ο λογος εξουθενημενος. τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος, οτι οιοι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες, τοιουτοι και παροντες τω εργω. ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανοντων· αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιασιν. ημεις δε ουκ εις τα αμετρα καυχησομεθα, αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου, επιξεσθαι αχρι και υμων. ου γαρ ως μη επιφκνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους, αχρι γαρ και υμων επιφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου· ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριους κοποις, ελπιδα δε εχοντες αυξανομενης της πιστεως υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισσειαν, εις τα υπερεκεινα υμων ευαγγελισασθαι, ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχησασθαι. ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω· ου γαρ ο εαυτον συνιστανων, εκεινος εστιν δοκιμος, αλλα ον ο κυριος συνιστησιν. οφελον ανειχεσθε μου μικρον τι αφροσυνη· αλλα και ανεχεσθε μου. ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω, ηρμοσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστῳ· φοβουμαι δε μη πως, ως ο οφης εξηπατησεν ευαν εν τη πανουργια αυτου, φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος [και της αγνοτητος] της εις τον χριστον. ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν, η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε, η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε, καλως ανεχεσθε. λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερλιαν αποστολων· ει δε και ιδιωτης τω λογω, αλλ ου τη γνωσει, αλλ εν παντι φανερωσαντες εν πασιν εις υμας. η αμαρτιαν εποιησα εμαυτον ταπεινων ινα υμεις υψωθητε, οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον ευηγγελισαμην υμιν· αλλας εκκλησιας εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν, και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρχησα ουθενος· το γαρ υστερημα μου προσανεπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας· και εν παντι αβαρη εμαυτον υμιν ετηρησα και τηρησω. εστιν αληθεια χριστου εν εμοι οτι η καυχησις αυτη ου φραγησεται εις εμε εν τοις κλιμασιν της αχαιας. δια τι· οτι ουκ αγαπω υμας· ο θεος οιδεν. ο δε ποιω και ποιησω, ινα εκκοψω την αφορμην των θελοντων αφορμην, ινα εν ω καυχωνται ευρεθωσιν καθως και ημεις. οι γαρ τοιουτοι ψευδαποστολοι, εργαται δολιοι, μετασχηματιζομενοι εις αποστολους χριστου. και ου θαυμα, αυτος γαρ ο σατανας μετασχηματιζεται εις αγγελον φωτος· ου μεγαουν ει και οι διακονοι αυτου μετασχηματιζονται ως διακονοι δικαιοσυνης, ων το τελος εσται κατα τα εργα αυτων. παλιν λεγω, μη τις με δοξη αφρονα ειναι· ει δε μη γε, καν ως αφρονα δεξασθε με, ινα καγω μικρον τι καυχησωμαι. ο λαλω ου κατα κυριον λαλω, αλλ ως εν αφροσυνη, εν ταυτη τη υποστασει της καυχησης. επει πολλοι καυχωνται κατα σαρκα, καγω καυχησομαι. ηδεως γαρ ανεχεσθε των αφρωνων φρονιμοι οντες· ανεχεσθε γαρ ει τις υμας καταδουλοι, ει τις κατεσθιει, ει τις λαμβανει, ει τις επιαιρεται, ει τις εις προσωπον υμας δερει. κατα ατιμιαν λεγω, ως οτι ημεις ησθηνηκαμεν· εν ω δ αν τις τολμα, εν αφροσυνη λεγω, τολμω καγω. εβραιοι εισιν· καγω. ισραηλιται εισιν· καγω. σπερμα αβρααμ εισιν· καγω. διακονοι χριστου εισιν· παραφρωνων λαλω, υπερ εγω· εν κοποις περισσοτερως,

εν φυλακαίς περισσότερως, εν πληγαίς υπερβαλλόντως, εν θανατοίς πολλάκις· υπο ιουδαίων πεντακίς τεσσαράκοντα παρα μίαν ελάβον, τρίς εραβδισθήν, απαξ ελιθασθήν, τρίς εναυαγήσα, νυχθήμερον εν τω βυθώ πεποιηκα· οδοιπορίαίς πολλάκις, κινδύνους ποταμών, κινδύνους ληστών, κινδύνους εκ γενούς, κινδύνους εξ εθνών, κινδύνους εν πολει, κινδύνους εν ερημία, κινδύνους εν θαλάσση, κινδύνους εν ψευδαδέλφοις, κοπώ και μοχθώ, εν αγρυπνίαις πολλάκις, εν λιμώ και διψει, εν νηστείαις πολλάκις, εν ψυχει και γυμνοτητι· χωρίς των παρεκτός η επιστάσις μοι η καθ' ημεραν, η μεριμνα πασών των εκκλησιών. τις ασθενει, και ουκ ασθενω· τις σκανδαλίζεται, και ουκ εγω πυρουμε· ει καυχασθαι δει, τα της ασθενειας μου καυχησομαι. ο θεος και πατηρ του κυριου ιησου οιδεν, ο ων ευλογητος εις τους αιωνας, οτι ου ψευδομαι. εν δαμασκώ ο εθναρχης αρετα του βασιλεως εφρουρει την πολιν δαμασκηών πιασαι με, και δια θυριδος εν σαργανη εχαλασθήν δια του τειχους και εξεφυγον τας χειρας αυτου. καυχασθαι δει· ου συμφερον μεν, ελευσομαι δε εις οπτασίας και αποκαλυψει κυριου. οίδα ανθρωπον εν χριστώ προ ετών δεκατεσσαρών ειτε εν σωματι ουκ οίδα, ειτε εκτός του σωματος ουκ οίδα, ο θεος οιδεν αρπαγεντα τον τοιουτον εως τριτου ουρανου. και οίδα τον τοιουτον ανθρωπον ειτε εν σωματι ειτε χωρίς του σωματος ουκ οίδα, ο θεος οιδεν οτι ηρπαγη εις τον παραδεισον και ηκουσεν αρρητα ρηματα α ουκ εξον ανθρωπώ λαλησαι. υπερ του τοιουτου καυχησομαι, υπερ δε εμαυτου ου καυχησομαι ει μη εν ταις ασθενειαις. εαν γαρ θελησω καυχησασθαι, ουκ εσομαι αφρών, αληθειαν γαρ ερω· φειδομαι δε, μη τις εις εμε λογισηται υπερ ο βλεπει με η ακουει [τι] εξ εμου και τη υπερβολη των αποκαλυψεων. διο, ινα μη υπεрайρωμαι, εδοθη μοι σχολοψ τη σαρκι, αγγελος σατανα, ινα με κολαφιζη, ινα μη υπεрайρωμαι. υπερ τουτου τρίς τον κυριον παρεκαλεσα ινα αποστη απ εμου· και ειρηκεν μοι, αρκει σοι η χαρις μου· η γαρ δυναμεις εν ασθενεια τελειται. ηδιστα ουν μαλλον καυχησομαι εν ταις ασθενειαις μου, ινα επισκηνωση επ εμε η δυναμεις του χριστου. διο ευδοκω εν ασθενειαις, εν υβρεσιν, εν αναγκαις, εν διωγμοις και στενοχωριαίς, υπερ χριστου· όταν γαρ ασθενω, τότε δυνατος ειμι. γεγόνα αφρών· υμεις με ηναγκασατε· εγω γαρ ωφειλον υφ υμών συνιστασθαι. ουδεν γαρ υστερησα των υπερλιαν αποστολών, ει και ουδεν ειμι· τα μεν σημεία του αποστολου κατειργασθη εν υμιν εν παση υπομονη, σημείοις τε και τερασιν και δυναμεσιν. τι γαρ εστιν ο ησσωθητε υπερ τας λοιπας εκκλησίας, ει μη οτι αυτος εγω ου κατεναρχησα υμών· χαρισασθε μοι την αδικίαν ταυτην. ιδου τριτον τουτο ετοιμώς εχω ελθειν προς υμας, και ου κατεναρχησω· ου γαρ ζητω τα υμών αλλα υμας, ου γαρ οφειλει τα τεκνα τοις γονευσιν θησαυριζειν, αλλα οι γονεις τοις τεκνοίς. εγω δε ηδιστα δαπανησω και εκδαπανηθησομαι υπερ των ψυχών υμών. ει περισσότερως υμας αγαπω[ν], ησσον αγαπωμαι· εστω δε, εγω ου κατεβαρησα υμας· αλλα υπαρχών πανουργος δολω υμας ελάβον. μη τινα ων απεσταλκα προς υμας, δι αυτου επλεονεκτησα υμας· παρεκαλεσα τιτον και συναπεστείλα τον αδελφον· μητι επλεονεκτησεν υμας τιτος· ου τω αυτω πνευματι περιεπατήσαμεν· ου τοις αυτοις ιχνεσιν· παλαι δοκειτε οτι υμιν απολογουμεθα· κατεναντι θεου εν χριστώ λαλουμεν· τα δε παντα, αγαπητοι, υπερ της υμών οικοδομης. φοβουμε γαρ μη πως ελθών ουχ οίους θέλω ευρω υμας, καγω ευρεθώ υμιν οίον ου

θέλετε, μη πως ερις, ζηλος, θυμοι, εριθειαι, καταλαλαι, ψιθυρισμοι, φυσιωσεις, ακαταστασαι· μη παλιν ελθοντος μου ταπεινωση με ο θεος μου προς υμας, και πενήτησω πολλους των προσημαρτηκων και μη μετανοησαντων επι τη ακαθαρσια και πορνεια και ασελγεια η επραξαν. τριτον τουτο ερχομαι προς υμας· επι στοματος δυο μαρτυρων και τριων σταθησεται παν ρημα. προειρηκα και προλεγω ως παρων το δευτερον και απων νυν τοις προσημαρτηκοσιν και τοις λοιποις πασιν, οτι εαν ελθω εις το παλιν ου φεισομαι, επει δοκιμην ζητειτε του εν εμοι λαλουντος χριστου· ος εις υμας ουκ ασθενει αλλα δυνατει εν υμιν. και γαρ εσταυρωθη εξ ασθενειας, αλλα ζη εκ δυναμεως θεου. και γαρ ημεις ασθενουμεν εν αυτω, αλλα ζησομεν συν αυτω εκ δυναμεως θεου εις υμας. εαυτους πειραζετε ει εστε εν τη πιστει, εαυτους δοκιμαζετε· η ουκ επιγινωσχετε εαυτους οτι ιησους χριστος εν υμιν· ει μητι αδοκιμοι εστε. ελπίζω δε οτι γνωσεσθε οτι ημεις ουκ εσμεν αδοκιμοι. ευχομεθα δε προς τον θεον μη ποιησαι υμας κακον μηδεν, ουχ ινα ημεις δοκιμοι φανωμεν, αλλ ινα υμεις το καλον ποιητε, ημεις δε ως αδοκιμοι ωμεν. ου γαρ δυναμεθα τι κατα της αληθειας, αλλα υπερ της αληθειας. χαιρομεν γαρ οταν ημεις ασθενωμεν, υμεις δε δυνατοι ητε· τουτο και ευχομεθα, την υμων καταρτισιν. δια τουτο ταυτα απων γραφω, ινα παρων μη αποτομως χρησωμαι κατα την εξουσιαν ην ο κυριος εδωκεν μοι, εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν. λοιπον, αδελφοι, χαιρετε, καταρτιζεσθε, παρακαλεισθε, το αυτο φρονειτε, ειρηνευετε, και ο θεος της αγαπης και ειρηνης εσται μεθ υμων. ασπασασθε αλληλους εν αγιω φιληματι. ασπαζονται υμας οι αγιοι παντες. η χαρις του κυριου ιησου χριστου και η αγαπη του θεου και η κοινωνια του αγιου πνευματος μετα παντων υμων.

παυλος αποστολος, ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων, και οι συν εμοι παντες αδελφοι, ταις εκκλησιαις της γαλατιας· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου, του δοντος εαυτον υπερ των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ του αιωνος του ενεστωτος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων, ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων· αμην. θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι [χριστου] εις ετερον ευαγγελιον, ο ουκ εστιν αλλο· ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου. αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζηται [υμιν] παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν, αναθεμα εστω. ως προειρηκαμεν, και αρτι παλιν λεγω, ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε, αναθεμα εστω. αρτι γαρ ανθρωπους πεινω η τον θεον· η ζητω ανθρωποις αρεσκειν· ει ετι ανθρωποις ηρεσκον, χριστου δουλος ουκ αν ημην. γνωριζω γαρ υμιν, αδελφοι, το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον· ουδε γαρ εγω παρα ανθρωπου παρελαβον αυτο, ουτε εδιδαχθην, αλλα δι αποκαλυψεως ιησου χριστου. ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω, οτι καθ υπερβολην εδωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην, και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου, περισσοτερωζ ζηλωτης υπαρχων των πατριων μου παραδοσεων. οτε δε ευδοκησεν [ο θεος] ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου αποκαλυψαι τον υιον

αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν, ευθεως ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι, ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τους προ εμου αποστολους, αλλα απηλθον εις αραβιαν, και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον. επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι κηφαν, και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε· ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον, ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου. α δε γραφω υμιν, ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι. επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και της κιλικιας. ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιαις της ιουδαιας ταις εν χριστω, μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει, και εδοξαζον εν εμοι τον θεον. επειτα δια δεκατεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα, συμπαραλαβων και τιτον· ανεβην δε κατα αποκαλυψιν· και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν, κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν, μη πως εις κενον τρεχω η εδραμον. αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι, ελληνων, ηναγκασθη περιτμηθηναι· δια δε τους παρεισχατους ψευδαδελφους, οιτινες παρεισπηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου, ινα ημας καταδουλωσουσιν· οις ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη, ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμας. απο δε των δοκουντων ειναι τι οιοιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει· προσωπον [ο] θεος ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο, αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθως πετρος της περιτομης, ο γαρ ενεργησας πετρω εις αποστολην της περιτομης ενεργησεν και εμοι εις τα εθνη, και γνοντες την χαριν την δοθεισαν μοι, ιακωβος και κηφας και ιωαννης, οι δοκουντες στυλοι ειναι, δεξιας εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιας, ινα ημεις εις τα εθνη, αυτοι δε εις την περιτομην· μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν, ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι. οτε δε ηλθεν κηφας εις αντιοχειαν, κατα προσωπον αυτω αντεστην, οτι κατεγνωσμενος ην. προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν· οτε δε ηλθον, υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον, φοβουμενος τους εκ περιτομης. και συνυπεκριθησαν αυτω [και] οι λοιποι ιουδαιοι, ωστε και βαρναβας συναπηχθη αυτων τη υποκρισει. αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοποδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου, ειπον τω κηφα εμπροσθεν παντων, ει συ ιουδαιος υπαρχων εθνικως και ουχι ιουδαικως ζης, πως τα εθνη αναγκαζεις ιουδαιζειν· ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι, ειδότες [δε] οτι ου δικαιουται ανθρωπος εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεωσ ιησου χριστου, και ημεις εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν, ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ χριστου και ουκ εξ εργων νομου, οτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ. ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι, αρα χριστος αμαρτιας διακονος· μη γενοιτο. ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω, παραβατην εμαυτον συνιστανω. εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζωσω. χριστω συνεσταυρωμαι· ζω δε ουκετι εγω, ζω δε εν εμοι χριστος· ο δε νυν ζω εν σαρκι, εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντος με και παραδοντος εαυτον υπερ εμου. ουκ αθετω την χαριν του θεου· ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη, αρα χριστος δωρεαν απεθανεν. ω ανοητοι γαλαται, τις υμας εβασκανεν, ος κατ οφθαλμους ιησους χριστος προεγραφη εσταυρωμενος· τουτο μονον

θέλω μαθεῖν ἀφ ὑμῶν, ἐξ ἐργῶν νομοῦ τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἡ ἐξ ἀκοῆς πιστεῶς· οὕτως ἀνοήτοι ἐστε· ἐναρξάμενοι πνευματικῶν νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε· τὸσαῦτα ἐπαθετε εἰκὴ· εἰ γὰρ καὶ εἰκὴ. ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν ἐξ ἐργῶν νομοῦ ἡ ἐξ ἀκοῆς πιστεῶς· καθὼς ἀβραὰμ ἐπιστεύσεν τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην. γινώσκετε ἀρα ὅτι οἱ ἐκ πιστεῶς, οὗτοι υἱοὶ εἰσιν ἀβραὰμ. προΐδουσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πιστεῶς δικαιοὶ τὰ ἔθνη ὁ θεὸς προεγγέλισατο τῷ ἀβραὰμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη. ὥστε οἱ ἐκ πιστεῶς εὐλογοῦνται σὺν τῷ πιστῷ ἀβραὰμ. ὅσοι γὰρ ἐξ ἐργῶν νομοῦ εἰσιν ὑπο καταρὰν εἰσιν· γεγραπται γὰρ ὅτι ἐπικαταράτος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσιν τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νομοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτά. ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιούται παρὰ τῷ θεῷ ὅλον, ὅτι ὁ δικαῖος ἐκ πιστεῶς ζήσεται· ὁ δὲ νόμος οὐκ ἐστὶν ἐκ πιστεῶς, ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτὰ ζήσεται ἐν αὐτοῖς. χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασεν ἐκ τῆς καταρᾶς τοῦ νομοῦ γενομένος ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ, ὅτι γεγραπται, ἐπικαταράτος πᾶς ὁ κρεμασμένος ἐπὶ ξύλου, ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τοῦ ἀβραὰμ γένηται ἐν χριστῷ ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πνεύματος λαβῶμεν διὰ τῆς πιστεῶς. ἀδελφοί, κατὰ ἀνθρώπον λέγω· ὁμῶς ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ ἡ ἐπιδιατάσσεται. τῷ δὲ ἀβραὰμ ἐρρεθίσαν αἱ ἐπαγγελίαι καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. οὐ λέγει, καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνός, καὶ τῷ σπέρματι σου, ὃς ἐστὶν χριστός. τοῦτο δὲ λέγω· διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπο τοῦ θεοῦ ὁ μετὰ τετρακοσία καὶ τριακόντα ἐτὴ γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροί, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. εἰ γὰρ ἐκ νομοῦ ἡ κληρονομία, οὐκεὶ ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ ἀβραὰμ δι' ἐπαγγελίας κεχαρίσται ὁ θεός. τί οὖν ὁ νόμος· τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἀχρὶς οὐ ἐλθὴ τὸ σπέρμα ὡς ἐγγεγέλται, διαταγείς δι' ἀγγέλων ἐν χεὶρὶ μεσίτου. ὁ δὲ μεσίτης ἑνός οὐκ ἐστὶν, ὁ δὲ θεὸς εἰς ἐστὶν. ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν [τοῦ θεοῦ]· μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὠντως ἐκ νομοῦ ἂν ἦν ἡ δικαιοσύνη. ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπο ἁμαρτίαν ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πιστεῶς ἰησοῦ χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστευούσιν. πρὸ τοῦ δὲ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπο νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλειόμενοι εἰς τὴν μέλλουσάν πιστὴν ἀποκαλυφθῆναι. ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς χριστόν, ἵνα ἐκ πιστεῶς δικαιωθώμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πιστεῶς οὐκεὶ ὑπο παιδαγωγὸν ἐσμεν. πάντες γὰρ υἱοὶ θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πιστεῶς ἐν χριστῷ ἰησοῦ. ὅσοι γὰρ εἰς χριστόν ἐβαπτίσθητε, χριστόν ἐνεδυσάσθε· οὐκ ἐν ἰουδαίῳ οὐδὲ ἐλλήν, οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλευθέρῳ, οὐκ ἐν ἀρσέν καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν χριστῷ ἰησοῦ. εἰ δὲ ὑμεῖς χριστοῦ, ἀρα τοῦ ἀβραὰμ σπέρμα ἐστε, κατ' ἐπαγγελίαν κληρονομοί. λέγω δὲ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονομὸς νηπίος ἐστίν, οὐδὲν διαφέρει δούλου κυρίου πάντων ὧν, ἀλλὰ ὑπο ἐπιτροπὸς ἐστὶν καὶ οἰκονομὸς ἀχρὶ τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. οὕτως καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπο τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἡμεῖς δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἠλθὲν τὸ πληρῶμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενομένον ἐκ γυναικός, γενομένον ὑπο νόμον, ἵνα τοὺς ὑπο νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. ὅτι δὲ ἐστε υἱοί, ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν, κράζον, ἀββὰ ὁ πατήρ. ὥστε οὐκεὶ εἰ δούλος ἀλλὰ υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονομὸς διὰ θεοῦ. ἀλλὰ τότε μὲν οὐκ εἰδοτές θεόν

εδουλευσατε τοις ψυσει μη ουσιν θεοις· νυν δε γνοντες θεον, μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου, πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια, οις παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε· ημερας παρατηρεισθε και μηνας και καιρους και ενιαυτους. φοβουμαι υμας μη πως εικη κεκοπιακα εις υμας. γινεσθε ως εγω, οτι καγω ως υμεις, αδελφοι, δεομαι υμων. ουδεν με ηδίκησατε· οιδате δε οτι δι ασθενειαν της σαρκος ευηγγελισαμην υμιν το προτερον, και τον πειρασμον υμων εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε, αλλα ως αγγελον θεου εδεξασθε με, ως χριστον ιησουν. που ουν ο μακαρισμος υμων· μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τους οφθαλμους υμων εξορυξαντες εδωκατε μοι. ωστε εχθρος υμων γεγονα αληθευων υμιν· ζηλουσιν υμας ου καλως, αλλα εκκλεισαι υμας θελουσιν, ινα αυτοις ζηλουτε. καλον δε ζηλουσθαι εν καλω παντοτε, και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμας, τεκνα μου, ους παλιν ωδινω μεχρις ου μορφωθη χριστος εν υμιν· ηθελον δε παρειναι προς υμας αρτι, και αλλαξαι την φωνην μου, οτι απορουμεν εν υμιν. λεγετε μοι, οι υπο νομον θελοντες ειναι, τον νομον ουκ ακουετε· γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιους εσχεν, ενα εκ της παιδισκης και ενα εκ της ελευθερας. αλλ ο μεν εκ της παιδισκης κατα σαρκα γεγεννηται, ο δε εκ της ελευθερας δι επαγγελιας. ατινα εστιν αλληγορουμενα· αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι, μια μεν απο ορους σινα, εις δουλειαν γεννωσα, ητις εστιν αγαρ. το δε αγαρ σινα ορος εστιν εν τη αραβια, συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ, δουλευει γαρ μετα των τεκνων αυτης. η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν, ητις εστιν μητηρ ημων· γεγραπται γαρ, ευφρανθητι, στειρα η ου τικτουσα· ρηξον και βοησον, η ουκ ωδινουσα· οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα. υμεις δε, αδελφοι, κατα ισαακ επαγγελιας τεκνα εστε. αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεις εδιωκεν τον κατα πνευμα, ουτως και νυν. αλλα τι λεγει η γραφη· εκβαλε την παιδισκην και τον υιον αυτης, ου γαρ μη κληρονομησει ο υιος της παιδισκης μετα του υιου της ελευθερας. διο, αδελφοι, ουκ εσμεν παιδισκης τεκνα αλλα της ελευθερας. τη ελευθερια ημας χριστος ηλευθερωσεν· στηκετε ουν και μη παλιν ζυγω δουλειας ενεχεσθε. ιδε εγω παυλος λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστος υμας ουδεν ωφελησει. μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετης εστιν ολον τον νομον ποιησαι. κατηγορηθητε απο χριστου οιτινες εν νομω δικαιουσθε, της χαριτος εξεπεσατε. ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεως ελπιδα δικαιοσυνης απεκδεχομεθα. εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια, αλλα πιστις δι αγαπης ενεργουμενη. ετρεχετε καλως· τις υμας ενεκοψεν [τη] αληθεια μη πειθεσθαι· η πεισμονη ουκ εκ του καλουντος υμας. μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι. εγω πεποιθα εις υμας εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε· ο δε ταρασων υμας βαστασει το κριμα, οστις εαν η. εγω δε, αδελφοι, ει περιτομην ετι κηρυσσω, τι ετι διωκομαι· αρα κατηγορηται το σκανδαλον του σταυρου. οφελον και αποκοφονται οι αναστατουντες υμας. υμεις γαρ επ ελευθερια εκληθητε, αδελφοι· μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι, αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις. ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πεπληρωται, εν τω αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον. ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε, βλεπετε μη υπ αλληλων αναλωθητε. λεγω δε, πνευματι περιπατετε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελεσητε. η γαρ σαρχ επιθυ-

μει κατά του πνευματος, το δε πνευμα κατά της σαρκος· ταυτα γαρ αλληλοις αντικειται, ινα μη α εαν θελητε ταυτα ποιητε. ει δε πνευματι αγεσθε, ουκ εστε υπο νομον. φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος, ατινα εστιν πορνεια, ακαθαρσια, ασελγεια, ειδωλολατρια, φαρμακεια, εχθραι, ερις, ζηλος, θυμοι, εριθειαι, διχοστασιαι, αιρεσεις, φθονοι, μεθαι, κωμοι, και τα ομοια τουτοις, α προλεγω υμιν καθως προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν. ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη, χαρα, ειρηνη, μακροθυμια, χρηστοτης, αγαθωσυνη, πιστις, πραυτης, εγκρατεια· κατά των τοιουτων ουκ εστιν νομος. οι δε του χριστου [ιησου] την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμiais. ει ζωμεν πνευματι, πνευματι και στοιχωμεν. μη γινωμεθα κενοδοξοι, αλληλους προκαλουμενοι, αλληλοις φθονουντες. αδελφοι, εαν και προλημψθη ανθρωπος εν τινι παραπτωmati, υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραυτητος, σκοπων σεαυτον, μη και συ πειρασθης. αλληλων τα βαρη βασταζετε, και ουτως αναπληρωσετε τον νομον του χριστου. ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων, φρεναπατα εαυτον· το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστος, και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον· εκαστος γαρ το ιδιον φορτιον βαστασει. κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις. μη πλανασθε, θεος ου μυκτηριζεται· ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος, τουτο και θερισει· οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν, ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωην αιωνιον. το δε καλον ποιουντες μη εγκακωμεν, καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι. αρα ουν ως καιρον εχομεν, εργαζωμεθα το αγαθον προς παντας, μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως. ιδετε πληκτικους υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι. οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι, ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμενεσθαι, μονον ινα τω σταυρω του χριστου μη διωκωνται· ουδε γαρ οι περιτεμενομενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν, αλλα θελουσιν υμας περιτεμενεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται. εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου, δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω κοσμω. ουτε γαρ περιτομη τι εστιν ουτε ακροβυστια, αλλα καινη κτισις. και οσοι τω κανονι τουτω στοιχησουσιν, ειρηνη επ αυτους και ελεος, και επι τον ισραηλ του θεου. του λοιπου κοπους μοι μηδεις παρεχετω, εγω γαρ τα στιγματα του ιησου εν τω σωματι μου βασταζω. η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων, αδελφοι· αμην.

παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν [εν εφεσω] και πιστοις εν χριστω ιησου· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου. ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου, ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανιοις εν χριστω, καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολης κοσμου, ειναι ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη, προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον, κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου, εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου ης εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω, εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου, την αφεσιν των παραπτωματων, κατα το πλουτος της χαριτος αυτου,

ης επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου, κατα την ευδοκιαν αυτου ην προσεθετο εν αυτω εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων, ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω, τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης· εν αυτω, εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου, εις το ειναι ημας εις επαινον δοξης αυτου τους προηλπικοντας εν τω χριστω· εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας, το ευαγγελιον της σωτηριας υμων, εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω, ο εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων, εις απολυτρωσιν της περιποιησεως, εις επαινον της δοξης αυτου. δια τουτο καγω, ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τους αγιους, ου παυομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν ποιουμενος επι των προσευχων μου, ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου, ο πατηρ της δοξης, δωη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεως εν επιγνωσει αυτου, πεφωτισμενους τους οφθαλμους της καρδιας [υμων] εις το ειδεναι υμας τις εστιν η ελπις της κλησεως αυτου, τις ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις, και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεως αυτου εις ημας τους πιστευοντας κατα την ενεργειαν του κρατους της ισχυος αυτου ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ νεκρων, και καθισας εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις υπερανω πασης αρχης και εξουσιας και δυναμεως και κυριοτητος και παντος ονοματος ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι· και παντα υπεταξεν υπο τους ποδας αυτου, και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια, ητις εστιν το σωμα αυτου, το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου. και υμας οντας νεκρους τοις παραπτωμασιν και ταις αμαρτιας υμων, εν αις ποτε περιεπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου, κατα τον αρχοντα της εξουσιας του αερος, του πνευματος του νυν ενεργουντος εν τοις υιοις της απειθειας· εν οις και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταις επιθυμιας της σαρκος ημων, ποιουντες τα θεληματα της σαρκος και των διανοιων, και ημεθα τεκνα φυσει οργης ως και οι λοιποι· ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει, δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημας, και οντας ημας νεκρους τοις παραπτωμασιν συνεζωοποιησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι και συνεγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανοις εν χριστω ιησου, ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοις το υπερβαλλον πλουτος της χαριτος αυτου εν χρηστοτητι εφ ημας εν χριστω ιησου. τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια πιστεως· και τουτο ουκ εξ υμων, θεου το δωρον· ουκ εξ εργων, ινα μη τις καυχησηται. αυτου γαρ εσμεν ποιημα, κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργοις αγαθοις οις προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν. διο μνημονευετε οτι ποτε υμεις τα εθνη εν σαρκι, οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου, οτι ητε τω καιρω εκεινω χωρις χριστου, απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας, ελπιδα μη εχοντες και αθεοι εν τω κοσμω. νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγεννηθητε εγγυς εν τω αιματι του χριστου. αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων, ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας, την εχθραν, εν

τη σαρκι αυτού, τον νομον των εντολών εν δογμασιν καταργήσας, ινα τους δυο χτιση εν αυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην, και αποκαταλλάξη τους αμφοτερους εν ενι σωmati τω θεω δια του σταυρου, αποκτεινας την εχθραν εν αυτω. και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και ειρηνην τοις εγγυς· οτι δι αυτού εχομεν την προσαγωγήν οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα. αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι, αλλα εστε συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου, εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολών και προφητων, οντος ακρογωνιαιου αυτού χριστου ιησου, εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω, εν ω και υμεις συνοικοδομεισθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι. τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου [ιησου] υπερ υμων των εθνων ει γε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας, [οτι] κατα αποκαλυψιν εγνωρισθη μοι το μυστηριον, καθως προεγραψα εν ολιγω, προς ο δυνασθε αναγινωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου, ο ετεραις γενεαις ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ως νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτού και προφηταις εν πνευματι, ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας εν χριστω ιησου δια του ευαγγελιου, ου εγενηθην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεως αυτού. εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρις αυτη, τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι το ανεξιχνιαστον πλουτος του χριστου, και φωτισαι [παντας] τις η οικονομία του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι, ινα γνωρισθη νυν ταις αρχαις και ταις εξουσαις εν τοις επουρανιοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια του θεου, κατα προθεσιν των αιωνων ην εποησεν εν τω χριστω ιησου τω κυριω ημων, εν ω εχομεν την παρρησιαν και προσαγωγήν εν πεποιθησει δια της πιστεως αυτού. διο αιτουμαι μη εγκακειν εν ταις θλιψεσιν μου υπερ υμων, ητις εστιν δοξα υμων. τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα, εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονομαζεται, ινα δω υμιν κατα το πλουτος της δοξης αυτού δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος αυτού εις τον εσω ανθρωπον, κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεως εν ταις καρδιας υμων, εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι, ινα εξισχυσητε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το πλατος και μηκος και υψος και βαθος, γνωναι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεως αγαπην του χριστου, ινα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου. τω δε δυναμενω υπερ παντα ποιησαι υπερεκπερισσουων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμιν την ενεργουμενην εν ημιν, αυτω η δοξα εν τη εκκλησια και εν χριστω ιησου εις πασας τας γενεας του αιωνος των αιωνων· αμην. παρακαλω ουν υμας εγω ο δεσμιος εν κυριω αξιως περιπατησαι της κλησεως ης εκληθητε, μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πραυτητος, μετα μακροθυμιας, ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη, σπουδαζοντες τηρειν την ενοτητα του πνευματος εν τω συνδεσμω της ειρηνης· εν σωμα και εν πνευμα, καθως και εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεως υμων· εις κυριος, μια πιστις, εν βαπτισμα· εις θεος και πατηρ παντων, ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν. ενι δε εκαστω ημων εδοθη η χαρις κατα το μετρον της δωρεας του χριστου. διο λεγει, αναβας εις υψος ηχηαλωτευσεν

αιχμαλωσιαν, εδωκεν δοματα τοις ανθρωποις. το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη εις τα κατωτερα [μερη] της γης· ο καταβας αυτος εστιν και ο αναβας υπερανω παντων των ουρανων, ινα πληρωση τα παντα. και αυτος εδωκεν τους μεν αποστολους, τους δε προφητας, τους δε ευαγγελιστας, τους δε ποιμενας και διδασκαλους, προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον διακονιας, εις οικοδομην του σωματος του χριστου, μεχρι καταντησωμεν οι παντες εις την ενοτητα της πιστεως και της επιγνωσεως του υιου του θεου, εις ανδρα τελειον, εις μετρον ηλικιας του πληρωματος του χριστου, ινα μηκει ωμεν νηπιοι, κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιας εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της πλανης, αληθευοντες δε εν αγαπη αυξησωμεν εις αυτον τα παντα, ος εστιν η κεφαλη, χριστος, εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασης αφης της επιχορηγιας κατ ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου μερους την αυξησιν του σωματος ποιειται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη. τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω, μηκει υμας περιπατειν καθως και τα εθνη περιπατειν εν ματαιοτητι του νοος αυτων, εσκοτωμενοι τη διανοια οντες, απηλλοτριωμενοι της ζωης του θεου, δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοις, δια την πωρωσιν της καρδιας αυτων, οιτινες απηληγχοτες εαυτους παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαρσιας πασης εν πλεονεξια. υμεις δε ουχ ουτως εμαθετε τον χριστον, ει γε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε, καθως εστιν αληθεια εν τω ιησου, αποθεσθαι υμας κατα την προτεραν αναστροphen τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τας επιθυμιας της απατης, ανανεουσθαι δε τω πνευματι του νοος υμων, και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειας. διο αποθεμενοι το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου, οτι εσμεν αλληλων μελη. οργιζεσθε και μη αμαρτανετε· ο ηλιος μη επιδυετω επι [τω] παροργισμω υμων, μηδε διδοτε τοπον τω διαβολω. ο κλεπτων μηκει κλεπτετω, μαλλον δε κοπιατω εργαζομενος ταις [ιδιαις] χερσιν το αγαθον, ινα εχη μεταδιδοναι τω χρειαν εχοντι. πας λογος σαπρος εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω, αλλα ει τις αγαθος προς οικοδομην της χρειας, ινα δω χαριν τοις ακουουσιν. και μη λυπειτε το πνευμα του αγιου του θεου, εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεως. πασα πικρια και θυμος και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια. γινεσθε [δε] εις αλληλους χρηστοι, ευσπλαγχνοι, χαριζομενοι εαυτοις καθως και ο θεος εν χριστω εχαρισατο υμιν. γινεσθε ουν μιμηται του θεου, ως τεκνα αγαπητα, και περιπατετε εν αγαπη, καθως και ο χριστος ηγαπησεν ημας και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσμην ευωδιας. πορνεια δε και ακαθαρσια πασα η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν, καθως πρεπει αγιοις, και αισχροτης και μωρολογια η ευτραπελια, α ουκ ανηκεν, αλλα μαλλον ευχαριστια. τουτο γαρ ιστε γινωσκοντες οτι πας πορνος η ακαθαρτος η πλεονεκτης, ο εστιν ειδωλοατρης, ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου. μηδεις υμας απατατω κενois λογοις, δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τους υιους της απειθειας. μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων· ητε γαρ ποτε σκοτος, νυν δε φως εν κυριω· ως τεκνα φωτος περιπατετε ο γαρ καρπος του φωτος εν παση

αγαθωσύνη και δικαιοσύνη και αληθεία δοκιμαζόντες τι εστιν ευαρεστον τω κυρίῳ· και μη συγκοινωνείτε τοις ἐργοῖς τοις ἀκαρποῖς τοῦ σκοτοῦς, μαλλον δε και ἐλεγχετε, τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρον εστιν και λεγειν· τὰ δε παντὰ ἐλεγχόμενα ὑπο τοῦ φωτός φανεροῦνται, παν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς εστιν. διὸ λεγει, ἐγείρε, ὁ καθευδων, και ἀναστα ἐκ τῶν νεκρῶν, και ἐπιφανεῖ σοι ὁ χριστος. βλέπετε οὖν ἀκριβῶς πῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἀσοφοὶ ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρον, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσιν. διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἀφρονες, ἀλλὰ συνιετε τι τὸ θέλημα τοῦ κυρίου. και μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ εστιν ἀσῶτια, ἀλλὰ πληρουσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς [ἐν] ψαλμοῖς και ὕμνοις και ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀδόντες και ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ, εὐχαριστοῦντες παντοτε ὑπερ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ τῷ θεῷ και πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ χριστοῦ. αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀνὴρ εστιν κεφαλὴ τῆς ἑκκλησίας ὡς και ὁ χριστος κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος. ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ χριστῷ, οὕτως και αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες, ἀγαπάτε τὰς γυναῖκας, καθὼς και ὁ χριστος ἡγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν και ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπερ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥηματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἐνδοξὸν τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἁγία και ἀμωμος. οὕτως ὀφείλουσιν [καὶ] οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπά, οὐδεὶς γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σὰρκα ἐμίσησεν, ἀλλὰ ἐκτρεφεὶ και θάλπει αὐτὴν, καθὼς και ὁ χριστος τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι μέλη ἐσμεν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος [τὸν] πατέρα και [τὴν] μητέρα και προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, και ἐσονται οἱ δύο εἰς σὰρκα μιαν. τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα εστιν, ἐγὼ δε λέγω εἰς χριστὸν και εἰς τὴν ἐκκλησίαν. πλην και ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτὸν, ἡ δε γυνὴ ἵνα φοβῇται τὸν ἀνδρα. τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονευσὶν ὑμῶν [ἐν κυρίῳ], τοῦτο γὰρ εστιν δίκαιον. τίμα τὸν πατέρα σου και τὴν μητέρα, ἧτις εστιν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εἰ σοὶ γενῇται και ἐστὶ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. και οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρεφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ και νοῦθεσίᾳ κυρίου. οἱ δούλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σὰρκα κυρίοις μετὰ φόβου και τρόμου ἐν ἀπλοτητί τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ χριστῷ, μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρώπαρεςκοὶ ἀλλ' ὡς δούλοι χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετ' εὐνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ κυρίῳ και οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἕκαστος, εἴαν τι ποιῇσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομίζεται παρὰ κυρίου, εἴτε δούλος εἴτε ἐλεύθερος. και οἱ κυριοί, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτοὺς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλὴν, εἰδότες ὅτι και αὐτῶν και ὑμῶν ὁ κύριος εστιν ἐν οὐρανοῖς, και προσωπολήμφια οὐκ εστιν παρ' αὐτῷ. τοῦ λοιποῦ ἐνδυναμώσθε ἐν κυρίῳ και ἐν τῷ κρατεὶ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δυνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ εστιν ἡμῖν ἡ παλὴ πρὸς αἷμα και σὰρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκοτοῦς τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν

του θεου, ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι. στήτε ουν περιζώσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια, και ενδυσασμενοι τον θώρακα της δικαιοσύνης, και υποδησασμενοι τους ποδας εν ετοιμασία του ευαγγελιου της ειρήνης, εν πασιν αναλαβόντες τον θυρεον της πίστεως, εν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου [τα] πεπυρωμενα σβεσαι· και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθε, και την μαχαिरαν του πνευματος, ο εστιν ρημα θεου, δια πασης προσευχής και δεήσεως προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι, και εις αυτο αγρυπνούντες εν παση προσκαρτερησει και δεήσει περι παντων των αγιων, και υπερ εμου, ινα μοι δοθή λογος εν ανοίξει του στοματος μου, εν παρρησία γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου υπερ ου πρεσβευω εν αλύσει, ινα εν αυτω παρρησιασώμαι ως δει με λαλησαι. ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε, τι πράσσω, παντα γνωρισει υμιν τυχικός ο αγαπητός αδελφος και πιστός διακονος εν κυρίω, ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων. ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πίστεως απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου. η χαρις μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσία.

παυλος και τιμοθεος δουλοι χριστου ιησου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποις συν επισκοποις και διακονοις· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου. ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων, παντοτε εν παση δεήσει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεήσιν ποιούμενος, επι τη κοινωνία υμων εις το ευαγγελιον απο της πρωτης ημερας αχρι του νυν, πεποιθώς αυτο τουτο, οτι ο εναρξάμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερας χριστου ιησου· καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων, δια το εχειν με εν τη καρδια υμας, εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογία και βεβαιώσει του ευαγγελιου συγκαινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας. μαρτυς γαρ μου ο θεος, ως επιποθω παντας υμας εν σπλαγχνοις χριστου ιησου. και τουτο προσευχομαι, ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνώσει και παση αισθήσει, εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφερόντα, ινα ητε ειλικρινεις και απροσκοποι εις ημεραν χριστου, πεπληρωμενοι καρπον δικαιοσύνης τον δια ιησου χριστου εις δοξαν και επαινον θεου. γινώσκειν δε υμας βουλόμαι, αδελφοι, οτι τα κατ εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν, ωστε τους δεσμούς μου φανερους εν χριστω γενεσθαι εν όλω τω πραιτωρίω και τοις λοιποις πασιν, και τους πλείονας των αδελφων εν κυρίω πεποιθότας τοις δεσμοις μου περισσοτέρως τολμάν αφοβώς τον λογον λαλειν. τινες μεν και δια φθονον και εριν, τινες δε και δι ευδοκίαν τον χριστον κηρύσσουσιν· οι μεν εξ αγαπης, ειδότες οτι εις απολογίαν του ευαγγελιου κειμαι, οι δε εξ εριθείας τον χριστον καταγγέλλουσιν, ουχ αγνως, οιομενοι θλιψιν εγειρειν τοις δεσμοις μου. τι γαρ· πλην οτι παντι τροπώ, ειτε προφασει ειτε αληθεια, χριστος καταγγέλλεται, και εν τουτω χαιρω· αλλα και χαρησσομαι, οίδα γαρ οτι τουτο μοι αποβήσεται εις σωτηρίαν δια της υμων δεήσεως και επιχορηγίας του πνευματος ιησου χριστου, κατα την αποκαρδοκίαν και ελπίδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθήσομαι, αλλ εν παση παρρησία ως παντοτε και νυν μεγαλυνθήσεται χριστος εν τω σώματι μου, ειτε

δια ζωης ειτε δια θανατου. εμοι γαρ το ζην χριστος και το αποθανειν κερδος. ει δε το ζην εν σαρκι, τουτο μοι καρπος εργου· και τι αιρησομαι ου γνωριζω. συνεχομαι δε εκ των δυο, την επιθυμιαν εχων εις το αναλυσαι και συν χριστω ειναι, πολλω [γαρ] μαλλον κρεισσον· το δε επιμενειν [εν] τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμας. και τουτο πεποιθως οίδα οτι μενω και παραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεως, ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιας παλιν προς υμας. μονον αξιως του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε, ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ειτε απων ακουω τα περι υμων, οτι στηχετε εν ενι πνευματι, μια ψυχη συναθλουντες τη πιστει του ευαγγελιου, και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων, ητις εστιν αυτοις ενδειξις απωλειας, υμων δε σωτηριας, και τουτο απο θεου· οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου, ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν, τον αυτον αγωνα εχοντες οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι. ει τις ουν παρακλησις εν χριστω, ει τι παραμυθιον αγαπης, ει τις κοινογια πνευματος, ει τις σπλαγχνα και οικτιρμοι, πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε, την αυτην αγαπην εχοντες, συμψυχοι, το εν φρονουντες, μηδεν κατ εριθειαν μηδε κατα κενοδοξιαν, αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους ηγουμενοι υπερεχοντας εαυτων, μη τα εαυτων εκαστος σκοπουντες, αλλα [και] τα ετερων εκαστοι. τουτο φρονειτε εν υμιν ο και εν χριστω ιησου, ος εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμα ο ηγησατο το ειναι ισα θεω, αλλα εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων, εν ομοιωματι ανθρωπων γενομενος· και σχηματι ευρεθεις ως ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου, θανατου δε σταυρου. διο και ο θεος αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω το ονομα το υπερ παν ονομα, ινα εν τω ονοματι ιησου παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων, και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι κυριος ιησους χριστος εις δοξαν θεου πατρος. ωστε, αγαπητοι μου, καθως παντοτε υπηκουσατε, μη ως εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου, μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε· θεος γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιας. παντα ποιειτε χωρις γογγυσμων και διαλογισμων, ινα γενησθε αμεμπτοι και ακεραιοι, τεκνα θεου αμωμα μεσον γενεας σχολιας και διεστραμμενης, εν οις φαινεσθε ως φωστηρες εν κοσμω, λογον ζωης επεχοντες, εις καυχημα εμοι εις ημεραν χριστου, οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα. αλλα ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεως υμων, χαιρω και συγχαιρω πασιν υμιν· το δε αυτο και υμεις χαιρετε και συγχαιρετε μοι. ελπίζω δε εν κυριω ιησου τιμοtheon ταχεως πεμψαι υμιν, ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων. ουδενα γαρ εχω ισοψυχον οστις γνησιως τα περι υμων μεριμνησει, οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν, ου τα ιησου χριστου. την δε δοκιμην αυτου γινωσχετε, οτι ως πατρι τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον. τουτον μεν ουν ελπίζω πεμψαι ως αν αφιδω τα περι εμε εξαυτης· πεποιθα δε εν κυριω οτι και αυτος ταχεως ελευσομαι. αναγκαιον δε ηγησαμην επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου, υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου, πεμψαι προς υμας, επειδη επιποθων ην παντας υμας, και αδημονων διοτι ηκουσατε οτι ησθενησεν. και γαρ

ησθηνησεν παραπλησιον θανατω· αλλα ο θεος ηλεησεν αυτον, ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε, ινα μη λυπην επι λυπην σχω. σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτερωσ ω. προσδεχεσθε ουν αυτον εν κυριω μετα πασης χαρας, και τουσ τοιουτουσ εντιμουσ εχετε, οτι δια το εργον χριστου μεχρι θανατου ηγγισεν, παραβολευσαμενοσ τη ψυχη ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προς με λειτουργιασ. το λοιπον, αδελφοι μου, χαιρετε εν κυριω. τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον, υμιν δε ασφαλεσ. βλεπετε τουσ κυνασ, βλεπετε τουσ καχοουσ εργατασ, βλεπετε την κατατομην. ημεισ γαρ εσμεν η περιτομη, οι πνευματι θεου λατρευοντεσ και καυχωμενοι εν χριστω ιησου και ουκ εν σαρκι πεπονητεσ, καιπερ εγω εχων πεπονηθην και εν σαρκι. ει τισ δοκει αλλοσ πεπονηθεναι εν σαρκι, εγω μαλλον· περιτομη οκταημεροσ, εκ γενουσ ισραηλ, φυλησ βενιαμιν, εβραιοσ εξ εβραιων, κατα νομον φαρισαιοσ, κατα ζηλοσ διωκων την εκκλησιαν, κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενοσ αμεμπτοσ. [αλλα] ατινα ην μοι κερδη, ταυτα ηγημαι δια τον χριστον ζημιαν. αλλα μενουγγε και ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσσεωσ χριστου ιησου του κυριου μου, διον τα παντα εξημιωθην, και ηγουμαι σκυβαλα ινα χριστον κερδησω και ευρεθω εν αυτω, μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεωσ χριστου, την εκ θεου δικαιοσυνην επι τη πιστει, του γνωναι αυτον και την δυναμιν της αναστασεωσ αυτου και [την] κοινωνιαν [των] παθηματων αυτου, συμμορφιζομενοσ τω θανατω αυτου, ει πως καταντησω εις την εξαναστασιν την εκ νεκρων. ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη τετελειωμαι, διωκω δε ει και καταλαβω, εφ ω και κατελημφθην υπο χριστου [ιησου]. αδελφοι, εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατειληφθεναι· εν δε, τα μεν οπισω επιλανθανομενοσ τοισ δε εμπροσθεν επεκτεινομενοσ, κατα σκοπον διωκω εις το βραβειον της ανω κλησεωσ του θεου εν χριστω ιησου. οσοι ουν τελειοι, τουτο φρονωμεν· και ει τι ετερωσ φρονειτε, και τουτο ο θεοσ υμιν αποκαλυψει· πλην εις ο εφθασαμεν, τω αυτω στοιχειν. συμμιμηται μοι γινεσθε, αδελφοι, και σκοπειτε τουσ ουτω περιπατουντασ καθωσ εχετε τυπον ημασ. πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακισ ελεγον υμιν, νυν δε και κλαιων λεγω, τουσ εχθρουσ του σταυρου του χριστου, ων το τελοσ απωλεια, ων ο θεοσ η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων, οι τα επιγεια φρονουντεσ. ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοισ υπαρχει, εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον, οσ μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεωσ ημων συμμορφον τω σωματι της δοξησ αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι αυτω τα παντα. ωστε, αδελφοι μου αγαπητοι και επιπονητοι, χαρα και στεφανοσ μοι, ουτωσ στηκετε εν κυριω, αγαπητοι. ευοδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω. ναι ερωτω και σε, γνησιε συζυγγε, συλλαμβανου αυταισ, αιτινεσ εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των λοιπων συνεργων μου, ων τα ονοματα εν βιβλω ζωησ. χαιρετε εν κυριω παντοτε· παλιν ερω, χαιρετε. το επιεικεσ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ. ο κυριοσ εγγυσ. μηδεν μεριμνατε, αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προς τον θεον. και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου. το λοιπον, αδελφοι, οσα

εστιν αληθη, οσα σεμνα, οσα δικαια, οσα αγνα, οσα προσφιλη, οσα ευφημα, ει τις αρετη και ει τις επαινος, ταυτα λογιζεσθε· α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν εμοι, ταυτα πρασσετε· και ο θεος της ειρηνης εσται μεθ υμων. εχαρην δε εν κυριω μεγαλως οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν, εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε. ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω, εγω γαρ εμαθον εν οis ειμι αυταρκης ειναι. οida και ταπεινουσθαι, οida και περισσευειν· εν παντι και εν πασιν μεμυημαι και χορταζεσθαι και πειναν, και περισσευειν και υστερεισθαι. παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με. πλην καλως εποησατε συγκοινωνησαντες μου τη θλιψει. οidaτε δε και υμεις, φιλιππησιοι, οτι εν αρχη του ευαγγελιου, οτε εξηλθον απο μακεδονias, ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεως και λημψεως ει μη υμεις μονοι· οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δις εις την χρεια μοι επεμψατε. ουχ οτι επιζητω το δομα, αλλα επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων. απεχω δε παντα και περισσευω· πεπληρωμαι δεξαμενος παρα επαφροδιτου τα παρ υμων, οσμην ευωδιας, θυσιαν δεκτην, ευαρεστον τω θεω. ο δε θεος μου πληρωσει πασαν χρεια υμων κατα το πλουτος αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου. τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων· αμην. ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου. ασπαζονται υμας οι συν εμοι αδελφοι. ασπαζονται υμας παντες οι αγιοι, μαλιστα δε οι εκ της καισαρος οικιας. η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων.

παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου και τιμο-
θεος ο αδελφος τοis εν κολοσσais αγiois και πιστοis αδελφοis εν χριστω· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατροs ημων. ευχαριστου-
μεν τω θεω πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι, ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην ην εχετε εις παντας τους αγιους δια την ελπιδα την αποκειμε-
νην υμιν εν τοis ουρανοis, ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου του παροντος εις υμας, καθως και εν παντι τω κοσμω εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθως και εν υμιν, αφ ηs η-
μερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια· καθως εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων, ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου, ο και δηλωσας ημιν την υμων αγα-
πην εν πνευματι. δια τουτο και ημεις, αφ ηs ημερας ηκουσαμεν, ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευ-
ματικη, περιπατησαι αξιωs του κυριου εις πασαν αρεσκειαν, εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι τη επιγνωσει του θε-
ου, εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμian, μετα χαρας ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι υμας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι· ος ερρυσατο ημαs εκ της εξουσιαs του σκοτους και μετεστη-
σεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου, εν ω εχομεν την απολυτρωσιν, την αφεσιν των αμαρτιων· ος εστιν εικων του θεου του αορατου, πρωτοτοκος πασης κτισεως, οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα εν τοis ουρανοis και επι της γης, τα ορατα και τα αορατα, ειτε θρο-
νοι ειτε κυριοτητες ειτε αρχαι ειτε εξουσαι· τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται, και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συ-

νεστηκεν. και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος, της εκκλησιας· ος εστιν αρχη, πρωτοτοκος εκ των νεκρων, ινα γενηται εν πασιν αυτος πρωτευων, οτι εν αυτω ευδοκησεν παν το πληρωμα κατοικησαι και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον, ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου, [δι αυτου] ειτε τα επι της γης ειτε τα εν τοις ουρανοις. και υμας ποτε οντας απηλλοτριωμενους και εχθρους τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις, νυν δε αποκατηλλαξεν εν τω σωmati της σαρκος αυτου δια του θανατου, παραστησαι υμας αγιους και αμωμους και ανεγκλητους κατενωπιον αυτου, ει γε επιμενετε τη πιστει τευμελιωμενοι και εδραιoi και μη μετακινουμενοι απο της ελ-
πιδος του ευαγγελιου ου ηκουσατε, του κηρυχθεντος εν παση κτισει τη υπο τον ουρανον, ου εγενομην εγω παυλος διακονος. νυν χαιρω εν τοις παθημασιν υπερ υμων, και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου, ο ε-
στιν η εκκλησια, ης εγενομην εγω διακονος κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμας πληρωσαι τον λογον του θεου, το μυστηριον το αποκεκρυμμενον απο των αιωνων και απο των γενεων νυν δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου, οις ηθελησεν ο θεος γνωρiscαι τι το πλουτος της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν, ο εστιν χριστος εν υμιν, η ελπις της δοξης· ον ημεις καταγγελλομεν νουθε-
τουντες παντα ανθρωπον και διδασκοντες παντα ανθρωπον εν παση σοφια, ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω· εις ο και κοπιω αγωνιζομενος κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει. θελω γαρ υμας ειδεναι ηλικον αγωνα εχω υπερ υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εορακαν το προσωπον μου εν σαρκι, ινα παρακληθωσιν αι καρδια αυτων, συμβιβασθεντες εν αγαπη και εις παν πλουτος της πληροφοριας της συνεσεως, εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου, χριστου, εν ω εισιν παντες οι ιησαυροι της σοφιας και γνωσεως αποκρυφοι. τουτο λεγω ινα μηδεις υμας παραλο-
γιζεται εν πιθανολογια. ει γαρ και τη σαρκι απειμι, αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι, χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεως υμων. ως ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον, εν αυτω περιπατειτε, ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι τη πιστει καθως εδιδαχθητε, περισσεου-
ντες εν ευχαριστια. βλεπετε μη τις υμας εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιας και κενης απατης κατα την παραδοσιν των ανθρωπων, κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον· οτι εν αυτω κα-
τοικει παν το πληρωμα της θεοτητος σωματικως, και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι, ος εστιν η κεφαλη πασης αρχης και εξουσιας, εν ω και περιετμηθητε περιτομη χειροποιητω εν τη απεχδυσει του σωματος της σαρκος, εν τη περιτομη του χριστου, συνταφεντες αυτω εν τω βαπτισμω, εν ω και συνηγερθητε δια της πιστεως της ενεργειας του θεου του εγειραντος αυτον εκ νεκρων· και υμας νεκρους οντας [εν] τοις παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκος υμων, συνεζωο-
ποιησεν υμας συν αυτω, χαρισαμενος ημιν παντα τα παραπτωματα, εξαλειψας το καθ' ημων χειρογραφον τοις δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν, και αυτο ηρκεν εκ του μεσου προσηλωσας αυτο τω σταυρω· α-
πεχδυσαμενος τας αρχας και τας εξουσιας εδειγματισεν εν παρρησια, θριαμβευσας αυτους εν αυτω. μη ουν τις υμας κρινετω εν βρωσει και εν ποσει η εν μερει εορτης η νεομηνιας η σαββατων, α εστιν σκια

των μελλοντων, το δε σωμα του χριστου. μηδεις υμας καταβραβευε-
τω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων, α εορακεν
εμβατευων, εικη φυσιουμενος υπο του νοος της σαρκος αυτου, και ου
κρατων την κεφαλην, εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων
επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου. ει
απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου, τι ως ζωντες
εν κοσμω δογματιζεσθε, μη αψη μηδε γευση μηδε θιγης, α εστιν πα-
ντα εις φθοραν τη αποχρησει, κατα τα ενταλματα και διδασκαλιας των
ανθρωπων· ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιας εν εθελοθρησκια
και ταπεινοφροσυνη [και] απειδια σωματος, ουκ εν τιμη τινη προς πλη-
σμονην της σαρκος. ει ουν συνηγερυθητε τω χριστω, τα ανω ζητειτε,
ου ο χριστος εστιν εν δεξια του θεου καθημενος· τα ανω φρονειτε,
μη τα επι της γης· απεθανετε γαρ, και η ζωη υμων κεχυται συν τω
χριστω εν τω θεω. οταν ο χριστος φανερωθη, η ζωη υμων, τοτε και
υμεις συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη. νεκρωσατε ουν τα μελη τα
επι της γης, πορνειαν, ακαθαρσιαν, παθος, επιθυμιαν κακην, και την
πλεονεξιαν ητις εστιν ειδωλολατρια, δι α ερχεται η οργη του θεου
[επι τους υιους της απειθειας]· εν οις και υμεις περιεπατησατε ποτε
οτε εζητε εν τουτοις. νυνι δε αποθεσθε και υμεις τα παντα, οργην,
θυμον, κακιαν, βλασφημιαν, αισχρολογιαν εκ του στοματος υμων· μη
ψευδεσθε εις αλληλους, απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν
ταις πραξεσιν αυτου, και ενδυσαμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον
εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντος αυτον, οπου ουκ ενι ελλην
και ιουδαιος, περιτομη και ακροβυστια, βαρβαρος, σκυθης, δουλος,
ελευθερος, αλλα [τα] παντα και εν πασιν χριστος. ενδυσασθε ουν
ως εκλεκτοι του θεου, αγιοι και ηγαπημενοι, σπλαγχνα οικτιρμου,
χρηστοτητα, ταπεινοφροσυνην, πραυτητα, μακροθυμιαν, ανεχομενοι
αλληλων και χαριζομενοι εαυτοις εαν τις προς τινα εχη μομφην· κα-
θως και ο κυριος εχαρισατο υμιν ουτως και υμεις. επι πασιν δε τουτοις
την αγαπην, ο εστιν συνδεσμος της τελειοτητος. και η ειρηνη του
χριστου βραβευετω εν ταις καρδιαις υμων, εις ην και εκληθητε εν ενι
σωματι· και ευχαριστοι γινεσθε. ο λογος του χριστου ενοικειτω εν
υμιν πλουσιως, εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετουντες εαυ-
τους ψαλμοις, υμνοις, ωδαις πνευματικαις εν [τη] χαριτι αδοντες εν
ταις καρδιαις υμων τω θεω· και παν ο τι εαν ποιητε εν λογω η εν
εργω, παντα εν ονοματι κυριου ιησου, ευχαριστουντες τω θεω πα-
τρι δι αυτου. αι γυναικες, υποτασσεσθε τοις ανδρασιν, ως ανηκεν
εν κυριω. οι ανδρες, αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς
αυτας. τα τεκνα, υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα, τουτο γαρ
ευαρεστον εστιν εν κυριω. οι πατερες, μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων,
ινα μη αθυμωσιν. οι δουλοι, υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα
κυριοις, μη εν οφθαλμοδουλια ως ανθρωπαρεσκοι, αλλ εν απλοτητι
καρδιας, φοβουμενοι τον κυριον. ο εαν ποιητε, εκ ψυχης εργαζεσθε,
ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις, ειδοτες οτι απο κυριου απολημψε-
σθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας. τω κυριω χριστω δουλευετε·
ο γαρ αδικων κομισεται ο ηδικησεν, και ουκ εστιν προσωπολημψια.
οι κυριοι, το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε, ειδοτες
οτι και υμεις εχετε κυριον εν ουρανω. τη προσευχη προσκαρτερειτε,
γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια, προσευχομενοι αμα και περι η-
μων, ινα ο θεος ανοιξη ημιν θυραν του λογου, λαλησαι το μυστηριον

του χριστου, δι ο και δεδεμαι, ινα φανερωσω αυτο ως δει με λαλησαι. εν σοφια περιπατειτε προς τους εξω, τον καιρον εξαγοραζομενοι. ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι, αλατι ηρτυμενος, ειδεναι πως δει υμας ενι εκαστω αποκρινεσθαι. τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχιχος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος και συνδουλος εν κυριω, ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο, ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιας υμων, συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω, ος εστιν εξ υμων· παντα υμιν γνωρισουσιν τα ωδε. ασπαζεται υμας αρισταρχος ο συναιχμαλωτος μου, και μαρκος ο ανεψιος βαρναβα περι ου ελαβετε εντολας, εαν ελθη προς υμας δεξασθε αυτον, και ιησους ο λεγομενος ιουστος, οι οντες εκ περιτομης ουτοι μονοι συνεργοι εις την βασιλειαν του θεου, οιτινες εγενηθησαν μοι παρηγορια. ασπαζεται υμας επαφρας ο εξ υμων, δουλος χριστου [ιησου], παντοτε αγωνιζομενος υπερ υμων εν ταις προσευχαις, ινα σταθητε τελειοι και πεπληροφορημενοι εν παντι θεληματι του θεου. μαρτυρω γαρ αυτω οτι εχει πολυν πονον υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει. ασπαζεται υμας λουκας ο ιατρος ο αγαπητος και δημας. ασπασασθε τους εν λαοδικεια αδελφους και νυμφαν και την κατ οικον αυτης εκκλησιαν. και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη, ποιησατε ινα και εν τη λαοδικειω εκκλησια αναγνωσθη, και την εκ λαοδικειας ινα και υμεις αναγνωτε. και ειπατε αρχιππω, βλεπε την διακονιαν ην παρελαβες εν κυριω, ινα αυτην πληροις. ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου. μνημονευετε μου των δεσμων. η χαρις μεθ υμων.

παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω· χαρις υμιν και ειρηνη. ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων, μνειαν ποιουμενοι επι των προσευχων ημων, αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεως και του κοπου της αγαπης και της υπομονης της ελπιδος του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων, ειδότες, αδελφοι ηγαπημενοι υπο [του] θεου, την εκλογην υμων, οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εις υμας εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και [εν] πληροφωρια πολλη, καθως οιδате οιοι εγενηθημεν [εν] υμιν δι υμας. και υμεις μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου, δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρας πνευματος αγιου, ωστε γενεσθαι υμας τυπον πασιν τοις πιστευουσιν εν τη μακεδονια και εν τη αχαια. αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογος του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και [εν τη] αχαια, αλλ εν παντι τοπω η πιστις υμων η προς τον θεον εξεληλυθεν, ωστε μη χρειαν εχειν ημας λαλειν τι· αυτοι γαρ περι ημων απαγγελλουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προς υμας, και πως επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω, και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων, ον ηγειρεν εκ [των] νεκρων, ιησουν τον ρυομενον ημας εκ της οργης της ερχομενης. αυτοι γαρ οιδατε, αδελφοι, την εισοδον ημων την προς υμας οτι ου κενη γεγονεν, αλλα προπαθοντες και υβρισθεντες καθως οιδατε εν φιλιπποις επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμας το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι. η γαρ παρακλησις ημων ουκ εκ πλανης ουδε εξ ακαθαρσιας ουδε εν δολω, αλλα καθως δεδοκιμασμεθα υπο του θεου πιστευθηαι το ευαγγελιον ουτως λαλουμεν, ουχ ως ανθρωποις αρεσκοντες αλλα θεω τω δοκιμαζοντι τας καρδιας ημων. ουτε γαρ ποτε

εν λόγω κολακείας εγεννήθημεν, καθώς οίδατε, ουτε εν προφασει πλεονεξίας, θεος μαρτυς, ουτε ζητούντες εξ ανθρωπων δοξαν, ουτε αφ υμων ουτε απ αλλων, δυναμενοι εν βαρει ειναι ως χριστου αποστολοι, αλλα εγεννήθημεν νηπιοι εν μεσω υμων. ως εαν τροφος θάλπη τα εαυτης τεκνα, ουτως ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τας εαυτων ψυχας, διοτι αγαπητοι ημιν εγεννήθητε. μνημονευετε γαρ, αδελφοι, τον κοπον ημων και τον μοχθον· νυκτος και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εις υμας το ευαγγελιον του θεου. υμεις μαρτυρες και ο θεος, ως οσιως και δικαίως και αμεμπτως υμιν τοις πιστευουσιν εγεννήθημεν, καθαπερ οίδατε ως ενα εκαστον υμων ως πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντες υμας και παραμυθουμενοι και μαρτυρομενοι εις το περιπατειν υμας αξίως του θεου του καλουντος υμας εις την εαυτου βασιλειαν και δοξαν. και δια τουτο και ημεις ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλείπτως, οτι παραλαβόντες λογον ακοης παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθώς εστιν αληθινος λογον θεου, ος και ενεργείται εν υμιν τοις πιστευουσιν. υμεις γαρ μιμηται εγεννήθητε, αδελφοι, των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαία εν χριστω ιησου, οτι τα αυτα επαθετε και υμεις υπο των ιδιων συμφυλετων καθώς και αυτοι υπο των ιουδαίων, των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τους προφητας, και ημας εκδιωξαντων, και θεω μη αρεσκοντων, και πασιν ανθρωποις εναντιων, κωλυοντων ημας τοις εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν, εις το αναπληρωσαι αυτων τας αμαρτίας παντοτε. εφθασεν δε επ αυτους η οργη εις τελος. ημεις δε, αδελφοι, απορφανισθεντες αφ υμων προς καιρον ωρας, προσωπω ου καρδια, περισσοτερωσ εσπουδασαμεν το προσωπον υμων ιδειν εν πολλη επιθυμία. διοτι ηθελησαμεν ελθειν προς υμας, εγω μεν παυλος και απαξ και δις, και ενεκοιφεν ημας ο σατανας. τις γαρ ημων ελπις η χαρα η στεφανος καυχησης η ουχι και υμεις εμπροσθεν του κυριου ημων ιησου εν τη αυτου παρουσια· υμεις γαρ εστε η δοξα ημων και η χαρα. διο μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναις μονοι, και επεμψαμεν τιμοθεον, τον αδελφον ημων και συνεργον του θεου εν τω ευαγγελιω του χριστου, εις το στηριξαι υμας και παρακαλεσαι υπερ της πιστεως υμων το μηδενα σαινεσθαι εν ταις θλιψεσιν ταυταις. αυτοι γαρ οίδατε οτι εις τουτο κειμεθα· και γαρ οτε προς υμας ημεν, προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι, καθώς και εγενετο και οίδατε. δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα εις το γνωναι την πιστιν υμων, μη πως επειρασεν υμας ο πειραζων και εις κενον γενηται ο κοπος ημων. αρτι δε ελθοντος τιμοθεου προς ημας αφ υμων και ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν και την αγαπην υμων, και οτι εχετε μνησιν ημων αγαθην παντοτε, επιποθουντες ημας ιδειν καθαπερ και ημεις υμας, δια τουτο παρεκληθημεν, αδελφοι, εφ υμιν επι παση τη αναγκη και θλίψει ημων δια της υμων πιστεως, οτι νυν ζωμεν εαν υμεις στηκετε εν κυριω. τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι υμας εμπροσθεν του θεου ημων, νυκτος και ημερας υπερεκπερισσου δεομενοι εις το ιδειν υμων το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεως υμων· αυτος δε ο θεος και πατηρ ημων και ο κυριος ημων ιησους κατευθυναι την οδον ημων προς υμας· υμας δε ο κυριος πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη εις

ἀλλήλους και εις παντας, καθάπερ και ημεις εις υμας, εις το στηριζαι υμων τας καρδιας ἀμεμπτους εν ἀγιωσύνη εμπροσθεν του θεου και πατρος ημων εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου μετα παντων των αγιων αυτου. [αμην.] λοιπον ουν, ἀδελφοι, ερωτωμεν υμας και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου, ινα καθως παρελαβετε παρ ημων το πως δει υμας περιπατειν και αρεσκειν θεω, καθως και περιπατειτε, ινα περισσευητε μαλλον. οιδατε γαρ τινας παραγγελιας εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου. τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου, ο αγιασμος υμων, απεχεσθαι υμας απο της πορνειας, ειδεναι εκαστον υμων το εαυτου σκευος κτασθαι εν αγιασμω και τιμη, μη εν παθει επιθυμιας καθάπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον, το μη υπερβαινειν και πλεονεχτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου, διοτι εκδικος κυριος περι παντων τουτων, καθως και προειπαμεν υμιν και διεμαρτυραμεθα. ου γαρ εκαλεσεν ημας ο θεος επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω. τοιγαρουν ο αθետων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον [και] διδοντα το πνευμα αυτου το αγιον εις υμας. περι δε της φιλαδελφιας ου χρειαν εχετε γραφειν υμιν, αυτοι γαρ υμεις θεοδιδακτοι εστε εις το αγαπαν ἀλληλους· και γαρ ποιειτε αυτο εις παντας τους αδελφους [τους] εν ολη τη μακεδονια. παρακαλουμεν δε υμας, ἀδελφοι, περισσευειν μαλλον, και φιλοτιμεισθαι ησυχάζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταις [ιδιαις] χερσιν υμων, καθως υμιν παρηγγειλαμεν, ινα περιπατητε ευσχημονως προς τους εξω και μηδενος χρειαν εχητε. ου θελομεν δε υμας αγνοειν, ἀδελφοι, περι των κοιμωμενων, ινα μη λυπησθε καθως και οι λοιποι οι μη εχοντες ελπιδα. ει γαρ πιστευομεν οτι ιησους απεθανεν και ανεστη, ουτως και ο θεος τους κοιμηθεντας δια του ιησου αξει συν αυτω. τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου, οτι ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι εις την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τους κοιμηθεντας· οτι αυτος ο κυριος εν κελευσματι, εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου, καταβησεται απ ουρανου, και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτον, επειτα ημεις οι ζωντες οι περιλειπομενοι αμα συν αυτοις αρπαγησομεθα εν νεφελαις εις απαντησιν του κυριου εις αερα· και ουτως παντοτε συν κυριω εσομεθα. ωστε παρακαλειτε ἀλληλους εν τοις λογοις τουτοις. περι δε των χρονων και των καιρων, ἀδελφοι, ου χρειαν εχετε υμιν γραφεισθαι, αυτοι γαρ ακριβως οιδατε οτι ημερα κυριου ως κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται. οταν λεγωσιν, ειρηνη και ασφαλεια, τοτε αιφνιδιος αυτοις εφισταται ολεθρος ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση, και ου μη εκφυγωσιν. υμεις δε, ἀδελφοι, ουκ εστε εν σκοτει, ινα η ημερα υμας ως κλεπτης καταλαβη, παντες γαρ υμεις υιοι φωτος εστε και υιοι ημερας. ουκ εσμεν νυκτος ουδε σκοτους· αρα ουν μη καθευδωμεν ως οι λοιποι, αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν. οι γαρ καθευδοντες νυκτος καθευδουσιν, και οι μεθυσκομενοι νυκτος μεθυουσιν· ημεις δε ημερας οντες νηφωμεν, ενδυσαμενοι θωρακα πιστεως και αγαπης και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριας· οτι ουκ εθετο ημας ο θεος εις οργην αλλα εις περιποιησιν σωτηριας δια του κυριου ημων ιησου χριστου, του αποθανοντος υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν. διο παρακαλειτε ἀλληλους και οικοδομειτε εις τον ενα, καθως και ποιειτε. ερωτωμεν δε υμας, ἀδελφοι, ειδεναι τους κοπιωντας εν υμιν και προϊσταμενους υμων εν κυριω και νουθετούντας υμας, και ηγεισθαι αυτους υπερεκπερισσου εν αγαπη δια

το εργον αυτων. ειρηνευετε εν εαυτοις. παρακαλουμεν δε υμας, αδελφοι, νουθετειτε τους ατακτους, παραμυθεισθε τους ολιγοφυχους, αντεχεσθε των ασθενων, μακροθυμειτε προς παντας. ορατε μη τις κακον αντι κακου τινη αποδω, αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε [και] εις αλληλους και εις παντας. παντοτε χαιρετε, αδιαλειπτως προσευχεσθε, εν παντι ευχαριστειτε· τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμας. το πνευμα μη σβεννυτε, προφητειας μη εξουθενειτε· παντα δε δοκιμαζετε, το καλον κατεχετε, απο παντος ειδους πονηρου απεχεσθε. αυτος δε ο θεος της ειρηνης αγιασαι υμας ολοτελεις, και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτως εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη. πιστος ο καλων υμας, ος και ποιησει. αδελφοι, προσευχεσθε [και] περι ημων. ασπασασθε τους αδελφους παντας εν φιληματι αγιω. ενορκιζω υμας τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοις αδελφοις. η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων.

παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος [ημων] και κυριου ιησου χριστου. ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων, αδελφοι, καθως αξιον εστιν, οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους, ωστε αυτους ημας εν υμιν εγκουχασθαι ενταις εκκλησιαις του θεου υπερ της υπομονης υμων και πιστεως εν πασιν τοις διωγμοις υμων και ταις θλιψεσιν αις ανεχεσθε, ενδειγμα της δικαιας χρισεως του θεου, εις το καταξιωθηναι υμας της βασιλειας του θεου, υπερ ης και πασχετε, ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοις θλιβουσιν υμας θλιψιν και υμιν τοις θλιβομενοις ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεως αυτου εν πυρι φλογος, διδοντος εκδικησιν τοις μη ειδοσιν θεον και τοις μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου, οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξης της ισχυος αυτου, οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοις αγιοις αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοις πιστευσασιν, οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμας, εν τη ημερα εκεινη. εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων, ινα υμας αξιωση της κλησεως ο θεος ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνης και εργον πιστεως εν δυναμει, οπως ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν, και υμεις εν αυτω, κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου. ερωτωμεν δε υμας, αδελφοι, υπερ της παρουσιας του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγης επ αυτον, εις το μη ταχεως σαλευθηναι υμας απο του νοος μηδε θροεισθαι μητε δια πνευματος μητε δια λογου μητε δι επιστολης ως δι ημων, ως οτι ενεστηκεν η ημερα του κυριου. μη τις υμας εξαπατηση κατα μηδενα τροπον· οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωπος της ανομιαις, ο υιος της απωλειας, ο αντικειμενος και υπεрайρομενος επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα, ωστε αυτον εις τον ναον του θεου καθισαι, αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεος. ου μνημονευετε οτι ετι να προς υμας ταυτα ελεγον υμιν· και νυν το κατεχον οιδατε, εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω. το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιαις· μονον ο κατεχων αρτι εως εκ μεσου γενηται. και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομος, ον ο κυριος [ιησους] ανελκει τω

πνευματι του στοματος αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιας αυτου, ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοις και τερασιν ψευδους και εν παση απατη αδικιας τοις απολλυμενοις, ανθ' ων την αγαπην της αληθειας ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους. και δια τουτο πεμπει αυτοις ο θεος ενεργειαν πλανης εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει, ινα κριθωσιν παντες οι μη πιστευσαντες τη αληθεια αλλα ευδοκησαντες τη αδικια. ημεις δε οφειλομεν ευχαριστειν τω θεω παντοτε περι υμων, αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου, οτι ειλατο υμας ο θεος απαρχην εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματος και πιστει αληθειας, εις ο [και] εκαλεσεν υμας δια του ευαγγελιου ημων, εις περιποιησιν δοξης του κυριου ημων ιησου χριστου. αρα ουν, αδελφοι, στηκετε, και κρατειτε τας παραδοσεις ας εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολης ημων. αυτος δε ο κυριος ημων ιησους χριστος και [ο] θεος ο πατηρ ημων, ο αγαπησας ημας και δους παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι, παρακαλεσαι υμων τας καρδιας και στηριζει εν παντι εργω και λογω αγαθω. το λοιπον προσευχεσθε, αδελφοι, περι ημων, ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζεται καθως και προς υμας, και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων· ου γαρ παντων η πιστις. πιστος δε εστιν ο κυριος, ος στηριζει υμας και φυλαξει απο του πονηρου. πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ' υμας, οτι α παραγγελλομεν [και] ποιειτε και ποιησετε. ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου. παραγγελλομεν δε υμιν, αδελφοι, εν ονοματι του κυριου [ημων] ιησου χριστου, στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβοσαν παρ ημων. αυτοι γαρ οιδατε πως δει μιμεισθαι ημας, οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν ουδε δωρεαν αρτον εφραγομεν παρα τινος, αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτος και ημερας εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων· ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν, αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας. και γαρ οτε ημεν προς υμας, τουτο παρηγγελλομεν υμιν, οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω. ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως, μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους· τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν εν κυριω ιησου χριστω ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν. υμεις δε, αδελφοι, μη εγκακησητε καλοποιουντες. ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης, τουτον σημειουσθε, μη συναναμιγνυσθαι αυτω, ινα εντραπη· και μη ως εχθρον ηγεισθε, αλλα νουθετειτε ως αδελφον. αυτος δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω. ο κυριος μετα παντων υμων. ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου, ο εστιν σημειον εν παση επιστολη· ουτως γραφω. η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων.

παυλος αποστολος χριστου ιησου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και χριστου ιησου της ελπιδος ημων τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει· χαρις, ελεος, ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων. καθως παρεκαλεσα σε προσμεναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν, ινα παραγγειλης τισιν μη ετεροδιδασκαλειν μηδε προσχειν μυθους και γενεαλογιας απεραντους, αιτινες εκζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει. το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρης καρδιας και συνειδησεως αγα-

της και πιστεως ανυποκριτου, ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογiam, θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι, μη νοουντες μητε α λεγουσιν μητε περι τινων διαβεβαιουνται. οίδαμεν δε οτι καλος ο νομος εαν τις αυτω νομιμως χρηται, ειδως τουτο, οτι δικαιω νομος ου κειται, ανομοις δε και ανυποτακτοις, ασεβεσι και αμαρτωλοις, ανομοιοις και βεβηλοις, πατρολwaiς και μητρολwaiς, ανδροφονοις, πορνοις, αρσενοκοιταις, ανδραποδισταις, ψευσταις, επιορκοις, και ει τι ετερον τη υγιαίνουση διδασκαλία αντικειται, κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου, ο επιστευθην εγω. χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων, οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονiam, το προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην· αλλα ηλεθηην, οτι αγνων εποiησα εν απιστια, υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεως και αγαπης της εν χριστω ιησου. πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος, οτι χριστος ιησους ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι· ων πρωτος ειμι εγω, αλλα δια τουτο ηλεθηην, ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται χριστος ιησους την απασαν μακροθυμιαν, προς υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζων αιωνιον. τω δε βασιλει των αιωνων, αφθαρτω, αορατω, μονω θεω, τιμη και δοξα εις τους αιωνας των αιωνων· αμην. ταυτην την παραγγελiam παρατινθεται σοι, τεκνον τιμοtheε, κατα τας προαγουσας επι σε προφητεias, ινα στρατευη εν αυταις την καλην στρατειαν, εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν, ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν· ων εστιν υμεναιος και αλεξανδρος, ους παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν. παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις, προσευχας, εντευξεις, ευχαριστίας, υπερ παντων ανθρωπων, υπερ βασιλειων και παντων των εν υπεροχη οντων, ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι. τουτο καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου, ος παντας ανθρωπους theλει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν. εις γαρ θεος, εις και μεσιτης θεου και ανθρωπων, ανθρωπος χριστος ιησους, ο δους εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων, το μαρτυριον καιροις ιδιοις· εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος αληθειαν λεγων, ου ψευδομαι διδασκαλος εθνων εν πιστει και αληθεια. βουλομαι ουν προσευχεσθαι τους ανδρας εν παντι τοπω, παιρνοικας οσιους χειρας χωρις οργης και διαλογισμου· ωσαντως [και] γυναικας εν καταστολη κοσμιω μετα αιδους και σωφροσυνης κοσμειν εαυτας, μη εν πλεγμασιν και χρυσιω η μαργαριταις η ιματισμω πολυτελει, αλλ ο πρεπει γυναιξιν επαγγελλομεναις theοσεβειαν, δι εργων αγαθων. γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη· διδασκειν δε γυναικι ουκ επιτρεπω, ουδε αυθεντειν ανδρος, αλλ ειναι εν ησυχια. αδαμ γαρ πρωτος επλασθη, ειτα ευα· και αδαμ ουκ ηπατηθη, η δε γυνη εξαπατηθεισα εν παραβασει γεγονεν. σωθησεται δε δια της τεκνογονιας, εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνης. πιστος ο λογος· ει τις επισκοπης ορεγεται, καλου εργου επιθυμει. δει ουν τον επισκοπον ανεπιλημpton ειναι, μιας γυναικος ανδρα, νηφαλιον, σωφρονα, κοσμιον, φιλοξενον, διδακτικον, μη παροινον, μη πληκτην, αλλα επιεικην, αμαχον, αφιλαργυρον, του ιδιου οικου καλως προϊσταμενον, τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος· ει δε τις του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν, πως εκκλησιας θεου επιμελησεται· μη νεοφυτον, ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπεση του

διαβολου. δει δε και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν, ινα μη εις ονειδισμον εμπεση και παγιδα του διαβολου. διακονους ωσαυτως σεμνους, μη διλογους, μη οινω πολλω προσεχοντας, μη αισχροκερδεις, εχοντας το μυστηριον της πιστεως εν καθαρα συνειδησει. και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον, ειτα διακονειτωσαν ανεγκλητοι οντες. γυναικας ωσαυτως σεμνας, μη διαβολους, νηφαλιους, πιστας εν πασιν. διακονοι εστωσαν μιας γυναικος ανδρες, τεκνων καλως προισταμενοι και των ιδιων οικων· οι γαρ καλως διακονησαντες βαθμον εαυτοις καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου. ταυτα σοι γραφω, ελπιζων ελθειν προς σε εν ταχει· εαν δε βραδυνω, ινα ειδης πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι, ητις εστιν εκκλησια θεου ζωντος, στυλος και εδραιωμα της αληθειας. και ομολογουμενως μεγα εστιν το της ευσεβειας μυστηριον· ος εφανερωθη εν σαρκι, εδικαιωθη εν πνευματι, ωφθη αγγελοις, εκηρυχθη εν εθνεσιν, επιστευθη εν κοσμω, ανελημφθη εν δοξη. το δε πνευμα ρητως λεγει οτι εν υστεροις καιροις αποστησονται τινες της πιστεως, προσεχοντες πνευμασιν πλανοις και διδασκαλιας δαιμονιων, εν υποκρισει ψευδολογων, κεκαυστηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν, κωλυοντων γαμειν, απεχεσθαι βρωματων α ο θεος εκτισεν εις μεταλημψιν μετα ευχαριστιας τοις πιστοις και επεγνωκοσι την αληθειαν. οτι παν κτισμα θεου καλον, και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιας λαμβανομενον, αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεως. ταυτα υποτιθεμενος τοις αδελφοις καλος εση διακονος χριστου ιησου, εντρεφομενος τοις λογοις της πιστεως και της καλης διδασκαλιας η παρηκολουθηκας· τους δε βεβηλους και γραυδεις μυθους παραιτου. γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν· η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμος, η δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμος εστιν, επαγγελιαν εχουσα ζωης της νυν και της μελλουσης. πιστος ο λογος και πασης αποδοχης αξιος· εις τουτο γαρ κοπιωμεν και αγωνιζομεθα, οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι, ος εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων, μαλιστα πιστων. παραγγελλε ταυτα και διδασκε. μηδεις σου της νεοτητος καταφρονειτω, αλλα τυπος γινου των πιστων εν λογω, εν αναστροφη, εν αγαπη, εν πιστει, εν αγνεια. εως ερχομαι προσεχε τη αναγκωσει, τη παρακλησει, τη διδασκαλια. μη αμελει του εν σοι χαρισματος, ο εδοθη σοι δια προφητειας μετα επιθεσεως των χειρων του πρεσβυτεριου. ταυτα μελετα, εν τουτοις ισθι, ινα σου η προκοπη φανερα η πασιν. επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια· επιμενε αυτοις· τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεις και τους ακουοντας σου. πρεσβυτερω μη επιπληξης, αλλα παρακαλει ως πατερα, νεωτερους ως αδελφους, πρεσβυτερας ως μητερας, νεωτερας ως αδελφας εν παση αγνεια. χηρας τιμα τας οντως χηρας. ει δε τις χηρα τεκνα η εκγονα εχει, μανθανετωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβας αποδιδοναι τοις προγονοις, τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου. η δε οντως χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι θεον και προσμενει ταις δεησεσιν και ταις προσευχαις νυκτος και ημερας· η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν. και ταυτα παραγγελλε, ινα ανεπιλημπτοι ωσιν. ει δε τις των ιδιων και μαλιστα οικειων ου προνοει, την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων. χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγονυια, ενος ανδρος γυνη, εν εργοις καλοις μαρτυρουμενη, ει ετεκνοτροφησεν, ει εξενοδοχησεν, ει αγιων

ποδας ενιψεν, ει θλιβομενοις επηρκεσεν, ει παντι εργω αγαθω επηκο-
λουθησεν. νεωτερας δε χηρας παραιτου· οταν γαρ καταστρηνιασωσιν
του χριστου, γαμειν θελουσιν, εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν
ηθητησαν· αμα δε και αργαι μανθανουσιν, περιερχομεναι τας οικιας,
ου μονον δε αργαι αλλα και φλυαροι και περιεργοι, λαλουσαι τα μη
δεοντα. βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν, τεκνογονειν, οικοδεσποτειν,
μηδεμιαν αφορμην διδοναι τω αντικειμενω λοιδοριας χαριν· ηδη γαρ
τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα. ει τις πιστη εχει χηρας, ε-
παρκειτω αυταις, και μη βαρεισθω η εκκλησια, ινα ταις οντως χηραις
επαρκεση. οι καλως προεστωτες πρεσβυτεροι διπλης τιμης αξιου-
σθωσαν, μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και διδασκαλια· λεγει γαρ η
γραφη, βουν αλωοντα ου ψιμωσεις· και, αξιος ο εργατης του μισθου
αυτου. κατα πρεσβυτερου κατηγοριαν μη παραδεχου, εκτος ει μη επι
δυο η τριων μαρτυρων. τους αμαρτανοντας ενωπιον παντων ελεγε,·
ινα και οι λοιποι φοβον εχωσιν. διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και
χριστου ιησου και των εκλεκτων αγγελων, ινα ταυτα φυλαξης χωρις
προκριματος, μηδεν ποιων κατα προσκλησιν. χειρας ταχεως μηδενι
επιτιθει, μηδε κοινωνει αμαρτιας αλλοτριας· σεαυτον αγνον τηρει.
μηκετι υδροποτει, αλλα οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον και τας
πυκνας σου ασθeneias. τινων ανθρωπων αι αμαρτια προδηλοι εισιν,
προαγουσαι εις κρισιν, τισιν δε και επακολουθουσιν· ωσαυτως και τα
εργα τα καλα προδηλα, και τα αλλως εχοντα κρυβηται ου δυνανται. ο-
σοι εισιν υπο ζυγον δουλοι, τους ιδιους δεσποτας πασης τιμης αξιους
ηγεισθωσαν, ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημη-
ται. οι δε πιστους εχοντες δεσποτας μη καταφρονειτωσαν, οτι αδελ-
φοι εισιν· αλλα μαλλον δουλευετωσαν, οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι
οι της ευεργεσιας αντιλαμβανομενοι. ταυτα διδασκε και παρακαλει.
ει τις ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαινουσιν λογοις, τοις
του κυριου ημων ιησου χριστου, και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια,
τετυφωται, μηδεν επισταμενος, αλλα νοσων περι ζητησεις και λογο-
μαχιας, εξ ων γινεται φθονος, ερις, βλασφημια, υπονοιαι πονηραι,
διαπαρατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων
της αληθειας, νομιζοντων πορισμον ειναι την ευσεβειαν. εστιν δε πο-
ρισμος megας η ευσεβεια μετα αυταρκειας· ουδεν γαρ εισηνεγκαμεν
εις τον κοσμον, οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα· εχοντες δε δια-
τροφας και σκεπασματα, τουτοις αρκεσθησομεθα. οι δε βουλομενοι
πλουτειν εμπιπτουσιν εις πειρασμον και παγιδα και επιθυμιας πολλας
ανοητους και βλαβερους, αιτινες βυθιζουσιν τους ανθρωπους εις ολε-
θρον και απωλειαν· ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια,
ης τινες ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεως και εαυτους
περιεπειραν οδυνας πολλας. συ δε, ω ανθρωπε θεου, ταυτα φευγε·
διωκε δε δικαιοσυνην, ευσεβειαν, πιστιν, αγαπην, υπομονην, πραιπα-
θιαν. αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεως, επιλαβου της αιωνιου
ζωης, εις ην εκληθης και ωμολογησας την καλην ομολογιαν ενωπιον
πολλων μαρτυρων. παραγγελλω [σοι] ενωπιον του θεου του ζωογο-
νουντος τα παντα και χριστου ιησου του μαρτυρησαντος επι ποντιου
πιλατου την καλην ομολογιαν, τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανε-
πιλημpton μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου, ην
καιροις ιδιοις δεიξει ο μακαριος και μονος δυναστης, ο βασιλευς των
βασιλευοντων και κυριος των κυριευοντων, ο μονος εχων αθανασιαν,

φως οικων απροσιτον, ον ειδεν ουδεις ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται· ω τιμη και κρατος αιωνιον· αμην. τοις πλουσιοις εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλπικεναι επι πλουτου αδηλοτητι, αλλ επι θεω τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιως εις απολαυσιν, αγαθοεργειν, πλουτειν εν εργοις καλοις, ευμεταδοτους ειναι, κοινωνικους, αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις το μελλον, ινα επιλαβωνται της οντως ζωης. ω τιμοθεε, την παραθηκην φυλαξον, εκτρεπομενος τας βεβηλους κενοφωνιας και αντιθεσεις της ψευδωνυμου γνωσεως, ην τινες επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν. η χαρις μεθ υμων.

παυλος αποστολος χριστου ιησου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου τιμοθεω αγαπητω τεκνω· χαρις, ελεος, ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων. χαριν εχω τω θεω, ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει, ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνειαν εν ταις δεησεις μου νυκτος και ημερας, επιποθων σε ιδειν, μεμνημενος σου των δακρυων, ινα χαρας πληρωθω, υπομνησιν λαβων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως, ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη, πεπεισμαι δε οτι και εν σοι. δι ην αιτιαν αναμνηνησκω σε αναζωπυρειν το χαρισμα του θεου, ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου· ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας, αλλα δυναμεως και αγαπης και σωφρονισμού. μη ουν επαισχυνηθης το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου, αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου, του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια, ου κατα τα εργα ημων αλλα κατα ιδιαν προθεσιν και χαριν, την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων, φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων χριστου ιησου, καταργησαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωην και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου, εις ο ετεθην εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος. δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω, αλλ ουκ επαισχυνομαι, οίδα γαρ ω πεπιστευκα, και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν. υποτυπωσιν εχε υγιαινωντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησω· την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν. οιδας τουτο, οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια, ων εστιν φυγελος και ερμογενης. δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω, οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνηθι, αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιως εξητησεν με και ευρεν δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν, βελτιον συ γινωσκεις. συ ουν, τεκνον μου, ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησω, και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων, ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις, οιτινες ικανοι εσονται και ετερους διδασξαι. συγκακοπαθησον ως καλος στρατιωτης χριστου ιησου. ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις, ινα τω στρατολογησαντι αρεση· εαν δε και αθλη τις, ου στεφανωται εαν μη νομιμως αθληση. τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον των καρπων μεταλαμβανειν. νοει ο λεγων· δωσει γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν. μνημονευε ιησουν χριστον εγηρεμενον εκ νεκρων, εκ σπερματος δαυιδ, κατα το ευαγγελιον μου· εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακούργος, αλλα ο λογος του θεου ου δεδεται.

δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους, ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου. πιστος ο λογος· ει γαρ συναπεθανομεν, και συζησομεν· ει υπομενομεν, και συμβασιλευσομεν· ει αρνησομεθα, κακεινος αρνησεται ημας· ει απιστουμεν, εκεινος πιστος μενει, αρνησασθαι γαρ εαυτον ου δυναται. ταυτα υπομimνησκε, διαμαρτυρομενος ενωπιον του θεου μη λογομαχειν, επ ουδεν χρησιμον, επι καταστροφη των ακουοντων. σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω, εργατην ανεπαισχυντον, ορθοτομουντα τον λογον της αληθειας. τας δε βεβηλους κenoφωνιας περιστασο· επι πλειον γαρ προκοφουσιν ασεβειας, και ο λογος αυτων ως γαγγραινα νομην εξει· ων εστιν υμεναιος και φιλητος, οitινες περι την αληθειαν ηστοχησαν, λεγοντες [την] αναστασιν ηδη γεγονεναι, και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν. ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν, εχων την σφραγιδα ταυτην· εγνω κυριος τους οντας αυτου, και, αποστητω απο αδικιας πας ο ονομαζων το ονομα κυριου. εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα, και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν· εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων, εσται σκευος εις τιμην, ηγιασμενον, ευχρηστον τω δεσποτη, εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον. τας δε νεωτερικας επιθυμιας φυγε, διωκε δε δικαιοσυνην, πιστιν, αγαπην, ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιας. τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεις παραιτου, ειδως οti γεννωσιν μαχας· δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι, αλλα ηπιον ειναι προς παντας, διδακτικον, ανεξικακον, εν πραυτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους, μηποτε δωη αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας, και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος, εξωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα. τουτο δε γνωσκε, οti εν εσχαταις ημεραις ενστησονται καιροι χαλεποι· εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι, φιλαργυροι, αλαζονες, υπερηφανοι, βλασφημοι, γονευσιν απειθεις, αχαριστοι, ανοσιοι, αστοργοι, ασπονδοι, διαβολοι, ακρατεις, ανημεροι, αφιλαγαθοι, προδοται, προπετεις, τετυφωμενοι, φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι, εχοντες μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν αυτης ηρνημενοι· και τουτου αποτρεπου. εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιας και αιχμαλωτιζοντες γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιας, αγομενα επιθυμιας ποικιλαις, παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα. ον τροπον δε ιαννης και ιαμβρης αντεστησαν μωσει, ουτως και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια, ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν, αδοκιμοι περι την πιστιν· αλλ ου προκοφουσιν επι πλειον, η γαρ ανοια αυτων εκδηλος εσται πασιν, ως και η εκεινων εγενετο. συ δε παρηκολουθησας μου τη διδασκαλια, τη αγωγη, τη προθεσει, τη πιστει, τη μακροθυμια, τη αγαπη, τη υπομονη, τοις διωγμοις, τοις παθημασιν, οια μοι εγενετο εν αντιοχεια, εν ικονιω, εν λυστροις, οiους διωγμους υπηνεγκα· και εκ παντων με ερρυσατο ο κυριος. και παντες δε οι θελοντες ευσεβως ζην εν χριστω ιησου διωχθησονται· πονηροι δε ανθρωποι και γοητες προκοφουσιν επι το χειρον, πλανωντες και πλανωμενοι. συ δε μενε εν οis εμαθες και επιστωθης, ειδως παρα τινων εμαθες, και οti απο βρεφους [τα] ιερα γραμματα οιδας, τα δυναμενα σε σοφισαι εις σωτηριαν δια πιστεως της εν χριστω ιησου. πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν, προς ελεγμον, προς επανορθωσιν, προς παιδειαν την εν

δικαιοσύνη, ινα αρτιος η ο του θεου ανθρωπος, προς παν εργον αγαθον εξηρτισμενος. διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και χριστου ιησου, του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρους, και την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου· κηρυξον τον λογον, επιστηθι ευκαιρως ακαιρως, ελεγξον, επιτιμησον, παρακαλεσον, εν παση μακροθυμια και διδαχη. εσται γαρ καιρος οτε της υγιαίνουσης διδασκαλιας ουκ ανεξονται, αλλα κατα τας ιδias επιθυμιας εαυτοις επισωρευουσιν διδασκαλους κνηθόμενοι την ακοην, και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν, επι δε τους μυθους εκτραπησονται. συ δε νηφε εν πασιν, κακοπαθησον, εργον ποιησον ευαγγελιστου, την διακονιαν σου πληροφορησον. εγω γαρ ηδη σπενδομαι, και ο καιρος της αναλυσεως μου εφεστηκεν. τον καλον αγωνα ηγωνισμαι, τονδρομον τετελεκα, την πιστιν τετηρηκα· λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσύνης στεφανος, ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα, ο δικαιος κριτης, ου μονον δε εμοι αλλα και πασι τοις ηγαπηκοσι την επιφανειαν αυτου. σπουδασον ελθειν προς με ταχεως· δημας γαρ με εγκατελιπεν αγαπησας τον νυν αιωνα, και επορευθη εις θεσσαλονικην, κρησκης εις γαλατιαν, τιτος εις δαλματιαν· λουκας εστιν μονος μετ εμου. μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου, εστιν γαρ μοι ευχρηστος εις διακονιαν. τυχικον δε απεστειλα εις εφesson. τον φαλλονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε, και τα βιβλια, μαλιστα τας μεμβραναις. αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενδειξατο· αποδωσει αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου· ον και συ φυλασσου, λιαν γαρ αντεστη τοις ημετεροις λογοις. εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι παρεγενετο, αλλα παντες με εγκατελιπον· μη αυτοις λογισθει· ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με, ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουσωσιν παντα τα εθνη, και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος. ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον, ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων· αμην. ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον. εραστος εμεινεν εν κορινθω, τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενουντα. σπουδασον προ χειμωνος ελθειν. ασπαζεται σε ευβουλος και πουδης και λινος και κλαυδια και οι αδελφοι παντες. ο κυριος μετα του πνευματος σου. η χαρις μεθ υμων.

παυλος δουλος θεου, αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν επ ελπιδι ζωης αιωνιου, ην επηγγειλατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων, εφανερωσεν δε καιροις ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου, τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν· χαρις και ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του σωτηρος ημων. τουτου χαριν απελιπον σε εν κρητη, ινα τα λειποντα επιδιορθωση και καταστησης κατα πολιν πρεσβυτερους, ως εγω σοι διαταξαμην, ει τις εστιν ανεγκλητος, μιας γυναικος ανηρ, τεκνα εχων πιστα, μη εν κατηγορια ασωτίας η ανυποτακτα. δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ως θεου οικονομον, μη αυθαδη, μη οργιλον, μη παροινον, μη πληκτητην, μη αισχροκερδη, αλλα φιλοξενον, φιλαγαθον, σωφρονα, δικαιον, οσιον, εγκρατη, αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου, ινα δυνατος η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγιαίνουση και τους αντιλεγοντας ελεγχειν. εισιν γαρ

πολλοι [και] ανυποτακτοι, ματαιολογοι και φρεναπαται, μαλιστα οι εκ της περιτομης, ους δει επιστομιζειν, οιτινες ολους οικους ανατρεπουσιν διδασκοντες α μη δει αισχρου κερδους χαριν. ειπεν τις εξ αυτων, ιδιος αυτων προφητης, κρητες αι ψευσαι, κακα θηρια, γαστερες αργαι. η μαρτυρια αυτη εστιν αληθης. δι ην αιτιαν ελεγχε αυτους αποτομως, ινα υγιαινωσιν εν τη πιστει, μη προσεχοντες ιουδαιικους μυθους και εντολαις ανθρωπων αποστρεφομενων την αληθειαν. παντα καθαρα τοις καθαροις· τοις δε μεμιαμμενοις και απιστοις ουδεν καθαρων, αλλα μεμιανται αυτων και ο νους και η συνειδησις. θεον ομολογουσιν ειδεναι, τοις δε εργοις αρνουνται, βδελυκτοι οντες και απειθεις και προς παν εργον αγαθον αδοκιμοι. συ δε λαλει α πρεπει τη υγιαίνουση διδασκαλια. πρεσβυτας νηφاليους ειναι, σεμνους, σωφρονας, υγιαινοντας τη πιστει, τη αγαπη, τη υπομονη. πρεσβυτιδας ωσαυτως εν καταστηματι ιεροπρεπεις, μη διαβολους μηδε οινω πολλω δεδουλωμενας, καλοδιδασκαλους, ινα σωφρονιζωσιν τας νεας φιλανθρωπος ειναι, φιλοτεκνους, σωφρονας, αγνας, οικουργους αγαθας, υποτασσομενας τοις ιδιοις ανδρασιν, ινα μη ο λογος του θεου βλασφημηται. τους νεωτερους ωσαυτως παρακαλει σωφρονειν· περι παντα σεαυτον παρεχομενος τυπον καλων εργων, εν τη διδασκαλια αφθοριαν, σεμνοτητα, λογον υγιη ακαταγνωστον, ινα ο εξ εναντιας εντραπη μηδεν εχων λεγειν περι ημων φαυλον. δουλους ιδιοις δεσποταις υποτασσεσθαι εν πασιν, ευαρεστους ειναι, μη αντιλεγοντας, μη νοσφιζομενους, αλλα πασαν πιστιν ενδεικνυμενους αγαθην, ινα την διδασκαλιαν την του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν. επεφανη γαρ η χαρις του θεου σωτηριος πασιν ανθρωποις, παιδευουσα ημας ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τας κοσμικας επιθυμιας σωφρονως και δικαιως και ευσεβως ζησωμεν εν τω νυν αιωνι, προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξης του μεγαλου θεου και σωτηρος ημων ιησου χριστου, ος εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσεται ημας απο πασης ανομιας και καθαριση εαυτω λαον περιουσιον, ζηλωτην καλων εργων. ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγχε μετα πασης επιταγης· μηδεις σου περιφρονειτω. υπομνησκει αυτους αρχαις εξουσιαις υποτασσεσθαι, πειθαρχειν, προς παν εργον αγαθον ετοιμους ειναι, μηδενα βλασφημειν, αμαχους ειναι, επιεικεις, πασαν ενδεικνυμενους πραυτητα προς παντας ανθρωπους. ημεν γαρ ποτε και ημεις ανοητοι, απειθεις, πλανωμενοι, δουλευοντες επιθυμιας και ηδοναις ποικιλαις, εν κακια και φθονω διαγοντες, στυγητοι, μισουντες αλληλους. οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου, ουκ εξ εργων των εν δικαιοσυνη α εποιησαμεν ημεις αλλα κατα το αυτου ελεος εσωσεν ημας δια λουτρου παλιγγενεσιας και ανακαινωσεως πνευματος αγιου, ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιως δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων, ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενηθωμεν κατ ελπιδα ζωης αιωνιου. πιστος ο λογος, και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι, ινα φροντιζωσιν καλων εργων προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω. ταυτα εστιν καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις· μωρας δε ζητησεις και γενεαλογιας και ερεις και μαχας νομικας περιστασο, εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι. αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου, ειδως οτι εξεστραπτει ο τοιουτος και αμαρτανει, ων αυτοκατακριτος. οταν πεμψω αρτεμαν προς σε η τυχικον, σπουδασον

ελθειν προς με εις νικοπολιν, εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι. ζηναν τον νομικον και απολλων σπουδαιως προπεμφον, ινα μηδεν αυτοις λειπη. μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργων προιστασθαι εις τας αναγκαιας χρειας, ινα μη ωσιν ακαρποι. ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες. ασπασαι τους φιλουντας ημας εν πιστει. η χαρις μετα παντων υμων.

παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων και απφια τη αδελφη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια· χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου. ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου, ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προς τον κυριον ιησουν και εις παντας τους αγιους, οπως η κοινωνια της πιστεως σου ενεργης γενηται εν επιγνωσει παντος αγαθου του εν ημιν εις χριστον· χαραν γαρ πολλην εσχον και παρακλησιν επι τη αγαπη σου, οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαιται δια σου, αδελφε. διο, πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον, δια την αγαπην μαλλον παρακαλω, τοιουτος ων ως παυλος πρεσβυτης, νυνι δε και δεσμιος χριστου ιησου παρακαλω σε περι του εμου τεκνου, ον εγεννησα εν τοις δεσμοις ονησιμον, τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε [και] σοι και εμοι ευχρηστον, ον ανεπεμψα σοι, αυτον, τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα· ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν, ινα υπερ σου μοι διακονη εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου, χωρις δε της σης γνωμης ουδεν ηθελησα ποιησαι, ινα μη ως κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον. ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχης, ουκατι ως δουλον αλλα υπερ δουλον, αδελφον αγαπητον, μαλιστα εμοι, ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω. ει ουν με εχεις κοινωνον, προσλαβου αυτον ως εμε. ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει, τουτο εμοι ελλογα· εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι, εγω αποτισω· ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις. ναι, αδελφε, εγω σου οναμην εν κυριω· αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν χριστω. πεποιθως τη υπακοη σου εγραψα σοι, ειδως οτι και υπερ α λεγω ποιησεις. αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν, ελπιζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν. ασπαζεται σε επαφρας ο συναιχμαλωτος μου εν χριστω ιησου, μαρκος, αρισταρχος, δημας, λουκας, οι συνεργοι μου. η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων.

πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω, ον εθηκεν κληρονομον παντων, δι ου και εποιησεν τους αιωνας· ος ων απαυγασμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου, φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου, καθαρισμον των αμαρτιων ποιησαμενος εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις, τοσωτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα. τινι γαρ ειπεν ποτε των αγγελων, υιος μου ει συ, εγω σημερον γεγεννηκα σε· και παλιν, εγω εσομαι αυτω εις πατερα, και αυτος εσται μοι εις υιον· οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην, λεγει, και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου. και προς μεν τους αγγελους λεγει, ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα, και τους λειτουργους

αυτου πυρος φλογα· προς δε τον υιον, ο θρονος σου, ο θεος, εις τον αιωνα του αιωνος, και η ραβδος της ευθυτητος ραβδος της βασιλειας σου. ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν· δια τουτο εχρισεν σε ο θεος, ο θεος σου, ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου· και, συ κατ αρχας, κυριε, την γην ευμεmeliωσας, και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι· αυτοι απολουνται, συ δε διαμενεις· και παντες ως ιματιον παλαιωθησονται, και ωσει περιβολαιον ελιξεις αυτους, ως ιματιον και αλλαγησονται· συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν. προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε, καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου· ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν· δια τουτο δει περισσοτερος προσεχειν ημας τοις ακουσθεισιν, μηποτε παραρυωμεν. ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεις λογος εγενετο βεβαιος, και πασα παραβασις και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν, πως ημεις εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριας· ητις, αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου, υπο των ακουσαντων εις ημας εβεβαιωθη, συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοις τε και τερασιν και ποιικιλαις δυναμεσιν και πνευματος αγιου μερισμοις κατα την αυτου θελησιν. ου γαρ αγγελοις υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν, περι ης λαλουμεν. διεμαρτυρατο δε που τις λεγων, τι εστιν ανθρωπος οτι μιμηνησκη αυτου, η υιος ανθρωπου οτι επισκεπτη αυτον· ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελους, δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον, παντα υπεταξας υποκατω των ποδων αυτου. εν τω γαρ υποταξαι [αυτω] τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον. νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα· τον δε βραχυ τι παρ αγγελους ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον, οπως χαριτι θεου υπερ παντος γευσηται θανατου. επρεπεν γαρ αυτω, δι ον τα παντα και δι ου τα παντα, πολλους υιους εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριας αυτων δια παθηματων τελειωσαι. ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενος παντες· δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφους αυτους καλειν, λεγων, απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοις μου, εν μεσω εκκλησιας υμνησω σε· και παλιν, εγω εσομαι πεποιθως επ αυτω· και παλιν, ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεος. επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν αιματος και σαρκος, και αυτος παραπλησιως μετεσχεν των αυτων, ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατος εχοντα του θανατου, τουτ εστιν τον διαβολον, και απαλλαξη τουτους, οσοι φοβω θανατου δια παντος του ζην ενοχοι ησαν δουλειας. ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται, αλλα σπερματος αβρααμ επιλαμβανεται. οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοις ομοιωθηναι, ινα ελεημων γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον, εις το ιλασκεσθαι τας αμαρτιας του λαου· εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις, δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι. οθεν, αδελφοι αγιοι, κλησεως επουρανιου μετοχοι, κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερεα της ομολογιας ημων ιησουν, πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ως και μωισης εν [ολω] τω οικω αυτου. πλειονος γαρ ουτος δοξης παρα μωισην ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασας αυτον. πας γαρ οικος κατασκευαζεται υπο τινος, ο δε παντα κατασκευασας θεος. και μωισης μεν πιστος εν ολω τω οικω αυτου ως θεραπων εις μαρτυριον των λαληθησομενων, χριστος δε ως

υιος επι τον οικον αυτου· ου οικος εσμεν ημεις, εαν[περ] την παρρη-
σιαν και το καυχημα της ελπιδος κατασχωμεν. διο, καθως λεγει το
πνευμα το αγιον, σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε, μη σκλη-
ρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω, κατα την ημεραν
του πειρασμου εν τη ερημω, ου επειρασαν οι πατερες υμων εν δοκι-
μασια και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη· διο προσωχθισα τη
γενεα ταυτη και ειπον, αιει πλανωνται τη καρδια· αυτοι δε ουκ εγνωσαν
τας οδους μου· ως ωμοσα εν τη οργη μου, ει εισελευσονται εις την
καταπαυσιν μου. βλεπετε, αδελφοι, μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια
πονηρα απιστίας εν τω αποστηναι απο θεου ζωντος, αλλα παρακα-
λειτε εαυτους καθ εκαστην ημεραν, αχρις ου το σημερον καλειται,
ινα μη σκληρυνθη τις εξ υμων απατη της αμαρτίας· μετοχοι γαρ του
χριστου γεγοναμεν, εανπερ την αρχην της υποστασεως μεχρι τελους
βεβαιαν κατασχωμεν, εν τω λεγεσθαι, σημερον εαν της φωνης αυτου
ακουσητε, μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων ως εν τω παραπικρασμω.
τινες γαρ ακουσαντες παρεπικραναν· αλλ ου παντες οι εξελθοντες εξ
αιγυπτου δια μωσεως· τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη· ουχι
τοις αμαρτησασιν, ων τα καλα επεσεν εν τη ερημω· τισιν δε ωμοσεν
μη εισελευσεσθαι εις την καταπαυσιν αυτου ει μη τοις απειθησασιν·
και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν. φοβηθωμεν
ουν μηποτε καταλειπομενης επαγγελιας εισελθειν εις την καταπαυσιν
αυτου δοκη τις εξ υμων υστερηκεναι· και γαρ εσμεν ευηγγελισμενοι
καθαπερ κακεινοι, αλλ ουκ ωφελησεν ο λογος της ακοης εκεινους,
μη συγκεκριασμενους τη πιστει τοις ακουσασιν. εισερχομεθα γαρ
εις [την] καταπαυσιν οι πιστευσαντες, καθως ειρηκεν, ως ωμοσα εν
τη οργη μου, ει εισελευσονται εις την καταπαυσιν μου, καιτοι των
εργων απο καταβολης κοσμου γεννηθεντων. ειρηκεν γαρ που περι
της εβδομης ουτως, και κατεπαυσεν ο θεος εν τη ημερα τη εβδομη
απο παντων των εργαων αυτου· και εν τουτω παλιν, ει εισελευσονται
εις την καταπαυσιν μου. επει ουν απολειπεται τινας εισελθειν εις
αυτην, και οι προτερον ευαγγελισθεντες ουκ εισηλθον δι απειθειαν,
παλιν τινα οριζει ημεραν, σημερον, εν δαυιδ λεγων μετα τοσουτον
χρονον, καθως προειρηται, σημερον εαν της φωνης αυτου ακουσητε,
μη σκληρυνητε τας καρδιας υμων. ει γαρ αυτους ιησους κατεπαυσεν,
ουκ αν περι αλλης ελαλει μετα ταυτα ημερας. αρα απολειπεται σαββα-
τισμος τω λαω του θεου· ο γαρ εισελθων εις την καταπαυσιν αυτου
και αυτος κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου ωσπερ απο των ιδιων
ο θεος. σπουδασωμεν ουν εισελθειν εις εκεινην την καταπαυσιν, ινα
μη εν τω αυτω τις υποδειγματι πεση της απειθειας. ζων γαρ ο λογος
του θεου και ενεργης και τομωτερος υπερ πασαν μαχαιραν διστομον
και διικνουμενος αχρι μερισμου ψυχης και πνευματος, αρμων τε και
μυελων, και κριτικος ενθυμησεων και εννοιων καρδιας· και ουκ εστιν
κτισις αφανης ενωπιον αυτου, παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα
τοις οφθαλμοις αυτου, προς ον ημιν ο λογος. εχοντες ουν αρχιε-
ρεα μεγαν διεληλυθота τους ουρανους, ιησουν τον υιον του θεου,
κρατωμεν της ομολογιας· ου γαρ εχομεν αρχιερεα μη δυναμενον συ-
μπαθησαι ταις ασθενειαις ημων, πεπειρασμενον δε κατα παντα καθ
ομοιοτητα χωρις αμαρτίας. προσερχωμεθα ουν μετα παρρησιας τω
θρονω της χαριτος, ινα λαβωμεν ελεος και χαριν ευρωμεν εις ευκαι-
ρον βοηθειαν. πας γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ

ανθρώπων καθίσταται τα προς τον θεον, ινα προσφερη δωρα τε και θυσιας υπερ αμαρτιων, μετριοπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και πλανωμενοις, επει και αυτος περικειται ασθeneian, και δι αυτην οφειλει καθως περι του λαου ουτως και περι αυτου προσφερειν περι αμαρτιων. και ουχ εαυτω τις λαμβανει την τιμην, αλλα καλουμενος υπο του θεου, καθωσπερ και αarων. ουτως και ο χριστος ουχ εαυτον εδοξασεν γεννηθηναι αρχιερα, αλλ ο λαλησας προς αυτον, υιος μου ει συ, εγω σημερον γεγεννηχα σε· καθως και εν ετερω λεγει, συ ιερεις εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελchισεδεκ. ος εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου, δεησεις τε και ικετηριας προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγης ισχυρας και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας, καιπερ ων υιος εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην· και τελειωθεις εγενετο πασιν τοις υπακουουσιν αυτω αιτιος σωτηριας αιωνιου, προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευς κατα την ταξιν μελchισεδεκ. περι ου πολυς ημιν ο λογος και δυσερμηνευτος λεγειν, επει νωθροι γεγονατε ταις ακοαις. και γαρ οφειλοντες ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον, παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμας τινα τα στοιχεια της αρχης των λογιων του θεου, και γεγονατε χρειαν εχοντες γαλακτος, [και] ου στερεας τροφης. πας γαρ ο μετεχων γαλακτος απειρος λογου δικαιοσυνης, νηπιος γαρ εστιν· τελειων δε εστιν η στερεα τροφη, των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου. διο αφεντες τον της αρχης του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα, μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιας απο νεκρων εργων, και πιστεως επι θεον, βαπτισμων διδαχης, επιθεσεως τε χειρων, αναστασεως τε νεκρων, και κριματος αιωνιου. και τουτο ποιησομεν εανπερ επιτρεπη ο θεος. αδυνατον γαρ τους απαξ φωτισθεντας, γευσαμενους τε της δωρεας της επουρανιου και μετοχους γεννηθεντας πνευματος αγιου και καλον γευσαμενους θεου ρημα δυναμεις τε μελλοντος αιωνος, και παραπεσοντας, παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν, ανασταυρουντας εαυτοις τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντας. γη γαρ η πιουσα τον επ αυτης ερχομενον πολλακις υετον, και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοις δι ους και γεωργειται, μεταλαμβανει ευλογιας απο του θεου· εκφερουσα δε ακανθας και τριβολους αδοκιμος και καταρας εγγυς, ης το τελος εις καυσιν. πεπεισμεθα δε περι υμων, αγαπητοι, τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριας, ει και ουτως λαλουμεν· ου γαρ αδικος ο θεος επιλαθесθαι του εργου υμων και της αγαπης ης ενεδειξασθε εις το ονομα αυτου, διακονησαντες τοις αγιοις και διακονουντες. επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδος αχρι τελους, ινα μη νωθροι γενησθε, μιμηται δε των δια πιστεως και μακροθυμιας κληρονομουντων τας επαγγελιας. τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενος ο θεος, επει κατ ουδενος ειχεν μειζονος ομοσαι, ωμοσεν καθ εαυτου, λεγων, ει μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε· και ουτως μακροθυμησας επετυχεν της επαγγελιας. ανθρωποι γαρ κατα του μειζονος ομνουσιν, και πασης αυτοις αντιλογιας περας εις βεβαιωσιν ο ορκος· εν ω περισσοτερον βουλομενος ο θεος επιδειξει τοις κληρονομοις της επαγγελιας το αμεταθετον της βουλης αυτου εμεσιτευσεν ορκω, ινα δια δυο πραγματα αμεταθετων, εν οις αδυνατον ψευσασθαι [τον] θεον, ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντες

κρατησαι της προκειμενης ελπιδος· ην ως αγκυραν εχομεν της ψυχης, ασφαλη τε και βεβαιαν και εισερχομενην εις το εσωτερον του καταπετασματος, οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους, κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εις τον αιωνα. ουτος γαρ ο μελχισεδεκ, βασιλευς σαλημ, ιερεις του θεου του υψιστου, ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλειων και ευλογησας αυτον, ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ, πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ, ο εστιν βασιλευς ειρηνης, απατωρ, αμητωρ, αγνεαλογητος, μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων, αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου, μενει ιερεις εις το διηνεκες. θεωρειτε δε πληλικος ουτος ω [και] δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης. και οι μεν εκ των υιων λειυ την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατουν τον λαον κατα τον νομον, τουτ εστιν τους αδελφους αυτων, καιπερ εξεληλυθοντας εκ της οσφυος αβρααμ· ο δε μη γεναλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν αβρααμ, και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν. χωρις δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται. και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν, εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη. και ως επος ειπειν, δι αβρααμ και λειυ ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται, ετι γαρ εν τη οσφui του πατρος ην οτε συνηντησεν αυτω μελχισεδεκ. ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην, ο λαος γαρ επ αυτης νενομοθετηται, τις ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερεα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι· μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται. εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλης ετερας μετεσχηκεν, αφ ης ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω· προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων, εις ην φυλην περι ιερων ουδεν μωισης ελαλησεν. και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν, ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερεις ετερος, ος ου κατα νομον εντολης σαρκινης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτου, μαρτυρεται γαρ οτι συ ιερεις εις τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ. αθητησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθeneς και ανωφελος, ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος, επεισαγωγή δε κρειττονος ελπιδος, δι ης εγγιζομεν τω θεω. και καθ οσον ου χωρις ορκωμοσιας, οι μεν γαρ χωρις ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες, ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον, ωμοσεν κυριος, και ου μεταμεληθησεται, συ ιερεις εις τον αιωνα, κατα τοσουτο [και] κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους. και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν· ο δε δια το μενειν αυτον εις τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην· οθεν και σωζειν εις το παντελες δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω, παντοτε ζων εις το εντυγχανειν υπερ αυτων. τοιουτος γαρ ημιν και επρεπεν αρχιερευς, οσιος, ακαχος, αμιαντος, κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων, και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος· ος ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην, ωσπερ οι αρχιερεις, προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιας αναφερειν, επειτα των του λαου· τουτο γαρ εποιησεν εφπαξ εαυτον ανενεγκας. ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθeneιαν, ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εις τον αιωνα τετελειωμενον. κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις,

τοιουτον εχομεν αρχιερεα, ος εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις, των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης, ην επηξεν ο κυριος, ουκ ανθρωπος. πας γαρ αρχιερευς εις το προσφερειν δωρα τε και θυσιας καθισταται· οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη. ει μεν ουν ην επι γης, ουδ αν ην ιερευς, οντων των προσφεροντων κατα νομον τα δωρα· οιτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των επουρανιων, καθως κεχρηματισται μωισης μελλων επιτελειν την σκηνην, ορα γαρ, φησιν, ποιησεις παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει· νυν[ι] δε διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας, οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης, ητις επι κρειττοσιν επαγγελιας νενομοθετηται. ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτos, ουκ αν δευτερας εζητειτο τοπος· μεμφομενος γαρ αυτους λεγει, ιδου ημεραι ερχονται, λεγει κυριος, και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην, ου κατα την διαθηκην ην εποησα τοις πατρασιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου, οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου, καγω ημελησα αυτων, λεγει κυριος. οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας, λεγει κυριος, διδους νομους μου εις την διανοιαν αυτων, και επι καρδιας αυτων επιγραφω αυτους, και εσομαι αυτοις εις θεον και αυτοι εσονται μοι εις λαον. και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου, λεγων, γνωθι τον κυριον, οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου εως μεγαλου αυτων. οτι ιλεως εσομαι ταις αδικιας αυτων, και των αμαρτιων αυτων ου μη μνησθω ετι. εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην· το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμού. ειχε μεν ουν [και] η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον. σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων, ητις λεγεται αγια· μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων, χρυσουν εχουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενην παντοθεν χρυσιω, εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης, υπερανω δε αυτης χερουβιν δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον· περιων ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μέρος. τουτων δε ουτως κατεσκευασμενων, εις μεν την πρωτην σκηνην δια παντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες, εις δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς, ου χωρις αιματος, ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοημάτων, τουτο δηλουντος του πνευματος του αγιου, μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν, ητις παραβολη εις τον καιρον τον ενεσθηκοτα, καθ ην δωρα τε και θυσιαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα, μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις, δικαιωματα σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα. χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των γενομενων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου, τουτ εστιν ου ταυτης της κτισσεως, ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος, εισηλθεν εφραπαξ εις τα αγια, αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος. ει γαρ το αιμα τραγων και ταυρων και σποδος δαμαλεως ραντίζουσα τους κεκοινωμενους αγιαζει προς την της σαρκος καθαροτητα, ποσω μαλλον το αιμα του χριστου, ος δια πνευματος αιωνιου εαυ-

τον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω, καθαριει την συνειδησιν ημων απο νεκρων εργων εις το λατρευειν θεω ζωντι. και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν, οπως θανατου γενομενου εις απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασεων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας. οπου γαρ διαθηκη, θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου· διαθηκη γαρ επι νεκροις βεβαια, επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος. οθεν ουδε η πρωτη χωρις αιματος εγκεκαινισται· λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα τον νομον υπο μωσισεως παντι τω λαω, λαβων το αιμα των μοσχωων [και των τραγων] μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον εραντισεν, λεγων, τουτο το αιμα της διαθηκης ης ενετειλατο προς υμας ο θεος· και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως εραντισεν. και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον, και χωρις αιματεκχυσιας ου γινεται αφεσις. αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι, αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιας παρα ταυτας. ου γαρ εις χειροποιητα εισηλθεν αγια χριστος, αντιτυπα των αληθινων, αλλ εις αυτον τον ουρανον, νυν εμφανισθηται τω προσωπω του θεου υπερ ημων· ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον, ωσπερ ο αρχιερευς εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω, επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολης κοσμου· νυνι δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν [της] αμαρτιας δια της θυσιας αυτου πεφανερωται. και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποις απαξ αποθανειν, μετα δε τουτο κρισις, ουτως και ο χριστος, απαξ προσενεχθεις εις το πολλων ανενεγκειν αμαρτιας, εκ δευτερου χωρις αμαρτιας οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοις εις σωτηριαν. σκιαν γαρ εχων ο νομος των μελλοντων αγαθων, ουκ αυτην την εικονα των πραγματος, κατ ενιαυτον ταις αυταις θυσιας ας προσφερουσιν εις το διηνεκες ουδεποτε δυναται τους προσερχομενους τελειωσαι· επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι, δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τους λατρευοντας απαξ κεκαθαρισμενους· αλλ εν αυταις αναμνησις αμαρτιων κατ ενιαυτον, αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιας. διο εισερχομενος εις τον κοσμον λεγει, θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησας, σωμα δε κατηρτισω μοι· ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ευδοκησας. τοτε ειπων, ιδου ηκω, εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου, του ποιησαι, ο θεος, το θελημα σου. ανωτερον λεγων οτι θυσιας και προσφοράς και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιας ουκ ηθελησας ουδε ευδοκησας, αιτινες κατα νομον προσφερονται, τοτε ειρηκεν, ιδου ηκω του ποιησαι το θελημα σου. αναιρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση· εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν δια της προσφοράς του σωματος ιησου χριστου εφ'απαξ. και πας μεν ιερευς εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τας αυτας πολλακις προσφερων θυσιας, αιτινες ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιας. ουτος δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκας θυσιαν εις το διηνεκες εκαθισεν εν δεξια του θεου, το λοιπον εκδεχομενος εως τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου· μια γαρ προσφορά τετελειωκεν εις το διηνεκες τους αγιαζομενους. μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον· μετα γαρ το ειρηκεναι, αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προς αυτους μετα τας ημερας εκεινας, λεγει κυριος, διδους νομους μου επι καρδιας αυτων, και επι την διανοιαν αυτων

επιγραφώ αυτούς, και των αμαρτιών αυτών και των ανομιών αυτών ου μη μνησθήσομαι ετι. όπου δε αφεςις τούτων, ουκετι προσφορα περι αμαρτίας. έχοντες ουν, αδελφοί, παρρησιαν εις την εισοδον των αγίων εν τω αιματι ιησου, ην ενεκαίνισεν ημιν οδον προσφάτον και ζώσαν δια του καταπετασματος, τούτ εστιν της σαρκός αυτού, και ιερεα μέγαν επι τον οικον του θεου, προσερχώμεθα μετα αληθινής καρδιάς εν πληροφορία πίστεως, ρεραντισμένοι τας καρδιάς απο συνειδήσεως πονηράς και λελούσμενοι το σώμα υδατι καθαρώ· κατεχώμεν την ομολογίαν της ελπίδος ακλινή, πίστος γαρ ο επαγγεिलाμενος· και κατανοώμεν αλλήλους εις παροξυσμον αγάπης και καλών έργων, μη εγκαταλείποντες την επισυναγωγήν εαυτών, καθώς εθος τισιν, αλλά παρακαλούντες, και τοσούτω μάλλον οσω βλέπετε εγγιζούσαν την ημεραν. εκουσίως γαρ αμαρτανόντων ημών μετα το λαβειν την επιγνώσιν της αληθείας, ουκετι περι αμαρτιών απολείπεται θυσια, φοβερά δε τις εκδοχή κρίσεως και πυρός ζήλος εσθίειν μέλλοντος τους υπεναντίους. αθέτησας τις νομον μωισέως χωρίς οικτιρμών επι δύσιν η τρισιν μαρτυσιν αποδύνησκει· ποσώ δοκειτε χειρόνος αξιωθήσεται τιμωρίας ο τον υιον του θεου καταπατήσας, και το αιμα της διαθήκης κοινον ηγήσασμενος εν ω ηγιασθή, και το πνευμα της χάριτος ενυβρίσας· οίδαμεν γαρ τον ειπόντα, εμοι εκδικήσας, εγω ανταποδώσω· και παλιν, κρίνει κυριος τον λαον αυτού. φοβερον το εμπεσειν εις χειρας θεου ζώντος. αναμνησθήσθε δε τας προτερον ημερας, εν αις φωτισθέντες πολλήν αθλήσιν υπεμεινατε παθήματων, τούτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψέσιν θεατριζόμενοι, τούτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφόμενων γεννηθέντες· και γαρ τοις δεσμοις συνεπαθήσατε, και την αρπαγήν των υπάρχοντων υμών μετα χάρας προσεδεξασθε, γίνωσκοντες εχειν εαυτους κρείττονα υπαρξιν και μενούσαν. μη αποβλήτε ουν την παρρησιαν υμών, ητις εχει μεγάλην μισθαποδοσίαν, υπομονής γαρ εχετε χρείαν ινα το θέλημα του θεου ποιήσαντες κομισθήσθε την επαγγελίαν. ετι γαρ μικρον οσον οσον, ο ερχόμενος ηξει και ου χρονισει· ο δε δικαιος μου εκ πίστεως ζήσεται, και εαν υποστείληται, ουκ ευδοκει η ψυχή μου εν αυτώ. ημεις δε ουκ εσμεν υποστολής εις απώλειαν, αλλά πίστεως εις περιποίησιν ψυχής. εστιν δε πιστις ελπίζομενων υποστάσις, πραγμάτων ελεγχος ου βλέπομενων. εν ταύτη γαρ εμαρτυρηθήσαν οι πρεσβύτεροι. πιστει νοούμεν κατηρτισθαι τους αιώνας ρήματι θεου, εις το μη εκ φαινομένων το βλέπομενον γέγονεναι. πιστει πλείονα θυσίαν αβελ παρα καιν προσήνεγκεν τω θεώ, δι ης εμαρτυρηθή ειναι δικαιος, μαρτυρουντος επι τοις δώροις αυτού του θεου, και δι αυτής αποθανών ετι λαλει. πιστει ενωχ μετετέθη του μη ιδειν θάνατον, και ουκ ηυρίσκετο διοτι μετετέθηκεν αυτον ο θεός· προ γαρ της μεταθέσεως μεμαρτυρηται ευαρεστήκεναι τω θεώ, χωρίς δε πίστεως αδύνατον ευαρεστήσαι, πιστευσαι γαρ δει τον προσερχόμενον τω θεώ οτι εστιν και τοις εκζητούσιν αυτον μισθαποδοτής γινεται. πιστει χρηματισθείς νωε περι των μηδεπω βλέπομενων ευλαβηθείς κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηρίαν του οικου αυτού, δι ης κατέκρινεν τον κοσμον, και της κατα πίστιν δικαιοσύνης εγένετο κληρονομός. πιστει καλούμενος αβραάμ υπηκούσεν εξελθειν εις τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομίαν, και εξήλθεν μη επιστάμενος που ερχεται. πιστει παρώκησεν εις γην της επαγγελίας ως αλλοτρίαν, εν σκήναις κατοικήσας μετα ισαακ και ιακώβ των

συγκλήρονομων της επαγγελίας της αυτής· εξέδεχeto γαρ την τους θεμελιους εχουσαν πολιν, ης τεχνιτης και δημιουργος ο θεος. πιστει και αυτη σαρρα στερια δυναμιν εις καταβολην σπερματος ελαβεν και παρα καιρον ηλικιας, επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον· διο και αφ ενος εγεννηθησαν, και ταυτα νενεκρωμενου, καθως τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ως η αμμος η παρα το χειλος της θαλασσης η αναριθμητος. κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντες, μη λαβοντες τας επαγγελιας, αλλα πορρωθεν αυτας ιδοντες και ασπασαμενοι, και ομολογησαντες οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι της γης· οι γαρ τοιαυτα λεγοντες εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν. και ει μεν εκεινης εμνημονεουν αφ ης εξεβησαν, ειχον αν καιρον ανακαμψαι· νυν δε κρειττονος ορεγονται, τουτ εστιν επουρανιου. διο ουκ επαισχυνεται αυτους ο θεος· θεος επικαλεισθαι αυτων, ητοιμασεν γαρ αυτοις πολιν. πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενος, και τον μονογενη προσεφερεν ο τας επαγγελιας αναδεξαμενος, προς ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα, λογισαμενος οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατος ο θεος· οθεν αυτον και εν παρβολη εκομισατο. πιστει και περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ. πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν, και προσεκυνησεν επι το ακρον της ραβδου αυτου. πιστει ιωσηφ τελευτων περι της εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν, και περι των οστων αυτου ενετειλατο. πιστει μωισης γεννηθεις εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου, διοτι ειδον αστειον το παιδιον, και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεως. πιστει μωισης μεγας γενομενος ηρνησατο λεγεσθαι υιος θυγατρος φαραω, μαλλον ελομενος συγκακουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιας απολαυσιν, μειζονα πλουτον ηγησαμενος των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου, απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν. πιστει κατελιπεν αιγυπτον, μη φοβηθεις τον θυμον του βασιλεως, τον γαρ αορατον ως ορων εκαρτερησεν. πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος, ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων. πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ως δια ξηρας γης, ης πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν. πιστει τα τειχη ιεριχω επεσαν κυκλωθεντα επι επτα ημερας. πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις απειθησασιν, δεξαμενη τους κατασκοπους μετ ειρηνης. και τι ετι λεγω· επιλειπει με γαρ διηγουμενον ο χρονος περι γεδεων, βααρα, σαμψων, ιεφθαε, δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων, οι δια πιστεως κατηγωνισαντο βασιλειας, ειργασαντο δικαιοσυνην, επετυχον επαγγελιων, εφραξαν στοματα λεοντων, εσβεσαν δυναμιν πυρος, εφυγον στοματα μαχαιρης, εδυναμωθησαν απο ασθενειας, εγεννηθησαν ισχυροι εν πολεμω, παρεμβολας εκλιναν αλλοτριων· ελαβον γυναικες εξ αναστασεως τους νεκρους αυτων· αλλοι δε ετυμπανισθησαν, ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν, ινα κρειττονος αναστασεως τυχωσιν· ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον, ετι δε δεσμων και φυλακης· ελιθασθησαν, επρισθησαν, εν φονω μαχαιρης απεθανον, περιηλθον εν μηλωταις, εν αιγειοις δερμασιν, υστερουμενοι, θλιβομενοι, κακουχουμενοι, ων ουκ ην αξιος ο κοσμος, επι ερημiais πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοις και ταις οπαις της γης. και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια της πιστεως ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν, του θεου περι ημων κρειττον

τι προβλεψαμενου, ινα μη χωρις ημων τελειωθωσιν. τοιγαρουν και ημεις, τοσούτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφος μαρτυρων, ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν, δι υπομονης τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα, αφορωντες εις τον της πιστεως αρχηγον και τελειωτην ιησουν, ος αντι της προκειμενης αυτω χαρας υπεμεινεν σταυρον αισχυνης καταφρονησας, εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν. αναλογισασθε γαρ τον τοιαυτην υπομεμενηκοτα υπο των αμαρτωλων εις εαυτον αντιλογιαν, ινα μη καμητε ταις ψυχαις υμων εκλυομενοι. ουπω μεχρις αιματος αντικατεστητε προς την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι, και εκλελησθε της παρακλησεως, ητις υμιν ως υιοις διαλεγεται, υιε μου, μη ολιγωρει παιδειας κυριου, μηδε εκλυου υπ αυτου ελεγχομενος· ον γαρ αγαπα κυριος παιδευει, μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται. εις παιδειαν υπομενετε· ως υιοις υμιν προσφερεται ο θεος· τις γαρ υιος ον ου παιδευει πατηρ· ει δε χωρις εστε παιδειας ης μετοχοι γεγονασιν παντες, αρα νοθοι και ουχ υιοι εστε. ειτα τους μεν της σαρκος ημων πατερας ειχομεν παιδευτας και ενετρεπομεθα· ου πολυ [δε] μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν· οι μεν γαρ προς ολιγας ημερας κατα το δοκουν αυτοις επαιδευον, ο δε επι το συμφερον εις το μεταλαβειν της αγιοτητος αυτου. πασα δε παιδεια προς μεν το παρον ου δοκει χαρας ειναι αλλα λυπης, υστερον δε καρπον ειρηνικον τοις δι αυτης γεγυμνασμενοις αποδιδωσιν δικαιοσυνης. διο τας παρειμενας χειρας και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε, και τροχιας ορθας ποιειτε τοις ποσιν υμων, ινα μη το χωλον εκτραπη, ιαθη δε μαλλον. ειρηνην διωκετε μετα παντων, και τον αγιασμον, ου χωρις ουδεις οφεται τον κυριον, επισκοπουντες μη τις υστερων απο της χαριτος του θεου, μη τις ριζα πικριας ανω φυουσα ενοχλη και δι αυτης μιανθωσιν πολλοι, μη τις πορνος η βεβηλος ως ησαν, ος αντι βρωσεως μιας απεδετο τα πρωτοτοκια εαυτου. ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη, μετανοιας γαρ τοπον ουχ ευρεν, καιπερ μετα δακρυων εκζητησας αυτην. ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και ζοφω και θυελλη και σαλπιγγος ηχω και φωνη ρημάτων, ης οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοις λογον· ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον, καν θηριον θιγη του ορους, λιθοβοληθησεται· και, ουτω φοβερον ην το φανταζομενον, μωισης ειπεν, εκφοβος ειμι και εντρομος. αλλα προσεληλυθατε σιων ορει και πολει θεου ζωντος, ιερουσαλημ επουρανιω, και μυριασιν αγγελων, πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων απογεγραμμενων εν ουρανοις, και κριτη θεω παντων, και πνευμασι δικαιων τετελειωμενων, και διαθηκης νεας μεσιτη ιησου, και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ. βλεπετε μη παραιτησθε τον λαλουντα· ει γαρ εκεινοι ουκ εξεφυγον επι γης παραιτησαμενοι τον χρηματιζοντα, πολυ μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι· ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε, νυν δε επηγγελται λεγων, ετι απαξ εγω σεισω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον. το δε, ετι απαξ δηλοι [την] των σαλευομενων μεταθεσιν ως πεποιημενων, ινα μεινη τα μη σαλευομενα. διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν, δι ης λατρευωμεν ευαρεστως τω θεω μετα ευλαβειας και δεους· και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον. η φιλαδελφια μενετω. της φιλοξενιας μη επιλανθανεσθε, δια ταυτης γαρ ελαθον

τινες ξενισαντες αγγελους. μιμησθεσθε των δεσμιων ως συνδεδε-
μενοι, των κακουχουμενων ως και αυτοι οντες εν σωματι. τιμιος ο
γαμος εν πασιν και η κοιτη αιματος, πορνους γαρ και μοιχους κρινει
ο θεος. αφιλαργυρος ο τροπος· αρκουμενοι τοις παρουσιν· αυτος γαρ
ειρηκεν, ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλιπω· ωστε θαρρουντας η-
μας λεγειν, κυριος εμοι βοηθος, [και] ου φοβηθησομαι· τι ποιησει μοι
ανθρωπος· μνημονευετε των ηγουμενων υμων, οιτινες ελαλησαν υμιν
τον λογον του θεου, ων αναθεωρουντες την εκβασιν της αναστροφης
μμεισθε την πιστιν. ιησους χριστος εχθες και σημερον ο αυτος, και
εις τους αιωνας. διδαχαις ποικιλαις και ξεναις μη παραφερεσθε· καλον
γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν, ου βρωμασιν, εν οις ουκ ωφε-
ληθησαν οι περιπατουντες. εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ
εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντες. ων γαρ εισφερεται ζωων
το αιμα περι αμαρτιας εις τα αγια δια του αρχιερεως, τουτων τα σω-
ματα κατακαיעται εξω της παρεμβολης. διο και ιησους, ινα αγιαση δια
του ιδιου αιματος τον λαον, εξω της πυλης επαθεν. τοιουν εξερχωμε-
θα προς αυτον εξω της παρεμβολης, τον ονειδισμον αυτου φεροντες·
ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν, αλλα την μελλουσαν επιζητου-
μεν. δι αυτου [ουν] αναφερωμεν θυσιαν αινεσεως δια παντος τω θεω,
τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου. της δε
ευποιας και κοινωνιας μη επιλανθανεσθε, τοιαυταις γαρ θυσιας ευα-
ρεστειται ο θεος. πειθεσθε τοις ηγουμενοις υμων και υπεικετε, αυτοι
γαρ αγρυπνουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντες, ινα
μετα χαρας τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντες, αλυσιτελες γαρ υμιν
τουτο. προσευχεσθε περι ημων, πειθομεθα γαρ οτι καλην συνειδησιν
εχομεν, εν πασιν καλως θελοντες αναστρεφεσθαι. περισσοτερος δε
παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν. ο δε θεος
της ειρηνης, ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον
μεγαν εν αιματι διαθηκης αιωνιου, τον κυριον ημων ιησουν, καταρ-
τισαι υμας εν παντι αγαθω εις το ποιησαι το θελημα αυτου, ποιων
εν ημιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησου χριστου, ω η δοξα
εις τους αιωνας [των αιωνων]· αμην. παρακαλω δε υμας, αδελφοι,
ανεχεσθε του λογου της παρακλησεως, και γαρ δια βραχεων επε-
στειλα υμιν. γινωσκετε τον αδελφον ημων τιμοθεον απολελυμενον,
μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οφομαι υμας. ασπασασθε παντας τους
ηγουμενους υμων και παντας τους αγιους. ασπάζονται υμας οι απο
της ιταλιας. η χαρις μετα παντων υμων.

ιακωβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυ-
λαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν. πασαν χαραν ηγησασθε, αδελφοι
μου, οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοις, γινωσκοντες οτι το δοκι-
μιον υμων της πιστεως κατεργάζεται υπομονη· η δε υπομονη εργον
τελειον εχετω, ινα ητε τελειοι και ολοκληροι, εν μηδενι λειπομενοι.
ει δε τις υμων λειπεται σοφιας, αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν
απλως και μη ονειδιζοντος, και δοθησεται αυτω. αιτειτω δε εν πιστει,
μηδεν διακρινομενος, ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης
ανεμιζομενω και ριπιζομενω· μη γαρ οιεσθω ο ανθρωπος εκεινος οτι
λημψεται τι παρα του κυριου, ανηρ διψυχος, ακαταστατος εν πασαις
ταις οδοις αυτου. καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος εν τω υβρει
αυτου, ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου, οτι ως ανθος χορτου
παρελευσεται. ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν

τον χορτον, και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο· ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται. μακαριος ανηρ ος υπομενει πειρασμον, οτι δοκιμος γενομενος λημψεται τον στεφανον της ζωης, ον επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον. μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι· ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων, πειραζει δε αυτος ουδενα. εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιας επιθυμιας εξελκομενος και δελεαζομενος· ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν, η δε αμαρτια αποτελεσθειςα αποκνει θανατον. μη πλανασθε, αδελφοι μου αγαπητοι. πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν, καταβαινον απο του πατρος των φωτων, παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπης αποσκιασμα. βουληθεις απεκυησεν ημας λογω αληθειας, εις το ειναι ημας απαρχην τινα των αυτου κτισματων. ιστε, αδελφοι μου αγαπητοι. εστω δε πας ανθρωπος ταχυς εις το ακουσαι, βραδυσ εις το λαλησαι, βραδυσ εις οργην· οργη γαρ ανδρος δικαιοσυνην θεου ουκ εργαζεται. διο αποθιμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιας εν πραυτητι δεξασθε τον εμψυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τας ψυχας υμων. γινεσθε δε ποιηται λογον και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτους. οτι ει τις ακροατης λογου εστιν και ου ποιητης, ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεως αυτου εν εσοπτρω· κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεως επελαυετο οποιος ην. ο δε παρακυψας εις νομον τελειον τον της ελευθεριας και παραμεινας, ουκ ακροατης επιλησμονης γενομενος αλλα ποιητης εργου, ουτος μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται. ει τις δοκει θρησκος ειναι, μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου, τουτου ματαιος η θρησκεια. θρησκεια καθαυρα και αμικτος παρα τω θεω και πατρι αυτη εστιν, επισκεπτεσθαι ορφανους και χηρας εν τη θλιψει αυτων, ασπilon εαυτον τηρειν απο του κοσμου. αδελφοι μου, μη εν προσωπολημψιαις εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξης. εαν γαρ εισελθη εις συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα, εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι, επιβλεψητε δε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε, συ καθου ωδε καλως, και τω πτωχω ειπητε, συ στηθι εκει η καθου υπο το υποποδιον μου, ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων· ακουσατε, αδελφοι μου αγαπητοι. ουχ ο θεος εξελεξατο τους πτωχους τω κοσμω πλουσιους εν πιστει και κληρονομους της βασιλειας ης επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον· υμεις δε ητιμασατε τον πτωχον. ουχ οι πλουσιοι καταδυναστεουσιν υμων, και αυτοι ελκουσιν υμας εις κριτηρια· ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμας· ει μεντοι νομον τελειτε βασιλικον κατα την γραφην, αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον, καλως ποιεите· ει δε προσωπολημπειτε, αμαρτιαν εργαζεσθε, ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβηται. οστις γαρ ολον τον νομον τηρηση, πταιση δε εν ενι, γεγονεν παντων ενοχος. ο γαρ ειπων, μη μοιχευσης, ειπεν και, μη φονευσης· ει δε ου μοιχευεις, φονευεις δε, γεγονας παραβατης νομου. ουτως λαλειτε και ουτως ποιεите ως δια νομου ελευθεριας μελλοντες κρινεσθαι. η γαρ κρισις ανελεος τω μη ποιησαντι ελεος· κατακαυχεται ελεος κρισεως. τι το οφελος, αδελφοι μου, εαν πιστιν λεγη τις εχειν, εργα δε μη εχη· μη δυναται η πιστις σωσαι αυτον· εαν αδελφος η αδελφη

γυμνοὶ ὑπαρχώσιν καὶ λειπομένοι τῆς ἐφημέρου τροφῆς, εἴτῃ δὲ τὶς αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν, ὑπαγετε ἐν εἰρηνῇ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε, μὴ δώτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτηδεῖα τοῦ σώματος, τί το ὄφελος· οὕτως καὶ ἡ πίστις, εἰ μὴ ἔχη ἔργα, νεκρά ἐστὶν καθ' ἑαυτήν. ἀλλ' εἴρει τις, σὺ πίστιν ἔχεις καγὼ ἔργα ἔχω. δεῖξον μοι τὴν πίστιν σου χωρὶς τῶν ἔργων, καγὼ σοὶ δεῖξω ἐκ τῶν ἔργων μου τὴν πίστιν. σὺ πιστεύεις ὅτι εἰς ἐστὶν ὁ θεός· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ δαιμόνια πιστεύουσιν καὶ φρίσσουν. θέλεις δὲ γινῶναι, ὦ ἀνθρώπε κενε, ὅτι ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων ἀργή ἐστίν· ἀβραάμ ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, ἀνενεγκας ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· βλέπεις ὅτι ἡ πίστις συνήργει τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη, καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λεγούσα, ἐπιστεύσεν δὲ ἀβραάμ τῷ θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος θεοῦ ἐκλήθη. ὁρατε ὅτι ἐξ ἔργων δικαιούται ἄνθρωπος καὶ οὐκ ἐκ πίστεως μόνον. ὁμοίως δὲ καὶ ραβὴ ἡ πορνὴ οὐκ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη, υποδεξαμένη τοὺς ἀγγέλους καὶ ἑτέρα ὁδὸ ἐκβαλούσα· ὥσπερ γὰρ τὸ σῶμα χωρὶς πνεύματος νεκρὸν ἐστίν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς ἔργων νεκρά ἐστίν. μὴ πολλοὶ διδασκαλοὶ γίνεσθε, ἀδελφοί μου, εἰδότες ὅτι μέζον κριμα λημψομεθα. πολλὰ γὰρ πταίμεν ἀπάντες. εἰ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δυνατὸς χαλινάγωγησαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα. εἰ δὲ τῶν ἵππων τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα βαλλόμεν εἰς τὸ πειθεσθῆαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν μεταγομέν. ἰδοὺ καὶ τὰ πλοῖα, τῆλικαυτὰ ὄντα καὶ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν ἐλαυνόμενα, μεταγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδάλιου ὅπου ἡ ὁρμὴ τοῦ ευθυνόντος βούλεται· οὕτως καὶ ἡ γλῶσσα μικρὸν μέρος ἐστὶν καὶ μεγάλα αὐχεῖ. ἰδοὺ ἡλικὸν πυρ ἡλικὴν ὑλὴν ἀναπτει· καὶ ἡ γλῶσσα πυρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας, ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, ἡ σπύλιουσα ὅλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γέεννης. πᾶσα γὰρ φύσις θήριων τε καὶ πετεινῶν ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων δαμάζεται καὶ δεδαμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρώπινῃ· τὴν δὲ γλῶσσαν οὐδεὶς δάμασαι δύναται ἀνθρώπων· ἀκαταστάτον κακὸν, μέστη ἰοῦ θανάτηφορου. ἐν αὐτῇ εὐλογούμεν τὸν κυρίον καὶ πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ καταρωμένα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγονότας· ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα. οὐ χρῆ, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτως γίνεσθαι. μὴ τὴ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς σπῆς βρῦει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν· μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, συκὴ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἀμπελὸς συκᾶ· οὔτε ἀλυκὸν γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. τίς σοφὸς καὶ ἐπιστημὼν ἐν ὑμῖν· δεῖξατώ ἐκ τῆς καλῆς ἀναστrophῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραυτῇ σοφίᾳ. εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψευδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. οὐκ ἐστὶν αὕτη ἡ σοφία ἀνωθεν κατερχομένη, ἀλλὰ ἐπιγίαιος, ψυχικῆ, δαιμονιωδῆς· ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἔχει ἀκαταστασία καὶ παν φάυλον πρᾶγμα. ἡ δὲ ἀνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνὴ ἐστίν, ἐπεὶ εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, μέστη ἐλεους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιακριτὸς, ἀνυποκριτὸς· καρπὸς δὲ δικαιοσύνης ἐν εἰρηνῇ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρηνὴν. ποῖθεν πόλεμοι καὶ ποῖθεν μάχαι ἐν ὑμῖν· οὐκ ἐντευνθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν· ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεῦτε καὶ ζῆλουτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μαχεσθε καὶ πολεμεῖτε. οὐκ ἔχετε διὰ τὸ μὴ αἰτεσθῆναι ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα

εν ταις ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. μοιχαλίδες, οὐκ οἰδάτε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἐχθρὰ τοῦ θεοῦ ἐστίν· ὅς ἐάν οὖν βουλῇται φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ καθίσταται. ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφή λέγει, πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ το πνεῦμα ὁ κατωκίσειεν ἐν ἡμῖν· μείζονα δὲ δίδωσιν χάριν· διὸ λέγει, ὁ θεὸς υπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοὶς δὲ δίδωσιν χάριν. ὑποταγῆτε οὖν τῷ θεῷ· ἀντιστήτε δὲ τῷ διαβόλῳ, καὶ φευξέται ἀφ' ὑμῶν· ἐγγίσατε τῷ θεῷ, καὶ ἐγγίει ὑμῖν. καθάρισατε χεῖρας, ἀμαρτωλοὶ, καὶ ἀγνίστατε καρδίας, διψυχοὶ. ταλαιπωρήσατε καὶ πενήθησατε καὶ κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετατραπήτω καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. ταπεινωθήτε ἐνώπιον κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. μὴ καταλαλεῖτε ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφου ἢ κρινῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καταλαλεῖ νόμου καὶ κρίνει νόμον· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἰ ποιητὴς νόμου ἀλλὰ κριτὴς. εἰς ἐστὶν [ὁ] νομοθετὴς καὶ κριτὴς, ὁ δυνάμενος σῶσαι καὶ ἀπολέσαι· σὺ δὲ τίς εἰ, ὁ κρινῶν τὸν πλησίον· ἀγε νῦν οἱ λέγοντες, σήμερον ἡ αὐρίον πορευομένη εἰς τὴνδε τὴν πόλιν καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν καὶ ἐμπορευσομένη καὶ κερδήσομεν· οἵτινες οὐκ ἐπιστάσθω το τῆς αὐρίον ποῖα ἡ ζωὴ ὑμῶν. ἀτμὶς γάρ ἐστε ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἐπεὶ καὶ ἀφανίζομένη· ἀντι τοῦ λέγειν ὑμᾶς, ἐάν ὁ κύριος θέλησῃ, καὶ ζήσομεν καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἡ ἐκεῖνο. νῦν δὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονεῖαις ὑμῶν· πᾶσα καυχῆσις τοιαυτὴ πονηρὰ ἐστίν. εἶδοτι οὖν καλὸν ποιεῖν καὶ μὴ ποιοῦντι, ἀμαρτία αὐτῷ ἐστίν. ἀγε νῦν οἱ πλουτοὶ, κλαύσατε ὀλολίζοντες ἐπὶ ταῖς ταλαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. ὁ πλοῦτος ὑμῶν σέσηπεν καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητοβρώτα γέγονεν, ὁ χρυσοὺς ὑμῶν καὶ ὁ ἀργυρὸς κατιώται, καὶ ὁ ἰὸς αὐτῶν εἰς μαρτυρίον ὑμῖν ἐστὶ καὶ φαγεται τὰς σαρκὰς ὑμῶν ὡς πυρ· ἐθήσαυρισάτε ἐν ἐσχάταις ἡμέραις. ἰδοὺ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμησάντων τὰς χώρας ὑμῶν ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν κρᾶζει, καὶ αἱ βοαὶ τῶν ὑπερσάντων εἰς τὰ ὦτα κυρίου σαββᾶθ εἰσεληλυθᾶσιν. ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐσπατάλησατε, εὐθρεψάτε τὰς καρδίας ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς. κατεδίκασατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον. οὐκ ἀντιτάσσεται ὑμῖν. μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί, ἐως τῆς παρουσίας τοῦ κυρίου. ἰδοὺ ὁ γεωργὸς ἐκδέχεται τὸν τιμίον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐτῷ ἐως λαβῆ προίμων καὶ ὀψιμων. μακροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηριζάτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ κυρίου ἡγγικεν. μὴ στεναζέτε, ἀδελφοί, κατ' ἀλλήλων, ἵνα μὴ κριθήτε· ἰδοὺ ὁ κριτὴς πρὸ τῶν θυρῶν ἐστήκεν. ὑποδείγμα λαβέτε, ἀδελφοί, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου. ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομεινάντας· τὴν ὑπομονὴν ἰωβ ἡκούσατε, καὶ τὸ τέλος κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνὸς ἐστὶν ὁ κύριος καὶ οἰκτιρμῶν. πρὸ πάντων δὲ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνυέτε, μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τίνα ὀρκον· ἥτω δὲ ὑμῶν τὸ ναι ναι καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ ὑπο κρίσιν πέσητε. κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν· προσευχεσθῶ· εὐθιμεί τις· ψάλλετω. ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν· προσκαλέσασθῶ τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες [αὐτὸν] ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου· καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν καμνοντα, καὶ ἐγείρει αὐτὸν ὁ κύριος· καὶ ἡ ἀμαρτία ἡ πεπονηκώς, ἀφειθήσεται αὐτῷ. ἐξομολογείσθε οὖν ἀλλήλοις τὰς ἀμαρτίας καὶ εὐχεσθῆτε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὥπως ἰαθῇτε. πολὺ ἰσχύει δεήσις δικαίου ἐνεργουμένη. ἡλιακὸς ἀνθρώπος ἦν ὁμοιοπαθὴς

ἡμιν, καὶ προσευχὴ προσηυζατο τοῦ μὴ βρεῖται, καὶ οὐκ ἐβρεῖεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἑξ· καὶ πάλιν προσηυζατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκεν καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. ἀδελφοί μου, ἐὰν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπο τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινώσκετω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἀμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πλῆθος ἀμαρτιῶν.

πέτρος ἀποστόλος ἰησοῦ χριστοῦ ἐκλεκτοὺς παρεπιδήμιους διασποράς πόντου, γαλατίας, καππαδοκίας, ἀσίας, καὶ βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ραντισμὸν αἱμάτων ἰησοῦ χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθῆι. εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσάν δι ἀναστασεως ἰησοῦ χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀφθάρτου καὶ ἀμείαντον καὶ ἀμάραντον, τετρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πιστεως εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχατῷ. ἐν ᾧ ἀγαλλιασθε, ὀλίγον ἄρτι εἰ δεόν [ἐστίν] λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ δοκιμῶν ὑμῶν τῆς πιστεως πολυτιμότερον χρυσοῦ τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, εὐρεθῇ εἰς ἐπαινον καὶ δόξαν καὶ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ. ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπάτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὁρῶντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιασθε χάρα ἀνεκλάλητῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πιστεως [ὑμῶν] σωτηρίαν ψυχῶν. περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζητήσαν καὶ ἐξήραν ἡσαν προφηταὶ οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἐραυνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδηλοῦ το ἐν αὐτοῖς πνεῦμα χριστοῦ προμαρτυρομένου τὰ εἰς χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν δὲ διηκονοῦν αὐτὰ, ἀ νυν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς [ἐν] πνεύματι ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ οὐρανοῦ, εἰς ᾧ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακυψαί. διὸ ἀναζώσασμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νηφόντες, τελείως ἐλπισταὶ ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ. ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς προτερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντά ὑμᾶς ἁγίον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφή ἡγενήθητε, διότι γεγραπτά [ὅτι] ἅγιοι ἐσεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος [εἰμι]. καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλῆσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἐργόν, ἐν φόβῳ τοῦ τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστραφῆτε, εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδοτοῦ, ἀλλὰ τιμίῳ αἱματί ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου χριστοῦ, προεγνωσμένου μὲν προ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ ἐσχάτου τῶν χρόνων δι ὑμᾶς τοὺς δι αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν τὸν ἐγειραντά αὐτόν ἐκ νεκρῶν καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν. τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυποκρίτον, ἐκ [καθάρως] καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς, ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σποράς φθαρτῆς ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζώντος θεοῦ καὶ μενοντος· διότι πᾶσα σαρὶς ὡς χορτὸς, καὶ πᾶσα δόξα αὐτῆς ὡς ἀνθὸς χορτοῦ· ἐξήρανθῃ ὁ χορτὸς, καὶ τὸ ἀνθὸς ἐξέπεσεν· τὸ δὲ ῥῆμα κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθῆν ἐἰς ὑμᾶς. ἀποθεμένοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ αὐτοὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πᾶσας καταλαλίας, ὡς ἀρτιγεννητὰ βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ

αυξηθήτε εις σωτηριαν, ει εγευσασθε οτι χρηστος ο κυριος. προς ον προσερχομενοι, λιθον ζωντα, υπο ανθρωπων μεν αποδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον, και αυτοι ως λιθοι ζωντες οικοδομεισθε οικος πνευματικος εις ιερατευμα αγιον, ανενεγκαι πνευματικας θυσιας ευπροσδεκτους [τω] θεω δια ιησου χριστου. διوتي περιεχει εν γραφη, ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον, και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη. υμιν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν· απιστουσιν δε λιθος ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας και λιθος προσκοιματος και πετρα σκανδαλου· οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες, εις ο και ετεθησαν. υμεις δε γενος εκλεκτον, βασιλειον ιερατευμα, εθνος αγιον, λαος εις περιποιησιν, οπως τας αρετας εξαγγειλητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φως· οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου, οι ουκ ηλεημενοι νυν δε ελεηθεντες. αγαπητοι, παρακαλω ως παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων, αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης· την αναστροφην υμων εν τοις εθνεσιν εχοντες καλην, ινα, εν ω καταλαλουσιν υμων ως κακοποιων, εκ των καλων εργων εποπτευοντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπης. υποταγητε παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον· ειτε βασιλει ως υπερεχοντι, ειτε ηγεμοσιν ως δι αυτου πεμπομενοις εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων· οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου, αγαθοποιουντας φμουν την των αφρωνων ανθρωπων αγνωσιαν· ως ελευθεροι, και μη ως επικαλυμμα εχοντες της κακιας την ελευθεριαν, αλλ ως θεου δουλοι. παντας τιμησατε, την αδελφοτητα αγαπατε, τον θεον φοβεισθε, τον βασιλεα τιματε. οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταις, ου μονον τοις αγαθοις και επιεικειςιν αλλα και τοις σχολιοις. τουτο γαρ χαρις ει δια συνειδησιν θεου υποφερει τις λυπας πασχων αδικως. ποιον γαρ κλεος ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομενειτε· αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομενειτε, τουτο χαρις παρα θεω. εις τουτο γαρ εκληθητε, οτι και χριστος επαθεν υπερ υμων, υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθήσητε τοις ιχνεσιν αυτου· ος αμαρτιαν ουκ εποίησεν ουδε ευρεθη δολος εν τω στοματι αυτου· ος λοιδορουμενος ουκ αντελοιδορει, πασχων ουκ ηπειλει, παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιως· ος τας αμαρτίας ημων αυτος ανηγενεν εν τω σώματι αυτου επι το ξυλον, ινα ταις αμαρτιας απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζήσωμεν· ου τω μωλωπι ιαθήτε. ήτε γαρ ως προβατα πλανωμενοι, αλλα επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων. ομοιως [αι] γυναικες υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν, ινα και ει τινες απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφης ανευ λογου κερδηθήσονται εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων. ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκης τριχων και περιθεσεως χρυσιων η ενδυσσεως ματιων κοσμος, αλλ ο κρυπτος της καρδιας ανθρωπος εν τω αφθαρτω του πραεως και ησυχιου πνευματος, ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελες. ουτως γαρ ποτε και αι αγiai γυναικες αι ελπιζουσαι εις θεον εκοσμου εαυτας, υποτασσομεναι τοις ιδιοις ανδρασιν, ως σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ, κυριον αυτον καλουσα· ης εγενηθητε τεχνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν. οι ανδρες ομοιως συνοικουντες κατα γνωσιν, ως ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην, ως και συγκληρονομοις χαριτος ζωης,

εις το μη εγκοπτεσθαι τας προσευχας υμων. το δε τελος παντες ομοφρονες, συμπαθεις, φιλαδελφοι, ευσπλαγχοι, ταπεινοφρονες, μη αποδιδοντες κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριας, τουναντιον δε ευλογουντες, οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε. ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερας αγαθας παυσατω την γλωσσαν απο κακου και χειλη του μη λαλησαι δολον, εκκλινατω δε απο κακου και ποιησατω αγαθον, ζητησατω ειρηνην και διωξατω αυτην. οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιους και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων, προσωπον δε κυριου επι ποιουντας κακα. και τις ο κακων υμας εαν του αγαθου ζηλωται γενησθε· αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην, μακαριοι. τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθητε, κυριον δε τον χριστον αγιασατε εν ταις καρδιαις υμων, ετοιμοι αιει προς απολογιαν παντι τω αιτουντι υμας λογον περι της εν υμιν ελπιδος, αλλα μετα πραυτητος και φοβου, συνειδησιν εχοντες αγαθην, ινα εν ω καταλαλεισθε καταισχυνηθωσιν οι επηρεαζοντες υμων την αγαθην εν χριστω αναστροφην. κρειττον γαρ αγαθοποιουντας, ει θελοι το θελημα του θεου, πασχειν η κακοποιουντας. οτι και χριστος απαξ περι αμαρτιων επαθεν, δικαιος υπερ αδικων, ινα υμας προσαγαγητω θεω, θανατωθεις μεν σαρκι ζωοποιηθεις δε πνευματι. εν ω και τοις εν φυλακη πνευμασιν πορευθεις εκηρυξεν, απειυθησασιν ποτε οτε απεξεδεχετο η του θεου μακροθυμια εν ημεραις νωε κατασκευαζομενης κιβωτου, εις ην ολιγοι, τουτ εστιν οκτω ψυχαι, διεσωθησαν δι υδατος. ο και υμας αντιτυπον νυν σωζει βαπτισμα, ου σαρκος αποθεσις ρυπου αλλα συνειδησεως αγαθης επερωτημα εις θεον, δι αναστασεως ιησου χριστου, ος εστιν εν δεξια [του] θεου, πορευθεις εις ουρανον, υποταγεντων αυτω αγγελων και εξουσιων και δυναμεων. χριστου ουν παθοντος σαρκι και υμεις την αυτην εννοιαν οπλισασθε, οτι ο παθων σαρκι πεπαυται αμαρτιας, εις το μηκετι ανθρωπων επιθυμιας αλλα θεληματι θεου τον επιλοιπον εν σαρκι βιωσαι χρονον. αρκετος γαρ ο παρεληλυθως χρονος το βουλημα των εθνων κατειργασθαι, πεπορευμενους εν ασελγειαις, επιθυμιας, οиноφυγιας, κωμοις, ποτοις, και αθεμιτοις ειδωλολατριας. εν ω ξενιζονται μη συντρεχοντων υμων εις την αυτην της σωτιας αναχυσιν, βλασφημουντες· οι αποδωσουσιν λογον εν ετοιμωσιν εχοντι κριναι ζωντας και νεκρους. εις τουτο γαρ και νεκροις ευηγγελισθη ινα κριθωσι μεν κατα ανθρωπους σαρκι ζωσι δε κατα θεον πνευματι. παντων δε το τελος ηγγικεν. σωφρονησατε ουν και νηψατε εις προσευχας. προ παντων την εις εαυτους αγαπην εκτενη εχοντες, οτι αγαπη καλυπτει πληθος αμαρτιων· φιλοξενοι εις αλληλους ανευ γογγυσμου· εκαστος καθως ελαβεν χαρισμα, εις εαυτους αυτο διακονουντες ως καλοι οικονομοι ποικιλης χαριτος θεου. ει τις λαλει, ως λογια θεου· ει τις διακονει, ως εξ ισχυος ης χορηγει ο θεος· ινα εν πασιν δοξαζηται ο θεος δια ιησου χριστου, ω εστιν η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων· αμην. αγαπητοι, μη ξενιζεσθε τη εν υμιν πυρωσει προς πειρασμον υμιν γινομενη ως ξενου υμιν συμβαινοντος, αλλα καθο κοινωνειτε τοις του χριστου παθημασιν χαιρετε, ινα και εν τη αποκαλυψει της δοξης αυτου χαρητε αγαλλιωμενοι. ει ονειδιζεσθε εν ονοματι χριστου, μακαριοι, οτι το της δοξης και το του θεου πνευμα εφ υμας αναπαυεται. μη γαρ τις υμων πασχετω ως φονευς η κλεπτης η κακοποιος η ως αλλοτριεπισκοπος· ει δε ως χριστιανος, μη αισχυνεσθω, δοξαζεται δε τον θεον

εν τω ονοματι τουτω. οτι [ο] καιρος του αρξασθαι το κριμα απο του οικου του θεου· ει δε πρωτον αφ ημων, τι το τέλος των απειθουντων τω του θεου ευαγγελιω· και ει ο δικαιος μολις σωζεται, ο ασεβης και αμαρτωλος που φανειται· ωστε και οι πασχοντες κατα το θελημα του θεου πιστω κτιστη παρατιθεσθωσαν τας ψυχας αυτων εν αγαθοποιια. πρεσβυτερους ουν εν υμιν παρακαλω ο συμπρεσβυτερος και μαρτυς των του χριστου παθηματων, ο και της μελλουσης αποκαλυπτεσθαι δοξης κοινωνος· ποιμανατε το εν υμιν ποιμνιον του θεου [, επισκοπουντες] μη αναγκαστως αλλα εκουσιως κατα θεον, μηδε αισχροκερδως αλλα προθυμως, μηδ ως κατακυριευοντες των κληρων αλλα τυποι γινομενοι του ποιμνιου· και φανερωθεντος του αρχιποιμενος κομεισθε τον αμαραντινον της δοξης στεφανον. ομοιως, νεωτεροι, υποταγητε πρεσβυτεροις. παντες δε αλληλοις την ταπεινοφροσυνην εγκομβωσασθε, οτι [ο] θεος υπερηφανοις αντιτασσεται, ταπεινοις δε διδωσιν χαριν. ταπεινωθητε ουν υπο την κραταιαν χειρα του θεου, ινα υμας υψωση εν καιρω, πασαν την μεριμναν υμων επιριψαντες επ αυτον, οτι αυτω μελει περι υμων. νηψατε, γρηγορησατε. ο αντιδικος υμων διαβολος ως λεων ωρυομενος περιπατει ζητων [τινα] καταπειν· ω αντιστητε στερεοι τη πιστει, ειδοτες τα αυτα των παθηματων τη εν [τω] κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι. ο δε θεος πασης χαριτος, ο καλεσας υμας εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω [ιησου], ολιγον παθοντας αυτος καταρτισει, στηριξει, σθενωσει, θεμελιωσει. αυτω το κρατος εις τους αιωνας· αμην. δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου, ως λογιζομαι, δι ολιγων εγραψα, παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου· εις ην στητε. ασπάζεται υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιος μου. ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπης. ειρηνη υμιν πασιν τοις εν χριστω.

συμεων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσιν πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησου χριστου· χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθειη εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων. ως παντα ημιν της θειας δυναμειως αυτου τα προς ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας ιδια δοξη και αρετη, δι ων τα τιμια και μεγαιστα ημιν επαγγέλματα δεδωρηται, ινα δια toutων γενησθε θειας κοινωνοι φυσεως, αποφυγοντες της εν τω κοσμω εν επιθυμια φθορας. και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην, εν δε τη αρετη την γνωσιν, εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν, εν δε τη εγκρατεια την υπομονην, εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν, εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφειαν, εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην. ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν· ω γαρ μη παρεστιν ταυτα, τυφλος εστιν μυωπαζων, ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων. διο μαλλον, αδελφοι, σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι· ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε· ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου. διο μελλησω αιε υμας υπομνησκειν περι toutων, καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρούση αληθεια. δικαιον δε ηγουμεαι, εφ' οσον ειμι εν toutω τω σκηνωματι, διεγειρειν υμας εν υπομνησει, ειδως οτι ταχινή εστιν η

αποθέσις του σκηνώματος μου, καθώς και ο κυριος ημων ιησους χριστος ἐδηλώσεν μοι· σπουδάσω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την ἐμην ἐξοδον την τουτων μνημην ποιεισθαι. ου γαρ σεσοφισμενοι μυθιοις ἐξακολουθησαντες ἐγνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν, ἀλλ ἐποπται γεννηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητος. λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνης ἐνεχθεισης αυτω τοιασδε υπο της μεγαλοπρεπους δοξης, ο υιος μου ο αγαπητος μου ουτος ἐστιν, εις ον ἐγω ευδοκησα και ταυτην την φωνην ημεις ηκουσαμεν ἐξ ουρανου ἐνεχθεισαν συν αυτω οντες εν τω αγιω ορει. και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον, ω καλως ποιειτε προσεχοντες ως λυχνω φαινοντι εν αυχηρω τοπω, εως ου ημερα διαυγαση και φωσφορος ανατειλη εν ταις καρδιαις υμων· τουτο πρωτον γινωσκοντες, οτι πασα προφητεια γραφης ιδιας επιλυσεως ου γινεται· ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη προφητεια ποτε, ἀλλα υπο πνευματος αγιου φερομενοι ἐλαλησαν απο θεου ανθρωποι. ἐγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω, ως και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοι, οιτινες παρεισαξουσιν αιρεσεις απωλειας, και τον αγορασαντα αυτους δεσποτην αρνουμενοι, επαγοντες εαυτοις ταχηνην απωλειαν. και πολλοι ἐξακολουθησουσιν αυτων ταις ασελγειαις, δι ους η οδος της αληθειας βλασφημηθησεται. και εν πλεονεξια πλαστοις λογοις υμας εμπορευονται· οις το κριμα εκπαλαι ουκ αρχει, και η απωλεια αυτων ου νυσταζει. ει γαρ ο θεος αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο, ἀλλα σειραις ζοφου ταρταρωσας παρεδωκεν εις χρισιν τηρουμενους, και αρχαιου κοσμου ουκ εφεισατο, ἀλλα ογδοον νωε δικαιοσυνης κηρυκα εφυλαξεν, κατακλυσμον κοσμω ασεβων επαξας, και πολεις σοδομων και γομορρας τεφρωσας [καταστροφη] κατεκρινεν, υποδειγμα μελλοντων ασβε[ς]ιν τεθεικως, και δικαιον λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφης ερρυσατο· βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιος εγκατοικων εν αυτοις ημεραν ἐξ ημερας ψυχην δικαιαν ανομοις εργοις εβασανιζεν· οιδεν κυριος ευσεβεις εκ πειρασμου ρυεσθαι, αδικους δε εις ημεραν χρισεως κολαζομενους τηρειν, μαλιστα δε τους οπισω σαρκος εν επιθυμια μiasμου πορευομενους και κυριοτητος καταφρονουντας. τολμηται, αυθαδεις, δοξας ου τρεμουσιν βλασφημουντες, οπου αγγελoi ισχυι και δυναμει μειζονες οντες ου φερουσιν κατ αυτων παρα κυριου βλασφημον χρισιν. ουτοι δε, ως αλογα ζωα γεγεννημενα φυσικα εις αλωσιν και φθοραν, εν οις αγνοουσιν βλασφημουντες, εν τη φθορα αυτων και φθαρησονται, αδικουμενοι μισθον αδικιας· ηδονην ηγουμενοι την εν ημερα τρυφην, σπιλοι και μωμοι εντρυφωντες εν ταις απатаις αυτων συνευωχουμενοι υμιν, οφθαλμους εχοντες μεστους μοιχαλιδος και ακαταπαυστους αμαρτιας, δελεαζοντες ψυχας αστηρικτους, καρδιαν γεγυμνασμενην πλεονεξιας εχοντες, καταρας τεκνα, καταλειποντες ευθειαν οδον επλανηθησαν, ἐξακολουθησαντες τη οδω του βαλααμ του βοσορ, ος μισθον αδικιας ηγαπησεν ελεγξιν δε εσχεν ιδιας παρανομιας· υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυσεν την του προφητου παραφρονιαν. ουτοι εισιν πηγαι ανυδροι και ομιχλαι υπο λαϊλαπος ελαυνομεναι, οις ο ζοφος του σκοτους τετηρηται. υπερογκα γαρ ματαιοτητος φθεγγομενοι δελεαζουσιν εν επιθυμιας σαρκος ασελγειαις τους ολιγως αποφευγοντας τους εν πλανε αναστρεφομενους, ελευθεριαν αυτοις επαγγελλομενοι, αυτοι δουλοι υπαρχοντες

της φθώρας· ὡ γὰρ τις ἡττῆται, τούτῳ δεδοῦλῳται. εἰ γὰρ ἀποφυ-
γοντες τὰ μiasματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ κυρίου [ἡμῶν] καὶ
σωτῆρος ἰησοῦ χριστοῦ τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττώνται, γε-
γονέναι αὐτοῖς τὰ ἐσχάτα χειρόνα τῶν πρώτων. κρείττον γὰρ ἦν αὐτοῖς
μὴ ἐπεγνώκεναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ὑποστρεψά-
ναι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς. συμβεβήκεν αὐτοῖς τὸ
τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, κυῶν ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξεραμα, καί,
ὡς λουσαμένη εἰς κυλισμὸν βορβοροῦ. ταύτην ἤδη, ἀγαπητοί, δευτε-
ραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολὴν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν
ἐιλικρινὴ διάνοιαν, μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων ὑπὸ τῶν
ἀγίων προφητῶν καὶ τῆς τῶν ἀποστόλων ὑμῶν ἐντολῆς τοῦ κυρίου
καὶ σωτῆρος· τούτῳ πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλευσόνται ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν [ἐν] ἐμπαιγμῶν ἐμπαικτά κατὰ τὰς ἰδίας ἐπιθυμίας αὐ-
τῶν πορευόμενοι καὶ λέγοντες, πού ἐστιν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας
αὐτοῦ· ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα οὕτως διαμένει ἀπ' ἀ-
ρχῆς κτισθεὶς. λανθάνει γὰρ αὐτοὺς τούτῳ θέλοντας, ὅτι οὐρανοὶ
ἦσαν ἐκπαλαί καὶ γῆ ἐξ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τὰ τοῦ θεοῦ
λόγῳ, δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλύσθεις ἀπώλετο· οἱ δὲ νῦν
οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τετήσασθαι εἰσὶν πυρὶ, τηρου-
μένοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπώλειας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. ἐν
δὲ τούτῳ μὴ λανθάνετω ὑμᾶς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ κυρίῳ
ὡς χίλια ἔτη καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. οὐ βραδύνει κύριος τῆς ἐ-
παγγελίας, ὡς τινες βραδυτῆτα ἡγούνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ὑμᾶς,
μὴ βουλομένος τινὰς ἀπολεσθῆναι ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆσαι.
ἡξεῖ δὲ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης, ἐν ἣ ὅι οὐρανοὶ ροιζήδον παρελ-
έουσιν, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθῆσεται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ
ἔργα εὐρεθήσεται. τούτων οὕτως πάντων λυομένων ποταποὺς δεῖ ὑ-
παρχειν [ὑμᾶς] ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσεβείαις, προσδοκῶντας
καὶ σπευδόντας τὴν παρουσίαν τῆς τοῦ θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ
πυρούμενοι λυθῇσονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τηρεῖται. καινοὺς δὲ
οὐρανούς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπαγγέλημα αὐτοῦ προσδοκῶμεν, ἐν
οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. διό, ἀγαπητοί, τὰτα προσδοκῶντες σπου-
δάσατε ἀσπίλοι καὶ ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ
κυρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγείσθε, καθὼς καὶ ὁ ἀγαπητὸς
ἡμῶν ἀδελφὸς παῦλος κατὰ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν ἐγράψεν ὑμῖν,
ὡς καὶ ἐν πάσαις ἐπιστολαῖς λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων, ἐν αἷς ἐστὶν
δυσνοητὰ τίνα, ἃ οἱ ἀμαθεῖς καὶ ἀστηρικτοὶ στρεβλοῦσιν ὡς καὶ τὰς
λοιπὰς γράφας πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀπώλειαν. ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί,
προγινώσκοντες φυλάσσεσθε ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθεσμῶν πλάνῃ συνα-
παχθέντες ἐκπεσῇτε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ, αὐξάνετε δὲ ἐν χάριτι καὶ
γνώσει τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος ἰησοῦ χριστοῦ. αὐτῷ ἡ δοξά
καὶ νῦν καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. [ἀμὴν.]

ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηχοάμεν, ὁ ἐωρακάμεν τοὺς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν,
ὁ εἶδεσάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς
ζωῆς καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωρακάμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀ-
παγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζῶν τὴν αἰώνιον ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ
ἐφανερώθη ἡμῖν ὁ ἐωρακάμεν καὶ ἀκηχοάμεν ἀπαγγέλλομεν καὶ ὑμῖν,
ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἐχῇτε μετ' ἡμῶν. καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα
μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστοῦ. καὶ ταῦτα
γράφομεν ἡμεῖς ἵνα ἡ χάρις ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη. καὶ ἐστὶν αὕτη ἡ

αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν, οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια. εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν, ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν· εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ως αυτος εστιν εν τω φωτι, κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας. εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν, εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν. εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων, πιστος εστιν και δικαιος ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας. εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν, ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν. τεκνια μου, ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε. και εαν τις αμαρτη, παρακλητον εχομεν προς τον πατερα, ιησουν χριστον δικαιον· και αυτος ιλασμος εστιν περι των αμαρτιων ημων, ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου. και εν τούτῳ γινωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον, εαν τας εντολας αυτου τηρωμεν. ο λεγων οτι εγνωκα αυτον, και τας εντολας αυτου μη τηρων, ψευστης εστιν, και εν τούτῳ η αληθεια ουκ εστιν· ος δ αν τηρη αυτου τον λογον, αληθως εν τούτῳ η αγαπη του θεου τετελειωται. εν τούτῳ γινωσκομεν οτι εν αυτῷ εσμεν· ο λεγων εν αυτῷ μενειν οφειλει καθως εκεινος περιεπατησεν και αυτος [ουτῶς] περιπατειν. αγαπητοι, ουκ εντολην καινην γραφω υμιν, αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης· η εντολη η παλαια εστιν ο λογος ον ηκουσατε. παλιν εντολην καινην γραφω υμιν, ο εστιν αληθης εν αυτῷ και εν υμιν, οτι η σκοτια παραγεται και το φως το αληθινον ηδη φαινει. ο λεγων εν τῷ φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εως αρτι. ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τῷ φωτι μενει, και σκανδαλον εν αυτῷ ουκ εστιν· ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει, και ουκ οιδεν που υπαγει, οτι η σκοτια ετυφλωσεν τους οφθαλμους αυτου. γραφω υμιν, τεκνια, οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου. γραφω υμιν, πατερες, οτι εγνωκατε τον απ αρχης. γραφω υμιν, νεανισκοι, οτι νενικηκατε τον πονηρον. εγραψα υμιν, παιδια, οτι εγνωκατε τον πατερα. εγραψα υμιν, πατερες, οτι εγνωκατε τον απ αρχης. εγραψα υμιν, νεανισκοι, οτι ισχυροι εστε και ο λογος του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον. μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τῷ κοσμῷ. εαν τις αγαπα τον κοσμον, ουκ εστιν η αγαπη του πατρος εν αυτῷ· οτι παν το εν τῷ κοσμῷ, η επιθυμια της σαρκος και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου, ουκ εστιν εκ του πατρος αλλ εκ του κοσμου εστιν. και ο κοσμος παραγεται και η επιθυμια αυτου, ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εις τον αιωνα. παιδια, εσχατη ωρα εστιν, και καθως ηκουσατε οτι αντιχριστος ερχεται, και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν· οθεν γινωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν. εξ ημων εξηλθαν, αλλ ουκ ησαν εξ ημων· ει γαρ εξ ημων ησαν, μεμενηκεισαν αν μεθ ημων· αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντες εξ ημων. και υμεις χρισμα εχετε απο του αγιου, και οιδατε παντες. ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν, αλλ οτι οιδατε αυτην, και οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν. τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος· ουτος εστιν ο αντιχριστος, ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον. πας ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει· ο ομολογων τον υιον και

τον πατέρα έχει. υμεις ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω· εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε, και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε. και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν, την ζωην την αιωνιον. ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμας. και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου μενει εν υμιν, και ου χρειαεν εχετε ινα τις διδασκη υμας· αλλ ως το αυτου χρισμα διδασκει υμας περι παντων, και αληθες εστιν και ουκ εστιν ψευδος, και καθως εδιδαξεν υμας, μενετε εν αυτω. και νυν, τεκνια, μενετε εν αυτω, ινα εαν φανερωθη σχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου. εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν, γινωσκετε οτι και πας ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται. ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν· και εσμεν. δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει ημας οτι ουκ εγνω αυτον. αγαπητοι, νυν τεκνα θεου εσμεν, και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα. οίδαμεν οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα, οτι οψομεθα αυτον καθως εστιν. και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν. πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει, και η αμαρτια εστιν η ανομια. και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτιας αρη, και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν. πας ο εν αυτω μενων ουκ αμαρτανει· πας ο αμαρτανων ουκ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον. τεκνια, μηδεις πλανατω υμας· ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιος εστιν, καθως εκεινος δικαιος εστιν· ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν, οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει. εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου, ινα λυση τα εργα του διαβολου. πας ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει, οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει· και ου δυναται αμαρτανειν, οτι εκ του θεου γεγεννηται. εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου· πας ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου, και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου. οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης, ινα αγαπωμεν αλληλους· ου καθως και εν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου· και χαριν τινος εσφαξεν αυτον· οτι τα εργα αυτου πονηρα ην, τα δε του αδελφου αυτου δικαια. [και] μη θαυμαζετε, αδελφοι, ει μισει υμας ο κοσμος. ημεις οίδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην, οτι αγαπωμεν τους αδελφους· ο μη αγαπων μενει εν τω θανατω. πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν, και οιδατε οτι πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν αυτω μενουσαν. εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην, οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν· και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας θειναι. ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαεν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου, πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω· τεκνια, μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλα εν εργω και αληθεια. [και] εν τουτω γνωσομεθα οτι εκ της αληθειας εσμεν, και εμπροσθεν αυτου πεισομεν την καρδιαν ημων οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια, οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα. αγαπητοι, εαν η καρδια [ημων] μη καταγινωσκη, παρρησιαν εχομεν προς τον θεον, και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν απ αυτου, οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν. και αυτη εστιν η εντολη αυτου, ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους, καθως

εδωκεν εντολην ημιν. και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω· και εν τούτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν, εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν. αγαπητοι, μη παντι πνευματι πιστευετε, αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν, οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξεληλυθασιν εις τον κοσμον. εν τούτω γινωσκετε το πνευμα του θεου· παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθота εκ του θεου εστιν, και παν πνευμα ο μη ομολογει τον ιησουν εκ του θεου ουκ εστιν· και τουτο εστιν το του αντιχριστου, ο ακηκοατε οτι ερχεται, και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη. υμεις εκ του θεου εστε, τεκνια, και νενικηκατε αυτους, οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω. αυτοι εκ του κοσμου εισιν· δια τουτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει. ημεις εκ του θεου εσμεν· ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων, ος ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων. εκ τουτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλानης. αγαπητοι, αγαπωμεν αλληλους, οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν, και πας ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον. ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον, οτι ο θεος αγαπη εστιν. εν τούτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν, οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζησωμεν δι αυτου. εν τούτω εστιν η αγαπη, ουχ οτι ημεις ηγαπηκαμεν τον θεον, αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων. αγαπητοι, ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας, και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν. θεον ουδεις πωποτε τεθεαται· εαν αγαπωμεν αλληλους, ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου εν ημιν τετελειωμενη εστιν. εν τούτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν, οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν. και ημεις τεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου. ος εαν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου, ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω. και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην εχει ο θεος εν ημιν. ο θεος αγαπη εστιν, και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω μενει. εν τούτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων, ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως, οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τούτω. φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη, αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον, οτι ο φοβος κολασιν εχει, ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη. ημεις αγαπωμεν, οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας. εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον, και τον αδελφον αυτου μιση, ψευστης εστιν· ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν, τον θεον ον ουχ εωρακεν ου δυναται αγαπαν. και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου, ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου. πας ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται, και πας ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα [και] τον γεγεννημενον εξ αυτου. εν τούτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου, οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου ποιωμεν. αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου, ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν· και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν, οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον· και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον, η πιστις ημων. τις [δε] εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου· ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος, ιησους

χριστος· ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και εν τω αιματι· και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν, οτι το πνευμα εστιν η αληθεια. οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες, το πνευμα και το υδωρ και το αιμα, και οι τρεις εις το εν εισιν. ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν, η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν, οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου, οτι μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου. ο πιστευων εις τον υιον του θεου εχει την μαρτυριαν εν εαυτω· ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον, οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου. και αυτη εστιν η μαρτυρια, οτι ζωην αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος, και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν. ο εχων τον υιον εχει την ζωην· ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ εχει. ταυτα εγραψα υμιν ινα ειδητε οτι ζωην εχετε αιωνιον, τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου. και αυτη εστιν η παρρησια ην εχομεν προς αυτον, οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων. και εαν οίδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα, οίδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν απ αυτου. εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον, αιτησει, και δωσει αυτω ζωην, τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον. εστιν αμαρτια προς θανατον· ου περι εκεινης λεγω ινα ερωτηση. πασα αδικια αμαρτια εστιν, και εστιν αμαρτια ου προς θανατον. οίδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει, αλλ ο γεννηθεις εκ του θεου τηρει αυτον, και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου. οίδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν, και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται. οίδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει, και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γνωσκωμεν τον αληθινον· και εσμεν εν τω αληθινω, εν τω υιω αυτου ιησου χριστω. ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος. τεκνια, φυλαξτε εαυτα απο των ειδωλων.

ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτης, ους εγω αγαπω εν αληθεια, και ουκ εγω μονος αλλα και παντες οι εγνωκοτες την αληθειαν, δια την αληθειαν την μενουςαν εν ημιν, και μεθ ημων εσται εις τον αιωνα. εσται μεθ ημων χαρις ελεος ειρηνη παρα θεου πατρος, και παρα ιησου χριστου του υιου του πατρος, εν αληθεια και αγαπη. εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατουντας εν αληθεια, καθως εντολην ελαβομεν παρα του πατρος. και νυν ερωτω σε, κυρια, ουχ ως εντολην καινην γραφων σοι αλλα ην ειχομεν απ αρχης, ινα αγαπωμεν αλληλους. και αυτη εστιν η αγαπη, ινα περιπατωμεν κατα τας εντολας αυτου· αυτη η εντολη εστιν, καθως ηκουσατε απ αρχης, ινα εν αυτη περιπατητε. οτι πολλοι πλανοι εξηλθον εις τον κοσμον, οι μη ομολογουντες ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι· ουτος εστιν ο πλανος και ο αντιχριστος. βλεπετε εαυτους, ινα μη απολεσητε α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβητε. πας ο προαγων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει· ο μενων εν τη διδαχη, ουτος και τον πατερα και τον υιον εχει. ει τις ερχεται προς υμας και ταυτην την διδαχην ου φερει, μη λαμβανετε αυτον εις οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε· ο λεγων γαρ αυτω χαιρειν κοινωνει τοις εργοις αυτου τοις πονηροις. πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανος, αλλα ελπιζω γενεσθαι προς υμας και στομα προς στομα λαλησαι, ινα η χαρα ημων πεπληρωμενη η. ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφης σου της εκλεκτης.

ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω, ον εγω αγαπω εν αληθεια. α-

γαπητε, περι παντων ευχομαι σε ευοδοουσθαι και υγιαειν, καθως ευοδουται σου η ψυχη. εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια, καθως συ εν αληθεια περιπατας. μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν, ινα ακουω τα εμα τεκνα εν τη αληθεια περιπατουντα. αγαπητε, πιστον ποιεις ο εαν εργαση εις τους αδελφους και τουτο ξενους, οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιας, ους καλως ποιησεις προπεμφας αξιως του θεου· υπερ γαρ του ονοματος εξηλθον μηδεν λαμβανοντες απο των εθνικων. ημεις ουν οφειλομεν υπολαμβανειν τους τοιουτους, ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια. εγραψα τι τη εκκλησια· αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφης ουκ επιδεχεται ημας. δια τουτο, εαν ελθω, υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει, λογοις πονηροις φλυαρων ημας· και μη αρκουμενος επι τουτοις ουτε αυτος επιδεχεται τους αδελφους και τους βουλομενους κωλυει και εκ της εκκλησιας εκβαλλει. αγαπητε, μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον. ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν· ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον. δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπο αυτης της αληθειας· και ημεις δε μαρτυρουμεν, και οιδας οτι η μαρτυρια ημων αληθης εστιν. πολλα ειχον γραψαι σοι, αλλ ου θελω δια μελανος και καλαμου σοι γραφειν· ελπιζω δε ευθεως σε ιδειν, και στομα προς στομα λαλησομεν. ειρηνη σοι. ασπαζονται σε οι φιλοι. ασπαζου τους φιλους κατ ονομα.

ιουδας ιησου χριστου δουλος, αδελφος δε ιακωβου, τοις εν θεω πατρι ηγαπημενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις· ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθειη. αγαπητοι, πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης ημων σωτηριας αναγκην εσχον γραψαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει. παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι, οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα, ασεβεις, την του θεου ημων χαριτα μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι. υπομνησαι δε υμας βουλομαι, ειδοτας υμας παντα, οτι [ο] κυριος απαξ λαον εκ γης αιγυπτου σωσας το δευτερον τους μη πιστευσαντας απωλεσεν, αγγελους τε τους μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλης ημερας δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν· ως σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεις, τον ομοιον τροπον τουτοις εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερας, προκεινται δειγμα πυρος αιωνιου δικην υπεχουσαι. ομοιως μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μιναινουσιν, κυριοτητα δε αθετουσιν, δοξας δε βλασφημουσιν. ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελος, οτε τω διαβολω διακρινομενος διελεγετο περι του μωισεως σωματος, ουκ ετολμησεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιας, αλλα ειπεν, επιτιμησαι σοι κυριος. ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν, οσα δε φυσικως ως τα αλογα ζωα επιστανται, εν τουτοις φθειρονται. ουαι αυτοις, οτι τη οδω του καιν επορευθησαν, και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν, και τη αντιλογια του κορε απωλοντο. ουτοι εισιν οι εν ταις αγαπαις υμων σπιλαδες συνευαχουμενοι αφοβως, εαυτους ποιμαινοντες, νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι, δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δις αποθανοντα εκριζωθεντα, κυματα αγρια θαλασσης επαφριζοντα τας εαυτων αισχυνας, αστερες πλανηται ος ο ζοφος του σκοτους εις αιωνα τετηρηται. προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομος απο αδαμ ενωχ

λεγων, ιδου ηλθεν κυριος εν αγiais μυριασιν αυτου, ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξαι πασαν ψυχην περι παντων των εργων ασεβειας αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατα αυτου αμαρτωλοι ασεβεις. ουτοι εισιν γογγυσται, μεμψιμοιροι, κατα τας επιθυμιας εαυτων πορευομενοι, και το στομα αυτων λαλει υπερογχα, θαυμαζοντες προσωπα ωφελειας χαριν. υμεις δε, αγαπητοι, μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου· οτι ελεγον υμιν οτι επ εσχατου [του] χρονου εσονται εμπαικται κατα τας εαυτων επιθυμιας πορευομενοι των ασεβειων. ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντες, ψυχικοι, πνευμα μη εχοντες. υμεις δε, αγαπητοι, εποικοδομουντες εαυτους τη αγιωτατη υμων πιστει, εν πνευματι αγιω προσευχομενοι, εαυτους εν αγαπη θεου τηρησατε, προσδεχομενοι το ελεος του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον. και ους μεν ελεατε διακρινομενους, ους δε σωζετε εκ πυρος αρπαζοντες, ους δε ελεατε εν φοβω, μισουντες και τον απο της σαρκος εσπιλωμενον χιτωνα. τω δε δυναμενω φυλαξαι υμας απταιστους και στησαι κατενωπιον της δοξης αυτου αμωμους εν αγαλλιασει, μονω θεω σωτηρι ημων δια ιησου χριστου του κυριου ημων δοξα μεγαλωσυνη κρατος και εξουσια προ παντος του αιωνος και νυν και εις παντας τους αιωνας· αμην.

βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ. αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ, ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ, ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδα και τους αδελφους αυτου, ιουδας δε εγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ της θαμαρ, φαρες δε εγεννησεν τον εσρωμ, εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ, αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ, αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασσων, ναασσων δε εγεννησεν τον σαλμων, σαλμων δε εγεννησεν τον βοες εκ της ραχαβ, βοες δε εγεννησεν τον ιωβηδ εκ της ρουθ, ιωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι, ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλεα. δαυιδ δε εγεννησεν τον σολομωνα εκ της του ουριου, σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ, ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια, αβια δε εγεννησεν τον ασαφ, ασαφ δε εγεννησεν τον ιωσαφατ, ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ, ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν, οζιας δε εγεννησεν τον ιωαθαμ, ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ, αχαζ δε εγεννησεν τον εζεκιαν, εζεκιας δε εγεννησεν τον μανασση, μανασσης δε εγεννησεν τον αμως, αμως δε εγεννησεν τον ιωσιαν, ιωσιας δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσις βαβυλωνος. μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνος ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ, σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ, ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ, αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιαχιμ, ελιαχιμ δε εγεννησεν τον αζωρ, αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ, σαδωκ δε εγεννησεν τον αχιμ, αχιμ δε εγεννησεν τον ελιουδ, ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ, ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν, ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ, ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριας, εξ ης εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος. πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες, και απο δαυιδ εως της μετοικεσις βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες, και απο της μετοικεσις βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες. του δε ιησου χριστου η γενεσις ουτως ην. μνηστευθεισης της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ, πριν η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου. ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης, δικαιος ων και

μη θελων αυτην δειγματισαι, εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην. ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ οναρ εφανε αυτω λεγων, ιωσηφ υιος δαυιδ, μη φοβηθης παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου, το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματος εστιν αγιου· τεξεται δε υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν, αυτος γαρ σωσει τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων. τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος, ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον, και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ, ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεος. εγερθεις δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου· και ουκ εγινωσκεν αυτην εως ου ετεκεν υιον· και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν. του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραις ηρωδου του βασιλεως, ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα λεγοντες, που εστιν ο τεχθεις βασιλευς των ιουδαιων· ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω. ακουσας δε ο βασιλευς ηρωδης εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου, και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γεννεται. οι δε ειπαν αυτω, εν βηθλεεμ της ιουδαιας· ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου· και συ, βηθλεεμ γη ιουδα, ουδαμως ελαχιστη ει εν τοις ηγεμοσιν ιουδα· εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος, οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ. τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον χρονον του φαινομενου αστερος, και πεμφας αυτους εις βηθλεεμ ειπεν, πορευθεντες εξετασατε ακριβως περι του παιδιου· επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι, οπως καγω ελθων προσκυνησω αυτω. οι δε ακουσαντες του βασιλεως επορευθησαν, και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εως ελθων εσταθη επανω ου ην το παιδιον. ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα. και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριας της μητρος αυτου, και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω, και ανοιξαντες τους θησαυρους αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα, χρυσον και λιβανον και σμυρναν. και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδην, δι αλλης οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων. αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων, εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εις αιγυπτον, και ισθι εκει εως αν ειπω σοι· μελλει γαρ ηρωδης ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο. ο δε εγερθεις παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτος και ανεχωρησεν εις αιγυπτον, και ην εκει εως της τελευτης ηρωδου· ινα πληρωθη το ρηθεν υπο κυριου δια του προφητου λεγοντος, εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου. τοτε ηρωδης ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν, και αποστείλας ανειλεν παντας τους παιδας τους εν βηθλεεμ και εν πασι τοις οριοις αυτης απο διετους και κατωτερω, κατ τον χρονον ον ηκριβωσεν παρ των μαγων. τοτε επληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος, φωνη εν ραμα ηκουσθη, κλαυθμος και οδυρμος πολυς· ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτης, και ουκ ηθελεν παρακληθηναι, οτι ουκ εισιν. τελευτησαντος δε του ηρωδου ιδου αγγελος κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ εν αιγυπτω λεγων, εγερθεις παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εις γην ισραηλ, τεθνηκασιν γαρ

οι ζητούντες την ψυχήν του παιδιού. ο δε εγερθείς παρελάβεν το παιδίον και την μητέρα αυτού και εισήλθεν εις γην ισραήλ. ακούσας δε οτι αρχελαος βασιλεύει της ιουδαίας αντι του πατρός αυτού ηρώδου εφοβήθη εκεί απελθείν· χρηματισθείς δε κατ' οναρ ανεχώρησεν εις τα μέρη της γαλιλαίας, και ελθών κατώκησεν εις πολιν λεγομένην ναζαρετ, όπως πληρωθῇ το ρηθέν δια των προφητών οτι ναζωραίος κληθήσεται. εν δε ταῖς ἡμέραις εκείναις παραγίνεται ιωάννης ο βαπτιστής κηρυσσών εν τῇ ἐρημῷ της ιουδαίας [καί] λέγων, μετανοεῖτε, ἡγγικεν γάρ ἡ βασιλεία των οὐρανῶν. οὗτος γάρ ἐστιν ὁ ρηθείς δια ἡσίου του προφήτου λεγοντος, φωνὴ βοωντος εν τῇ ἐρημῷ, ετοιμασατε τὴν ὁδὸν κυρίου, ευθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. αὐτός δε ὁ ιωάννης εἶχεν τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ ἀπο τριχῶν καμήλου και ζώηνν δερματίνην περι τὴν ὀσφύν αὐτοῦ, ἡ δε τροφή ἦν αὐτοῦ ἀκρίδες και μέλι ἀγρίον. τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν ἱεροσόλυμα και πᾶσα ἡ ιουδαία και πᾶσα ἡ περιχώρος του ἰορδάνου, και ἐβαπτίζοντο εν τῷ ἰορδάνῳ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν. ἰδὼν δε πολλῶν των φαρισαίων και σαδδουκαίων ἐρχομένων ἐπὶ τοῦ βαπτίσματος αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς, γεννημὰ ἐχιδνῶν, τίς ὑπεδείξεν ὑμῖν φυγεῖν ἀπο τῆς μελλούσης ὀργῆς· ποιήσατε οὖν καρπὸν ἄξιον τῆς μετανοίας· και μὴ δοξήτε λέγειν εν ἑαυτοῖς, πατέρα ἔχομεν τὸν ἀβραάμ, λέγω γάρ ὑμῖν οτι δυνατὰ ὁ θεὸς ἐκ των λίθων τούτων ἐγείρει τέκνα τῷ ἀβραάμ. ἤδη δε ἡ ἄξινη πρὸς τὴν ρίζαν των δένδρων κείται· παν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκοπτεται και εἰς πῦρ βάλλεται. ἐγὼ μὲν ὑμᾶς βαπτίζω εν ὕδατι εἰς μετανοίαν· ὁ δε ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἰσχυρότερος μου ἐστίν, οὐ οὐκ εἰμι ἱκανὸς τα ὑποδήματα βαστάσαι· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει εν πνεύματι ἁγίῳ και πυρί· οὐ τὸ πῦρον εν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, και διακαθαρίζει τὴν ἀλωνα αὐτοῦ, και συναρίζει τὸν σίτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην, τὸ δε ἀχὺρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβεστώ. τότε παραγίνεται ὁ ἰησοῦς ἀπο τῆς γαλιλαίας ἐπὶ τὸν ἰορδάνην πρὸς τὸν ιωάννην του βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. ὁ δε ιωάννης διεκώλυεν αὐτὸν λέγων, ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπο σου βαπτισθῆναι, και συ ἐρχῇ πρὸς με· ἀποκριθείς δε ὁ ἰησοῦς εἶπεν πρὸς αὐτὸν, ἄφες ἄρτι, οὕτως γάρ πρεπον ἐστίν ἡμῖν πληρῶσαι πᾶσαν δικαιοσύνην. τότε ἀφίησιν αὐτόν. βαπτισθείς δε ὁ ἰησοῦς εὐθὺς ἀνέβη ἀπο τοῦ ὕδατος· και ἰδοὺ ἠνεώχθησαν [αὐτῷ] οἱ οὐρανοί, και εἶδεν [τὸ] πνεῦμα [τοῦ] θεοῦ καταβαίνον ὥσει περιστέραν [καί] ἐρχομένον ἐπ' αὐτόν· και ἰδοὺ φωνὴ ἐκ των οὐρανῶν λεγούσα, οὗτος ἐστίν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, εν ᾧ εὐδόκησα. τότε ὁ ἰησοῦς ἀνηχθῇ εἰς τὴν ἐρημὸν ὑπο τοῦ πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπο τοῦ διαβόλου. και νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα και νυκτὰς τεσσαράκοντα ὑστερὸν ἐπεινάσεν. και προσελθὼν ὁ πειράζων εἶπεν αὐτῷ, εἰ υἱὸς εἰ τοῦ θεοῦ, εἰπε ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γενῶνται. ὁ δε ἀποκριθείς εἶπεν, γεγραπται, οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζῆσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ρηματι ἐκπορευομένῳ δια στόματος θεοῦ. τότε παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διαβόλος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, και ἐστήσεν αὐτόν ἐπὶ τὸ πτερυγίον του ἱεροῦ, και λέγει αὐτῷ, εἰ υἱὸς εἰ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κατω· γεγραπται γάρ οτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σου και ἐπὶ χειρῶν ἀρουσίν σε, μηποτε προσκοψῇς πρὸς λίθον τὸν ποδὰ σου. εἶφη αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, πάλιν γεγραπται, οὐκ ἐκπειράσεις κυρίον τὸν θεὸν σου. πάλιν παραλαμβάνει αὐτόν ὁ διαβόλος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, και δεικνυσὶν αὐτῷ

πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων, και ειπεν αυτω, ταυτα σοι παντα δωσω εαν πεσων προσκυνησης μοι. τοτε λεγει αυτω ο ιησους, υπαγε, σατανα· γεγραπται γαρ, κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις. τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος, και ιδου αγγελιοι προσηλθον και διηκονουν αυτω. ακουσας δε οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν. και καταλιπων την ναζαρα ελθων κατακησεν εις καφαρναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλιμ· ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος, γη ζαβουλων και γη νεφθαλιμ, οδον θαλασσης, περαν του ιορδανου, γαλιλαια των εθνων, ο λαος ο καθημενος εν σκοτει φως ειδεν μεγα, και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις. απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν, μετανοειτε, ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων. περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους, σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου, βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν· ησαν γαρ αλιεις. και λεγει αυτοις, δευτε οπισω μου, και ποιησω υμας αλιεις ανθρωπων. οι δε ευθεις αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω. και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους, ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου, εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατρος αυτων καταρτιζοντας τα δικτυα αυτων· και εκαλεσεν αυτοους. οι δε ευθεις αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω. και περιηγεν εν ολη τη γαλιλαια, διδασκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω. και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν· και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις και βασανοις συνεχομενους [και] δαιμονιζομενους και σεληνιαζομενους και παραλυτικους, και εθεραπευσεν αυτοους. και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεως και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου. ιδων δε τους οχλους ανεβη εις το ορος· και καθισαντος αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου· και ανοιξας το στομα αυτου εδιδασκεν αυτοους λεγων, μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι, οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων. μακαριοι οι πενθοντες, οτι αυτοι παρακληθησονται. μακαριοι οι πραεις, οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην. μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην, οτι αυτοι χορτασθησονται. μακαριοι οι ελεημονες, οτι αυτοι ελεηθησονται. μακαριοι οι καθαροι τη καρδια, οτι αυτοι τον θεον οφονται. μακαριοι οι ειρηνοποιοι, οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται. μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης, οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων. μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον καθ' υμων [ψευδομενοι] ενεκεν εμου· χαιρετε και αγαλλιασθε, οτι ο μισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις· ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων. υμεις εστε το αλας της γης· εαν δε το αλας μωρανθη, εν τινι αλισθησεται· εις ουδεν ισχυει ετι ει μη βληθην εξω καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων. υμεις εστε το φως του κοσμου. ου δυναται πολις κρυβηναι επανω ορους κειμενη· ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν, και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια. ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων, οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις. μη νο-

μισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας· ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι. αμην γαρ λεγω υμιν, εως αν παρελθη ο ουρανος και η γη, ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται. ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους, ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων· ος δ αν ποιηση και διδαξη, ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων. λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση υμων η δικαιοσυνη πλειον των γραμματεων και φαρισαιων, ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων. ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις, ου φονευσεις· ος δ αν φονευση, ενοχος εσται τη κρισει. εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου ενοχος εσται τη κρισει· ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου, ρακα, ενοχος εσται τω συνεδριω· ος δ αν ειπη, μωρε, ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος. εαν ουν προσφερης το δωρον σου επι το θυσιαστηριον κακει μνησθης οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου, αφες εχει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου, και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου, και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου. ισθι ευνων των αντιδικω σου ταχυ εως οτου ει μετ αυτου εν τη οδω, μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη, και ο κριτης τω υπηρετη, και εις φυλακην βληθησθ· αμην λεγω σοι, ου μη εξελθης εκειθεν εως αν αποδως τον εσχατον κοδραντην. ηκουσατε οτι ερρεθη, ου μοιχευσεις. εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι αυτην ηδη εμοιχευсен αυτην εν τη καρδια αυτου. ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε, εξελε αυτον και βαλε απο σου· συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθι εις γεενναν. και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε, εκκοψον αυτην και βαλε απο σου· συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου εις γεενναν απελθι. ερρεθη δε, ος αν απολυση την γυναικα αυτου, δοτω αυτη αποστασιον. εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο απολυων την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχευθηναι, και ος εαν απολελυμενην γαμηση μοιχεται. παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις, ουκ επιορκησεις, αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου. εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολως· μητε εν τω ουρανω, οτι θρονος εστιν του θεου· μητε εν τη γη, οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου· μητε εις ιεροσολυμα, οτι πολις εστιν του μεγαλου βασιλεως· μητε εν τη κεφαλη σου ομοσης, οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην ποιησαι η μελαιναν. εστω δε ο λογος υμων ναι ναι, ου ου· το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν. ηκουσατε οτι ερρεθη, οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος. εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω· αλλ οστις σε ραπιζει εις την δεξιαν σιαγωνα [σου], στρεφον αυτω και την αλλην· και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν, αφες αυτω και το ιματιον· και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν, υπαγε μετ αυτου δυο. τω αιτουντι σε δος, και τον θελοντα απο σου δανισασθαι μη αποστραφης. ηκουσατε οτι ερρεθη, αγαπησεις τον πλησιον σου και μισησεις τον εχθρον σου. εγω δε λεγω υμιν, αγαπατε τους εχθρους υμων και προσευχεσθε υπερ των διωκοντων υμας, οπως γενησθε υιοι του πατρος υμων του εν ουρανοις, οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρους και αγαθους και βρεχει επι δικαιους και αδικους. εαν γαρ αγαπησητε τους αγαπωντας υμας, τινα μισθον εχετε· ουχι και οι

τελῶναι το αὐτο ποιοῦσιν· καὶ εἰν ἀσπασθῆτε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε· οὐχὶ καὶ οἱ ἐθνικοὶ το αὐτο ποιοῦσιν· ἐσσεσθε οὖν ὑμεῖς τελεῖοι ὡς ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανόσιος τελεῖος ἐστίν. προσεχετε [δε] τὴν δικαιοσύνην ὑμῶν μὴ ποιεῖν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸ θεαθῆναι αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ γέ, μισθὸν οὐκ ἔχετε παρὰ τῷ πατρὶ ὑμῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὅταν οὖν ποιῆς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπισῆς ἐμπροσθεν σου, ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς ρυμαῖς, ὅπως δοξασθῶσιν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπεχούσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. σου δὲ ποιούντος ἐλεημοσύνην μὴ γινώτω ἡ ἀριστερὰ σου τί ποιεῖ ἡ δεξιά σου, ὅπως ἡ σου ἡ ἐλεημοσύνη ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. καὶ ὅταν προσευχήσῃς, οὐκ ἐσσεσθε ὡς οἱ ὑποκριταί· ὅτι φιλοῦσιν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν ἐστῶτες προσευχεσθῆναι, ὅπως φανώσιν τοῖς ἀνθρώποις· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπεχούσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. συ δὲ ὅταν προσευχῇ, εἰσελθε εἰς τὸ ταμεῖον σου καὶ κλείσας τὴν θύραν σου προσευξάι τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. προσευχομένοι δὲ μὴ βατταλόγησθε ὥσπερ οἱ ἐθνικοὶ, δοκοῦσιν γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται. μὴ οὖν ὁμοιωθῆτε αὐτοῖς, οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὡν χρεῖαν ἔχετε πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. οὕτως οὖν προσευχεσθε ὑμεῖς· πατὴρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθῆτω τὸ ὄνομα σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθῆτω τὸ θέλημα σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφηκάμεν τοῖς ὀφειλεταῖς ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενεγκῆς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. εἰν γὰρ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανόσιος· εἰν δὲ μὴ ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ παραπτώματα ὑμῶν. ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὡς οἱ ὑποκριταὶ σκυθῆρωποι, ἀφανίζουσιν γὰρ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὅπως φανώσιν τοῖς ἀνθρώποις νηστευόντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπεχούσιν τὸν μισθὸν αὐτῶν. συ δὲ νηστεύων ἀλειψάι σου τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῆς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι. μὴ ὀψαυρίζετε ὑμῖν ὀψαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλεπταὶ διορυσσοῦσιν καὶ κλεπτοῦσιν· ὀψαυρίζετε δὲ ὑμῖν ὀψαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὐτε σῆς οὐτε βρώσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλεπταὶ οὐ διορυσσοῦσιν οὐδὲ κλεπτοῦσιν· ὅπου γὰρ ἐστίν ὁ ὀψαυρος σου, ἐκεῖ ἐστὰ καὶ ἡ καρδιά σου. ὁ λυχνὸς τοῦ σώματος ἐστίν ὁ ὀφθαλμός. εἰν οὖν ἡ ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλούς, ὅλον τὸ σῶμα σου φωτεινόν ἐστὰ· εἰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ἡ, ὅλον τὸ σῶμα σου σκοτεινόν ἐστὰ. εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκοτὸς ἐστίν, τὸ σκοτὸς πόσον. οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεῦειν· ἡ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἡ ἓνος ἀντιῆξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονησει· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεῦειν καὶ μαμωνᾷ. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τὴν ψυχὴν ὑμῶν τί φαγῇτε [ἢ τί πῖνῃτε,] μῆδε τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσῃσθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλείον ἐστίν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος· ἐμβλέψατε εἰς τὰ πέτεινα τοῦ οὐρανοῦ ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συναγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐρανόσιος τρέφει αὐτὰ·

ουχ υμεις μαλλον διαφερετε αυτων· τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθηναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα· και περι ενδυματος τι μεριμνατε· καταμαθετε τα χρινα του αγρου πως αυξανουσιν· ου κοπιωσιν ουδε νηθουσιν· λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων. ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν, ου πολλω μαλλον υμας, ολιγοπιστοι· μη ουν μεριμνησητε λεγοντες, τι φαγωμεν· η, τι πωμεν· η, τι περιβαλωμεθα· παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητουσιν· οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουρανιος οτι χρηζετε τουτων απαντων. ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν [του θεου] και την δικαιοσυνην αυτου, και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν. μη ουν μεριμνησητε εις την αυριον, η γαρ αυριον μεριμνησει εαυτης· αρκετον τη ημερα η κακια αυτης. μη κρινετε, ινα μη κριθητε· εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε, και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν. τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου, την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεις· η πως ερεις τω αδελφω σου, αφες εκβαλω το καρφος εκ του οφθαλμου σου, και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου· υποκριτα, εκβαλει πρωτον εκ του οφθαλμου σου την δοκον, και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου. μη δωτε το αγιον τοις κυσιν, μηδε βαλητε τους μαργαριτας υμων εμπροσθεν των χοιρων, μηποτε καταπατησουσιν αυτους εν τοις ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμας. αιτειτε, και δοθησεται υμιν· ζητειτε, και ευρησετε· κρουετε, και ανοιγησεται υμιν. πας γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκει και τω κρουοντι ανοιγησεται. η τις εστιν εξ υμων ανθρωπος, ον αιτησει ο υιος αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω· η και ιχθυον αιτησει μη οφιν επιδωσει αυτω· ει ουν υμεις πονηροι οντες οιδате δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων, ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις δωσει αγαθα τοις αιτουσιν αυτον. παντα ουν οσα εαν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι, ουτως και υμεις ποιειτε αυτοις· ουτος γαρ εστιν ο νομος και οι προφηται. εισελθατε δια της στενης πυλης· οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωρος η οδος η απαγουσα εις την απωλειαν, και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης· τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδος η απαγουσα εις την ζωην, και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην. προσεχετε απο των ψευδοπροφητων, οιτινες ερχονται προς υμας εν ενδυμασιν προβατων, εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγες. απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους· μητι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλας η απο τριβωλων συκα· ουτως παν δενδρον αγαθον καρπους καλους ποιει, το δε σαπρον δενδρον καρπους πονηρους ποιει· ου δυναται δενδρον αγαθον καρπους πονηρους ποιειν, ουδε δενδρον σαπρον καρπους καλους ποιειν. παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται. αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτους. ου πας ο λεγων μοι, κυριε κυριε, εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων, αλλ ο ποιων το θελημα του πατρος μου του εν τοις ουρανοις. πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα, κυριε κυριε, ου τω σω ονοματι επροφητευσαμεν, και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν, και τω σω ονοματι δυναμεις πολλας εποιησαμεν· και τοτε ομολογησω αυτοις οτι ουδεποτε εγνων υμας· αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν. πας ουν οστις ακουει μου τους λογους τουτους και ποιει αυτους ομοιωθησεται

ανδρι φρονιμω, οστις ωκοδομησεν αυτου την οικιαν επι την πετραν. και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσαν τη οικια εκεινη, και ουκ επεσεν, τευμελιωτο γαρ επι την πετραν. και πας ο ακουων μου τους λογους τουτους και μη ποιων αυτους ομοιωθησεται ανδρι μωρω, οστις ωκοδομησεν αυτου την οικιαν επι την αμμον. και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη, και επεσεν, και ην η πτωσις αυτης μεγαλη. και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους εξεπλησσοντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου· ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις αυτων. καταβαντος δε αυτου απο του ορους ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι. και ιδου λεπρος προσελθων προσεκυνει αυτω λεγων, κυριε, εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι. και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων, θελω, καθαρισθητι· και ευθεως εκαθαρισθη αυτου η λεπρα. και λεγει αυτω ο ιησους, ορα μηδενι ειπης, αλλα υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει, και προσενεγκον το δωρον ο προσεταξεν μωισης, εις μαρτυριον αυτοις. εισελθοντος δε αυτου εις καφαρναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων αυτον και λεγων, κυριε, ο παις μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος, δεινως βασανιζομενος. και λεγει αυτω, εγω ελθων θεραπευσω αυτον. και αποκριθεις ο εκατονταρχος εφη, κυριε, ουκ ειμι ικανος ινα μου υπο την στεγην εισελθης· αλλα μονον ειπε λογω, και ιαθησεται ο παις μου. και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν, εχων υπ εμαυτον στρατιωτας, και λεγω τουτω, πορευθητι, και πορευεται, και αλλω, ερχου, και ερχεται, και τω δουλω μου, ποιησον τουτο, και ποιει. ακουσας δε ο ιησους εθαυμασεν και ειπεν τοις ακολουθουσιν, αμην λεγω υμιν, παρ ουδενι τοσαυτην πιστιν εν τω ισραηλ ευρον. λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων· οι δε υιοι της βασιλειας εκβληθησονται εις το σκοτος το εξωτερον· εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων. και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη, υπαγε, ως επιστευσας γεννηθητω σοι. και ιαθη ο παις [αυτου] εν τη ωρα εκεινη. και ελθων ο ιησους εις την οικιαν πετρον ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσουσαν· και ηψατο της χειρος αυτης, και αφηκεν αυτην ο πυρετος· και ηγερεθη και διηκονει αυτω. οφιας δε γενομενης προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενους πολλους· και εξεβαλεν τα πνευματα λογω, και παντας τους κακως εχοντας ευθεραπευσεν· οπως πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος, αυτος τας ασθeneιας ημων ελαβεν και τας νοσους εβαστασεν. ιδων δε ο ιησους οχλον περι αυτον εκελευσεν απελθειν εις το περαν. και προσελθων εις γραμματευσ ειπεν αυτω, διδασκαλε, ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη. και λεγει αυτω ο ιησους, αι αλωπεκες φωλεους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις, ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη. ετερος δε των μαθητων [αυτου] ειπεν αυτω, κυριε, επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον πατερα μου. ο δε ιησους λεγει αυτω, ακολουθει μοι, και αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους. και εμβαντι αυτω εις το πλοιον ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται αυτου. και ιδου σεισμος μεγας εγενετο εν τη θαλασση, ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι υπο των κυματων· αυτος δε εκαθευδεν. και προσελθοντες ηγειραν αυτον λεγοντες, κυριε, σωσον, απολλυ-

μεθα. και λεγει αυτοις, τι δειλοι εστε, ολιγοπιστοι· τοτε εγερθηκες επετιμησεν τοις ανεμοις και τη θαλασση, και εγενετο γαληνη μεγαλη. οι δε ανθρωποι ευθαιμασαν λεγοντες, ποταπος εστιν ουτος οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα αυτω υπακουουσιν· και ελθοντος αυτου εις το περαν εις την χωραν των γαδαρηνων υπηντησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι, χαλεποι λιαν, ωστε μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινης. και ιδου εκραζαν λεγοντες, τι ημιν και σοι, υιε του θεου· ηλθες ωδε προ καιρου βασανισαι ημας· ην δε μακραν απ αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη. οι δε δαιμονες παρεκαλουν αυτον λεγοντες, ει εκβαλλεις ημας, αποστειλον ημας εις την αγελην των χοιρων. και ειπεν αυτοις, υπαγετε. οι δε εξελθοντες απηλθον εις τους χοιρους· και ιδου ωρμησεν πασα η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν, και απεθανον εν τοις υδασιν. οι δε βοσκοντες εφυγον, και απελθοντες εις την πολιν απηγγειλαν παντα και τα των δαιμονιζομενων. και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις υπαντησιν τω ιησου, και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων. και εμβας εις πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν. και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινης βεβλημενον. και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω, θαρσει, τεκνον· αφιενται σου αι αμαρτιαι. και ιδου τινες των γραμματεων ειπαν εν ε-αυτοις, ουτος βλασφημει. και ιδων ο ιησους τας ενθυμησης αυτων ειπεν, ινατι ενθυμεισθε πονηρα εν ταις καρδιαις υμων· τι γαρ εστιν ευκοπωτερον, ειπειν, αφιενται σου αι αμαρτιαι, η ειπειν, εγειρε και περιπατει· ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γης αφιεναι αμαρτιας τοτε λεγει τω παραλυτικω, εγερθεις αρον σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου. και εγερθηκες απηλθεν εις τον οικον αυτου. ιδοντες δε οι οχλοι εφοβηθησαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις. και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον, μαθηταιον λεγομενον, και λεγει αυτω, ακολουθει μοι. και αναστας ηκολουθησεν αυτω. και εγενετο αυτου ανακειμενου εν τη οικια, και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου. και ιδοντες οι φαρισαιοι ελεγον τοις μαθηταις αυτου, δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος υμων· ο δε ακουσας ειπεν, ου χρειαυ εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες. πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν, ελεος θελω και ου θυσιαν· ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους. τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες, δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν [πολλα], οι δε μαθηται σου ου νηστευουσιν· και ειπεν αυτοις ο ιησους, μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιος· ελευσονται δε ημεραι οταν απαρ-θη απ αυτων ο νυμφιος, και τοτε νηστευσουσιν. ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακους αγναφου επι ιματιω παλαιω· αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου, και χειρον σχισμα γινεται. ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους παλαιους· ει δε μη γε, ρηγνυνται οι ασκοι, και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολλυνται· αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκους καινους, και αμφοτεροι συντηρουνται. ταυτα αυτου λα-λουντος αυτοις ιδου αρχων εις ελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν· αλλα ελθων επιθες την χειρα σου επ αυτην, και ζησεται. και εγερθηκες ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι

μαθηται αυτοου. και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτοου· ελεγεν γαρ εν εαυτη, εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτοου σωθησομαι. ο δε ιησους στραφεις και ιδων αυτην ειπεν, θαρσει, θυγατερ· η πιστις σου σεσωκεν σε. και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινης. και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντος και ιδων τους αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον ελεγεν, αναχωρειτε, ου γαρ απειθανεν το κορασιον αλλα καθευδει. και κατεγελων αυτοου. οτε δε εξεβληθη ο οχλος, εισελθων εκρατησεν της χειρος αυτης, και ηγερθη το κορασιον. και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην. και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν [αυτω] δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες, ελεησον ημας, υιος δαυιδ. ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι, και λεγει αυτοις ο ιησους, πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι· λεγουσιν αυτω, ναι, κυριε. τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων, κατα την πιστιν υμων γενηθητω υμιν. και ηνεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι. και ενεβριμθη αυτοις ο ιησους λεγων, ορατε μηδεις γινωσκετω. οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη. αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαίμονιζομενον· και εκβληθεντος του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφος. και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες, ουδεποτε εφανε ουτως εν τω ισραηλ. οι δε φαρισαιοι ελεγον, εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια. και περιηγεν ο ιησους τας πολεις πασας και τας κωμας, διδασκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν. ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα. τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου, ο μεν θερισμος πολυς, οι δε εργαται ολιγοι· δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου. και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν. των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα· πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου, και ιακωβος ο του ζεβεδαίου και ιωαννης ο αδελφος αυτου, φιλιππος και βαρθολομαιος, θωμας και μαθηθαιος ο τελωνης, ιακωβος ο του αλφαιου και θαδδαιος, σιμων ο καναναιος και ιουδας ο ισκαριωτης ο και παραδους αυτον. τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων, εις οδον εθνων μη απελθητε, και εις πολιν σαμαριτων μη εισελθητε· πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ. πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων. ασθενουντας θεραπευετε, νεκρους εγειρετε, λεπρους καθαριζετε, δαιμονια εκβαλλετε· δωρεαν ελαβετε, δωρεαν δοτε. μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων, μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδον· αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου. εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε, εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν· κακει μεινατε εως αν εξελθητε. εισερχομενοι δε εις την οικιαν ασπασασθε αυτην· και εαν μεν η η οικια αξια, ελθατω η ειρηνη υμων επ αυτην· εαν δε μη η αξια, η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω. και ος αν μη δεζηται υμας μηδε ακουση τους λογους υμων, εξερχομενοι εξω της οικιας η της πολεως εκεινης εκτιναξατε τον κονιορτον των

ποδων υμων. αμην λεγω υμιν, ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη. ιδου εγω αποστελλω υμας ως προβατα εν μεσω λυκων· γινεσθε ουν φρονιμοι ως οι οφεις και ακεραιοι ως αι περιστεραι. προσεχετε δε απο των ανθρωπων· παραδωσουσιν γαρ υμας εις συνεδρια, και εν ταις συναγωγαις αυτων μαστιγωσουσιν υμας· και επι ηγεμονας δε και βασιλεις αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν. οταν δε παραδωσιν υμας, μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε· δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησητε· ου γαρ υμεις εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατρος υμων το λαλουν εν υμιν. παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον, και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους. και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου· ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται. οταν δε διωκωσιν υμας εν τη πολει ταυτη, φυγετε εις την ετεραν· αμην γαρ λεγω υμιν, ου μη τελεσητε τας πολεις του ισραηλ εως αν ελθη ο υιος του ανθρωπου. ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον ουδε δουλос υπερ τον κυριον αυτου. αρχετεν τω μαθητη ινα γενηται ως ο διδασκαλος αυτου, και ο δουλос ως ο κυριος αυτου. ει τον οικοδοεποτην βεελζεβουλ επεκαλεσαν, ποσω μαλλον τους οικιακους αυτου. μη ουν φοβηθητε αυτους· ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται, και κρυπτον ο ου γνωσθησεται. ο λεγω υμιν εν τη σκοτια, ειπατε εν τω φωτι· και ο εις το ους ακουετε, κηρυξατε επι των δωματων. και μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα, την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι· φοβεισθε δε μαλλον τον δυναμενον και ψυχην και σωμα απολεσαι εν γεεννη. ουχι δυο στρουθια ασσαριου πωλειται· και εν εξ αυτων ου πεσειται επι την γην ανευ του πατρος υμων. υμων δε και αι τριχες της κεφαλης πασαι ηριθμημεναι εισιν. μη ουν φοβεισθε· πολλων στρουθιων διαφερετε υμεις. πας ουν οστις ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων, ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατρος μου του εν [τοις] ουρανοις· οστις δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων, αρνησομαι καγω αυτον εμπροσθεν του πατρος μου του εν [τοις] ουρανοις. μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην· ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν. ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατρος αυτου και θυγατερα κατα της μητρος αυτης και νυμφην κατα της πενθερας αυτης, και εχθροι του ανθρωπου οι οικιακοι αυτου. ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος· και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιος· και ος ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου, ουκ εστιν μου αξιος. ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην, και ο απολεσας την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην. ο δεχομενος υμας εμε δεχεται, και ο εμε δεχομενος δεχεται τον αποστειλαντα με. ο δεχομενος προφητην εις ονομα προφητου μισθον προφητου λημφεται, και ο δεχομενος δικαιον εις ονομα δικαιου μισθον δικαιου λημφεται. και ος αν ποτιση ενα των μικρων τουτων ποτηριον ψυχρου μονον εις ονομα μαθητου, αμην λεγω υμιν, ου μη απολεση τον μισθον αυτου. και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους διατασσων τοις δωδεκα μαθηταις αυτου, μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταις πολεσιν αυτων. ο δε ιωαννης ακουσας εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψας δια των μαθητων αυτου ειπεν αυτω, συ ει ο ερχομενος η ετερον προσδοκωμεν· και α-

ποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις, πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε· τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν, λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν, και νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται· και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι. τουτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιησους λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου, τι εξηλθατε εις την ερημον θεασασθαι· καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον· αλλα τι εξηλθατε ιδειν· ανθρωπον εν μαλακοις ημφιεσμενον· ιδου οι τα μαλακα φορουντες εν τοις οικois των βασιλεων εισιν. αλλα τι εξηλθατε ιδειν· προφητην· ναι, λεγω υμιν, και περισσοτερον προφητου. ουτος εστιν περι ου γεγραπται, ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου, ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου. αμην λεγω υμιν, ουκ εγηγερται εν γεννητοις γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου· ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν. απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εως αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται, και βιασται αρπαζουσι αυτην. παντες γαρ οι προφηται και ο νομος εως ιωαννου επροφητευσαν· και ει θελετε δεξασθαι, αυτος εστιν ηλιας ο μελλων ερχεσθαι. ο εχων ωτα ακουετω. τινι δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην· ομοια εστιν παιδιοις καθημενοις εν ταις αγοραις α προσφωνουντα τοις ετεροις λεγουσιν, ηλυθησμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε· ευρηνησμεν και ουκ εκοψασθε. ηλθεν γαρ ιωαννης μητε εσθιων μητε πινων, και λεγουσιν, δαιμονιον εχει· ηλθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων, και λεγουσιν, ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης, τελωνων φιλος και αμαρτωλων. και εδικαιωθη η σοφια απο των εργων αυτης. τοτε ηρξατο ονειδιζειν τας πολεις εν αις εγενοντο αι πλεισται δυναμεις αυτου, οτι ου μετενοησαν· ουαι σοι, χοραζιν· ουαι σοι, βηθσαιδα· οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν, παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν. πλην λεγω υμιν, τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η υμιν. και συ, καφαρναουμ, μη εως ουρανου υψωθησθ· εως αδου καταβηση. οτι ει εν σοδομοις εγεννηθησαν αι δυναμεις αι γενομεναι εν σοι, εμεινεν αν μεχρι της σημερον. πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεως η σοι. εν εκεινω τω καιρω αποκριθεις ο ιησους ειπεν, εξομολογουμαι σοι, πατερ, κυριε του ουρανου και της γης, οτι εκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψας αυτα νηπιοις· ναι, ο πατηρ, οτι ουτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου. παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου, και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ, ουδε τον πατερα τις επιγινωσκει ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι. δευτε προς με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι, καγω αναπαυσω υμας. αρατε τον ζυγον μου εφ υμας και μαθετε απ εμου, οτι πραυς ειμι και ταπεινος τη καρδια, και ευρησετε αναπαυσιν ταις ψυχαις υμων· ο γαρ ζυγος μου χρηστος και το φορτιον μου ελαφρον εστιν. εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησους τοις σαββασιν δια των σποριμων· οι δε μαθηται αυτου επεινασαν, και ηρξαντο τιλλειν σταχυας και εσθιειν. οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπαν αυτω, ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω. ο δε ειπεν αυτοις, ουκ ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε επεινασεν και οι μετ αυτου· πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως εφαγον, ο ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοις μετ αυτου, ει μη τοις ιερευσιν μονοις· η

οὐκ ἀνεγνώτε ἐν τῷ νόμῳ ὅτι τοῖς σαββάσιν οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ σαββάτου βεβήλουσιν καὶ ἀναίτιοι εἰσιν· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι τοῦ ἱεροῦ μείζων ἐστὶν ὧδε. εἰ δὲ ἐγνώκετε τί ἐστίν, ἔλεος θέλω καὶ οὐ θύσιαν, οὐκ ἂν κατεδίκασατε τοὺς ἀναίτιους. κύριος γὰρ ἐστὶν τοῦ σαββάτου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. καὶ μεταβάς ἐκεῖθεν ἤλθεν εἰς τὴν συναγωγὴν αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ ἀνθρώπος χεῖρα ἔχων ξηρὰν. καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες, εἰ ἐξεστὶν τοῖς σαββάσιν θεραπεύσαι· ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, τίς ἐστὶ ἐξ ὑμῶν ἀνθρώπος ὃς ἐξεί προβάτον ἐν, καὶ ἐὰν ἐμπεσῇ τοῦτο τοῖς σαββάσιν εἰς βοθρὸνον, οὐχὶ κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγείρῃ; πόσω οὖν διαφέρει ἀνθρώπος προβάτου. ὥστε ἐξεστὶν τοῖς σαββάσιν καλῶς ποιεῖν. τότε λέγει τῷ ἀνθρώπῳ, ἐκτείνον σου τὴν χεῖρα. καὶ ἐξετείνεν, καὶ ἀπεκατεσταθῆ ὑγίης ὡς ἡ ἄλλη. ἐξελθόντες δὲ οἱ φαρισαῖοι συμβουλευτὸν ἔλαβον κατ' αὐτοῦ ὅπως αὐτὸν ἀπολέσωσιν. ὁ δὲ ἰησοῦς γνούς ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ [ὄχλοι] πολλοί, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτοὺς πάντας, καὶ ἐπέτιθέμεν αὐτοῖς ἵνα μὴ φανερόν αὐτὸν ποιήσωσιν· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ ἡσίου τοῦ προφήτου λέγοντος, ἰδοὺ ὁ παῖς μου ὃν ἡρετίσα, ὁ ἀγαπητός μου εἰς ὃν εὐδοκήσεν ἡ ψυχὴ μου· ἵησω τὸ πνεῦμα μου ἐπ' αὐτόν, καὶ κρίσιν τοῖς ἐθνέσιν ἀπαγγελεῖ. οὐκ ἐρίσει οὐδὲ κραυγασεῖ, οὐδὲ ἀκούσει τίς ἐν ταῖς πλατείαις τὴν φωνὴν αὐτοῦ. καλαμὸν συντετριμμένον οὐ κατεαῖζει καὶ λῖνον τυφομένον οὐ σβέσει, ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν. καὶ τῷ ὀνοματί αὐτοῦ ἐθὴν ἐλπιοῦσιν. τότε προσηνεχθῆ αὐτῷ δαίμονιζόμενος τυφλὸς καὶ κῶφος· καὶ ἐθεράπευσεν αὐτόν, ὥστε τὸν κῶφον λαλεῖν καὶ βλέπειν. καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον, μὴτι οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς δαυὶδ· οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀκούσαντες εἶπον, οὗτος οὐκ ἐκβάλλει τὰ δαίμονια εἰ μὴ ἐν τῷ βεελζεβούλ ἀρχόντι τῶν δαιμονίων. εἰδὼς δὲ τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς, πᾶσα βασιλεία μερισθεῖσα κατ' ἑαυτῆς ἐρημύεται, καὶ πᾶσα πόλις ἡ οἰκία μερισθεῖσα κατ' ἑαυτῆς οὐ σταθῆσεται. καὶ εἰ ὁ σατὰνας τὸν σατὰναν ἐκβάλλει, ἐφ' ἑαυτόν ἐμερισθῇ· πῶς οὖν σταθῆσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ; καὶ εἰ ἐγὼ ἐν βεελζεβούλ ἐκβάλλω τὰ δαίμονια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβαλλοῦσιν; διὰ τοῦτο αὐτοὶ κρίναι ἐσονται ὑμῶν. εἰ δὲ ἐν πνεύματι θεοῦ ἐγὼ ἐκβάλλω τὰ δαίμονια, ἀρὰ ἐφύθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἡ πῶς δυνατόι τίς εἰσελθεῖν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ καὶ τὰ σκευὴ αὐτοῦ ἀρπάσαι, ἐὰν μὴ πρῶτον δῇσῃ τὸν ἰσχυρόν; καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ κατ' ἐμοῦ ἐστίν, καὶ ὁ μὴ συναγὼν μετ' ἐμοῦ σκορπίζει. διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθῆσεται τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία οὐκ ἀφεθῆσεται. καὶ ὡς ἐὰν εἴπῃ λόγον κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθῆσεται αὐτῷ· ὡς δ' ἂν εἴπῃ κατὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου, οὐκ ἀφεθῆσεται αὐτῷ οὔτε ἐν τούτῳ τῷ αἰῶνι οὔτε ἐν τῷ μέλλοντι. ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον καλὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ καλόν, ἡ ποιήσατε τὸ δένδρον σαπρὸν καὶ τὸν καρπὸν αὐτοῦ σαπρόν· ἐκ γὰρ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον γινώσκεται. γεννήματα ἐχιδνῶν, πῶς δυνασθε ἀγαθὰ λαλεῖν πονηροὶ ὄντες; ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ. ὁ ἀγαθὸς ἀνθρώπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθὰ, καὶ ὁ πονηρὸς ἀνθρώπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει πονηρὰ. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν ὁ λαλήσουσιν οἱ ἀνθρώποι ἀποδώσουσιν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἐκ γὰρ τῶν λόγων σου δικαιοῦθη-

ση, και εκ των λογων σου καταδικασθησθης. τοτε απεκριθησαν αυτω τινες των γραμματεων και φαρισαιων λεγοντες, διδασκαλε, θελομεν απο σου σημειον ιδειν. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις, γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει, και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου. ωσπερ γαρ ην ιωνας εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας, ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας. ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην· οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα, και ιδου πλειον ιωνα ωδε. βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην· οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωνος, και ιδου πλειον σολομωνος ωδε. οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου, διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν, και ουχ ευρισκει. τοτε λεγει, εις τον οικον μου επιστρεψω οθεν εξηλθον· και ελθον ευρισκει σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον. τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου, και εισελθοντα κατοικει εκει· και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων. ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα. ετι αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου εισηλθοντες εξω ζητουντες αυτω λαλησαι. [ειπεν δε τις αυτω, ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι.] ο δε αποκριθεις ειπεν τω λεγοντι αυτω, τις εστιν η μητηρ μου, και τινες εισιν οι αδελφοι μου· και εκτεινας την χειρα αυτου επι τους μαθητας αυτου ειπεν, ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου· οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτος μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν. εν τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους της οικιας εκαθητο παρα την θαλασσαν· και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι, ωστε αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθαι, και πας ο οχλος επι τον αιγιαλον εστηκει. και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαις λεγων, ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν. και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον, και ελθοντα τα πετεινα κατεφαγεν αυτα. αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην, και ευθεως εξανετειλεν δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη. αλλα δε επεσεν επι τας ακανθας, και ανεβησαν αι ακανθαι και επνιξαν αυτα. αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον, ο μεν εκατον, ο δε εξηκοντα, ο δε τριακοντα. ο εχων ωτα ακουετω. και προσελθοντες οι μαθηται ειπαν αυτω, δια τι εν παραβολαις λαλεις αυτοις· ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οτι υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας των ουρανων, εκεινοις δε ου δεδοται. οστις γαρ εχει, δοθησεται αυτω και περισσευθησεται· οστις δε ουκ εχει, και ο εχει αρθησεται απ αυτου. δια τουτο εν παραβολαις αυτοις λαλω, οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν· και αναπληρουται αυτοις η προφητεια ησαιου η λεγουσα, ακοη ακουσετε και ου μη συνητε, και βλεποντες βλειψετε και ου μη ιδητε. επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου, και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν, και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν· μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοις και τοις ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν, και ιασομαι αυτους. υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι

βλεπουσιν, και τα ωτα υμων οτι ακουουσιν. αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδαν, και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν. υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειραντος. παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος, ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου· ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεις. ο δε επι τα πετρωδη σπαρεις, ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυς μετα χαρας λαμβανων αυτον· ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν, γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυς σκανδαλιζεται. ο δε εις τας ακανθας σπαρεις, ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον, και ακαρπος γινεται. ο δε επι την καλην γην σπαρεις, ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιεις, ος δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον, ο δε εξηκοντα, ο δε τριακοντα. αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων, ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειραντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου. εν δε τω κατευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και επεσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν. οτε δε εβλαστησεν ο χορτος και καρπον εποιησεν, τοτε εφανε και τα ζιζανια. προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω, κυριε, ουχι καλον σπερμα εσπειρας εν τω σω αγρω· ποιθεν ουν εχει ζιζανια· ο δε εφη αυτοις, εχθρος ανθρωπος τουτο εποιησεν. οι δε δουλοι λεγουσιν αυτω, θελεις ουν απελθοντες συλλεξωμεν αυτα· ο δε φησιν, ου, μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσητε αμα αυτοις τον σιτον. αφετε συναυξανεσθαι αμφοτερα εως του θερισμου· και εν καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις, συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμας προς το κατακαυσαι αυτα, τον δε σιτον συναγαγετε εις την αποθηκην μου. αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων, ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεως, ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου· ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων, οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον, ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοις κλαδοις αυτου. αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις· ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη, ην λαβουσα γυνη ενεκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εως ου εζυμωθη ολον. ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις, και χωρις παραβολης ουδεν ελαλει αυτοις· οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος, ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου, ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολης [κοσμου]. τοτε αφεις τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν. και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες, διασαφησον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου. ο δε αποκριθεις ειπεν, ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιος του ανθρωπου· ο δε αγρος εστιν ο κοσμος· το δε καλον σπερμα, ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειας· τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου, ο δε εχθρος ο σπειρας αυτα εστιν ο διαβολος· ο δε θερισμος συντελεια αιωνος εστιν, οι δε θερισται αγγελοι εισιν. ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι [κατα]χαιεται, ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος· αποστελει ο υιος του ανθρωπου τους αγγελους αυτου, και συλλεξουσιν εκ της βασιλειας αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντας την ανομιαν, και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος· εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων. τοτε

οι δικαιοι εκλαμψουσιν ως ο ηλιος εν τη βασιλεια του πατρος αυτων. ο εχων ωτα ακουετω. ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω, ον ευρων ανθρωπος εκρυψεν, και απο της χαρας αυτου υπαγει και πωλει παντα οσα εχει και αγοραζει τον αγρον εκεινον. παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλους μαργαριτας· ευρων δε ενα πολυτιμον μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον. παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντος γενους συναγαγουση· ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον αιγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγη, τα δε σαπρα εξω εβαλον. ουτως εσται εν τη συντελεια του αιωνος· εξελουσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρους εκ μεσου των δικαιων και βαλουσιν αυτους εις την καμινον του πυρος· εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων. συνηκατε ταυτα παντα· λεγουσιν αυτω, ναι. ο δε ειπεν αυτοις, δια τουτο πας γραμματευσ μαθητευθεις τη βασιλεια των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια. και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολας ταυτας, μετηρην εκειθεν. και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων, ωστε εκπλησσεσθαι αυτους και λεγειν, ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεις· ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονος υιος· ουχ η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβος και ιωσηφ και σιμων και ιουδας· και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προς ημας εισιν· ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα· και εσκανδαλιζοντο εν αυτω. ο δε ιησους ειπεν αυτοις, ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατρίδι και εν τη οικια αυτου. και ουκ εποιησεν εκει δυναμεις πολλας δια την απιστιαν αυτων. εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδης ο τετραρχης την ακοην ιησου, και ειπεν τοις παισιν αυτου, ουτος εστιν ιωαννης ο βαπτιστης· αυτος ηγεριθη απο των νεκρων, και δια τουτο αι δυναμεις ενεργουσιν εν αυτω. ο γαρ ηρωδης κρατησας τον ιωαννην εδησεν [αυτον] και εν φυλακη απεθετο δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου· ελεγεν γαρ ο ιωαννης αυτω, ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην. και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον, οτι ως προφητην αυτον ειχον. γενεσεσις δε γενομενοις του ηρωδου ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδος εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδη, οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησεται. η δε προβιβασθεισα υπο της μητρος αυτης, δος μοι, ψησιν, ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου. και λυπηθεις ο βασιλευς δια τους ορκους και τους συνανακειμενους εκελευσεν δοθηναι, και πεμψας απεκεφαλισεν [τον] ιωαννην εν τη φυλακη· και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω, και ηνεγκεν τη μητρι αυτης. και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηραν το πτωμα και εθαψαν αυτο[ν], και ελθοντες απηγγειλαν τω ιησου. ακουσας δε ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν· και ακουσαντες οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων. και εξελθων ειδεν πολυν οχλον, και εσπλαγχνισθη επ αυτοις και εθεραπευσεν τους αρρωστους αυτων. οψιας δε γενομενης προσηλθον αυτω οι μαθηται λεγοντες, ερημος εστιν ο τοπος και η ωρα ηδη παρηλθεν· απολυσον τους οχλους, ινα απελθοντες εις τας κωμας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα. ο δε [ιησους] ειπεν αυτοις, ου χρεIAN εχουσιν α-

πελθειν· δοτε αυτοις υμεις φαγειν. οι δε λεγουσιν αυτω, ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτους και δυο ιχθυας. ο δε ειπεν, φερετε μοι ωδε αυτους. και κελευσας τους οχλους ανακλιθηναι επι του χορτου, λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας, αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασας εδωκεν τοις μαθηταις τους αρτους οι δε μαθηται τοις οχλοις. και εφαγον παντες και εχορταστησαν, και ησαν το περισσευον των κλασμάτων δωδεκα κοφινους πληρεις. οι δε εσθιοντες ησαν ανδρες ωσει πεντακισχιλιοι χωρις γυναικων και παιδιων. και ευθεως ηναγκασεν τους μαθητας εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν, εως ου απολυση τους οχλους. και απολυσας τους οχλους ανεβη εις το ορος κατ ιδιαν προσευξασθαι. οψιας δε γενομενης μονος ην εκει. το δε πλοιον ηδη σταδιους πολλους απο της γης απειχεν, βασανιζομενον υπο των κυματων, ην γαρ εναντιος ο ανεμος. τεταρτη δε φυλακη της νυκτος ηλθεν προς αυτους περιπατων επι την θαλασσαν. οι δε μαθηται ιδοντες αυτον επι της θαλασσης περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντες οτι φαντασμα εστιν, και απο του φοβου εκραζαν. ευθυς δε ελαλησεν [ο ιησους] αυτοις λεγων, θαρσειτε, εγω εμι· μη φοβεισθε. αποκριθεις δε αυτω ο πετρος ειπεν, κυριε, ει συ ει, κελευσον με ελθειν προς σε επι τα υδατα. ο δε ειπεν, ελθε. και καταβας απο του πλοιου [ο] πετρος περιεπατησεν επι τα υδατα και ηλθεν προς τον ιησουν. βλεπων δε τον ανεμον [ισχυρον] εφοβηθη, και αρξαμενος καταποντιζεσθαι εκραξεν λεγων, κυριε, σωσον με. ευθεως δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω, ολιγοπιστε, εις τι εδιστασας· και αναβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος. οι δε εν τω πλοιω προσεκυνησαν αυτω λεγοντες, αληθως θεου υιος ει. και διαπερασαντες ηλθον επι την γην εις γεννησαρετ. και επιγνοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην, και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακως εχοντας, και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου· και οσοι ηψαντο διεσωθησαν. τοτε προσερχονται τω ιησου απο ιεροσολυμων φαρισαιοι και γραμματεις λεγοντες, δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων· ου γαρ νιπτονται τας χειρας [αυτων] οταν αρτον εσθιωσιν. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις, δια τι και υμεις παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων· ο γαρ θεος ειπεν, τιμα τον πατερα και την μητερα, και, ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω· υμεις δε λεγετε, ος αν ειπη τω πατρι η τη μητρι, δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης, ου μη τιμησει τον πατερα αυτου· και ηκυρωσατε τον λογον του θεου δια την παραδοσιν υμων. υποκριται, καλως επροφητευσεν περι υμων ησαιας λεγων, ο λαος ουτος τοις χειλεισιν με τιμα, η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου· ματην δε σεβονται με, διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων. και προσκαλεσασμενος τον οχλον ειπεν αυτοις, ακουετε και συνιετε· ου το εισερχομενον εις το στομα κοινει τον ανθρωπον, αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτο κοινει τον ανθρωπον. τοτε προσελθοντες οι μαθηται λεγουσιν αυτω, οιδας οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν· ο δε αποκριθεις ειπεν, πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιος εκριζωθησεται. αφετε αυτους· τυφλοι εισιν οδηγοι [τυφλων]· τυφλος δε τυφλον εαν οδηγη, αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται. αποκριθεις δε ο πετρος

ειπεν αυτω, φρασσον ημιν την παραβολην [ταυτην]. ο δε ειπεν, ακηνη και υμεις ασυνετοι εστε· ου νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται· τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιας εξερχεται, κακεινα κοινοι τον ανθρωπον. εκ γαρ της καρδιας εξερχονται διαλογισμοι πονηροι, φονοι, μοιχειαι, πορνειαι, κλοπαι, ψευδομαρτυριαι, βλασφημιαι. ταυτα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον, το δε ανιπτοις χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον. και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνος. και ιδου γυνη χαναναια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραζεν λεγουσα, ελεησον με, κυριε, υιος δαυιδ· η θυγατηρ μου κακως δαιμονιζεται. ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον. και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτουν αυτον λεγοντες, απολυσον αυτην, οτι κραζει οπισθεν ημων. ο δε αποκριθεις ειπεν, ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ. η δε ελθουσα προσεκυνη αυτω λεγουσα, κυριε, βοηθει μοι. ο δε αποκριθεις ειπεν, ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοις κυναριοις. η δε ειπεν, ναι, κυριε, και γαρ τα κυναρια εσθiei απο των ψυχων των πιπτοντων απο της τραπεζης των κυριων αυτων. τοτε αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτη, ω γυναι, μεγαλη σου η πιστις· γενηθητω σοι ως θελεις. και ιαθη η θυγατηρ αυτης απο της ωρας εκεινης. και μεταβας εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας, και αναβας εις το ορος εκαθητο εκει. και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλους, τυφλους, κυλλους, κωφους, και ετερους πολλους, και ερριψαν αυτους παρα τους ποδας αυτου, και εθεραπευσεν αυτους· ωστε τον οχλον θαυμασαι βλεποντας κωφους λαλουντας, κυλλους υγιεις, και χωλους περιπατουντας και τυφλους βλεποντας· και εδοξασαν τον θεον ισραηλ. ο δε ιησους προσκαλεσασμενος τους μαθητας αυτου ειπεν, σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον, οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν· και απολυσαι αυτους νηστεis ου θελω, μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω. και λεγουσιν αυτω οι μαθηται, ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον· και λεγει αυτοis ο ιησους, ποσουι αρτους εχετε· οι δε ειπαν, επτα, και ολιγα ιχθυδια. και παραγγειλας τω οχλω αναπεσειν επι την γην ελαβεν τους επτα αρτους και τους ιχθυας και ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοis μαθηταις, οι δε μαθηται τοis οχλοις. και εφαγον παντες και εχορτασθησαν, και το περισσευον των κλασματος ηραν, επτα σφυριδας πληρεις. οι δε εσθιοντες ησαν τετρακισχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων. και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιοι, και ηλθεν εις τα ορια μαγαδαν. και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοis. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοis, [οψιας γενομενης λεγετε, ευδια, πυρραζει γαρ ο ουρανός· και πρωι, σημερον χειμων, πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανός. το μεν προσωπον του ουρανου γνωσκατε διακρινειν, τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε.] γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει, και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα. και καταλιπων αυτους απηλθεν. και ελθοντες οι μαθηται εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν. ο δε ιησους ειπεν αυτοis, ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων. οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν. γνους δε ο

ιησους ειπεν, τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις, ολιγοπιστοι, οτι αρτους ουκ εχετε· ουπω νοειτε, ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακισχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε· ουδε τους επτα αρτους των τετρακισχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε· πως ου νοειτε οτι ου περι αρτων ειπον υμιν· προσεχετε δε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων. τοτε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεchein απο της ζυμης των αρτων αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων. ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων, τινα λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου· οι δε ειπαν, οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην, αλλοι δε ηλιαν, ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων. λεγει αυτοις, υμεις δε τινα με λεγετε ειναι· αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν, συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτω, μακαριος ει, σιμων βαριωνα, οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις. καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος, και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν, και πυλαι αδου ου κατισχυουσιν αυτης. δωσω σοι τας κλειδας της βασιλειας των ουρανων, και ο εαν δησης επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις, και ο εαν λυσης επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις. τοτε διεστειλατο τοις μαθηταις ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ο χριστος. απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον εις ιεροσολυμα απελθειν και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι. και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων, ιλεως σοι, κυριε· ου μη εσται σοι τουτο. ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω, υπαγε οπισω μου, σατανα· σκανδαλον ει εμου, οτι ου φρονεις τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων. τοτε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου, ει τις θελει οπισω μου ελθειν, απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι. ος γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην· ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην. τι γαρ ωφεληθησεται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη· η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου· μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου, και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου. αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινες των ωδε εστωτων οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου. και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου, και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν. και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων, και ελαμψεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος, τα δε ιματια αυτου εγενετο λευκα ως το φως. και ιδου ωφθη αυτοις μωισης και ηλιας συλλαλουντες μετ αυτου. αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν τω ιησου, κυριε, καλον εστιν ημας ωδε ειναι· ει θελεις, ποιησω ωδε τρεις σκηνας, σοι μιαν και μωισει μιαν και ηλια μιαν. ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους, και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα, ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος, εν ω ευδοκησα· ακουετε αυτου. και ακουσαντες οι μαθηται επεσαν επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα. και προσηλθεν ο ιησους και αψαμενος αυτων ειπεν, εγερθητε και μη φοβεισθε. επارانτες

δε τους οφθαλμούς αυτών ουδενά ειδον ει μη αυτον ιησουν μονον. και καταβαινοντων αυτών εκ του ορους ενετειλατο αυτοις ο ιησους λεγων, μηδενι ειπητε το οραμα εως ου ο υιος του ανθρωπου εκ νεκρών εγερθη. και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται λεγοντες, τι ουν οι γραμματεεις λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον· ο δε αποκριθεις ειπεν, ηλιας μεν ερχεται και αποκαταστήσει παντα· λεγω δε υμιν οτι ηλιας ηδη ηλθεν, και ουκ επεγνωσαν αυτον αλλα εποίησαν εν αυτω οσα ηθελησαν· ουτως και ο υιος του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτών. τότε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοις. και ελθοντων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωπος γονυπετών αυτον και λεγων, κυριε, ελεησον μου τον υιον, οτι σεληνιάζεται και κακώς πασχει· πολλακις γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακις εις το υδωρ. και προσηνεγκα αυτον τοις μαθηταις σου, και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν, ω γε νεα απιστος και διεστραμμενη, εως ποτε μεθ υμών εσομαι· εως ποτε ανεξομαι υμών· φερετε μοι αυτον ωδε. και επιτιμησεν αυτω ο ιησους, και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον· και εθεραπευθη ο παις απο της ωρας εκείνης. τότε προσελθόντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδίαν ειπον, δια τι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο· ο δε λεγει αυτοις, δια την ολιγοπιστιαν υμών· αμην γαρ λεγω υμιν, εαν εχητε πιστιν ως κοκκον σιναπεως, ερειτε τω ορει τουτω, μεταβα ενθεν εκεί, και μεταβησεται· και ουδεν αδυνατήσει υμιν.

συστρεφόμενων δε αυτών εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοις ο ιησους, μελλει ο υιος του ανθρωπου παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων, και αποκτενουσιν αυτον, και τη τριτη ημερα εγερθησεται. και ελυπηθησαν σφοδρα. ελθοντων δε αυτών εις καφαρναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπαν, ο διδασκαλος υμών ου τελει [τα] διδραχμα· λεγει, ναι. και ελθοντα εις την οικίαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων, τι σοι δοκει, σιμών· οι βασιλεις της γης απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηνσον· απο των υιων αυτών η απο των αλλοτριών· ειποντες δε, απο των αλλοτριών, εφη αυτω ο ιησους, αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι. ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτους, πορευθείς εις θαλασσαν βαλε αγχιστρον και τον αναβαντα πρωτον ιχθυον αρον, και ανοίξας το στομα αυτου ευρησεις στατήρα· εκείνον λαβών δος αυτοις αντι εμου και σου. εν εκείνη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες, τις αρα μείζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανών· και προσκαλεσάμενος παιδιον εστήσεν αυτο εν μέσω αυτών και ειπεν, αμην λεγω υμιν, εαν μη στραφητε και γενησθε ως τα παιδια, ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανών. οστις ουν ταπεινώσει εαυτον ως το παιδιον τουτο, ουτος εστιν ο μείζων εν τη βασιλεια των ουρανών. και ος εαν δεξηται εν παιδιον τοιουτο επι τω ονοματι μου, εμε δεχεται. ος δ αν σκανδαλιση ενα των μικρών τουτων των πιστευόντων εις εμε, συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελάγει της θαλάσσης. ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλών· αναγκη γαρ ελθειν τα σκανδαλα, πλην ουαι τω ανθρωπω δι ου το σκανδαλον ερχεται. ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε, εκκοψον αυτον και βαλε απο σου· καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην κυλλον η χωλιον, η δυο χειρας η δυο ποδας έχοντα βληθηνα εις το πυρ το αιωνιον. και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε, εξελε αυτον και βαλε απο

σου· καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν, η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος. ορατε μη καταφρονησητε ενος των μικρων τουτων· λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοις δια παντος βλεπουσι το προσωπον του πατρος μου του εν ουρανοις.

τι υμιν δοκει· εαν γενηται τινη ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων, ουχι αφησει τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη και πορευθεις ζητει το πλανωμενον· και εαν γενηται ευρειν αυτο, αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοις ενενηκοντα εννεα τοις μη πεπλανημενοις. ουτως ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατρος υμων του εν ουρανοις ινα αποληται εν των μικρων τουτων. εαν δε αμαρτηση [εις σε] ο αδελφος σου, υπαγε ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου. εαν σου ακουση, εκερδησας τον αδελφον σου· εαν δε μη ακουση, παραλαβε μετα σου επι ενα η δυο, ινα επι στοματος δυο μαρτυρων η τριων σταθη παν ρημα· εαν δε παρακουση αυτων, ειπε της εκκλησια· εαν δε και της εκκλησιας παρακουση, εστω σοι ωσπερ ο εθνικος και ο τελωνης. αμην λεγω υμιν, οσα εαν δησητε επι της γης εσται δεδεμενα εν ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γης εσται λελυμενα εν ουρανω. παλιν [αμην] λεγω υμιν οτι εαν δυο συμφωνησωσιν εξ υμων επι της γης περι παντος πραγματος ου εαν αιτησωνται, γενησεται αυτοις παρα του πατρος μου του εν ουρανοις. ου γαρ εισιν δυο η τρεις συνηγμενοι εις το εμον ονομα, εκει ειμι εν μεσω αυτων. τοτε προσελθων ο πετρος ειπεν αυτω, κυριε, ποσακις αμαρτησει εις εμε ο αδελφος μου και αφησω αυτω· εως επτακις· λεγει αυτω ο ιησους, ου λεγω σοι εως επτακις αλλα εως εβδομηκοντακις επτα. δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει ος ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου. αρξαμενου δε αυτου συναιρειν προσηνεχθη αυτω εις οφειλετης μυριων ταλαντων. μη εχοντος δε αυτου αποδουναι εκελευσεν αυτον ο κυριος πραθηναι και την γυναικα και τα τεκνα και παντα οσα εχει, και αποδοθηναι. πεσων ουν ο δουλος προσεκυνη αυτω λεγων, μακροθυμησον επ εμοι, και παντα αποδωσω σοι. σπλαγχνισθεις δε ο κυριος του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον, και το δανειον αφηκεν αυτω. εξελθων δε ο δουλος εκεινος ευρεν ενα των συνδουλων αυτου ος ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια, και κρατησας αυτον επνιγεν λεγων, αποδος ει τι οφειλεις. πεσων ουν ο συνδουλος αυτου παρεκαλει αυτον λεγων, μακροθυμησον επ εμοι, και αποδωσω σοι. ο δε ουκ ηθελεν, αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εως αποδω το οφειλομενον. ιδοντες ουν οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ελυπηθησαν σφοδρα, και ελθοντες διεσαφησαν τω κυριω εαυτων παντα τα γενομενα. τοτε προσκαλεσαμενος αυτον ο κυριος αυτου λεγει αυτω, δουλε πονηρε, πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι, επει παρεκαλεσας με· ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου, ως καγω σε ηλεησα· και οργισθεις ο κυριος αυτου παρεδωκεν αυτον τοις βασανισταις εως ου αποδω παν το οφειλομενον. ουτως και ο πατηρ μου ο ουρανιος ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστος τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων. και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τους λογους τουτους, μετρεν απο της γαλιλαιας και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαϊας περαν του ιορδανου. και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι, και εθεραπευσεν αυτους εκει. και προσηλθον αυτω φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες, ει

εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν· ο δε αποκριθεις ειπεν, ουκ ανεγνωτε οτι ο κτισας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους· και ειπεν, ενεκα τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και κολληθησεται τη γυναικι αυτου, και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν. ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια. ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζεται. λεγουσιν αυτω, τι ουν μωισης ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι [αυτην]· λεγει αυτοις οτι μωισης προς την σκληροκαρδιαν υμων επετρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων, απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως. λεγω δε υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχεται. λεγουσιν αυτω οι μαθηται [αυτου], ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος, ου συμφερει γαμηση. ο δε ειπεν αυτοις, ου παντες χωρουσιν τον λογον [τουτον], αλλ ος δεδοται. εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως, και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων, και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων. ο δυναμενος χωρειν χωρειτω. τοτε προσηνεχθησαν αυτω παιδια, ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευξηται. οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις. ο δε ιησους ειπεν, αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με, των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων. και επιθεις τας χειρας αυτοις επορευθη εκειθεν. και ιδου εις προσελθων αυτω ειπεν, διδασκαλε, τι αγαθον ποιησω ινα σχω ζωην αιωνιον· ο δε ειπεν αυτω, τι με ερωτας περι του αγαθου· εις εστιν ο αγαθος. ει δε θελεις εις την ζωην εισελθειν, τηρησον τας εντολας. λεγει αυτω, ποιας· ο δε ιησους ειπεν, το ου φονευσεις, ου μοιχευσεις, ου κλεψεις, ου ψευδομαρτυρησεις, τιμα τον πατερα και την μητερα, και, αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον. λεγει αυτω ο νεανισκος, παντα ταυτα εφυλαξα· τι ετι υστερω· εφη αυτω ο ιησους, ει θελεις τελειος ειναι, υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα καιδος [τοις] πτωχοις, και εξεις τησαυρον εν ουρανοις, και δευρο ακολουθει μοι. ακουσας δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος, ην γαρ εχων κτηματα πολλα. ο δε ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου, αμην λεγω υμιν οτι πλουσιος δυσκολως εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων. παλιν δε λεγω υμιν, ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματος ραφιδος διελθειν η πλουσιον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου. ακουσαντες δε οι μαθηται εξεπλησσοντο σφοδρα λεγοντες, τις αρα δυναται σωθηναι· εμβλεψας δε ο ιησους ειπεν αυτοις, παρα ανθρωποις τουτο αδυνατον εστιν, παρα δε θεω παντα δυνατα. τοτε αποκριθεις ο πετρος ειπεν αυτω, ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι· τι αρα εσται ημιν· ο δε ιησους ειπεν αυτοις, αμην λεγω υμιν οτι υμεις οι ακολουθησαντες μοι, εν τη παλιγγενεσια, οταν καθιση ο υιος του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου, καθησεσθε και υμεις επι δωδεκα θρονους κρινοντες τας δωδεκα φυλας του ισραηλ. και πας οστις αφηκεν οικιας η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η τεκνα η αγρους ενεκεν του ονοματος μου εκατονταπλασιονα λημψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει. πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι. ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εξηλθεν αμα πρωι μισθωσασθαι εργάτας εις τον αμπελωνα αυτου· συμφωνησας δε μετα των εργάτων εκ δηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτους

εις τον αμπελωνα αυτου. και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλους εστωτας εν τη αγορα αργους· και εκεινοις ειπεν, υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα, και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν. οι δε απηλθον. παλιν [δε] εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτως. περι δε την ενδεκατην εξελθων ευρεν αλλους εστωτας, και λεγει αυτοις, τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι· λεγουσιν αυτω, οτι ουδεις ημας εμισθωσατο. λεγει αυτοις, υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα. οφιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου, καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαμενος απο των εσχατων εως των πρωτων. και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον. και ελθοντες οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειον λημψονται· και ελαβον [το] ανα δηναριον και αυτοι. λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδοεσποτου λεγοντες, ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν, και ισους ημιν αυτοις εποιησας τοις βαστασας το βαρος της ημερας και τον καυσωνα. ο δε αποκριθεις ενι αυτων ειπεν, εταιρε, ουκ αδικω σε· ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι· αρον το σον και υπαγε· θελω δε τουτω των εσχατων δουναι ως και σοι. [η] ουκ εξεστιν μοι ο θελω ποιησαι εν τοις εμοις· η ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι· ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι. και αναβαινων ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα [μαθητας] κατ ιδιαν, και εν τη οδω ειπεν αυτοις, ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα, και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν, και κατακρινουσιν αυτον θανατω, και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαιξαι και μαστιγωσαι και σταυρωσαι, και τη τριτη ημερα εγερθησεται. τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτης προσκυνουσα και αιτουσα τι απ αυτου. ο δε ειπεν αυτη, τι θελεις· λεγει αυτω, ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν, ουκ οιδατε τι αιτεισθε· δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω μελλω πινειν· λεγουσιν αυτω, δυναμεθα. λεγει αυτοις, το μεν ποτηριον μου πιεσθε, το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον [τουτο] δουναι, αλλ οις ητοιμασται υπο του πατρος μου. και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων. ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτους ειπεν, οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων. ουχ ουτως εσται εν υμιν· αλλ ος εαν θελη εν υμιν μεγας γενεσθαι εσται υμων διακονος, και ος αν θελη εν υμιν ειναι πρωτος εσται υμων δουλός· ωσπερ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων. και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλος πολυς. και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον, ακουσαντες οτι ιησους παραγει, εκραξαν λεγοντες, ελεησον ημας, [κυριε], υιος δαυιδ. ο δε οχλος επιτιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν· οι δε μειζον εκραξαν λεγοντες, ελεησον ημας, κυριε, υιος δαυιδ. και στας ο ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν, τι θελετε ποιησω υμιν· λεγουσιν αυτω, κυριε, ινα ανοιγωσιν οι οφθαλμοι ημων. σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των ομματων αυτων, και ευθεως ανεβλεψαν και ηκολουθησαν αυτω. και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθφαγη εις το ορος των ελαιων, τοτε ιησους απεστειλεν δυο μαθητας λεγων αυτοις,

πορευεσθε εις την καμην την κατεναντι υμων, και ευθεως ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτης· λυσαντες αγαγετε μοι. και εαν τις υμιν ειπη τι, ερειτε οτι ο κυριος αυτων χρεian εχει· ευθυσ δε αποστελει αυτους. τουτο δε γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθην δια του προφητου λεγοντος, ειπατε τη θυγατρι σιων, ιδου ο βασιλευς σου ερχεται σοι, πραυς και επιβεβηκως επι ονον, και επι πωλον υιον υποζυγιου. πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθως συνεταξεν αυτοις ο ιησους ηγαγον την ονον και τον πωλον, και επεθηκαν επι αυτων τα ιματια, και επεκαθισεν επανω αυτων. ο δε πλειστος οχλος εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω, αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυσον εν τη οδω. οι δε οχλοι οι προαγοντες αυτον και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες, ωσαννα τω υιω δαυιδ· ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου· ωσαννα εν τοις υψιστοις. και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσεισθη πασα η πολις λεγουσα, τις εστιν ουτος· οι δε οχλοι ελεγον, ουτος εστιν ο προφητης ιησους ο απο ναζαρεθ της γαλιλαιας. και εισηλθεν ιησους εις το ιερον, και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω, και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας, και λεγει αυτοις, γεγραπται, ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται, υμεις δε αυτον ποιειτε σπηλαιον ληστων. και προσηλθον αυτω τυφλοι και χωλοι εν τω ιερω, και εθεραπευσεν αυτους. ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποιησεν και τους παιδας τους κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας, ωσαννα τω υιω δαυιδ, ηγανακτησαν και ειπαν αυτω, ακουεις τι ουτοι λεγουσιν· ο δε ιησους λεγει αυτοις, ναι· ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματος νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον· και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν, και ηυλισθη εκει. πρωι δε επαναγων εις την πολιν επεινασεν. και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επι αυτην, και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον, και λεγει αυτη, μηκετι εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα. και εξηρανθη παραχρημα η συκη. και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες, πως παραχρημα εξηρανθη η συκη· αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις, αμην λεγω υμιν, εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε, ου μονον το της συκης ποιησετε, αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε, αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν, γενησεται· και παντα οσα αν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες λημψεσθε. και ελθοντος αυτου εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες, εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις· και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην· αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις, ερωτησω υμας καγω λογον ενα, ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω· το βαπτισμα το ιωαννου ποθεν ην· εξ ουρανου η εξ ανθρωπων· οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες, εαν ειπωμεν, εξ ουρανου, ερει ημιν, δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω· εαν δε ειπωμεν, εξ ανθρωπων, φοβουμεθα τον οχλον, παντες γαρ ως προφητην εχουσιν τον ιωαννην. και αποκριθεντες τω ιησου ειπαν, ουκ οίδαμεν. εφη αυτοις και αυτος, ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω. τι δε υμιν δοκει· ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο. και προσελθων τω πρωτω ειπεν, τεκνον, υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι. ο δε αποκριθεις ειπεν, ου θελω, υστερον δε μεταμεληθεις απηλθεν. προσελθων δε τω ετερω ειπεν ωσαιτως. ο

δε αποκρίθεις ειπεν, εγω, κυριε· και ουκ απηλθην. τις εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος· λεγουσιν, ο πρωτος. λεγει αυτοις ο ιησους, αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου. ηλθην γαρ ιωαννης προς υμας εν οδω δικαιοσυνης, και ουκ επιστευσατε αυτω· οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω· υμεις δε ιδοντες ουδε μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω. αλλην παραβολην ακουσατε. ανθρωπος ην οικοδοε-σποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαν αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και ωκοδομησεν πυργον, και εξεδετο αυτον γεωργοις, και απεδημησεν. οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων, απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου. και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν, ον δε απεκτειναν, ον δε ελιθοβολησαν. παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων, και εποιησαν αυτοις ωσαι-τως. υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων, εντραπησονται τον υιον μου. οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις, ουτος εστιν ο κληρονομος· δευτε αποκτεινωμεν αυτον και σχωμεν την κληρονομιαν αυτου. και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν. οταν ουν ελθη ο κυριος του α-μπελωνος, τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις· λεγουσιν αυτω, κακους κακως απολεσει αυτους, και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωρ-γοις, οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων. λεγει αυτοις ο ιησους, ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις, λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας· παρα κυριου εγενετο αυτη, και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων· δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθnei ποιουντι τους καρπους αυτης. [[και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται· εφ ον δ αν πεση λιχησει αυτον.]] και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνω-σαν οτι περι αυτων λεγει· και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους, επει εις προφητην αυτον ειχον. και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν εν παραβολαις αυτοις λεγων, ωμοιωθη η βασιλεια των ου-ρανων ανθρωπω βασιλει, οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου. και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους, και ουκ ηθελον ελθειν. παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων, ειπατε τοις κεκλημενοις, ιδου το αριστον μου ητοιμακα, οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα, και παντα ετοιμα· δευτε εις τους γαμους. οι δε αμελησαντες απηλθον, ος μεν εις τον ιδιον αγρον, ος δε επι την εμποριαν αυτου· οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν. ο δε βασιλευς ωργισθη, και πεμφας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πο-λιν αυτων ενεπρησεν. τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου, ο μεν γαμος ετοιμος εστιν, οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι· πορευεσθε ουν επι τας διεξόδους των οδων, και οσους εαν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους. και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας ους ευρον, πονηρους τε και αγαθους· και επλησθη ο γαμος ανακειμενων. εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου· και λεγει αυτω, εταιρε, πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου· ο δε εφιμωθη. το-τε ο βασιλευς ειπεν τοις διακονοις, δησαντες αυτου ποδας και χειρας

εχβαλετε αυτον εις το σκοτος το εξωτερον· εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων. πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι. τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω. και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες, διδασκαλε, οιδαμεν οτι αληθης ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις, και ου μελει σοι περι ουδενος, ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων. ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει· εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου· γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν, τι με πειραζετε, υποκριται· επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου. οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον. και λεγει αυτοις, τινος η εικων αυτη και η επιγραφη· λεγουσιν αυτω, καισαρος. τοτε λεγει αυτοις, αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω. και ακουσαντες εθαυμασαν, και αφεντες αυτον απηλθον. εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιοι, λεγοντες μη ειναι αναστασιν, και επηρωτησαν αυτον λεγοντες, διδασκαλε, μωισης ειπεν, εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα, επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου. ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι· και ο πρωτος γημας ετελευτησεν, και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου· ομοιως και ο δευτερος και ο τριτος, εως των επτα. υστερον δε παντων απειθανεν η γυνη. εν τη αναστασει ουν τινος των επτα εσται γυνη· παντες γαρ εσχον αυτην. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις, πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου· εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται, αλλ ως αγγελοι εν τω ουρανω εισιν. περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε το ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος, εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ· ουκ εστιν [ο] θεος νεκρων αλλα ζωντων. και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσαντο επι τη διδαχη αυτου. οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφωμωσεν τους σαδδουκαιους συνηχθησαν επι το αυτο. και επηρωτησεν εις εξ αυτων [νομικος] πειραζων αυτον, διδασκαλε, ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω· ο δε εφη αυτω, αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη τη καρδια σου και εν ολη τη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου· αυτη εστιν η μεγαλη και πρωτη εντολη. δευτερα δε ομοια αυτη, αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον. εν ταυταις ταις δυσιν εντολαις ολος ο νομος κρεματα και οι προφηται. συνηγμενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ιησους λεγων, τι υμιν δοκει περι του χριστου· τινος υιος εστιν· λεγουσιν αυτω, του δαυιδ. λεγει αυτοις, πως ουν δαυιδ εν πνευματι καλει αυτον κυριον λεγων, ειπεν κυριος τω κυριω μου, καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω των ποδων σου· ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον, πως υιος αυτου εστιν· και ουδεις εδυνατο αποκριθηναι αυτω λογον, ουδε ετολμησεν τις απ εκεινης της ημερας επερωτησαι αυτον ουκετι. τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και τοις μαθηταις αυτου λεγων, επι της μωισεως καθεδρας εκαθισαν οι γραμματεεις και οι φαρισαιοι. παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν ποιησατε και τηρειτε, κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε· λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν. δεσμευουσιν δε φορτια βαρεα [και δυσβαστακτα] και επιτιθησιν επι τους ωμους των ανθρωπων, αυτοι δε τω δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα. παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το θεαθηναι τοις ανθρωποις· πλατυνουσιν γαρ τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυ-

νουςιν τα κρασπεδα, φιλουσιν δε την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας πρωτοκαθηδριας εν ταις συναγωγαίς και τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι υπο των ανθρωπων, ραββι. υμεις δε μη κληθητε, ραββι, εις γαρ εστιν υμων ο διδασκαλος, παντες δε υμεις αδελφοι εστε. και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γης, εις γαρ εστιν υμων ο πατηρ ο ουρανιος. μηδε κληθητε καθηγηται, οτι καθηγητης υμων εστιν εις ο χριστος. ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονος. οστις δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται, και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται. ουαι δε υμιν, γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται, οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων· υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε, ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθειν.

ουαι υμιν, γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται, οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον, και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υμων. ουαι υμιν, οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες, ος αν ομοση εν τω ναω, ουδεν εστιν· ος δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει. μωροι και τυφλοι, τις γαρ μειζων εστιν, ο χρυσος η ο ναος ο αγιασας τον χρυσον· και, ος αν ομοση εν τω θυσιαστηριω, ουδεν εστιν· ος δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει. τυφλοι, τι γαρ μειζον, το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον· ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασι τοις επανω αυτου· και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικουντι αυτον· και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου. ουαι υμιν, γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται, οτι αποδεκα- τουτε το ηδυοσμον και το ανηθον και το κυμινον, και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου, την χρισιν και το ελεος και την πιστιν· ταυτα [δε] εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι. οδηγοι τυφλοι, οι διλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινοντες. ουαι υμιν, γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται, οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος, εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγης και ακρασιας. φαρισαιε τυφλε, καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου, ινα γενηται και το εκτος αυτου καθαρον. ουαι υμιν, γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται, οτι παρομοιαζετε ταφοις κεκονιαμενοις, οιτινες εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστεων νεκρων και πασης ακαθαρσιας. ουτως και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοις ανθρωποις δικαιοι, εσωθεν δε εστε μεστοι υποκρισεως και ανομιας. ουαι υμιν, γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται, οτι οικοδομειτε τους ταφους των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων, και λεγετε, ει ημεθα εν ταις ημεραις των πατερων ημων, ουκ αν ημεθα αυτων κοινωνοι εν τω αιματι των προφητων. ωστε μαρτυρειτε εαυτοις οτι υιοι εστε των φονευσαντων τους προφητας. και υμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων. οφεις γεννηματα εχιδνων, πως φυγητε απο της κρισεως της γεεννης· δια τουτο ιδου εγω αποστελλω προς υμας προφητας και σοφους και γραμματεις· εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσετε, και εξ αυτων μαστιγωσετε εν ταις συναγωγαίς υμων και διωξετε απο πολεως εις πολιν· οπως ελθη εφ υμας παν αιμα δικαιον εκχυννομενον επι της γης απο του αιματος αβελ του δικαιου εως του αιματος ζαχαριου υιου βαραχίου, ον εφονευσате μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου. αμην λεγω υμιν, ηξει ταυτα παντα επι την γενεαν ταυτην. ιερουσαλημ ιερουσαλημ, η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους α-

πεσταλμένους προς αυτήν, ποσακίς ηθέλησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου, ον τροπον ὀρνίς επισυναγει τα νοσσία αὐτῆς ὑπο τὰς πτερυγας, και οὐκ ηθέλησατε. ἰδοὺ ἀφίσταται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἐρημός· λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἰδῆτε ἀπ' αὐτῆς ἕως ἂν εἰπῆτε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. και ἐξελθὼν ὁ ἰησοὺς ἀπο τοῦ ἱεροῦ ἐπορεύετο, και προσήλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπιδειξάμενοι αὐτῷ τὰς οἰκοδομας τοῦ ἱεροῦ· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, οὐ βλέπετε ταῦτα πάντα· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀφῆθη ὡδε λίθος ἐπὶ λίθον ὅς οὐ καταλυθῆσεται. καθήμενου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὀρους τῶν ἐλαίων προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ἰδίαν λέγοντες, εἶπε ἡμῖν ποτε ταῦτα ἐσθαι, και τί τὸ σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας και συντελείας τοῦ αἰῶνος. και ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς, βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς πλανήσῃ· πολλοὶ γὰρ ἐλευσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λέγοντες, ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός, και πολλοὺς πλανήσουσιν. μελλήσετε δὲ ἀκούειν πολέμους και ἀκοὰς πολέμων· ὁρατε, μὴ θροεῖσθε· δεῖ γὰρ γενέσθαι, ἀλλ' οὐπω ἐστὶν τὸ τέλος. ἐγερθήσεται γὰρ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος και βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, και ἐσονται λίμοι και σεισμοὶ κατὰ τοποὺς· πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ ὧδινων. τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν και ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, και ἐσέσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν ἐθνῶν διὰ τὸ ὄνομα μου. και τότε σκανδαλισθήσονται πολλοὶ και ἀλλήλους παραδώσουσιν και μισήσουσιν ἀλλήλους· και πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται και πλανήσουσιν πολλοὺς· και διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν. ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. και κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτυρίον πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν, και τότε ἥξει τὸ τέλος. ὅταν οὖν ἰδῆτε τὸ βδελύγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ρηθὲν διὰ δανιὴλ τοῦ προφήτου ἑστὸς ἐν τοπῷ ἁγίῳ, ὁ ἀναγινώσκων νοεῖτω, τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, ὁ ἐπὶ τοῦ δωματός μὴ καταβάτω ἀραι τὰ ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, και ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ ἐπιστρέψατω ὀπίσω ἀραι τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις και ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκεῖναις ταῖς ἡμέραις. προσευχέσθε δὲ ἵνα μὴ γενῆται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ σαββάτου· ἐστὶ γὰρ τότε θλίψις μεγάλη οἷα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν οὐδ' οὐ μὴ γενῆται. και εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσωθῇ πᾶσα σὰρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς κολοβώθησονται αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι. τότε ἐὰν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἰδοὺ ὡδε ὁ χριστός, ἢ, ὡδε, ἡ πιστευσθε· ἐγερθήσονται γὰρ ψευδοχριστοὶ και ψευδοπροφῆται, και δώσουσιν σημεῖα μεγάλα και τεράτα ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, και τοὺς ἐκλεκτούς· ἰδοὺ προεῖρηκα ὑμῖν. ἐὰν οὖν εἰπῶσιν ὑμῖν, ἰδοὺ ἐν τῇ ἐρημῷ ἐστὶν, μὴ ἐξέλθῃτε· ἰδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ πιστευσθε· ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπο ἀνατολῶν και φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἐστὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὅπου ἐὰν ἡ τὸ πῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἵετοι. εὐθὺς δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκεῖνων, ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται, και ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φεγγὸς αὐτῆς, και οἱ ἀστέρες πέσουνται ἀπο τοῦ οὐρανοῦ, και αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. και τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν οὐρανῷ, και τότε κοψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς και οἰσονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως και δόξης πολλῆς· και ἀποστέλει τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ μετὰ σαλπύγγος μεγάλης, και επισυναξοῦσιν τοὺς

εκλεκτους αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εως [των] ακρων αυτων. απο δε της συκης μαθετε την παραβολην· οταν ηδη ο κλαδος αυτης γενηται απαλος και τα φυλλα εκφυη, γινωσκετε οτι εγγυς το θηρος· ουτως και υμεις, οταν ιδητε παντα ταυτα, γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις. αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα ταυτα γενηται. ο ουρανος και η γη παρελευσεται, οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν. περι δε της ημερας εκεινης και ωρας ουδεις οιδεν, ουδε οι αγγελοι των ουρανων ουδε ο υιος, ει μη ο πατηρ μονος. ωσπερ γαρ αι ημεραι του νωε, ουτως εσται η παρουσια του υιου του ανθρωπου. ως γαρ ησαν εν ταις ημεραις [εκειναις] ταις προ του κατακλυσμου τρωγοντες και πινοντες, γαμουντες και γαμιζοντες, αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον, και ουκ εγνωσαν εως ηλθεν ο κατακλυσμος και ηρεν απαντας, ουτως εσται [και] η παρουσια του υιου του ανθρωπου. τοτε δυο εσονται εν τω αγρω, εις παραλαμβάνεται και εις αφιεται· δυο αληθουσai εν τω μυλω, μια παραλαμβάνεται και μια αφιεται. γρηγορειτε ουν, οτι ουκ οιδατε ποια ημερα ο κυριος υμων ερχεται. εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδη ο οικοδεσποτης ποια φυλακη ο κλεπτης ερχεται, εγρηγορησεν αν και ουκ αν εισασεν διορυχθηναι την οικιαν αυτου. δια τουτο και υμεις γινεσθε ετοιμοι, οτι η ου δοκειτε ωρα ο υιος του ανθρωπου ερχεται. τις αρα εστιν ο πιστος δουλος και φρονιμος ον κατεστησεν ο κυριος επι της οικετειας αυτου του δουναι αυτοις την τροφην εν καιρω· μακαριος ο δουλος εκεινος ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ουτως ποιουντα· αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον. εαν δε ειπη ο κακος δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου, χρονίζει μου ο κυριος, και αρξεται τυπτειν τους συνδουλους αυτου, εσθιη δε και πινη μετα των μεθυοντων, ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει, και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των υποκριτων θησει· εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων. τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενois, αιτινες λαβουσai τας λαμπαδας εαυτων εξηλθον εις υπαντησιν του νυμφιου. πεντε δε εξ αυτων ησαν μωραι και πεντε φρονιμοι. αι γαρ μωραι λαβουσai τας λαμπαδας αυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον· αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοις αγγειοις μετα των λαμπαδων εαυτων. χρονιζοντος δε του νυμφιου ενυσταξαν πασαι και εκαθειδον. μεσης δε νυκτος κραυγη γεγονεν, ιδου ο νυμφιος, εξερχεσθε εις απαντησιν [αυτου]. τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενoi εκειναι και εκοσμησαν τας λαμπαδας εαυτων. αι δε μωραι ταις φρονιμοις ειπαν, δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων, οτι αι λαμπαδες ημων σβεννυνται. απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι, μηποτε ου μη αρκεση ημιν και υμιν· πορευεσθε μαλλον προς τους πωλουντας και αγορασατε εαυταις. απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιος, και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εις τους γαμους, και εκλεισθη η θυρα. υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενoi λεγουσαι, κυριε κυριε, ανοιξον ημιν. ο δε αποκριθεις ειπεν, αμην λεγω υμιν, ουκ οίδα υμας. γρηγορειτε ουν, οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν. ωσπερ γαρ ανθρωπος αποδημων εκαλεσεν τους ιδιους δουλους και παρεδωκεν αυτοις τα υπαρχοντα αυτου, και ω μεν εδωκεν πεντε ταλαντα, ω δε δυο, ω δε εν, εκαστω κατα την ιδιαν δυναμιν, και απεδημησεν. ευθεις πορευειθαι ο τα πεντε ταλαντα

λαβων ηργασατο εν αυτοις και εκερδησεν αλλα πεντε· ωσαυτως ο τα δυο εκερδησεν αλλα δυο. ο δε το εν λαβων απελθων ωρυξεν γην και εκρυψεν το αργυριον του κυριου αυτου. μετα δε πολυν χρονον ερχεται ο κυριος των δουλων εκεινων και συναιρει λογον μετ αυτων. και προσελθων ο τα πεντε ταλαντα λαβων προσηνεγκεν αλλα πεντε ταλαντα λεγων, κυριε, πεντε ταλαντα μοι παρεδωκας· ιδε αλλα πεντε ταλαντα εκερδησα. εφη αυτω ο κυριος αυτου, ευ, δουλε αγαθε και πιστε, επι ολιγα ης πιστος, επι πολλων σε καταστησω· εισελθε εις την χαραν του κυριου σου. προσελθων [δε] και ο τα δυο ταλαντα ειπεν, κυριε, δυο ταλαντα μοι παρεδωκας· ιδε αλλα δυο ταλαντα εκερδησα. εφη αυτω ο κυριος αυτου, ευ, δουλε αγαθε και πιστε, επι ολιγα ης πιστος, επι πολλων σε καταστησω· εισελθε εις την χαραν του κυριου σου. προσελθων δε και ο το εν ταλαντον ειληφως ειπεν, κυριε, εγνων σε οτι σκληρος ει ανθρωπος, θεριζων οπου ουκ εσπειρας και συναγων οθεν ου διεσχορπισας· και φοβηθεις απελθων εκρυψα το ταλαντον σου εν τη γη· ιδε εχεις το σον. αποκριθεις δε ο κυριος αυτου ειπεν αυτω, πονηρε δουλε και οκνηρε, ηδεις οτι θεριζω οπου ουκ εσπειρα και συναγω οθεν ου διεσχορπισα· εδει σε ουν βαλαιν τα αργυρια μου τοις τραπεζιταις, και ελθων εγω εκομισαμην αν το εμον συν τοκω. αρατε ουν απ αυτου το ταλαντον και δοτε τω εχοντι τα δεκα ταλαντα· τω γαρ εχοντι παντι δοθησεται και περισσευθησεται· του δε μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου. και τον αχρειον δουλون εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον· εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων. οταν δε ελθη ο υιος του ανθρωπου εν τη δοξη αυτου και παντες οι αγγελοι μετ αυτου, τοτε καθισει επι θρονου δοξης αυτου· και συναχθησονται εμπροσθεν αυτου παντα τα εθνη, και αφορισει αυτους απ αλληλων, ωσπερ ο ποιμην αφοριζει τα προβατα απο των εριφων, και στησει τα μεν προβατα εκ δεξιων αυτου τα δε εριφια εξ ευωνυμων. τοτε ερει ο βασιλευς τοις εκ δεξιων αυτου, δευτε, οι ευλογημενοι του πατρος μου, κληρονομησατε την ητοιμασμενην υμιν βασιλειαν απο καταβολης κοσμου· επεινασα γαρ και εδωκατε μοι φαγειν, εδιψησα και εποτισατε με, ξενος ημην και συνηγαγετε με, γυμνος και περιεβαλετε με, ησθενησα και επεσκεψασθε με, εν φυλακη ημην και ηλθατε προς με. τοτε αποκριθησονται αυτω οι δικαιοι λεγοντες, κυριε, ποτε σε ειδομεν πεινωντα και εθρεψαμεν, η διψωντα και εποτισαμεν· ποτε δε σε ειδομεν ξενον και συνηγαγομεν, η γυμνον και περιεβαλομεν· ποτε δε σε ειδομεν ασθενουντα η εν φυλακη και ηλθομεν προς σε· και αποκριθεις ο βασιλευς ερει αυτοις, αμην λεγω υμιν, εφ οσον εποιησατε ενι τούτων των αδελφων μου των ελαχιστων, εμοι εποιησατε. τοτε ερει και τοις εξ ευωνυμων, πορευεσθε απ εμου [οι] καταραμενοι εις το πυρ το αιωνιον το ητοιμασμενον τω διαβολω και τοις αγγελοις αυτου· επεινασα γαρ και ουκ εδωκατε μοι φαγειν, εδιψησα και ουκ εποτισατε με, ξενος ημην και ου συνηγαγετε με, γυμνος και ου περιεβαλετε με, ασθενης και εν φυλακη και ουκ επεσκεψασθε με. τοτε αποκριθησονται και αυτοι λεγοντες, κυριε, ποτε σε ειδομεν πεινωντα η διψωντα η ξενον η γυμνον η ασθενη η εν φυλακη και ου διηκονησαμεν σοι· τοτε αποκριθησεται αυτοις λεγων, αμην λεγω υμιν, εφ οσον ουκ εποιησατε ενι τούτων των ελαχιστων, ουδε εμοι εποιησατε. και απελευσονται ουτοι εις κολασιν αιωνιον, οι δε δικαιοι εις ζωην αιωνιον. και εγενετο οτε ετελεσεν ο

ιησους παντας τους λογους τουτους, ειπεν τοις μαθηταις αυτου, οιδατε οτι μετα δυο ημερας το πασχα γινεται, και ο υιος του ανθρωπου παραδιδεται εις το σταυρωθηναι. τοτε συνηχηθησαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου εις την αυλην του αρχιερεως του λεγομενου καιαφα, και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δολω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν· ελεγον δε, μη εν τη εορτη, ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω. του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου, προσηλθεν αυτω γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου βαρυτιμου και κατεχεεν επι της κεφαλης αυτου ανακειμενου. ιδοντες δε οι μαθηται ηγανακτησαν λεγοντες, εις τι η απωλεια αυτη· εδυνατο γαρ τουτο πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις. γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις, τι κοπους παρεχετε τη γυναικι· εργον γαρ καλον ηργασατο εις εμε· παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων, εμε δε ου παντοτε εχετε· βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποιησεν. αμην λεγω υμιν, οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτου εν ολω τω κοσμω, λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης. τοτε πορευθεις εις των δωδεκα, ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης, προς τους αρχιερεις ειπεν, τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον· οι δε εστησαν αυτω τριακοντα αργυρια. και απο τοτε εξητει ευκαιριαν ινα αυτον παραδω. τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες, που θελεις ετοιμασωμεν σοι φαγειν το πασχα· ο δε ειπεν, υπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω, ο διδασκαλος λεγει, ο καιρος μου εγγυς εστιν· προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου. και εποιησαν οι μαθηται ως συνεταξεν αυτοις ο ιησους, και ητοιμασαν το πασχα. οψιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα. και εσθιοντων αυτων ειπεν, αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με. και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εις εκαστος, μητι εγω ειμι, κυριε· ο δε αποκριθεις ειπεν, ο εμβας μετ εμου την χειρα εν τω τρυβλιω ουτος με παραδωσει. ο μεν υιος του ανθρωπου υπαγει καθως γεγραπται περι αυτου, ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιος του ανθρωπου παραδιδεται· καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος. αποκριθεις δε ιουδας ο παραδιδους αυτον ειπεν, μητι εγω ειμι, ραββι· λεγει αυτω, συ ειπας. εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους αρτον και ευλογησας εκλασεν και δους τοις μαθηταις ειπεν, λαβετε φαγετε, τουτο εστιν το σωμα μου. και λαβων ποτηριον και ευχαριστησας εδωκεν αυτοις λεγων, πιετε εξ αυτου παντες, τουτο γαρ εστιν το αιμα μου της διαθηκης το περι πολλων εκχυνομενον εις αφεσιν αμαρτιων. λεγω δε υμιν, ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατρος μου. και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων. τοτε λεγει αυτοις ο ιησους, παντες υμεις σκανδαλισθησεσθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη, γεγραπται γαρ, παταξω τον ποιμενα, και διασκορπισθησονται τα προβατα της ποιμνης· μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν. αποκριθεις δε ο πετρος ειπεν αυτω, ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι, εγω ουδεποτε σκανδαλισθησομαι. εφη αυτω ο ιησους, αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με. λεγει αυτω ο πετρος, καν δεη με συν σοι αποθανειν, ου μη σε απαρνησομαι. ομοιως και παντες οι μαθηται ειπαν. τοτε ερχεται μετ αυτων

ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθσημανι, και λεγει τοις μαθηταις, καθισατε αυτου εως [ου] απελθων εκει προσευξωμαι. και παραλαβων τον πετρον και τους δυο υιους ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν. τοτε λεγει αυτοις, περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου· μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου. και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενος και λεγων, πατερ μου, ει δυνατον εστιν, παρελθατω απ εμου το ποτηριον τουτου· πλην ουχ ως εγω θελω αλλ ως συ. και ερχεται προς τους μαθητας και ευρισκει αυτους καθευδοντας, και λεγει τω πετρω, ουτως ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου· γρηγορειτε και προσευχεσθε, ινα μη εισελθητε εις πειρασμον· το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης. παλιν εκ δευτερου απελθων προσηυξατο λεγων, πατερ μου, ει ου δυναται τουτο παρελθειν εαν μη αυτο πιω, γεννηθιτω το θελημα σου. και ελθων παλιν ευρεν αυτους καθευδοντας, ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι. και αφεις αυτους παλιν απελθων προσηυξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων παλιν. τοτε ερχεται προς τους μαθητας και λεγει αυτοις, καθευδετε [το] λοιπον και αναπαυσεσθε· ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων. εγχειρεσθε, αγωμεν· ιδου ηγγικεν ο παραδιδους με. και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχαιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου. ο δε παραδιδους αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων, ον αν φιλησω αυτος εστιν· κρατησατε αυτον. και ευθεως προσελθων τω ιησου ειπεν, χαιρε, ραββι· και κατεφιλησεν αυτον. ο δε ιησους ειπεν αυτω, εταιρε, εφ ο παρει. τοτε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον. και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχαιραν αυτου και παταξας τον δουλον του αρχιερεως αφειλεν αυτου το ωτιον. τοτε λεγει αυτω ο ιησους, αποστρεψον την μαχαιραν σου εις τον τοπον αυτης, παντες γαρ οι λαβοντες μαχαιραν εν μαχαιρη απολουνται. η δοκεις οτι ου δυναμαι παρακαλεσαι τον πατερα μου, και παραστησει μοι αρτι πλειω δωδεκα λεγιωνας αγγελων· πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι· εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις, ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με· καθ ημεραν εν τω ιερω εκαθεζομην διδασκων και ουκ εκρατησατε με. τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων. τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον. οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερεα, οπου οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι συνηχθησαν. ο δε πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εως της αυλης του αρχιερεως, και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος. οι δε αρχιερεις και το συνεδριον ολον εζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως αυτον θανατωσωσιν, και ουχ ευρον πολλων προσελθοντων ψευδομαρτυρων. υστερον δε προσελθοντες δυο ειπαν, ουτος εφη, δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι. και αναστας ο αρχιερευς ειπεν αυτω, ουδεν αποκρινη· τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν· ο δε ιησους εσιωπα. και ο αρχιερευς ειπεν αυτω, εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου. λεγει αυτω ο ιησους, συ ειπας· πλην λεγω υμιν, απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθιημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομε-

νον επι των νεφελων του ουρανου. τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων, εβλασφημησεν· τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων· ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν· τι υμιν δοκει· οι δε αποκριθεντες ειπαν, ενοχος θανατου εστιν. τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον, οι δε εραπισαν λεγοντες, προφητευσον ημιν, χριστε, τις εστιν ο παισας σε· ο δε πετρος εκαθητο εξω εν τη αυλη· και προσηλθεν αυτω μια παιδισκη λεγουσα, και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου. ο δε ηρνησατο εμπροσθεν παντων λεγων, ουκ οίδα τι λεγεις. εξελθοντα δε εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει τοις εκει, ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου. και παλιν ηρνησατο μετα ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον. μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω, αληθως και συ εξ αυτων ει, και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει. τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον. και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν. και εμνησθη ο πετρος του ρηματος ιησου ειρηκοτος οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρις απαρνηση με· και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως. πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα τον ιησου ωστε θανατωσαι αυτον· και δησαντες αυτον απηγαγον και παρεδωκαν πιλατω τω ηγεμονι. τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεις εστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και πρεσβυτεροις λεγων, ημαρτον παραδους αιμα αθων. οι δε ειπαν, τι προς ημας· συ οψη. και ριψας τα αργυρια εις τον ναον ανεχωρησεν, και απελθων απηγγξατο. οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπαν, ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν, επει τιμη αιματος εστιν. συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεως εις ταφην τοις ξενοις. διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εως της σημερον. τοτε επληρωθη το ρηθην δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος, και ελαβον τα τριακοντα αργυρια, την τιμην του tetιμημενου ον ετιμησαντο απο υιων ισραηλ, και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεως, καθα συνεταξεν μοι κυριος. ο δε ιησους εσταθη εμπροσθεν του ηγεμονος· και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων, συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων· ο δε ιησους εφη, συ λεγεις. και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο. τοτε λεγει αυτω ο πιλατος, ουκ ακουεις ποσα σου καταμαρτυρουσιν· και ουκ απεκριθη αυτω προς ουδε εν ρημα, ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν. κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον. ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον [ιησουν] βαραββαν. συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατος, τινα θελετε απολυσω υμιν, [ιησουν τον] βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον· ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον. καθημενου δε αυτου επι του βηματος απεστειλεν προς αυτον η γυνη αυτου λεγουσα, μηδεν σοι και τω δικαιω εκεινω, πολλα γαρ επαθον σημερον κατ' οναρ δι αυτον. οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τους οχλους ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν. αποκριθεις δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις, τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν· οι δε ειπαν, τον βαραββαν. λεγει αυτοις ο πιλατος, τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον· λεγουσιν παντες, σταυρωθητω. ο δε εφη, τι γαρ κακον εποιησεν· οι δε περισσως εκραζον λεγοντες, σταυρωθητω. ιδων δε ο πιλατος οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβος γινεται,

λαβων υδωρ απενιψατο τας χειρας απεναντι του οχλου, λεγων, αθως εμι απο του αιματος τουτου· υμεις οφεσθε. και αποκριθεις πας ο λαος ειπεν, το αιμα αυτου εφ ημας και επι τα τεκνα ημων. τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν, τον δε ιησουν φραγελλωσας παρεδωκεν ινα σταυρωθη. τοτε οι στρατιωται του ηγεμονος παραλαβοντες τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν. και εκδυσαντες αυτον χλαμυδα κοκκινην περιεθηκαν αυτω, και πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι της κεφαλης αυτου και καλαμον εν τη δεξια αυτου, και γονυπετησαντες εμπροσθεν αυτου ενεπαιξαν αυτω λεγοντες, χαιρε, βασιλευ των ιουδαιων, και εμπτυσαντες εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου. και οτε ενεπαιξαν αυτω, εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου, και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι. εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμων· τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου. και ελθοντες εις τον λεγομενον γολγοθα, ο εστιν κρανιου τοπος λεγομενος, εδωκαν αυτω πειν οινον μετα χολης μεμιγμενον· και γευσαμενος ουκ ηθελησεν πειν. σταυρωσαντες δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον, και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει. και επεθηκαν επανω της κεφαλης αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην· ουτος εστιν ιησους ο βασιλευς των ιουδαιων. τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται, εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων. οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλας αυτων και λεγοντες, ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραις οικοδομων, σωσον σεαυτον, ει υιος ει του θεου, [και] καταβηθι απο του σταυρου. ομοιως και οι αρχιερεις εμπαιζοντες μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων ελεγον, αλλους εσωσεν, εαυτον ου δυναται σωσαι· βασιλευς ισραηλ εστιν, καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν επ αυτον. πεποιθεν επι τον θεον, ρυσασθω νυν ει θελει αυτον· ειπεν γαρ οτι θεου εμι υιος. το δ αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες συν αυτω ωνειδιζον αυτον. απο δε εκτης ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης. περι δε την ενατην ωραν ανεβησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων, ηλι ηλι λεμα σαβαχθανι· τουτ εστιν, θεε μου θεε μου, ινατι με εγκατελιπες· τινες δε των εκει εστηκοτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος. και ευθεως δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησας τε οξους και περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον. οι δε λοιποι ελεγον, αφες ιδωμεν ει ερχεται ηλιας σωσων αυτον. ο δε ιησους παλιν κραξας φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα. και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη απ ανωθεν εως κατω εις δυο, και η γη εσεισθη, και αι πετραι εσχισθησαν, και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθησαν, και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοις. ο δε εκατονταρχος και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα, λεγοντες, αληθως θεου υιος ην ουτος. ησαν δε εκει γυναικες πολλαι απο μακροθεν θεωρουσαι, αιτινες ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιας διακονουσαι αυτω· εν αις ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωσηφ μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαίου. οφιας δε γενομενης ηλθεν ανθρωπος πλουσιος απο αριμαθαιας, τουνομα ιωσηφ, ος και αυτος εμαθητευθη

τω ιησου· ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου. τοτε ο πιλατος εκελευσεν αποδοθηναι. και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο [εν] σινδονι καθαρα, και ειθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα, και προσκυλισας λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν. ην δε εκει μαριαμ η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου. τη δε επαυριον, ητις εστιν μετα την παρασκευην, συνηχηθησαν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι προς πιλατον λεγοντες, κυριε, εμνηστημεν οτι εκεινος ο πλανος ειπεν επι ζων, μετα τρεις ημερας εγειρομαι. κελευσον ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εως της τριτης ημερας, μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω, ηγερθη απο των νεκρων, και εσται η εσχατη πλανη χειρων της πρωτης. εφη αυτοις ο πιλατος, εχετε κουστωδιαν· υπαγετε ασφαλισασθε ως οιδατε. οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγισαντες τον λιθον μετα της κουστωδιας. οψε δε σαββατων, τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων, ηλθεν μαριαμ η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον. και ιδου σεισμος εγενετο μεγας· αγγελος γαρ κυριου καταβας εξ ουρανου και προσελθων απεκυλισεν τον λιθον και εκαθητο επανω αυτου. ην δε η ειδεα αυτου ως αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ως χιων. απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντες και εγενηθησαν ως νεκροι. αποκριθεις δε ο αγγελος ειπεν ταις γυναιξιν, μη φοβεισθε υμεις, οida γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητεiτε· ουκ εστιν ωδε, ηγερθη γαρ καθως ειπεν· δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο. και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοις μαθηταις αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων, και ιδου προαγει υμας εις την γαλιλαιαν, εκει αυτον οψεσθε· ιδου ειπον υμιν. και απελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρας μεγαλης εδραμον απαγγειλαι τοις μαθηταις αυτου. και ιδου ιησους υπηνητησεν αυταις λεγων, χαιρετε. αι δε προσελθουσai εκρατησαν αυτου τους ποδας και προσεκυνησαν αυτω. τοτε λεγει αυταις ο ιησους, μη φοβεισθε· υπαγετε απαγγειλατε τοις αδελφοις μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν, κακει με οφονται. πορευομενων δε αυτων ιδου τινες της κουστωδιας ελθοντες εις την πολιν απηγειλαν τοις αρχιερευσιν απαντα τα γενομενα. και συναχθεντες μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντες αργυρια ικανα εδωκαν τοις στρατιωταις λεγοντες, ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλεψαν αυτον ημων κοιμωμενων. και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονος, ημεις πεισομεν [αυτον] και υμας αμεριμνους ποιησομεν. οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ως εδιδαχθησαν. και διεφημισθη ο λογος ουτος παρα ιουδαιοις μεχρι της σημερον [ημερας]. οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορος ου εταξατο αυτοις ο ιησους, και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν, οι δε εδιστασαν. και προσελθων ο ιησους ελαλησεν αυτοις λεγων, εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι [της] γης. πορευθεντες ουν μαθητευσατε παντα τα εθνη, βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του πατρος και του υιου και του αγιου πνευματος, διδασκοντες αυτους τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν· και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασας τας ημερας εως της συντελειας του αιωνος.

αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου [υιου θεου]. καθως γεγραπται εν τω ησαια τω προφητη, ιδου αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου, ος κατασκευασει την οδον σου· φωνη βοωντος εν

τη ερημω, ετοιμασατε την οδον κυριου, ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου εγενετο ιωαννης [ο] βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων. και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται παντες, και εβαπτιζοντο υπ αυτου εν τω ιορδανη ποταμω εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων. και ην ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου, και εσθιων ακριδας και μελι αγριον. και εκηρυσσεν λεγων, ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου, ου ουκ ειμι ικανος κυψας λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου· εγω εβαπτισα υμας υδατι, αυτος δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω. και εγενετο εν εκειναις ταις ημεραις ηλθεν ιησους απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη εις τον ιορδανην υπο ιωαννου. και ευθυς αναβαινων εκ του υδατος ειδεν σχιζομενους τους ουρανους και το πνευμα ως περιστεραν καταβαινον εις αυτον· και φωνη εγενετο εκ των ουρανων, συ ει ο υιος μου ο αγαπητος, εν σοι ευδοκησα. και ευθυς το πνευμα αυτον εκβαλλει εις την ερημον. και ην εν τη ερημω τεσσερακοντα ημερας πειραζομενος υπο του σατανα, και ην μετα των θηριων, και οι αγγελοι διηκονουν αυτω. μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησους εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον του θεου και λεγων οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγικεν η βασιλεια του θεου· μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω. και παραγων παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμων και ανδρεαν τον αδελφον σιμωνος αμφιβαλλοντας εν τη θαλασση· ησαν γαρ αλιεις. και ειπεν αυτοις ο ιησους, δευτε οπισω μου, και ποιησω υμας γενεσθαι αλιεις ανθρωπων. και ευθυς αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω. και προβας ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαίου και ιωαννην τον αδελφον αυτου, και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα, και ευθυς εκαλεσεν αυτους. και αφεντες τον πατερα αυτων ζεβεдайον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου. και εισπορευονται εις καφαρναουμ. και ευθυς τοις σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν. και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου, ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεις. και ευθυς ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω, και ανεκραξεν λεγων, τι ημιν και σοι, ιησου ναζαρηνη· ηλθες απολεσαι ημας· οίδα σε τις ει, ο αγιος του θεου. και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων, φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου. και σπαραξαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και φωνησαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου. και εθαμβηθησαν απαντες, ωστε συζητειν προς εαυτους λεγοντας, τι εστιν τουτο· διδαχη καινη κατ εξουσιαν· και τοις πνευμασι τοις ακαθαρτοις επιτασσει, και υπακουουσιν αυτω. και εξηλθεν η ακοη αυτου ευθυς πανταχου εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας. και ευθυς εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθον εις την οικιαν σιμωνος και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου. η δε πενθερα σιμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα, και ευθυς λεγουσιν αυτω περι αυτης. και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χειρος· και αφηκεν αυτην ο πυρετος, και διηκονει αυτοις. οψιας δε γενομενης, οτε εδυ ο ηλιος, εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας και τους δαιμονιζομενους· και ην ολη η πολις επισυνηγμενη προς την θυραν. και εθεραπευσεν πολλους κακως εχοντας ποικιλαις νοσοις, και δαιμονια πολλα εξεβαλεν, και ουκ ηφien λαλειν τα δαιμονια, οτι ηδειςαν αυτον. και πρωι εννυχα

λιαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προση-
χετο. και κατεδιωξεν αυτον σιμων και οι μετ αυτου, και ευρον αυτον
και λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν σε. και λεγει αυτοις, αγωμεν
αλλαχου εις τας εχομενας κωμποποιεις, ινα και εκει κηρυξω· εις τουτο
γαρ εξηλθον. και ηλθεν κηρυσσων εις τας συναγωγας αυτων εις ο-
λην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων. και ερχεται προς αυτον
λεπρος παρακαλων αυτον [και γονυπετων] και λεγων αυτω οτι εαν
θελης δυνασαι με καθαρισαι. και σπλαγχνισθεις εκτεινας την χειρα
αυτου ηψατο και λεγει αυτω, θελω, καθαρισθητι· και ευθυς απηλθεν
απ αυτου η λεπρα, και εκαθαρισθη. και εμβριμησαμενος αυτω ευθυς
εξεβαλεν αυτον, και λεγει αυτω, ορα μηδενι μηδεν ειπης, αλλα υπαγε
σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου
α προσεταξεν μωισης, εις μαρτυριον αυτοις. ο δε εξελθων ηρξατο
κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον, ωστε μηκετι αυτον δυ-
νασθαι φανερωσ εις πολιν εισελθειν, αλλ εξω επ ερημοις τοποις ην·
και ηρχοντο προς αυτον παντοθεν. και εισελθων παλιν εις καφαρνα-
ουμ δι ημερων ηκουσθη οτι εν οικω εστιν. και συνηχθησαν πολλοι
ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν, και ελαλει αυτοις τον
λογον. και ερχονται φεροντες προς αυτον παραλυτικον αιρομενον
υπο τεσσαρων. και μη δυναμενοι προσενεγκαι αυτω δια τον οχλον
απεστεγασαν την στεγην οπου ην, και εξορυξαντες χαλωσι τον κρα-
βαττον οπου ο παραλυτικος κατεκειτο. και ιδων ο ιησους την πιστιν
αυτων λεγει τω παραλυτικω, τεκνον, αφιενται σου αι αμαρτιαι. ησαν
δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις
καρδιαις αυτων, τι ουτος ουτως λαλει· βλασφημει· τις δυναται αφιεναι
αμαρτιας ει μη εις ο θεος· και ευθυς επιγνους ο ιησους τω πνευμα-
τι αυτου οτι ουτως διαλογιζονται εν εαυτοις λεγει αυτοις, τι ταυτα
διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων· τι εστιν ευκοπωτερον, ειπειν τω
παραλυτικω, αφιενται σου αι αμαρτιαι, η ειπειν, εγειρε και αρον τον
κραβαττον σου και περιπατει· ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος
του ανθρωπου αφιεναι αμαρτιας επι της γης λεγει τω παραλυτικω,
σοι λεγω, εγειρε αρον τον κραβαττον σου και υπαγε εις τον οικον
σου. και ηγερεθη και ευθυς αρας τον κραβαττον εξηλθεν εμπροσθεν
παντων, ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι
ουτως ουδεποτε ειδομεν. και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν· και
πας ο οχλος ηρχετο προς αυτον, και εδιδασκεν αυτους. και παραγων
ειδεν λευιν τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον, και λεγει
αυτω, ακολουθει μοι. και αναστας ηκολουθησεν αυτω. και γινεται
κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου, και πολλοι τελωναι και αμαρτω-
λοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου· ησαν γαρ πολλοι
και ηκολουθουν αυτω. και οι γραμματεις των φαρισαιων ιδοντες οτι
εσθιει μετα των αμαρτωλων και τελωνων ελεγον τοις μαθηταις αυ-
του, οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει· και ακουσας ο
ιησους λεγει αυτοις [οτι] ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ
οι κακως εχοντες. ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους.
και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι φαρισαιοι νηστευοντες. και ερχο-
νται και λεγουσιν αυτω, δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι μαθηται των
φαρισαιων νηστεουσιν, οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν· και ειπεν
αυτοις ο ιησους, μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος
μετ αυτων εστιν νηστευειν· οσον χρονον εχουσιν τον νυμφιον μετ

αυτων ου δυνανται νηστευειν· ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος, και τοτε νηστευσουσιν εν εκεινη τη ημερα. ουδεις επιβλημα ρακους αγναφου επιραπτει επι ιματιον παλαιον· ει δε μη, αιρει το πληρωμα απ αυτου το καινον του παλαιου, και χειρον σχισμα γινεται. και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους ει δε μη, ρηξει ο οινος τους ασκους, και ο οινος απολλυται και οι ασκοι αλλα οινον νεον εις ασκους καινους. και εγενετο αυτον εν τοις σαββασιν παραπορευεσθαι δια των σποριμων, και οι μαθηται αυτου ηρξαντο οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας. και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω, ιδε τι ποιουσιν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν· και λεγει αυτοις, ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ, οτε χρεيان εσχεν και επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου· πως εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερεως και τους αρτους της προθεσεως εφαγεν, ους ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τους ιερεις, και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν· και ελεγεν αυτοις, το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο και ουχ ο ανθρωπος δια το σαββατον· ωστε κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου. και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην. και ην εκει ανθρωπος εξηραμμενην εχων την χειρα· και παρετηρουν αυτον εις τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον, ινα κατηγορησωσιν αυτου. και λεγει τω ανθρωπω τω την ξηραν χειρα εχοντι, εγειρε εις το μεσον. και λεγει αυτοις, εξεστιν τοις σαββασιν αγαθον ποιησαι η κακοποιησαι, ψυχην σωσαι η αποκτειναι· οι δε εσιωπων. και περιβλεψαμενος αυτους μετ οργης, συλλυπουμενος επι τη πωρωσει της καρδιας αυτων, λεγει τω ανθρωπω, εκτεινον την χειρα. και εξετεινεν, και απεκατεσταθη η χειρ αυτου. και εξελθοντες οι φαρισαιοι ευθυς μετα των ηρωδιανων συμβουλιον edιδουν κατ αυτου οπως αυτον απολεσωσιν. και ο ιησους μετα των μαθητων αυτου ανεχωρησεν προς την θαλασσαν· και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας [ηκολουθησεν]· και απο της ιουδαιας και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμειας και περαν του ιορδανου και περι τυρον και σιδωνα, πληθος πολυ, ακουοντες οσα εποiei ηλθον προς αυτον. και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον· πολλους γαρ εθεραπευσεν, ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αψωνται οσοι ειχον μαστιγας. και τα πνευματα τα ακαθαρτα, οταν αυτον εθεωρουν, προσεπιπτον αυτω και εκραζον λεγοντες οτι συ ει ο υιος του θεου. και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη αυτον φανερον ποιησωσιν. και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος, και απηλθον προς αυτον. και εποiησεν δωδεκα, [ους και αποστολους ωνομασεν,] ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσειν και εχειν εξουσιαν εκβαλλειν τα δαιμονια· [και εποiησεν τους δωδεκα,] και επεθηκεν ονομα τω σιμωνι πετρον, και ιακωβον τον του ζεβεδαίου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου, και επεθηκεν αυτοις ονομα[τα] βοανηργες, ο εστιν υιοι βροντης· και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιον και μαθθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον καναναιον και ιουδαν ισχαριωθ, ος και παρεδωκεν αυτον. και ερχεται εις οικον· και συνερχεται παλιν [ο] οχλος, ωστε μη δυνασθαι αυτους μηδε αρτον φαγειν. και ακουσαντες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον, ελεγον γαρ οτι εξεστη. και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει, και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια. και προσκαλεσαμενος αυτους εν

παραβολαίς ἐλεγεν αὐτοῖς, πῶς δύναται σατανας σατανᾶν ἐκβαλλεῖν· καὶ ἐὰν βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύναται σταθῆναι ἡ βασιλεία ἐκείνη· καὶ ἐὰν οἰκία ἐφ' ἑαυτὴν μερισθῇ, οὐ δύνησεται ἡ οἰκία ἐκείνη σταθῆναι. καὶ εἰ ὁ σατανας ἀνεστῇ ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ἐμερισθῇ, οὐ δύναται στήναι ἀλλὰ τέλος ἔχει. ἀλλ' οὐ δύναται οὐδεὶς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἰσχυροῦ εἰσελθὼν τὰ σκευὴ αὐτοῦ διαρπάσαι ἐὰν μὴ πρῶτον τὸν ἰσχυρὸν ᾄσῃ, καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ διαρπάσει. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι πάντα ἀφεθήσεται τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, τὰ ἁμαρτήματα καὶ αἱ βλασφημίαι ὅσα ἐὰν βλασφημῶσιν· ὅς ὃ ἀν βλασφημῇ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον οὐκ ἔχει ἄφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ ἐνοχὸς ἐστὶν αἰωνίου ἁμαρτηματος ὅτι ἐλεγόν, πνεῦμα ἁκαθάarton ἔχει. καὶ ἐρχεται ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ ἐξῶ στήκοντες ἀπεστείλαν πρὸς αὐτὸν καλοῦντες αὐτόν. καὶ ἐκαθήτο περὶ αὐτὸν ὄχλος, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου [καὶ αἱ ἀδελφαὶ σου] ἐξῶ ζητοῦσιν σε. καὶ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει, τίς ἐστὶν ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί [μου]· καὶ περιβλεψάμενος τοὺς περὶ αὐτὸν κυκλῶ καθήμενους λέγει, ἰδὲ ἡ μήτηρ μου καὶ οἱ ἀδελφοί μου. ὅς [γὰρ] ἀν ποιῇ τὸ θέλημα τοῦ ἑοῦ, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν. καὶ πάλιν ἠρξάτο διδάσκειν παρὰ τὴν θάλασσαν. καὶ συναγεται πρὸς αὐτὸν ὄχλος πλείστος, ὥστε αὐτὸν εἰς πλοῖον ἐμβάντα καθῆσθαι ἐν τῇ θάλασσῃ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν. καὶ ἐδίδασκεν αὐτοὺς ἐν παραβολαῖς πολλὰ, καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς ἐν τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ, ἀκούετε. ἰδοὺ ἐξηλθεν ὁ σπειρῶν σπείραι. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σπείρειν ὁ μὲν ἐπέσεν παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ ἤλθεν τὰ πετεῖνα καὶ κατέφαγεν αὐτό. καὶ ἄλλο ἐπέσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες ὅπου οὐκ εἶχεν γῆν πολλήν, καὶ εὐθύς ἐξανέτειλεν διὰ τὸ μὴ εἶναι βάθος γῆς· καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἐκαυματίσθη, καὶ διὰ τὸ μὴ εἶναι ρίζαν ἐξηρανθῇ. καὶ ἄλλο ἐπέσεν εἰς τὰς ἀκανθὰς, καὶ ἀνεβῆσαν αἱ ἀκανθαὶ καὶ συνεπνίξαν αὐτό, καὶ καρπὸν οὐκ ἔδωκεν. καὶ ἄλλα ἐπέσεν εἰς τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐδίδου καρπὸν ἀναβαίνοντα καὶ αὐξάνομενα, καὶ ἔφερεν ἐν τριακόντᾳ καὶ ἐν ἐξηκόντᾳ καὶ ἐν ἑκατὸν. καὶ ἐλεγεν, ὅς ἔχει ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. καὶ ὅτε ἐγένετο κατὰ μόναν, ἠρωτῶν αὐτὸν οἱ περὶ αὐτὸν σὺν τοῖς δώδεκα τὰς παραβολὰς. καὶ ἐλέγεν αὐτοῖς, ὑμῖν τὸ μυστήριον δεδοται τῆς βασιλείας τοῦ ἑοῦ· ἐκείνοις δὲ τοῖς ἐξῶ ἐν παραβολαῖς τὰ πάντα γίνεται, ἵνα βλέποντες βλέπωσιν καὶ μὴ ἰδῶσιν, καὶ ἀκούοντες ἀκουῶσιν καὶ μὴ συνῶσιν, μήποτε ἐπιστρέψωσιν καὶ ἀφεθῇ αὐτοῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς, οὐκ οἰδατε τὴν παραβολὴν ταυτήν, καὶ πῶς πᾶσας τὰς παραβολὰς γνῶσεσθε· ὁ σπειρῶν τὸν λόγον σπείρει. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν ὅπου σπείρεται ὁ λόγος, καὶ ὅταν ἀκουσῶσιν εὐθύς ἐρχεται ὁ σατανας καὶ αἶρει τὸν λόγον τὸν ἐσπαρμένον εἰς αὐτούς. καὶ οὗτοι εἰσιν οἱ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπείρομενοι, οἱ ὅταν ἀκουσῶσιν τὸν λόγον εὐθύς μετὰ χαρᾶς λαμβάνουσιν αὐτόν, καὶ οὐκ ἔχουσιν ρίζαν ἐν ἑαυτοῖς ἀλλὰ προσκαιροὶ εἰσιν· εἰτα γενομένης θλίψεως ἡ διωγμοῦ διὰ τὸν λόγον εὐθύς σκανδαλίζονται. καὶ ἄλλοι εἰσιν οἱ εἰς τὰς ἀκανθὰς σπείρομενοι· οὗτοι εἰσιν οἱ τὸν λόγον ἀκούσαντες, καὶ αἱ μεριμναὶ τοῦ αἰῶνος καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου καὶ αἱ περὶ τὰ λοιπὰ ἐπιθυμίαι εἰσπορευόμεναι συμπνίγουσιν τὸν λόγον, καὶ ἀκαρπὸς γίνεται. καὶ ἐκεῖνοι εἰσιν οἱ ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν σπαρέντες, οἵτινες ἀκούουσιν τὸν λόγον καὶ παραδέχονται καὶ καρποφοροῦσιν ἐν τριακόντᾳ καὶ ἐν

εξήκοντα και εν εκατον. και ελεγεν αυτοις, μητι ερχεται ο λυχνος ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην· ουχ ινα επι την λυχνιαν τεθη· ου γαρ εστιν κρυπτον εαν μη ινα φανερωθη, ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα ελθη εις φανερον. ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω. και ελεγεν αυτοις, βλεπετε τι ακουετε. εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν. ος γαρ εχει, δοθησεται αυτω· και ος ουκ εχει, και ο εχει αρθησεται απ αυτου. και ελεγεν, ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν, και ο σπορος βλαστα και μηχανηται ως ουκ οιδεν αυτος. αυτοματη η γη καρποφορει, πρωτον χορτον, ειτα σταχυν, ειτα πληρη[ς] σιτον εν τω σταχυι. οταν δε παραιοι ο καρπος, ευθυς αποστελλει το δρεπανον, οτι παρεστηκεν ο θερισμος. και ελεγεν, πως ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου, η εν τινι αυτην παραβολη θωμεν· ως κοκκω σιναπεως, ος οταν σπαρη επι της γης, μικροτερον ον παντων των σπερματων των επι της γης, και οταν σπαρη, αναβαινει και γινεται μειζον παντων των λαχανων και ποιει κλαδους μεγαλους, ωστε δυνασκειν υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν. και τοιαυται παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον, καθως ηδυναντο ακουειν· χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις, κατ ιδιαν δε τοις ιδιοις μαθηταις επελυεν παντα. και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οφιας γενομενης, διελθωμεν εις το περαν. και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω, και αλλα πλοια ην μετ αυτου. και γινεται λαιλαψ μεγαλη ανεμου, και τα κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον, ωστε ηδη γεμιζεσθαι το πλοιον. και αυτος ην εν τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων· και εγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω, διδασκαλε, ου μελει σοι οτι απολλυμεθα· και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση, σιωπα, πεφμωσο. και εκοπασεν ο ανεμος, και εγενετο γαληνη μεγαλη. και ειπεν αυτοις, τι δειλοι εστε· ουπω εχετε πιστιν· και εφοβηθησαν φοβον μεγαν, και ελεγον προς αλληλους, τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουει αυτω· και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γερασσηνων. και εξελθοντος αυτου εκ του πλοιου ευθυς υπηντησεν αυτω εκ των μνημιων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω, ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημασιν· και ουδε αλυσει ουχετι ουδεις εδυνατο αυτον δησαι, δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι, και ουδεις ισχυεν αυτον δαμασαι· και δια παντος νυκτος και ημερας εν τοις μνημασιν και εν τοις ορεσιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις. και ιδων τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω, και κραζας φωνη μεγαλη λεγει, τι εμοι και σοι, ιησου υιε του θεου του υψιστου· ορκιζω σε τον θεον, μη με βασανισης. ελεγεν γαρ αυτω, εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου. και επηρωτα αυτον, τι ονομα σοι· και λεγει αυτω, λεγιων ονομα μοι, οτι πολλοι εσμεν. και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτα αποστείλη εξω της χωρας. ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη· και παρεκαλεσαν αυτον λεγοντες, πεμψον ημας εις τους χοιρους, ινα εις αυτους εισελθωμεν. και επετρεψεν αυτοις. και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους, και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν, ως δισχιλιοι, και επνιγοντο εν

τη θάλασση. και οι βοσκοντες αυτους εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους· και ηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος. και ερχονται προς τον ιησουν, και θεωρουνσιν τον δαιμονιζομενον κα-
θημενον ιματισμενον και σωφρονουντα, τον εσχηχота τον λεγιωνα, και εφοβηθησαν. και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων. και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων. και εμβαινοντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα μετ αυτου η. και ουκ αφηκεν αυ-
τον, αλλα λεγει αυτω, υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους, και απαγγειλον αυτοις οσα ο κυριος σοι πεποιηκεν και ηλησησεν σε. και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποησεν αυτω ο ιησους, και παντες εθαυμαζον. και διαπερασαντος του ιησου [εν τω πλοιω] παλιν εις το περαν συνηχηθη οχλος πολυς επ αυτον, και ην παρα την θάλασσαν. και ερχεται εις των αρχισυναγωγων, ονοματι ιαιρος, και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου και παρακαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει, ινα ελθων επιθης τας χειρας αυτη ινα σωθη και ζηση. και απηλθεν μετ αυτου. και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς, και συνεθλιβον αυτον. και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος δωδεκα ετη και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα, ακουσασα περι του ιησου, ελ-
θουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου· ελεγεν γαρ οτι εαν αψωμαι καν των ιματιων αυτου σωθησομαι. και ευθυς εξη-
ρανθη η πηγη του αιματος αυτης, και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος. και ευθυς ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν, τις μου ηψατο των ιματιων· και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου, βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε, και λεγεις, τις μου ηψατο· και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν. η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα, ειδυια ο γεγονεν αυτη, ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν. ο δε ειπεν αυτη, θυγατηρ, η πιστις σου σεσωκεν σε· υπαγε εις ειρηνην, και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου. ετι αυτου λαλου-
ντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν· τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον· ο δε ιησους παρακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω, μη φοβου, μονον πι-
στευε. και ουκ αφηκεν ουδενα μετ αυτου συνακολουθησαι ει μη τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου. και ερχονται εις τον οικον του αρχισυναγωγου, και θεωρει θορυβον και κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα, και εισελθων λεγει αυτοις, τι θορυβεισθε και κλαιετε· το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει. και κατεγελων αυτου. αυτος δε εκβαλων παντας παραλαμβανει τον πατερα του παι-
διου και την μητερα και τους μετ αυτου, και εισπορευεται οπου ην το παιδιον· και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη, ταλιθα κουμ, ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον, σοι λεγω, εγειρε. και ευθυς ανεστη το κορασιον και περιεπατει, ην γαρ ετων δωδεκα. και εξεστησαν [ευθυς] εκστασει μεγαλη. και διεστείλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνοι τουτο, και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν. και εξηλθεν εκειθεν, και ερχεται εις την πατριδα αυτου, και ακολουθουσιν αυ-
τω οι μαθηται αυτου. και γενομενου σαββατου ηρξατο διδασκειν εν τη συναγωγη· και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες, ποθεν

τουτω ταυτα, και τις η σοφια η δοθεισα τουτω και αι δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινομεναι· ουχ ουτος εστιν ο τεκτων, ο υιος της μαριας και αδελφος ιακωβου και ιωσητος και ιουδα και σιμωνος· και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας· και εσκανδαλιζοντο εν αυτω. και ελεγεν αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενευσιν αυτου και εν τη οικια αυτου. και ουκ εδυνατο εκει ποιησαι ουδεμιαν δυναμιν, ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν· και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων. και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων. και προσκαλειται τους δωδεκα, και ηρξατο αυτοους αποσπελλειν δυο δυο, και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων· και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον, μη αρτον, μη πηραν, μη εις την ζωνην χαλκον, αλλα υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσθητε δυο χιτωνας. και ελεγεν αυτοις, οπου εαν εισελθητε εις οικιαν, εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν. και ος αν τοπος μη δεζηται υμας μηδε ακουσωσιν υμων, εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις. και εξελθοντες εκηρυξαν ινα μετανοωσιν, και δαιμονια πολλα εξεβαλλον, και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον. και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης, φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου, και ελεγον οτι ιωαννης ο βαπτιστων εγηγερται εκ νεκρων, και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω. αλλοι δε ελεγον οτι ηλιας εστιν· αλλοι δε ελεγον οτι προφητης ως εις των προφητων. ακουσας δε ο ηρωδης ελεγεν, ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην, ουτος ηγερευθι. αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου, οτι αυτην εγαμησεν· ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου. η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι, και ουκ ηδυνατο· ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην, ειδως αυτον ανδρα δικαιον και αγιον, και συνετηρει αυτον, και ακουσας αυτου πολλα ηπορει, και ηδεως αυτου ηκουεν. και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου δειπνον εποιησεν τοις μεγιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας, και εισελθουσης της θυγατρος αυτου ηρωδιαδος και ορχησαμενης, ηρεσεν τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις. ειπεν ο βασιλευς τω κορασιω, αιτησον με ο εαν θελης, και δωσω σοι· και ωμοσεν αυτη [πολλα], ο τι εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου. και εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης, τι αιτησωμαι· η δε ειπεν, την κεφαλην ιωαννου του βαπτιζοντος. και εισελθουσα ευθυς μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα, θελω ινα εξαυτης δως μοι επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου. και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους ανακειμενους ουκ ηθελησεν αθετησαι αυτην· και ευθυς αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεγκαι την κεφαλην αυτου. και απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω, και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης. και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω. και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν, και απηγγειλαν αυτω παντα οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν. και λεγει αυτοις,

δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυσασθε ολιγον. ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι, και ουδε φαγειν ευκαιρουν. και απηλθον εν τω πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν. και ειδον αυτους υπαγοντας και επεγνωσαν πολλοι, και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους. και εξελθων ειδεν πολυν οχλον, και εσπλαγχνισθη επ αυτους οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα, και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα. και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου ελεγον οτι ερημος εστιν ο τοπος, και ηδη ωρα πολλη· απολυσον αυτους, ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις τι φαγωσιν. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις, δοτε αυτοις υμεις φαγειν. και λεγουσιν αυτω, απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωσομεν αυτοις φαγειν· ο δε λεγει αυτοις, ποσους αρτους εχετε· υπαγετε ιδετε. και γνοντες λεγουσιν, πεντε, και δυο ιχθυας. και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω. και ανεπεσαν πρασαι πρασαι κατα εκατον και κατα πεντηκοντα. και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις [αυτου] ινα παρατιθωσιν αυτοις, και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν. και εφαγον παντες και εχορτασθησαν· και ησαν κλασματα δωδεκα κοφινων πληρωματα και απο των ιχθυων. και ησαν οι φαγοντες [τους αρτους] πεντακισχιλιοι ανδρες. και ευθυς ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν, εως αυτος απολυει τον οχλον. και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι. και οφιας γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης, και αυτος μονος επι της γης. και ιδων αυτους βασανιζομενους εν τω ελαινεειν, ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις, περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης· και ηθελεν παρελθειν αυτους. οι δε ιδοντες αυτον επι της θαλασσης περιπατουντα εδοξαν οτι φαντασμα εστιν, και ανεκραξαν· παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν. ο δε ευθυς ελαλησεν μετ αυτων, και λεγει αυτοις, θαρσειτε, εγω εμι· μη φοβεισθε. και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον, και εκοπασεν ο ανεμος. και λιαν [εκ περισσου] εν εαυτοις εξισταντο, ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις, αλλ ην αυτων η καρδια πεπωρωμενη. και διαπερασαντες επι την γην ηλθον εις γεννησαρετ και προσωρμισθησαν. και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθυς επιγοντες αυτον περιεδραμον ολην την χωραν εκεινην και ηρξαντο επι τοις κραβαττοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εστιν. και οπου αν εισεπορευετο εις κωμας η εις πολεις η εις αγρους εν ταις αγοραις ετιθεσαν τους ασθενουντας, και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται· και οσοι αν ηψαντο αυτου εσωζοντο. και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου οτι κοινας χερσιν, τουτ εστιν ανιπτοις, εσθιουσιν τους αρτους οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμη νιφωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν, κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων, και απ αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν, και αλλα πολλα εστιν α παρελαβον κρατειν, βαπτισμους ποτηριων και ξεστων και χαλκιων [και κλινων] και επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις, δια τι ου πε-

ριπατουσιν οι μαθηται σου κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων, αλλα κοιναις χερσιν εσθιουσιν τον αρτον· ο δε ειπεν αυτοις, καλως επροφητευσεν ησαιας περι υμων των υποκριτων, ως γεγραπται [οτι] ουτος ο λαος τοις χειλεσιν με τιμα, η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου· ματην δε σεβονται με, διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανθρωπων. αφεντες την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων. και ελεγεν αυτοις, καλως αυτεταιτε την εντολην του θεου, ινα την παραδοσιν υμων στησητε. μωισης γαρ ειπεν, τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου, και, ο καχολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω· υμεις δε λεγετε, εαν ειπη ανθρωπος τω πατρι η τη μητρι, κορβαν, ο εστιν, δωρον, ο εαν εξ εμου ωφεληθης, ουκετι αφιε-τε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι η τη μητρι, ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε· και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε. και προσκαλεσαμενος παλιν τον οχλον ελεγεν αυτοις, ακουσατε μου παντες και συνετε. ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εις αυτον ο δυναται κοινωσαι αυτον· αλλα τα εκ του ανθρωπου εκπορευομενα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον.

και οτε εισηλθεν εις οικον απο του οχλου, επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου την παραβολην. και λεγει αυτοις, ουτως και υμεις ασυνετοι εστε· ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εις τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι, οτι ουκ εισπορευεται αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν, και εις τον αφεδρωνα εκπορευεται· καθαριζων παντα τα βρωματα. ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον· εσωθεν γαρ εκ της καρ-διας των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται, πορνειαι, κλοπαι, φονοι, μοιχειαι, πλεονεξιαι, πονηριαι, δολος, ασελγεια, οφθαλμος πονηρος, βλασφημια, υπερηφانيا, αφροσυνη· παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον. εκειθεν δε αναστας απηλθεν εις τα ορια τυρου. και εισελθων εις οικιαν ου-δενα ηθελεν γνωμαι, και ουκ ηδυνηθη λαθειν· αλλ ευθυς ακουσασα γυνη περι αυτου, ης ειχεν το θυγατριον αυτης πνευμα ακαθαρτον, ελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου· η δε γυνη ην ελληνις, συροφοινικισσα τω γενει· και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατρος αυτης. και ελεγεν αυτη, αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα, ου γαρ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και τοις κυναριοις βαλειν. η δε απεκριθη και λεγει αυτω, κυριε, και τα κυναρια υποκατω της τραπεζης εσθιουσιν απο των ψιχιων των παιδιων. και ειπεν αυτη, δια τουτον τον λογον υπαγε, εξεληλυθεν εκ της θυγα-τρος σου το δαιμονιον. και απελθουσα εις τον οικον αυτης ευρεν το παιδιον βεβλημενον επι την κλινην και το δαιμονιον εξεληλυθος. και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου ηλθεν δια σιδωνος εις την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως. και φε-ρουσιν αυτω κωφον και μογιλαον, και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα. και απολαβομενος αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τους δακτυλους αυτου εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου, και αναβλεψας εις τον ουρανον εστεναξεν, και λεγει αυτω, εφφαθα, ο εστιν, διανοιχθητι. και [ευθεως] ηνοιγησαν αυτου αι ακοαι, και ελυθον ο δεσμος της γλωσσης αυτου, και ελαλει ορθως. και διεστειλατο αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν· οσον δε αυτοις διε-στελλετο, αυτοι μαλλον περισσοτερον εκηρυσσον. και υπερπερισσως

εξεπληθύνοντο λέγοντες, καλῶς πάντα πεποιθήκεν· καὶ τοὺς κωφούς ποιεῖ ἀκοῦειν καὶ [τοὺς] ἀλαλους λαλεῖν. ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις πάλιν πολλοὺ ὄχλου ὄντος καὶ μὴ ἔχοντων τι φαγῶσιν, προσκαλεσάμενος τοὺς μαθητάς λέγει αὐτοῖς, σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον ὅτι ἤδη ἡμέραι τρεῖς προσμένουσιν μοι καὶ οὐκ ἔχουσιν τι φαγῶσιν· καὶ εἰς ἀπολύσω αὐτοὺς νηστεῖς εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθῇσονται ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ τινες αὐτῶν ἀπὸ μακροῦθεν ἤκασιν. καὶ ἀπεκριθῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὅτι ποῦθεν τοὺς δύνησεται τίς ὡδε χορτασαὶ ἄρτων ἐπ' ἐρημίας· καὶ ἠρώτα αὐτούς, πόσους ἔχετε ἄρτους· οἱ δὲ εἶπαν, ἑπτὰ. καὶ παραγγέλλει τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους εὐχαρίστησας ἐκλάσεν καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἵνα παρατιθῶσιν καὶ παρεθῆκαν τῷ ὄχλῳ. καὶ εἶχον ἰχθυῖδια ὀλίγα· καὶ εὐλογῆσας αὐτὰ εἶπεν καὶ ταῦτα παρατιθέναι. καὶ ἐφαγὼν καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν περισσεύματα κλάσμάτων ἑπτὰ σπυρίδας. ἦσαν δὲ ὡς τετρακισχίλιοι. καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς. καὶ εὐθύς ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἦλθεν εἰς τὰ μέρη δαλμανουθῆ. καὶ ἐξῆλθον οἱ φαρισαῖοι καὶ ἠρξάντο συζητεῖν αὐτῷ, ζητούντες παρ' αὐτοῦ σημεῖον ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, πειραζόντες αὐτόν. καὶ ἀναστεναζάς τῷ πνεύματι αὐτοῦ λέγει, τί ἡ γένεα αὕτη ζητεῖ σημεῖον· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, εἰ δοθῇσεται τῇ γένεα ταύτῃ σημεῖον. καὶ ἀφείς αὐτούς πάλιν ἐμβὰς ἀπῆλθεν εἰς τὸ πέραν. καὶ ἐπελάθοντο λαβεῖν ἄρτους, καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον οὐκ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἐν τῷ πλοίῳ. καὶ διεστέλλετο αὐτοῖς λέγων, ὁρατε, βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν φαρισαίων καὶ τῆς ζύμης ἠρώδου. καὶ διελογίζοντο πρὸς ἀλλήλους ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχουσιν. καὶ γινούς λέγει αὐτοῖς, τί διαλογίζεσθε ὅτι ἄρτους οὐκ ἔχετε· οὐπὼ νοεῖτε οὐδὲ συνιετε· πεπωρωμένην ἔχετε τὴν καρδίαν ὑμῶν· ὀφθαλμοὺς ἔχοντες οὐ βλέπετε καὶ ὠτα ἔχοντες οὐκ ἀκούετε· καὶ οὐ μνημονεύετε, ὅτε τοὺς πέντε ἄρτους ἐκλάσα εἰς τοὺς πεντακισχιλίους, πόσους κοφίνους κλάσμάτων πληρεῖς ἦρατε· λέγουσιν αὐτῷ, δώδεκα. ὅτε τοὺς ἑπτὰ εἰς τοὺς τετρακισχιλίους, πόσων σπυρίδων πληρώματα κλάσμάτων ἦρατε· καὶ λέγουσιν [αὐτῷ], ἑπτὰ. καὶ ἐλέγεν αὐτοῖς, οὐπὼ συνιετε· καὶ ἐρχονται εἰς βῆθσαιδαν. καὶ φέρουσιν αὐτῷ τυφλὸν καὶ παρακαλοῦσιν αὐτόν ἵνα αὐτοῦ ἀψῆται. καὶ ἐπιλαβόμενος τῆς χειρὸς τοῦ τυφλοῦ ἐξηνεγκεν αὐτόν ἐξω τῆς καμῆς, καὶ πτυσάς εἰς τὰ ὀμμάτα αὐτοῦ, ἐπιθίς τὰς χεῖρας αὐτῷ, ἐπῆρώτα αὐτόν, εἰ τί βλέπεις· καὶ ἀναβλέψας ἐλέγεν, βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, ὅτι ὡς δένδρα ὁρῶ περιπατοῦντας. εἰτα πάλιν ἐπεθῆκεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ διεβλέψεν, καὶ ἀπεκατέστη, καὶ ἐνεβλέπεν τηλαυγῶς ἀπάντα. καὶ ἀπεστείλεν αὐτόν εἰς οἶκον αὐτοῦ λέγων, μὴδὲ εἰς τὴν κωμὴν εἰσελθῆς. καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὰς κώμας καίσαρειας τῆς φιλιππου· καὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπῆρώτα τοὺς μαθητάς αὐτοῦ λέγων αὐτοῖς, τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι· οἱ δὲ εἶπαν αὐτῷ λέγοντες [ὅτι] ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν, καὶ ἄλλοι, ἡλιάν, ἄλλοι δὲ ὅτι εἰς τῶν προφητῶν. καὶ αὐτὸς ἐπῆρώτα αὐτούς, ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι· ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ, σὺ εἶ ὁ χριστός. καὶ ἐπετιμήσεν αὐτοῖς ἵνα μὴδενὶ λέγωσιν περὶ αὐτοῦ. καὶ ἠρξάτο διδάσκειν αὐτούς ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων καὶ ἀποκτανθῆναι καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀναστῆναι· καὶ παρρησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει. καὶ προσλαβόμενος ὁ πέτρος αὐτόν

ηρξάτο επιτιμᾶν αὐτῷ. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδὼν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐπετιμῆσεν πετρῷ καὶ λέγει, ὑπάγε ὀπίσω μου, σατανα, ὅτι οὐ φρονεῖς τὰ τοῦ θεοῦ ἀλλὰ τὰ τῶν ἀνθρώπων. καὶ προσκαλεσάμενος τὸν ὄχλον συν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ εἶπεν αὐτοῖς, εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. ὅς γὰρ ἐὰν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ ευαγγελίου σώσει αὐτήν. τί γὰρ ὠφελεῖ ἄνθρωπον κερδῆσαι τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· τί γὰρ δοίῃ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· ὅς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνῇ με καὶ τοὺς ἐμούς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἀμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνῇσεται αὐτὸν ὅταν ἐλθῇ ἐν τῇ δοξῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. καὶ εἶπεν αὐτοῖς, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶν τινες ὧδε τῶν ἐστηκοτῶν οἵτινες οὐ μὴ γευσῶνται θανάτου ἕως ἂν ἰδῶσιν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἐληλυθῆσαν ἐν δυνάμει. καὶ μετὰ ἡμέρας ἐξ παραλαμβάνει ὁ ἰησοῦς τὸν πέτρον καὶ τὸν ἰακώβον καὶ τὸν ἰωάννην, καὶ ἀναφέρει αὐτοὺς εἰς ὄρος ὑψηλὸν κατ' ἰδίαν μόνους. καὶ μετεμορφώθη ἐμπροσθέν αὐτῶν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο στίλβοντα λευκά ὡς λίαν ὡς γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς οὐ δύναται οὕτως λευκαναί. καὶ ὠφθῇ αὐτοῖς ἡλίας συν μωσέϊ, καὶ ἦσαν συλλαλόντες τῷ ἰησοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ πέτρος λέγει τῷ ἰησοῦ, ραββί, καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, καὶ ποιησώμεν τρεῖς σκηνάς, σοι μίαν καὶ μωσέϊ μίαν καὶ ἡλίᾳ μίαν. οὐ γὰρ ᾔδει τί ἀποκριθῇ, ἐκφοβοί γὰρ ἐγένοντο. καὶ ἐγένετο νεφέλῃ ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, καὶ ἐγένετο φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἀκούετε αὐτοῦ. καὶ ἐξαπνίνα περιβλεψάμενοι οὐκετι οὐδὲνα εἶδον ἀλλὰ τὸν ἰησοῦν μόνον μετ' αὐτῶν. καὶ καταβαίνοντων αὐτῶν ἐκ τοῦ ὄρους διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μὴδὲν ἂ εἶδον διηγῶνται, εἰ μὴ ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ. καὶ τὸν λόγον ἐκράτησαν πρὸς ἑαυτοὺς συζητούντες τί ἐστὶν τὸ ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. καὶ ἐπῆρτων αὐτὸν λέγοντες, ὅτι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς ὅτι ἡλίαν δεῖ ἐλθεῖν πρῶτον· ὁ δὲ ἐφῆ αὐτοῖς, ἡλίας μὲν ἐλθὼν πρῶτον ἀποκαθίσταται πάντα, καὶ πῶς γεγραπταὶ ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἵνα πολλὰ παθῇ καὶ ἐξουδενηθῇ· ἀλλὰ λέγω ὑμῖν ὅτι καὶ ἡλίας ἐληλυθεν, καὶ ἐποίησαν αὐτὸ ὅσα ᾔθελον, καθὼς γεγραπταὶ ἐπ' αὐτόν. καὶ ἐλθόντες πρὸς τοὺς μαθητὰς εἶδον ὄχλον πολὺν περὶ αὐτοὺς καὶ γραμματεῖς συζητούντας πρὸς αὐτοὺς. καὶ εὐθύς πας ὁ ὄχλος ἰδόντες αὐτὸν ἐξεθαμβήθησαν, καὶ προστρέχοντες ἥσπαζοντο αὐτόν. καὶ ἐπῆρτων αὐτοὺς, τί συζητεῖτε πρὸς αὐτούς· καὶ ἀπεκριθὲν αὐτῷ εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου, διδάσκαλε, ἡνεῖγα τὸν υἱὸν μου πρὸς σε, ἐχόντα πνεῦμα ἀλαλόν· καὶ ὅπου ἐὰν αὐτὸν καταλάβῃ ρῆσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὁδόντας καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπα τοῖς μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσιν, καὶ οὐκ ἰσχυσαν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτοῖς λέγει, ὦ γενεὰ ἀπίστος, ἕως ποτε πρὸς ὑμᾶς ἐσομαι· ἕως ποτε ἀνεξομαι ὑμῶν· φέρετε αὐτὸν πρὸς με. καὶ ἡνεῖγκαν αὐτόν πρὸς αὐτόν. καὶ ἰδὼν αὐτόν τὸ πνεῦμα εὐθύς συνέσπαραξεν αὐτόν, καὶ πέσων ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλιέτο ἀφρίζων. καὶ ἐπῆρτων αὐτόν τὸν πατέρα αὐτοῦ, πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ· ὁ δὲ εἶπεν, ἐκ παιδιοῦθεν· καὶ πολλάκις καὶ εἰς πῦρ αὐτόν ἐβάλεν καὶ εἰς ὕδατα ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἰ τί δυνή, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ,

το ει δυνη παντα δυνατα τω πιστευοντι. ευθυς κραξας ο πατηρ του παιδιου ελεγεν, πιστευω· βοηθει μου τη απιστια. ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλος επετιμησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω, το αλαλον και κωφον πνευμα, εγω επιτασσω σοι, εξελθε εξ αυτου και μηκει εισελθης εις αυτον. και κραξας και πολλα σπαραξας εξηλθεν· και εγενετο ωσει νεκρος, ωστε τους πολλους λεγειν οτι απεθανεν. ο δε ιησους κρατησας της χειρος αυτου ηγειρεν αυτον, και ανεστη. και εισελθοντος αυτου εις οικον οι μαθηται αυτου κατ ιδιαν επηρωτων αυτον, οτι ημεις ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο· και ειπεν αυτοις, τουτο το γενος εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη. κακειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας, και ουκ ηθελεν ινα τις γνοι· εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας ανθρωπων, και αποκτενουςιν αυτον, και αποκτανθεις μετα τρεις ημερας αναστησεται. οι δε ηγνοουν το ρημα, και εφοβουντο αυτον επερωτησαι. και ηλθον εις καφαρναουμ. και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους, τι εν τη οδω διελογιζεσθε· οι δε εσιωπων, προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων. και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις, ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος. και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις, ος αν εν των τοιουτων παιδιων δεξηται επι τω ονοματι μου, εμε δεχεται· και ος αν εμε δεχεται, ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με. εφη αυτω ο ιωαννης, διδασκαλε, ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια, και εκωλυομεν αυτον, οτι ουκ ηκολουθει ημιν. ο δε ιησους ειπεν, μη κωλυετε αυτον, ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησεται ταχυ κακολογησαι με· ος γαρ ουκ εστιν καθ' ημων, υπερ ημων εστιν. ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι οτι χριστου εστε, αμην λεγω υμιν οτι ου μη απολεση τον μισθον αυτου. και ος αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων [εις εμε], καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικειται μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν. και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου, αποκοψον αυτην· καλον εστιν σε κυλлон εισελθειν εις την ζωην η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν, εις το πυρ το ασβεστον.

και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε, αποκοψον αυτον· καλον εστιν σε εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν.

και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε, εκβαλε αυτον· καλον σε εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν, οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται· πας γαρ πυρι αλισθησεται. καλον το αλας· εαν δε το αλας αναλον γενηται, εν τινη αυτο αρτυσετε· εχετε εν εαυτοις αλα, και ειρηνευετε εν αλληλοις. και εκειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας [και] περαν του ιορδανου, και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον, και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους. και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτων αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι, πειραζοντες αυτον. ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις, τι υμιν εντειλατο μωσης· οι δε ειπαν, επετρεψεν μωσης βιβλιον αποστασιου γραφαι και απολυσαι. ο δε ιησους ειπεν αυτοις, προς την σκληροκαρ-

διαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην. απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους· ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα [και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου], και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν· ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα μια σαρξ. ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζεται. και εις την οικιαν παλιν οι μαθηται περι τουτου επηρωτων αυτον. και λεγει αυτοις, ος αν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχεται επ αυτην, και εαν αυτη απολυσασα τον ανδρα αυτης γαμηση αλλον μοιχεται. και προσεφερον αυτω παιδια ινα αυτων αψηται· οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις. ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις, αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με, μη κωλυετε αυτα, των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου. αμην λεγω υμιν, ος αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον, ου μη εισελθη εις αυτην. και εναγκαλισαμενος αυτα κατευλογει τιθεις τας χειρας επ αυτα. και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον, διδασκαλε αγαθε, τι ποιησω ινα ζωην αιωνιον κληρονομησω· ο δε ιησους ειπεν αυτω, τι με λεγεις αγαθον· ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος. τας εντολας οιδας· μη φονευσης, μη μοιχευσης, μη κλεψης, μη ψευδομαρτυρησης, μη αποστερησης, τιμα τον πατερα σου και την μητερα. ο δε εφη αυτω, διδασκαλε, ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητας μου. ο δε ιησους εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω, εν σε υστερει· υπαγε οσα εχεις πωλησον καιδος [τοις] πτωχοις, και εξεις θησαυρον εν ουρανω, και δευρο ακολουθει μοι. ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος, ην γαρ εχων κτηματα πολλα. και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου, πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλειαν του θεου εισελουσονται. οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου. ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις, τεκνα, πως δυσκολον εστιν εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν· ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια [της] τρυμαλιας [της] ραφιδος διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν. οι δε περισσως εξεπληρσοντο λεγοντες προς εαυτους, και τις δυναται σωθηναι· εμβλεψας αυτοις ο ιησους λεγει, παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω, παντα γαρ δυνατα παρα τω θεω. ηρξατο λεγειν ο πετρος αυτω, ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθηκαμεν σοι. εφη ο ιησους, αμην λεγω υμιν, ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η μητερα η πατερα η τεκνα η αγρους ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου, εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιας και αδελφους και αδελφας και μητερας και τεκνα και αγρους μετα διωγμων, και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον. πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και [οι] εσχατοι πρωτοι. ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ιεροσολυμα, και ην προαγων αυτους ο ιησους, και εθαμβουντο, οι δε ακολουθουντες εφοβουντο. και παραλαβων παλιν τους δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν, οτι ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα, και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και τοις γραμματευσιν, και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν και εμπαϊξουσιν αυτω και εμπτυσουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και αποκτενουσιν, και μετα τρεις ημερας αναστησεται. και προσπορευονται αυτω ιακωβος και ιωαννης οι υιοι ζεβεδαιου λεγοντες αυτω, διδασκαλε, θελομεν ινα

ο εαν αιτησωμεν σε ποιησης ημιν. ο δε ειπεν αυτοις, τι θελετε [με] ποιησω υμιν· οι δε ειπαν αυτω,δος ημιν ινα εις σου εκ δεξιων και εις εξ αριστερων καθισωμεν εν τη δοξη σου. ο δε ιησους ειπεν αυτοις, ουκ οιδατε τι αιτεισθε. δυνασθε πειν το ποτηριον ο εγω πινω, η το βαπτισμα ο εγω βαπτίζομαι βαπτισθηναι· οι δε ειπαν αυτω, δυναμεθα. ο δε ιησους ειπεν αυτοις, το ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτίζομαι βαπτισθησεσθε, το δε καθισαι εκ δεξιων μου η εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι, αλλ οις ητοιμασται. και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου. και προσκαλεσαμενος αυτους ο ιησους λεγει αυτοις, οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων. ουχ ουτως δε εστιν εν υμιν· αλλ ος αν θελη μεγας γενεσθαι εν υμιν, εσται υμων διακονος, και ος αν θελη εν υμιν ειναι πρωτος, εσται παντων δουλος· και γαρ ο υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων. και ερχονται εις ιεριχω. και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου ο υιος τιμαιου βαρτιμαιος τυφλος προσαιτης εκαθητο παρα την οδον. και ακουσας οτι ιησους ο ναζαρηνος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν, υιε δαυιδ ιησου, ελεησον με. και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση· ο δε πολλω μαλλον εκραζεν, υιε δαυιδ, ελεησον με. και στας ο ιησους ειπεν, φωνησατε αυτον. και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω, θαρσει, εγειρε, φωνει σε. ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναπηδησας ηλθεν προς τον ιησουν. και αποκριθεις αυτω ο ιησους ειπεν, τι σοι θελεις ποιησω· ο δε τυφλος ειπεν αυτω, ραββουνι, ινα αναβλεψω. και ο ιησους ειπεν αυτω, υπαγε, η πιστις σου σεσωκεν σε. και ευθυς ανεβλεψεν, και ηκολουθει αυτω εν τη οδω. και οτε εγγιζουσιν εις ιεροσολυμα εις βηθφαγη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων, αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοις, υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων, και ευθυς εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ουπω ανθρωπων εκαθισεν· λυσате αυτον και φερετε. και εαν τις υμιν ειπη, τι ποιεите τουτο· ειπατε, ο κυριος αυτου χρειαν εχει, και ευθυς αυτον αποστελλει παλιν ωδε. και απηλθον και ευρον πωλον δεδεμενον προς θυραν εξω επι του αμφοδου, και λουσιν αυτον. και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις, τι ποιεите λυοντες τον πωλον· οι δε ειπαν αυτοις καθως ειπεν ο ιησους· και αφηκαν αυτους. και φερουσιν τον πωλον προς τον ιησουν, και επιβαλλουσιν αυτω τα ιματια αυτων, και εκαθισεν επ αυτον. και πολλοι τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον, αλλοι δε στιβαδας κοψαντες εκ των αγρων. και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον, ωσαννα· ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου· ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια του πατρος ημων δαυιδ· ωσαννα εν τοις υψιστοις. και εισηλθεν εις ιεροσολυμα εις το ιερον· και περιβλεψαμενος παντα, οφιας ηδη ουσης της ωρας, εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα. και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιας επεινασεν. και ιδων συκην απο μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα τι ευρησει εν αυτη, και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα· ο γαρ καιρος ουκ ην συκων. και αποκριθεις ειπεν αυτη, μηκετι εις τον αιωνα εκ σου μηδεις καρπον φαγοι. και ηκουον οι μαθηται αυτου. και ερχονται εις ιεροσολυμα. και εισελθων εις

το ιερον ηρξάτο εκβαλλειν τους πωλουντας και τους αγοραζοντας εν τω ιερω, και τας τραπεζας των κολλυβιστων και τας καθεδρας των πωλωντων τας περιστερας κατεστρεψεν, και ουκ ηψιεν ινα τις διενεγκη σκευος δια του ιερου. και εδιδασκεν και ελεγεν αυτοις, ου γεγραπται οτι ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται πασιν τοις εθνεσιν· υμεις δε πεποιηκατε αυτον σπηλαιον ληστων. και ηκουσαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις, και εξητουν πως αυτον απολεσωσιν· εφοβουντο γαρ αυτον, πας γαρ ο οχλος εξεπλησseto επι τη διδαχη αυτου. και οταν οψε εγενετο, εξεπορευοντο εξω της πολεως. και παραπορευομενοι πρωι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων. και αναμνησθεις ο πετρος λεγει αυτω, ραββι, ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται. και αποκριθεις ο ιησους λεγει αυτοις, εχετε πιστιν θεου, αμην λεγω υμιν οτι ος αν ειπη τω ορει τουτω, αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν, και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευη οτι ο λαλει γινεται, εσται αυτω. δια τουτο λεγω υμιν, παντα οσα προσευχεσθε και αιτεισθε, πιστευετε οτι ελαβετε, και εσται υμιν. και οταν στηκητε προσευχομενοι, αφιετε ει τι εχετε κατα τινος, ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αψη υμιν τα παραπτωματα υμων.

και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα. και εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι και ελεγον αυτω, εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις· η τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ινα ταυτα ποιης· ο δε ιησους ειπεν αυτοις, επερωτησω υμας ενα λογον, και αποκριθητε μοι, και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω· το βαπτισμα το ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων· αποκριθητε μοι. και διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες, εαν ειπωμεν, εξ ουρανου, ερει, δια τι [ουν] ουκ επιστευσατε αυτω· αλλα ειπωμεν, εξ ανθρωπων· εφοβουντο τον οχλον, απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οντως οτι προφητης ην. και αποκριθεντες τω ιησου λεγουσιν, ουκ οίδαμεν. και ο ιησους λεγει αυτοις, ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω. και ηρξάτο αυτοις εν παραβολαις λαλειν, αμπελωνα ανθρωπος εφυτευsen, και περιεβηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομηsen πυργον, και εξεδετο αυτον γεωργοις, και απεδημηsen. και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον, ινα παρα των γεωργων λαβη απο των καρπων του αμπελωνος· και λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον. και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον· κακεινον εκεφαλωσαν και ητιμασαν. και αλλον απεστειλεν, κακεινον απεκτειναν, και πολλους αλλους, ους μεν δερνοντες ους δε αποκτεννοντες. ετι ενα ειχεν, υιον αγαπητον· απεστειλεν αυτον εσχατον προς αυτους λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου. εκεινοι δε οι γεωργοι προς εαυτους ειπαν οτι ουτος εστιν ο κληρονομος· δευτε αποκτεινωμεν αυτον, και ημων εσται η κληρονομια. και λαβοντες απεκτειναν αυτον, και εξεβαλον αυτον εξω του αμπελωνος. τι [ουν] ποιησει ο κυριος του αμπελωνος· ελευσεται και απολεσει τους γεωργους, και δωσει τον αμπελωνα αλλοις. ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε, λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες, ουτος εγεννηθη εις κεφαλην γωνιας· παρα κυριου εγενετο αυτη, και εστιν θιυμαστη εν οφθαλμοις ημων· και εξητουν αυτον κρατησαι, και εφοβηθησαν τον οχλον, εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν. και αφεντες αυτον απηλθον. και αποστελλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα

αυτον αγρευσωσιν λογω. και ελθοντες λεγουσιν αυτω, διδασκαλε, οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος, ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων, αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις· εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου· δωμεν η μη δωμεν· ο δε ειδως αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις, τι με πειραζετε· φερετε μοι δηναριον ινα ιδω. οι δε ηνεγκαν. και λεγει αυτοις, τινος η εικων αυτη και η επιγραφη· οι δε ειπαν αυτω, καισαρος. ο δε ιησους ειπεν αυτοις, τα καισαρος αποδοτε καισαρι και τα του θεου τω θεω. και εξεθαυμαζον επ αυτω. και ερχονται σαδδουκαιοι προς αυτον, οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι, και επηρωτων αυτον λεγοντες, διδασκαλε, μωισης εγραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και μη αψη τεκνον, ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου. επτα αδελφοι ησαν· και ο πρωτος ελαβεν γυναικα, και αποθνησκων ουκ αφηκεν σπερμα· και ο δευτερος ελαβεν αυτην, και απεθανεν μη καταλιπων σπερμα· και ο τριτος ωσαυτως· και οι επτα ουκ αφηκαν σπερμα. εσχατον παντων και η γυνη απεθανεν. εν τη αναστασει [, οταν αναστωσιν,] τινος αυτων εσται γυνη· οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα. εφη αυτοις ο ιησους, ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου· οταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν, ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται, αλλ εισιν ως αγγελοι εν τοις ουρανοις. περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωισεως επι του βατου πως ειπεν αυτω ο θεος λεγων, εγω ο θεος αβρααμ και [ο] θεος ισαακ και [ο] θεος ιακωβ· ουκ εστιν θεος νεκρων αλλα ζωντων· πολυ πλανασθε. και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητούντων, ιδων οτι καλως απεκριθη αυτοις, επηρωτησεν αυτον, ποια εστιν εντολη πρωτη παντων· απεκριθη ο ιησους οτι πρωτη εστιν, ακουε, ισραηλ, κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν, και αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου. δευτερα αυτη, αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον. μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν. και ειπεν αυτω ο γραμματευσ, καλως, διδασκαλε, επ αληθειας ειπες οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου· και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον περισσοτερον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων. και ο ιησους ιδων [αυτον] οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω, ου μακραν ει απο της βασιλειας του θεου. και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι. και αποκριθεις ο ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω, πως λεγουσιν οι γραμματαις οτι ο χριστος υιος δαυιδ εστιν· αυτος δαυιδ ειπεν εν τω πνευματι τω αγιω, ειπεν κυριος τω κυριω μου, καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποκατω των ποδων σου. αυτος δαυιδ λεγει αυτον κυριον, και ποθεν αυτου εστιν υιος· και [ο] πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεως. και εν τη διδαχη αυτου ελεγεν, βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαις περιπατειν και ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις· οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι, ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα. και καθισας κατεναντι του γαζοφυλαχιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλαχιον· και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα· και ελθουσα

μια χήρα πτωχή εβαλεν λεπτα δυο, ο εστιν κοδραντης. και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν αυτοις, αμην λεγω υμιν οτι η χήρα αυτη η πτωχή πλειον παντων εβαλεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον· παντες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον, αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν, ολον τον βιον αυτης. και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου, διδασκαλε, ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι. και ο ιησους ειπεν αυτω, βλεπεις ταυτας τας μεγαλας οικοδομας· ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον ος ου μη καταλυθη. και καθημενου αυτου εις το ορος των ελαιων κατεναντι του ιερου επηρωτα αυτον κατ ιδιαν πετρος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεας, ειπον ημιν ποτε ταυτα εσται, και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα συντελεισθαι παντα. ο δε ιησους ηρξατο λεγειν αυτοις, βλεπετε μη τις υμας πλανηση· πολλοι ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι, και πολλους πλανησουσιν. οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων, μη θροεισθε· δει γενεσθαι, αλλ ουπω το τελος. εγερθησεται γαρ εθνος επ εθνους και βασιλεια επι βασιλεια, εσονται σεισμοι κατα τοπους, εσονται λιμοι· αρχη ωδινων ταυτα. βλεπετε δε υμεις εαυτους· παραδωσουσιν υμας εις συνεδρια και εις συναγωγας δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις. και εις παντα τα εθνη πρωτον δει κηρυχθηναι το ευαγγελιον. και οταν αγωσιν υμας παραδιδοντες, μη προμεριμνατε τι λαλησητε, αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε, ου γαρ εστε υμεις οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον. και παραδωσει αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον, και επαναστησονται τεκνα επι γονεις και θανατωσουσιν αυτους· και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου. ο δε υπομεινας εις τελος ουτος σωθησεται. οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως εστηκοτα οπου ου δει, ο αναγινωσκων νοειτω, τοτε οι εν τη ιουδαια φυγετωσαν εις τα ορη, ο [δε] επι του δωματος μη καταβατω μηδε εισελθω αραι τι εκ της οικιας αυτου, και ο εις τον αγρον μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου. ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις. προσευχεσθε δε ινα μη γενηται χειμωνος· εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ην εκτισεν ο θεος εως του νυν και ου μη γενηται. και ει μη εκολοβωσεν κυριος τας ημερας, ουκ αν εσωθη πασα σαρξ. αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας. και τοτε εαν τις υμιν ειπη, ιδε ωδε ο χριστος, ιδε εκει, μη πιστευετε· εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προς το αποπλαναν, ει δυνατον, τους εκλεκτους. υμεις δε βλεπετε· προειρηκα υμιν παντα. αλλα εν εκειναις ταις ημεραις μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται, και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης, και οι αστερες εσονται εκ του ουρανου πιπτοντες, και αι δυναμεις αι εν τοις ουρανοις σαλευθησονται. και τοτε οφονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμειως πολλης και δοξης. και τοτε αποστελει τους αγγελους και επισυναξει τους εκλεκτους [αυτου] εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γης εως ακρου ουρανου. απο δε της συκης μαθετε την παραβολην· οταν ηδη ο κλαδος αυτης απαλος γενηται και εκφυη τα φυλλα, γινωσχετε οτι εγγυς το θερος εστιν. ουτως και υμεις, οταν ιδητε ταυτα γινομενα,

γινώσχετε ότι εγγυς εστιν επι θυραις. αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθῃ ἡ γενεα αὕτη μεχρις ου ταυτα παντα γενηται. ο ουρανός και ἡ γῆ παρελευσονται, οἱ δὲ λογοι μου ου μη παρελευσονται. περι δὲ τῆς ἡμερας ἐκείνης ἡ τῆς ὥρας ουδεις οἶδεν, ουδὲ οἱ ἀγγελοι ἐν ουρανῳ ουδὲ ὁ υἱος, εἰ μὴ ὁ πατὴρ. βλέπετε ἀγρυπνεῖτε· οὐκ οἰδατε γὰρ ποτὲ ὁ καιρὸς ἐστίν. ὡς ἀνθρώπος ἀποδημὸς ἀφείλε τὴν οἰκίαν αὐτοῦ και δούσ τοῖς δούλοις αὐτοῦ τὴν ἐξουσίαν, ἐκαστῷ τὸ ἐργὸν αὐτοῦ, και τῷ θυρῳρῳ ἐνετείλατο ἵνα γρηγορή. γρηγορεῖτε οὖν, οὐκ οἰδατε γὰρ ποτὲ ὁ κυριὸς τῆς οἰκίας ἐρχεται, ἡ οὔψῃ ἡ μεσονυκτιον ἡ ἀλεκτοροφωνίας ἡ πρωί, μὴ ἐλθὼν ἐξαίφνης εὐρὴ ὑμᾶς καθευδοντας. ὁ δὲ ὑμῖν λεγω, πᾶσιν λεγω, γρηγορεῖτε. ἦν δὲ τὸ πᾶσχα και τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμερας. και ἐζητοῦν οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ γραμματεῖς πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν· ἐλέγον γὰρ, μὴ ἐν τῇ εορτῇ, μήποτε ἐστὶ θόρυβος τοῦ λαοῦ. και ὄντος αὐτοῦ ἐν βῆθανια ἐν τῇ οἰκίᾳ σιμωνος τοῦ λεπροῦ κατακειμένου αὐτοῦ ἤλθεν γυνὴ ἐχούσα ἀλαβαστρον μυροῦ ναρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· συντριψάσα τὴν ἀλαβαστρον κατέχευεν αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς. ἦσαν δὲ τινες ἀγανακτοῦντες πρὸς ἐαυτούς, εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μυροῦ γέγονεν· ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μυρον πρᾶθῆναι ἐπάνω δηνარიῶν τριακοσίων και δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς· και ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. ὁ δὲ ἰησοῦς εἶπεν, ἀφετε αὐτὴν· τί αὕτη κοπούς παρεχετε· καλὸν ἐργὸν ἡργάσατο ἐν ἐμοί. πάντοτε γὰρ τοὺς πτωχοὺς ἐχετε μετὰ ἐαυτῶν, και ὅταν θέλητε δύνασθε αὐτοῖς εὖ ποιῆσαι, ἐμε δὲ οὐ πάντοτε ἐχετε. ὁ ἐσχεν ἐποίησεν· προέλαβεν μυρίσαι τὸ σῶμα μου εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. αμην δὲ λεγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, και ὁ ἐποίησεν αὕτη λαληθήσεται εἰς μνημοσύνην αὐτῆς. και ἰουδᾶς ἰσκαριώθ' ὁ εἰς τῶν δώδεκα ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἵνα αὐτὸν παραδοῖ αὐτοῖς. οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν και ἐπήγγειλαν τὸ αὐτῷ ἀργυρίον δοῦναι. και ἐζητεῖ πῶς αὐτὸν εὐκαιρῶς παραδοῖ. και τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἁζύμων, ὅτε τὸ πᾶσχα ἐθύον, λεγούσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, πού θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμασῶμεν ἵνα φαγῆς τὸ πᾶσχα· και ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ και λέγει αὐτοῖς, ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν, και ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἀνθρώπος κεραμίον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ, και ὅπου ἐὰν εἰσελθῇ εἰπάτε τῷ οἰκοδεσποτῇ ὅτι ὁ διδασκαλὸς λέγει, πού ἐστίν ὁ καταλυμᾶ μου ὅπου τὸ πᾶσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φαγῶ· και αὐτὸς ὑμῖν δεῖξει ἀναγαιὸν μέγα ἐστρωμένον ἐτοιμόν· και ἐκεῖ ἐτοιμασατέ ἡμῖν. και ἐξηλθον οἱ μαθηταὶ και ἤλθον εἰς τὴν πόλιν και εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς, και ἠτοίμασαν τὸ πᾶσχα. και ὀψίας γενομένης ἐρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. και ἀνακειμένων αὐτῶν και ἐσθιοντῶν ὁ ἰησοῦς εἶπεν, αμην λεγω ὑμῖν ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. ἡρξάντο λυπεῖσθαι και λέγειν αὐτῷ εἰς κατά εἰς, μήτι ἐγὼ· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, εἰς τῶν δώδεκα, ὁ ἐμβάπτομενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. ὅτι ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γεγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται· καλὸν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννηθῇ ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος. και ἐσθιοντῶν αὐτῶν λαβὼν ἄρτον εὐλογήσας ἐκλάσεν και ἔδωκεν αὐτοῖς και εἶπεν, λαβετε, τοῦτο ἐστίν τὸ σῶμα μου. και λαβὼν ποτήριον εὐχαρίστησας ἔδωκεν αὐτοῖς, και ἐπὶ οὖν ἐξ αὐτοῦ πάντες. και εἶπεν αὐτοῖς, τοῦτο ἐστίν τὸ αἷμα μου τῆς διαθήκης τὸ ἐκχυννόμενον ὑπὲρ πολλῶν· αμην

λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γεννηματος της αμπελου εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θεου. και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων. και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεσθε, οτι γεγραπται, παταξω τον ποιμενα, και τα προβατα διασκορπισθησονται· αλλα μετα το εγερευθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν. ο δε πετρος εφη αυτω, ει και παντες σκανδαλισθησονται, αλλ ουκ εγω. και λεγει αυτω ο ιησους, αμην λεγω σοι οτι συ σημερον ταυτη τη νυκτι πριν η δις αλεκτορα φωνησαι τρις με απαρνηση. ο δε εκπερισσως ελαλει, εαν δεη με συναποθανειν σοι, ου μη σε απαρνησομαι. ωσαυτως δε και παντες ελεγον. και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθσημανι, και λεγει τοις μαθηταις αυτου, καθισατε ωδε εως προσευξωμαι. και παραλαμβανει τον πετρον και [τον] ιακωβον και [τον] ιωαννην μετ αυτου, και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν, και λεγει αυτοις, περιλυπος εστιν η ψυχη μου εως θανατου· μεινατε ωδε και γρηγορειτε. και προσελθων μικρον επιπτεν επι της γης, και προσηυχето ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα, και ελεγεν, αββα ο πατηρ, παντα δυνατα σοι· παρενεγκε το ποτηριον τουτο απ εμου· αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ. και ερχεται και ευρισκει αυτοους καθευδοντας, και λεγει τω πετρω, σιμων, καθευδεις· ουκ ισχυσας μιαν ωραν γρηγορησαι· γρηγορειτε και προσευχεσθε, ινα μη ελθητε εις πειρασμον· το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενης. και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων. και παλιν ελθων ευρεν αυτοους καθευδοντας, ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι καταβαρυνομενοι, και ουκ ηδειςαν τι αποκριθωσιν αυτω. και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις, καθευδετε το λοιπον και αναπαυεσθε· απεχει· ηλθεν η ωρα, ιδου παραδιδοται ο υιος του ανθρωπου εις τας χειρας των αμαρτωλων. εγειρεσθε αγωμεν· ιδου ο παραδιδους με ηγγικεν. και ευθυς ετι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδας εις των δωδεκα και μετ αυτου οχλος μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων. δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συσσημον αυτοις λεγων, ον αν φιλησω αυτος εστιν· κρατησατε αυτον και απαγετε ασφαλως. και ελθων ευθυς προσελθων αυτω λεγει, ραββι, και κατεφιλησεν αυτον. οι δε επεβαλον τας χειρας αυτω και εκρατησαν αυτον. εις δε [τις] των παρεστηκοτων σπασαμενος την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερεως και αφειλεν αυτου το ωταριον. και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις, ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με· καθ ημεραν ημην προς υμας εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με· αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι. και αφεντες αυτον εφυγον παντες. και νεανισκος τις συνηκολουθει αυτω περιβεβλημενος σινδωνα επι γυμνου, και κρατουσιν αυτον· ο δε καταλιπων την σινδωνα γυμνος εφυγεν. και απηγαγον τον ιησουν προς τον αρχιερεα, και συνερχονται παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεις. και ο πετρος απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλην του αρχιερεως, και ην συγκαθημενος μετα των υπηρετων και θερμαινομενος προς το φως. οι δε αρχιερεις και ολον το συνεδριον εζητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον, και ουκ ηυρισκον· πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατ αυτου, και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν. και τινες ανασταντες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες οτι ημεις ηκουσαμεν αυτου λεγοντος οτι εγω καταλυσω τον

ναον τουτον τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω· και ουδε ουτως ιση ην η μαρτυρια αυτων. και αναστας ο αρχιερευς εις μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων, ουκ αποκρινη ουδεν· τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν· ο δε εσιωπα και ουκ απεκρινατο ουδεν. παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον και λεγει αυτω, συ ει ο χριστος ο υιος του ευλογητου· ο δε ιησους ειπεν, εγω ειμι, και οψεσθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμεως και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου. ο δε αρχιερευς διαρρηξας τους χιτωνας αυτου λεγει, τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων· ηκουσατε της βλασφημιας· τι υμιν φαινεται· οι δε παντες κατεκριναν αυτον ενοχον ειναι θανατου. και ηρξαντο τινες εμπτυσειν αυτω και περικαλυπτειν αυτου το προσωπον και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω, προφητευσον, και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον ελαβον. και οντος του πετρου κατω εν τη αυλη ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεως, και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει, και συ μετα του ναζαρηνου ησθα του ιησου. ο δε ηρνησατο λεγων, ουτε οίδα ουτε επισταμαι συ τι λεγεις. και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον [· και αλεκτωρ εφωνησεν]. και η παιδισκη ιδουσα αυτον ηρξατο παλιν λεγειν τοις παρεστωσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν. ο δε παλιν ηρνειτο. και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω, αληθως εξ αυτων ει, και γαρ γαλιλαιος ει. ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε. και ευθυς εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν. και ανεμνησθη ο πετρος το ρημα ως ειπεν αυτω ο ιησους οτι πριν αλεκτορα φωνησαι δις τρις με απαρνηση· και επιβαλων εκλαιεν. και ευθυς πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν πιλατω. και επηρωτησεν αυτον ο πιλατος, συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων· ο δε αποκριθεις αυτω λεγει, συ λεγεις. και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεις πολλα. ο δε πιλατος παλιν επηρωτα αυτον λεγων, ουκ αποκρινη ουδεν· ιδε ποσα σου κατηγορουσιν. ο δε ιησους ουκετι ουδεν απεκριθη, ωστε θαυμαζειν τον πιλατον. κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ον παρητουντο. ην δε ο λεγομενος βααραββας μετα των στασιαστων δεδεμενος αιτινες εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν. και αναβας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως εποιει αυτοις. ο δε πιλατος απεκριθη αυτοις λεγων, θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων· εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις. οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βααραββαν απολυση αυτοις. ο δε πιλατος παλιν αποκριθεις ελεγεν αυτοις, τι ουν [θελετε] ποιησω [ον λεγετε] τον βασιλεα των ιουδαιων· οι δε παλιν εκραζαν, σταυρωσον αυτον. ο δε πιλατος ελεγεν αυτοις, τι γαρ εποιησεν κακον· οι δε περισως εκραζαν, σταυρωσον αυτον. ο δε πιλατος βουλομενος τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοις τον βααραββαν, και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσας ινα σταυρωθη. οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης, ο εστιν πραιτωριον, και συγκαλουσιν ολην την σπειραν. και ενδιδυσκουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον· και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον, χαιρε, βασιλευ των ιουδαιων· και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυσον αυτω, και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω. και οτε ενεπαιξαν αυτω, εξεδυσαν αυτον την

πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου. και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωσωσιν αυτον. και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου, τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου, ινα αρη τον σταυρον αυτου. και φερουσιν αυτον επι τον γολγοθαν τοπον, ο εστιν μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος. και εδιδουν αυτω εσμυρνισμενον οινον, ος δε ουκ ελαβεν. και σταυρουσιν αυτον και διαμεριζονται τα ιματια αυτου, βαλλοντες κληρον επ αυτα τις τι αρη. ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον. και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη, ο βασιλευς των ιουδαιων. και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας, ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου.

και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντες τας κεφαλαι αυτων και λεγοντες, ουα ο καταλυων τον ναον και οικοδομων εν τρισιν ημεραις, σωσον σεαυτον καταβας απο του σταυρου. ομοιως και οι αρχιερεις εμπαιζοντες προς αλληλους μετα των γραμματειων ελεγον, αλλους εσωσεν, εαυτον ου δυναται σωσαι· ο χριστος ο βασιλευς ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου, ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν. και οι συνεσταυρωμενοι συν αυτω ωνειδιζον αυτον. και γενομενης ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης. και τη ενατη ωρα εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη, ελωι ελωι λεμα σαβαχθανι· ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο θεος μου, εις τι εγκατελιπες με· και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον, ιδε ηλιαν φωνει. δραμων δε τις [και] γεμισας σπογγον οξους περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον, λεγων, αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθελιν αυτον. ο δε ιησους αφεις φωνην μεγαλην εξεπνευσεν. και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απ ανωθεν εως κατω. ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου οτι ουτως εξεπνευσεν ειπεν, αληθως ουτος ο ανθρωπος υιος θεου ην. ησαν δε και γυναικες απο μακροθεν θεωρουσαι, εν αις και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η ιακωβου του μικρου και ιωσητος μητηρ και σαλωμη, αι οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκονουν αυτω, και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα. και ηδη οφιας γενομενης, επει ην παρασκευη, ο εστιν προσαββατον, ελθων ιωσηφ [ο] απο αριμαθειας ευσχημων βουλευτης, ος και αυτος ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θεου, τολμησας εισηλθεν προς τον πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου. ο δε πιλατος εθαυμασεν ει ηδη τεθνηκεν, και προσκαλεσαμενος τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν· και γνους απο του κεντυριωνος εδωρησατο το πτωμα τω ιωσηφ. και αγορασας σινδωνα καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και εθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρας, και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου. η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια η ιωσητος εθεωρουν που τεθειται. και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια η [του] ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον. και λιαν πρωι τη μια των σαββατων ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντος του ηλιου. και ελεγον προς εαυτας, τις αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρας του μνημειου· και αναβλεψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθος, ην γαρ μεγας σφοδρα. και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξις περιβεβλημενον στολην λευκην, και εξεθαμβηθησαν. ο δε λεγει αυταις, μη εκθαμβεισθε· ιησουν ζητετε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον· ηγερθη, ουκ εστιν ωδε· ιδε ο τοπος

οπου εθηκαν αυτον. αλλα υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμας εις την γαλιλαιαν· εκει αυτον οφεσθε, καθως ειπεν υμιν. και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου, ειχεν γαρ αυτας τρομος και εκστασις· και ουδενι ουδεν ειπαν, εφοβουντο γαρ. [[αναστας δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη, παρ ης εκβεβληκει επτα δαιμονια. εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοις μετ αυτου γενομενοις πενθουσι και κλαιουσιν· κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτης ηπιστησαν. μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοις εις αγρον· κακεινοι απελθοντες απηγγειλαν τοις λοιποις· ουδε εκεινοι επιστευσαν. υστερον [δε] ανακειμενοις αυτοις τοις ενδεκα εφανερωθη, και ωνειδισεν την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοις θεασαμενοις αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν. και ειπεν αυτοις, πορευθεντες εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει. ο πιστευσας και βαπτισθεις σωθησεται, ο δε απιστησας κατακριθησεται. σημεια δε τοις πιστευουσιν ταυτα παρακολουθησει· εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν, γλωσσαι λαλησουσιν καιναις, [και εν ταις χειρσιν] οφεις αρουσιν, καν θανασιμον τι πωσιν ου μη αυτοις βλαψη, επι αρρωστους χειρας επιθησουσιν και καλως εξουσιν. ο μεν ουν κυριος ιησους μετα το λαλησαι αυτοις ανελμφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου. εκεινοι δε εξελθοντες εκηρυξαν πανταχου, του κυριου συνεργουντος και τον λογον βεβαιουντος δια των επακολουθουντων σημειων.]] [[παντα δε τα παρηγγελμενα τοις περι τον πετρον συντομως εξηγγειλαν. μετα δε ταυτα και αυτος ο ιησους απο ανατολης και αχρι δυσεως εξαπεστειλεν δι αυτων το ιερον και αφθαρτον κηρυγμα της αιωνιου σωτηριας. αμην.]]

επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πληροφορημενων εν ημιν πραγματων, καθως παρεδοσαν ημιν οι αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου, εδοξε καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβως καθεξης σοι γραψαι, κρατιστε θεοφιλε, ινα επιγνως περι ων κατηχηθης λογων την ασφαλειαν. εγενετο εν ταις ημεραις ηρωδου βασιλεως της ιουδαϊας ιερους τις ονοματι ζαχαριας εξ εφημεριας αβια, και γυνη αυτω εκ των θυγατερων ααρων, και το ονομα αυτης ελισαβετ. ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι εναντιον του θεου, πορευομενοι εν πασαις ταις εντολαις και δικαιωμασιν του κυριου αμεμπτοι. και ουκ ην αυτοις τεκνον, καθοτι ην η ελισαβετ στειρα, και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταις ημεραις αυτων ησαν. εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριας αυτου εναντι του θεου, κατα το εθος της ιερατειας ελαχε του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου, και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματος· ωφθη δε αυτω αγγελος κυριου εστως εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματος. και εταραχθη ζαχαριας ιδων, και φοβος επεπεσεν επ αυτον. ειπεν δε προς αυτον ο αγγελος, μη φοβου, ζαχαρια, διοτι εισηκουσθη η δεησις σου, και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιον σοι, και καλεσεις το ονομα αυτου ιωαννην. και εσται χαρα σοι και αγαλλιασις, και πολλοι επι τη γενεσει αυτου χαρησονται· εσται γαρ μεγας ενωπιον [του] κυριου, και οινον και σικερα ου μη πιη, και πνεματος αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιας μητρος αυτου, και πολλους των υιων ισραηλ επιστρεψει επι κυριον τον θεον αυτων. και αυτος προελευσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυ-

ναμει ηλιου, επιστρεψαι καρδιας πατερων επι τεκνα και απειθεις εν φρονησει δικαιων, ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον. και ειπεν ζαχαριας προς τον αγγελον, κατα τι γνωσσομαι τουτο· εγω γαρ ειμι πρεσβυτης και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταις ημεραις αυτης. και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτω, εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκως ενωπιον του θεου, και απεσταλην λαλησαι προς σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα· και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενος λαλησαι αχρι ης ημερας γενηται ταυτα, ανη των ουκ επιστευσας τοις λογοις μου, οιτινες πληρωθησονται εις τον καιρον αυτων. και ην ο λαος προσδοκων τον ζαχαριαν, και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν εν τω ναω αυτον. εξελθων δε ουκ εδυνατο λαλησαι αυτοις, και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω· και αυτος ην διανευων αυτοις, και διεμενεν κωφος. και εγενετο ως επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιας αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου. μετα δε ταυτας τας ημερας συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου· και περιεχυρβεν εαυτην μηνας πεντε, λεγουσα οτι ουτως μοι πεποικηκεν κυριος εν ημεραις αις επειδεν αφελειν ονειδος μου εν ανθρωποις. εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελος γαβριηλ απο του θεου εις πολιν της γαλιλαιας η ονομα ναζαρεθ προς παρθενον εμνηστευμενην ανδρι ω ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ, και το ονομα της παρθενου μαριαμ. και εισελθων προς αυτην ειπεν, χαιρε, κεχαριτωμενη, ο κυριος μετα σου. η δε επι τω λογω διαταραχθη και διελογιζετο ποταπος ειη ο ασπασμος ουτος. και ειπεν ο αγγελος αυτη, μη φοβου, μαριαμ, ευρες γαρ χαριν παρα τω θεω· και ιδου συλλημψη εν γαστρι και τεξη υιον, και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν. ουτος εσται μεγας και υιος υψιστου κληθησεται, και δωσει αυτω κυριος ο θεος τον θρονον δαυιδ του πατρος αυτου, και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εις τους αιωνας, και της βασιλειας αυτου ουκ εσται τελος. ειπεν δε μαριαμ προς τον αγγελον, πως εσται τουτο, επει ανδρα ου γινωσκω· και αποκριθεις ο αγγελος ειπεν αυτη, πνευμα αγιον επελευσεται επι σε, και δυναμις υψιστου επισκιασει σοι· διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται, υιος θεου. και ιδου ελισαβετ η συγγενις σου και αυτη συνειληφεν υιον εν γηρει αυτης, και ουτος μην εκτος εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα· οτι ουκ αδυνατησει παρα του θεου παν ρημα. ειπεν δε μαριαμ, ιδου η δουλη κυριου· γενοιτο μοι κατα το ρημα σου. και απηλθεν απ αυτης ο αγγελος. αναστασα δε μαριαμ εν ταις ημεραις ταυταις επορευθη εις την ορεινην μετα σπουδης εις πολιν ιουδα, και εισηλθεν εις τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβετ. και εγενετο ως ηκουσεν τον ασπασμον της μαριας η ελισαβετ, εσχιρτησεν το βρεφος εν τη κοιλια αυτης, και επλησθη πνευματος αγιου η ελισαβετ, και ανεφωνησεν κραυγη μεγαλη και ειπεν, ευλογημενη συ εν γυναιξιν, και ευλογημενος ο καρπος της κοιλιας σου. και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς εμε· ιδου γαρ ως εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εις τα ωτα μου, εσχιρτησεν εν αγαλλιασει το βρεφος εν τη κοιλια μου. και μακαρια η πιστευσασα οτι εσται τελειωσις τοις λελαλημενοις αυτη παρα κυριου. και ειπεν μαριαμ, μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον, και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου, οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν της δουλης αυτου. ιδου γαρ απο του νυν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι· οτι εποιησεν μοι μεγαλα ο δυνατος, και αγιον το ονομα αυτου, και το ελεος αυτου εις γενεας και γενεας τοις φοβουμενοις αυτον. εποιησεν

κρατος εν βραχιονι αυτου, διεσκορπισεν υπερηφανους διανοια καρδιας αυτων· καθειλεν δυναστας απο θρονων και υψωσεν ταπεινους, πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντας εξαπεστειλεν κενους. αντελαβετο ισραηλ παιδος αυτου, μνησθηναι ελεους, καθως ελαλησεν προς τους πατερας ημων, τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εις τον αιωνα. εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ως μηνας τρεις, και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης. τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονος του τεκειν αυτην, και εγεννησεν υιον. και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεις αυτης οτι εμεγαλυνεν κυριος το ελεος αυτου μετ αυτης, και συνεχαιρον αυτη. και εγενετο εν τη ημερα τη ογδοη ηλθον περιτεμειν το παιδιον, και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατρος αυτου ζαχαριαν. και αποκριθεις η μητηρ αυτου ειπεν, ουχι, αλλα κληθησεται ιωαννης. και ειπαν προς αυτην οτι ουδεις εστιν εκ της συγγενειας σου ος καλειται τω ονοματι τουτω. ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτο. και αιτησας πινακιδιον εγραψεν λεγων, ιωαννης εστιν ονομα αυτου. και εθαυμασαν παντες. ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου, και ελαλει ευλογων τον θεον. και εγενετο επι παντας φοβος τους περιοικουντας αυτους, και εν ολη τη ορεινη της ιουδαιας διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα, και εθεντο παντες οι ακουσαντες εν τη καρδια αυτων, λεγοντες, τι αρα το παιδιον τουτο εσται· και γαρ χειρ κυριου ην μετ αυτου. και ζαχαριας ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματος αγιου και επροφητευσεν λεγων, ευλογητος κυριος ο θεος του ισραηλ, οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου, και ηγειρεν κερας σωτηριας ημιν εν οικω δαυιδ παιδος αυτου, καθως ελαλησεν δια στοματος των αγιων απ αιωνος προφητων αυτου, σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειρος παντων των μισουντων ημας· ποιησαι ελεος μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκης αγιας αυτου, ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων, του δουναι ημιν αφοβως εκ χειρος εχθρων ρυσθεντας λατρευειν αυτω εν οσιοτητι και δικαιοσυνη ενωπιον αυτου πασαις ταις ημεραις ημων. και συ δε, παιδιον, προφητης υψιστου κληθηση, προπορευση γαρ ενωπιον κυριου ετοιμασαι οδους αυτου, του δουναι γνωσιν σωτηριας τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων, δια σπλαγχνα ελεους θεου ημων, εν ος επισκεψεται ημας ανατολη εξ υψους, επιφαναι τοις εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοις, του κατευθυναι τους ποδας ημων εις οδον ειρηνης. το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι, και ην εν ταις ερημοις εως ημερας αναδειξεως αυτου προς τον ισραηλ. εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην. αυτη απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου. και επορευοντο παντες απογραφεσθαι, εκαστος εις την εαυτου πολιν. ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρεθ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητις καλειται βηθλεεμ, δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαυιδ, απογραφασθαι συν μαριαμ τη εμνηστευμενη αυτω, ουση εγκυω. εγενετο δε εν τω ειναι αυτους εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην, και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον· και εσπαργανωσεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν φατνη, διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι. και ποιμενες ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακας της νυκτος επι την ποιμνην αυτων. και αγγελος κυριου επεστη αυτοις

και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους, και εφοβηθησαν φοβον μεγα-
ν. και ειπεν αυτοις ο αγγελος, μη φοβεισθε, ιδου γαρ ευαγγελιζομαι
υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω, οτι ετεχθη υμιν σημε-
ρον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαυιδ· και τουτο υμιν το
σημειον, ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον και κειμενον εν φατνη.
και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αι-
νουντων τον θεον και λεγοντων, δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης
ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκιας. και εγενετο ως απληθον απ αυτων εις
τον ουρανον οι αγγελοι, οι ποιμενες ελαλουν προς αλληλους, διελ-
θωμεν δη εως βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο
κυριος εγνωρισεν ημιν. και ηλθαν σπειςαντες και ανευραν την τε
μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη· ιδοντες δε
εγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου
τουτου. και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων
υπο των ποιμενων προς αυτους· η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρη-
ματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης. και υπεστρεψαν οι
ποιμενες δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν οις ηκουσαν
και ειδον καθως ελαληθη προς αυτους. και οτε επλησθησαν ημεραι
οκτω του περιτεμειν αυτον, και εκληθη το ονομα αυτου ιησους, το
κληθεν υπο του αγγελου προ του συλλημψθηναι αυτον εν τη κοιλια.
και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον
μωισεως, ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω, κα-
θως γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον
τω κυριω κληθησεται, και του δουναι θυσιαν κατα το ειρημενον εν
τω νομω κυριου, ζευγος τρυγονων η δυο νοσσοις περιστερων. και
ιδου ανθρωπος ην εν ιερουσαλημ ω ονομα συμεων, και ο ανθρωπος
ουτος δικαιος και ευλαβης, προσδεχομενος παρακλησιν του ισραηλ,
και πνευμα ην αγιον επ αυτον· και ην αυτω κεχηρηματισμενον υπο του
πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν [η] αν ιδη τον χριστον
κυριου. και ηλθεν εν τω πνευματι εις το ιερον· και εν τω εισαγαγειν
τους γονεις το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμε-
νον του νομου περι αυτου και αυτος εδεξατο αυτο εις τας αγκalas
και ευλογησεν τον θεον και ειπεν, νυν απολυνεις τον δουλόν σου, δε-
σποτα, κατα το ρημα σου εν ειρηνη· οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το
σωτηριον σου ο ητοιμασας κατα προσωπον παντων των λαων, φως
εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ. και ην ο πατηρ
αυτου και η μητηρ θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου. και
ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου,
ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και
εις σημειον αντιλεγομενον και σου [δε] αυτης την ψυχην διελευσεται
ρομφαια, οπως αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι.
και ην αννα προφητις, θυγατηρ φανουηλ, εκ φυλης ασηρ· αυτη προ-
βεβηκυια εν ημεραις πολλαις, ζησασα μετα ανδρος ετη επτα απο της
παρθενιας αυτης, και αυτη χηρα εως ετων ογδοηκοντα τεσσαρων, η
ουκ αφιστατο του ιερου νηστειαις και δεησεσιν λατρευουσα νυχτα
και ημεραν. και αυτη τη ωρα επιστασα ανθρωμολογειτο τω θεω και
ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν ιερουσαλημ.
και ως ετελεσαν παντα τα κατα τον νομον κυριου, επεστρεψαν εις
την γαλιλαιαν εις πολιν εαυτων ναζαρεθ. το δε παιδιον ηυξανεν και
εκραταιουτο πληρουμενον σοφια, και χαρις θεου ην επ αυτο. και

επορευοντο οι γονεις αυτου κατ ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα. και οτε εγενετο ετων δωδεκα, αναβαινοντων αυτων κατα το εθος της εορτης και τελειωσαντων τας ημερας, εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παις εν ιερουσαλημ, και ουκ εγνωσαν οι γονεις αυτου. νομισαντες δε αυτον ειναι εν τη συνοδια ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενευσιν και τοις γνωστοις, και μη ευροντες υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ αναζητουντες αυτον. και εγενετο μετα ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθηζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επρωτωντα αυτους· εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταις αποκρισεσιν αυτου. και ιδοντες αυτον εξεπλαγησαν, και ειπεν προς αυτον η μητηρ αυτου, τεκνον, τι εποιησας ημιν ουτως· ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε. και ειπεν προς αυτους, τι οτι εξητετε με· ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατρος μου δει ειναι με· και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις. και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρεθ, και ην υποτασσομενος αυτοις. και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα εν τη καρδια αυτης. και ιησους προεκοπτεν [εν τη] σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποις. εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιας τιβεριου καισαρος, ηγεμονευοντος ποντιου πιλατου της ιουδαιας, και τετραρχουντος της γαλιλαιας ηρωδου, φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντος της ιτουραιας και τραχωνιτιδος χωρας, και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντος, επι αρχιερεως αννα και καιαφα, εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου υιον εν τη ερημω. και ηλθεν εις πασαν [την] περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων, ως γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου, φωνη βοωντος εν τη ερημω, ετοιμασατε την οδον κυριου, ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου. πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν ορος και βουνος ταπεινωθησεται, και εσται τα σχολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδους λειας· και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου. ελεγεν ουν τοις εκπορευομενοις οχλοις βαπτισθηναι υπ αυτου, γεννηματα εχιδνων, τις υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργης· ποιησατε ουν καρπους αξιους της μετανοιας· και μη αρζησθε λεγειν εν εαυτοις, πατερα εχομεν τον αβρααμ, λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεος εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ. ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται· παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται. και επρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες, τι ουν ποιησωμεν· αποκριθεις δε ελεγεν αυτοις, ο εχων δυο χιτωνας μεταδοτω τω μη εχοντι, και ο εχων βρωματα ομοιως ποιειτω. ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπαν προς αυτον, διδασκαλε, τι ποιησωμεν· ο δε ειπεν προς αυτους, μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρασσετε. επρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες, τι ποιησωμεν και ημεις· και ειπεν αυτοις, μηδεν διασεισητε μηδε συκοφαντησητε, και αρχεισθε τοις οψωνιοις υμων. προσδοκωντος δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταις καρδιαις αυτων περι του ιωαννου, μηποτε αυτος ειη ο χριστος, απεκρινατο λεγων πασιν ο ιωαννης, εγω μεν υδατι βαπτιζω υμας· ερχεται δε ο ισχυροτερος μου, ου ουκ εμι ικανος λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου· αυτος υμας βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι· ου το πτυον εν τη χειρι αυτου διακαθαραι την αλωνα αυτου και συναγαγειν τον σιτον εις την

αποθήκην αυτού, το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἑτερα παρακαλῶν ευηγγελίζετο τὸν λαόν· ὁ δὲ ἠρωδῆς ὁ τετραρχῆς, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ ἠρωδιαδὸς τῆς γυναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πονηρῶν ὁ ἠρωδῆς, προσεθῆκεν καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν [καὶ] κατεκλείσεν τὸν ἰωάννην ἐν φυλακῇ. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι ἀπάντα τὸν λαόν καὶ ἰησοῦ βαπτισθέντος καὶ προσευχομένου ἀνεωχθῆναι τὸν οὐρανὸν καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωματικῶς εἶδει ὡς περιστρεφάν ἐπ' αὐτόν, καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι, σὺ εἶ ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν σοὶ εὐδοκῆσα. καὶ αὐτὸς τὴν ἰησοῦς ἀρχόμενος ὥσει ἐτῶν τριακόντα, ὧν υἱὸς, ὡς ἐνομίζετο, ἰωσήφ τοῦ ἡλὶ τοῦ μαθθατ τοῦ λευὶ τοῦ μελχὶ τοῦ ἰανναὶ τοῦ ἰωσήφ τοῦ ματταθίου τοῦ ἀμῶς τοῦ ναοὺμ τοῦ ἐσλὶ τοῦ ναγγαὶ τοῦ μααῖ τοῦ ματταθίου τοῦ σέμειν τοῦ ἰωσήχ τοῦ ἰῶδα τοῦ ἰωάναν τοῦ ῤῆσα τοῦ ζοροβαβέλ τοῦ σαλαθιηλ τοῦ νηρι τοῦ μελχὶ τοῦ ἀδδὶ τοῦ κωσαμ τοῦ ἐλμαδάμ τοῦ ἥρ τοῦ ἰησοῦ τοῦ ἐλιεζερ τοῦ ἰωριμ τοῦ μαθθατ τοῦ λευὶ τοῦ συμεων τοῦ ἰουδα τοῦ ἰωσήφ τοῦ ἰωναμ τοῦ ἐλιακίμ τοῦ μελεὰ τοῦ μεννα τοῦ ματταθα τοῦ ναθαμ τοῦ δανιδ τοῦ ἰεσσαὶ τοῦ ἰωβηδ τοῦ βοός τοῦ σαλὰ τοῦ νασσων τοῦ ἀμιναδαβ τοῦ ἀδμὶν τοῦ ἀρὶν τοῦ ἐσρωμ τοῦ φαρες τοῦ ἰουδα τοῦ ἰακωβ τοῦ ἰσαακ τοῦ ἀβραάμ τοῦ θάρα τοῦ ναχώρ τοῦ σερούχ τοῦ ραγαὺ τοῦ φαλεκ τοῦ ἐβερ τοῦ σαλὰ τοῦ καίναμ τοῦ ἀρφαξάδ τοῦ σὴμ τοῦ νῶε τοῦ λαμεχ τοῦ μαθουσαλὰ τοῦ ἐνώχ τοῦ ἱαρετ τοῦ μαλελεθ τοῦ καίναμ τοῦ ἐνῶς τοῦ σὴθ τοῦ ἀδάμ τοῦ θεοῦ. ἰησοῦς δὲ πλήρης πνεύματος ἁγίου ὑπεστρέψεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου, καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι ἐν τῇ ἐρημῷ ἡμέρας τεσσαράκοντα πειραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν ἐπεινάσεν. εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ διαβόλος, εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, εἰπέ τῷ λίθῳ τούτῳ ἵνα γενηται ἄρτος. καὶ ἀπεκριθὲν πρὸς αὐτόν ὁ ἰησοῦς, γεγραπταὶ ὅτι οὐκ ἐπ' ἁρτῷ μόνῳ ζῆσεται ὁ ἀνθρώπος. καὶ ἀναγαγὼν αὐτόν ἐδείξεν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰκουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διαβόλος, σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἀπάσαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν, ὅτι ἐμοὶ παραδεδόται καὶ ὡς ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν· σὺ οὖν εἰάν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν ἐμου, ἔσται σου πάντα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, γεγραπταὶ, κυρίον τὸν θεὸν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. ἤγαγεν δὲ αὐτόν εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ ἐστήσεν ἐπὶ τὸ πτερυγίον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ, εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν ἐντεῦθεν κάτω· γεγραπταὶ γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε, καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀρουσὶν σε μήποτε προσκοψῇς πρὸς λίθον τὸν ποδὰ σου. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς ὅτι εἰρήται, οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. καὶ συντελεσας πάντα πειρασμὸν ὁ διαβόλος ἀπεστῆ ἀπ' αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ. καὶ ὑπεστρέψεν ὁ ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν γαλιλαίαν. καὶ φημὶ ἐξηλθεν καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξάζομενος ὑπὸ πάντων. καὶ ἦλθεν εἰς ναζαρά, οὗ ἦν τεθραμμένος, καὶ εἰσηλθὲν κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. καὶ ἐπεδοῖτο αὐτῷ βιβλίον τοῦ προφήτου Ἡσαίου, καὶ ἀναπτύξας τὸ βιβλίον εὗρεν τὸν τόπον οὗ ἦν γεγραμμένον, πνεῦμα κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ εἰνεκεν ἐχρίσεν με ευαγγελισασθαι πτωχοῖς, ἀπεσταλκεν με κηρύξαι ἀιχμαλωτοῖς ἀφῆσιν καὶ

τυφλοις αναβλεψιν, αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει, κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον. και πτυξας το βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν· και παντων οι οφθαλμοι εν τη συναγωγη ησαν ατενιζοντες αυτω. ηρξατο δε λεγειν προς αυτους οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων. και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου, και ελεγον, ουχι υιος εστιν ιωσηφ ουτος· και ειπεν προς αυτους, παντως ερειτε μοι την παραβολην ταυτην· ιατρε, θεραπευσον σεαυτον· οσα ηκουσαμεν γενομενα εις την καφαρναουμ ποιησον και ωδε εν τη πατριδι σου. ειπεν δε, αμην λεγω υμιν οτι ουδεις προφητης δεκτος εστιν εν τη πατριδι αυτου. επ αληθειας δε λεγω υμιν, πολλαι χηραι ησαν εν ταις ημεραις ηλιου εν τω ισραηλ, οτε εκλεισθη ο ουρανός επι ετη τρια και μηνας εξ, ως εγενετο λιμος megas επι πασαν την γην, και προς ουδεμιαν αυτων επεμφθη ηλιας ει μη εις σαρεπτα της σιδωνιας προς γυναικα χηραν. και πολλοι λεπροι ησαν εν τω ισραηλ επι ελίσσαιου του προφητου, και ουδεις αυτων εκαθαρισθη ει μη ναϊμαν ο συρος. και επλησθησαν παντες θυμου εν τη συναγωγη ακουοντες ταυτα, και ανασταντες εξεβαλον αυτον εξω της πολεως, και ηγαγον αυτον εως οφρους του ορους εφ ου η πολις ωκοδομητο αυτων, ωστε κατακρημνισαι αυτον· αυτος δε διελθων δια μεσου αυτων επορευετο. και κατηλθεν εις καφαρναουμ πολιν της γαλιλαιας. και ην διδασκων αυτους εν τοις σαββασιν· και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου, οτι εν εξουσια ην ο λογος αυτου. και εν τη συναγωγη ην ανθρωπος εχων πνευμα δαιμονιου ακαθαρτου, και ανεκραξεν φωνη μεγαλη, εα, τι ημιν και σοι, ιησου ναζαρην· ηλθες απολεσαι ημας· οίδα σε τις ει, ο αγιος του θεου. και επετιμησεν αυτω ο ιησους λεγων, φμωθητι και εξελθε απ αυτου. και ριψαν αυτον το δαιμονιον εις το μεσον εξηλθεν απ αυτου μηδεν βλαψαν αυτον. και εγενετο θαμβος επι παντας, και συνελαλουν προς αλληλους λεγοντες, τις ο λογος ουτος, οτι εν εξουσια και δυναμει επιτασσει τοις ακαθαρτοις πνευμασιν, και εξερχονται· και εξεπορευετο ηχος περι αυτου εις παντα τοπον της περιχωρου. αναστας δε απο της συναγωγης εισηλθεν εις την οικιαν σιμωνος. πενθερα δε του σιμωνος ην συνεχομενη πυρετω μεγαλω, και ηρωτησαν αυτον περι αυτης. και επιστας επανω αυτης επετιμησεν τω πυρετω, και αφηκεν αυτην· παραχρημα δε αναστασα διηκονει αυτοις. δυνοντος δε του ηλιου απαντες οσοι ειχον ασθενουντας νοσοις ποικιλαις ηγαγον αυτους προς αυτον· ο δε ενι εκαστω αυτων τας χειρας επιτιθεις εθεραπευεν αυτους. εξηρχετο δε και δαιμονια απο πολλων, κρ[αυγ]αζοντα και λεγοντα οτι συ ει ο υιος του θεου. και επιτιμων ουκ εια αυτα λαλειν, οτι ηδεισαν τον χριστον αυτον ειναι. γενομενης δε ημερας εξελθων επορευθη εις ερημον τοπον· και οι οχλοι επεζητουν αυτον, και ηλθον εως αυτου, και κατειχον αυτον του μη πορευεσθαι απ αυτων. ο δε ειπεν προς αυτους οτι και ταις ετεραις πολεσιν ευαγγελισασθαι με δει την βασιλειαν του θεου, οτι επι τουτο απεσταλην. και ην κηρυσσων εις τας συναγωγας της ιουδαιας. εγενετο δε εν τω τον οχλον επικεισθαι αυτω και ακουειν τον λογον του θεου και αυτος ην εστως παρα την λιμνην γεννησαρετ, και ειδεν δυο πλοια εστωτα παρα την λιμνην· οι δε αλιεις απ αυτων αποβαντες επλυνον τα δικτυα. εμβας δε εις εν των πλοιων, ο ην σιμωνος, ηρωτησεν αυτον απο της γης επαναγαγειν ολιγον, καθισας

δε εκ του πλοιου διδασκεν τους οχλους. ως δε επαυσατο λαλων, ειπεν προς τον σιμωνα, επαναγαγε εις το βαθος και χαλασατε τα δικτυα υμων εις αγραν. και αποκριθεις σιμων ειπεν, επιστατα, δι ολης νυκτος κοπιασαντες ουδεν ελαβομεν, επι δε τω ρηματι σου χαλασω τα δικτυα. και τουτο ποιησαντες συνεκλεισαν πληθος ιχθυων πολυ, διερρησseto δε τα δικτυα αυτων. και κατενευσαν τοις μετοχοις εν τω ετερω πλοιω του ελθοντασ συλλαβεσθαι αυτοις· και ηλθον, και επλησαν αμφοτερα τα πλοια ωστε βυθιζεσθαι αυτα. ιδων δε σιμων πετρος προσεπεσεν τοις γονασιν ιησου λεγων, εξελθε απ εμου, οτι ανηρ αμαρτωλος ειμι, κυριε· θαμβος γαρ περιεσχεν αυτον και παντας τους συν αυτω επι τη αγρα των ιχθυων ων συνελαβον, ομοιως δε και ιακωβον και ιωαννην υιους ζεβεδαιου, οι ησαν κοινωνοι τω σιμωνι. και ειπεν προς τον σιμωνα ο ιησους, μη φοβου· απο του νυν ανθρωπους εση ζωγων. και καταγαγοντες τα πλοια επι την γην αφεντες παντα ηκολουθησαν αυτω. και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν μια των πολεων και ιδου ανηρ πληρης λεπρας· ιδων δε τον ιησουν πεσουν επι προσωπον εδεηθη αυτου λεγων, κυριε, εαν θελης δυνασαι με καθαρισαι. και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου λεγων, θελω, καθαρισθητι· και ευθεως η λεπρα απηλθεν απ αυτου. και αυτος παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν, αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει, και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθως προσεταξεν μωισης, εις μαρτυριον αυτοις. διηρχετο δε μαλλον ο λογος περι αυτου, και συνηρχοντο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι απο των ασθeneiων αυτων· αυτος δε ην υποχωρων εν ταις ερημοις και προσευχομενος. και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ην διδασκων, και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτες εκ πασης κωμης της γαλιλαιας και ιουδαιας και ιερουσαλημ· και δυναμεις κυριου ην εις το ιασθαι αυτον. και ιδου ανδρες φεροντες επι κλινης ανθρωπον ος ην παραλελυμενος, και εξητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι [αυτον] ενωπιον αυτου. και μη ευροντες ποιας εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντες επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου. και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν, ανθρωπε, αφεωνται σοι αι αμαρτια σου. και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεις και οι φαρισαιοι λεγοντες, τις εστιν ουτος ος λαλει βλασφημιας· τις δυναται αμαρτιας αφειναι ει μη μονος ο θεος· επιγνους δε ο ιησους τους διαλογισμους αυτων αποκριθεις ειπεν προς αυτους, τι διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων· τι εστιν ευκοπωτερον, ειπειν, αφεωνται σοι αι αμαρτια σου, η ειπειν, εγειρε και περιπατει· ινα δε ειδητε οτι ο υιος του ανθρωπου εξουσιαν εχει επι της γης αφειναι αμαρτιας ειπεν τω παραλελυμενω, σοι λεγω, εγειρε και αρας το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου. και παραχρημα αναστας ενωπιον αυτων, αρας εφ ο κατεκειτο, απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον. και εκστασις ελαβεν απαντας και εδοξαζον τον θεον, και επλησθησαν φοβου λεγοντες οτι ειδομεν παραδοξα σημερον. και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον, και ειπεν αυτω, ακολουθει μοι. και καταλιπων παντα αναστας ηκολουθει αυτω. και εποιησεν δοχην μεγαλην λευις αυτω εν τη οικια αυτου· και ην οχλος πολυς τελωνων και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι. και εγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεις αυτων προς τους μαθητας αυτου λεγο-

ντες, δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωνων εσθιετε και πινετε· και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτους, ου χρεϊαν εχουσιν οι υγιαينو- ντες ιατρου αλλα οι κακως εχοντες· ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εις μετανοιαν. οι δε ειπαν προς αυτον, οι μαθη- ται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεις ποιουνται, ομοιως και οι των φαρισαιων, οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν. ο δε ιησους ειπεν προς αυτους, μη δυνασθε τους υιους του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευσαι· ελευσονται δε ημεραι, και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος τοτε νηστεουσιν εν εκειναις ταις ημε- ραις. ελεγεν δε και παραβολην προς αυτους οτι ουδεις επιβλημα απο ιματιου καινου σχισας επιβαλλει επι ιματιον παλαιον· ει δε μη γε, και το καινον σχισει και τω παλαιω ου συμφωνησει το επιβλημα το απο του καινου. και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκους παλαιους· ει δε μη γε, ρηξει ο οινος ο νεος τους ασκους, και αυτος εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται· αλλα οινον νεον εις ασκους καινους βλητεον. [και] ουδεις πιων παλαιον θελει νεον· λεγει γαρ, ο παλαιος χρηστος εστιν. εγενετο δε εν σαββατω διαπορευεσθαι αυτον δια σποριμων, και ετιλλον οι μαθηται αυτου και ησθιον τους σταχυας ψωχοντες ταις χερσιν. τινες δε των φαρισαιων ειπαν, τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν τοις σαββασιν· και αποκριθεις προς αυτους ειπεν ο ιησους, ουδε του- το ανεγνωτε ο εποησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτος και οι μετ αυτου [οντες]· [ως] εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τους αρτους της προθεσεως λαβων εφαγεν και εδωκεν τοις μετ αυτου, ους ουκ εξε- στιν φαγειν ει μη μονους τους ιερεις· και ελεγεν αυτοις, κυριος εστιν του σαββατου ο υιος του ανθρωπου. εγενετο δε εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν· και ην ανθρωπος εκει και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα· παρετηρουντο δε αυτον οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ει εν τω σαββατω θεραπευει, ινα ευρωσιν κατηγορειν αυτου. αυτος δε ηδει τους διαλογισμους αυτων, ειπεν δε τω ανδρι τω ξηραν εχοντι την χειρα, εγειρε και στηθι εις το μεσον· και αναστας εστη. ειπεν δε ο ιησους προς αυτους, επερωτω υμας, ει εξεστιν τω σαββατω αγαθοποιησαι η κακοποιησαι, ψυχην σωσαι η α- πολεσαι· και περιβλεψαμενος παντας αυτους ειπεν αυτω, εκτεινον την χειρα σου. ο δε εποησεν, και απεκατεσταθη η χειρ αυτου. αυτοι δε επλησθησαν ανοιας, και διελαλουν προς αλληλους τι αν ποιησαιεν τω ιησου. εγενετο δε εν ταις ημεραις ταυταις εξελθειν αυτον εις το ορος προσευξασθαι, και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου. και οτε εγενετο ημερα, προσεφωνησεν τους μαθητας αυτου, και εκλεξα- μενος απ αυτων δωδεκα, ους και αποστολους ωνομασεν, σιμωνα, ον και ωνομασεν πετρον, και ανδρεαν τον αδελφον αυτου, και ιακωβον και ιωαννην και φιλιππον και βαρθολομαιον και μαθθαιον και θωμαν και ιακωβον αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην και ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισχαριωθ, ος εγενετο προδοτης. και καταβας μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου, και οχλος πολυς μαθητων αυτου, και πληθος πολυ του λαου απο πασης της ιουδαιας και ιερουσαλημ και της παραλιου τυρου και σιδωνος, οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων· και οι ενοχλουμενοι απο πνευματων ακαθαρτων εθεραπευοντο. και πας ο οχλος εξητουν απτεσθαι αυτου, οτι δυναμις παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντας. και αυτος επαρας τους οφθαλ- μους αυτου εις τους μαθητας αυτου ελεγεν, μακαριοι οι πτωχοι, οτι

υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου. μακαριοι οι πεινωντες νυν, οτι χορτασθησεσθε. μακαριοι οι κλαιοντες νυν, οτι γελασετε. μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμας οι ανθρωποι, και οταν αφορισωσιν υμας και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ως πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου· χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε, ιδου γαρ ο μισθος υμων πολυς εν τω ουρανω· κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις προφηταις οι πατερες αυτων. πλην ουαι υμιν τοις πλουσιοις, οτι απεχετε την παρακλησιν υμων. ουαι υμιν, οι εμπεπλησμενοι νυν, οτι πεινασετε. ουαι, οι γελωντες νυν, οτι πενηθησετε και κλαυσετε. ουαι οταν υμας καλως ειπωσιν παντες οι ανθρωποι, κατα τα αυτα γαρ εποιουν τοις ψευδοπροφηταις οι πατερες αυτων. αλλα υμιν λεγω τοις ακουουσιν, αγαπατε τους εχθρους υμων, καλως ποιειτε τοις μισουσιν υμας, ευλογειτε τους καταρωμενους υμας, προσευχεσθε περι των επηρεαζοντων υμας. τω τυπτοντι σε επι την σιαχωνα παρεχε και την αλλην, και απο του αιροντος σου το ματιον και τον χιτωνα μη κωλυσης. παντι αιτουντι σε διδου, και απο του αιροντος τα σα μη απαιτει. και καθως θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι, ποιειτε αυτοις ομοιως. και ει αγαπατε τους αγαπωντας υμας, ποια υμιν χαρις εστιν· και γαρ οι αμαρτωλοι τους αγαπωντας αυτοις αγαπωσιν. και [γαρ] εαν αγαθοποιητε τους αγαθοποιουντας υμας, ποια υμιν χαρις εστιν· και οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν. και εαν δανισθητε παρ ων ελπιζετε λαβειν, ποια υμιν χαρις [εστιν]· και αμαρτωλοι αμαρτωλοις δανιζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα. πλην αγαπατε τους εχθρους υμων και αγαθοποιειτε και δανιζετε μηδεν απελπιζοντες· και εσται ο μισθος υμων πολυς, και εσεσθε υιοι υψιστου, οτι αυτος χρηστος εστιν επι τους αχαριστους και πονηρους. γινεσθε οικτιρμονες καθως [και] ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν. και μη κρινετε, και ου μη κριθητε· και μη καταδικαζετε, και ου μη καταδικασθητε. απολυετε, και απολυθησεσθε· διδοτε, και δοθησεται υμιν· μετρον καλον πεπιεσμενον σεσαλευμενον υπερεκχυννομενον δωσουσιν εις τον κολπον υμων· ω γαρ μετρω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν. ειπεν δε και παραβολην αυτοις· μητι δυναται τυφλος τυφλον οδηγειν· ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον εμπεσουνται· ουκ εστιν μαθητης υπερ τον διδασκαλον, κατηρτισμενος δε πας εσται ως ο διδασκαλος αυτου. τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου, την δε δοκον των εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις· πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου, αδελφε, αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου, αυτος την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων· υποκριτα, εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου, και τοτε διαβλεψεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου εκβαλειν. ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον, ουδε παλιν δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον. εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται· ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν συκα, ουδε εκ βατου σταφυλην τρυγωσιν. ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιας προφερει το αγαθον, και ο πονηρος εκ του πονηρου προφερει το πονηρον· εκ γαρ περισσευματος καρδιας λαλει το στομα αυτου. τι δε με καλειτε, κυριε κυριε, και ου ποιειτε α λεγω· πας ο ερχομενος προς με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτοις, υποδειξω υμιν τινι εστιν ομοιος· ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν ος εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν· πλημμυρης δε γενομενης προσε-

ρῆξεν ὁ ποταμός τῃ οἰκίᾳ ἐκεῖνῃ, καὶ οὐκ ἰσχύσεν σαλευσαὶ αὐτὴν διὰ τὸ καλῶς οἰκοδομηθῆναι αὐτὴν. ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας ὁμοίως ἐστὶν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου, ἡ προσερῆξεν ὁ ποταμός, καὶ εὐθύς συνεπέσεν, καὶ ἐγένετο τὸ ρῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα. ἐπεὶ δὲ ἐπληρώσεν πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς καφαρναούμ. ἑκατοντάρχου δὲ τινος δούλος κακῶς ἔχων ἡμελλεν τελευτᾶν, ὃς ἦν αὐτῷ ἐντίμος. ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ ἰησοῦ ἀπεστείλεν πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν ὡς ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δούλον αὐτοῦ. οἱ δὲ παραγνομενοὶ πρὸς τὸν ἰησοῦν παρεκαλοῦν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες ὅτι ἄξιός ἐστιν ὥ παρεξῆ τούτο, ἀγάπα γὰρ τὸ εἶδος ἡμῶν καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτοῦ ὠκοδομήσεν ἡμῖν. ὁ δὲ ἰησοῦς ἐπορεύετο συν αὐτοῖς. ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπεχόντος ἀπὸ τῆς οἰκίας ἐπεμψεν φίλους ὁ ἑκατοντάρχης λέγων αὐτῷ, κυριε, μὴ σκυλλοῦ, οὐ γὰρ ἱκανὸς εἰμι ἵνα ὑπὸ τὴν στεγὴν μου εἰσελθῇς· διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἤξιωσα πρὸς σὲ ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἶπε λόγῳ, καὶ ἰαθῆτω ὁ παῖς μου. καὶ γὰρ ἐγὼ ἀνθρώπος εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσομένος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας, καὶ λέγων τούτῳ, πορευθήτι, καὶ πορεύεται, καὶ ἄλλῳ, ἔρχου, καὶ ἔρχεται, καὶ τῷ δούλῳ μου, ποιήσον τούτο, καὶ ποιεῖ. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ ἰησοῦς ἐθαύμασεν αὐτὸν, καὶ στραφεὶς τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὁχλῷ εἶπεν, λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. καὶ ὑποστρεψάντες εἰς τὸν οἶκον οἱ πεμφθέντες εὗρον τὸν δούλον ὑγιαίνοντα. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξῆς ἐπορευθῆ εἰς πόλιν καλουμένην ναὶν, καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ὁχλὸς πολλός. ὥς δὲ ἤγγισεν τῇ πυλὶ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ ἐξεκομίζετο τεθνήκως μονογενὴς υἱὸς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὕτῃ ἦν χήρα, καὶ ὁχλὸς τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν συν αὐτῇ. καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ κύριος ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτὴν καὶ εἶπεν αὐτῇ, μὴ κλαίε. καὶ προσελθὼν ἠψάτο τῆς σοροῦ, οἱ δὲ βασταζόντες ἐστήσαν, καὶ εἶπεν, νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγερθήτι. καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς καὶ ἠρξάτο λαλεῖν, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. ἔλαβεν δὲ φόβος πάντας, καὶ ἐδοξάζον τὸν θεὸν λέγοντες ὅτι προφήτης μέγας ἠγερθῆ ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. καὶ ἐξηλθὼν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ καὶ πάσῃ τῇ περιχώρῳ. καὶ ἀπηγγείλαν ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ ἰωάννης ἐπεμψεν πρὸς τὸν κύριον λέγων, σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἡ ἄλλον προσδοκῶμεν· παραγνομενοὶ δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπαν, ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπεστείλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων, σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἡ ἄλλον προσδοκῶμεν· ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εὐθεράπευσεν πολλοὺς ἀπὸ νοσῶν καὶ μαστιγῶν καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο βλέπειν. καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς, πορευθέντες ἀπαγγείλατε ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἤκουσατε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσιν, χωλοὶ περιπατοῦσιν, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κῶφοι ἀκουοῦσιν, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριος ἐστὶν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέλων ἰωάννου ἠρξάτο λέγειν πρὸς τοὺς ὁχλοὺς περὶ ἰωάννου, τί ἐξηλθάτε εἰς τὴν ἐρημὸν θεάσασθαι· καλᾶμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον· ἀλλὰ τί ἐξηλθάτε ἰδεῖν· ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον· ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδοξῷ καὶ τρυφῇ ὑπαρχόντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσιν. ἀλλὰ τί ἐξηλθάτε ἰδεῖν· προφῆτην· ναί, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφῆτου. οὗτος ἐστὶν περὶ

ου γεγραπται, ιδου αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου, ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου. λεγω υμιν, μειζων εν γεννητοις γυναικων ιωαννου ουδεις εστιν· ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν. και πας ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον, βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου· οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους, μη βαπτισθεντες υπ αυτου. τινι ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης, και τινι εισιν ομοιοι· ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις, α λεγει, ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε· ειρηνησαμεν και ουκ εκλαυσαστε. εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μη εσθιων αρτον μητε πινων οινον, και λεγετε, δαιμονιον εχει· εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πινων, και λεγετε, ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτης, φιλος τελωνων και αμαρτωλων. και εδικαιωθη η σοφια απο παντων των τεκνων αυτης. ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου· και εισελθων εις τον οικον του φαρισαιου κατεκλιθη. και ιδου γυνη ητις ην εν τη πολει αμαρτωλος, και επιγινουσα οτι κατακειται εν τη οικια του φαρισαιου, κομισασα αλαβαστρον μυρου και στασα οπισω παρα τους ποδας αυτου κλαιουσα, τοις δακρυσιν ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασσεν, και κατεφιλει τους ποδας αυτου και ηλειφεν τω μυρω. ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων, ουτος ει ην προφητης, εγινωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου, οτι αμαρτωλος εστιν. και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς αυτον, σιμων, εχω σοι τι ειπειν. ο δε, διδασκαλε, ειπε, ψησιν. δυο χρεοφειλεται ησαν δανιστη τινι· ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια, ο δε ετερος πεντηκοντα. μη εχοντων αυτων αποδουναι αμφοτεροις εχαρισατο. τις ουν αυτων πλειον αγαπησει αυτον· αποκριθεις σιμων ειπεν, υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο. ο δε ειπεν αυτω, ορθως εκρινας. και στραφεις προς την γυναικα τω σιμωνι εφη, βλεπεις ταυτην την γυναικα· εισηλθον σου εις την οικιαν, υδωρ μοι επι ποδας ουκ εδωκας· αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν αυτης εξεμαξεν. φιλημα μοι ουκ εδωκας· αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας. ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψας· αυτη δε μυρω ηλειφεν τους ποδας μου. ου χαριν λεγω σοι, αφεωνται αι αμαρτιαι αυτης αι πολλαι, οτι ηγαπησεν πολυ· ω δε ολιγον αφιεται, ολιγον αγαπα. ειπεν δε αυτη, αφεωνται σου αι αμαρτιαι. και ηρξαντο οι συνανακειμενοι λεγειν εν εαυτοις, τις ουτος εστιν ος και αμαρτιας αφησιν· ειπεν δε προς την γυναικα, η πιστις σου σεσωκεν σε· πορευου εις ειρηνην. και εγενετο εν τω καιθεξης και αυτος διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενος την βασιλειαν του θεου, και οι δωδεκα συν αυτω, και γυναικες τινες αι ησαν τεθεραπευμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθeneiων, μαρια η καλουμενη μαγδαληνη, αφ ης δαιμονια επτα εξεληλυθει, και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι, αιτινες διηκονουν αυτοις εκ των υπαρχοντων αυταις. συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια παραβολης, εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου. και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον, και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο. και ετερον κατεπεσεν επι

την πετραν, και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα. και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων, και συμφυσισαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο. και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην, και φυεν εποισεν καρπον εκατονταπλασιονα. ταυτα λεγων εφωνει, ο εχων ωτα ακουειν ακουετω. επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου τις αυτη ειη η παραβολη. ο δε ειπεν, υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου, τοις δε λοιποις εν παραβολαις, ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν. εστιν δε αυτη η παραβολη· ο σπορος εστιν ο λογος του θεου. οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουσαντες, ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων, ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν. οι δε επι της πετρας οι οταν ακουσωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον, και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν, οι προς καιρον πιστευουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται. το δε εις τας ακανθας πεσον, ουτοι εισιν οι ακουσαντες, και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν. το δε εν τη καλη γη, ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη. ουδεις δε λυχνον αφας καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινης τιθησιν, αλλ επι λυχνιας τιθησιν, ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φως. ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται, ουδε αποκρυφον ο ου μη γνωσθη και εις φανερον ελθη. βλεπετε ουν πως ακουετε· ος αν γαρ εχη, δοθησεται αυτω, και ος αν μη εχη, και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου. παρεγενετο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου, και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον. απηγγελη δε αυτω, η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν θελοντες σε. ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους, μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες. εγενετο δε εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου, και ειπεν προς αυτους, διελθωμεν εις το περαν της λιμνης· και ανηχθησαν. πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν. και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην, και συνεπληρουντο και εκινδυνευον. προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες, επιστατα επιστατα, απολλυμεθα. ο δε διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος· και επαυσαντο, και εγενετο γαληνη. ειπεν δε αυτοις, που η πιστις υμων· φοβηθεντες δε εθαυμασαν, λεγοντες προς αλληλους, τις αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι, και υπακουουσιν αυτω· και κατεπλευσαν εις την χωραν των γερασηνων, ητις εστιν αντιπερα της γαλιλαιας. εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηντησεν ανηρ τις εκ της πολεως εχων δαιμονια· και χρονω ικανω ουκ ενεδυσατο ιματιον, και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν. ιδων δε τον ιησουν ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν, τι εμοι και σοι, ιησου υιε του θεου του υψιστου· δεομαι σου, μη με βασανισης. παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου. πολλοις γαρ χρονοις συνηρπαχει αυτον, και εδεσμευετο αλυσεσιν και πεδαις φυλασσομενος, και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονιου εις τας ερημους. επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους, τι σοι ονομα εστιν· ο δε ειπεν, λεγιων, οτι εισηλθεν δαιμονια πολλα εις αυτον. και παρεκαλουν αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν. ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενη εν τω ορει· και παρεκαλεσαν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις

εκεينους εισελθειν· και επετρεψεν αυτοις. εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εις τους χοιρους, και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη. ιδοντες δε οι βοσκο- ντες το γεγονος εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους. εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν, και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξηλθεν ιματισμε- νον και σωφρονουντα παρα τους ποδας του ιησου, και εφοβηθησαν. απηγγειλαν δε αυτοις οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις. και ηρω- τησεν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γερασηνων απελθειν απ αυτων, οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο· αυτος δε εμβας εις πλοιον υποστρεψεν. εδειτο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθει τα δαιμονια ειναι συν αυτω· απελυσεν δε αυτον λεγων, υποστρεφε εις τον οικον σου, και διηγου οσα σοι εποιησεν ο θεος. και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους. εν δε τω υποστρεφειν τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος, ησαν γαρ παντες προσδοκω- ντες αυτον. και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιρος, και ουτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν, και πεσων παρα τους ποδας [του] ιησου πα- ρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου, οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απειθνησεν. εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπνιγον αυτον. και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα, ητις [ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον] ουκ ισχυσεν απ ουδενος θεραπευθηναι, προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου, και παραχρημα εστη η ρυσις του αιμα- τος αυτης. και ειπεν ο ιησους, τις ο αφαμενος μου· αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος, επιστατα, οι οχλοι συνεχουσιν σε και απο- θλιβουσιν. ο δε ιησους ειπεν, ηψατο μου τις, εγω γαρ εγνων δυναμιν εξεληλυθυιαν απ εμου. ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν ενωπιον παντος του λαου και ως ιαθη παραχρημα. ο δε ειπεν αυτη, θυγατηρ, η πιστις σου σεσωκεν σε· πορευου εις ειρηνην. ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου, μηκετι σκυλλε τον διδασκαλον. ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω, μη φοβου, μονον πιστευσον, και σωθησεται. ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν τινα συν αυτω ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα. εκλαιον δε παντες και εκοπτοντο αυτην. ο δε ειπεν, μη κλαιετε, ου γαρ απειθανεν αλλα κοιμει. και κατεγελων αυτου, ειδοτες οτι απε- θανεν. αυτος δε κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων, η παις, εγειρε. και επεστρεψεν το πνευμα αυτης, και ανεστη παραχρημα, και διαταξεν αυτη δοθηναι φαγειν. και εξεστησαν οι γονεις αυτης· ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος. συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαι- μονια και νοσους θεραπευειν, και απεστείλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι [τους ασθενεις], και ειπεν προς αυτους, μηδεν αιρετε εις την οδον, μητε ραβδον μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον, μητε [ανα] δυο χιτωνας εχειν. και εις ην αν οικιαν εισελθη- τε, εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε. και οσοι αν μη δεχωνται υμας, εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτινασσετε εις μαρτυριον επ αυτους. εξερχομενοι δε διηρ- χοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου.

ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχης τα γινόμενα παντα, και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης ηγερεθη εκ νεκρων, υπο τινων δε οτι ηλιας εφανε, αλλων δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη. ειπεν δε ηρωδης, ιωαννην εγω απεκεφαλισα· τις δε εστιν ουτος περι ου ακουω τοιαυτα· και εζητει ιδειν αυτον. και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν. και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις πολιν καλουμενην βηθσαιδα. οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω. και αποδεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου, και τους χρεIAN εχοντας θεραπειας ιατο. η δε ημερα ηρξατο κλινειν· προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπαν αυτω, απολυσσον τον οχλον, ινα πορευθεντες εις τας κυκλω κωμας και αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον, οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν. ειπεν δε προς αυτους, δοτε αυτοις υμεις φαγειν. οι δε ειπαν, ουκ εισιν ημιν πλειον η αρτοι πεντε και ιχθυες δυο, ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα. ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακισχιλιοι. ειπεν δε προς τους μαθηταις αυτου, κατακλινατε αυτους κλισιας [ωσει] ανα πεντηκοντα. και εποιησαν ουτως και κατεκλιναν απαντας. λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις παραθειναι τω οχλω. και εφαγον και εχορτασθησαν παντες, και ηρηθη το περισσευσαν αυτοις κλασματων κοφινοι δωδεκα. και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον κατα μονας συνησαν αυτω οι μαθηται, και επηρωτησεν αυτους λεγων, τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι· οι δε αποκριθεντες ειπαν, ιωαννην τον βαπτιστην, αλλοι δε ηλιαν, αλλοι δε οτι προφητης τις των αρχαιων ανεστη. ειπεν δε αυτοις, υμεις δε τινα με λεγετε ειναι· πετρος δε αποκριθεις ειπεν, τον χριστον του θεου. ο δε επιτιμησας αυτοις παρηγγειλεν μηδενι λεγειν τουτο, ειπων οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερεσθηναι. ελεγεν δε προς παντας, ει τις θελει οπισω μου ερχεσθαι, αρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου καθ ημεραν, και ακολουθειτω μοι. ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι, απολεσει αυτην· ος δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου, ουτος σωσει αυτην. τι γαρ ωφελειται ανθρωπος κερδησας τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσας η ζημιωθει· ος γαρ αν επαισχυνη με και τους εμους λογους, τουτον ο υιος του ανθρωπου επαισχυνησεται, οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατρος και των αγιων αγγελων. λεγω δε υμιν αληθως, εισιν τινες των αυτου εστηκοτων οι ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου. εγενετο δε μετα τους λογους τουτους ωσει ημεραι οκτω [και] παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το ορος προσευξασθαι. και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδος του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμος αυτου λευκος εξαστραπτων. και ιδου ανδρες δυο συνελθουν αυτω, οιτινες ησαν μωισης και ηλιας, οι οφθεντες εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην ημελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ. ο δε πετρος και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω· διαγρηγορησαντες δε ειδον την δοξαν αυτου και τους δυο ανδρας τους συνεστωτας αυτω. και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτους απ αυτου ειπεν ο πετρος προς τον ιησουν, επιστατα, καλον εστιν ημας ωδε ειναι, και ποιησωμεν σκηνας

τρεις, μιαν σοι και μιαν μωισει και μιαν ηλια, μη ειδως ο λεγει. ταυτα δε αυτου λεγοντος εγενετο νεφελη και επεσκιαζεν αυτους· εφοβηθησαν δε εν τω εισελθειν αυτους εις την νεφελην. και φωνη εγενετο εκ της νεφελης λεγουσα, ουτος εστιν ο υιος μου ο εκλελεγμενος, αυτου ακουετε. και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ιησους μονος. και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναις ταις ημεραις ουδενων εωρακαν. εγενετο δε τη εξης ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορους συνητησεν αυτω οχλος πολυς. και ιδου ανηρ απο του οχλου εβοησεν λεγων, διδασκαλε, δεομαι σου επιβλειςαι επι τον υιον μου, οτι μονογενης μοι εστιν, και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον, και εξαιφνης κραζει, και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ αποχωρει απ αυτου συντριβον αυτον· και εδεηθη των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο, και ουκ ηδυνηθησαν. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν, ω γε νεα απιστος και διεστραμμενη, εως ποτε εσομαι προς υμας και ανεξομαι υμων· προσαγαγε ωδε τον υιον σου. ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαρραξεν· επετιμησεν δε ο ιησους το πνευματι τω ακαθαρτω, και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου. εξεπληρσσαντο δε παντες επι τη μεγαλειοτητι του θεου. παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οις εποιει ειπεν προς τους μαθητας αυτου, θεσθε υμεις εις τα ωτα υμων τους λογους τουτους, ο γαρ υιος του ανθρωπου μελλει παραδιδωσθαι εις χειρας ανθρωπων. οι δε ηγνοουν το ρημα τουτο, και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη αισθωνται αυτο, και εφοβουντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου. εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις, το τις αν ειη μειζων αυτων. ο δε ιησους ειδως τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιον εστησεν αυτο παρ εαυτω, και ειπεν αυτοις, ος εαν δεξηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται, και ος αν εμε δεξηται δεχεται τον αποστειλαντα με· ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εστιν μεγας. αποκριθεις δε ιωαννης ειπεν, επιστατα, ειδομεν τινα εν τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια, και εκωλυομεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων. ειπεν δε προς αυτον ο ιησους, μη κωλυετε, ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν. εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναλημψεως αυτου και αυτος το προσεπων εστηρισεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ, και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου. και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαριτων, ως ετοιμασαι αυτω· και ουκ εδεξαντο αυτον, οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ. ιδοντες δε οι μαθηται ιακωβος και ιωαννης ειπαν, κυριε, θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους· στραφεις δε επετιμησεν αυτοις. και επορευθησαν εις ετεραν κωμην. και πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον, ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη. και ειπεν αυτω ο ιησους, αι αλωπεκες φωλους εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου κατασκηνωσεις, ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη. ειπεν δε προς ετερον, ακολουθει μοι. ο δε ειπεν, [κυριε,] επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου. ειπεν δε αυτω, αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους, συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου. ειπεν δε και ετερος, ακολουθησω σοι, κυριε· πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου. ειπεν δε [προς αυτον] ο ιησους, ουδεις επιβαλων την χειρα επ αροτρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν τη βασιλεια

του θεου. μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος ετερους εβδομηκοντα [δυο], και απεστειλεν αυτους ανα δυο [δυο] προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου ημελλεν αυτος ερχεσθαι. ελεγεν δε προς αυτους, ο μεν θερισμος πολυς, οι δε εργαται ολιγοι· δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εργατας εκβαλη εις τον θερισμον αυτου. υπαγετε· ιδου αποσπελλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων. μη βασταζετε βαλλαντιον, μη πληραν, μη υποδηματα, και μηδενα κατα την οδον ασπασθητε. εις την δ αν εισελθητε οικιαν, πρωτον λεγετε, ειρηνη τω οικω τουτω. και εαν εκει η υιος ειρηνης, επαναπαησεται επ αυτον η ειρηνη υμων· ει δε μη γε, εφ υμας ανακαμψει. εν αυτη δε τη οικια μενετε, εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων, αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου. μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν. και εις την αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας, εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν, και θεραπευετε τους εν αυτη ασθενεις, και λεγετε αυτοις, ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου. εις την δ αν πολιν εισελθητε και μη δεχωνται υμας, εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης ειπατε, και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων εις τους ποδας απομαρσομεθα υμιν· πλην τουτου γνωσχετε οτι ηγγικεν η βασιλεια του θεου. λεγω υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη. ουαι σοι, χοραζιν· ουαι σοι, βηθσαιδα· οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγεννηθησαν αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν, παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημενοι μετενοησαν. πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν. και συ, καφαρναουμ, μη εως ουρανου υψωθησθ· εως του αδου καταβηση. ο ακουων υμων εμου ακουει, και ο αθετων υμας εμε αθετει· ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με. υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα [δυο] μετα χαρας λεγοντες, κυριε, και τα δαιμονια υποτασσεται ημιν εν τω ονοματι σου. ειπεν δε αυτοις, εθεωρουν τον σαταναν ως αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα. ιδου δεδωκα υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφεων και σκορπιων, και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου, και ουδεν υμας ου μη αδικηση. πλην εν τουτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται, χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγγεγραπται εν τοις ουρανοις. εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο [εν] τω πνευματι τω αγιω και ειπεν, εξομολογουμαι σοι, πατερ, κυριε του ουρανου και της γης, οτι απεκρυψας ταυτα απο σοφων και συνετων, και απεκαλυψας αυτα νηπιους· ναι, ο πατηρ, οτι ουτως ευδοκια εγενετο εμπροσθεν σου. παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου, και ουδεις γνωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ, και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι. και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν, μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε. λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδαν, και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν. και ιδου νομικος τις ανεστη εκπειραζων αυτον λεγων, διδασκαλε, τι ποιησας ζωην αιωνιον κληρονομησω· ο δε ειπεν προς αυτον, εν τω νομω τι γεγραπται· πως αναγιωσχεις· ο δε αποκριθεις ειπεν, αγαπησεις κυριον τον θεον σου εξ ολης [της] καρδιας σου και εν ολη τη ψυχη σου και εν ολη τη ισχυι σου και εν ολη τη διανοια σου, και τον πλησιον σου ως σεαυτον. ειπεν δε αυτω, ορθως απεκριθης· τουτο ποιει και ζηση. ο δε θελων δικαιωσαι εαυτον ειπεν προς τον ιησουν, και τις εστιν μου πλησιον· υπολαβων ο ιησους ειπεν, ανθρωπος τις κατεβαιnen απο ιε-

ρουσαλῆμ· εἰς ἱερὶχ καὶ λησταῖς περιεπεσεν, οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπηλθὼν ἀφέντες ἡμιθάνῃ· κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατεβαίνειν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν· ὁμοίως δὲ καὶ λευίτης [γενομένος] κατὰ τὸν τοπὸν ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθεν· σαμαρίτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθεν κατ' αὐτὸν καὶ ἰδὼν ἐσπλάγχχνισθη, καὶ προσελθὼν κατέδθησεν τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχεὼν ἐλαίον καὶ οἶνον, ἐπιβίβασας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὐρίον ἐκβάλλων ἐδώκεν δύο δηνάρια τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν, ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅτι ἂν προσδαπανήσης ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανερχεσθῆναι με ἀποδώσω σοι· τίς τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγενῆσθαι τοῦ ἐμπεσοντος εἰς τοὺς ληστας· ὁ δὲ εἶπεν, ὁ ποιήσας τὸ ἐλεος μετ' αὐτοῦ· εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, πορεύου καὶ σύ ποιεῖ ὁμοίως· ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι αὐτοὺς αὐτὸς εἰσηλθὼν εἰς κώμην τινα· γυνὴ δὲ τις ὀνοματὶ μαρθὰ ὑπεδέξατο αὐτὸν· καὶ τῇδε τὴν ἀδελφὴν καλούμεν μαριαμ, [ἡ] καὶ παρακαθεσθεῖσα πρὸς τοὺς πόδας τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ μαρθὰ περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστάσα δὲ εἶπεν, κυρίε, οὐ μελεῖ σοι ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπεν διακονεῖν· εἶπε οὖν αὕτη ἵνα μοι συναντιλαβῆται· ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὕτη ὁ κύριος, μαρθὰ μαρθὰ, μεριμνᾷς καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλὰ, ἐνός δὲ ἐστὶν χρεία· μαριαμ γὰρ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελεξάτο ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τοπῷ τινὶ προσευχομένον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπεν τίς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν, κυρίε, διδάξον ἡμᾶς προσευχεσθαι, καθὼς καὶ ἰωάννης ἐδίδασκεν τοὺς μαθητάς αὐτοῦ· εἶπεν δὲ αὐτοῖς, ὅταν προσευχησθε, λέγετε, πατερ, ἁγιασθῆτω τὸ ὄνομα σου· ἐλθῆτω ἡ βασιλεία σου· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφιομένον παντὶ ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσνεύγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς, τίς ἐξ ὑμῶν ἐξεῖ φίλον καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου καὶ εἴπῃ αὐτῷ, φίλε, χρῆσον μοι τρεῖς ἄρτους, ἐπεὶ δὲ φίλος μου παρεγένετο ἐξ ὁδοῦ πρὸς με καὶ οὐκ ἔχω ὁ παραθήσω αὐτῷ· κακείνος ἐσώθην ἀποκριθεὶς εἶπῃ, μὴ μοι κοποὺς παρέχε· ἤδη ἡ θύρα κεκλείσται, καὶ τὰ παῖδιά μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν· οὐ δύναμαι ἀναστὰς δούναί σοι· λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει αὐτῷ ἀναστὰς διὰ τὸ εἶναι φίλον αὐτοῦ, διὰ γὰρ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῆζει· καγὼ ὑμῖν λέγω, αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ εὐρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοίγησεται ὑμῖν· πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει, καὶ ὁ ζητῶν εὐρίσκει, καὶ τῷ κρούοντι ἀνοίγ[η]σεται· τίνα δὲ ἐξ ὑμῶν τὸν πατέρα αἰτήσῃ ὁ υἱὸς ἰχθύον, καὶ ἀντὶ ἰχθύος ὀφιν αὐτῷ ἐπιδώσει· ἡ καὶ αἰτήσῃ ὧν, ἐπιδώσει αὐτῷ σχορπίον· εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρχοντες οἰδατέ δομάτια ἀγαθὰ δίδοναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πῶσω μᾶλλον ὁ πατὴρ [ὁ] ἐξ οὐρανοῦ δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν· καὶ τὴν ἐκβάλλων δαιμονιον [, καὶ αὐτὸ τὴν] κῶφον· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος ἐλάλησεν ὁ κῶφος· καὶ εὐχαρίμασαν οἱ ὄχλοι· τινες δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον, ἐν βεελζεβούλ τῷ ἀρχόντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια· ἕτεροι δὲ πειραζόντες σημεῖον ἐξ οὐρανοῦ ἐζητοῦν παρ' αὐτοῦ· αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα εἶπεν αὐτοῖς, πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπτει· εἰ δὲ καὶ ὁ σατανας ἐφ' ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς σταθῇσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ· ὅτι λέγετε ἐν βεελζεβούλ ἐκβαλ-

λιν με τα δαιμονια. ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια, οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν· δια τουτο αυτοι υμων κριται εσονται. ει δε εν δακτυλω θεου [εγω] εκβαλλω τα δαιμονια, αρα εφθασεν εφ υμας η βασιλεια του θεου. οταν ο ισχυρος καθωπλισμενος φυλασση την εαυτου αυλην, εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου· επαν δε ισχυροτερος αυτου επελθων νικηση αυτον, την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει, και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν. ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν, και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει. οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου, διερχεται δι ανδρων τοπων ζητουν αναπασιν, και μη ευρισκον, [τοτε] λεγει, υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον· και ελθον ευρισκει σεσαρωμενον και κεκοσμημενον. τοτε πορευεται και παραλαμβανει ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου επτα, και εισελθοντα κατοικει εκει, και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων. εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τις φωνην γυνη εκ του οχλου ειπεν αυτω, μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστον ους εθηλασας. αυτος δε ειπεν, μενουν μακαριοι οι ακουοντες τον λογον του θεου και φυλασσοντες. των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν, η γενεα αυτη γενεα πονηρα εστιν· σημειον ζητει, και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα. καθως γαρ εγενετο ιωνας τοις νινευιταις σημειον, ουτως εσται και ο υιος του ανθρωπου τη γενεα ταυτη. βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτους· οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφian σολομωνος, και ιδου πλειον σολομωνος ωδε. ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην· οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα, και ιδου πλειον ιωνα ωδε. ουδεις λυχνον αψας εις κρυπτην τιθησιν [ουδε υπο τον μοδιον] αλλ επι την λυχνιαν, ινα οι εισπορευομενοι το φως βλεπωσιν. ο λυχνος του σωματος εστιν ο οφθαλμος σου. οταν ο οφθαλμος σου απλους η, και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν· επαν δε πονηρος η, και το σωμα σου σκοτεινον. σκοπει ουν μη το φως το εν σοι σκοτος εστιν. ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον, μη εχον μερος τι σκοτεινον, εσται φωτεινον ολον ως οταν ο λυχνος τη αστραπη φωτιζη σε. εν δε τω λαλησαι ερωτα αυτον φαρισαιος οπως αριστηση παρ αυτω· εισελθων δε ανεπεσεν. ο δε φαρισαιος ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου. ειπεν δε ο κυριος προς αυτον, νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακος καθαριζετε, το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγης και πονηριας. αφρονες, ουχ ο ποιησας το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν· πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην, και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν. αλλα ουαι υμιν τοις φαρισαιοις, οτι αποδεκατουτε το ηδυοσμον και το πηγανον και παν λαχανον, και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου· ταυτα δε εδει ποιησαι κακεινα μη παρειναι. ουαι υμιν τοις φαρισαιοις, οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταις συναγωγαίς και τους ασπασμους εν ταις αγοραις. ουαι υμιν, οτι εστε ως τα μνημεια τα αδηλα, και οι ανθρωποι [οι] περιπατούντες επανω ουκ οιδασιν. αποκριθεις δε τις των νομικων λεγει αυτω, διδασκαλε, ταυτα λεγων και ημας υβριζεις. ο δε ειπεν, και υμιν τοις νομικοις ουαι, οτι φορτιζετε τους ανθρωπους φορτια δυσβασταχτα, και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοις φορτιοις. ουαι υμιν, οτι οικοδομειτε τα μνημεια

των προφητων, οι δε πατερες υμων απεκτειναν αυτους. αρα μαρτυρες εστε και συνευδοκειτε τοις εργοις των πατερων υμων, οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτους υμεις δε οικοδομειτε. δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν, αποστελω εις αυτους προφητας και αποστολους, και εξ αυτων αποκτενουσιν και διωξουσιν, ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχεχυμενον απο καταβολης κοσμου απο της γενεας ταυτης, απο αιματος αβελ εως αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου· ναι, λεγω υμιν, εκζητηθησεται απο της γενεας ταυτης. ουαι υμιν τοις νομικοις, οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεως· αυτοι ουκ εισηλθατε και τους εισερχομενους εκωλυσατε. κακειθεν εξελθοντος αυτου ηρξαντο οι γραμματεις και οι φαρισαιοι δεινως ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειωνων, ενεδρευοντες αυτον ιθηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου. εν οις επισυναχθειςων των μυριαδων του οχλου, ωστε καταπατειν αλληλους, ηρξατο λεγειν προς τους μαθητας αυτου πρωτον, προσεχετε εαυτοις απο της ζυμης, ητις εστιν υποκρισις, των φαρισαιων. ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται, και κρυπτον ο ου γνωσθησεται. ανη των οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται, και ο προς το ους ελαλησατε εν τοις ταμειοις κηρυχθησεται επι των δωματων. λεγω δε υμιν τοις φιλοις μου, μη φοβηθητε απο των αποκτεινοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι. υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε· φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εχοντα εξουσιαν εμβαλειν εις την γεενναν· ναι, λεγω υμιν, τουτον φοβηθητε. ουχι πεντε στρουθια πωλουνται ασσαριων δυο· και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου. αλλα και αι τριχες της κεφαλης υμων πασαι ηριθμηνται. μη φοβεισθε· πολλων στρουθιων διαφερετε. λεγω δε υμιν, πας ος αν ομολογηση εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων, και ο υιος του ανθρωπου ομολογησει εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου· ο δε αρνησαμενος με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου. και πας ος ερει λογον εις τον υιον του ανθρωπου, αφεθησεται αυτω δε εις το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται. οταν δε εισφερωσιν υμας επι τας συναγωγας και τας αρχας και τας εξουσιας, μη μεριμνησητε πως η τι απολογησησθε η τι ειπητε· το γαρ αγιον πνευμα διδαξει υμας εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν. ειπεν δε τις εκ του οχλου αυτω, διδασκαλε, ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν. ο δε ειπεν αυτω, ανθρωπε, τις με κατεστησεν κριτην η μεριστην εφ υμας· ειπεν δε προς αυτους, ορατε και φυλασσεσθε απο πασης πλεονεξιας, οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη η ζωη αυτου εστιν εκ των υπαρχοντων αυτω. ειπεν δε παραβολην προς αυτους λεγων, ανθρωπου τινος πλουσιου ευφορησεν η χωρα. και διελογιζετο εν εαυτω λεγων, τι ποιησω, οτι ουκ εχω που συναξω τους καρπους μου· και ειπεν, τουτο ποιησω· καθελω μου τας αποθηκας και μειζονας οικοδομησω, και συναξω εκει παντα τον σιτον και τα αγαθα μου, και ερω τη ψυχη μου, ψυχη, εχεις πολλα αγαθα κειμενα εις ετη πολλα· αναπαυου, φαγε, πιε, ευφραινου. ειπεν δε αυτω ο θεος, αφρων, ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου· α δε ητοιμασας, τινι εσται· ουτως ο ιθησαυριζων εαυτω και μη εις θεον πλουτων. ειπεν δε προς τους μαθητας [αυτου], δια τουτο λεγω υμιν, μη μεριμνατε τη ψυχη τι φαγητε, μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε. η γαρ ψυχη πλειον

εστιν της τροφης και το σωμα του ενδυματος. κατανοησατε τους κορακας οτι ου σπειρουν ουδε θεριζουν, ος ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη, και ο θεος τρεφει αυτους. ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων. τις δε εξ υμων μεριμνων δυναται επι την ηλικιαν αυτου προσθιναι πηχυν· ει ουν ουδε ελαχιστον δυνασθε, τι περι των λοιπων μεριμνατε· κατανοησατε τα κρινα πως αυξανει· ου κοπια ουδε νηθει· λεγω δε υμιν, ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τουτων. ει δε εν αγρω τον χορτον οντα σημερον και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεζει, ποσω μαλλον υμας, ολιγοπιστοι. και υμεις μη ζητετε τι φαγητε και τι πητε, και μη μετεωριζεσθε· ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητουσιν· υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τουτων. πλην ζητετε την βασιλειαν αυτου, και ταυτα προστεθησεται υμιν. μη φοβου, το μικρον ποιμνιον, οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν. πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην· ποιησατε εαυτοις βαλλαντια μη παλαιουμενα, ιησαυρον ανεκλειπτον εν τοις ουρανοις, οπου κλεπτης ουκ εγγιζει ουδε σης διαφθειρει· οπου γαρ εστιν ο ιησαυρος υμων, εκει και η καρδια υμων εσται. εστωσαν υμων αι οσφυες περιεζωσμεναι και οι λυχνοι καιομενοι, και υμεις ομοιοι ανθρωποις προσδεχομενοι τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων, ινα ελθοντος και κρουσαντος ευθεως ανοιξωσιν αυτω. μακαριοι οι δουλοι εκεινοι, ους ελθων ο κυριος ευρησει γρηγορουντας· αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτους και παρελθων διακονησει αυτοις. καν εν τη δευτερα καν εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτως, μακαριοι εισιν εκεινοι. τουτο δε γνωσχετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτης ποια ωρα ο κλεπτης ερχεται, ουκ αν αφηκεν διορυχθηναι τον οικον αυτου. και υμεις γινεσθε ετοιμοι, οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιος του ανθρωπου ερχεται. ειπεν δε ο πετρος, κυριε, προς ημας την παραβολην ταυτην λεγεις η και προς παντας· και ειπεν ο κυριος, τις αρα εστιν ο πιστος οικονομος ο φρονιμος, ον καταστησει ο κυριος επι της θεραπειας αυτου του διδοναι εν καιρω [το] σιτομετριον· μακαριος ο δουλος εκεινος, ον ελθων ο κυριος αυτου ευρησει ποιουντα ουτως· αληθως λεγω υμιν οτι επι πασιν τοις υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον. εαν δε ειπη ο δουλος εκεινος εν τη καρδια αυτου, χρονιζει ο κυριος μου ερχεσθαι, και αρζηται τυπτειν τους παιδας και τας παιδισκας, εσθιειν τε και πινειν και μεθυσκεσθαι, ηξει ο κυριος του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γνωσκει, και διχοτομησει αυτον και το μερος αυτου μετα των απιστων ιθησει. εκεινος δε ο δουλος ο γνους το θελημα του κυριου αυτου και μη ετοιμασας η ποιησας προς το θελημα αυτου δαρησεται πολλας· ο δε μη γνους, ποιησας δε αξια πληγων, δαρησεται ολιγας. παντι δε ω εδοθη πολυ, πολυ ζητηθησεται παρ αυτου, και ω παρεθεντο πολυ, περισσοτερον αιτησουσιν αυτον. πυρ ηλθον βαλειν επι την γην, και τι θελω ει ηδη ανηφθη. βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι, και πως συνεχομαι εως οτου τελεσθη. δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη· ουχι, λεγω υμιν, αλλ η διαμερισμον. εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν ενι οικω διαμεμερισμενοι, τρεις επι δυσιν και δυο επι τρισιν, διαμερισθησονται πατηρ επι υιω και υιος επι πατρι, μητηρ επι την θυγατερα και θυγατηρ επι την μητερα, πενθερα επι την νυμφην αυτης και νυμφη επι την πενθεραν. ελεγεν δε και τοις οχλοις, οταν ιδητε [την] νεφε-

λην ανατελλουσας επι δυσμων, ευθεως λεγετε οτι ομβρος ερχεται, και γινεται ουτως· και οταν νοτον πνεοντα, λεγετε οτι καυσων εσται, και γινεται. υποκριται, το προσωπον της γης και του ουρανου οιδα- τε δοκιμαζειν, τον καιρον δε τουτον πως ουκ οιδατε δοκιμαζειν· τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιον· ως γαρ υπαγεις μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα, εν τη οδω δος εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου, μηποτε κατασυρη σε προς τον κριτην, και ο κριτης σε παρα- δωσει τω πρακτωρι, και ο πρακτωρ σε βαλει εις φυλακην. λεγω σοι, ου μη εξελθης εκειθεν εως και το εσχατον λεπτον αποδως. παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων. και αποκριθεις ειπεν αυτοις, δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι ουτοι αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο, οτι ταυτα πεπονθασιν· ουχι, λεγω υμιν, αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε. η εκεινοι οι δεκα- οκτω εφ ους επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτους, δοκειτε οτι αυτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας τους ανθρωπους τους κατοικουντας ιερουσαλημ· ουχι, λεγω υμιν, αλλ εαν μη μετα- νοητε παντες ωσαυτως απολεισθε. ελεγεν δε ταυτην την παραβολην· συχην ειχεν τις πεφυτευμενην εν τω αμπελωνι αυτου, και ηλθεν ζη- των καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν. ειπεν δε προς τον αμπελουργον, ιδου τρια ετη αφ ου ερχομαι ζητων καρπον εν τη συχη ταυτη και ουχ ευρισκω. εκκοψον [ουν] αυτην· ινατι και την γην καταργει· ο δε απο- κριθεις λεγει αυτω, κυριε, αφες αυτην και τουτο το ετος, εως οτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια· καν μεν ποιηση καρπον εις το μελλον ει δε μη γε, εκκοψεις αυτην. ην δε διδασκων εν μια των συ- ναγωγων εν τοις σαββασιν. και ιδου γυνη πνευμα εχουσα ασθeneias ετη δεκαοκτω, και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εις το παντελες. ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη, γυναι, απολελυσαι της ασθeneias σου, και επειθηκεν αυτη τας χειρας· και παρακλημα ανωρθωθη, και εδοξαζεν τον θεον. αποκριθεις δε ο αρχισυναγωγος, αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους, ελεγεν τω οχλω οτι εξ ημεραι εισιν εν αις δει εργαζεσθαι· εν αυταις ουν ερχομενοι θεραπευεσθε και μη τη ημερα του σαββατου. απεκριθη δε αυτω ο κυριος και ειπεν, υποκριται, εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φαντης και απαγαγων πο- τιζει· ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν, ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη, ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημε- ρα του σαββατου· και ταυτα λεγοντος αυτου κατησχυνοντο παντες οι αντικειμενοι αυτω, και πας ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου. ελεγεν ουν, τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου, και τινι ομοιωσω αυτην· ομοια εστιν κοκκω σιναπεως, ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εις κηπον εαυτου, και ηυξησεν και εγενετο εις δενδρον, και τα πετεινα του ουρανου κατεσχηνωσεν εν τοις κλα- δοις αυτου. και παλιν ειπεν, τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου· ομοια εστιν ζυμη, ην λαβουσα γυνη [εν]εχυρην εις αλευρου σατα τρια εως ου εξυμωθη ολον. και διεπορευετο κατα πολεις και κωμας διδασκων και πορειαν ποιουμενος εις ιεροσολυμα. ειπεν δε τις αυτω, κυριε, ει ολιγοι οι σωζομενοι· ο δε ειπεν προς αυτους, αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης θυρας, οτι πολλοι, λεγω υμιν, ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχυσουσιν. αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και

αποκλειση την θυραν, και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες, κυριε, ανοιξον ημιν· και αποκριθεις ερει υμιν, ουκ οίδα υμας ποθεν εστε. τοτε αρξεσθε λεγειν, εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν, και εν ταις πλαταιαις ημων εδιδάξας· και ερει λεγων υμιν, ουκ οίδα [υμας] ποθεν εστε· αποστητε απ εμου, παντες εργαται αδικιας. εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων, οταν οψεσθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντας τους προφητας εν τη βασιλεια του θεου, υμας δε εκβαλλομενους εξω. και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και απο βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου. και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι, και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι. εν αυτη τη ωρα προσηλθιαν τινες φαρισαιοι λεγοντες αυτω, εξελθε και πορευου εντευθεν, οτι ηρωδης θελει σε αποκτειναι. και ειπεν αυτοις, πορευθεντες ειπατε τη αλωπεκι ταυτη, ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεις αποτελω σημερον και αυριον, και τη τριτη τελειουμαι. πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι, οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ. ιερουσαλημ ιερουσαλημ, η αποκτεινουσα τους προφητας και λιθοβολουσα τους απεσταλμενους προς αυτην, ποσακις ηθελησα επισυναξα τα τεκνα σου ον τροπον ορνις την εαυτης νοσσιαν υποτας πτερυγας, και ουκ ηθελησατε. ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων. λεγω [δε] υμιν, ου μη ιδητε με εως [ηξει οτε] ειπhte, ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου. και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εις οικον τινος των αρχοντων [των] φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον. και ιδου ανθρωπος τις ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου. και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων, εξεστιν τω σαββατω θεραπευσαι η ου· οι δε ησυχασαν. και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν. και προς αυτους ειπεν, τινος υμων υιος η βους εις φρεαρ πεσειται, και ουκ ευθειας ανασπασει αυτον εν ημερα του σαββατου· και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι προς ταυτα. ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην, επεχων πως τας πρωτοκλισιας εξελεγοντο, λεγων προς αυτους, οταν κληθης υπο τινος εις γαμους, μη κατακλιθης εις την πρωτοκλισιαν, μηποτε εντιμοτερος σου η κεκλημενος υπ αυτου, και ελθων ο σε και αυτον καλεσας ερει σοι,δος τουτω τοπον, και τοτε αρξη μετα αισχυνης τον εσχατον τοπον κατεχειν. αλλ οταν κληθης πορευθεις αναπese εις τον εσχατον τοπον, ινα οταν ελθη ο κεκληκως σε ερει σοι, φιλε, προσαναβηθι ανωτερον· τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον παντων των συνανακειμενων σοι. οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται. ελεγεν δε και τω κεκληκxοτι αυτον, οταν ποιης αριστον η δειπνον, μη φωνει τους φιλους σου μηδε τους αδελφους σου μηδε τους συγγενεις σου μηδε γειτονas πλουσιους, μηποτε και αυτοι αντικαλεσωσιν σε και γενηται ανταποδομα σοι. αλλ οταν δοχην ποιης, καλει πτωχους, αναπειρους, χωλους, τυφλους· και μακαριος εση, οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι, ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων. ακουσας δε τις των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω, μακαριος οστις φαγεται αρτον εν τη βασιλεια του θεου. ο δε ειπεν αυτω, ανθρωπος τις εποiei δειπνον μεγα, και εκαλεσεν πολλους, και απεστειλεν τον δουλων αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοις κεκλημενοις, ερχεσθε, οτι ηδη ετοιμα εστιν. και ηρξαντο απο μιας παντες παραιτeισθαι. ο

πρωτος ειπεν αυτω, αγρον ηγορασα και εχω αναγκηνη εξελθων ιδειν αυτον· ερωτω σε, εχε με παρητημενον. και ετερος ειπεν, ζευγη βοων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα· ερωτω σε, εχε με παρητημενον. και ετερος ειπεν, γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν. και παραγενομενος ο δουλος απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα. τοτε οργισθεις ο οικοδοεσποτης ειπεν τω δουλω αυτου, εξελθε ταχεως εις τας πλατειας και ρυμας της πολεως, και τους πτωχους και αναπειρους και τυφλους και χωλους εισαγαγε ωδε. και ειπεν ο δουλος, κυριε, γεγονεν ο επεταζας, και ετι τοπος εστιν. και ειπεν ο κυριος προς τον δουλον, εξελθε εις τας οδους και φραγμους και αναγκασον εισελθειν, ινα γεμισθη μου ο οικος· λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου. συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι, και στραφεις ειπεν προς αυτους, ει τις ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα εαυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τους αδελφους και τας αδελφας, ετι τε και την ψυχην εαυτου, ου δυναται ειναι μου μαθητης. οστις ου βασταζει τον σταυρον εαυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητης. τις γαρ εξ υμων θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισας ψηφιζει την δαπανην, ει εχει εις απαρτισμον· ινα μηποτε θεντος αυτου θεμελιον και μη ισχυοντος εκτελεσαι παντες οι θεωρουντες αρξωνται αυτω εμπαιζειν λεγοντες οτι ουτος ο ανθρωπος ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι. η τις βασιλευς πορευομενος ετερω βασιλει συμβαλειν εις πολεμον ουχι καθισας πρωτον βουλευσεται ει δυνατος εστιν εν δεκα χιλιασιν υπαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον· ει δε μη γε, ετι αυτου πορω οντος πρεσβειαν αποστειλας ερωτα τα προς ειρηνην. ουτως ουν πας εξ υμων ος ουκ αποτασσεται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται ειναι μου μαθητης. καλον ουν το αλας· εαν δε και το αλας μωρανθη, εν τινι αρτυθησεται· ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν· εξω βαλλουσιν αυτο. ο εχων ωτα ακουειν ακουετω. ησαν δε αυτω εγγιζοντες παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου. και διεγογγυζον οι τε φαρισαιοι και οι γραμματεις λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις. ειπεν δε προς αυτους την παραβολην ταυτην λεγων, τις ανθρωπος εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσας εξ αυτων εν ου καταλειπει τα ενενηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εως ευρη αυτο· και ευρων επιτιθησιν επι τους ωμους αυτου χαιρων, και ελθων εις τον οικον συγκαλει τους φιλους και τους γειτονας λεγων αυτοις, συγχαρητε μοι, οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος. λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εν τω ουρανω εσται επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι ενενηκοντα εννεα δικαιοις οιτινες ου χρειαν εχουσιν μετανοιας. η τις γυνη δραχμας εχουσα δεκα, εαν απολεση δραχμην μιαν, ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελως εως ου ευρη· και ευρουσα συγκαλει τας φιλας και γειτονας λεγουσα, συγχαρητε μοι, οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα. ουτως, λεγω υμιν, γινεται χαρα ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι. ειπεν δε, ανθρωπος τις ειχεν δυο υιους. και ειπεν ο νεωτερος αυτων τω πατρι, πατερ, δος μοι το επιβαλλον μερος της ουσιας. ο δε διειλεν αυτοις τον βιον. και μετ ου πολλας ημερας συναγαγων παντα ο νεωτερος υιος απεδημησεν εις χωραν μακραν, και εκει διεσκορπισεν την

ουσιαν αυτού ζων ασωτως. δαπανησαντος δε αυτού παντα εγενετο λιμος ισχυρα κατα την χωραν εκεινην, και αυτος ηρξατο υστερεισθαι. και πορευθεις εκολληθη ενι των πολιτων της χωρας εκεινης, και επεμφεν αυτον εις τους αγρους αυτου βοσκειν χοιρους· και επεθυμει χορτασθηναι εκ των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι, και ουδεις εδιδου αυτω. εις εαυτον δε ελθων εφη, ποσοι μισθιοι του πατρος μου περισσευονται αρτων, εγω δε λιμω ωδε απολλυμαι. αναστας πορευσομαι προς τον πατερα μου και ερω αυτω, πατερ, ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου, ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου· ποιησον με ως ενα των μισθιων σου. και αναστας ηλθεν προς τον πατερα εαυτου. ετι δε αυτου μακραν απεχοντος ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμων επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον. ειπεν δε ο υιος αυτω, πατερ, ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου, ουκετι ειμι αξιος κληθηναι υιος σου. ειπεν δε ο πατηρ προς τους δουλους αυτου, ταχυ εξενεγκατε στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον, και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τους ποδας, και φερετε τον μοσχον τον σιτευτον, θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν, οτι ουτος ο υιος μου νεκρος ην και ανεζησεν, ην απολωλως και ευρεθη. και ηρξαντο ευφραινεσθαι. ην δε ο υιος αυτου ο πρεσβυτερος εν αγρω· και ως ερχομενος ηγγισεν τη οικια, ηκουσεν συμφωνιας και χορων, και προσκαλεσαμενος ενα των παιδων επυνθανετο τι αν ειη ταυτα. ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφος σου ηκει, και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσχον τον σιτευτον, οτι υγιαिनοντα αυτον απελαβεν. ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθειν. ο δε πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον. ο δε αποκριθεις ειπεν τω πατρι αυτου, ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον, και εμοι ουδεποτε εδωκας εριφρον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω· οτε δε ο υιος σου ουτος ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν, εθυσας αυτω τον σιτευτον μοσχον. ο δε ειπεν αυτω, τεκνον, συ παντοτε μετ εμου ει, και παντα τα εμα σα εστιν· ευφρανθησαι δε και χαρησαι εδει, οτι ο αδελφος σου ουτος νεκρος ην και εζησεν, και απολωλως και ευρεθη. ελεγεν δε και προς τους μαθητας, ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον, και ουτος διεβληθη αυτω ως διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου. και φωνησας αυτον ειπεν αυτω, τι τουτο ακουω περι σου· αποδος τον λογον της οικονομιας σου, ου γαρ δυνη ετι οικονομειν. ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος, τι ποιησω, οτι ο κυριος μου αφαιρειται την οικονομιαν απ εμου· σκαπτειν ουκ ισχυω, επαιτειν αισχυνομαι. εγνων τι ποιησω, ινα οταν μετασταθω εκ της οικονομιας δεξωνται με εις τους οικους αυτων. και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεοφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω, ποσον οφειλεις τω κυριω μου· ο δε ειπεν, εκατον βατους ελαιου. ο δε ειπεν αυτω, δεξα σου τα γραμματα και καθισας ταχεως γραψον πεντηκοντα. επειτα ετερω ειπεν, συ δε ποσον οφειλεις· ο δε ειπεν, εκατον κορους σιτου. λεγει αυτω, δεξα σου τα γραμματα και γραψον ογδοηκοντα. και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποησεν· οτι οι υιοι του αιωνος τουτου φρονιμωτεροι υπερ τους υιους του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν. και εγω υμιν λεγω, εαυτοις ποιησατε φιλους εκ του μαμωνα της αδικιας, ινα οταν εκλιπη δεξωνται υμας εις τας αιωνιους σκηνας. ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν, και ο εν

ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν. ει ουν εν τω αδικω μα-
μωνα πιστοι ουκ εγενεσθε, το αληθινον τις υμιν πιστευσει· και ει εν
τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε, το υμετερον τις υμιν δωσει· ουδεις
οικετης δυναται δυσι κυριοις δουλευειν· η γαρ τον ενα μισησει και τον
ετερον αγαπησει, η ενος ανθεζεται και του ετερου καταφρονησει. ου
δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα. ηκουον δε ταυτα παντα οι φα-
ρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες, και εξεμυκτηριζον αυτον. και ειπεν
αυτοις, υμεις εστε οι δικαιοουντες εαυτους ενωπιον των ανθρωπων,
ο δε θεος γινωσκει τας καρδιας υμων· οτι το εν ανθρωποις υψηλον
βδελυγμα ενωπιον του θεου. ο νομος και οι προφηται μεχρι ιωαννου·
απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πας εις αυτην βιαζε-
ται. ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του
νομου μιαν κεραϊαν πεσειν. πας ο απολυων την γυναικα αυτου και
γαμων ετεραν μοιχευει, και ο απολελυμενην απο ανδρος γαμων μοι-
χευει. ανθρωπος δε τις ην πλουσιος, και ενεδιδυσκετο πορφυραν και
βυσσον ευφραινομενος καθ' ημεραν λαμπρως. πτωχος δε τις ονοματι
λαζαρος εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ειλικωμενος και επιθυμων
χορτασθηναι απο των πιπτοντων απο της τραπεζης του πλουσιου·
αλλα και οι κυνες ερχομενοι επελειχον τα ελκη αυτου. εγενετο δε
αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις
τον κολπον αβρααμ· απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη. και εν
τω αδη επαρας τους οφθαλμους αυτου, υπαρχων εν βασανοις, ορα
αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοις κολποις αυτου. και αυτος
φωνησας ειπεν, πατερ αβρααμ, ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα
βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατος και καταψυξη την γλωσ-
σαν μου, οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη. ειπεν δε αβρααμ, τεκνον,
μνησθητι οτι απελαβες τα αγαθα σου εν τη ζωη σου, και λαζαρος
ομοιως τα κακα· νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι. και εν
πασι τουτοις μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται, οπως οι
θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμας μη δυνωνται, μηδε εκειθεν προς
ημας διαπερωσιν. ειπεν δε, ερωτω σε ουν, πατερ, ινα πεμψης αυτον
εις τον οικον του πατρος μου, εχω γαρ πεντε αδελφους, οπως δια-
μαρτυρηται αυτοις, ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον
της βασανου. λεγει δε αβρααμ, εχουσι μωισσα και τους προφητας·
ακουσατωσαν αυτων. ο δε ειπεν, ουχι, πατερ αβρααμ, αλλ' εαν τις
απο νεκρων πορευθη προς αυτους μετανοησουσιν. ειπεν δε αυτω, ει
μωισσεως και των προφητων ουκ ακουουσιν, ουδ' εαν τις εκ νεκρων α-
ναστη πεισθησονται. ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου, ανενδεκτον
εστιν του τα σκανδαλα μη ελθειν, πλην ουαι δι ου ερχεται· λυσιτελει
αυτω ει λιθος μυλικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερ-
ριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση των μικρων τουτων ενα.
προσεχετε εαυτοις. εαν αμαρτη ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω, και
εαν μετανοηση αφες αυτω· και εαν επτακις της ημερας αμαρτηση εις
σε και επτακις επιστρεψη προς σε λεγων, μετανωω, αφησεις αυτω.
και ειπαν οι αποστολοι τω κυριω, προσθες ημιν πιστιν. ειπεν δε ο
κυριος, ει εχετε πιστιν ως κοκκον σιναπεως, ελεγετε αν τη συκαμι-
νω [ταυτη], εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση· και υπηκουσεν
αν υμιν. τις δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα, ος
εισελθοντι εκ του αγρου ερει αυτω, ευθεως παρελθων αναπεσε, αλλ'
ουχι ερει αυτω, ετοιμασον τι δειπνησω, και περιζωσαμενος διακονει

μοι εως φαγω και πιω, και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ· μη εχει χαριν τω δουλω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα· ουτως και υμεις, οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν, λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν, ο ωφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν. και εγενετο εν τω πορευεσθαι εις ιερουσαλημ και αυτος διηρχετο δια μεσον σαμαρειας και γαλιλαιας. και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηντησαν [αυτω] δεκα λεπροι ανδρες, οι εστησαν πορρωθεν, και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες, ιησου επιστατα, ελεησον ημας. και ιδων ειπεν αυτοις, πορευθεντες επιδειξατε εαυτους τοις ιερευσιν. και εγενετο εν τω υπαγειν αυτους εκαθαρισθησαν. εις δε εξ αυτων, ιδων οτι ιαθη, υπεστρεφεν μετα φωνης μεγαλης δοξαζων τον θεον, και επεσεν επι προσωπον παρα τους ποδας αυτου ευχαριστων αυτω· και αυτος ην σαμαριτης. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν, ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν· οι δε εννεα που· ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουναι δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενης ουτος· και ειπεν αυτω, αναστας πορευου· η πιστις σου σεσωκεν σε. επερωτηθεις δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου ου απεκριθη αυτοις και ειπεν, ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεως, ουδε ερουσιν, ιδου ωδε· η, εκει· ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντος υμων εστιν. ειπεν δε προς τους μαθητας, ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδεν και ουκ οψεσθε. και ερουσιν υμιν, ιδου εκει· [η.] ιδου ωδε· μη απελυθητε μηδε διωξητε. ωσπερ γαρ η αστραπη αστραπτουσα εκ της υπο τον ουρανον εις την υπ ουρανον λαμπει, ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου [εν τη ημερα αυτου]. πρωτον δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεας ταυτης. και καθως εγενετο εν ταις ημεραις νωε, ουτως εσται και εν ταις ημεραις του υιου του ανθρωπου· ησθιον, επινον, εγαμουν, εγαμιζοντο, αχρι ης ημερας εισηλθεν νωε εις την κιβωτον, και ηλθεν ο κατακλυσμος και απωλεσεν παντας. ομοιως καθως εγενετο εν ταις ημεραις λωτ· ησθιον, επινον, ηγοραζον, επωλουν, εφυτευον, ωκοδομουν· η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων, εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανου και απωλεσεν παντας. κατα τα αυτα εσται η ημερα ο υιος του ανθρωπου αποκαλυπτεται. εν εκεινη τη ημερα ος εσται επι του δωματος και τα σκευη αυτου εν τη οικια, μη καταβατω αραι αυτα, και ο εν αγρω ομοιως μη επιστρεψατω εις τα οπισω. μνημονευετε της γυναικος λωτ. ος εαν ζητηση την ψυχην αυτου περιποιησασθαι απολεσει αυτην, ος δ αν απολεση ζωογονησει αυτην. λεγω υμιν, ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινης μιας, ο εις παραλημφθησεται και ο ετερος αφειθησεται· εσονται δυο αληθουσαι επι το αυτο, η μια παραλημφθησεται η δε ετερα αφειθησεται.

και αποκριθεντες λεγουσιν αυτω, που, κυριε· ο δε ειπεν αυτοις, οπου το σωμα, εκει και οι αετοι επισυναχθησονται. ελεγεν δε παραβολην αυτοις προς το δειν παντοτε προσευχεσθαι αυτους και μη εγχακειν, λεγων, κριτης τις ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενος και ανθρωπον μη εντρεπομενος. χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προς αυτον λεγουσα, εκδικησον με απο του αντιδικου μου. και ουκ ηθελεν επι χρονον, μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω, ει και τον θεον ου φοβουμαι ουδε ανθρωπον εντρεπομαι, δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην, ινα μη εις τελος ερχομενη υπωπιαζη με. ειπεν δε ο κυριος, ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει· ο δε θεος ου μη ποιηση την εκδικησιν των εκλεκτων

αυτου των βωωντων αυτω ημερας και νυκτος, και μακροθυμει επ αυ-
τοις· λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει· πλην ο
υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γης· ει-
πεν δε και προς τινας τους πεποιθотας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι
και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην· ανθρωποι
δυο ανεβησαν εις το ιερον προσευξασθαι, ο εις φαρισαιος και ο ετε-
ρος τελωνης. ο φαρισαιος σταθεις προς εαυτον ταυτα προσηυχето,
ο θεος, ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων,
αρπαγες, αδικοι, μοιχοι, η και ως ουτος ο τελωνης· νηστευω δις του
σαββατου, αποδεκατω παντα οσα κτωμαι. ο δε τελωνης μακροθεν
εστως ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμους επαραι εις τον ουρανον, αλλ
ετυπτεν το στήθος αυτου λεγων, ο θεος, ιλασθητι μοι τω αμαρτωλω.
λεγω υμιν, κατεβη ουτος δεδικαιωμενος εις τον οικον αυτου παρ ε-
κεινων· οτι πας ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται, ο δε ταπεινων εαυτον
υψωθησεται. προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απητται·
ιδοντες δε οι μαθηται επετιμων αυτοις. ο δε ιησους προσεκαλεσατο
αυτα λεγων, αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα,
των γαρ τοιoutων εστιν η βασιλεια του θεου. αμην λεγω υμιν, ος
αν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον, ου μη εισελθη εις
αυτην. και επηρωτησεν τις αυτον αρχων λεγων, διδασκαλε αγαθε, τι
ποιησας ζων η αιωνιον κληρονομησω· ειπεν δε αυτω ο ιησους, τι με
λεγεις αγαθον· ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος. τας εντολας οιδας·
μη μοιχευσης, μη φονευσης, μη κλεψης, μη ψευδομαρτυρησης, τιμα
τον πατερα σου και την μητερα. ο δε ειπεν, ταυτα παντα εφυλαξα εκ
νεοτητας. ακουσας δε ο ιησους ειπεν αυτω, ετι εν σοι λειπει· παντα
οσα εχεις πωλησον και διαδος πτωχοις, και εξεις θησαυρον εν [τοις]
ουρανοις, και δευρο ακολουθει μοι. ο δε ακουσας ταυτα περιλυπος
εγενηθη, ην γαρ πλουσιος σφοδρα. ιδων δε αυτον ο ιησους [περι-
λυπον γενομενον] ειπεν, πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις
την βασιλειαν του θεου εισπορευονται· ευκοπωτερον γαρ εστιν κα-
μηλον δια τρηματος βελονης εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν
του θεου εισελθειν. ειπαν δε οι ακουσαντες, και τις δυναται σωθηναι·
ο δε ειπεν, τα αδυνατα παρα ανθρωποις δυνατα παρα τω θεω εστιν.
ειπεν δε ο πετρος, ιδου ημεις αφεντες τα ιδια ηκολουθησαμεν σοι. ο
δε ειπεν αυτοις, αμην λεγω υμιν οτι ουδεις εστιν ος αφηκεν οικιαν
η γυναικα η αδελφους η γονεις η τεκνα ενεκεν της βασιλειας του
θεου, ος ουχι μη [απο]λαβη πολλαπλασιονα εν τω καιρω τουτω και
εν τω αιωνι τω ερχομενω ζων αιωνιον. παραλαβων δε τους δωδεκα
ειπεν προς αυτοις, ιδου αναβαινομεν εις ιερουσαλημ, και τελεσθησε-
ται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου·
παραδοθησεται γαρ τοις εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησε-
ται και εμπτυσθησεται, και μαστιγωσαντες αποκτενουσιν αυτον, και
τη ημερα τη τριτη αναστησεται. και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν,
και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων, και ουκ εγινωσκον τα
λεγομενα. εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εις ιεριχω τυφλος τις
εκαθητο παρα την οδον επαιτων. ακουσας δε οχλου διαπορευομενου
επυνθανετο τι ειη τουτο· απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησους ο ναζωραιος
παρερχεται. και εβοησεν λεγων, ιησου, υιε δαυιδ, ελεησον με. και
οι προαγοντες επετιμων αυτω ινα σιγησῃ· αυτος δε πολλω μαλλον
εκραζεν, υιε δαυιδ, ελεησον με. σταθεις δε ο ιησους εκελευσεν αυ-

τον αχθῆναι προς αυτον. εγγισαντος δε αυτου επηρωτησεν αυτον, τι σοι θελεις ποιησω· ο δε ειπεν, κυριε, ινα αναβλειψω. και ο ιησους ειπεν αυτω, αναβλειψον· η πιστις σου σεσωκεν σε. και παραχρημα ανεβλειψεν, και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον. και πας ο λαος ιδων εδωκεν αινον τω θεω. και εισελθων διηρχετο την ιεριχω. και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος, και αυτος ην αρχιτελωνης και αυτος πλουσιος. και εζητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν, και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος ην. και προδραμων εις το εμπροσθεν ανεβη επι συκομορεαν ινα ιδη αυτον, οτι εκεινης ημελλεν διερχεσθαι. και ως ηλθεν επι τον τοπον, αναβλειψας ο ιησους ειπεν προς αυτον, ζακχαιε, σπευσας καταβηθι, σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι. και σπευσας κατεβη, και υπεδεξατο αυτον χαιρων. και ιδοντες παντες διεγογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι. σταθεις δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον, ιδου τα ημισια μου των υπαρχοντων, κυριε, τοις πτωχοις διδωμι, και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν. ειπεν δε προς αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο, καθοτι και αυτος υιος αβρααμ εστιν· ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος. ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεις ειπεν παραβολην δια το εγγυς ειναι ιερουσαλημ αυτον και δοκειν αυτους οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι. ειπεν ουν, ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι. καλεσας δε δεκα δουλους εαυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους, πραγματευεσασθε εν ω ερχομαι. οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον, και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες, ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας. και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηναι αυτω τους δουλους τουτους οις δεδωκει το αργυριον, ινα γνοι τι διεπραγματευσαντο. παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων, κυριε, η μνα σου δεκα προσηργασατο μνας. και ειπεν αυτω, ευγε, αγαθε δουλε, οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου, ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων. και ηλθεν ο δευτερος λεγων, η μνα σου, κυριε, εποιησεν πεντε μνας. ειπεν δε και τουτω, και συ επανω γινου πεντε πολεων. και ο ετερος ηλθεν λεγων, κυριε, ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω· εφοβουμην γαρ σε, οτι ανθρωπος αυστηρος ει, αιρεις ο ουκ εθηκας και θεριζεις ο ουκ εσπειρας. λεγει αυτω, εκ του στοματος σου κρινω σε, πονηρε δουλε. ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι, αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα· και δια τι ουκ εδωκας μου το αργυριον επι τραπεζαν· καγω ελθων συν τοκω αν αυτο επραξα. και τοις παρεστωσιν ειπεν, αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι και ειπαν αυτω, κυριε, εχει δεκα μνας λεγω υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται, απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται. πλην τους εχθρους μου τουτους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε αυτους εμπροσθεν μου. και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα. και εγενετο ως ηγγισεν εις βηθφαγη και βηθανια[ν] προς το ορος το καλουμενον ελαιων, απεστειλεν δυο των μαθητων λεγων, υπαγετε εις την κατεναντι κωμην, εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον, εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν, και λυσαντες αυτον αγαγετε. και εαν τις υμας ερωτα, δια

τι λυετε· ουτως ερειτε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει. απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις. λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπαν οι κυριοι αυτου προς αυτοις, τι λυετε τον πωλον· οι δε ειπαν οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει. και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν, και επιριψαντες αυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν. πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυσον τα ιματια αυτων εν τη οδω. εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων, λεγοντες, ευλογημενος ο ερχομενος ο βασιλευς εν ονοματι κυριου· εν ουρανω ειρηνη και δοξα εν υψιστοις. και τινες των φαρισαιων απο του οχλου ειπαν προς αυτον, διδασκαλε, επιτιμησον τοις μαθηταις σου. και αποκριθεις ειπεν, λεγω υμιν, εαν ουτοι σιωπησουσιν, οι λιθοι κραξουσιν. και ως ηγγισεν, ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτην, λεγων οτι ει εγνως εν τη ημερα ταυτη και συ τα προς ειρηνην νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου. οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και παρεμβαλουσιν οι εχθροι σου χαρρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν, και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι, και ουκ αφησουσιν λιθον επι λιθον εν σοι, ανθ ων ουκ εγνως τον καιρον της επισκοπης σου. και εισελθων εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τους πωλουντας, λεγων αυτοις, γεγραπται, και εσται ο οικος μου οικος προσευχης, υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων. και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω. οι δε αρχιερεις και οι γραμματεις εξητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου· και ουκ ευρισκον το τι ποιησωσιν, ο λαος γαρ απας εξεκρεματο αυτου ακουων. και εγενετο εν μια των ημερων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι αρχιερεις και οι γραμματεις συν τοις πρεσβυτεροις, και ειπαν λεγοντες προς αυτον, ειπον ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις, η τις εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην. αποκριθεις δε ειπεν προς αυτοις, ερωτησω υμας καγω λογον, και ειπατε μοι· το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων· οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν, εξ ουρανου, ερει, δια τι ουκ επιστευσατε αυτω· εαν δε ειπωμεν, εξ ανθρωπων, ο λαος απας καταλιθασει ημας, πεπεισμενος γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι. και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν. και ο ιησους ειπεν αυτοις, ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω. ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην· ανθρωπος [τις] εφυτευσεν αμπελωνα, και εξεδετο αυτον γεωργοις, και απεδημησεν χρονους ικανους. και καιρω απεστειλεν προς τους γεωργους δουλων, ινα απο του καρπου του αμπελωνος δωσουσιν αυτω· οι δε γεωργοι εξαπεστειλαν αυτον δειραντες κενον. και προσεθετο ετερον πεμψαι δουλων· οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον. και προσεθετο τριτον πεμψαι· οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον. ειπεν δε ο κυριος του αμπελωνος, τι ποιησω· πεμψω τον υιον μου τον αγαπητον· ισως τουτον εντραπησονται. ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες, ουτος εστιν ο κληρονομος· αποκτεινωμεν αυτον, ινα ημων γενηται η κληρονομια. και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνος απεκτειναν. τι ουν ποιησει αυτοις ο κυριος του αμπελωνος· ελευσεται και απολεσει τους γεωργους τουτους, και δωσει τον αμπελωνα αλλοις. ακουσαντες δε ειπαν, μη γενοιτο. ο δε εμβλεψας αυτοις

ειπεν, τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο· λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες, ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας· πας ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται· εφ' ον δ' αν πεση, λιχησει αυτον. και εζητησαν οι γραμματεις και οι αρχιερεις επιβαλιν επ αυτον τας χειρας εν αυτη τη ωρα, και εφοβηθησαν τον λαον· εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους ειπεν την παραβολην ταυτην. και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθετους υποκρινομενους εαυτους δικαιους ειναι, ινα επιλαβωνται αυτου λογου, ωστε παραδουναι αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονος. και επηρωτησαν αυτον λεγοντες, διδασκαλε, οιδαμεν οτι ορθως λεγεις και διδασκεις και ου λαμβανεις προσωπον, αλλ' επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις· εξεστιν ημας καισαρι φορον δουναι η ου· κατανοησας δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτους, δειξατε μοι δηναριον· τινος εχει εικονα και επιγραφην· οι δε ειπαν, καισαρος. ο δε ειπεν προς αυτους, τοιουν αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω. και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματος εναντιον του λαου, και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν. προσελθοντες δε τινες των σαδδουκαιων, οι [αντι]λεγοντες αναστασιν μη ειναι, επηρωτησαν αυτον λεγοντες, διδασκαλε, μωισης εγραψεν ημιν, εαν τινος αδελφος αποθανη εχων γυναικα, και ουτος ατεκνος η, ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου. επτα ουν αδελφοι ησαν· και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος· και ο δευτερος και ο τριτος ελαβεν αυτην, ωσαυτως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον. υστερον και η γυνη απεθανεν. η γυνη ουν εν τη αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη· οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα. και ειπεν αυτοις ο ιησους, οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και γαμισκονται, οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε γαμιζονται· ουδε γαρ αποθानειν ετι δυνανται, ισαγγελοι γαρ εισιν, και υιοι εισιν θεου, της αναστασεως υιοι οντες. οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωισης εμνηυσεν επι της βατου, ως λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και θεον ισαακ και θεον ιακωβ· θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων, παντες γαρ αυτω ζωσιν. αποκριθεντες δε τινες των γραμματεων ειπαν, διδασκαλε, καλως ειπας· ουκετι γαρ ετολμων επερωταν αυτον ουδεν. ειπεν δε προς αυτους, πως λεγουσιν τον χριστον ειναι δαυιδ υιον· αυτος γαρ δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων, ειπεν κυριος τω κυριω μου, καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου. δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει, και πως αυτου υιος εστιν· ακουοντος δε παντος του λαου ειπεν τοις μαθηταις [αυτου], προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαις και φιλουντων ασπασμους εν ταις αγοραις και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισιας εν τοις δειπνοις, οι κατεσθιουσιν τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται· ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα. αναβλεψας δε ειδεν τους βαλλοντας εις το γαζοφυλακιον τα δωρα αυτων πλουσιους. ειδεν δε τινα χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει λεπτα δυο, και ειπεν, αληθως λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων εβαλεν· παντες γαρ ουτοι εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον εις τα δωρα, αυτη δε εκ του υστερηματος αυτης παντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν. και τινων λεγοντων περι του ιερου, οτι λιθοις καλοις και αναθημασιν κεκοσμηται, ειπεν, ταυτα

α θεωρεῖτε, ἐλευσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφελθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ ὃς οὐ καταλυθήσεται. ἐπηρεώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες, διδασκαλε, ποτε οὖν ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; ὁ δὲ εἶπεν, βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλευσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου λέγοντες, ἐγὼ εἰμι· καὶ, ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενεσθῆαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. τότε εἶπεν αὐτοῖς, ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν, σεισμοὶ τε μεγάλοι καὶ κατὰ τοποὺς ἴμμοι καὶ λοιμοὶ ἔσονται, φοβήτρα τε καὶ ἀπ' οὐρανοῦ σημεῖα μεγάλα ἔσται. πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβάλουσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσιν, παραδίδοντες εἰς τὰς συναγωγὰς καὶ φυλάκας, ἀπαγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος μου· ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μάρτυριον. θέτε οὖν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι, ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν ἥ οὐ δυνήσονται ἀνίστηναι ἡ ἀντεῖπειν ἀπαντες οἱ ἀντικείμενοί ὑμῖν. παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπο γονεῶν καὶ ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ θανάτωσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἐσέσθε μισούμενοι ὑπο πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου. καὶ θρίξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπολήται. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν. ὅταν δὲ ἰδῆτε κυκλούμενην ὑπο στρατοπέδων ἱερουσαλὴμ, τότε γινώτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρημωσις αὐτῆς. τότε οἱ ἐν τῇ ἰουδαίᾳ φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρεῖτωσαν, καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχεσθῶσαν εἰς αὐτήν, ὅτι ἡμέραι ἐκδίκησεως αὐταὶ εἰσὶν τοῦ πλησθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα. οὐαὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ πέσονται στόματι μαχαίρης καὶ ἀιχμαλωτισθήσονται εἰς τὰ ἔθνη πάντα, καὶ ἱερουσαλὴμ ἔσται πατούμενη ὑπὸ ἐθνῶν, ἀχρὶ οὐ πληρωθῶσιν καιροὶ ἐθνῶν. καὶ ἔσονται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἀστροῖς, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ ἡχους θαλάσσης καὶ σαλοῦ, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμενῇ, αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ τότε ὀφνύονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχομένον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι ἀνακυψάτε καὶ ἐπαράτε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολυτρώσις ὑμῶν. καὶ εἶπεν παραβολὴν αὐτοῖς· ἴδετε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προβαλῶσιν ἤδη, βλέποντες αὐτῶν γινώσχετε ὅτι ἤδη ἐγγύς τὸ θέρος ἐστίν· οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἰδῆτε ταῦτα γινόμενα, γινώσχετε ὅτι ἐγγύς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ παρελθῇ ἡ γενεὰ αὕτη εὖς ἂν πάντα γενῇται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρελεύσονται. προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μεθῇ καὶ μερμιναις βιωτικαῖς, καὶ ἐπιστῇ ἐφ' ὑμᾶς αἰφνίδιος ἡ ἡμέρα ἐκείνη ὥς παγίς. ἐπεισελεύσεται γὰρ ἐπὶ πάντας τοὺς κατήμενους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε δὲ ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα κατισχυσῇτε ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἐμπροσθέν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ ἱερῷ διδασκῶν, τὰς δὲ νυκτας ἐξερχομένος ἠυλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὠρῆριζεν πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ. ἤγγιζεν δὲ ἡ εὐρῆτη τῶν

αζυμων η λεγομενη πασχα. και εζητουν οι αρχιερεις και οι γραμμα-
ταις το πως ανελωσιν αυτον, εφοβουντο γαρ τον λαον. εισηλθεν δε
σατανας εις ιουδαν τον καλουμενον ισχαριωτην, οντα εκ του αριθμου
των δωδεκα· και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσιν και στρα-
τηγοις το πως αυτοις παραδω αυτον. και εχαρησαν και συνεθεντο
αυτω αργυριον δουναι. και εξωμολογησεν, και εζητει ευκαιριαν του
παραδουναι αυτον ατερ οχλου αυτοις. ηλθεν δε η ημερα των αζυμων,
[εν] η εδει θυεσθαι το πασχα. και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ει-
πων, πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν. οι δε ειπαν
αυτω, που θελεις ετοιμασωμεν· ο δε ειπεν αυτοις, ιδου εισελθοντων
υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βα-
σταζων· ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν εις ην εισπορευεται. και
ερεите τω οικοδεσποτη της οικιας, λεγει σοι ο διδασκαλος, που εστιν
το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω· κακεινος
υμιν δειξει αναγκαιον μεγα εστρωμενον· εκει ετοιμασατε. απελθοντες
δε ευρον καθως ειρηκει αυτοις, και ητοιμασαν το πασχα. και οτε
εγενετο η ωρα, ανεπεσεν και οι αποστολοι συν αυτω. και ειπεν προς
αυτους, επιθυμια επεθυμησα τουτο το πασχα φαγειν μεθ υμων προ
του με παθειν· λεγω γαρ υμιν οτι ου μη φαγω αυτο εως οτου πληρω-
θη εν τη βασιλεια του θεου. και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας
ειπεν, λαβετε τουτο και διαμερισατε εις εαυτους· λεγω γαρ υμιν [ο-
τι] ου μη πιω απο του νυν απο του γεννηματος της αμπελου εως ου
η βασιλεια του θεου ελθη. και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν
και εδωκεν αυτοις λεγων, τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων
διδομενον· τουτο ποιεите εις την εμην αναμνησιν. και το ποτηριον
ωσαυτως μετα το δειπνησαι, λεγων, τουτο το ποτηριον η καινη δια-
θηκη εν τω αιματι μου, το υπερ υμων εκχυννομενον. πλην ιδου η
χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης· οτι ο υιος μεν
του ανθρωπου κατα το ωρισμενον πορευεται, πλην ουαι τω ανθρωπω
εκεινω δι ου παραδιδοται. και αυτοι ηρξαντο συζητειν προς εαυτους
το τις αρα ειη εξ αυτων ο τουτο μελλων πρασσειν. εγενετο δε και
φιλονεικια εν αυτοις, το τις αυτων δοκει ειναι μειζων. ο δε ειπεν αυ-
τοις, οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες
αυτων ευεργεταται καλοντας. υμεις δε ουχ ουτως, αλλ ο μειζων εν υ-
μιν γινεσθω ως ο νεωτερος, και ο ηγουμενος ως ο διακωνων. τις γαρ
μειζων, ο ανακειμενος η ο διακωνων· ουχι ο ανακειμενος· εγω δε εν
μεσω υμων ειμι ως ο διακωνων. υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ
εμου εν τοις πειρασμοις μου· καγω διατιθεμαι υμιν καθως διεθετο μοι
ο πατηρ μου βασιλειαν ινα εσθητε και πινητε επι της τραπεζης μου
εν τη βασιλεια μου, και καθησεσθε επι θρονων τας δωδεκα φυλας
κρινοντες του ισραηλ. σιμων σιμων, ιδου ο σατανας εξητησατο υμας
του σινασαι ως τον σιτον· εγω δε εδεηθην περι σου ινα μη εκλιπη η
πιστις σου· και συ ποτε επιστρεψας στηρισον τους αδελφους σου. ο
δε ειπεν αυτω, κυριε, μετα σου ετοιμος ειμι και εις φυλακην και εις
θανατον πορευεσθαι. ο δε ειπεν, λεγω σοι, πετρε, ου φωνησει ση-
μερον αλεκτωρ εως τρις με απαρνηση ειδεναι. και ειπεν αυτοις, οτε
απεστείλα υμας ατερ βαλλαντιου και πηρας και υποδηματων, μη τιнос
υστερησατε· οι δε ειπαν, ουθενος. ειπεν δε αυτοις, αλλα νυν ο εχων
βαλλαντιον αρατω, ομοιως και πηραν, και ο μη εχων πωλησατω το
ιματιον αυτου και αγορασατω μαχαιραν. λεγω γαρ υμιν οτι τουτο το

γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι, το και μετα ανομων ελογισθη· και γαρ το περι εμου τελος εχει. οι δε ειπαν, κυριε, ιδου μαχαιραι ωδε δυο. ο δε ειπεν αυτοις, ικανον εστιν. και εξελθων επορευθη κατα το ειθος εις το ορος των ελαιων· ηκολουθησαν δε αυτω και οι μαθηται. γενομενος δε επι του τοπου ειπεν αυτοις, προσευχεσθε μη εισελθειν εις πειρασμον. και αυτος απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην, και θεις τα γονατα προσηυχето λεγων, πατερ, ει βουλει παρενεγκε τουτο το ποτηριον απ εμου· πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γινεσθω. [[ωφθη δε αυτω αγγελος απ ουρανου ενισχυων αυτον. και γενομενος εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето· και εγενετο ο ιδρως αυτου ωσει θρομβοι αιματος καταβαινοντος επι την γην.]] και αναστας απο της προσευχης ελθων προς τους μαθητας ευρεν κοιμωμενους αυτους απο της λυπης, και ειπεν αυτοις, τι καθευδετε· ανασταντες προσευχεσθε, ινα μη εισελθητε εις πειρασμον. ετι αυτου λαλουντος ιδου οχλος, και ο λεγομενος ιουδας εις των δωδεκα προηρχετο αυτους, και ηγγισεν του ιησου φιλησαι αυτον. ιησους δε ειπεν αυτω, ιουδα, φιληματα τον υιον του ανθρωπου παραδιδως· ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον ειπαν, κυριε, ει παταξομεν εν μαχαρη· και επαταξεν εις τις εξ αυτων του αρχιερεως τον δουλον και αφειλεν το ους αυτου το δεξιον. αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν, εατε εως τουτου· και αφαμενος του ωτιου ιασατο αυτον. ειπεν δε ιησους προς τους παραγενομενους επ αυτον αρχιερεις και στρατηγους του ιερου και πρεσβυτερους, ως επι ληστην εξηλθατε μετα μαχαिरων και ξυλων· καθ ημεραν οντος μου μεθ υμων εν τω ιερω ουκ εξετεινατε τας χειρας επ εμε· αλλ αυτη εστιν υμων η ωρα και η εξουσια του σκοτους. συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον εις την οικιαν του αρχιερεως· ο δε πετρος ηκολουθει μακροθεν. περιαιφαντων δε πυρ εν μεσω της αυλης και συγκαθισαντων εκαθητο ο πετρος μεσος αυτων. ιδουσα δε αυτον παιδισκη τις κατημενον προς το φως και ατενισασα αυτω ειπεν, και ουτος συν αυτω ην· ο δε ηρνησατο λεγων, ουκ οίδα αυτον, γυναι. και μετα βραχυ ετερος ιδων αυτον εφη, και συ εξ αυτων ει· ο δε πετρος εφη, ανθρωπε, ουκ ειμι. και διαστασης ωσει ωρας μιας αλλος τις δισχυριζεται λεγων, επ αληθειας και ουτος μετ αυτου ην, και γαρ γαλιλαιος εστιν· ειπεν δε ο πετρος, ανθρωπε, ουκ οίδα ο λεγεις. και παραχρημα ετι λαλουντος αυτου εφωνησεν αλεκτωρ. και στραφεις ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω, και υπεμνησθη ο πετρος του ρηματος του κυριου ως ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι σημερον απαρνηση με τρις· και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρως. και οι ανδρες οι συνεχοντες αυτον ενεπαιζον αυτω δεροντες, και περικαλυφαντες αυτον επηρωτων λεγοντες, προφητευσον, τις εστιν ο παισας σε· και ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εις αυτον. και ως εγενετο ημερα, συνηχθη το πρεσβυτεριον του λαου, αρχιερεις τε και γραμματεις, και απηγαγον αυτον εις το συνεδριον αυτων, λεγοντες, ει συ ει ο χριστος, ειπον ημιν. ειπεν δε αυτοις, εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε· εαν δε ερωτησω ου μη αποκριθητε. απο του νυν δε εσται ο υιος του ανθρωπου κατημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου. ειπαν δε παντες, συ ουν ει ο υιος του θεου· ο δε προς αυτους εφη, υμεις λεγετε οτι εγω ειμι. οι δε ειπαν, τι ετι εχομεν μαρτυριας χρειαν· αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου. και ανασταν απαν το πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιατον. ηρξαντο δε κατηγο-

ρειν αυτου λεγοντες, τουτον ευραμεν διαστρεφοντα το εθνος ημων και κωλυοντα φορους καισαρι διδοναι και λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι. ο δε πιλατος ηρωτησεν αυτον λεγων, συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων· ο δε αποκριθεις αυτω εφη, συ λεγεις. ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους, ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω. οι δε επισχουν λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ' ολης της ιουδαιας, και αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε. πιλατος δε ακουσας επηρωτησεν ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν· και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδην, οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταις ταις ημεραις. ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν, ην γαρ εξ ικανων χρονων θελων ιδειν αυτον δια το ακουειν περι αυτου, και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον. επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις· αυτος δε ουδεν απεκρινατο αυτω. εισηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις ευτονως κατηγορουντες αυτου. εξουθενησας δε αυτον [και] ο ηρωδης συν τοις στρατευμασιν αυτου και εμπαιξας περιβαλυν εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω. εγενοντο δε φιλοι ο τε ηρωδης και ο πιλατος εν αυτη τη ημερα μετ' αλληλων· προιτηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς αυτους. πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον ειπεν προς αυτους, προσηνεγκατε μοι τον ανθρωπον τουτον ως αποστρεφοντα τον λαον, και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουθεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ' αυτου, αλλ ουδε ηρωδης· ανεπεμψεν γαρ αυτον προς ημας· και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω. παιδευσας ουν αυτον απολυσω.

ανεκραγον δε παμπληθει λεγοντες, αιρε τουτον, απολυσον δε ημιν τον βαρabbαν· οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βληθεις εν τη φυλακη. παλιν δε ο πιλατος προσεφωνησεν αυτοις, θελων απολυσαι τον ιησουν· οι δε επεφωνουν λεγοντες, σταυρου, σταυρου αυτον. ο δε τριτον ειπεν προς αυτους, τι γαρ κακον εποιησεν ουτος· ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω· παιδευσας ουν αυτον απολυσω. οι δε επεκειντο φωναις μεγαλαις αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι, και κατισχουν αι φωναι αυτων. και πιλατος επεκριεν γενεσθαι το αιτημα αυτων· απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις φυλακην ον ητουντο, τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων. και ως απηγαγον αυτον, επιλαβομενοι σιμωνα τινα κυρηναιον ερχομενον απ' αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου. ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον. στραφεις δε προς αυτας [ο] ιησους ειπεν, θυγατερες ιερουσαλημ, μη κλαιετε επ' εμε· πλην εφ' εαυτας κλαιετε και επι τα τεκνα υμων, οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν, μακαριαι αι στειραι και αι κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθρεψαν. τοτε αρξονται λεγειν τοις ορεσιν, πεσσετε εφ' ημας, και τοις βουνοις, καλυψατε ημας· οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν, εν τω ξηρω τι γενηται· ηγοντο δε και ετεροι κακουργοι δυο συν αυτω αναιρεθηναι. και οτε ηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κρανιον, εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργους, ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων. [[ο δε ιησους ελεγεν, πατερ, αφες αυτοις, ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν.]] διαμεριζομενοι δε τα ιματια αυτου εβαλον κληρους. και εισηκει ο λαος θεωρων. ε-

ξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες λεγοντες, αλλους εσωσεν, σωσατω εαυτον, ει ουτος εστιν ο χριστος του θεου ο εκλεκτος. ενεπαιξαν δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι, οξος προσφεροντες αυτω και λεγοντες, ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων, σωσον σεαυτον. ην δε και επιγραφη επ αυτω, ο βασιλευς των ιουδαιων ουτος. εις δε των κρεμασθεντων κακουργων εβλασφημει αυτον λεγων, ουχι συ ει ο χριστος· σωσον σεαυτον και ημας. αποκριθεις δε ο ετερος επιτιμων αυτω εφη, ουδε φοβη συ τον θεον, οτι εν τω αυτω κριματι ει· και ημεις μεν δικαιως, αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν· ουτος δε ουδεν ατοπον επραξεν. και ελεγεν, ιησου, μνησθητι μου οταν ελθης εις την βασιλειαν σου. και ειπεν αυτω, αμην σοι λεγω, σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω. και ην ηδη ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης του ηλιου εκλιποντος, εσχισθη δε το καταπετασμα του ναου μεσον. και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν, πατερ, εις χειρας σου παρατιθεμαι το πνευμα μου· τουτο δε ειπων εξεπνευσεν. ιδων δε ο εκατονταρχης το γενομενον εδοξαζεν τον θεον λεγων, οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιος ην. και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην, θεωρησαντες τα γενομενα, τυποντες τα στηθη υπεστρεφον. εισηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτω απο μακροθεν, και γυναικες αι συνακολουθουσαι αυτω απο της γαλιλαιας, ορωσαι ταυτα. και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων [και] ανηρ αγαθος και δικαιος ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθιας πολεως των ιουδαιων, ος προσεδεχετο την βασιλειαν του θεου, ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου, και καθελων ενετυλιξεν αυτο σινδονι, και εθηκεν αυτον εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεις ουπω χειμενος. και ημερα ην παρασκευης, και σαββατον επεψωσκεν. κατακολουθησασαι δε αι γυναικες, αιτινες ησαν συνεληλυθυιαι εκ της γαλιλαιας αυτω, εθεασαντο το μνημειον και ως ετεθη το σωμα αυτου, υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα. και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην, τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεως επι το μνημα ηλθον φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα. ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημείου, εισελθουσai δε ουκ ευρον το σωμα του κυριου ιησου. και εγενετο εν τω απορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθητι αστραπτουση. εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων τα προσωπα εις την γην ειπαν προς αυτας, τι ζητετε τον ζωντα μετα των νεκρων· ουκ εστιν ωδε, αλλα ηγερθη. μνησθητε ως ελαλησεν υμιν επι ων εν τη γαλιλαια, λεγων τον υιον του ανθρωπου οτι δει παραδοθηναι εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι. και εμνησθησαν των ρηματων αυτου, και υποστρεψασαι απο του μνημείου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις. ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια η ιακωβου· και αι λοιπαι συν αυταις ελεγον προς τους αποστολους ταυτα. και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα ταυτα, και ηπιστουν αυταις. ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον, και παρακυψας βλεπει τα οθονια μονα· και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος. και ιδου δυο εξ αυτων εν αυτη τη ημερα ησαν πορευομενοι εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ, η ονομα εμμαους, και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους

περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων. και εγενετο εν τω ομιλειν αυτους και συζητειν και αυτος ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις, οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωναι αυτον. ειπεν δε προς αυτους, τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες· και εσταθησαν σκυθρωποι. αποκριθεις δε εις ονοματι κλεοπας ειπεν προς αυτον, συ μονος παροιχεις ιερουσαλημ και ουκ εγνως τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις· και ειπεν αυτοις, ποια· οι δε ειπαν αυτω, τα περι ιησου του ναζαρηνου, ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου, οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον. ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ· αλλα γε και συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει αφ ου ταυτα εγενετο. αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας· γενομεναι ορθριναι επι το μνημειον και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιων αγγελων εωρακεναι, οι λεγουσιν αυτον ζην. και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον, και ευρον ουτως καθως και αι γυναικες ειπον, αυτον δε ουκ ειδον. και αυτος ειπεν προς αυτους, ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οις ελαλησαν οι προφηται. ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου· και αρξαμενος απο μωισεως και απο παντων των προφητων διερμηνευσεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου. και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο, και αυτος προσεποιησατο πορρωτερον πορευεσθαι. και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες, μεινον μεθ ημων, οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν ηδη η ημερα. και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις. και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασας επεδιδου αυτοις· αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον· και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων. και ειπαν προς αλληλους, ουχι η καρδια ημων καιομενη ην [εν ημιν] ως ελαλει ημιν εν τη οδω, ως διηνοιγεν ημιν τας γραφας· και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ, και ευρον ηθροισμενους τους ενδεκα και τους συν αυτοις, λεγοντας οτι οντως ηγερθη ο κυριος και ωφθη σιμωνι. και αυτοι εξηγγουνο τα εν τη οδω και ως εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου. ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος εστη εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις, ειρηνη υμιν. πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν. και ειπεν αυτοις, τι τεταραγμενοι εστε, και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν τη καρδια υμων· ιδετε τας χειρας μου και τους ποδας μου οτι εγω ειμι αυτος· ψηλαφησατε με και ιδετε, οτι πνευμα σαρχα και οστεα ουκ εχει καθως εμε θεωρειτε εχοντα. και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και τους ποδας. ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις, εχετε τι βρωσιμον ενθαδε· οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οπτου μερος· και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν. ειπεν δε προς αυτους, ουτοι οι λογοι μου ους ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν, οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωισεως και τοις προφηταις και ψαλμοις περι εμου. τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας. και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται παθειν τον χριστον και αναστηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα, και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν εις αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενοι

απο ιερουσαλημ· υμεις μαρτυρες τουτων. και [ιδου] εγω αποστελλω την επαγγελιαν του πατρος μου εφ υμας· υμεις δε καθισατε εν τη πολει εως ου ενδυσησθε εξ υψους δυναμιν. εξηγαγεν δε αυτους [εξω] εως προς βηθανιαν, και επαρας τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτους. και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεστη απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον. και αυτοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλης, και ησαν δια παντος εν τω ιερω ευλογουντες τον θεον.

τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων, ω θεοφιλε, ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν αχρι ης ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοις δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανελημφθη· ος και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις, δι ημερων τεσσερακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου. και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι, αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου· οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι, υμεις δε εν πνευματι βαπτισθησεσθε αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας. οι μεν ουν συνελθοντες ηρωτων αυτον λεγοντες, κυριε, ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεις την βασιλειαν τω ισραηλ· ειπεν δε προς αυτους, ουχ υμων εστιν γνωναι χρονους η καιρους ους ο πατηρ ευθετο εν τη ιδια εξουσια· αλλα λημψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμας, και εσεσθε μου μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και [εν] παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εως εσχατου της γης. και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρηθη, και νεφελη υπελαβεν αυτον απο των οφθαλμων αυτων. και ως ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου, και ιδου ανδρες δυο παρεισηκεισαν αυτοις εν εσθησεσι λευκαις, οι και ειπαν, ανδρες γαλιλαιοι, τι εστηκατε [εμ]βλεποντες εις τον ουρανον· ουτος ο ιησους ο αναλημφθεις αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον. τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορους του καλουμενου ελαιωνος, ο εστιν εγγυς ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον. και οτε εισηλθον, εις το υπερων ανεβησαν ου ησαν καταμενοντες, ο τε πετρος και ιωαννης και ιακωβος και ανδρεας, φιλιππος και θωμας, βαρθολομαιος και μαθηθαιος, ιακωβος αλφαιου και σιμων ο ζηλωτης και ιουδας ιακωβου. ουτοι παντες ησαν προσκατερουντες ομοθυμαδον τη προσευχη συν γυναιξιν και μαριαμ τη μητρι του ιησου και τοις αδελφοις αυτου. και εν ταις ημεραις ταυταις αναστας πετρος εν μεσω των αδελφων ειπεν ην τε οχλος ονοματων επι το αυτο ωσει εκατον εικοσι, ανδρες αδελφοι, εδει πληρωθηναι την γραφην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν ιησουν, οτι κατηριθιμμενος ην εν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιας ταυτης. ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιας, και πρηνης γενομενος ελαχθησεν μεσος, και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου. και γνωστον εγενετο πασι τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ, ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων αχελδαμαχ, τουτ εστιν, χωριον αιματος. γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμω, γεννηθητω η επαυλις αυτου ερημος και μη εστω ο κατοικων εν αυτη, και, την επισκοπην αυτου λαβετω ετερος. δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημας ο κυριος ιησους, αρξαμενος απο του βαπτισματος

ιωαννου εως της ημερας ης ανελημφθη αφ ημων, μαρτυρα της αναστασεως αυτου συν ημιν γενεσθαι ενα τουτων. και εστησαν δυο, ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαββαν, ος επεκληθη ιουστος, και μαθητιαν. και προσευξαμενοι ειπαν, συ κυριε, καρδιογνωστα παντων, αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα λαβειν τον τοπον της διακονιας ταυτης και αποστολης, αφ ης παρεβη ιουδας πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον. και εδωκαν κληρους αυτοις, και επεσεν ο κληρος επι μαθητιαν, και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων. και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστης ησαν παντες ομου επι το αυτο. και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχος ωσπερ φερομενης πνοης βιαιας και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι· και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι γλωσσαι ωσει πυρος, και εκαθισεν εφ ενα εκαστον αυτων, και επλησθησαν παντες πνευματος αγιου, και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθως το πνευμα εδιδου αποφθεγγεσθαι αυτοις. ησαν δε εις ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι, ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον· γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη, οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων. εξισταντο δε και εθαυμαζον λεγοντες, ουχ ιδου απαντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι· και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν· παρθοι και μηδοι και ελαμιται, και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν, ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν, ποντον και την ασιαν, φρυγιαν τε και παμφυλιαν, αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην, και οι επιδημουντες ρωμαιοι, ιουδαιοι τε και προσηλυτοι, κρητες και αραβες, ακουομεν λαλουντων αυτων ταις ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου. εξισταντο δε παντες και διηπορουν, αλλος προς αλλον λεγοντες, τι θελει τουτο ειναι· ετεροι δε διαχλευαζοντες ελεγον οτι γλευκους μεμεστωμενοι εισιν. σταθεις δε ο πετρος συν τοις ενδεκα επηρεν την φωνην αυτου και απεφθεγγετο αυτοις, ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ παντες, τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου. ου γαρ ως υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθυουσιν, εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας, αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ, και εσται εν ταις εσχαις ημεραις, λεγει ο θεος, εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα, και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων, και οι νεανισκοι υμων ορασεις οφονται, και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνιοις ενυπνιασθησονται· και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλαις μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου, και προφητευσουσιν. και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω, αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου· ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν ελθειν ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη. και εσται πας ος αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται. ανδρες ισραηλιται, ακουσατε τους λογους τουτους· ιησουν τον ναζωραιον, ανδρα αποδεδειγμενον απο του θεου εις υμας δυναμεσι και τερασι και σημειοις οις εποιοησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων, καθως αυτοι οιδετε, τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον δια χειρος ανομων προσπηξαντες ανειλατε, ον ο θεος ανεστησεν λυσας τας ωδινας του θανατου, καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου· δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον, προορωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος, οτι εκ δεξιων

μου εστιν ινα μη σαλευθω. δια τουτο ηυφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου, ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι· οτι ουκ εγκαταλειψεις την ψυχην μου εις αδην, ουδε δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν. εγνωρισας μοι οδους ζωης, πληρωσεις με ευφροσυνης μετα του προσωπου σου. ανδρες αδελφοι, εξον ειπεν μετα παρρησιας προς υμας περι του πατριαρχου δαυιδ, οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερας ταυτης· προφητης ουν υπαρχων, και ειδως οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της οσφυος αυτου καθισαι επι τον θρονον αυτου, προιδων ελαλησεν περι της αναστασεως του χριστου οτι ουτε εγκατελειφθη εις αδην ουτε η σαρξ αυτου ειδεν διαφθοραν. τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος, ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρες. τη δεξια ουν του θεου υψωθεις την τε επαγγελιαν του πνευματος του αγιου λαβων παρα του πατρος εξεχεεν τουτο ο υμεις [και] βλεπετε και ακουετε. ου γαρ δαυιδ ανεβη εις τους ουρανους, λεγει δε αυτος, ειπεν [ο] κυριος τω κυριω μου, καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου. ασφαλως ουν γινωσκετω πας οικος ισραηλ οτι και κυριον αυτον και χριστον εποησεν ο θεος, τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε. ακουσαντες δε κατενυγησαν την καρδιαν, ειπον τε προς τον πετρον και τους λοιπους αποστολους, τι ποιησωμεν, ανδρες αδελφοι· πετρος δε προς αυτους, μετανοησατε, [ψησιν,] και βαπτισθητω εκαστος υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν των αμαρτιων υμων, και λημψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος· υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν τοις εις μακραν οσους αν προσκαλεσθεται κυριος ο θεος ημων. ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρατο, και παρεκαλει αυτους λεγων, σωθητε απο της γενεας της σχολιας ταυτης. οι μεν ουν αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν, και προσετεθησαν εν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τρισχιλiai. ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια, τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις. εγινετο δε παση ψυχη φοβος, πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο. παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα, και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τις χρεian ειχεν· καθη ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω, κλωντες τε κατ οικον αρτον, μετελαμβανον τροφης εν αγαλλιασει και αφελοτητι καρδιας, αινουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον. ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθη ημεραν επι το αυτο. πετρος δε και ιωαννης ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχης την ενατην. και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητρος αυτου υπαρχων εβασταζετο, ον ετιθουν καθη ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον· ος ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην λαβειν. ατενισας δε πετρος εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν, βλεψον εις ημας. ο δε επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν. ειπεν δε πετρος, αργυριον και χρυσιον ουκ υπαρχει μοι, ο δε εχω τουτο σοι διδωμι· εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου [εγειρε και] περιπατει. και πιασας αυτον της δεξιας χειρος ηγειρεν αυτον· παραχρημα δε εστερεωθησαν αι βασεις αυτου και τα σφυδρα, και εξαλλομενος εστη

και περιεπατει, και εισηλθεν συν αυτοις εις το ιερον περιπατων και αλλομενος και αιων τον θεον. και ειδεν πας ο λαος αυτον περιπατουντα και αιουντα τον θεον, επεγινωσκον δε αυτον οτι αυτος ην ο προς την ελεημοσυνην κατημενος επι τη ωραια πυλη του ιερου, και επλησθησαν θαμβους και εκστασεως επι τω συμβεβηκοτι αυτω. κρατουντος δε αυτου τον πετρον και τον ιωαννην συνεδραμεν πας ο λαος προς αυτους επι τη στοα τη καλουμενη σολομωντος εκθαμβοι. ιδων δε ο πετρος απεκρινατο προς τον λαον, ανδρες ισραηλιται, τι θαυμαζετε επι τουτω, η ημιν τι ατενιζετε ως ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποιηκοσιν του περιπατειν αυτον· ο θεος αβρααμ και [ο θεος] ισαακ και [ο θεος] ιακωβ, ο θεος των πατερων ημων, εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν, ον υμεις μεν παρεδωκατε και ηρνησασθε κατα προσωπον πιλατου, κριναντος εκεινου απολυειν· υμεις δε τον αγιον και δικαιον ηρνησασθε, και ητησασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν, τον δε αρχηγον της ζωης απεκτεινατε, ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων, ου ημεις μαρτυρες εσμεν. και επι τη πιστει του ονοματος αυτου τουτον ον θεωρεите και οιδατε εσтереωσεν το ονομα αυτου, και η πιστις η δι αυτου εδωκεν αυτα την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων. και νυν, αδελφοι, οιδα οτι κατὰ αγνοιαν επραξατε, ωσπερ και οι αρχοντες υμων· ο δε θεος α προκατηγγειλεν δια στοματος παντων των προφητων παθειν τον χριστον αυτου επληρωσεν ουτως. μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τας αμαρτιας, οπως αν ελθωσιν καιροι αναψυξεως απο προσωπου του κυριου και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον, ιησουν, ον δει ουρανον μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεως παντων ων ελαλησεν ο θεος δια στοματος των αγιων απ αιωνος αυτου προφητων. μωισης μεν ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος υμων εκ των αδελφων υμων ως εμε· αυτου ακουσεσθε κατὰ παντα οσα αν λαληση προς υμας. εσται δε πασα ψυχη ητις εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολεθρευθησεται εκ του λαου. και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τας ημερας ταυτας. υμεις εστε οι υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο θεος προς τους πατερας υμων, λεγων προς αβρααμ, και εν τω σπερματι σου [εν]ευλογηθησονται πασαι αι πατριας της γης. υμιν πρωτον αναστησας ο θεος τον παιδα αυτου απεστείλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων. λαλουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι, διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτους τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν την εκ νεκρων, και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον· ην γαρ εσπερα ηδη. πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν, και εγεννηθη [ο] αριθμος των ανδρων [ως] χιλιαδες πεντε. εγενετο δε επι την αυριον συναχθηναι αυτων τους αρχοντας και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεας εν ιερουσαλημ και αννας ο αρχιερευς και καιαφας και ιωαννης και αλεξανδρος και οσοι ησαν εκ γενους αρχιερατικου και στησαντες αυτους εν τω μεσω επυνθανοντο, εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις· τοτε πετρος πλησθεις πνευματος αγιου ειπεν προς αυτους, αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι, ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενους, εν τινι ουτος σεσωται, γνωστον εστω πασιν

υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου, ον υμεις εσταυρωσατε, ον ο θεος ηγειρεν εκ νεκρων, εν τωτω ουτος παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιης. ουτος εστιν ο λιθος ο εξουθενηθεις υφ υμων των οικοδομων, ο γενομενος εις κεφαλην γωνιας. και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια, ουδε γαρ ονομα εστιν ετερον υπο τον ουρανον το δεδομενον εν ανθρωποις εν ω δει σωθηναι ημας. θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου, και καταλαβόμενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται, εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτους οτι συν τω ιησου ησαν· τον τε ανθρωπον βλέποντες συν αυτοις εστώτα τον τεθεραπευμενον ουδεν ειχον αντειπειν. κελευσαντες δε αυτους εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλους λεγοντες, τι ποιησωμεν τοις ανθρωποις τουτοις· οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ φανερον, και ου δυναμεθα αρνεισθαι· αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον, απειλησωμεθα αυτοις μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτου μηδενι ανθρωπων. και καλεσαντες αυτους παρηγγειλαν το καθολου μη φθεγγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου. ο δε πετρος και ιωαννης αποκριθεντες ειπον προς αυτους, ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου, κρινατε, ου δυναμεθα γαρ ημεις α ειδαμεν και ηκουσαμεν μη λαλειν. οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτους, μηδεν ευρισκοντες το πως κολασωνται αυτους, δια τον λαον, οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι· ετων γαρ ην πλειωνων τεσσερακοντα ο ανθρωπος εφ ον γεγρονει το σημειον τουτο της ιασεως. απολυθεντες δε ηλθον προς τους ιδιους και απηγγειλαν οσα προς αυτους οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι ειπαν. οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπαν, δεσποτα, συ ο ποιησας τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις, ο του πατρος ημων δια πνευματος αγιου στοματος δαυιδ παιδος σου ειπων, ινατι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα· παρεστησαν οι βασιλεις της γης και οι αρχοντες συνηχηθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου. συνηχηθησαν γαρ επ αληθειας εν τη πολει ταυτη επι τον αγιον παιδα σου ιησουν, ον εχρισας, ηρωδης τε και ποντιος πιλατος συν εθνεσιν και λαοις ισραηλ, ποιησας οσα η χειρ σου και η βουλη [σου] προωρισεν γενεσθαι. και τα νυν, κυριε, επιδε εις τας απειλας αυτων, καιδος τοις δουλοις σου μετα παρρησιας πασης λαλειν τον λογον σου, εν τω την χειρα [σου] εκτεινειν σε εις ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου. και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι, και επλησθησαν απαντες του αγιου πνευματος, και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας. του δε πληθους των πιστευσαντων ην καρδια και ψυχη μια, και ουδε εις τι των υπαρχοντων αυτω ελεγεν ιδιον ειναι, αλλ ην αυτοις απαντα κοινα. και δυναμει μεγαλη απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου ιησου, χαρις τε μεγαλη ην επι παντας αυτους. ουδε γαρ ενδεης τις ην εν αυτοις· οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον, πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων· διεδιδετο δε εκαστω καθοτι αν τις χρειαεν ειχεν. ιωσηφ δε ο επικληθεις βαρναβας απο των αποστολων, ο εστιν μεθερμηνευομενον υιος παρακλησεως, λευιτης, κυριος τω γενει, υ-

παρχοντος αυτω αγρου πωλησας ηνεγκεν το χρημα και εθηκεν προς τους ποδας των αποστολων. ανηρ δε τις ανανιας ονοματι συν σαπφιρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα και ενοσφισατο απο της τιμης, συνειδυιης και της γυναικος, και ενεγκας μερος τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν. ειπεν δε ο πετρος, ανανια, δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι απο της τιμης του χωριου· ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν· τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο· ουκ εψευσω ανθρωποις αλλα τω θεω. ακουων δε ο ανανιας τους λογους τουτους πεσων εξεψυξεν· και εγενετο φοβος μεγας επι παντας τους ακουοντας. ανασταντες δε οι νεωτεροι συνειστειλαν αυτον και εξενεγκαντες εθαψαν. εγενετο δε ως ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονος εισηλθεν. απεκριθη δε προς αυτην πετρος, ειπε μοι, ει τοσουτου το χωριον απεδοσθε· η δε ειπεν, ναι, τοσουτου. ο δε πετρος προς αυτην, τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου· ιδου οι ποδες των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε. επεσεν δε παραχρημα προς τους ποδας αυτου και εξεψυξεν· εισελθοντες δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν, και εξενεγκαντες εθαψαν προς τον ανδρα αυτης. και εγενετο φοβος μεγας εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντας τους ακουοντας ταυτα. δια δε των χειρων των αποστολων εγενετο σημεια και τερατα πολλα εν τω λαω· και ησαν ομοθυμαδον απαντες εν τη στοα σολομωντος. των δε λοιπων ουδεις ετολμα κολλασθαι αυτοις, αλλ εμεγαλυνεν αυτους ο λαος· μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντες τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων, ωστε και εις τας πλατειας εκφερειν τους ασθενεις και τιθεναι επι κλινاريων και κραβαττων, ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινη αυτων. συνηρχετο δε και το πληθος των περιξ πολεων ιερουσαλημ, φεροντες ασθενεις και οχλουμενους υπο πνευματων ακαθαρτων, οτινες εθεραπευοντο απαντες. αναστας δε ο αρχιερευς και παντες οι συν αυτω, η ουσαιρεσις των σαδδουκαιων, επλησθησαν ζηλου και επεβαλον τας χειρας επι τους αποστολους και εθεντο αυτους εν τηρησει δημοσια. αγγελος δε κυριου δια νυκτος ανοιξας τας θυρας της φυλακης εξαγαγων τε αυτους ειπεν, πορευεσθε και σταθεντες λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωης ταυτης. ακουσαντες δε εισηλθον υπο τον ορθρον εις το ιερον και εδιδασκον. παραγενομενος δε ο αρχιερευς και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ, και απεστειλαν εις το δεσμοτηριον αχθηναι αυτους. οι δε παραγενομενοι υπηρεται ουκ ευρον αυτους εν τη φυλακη, αναστρεψαντες δε απηγγειλαν λεγοντες οτι το δεσμοτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τους φυλακας εστωτας επι των θυρων, ανοιξαντες δε εσω, ουδεναν ευρομεν. ως δε ηκουσαν τους λογους τουτους ο τε στρατηγος του ιερου και οι αρχιερεις, διηπορουν περι αυτων τι αν γενοιτο τουτο. παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους ειθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον. τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγεν αυτους, ου μετα βιας, εφοβουντο γαρ τον λαον, μη λιθασθωσιν. αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω. και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς λεγων, [ου] παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω· και ιδου πεπληρωκατε

την ιερουσαλημ της διδασχης υμων, και βουλευσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου. αποκριθεις δε πετρος και οι αποστολοι ειπαν, πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις. ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν, ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου· τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου, [του] δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων. και ημεις εσμεν μαρτυρες των ρηματων τουτων, και το πνευμα το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω. οι δε ακουσαντες διεπριοντο και εβουλοντο ανελιν αυτους. αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ, νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω, εκελευσεν εξω βραχυ τους ανθρωπους ποιησαι, ειπεν τε προς αυτους, ανδρες ισραηλιται, προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν. προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θεωδας, λεγων ειναι τινα εαυτον, ω προσεκλιθη ανδρων αριθμος ως τετρακοσιων· ος ανηρεθη, και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εις ουδεν. μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον οπισω αυτου· κακεινος απωλετο, και παντες οσοι επειθοντο αυτω διεσκορπισθησαν. και τα νυν λεγω υμιν, αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και αφετε αυτους· οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη αυτη η το εργον τουτο, καταλυθησεται· ει δε εκ θεου εστιν, ου δυνησεσθε καταλυσαι αυτους μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε. επεισθησαν δε αυτω, και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν. οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι κατηξιωθησαν υπερ του ονοματος ατιμασθηναι· πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατ οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι τον χριστον, ιησουν. εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους, οτι παρεθεωρουντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων. προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπαν, ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις· επισκεψασθε δε, αδελφοι, ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος και σοφιας, ους καταστησομεν επι της χρειας ταυτης· ημεις δε τη προσερχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν. και ηρεσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους, και εξελεξαντο στεφανον, ανδρα πληρης πιστεως και πνευματος αγιου, και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια, ους εστησαν ενωπιον των αποστολων, και προσευξαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας. και ο λογος του θεου ηυξανεν, και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα, πολυς τε οχλος των ιερων υπηκουον τη πιστει. στεφανος δε πληρης χαριτος και δυναμεως εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω. ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρεων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω, και ουκ ισχυον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει. τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημα εις μωισην και τον θεον· συνεκινήσαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεεις, και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εις το συνεδριον, εστησαν τε μαρτυρας ψευδεις λεγοντας, ο

ανθρωπος ουτος ου παυεται λαλων ρηματα κατα του τοπου του αγιου [τουτου] και του νομου· ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθνη α παρεδωκεν ημιν μωισης· και ατενισαντες εις αυτον παντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου· ειπεν δε ο αρχιερευς, ει ταυτα ουτως εχει· ο δε εφη, ανδρες αδελφοι και παteres, ακουσατε· ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν, και ειπεν προς αυτον, εξελθε εκ της γης σου και [εκ] της συγγενειας σου, και δευρο εις την γην ην αν σοι δειξω· τοτε εξελθων εκ γης χαλδαιων κατακησεν εν χαρραν· κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ην υμεις νυν κατοικειτε, και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομιαν εν αυτη ουδε βημα ποδος, και επηγγειλατο δουναι αυτω εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον, ουκ οντος αυτω τεκνου· ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια, και δουλουσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια· και το εθνος ω εαν δουλευσουσιν κρινω εγω, ο θεος ειπεν, και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω· και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης· και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη, και ισαακ τον ιακωβ, και ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχας· και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εις αιγυπτον· και ην ο θεος μετ αυτου, και εξειλατο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου, και εδωκεν αυτω χαριν και σοφian εναντιον φαראω βασιλεως αιγυπτου, και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και [εφ] ολον τον οικον αυτου· ηλθεν δε λιμος εφ ολην την αιγυπτον και χανααν και θλιψις μεγαλη, και ουχ ηυρισκον χορτασματα οι παteres ημων· ακουσας δε ιακωβ οντα σιτια εις αιγυπτον εξαπεστειλεν τους πατερας ημων πρωτον· και εν τω δευτερω ανεγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου, και φανερον εγενετο τω φαראω το γενος [του] ιωσηφ· αποστείλας δε ιωσηφ μετεκαλεσατο ιακωβ τον πατερα αυτου και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαις εβδομηκοντα πεντε, και κατεβη ιακωβ εις αιγυπτον· και ετελευτησεν αυτος και οι παteres ημων, και μετετεθησαν εις συχημ και ετεθησαν εν τω μνηματι ω ωνησατο αβρααμ τιμης αργυριου παρα των υιων εμωρ εν συχημ· καθως δε ηγγιζεν ο χρονος της επαγγελιας ης ωμολογησεν ο θεος τω αβρααμ, ηυξησεν ο λαος και επληθυνθη εν αιγυπτω, αχρι ου ανεστη βασιλευς ετερος [επ αιγυπτον] ος ουκ ηδει τον ιωσηφ· ουτος κατασοφισαμενος το γενος ημων εκακωσεν τους πατερας [ημων] του ποιειν τα βρεφη εκθητα αυτων εις το μη ζωογονεισθαι· εν ω καιρω εγεννηθη μωισης, και ην αστειος τω θεω· ος ανετραφη μηνας τρεις εν τω οικω του πατρος· εκτεθεντος δε αυτου ανειλατο αυτον η θυγατηρ φαראω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον· και επαιδευθη μωισης [εν] παση σοφια αιγυπτιων, ην δε δυνατος εν λογοις και εργοις αυτου· ως δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετης χρονος, ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφους αυτου τους υιους ισραηλ· και ιδων τινα αδικουμενον ημუნατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξας τον αιγυπτιον· ενομιζεν δε συνιεναι τους αδελφους [αυτου] οτι ο θεος δια χειρος αυτου διδωσιν σωτηριαν αυτοις, οι δε ου συνηκαν· τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοις και συνηλ-

λασσαν αυτοις εις ειρηνην ειπων, ανδρες, αδελφοι εσθε· ινατι αδικειτε αλληλους· ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων, τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημων· μη ανελειν με συ θελεις ον τροπον ανειλες εχθες τον αιγυπτιον· εφυγεν δε μωισης εν τω λογω τουτω, και εγενετο παροικος εν γη μαδιαμ, ου εγεννησεν υιους δυο. και πληρωθεντων ετων τεσσερακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορους σινα αγγελος εν φλογι πυρος βατου. ο δε μωισης ιδων εθαυμαζεν το οραμα· προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου, εγω ο θεος των πατερων σου, ο θεος αβρααμ και ισαακ και ιακωβ. εντρομος δε γενομενος μωισης ουκ ετολμα κατανοησαι. ειπεν δε αυτω ο κυριος, λυσον το υποδημα των ποδων σου, ο γαρ τοπος εφ ω εστηκας γη αγια εστιν. ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω, και του στεναγμου αυτων ηκουσα, και κατεβην εξελεσθαι αυτοις· και νυν δευρο αποστειλω σε εις αιγυπτον. τουτον τον μωισην, ον ηρνησαντο ειποντες, τις σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην· τουτον ο θεος [και] αρχοντα και λυτρωτην απεσταλκεν συν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βατω. ουτος εξηγαγεν αυτοις ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσερακοντα. ουτος εστιν ο μωισης ο ειπας τοις υιοις ισραηλ, προφητην υμιν αναστησει ο θεος εκ των αδελφων υμων ως εμε. ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων, ος εδεξατο λογια ζωντα δουναι ημιν, ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλα απωσαντο και εστραφησαν εν ταις καρδιαις αυτων εις αιγυπτον, ειποντες τω ααρων, ποιησον ημιν θεους οι προπορευσονται ημων· ο γαρ μωισης ουτος, ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου, ουκ οιδαμεν τι εγενετο αυτω. και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω, και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων. εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτοις λατρευειν τη στρατια του ουρανου, καθως γεγραπται εν βιβλω των προφητων, μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι ετη τεσσερακοντα εν τη ερημω, οικος ισραηλ· και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου [υμων] ραιφαν, τους τυπους ους εποιησατε προσκυνειν αυτοις· και μετοιικη υμας επεκεινα βαβυλωνος. η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω, καθως διεταξατο ο λαλων τω μωιση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει, ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εως των ημερων δαυιδ, ος ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνωμα τω οικω ιακωβ. σολομων δε οικοδομησεν αυτω οικον. αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις κατοικει· καθως ο προφητης λεγει, ο ουρανος μοι θρονος, η δε γη υποποδιον των ποδων μου· ποιον οικον οικοδομησετε μοι, λεγει κυριος, η τις τοπος της καταπαυσεως μου· ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα· σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι καρδιαις και τοις ωσιν, υμεις αιει τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε, ως οι πατερες υμων και υμεις. τινα των προφητων ουκ εδιδωξαν οι πατερες υμων· και απεκτειναν τους προκαταγγειλαντας περι της ελευσεως του δικαιου ου νυν υμεις προδοται και φονεις εγενεσθε, οιτινες ελαβετε τον νομον εις διαταγας αγγελων, και ουκ εφυλαξατε. ακουοντες δε

ταυτα διεπριοντο ταις καρδιαις αυτων και εβρυχον τους οδοντας επ αυτον. υπαρχων δε πληρης πνευματος αγιου ατενισας εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου, και ειπεν, ιδου θεωρω τους ουρανους διηνοιγμενους και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου. κραξαντες δε φωνη μεγαλη συνεσχον τα ωτα αυτων, και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον, και εκβαλοντες εξω της πολεως ελιθοβολουν. και οι μαρτυρες απειθεντο τα ματια αυτων παρα τους ποδας νεανιου καλουμενου σαυλου. και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα, κυριε ιησου, δεξαι το πνευμα μου. θεις δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη, κυριε, μη στήσης αυτοις ταυτην την αμαρτιαν. και τουτο ειπων εκοιμηθη. σαυλος δε ην συνευδοκων τη αναηρεσει αυτου. εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμος μεγας επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοις. παντες δε διεσπαρθησαν κατα τας χωρας της ιουδαιας και σαμαρειας πλην των αποστολων. συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρες ευλαβεις και εποισαν κοπετον μεγαν επ αυτω. σαυλος δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τους οικους εισπορευομενος, συρων τε ανδρας και γυναικας παρεδιδου εις φυλακην. οι μεν ουν διασπαρεντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον. φιλιππος δε κατελθων εις [την] πολιν της σαμαρειας εκηρυσσεν αυτοις τον χριστον. προσειχον δε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτους και βλεπειν τα σημεια α εποiei. πολλοι γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βοωντα φωνη μεγαλη εξηρχοντο, πολλοι δε παραελυμενοι και χωλοι ευθεραπευθησαν. εγενετο δε πολλη χαρα εν τη πολει εκεινη. ανηρ δε τις ονοματι σιμων προειπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστανων το εθνος της σαμαρειας, λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν, ω προσειχον παντες απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες, ουτος εστιν η δυναμις του θεου η καλουμενη μεγαλη. προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεσταχεναι αυτους. οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου χριστου, εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες. ο δε σιμων και αυτος επιστευσεν, και βαπτισθεις ην προσκαρτερων τω φιλιππω, θεωρων τε σημεια και δυναμεις μεγαλας γινομενας εξιστατο. ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεχται η σαμαρεια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτους πετρον και ιωαννην, οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον. ουδεπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπεπτωκος, μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του κυριου ιησου. τοτε επετιθεσαν τας χειρας επ αυτους, και ελαμβανον πνευμα αγιον. ιδων δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεως των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα, προσηνεγκεν αυτοις χρηματα λεγων, δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον. πετρος δε ειπεν προς αυτον, το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν, οτι την δωρεαν του θεου ενομισας δια χρηματων κτασθαι. ουκ εστιν σοι μερις ουδε κληρος εν τω λογω τουτω, η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια εναντι του θεου. μετανοησον ουν απο της κακιας σου ταυτης, και δεηθητι του κυριου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιας σου. εις γαρ χολην πικριας και συνδεσμον αδικιας ορω σε οντα. αποκριθεις δε ο σιμων ειπεν, δεηθητε υμεις υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επελθη επ εμε ων ειρηκατε. οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλη-

σαντες τον λογον του κυριου υπεστρεφον εις ιεροσολυμα, πολλας τε κωμας των σαμαριτων ευηγγελιζοντο. αγγελος δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων, αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν· αυτη εστιν ερημος. και αναστας επορευθη· και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχος δυναστης κανδακης βασιλισσης αιθιοπων, ος ην επι πασης της γαζης αυτης, ος εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ, ην τε υποστρεφων και καθημενος επι του αρματος αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν. ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω, προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω. προσδραμων δε ο φιλιππος ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντος ησαιαν τον προφητην, και ειπεν, αρα γε γινωσκεις α αναγινωσκεις· ο δε ειπεν, πως γαρ αν δυναμην εαν μη τις οδηγησει με· παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω. η δε περιοχη της γραφης ην ανεγινωσκεν ην αυτη· ως προβατον επι σφαγην ηχηθη, και ως αμνος εναντιον του χειραντος αυτον αφωνος, ουτως ουκ ανοιγει το στομα αυτου. εν τη ταπεινωσει [αυτου] η χρισις αυτου ηρθη· την γενοαν αυτου τις διηγησησεται· οτι αιρεται απο της γης η ζωη αυτου. αποκριθεις δε ο ευνουχος τω φιλιππω ειπεν, δεομαι σου, περι τινος ο προφητης λεγει τουτο· περι εαυτου η περι ετερου τινος· ανοιξας δε ο φιλιππος το στομα αυτου και αρξαμενος απο της γραφης ταυτης ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν. ως δε επορευοντο κατα την οδον, ηλθον επι τι υδωρ, και ψησιν ο ευνουχος, ιδου υδωρ· τι κωλυει με βαπτισθηναι·

και εκελευσεν στηναι το αρμα, και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιππος και ο ευνουχος, και εβαπτισεν αυτον. οτε δε ανεβησαν εκ του υδατος, πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον, και ουκ ειδεν αυτον ουκετι ο ευνουχος· επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων. φιλιππος δε ευρεθη εις αζωτον, και διερχομενος ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν. ο δε σαυλος, ετι εμπνεων απειλης και φονου εις τους μαθητας του κυριου, προσελθων τω αρχιερει ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας, οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας, ανδρας τε και γυναικας, δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ. εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω, εξαιφνης τε αυτον περιηστραψεν φως εκ του ουρανου, και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω, σαουλ σαουλ, τι με διωκεις· ειπεν δε, τις ει, κυριε· ο δε, εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις· αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν, και λαληθησεται σοι ο τι σε δει ποιειν. οι δε ανδρες οι συνοδευοντες αυτω εισηκεισαν ενεοι, ακουοντες μεν της φωνης μηδενα δε θεωρουντες. ηγερθη δε σαυλος απο της γης, ανεωγμενων δε των οφθαλμων αυτου ουδεν εβλεπεν· χειραγωγοντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον. και ην ημερας τρεις μη βλεπων, και ουκ εφαγεν ουδε επιεν. ην δε τις μαθητης εν δαμασκω ονοματι ανανιας, και ειπεν προς αυτον εν οραματι ο κυριος, ανανια. ο δε ειπεν, ιδου εγω, κυριε. ο δε κυριος προς αυτον, αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσεα· ιδου γαρ προσευχεται, και ειδεν ανδρα [εν οραματι] ανανιαν ονοματι εισελθοντα και επιθεντα αυτω [τας] χειρας οπως αναβλεψη. απεκριθη δε ανανιας, κυριε, ηκουσα απο πολλων περι του ανδρος τουτου, οσα κακα τοις αγιοις σου εποιησεν εν ιερουσαλημ· και ωδε εχει

εξουσιαν παρα των αρχιερεων δησαι παντας τους επικαλουμενους το ονομα σου. ειπεν δε προς αυτον ο κυριος, πορευου, οτι σκευος εκλογης εστιν μοι ουτος του βαστασαι το ονομα μου ενωπιον εθνων τε και βασιλεων υιων τε ισραηλ· εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματος μου παθειν. απηλθεν δε ανανias και εισηλθεν εις την οικιαν, και επιθεις επ αυτον τας χειρας ειπεν, σαουλ αδελφε, ο κυριος απεσταλκεν με, ιησους ο οφθεις σοι εν τη οδω η ηρχου, οπως αναβλειψης και πλησθης πνευματος αγιου. και ευθεως απεπεσαν αυτου απο των οφθαλμων ως λεπιδες, ανεβλεψεν τε, και αναστας εβαπτισθη, και λαβων τροφην ενισχυσεν. εγενετο δε μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινας, και ευθεως εν ταις συναγωγαις εκηρυσσεν τον ιησουν οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου. εξισταντο δε παντες οι ακουοντες και ελεγον, ουχ ουτος εστιν ο πορθησας εις ιερουσαλημ τους επικαλουμενους το ονομα τουτο, και ωδε εις τουτο εληλυθει ινα δεδεμενους αυτους αγαγη επι τους αρχιερεις· σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυννεν [τους] ιουδαιους τους κατοικουντας εν δαμασκω, συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστος. ως δε επληρουντο ημεραι ικαναι, συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελιν αυτον· εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων. παρετηρουντο δε και τας πυλας ημερας τε και νυκτος οπως αυτον ανελωσιν· λαβοντες δε οι μαθηται αυτου νυκτος δια του τειχους κατηκταν αυτον χαλασαντες εν σπυριδι. παραγενομενος δε εις ιερουσαλημ επειραζεν κολλασθαι τοις μαθηταις· και παντες εφοβουντο αυτον, μη πιστευοντες οτι εστιν μαθητης. βαρναβας δε επιλαβομενος αυτον ηγαγεν προς τους αποστολους, και διηγησατο αυτοις πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω, και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου. και ην μετ αυτων εισπορευομενος και εκπορευομενος εις ιερουσαλημ, παρρησιαζομενος εν τω ονοματι του κυριου, ελαλει τε και συνεζητει προς τους ελληνιστας· οι δε επεχειρουν ανελιν αυτον. επιγοντες δε οι αδελφοι κατηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον. η μεν ουν εκκλησια καθ' ολης της ιουδαιας και γαλιλαιας και σαμαρειας ειχεν ειρηνην, οικοδομουμενη και πορευομενη τω φοβω του κυριου, και τη παρακλησει του αγιου πνευματος επληθυνετο. εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τους αγιους τους κατοικουντας λυδδα. ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα ονοματι αινεαν εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραβαττου, ος ην παραλελυμενος. και ειπεν αυτω ο πετρος, αινεα, ιαται σε ιησους χριστος· αναστηθι και στρωσον σεαυτω. και ευθεως ανεστη. και ειδαν αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδα και τον σαρωνα, οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον. εν ιοπη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβιθα, η διερμηνευομενη λεγεται δορκας· αυτη ην πληρης εργων αγαθων και ελεημοσυνων ων εποiei. εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθენησασαν αυτην αποθανειν· λουσαντες δε εθηκαν [αυτην] εν υπερω. εγγυς δε ουσης λυδδας τη ιοπη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν δυο ανδρας προς αυτον παρακαλουντες, μη οκνησης διελθειν εως ημων. αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις· ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων, και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποiei μετ αυτων οσα η δορκας. εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος και θεις τα γονατα προσηυξατο,

και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν, ταβιθα, αναστηθι. η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης, και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν. δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην, φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν. γνωστον δε εγενετο καθ' ολης της ιοππης, και πιστευσαν πολλοι επι τον κυριον. εγενετο δε ημερας ικανας μειναι εν ιοππη παρα τινι σιμωνι βυρσει. ανηρ δε τις εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος, εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης, ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου, ποιων ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου δια παντος, ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει περι ωραν ενατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω, κορνηλιε. ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν, τι εστιν, κυριε· ειπεν δε αυτω, αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνον εμπροσθεν του θεου. και νυν πεμψον ανδρας εις ιοππην και μεταπεμψαι σιμωνα τινα ος επικαλειται πετρος· ουτος ξενιζεται παρα τινι σιμωνι βυρσει, ω εστιν οικια παρα θαλασσαν. ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων αυτω, φωνησας δυο των οικετων και στρατιωτην ευσεβη των προσκατερουντων αυτω, και εξηγησαμενος απαντα αυτοις απεστειλεν αυτους εις την ιοππην. τη δε επαυριον οδοιπορουντων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην. εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι· παρασκευαζοντων δε αυτων εγενετο επ αυτον εκστασις, και θεωρει τον ουρανον ανεωγμενον και καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενον επι της γης, εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα και ερπετα της γης και πετεινα του ουρανου. και εγενετο φωνη προς αυτον, αναστας, πετρε, θυσον και φαγε. ο δε πετρος ειπεν, μηδαμως, κυριε, οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον και ακαθαρτον. και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον, α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου. τουτο δε εγενετο επι τρεις, και ευθυς ανελημφθη το σκευος εις τον ουρανον. ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν, ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι υπο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν του σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα, και φωνησαντες επυνθανοντο εις σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται. του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν [αυτω] το πνευμα, ιδου ανδρες τρεις ζητουντες σε· αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος, οτι εγω απεσταλκα αυτους. καταβας δε πετρος προς τους ανδρας ειπεν, ιδου εγω ειμι ον ζητειτε· τις η αιτια δι ην παρεστε· οι δε ειπαν, κορνηλιος εκατονταρχης, ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολου του εθνους των ιουδαιων, εχηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμφασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου. εισκαλεσαμενος ουν αυτους εξεινισεν. τη δε επαυριον αναστας εξηλθεν συν αυτοις, και τινες των αδελφων των απο ιοππης συνηλθον αυτω. τη δε επαυριον εισηλθεν εις την καισαρειαν· ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους, συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους. ως δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον, συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν. ο δε πετρος ηγειρεν αυτον λεγων, αναστηθι· και εγω αυτος ανθρωπος ειμι. και συνομιλων αυτω εισηλθεν, και ευρισκει συνεληλυθотας πολλους, εφη τε προς αυτους, υμεις επι-

στασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω· καμοι ο θεος εδειξεν μηδενα κοινον η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον· διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις· πυνθανομαι ουν τινι λογω μετεπεμφασθε με· και ο κορνηλιος εφη, απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην την ενατην προσευχομενος εν τω οικω μου, και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα και φησιν, κορνηλιε, εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου. πεμφον ουν εις ιοπτην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος· ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν. εξ αυτης ουν επεμψα προς σε, συ τε καλως εποιησας παραγενομενος· νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του κυριου. ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν, επ αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωπολημπτης ο θεος, αλλ εν παντι εθνει ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν. τον λογον [ον] απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος οιδατε, το γενομενον ρημα καθ' ολης της ιουδαιας, αρξαμενος απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης, ιησουν τον απο ναζαρεθ, ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει, ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου, οτι ο θεος ην μετ αυτου. και ημεις μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και [εν] ιερουσαλημ· ον και ανειλαν χρεμασαντες επι ξυλου. τουτον ο θεος ηγειρεν [εν] τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι, ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου, ημιν, οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων· και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι ουτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων. τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν, αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον. ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον. και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνηλθαν τω πετρω, οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκχεχυται· ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον. τοτε απεκριθη πετρος, μητι το υδωρ δυναται κωλυσαι τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον ως και ημεις· προσεταξεν δε αυτους εν τω ονοματι ιησου χριστου βαπτισθηναι. τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας. ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου. οτε δε ανεβη πετρος εις ιερουσαλημ, διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης λεγοντες οτι εισηλθες προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας και συνεφαγες αυτοις. αρξαμενος δε πετρος εξετιθετο αυτοις καθεξης λεγων, εγω ημην εν πολει ιοππη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα, καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου, και ηλθεν αχρι εμου· εις ην ατενισας κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου. ηκουσα δε και φωνης λεγουσης μοι, αναστας, πετρε, θυσον και φαγε. ειπον δε, μηδαμως, κυριε, οτι κοινον η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου.

απεκριθη δε φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου, α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου. τουτο δε εγενετο επι τρις, και ανεσπασθη παλιν απαντα εις τον ουρανον. και ιδου εξ αυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημεν, απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με. ειπεν δε το πνευμα μοι συνελθειν αυτοις μηδεν διακριναντα. ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι, και εισηλθομεν εις τον οικον του ανδρος· απηγγειλεν δε ημιν πως ειδεν [τον] αγγελον εν τω οικω αυτου στα-
θεντα και ειποντα, αποστειλον εις ιωπην και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον, ος λαλησει ρηματα προς σε εν οis σωθηση συ και πας ο οικος σου. εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη. εμνησθην δε του ρηματος του κυριου ως ελεγεν, ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι, υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω. ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ως και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον, εγω τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον· ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξασαν τον θεον λεγοντες, αρα και τοις εθνε-
σι ο θεος την μετανοιαν εις ζωην εδωκεν. οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω διηλθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας, μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοis. ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι, οιτινες ελθοντες εις αντιοχειαν ελαλουν και προς τους ελληνιστας, ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν. και ην χειρ κυριου μετ αυτων, πολυς τε αριθμος ο πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον. ηκουσθη δε ο λογος εις τα ωτα της εκκλησιας της ουσης εν ιερουσαλημ περι αυτων, και εξαπεστειλαν βαρναβαν [διελθειν] εως αντιοχειας· ος πα-
ραγενομενος και ιδων την χαριν [την] του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω, οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεως. και προσετεθη ο-
χλος ικανος τω κυριω. εξηλθεν δε εις ταρσον αναζητησαι σαυλον, και ευρων ηγαγεν εις αντιοχειαν. εγενετο δε αυτοis και ενιαυτον ολον συναχθηναι εν τη εκκλησια και διδαξαι οχλον ικανον, χρημα-
τισαι τε πρωτως εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους. εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εις αντιοχειαν· αναστας δε εις εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαλην μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην· ητις εγενετο επι κλαυδιου. των δε μαθητων καθως ευπορειτο τις ωρισαν εκαστος αυτων εις διακονιαν πεμψαι τοis κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοis· ο και εποιησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερους δια χειρος βαρναβα και σαυλου. κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης ο βασιλευς τας χειρας κακωσαι τινας των απο της εκκλησιας. ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρη. ιδων δε οτι αρεστον εστιν τοis ιουδαιοis προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε [αι] ημεραι των αζυμων, ον και πιασας εθετο εις φυλακην, παραδους τεσσαρσιν τετραδιοis στρατιωτων φυλασσειν αυτον, βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω. ο μεν ουν πετρος ετηρειτο εν τη φυλακη· προσευχη δε ην εκτενωσ γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον θεον περι αυτου. οτε δε ημελλεν προαγαγειν αυτον ο ηρωδης, τη νυκτι εκεινη ην ο πετρος κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσεσιν δυσιν, φυλακες τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην. και ιδου αγγελος κυριου επεστη, και φως ελαμψεν εν τω οικηματι·

παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων, αναστα εν ταχει. και εξεπεσαν αυτου αι αλυσεις εκ των χειρων. ειπεν δε ο αγγελος προς αυτον, ζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου. εποιησεν δε ουτως. και λεγει αυτω, περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι. και εξελθων ηκολουθει, και ουκ ηδει οτι αληθες εστιν το γινομενον δια του αγγελου, εδοκει δε οραμα βλεπειν. διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτερην ηλθαν επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν εις την πολιν, ητις αυτοματη ηνοιγη αυτοις, και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν, και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου. και ο πετρος εν εαυτω γενομενος ειπεν, νυν οίδα αληθως οτι εξαπεστειλεν [ο] κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλατο με εκ χειρος ηρωδου και πασης της προσδοκίας του λαου των ιουδαιων. συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν της μαριας της μητρος ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου, ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι. κρουσαντος δε αυτου την θυραν του πυλωνος προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη· και επιγνουςα την φωνην του πετρου απο της χαρας ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα, εισδραμουςα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνος. οι δε προς αυτην ειπαν, μαινη. η δε δισχυριζεται ουτως εχειν. οι δε ελεγον, ο αγγελος εστιν αυτου. ο δε πετρος επεμενε κρουων· ανοιξαντες δε ειδαν αυτον και εξεστησαν. κατασεισας δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο [αυτοις] πως ο κυριος αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακης, ειπεν τε, απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοις ταυτα. και εξελθων επορευθη εις ετερον τοπον. γενομενης δε ημερας ην ταραχος ουκ ολιγος εν τοις στρατιωταις, τι αρα ο πετρος εγενετο. ηρωδης δε επιζητησας αυτον και μη ευρων ανακρινας τους φυλακας εκελευσεν απαχθηναι, και κατελθων απο της ιουδαιας εις καισαρειαν διετριβεν. ην δε θυμομαχων τυριοις και σιδωνιοις· ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον, και πεισαντες βλαστον τον επι του κοιτωνος του βασιλεως ητουντο ειρηνην, δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικης. τακτη δε ημερα ο ηρωδης ενδυσαμενος εσθητα βασιλικην [και] καθισας επι του βηματος εδημηγορει προς αυτους· ο δε δημος επεφωνει, θεου φωνη και ουκ ανθρωπου. παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελος κυριου ανθ' ων ουκ εδωκεν την δοξαν τω θεω, και γενομενος σκληροκοβρωτος εξεψυξεν. ο δε λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο. βαρναβας δε και σαυλος υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πληρωσαντες την διακονιαν, συμπαραλαβοντες ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον. ησαν δε εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβας και συμεων ο καλουμενος νιγερ, και λουκιος ο κυρηναιος, μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφος και σαυλος. λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστευοντων ειπεν το πνευμα το αγιον, αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημαι αυτους. τοτε νηστευσαντες και προσευξαμενοι και επιθεντες τας χειρας αυτοις απελυσαν. αυτοι μεν ουν εκπεμφθεντες υπο του αγιου πνευματος κατηλθον εις σελευκειαν, εκειθεν τε απεπλευσαν εις κυπρον, και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταις συναγωγαις των ιουδαιων· ειχον δε και ιωαννην υπηρετην. διελθοντες δε ολην την νησον αχρι παφου ευρον ανδρα τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαρησσυ, ος ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω, ανδρι συνετω. ουτος προσκαλεσασαμενος βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον

λογον του θεου· ανθιστατο δε αυτοις ελυμας ο μαγος, ουτως γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου, ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεως. σαυλος δε, ο και παυλος, πλησθεις πνευματος αγιου ατενισας εις αυτον ειπεν, ω πληρης παντος δολου και πασης ραδιουργιας, υιε διαβολου, εχθρε πασης δικαιοσυνης, ου παυση διαστρεφωντας οδους [του] κυριου τας ευθειας· και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε, και εση τυφλος μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου. παραχρημα τε επεσεν επ αυτον αχλυσ και σκοτος, και περιαγων εξητει χειραγωγους. τοτε ιδων ο ανθυπατος το γεγονος επιστευσεν εκπληρσομενος επι τη διδαχη του κυριου. αναχθεντες δε απο της παφου οι περι παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιας· ιωαννης δε αποχωρησας απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροσολυμα. αυτοι δε διελθοντες απο της περγης παρεγενοντο εις αντιοχειαν την πισιδιαν, και [εις]ελθοντες εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν. μετα δε την αναγνωσιν του νομου και των προφητων απεστειλαν οι αρχισυναγωγοι προς αυτους λεγοντες, ανδρες αδελφοι, ει τις εστιν εν υμιν λογος παρακλησεως προς τον λαον, λεγετε. αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν· ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον, ακουσατε. ο θεος του λαου τουτου ισραηλ εξελεξατο τους πατερας ημων, και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτου, και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης, και ως τεσσεραχονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω, και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν την γην αυτων ως ετεσιν τετραχοσιοις και πεντηκοντα. και μετα ταυτα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ [του] προφητου. κακειθεν ητησαντο βασιλεα, και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κισ, ανδρα εκ φυλης βενιαμιν, ετη τεσσεραχοντα. και μεταστησας αυτον ηγειρεν τον δαυιδ αυτοις εις βασιλεα, ω και ειπεν μαρτυρησας, ευρον δαυιδ τον του ιεσσα, ανδρα κατα την καρδιαν μου, ος ποιησει παντα τα θεληματα μου. τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηρα ιησουν, προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας παντι τω λαω ισραηλ. ως δε επληρων ιωαννης τονδρομον, ελεγεν, τι εμε υπονοειτε ειναι· ουκ ειμι εγω· αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι. ανδρες αδελφοι, υιοι γενους αβρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον, ημιν ο λογος της σωτηριας ταυτης εξαπεσταλη. οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον ανακινωσκομενας κριναντες επληρωσαν, και μηδεμιαν αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναιρεθηναι αυτον· ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα, καθελοντες απο του ξυλου εθηκαν εις μνημειον. ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων· ος ωφθη επι ημερας πλειους τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ, οτινες [νυν] εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον. και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην, οτι ταυτην ο θεος εκπεπληρωκεν τοις τεκνοις [αυτων] ημιν αναστησας ιησουν, ως και εν τω ψαλμω γεγραπται τω δευτερω, υιος μου ει συ, εγω σημερον γεγεννηχα σε. οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκετι μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν, ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα. διοτι και εν ετερω λεγει, ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν. δαυιδ

μεν γαρ ἰδια γένεα υπηρετήσας τῇ τοῦ θεοῦ βούλῃ ἐκοιμήθη καὶ προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ καὶ εἶδεν διαφθοράν, ὃν δὲ ὁ θεὸς ἡγείρεν οὐκ εἶδεν διαφθοράν. γνωστὸν οὖν ἐστὼ ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἀφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται [καὶ] ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν νόμῳ μωσισεὺς δικαιοῦσθαι ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστευὼν δικαιοῦται. βλέπετε οὖν μὴ ἐπελθῇ τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις, ἴδετε, οἱ καταφρονῆται, καὶ θαυμάσατε καὶ ἀφανισθῆτε, ὅτι ἔργον ἐργάζομαι ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ὃ οὐ μὴ πιστευσῆτε ἐὰν τις ἐκδιηγῆται ὑμῖν. ἐξιόντων δὲ αὐτῶν παρεκαλοῦν ἐἰς τὸ μεταξὺ σαββατὸν λαληθῆναι αὐτοῖς τὰ ῥήματα ταῦτα. λυθείσης δὲ τῆς συναγωγῆς ἠκολούθησαν πολλοὶ τῶν ἰουδαίων καὶ τῶν σεβομένων προσήλυτων τῷ παύλῳ καὶ τῷ βαρναβᾷ, οἵτινες προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἐπειθὼν αὐτοὺς προσμένειν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ ἐρχομένῳ σαββάτῳ σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνηχίη ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ κυρίου. ἰδόντες δὲ οἱ ἰουδαῖοι τοὺς ὄχλους ἐπλησθήσαν ζήλου καὶ ἀντελέγον τοῖς ὑπο παύλου λαλοῦμενοις βλασφημοῦντες. παρρησιασάμενοι τε ὁ παῦλος καὶ ὁ βαρναβᾶς εἶπαν, ὑμῖν ἡν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ· ἐπεὶ δὴ ἀπωθείσθε αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀξιους κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς αἰωνίου ζωῆς, ἰδοὺ στρεφόμεθα εἰς τὰ ἔθνη. οὕτως γὰρ ἐντεταλταὶ ἡμῖν ὁ κύριος, τεθεικα σε εἰς φῶς ἐθνῶν τοῦ εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. ἀκούοντα δὲ τὰ ἔθνη ἐχαιρον καὶ ἐδοξάζον τὸν λόγον τοῦ κυρίου, καὶ ἐπιστευσαν ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι ἐἰς ζωὴν αἰώνιον· διεφερέτο δὲ ὁ λόγος τοῦ κυρίου δι' ὅλης τῆς χώρας. οἱ δὲ ἰουδαῖοι παρωτρύναν τὰς σεβομένας γυναῖκας τὰς εὐσχημόνας καὶ τοὺς πρῶτους τῆς πόλεως καὶ ἐπηγείραν διωγμὸν ἐπὶ τὸν παῦλον καὶ βαρναβάν, καὶ ἐξεβάλον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν ὀρίων αὐτῶν. οἱ δὲ ἐκτιναζάμενοι τὸν κόνιορτον τῶν ποδῶν ἐπ' αὐτοὺς ἤλθον εἰς ἰκόνιον, οἱ τε μαθηταὶ ἐπληροῦντο χαρᾶς καὶ πνεύματος ἁγίου. ἐγένετο δὲ ἐν ἰκονίᾳ κατὰ τὸ αὐτὸ εἰσελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν συναγωγὴν τῶν ἰουδαίων καὶ λαλῆσαι οὕτως ὥστε πιστεῦσαι ἰουδαίων τε καὶ ἐλλήνων πολὺ πλῆθος. οἱ δὲ ἀπειθήσαντες ἰουδαῖοι ἐπηγείραν καὶ ἐκακώσαν τὰς ψυχὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τῶν ἀδελφῶν. ἱκανὸν μὲν οὖν χρόνον διέτριψαν παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ κυρίῳ τῷ μαρτυροῦντι [ἐπὶ] τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, δίδοντι σημεῖα καὶ τεράτα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν. ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, καὶ οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς ἰουδαίοις οἱ δὲ σὺν τοῖς ἀποστόλοις. ὥς δὲ ἐγένετο ὁρμὴ τῶν ἐθνῶν τε καὶ ἰουδαίων σὺν τοῖς ἀρχοῦσιν αὐτῶν ὑβρίσαι καὶ λιθοβολῆσαι αὐτοὺς, συνιδόντες κατεφυγὼν εἰς τὰς πόλεις τῆς λυκαονίας λυστρὰν καὶ δερβὴν καὶ τὴν περιχώρον, κακεὶ ευαγγελιζόμενοι ἦσαν. καὶ τις ἀνὴρ ἀδυνατὸς ἐν λυστροῖς τοῖς ποσὶν ἐκαθῆτο, χῶλος ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, ὃς οὐδέποτε περιεπατήσεν. οὗτος ἤκουσεν τοῦ παύλου λαλούντος· ὃς ἀτενίσας αὐτῷ καὶ ἰδὼν ὅτι ἔχει πίστιν τοῦ σωθῆναι εἶπεν μεγάλη φωνῇ, ἀναστήθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου ὀρθός. καὶ ἤλατο καὶ περιεπατεῖ. οἱ τε ὄχλοι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν παῦλος ἐπῆραν τὴν φωνὴν αὐτῶν λυκαονιστὶ λεγόντες, οἱ θεοὶ ὁμοιωθέντες ἀνθρώποις κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς· ἐκαλοῦν τε τὸν βαρναβάν διὰ, τὸν δὲ παῦλον ἐρμῆν, ἐπεὶ δὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγούμενος τοῦ λόγου. ὁ τε ἱερεὺς τοῦ δῖος τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως ταυροὺς καὶ στεμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνεγκας σὺν τοῖς ὄχλοις ἠθέλην θύειν. ἀκούσαντες δὲ οἱ ἀποστολοὶ βαρναβᾶς καὶ παῦλος, διαρρηξάντες

τα ιματια αυτων εξεπηδησαν εις τον οχλον, κραζοντες και λεγοντες, ανδρες, τι ταυτα ποιειτε· και ημεις ομοιοπαθεις εσμεν υμιν ανθρωποι, ευαγγελιζομενοι υμας απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι θεον ζωντα ος εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις· ος εν ταις παρωχημεναις γενεαις ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταις οδοις αυτων· καιτοι ουκ αμαρτυρον αυτον αφηκεν αγαθουργων, ουρανοθεν υμιν υετους διδους και καιρους καρποφορους, επιπλων τροφης και ευφροσυνης τας καρδιας υμων. και ταυτα λεγοντες μολις κατεπαυσαν τους οχλους του μη θυειν αυτοις. επηλθαν δε απο αντιοχειας και ικονιου ιουδαιοι, και πεισαντες τους οχλους και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεως, νομιζοντες αυτον τεθνηκεναι. κυκλωσαντων δε των μαθητων αυτον αναστας εισηλθεν εις την πολιν. και τη επαυριον εξηλθεν συν τω βαρναβα εις δερβην. ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανους υπεστρεψαν εις την λυστραν και εις ικονιον και εις αντιοχειαν, επιστηριζοντες τας ψυχας των μαθητων, παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει, και οτι δια πολλων θλιψεων δει ημας εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου. χειροτονησαντες δε αυτοις κατ εκκλησιαν πρεσβυτερους προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εις ον πεπιστευκεισαν. και διελθοντες την πιστιδιαν ηλθον εις την παμφυλιαν, και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εις ατταλειαν. κακειθεν απεπλευσαν εις αντιοχειαν, οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εις το εργον ο επληρωσαν. παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγελλον οσα εποιησεν ο θεος μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεως. διετριβον δε χρονον ουκ ολιγον συν τοις μαθηταις. και τινες κατελθοντες απο της ιουδαιας εδιδασκον τους αδελφους οτι εαν μη περιτμηθητε τω εθει τω μωισεως, ου δυνασθε σωθηναι. γενομενης δε στασεως και ζητησεως ουκ ολιγης τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτους εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλους εξ αυτων προς τους αποστολους και πρεσβυτερους εις ιερουσαλημ περι του ζητηματος τουτου. οι μεν ουν προπεμφθεντες υπο της εκκλησιας διηρχοντο την τε φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροphen των εθνων, και εποιουν χαραν μεγαλην πασιν τοις αδελφοις. παραγενομενοι δε εις ιερουσαλημ παρεδεχθησαν απο της εκκλησιας και των αποστολων και των πρεσβυτερων, ανηγγειλαν τε οσα ο θεος εποιησεν μετ αυτων. εξανεστησαν δε τινες των απο της αιρεσεως των φαρισαιων πεπιστευκοτες, λεγοντες οτι δει περιτεμνειν αυτους παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωισεως. συνηχθησαν τε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου. πολλης δε ζητησεως γενομενης αναστας πετρος ειπεν προς αυτους, ανδρες αδελφοι, υμεις επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων εν υμιν εξελεξατο ο θεος δια του στοματος μου ακουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι· και ο καρδιογνωστης θεος εμαρτυρησεν αυτοις δους το πνευμα το αγιον καθως και ημιν, και ουθεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων, τη πιστει καθαρισας τας καρδιας αυτων. νυν ουν τι πειραζετε τον θεον, επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερες ημων ουτε ημεις ισχυσαμεν βαστασαι· αλλα δια της χαριτος του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ' ον τροπον κακεινοι. εσιγησεν δε παν το πληθος, και ηκουον βαρναβα και παυλου

εξηγουμενων οσα εποησεν ο θεος σημεια και τερατα εν τοις εθνεσιν δι αυτων. μετα δε το σιγησαι αυτοις απεκριθη ιακωβος λεγων, ανδρες αδελφοι, ακουσατε μου. συμεων εξηγησατο καθως πρωτον ο θεος επεσκεψατο λαβειν εξ εθνων λαον τω ονοματι αυτου. και τουτω συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων, καθως γεγραπται, μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν, και τα κατεσκαμμενα αυτης ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην, οπως αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον, και παντα τα εθνη εφ ους επικεκληται το ονομα μου επ αυτους, λεγει κυριος ποιων ταυτα γνωστα απ αιωνος. διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοις απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον, αλλα επιστειλαι αυτοις του απεχεσθαι των αλισγηματων των ειδωλων και της πορνειας και του πνικτου και του αιματος· μωισης γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τους κηρυσσοντας αυτον εχει εν ταις συναγωγαις κατα παν σαββατον αναγιγνωσκομενος. τοτε εδοξε τοις αποστολοις και τοις πρεσβυτεροις συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενους ανδρας εξ αυτων πεμφαι εις αντιοχειαν συν τω παυλω και βαρναβα, ιουδαν τον καλουμενον βαρσαββαν και σιλαν, ανδρας ηγουμενους εν τοις αδελφοις, γραψαντες δια χειρος αυτων, οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι αδελφοι τοις κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοις τοις εξ εθνων χαιρειν. επειδη ηκουσαμεν οτι τινες εξ ημων [εξελθοντες] εταραξαν υμας λογοις ανασκευαζοντες τας ψυχας υμων, οις ου διεστείλαμεθα, εδοξεν ημιν γενομενοις ομοθυμαδον εκλεξαμενοις ανδρας πεμφαι προς υμας συν τοις αγαπητοις ημων βαρναβα και παυλω, ανθρωποις παραδεδοκοσι τας ψυχας αυτων υπερ του ονοματος του κυριου ημων ιησου χριστου. απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν, και αυτοις δια λογου απαγγελλοντας τα αυτα. εδοξεν γαρ τω πνευματι τω αγιω και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαρος πλην τουτων των επαναγκες, απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματος και πνικτων και πορνειας· εξ ων διατηρουντες εαυτους ευ πραζετε. ερρωσθε. οι μεν ουν απολυθεντες κατηλθον εις αντιοχειαν, και συναγαγοντες το πληθος επεδωκαν την επιστολην· αναγνοντες δε εχαρησαν επι τη παρακλησει. ιουδας τε και σιλας, και αυτοι προφηται οντες, δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τους αδελφους και επεστηριζαν· ποιησαντες δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνης απο των αδελφων προς τους αποστείλαντας αυτοις.

παυλος δε και βαρναβας διετριβον εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου. μετα δε τινας ημερας ειπεν προς βαρναβαν παυλος, επιστρεψαντες δη επισκεψωμεθα τους αδελφους κατα πολιν πασαν εν αις κατηγγειλαμεν τον λογον του κυριου, πως εχουσιν. βαρναβας δε εβουλετο συμπαραλαβειν και τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον· παυλος δε ηξιου τον αποstanta απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαμβάνειν τουτον. εγενετο δε παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτοις απ αλληλων, τον τε βαρναβαν παραλαμβάνοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον. παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηλθεν παραδοθεις τη χαριτι του κυριου υπο των αδελφων, διηρχετο δε την συριαν και [την] κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας. κατηντησεν δε [και] εις δερβην και εις λυστραν. και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος, υιος γυναικος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνης, ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων.

τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν, και λαβων περιετειμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις, ηδειςαν γαρ απαντες οτι ελλην ο πατηρ αυτου υπηρχεν. ως δε διεπορευοντο τας πολεις, παρεδιδουσιν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και πρεσβυτερων των εν ιεροσολυμοις. αι μεν ουν εκκλησιαι εσtereουντο τη πιστει και επερισσεουν τω αριθμω καθ ημεραν. διηλθον δε την φρυγιαν και γαλατικην χωραν, κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια· ελθοντες δε κατα την μυσιαν επειραζον εις την βιθυνιαν πορευθηναι, και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα ιησου· παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα. και οραμα δια [της] νυκτος τω παულω ωφθη, ανηρ μακεδων τις ην εστως και παρακαλων αυτον και λεγων, διαβας εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν. ως δε το οραμα ειδεν, ευθεως εξητησαμεν εξελθειν εις μακεδονιαν, συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο θεος ευαγγελισασθαι αυτους. αναχθεντες δε απο τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακην, τη δε επιουση εις νεαν πολιν, κακειθεν εις φιλιππους, ητις εστιν πρωτη[ς] μεριδος της μακεδονιας πολις, κολωνια. ημεν δε εν ταυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας. τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πυλης παρα ποταμον ου ενομιζομεν προσευχην ειναι, και καθισαντες ελαλουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν. και τις γυνη ονοματι λυδια, πορφυροπωλις πολεως θυατειρων σεβομενη τον θεον, ηκουεν, ης ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο του παυλου. ως δε εβαπτισθη και ο οικος αυτης, παρεκαλεσεν λεγουσα, ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι, εισελθοντες εις τον οικον μου μενετε· και παρεβιασατο ημας. εγενετο δε πορευομενων ημων εις την προσευχην παιδισκην τινα εχουσιν πνευμα πυθωνα υπαντησαι ημιν, ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη. αυτη κατακολουθουσα τω παულω και ημιν εκραζεν λεγουσα, ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του υψιστου εισιν, οιτινες καταγγελλουσιν υμιν οδον σωτηριας. τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας. διαπονηθεις δε παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν, παραγγελλω σοι εν ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης· και εξηλθεν αυτη τη ωρα. ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλχυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας, και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπαν, ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες, και καταγγελλουσιν εθνη α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοι ουσιν. και συνεπεστη ο οχλος κατ αυτων, και οι στρατηγοι περιηρξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν, πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην, παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλως τηρειν αυτους· ος παραγγελιαν τοιαυτην λαβων εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας ησφαλισατο αυτων εις το ξυλον. κατα δε το μεσονυχτιον παυλος και σιλας προσευχομενοι υμνουν τον θεον, επηχροωντο δε αυτων οι δεσμοιοι· αφνω δε σεισμος εγενετο μεγας ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμοτηριου, ηνεωχθησαν δε παραχρημα αι θυραι πασαι, και παντων τα δεσμα ανεθη. εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης, σπασαμενος [την] μαχαιραν ημελλεν εαυτον αναρειν, νομιζων εκπεφευγεναι τους δεσμιους. εφωνησεν δε μεγαλη φωνη [ο] παυλος

λεγων, μηδεν πραξης σεαυτω κακον, απαντες γαρ εσμεν ενθαδε. αι-
τησας δε φωτα εισεπηδησεν, και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω
παυλω και [τω] σιλα, και προαγαγων αυτους εξω εφη, κυριοι, τι με
δει ποιειν ινα σωθω· οι δε ειπαν, πιστευσον επι τον κυριον ιησουν,
και σωθησθαι συ και ο οικος σου. και ελαλησαν αυτω τον λογον του
κυριου συν πασιν τοις εν τη οικια αυτου. και παραλαβων αυτους εν
εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων, και εβαπτισθη
αυτος και οι αυτου παντες παραχρημα, αναγαγων τε αυτους εις τον οι-
κον παρεθηκεν τραπεζαν, και ηγαλλιασατο πανοικει πεπιστευκως τω
θεω. ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδου-
χους λεγοντες, απολυσον τους ανθρωπους εκεινους. απηγγειλεν δε
ο δεσμοφυλαξ τους λογους [τουτους] προς τον παυλον, οτι απεσταλ-
καν οι στρατηγοι ινα απολυθητε· νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν
ειρηνη. ο δε παυλος εφη προς αυτους, δειραντες ημας δημοσια ακατα-
κριτους, ανθρωπους ρωμαιους υπαρχοντας, εβαλαν εις φυλακην· και
νυν λαθρα ημας εκβαλλουσιν· ου γαρ, αλλα ελθοντες αυτοι ημας εξα-
γαγετωσαν. απηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα
ταυτα. εφοβηθησαν δε ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν, και ελθοντες
παρεκαλεσαν αυτους, και εξαγαγοντες ηρωτων απελθειν απο της πο-
λεως. εξελθοντες δε απο της φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν,
και ιδοντες παρεκαλεσαν τους αδελφους και εξηλθον. διδουσαντες
δε την αμφιπολιν και την απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην, οπου
ην συναγωγη των ιουδαιων. κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν
προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γρα-
φων, διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και
αναστηναι εκ νεκρων, και οτι ουτος εστιν ο χριστος, [ο] ιησους, ον
εγω καταγγελλω υμιν. και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκλη-
ρωθησαν τω παυλω και τω σιλα, των τε σεβομενων ελληνων πληθος
πολυ γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι. ζηλωσαντες δε οι ιουδαιοι
και προσλαβομενοι των αγοραιων ανδρας τινας πονηρους και οχλο-
ποιησαντες εθουρουν την πολιν, και επισταντες τη οικια ιασονος
εζητουν αυτους προαγαγειν εις τον δημον. μη ευροντες δε αυτους
εσυρον ιασονα και τινας αδελφους επι τους πολιταρχας, βοωντες οτι
οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν, ους
υποδεδεχται ιασων· και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισα-
ρος πρασσουσι, βασιλεα ετερον λεγοντες ειναι ιησουν. εταραξαν δε
τον οχλον και τους πολιταρχας ακουοντας ταυτα, και λαβοντες το
ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους. οι δε
αδελφοι ευθεως δια νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν
εις βεροιαν, οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην των ιουδαιων
απησαν. ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη, οιτινες
εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιας, καθ ημεραν ανακρινοντες
τας γραφας ει εχει ταυτα ουτως. πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευ-
σαν, και των ελληνιδων γυναικων των ευσχημωνων και ανδρων ουκ
ολιγοι. ως δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικης ιουδαιοι οτι και εν
τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογος του θεου, ηλθον κα-
κει σαλευοντες και ταρασσοντες τους οχλους. ευθεως δε τοτε τον
παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι εως επι την θαλασσαν·
υπεμειναν τε ο τε σιλας και ο τιμοθεος εκει. οι δε καθιστανοντες
τον παυλον ηγαγον εως αθηνων, και λαβοντες εντολην προς τον σι-

λαν και τον τιμοθεον ινα ως ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξηεσαν. εν δε ταις αθηναις εκδεχομενου αυτους του παυλου, παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντος κατειδωλον ουσαν την πολιν. διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας. τινες δε και των επικουρειων και στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω, και τινες ελεγον, τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν· οι δε, ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελεus ειναι· οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο. επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον, λεγοντες, δυναμεθα γνωναι τις η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη· ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων· βουλομεθα ουν γνωναι τινα θελει ταυτα ειναι. αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ηυκαιρουν η λεγειν τι η ακουειν τι καινότερον. σταθεις δε [ο] παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη, ανδρες αθηναιοι, κατα παντα ως δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω· διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο, αγνωστω θεω. ο ουν αγνοουσιντες ευσεβειτε, τουτο εγω καταγγελλω υμιν. ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω, ουτος ουρανου και γης υπαρχων κυριος ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει ουδε υπο χειρων ανθρωπινων θεραπειεται προσδεομενος τινος, αυτος διδους πασι ζωην και πνοην και τα παντα· εποιησεν τε εξ ενος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παντος προσωπου της γης, ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων, ζητειν τον θεον ει αρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροιεν, και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα. εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν, ως και τινες των καθ' υμας ποιητων ειρηκασιν, του γαρ και γενος εσμεν. γενος ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω, χαραγματι τεχνης και ενθυμησεως ανθρωπου, το θειον ειναι ομοιον. τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις παντας πανταχου μετανοειν, καθοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν, πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων. ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον, οι δε ειπαν, ακουσομεθα σου περι τουτου και παλιν. ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων. τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν, εν οις και διονυσιος ο αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν αυτοις. μετα ταυτα χωρισθεις εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον. και ευρων τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν, ποντικον τω γενει, προσπατως εληλυθота απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το διατεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους απο της ρωμης, προσηλθεν αυτοις, και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ηργαζετο· ησαν γαρ σκηνοποιοι τη τεχνη. διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον, επειθεν τε ιουδαιους και ελληνας. ως δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος, συνειχετο τω λογω ο παυλος, διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις ειναι τον χριστον, ιησουν. αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναξαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους, το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων· καθαρος εγω· απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι. και μεταβας εκειθεν εισηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι τιτιου ιουστου σεβομενου

τον θεον, ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη. χρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευsen τω κυριω συν ολω τω οικω αυτου, και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο. ειπεν δε ο κυριος εν νυκτι δι οραματος τω παυλω, μη φοβου, αλλα λαλει και μη σιωπησης, διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε, διοτι λαος εστι μοι πολυς εν τη πολει ταυτη. εκαθισεν δε ενιαυτον και μηνas εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου. γαλλιωνος δε ανθυπατου οντος της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα, λεγοντες οτι παρα τον νομον αναπειθει ουτος τους ανθρωπους σεβεσθαι τον θεον. μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους, ει μεν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον, ω ιουδαιοι, κατα λογον αν ανεσχομην υμων· ει δε ζητηματα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας, οψεσθε αυτοι· κριτης εγω τούτων ου βουλομαι ειναι. και απηλασεν αυτους απο του βηματος. επιλαβομενοι δε παντες σωσθενην τον αρχισυναγωγον ετυπτον εμπροσθεν του βηματος· και ουδεν τούτων τω γαλλιωνι εμελεν. ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανas τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν, και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας, κειραμενος εν κεγχρεαις την κεφαλην, ειχεν γαρ ευχην. κατηντησαν δε εις εφεσον, κακεινους κατελιπεν αυτου, αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεξατο τοις ιουδαιοις. ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μειναι ουκ επενευsen, αλλα αποταξαμενος και ειπων, παλιν ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος, ανηχθη απο της εφεσου· και κατελθων εις καισαρειαν, αναβας και ασπασαμενος την εκκλησιαν, κατεβη εις αντιοχειαν, και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν, διερχομενος καθεξης την γαλατικην χωραν και φρυγιαν, επιστηριζων παντας τους μαθητας. ιουδαιος δε τις απολλως ονοματι, αλεξανδρευσ τω γενει, ανηρ λογιος, κατηντηsen εις εφεσον, δυνατος ων εν ταις γραφαις. ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου, και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του ιησου, επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου. ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη· ακουσαντες δε αυτου πρισκιλλα και ακυλας προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξειθεντο την οδον [του θεου]. βουλομενου δε αυτου διελθειν εις την αχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον· ος παραγενομενος συνεβλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος· ευτονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον χριστον, ιησουν. εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερικα μερη [κατ]ελθειν εις εφεσον και ευρειν τινας μαθητας, ειπεν τε προς αυτους, ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες· οι δε προς αυτον, αλλ ουδ ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν. ειπεν τε, εις τι ουν εβαπτισθητε· οι δε ειπαν, εις το ιωαννου βαπτισμα. ειπεν δε παυλος, ιωαννης εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας, τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν, τουτ εστιν εις τον ιησουν. ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου· και επιθεντος αυτοις του παυλου [τας] χειρας ηλθε το πνευμα το αγιον επ αυτους, ελαλουν τε γλωσσαις και επροφητευον. ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δωδεκα. εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνas τρεις διαλεγομενος και

πειθων [τα] περι της βασιλειας του θεου. ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουντες την οδον ενωπιον του πληθους, αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας, καθ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου. τουτο δε εγενετο επι ετη δυο, ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου, ιουδαιους τε και ελληνας. δυναμεις τε ου τας τυχουσας ο θεος εποιει δια των χειρων παυλου, ωστε και επι τους ασθενουντας αποφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους, τα τε πνευματα τα πονηρα εκπορευεσθαι. επεχειρησαν δε τινες και των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες, ορκιζω υμας τον ιησουν ον παυλος κηρυσσει. ησαν δε τινος σκευα ιουδαιου αρχιερεως επτα υιοι τουτο ποιουντες. αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν αυτοις, τον [μεν] ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι, υμεις δε τινες εστε· και εφαλομενος ο ανθρωπος επ αυτους εν ω ην το πνευμα το πονηρον κατακυριευσας αμφοτερων ισχυσεν κατ αυτων, ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου. τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιois τε και ελλησιν τοis κατοικουσιν την εφεσον, και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτους, και εμεγαλυνετο το ονομα του κυριου ιησου. πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων. ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων· και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε. ουτως κατα κρατος του κυριου ο λογος ηυξανεν και ισχυεν. ως δε επληρωθη ταυτα, εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιεροσολυμα, ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν. αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω, τιμοθεον και εραστον, αυτος επεσχεν χρονον εις την ασιαν. εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου. δημητριος γαρ τις ονοματι, αργυροκοπος, ποιων ναους αργυρους αρτεμιδος παρειχετο τοis τεχνιταις ουκ ολιγην εργασιαν, ους συνανθροισας και τους περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν, ανδρες, επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημιν εστιν, και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον, λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι. ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν, αλλα και το της μεγαλης θεας αρτεμιδος ιερον εις ουθεν λογισθηναι, μελλειν τε και καθαιρεισθαι της μεγαλειοτητος αυτης, ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται. ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες, μεγαλη η αρτεμις εφεσιων. και επλησθη η πολις της συγχυσεως, ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας, συνεκδημους παυλου. παυλου δε βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται· τινες δε και των ασιαρχων, οντες αυτω φιλοι, πεμφαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον. αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον, ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη, και οι πλειους ουκ ηδειςαν τινος ενεκα συνεληλυθεισαν. εκ δε του οχλου συνεβιβασαν αλεξανδρον, προβαλοντων αυτον των ιουδαιων· ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογει-

σθαι τω δήμῳ. ἐπιγνοντες δὲ ὅτι ἰουδαῖος ἐστὶν φωνὴ ἐγένετο μίᾳ ἐκ πάντων ὡς ἐπὶ ὥρας δύο κραζόντων, μεγάλη ἡ ἀρτεμὶς ἐφεσίων. καταστείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον φησὶν, ἄνδρες ἐφεσίοι, τίς γὰρ ἐστὶν ἀνθρώπων ὅς οὐ γινώσκει τὴν ἐφεσίων πόλιν νεώκορον οὖσαν τῆς μεγάλης ἀρτεμίδος καὶ τοῦ διοπετοῦς· ἀναντιρρήτων οὖν ὄντων τούτων δεόν ἐστιν ὑμᾶς κατεσταλμένους ὑπαρχειν καὶ μὴδὲν προπετές πρᾶσσειν. ἡγάγετε γὰρ τοὺς ἄνδρας τούτους οὐτε ἱεροσολούς οὐτε βλασφημούντας τὴν θεὸν ἡμῶν. εἰ μὲν οὖν δημητριὸς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τεχνίται ἐχούσι πρὸς τίνα λόγον, ἀγοραῖοι ἀγόνται καὶ ἀνθυπατοὶ εἰσὶν· ἐγκαλειώσαν ἀλλήλοις. εἰ δὲ τί περαιτέρω ἐπιζητεῖτε, ἐν τῇ ἐννομῷ ἐκκλησίᾳ ἐπιλυθήσεται. καὶ γὰρ κινδυνευομένῳ ἐγκαλεισθαι στάσεως περὶ τῆς σημερινῆς, μὴδενὸς αἰτίου ὑπαρχόντος, περὶ οὗ [οὗ] δυνήσομεθα ἀποδοῦναι λόγον περὶ τῆς συστρώφης ταύτης. καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν ἐκκλησίαν. μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι τὸν θόρυβον μεταπεμψάμενος ὁ παῦλος τοὺς μαθητάς καὶ παρακαλέσας, ἀσπασάμενος ἐξῆλθεν πορεύεσθαι εἰς μακεδονίαν. διελθὼν δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνη καὶ παρακαλέσας αὐτοὺς λόγῳ πολλῷ ἤλθεν εἰς τὴν ἐλλάδα, ποιήσας τε μῆνας τρεῖς γενομένης ἐπιβουλῆς αὐτῷ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων μέλλοντι ἀναγεσθαι εἰς τὴν συρίαν ἐγένετο γνώμης τοῦ ὑποστρέφειν διὰ μακεδονίας. συνέπιπτο δὲ αὐτῷ σωπάτρος πυρρῶ βεροιαῖος, θεσσαλονικέων δὲ ἀριστάρχος καὶ σεκουνδός, καὶ γάιος δερβαιοὺς καὶ τιμοθέος, ἀσιανοὶ δὲ τυχικός καὶ τροφίμος. οὗτοι δὲ προελθόντες ἐμενον ἡμᾶς ἐν τρωαδί· ἡμεῖς δὲ ἐξεπλεύσαμεν μετὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἄζυμων ἀπὸ φιλιππῶν, καὶ ἤλθομεν πρὸς αὐτοὺς εἰς τὴν τρωαδα ἀχρι ἡμερῶν πεντε, ὅπου διέτριψαμεν ἡμέρας ἑπτά. ἐν δὲ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων συνήγμενων ἡμῶν κλάσαι ἄρτον ὁ παῦλος διέλεγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξίεναι τῇ ἐπαυρίῳ, παρετεινεν τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ οὗ ἡμεῖς σὺν ἡγμενοί· καθέζομενος δὲ τίς νεανίας ὀνοματὶ εὐτυχὸς ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερομένης ὑπὸ βάρβητος διαλεγόμενου τοῦ παύλου ἐπὶ πλείον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑπνίου ἐπέσεν ἀπὸ τοῦ τριστεγίου κατὰ καὶ ἡρτῇ νεκρός. καταβὰς δὲ ὁ παῦλος ἐπέπεσεν αὐτῷ καὶ συμπεριλαβὼν εἶπεν, μὴ θορυβείσθης, ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν. ἀναβὰς δὲ καὶ κλάσας τὸν ἄρτον καὶ γευσάμενος ἐφ' ἑκάντων τε ὁμιλήσας ἀχρι αὐγῆς οὕτως ἐξῆλθεν. ἡγάγον δὲ τὸν παῖδα ζῶντα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως. ἡμεῖς δὲ προελθόντες ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀνηχθήμεν ἐπὶ τὴν ἀσσον, ἐκεῖθεν μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν παῦλον, οὕτως γὰρ διατεταγμένος ἦν μέλλων αὐτὸς πεζεύειν. ὥς δὲ συνεβόλλεν ἡμῖν εἰς τὴν ἀσσον, ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς μιτυλήνην, κακεῖθεν ἀποπλεύσαντες τῇ ἐπιούσῃ κατήντησαμεν ἀντικρὺς χίου, τῇ δὲ ἑτέρα παρεβαλομένη εἰς σάμον, τῇ δὲ ἐχόμενῃ ἤλθομεν εἰς μίλητον· κεκρίκει γὰρ ὁ παῦλος παραπλεύσαι τὴν ἐφεσσον, ὅπως μὴ γενῆται αὐτῷ χρόνου-τριβῆσαι ἐν τῇ ἀσίᾳ, ἐσπευδεν γὰρ εἰ δυνατόν εἴη αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηχοστῆς γενεσθαι εἰς ἱεροσόλυμα. ἀπὸ δὲ τῆς μίλητου πεμψάς εἰς ἐφεσσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. ὥς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν εἶπεν αὐτοῖς, ὑμεῖς ἐπιστάσθε ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ὅψ' ἡς ἐπέβην εἰς τὴν ἀσίαν πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενομῆν, δουλεύων τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ δακρυῶν καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν ἰουδαίων· ὥς οὐδὲν ὑπεστείλαμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγέ-

λαι υμιν και διδαξαι υμας δημοσια και κατ οικους, διαμαρτυρομενος ιουδαιοις τε και ελλησιν την εις θεον μετανοιαν και πιστιν εις τον κυριον ημων ιησουν. και νυν ιδου δεδεμενος εγω τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ, τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδως, πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται μοι λεγον οτι δεσμα και θλιψεις με μενουσιν. αλλ ουδενος λογου ποιουμαι την ψυχην τιμιαν εμαυτω ως τελειωσαι τον δρομον μου και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου, διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτος του θεου. και νυν ιδου εγω οίδα οτι ουκετι οψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οis διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν· διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαρος ειμι απο του αιματος παντων, ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγειλαι πασαν την βουλην του θεου υμιν. προσεχετε εαυτοις και παντι τω ποιμνιω, εν ω υμας το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπους, ποιμαινειν την εκκλησιαν του θεου, ην περιποιησατο δια του αιματος του ιδιου. εγω οίδα οτι εισελευσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεις εις υμας μη φειδομενοι του ποιμνιου, και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρες λαλουντες διεστραμμενα του αποσπαν τους μαθητας οπισω αυτων. διο γρηγορειτε, μνημονευοντες οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον. και τα νυν παρτιθεμαι υμας τω θεω και τω λογω της χαριτος αυτου τω δυναμενω οικοδομησαι και δουναι την κληρονομιαν εν τοis ηγιασμενοις πασιν. αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενος επεθυμησα· αυτοι γινωσκετε οτι ταις χρεiais μου και τοis ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρες αυται. παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντας δεi αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων, μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτος ειπεν, μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν. και ταυτα ειπων θεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοις προσηυξατο. ικανος δε κλαυθμος εγενετο παντων, και επιπεσοντες επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλουν αυτον, οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν. προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον. ως δε εγενετο αναχθηναι ημας αποσπασθεντας απ αυτων, ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κω, τη δε εξης εις την ροδον, κακεινθεν εις παταρα· και ευροντες πλοιον διαπερων εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν. αναφαναντες δε την κυπρον και καταλιποντες αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν, και κατηλθομεν εις τυρον, εκεισε γαρ το πλοιον ην αποφορτιζομενον τον γομον. ανευροντες δε τους μαθητας επεμειναμεν αυτου ημερας επτα, οitινες τω παυλω ελεγον δια του πνευματος μη επιβαινειν εις ιεροσολυμα. οτε δε εγενετο ημας εξαρτισαι τας ημερας, εξελθοντες επορευομεθα προπεμποντων ημας παντων συν γυναιξι και τεκνοις εως εξω της πολεως, και θεντες τα γονατα επι τον αιγιαλον προσευξαμενοι απησπασαμεθα αλληλους, και ανεβημεν εις το πλοιον, εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια. ημεις δε τον πλουν διανυσαντες απο τυρου κατηντησαμεν εις πτολεμαida, και ασπασαμενοι τους αδελφους εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοις. τη δε επαυριον εξελθοντες ηλθομεν εις καισαρειαν, και εισελθοντες εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντος εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω. τουτω δε ησαν θυγατερες τεσσαρες παρθενοι προφητεουσai. επιμενοντων δε ημερας πλειους κατηλθεν τις απο της ιουδaiας προφητης ονοματι αγαβος, και ελθων προς ημας και

αρας την ζωνην του παυλου δησας εαυτου τους ποδας και τας χειρας ειπεν, ταδε λεγει το πνευμα το αγιον, τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτως δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εις χειρας εθνων. ως δε ηκουσαμεν ταυτα, παρεκαλουμεν ημεις τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ. τοτε απεκριθη ο παυλος, τι ποιειτε κλειοντες και συνθρυπτοντες μου την καρδιαν· εγω γαρ ου μονον δεθηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμως εχω υπερ του ονοματος του κυριου ιησου. μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντες, του κυριου το θελημα γινεσθω. μετα δε τας ημερας ταυτας επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιεροσολυμα· συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειας συν ημιν, αγοντες παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινη κυπριω, αρχαιω μαθητη. γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενωσ απεδεξαντο ημας οι αδελφοι. τη δε επιουση εισηει ο παυλος συν ημιν προς ιακωβον, παντες τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι. και ασπασαμενος αυτους εξηγγειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεος εν τοις εθνεσιν δια της διακονιας αυτου. οι δε ακουσαντες εδοξαζον τον θεον, ειπον τε αυτω, θεωρεις, αδελφε, ποσαι μυριαδες εισιν εν τοις ιουδαιοις των πεπιστευκοτων, και παντες ζηλωται του νομου υπαρχουσιν· κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασχεις απο μωισεως τους κατα τα εθνη παντας ιουδαιους, λεγων μη περιτεμνειν αυτους τα τεκνα μηδε τοις εθνεσιν περιπατειν. τι ουν εστιν· παντως ακουσονται οτι εληλυθας. τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν· εισιν ημιν ανδρες τεσσαρες ευχην εχοντες εφ εαυτων. τουτους παραλαβων αγνισθητι συν αυτοις και δαπανησον επ αυτοις ινα ξυρησονται την κεφαλην, και γνωσονται παντες οτι ων κατηχηνται περι σου ουδεν εστιν, αλλα στοιχεις και αυτος φυλασσων τον νομον. περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεις επεστειλαμεν κριναντες φυλασσεσθαι αυτους το τε ειδωλοθυτον και αιμα και πνικτον και πορνειαν. τοτε ο παυλος παραλαβων τους ανδρας, τη εχομενη ημερα συν αυτοις αγνισθεις εισηει εις το ιερον, διαγγελλων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εως ου προσηνεχθη υπερ ενος εκαστου αυτων η προσφορα. ως δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι, οι απο της ασιας ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον επ αυτον τας χειρας, κραζοντες, ανδρες ισραηλιται, βοηθεите· ουτος εστιν ο ανθρωπος ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντας πανταχη διδασκων, ετι τε και ελληνας εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτον. ησαν γαρ προεωρακοτες τροφιμον τον εφεσιον εν τη πολει συν αυτω, ον ενομιζον οτι εις το ιερον εισηγαγεν ο παυλος. εκινήθη τε η πολις ολη και εγενετο συνδρομη του λαου, και επιλαβομενοι του παυλου ειλκον αυτον εξω του ιερου, και ευθεις εκλεισθησαν αι θυραι. ζητούντων τε αυτον αποκτειναι ανεβη φασις τω χιλιαρχω της σπειρης οτι ολη συγχυννεται ιερουσαλημ, ος εξαυτης παραλαβων στρατιωτας και εκατονταρχας κατεδραμεν επ αυτους· οι δε ιδοντες τον χιλιαρχον και τους στρατιωτας επαυσαντο τυπτοντες τον παυλον. τοτε εγγισας ο χιλιαρχος επελαβετο αυτου και εκελευσεν δεθηναι αλυσεσι δυσι, και επυνθανετο τις ειη και τι εστιν πεποιηκως. αλλοι δε αλλο τι επεφωνουν εν τω οχλω· μη δυναμενου δε αυτου γνωσαι το ασφαλές δια τον θορυβον εκελευσεν αγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην. οτε δε εγενετο επι τους αναβαθμους, συνεβη βασταζεσθαι

αυτον υπο των στρατιωτων δια την βιαν του οχλου, ηκολουθει γαρ το πληθος του λαου κραζοντες, αιρε αυτον. μελλων τε εισαγεσθαι εις την παρεμβολην ο παυλος λεγει τω χιλιαρχω, ει εξεστιν μοι ειπειν τι προς σε· ο δε εφη, ελληνιστι γινωσκεις· ουκ αρα συ ει ο αιγυπτιος ο προ τουτων των ημερων αναστατωσας και εξαγαγων εις την ερημον τους τετρακισχιλιους ανδρας των σικαριων· ειπεν δε ο παυλος, εγω ανθρωπος μεν ειμι ιουδαιος, ταρσευς της κιλικιας, ουκ ασημου πολεως πολιτης· δεομαι δε σου, επιτρεψον μοι λαλησαι προς τον λαον. επιτρεψαντος δε αυτου ο παυλος εστως επι των αναβαθμων κατεσεισεν τη χειρι τω λαω· πολλης δε σιγης γενομενης προσεφωνησεν τη εβραιδι διαλεκτω λεγων, ανδρες αδελφοι και πατερες, ακουσατε μου της προς υμας νυνι απολογιας ακουσαντες δε οτι τη εβραιδι διαλεκτω προσεφωνει αυτοις μαλλον παρεσχον ησυχιαν. και φησιν εγω ειμι ανηρ ιουδαιος, γεγεννημενος εν ταρσω της κιλικιας, ανατεθραμμενος δε εν τη πολει ταυτη, παρα τους ποδας γαμαλιηλ πεπαιδευμενος κατα ακριβειαν του πατρωου νομου, ζηλωτης υπαρχων του θεου καθως παντες υμεις εστε σημερον· ος ταυτην την οδον εδιωξα αχρι θανατου, δεσμευων και παραδιδους εις φυλακας ανδρας τε και γυναικας, ως και ο αρχιερευς μαρτυρει μοι και παν το πρεσβυτεριον· παρ ων και επιστολας δεξαμενος προς τους αδελφους εις δαμασκον επορευομην αξων και τους εκεισε οντας δεδεμενους εις ιερουσαλημ ινα τιμωρηθωσιν. εγενετο δε μοι πορευομενω και εγγιζοντι τη δαμασκω περι μεσημβριαν εξαιφνης εκ του ουρανου περιαστραψαι φως ικανον περι εμε, επεσα τε εις το εδαφος και ηκουσα φωνης λεγουσης μοι, σαουλ σαουλ, τι με διωκεις· εγω δε απεκριθην, τις ει, κυριε· ειπεν τε προς με, εγω ειμι ιησους ο ναζωραιος ον συ διωκεις. οι δε συν εμοι οντες το μεν φως εθεασαντο την δε φωνην ουκ ηκουσαν του λαλουντος μοι. ειπον δε, τι ποιησω, κυριε· ο δε κυριος ειπεν προς με, αναστας πορευου εις δαμασκον, κακει σοι λαληθησεται περι παντων ων τεταχται σοι ποιησαι. ως δε ουκ ενεβλεπον απο της δοξης του φωτος εκεινου, χειραγωγουμενος υπο των συνοντων μοι ηλθον εις δαμασκον. ανανιας δε τις, ανηρ ευλαβης κατα τον νομον, μαρτυρουμενος υπο παντων των κατοικουντων ιουδαιων, ελθων προς με και επιστας ειπεν μοι, σαουλ αδελφε, αναβλεψον· καγω αυτη τη ωρα ανεβλειψα εις αυτον. ο δε ειπεν, ο θεος των πατερων ημων προεχειρισατο σε γινωναι το θελημα αυτου και ιδειν τον δικαιον και ακουσαι φωνην εκ του στοματος αυτου, οτι εση μαρτυς αυτω προς παντας ανθρωπους ων εωρακας και ηκουσας. και νυν τι μελλεις· αναστας βαπτισαι και απολουσαι τας αμαρτιας σου επικαλεσαμενος το ονομα αυτου. εγενετο δε μοι υποστρεψαντι εις ιερουσαλημ και προσευχομενου μου εν τω ιερω γενεσθαι με εν εκστασει και ιδειν αυτον λεγοντα μοι, σπευσον και εξελθε εν ταχει εξ ιερουσαλημ, διοτι ου παραδεζονται σου μαρτυριαν περι εμου. καγω ειπον, κυριε, αυτοι επιστανται οτι εγω ημην φυλακιζων και δερων κατα τας συναγωγας τους πιστευοντας επι σε· και οτε εξεχυννετο το αιμα στεφανου του μαρτυρος σου, και αυτος ημην εφεστως και συνευδοκων και φυλασσων τα ιματια των αναιρουντων αυτον. και ειπεν προς με, πορευου, οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε. ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες, αιρε απο της γης τον τοιουτον, ου γαρ κατηκεν αυτον ζην. κραυγαζοντων τε αυτων και ριπτουντων τα

ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα, εκελευσεν ο χιλιάρχος εισαγεσθαι αυτον εις την παρεμβολην, ειπας μαστιξιν ανεταζεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτως επεφωνουν αυτω. ως δε προτειναι αυτον τοις ιμασιν ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλος, ει ανθρωπον ρωμαιον και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιζειν· ακουσας δε ο εκατονταρχης προσελθων τω χιλιάρχω απηγγειλεν λεγων, τι μελλεις ποιειν· ο γαρ ανθρωπος ουτος ρωμαιος εστιν. προσελθων δε ο χιλιάρχος ειπεν αυτω, λεγε μοι, συ ρωμαιος ει· ο δε εφη, ναι. απεκριθη δε ο χιλιάρχος, εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην. ο δε παυλος εφη, εγω δε και γεγεννημαι. ευθεως ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν· και ο χιλιάρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιος εστιν και οτι αυτον ην δεδεκως. τη δε επαυριον βουλομενος γνωναι το ασφαλές το τι κατηγορεται υπο των ιουδαιων ελυσεν αυτον, και εκελευσεν συνελθειν τους αρχιερεις και παν το συνεδριον, και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτους. ατεινας δε ο παυλος τω συνεδριω ειπεν, ανδρες αδελφοι, εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτης της ημερας. ο δε αρχιερευσ ανανιας επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα. τοτε ο παυλος προς αυτον ειπεν, τυπτειν σε μελλει ο θεος, τοιχε κεκονιαμενε· και συ κατη κρινων με κατα τον νομον, και παρανομων κελυεις με τυπτεσθαι· οι δε παρεστωτες ειπαν, τον αρχιερεα του θεου λοιδορεις· εφη τε ο παυλος, ουκ ηδειν, αδελφοι, οτι εστιν αρχιερευσ· γεγραπται γαρ οτι αρχοντα του λαου σου ουκ ερεις κακως. γνους δε ο παυλος οτι το εν μερος εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραζεν εν τω συνεδριω, ανδρες αδελφοι, εγω φαρισαιος εμι, υιος φαρισαιων· περι ελπιδος και αναστασεως νεκρων [εγω] κρινομαι. τουτο δε αυτου ειποντος εγενετο στασις των φαρισαιων και σαδδουκαιων, και εσχισθη το πληθος. σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μητε αγγελον μητε πνευμα, φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα. εγενετο δε κραυγη μεγαλη, και ανασταντες τινες των γραμματεων του μερους των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντες, ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω· ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελος πολλης δε γινομενης στασεως φοβηθεις ο χιλιάρχος μη διασπασθη ο παυλος υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβαν αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων, αγειν τε εις την παρεμβολην. τη δε επιουση νυκτι επιστας αυτω ο κυριος ειπεν, θαρσει, ως γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτω σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι. γενομενης δε ημερας ποιησαντες συστροphen οι ιουδαιοι ανεθεματισαν εαυτους λεγοντες μητε φαγειν μητε πιειν εως ου αποκτεινωσιν τον παυλον. ησαν δε πλειους τεσσεραχοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν ποιησαμενοι· οιτινες προσελθοντες τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ειπαν, αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτους μηδενος γευσασθαι εως ου αποκτεινωμεν τον παυλον. νυν ουν υμεις εμφανισατε τω χιλιάρχω συν τω συνεδριω οπως καταγαγη αυτον εις υμας ως μελλοντας διαγινωσκειν ακριβεστερον τα περι αυτου· ημεις δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελιν αυτον. ακουσας δε ο υιος της αδελφης παυλου την ενεδραν παραγενομενος και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω. προσκαλεσαμενος δε ο παυλος ενα των εκατονταρχων εφη, τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλιάρχον, εχει γαρ απαγγειλαι τι αυτω. ο μεν

ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιarchon και φησιν, ο δεσμιος παυλος προσκαλεσασμενος με ηρωτησεν τουτον τον νεανισκον αγαγειν προς σε, εχοντα τι λαλησαι σοι. επιλαβομενος δε της χειρος αυτου ο χιλιarchος και αναχωρησας κατ ιδιαν επυνθανετο, τι εστιν ο εχεις απαγγειλαι μοι· ειπεν δε οτι οι ιουδαιοι συνεθεντο του ερωτησαι σε οπως αυριον τον παυλον καταγαγης εις το συνεδριον ως μελλον τι ακριβεστερον πυνθανεσθαι περι αυτου. συ ουν μη πεισθης αυτοις· ενεδρευουσιν γαρ αυτον εξ αυτων ανδρες πλειους τεσσαρακοντα, οιτινες ανεθεματισαν εαυτους μητε φαγειν μητε πειν εως ου ανελωσιν αυτον, και νυν εισιν ετοιμοι προσδεχομενοι την απο σου επαγγελιαν. ο μεν ουν χιλιarchος απελυσε τον νεανισκον παραγγειλας μηδενι εκλαλησαι οτι ταυτα ενεφανισας προς με. και προσκαλεσασμενος δυο [τινας] των εκατονταρχων ειπεν, ετοιμασατε στρατιωτας διακοσιους οπως πορευθωσιν εως καισαρειας, και ιππεις εβδομηκοντα και δεξιολαβους διακοσιους, απο τριτης ωρας της νυκτος, κτηνη τε παραστησαι ινα επιβιβασαντες τον παυλον διασωσωσι προς φηλικα τον ηγεμονα, γραψας επιστολην εχουσιν τον τυπον τουτον· κλαυδιος λυσιας τω κρατιστω ηγεμονι φηλικι χαιρειν. τον ανδρα τουτον συλλημφθεντα υπο των ιουδαιων και μελλοντα ανααιρεσθαι υπ αυτων επιστας συν τω στρατευματι εξειλαμην, μαθων οτι ρωμαιος εστιν· βουλομενος τε επιγνωναι την αιτιαν δι ην ενεκαλουν αυτω κατηγογον εις το συνεδριον αυτων· ον ευρον εγκαλουμενον περι ζητηματων του νομου αυτων, μηδεν δε αξιον θανατου η δεσμων εχοντα εγκλημα. μηνυθεισης δε μοι επιβουλης εις τον ανδρα εσεσθαι, εξαυτης επεμψα προς σε, παραγγειλας και τοις κατηγοροις λεγειν [τα] προς αυτον επι σου. οι μεν ουν στρατιωται κατα το διατεταγμενον αυτοις αναλαβοντες τον παυλον ηγαγον δια νυκτος εις την αντιπατριδα· τη δε επαυριον εασαντες τους ιππεις απερχεσθαι συν αυτω υπεστρεψαν εις την παρεμβολην· οιτινες εισελθοντες εις την καισαρειαν και αναδοντες την επιστολην τω ηγεμονι παρεστησαν και τον παυλον αυτω. αναγκους δε και επερωτησας εκ ποιας επαρχειας εστιν και πυθομενος οτι απο κιλικιας, διακουσομαι σου, εφη, οταν και οι κατηγοροι σου παραγενωνται· κελευσας εν τω πραιτωριω του ηρωδου φυλασσεσθαι αυτον. μετα δε πεντε ημερας κατεβη ο αρχιερευς ανανας μετα πρεσβυτερων τινων και ρητορος τερτυλλου τινος, οιτινες ενεφανισαν τω ηγεμονι κατα του παυλου. κληθεντος δε αυτου ηρξατο κατηγορειν ο τερτυλλος λεγων, πολλης ειρηνης τυγχανοντες δια σου και διορθωματων γινομενων τω εθνει τουτω δια της σης προνοιας, παντη τε και πανταχου αποδεχομεθα, κρατιστε φηλιξ, μετα πασης ευχαριστιας. ινα δε μη επι πλειον σε εγκοπτω, παρακαλω ακουσαι σε ημων συντομως τη ση επιεικεια. ευροντες γαρ τον ανδρα τουτον λοιπον και κινουντα στασεις πασιν τοις ιουδαιοις τοις κατα την οικουμενην πρωτοστατην τε της των ναζωραιων αιρεσεως, ος και το ιερον επειρασεν βεβηλωσαι, ον και εκρατησαμεν,

παρ ου δυνηση αυτος ανακρινας περι παντων τουτων επιγνωναι ων ημεις κατηγορουμεν αυτου. συνεπεθεντο δε και οι ιουδαιοι φασκοντες ταυτα ουτως εχειν. απεκριθη τε ο παυλος νευσαντος αυτω του ηγεμονος λεγειν, εκ πολλων ετων οντα σε κριτην τω εθνει τουτω επισταμενος ευθυμως τα περι εμαυτου απολογουμαι, δυναμενου σου επιγνωναι οτι ου πλειους εισιν μοι ημεραι δωδεκα αφ ης ανεβην

προσκυνησων εις ιερουσαλημ, και ουτε εν τω ιερω ευρον με προς τινα διαλεγομενον η επιστασιν ποιουντα οχλου ουτε εν ταις συναγωγαις ουτε κατα την πολιν, ουδε παραστησαι δυνανται σοι περι ων νυνι κατηγορουσιν μου. ομολογω δε τουτο σοι οτι κατα την οδον ην λεγουσιν αιρεσιν ουτως λατρευω τω πατρω θεω, πιστευων πασι τοις κατα τον νομον και τοις εν τοις προφηταις γεγραμμενοις, ελπιδα εχων εις τον θεον, ην και αυτοι ουτοι προσδεχονται, αναστασιν μελλειν εσεσθαι δικαιων τε και αδικων. εν τουτω και αυτος ασκω απροσκοπον συνειδησιν εχειν προς τον θεον και τους ανθρωπους δια παντος. δι ετων δε πλειονων ελεημοσυνας ποιησων εις το εθνος μου παρεγενομην και προσφορας, εν αις ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω, ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου· τινες δε απο της ασιας ιουδαιοι, ους εδει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς εμε η αυτοι ουτοι ειπατωςαν τι ευρον αδικημα σταντος μου επι του συνεδριου η περι μιας ταυτης φωνης ης εκεκραξα εν αυτοις εστως οτι περι αναστασεως νεκρων εγω κρινομαι σημερον εφ υμων. ανεβαλετο δε αυτους ο φηλιξ, ακριβεστερον ειδως τα περι της οδου, ειπας, σταν λυσιας ο χιλιαρχος καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμας, διαταξαμενος τω εκατονταρχη τηρεισθαι αυτον εχειν τε ανεσιν και μηδενα κωλυειν των ιδιων αυτου υπηρετειν αυτω. μετα δε ημερας τινας παραγενομενος ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη ιδια γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εις χριστον ιησουν πιστεως. διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνης και εγκρατειας και του κριματος του μελλοντος εμφοβος γενομενος ο φηλιξ απεκριθη, το νυν εχον πορευου, καιρον δε μεταλαβων μετακαλεσομαι σε· αμα και ελπιζων οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου· διο και πυκνότερον αυτον μεταπεμπομενος ωμιλει αυτω. διετιας δε πληρωθεισης ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον· θελων τε χαριτα καταθεσθαι τοις ιουδαιοις ο φηλιξ κατελιπε τον παυλον δεδεμενον. φηστος ουν επιβας τη επαρχεια μετα τρεις ημερας ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειας, ενεφανισαν τε αυτω οι αρχιερεις και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου, και παρεκαλουν αυτον αιτουμενοι χαριν κατ αυτου οπως μεταπεμψηται αυτον εις ιερουσαλημ, ενεδραν ποιουντες ανελειν αυτον κατα την οδον. ο μεν ουν φηστος απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εις καισαρειαν, εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι· οι ουν εν υμιν, φησιν, δυνατοι συγκαταβαντες ει τι εστιν εν τω ανδρι ατοπον κατηγορειτωσαν αυτου. διατριψας δε εν αυτοις ημερας ου πλειους οκτω η δεκα, καταβας εις καισαρειαν, τη επαυριον καθισας επι του βηματος εκελευσεν τον παυλον αχθηναι. παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν αυτον οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτες ιουδαιοι, πολλα και βαρεα αιτιωματα καταφεροντες α ουκ ισχυον αποδειξαι, του παυλου απολογουμενου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρτον. ο φηστος δε θελων τοις ιουδαιοις χαριν καταθεσθαι αποκριθεις τω παυλω ειπεν, θελεις εις ιεροσολυμα αναβας εχει περι τουτων κριθηναι επ εμου· ειπεν δε ο παυλος, επι του βηματος καισαρος εστως ειμι, ου με δει κρινεσθαι. ιουδαιους ουδεν ηδικησα, ως και συ καλλιον επιγινωσκεις. ει μεν ουν αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι, ου παραιτουμαι το αποθανειν· ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου, ουδεις με δυναται αυτοις χαρισασθαι· καισαρα επικαλουμαι. τοτε ο φηστος συλλαλησας μετα του συμβου-

λιου απεκριθη, καισαρα επικεκλησαι, επι καισαρα πορευση. ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππας ο βασιλευς και βερνικη κατηντησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον ψηστον. ως δε πλειους ημερας διετριβον εκει, ο ψηστος τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων, ανηρ τις εστιν καταλελειμμενος υπο φηλικος δεσμιος, περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων, αιτουμενοι κατ αυτου καταδικην· προς ους απεκριθην οτι ουκ εστιν εθος ρωμαιοις χαριζεσθαι τινα ανθρωπον πριν η ο κατηγορουμενος κατα προσωπον εχοι τους κατηγορους τοπον τε απολογιας λαβοι περι του εγκληματος. συνελθοντων ουν [αυτων] ενθαδε αναβολην μηδεμιαν ποιησαμενος τη εξης καθισας επι του βηματος εκελευσα αχθηναι τον ανδρα· περι ου σταθεντες οι κατηγοροι ουδεμιαν αιτιαν εφερον ων εγω υπενοουν πονηρων, ζητηματα δε τινα περι της ιδιας δεισιδαιμονιας ειχον προς αυτον και περι τινος ιησου τεθνηκοτος, ον εφασκεν ο παυλος ζην. απορουμενος δε εγω την περι τουτων ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιεροσολυμα κακει κρινεσθαι περι τουτων. του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθηναι αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν, εκελευσα τηρεισθαι αυτον εως ου αναπεμφω αυτον προς καισαρα. αγριππας δε προς τον ψηστον, εβουλομην και αυτος του ανθρωπου ακουσαι. αυριον, ψησιν, ακουση αυτου. τη ουν επαυριον ελθοντος του αγριππα και της βερνικης μετα πολλης φαντασιας και εισελθοντων εις το ακροατηριον συν τε χιλιαρχοις και ανδρασιν τοις κατ εξοχην της πολεως, και κελευσαντος του ψηστου ηχθη ο παυλος. και ψησιν ο ψηστος, αγριππα βασιλευ και παντες οι συμπարοντες ημιν ανδρες, θεωρειτε τουτον περι ου απαν το πληθος των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοις και ενθαδε, βοωντες μη δειν αυτον ζην μηκετι. εγω δε κατελαβομην μηδεν αξιον αυτον θανατου πεπραχεναι, αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν. περι ου ασφαλές τι γραφαι τω κυριω ουκ εχω· διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου, βασιλευ αγριππα, οπως της ανακρισεως γενομενης σχω τι γραψω· αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τας κατ αυτου αιτιας σημαναι. αγριππας δε προς τον παυλον εφη, επιτρεπεται σοι περι σεαυτου λεγειν. τοτε ο παυλος εκτεινας την χειρα απελογειτο, περι παντων νυν εγκαλουμαι υπο ιουδαιων, βασιλευ αγριππα, ηγημαι εμαυτον μακαριον επι σου μελλων σημερον απολογεισθαι, μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιους εθων τε και ζητηματων· διο δεομαι μακροθυμως ακουσαι μου. την μεν ουν βιωσιν μου [την] εκ νεοτητος την απ αρχης γενομενην εν τω εθνει μου εν τε ιεροσολυμοις ισασι παντες [οι] ιουδαιοι, προγινωσκοντες με ανωθεν, εαν θελωσι μαρτυρειν, οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερας θρησκειας εζησα φαρισaios. και νυν επ ελπιδι της εις τους πατερας ημων επαγγελιας γενομενης υπο του θεου εστηκα κρινομενος, εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτενεια νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιζει καταντησαι· περι ης ελπιδος εγκαλουμαι υπο ιουδαιων, βασιλευ. τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεος νεκρους εγειρει· εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι· ο και εποησα εν ιεροσολυμοις, και πολλους τε των αγιων εγω εν φυλακαις κατεκλεισα την παρα των αρχιερων εξουσιαν λαβων, αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον, και κατα πασας τας συναγωγας πολλας

τιμωρων αυτους ηναγκαζον βλασφημειν, περισσως τε εμμαινομενος αυτοις εδιωκον εως και εις τας εξω πολεις. εν οις πορευομενος εις την δαμασκον μετ εξουσιας και επιτροπης της των αρχιερων ημερας μεσης κατα την οδον ειδον, βασιλευ, ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φως και τους συν εμοι πορευομενους· παντων τε καταπεσοντων ημων εις την γην ηκουσα φωνην λεγουσαν προς με τη εβραϊδι διαλεκτω, σαουλ σαουλ, τι με διωκεις· σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν. εγω δε ειπα, τις ει, κυριε· ο δε κυριος ειπεν, εγω ειμι ιησους ον συ διωκεις. αλλα αναστηθι και στηθι επι τους ποδας σου· εις τουτο γαρ ωφθην σοι, προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδες [με] ων τε οφθησομαι σοι, εξαιρουμενος σε εκ του λαου και εκ των εθνων, εις ους εγω αποστελλω σε ανοιξαι οφθαλμους αυτων, του επιστρεψαι απο σκοτους εις φως και της εξουσιας του σατανα επι τον θεον, του λαβειν αυτους αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοις ηγιασμενοις πιστει τη εις εμε. οθεν, βασιλευ αγριππα, ουκ εγενομην απειθης τη ουρανιω οπτασια, αλλα τους εν δαμασκω πρωτον τε και ιεροσολυμοις, πασαν τε την χωραν της ιουδαιας και τοις εθνεσιν απηγγελλον μετανοειν και πιστρεφειν επι τον θεον, αξια της μετανοιας εργα πρασσοντας. ενεκα τουτων με ιουδαιοι συλλαβομενοι [οντα] εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι. επικουριας ουν τυχων της απο του θεου αχρι της ημερας ταυτης εστηκα μαρτυρομενος μικρω τε και μεγαλω, ουδεν εκτος λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωισης, ει παθητος ο χριστος, ει πρωτος εξ αναστασεως νεκρων φως μελλει καταγγελλειν τω τε λαω και τοις εθνεσιν. ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη φησιν, μαινη, παυλε· τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει. ο δε παυλος, ου μαινομαι, φησιν, κρατιστε φηστε, αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι. επισταται γαρ περι τουτων ο βασιλευς, προς ον και παρρησιαζομενος λαλω· λανθανειν γαρ αυτον [τι] τουτων ου πειθομαι ουθεν, ου γαρ εστιν εν γωνια πεπραγμενον τουτο. πιστευεις, βασιλευ αγριππα, τοις προφηταις· οιδα οτι πιστευεις. ο δε αγριππας προς τον παυλον, εν ολιγω με πειθεις χριστιανον ποιησαι. ο δε παυλος, ευξαμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν μεγαλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημειρον γινεσθαι τοιουτους οποιος και εγω ειμι, παρεκτος των δεσμων τουτων. ανεστη τε ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις, και αναχωρησαντες εαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου η δεσμων αξιον [τι] πρασσει ο ανθρωπος ουτος. αγριππας δε τω φηστω εφη, απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα. ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την ιταλιαν, παρεδιδουν τον τε παυλον και τινας ετερους δεσμωτας εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρης σεβαστης. επιβαντες δε πλοιω αδραμυττηνω μελλοντι πλειν εις τους κατα την ασιαν τοπους ανηχθημεν, οντος συν ημιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεως. τη τε ετερα κατηχθημεν εις σιδωνα, φιλανθρωπως τε ο ιουλιος τω παυλω χρησαμενος επετρεphen προς τους φιλους πορευθεντι επιμελειας τυχειν. κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τους ανεμους ειναι εναντιους, το τε πελαγος το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκιας. κακει ευρων ο εκατονταρχης πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις

την ιταλιαν ενεβιβασεν ημας εις αυτο. εν ικαναις δε ημεραις βραδυπλοουντες και μολις γενομενοι κατα την κνιδον, μη προσεωντος ημας του ανεμου, υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην, μολις τε παραλεγόμενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλους λιμενας, ω εγγυς πολις ην λασαια. ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντος ηδη επισφαλους του πλοος δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι, παρηγει ο παυλος λεγων αυτοις, ανδρες, θεωρω οτι μετα υβρεως και πολλης ζημιας ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν. ο δε εκατονταρχης τω κυβερνητη και τω ναυκληρω μαλλον επειθετο η τοις υπο παυλου λεγομενοις. ανευθετου δε του λιμενος υπαρχοντος προς παραχειμασιαν οι πλειονες εθεντο βουλην αναχθηναι εκειθεν, ει πως δυναιντο καταντησαντες εις φοινικα παραχειμασαι, λιμενα της κρητης βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον. υποπνευσαντος δε νοτου δοξαντες της προθεσεως κεκρατηκεναι, αραντες ασσον παρελεγοντο την κρητην. μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτης ανεμος τυφωνικος ο καλουμενος ευραχυλων· συναρπασθεντος δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα. νησιον δε τι υποδραμοντες καλουμενον καιδα ισχυσαμεν μολις περικρατεις γενεσθαι της σκαφης, ην αραντες βοθηειαις εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον· φοβουμενοι τε μη εις την συρτιν εκπεσωσιν, χαλασαντες το σκευος, ουτως εφεροντο. σφοδρως δε χειμαζομενων ημων τη εξης εκβολην εποιουντο, και τη τριτη αυτοχειρες την σκευην του πλοιου ερριψαν. μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονας ημερας, χειμωνος τε ουκ ολιγου επικειμενου, λοιπον περιηρειτο ελπις πασα του σωζεσθαι ημας. πολλης τε ασιτιας υπαρχουσης τοτε σταθεις ο παυλος εν μεσω αυτων ειπεν, εδει μεν, ω ανδρες, πειθαρχησαντας μοι μη αναγεσθαι απο της κρητης κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν. και τα νυν παραινω υμας ευθυμειν, αποβολη γαρ ψυχης ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου· παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι του θεου ου ειμι [εγω], ω και λατρευω, αγγελος λεγων, μη φοβου, παυλε· καισαρι σε δει παραστηναι, και ιδου κεχαρισται σοι ο θεος παντας τους πλεοντας μετα σου. διο ευθυμειτε, ανδρες· πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτως εσται καθ ον τροπον λελαληται μοι. εις νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν. ως δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφορομενων ημων εν τω αδρια, κατα μεσον της νυκτος υπενοουν οι ναυται προσαγειν τινα αυτοις χωραν. και βολισαντες ευρον οργυιας εικοσι, βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιας δεκαπεντε· φοβουμενοι τε μη που κατα τραχεις τοπους εκπεσωμεν, εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρας ηυχοντο ημεραν γενεσθαι. των δε ναυτων ζητουντων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εις την θαλασσαν προφασει ως εκ πρωρης αγκυρας μελλοντων εκτεινειν, ειπεν ο παυλος τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταις, εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω, υμεις σωθηναι ου δυνασθε. τοτε απεκοψαν οι στρατιωται τα σχοινια της σκαφης και ειασαν αυτην εκπεσειν. αχρι δε ου ημερα ημελλεν γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφης λεγων, τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε, μηθεν προσλαβομενοι· διο παρακαλω υμας μεταλαβειν τροφης, τουτο γαρ προς της υμετερας σωτηριας υπαρχει· ουδενος γαρ υμων θριξ απο της κεφαλης απολειται. ειπας

δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασας ηρξατο εσθιειν. ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφης. ημεθα δε αι πασαι ψυχαι εν τω πλοιω διακοσiai εβδομηκοντα εξ. κορεσθεντες δε τροφης εκουφιζον το πλοιον εκβαλλομενοι τον σιτον εις την θαλασσαν. οτε δε ημερα εγενετο, την γην ουκ επεγινωσκον, κολπον δε τινα κατενοουν εχοντα αιγιαλον εις ον εβουλευοντο ει δυναιντο εξωσαι το πλοιον. και τας αγκυρας περιελοντες ειων εις την θαλασσαν, αμα ανεντες τας ζευκτηριας των πηδαλιων, και επαραντες τον αρτεμωνα τη πνευση κατειχον εις τον αιγιαλον. περιπεσοντες δε εις τοπον διθαλασσον επεκειλαν την ναυν, και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος, η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιας [των κυματων]. των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τους δεσμωτας αποκτεινωσιν, μη τις εκκολυμβησας διαφυγη. ο δε εκατονταρχης βουλομενος διασωσαι τον παυλον εκωλυσεν αυτους του βουληματος, εκελευσεν τε τους δυναμενους κολυμβαν αποριψαντας πρωτους επι την γην εξιεναι, και τους λοιπους ους μεν επι σανισιν ους δε επι τινων των απο του πλοιου· και ουτως εγενετο παντας διασωθηναι επι την γην. και διασωθεντες τοτε επεγνωμεν οτι μελιτη η νησος καλειται. οι τε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν, αφαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντας ημας δια τον υετον τον εφεστωτα και δια το ψυχος. συστρεψαντος δε του παυλου φρυγανων τι πληθος και επιθεντος επι την πυραν, εχιδνα απο της θερμης εξελθουσα κατηψεν της χειρος αυτου. ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριον εκ της χειρος αυτου, προς αλληλους ελεγον, παντως φονευς εστιν ο ανθρωπος ουτος ον διασωθεντα εκ της θαλασσης η δικη ζην ουκ ειασεν. ο μεν ουν αποτιναξας το θηριον εις το πυρ επαθεν ουδεν κακον· οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον. επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρουντων μηδεν ατοπον εις αυτον γινομενον, μεταβαλομενοι ελεγον αυτον ειναι θεον. εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω, ος αναδεξαμενος ημας τρεις ημερας φιλοφρονως εξενισεν. εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοις και δυσεντεριω συνεχομενον καταχεισθαι, προς ον ο παυλος εισελθων και προσευξαμενος επιθεις τας χειρας αυτω ιασατο αυτον. τουτου δε γενομενου και οι λοιποι οι εν τη νησω εχοντες ασθενειας προσηρχοντο και εθεραπευοντο, οι και πολλαις τιμαις ετιμησαν ημας και αναγομενοις επειθεντο τα προς τας χρειας. μετα δε τρεις μηνας ανηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμαχοτι εν τη νησω αλεξανδρινω, παρασημω διοσκουροις. και καταχθεντες εις συρακουσας επεμειναμεν ημερας τρεις, οθεν περιελοντες κατηντησαμεν εις ρηγιον. και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεραιοι ηλθομεν εις ποτιολους, ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν παρ αυτοις επιμειναι ημερας επτα· και ουτως εις την ρωμην ηλθαμεν. κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων ηλθαν εις απαντησιν ημιν αχρι αππιου φορου και τριων ταβερνων, ους ιδων ο παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβε θαρσος. οτε δε εισηλθομεν εις ρωμην, επετραπη τω παυλω μενειν καθ' εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη. εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι αυτον τους οντας των ιουδαιων πρωτους· συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτους, εγω, ανδρες αδελφοι, ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσι τοις πατρωις δεσμιος

εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων, οτινες ανακραντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι· αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα, ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορειν. δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι, ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι. οι δε προς αυτον ειπαν, ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας, ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον. αζιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις, περι μεν γαρ της αρεσεως ταυτης γνωστον ημιν εστιν οτι πανταχου αντιλεγεται. ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηλθον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες, οis εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτους περι του ιησου απο τε του νομου μωισεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας. και οι μεν επειθοντο τοis λεγομενοis, οι δε ηπιστουν· ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυσοντο, ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας υμων λεγων, πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον, ακοη ακουσετε και ου μη συνητε, και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε· επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου, και τοis ωσιν βαρεως ηκουσαν, και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν· μηποτε ιδωσιν τοis οφθαλμοis και τοis ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν, και ιασομαι αυτους. γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοis εθνεσιν απεσταλη τουτο το σωτηριον του θεου· αυτοι και ακουσονται.

ενεμεινεν δε διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι, και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον, κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρρησιας ακωλυτως.

εν αρχη ην ο λογος, και ο λογος ην προς τον θεον, και θεος ην ο λογος. ουτος ην εν αρχη προς τον θεον. παντα δι αυτου εγενετο, και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν. ο γεγονεν εν αυτω ζωη ην, και η ζωη ην το φως των ανθρωπων· και το φως εν τη σκοτια φαινει, και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν. εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου, ονομα αυτω ιωαννης· ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν, ινα μαρτυρηση περι του φωτος, ινα παντες πιστευωσιν δι αυτου. ουκ ην εκεινος το φως, αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος. ην το φως το αληθινον, ο φωτιζει παντα ανθρωπον, ερχομενον εις τον κοσμον. εν τω κοσμω ην, και ο κοσμος δι αυτου εγενετο, και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω. εις τα ιδια ηλθεν, και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον. οσοι δε ελαβον αυτον, εδωκεν αυτοis εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι, τοis πιστευουσιν εις το ονομα αυτου, οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν. και ο λογος σαρχς εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν, και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου, δοξαν ως μονογενους παρα πατρος, πληρης χαριτος και αληθειας. ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων, ουτος ην ον ειπον, ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν, οτι πρωτος μου ην. οτι εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν, και χαριν αντι χαριτος· οτι ο νομος δια μωισεως εδοθη, η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο. θεον ουδεις εωρακεν πωποτε· μονογενης θεος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο.

και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου, οτε απεστειλαν [προς αυτον] οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεις και λευιτας ινα ερωτησωσιν αυτον, συ τις ει· και ωμολογησεν και ουκ ηρνησατο, και ωμολογησεν οτι εγω ουκ ειμι ο χριστος. και ηρωτησαν αυτον, τι ουν· συ ηλιας ει· και λεγει, ουκ ειμι. ο προφητης ει συ· και απεκριθη, ου. ειπαν ουν αυτω, τις ει· ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμφασιν ημας· τι λεγεις περι σεαυτου· εφη, εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω, ευθυνατε την οδον κυριου, καθως ειπεν ησαιας ο προφητης. και απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων. και ηρωτησαν αυτον και ειπαν αυτω, τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουδε ηλιας ουδε ο προφητης· απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων, εγω βαπτιζω εν υδατι· μεσος υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε, ο οπισω μου ερχομενος, ου ουκ ειμι [εγω] αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος. ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου, οπου ην ο ιωαννης βαπτιζων. τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον, και λεγει, ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου. ουτος εστιν υπερ ου εγω ειπον, οπισω μου ερχεται ανηρ ος εμπροσθεν μου γεγονεν, οτι πρωτος μου ην. καγω ουκ ηδην αυτον, αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν υδατι βαπτιζων. και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τευθεσθαι το πνευμα καταβαινον ως περιστεραν εξ ουρανου, και εμεινεν επ αυτον· καγω ουκ ηδην αυτον, αλλ ο πεμφας με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν, εφ ον αν ιδης το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον, ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω. καγω εωρακα, και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου. τη επαυριον παλιν εισηστηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο, και εμβλεψας τω ιησου περιπατουντι λεγει, ιδε ο αμνος του θεου. και ηκουσαν οι δυο μαθηται αυτου λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου. στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις, τι ζητειτε· οι δε ειπαν αυτω, ραββι ο λεγεται μεθερμηνευομενον διδασκαλε, που μενεις· λεγει αυτοις, ερχεσθε και οψεσθε. ηλθαν ουν και ειδαν που μενει, και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην· ωρα ην ως δεκατη. ην ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω· ευρισκει ουτος πρωτον τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω, ευρηκαμεν τον μεσσαν ο εστιν μεθερμηνευομενος χριστος· ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν. εμβλεψας αυτω ο ιησους ειπεν, συ ει σιμων ο υιος ιωαννου· συ κληθηση κηφας ο ερμηνευεται πετρος. τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν, και ευρισκει φιλιππον. και λεγει αυτω ο ιησους, ακολουθει μοι. ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα, εκ της πολεως ανδρεου και πετρου. ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω, ον εγραψεν μωισης εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν, ιησουν υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ. και ειπεν αυτω ναθαναηλ, εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι· λεγει αυτω [ο] φιλιππος, ερχου και ιδε. ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου, ιδε αληθως ισραηλιτης εν ω δολος ουκ εστιν. λεγει αυτω ναθαναηλ, ποιθεν με γινωσκεις· απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω, προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε. απεκριθη αυτω ναθαναηλ, ραββι, συ ει ο υιος του θεου, συ βασιλευς ει του ισραηλ. απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω, οτι ειπον σοι οτι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεις· μειζω τουτων οψη.

και λεγει αυτω, αμην αμην λεγω υμιν, οψεσθε τον ουρανον ανεωγοτα και τους αγγελους του θεου αναβαινοντας και καταβαινοντας επι τον υιον του ανθρωπου. και τη ημερα τη τριτη γαμος εγενετο εν κανα της γαλιλαιας, και ην η μητηρ του ιησου εκει. εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τον γαμον. και υστερησαντος οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον, οινον ουκ εχουσιν. [και] λεγει αυτη ο ιησους, τι εμοι και σοι, γυναι· ουπω ηκει η ωρα μου. λεγει η μητηρ αυτου τοις διακονοις, ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε. ησαν δε εκει λιθιναι υδριαι εξ κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων κειμεναι, χωρουσαι ανα μετρητας δυο η τρεις. λεγει αυτοις ο ιησους, γεμισατε τας υδριας υδατος. και εγεμισαν αυτας εως ανω. και λεγει αυτοις, αντλησατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω· οι δε ηνεγκαν. ως δε εγευσατο ο αρχιτρικλινος το υδωρ οινον γεγεννημενον, και ουκ ηδει ποιθεν εστιν, οι δε διακονοι ηδειςαν οι ηντληχοτες το υδωρ, φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινος και λεγει αυτω, πας ανθρωπος πρωτον τον καλον οινον τιθησιν, και οταν μεθυσθωσιν τον ελασσω· συ τετηρηκας τον καλον οινον εως αρτι. ταυτην εποιησεν αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιας και εφανερωσεν την δοξαν αυτου, και επιστευσαν εις αυτον οι μαθηται αυτου. μετα τουτο κατεβη εις καφαρναουμ αυτος και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι [αυτου] και οι μαθηται αυτου, και εκει εμειναν ου πολλας ημερας. και εγγυς ην το πασχα των ιουδαιων, και ανεβη εις ιεροσολυμα ο ιησους. και ευρεν εν τω ιερω τους πωλουντας βοας και προβατα και περιστερας και τους κερματιστας καθημενους, και ποιησας φραγελλιον εκ σχοινιων παντας εξεβαλεν εκ του ιερου, τα τε προβατα και τους βοας, και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τας τραπεζας ανετρεψεν, και τοις τας περιστερας πωλουσιν ειπεν, αρατε ταυτα εντευθεν, μη ποιειτε τον οικον του πατρος μου οικον εμποριου. εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν, ο ζηλος του οικου σου καταφαγεται με. απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπαν αυτω, τι σημειον δεικνυεις ημιν, οτι ταυτα ποιεις· απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις, λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραις εγερω αυτον. ειπαν ουν οι ιουδαιοι, τεσσεραχοντα και εξ ετεσιν οικοδομηθη ο ναος ουτος, και συ εν τρισιν ημεραις εγερεις αυτον· εκεινος δε ελεγεν περι του ναου του σωματος αυτου. οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων, εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν, και επιστευσαν τη γραφη και τω λογω ον ειπεν ο ιησους. ως δε ην εν τοις ιεροσολυμοις εν τω πασχα εν τη εορτη, πολλοι επιστευσαν εις το ονομα αυτου, θεωρουντες αυτου τα σημεια α εποιει· αυτος δε ιησους ουκ επιστευεν αυτον αυτοις δια το αυτον γινωσκειν παντας, και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τις μαρτυρηση περι του ανθρωπου· αυτος γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω. ην δε ανθρωπος εκ των φαρισαιων, νικοδημους ονομα αυτω, αρχων των ιουδαιων· ουτος ηλθεν προς αυτον νυκτος και ειπεν αυτω, ραββι, οιδαμεν οτι απο θεου εληλυθας διδασκαλος· ουδεις γαρ δυναται ταυτα τα σημεια ποιειν α συ ποιεις, εαν μη η ο θεος μετ αυτου. απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω, αμην αμην λεγω σοι, εαν μη τις γεννηθη ανωθεν, ου δυναται ιδειν την βασιλειαν του θεου. λεγει προς αυτον [ο] νικοδημος, πως δυναται ανθρωπος γεννηθηναι γερων ων· μη δυναται εις την κοιλιαν της μητρος αυτου δευτερον εισελθειν και γεννηθηναι· απεκριθη ιησους, αμην αμην λεγω σοι, εαν μη τις γεννηθη εξ υδατος

και πνευματος, ου δυναται εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου. το γεγεννημενον εκ της σαρκος σαρξ εστιν, και το γεγεννημενον εκ του πνευματος πνευμα εστιν. μη θαυμασης οτι ειπον σοι, δει υμας γεννηθηναι ανωθεν. το πνευμα οπου θελει πνει, και την φωνην αυτου ακουεις, αλλ ουκ οιδας ποθεν ερχεται και που υπαγει· ουτως εστιν πας ο γεγεννημενος εκ του πνευματος. απεκριθη νικοδημος και ειπεν αυτω, πως δυναται ταυτα γενεσθαι· απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω, συ ει ο διδασκαλος του ισραηλ και ταυτα ου γινωσκεις· αμην αμην λεγω σοι οτι ο οίδαμεν λαλουμεν και ο εωρακαμεν μαρτυρουμεν, και την μαρτυριαν ημων ου λαμβανετε. ει τα επιγεια ειπον υμιν και ου πιστευετε, πως εαν ειπω υμιν τα επουρανια πιστευσετε· και ουδεις αναβιβηκεν εις τον ουρανον ει μη ο εκ του ουρανου καταβας, ο υιος του ανθρωπου. και καθως μωισης υψωσεν τον οφιν εν τη ερημω, ουτως υψωθηναι δει τον υιον του ανθρωπου, ινα πας ο πιστευων εν αυτω εχη ζων αιωνιον. ουτως γαρ ηγαπησεν ο θεος τον κοσμον, ωστε τον υιον τον μονογενη εδωκεν, ινα πας ο πιστευων εις αυτον μη αποληται αλλ εχη ζων αιωνιον. ου γαρ απεστειλεν ο θεος τον υιον εις τον κοσμον ινα κρινη τον κοσμον, αλλ ινα σωθη ο κοσμος δι αυτου. ο πιστευων εις αυτον ου κρινεται· ο δε μη πιστευων ηδη κεκριται, οτι μη πεπιστευκεν εις το ονομα του μονογενους υιου του θεου. αυτη δε εστιν η κρισις, οτι το φως εληλυθεν εις τον κοσμον και ηγαπησαν οι ανθρωποι μαλλον το σκοτος η το φως, ην γαρ αυτων πονηρα τα εργα. πας γαρ ο φαυλα πρασσων μισει το φως και ουκ ερχεται προς το φως, ινα μη ελεγχθη τα εργα αυτου· ο δε ποιων την αληθειαν ερχεται προς το φως, ινα φανερωθη αυτου τα εργα οτι εν θεω εστιν ειργασμενα. μετα ταυτα ηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις την ιουδαιαν γην, και εκει διετριβεν μετ αυτων και εβαπτιζεν. ην δε και ο ιωαννης βαπτιζων εν αιωνι εγγυς του σαλειμ, οτι υδατα πολλα ην εκει, και παρεγινοντο και εβαπτιζοντο· ουπω γαρ ην βεβλημενος εις την φυλακην ο ιωαννης. εγενετο ουν ζητησις εκ των μαθητων ιωαννου μετα ιουδαιου περι καθαρισμου. και ηλθον προς τον ιωαννην και ειπαν αυτω, ραββι, ος ην μετα σου περαν του ιορδανου, ω συ μεμαρτυρηκας, ιδε ουτος βαπτιζει και παντες ερχονται προς αυτον. απεκριθη ιωαννης και ειπεν, ου δυναται ανθρωπος λαμβανειν ουδε εν ανα μη η δεδομενον αυτω εκ του ουρανου. αυτοι υμεις μοι μαρτυρειτε οτι ειπον [οτι] ουκ ειμι εγω ο χριστος, αλλ οτι απεσταλμενος ειμι εμπροσθεν εκεινου. ο εχων την νυμφην νυμφιος εστιν· ο δε φιλος του νυμφιου, ο εστηκως και ακουων αυτου, χαρα χαιρει δια την φωνην του νυμφιου. αυτη ουν η χαρα η εμη πεπληρωται. εκεινον δει αυξανειν, εμε δε ελαττουσθαι. ο ανωθεν ερχομενος επανω παντων εστιν· ο ων εκ της γης εκ της γης εστιν και εκ της γης λαλει. ο εκ του ουρανου ερχομενος [επανω παντων εστιν·] ο εωρακεν και ηκουσεν τουτο μαρτυρει, και την μαρτυριαν αυτου ουδεις λαμβανει. ο λαβων αυτου την μαρτυριαν εσφραγισεν οτι ο θεος αληθης εστιν. ον γαρ απεστειλεν ο θεος τα ρηματα του θεου λαλει, ου γαρ εκ μετρου διδωσιν το πνευμα. ο πατηρ αγαπα τον υιον, και παντα δεδωκεν εν τη χειρι αυτου. ο πιστευων εις τον υιον εχει ζων αιωνιον· ο δε απειθων τω υιω ουκ οφεται ζων, αλλ η οργη του θεου μενει επ αυτον. ως ουν εγνω ο ιησους οτι ηκουσαν οι φαρισαι οτι ιησους πλειονας μαθητας ποιει και βαπτιζει η ιωαννης καιτοιγε ιησους

αυτος ουκ εβαπτιζεν αλλ οι μαθηται αυτου αφηκεν την ιουδαιαν και απηλθεν παλιν εις την γαλιλαιαν. εδει δε αυτον διερχεσθαι δια της σαμαρειας. ερχεται ουν εις πολιν της σαμαρειας λεγομενην συχαρ πλησιον του χωριου ο εδωκεν ιακωβ [τω] ιωσηφ τω υιω αυτου· ην δε εχει πηγη του ιακωβ. ο ουν ιησους κεκοπιακως εκ της οδοιποριας εκαθεζετο ουτως επι τη πηγη· ωρα ην ως εκτη. ερχεται γυνη εκ της σαμαρειας αντλησαι υδωρ. λεγει αυτη ο ιησους, δος μοι πειν· οι γαρ μαθηται αυτου απεληλυθεισαν εις την πολιν, ινα τροφας αγορασωσιν. λεγει ουν αυτω η γυνη η σαμαριτις, πως συ ιουδαιος ων παρ εμου πειν αιτεις γυναικος σαμαριτιδος ουσης· ου γαρ συγχρωνται ιουδαιοι σαμαριταις. απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη, ει ηδεις την δωρεαν του θεου και τις εστιν ο λεγων σοι, δος μοι πειν, συ αν ητησας αυτον και εδωκεν αν σοι υδωρ ζων. λεγει αυτω [η γυνη], κυριε, ουτε αντλημα εχεις και το φρεαρ εστιν βαθυ· ποθεν ουν εχεις το υδωρ το ζων· μη συ μειζων ει του πατρος ημων ιακωβ, ος εδωκεν ημιν το φρεαρ και αυτος εξ αυτου επιεν και οι υιοι αυτου και τα θρεμματα αυτου· απεκριθη ιησους και ειπεν αυτη, πας ο πινων εκ του υδατος τουτου διψησει παλιν· ος δ αν πιη εκ του υδατος ου εγω δωσω αυτω, ου μη διψησει εις τον αιωνα, αλλα το υδωρ ο δωσω αυτω γενησεται εν αυτω πηγη υδατος αλλομενου εις ζωην αιωνιον. λεγει προς αυτον η γυνη, κυριε, δος μοι τουτο το υδωρ, ινα μη διψω μηδε διερχωμαι ενθαδε αντλειν. λεγει αυτη, υπαγε φωνησον τον ανδρα σου και ελθε ενθαδε. απεκριθη η γυνη και ειπεν αυτω, ουκ εχω ανδρα. λεγει αυτη ο ιησους, καλως ειπας οτι ανδρα ουκ εχω· πεντε γαρ ανδρας εσχες, και νυν ον εχεις ουκ εστιν σου ανηρ· τουτο αληθες ειρηκας. λεγει αυτω η γυνη, κυριε, θεωρω οτι προφητης ει συ. οι πατερες ημων εν τω ορει τουτω προσεκυνησαν· και υμεις λεγετε οτι εν ιεροσολυμοις εστιν ο τοπος οπου προσκυνειν δει. λεγει αυτη ο ιησους, πιστευε μοι, γυναι, οτι ερχεται ωρα οτε ουτε εν τω ορει τουτω ουτε εν ιεροσολυμοις προσκυνησετε τω πατρι. υμεις προσκυνειτε ο ουκ οιδατε· ημεις προσκυνουμεν ο οίδαμεν, οτι η σωτηρια εκ των ιουδαιων εστιν. αλλα ερχεται ωρα, και νυν εστιν, οτε οι αληθινοι προσκυνηται προσκυνησουσιν τω πατρι εν πνευματι και αληθεια· και γαρ ο πατηρ τοιουτους ζητει τους προσκυνουντας αυτον. πνευμα ο θεος, και τουτο προσκυνουντας αυτον εν πνευματι και αληθεια δει προσκυνειν. λεγει αυτω η γυνη, οίδα οτι μεσσίας ερχεται, ο λεγομενος χριστος· οταν ελθη εκεινος, αναγγελει ημιν απαντα. λεγει αυτη ο ιησους, εγω ειμι, ο λαλων σοι. και επι τουτω ηλθαν οι μαθηται αυτου, και εθαυμαζον οτι μετα γυναικος ελαλει· ουδεις μεντοι ειπεν, τι ζητεις· η, τι λαλεις μετ αυτης· αφηκεν ουν την υδριαν αυτης η γυνη και απηλθεν εις την πολιν και λεγει τοις ανθρωποις, δευτε ιδετε ανθρωπον ος ειπεν μοι παντα οσα εποιησα· μητι ουτος εστιν ο χριστος· εξηλθον εκ της πολεως και ηρχοντο προς αυτον. εν τω μεταξυ ηρωτων αυτον οι μαθηται λεγοντες, ραββι, φαγε. ο δε ειπεν αυτοις, εγω βρωσιν εχω φαγειν ην υμεις ουκ οιδατε. ελεγον ουν οι μαθηται προς αλληλους, μη τις ηνεγκεν αυτω φαγειν· λεγει αυτοις ο ιησους, εμον βρωμα εστιν ινα ποιησω το θελημα του πεμψαντος με και τελειωσω αυτου το εργον. ουχ υμεις λεγετε οτι ετι τετραμηνος εστιν και ο θερισμος ερχεται· ιδου λεγω υμιν, επαρατε τους οφθαλμους υμων και θεασασθε τας χωρας οτι λευκαι εισιν προς θερισμον. ηδη ο θεριζων μισθον

λαμβάνει και συναγει καρπον εις ζων αιωνιον, ινα ο σπειρων ομου χαιρη και ο θεριζων. εν γαρ τουτω ο λογος εστιν αληθινος οτι αλλος εστιν ο σπειρων και αλλος ο θεριζων. εγω απεστειλα υμας θεριζειν ο ουχ υμεις κεκοπιακατε· αλλοι κεκοπιακασιν, και υμεις εις τον κοπον αυτων εισεληλυθατε. εκ δε της πολεως εκεινης πολλοι επιστευσαν εις αυτον των σαμαριτων δια τον λογον της γυναικος μαρτυρουσης οτι ειπεν μοι παντα α εποιησα. ως ουν ηλθον προς αυτον οι σαμαριται, ηρωτων αυτον μειναι παρ αυτοις· και εμεινεν εκει δυο ημερας. και πολλω πλειους επιστευσαν δια τον λογον αυτου, τη τε γυναικι ελεγον οτι ουκετι δια την σην λαλιαν πιστευομεν· αυτοι γαρ ακηκοαμεν, και οίδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου. μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν εις την γαλιλαιαν· αυτος γαρ ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει. οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν, εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι, παντα εωρακοτες οσα εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη, και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην. ηλθεν ουν παλιν εις την κανα της γαλιλαιας, οπου εποιησεν το υδωρ οινον. και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν καφαρναουμ· ουτος ακουσας οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαίας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον, ημελλεν γαρ αποθνησκειν. ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον, εαν μη σημεια και τερατα ιδητε, ου μη πιστευσητε. λεγει προς αυτον ο βασιλικος, κυριε, καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου. λεγει αυτω ο ιησους, πορευου· ο υιος σου ζη. επιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ον ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο. ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου υπηντησαν αυτω λεγοντες οτι ο παις αυτου ζη. επυθετο ουν την ωραν παρ αυτων εν η κομψοτερον εσχεν· ειπαν ουν αυτω οτι εχθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος. εγνω ουν ο πατηρ οτι [εν] εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους, ο υιος σου ζη, και επιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη. τουτο [δε] παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαίας εις την γαλιλαιαν. μετα ταυτα ην εορτη των ιουδαιων, και ανεβη ιησους εις ιεροσολυμα. εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθζαθα, πεντε στοας εχουσα. εν ταυταις κατεκειτο πληθος των ασθενουντων, τυφλων, χωλων, ξηρων.

ην δε τις ανθρωπος εκει τριακοντα [και] οκτω ετη εχων εν τη ασθενεια αυτου· τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον, και γνους οτι πολυν ηδη χρονον εχει, λεγει αυτω, θελεις υγιης γενεσθαι· απεκριθη αυτω ο ασθενων, κυριε, ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχθη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν· εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει. λεγει αυτω ο ιησους, εγειρε αρον τον κραβαττον σου και περιπατει. και ευθεως εγενετο υγιης ο ανθρωπος, και ηρεν τον κραβαττον αυτου και περιεπατει. ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα. ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω, σαββατον εστιν, και ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραβαττον σου. ο δε απεκριθη αυτοις, ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν, αρον τον κραβαττον σου και περιπατει. ηρωτησαν αυτον, τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι, αρον και περιπατει· ο δε ιαθεις ουκ ηδει τις εστιν, ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω. μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω, ιδε υγιης γεγονας· μηκετι αμαρτανε, ινα μη

χειρον σοι τι γεννηται. απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη. και δια τουτο εδιωκον οι ιουδαιοι τον ιησουν, οτι ταυτα εποiei εν σαββατω. ο δε [ιησους] απεκρινατο αυτοις, ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται, καγω εργαζομαι. δια τουτο ουν μαλλον εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι, οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον, ισον εαυτον ποιων τω θεω. απεκρινατο ουν ο ιησους και ελεγεν αυτοις, αμην αμην λεγω υμιν, ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα· α γαρ αν εκεινος ποιη, ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει. ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει, και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα, ινα υμεις θαυμαζητε. ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει, ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει. ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα, αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω, ινα παντες τιμωσι τον υιον καθως τιμωσι τον πατερα. ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμφαντα αυτον. αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμφαντι με εχει ζωνη αιωνιον, και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβεβηκεν εκ του θανατου εις την ζωνην. αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουσουσιν της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησουσιν. ωσπερ γαρ ο πατηρ εχει ζωνη εν εαυτω, ουτως και τω υιω εδωκεν ζωνη εχειν εν εαυτω· και εξουσιαν εδωκεν αυτω κρισιν ποιειν, οτι υιος ανθρωπου εστιν. μη θαυμαζετε τουτο, οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουσουσιν της φωνης αυτου και εκπορευουσιν, οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης, οι δε τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως. ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν· καθως ακουω κρινω, και η κρισις η εμη δικαια εστιν, οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντος με. εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου, η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης· αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου, και οίδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου. υμεις απεσταλκατε προς ιωαννην, και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια· εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω, αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε. εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων, υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθηναι προς ωραν εν τω φωτι αυτου. εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου· τα γαρ εργα α δεδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα, αυτα τα εργα α ποιω, μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν· και ο πεμφας με πατηρ εκεινος μεμαρτυρηκεν περι εμου. ουτε φωνην αυτου πωποτε ακηκοατε ουτε ειδος αυτου εωρακατε, και τον λογον αυτου ουκ εχετε εν υμιν μενοντα, οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε. εραυνατε τας γραφας, οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζωνη αιωνιον εχειν· και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου· και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζωνη εχητε. δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω, αλλα εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις. εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με· εαν αλλος ελθη εν τω ονοματι τω ιδιω, εκεινον λημψεσθε. πως δυνασθε υμεις πιστευσαι, δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε· μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα· εστιν ο κατηγορων υμων μωισης, εις ον υμεις ηλπικατε. ει γαρ επιστευετε μωισει, επιστευετε αν εμοι, περι γαρ εμου εκεινος

εγραψεν. ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε, πως τοις εμοις ρημασιν πιστευσετε· μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος. ηκολουθει δε αυτω οχλος πολυς, οτι εθεωρουν τα σημεια α εποiei επι των ασθενουντων. ανηλθεν δε εις το ορος ιησους, και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου. ην δε εγγυς το πασχα, η εορτη των ιουδαιων. επαρας ουν τους οφθαλμους ο ιησους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς φιλιππον, ποθεν αγορασωμεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι· τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον, αυτος γαρ ηδει τι εμελλεν ποιειν. απεκριθη αυτω [ο] φιλιππος, διακοσιων δηναριων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος βραχυ [τι] λαβη. λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου, ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου, εστιν παιδαριον ωδε ος εχει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια· αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους· ειπεν ο ιησους, ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν. ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω. ανεπεσαν ουν οι ανδρες τον αριθμον ως πεντακισχιλιοι. ελαβεν ουν τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις ανακειμενοις, ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον. ως δε ενεπλησθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου, συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα, ινα μη τι αποληται. συνηγαγον ουν, και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερисσευσαν τοις βεβρωκοσιν. οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποiησεν σημειον ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον. ιησους ουν γινους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν βασιλεα ανεχωρησεν παλιν εις το ορος αυτος μονος. ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν, και εμβαντες εις πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης εις καφαρναουμ. και σκοτια ηδη εγεγονει και ουτω εληλυθει προς αυτους ο ιησους, η τε θαλασσα ανεμου μεγαλου πνεοντος διεγειρετο. εληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον, και εφοβηθησαν. ο δε λεγει αυτοις, εγω ειμι, μη φοβεισθε. ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον, και ευθεως εγενετο το πλοιον επι της γης εις ην υπηγον. τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ειδον οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν, και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον· αλλα ηλθεν πλοι[αρι]α εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου. οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου, ενεβησαν αυτοι εις τα πλοιαρια και ηλθον εις καφαρναουμ ζητουντες τον ιησουν. και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω, ραββι, ποτε ωδε γεγονας· απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν, αμην αμην λεγω υμιν, ζητειτε με ουχ οτι ειδετε σημεια αλλ οτι εφαγετε εκ των αρτων και εχορτασθητε. εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωην αιωνιον, ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει· τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος. ειπον ουν προς αυτον, τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου· απεκριθη [ο] ιησους και ειπεν αυτοις, τουτο εστιν το εργον του θεου, ινα πιστευητε εις ον απεστειλεν εκεινος. ειπον ουν αυτω, τι ουν ποιεις συ σημειον, ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι· τι εργαζη· οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω, καθως

εστιν γεγραμμενον, αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν. ειπεν ουν αυτοις ο ιησους, αμην αμην λεγω υμιν, ου μωισης δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου, αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον· ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωην διδους τω κοσμω. ειπον ουν προς αυτον, κυριε, παντοτεδος ημιν τον αρτον τουτον. ειπεν αυτοις ο ιησους, εγω ειμι ο αρτος της ζωης· ο ερχομενος προς εμε ου μη πειναση, και ο πιστευων εις εμε ου μη διψησει πωποτε. αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε [με] και ου πιστευετε. παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει, και τον ερχομενον προς εμε ου μη εκβαλω εξω, οτι καταβεβηκα απο του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με· τουτο δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με, ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο [εν] τη εσχατη ημερα. τουτο γαρ εστιν το θελημα του πατρος μου, ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωην αιωνιον, και αναστησω αυτον εγω [εν] τη εσχατη ημερα. εγογγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν, εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου, και ελεγον, ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ, ου ημεις οίδαμεν τον πατερα και την μητερα· πως νυν λεγει οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα· απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις, μη γογγυζετε μετ αλληλων. ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον, καγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα. εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις, και εσονται παντες διδακτοι θεου· πας ο ακουσας παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς εμε. ουχ οτι τον πατερα εωρακεν τις ει μη ο ων παρα του θεου, ουτος εωρακεν τον πατερα. αμην αμην λεγω υμιν, ο πιστευων εχει ζωην αιωνιον. εγω ειμι ο αρτος της ζωης. οι πατερες υμων εφαγον εν τη ερημω το μαννα και απεθανον· ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τις εξ αυτου φαγη και μη αποθανη. εγω ειμι ο αρτος ο ζων ο εκ του ουρανου καταβας· εαν τις φαγη εκ τουτου του αρτου ζησει εις τον αιωνα· και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν υπερ της του κοσμου ζωης. εμαχοντο ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες, πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα [αυτου] φαγειν· ειπεν ουν αυτοις ο ιησους, αμην αμην λεγω υμιν, εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα, ουχ εχετε ζωην εν εαυτοις. ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον, καγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα· η γαρ σαρξ μου αληθης εστιν βρωσις, και το αιμα μου αληθης εστιν ποσις. ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μενει καγω εν αυτω. καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα, και ο τρωγων με κακεινος ζησει δι εμε. ουτος εστιν ο αρτος ο εξ ουρανου καταβας, ου καθως εφαγον οι πατερες και απεθανον· ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησει εις τον αιωνα. ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καφαρναουμ. πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπαν, σκληρος εστιν ο λογος ουτος· τις δυναται αυτου ακουειν· ειδως δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις, τουτο υμας σκανδαλιζει· εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον· το πνευμα εστιν το ζωοποιουν, η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν· τα ρηματα α εγω λελαληκα υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν. αλλ εισιν εξ υμων

τινες οι ου πιστευουσιν. ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τις εστιν ο παραδωσων αυτον. και ελεγεν, δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος. εκ τουτου πολλοι [εχ] των μαθητων αυτου απηλθον εις τα οπισω και ουκετι μετ αυτου περιεπατουν. ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα, μη και υμεις θελετε υπαγειν· απεκριθη αυτω σιμων πετρος, κυριε, προς τινα απελευσομεθα· ρηματα ζωης αιωνιου εχεις, και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο αγιος του θεου. απεκριθη αυτοις ο ιησους, ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην, και εξ υμων εις διαβολος εστιν· ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτου· ουτος γαρ εμελλεν παραδιδοναι αυτον, εις εκ των δωδεκα. και μετα ταυτα περιεπατει ο ιησους εν τη γαλιλαια· ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν, οτι εζητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι. ην δε εγγυς η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια. ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου, μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν, ινα και οι μαθηται σου θεωρησουσιν σου τα εργα α ποιεις· ουδεις γαρ τι εν κρυπτω ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι. ει ταυτα ποιεις, φανερωσον σεαυτον τω κοσμω. ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον. λεγει ουν αυτοις ο ιησους, ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν, ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος. ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας, εμε δε μισει, οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν. υμεις αναβητε εις την εορτην· εγω ουκ αναβαινω εις την εορτην ταυτην, οτι ο εμος καιρος ουπω πεπληρωται. ταυτα δε ειπων αυτος εμεινεν εν τη γαλιλαια. ως δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου εις την εορτην, τοτε και αυτος ανεβη, ου φανερωσ αλλα [ως] εν κρυπτω. οι ουν ιουδαιοι εζητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον, που εστιν εκεινος· και γογγυσμος περι αυτου ην πολυς εν τοις οχλοις· οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν, αλλοι [δε] ελεγον, ου, αλλα πλανα τον οχλον. ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων. ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν. εθαυμαζον ουν οι ιουδαιοι λεγοντες, πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκως· απεκριθη ουν αυτοις [ο] ιησους και ειπεν, η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμφαντος με· εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν, γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω. ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει· ο δε ζητων την δοξαν του πεμφαντος αυτον, ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν. ου μωισης δεδωκεν υμιν τον νομον· και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον. τι με ζητετε αποκτειναι· απεκριθη ο οχλος, δαιμονιον εχεις· τις σε ζητει αποκτειναι· απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις, εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε. δια τουτο μωισης δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωισεως εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον. ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωισεως, εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω· μη κρινετε κατ οψιν, αλλα την δικαιαν κρισιν κρινετε. ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων, ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι· και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν. μηποτε αληθως εγνωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν ο χριστος· αλλα τουτον οίδαμεν ποθεν εστιν· ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γνωσκει ποθεν εστιν. εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων, καμε οιδате και οιδате ποθεν

είμι· και απ εμαυτου ουκ εληλυθα, αλλ εστιν αληθινος ο πεμφας με, ον υμεις ουκ οιδατε· εγω οιδα αυτον, οτι παρ αυτου είμι κακεινος με απεστειλεν. εζητουν ουν αυτον πιασαι, και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα, οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου. εκ του οχλου δε πολλοι επιστευσαν εις αυτον, και ελεγον, ο χριστος οταν ελθη μη πλειονα σημεια ποιησει ων ουτος εποιησεν· ηκουσαν οι φαρισαι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα, και απεστειλαν οι αρχιερεις και οι φαρισαι υπηρετας ινα πιασωσιν αυτον. ειπεν ουν ο ιησους, ετι χρονον μικρον μεθ υμων είμι και υπαγω προς τον πεμφαντα με. ζητησετε με και ουχ ευρησετε [με], και οπου είμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν. ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους, που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον· μη εις την διασποραν των ελλήνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας· τις εστιν ο λογος ουτος ον ειπεν, ζητησετε με και ουχ ευρησετε [με], και οπου είμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν· εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων, εαν τις διψα ερχεσθω προς με και πινετω. ο πιστευων εις εμε, καθως ειπεν η γραφη, ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος. τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ο εμελλον λαμβανειν οι πιστευσαντες εις αυτον· ουπω γαρ ην πνευμα, οτι ιησους ουδεπω εδοξασθη. εκ του οχλου ουν ακουσαντες των λογων τουτων ελεγον, ουτος εστιν αληθως ο προφητης· αλλοι ελεγον, ουτος εστιν ο χριστος· οι δε ελεγον, μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται· ουχ η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαυιδ, και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαυιδ, ερχεται ο χριστος· σχισμα ουν εγενετο εν τω οχλω δι αυτον. τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον, αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας. ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους, και ειπον αυτοις εκεινοι, δια τι ουκ ηγαγετε αυτον· απεκριθησαν οι υπηρεται, ουδεποτε ελαλησεν ουτως ανθρωπος. απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι, μη και υμεις πεπλανησθε· μη τις εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων· αλλα ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επαματοι εισιν. λεγει νικοδημος προς αυτους, ο ελθων προς αυτον [το] προτερον, εις ων εξ αυτων, μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση πρωτον παρ αυτου και γων τι ποιει· απεκριθησαν και ειπαν αυτω, μη και συ εκ της γαλιλαιας ει· εραυνησον και ιδε οτι εκ της γαλιλαιας προφητης ουκ εγειρεται. [[και επορευθησαν εκαστος εις τον οικον αυτου, ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων. ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον, και πας ο λαος ηρχετο προς αυτον, και καθισας εδιδασκεν αυτους. αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι γυναικα επι μοιχεια κατειλημμενην, και στησαντες αυτην εν μεσω λεγουσιν αυτω, διδασκαλε, αυτη η γυνη κατειληπται επ αυτοφωρω μοιχευομενη· εν δε τω νομω ημιν μωισης ενετειλατο τας τοιαυτας λιθαζειν· συ ουν τι λεγεις· τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον, ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου. ο δε ιησους κατω κυψας τω δαχτυλω κατεγραφεν εις την γην. ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον, ανεκυψεν και ειπεν αυτοις, ο αναμαρτητος υμων πρωτος επ αυτην βαλετω λιθον· και παλιν κατακυψας εγραφεν εις την γην. οι δε ακουσαντες εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων, και κατελειφθη μονος, και η γυνη εν μεσω ουσα. ανακυψας δε ο ιησους ειπεν αυτη, γυναι, που εισιν· ουδεις σε κατεκρινεν· η δε ειπεν,

ουδεις, κυριε. ειπεν δε ο ιησους, ουδε εγω σε κατακρινω· πορευου, [και] απο του νυν μηκειτι αμαρτανε.]] παλιν ουν αυτοις ελαλησεν ο ιησους λεγων, εγω ειμι το φως του κοσμου· ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια, αλλ εξει το φως της ζωης. ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι, συ περι σεαυτου μαρτυρεις· η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης. απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις, καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου, αληθης εστιν η μαρτυρια μου, οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω· υμεις δε ουκ οιδετε ποθεν ερχομαι η που υπαγω. υμεις κατα την σαρκα κρινετε, εγω ου κρινω ουδενα. και εαν κρινω δε εγω, η κρισις η εμη αληθινη εστιν, οτι μονος ουκ ειμι, αλλ εγω και ο πεμφας με πατηρ. και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν. εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμφας με πατηρ. ελεγον ουν αυτω, που εστιν ο πατηρ σου· απεκριθη ιησους, ουτε εμε οιδετε ουτε τον πατερα μου· ει εμε ηδειτε, και τον πατερα μου αν ηδειτε. ταυτα τα ρηματα ελαλησεν εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω· και ουδεις επιασεν αυτον, οτι ουτω εληλυθει η ωρα αυτου. ειπεν ουν παλιν αυτοις, εγω υπαγω και ζητησετε με, και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε· οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν. ελεγον ουν οι ιουδαιοι, μητι αποκτενει εαυτον, οτι λεγει, οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν· και ελεγεν αυτοις, υμεις εκ των κατω εστε, εγω εκ των ανω ειμι· υμεις εκ τουτου του κοσμου εστε, εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου. ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων· εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι, αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων. ελεγον ουν αυτω, συ τις ει· ειπεν αυτοις ο ιησους, την αρχην ο τι και λαλω υμιν· πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν· αλλ ο πεμφας με αληθης εστιν, καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λαλω εις τον κοσμον. ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν. ειπεν ουν [αυτοις] ο ιησους, οταν υψωσητε τον υιον του ανθρωπου, τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι, και απ εμαυτου ποιω ουδεν, αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ ταυτα λαλω. και ο πεμφας με μετ εμου εστιν· ουκ αφηκεν με μονον, οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε. ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον. ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους, εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω, αληθως μαθηται μου εστε, και γνωσεσθε την αληθειαν, και η αληθεια ελευθερωσει υμας. απεκριθησαν προς αυτον, σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε· πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε· απεκριθη αυτοις ο ιησους, αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας. ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα· ο υιος μενει εις τον αιωνα. εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση, οντως ελευθεροι εσεσθε. οίδα οτι σπερμα αβρααμ εστε· αλλα ζητετε με αποκτειναι, οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν. α εγω εωραχα παρα τω πατρι λαλω· και υμεις ουν α ηκουσατε παρα του πατρος ποιειτε. απεκριθησαν και ειπαν αυτω, ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν. λεγει αυτοις ο ιησους, ει τεκνα του αβρααμ εστε, τα εργα του αβρααμ εποιειτε· νυν δε ζητετε με αποκτειναι, ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληχα ην ηκουσα παρα του θεου· τουτο αβρααμ ουκ εποιησεν. υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων. ειπαν [ουν] αυτω, ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα· ενα πατερα εχομεν τον θεον. ειπεν αυτοις ο ιησους, ει ο θεος

πατήρ υμών ἦν, ἡγάπατε ἂν ἐμε, ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ θεοῦ ἐξηλθὼν καὶ ἡκώ· οὐδὲ γὰρ ἀπ' ἐμαυτοῦ ἐληλυθὼς, ἀλλ' ἐκεῖνος με ἀπεστείλεν. διὰ τί τὴν λαλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε· ὅτι οὐ δύνασθε ἀκοῦειν τὸν λόγον τὸν ἐμὸν. ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστε καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἐστήκεν, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀληθεία ἐν αὐτῷ. ὅταν λαλήσῃ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψευστὴς ἐστὶν καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ ὅτι τὴν ἀληθειάν λεγώ, οὐ πιστεύετε μοι. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας· εἰ ἀληθειάν λεγώ, διὰ τί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι· ὁ ὢν ἐκ τοῦ θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἐστε. ἀπεκριθῆσαν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ εἶπαν αὐτῷ, οὐ καλῶς λεγόμεν ἡμεῖς ὅτι σαμαριτῆς εἰ σὺ καὶ δαιμονιον ἔχεις· ἀπεκριθὲν ἰησοῦς, ἐγὼ δαιμονιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. ἀμὴν ἀμὴν λεγὼ ὑμῖν, ἐὰν τίς τὸν ἐμὸν λόγον τήρῃ, θάνατον οὐ μὴ θεωρήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα. εἶπον [οὖν] αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμονιον ἔχεις. ἀβραάμ ἀπεθάνεν καὶ οἱ προφηταί, καὶ σὺ λέγεις, ἐὰν τίς τὸν λόγον μου τήρῃ, οὐ μὴ γευσθῇ θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. μὴ σὺ μείζων εἰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἀβραάμ, ὅστις ἀπεθάνεν· καὶ οἱ προφηταί ἀπεθάνον· τίνα σεαυτὸν ποιεῖς· ἀπεκριθὲν ἰησοῦς, ἐὰν ἐγὼ δοξάσω ἐμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδὲν ἐστὶν· ἐστὶν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι θεὸς ἡμῶν ἐστίν· καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτὸν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτὸν. κἀν εἶπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἐσομαι ὁμοῖος ὑμῖν ψευστῆς· ἀλλὰ οἶδα αὐτὸν καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τήρῳ. ἀβραάμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἡγαλλίασατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν, καὶ εἶδεν καὶ ἐχαρή. εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτὸν, πεντήκοντα ἐτὶ οὐπὼ ἔχεις καὶ ἀβραάμ ἐωράκα· εἶπεν αὐτοῖς ἰησοῦς, ἀμὴν ἀμὴν λεγὼ ὑμῖν, πρὶν ἀβραάμ γενεσθῆαι ἐγὼ εἰμι. ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτὸν· ἰησοῦς δὲ ἐκρυβῆ καὶ ἐξηλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ. καὶ παραγὼν εἶδεν ἀνθρώπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες, ραββί, τίς ἡμάρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ· ἀπεκριθὲν ἰησοῦς, οὐτε οὗτος ἡμάρτεν οὐτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. ἡμᾶς δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πεμψάντος με ἕως ἡμέρας ἐστίν· ἐρχεται νύξ ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾶ, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. τὰτα εἰπὼν ἐπτύσεν χάμαι καὶ ἐποίησεν πῆλον ἐκ τοῦ πτυσμάτος, καὶ ἐπεχρίσεν αὐτοῦ τὸν πῆλον ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὑπάγε νιψαί εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ σιλωάμ ὁ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος. ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἦλθεν βλέπων. οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον ὅτι προσαίτης ἦν ἐλέγον, οὐκ οὗτος ἐστὶν ὁ καθημένος καὶ προσαιτῶν· ἄλλοι ἐλέγον ὅτι οὗτος ἐστίν· ἄλλοι ἐλέγον, οὐχί, ἀλλὰ ὁμοῖος αὐτῷ ἐστίν. ἐκεῖνος ἐλέγεν ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἐλέγον οὖν αὐτῷ, πῶς [οὖν] ἠνεώχθησαν σοῦ οἱ ὀφθαλμοί· ἀπεκριθὲν ἐκεῖνος, ὁ ἀνθρώπος ὁ λεγόμενος ἰησοῦς πῆλον ἐποίησεν καὶ ἐπεχρίσεν μου τοὺς ὀφθαλμούς καὶ εἶπεν μοι ὅτι ὑπάγε εἰς τὸν σιλωάμ καὶ νιψαί· ἀπελθὼν οὖν καὶ νιψάμενος ἀνεβλέφα. καὶ εἶπαν αὐτῷ, πού ἐστὶν ἐκεῖνος· λέγει, οὐκ οἶδα. ἀγούσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς φαρισαίους τὸν ποτε τυφλόν. ἦν δὲ σαββατὸν ἐν ἡμέρᾳ τὸν πῆλον ἐποίησεν ὁ ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν

και οι φαρισαιοι πως ανεβλεψεν. ο δε ειπεν αυτοις, πληρον επεθηκεν μου επι τους οφθαλμους, και ενιψαμην, και βλεπω. ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινες, ουκ εστιν ουτος παρα θεου ο ανθρωπος, οτι το σαββατον ου τηρει. αλλοι [δε] ελεγον, πως δυναται ανθρωπος αμαρτωλος τοιαυτα σημεια ποιειν· και σχισμα ην εν αυτοις. λεγουσιν ουν τω τυφλω παλιν, τι συ λεγεις περι αυτου, οτι ηνεωξεν σου τους οφθαλμους· ο δε ειπεν οτι προφητης εστιν. ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ην τυφλος και ανεβλεψεν, εως οτου εφωνησαν τους γονεις αυτου του αναβλεψαντος και ηρωτησαν αυτους λεγοντες, ουτος εστιν ο υιος υμων, ον υμεις λεγετε οτι τυφλος εγεννηθη· πως ουν βλεπει αρτι· απεκριθησαν ουν οι γονεις αυτου και ειπαν, οιδαμεν οτι ουτος εστιν ο υιος ημων και οτι τυφλος εγεννηθη· πως δε νυν βλεπει ουκ οιδαμεν, η τις ηνοιξεν αυτου τους οφθαλμους ημεις ουκ οιδαμεν· αυτον ερωτησατε, ηλικιαν εχει, αυτος περι εαυτου λαλησει. ταυτα ειπαν οι γονεις αυτου οτι εφοβουντο τους ιουδαιους, ηδη γαρ συνετεθειντο οι ιουδαιοι ινα εαν τις αυτον ομολογηση χριστον, αποσυναγωγος γενηται. δια τουτο οι γονεις αυτου ειπαν οτι ηλικιαν εχει, αυτον επερωτησατε. εφωνησαν ουν τον ανθρωπον εκ δευτερου ος ην τυφλος και ειπαν αυτω, δος δοξαν τω θεω· ημεις οιδαμεν οτι ουτος ο ανθρωπος αμαρτωλος εστιν. απεκριθη ουν εκεινος, ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα· εν οίδα, οτι τυφλος ων αρτι βλεπω. ειπον ουν αυτω, τι εποιησεν σοι· πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους· απεκριθη αυτοις, ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε· τι παλιν θελετε ακουειν· μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι· και ελοιδορησαν αυτον και ειπον, συ μαθητης ει εκεινου, ημεις δε του μωισεως εσμεν μαθηται· ημεις οιδαμεν οτι μωισει λελαληκεν ο θεος, τουτον δε ουκ οιδαμεν ποθεν εστιν. απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις, εν τουτω γαρ το θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν, και ηνοιξεν μου τους οφθαλμους. οιδαμεν οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει, αλλ εαν τις θεοσεβης η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει. εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνεωξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου· ει μη ην ουτος παρα θεου, ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν. απεκριθησαν και ειπαν αυτω, εν αμαρτιαις συ εγεννηθης ολος, και συ διδασκεις ημας· και εξεβαλον αυτον εξω. ηκουσεν ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω, και ευρων αυτον ειπεν, συ πιστευεις εις τον υιον του ανθρωπου· απεκριθη εκεινος και ειπεν, και τις εστιν, κυριε, ινα πιστευσω εις αυτον· ειπεν αυτω ο ιησους, και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν. ο δε εφη, πιστευω, κυριε· και προσεκυνησεν αυτω. και ειπεν ο ιησους, εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον, ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται. ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οι μετ αυτου οντες, και ειπον αυτω, μη και ημεις τυφλοι εσμεν· ειπεν αυτοις ο ιησους, ει τυφλοι ητε, ουκ αν ειχατε αμαρτιαν· νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν· η αμαρτια υμων μενει. αμην αμην λεγω υμιν, ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαχοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης· ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων. τουτω ο θυρωρος ανοιγει, και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει, και τα ιδια προβατα φωνει κατ ονομα και εξαγει αυτα. οταν τα ιδια παντα εχβαλη, εμπροσθεν αυτων πορευεται, και τα προβατα αυτω ακολουθει, οτι οιδασιν την φωνην αυτου· αλλοτριω δε ου μη ακολου-

θησουσιν αλλα φευζονται απ αυτου, οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην. ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους· εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις. ειπεν ουν παλιν ο ιησους, αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων. παντες οσοι ηλθον [προ εμου] κλεπται εισιν και λησται· αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα. εγω ειμι η θυρα· δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελευσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει. ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση· εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν. εγω ειμι ο ποιμην ο καλος· ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων· ο μισθωτος και ουκ ων ποιμην, ου ουκ εστιν τα προβατα ιδια, θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων. εγω ειμι ο ποιμην ο καλος, και γινωσκω τα εμα και γινωσκουσι με τα εμα, καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα· και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων. και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης· κακεινα δει με αγαγειν, και της φωνης μου ακουουσιν, και γενησονται μια ποιμνη, εις ποιμην. δια τουτο με ο πατηρ αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου, ινα παλιν λαβω αυτην. ουδεις αιρει αυτην απ εμου, αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου. εξουσιαν εχω θειναι αυτην, και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην· ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου. σχισμα παλιν εγενετο εν τοις ιουδαιοις δια τους λογους τουτους. ελεγον δε πολλοι εξ αυτων, δαιμονιον εχει και μαινεται· τι αυτου ακουετε· αλλοι ελεγον, ταυτα τα ρηματα ουκ εστιν δαιμονιζομενου· μη δαιμονιον δυναται τυφλων οφθαλμους ανοιξαι· εγενετο τοτε τα εγκαινια εν τοις ιεροσολυμοις· χειμων ην, και περιεπατει ο ιησους εν τω ιερω εν τη στοα του σολομωνος. εκυκλωσαν ουν αυτον οι ιουδαιοι και ελεγον αυτω, εως ποτε την ψυχην ημων αιρεις· ει συ ει ο χριστος, ειπε ημιν παρρησια. απεκριθη αυτοις ο ιησους, ειπον υμιν και ου πιστευετε· τα εργα α εγω ποιω εν τω ονοματι του πατρος μου ταυτα μαρτυρει περι εμου· αλλα υμεις ου πιστευετε, οτι ουκ εστε εκ των προβατων των εμων. τα προβατα τα εμα της φωνης μου ακουουσιν, καγω γινωσκω αυτα, και ακολουθουσιν μοι, καγω διδωμι αυτοις ζωην αιωνιον, και ου μη απολωνται εις τον αιωνα, και ουχ αρπασει τις αυτα εκ της χειρος μου. ο πατηρ μου ο δεδωκεν μοι παντων μειζον εστιν, και ουδεις δυναται αρπαζειν εκ της χειρος του πατρος. εγω και ο πατηρ εν εσμεν. εβαστασαν παλιν λιθους οι ιουδαιοι ινα λιθασωσιν αυτον. απεκριθη αυτοις ο ιησους, πολλα εργα καλα εδειξα υμιν εκ του πατρος· δια ποιον αυτων εργων εμε λιθαζετε· απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι, περι καλου εργου ου λιθαζομεν σε αλλα περι βλασφημιας, και οτι συ ανθρωπος ων ποιεις σεαυτον θεον. απεκριθη αυτοις [ο] ιησους, ουκ εστιν γεγραμμενον εν τω νομω υμων οτι εγω ειπα, θεοι εστε· ει εκεινους ειπεν θεους προς ους ο λογος του θεου εγενετο, και ου δυναται λυθηναι η γραφη, ον ο πατηρ ηγιασεν και απεστειλεν εις τον κοσμον υμεις λεγετε οτι βλασφημεις, οτι ειπον, υιος του θεου ειμι· ει ου ποιω τα εργα του πατρος μου, μη πιστευετε μοι· ει δε ποιω, καν εμοι μη πιστευητε, τοις εργοις πιστευετε, ινα γνωτε και γινωσκητε οτι εν εμοι ο πατηρ καγω εν τω πατρι. εξητουν [ουν] αυτον παλιν πιασαι· και εξηλθεν εκ της χειρος αυτων. και απηλθεν παλιν περαν

του ιορδανου εις τον τοπον οπου ην ιωαννης το πρωτον βαπτιζων, και εμεινεν εκει. και πολλοι ηλθον προς αυτον και ελεγον οτι ιωαννης μεν σημειον εποιησεν ουδεν, παντα δε οσα ειπεν ιωαννης περι τουτου αληθη ην. και πολλοι επιστευσαν εις αυτον εκει. ην δε τις ασθενων, λαζαρος απο βηθανιας, εκ της κωμης μαριας και μαρθας της αδελφης αυτης. ην δε μαριαμ η αλειψασα τον κυριον μυρω και εκμαζασα τους ποδας αυτου ταις θριξιν αυτης, ης ο αδελφος λαζαρος ησθeneι. απεστειλαν ουν αι αδελφαι προς αυτον λεγουσαι, κυριε, ιδε ον φιλεις ασθeneι. ακουσας δε ο ιησους ειπεν, αυτη η ασθeneια ουκ εστιν προς θανατον αλλ υπερ της δοξης του θεου, ινα δοξασθη ο υιος του θεου δι αυτης. γαπα δε ο ιησους την μαρθαν και την αδελφην αυτης και τον λαζαρον. ως ουν ηκουσεν οτι ασθeneι, τοτε μεν εμεινεν εν ω ην τοπω δυο ημερας· επειτα μετα τουτο λεγει τοις μαθηταις, αγωμεν εις την ιουδαιαν παλιν. λεγουσιν αυτω οι μαθηται, ραββι, νυν εξητουν σε λιθασαι οι ιουδαιοι, και παλιν υπαγεις εκει· απεκριθη ιησους, ουχι δωδεκα ωραι εισιν της ημερας· εαν τις περιπατη εν τη ημερα, ου προσκοπτει, οτι το φως του κοσμου τουτου βλεπει· εαν δε τις περιπατη εν τη νυκτι, προσκοπτει, οτι το φως ουκ εστιν εν αυτω. ταυτα ειπεν, και μετα τουτο λεγει αυτοις, λαζαρος ο φιλος ημων κεκοιμηται, αλλα πορευομαι ινα εξυπνισω αυτον. ειπαν ουν οι μαθηται αυτω, κυριε, ει κεκοιμηται σωθησεται. ειρηκει δε ο ιησους περι του θανατου αυτου. εκεινοι δε εδοξαν οτι περι της κοιμησεως του υπνου λεγει. τοτε ουν ειπεν αυτοις ο ιησους παρρησια, λαζαρος απεθανεν, και χαιρω δι υμας, ινα πιστευσητε, οτι ουκ ημην εκει· αλλα αγωμεν προς αυτον. ειπεν ουν θωμας ο λεγομενος διδυμος τοις συμμαθηταις, αγωμεν και ημεις ινα αποθανωμεν μετ αυτου. ελθων ουν ο ιησους ευρεν αυτον τεσσαρας ηδη ημερας εχοντα εν τω μνημειω. ην δε η βηθανια εγγυς των ιεροσολυμων ως απο σταδιων δεκαπεντε. πολλοι δε εκ των ιουδαιων εληλυθεισαν προς την μαρθαν και μαριαμ ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου. η ουν μαρθα ως ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηνητησεν αυτω· μαριαμ δε εν τω οικω εκαθεζετο. ειπεν ουν η μαρθα προς τον ιησουν, κυριε, ει ης ωδε ουκ αν απεθανεν ο αδελφος μου· [αλλα] και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος. λεγει αυτη ο ιησους, αναστησεται ο αδελφος σου. λεγει αυτη η μαρθα, οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα. ειπεν αυτη ο ιησους, εγω ειμι η αναστασις και η ζωη· ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται, και πας ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα· πιστευεις τουτο· λεγει αυτω, ναι, κυριε· εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος. και τουτο ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαμ την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα, ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε. εκεινη δε ως ηκουσεν ηγερθη ταχυ και ηρχετο προς αυτον· ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην, αλλ ην ετι εν τω τοπω οπου υπηνητησεν αυτω η μαρθα. οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην, ιδοντες την μαριαμ οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν, ηκολουθησαν αυτη, δοξαντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαιουσιν εκει. η ουν μαριαμ ως ηλθεν οπου ην ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου προς τους ποδας, λεγουσα αυτω, κυριε, ει ης ωδε ουκ αν μου απεθανεν ο αδελφος. ιησους ουν ως ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας, ενεβριμησατο τω πνευματι

και εταραξεν εαυτον, και ειπεν, που τεθεικατε αυτον· λεγουσιν αυτω, κυριε, ερχου και ιδε. εδακρυσεν ο ιησους. ελεγον ουν οι ιουδαιοι, ιδε πως επιλει αυτον. τινες δε εξ αυτων ειπαν, ουκ εδυνατο ουτος ο ανοιξας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και ουτος μη αποθανη· ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον· ην δε σπηλαιον, και λιθος επεκειτο επ αυτω. λεγει ο ιησους, αρατε τον λιθον. λεγει αυτω η αδελφη του τετελευτηκητος μαρθα, κυριε, ηδη οζει, τεταρταιος γαρ εστιν. λεγει αυτη ο ιησους, ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψη την δοξαν του θεου· ηραν ουν τον λιθον. ο δε ιησους ηρεν τους οφθαλμους ανω και ειπεν, πατερ, ευχαριστω σοι οτι ηκουσας μου. εγω δε ηδην οτι παντοτε μου ακουεις· αλλα δια τον οχλον τον περιστωτα ειπον, ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας. και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασεν, λαζαρε, δευρο εξω. εξηλθεν ο τεθνηκως δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριας, και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο. λεγει αυτοις ο ιησους, λυσατε αυτον και αφετε αυτον υπαγειν. πολλοι ουν εκ των ιουδαιων, οι εληγοντες προς την μαριαμ και θεασαμενοι α εποιησεν, πιστευσαν εις αυτον· τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπαν αυτοις α εποιησεν ιησους. συνηγαγον ουν οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι συνεδριον, και ελεγον, τι ποιουμεν, οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα ποιει σημεια· εαν αφωμεν αυτον ουτως, παντες πιστευσουσιν εις αυτον, και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος. εις δε τις εξ αυτων καιαφας, αρχιερεως ων του ενιαυτου εκεινου, ειπεν αυτοις, υμεις ουκ οιδατε ουδεν, ουδε λογισεσθε οτι συμφερει υμιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται. τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν, αλλα αρχιερεως ων του ενιαυτου εκεινου επροφητευσεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους, και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν. απ εκεινης ουν της ημερας εβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον. ο ουν ιησους ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις, αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυς της ερημου, εις εφραιμ λεγομενην πολιν, κακει εμεινεν μετα των μαθητων. ην δε εγγυς το πασχα των ιουδαιων, και ανεβησαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνισωσιν εαυτους. εζητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες, τι δοκει υμιν· οτι ου μη ελθη εις την εορτην· δεδωκεισαν δε οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι εντολας ινα εαν τις γνω που εστιν μηνυση, οπως πιασωσιν αυτον. ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν, οπου ην λαζαρος, ον ηγειρεν εκ νεκρων ιησους. εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει, και η μαρθα διηκονει, ο δε λαζαρος εις ην εκ των ανακειμενων συν αυτω. η ουν μαριαμ λαβουσα λιτραν μυρου ναρδου πιστικης πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν τας θριξιν αυτης τους ποδας αυτου· η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου. λεγει δε ιουδας ο ισκαριωτης εις [εκ] των μαθητων αυτου, ο μελλων αυτον παραδιδοναι, δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοις· ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτης ην και το γλωσσοκομον εχων τα βαλλομενα εβασταξεν. ειπεν ουν ο ιησους, αφες αυτην, ινα εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τηρηση αυτο· τους πτωχους γαρ παντοτε εχετε μεθ

εαυτων, εμε δε ου παντοτε εχετε. εγνω ουν [ο] οχλος πολυς εκ των ιουδαιων οτι εχει εστιν, και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρον ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων. εβουλευσαντο δε οι αρχιερεις ινα και τον λαζαρον αποκτεινωσιν, οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν. τη επαυριον ο οχλος πολυς ο ελθων εις την εορτην, ακουσαντες οτι ερχεται ο ιησους εις ιεροσολυμα, ελαβον τα βαια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω, και εκραυγαζον, ωσαννα· ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου, [και] ο βασιλευς του ισραηλ. ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο, καθως εστιν γεγραμμενον, μη φοβου, θυγατηρ σιων· ιδου ο βασιλευς σου ερχεται, καθημενος επι πωλον ονου. ταυτα ουκ εγνωσαν αυτου οι μαθηται το πρωτον, αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνηστησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω. εμαρτυρει ουν ο οχλος ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρον εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων. δια τουτο [και] υπηντησεν αυτω ο οχλος οτι ηκουσαν τουτον αυτον πεποιθηκεναι το σημειον. οι ουν φαρισαισι ειπαν προς εαυτους, θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν· ιδε ο κοσμος οπισω αυτου απηλθεν. ησαν δε ελληνες τινες εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη· ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιας, και ηρωτων αυτον λεγοντες, κυριε, θελομεν τον ιησουν ιδειν. ερχεται ο φιλιππος και λεγει τω ανδρεα· ερχεται ανδρεας και φιλιππος και λεγουσιν τω ιησου. ο δε ιησους αποκρινεται αυτοις λεγων, εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιος του ανθρωπου. αμην αμην λεγω υμιν, εαν μη ο κοκκος του σιτου πεσων εις την γην αποθανη, αυτος μονος μενει· εαν δε αποθανη, πολυν καρπον φερει. ο φιλων την ψυχην αυτου απολλυει αυτην, και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εις ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην. εαν εμοι τις διακονη, εμοι ακολουθειτω, και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονος ο εμος εσται· εαν τις εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ. νυν η ψυχη μου τεταραχται. και τι ειπω· πατερ, σωσον με εκ της ωρας ταυτης· αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην. πατερ, δοξασον σου το ονομα. ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου, και εδοξασα και παλιν δοξασα. ο ουν οχλος ο εστως και ακουσας ελεγεν βροντην γεγονεναι· αλλοι ελεγον, αγγελος αυτω λελαληκεν. απεκριθη ιησους και ειπεν, ου δι εμε η φωνη αυτη γεγονεν αλλα δι υμας. νυν χριστις εστιν του κοσμου τουτου, νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω· καγω εαν υψωθω εκ της γης, παντας ελκυσω προς εμαυτον. τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν. απεκριθη ουν αυτω ο οχλος, ημεις ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστος μενει εις τον αιωνα, και πως λεγεις συ οτι δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπου· τις εστιν ουτος ο υιος του ανθρωπου· ειπεν ουν αυτοις ο ιησους, ετι μικρον χρονον το φως εν υμιν εστιν. περιπατετε ως το φως εχετε, ινα μη σκοτια υμας καταλαβη· και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει. ως το φως εχετε, πιστευετε εις το φως, ινα υιοι φωτος γενησθε. ταυτα ελαλησεν ιησους, και απελθων εκρυβη απ αυτων. τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκotos εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον, ινα ο λογος ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν, κυριε, τις επιστευσεν τη ακοη ημων· και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη· δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν, οτι παλιν ειπεν ησαιας, τετυφλωκεν αυτων

τους οφθαλμούς και επώρωσεν αυτων την καρδιαν, ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και στραφωσιν, και ιασομαι αυτους. ταυτα ειπεν ησαιας, οτι ειδεν την δοξαν αυτου, και ελαλησεν περι αυτου. ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον, αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη αποσυναγωγοι γενωνται· ηγαπησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου. ιησους δε εκραξεν και ειπεν, ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλα εις τον πεμφαντα με, και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμφαντα με. εγω φως εις τον κοσμον εληλυθα, ινα πας ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη. και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη φυλαξη, εγω ου κρινω αυτον, ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον. ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον· ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα· οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα, αλλ ο πεμφας με πατηρ αυτος μοι εντολην δεδωκεν τι ειπω και τι λαλησω. και οίδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν. α ουν εγω λαλω, καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ, ουτως λαλω. προ δε της εορτης του πασχα ειδως ο ιησους οτι ηλθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα, αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω, εις τελος ηγαπησεν αυτους. και δειπνου γινομενου, του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ινα παραδοι αυτον ιουδας σιμωνος ισκαριωτου, ειδως οτι παντα εδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει, εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια, και λαβων λεντιον διεζωσεν εαυτον. ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντιω ω ην διεζωσμενος. ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον. λεγει αυτω, κυριε, συ μου νιπτεις τους ποδας· απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω, ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι, γνωση δε μετα ταυτα. λεγει αυτω πετρος, ου μη νιψης μου τους ποδας εις τον αιωνα. απεκριθη ιησους αυτω, εαν μη νιψω σε, ουκ εχεις μερος μετ εμου. λεγει αυτω σιμων πετρος, κυριε, μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλην. λεγει αυτω ο ιησους, ο λελουμενος ουκ εχει χρεian ει μη τους ποδας νιφασθαι, αλλ εστιν καθαρος ολος· και υμεις καθαροι εστε, αλλ ουχι παντες. ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον· δια τουτο ειπεν οτι ουχι παντες καθαροι εστε. οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων [και] ελαβεν τα ιματια αυτου και ανεπεσεν παλιν, ειπεν αυτοις, γινωσκετε τι πεποιχηκα υμιν· υμεις φωνειτε με ο διδασκαλος και ο κυριος, και καλως λεγετε, ειμι γαρ. ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος, και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας· υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθως εγω εποιησα υμιν και υμεις ποιητε. αμην αμην λεγω υμιν, ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμφαντος αυτον. ει ταυτα οιδατε, μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα. ου περι παντων υμων λεγω· εγω οίδα τινας εξελεξαμην· αλλ ινα η γραφη πληρωθη, ο τρωγων μου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου. απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι, ινα πιστευσητε οταν γενηται οτι εγω ειμι. αμην αμην λεγω υμιν, ο λαμβανων αν τινα πεμφω εμε λαμβανει, ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμφαντα με. ταυτα ειπων [ο] ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν, αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με. εβλεπον εις αλ-

ληλούς οι μαθηταί απορούμενοι περί τίνος λέγει· ἤν ἀνακειμένος εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ ἰησοῦ, ὃν ἡγάπα ὁ ἰησοῦς· νενεῖ οὖν τοῦτῳ σίμων πέτρος πυθεσθαι τίς ἂν εἴη περί οὗ λέγει· ἀναπessῶν οὖν ἐκεῖνος οὕτως ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ ἰησοῦ λέγει αὐτῷ, κυρίε, τίς ἐστίν· ἀποκρίνεται [ὁ] ἰησοῦς, ἐκεῖνος ἐστίν ὡς ἐγὼ βαψῶ τὸ ψῶμιον καὶ δώσω αὐτῷ· βαψάς οὖν τὸ ψῶμιον [λαμβάνει καὶ] δίδωσιν ἰουδα σίμωνος ἰσχαριώτου· καὶ μετὰ τὸ ψῶμιον τότε εἰσηλθὲν εἰς ἐκεῖνον ὁ σατάνας· λέγει οὖν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, ὁ ποιεῖς ποιήσῃς ταχίον· τοῦτο [δὲ] οὐδεὶς ἐγὼ τῶν ἀνακειμένων πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ· τινες γάρ ἐδοκοῦν, ἐπεὶ τὸ γλωσσόκομον εἶχεν ἰουδᾶς, ὅτι λέγει αὐτῷ [ὁ] ἰησοῦς, ἀγόρασσον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς τὴν εὐεργεσίαν, ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τί δώῃς· λαβὼν οὖν τὸ ψῶμιον ἐκεῖνος ἐξῆλθεν εὐθύς· ἤν δὲ νύξ, ὅτε οὖν ἐξῆλθὲν λέγει ἰησοῦς, νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ· [εἰ ὁ θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ] καὶ ὁ θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν αὐτῷ, καὶ εὐθύς δοξάσει αὐτόν· τέκνια, ἐγὼ μικρὸν μετὰ ὑμῶν εἰμι· ζητήσετε με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ἐγὼ υπαγῶ ὑμεῖς οὐ δύνασθε εἰλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἀρτί· ἐντολήν καίνην δίδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους· καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπάτε ἀλλήλους· ἐν τοῦτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγαπῇ ἐχθρὸν ἐν ἀλλήλοις· λέγει αὐτῷ σίμων πέτρος, κυρίε, ποῦ υπαγεῖς· ἀπεκρίθη [αὐτῷ] ἰησοῦς, ὅπου υπαγῶ οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθεῖν, ἀκολουθήσεις δὲ ὕστερον· λέγει αὐτῷ ὁ πέτρος, κυρίε, διὰ τί οὐ δύναμαι σοὶ ἀκολουθεῖν ἀρτί· τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σου θέσω· ἀποκρίνεται ἰησοῦς, τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θέσεις· ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοί, οὐ μὴ ἀλεκτὼρ φωνήσῃ ἐως οὐ ἀρνήσῃ με τρίς· μὴ ταρασσέσθῃς ὑμῶν ἡ καρδία· πιστεῦετε εἰς τὸν θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεῦετε· ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς μου μόναι πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν ὅτι πορεύομαι ἐτοιμασάσθαι τόπον ὑμῖν· καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμασῶ τόπον ὑμῖν, πάλιν ἐρχομαι καὶ παραλημψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμι ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε· καὶ ὅπου [ἐγὼ] υπαγῶ οἰδατέ τὴν ὁδόν· λέγει αὐτῷ ἰωάννης, κυρίε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ υπαγεῖς· πῶς δύναμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι· λέγει αὐτῷ [ὁ] ἰησοῦς, ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἐρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ· εἰ ἐγνώκατέ με, καὶ τὸν πατέρα μου γνώσεσθε· καὶ ἀπ' ἀρτί γινώσκετε αὐτόν καὶ ἐώρακατέ αὐτόν· λέγει αὐτῷ φιλιππος, κυρίε, δεῖξόν ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν· λέγει αὐτῷ ὁ ἰησοῦς, τόσους χρόνους μετὰ ὑμῶν εἰμι καὶ οὐκ ἐγνώκας με, φιλιππε· ὁ ἐώρακώς ἐμὲ ἐώρακεν τὸν πατέρα· πῶς σύ λέγεις, δεῖξόν ἡμῖν τὸν πατέρα· οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἐστίν· τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ ἐν ἐμοὶ μένων ποιεῖ τὰ ἔργα αὐτοῦ· πιστεῦετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεῦετε· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστευὼν εἰς ἐμὲ τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποίω κακεῖνος ποιήσει, καὶ μεῖζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα πορεύομαι· καὶ ὁ τί ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματι μου τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξάσθῃ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ· ἐὰν τί αἰτήσητε με ἐν τῷ ὀνόματι μου ἐγὼ ποιήσω· ἐὰν ἀγαπάτε με, τὰς ἐντολάς τὰς ἐμὰς τηρήσετε· κατὰ ἐρωτησῶ τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παρακλητὸν δώσει ὑμῖν ἵνα μετὰ ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἦ, τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ οὐδὲ γινώσκει· ὑμεῖς γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρὰ ὑμῖν

μενει και εν υμιν εσται. ουκ αφησω υμας ορφανους, ερχομαι προς υμας. ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει, υμεις δε θεωρειτε με, οτι εγω ζω και υμεις ζησετε. εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι καγω εν υμιν. ο εχων τας εντολας μου και τηρων αυτας εκεινος εστιν ο αγαπων με· ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατρος μου, καγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον. λεγει αυτω ιουδας, ουχ ο ισκαριωτης, κυριε, [και] τι γεγονεν οτι ημιν μελλεις εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω· απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω, εαν τις αγαπα με τον λογον μου τηρησει, και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον, και προς αυτον ελυσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεθα. ο μη αγαπων με τους λογους μου ου τηρει· και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμος αλλα του πεμφαντος με πατρος. ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων· ο δε παρακλητος, το πνευμα το αγιον ο πεμψει ο πατηρ εν τω ονοματι μου, εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν [εγω]. ειρηνην αφημι υμιν, ειρηνην την εμην διδωμι υμιν· ου καθως ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν. μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω. ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν, υπαγω και ερχομαι προς υμας. ει ηγαπατε με εχαρητε αν, οτι πορευομαι προς τον πατερα, οτι ο πατηρ μειζων μου εστιν. και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι, ινα οταν γενηται πιστευσητε. ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων, ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων· και εν εμοι ουκ εχει ουδεν, αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα, και καθως ενετειλατο μοι ο πατηρ, ουτως ποιω. εγειρεσθε, αγωμεν εντευθεν. εγω ειμι η αμπελος η αληθινη, και ο πατηρ μου ο γεωργος εστιν. παν κλημα εν εμοι μη φερων καρπον, αιρει αυτο, και παν το καρπον φερων καθαιρει αυτο ινα καρπον πλειονα φερη. ηδη υμεις καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν· μεινατε εν εμοι, καγω εν υμιν. καθως το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μενη εν τη αμπελω, ουτως ουδε υμεις εαν μη εν εμοι μενητε. εγω ειμι η αμπελος, υμεις τα κληματα. ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτος φερει καρπον πολυν, οτι χωρις εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν. εαν μη τις μενη εν εμοι, εβληθη εξω ως το κλημα και εξηρανθη, και συναγουσιν αυτα και εις το πυρ βαλλουσιν και καιεται. εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη, ο εαν θελητε αιτησασθε και γενησεται υμιν. εν τούτω εδοξασθη ο πατηρ μου, ινα καρπον πολυν φερητε και γενησθε εμοι μαθηται. καθως ηγαπησεν με ο πατηρ, καγω υμας ηγαπησα· μεινατε εν τη αγαπη τη εμη. εαν τας εντολας μου τηρησητε, μενειτε εν τη αγαπη μου, καθως εγω τας εντολας του πατρος μου τηρηηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη. ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν η και η χαρα υμων πληρωθη. αυτη εστιν η εντολη η εμη, ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας· μειζονα ταυτης αγαπην ουδεις εχει, ινα τις την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου. υμεις φιλοι μου εστε εαν ποιητε α εγω εντελλομαι υμιν. ουκετι λεγω υμας δουλους, οτι ο δουλος ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριος· υμας δε ειρηκα φιλους, οτι παντα α ηκουσα παρα του πατρος μου εγνωρισα υμιν. ουχ υμεις με εξελεξασθε, αλλ εγω εξελεξαμην υμας και εθηκα υμας ινα υμεις υπαγητε και καρπον φερητε και ο καρπος υμων μενη, ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν. ταυτα εντελλομαι υμιν, ινα αγαπατε αλληλους. ει ο κοσμος υμας μισει, γινωσχετε οτι

εμε πρωτον υμων μεμισηκεν. ει εκ του κοσμου ητε, ο κοσμος αν το ιδιον επιλει. οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε, αλλ εγω εξελεξαμην υμας εκ του κοσμου, δια τουτο μισει υμας ο κοσμος. μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν, ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου. ει εμε εδιωξαν, και υμας διωξουσιν· ει τον λογον μου ετηρησαν, και τον υμετερον τηρησουσιν. αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν εις υμας δια το ονομα μου, οτι ουκ οιδασιν τον πεμφαντα με. ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοις, αμαρτιαν ουκ ειχουσιν· νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι της αμαρτιας αυτων. ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει. ει τα εργα μη εποησα εν αυτοις α ουδεις αλλος εποησεν, αμαρτιαν ουκ ειχουσιν· νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου. αλλ ινα πληρωθη ο λογος ο εν τω νομω αυτων γεγραμμενος οτι εμισησαν με δωρεαν. οταν ελθη ο παρακλητος ον εγω πεμφω υμιν παρα του πατρος, το πνευμα της αληθειας ο παρα του πατρος εκπορευεται, εκεινος μαρτυρησει περι εμου· και υμεις δε μαρτυρειτε, οτι απ αρχης μετ εμου εστε. ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισητε. αποσυναγωγους ποιησουσιν υμας· αλλ ερχεται ωρα ινα πας ο αποκτεινας υμας δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω. και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε. αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα αυτων μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν. ταυτα δε υμιν εξ αρχης ουκ ειπον, οτι μεθ υμων ημην. νυν δε υπαγω προς τον πεμφαντα με, και ουδεις εξ υμων ερωτα με, που υπαγεις· αλλ οτι ταυτα λελαληκα υμιν η λυπη πεπληρωκεν υμων την καρδιαν. αλλ εγω την αληθειαν λεγω υμιν, συμφερει υμιν ινα εγω απελθω. εαν γαρ μη απελθω, ο παρακλητος ουκ ελευσεται προς υμας· εαν δε πορευθω, πεμφω αυτον προς υμας. και ελθων εκεινος ελεγξει τον κοσμον περι αμαρτιας και περι δικαιοσυνης και περι κρισεως· περι αμαρτιας μεν, οτι ου πιστευουσιν εις εμε· περι δικαιοσυνης δε, οτι προς τον πατερα υπαγω και ουκετι θεωρειτε με· περι δε κρισεως, οτι ο αρχων του κοσμου τουτου κεκριται. ετι πολλα εχω υμιν λεγειν, αλλ ου δυνασθε βασταζειν αρτι· οταν δε ελθη εκεινος, το πνευμα της αληθειας, οδηγησει υμας εν τη αληθεια παση· ου γαρ λαλησει αφ εαυτου, αλλ οσα ακουσει λαλησει, και τα ερχομενα αναγγελει υμιν. εκεινος εμε δοξασει, οτι εκ του εμου λημψεται και αναγγελει υμιν. παντα οσα εχει ο πατηρ εμα εστιν· δια τουτο ειπον οτι εκ του εμου λαμβανει και αναγγελει υμιν. μικρον και ουκετι θεωρειτε με, και παλιν μικρον και οψεσθε με. ειπαν ουν εκ των μαθητων αυτου προς αλληλους, τι εστιν τουτο ο λεγει ημιν, μικρον και ου θεωρειτε με, και παλιν μικρον και οψεσθε με· και, οτι υπαγω προς τον πατερα· ελεγον ουν, τι εστιν τουτο [ο λεγει], το μικρον· ουκ οιδαμεν τι λαλει. εγνω [ο] ιησους οτι ηθελον αυτον ερωταν, και ειπεν αυτοις, περι τουτου ζητειτε μετ αλληλων οτι ειπον, μικρον και ου θεωρειτε με, και παλιν μικρον και οψεσθε με· αμην αμην λεγω υμιν οτι κλαυσετε και θρηνησετε υμεις, ο δε κοσμος χαρησεται· υμεις λυπηθησεσθε, αλλ η λυπη υμων εις χαραν γενησεται. η γυνη οταν τικτη λυπην εχει, οτι ηλθεν η ωρα αυτης· οταν δε γεννηση το παιδιον, ουκετι μνημονευει της θλιψεως δια την χαραν οτι εγεννηθη ανθρωπος εις τον κοσμον. και υμεις ουν νυν μεν λυπην εχετε· παλιν δε οψομαι υμας, και χαρησεται υμων η καρδια, και την χαραν υμων ουδεις αιρει αφ υμων. και εν εκεινη τη ημερα εμε ουκ ερωτησετε ουδεν. αμην αμην λεγω

υμιν, αν τι αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δωσει υμιν. εως αρτι ουκ ητησατε ουδεν εν τω ονοματι μου· αιτειτε και λημψεσθε, ινα η χαρα υμων η πεπληρωμενη. ταυτα εν παροιμiais λελαληκα υμιν· ερχεται ωρα οτε ουκετι εν παροιμiais λαλησω υμιν αλλα παρρησια περι του πατρος απαγγελω υμιν. εν εκεινη τη ημερα εν τω ονοματι μου αιτησεσθε, και ου λεγω υμιν οτι εγω ερωτησω τον πατερα περι υμων· αυτος γαρ ο πατηρ φιλει υμας, οτι υμεις εμε πεφιληκατε και πεπιστευκατε οτι εγω παρα [του] θεου εξηλθον. εξηλθον παρα του πατρος και εληλυθα εις τον κοσμον· παλιν αφιημι τον κοσμον και πορευομαι προς τον πατερα. λεγουσιν οι μαθηται αυτου, ιδε νυν εν παρρησια λαλεις, και παροιμιαν ουδεμιαν λεγεις. νυν οιδαμεν οτι οιδας παντα και ου χρεيان εχεις ινα τις σε ερωτα· εν τουτω πιστευομεν οτι απο θεου εξηλθες. απεκριθη αυτοις ιησους, αρτι πιστευετε· ιδου ερχεται ωρα και εληλυθεν ινα σκορπισθητε εκαστος εις τα ιδια καμε μονον αφητε· και ουκ ειμι μονος, οτι ο πατηρ μετ εμου εστιν. ταυτα λελαληκα υμιν ινα εν εμοι ειρηνην εχητε· εν τω κοσμω θλιψιν εχετε, αλλα θαρσειτε, εγω νενικηκα τον κοσμον. ταυτα ελαλησεν ιησους, και επαρας τους οφθαλμους αυτου εις τον ουρανον ειπεν, πατερ, εληλυθεν η ωρα· δοξασον σου τον υιον, ινα ο υιος δοξαση σε, καθως εδωκας αυτω εξουσιαν πασης σαρκος, ινα παν ο δεδωκας αυτω δωση αυτοις ζωην αιωνιον. αυτη δε εστιν η αιωνιος ζωη, ινα γνωσκωσιν σε τον μονον αληθινον θεον και ον απεστειλας ιησουν χριστον. εγω σε εδοξασα επι της γης, το εργον τελειωσας ο δεδωκας μοι ινα ποιησω· και νυν δοξασον με συ, πατερ, παρα σεαυτω τη δοξη η ειχον προ του τον κοσμον ειναι παρα σοι. εφανερωσα σου το ονομα τοις ανθρωποις ους εδωκας μοι εκ του κοσμου. σοι ησαν καμοι αυτους εδωκας, και τον λογον σου tetηρηκαν. νυν εγνωκαν οτι παντα οσα δεδωκας μοι παρα σου εισιν· οτι τα ρηματα α εδωκας μοι δεδωκα αυτοις, και αυτοι ελαβον και εγνωσαν αληθως οτι παρα σου εξηλθον, και επιστευσαν οτι συ με απεστειλας. εγω περι αυτων ερωτω· ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι, οτι σοι εισιν, και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα, και δεδοξασμαι εν αυτοις. και ουκετι ειμι εν τω κοσμω, και αυτοι εν τω κοσμω εισιν, καγω προς σε ερχομαι. πατερ αγιε, τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι, ινα ωσιν εν καθως ημεις. οτε ημην μετ αυτων εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι, και εφυλαξα, και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας, ινα η γραφη πληρωθη. νυν δε προς σε ερχομαι, και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν εαυτοις. εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου, και ο κοσμος εμισησεν αυτους, οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου. ουκ ερωτω ινα αρης αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησης αυτους εκ του πονηρου. εκ του κοσμου ουκ εισιν καθως εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου. αγιασον αυτους εν τη αληθεια· ο λογος ο σος αληθεια εστιν. καθως εμε απεστειλας εις τον κοσμον, καγω απεστειλα αυτους εις τον κοσμον· και υπερ αυτων [εγω] αγιαζω εμαυτον, ινα ωσιν και αυτοι ηγιασμενοι εν αληθεια. ου περι τουτων δε ερωτω μονον, αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εις εμε, ινα παντες εν ωσιν, καθως συ, πατερ, εν εμοι καγω εν σοι, ινα και αυτοι εν ημιν ωσιν, ινα ο κοσμος πιστευη οτι συ με απεστειλας. καγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις,

ινα ωσιν εν καθως ημεις εν, εγω εν αυτοις και συ εν εμοι, ινα ωσιν τετελειωμενοι εις εν, ινα γινωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλας και ηγαπησας αυτους καθως εμε ηγαπησας. πατερ, ο δεδωκας μοι, θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου, ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην δεδωκας μοι, οτι ηγαπησας με προ καταβολης κοσμου. πατερ δικαιε, και ο κοσμος σε ουκ εγνω, εγω δε σε εγνω, και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλας, και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω, ινα η αγαπη ην ηγαπησας με εν αυτοις η καγω εν αυτοις. ταυτα ειπων ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταις αυτου περαν του χειμαρρου του κεδρων οπου ην κηπος, εις ον εισηλθεν αυτος και οι μαθηται αυτου. ηδει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον τον τοπον, οτι πολλακις συνηχηθη ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου. ο ουν ιουδας λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερεων και εκ των φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων. ιησους ουν ειδως παντα τα ερχομενα επ αυτον εξηλθεν και λεγει αυτοις, τινα ζητειτε· απεκριθησαν αυτω, ιησουν τον ναζωραιον. λεγει αυτοις, εγω ειμι. ειστηκει δε και ιουδας ο παραδιδους αυτον μετ αυτων. ως ουν ειπεν αυτοις, εγω ειμι, απηλθον εις τα οπισω και επεσαν χαμαι. παλιν ουν επηρωτησεν αυτους, τινα ζητειτε· οι δε ειπαν, ιησουν τον ναζωραιον. απεκριθη ιησους, ειπον υμιν οτι εγω ειμι· ει ουν εμε ζητειτε, αφετε τουτους υπαγειν· ινα πληρωθη ο λογος ον ειπεν οτι ους δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα. σιμων ουν πετρος εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερεως δουλون και απεκοψεν αυτου το ωταριον το δεξιον. ην δε ονομα τω δουλω μαλχος. ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω, βαλε την μαχαιραν εις την θηκην· το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο· η ουν σπειρα και ο χιλιάρχος και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησουν και εδησαν αυτον και ηγαγον προς ανναν πρωτον· ην γαρ πενθερος του καιαφα, ος ην αρχιερευς του ενιαυτου εκεινου· ην δε καιαφας ο συμβουλευσας τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον αποθανειν υπερ του λαου. ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετρος και αλλος μαθητης. ο δε μαθητης εκεινος ην γνωστος τω αρχιερει, και συνεισηλθεν τω ιησου εις την αυλην του αρχιερεως, ο δε πετρος ειστηκει προς τη θυρα εξω. εξηλθεν ουν ο μαθητης ο αλλος ο γνωστος του αρχιερεως και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον. λεγει ουν τω πετρω η παιδισκη η θυρωρος, μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου· λεγει εκεινος, ουκ ειμι. ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποιηκοτες, οτι ψυχος ην, και θερμαινοντο· ην δε και ο πετρος μετ αυτων εστως και θερμαινομενος. ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου. απεκριθη αυτω ιησους, εγω παρησια λελαληκα τω κοσμω· εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω, οπου παντες οι ιουδαιοι συνερχονται, και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν. τι με ερωτας· ερωτησον τους ακηκοστας τι ελαλησα αυτοις· ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω. ταυτα δε αυτου ειποντος εις παρεστηκως των υπηρετων εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων, ουτως αποκρινη τω αρχιερει· απεκριθη αυτω ιησους, ει κακως ελαλησα, μαρτυρησον περι του κακου· ει δε καλως, τι με δερεις· απεστειλεν ουν αυτον ο αννας δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερεα. ην δε σιμων πετρος εστως και θερμαινομενος. ειπον ουν αυτω, μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει· ηρνησατο εκεινος

και ειπεν, ουκ ειμι. λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερεως, συγγενης ων ου απεκοψεν πετρος το ωτιον, ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου· παλιν ουν ηρνησατο πετρος· και ευθειας αλεκτωρ εφωνησεν. αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον· ην δε πρωι· και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον, ινα μη μιανθωσιν αλλα φαγωσιν το πασχα. εξηλθεν ουν ο πιλατος εξω προς αυτους και φησιν, τινα κατηγοριαν φερετε [κατα] του ανθρωπου τουτου· απεκριθησαν και ειπαν αυτω, ει μη ην ουτος κακον ποιων, ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον. ειπεν ουν αυτοις ο πιλατος, λαβετε αυτον υμεις, και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον. ειπον αυτω οι ιουδαιοι, ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα· ινα ο λογος του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαινων ποιω θανατω ημελλεν αποθνησκειν. εισηλθεν ουν παλιν εις το πραιτωριον ο πιλατος και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω, συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων· απεκριθη ιησους, απο σεαυτου συ τουτο λεγεις η αλλοι ειπον σοι περι εμου· απεκριθη ο πιλατος, μητι εγω ιουδαιος ειμι· το εθνος το σον και οι αρχιερεις παρεδωκαν σε εμοι· τι εποιησας· απεκριθη ιησους, η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου· ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη, οι υπηρεται οι εμοι ηγωνιζοντο [αν], ινα μη παραδοθω τοις ιουδαιοις· νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν. ειπεν ουν αυτω ο πιλατος, ουκουν βασιλευς ει συ· απεκριθη ο ιησους, συ λεγεις οτι βασιλευς ειμι. εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον, ινα μαρτυρησω τη αληθεια· πας ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνης. λεγει αυτω ο πιλατος, τι εστιν αληθεια· και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τους ιουδαιους, και λεγει αυτοις, εγω ουδεμιαν ευρισκω εν αυτω αιτιαν. εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα απολυσω υμιν εν τω πασχα· βουλευσθε ουν απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων· εκραυγασαν ουν παλιν λεγοντες, μη τουτον αλλα τον βαραββαν. ην δε ο βαραββας ληστης. τοτε ουν ελαβεν ο πιλατος τον ιησουν και εμαστιγωσεν. και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη, και ιματιον πορφυρουν περιεβαλον αυτον, και ηρχοντο προς αυτον και ελεγον, χαιρε, ο βασιλευς των ιουδαιων· και εδιδοσαν αυτω ραπισματα. και εξηλθεν παλιν εξω ο πιλατος και λεγει αυτοις, ιδε αγω υμιν αυτον εξω, ινα γνωτε οτι ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω. εξηλθεν ουν ο ιησους εξω, φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον. και λεγει αυτοις, ιδου ο ανθρωπος. οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεις και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες, σταυρωσον σταυρωσον. λεγει αυτοις ο πιλατος, λαβετε αυτον υμεις και σταυρωσατε, εγω γαρ ουκ ευρισκω εν αυτω αιτιαν. απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι, ημεις νομον εχομεν, και κατα τον νομον οφειλει αποθανειν, οτι υιον θεου εαυτον εποιησεν. οτε ουν ηκουσεν ο πιλατος τουτον τον λογον, μαλλον εφοβηθη, και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου, ποθεν ει συ· ο δε ιησους αποκρισιν ουκ εδωκεν αυτω. λεγει ουν αυτω ο πιλατος, εμοι ου λαλεις· ουκ οιδας οτι εξουσιαν εχω απολυσαι σε και εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε· απεκριθη [αυτω] ιησους, ουκ ειχες εξουσιαν κατ εμου ουδεμιαν ει μη ην δεδομενον σοι ανωθεν· δια τουτο ο παραδους με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει. εκ τουτου ο πιλατος εξητει απολυσαι αυτον· οι δε ιουδαιοι εκραυγασαν λεγοντες, εαν τουτον απολυσης, ουκ ει φιλος του καισαρος· πας ο βασιλεα εαυτον ποιων αντιλεγει

τω καισαρι. ο ουν πιλατος ακουσας των λογων τουτων ηγαγεν εξω τον ιησουν, και εκαθισεν επι βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον, εβραιστι δε γαββαθα. ην δε παρασκευη του πασχα, ωρα ην ως εκτη. και λεγει τοις ιουδαιοις, ιδε ο βασιλευς υμων. εκραυγασαν ουν εκεινοι, αρον αρον, σταυρωσον αυτον. λεγει αυτοις ο πιλατος, τον βασιλεα υμων σταυρωσω· απεκριθησαν οι αρχιερεις, ουκ εχομεν βασιλεα ει μη καισαρα. τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη. παρελαβον ουν τον ιησουν· και βασταζων εαυτω τον σταυρον εξηλθεν εις τον λεγομενον κρανιου τοπον, ο λεγεται εβραιστι γολγοθα, οπου αυτον εσταυρωσαν, και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν, μεσον δε τον ιησουν. εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και ειθηκεν επι του σταυρου· ην δε γεγραμμενον, ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων. τουτον ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων, οτι εγγυς ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους· και ην γεγραμμενον εβραιστι, ρωμαιστι, ελληνιστι. ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων, μη γραφε, ο βασιλευς των ιουδαιων, αλλ οτι εκεινος ειπεν, βασιλευς ειμι των ιουδαιων. απεκριθη ο πιλατος, ο γεγραφα, γεγραφα. οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη, εκαστω στρατιωτη μέρος, και τον χιτωνα. ην δε ο χιτων αραφος, εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου. ειπαν ουν προς αλληλους, μη σχισωμεν αυτον, αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται· ινα η γραφη πληρωθη [η λεγουσα], διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον. οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν. εισηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου, μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαληνη. ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα, λεγει τη μητρι, γυναι, ιδε ο υιος σου. ειτα λεγει τω μαθητη, ιδε η μητηρ σου. και απ εκεινης της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια. μετα τουτο ειδως ο ιησους οτι ηδη παντα τετελεσται, ινα τελειωθη η γραφη, λεγει, διψω. σκευος εκειτο οξους μεστον· σπογγον ουν μεστον του οξους υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου το στοματι. οτε ουν ελαβεν το οξος [ο] ιησους ειπεν, τετελεσται· και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα. οι ουν ιουδαιοι, επει παρασκευη ην, ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω, ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου, ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν. ηλθον ουν οι στρατιωται, και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω· επι δε τον ιησουν ελθοντες, ως ειδον ηδη αυτον τεθνηκοτα, ου κατεαξαν αυτου τα σκελη, αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν, και εξηλθεν ευθως αιμα και υδωρ. και ο εωρακως μεμαρτυρηκεν, και αληθινη αυτου εστιν η μαρτυρια, και εκεινος οιδεν οτι αληθη λεγει, ινα και υμεις πιστευ[ε]ητε. εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη, οσπου ου συντριβησεται αυτου. και παλιν ετερα γραφη λεγει, οφονται εις ον εξεκεντησαν. μετα δε ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ [ο] απο αριμαθαιας, ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων, ινα αρη το σωμα του ιησου· και επετρεψεν ο πιλατος. ηλθεν ουν και ηρεν το σωμα αυτου. ηλθεν δε και νικοδημος, ο ελθων προς αυτον νυκτος το πρωτον, φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ως λιτρας εκατον.

ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο οthoniois μετα των αρωματων, καθως εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν. ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος, και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ην τεθειμενος· εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων, οτι εγγυς ην το μνημειον, εθηκαν τον ιησουν. τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαληνη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον, και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημείου. τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους, και λεγει αυτοις, ηραν τον κυριον εκ του μνημείου, και ουκ οίδαμεν που εθηκαν αυτον. εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης, και ηρχοντο εις το μνημειον. ετρεχον δε οι δυο ομου· και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον, και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οthonia, ου μεντοι εισηλθεν. ερχεται ουν και σιμων πετρος ακολουθων αυτω, και εισηλθεν εις το μνημειον· και θεωρει τα οthonia κειμενα, και το σουδαριον, ο ην επι της κεφαλης αυτου, ου μετα των οthoniων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον. τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον, και ειδεν και επιστευσεν· ουδεπω γαρ ηδεισαν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι. απηλθον ουν παλιν προς αυτοις οι μαθηται. μαρια δε εστηκει προς τω μνημειω εξω κλαιουσα. ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον, και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθεζομενους, ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν, οπου εκειτο το σωμα του ιησου. και λεγουσιν αυτη εκεινοι, γυναι, τι κλαιεις· λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου, και ουκ οιδα που εθηκαν αυτον. ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω, και θεωρει τον ιησουν εστωτα, και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν. λεγει αυτη ιησους, γυναι, τι κλαιεις· τινα ζητεις· εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω, κυριε, ει συ εβαστασας αυτον, ειπε μοι που εθηκας αυτον, καγω αυτον αρω. λεγει αυτη ιησους, μαριαμ. στραφεισα εκεινη λεγει αυτω εβραϊστι, ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε. λεγει αυτη ιησους, μη μου απτου, ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα· πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις, αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων. ερχεται μαριαμ η μαγδαληνη αγγελλουσα τοις μαθηταις οτι εωρακα τον κυριον, και ταυτα ειπεν αυτη. ουσης ουν οψιας τη ημερα εκεινη τη μια σαββατων, και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται δια τον φοβον των ιουδαιων, ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις, ειρηνη υμιν. και τουτο ειπων εδειξεν τας χειρας και την πλευραν αυτοις. εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον. ειπεν ουν αυτοις [ο ιησους] παλιν, ειρηνη υμιν· καθως απεσταλκεν με ο πατηρ, καγω πεμπω υμας. και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις, λαβετε πνευμα αγιον· αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφωνται αυτοις, αν τινων κρατητε κεκρατηνται. θωμας δε εις εκ των δωδεκα, ο λεγομενος διδυμος, ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ιησους. ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται, εωρακαμεν τον κυριον. ο δε ειπεν αυτοις, εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω μου την χειρα εις την πλευραν αυτου, ου μη πιστευσω. και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων. ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων, και εστη εις το μεσον

και ειπεν, ειρηνη υμιν. ειτα λεγει τω θωμα, φερε τον δαχτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου, και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου, και μη γινου απιστος αλλα πιστος. απεκριθη θωμας και ειπεν αυτω, ο κυριος μου και ο θεος μου. λεγει αυτω ο ιησους, οτι εωρακας με πεπιστευκας· μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες. πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων [αυτου], α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω· ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευ[σ]ητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου, και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου. μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τιβεριαδος· εφανερωσεν δε ουτως. ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαίου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο. λεγει αυτοις σιμων πετρος, υπαγω αλιευειν. λεγουσιν αυτω, ερχομεθα και ημεις συν σοι. εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον, και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν. πρωιας δε ηδη γενομενης εστη ιησους εις τον αιγιαλον· ου μεντοι ηδεισαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν. λεγει ουν αυτοις [ο] ιησους, παιδια, μη τι προσφαγιον εχετε· απεκριθησαν αυτω, ου. ο δε ειπεν αυτοις, βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον, και ευρησετε. εβαλον ουν, και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυον απο του πληθους των ιχθυων. λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω, ο κυριος εστιν. σιμων ουν πετρος, ακουσας οτι ο κυριος εστιν, τον επενδυτην διεζωσατο, ην γαρ γυμνος, και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν· οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον, ου γαρ ησαν μακραν απο της γης αλλα ως απο πηχων διακοσιων, συροντες το δικτυον των ιχθυων. ως ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιαν κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον. λεγει αυτοις ο ιησους, ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν. ανεβη ουν σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον εις την γην μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων· και τοσoutων onτων ουκ εσχισθη το δικτυον. λεγει αυτοις ο ιησους, δευτε αριστησατε. ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον, συ τις ει· ειδότες οτι ο κυριος εστιν. ερχεται ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις, και το οψαριον ομοιως. τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ιησους τοις μαθηταις εγερθεις εκ νεκρων. οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους, σιμων ιωαννου, αγαπας με πλεον τουτων· λεγει αυτω, ναι, κυριε, συ οιδας οτι φιλω σε. λεγει αυτω, βοσκε τα αρνια μου. λεγει αυτω παλιν δευτερον, σιμων ιωαννου, αγαπας με· λεγει αυτω, ναι, κυριε, συ οιδας οτι φιλω σε. λεγει αυτω, ποιμαινε τα προβατα μου. λεγει αυτω το τριτον, σιμων ιωαννου, φιλεις με· ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον, φιλεις με· και λεγει αυτω, κυριε, παντα συ οιδας, συ γινωσκεις οτι φιλω σε. λεγει αυτω [ο ιησους], βοσκε τα προβατα μου. αμην αμην λεγω σοι, οτε ης νεωτερος, εξωννυες σεαυτον και περιεπατεις οπου ηθελες· οταν δε γηρασης, εκτενεις τας χειρας σου, και αλλος σε ζωσει και οισει οπου ου θελεις. τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον. και τουτο ειπων λεγει αυτω, ακολουθει μοι. επιστραφεις ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα, ος και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν, κυριε, τις εστιν ο παραδιδους σε· τουτον ουν ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου, κυριε, ουτος δε τι· λεγει αυτω

ο ιησους, εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι, τι προς σε· συ μοι ακολουθει. εξηλθεν ουν ουτος ο λογος εις τους αδελφους οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει. ουκ ειπεν δε αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει, αλλ , εαν αυτον θελω μενειν εως ερχομαι [, τι προς σε]· ουτος εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και ο γραψας ταυτα, και οιδαμεν οτι αληθης αυτου η μαρτυρια εστιν. εστιν δε και αλλα πολλα α εποιοησεν ο ιησους, ατινα εαν γραφηται καθ εν, ουδ αυτον ομιαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια.

αποκαλυψις ιησου χριστου, ην εδωκεν αυτα ο θεος, δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει, και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη, ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου, οσα ειδεν. μακαριος ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα, ο γαρ καιρος εγγυς. ιωαννης ταις επτα εκκλησιαις ταις εν τη ασια· χαρις υμιν και ειρηνη απο ο ων και ο ην και ο ερχομενος, και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου, και απο ιησου χριστου, ο μαρτυς ο πιστος, ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλειων της γης. τω αγαπωντι ημας και λυσαντι ημας εκ των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου και εποιοησεν ημας βασιλειαν, ιερεις τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας [των αιωνων]· αμην. ιδου ερχεται μετα των νεφελων, και οψεται αυτον πας οφθαλμος και οιτινες αυτον εξεκεντησαν, και κοψονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γης. ναι, αμην. εγω ειμι το αλφα και το ω, λεγει κυριος ο θεος, ο ων και ο ην και ο ερχομενος, ο παντοκρατωρ. εγω ιωαννης, ο αδελφος υμων και συγκαινωνος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν ιησου, εγενομην εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου. εγενομην εν πνευματι εν τη κυριαχη ημερα, και ηκουσα οπισω μου φωνην μεγαλην ως σαλπιγγος λεγουσης, ο βλεπεις γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιαις, εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεις και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν. και επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου· και επιστρεψας ειδον επτα λυχνιας χρυσας, και εν μεσω των λυχνιων ομοιον υιον ανθρωπου, ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσαν· η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως εριον λευκον, ως χιων, και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος, και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καμινω πεπυρωμενης, και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων, και εχων εν τη δεξια χειρι αυτου αστερας επτα, και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη, και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου. και οτε ειδον αυτον, επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος· και εβηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων, μη φοβου· εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος, και ο ζων, και

εγενομένην νεκρός και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων, και εχω τας κλεις του θανατου και του αδου. γραψον ουν α ειδες και α εισιν και α μελλει γενεσθαι μετα ταυτα. το μυστηριον των επτα αστερων ους ειδες επι της δεξιας μου, και τας επτα λυχνιας τας χρυσας· οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν, και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν. τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιας γραψον· ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερας εν τη δεξια αυτου, ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων· οίδα τα εργα σου και τον κοπον και την υπομονην σου, και οτι ου δυνη βαστασαι κακους, και επειρασας τους λεγοντας εαυτους αποστολους και ουκ εισιν, και ευρες αυτους ψευδεις· και υπομονην εχεις, και εβαστασας δια το ονομα μου, και ου κεκοπιακες. αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκες. μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκας, και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον· ει δε μη, ερχομαι σοι και κινήσω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης, εαν μη μετανοησης. αλλα τουτο εχεις, οτι μισεις τα εργα των νικολαιτων, α καγω μισω. ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις. τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης, ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου. και τω αγγελω της εν σμυρνη εκκλησιας γραψον· ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος, ος εγενετο νεκρος και εζησεν· οίδα σου την θλιψιν και την πτωχειαν, αλλα πλουσιος ει, και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιους ειναι εαυτους, και ουκ εισιν αλλα συναγωγή του σατανα. μηδεν φοβου α μελλεις πασχειν. ιδου μελλει βαλλειν ο διαβολος εξ υμων εις φυλακην ινα πειρασθητε, και εξετε θλιψιν ημερων δεκα. γινου πιστος αχρι θανατου, και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης. ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις. ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου. και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιας γραψον· ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν· οίδα που κατοικεις, οπου ο θρονος του σατανα, και κρατεις το ονομα μου, και ουκ ηρνησω την πιστιν μου και εν ταις ημεραις αντιπας ο μαρτυς μου ο πιστος μου, ος απεκτανθη παρ υμιν, οπου ο σατανας κατοικει. αλλ εχω κατα σου ολιγα, οτι εχεις εκει κρατουντας την διδαχην βαλααμ, ος εδιδασκεν τω βαλαχ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ, φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι· ουτως εχεις και συ κρατουντας την διδαχην [των] νικολαιτων ομοιως. μετανοησον ουν· ει δε μη, ερχομαι σοι ταχυ, και πολεμήσω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματος μου. ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις. τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου, και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων. και τω αγγελω της εν θυατειροις εκκλησιας γραψον· ταδε λεγει ο υιος του θεου, ο εχων τους οφθαλμους αυτου ως φλογα πυρος,

και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω· οιδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου, και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων. αλλα εχω κατα σου οτι αφεις την γυναικα ιεζαβελ, η λεγουσα εαυτην προφητιν, και διδασκει και πλανα τους εμους δουλους πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα. και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοησῃ, και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειας αυτης. ιδου βαλλω αυτην εις κλινην, και τους μοιχευοντας μετ αυτης εις θλιψιν μεγαλην, εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργων αυτης· και τα τεκνα αυτης αποκτενω εν θανατω· και γνωσονται πασαι αι εκκλησαι οτι εγω ειμι ο εραυνων νεφρους και καρδιας, και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων. υμιν δε λεγω τοις λοιποις τοις εν θυατειροις, οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην, οιτινες ουκ εγνωσαν τα βαθηα του σατανα, ως λεγουσιν, ου βαλλω εφ υμας αλλο βαρος· πλην ο εχετε κρατησατε αχρι[ς] ου αν ηξω. και ο νικων και ο τηρων αχρι τελους τα εργα μου, δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων, και ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα, ως τα σκευη τα κεραμικα συντριβεται, ως καγω ειληψα παρα του πατρος μου, και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον. ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιας. και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιας γραψον· ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τους επτα αστερας· οιδα σου τα εργα, οτι ονομα εχεις οτι ζης, και νεκρος ει. γινου γρηγορων, και στηρισον τα λοιπα α εμελλον αποθανειν, ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου· μνημονευε ουν πως ειληφας και ηκουσας, και τηρει, και μετανοησον. εαν ουν μη γρηγορησῃς, ηξω ως κλεπτης, και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε. αλλα εχεις ολιγα ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων, και περιπατησουσιν μετ εμου εν λευκοις, οτι αξιοι εισιν. ο νικων ουτως περιβαλειται εν ιματιοις λευκοις, και ου μη εξάλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης, και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατρος μου και ενωπιον των αγγελων αυτου. ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιας. και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιας γραψον· ταδε λεγει ο αγιος, ο αληθινος, ο εχων την κλειν δαυιδ, ο ανοιγων και ουδεις κλεισει, και κλειων και ουδεις ανοιγει· οιδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ηνεωγμενην, ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεις δυναμιν, και ετηρησας μου τον λογον, και ουκ ηρνησω το ονομα μου. ιδου διδω εκ της συναγωγης του σατανα, των λεγοντων εαυτους ιουδαιους ειναι, και ουκ εισιν αλλα ψευδονται· ιδου ποιησω αυτους ινα ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον των ποδων σου, και γνωσιν οτι εγω ηγαπησα σε. οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου, καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσῃς ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι

της γης. ερχομαι ταχυ· κρατει ο εχεις, ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου. ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου, και εξω ου μη εξελθη επι, και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου, της καινης ιερουσαλημ, η καταβαινουσα εκ του ουρανου απο του θεου μου, και το ονομα μου το καινον. ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις. και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας γραψον· ταδε λεγει ο αμην, ο μαρτυς ο πιστος και αληθινος, η αρχη της κτισεως του θεου· οιδα σου τα εργα, οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος. οφελον ψυχρος ης η ζεστος. ουτως, οτι χλιαρος ει και ουτε ζεστος ουτε ψυχρος, μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου. οτι λεγεις οτι πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδεν χρειαν εχω, και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος, συμβουλευω σοι αγορασαι παρ εμου χρυσιον πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης, και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου, και κολλ[ο]υριον εγχρισαι τους οφθαλμους σου ινα βλεπης. εγω οσους εαν φιλω ελεγχω και παιδευω· ζηλευε ουν και μετανοησον. ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω· εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν, [και] εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου. ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου, ως καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου. ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιαις. μετα ταυτα ειδον, και ιδου θυρα ηνεωγμενη εν τω ουρανω, και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ως σαλπιγγος λαλουσης μετ εμου λεγων, αναβα ωδε, και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα. ευθεως εγενομην εν πνευματι· και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω, και επι τον θρονον καθημενος, και ο καθημενος ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω, και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιος ορασει σμαραγδινω. και κυκλοθεν του θρονου θρονους εικοσι τεσσαρες, και επι τους θρονους εικοσι τεσσαρας πρεσβυτερους καθημενους περιβεβλημενους εν ιματιοις λευκοις, και επι τας κεφαλας αυτων στεφανους χρυσους. και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωναί και βρονται· και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου, α εισιν τα επτα πνευματα του θεου, και ενωπιον του θρονου ως θαλασσα υαλινη ομοια χρυσταλλω. και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν· και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι, και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω, και το τριτον ζων εχων το προσωπον ως ανθρωπου, και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω. και τα τεσσαρα ζωα, εν καθ εν αυτων εχων ανα πτερυγας εξ, κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων· και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ημερας και νυκτος λεγοντες, αγιος αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ,

ο ην και ο ων και ο ερχομενος. και οταν δωσουσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι τω θρονω, τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων, πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκυνησουσιν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων, και βαλουσιν τους στεφανους αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες, αξιος ει, ο κυριος και ο θεος ημων, λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν, οτι συ εκτισας τα παντα, και δια το θελημα σου ησαν και εκτισθησαν. και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν και οπισθεν, κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα. και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη, τις αξιος ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου· και ουδεις εδυνάτο εν τω ουρανω ουδε επι της γης ουδε υποκατω της γης ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο. και εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο. και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι, μη κλαι· ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα, η ριζα δαυιδ, ανοιξει το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου. και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ως εσφαγμενον, εχων κερατα επτα και οφθαλμους επτα, οι εισιν τα [επτα] πνευματα του θεου απεσταλμενοι εις πασαν την γην. και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου. και οτε ελαβεν το βιβλιον, τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσαν ενωπιον του αρνιου, εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων, αι εισιν αι προσευχαι των αγιων. και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες, αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας σφραγιδας αυτου, οτι εσφαγης και ηγορασας τω θεω εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους, και εποησας αυτους τω θεω ημων βασιλειαν και ιερεις, και βασιλευσουσιν επι της γης. και ειδον, και ηκουσα φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζων και των πρεσβυτερων, και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων, λεγοντες φωνη μεγαλη, αξιος εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και πλουτον και σοφian και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογian. και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της γης και επι της θαλασσης, και τα εν αυτοις παντα, ηκουσα λεγοντας, τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω η ευλογia και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων. και τα τεσσαρα ζωα ελεγον, αμην· και οι πρεσβυτεροι επεσαν και προσεκυνησαν. και ειδον οτε ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων, και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζων λεγοντος ως φωνη βροντης, ερχου. και ειδον, και ιδου ιππος λευκος, και ο καθημενος επ αυτον εχων τοξον, και εδοθη αυτω στεφανος, και εξηλθεν νικων και ινα νικηση. και

οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την δευτεραν, ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος, ερχου. και εξηλθεν αλλος ιππος πυρρος, και τω καθημενω επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γης και ινα αλληλους σφαξουσιν, και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη. και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην, ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος, ερχου. και ειδον, και ιδου ιππος μελας, και ο καθημενος επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου. και ηκουσα ως φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζων λεγουσαν, χοινιζ σιτου δηναριου, και τρεις χοινικες κριθων δηναριου· και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης. και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην, ηκουσα φωνην του τεταρτου ζωου λεγοντος, ερχου. και ειδον, και ιδου ιππος χλωρος, και ο καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω [ο] θανατος, και ο αδης ηκολουθει μετ αυτου· και εδοθη αυτοις εξουσια επι το τεταρτον της γης, αποκτειναι εν ρομφαια και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης. και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα, ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ην ειχον. και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες, εως ποτε, ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος, ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης· και εδοθη αυτοις εκαστω στολη λευκη, και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσονται ετι χρονον μικρον, εως πληρωθωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων οι μελλοντες αποκτενεσθαι ως και αυτοι. και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην, και σεισμος μεγας εγενετο, και ο ηλιος εγενετο μελας ως σακκος τριχινος, και η σεληνη ολη εγενετο ως αιμα, και οι αστερες του ουρανου επεσαν εις την γην, ως συκη βαλλει τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη, και ο ουρανός απεχωρισθη ως βιβλιον ελίσσόμενον, και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινήθησαν. και οι βασιλεις της γης και οι μεγιστάνες και οι χιλιάρχοι και οι πλούσιοι και οι ισχυροί και πάς δούλος και ελεύθερος εκρύψαν εαυτούς εις τα σπήλαια και εις τας πετράς των ορέων· και λεγουσιν τοις ορέσιν και ταις πετραις, πέσετε εφ ημάς και κρύψατε ημάς απο προσώπου του καθημενου επι του θρόνου και απο της οργής του αρνίου, οτι ηλθεν η ημερα η μεγάλη της οργής αυτών, και τις δύναται σταθηναι· μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης, κρατουντας τους τεσσαρας ανέμους της γης, ινα μη πνεη άνεμος επι της γης μητε επι της θαλάσσης μητε επι παν δένδρον. και ειδον άλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολής ηλίου, έχοντα σφραγιδα θεου ζώντος, και εκράξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οίς εδοθη αυτοίς αδικησαι την γην και την θαλάσσαν, λέγων, μη αδικήσητε την γην μητε την θαλάσσαν μητε τα δένδρα αχρι σφραγισωμεν τους δούλους του θεου ημών επι των μετώπων αυτών. και ηκουσα τον αριθμόν των εσφραγισμένων, εκατον τεσσερακοντα

τεσσαρες χιλιαδες, εσφραγισμενοι εκ πασης φυλης υιων ισραηλ· εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι, εκ φυλης ρουβην δωδεκα χιλιαδες, εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες, εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδες, εκ φυλης νεφθαλιμ δωδεκα χιλιαδες, εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιαδες, εκ φυλης συμεων δωδεκα χιλιαδες, εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιαδες, εκ φυλης ισσαχαρ δωδεκα χιλιαδες, εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες, εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες, εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμενοι. μετα ταυτα ειδον, και ιδου οχλος πολλος, ον αριθμησαι αυτον ουδεις εδυνατο, εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων, εστωτες ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου, περιβεβλημενους στολας λευκας, και φοινικες εν ταις χερσιν αυτων· και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες, η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω. και παντες οι αγγελοι εισηκησαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζων, και επεσαν ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω, λεγοντες, αμην· η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων· αμην. και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι, ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον· και ειρηκα αυτω, κυριε μου, συ οιδας. και ειπεν μοι, ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης, και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν αυτας εν τω αιματι του αρνιου. δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου, και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου, και ο καθημενος επι του θρονου σκηνησει επ αυτους. ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι, ουδε μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα, οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμανει αυτους, και οδηγησει αυτους επι ζωης πηγας υδατων· και εξαλειψει ο θεος παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων. και οταν ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην, εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημωριον. και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν, και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες. και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσουν, και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωσει ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσουν το ενωπιον του θρονου. και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των αγιων εκ χειρος του αγγελου ενωπιον του θεου. και ειληφεν ο αγγελος τον λιβανωτον, και εγεμισεν αυτον εκ του πυρος του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην· και εγενοντο βρονται και φωναι και αστραπαι και σεισμος. και οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν αυτους ινα σαλπισωσιν. και ο πρωτος εσαλπισεν· και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι, και εβληθη εις την γην· και το τριτον της γης κατεκαη, και το τριτον

των δενδρων κατεκαη, και πας χορτος χλωρος κατεκαη. και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν· και ως ορος μεγα πυρι καιομενον εβληθη εις την θηλασσαν· και εγενετο το τριτον της θηλασσης αιμα, και απεθανεν το τριτον των κτισματων των εν τη θηλασση, τα εχοντα ψυχας, και το τριτον των πλοιων διεφθαρησαν. και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν· και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας, και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας των υδατων. και το ονομα του αστερος λεγεται ο αψινθος. και εγενετο το τριτον των υδατων εις αψινθον, και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων, οτι επικρανθησαν. και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν· και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων, ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και η ημερα μη φανη το τριτον αυτης, και η νυξ ομοιως. και ειδον, και ηκουσα ενος αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη, ουαι ουαι ουαι τους κατοικουντας επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπιζειν. και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν· και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην, και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου. και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου, και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου μεγαλης, και εσκοτωθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος. και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην, και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης. και ερρεθη αυταις ινα μη αδικησουσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον, ει μη τους ανθρωπους οιτινες ουκ εχουσι την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων. και εδοθη αυτοις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους, αλλ ινα βασανισθησονται μηνας πεντε· και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου, οταν παιση ανθρωπον. και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον, και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευγει ο θανατος απ αυτων. και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποις ητοιμασμενοις εις πολεμον, και επι τας κεφαλας αυτων ως στεφανοι ομοιοι χρυσω, και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων, και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων, και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν, και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους, και η φωνη των πτερυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον. και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα, και εν ταις ουραις αυτων η εξουσια αυτων αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε. εχουσιν επ αυτων βασιλεα τον αγγελον της αβυσσου· ονομα αυτω εβραιστι αβαδδων και εν τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων. η ουαι η μια απηλθεν· ιδου ερχεται ετι δυο ουαι μετα ταυτα. και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν· και ηκουσα φωνην μιαν εκ των [τεσσαρων] κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου, λεγοντα τω εκτω αγγελω, ο εχων

την σαλπιγγα, λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη. και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και ημεραν και μηνα και ενιαυτον, ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων. και ο αριθμος των στρατευματων του ιππικου διςμυριαδες μυριαδων· ηκουσα τον αριθμον αυτων. και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων, εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις· και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων, και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον. απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων, εκ του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων. η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταις ουραις αυτων· αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφεσιν, εχουσαι κεφαλας, και εν αυταις αδικουσιν. και οι λοιποι των ανθρωπων, οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαις ταυταις, ουδε μετενοησαν εκ των εργαων των χειρων αυτων, ινα μη προσκυνησουσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα, α ουτε βλεπειν δυνανται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν, και ου μετενοησαν εκ των φονων αυτων ουτε εκ των φαρμακων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμματος αυτων. και ειδον αλλον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου, περιβεβλημενον νεφελην, και η ιρις επι της κεφαλης αυτου, και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος, και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος, και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλαριδιον ηνεωγμενον. και ειθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης, τον δε ευωνυμον επι της γης, και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται. και οτε εκραξεν, ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας. και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται, ημελλον γραφειν· και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν, σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται, και μη αυτα γραψης. και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηρεν την χειρα αυτου την δεξιαν εις τον ουρανον και ωμοσεν εν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων, ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη, οτι χρονος ουκετι εσται, αλλ εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου, οταν μελλη σαλπίζειν, και ετελεσθη το μυστηριον του θεου, ως ευηγγελισεν τους εαυτου δουλους τους προφητας. και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου, παλιν λαλουςαν μετ εμου και λεγουσαν, υπαγε λαβε το βιβλιον το ηνεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης. και απηλθα προς τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλαριδιον. και λεγει μοι, λαβε και καταφαγε αυτο, και πικρανει σου την κοιλιαν, αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι. και ελαβον το βιβλαριδιον εκ της χειρος

του αγγελου και κατεφαγον αυτο, και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ· και οτε εφαγον αυτο, επικρανθη η κοιλια μου. και λεγουσιν μοι, δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις. και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω, λεγων, εγειρε και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνοντας εν αυτω. και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξωθεν και μη αυτην μετρησης, οτι εδοθη τοις εθνεσιν, και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνας τεσσερακοντα [και] δυο. και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου, και προφητευσουσιν ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκους. ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνiai αι ενωπιον του κυριου της γης εστωτες. και ει τις αυτους θελει αδικησαι, πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους αυτων· και ει τις θεληση αυτους αδικησαι, ουτως δει αυτον αποκτανθηναι. ουτοι εχουσιν την εξουσιαν κλεισαι τον ουρανον, ινα μη υετος βρεχη τας ημερας της προφητειας αυτων, και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξαι την γην εν παση πληγη οσακις εαν θελησωσιν. και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων, το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους. και το πτωμα αυτων επι της πλατειας της πολεως της μεγαλης, ητις καλειται πνευματικως σοδομα και αιγυπτος, οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη. και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσων και εθνων το πτωμα αυτων ημερας τρεις και ημισυ, και τα πτωματα αυτων ουκ αφιουσιν τεθηναι εις μνημα. και οι κατοικουντες επι της γης χαιρουσιν επ αυτοις και ευφραινονται, και δωρα πεμψουσιν αλληλοις, οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης. και μετα τας τρεις ημερας και ημισυ πνευμα ζωης εκ του θεου εισηλθεν εν αυτοις, και εστησαν επι τους ποδας αυτων, και φοβος μεγας επεπεσεν επι τους θεωρουντας αυτους. και ηκουσαν φωνης μεγαλης εκ του ουρανου λεγουσης αυτοις, αναβατε ωδε· και ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη, και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων. και εν εκεινη τη ωρα εγενετο σεισμος μεγας, και το δεκατον της πολεως επεσεν, και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα, και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου. η ουαι η δευτερα απηλθεν· ιδου η ουαι η τριτη ερχεται ταχυ. και ο εβδομος αγγελος εσαλπισεν· και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγοντες, εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου, και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων. και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι [οι] ενωπιον του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσαν επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω λεγοντες, ευχαριστουμεν σοι, κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ, ο ων και ο ην, οτι ειληφας την

δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας· και τα εθνη ωργισθησαν, και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και δουναι τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου, τους μικρους και τους μεγалους, και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην. και ηνοιγη ο ναος του θεου ο εν τω ουρανω, και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης αυτου εν τω ναω αυτου· και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και σεισμος και χαλαζα μεγαλη. και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω, γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον, και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης, και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα, και εν γαστρι εχουσα, και κραζει ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν. και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω, και ιδου δρακων μεγας πυρρος, εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα, και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην. και ο δρακων εστηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν, ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη. και ετεκεν υιον, αρσεν, ος μελλει ποιμαινειν παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα· και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου. και η γυνη εφυγεν εις την ερημον, οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον απο του θεου, ινα εκει τρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα. και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω, ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου του πολεμησαι μετα του δρακοντος. και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου, και ουκ ισχυσεν, ουδε τοπος ευρεθη αυτων επι εν τω ουρανω. και εβληθη ο δρακων ο μεγας, ο οφιος ο αρχαιος, ο καλουμενος διαβολος και ο σατανας, ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην, και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν. και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν, αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμις και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου, οτι εβληθη ο κατηγορ των αδελφων ημων, ο κατηγορων αυτους ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος. και αυτοι ενίκησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων, και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου. δια τουτο ευφραινεσθε, [οι] ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνοουντες· ουαι την γην και την θαλασσαν, οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν, ειδως οτι ολιγον καιρον εχει. και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην, εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρσενα. και εδοθησαν τη γυναικι αι δυο πτερυγες του αετου του μεγαλου, ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης, οπου τρεφεται εκει καιρος και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεως. και εβαλεν ο οφιος εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον, ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση. και εβοηθησεν η γη τη γυναικι, και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κα-

τεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου. και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι, και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης, των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου· και εσταθη επι την αμμον της θαλασσης. και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον, εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα, και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα, και επι τας κεφαλας αυτου ονομα[τα] βλασφημιας. και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει, και οι ποδες αυτου ως αρκου, και το στομα αυτου ως στομα λεοντος. και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην. και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον, και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη. και εθαυμασθη ολη η γη οπισω του θηριου, και προσεκυνησαν τω δρακοντι οτι εδωκεν την εξουσιαν τω θηριω, και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες, τις ομοιος τω θηριω, και τις δυναται πολεμησαι μετ αυτου· και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιας, και εδοθη αυτω εξουσια ποιησαι μηνας τεσσερακοντα [και] δυο. και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιας προς τον θεον, βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου, τους εν τω ουρανω σκηνουντας. και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους, και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος. και προσκυνησουσιν αυτον παντες οι κατοικουντες επι της γης, ου ου γεγραπται το ονομα αυτου εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου. ει τις εχει ους ακουσατω. ει τις εις αιχμαλωσιαν, εις αιχμαλωσιαν υπαγει· ει τις εν μαχαيره αποκτανθηται, αυτον εν μαχαيره αποκτανθηται. ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων. και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης, και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνω, και ελαλει ως δρακων. και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου. και ποιει την γην και τους εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησουσιν το θηριον το πρωτον, ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου. και ποιει σημεια μεγαλα, ινα και πυρ ποιη εκ του ουρανου καταβαινειν εις την γην ενωπιον των ανθρωπων. και πλανα τους κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου, λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ος εχει την πληγην της μαχαيرهs και εζησεν. και εδοθη αυτω δουναι πνευμα τη εικονι του θηριου, ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση [ινα] οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν. και ποιει παντας, τους μικρους και τους μεγάλους, και τους πλουσιους και τους πτωχους, και τους ελευθερους και τους δουλους, ινα δωσιν αυτοις χαραγμα επι της χειρος αυτων της δεξιας η επι το μετωπον αυτων, και ινα μη τις δυνηται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων το χαραγμα, το ονομα του θηριου

η τον αριθμον του ονοματος αυτου. ωδε η σοφια εστιν· ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου, αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν· και ο αριθμος αυτου εξακοσιοι εξηκοντα εξ. και ειδον, και ιδου το αρνιον εστος επι το ορος σιων, και μετ αυτου εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατρος αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων. και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης, και η φωνη ην ηκουσα ως κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταις κιθαραις αυτων. και αδουσιν [ως] ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων· και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσερακοντα τεσσαρες χιλιαδες, οι ηγορασμενοι απο της γης. ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν, παρθενοι γαρ εισιν. ουτοι οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη. ουτοι ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω, και εν τω στοματι αυτων ουχ ευρεθη ψευδος· αμωμοι εισιν. και ειδον αλλον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι, εχοντα ευαγγελιον αιωνιον ευαγγελισαι επι τους καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον, λεγων εν φωνη μεγαλη, φοβηθητε τον θεον και δοτε αυτω δοξαν, οτι ηλθεν η ωρα της κρισεως αυτου, και προσκυνησατε τω ποιησαντι τον ουρανον και την γην και θαλασσαν και πηγας υδατων. και αλλος αγγελος δευτερος ηκολουθησεν λεγων, επεσεν, επεσεν βαβυλων η μεγαλη, η εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεποτικεν παντα τα εθνη. και αλλος αγγελος τριτος ηκολουθησεν αυτοις λεγων εν φωνη μεγαλη, ει τις προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου, και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου, και αυτος πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργης αυτου, και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον αγγελων αγιων και ενωπιον του αρνιου. και ο καπνος του βασανισμού αυτων εις αιωνας αιωνων αναβαινει, και ουκ εχουσιν αναπαυσιν ημερας και νυκτος, οι προσκυνουντες το θηριον και την εικονα αυτου, και ει τις λαμβανει το χαραγμα του ονοματος αυτου. ωδε η υπομονη των αγιων εστιν, οι τηρουντες τας εντολας του θεου και την πιστιν ιησου. και ηκουσα φωνης εκ του ουρανου λεγουσης, γραψον· μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντες απ αρτι. ναι, λεγει το πνευμα, ινα αναπαησονται εκ των κοπων αυτων· τα γαρ εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων. και ειδον, και ιδου νεφελη λευκη, και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιον ανθρωπου, εχων επι της κεφαλης αυτου στεφανον χρυσου και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ. και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου, κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελης, πεμψον το δρεπανον σου και θερισον, οτι ηλθεν η ωρα θερισαι, οτι εξηρανθη ο θερισμος της γης. και εβαλεν

ο καθημενος επι της νεφελης το δρεπανον αυτου επι την γην, και ευθερισθη η γη. και αλλος αγγελος εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω, εχων και αυτος δρεπανον οξυ. και αλλος αγγελος [εξηλθεν] εκ του θυσιαστηριου, [ο] εχων εξουσιαν επι του πυρος, και εφωνησεν φωνη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων, πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τους βοτρυας της αμπελου της γης, οτι ηκμασαν αι σταφυλαι αυτης. και εβαλεν ο αγγελος το δρεπανον αυτου εις την γην, και ετρυγησεν την αμπελον της γης και εβαλεν εις την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν. και επατηθη η ληνος εξωθεν της πολεως, και εξηλθεν αιμα εκ της ληνου αχρι των χαλινων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων. και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον, αγγελους επτα εχοντας πληγας επτα τας εσχατας, οτι εν αυταις ετελεσθη ο θυμος του θεου. και ειδον ως θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι, και τους νικωντας εκ του θηριου και εκ της εικονος αυτου και εκ του αριθμου του ονοματος αυτου εστωτας επι την θαλασσαν την υαλινην, εχοντας κιθαρας του θεου. και αδουσιν την ωδην μωισεως του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντες, μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου, κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ· δικαιαι και αληθιναι αι οδοι σου, ο βασιλευς των εθνων. τις ου μη φοβηθη, κυριε, και δοξασει το ονομα σου· οτι μονος οσιος, οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου, οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν. και μετα ταυτα ειδον, και ηνοιγη ο ναος της σκηνης του μαρτυριου εν τω ουρανω, και εξηλθον οι επτα αγγελοι [οι] εχοντες τας επτα πληγας εκ του ναου, ενδεδυμενοι λινον καθαρον λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα στηθη ζωνας χρυσας. και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοις επτα αγγελοις επτα φιαλας χρυσας γεμουσας του θυμου του θεου του ζωντος εις τους αιωνας των αιωνων. και εγεμισθη ο ναος καπνου εκ της δοξης του θεου και εκ της δυναμεως αυτου, και ουδεις εδυνατο εισελθειν εις τον ναον αχρι τελεσθωσιν αι επτα πληgai των επτα αγγελων. και ηκουσα μεγαλης φωνης εκ του ναου λεγουσης τοις επτα αγγελοις, υπαγετε και εκχεστε τας επτα φιαλας του θυμου του θεου εις την γην. και απηλθεν ο πρωτος και εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την γην· και εγενετο ελκος κακον και πονηρον επι τους ανθρωπους τους εχοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου. και ο δευτερος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν· και εγενετο αιμα ως νεκρου, και πασα ψυχη ζωης απειθανεν, τα εν τη θαλασση. και ο τριτος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και τας πηγας των υδατων· και εγενετο αιμα. και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος, δικαιος ει, ο ων και ο ην, ο οσιος, οτι ταυτα εκρινας, οτι αιμα αγιων και προφητων εξεχεαν, και αιμα αυτοις [δ]εδωκας πιειν· αζιοι εισιν. και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντος, ναι, κυριε

ο θεος ο παντοκρατωρ, αληθιναι και δικαιοι αι κρισεις σου. και ο τεταρτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον· και εδοθη αυτω καυματισαι τους ανθρωπους εν πυρι. και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα, και εβλασφημησαν το ονομα του θεου του εχοντος την εξουσιαν επι τας πληγας ταυτας, και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν. και ο πεμπτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου· και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη, και εμασωντο τας γλωσσας αυτων εκ του πονου, και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πονων αυτων και εκ των ελκων αυτων, και ου μετενοησαν εκ των εργων αυτων. και ο εκτος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν τον ευφρατην· και εξηρανθη το υδωρ αυτου, ινα ετοιμασθη η οδος των βασιλειων των απο ανατολης ηλιου. και ειδον εκ του στοματος του δρακοντος και εκ του στοματος του θηριου και εκ του στοματος του ψευδοπροφητου πνευματα τρια ακαθαρτα ως βατραχοι· εισιν γαρ πνευματα δαμονιων ποιουντα σημεια, α εκπορευεται επι τους βασιλεις της οικουμενης ολης, συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον της ημερας της μεγαλης του θεου του παντοκρατορος. ιδου ερχομαι ως κλεπτης. μακαριος ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου, ινα μη γυμνος περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου. και συνηγαγεν αυτους εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων. και ο εβδομος εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα· και εξηλθεν φωνη μεγαλη εκ του ναου απο του θρονου λεγουσα, γεγονεν. και εγενοντο αστραπαι και φωναί και βρονται, και σεισμος εγενετο μεγας οιος ουκ εγενετο αφ ου ανθρωπος εγενετο επι της γης τρηλικουτος σεισμος ουτω μεγας. και εγενετο η πολις η μεγαλη εις τρια μερη, και αι πολεις των εθνων επεσαν. και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργης αυτου. και πασα νησος εφυγεν, και ορη ουχ ευρεθησαν. και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπους· και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγης της χαλαζης, οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτης σφοδρα. και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας, και ελαλησεν μετ εμου λεγων, δευρο, δειξω σοι το κριμα της πορνης της μεγαλης της καθημενης επι υδατων πολλων, μεθ ης επορνευσαν οι βασιλεις της γης, και εμεθυσθησαν οι κατοικουντες την γην εκ του οινου της πορνειας αυτης. και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι. και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον, γεμον[τα] ονοματα βλασφημιας, εχων κεφαλας επτα και κερата δεκα. και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρου και κοκκινον, και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμω και μαργαριταις, εχουσα ποτηριον χρυσουν εν τη χειρι αυτης γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειας αυτης, και επι το μετωπον αυτης ονομα γεγραμμενον, μυστηριον, βαβυλων

η μεγάλη, η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γης. και ειδον την γυναικα μεθυουσαν εκ του αιματος των αγιων και εκ του αιματος των μαρτυρων ιησου. και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα. και ειπεν μοι ο αγγελος, δια τι θαυμασας· εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικος και του θηριου του βασταζοντος αυτην, του εχοντος τας επτα κεφαλαις και τα δεκα κερατα· το θηριον ο ειδες ην και ουκ εστιν, και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσου, και εις απωλειαν υπαγει· και θαυμασθησονται οι κατοικουντες επι της γης, ων ου γεγραπται το ονομα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου, βλεποντων το θηριον οτι ην και ουκ εστιν και παρεσται. ωδε ο νους ο εχων σοφιαν. αι επτα κεφαλαις επτα ορη εισιν, οπου η γυνη καθηται επ αυτων. και βασιλεις επτα εισιν· οι πεντε επεσαν, ο εις εστιν, ο αλλος ουπω ηλθεν, και οταν ελθη ολιγον αυτον δει μειναι. και το θηριον ο ην και ουκ εστιν, και αυτος ογδοος εστιν και εκ των επτα εστιν, και εις απωλειαν υπαγει. και τα δεκα κερατα α ειδες δεκα βασιλεις εισιν, οιτινες βασιλειαν ουπω ελαβον, αλλα εξουσιαν ως βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου. ουτοι μιαν γνωμην εχουσιν, και την δυναμιν και εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν. ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν, και το αρνιον νικησει αυτους, οτι κυριος κυριων εστιν και βασιλευς βασιλεων, και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι. και λεγει μοι, τα υδατα α ειδες, ου η πορνη καθηται, λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι. και τα δεκα κερατα α ειδες και το θηριον, ουτοι μισησουσιν την πορνην, και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην, και τας σαρκας αυτης φαγονται, και αυτην κατακαυσουσιν εν πυρι· ο γαρ θεος εδωκεν εις τας καρδιας αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου, και ποιησαι μιαν γνωμην και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω, αχρι τελεσθησονται οι λογοι του θεου. και η γυνη ην ειδες εστιν η πολις η μεγάλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γης. μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου, εχοντα εξουσιαν μεγαλην, και η γη εφωτισθη εκ της δοξης αυτου. και εκραζεν εν ισχυρα φωνη λεγων, επεσεν, επεσεν βαβυλων η μεγάλη, και εγενετο κατοικητηριον δαιμονιων και φυλακη παντος πνευματος ακαθαρτου και φυλακη παντος ορνεου ακαθαρτου [και φυλακη παντος θηριου ακαθαρτου] και μεμισημενου, οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειας αυτης πεπωκαν παντα τα εθνη, και οι βασιλεις της γης μετ αυτης επορνευσαν, και οι εμποροι της γης εκ της δυναμεως του στρηνους αυτης επλουτησαν. και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν, εξελθατε, ο λαος μου, εξ αυτης, ινα μη συγκοινωνησητε ταις αμαρτιαις αυτης, και εκ των πληγων αυτης ινα μη λαβητε· οτι εκολληθησαν αυτης αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου, και εμνημονευσεν ο θεος τα αδικηματα αυτης. αποδοτε αυτη ως και αυτη απεδωκεν, και διπλωσατε τα διπλα κατα τα

εργα αυτης· εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασαστε αυτη διπλουν· οσα εδοξασεν αυτην και εστηνιασεν, τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθος· οτι εν τη καρδια αυτης λεγει οτι κατημαι βασιλισσα, και χηρα ουκ ειμι, και πενθος ου μη ιδω· δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληgai αυτης, θανατος και πενθος και λιμος, και εν πυρι κατακαυθησεται· οτι ισχυρος κυριος ο θεος ο κρινας αυτην· και κλαουσουσιν και κοφονται επ αυτην οι βασιλεις της γης οι μετ αυτης πορνευσαντες και στερηνιασαντες, οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεως αυτης, απο μακροθεν εστηκοτες δια τον φοβον του βασανισμου αυτης, λεγοντες, ουαι ουαι, η πολις η μεγαλη, βαβυλων η πολις η ισχυρα, οτι μια ωρα ηλθεν η κρισις σου· και οι εμποροι της γης κλαιουσιν και πενθουσιν επ αυτην, οτι τον γομον αυτων ουδεις αγοραζει ουκετι, γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτων και βυσσινου και πορφυρας και σιρικου και κοκκινου, και παν ξυλον θυινον και παν σκευος ελεφαντινον και παν σκευος εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου, και κινναμωμον και αμωμον και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και κτηνη και προβατα, και ιππων και ρεδων και σωματων, και ψυχας ανθρωπων· και η οπωρα σου της επιθυμιας της ψυχης απηλθεν απο σου, και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου, και ουκετι ου μη αυτα ευρησουσιν· οι εμποροι τουτων, οι πλουτησαντες απ αυτης, απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτης, κλαιοντες και πενθουντες, λεγοντες, ουαι ουαι, η πολις η μεγαλη, η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρουν και κοκκινον, και κεχρυσωμενη [εν] χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριτη, οτι μια ωρα ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος· και πας κυβερνητης και πας ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν και εκραζον βλεποντες τον καπνον της πυρωσεως αυτης λεγοντες, τις ομοια τη πολει τη μεγαλη· και εβαλον χουν επι τας κεφαλας αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες, λεγοντες, ουαι ουαι, η πολις η μεγαλη, εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιότητος αυτης, οτι μια ωρα ηρημωθη· ευφرائινου επ αυτη, ουρανε, και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται, οτι εκρινεν ο θεος το κριμα υμων εξ αυτης· και ηρεν εις αγγελος ισχυρος λιθον ως μυλινον μεγαν και εβαλεν εις την θαλασσαν λεγων, ουτως ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολις, και ου μη ευρεθη ετι· και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι, και πας τεχνητης πασης τεχνης ου μη ευρεθη εν σοι ετι, και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι, και φως λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι, και φωνη νυμφιου και νυμφης ου μη ακουσθη εν σοι ετι· οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγιστανες της γης, οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα

τα εθνη, και εν αυτη αιμα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των εσφαγμενων επι της γης. μετα ταυτα ηκουσα ως φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων, αλληλουια· η σωτηρια και η δοξα και η δυναμις του θεου ημων, οτι αληθιναι και δικαιοι αι κρισεις αυτου· οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητις εφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτης, και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειρος αυτης. και δευτερον ειρηκαν, αλληλουια· και ο καπνος αυτης αναβαινει εις τους αιωνας των αιωνων. και επεσαν οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρες και τα τεσσαρα ζωα, και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι τω θρονω, λεγοντες, αμην, αλληλουια. και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα, αινειτε τω θεω ημων, παντες οι δουλοι αυτου, [και] οι φοβουμενοι αυτον, οι μικροι και οι μεγαλοι. και ηκουσα ως φωνην οχλου πολλου και ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντων ισχυρων λεγοντων, αλληλουια, οτι εβασιλευσεν κυριος ο θεος [ημων] ο παντοκρατωρ. χαιρωμεν και αγαλλιωμεν, και δωσωμεν την δοξαν αυτω, οτι ηλθεν ο γαμος του αρνιου, και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην· και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον καθαρον, το γαρ βυσσινον τα δικαιοματα των αγιων εστιν. και λεγει μοι, γραψον· μακαριοι οι εις το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι. και λεγει μοι, ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν. και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω. και λεγει μοι, ορα μη· συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου· τω θεω προσκυνησον. η γαρ μαρτυρια ιησου εστιν το πνευμα της προφητειας. και ειδον τον ουρανον ηνεωγμενον, και ιδου ιππος λευκος, και ο καθημενος επ αυτον [καλουμενος] πιστος και αληθινος, και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει. οι δε οφθαλμοι αυτου [ως] φλοξ πυρος, και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα, εχων ονομα γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη αυτος, και περιβεβλημενος ιματιον βεβαμμενον αιματι, και κεκληται το ονομα αυτου ο λογος του θεου. και τα στρατευματα [τα] εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω εφ ιπποις λευκοις, ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον. και εκ του στοματος αυτου εκπορευεται ρομφαια οξεια, ινα εν αυτη παταξη τα εθνη, και αυτος ποιμανει αυτους εν ραβδω σιδηρα· και αυτος πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργης του θεου του παντοκρατορος. και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον· βασιλευς βασιλεων και κυριος κυριων. και ειδον ενα αγγελον εστωτα εν τω ηλιω, και εκραξεν [εν] φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοις ορνεοις τοις πετομενοις εν μεσουρανηματι, δευτε συναχθητε εις το δειπνον το μεγα του θεου, ινα φαγητε σαρκας βασιλεων και σαρκας χιλιarchων και σαρκας ισχυρων και σαρκας ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκας παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων και μεγαλων. και ειδον το θηριον και τους βασιλεις

της γης και τα στρατευματα αυτων συνηγμενα ποιησαι τον πολεμον μετα του καθημενου επι του ιππου και μετα του στρατευματος αυτου. και επιασθη το θηριον και μετ αυτου ο ψευδοπροφητης ο ποιησας τα σημεια ενωπιον αυτου, εν ος επλανεσεν τους λαβοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνουντας τη εικονι αυτου· ζωντες εβληθησαν οι δυο εις την λιμνην του πυρος της καιομενης εν θειω. και οι λοιποι απεκτανθησαν εν τη ρομφαια του καθημενου επι του ιππου τη εξελθουση εκ του στοματος αυτου, και παντα τα ορνεα εχορτασθησαν εκ των σαρκων αυτων. και ειδον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου, εχοντα την κλειν της αβυσσου και αλυσιν μεγαλην επι την χειρα αυτου. και εκρατησεν τον δρακοντα, ο οφεις ο αρχαιος, ος εστιν διαβολος και ο σατανας, και εδησεν αυτον χιλια ετη, και εβαλεν αυτον εις την αβυσσον και εκλεισεν και εσφραγισεν επανω αυτου ινα μη πλανησθι επι τα εθνη αχρι τελεσθι τα χιλια ετη· μετα ταυτα δει λυθηναι αυτον μικρον χρονον. και ειδον θρονους, και εκαθισαν επ αυτους, και κριμα εδοθη αυτοις, και τας ψυχας των πεπελεκισμενων δια την μαρτυριαν ιησου και δια τον λογον του θεου, και οιτινες ου προσεκυνησαν το θηριον ουδε την εικονα αυτου και ουκ ελαβον το χαραγμα επι το μετωπον και επι την χειρα αυτων· και εζησαν και εβασιλευσαν μετα του χριστου χιλια ετη. οι λοιποι των νεκρων ουκ εζησαν αχρι τελεσθι τα χιλια ετη. αυτη η αναστασις η πρωτη. μακαριος και αγιος ο εχων μερος εν τη αναστασει τη πρωτη· επι τουτων ο δευτερος θανατος ουκ εχει εξουσιαν, αλλ εσονται ιερεις του θεου και του χριστου, και βασιλευσουσιν μετ αυτου [τα] χιλια ετη. και οταν τελεσθι τα χιλια ετη, λυθησεται ο σατανας εκ της φυλακης αυτου, και εξελευσεται πλανησαι τα εθνη τα εν ταις τεσσαρσιν γωνιαις της γης, τον γωγ και μαγωγ, συναγαγειν αυτους εις τον πολεμον, ων ο αριθμος αυτων ως η αμμος της θαλασσης. και ανεβησαν επι το πλατος της γης και εκυκλευσαν την παρεμβολην των αγιων και την πολιν την ηγαπημενην. και κατεβη πυρ εκ του ουρανου και κατεφαγεν αυτους· και ο διαβολος ο πλανων αυτους εβληθη εις την λιμνην του πυρος και θειου, οπου και το θηριον και ο ψευδοπροφητης, και βασανισθησονται ημερας και νυκτος εις τους αιωνας των αιωνων. και ειδον θρονον μεγαν λευκον και τον καθημενον επ αυτον, ου απο του προσωπου εφυγεν η γη και ο ουρανος, και τοπος ουκ ευρεθη αυτοις. και ειδον τους νεκρους, τους μεγалους και τους μικρους, εστωτας ενωπιον του θρονου, και βιβλια ηνοιχθησαν· και αλλο βιβλιον ηνοιχθη, ο εστιν της ζωης· και εκριθησαν οι νεκροι εκ των γεγραμμενων εν τοις βιβλίοις κατα τα εργα αυτων. και εδωκεν η θαλασσα τους νεκρους τους εν αυτη, και ο θανατος και ο αδης εδωκαν τους νεκρους τους εν αυτοις, και εκριθησαν εκαστος κατα τα εργα αυτων. και ο θανατος και ο αδης εβληθησαν εις την λιμνην του πυρος. ουτος ο

θανατος ο δευτερος εστιν, η λιμνη του πυρος. και ει τις ουχ ευρεθῃ εν τη βιβλω της ζωης γεγραμμενος εβληθη εις την λιμνην του πυρος. και ειδον ουρανον καινον και γην καινην· ο γαρ πρωτος ουρανος και η πρωτη γη απηλθαν, και η θαλασσα ουκ εστιν ετι. και την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καινην ειδον καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου, ητοιμασμενην ως νυμφην κεκοσμημενην τω ανδρι αυτης. και ηκουσα φωνης μεγαλης εκ του θρονου λεγουσης, ιδου η σκηνη του θεου μετα των ανθρωπων, και σκηνωσει μετ αυτων, και αυτοι λαοι αυτου εσονται, και αυτος ο θεος μετ αυτων εσται, [αυτων θεος,] και εξαλειψει παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων, και ο θανατος ουκ εσται ετι, ουτε πενθος ουτε κραυγη ουτε πονος ουκ εσται ετι. [οτι] τα πρωτα απηλθαν. και ειπεν ο καθημενος επι τω θρονω, ιδου καινα ποιω παντα. και λεγει, γραψον, οτι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι εισιν. και ειπεν μοι, γεγοναν. εγω [ειμι] το αλφα και το ω, η αρχη και το τελος. εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν. ο νικων κληρονομησει ταυτα, και εσομαι αυτω θεος και αυτος εσται μοι υιος. τοις δε δειλοις και απιστοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακοις και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω, ο εστιν ο θανατος ο δευτερος. και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τας επτα φιαλας, των γεμοντων των επτα πληγων των εσχατων, και ελαλησεν μετ εμου λεγων, δευρο, δειξω σοι την νυμφην την γυναικα του αρνιου. και απηνεγκεν με εν πνευματι επι ορος μεγα και υψηλον, και εδειξεν μοι την πολιν την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου, εχουσαν την δοξαν του θεου· ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω, ως λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι· εχουσα τειχος μεγα και υψηλον, εχουσα πυλωνας δωδεκα, και επι τοις πυλωσιν αγγελους δωδεκα, και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν [τα ονοματα] των δωδεκα φυλων υιων ισραηλ· απο ανατολης πυλωνες τρεις, και απο βορρα πυλωνες τρεις, και απο νοτου πυλωνες τρεις, και απο δυσμων πυλωνες τρεις· και το τειχος της πολεως εχων θεμελιους δωδεκα, και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου. και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν, ινα μετρηση την πολιν και τους πυλωνας αυτης και το τειχος αυτης. και η πολις τετραγωνος κειται, και το μηκος αυτης οσον [και] το πλατος. και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιων δωδεκα χιλιαδων· το μηκος και το πλατος και το υψος αυτης ισα εστιν. και εμετρησεν το τειχος αυτης εκατον τεσσερακοντα τεσσαρων πηχων, μετρον ανθρωπου, ο εστιν αγγελου. και η ενδομησις του τειχους αυτης ιασπιδες, και η πολις χρυσιον καθαρον ομοιον υαλω καθαρω. οι θεμελιοι του τειχους της πολεως παντι λιθω τιμιω κεκοσμημενοι· ο θεμελιος ο πρωτος ιασπιδες, ο δευτερος σαπφειρος, ο

τρίτος χαλκηδών, ο τέταρτος σμαραγδός, ο πέμπτος σαρδόνυξ, ο έκτος σάρδιον, ο εβδομός χρυσολιθός, ο ογδοός βηρυλλός, ο ένατος τοπαζιον, ο δεκάτος χρυσοπράσος, ο ενδεκάτος υακινθός, ο δωδεκάτος αμειθυστός. και οι δωδεκα πυλώνες δωδεκα μαργαριται, ανα εις εκαστος των πυλώνων ην εξ ενός μαργαριτου. και η πλατεια της πολεως χρυσιον καθαρον ως υαλος διαυγης. και ναον ουκ ειδον εν αυτη, ο γαρ κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ναος αυτης εστιν, και το αρνιον. και η πολις ου χρεian εχει του ηλιου ουδε της σεληνης, ινα φαινωσιν αυτη, η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην, και ο λυχνος αυτης το αρνιον. και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτος αυτης· και οι βασιλεις της γης φερουσιν την δοξαν αυτων εις αυτην· και οι πυλώνες αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερας, νυξ γαρ ουκ εσται εκει· και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εις αυτην. και ου μη εισελθη εις αυτην παν κοινον και [ο] ποιων βδελυγμα και ψευδος, ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου. και εδειξεν μοι ποταμον υδατος ζωης λαμπρον ως χρυσταλλον, εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου. εν μεσω της πλατειας αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωης ποιουν καρπους δωδεκα, κατα μηνα εκαστον αποδιδουν τον καρπον αυτου, και τα φυλλα του ξυλου εις θεραπειαν των εθνων. και παν καταθεμα ουκ εσται ετι. και ο θρονος του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται, και οι δουλοι αυτου λατρευσουσιν αυτω, και οψονται το προσωπον αυτου, και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων. και νυξ ουκ εσται ετι, και ουκ εχουσιν χρεian φωτος λυχνου και φωτος ηλιου, οτι κυριος ο θεος φωτισει επ αυτους, και βασιλευσουσιν εις τους αιωνας των αιωνων. και ειπεν μοι, ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι, και ο κυριος, ο θεος των πνευματων των προφητων, απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει. και ιδου ερχομαι ταχυ. μακαριος ο τηρων τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου. καγω ιωαννης ο ακουων και βλεπων ταυτα. και οτε ηκουσα και εβλεψα, επεσα προσκυνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνυοντος μοι ταυτα. και λεγει μοι, ορα μη· συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου· τω θεω προσκυνησον. και λεγει μοι, μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου, ο καιρος γαρ εγγυς εστιν. ο αδικων αδικησατω ετι, και ο ρυπαρος ρυπανθητω ετι, και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι, και ο αγιος αγιασθητω ετι. ιδου ερχομαι ταχυ, και ο μισθος μου μετ εμου, αποδουναι εκαστω ως το εργον εστιν αυτου. εγω το αλφα και το ω, ο πρωτος και ο εσχατος, η αρχη και το τελος. μακαριοι οι πλυνοντες τας στολας αυτων, ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν. εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και

οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωλολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος. εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησαις. εγω ειμι η ριζα και το γενοσ δαυιδ, ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος. και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν, ερχου. και ο ακουων ειπατω, ερχου. και ο διψων ερχεσθω, ο θελων λαβετω υδωρ ζωης δωρεαν. μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου· εαν τις επιθη επ αυτα, επιθησει ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω τουτω· και εαν τις αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτης, αφελει ο θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας, των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω. λεγει ο μαρτυρων ταυτα, ναι, ερχομαι ταχυ. αμην, ερχου, κυριε ιησου. η χαρις του κυριου ιησου μετα παντων.